Cax. 9 n 8 112. n 4

LEXICON GRAECOLATINVM

SVPRA

OMNEIS OMNIVM HACTENVS ACCESSIONES MVLTIS MILIB. VOCABVLORVM,

ANNIS IAM ALIQVOT EX ASSIDVA SCRIPTORVM OMNIVM LECTIONE CONGESTIS,

AVCTVM.

AVTHORE PETRO GILLIO ALBIENSE.

OPVS IAM RECENS IN LVCEM EDITVM, ET EXCVSVM, IN QVO QVANTVM LABORATVM & sudatum sit, cum in mendis emendandis, tum in dictionibus quibuscp in suum ordinem restituendis, æquus iudicabit lector.

Reliqua huius operis, subsequens pagina indicabit.

52 19

BASILEAE, EX OFFICINA VALENTINI CVRIONIS, MENSE SEPTEMBRI, ANNO M. D. XXXII.

CVM PRIVILEGIO.

PRAETER EA QVAE DE GRAECORVM NOTIS arithmeticis & mẽſibus in fronte operis huius poſita ſunt, habes etiã poſt Lexicon

Cyrilli opuſculum de dictionibus quæ accentu uariant ſignificatum.

Ammonium item de ſimilitudine ac differentia dictionum.

De re militari ueterum, & nominibus præfectorum libellum

Orbicij de ordinibus exercitus.

Significata τῦ ι.

Significata τῦ ως.

In quibus dictionibus ρ addatur, uel abijciatur, ex Chœroboſco.

Quod uerborum canones non exactè inueſtigari poſſint, ex eodem.

De proprietate linguæ Græcæ, ex { Ioanne Grammatico. / Plutarcho. / Corintho.

De paſſionibus dictionum, ex Tryphone Grammatico.

De uerbis Anomalis.

De inclinatis, encliticis & ſynencliticis.

REVERENDISSIMO

IN CHRISTO PATRI, ET DOMINO, DOMINO GEORGIO ARMIGNACO, EPISCOPO RVTINENSI, CLARISSIMO HEROI, DOMINO ET PATRONO SVO,

SYMON GRYNAEVS S. D.

EXIT Auſpiciis, ductuq; tuo fœliciſſimo, Lexicon Petri Gillij Græcolatinũ, Reuerendiſſime pater Georgi, ipſius iuſſu nomini tuo dicatũ, inſcriptumq;, hac potiſſimũ ratione, quòd in tua benignitate & fide, ſtudia ipſius omnia, uelut in ſinu tuto, ſuauiſſimè conquieſcant. Equidem laudo Gillium gratitudinis huius, & uirtutis, qui fructum ſtudiorum ſuorum ei referat acceptũ maximè, cuius in ſe maxima beneficia ſit expertus: prouidentiã uerò tuam, & animi generoſitatem etiam admiror, qui in id genus rerum potiſſimum opes tuas uolueris collocare. Sapienter tu quidem facis, qui theſaurũ iſtum, literas ſcilicet, quas æſtimant adeò pauci, curandum ante omnia putes: nec contentus ſis, quantum præ negotiorum magnitudine licet, ſtudia colere tua, niſi promoueas aliena, ſuſcites publica: præclarè uerò & Gillius tuus, qui iſtuc prouidenter cogitauit, quomodo munificentiã tuam in ſe omnem, ad utilitatem publicam, non abſq; uirtutum tuarum laude, conuertat. Itaq; quod erat frequens olim, nunc rarò fit, nec tu docti hominis induſtria, nec ille liberalitate abutitur patroni talis: ſed cum eodem animi conſilio tendatis uterq;, nempe in publicum, communeq; omnium commodum, tu quidem opibus tuis, ille ingenio uirtuti ſeruit. Quod ſi nihil difficilius eſt, quàm patentibus latiſſimè, & ad nocendum maximè accõmodatis rebus, opum & ingenij facultatibus non abuti, uerè magnanimũ ſapientemq; te uirum dicemus, qui cum tantã animi uim, in earum rerum uſu, quibus uti mortales tam pauci norunt, declarares, tamen uelut parum tibi fidens, doctrinam, doctoſq; contra uitiorum impetum adiungas tibi, conciliesq;. Veteri exemplo facis. Erant enim quondam principes, aut ſapientes ipſi, aut certè ſapientum ſocij & familiares: unde conſequebatur iſtuc, ut nemo ſapiens doctuſq; uir deliteſcere, aut algere diu poſſet: nec unquam precio ſapientia careret, utputa quæ moderandi imperij habena altera iudicaretur. Nunc autem (quod pace bonorum principum dictum uolo) magna parte, ut nihil ſapiunt ipſi, ita ferre diutius ſapientem uirũ nullum poſſunt. Quo fit ut quũ præſidio careant hodie literæ artesq; bonæ, periculo non careant, atq; id inde maximè unde ſolatium eſſe debebat: preſertim ſi quis in literis uerè ſapere magis inſtituat, quàm facere hominibus fucum. Quid autẽ pernicioſius eſſe rebus poteſt, quàm cum uel poteſtatem induſtria uirtusq; non moderatur, uel uirtutẽ non tuetur, fouetq; poteſtas? Igitur quod dixi, rara exempla ſunt. Fuit ſemper, ſed nunc eſt maximè iniqua ſtudijs aula. Libertati & muſis interdicendum, tantum ut recipiare, ut dures porrò, etiã de regreſſu ad ſtudia deſperandum. Deinde ferè fit, ut uel ij, quibus patroni tales contigerunt, indulgentia & otio tam luculento perignauiam abutantur, ſtudijſq; frui, quàm ædere fructum aliquem ſtudiorũ malint: uel illi ipſi, quibus opes ad præclara ingenia fouenda latè ſuppetunt, officiumq; propagandæ uirtutis incumbit, aut rationem utilitatis publicæ, quàm maximè promouendæ, non teneant, aut cum teneant, impendere rebus priuatis, ſuisq; cogitent potius, q̃ alienis. Talis enim res eſt imperitia, ut alienam etiam credat publicam utilitatem: quaſi poſſit opibus maius quidquam effici, quàm ſi uirtus inter homines quàm latiſſimè ſpargatur. Itaq; hortos, & latifundia uoluptati circundant, arces extruunt, iſtud haud reputantes, quantum odij uel tyrannidis ſuſpicione, uel opulentiæ inuidia, impenſis ſuis aduerſum ſe moliantur. Quid autem facerent aliud principes, in quorum cubicula nunquam ingreſſus eſt liber, in quorum conſilijs nunquã libera docti hominis uox audita, quorum animis nullus unquam diſciplinæ ſenſus, uel per ſomnium innotuit? Atqui ſapientia reguntur homines, quam qui nec tenet ipſe, nec accipit ab alijs, quonam, obſecro, pacto gubernabit? Ergo qui ſapientiam & ipſe colit, & in cæteris miratur amatq;: tum nihil humilitate ipſius offenſus, omniũ reliquarum rerum impenſis ſibi comparandam cenſet, eum uerè mirandum uirum, ſplendidiſſimum patriæ ſuæ decus, & ornamentũ futurũ dicemus. Vides arbitror, Georgi, Heros clariſſime, quale exemplum ſit, quod in hoc nobis extuliſti, cum doctos apud te foues, ſtudia publica iacẽtia excitas. Neq; enim obſcurum eſt, etiam apud nos, quorum opibus, ductuq;, literæ paſſim erigant ſeſe, & fœliciter aduerſus doctrinæ hoſtes obtineant. Commemorare in iſtis tuis uirtutibus, nõ diſſimile quidem exemplum, ſed noſtrate, lubet. Fuit enim ætate noſtra, incredibili iudicij acumine, & ſubtilitate, ac omni præterea liberali doctrina egregiè inſtructus uir, Rodolphus Agrico

* ij la, è Phry

la, è Phrysia germanus: is cum Romæ propter eruditionis magnitudinem esset in precio, magno quidem ille, sed tum propter urbis frequentiam, & concursum hominũ, tum propter contentionem, quæ ei tum erat cum doctis, nõ haberet istic ocij satis ad ea studia recolenda, & animi cogitationes, quibus altissimis scatebat, componendas, patronũ tui in hoc quidem genere prorsus similimum, Ioannem Dalburgium, Vuormaciensem Episcopum, egregijs artibus mirificè excultum hominem, nactus, & ocium ex animi sentẽtia, tam fœlici patrocinio, iam assecutus, ea monumenta reliquit, quæ docti seculo nostro, ut pauci propter sublimitatem assequuntur, ita haud immerito mirantur omnes. In hunc igitur Rodolphum, uelut in magnum quendam thesaurũ, incidens Romæ Dalburgius, & abducere secũ cupiens, cum peridoneos, amplissimis conditionibus propositis, quibus facilè quisuis, nisi uerè studiosus & sapiens uir, capi poterat, frustra sæpe egisset, nullaq; re, nisi summa, id est uirtute, trahi hominem posse intelligeret, accessit ipse, omneq; animi consiliũ præsens uerbis exposuit. Cumq; plus uirtutum in oratione, quàm in conditionibus auri prætulisset, ostendissetq; (æquè enim magno literarũ desyderio flagrabat, & Romã uisendi doctos, libros Græcos istic coëmendi, & bibliothecã instruendi gratia uenerat) protinus, bonis nempe uiris, sic ob commune uirtutis studium, conueniebat inter sese, ut cum multos deinceps annos inuicẽ agerent, de conditionibus nunquam facta mentio sit: planeq; patronus Episcopus, patrono Rodolpho sic uteretur, ut æqua sorte conuiueret, nullaq; in re priuata sua, iuris plus uendicaret sibi, quàm relinqueret socio studiorum: prorsusq; quod in amicorũ lege scribitur, communia ipsis inter se omnia haberentur. Præclarum Episcopum, egregium uirtutis æstimatorem, dignũ cui sapientia occurreret: cuius mens sine dubio, sic amore pulcherrimarũ rerum accensa fuit, ut cum ingenio, cum opibus & nobilitate, cum gratia & honoribus amplissimis abundaret (erat enim summo insuper apud Palatinos Principes tum loco) subiecerit homini priuato se, totumq; uirtuti manciparit: cuius amore titulis omnibus, omni nobilitate & gradu, socio ducique uirtutum cessit. Habes exemplũ, in quo ueluti speculo, decus animi tui, sapientiæ & uirtutũ amorem, uirtutem summã scilicet clarissimè cernis. Nam tales ignes excitat semel uerè mentis oculis sapientia conspecta. Neq; uerò leuem uim esse oportet, quæ cæterarũ rerum omnium studio spoliatam mentem, tam arctè, tam potenter adiungat, deuinciatq; uirtuti. Diuinus est amor, quo laboras, Georgi Heros. Nam istuc, quod faciunt plerique hodie, quid admirationis habet? aut quæ liberalitas est? siquis studiosum unũ alat, alterum ue, qui agasones stabularios, coquos cubicularios alit tot, & maioribus illos persæpe impensis, propiusq; ad consilia admissos? Quomodo autẽ (nam hanc laudem tu tibi uel in uno hoc uiro iure uendicas) patronus studiorum sit, qui in his nihil unquam admirationis inuenit, & eorum professores inter abiectissima mãcipia, & postremos hominum reputat? Quomodo item uel familiaris esse intelligi potest, quẽ secretis animi excludimus? uel amicus censeri, quo intimius quicquam habemus? Igitur non alunt isti, sed corrumpunt studia, qui uirtutem precio subijci, & in seruitutem redigi posse credunt: quibus elegantior omnibus eruditio suspecta, ueritas grauis est, libertas intoleranda: qui cum facultatum suarum usum nullum norint, etiã uirtutis esse nullum alium putãt, quàm uel libido cæca, uel ambitio furiosa præscribit. At uerò contrà tu multos nobis & utilitati publicæ Gillios alere, & ueris animis cõplecti, ac difficultatem studiorum, quæ maxima sanè adhuc est, patrocinio, & opibus tuis releuare perges. Quæ res nõ solum digna hac amplitudine tua est, sed mirũ præterea uitæ solatium habet, quoties cogitas de pulcherrima re, sapientia scilicet, per te propagata, à bonis, studiosisq; uiris applaudi tibi, & encomia cani. Vale. Basileæ. Calend. Septembrib. Anno

M. D. XXXII.

DE GRAECORVM NOTIS ARITHMETICIS COMPENDIVM EX VETERVM Grammaticorũ monumentis per Hadria. Amerotium Sueſſionenſem.

NOTIS numerorum utuntur Græci literis alphabeticis, idq; tribus modis. Primo, ſingulis elemẽtis ſecundum alphabeti ſeriem loci ſui numerum ſignificantibus. Nam quotũ in ordine alphabeti locum quæq; litera ſortita eſt, eiuſdem numerum repræſentat, ut α primum, β ſecundum, & ita deinceps uſq; ϡ, quod uigeſimi quarti ſymbolum habet. Secundo, toto alphabeto in tres claſſes diuiſo, quarum prima eſt unitatum, ab α prima unitate uſque ι decimam unitatem porrecta, hac tamen nota ſ pro ſenario uſurpata. Secunda eſt denariorum à litera ι uſq; ϱ procedens, interiecto itidẽ hoc ſigno ϟ pro nonagenario. Tertia eſt centenorum, à litera ϱ uſq; ad finem ſua ſerie protẽſa. ſed pari modo hac nota ϡ pro nonageſimo addita. Singulis his literis, pariter & notis, ſi uirgula toni acuti nota ſubſcribatur, hoc modo ,α, prima quidem claſſis millenariorum monadas, ſecunda millenariorum decadas, tertia millenariorũ centurias ſignificabat. Tertio, ſex duntaxat literis alphabeti in deſignãdis numeris utuntur, Ι Π Δ Η Χ Μ, quarum Ι unitatem ſignificat. Π, πέντε, id eſt quinq;. Δ, δέκα, id eſt decẽ. Η, ἑκατόν, id eſt centum. Χ, χίλια, id eſt mille. Μ, μύρια, id eſt decies mille ſignificat. Reliquæ ſunt capitales literę numerorum ſuorũ, quos eoſdem per ſe ſignificant. Hæ omnes pręter Π uſq; ad quaternarium numerum, ſiue per ſe, ſiue alĳs adiunctæ, multiplicãtur, ut, Ι ΙΙ ΙΙΙ ΙΙΙΙ. 1 2 3 4. Δ ΔΔ ΔΔΔ ΔΔΔΔ, id eſt, 10 20 30 40. Η ΗΗ ΗΗΗ ΗΗΗΗ, id eſt, 100 200 300 400. Χ ΧΧ ΧΧΧ ΧΧΧΧ, id eſt, 1000 2000 3000 4000. Μ ΜΜ ΜΜΜ ΜΜΜΜ. id eſt, 10000 20000 30000 40000. Decadũ uerò centuriarum, & chiliadum, ac myriadũ quinarios, hæc elementa Δ Η Χ Μ, literæ Π inclusa ſignificant, ut [Δ], id eſt ſ0. [Η], id eſt ſ00. [Χ], id eſt ſ000. [Μ], id eſt ſ0000. Horum numerorũ adiunctione reliqui omnes numeri gignũtur, in quorum compoſitione ſemper maior minori præponendus eſt, id quod ſubiectis exemplis manifeſtum fiet.

Vnum	ια
ἕν	Δι.
ι	Duodecim
α	δώδεκα
ι.	ιβ
Duo	ιβ
δύο	Διι.
β	Tredecim
β	δεκατρία
ιι.	ιγ
Tria	ιγ
τρία	Διιι.
γ	Quatuordecim
γ	δεκατέσσαρα
ιιι.	ιδ
Quatuor	ιδ
τέσσερα	Διιιι.
δ	Quindecim
δ	δεκαπέντε
ιιιι.	ιε
Quinque	ιε
πέντε	Δπ.
ε	Sexdecim
ε	δεκαέξ
π.	ιϛ
Sex	ιϛ
ἕξ	Δπι.
ϛ	Septendecim
ϛ	δεκαεπτά
πι.	ιζ
Septem	ιζ
ἑπτά	Δπιι.
ζ	Octodecim
ζ	δεκαοκτώ
πιι.	ιη
Octo	ιη
ὀκτώ	Δπιιι.
η	Nouendecim
η	δεκαεννέα
πιιι.	ιθ
Nouem	ιθ
ἐννέα	Δπιιιι.
θ	Viginti
θ	εἴκοσι
πιιιι	κ
Decem	κ
δέκα	ΔΔ.
ι	Vigintiunum
ι	εἰκοσιέν
Δ.	κα
Vndecim	κα
ἕνδεκα	ΔΔι.
ια	Vigintiduo

εἰκοσιδύο
22
κβ
ΔΔιι.
Vigintitria
εἰκοσιτρία
23
κγ
ΔΔιιι. &c.
Triginta
τριάκοντα
30
λ
ΔΔΔ.
Trigintaunum
τριακονταεἷς
31
λα
ΔΔΔι. &c.
Quadraginta
τεσσαράκοντα
40
μ
ΔΔΔΔ.
Quadragintaunum
τεσσαρακονταεἷς
41
μα
ΔΔΔΔι. &c.
Quinquaginta
πεντήκοντα
50
ν
Δ.
Quinquagintaunum
πεντηκονταεἷς
51
να
Δι. &c.
Sexaginta
ἑξήκοντα
60
ξ
ΔΔ.
Sexagintaunum
ἑξηκονταεἷς
61
ξα
ΔΠΔι. &c.
Septuaginta
ἑβδομήκοντα
70
ο
ΔΔΔ.
Septuagintaunum
ἑβδομηκονταεἷς
71
οα
ΔΔΔι. &c.
Octoginta
ὀγδοήκοντα
80
π
ΔΔΔΔ.
Octogintaunum
ὀγδοηκονταεἷς
81
πα
ΔΔΔΔι. &c.
Nonaginta
ἐννενήκοντα
90
ϟ
ΔΔΔΔΔ.
Nonagintaunum
ἐννενηκονταεἷς
91
ϟα
ΔΔΔΔΔι.
Centum
ἑκατόν
100
ρ
H.
Ducenta
διακόσια
200
σ
HH.
Trecenta
τριακόσια
300
τ
HHH.
Quadringenta
τετρακόσια
400
υ
HHHH
Quingenta
πεντακόσια
500
φ
H.
Sexcenta
ἑξακόσια
600
χ
HH.
Septingenta
ἑπτακόσια
700
ψ
HHH
Octingenta
ὀκτακόσια
800
ω
HHHH.
Nongenta
ἐννιακόσια
900
ϡ
HHHHH.
Mille
χίλιοι
1000
,α
X.
Bismille
δισχίλιοι
2000
,β
XX.
Termille
τρισχίλιοι
3000
,γ
XXX.
Quatermille
τετρακισχίλιοι
4000
,δ
XXXX.
Quinquies mille
πεντακισχίλιοι
5000
,ε
H.
Sexies mille
ἑξακισχίλιοι
6000
,ς
HX.
Septies mille
ἑπτακισχίλιοι
7000
,ζ
HXX.
Octies mille
ὀγδοακισχίλιοι
8000
,η
HXXX.
Nonies mille
ἐννιακισχίλιοι
9000
,θ
HXXXX.
Decem millia
μύρια
10000
,ι
M.
Viginti millia
δυσμύρια
20000
,κ
MM.
Triginta millia
τρισμύρια
30000
,λ
MMM.
Quadraginta millia
τετρακισμύρια
40000
,μ
MMMM.
Quinquaginta millia
πεντακισμύρια
50000
,ν
M.
Sexaginta millia
ἑξακισμύρια
60000
,ξ
MM.
Septuaginta millia
ἑπτακισμύρια
70000
,ο
MMM.
Octoginta millia
ὀγδοακισμύρια
80000
,π
MMMM.
Nonaginta millia
ἐννεακισμύρια
,ϟ
MMMMM.
Centum millia
δεκαμύρια
100000
,ρ.
Ducẽta millia
εἴκοσι μύρια
200000
,σ.
Trecenta millia
τριάκοντα μύρια
300000
,τ.
Quadringẽta millia
τεσσαράκοντα μύρια
40000
,υ.
Quingẽta millia
πεντήκοντα μύρια
500000
,φ.
Sexcenta millia
ἑξήκοντα μύρια
600000
,χ
Septingenta millia
ἑβδομήκοντα μύρια
700000
,ψ
Octingenta millia
ὀγδοήκοντα μύρια
800000
,ω
Nongenta millia
ἐννενήκοντα μύρια
900000
,ϡ.

NOTA

NOTA in compositione nominum numeralium maiorem numerum minori præferri sine cõiunctione, contrà uero minorem maiori intercedente coniunctione copulatiua καὶ, id est, &: ut

Δεκάτρια, uel τριακαίδεκα
Δεκατέσσαρα, uel τεσσαρεσκαίδεκα
Δεκαπέντε, uel πεντεκαίδεκα
Δεκαὲξ, uel ἑκκαίδεκα
Δεκαεπτὰ, uel ἑπτακαίδεκα
Δεκαοκτὼ, uel ὀκτωκαίδεκα
Δεκαεννέα, uel ἐννεακαίδεκα. &c.

Sunt & alia quædam nomina numeratiua, ab his numerabilibus deriuata, partim in πλοῦς desinentia, ut

Διπλοῦς	duplex
Τριπλοῦς	triplex
Τετραπλοῦς	quadruplex
Πενταπλοῦς	quintuplex
Ἑξαπλοῦς	sextuplex.
Ἑπταπλοῦς	septuplex
Ὀκταπλοῦς	octuplex
Ἐννεαπλοῦς	noncuplex
Δεκαπλοῦς	decuplex. &c.

Partim in πλάσιος terminata, ut

Διπλάσιος	duplus
Τριπλάσιος	triplus
Τετραπλάσιος	quadruplus
Πενταπλάσιος	quintuplus
Ἑξαπλάσιος	sextuplus
Ἑπταπλάσιος	septuplus
Ὀκταπλάσιος	octuplus
Ἐννεαπλάσιος	noncuplus
Δεκαπλάσιος	decuplus. &c.

Partim in ας exeuntia fœminina, ut

Μονάς	unitas
Δυάς	duitas
Τριάς	trinitas
Τετράς	quaternitas
Πεμπάς	quinarius
Ἑκτάς	senarius.
Ἑπτάς	septenarius
Ὀγδοάς	octonarius
Ἐννεάς	nouenarius
Δεκάς	denarius
Χιλιάς	millenarius
Μυριάς	decies millenarius. &c.

De nominibus ordinalibus.

Quinetiam ipsi ordinales numeri à superioribus ducunt originem, ut

πρῶτος	primus	Δεύτερος	secundus
Τρίτος	tertius	τέταρτος	quartus
πέμπτος	quintus	Ἕκτος	sextus
Ἕβδομος	septimus	ὄγδοος	octauus
Ἔνατος	nonus	Δέκατος	decimus
Ἑνδέκατος	undecimus		
Δυοκαιδέκατος	duodecimus		
Τρισκαιδέκατος	decimustertius		
Τεσσαρεσκαιδέκατος	decimusquartus		
Πεντεκαιδέκατος	decimusquintus		
Ἑκκαιδέκατος	decimussextus		
Ἑπτακαιδέκατος	decimusseptimus		
Ὀκτωκαιδέκατος	decimusoctauus		
Ἐννεακαιδέκατος	decimusnonus		
Εἰκοσός	uigesimus		
Εἰκοσός πρῶτος	uigesimusprimus		
Εἰκοσός δεύτερος	uigesimussecundus		
Τριακοσός	trigesimus		
Τριακοσός πρῶτος	trigesimusprimus		
Τεσσαρακοσός	quadragesimus		
Τεσσαρακοσός πρῶτος	q̃dragesimusprimus		
Πεντηκοσός.	quinquagesimus		
Πεντηκοσός πρῶτος	quinq̃gesimusprim⁹		
Ἑξηκοσός	sexagesimus		
Ἑξηκοσός πρῶτος	sexagesimusprimus		
Ἑβδομηκοσός	septuagesimus		
Ἑβδομηκοσός πρῶτος	septuagesimusprim⁹		
Ὀγδοηκοσός	octogesimus		
Ὀγδοηκοσός πρῶτος	octogesimusprimus		
Ἐννενηκοσός	nonagesimus		
Ἐννενηκοσός πρῶτος	nonagesimusprimus		
Ἑκατοσός	Centesimus		
Διακοσιοσός	ducentesimus.		
Τριακοσιοσός	trecentesimus		
Τετρακοσιοσός	quadringentesimus		
Πεντηκοσιοσός	quingentesimus.		
Ἑξακοσιοσός	sexcentesimus		
Ἑπτακοσιοσός	septingentesimus		
Ὀκτακοσιοσός	octingentesimus		
Ἐννακοσιοσός	nongentesimus		
Χιλιοσός	Millesimus		
Δισχιλιοσός	bis millesimus		
Τρισχιλιοσός	ter millesimus		
Τετρακισχιλιοσός	quater millesimus		
Πεντακισχιλιοσός	quinquies millesimus		
Ἑξακισχιλιοσός	sexies millesimus		
Ἑπτακισχιλιοσός	septies millesimus		
Ὀκτακισχιλιοσός	octies millesimus		
Ἐννακισχιλιοσός	nouies millesimus		
Μυριοσός	decies millesimus.		

DE NVMERIS GRAECIS FINIS.

QVIBVS MODIS APVD

GRAECOS DIES SINGVLORVM MENSIVM, QVOS LATI-ni Calendarum, Nonarum, atque Iduum uocabulis appellant, de-signentur, per Philippum Melanchthonem.

ON conueniunt Attici menſes cum noſtris: nam illi, ſicut & Hebræorũ menſes, tantum ad Lunæ curſum computabantur. Luna & auſpicabatur & finiebat menſem. Noſtri menſes alia ratione deſcripti ſunt, nempe ut in conficiendo anno magis ad Solis curſum quadrarent.

Auſpicabantur autem annum Athenienſes abæſtiuo ſolſtitio, ut teſtatur Simplicius, cum ait: ἀς δὲ ἡμεῖς ποιούμεθα ἀρχὰς ἐνιαυτῶ μὴν πρὸ θερινὰς τροπὰς, ὡς Ἀθηναῖοι. ἢ πρὸ μετοπορινὰς, ὡς οἱ πρὸ τῶν νῦν καλουμένην Ἀσίαν. ἢ πρὸ χειμερινὰς, ὡς ῥωμαῖοι. ἢ πρὸ ἐαρινὰς, ὡς Αραβες καὶ Δαμασκηνοί. Et cum ad Lunæ curſum Attici menſes computentur, non conueniunt cum Latinis, nec poſſunt commode ſingulis noſtrorum menſium nominibus reddi, ſi quando Attica nomina interpretari uelis. Menſis primus is eſt, qui ſolſtitio æſtiuo proximus eſt, iuxta intercalandi rationem: proinde partem quandam Iunij primus menſis occupat. Quare ſi primum Iunium expones, cæteros ordine ſubijcere poteris: tametſi id, ut dixi, fit incommode. Verum docendi cauſa adſcripſimus.

Ἑκατομβαιὼν	Iunius	ab Hecatombis Iouis. Nam & Cronius dicebatur.
Μεταγειτνιὼν	Iulius	à Metagitnijs Apollinis ſacris.
Βοηδρομιὼν	Auguſtus	à Boëdromijs ſacris. Plutarchus in Theſeo.
Μαιμακτηριὼν	September	à Mæmacta. Iouis appellatio eſt, & turbidum aërem ſignificat.
Πυανεψιὼν	October	à pyanis fabis, in Apollinis ſacris.
Ἀνθεστηριὼν	Nouember	quòd campi floribus priuati ſunt, ἄνθος στρῶ.
Ποσειδεὼν	December	à Neptuni & Palladis certamine.
Γαμηλιὼν	Ianuarius	à Iunone, quæ præeſt nuptijs.
Ἐλαφηβολιὼν	Februarius	ἐλαφήβολος, uenator.
Μουνυχιὼν	Martius	à Munychijs Dianæ ſacris. Plutarchus in Theſeo.
Θαργηλιὼν	Aprilis	quòd caleſcat terra, θέρω χῶ, & θαργήλια Apollinis ſacra ſunt.
Σκιροφοριὼν	Maius	à Sciris umbraculis, ſignificant ædificandum eſſe.

Diuidunt menſem in tres decadas, uocantq; ἱσαμένην, μεσοῦντα, καὶ λήγοντα. Trigeſimũ diem uocant ἕνην καὶ νέαν. Quæ autem fuerit intercalandi ratio, qua efficiebant ut ad curſum Solis tamen lunares menſes congruerent, docet Macrobius.

DE INTERCALATIONE EX MACROBIO.

Vm ergo Romani ex hac diſtributione Pompilij ad Lunæ curſum, ſicut Græci, annum proprium computarent, neceſſariò & intercalarem menſem inſtituerunt more Græcorum. Nam & Græci, cum animaduerterẽt temere ſe trecentis quinquagintaquatuor diebus ordinaſſe annum, quoniam apparet de Solis curſu, qui trecentis ſexagintaquinque diebus & quadrante zodiacum cõficit, deeſſe anno ſuo undecim dies & quadrantem, intercalares ſtatuta ratione commenti ſunt, ita ut octauo quoq; anno nonaginta dies, ex quibus tres menſes tricenûm dierum compoſuerunt, intercalarent. Id Græci fecerunt, quoniam erat operoſum atque difficile, omnibus annis undecim dies & quadrantem intercalare. Itaque maluerunt hunc numerum octies multiplicare, & nonaginta dies qui naſcuntur, ſi quadrans cum diebus undecim octies componatur, inſerere, in tres menſes, ut diximus, diſtribuendos. Hos dies ὑπερβαίνοντας: Menſes uerò ἐμβολισμοὺς appellabant. Hunc ergo ordinem Romanis quoque imitari placuit, ſed fruſtra: quippe fugit eos, diem unum (ſicut ſuprà admonuimus) additum à ſe ad Græcum numerum, in honorem imparis numeri. Ea re per octennium conuenire numerus atq; ordo nõ poterat. Sed nondum hoc errore cõperto, per octo annos nonaginta quaſi ſuperfundendos Græcorum exemplo computabant dies, alternisq; annis binos & uicenos, alternis ternos uicenosq; intercalares expenſabant intercalationibus quatuor. Sed octauo quoque anno intercalatores octo affluebãt dies ex ſingulis, quibus uertentis anni numerum apud Romanos ſuper Græcum abundaſſe iam diximus. Hoc quoque errore iam cognito, hæc ſpecies emendationis inducta eſt. Tertio quoque octennio ita intercalandos diſpenſabant dies, ut nõ nonaginta, ſed ſexaginta ſex intercalarent,

rent, compensatis uigintiquatuor diebus pro illis, qui per totidem annos supra Grecorum numerũ creuerant. Omni autem intercalationi mensis Februarius deputatus est, quoniam is ultimus anni erat. Quòd etiam ipsum de Græcorum imitatione faciebant: nam & illi ultimo anni sui mensi, superfluos interserebant dies, ut refert Glaucippus, qui de sacris Atheniensium scripsit. Verum una re à Græcis differebant, nam illi confecto ultimo mense, Romani non cõfecto Februario, sed post uigesimum & tertium diem intercalabant, Terminalibus scilicet iam peractis. Deinde reliquos Februarij mensis dies, qui erant quinque, post intercalationem subiungebant, credo, uetere religionis suæ more, ut Februarium omnino Martius sequeretur.

Calendæ.	1	Νουμηνία	
IIII	2	δευτέρα ἰσαμένου	
III	3	τρίτη ἰσαμένου	
Pridiæ.	4	τετάρτη ἰσαμένου	
Nonæ.	5	πέμπτη ἰσαμένου	
VIII	6	ἕκτη ἰσαμένου	
VII	7	ἑβδόμη ἰσαμένου	
VI	8	ὀγδόη ἰσαμένου	
V	9	ἐννάτη ἰσαμένου	
IIII	10	δεκάτη	
III	11	πρώτη ὕστ δέκα	μεσοῦντος
Pridie idus.	12	δευτέρα ὕστ δέκα	
Idus.	13	τρίτη ὕστ δέκα	
XVIII Calendas.	14	τετάρτη ὕστ δέκα	
XVII	15	πέμπτη ὕστ δέκα	μέση
XVI	16	ἕκτη ὕστ δέκα	
XV	17	ἑβδόμη ὕστ δέκα	
XIIII	18	ὀγδόη ὕστ δέκα	
XIII	19	ἐννάτη ὕστ δέκα.	Dicitur & ὕστ δεκάτη.
XII	20	Εἰκάς	Pollux facit etiam πρώτη
XI	21	δεκάτη φθίνοντος	ὕστ ἑνάδι
X	22	ἐννάτη φθίνοντος	δευτ. ὕστ ἑνάδι
IX	23	ὀγδόη φθίνοντος	γ ὕστ ἑνάδι
VIII	24	ἑβδόμη φθίνοντος	δ ὕστ ἑνάδι
VII	25	ἕκτη φθίνοντος	ε ὕστ ἑνάδι
VI	26	πέμπτη φθίνοντος	ς ὕστ ἑνάδι
V	27	τετάρτη φθίνοντος	ζ ὕστ ἑνάδι
IIII	28	τρίτη φθίνοντος	η ὕστ ἑνάδι
III	29	δευτέρα φθίνοντος	θ ὕστ ἑνάδι
Pridie Calend.	30	ἕνη καὶ νία.	Dicitur & πρώτη μεθ' ἑνάδα, & ita deinceps.

ALIA QVAEDAM DE MENSIBVS HAVD POENITENDA.

Athenienses mensem tantum triginta dies præter Romanorũ consuetudinem iuxta Lunæ augmentum decrementumq; complectentem, in tres decadas decernendo, primã nominabant ἰσαμένε μηνός, secundam μεσοῦντος, tertiam φθίνοντος. Deinde primæ decadis diem primam νουμηνίαν, secundam δευτέραν ἰσαμένου, tertiam τρίτην ἰσαμένου, & sequenter usque ad δεκάτην ἰσαμένου. Secundæ decadis primam diem, πρώτην ὕστ δέκα, secundã δευτέραν ὕστ δέκα, usq; ad εἰκοστὴν seu εἰκάδα. Tertiæ primam, πρώτην ὕστ εἰκάδα, uel Solonis inuentu numeros dierũ ad Lunæ decrementum minuendo, ἐννάτην φθίνοντος, secundam ὀγδόην φθίνοντος, tertiam ἑβδόμην φθίνοντος, usq; ad τριας-

ad τριακάδα, quam etiam ἕνην καὶ νέαν, id est ueterē & nouam uocabāt. Eo die exactiones debitorū & usurarū, ut patet ex Aristoph. similiter forensia iudicia Athenis fieri solebant. quod & apud Hesiodū ostenditur, εὖτ' ἂν ἀληθείαν λαοὶ κρίνοντ' ἄγοσιν. ubi Vallæ translatio minus apte cohæret. Item Hesiodus ἕκτῳ ὅσσα δίχα, id est, sextam mediæ decadis, seu decimam sextām, præter uulgatum morem, ἕκτῳ μίσην uocat, decimam quartam τετράδα μίσην, decimam nonam ἐνάδα μίσην, uicesimā nonam τρισεινάδα. & πέμπας intelligit quintā, quintam decimam, ac uicesimā quintam. τετράδα ἰσαμένουτε καὶ φθίνοντος, quartam & uicesimam quartam. τρισκαιδεκάτῳ μηνὸς ἰσαμένου, decimā tertiam. Insuper duodecimam ἥμαρ ἔκπλεον, id est, diem cumulatam & adauctam appellat. & uicesimam μεγάλην ἡμέραν siue πλέον ἦμαρ, quòd summa dies sit, μηνὸς μεσοῦντος, diebus τῷ φθίνοντος cōtinuò insequentibus. Præterea nec singulatim omnes dies, neque ex ordine commemorat, sed repetit quosdam bis uel ter, nonnullis interim uelut μεταδούπων, καὶ ἀκριβῶν prætermissis. Deniq; scitu dignum, quòd ἕνη καὶ νέα dici potest simul tricesima dies mensis decedentis & instantis prima. Item prima dies Lunæ iam apparentis, & tertia à coitu digressæ. Vnde illud Hesiodi, μὴ δ' ἀναβάλλεσθαι ἔστ' αὔριον ἔσθ' ἕννηφι, uertere licet, neque differ inq; crastinum, inq; perendinum, tertiam Lunę, nouilunium, uel sequentem mensem. Quandoquidem Lunam 27. diebus & tertia ferè diei parte ad sui ambitus principia regredi, & ueterum probat, & recentiorum consensus. inde biduo in coitu latentem, ad tricesimam diem cum tardissime, reaccensam conspici. Vide Plinium libro secundo, capite nono. De mensibus Athenienſium cōsule quoq;, si libet, Suidam in ἕνη καὶ νέα. Theodorū Gazam τοῖς μησῶν. & Hesychium in τῷ μὲν φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἰσαμένοιο. Inter quos disconuenit, quòd Suida in tertia decade retrogradatim numeranda, de nonario tantum ad binarium, qui diem signat uicesimam octauam, descendit, continuoq; subiungit ἕνην καὶ νέαν, quam idem, astipulante quoq; Proclo, νουμηνίαν appellat, quæ uicesima nona esset, tricesima desiderata, quodq; primæ decadis primā uocat πρώτην ἰσαμένου, Polluce & Gaza appellātibus νουμηνίαν. Sed & Gaza ubi Solonis meminit, aperte ostendit nō eandem diem esse, ἕνην καὶ νέαν & νουμηνίαν. Eius uerba hæc sunt: Σόλωνα γὰρ πρῶτον ἀθήνησι τοῖς τοῖς τοὺς μῆνας ἀνωμαλίαν σινιδεῖν φασι. καὶ τὴν μὲν ἡμέραν, καθ' ἣν ἡ σελήνη καταλαμβάνει τε καὶ παρέρχεται τὸν ἥλιον, τάξαι ἕνην καὶ νέαν καλεῖσθαι, τὴν δ' ἑφεξῆς νουμηνίαν προσαγορεῦσαι. ἄχρι τετρακάδος τὸν μῆνα ἀριθμηνέναι. Ex quibus apparet primores Athenienses tantum uicenum nouenum dierum menses cōputasse, dein tricenum Solonem, νεομηνία, quæ prima esset Lunæ recentis, post ἕνην καὶ νέαν diem coitus adiecta. Vnde & diuersam illam de mensium diebus traditionem authorum conjicio irrepsisse. Præterea constat Græcis ob succrescentes in Lunæ motu minutias suas etiam fuisse ἐμβολίμους καὶ ἐπακτάς, sicut Romanis intercalares.

DE MENSIBVS, ET CAETERIS AD ANNVM PERTINENTIBVS, EX POLLVCE.

Κ δὲ μηνῶν, σιτηρέσιον ἔμμηνον, καὶ μηνιαῖον καὶ τριακονθήμερον, καὶ ἑξάμηνον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΜΕΡΩΝ ΤΟΥ ΕΤΟΥΣ.

Τὰ δὲ μέρη τοῦ ἔτους, ἰσαμένου τοῦ ἔτους, μεσοῦντος, ἢ λήγοντος. καὶ πάλιν, πρώτου ἔτους, καὶ νέου ἔτους, καὶ ἀκμάζοντος τοῦ ἔτους. καὶ μεσοῦντος τοῦ ἔτους, καὶ παυομένου, καὶ λήγοντος.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΤΤΑΡΩΝ ΩΡΩΝ.

Καὶ αἱ ὧραι, χειμὼν. καὶ χειμερινὴ ὥρα. καὶ χειμέριος ὥρα. καὶ ὥρα ἔτους. καὶ μετόπωρον. καὶ ἔαρ. καὶ ἐαρινὴ ὥρα. καὶ θέρος. καὶ θερινὴ ὥρα. καὶ μετοπωρινὴ ὥρα, καὶ φθινόπωρον, καὶ φθινοπωρινὴ ὥρα. καὶ ἰδίως τὸν καιρὸν τοῦτον, ὀπώραν ὀνομάζουσιν, ὃς ῥᾴτ' ὀπώρης εἶσι. Φιλοτιμότερον δὲ, θέρους ἀκμή. καὶ ἔρος ὑπολήγοντος, καὶ ὑπολάμποντος. καὶ ἔρος ὑπανθοῦντος. καὶ ὡς Θουκυδίδης, τοῖς σίτου ἐκβολή. καὶ σίτου χλωροῦ ὄντος. καὶ τοῖς σίτου ἀκμή. Καὶ ἀπὸ τῶν ὅσα τοῖς καρποῖς καιρῶν. οἷον, τρυγητὸς καιρὸς. καὶ ἀμητοῦ καιρός. καὶ σπόρος καιρός. καὶ τοῖς καρπῶν συλλογή. καὶ ἀμπέλου ὀργάσκη. καὶ ἐλαίας περκνίς. καὶ τῆς γῆς ἀνθούσης. Καὶ ἄλλως, τὸ ἔαρ τοῖς ἐφύρων πνοάς. καὶ τὸ θέρος, τοῖς τὰ ἐτησία πνεύματα. Καὶ ἀπὸ ἄστρων, τοῖς ἀρκτοῦρον ἰσάμβιον. καὶ τοῖς τὸν σείριον ἀστέρα. καὶ τοῖς πλειάδων ἐπιτολάς. καὶ τοῖς πλειάδων δυσμάς. καὶ τὸ θέρος τε διάγειν, θερίσαι, καὶ ἐνθερίσαι. καὶ τὸ ἔρος, ἐαρίσαι, καὶ ἐνεαρίσαι. καὶ τὸ χειμῶνος, χειμάσαι, καὶ ἐγχειμάσαι. καὶ χωρία χειμάδια, οὐκέτι μέντοι καὶ μετοπωρίσαι ὅθεν ἐν χρήσει. ἐκ δὲ τοῦ ὁμοίου, χρῆσθαι ἄν τις αὐτῷ δύναιτο.

ΠΕΡΙ ΜΕΡΩΝ ΜΗΝΟΣ.

Μέρη δὲ μηνός, ἰσαμένου, μεσοῦντος, καὶ λήγοντος. ὡς καὶ τὰς τρεῖς δεκάδας οὕτω τῶς διαιρεῖν. καὶ ἡ μὲν πρώτη ἡμέρα, νουμηνία. ἀπὸ δὲ τῆς β ἄχρι τῆς α δεκάδος, τὸ ἰσαμένου προσθετέον. μεχρὶ δὲ τῶν ι, Ἡσίοδος μὲν, ε. τῶν μέσην φησί. τῶν ε. τε καὶ ι. λέγων. ἡμὴν δὲ ῥητέον, α. ὅσα ι. καὶ β. ὅσα ι. καὶ μέχρι τῆς εἰκοσάδος. τὸ δὲ ἀπὸ τούτου, α. ὅσα ἐνάδι. ἡ δ' αὐτὴ, καὶ θ. φθίνοντος. θ. γὰρ λοιπὰ, ἀπὸ τῆς κα. καὶ ὁμοίως ἄχρι τῆς τριακάδος ἣν οἱ

ἀττικοὶ

ἀθηναῖοι καλοῦσιν ἕνην καὶ νέαν, ὁμήρου εἰπόντος, τῷ μὲν, φθίνοντος μηνός, τῷ δ' ἰσαμένου. διελόντι δὲ εἰς τρία τὸν μῆνα, τὸ τρίτον ἂν αὐτῷ καλοῖτο δίχηνον.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΑΦ' ΗΜΕΡΑΣ ΛΕΓΟΜΕΝΩΝ.

Καὶ τὸ μὲν ἐφ' ἑκάστην ἡμέρα γιγνόμενον, ἡμερήσιον. τὸ δὲ δι' ὅλης ἡμέρας πραττόμενον, πανήμερον, ἢ καὶ πανημέριον. ὡς καὶ τὸ δ' ὅλης τῆς νυκτὸς, πάννυχον, καὶ πανύχιον. τὸ δὲ διὰ μιᾶς ἡμέρας πραχθὲν, αὐθήμερον. καὶ τὸ τῷ αὐτῷ ὁδὸν διὰ μιᾶς ἡμέρας ἐπανελθεῖν, αὐθημερίσαι. καὶ τὸ δι' ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας, ἡμερεῦσαι, καὶ διημερεῦσαι. οἷον ὅτι τῶν βαναύσων ὁ πλάτων εἴρηκε, πρὸς τὸν ἡμερεύοντας. λέγοιτο δ' ἂν καὶ παρημερεῦσαί τινι ἔργῳ, ἢ ἀνθρώπῳ. καὶ ὁ δι' ὅλης ἡμέρας θέων, ἡμεροδρόμος. τὸ δ' εἰς τῷ ἐπιοῦσαν μὴ μένον, ἐφήμερον. τὸ δὲ παρὰ μίαν, παρημερον. ἑτερήμερον. φαίης δ' ἂν τὴ ἐπιούσῃ ἡμέρα, καὶ τῇ δεκούσῃ, καὶ τῇ πρωτεραίᾳ, καὶ τῇ πρωτέρᾳ, καὶ τῇ χθές. ὅτι δὲ τὸ ἐν αὐτῇ πραχθέντος, χθιζὸν, ἴωλον. ὅτι δὲ τῆς παρούσης ἡμέρας, τήμερον, καὶ σήμερον, καὶ ἡ ἐνεσῶσα, καὶ ἡ ἐνεσηκυῖα. ἡ δ' ἐπιοῦσα ἡμέρα, καλεῖται αὔριον, καὶ ὑστεραία. καὶ προσιοῦσα. τῷ δὲ μετ' αὐτῷ, ἑκάστης ἀνὸς ἔνκφι Ἡσίοδος καλεῖ, εἰ μὴ τῷ τριακάδα οὕτω λέγει. ἰδίως παρ' ἀθηναίοις καλοῦνται τριακάδες, ὅτι τῶν τετελευτηκότων φιλοτιμότερον δὲ προστιθέναι τῷ εἰς πρόθεσιν ταῖς ἐπιούσαις ἡμέραις. οἷον, εἰς αὔριον, καὶ εἰς τῷ ἐπιοῦσαν, καὶ εἰς ἡμέραν γ, καὶ εἰς ἡμέραν δ. λέγεται δὲ καὶ εἰς ἡμέραν ῥητῷ, εἰς ἣν ἂν ὁρισώμεθα. εἰς ἡμέραν ὡρισμένην, καὶ εἰς ἡμέραν διωμολογημένην. καὶ ἡμέρα κυρία, ἡ ἐπί τινι τεταγμένη. καὶ χωρὶς δὲ τῆς ἡμέρας, εἴπωσιν ἂν οἱ ῥήτορες, παρούσης τῆς κυρίας. καὶ ἐνεστώσης τῆς κυρίας. προσυπακούεται γὰρ τὸ, ἡμέρας. ὅτι δὲ τῶν παρελθουσῶν ἡμερῶν, ἡμέρα γ. καὶ τρίτῳ ταύτῳ ἡμέραν. καὶ τὰς ἄλλας ὁμοίως.

ΠΕΡΙ ΜΕΡΩΝ ΗΜΕΡΑΣ.

Μέρη δὲ ἡμέρας, περίορθρον. ὄρθρος, ὑπολαμπύσης ἡμέρας. ὑποφαινούσης. ἕως πρωΐ, ἕως ἡλίου ἀνίσχοντος. περὶ ἡλίου ἐπιτολάς, πρωΐ. καὶ πρωὶ τῆς ἡμέρας. μεσούσης ἡμέρας. καὶ περὶ μεσημβρίαν. ἡλίου ἐπὶ κεφαλῆς ἰσαμένη. κλίνοντος εἰς τὰ μεσημβρινὰ τοῦ θεοῦ. δείλης. δείλης ὀψίας. καὶ μεσημβρινοῦ καιροῦ. καὶ δειλινοῦ καιροῦ. ἡλίου εἰς τὰ κάτω ῥέποντος. ὀψὲ τῆς ἡμέρας. τὸ γὰρ πρωϊαίτατον, καὶ ὀψιαίτατον, οὐκ ὅτι ἡμέρας μέρους, ἀλλ' ὅτι χρόνου λέγεται. οἷον, ταχέως, καὶ βραδέως, ὡς ὅτι τῶν τι πραττόντων πρὸ καιροῦ, ἢ μετὰ καιρόν. πρωὶ τῆς ἡλικίας. καὶ προϊαίτερον, καὶ προΐτατον. καὶ ὀψὲ τῆς ἡλικίας, ὀψιαίτερον, ὀψίτερον. ὀψιαίτατον, ὀψίτατον. Περὶ ἡλίου δυσμὰς, ἑσπέρας. ὅτε ἤδη συνεσκοτάζει, καὶ σκοτιαῖοι ἀφίκοντο.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ ΜΕΡΩΝ.

Τὰ δὲ τῆς νυκτὸς μέρη, νυκτὸς ἀρχή. καὶ περὶ πρώτου νύκτα. καὶ νυκτὸς ἀρχομένης. καὶ περὶ πρώτης φυλακῆς καὶ δευτέρας, καὶ τρίτης. ἢ καθ' Ὅμηρον, περὶ πρώτου μοῖραν. ἢ περὶ πρῶτον ὕπνον, εἰ μὴ εὐτελές. μεσούσης νυκτός. μέσον νυκτῶν. ὅτου τὸ λυκαυχές, ὅπερ Ὅμηρος ἀμφιλύκην νύκτα καλεῖ. περὶ ἀλεκτρυόνων ᾠδάς. ἀλεκτρυόνων ἀοιδὸν πρῶτον. ὅτου τὸν ᾠδὸν ὄρνιθα. καὶ τὸ μὲν νυκτός τι πρᾶξαι, νυκτερεῦσαι. καίπου καὶ νυκτερινὰ φυλακαί. τὸ δὲ δι' ὅλης νυκτὸς, διανυκτερεῦσαι. καὶ τὸ μὲν ἑσπέρας, προσαγρυπνῆσαι, καὶ ἐφεσπερεῦσαι καὶ ἐφεσπερεύσασθαι. τὸ δὲ προανασῆναι περὶ τὸν ὄρθρον, ἐπορθρεύσασθαι. ὥρα δὲ, καὶ ἡμιώριον, σημεῖον, ὡς Μίκανδρος, ὠνομάζετο παρὰ τοῖς παλαιοῖς. καὶ ἀπὸ σκιᾶς δὲ ἐδηλοῦτο. οἷον, δεκάπους ἡ σκιὰ, καὶ ἑνδεκάπους. ἔσι δὲ τῶν καιρῶν, καὶ τὰ ἐπιρρήματα τῷ χρόνου, τότε. καὶ πότε. καὶ ὁπότε. καὶ ὁπηνίκα. καὶ πηνίκα. καὶ ἡνίκα. καὶ τηνικαῦτα. καὶ ποτέ. καὶ πάλαι. καὶ προπάλαι. καὶ τριπάλαι. καὶ πρὸ ὀλίγου. πρὸ πολλοῦ. μετ' ὀλίγον. ὀλίγῳ ὕστερον. βραχὺ ὕστερον. ἄρτι, ὅ ὅσπερ πρὸ μικροῦ. καὶ νῦν δή, ὅ ὅσπερ ταυτόν. καὶ ἄλλα πολλὰ, τῆς αὐτῆς ἰδέας ἐσί.

ΤΕΛΟΣ.

DICTIONARIVM GRAECVM, OPTIMORVM, ERVDITISSIMORVMQ accurata opera, præ omnibus in hunc diem, & maxime auctum, & fidelissime castigatum.

Τὰ τῶ Α σημαντικά.

Leui spiritu in cõpositione priuatoria est particula, ab ἀπὸ (ut apparet) interciſa, ut ἄκλητος, nõ uocat⁹. A Theodoro Gaza lib. iij. grammaticæ institutionis duo excipiuntur, ἄλυσις nimirum & ἄδης, in quibus α aspiratur, etiam si priuationẽ notet. Porrò quoties adiungitur dictionibus à uocali incipientibus, ferè assumit ν, idq; euphoniæ gratia, ut ἄνανδρος, id est, non uirilis.

Item adiunctionẽ notat, ut ἄλοχος coniunx, quasi eiusdem lecti, ἄκοιτις uxor, quasi σύγκοιτος, eiusdem cubilis.

Item multum ἐπιτατικῶς, ut ἐν ἀξύλῳ ὕλῃ dixit Homerus pro πολυξύλῳ, id est multis lignis abundante, ἀθρεῖν attentissime inspicere.

Item ὁμοῦ simul, ut ἀδελφοὶ, id est uterini fratres. δελφὺς enim uterum significat, quasi eiusdem & similis uteri.

Item φαῦλον, ut ἄρυθμος, id est histrio indecenter & uitiose se gerens in rythmis.

Item magnum, ut τὸ ἀχανὲς πέλαγος, id est, uastum & immensum pelagus.

Item ἴσον, ut ἀτάλαντον, æquiualens, æquale.

Item abundat aliquando in compositione α eodẽ spiritu, ut in ἄσαχυς, quod nihil aliud quàm σάχυς significat.

Ἄ. quæ, aliqua, quæcunq; propria.

Τὸ Α μεθ' ἑαυτῶ

Ἄ ἄ. utinam, ὦ, ualde, & aduerbiũ stuporis.

Ἄ ἄ. admirandi aduerbium.

Ἄ ἄ. utrunq; leui spiritu, aduerbiũ exclamandi, adhortãdi, terrendi, aut cõmiserationis. Item multitudo aquarum, teste Hesychio.

Ἀάβακτοι, οἱ, incolumes.

Ἀαγὴς, inuulneratum.

Ἀαγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. infrangibilis, robustus.

Ἄαδα. ægestas Laconice.

Ἀαδέω. turbare, afficere contumelia, egere, confici fame.

Ἄαδεν. molestus fuit.

Ἀαδίνη. ης. ἡ. succerda, porcinum stercus.

Ἀαδὴς. ἐος. ὁ. ἡ. iucundus.

Ἀάθικτον. ν. τὸ. incorruptibile, nõ obnoxium damno.

Ἄακτον. τὸ. inuulnerabile, sanum.

Ἀάλιον. ου. τὸ. inordinatum.

Ἀαναίμα. ἡ. πολλαχὴ χάρις. Hesychius.

Ἀανὲς. τὸ. nondum absolutum.

Ἀανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. utilis.

Ἄαυλα. ας. ἡ. genus inauris.

Ἄαπτος. ὁ. ἡ. intangibilis, uel cui nocere quis nequit. Aliquando idem quod ἀπρόσιτος, id est inaccessus. Sic Homer. Iliad. α, Iouis irati manus ἀάπτους uocat, quòd ijs nemo audeat appropinquare.

Ἄας. in crastinum Bœotis, alijs perendie.

Ἄασας. uehemẽter nocuisti, pro ἄσας, ab ἄτω.

Ita ἀασάμην, nocui, incidi, & ἀάσαι, nocuisse, obdormiuisse, esse saturũ, intulisse tristitiã.

Ἀάσθης. deliquisti, nocuisti.

Ἀασίφορος. ου. ὁ. nocumentum ferens.

Ἀασίφρων. ὁ. demens, insanus.

Ἀάσκει. nocet, corrumpit.

Ἀάσχετος. ν. ὁ. ἡ. irretentibilis, incontinens, intemperans, inobediens.

Ἄᾶτω. læsus est, ab ἄτω, ualde ledit.

Ἄατος. ου. ὁ. καὶ ἀάτος, insatiabilis, innocuus, quasi ἄνευ ἄτης, id est, sine nocumẽto, facilis

Ἀάτυλος. ν. ὁ. innocuus.

Τὸ Α. μετὰ τῶ Β.

Ἄβα. rota, clamor.

Ἀβάγητος. ν. ὁ. tenuis.

Ἄβαγνα. τὰ. rosæ Macedonibus.

Ἄβαζος. ὁ. taciturnus. βάζειν loqui est Suid.

Ἀβαὲς. ἐος. tenuis, minutus.

Ἀβάθμαζα. τὰ. bellariorum genus.

Ἄβαι. αἱ. urbis nomen, de qua multa Steph.

Ἀβαιὼς. quiete.

Ἀβάκη. ης. ἡ. inutile, debile, languidum.

Ἀβακήμων. ονος. ὁ. indiserẽ⁹, imprudẽs, stulẽ⁹.

Ἀβάκης. εος. ὁ. ἡ. carens uoce, taciturnus.

Ἀβάκησαν. ignorarunt, stulte sentierunt.

Ἀβάκιον. ν. τὸ. abaculus ἐφ' οὗ ψηφίζουσι, inquit Hammo. id est, in quo computant. Pli. lib. xxxvi. cap. xxvi. calculos (quibus ueteres in dispunctione, & numerorũ supputatione utebantur) abaculos à quibusdam uocari tradit.

Ἀβάκτιον. ν. τὸ. minime inuidiosum.

Ἀβάκχευτος. ὁ. Bachici numinis expers.

Ἀβαλῶα. ας. ἡ. scriptura, confessio.

Ἀβάλε. utinam.

Ἄβαξ. ακος. ὁ. ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατιθέασι (inquit Hammonius) id est, in quo res deponunt, quemadmodum est coquorũ tabula, in qua receptacula eduliorum, aliaq; id genus exponuntur. Item instrumentũ in quo mathematici lineas, numeros, & figuras deducunt. Veteres Pythagoricam appellabant mensam. Item tabula quadrata quæ supponitur crassiusculæ summi tati columnæ. Latini à genitiuo Græco nominatiuũ formantes, Abacum uocant.

Ἀβάπισον. τὸ. terebella, medicorum instrumentum.

Ἀβάπιτος. ὁ. ἡ. qui mergi nequit, ut suber.

Ἄβαπτος. ὁ. ἡ. liberrimus in loquendo.

Ἀβαρὴς. ἐος. ὁ. intelligentia carẽs, sine onere, minime grauis. Lucia. in Scaphidio: οὕτω ἄμεινον ἀβαρῆ εἶναι, ὥσε ἐμβαινε. id est, sic satius, ut sine pondere sis, itaq; inscende.

Ἀβαριάκῳ. τῷ. effœminatam.

Ἄβαρις. ιος. ἡ. Epirotes, continentis habitator, ἢ μὴ ἔχων βάρις.

Ἀβαρλεῖται. terret, plaudit.

Ἀβαρνὶς. ίδος. ἡ. ciuitas Lampasci.

Ἀβάρνυ. gẽme, plora, clama.

Ἀβαρταὶ. ῶν. ἁι. uolatiles.

Ἀβαρτία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄβαρτος. ου. ὁ. insatiabilis, ualde edax.

Ἀβάς. bardus, sacer morbus Tarentinis.

Ἀβασάκτως. portatu difficile. aduerbium.

Ἀβασάνιτος. ου. ὁ. inuulnerabilis, inexploratus, non probatus.

Ἀβασανίτως. sine certa probatione, nulla examinatione facta.

Ἀβασιλεύτως πόλις. quæ caret rege urbs, non subditus regi.

Ἀβάσκαντον. fascini amuletum, id quod auertit fascinationem ab animalibus.

Ἀβάσκαντος. ου. ὁ. ἡ. inuidia uacuus.

Ἀβάσκαντον. φορτίον.

Ἄβασον. inaccessum, nõ uiolentum, infinitũ.

Ἄβασυν. immotum, inaccessum.

Ἄβατος. ου. ὁ. ἡ. inaccessibilis, irremeabilis, expers intelligentiæ. hinc ἄβατον ædificium erectum à Rhodijs ad protegendum Artemisiæ trophæum, quod religione impediti, diruere non poterant. Hoc item nomine dicta est insula quædã in Aegypto, quòd ad illam propter limi & papyrorũ copiam difficillimus esset aditus. Herodia. in Commodo, διὰ ταχείας μὴ ἀβάτου ὁδοιπορίας, κατ' ὀλίγους ἐις τὴν ἰταλίαν παραδύοντο, id est, per auia quædam compendia (ut reddidit Politianus) aut auia itinera, ut Sallust. in Iug. Ipse cũ delectis militibus Metellum sequitur nocturnis & auijs itineribus. Compositum est ab α priuatoria particula, & βαίνω.

Ἄβαφος. ου. ὁ. ἡ. non tinctus. ab α quod priuat, & βάπτω.

Ἀββαλεμ, ἀνέβαλεμ.

Α Β Δ. Α Β Ε.

Ἀβδελομ. ου. τὸ. humile, abiectum.

Ἀβδέλυκτα. ων. τὰ. non contaminantia, quæ non abominamur.

Ἄβδηλα. ων. τὰ. ἄβατα.

Ἄβδης. scutica, Hipponacti flagellum.

Ἀβέβαιος. ου. ὁ. ἡ. instabilis.

Ἀβέβηλα. τὰ. regiones quæ non sunt peruiæ, sancta, sacra. Sic item uocabantur sacra quædam, quæ neq; contrectare neq; adire fas erat, quibus opponuntur βέβηλα. ut tradit Hammonius.

Ἀβέβηλον. ου. τὸ. mundum.

Ἀβέβηλος. ου. ὁ. sanctus.

Ἄβεις. trabes.

Ἀβέλιος. ου. ὁ. sol Cretensibus.

Ἀβέλλει. circundat, coronat.

Ἄβελλον. ου. τὸ. humile.

Ἀβελτεροκόκκυξ. ὁ. inanis, idem est quod ἀβέλτερος.

Ἀβέλτερος. ου. ὁ. abiectus, aspernandus, ignarus, qui quod melius est non agnoscit, stupidus, nõ astutus, ignauus: stultus uertitur à Gaza in Caton. Ciceronis.

Ἀβελτηρία. ἡ. stoliditas, amentia, ruditas, absurditas, insipientia.

Ἀβέρβηλος. ου. ὁ. multum laborioſus, odiosus, magnus, grauis, uanus, ingratus.

Ἀβέρται. ἁι. lora latiora, quæ terga equi iugalis excurrunt sub alis eius subcincta, quæ sexaginta libras excedere prohibentur in tract. de cursu publico. Sic dictæ ἐκ τοῦ ἀπεσράφθαι. id est, ex eo quòd auersæ sint. Vide Budæũ in postremis annotationibus.

Α Β Η. Α Β Ι.

Ἄβηα. τὰ. inuiolabilia.

Ἀβηδόνα. τῶν. ἀηδόνα. luscinias.

Ἀβήλταηα. τὸν. memorem.

Ἀβήρει. cantat.

Ἀβής. ἐος. ὁ. ἡ. stultus, impudens, expers ingenij, improbus.

Ἀβήσει. animaduertit.

Ἀβίασος μίνησις. uiolentia carens motu.

Ἀβιάχομαι.

Ἀβιάχομαι. ornor, delicior.
Ἄβιρ. ινος. abies, aut picea.
Ἄβιοι. οἱ. inermes, minime uiolenti.
Ἀβιόλη. ης. ἡ. semen, simile.
Ἄβιος. ᾱ. ὁ. ἡ. qui non habet quod edat, ᾧ μὴ βίοτός ἐστι. id est, inops. Item qui arcu non utitur. Nam βιὸς arcum notat. Item qui nullam uitæ suæ curam habet, apud Demosthen. Item qui non est iniurius, quiq; legibus utitur & politia. Item nullius patrimonij possessor. Homerus Thraces ex uitæ modo ἀβίους uocat, ut qui à uita seque strenui possint uideri, propterea quod omni no à muliebri congressu abstineant, qui hominū status sit quodammodo diminutus ac semiplenus. In his α priuat. Ab Antiphone ἄβιος dicitur qui multū possidet uictus, id est diues. Item uiuax, longæ uitæ. In his α auget, uelut Homerus ἄξυλον regionem uocat, pro eo quod est πολύξυλον. ex Cœlio.
Ἀβίωτον. τὸ. κακόν. prauum, molestum, triste, iniucundum.
Ἀβίωτος. ᾱ. ὁ. ἡ. doloroſus, malus, iniucundus, non uiuendus.
Ἀβιώτως ἔχει. ubi periclitatur de uita.

A B Λ.

Ἀβλάβεια. ας. ἡ. incolumitas, innocentia. Cicero lib. iij. Tusc. quæst. Innocentia (inquit) apud Græcos usitatum nomen nō habet, sed habere potest ἀβλαβείαν. Nam est innocentia talis affectus animi, quæ noceat nemini. Sic dicta ab α priuandi particula, & βλάπτω, noceo: unde βλαβὴ, damnum, id quod & Cicero innuit.
Ἀβλαβής. ἐος. ὁ. ἡ. innocuus, incolumis.
Ἀβλαδέως. suauiter.
Ἄβλαξ. ακος. ὁ. clarus.
Ἄβλας. stupidus, ignorans.
Ἀβλαστής. ἐος. ὁ. infœcundus, nō germinans.
Ἄβλαυτος. nudus pedes.
Ἀβλεμές. τὸ. infirmum, debile, imbecillum.
Ἀβλεμέως. incuriosè.
Ἀβλεμής. ἐος. ὁ. ἡ. ἄτολμος, pusillanimus, iniucundus, abiectus.
Ἀβλεμώως. ἀφροντίσως. remissè, oscitanter, ignauiter.
Ἀβλεπές. τὸ. φαῦλον, uile, nihili.
Ἀβλεπῆ. τὸν. ἀβλεπτοῦντα.
Ἀβλεπής. ἐος. ὁ. ἡ. despect⁹, intrepidus, malus.
Ἀβλέπημα. τὸ. delictum, peccatum.
Ἀβλεπῶ. delinquo, pecco.
Ἀβλεψία. ας. ἡ. cæcitas, inconsiderantia. Ab α & βλέπω.
Ἀβληρά. ᾶς. ἡ. habena.
Ἀβλής. ῆτος. ὁ. non missus, noui teli epith.
Ἄβλης. ητος. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀβλῆτρες. οἱ. testes.
Ἄβλητος. ᾱ. ὁ. inuulneratus, extra tela, nuper factus, nondum aliquò missus.
Ἀβλήχμων. ονος. ὁ. obtusus.
Ἀβληχρός. οῦ. ὁ. robustus, imbecillis, mollis, obtusus, pro βληχρός, addita littera, sicut ἄσαχυς, pro σάχυς.
Ἀβληχρής. pro eodem apud Nicandrum.
Ἄβλια. τὰ. urbs Phœniciæ.
Ἀβλόει. sacrifica, impera. Macedon.
Ἀβλωθρίδιον. ᾱ. τὸ. uenenum quo fœtus extinguitur, abortus.

A B O.

Ἀβοαί. αἱ. precationes.
Ἀβοήθητος. ᾱ. ὁ. ἡ. auxilio carens, ope & auxilio destitutus.
Ἀβοητί. aduerbium. faciliter, citraq; auxiliū.
Ἀβολεῖν. intelligere.
Ἀβολῆσαι. obuiasse.
Ἀβολήτωρ. ορος. ὁ. ἡ
Ἄβολος. pullus, qui nondum denteis amisit ætatis indices, qui à Xenophonte γνώμονες appellantur.
Ἄβολος. ᾱ. flumen Siciliæ.
Ἀβοριγῖνες. οἱ. Aborigines.
Ἀβουλεί. inconsultò, imprudenter.
Ἀβουλέω. non consulto, nolo.
Ἀβουλής. audiui.
Ἀβούλητα. quæ nolumus.
Ἀβούλητα συμφοραί. improuisæ calamitates.
Ἀβούλητον. τὸ. fortuitum, & quod citrà nostrum consilium fit.
Ἀβούλητος. inuitus, non desyderans.
Ἀβουλία. ας. ἡ. temeritas, stoliditas, malum consilium, ineptitudo consilij, imprudentia Plutarch.
Ἄβυλίττα. nomen proprium.
Ἄβουλος. ου. ὁ. ἡ. κακόβουλος, consilio carens, inconsultus.
Ἀβούλως. stultè, indoctè, insipienter, temerè, inconsultò.
Ἀβυσσολέω. μ. ήσω. ω. κης. tumultuor.

A B P.

Ἄβρα. ας. ἡ. ancilla adolescentior, domestica, mollis, delicioſa.
Ἀβραδούλη. ης. ἡ. pellex, authore Hesychio.
Ἀβράκησαν. sonuerunt.

Ἀβραχέμ. ſonuit.
Ἀβριμής. ἰος. ὁ. ἡ. deſpectus.
Ἀβρίζομαι. delicior, ornor.
Ἀβρικώτερον. uerius.
Ἀβρικτός. οῦ. ὁ. ſurdaſter.
Ἀβρινά. τὰ. mundata.
Ἀβρόβιος. ὁ. ἡ. ἀβροδίαιτος.
Ἀβροδίαιτα. ἡ. uita delicatior.
Ἀβροδίαιτος. ὁ. ἡ. mollis, delicate & molliter uiuens, delicatus in cibo. Polit. in Herodia. τὸ ἀβροδίαιτον, uertit molliſſimam uitam. Ab ἄβρος & δίαιτα.
Ἀβρομία. ας. ἡ. tenebræ.
Ἀβρόμιος. ἡ. citra uinum, hoc eſt, ἄοινος, ut in epigrammate.
Ἄβρομος. ὁ. ὁ. obſtreperus, declamans. Ab α quod hic auget, & βρόμος quod ſignificat βροντὴν τοῦ πυρός, id eſt ſtrepitum ignis. Metaphorice pro tumultuoſus.
Ἄβρος. ὁ. ὁ. populus iuxta ſinum Adriaticũ.
Ἁβρός. οῦ. ὁ. mollis, delicatus, pulcher, apud Herodotũ, imbecillis. Gaza hæc uerba in Catone Ciceronis, Quid poteſt eſſe tum fructu lætius, tum aſpectu iucundius, ita reddidit: ἢ τίποτ' ἂν, ἢ εὐκαρπία τῶδε ἁβρότερον ἢ εὐμορφία περικαλέστερον γένοιτο?
Ἁβροσύνη. ης. ἡ. ſpecioſitas, alacritas, deliciæ.
Ἁβροσαγής. ἐος. ὁ. ἡ. crapula diffluens.
Ἁβροτάζω. μ. σω. ω. κα. erro (proprie eo modo, quo homo ab homine aberrat in uia alius aliò diuertens. Nam βροτὸς hominem ſignificat) pecco, priuor, deſtituor, quaſi τῷ βροτοῦ ἀποτυχῶ.
Ἁβροτάνιον. ὁ. τὸ. herbæ nomen, calidæ uirtutis, de qua uide plura apud Galenum de ſimplici medic. & Dioſcor.
Ἁβρόταξις. ιος. ἡ. peccatum, error.
Ἁβρότη. ης. ἡ. nox. παρὰ τὸ ἐστρῶσθαι βροτῶν.
Ἁβρότης. ητος. ἡ. mollicies, deliciæ.
Ἁβροτῆσαι. noctu occurriſſe.
Ἁβροτίνη. ης. ἡ. peccatrix.
Ἁβροτόνιον. nomen mulieris (ab ἁβρὸν τὸ τρυφερόν, quod glabrum ſiue delicatum ſignificat) amplexibus apta. Lucian. in dialogis meretricum meminit, uerum non ἁβροτόνιον, ſed ἁβρότονον legitur in exemplaribus: ὃς πάλαι μὲν ἁβρότονον εἶχε, μετὰ ταῦτα δὲ ἡράσθη ἐμοῦ. Sunt uerba Glyceræ meretricis ad Thaidem.
Ἄβροτος. ὁ. ὁ. inhumanus.
Ἁβροχία. ας. ἡ. ſiccitas.
Ἁβροχίτων. ὁ. molliter ueſtitus, ſplendidus.
Ἁβρύνομαι. μ. οῦμαι. delicior, glorior, in uenetione ſum.
Ἄβρωμος. grauiter olens, fœtidus. Nam βρωμᾶσθαι de leonibus, hircis, atque id genus aliis animantibus grauiter olentibus dicitur. & α hic auget.
Ἁβρῶς. aduerb. ſplendidè, floridè.
Ἄβρωτος. ὁ. ὁ. non idoneus ad edendum, indemnis, impunis, qui uſui non eſt apud Thucydidem.

Α Β Σ. Α Β Υ. Α Β Ω.

Ἀβσύνθιον. ὁ. τὸ. abſynthion. Theod. tamen per ι ſcribit in fine.
Ἀβυρτάκη. ης. ἡ. genus eduli ἢ barbarici ex porro, cardamo, mali punici granis confectum.
Ἀβυζακοποιοί. οἱ. qui eiuſmodi eſculenta parant.
Ἀβυδῆνα. τὰ. futilia ac nullo prorſus digna precio. Sumptum à moribus Abydenorum, qui ut molles, male audiebant. Ab ἠῆſdem
Ἀβυδοκώμας. inuenio ſycophantas dici, uelut in eo κομῶντες, id eſt, efferentes ſe. Cœlius.
Ἄβυδος. ὁ. ἡ. Abydus, ciuitas Aſiæ, à Mileſijs condita.
Ἀβυθός. οῦ. ὁ. profundus.
Ἄβυσσος. ὁ. ὁ. ἡ. aqua quæ finem non habet. Eſt & nomen lacus, & Proſerpinæ ſacellum. Diuus Auguſt. non ſolum de aqua, ſed de quauis etiam humida natura dici, author eſt. Adiectiuè, profundus, in immenſum patens. Ariſtophanes Ra. εὐθὺς γὰρ ὅταν λίμνην ἥξας μεγάλην πάνυ ἄβυσσον, id eſt, ſtatim ad paludem uenies magnam, ualdè profundam.
Ἄβωτος. ὁ. ὁ. iniucundus.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Γ.

Ἀγαάμβοι. οἱ. admirantes, ab ἀγάομαι, admiror.
Ἀγάης. ὁ. ὁ. ſua ſponte ſubiectus, adducens.
Ἀγαγύρτης. ὁ. ὁ. circulator.
Ἀγάζομαι, ἢ
Ἀγάζω. cogo, grauiter fero, ueneror, noceo, impleo, laboro, triſtor, admiror, obſecro. genitiuo iungitur.
Ἀγάθαρχος. nomen proprium pictoris.
Ἀγάθεια. ας. ἡ. ciuitas Phocidis.
Ἀγαθιωρεῖν. conſiderare, inſpectare, uelut ἢ, qui rem diu non uiſam inſpiciunt. Eraſ.
Ἀγαθῇ τύχῃ. quod bene uertat.
Ἀγαθιζομένη. ης. ἡ. bona dicens.

Ἀγαθίς. ίδος. ἡ. globus ex filis coactus. Latini glomum uel glomerem appellant. hinc ἀγαθῶν ἀγαθίδες parœmia de opibus affatim affluentibus.

Ἀγαθοδαιμονισαί. οἱ. pauca desiderantes.

Ἀγαθοεργεῖν. bene agere seu operari.

Ἀγαθοεργία. ας. ἡ. egregium facinus.

Ἀγαθοεργοί. bene meriti apud Hesiodum libro primo.

Ἀγαθοεργός. οῦ. ὁ. potior ob uirtutem.

Ἀγαθοεργίαι. αἱ. beneficia.

Ἀγαθοθέλεια. ας. ἡ. rerum bonarum electio.

Ἀγαθοποιά. τὰ. benefacta.

Ἀγαθοποιία. ας. ἡ. meritum.

Ἀγαθοποιός. οῦ. ὁ. bonorum effector.

Ἀγαθός. οῦ. ὁ. bonus, probus, honestus, præstans, uirtutibus præditus. Pro strennuo & bellicoso sæpe apud Homerũ, ut Iliad. ij. μήδ' οὕτως ἀγαθόσπερ ἐὼν θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ, μηί πῃ νόῳ. Τὸ ἀγαθὸν uel τ'γαθὸν præpositio articulo, Aristoteles uocat summum illud & unicũ bonum. Ἀγαθὸν ἀπάσχειν pro εὖ πάσχειν, id est, commodo affici ab aliquo. Lysias: Τίς οὖν ἐλπὶς ὑπὸ τούτου τι ἀγαθὸν πείσεσθαι.

Ἀγαθοσύνη. ης. ἡ. ἡ

Ἀγαθότης. ητος. ἡ. bonitas, opponitur πονηρία.

Ἀγαθοῦ δαίμονος. poculũ, quod post mensam afferebatur puri uini apud Athenæũ.

Ἀγαθύνω. μ. υνῶ. bene seu benigne facio. neutrum absolutum.

Ἀγάθυρσοι, οἱ. Agathyrsi populi Scythiæ.

ΑΓΑΙ. ΑΓΑΚ. ΑΓΑΛ.

Ἀγαίομαι. admiror, inuideo, irascor.

Ἀγαίωρ. sol.

Ἀγακλεής. έος. ὁ. ἡ. ἡ

Ἀγακλειτός. οῦ. ὁ. ualde inclytus & celebris.

Ἀγάλακτες. ων. οἱ. collactanei, fratres, cognati. utimur & singulari ἀγάλαξ.

Ἀγαλακτία. ας. ἡ. defectus lactis.

Ἀγαλακτοσύνη. ης. ἡ. cognatio, collactatio.

Ἀγάλασος. ου. ὁ. intemperans, ἀκόλασος.

Ἀγαλτόν. οῦ. τὸ. quo quis sanctificatur.

Ἀγάλλει. præparat, facit, exornat.

Ἀγαλλιάζω. conuicior, rixor.

Ἀγαλλίασις. ιος. ἡ. exultatio.

Ἀγαλλιάω. μ. σω. ω. κα. exulto. actiuum.

Ἀγάλλιος. ᾱ. ὁ. conuiciator.

Ἀγαλλιῶμαι, τὸ χαίρω. gaudeo.

Ἀγάλλομαι. id est σεμνύνομαι, χαίρω, μέγα φρονῶ. iacto, glorior, exulto, mihi placeo. Exempla authorum quære apud Budæũ in comment. linguæ Græcæ.

Ἀγάλλω. facio, paro, delicior.

Ἀγάλλω, τὸ τιμῶ. orno, illustro, insignio. Exempla sunt in comment. Budæi.

Ἄγαλμα. ατος. τὸ. statua, imago, simulachrũ, larua, res afferens gaudium, deorum monumentum.

Ἀγαλμάτιον. ᾱ. τὸ. parua statua, imaguncula.

Ἀγαλματοποιία. ας. ἡ. ars statuaria.

Ἀγαλματοποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

Ἀγαλματοφορέω. orno.

Ἀγαλματοφορεῖσθαι τὸ καλλωπίζεσθαι. ornari, illustrari.

Ἀγαλματοφόρος. ου. ὁ. illustris, lætus.

Ἀγαλματοφορούμενος. ὁ. statuas aut harũ signa ferens.

Ἀγαλμιτόν. ἀσθενές, infirmum, imbecille.

Ἀγαλμός. οῦ. ὁ. conuicium,

Ἀγαλότιμος. splendidus, ueneratus.

ΑΓΑΜ. ΑΓΑΝ.

Ἄγαμαι. μ. ἀγάσομαι. ἀόρ. α. ἠγάσθην. ἀόρ. β. ἠγασάμην. admiror, probo. φθονέω, genitiuo uel accusatiuo iungitur. Xenoph. in Sympos. σοῦ πολλὰ ἄγαμαι, id est, te plurimum admiror. Idem ἀεὶ μὲν γὰρ ἐγωγε ἠγάμην τὴν σὴν φύσιν, id est, Semper equidẽ tuam admirabar naturam. Copiosius in cõment. Budæi. Format tempora sua ab ἀγάζω.

Ἀγαμένως. aduerbium. admirabiliter, amicè.

Ἀγαμίου δίκη. cœlibatus pœna apud Lacedæmonios.

Ἀγαμός. urbs circa Heracleam Ponticam, unde ἀγάμιος ciuis illius urbis.

Ἀγάμπτων, καὶ

Ἄγαμος. ου. ὁ. ἡ. expers matrimonij, cœlebs. Dicitur tam de fœmina cui non est maritus, quàm de uiro, cui non est uxor. Ab α quod priuat, & γάμος.

Ἄγαν. nimis, ualde.

Ἀγανακτέω. indignor, stomachor, conqueror, molestè fero. Pro gemo aliquoties apud Platonem legitur. accusatiuo cum genitiuo iungitur.

Ἀγανάκτησις. ιος. ἡ. querela, indignatio.

Ἀγάνη. ης. ἡ. Nymphæ nomen, à nimio splendore deductum: nimirum ab α quod subinde incrementum significat, & γανάω.

Ἀγανός. έος. ὁ. ἡ. dulcis.

Ἀγανίππη. ης. ἡ. nomen fontis in Bœotia Musis dicati. Vnde & ἀγανίππιδες à poëtis uocantur, ab ἀγὰν & ἵππος.

Ἀγάνιφος. ᾱ. ὁ. ualde niualis.

Ἀγάνομαι. negocior, utor, exerceo, indignor.

Ἄγανον. ου. τὸ. lignum fractum.

Ἀγανός. οῦ. ὁ. pulcher, bonus, hilaris.

Ἀγανοφροσύνη. ης. ἡ. placiditas, comitas, hilaritas.

Ἀγανόφρων. ονος. ὁ. ἡ. mitis, bonus, honesta sapiens, ualde prudens, animo parum placido, magnanimus.

Ἀγανῶπις. ιδος. ἡ. placido aspectu.

Α Γ Α Π.

Ἀγαπάζομαι. ἀγαπάω, amplector, id est, probo.

Ἀγαπᾶν δευτέραν τάξιν. contentum esse habere secundum locum.

Ἀγαπάω. μ. ησω. ω. ηκα. diligo cum accusatiuo, Matthei xxij. ἀγαπήσεις κύριον τὸν θεόν σου. id est: Diliges dominum deum tuum. Soleo, quemadmodum φιλέω. Item boni consulo, contentus sum, acquiesco alicui rei, quemadmodum αἴρομαι. Iem ueneror, Ioseph. lib. ij. belli Iud. ἀγαπῶσι τοὺς αὐτοὺς δεσπότας, uenerantur suos principes. nam plerique uenerantur qui non diligunt. Iungitur datiuo, ut ἀγαπῶ τοῖς δεδικημένοις, cõtentus sum, siue acquiesco arbitrorum sententia. Item cum accusatiuo attice, ut ἀγαπῶ τὴν κρίσιν, id est, iudicio contentus sum, nolo prouocare ad superiorem iudicem. Τὴν ἐλευθερίαν ἀγαπᾶν pro, acquiescere in libertate apud Isocrat. Effertur & sine casu. Herodia. li. quarto, ἀγαπῶν τε τοὺς αἰχμαλώτους, καὶ τὰ χρήματα ἀναιμωτὶ ἀπολαβεῖν, id est, contentusque recipere citra ullum cruorem captiuos. Lucian. in Necyomantia, ἐπειδὰν γὰρ, ὦ ἑταῖρε, ὁ Αἰακὸς ἀπομετρήσῃ ἑκάστῳ τὸν τόπον (δίδωσι δὲ τὸ μέγιστον οὐ πλέον πόδας) ἀνάγκη ἀγαπᾶν μαζάκιδα μαζακιδᾶσθαι, πρὸς τὸ μέτρον συναλμένον. id est: Nam ubi Aeacus ὁ amice unicuique locum dimensus est (dat autem, cui plurimũ, non amplius pedem) necesse est eò iacere contentum, sesecque ad loci modum cõtrahere. Item ἀγαπᾶν pro ἱκανὸν εἶναι satis esse. Lucianus in Nigrino, de diuitum superbia loquens: τὸ δὲ καινότατον, τοὺς ἐντυγχάνοντας ἀλλοτρίᾳ φωνῇ προσαγορεύσει, ἀγαπᾶν ἀξιοῦντες, ὅτι μόνον αὐτοὺς προσίδωσιν. id est: Atque quod est omnium absurdissimum, obuios aliena salutant uoce, satis esse rati, quòd illos duntaxat aspexerint. Sic ἀγαπητὸν ἀντὶ τοῦ ἱκανόν. Herodian. in uita Alexand. ῥᾴδιον γὰρ αὐτοῖς τὰ σώματα, οὐ μάχεσθαι, ἀγάπητον ἦν. id est: Satis erat, nulla ædita pugna, corpora sibi incolumia seruare. Polit. in Herodian. ἀγαπήσας uertit lætus: οἷς πιστεύσας ὁ Ἀλβῖνος, τῶν τιμὴν ὑπεδέξατο ἀσπασῶς, ἀγαπήσας ἄνευ μάχης καὶ κινδύνου, λαβεῖν ταῦτα, ὧν ἠρέμητο: Quibus creditis Albinus, honorem libenter susceptit, lætus citra pugnam, aut discrimen ullum, compotem se uoti factum.

Ἀγάπη. ης. ἡ. charitas. Interpres noui testam. ferè dilectionem uertit: sed Valla in Ioh. cap. ij. ait se nescire, an ea dictione usi sint ueteres. Certe Tertullianus in lib. aduersus gentes dilectionem uertit. Item conuiuia quæ pauperibus refocillandis exhibebantur à Christianis, eo uocabantur nomine. Copiosius Eras. in Annotat. in epistol. Iudæ apostoli.

Ἀγαπήνωρ. ορος. ὁ. ἡ. amans uiros.

Ἀγάπησις. ιος. ἡ. καὶ

Ἀγαπησμός. οῦ. ὁ. dilectio, hilaritas.

Ἀγαπητός. οῦ. ὁ. dilectus, nominaliter, quasi dicas amicus. Interpres noui testamen. plærunque charissimus uertere solet. & omnino plus quiddam significat quàm dilectus. D. Hieronymus in epistol. Paul. ad Philemonem, annotat magis sonare diligibilem, quàm dilectum, atque in re ipsa hoc interesse, quòd ἠγαπημένος, id est, dilectus esse possit qui non sit ἀγαπητός, id est, dignus qui diligatur, uelut quum inimicos ex præscripto Christi diligimus, sunt quidem nobis ἠγαπημένοι, id est, dilecti, at non ἀγαπητοί. Item unigenitus iuxta Hesychiũ. Eras.

Ἀγαπητῶς. satis, sufficienter, contentè, si ita lo qui licet, uotò.

Ἀγαποσύνη. ης. ἡ. dilectio.

Ἀγαπτηρίως. libenter, promptè.

Α Γ Α Ρ. Α Γ Α Σ. Α Γ Α͂ Υ.

Ἀγαρηνοί. οἱ. populi, quos Sarracænos uocant.

Ἀγαρικόν. herba quædam medica, agaricũ.

Ἀγαῤῥάπτω. corrumpo.

Ἀγαῤῥεύω. expecto.

Ἀγάῤῥηκτος. ου. ὁ. ingratus.

Ἀγάῤῥις. ιος. ἡ. collectio, multitudo congregata.

Ἀγάῤῥοος. ου. ὁ. ἡ. ualde fluens, celeriter fluens, citifluus.

Ἀγάσαι. admirari.

Ἀγάσασθαι. inuidere.

Ἀγάσει. uehemẽter percutit. inde ἀγασά, quæ quis percusserit.

Ἀγάσιος. ου. ὁ. inclytus, celebris.

Ἀγάσματα. simulachra.

Ἀγαπάμεθα. admiramur, percutimus, inuidemus.

Ἀγανίς. inuidia, sphæra.

Ἀγασής. οῦ. ὁ. inuidus.

Ἀγάσονος. ου. ὁ. ἡ. ualde suspirans.

Ἀγάσορες. ων. οἱ. fratres gemini, uterini.

Ἀγασός. οῦ. ὁ. delectabilis, admirabilis, gratus, ab ἀγάζω.

Ἀγάσυρτον. squalidum, sordidum.

Ἀγαυός. ὁ. splendidus, clarus, magnus, admirabilis.

Ἀγαυρίαμα. τὸ. existimatio.

Ἀγαυρός. οῦ. ὁ. contumax.

Ἀγάφθεγκτος. ου. ὁ. ἡ. uocalis.

Α Γ Γ.

Ἄγγαρα. τὰ. dicuntur ipsi σαθμοί, hoc est mansiones ac diuersoria, in quæ ἄγγαροι, hoc est tabellarij, peracto diei penso, diuertunt, ut Cœlius annotauit.

Ἀγγαρεία. ας. ἡ. coactio, inuoluntaria necessitas, quod uiolenter iniungitur, seruitus.

Ἀγγαρεῖον δρόμημα. cursus pernicissimus equitum, ut scribit Herodotus in octauo. Vnde nomen angariæ & parangariæ in libris iuris lectitatum manauit. Est nomen Persicum. Nostrates postas, quasi positos collocatosq; certis in locis, & semper in procinctu excubantes, appellant. Hæc expostremis annot. Bud. Vide item Cœliũ lib. x. cap. viij. lectionum antiquarum.

Ἀγγαρεύω. μ. ευσω. ω. ευκα. adigo, compello, cogo. Suidas indicat uocem esse Persicã, quòd apud illos regij nuncij ἄγγαροι dicerentur. Vnde & qui literas inuicem tradũt perferendas (nam certis itinerum spacijs mutabantur) ἄγγαροι dicuntur, quos eosdem ἀσάνδας appellant. Velocius ire credebantur nuncij huiusmodi, quàm sit gruũ uolatus. Deinde translata uox est ad quoslibet, qui seruorum aut iumentorum ritu baiulant onera, id est ἀχθοφόροι. hinc etiam mulæ ἄγγαροι uocantur. Item quos recusantes cogimus, ut nobis sint itineris duces ἀγγάρους recte quis dixerit. Hæc partim ex annot. Eras. in Matth. cap. xxvij. partim ex Cœlij Rhodogini lectionum antiquarum lib. x. cap. viij.

Ἄγγαρος. ου. ὁ. seruus, baiulus, Persarum lingua regius nuncius, qui & ἀσάνδης.

Ἀγγαροφορεῖν. onera gestare, permutatione ac uicissitudine quadam, ut Orion scribit.

Ἀγγεῖα. τὰ. sacculi.

Ἀγγεῖδιον. τὸ. uasculum.

Ἀγγεῖον. ε. τὸ. uas, uasis, conceptaculum uertit Gell. lib. viij. cap. x. poculum.

Ἀγγείοις. angustijs conuallium. histo. lib. viij.

Ἀγγειώδης. εος. uasi simile.

Ἀγγελίας. ου. ὁ. nuncius.

Ἀγγελιοφόρος. ε. ὁ. nuncius, nuncia perferẽs, lætus, internuncius.

Ἀγγέλλω. μ. ελῶ. ω. κα. nuncio. actiuum.

Ἄγγελος. ε. ὁ. nuncius, πᾶς ὁ ἀγγέλλει τὰ ἔξωθεν, id est omnis qui externa nunciat, cui opponitur ἔνδάγγελος teste Hammonio. Lucian. pro actore usurpat in Nigrino: οὐδὲν ἀγγέλου τὰ ἄλλα τραγικοῦ διαφέρων.

Ἀγγιαβρέυω. μ. σω. ω. κα. cogo, expecto.

Ἀγγίζω. irrito.

Ἄγγος. εος. τὸ. uas in quo recipitur lac.

Ἀγγύλη. ης. ἡ. lorum in modum catenæ intortum.

Ἀγγῶνες. tela magnitudinis mediæ.

Α Γ Ε.

Ἄγε. age, sit, duc. aduerbium.

Ἄγειν εἰς μίσον. in medium proferre.

Ἄγει ἐμμανέα. trahit mensęis.

Ἄγει καὶ φέρει τὰ χωρία. rapit & spoliat loca.

Ἀγενίουσι. deferunt.

Ἀγέρομαι. egredior, conuicijs obruor.

Ἀγείρω. μ. ερῶ. ω. κα. cõgrego, colligo. actiuũ.

Ἀγείτης. ου. ἡ. iniurius.

Ἀγελαδόν. gregatim.

Ἀγελάζονται. congregantur, gregatim uolant. Theo.

Ἀγελαίαν. libertatem, pastam, quasi in grege agentem: nunc in agro pastam, nunc armentinam uocat Plinius.

Ἀγελαῖοι. οἱ. uiles piscicuῖi, & abiecti lapilli.

Ἀγελαῖον. τὸ. gregale.

Ἀγέλαιος. ὁ. antepenul. acuta, indoctus, rudis.

Ἀγελαῖος. ὁ. idiota, gregarius, abiectus.

Ἀγελαιών. ῶνος. ὁ. locus ubi pascunt armenta.

Ἀγελάρχης. ὁ. qui gregi aut armento præest, pecoris magister.

Ἀγελαρχοῦσα τῶν παλλακίδων. quæ præest pellicibus.

Ἀγελασί. aduerbium. citra risum.

Ἀγέλασος. ε. ὁ. irrisibilis, non ridens, sine risu, mœstus, morosus. Hoc nomine uocatus est Crassus, quem semel duntaxat in uita risisse scribit Lucilius.

Ἀγίλεια. prædatrix, Mineruæ epitheton, ab ἄγω, & λεία.

Ἀγίλη. ης. ἡ. armentũ, grex. ἀγέλαι item pue-

rorum conuentus erant apud Cretenſeis.

Ἀγεληδόν, καὶ ἀγεληδῶς. armentatim, gregatim.

Ἀγεληφί. ex grege.

Ἀγελήτης. ὁ. ἡ. gregarius, ut ἀγελήτης βοῦς.

Ἀγελικός. ἡ. ὁ. ſolitarius.

Ἀγενεαλόγητος. ου. ὁ. ἡ. cuius genealogia referri non poſſit, aut certè hactenus non ſit reddita.

Ἀγένεθλος. ου. ὁ. ἡ. abortiuus.

Ἀγένεια. ἡ. ignobilitas.

Ἀγένειος. ου. ὁ. imberbis.

Ἀγενής. ſine proſe.

Ἀγεννία. ἡ. timiditas, imbecillitas.

Ἀγεννής. ἐος. ὁ. ἡ. degener, infirmus, abiectus, ignauus.

Ἀγεννησία. ας. ἡ. generandi impotentia.

Ἀγέννητος. ου. ὁ. ἡ. ingenitus, obſcurus natalibus.

Ἀγεννῶς. aduerbium, imbecilliter, parum uiriliter.

Ἀγέρασος. ὁ. ἡ. præmio carens, inhonoratus.

Ἀγερίθω. congrego. actiuum.

Ἄγερθεν. ſimul congregauit.

Ἀγερμός. ὁ. congregatio.

Ἀγέροπος. ὁ. raro ueniens, aut raro uiſus.

Ἀγέροσπος. ου. ὁ. rarus.

Ἀγερσιβίβλης. ὁ. θύτης.

Ἀγερώσατο. neglexit.

Ἀγερωχία. ἡ. ſuperbia.

Ἀγέρωχος. ὁ. ἡ. ſuperbus, ſtrennuus, ualde ſine honoratus, petulans, inſolens.

Ἀγεσίμωρ. ονος. ἡ. tenuis uia.

Ἄγεσι. τοῖς. uadis.

Ἀγεσίλαος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Callimachus: φοιτῶσι μεγάλῳ ἀγεσιλάῳ, hoc eſt, ad magnum tendunt Ageſilaum. Quem locum exponentes grammatici, & Methodius imprimis, εἴρηται δὲ (inquiunt) παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς λαούς: ἄρχει γὰρ τῶν θανάτων. ſic nuncupatus eſt, quòd populos ducat. Eſt enim mortuorum imperator. Plura apud Cœlium lect. antiq. lib. v. cap. xviij.

Ἀγεσίφρων. ſupercilia erigens.

Ἄγεσα. bellica machina.

Ἀγετοί, καὶ Ἄγητοι. admirabiles.

Ἄγευσος. ου. ieiunus.

Ἀγεωμέτρητος. ου. ὁ. geometriæ imperitus & ignarus.

Ἀγεώργητος. ου. ὁ. ἡ. incultus.

Α Γ Η.

Ἄγη. terror, immundities, æmulatio apud Tragicos, honor, ueneratio.

Ἀγηλάζω. ſaluo.

Ἀγῆλαι. in uenerationè habuiſſe, ſacraſſe, ornaſſe, egiſſe ad armentum.

Ἀγηλατέω. perſequor, abigo, fugo: uel (ut alij) alapis percutio, expello ſcelus.

Ἀγήλατοι. οἱ. fulmina.

Ἀγηλόμενοι. gaudentes.

Ἄγημα. τος. τὸ. ſtupor, agmen, uehementiá, Arrianus ſcribit alam equitum fuiſſe, quæ dicebatur ἄγημα, quanquam & de peditibus ἄγημα dici idem teſtatur Arrianus.

Ἀγηνορία. ας. ἡ. uirilitas, ſuperbia, cõtumacia.

Ἀγήνωρ. ορος. ὁ. ſuperbus, contumax, ſtrennuus, ferus, uirilis, Agenor.

Ἀγήοχα. ἤνεγκα. tuli, atticè pro ἦχα. ab ἄγω.

Ἀγήραος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀγήρων. ονος. ὁ. qui non ſeneſcit, incorruptibilis.

Ἄγηται. adhuc trahit.

Ἀγητόρειον. τὸ. feſtum quoddam.

Ἀγητός. οῦ. ὁ. admirabilis.

Ἄγητος. ου. ὁ. nomen uiri.

Α Γ Ι.

Ἄγια. precioſa.

Ἁγιάζω. μ. σω. σ. κα. ſanctifico, fructifico, ſanctè adoleo. actiuum.

Ἁγίασμα. ατος. τὸ. ſanctificatio.

Ἁγιασμοί. οἱ. parentalia.

Ἁγιασμός. ὁ. purificatio, ſanctimonia.

Ἁγιαστήριον. ου. τὸ. ſanctuarium.

Ἀγίγαρτος. ου. ὁ. carens acinis.

Ἁγίζω. purifico.

Ἀγίνεον. duxit. eſt ducere ad nauem.

Ἀγινέσκω, καὶ

Ἀγινέω. fero, in nauim adduco. actiuum.

Ἁγιόγραφα. τὰ. ſancta ſcripta, uel ſanctorum ſcripta.

Ἄγιον. ου. τὸ. ſacrariũ, locus rerũ ſacrarum.

Ἅγιος. ου. ὁ. ſanctus.

Ἁγιότης. ητος. ἡ. ſanctitas.

Ἁγιασεία. ἡ. ſacrificium, ſacrum, purificatio, ſanctimonia: conſecratio apud Plutarch.

Ἁγισευόμενος. ου. ὁ. ueneration habitus.

Ἁγισεύω, καὶ

Ἁγισίω. ueneror, ſacrifico.

Ἁγισής. ὁ. rixator, contumelioſus.

Α Γ Κ.

Ἀγκάζομαι. μ. άσομαι. ulnis comprehendo, aut porto.

Ἀγκάλη. ης. καὶ Ἀγκαλίς. ίδος. ἡ. ulna. Lucian. ἔχουσα καὶ τὸν υἱὸν ὅσα τῆς ἀγκάλης. puerum etiam in ulnis geſtans.

Ἀγκαλίδα-

Ἀγκαλιδαγωγός. οῦ. ὁ. baiulus.

Ἀγκαλίδες. ὧν. uincula quibus ſarmenta, aut ſtipulæ cõſtringuntur, faſciculi lignorum, ligna ulnæ menſura. Vnde ἀγκαλιδοφόροι, qui gerunt faſciculos lignorum.

Ἀγκαλιδοφόρος. ϐ. ὁ. baiulus.

Ἀγκαλίομαι. in ulnis gero.

Ἀγκάς. cum ulnis. aduerbium.

Ἀγκίλη. ἡ. genus ſagittæ, pars pedis.

Ἀγκιστρεύειν. hamis uenari, ineſcare.

Ἀγκιστροειδής. habens formã hami, hamatus.

Ἄγκιστρον. ου. τὸ. hamus.

Ἀγκιστροφάγος. φυλάργυρος.

Ἀγκιστρωμένος. captus, ſumpta metaphora à piſcibus, qui hamo capiuntur.

Ἀγκιστρωτός. οῦ. ὁ. hamatus.

Ἀγκοίνη. ης. ἡ. ulna.

Ἀγκοινίζειν. ulnis complecti.

Ἀγκοπήνια. τὰ. faui apum.

Ἄγκος. ους. τὸ. uallis.

Ἀγκρινόμβρια. demonſtratæ.

Ἀγκυλιάζω. ſufficio.

Ἀγκτήρ. ῆρος. ὁ. uinculum, aucter: ita enim uocant fibulas quaſdam.

Ἀγκτήρις. pars colli qua quis facillime ſuffocatur. Accipitur pro genere fibulæ ſeu nexus.

Ἀγκύλη. ης. proprie iaculi anſa (quam uocant λαβὴν) iaculum quoddam, & curuatura cubitorum, & genus poculi, media pars haſtæ, anſula, ligula.

Ἀγκυλίζομαι. iaculor.

Ἀγκύλιον. ϐ. τὸ. hamus, fibula.

Ἀγκυλισαί. αἱ. iaculatores, qui iaculo utuntur quod ἀγκύλη dicitur.

Ἀγκυλοβλέφορος. ου. ὁ. abſceſſus quo palpebræ coaleſcunt, apeririq; nõ poteſt oculus.

Ἀγκυλόγλωσσον. ου. τὸ. uitium linguæ, teſte Aegyneta, aut cõgenitum, aſtricta lingua infanti naſcenti, membranulis quibuſdam duriuſculis & breuioribus. aut agnatum, id eſt accidentarium, quum ulcus ſub lingua cicatricem duriorem obduxit. Eſt autem uinculum neruoſum, quod filum uulgariter nuncupant. Eximitur autem hoc uitium inſtrumento, quod ἀγκυλοτόμον uocant. Ex poſtremis annot. Budæi.

Ἀγκύλομαι. flector.

Ἀγκυλομήτης. ου. ὁ. uerſutus. hoc cognomen Homerus ſubinde tribuit Ioui, quòd aliud oſtendat, & aliud habeat in animo. compoſita dictione ab ἄγκυλος & μῆτις, quòd obliqua eius ſint conſilia & perplexa.

Ἄγκυλος. ὁ. curuus, ἰσχυρός, apud poëtas, rotundus.

Ἀγκύλοσις. ιος. ἡ. uitium eſt quo membrorum articuli hærent, uelut comprehenſi.

Ἀγκυλοτόμον. inſtrumentũ chirurgicum, quo uinculũ neruoſum, quod filum uulgò uocant, in pueris hæſitantibus eximitur.

Ἀγκυλοχείλης. ϐ. ὁ. habens roſtrum, id eſt labrum curuum.

Ἀγκύλως. truncatim, durius.

Ἄγκυρα. ας. ἡ. anchora, ἀπὸ τῦ ἀγκύλου καὶ ῥέω, id eſt à curuus & fluo (Latini in hac dictione κ tenuem in ſuam aſpiratam χ uerterunt) pudenda, ſecuritas.

Ἀγκύρα. ας. ἡ. urbs Galatiæ.

Ἀγκυρίζειν. ſupplantare. Ariſtoph. in Equit. διαβαλὼν ἀγκυρίσας, ἐπ' ἀποσρέψας τὸν ὦμον αὐτὸν ἐνεκολάβησας.

Ἀγκύρισμα. απσ. τὸ, genus exercitationis in paleſtra.

Ἀγκυρίττω. negligo, Cretenſibus.

Ἀγκυρόβαλα. τὰ. conuiuia quædam apud Phœnices.

Ἀγκυροβάλλω. cœno.

Ἀγκωβόλος. ου. ὁ. piſcator.

Ἀγκωλιάζων. altero pede ſaliens.

Ἀγκὼν. ῶνος. ὁ. locus ubi oſſa brachij componuntur, latine cubitus uel cubitum. Eſt & eo nomine Nili pars deteſtata nauigantibus. Item urbs Piceni. Eſt & in foribus pars, quã alio nomine προθυρίδα uocant. Erat item hoc nomine perobſcurum Carthaginenſibus domicilium, in quod detrudebantur, quibus iratior factus eſſet Tyrannus. Vitruuius ἀγκῶνας uocat conflexum, qui rectum angulum deſcribit. Sunt etiã ἀγκῶνες in parietibus, montibus, promontorijs. Vide Vitruuium lib. iij. & Budæum in prioribus annotat. in pandect.

Α Γ Λ.

Ἀγλαΐα. ας. ἡ. ſplendor, claritas, uenuſtas, uoluptas, maieſtas. Eſt una ex tribus Gratijs. Lucian. ſcribit Nireum (quem Homerus in ſecundo Iliados omnium Græcorũ, excepto uno Achille, formoſiſſimũ fuiſſe ait) ex hac fuiſſe prognatum.

Ἀγλαΐζομαι. μ. ίσομαι. ſplendeo, ornor, deponens.

Ἀγλαΐζω. germino, floreo.

Ἀγλαΐζω. μ. σω. ω. κα. honoro.

Ἀγλαίομαι. ſplendeſco, ornor.

Ἀγλάϊσμα.

Ἀλλάϊσμα. απω. τὸ. splendor.

Ἀλλαόκαρπος. ϐ. ὁ. ἡ. splendidum fructum habens. Epithetum hoc Homerus tribuit malo arbori, cuius rationem ex Tryphone explicat Cœlius, lib. xvi. cap. xxiij. antiquarum lectionum.

Ἀλλαόκοιτος. ualde honoratus.

Ἀλλαός. οῦ. ὁ. splendidus, clarus, præclarus, floridus, pulcher.

Ἀλλαοφῶν. nomen proprium.

Ἀλλαοφωτίς. herba quæ ex sui admiratione nomen traxit.

Ἀλλαρός. οῦ. ὁ. stultus.

Ἀλλάσινος. ὁ. pulcher.

Ἄλλαυρος. ϐ. ὁ. Cecropis filia, & cognomen Dianæ.

Ἀλλαφία. ας. ἡ. robustitas ex bona cibatione.

Ἀλλάωψ. πος. ὁ. aspectu splendidus.

Ἀλλευκίς. τὸ. insuaue, iniucundum.

Ἀλλευκής. ingratus, turpis.

Ἀλλέφαρος. minimus.

Ἀλλίδια. τὰ. spicarum diuisiones in allio.

Ἀλλιθίς. alliorũ capita Dorienſium lingua. Aristophan. Achar. πάνταχι τὰς ἀλλίθας ὄζορύσσετε.

Ἀλλωστίω. mala nuncio.

Ἀλλωτία. ἡ. taciturnitas.

Ἄλλωτος. ϐ. ὁ. ἡ. loqui non ualens, taciturnus, mutus, ut cõmentatores Aristophanis interpretant, quasi elinguem dicas. Sophocles tamen eo nomine barbarum appellauit. Annotauit hoc Cœlius.

Α Γ Μ. Α Γ Ν.

Ἄγμα. απω. τὸ. fragmentum, frustum.

Ἀγμικρός. οῦ. ὁ. quietus.

Ἀγμίζω. μ. ιῶ. concussio.

Ἀγμικός. οῦ. ὁ. impotens.

Ἀγμός. οῦ. ὁ. locus montosus & inæqualis. Nicand. κοίλητε φάραγξ ἄτραχέες ἀγμοί.

Ἀγνᾶος. ὁ. purus, castus.

Ἄγναφος. ϐ. ὁ. ἡ. rudis, à fullone nondum curatus. ut ῥάκος ἄγναφος, pannus nondum à fullone apparatus, ueluti cũ pannus à textore uenit. Interpr. noui test. rudem pannum interpretatur, Matthei, ix. & Marci ij. Compositum ab α & γναφεύς. Eras.

Ἁγνεία. ἡ. puritas, castimonia, castitas, sanctimonia, reuerẽtia: epitasis est temperãtiæ.

Ἁγνευτήριον. ϐ. τὸ. sacrarium, pro monasterio & loco religioso, apud Greg. ita dictum, quòd ibi mens expiari debet, & à cõtagione uitæ ciuilis expurgari. Vide comment. linguæ Græcæ Budæi.

Ἁγνευτικὰ καὶ Ἁφροσιασικά. cõtinentia & luxuria opponuntur.

Ἁγνεύω. castus sum, in castitate dego, lustro, expio, castum facio, mundifico à Venereis & cadauere. Copiosè de hoc uerbo disserit Bud. in Comment. ling. Græcæ.

Ἀγνέω. accipio, apud Cretes, ἄγω.

Ἁγνής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ ἁγνός. castus.

Ἁγνίζω. μ. ίσω. π. ίκα. purgo, lustro, expio, sanctifico, corrumpo.

Ἁγνισικόν. οῦ. τὸ. expurgandi, lustrandi, expiandi uim habens.

Ἁγνισμός. οῦ. ὁ. lustratio, purgatio.

Ἁγνίτης. ϐ. ὁ. purus. Aesculapij cognomen apud Spartanos, quòd eius simulachrum ex agno, quæ planta est, esset excisum conformatuḿꝙ. Cœlius lib. x. cap. γ.

Ἀγνόδικος. ὁ. καὶ ἡ. iustum ignorans.

Ἀγνοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ignoro, iudico. Hammon. distinguit ab ἀμφαγνοεῖν, ut ἀγνοεῖν sit nihil prorsus scire. Ἀμφαγνοεῖν uero in quibusdam ambigere.

Ἀγνόημα. απω. τὸ. καὶ

Ἄγνοια. ας. ἡ. ignorantia, insciti, malus habitus, & erroneus.

Ἀγνόμυια. deliciantia.

Ἄγνον. ϐ. τὸ. ulua. genus herbæ palustris.

Ἀγνοπολέομαι. sub sole caleo, apricor.

Ἄγνος. ϐ. ὁ. φυτόν, planta, piper agreste, genus arboris, qua uiæ omnes ornabantur Athenis in festo Palladis.

Ἁγνός. οῦ. ὁ. mundus, purus, castus, intemeratus, impersuasibilis.

Ἁγνότης. απω. ὁ. castitas.

Ἄγνυμι καὶ Ἀγνύω. frango. actiuum.

Ἀγνωμονεῖν ἀνδρά. admonere uirum. Plutarchus in connubialibus.

Ἀγνώμονες. οἱ. de equis multum annosis dicitur, nimirum quorum dentes annorum ratione numerari nequeunt. Dicitur & νεοπογνώμονες. Nam γνώμονες Aristoteli dicuntur dentes iumentorum ex quibus deprehenditur ætas.

Ἀγνωμονίσιρον. iniquius, imperitius, rudius.

Ἀγνωμονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ingratus sum, inimico sum animo, negligo, debitũ nõ agnosco, beneficium & bonam fidem nõ agnosco, quod & ἀπόμνυμαι dicitur & ἀποσιρεῖν. Huic opponit εὐγνωμονεῖν. Significat item iniquè & improbè ago. Qui autẽ huiusmodi iniuria afficitur, ἀγνωμονεῖσθαι dicitur, id est, indi-

est, indigna & iniqua pati, ὑβρίζεσθαι καὶ ἀγνώμονα πάσχειν. Exempla authorum habes in commentarijs Budæi.

Ἀγνωμόνως aduerbium. stulte, temere, sine ratione.

Ἄγνωμος. ε. ὁ. ἡ. stultus, absurdus, insulsus.

Ἀγνωμοσύνη. ης. ἡ. ingratitudo, perfidia, iniquitas, improbitas. Vsurpatur item ὅταν ἀγνωσίας καὶ ἀνεπιστημοσύνης, id est, pro imperitia & inscitia, teste Polluce. Exemplaa uthorum sunt commentarijs Budæi.

Ἀγνώμων. ονος. ὁ. ἡ. ingratus, sensu carens, perfidus, rudis, σύμψηφος, inconsultus.

Ἀγνώμων κριτής. iniquus iudex, Xenophõti.

Ἀγνώνια. ας. ἡ. urbs Thraciæ iuxta Amphipolim, unde

Ἀγνωνείτης. gentile nomen.

Ἀγνώριστος. ε. ὁ. incertus atq; incognitus sum.

Ἀγνωσία. ας. ἡ. ignorantia amicitiæ & humanitatis.

Ἄγνωστος. ου. ὁ. imperfuasibilis, incredulus, ignobilis Plutarcho.

Ἀγνώς. ότος. ὁ. ἡ

Ἀγνώτης. ε. ὁ. amicos ignorans.

Α Γ Ξ. Α Γ Ο.

Ἄγξαι. frenasse, constrinxisse.

Ἀγόμιοι. οἱ. uocati sunt homines, qui ob æs alienum creditoribus in temperariam seruitutem addicebantur. Sic dicti quòd hos domum ducere creditori prætor permittebat. Latine addicti, & nexi dicuntur. Copiosius in prioribus annot. Budæi.

Ἀγοήτευτος. ε. ὁ. qui fascinari non potest.

Ἀγοιτεύω. turbo.

Ἀγοίτης. iniurius.

Ἄγομαι. duco ad amicitiam, delector, tractor, accipio, admitto, adscisco, mecum duco, ut conuiua umbram ducit, σύνδειπνον ἄγεσθαι. Ἄγομαι τὴν γυναῖκα, uxorem duco ἀντὶ τοῦ εἰς γάμον λαμβάνω. Herodianus in quarto. ἠγάγετο δὲ γυναῖκα τῶν εὐγενεστάτην ῥωμαίων, id est, duxit uxorem nobilissimam apud Romanos. Quod etiam de patre dicitur filio suo uxorem stipulante. Lucian. in lapith. τῷ παιδὶ τῷ ἑνὶ ὁ Ἀρισταίνετος ἀγόμβρος γυναῖκα, id est, stipulo, despondeo, despondendam curo. Ἄγομαι πρὸς γάμον γυναῖκα, pro eodem. Καλῶς ἄγομαι, pro eo quod est in bona sum conditione, præclare mecum agitur, εὐφέρομαι pro eodem. Ἄγοιτο ἄμεινον, utinam melius cedat. Ἄγομαι μὴ φέρομαι significat ἁρπάζομαι καὶ πορθοῦμαι, id est, hostili more expilor, & depopulationibus deuastor. Imitatur Liui. lib. viij. Tum demum fracta pertinacia est, ut ferri agiq; res suas uiderunt. Bud.

Ἀγόμβρος. ὁ. δοῦλος Archilocho.

Ἀγόμβρος φόνε. homicidij accersitur. Plutar.

Ἀγόμην, ἠγαγόμην.

Ἀγόμφωτα. incompacta, ἀνάλωτα.

Ἀγόνατος. ε. ὁ. genu carens.

Ἀγονία καὶ Ἀγεννησία καὶ Ἀτεκνία. ας. ἡ. id est liberorũ & generandi exors facultas, sterilitas orbitas, prolis carentia. Refertur etiam ad alia, unde γῆς ἀγονία, in ueteribus libris, quam sæpe numinis incussit indignatio. Ἄγονοι χοαὶ legitur in sanctis literis, pro ijs quæ uita functis prolibantur. Plura Cœl.

Ἄγονος. ε. ὁ. ἡ. nõ generans, inseminis, sterilis, improlis, ἄσπαρμος, infœcundus. Sunt qui exponant μὴ γενηθείς, non generatus.

Ἀγορά. ἡ. forum uenaliũ, concio, præmium rei, res uendita, forum iudiciale. Eras. in Matth. xi. adnotat proprie esse rerum uenalium. Thucyd. ἀγορὰν ἐπεποίηντο, mercatum agebant.

Ἀγορὰ εὔωνος. annona non cara.

Ἀγορὰ ἐπείσακτος. cõmeatus aduectitius.

Ἀγοραί. nundinæ. Plut. ἀγορὰς ποιοῦσι ῥωμαῖοι δι' ἡμέρας ἐνάτης νουδύνας καλουμένων.

Ἀγοράζω. μ. σω. π. κα. emo, uersor in foro, delibero. actiuum. Hammonius ἀγοράζειν proprie significare uult τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρίβειν, id est, in foro uersari, esse frequentem in foro. Emere uero per ὠνεῖσθαι, aut πριᾶσθαι, aut πρίασθαι magis proprie exprimitur.

Ἀγοραία. δικαιολογία, τὸ θέμις.

Ἀγοραῖος. ε. ἡ. forensis, uilia emẽs, emptitius, in foro & concionibus obuersans: nomen Mercurij, & Iouis epitheton, cuius ara erat Athenis.

Ἀγόραιος. cũ acuto in antepenultima, nebulonem significat in foro enutritũ (ut inquit Hammonius) ab ἀγορά, quod forum significat: unde Latini huiusmodi homines leues, circunforaneos & circulatores uocãt, id est ἐγκυκλίους. Pro illiterato teste Gellio lib. xvij. cap. iij. Riserunt hoc (inquit) ad illudendum, ex ijs, qui ibi aderant, unus atq; alter male homines literati, qd genus Græci ἀγοραίους appellant. Ἀγορᾶιος autem (ut idem addit Hammo.) significat τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον, qui in foro habet in precio.

Ἀγοράμιον. ε. τὸ. taberna.

Ἀγορανομέω. μ. ήσω. sum præfectus annonæ, ædilitatem exerceo. neutrum.

Ἀγορανομία. ας. ἡ. ædilitas.

Ἀγορανομίας. ου. ὁ. ἀγορανόμος, rerum uenalium præfectus.

Ἀγορανομικός. ή. όν. ædilitius.

Ἀγορανόμος. ή. ὁ. ædilis, utitur Plautus in Capti. Sic dictus ab ἀγορὰ & νέμω, quasi qui fori ius habebat. Habebat em̃ curam annonæ forensis copiæq; cibariorum, ut scribit Dionysius halicar. lib. v.

Ἀγοράομαι. μ. άσομαι. concionor. dep.

Ἀγορᾶς ἐυπέτεια. conuehendorum commeatuum facultas.

Ἀγορασία. ίας. ἡ. emptio.

Ἀγοράσματα. τὰ. uenalia.

Ἀγορασής. ή. ὁ. emptor, obsonator.

Ἀγορατιάω. ualde tumultuor.

Ἀγορατυτίζω. insanissime tumultuor.

Ἀγορεύω. dico, concionor. μ. ἀγορεύσω. ἀόρ. α. ἠγόρευκα. ω. εἴρηκα, ἀπὸ τῦ εἴρω. ἀόριστος δεύτερος, εἶπον. Datiuo iungitur, Κακῶς ἀγορεύειν traducere. Sic enim transfert Politianus in Herodiano.

Ἀγορή. ῆς. ἡ. concio, locum significat & conuentum hominum, & orationem.

Ἀγορῆθεν. ex foro, aut è concione.

Ἀγορήνδε. ad concionem, ad forum.

Ἀγορητής. οῦ. ὁ. concionator, consultus, inde ἀγορητότατος. eloquentissimus.

Ἀγορητύς. ύος. ἡ. eloquentia.

Ἄγορος. congregatio, exercitus, cõcionator.

Ἀγορήριον. ή. τὸ. concio.

Ἀγορήρις. ἡ. ἀγορά. congregatio.

Ἀγός. οῦ. ὁ. ἀγωγός. dux.

Ἄγος. εος. τὸ. scelus, uulnus, fletus, quod est ueneratione dignum.

Ἀγοσός. οῦ. ὁ. concauitas manuum, & cubitorum, & ipse cubitus.

Ἀγοσῶ. sordido.

Ἄγουσα ὁδὸς εἰς τινα τόπον, dicitur uia ferens, ut Liuius: Stare omnẽ multitudinẽ ad portas uiam hinc ferentẽ prospectantes. Vergil.

Hinc uia tartarei quæ fert Acherontis ad undas.

ΑΓΡΑ

Ἄγρα. ας. ἡ. captura, præda.

Ἀγρά. ας. ἡ. mordacissimi serpẽtis genus, quo nomine uulgò Demosthenem uocabant, scurrilem quandam mordacitatẽ in eo notantes. Meminit in uita eius Plutarchus.

Ἄγραι. locus Athenis extra urbem, sacrũ Cereris, & milites quidam sic appellati.

Ἀγραῖος. ή. ὁ. prædæ præfectus.

Ἀγράθειν. commiscere.

Ἀγράκαβος. uua.

Ἀγράμματα ζῶα. dicuntur animalia quorum uox nullis exprimi literis ualet, ut annot. Cœl. antiquit. lect. lib, vij. cap. liij.

Ἀγράμματος. ή. ὁ. illiteratus, inscius.

Ἀγραυλία. ας. ἡ. pernoctatio campestris.

Ἄγραυλος. ή. ὁ. ἡ. pernoctãs in agro, desertus, sub dio: limpidus, illustris, apud Nicand.

Ἀγραυλῶ. in agro pernocto, dego in agro, siue stabulo, composita dictione ab ἀγρὸς, & αὐλή, ut annotat Eras. Budæus ἀγραυλεῖν interpretatur, rusticari, in uilla agere, in urbe nõ habitare, idq; authorum adductis exemplis. Vide ipsius Commentaria linguæ Græcæ.

Ἀγραφίς ἔγκλημα. dicebatur ubi quis ex tabulis publicis, ante persolutionem, suum expunxisset nomen, quã rem Demosthenes significat, & docẽt præterea plures. Annotat Cœlius lect. antiquit. lib. v. cap. iij.

Ἄγραφον νόμιμον. ius non scriptum.

Ἄγραφος. ή. ὁ. ἡ. non scriptus, & ἄγραφα crimina, de quibus lex nihil cauit. Item ἄγραφα Iudæi uocabant traditiones quasdam, quas citra librorũ monumenta per manus tradebãt uiua uoce, ut author est Chryso. in comment. prioris epist. ad Corinthios.

ΑΓΡΕ. ΑΓΡΗ. ΑΓΡΙ.

Ἄγρει. ἄγε δή. agedum, ferto, accipito. imperatiui modi uerbum.

Ἀγρεῖος. rusticus.

Ἀγρειτάω. sum uiolentus.

Ἀγρεῖφνα. ἡ. instrumentum rusticum quo fœnum corraditur.

Ἀγρεισία. ἡ. ἄγρα.

Ἀγρεύματα. τὰ. spolia Euripidi, uenatus.

Ἀγρευταί. οἱ. uenatores.

Ἄγρευσις. ἡ. inuentio.

Ἀγρεύω. μ. σω. ω. κα. uenor actiuum.

Ἄγρηνος. ή. ὁ. rete, & uestis lanea reti similis, peculiaris Tragœdiæ, qua utebantur Tiresiæ & qui uatum partes agebant.

Ἀγρῆσθαι. persuadere.

Ἄγρια. ας. ἡ. species scabiei, quæ citò serpit, reuertiturq; certo anni tempore, asperior omnibus alijs speciebus, & curatu difficilior. Celsus uocat feram scabiem. Sunt & ulcera quæ ἄγρια uocant, quasi quæ mitigari nequeãt, quæ manum chirurgicam non admittunt.

Ἀγριαίνω. μ. ανῶ. τ. ακα. irito, aſperſum, ferocio. actiuum.

Ἀγριάμπελος. ου. ὁ. labruſca.

Ἀγρίδιον. ου. τὸ. agellus.

Ἀγριέλαια. ſylueſtris olea.

Ἀγριέλαιος. ου. ἡ. oleaſter.

Ἀγριόθυμος. ε. ὁ. qui agreſti eſt animo, ferox.

Ἀγριοποιός. flagitioſus, immanis.

Ἀγριόῤῥοδον. ου. τὸ. ſaliunca.

Ἄγριος. ε. ὁ. χαλεπός, agreſtis, immitis, ferox.

Ἀγριότης, τητος. ἡ. ferocitas.

Ἀγριότης. ου. ὁ. agricola.

Ἄγριππος. ſylueſtrem oleam ſignificat apud Laconas, autore Suda. Eam græcorum alij nunc ἀγριέλαιαν nunc κότινον uocant.

Ἀγριοῦμαι. efferatus ſum. Plut. τὸ τὰς ψυχὰς ἠγριῶθησαν πρὸς τὸν πειραλέα.

Ἀγρίτης. τητ. ἡ. ruſticitas.

Ἄγριφος. ficus agreſtis.

Ἀγριωμένων. exaſperatorum.

Ἀγριώνιος. ου. ὁ. immanis, ferus.

Ἀγριωπός. ὁ. impudens, agreſti aſpectu, trux, agreſtis.

Ἀγροιώτων. ονος. ὁ. uicinus agri.

Ἀγροδίαιτος. ου. ὁ. ὁ agreſtis.

Ἀγροικία. ας. ἡ. ruſticitas, uilla.

Ἀγροικίζομαι. μ. ίσομαι. acrius irritor.

Ἄγροικος. ε. ὁ. ἀμαθής, agreſtis, indoctus, difficilis, moroſus, ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους, inquit Hammonius. id eſt, qui rudibus, imperitis ineptiſq; moribus eſt,

Ἀγροῖκος. ου. ὁ. agrum habitans.

Ἀγροικότατος. ου. ὁ. improbus.

Ἀγροιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. aſpero. actiuum.

Ἀγρόθεν. ex agro.

Ἀγρόθι. in agro.

Ἀγρομένους. συναθροιζομένους. congregatos, habitantes in agro.

Ἀγρόνδε. in agrum.

Ἀγρονομία. ας. ἡ. munus quod regionem ſuburbanam moderatur, agrumq; urbi uicinum, ipſiq; magiſtratus ἀγρονόμοι. Sic ἀσυνομία & ἀσυνόμοι de urbe. Ex poſtre. annot. Budæi.

Ἀγρονόμος. ὁ. ubi feræ paſcuntur, uillicus, qui paſcit, cum acuto in penult. ſed ἀγρόνομος cum acuto in antepenulti. qui paſcitur in agro.

Ἀγρός. οῦ. ὁ. ager, Latine rus dici poteſt. Nam, ager non latinum, ſed græcum eſſe teſtatur Quintil. in primo.

Ἀγρόω. uenor.

Ἀγρόσκη. ἡ. gramen.

Ἀγρότερος. ου. ὁ. agreſtis.

Ἀγρότης. ητος. ἡ. ruſticitas.

Ἀγροφύλαξ. κος. ὁ. ſaltuarius.

Ἀγρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. uenor. actiuum.

Ἀγρυξία. ἡ. taciturnitas, ſilentium, cum quis non audet hiſcere, à uerbo γρύζειν.

Ἀγρυπνέω. μ. ήσω. uigilo. neutrum.

Ἀγρυπνία. ας. ἡ. uigilia, inſomnium.

Ἀγρυπνίς. ἡ. feſtum Dionyſij.

Ἀγρυπνιτικός. οῦ. ὁ. uigilia præſtans, uigilabundus.

Ἄγρυπνος. ου. ὁ. uigil.

Ἀγρώσω, Ἀγρεύω. uenor. actiuum.

Ἀγρώστης. ου. ὁ. uenator, miniſter. Item phalangij genus: Nicand. Ἀγρώστης γε μὴν ἄλλος, ὁ δὴ λύκου εἴσατο μορφῇ. Sed & alius quidem exercitus, qui lupino ingrediebatur aſpectu. Et ἀγρώσωρ, pro eodem apud eundem in Alexiph.

Ἄγρωστις. ιος. ἡ. herba quæ in hederæ morem ſerpit & dilatatur.

Α Γ Υ.

Ἀγυιά. ᾶς. ἡ. uia, ῥύμη, id eſt uicus uicinia.

Ἀγυιεύς. epitheton Appollinis teſte Macrobio primo Satur. quòd præponi ſolitus ſit (ut ille ait) uijs urbanis. Nam uias urbanas quæ intra pomeria ſunt, ἀγυιὰς appellant. Erat item eo nomine columna faſtigiata, atque in acutum deſinens, propè ianuas ſurrecta, Appollini ſacra. Nam uetuſtiſſimis moris fuit Appollinem, ut ἀλεξίκακον colere ante ianuam.

Ἀγύμνασος. ε. ὁ. ἡ. inexercitatus, & ualde exercitatus.

Ἀγυμνάσως. inexercitatè, imperitè. aduerbiũ.

Ἀγύναιος, καὶ

Ἀγύνης. ε. ἡ Ἄγυνος. ε. ὁ. μονότροπος, cœlebs, ſine uxore.

Ἄγυνος. ε. ἡ. radix marina.

Ἀγύρκνα. ſiue.

Ἀγύρκνον. oppidum Siciliæ, unde

Ἀγυρκναῖος. gentile nomen.

Ἄγυρις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἀγυρμός. ὁ. concio, turba, ſtrepitus. Accipitur item pro mendicitate, id eſt, πτωχεία. Ἀγυρμὸν ποιεῖν, καὶ ἀγυρμὸν ἀγείρειν, eſt quod Cicero dixit ſtipem cogere. Copioſiſſimè explicatur à Budæo in commentarijs linguæ Græcæ.

Ἀγυρταίζω. colligo, ſuſcito, πολίζω.

Ἀγύρτης. ου. ὁ. præſtigiator, mendicans, cum

deceptione circulator, ſtipis flagitator. uide comment. Budæi.

Ἀγυρτία. circulatio, circulatorium.

Ἀγυρτίζω. congrego, præſtigium exerceo.

Ἀγυρτικαὶ λογοποιΐαι, uulgares fabulæ.

Ἀγυρτικός. οῦ. ὁ. præſtigiator, mendicus, circumforaneus.

Ἀγύρω. υρῶ. ω. κα. congrego. actiuum.

Α Γ Χ.

Ἀγχεῖος. ὁ. propinquus.

Ἀγχεμαλαί. haſtæ quibus è manu utimur, quę dicuntur item ὀρεκταί. Nam ὀρέξαι manu percutere eſt. ex Cœlio.

Ἀγχέμαχα. τὰ. arma, quibus cominus pugnamus.

Ἀγχέμαχος. ου. ὁ. ἡ. cominus pugnans.

Ἀγχί. propè, iuxta, genitiuo.

Ἀγχιαλός. οῦ. ὁ. ἡ. maritimus: dicitur de locis non prorſum mari cinctis, ſed ex parte duntaxat, ut Salamis. Ἀμφίαλος uero qui undique mari cicunſeptus eſt.

Ἀγχίαλος. ὁ. ciuitas Thraciæ.

Ἀγχιβάθες. οἱ. demerſi gurgite alto.

Ἀγχίθεος. ου. ὁ. cui imprimis ſacra facere ius eſt, oraculaq; petere. Lucianus, οὐ μέντοι πάντως ἐσέρχονται ἱερέες, ἀλλὰ οἱ μάλιστα ἀγχίθεοι εἰσί, καὶ οἷς πᾶσα ἐς τὸ θεῖον μέλεται θεραπείη.

Ἀγχιμαχητής. ου. ὁ. propè pugnans.

Ἀγχίμολον. concede propius.

Ἀγχίμολος. de propè.

Ἀγχίνοια. ἡ. induſtria, ſagacitas, prudentia, ingenium.

Ἀγχίνοος. ingenioſus, prudẽs, acutus, ſagax.

Ἀγχίνουν. τὸ. ingenium.

Ἀγχινούς. οῦντος. perſpicax, diſertus.

Ἀγχίσπορος. ὁ. propinquus, affinus genere.

Ἄγχιστα. propinquiſſime.

Ἀγχιστεία. ἡ. affinitas, propinquatio, conuerſatio, ius ſucceſſionis legitimæ, ius proximè ad aliquem accedendi: κληρονομία κατὰ ἀγχιστείαν. Hæreditas quæ ab inteſtato defertur legitimis hæredibus, Bud.

Ἀγχιστῆς. οἱ. agnati, cognati, propriè tamen ita dicuntur (autore Hammonio) οἷς ἐπειδάντις ἐν τῷ γένους ἀποθάνῃ, συγχωρεῖ ὁ νόμος ἀντιποιεῖσθαι τῶν τοιούτων δικαίων. id eſt: Quibus, ubi aliquis ex genere mortuus fuerit, permittit lex, ut eiuſmodi iura ſibi uendicent.

Ἀγχιστεύς. έος. ὁ. cognatus, propinquus, coniunctus ſanguine.

Ἀγχιστεύω. μ. ευσω. ω. ευκα. iure propinquitatis hæreditatem cerno aut peto: Bud.

Ἀγχιστῖνος. ου. ὁ. ſimul reſtrictus.

Ἄγχιστος. ου. ὁ. propinquiſſimus.

Ἀγχίστροφος. ὁ. uerſatilis, uertibilis, uolubilis.

Ἀγχιτέρμων. ονος. ὁ. conterminus.

Ἀγχοάδην. aduerb. exaggeratim.

Ἀγχόθι. propè, ἀγχοῦ.

Ἀγχόμαλον. τὸ. planicies, quaſi ἐγγὺς τῶν ὁμαλότητα ἔχον.

Ἀγχονάω. ſtrangulo.

Ἀγχόνη. ης. ἡ. ſtrangulatio, ſuffocatio, præfocatio, laqueus.

Ἄγχου. imperatiuum ab ἄγχομαι.

Ἀγχοῦ. propè. aduerbium, genitiuo.

Ἀγχουσίτιδα. fucare, colorare formam: ab herba ἀγχούσα, quam Latini etiam anchuſam uocant. Nam eius radicula quondã ad formæ cõmendationem utebantur mulieres.

Ἄγχω. μ. ξω. χα. ſuffoco, obturo, obtorto collo in uincula duco. Lucian. in Lapit. οὐδὲ ἄγχω τοὺς μαθητάς, ἵνμὴ καθ' καιρὸν ἀποδῶσι τοὺς μισθούς. Aeacus apud Ariſtoph. in ranis ad Dionyſium, qui Herculem ſe eſſe dixerat, ὃς (inquit) τὸν κυν' ἡμῶν ἐξελάσας τὸν Κέρβερον, ἁπάξας ἄγχων, καὶ ποδρὰς, ὤχου λαβών: Quaſi obtorto collo gulam eius præfocans. actiuum.

Ἀγχώμαλα. ex æquo, ancipiti marte.

Ἀγχώμαλι πλήθει. pares pugnando multitudine.

Ἀγχώμαλος. ου. ὁ. ἡ. anceps. de pugna dubia & propè æqua.

Ἀγχώμαλος. ου. ὁ. ὁ παρὰ μικρὸν ἴσος. fermè æqualis παρὰ τὸ ἀγχὶ καὶ ὁμαλός. Thucydides. καὶ ἐγένοντο ἐν τῇ χειροτονίᾳ ἀγχώμαλοι. id eſt: Penè adæquarunt ſuffragia populi in eandem ſententiam. Cicero ad Qu. fratrem: Senatorum urna copioſe abſoluit: equitũ adæquauit. id eſt, ἀγχώμαλος ἐγένετο. hoc eſt, par utrinq; numerus fuit, abſoluentiũ ſcilicet & damnantium. Hæc debes elucubrationibus Budæi.

Ἀγχωμάλως. æquo marte. Dionyſ. lib. ij. orig.

Α Γ Ω.

Ἄγω. μ. ἄξω. ἀόρ. β. ἦγον, καὶ ἀπλικῶς ἤγαγον. ω. ἦχα, καὶ ἀγήοχα ἀπλικῶς. fero, induco, ago, traho apud Iſocratem, & arbitror apud Antiphonem & alios. frequenter duco, ſed proprie de rebus inanimis. Vado apud Homerum, & apud Ioannem cap. xi. ἄγωμεν

εἰς τὴν ἰσθμίαν. & mox: ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτῶν, Eamus & nos, ut moriamur cum eo. Item rego, moderor: τὸν ἐωμαίων δῆμον ἄγειν καὶ ὀρθοῦν apud Plutar. Item ducto, oblecto, demulceo καλῶ. Plutarch. οἷς χαίρειν ὁ δῆμος καὶ ὑφ' ὧν ἄγεσθαι πέφυκε. id est: Quibus gaudere populus atq; à quibus duci natura solet. Sic Cicer. pro Murena dixit: Ludis oblectamur & ducimur. Item nutrio, educo, doceo, mores habitumq; coporis compono: ut apud Zenoph. οἱ ἐκ παίδων καλῶς ἀχθέντων, dicuntur qui ingenuè à pueris educati sunt & instituti. Item agito, moueo. Xeno. in Vena. ἀγίσθωσαν δὲ θέρους μὲν μέχρι μεσημβρίας: agitentur æstate usque ad meridiem. Est item ἄγειν sic plantas adhuc tenellas formare, ut in modum condecentem & cõmodum naturæ suæ crescant & expandant. Item allicio, inuito. Herodian. lib. iij. de Seuero: πάντων ἤγαγε δοὺς ἀμνηστίαν: omneis proposita impunitate allexit. Accipitur item ἀντὶ τῦ ἑορτάζειν, ut apud Lucia. in Timone, τὰ διονύσια ἄγειν, ἑορτὴν ἄγειν celebrare sollennitatem. Sic ἄγειν τὴν ἡμέραν, apud Synesium. Acti. accusa. iungitur. Interdum duobus, ut apud Xenoph. ἄγειν δὲ ἄμεινον ταῖς κύναις τὰ ὄρη πολλάκις: Satius uero est canes identidem per monteis ducere. Aliquando genitiuo quoq; adiungit: Xeno. in uena. xcvij. ἀσμὰς ἄγοντων τῆς γῆς, odores rapientes ab humo. Ἄγειν πένθος, lugere apud Lucian. Ἄγειν εἰς ὑποψίαν, in suspicionem adducere. Ἄγειν ἐρίνυν, Lucian. de musca: νυκτὸς δὲ ἐρίνυν ἄγει, καὶ οὔτε πίπτεται, οὔτε ἅδει. Ἄγειν ἐπιχειρίαν, Lucia. in Timo. ἐπὶ νέος γε ἔτι καὶ ὀξύθυμος ὢν καὶ ἀκμαῖος τὴν ὀργήν, πολλὰ καὶ τῶν ἀδίκων καὶ βιαίων ἐποίας, καὶ οὐδέποτε ἦγες τότε πρὸς αὐτοὺς ἐπιχειρίαν. Ἄγειν ἡσυχίαν. quiescere, feriari, quietum esse. Lucia. de Vulcano loquens, qui Martem adulterum ferre cogebatur: ἀλλά τί ἂν δράσαι δύνατό, γενναῖον ὁρῶν νεανίαν καὶ στρατιώτην αὐτόν: ὥστε τὴν ἡσυχίαν ἄγει. Sic quod Cicero in Cato. dixit: Spurio Coruilio colega quiescente. Theodorus uertit: Σπορίῳ Κορβιλίου τῦ συνάρχοντος ἄγοντος ἡσυχίαν. Ἄγειν σχολήν. in ocio esse, uacare, frequenter apud Lucianum. Gaz. in Caton. Ciceronis: οὐδὲν ὡς ἀληθῶς γήρως σχολὴν ἄγοντος ἥδιον, otiosa senectute. Ἄγειν τὴν ὁδὸν θανάτῳ, ad mortem rapere: rapere & ducere ad

supplicium, Bud. Ἄγειν τὰς σπονδὰς significat obseruare eo tempore pactas inducias, Bud. Ἄγειν ἄδειαν securũ esse, in securitate agere, Bud. Ἄγαν ὁδὸν φάλαγγος & ὁδὸν κέρως, & καθ' κέρως, quid significent, explicatur à Budæo in cõmentarijs linguæ Græcæ. Ἄγειν ἐν τιμῇ in honore habere, hoc est, honorare. Lucian. in Necyoman. ἄγουσι δ' αὐτὸν ἐν τιμῇ καὶ δύναται μέγιστον ἐν τοῖς κάτω: Nam illum uenerantur, ac plurimum potest apud inferos: de Aristippo philosopho loquitur. Ἄγειν ἐν ἴσῃ τιμῇ: Perinde atq; ex æquo æstimare, nullum discrimen ponere. Lucian. in Gallo: καὶ ἐν ἴσῃ τιμῇ ὑμᾶς ἄγω, εἴτε καὶ τὸ πολυτίμητον ἐνύπνιον. Ἄγειν διὰ τιμῆς, idem cum superiore. Ἄγειν δὲ αἰδοῦς, uenerari, ueneratione dignari, apud Greg. Ἄγειν διὰ μνήμης est memoriã alicuius scriptis mandare & monumentis, Bud. Ἄγειν ἐν ἀδελφῆς sororis loco habere apud Synesium, Bud. Ἄγειν καὶ φέρειν, expilare, hostili more populari & uexare, ἁρπάζειν καὶ πορθεῖν. Lucianus dixit ἄγα καὶ φέρε, pro eo quod est, suo arbitratu quò uult trahit. Vide Chiliades Erasmi & cõmentaria ling. Græcæ Guliel. Budæi.

Ἀγωγαλῆς. οἱ. dicuntur salij à Dionysio li. ij.

Ἀγωγεῖς. οἱ. duces uiæ, ἀγωγοί.

Ἀγωγεύς. apud Zenoph. pro habena uel loro equi dicitur, & ἐυταγωγεύς ab eodem. Bud.

Ἀγωγή. ἡ. uita, diæta, uiuendi regula, educatio, institutio, inductio, abitio, solutio è portu, ut ἡ τῶν παιδῶν ἀγωγή, id est, ἡ τῶν ἠθῶν κατασκόμησις, morum cõpositio & institutio. Vide comment. Budæi.

Ἀγωγίαι. lenocinia, illecebræ, illectamenta.

Ἀγώγιον. τὸ. sarcina uel onus quod uehitur in curru.

Ἀγώγιμοι. dicuntur οἱ κατεδικασμένοι. id est: Iudicati, aliq; in quos ius est prehensionis, uel pro crimine, uel pro ære alieno, uel aliã ob causam. Vide plura in comment. Bud.

Ἀγώγιμον. τὸ. uectura, precium uecturæ.

Ἀγώγιμος. ου. ὁ. ducibilis, adductilis.

Ἀγώγιμος δεδανείκωσιν. obnoxius creditoribus

Ἀγωγός. ὁ. ducibilis, ductor, dux uiæ, alliciens allectiuus, illex, illecebrosus, ducendi illiciendiq; uim habens. Dioscor. δύναμιν ἀγωγὸν uocat uim alliciendi attrahendiq;. Significat & aquæ ductum.

Ἀγωγὸς δημόσιος. aquæ ductus publicus.

Ἀγών. ῶνος. ὁ. certamen, studium, locus cer-

taminis, periculum, labor cum difficultate coniunctus. Erat & hoc nomine locus certaminis Romæ, qui circus Flaminius dicebatur. Gaza in Cato. Cicer. ludos ἀγῶνας uertit. Demosth. pro lite & actione iudiciaria sæpe usurpat. Herodia. in secundo usurpauit ἀγῶνα ἀντὶ τῆς ἀγωνίας, id est cura & solicitudine.

Ἀγωνάρχης. ου. ὁ. dux certaminis, qui ludis & certaminibus præerat. qui & ἀγωνοθέτης dicitur.

Ἀγωνιᾷ. ab ἀγωνιάω, anxius est, periclitatur, angore detinetur, trepidat.

Ἀγωνία. ας. ἡ. timor, solicitudo. Lucæ xxij. accipitur pro horrore illo & affectione qua corripi solent homines iam instante atque urgente graui discrimine. Eras. angorem uertit.

Ἀγωνιάτης. ου. ὁ. anxius, actor solicitus.

Ἀγωνίζεσθαι ψευδομαρτυρίων. falsi reum esse, causam dicere.

Ἀγωνίζομαι. μ. σομαι. ἢ Ἀγωνίζω. certo, contendo, decerto, nitor. Gaza in Cato. Cicero. τοσοῦτον δ' ὅσον ἂν ἕκαστος δυνατὸς ἦ ἀγωνίζεσθω: quod Cicero dixit nitatur. Ἀγωνίζεται. in controuersia est, in contentione uertitur. apud Demosthe. In controuersiam uenio apud Cicero. iudicium intendo. Accusatiuo inuitur Dionys. lib. v. πολλὰς μάχας ἀγωνισάμενος πρὸς τὸ αὐτὸ ἔθνος: Multis præliis decertans aduersus eandem gentem. Ἀγωνίζομαι ἐπιτάφιον, celebro funere.

Ἀγωνιῶ. τὸ ἀγωνίζομαι. certo.

Ἀγωνιῶ. τὸ φοβοῦμαι. trepido ante certamen.

Ἀγωνιῶ. periclitor.

Ἀγώνιος. ου. ὁ. molestiam afferens.

Ἀγωνιούμενος τὴν κρίσιν. subiturus iudicium.

Ἀγώνισμα. ατος. τὸ. palma, id est, premium, νίκη, καθόρθωμα. Dionysius apud Aristoph. in ranis: ἐγὼ δέ γ' εὐξαίμην ἄν ἐντυχεῖν τινι, λαβεῖν τ' ἀγώνισμ' ἄξιον τῆς ὁδοῦ.

Ἀγωνιστήριον. ου. τὸ. locus certaminis, premiũ certatorum.

Ἀγωνιστικῶς. concertatim.

Ἀγωνιστής. οῦ. ὁ. certator, pugil.

Ἀγωνιῶσι. perhorrescunt.

Ἀγωνοθεσία. ας. ἡ. constitutio certaminis, munus ipsum, quod ædunt agonothetæ.

Ἀγωνοθετεῖν. certaminibus præesse atq; in eis omnia moderari & regere, certamen constituere.

Ἀγωνοθέτης. ου. ὁ. præfectus ludorum, & certaminum, agonum præses & iudex, composita dictione ab ἄγω & τίθημι: id est, ὁ τοὺς ἀγῶνας εἰῦ διατιθέμενος, ut exponit Eustathius. Ita Græci uocãt (inquit Valla) eum qui certamini præsidet præpositis prœmijs, ut apud Homerum Achilles, & apud Vergil. in v. Aeneas. Hunc Latini munerariũ appellant. plura Laurent. in Raudensem. Item Bud. in primis & postremis annot. in pandect. & in cõmentarijs nuper æditis.

Ἀγωνοθετῶμεν. ab ἀγωνοθετέομαι. ludis præfecti sumus.

Ἀγωνοθέτις pro ἀγωνοθεσία apud Sophoclem

Ἄγωνος. ου. ὁ. Aeolice, pro ἀγών.

Τὸ Α μετὰ τὸ Δ.

Ἀδαημονία. ἡ. imperitia.

Ἀδαήμων. ονος. ὁ. ἡ. imperitus, inscius, inexpertus.

Ἀδαής. ἐος. ὁ. ἡ. rudis, indocilis.

Ἀδαὴς, διὰ διφθόγγου. ὁ ἀμαθὴς inquit Hammonius.

Ἀδαΐζω. reclamo, ingemo.

Ἀδαϊσί. aduerb. imperitè.

Ἄδακρυν νίκην. incruentam uictoriam.

Ἄδακρυς. υος. ὁ. ἡ. non lachrymans.

Ἀδακρυτί. sine lachrymis.

Ἀδάκρυτος. ου. ὁ. ἡ. infletus, illamentabilis.

Ἄδαιτρον. τὸ. inseparabile, arcanum.

Ἀδαμάντινος. η. ὁ. adamantinus, firmus.

Ἀδάμας. αντος. ὁ. adamas lapis, sic dictus ἀπὸ τοῦ α, μὴ δαμάζω, quòd indomitus sit, nec ulli cedat materiæ, nisi hircorum sanguini calido. ingratus, imperswasibilis, imperterritus, fortis.

Ἀδάμαστος. η. ὁ. ἡ. indomitus, ἀνυπότακτος, pro uirgine nondum subacta matrimonio apud Sophoclem.

Ἀδαπάνητος. η. ὁ. inexhaustus, inexpendibilis.

Ἀδάπανον. gratuitum, sine sumptu.

Ἀδάπανος. η. ὁ. sine sumptu, gratuitus, qui nõ impensas facit.

Ἄδασος. ου. ὁ. indiuisibilis.

Α Δ Δ. Α Δ Ε.

Ἄδδην μὴ Ἄδην. satis, abunde.

Ἀδδηφαγία. ας. ἡ. inexplebilis edendi auiditas, edacitas: uertitur à Cœlio. In Sicilia ἀδδηφαγίας templum erat.

Ἀδδηφάγος. η. ὁ. edax, cruda commedens.

Ἀδδηφάγος. uorax, helluo.

Ἀδιάζω. suspiro, succlamo.

Ἀδιάσερον. securius, tutius.

Ἀδιάπτωτ. ὁ. nullius indigens.

Ἀδεής. ἐος. ὁ. ἡ. intrepidus, audax, ἄφοβος. liber, securis.

Ἀδέητος. ὁ. ἡ. nullius indigens.

Ἄδεια. ἡ. licentia, libertas, securitas, facultas carentia metus, cum abest metus: ab α & δέος. Polit. in Herodian. modo tranquillitatem, modo impunitatē, modo ueniam transfert. Ἄδειαν διδόναι est, quod uulgò dicunt, saluum conductum dare. plebiscito potestatem facere, impunitate promissa, apud Pausaniam: quod Andogides orator ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit. Copiosè in postremis annot. in pandect.

Ἀδειής. ἐος. ὁ. ἡ. intrepidus.

Ἀδείλητον. τὸ. sanum.

Ἄδειμος. ὁ. intrepidus.

Ἀδεῖν. placere, sequi.

Ἄδειπνος. ον. ὁ. ἡ. incœnatus.

Ἀδέκαστος. ε. ὁ. incorruptus muneribus.

Ἀδεκάτευτος. ε. ὁ. non decimatus.

Ἄδεκτος. ον. ὁ. non admissus.

Ἄδεκτος κακοῦ. exors mali.

Ἄδελφα. τὰ. sororia.

Ἀδελφειὸς. οῦ. καὶ

Ἀδελφεός. οῦ. pro ἀδελφὸς per extensionem, frater.

Ἀδελφή. ῆς. ἡ. soror.

Ἀδελφιδή. ῆς. ἡ. neptis ex sorore, uel ex fratre.

Ἀδελφιδοῦς. ὁ. nepos ex sorore uel fratre.

Ἀδελφίζω. fratrem fratris nomine compello.

Ἀδελφικός. οῦ. ὁ. fraternus.

Ἀδελφοκτονεῖν. parricidium committere.

Ἀδελφοκτόνος. ον. ὁ. fratricida: apud Herod. ἀδελφεοκτόνος.

Ἀδελφός. οῦ. ὁ. frater, ab α quod ὁμοῦ subinde in cōpositione significat, & δελφύς, quę uox apud Pollucem uulua est, unde ἀδελφοὶ (inquit) dicuntur fratres qui ex uulua prodierunt eadem. Verum dicunt etiam δελφύν, ut sint ἀδελφοὶ, qui eodem utero in lucem æditi sunt, quibus subscribit Arist. apud quem hæc uerba sunt: καλεῖται δὲ τὸν, τὰ μὲν ὕστερα καὶ δελφύς, ὅθεν καὶ ἀδελφοὺς προσαγορεύουσι: quæ sic reddidit Theodor. Gaza: Pars uuluæ interior, loci & uterus appellatur, unde uterinos dici fratres scimus. Sunt qui tradant δελφὸς priscа Græcorum lingua ἀντὶ τοῦ μόνος dici solitū, unde ἀδελφοὶ, quasi iam non soli, ut α sit στερητικόν. Apud Platonem ἀδελφὸς pro similis & congruens, id quod Cicero imitatur aliquoties, ut in Acad. Erat Anthiochus, si perpauca mutauisset, germanissimus Stoicis. Annotat hoc copiosius Budæus in comment. linguæ Græcæ.

Ἄδελφος. ου. ὁ. nomen uiri.

Ἀδελφότης. ητος. ἡ. fraternitas.

Ἀδέματος. ε. ὁ. ἡ. corpore exutus, mortuus.

Ἄδεμ. placuit.

Ἄδενδρος. ε. ὁ. carens arboribus.

Ἀδένες. in se conuolutæ carnis durities, glandulæ, quæ cum induruerūt, χοιράδες, id est, scrophulæ uocantur, teste Aegineta lib. iij. Sunt tumores in gutture glandium instar. In homine tonsillas, in sue uerò glandulas dici author est Plin.

Ἀδερκής. non uidens, & inuisibilis.

Ἄδεσμος. ὁ. qui extra uincula est.

Ἄδεσμος φυλακή. libera custodia.

Ἀδέσποτα. quæ ad fiscum deuoluuntur, quia dominum nullum, nec assertorem habent. Vide comment. Budæi. Meminit & in libris de Asse.

Ἀδέσποτος. nullius dominio mancipatus, libertate donatus, uertitur à Cœlio. Et librū nullius authoris titulum præferentem uocant Græci ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον. Hieronymus in epistola quadam ad Euagrium: Missū uolumen ἀνώνυμον καὶ ἀδέσποτον, & nescio utrum tu de titulo nomen subtraxeris, an ille qui scripsit, ut periculum fugeret disputandi. Et Plutarch. in uita Cice. ἀδέσποτον ἐπιστολὴν reddidit Crassо, dicit. hoc est, autoris & scribentis nomine suppresso.

Ἀδέσποτος λόγος. fama incerto autore, rumor.

Ἀδέσποτος φήμη. fama nullo authore diuulgata.

Ἀδεσπότως. sine certo authore.

Ἄδετος. ον. ὁ. non ligatus.

Ἀδυνής. ἐος. ὁ. ἡ. amarus, intrepidus.

Ἀδέχασος. ε. ὁ. qui muneribus nō corrumpitur. ab α στερητικὸν & δέχομαι. Cœl. antiq. lect. lib. xij. cap. xlvi. Aegyptium (inquit) iudicem, si quis adagionis schemate, integrum intellexerit, sanctum, nihil præmio, nihil metu à iustitiæ semita digredientem, & planè eum, quē uocant Græci ἀδέχασον, qui gratiæ nihil prorsum tribuit, &c.

Ἀδέψητος. ὁ. ἡ. crudus, non elaboratus, ut pellis, ab α & δέψω. coquo.

Ἄδεω. sum satur, habeo satis.

Ἀδεῶς. licenter, intrepidè, liberè: pro arbitrio uertit Politian.

Α Δ Η.

Ἄδηκτος. ε. ὁ. ἡ. incorruptus, morsu carens.

Ἄδηλα. τὰ. occulta.

Ἄδηλον ὄν. cum incertum sit & ignotum.

Ἄδηλος. ε. ὁ. ἡ. incertus, ignotus, obscurus, latens, indeprehensus.

Ἀδηλότης. ητος. ἡ. incertitudo.

Ἀδηλόβλεφοι. uenas tenueis habentes.

Ἀδημονέω. grauiter fero, anxio, mœreo, impatienter doleo, grauiter angor, penè examinor ac deficio præ dolore. Eras.

Ἀδημονία. ας. ἡ. impotens animi, molestia, mœror.

Ἀδημονῶν. ῶντος. ὁ. extra populi consortium uiuens.

Ἀδηνέως. aduerb. citra dolorem, simpliciter, citra dolum.

Ἀδήριτος. ε. carens controuersia.

Ἀδηρίτως. sine controuersia, sine dubio.

Ἅδης. ου. ὁ. infernus, Pluto, orcus, erebus: ab α quod priuationem significat in hoc nomine, etiam si spiritu aspero insigniatur, ut annotat Gaza in iij. & εἶδεν uidere, quòd apud inferos omnia sint tenebricosa, neq; quicquam uidere integrum sit. Vnde illud Maronis in vi. Et sine sole domus &c. ἐν ἅδου in Plutonis. s. οἴκῳ domo, id est, in orco, in inferno, per ἔκλειψιν Atticis familiarē.

Ἀδήωτος. ὁ. impopulatus.

Α Δ Ι.

Ἀδιά. ἡ. dolor.

Ἀδιάβλητα. τὰ. irreprehensibilia.

Ἀδιάβλητος τοῖς βίοις. calumnia uacans, nullis criminibus obnoxius uita.

Ἀδιάδοχος. ε. ὁ. successione carens.

Ἀδιάδρασος. ε. ὁ. ineuitabilis.

Ἀδιάθετος. ου. ὁ. indispositus, intestatus.

Ἀδιαίρετος. ε. indiuisus, indiuisibilis.

Ἀδιάκλητος. ὁ. inclusus.

Ἀδιακόσμητος. ε. ὁ. inornatus.

Ἀδιάκριτος. ε. ὁ. inseperabilis, secretionis expers, nihil hæsitans.

Ἀδιακρίτως. promiscuè, indifferenter.

Ἀδιάλειπτος. ε. ὁ. ἡ. assiduus, innocuus.

Ἀδιαλείπτως. sine intermissione, assiduè.

Ἀδιάλλακτος. ε. ὁ. irrecõciliabilis. uertit Cœlio

Ἀδιαλλάκτως. irreconciliabiliter.

Ἀδιανόητα. τὰ. quæ uerbis aperta, occultos sensus habent.

Ἀδίαντις. herba quam Gaza capillum Veneris interpretatur.

Ἀδίαντον. ε. τὸ. adiantum herba, dicta ab α & διαίνω, quòd non madefiat etiam si mergatur. uulgò capillos Veneris uocant.

Ἀδιάπλωτα. τὰ. illibata, incorrupta.

Ἀδιάπλωτον. dicitur, quod nec intercidit, nec dilabitur, nec intercipi potest. Polyb. etiam ἀντὶ τοῦ ἀδιαπλαίσε usus est, id est, in quo nulla erratio est, in quo error non admittitur.

Ἀδιάπλωτος. ε. ὁ. ἡ Ἀδιάσατος. ineuitabilis, stabilis, firmus.

Ἀδιαπλώτως. aduerb. sine errore.

Ἀδιάρθρωτον. τὸ. incertum, incompositum.

Ἀδιάρθρωτος. ε. ὁ. inarticulatus, indistinctus.

Ἀδιάσατον. dimensione carens.

Ἀδιασάτως. aduerb. sine ullo spacio.

Ἀδιάστροφος. ὁ. nihil habens obliqui, minime peruersus.

Ἀδιάσχιστος. ου. ὁ. indiuisus.

Ἀδιάτακτοι. οἱ. dicebantur apud Athen. qui in inquilinos ascripti nõ erant: aut alioqui μετοίκιον non penderent.

Ἀδιάτακτος. ου. ὁ. inordinatus.

Ἀδιατύπωτος. ου. ὁ. deformis.

Ἀδιαφθαρία. ας. ἡ. καὶ

Ἀδιαφθορσία. ας. ἡ. incorruptio, integritas.

Ἀδιάφθορος. ε. ὁ. incorruptibilis.

Ἀδιαφορεῖν. id quod accidit, non magni pendere, ac susq; deq; ferre, in nullo discrimine ponere: Gell.

Ἀδιαφορία. ἡ. contemptus, sine differentia uitæ, in uictu nullus delectus.

Ἀδιάφορος. ε. ὁ. ἡ. promiscuus, qui citra delectũ aliquid facit, nõ eximius, sed plebeius, τυχών. Ἀδιάφορα uocant Stoici, quæ neq; ad felicitatem, neq; ad infelicitatem conferunt, ut sunt diuitiæ, sanitas, uires, gloria, & cætera id genus. Nam sine iis possibile est felicem esse, quũ earum usus uel rectus felicitatis, uel prauus infelicitatis autor sit. Vide Gell. & Laërt. lib. vij.

Ἀδιαχώρισος. ε. ὁ. insperabilis.

Ἀδίδακτος. ε. ὁ. indoctus, rudis.

Ἀδιενδίκητος. ου. ὁ. indefensus.

Ἀδιεξίτητος. ε. ὁ. impercursibilis.

Ἀδιερεύνητος. ου. ὁ. ἡ. inscrutatus.

Ἀδιευκρίνητος. ε. ὁ. indiuisibilis.

Ἀδιήγητος. ε. ὁ. ἡ. inenarrabilis.

Ἀδικαίαρχος. iniustus magistratus.

Ἀδικέω. μ. ήσω. ω. κα. iniuria afficio (plus est quàm ἁμαρτάνω, uidelicet destinata malicia, consultò, & cum deliberatione pecco: ἁμαρτάνειν uero, lapsu, casu, fortuna, & errore quodã humano, ut annotauit Eras.) iniurius sum in aliquẽ, offendo: delinquo, apud Demosth. pro Ctes. accus. iungitur.

Ἀδίκημα. ατος. τὸ. καὶ
Ἀδικία. ας. ἡ. iniuria, iniuſtitia, maleficiũ, pro quouis peccato uſurpant ſacrę literę. Eraſ. Ariſt. Rheto. ἀδικία δέ ἐστι ἀρετὴ δι' ἧς τὰ ἀλλότρια οὐχ ὁ νόμος: Iniuſtitia eſt uis per quam aliena retinent contra legeis.
Ἀδικοπραγοῦντος. οῖ. iniuriam facientes, ἀπὸ τοῦ ἀδικοπραγέω.
Ἄδικος. ε. ὁ. ἡ. iniuſtus, uitiatus, corruptus.
Ἀδίκως. iniuſtè.
Ἀδινός. οῦ. ὁ. frequẽs, tenuis, imbecillis, abundans.
Ἀδιόδευτος. ὁ. inuius.
Ἀδιοίκητος. ου. ὁ. non adminiſtratus.
Ἀδίοπος. ὁ. incuſtoditus, ἄναρχος. δίοποι enim nauium cuſtodes dicuntur.
Ἀδιόρθωτον. τὸ. quod reſarciri non poteſt.
Ἀδιόρθωτος. ου. ὁ. ἡ. incorrigibilis.
Ἀδιόρισος. ου. ὁ. inexdefinitus, inexplanatus, indiſcretus.
Ἄδιψα. τὰ. quæ ſitim extinguunt. ἄδιψα Plutarch. nuncupat pharmaca, quæ ſitim obrepere prohibent. ſic ἄλιμα quæ famem.
Ἄδιψος. ου. ὁ. parum ſitiens.

Α Δ Μ. Α Δ Ο.

Ἀδμής. ῆτος. ἡ. indomita,
Ἄδμητος. ου. ὁ. καὶ Ἀδμήτης. ὁ. indomitus.
Ἀδμωλεῖν. ignorare.
Ἀδμωλία. ignorantia Callimacho.
Ἀδόκιμος. ε. ὁ. reprobus, incautus.
Ἀδόκητος. ε. ὁ. ἡ. inopinatus.
Ἀδοκήτως. inopinatè.
Ἀδοκίμαστος. ε. ὁ. obſcurus, ignobilis, non probatus. ἀδοκίμαστοι ſunt hodie qui in curiam citra ſententiarũ diſquiſitionem admittuntur, principis mandato imperioſiore. Lege commentaria Budæi.
Ἀδολεσχέω. μ. ήσω. σ. ηκα. nugor, contemplor, exerceo, multa dico. genitiuo iungitur.
Ἀδολεσχή. prolixum ſit.
Ἀδολέσχης. ου. ὁ. nugator.
Ἀδολεσχής. έος. ὁ. cõtemplatiu°, meditatiuus.
Ἀδολεσχία. ας. ἡ. garrulitas, nugatio, importunus ſermo, blateratio, futilis loquacitas.
Ἀδόλεσχος. ε. garrulus, nugator, loquax, qui libens multa commemorat fabulamenta, uel etiam hiſtorias. Bud.
Ἄδολος. ε. ὁ. ἡ. dolo carens, non fucatus.
Ἀδόξαστος. ὁ. inſperatus.
Ἀδοξέομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. dedignor.
Ἀδοξέω. μ. ήσω. σ. ηκα. gloria careo, ignominioſus & inhonoratus habeor, ſermone hominum uiluperor, non honeſtum puto. Ioſeph. lib. ix. ἠδοξουμ ἀναίματι φεύγειμ. male audio, improbor. opponitur τῷ εὐδοκεῖμ.
Ἀδοξία. ἡ. ignominia, infamia, deſpectus, incredulitas, obſcuritas nominis.
Ἄδοξοι. οἱ. infames.
Ἄδοξομ. τὸ. humile uertit Quintil.
Ἄδοξος. ου. ὁ. ἡ. inglorius, ſupra opinionem, inopinatus, præter opinionem. Fabius ἄδοξομ ponit inter genera cauſarum. Et Phauorinus apud Gellium diſſerit de materijs infamibus, ſiue inopinabilibus, quas Græci (inquit) ἀδόξους καὶ ἀτόπους appellant.
Ἀδοξοῦντος. οἱ. quorũ authoritas leuis eſt, inexaminati, inglorij, obſcuri, expuncti.
Ἀδοξοῦσι. in ignominiam incidunt.
Ἀδοξῶμ. ῶντος. ὁ. qui ignominia notatur.
Ἀδορύλλητος. ε. ὁ. ἡ. inuictus.
Ἀδορυφόρητος. ου. ὁ. non ſtipatus, abſque ſatellitibus.
Ἄδος. εος. τὸ. ſatietas.
Ἀδούλευτος. ε. ὁ. qui ſeruire nequit.
Ἄδουλος. ε. ὁ. ἡ. ſeruis carens.
Ἀδούλωτος. ου. ὁ. inuictus, non ſeruilis, ſeruitutis impatiens.

Α Δ Ρ.

Ἀδρά. ᾶς. ἡ. παχεῖα, craſſa.
Ἄδρα. ας. ἡ. ciuitas Illyrica.
Ἀδρακτυλίς. ίδος. ἡ. orci tunica uocatur à Pythago. Dioſc. lib. ij.
Ἀδράνεια. ας. ἡ. inertia, ignauia, torpor, à δράω.
Ἀδρανής. ίος. ὁ. ἡ. imbecillis, tenuis, exiguus. Gaza in Cato. ὡς ἀδρανοῦς, μᾶλλομ δὲ, μικρᾶς εὐρωσίας. quod Cice. dixit, quàm tenui aut nulla potius ualetudine. Idem ad exiguum tempus, ὃσῳ χρόνομ ἀδρανῆ tranſtulit.
Ἀδρανία. ἡ. imbecillitas.
Ἀδράστεια. ἡ. nemeſis, uindicta, inuidia. Vide Chiliad. Eraſmi.
Ἄδρασος. ὁ. infectus. Item à quo fugæ locus non eſt.
Ἄδρασος. ου. ὁ. Adraſtus.
Ἀδρέω. augeo.
Ἀδριανικαὶ ἀλεκτορίδες. Adrianæ gallinæ, magno lapſu Alberti Mag. qui gallinas Adriani imperatoris interpretatus eſt.
Ἀδρόβωλος. ε. ὁ. craſſioris glebæ exiſtens.
Ἀδρομέρης. εος. ὁ. ἡ. craſſis partibus conſtans.
Ἄδρομ. τὸ. grande atq; robuſtũ uertit Quintil.
Ἀδρός. ὁ. adultus, plenus, maturus, ſolidus, uber, integer.

Ἀδροσύνη. ης. ἡ. plenitudo, abundantia, exuberantia.

Ἀδρότης. ητος. ἡ. plenitudo, magnitudo.

Ἀδρύνομαι. crescо, augescо, Theodo.

Ἀδρυνόμυος. ου. ὁ. maiusculus.

Ἀδρύνω. μ. ῶ. ω. ηα. matureſcere facio. Xeno. lib. ix. deſo. τὰ μὴν ἀδρύνοντα, hoc eſt, maturantem.

Ἀδρύς. ύος. ὁ. ἡ. carens arboribus.

Α Δ Υ. Α Δ Ω.

Ἀδυναμία. ας. ἡ. imbecillitas, impotentia.

Ἀδυνασία. ης. ἡ. imbecillitas.

Ἀδυνασέω. impoſſibilis ſum, nō poſſum præſtare.

Ἀδυνασί. aduerb. impotenter.

Ἀδυνατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. impotens ſum.

Ἀδυνατία. ας. ἡ. impotentia.

Ἀδύνατος. ου. ὁ. ἡ. impotens, imbecillis, impoſſibilis, inualidus.

Ἀδυνάτως. impotenter, grauè difficile.

Ἀδυνάτως ἔχει πρεσβεύειν. non poteſt obire legationem.

Ἀδύομαι. recuſo.

Ἀδυσώπητος. ὁ. ἡ. reformidans, Plut. in Sol.

Ἀδυσώπητος. ὁ. ἡ. inexorabilis.

Ἄδυτος. ου. ὁ. ἡ. non occidens.

Ἄδυτον. ου. τὸ. adytum, locus arcanus in templis, quem temerè ſubire nefas erat. Nam ex eo reddebantur oracula. Ab α & δύω, ſubeo, quaſi non ſubeundum.

Ἄδω. μ. ἄσω, ᾆσα. ω. κα. canto.

Ἄδω. placeo.

Ἀδωνεία. τὰ. Adonis ſacra & feſta.

Ἀδώνια. τὰ. fructus placidi.

Ἀδώνιον. ου. τὸ. ſimulachrum Adonidis & feſtum eiuſdem.

Ἄδωνις. ιδος. Adonis, ἡ ἄδων.

Ἀδωνισμός. ὁ. planctus in Adonidem.

Ἀδώρητος. indonatus.

Ἀδωροδόκητος, καὶ Ἀδωροδόλητος. incorruptus

Ἄδωρον. ου. τὸ. malum donum, non munus.

Ἄδωρος. ου. ὁ. ἡ. indonatus.

Ἀδωρότατος. qui minimè corruptus eſt donis.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ε.

Αἔδνος. ου. ὁ. ἡ. non dans, contra dotem.

Ἀέθλεον ηκαῦς. pugnabant.

Ἀεθλητήρ. ητος. ὁ. certator, pugil.

Ἄεθλον. ου. τὸ. certamen.

Ἆεθλος. ου. ὁ. præmium.

Ἀεθλοσύνη. ἡ. ἀγωνία.

Ἀεί. ſemper. ἀιὲ & ἐς ἀὲ idem, pro frequenter, ſubinde, identidem, apud Herodian.

Ἀεὶ ὄντως θεοί. dij immortales.

Ἀείδελος. idem quod ἀειδής.

Ἀειδής. ἐος. ὁ. ἡ. obſcurus, nunquam uiſus, inuiſibilis.

Ἀειδία. ας. ἡ. deformitas.

Ἀειδίνητος. ὁ. aſſiduè circumactus.

Ἀείδω. μ. σω. ω. κα. canto. actiuum. Vide Cœlium lib. iiij. cap. i.

Ἀείζωον. herba quæ ſemper uiuit: ſedum Romani, Iouis oculum, Dioſcor.

Ἀειθαλής. ἐος. ὁ. ἡ. ſemper florens.

Ἀεικέα. ἡ. indecorum, cōtumelia, inſolentia.

Ἀεικέλιος. ὁ. diſſimilis, aſper, indecens.

Ἀεικίνητος. ὁ. irrequies.

Ἀεικής. ἐος. ὁ. ἡ. χαλεπός, ineuitabilis, indecēs.

Ἀεικίζω. μ. σω. ω. κα. deturpo, indecēter tracto.

Ἀεικῶς. indecenter.

Ἀειλογῆς. uerboſi, & reddendis rationibus obnoxij.

Ἀειλογία. ἡ. loquacitas, Demoſtheni frequēs, πολυλογία, multiloquiū, quando quis reddendis rationibus eſt obnoxius. Significat (inquit Budæus) aut dicendæ cauſæ, aut rationis reddendæ neceſſitatem, ſinè præſcriptione, aut temporis, aut perſonæ, aut rei iam iudicatæ & finitæ. Demoſth. ἐν τῷ πρὸς Εὐβουλίδ. δίκαιον τοὺς παῖδας τῶν ἀειλογίαν παρέχειν. Latius in cōment. Budæi.

Ἀείμνηστος. ὁ. ἡ. æternō, ſempermemorādus.

Ἀενέως. ω. ὁ. ἡ. idem Atticè.

Ἀείρω. eleuo, ſuſpendo.

Ἀειφανής. ους. ὁ. ἡ. ſublimis.

Ἀειφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Α Ε Κ. Α Ε Λ. Α Ε Ν.

Ἀεκάζομαι. μ. σομαι. nolo.

Ἀεκάζω. μ. σω. ω. κα. cogo.

Ἀεκήλια. τὰ. grauia, difficilia.

Ἀέκης. ητος. ἡ. inuoluntas.

Ἀέκητι. eminus, conſultò, inuitè, præter ſententiam.

Ἄεκων. οντος. ὁ. inuitus.

Ἄελλα. ης. ἡ. procella, turbo, ἄημα συνεχεμμένον inquit Hammonius.

Ἀελλής. ἐος. ὁ. ἡ. procelloſus, ferus.

Ἀελλόθριξ. qui denſo eſt capillitio.

Ἀέλλομαι. ſpiro.

Ἀελλόπους. οδος. ὁ. ἡ. uelox.

Ἀελλώ. όος. ἡ. Aello, una ex tribus Harpyis, ſic dicta quaſi ἑλὼν ἄλλο, id eſt alienū tollens.

Ἀελπέον. aduerb. diffidendum.

Ἄελπος. ὁ. ἡ. inſperatus.

Ἀέλπως. inſperatò, præter ſpem.

Ἀένναος. ὁ. ἡ. semperfluens.

Ἀέντων. flantes.

Α Ε Ξ. Α Ε Ρ.

Ἀέξω. augeo.

Ἀέργηλος. ου. ὁ. candidus.

Ἀεργία. ας. ἡ. cessatio operis, inertia, pigritia.

Ἄεργος. ου. ὁ. ἡ. otiosus.

Ἄεργος γῆ. id est, οὐ καταργασμένος, ὃ ἠροτριασμένος, ἀγεώργητον: non arata, non culta, cui opponitur κάτεργος. Exempla authorum sunt comment. Budæi.

Ἀερίζω. μ. ισω. ω. ικα. aërius sum, aëra imitor.

Ἀέριος. ου. ὁ. aërius.

Ἀερῖτις. ἡ. uocatur ea quæ Romanis macra, & Græcis etiam ἀναγάλλις: Dioscor. lib. ij.

Ἀερνηχής. ἐος. ὁ. ἡ. in aëre natans.

Ἀεροβατέω. μ. ήσω. ω. κα. superbio, eo in aëra, conuersor in aëre, aëriuago. Aristoph. νεφελ. Ἀεροβατῶ, καὶ περιφρονῶ τὸν ἥλιον, ἀντὶ τοῦ ἐπιβαίνω τῷ ἀέρι, καὶ βέβηκα ἐν τῷ ἀέρι. id est (interprete D. Hieronymo) Scando per aërem, & pluris me esse puto quàm solem. Ab ἀήρ & βαίνω. Genitiuum requirit ἀναλογικῶς, etiam si hic accusatiuum asciuit Aristophanes.

Ἀερολέσχης. ἐος. ὁ. ἡ. sublimis, in dicendo superbus.

Ἀερομέλι. aërium mel.

Ἀερομετρέω. μ. σω. ω. κα. aërem metior.

Ἀερομίγης. ὁ. ὁ. permistus aëri.

Ἀεροπετής. οῦ. ὁ. in aëre uolans.

Ἀερόπη. ης. ἡ. Aërope uxor Atrei.

Ἀερόπορον. ὁ. τὸ. aëriuagum.

Ἀεροφοίτης. ου. in aëre uersans.

Ἀερσίποδες. οἱ. in altum pedes leuantes, celeres.

Ἀερσιποτόητ. ου. ὁ. ἡ. in aëre uolans. epitheton araneæ apud Hesiodum.

Ἀερτάζειν. portare.

Α Ε Σ. Α Ε Τ.

Ἄεσα. dormiui.

Ἀεσιφροσύνη. ης. ἡ. stultitia, amentia.

Ἀεσίφρων. ονος. ὁ. ἡ. amens, mente leuis.

Ἀέτειος. ου. ὁ. aquilinus.

Ἀετιδεύς. ἐος. ἡ. pullus aquilæ.

Ἀετίτης. ου. ὁ. aëtites lapis. Vide Dioscor. libro 5. capite 751.

Ἀετός. ου. ὁ. aquila: nomen generale. Nam sex genera sunt τῶν ἀετῶν, uidelicet μελαιναετός, πύγαργος, μορφνός (quam & περνὸν uocãt, teste Homero Iliad. ω) περνίπτερος, γνήσιος, ἁλιαετός. Explicantur hæc à Plinio

cap. iij. lib. x. Legimus (inquit Cœlius) in templis nominari ἀετούς, id nihil aliud indicat, quàm tecta, quæ item Ptera uocant, lib. vij. cap. xli. lectio. antiqu.

Ἀετός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἀέτωμα. ατος. τὸ. in ædificijs templorum pinnæ & tectum ipsum.

Ἀετῶδες. more aquilino, aquilæ instar.

Τὸ Α μεζὰ τοῦ Ζ.

Α Ζα. fuligo, puluis, uetus fimus.

Ἀζαίνω. exicco.

Ἀζαλέος. ον. ὁ. aridus.

Ἄζαλος. in tempestatibus uersatus, multi & pauci uenti.

Ἀζείθω. ferueo.

Ἄζευκτος. ὁ. ὁ. iniugatus, non coniunctus.

Ἀζηλίς. lignum quoddam in curru.

Ἄζηλος. ὁ. ὁ. ἡ. quem nemo amat aut æmulatur, negligendus, aut contemnendus.

Ἀζηλότυπος. ὁ. ὁ. ἡ. sine zelotypia.

Ἀζήμιος. ου. ὁ. ἡ. indemnis, impunis.

Ἄζημος. ου. ὁ. uentus.

Ἀζησία. ας. ἡ. Proserpina.

Ἄζηται. proximi apud regem.

Ἀζηχές. ualde resonanter, incessanter.

Ἄζια. urbs Locrorum, qui cognominantur Ozolæ etiam in Italia.

Ἄζοι. οἱ. seruorum genus, ut annotat Cœlius lib. xiij. cap. xl.

Ἄζομαι. ueneror, pudefio, honorem exhibeo, σέβομαι, ἐντρέπομαι, conburor.

Ἀζυγία. ας. ἡ. coniugij carentia.

Ἄζυξ. υγος. ὁ. nondum coniugio astrictus.

Ἄζυμος. ου. ὁ. ἡ. infermentatus, ab α & ζύμη.

Ἄζω. ἀόρ. ἄσθην, καὶ ἀάσθην. ijcco, flo, per os suspiro, nauseo.

Ἀζωλέω. μ. ήσω. ω. κα. iracor.

Ἀζωσός. οῦ. ὁ. ἡ. discinctus.

Τὸ Α μεζὰ τοῦ Η.

Α Η. flauit.

Ἀήθιος. salus uertitur ab Hermolao libro primo Plinij.

Ἀηδέω. laboro.

Ἀηδής. ἐος. ὁ. ἡ. iniucundus, molestus, acerbus, ingratus.

Ἀηδία. ίας. ἡ. tristitia, molestia, iniucunditas.

Ἀηδών. όνος. ἡ. καὶ

Ἀηδώς. όος. luscinia, ab ἀεὶ & ἄδω, quasi ἀείδων, perpetuò cantãs, ubi semel inceperit. Vsurpatur à Vergilio:

Quæ suauis cantat Aedon,

Ἀηδῶς. aduerb. inutiliter, iniucundè, illibẽter.

Ἀήθεια.

Ἀνήθεια. ας. ἡ. dissuetudo, morum rusticitas.
Ἀνηθίσκω. desuesco.
Ἀνηθέω. ήσω. desuesco, non intelligo.
Ἀνηθής. ἐος. ὁ. ἡ. desuetus, ἀκριβὴς, insuetus.
Ἄνημα. τος. τὸ. tranquillitas, flatus.
Ἀνήμυναι. spirare, spirantes.
Ἄνημι. spiro.
Ἄνηνα. τὰ. arbusculæ infrugiferæ.
Ἄνηες. τὸ. uehemens, sempiternum.
Ἀήρ. έρος. ὁ. aër, caligo, uentus, spiritus, flatus modicus. Sunt qui ἀπὸ τῦ ἀίρειν dici uolunt, quòd terram ferat, uel quòd ab ipsa ferratur. Alijs magis arridet ἀπὸ τ ἄνημι, quod spiro notat, deriuari. Homerus in fœmini no genere aliquoties usurpat.
Ἀήρης. combustio, nebula.
Ἀησάλων. ονος. genus accipitris, aliud quàm buteo. ex Arist. lib. nono.
Ἀήσυλος, ἀτιρπὴς, λυπηρὸς, ἄδικος.
Ἀήσυρον. τὸ. subtile, sublime.
Ἀήτης. ου. ὁ. procella, spiritus, flatus, uentus, ab ἄω.
Ἄητος. ὁ. ἡ. ὁ. insatiabilis, subuentaneus, ingens.
Ἀήττητος. ὁ. ἡ. insuperabilis.
Ἀητῶν. spirare.

Τὸ Α μεῖζ. τῶ Θ.

Ἀθάλασσος οἶνος. uinum non dilutum aqua marina.
Ἀθαλάττωτος. ὁ. maris inexpertus, rudis rei nauticæ.
Ἀθάμας. Hic inducebatur coronatus, & ut ui ctima quædã immolandus ob filiũ Phryxum. unde in Aristopha. nebulis ait Strepsiades: ὦναξ τί σέφανον. οἴμοι σώκρατες ὥσπερ με τὸν ἀθάμαντα ὅπως μὴ θύσετε. Hæc ideo annotaui quòd hunc lapsum non dissimulandum putarem, nescio cuius, qui sic uerterat, ἀθάμαντα, immolata nubibus.
Ἀθαμβής. ἐος. ὁ. ἡ. intrepidus. Hinc aduerbiũ
Ἀθαμβέως. intrepidè.
Ἀθανασία. ας. ἡ. immortalitas.
Ἀθανατίζω. immortalem facio.
Ἀθάνατος. ου. ὁ. ἡ. immortalis.
Ἄθαπτος. ου. ὁ. ἡ. insepultus, imploratus.
Ἀθάρα. ας. ἡ. farina, puls.
Ἀθάρη, ἡ πυρίνη πλακάνη ἀπλιπῶς. Significat etiã pultem, hoc est ἄλευρον ἥψημένον. Aristophan. in Pluto: ὦναξ τὴν χύτραν τῆς ἀθάρης ἀνίσαμαι.
Ἀθαρίζω. uitupero, uiolo.
Ἀθάρσης. ὁ. trepidus.
Ἀθαυμασί, citra admirationem.

τῶ Θ.

Α Θ Ε.

Ἀθέατος. ου. ὁ. ἡ. inuisibilis, imperitus.
Ἀθεεί. sine deo.
Ἀθείαστος. ου. ὁ. non diuinus.
Ἀθεϊκὴς. ἐος. ὁ. ἡ. exactus, splendidus, paruifaciens.
Ἀθειλβάζειν. colare.
Ἀθείλγω. mulgeo.
Ἀθέλιμος. ου. ὁ. malus.
Ἀθέλω. nolo.
Ἀθέμιλος. ου. ὁ. sine fundamento.
Ἀθεμιτουργία. ας. ἡ. scelus.
Ἀθέμιστος. ου. ὁ. ἡ. καὶ
Ἀθέμιτος. sceleſtus, illicitus, nefandus.
Ἄθεος. ὁ. ἡ. impius, sacrilegus: sonat aduerbum sine deo, id est, qui nullum credit esse deum, atq; adeò omnẽ uim diuinã tollit: in quorũ albo erant Epicurus & Lucianus.
Ἀθεότης. ητος. ἡ. impietas.
Ἀθεράπευτος. ου. ὁ. ἡ. incurabilis, sine cibo, auliaq; cura corporis carens.
Ἀθερεύγενος. εος. ὁ. ἡ. spicas siue aristas habẽs. Nican. Ther. ἀθερεύγενος ἁρπηδὼν κίρσαιο κυμίνου.
Ἀθερεῖν. attentissime inspicere, à priuatiua particula intendens hic.
Ἀθέρες. spicæ ex area abiectæ, aristas simpliciter reddidit Gaza in Cato. Propriè tamẽ ex spicis quæ sunt degeneres ἀθέρες Græcis uocari uidentur, ut uidere licet apud Aelianũ in li. de prouidentia. Eos colligunt spicilegium facientes, qui uocantur σαχυλογοι. Hac ratione factũ est ut ἀθερίζειν dicant, ubi se quippiã nõ pili facere innuunt.
Ἀθερίζω. μ. σω. ω. κα. paruipendo, reprobo.
Ἀθερίνη. arista, uel atherina, piscis uilior, aliter dictus aristula. Meminit Athenæus.
Ἀθέριξ. cuspis aristarum.
Ἀθέρωμα. ατος. τὸ. tuberculum in capite nasci solitũ, teste Celso, plantæ simile, ut ex etymo apparet.
Ἄθεσμος. ου. ὁ. ἡ. illicitus.
Ἀθέσφατος. ου. ὁ. ἡ. immensus.
Ἀθετέω. reprobo, sperno, cassо, irito, repello, reijcio, aspernor. Sic Mar. vi. διὰ τοὺς ὅρκους καὶ τοὺς συνανακειμένους οὐκ ἠθέλησεν αὐτὴν ἀθετῆσαι: Propter iusiurandum eosq; qui simul accumbebant, noluit eam reijcere. Et ad Galat. ij. οὐκ ἀθετῶ τὴν χάριν τῦ θεοῦ, non aspernor, non reijcio, non repello. Valla per frustrare & frustrari interpretatur, id quod se admirari dicit Erasmus.

Ἀθέτημα.

Ἀθέτημα. ου. τὸ. illicitum.

Ἀθέτησις. ιος. ἡ. improbatio, uacuitas, reprobatio.

Ἄθετος. ου. ὁ. ἡ. irritus.

Ἀθεώρητος. ὁ. ἡ. minimè contemplatiuus.

Ἀθεώτερος. α. ὁ. magis impius, minimè contemplatiuus.

Α Θ Η.

Ἄθηλος. ου. ὁ. ἡ. uberibus insuetus.

Ἀθήλυντος. ὁ. indomitus, asper.

Ἀθηνά. inuenitur pro genere tibiæ quo usus fuisse dicit personandis Mineruæ hymnis Nicopheles Thebanus.

Ἀθηνᾶ. ᾶς. ἡ. καὶ

Ἀθηναία. ας. ἡ. Minerua.

Ἀθήναζε. ad Athenas.

Ἀθῆναι & ἀτθικὴ differunt. Nam ἀθῆναι urbis est nomen, ἀτθικὴ uero, tum urbis, tum regionis nomen est, ut author est Hammon.

Ἀθηναῖον. ου. τὸ. locus ad quem poëtæ Græci sua carmina ferebant recitabantq; sicuti poëtæ Latini in templo Appollinis, & Musarum. D. Hieronymus pro auditorio usurpauit: Quando (inquit) omne Athenæum scholasticorũ uocibus consonabat.

Ἀθηναῖος. ου. ὁ. Athenienſis.

Ἀθήναιος. Athenæus, nomen uiri.

Ἀθήνη. ης. ἡ. Minerua.

Ἀθήνηθεν. de Athenis.

Ἀθήνησι. in Athenis.

Ἀθηνογέρων. οντος. ὁ. quasi dicas senex scholasticus, qui in senectute literis nauare operam incipit. Composita dictio ab ἀθήνη Minerua, quæ studijs præesse dicebatur, & γέρων senex.

Ἀθήρ. ῆρος. ὁ. acutus.

Ἀθήρα. genus pultis rarioris, pulticula.

Ἀθήρευτος. ου. ὁ. ἡ. inuenatus.

Ἀθηρόγλωσσος. ου. ὁ. eloquens.

Ἄθηρος. ου. ὁ. sine feris, ut ἄθηρος χῶρα.

Ἀθηρηλοιγός. οῦ. ὁ. flabrum.

Ἀθησαύριστος. ου. ὁ. prodigus, qui nihil recondit in crastinum: qui seruare nequit, apud Theoph.

Ἀθήτευτος. nemini mercenarius.

Α Θ Ι. Α Θ Λ.

Ἀθίγγανος. ου. ὁ. nihil uolens accipere.

Ἄθικτος. ου. ὁ. intactus, sceleſtus: immaculatus apud Plutarchum.

Ἀθλεύω. exerceo, tolero, uitam seruilem duco, aduersa fero.

Ἀθλίως. μ. ώτερον. τ. ιστα. certo. neutrum.

Ἄθλημα. ατος. τὸ. certamen Athletarum.

Ἄθλησις. ιος. ἡ. luctatio.

Ἀθλητήρ. ῆρος. ὁ. expertus certando.

Ἀθλητής. οῦ. ὁ. athleta. Latinè pugil, uel luctator, certator, à uerbo ἀθλέω deductum, ut à ποιέω ποιητής. Latini hac dictione tanquam natiua utuntur, nisi quòd uocatiuũ græcum nominatiui loco usurpant, Macedonum ac Thessalorum consuetudine. Pollux hoc nomine gymnicos omneis intelligit, id est, παλαισὰς, δρομεῖς, πυκτὰς, δισκοβόλους & ἀλτικούς. id est: Luctatores, cursores, pugiles, discum in sublime iaculantes, saltus pernicitate contendentes.

Ἄθλιος. ου. ὁ. miser, ærumnosus.

Ἀθλιότης. ητος. ἡ. miseria,

Ἀθλοτέτης. qui ludos præbet, & præmiũ certantibus proponit. Ἀθλοθέται in gymnicis ludis erant, hoc est, curatores, constitutoresq; certaminum, idem qui βραβεύται & ἀγωνοθέται. Hammonius tamẽ tradit Agonothetas esse τῶν σκηνικῶν: Athlothetas uero τῶν γυμνικῶν. Verum ἀθλοθετοῦντος (inquit Budæus) idem erant iudices & arbitri, quare ἀθλοθετῶ etiam significat ἀγωνοθετῶ. Dionysius seruatorem nostrum ἀθλοθέτην uocat, &

Ἀθλοθεσίαν. uitam euangelicam, ab ipso iudice & athlotheta institutã & propositam. Item certaminis cura apud Aristophanẽ. Dicitur & ἀθλοθετία.

Ἀθλοίζω. comporto.

Ἆθλον. ου. τὸ. præmium certaminis, propriè athletæ præmium.

Ἆθλος. ου. ὁ. certamen.

Ἀθλοφόρος. ου. ὁ. ἡ. præmium ferens.

Α Θ Ο. Α Θ Ρ.

Ἄθολος καὶ

Ἀθόλωτος. ὁ. ἡ. illimis.

Ἀθορύβητος. ου. ὁ. καὶ

Ἀθόρυβος. imperturbatus, sine perturbatione

Ἀθορύβως. sine tumultu, tranquillè, sine pauore.

Ἅθρας. currus Rhodijs.

Ἄθραυστος. υ. ὁ. ἡ. inuulneratus, infractus, non friabilis.

Ἀθρέω. μ. ήσω. σω. κα. uideo, constanter circunspicio. actiuum.

Ἀθρηνί. citra lachrimas. aduerb.

Ἀθρίαζα. τὰ. munera à cognatis missa nouis nuptis apud Lesbios.

Ἄθριξ. ιχος. ὁ. ἡ. carens capillis.

Ἀθρίψ. ἱπος. uermiculus, ut coſſus, ut tinea & teredo, qui & θριπηδίσατον πεντασυλλάβως à Theophraſto appellatur. Bud.

Ἀθροίζω. μ. σω. τ. κα. congrego, colligo, accumulo. actiuum.

Ἀθροισις. ιος. ἡ. congregatio.

Ἄθροισμα. τος. τὸ. καὶ

Ἀθροισμός. οῦ. ὁ. aceruus.

Ἀθρόον. repente.

Ἀθροσικός. οῦ. ὁ. congregatiuus.

Ἄθροος. ου. ὁ. turbatio.

Ἀθρόος. ου. ὁ. καὶ

Ἄθρος. denſus, cõfertus, ſimul omnia. Lucianus in pſeudomantia: αὐτίκα δὲ τὸ μέγιστον τραῦμα τοῖς ἡμετέροις ἐγένετο, δυσμυρίων που σχεδὸν ἀθρόων ἀπολομένων: Maxima ſtatim clades noſtris contigit uiginti ferè milibus interemptis. Congregatus, repentinus, frequens, Gazæ.

Ἀθρόως. comprehenſim, ſtatim, collectim, cumulatè, ſummatim, ſemel. Cice. Et ut ſemel omnia complectar, id eſt, ἀθρόως.

Ἀθρύπτος. ου. ὁ. ἡ. uirilis.

Ἀθρύπτως καὶ αὐστηρῶς διαιτᾶσθαι. durè atq; auſterè uitam agere apud Plutarchum.

Α Θ Υ.

Ἀθύατος. ου. ὁ. ἡ. profanus.

Ἀθυμέω. μ. ήσω. τ. κα. triſtor, animum deſpondeo, animum deiicio. neutrum.

Ἀθυμία. ας. ἡ. triſtitia, dolor, anguſtia animi, animi deiectio. Ad uerbum ſonat, animi carentiam, quũ quis deſpondet animum.

Ἄθυμος. ε. ὁ. triſtis, puſillanimis, ignauus, nihil ira commotus, deſperans.

Ἀθύμως ἔχω πρὸς τὴν τῶν φίλων κτῆσιν, deſpero amicos habere.

Ἀθυρεύεσθαι. ſaltare, ludere, μιγνύειν.

Ἄθυρμα. τος. τὸ. ludus. unde

Ἀθυρμάτιον. Lucian. de Cyclope loquens: ἔφερε δὲ ὁ ἱπέρασος ἐν ταῖς ἀγκάλαις ἀθυρμάτιον, ἄρκτου σκύλακα, καὶ τὸ λάσιον αὐτῷ προσεοικότα: Geſtabat in ulnis amaſius iſte, delicias ſuas, urſi catulum pilis hirtum, ipſi nõ diſſimilem.

Ἀθυρολλωσία. ας. ἡ. linguæ incontinentia.

Ἀθυρόλλωτος. ε. ὁ. garrulus, contumelioſus, loquax, lingua effreni.

Ἄθυρος. Politia. in Herodian. παιδίον ἄθυρον puerum ludibundum tranſtulit.

Ἀθυροσομία. ας. ἡ. dicacitas: Plutarch. de liberis educandis.

Ἀθυρόσομος. ε. ὁ. q linguæ tẽperare nõ poteſt.

Ἀθύρω. ludo.

Ἀθύρτω. miſceo, alapis percutio.

Α Θ Ω.

Ἀθῷος. ε. ὁ. damni expers, inſons, innocens, ſine offenſione, indemnis, innoxius.

Ἄθωος. Iouis epitheton.

Ἀθώπευτος. ου. ὁ. inadulabilis, immitis.

Ἀθωράκιστος. ου. ὁ. inermis.

Ἄθως. ω. ὁ. Athos mons Thraciæ.

Ἀθῶω. abſoluo, extermino. Hebræi נָסָה

Ἀθῶω. immunem facio, indemnem facio, nõ multo. A nomine θωή.

Ἀθῴως. ἀζημίως, citra damnum, innocenter.

Ἀθῴωσις. ιος. ἡ. impunitas, ut fugientium ad templa.

Τὸ Α μεῖζ. τοῦ Ι.

Αἶ & αἰ. heu. Hinc Aiax dictus, ut ipſe apud Sophoclem dicit.

Αἲ. utinam, pro αἴθε per apocopen.

Αἳ. articulus fœm. gen. Homerus pro illæ & aliquæ utitur.

Αἳ αἰ ἱεροσολύμοις. Ve uæ Hieroſolymis.

Αἶα. ας. ἡ. terra, pro γαῖα per ablationẽ τοῦ γ.

Αἴαγμα. τος. τὸ. lamentatio.

Αἰάζω. μ. άσω. lamentor, clamo.

Αἰαίη. interdum Medea ſignificatur: inſula Circes eodem nomine appellatur.

Αἰακίζω. uerbero.

Αἰανός. οῦ. ὁ. niger, difficilis.

Αἰάσαι. querulis canubus uti.

Αἰβοῖ. heu, & admirantis.

Α Ι Γ.

Αἰγάγριος. ου. ὁ. καὶ

Αἴγαγρος. ου. ὁ. caprea.

Αἰγαίων. Gigantis nomen.

Αἰγανέη. ης. ἡ. iaculum, ſpiculum. Euſtathius ſcribit iaculi leuioris eſſe ſpeciem, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι. quòd longius mittatur, uel quòd ancyle (id autem ſignificat iaculi anſam, id eſt λαβήν) ex pelle concinnaretur caprina, quippe capram uocant αἶγα. Hæc Cælio debes.

Αἴγαρον. utinam, enim.

Αἴγε. illæ.

Αἰγεος. ου. caprinus.

Αἰγειρος. ου. ἡ. alnus, arbor quæ populus nigra uocatur: alba uero populus dicit λευκή. Gaza in tertio indicat uerbale nomen eſſe à uerbo ἀίθω.

Αἰγίη. ης. ἡ. pellis caprina.

Αἰγιάλεια. ας. ἡ. uxor Diomedis. ſic dicta eſt & Peloponneſus.

Αἰγιαλίδες. οἱ. hymenes.

Αἰγιαλός. οῦ. ὁ. littus. Herodia. in quarto: τοσοῦτος δὲ ἐγένετο φόνος. ὡς ῥείθροις αἵματων διὰ τῶ πεδίου, τάς τε ἐκβολὰς τ Νείλου μειξίσας οὔσας, τόν τε πρὸ τὴν πόλιν ἀιγιαλόν, πάντα φοινιχθῆναι. id est: Tanta est autem facta cædes, ut riuis per planiciem decurrentibus, cum fauces Nili ingentes, tum littus omne circa urbem purpurasseret. Item in littore habitans, unde Achaia propter urbes in littore dispositas antè ἀιγιαλὰς uocata est, teste Plinio. Est & aliorum quorundam littorum proprium.

Αἰγιαλώδης. εος. ὁ. ἡ. littoralis, in littore habitans.

Αἰγιβότης. ου. ὁ. caprarius.

Αἰγιβότον. ὁ. capras pascens, terra montosa.

Αἰγίζω. μ. σω. ω. κα. capras pasco, dilanio: flo uehementius, Homer. Iliad. β.

Αἰγιθαλός. οῦ. ὁ. parus auis.

Αἴγιθος, & Αἰγίθος. auis quæ & ægithus uel salus latinè appellatur: & sic uertit Theodorus.

Αἰγικέφαλος. ὁ. capriceps, auis nomen.

Αἰγίλιψ. ιπος. ὁ. excelsus. Homerus, ἥτε κατ' ἀιγίλιπος πέτρης δνοφερὸν ῥέει ὕδωρ. Est & urbs Cephaleniæ.

Αἰγίλωψ. πος. ὁ. auena, & abscessus in maiore angulo oculi, curatu difficilis antequam rumpatur.

Αἰγίμαρος. insula Libyæ, unde

Αἰγιμορίτης. gentile nomen.

Αἰγιναῖα. pro grandiora usurpatũ aliquoties inuenitur. Sumptum cõiectant Grammatici à talento Attico, quod in ea insula exuperabat. Hoc nomine uocantur item uenalium onera. Hinc ἀιγιναιοπῶλαι mercium id genus uenditores. Nam est ibi factum emporium, ob insitam loci sterilitatem hominibus maritimam negotiationem obeuntibus. Vnde (inquit Strabo) miscellaneum onus, Aeginæam dicimus mercaturam. Cœl. antiq. lect. lib. i. cap. lvij.

Αἰγίοχος. ϑ. ὁ. Iouis epitheton, ab ὀχῆς, & ἀιγός, quia nutritus à capra, uel ab ἴσχειν, tenere, & ἀιγίδος, quoniam ægide utitur.

Αἰγίπαν. νος. ὁ. semicaper.

Αἰγιποδες. οἱ. capripedes.

Αἰγίς. ίδος. ἡ. ægis, scutum Iouis, ut Iliad δ'. & Palladis, quæ Iliad. ε'. describitur: & tegmẽ quo Libyes utunt. Item pro καταιγὶς, turbo uenti, procella, rete ex coronis contextum appellatur hoc nomine Aelio Dionysio, & Pausania, cuius usum non explicant. Cœlius laneas ab eis intelligi coronas probabile putat, lect. antiq. li. x. ca. vi.

Αἰγῖτις. ιδος. ἡ. herba uocatur quæ à Romanis macra: Dioscor. lib. ij.

Αἰγίων. ciuitas Achaiæ, unde

Αἰγιεῦς. ciuis illius oppidi.

Αἴγλη. ης. ἡ. placentæ genus, testibus Pausania & Cratino.

Αἴγλη. ης. ἡ. splendor.

Αἰγλήεις. ἤεντος. ὁ. splendidus.

Αἰγοβόσκος. ου. ὁ. pastor caprarum.

Αἰγοβύλας. ὁ. caprimulgus auis.

Αἰγόκερως. ωτος. ὁ. capricornus, aliàs ægoceros, fœnum græcum.

Αἰγοκέφαλος. ϑ. ὁ. capriceps, auis.

Αἰγονόμος. caprarum ductor, qui capras pascit, locus capris pascendis accõmodus.

Αἰγοφάγος. cognomen Iunonis apud Spartanos, quòd capræ ibi illi immolarentur.

Αἴγυλος. ου. ἡ. abscessus inter nares, & maiorem angulum oculorum, per quem pituita assiduè distillat: & si negligatur, ad ossa usque dehiscit in fistulam.

Αἰγυλώπη. ης. ϑ. ἡ. abscessus est pusillus oblongusq; sub ipsum palpebræ torulum, hoc est (ut ait Celsus) super pilorum locum. Dicitur etiam κριθή.

Αἰγυπιός. οῦ. ὁ. uultur. secundum nonnullos animal non dissimile uulturi, ut species eius uideri queat.

Αἰγυπτιάζειν. astutè agere, & nequiter more Aegyptiorum, denigrare interdum, impostorem agere, fallere, imponere. Nam Aegyptij uelut impostores, & fallaces, malè audiebant. Accipi item nonnunquam solet pro adurere, ut in hoc carmine: Χροὰν δὲ πὰν ἥλιος λάμπων φλογὶ αἰγυπτιάσει. id est: Colorem tuum sol splendens flamma aduret.

Αἰγυπτιστὶ. Aegyptiacè, scelaratè. Theoc. Syracusijs: οὐδὲις κακοεργὸς δαλεῖται τὸν ἴουτα παρέρπων αἰγυπτιστί.

Αἰγύπτιος πολυθοφόρος. de sordido atq; infimæ sortis homine dicebatur. Vide Chiliades.

Αἰγύπτιος δικαστής. pro iudice integro atq; incorrupto prouerbiali figura. Plura uide apud Cœl. lect. antiq. lib. xij. cap. xlvi. Vide item Ἀδίκαστος.

Αἰγύπτου γάμος. de nuptijs inauspicatis parumq; felicibus. Vide Chiliad. Erasmi.

Αἰγώλιος. ὁ. ulula, ἀιγωλιὸς etiam alibi.

Αἰγώμ. ῶνος. ὁ. caprile.

Αἰγώνυχος. ὁ. caprungula, herba Theod.

Αἴγωμ. ωνος. ὁ. ægon.

Αἰγωπος. habens oculos caprinos. Ab ὤψ, & αἴξ.

A I Δ.

Ἀΐδης τὸ ἀπατάλιπτον.

Αἰδέσιμος. ε. ὁ. uenerabilis, uerendus, uenerandus. Dicitur eũ ἀιδέσιμον inuiolatum, & in quo supplicibus ius Asyliæ cõstabat, hoc est intactum, ἄσυλον. Αἰδὼς etiam in ea significatione usurpatur. Exempla authorum sunt in commentarijs Budæi.

Αἰδεσιμότησις. ιος. ἡ. uerecundia, ueneratio.

Αἰδέομαι. καὶ

Αἰδέω. μ. ἀιδέσομαι. ueneror, uerecundor, ἐντρέπομαι, honori habeo, obseruantia prosequor, μετ' ἀιδοῦς ἐπιδέχομαι, uereor, reuereor, erubesco, αἰσχύνομαι. Lucianus in dialogis deorum: ἢ ἐπιπολὺ μὴν ἠδούμην λέγειν πρὸς σέ. Atque diu pudebat dicere tibi. Interdum significat item (ut annotat Budæus) idem quod πείθομαι, placor, iniuriã remitto, iram condono. Sic apud Gregorium φιλίαν ἀιδεῖσθαι εἰδὼς appellatur is, qui in tempore rationẽ habere amicitiæ nosset, & amico exorabilem se præbere. Significat item placare & exorare. Ex quo fit, ut & exorans & exoratus ἀιδεῖσθαι dicantur. Copiosius hæc in commentarijs Budæi. accusatiuo iungitur.

Αἰδεσις. ιος. ἡ. id est uenia, & misericordia, & personæ periclitantis respectus & tuitio, ultionis animaduersionisq; remissio. Demosthen. κατὰ μειδίου: Αἰδέσεως ἢ φιλανθρωπίας πολλῆς ἠξίωσαν. id est: Clementia benignitateq; non uulgari dignos censuerunt. Lege olim licebat cædis non uoluntariæ crimen euadere, si is qui cædis reus erat, quẽdam ex cõsanguineis precibus exorare potuisset, & ad clementiam adducere: cuiusmodi exorata placabilitas ἄιδεσις uocabatur. Copiosius Bud. in commentarijs.

Αἰδηλος. ὁ. obscurus, ἐξώλης. nocuus, exitiosus: sæuus, Iliad. ε. pro ἄδηλος per pleonasmum.

Αἰδημόνως. uerecundè, reuerenter: ἀιδεσιμῶς, Ioseph. lib. ἡ. Iudai.

Αἰδήμων. ονος. ὁ. uenerandus, ὁ αἰσχυντηλός. Athen. de Isocrate, ὁ τῶν ῥητόρων ἀιδημονέστατος inter rhetores maximè uerecundus.

Aristot. in ij. Ethic. τὸν ἀιδήμονα in uirtute ponit medium q; facit inter κατάπληξα & ἀναίσχυντον, id est, attonitũ & impudentẽ.

Ἀΐδης. ου. ὁ. infernus, Pluto, ab α sερητικὸν & εἴδω uideo, quòd omnia ibi sint tenebricosa, neque quicquam uidere liceat, unde illud Vergilij:

Et sine luce domus. &c.

Ἀΐδιος. ου. ὁ. æternus.

Ἀϊδιότης. ητος. ἡ. æternitas.

Ἀϊδίως. sempiternè.

Ἀϊδνός. οῦ. ὁ. inflexibilis, tenebrosus.

Αἰδοῖα. τὰ. pudenda.

Αἰδοιήκη. τὰ. dicuntur Paulo, quæ pudendis adnascuntur.

Αἰδοῖον. ε. τὸ. testiculus, penis, genitale.

Αἰδοίπαλμος. ε. ὁ. morbus pudendorum.

Αἰδοῖος, pro ἀιδῶος, uenerabilis, castus, reuerendus: ἀιδοίους βασιλείας appellat Plutar.

Αἰδοῖος ἱκέτης. supplicator, dignus qui exoret quod petit.

Αἰδοιώδης. εος. ὁ. ἡ. uitalis speciem referens.

Αἶδος. εος. τὸ. reuerentia.

Ἀϊδόσδε. ad infernum. aduerb.

Αἰδοῦμαι. pudeo.

Ἀϊδρεία. ας. ἡ. imperitia.

Ἄϊδρις. ιος. ὁ. ἡ. inscius, imperitus, ignarus.

Ἄϊδυλος. ὁ. audax, securus, temerarius.

Ἀϊδωνεύς. έος. ὁ. infernus, Pluto.

Ἀίδω. canto ut gallus.

Αἰδὼς. όος. ὁ. pudor, hoc est φόβος τῆς ἀδοξίας (ut definiũt Stoici) metus infamiæ. Aiunt quidam hoc nomine significari non pudorem illũ ob scelera perpetrata (nam hunc αἰσχύνην proprie uocari uolunt) uerum pudorem illum ingenuum cum obseruantia quadam cõiunctum, cuiusmodi est pudor filiorum erga parenteis. οὐ (ut inquit Aristoxenes) διὰ τὸ ἡμαρτηκέναι τι, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι. id est: Nõ propter scelus aliquod patratum, uerum propter obseruantiam. reuerentia, obseruantia. Vide ἀίδεσμος.

AIEI. AIE. AIZ. AIH. AIΘ.

Αἰεί. semper. uide ἀεί.

Αἰενγενέτης. ου. ὁ. semper existens, uel potius semper generans. epitheton Solis & aliorum deorum.

Αἰεναῦται, apud Milesios dicti sunt potentiores, quòd semper in nauibus consultarent. Damasenore enim, ac Thoante tyrannis exactis, sodalitates duæ urbem obtinuerunt,

runt: harum altera πλοντὶς, altera χειρομάχα dicebatur. Sed quum potentes dominarentur, & ſodalitatis ſuæ res adſciuiſſent, ueriti ne quando à diuerſa factione opprimerentur, conſcenſis nauibus, & procul à terra progreſſi, maximis de rebus conſultabant, proinde ἀεναῦται appellati. Hæc ex Plutarcho, quem locum antea depraua tum Cælius Calcagninus ad priſtinum nitorem redegit.

Αἰεισκῶπες. οἱ. ſempaſiones aues.

Αἰετλιοι. mariti duarum ſororum, cognati.

Αἰετός. ὁ. ἀετός, aquila.

Αἰζηός. οῦ. ὁ. iuuenis, florens.

Αἰήτης. ου. ὁ. Aeëta, rex Colchorum, unde Αἰητίνη filia uel neptis ipſius.

Αἰθαλή. ῆς. ἡ. cinis, fuligo.

Αἰθαλίωνες. οἱ. cicadarum epith. quòd æſtus ardore imprimis gaudeant. Theocritus Thaliſius, τοὶ δ' ποτὶ σκιερᾶις ὀροδαμνίσιν ἀιθαλίωνες τέτιγες λαλαγεῦντων ἴχορ πόνορ.

Αἰθαλόεις. όεντος. ὁ. ardens, exuſtus. Αἰθαλόεις θεὸς Vulcanus appellatur, quaſi fuliginoſus deus.

Αἰθαλοκαμπίαι. αι. fumi, impoſturæ, teſte Suida.

Αἴθαλος. ὁ. fuligo, fauilla, genus æris, ſiue petra ex qua fit ignis: ardens, exuſtus, apud Pindarum.

Αἰθαλόω. καὶ

Αἰθάλω. ardeo, comburo.

Αἰθαλώδης. εος. ὁ. fuliginoſus.

Αἴθε. utinam. In hoc differt ab ὄφελον (teſte Ammonio) quòd perſonas nõ diſtinguat, unde ut perſonæ diſtinctio indicetur, ὄφελον illi coniungi ſolet. Homer. Iliad. α. αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος, καὶ ἀπήμων, ἧσθαι: Vtinam tu apud naues ſine lachrymis nullaq; affectus iniuria, ſederes. Verba Thetidis ad Achillem filium, ægrè ferentem iniuriam ſibi ab Agamennone illatam.

Αἴθες ἰθυπόρ.

Αἰθίοψ. οπος. ὁ. urens, ardens.

Αἰθέριος. ου. ὁ. æthereus.

Αἰθήρ. ἔρος. ὁ. æther, claritas. Sunt qui pro elemento ignis accipiant, inter quos eſt Anaxagoras, alij pro aëre capiunt. Ariſtoteles lib. i. Meteorologias hoc nomine cœlum intelligit. Dictũ, ut putat Ariſtoteles, ἀπὸ τοῦ ἀίθειν: ut alij ἀπὸ τοῦ ἀιὲ θέειν, à perpetuo motu. Apuleius, Aetheris (inquit) appellatione, cœlum ipſum, ſtellæq;, omnisq; ſyderea compago intelligitur, non, ut quidam putant, quòd igneus ſit & incenſus, ſed quòd curſibus rapidis ſemper rotetur. Reperitur & fœminino genere, ut apud Homerum & Pindarum.

Αἴθι. utinam.

Αἰθίκιες. populi Macedoniæ, quorum memi nit Homerus in Catalogo.

Αἰθιοπεύς. έος. ὁ. æthiops.

Αἰθιοπία. ας. ἡ. Aethiopia.

Αἰθίοψ. οπος. ὁ. Aethiops, ab ἀίθω cremo, & ὄψ. aſpectus, quòd ſolis uicinitate torreat.

Αἶθμα. τὸ. eſca.

Αἴθομ. λαμπρὸν, ignitum, nigrũ, ardens, ſplendidum.

Αἴθοπα οἶνον. appellat Homerus, quaſi fumicalidum, id eſt natura ignitum, quòd ſemina quædam caloris in ſeſe habeat, ſitq; natura ignitum, non ut alij propter colorem, autore Gellio lib. xvij. cap. viij. Idem ſentit Suidas.

Αἶθος. εος. τὸ. καῦμα, æſtus, calor.

Αἰθός. ὁ. ardens.

Αἴθουσα. ἡ. porticus, lobia æſtiuus, uel porticus ædita, ſoli oppoſita.

Αἴθοψ. οπος. ὁ. ardens.

Αἰθρέω. μ. ήσω. ω. κα. tempeſtatem fero.

Αἴθρη. ης. ἡ. æthra, ſplendor aëris, aër.

Αἰθρηγενέτης. ου. ὁ. καὶ

Αἰθρηγενής. έος. ὁ. ἡ. ſerenificus, ſudificus.

Αἰθρία. ας. ἡ. ſerenitas.

Αἰθριοκοιτέω. μ. ήσω. dormio ſub diuo. neutrũ

Αἴθριος. ου. ὁ. ſerenus, illuſtris.

Αἶθρος. ου. ὁ. frigus.

Αἴθυια. ας. ἡ. auis nomen: Gaza mergum uertit.

Αἰθύσσω. μ. ξω. ω. κα. calefacio, extendo, iacio, concutio.

Αἴθυγμα. τὸ. impetus.

Αἴθω. μ. σω. uro, incendo, ardeo.

Αἴθω. expiro.

Αἴθων. ωνος. ὁ. ardens, ſplendidus, niger. Sic item uocabat unus ex quatuor equis ſolis.

Α Ι Κ.

Αἶκα. καὶ

Αἶκε. ſi.

Αἰκείπως. ſi utique.

Αἰκείποθι. ſiquando ubi, quò, ſicubi.

Αἰκάζω. μ. άσω. ω. ακα. uoco. actiuum accuſatiuo iungitur.

Αἰκάλλω τὸ ἀπατῶ. decipio, adulor.

Αἰκή. ῆς. ἡ. impetus.

Αἰκία. ἡ. flagellatio, uerberatio, propriè cui conuicia non præcesserunt, ærumna, supplicium.

Αἰκίας δίκη. actio iniuriarũ ob uerbera, δίκης εἶδος ἰδιωτικόν, priuatũ est iudicium, Bud.

Αἰκίζομαι. contumelia afficio, flagris cædo.

Αἴκισμα. τὸ. flagrum, percussio.

Αἰκίζω. uerbero contumelioſe.

Αἰκισμὸς. οῦ. ὁ. ἀικία.

Αἰκτήρ. ῆρος. ὁ. impetuosus.

Αἴκτωρ. ορος. ὁ. ingens.

Αἰκῶς. ὑβριστικῶς crudeliter, contumelioſe.

Α Ι Λ. Α Ι Μ.

Αἴλινον. τὸ. lugubris quædam cantio, genus lamentationis altæ & acutæ, ut inquit Sophoclis interpres.

Αἴλινος. ου. ὁ. miſer.

Αἴλουρος. ου. feles, catus.

Αἷμα. ατος. τὸ. ſanguis.

Αἱμακουρίαι. ῶν. parentationes mortuorum.

Αἱμαλωπίς. color ſanguinem præ ſe ferens, concrementum ſanguinis.

Αἱμαλώψ. ῶπος. ὁ. cruentum uirus.

Αἱμασιά. ᾶς. ἡ. ſepes.

Αἱματεκχυσία. ας. ἡ. ſanguinis effuſio, Paul. apud Hebræos.

Αἱματηρός. οῦ. ἁιματόεις.

Αἱματία. ας. ἡ. obſonij genus, à cruore dictum ut ſcribit Ariſtoph. interpres.

Αἱματίζω. μ. ισω. τ. ικα. cruorem moueo.

Αἱμάτινος. ε. ὁ. ſanguineus.

Αἱματίτης. hæmatites, lapidis nomen, à ſanguinis colore, uel uirtute atque effectu, nimirum quòd ſanguinem deprimat. Vide Plinium lib. xxxvi. cap. xx.

Αἱματόεις. όεντος. ὁ. ἡ. ἡ. cruentus.

Αἱματοπότης. ὁ. ſanguinipota, ein blutſauffer, propriè de dracone dicitur.

Αἱματόω. μ. ώσω. τ. ωκα. κὴ

Αἱμαχάω. καὶ

Αἱμάσσω. μ. ξω. τ. χα. cruento, ſanguine conſpergo, & polluo, fœdo, occido. actiuum.

Αἱματώδης. ὁ. κὴ ἡ. cruentus.

Αἱματωπός. οῦ. ὁ. ſanguinarius.

Αἱμαβόρος. ε. ὁ. ſanguiuorus. ἅιμα ἐσθίων.

Αἱμοθιάω. ſtupeſco dentibus.

Αἱμοναρία. ας. ἡ. cruentum myſterium.

Αἱμομίκται. inceſtuoſi, inceſti.

Αἱμονία. ας. ἡ. Theſſalia & Epheſus.

Αἱμοπτικός. ε. ὁ. excreans ſanguinem.

Αἱμορόαιθες. ῶν. mariſcæ, ficus inſipidæ.

Αἱμορραγία. ας. ἡ. copioſi ſanguinis effuſio.

Αἱμορροέω. ſanguine fluo, ſanguinis fluxum patior.

Αἱμορροΐς. ίδος. hæmorrhois, morbus, id eſt, ſanguinis fluxus, exitus ſanguinis cũ per anguſtum luctatur, ut in ſectione uenæ, uarices. Eſt & ſerpentis genus. ἁιμορροΐδας, morbum ſedis uertit Hermola.

Αἱμόρροος. Hæmorrhous, ſerpentis nomen.

Αἱμαφόρυκτος. ε. ὁ. ἡ. cruentatus.

Αἱμοχαρὴς. ές. ὁ. ἡ. ſanguine gaudens.

Αἱμυλία. ας. ἡ. facundia, illecebræ, ſermonis lepiditas.

Αἱμύλιος. ε. ὁ. blandus, illecebris, aſtutus.

Αἱμύλος. ὁ. blandus, uarius, æmulus, diſertus, aſtutus.

Αἱμωδᾶν. καὶ

Αἱμωδιᾶν. obſtupeſcere dentibus ex acerborum fructuũ eſu, aut ſtridore quopiam, qui etiam gingiuas infeſtat.

Αἱμῶ. τοὺς ὀδόντας ἀλγῶ. dentibus doleo.

Αἱμωδία. ας. ἡ. dentium ſtupor ex eſu pomorum immaturorum.

Αἵμων. ονος. ὁ. cruentus, expertus.

Αἱμωπός. οῦ. ὁ. ſanguinarius, cruentus.

Α Ι Ν.

Αἰναρετής. οῦ. ὁ. grauis uirtute.

Αἰνεάδαι. οἱ. æneadæ.

Αἴνεσις. ιος. ἡ. laudatio.

Αἰνετός. οῦ. ὁ. laudabilis.

Αἰνέω. μ. έσω. καὶ ήσω. laudo ſecundum ueteres, accuſatiuo iungitur. Hinc Aeneam illum, utraq; lingua celebrem, dictum oſtendit Homerus in Hymno Veneris: τῷ δὲ καὶ ἀινείας ὄνομ' ἔσσεται, οὕνεκα μ' αἰνὸν ἔσχεν ἄχος.

Αἴνιγμα. τος. τὸ. ænigma, quæſtio obſcura, ſermo nodoſus, & inuolutus. Gellius lib. xij. cap. vi. ſcirpos ueteres hoc genus ſermonis appellaſſe ſcribit, ut opinor, κατ' ἀντίφρασιν, id eſt, per contrariam locutionem. Aliàs enim proprie ſcirpus herbam quandam iunceam omnino rudem ſignificat.

Αἴνιγμα γαλήνης. indicium, alluſio tranquillitatis.

Αἰνιγματιστής. οῦ. ὁ. qui loquitur per ænigmata, resq; per ſe dilucidas data opera obſcurat, cuiuſmodi ſunt carmina Lycophronis apud Græcos, Eraſ.

Αἰνιγμὸς. οῦ. ὁ. idem quod τὸ αἴνιγμα. Ariſtoph. in Ran. οὐκ ἔχω φράσαι, ὅμως γε μέντοι δι' αἰνιγμῶν σοί ἐρῶ: Haud poſſum eloqui, attamen tibi per ænigmata dicam.

Αἰνιγματώδης. εος. ὁ. ænigmaticus.

Αἰνίζομαι. laudo.

Αἴνικτα. τὰ. obscura.

Αἰνίπτεται τὸν πέτρον. taxat petrum: Plutarch. Placi.

Αἰνίττομαι. μ. ίξομαι. obscurè loquor, obscurè innuo seu insinuo, innuo latenter, ut fit in tabula Cebetis philosophi, ænigmate ostendo & significo, ænigma dico, coniecto apud Sophoclem. deponens.

Αἰνίττονται μεταφοραί. ænigmaticæ orationi, translationes congruunt. Arist. Rhet.

Αἰνόγαμος. ου. ὁ. ἡ. infelix nuptus.

Αἰνόμορος. ου. grauiter moriturus.

Αἰνοπαθής. εος. ὁ. ἡ. grauiter affectus.

Αἶνος. ου. ὁ. laus, gloria, apologus, prouerbium. Αἶνον Aphthonius in progymnasmatis, simpliciter μῦθον, id est fabulã uocat. Huic sunt, ut ait, uaria ex inuentoribus cognomina συμβαρίτης, κίλιξ, κύπριος, ἀισώπιος. Quintilianus αἶνον ait à Græcis appellatum λόγον μυθικόν, & ἀισωπικόν, à Latinorum nonnullis apologationem nõ satis in usum recepto nomine, additóq; hoc à parœmia discrepare, quòd αἶνος totus sit apologus: παροιμία autem ueluti fabella breuior, ut apud Hesiodum, Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσ' ἐρέω, νοέουσι καὶ αὐτοῖς. Ὧδ' ἴρηξ προσέειπε πολυφράδμονα φαικιλόδειρον. id est: Aenon principibus referam, norint licet ipsi Vocalem Accipiter sic affatus Philomenam est. Vtitur eundem ad modũ & Archilochus & Callimachus. Etiam si Theocritus ἐν κονίσαις, αἶνον pro parœmia uidetur usurpasse, αἶνος θὴρ λέγεταί τις, ἔβα καὶ ταῦρος ἄν ὕλαν. id est: Fertur & hoc olim, in syluam secedere taurum. Hæc Eras. Aristophanis interpretes produnt αἶνον non concinnari pueris, sed ad uiros dirigi, nec consolatorium modo esse, sed paræneticum quoq;, admonet enim & docet. Dicitur etiam αἶνος quod alio nomine γρῖφος, sermo implicitus, uti apud Clearchum, uir nõ uir, auis nec tamen auis, lignum, non lignum, lapis nõ lapis: pro Eunucho, Vespertilione, Ferula, Pumice.

Αἰνός. οῦ. ὁ. κακός, grauis, malus.

Αἰνότης. ητος. ἡ. grauitas.

Αἰνοτόκος. ου. ἡ. grauia & mala pariens.

Αἰνότοκος. ου. ὁ. malè natus.

Αἴνυμαι. aufero, capio.

Αἰνῶς. grauiter.

Αἴξ. γός. ἡ. capra.

Αἰξαντῶν. οἱ. irruentes.

Αἰξάσκω. impello.

Αἰξωνεία. ἡ. conuicium.

Αἰξωνεύεσθαι. accusare, cõuicijs incessere. Hoc uerbo intoleranda mordacitas significatur, inde figuratum, quòd in Attica Aexones dicacitate maledicaq; uirulentia insignes erant. Annotauit Cœl. lib x. ca. xxv.

Αἰξωνεύς. ὁ. conuiciator.

Αἰολέαται. οἱ. qui sint uide Plutarchum in Problematibus.

Αἰολίαν. μ. άσω. ω. ηκα. uario.

Αἰολίζω. idem, & gero morem æolicum, decipio, ut apud Heroclem μὴ δ' αἰόλιζε αὐτάν, ne circunscripseris ipsam. Inde deductum, quòd Aeoles ut fraudulenti infamabantur, ut Theocriti interpres in primum Idylion annotat.

Αἰολοθώρηξ. habens pulchrum thoracem.

Αἰολομίτρης. ου. ornatus capitis.

Αἰολομῆτις. uarij consilij, multorum conceptuum, quo epith. Hesiodus Prometheũ honestat. Dionys. Vlyssi tribuit.

Αἰολοπύλαι. αι. sunt quæ forma sphærica, ex ære aut alia materia fiunt, intus cauæ quibus inest punctum angustissimum, quo aqua infunditur, deinde igni admotę, simul atq; aqua feruere cœperit, flatum tantisper emittunt dum aqua (quæ in fumum resoluta, paulatim efflatur) durauerit. Deductum ab αἴολος & πύλη, quasi æoli portæ.

Αἰολόπωλος. ὁ. ἡ. uarius pullus, equus uelox, bonos equos habens.

Αἴολος. ου. ὁ. Aeolus, rex uentorum.

Αἰόλος. ου. ὁ. uarius, dolosus, obscurus.

Αἰονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. aspergo, humecto.

Αἰπεῖα. ας. ἡ. alta, excelsa.

Αἴπεια. ας. ἡ. urbis nomen.

Αἰπεινός. οῦ. ὁ. excelsus.

Αἴπερ. tanquam.

Αἰπήεις. εντος. ὁ. idem.

Αἰπόλιον. ου. τὸ. grex caprarum.

Αἰπόλος. ου. ὁ. caprarius, ὁ ὅσα τῶν αἰγῶν τεταγμένος νομεύς.

Αἶπος. εος. τὸ. cacumen, uertex, altum.

Αἰπύκερως. alta cornua habens, epith. cerui.

Αἰπύς. εος. ὁ. altus, magnus, durus, pernicious.

Αἶρα. ας. ἡ. lolium.

Αἱρέομαι. οῦμαι. αἱρήσομαι. ω. ἥρημαι. eligo, uolo, decerno. ἀόρις. primus ἠρέθην. medius aoriſt. ſecundus. ἑλόμην, ἀπὸ τοῦ ἕλομαι.

Αἱρέσιμος. ου. capi aptus.

Αἵρεσις. electio. Chryſoſt. περὶ ἱερωσύνης, utitur pro ea electione qua epiſcopus eligebatur à populo. Secta, quæ quatuor imprimis celebres erant Athenis, Academica, Peripatetica, Epicurea, & Stoica: à quibus aliæ omnes quæ à Laertio colliguntur, tanquã fontibus promanarunt. Extat de ijs Luciani dialogus. Θέσις (ut annotat Cœlius) eſt præſtantis in philoſophia uiri παράδοξος ὑπόληψις, id eſt, opinio admirabilis, ſicuti Antiſthenis illa, ὅτι ἂν ἔσιν ἀντιλέγειν. quæ ſi obrepat in plureis non inurbanos, iam αἵρεσις id eſt ſecta nuncupatur: ſed inter pullatos gregale eisq; κοινὴ ἔννοια. Optio, Chryſoſt. ἐν τῷ περὶ ἱερωσύνης. εἰ μὲν γὰρ στρατείας ἦμεν, ἢ βασιλείας αἵρεσις προύκειτο, ἀκόπως ἄντις τοῦτο ὑπέλαβεν. Etenim ſi nobis uel imperij militaris, uel regni etiam propoſita fuiſſet optio, potuiſſet quis id meritò de me ſuſpicari. Politian. hæc uerba Herodia. lib. vi. ἐκάσους κελεύσαντος εἰς τὴν πρωτέραν αὐτῶν ἐπανιέναι τῆς ἀξίας αἵρεσιν, ſic reddidit: Iuſſerunt ad ſuam quenq; uitam & officium redire. Significat item expugnationem.

Αἱρεσιώτης. ου. ὁ. hæreticus.

Αἱρετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ῆ

Αἱρετίζω. μ. σω. π. κα. eligo, placeo, ſector. accuſatiuo iungitur.

Αἱρετικός. οῦ. ὁ. qui præter ueritatem aliquid opinatum habet.

Αἱρετισκός. οῦ. princeps ſectæ.

Αἱρετιῶ. aſſumo. αἱρῶ αὐτοὺς πρὸς ἐμαυτόν.

Αἱρετός. οῦ. ὁ. eligibilis, electus, potior, δικαστής, arbiter.

Αἱρέω. capio, deſtruo, populor, teneo, occido. ἀόρ. ſecund. ἕλομ. actiuum, μέλλω αἱρήσω.

Αἱρινός. ὁ. loliaceus.

Αἴρομαι. in uoce paſſiua etiam tollo, id eſt, erigo. Plutarch. ἀιρόμενοι τὰ ἱσία εἰς ἀπόπλουν. Zenoph. ἔφασαν ὁ ἵππος τὰ πρόσθεν αἴρεται. Item porto, geſto, uel potius geſtandum tollo, hoc eſt, ἀνατίθεμαι, ἐπιφορτίζομαι. Item ſuſcipio, id eſt, incepto, aggredior, ut πόλεμον ἢ κίνδυνον αἴρεσθαι, id eſt, bellum aut periculum ſuſcipere. Item τὸ φέρομαι καὶ λαμβάνω, fero, hoc eſt, reporto præmiũ uel

lucrum, ut ἄρομαι κλέος, ἄρομαι νίκην, fero, refero, aufero, reporto, gloriam, uictoriã. Budæus copioſius in Commentarijs.

Αἴροντος. obedientis.

Αἰροπόν. τὸ. tenebroſum & cribrum.

Ἄιρος. dictum de Iro apud Homerũ, ſignificatq; miſerum & inopem. Odyſſ. σ'. ἦ τάχα ἶρος ἄιρος ἐπισπασὸν κακὸν ἕξει.

Αἴρω. μ. ρῶ. ω. κα. acti. tollo, eleuo: Vnde Latinis ærumnę dictæ, teſte Feſto, hoc eſt, furculæ quibus uiatores alligatas ſarcinas gerebãt. Item pro caſtra ſoluo (abſolutè) admoueo, uiribus apprehendo. accuſatiuo iungitur.

Αἴρω, τὸ ὑψῶ, ἐπαίρω, ἀφανίζω, ut Latinè tollo, erigo, & aufero, de medio tollo. Item moueo, id eſt, ſoluo, proficiſcor, abeo. Exempla authorum uide in Commentarijs Budæi.

A I Σ.

Ἄϊς. ιδος. ὁ. infernus.

Αἶσα. ης. ἡ. parca.

Αἴσακος. ramus lauri.

Αἰσάλων. ὁ. æſalo, accipitris ſpecies.

Αἴσαρος. ου. flumen iuxta Crotona.

Αἴσηπος. ου. ὁ. fluuius Lyciæ.

Αἰσθάνομαι. μ. αἰσθήσομαι. ω. ἤσθημαι. ſentio, cognõſco, intelligo, experior, μέσ. ἀόρ. β. ἠσθόμην. genitiuo & datiuo iungitur. Item accuſatiuo, quod Priſcianus lib. xviij. annotat, & Græcorum comprobat exemplis.

Αἰσθάνομαι ἐρικῶς. ſentio dixiſſe.

Αἴσθημα. ατος. τὸ. καὶ

Αἴσθησις. ιος. ἡ. ſenſus.

Αἰσθητήριον. ſenſuum ſedes, ſenſorium, pars ſenſoria.

Αἰσθητία. ας. ἡ. ſenſus.

Αἰσθητικόν. τὸ. facultas ſenſiua.

Αἰσθητικός. οῦ. ὁ. ſenſitiuus.

Αἰσθητικώτατος. η. ὁ. maximè ſenſu præſtans.

Αἰσθητός. οῦ. ὁ. ſenſibilis, ſenſilis.

Αἰσιμία. ας. ἡ. uaticinium.

Αἴσιμος. decens, fatalis, ἄτιμος, ἀμαθής. Ariſtoph. eccleſiazuſis. τὸ δὲ κοινὸν ὥσπερ αἴσιμος κυλίνδεται.

Αἰσιμῶ. inſumo, expendo.

Αἴσιος. ὁ. decens, ſecundus, id eſt, fortunatus, proſper, uerus, germanus, mediocris.

Αἰσιούμενοι τὸ χωρίον. captantes loci auſpicium.

Αἰσίως. aduerbium. decenter, &c.

Αἶσμα. ατος. τὸ. expenſa.

Λίσσουσι. feruntur.

Λίσσω. μ. ξω. ττ. κα. impello, moueo, impetum facio, committo, ſurgo, promico, emico, commoueor, feror, propero.

Λίσσ̔ρ. ῆρος. ὁ. torris, titio. Oppian. lib. v. de piſce: δᾳλὸν ὑδμήτων μεγάρων ἀισσῆρα φέρουσι, urbis caſuræ ſignũ, torremq; ferentes.

Λῖσος. ου.. ὁ. perditus, inſcius, citra reditum, de quo nihil refertur.

Λῑσόω. μ. ώσω. ω. ωκα. deſtruo, euerto, perdo, obſcuro, euaneſcere facio.

Λίσωρ. ορος. ὁ. inexpertus, indocilis.

Λίσώσει. trucidarit. accuſatiuo iungitur.

Λίσυλος. ὁ. impius, indecens, aduerſus, malus, iniuſtus.

Λίσυμνάω. impero, rego. Eurip. in Medea.

Λίσυμνῆται. οἱ. præfecti certaminum, aut miniſtri, aut iuuenes. Item Tyrannorum genus, quod olim à populo legebatur. Bud. in Commentarijs.

Λίσυμνητήρ. ῆρος. ὁ. rex.

Λίσυμνητίς. ίδος. ἡ. regina.

Λίσύφηλος. ὁ. ὁ. timidus, mendax.

Λῖσχιος. ου. ὁ. turpiſſimus.

Λίσχίων. ονος. ὁ. ἡ. turpior.

Λῖσχος. εος. τὸ. turpitudo.

Λίσχουργήμ̔α. turpiter geſta, ab ἀισχούργέομαι.

Λίσχροκέρδεια. eſt uita turpiter quæſtuoſa, cui πλεονεξία cognatum eſt uitium. Demoſth. ἀισχροκέρδειαν, de corruptis legatis à Philippo dixit.

Λῖσχροκερδέω. turpiter lucrum facio.

Λίσχροκερδής. έος. ὁ. ἡ. turpilucris, turpiter quæſtuoſus: turpilucrus uertitur Hierony.

Λίσχροκερδία. ας. ἡ. turpilucrum, lucri cupiditas.

Λίσχρολογέω. turpiter loqui.

Λίσχρολογία. ας. ἡ. turpiloquium.

Λίσχρόλογος. ου. ὁ. obſcœnus.

Λίσχροποιός. fellator, fœdus.

Λίσχρότης. ητος. ἡ. obſcœnitas.

Λίσχρουργία. ας. ἡ. confuſio, uerecundia, pudor, infamia.

Λίσχρῶς διατίθεται τὸ σῶμα. polluit corpus.

Λίσχύνη. infamia, pudor, uerecundia, propriè ob ſcelus aliquod perpetratum, ὅταὶ τοῖς νοσμίζομένοις ἀισχροῖς, ut inquit Ariſtoxenes. Hanc philoſophi definiunt φόβον δικαίᾳ ψόγῳ. id eſt: metũ iuſtæ reprehenſionis. Gell. lib. xxix. cap. vij.

Λίσχύνομαι. uerecundor, erubeſco, uereor. accuſatiuo iungitur.

Λίσχύντηλα. τὰ. quæ parant uerecundiam.

Λίσχυντηλία. ας. ἡ. pudor.

Λίσχύντηλος. uerecundus.

Λίσχυντία. ας. ἡ. uerecundia.

Λίσχύνω. υνῶ. cõfundo, dedecoro, dehoneſto, turpitudine afficio. actiuum.

Λίσωπικά. τὰ. ridicula. apud Ariſtoph. in Comœdia, cui titulus σφῆκες.

Λῖσωπος. ου. Phrygum lingua idem eſt quod ἄβιωψ. Hoc nomine uocatus eſt ſummus ille fabularum ſcriptor, quòd nigerrimus eſſet, ac turpitudine uel Therſitæ Homerico conferendus.

Α Ι Τ.

Λίτας. ὁ. ſocius.

Λίτήσιος. ου. ὁ. petitiuus.

Λίτέω. μ. ήσω. ω. κα. peto. actiuum. τὸ ἐν ἀρχῇ ἀιτεῖσθαι, eſt ἀξίωμα facere uel ἄιτημα, id quod initio probandum ſuſceptũ eſt. quod etiã τὸ ὃ ἀρχῆς ἀιτεῖσθαι, κὴ ἀιτεῖν, dicitur. Ariſtoteles τὸ ἐν ἀρχῇ ἀιτεῖσθαι dixit pro eo quod eſt, Poſtulare ſibi concedi ut indubitatum, quod initio probandum recepit. Vide Cõmentaria Budæi. Vno uel pluribus accuſati iungitur: Θηβαίους χρήματα ἤτησαν, à Thebanis pecuniam petiuit.

Λῖτημα. ατος. τὸ. καὶ

Λῖτησις. ιος. ἡ. petitio.

Λίτήσω δίκας. expoſcam pœnas.

Λίτήματα. petitiones, poſtulata. Sic uocantur θέσεις, id eſt, poſitiones non uſqueadeò notæ, quæq; non ſtatim admittuntur ab auditore ſimul ac à præceptore ponũtur, ſed argumento quodam aſtruuntur, priuſquã fidem faciant. Vide plura in prioribus annotat. in Pandect. Bud.

Λίτης. ου. ὁ. lingua Theſſalica adamatus is qui amatur, teſte Theocrito in Idyllio cui titulum etiam fecit ἀίτης. ἦ σὴ νῦν φιλότης κὴ σοῦ χαρίεντος ἀίτεω.

Λῖτης. pauper, mendicus.

Λίτηταί. οἱ. poſtulatores, petitores.

Λῖτητος. ὁ. ὁ. petitus, petibilis.

Λῖτια. τὰ. ætia liber Callimachi.

Λίτία. ἡ. ratio, cauſa, accuſatio, confirmatio, crimen: uox eſt communis ad crimen ob quod meritò quis in ius uocari poſſit, & ad leuiorem iniuriam cui ſufficit expoſtulatio. Eraſ. Orig. Baſil. in ἑξαμερ. παρὰ θεοῦ ἀιτίαν λάβωσι: à deo originem atq; cauſam ſumpſit. ἐν ἀιτίᾳ ποιεῖσθαι crimini dare, in

crimen uertere, & crimen obiȝcere, & crimi noſe deferre. Αἰτίαν ἐπιφέρειν, pro eodem. Dicitur & δι' αἰτίας ἔχειν, accuſare, reprehen dere, hoc eſt, αἰτίαν ἔχειν διὰ τῦτο. Αἰτίαν ἔ: χειν, accuſari, malè audire, criminis eſſe ſu ſpectum. Syneſ. αἰτίαν ἔχων πραότατος εἶναι, id eſt, Cui uitio uertebatur nimia clemen: tia. Cicero cauſam ſuſtinere dixit, transfe: rens id quod Græcè dicitur, αἰτίαν ὑπέχειν. Αἰτίαν ἐνδέχεσθαι eſt in ſe crimen recipere, cri mini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratã, & ſe mandatorem proferre. Ἐν αἰτίαις εἶναι, accuſari, pœnas pendere, inculpari. Athe. ἐν αἰτίαις ἔσονται τᾶις μεγίσαις. id eſt: Non im punè ferent, graui animaduerſione ple: ctentur, hoc eſt, αἰτίαν οἴσονται τῶ μεγίσῃ. Αἰτίαν φέρεσθαι, ut εἰκότως ἄν νῦν μοι τῦ ἀδικεῖν αἰτίαν φεροίμην: Non iniuria perperã egiſſe exiſtimarer, nõ immeritò crimen mihi ob: ȝiceretur. Copioſius in comment. Bud.

Αἰτίαμα. τος. τὸ. crimen.

Αἰτιάομαι, καὶ Αἰτιῶμαι. accuſo, culpo, facio cau ſa alicuius rei, datiuo & accuſatiuo iungi: tur. Αἰτιῶμαί σε τῦτο, crimino ſe hoc tibi ob: ȝicio. Aliquando cum duobus accuſatiuis τίνα ἄν ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος: Quid con tra ſeipſum obiȝcere poteſt. Significat etiam αἰτιῶμαί σε cauſam eſſe uel in cauſa eſſe dico, cauſam ad te refero, etiam in bo: nam partem. Plato in Phædro, Καὶ ἔγωγε ὦ φαῖδρε αἰτιῶμαι τοὺς ἐνοπίους θεούς. Hoc ac: ceptum geniȝs loci refero, Bud.

Αἰτίασιν ἀποθέσθαι, καὶ

Αἰτιᾶσθαι. querelam exponere.

Αἰτίασις. accuſatio, querela.

Αἰτιάȝομαι. pro accuſor & culpor. Zenoph. καὶ μάλιστα οἱ αἰτιαȝόμενοι ἐναντιοῦσθαι. Et potiſſi: mum qui ob id incuſabantur, quaſi ipſi ob: ſtitiſſent. Alibi actiuè poſuiſſe uidetur, πρὸς ἃ ἔγωγε φιλοτιμοῦμαι, καὶ ἡ πόλις ἡμῶν αἰτιάȝε: ται. Budæ.

Αἰτιάȝω. μ. σω. τ. κα. peto.

Αἰτιατέον τῶ ἡλικίαν. reiȝcienda cauſa in æta: tem.

Αἰτιατικὴ. ῆς. ἡ. accuſatiuus caſus.

Αἰτίȝω. μ. ισω. τ. ικα. peto.

Αἰτιολογεῖσθαι, προφαρίσεσθαι, σκήπτεσθαι. cauſifi cari ſignificant.

Αἰτιολογέω. μ. ήσω. τ. ηκα. cauſas agere, cau: ſas reddere. Αἰτιολογεῖ πωγωνίαν. cauſam affert pogoniæ, hoc eſt barbæ.

Αἰτιολογικός. οῦ. ὁ. ἡ. cauſalis.

Αἰτιόλογος. ὁ. qui ſequitur rationem, & utitur probationibus.

Αἴτιον. ου. τὸ. cauſa.

Αἴτιος. ου. ἡ. cauſa, author. Αἴτιόν ἀτιᾶσθαι, quod eſt accuſandum accuſari.

Αἶπος. lucus: τέμενος, apud Pindarum, θεῶν ἄλτε πανδόκῳ.

Αἰτιοῦμαι. peto

Αἰτούμενοι δίκας. uocati in ius, uulgò citati.

Αἴτω. applico, ὁρμῶ.

Αἰτώλιος καλούμενος ἄετος. Aetolia aquila ſic uocata, Heſiod. lib. γι.

Αἰτῶμαι. pro ἀτιῶμαι.

Αἰτώτατος τούτου. qui maxime eſt author huius.

Α Ι Φ. Α Ι Χ. Α Ι Ψ.

Αἴφνης, καὶ

Αἰφνίδιον. repente.

Αἰφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Αἰχμάȝω. μ. σω. τ. κα. armo, iaculor.

Αἰχμαλωσία. ας. ἡ. captiuitas,

Αἰχμαλωτεύω. capio, duco captiuos.

Αἰχμαλωτίȝω. μ. σω. τ. κα. captiuo.

Αἰχμαλωτὶς. ίδος. ἡ. captiua.

Αἰχμάλωτος. ου. ὁ. captiuus.

Αἰχμή. ῆς. ἡ. cuſpis, ferrum haſtæ.

Αἰχμητὴς. ου. iaculator, pugil, armatus.

Αἰχμόδετος. ὁ. ἀιχμάλωτος.

Αἶψα. ſtatim.

Αἰψηρός. ου. ὁ. celer.

Α Ι Ω.

Αἴω. audio, ſentio.

Αἰών. ῶνος. ὁ. æuum, ſeculum. Quandoq; ſi: gnificat hominis uitam, iuxta id quod di: citur, οὐ μὴ φάγω κρία ἐις τὸν αἰῶνα: Non co: medam carnes ineternum, hoc eſt, quò ad moriar. Item illã temporalem totius mun di primariæ creationis productionem, uſq; ad eiuſdem conſumationem.

Αἰωνὶς, ſiue ὀνωνίς. ononis, aculeata quædã planta.

Αἰώνιος. ου. ὁ. æternus.

Αἰώρα. deambulatio quæ fit ualetudinis gra: tia, ſuſpendiculum, funis in ſcena ex alto demiſſus, quo dij aut heroës in auras tolle: bantur. Plutarchus ἀιώρας geſtationes uo cat, uel genus penſilis exercitamenti, ut ſunt lecti penſiles, quibus ægroti utuntur. Αἰώρα etiam ἡ κρεμάθρα, hoc eſt, uas penſi: le, quali hodie ruſtici utuntur, ad exiccan: dum caſeum. Sic enim exuccior redditus ſero abſumpto & ſtillante, Bud.

Αἰωρίω, καὶ ἀωρίζω. attollo, eleuo, ſuſpendo, ſuperbio, pendeo.

Αἰώρημα. τος. τὸ. perpendulitas.

Αἰωροῦμαι. ſpe ſuſpenſus ſum, & rebus nouis immineo, id eſt, ἐλπίσιν ἀναρτῶμαι. Αἰωρεῖσθαι τῇ ψυχῇ, eſt exultare, & gaudio efferri, & lætitia geſtiente affici: Bud. Αἰωροῦμαι τοῖς φαυλοτάτοις, conſpicior inter miſerrimos.

Αἴωρος. ου. ὁ. ſublimis.

Τὸ Α μεζὰ τοῦ Κ.

Α Κα. acutum, phalangis pugna.

Ἀκαδίω. μ. ἤσω. ω. ικα. triſtor.

Ἀκαδημία. ας. ἡ. lauacrum, aut ciuitas. Dicitur etiam gymnaſium Athenis, quia propè lauacrum poſitum, authore Heſychio: aliter Laërtius in uita Platonis.

Ἀκάζομαι. triſtor. depon.

Ἀκαθαρσία. ας. ἡ. immunditia,

Ἀκάθαρτος. ου. ὁ. ἡ. immundus, impurus.

Ἀκάθεκτος. ε. ὁ. ἡ. effrenis, irreuocabilis, uagus

Ἀκάθεπτος. ε. ὁ. intollerabilis.

Ἀκαθίρα. ας. ἡ. iuniperus.

Ἄκαινα. uirga qua diſmetiebant agros, quòd per eam cædes ſublatæ fuerint, antea hominibus in mutuam cædem ruentibus: fortaſſe Latine decempeda. Eſt & uirga qua utuntur aratores pro ſtimulo.

Ἀκαιρία. ας. ἡ. importunitas, intempeſtiuitas, temporis difficultas.

Ἄκαιρος. importunus, intempeſtiuus.

Ἀκαίρως. importunè.

Ἀκακαλίς. ἴδος. ἡ. fructus cuiuſdam fruticis naſcentis in Aegypto.

Ἀκακία. ας. ἡ. innocentia, ſimplicitas.

Ἀκακίτης. ε. ὁ. nullum malum promeritus.

Ἄκακος. ε. ὁ. purus, ſimplex, apertus, nõ uerſutus, id eſt, οὐ πανοῦργος. Nam κακὸς πανοῦργον notat. Dionyſius ad Demophilũ ſcribens, oſtendit, ἀκάκους εἶναι τοὺς μὴ προεννοοῦντας τὰ κακὰ, quibus aliorũ mores non ſunt formidoloſi. Ex ſuo enim animo alienum æſtimant animum: ut ſit is qui minime ſubdolus eſt, & non ſuſpicioſus.

Ἀκακῶς. purè, ſimpliciter.

Ἀκάκωτος. ου. ὁ. iucundus.

Ἀκαλανθὶς. ἡ. canis nomen & auis.

Ἀκαλαρρεέτης. ε. ὁ. ἡ. quietè fluens.

Ἀκαλήφη. ἡ. urtica herba, & animal marinũ, quod urticam uocãt, à quo abſtinuiſſe Pythagoras dicitur, quoniã Hecatæ ſacrum foret. uide Chiliades Eraſ. A fabis abſtineto, & A piſcibus abſtineto.

Ἀκαλλὲς. τὸ. deforme.

Ἀκαλλέρκτος. ε. ὁ. ἡ. execrabilis.

Ἀκαλλώπιστος. ε. ὁ. incompoſitus.

Ἀκαλὸς. ὁ. quietus, placidus, pro ἥκαλος, καζὰ συσολὴν.

Ἀκάλυπτος. ου. ὁ. retectus.

Ἀκάμανος. camelus.

Ἀκάμας. αντος. ὁ. ἄοκνος, laborem nõ ſentiens, ἀκοπίατος.

Ἀκάματα. indefeſſè, ἀντὶ ἀκαμάτως.

Ἀκάματος. ε. ὁ. ἡ. ἀνένδοτος, irrequietus, indefeſſus, infatigabilis.

Ἀκαμπὴς. ἐος. inflexibilis. ὁ. ἡ.

Ἄκαμπτος. ου. ὁ. rigidus, qui non flectitur.

Ἀκαμψία. ας. ἡ. rigiditas.

Ἄκανθα. ης. ἡ. ſpina.

Ἀκάνθιαι. αἱ. Sic uocari cicadas quaſdam in Græcorũ libris inuenitur, non quia (ut Suidas inquit) ſpecies ſit hæc inſecti illius, ſed epitheton eſt obuerſãtis inter ſpinas, quas illi ἀκάνθας uocant: Cœl. lib. ix. cap. xxxi.

Ἀκανθίας γαλεός. ſpinax, muſtellus Theod.

Ἀκανθινὸς. οῦ. ὁ. ſpineus.

Ἀκανθιλὶς. ἴδος. ἡ. καὶ

Ἀκανθὶς. ἴδος. ἡ. acanthis auis, quam Theod. tum Spinum, tum Liguri num uertit.

Ἀκάνθιον, τὸ. ſpinula.

Ἀκανθόβολος. ὁ. aſper, acutus in morẽ ſpinæ.

Ἄκανθος. ου. ὁ. acanthus, acer Theodo. & ſpina dicitur.

Ἀκανθοεπία. ας. ἡ. ſpina topiaria.

Ἀκανθοφόρος. ου. ὁ. aculeifer.

Ἀκανθόχοιρος. ε. ὁ. echinus terreſtris.

Ἀκανθυλὶς. ἀκανθὶς. Theod. alibi argatulem uertit, alibi Ligurinum, alibi Spinum. Eſt auis colore quidem ignobilis, ſed cantu amœna, unde parœmia: Acanthida uincit Cornix.

Ἀκανθώδης. εος. ὁ. ἡ. ſpinoſus, aculeatus, dumoſus.

Ἀκανθὼν. ῶνος. ὁ. ſpinetum.

Ἄκανος. ſpina Theod.

Ἀκαπήλευτος. ου. ὁ. ἡ. qui non cauponatur.

Ἀκαπήλευτος γνώμη. integer atq; ſyncerus animus, Cyrill.

Ἄκαπνος θυσία. ἡ. ſacrificium citra fumum, Luciano.

Ἀκάρδιος. ε. ὁ. carens corde, ſine medulla apud Theophraſtum.

Ἀκαρὶς. τὸ. annulus, quem in minimo digito geſtabant, ob paruitatem ſic dictus.

Ἀναρῆ. μικρὸν ἢ οὐδέν. Aristoph. Vespis: οὐκέτι πρεσβυτῶν ὄχλος χρήσιμος ἐς οὐδ' ἀναρῆ.

Ἀναρής. ἰος. ὁ. ἡ. paucus, indiuisibilis, instans tempus, ut ἐν ἀναρῆ, repente apud eundem, Ἐν ἀναρεῖ τῷ χρόνου. quod Persius dixit momento temporis. Apud Lucianum in Charonte, Ἐν ἀναραίῳ χρόνῳ pro eodem.

Ἀναρί. acari, candidum animal quod in lignis nascitur.

Ἀναριαῖος. ὁ. sine scissura, minimus, breuis, paruus, modicus, quasi sine capite.

Ἀναρίδιος. minutus, breuis uehementer.

Ἀνάρισος ἐς τοὺς εὐεργέτας. ingratus in bene meritos.

Ἀναρπεῖν. sterilem esse.

Ἀναρπία. ας. ἡ. frugum priuatio.

Ἄναρπος. ου. ὁ. ἡ. infructuosus, inutilis.

Ἄναρτος. ου. intonsus.

Ἀνασόφρων. ονος. ὁ. prudens.

Ἀνατάβλητον. τὸ. quod dirui nequit.

Ἀνατάγγελτος. ὁ. ἡ. indemnatus.

Ἀνατάγγελτος πολιτεία. indictum bellum.

Ἀνατάγνωστος. ὁ. ἡ. irreprehensibilis.

Ἀνατᾱγώνιστος. ὁ. inuictus.

Ἀναταίτιστος. ὁ. ἡ. innoxius, nõ adcusatus.

Ἀνατάκριτος. ου. ὁ. ἡ. iniudicatus.

Ἀναζωτέρίτως. sine iudicio.

Ἀνατάλητον. τὸ. incessabile.

Ἀναταλήπτως. intrepidè.

Ἀνατάληπτος. ὁ. ἡ. incomprehensibilis.

Ἀναταληψία. ας. ἡ. incomprehensibilitas.

Ἀνατάλις. ἡ. ἀρκευθίς, bacca iuniperi.

Ἀνατάλλακτος. ου. ὁ. ἡ. inconciliabilis.

Ἀναταλλάκτως. inconciliantèr, odiosè.

Ἀνατάλυπτος. ὁ. ἡ. nõ absconditus, non uelatus.

Ἀνατάλυτος. ου. ὁ. indissolubilis.

Ἀναταπάλαιστος. ὁ. ἡ. ineluctabilis.

Ἀνατάπαυστος. ου. ὁ. ἡ. incessabilis.

Ἀναταπαύστως. assiduè.

Ἀνατάπληκτος. ὁ. non attonitus.

Ἀναζαπραύντος. ὁ. ἡ. implacabilis.

Ἀνατάσειστος. ὁ. inconcussus, firmus.

Ἀναζασήμαντον. τὸ. non obsignatum.

Ἀνατάσκευος λέξις. id est soluta & incõposita.

Ἀνατασκεύαστος. inconditus, infabricatus.

Ἀνατασασία. ας. ἡ. seditio, inconstantia.

Ἀνατάστατος. ου. ὁ. instabilis, infirmus.

Ἀνατάσχετος. ος. ὁ. irretentibilis.

Ἀνατάσχετον. quod cohiberi non potest, incohercitum.

Ἀνατασχέτως. irrepressibiliter, summopere.

Ἀνατάψευστος. ὁ. ὁ. haud ementitus, nõ fictus.

Ἀνατέρραστος. ου. ὁ. imperfectus, incoctus.

Ἀνάτιον. τὸ. καὶ

Ἄνατος. ἡ. nauis piscatoriæ genus.

Ἀνάτιος. ου. ὁ. uelum maximũ in naui. idem & ἀνάτιον. τὸ. Aristoph. Lisystr. ὡς δυῦ ἰοῦσα τ' ἀνάτιον ἤρετο.

Ἀνατονόμαστος. ὁ. ὁ. nomine carens.

Ἄναυλον. ex caule: Theod. uertit ex Theoph.

Ἄναυστος. ου. ὁ. ἡ. inustus.

Ἀναχέατο. tristabantur.

Ἀναχέω. μ. ήσω. τ. κα. καὶ

Ἀναχίζω. μ. ίσω. τ. κα. tristitia afficio, cõfundo.

Ἀναχύμβος. καὶ

Ἀναχμένος. acutus, præferratus.

Ἀναχήσατο. tristatus est.

Ἀναχμέω. ήσω. τ. κα. acuo.

Α Κ Ε.

Ἀκείαμαι. καὶ

Ἀκείομαι. medeor: ἀκεῖσθαι, mederi.

Ἀκειρεκόμης. ου. ὁ. non rasus comam, intonsus. Epitheton Appollinis.

Ἀκίλευθος. ὁ. inuius, & signa quæ locis parũ peruijs præfiguntur ἀκίλευθα appellantur.

Ἄκεντρος. ου. ὁ. ἡ. sine aculeo.

Ἀκέομαι. reparo, resarcio, medeor.

Ἀκέραιος. ᾱ. ὁ. ἡ. integer, simplex, sanus, innocuus, syncerus.

Ἀκεραιότης. ητος. ἡ. simplicitas, integritas.

Ἀκέρατος. ᾱ. ὁ. cornibus uacans.

Ἀκεραύνωτος. ᾱ. ὁ. non tactus fulmine.

Ἄκερκος. ου. cauda uacans.

Ἄκερος. ου. ὁ. perfectus.

Ἄκερως. ω. mutilus, cornibus carens.

Ἀκερσοκόμης. ου. ὁ. intonsus.

Ἀκέσασθαι, καὶ

Ἀκέσαι. mederi, recurare.

Ἀκέσιμος. καὶ

Ἀκεσίπονος. ου. ὁ. medicinalis.

Ἀκέσιον ἀπόλλωνα Pausanias eundem putat esse apud Heleos, quẽ Athenienses dicunt ἀλεξίκακον. Vide Cœlium lib. ix. cap. xix.

Ἄκεσις. ιος. ἡ. medicina.

Ἄκεσμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀκεσμός. οῦ. ὁ. medicamentum.

Ἀκέσταιος. ὁ. Acessæus, ignaui nautæ nomen, qui cum lunam causatus, nauigationẽ differret, adagio locum fecit, ἀκεσταίου σελήνη.

Ἀκεσής. ου. ὁ. καὶ

Ἀκέσωρ. ορος. ὁ. medicus.

Ἀκεσήριον. ου. τὸ. acicula.

Ἀκέσης. ου. ὁ. sartor.

Ἀκίσρα. ας. ἡ. acus.
Ἀκεσρία. ας. ἡ. medicatrix, sartrix.
Ἄκεσος. ον. medicabilis.
Ἀκεσώδυνος. ου. ὁ. ἡ. doloribus medens, dolores mitigans.
Ἄκευμα. ατος. τὸ. medela.
Ἀκέφαλος. ὁ. ὁ. truncus, sine capite: hinc ἀκέφαλα ἔπη, dicuntur uersus à breui incipientes, quasi sine capite.
Ἀκέφαλος μῦθος. imperfectus sermo, uel fabula nondum absoluta apud Platonem.
Ἀκέω. μ. ἀκέσω. medeor.
Ἀκέων. inuitus, tacitus, quietus, territus, quiete, apud Homerum: &
Ἀκέουσα. ας. ἡ. quieta, tacens. Iliad. α. Ἀλλ' ἀκέουσα πάθησο ἐμῷ δὲ ἐπιπείθεο μύθῳ.

Α Κ Η.

Ἀκηδείς. τὸ. inhumatum, neglectum.
Ἀκήδεσος. ου. ὁ. incuratus.
Ἀκηδέω. μ. σω. σ. κα. negligo, torpeo. actiuũ.
Ἀκηδής. ἐος. ὁ. ἡ. insepultus, neglectus, despectus.
Ἀκηδία. ίας. ἡ. pigritia, tædium, tristitia, inertia, socordia. Et uitium quod acediam latine etiam dicimus, uulgus perperam accidiam appellat.
Ἀκηδιάζω. tædio & anxietate afficior.
Ἀκηδύνως. tutò, sine periculo.
Ἀκηδῶς. neglectè, sine sepultura.
Ἀκήλητος. ὁ. ὁ. ἡ. inexorabilis, immotus: ἀκήλητος νόος, immota mens, Plutarcho.
Ἀκηλητός. ὁ. ἡ. immaculatus.
Ἀκηλίδωτος. ου. ὁ. idem.
Ἄκημα. ατος. τὸ. medela.
Ἄκην. quietè, cum silentio. Hinc illud Homero frequens: ἄκην ἐχένοντο σιωπῇ.
Ἀκηράσιος. ου. ὁ. ἡ. incorruptibilis.
Ἀκήνιος. ου. ὁ. tacitus.
Ἀκήνιτος. ου. irrequietus.
Ἀκήρατος. ὁ. ἡ. incorruptus, immortalis, integer, perfectus, indomitus.
Ἀκήριος. ὁ. immortalis, exors, auferens cor, imbecillis.
Ἀκηρυκτεί. aduerb. citra præconem.
Ἀκήρυκτος. ὁ. ὁ. ἡ. implicatus, nõ prædicatus uoce præconis: hoc est, indictus. Herodotus Terpsich. πόλεμον ἀκήρυκτον Ἀθηναίοισι ἐπίφερον: id est, indictum bellum.
Ἀκηρύκτως. aduerb. apud Thucyd. ἀκηρυκτεί, sine caduceatore.
Ἀκήρυτος. ὁ. ὁ. magnus quispiã, immutabilis.
Ἀκηχίατο. tristabantur.

Ἀκηχεδών. όνος. tristitia.

Α Κ Ι.

Ἀκίβδηλος. ου. ὁ. καὶ
Ἀκιβδήλευτος. ου. ὁ. incorruptus, purus, ἀκακούργητος.
Ἀκίδες. telorum cuspides.
Ἄκιδνος. ου. ὁ. tenuis, imbecillis.
Ἀκιδνότερα. τὰ. inferiæ
Ἀκίδωτον. τὸ. telum sine cuspide.
Ἀκίζομαι. μ. σομαι. uerberor, destruor.
Ἄκικυς. ὁ. impotens, imbecillis.
Ἀκίναδος. ου. ὁ. pudicus.
Ἀκινάκης. ὁ. ὁ. acinaces, gladius Persicus.
Ἀκινδυνί. citra periculum.
Ἀκίνδυνος. ὁ. ὁ. ἡ. securus, periculo carens.
Ἀκινδύνως. tutò.
Ἀκινησία. ἡ. quies, immobilitas, ἠρεμία.
Ἀκινητίζω. caueo ne moueam.
Ἀκίνητος. ὁ. ὁ. ἡ. immotus, ut ἀκίνητος αὐθεντία, neutiquam uiolanda authoritas.
Ἄκιος. ὁ. ὁ. incorruptus, à κῖς uerme ligna rodente.
Ἀκιρῶς. cautè, paulatim.
Ἀκίς. ίδος. ἡ. cuspis, telum.
Ἄκις. ίδος. flumen Siciliæ, Acis.
Ἀκίχητος. ὁ. ἡ. incomprehensibilis, id est, ad quem peruenire nequimus.
Ἀκιώτατος. ὁ. ὁ. ἡ. incorruptus.

Α Κ Κ. Α Κ Λ.

Ἀκκίζειμ. accissare, id est, uotum dissimulare, fictè recusare, quod accipere cupias. Acon enim anicula fuisse dicitur notæ stultitiæ, quæ solita sit ad speculũ cum imagine sua, perinde atq; cum alia muliere cõfabulari. Illud etiam in moribus habuit peculiare, ut recusaret quod maxime cupiebat: unde ἀκκισμός, simulatio, dissimulatio, ficta tergiuersatio. Hæc Erasmus ex Græcorũ monumentis.
Ἀκκίζομαι. effœminor, delicior, euanesco, acuo, stultè meipsum miror, fingo me nolle deliciari.
Ἀκλαυτής. ἐος. ὁ. ἡ. illachrymabilis.
Ἀκλαυσί. citra lachrymas.
Ἄκλαυσος. ου. ὁ. ἡ. infletus, qui non fletur.
Ἀκλειᾶ. τὸμ. inauditum.
Ἀκλεής. ἐος. ὁ. ἡ. inglorius.
Ἀκλεία. ας. ἡ. ignobilitas.
Ἄκλειος. οῦ. ὁ. ἡ. ignotus.
Ἀκλεῶς. sine gloria.
Ἀκληής. ἐος. ὁ. ἡ. inglorius.
Ἀκληρῆμ. hæreditate frustror, infeliciter ago.

Ἀκληρία. ας. ἡ. δυσχία, calamitas.

Ἄκληρος τῶν πατρώων. exhæres paternorum bonorum, exhæres patrimonij.

Ἀκλήρωμα. ατος. τὸ. calamitas, infortunium.

Ἀκλήρωτος. ὁ. non sortitus.

Ἀκλητί. inuocatò, citra inuitationem.

Ἄκλητος. ὁ. ἡ. non uocatus.

Ἀκλινής. ὁ. ἡ. immobilis: non uacillans, Plutarcho.

Ἄκλιρος. ου. ὁ. ἡ. excors, inops.

Ἀκλόνητος. ὁ. immobilis, inquassabilis.

Ἀκλοδώνισος ἢ Ἀκλόνητος. imperturbatus, ἀτάραχος.

Ἄκλυσος. ου. ἡ. tranquillus.

Ἀκλώνητος. ὁ. ὁ. ἡ. ramis carens: Theoph.

Α Κ Μ. Α Κ Ν.

Ἄκμα. ieiunium, indigentia.

Ἀκμάζοντες. οἱ. qui sunt confirmata ætate.

Ἀκμάζω. uigeo, in pubertate sum, floreo, iuueneſco. Νυκτὸς ἀκμαζούσης, nocte intempesta. Ἀκμάζοντος θέρους, media æstate, uigente æstate. Ἀκμάζοντος πολέμου, flagrante bello.

Ἀκμαῖος. ὁ. ὁ. maturus, uigens, adultus, aduleſcens, robuſtus.

Ἀκμαιότατοι τῆς ἡλικίας. ætate & robore præstantes.

Ἀκμανδόποδος. ποῦς. infatigabili, inceſſabili pede currentis, Pindaro.

Ἀκμάσαι πρὸς ἀνδρός. prouenire ad ætatem uirilem.

Ἀκμασής. audax.

Ἀκμάω. uoco.

Ἀκμὴ καλεῖ. occaſio eſt, tempus appetit.

Ἀκμή. ῆς. ἡ. uigor, acies, flos ætatis Theod. integra ætas, ſummum incrementum uertit Linacer. ἐν ἀκμῇ, in flore ac uigore ætatis, occaſio, ſummum quando cuſpis ulterius ire nequit. Demoſth. Philip. ά. Νῦν δὲ ἐπ' αὐτῷ ἥκει τῷ ἀκμήν. Sic & Ariſtoph. Pluto. Item: Ἀκμὴ τοῦ καιροῦ pro felicitate. Iſocrates: κράτιστον μὲν τῆς ἀκμῆς τῶν καιρῶν τυγχάνειν.

Ἀκμήν. rurſus, adhuc, præterea. Vehementius quiddam eſt quàm ἔτι, ut annotat Eraſmus in Matth. xv. Iſocrates ad Demonicum: καὶ σὺ μὲν ἀκμὴν φιλοσοφεῖς, ἐγὼ δὲ τοὺς φιλοσοφοῦντας ἐπανορθῶ.

Ἄκμηνος. ὁ. ὁ. penitus eſuriens. Iliad. ζ. Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.

Ἀκμής. ῆτος. ὁ. infatigabilis.

Ἀκμήτης. ου. ὁ. exiſtens in uigore, indomitus, infatigatus.

Ἀκμητί. facillimè, ſine labore, ἀκοπίως.

Ἀκμόθετον. ὁ. τὸ. lignum ſuſtinens incudem.

Ἀκμύς. ύτος. indefeſſus, non laborans, ἀκμής.

Ἄκμων. ονος. ὁ. incus, Saturnus, cœlum, ἀπαθής.

Ἄκνημος. ου. ὁ. ἡ. ſine ſuris.

Ἄκνησις. ιος. ἡ. ſpina quæ lumbos diuidit, proprie in quadrupede, quanquam & Homerus de homine uſus ſit.

Ἄκνιστος. ου. inſipidus, inſulſus.

Α Κ Ο.

Ἀκοή. ῆς. ἡ. auditus, auditio. Sæpiſſimè pro fama & rumore, ut apud Matth. ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή, id eſt dimanauit fama. Ἀκοαὶ pro auribus: Lucianus in Nigrino, καὶ τῆς φωνῆς ὁ ἦχος ἐν ταῖς ἀκοαῖς παραμένει.

Ἄκοιλος. ου. ὁ. non cauus.

Ἀκοίμητος. ὁ. ὁ. ἡ. laboris ſtudioſus, inquietus, peruigil, inſomnis.

Ἀκοινώνητος. ὁ. ὁ. ἡ. egregius, incommunicabilis, quique nullam admittit neceſſitudinē, cōmunis ſenſus expers, ac inciuilis, ut Latini uocant. Vtitur eo Cicero ad Atticum.

Ἀκοιροκόμης. ὁ. ὁ. ἡ. intonſus.

Ἀκοίτης. ὁ. ὁ. maritus, coniunx, hic.

Ἄκοιτις, ἡ ὁμόκοιτις. ιος. ἡ. uxor, quaſi σύγκοιτος, coniunx, hæc.

Ἄκοιτος. ſine cubili. Sic Plinius libro xij. mel ἄκοιτον uocat ſine retrimento, ſedimento ue: nam κοῖτος lectum ſignificat, unde & κοῖτον, hoc eſt dormitoriū Plinio, & προκοίτιον in epiſtolis Cæcilij, pro antecubicu lo, etiam ſi proceſtion quoque legitur non abſurdè. Προκοίτιον καὶ κοῖτον, Vitruuius thalamum & antithalamū uſurpat. Hæc accepta referimus Hermolao.

Ἀκόλακος. ὁ. ὁ. alienus ab oſtentatione.

Ἀκολάκευτος. ου. ὁ. ἡ. inexorabilis, non gaudens adulationibus.

Ἀκολασία. ας. ἡ. intemperantia, prodigalitas, laſciuia, proteruitas. opponitur σωφροσύνη

Ἀκολασαινόντες. οἱ. petulantes.

Ἀκολασαίνω. intemperanter ago, proteruè & libidinoſe uiuo, in omni laſciuia uerſor, μωραίνω. Opponitur τῷ σωφρονεῖν.

Ἀκολάσημα. ατος. τὸ. ſcelus.

Ἀκόλασος. ὁ. prodigus, mendicus, intemperatus, immodeſtus, laſciuus, libidinoſus, incaſtigatus, ſcurra, intemperans, luxurioſus, infrenis, immoderatus, incontinens: Dignus pœna, Ariſtoph. Pluto. ὡς ἀκόλασος ὄσιν ἀεὶ τοὺς τρόπους. Gellius libro xviij. cap. ij.

cap. ij. perfectè uerti latinè non posse ait. Nimis (inquit) id uerbum insolens erit. Sonat enim ad uerbū, impunitus, uel incoërcitus, ut sit, qui cupiditates non puniat, uelut iniecto freno. Nam κολάζω punio est, & α priuat. Nec solum de hominibus, uerum etiam de rebus dicitur, ut ἀκόλαστος γλῶττα, lingua infrenis: ἀκόλαστος ἄνθρωπος, homo nihili, neq; rei, neq; frugis bonæ, id est ἄσωτος, ἀχρεῖος, ἄχρηστος, κακότροπος. Gellius lib. vij. cap. xi. Budæus proteruum propriè significare putat, quiq; sibi circa libidines temperare non potest. Vide ipsius Commentaria.

Ἀκολαφαίνω. lasciuio, ad lasciuiam feror, scortor.

Ἄκολος. ου. ὁ. paruum frustum panis.

Ἀκολουθέω. ήσω. ηκα. sequor. Ab α, quod subinde notat ὁμοῦ in compositione, & ἐλεύθω uado, quasi simul cum aliquo uado. datiuo iungitur.

Ἀκολουθητικός. οῦ. ὁ. sequax.

Ἀκολουθία. ας. ἡ. sequentia, secutio, ratio, & ordo rei cuiusque, comitatus.

Ἀκόλουθος. ὁ. consequens, consentaneus, similis prioribus orationis: & substantiuè, assectator, comes, assecla, puer iunior, ministrans in rebus corporis, pedissequa, famulus à corpore. Lucian. de merced. seru. οἱ μὲν γὰρ τῶν συνδείπνων ἀκόλουθοι ὁρῶντο. Non autem cæroferarium significat, ut nonnullorum error putat.

Ἀκολουθότερον ἦν. magis cōueniebat. Basil.

Ἀκολύθως. congruenter, meritò.

Ἀκόλυμβος. υ. ὁ. imperitus urinandi.

Ἀκόμης. non bene ministrans, non uersutus.

Ἀκομισία. ας. ἡ. incommodum.

Ἄκομπος. ου. ὁ. minime ambitiosus.

Ἄκομψος. υ. ὁ. ἡ. frugalis, iners, inelegans, incomptus.

Ἀκονάω. μ. ήσω. ω. ηκα. καὶ

Ἀκονέω. acuo.

Ἀκόνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀκονήλιθος. cos cotis.

Ἀκονιτί. sine puluere, citra negotium & laborem, sine pugna. Vsus est & hac dictione Plinius. Vide Chiliades Eras.

Ἀκόνιτον. υ. τὸ. non picatum (ita uertit interpres Dioscoridis) aconitum, genus herbæ præsentissimi ueneni. Laertius de Aristotele. ἀλλὰ τῶν ἀκόνιτον ὑπέφυγε, τοῦτ' ἀκονιτὶ ἦν ἄρα νικῆσαι συνοφάσας ἀθλητάς. Ἀκόνιτα, item uasa non illita, quæ calido diluta humore, aquam in se trahunt. Cœlius lib. xv. capite secundo.

Ἀκονίτως, idem quod ἀκονιτί.

Ἄκονος. υ. ὁ. impercussus, ἄτρωτος.

Ἀκοντῶν. iaculantes, non uolantes.

Ἀκοντί. iaculatim, ex iactu iaculi, inuitò.

Ἀκοντίαι. serpentes quidam qui & ἀκοντίζοι.

Ἀκοντίζω. μ. ίσω. iaculor, cribro. accusatiuo iungitur.

Ἀκόντιον. υ. τὸ. iaculum, telum, hasta minus est, inquit Ammonius, τῷ δόρατος ἐλαττον.

Ἀκόντισμα. ατος. τὸ. κὴ

Ἀκοντισύς. ύος. ἡ. iaculatio.

Ἀκοντιστής. οῦ. ὁ. iaculator.

Ἄκοπα. τὰ. medicamenta lassitudines & fatigationes leuantia, emplastra. Lucianus Alex. Pseud.

Ἀκοπίασον. lassitudinis & caloris uacuum.

Ἄκοπος. υ. ὁ. gemmæ nomen uitro similis, ac aureis guttis stellata. Item infatigatus.

Ἀκόρεσος. ου. ὁ. ἡ. κὴ

Ἀκόρητος. υ. insatiabilis, incultus. Aristoph. Pluto. εὐρωτιῶν, ἀκόρητος, ἐκκῆ κείμενος.

Ἀκορία. ας. ἡ. insatietas.

Ἄκορνα. ἡ. acorna herba apud Theodorum.

Ἄκορος, ueneria herba.

Ἄκος. εος. τὸ. medela, pharmacum, sanitas.

Ἀκοσμεῖν. est flagitiosè uiuere apud Isocratem, opponiturq; τῷ εὐτάκτως ζῆν. Significat etiam ἀκοσμῶ, munere meo perperā fungor, uices meas non obeo.

Ἀκοσμία. rerum congeries indigesta, confusa & incondita, id est, σύγκυμα οὐκ ἀδιακρινημένον. Ἀκοσμία etiam est dedecus & indignitas, & status publici perturbatio, cum unicuiq; ordini suæ uices, suaq; dignitas non constant. Quo uerbo Plutarchus statum reipublicæ tempore belli ciuilis appellauit. Bud.

Ἄκοσμος. υ. ὁ. ἡ. inornatus, incomptus.

Ἀκοσμοῦντων. οἱ. incomposiri.

Ἀκοσέω. δυσχεραίνω, ordeo pascor, indignor, ἀκοσήσαι dicitur equus dum ordeo connutritur, quoniam (ut interpretantur Glossemarij) ἄκοσμον ordeum uocat Nicander. Cœl. lib. xi. cap. lvi.

Ἄκοσν. ordeum: ponitur pro quouis cibo.

Ἄκοσος. υ. ὁ. κὴ ἀκοσής. ordeum.

Ἄκοτον. τὸ. ἀόργητον.

Ἀκουάζω. μ. σω. ω. κα. sentio apud Homerū.

Ἀκούει καλῶς, ἀντὶ τοῦ εὐφημεῖται.

Ἀκουοι. οἱ. aures.

Ἀκουρος. ε. ἡ. intonsus.

Ἀκυς. υντων. ὁ. ἀκοῦρος, iaculum, missile. Iliad. δ'. ἔρκος ἀκόντων.

Ἀκουσα. ης. ἡ. inuita.

Ἀκουσίθεον. τὸ. à diis exauditum.

Ἀκούσιος. ε. ὁ. inuitus, ἀκούσιος φόνος, imprudens homicidium, cædes non sponte perpetrata.

Ἀκουσίως. inuitò.

Ἀκουσμα. ατος. τὸ. disciplina, præceptum. Ἀκούσματα, auditiones, & ea quæ audiuerit quispiam: Cicero ad Atticum. Herodian. in primo, θεάματα καὶ ἀκούσματα τερπνὰ διηγούμενοι, quæ auditu uisuq; iucunda forent cõmemorantes.

Ἀκουσής. οῦ. ὁ. ἡ

Ἀκουσικός. οῦ. auditor.

Ἀκουσός. οῦ. ὁ. audibilis.

Ἀκουτίζω. μ. σω. τ. κα. audire facio, doceo.

Ἀκούω. μ. σω. τ. κα. audio, intelligo, interpretor. Galen. ἁπλοῦν δὲ ὅταν λέγω, ῥόδινον ἢ ἄλλοτι τῶν τοιούτων ἀκούειν σε χρή. Ἀκούειν εὖ ἢ κακῶς pro laudari & uituperari, quemadmodum apud Latinos benè & malè audire. Item pro uocari. Lucianus: οὐδ' ἀναίνομαι τὠλοπλάθος ἀκούειν, neque figulus appellari recuso. Apollonius grammaticus ἀκούεται dixit pro accipitur, capitur, τοῦλλάκις καὶ ὀνόματα ἐπιῤῥηματικῶς ἀκούεται. Item pro obtempero, & auscultо alicui, ut apud Latinos. Genitiuo iungitur, ut ἀκούω τῶν λέγοντος. Attici sæpe accusatiuo iungunt: Demosth. ἀκούσατε ὦ ἄνδρες δικασταὶ τὸ ψήφισμα. Annotauit hoc Priscianus libro decimo octauo.

Α Κ Ρ.

Ἀκρα. ἡ. arx, initium, uertex, summitas, cacumen, extremitas absoluta, promontoriũ, pars postrema apud Theodo. & urbis proprium.

Ἀκραγάντινος. ου. ὁ. Agrigentinus. Theodorus inflectit penultimam.

Ἀκράγας. αντος. ὁ. Agrigentum, urbs Ciliciæ.

Ἀκραγγής. ἐος. ὁ. ἡ. imbecillis, difficilis, durus.

Ἀκραής. ἐος. ὁ. ἡ. flans in superficie.

Ἄκραι. ὰι. iuga.

Ἀκραίπαλος. ου. ὁ. ἡ. non sentiens crapulam, arcens crapulam.

Ἀκραιφνής. ὁ. ἡ. purus, frequens, syncerus, alacris.

Ἀκρανής. ἐος. ὁ. ἡ. grauis.

Ἀκραντος, ἡ Ἀκράαντος, ut Iliad. β. ε. ὁ. ἡ. imperfectus.

Ἀκρασία. ας. ἡ. ἡ ἀκρησία. incontinentia. Politianus in Herodia. luxuriam & uictus intemperantiam uertit.

Ἀκράτεια. ας. ἡ. intemperantia, uitium stomachi quo non continet quod sumpsit.

Ἀκρατίς. τὸ. imbecille Euripidi.

Ἀκράτευμα. ατος. τὸ. intemperantia.

Ἀκρατής. ἐος. ὁ. ἡ. incontinens, intemperans, impurus, qui se temperare non potest, ab α & κρατέω, impos. Ἀκρατῆ γνώμην, Plutarchus.

Ἀκρατίζομαι. καὶ

Ἀκρατίζω. μ. σω. τ. κα. iento, merum bibo.

Ἀκράτισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἀκρατισμός. οῦ. ὁ. ientaculum. Plutarchus in Symposiacis à meratius potandi consuetudine nomen hoc inflecti coniectat, quoniam panis bucellam mero tingerent.

Ἄκρατον. ε. τὸ. intemperantia, uinum merũ, sæuitia.

Ἄκρατος. ου. ὁ. ἡ. purus, inconditus, immodicus (ἄκρατον χάριν dixit Plutarchus) impermistus, indilutus, incontinens, intemperans. A κεράννυμι.

Ἀκρατοποσία. ας. ἡ. potio uini meraci.

Ἀκρατοπότης. bibens sine modo, ebrius.

Ἀκρατοποτεῖν. inebriari, meracũ bibere, meratius potare.

Ἀκρατοπότης. ὁ. merobibus: Thracum & Scytharum epithetõ, qui ἀκρατοποτίας, id meri potatione utuntur.

Ἀκρατοφόρον. ου. τὸ. urceolus: ἀκρατοφόρου Διονυσίου sacellum fuisse apud Phigalenses in Arcadia, Pausanias tradit.

Ἀκράπωρ. ορος. ὁ. impotens.

Ἀκράπως. immodicè, intemperanter.

Ἀκραπῶς. impotenter.

Ἀκραχίδης. εος. ὁ. ἡ. indiuisus in cacumine.

Ἀκρεμών. όνος. ὁ. uirgultum, germen, ramus prægrandis.

Ἄκρηβος. ου. ὁ. iuuenis.

Ἀκρήμορος. ου. ὁ. sine affectu amoris, ἀσυμπαθής.

Ἀκρημών. idem quod ἀκρεμών.

Ἀκρήπαλα. Dioscorides nuncupare uidetur, quę ebrietatem prohibent, sicut ἄδιψα quę sitim.

Ἀκρής. ἐος. ὁ. ἡ. mutus factus ob timorem, aut subitum terrorem.

Ἀκρησία. idem quod ἀκρασία.

Ἀκρητής. οῦ. ὁ. famulus.

Ἀκρητῶς. ϐ. ὁ. ἡ. imperfectus.

Ἀκριβάζω. diligenter indago apud Libaniũ.

Ἀκριβασμός. exquisita examinatio & perpensio.

Ἀκριβαστής. diligens indagator & explorator.

Ἀκρίβεια. ας. ἡ. certitudo, cautio, diligentia.

Ἀκρίβεια νοῦ. mentis cõsummatio, & mentis exacta constitutio.

Ἀκριβές. τὸ. iustum, omnibus numeris plenũ, & absolutum. Galenus identidem utitur, ἀκριβὲς ἐρυσίπελας, id est, iustum plenumq; erysipelas: & huiusmodi alia appellando lib. xiiij. Therapeu. Item τὸ ἀληθὲς, Herodia. in primo: τὸ δ' ἀκριβὲς τῆς ἐξετάσεως ἐκ ἐλεγχθήσεται: Enarrationis ueritas non confutabitur. πρὸς τὸ ἀκριβὲς, ad plenum, perfectè, id est ἀκριβῶς.

Ἀκριβέστατα. diligentissime.

Ἀκριβής. εος. ὁ. ἡ. diligens in re necessaria, & manifesta, fortis, exactus, uerus, certus, curiosus.

Ἀκριβοδίκαιον. τὸ. ius exactum, summum ius, Ius quod strictum iurisconsulti dicunt. Aristoteles ἀκριβοδίκαιον uocat, quasi ius exactius duriusq;. Et qui illud æquitati præferunt, Ἀκριβοδίκαιοι ab eodem dicunt, quasi præduri interpretes iuris, quasiq; deteriores iuris studiosi, usurpatoresq;. Bud.

Ἀκριβολογοῦμαι. perscrutor, diligenter disquiro, cõsequor, exactè discepto, inquiro, exquisitè disputo, & æstimo, consideroq;. Est etiam exactam sumptuum rationem subduco.

Ἀκριβόω. βῶ. μ. ώσω. ω. ωκα. diligenter cognosco, accuratè exactaq; cura quippiam ago, exactè scio, absoluo, perfectè facio: ubi quis omnibus neruis incumbit, ut ἠκριβώσεμ παρ' αὐτῶν, diligenter didicit ab illis. aut, ut Valla interpretari mauult, exquisiuit, uel rimatus est, uel perscrutatus est: Matth. secundo. Item pro diligentet scribo uel indago. Isocrat. σασάσαι μὴ αὐτοὺς φασι τἀκείνων ἀκριβοῦντῶ. Libanius hoc ἐξακριβάζειμ dixit. Absoluta quædã diligentia hoc uerbo significatur. Hæc partim exannot. Erasmi, partim ex Commenta. Bud. accusatiuo iungitur.

Ἀκριβῶς. diligenter, exactè, adamussim, perfectè. ἀκριβῶς εἰδέναι certò compertoq; scire, nihil ambigere, perspectissimum habere.

Ἀκριδοθήρα. ας. ἡ. capsula ad uenandas locustas, ut apud Theocr. ἐidyllio primo.

Ἀκρίζω. μ. σω. altum pulso, digitis pedum incedo.

Ἄκρις. ἡ. urbs quædam.

Ἀκρίς. ίδος. ἡ. locusta.

Ἀκρισία. ας. ἡ. non habitus delectus: contraria est κρίσει, id est, discretioni rerum & iudicio delectuiq;. Lucianus de Timone ex summis diuitijs ad infimam inopiam redacto, ἀκρισία δὲ πρὸς τοὺς φίλους ἡ εὐκόλεια ἐπὶ πλεῖστον αὐτὸμ. id est: Nullus in suscipiendis amicis delectus ac facilitas, confecerunt illum.

Ἀκριτί. sine iudicio.

Ἄκριται μάχαι. ancipitia prælia.

Ἀκριτόμυθος. ου. ὁ. ἡ. indisertus in uerbis, proferens uerba citra delectum, loquens sine iudicio. Vnde illud Hom. Iliad. β'. θερσίτ' ἀκριτόμυθε.

Ἄκριτον. ου. τὸ. inexaminatum dicitur, immodicum & sine iudicio ac ratione factũ. Dicitur etiam quod componi uel decerni non potest: quia κρίνεσθαι prælio decernere significat. Bud.

Ἀκριτόφυλλος. οῦ. ὁ. cuius folia non facile discerni possunt, umbrosus.

Ἄκριτος. ὁ. ἡ. indisertus, sine lege, iniustus, indemnatus, sine iudicio, indiscretus, immensus, dubius, iudicatus indicta causa, inseparatus, incognitus, innumeratus, qui causam non dixit, quemadmodum ἀκεκριμένος qui causam dixit, quiq; accusatus est. Plutarch. in Cicer. ait accusatum fuisse eum ὅτι ἀκρίτους ἄνδρας ἀνεῤῥηκὼς εἴη: Quòd uiros indicta causa è medio sustulisset.

Ἀκρίτως. sine discrimine, indicta causa.

Ἀκρόαμα. ατος. τὸ. auditio: pro festiua & iucunda narratione, atque etiam pro ipso homine ἀκρόαμα recitante, apud Tranquillum. Cice. pro Archia, ἀκρόαμα pro uoce & narratione usurpauit.

Ἀκροαματικός. οῦ. ὁ. auscultatorius. Aristoteles in epistola quadam ad Alexand. λόγους ἀκροαματικοὺς appellat libros de recondita peripateticæ sectæ disciplina æditos. Vide Gell. lib. xx. cap. iiij. & Budæum in Comment. linguæ græcæ.

Ἀκρόασις. ιος. ἡ. auscultatio, audientia.

Ἀκροατήριον. οῦ. τὸ. suggestus, pulpitum, auditorium.

Ἀκροατής. οῦ. ὁ. auditor.

Ἀκροάω, καὶ Ἀκροάομαι. audio, auscultor. geniti

uo uel accusatiuo Atticè.

Ἀκροβατικός. ὁ. scansorius.

Ἀκροβολίζομαι. καὶ

Ἀκροβολίζω. iaculor, è sublimi deiaculor, lacesso prælij causa, leuiter pugno, præludo in pugna.

Ἀκροβολισμός. ὁ. præludiũ, & initium pugnæ: prouocatio. Politian. in Herodia. ἀκροβολισμοὺς uertit leues pugnas & uelitares. Significat ettam iaculorum ex ædito loco emissionem.

Ἀκροβολιστής. ὁ. ἀκοντιστὴς iaculator. ὁ πόῤῥωθεν βάλλων.

Ἀκρόβολος. ου. ὁ. idem.

Ἀκροβυσία. ας. ἡ. præputium.

Ἀκρογωνίαιος. ου. ὁ. lapis angularis, summus lapis in angulo ædificij, qui solet esse ualdissimus.

Ἀκρόδρυα. τὰ. omnes fructus arborei: glandes, poma, Lucia. Menip. σιτία δὲ ἡμῖν ἀκρόδρυα. Gaius hoc nomine omnem fructum significari dixit. Propriè tamen ἀκρόδρυα à Græcis appellãtur, quæ in ambitu lignosum putamen habent, quod genus appellatione nucum apud Latinos continetur. Gaza in Cato. καὶ ὥσπερ ὅταν τῶν ἀκροδρύων, quod Cice. dixit tanquam in arborum bacis &c. Vide posteriores annot. Budæi.

Ἀκρόζεσος. ου. ὁ. leuiter feruefactus.

Ἀκροθύνιος. ᾱ. ὁ. præcipuus.

Ἀκροθιγῶς. summis digitis, leuiter, ut ἀκροθιγῶς βάπτειν per summum intingere, suspensa manu tingere. ἀκροθιγῶς βλέπειν, summam rei cognoscere, & æstimare: Bud.

Ἀκροθινια. τὰ. primitiæ frugum, quòd hæ solent à summo aceruo tolli. Nam ἄκρον summum, & θινὲς frumentorum acerui dicuntur. Accipitur apud Philostratem pro spolijs siue exuuijs ab hoste detractis: unde ἀκροτινιάζειν, & ἀκροθινῶς. Eras.

Ἀκροθινιάζειν. summa quæq; delibare, primitias consecrare.

Ἀκροθώραξ. ακος. ὁ. pro eo qui leuiter, aut (ut nonnullis placet) summè ebrius est. Ebrietas enim τὸν θώρακα θερμαίνει, id est, pectus calefacit: aut sic dicti, quasi pectoretenus uino imbuti. ab ἄκρον & θώραξ. Vtitur Lucianus in Lexiphane, ἐπίνομεν δὲ ἀμυσὶ, καὶ οὐδὲ ἀκροθώρακες ἦμεν, id est, incessanter pocula persiccabamus, iam & temulenti. Cœlius lib. xiij. cap. xxxix. Vide item Commentaria Budæi.

Ἀκροκέραια. extremitates antemnæ.

Ἀκροκνέφας. τὸ. diluculum, crepusculum, extremum noctis.

Ἀκροκνεφές. pro diluculo, ὄρθρος.

Ἀκροκόμαι. οἱ. Thraces quidã appellati sunt, quòd antias in frontem muliebriter dimitterent, quemadmodum ediuerso Abantes priora capitis tondebant, authore Home.

Ἀκρόκομος. ᾱ. ὁ. ἡ. habens longas comas, moderatè comptus.

Ἀκροκόρυμβα. τὰ. nauium rostra.

Ἀκροκωδία. ας. ἡ. ἀκρωμία. Vide ἀκρωμία.

Ἀκροκώθωνες. οἱ. temulenti, qui affatim bibunt.

Ἀκρόλεια. τὰ. primitiæ.

Ἀκρόλιθος. ου. ὁ. dicunt fœnum Martis, habens statuam colossi in summa arce. Victile.

Ἀκρόλοφος. ᾱ. ὁ. tumulus.

Ἀκρομανὴς. ους. ὁ. ἡ. insanus.

Ἀκρομφαλία. ας. ἡ. mediana umbilici.

Ἄκρον. τὸ. extremum, extremitas, uertex, mucro, Thucydidis interpres, ἄκρον ἡ ἀρχὴ τοῦ τοίχου.

Ἀκρόνηον. τὸ. extrema pars nauis.

Ἀκρόνυξ. ὑκτος. ὁ. καὶ

Ἀκρονυχία. ἡ. summa & intempesta nox.

Ἀκρόνυχος. ᾱ. ὁ. uespertinus.

Ἀκροξόλια. τὰ. extremitates axis.

Ἀκροποδιτί. suspenso gradu, summis pedibus, pedetentim, summis digitis pedum: utitur Lucianus in principio Caucasi.

Ἀκρόπολις. ιος. ἡ. arx, quasi summitas urbis: Ibi enim arces extrui solent.

Ἀκρόπορος. ὁ. ἡ. acutus ad transfigendum.

Ἀκροποσθία. ας. ἡ. præputium.

Ἀκροπόσθιον. ου. τὸ. pars prominentior præputij.

Ἀκροῤῥίζια. τὰ. quæ non agunt radices in profundum.

Ἀκροῤῥύμιον. ᾱ. τὸ. extrema pars temonis.

Ἄκρος. ᾱ. ὁ. extremus, altus, summus, longinquus: compos, ut apud Herod. Terpsich. οὐκ ἄκρος, non compos mentis.

Ἀκροστιχὶς. ίδος. ἡ. cum ex primis aliquot uersuum continuò ordine sequentium literis, oratio aliqua connectitur, ut in quibusdam Ennianis & Sybillinis.

Ἀκροσόλια. τὰ. fori summitas, & extremitas nauis.

Ἀκροσφαλὴς. ὲς. ὁ. ἡ. mollis, periculosus, facilis lapsu, procliuis, ut apud Plutarchum, ἀκροσφαλὲς πρὸς ὀργήν.

Ἀκροσχοίνος.

Ἀκροσχιδής. in ſummo, in ſciſſuris diſſectus.
Ἀκροτελεύτιον. ϑ. τό. extrema pars.
Ἀκρόπτων. ου. ὁ. ἡ. non reſpondens ad numeros ſaltationis. unde Ἀκρόπτα κύμβαλα. id eſt, cymbala non congruentia ad numeros, Athenæus lib. xi. uocat ſermones intempeſtiuos, aut nihil ad rem pertinentes, quos idem ἀμουσολογίας uocat.
Ἀκρότισος. ϑ. ὁ. leuiter coctus, ſubcrudus.
Ἀκροτομέω. μ. ήσω. τ. κκα. trunco extremitates, incido.
Ἀκρότομος. ϑ. ἡ. rupes, lapis durus.
Ἀκροφύσια. τὰ. extrema follium, quibus ignis inflatur, uel ipſi folles fabrorum æratiorũ.
Ἀκροχειρίζεσθαι. colluctari ſummis tantum digitis reliquo corpore intacto. πυκτεύειν ἢ παγκρατιάζειν πρὸς ἕτερον ἄνευ συμπλοκῆς.
Ἀκροχειρισμός. ου. ὁ. colluctatio propriè pugilis aut pancratiaſtæ, quæ ſummis exercebatur manibus, citra corporis cõplexum.
Ἀκροχειρίς. ίδος. ἡ. extremitas manus.
Ἀκροχειρισταί. οἱ. Athletarum genus. Hi ſummis inter ſe manibus depugnabant, nullo complexu hærentes, ut palæſtritæ.
Ἀκρόχειρος. ϑ. ὁ. homicida.
Ἀκροχειρσίτης. ϑ. ὁ. qui ſummis manibus certabat, donec aduerſarius deficeret: Soſtratis pancratiaſtes cognomen, ut ſcribit Pauſanias.
Ἀκροχνίσκοι. οἱ. ſummitates iugi.
Ἀκροχλίαρος. ου. ὁ. ex igneo calore tepens. Ruellius uertit ſummè calidus.
Ἀκροχολία. ας. ἡ. ueſania, iracundia, excandeſcentia.
Ἀκρόχολος. ου. ὁ. ueſanus, iracundus, cui ſumma eſt bilis.
Ἀκροχορδών. όνος. ἡ. genus uerrucæ penſilis.
Ἀκρόχωλος. ϑ. ὁ. pronus ad claudicandum.
Ἀκροῶ. audio.
Ἀκρύσαλλος χώρη. ſine glacie regio.
Ἀκρῶα. uiſcera.
Ἀκρωλένιον. ϑ. τό. ſummum cubiti.
Ἀκρωμία. ας. ἡ. armorum eminentia, ſummi armi Theod. interpretatur, pars humeri exterior proxima brachio, brachij prominens ſummitas, aut humeri caput. Polluci etiam ὠμὸς & ἀκρωμία dicitur. Sunt qui ἀκρωμίας ſummos humeros interpretentur.
Ἄκρων ἀποσίτων.
Ἀκρώνιον. ϑ. τό. congregatio.
Ἀκρωνυχία. ας. ἡ. ἡ

Ἀκρώνυξ. extrema unguium pars, ultimæ noctis uigiliæ, mons, montis cacumen.
Ἀκρώρεια. ας. ἡ. idem.
Ἄκρως. ſummè, acutè, maximè, ualdè.
Ἀκρώων. libens audio.
Ἀκρωτήρια extremitates ſunt corporis. Ariſtoteles ſic appellat extremã partem digitorum ſub unguibus latentem, & extremam partem oſſium. Significat etiam pinnacula & prominẽtias ædificiorum. Item ſtatuas quæ in ædificiorum ratione in angulorum ſummitate aſtituuntur, τὰ ἐπάνω τῶν νεῶν ἀνατιθέμενα ξόανα. Sunt etiam roſtra nauium & ornatus. Copioſe Budæus in commentarijs. Meminit item Cœlius libro xiij. capite xxxix.
Ἀκρωτηριάζω. μ. άσω. τ. κκα. demutilo, extrema amputo, attero, φθείρω, trunco naſum uel manum. Vnde Athenæus in v. ſcribit Schytas ad tantum ueniſſe inſolentiæ, ut in quoſcunq; incidiſſent, naſum illis mutilarent: id eſt, ἀκρωτηριάζειν τὰς ῥῖνας. accuſatiuo iungitur.
Ἀκρωτηριασμός. οῦ. ὁ. mutilatio, extremæ partis amputatio.

Α Κ Τ. Α Κ Υ.

Ἀκταίνω. attollo, compoſitè ſalto.
Ἀκταῖος. ϑ. ὁ. littoralis, Atticus.
Ἀκταωρέω. littus cuſtodio.
Ἀκτένιτος. ϑ. ὁ. ἡ. impexus.
Ἀκτή. ῆς. littus. ἀκταὶ (inquit Ammonius) ſunt loca maris petricoſa: βῖνες uero harenoſa. Pro ἀκτικὴ apud Homerum.
Ἄκτη. ης. ἡ. eſca.
Ἀκτημοσύνη. ης. ἡ. inopia.
Ἀκτήμων. ονος. ὁ. inops.
Ἀκτής. οῦ. cibus.
Ἀκτίν. ῖνος. ἡ. radius ſolis. καὶ πυρὸς ἀκτῖνας apud Platonem. Accipitur generaliter nõ ſolum de radio Solis, uerum etiam de radio fulminis, ignis, ſtellarum, ac planetarum omnium.
Ἀκτιβολέω. μ. ήσω. τ. κα. radio.
Ἀκτινοβολία. ἡ. radiorum iaculatio.
Ἀκτίς. idem quod ἀκτὶν, teſte Theodoro, quemadmodum ῥὶς & ῥῖν. Apud Pauſaniam ſeruile nomen. Dicitur & eodem nomine uas, in quod iaciuntur oboli, ut annotat Cœl.
Ἄκτιτος. ϑ. ὁ. ἡ. infabricatus.
Ἀκυβέρνητον. ου. ὁ. qui caret gubernatore, non rectus.

Ἀνυκτήριον. τὸ. remedium ne mulier pariat, sterilitatis medicamentum, ἰατόκιον.

Ἀνυλασία. ας. ἡ. intemperantia.

Ἄνυλος. ου. ὁ. glans ilicis, inglorius.

Ἀνύμαντον. pacatus, tranquillus.

Ἀνύμων. ονος. ὁ. ἡ. tranquillus, non habens fœtum, multi laboris.

Ἄνυπρος. Veneris expers.

Ἀνυστός. οῦ. ὁ. inaccessus.

Ἀνυσός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἄνυτον. sine prole.

Ἀνυρολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. mentior.

Ἀνυρολογία. ας. ἡ. absurditas sermonis, impropria locutio.

Ἄνυρον. τὸ. improprium uertitur à Quintil.

Ἄνυρος. ᾱ. ὁ. ἡ. abrogatus. Aristophanis interpres duas tradit olim fuisse iudicibus amphoras seu cadiscos: in alterum calculos mittebant absolutionis, atq; hunc ἄνυρον καδίσκον fuisse appellatum: in alterum calculi conijciebantur condemnationis, & καδίσκος κύριος dicebatur. Ἄνυρον ποιεῖν τὴν συγγραφήν, syngrahpam irritam facere, & circunducere apud Demosthenem. Ἄνυρος τῶν προσιμημάτων, qui mulctam dicere non potest.

Ἀνύρωσις. ιος. ἡ. abrogatio.

Ἀνυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. abrogo, irritum facio.

Α Κ Ω.

Ἀκωδώνισος. ου. ὁ. inexploratus, inexaminatus. Aristoph. Lysistrata: ὡς αἰσχρὸν ἀκωδώνισον ἐᾶν τὸ τοιοῦτο πρᾶγμα.

Ἀκωκή. ῆς. ἡ. cuspis lanceæ, mucro.

Ἀκωλός. ου. ὁ. sine pede.

Ἀκώλυτον. οῦ. ὁ. ἡ. impedimento carens, qui nullis terroribus à proposito dimoueri potest, qualem Horat. describit in Odis:

Si fractus illabitur orbis,
Impauidum ferient ruinæ.

Vnde Epictetus uerum atque syncerum Stoicum ἀκώλυτον esse dicebat. Vocabatur item eo nomine apud Christianos, qui ipse quidem non peragebat mysteria, sed non excludebatur cũ cæteris, quòd ignem aut simile quid ad sacra adferebat, quasi dicas nõ prohibitus, hoc est, admissus. Ab α & κωλύω prohibeo.

Ἀκωλύτως. aduerb. citra impedimentum.

Ἀκῶναι. supremæ & nudæ cautes.

Ἄκων. inuitus, quasi ἀέκων. ἡ τῶν δοράτων ἀκωκή cuspis hastarum.

Ἀκώπητον. τὸ. imparatũ, sine manubrio, uel

clauo, inerme.

Ἄκωπος. ου. ὁ. sine remo.

Τὸ Α μεῖζ. τοῦ Λ.

Ἄλα. stercus apud Homerum, fimus.

Ἄλαβα. atramentum.

Ἀλαβανδικός. ή. ὁ. Alabandes ab Alabandicis differt (inquit Steph.) quòd ἀλαβανδεῖς ciues oppidi sunt, ἀλαβανδικός uero siue ἀλαβανδιακός possessiuum est. Vnde Solœcismi quoq; genus à Philoxeno ἀλαβανδικόν uocatur, ut si quis aduerbium μή pro eo usurpat quod est οὐ. Alabandicos libellos pro barbaris & ineptis Græci capiunt. Hermol. lib. Plinij xxxvij.

Ἀλαβαρχία. ας. ἡ. figlina.

Ἀλαβαστρίτης λίθος. uide Dioscoridem libro 5. capite 199.

Ἀλάβαστρον. ή. τὸ. alabastrum, uas unguentarium. idem ἀλάβαστρος genere masculino, sicut & apud Latinos alabaster. Aristophanes Lysistra. λάβε τόνδε τὸν ἀλάβαστρον. Est delicata pixis unguentaria, sic dicta ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ, καὶ λαβεῖν, addito per pleonasmum ρ, quòd uidelicet propter leuorẽ comprehendi non possit.

Ἀλάβητον. ὁ. obstreperus.

Ἀλαβυτῶ. tumultuor.

Ἀλαβώδης. ὁ. ἡ. fuliginosus, fumosus.

Ἀλαζονεία. ας. ἡ. superbia, arrogantia. Varro ait ἀλαζονείαν eorũ esse, qui plura promittunt quàm possent præstare: atq; huic contrariam esse εἰρωνείαν, quæ quod facere potest, eleuat ac minuit.

Ἀλαζόνευμα. τὸ. facinus insolentiæ plenum.

Ἀλαζονεύομαι. μ. εύσομαι. superbio, arrogo, iacto, arrogans sum, mentior. Aristopha. in Ra. ἠλαζονεύεθ' ἵνα φοβηθείην ἐγὼ, id est, ἐψεύδετο, id est, mentitus est, ut timerem ego.

Ἀλαζονικός. ή. ὁ. arrogans, Xenoph. petulans apud Plutarch.

Ἀλαζών. όνος. ὁ. superbus, arrogãs, petulans, glorioſus, iactans, iactabundus, insolens, præferox, & ultra modum usitatum elatus, πλάνος, quasi in mari uiuens.

Ἀλάθητον. ή. ὁ. ἡ. quem nihil latet.

Ἀλαίθερος. ή. ὁ. tepidus, sole calefactus.

Ἀλαιός. ή. ὁ. antiquus, imprudens.

Ἀλαλαγμός. ὁ. uociferatio, iubilus, clamor de uictoria.

Ἀλαλάζω. άξω. iubilo. Valla ait bene translatum esse Marci v. per eiulo, quòd iubilatus

sit clamor rusticorum, secundum Varro. Insulto, uictorioſe clamo. Propriè (inquit Erasm.) significat perpetuo sonitu strepere, ac tinnire, sono sonum excipiente, quēadmodum fit in lebetibus Dodonæis. dativo iungitur.

Ἀλάλη. tumultus, sonus confusus, uox nō articulata.

Ἀλάλημαι. tumultu obrutus sum, seductus sum.

Ἀλάλητος. ου. ὁ. clamor multus.

Ἀλαλία. ας. ἡ. malitia, inordinatio.

Ἀλαλκέω. adiuuando expello.

Ἀλαλκομενίς. ίδος. ἡ. potens.

Ἄλαλκον. remouendo auxiliatus sum.

Ἀλάλκω. expello, iuuo.

Ἄλαλος. ϐ. ὁ. ἡ. mutus, qui fari non potest, uelut infantes: ac differt à ἄφωνος: Is enim dicitur cui nulla omnino est uox. Eras.

Ἀλαλύκτημαι. turbatus sum, iactatus sum: ab ἀλυκτῶ. Iliados κ. ἀλλ' ἀλαλύκτημαι, κραδίη δέ μοι ἔξω στηθέων ἐκθρῴσκει.

Ἀλαμπής. ίος. ὁ. ἡ. obscurus.

Ἀλανής. uerus.

Ἀλάομαι. erro, salto, circumuertor.

Ἀλαός. οῦ. ὁ. luscus, cæcus, inanis, διὰ τὸ ἀλᾶσθαι, καὶ τὴν πορείαν, uel potius ab α parti cula priuatiua, & λαεῖν.

Ἀλαοσκοπιή. τύφλωσις. τῶν ὀφθαλμῶν, cæcutientia, ἀορασία. Nam λάειν uidere est, unde καὶ σέρησιν ἄλαος cæcus. Homer. οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν ἔχε: Non habebat cæcam speculationem.

Ἀλαοτόκος. δ'. ὁ. ἡ. cæcos gignens.

Ἀλαόω. μ. ώσω. ϖ. κα. excæco.

Ἀλαπαδνός. infirmus, facilis, parum uirilis, effœminatus, mollis.

Ἀλαπάζω. μ. ξω. populor.

Ἀλάπαθα. τὰ. Attici purgationes uocant.

Ἀλάπαθος. ϐ. ὁ. herba purgatoria.

Ἀλαπλός. mollis, effœminatus.

Ἅλας. των. τὸ. sal.

Ἀλασέω. μ. ήσω. grauiter patior, ægre fero, crucior. accusatiuo iungitur.

Ἄλασον. ϐ. τὸ. intolerabile propter iustitiam. θεινὸν καὶ οὐ ἀδιάλειπτον. Hesych.

Ἀλάστωρ. ορος. ὁ. ultrix conscientia, remorsus conscientiæ, pessimus dæmon, κακὸς καὶ φθόνερός δαιμόνιος: Malus genius & infestus. Sic Dionysius ab Athenæo uocatur ἁπάσης Σικελίας ἀλάστωρ, hoc est (inquit Budæ.) depopulator, pestis, & internicio totius Siciliæ. Ἀλάστορες etiam furias significat, διὰ τὸ τοὺς ἀλάστορας καὶ ϖαλαμναίους κολάζειν. Homines uero dicuntur ἀλάστορες, ϖαρὰ τὸ τὰ τοιαῦτα ἁμαρτάνειν ἐφ' οἷς ὄντιν ἀλασῆσαι καὶ στενάξαι, authore Cornuto: ab eo quod talia perpetrent, ob quæ cruciari atque ingemiscere liceat. Item qui exilio digna commisit, teste Eustathio, ὁ φυγῆς ἄξια ἐργασμένος. Alastor apud Claudianum recensetur inequos Plutonis.

Ἀλαῶπις. ἡ. obscura, non uidens.

Ἀλάωσε. excæcauit.

Ἀλαωτύς. ύος. ἡ. cæcitas.

Α Λ Γ. Α Λ Δ.

Ἀλγέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ὀδυνῶ, doleo, patior, laboro. neutrum. Differt autem à ϖονεῖν: Ἀλγεῖν μὲν καθ' σάρκα τὸ ϖάσχειν, ϖονεῖν δὲ, τὸ ἐνεργεῖν.

Ἄλγεινα. ας. ἡ. tristitia, casus aduersi.

Ἀλγεινότερον. maiori cum colore.

Ἀλγηδών. όνος. ἡ. dolor, cruciatus, mœror.

Ἄλγηρα. τὰ. dolorosa.

Ἄλγησις. ἡ. dolor, labor.

Ἄλγιστος. ϐ. ὁ. dolorosissimus, molestissimus, passiue.

Ἄλγιον. ίονος. τὸ. grauius.

Ἀλγίων. ονος. τὸ. dolorosior.

Ἄλγος. γεος. τὸ. dolor, tristitia.

Ἀλγύνω. tristifico. datiuo iungitur.

Ἀλδαίνω. αὐξάνομαι, καὶ

Ἀλδήσκω. cresco.

Α Λ Ε.

Ἀλέα. Palladis cognomen apud Tegeatas à delubro quod struxerat ἀλεύς.

Ἀλέα. ας. ἡ. tepor.

Ἀλεάζω. occulto, propono, urgeo, congrego, iudico, custodio, salto, concedo. accusatiuo iungitur.

Ἀλεαίνω. tepefacio, diffundo.

Ἀλεγεινός. curæ plenus, sedulus, tristis.

Ἀλέγω. μ. ξω. ϖ. χα. κὴ

Ἀλεγίζω. μ. ίσω. ϖ. κα. auxilior, curo, sermone abstineo. λόγον μὴ ἔχω, ϖερισρέφομαι. Pro φροντίζω apud Homerum legitur: οὐκ ἀλέγω ὡς εἴμε γυνὴ βάλη.

Ἀλέγομαι. defendo, expello, arceo.

Ἄλεγον. congregabant.

Ἀλεγύνω. ἀλέγω.

Ἀλεεινή. ἡ. æstiuus calor.

Ἀλεεινός. οῦ. ὁ. calidus.

Ἀλεείνω. fugio, declino, pius sum.

Ἀλεθρεύω. ἀλκθεύω.

Ἀλεῖ. datiuus est, ueritati.

Ἀλεία. captura, piscatus.

Ἀλεάδες. ὰι, scaphæ piscatoriæ.

Ἀλείαντος. ὁ. immolitus.

Ἄλειμμα. τος. τὸ. unctio, pigmentum.

Ἀλεινός. οῦ. ὁ. infirmus, tenuis.

Ἀλειπτήριον. ου. τὸ. unctuarium, locus in balneo unctui accommodatus. Vide Pollucem.

Ἀλείπτης. ου. ὁ. unctor, qui Athletas certaturos ungebat, & magister ac præceptor athletarum dicebatur, authore Aristotele. Est & fontis nomen apud Ephesum.

Ἄλεισον. ὁ. τὸ. poculum, patera. Odyss. xxij. ἤτοι ὁ καλὸν ἄλεισον ἀναιρήσεσθαι ἔμελλε.

Ἀλείφαρ. ατος. τὸ. oleum, unguentum, ἀπὸ τῦ ἀλείφω.

Ἀλείφω. μ. ψω. ω. φα. ungo. accusatiuo iungitur.

Ἀλεκτήρ. pro ἀλεξητήρ apud Pindarum.

Ἀλεκτορίς. ίδος. ἡ. gallina.

Ἄλεκτρα. sine lecto, improba cõiunx ob adulterium, δύσλεκτρα.

Ἀλεκτρυοφωνία. ας. ἡ. gallicinium.

Ἀλεκτρυών. ονος. ὁ. (& apud antiquos ἡ, in fœminino gen.) ὴ

Ἀλέκτωρ. ορος. ὁ. gallus.

Ἀλεκτωρίας. gemma quæ in gallinaceorum uentriculis inuenitur, crystalli specie, magnitudine fabæ.

Ἀλεξάνδρα. opus à Lycophrone poëta æditum de Alexandro Paride.

Ἀλεξανδροκόλακες. οἱ. assentatores Alexandri.

Ἀλεξάνεμος. ὁ. uento & arcens.

Ἀλεξέμβαι. auxiliari: pro ἀλεξῆναι.

Ἀλεξέω. arceo, auxilior, opitulor, resisto. Sunt qui inter ἄχρηστα ῥήματα recensent: uerum usurpatur Zenophonti & Plutarcho, ἀλέξασθαι pro eodem ἀπὸ τῦ βαρυτόνου θέματος, nisi sit per syncopen, ut ῥῖαι & similia.

Ἀλέξησις. ἡ. βοήθεια, retaliatio.

Ἀλεξητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀλεξητήριαι ῥίζαι. medicæ radices.

Ἀλεξητήριον. ὁ. τὸ. auxilium, adiutoriũ, arma quibus hostem repellimus: amuletũ (qua uoce utitur Plinius) remedia, quibus laboranti succurritur: remedium præsentaneũ aduersus uenena & fascinationes, quod genus quidam in annulis gestare solent. Tradunt scriptores Eudemium quendam professione philosophũ, huiusmodi annulos conficere solitũ, dictum hoc nomine à iuuandi præstantia.

Ἀλεξικακία. depulsio malorum.

Ἀλεξίκακος. ὁ. in malis adiutor, defensor, malorum auersor ac depulsor, hominum defensor: Epitheton Herculis & Apollinis. Sed uerè eo nomine Christus dici potest, de quo illud est diui Ioannis elogium: ἴδε ὁ ἀμνὸς τῦ θεοῦ, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τ̃ κόσμου. Ἀλεξίκακοι δαίμονες à ueteribus dicebantur, qui nocumenta & diras arcere amoliriq; existimabantur, qui & ἀποτρόπαιοι & ἀποπομπαῖοι & λύσιοι & φρύξιοι appellabantur. Vide Commentaria Budæi, & Cœl. lect. antiq. libro i. cap. xxxij.

Ἀλεξίμορος. ὁ. ὁ. auxiliator mortis.

Ἀλεξιφάρμακον. τὸ. remedium cum auxilio, auxiliare medicamentum.

Ἀλίομαι. euito.

Ἀλεός. οῦ. ὁ. feruens, tepidus: ab ἀλία.

Ἀλεπίδωτα. insquamata.

Ἀλέπης. ου. ὁ. euitator.

Ἀλετόν. τὸ. cereale.

Ἀλετρίβανος. ου. ὁ. cocleare. Aristoph. Pace. εἴπερ γὰρ ἥξαγε τὸν ἀλετρίβανον φέρων.

Ἀλετρίς. ίδος. ἡ. molitrix, mulier laborans in pistrino.

Ἀλεύαμαι. καὶ

Ἀλεύομαι. euito, fugito.

Ἄλευρον. ου. τὸ. farina.

Ἀλευρόκισις. ἡ. κλία, κασπάλη, tenuissimum farinæ. Attici ἀντὶ τῆς κλίας, id est, cribri circunferentia usurpant, ut annotat Ioannes grammaticus.

Ἀλεύρω. destituo, ἀφίσημι.

Ἄλευσος. ου. ὁ. inuisibilis.

Ἀλεύω. μ. εύσω. ω. κα. inclino, obseruo.

Ἀλέω. μ. ἥσω. ω. κα. molo, effugio. Homerus: διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν, dei uitemus iram.

Ἀλεωρά. ᾶς. ἡ. caliditas, euitatio, remedium, custodia, tugurium, κατάδυσις, salus, quies.

Α Λ Η.

Ἄλη. ης. ἡ. anxietas, error. Sunt qui pandiculationem malint uertere. Cœl. in lect. antiqu. lib. vi. cap. xxvi.

Ἀλήδιον. repentè, cõprehensim: aliàs ἀλιδόν.

Ἀλήθεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀληθές. τὸ. uerum, acutitonum.

Ἀληθές. reuera, ὄντως, profectò, sanè, uerè aduerbialiter.

Ἀληθεύομαι. idem quod ἀληθεύω, id est, ἀψευδῶ. Synes. Εἰ δὲ ἐπιγινώσκεις ἀληθευομένην κατὰ σοῦ

Ἁλίκλυσος. ϑ. ὁ. ἡ. uadisonus, fluctibus marinis aspersus, mari ablutus. Epitheton promontorij apud Sophoclem.

Ἁλίκτυπος. ϑ. ὁ. piscator.

Ἁλικός. οῦ. ὁ. salsus.

Ἁλίκυρνα. ας. ἡ. uicus Acarnaniæ.

Ἁλικυρνᾶιος. gentile.

Ἄλιμα φάρμακα. quæ famem obrepere prohibent. apud Plutarch. in Symposio septem sapientum.

Ἁλιμέδων. mari imperans, Neptuni epith.

Ἁλιμυρία. ας. ἡ. importuositas.

Ἁλίμυρος. ϑ. ὁ. ἡ. importuosus.

Ἄλιμον. τὸ. auro, onis.

Ἄλιμος. herba quæ gustantes esurire non patitur, Theodorus. Aliquando uocant aleram, albucium.

Ἁλιμυρός. ός. ὁ. ἡ. salsus, salsa.

Ἁλινδέομαι. uoluo.

Ἁλινδάθρα. ας. ἡ. κυλίστρα. inuolucrum, in quo se uolutant iumenta. Aristoph. Ranis. τοῖς λόχοισιν ἐμπεσόντα συσκιδᾶν πολλὰς ἁλινδάθρας ἑπῶν.

Ἁλινδός. ὁ. cursus.

Ἁλινδοῦμαι. ἀντὶ τῶ κυλίομαι, ἢ κυλινδοῦμαι, uersor, inuoluor: quod etiam ἐλινδοῦμαι dicitur.

Ἁλινήκτειρα. ας. ἡ. καὶ

Ἁλινηχής. ές. ὁ. ἡ. in mari natans.

Ἄλιον. frustra.

Ἄλιος. ου. ἡ. marinus, uanus.

Ἁλιπαρής. ές. ὁ. ἡ. non impinguis.

Ἁλιπέδον. ϑ. τὸ. terra quam olim mare cooperuit, campus maritimus. capitur pro quauis planicie.

Ἁλίπλαγκτον. ὁ. mariuagus, ἁλίβρομος. epith. Panos, qui in promontorijs colitur, circa quæ aquæ errant. Addit hoc epith. Sophocles Salaminæ urbi, quòd aquæ item circa eam oberrent. ἀ πλάνω, & ἅλς.

Ἁλίπλοος. ϑ. ὁ. ἡ. mare nauigans.

Ἁλιπόρφυρος. ου. ὁ. purpureus, à cæruleo diuersus.

Ἁλίῤῥοος, uel ἁλίῤῥοθος. ϑ. ὁ. ἡ. fluens ad mare. epith. fluuiorum.

Ἅλις. satis. cum genitiuo.

Ἅλις δρυός. id est, satis quercus, uel satis glandis. Quid sit uide in Chiliad. Eras. & in cõmentarijs Budæi.

Ἁλίσγημα. τος. τὸ. contaminatio, scelus.

Ἁλίσκεται. proditur, arguitur, depræhenditur, refellitur, improbatur, expugnatur, perit, iudicio conuincitur.

Ἁλίσκομαι. capior. μ. λήφθήσομαι ἀπὸ τῶ λήβομαι, λήψομαι ἐλήφθην. ἀόρ. β. ἑάλων ἀπὸ τῶ ἁλόω. ῶ.

Ἁλίσκω. capio. Duo significat hoc uerbum, τὸ κατέχω, id est, corripio, & præhendo, & in carcerem conijcio, & iudicio conuinco, reumq; perago: Inde ἥλωκα παρακείμενος, & ἐάλωκα, & ἀόριστος, ἧλων, & ἑάλων ἁπλῶς, quæ omnia uocem habent actiuam, & significationem passiuam. Vide commentaria Budæi.

Ἁλίσαι. κυλίσαι, κονῆσαι, congregare.

Ἁλίστρα. ας. ἡ. uolutabrum, locus ubi se uersant equi.

Ἁλιτεύομαι. mentior, fallo.

Ἁλιταίνω. καὶ

Ἁλιτέω. μ. ήσω. pecco.

Ἁλιτενής. ές. ὁ. ἡ. uadosus, maritimus.

Ἁλίτημα. ατος. τὸ. peccatum, erratum.

Ἁλίτημος. ὁ. peccans, propter peccatũ odiosus.

Ἁλιτήμων. ονος. ὁ. peccator.

Ἁλιτήριος. & per contractionẽ ἁλιτρός. ὁ. exitialis, calumniator, noxius, sceleſtus, deuotus manibus, pernicies, pestis, internicio, de homine dictum. Dicitur etiam ὁ ἀνόσιος, ἢ ἐνεχόμενος τοῖς μιάσμασι, qui piaculum admisit in deum. Dicebantur item ἁλιτήριοι prouerbialiter qui per uim raperent aliena. Copiosius in Commentarijs Budæi, & Chiliadibus Erasmi.

Ἁλιτήριος θαλαμναῖος. quis sit uide Plutarch. in Problem. 269.

Ἁλίτης. ὁ. peccator, peregrinus.

Ἁλίτομαι. mentior, fallo.

Ἁλιτόμνος. ϑ. ὁ. in mense fallens, hoc est non natus ad iustum tempus.

Ἁλιτραίνω. μ. ανῶ. pecco, erro.

Ἁλιτρία. ας. ἡ. peccatum.

Ἁλιτρός. οῦ. ὁ. iniustus, peccator, nocens. Vide de ἁλιτήριος.

Ἁλίτροφος. ου. ὁ. marinus.

Ἁλίφλοιος. ἡ. salsicortex, species roboris.

Α Λ Κ.

Ἀλκαία. ας. ἡ. cauda, propriè leonis, ἀπὸ τῶ δι' αὐτῆς εἰς ἄλκιμον τρέπεσθαι: Quòd eius incitamento ad fortitudinem excusciteur. Inde deductum quòd leo cõuerberando se cauda stimulandoq; in prælium excitetur. Callimachus absurdè in musca etiam ἀλκαίαν posuit.

Ἀλκαῖος. Alcæus, unus ex nouem Lyricis poëtis.

Ἀλκαρ. ρος. τὸ. auxilium.

Ἀλκείδης. ου. ὁ. Hercules, ab auo Alceo Amphitryonis patre.

Ἀλκή. ῆς. ἡ. subsidium, præsidium, potentia, fortitudo, prælium, remedium, uires, robur, ferocitas, uirtus.

Ἀλκήεις. εντος. ὁ. fortis, robustus.

Ἀλκῆ. τῇ. potentia, à recto ἄλξ, ἄλκις. Alij ἀλκί.

Ἀλκιβίαδον. herba quædam, inde nomen sortita, quòd Alcibiades ad formam conciliandam ea uti solebat.

Ἄλκιμος. ου. ὁ. fortis.

Ἀλκμάν. άνος. ὁ. Alcman, unus ex nouẽ Lyricis poëtis.

Ἀλκμάρεις. damnum arcens.

Ἀλκτήρ. ῆρος. auxiliator.

Ἀλκτήριον. ου. τὸ. subsidium.

Ἀλκυονίδες, καὶ Ἀλκυονίτιδες. Alcedonia, dies sereni & tranquilli, quibus Alcedo fœtificat. Aristopha. Auibus: ἀλκυονίδαστ' ἂν ἐγεθ' ἡμέρας ἀεί.

Ἀλκυόνιον. τὸ. spuma quæ concrescit in mari, qua faciei nitor commendatur, ex hac nidum congerere dicuntur Halcyones.

Α Λ Λ.

Ἀλλ' ἄρα. sed.

Ἀλλ' ἄχρι. licet, sit.

Ἀλλ' ἔγωγε. equidem.

Ἀλλ' ἤ. præterquã, nisi, sed, quàm, potius quã.

Ἀλλ' ἦ. sed nunquid? interrogatiuũ est apud Platonem.

Ἀλλ' ἤδη. etiam.

Ἀλλ' ὅμως. ille quidem aliàs.

Ἀλλ' ὅμως. attamen.

Ἀλλ' ὅταν. priusquàm, antequàm. Plutarch. de Xerxe loquens: ἀπλικὰς δ' ἰσχάδας οὐκ ἂν ἔφη φαγεῖν ὠνίους νομισθείσας, ἀλλ' ὅταμ τῷ φέρουσαν κτήσεται χάραν. Atticas autem caricas se cõmesturum negabat, quæ uenales allatæ essent, priusquàm regionẽ, quæ eas proferebat, cœpisset.

Ἀλλ' ὅτι. nisi quòd, quàm quòd.

Ἀλλ' ὅτι μή. uerum etiam.

Ἀλλ' οὐ, & ἀλλ' οὐχί. sed nunquid, an non, nunquid igitur.

Ἀλλ' οὖν. significat idem quod Latinè, at certè, hoc est saltem. Accipitur eriam ἀντὶ τοῦ ὅμως uel ἀλλ' ὅμως, tamen, sed tamen. Additur interdum γε, ἀλλ' οὔνγε, Bud.

Ἀλλά. sed, quare, & ὅταμ, adiectitia particula, γέ, at, nun, an, πότερομ, ἆρα, atqui, profectò, sanè, etiam, sed etiam, at certè, certè, saltem, immò, quin potius, nisi, quàm præterea, insuper, quippe, itaq; rationalis, id est γέ, γοῦμ, quinetiam, &, & tamen. Corinthus annotat apud Athenienseis sæpenumero esse παρακελευσματικὸμ, id est, hortatorium, ut apud Homerum, ἀλλάγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα. id est, uerum non dicamus hæc amplius.

Ἀλλαγαί. loca quieti præstituta iter agentibus. Dicuntur etiam σαθμοί.

ἀλλὰ γέ. aduerbium est ut atenim, ex eoq; à nostris atenim ductũ esse uidetur. In principio Anthypophoræ, id est responsionis ad obiectionem locum habet. Etiam in interrogatione, ut ἀλλὰ δή; Accipitur etiã simpliciter pro sed enim. Vide Budæ. ἀλλὰ γέ. autem.

Ἀλλὰ γὲ ὅμως. attamen.

Ἀλλάγε. age.

Ἀλλαγή. ῆς. ἡ. permutatio, contractus.

Ἀλλαδή. sed tamen.

Ἀλλάδή. notam habet interrogationis, ut ἀλλὰ γάρ;

Ἀλλὰ δὴ μή, pro atq; etiam & quinimo ponitur. Ponitur item pro uerum esto, quod ita concedentis est, ut negare planè uideatur, ut ἀλλὰ δὴ μὴ τοῦτο γενέσθω, καίπερ οὐ γενόμενομ. Sed fac ita hoc esse factum, etsi nunquàm factum est. Cicero: Sed nihil sit factũ mea causa, id est, ἀλλὰ δὴ καὶ.

Ἀλλάημι. erro.

Ἀλλὰ καὶ. quin.

Ἀλλὰ καὶ ὡς. attamen.

Ἀλλακτικός. οῦ. ὁ. commercialis ex contractibus manans.

Ἄλλακτομ. ου. τὸ. sic uocabatur lignum quoddam quo gestabantur onera, ita dictum à tralatione quæ fiebat de humero in humerum, à uerbo ἀλλάττω.

Ἀλλὰ μή. interrogatiuũ est, pro nunquid igitur? sed nunquid? idem quod ἆρα μή? Quum autem non est interrogatiuũ significat non autem.

Ἀλλάμην. atqui, & at uero. Et congruit in assumptione. Lucian. Εἰ γάρ εἰσι βωμοὶ, εἰσὶ καὶ θεοὶ, ἀλλάμην εἰσὶ βωμοὶ, εἰσὶν ἄρα καὶ θεοί. Si aræ sunt, etiam dij sunt, atqui aræ sunt, sunt igitur etiam dij. Significat etiam enimuero, in principio orationis apud Demosthenem.

Ἀλλάμην οὐδέ. neque uero. sed neq. Gaza in Cato. ἀλλάμην οὐδὲ πόθησίς γε: quod Cicero dixerat, sed ne desyderio quidem.

Ἀλλὰ μήν. quin, at, quur.

Ἀλλὰ νὴ δία. pro ἀλλὰ γὰρ ἴσως, uel pro νὴ δι᾽ ἀλλὰ, at enim fortasse, at fortasse, Bud.

Ἀλλάνυν. saltem.

Ἀλλὰ νῦν. sed nunc, uelociter.

Ἄλλαντι. oppidum Macedoniæ & Arcadiæ, quod dicitur

Ἀλλάντιον. unde

Ἀλλάντιος. gentile nomen.

Ἀλλαντοπώλης. ου. ὁ. qui uendit farcimina, ὁ τὰς ἀλλάντας πωλῶν, fartor, qui exta & intestina bubula & ueruecina uendit: pro uili & contempto capitur.

Ἀλλάξ. mutabiliter, uicissim, ἐναλλαγμένως.

Ἀλλὰ πῶς. quid ni.

Ἀλλᾶς. άντος. ὁ. farciminis genus: quidam Lucanicam uocant, farcimen, tucetum. Fiebat ex carne & farina subacta, atq; ut crassius intestinum iniecta. Sunt qui exta & intestina uertant. Aristophanes Equitibus, τί μ᾽ ὤγαθ᾽ ὁ πλύνειν ἐᾷς τὰς κοιλίας, πολεῖν τε τοὺς ἀλλάντας; id est: Cur ὁ præclare intestina me abluere non permittis, atq; farcimina diuendere?

Ἀλλὰ τὰ μήν. sed quæcunq; quidem.

Ἀλλὰ τὰ οὐτι. uerum.

Ἀλλά τε. sed sanè, immò, præterea, insuper.

Ἀλλά τοι. pro atqui, & at uero.

Ἀλλάττομαι. permuto. accipitur pro uendo, emo, & comparo, commercia exerceo. Etiam Latini permuto pro emo, & muto pro uendo usurpat. ἀντὶ πάντων ἀλλαττέσθαι, pro nullum lucrum aut quæstum præferre alicui instituto, ἀντὶ πάντων τιμᾶν idem, id est nihil pro eo mereri uelle, ut scilicet id perdamus. Cice. lib. primo de natura deorum: Quid enim mereas, ut Epicurus esse desinas: quod Græci sic enunciarent, πόσου γὰρ τοῦτο σὺ τιμᾶς ἐκέτι ἐπικούρειος εἶναι; uel πόσων χρημάτων τοῦτο ἀνταλλάξαιο; ἀντὶ πάντων γὰρ οὐκ ἂν δέξαιο σύ, ἐκ ἄν ἕλαιο. Budæus.

Ἀλλάττω. μ. ξω. σ. χα. muto. actiuum.

Ἀλλαχόθεν. aliunde.

Ἀλλαχή. καὶ

Ἀλλαχόσε. aliò, in alium locum.

Ἀλλαχρή. esto, sit, ὡς μάλα.

Ἀλλαχοῦ. alibi.

Ἀλλελουχίαι. αι. compages.

Ἀλλεώσω. uanus fio.

Ἄλλη. aliò, aliunde.

Ἀλληγορία. ἡ. inuersio à Quintiliano, figura quoties aliud sensu, aliud uerbis intelligit.

Ἀλληγορούμενα. τὰ. dicta per allegoriam.

Ἄλλη νὴ ἄλλη. undique.

Ἀλληλέγγυοι. sunt duo rei promittendi.

Ἀλληλεγγύως δανείζεσθαι. est ad usuram ita facere, ut uterque mutuantium, utriusq; sit fideiussor, & ita utercq; aut omnes in solidũ nomen conueniri possint, Budæus.

Ἀλληλεγγύως ὑπεύθυνοι. inuicem fideiubentes.

Ἀλληλοκτονεῖν. se mutuò occidere.

Ἄλληλος. ου. ὁ. mutuus. In obliquis ferè usurpant authores. Latinè exprimitur per mutuò, inter sese, inuicem, alius alium, ut φιλοῦσιν ἀλλήλους, amant se mutuò, alter alterum. Sic in epistola D. Iacobi: Ἐξομολογεῖσθε ἀλλήλοις τὰ παραπτώματα, καὶ εὔχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων, ὅπως ἰαθῆτε. id est: Cõfitemini mutuò peccata, & orate pro uobis mutuò, ut sani sitis. Cicer. in primo offic. Atque, ut placet Stoicis, quæ in terris gignuntur, ad usum hominũ omnia creari: homines autem hominum causa esse genitos, ut ipsi inter se, alijs alij prodesse possent, id est ἀλλήλοις.

Ἀλληλοτυπεῖν. mutuo occursu ferire.

Ἀλληλουχία. duorum aut plurium cohærentia & complexio, coagmentatio, cõpago.

Ἀλληλουχῶ. τὸ ὁμόζω καὶ συνάγω.

Ἀλληλοφαγεῖν. sese mutuò deuorare.

Ἀλληλοφθορεῖν. inuicem corrumpere.

Ἀλληλοφθορία. ας. ἡ. inter se inuidia.

Ἀλληλοφόνοι. οἱ. mutuò occidentes.

Ἀλληλοφυῶν. enascentium ex se inuicem.

Ἄλλη πολλαχή. alibi in multis locis. iungitur eleganter.

Ἀλλήπῃ. aliter.

Ἀλλήποῖ. ad aliam partem.

Ἄλλη τῆς πόλεως. alibi, in alia parte urbis.

Ἄλλο. τὸ. aliud.

Ἀλλογλώσσος. ου. ὁ. qui est diuersæ linguæ, externus.

Ἀλλόγνωτος. ου. ὁ. ἡ. alibi notus.

Ἀλλογῶ. τὸ ἀφρονττίζω. despicio, negligo.

Ἀλλοδαπός. ὁ. extraneus, alienigena, peregrinus. Ἐν ἀλλοδαπῇ, in peregrina regione, subauditur χώρα.

Ἀλλοεθνός. ου. ὁ. externus, alienigena.

Ἀλλοειδής. ὁ. peregrinam habens formam.

Ἄλλοθεν. aliunde.

Ἄλλοθεν πόθεν. aliundecunq;

Ἄλλοθι. alibi.

Ἀλλόθροος. ᾱ. ὁ. ἡ. diuerſilinguis.

Ἀλλοῖος. ᾱ. ὁ. diuerſus, uarius, cum circumflexo in penult. teſte Gaza.

Ἀλλοιεμφροι. οἱ. alteraſcentes.

Ἀλλοιόω. μ. ωσω. ω. ηκα. permuto. actiuum.

Ἀλλοίωσις. ιος. ἡ. mutatio, alteratio.

Ἀλλοιωτός. οῦ. ὁ. alterabilis.

Ἀλλοιωτικὴ dicitur facultas illa, quę cibum attractum aduocatumq; per uirtutem quam uocant ἀλκτικὴν perficit, digeritq;.

Ἄλλοκα. interdum, pro ἄλλοτε.

Ἀλλόκοτον. ου. τὸ. monſtrum, alienum, extraneum, abſurdum.

Ἀλλόκοτος. ᾱ. ὁ. ἡ. extraneus, alienus, abſurdus.

Ἄλλομαι. ſalio, id eſt, ſalto.

Ἄλλοξ. κος. ſulcus.

Ἀλλοξίμεθα ἔφοδον. repellamus impetum.

Ἀλλοπρόσαλλον. τὸν. Homerus appellat Martem, uerſutum, & uerſipellem, mutabilem, qui ſe omnibus locis accõmodat, ac nunc huic, nunc illi adhærens.

Ἄλλος. ου. ὁ. alius.

Ἄλλοσις. quilibet.

Ἄλλοτε. interdum, alibi, aliàs.

Ἄλλοτε ἢ νῦν. aliàs item & nunc.

Ἄλλοτι, aut Ἄλλοτι ἢ. apud Platonem identidem pro ἆρα utrum, nunquid? ut in Critone, τί φῶμεν πρὸς ταῦτα ὦ κρίτων, ἄλλοτι ἢ ὀμολογῶμεν? Quid ad hæc dicemus Crito? nunquid fateri neceſſe eſt? aut quid aliud quàm fateamur? Et in primo πολιτειῶν ſine ἢ. ἄλλοτι οὖν, ἦν δ' ἐγὼ, οὐδὲ ἰατρὸς οὐδεὶς καθ' ὅσον ἰατρός? nunquid igitur ne medicus quidem, quà medicus eſt? Interdum autẽ nomen eſt ſignificationem ſuam retinens, hoc eſt, aliud quàm, ut in illo Platonis in Phædo. ἀλλὰ μὴ ἄλλοτι ἢ ἢ τοῦτο ὁ θάνατος? Vide comment. Budæi.

Ἀλλοτριοεπίσκοπος. curioſus alienarũ rerum.

Ἀλλοτριοπραγέω. μ. ησω. ω. ηκα. inimicum capto conſilium, alterius ago negocium.

Ἀλλοτριοπραγία. ἡ. alienorum negociorum geſtio.

Ἀλλότριος. ᾱ. ὁ. alienus, aſcititius.

Ἀλλοτριοφθονέω. alienis inuideo.

Ἀλλοτριόω. μ. ωσω. alieno. accuſa. iungitur.

Ἀλλοτρίωσις. ιος. ἡ. alienatio.

Ἀλλοτρίως ἔχω πρός σε. alienor abs te.

Ἀλλοῦ. ſaltem.

Ἀλλοφάσειν. tumultuari.

Ἀλλοφίεμονες. alibi nutriti, ſiue educati.

Ἀλλοφρονέω. μ. ησω. ω. ηκα. mentis alienatæ ſum.

Ἀλλόφυλος. ᾱ. ὁ. ἡ. alienigena, alterius generis, diuerſæ nationis. Ab ἄλλο aliud & φῦλος, gens, natio. Quod Cice. in Catone dixit externa bella, Gaza tranſtulit ἀλλοφύλους πολέμους.

Ἄλλυδις. alibi.

Ἄλλω. Plutarchus in uita Fabij, ὅτι τὸν ἵππον ἀλλόμενος. in equos inſiliens.

Ἄλλως. ſine cauſa, temere, ſine delectu, præſertim, præterea, fortè, fortè fortuna, aliter, fruſtra, maximè, alioqui, naturaliter, denique

Ἄλλωσε. alioqui, multo magis, præſertim, præterea.

Ἀλλωσί ἢ. aliter atque.

Ἀλλώτῳ. alicui alij.

Α Λ Μ.

Ἅλμα. τος. τὸ. ſaltus.

Ἅλμαια. τὰ. maria.

Ἅλμενος. qui mutatur.

Ἁλμεύομαι. muria condo & ſeruo.

Ἁλμεύτης. ου. ὁ. ſalgamarius, ſalarius, qui ſal aut ſalſamenta uendit.

Ἅλμη. ης. ἡ. ſalſugo, terra ſterilior, & morbus quidam herbarum, ut cumini.

Ἁλμοδεσία. ἡ. ſalſior, terra ſterilior.

Ἁλμυρά. ᾶς. ἡ. lachrymoſa, triſtis, acerba.

Ἁλμυρίζειν. ſalis guſtum habere, ὑφαλμυρίζω.

Ἁλμυρίς. ίδος. ἡ. ſalſugo.

Ἁλμυρός. οῦ. ὁ. ſalſus.

Ἁλμυρώδης. ες. ὁ. ἡ. ſalſus.

Ἄλξ. κος. ἡ. potentia.

Α Λ Ο.

Ἁλοάω. μ. ήσω. uel άσω. triuro, ὅτι τῇς ἄλω τὸν σῖτον καὶ τρίβω τοὺς κάχυας, id eſt, in area ariſtas calco confício q; : ſcribitur ſpiritu aſpero. Nam ἀλοάω, ſpiritu leni, id eſt, τύπτω, συντρίβω, κλῶ, uerbero, comminuo, frango. Ariſtoph. ἢ μητέρ' ἤλοκεν, ἢ πατρὸς γνάθον ἐπάταξεν. id eſt, aut matrem percuſſit, aut patris maxillam pulſauit. Alibi pro flagris cædo apud eundem. neutrum.

Ἄλοβον ἧπαρ τῶ ἱερίου. caput hoſtiæ perditum inſpecto iecinore.

Ἀλογεῖσθαι dicitur is cuius ratio non habetur, qui neglectim tranſmittitur & præteritur.

Ἀλογέω. μ. ήσω. π. ηκα. rationem non habeo, deſipio, erro, negligo, non curo. genitiuo iungitur.

Ἀλογία. ας. ἡ. irrationabilitas, ἀφροντιστία. Eſt item cum neceſſitas reddendarum ratio-

num remittitur à principe, uulgo quittus dicitur uel abolitio: negligentia, ἀταξία.

Ἀλογίου ἔγκλημα, est crimen, cum rationem quispiam reddere neglexerit in magistratu gestorum.

Ἀλογισί. citra rationem & curam.

Ἀλογισία. ας. ἡ. inconsyderantia, imprudentia

Ἀλόγιστος. ϐ. ὁ. ἡ. inconsyderatus, irrationalis.

Ἀλογόμ. τὸ. irrationalitas, minus probabile.

Ἄλογος. ου. ὁ. ἡ. irrationalis, stultus, qui nulla ratione utitur, iniquus, nihil ad rem pertinens.

Ἀλογῶ. τὸ ἀφροντίζω. despicio, negligo.

Ἀλόγως. præter rationem, irrationabiliter, temere, inhumaniter.

Ἀλοιύς. έος. ὁ. triturator.

Ἀλοή. ῆς. ἡ. aloë, magno quorundam errore, qui generis neutri putant.

Ἀλοητός. οῦ. ὁ. tempus triturandi.

Ἀλοιάω. percutio, unde πατραλοίας.

Ἀλοιδόρητος. ου. ὁ. ἡ. in quem nullum conuitium aut crimen.

Ἀλοιφή. ῆς. ἡ. pinguis, unctio.

Ἀλοιωθῆναι. imitari quouis modo.

Ἀλοκίζω. μ. σω. τ. κα. aro. accusatiuo iungitur. Aristoph. Vespis: ἐγὼ δ' ἀλοκίζειν ἐδεόμην τὸ χωρίον.

Ἅλοντες. deprehensi, condemnati.

Ἄλοπος. ου. ὁ. ἡ. ἀλέπισος. Aristoph. Lysistra. τάλαινα τῆς ἀμορχίδος ἦν ἄλοπον οἶκοι καταλέλοιπα.

Ἄλος. mœror, animi passio ad mœrorem, uel lætitiam mouens, lasciuus adparatus, uel materia.

Ἅλοσάνθινος οἶνος. ex salis floribus confectum uinum.

Ἁλοσάχνη. ης. ἡ. halosachne flos maris.

Ἁλοσύδνη. ης. ἡ. mare. Ἁλοσύδνης, inquit Hesych. τῆς θαλάσσης ὕδωρ.

Ἁλουργής. ές. ὁ. ἡ. purpureus, uiolaceus.

Ἁλουργίς. ίδος. uestis purpurea.

Ἁλουργόμ. ου. τὸ. purpura, ἀπὸ τοῦ ἅλς καὶ ἔργομαι quòd è concha marina purpura colligatur

Ἁλούς. ούσα. όν. ὁ. captus: participium ab ἁλόω, fœmininum ἁλοῦσα. Ἅλους τῇ δίκῃ, peractus reus.

Ἁλουσία. ας. ἡ. illuuies.

Ἁλουτεῖν. illotum esse.

Ἄλουτος. ϐ. ὁ. illotus, ἀπαράτιλτος.

Ἄλοφος. ϐ. ὁ. ἡ. cono carens.

Ἄλοχος. ου. ἡ. uxor, & apud Platonem uirgo quæ nondum peperit.

Ἀλοῶ. erro, percutio.

Ἀλόω. capio. uide ἐάλωκα.

Α Λ Π. Α Λ Σ. Α Λ Τ.

Ἅλπις. ιος. ἡ. alpis.

Ἅλς. λός. ἡ. mare.

Ἅλς. λός. ὁ. sal.

Ἁλσεία. ας. ἡ. facultas.

Ἁλσίνη. ἡ. auricula muris, herba. Theod.

Ἅλσις. ιος. ἡ. palpitatio.

Ἁλσόκωμοι. οἱ. lignatores.

Ἄλσος. εος. τὸ. nemus.

Ἀλτήρ. ῆρος. ὁ. auxiliator.

Ἁλτῆρες erant quibus utebantur, qui ἅλματι, id est, saltu certabant. Sic appellabãt plumbeas pilas massulas ue, quibus utraq; manu se librabãt, ut certius assilirent. Marcia. *Halteres agili rotant lacerto.* Bud. in prioribus annot. Vide item Cœl. lect. antiq. lib. viij. cap. iiij.

Ἁλτικός. οῦ. ὁ. saltui aptus, agilis. Vide ἀλθλητής.

Ἅλτο. saltauit.

Α Λ Υ.

Ἀλυβάζω. alo.

Ἀλύγω. μ. ξω. ϖ, χα. fugio.

Ἀλυδμαίνω. μ. ανῶ. τ. γκα. mœreo, non inuenio solutionem, gaudeo.

Ἀλύειν, ἀπορεῖσθαι. morderi, langueſcere.

Ἀλυίσκω. resoluo.

Ἀλύκη. ης. ἡ. lignum cui infigitur stiua, teste Polluce.

Ἅλυσιν. τὸ ἅλυπον.

Ἀλύζω. fugio.

Ἀλυκή. ἡ. aspirato α, mare.

Ἀλύκη. ης. ἡ. anxietas, mœror apud Hippocratem: plerique uerò etiam ἄλκην uocant, Latinè anxitudinem possumus interpretari. Sunt qui pandiculationem malint: Ea uerò est cũ quis toto corpore extenditur. Vide Cœl. lect. antiq. lib. vi. cap. xxvi.

Ἀλυκίδες. ἁι. salinæ, aliquando significat locum eum, aut simili natura præditũ quem Antonius salsulas adpellat. Hermol. libro secundo Plinij.

Ἀλικικός. οῦ. ὁ. salsus, amarus.

Ἁλυκότης. salsugo.

Ἀλυκρός. οῦ. ὁ. tepidus.

Ἀλυκτάζω. idem quod ἀλυδμαίνω.

Ἀλυκτέω. μ. ήσω. ϖ. κκα. fleo, tristor, molesto fero.

Ἀλυκτοπέδη. laqueus, pedica ineuitabilis.

Ἀλυκτός. ὁ. ineuitabilis.

Ἀλύμαντος. ὁ. nullis nocumentis afflictus.

Ἀλύπητος. ὁ. qui tristitia non tangitur.

Ἀλυπία. ας. ἡ. carentia tristitiæ.

Ἄλυπος. ὁ. ἡ. iucundus, molestia carens.

Ἀλυπότατα. iucundissimè, sine tristitia.

Ἀλύπως. citra molestiam, iucundè, sine tristitia.

Ἄλυς. anxietas, mœror, βλάβη.

Ἀλυσεδωτός. οῦ. ὁ. catenatus, humatus.

Ἁλύσιον. ου. τὸ. catenula, torques.

Ἀλύσιος. ὁ. Bacchi cognomen.

Ἄλυσις. ιος. ἡ. catena, uinculum, funis. cum spiritu aspero teste Theodo.

Ἀλυσιτελής. ἐος. ὁ. ἡ. inutilis.

Ἀλυσκάζω. fugio.

Ἀλύσσω, & ἀλύω idem.

Ἄλυτος. ὁ. ἡ. insolubilis.

Ἄλυφλος. ὁ. species quercus.

Ἀλύω. resoluo, iactor in mari, langueo, ægrotus sum, dissolutus sum, obstupesco. Item gaudeo, superbio. Significat item animo concidere, & languere præ consilij inopia & mœrore, animum despondere, spe deplorata confici: ἀθυμεῖν. Significat etiam errabunda mente affici & incerta, impotentiq; consilio. Plutarch. de Antonio Cleopatram expectante miro animi angore uelut prurientis: ὑπὸ βραδυνούσης ἀδημονῶν ἤλυε. Item pro oberrare & temere expatiari apud eundem. Galenus pro διασφεσθαι, id est, non hilariter affectum esse, implacide se habere, morosum se habere, ut ægroti qui in lecto requiescere nequeũt & iactantur. Dictum uolunt ab ἄλη quod anxietatem notat: quasi ἐν ἄλῃ δυσφορεῖν, id est, in anxietudine obturbari molestè: quamuis etiam lætari significet apud Homerum. & Sophocles ita scribit, ἐᾶτέμ' ὧδ' ἀλύειν, permittite me sic lætari. Quidam ita distinguunt, ut aspiremus primam, ubi gaudium exprimas: Quod si molestiam, contraria obsignemus nota. In notione utraq; psilen seruauit Didymus. Ex Atticæ uero linguæ proprietate est, utrobique flatilem admittere. Ex Cœlio & Budæo.

Α Λ Φ.

Ἄλφα. caput bouis.

Ἀλφαδίω, καὶ

Ἀλφαίνω, ὑπὸ

Ἀλφάω. inuenio.

Ἄλφαισις. ιος. ἡ. disciplina uitæ.

Ἀλφειός. οῦ. ὁ. Alpheus flumen, & uiri nomẽ.

Ἀλφεσίβοιαι. αι. boues inuenientes: Et uirginum epitheton, id est, pulchræ, & propter famam dignæ quæ accipiant à sponsis munera boues, qui magno in precio apud ueteres fuerunt. unde Glauci arma apud Homerum centum bobus æstimantur.

Ἀλφεσιβοῖος. pastoris nomen ab ἁλίσκω inuenio & βοῦς quasi boues inueniens.

Ἀλφίω. μ. ησω. ω. κα. inuenio, do, inquiro.

Ἀλφή. ῆς. ἡ. honor.

Ἀλφηρής. ἐος. ὁ. ἡ. insuauis.

Ἀλφηστής. οῦ. ὁ. inuentor, indagator, idq; de hominibus solum.

Ἄλφι. pro ἄλφιτον per apocopen, indeclinabile.

Ἀλφιταμοιβός. οῦ. ὁ. σιτοπώλης, farinæ uenditor. Aristoph. neb. ὑπ' ἀλφιταμοιβοῦ παρεκόπην διχοινίκου.

Ἀλφιτεῖον. pistrinum, locus in quo cruciabantur mancipia, teste Polluce.

Ἀλφιτομάντις. qui è farinis uaticinatur.

Ἄλφιτον. ου. τὸ. farina, polenta, pro uictu. Lucianus in Gallo: ἢν γοῦν πρὶν ἀνατεῖλαι ἥλιον μίαν κριθῖδα ἐργάσαιο, προοδοῦ ἴσθι τοῦτο ἐς τὰ ἄλφιτα πεινῶντος.

Ἀλφιτοπώλης. ὁ. farinarum uenditor.

Ἀλφιτοσιτεῖν. pulte pro pane uesci, cibari farina, apud Zenophontem in sexto παιδείας.

Ἀλφιτοσκόπος. ἀλφιτομάντις.

Ἄλφος. ου. ὁ. impetigo, id est, macula alba, magis tamen adlubescit Festi interpretatio, qui uitiliginem uertit, quæ propriè alba macula est. Dicitur & λευκὴ à Medicis, quamuis profundius agat λευκὴ, ἄλφος superficiem tantum immutet: macida cutis. Hinc alpes Italiæ montes quidam dici uolunt, quòd perpetuis niuibus albescant. Et Strabo scribit alpes prioribus seculis albia uocatos fuisse.

Ἀλφός. οῦ. ὁ. albus in corpore.

Ἄλφω. inuenio. actiuum.

Α Λ Ω.

Ἀλῶ. morior.

Ἀλωά. ἡ. uinea, locus uinëis aut arboribus cõsitus, ut exponit Homeri interpres. campus, uiridarium, area in qua frumentũ reponitur.

Ἀλῶα. τὰ. festum Athenis agricolarum, quod subuectis iam ex agro fructibus agebatur in honorem Cæreris & Dionysij, ut putat Philochorus, quia tum in arëis præcipuè

moras ducant homines, quas dicunt ἅλωας.

Ἀλωάς. ἄδος. Ceres, quòd præsit arĕis.

Ἀλώβητος. ου. ὁ. ἡ. illæsus.

Ἅλωθι. capiaris, tenearis, damneris. Imperatiuus ab ἁλίσκω, quemadmodum γνῶθι à γινώσκω.

Ἀλωΐς. ίδος. ἡ. idem quod ἀλωάς.

Ἀλωκοώς, ἡ ἀνωλωκώς. damnatus. Ab ἁλίσκω

Ἁλῶμι. capio, præhendo.

Ἀλών. ῶνος. ἡ. area.

Ἁλῶναι. captum esse, captũ iri, capi, damnari, detineri, mori, perire.

Ἀλώνητοι, quasi sale empti dicebantur mancipia, quæ à Barbaris gentibus, & peculiariter Thraciæ populis, sale mercatoribus diuendebantur, quæ inde etiam πρὸς ἁλὸς ἠγορασμένα dicebantur, id est, sale coëmpta cõparatá ue. Composita dictione ab ἅλς, quod salem notat, & ὠνέομαι quod ualet emo. Vnde ἀλώνητα δηλάρια Eustachius intelligit εὐωνα, id est, uili empta.

Ἀλωνία. ας. ἡ. area ἀλών.

Ἀλωνίζω. in mari uersor.

Ἀλωπεκάω. decipio.

Ἀλωπεκή. ῆς. ἡ. pellis uulpina.

Ἀλωπεκία. insulæ nomen Straboni libro decimo.

Ἀλωπεκίαι. αἱ. alopeciæ, defluuia capillorum.

Ἀλωπεκίασις. ιος. ἡ. idem.

Ἀλωπεκίζω. μ. ίσω. ίκα. uulpinor. uertitur Varroni, seduco. Aristoph. uespis: ὐκ ἔστιν ἀλωπεκίζειν, οὐδ' ἀμφοτέροις γίγνεσθαι φίλον.

Ἀλωπεκίς. ίδος. ἡ. catulus uulpis, & canis è uulpe & cane progenitus.

Ἀλωπεκόννησος. ὁ. insulæ nomen, & Hellespontiæ Cherronesi ciuitas, inde ex oraculo adepta nomẽ, ut ibi Athenienses ciuitatem conderent, ubi uulpium catulos comperissent.

Ἀλωπέκουρος. cauda uulpina.

Ἀλώπηξ. εκος. ἡ. uulpes.

Ἀλωπός. astutus, ἀλωπεκώδης.

Ἅλως. ω. ἡ. area.

Ἁλώσεται. capietur.

Ἅλωσις. ιος. ἡ. captiuitas, expugnatio: quo Suetonius & Petronius Arbiter, Cicero quoq; ad Atticum, apud Latinos utuntur.

Ἁλώσιμος. ου. ὁ. ἡ

Ἁλωτός. ὁ. comprehensibilis, lubricus, qui facile falli inducíq; potest, captiuus.

Ἀλώφυτοι ἀγῶνες. assidua prælia.

Ἀλώφυτον. ὁ. locus uitibus & arboribus cõsitus.

Ἅμα. simul. Differt tamẽ ab ὁμοῦ. Nam ἅμα aduerbium temporis est, ὁμοῦ uerò loci. Vnde dicimus σόλων ἅμα ἐγένετο Ἀναχάρσιδι τῷ σκύθῃ: Solon eodẽ quo Anacharsis tempore natus est, id est, κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, quo loco ὁμοῦ ineptè dixeris, quum Solon Athenis, Anacharsis uero in Scythia sit prognatus. Author Ammon. Datiuo iungitur, ἅμα τῇ μητρὶ, unà cum matre: ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, prima luce: ἅμα τῷ ἦρι, ineunte uere. Vel sine casu: Lucian. ἅματε οὖν ἐπιτήδειος ἐδόκει ἡμέρα τέχνης ἐναρχεσθαι, Simulq; auspicandæ artis dies accommoda uidebatur. Idem in Gallo: ἡ ἅμα λέγων εἰσῆει χεῖρας ὀρέγων αὐτῷ, simulatq; dixerat, ingrediebatur manus illi porrigens. ἅμα δὲ καὶ, adhæc præterea. ἅμα μὲν, ἁμαδὲ, tum, tum.

Ἅμα. ατος. τὸ. copula.

Ἀμαθαίνω. sum indoctus.

Ἀμαθεῖ. indoctè.

Ἀμαθίστερον. indoctius, rudius.

Ἀμαθής. ίος. ὁ. ἡ. indoctus, rudis, insipiens Theod. Ἀμαθὴς πρὸς ἀργύρων. auidissimus pecuniæ Plutarch.

Ἀμαθία. ας. ἡ. ruditas, insolentia.

Ἀμαθόεις. όεντος. ὁ. arenosus.

Ἄμαθος. ου. ἡ. puluis campi, ἡ ἐν πεδίῳ κόνις. Nam quę propè mare est ψάμαθος dicitur. authore Ammonio. arena.

Ἀμαθύνω. redigo in puluerem, uel cinerem.

Ἀμαθώδης. εος. ὁ. ἡ. arenosus.

Ἀμαία. ας. ἡ. apud Trœzenios Ceres appellabatur.

Ἀμαιμάκητος. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, indomitus, immensus.

Ἁμάλας. ordei manipulos per se solos nuncupari, congestos autem ex alijs compluribus οὔλους & ἰούλους, author est Samus Delius in libro de Pæanibus. Cœlius.

Ἀμαλαυρίω. marcesco, putrefio, corrumpor.

Ἀμαλδύω. καὶ

Ἀμαλδύνω. demolior.

Ἀμαλθεία. ας. capra quæ Iouem lactauit. Dicitur à Græcis, αἰξ οὐρανία. cuius etiam curam gerebant Nymphæ duæ Cretenses, Adrastea & Ida Melissei filiæ, quæ etiam nutrices Iouis sunt appellatæ.

Ἀμαλθεῖον. ου. τὸ. amaltheum: pro bibliotheca, Cicero

ca, Cicero ad Atticum.

Ἀμαλθεύω. multiplico, dico, nutrio.

Ἄμαλλα. ης. ἡ. manipulus.

Ἀμαλλάπτω. destruo, depopulor.

Ἀμαλλεύειν. colligare.

Ἀμαλλοδετήρ. ῆρος. ὁ. qui colligit, & ligat manipulos.

Ἀμαλός. tener, infirmus.

Ἀμάμυξις. ἡ. genus uuæ, arbusta.

Ἀμανίτης. ου. ὁ. communiter fungum hoc nomine uocant Græci. Paulus fungi speciem accipit, cum ait, βωλίται ἀβλαβέστεροι καὶ ἄπιοι καλῶς ἐψηθέντων. οἱ δὲ ἀμανῖται δευτέρας εἰσὶ τάξεως.

Ἀμανόεθις. ad montis Amani similitudinẽ.

Ἄμαξα. ης. ἡ. plaustrum, & pro septentrione ponitur. Vide Gellium lib. ij. cap. xxi.

Ἀμαξενόμβιος. ου. ὁ. plaustris inhabilis.

Ἀμαξεύς. έως. ὁ. subiugatus.

Ἀμαξεύω. μ. ευσω. ω. ευκα. res rusticas ueho. Arria. lib. ij. de gestis Alexan.

Ἀμαξηδώνια. τὰ. clauiculi qui in plaustro rotam exire prohibent, quæ & ἐνήλατα uocantur.

Ἀμαξήλατον. uia per quam plaustra trahuntur, uia uehicularis, id est, idonea ad currum ducendum, plaustralis, curulis. Dicitur etiam ἀμάξιτον & λεωφόρος: In ijs ὁδὸς subauditur.

Ἀμαξία. ἡ. uia qua plaustra trahuntur.

Ἀμαξιαῖος. ὁ. plaustralis, amplus, magnificus, grauis ut pondus unius plaustri: unde ἀμαξιαῖα ῥήματα, quasi dicas, sesquipedalia uerba.

Ἄμαξις. ίδος. ἡ. genus placentæ. Aristopha. nebul. τούτῳ πριάμην σοι θυσίοις ἀμαξίδα.

Ἀμαξιτός. locus per quem transit currus.

Ἀμαξόβιος. ου. ὁ. qui plaustris ædium uice utitur, ut Scythæ. ἀμαξόβιται etiam dicuntur.

Ἀμαξοκυλισαὶ, qui sint uide Plutarch. in Problematibus.

Ἀμαξοποιοί. οἱ. qui currus faciunt.

Ἀμαξόποδες. arbusculæ in quibus uersantur rotarum axes concluſi laminis ferrẽis. Vitruuius libro decimo.

Ἀμαξουργός. οῦ. ὁ. faber plaustrorum, carpentarius.

Ἄμαρ. τὸ. uas in quo coria aptantur.

Ἆμαρ. dies, pro ἦμαρ.

Ἀμάρα. ἡ. cloaca, meatus subterraneus, sulcus, aquæductus per quem aqua fluit.

Ἀμάρακος. amaracus.

Ἀμάραντος. ου. ὁ. ἡ. immarcessibilis, & amarantus flos: Sic dictus quòd nunquam marcescat. Ab α & μαραίνομαι, siccor, tabefio.

Ἀμαρίω. sequor, credo, pecco.

Ἁμαρτάνω. μ. ἁμαρτήσω. ω. ἥμάρτηκα. τὸ πλημμελῶ, pecco, erro. Vide ἀδικέω. ἀόρ. secundus ἥμαρτον, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω. ῶ. quod est sequor, despero.

Ἁμαρτάς. άδος. ἡ. peccatum.

Ἁμαρτῇ, ἢ Ἀμαρτῆθεν. simul pendenter.

Ἁμάρτημα. τος. τὸ. peccatum, uitium. Quod nos (inquit Erasmus) errorem uocamus, Græci uocant ἁμάρτημα, quod ferè per imprudentiam cõmittitur. Nec semper apud Latinos error in uicio est, nec apud Græcos ἁμάρτημα.

Ἁμαρτικός. οῦ. ὁ. ὁ μὴ κατορθωτικὸς, ὁ ἀποτευκτικὸς, προσπταίειν εἰωθώς. offendiculis incurrere solitus, offensator apud Quintilianum, qui errat, qui perperam aliquid agit ac minus rectè.

Ἁμάρπτος. ου. ὁ. peccans.

Ἁμαρτία. ας. ἡ. peccatum. D. Hieronymus alicubi grauius esse putat quàm παράπτωμα. Sed D. Paulus his duobus uocabulis promiscuè citraq; differentiã utitur, ut annotat Erasmus Roterodamus in epistolã Pauli ad Romanos capite v.

Ἀμαρτυρος. οῦ. ὁ. expers testium seu testimonij.

Ἁμαρτωλός. οῦ. ὁ. ἡ. peccator, peccatrix.

Ἀμαρυγή. uisus, uisus radij.

Ἀμάρυγμα. τος. τὸ. splendor, simulachrum.

Ἀμαρυλλίς. ίδος. ἡ. Amaryllis.

Ἀμαρύσσω. μ. ξω. ω. χα. luceo.

Ἄμας. per syncopen pro ἡμετέρας, nostras.

Ἀμᾶσθαι. metere.

Ἀμασιγωτος. ου. ὁ. inflagellatus.

Ἀμασυκάδες. ὰι. pyra quæ cum ficis nascuntur.

Ἀματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. misceo.

Ἁματροχία. ας. ἡ. orbita, ὁμοδρομία.

Ἀμάτωρ. ὁ. ἡ. qui matre caret.

Ἀμαυροχία. ας. ἡ. obscuritas.

Ἀμαυρός. οῦ. obscurus, subobscurus, fuliginosus, languidus.

Ἀμαυρόω. σκοτίζω, ἀφανίζω, fusco, obscuro, ad nihilum redigo.

Ἀμάυρωσις. ιος. ἡ. obfuscatio, hebetudo, oculi affectio, qua neruus uisiuus obturatur in columi pupilla. Hoc sanè uidendi impedimentum citra dolorem aliquem uenit.

Eiusdē fermè significationis est ἀμβλυώπια.

Ἀμαυρώτερον. hebetius, obtusius.

Ἀμαχεί. καὶ

Ἀμαχητί. sine pugna.

Ἄμαχος. ὁ. ἡ. inexpugnabilis, inuictus, imbellis, non pugnax, non rixosus, impossibilis.

Ἀμάω. μ. σω. ῶ. κα. ἠ ἀμάομαι. τὸ θερίζω, meto, frumentor. Accipitur pro καρποῦσθαι, id est, frui & fructum capere, & ueluti messem facere. Plutarch. ἀντὶ ταύτης, ἔφη, διαίτης τῶν ἐλευθερίαν ἀμώμεθα. Significat etiam συνάγω accumulo, congrego.

A M B.

Ἀμβαδίως. citra curam, improuidè.

Ἀμβάλλομαι. pro ἀναβάλλομαι.

Ἄμβασις. ἡ. ascensio.

Ἄμβατα. τὰ. gradus.

Ἀμβάτης. ου. ὁ. ascensor.

Ἄμβατος. ου. ὁ. ἡ. peruius, pro ἀνάβατος: & ubi commodius quid expugnari potest. Iliad. ζ'. ἔνθα μάλιστα ἄμβατός ἐστι πόλις.

Ἀμβλεώς. ου. ὁ. obtusus.

Ἀμβλήδην. altè, μεγάλως.

Ἀμβλισκάνω. abortior.

Ἀμβλίσκω. καὶ

Ἀμβλόω (utrunque enim dicitur, ut ἀναλόω & ἀναλίσκω) significat ὠμοτοκῶ, id est, abortū pario, abortiri facio, extinguo fœtum. Dicitur etiam idem ἐξαμβλοῦν. Accipitur item ἀντὶ τοῦ ἀμβλύνω καὶ ἀμβλυώπουν ποιεῖν, obtusum, caligantem, cæcutientem reddo, τυφλῶ. Vide Cōmentaria Guliel. Budæi, in quibus authorum exempla in medium adducuntur.

Ἀμβλύ. τὸ. imbecille, hebes.

Ἀμβλυγώνιος. ου. ὁ. ἡ. obtuso angulo.

Ἀμβλυντικός. οῦ. ὁ. hebetans.

Ἀμβλύνω. hebeto, obtundo, tardo, impetum frango, & retundo. accusatiuo iungitur.

Ἀμβλυοπῶ. μ. ώσω. obtusè uideo.

Ἀμβλύς. ύος. ὁ. obtusus, grauis, debilis.

Ἀμβλύσκω. μ. ξω. χ. χα. obtundo.

Ἀμβλύτερος. ου. ὁ. ἀθυμότερος, abiectiori animo homo. Item obtusior, hebetior, tardior, pigrior: ὀκνηρότερος.

Ἄμβλυτος. ὁ. obtusus.

Ἀμβλυωπέστερον. obtusius.

Ἀμβλυωπία. ας. ἡ. hebetudo uisus ex latente ueniens causa. Vide ἀμαύρωσις.

Ἀμβλυωπός. οῦ. ὁ hallucinans, hebes. Dicitur quoq; Ἀμβλυωπής.

Ἀμβλυωπῶ. μ. ώσω. obtusè uideo. Sed in uerbo ἀμβλυώπω magis in usu est.

Ἀμβλυώπημα. τὸ. obtusitas.

Ἀμβλυώπησις. cæcutio, παρὰ τὸ ἀμβλεῖς ἔχειν τοὺς ὄνυξ, quòd is qui hoc laborat uitio, oculos habeat obtusos.

Ἀμβλωθρίδια. abortus, pueri abortiui.

Ἀμβλωθρίδιον. ου. τὸ. idem quod ἄμβλωσις, & pharmacum quod abortiuum facit.

Ἀμβλών. ῶνος. χαλβάνη, galbanum.

Ἀμβλώπη. ης. ἡ. cæcitas.

Ἄμβλωσις, ἡ ἄμβλωμα. apud Theophrastum morbus est, id est, excæcatio oculorum in uitibus. Dicitur etiam ὅτι γυναικῶν ἀμβλισκουσῶν, id est, de mulieribus abortum patientibus. Abortio, abortus.

Ἄμβολα. τὰ. medium antennæ.

Ἀμβολαδόν. exaggeratim.

Ἀμβολάς. άδος. ἡ. exaggeratio, erectio.

Ἀμβολίεργος. ου. dilator operum.

Ἀμβροσία. ambrosia herba, quam alij botryn, alij artemisiam uocant, teste Dioscoride. Poëtæ fabulantur ἀμβροσίαν appellari cibum deorum, quemadmodum νέκταρ potum. Vnde illud apud Martialem:

Iuppiter ambrosia satur est, & nectare uiuit.

Hinc etiam dictam aiunt, ab α στερητικόν, & βροτὸς mortalis, interposito μ uocalitatis gratia: uel quòd mortales eam nō edant, uel quòd qui eam comederint immortales euadant. Est item noctis epithetō, quasi solitaria, quoniam noctu omnia silent, & homines rari prodeūt. Sed & hoc nomine Dionysij festum apud Iones appellatur.

Ἀμβρόσιος. ου. ὁ. diuinus, immortalis, dulcis, θαυμασὸς, ἀκήρατος.

Ἄμβροτος. ου. ὁ. ἡ. immortalis, ἄφθαρτος, θεῖος.

Ἀμβρότω. erro.

Ἄμβων. locus æditus, ascensus, orificium mollæ, montis cacumen.

Ἀμβώσαντες. reclamantes, Herod. Thal. οἱ δὲ ἀμβώσαντες μέγα εὐφημεῖν.

A M E.

Ἀμείλαρτος. ου. ὁ. ἡ. magnus, ἀφθόνητος.

Ἀμίθοδος. à uia ratione & docendi discendiq; abhorrens, quasi auius.

Ἀμίθυσα. τὰ. remedia quæ aduersus ebrietatem adhibentur.

Ἀμίθυσος, lapis, inde dictus quòd ebrietati obsistat, quod tamen Plinius non credit.

Ἀμείβοντες. trabes ex utroque muro inuicem oppositæ, quibus superiora ædificia sustinentur.

Ἀμείβω, καὶ ἀμείβομαι. μ. ψομαι. retribuo, rependo, remunero, refero: ad inuicem respondeo: do, dono. Herodianus: δώροις τε αὐτοὺς μεγαλοπρεπῶς ἠμείβετο. transeo, ambulo: permuto, alterno. Plin. Aliæ fœminas tantum generant, aut mares, plærunq; alternant, id est, ἀμείβουσι. Datiuo & accusatiuo iungitur.

Ἀμειδής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀμείδητος. ον. tristis.

Ἀμείλικτος. καὶ

Ἀμείλιχος. ϗ. ὁ. ἡ. implacabilis, immitis, amarus, difficilis, ἀπάνθρωπος.

Ἀμεινίας. nomen proprium.

Ἄμεινον. ονος. melius, magis, nomẽ & aduer.

Ἀμεινῶ. exolefacio.

Ἀμείνων. ονος. ὁ. ἡ. melior.

Ἀμείρω. priuo aliquem portione. accusatiuo iungitur.

Ἀμείωτος. ον. ὁ. ἡ. integer.

Ἀμέλγομαι. elicio: neq; solum de lacte dicitur, sed etiam de cruore & de alijs.

Ἀμέλγω. μ. ξω. ϖ. χα. mulgeo. Proprie est immaturos fructus decerpo. Aristoph. Equitib. ἀμέλγειν τῶν ξένων τ' ἀρτίμους πρώτους ὤν.

Ἀμέλει. denique, profectò, certè, scilicet, uidelicet, nimirum, prorsus, atqui, itaq;, etenim, ἐπαδή, uerbi gratia.

Ἀμέλεια. ας. ἡ. negligentia.

Ἀμελεῖς. οἱ. inertes.

Ἀμελεῖσί. aduerb. celeriter, χωρὶς βραδυτῆτος.

Ἀμελετηρός. ὁ. inexercitatus.

Ἀμελετησία. ας. ἡ. ignauia.

Ἀμελέτητος. ου. ὁ. securus, ociosus, inexercitatus.

Ἀμελετήτως. ocioſe, pigrè.

Ἀμελέω. μ. ήσω. π. κα. negligo, omitto, sine cura sum & sollicitudine, nihil pensi habeo, aspernor. actiuum, genitiuo iungitur.

Ἀμελής. ἐος. ὁ. ἡ. negligens.

Ἀμελησία. ας. ἡ. securitas.

Ἀμελητέος. ϗ. ὁ. negligendus.

Ἀμελητί. negligenter, contentim, promptè, citò.

Ἀμελία. ας. ἡ. discrepantia.

Ἀμέλλητος. ϗ. ὁ. non futurus.

Ἀμελῶς. negligenter, contentim, oscitanter, securè.

Ἄμεμπτος. ου. ὁ. sine delectu, inuituperabilis, irreprehensibilis, inculpatus, de quo queri non possis.

Ἀμέμπτως. irreprehensibiliter, sine querela.

Ἀμένηνα. τῶ. debilia, & quæ citò uelut fumus euanescunt.

Ἀμενηνός. οῦ. ὁ. ἡ. debilis, euanidus.

Ἀμενηνόω. μ. σω. ϖ. κα. debilito, diminuo.

Ἀμερβές. ἐος. τὸ. nox intempestiua quasi ἀμορφνές.

Ἀμέργειν. premere, terere, propriè de olea.

Ἀμέρδω. offusco, priuo portione aliquem.

Ἀμερῆ. τὰ. impartilia.

Ἀμεριμνία. ας. ἡ. securitas, tranquillitas, requies, indolentia.

Ἀμέριμνος. ου. ὁ. ἡ. securus, tranquillus, sine cura & sollicitudine, plus est quàm ἀκίνδυνος.

Ἀμέρισος. ϗ. ὁ. ἡ. indiuisus.

Ἀμερμερέι. aduerb. citra sollicitudinem.

Ἄμεσος. ου. ὁ. ἡ. medio carens.

Ἀμέσως. sine medio.

Ἀμεταβατος. ϗ. ὁ. ἡ. intransitiuus.

Ἀμεταβλήτως. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀμετάβλητος. ου. ὁ. immutabilis. Hinc φωνὴ ἀμετάβλητος, id est μονότροπα, quæ semper eadem, ut aues, nescientes aliud fingere quàm suum χαῖρε psittacus.

Ἀμετάβολος. ου. idem.

Ἀμεταδοτος. ϗ. ὁ. ἡ. auarus, tenax.

Ἀμετάθετος. ου. ὁ. ἡ. intransmutabilis, firmus.

Ἀμετακίνητος. ϗ. ὁ. immobilis, immutabilis, qui non facile quouis abduci potest.

Ἀμεταμέλητος. ϗ. ὁ. ἡ. quem non pœnitet.

Ἀμετανόητος. ου. ὁ. idem.

Ἀμετάπεισον. τὸ. nulla persuasione traducibile.

Ἀμετάπεισος. ου. ὁ. ἡ. cuius sententia immutabilis, qui à sententia dimoueri non potest.

Ἀμεταποίητος. ου. ὁ. ἡ. intransmutabilis.

Ἀμετάπτωτος. ϗ. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀμετάσατος. ου. ὁ. immutabilis, immotus robore corporis.

Ἀμεταστρεπτί. immutabiliter. δίχα τοῦ μεταστραφῆναι. Hesych.

Ἀμεταστρεπτί. ἀμελητὶ, ταχέως. irreuersim, ita ut te minime cõuertas, ne respiciens quidem: ut Loth in ueteri instrumento iubetur è Sodomis fugere ἀμεταστρεπτί. Vtitur Plato libro ix. de legibus: τὰς δὲ τῶν ἡμῶν συνεσίας φεῦγε ἀμεταστρεπτί.

Ἀμετάστροφος. ου. ὁ. ἡ. impermutabilis, intransmutabilis.

Ἀμέτοχος. ου. ὁ. expers.

Ἀμέτρητος. ου. ὁ. immensus.

Ἀμιτρί. sine mensura.

Ἀμιτρία. ας. ἡ. immodestia.

Ἀμιτροβαθής. ἐος. ὁ. ἡ. immense profundus.

Ἀμιτροεπής. ἐος. ὁ. ἡ. immodestus, immodicus, uanus uerbis, sine iudicio loquens, sine delectu & modo multa effutiens, loquuleus, loquax. Homerus Iliados β. Thersiten præter omne decorum principibus uiris obstrepentem ἀμετροεπῆ uocat. Nam μέτρον modus dicitur & mensura, porrò α priuat & ἔπος uerbum notat.

Ἄμετρος. ου. ὁ. ἡ. immensus, immodestus.

ἄμετρος ὀργήν. iræ intemperans.

Ἀμέτρως. immoderatè.

A M H.

Ἀμη. ης. ἡ. falx messoria, sarculum. Item instrumentum fossorium, quod Galli lingua uernacula luchetum uocant, quo fossores aggerarij utuntur. Apud Plinium in epistola ad Traianum, legitur hama aspiratum. Nullus (inquit) in publico sipo, nulla hama: quod aliud instrumentum significare uidetur Budæo.

Ἀμηχεπή. aliquo modo.

Ἀμηχέπως. idem.

Ἀμήν. amen, fiat. Hebraicum.

Ἀμήρυτον. imperfectum.

Ἀμήρυτος. ὁ. infinitus, continuus.

Ἄμης. ητος. εἶδος πλακοῦντος γαλακτώδους, placentæ genus lacteæ, apud Aristoph. Pluto. ἀμητάτε προσέπεμψε.

Ἀμητήρ. ῆρος. ὁ. messor.

Ἄμητος. ᾳ. ὁ. προπαροξυτόνως significat messem, id est, frugem ipsam. Item illaboratus, infectus, ab ἀμάω. Ἀμητὸς uero οὖ. ὀξυτόνως ὅτι ὁ καιρὸς τῷ θερισμοῦ, tempus ipsum messis.

Ἀμήτωρ. ορος. ὁ. matre carens. Ἀμάτωρ.

Ἀμηχανέω. μ. ήσω. ω. ηκα. recuso, inops mentis sum, perplexus hæsito.

Ἀμηχανής. ἐος. ὁ. ἡ. stupefactus.

Ἀμηχανία. ας. ἡ. consilij & mentis inopia, desperatio, summã rerum penuriam transtulit Erasmus apud Lucianũ in Cronosolo.

Ἀμήχανος. ὁ. ἡ. sine auxilio, callidus, inopinabilis, immensus, sine remedio, perplexus, difficilis, impossibilis, sine pugna, ἄπορος.

Ἀμηχανοῦντων. οἱ. ignorantes, consilij inopes, dubitantes.

Ἀμηχάνως ἔχω. nequeo.

A M M.

Ἄμμα. ατος. τὸ. copula, uinculũ, funis, amentum. Ab ἅπτομαι.

Ἀμματίζω. plecto, ligo.

Ἄμμες. nos, nobis, nostrum.

Ἄμμι. nos. accusatiuè & nominatiuè lingua Aeolica.

Ἄμμιγα. simul.

Ἄμμι, καὶ

Ἄμμιν. nobis, pro ἡμῖν doricè.

Ἄμμι δέ. nobis autem.

Ἄμμιον. ου. τὸ. minium.

Ἄμμιος. ου. ὁ. repletus.

Ἀμμοβάτης. serpentis species, alio nomine dipsas.

Ἄμμοιρον. imparticipans.

Ἄμμος. ᾳ. ὁ. sabulum. aliàs ἡ. arena.

Ἀμμώδης. εος. ὁ. ἡ. arenosus.

Ἄμμων. celeberrimum erat Libycis numen, cui de pastoris nomine, à quo illi primo erectum symulachrum est, appellationem factam, in Missenanis rebus author est Pausanias.

Ἀμμωνιάκον. succus est ferulæ herbæ.

A M I.

Ἀμία. ας. ἡ. amia, piscis genus.

Ἀμίαντος. ᾳ. ὁ. ἡ. impollutus, defecatus. Ἀμίαντος λίθος, Amiantos lapillus. Dioscor.

Ἀμιέλαιος. ἡ. syluestris olea.

Ἀμιγής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ

Ἄμικτος. ου. ὁ. ἡ. immixtus. Plutarch. συμπάσια ἄφιλα καὶ ἀμικτα uocat, id est, citra amicitiam & communionem: in quibus plures æquo accumbunt.

Ἀμίλικτος. durus.

Ἄμιλλα. ης. ἡ. certamen.

Ἀμιλλάομαι. certo, φιλονεικοῦμαι, ἀγωνίζομαι. dativo iungitur, aut accusat. mediante πρός. Lucian. in Satur. πρὸς ἀλλήλους ἀμιλλώμενοι, aduersum sese mutuò pugnantes.

Ἀμιλλάω. contendo, celeriter scribo: ἐρίζω καὶ εἰς τάχος γράφω.

Ἀμίλλημα. ατος. τὸ. certamen.

Ἀμιλλητήριον. ου. τὸ. locus in quo decertatur.

Ἀμιλλητήριος. ᾳ. ὁ. certatiuus.

Ἀμιλλότερος. ᾳ. magis litigiosus.

Ἀμίλλω. certo.

Ἀμιμητόβιος. ᾳ. ὁ. uita inimitabilis.

Ἀμίμητος. ᾳ. ὁ. inimitatus, inimitabilis.

Ἀμίνω. adiuuo. Actiuum, datiuo iungitur.

Ἀμιξία. ας. ἡ. inhospitalitas, inconuersatio, fuga consuetudinis, qualem graphicè depinxit Lucianus Timonẽ illum μισάνθρωπον cognominatum: propterea quòd uniuersum

sum genus humanum exosum haberet, cuius sunt illa uerborum fulmina: πάντας γὲ ἅμα καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους μισῶ. Et rursum: Εὐδαιμονίσατός ἐιμι μηδενός μοι πλησιάζοντος.

Ἄμιπποι. οἱ. equi desultorij, & pedites equitibus adiuncti: δύο ἵπποι συνεζευγμένοι, Hesyc. οἱ σὺν ἵπποις στρατευόμενοι, Suidas.

Ἀμίς. ίδος. ἡ. matula, scaphium.

Ἀμισθί. sine mercede, gratis. aduerbium.

Ἄμισθος. ϐ. ὁ. ἡ. stipendio carens.

Ἄμισος διδάσκαλος. gratuitus magister ac sine mineruali.

Ἀμιτρέω. numero.

Ἀμιτροχίτων. ωνος. ὁ. habens uestem non cinctam zona, discinctus apud Homerum. Conflata dictio est, ab α, quod priuat, & μίτρα zona, & χίτων uestis.

Α Μ Ν.

Ἀμνάς. άδος. ἡ. agna.

Ἀμνάμονες, οἱ Ἄμναμοι. nepotes, ἀπόγονοι, poëticum est.

Ἀμνημονεῖν. obliuisci, immemorē esse. Cum genitiuo uel accusatiuo.

Ἀμνήμονες. οἱ. Hoc nomine uocati sunt in Cnido sexaginta delecti ex optimatibus: uel ἐπίσκοποι, ad quos de maximis rebus referebant. Sic appellati διὰ τὸ ἀνυπεύθυνον quòd in iudicium non uocarentur, aut certe uelut πολυμνήμονες, id est, memorosi.

Ἀμνημόνευτοι. senatores præteriti à Censoribus, è senatu moti, ἀποδεδοκισμένοι. Budæ. non commemorati.

Ἀμνημονής. ἐος. ὁ. ἡ. immemor.

Ἀμνησικακία. ας. ἡ. obliuio malorum.

Ἀμνήστευτος γυνή. ἡ. pellex apud Euripedem in Phœnice.

Ἀμνησίω. μ. ήσω. τ. κα. obliuiscor.

Ἀμνηστία. ας. ἡ. obliuio iniuriarum, præteritorum in perpetuum obliuio, quasi lex obliuionis. Vtitur hac dictione apud Latinos Flauius Vopiscus in Aureliano: Amnestia (inquit) etiam sub eo delictorum publicorum decreta est, de exemplo Atheniensium. Herodianus libro tertio ἀντὶ τῆς μνησικακίας utitur: πάντας ἤγαγε δοὺς ἀμνηστίαν, de militibus loquitur, quibus condonabat Seuerus, quòd ad Barbaros transfugerāt. Politian. impunitatem transtulit.

Ἄμνιον. ϐ. τὸ. interior membrana appellatur ab Empedocle, qua fœtus in utero inclusus obtegitur, à mollitie agnorū deducto nomine: exterior uerò χωρίον, authore Pollucе, quanquam alij diuersum tradant. Vide Volateranum.

Ἀμνίον. ου. τὸ. muscus, pro μνίον, addita litera, sicut ἄσαχυς pro σάχυς.

Ἀμνοκῶμ. ὁ. morosus, stultus, προβατώδης. Aristophan. equitibus: μὴ σκοπεῖς γε τῶν πολιτῶμ ὅσις ὅστιν ἀμνοκῶμ πλούσιος μὴ μὰ πονηρός.

Ἀμνός. οῦ. ὁ. agnus.

Α Μ Ο.

Ἀμογητί. sine labore.

Ἀμόθεν. ex aliquo loco.

Ἀμοιβαδίς. καὶ

Ἀμοιβαδόν. uicissim, successiuè, ἐφεξῆς.

Ἀμοιβαῖος. ϐ. ὁ. mutuus, uicissitudinarius. Est item hoc nomine carminis genus, in quo qui canunt, utuntur æquali numero uersuū: & ita se habet responsio, ut aut maius, aut contrarium aliquid dicat. Sic dictum à uicissitudinaria responsione, hoc est, ἀπὸ τῦ ἀμοίβεσθαι.

Ἀμοιβή. ῆς. ἡ. retributio, pœna, responsio, gratiarum actio: remuneratio, aut compensatio apud Homerum Odyss. ά. uicissitudo, mutatio. Est quasi dicas talio: siquidem anceps est apud Archilochum & Euripidem in Oreste.

Ἀμοιγέπη. in aliquem locum, secundū unam figuram.

Ἀμοιρεῖν. expertem esse, carere. genitiuo iungitur.

Ἄμοιρος. carens parte.

Ἄμοιος. ου. ὁ. malus.

Ἀμολγής. ἐος. ὁ. mulctra.

Ἀμολγός. ὁ. tempus mulgendi, & pro uespera ponitur, quia tunc mulgentur pecora. Inuenitur & pro noctis medio, apud Homerum Iliad. χ. πολλοῖσι μετ' ἄσασι νυκτὸς ἀμολγῷ: Quod liquida nocte uertit Vergil.

Ἀμόλυντος. ϐ. ὁ. ἡ. impollutus.

Ἀμορβεύων, ἀκολουθῶν, ἀπαλλαπόμενος.

Ἀμοργεύς. έως. ἡ. qui oleas terit, & amurcam exprimit.

Ἀμόργη. ἡ. fex olei aut uini, amurca.

Ἀμοργίς. ίδος. ἡ. lini species byssо non dissimilis, unde ἀμόργινα uestimenta, pro preciosis & splendidis, multæq; impensæ: quorū meminit contra Timarchum Aeschines, & in Lysistrate Aristophanes.

Ἀμοργίτης. ϐ. ὁ. placenta, simila frixa oleo.

Ἄμοργμα. τὸ. condimentū, ἄρτυμα, σύλλεγμα.

Ἀμορία. ας. ἡ. conterminatio.

Ἄμορος. ʒ. ὁ. expers, infelix.

Ἄμορφος. ʒ. ὁ. ἡ. informis.

Ἀμορφώτατος. deformissimus.

Ἀμός. οῦ. ὁ. aliquis, & Dorice pro ἡμέτερος.

Ἄμοτος. ου. ὁ. insatiabilis, insedabilis, inultus Iliad. ϛ'.

Ἄμουσα. ης. ἡ. nõ cantans auis: Basil. in Hex.

Ἀμουσία. ας. ἡ. inscitia, literarum odium apud Plutarchum.

Ἀμούσιον (inquit Cœlius) comperio dici uentis excogitatum organum.

Ἀμυσολογία. ἡ. ineruditæ & intempestiuæ fabulæ, sermo intempestiuus, & nihil ad rem pertinens apud Athenæum.

Ἄμουσος. ʒ. ὁ. ἡ. inelegans, inconcinnus, indoctus, à Musis alienus, incultus, insuauis. Antiquitus enim nihil eruditum habebatur sine musica. Vnde apud Comicos qui se literas didicisse negant, aiunt se non didicisse musicam. Vide Chiliad. Erasmi.

Ἀμούσως. ineleganter.

Ἀμοχθεί. aduerb. citra laborem.

Ἄμοχθος. ʒ. ὁ. ἡ. labore carens.

A M Π.

Ἀμπαυστήριος, pro ἀναπαυστήριος. sedes in qua quiescitur apud Herodotum primo.

Ἀμπαύω, pro ἀναπαύω.

Ἀμπαλίνωρος. ʒ. ὁ. ἡ. eadem uia rediens.

Ἄμπαλος. ʒ. ὁ. ἡ. δευτέρου κλῆρος.

Ἀμπέδιον pro ἀνὰ πεδίον, per campum.

Ἄμπειρος. ʒ. ὁ. expertus.

Ἀμπελινός. οῦ. ὁ. uineus ut apud Herodotum in Euterp. οἶνος ἀμπελινὸς ἀναισκμοῦται πλέον ἐν τῇ ἑορτῇ ταύτῃ: Fortè quia è frugibus quo que uinum confici cœptum.

Ἀμπελόεις. εντος. ὁ. uitibus plenus.

Ἄμπελος. ου. ἡ. uitis, uinea: quasi ἔμπηλος. Nam πῆλος uinum significat. Vnde ἄμπελος ἀγρία, labrusca est, & herba eodem nomine diuersa à labrusca.

Ἀμπελολευκή. ῆς. ἡ. alba uitis: sic dicta uel à qualitate coloris, uel quòd eius radix contrita & corpori infricata, teneriorem & candidiorem reddat cutem.

Ἀμπελόπρασον. ampelopraſum, quasi porrũ inter uiteis nascens.

Ἀμπελουργεῖν est uiteis putare, & sarmenta expurgare, quę uitem onerant, id est, τὰ ἐμποδίζοντα τοὺς καρποὺς ἀφαίρειν.

Ἀμπελουργίαν, & κλάσιν Theophrastus aliquando pro eodem accipit: aliquãdo item ἀμπελουργίαν & τομήν. Vide Commenta ria Gulielmi Budæi.

Ἀμπελουργική. ῆς. ἡ. ars uitium colendarum.

Ἀμπελουργοῦντων. οἱ. uinitores.

Ἀμπελεών. ῶνος. ὁ. ἡ

Ἀμπελών. ῶνος. ἡ. uinea.

Ἀμπεπαλών. όντος. ὁ. uibrans, à πάλλω, ut ἡ ἐκ ἀμπεπαλὼν τροίηιδο λιχόσκιον ἔγχος.

Ἀμπερέως. utrinq; per medium.

Ἀμπεχόνη. ης. ἡ. indumentum, toga.

Ἀμπεχόνιον. τὸ. togula.

Ἀμπέχομαι. καὶ

Ἀμπίσχομαι. induo, circundo, includo. Alterum ab ἔχω, alterum ab ἴσχω. Lucia. ἐῶντα μὴν τοιαύτῳ ἀμπεχόμενος (scilicet ἐσκ) θέαν ἑαυτῷ ἑαυτῆς.

Ἀμπλακέω. pecco, erro.

Ἀμπλάκημα. ατος. τὸ. peccatum: inde dictum uolunt quòd inuoluat homines.

Ἀμπλακία. ας. ἡ. error, delictum.

Ἀμπνεῖον. τὸ. uas ad exeipiendum sanguinem.

Ἄμπνυμαι. respiro. Odyss. ω. αὐτὰρ ἐπὴ ἐ' ἄμπνυτο μὴ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη.

Ἀμπρεύω. priores occupo, traho.

Ἄμπρων. funis inter utrunq; bouem uel equũ temonis uice protensus: unde apud Lycophronem ἀμπρεύειν, uerbum quod trahentibus iumentis opitulari significat. Item comitari, & curru semitam parare.

Ἄμπυξ. υκος. ὁ. reticulum muliebre. Significat item uinculum seu funiculum illum quo iuba equina colligitur. Vel ut alij, catenam auream à fronte protensam, qua comę colliguntur.

Ἀμπώτης. ἡ. inundatio, refluxus, æstus, apud Strabonem lib. i.

Ἀμπωτίζω. μ. σω. τ. κα. ingurgito.

Ἄμπωτις. ἡ. reciprocatio aquæ. Est quando post exundationem aqua ad mare reuertitur, ac reciprocando subsidit, recessus æstus littora destituentis, opponiturq; πλημμυρίδι. Sunt qui gurgitem, sunt qui alluuiem, sunt qui æstum maris transferant. Quidam dictũ uolũt quasi ἀνάποσιν, quòd mare aquam rebibere uideatur.

A M T. A M Y.

Ἀμτέμνα. oppidum Sabinorum, unum ex ijs quæ Romulo aduersata sunt, unde

Ἀμτεμνάτης. gentile nomen.

Ἀμυγδαλῆ cum inflexo in ultima amygdalæ arborem significat. amygdalus dicitur Columellæ.

Ἀμυγδάλη, cum acuto inpenultima, fructus amygdalinæ arboris. Dicitur & ἀμύγδαλον genere neutro, pro eodem.

Ἄμυγμα. τος. ἡ. laceratio, laceramentum. Ab ἀμύσσω.

Ἀμύγμων. qui citra reprehensionis morsum agit (is Homero dicitur ἀμύμων) qui non subsannatur irrideturq; Nam μυγμὴ sonũ illum significat irrisioni plerunq; dicatum, qui labijs occlusis, naribus elicitur. Vide ἀμύμων.

Ἄμυδις. simul, tamen.

Ἀμυδρός. uix apparens, caducus, hebes, dubius, obscurus. Inde Ἀμυδρὸν uel ἀμυδρῶς βλέπειν dicitur, qui obscurè & uix uidet, exiliter.

Ἀμύζω. fugo, lac præmo.

Ἀμύητος. ἀμαθὴς. non initiatus.

Ἀμύθητος. ἀμαθὴς, ad discendum non aptus, inenarrabilis, ineffabilis, uenerabilis, innumerabilis. Demosth. Philip. i. ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε.

Ἀμύκλαι. locus Laconię, & crepidę æreæ, quibus utebatur Empedocles.

Ἀμύκλης. multitudo, collectio.

Ἄμυλος. ου. ὁ. menta, genus pultis, placenta. Aristoph. pace, ἔπειτ' ἐπέσφερε τὰς ἀμύλους καὶ τὰς κίχλας.

Ἄμυλον. ου. τὸ. confectio quædã ex tritico per dies aliquot in aqua macerato, & lacte expresso. Conflata dictione ab α, & μύλον, quasi dicas citra molam. Vulgus amydũ appellat.

Ἀμύμων. ονος. ὁ. irreprehensibilis, inculpatus, inculpabilis, qui nihil unquam risu & subsannatione dignum admisit, ὁ μὴ ἔχων τι τῆς μυγμῆς ἄξιον. ac si dicas, in quem nihil obtrectatoribus, aut cauillatoribus licet.

Ἀμυμώνη. Amymone, una ex quinquaginta filiabus Danai: uel inculpata.

Ἄμυνα uel ἀμύνη. ultio, auxilium.

Ἀμυνάθω pro ἀμύνω.

Ἀμύνομαι. ulciscor, accusatiuo iunctum, ut τὸν ἐχθρὸν ἀμύνεσθαι, inimicum ulcisci apud Herodianum. Significat item punire, pœnas de aliquo sumere, τὸ κολάζειν προαδικήσαντας (ut inquit Ammonius) id est, punire eos qui priores iniuriam intulerunt. Item ἀντὶ τοῦ μάχεσθαι. Homerus, εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης: Vnum augurium optimum pugnare pro patria. Item repugno cum accusatiuo. Gaza ex Cicerone: Τί γὰρ

ἄλλο τὸ δίκην μάχεσθαι, ἢ τὸ τῷ φύσιν ἀμύνεσθαι; Ἀμύνεσθαι τοῖς ἴσοις, par pari referre, idq; tam in bonam, quàm in malã partem. Ἀμύνεσθαι κίνδυνον περὶ κεφαλῆς, à capite periculum propulsare.

Ἀμύντας. ου. ὁ. Amyntas.

Ἀμυντήρια. τῶν. tutamina, arma tutatoria, hoc est, τὰ φυλακτικὰ, quod genus sunt thorax, galea, gladius, machæra: quibus uim propulsamus, & pugnantes hosti resistimus. Hoc nomine etiã dici possunt in naui, malus, rostrum, antenna, carchesium, clauus, anchora, &c. Item in feris, dentes, ungues, aliaq; quibus uim propulsant.

Ἀμυντῆρες. οἱ. adminicula, rami in ceruorum cornibus, qui imi pendent ante frontem.

Ἀμυντήριος. ultor.

Ἀμυντικός. uindicatiuus.

Ἀμύντωρ. ορος. adiutor.

Ἀμύνω, βοηθῶ, adiuuo, suppetias eo, arceo, uindico, ab iniuria defendo, ulciscor.

Ἄμυξ. aduerb. latitando, diripiendo.

Ἄμυξις. ιος. ἡ. laniatio.

Ἀμύσσω. lanio, terreo, traho.

Ἀμυσὶ, hausti sonat (inquit Erasmus) quasi dicas citra suctum. Cœlius ait hoc uerbo significari, inter bibendum ne fuisse quidẽ occlusum os aut contracta labra, sed capaciter hausisse: aut magis, quasi ἀπνευσὶ, quod indicat, sine respiratione, ut ἀμυσὶ πίνειν dicuntur qui hausti auideq; bibunt, nec inter bibendum, spiritum reciprocant, sed potum in aluum, nõ secus atq; in dolium, infundunt. Vtitur Lucianus in Lexiphane, ἐπίνομεν δὲ ἀμυσὶ, καὶ ἤδη ἀκροθώρακες ἦμεν. Et Commodum Imperatorem tradunt ingens poculum dulcis uini solitum haurire ἀμυσί. Plinius inter leges artis potatoriæ recitat bona fide non respirasse in hauriendo, hoc est, ἀμυσὶ πιεῖν. Hinc uerbum producitur.

Ἀμυσίζειν. ingurgitare, bibere affatim & sine respiratione. Pollux libro sexto ait ἀμυσίζειν idem ferè esse, quod Thracum more bibere: Nam ijs peculiare erat capatius ingurgitare merum, & ingentia exiccare pocula. Plutarchus exponit, multum sineq; respiratione haurire, hoc est, ut ipse ait, ἀθρόον καὶ ἀπνευσὶ πίνειν.

Ἄμυσις. potatio sine respiratione, aut intermissione, quę fit continuato & unico suctu: potatio meratior. Aristophanes Achar.

καὶ πρός

μὴ πρόσω ἄκρατον ἐγχείας ἄμυσιν ἐξέλαψα. Est & poculi genus, cuius etiamnum apud Latinos meminit Horatius:

Bacchum Threicia uincat amyſtide.

Ἀμυχαί. ἁι. hulcuſcula, tubercula liuentia, lacerationes.

Ἀμυχρός. οῦ. ὁ. ſyncerus, candidus.

Ἀμύω. inclino, cado.

Α Μ Φ.

Ἀμφαγαπάω. amo.

Ἀμφαγνοέω. μ. ησω. ω. ηκα. τὸ ἐν τισὶν ἐπιδισάζειν. in quibuſdam ambigere. Vide ἀγνοέω.

Ἀμφαδία. ἡ ἀμφαδίην, καὶ

Ἀμφαδόν. palam.

Ἀμφαμιῶται. in Creta uocabantur ſerui priuati, qui iure belli in ſeruitutem recidiſſent, quamuis indigenæ forent.

Ἀμφαρέω. circumlacero. Vide ἀρέω.

Ἀμφαρίστερος. ᾱ. ὁ. læuus utraq; manu, dextra ut ſiniſtra utens.

Ἀμφασία, καὶ ἀφασία. taciturnitas, uocis priuatio.

Ἀμφ' αὐτῷ. pro illo, illius cauſa.

Ἀμφαφάω. contrecto, palpo.

Ἀμφέπω. τὸ περιέπω, θεραπεύω. foueo, medelã adhibeo.

Ἀμφή. collum, ceruix.

Ἀμφήκης. εος. anceps, id eſt, utrinq; incidens. Ariſtoph. nebul. ἐμοὶ τρέφεται τοῖς δ' ἐνὶ δώμασι πᾶσι ἀμφήκει γλώττῃ λάμπων.

Ἀμφήλιξ. ικος. ὁ. ἡ. adoleſcens, ad iuſtam ætatem accedens.

Ἀμφημερινός. de febre quottidiana.

Ἀμφηρεφής. ἐος. circumquaq; tectus. Iliad. ά. ἀμφηρεφέα φαρέτρην.

Ἀμφηρικός. οῦ. ὁ. idem. Thucyd. ἀκάτιον ἀμφηρικόν: actuarium nauigium, & undique tectum.

Ἀμφήρικον. ᾱ. τὸ. genus nauigij quod utrinq; impellitur. idem & ἀμφήρης.

Ἀμφήριστον. quod eſt in cõtentione poſitum, uel de quo eſt adhuc contentio. Ab ἐρίζω.

Ἀμφήριστος. dubius cui cõtingat uictoria, par uiribus.

Ἀμφί. genitiuo iunctũ de ſignificat, memoratiua particula. Lucia. Aſtrol. ἀμφί τε ἀστέρων ἢ γραφῆ. Datiuo iunctum, iuxta ſignificat. Iliad. β'. ὅτ' ἀμφὶ τυφοῖϊ γαίαν ἱμάσσῃ. Vel pro, propter, cauſa, ut, πρὸς ἀλλάμοι ἀμφ' ὀδυσσῆι δαίφρονι δαίεται ἦτορ: Pro Vlyſſe angor, propter Vlyſſem, cauſa Vlyſſis.

Accuſatiuo iunctũ, circum, utrinq; Cum, apud Herod. οἱ ἀμφὶ κόδρον καὶ μίλανθον, Qui cum Codro &c. Et apud Platonem, οἱ ἀμφὶ τὸν Ὀρφέα, Orphei ſectatores. Ita nonnulli quidem, ſed de quibus tamen, & id genus aliis locutionibus (ut οἱ ἀμφὶ σωκράτη, hoc eſt, Socrates) accuratius ſubtiliusq; Budæus in Commentariis.

Ἀμφίαλον. mari cinctum ut inſula.

Ἀμφιάναικτον. οἱ. Dithyramborum poëtæ, inde dicti, quòd illis frequentiſſimi moris erat ita exordiri, ἀμφί μοι ἄναξ.

Ἀμφιανακτίζειν. τροοιμιάζειν. Terpandri in morem canere. canere Terpandri νόμον, qui ὄρθιος dicebat, cuius initium erat: ἀμφί μοι αὐτὸν ἄναχθ' ἑκατηβόλον ἀθέτω φρένι. & apud Ariſtoph. nebul. ἀμφί μοι αὖτε φοῖβε ἄναξ.

Ἀμφίασμα. τος. τὸ. indumentum.

Ἀμφιαχυῖα. circumreſonans uel clamans.

Ἀμφιβάλλω. amplector, undiq; complector, dubito, circumpono.

Ἀμφιβάς. αντος. ὁ. ἡ. obambulans.

Ἀμφίβασις. teſtudo militaris.

Ἀμφιβατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. dubito.

Ἀμφιβέβηκα. cuſtodiui.

Ἀμφιβήκω σοι τούτου. contendo, litigo.

Ἀμφίβιος. in terra & in aqua uiuens.

Ἀμφίβληστρον. retis genus, inde dictum quòd undique complectatur, hoc eſt, ἀπὸ τῦ ἀμφιβάλλειν. Valla eſſe putat quod Latini periculum uocant. Nam quod illi rete uocãt, Græcis eſt δίκτυον.

Ἀμφιβολία. ας. ἡ. ambiguitas, dubium dictũ. Eſt figura orationis quæ fit uitio compoſitionis, quando oratio in alium atq; alium ſenſum interpretari poteſt.

Ἀμφίβολος. ᾱ. ὁ. ἡ. ambiguus. Compoſitum uolunt ex ἀμφὶ utrinq;, & βολὴ cõſilium, uel ex ἀμφὶ, & βάλλεσθαι.

Ἀμφίβραχυς. pes eſt in carmine, ſic dictus ὅτι ἔχει δύο βραχείας συλλαβὰς ἀμφὶ τὴν μακράν, Media enim longa, utrinq; breui includitur ſyllaba.

Ἀμφίβροχος. ου. ὁ. ἡ. undequaq; madidus, tumulentus.

Ἀμφιβώτις. celebris.

Ἀμφιγυήεις. ήεντος. claudus utroque pede, epitheton Vulcani.

Ἀμφιγνοέω. dubito, non certo ſcio.

Ἀμφίγυος. utrinq; acutus.

Ἀμφὶ δέ. πρὸς δέ.

Ἀμφιδίδωμι. circum accenditur. ab ἀμφιδαίω.

Ἀμφιδίης.

Ἀμφιδέες. οἱ. catenæ, anuli, armillæ, periscelides.

Ἀμφιδίμαι. Ios. lib. vi. τὸ ἱερὸν ἀμφιδείμαντο, in circuitu templi constructuerant.

Ἀμφιδέξιος. ου. ὁ. ambidexter, qui utraq; manu pro dextra utitur, id quod paucis uiris contingit, mulierum nulli.

Ἀμφιδήριτος. ὁ. dubius, anceps.

Ἀμφιδοξέω. dubito, utranque partem reputo probabilem.

Ἀμφίδοξον. τὸ. quod utrolibet referri possit, dubiæ sententiæ.

Ἀμφίδοξος. ου. ὁ. dubius.

Ἀμφιδοξῶν. οὖντος. ὁ. ἡ. dubitans.

Ἀμφίδουλος. natus ex utroque parente seruo & ipse seruus.

Ἀμφιδρόμια. ας. ἡ. dies erat apud ueteres, à nato infante quintus, quo manus expurgabant, quæ obstetricis munere fuerant perfunctæ, cursúq; ad focum ferebatur puer, mittebanturq; à propinquis polypodes ac sæpiæ munerum loco. Cœl. li. xij. cap. xij.

Ἀμφίδρομον. ἑλικοειδὲς, spirosum, utrinque peruium. τὸ ἑλικοειδὲς ὁ βαπτίζει τὰς ναῦς, πανταχόθεν περίτρεχον. gurges.

Ἀμφιδρυφὴς. ἐος. ὁ. ἡ. ὴ

Ἀμφιδρυφός. faciem circumlaceratus ob luctum. Nam δρύψαι est lacerasse.

Ἀμφιδύς. indutus.

Ἀμφιεμένος, ὁ ἐνδεδυμένος, uestitus.

Ἀμφιέλισσος. utrinque agitatus, ut nauis, quæ utrinq; remis impellitur: Epitheton nauis apud Homerum.

Ἀμφίελος. sine inuidia.

Ἀμφίεμαι. induo: Vide Budæũ in comment.

Ἀμφιέννυμαι. μ. ἀμφιέσω. idem.

Ἀμφίεσμα. ατος. τὸ. uestimentum, indumentum.

Ἀμφιεταζω. sigillatim perpendo.

Ἀμφιετὴς. quotannis.

Ἀμφιετηρὶς. ίδος. ἡ. festum quod unoquoque anno celebratur.

Ἀμφίημι. μ. ἀμφιέσω. induo.

Ἀμφιθαλὴς. ἐος. ὁ. ἡ. uirescens, in quo uterque parens floret. Ἀμφιθαλὴς παῖς, pubescens puer.

Ἀμφιθαλμὶς. uide Victruuium lib. v.

Ἀμφιθέατρον. locus qui undique spectari potest. amphiteatrum.

Ἀμφίθετον. genus lebetis stans omni parte, genus poculi. Ἀμφίθετον φιάλην legimus apu d Homerum: fortè ansatam utrinque: Parthenius intelligit sine fundo: Appollodorus, quæ fundo inniti nequeat, sed ori. Alij, quæ ansulis utrinq; gestari possit, unde & ἀμφορεὺς item dicitur: Aristarchus, quæ fundo possit ac ori incumbere. Cœl.

Ἀμφιθερμόπυλας. apud Thermopylas.

Ἀμφίθυρος. domus utrinq; ianuas habens.

Ἀμφικαίω. absorbeo.

Ἀμφικαλύπτω. complector, occupo.

Ἀμφικέφαλον. ου. τὸ. biceps.

Ἀμφικνεῖται ἔς τινα κωμήν. perueni in quendã agrum.

Ἀμφίκομος. ου. ὁ. ἡ. undecunq; comatus, φυλλώδης.

Ἀμφικόρος. ὁ. medius inter tres fratres.

Ἀμφίκουρος. ὁ. undecunque uiris septus, circumquaq; rasus.

Ἀμφίκρημνον. τὸ. utrinq; præcipitiũ habens, periculosum.

Ἀμφικτυόνις (ut tradunt Suidas & Harpocration in glossematis) consessus quidam fuit Græcus ad Thermopylas conuenire solitus, ab Amphictyone Deucalionis filio sic dictus, qui & ipse populos, cũ regnaret, ad conuentus conuocasse dicitur. Hi autẽ erant numero duodecim: Iones, Dores, Perrhæbi, Bœotij, Magnates, Achæi, Phthiotæ, Molienses, Dolopes, Aenianes, Delphi, Phocenses. Alij quòd accolæ Delphorum essent sic dictos putant: Ἀμφικτυόνις enim uicini dicuntur. Plin. libro xxxv. amphictyonum conuentũ publicum Græciæ concilium appellat. Aliquanto secus tradunt Strabo & Dionysius.

Ἀμφικύπελλον. poculum rotundum, aut undique introrsum flexum.

Ἀμφίκυρτος. utrinque decliuis & gibbosus, quà figura luna se nostris oculis exhibet, quando nondum semiplena est. Inde etiã ἀμφίκυρτον lignum quoddam cauum uocabant, quo onera gestabantur, id quod etiam ἀναφόρον & ἀλλακτὸν nominabant. Consimile ferè lignum est quo mulieres in quibusdam locis à flumine aquam gestitant, utrinque æqualibus uasibus propendentibus.

Ἀμφιλαῖος uocatur Aristophani, qui bifariam læuus est.

Ἀμφιλαφὲς. κατάσκιον, ἀμφοτέρωθεν βοηθούμενον, διπλοῦν, τεχνικὸν, σοφιστικόν.

Ἀμφιλαφὴς. ἐος. abunde suppeditans, magnus, copiosus, ingens, ut opus sit duabus

complecti manibus, ab ἄμφω & λαμβάνω, idcirco quoq; duplex significat quasi ἀμφί λαβος.

Ἀμφιλαχαίνω. circumfodio.

Ἀμφιλέγω. dubito, dubia dico & obliqua.

Ἀμφίλεκτος. ambiguus, anceps.

Ἀμφιλέω. μ. κσω. ξ. κκα. administro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀμφίλογος. sermo dubius.

Ἀμφιλύκη. ἡ. λυκόφως. crepusculum.

Ἀμφίλυκος. antelucanus.

Ἀμφίμακρος. pes est in carmine quũ opponitur τῷ ἀμφιβραχεῖ, sic dictus, à duabus longis syllabis breuẽ mediã amplectentibus.

Ἀμφιμάλλιον. oppidum Cretæ.

Ἀμφιμαλλιεύς. ὁ

Ἀμφιμάλλιος. ciuis illius oppidi, &

Ἀμφιμαλλιᾶιος. gentile nomen.

Ἀμφίμαλλος. ϑ. ὁ. utrinq; uillosus, tapetes hoc nomine utraq; parte hirsutie præsignes intelligit Pausanias.

Ἀμφιμάσχαλος. ϑ. ὁ. ἡ. uestis manicata, & curta, qua serui utebantur. Aristoph. Equitib. οὐπώποτ' ἀμφιμασχάλου τὸν δῆμον ἠξίωσας ab axillis dicta, quæ uocantur μασχάλαι.

Ἀμφιμήτριον. ϑ. τὸ. fundum nauis, κύτος.

Ἀμφιμήτριος. ὁ ἡ

Ἀμφιμήτωρ. ορος. ὁ. qui ab eadem matre, & diuerso patre frater est.

Ἀμφίνεικος. de quo cõtrarijs sermonibus pugnatur.

Ἀμφινοέω. ambigo.

Ἄμφιον. indumentum, pallium.

Ἀμφιορκία. ας. ἡ. utrobique præstitum iuramentum.

Ἄμφιος. ϑ. ὁ. nomen proprium.

Ἀμφιπέλεκος. capulus securis.

Ἀμφιπέλομαι. adsum.

Ἀμφιπλήξ. περιβάδην, utrinq; percutiens. Sophocles Oedipo tyranno: παίσ' ἀμφιπλὴξ μητρός τε κἠ τῷ σοῦ πατρὸς ἑλᾶ ποτ' ἐκ χῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά.

Ἀμφιπλώσειν. διαβαίνειν, transire.

Ἀμφιπολέω. curo, ministro, circumeo.

Ἀμφίπολις. undequaque aquis circundata ciuitas.

Ἀμφίπολος. famulus, famula, κοινὸν ὄνομα (inquit Ammonius) ἄῤῥενος, καὶ θηλείας δούλης. uerbale nomen ἀπὸ τ ἀμφιπολεῖν quòd circumuertatur, aut circuneat ad diuersa ministeria.

Ἄμφιπποι. οἱ. dicuntur in ueteri acie militari, οἱ ὅταν δυοῖν ἅρμασιν συνδεδεμένοιν ὀχούμενοι, οἱ καὶ μεταπηδῶσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. id est: Qui duobus equis unà ligatis sine ephippijs uehunt, quiq; ex alio in aliũ transiliunt, si usus requirat. Idem tradit Iulius Pollux lib. Onomastici primo, quanquàm ibi ἄνιπποι pro ἄμφιπποι uitiosè legatur, aut certè pro ἄμιπποι, quo in eadem significatione quidam utuntur. Latinè uocantur desultores, & equi ipsi desultorij. Liuius lib. ij. de secundo bello punico: Nec omnes Numidæ in dextro locari cornu, sed quibus desultorum in modum binos trahentibus equos, inter acerrimam sæpe pugnam, in recentem equũ ex fesso transsultare mos erat.

Ἀμφιπποτόξοται. οἱ. equestres sagittarij.

Ἀμφιπρόστυλος, ædificij species, omnia habẽs ea, quę prostylos, præterea & habet in postico ad eundem modum columnas & fastigium Vitruuius. lib. iij.

Ἀμφιπρόσωπος. ϑ. ὁ. bifrons.

Ἀμφιῤῥύτος. circumfluus.

Ἀμφίς, ὀξύτονον. sine, diuisim, satis, utrinq;, cum controuersia, seorsum.

Ἄμφις. ιος. παροξύτονον, nomen proprium.

Ἀμφισβαῖνα. genus serpentis, quod in caput geminum insurgit, quorum alterum loco suo est: alterum loco quo cauda, quæ causa est ut capite utrinq; uenenum fundente serpat tractibus circulatis. Dicitur & ἀμφισιβαῖνα pro eodem.

Ἀμφισβητέω. dubito, ambigo, cõtendo, disceptо, certo, litigo, ἐγκαλῶ, delibero, mihi uendico. genitiuo & datiuo iungit. Ἀμφισβητῶ τοῦτο τούτου, & πρὸς τοῦτο, non admitto hoc, non concedo. Ἀμφισβητῶ σοι τοῦτο. contendo tecũ de hac re & cõtrouersiam habeo.

Ἀμφισβήτημα. τὸ. controuersia, hoc est, res de qua disceptatur iudicio. Plato in Philebo, pro quæstione inter disputantes agitata. Bud. in Commentarijs.

Ἀμφισβητήσιμος. dubius, contentiosus, controuersiosus, de quo disceptatur.

Ἀμφισβήτησις. controuersia, contentio.

Ἀμφισβητητικὸς dicit ὁ ἐρισικὸς, ὁ ἀντιλογικὸς, ὁ περὶ λόγους ἀγωνιστικὸς, contentiosus, rixosus, acer & argutus in disceptationibus.

Ἀμφίσκιος. ὁ. utrinq; umbram habens.

Ἀμφίσκω. induo.

Ἀμφισεφὴς. ἐος. ὁ. ἡ. coronatus, undiq; plenus.

Ἀμφίσημι. perscrutor, circumsto.

Ἀμφίσομος.

Ἀμφίσομος. ου. ὁ. ἡ. anceps, qui subdolis est moribus, & uersipelli fide. Ἀμφίσομος φάλαγξ quæ sit, explicatur inter fragmenta huic lexico affixa, ἐν τῷ περὶ τάξεως παλαιᾶς.

Ἀμφιτάπης. πητ. ὁ. ἡ

Ἀμφίταπος. ου. ὁ. tapes ex utraq; parte hirsutus uillosusq;, teste Aelio Dionysio. Hos item ἀμφιμάλλους intelligit Pausanias.

Ἀμφιτρομέω. timeo, tremo.

Ἀμφίτρητος. ου. ὁ. ἡ. utrinq; perforatus.

Ἀμφιτρίτη. Amphitrite, Oceani filia, ponitur pro ipso oceano. Ab ἀμφὶ & τρίχω, quòd circumcurrat terram: uel potius, ἀπὸ τοῦ ἀμφιτρίβειν, id est, à circunterendo, quòd terram undique terat ac lancinet.

Ἀμφίφαλος. cuneatus.

Ἀμφίφονες appellabantur mazæ quædã sacræ, quas Dianæ offerebant Munychiæ, ardentes faces per ambitum affigentes.

Ἀμφιφορεύς. ὁ. amphora, ἀμφορεύς.

Ἀμφιφῶντες. genus placentæ.

Ἀμφιχάνω. contego.

Ἀμφίων. ueteris Musicæ repertor.

Ἄμφοδος. ἡ. biuium.

Ἀμφόδους. τὸ. utraq; parte oris dentatum.

Ἀμφοῖν. amborum, ambobus: aliquando atticè subauditur χεροῖν, significatq; ambabus manibus. Sic & ἀμφοτέραις & ἀμφοτέροιν, ut annotat Corinthus.

Ἀμφομοιοῦντες. οἱ. similes reddentes.

Ἀμφορεῖ. ἀι. ceramia & metretæ quæ Latinè quadrantalia uocantur.

Ἀμφορειοφόρος. qui mercedis gratia amphoram portat, amphorarius.

Ἀμφορεύς. ὁ. amphora. Ab ἀμφὶ, circum & φορέω τὸ φέρω, quòd sit uas portatile huc & illuc.

Ἀμφοτεροδέξιος. ὁ. ambidexter, ἀμφιδέξιος.

Ἀμφοτεροπλοῦν. τὸ. Pollux lib. viij. ait fœnus nauticum esse, cum fœnerator & commeatus & remeatus periculum suscepit (nauigium, quod ultro citroq; pro mercede ducatur) ἑτεροπλοῦν uerò quum commeatus tantum.

Ἀμφότερος. uterq;, in plurali tantum profertur. Athenæus de Stratocle & Nicocle loquens: ἀλλ' ἀμφότεροι βιαίῳ θανάτῳ διεφθάρησαν. Differt ab ἑκάτεροι, uide Ammoniũ.

Ἀμφοτέρωθεν. undique, in utranq; partem.

Ἀμφοτερώθι. utrobiq;.

Ἀμφοτέρωσε. in utranq; partem.

Ἀμφυγία. ας. ἡ. perpetuum exilium.

Ἀμφυκτονία. ας. ἡ. concilium Amphictyonũ.

Ἀμφύω. abundanter effundo.

Ἄμφω. ambo.

Ἀμφῶες. καὶ

Ἀμφωτίς. ίδος. ἡ. binas ansas habẽs. Hoc nomine uasa quædã appellantur, sic dicta ab auribus quæ ὦτα uocantur: author Eustathius. Item nomen comœdiæ Alexidis.

Ἀμφῶτον. τὸ. utrinq; auritum, ex utraq; parte ansatum.

Α Μ Ω.

Ἄμωμις. ίδος. herba est similis amomo, sine odore & fructu qua adulteratur amomũ. Dioscor. lib. i. cap. xvi.

Ἄμωμον. uitis species, uide Pli. li. xij. cap. xiij.

Ἀμώμητος. ου. ὁ. ἡ

Ἄμωμος. immaculatus, innocẽs, inculpatus, irreprehensibilis.

Ἀμωσγέπως. omni modo, ὁπωσδήποτε, quauis uia, undecunq;, quodammodo, paulatim.

Ἀμώριον. urbs Phrygiæ.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Ν.

Ἄν. ν. si, utique. Coniunctio est expletiua ratiocinatiua, & circumscriptiua: quę cum potentialis est, optatiuis præsentis & futuro iungitur. Præterito quoq; nonnunquàm indicatiui, ut οὐκ ἂν λέγοις, οὐκ ἂν λέξοις, οὐκ ἂν εἶπες. id est, Non dixeris, uel, nõ poteris dicere. Indefinita subiunctiuo ferè iungitur, ut οὐκ ἂν εἴπῃς. De usu ac potestate huius particulæ, abunde Bud. in Commentarijs disserit. Habes & quędam apud Priscianum lib. xviij.

Ἂν δόξαιμι. uideri possim.

Ἂν μὴ. nisi.

Ἀνά. per, loci aut temporis nota. accusatiuo iungitur. Poëticè tamen cum datiuo inuenitur pro σύν. ut, χρυσείῳ ἀνὰ σκήπτρῳ, Iliad. ά. In cõpositione significat re, uel sursum.

Ἄνα. obsecrantis dictio. Item pro ἄναξ, per apocopen τοῦ ξ. Significat etiã ἀνάστηθι, id est, surge. Homerus & Sophocles: ἀλλ' ἄνα ὄρσ ἑδράνων, pro ἀνάστηθι ἐκ τῶν θρόνων.

Ἀνὰ μέρος. uicissim, in partem, partim.

Ἀνὰ μέσῳ. in medio.

Ἀνὰ πᾶν ἔτος. quotannis.

Ἀνὰ στόμα ἔχειν. laudibus celebrare.

Ἀνὰ στόμα. per os.

Ἀνὰ στρατόν. iuxta exercitum.

Ἀνὰ τυχόντα. secundum quod euenerit.

Ἀνὰ χθόνια. super terram.

Ἀνὰ χρόνον. tẽporis processu, id est, nõ abinitio.

Ἀνάβα pro ἀναβάθι. ascende, per syncopen.

Ἀναβαδήν. pedibus porrectis & in altum sublatis. Aristoph. Pluto. νυνὶ δὲ πεινῶν ἀναβαδὴν ἀναπαύομαι. Ἀναβαδὴν καθήμενος (inquit Pollux) ἀντὶ τοῦ ἀνὼ πόδας ἔχων, id est, in sublime pedes habens, supinus.

Ἀναβαδόν. supergrediendo, & scansim significat. Aristotel. in sexto de histo. animal. αἱ δὲ ἄρκτοι τῷ ὀχείαν ποιοῦνται ὥσπερ εἴρηται, οὐκ ἀναβαδόν, ἀλλὰ κεκλιμέναι ἅπαν τῆς γῆς: Vrsæ autem coëunt, ut dictum est, non scansim, sed in terram stratæ.

Ἀναβαθμός. οῦ. ὁ. ascensus, gradus, accliuis ascensus, Aphthonius.

Ἀνάβαθρον. pulpitum, scala, gradus superior scansilis, subsellium.

Ἀναβαίνω. ascendo, κατέχω, succresco, increscо, emergo. Dicunt etiam ἀναβαίνειν pro inire ac uenereo impetu aggredi.

Ἀναβακχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. debacchor.

Ἀναβάλλομαι ut ἀνατίθεμαι, reiicio, cunctor, prolato, differo, protelo, prorogo, præsti no. Plut. in Cæs. τὴν σύγκλητον ἀναβάλεσθαι, id est, senatus diem distulisse. Dilationes quæro, diem de die duco. Basil. μὴ τοίνυν ἀναβάλλου ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. ἀντὶ τοῦ μὴ ὑπερτίθεσο εἰς ἄλλην τε καὶ ἄλλην ἡμέραν, ne in alium atque alium diem differas. Differt ἀπὸ τοῦ ὑπερτίθεσθαι, quòd ἀναβάλλεσθαι sit tempus idoneũ rei alicuius agendæ missum facere: ὑπερτίθεσθαι uerò, tempus idoneũ rei agendæ expectare. Item ἀναβάλλεσθαι pro resupinari & pro θρύπτεσθαι, deliciari, delicijs affluere. Item ad iudicium alterius reijcere, arbitrio eius permittendo. Lucian. ἀλλ' ἐπίσε τὸ πᾶν ἀνεβαλόμεθα, καὶ ὅτι ἂν δοκῇ, τοῦτο ποιήσει τέλος τῆς δίκης. Item ἀντὶ τοῦ προοιμιάζεσθαι, id est, præfationem dicere, uel prǽludium facere, præfari. Item ἀντὶ τοῦ ἐνδύεσθαι, indui, amiciri, unde ἀναβλαδὸν ἐνδύεσθαι significat induere in modũ amiculi, amictim circumiacere. Herodot. ἐπαναβλαδὸν εἵματα φορέουσαι, hoc est, quasi circumiectim & obuolutim. Εἰς τὸ ὕστερον ἀναβάλλεσθαι, aut εἰς τῶν ἐπιοῦσαν, cõperendinare, in posterũ reijcere. Vide plura in Comment. Budæi.

Ἀναβαλλόμενος. actiuũ, qui superfertur, ὑπερτιθέμενος.

Ἀναβάλλω. retardo, remoror, protraho, prolationibus implico. οἷς ἀναβάλλουσιν ἡμᾶς apud Demost. ἐν τῷ καθ' φιλίππου, id est, quibus nos remorant & differre cogunt. Item differo, ut illo prouerbio ἐχῖνος τὸν τόκον ἀναβάλλει: Echinus partum differt. Item ἀντὶ τοῦ ἀναβιβάζειν. Xenoph. in iiij. παιδείας: οὐδεὶς ἄλλος βασιλέα ἔσται τὸν ἵππον ἀναβάλλειν, nemo alius regem in equum sustollebat. Copiosius in Comment. Budæi.

Ἀναβαλόμενος per unum λ, qui prælusit, Suida referente, ut ἀναβαλόμενος οὖν ὥσπερ εἰώθει βραχὺν διεξῆλθεν ὕμνον.

Ἀνάβασις. ascensus, ascensorius.

Ἀναβάτης. ου. ascensor: Sic item uocatur equus admissarius, id est, ad initum electus. Sæpius tamen ὀχεῖον dicunt. Bud.

Ἀνάβατος. ascensibilis.

Ἀναβέβρυχεν. ἀναβάλλει.

Ἀναβιβάζω. ascendere facio, traduco, impono, supra diuido, profero in iudicium, conscendo, attollo, excito. Andocid. τίνα γὰρ ἀναβιβάσομαι δικασόμενον ὑπὲρ ἐμαυτοῦ. Item in mediũ produco. Plato in Apolo. παιδία τε αὐτῶν ἀναβιβασάμενος, pueriliscp suis in medium productis. Dicitur & hoc παρασκήσασθαι. Copiosius in Comment. Budæi. Ἀναβιβᾶται pro ἀναβιβάσεται, scandere faciet apud Demosthenem ἐν τῷ περὶ παραπρεσβείας, producet apud Aeschinem.

Ἀναβιόω. resuscito, reuiuisco.

Ἀναβιώσκω. facio reuiuiscere, reuiuisco, exuscito, uitæ restituo.

Ἀναβλασάνω, uel ἀναβλαστάω. ῶ. repullulo, germino.

Ἀνάβλεμμα. ατος. τὸ. acies reflexa. Xenoph. in Venat.

Ἀναβλέπω. suspicio, attollo oculos, uisum recipio, post cæcitatem oculis restituor, quasi reuideo. ab ἀνὰ & βλέπω, ut Matth. xxi. ἀνέβλεψαν τῶν οἱ ὀφθαλμοί. Sic Chremylus apud Aristoph. ad Plutum cæcum: ἐὰν γὰρ ἀναβλέψῃς, κἂν μικρὸν χρόνον.

Ἀνάβλεψις. ιος. ἡ. redditus uisus.

Ἀναβλαδόν. in modum amiculi, amictim.

Ἀνάβλησις. dilatio.

Ἀναβλύζω. aquam emitto, ut fons scaturiens.

Ἀναβλυσάνω. scaturio sursum.

Ἀναβλύω. excaturio. neutrum absolutum.

Ἀναβοάω. reclamo, inclamo, magna uoce clamo.

Ἀναβόησις. ιος. ἡ. exclamatio.

Ἀναβολάδιον uel ἀναβολάδιον inde dicit quòd de inferioribus ad superiora eleuetur, pectoricp iungatur, unde & pro amictorio ponitur quo humeri operiuntur, quod sindonem

nem uocant.

Ἀναβόλαια. ζ̃. ornamenta sunt mulierũ, quibus pectora & humeri proteguntur.

Ἀναβολαίω. induo.

Ἀναβολὰς ποιεῖσθαι. differre.

Ἀναβολεύς uocabatur qui apud reges eo fungebatur munere, ut eos in equum sustolleret: Strator, à sternendis equis, Latinis dicitur. Plut. in Crasso: ἅμα δ' ἵππος τῷ Κράσσῳ παρέσκε χρυσοχάλινος, καὶ οἱ ἀναβολεῖς αὐτὸν ἐρέμβροι παρεβίβασαν.

Ἀναβολή. ῆς. ἡ. significat, teste Eustachio, ἀνάπλωσιν, id est, ὄκνησιν, id est, cunctationem, moram, dilationem: procrastinationẽ uertit Polit. in Herodia. Item ἀρχὴν καὶ προοίμιον, principium & præludium. Significat item ἐπίβλημα, amictum, palliũ, tolerantiã.

Ἀναβράζω. sufferuefacio.

Ἀναβράσσομαι. ebullio.

Ἀναβράττω. elixo.

Ἀνάβρασος. coctus, ebullitus, politus, elixus.

Ἀναβρίχω. clamo.

Ἀναβρόχω. resorbeo.

Ἀναβρύχω. resono.

Ἀναβρώσκω. deuoro.

ΑΝΑΓ.

Ἀναγαγανεύω. reclamo. aliàs ἀναγαργανίω.

Ἀνάγαιος. subterraneus.

Ἀναγαργαρισμός. οῦ. ὁ. effusio.

Ἀναγέλλω. proclamo, pronuncio.

Ἀναγεννήσας. αντος. qui regenuit.

Ἀναγεννώμενοι. οἱ. qui renascuntur.

Ἀνάγευσις. ιος. ἡ. respectus, repulsa.

Ἀναγής. ἐος. ὁ. ἡ. immũdus, impurus, sceleſtus.

Ἀναγινώσκω. μ. γνώσομαι. ω. ἀνέγνωκα. ἀόρ. β. ἀνέγνων. recognosco, recogito, nosco, agnosco, recito, lego, statuo, decerno.

Ἀναγκάζω. cogo, cõpello, adigo, de rebus animatis propriè dici annotat Ammonius, quemadmodum βιάζεσθαι de inanimatis, ut Lucę xiiij. ἀνάγκασον εἰσελθεῖν ἵνα γεμισθῇ ὁ οἶκός μου: Compelle intrare, ut impleatur domus mea. Sic βιάζεσθαι τὰ ναῦν.

Ἀναγκαῖος. necessarius, amicus: τὰ ἀναγκαῖα, quę uitari nequeunt, apud Galenum. Res graues & seriæ apud Herodia. Item utilia frugifera, ad rem pertinentia apud Lucia.

Ἀναγκαστρία δικαιοσύνης. cogẽtia in iustitiam.

Ἀνάγκασος. ε. ὁ. coactus.

Ἀνάγκη. necessitas, fatum: subauditur sæpe ὅτι, ut ἀνάγκη τοῦτο ποιεῖν necessitas istuc facere, pro necesse est uel necessum est. ἃ πάσχει ἀνάγκη, quę pati coguntur, apud Lucianum ἐν τῷ πρὸς τὸν ὅτι μισθῷ συνόντων. Item uis, Lucia. ἠναγκάσθη δὲ καὶ τὸν ἵππον τὸν θυμὸν ὡς δεῖ συνέχειν ἀνάγκη τὸν χαλινόν: obligatio.

Ἀναγκοσροφεῖν. necessariis uesci.

Ἀναγκοφαγίαν Aristoteles in Politicis appellat uictum athleticum, quasi dicas cibi sumendi necessitatem. Nam athletæ frugaliter admodum uictitabant.

Ἀναγκοφαγίω. ad necessitatem comedo.

Ἀνάγλυφα. ζ̃. aspera, non læuia cælaturis inæqualibus eminentibusq́. ab ἀνὰ & γλύφω

Ἀναγνὸς. ου. ὁ. impurus.

Ἀναγνός. ὀπτ. τὸ. occultum.

Ἀναγνωρίζω. recognosco.

Ἀναγνώρισις. ιος. ἡ. recognitio.

Ἀναγνώρισμα. τὸ. indicium.

Ἀναγνωσθείς. ἐντ. ὁ. persuasus, lectus,

Ἀνάγνωσις. lectio, recognitio, persuasio.

Ἀναγνωστέον. legendum est.

Ἀναγνωστήριον. τὸ. lectorium.

Ἀναγνωστής. οῦ. lector.

Ἀναγνωστικός. οῦ. ὁ. legibilis.

Ἀνάγομαι. soluo, adducor, urgeor, in altum nauigo.

Ἀναγόρευσις. ιος. ἡ. declaratio uictoriæ, ἀνακήρυξις.

Ἀναγορεύω. prædico, declaro, id est, laudo, designo, creo. Gaza ex Cicerone ὕπατον ἀνεγορεύθη, consul creatus est. Renuncio, apud Iurisconsultos uulgo, facio rapportum,

Ἀνάγραπτον. manifeste scriptum.

Ἀνάγραπτος. perscriptus, in acta relatus.

Ἀνάγραφος est quo docetur quomodo cõcludendum sit reliquum schema quod imperatum est.

Ἀναγραφή. perscriptio & acta: Sic etiã appellatur commentarius & breuiarium, & liber census peracti. Vide Comment. Budæi.

Ἀναγραφόντων. οἱ. monimenta scribentes.

Ἀναγράφω. in acta refero, quod Cicero perscribo dicere solet, literis prodo, manifestò scribo, publico per scripturam. Significat etiam colores addere formis uel imaginibus delineatis.

Ἀνάγρια. ζ̃. spolia, exuuiæ.

Ἄνάγυρος. herbæ genus. Stephanus locum in Attica putat, ubi frutex odoris grauissimi, qui adagio locum dederit, ἄνάγυρον κινεῖς: quod innuere uidetur Aristoph. Lysistra. πόθεν εἰσὶν; ἀναγυρουντόθεν. νὴ τὸν Δία ὃ γοῦν ἀνάγυρός μοι κεκινῆσθαι δοκεῖ. lege ada-

gium, Anagyrim commoues.

Ἀνάγω. reduco, superago, introduco, recedo, exeo portum cum naui, persuadeo, refero: ut εἰς θεοὺς ἀνάγειν inter deos referre, in cœlum sustollere, apud Isocrat. Item εἰς ὕψος ἄγω, tollo, subueho, in sublime erigo, subsstollo, subduco. Sic Matth. iiij. τότε ὁ ἰησοῦς ἀνήχθη εἰς τὴν ἔρημον ὑπὸ τοῦ πνεύματος &c. id est: Subductus, sublatus, uelut è medio abductus, ut inquit Eras. Dicũt item ἀνάγειν τὴν ναῦν, id est, nauem è portu in mare educere, unde ἀνάγεσθαι, ἀντὶ τοῦ ἐκπλέειν καὶ ἀναπλέειν. Item reiicio ad maiorem potestatẽ, εἰς τοὺς ἄρχοντας ἀνάγειν, ad magistratus reiicere. Item altius rem repeto. Grego. ἄνωθεν τὴν αἰτίαν διηγήσομαι βραχύτι τὸν λόγον ἀναγαγών: altius repetito sermone. Item pro reiicere, id est, uomere, ut τὸ αἷμα ἀνάγειν. Adduco, Herodian. in iij. de Pertinacis modestia loquens: οὕτω γὰρ μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν, ὡς καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἤδη μειράκιον ὄντα, μήτε εἰς τὸν βασίλειον αὐλὴν ἀναγαγεῖν &c. Adeò eñ se æquabilem paremq; cæteris præstabat, ut filium quoq; iam adulescentẽ in aulam palatinã nunquã adduxerit. Item celebro. Lucian. Icarom. πανηγύρεις ἀνάγουσι.

Ἀναγωγή. ῆς. ἡ. recessus subtilis, siue excelsa aut superior intelligentia. Apud Dionysium ἀναγωγὴ & θεωρία pro eodem accipiuntur, id est, pro sensu oraculorum mystico & recondito, qui nos in cœlum meditando subuehit: propeq; deum cernendum contemplantibus præbet. Figura, quasi subductio, cum sensus ad altiora sustollitur. Disciplina, educatio, institutio, unde ἡ τῶν παιδῶν ἀναγωγή, est ἡ τῶν ἠθῶν κατακόσμησις. Et ἀναγωγὴ τῶν φυτῶν. Ἀναγωγὴ τῶν νεῶν, est ἔκπλους καὶ ἀνάπλους, exitus nauium è portu, apud Demosth. Item reductio, relatio. Ἀναγωγὴ τοῦ αἵματος, sanguinis reiectio, id est, uomitus, excretio.

Ἀναγωγία. ας. ἡ. inexercitatio, disciplinę negligentia, imperitia, rusticitas, mores incompositi, defectus disciplinæ, ἀταξία, dissoluta uita & animus iuuenis indomitus: ut σρατιὰ ὑπὸ τῆς ἀναγωγίας διεφθαρμένη. Et Plato in Polit. ait Alcibiadem fuisse perditum τῇ τοῦ τῶν διαταγῶν ἀναγωγίᾳ καὶ θρασύτητι.

Ἀναγωγικὰ dicunt mystica Theologis orthodoxis, quæ hominem mortalem sublimia diuinaq; meditando in cœlum subuehunt. τὰ ἀπὸ τῶν ἀιδιοτάτων ὧδε τὰ ἀνώκτα ἡμᾶς ἀναγόντα. Et νοῦς ἀναγωγικός, quũ sensus literalis, ut uocant, in spiritualem uertitur.

Ἀναγωγικὴ uocatur Theologis ea pars interpretationis, quæ sensus remotissimos atq; abstractissimos exquirit.

Ἀναγωγικῶς. mysticè.

Ἀνάγωγος. ε. ὁ. contumax, inducibilis, imperitus, indoctus, qui disciplina caruit. ὁ ἐκλελυμένος, ὁ ἀκόλαστος, ὁ φιλήδονος. dissolutus, intemperans, uoluptatibus deditus, quiq; animo suo obsequitur intemperanter. Ἀνάγωγοι ἵπποι, equi indomiti & calcitrones, idem quod λακτισαὶ: Columella calcitrosos alicubi appellat. Et Xenoph. ἀναγώγους κυνὰς uocat, qui male instituti sunt ad uenatum, aut qui institui nequeũt. Sic ἀνάγωγοι παῖδες. Ἀνάγωγος ζωή, uita sublimipeta apud Dionysium theologum.

Ἀναγώγως. duriter, contumaciter, refractariè, imperitè, indoctè, rusticè, incompositè, dissolutè, intemperanter, infrenatè. Accipitur item ἀναγώγως pro eo quod est, citra inductionem & certam quandã cohærentiam, quæ species argumentationis dicit ab Aristotele: cũ quis per plura singularia progrediens, uniuersale aliquod probat, id quod Platoni frequentissimum est. Gellius: Culpauit aũt primũ hoc quòd Cato ineruditè & ἀναγώγως (ut ipse ait) principio nimis insolẽti nimisq; acri & obiurgatorio usus sit.

Ἀναγώνιστος. ε. ὁ. qui non certauit.

ΑΝΑΔ.

Ἀναδαθεῖσα φλόξ. excitata flamma.

Ἀναδάσασθαι. diuidere.

Ἀναδασάμενος χώραν. subigens regionem.

Ἀναδασμός. οῦ. ὁ. diuisio, partitio.

Ἀνάδασος. ε. ὁ. ad ægestatem redactus.

Ἀναδεδράμηκ. fursum concurrimus.

Ἀναδεδρᾶς. άδος. ἡ. umbraculum.

Ἀναδείκνυμι. demonstro, instituo, constituo, designo. Ἐνδεδειγμένοι & μέλλοντες magistratus tum dicuntur, quũ creati renunciantur. Cum uerò insignia magistratus cũ imperio assumunt εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσιέναι dicuntur, id est, magistratus inire. Vide plura in postremis annot. Budæi in Pandectas.

Ἀναδεδεμένη συσσιτία. cõstitutę sunt sodalitates.

Ἀναδείματο. reædificauit.

Ἀνάδελφος. ου. ὁ. non habens fratrem: opponitur συναδέλφῳ.

Ἀναδημονίζω. iterum sortior.

Ἀναδίδομαι. καὶ

Ἀναδέμω. reædifico, reparo.

Ἀναδενδράδις. ἀι. arbuſta.

Ἀνάδεσις. ιος. ἡ. religatio.

Ἀναδεσμεύω. religo.

Ἀναδέσμη. ης. ἡ. ornamentum capitis. Hom. ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τε, ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην

Ἀνάδετον. mundus muliebris.

Ἀναδεύω. miſceo, ſubigo.

Ἀναδέω. corono, ligo, circunligo, exorno.

Ἀναδέχομαι. ſpondeo, ſuſcipio, expecto, promitto, recipio, id eſt, ſeruo & colligo diſperſos: ut ὅδε ἀνεδέξατο ὅσους ἠδύνατο πλείστους τῶν ἐκ τῆς μάχης ἀνασωζομένων, id eſt, ἀνέλαβε. Ἀναδέχεσθαι τὴν τιμωρίαν, pœnas dare. Herodian. in v. οἱ μὲν ὑπὲρ τοῦ Ἀντωνίνου προθύμως ἠγωνίζοντο, δεδιότες εἰ ἡττηθεῖεν, τὴν ἐφ' οἷς ἔδρασεν τιμωρίαν ἀναδέχεσθαι: Milites qui Antonini partes tuebantur alacriter pugnabãt, ne ſi uicti forent, fugæ pœnas darent. Significat etiam ἀναδέχεσθαι, τὸ ἐφ' ἑαυτῷ δέχεσθαι, in ſe recipere, & ſe præſtaturum promittere. Cicero hoc præſtare ſubinde dicit, ut in epiſtola ad Vatinium. De ſeruo Dionyſio, ſi me amas, confice, quancunq; fidem dederis, ego præſtabo. Phalaris τύραννος: πίνει τὰ λαμπρὰ ἀναδέξαι προικὸς τῷ κηδεστῇ, γαμουμένης παιδός: promittito, ſpondeto, iubeto fide eſſe tua, quinq; talenta dotis genero, cum filia ei nupſerit. Ἀναδέχεσθαι τὸν παῖδα, penes ſe aſciſcere puerum, & id fermè quod agnoſcere filium dicitur. Demoſthen. κατὰ Νεαίρας: οὐχ' ἑκὼν ἀνεδέξατο τὸν παῖδα, non uolens libensq; fecit, ut filiũ eum agnoſceret. Dicitur etiam ἀναλαβεῖν τὸν παῖδα, procodē apud eundem. Ἀναδέχεσθαι τὴν δίκην, id eſt, ἐγγυᾶσθαι, ſpondere, quaſi iudiciũ promittere, quod faciunt ſponſores atq; interceſſores uadimoniorum, & qui iudicatum ſolutum iri promittunt. Dicitur etiam hoc δίκην ἐγγυᾶσθαι & ἐγγύην ὁμολογεῖν uadimonium promittere. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκεκλημένα, eſt crimen in ſe recipere, crimini ſe offerre, agnoſcere rem perpetratã, & ſe mandatorem profiteri: quod & αἰτίαν ἐνδέχεσθαι dicitur. Hæc debes ferè lucubrationibus Budæi.

Ἀνάδημα. ατος. τὸ. coronamentum, ſertum.

Ἀναδιδάσκω. edoceo.

Ἀναδιδόναι. reddere, reſtituere, porrigere, tradere. Ἀναδιδόναι ψῆφον eſt permittere ut ſententiam quis dicat, quod & προτιθέναι ψῆφον dicitur.

Ἀναδίδοσθαι concoctum cibum à natiuo calore in totum corpus eiusq; parteis diſtrahi.

Ἀναδίδωμι. producor, deijcio, ædo, remitto. Ioſeph. lib. ix. Iud. τὰς ὁρμὰς ἐνίδωσαν.

Ἀνάδικος δίκη ſignificat iudicium irritum & lege abrogatum. Iuriſconſulti Latini iudiciũ nullum & teſtamentũ nullum dicunt. Cic. in prętura urbana: Minutius quidam mortuus eſt, eius teſtamentũ erat nullum, id eſt, irritum & lege abrogatum. Andocid. ὅπως μήτε χρεῶν ἀποκοπαὶ εἶεν, μήτε δίκαι ἀνάδικοι γίγνοιντο, ut ne tabulæ nouæ fierent, & res iudicatę reſcinderentur. Dicitur & ἡ μὴ οὖσα & οὐκ οὖσα per eclipſin τῆ δίκη, & οὐκ ὄντως νόμοι nullæ, irritæ. Vide Commentaria Budæi.

Ἀναδίπλωσις. ιος. ἡ. anadiploſis, reduplicatio, eiuſdem uerbi continuatim repetitio.

Ἀναδοδυπάζω. μ. σω. τ. κα. perterrefacio.

Ἀνάδοσις. ιος. ἡ. digeſtio, id eſt cibi cõcocti diſtractio à natiuo calore in totum corpus. Obſeruatio, traditio. Greg. Naz. τὴν σχεδιάζουσαν ἡμῶν διαλεκτικὴν ἀνάδοσιν.

Ἀναδομή. ῆς. ἡ. ἀναδασμός.

Ἀναδοχεύς. καὶ

Ἀνάδοχος. fideiuſſor.

Ἀναδραμεῖν. ſurſum currere, recurrere.

Ἀναδύομαι. recuſo, reſpuo, deiecto, eiuro, id eſt (ut uulgo dicitur) renuncio. ἐξομνύω. fugio. ſuterfugio, tergiuerſor, emergo, emico, exiſto. Significat & retractare & mutare quod pactum eſt. Lucia. τοῦτο μὲν ἤδη ἀναδύομαι, καὶ ἀνακαλῶ τὴν ὑποσχεσιν, iſthuc iam retractas reuocasq; promiſſum. Inde Ἀνάδυθι emerge

Ἄναδυσις. ιος. ἡ. emerſus, fuga & ἀναφυγή.

ANAE. ANAZ.

Ἀναέδνος. indotata.

Ἀναείρω. eleuo, ſurſum fero, occido.

Ἀναζευγνύω. μ. ἀναζεύξω. κὴ

Ἀναζεύγνυμι. moueo, remoueo, ſoluo, abeo, recedo, reuertor, caſtra moueo.

Ἀναζέω. ebullio.

Ἀναζητέω. inueſtigo.

Ἀναζυγή. ης. ἡ. motio caſtrorum. Ἀναζυγὴν σημαίνειν, fugã adornare, abitũ parare, caſtra mouere. Latini item uaſa conclamare dicunt in hac ſignificatione. Exercitu enim caſtra moturo cõclamari ſolet, ut uaſa colligant. Cæſar: Vaſis militari more conclamatis, progreſſus milia &c. Dicunt etiam hoc τῶν ἀναζευγνύντων ἐπίφθεγμα.

Ἀναζῦσαι. foris ianuã aperire apud Ariſtop.

Ἀναζώννυμι. induo, procingo.

Ἀναζωπυρέω. suscito, excito, recãdesco. Quod Cic. dicit: Cuius ego nomine ipse recreor, Theodorus transfert, οὗ αὐτὸς ἐγὼ τῷ ὀνόματι ἀναζωπυροῦμαι.

Α Ν Α Θ.

Ἀναθαλέω. καὶ

Ἀναθάλλω. reuiresco.

Ἀναθάλπω. foueo, defendo.

Ἀναθαῤῥέω. resipisco post timorem, id est, animum recipio, securitatem accipio, confirmo, addo audaciam.

Ἀναθαρσήσας. αντω. ὁ. ἡ. recipiens animum.

Ἀναθαρσύνω. confirmo.

Ἀνάθημα. ατος. τὸ. D. Hierony. annotat uocẽ esse propriam Iudęis, qua extremã detestationem significare soleãt. Dicuntur etiam ἀναθέματα καὶ ἀναθήματα additamenta. Item ἀφιερώματα, donaria, hoc est, dona quæ dicata diis suspenduntur in parietibus & columnis templi: cuiusmodi nũc uisuntur potissimum iuxta monumenta diuorũ statuę argenteæ, equi aurei, pocula gemmata: dicuntur etiã ἀνακείμενα Herodoto. Sic dicta ab ἀναθῆναι, hoc est, à seponendo siue suspendendo: aut quòd nefas esset ea mouere loco. Hoc uocabulo etiam statuæ significantur, templa, basilicæ, porticus, & alia urbis ornamenta. Isocra. pro templis & sacris monumentis utitur. Ἀναθέματα item dicti sunt sacri homines, quorũ capita diis inferis dicata sunt & deuota, quemadmodũ etiã Latini ueteres sacrũ in malum sensum usurpabant. Ex monumẽtis Bud. & Eras.

Ἀναθεματίζω. deuoueo, detestor.

Ἀναθεματισμός. οῦ. ὁ. ἀφανισμός.

Ἀναθερμαίνεται. tepescit.

Ἀναθέω. recurro.

Ἀναθεωρῶ. reputo, suspensus sum animo, intendo, reconsidero.

Ἀναθεωρισμός. οῦ. ὁ. recognitio.

Ἀναθηματικοὶ τρίποδες (ut scribunt Aristophanis interpretes) dicebant qui ornatus gratia dicati erant domibus uel templis, prorsum ignibus immaculati intactiq; Home. ἀπύρους appellat. Qui uerò ad ignis usum comparati erant ἐμπυρίβητοι aut ἄθωνες uocabantur.

Ἀνάθρεμμοι. οἱ. hostes.

Ἄναθλος. ου. ὁ. imbellis.

Ἀναθλόω. interturbo.

Ἀναθολοῦται. obturbatur.

Ἀναθορυβήσας. αντω. tumultuarius.

Ἀναθορῶ. subito surgo, prosilio, consternor, impetu excitor.

Ἀναθρέω. reconsidero, considero, respicio.

Ἀναθρῴσκω. ἀναπηδῶ. resilio, uel sursum salio, insilio. ἀναθρῴσκοντι ὅσῳ τὸμ ἵππον. Herod.

Ἀνάθυμιάζω. uaporo, exhalo.

Ἀνάθυμίασις. ιος. ἡ. euaporatio, exhalatio, excrementum.

Ἀναθυμίωσω. euanesco. Histor. lib. ϛ.

Ἀναθυμιῶ. suffio.

Ἀναθύω. μ. ύσω. τ. υκα. subsilio, iterum iuueniliter transgredior.

Ἀναθωύσσω. reclamo.

Α Ν Α Ι.

Ἀναίδεια. ας. ἡ. impudentia.

Ἀναιδεύομαι. impudens sum, impudẽter ago, ἀναισχυντῶ.

Ἀναίδην. impudenter, promiscuè.

Ἀναιδής. ἐος. ὁ. ἡ. impudens, asper. Vndelapidem uocat Homerus metaphoricè ἀναιδῆ: λαᾶς ἀναιδῆς. Iliad. δ'.

Ἀναιέ. ῆς. ἡ. nutrix.

Ἀναίλιπος. ου. ὁ. nudus pedes.

Ἀνάμακτος. ϐ. ὁ. ἡ. incruentus.

Ἀναμάομαι. ῶμαι. uentis concutior, agitor.

Ἀναίμασις. ιος. ἡ. sanguinis carentia.

Ἀναιματὶ, καὶ Ἀναιμωτί. sine cruore.

Ἄναιμος. καὶ

Ἀναίμων. ονος. exanguis.

Ἀναίνομαι. renuo, recuso, respuo.

Ἀναίξας. ὁ. exortus.

Ἀναιρέομαι. suscipio, sumo, teneo, suffero, recupero, recumbo: excindor, uastor. Demost. ἐξεπάτητο οἱ ταλαιπωροὶ φωκεῖς καὶ ἀνῄρητο ἡ πόλις αὐτῶν. Item tollo mortuum ad sepeliendum. Demosth. πρὸς Μακάρτατ. ἐὰν δὲ ὁ δήμαρχος ἐπαγγείλαντος μὴ ἀναιρῶνται οἱ προσήκοντες, ὁ μὲν δήμαρχος ἀπομισθώσατο ἀνελέσθαι καὶ καθάψαι: Quod si denunciante Demarcho, agnati & gentiles non sustulerint eos, ipse Demarchus funerandos, defunctos, sepeliendosq; locato. Ἀναιρεῖσθαι. demereri & sibi conciliare gratiam. Xenoph. in ἡ. παιδείας: ποίῳ σὺ ἔργῳ ἀνὴρ οὗτος ἀνῄρηται; Ἀναιρεῖσθαι τὰ σιβύλλια, inspicere libros Sibyllinos. Ἀναιρεῖσθαι τοὺς ναυαγήσαντας est naufragos legere, naufragorum corpora ad sepeliendum conquirere, & naufragos seruare. Sic ἀναιρεῖσθαι τοὺς νεκροὺς, occisorum cadauera sepelire. Ἀναιρεῖσθαι τὸν πόλεμον, bellum susci pere, quod etiam

hoc modo interrogari. Item quæstio reorum & interrogatio, siue id per tormenta fiebat, siue sine tormentis. Vocabantur item ἀνακρίσεις elogia, id est, testimonia, hoc est, onera & informationes, quæ cum reo mittebantur. Sic in Actis cap. xxv. Festus præses ait se ἀνάκρισιν de Paulo facturum, eaq; demum facta, ad Cæsarem Paulum missurũ cum elogio: ὅπως (inquit) τῆς ἀνακρίσεως γενομένης σχῶ τι γράψαι: Absurdũ enim esset (inquit) hominem causam ex uinculis dicturum mittere, & crimina contra eum testata prætermittere, μὴ τὰς κατ' αὐτοῦ αἰτίας μὴ σημῆναι. Budæus.

Ἀνακροτέω. edo plausus.

Ἀνάκρουσις. ιος. ἡ. reuocatio quæ fit in classicis bellicis, præludium, cantus.

Ἀνακρούω, καὶ Ἀνακρούομαι. inhibeo, torqueo, reuoco, proludo, præludium carminis facio, præfari, proœmio uti. Plura uide in Budæi Comment. Ἀνακρούω τὸν ἵππον. inhibeo, retineo.

Ἀνακτάομαι. recupero, quasi reacquiro rem amissam, refocillo, reficio, cõcilio, refoueo, fruor, θεραπεύω.

Ἄνακτες. filij & fratres regis.

Ἀνάκτησις. reconciliatio.

Ἀνακτίζω. renouo, reedifico.

Ἀνάκτορον. templũ, palatium, locus ubi reddantur oracula, templi aditus.

Ἀνακτορία. ας. ἡ. gubernatio, imperium, sacrum.

Ἀνακυίσκει. abortum facit.

Ἀνακυκάω. permisceo.

Ἀνακυκλεῖν est mente reuoluere, repetere, iterare.

Ἀνακυλίσαντες. οἱ. subuertentes.

Ἀνακυλίω. μ. ισω. σ. ικα. replico.

Ἀνακυμβαλίζω. cum sonitu sursum iacio.

Ἀνακύπτω. suspicio, respicio, sursum eleuato capite aspicio, oculos & caput erigo, ut aues bibentes solent. Item existo, emergo, emico. Significat etiam spe erigi animoq; recreari apud Zenophontem & Herodotum. Vide commentaria Budæi.

Ἀνακωμῳδοῦντες. οἱ. reprehendentes.

Ἀνακῶς. aduerb. prudenter, diligenter apud Herod.

Ἀνακωχεύω. retraho nauem ne feriat, tranquille agito equos, reprimo, stabilio, remoror propter tempestatem. ὡσὲ τούτου ἀνακωχεύσαντες τὰς νῆας: Herod.

Ἀνακωχή. ῆς. ἡ. induciæ, requies, laxamentũ.

Α Ν Α Λ.

Ἀναλαμβάνοντες & ἀναλαμβανόμενοι dicuntur qui ex morbo conualescunt, hoc est, ἀνακομιζόμενοι, ἐκ τῆς νόσου ἀναφέροντες, ἀπὸ τῆς ἀσθενείας ἐαίζοντες.

Ἀναλαμβάνω. reficio, reparo, constringo, colligo, redimio, cogo: uerbum in compositionibus medicorũ usurpatum, cum res contusæ aliquo liquore coguntur, id quod excipere etiam Latini dicunt. Item colligo dispersos, ut τοὺς στρατιώτας ἀνειλημμένους κατὰ apud Plutarch. Item recupero, percipio, recipio, resumo, repeto, itero, iterum dico: ἑστιῶ, δειπνίζω, καὶ φιλοφρόνως δέχομαι, epulo excipio, comiter excipio. Item recreo, reuoco: quod recolligo, & colligo etiã Latini dicũt. Item retraho, reprehendo, retineo, ut ἀναλαμβάνειν τὸν ἵππον, equum freno sistere & coërcere, quod etiam ὑπολαμβάνειν dicitur & ἀνέχειν. Significat item τὸ ἀνακτᾶσθαι, hoc est, rependere iacturam & damnum sarcire. Item ἀντὶ τοῦ ἐπιτιμᾶν καὶ σωφρονίζειν ἑαυτόν, id est, reprehendere, & sese emendare. Ἀναλαμβάνειν διαβολήν, subijsse falsam calumniam. Ἀναλαμβάνειν τὰς δυνάμεις, reparare uires & copias. Ἀναλαμβάνειν ἑαυτόν, ad se redire ac reuerti, in integrum restituere se, & in gradum reponere, quod etiam ἐπαναλαμβάνειν dicitur. Ἀναλαμβάνειν τὸν παῖδα idem quod ἀναδέχεσθαι. Dicitur etiam ἀναλαμβάνειν filium abdicatum in domũ recipere, quod patres post emendationem & correctionem faciebant Athenis. Ἀναλαμβάνειν τὴν χλαμύδα, chlamydem assumere, amicire ac induere apud Plutarchum. Ἀναλαμβάνεσθαι εἰς τὸ γένος est agnosci à patre, & in domum deduci. Est etiam domum admittere aliquem, & penes se habere, apud Aeschynem.

Ἀναλγής. ἐος. ὁ. ἡ. sine dolore est.

Ἀναλγησία. καὶ

Ἀνάλγησις. ιος. indolentia & stultitia. Id proprie uitium est, cũ quis uacat dolore & sensu sui mali, & ob id stupens, in omne uitiũ fertur.

Ἀνάλγητος. ε. ὁ. ἡ. carens dolore, stupidus, qui mala boni consulit, & indignationem rei nõ sentit: & qui ita dedoluit, Latinè dicitur deferbuisse.

Ἀναλίσκομαι. μ. ἐξομαι. σ. γμαι. indubitatum habeo, firmiter teneo ac concipio, intelligo, decerpo,

decerpo, colligo ſparſa & effuſa, lego, id eſt, ἀναγινώσκω & διέρχομαι. Lucian. ὁ δὲ ἀνελέγετο καλὰ ποιήματα, id eſt, recitabat. Significat & ἀναλογίζομαι, id eſt, argumentis & rationatione colligo. Item τὸ ἀναπιμπάζομαι, ἢ ἀναμνημίσκομαι, ἢ ἀναπολῶ, hoc eſt, animo uerſo rem præteritam & reminiſcor ac reputo, in memoriam reduco, redeo. Zenoph. in. ij. ἀνάβα. ἀναλεγόμενον, paſſiue dixiſſe uidet, pro ἀναγινωσκόμενον: Εἰς τὸν ἑπόμενον χρόνον ἀναλεγόμενον, olim cum legetur. Deponens, accuſatiuo iungitur.

Ἀναλεήμων. ονος. ὁ. ἡ. immitis.

Ἀναλείχω. lambo.

Ἀνάλεκτα. τὰ. reliquiæ ſub menſa, analecta, quo uerbo utitur Martialis:

Colligare longa turpè nec pudet dextra
Analecta, & quicquid canes reliquerunt.

Sic dicta quòd colligi debeant, id eſt, ἀναλέγεσθαι.

Ἀναλέκτιδες dicuntur quibus è xylino lino, uel quauis materia tanquam puluillis conſtipant ſcapulas prominentes puellę, ut uideri habitiores poſſint.

Ἀνάλεκτον. collectus, quo uocabulo Seneca uſus eſt pro libro collectaneorũ. Ἀναλεκτὰς γραμματικοὺς uocat Seneca qui lectione multa exercitati: memoria ſunt firmiſſima & indubitata, ut quicquid unquã legerint, uel audierint ferè habeant ad manum & in numerato: ἀπὸ τοῦ ἀναλέγεσθαι, quod ſignificat ἀμφιβόλως ἔχειν καὶ ἐννοεῖσθαι.

Ἀναλεξάμενος. diligens.

Ἀναλήμαζε. τὰ. ſudes.

Ἀναληπτικὰ φάρμακα, quæ recreandis defectis compoſita ſunt: Et διαιτᾶν ἀναληπτικῶς τὸν ἀσθενοῦντα apud Galenũ, id eſt, uictum præſcribere reſtituendis uiribus: Et ἀγωγὴ ἀναληπτική, educatio & nutritio uirium focillatrix: ab ἀναλαμβάνειν dicuntur, quod eſt reparare uireis.

Ἀνάληψις. ιος. ἡ. reſumptio.

Ἀνάληψις τῶν παίδων agnitio ea, qua quis penes ſe aſciſcebat puerum, & quaſi filium agnoſcebat.

Ἀναλισκέω, καὶ

Ἀναλίσκω. conſumo, excido, deleo.

Ἀναλκεία. ας. ἡ. impotentia.

Ἄναλκις. ιδος. ὁ. ἡ. impotens.

Ἀναλκυσθίμ. τὸ τάλαντον.

Ἀναλλοίωτον. ου. ὁ. inalterabilis.

Ἀνάλλομαι. deſilio.

Ἀνάλογα. proportione reſpondentia.

Ἀναλογάδην. ſecundum proportionem.

Ἀναλογιτέον. repetendum eſt.

Ἀναλογιτικοί. οἱ. philoſophi appellabantur apud Laërtium lib. primo.

Ἀναλογία. proprietas, ſimilitudo. Hanc (ut author eſt Quintilian. in primo) proximè à Græco transferentes in Latinum, proportionem uocauerunt. Cicero cõuenientiam poſſe uerti exiſtimat: Quã ἀναλογίαν Stoici (inquit) nos appellemus conuenientiam, ſi placet. Apud Mathematicos ἀναλογία eſt cum numeri duo aut plures, cum item magnitudines inter ſe comparantur, ad ſimilitudinem ſecundæ cõparationis, iuxta æqualitatẽ aut inæqualitatem. ut ſi dicas, ut ſe habent quatuor ad duo, ſic octo ad quatuor, & quanto eſt longior pes Herculanus alterius alicuius pede, tanto item ſtadium Herculanum pede ſexcenties commenſum, longius eſt eo ſtadio, quod alterius pede toties tranſimiſſum eſt. Apud grammaticos ἀναλογία eſt ſimilium ſimilis declinatio, ut inquit Gellius, cuius uis eſt, ut ad aliquid ſimile, de quo non quæritur, referat, ut incerta certis probet: ut ſi quæratur, funis maſculini an fœminini ſit generis ex eius diminutiuo cognoſcitur, quia funiculus generis maſculini eſt. Et Theodorus Gaza orthographiam deprehendi ἀναλογία ait: ut ſi dicas ταχεῖα per diphthongon ει ſcribendũ eſſe, quia βραχεῖα ita ſcribitur, quòd quemadmodum ἀπὸ τοῦ βραχὺς deducitur βραχεῖα, eodem modo à ταχὺς ταχεῖα. Eraſmus in epiſtola Pauli ad Romanos annotat ἀναλογίαν eſſe congruentiam rei ad aliquid relatæ, uelut cum dicimus, Cicada magnas habet alas pro portione corporis. Nam paruæ ſunt alæ, ſi ad alas conferantur papilionum, putatq; in eo loco Pauli, portionem uertendum: alij menſuram competentem.

Ἀναλογίζομαι. ratiocinor, recogito, reputo, æſtimo, expendo, animo uerſo, conſulto, delibero, recordor: Theodo. Significat etiã (teſte Polluce) errorem reputare, retractare, reſipiſcere & ſeſe reſpicere.

Ἀναλόγιον. ϐ. τὸ. pulpitum.

Ἀναλογισμός. οῦ. ὁ. reputatio.

Ἀνάλογον. proportione reſpondens, proportione conſtitutũ, proportionabile, ſimile.

Ἀναλογῶ. ὁμοιῶ. datiuo iungitur.

Ἀναλόγως. ἴσως, ὁμοίως.

Ἀναλογώτατος. ὁ. ὀ. aptissimus.

Ἄναλος. ου. ὁ. insulsus.

Ἀναλόω. expendo, consumo, pereo, euanesco.

Ἄναλτος. ου. ὁ. insatiabilis, ἀναπλήρωτος.

Ἀνάλυσις. ιος. ἡ. resolutio, reditus, retextio complexionis. Vide plura in Commentarijs Budæi.

Ἀναλυτικός. οῦ. resolutiuus.

Ἀναλύω. resoluo. Significat item redire, quēadmodum qui discedit soluere dicitur. Pro immutare inuenies nonnunquàm. Vide item Comment. Budæi.

Ἀναλφάβητος. ὁ. ὀ. indoctus, elementorum rudis, qui ne elementarias quidem literas nouit, quas Fulgentius libro tertio Mythologicon, abecedarias appellat.

Ἀνάλωκα, καὶ ἀνήλωκα. consumpsi. Ab ἀναλίσκω.

Ἀνάλωμα. ατος. τὸ. expensa, sumptus.

Ἀναλωσας. ὁ. qui expendit.

Ἀναλώτης. ου. ὁ. expensor.

Ἀνάλωτος. inexpugnabilis, qui non capitur.

A N A M.

Ἀναμάξευτος. ὁ. ὀ. ἡ. deuia per quā nequeant agi currus, plaustris inhabilis.

Ἀναμάρτητος. ου. ὁ. insons, nulla peccati labe pollutus, innoxius. Non solum significat eum qui non peccauit, sed eum qui peccare non potest, ut indicat Hieronymus. τὸ ἀναμάρτητον, statum insontem significat, & prorsus Theomini dentis nescium. Cœl.

Ἀναμαρύομαι, καὶ

Ἀναμασάομαι. rumino, remando, & per translationem, animo uerso. Aristoph. Vespis: Μόλις τὸ πρᾶγμ' ἔγνωσαν ἀναμασώμενοι.

Ἀνάμαθος. ου. ὁ. necessarius.

Ἀναμάπομαι. reficio, recreo, abstergo, detergo.

Ἀναμάπω. subigo, καὶ ἀναφυρῶ. Homerus proluo metaphoricè Odiss. xix.

Ἀναμάχομαι. repello, expugno.

Ἀναμαχόμενος. ὁ. ὀ. repugnans.

Ἀναμίλητος. ου. ὁ. immulctus.

Ἀναμίλπω. cano.

Ἀναμίμνημαι. reminiscor, memini. deponentale.

Ἀναμίνω. μ. ἀναμενῶ. expecto, operior, patior, sustineo, perfero. actiuum.

Ἀνάμεσος. ου. ὁ. ἡ. plenus, refertus.

Ἀναμετρᾶν, uel ἀναμετρεῖσθαι. remetiri, suppu-

tare, recogitare.

Ἀναμετρής. ἐος. ὁ. ἡ. immensus.

Ἀναμέτρησις. ιος. ἡ. dimensio.

Ἀναμυκρύομαι. rumino. Lucian. Gallo.

Ἀναμηχάνομαι. contra machinor.

Ἀναμιγνύω. μ. σω. immiscео. actiuum.

Ἀναμίλλητος. non contentiosus.

Ἀναμιμνήσκομαι. σομαι. recordor. deponens, genitiuo iungitur.

Ἀναμιμνήσκω. μ. σω. admoneo. actiuum.

Ἀναμίξ. mixtim, promiscuè.

Ἀναμισθαρνάω. μ. ήσω. capio mercedem. neutrum.

Ἀνάμματα. τά. recordationes.

Ἄνάμματος. ου. ὁ. enodis.

Ἀναμνίω. μ. ήσω. facio reminiscі. Lucian. ἀνάμνησον σεαυτόν, memorem facteipsum, reducas tibi in memoriam. Item memoro: Gaza ex Cic. ἅπαντας οὓς ἀνέμνησα, omneis quos memoraui, suggero. actiuum.

Ἀνάμνησις. ιος. ἡ. reminiscentia. Differt ab ὑπόμνησις. Vide Ammonium.

Ἀναμνησικός. οῦ. ὁ. ἡ. facile reminiscens.

Ἀναμόργνυμαι & ἀναπομόργνυμαι est imprimo, inuro, quasi tergendo imprimendoq; imbuo, quæ significatio ex eo manauit, quòd infricando & odor & color hæresci, quare etiam προτρίβεσθαι dicitur.

Ἀναμυκλεύειν. submouere.

Ἀναμπλάκητος. ου. ὁ. ἡ. infallibilis.

Ἀναμφιβόλως ἔχειν. firmiter tenere, nihil ambigere, indubitatum habere.

Ἀναμφίβολος. ου. ὁ. ἡ. minime dubius.

Ἀναμφιλόγως. sine controuersia, sine dubio.

Ἀναμφίλογος. ου. ὁ. indubius.

Ἀναμφισβήτητον. τὸ. nō cōtrouersum, & quod constat & conuenit: indubitatum.

A N A N.

Ἀνανδρία. ας. ἡ. effœminatio, mollities, pusillanimitas, timiditas, ignauia.

Ἄνανδρος. ου. uiro carens, innupta, parum uirilis.

Ἀνάνδρως. ignauiter.

Ἀνανεάζω. renouo, muto me in aliam formā, apud Aristophanem.

Ἀνανεχθείς. ad se reuersus. Herodot.

Ἀνανεοῦμαι. in memoriam reduco, & reuoco noua lectione, quod Quintilianus renouare memoriam dixit. Lucia. Ἡρωϊκοὺς μύθους ἀνανεούμενος. Significat alioqui hoc uerbum instauro & restituo.

Ἀνανεύω. μ. σω. abnuo. neutrum.

Ἀνανεόω. μ. ώσω. renouo. actiuum.

Ἀνανέωσις. ἡ. renouatio, Thucyd.

Ἀνανήφω. μ. ψω. resipisco, ad me redeo, proprie ad sobrietatem redeo. Nam νήφων sobrium significat. Politia. ἀνανήφειν collige re se, uertit ex Herodiano.

Ἀνανηπιεύομαι. repueraſco.

Ἀνανηπιοῦμαι. idem.

Ἀνανθής. ἐος. ὁ. ἡ. flore carens.

Ἀνανιον. τὸ. innocuum, incolumè, ſine dolore.

Ἀνανοσέω. μ. ήσω. in morbum recido. neutrũ.

Ἀνανταγώνιστος. ου. ὁ. ἡ. qui contrà certare nequit, ἀκαταμάχητος. Ἀνανταγώνιστον στρατὸν uocat Herodian. hiſtoriographus, cui nemo reſiſtere poteſt.

Ἀνάντης. ἐος. ὁ. ἡ. arduus, accliuis.

Ἀναντίβλεπτον. quod non auſit contrà oculos tollere, Plutarcho.

Ἀναντιλέκτως. contradictorie.

Ἀναντίῤῥητον. ὁ. ἡ. in authorem receptus, id eſt cui contradici nequit.

Ἀναντιῤῥήτως. indubitatò, citra contradictionem, incunctanter.

Ἀναντιφέντον. cui nihil reſpondetur, cui contradici non queat. Cicero ad Atticum.

Α Ν Α Ξ.

Ἄναξ. κτος. ὁ. rex, princeps, dominus, imperator. Ab ἄκος quod medelam ſignificat, quòd illis ſubditorum cura incumbat, teſtibus Plutarcho & Euſtachio. Caſtor & Pollux ita primi appellati ſunt à nauigantium cura. Et tam de ijs quàm hominibus dicitur: ut Iliad. β. Ερμείας δ' ἄναξ δῶκε πέλοπι πληξίππῳ. Excelſentiam ſubinde ſignificat ut apud Euripidem: ἄναξ, θεοὺς γὰρ δεσπότας καλεῖν χρεών. Iſocrati ἄναξ minus eſt quàm βασιλεύς, unde Iouem βασιλέα uocat, cæteros uerò omneis ἄνακτας.

Ἀναξία. ας. ἡ. regio.

Ἀναξιοπαθεῖν. ægre ferre, indignum facinus clamare, indignum eſſe dicere. Plutarch. Ἀναξιοπαθήσας δ' ὁ Κριτόλαος ἀνεῖλεν αὐτήν. Alibi pro ſtomachari dixit.

Ἀνάξιος. ου. ὁ. indignus.

Ἀναξίως. indignè.

Ἀναξύειν. eradere.

Ἀναξυρίς. ίδος. ἡ. fœminale, ſubligaculum, interdum calciamenti genus. Euſtachius ait ſignificare, quod Romani bracion dicunt, ἐκ τ' ἀνασύρεσθαι, demutata σ litera in ξ, quod uſu uenire quandoq; probant Grammatici. Alibi Euſtachius idem, id eſt Iliad. β. nõ bracion, ſed bracam ſcribit.

Α Ν Α Π.

Ἀνάπαιστος, qui & antidactylus, παρὰ τὸ ἀνα παίειν, id eſt, ἀνάπαλιν ἀντικρούειν πρὸς τὸν δάκτυλον, id eſt, quòd ſono reciproco repercutiat dactylum.

Ἀναπαιστρίδες. σφῦραι, mallei fabrorum Chalcedonibus.

Ἀνάπαλιν. ex contrario.

Ἀναπαριάζειν. mutare ſententiam, pactum irritum facere, more Parionum, qui aliquando bello ab Athenienſibus oppreſſi, ciuitatem ſe illis tradituros polliciti ſunt, ſi ab armis diſcederent: ſed ijdem protinus mutauerunt ſententiam, nacti aliunde auxilia.

Ἀνάπας. αντος. ὁ. uniuerſus.

Ἀναπατῶ. impono.

Ἀνάπαυλα. ας. ἡ. requies. Dicuntur item ἀνάπαυλαι loca in quibus ſubſiſtere ſolent ij, qui iter faciunt, quietis gratia. Dicuntur etiam σαθμοί. Vtitur Ariſtoph. in Ranis.

Ἀναπαύομαι. μ. σομαι. quieſco, requieſco, interquieſco, ceſſo, deſino, quieti me trado, deficere, mori. Herodianus de Commodo loquens: νὴ τὸν καμάτου πάσχειν οἰκθὰς, ἀνεπαύσατο. Item, ἀντὶ τοῦ ἀποθνήσκειν. Idem de Marco imperatore: νυκτός τε καὶ ἡμέρας ἐπιβιώσας μιᾶς, ἀνεπαύσατο, Vbi noctem diemq; ſuperuixiſſet unam, fato functus eſt. deponens.

Ἀνάπαυσις. ιος. ἡ. requies.

Ἀναπαύω. μ. σω. reficio, id eſt recreo, quieſcere facio & ceſſare, refocillo. Sic Matth. xi. Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι. κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς, id eſt, refocillabo, recreabo quietè. Neq; enim ad cibum, ſed ad remedium laſſitudinis referendum, ut innuit Laurentius Valla. Lucianus in Timone: πῶς μὴν δικέλλαν ὀλίγον ἀναπαύω πάλαι πεπονηκυῖαν, Ligonem pauliſper interquieſcere ſino, iamdudum defatigatũ. actiuum.

Ἀναπείθω. μ. σω. perſuadeo. accuſatiuo iungitur. Accipitur interdum pro perſuadere conor. Herodianus libro tertio de Antonino loquens: νὴ πάντας ἀνέπειθεν εἰς αὐτὸν βλέπειν μόνον. Politianus uertit ſollicitare, inſtigare, adducere, inducere.

Ἀνάπειρα. ας. ἡ. experimentum, exercitatio.

Ἀναπειράω, μ. άσω. ω. ακα. meditor, iterum experior.

Ἀναπεσεῖν.

Ἀναπειστικός. ἡ. quæ fidem auditoribus facere possit, persuasiua. Aristoph. Neph. ὡς ἂν μάθοι τοὐθ' οὕτως ἀποφεύξειν δίκης, ἢ κλῆσιν, ἢ χαύνωσιν ἀναπειστικήν. Dictum παρὰ τὸ πείθειν τὴν δίκην.

Ἀνάπειρος. οὖ. ὁ. palam factus, Herodoto.

Ἀναπεμπάζομαι. in memoriam redeo, præterita reputo, ἀναλογίζομαι, ἀναπολοῦμαι, ἀνανεοῦμαι. Lucianus de ijs loquens qui sunt apud inferos, & uitę felicitatem requirunt: ὥσπέρ τινα ὄνειρον ἀναπεμπαζόμενοι τὰ παρ' ἡμῖν εὐδαιμονίαν.

Ἀναπέμπομαι. remitto.

Ἀναπέμπω. μ. ψω. destino, reduco. actiuum.

Ἀναπετάννυμι. ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω. σω. ἠ

Ἀναπεταννύω. καὶ

Ἀναπετάω. extendo, aperio, laxo, amplus sum, Platoni: sponte propensus, Luciano. actiuum.

Ἀναπεπταμένον. τὸ. apertum.

Ἀναπεπωκώς. ὼτος. ὁ. qui decidit, languidus, piger.

Ἀναπηγάζω. reddo.

Ἀναπηδάω. μ. σω. exilio, subsilio, prosilio, resilio, abripio me. Lucian. de sponsa loquens quæ sponsum uulnus in conuiuio accepisse uidebat, καὶ ἡ νύμφη δὲ ἀνεπήδησε, φοβηθεῖσα περὶ αὐτῷ. Aristoph. in Ranis: Νῶ δὲ δείσασα γίγνομαι ἐγὼ τὴν κατάληψ' εὐθὺς ἀνεπηδήσαμεν. neutrum.

Ἀναπηνίζω. μ. ίσω. certus sum, exoluo, ἀνακυκλίω.

Ἀνάπηρος. ου. ὁ. ἡ. cæcus, mutilatus, mancus, defectuosus.

Ἀναπίμπλαμαι. impleor.

Ἀναπίπτω. decido, ἀδημονῶ, ἀνακλίνομαι, supinus sum, resupinor, plus est quàm ἀνακύπτω, discumbo, accumbo, humi cõsido. Matth. xi. μὴ ἐπιλεύει τοῖς ὄχλοις ἀναπεσεῖν ἐπὶ τὴν γῆν. Pœniteo, pigresco, despero: nam ad animum transfertur, quemadmodũ & apud Demosth. δέδοικα μὴ νῦν ἀναπεπωκότες ἦτε id est, ὑπῆροι, μὴ νυσάζοντες (inquit interpres) ἢ ὀρθοὶ μὴ νήφοντες, hoc est animo nec strenuo nec uigilanti arrectóq, sed supini & desides & malis uestris indormientes. Hoc Cicero concidere appellat. Sic etiam Liuius: Victi autem ceciderunt animis. Dicitur & iacere Latinè. Ponitur & pro frigeo, remissus sum apud Demosthenem.

Ἀναπλανάομαι. fallor. deponens.

Ἀνάπλασμα. ατος. τὸ. mendacium.

Ἀναπλάττω. fingo, id est, comminiscor & ἀναπλάττομαι uoce passiua. Et fingo id est, formo, imaginor quæ nunquàm uidi, ἀντὶ τοῦ ἀνατυποῦμαι: refingo, id est, instauro, ἀναγεννῶ, ἀνακτίζω, efformo, effingo, effigio, confi cio.

Ἀναπλέκω. redimio, cæsariem colligo, hoc est ἀναλαμβάνω.

Ἀναπλέω. renauigo, amne aduerso nauigo, redeo.

Ἀνάπλεως. ων. ὁ. ἡ. plenus, oppletus.

Ἀναπλημμορεῖν. redundare, effluere.

Ἀναπλήθω. μ. σω. ἠ

Ἀναπληρόω. μ. ώσω. impleo. actiuum.

Ἀνάπλοος. ου. ὁ. recessus, ascensio nauium.

Ἀναπλόω. explico.

Ἀνάπλυσις. ιος. ἡ. ablutio.

Ἀναπνέω. εύσω. ἀόρ. ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνέω παλαιοῦ. respiro. neutrum.

Ἀνάπνευσις. ιος. ἡ. ἠ

Ἀναπνοή. ῆς. ἡ. respiratio, ἐκπνοή, reciprocatio spiritus, cum accipitur aër & redditur.

Ἀναπνευστικός. οῦ. ὁ. ἡ. spirans.

Ἀναπόβλητος. ὁ. ὁ. qui amitti non potest.

Ἀναπόδεικτος. ου. ὁ. ἡ. indemonstrabilis. Ἀναπόδεικτος αἰτία. improbata causa.

Ἀναποδείκτως. aduerb. sine probatione.

Ἀναποδίδωμι. μ. ώσω. reddo, rependo. actiuũ.

Ἀναποδίζομαι. quæ iterum expenduntur.

Ἀναποδίζος. pro scriba siue notario.

Ἀναποδίζω. μ. σω. impedio, diligenter inquiro, inuoco, impello, repedo. Herodot. μὴ οὐδὲ μὴ ἄλλη ἀνεποδίσει ἑωυτόν: Atq; nusquã alibi seipsum reuocauit, id est nusquam id iterũ dixit. Est enim ἀναποδίζειν τὸ ταὐτὰ πολλάκις λέγειν καὶ τὸ ἀκριβῶς ἐξετάζειν, eadem frequenter dicere, ac diligenter inquirere, id quod faciunt, qui diligenter rem quærunt: sæpius enim scisciantur & reuocãt eum quem interrogarunt. Et Plinius secundus reuocare lectorem dixit in epistolis. Significat etiã retro ago, retrocedo, quasi dicas repedo. Dionysius de deliquio solis in morte Cristi loquens: Σελήνη δὲ μέχρι ἡλιακοῦ πέρατος ἐλθοῦσα, εἶτ' ἀναποδίσασα. Retracto, redeo ad superiora facienda. Herodianus in quinto: ὁ δὲ Ἀντωνῖνος ἔθει πρὸ ἅρματος, ἀναποδίζων εἰς τοὐπίσω. Lucian. πρᾶγμα εἰς τοὐπίσω ἀναποδίζον dixit, rem malè cedentem, quotidie minus ac minus progredientem, quasi retroageretur.

Ἀναποδισμός. οῦ. ὁ. diligens inquisitio, resolutio.

Ἀναπόδοτος. ὁ. ἡ. non redditus.

Ἀναπόδρασος. ου. ὁ. ἡ. ineuitabilis.

Ἀναποθέω. recordor.

Ἀνάποινος. ον. ὁ. ἡ. præmio carens.

Ἀναποκρίνομαι. contra respondeo.

Ἀναπόκριτως ἀποσείλομαι. absque responso remittor.

Ἀναπόλαυσος. ὁ. ἄχρυσος, ieiunus.

Ἀναπολέω. μ. ήσω. uerso in animo, reputo, expendo, ἀναλογίζομαι, ἀναλέγομαι, ἐναπεμπάζομαι, ἀνανεοῦμαι. Aperio. actiuum.

Ἀναπολόγητος. ς. ὁ. ἡ. inexcusabilis.

Ἀνάπολυτα. τὰ. adhærentia.

Ἀναπόνιπτος. ον. ὁ. illotus, inabstersus.

Ἀναποσκευή. ῆς. ἡ. impedimentum.

Ἀναπράττομαι. exigo, reposco, recupero.

Ἀναπράττω. μ. ξω. τ. κα. æstimo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀναπρόθορος. ον. ὁ. ἡ. ad exitum uersus.

Ἀναπτερόω. do spem, attollo spe bona, attollo, eleuo.

Ἀναπτῆναι εἰς σκύθας. fugere in Scythas.

Ἀναπτυκός. οῦ. ὁ. ἡ. reseratilis.

Ἀνάπτυξις. ιος. ἡ. explicatio, declaratio.

Ἀναπτύσσω. μ. ξω. aperio, explico. actiuum.

Ἀνάπτω. μ. ψω. incendo, suspendo, resuscito, exuscito, id est, ἀναζωπυρῶ, ἀναρριπίζω. Chrysostomus: μὴ δὲ τὸ κοιμηθὲν ἤδη πάλιν ἀνάψαι πάλιν, Luctum iam sopitum ne rursum exuscites. Item tribuo, acceptum refero. Plutarch. αὐτῷ τὴν χάριν ἀνάπτων. actiuum.

Ἀνάπτωσις. ὄκνησις, animus iacens & remissus. Ab ἀναπίπτω.

Ἀναπυνθάνομαι. interrogo.

Ἀνάπυστος. ον. ὁ. ἡ. auditus, uulgatus.

A N A P.

Ἀνάρακτος. publicus.

Ἀνάργυρος. ὁ. qui pecunia caret, etiam si alijs facultatibus abundat.

Ἄναρθρος. ον. ὁ. ἡ. male articulatus, infirmus, inconstans. Sumitur & pro syllaba cui littera deest, aut pro uersu, cui syllaba. Suidas.

Ἀναρθῶ. excito, rursus accendo.

Ἀναρίθμητος. ον. ὁ. innumerabilis, ἄπειρος, immensus: uilis, in nullo numero habitus.

Ἀνάρισος. ς. ὁ. impransus.

Ἀναριχάομαι. ἡ

Ἀναρίχομαι. prenso manibus, ut fit murum scandendo: scando. Gaza ex Cicerone: ἐπεὶ δὲν τῶν μὲν ἄλλων. οἱ μὲν τοὺς ἰσοὺς ἀναρριχῶνται: Cum alij malos scandant.

Ἄναρκτος. ον. ὁ. ἡ. nullius imperio subiectus.

Ἀναρμοσεῖν. non quadrare, non congruere.

Ἀναρμοσία. ας. ἡ. inconcinnitas, incongruitas, discrepantia.

Ἀνάρμοσος. ον. ὁ. ἡ. discors, incongruus.

Ἀναρμόσως. incongruè, ineptè, inconcinnè.

Ἀναρμόττω. congruo, copulo. actiuum, datiuo & accusatiuo iungitur. Halicar. lib. iij. τρισβυτέρῳ τὴν τρισβυτέραν ἀναρμόσας: Segniori segniorem locans.

Ἀναρπάζεσθαι. è medio subitò tolli, ad pœnam rapi. Significat item sedibus euelli, hoc est ἀνασπᾶσθαι, sedibus pelli, atque aliò habitatum mitti.

Ἀναρπάζω. μ. σω. ξω. discerpo, abripio. actiuum.

Ἀνάρπασοι. abrepti, discerpti, qui de medio tolluntur, quibus successores mittuntur, atque à prouincia reuocantur, ἀνάσπασοι. Herodianus in tertio: ἐκ μικρᾶς καὶ εὐτελοῦς διαβολῆς ἀναρπάσους ἐποίει: Ex parua leuiq; delatione rapi ad se iubebat abrogato imperio.

Ἀναῤῥάπτω. μ. ψω. φα. consuo.

Ἀναῤῥεῖ. ascendit.

Ἀναῤῥήγνυμαι. erumpo. Plutarchus: εἰς ἅπαν ἀναῤῥαγήσεσθαι τολμῆς, in omnem erupturos audaciam: de coniuratis loquens.

Ἀναῤῥηγνύω, ἢ ἀναῤῥήγνυμι. μ. ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω. frango, rescindo, uiolenter edo, effundo, emitto, enitor.

Ἀναῤῥηθεὶς ὕπατος. creatus, electus consul.

Ἀνάῤῥηξις. ιος. ἡ. irruptio.

Ἀνάῤῥησις. ιος. ἡ. ἀναγόρευσις, electio, prædicatio, præconium propriè in athletico certamine.

Ἀναῤῥιπίζω. μ. σω. refoueo, siue igne subleuo: augeo. Ioseph. lib. ij. Iud. πόλεμος καθ' ἡμέραν ἀνερρίπίζετο: Pugna quottidie grauius augebatur. Excutio, uibro, iacto, turbo.

Ἀναῤῥίπτω, ἢ ἀναῤῥιπτίζω. ήσω. κα. iacto, in sublime iaculor, unum super aliud reijcio, eijcio, emitto. Herodian. lib. primo de Commodo loquens: λεόντων δέποτε δὴ ὑπολαβὼν ἕπασον ἀναῤῥιφθέντων ἰσαρίθμοις ἀκοντίοις ἀπέκτεινεν.

Ἀναῤῥιχώμενοι. οἱ. reciproco meatu ascendentes.

Ἀναῤῥίψαι κίνδυνον. iacere periculũ super periculum,

riculum, periculum periculo addere, ſuſcipere, ſubire periculum. Herodia. in v. ἐλομένη πάντα κίνδυνον ἀναβρίψαι μᾶλλον, ἢ ἰδιωτεύειν καὶ δουλεῦσαι ἀπεβρίφθαι.

Ἀναβροάω. ἀναροιζόω. occido.

Ἀνάβροπος. ſurſum uergens, retrocedens.

Ἀναβροφεῖν. exugere, abſorbere ſ. flumina.

Ἀναβρύομαι. reſarcio. Hali. lib. v. Ἀναβρύσασθαι τὴν πρότειραν κῆπαν.

Ἀναβρύπω. doceo iterum inſtruo.

Ἀνάβρυσις. ιος. ἡ. redemptio.

Ἀναβρωγώς. apertus, hians, patens. ab ἀναρήγνυμι.

Ἀναβρῶσαι. reficere, reparare.

Ἀναβρωσθέντων. οἱ. reualeſcentes.

Ἄναρσιος. ι. ὁ. ἡ. iniuſtus, inimicus, ἀκαταφρόνητος, moleſtus, indignus.

Ἀναρτάω. μ. σω. applico mihi aliquid, differo, ſuſpendo. Plutarch. in Otho. πάντων πρὸς αὐτὸν ἀπηρτημένων ταῖς ὄψεσι: Cum omneis eũ oculis deſignarent ex eo ſuſpenſi: Cum omneis in eum uerſi eſſent, nutum eius expectantes, & ex uultu eius pendentes.

Ἀναρτᾶν ἑαυτὸν eſt ſpem ſuam & præſidium in aliquo locare, & cum eo uitæ ſubſidia ſociare. Εἰς τὸν δῆμον ἀναρτᾶν ἑαυτὸν apud Demoſthen. id eſt, populo ſe adiungere & popularẽ eſſe uelle. Dirimo, diſtraho, diſſocio, χωρίζω, irrito. Herod. πτίων ἕνεκα ἀνάγκαι ἐπ' αὐτοὺς στρατεύεσθαι. actiuum.

Ἀνάρτιος. ου. ὁ. impar.

Ἀναρτύω. μ. υσω. τ. υκα. molior.

Ἀναρτῶμαι uoce paſſiua tantum, concilio mihi, & aſciſco, amicitia q. deuincio. Xenop. ταχὺ δὲ τοὺς πατέρας αὐτῶν ἀνήρτητο, id eſt, amicos & bene cupientes reddidit ſuo congreſſu, ita ut diuelli ab eius amicitia non poſſent.

Ἄναρχα. nulli ſubdita imperio.

Ἀναρχία. ἡ. rebellio, cõtumacia, carentia principatus, quum nullo principe tumultuatur populus. Significat huiuſmodi multitudinis licentiã, quando nulli paretur, ſed pro ſua quiſq. libidine rem gerit, malum penè tyrannide peius: Eraſmus.

Ἀνάρχος. ι. ὁ. ἡ. principe uel principio carens.

Α Ν Α Σ.

Ἀνασαλεύεσθαι. ſubſilire.

Ἀνασειράζω. facio collidere.

Ἀνασεισμός. οῦ. ὁ. abſciſſura.

Ἀνασείω. σω. concutio, commoueo. actiuum.

Ἀνασεσυρομένη dicitur mulier quæ pudenda & tegenda detegit, ueſte retracta & collecta apud Plutarch. Inde

Ἀνασεσυρομένος, pro impudenti obſcœnoq. Vide Commentaria Budæi.

Ἀνάσιμος. ου. ὁ. reſimus ſiue ſimus, deformis Ariſtop. eccleſ. καὶ μικρὸν διάσπαθῆσαι ἀνάσιμον ἢ πρεσβύτερον. Heſychius ſic legit: Ἀνάσιμον τρίχωμα τὸ διὰ τοῦ μετώπου ὅτι κορυφὴν ἐγραμμένον.

Ἀνασιμοῦν. nares ad olfactum cõtrahere, ſubolfacere.

Ἀνασκευάζεσθαι. collectis uaſis migrare, uel patria faceſſere, hoc eſt, μετοικιζόμενον σκευαγωγεῖν, ut decoctores & patria extorres, & qui ſolum uertunt. Bud.

Ἀνασκευάζω. μ. σω. deſtruo, ædifico, inſtauro, ab integro reſtituo, moueo caſtra, refello exporto. actiuum.

Ἀνασκευή. ῆς. ἡ. reſutatio, opus cõſtituendi uertitur Fabio: cui opponitur κατασκευή.

Ἀνασκησία. ας. ἡ. inertia.

Ἀνάσκητος. ι. ὁ. ἡ. inexercitatus.

Ἀνασκήτως. ſine exercitio.

Ἀνασκινδυλίω. μ. ήσω. ſuſpendo, crucio. actiuũ

Ἀνασκιρτάω. exilio.

Ἀνασκολοπίζω. μ. σω. in cruce ſuſpendo. actiuũ

Ἀνασκοπεῖν τί. meditari conſyderare aliquid.

Ἀνασοβίζω. eijcio, ſurſum reijcio, & excutio retrorſum. Lucia. ἀνασεσοβημένος τὴν ὀπὴν μετώπου κόμην. euello, conturbo.

Ἀνάσπασος ſedibus pulſus dicitur, & qui aliò habitatum mittitur, tranſportatus. Dicitur item cui ſucceſſor mittitur, qui reuocatur è prouincia. Vide Comment. Bud.

Ἀνασπάω. άσω. euello. exuo, ho. actiuum.

Ἄνασσα. ἡ. regina, hera.

Ἀνάσσω. ξω. impero. neutrum.

Ἀνασταδόν. ſtando deſuper.

Ἀναστατικὰ φάρμακα dicuntur remedia quæ cohibent & ſupprimũt: quæ etiam καθαστατικὰ appellantur.

Ἀνάστασις. ιος. ἡ. reſurrectio: interdum euocatio, euerſio, è ſedibus expulſio, uaſtatio. Demoſth. Olynth. prima: ὅτι νῦν οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὅπως μέρους χώρας πολεμοῦσιν, ἀλλ' ἀναστάσεως καὶ ἀνδραποδισμοῦ.

Ἀναστάζα ποιεῖν deuaſtare.

Ἀνάστατοι. placentarum genus.

Ἀνάστατος. ι. ὁ. ἡ. uaſtatus, uacuatus, ſedibus ſuis expulſus, exul, extorris, euerſus, ἀνατετραμμένος.

Ἀναστάω. ωσω. concito, diſturbo, τὸ ἀνατρέπω.

ἀνάσοτον ποιῶ. actiuū. Ἀνασατοῦντῶν ὑμᾶς labefactantes uos: Paul. ad Gal.

Ἀνασάπωσις. ιος. ἡ. idem quod ἀνάσασις.

Ἀνασαρόω. μ. ωσω. crucifigo.

Ἀνασείλλεσθαι. terga uertere.

Ἀνασείλλω. μ. λῶ. reprimo, propulso impetum irruentis, refreno, repello, remitto, attollo, eleuor. actiuum.

Ἀνασκλῶ. erigo ut cippum.

Ἀνάσκημα. ατος. exaltatio, altitudo.

Ἀνασῆσαι. erigere.

Ἀνασήσας. σα. ὁ. qui remouit, uindicauit, expulit.

Ἀνασοιχεόομαι. μ. ώσομαι. resoluor in elemēta.

Ἀνασοιχειώσις. ιος. ἡ. formatio institutionum. Item corporū resolutio in principia & elementa, reelementatio ad uerbum.

Ἀνασομάω. uerba aliena interrumpo.

Ἀνασομόω. aperio.

Ἀνασόμωσις. ιος. ἡ. apud medicos apertio uenarum.

Ἀνασρατοπεδεία. ἡ. ἀνάλυσις τῆς παρεμβολῆς, castrorum motio.

Ἀνασρατοπεδεύω. castra moueo, reuertor cum exercitu, contineo me in castris.

Ἀνασρέφομαι. uersari apud Paul. epist. ad Timotheum priori.

Ἀνασρέφω. μ. ψω. reuertor. Xenoph. ἐπεὶ ἐγγὺς τοῦ τείχους ἐγένοντο, ἀνεσρέφοντο: Vbi ad mœnia accessissent retrò reuersi sunt, ἀνεχώρησαν. dicunt enim ἀνασρέφω & ἀνασρέφομαι pro eodem: quemadmodū apud Tullium reuerto & reuertor. Commuto, nego, cohibeo. neutrum.

Ἄνασρος. σ. ὁ. ἡ. astris carens, obscurus.

Ἀνασροφάδην. conuersim.

Ἀνασροφή. ῆς. ἡ. reuersio, reditus, receptus, conuersio: Inuersio à Quintil. uulgò conuersatio, consuetudo.

Ἀνασύψαι apud ueteres comicos, ἀνασπᾶσθαι τὸ αἰδοῖον.

Ἀνασύρομαι. retrahor.

Ἀνασύρω. reuelo. Significat etiam detegere quod intus est, aut quod latere & tectū esse decet.

Ἀνασφαδάζω. exilio, recalcitro.

Ἀνασχαλεύω. suscito, uel scrutor.

Ἀνασχείω. μ. σω. tolero.

Ἀνασχέσθαι. tolerare.

Ἀνάσχεσις. ιος. ἡ. amotio.

Ἀνασχέσιμος. ου. ὁ. tolerabilis.

Ἀνασχίζω. rescindo, discindo, disseco, exentero

Ἀνασχών. όντος. ὁ. eleuans. χεῖρας ἀνίσχον, passis manibus orabat. Iliad. ζ'.

ANAT.

Ἀνάτασις. ιος. ἡ. comminatio ingens, minæ feroces & improbæ, ἡ καζὰ πικρίας καὶ θρασύτητα ἀπειλή. Plutarch. in Cat. ἀνάτασιν καὶ ὄγκον τῶ βασιλέως μὴ φοβηθεὶς, ἀντὶ τῶ ἐπαπειλήσαι. Budæus. Item ἀνατάσει κεκοῦφ, cohibitione segnescere, apud eundem.

Ἀνατατικός. οῦ. ὁ. extensus.

Ἀνατείνω. μ. ενῶ. καὶ Ἀνατείνομαι. extendo, excito. Ἀνατείνειν τὼ χεῖρα apud Xenophontē pro eo quod Cicero dicit digitum tollere: unde & χειροτονία. Significat etiam uoce passiua idem quod ἀπειλεῖν minari. Synes. νόμος ἀνατείνεται πολλὰ καὶ χαλεπὰ τοῖς μνησικάκοις τῶν τῆς ἐνεγκούσης ἀρχήν: Lex minatur multa eaq; atrocia ijs qui ambiunt patriæ principatum.

Ἀνατειχίζω. reedifico muros, recingo muros, communio, instauro mœnia.

Ἀνατέλλω. orior. deponens.

Ἀνατηκέα σώματα ἡδονῶς. remolescere corpora uoluptatibus.

Ἀνατί. impunè. Aristoph. eccles. ἕλκειν ἀνατὶ λαβομένας τῶ παλαίου.

Ἀνατίθεμαι uocis passiuæ & deponens, significat execror. Item, in humeros meos tollo, uel humeros submitto oneri admittendo. & onus gesto, ἀναβασάζω. Xeno. pro onus susscipio & prouinciam, & susscipio aliquid præstandum atque efficiendum, usus est. Accipitur item pro ἀνατίθημι actiuo, id est, onus iniungo. Est etiam ἀνατίθεσθαι familiariter arcanum suū exponere, quasi in sinum amici deponere. D. Hieronymus ait significare ea quę nouimus in sinum amici ponere & in medium adferre, cōmuni consilio uel probanda uel improbanda. Plutarch. τὼ πρᾶξιν ἀνέθετο τῶν ἑταίρων τισι. Ponitur etiam pro ostendere legendumq; porrigere: Differre item, & reijcere in futurum: Sed & sententiam mutare uel retractare.

Ἀνατιθέμενοι. οἱ. munerati, dicati.

Ἀνατίθημι in uoce actiua significat onus iniungo, hoc est, onus tollo, & in alium inclino. Item τὸ ἐπιτρέπω, permitto, siue (ut Cicero dixit) compromissum facio: τὸ ἐφίημι, indulgeo. Committo, mando: Attribuo, accomodo: προσλογίζομαι, προσίθημι, acceptum fero. Synesius: ἐγὼ δὲ ἀνετίθουν ἀὲ ταῦ

τα τῷ

τα τῷ θεῷ, Ego autem hæc deo ſemper acceptum referebam. Item τὸ ἀνάπλω, ſuſpendo, unde & ἀναθήματα, id eſt, donaria, de quo ſuperius. Eſt & tribuo, hoc eſt propenſus ſum, & illi multum faueo, apud Platonem in Sympoſio. Sophocles pro libero & abſoluo poſuit. Copioſius de his in Budæi Commentarijs.

Ἀνατιναγμός. tranſmutatio, tranſitus, μετακίνησις.

Ἀνατίτραιμαι. expello erodendo.

Ἀνατλάω. μ. ήσω. κὴ

Ἀνάτλημι. tolero.

Ἀνατολή. ῆς. ἡ. oriens.

Ἀνατολικός. οῦ. ὁ. orientalis.

Ἄνατος. ὁ. ἀλαβής, innocuus, incolumis.

Ἀνατρέπεσθαι dicitur mare, cũ id quod in imo eſt, emergit & ſurſum fertur. Dicitur item pro ἀνατρέπειν.

Ἀνατρέπω. μ. ψω. ſubuerto, euerto, cõmoueor, proſterno.

Ἀνατρέχω. recurro. neutrum.

Ἀνάτρητος. ε. ὁ. non detritus, non foratus, ut ſunt calcei ueteres.

Ἀνάτριπτος. attritus.

Ἀνατροπεύς. εος. ὁ. euerſor.

Ἀνατροπή. ῆς. ἡ. euerſio, ſubuerſio.

Ἀνατροφή. ῆς. ἡ. nutrimentum.

Ἀνατυλίττω. repeto, reuoluo animo, refrico, inuoluo, uerſo.

Ἀνατυποῦμαι. φαντάζομαι, ἀναπλάττω, imaginor, fingo, ἃ οὐδέποτε εἶδον.

Ἀνατυχόντα. ſecundum quod euenerit.

A N A Y. A N A Φ.

Ἀναυγής. non augeſceres.

Ἀναύδητος. ὁ. ἡ. ineffabilis, ἀπόῤῥητος.

Ἄναυδος. ε. ὁ. ἡ. mutus, inauditus, elinguis.

Ἀναυλεί. immune, ſine naulo.

Ἄναυλος. ου. ὁ. ἡ. ſine tibijs.

Ἀναυξής. ἐος. ὁ. decrementum.

Ἀναύξητος. ε. ὁ. ἡ. incremento carens.

Ἀναύξω. augeo.

Ἄνωτα καὶ καταῦτα. ſcanſim & deſcenſim.

Ἀναφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, dico. Quod Cicero in Catone dixit, Alterũ ille extitiſſet lumen ciuitatis, Gaza tranſtulit: ἕτερον ἂν φῶς ἐκεῖνος τῆς πόλεως ἀνεφάνη. actiuum.

Ἀναφαίρετος. ε. ὁ. ἡ. qui nequit auferri, irreuocabilis. Ἀναφαίρετα κτήματα, ſtabilia bona quæ & auferri non poſſunt.

Ἀναφαλαντίας. ε. ὁ. caluus, recaluaſter.

Ἀναφαλαντίασις. ιος. ἡ. caluiciũ in ſupercilijs, quemadmodũ φαλακρότης in capite. Gaza ſaltiũ interpretatur, ſed tantiſper dum melius inuenerit.

Ἀναφαντίασις. ἡ. ſalitium Theod.

Ἀναφαντά, καὶ

Ἀναφαντόν. palàm, claré, apertè. Aduerbium declarandi.

Ἀναφέρεσθαι. ſurſum ferri, ſurſum attrahi, emergere, exiſcere.

Ἀναφέρω. reprimo, non ſuſtineo, refero, exhibeo, originem refero. Herodo. ἀνέφερε γοῦν εἰς Αἰνείαν τὸν Ἀφροδίτης τῷ τ γένος διαδοχήν, aiebat ſe oriundũ ab Aenea. Ἀναφέρειν εὐχάς, ſuſcipere uota. Ἀναφέρειν πρὸς τὸν σύγκλητον, referre ad ſenatum uel conſilium. Eſt item Ἀναφέρειν referre quæſtionem. Ἀναφέρειν τὴν αἰτίαν ἐπ' ἄλλον, referre & reijcere crimẽ in alium, ut ſolent qui excuſant. Demoſthen. τοῦτ' ἐστὶν ἀναφάνδην· διὰτί; ὅτι τῷ μὲν ἐξ' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους καὶ τὰς τῶν δικαστηρίων γνώσεις, Quamobrem? nempe quòd huic aduerſus illos & aduerſus iudiciorum cognitiones recuſare criminationem multipliciter licet. Hinc ἀναφέρειν pro recuſare ponitur, hoc eſt exceptione crimen ſummouere & reijcere. Ἀναφέρειν eſt etiam referre & reducere: quod & ἀνάγειν dicitur. Item pro inferre, & comportare, ut ἀναφέρειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν. Item pro ſubuehere, ſuſtollere, tollere, ſubuolare, in altum tollere. Lucianus de deorum ſacrificijs loquens, ἀναφερομένην κνίσαν uocat nidorem in aëra ſurgentem ac ſubuolantem. Item conferre in medium quaſi & in cumulum. Εἰς τὸν οἶνον ἀναφέρειν, uino imputare. Reſipiſcere Lucian. in pſeud. Ἐπεὶ δὲ ἤδη πολλοὶ τῶν νοῦν ἐχόντων, ὥσπερ καὶ ἐκ μέθης βαθείας ἀναφερόντων. actiuum.

Ἀναφής. inquietus.

Ἀναφθέγγεται χρησμούς, dat reſponſa.

Ἀνάφθονος. ου. ὁ. copioſus.

Ἀναφλᾶν. impudicum eſſe, turpiter laſciuire, manibus genitalia cõtrectare, τὸ μαλάσσειν τὰ αἰδοῖα, mollius genitalia tractare, maſturbatorem agere.

Ἀναφλασμός. οῦ. ὁ. res uenerea. Cœl. li. 8. ca. 32.

Ἀναφλέγω. comburo.

Ἀναφλύσιος. ου. ὁ. maſturbator.

Ἀναφλύω. μ. ύσω. ebullio. neutrum.

Ἀναφοιτᾶν εἰς ἴδιον. repetere idam, ſæpe ire.

Ἀναφορά. ᾶς. ἡ. relatio, ſubſidium. Demoſth. ὑπολείπειν γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳσώ

ναμ, ἅμα δ' ἐϊτι γίνοιτο, ἀναφορᾶμ. Interdum idem quod ἀποφορὰ authore Ammonio, à quo tamen mox distinguit. Relatio criminis, emersio, sursum uersus latio, subuectio. Significatur item hoc nomine ius referendæ quæstionis in alium quempiam, quàm cum quo iudicium prius agitatũ est. Recursus saluus à forensibus dicit, hoc est, actio subsidiaria & reiecta in alium, ius referendi controuersiam, nõ uictori, sed alij. Vocatur item ἀναφορὰ uel ἐπαναφορὰ ea pars cœli, quæ triginta partibus ab horoscopo distat, in secundo signo existens ab eo, in quo horoscopus inchoat, quasi pars iamiam emersura. Ex Commentarijs Budæi, & lib. de Asse.

Ἀναφορεύς. έος. ὁ. uectis.

Ἀναφορικός. οῦ. ὁ. relatiuus.

Ἀναφορικοί. qui ægrè sordes è pectore extussiunt.

Ἀνάφορον. ε. τὸ. lignum utrinq; cauum, quo onera gestantur: instrumentũ quo aliquid portatur ac sursum à terra tenetur, cuiusmodi est, quo mulieres in quibusdam locis aquã à flumine gestitant. utitur Aristoph. in principio Comœdiæ cui titulum fecit βάτραχοι. Vocant item ἀλλαντὸν & ἀμφίκυρτον, de quo supra. Vide Cœlium lib. nono capite tertio.

Ἀναφράξαντα εἶδε. setis horrentem conspexit.

Ἀναφροδισία. inuenustas.

Ἀναφρόδιτος. ε. ὁ. ἡ. Veneris expers, aduersa Venere natus, alienus à Venere.

Ἀναφρονέω. μ. ήσω. resipisco. neutrum.

Ἀναφύομαι. renascor.

Ἀναφύρω. misceo, subigo. actiuum.

Ἀναφύσημα. τος. τὸ. euaporatio.

Ἀναφυσάω. morior.

Ἀναφυσάω. μ. ήσω. inflo. actiuum.

Ἀναφύω. μ. ύσω. exurgo, renascor.

Ἀναφωνέω. μ. ήσω. exclamo. neutrum.

ΑΝΑΧ. ΑΝΑΨ.

Ἀναχάζομαι. μ. σομαι. ἢ

Ἀναχάζω. μ. σω. cedo, retrocedo, cessum eo, iter inhibeo uel gressum. neutrum.

Ἀναχαιτίζω. μ. σω. cohibeo, refreno, impedio, detineo, coërceo, dissuadeo.

Ἀναχάνειμ, καὶ

Ἀναχάσκειμ. hiare.

Ἀναχαύνω. resoluo.

Ἀναχειλίσομαι. expectoro uertit ab Hermol.

Ἀναχρέμπτω. ἀναλαμβάνω, screo.

Ἀναχρώννυμι. μ. σω. ἢ

Ἀναχρωννύω. unguo. actiuum.

Ἀνάχρωσις. infectio Plutarcho.

Ἀνάχυσις. ἡ. mollities, lasciuia.

Ἀναχωρέω. μ. ήσω. reuertor, secedo.

Ἀναχώρησις. secessus, dilatio.

Ἀναχωρίζω. facio reuerti, aut secedere.

Ἀναχωρίτης. ε. ὁ. anachorita, qui in solitudinẽ aut aliò quopiam secedit.

Ἀναψάω. μ. ήσω. frico.

Ἀνάψυξις. ιος. καὶ

Ἀναψυχή. ῆς. ἡ. refrigerium.

Ἀναψύχω. μ. ξω. respiro, refrigero, refocillo. actiuum.

ΑΝΔ.

Ἀνδάνον. ε. τὸ. placitum.

Ἀνδάνω. placeo. neutrum.

Ἄνδηρα. flores & littora amnium.

Ἄνδηρον. ε. τὸ. pectusculum manus.

Ἀνδίκτις. ε. ὁ. genus laquei.

Ἄνδιτον. ου. ὁ. articulus.

Ἄνδιχα. bifariam, dupliciter.

Ἄνδρα γενέσθαι, maiorẽ annis fieri, quo tempore rationem reposcebant, & reliqua tutelæ administratæ.

Ἀνδραγαθέω. uiriliter ago, fortem & bonum uirum præsto, probitate utor.

Ἀνδραγάθημα. τος. τὸ. strennuitas, uirilitas, strenuè factum.

Ἀνδραγαθία. ας. ἡ. idem.

Ἀνδραγαθίζομαι. μ. ίσομαι. liberaliter ago.

Ἀνδράγρια. τὰ. spolia mortuis detracta.

Ἄνδραγχος. ου. ὁ. δήμιος, carnifex, lictor. Alij Ἄνδρακος.

Ἀνδραιμονίδης. Andræmonis filius.

Ἀνδρακάς. uiritim.

Ἀνδραποδίσασθαι. δουλοπρεπῶς.

Ἀνδραποδίζομαι. mancipio, capio. Plutarch. in Ant. metaphoricè dixit Gabiniũ ἐξανδραποδισμένον κομοδῶ τοῖς μυρίοις ταλάντοις, id est, magnopere captum ingenti pollicitatione Ptolomæi regis, & ueluti Ptolomæo mancipatum.

Ἀνδραποδίζω. seruos capio.

Ἀνδραποδισμός. οῦ. ὁ. mancipatio.

Ἀνδραποδιστής. οῦ. ὁ. plagiarius, mango, aut mancipiarius.

Ἀνδραποδοπάπηλος. uenditor seruorum, uenalitiarius mancipiorum.

Ἀνδράποδον. ου. τὸ. mancipium.

Ἀνδραποδώδης. seruilis.

Ἀνδραποδωδία. ας. ἡ. seruilis turpitudo.

Ἀνδράριον. οὐ. τὸ. uirunculus.
Ἀνδράχθος. ε. ὁ. ἡ. grauis potentibus.
Ἀνδράχνη. ης. ἡ. portulaca.
Ἀνδρεία. ας. ἡ. uirilitas, uirilis ætas, fortitudo.
Ἀνδρειᾶται. cædis accusatores.
Ἀνδρείκελον. τὸ. purpurissum. Theod.
Ἀνδρείκελος. ε. ὁ. ἡ. uiro similis.
Ἀνδρεῖον. τὸ. uirile robur.
Ἀνδρεῖος. ε. ὁ. uirilis, magnanimus.
Ἀνδρίονες. porticus.
Ἀνδρεράστρια. ας. ἡ. uirorum amans.
Ἀνδρεύμβρος. ὁ. uir factus.
Ἀνδρία. ας. ἡ. ætas uirilis.
Ἀνδριαντίσκος. ε. ὁ. paruum simulachrum.
Ἀνδριαντοποιεῖν. statuas effingere.
Ἀνδριαντοποιητική. ῆς. ἡ. ars faciendarum statuarum.
Ἀνδριαντοποιία. ἡ. statuarum artificium.
Ἀνδριαντοποιός. οῦ. ὁ. statuarius.
Ἀνδριάς. άντος. ὁ. statua, maxime uiri.
Ἀνδρίζομαι. μ. σομαι. ἠ
Ἀνδρίζω. uiriliter ago, nauo. deponens.
Ἀνδριζόμβροι. οἱ. fortes.
Ἀνδρίκελος. purpurissum.
Ἀνδρικός. οῦ. ὁ. uirilis.
Ἀνδριλατίω. μ. ήσω. uirum expello. neutrum.
Ἀνδρισί. uiriliter.
Ἀνδρίτομαι. accedo ad statum & robur uirile.
Ἀνδριφόντης. ου. ὁ. homicidia.
Ἀνδρὸς οὐδ᾽ ἀκαρῆ παρόντος. ne momento quidem.
Ἀνδρόβασμος, σενὴ ὁδός.
Ἀνδρογύναι appellabantur populi quidam in Aphrica, utriusque naturæ, inter se uicibus coëuntes, quibus dextra mamma uirilis erat, sinistra uerò muliebris. Plin. lib. viij.
Ἀνδρόγυνος. qui utrunq; habet sexum, fœminæ nimirum & masculi. Huiusmodi prolem genuit Venus compressa à Mercurio, qui ἑρμοφρόδιτος appellatur. In his (inquit Augustinus) sic uterque sexus apparet, ut ex quo potius debeant accipere nomen, incertum sit.
Ἀνδρόδαμας. ὁ. gemma, sic dicta quòd impetus hominum domet. Plin.
Ἀνδροδίστροι. οἱ. uiriliores.
Ἀνδροβῆσα. ἡ. quæ cum uiro consuetudinem habuit.
Ἀνδροκόβαλος. peruersus, uersipellis.
Ἀνδρόκμητος. ε. à uiro factus, uel in quo uir iacet, sepulchrum.
Ἀνδροκτασία. ας. ἡ. cædes.
Ἀνδρόκτονοι. ὧν. maritícidæ.
Ἀνδρολυψία. ἡ. ἠ
Ἀνδρολύψιον. τὸ. quid sit Budæus satis explicat in annot. posterioribus in Pandectas, ubi sic ait: Moris antiquissimi fuit, ut qui eadem perpetrassent, si quum in externam urbem profugissent, ad pœnam expositi, nõ dederentur ijs, ad quos facinus admissum pertinebat, ipsis ut permitteretur iniuriam passis pignerandi potestas, quam ἀνδρολυψίαν, & neutro genere ἀνδρολύψιον Græci uocãt. Hactenus ille. Sed & Iulius Pollux sic: Ἐστὶ δὲ ἀνδρολύψιον, ὅταν τις τοὺς ἀνδροφόνους καταφύγοντας ὥς τινας ἀπαιτῶν μὴ λαμβάνῃ, ἔξεστι γὰρ ἐκ τῶν οὐκ ἐκδιδόντων ἄχρι τριῶν ἀπαγαγεῖν.
Ἀνδρολογία. uirorum delectus.
Ἀνδρολογίζω. uiritim deligo.
Ἀνδρολογῶ. milites conquiro, delectũ habeo.
Ἀνδρομαῖος. ε. ὁ. humanus, uiros occidens.
Ἀνδρομανής. ὁ. ἡ. insaniens.
Ἄνδρομας, uocare solent aurũ illud quod appellant Democritij alcumistæ peculeatũ, Hermol. lib. xxvi. Plin. cap. xxij.
Ἀνδρομεής. ὁ. ἀνδρομαῖος.
Ἀνδρόμεος. ου. ὁ. uirilis.
Ἀνδρομήκης. εος. ὁ. ἡ. ad staturam uiri factus.
Ἀνδρονῖτις. ίτιδος. ἡ. locus ubi uiri uersantur, domicilium uirorum, locus in domo, ubi soli uiri habitant: sicut γυναικονῖτις, ubi solę mulieres. Vitruuius lib. vi. cap. x. dictas ait ἀνδρονίτιδας, quòd in eis uiri sine interpellationibus mulierum uersentur. Inuenio & ἀνδρονίτης in ea significatione.
Ἀνδρόπαις. puer uirilitatem præ se ferẽs, puer qui iam ad uirilem ætatem tendit.
Ἀνδροπλήθεια. hominum conuentus.
Ἀνδροποδισμὸς τῆς πόλεως. excidium ciuitatis.
Ἀνδροποιός. οῦ. ὁ. uiros faciens.
Ἀνδροπώδης. εος. ε. ὁ. seruilis, mancipium uile.
Ἀνδρὸς δυτική. uiripotens.
Ἀνδροσάκις herba est amara tenues cirros sine foljs habens.
Ἀνδρότης. ητος. ἡ. ἀνδρία, uirilitas, fortitudo.
Ἀνδροῦμαι. uir sum, & nihil puerile præ me fero, uirilem togam sumo.
Ἀνδροφονία. ας. ἡ. homicidium.
Ἀνδρόφονος. ε. ὁ. homicida, non uirorum modo, sed mulierum etiam interfector.
Ἀνδρυάλα. ἡ. andryala ex holerum genere Theodoro interprete.
Ἀνδρωδέστατος. ε. ὁ. fortissimus.

Ἀνδρώδης. εος. ὁ. ἡ. fortis, uirilis.

Ἀνδρωδῶς. uiriliter.

Ἀνδρωθείς, καὶ ἐς ἄνδρας ἐγγραφεὶς, maior factus, adolescens qui iam tutelæ suæ permittebatur: qui Romanis uirilem etiã togam sumpsisse dicebatur. Bud. in Comment.

Ἀνδρών. ῶνος. ὁ. locus ubi uiri uersantur. Ἀνδρῶνας οἴκους uocabant ubi conuiuia uirilia solent esse, quòd eò mulieres non accederent. Vitruuius lib. vi. cap. x.

Ἀνδρώσασθαι. coire.

Ἀνδρωτής. uirtus, robur.

Ἀνδρῶος. ου. ὁ. uirilis.

A N E.

Ἀνεβιβούλευτος. ε. ὁ. insidiabilis.

Ἀνεγγυάω. μ. fideiubeo. neutrum.

Ἀνέγγυος. illegittimus, illocabilis, indotabilis: ἄπειρος quoq;, infidus, Hesychio.

Ἀνέδρευτος. ου. ὁ. scibilis.

Ἀνέγκλητος. ὁ. ἡ. culpa carens, crimine uacãs: in quem nullum crimen iure possis impingere, qui nihil admisit ob quod in ius uocari debeat, innocens, quasi dicas incriminabilis, cuiusmodi Cato fuit, qui toties accusatus, semper absolutus est. Ἀνεγκλήτως ἔχων, idem, à uerbo ἐγκαλεῖν quod in ius uocare significat, & dicam impingere.

Ἀνέγκλητον διαγίνεσθαι, degere sine crimine.

Ἀνεγκλήτως. inculpatè.

Ἀνέγκυος. ου. inepta partui.

Ἀνεγκωμίαστος. ου. ὁ. illaudatus.

Ἀνέγρομαι. exurgo, excitor, expergiscor, pro ἀνεγείρομαι. Lucian. ἐπ' ἄκρων τῶν δακτύλων βεβηκυῖα, ὡς ἂν μὴ ἀνεγρόμενος ἐκταραχθείη.

Ἀνέδεκτον. impossibile, ἀδύνατον.

Ἀνέδην. nullo pudore, improbè, temerè, propalam, nullo discrimine, fluxè, passim, largè, improhibitè.

Ἀνείργω. cohibeo, os operio, reprimo.

Ἀνέζω. μ. σω. facio sedere. neutrum.

Ἀνεικα. emisi, genui, persuasi.

Ἀνειθείς. ἐντος. absolutus, uenia donatus.

Ἀνειθέλητος. ε. ὁ. inuoluntarius.

Ἄνει. tanquam.

Ἀνείδεος. ε. ὁ. forma carens.

Ἀνειδωλοποιὸς μος. ε. ὁ. effingens simulachra.

Ἀνείθη. requieuerat.

Ἀνείκασι ἐπιθυμίαι. deferbuerunt cupiditates.

Ἀνείκαστος. ου. ὁ. ἡ. incorporabilis.

Ἀνειλθειύια. ας. ἡ. Lucinæ expers, quæ nondũ peperit apud Euripidem.

Ἀνεῖλεν. inimicè usus est, occidit: uaticinatus est, apud Herodotum.

Ἀνειλημμένος. fugitiuus reprehensus, retractus à Cicerone appellatur.

Ἀνείλκται. contractum est.

Ἀνειλήσαντῶ γραμματίδιον. qui aperuerunt literas.

Ἀνειλκφὼς χαίτας. contractus crines, ut hi habent qui reticulis utuntur.

Ἀνείλοντο. respondebant.

Ἀνειλοῦνται. uoluantur.

Ἀνειμένος. ε. ὁ. dissolutus, laxatus, remissus, tam in bonam quàm in malam partem. Gaza ex Cicerone: ἀλλὰ μὴν εὐπρεπὴς ἐστιν ὁ τῶ γέροντος λόγος, καὶ ἥσυχος, καὶ ἀνειμένος. Venereus. Est participium ab ἀνίημι. Ἀνειμένος τῆς λειτουργίας, immunitatẽ consecutus. Ἀνείμενος ἀὴρ, liquatus aër. Ἀνείμενος εἰς θράσος, ductus in elationem & audaciam.

Ἄνειμι. redeo, ascendo, retrocedo.

Ἀνείμων. ονος. ὁ. nudus, sine ueste.

Ἀνεῖναι. omittere, transire.

Ἀνείπω. de alto dico, propriè per præconem declaro, pronuncio, edico, publico. Respõdeo apud Lucianum in Pseud. τῶ δὲ ἀνεῖπεν ἔνδοθεν, ἐς κόρακας. Accipitur etiam ἀντὶ τῶ ἀπορίνεσθαι. Ἀνειπεῖν γνώμην. refellere decretum.

Ἀνείργω. μ. ξω. ω. χα. prohibeo, religo, arceo, propello, & eum qui cœpit aliquid agere inhibeo. Ioseph. lib. iiij. ἀνείργειν τῶ λαῶ τὰς ταγγελῶν, Ferias populo denuncians. Ἀνείργεσθαι τῆς ἀπάτης, prohibere à fraude.

Ἀνείς, qui amisit, & apud Euripidem aperuisti.

Ἀνεῖσθαι. solutum esse, relaxari.

Ἄνεισι τὸ φυτὸν ὑπὸ γῆς. succrescit, excrescit.

Ἀνεισφόρος. ου. ὁ. ἡ. immunis.

Ἀνεῖται. dissolutus est, id est, mortuus est. Ἀνεῖται τῶ ἀπόλλωνι, dicatæ sunt Apollini.

Ἀνέκαθεν. ab origine, iuxta superiorem consequentiã, à longe. Apud Atticos est aduerbium loci: item & temporis apud Herodotum.

Ἀνεκάς. desuper.

Ἀνεκβίαστος. ὁ. ἡ. inuiolatus.

Ἀνεκβιάστως. inuiolatè.

Ἀνεκδήμητος. ε. ὁ. qui non peregrinatur.

Ἀνεκδιήγητος. ε. ὁ. ἡ. inenarrabilis.

Ἀνεκδίκητος. ου. ὁ. ἡ. inultus.

Ἀνέκδοτος. ε. ὁ. ἡ. innupta, nondum elocata, non æditus Ciceroni ad Atticum.

Ἀνεκθέρμαντος. ε. ὁ. ἡ. qui calefieri non potest.

Ἀνεκλάλητος. ε. ὁ. ἡ. ineffabilis.

Ἀνεκκίνητος. exibat, prosiliebat, formatū à κίω, quod eo significat.

Ἀνέκλειπτος. ε. ὁ. ἡ. indeficiens.

Ἀνέκπληκτος. ου. ὁ. imperterritus.

Ἀνεκπλυντος. ε. ὁ. ἡ. illauabilis.

Ἀνέκραγεν. uociferatus est.

Ἀνεκτός. οῦ. ὁ. tolerabilis, ab ἀνέχω, expectabilis. Ἀνεκτότερον. remissius. Matth. xi. τύρῳ καὶ σιδῶνι ἀνεκτότερον ἔσται ἐν ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως ἢ ὑμῖν. tolerabilius.

Ἀνέκφρασον. τὸ. non interpretabile.

Ἀνεκφώνητος. ε. ὁ. ἡ. ineffabilis.

Ἀνέλεγκτος. ε. ὁ. ἡ. irredargutus.

Ἀνελεήμων. ονος. ὁ. ἡ. immitis, immisericos.

Ἀνελεῖν. occidisse. Vide ἀναιρέω. destruere, eruere.

Ἀνελεισόμβρος. ascensurus.

Ἀνελέκτως. sine argumento.

Ἀνελευθερία. ας. ἡ. illiberalitas.

Ἀνελεύθερος. ου. ὁ. ἡ. illiberalis, ficte agens, sordidus.

Ἀνέλη. ης. ἡ. usus.

Ἀνέληπτον. τὸ. recte habens.

Ἀνέλιξις. ιος. ἡ. orbis.

Ἀνελίττω. uoluo, reuoluo.

Ἀνέλκομαι. μ. ξομαι. sursum feror.

Ἀνελκύω. sursum traho, attollo.

Ἀνέλκω. μ. ξω. π. χα. abstraho.

Ἀνέλωτος. ου. ὁ. inuulneratus.

Ἀνεμμηκής. ἐος. ὁ. ἡ. situm non redolens.

Ἀνεμπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. cui nihil detrahi potest, cui nil deest, ἀνενδεής.

Ἀνεμπόδων. ὁ. claudus.

Ἀνέμομαι. tollo, capio, educo. Ἀνέμεσθαι τὰ παιδία, tollere infantes, ut Faustulus Romulū & Remum.

Ἀνεμπίζω. despero.

Ἀνέμπιστος. ου. ὁ. desperatus, insperatus, despectus, & Atticè qui non torquetur spe futurorū, sed quietè fruitur præsentibus. Non sperans: Thucyd. ἀνέλπιστοι ἐπιγενέσθαι τινα, Non suspicantes uenire quempiam.

Ἀνελπίστως. præter spem.

Ἀνέλυτρα. τῶ. quibus pennæ nulla crusta intexguntur.

Ἀνελυτρός. οῦ. ὁ. ἡ. detectus.

Ἀνέμβατος. ε. ὁ. ἡ. inaccessius, auius.

Ἀνεμέσκητον. τὸ. nō dignum ob quod quis succenseat, uitio non uertendum. Lucianus: ἴφις γὰρ ἂν καὶ σύ, ἀνεμέσκητον εἶναι, Forsitan dicere & tu quoq; uitio dandum non esse.

Ἀνεμέσητος. ου. ὁ. ἡ. carens inuidia, ἀπὸ τοῦ νεμεσᾶν.

Ἀνέμητος. imperitus.

Ἀνεμίδιος. ε. ὁ. uanus, friuolus, euanescens.

Ἀνέμιος. ε. ὁ. subuentaneus, ὑπονέμιος.

Ἀνεμόεις, όεντος. ὁ. uentosus.

Ἀνεμοκοῖται, qui uentos sopiunt, cuiusmodi fuisse Corinthi quidam cōmemorantur.

Ἄνεμος. ου. ὁ. uentus leuis, inconstans ut uentus.

Ἀνεμοσκέπης. à uento protegens, uentum arcens.

Ἀνεμοτρεφής. ἐος. ὁ. ἡ. nutritus ad uentum, solidus, fortis.

Ἀνεμοφόρητον. ε. τὸ. uentis disiectum.

Ἀνεμόω. agito uentis, commoueo.

Ἀνεμποδίστως. aduerb. nullo negocio.

Ἀνέμπλωτος. ου. ὁ. ἡ. illabilis.

Ἀνεμώδης. εος. ὁ. ἡ. uentosus.

Ἀνεμώκειος. ὁ. uelox.

Ἀνεμώλιος. ε. ὁ. uentosus, uanus. ab ἄνεμος & ὄλλω, quasi quod cum uento interit.

Ἀνεμώνη. ἡ. μάζης εἶδος, καὶ φίλημα, καὶ πᾶν φυτὸν ταχέως ὑπὸ ἀνέμων φθειρόμενον: μάταιον, ἀνεμώδες. Quod etiam Romani Orci tunicā dicunt, Dioscorides ἀνεμώνην appellat, papaueris genus, cuius flos specie quidem rosam imitatur, cæterum nulla odoris gratia. Vnde prouerbium ῥόδον ἀνεμώνη συγκρίνεις.

Ἀνεμώρεια. oppidum Phocidi cōterminum, inde ἀνεμωρεῖα dicitur.

Ἀνεμωριεύς. nomen gentile.

Ἀνεμώλια. μάταια, ἄκαιρα.

Ἀνεμῶτις. ιδος. ἡ. cognomentum Mineruæ in Peloponnesi loco quodam, quòd molestū uentum sedaret.

Ἀνενδεής. ἐος. ὁ. ἡ. non indigens.

Ἀνένδεκτος. ου. ὁ. ἡ. impossibilis.

Ἀνενδοίαστος. ε. ὁ. ἡ. non dubius.

Ἀνένδοτος. ου. ὁ. ἡ. seuerus, nihil condonans, durus.

Ἀνενδότως. bona fide ac citra ullum figmentum: quod etiam dicitur, ἀπακριβομένως, καὶ τισπουδασμένως, σπουδέως, ἐπιεικῶς. quando fit aliquid nō perfunctoriè nec translatiuè, sed accuratè & enixè & toto opere. Bud.

Ἀνενεγκεῖν. reducere, referre, reijcere: Ascendere, ut, ἐς τὸ κωρύκιον ἀνενείκαντο. Item respirare. Pausanias: ἴπατα μέντοι πάλιν ἀνενέγκη. Ἐκ νόσου ἀνενεγκεῖν, conualescere. Ἐκ παραφροσύνης ἀνενεγκεῖν, respiscere.

Ἀνενεικὰς τὸν μῦθον ἐς ἀφανές, referens fabulam in occultum.

Ἀνενεκάμπτος, ου. ὁ. uictus.

Ἀνενεχθείς. ἐντος. ὁ. ἡ. relatus.

Ἀνενέργητος. ὁ. illaboratus, inutilis.

Ἀνενόχλητος. uacuitas moleſtiarum. Ab ἀνενοχλέω.

Ἀνενόχλητος. ὁ. ἡ. uacuus ab omni moleſtia.

Ἀνέντῶ. οἱ. remittentes.

Ἀνέντευκτος. ου. ὁ. ἡ. inaffabilis, grauis moribus.

Ἀνεξάλειπτος. ὁ. ὁ. indelebilis, inexemptilis.

Ἀνεξέλεγκτος. qui crimine uacat, cuiq; nihil iure obijci poteſt, qui nullis utitur argumentis, irreprehenſibilis, non examinatus.

Ἀνεξέλεγκτος εὐνοία, inuiolata, incorrupta amicitia.

Ἀνεξερεύνητος. ου. ὁ. ἡ. inſcrutabilis.

Ἀνεξέτασος. inexpenſus, intentatus, inexcuſſus, inexaminatus.

Ἀνεύρετος ἀριθμός. qui iniri non poteſt numerus.

Ἀνεξικακία. clementia, patientia: patientiam malorum ſiue tolerantiam ſignificat, ſed accipitur ſimpliciter.

Ἀνεξίκακος. ὁ. ὁ. ἡ. clemens, patiens, tolerans malorum. Ἀνεξίκακος φέρειν, æquo animo ferre.

Ἀνεξιχνίασος. ου. non ſignificat inueſtigabilis ut in alijs Lexicis erat impreſſum, ſed cum negatione ininueſtigabilis, teſte Lau. Valla in epiſtola Pauli ad Rom. cap. xi.

Ἀνέξοδος. ἡ. ſine exitu, qui ne quò it.

Ἀνόρτως σεβασμὸς θεῶν. incultus, incelebratus.

Ἄνεος. tacitus, ſine uoce.

Ἀνεπάγγελος. non uocatus ad cœnam.

Ἀνεπαισθήτως. ſine ſenſu.

Ἀνεπαίσχυντος. ου. ὁ. inuerecundus, qui erubeſcere neſcit.

Ἀνεπαλλάκτα. τὰ. habentia dentes continuos.

Ἀνεπανόρθωτος. inemendabilis.

Ἀνέπαφος. ου. ὁ. impalpabilis, irreprehenſibilis, quem attingere nequeas. ἀνέπαφος ὑποθήκη, dicitur pignus omni nexu ſolutum.

Ἀνεπαφρόδιτος. ſine uenere, & gratia, iniucundus, inelegans.

Ἀνεπαχθής. ἐος. ὁ. ἡ. odio & inuidia carens, nõ moleſtus, alacer.

Ἀνεπαχθῶς. abſque inuidia.

Ἀνεπαχθῶς φέρειν. æquo animo ferre, ſuſque déque.

Ἀνεπηρίασος. ου. ὁ. ἡ. inoffenſus.

Ἀνεπής. taciturnus.

Ἀνεπίβατος. ὑ. ὁ. inacceſſus.

Ἀνεπιβούλευτος. ὑ. ὁ. ἡ. inſidiabilis.

Ἀνεπίγραφος. ου. ὁ. ἡ. titulo carens.

Ἀνεπιδεὴς. minime indigentes.

Ἀνεπίδηκτος. ου. ὁ. minime mordens.

Ἀνεπίδικος. ου. ὁ. ἡ. de cuius hæreditate nulla eſt inter cognatos controuerſia.

Ἀνεπίδοτος. ου. ὁ. nihil proferens.

Ἀνεπιεικής. ἐος. ὁ. ἡ. durus, immitis, iniquus.

Ἀνεπιείκια. ας. ἡ. durities, immanitas.

Ἀνεπίκαυτος. ου. ὁ. ἡ. aduſtione carens.

Ἀνεπικλήτως. citra accuſationem.

Ἀνεπικούρητος. ὁ. prouidentia deſtitutus.

Ἀνεπικρίνομαι. μ. οῦμαι. ῶ. ιμαι. reſpondeo.

Ἀνεπίκριτος. ου. ὁ. imbecillis, qui neq; ſenſibili neq; intelligibili iudicio utitur.

Ἀνεπιλήκτως. intrepidè.

Ἀνεπίληπτος. ου. ὁ. ἡ. incomprehenſibilis, irreprehenſibilis, inculpatus, qui reprehendi iure non poteſt, irreprehenſus, nupercœptus. Ἀνεπίληπτος τοῖς τρόποις, irreprehenſus moribus. Ἀνεπίληπτός εἰμί σοι, non obnoxius ſum tuæ inuidiæ. Ἀνεπίληπτος τὸν βίον, inculpatæ uitæ. Ἀνεπίληπτος ἐξουσία, abſoluta poteſtas.

Ἀνεπίλησος. ὑ. ὁ. ἡ. memorabilis, ſine obliuione, non abſconditus.

Ἀνεπιμέλητος. ὑ. ὁ. qui nullam curam habet.

Ἀνεπίμικτος ἀνθρώποις. nuper miſtus hominibus.

Ἀνεπίμονος. ου. ὁ. intollerandus.

Ἀνεπίξεσος. ὑ. ὁ. ἡ. imperfectus.

Ἀνεπίπλασος. ὑ. ὁ. nulla ſimulatione fucatus.

Ἀνεπίπληκτος. ου. ὁ. ἡ. idem quod ἀνεπίτακτος.

Ἀνεπισήμαντος. ὁ. inglorius.

Ἀνεπισάθμευτος. immunis ab hoſpitijs præbendis exercitui, uel principis commeatui.

Ἀνεπισημονέστερος. ου. ὁ. indoctior, incredibilior.

Ἀνεπισημοσύνη. ης. ἡ. inſcitia.

Ἀνεπισήμων. ονος. ὁ. ἡ. indoctus, neſcius.

Ἀνεπισκεφὴς τῶν ἀνθρωπίνων. ſecurus humanarum, id eſt non curans res humanas.

Ἀνεπίσχετος ὁρμή, effrenatus impetus.

Ἀνεπίτακτος. nemine iubente aliquid agens, inuictus, fortis.

Ἀνεπιτεχνήτως. citra artem, ex induſtria.

Ἀνεπιτήδειος. ὑ. ὁ. inutilis, incommodus.

Ἀνεπιτηδειότ. ὑ. τὸ. inhabilitas.

Ἀνεπίτιμητος. irreprehenſibilis.

Ἀνεπίφατος. ὁ. ἡ. dissimulatus Quintiliano, oratio remissa ac sine ostentatione, modesta sine ullo timore.

Ἀνεπίφθονος. ου. ὁ. ἡ. non inuidens, ab inuidia alienus, aut cui non inuidetur: passiuè.

Ἀνεπιχείρητός σοι. insuperabilis abs te.

Ἀνεποικτίς. indecorum, non faciendum.

Ἀνέπλην. ἀόρ. deuolaui.

Ἀνέρασος. ου. ὁ. ἡ. inamabilis.

Ἀνέργαστον. nõ factum, infectum, incultum.

Ἀνέργητος. ὁ. ἡ. non operans.

Ἀνερεθίζομαι. instigo.

Ἀνερείπω. μ. ψω. τ. φα. dilanio. actiuum.

Ἀνερευνάομαι. inuestigo.

Ἀνερήυντο, ἀνερήνυντο. irruperunt.

Ἀνερίνασος. ὁ. ἡ. incaprificatus: propriè de fico cui non adhibiti sunt ἐρινεοὶ (hoc est caprifici fructus) ut ad maturitatẽ perueniat. Dicitur de inutili, & à quo nihil frugis expectandum sit. Rationem uide in Chiliadibus Erasmi.

Ἀνεριτίζομαι. tumultuor.

Ἀνερμάτιστος. ὁ. ἡ. fundo carens: Vnde ἀνερμάτιστος γλῶσσα, incessabilis, nunquã finem faciens lingua.

Ἀνέρομαι. interrogo. deponens.

Ἀνέρπω. μ. ψω. τ. φα. sursum serpo.

Ἀνερρᾴγη πόλεμος. erupit bellum.

Ἀνερρηγὼς τὼ γαστέρα. sectus uentrem.

Ἀνερρᾴγει. rescissum est.

Ἀνέρρωσεν. conualuit.

Ἀνέρχομαι. uperuenio, ascendo.

Ἄνες. omitte, quiesce.

Ἄνεσθαι. auxisse, aut ut alij, destruxisse.

Ἄνεσις. ιος. interdum accipitur in bonam partem pro requie, & etiam pro libertate loquendi, cum nullius habita ratione, rem ipsam dicimus. Interdum in malam partẽ pro licentia & immodica libertate, remissio, dissolutio. Item spacium, dilatio.

Ἀνέσπερος. ὁ. ἡ. uespere carens.

Ἀνέστη. restituit.

Ἀνεστηότων. οἱ. erecti.

Ἀνέστησα, ad seditionem aut opus aliquod sollicito. Aristides Panath. σκιωμαίους μὲν ἀνέστησαν. Dicitur, ἀνέστησα τοῦτον ὅτῳ ἤρχομ: &, ἀνέστην ἐγὼ ὅτῳ τοῦτο. Ἀνέστησε, deposuit, remouit.

Ἀνεστησία. ας. ἡ. priuatio sensuum.

Ἀνέστιος. expers penatum, pauper, cui nihil quicquam est, & incertis uagatur sedibus.

Ἀνέστηκε. reuixit, reualuit.

Ἀνεταζόμαι. μ. σομαι. torqueor.

Ἀνεταζω. examino. actiuum.

Ἀνετᾶιρος. ὁ. ἡ. qui nullos habet amicos.

Ἀνέτειος. ου. ὁ. remissus.

Ἀνετικός. ου. ὁ. cohibens.

Ἄνετος. deo cuipiam dicatus, remissus, indulgens, quietus.

Ἄνευ. sine. genitiuo iungitur, postponitur aliquando casibus: etiam oratoribus, ὧν ἄνευ sine quibus. Ἄνευ τοῦ πράττειν. factis procul uertit Gellius. Ἄνευ τῶν μέτρων. prosaica oratione.

Ἄνευθε. seorsum, separatim.

Ἀνεύθετος. ου. ὁ. non aptus.

Ἀνευθυνία. ας. ἡ. innocentia.

Ἀνεύθυνος. ὁ. ὁ. ἡ. sine pœna, crimine carens, innocens, cui iure nihil obiici potest, ἀνέγκλητος, non obnoxius, noxa solutus.

Ἀνεύθυνος & ἀνυπεύθυνος magistratus dicitur, qui causę dicendę aut immunis est, aut quouis modo eximitur: ut qui abolitionẽ apud Gallos à principe impetrauerunt. Vide εὐθύνεσθαι.

Ἀνεύρετος. ου. non inuentus.

Ἄνευρος. ὁ. ὁ. ἡ. eneruis, imbecillis.

Ἀνευρύνω. μ. υνῶ. dilato. actiuum.

Ἀνεύρυσμα. tumor arteriæ prœclusæ ex sanguinẽ & spiritu causam trahens. Fit autẽ cum uulnerata arteria pellis nõ superinducitur, sed serpit iterum materia ac redit eodem.

Ἀνεύρω. reperio, idem quod εὑρίσκω. Siquidẽ hic ἀνὰ ornatus solum causa adiici putat Suidas.

Ἀνευφημέω. μ. ησω. τ. κα. laudibus prædico, cum fauore recipio. Ἀνευφήμησεν, lamentatus est, Platoni.

Ἀνέφανε. extitit.

Ἀνέφελος. ου. ὁ. ἡ. nubibus carens, aut quod nulla nube occultari possit.

Ἀνέφικτον. incomprehensibile, impossibile, inaccessum.

Ἀνεφλέχθη τὼ ψυχήν. conflagrant animo.

Ἀνέφραξε. ῆς. ἡ. præstructio.

Ἀνέφυκε. enatus est.

Ἀνεχάτησε. euertit, impediuit, recalcitrauit. Demosth. Philip.

Ἀνεχθέντων. τῶ. retracti.

Ἀνέχομαι. tolero, fero, obedio, sustineo, pro τολμῶ: ponitur cum genitiuo & etiam cum accusatiuo.

Ἀνέχω. consurgo, tueor, sustineo, supporto. extendo, eleuo, emineo, quietem habeo,

prohibeo, τιμῶ, honoro, colo. Eurip. in Hecuba: τῆς μαντιπόλου βάκχης ἀνίχνων λέκτρὰ λάχα μέμνων, Vatis thalamos uenerans.

Ἀνεψιά. ᾶς. consobrina, patruelis.

Ἀνεψιαδῆ. filia consobrini.

Ἀνεψιαδοῦς. filius consobrini uel amitimi.

Ἀνεψιός. οῦ. ὁ. filius fratris mei, uel sororis, cõsobrinus: ὁ πρὸς πατρὸς ἀνέψιος, amitimus, patruelis, agnatus.

Ἀνέω. ascendo, facio crescere, unde προσανέω.

Ἀνέῳγα, & attice ἀνέῳξα, aperui, præteritum medium. ab ἀνοίγω.

Ἀνεῶνται pro ἀνέωνται attice ab ἀνίημι,

Ἄνεως. ω. ὁ. mutus, tacitus. Ἄνεως ἦν. delituit Herodoto.

Α Ν Η.

Ἀνηβάω. μ. άσω. reiuuenesco, repubesco.

Ἄνηβος. ον. impubes.

Ἀνηγεμόνευτον uel ἀνηγεμονεύτως, sine duce.

Ἀνηγορεύθη ὕπατοι. renunciati sunt consules.

Ἀνήδιος. ου. ὁ. ἡ. iniucundus.

Ἀνήδυντος. ου. ὁ. ἡ. insuauis.

Ἀνῆκε. dimiserit.

Ἄνηθον. ου. τὸ. anethum.

Ἀνηθοποίητος. ὁ. ἡ. non moratus, citraq; decorum, nequaquam formatis moribus. Cicero ad Atticum.

Ἀνήνιος. ου. ὁ. sine tristitia.

Ἀνῆκεν. oportet, persuasit, contigit, liberauit, quieuit.

Ἀνήνεσα. τὰ. nefanda.

Ἀνήνεσος. ὁ. ἡ. immedicabilis, irremedicabilis, incurabilis: ab ἄκος.

Ἀνήκοντα. pertinentia, pertingentia, conuenientia, decentia.

Ἀνήκοος. ου. ὁ. ἡ. qui non nouit, qui ignorat. Dicitur etiam qui audire & auscultare monenti non uult, non audiens, imperitus, expers auditus. Ab α & ἀκούω.

Ἀνηκουσήσας σοι. non audiens tibi.

Ἀνηκουσία. ας. ἡ. inobedientia.

Ἀνηκόως. ignauè, negligenter.

Ἀνήκω. ascendo (ut εἰς τὰ πρῶτα ἀνῆκεν, ad summum euadere) conuenio, contingo: attineo, referor, & specto: porrigo, pertingo. Item ἀνῆκεν pro καθῆκεν, hoc est, decet, conuenit, apud Antiphontem. Ἀνήκουσιν quoque pro decedunt, moriuntur, apud Thucydidem. Et Demosthenes ἀνηκόντων pro διαφερόντων, id est excellentes dixit: τῆς μὲν ἐν τῷ λέγειν δυνάμεως οὐκ ὄντι τοσοῦτον ἀνηκόντων.

Ἀνηλάλαξαν. acclamarunt.

Ἀνήλατος. indomitus, immorigerus.

Ἀνηλεύς. ῶς. ος.

Ἀνήλιος. ου. ὁ. ἡ. opacus.

Ἀνήλιπος. ου. ὁ. non calceatus.

Ἀνήλυσις. ιος. ἡ. ascensus.

Ἀνήλωκα. perdidi, consumpsi, pro perdo, consumo: præteritum pro præsenti. Ab ἀναλίσκω.

Ἀνήμερος. ου. ὁ. ἡ. immitis, incultus. Lucian. in Caucaso: ἦν τοίνυν τὰ λοιπὰ ἡ γῆ δὲ ἄγριον τὸ χρῆμα καὶ ἄμορφον ὕλαις ἅπασα, καὶ ταύταις ἀνημέροις λάσιος.

Ἀνημιωβόλιον. ου. τὸ. semiobolus, hinc

Ἀνημιωβολιαῖον. τὸ. semiobolare, ualens preciũ semioboli, semicrudum. Aristoph. Ranis: καὶ μὴν ἐγὼ πρὸς τούτοις ἀνάβρασ' εἴκοσιν ἀνημιωβολιαῖα, scilicet κατέφαγεν. De Herculis uoracitate loquitur, quem præter sedecim panes, carnes decoctas uiginti semibolorũ deglutisse Pandoceutria cõquæritur. Alij legunt ἀνημιωβολιμαῖον.

Ἀνηνάθατο. recusasse, negasse. quere ἀναίνομαι.

Ἀνήνιος. interdum liber, sine freno.

Ἀνήνοθα. florui.

Ἀνήνυτος. ου. ὁ. ἡ. inefficax.

Ἀνήξεις. natabis.

Ἀνῆπεν εἰς τὴν τύχην τὰ κατορθούμενα: Retulit ad fortunam præclara facinora.

Ἀνῆπται. dicata sunt, ut ἀνῆπται τῆς δρυὸς στέμματα, Suspensæ sunt coronæ arboreæ.

Ἄνηπτε ἑαυτὸν εἰς τὴν τύχην, Vendicabat sese fortunę. Plutarch.

Ἀνήρ. ἔρος, ὁ ἀνδρός. Quemadmodum apud Latinos uir aliquando ad sexum refertur, maremq; significat, aliquando uero coniugem notat: eodẽ modo & ἀνὴρ apud Græcos. Sic etiam γυνὴ & mulier modo uxorẽ, modo quancunq; mulierem significat.

Ἀνηρείθω. tollantur.

Ἀνήρετο. rogauit, ἀνείρομαι.

Ἀνήρκε. ebuccinauit, euulgauit.

Ἀνηρκότων ἴσεσθε. abstuleritis, sustuleritis.

Ἀνηριθμησάμην. enumerauí.

Ἀνήριθμος. ὁ. ἡ. abiectus, uilis, contenticius, de nullo numero, qui in nullo habetur numero.

Ἀνήροτος. ου. ὁ. ἡ. inaratus.

Ἀνῆς ab ἀνίημι.

Ἄνησιν. ascendit. Aristophanes: ἄνησιν καὶ ἀνέρχεται.

Ἄνησον. τὸ. anesum herba.

Ἀνηυξήθη. auctus est.

Α Ν Θ.

Ἀνθάμιλλος. ου. ὁ. æmulus.

Ἀνθάπτομαι. μ. ψομαι. aufero prius attingẽdo, ἀπὸ τ̃ ἅπτεσθαι, diripio, distraho, dilanio. Aristophan. in Ranis: ἐχιδνάδ' ἑκατονζακίφαλος, ἣ τὰ σπλάγχνα σου διασπαράξει, πλευμόνωντ' ἀνθάψεται.

Ἀνθεινός. οῦ. ὁ. floridus.

Ἀνθίκασον. excontrario singuli.

Ἀνθεκτέον. innærendum.

Ἀνθέλκομαι. καὶ

Ἀνθέλκω. μ. ξω. ϖ. χα. impedio, retraho, contraho: contrà traho, in diuersa traho, hinc atq; hinc attraho: ut quũ duo contendunt, & conantur inter se mutuò rem, de qua est contentio, ad se trahere, ut ferrum inter magnetem & adamantẽ Indicum. Herodianus in viij. ἕκασος πρὸς αὐτὸν τῷ δύναμιν ἀνθέλκειν. Ἀντεπισπάω.

Ἄνθεμα. saltatio quædam Idiotarũ erat, quã saltantes sic ferè pronunciabant: Vbi nam mihi rosæ? ubi uiolæ? ubi apia pulchra?

Ἀνθέμιον. ϑ. τὸ. herba quædam, gith.

Ἀνθεμίς. ίδος. ἡ. ab aliquibus uocatur argemona, & quæ hodie uulgo chamomila dicitur.

Ἀνθεμόεις. όεντος. ἡ. floridus, uariatus.

Ἄνθεμον. τὸ. nigella Theod.

Ἀνθέμουσα. olim Samus dicebatur.

Ἀνθεμώδης. εος. ἡ. floridus, florens. Aristoph. Ran. χωρῶμεν ἐς πολυρρόδους λειμῶνας ἀνθεμώδεις τὸν ἡμέτερον τρόπον, in prata rosida & florulenta.

Ἀνθερεών. ῶνος. ὁ. mentum, locus sub mento qui barba uestitur & efflorescit. Sic dictus à flore barbæ, quòd ibi maxime uigeat. Quandoque de muliere dicitur per catachresin.

Ἀνθέρικος. ου. ὁ. herba est, quam Græci ἀσφόδελον nominant, Latinorum quidam hastulam regiam.

Ἀνθέριξ. ικος. ὁ. culmus, arista, uirgulta.

Ἀνθερίνη. ης. ἡ. idem.

Ἀνθεστήκω. repugno, reluctor.

Ἀνθεστήρια. Sic uniuersim quidẽ uocari festa Bacchi, priuatim uerò πιθοιγία author est Apollodorus. Vide ἀνθιστήρια.

Ἀνθεσφόρια. τ̃ά. festa Proserpinæ, inde dicta, quòd eam Pluto legendis floribus occupatam, rapuerit.

Ἀνθέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. floreo. neutrum.

Ἀνθηδόν. ἡ. anthedon mespili species, authore Theod.

Ἀνθηδών. όνος. ἡ. apes: & urbis nomen. ἡ μέλισσα, καὶ πόλις βοιωτίας ἡ παλαισίνης.

Ἀνθήλη. ης. ἡ. paniculæ lanugo, ut in harundine.

Ἀνθήλιος. ϑ. ὁ. ἡ. soli oppositus, orienti soli obuersus, luna.

Ἀνθήλω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. facio florere.

Ἀνθήλλη. flores phlei.

Ἀνθ' ἡμέρας. per totum diem.

Ἀνθηνοειδής. ὁ. gallica mespili species, authore Theod.

Ἀνθηρός. οῦ. ὁ. floridus, iucundus.

Ἄνθησις. ιος. ἡ. floritio.

Ἀνθίας. sacer piscis, qui & Græcè ἱερὸς ἰχθύς.

Ἀνθινός. οῦ. ὁ. floridus. Ἀνθινὸν μέλι uocant quod uere factum est, quòd tantum ex floribus faui cõstruatur: æstiuum uerò ὡραῖον uocant.

Ἀντιπαθής. remedium. Item gemmam coralium significare asserit Dioscor.

Ἀνθιππασία. ας. ἡ. decursio militaris.

Ἀνθίσαμαι. insurgo. deponens.

Ἀνθίστημι. oppono, repugno, resisto, obijcio.

Ἀνθιστήρια. τ̃ά. floralia.

Ἀνθιστηριών. Athenienses mensis quidã appellabatur, quòd is plurimos flores progigneret. Philostratus & Macrobius Aprilem putant esse, at Theodorus Gaza Nouembrem apud nos esse apertè ostendit, libro ϖ̃ῶν μηνῶν. In hoc festa quæpiam agebantur & conuiuia liberiora, quemadmodum apud Romanos olim in Saturnalibus. Sonat autem quasi dicas floralia. Vide prouerbium in Chiliadibus Erasmi: Foras Cares, non amplius Anthisteria. Alij scribunt ἀνθεστηριών.

Ἀνθλίβεσθαι. καὶ

Ἀνθλάω. consspergi foueriq; re aliqua humida, calidaq;.

Ἀνθοβολούντων. flores iacientes.

Ἀνθολκή. ῆς. ἡ. retrectatio.

Ἀνθολογοῦμαι. flores decerpo, flores lego. Dicitur etiam ἀνθολογῶ, cum accusatiuo.

Ἀνθόλογος. ὁ. ἡ. florilegus.

Ἀνθολογούμενος. ὁ. ἡ. flores colligens, floribus uiuens.

Ἀνθομολογέω. ήσω. ἡ ἀνθομολογοῦμαι, constituo cõuentum, pactum ineo, coram confiteor.

Ἀνθομολογίομαι χάριν. ago gratiam.

Ἀνθορμεῖν. procinctis classibus prælium inire.

Ἄνθος. ους. τὸ. flos, & florus auis, autore Theodoro.

Ἀνθοσμίας. ου. ὁ. uinum odoriferum, siue odoratum.

Ἀνθ' ὅτου pro ἀνθ' ὧν. quare, cur, interrogatiuè. Et sine interrogatione, quamobrē, qua de causa. ἀγνοῶ δ' ἀνθ' ὅτου, Nescio qua de causa, apud Gregorium.

Ἀνθοφόρος. ὁ. ἡ. florifer.

Ἀνθοφοροῦσι. flores conuehunt.

Ἀνθρακάω. in carbones muto.

Ἀνθρακεύς. έως. ὁ. carbonarius.

Ἀνθρακιά. ᾶς. ἡ. ιᾖ

Ἀνθρακίς. ίδος. ἡ. pruna.

Ἀνθρακίας. ου. ὁ. ater ut carbonarius, & titionaríj faciē habens, ignitis carbonib⁹ exustus.

Ἀνθρακίζω. exuro, assō.

Ἀνθρακώδης. ους. ὁ. ἡ. rutilans ut carbo.

Ἀνθρακώθη. redigat in carbones, carbūculet.

Ἄνθραξ. ακος. ὁ. carbo. Sic uocatur item abcessus quidā, ex atrabili rubore subliuido quo non aliud peius. Latini carbunculum uocant. Est & lapidis prætiosi nomen.

Ἀνθρήνη. ης. ἡ. ιᾖ

Ἀνθρηνός. ὁ. crabro, genus apum.

Ἀνθρήνιον. ου. τὸ. fauus apum aut crabronum. Aristoph. uespis: συλλίγοντῶν γὰρ καθισμοὺς ὥσπερεὶ ἀνθρήνια.

Ἄνθρυσκα. flores.

Ἀνθρωπαρέσκεια. ας. ἡ. studium placendi hominibus.

Ἀνθρωπάρεσκος. ου. ὁ. hominibus placens, qui studet placere hominibus.

Ἀνθρωπάριον. ου. τὸ. homunculus.

Ἀνθρωπίη. ης. ἡ. humana pellis Herodoto.

Ἀνθρώπειος. ου. ὁ. humanus.

Ἀνθρωπίζω. homines imitor, hominum more ago.

Ἀνθρωπικῶς. more hominum.

Ἀνθρώπινος, ὁ ἀνθρώπειος. Thucyd. κατὰ τὸ ἀνθρώπινον, ut sunt res humanæ.

Ἀνθρωπινούσατον ζῶον. animal quod ad humanum maxime accedit ingenium. Sic Strabo simiam appellat lib. ιι.

Ἀνθρωπίνως. humana uoce apud Lucianum.

Ἀνθρωποβορῶ. μ. ήσω. ω. κα. homines uoro.

Ἀνθρωπόγλωττος. auis ψιττακή.

Ἀνθρωποδιώκης. ου. ὁ. captator seruorum, plagiarius.

Ἀνθρωποθύειν. hominem sacrificare.

Ἀνθρωποιία. hominum fictio.

Ἀνθρωποιός. οῦ. ὁ. statuarius.

Ἀνθρωπόλιθρος. ου. ὁ. homicida.

Ἀνθρωποπάθεια. ας. ἡ. humanus affectus.

Ἀνθρωποπάθως. humano affectu.

Ἀνθρωποπαθῶ. humanum quippiam patior, hoc est, humano more afficior.

Ἄνθρωπος. ὁ. ἡ. homo. Existimant eruditiores hoc nomē & apud Græcos & Latinos masculini generis esse tantum, quum tamen sub hoc uno genere fœmininum pariter significet. Cui sententiæ Priscianum & Græcos grammaticos reclamare non ignoramus. Quanquam Lucianus quoq; in fœminino usus inueniatur. Socrates apud Platonem in Cratylo dici putat ἄνθρωπον quasi ἀναθρῶν ἃ ὄπωπε, id est, contemplans quæ uidit. Nam reliqua (inquit) animantia quæ uident non expendunt neque considerant. Alij quasi ἄνω ῥέπων, id est sursum uergens: Vnde Budæus in libro de Contemptu rerum fortuitarum, Iam uero (inquit) animus externæ istius beatitudinis opinione imbutus, atque etiam immersus, quæ prorsus terrena est, suopteq; nutu sidens, quo tandem modo existere, ac cœlū suspicere potest? Quod tamen ipsum homini propriū natura dedit (ut nomen græcum indicat) insigneq; discerniculum inter animantia.

Ἀνθρωπότης. ητος. ἡ. humanitas.

Ἀνθρωποφυής. natus ex hominibus.

Ἀνθύλλιον. herba, muris auricula uulgò nuncupata.

Ἀνθυπάγω. recriminor.

Ἀνθυπατεύω. ago proconsulem.

Ἀνθύπατος. ου. ὁ. proconsul.

Ἀνθύπεξις. ιος. ἡ. ex contraria parte impulsio.

Ἀνθυπηρετῶ. ei qui mihi obsecutus est, operā uicissim nauo.

Ἀνθυπίγω. μ. ξω. ω. χα. cedo.

Ἀνθυποφέρω. per sermonis exceptionem obiicio.

Ἀνθυποφορά. ᾶς. ἡ. exceptio, opponitur obiectioni. Est etiam figura grammaticorum & oratorum. Quintil. subiectionem uocasse uidetur libro ix.

Ἀνθυποκρίνομαι. contrà simulo.

Ἀνθ' ὧν. eo quòd, propterea quòd, idcirco quòd. Lucian. ἄποδος ἀνθ' ὧν σε διεπορθμευσάμην: Solue portorium uel naulum.

Ἀνθωνίομαι. redimo, licitor.

Α Ν Ι.

Ἀνία. ας. ἡ. tristitia, molestia, dolor, mœror.

Ἀνιάζω. μ. άσω. τ. ακα. triſtor, reſono.

Ἀνιάομαι. μ. ήσομαι. triſtor, diſcrutior, angor, doleo. ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας. ὥστε χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ, καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς διατεταγμένοις. apud Lucianum.

Ἀνιαρός. οῦ. ὁ. triſtis, moleſtus.

Ἀνιαρῶς. triſtè, miſerè.

Ἀνίατος. ου. ὁ. ἡ. immedicabilis, inſanabilis.

Ἀνιατρολόγητος à Vitruuio dicit rationis medicinæ imperitus.

Ἀνιάτως. aduerb. incurabiliter, ſine remedio.

Ἀνιαχος. ου. ὁ. reſonans.

Ἀνιάχω. μ. ξω. τ. χα. reſono, clamo.

Ἀνιάω. μ. άσω. τ. ακα. triſtitiam infero, angō, diſcrutior, doleo, moleſtè fero.

Ἀνιγρός. οῦ. ὁ. moleſtus, contriſtans.

Ἀνίδρυτος. ου. ὁ., ἀκήρικτος.

Ἀνιδρωτί. ſine ſudore.

Ἀνίεμαι, uocis paſſiuæ, permittor. Ariſtotel. in hac uoce actiuè uſurpauit pro ſubmitto uel reddo. Item excorio. Odyſſ. ά. ἆγας ἀνιεμένους συάλους θ' ἕνοντας ἐν αὐλῇ.

Ἀνίερος. ᾱ. ὁ. profanus, pollutus.

Ἀνιερῶ. ſacrum facio.

Ἀνιέρωσις ἱεροῦ. dedicatio templi.

Ἀνίημι. μ. ήσω. τ. κα. remitto, languidum reddo, cuius contrarium eſt τὸ ἐπιτείνω. Item ἀφίημι, manu emitto, ut ἀνίημι τὸν κῦβον. Sic ἀνίημι τὸν ἐνεχόμενον, libero debitorem, id eſt, acceptum fero debitum. Interdum relinquo. Remitto impetum, ut canes in ueſtigijs non hærentes ſed laſſeſcentes, & ueſtigationē deſerentes. Item licentiam permitto, ſolutè & ſine diſciplina habeo, ut herus nimium ſeruis indulgens: unde ἀνειμένος & ἀνιέμενος licenter agens & uagabundus. Interdum in bonam partem, ut ἀνειμένως ποιεῖσθαι τοὺς λόγους, ingenuè loqui & ſoluta libertate. Interdum ſtimulo, urgeo, & acuo. Iſocr. τόν τε ταῦρον τὸν ἀνιέντα. quod Latinè immittere dicitur à Tranquillo in Nerone: ut feras in populum immittere. Item emitto, ſubmitto, id eſt, ἐκφύω, uel ſcatebram emitto. Item perſuadeo, ſuppedito, & apud Galenum liquefacio. Accuſatiuo & genitiuo iungit. Ἀνίημι τὸ πρόσωπον, exporrigo frontem & exhilaro. Ἀνίησι ἡ γῆ τὰ φυτά, τὸ ἀναδίδωσι. Ἀνίησιν πάθη ἑαυτῶν, Gignit affectionem ex ſeipſo.

Ἀνικᾶσθαι. haurire, ſoluere.

Ἀνίκητος. ου. ὁ. ἡ. inuincibilis.

Ἄνικμος. ᾱ. ὁ. ἡ. ſiccus, humore carens, non uliginoſus.

Ἀνίλεως. ω. ὁ. ἡ. immiſericors.

Ἀνίλλωμα. ατος. τὸ. ἀνάβλεμμα.

Ἀνιμάω, ῶ. Ἀνιμάομαι. tollo, ſubueho, haurio aquam è puteo, ſurſum traho: παρὰ τὸ ἰμάς, id eſt, à loro dictum. Lucia. ἀνιμάσθω ὁ ἰχθὺς. extrahatur è mari.

Ἀνιμώμενος. ου. ὁ. attractus.

Ἀνίοντα. aſcendentem.

Ἀνίουλος. ου. ὁ. ἡ. impubes.

Ἄνιππος. ου. ὁ. ἡ. equis carens. Interdum de uia non penetrabili equo.

Ἀνιπόπους. οδος. ὁ. ἡ. illotus pedes, qui propter puritatem non æget lotione.

Ἄνιπος. ου. ὁ. ἡ. illotus.

Ἄνισος. ου. ὁ. ἡ. inæqualis.

Ἀνισότατος. η. ὁ. iniquiſſimus.

Ἀνισοφυής. έος. ὁ. ἡ. diſſimilis.

Ἀνίσημι. μ. ήσω. exurgo, erigo, deuaſto, euerto (πόλεις ἐκ βάθρων ἀνασήσας, urbes funditus euertens) abigo, in fugam conuerto, reſiſto, ſubſiſto, reſurgo, aſſurgo: Surgo, ἀπ' ἔρχω propriè (nam ἐγείρομαι ὑπὸ ὕπνου eſt) exuſcito, remoueo, moueo (ut ἀνίσησι τὸν στρατὸν, caſtra mouit) migrare cogo, ſedibus pello uel excio: eleuo: exorior, emergo, exiſto: reſtituo, reparo, exurgere facio. Item diſcedo, proficiſcor. Ioſeph. lib. ix. ἀνασὰς ἐκ τῆς καισαρείας. Abduco: ἀνίσημι ἀνθρώπους ἐκ τῶν πόλεων εἰς ὄρη. Egredior: ἀνίσησι ἐκ θεάτρου. Detrahere: Arri. lib. vij. ἀνασῆσαι αὐτὸν ἐκ τοῦ θρόνου. Actiuum. Legitur & Ἀνίσαμαι in paſſiua uoce, eadem ferè ſignificans, ſcilicet reſtituo, inſtauro, excedo. Surgo, Ioſeph. lib. ij. ἀνίσαται νικόλαος ὑπὲρ ἀρχελάου. Halicar. lib. v. ὅπως τοῖς ποσὶ ὀπισθίοις ἀνίσανται, In pedes poſteriores reijciuntur. Ἀνισάμενος κόνιν ἐκ τοῦ πώματος, Excitans puluerem ſuo curſu.

Ἀνισορκία. hiſtoriarum imperitia.

Ἀνισόρκητος. ὁ. cuius nulla in hiſtorijs memoria

Ἀνισροφή. ῆς. ἡ. cōuerſio, & ut ita dixerim cōuertibilitas.

Ἀνίσχαλος. ſterilis, non præbens lac.

Ἀνίσχια. τὰ. quę cluniū tumore uacant, cuiuſmodi aues ſunt.

Ἀνίσχω. orior, aborior, cohibeo animum.

Ἀνιχνευούσας μεταθεῖν. odoratu ſagaci perſequi.

Ἀνιχνευτής. οῦ. ὁ. perueſtigator.

Ἀνιχνεύω. inquiro, inueſtigo.

Ἀννειχθείς. εντος. ὁ. ἡ. ad se reuersus, resipiscēs.
Ἀννιβιακὸς λόγος. Annibalis sententia.
Ἀννιβίζω. sequor parteis Annibalis.
Ἄννος. linum agreste.
Ἀνοδία. ας. ἡ. locus inuius. Aliquando aduerbialiter accipitur in datiuo.
Ἄνοδμος. ου. ὁ. ἡ. odore carens.
Ἄνοδος. ε. ὁ. ascensus, locus inuius, & difficilis accessu.
Ἀνόδους. οντος. ὁ. edentulus.
Ἀνόδυνα. τὰ. uocantur quæ leuationem doloris somnum accersendo molliunt. Hermolaus in Plin.
Ἀνοδύρομαι. eiulor. deponens.
Ἀνόθυρος. ου. ἡ. piger.
Ἀνόητος. ονος. imprudens, stolidus.
Ἀνοησία. ας. ἡ. ruditas, insipientia.
Ἀνοηταίνω. insipiens sum.
Ἀνόητος. ε. ὁ. ἡ. fatuus, rudis, absurdus, qui nō intelligit aut nō intelligitur, qui nihil quicquam intelligit: ἄφρων autem rectiora intelligit quidem, sed non agit.
Ἀνοήτως. insipienter.
Ἄνοια. ας. ἡ. dementia.
Ἀνοιγνύω. μ. ξω. ω. χα. κὶ
Ἀνοίγω. μ. ξω. ω. χα. ἀόρ. α. ἀνέῳξα ἀπλικῶς. aperio. Lucia. οὐκ ἀνεῳγμένοις τοῖς ὀφθαλμοῖς εἶδες; An non uides apertis oculis? Ἐκνέω, emergo, prodeo. Gaza ex Cicerone: ἀνέῳγε ὁ καλούμενος ὀφθαλμός, de uitibus loquens, è quibus ineunte uere gemmæ emergunt. actiuum.
Ἀνοιδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tumeo.
Ἀνοίδησις. ιος. ἡ. tumor.
Ἀνοίκητος. ε. ὁ. inhabitabilis.
Ἀνοικίζομαι. μ. σομαι. migro.
Ἀνοικίζω. μ. ίσω. ω. ικα. instauro. actiuum.
Ἀνοικίσαι. funditus euertere.
Ἀνοικισμός. instauratio. Herodian. in iij. ἐπεμψε δὲ καὶ χρήματα πολλὰ εἰς ἀνοικισμὸν τῶν πόλεων.
Ἀνοικοδομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. reædifico.
Ἀνοικονόμητος. ὁ. ἡ. prodigus, male dispositus. Est & τὸ ἀνοικονόμητον uitium orationis Quintiliano.
Ἄνοικος. extorris Herodoto.
Ἀνοικτεί. apertè.
Ἄνοικτος. ε. ὁ. immisericors, ἀταλαίπωρητος.
Ἀνοιμώζω. ingemisco.
Ἀνοιμωτί. sine fletu.
Ἀνοκωχή. ῆς. ἡ. patientia, ἡ ὀκὴ τῶν νέων ἀναχώρησις, ut inquit Ammonius.
Ἀνόλβιος. ου. ὁ. non beatus.
Ἄνολβος. ε. ὁ. ἡ. infelix, inops.
Ἀνολκὴ λίθων. sublatio, attractio lapidum.
Ἀνολολύζω. cum clamore ploro, eiulo.
Ἀνομαι. perficior, annihilor.
Ἀνομβρία. ας. ἡ. pluuiæ penuria.
Ἄνομβρος χώρα. sine imbribus.
Ἀνομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iniquè ago. Dicitur & ἀνομίζω.
Ἀνόμημα. ατος. τὸ. flagitium.
Ἀνομία. ας. ἡ. iniquitas, scelus, legum transgressio.
Ἀνομίλητος. ου. ὁ. inconuersabilis, incomis, à mutua uitæ consuetudine alienus.
Ἀνομοιόμερα. partes dissimilares.
Ἀνομοιομερίς. τὸ. dissimilare Theod.
Ἀνόμοιος. ου. ὁ. ἡ. dissimilis.
Ἀνομοιότης. ητος. ἡ. dissimilitudo.
Ἀνομοίωσις. ἡ. idem.
Ἀνομολογέομαι uoce passiua, fateor, assentior, concedo. Est etiam quod Latinè constituere dicitur, hoc est, quippiam ut confessum inter dissentes ponere. Plato in Sympos. ἵνα ἀνομολογησάμενος παρ' αὐτοῦ, οὕτως ἤδη λέγω. ut cum ab eo confessionem assensionemq; expressero, tum demum dicam. Vide Cōmentaria Budæi.
Ἀνομολογία. ας. ἡ. inæqualitas, dissidentia.
Ἄνομος. ὁ. ἡ. iniquus, exlex.
Ἀνόνητος. ου. ὁ. ἡ. inutilis, futilis, iniucundus, expers. Ἀνόνητος χώρα. inutilis ad serendū.
Ἀνοπαία. ας. ἡ. auis quædam.
Ἀνόπλοος. ου. renauigatio.
Ἄνοπλος. όος. ὁ. ἡ. inermis. Dicitur & ἄοπλος pro eodem apud Herodianum.
Ἀνόργανος. qui est sine instrumento.
Ἀνορεξία. ας. ἡ. morbus cum omnia respuit stomachus, inappetentia, quę nauseam comitari solet.
Ἀνόρεκτος. cibum fastidiens, cuius stomachus omnia respuit.
Ἀνορθόω. μ. σω. ω. κα. corrigo, erigo. actiuum.
Ἀνορθοῦμαι. idem.
Ἄνορμος. ε. ὁ. ἡ. habens malum portum.
Ἀνορούω. μ. ούσω. excito, exurgo, cum impetu surgo.
Ἀνορταλίζομαι, propriè est auium alas iactantium, cum primū iam uolare gestiunt: aut cum pueros in sublime tollimus, ut procul & altius dissita cōspiciant. Inde pro altum subtiliterq; sapere, & credere antequā compertum

pertum habeamus, accipitur. Aristophan. Equitib. τούτοις ὁπότε χρήσαιτό τις προοιμίοις, ἀνωρτάλιξις, κἀκιρρουτίας.

Ἀνορρόπυια. ᾶς. quæ inter uolandum non reguntur cauda.

Ἀνορύσσω. μ. ὑξω. τ. υχα. refodio, effodio.

Ἀνόσιος. ου. ὁ. ἡ. impius, scelestus, nefandus, iniquus, atrox, flagitiosus, ἀπὸ τ̃ α στερητικοῦ μορίου καὶ ὅσιος.

Ἀνοσιουργεῖν. impie agere.

Ἀνοσιουργία. ας. ἡ. impietas, opus impium.

Ἀνόσιτος. ου. ὁ. ἡ. ἡ

Ἄνοσος. ὁ. ἡ. salubris, morbo carens, ἄπονος.

Ἀνόστος. polypus piscis, apud Hesiodum.

Ἀνόστος. ὁ. ἡ. reditu carens.

Ἄνοσος. τὸ. factu facile.

Ἄνοστος. ου. ὁ. ἡ. sine ossibus.

Ἀνότισος. τὸν. carentem humore: Ruellius asperginem nõ redolentem interpretatur.

Ἀνουθέτης. indoctus.

Ἀνουθέτητος. ὁ. qui emendari non potest.

Ἄνους. ὁ. ἡ. demens: & fluuij nomẽ in Pamphilia.

Ἄνουσος. ου. ὁ. ἡ. incolumis.

Ἀνούτητος. ὁ. ἡ. impercussus.

Ἀνουτητί. sine uulnere.

Ἀνόφελος. ὁ. ἡ. carens nubibus. Plut. νύξ ἀνόφελος.

Ἀνόχευτος. ου. ὁ. expers coitus, qui non coit.

Ἀνοχή. ῆς. ἡ. sustentatio, tolerantia, induciæ, feriæ à bello, quando hostes inter se ultrò citroq; commeant ex fœdere icto ob necessitatem quandam. ἡ ἐν τῷ πολέμῳ διά τινα χρείαν ἀναβολὴ καὶ συνθήκη. Accipitur pro intermissione. Herodianus in tertio de Seuero loquens, in præliũ aduersus Albinum eunte, αὐτὸς δὲ ὁδοῦ ἔχετο, μηδεμίαν ἀνοχὴν ἀναπαύλης διδοὺς μήτε ἑορταῖς, μήτε καμάτοις, κρύους τε καὶ βάλπους ὁμοίως καταφρονῶν.

Ἀνοχλότατος. ου. ὁ. inoffensissimus.

Ἄνοψος. ὁ. ἡ. obsonio carens, elixus.

ΑΝΤ. ΑΝΤΑ.

Ἀντ. si.

Ἀντ' ἄλλο μή. nisi alioqui.

Ἄντα. coram, contrà, é regione.

Ἀνταβάτης. ου. ὁ. pugnator, qui clausis oculis aduersarium adoritur. Vide Chiliades.

Ἀνταγοράζω. μ. σω. τ. κα. permuto emendo.

Ἀνταγορεύω. aduersariũ me gero, hoc ab Vlpiano liti se offerre dicitur.

Ἀνταγωνίζομαι. μ. ίσομαι. repugno.

Ἀνταγωνιστής. ου. ὁ. aduersarius certaminis.

Ἀνταγώνιστος. ου. ὁ. cui repugnari potest.

Ἀνταδικεῖν. ulcisci.

Ἀνταῖος. ου. ὁ. contrarius, aduersus, aduersarius, inimicus.

Ἀνταίρω. μ. αιρῶ. τ. κα. contendo, reluctor, cõtra eleuo, renitor, cõtradico. Plena locutio est ἀνταίρω τὰς χεῖρας pro resisto. Synes. οὐκ ἀνταίρουσι, ἀλλ' ἱκετεύουσι: Non resistunt, sed suppliciter deprecantur. Vide Budæum in Commentarijs. Dicitur & ἀνταίρομαί σοι, quod athletarum est, cum surgunt pugnaturi, sicq; usus est Lucianus. Plenus autem est sermo ἀνταίρομαι τὰς χεῖρας, uel τὰ ὅπλα pro pugnare. Legitur ἀνταείρωμαι pro eodem apud Herodotũ. Item ἀνταιρόμμυος, commissus, compositus, in malam partem. Lucianus in Lapithis: ἡ τὸ πρᾶγμα ὑπερηδέσμην, φιλόσοφος ἀνὴρ γελωτοποιῷ ἀνταιρόμενος ἢ παίων καὶ παιόμενος.

Ἀνταικολουθεῖν. sequi.

Ἀνταικούσαντα. contra uicissim audient.

Ἀνταλαγή. ῆς. ἡ. conuentio.

Ἀνταλαλάζω. reclamo.

Ἀντάλλαγμα. απτ. τὸ. cõmutatio. Matthæus Euangelista usurpat pro eo, quo dato, aliquid redimitur, præcium, cap. xvij. τί δῶσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ: Quid dabit homo, cuius permutatione redimat animam suam.

Ἀνταλλάττομαι. ἡ

Ἀνταλλάττω. μ. ξω. τ. χα. muto, permuto. Accipitur pro emo & uendo in utraq; lingua, quòd priscorum commercia non moneta, ut nunc, sed mutua rerum permutatione constabant. Dicitur & ἀντικαταλλάττομαι.

Ἀνταμοιβή. ῆς. ἡ. retributio.

Ἀνταμύνομαι. obsisto.

Ἀνταναγόμαι. obuiam eo, occurro.

Ἀνταναιρόμαι. aufero, demolior.

Ἀνταναπλάσεις. ἀι. refractiones.

Ἀνταναπλασις. motio reciproca, ut in ludo pilæ. Eiusdem uerbi contraria significatio, figura apud Quintilianum lib. nono.

Ἀνταναπλᾶται. repercutitur.

Ἀνταντρος. ὁ. qui in alterius locum succedit: quem Latini succidaneum uocant. Vlpianus de adminis. tutorum: Nec patiuntur succidaneos se esse alieni periculi. Vtitur & Plautus in Epid. Dicitur etiam ὑποβολιμοῖος & ὑπάλλαγμα.

Ἀνταξιος. ὁ. ἡ. qui alium æquiparat in dignitate, dignitate æqualis, æquabilis, dignus.

Ἀνταποδίδωμι. μ. ώσω. ω. κα. retribuo. actiuũ. ὅμοιον ἀνταποδιδόντων, uicem reddentes. Herodotus.

Ἀνταπόδομα. απων. τὸ. κὴ

Ἀνταπόδοσις. ιος. ἡ. retributio.

Ἀνταποδίδους ὕβιν. ulciſcens iniuriam.

Ἀνταπόδοτον. figura orationis Atticis familiaris, quũ orationi aliquid deeſt, quod ſubaudire neceſſum eſt, ut ſententia perfecta ſit, ut ὅπως μὴ ποιήσῃς, intelligo σκόπει. ut Lucæ xiij. de ficu: κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν, εἰ δὲ μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν. Vbi ſubaudiſtur in primo membro ἐάσατε αὐτῷ, ſic, Et ſi quidem fecerit fructum, ſinas eam uiuere, ſin ſecus, in futurum ſuccidas eam. Ariſtophan. in Pluto: κἂν μὲν ἀποφήνω μόνην ἀγαθῶν οὖσαν αἰτίαν ἐμὲ ὑμῖν, δι' ἐμὲ τε ζῶντας ὑμᾶς. εἰ δὲ μή, ποιεῖτον τῶ θ' ὅτι γ' ἂν ὑμῖν δοκῇ, Atqꝫ ſi oſtendero uobis me unam bonorum omnium authorem eſſe, ac per me uiuere uos: ſin ſecus, facite id quod uobis uiſum fuerit. Quo loco ſubauditur: ſinite me abire. Cicero aliquoties hoc ſchemate utitur. Copioſius in prioribus annot. Budæi, & Eraſmi.

Ἀνταποσίλλω ἀναπλάσεις. compono fragores.

Ἀνταποχή. ῆς. ἡ. chirographus quo debitor fatetur debitum creditori, aut quo quis ſe obligat.

Ἀνταπωθῶ. relido.

Ἀνταπώθωσις. ιος. ἡ. obliſus. Aliàs ἀνταπώσις.

Ἀνταρκέω. reſiſto.

Ἀνταρκτικός. οῦ. ὁ. urſino obuerſus, auſtralis.

Ἀνταρσις. ιος. ἡ. coniuratio.

Ἀνταςπάζομαι. reſaluto. accuſatiuo iungitur.

Ἀνταύσπασοι. οἱ. ῑ quibus ſucceſſor mittitur, exauthorati.

Ἀναύγεια. ας. ἡ. reſplendentia, reſultus luminis.

Ἀνταυγέω. μ. σω. ω. κα. ἀποσίλβω. neutrum.

Ἀνταυγής. ἐος. ὁ. ἡ. relucens, contrà ſplendens.

Ἀνταυρόμβροι ὅπλα. contrà ferentes arma.

Ἀντάω. μ. ήσω. ω. κα. obuio.

A N T E.

Ἄντε. ſine.

Ἀντεγκαλεῖν. recriminando obiicere, inuicem petere.

Ἀντέγκλημα. contraria inſimulatio, quaſiꝫ criminis relatio: Eſt defenſionis genus, quando crimen cauſa facti tuemur. Sic dicitur quia omnis noſtra defenſio, cõſtat eius accuſatione qui uindicatur: qualis eſt defenſio Oreſtis, oratio Milonis: ut, occiſus eſt, ſed latro, excæcatus eſt, ſed raptor. Nõ diſſimile huic genus, quæ ἀντικατηγορία dicitur. Author Appollodorus.

Ἄντεινον. extende, pro ἀνάτεινον. Ariſtopha. ἄντεινον ἁλῆς ὡς ταχεῖα.

Ἀντειπεῖν. contradicere, reſellere.

Ἀντερόμβρος. uiciſſim interrogans.

Ἀντερωτήσας. αντων. ὁ. idem.

Ἀντεισφέρειν. legi latæ legem contrariam ferre, & (ut Feſtus inquit) legem legi obrogare: quod etiam παρεισφέρειν dicitur. hoc eſt, παράλληλον νόμον φέρειν, quaſi legem cũ lege, & rogationem cum rogatione componere. Nam εἰσφέρειν τὸν νόμον ſignificat legem ferre & rogare. Vide Budæum in prioribus annotationibus, & in Commentarijs Græcæ linguæ.

Ἀντεκδραμόντων. οἱ. contra excurrentes.

Ἀντεκπλέω. μ. ευσω. ω. κα. exeo obuiam, contra nauigo nauigantibus.

Ἀντεκτείνω μὲ τούτοις, id eſt, ὁμοιῶ, ἐξισῶ.

Ἀντεκτίθημι. contrà exponere.

Ἀντεκτρέφομαι. inuicem nutrior.

Ἀντέλλω pro ἀνατέλλω apud Herodotum.

Ἀντεμβάλλω. refundo, rependo, uiciſſim repono.

Ἀντεμπλοκή. ῆς. ἡ. connexio.

Ἀντεναγωγή. ῆς. ἡ. compenſatio.

Ἀντενδείκνυμαι. cõtrarium iudico, uerbum eſt medicorum.

Ἀντένδειξις, eſt, ut ita dicam, obnunciatio, hoc eſt, rei apparatæ diſcuſſio, conſilij capti & agitati diremptio, ut comitia olim diriminebantur obnunciatione Augurum, & auſpicia occentu ſoricum.

Ἀντενεργέω. reſiſto.

Ἀντεξάγω. contrà educo, oppono.

Ἀντεξετάζεσθαι eſt reluctari, reſiſtere, opponere ſe, ad cauſam occurrere, iudicio ſiſtere, ad iudicium adeſſe, liti ſe offerre. Vulgo hoc dicunt partem ſe gerere, quaſi aduerſarium gerere ſe. Ἀντεξετάζεσθαι ἑαυτὸν ἀμφισβητοῦντι, negotio alieno ſe offerre.

Ἀνεξετάζω. μ. σω. ω. κα. comparo, expendo, aſſimilor, contrarium inquiro.

Ἀντεισοδον παρέχει. aditum uiciſſim præbet.

Ἀντεπεξέρχομαι. contra inuado ad pugnam, procedo ex altera parte.

Ἀντεπεξῆσαν. econuerſo exierunt, aduerſus contendunt.

Ἀντεπιβαίνω. aduerſor, contra aſcendo.

Ἀντεπιβολεύω.

Ἀντεπιβουλεύω. insidiantibus insidior.
Ἀντεπιγράφω. rescribo.
Ἀντεπιδείκνυμι. uicissim ostendo.
Ἀντεπινοέω. μ. ησω. ω. ηκα. contra cogito.
Ἀντεπινοήσαντῶν. contra machinati sunt.
Ἀντεπιστέλλω. rescribo.
Ἀντεπιστρέφω. recurro.
Ἀντεπιχειρεῖν ἕλλησι. occurrere Græcis.
Ἀντεπιχείρησις. ιος. ἡ. exaduersō adgressio.
Ἀντερασής. οῦ. riualis.
Ἀντεράω. diuersum cupio.
Ἀντερείδω. μ. είσω. ω. εικα. renitor, innitor, inhæreo.
Ἀντερείδων ἀσπίδα. admouens clypeum.
Ἀντέρεισις. ιος. ἡ. reuerberatio, reobluctatio.
Ἀντερετεῖν. cum alio remigare.
Ἀντερέτης. qui iuxta alium remigem sedet, & remigat, contendens remigando.
Ἀντερέω. μ. ήσω. ω. ηκα. respondeo.
Ἄντερις. ιδος. ἡ. obluctatio.
Ἀντέρισμα. τὸ. sedes, fundamentum.
Ἀντερράμίνως. econuersō. aduerbium.
Ἀντέρως. ωτος. ὁ. contrarius amor, amor mutuus, deus ἔρωτι contrarius, quem ex Venere & Marte natum dicunt, ut inquit Cicero in tertio de natura deorum.
Ἀντευεργετεῖν. reddere uices beneficij.
Ἀντεφεσιᾶν τοὺς ἀνθρώπους. præbere epulum hominibus inuicem.
Ἀντεφορμεῖν. stare in procinctu ad bellum nauale ineundum.
Ἀντέχομαι. usurpo, amplector, uendico, acquiro, adhęresco, mordicus retinere conor, τῶν βιβλίων ἀντέχεσθαι, libris adhærere. Item retineo. Gaza ex Cicero. ἐ τῶν δικαίων ἀντέχεται, si ius suum retinet.
Ἀντέχω. μ. ξω. resisto. Herodian. in primo: σωτήριον εἶναι ἐδόκει μὴ πρὸς πᾶν τὸ ἀέρος φθορὰν ἀντέχειν ἐλήγετο: de Laurento oppido loquitur quod ob laurorum copiam pesti nō ita obnoxium esse dicebatur. Saluo, pro aliquo accipio, ὑπομένω, sustineo, perfero, perduro. Idem: οὓς γὲ ἤλπίκεσαν μυθεμίαν ὑπομενεῖν προσβολήν, τούτους εὕρισκον οὐκ ἀντέχοντας μόνον, ἀλλὰ μὴ ἀνθεστῶτας. ἐξαρκέω, sufficio ad aliquam rem.

A N T H.

Ἄνθω. coràm, palàm, è contrario.
Ἀνθήρης. ιος. ὁ. ἡ. contrà eleuans.
Ἀνθήρισι. certabat, conflictatus est.
Ἀνθηρίς. lignum uel pila structuram inclinatam fulciens, tibicen Latinè dicitur. Sunt etiam ἀνθηρίδες structuræ lapideę, ædificia editiora utrinq; fulcientes, qui arcus obnitentes uulgò uocantur. Sublica uertitur à Laurentio. Aliqui nō ἀνθηρὶς, sed ἀνθήρεις in recto legunt, βαριτόνως διὰ τῦ ε: Sic Thucydides. Budæus in Commentarijs.
Ἀνθήρέρεισις. ιος. ἡ. controuersia, altercatio.
Ἀνθηχοῦντῶν. resonantes.

A N T I.

Ἀντὶ. pro, contrà. Antiqui pro æquale usurpabant, ut ἀντίθεος, ἀντίχειρ.
Ἀντιάζχειν interpretatur Vlpianus digest. de Aedilitio ædicto, inueteratos faucium tumores, quiq; discuti non ualeant. Sonat quasi dicas, obluctans, obsistensq; præfocatio.
Ἀντιάδες. ὰι. tonsillæ.
Ἀντιάζω. μ. σω. ω. κα. obsto, oro, præcor, obuio, propitius fio. Iliad. ά. ἀιγνῶντε λεῖον βουλεύεται ἀντιάσας.
Ἀντιάνειρα. uirago.
Ἀντιάνειρος. uiris resistens, masculus Homero.
Ἀντιὰς est ὄγκος σκιῤῥώδης τῶν περιθμίων (ut inquit Paulus libro tertio) id est, tumor durus tonsillarum. Idem libro sexto: Tonsillę (inquit) supra modum adauctæ, uorandi spirandiq; meatus altrinsecus insidentes, ἀντιάδες uocitatæ sunt.
Ἀντίβαινω. resisto, recalcitro, apud Lucianū.
Ἀντιβάλλω. repugno, confero, remitto.
Ἀντιβασιλεῖς. οἱ. interreges.
Ἀντιβασίλειως γινόμενος. ex rege in tyrannum commutatus.
Ἀντίβασις. ἡ. concursus.
Ἀντιβατικός. ὁ. obuius.
Ἀντιβίην. contrà.
Ἀντίβιος. ου. ὁ. ἡ. contrarius, uiolentus.
Ἀντιβλάπτω. contra noceo.
Ἀντιβλέπω. respicientem respicio.
Ἀντίβλεψις. ιος. ἡ. ἀνάβλεμμα.
Ἀντιβολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. supplico. Lucian. in Pseud. μόνον ἐχὶ ἱκατεύων μὴ ἀντιβολῶν παύσασθαι. Aggredior, occurro. Home. Iliad. ἡ.
Ἀντιβολή. resumptio, collatio.
Ἀντιβόλησις. ιος. supplicatio, adhortatio.
Ἀντιβολία. ας. ἡ. comploratio.
Ἀντιβόω. magna uoce respondeo.
Ἀντιγεροτροφῶ, quod ἀντιπελαργῶ prouerbiali sermone: de quo infra.
Ἀντιγνωμονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. contrà opinor, contradico.

Ἀντίγονος. ϐ. ὁ. beneficus, sine malicia.

Ἀντιγραφεύς. ἑος. ὁ. dicitur cui id muneris est delegatum, ut obseruet pecuniam, quam in usum principis collegerunt Coactores (quos nunc receptores particulares uocant: Græcis ἀποδέκται dicuntur) nos antigraphiarios appellare possumus. Cicero hos custodes appellat in oratione pro lege Agraria contra Rullum, & de reditu suo. Galli uulgo Contrarotulatorem uocant. Et ἀντίγραφα dicebantur eorũ scripta, quasi contrascripta.

Ἀντιγραφή. ἀντιλογία, ὁμολογία. promissio. Itẽ ἀντομοσία apud Platonẽ in Apologia Socratis.

Ἀντίγραφον. ϐ. τὸ. exemplar.

Ἀντιγράφω. μ. ψω. ϖ. κα. rescribo, reconuenio in iudicio.

Ἀντιδάκνει. remordet.

Ἀντίδειπνος. qui in cœna loco alterius qui inuitatus nõ uenit, sufficitur: cœnæ uicarius, apud Lucianum in Gallo.

Ἀντίδετον. ου. τὸ. contentio.

Ἀντιδιαλαπόμενοι. uariantes.

Ἀντιδιαπλέκω. contra inuoluo, oppono, reclamo, obtexo, & comminiscor quod respondeam, uel replico. Vide Bud. Comment.

Ἀντιδιαστέλλομαι. opponor, distinguor.

Ἀντιδίδωμι. μ. ώσω. ϖ. κα. retribuo.

Ἀντιδιεπάγειν. irritum facere, cessare.

Ἀντιδικέω. ad causam occurro, iudicio me sisto, liti me offero, litiganti me oppono, certamen capesso.

Ἀντίδικος. ϐ. ὁ. aduersarius causæ, siue litis.

Ἀντιδικοῦντων. οἱ. qui sunt cõtrarijs sententijs.

Ἀντίδοσις. ιος. ἡ. retributio, mutua largitio siue donatio. Erat etiam actio quædam, uel conditionis ferendę facultas legibus Athenensium prodita. Vide Budæum in Commentarijs.

Ἀντίδοτον. τὸ. remedium, compositio ex uarijs medicinis, quæ datur contra uenena alioqui nocitura. Perinde sonat ac si dicas, contra datum. Ab ἀντὶ & δίδωμι. Exemplum habes apud Plinium libro uigesimo nono capite octauo.

Ἀντίδωρον. τὸ. remuneratio.

Ἀντίεικτον. equilibrem compensantem.

Ἀντίζηλος. ϐ. ὁ. ἡ. æmulus, pellex.

Ἀντίζυγος. ου. ὁ. aduersus.

Ἀντίζωος. ὁ. ἀντίπαλος. aduersarius.

Ἀντίθεμαι. oppono, confero. datiuo iungitur.

Ἀντίθειος. ϐ. ὁ. ἡ. æquiparandus deo, diuinus.

Ἀντίθεσις. ιος. ἡ. oppositio, antithesis, color rhetoricus.

Ἀντίθετον. τὸ. contrapositum, & contentio, Quintiliano.

Ἀντίθετος. ϐ. ὁ. ἡ. contrarius.

Ἀντιθλίβω. μ. ψω. ϖ. φα. reprimo. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀντίθυρος. ϐ. ὁ. locus post ianuam. Εἰς τὸν ἀντίθυρον, exaduerso ostij, è regione ianuæ. Lucian. in Pseud. ἀντίθυρον dixit in neutro genere: ἐτετύπητο δὲ κατὰ τὸ ἀντίθυρον ἄλλη ἔξοδος, è regione ianuæ apertus erat alius exitus.

Ἀντικαθέζομαι. altrinsecus sedeo.

Ἀντικαθηρολῶ. prouocatus accuso.

Ἀντικαθημένοι. οἱ. ex aduerso concidentes.

Ἀντικαθίσαμαι. sublegor, subrogor, demortui loco legor, aduersor.

Ἀντικαθισάμενοι. qui in locum mortuorũ successerunt, sublecti, demortuorũ loco lecti, qui sunt contrariæ factionis.

Ἀντικαθισάντο. ex aduerso aciem instruunt.

Ἀντικαθίστημι. repugno, substituo, erigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀντικάρδιον. ϐ. τὸ. cõcauitas pectoris, quæ & σφαγὴ dicitur, τὸ ὑποκάρδιον.

Ἀντικαταλαθεῖν. τὸ ἀντιλαχεῖν δίκην.

Ἀντικαταλλαγή. ῆς. ἡ. commercium, emptio, uenditio, communicatio.

Ἀντικαταλλάττομαι pro καταλλάττομαι interdũ ponitur: præterea comparare significat. Isocrat. ἀντὶ θνητοῦ σώματος ἀθάνατον δόξαν ἀντικαταλλάξασθαι, pro morti obnoxio corpore, gloriam comparare immortalem. Item mercor, & commuto, compenso: ἀντικαταλλάττομαι τὴν ψυχήν, ἀντὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας. Vide plura apud Budæum in Commentarijs.

Ἀντικαταλλάττω. permuto.

Ἀντικατηγορία. mutua accusatio, recriminatio, contraria accusatio, Quintiliano teste, Huius duo sunt genera: Alterum quo litigatores idem crimen inuicem intentant. Alterum quo aliud atq; aliud. Non absimile huic genus est, quod ἀντέγκλημα dicitur. Bud. in prioribus annotat.

Ἀντίκειμαι. aduersor, repugno, contraiaceo.

Ἀντικείμενον. contrarium, oppositum, repugnans, ut ἐν διαμέτρου ἀντικείμενα.

Ἀντικειμένως. è contrario.

Ἀντικινέω. insurgo.

Ἀντικιχρῶμαι. uicissim utor. deponens, genitiuo iungitur.

Ἀντίκλημα. τὸ. criminis relatio.

Ἀντικνήμιον. ου. τὸ. pars suræ oppositа, cruris uniuersi pars anterior, cui opponitur γαστροκνημία. tibia, ocrea. Aristoph. Pluto: νύττουσι γὰρ καὶ φλῶσι τὰντικνήμια.

Ἀντικομίζομαι. reporto.

Ἀντικόπτω. repercutio, referio, retundo.

Ἀντίκρουσις. ιος. ἡ. repulsio, contrarius impulsus.

Ἀντικρούω. μ. σω. τ. κα. repugno, incurro, offendo.

Ἀντικρύ. contrà, è regione: τὸ ἐπ' εὐθείας καὶ ἐξ ἐναντίας, ὡς καταντικρύ.

Ἀντικρυς, διαῤῥήδην, φανερῶς. coram, palam, apertè, ferè, omnino.

Ἀντικτερίζω. uicissim sepelio.

Ἀντιλαβή. ἡ. contraria ansa. Accipitur simpliciter pro λαβή, ansa.

Ἀντιλαγχάνειν. uicissim litem intendere, actori & uictori quæstionem referre, quod hodie iurisconsulti reconuenire uocant. Ἀντιλαγχάνειν παραγραφάς, Demosthenes appellat, quod Cicero agendi potestatem dare. Ἀντιλαγχάνειν δίκην. prouocare ad iudices, qui ἄρχοντες dicebantur, ibiq; controuersiam denuo disceptare, ut hodie à præsidibus & præfectis curiæ summæ appellantur. Sonat quasi dicas, resortiri iudicium.

Ἀντιλαμβάνω. rependo, uendico, contradico, contrà assumo, adipiscor, obuio, suscipio, accipio aliquid pro re gesta. Ἀντιλαμβάνεσθαι. succurrere, porrecta manu retinere, lapsurum alioqui aut abiturum retinere, adiutare, auxiliari.

Ἀντιλάμπω. resplendeo, contraluceo.

Ἀντιλέγοντες. οἱ. aduersarij.

Ἀντιλέγω. μ. ξω. τ. χα. contradico, refello, intercedo.

Ἀντιλέξει. ijsdem uerbis.

Ἀντίλειξις. dicebatur quum quispiam in iudicium uocatus, non respondebat: aut uadimonium promissum deseruerat, aut quum per præconem inclamatus, ad nomen non responderat. Vide plura in Commentarijs Budæi.

Ἀντιλήπτωρ. ορος. ὁ. susceptor, redemptor, pro aliquo alium recipiente.

Ἀντίληψις. ιος. ἡ. defensio, adiutorium, susceptio, subsidium.

Ἀντιλόβιον. ου. τὸ. pars auris lobo opposita.

Ἀντιλογία. ας. ἡ. cõtradictio, obiectio, controuersia, dissuasio, argumentum, in contrarium rationes, oratio quæ respondet alteri.

Ἀντιλογικός. οῦ. ὁ. contradictorius.

Ἀντιλύπησις. ιος. ἡ. uindicta Plutarch.

Ἀντίλυτρον. pretium quo redimuntur captiui ab hostibus in bello, aut à piratis: aut cum caput capite redimitur.

Ἀντιμαρτυρέω. reclamo, contrarium testor.

Ἀντιμαρτυρῶν. ὁ. reclamans.

Ἀντιμάχησις. ἡ. contentio.

Ἀντιμάχομαι. repugno.

Ἀντιμειρακιεύομαι. iuueniliter irritor, cõtracto.

Ἀντιμεσουρανοῦν. τὸ. media nox.

Ἀντιμετάβασις. ιος. ἡ. obluctatio.

Ἀντιμεταβολή. ex aduerso mutatio, figura qua uerba declinata repetuntur.

Ἀντιμετάληψις. ιος. ἡ. est quum uices redduntur.

Ἀντιμεταῤῥεῖ. refluit.

Ἀντιμετάστασις. ἡ. obsistentia.

Ἀντιμετέρχομαι. contra peto, ambio.

Ἀντιμηχανάομαι. contra machinor, oppugno: Quidam, obstaculum molior.

Ἀντίμιμος. ου. ὁ. æmulus.

Ἀντιμίμων. ονος. ὁ. contrà effingens.

Ἀντιμισθία. ας. ἡ. remuneratio.

Ἀντιμολέω. μ. ἥσω. τ. κα. obuio.

Ἀντιμυκτηρίζω. uicissim irrideo.

Ἀντινομία. ἡ. legum cõtrarietas, quando duæ leges sibi sunt contrariæ, id quod in Pandectis sæpe contingere docet Budæus.

Ἀντίνυ πολλῶν, ἴσος πολλοῖς, inquit Hesychius, æqualis multis.

Ἀντίξοος. ὁ. aduersus, contrarius.

Ἀντιοδικεῖν. ad iudicium occurrere, non desere causam.

Ἀντίον. contra.

Ἀντίος. ου. ὁ. contrarius.

Ἀντιόφρων. contrarius, diuersæ opinionis.

Ἀντιοχέω. ῶ. ἐναντιοῦμαι.

Ἀντιόωσα. ἡ. obuians.

Ἀντιοώσας. assecutus, nactus, cum genitiuo.

Ἀντιπάγω. μ. αξω. τ. αχα. concito, irrito.

Ἀντιπάθεια. naturalis rerum differentia, repugnantia, ad uerbũ sonat contrapassionem, cui opponitur συμπάθεια, quę mutuã quandam rerũ inter se cognationẽ significat.

Ἀντιπάθεια. cõsensus, & uis cõtraria rerum.

Ἀντιπαθεῖν. talionem recipere.

Ἀντιπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. diuersæ affectionis, contraria passus.

Ἀντιπαιδία.

Ἀντιπαιδία. ας. ἡ. pubertas.

Ἀντιπαίζοντῶν. οἱ. inter se ludentes.

Ἀντίπαις. δος. ὁ. pubes, ephebus.

Ἀντίπαλος. ου. aduersarius in lucta, par in resistendo, æqualis seu æquiparandus in lucta. Ab ἀντὶ quod æquale subinde significat in compositione.

Ἀντιπαραβάλλομαι. commitor, comparor.

Ἀντιπαραβάλλω. ἀντίθημι, oppono, confero, comparo.

Ἀντιπαραγγέλλειν est obnunciare, ut cum maritus negat mulierem post diuortium ex se pregnantem.

Ἀντιπαραγγελία. ας. ἡ. contraria petitio magistratus.

Ἀντιπαραγραφή. ῆς. ἡ. replicatio. Budæus in Commentarijs.

Ἀντιπαρακαλεῖν. deprecari, in diuersum hortari.

Ἀντιπαρακελεύομαι. μ. εὐσομαι. è contrario iubeo.

Ἀντιπαρασκευή. ἡ. ἀνθόπλισις.

Ἀντιπαρασρατοπεδεύω. contrà pono castra.

Ἀντιπαρατάττομαι. resisto.

Ἀντιπαρατασσόμενοι. instructi ex aduerso.

Ἀντιπαρατίθημι. oppono.

Ἀντιπαρασχεῖν. retribuere.

Ἀντιπαρεκτείνει. prætendit.

Ἀντιπαρεξάγω. μ. αξω. τ. ηχα. contraduco exercitum, oppono, actiuũ accusat. iungit.

Ἀντιπαρεξιτάζειν. perscrutari, contrà disquirere, opponere.

Ἀντιπαρεξίεντῶν. οἱ. aduersantes.

Ἀντιπαρεξίων. ονος. ὁ. persequẽs sese, subinde hosti opponendo.

Ἀντιπαρίσχεσθαι μαρτυρας. uicissim testes traducere.

Ἀντιπαρηγορουῦντῶν. οἱ. allocutionibus contrarijs obstantes.

Ἀντιπαρηγορῶν σι. consolans te.

Ἀντιπαρήκω. contrario gradu incedo.

Ἀντιπαρρησιαζόμενος. ου. ὁ. uicissim admonens, & libertatem libertati opponens.

Ἀντιπατέω. μ. ησω. τ. ηκα. obstrepo, contrà strepitum facio.

Ἀντιπελαργεῖν. promerẽtibus gratiam in tempore referre, uicem rependere. Sumptum à ciconiarum natura (πέλαργοι dictæ) quę eosdem nidos repetunt, & genitricum senectam inuicem educant. Vide Chiliades Erasmi.

Ἀντιπελάργησις. ιος. ὁ. retaliatio, mutua beneficij recompensatio.

Ἀντιπελαργία. ας. ἡ. idem.

Ἀντιπενθός. talio.

Ἀντιπέρας. ex contrario, ulterius.

Ἀντιπερίσασις. ιος. ἡ. circũobsistentia, reciprocatio, cõpressio undiq; circunfusa. Dicitur etiã ἀντιπερίσασις in humano corpore quũ è loco superiore, spiritus infra cohercetur, & uice uersa, idq; fit per consensum & cognationẽ partium, & hoc per συμπάθειαν. Vide Comment. Budæi.

Ἀντιπερισπάω. diuerto, retraho.

Ἀντιπερισπάμενος. ὁ. se colligens.

Ἀντιπεριστραφή. ῆς. ἡ. relisus, circumactus.

Ἀντιπεριωθεῖν pro ἀντιπεριῶσθαι.

Ἀντιπερίωσις pro ἀντιπερίσασις.

Ἀντιπεριῶσθαι. cohibeor, coërceor undique. Theophrastus in vi. πέπεπται γὰρ, ὥσπερ ἀελέγομεν, τὸ θερμὸν ἀντιπεριῶσάμενον, id est, Concoquit enim calor, intra terram compressus & cohibitus, coactusq;. Vide Commẽtaria Budæi.

Ἀντιπερίσσημι. comprimo, coarcto, intrò cohibeo.

Ἀντιπηδάω. μ. ήσω. τ. ηκα. insilio.

Ἀντίπηξ. ηκος. arca lignea, κίβωτος.

Ἀντιπίπτω. resisto.

Ἀντιπληρόω. μ. ωσω. τ. ωκα. suppleo. Iosephi libro ij. Iud. τὸ λοιπὸν ἐν ταῖς ἐπισημίαις ἀντιπληροῦντῶ ταῖς προθυμίαις, Quod scientiæ deerat, alacritate supplentes.

Ἀντιπνέω. μ. εύσω. τ. ενηκα. reflo. actiuum dativo iungitur.

Ἀντιπνοία. ας. ἡ. uentus aduersus.

Ἀντιποιέομαι. μ. ήσομαι. uendico, adipiscor, cõcerto, affecto, desidero.

Ἀντίποινον. ε. τὸ. pœna pro delicto.

Ἀντιποιούμενος τῶν αὐτῶν. cõpetitor, renitens.

Ἀντιποιοῦντῶν. οἱ. par pari reddentes.

Ἀντιπολιορκέω. μ. ησω. τ. ηκα. obsidentes obsideo.

Ἀντιπολιτεύομαι. aduersor in republica.

Ἀντίπους. οδος. ὁ. qui nobis aduersa urget uestigia, antipus.

Ἀντιποφορά. ᾶς. ἡ. oppositio, obiectio, opposita sublatio.

Ἀντίπραξις. ιος. ἡ. aduersitas.

Ἀντιπράττουσιν. sibi inuicem refragantur.

Ἀντιπράττω. repugno, resisto.

Ἀντιπρεσβεύομαι. è contrario legatos mitto.

Ἀντίπροικα. similia, ἐπώνυμα.

Ἀντιπροσαγορεύω. resaluto.

Ἀντιπροσιέναι.

Ἀντιπροσειρῆκθη. reſalutauit, reſpondit.
Ἀντιπρόσωποι. οἱ. contrarij frontibus ſemet aſpicientes, aduerſi.
Ἀντιπρότασις. ιος. ἡ. oppoſita præpoſitio.
Ἀντίπρωρον. ου. τὸ. puppis.
Ἀντίπυξ. κος. ſcrinium.
Ἀντίῤῥησις. ιος. ἡ. altercatio, controuerſia.
Ἀντίῤῥοπον. ου. æquiualens, id eſt, remediũ.
Ἀντίῤῥοπος. compenſans, rependens.
Ἀντισάττω. oppono.
Ἀντισκευάω. μ. ήσω. τ. κα. rependo, retribuo.
Ἀντισκεύασις. compenſatio.
Ἀντισκώπτω. ludentem deludo.
Ἀντισόω. æquo.
Ἀντισπασός. οῦ. contra nitens.
Ἀντισπάω. retraho.
Ἀντίσποδον. cinerulæ uices explens.
Ἄντισσα. urbs Lesbi.
Ἀντισταθμίζω. rependo, retribuo.
Ἀντίσταθμον. οῦ. repenſum.
Ἀντιστασιαστής. οῦ. ὁ. qui eſt ex ſeditione partis aduerſæ.
Ἀντιστασιώτης. ου. idem, contrarius.
Ἀντιστατέον. reſiſtendum eſt.
Ἀντίστερνον. ου. τὸ. ſpina dorſi, quæ pectori opponitur.
Ἀντιστήριγμα. ατος. τὸ. protectio.
Ἀντιστοιχέω. μ. ήσω. τ. κα. oppono.
Ἀντίστομος. ου. ὁ. phalanx à duplici frontis aut oris obiectu quaſi occeps. Ita uertit à Theodoro.
Ἀντιστρατεύω. rebello, repugno.
Ἀντιστράτηγος. ὁ. proprætor, oppoſitus dux exercitus.
Ἀντιστρέφω. μ. ψω. τ. ἀντίστροφα. conuerto uice uerſa.
Ἀντιστροφή. reuerſio.
Ἀντίστροφος. ου. ὁ. ἡ. ſimilis, contrarius, æquiualens.
Ἀντιστρόφως. uice uerſa.
Ἀντισυλλογιζόμενος. ὁ. confutans.
Ἀντισυλλογίσασθαι. aliud opponere.
Ἀντισυνεφώνησε. reſpondit.
Ἀντίσχατος. ου. ὁ. ἡ. uilis, nulla re dignus.
Ἀντισχεῖν. reluctari.
Ἀντιτάττω. μ. ξω. contra aciem ſtruo.
Ἀντιτάττομαι. repugno, opponor tibi.
Ἀντιτείχισμα. ατος. τὸ. antemurale.
Ἀντιτερπόμενος. ὁ. rehilaratus.
Ἀντίτεχνος. ου. ὁ. qui certat de arte ſua cũ aliquo, id eſt, æmulus.
Ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando non ſit, crimen eleuare conatur, & pœnam ſibi æſtimat exilius & leuius. Noſtri iuriſconſulti, qui in foro hodie uerſantur, attenuare uocant, & ad attenuationem reſpondere.
Ἀντίτιτος. ου. retributiuus, uindicatiuus.
Ἀντιτορέω. μ. ήσω. τ. κα. ferro transfigo.
Ἀντιτυπέω. μ. ήσω. τ. κα. contraſigno.
Ἀντιτυπία. repercuſſio, rigor, durities, reniten tia, reſiſtentia.
Ἀντίτυπον. ου. τὸ. exemplar ſimilis formæ, uel contrarium.
Ἀντίτυπος. ου. ὁ. reſiſtens.
Ἀντιτύπως. aduerſatim.
Ἀντιφάρμακος. ου. ὁ. reſiſtens uenenis.
Ἀντιφατικός. ὁ. contradictorius, reſponſiuus.
Ἀντιφερίζω. μ. σω. τ. κα. adæquo, repugno, contendo.
Ἀντιφερνά. ἡ. quod uiciſſim à marito loco dotis datur, apud iuriſconſul.
Ἀντιφέρομαι. repugno.
Ἀντίφημι. contradico, reluctor.
Ἀντιφθέγγομαί σοι. contradico tibi.
Ἀντίφθογγος. ου. ὁ. reſonabilis.
Ἀντιφιλονεικεῖν. repugnare.
Ἀντίφονος. patiens cædem pro illata cæde.
Ἀντίφραξις. ιος. ἡ. oppoſitio, obiectio.
Ἀντιφραπόμβρος. ὁ. obſeptus.
Ἀντίφρουροι. æqualem habentes cuſtodiam.
Ἀντιφυτεύω. μ. σω. τ. κα. genero.
Ἀντιφωνέω. contradico, appropinquo.
Ἀντιφωνήσας. ὁ. qui reſpondit.
Ἀντίφωνον. contrariæ uocis.
Ἀντιφωτισμός. οῦ. ὁ. oppoſitum lumen.
Ἀντιχαρίζομαι. gratiam repono.
Ἀντίχαρις. ιος. ἡ. retributio pro accepto beneficio.
Ἀντίχειρ. ειρος. ὁ. pollex.
Ἀντιχθών. όνος. oppoſita pedibus noſtris terra.
Ἀντιχορία. quod alternis in choro recinitur.

ΑΝΤΛ. ΑΝΤΟ.

Ἀντλάω. μ. ήσω. τ. κα. exhaurio nauem, inde antlare & exantlare, quod uulgus exanclare dicit parum rectè.
Ἄντλημα. ατος. τὸ. hauſtorium.
Ἀντλητήρ. ῆρος. ὁ. cyathus.
Ἀντλία. ας. ἡ. ἡ
Ἄντλον. ου. ſentina.
Ἀντόλιος. ὁ. orientalis.
Ἄντομαι. obuio, omnino ſupplico, cõtingo.
Ἀντομόω. μ. ώσω. τ. κα. cõtraiuro, adhortor.

Ἀντομνύειν & Ἀντόμνυσθαι est iuramentum calumniæ uicissim præstare.
Ἀντορ. ex contrario.
Ἀντονομασία. ας. ἡ. pronominatio.
Ἀντορύσσω. μ. ὑξω. τ. υχα. ediuerso fodio.
Ἀντοφθαλμεῖν. τὸ ἀντιβλέπειν ἐξεναντίας. obtueri, contra intueri, ex aduerso aspicere.
Ἀντόχρημα. planè, ἄντικρυς.
Ἀντοχυρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. econtrario munio. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἀντονομάζω. commuto nomen.
Ἄντρον. ου. τὸ. antrum.

ΑΝΤΡ. ΑΝΤΥ. ΑΝΤΩ.

Ἀντρώδης. antris plenum.
Ἄντρων. ωνος. urbs Thessaliæ, in qua inusitatæ magnitudinis asini nascuntur, unde ἀντρώνιος ὄνος, pro magno & stolido.
Ἄντυξ. γος. ἡ. summa curuatura rotarum, semicirculus ante currum, amplectens ambas rotas, gyrus rotæ, superior rota, & currus ipse, scuti circulus exterior.
Ἄντυπος. ὁ. eiusdem figuræ, similis, cõtrarius.
Ἄντω. obuio.
Ἀντωνυμία. ας. ἡ. pronomen.
Ἀντωμοσία. iuramentum calumniæ cauendæ ab utraque parte præstitum.
Ἀντωπεῖν. exaduerso intueri, obtueri.
Ἀντωπόν. ex aduerso, contrà.
Ἄντωσις. ιος. ἡ. occursus.

Α Ν Υ.

Ἀνυδρία. ας. ἡ. aquarum inopia.
Ἄνυδρος. ὁ. ἡ. inaquosus, siticulosus, siccaurus, Valla in Herodoto.
Ἀνυδρύομαι. ex fonte haurio, exhaurio.
Ἀνύζω. perficio.
Ἀνυμέναιος. ὁ. ἡ. carẽs honoribus nuptialibus. ἡ μὴ ἔχουσα ἄνδρα. Suid. Legitur in nõnullis ἁι ἀνυμέναιαι pluraliter sub prima declinatione pro eodem.
Ἀνύμπαρκτος. ου. ficus.
Ἄνυμφευτος. ου. ἡ. innupta, cœlebs.
Ἄνυμφος. ὁ. ἄγαμος. ὁ μὴ ἔχων γυναῖκα.
Ἀνύπαρκτος. ὁ. non existens Plutarcho.
Ἀνυπαρξία. ας. ἡ. interitus.
Ἀνυπέρβλητος. ὁ. ἡ. insuperabilis, incredibilis.
Ἀνυπερβλήτως. magnopere, uehementissimè.
Ἀνυπεύθυνος. ου. ὁ. ἡ. innoxius, immunis à dicenda causa: reddendis rationibus non obnoxius, apud Demosth.
Ἀνυπήκοος. ου. ὁ. inobediens.
Ἀνυπόδητοι. οἱ. appellati sunt philosophi apud Aristophanem, quasi nudipedes.
Ἀνυπόδητος. ὁ. ἡ. ἡ
Ἀνυπόδητος. qui pedibus est nudis.
Ἀνυποδησία. ας. ἡ. pedum nudatio.
Ἀνυπόθητος. ὁ. ἡ. non suggestus.
Ἀνύποιστος. ου. ὁ. ἡ. intolerabilis, impatiens.
Ἀνυπόκριτος. ὁ. ἡ. simplex, id est, non fictus, simulandi nescius.
Ἀνυπομόνητος. ου. ὁ. non sustinendus, insuportabilis.
Ἀνύποπτος. ὁ. ὁ. non suspectus.
Ἀνυπόστατος. ὁ. ὁ. ἡ. intolerabilis.
Ἀνυπότακτος. ου. ὁ. inobediens, inobsequens (ut uertit Ambrosius) qui in ordinem cogi non potest.
Ἀνυπόσολος. ὁ. ὁ. interritus, ἀνύποπτος.
Ἀνύπρακτον. ὁ. τὸ. quod non constat in ratione rerum.
Ἀνύπρακτος. ὁ. qui est absque principio.
Ἀνύπτως. aduerb. perfidenter, non suspectè.
Ἄνυρις ἡ Ἄνυρος. ὁ. ὁ. iniustus, impius.
Ἀνύσιμος. ὁ. ὁ. ἡ. expeditus, expediens.
Ἄνυσις. ιος. expeditio, diligentia.
Ἀνυσία, pro ἀνυσίμη, Attici dicunt.
Ἀνυσικός. οῦ. ὁ. ἡ
Ἀνυτικός. οῦ. ὁ. efficax, facilis.
Ἀνύτω. μ. σω. τ. κα. perficio, expedio, facio, cresco, surgo in altum.
Ἀνύω. idem.
Ἀνυψόω. μ. ώσω. τ. ωκα. erigo.

Α Ν Ω.

Ἄνω. supra, ad locum & tempus refertur.
Ἄνω ἡ κάτω, & ἄνω κάτω, sursum deorsum, huc & illuc: Rursum, prorsum: Vltro citro, dicit Cicero: cum omnia permiscentur, & ordo rerum conturbatur. Aristoph. auibus: πῶς ἂν ὀρνιθ' ἄνω κάτω πλανύτομαι;
Ἀνώγεων. ω. τὸ. cœnaculum: quasi à solo subductum, quòd ueteres in superiori ædium parte cœnitarent.
Ἀνωγῶ. iubeo. παρακελεύομαι ἡ προστάττω, mãdo curam, uel onus. unde ἄνωγα in præterito habetur.
Ἀνώδα. innocuè.
Ἀνωδινία. ας. ἡ. indolentia.
Ἀνώδινος. ὁ. ὁ. ἡ. molestia carens.
Ἄνωθεν. desuper.
Ἀνωθῶ. sursum impello, subrecho, detendo.
Ἄνωξις. consultatio, uocatio.
Ἀνωΐστι. ex insperato.
Ἀνώϊστος. ὁ. ὁ. ἡ. insperatus, improuisus, imprudens: existens citra suspicionem apud Herodotum.

Ἀνωμαλία. inæqualitas, irregularitas.
Ἀνώμαλος. ου. ὁ. ἡ. aſper, uarius, ſine planicie, irregularis, turbatus.
Ἀνωμαλότης. ητος. ἡ. inæqualitas.
Ἀνωμοιομερές. τὸ. diſſimilare, diſſimiles habẽs partes.
Ἄνωμος. ου. ὁ. humero carens.
Ἀνωμοτί. iniurato, ſine iuramento.
Ἀνώμοτος. ου. ὁ. ἡ. iniuratus.
Ἀνώνυμος. ου. ὁ. ἡ. obſcurus, ſine nomine, ἄδηλος
Ἀνώπιον. ου. τὸ. locus æditior, & à conſpectu ſemotus.
Ἀνωρία. ας. ἡ. intempeſtiuitas.
Ἄνωρος. ου. ὁ. ἡ. præcox.
Ἀνωφορθία. ας. ἡ. unda quæ ad ſummum marginem nauis tollitur.
Ἀνῶσαι. reuerti.
Ἀνώσιμον. τὸ. reſimatum, authore Theod.
Ἀνώτερος. ſuperior, ſublimior, ab ἄνω.
Ἀνωφελής. ές. ὁ. ἡ. κὴ
Ἀνωφέλητος. ου. inutilis.
Ἀνωφερής. ές. ὁ. ἡ. arduus, accliuis.
Ἀνώφλιον. ου. τὸ. limen ſuperius, ὑπέρθυρον.
Ἀνώφυτος. ου. deſuper natus.
Ἀνωχή. ῆς. ἡ. induciæ.
Ἀνωχθι. iube. ab ἀνωγῶ, ἀνώγημι.

Τὸ Α μεῖζ. τῶ Ξ.

Ἄξενος. ου. ὁ. ἡ. inhoſpitalis.
Ἀξία. ας. ἡ. dignitas, meritum: huius meminit Cicero de finibus: Precium. τὴν ἀξίαν ἀποτίνειν ἢ ἀπολαμβάνειν, pro ſuis meritis tractari.
Ἀξιαγαστός. admiratione habendus.
Ἀξιαπήγητος. ου. ὁ. memoratu dignus
Ἀξιεπαίνετος. ου. ὁ. laudandus.
Ἀξιέρασος. ου. ὁ. ἡ. dignus amari.
Ἀξινάριον. ου. τὸ. parua dolabra. diminutiuũ.
Ἀξίνη. aſcia, ſecuris.
Ἀξινίδιον. ου. τὸ. bipennis.
Ἀξινομαντία. ας. ἡ. genus magicæ quo per ſecures quas Græci ἄξινας uocant (Plin. lib. xxxvi. ca. xix.) diuina magi promitterent.
Ἀξιοζήλως. laudabiliter.
Ἀξιοζήλωτος. ου. ὁ. dignus æmulatione.
Ἀξιόλογον. τὸ. operæprecium.
Ἀξιόλογος. ὁ. ἡ. dignus precio.
Ἀξιόμαχος. ὁ. aptus præliari.
Ἀξιομίσητος. ου. ὁ. dignus odio.
Ἀξιονικώτερος. ὁ. cum quo certare poſſis.
Ἄξιον. iuſtum, rationi conſentaneum, uendibile, uilis præcij. Ariſtophan. Equitib. οὐπώ ποτ' ἀφύας εἶδον ἀξιωτέρας.

Ξιλονικός. οῦ. ὁ. dignus uictoria.
Ἀξιοπιστία. ας. ἡ. ueriſimilitudo, authoritas.
Ἀξιόπιστος. ου. ὁ. ἡ. fide dignus, grauis, ὁ πιστεύεσθαι ἄξιος, dignus cui fides habeatur, cui facile fides habenda uidetur. Ammonius diſtinguit ab ἀξιόχρεως.
Ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι. idoneis fideiuſſoribus cauere.
Ἀξιόποινος. ου. ὁ. qui meritas pœnas accipit.
Ἄξιος. ου. ὁ. dignus. ἄξιος τριχός.
Ἀξιοσπούδαστος. dignus ſtudijs.
Ἀξιοτέκμαρτος. ὁ. probatus.
Ἀξιότης. ητος. ἡ. dignitas.
Ἀξιόχρεως. ω. ὁ. ἡ. fide dignus, idoneus, διεκδικῶν, defenſor idoneus.
Ἀξιόω. μ. ώσω. ω. κα. dignum puto, dignor, peto, rogo, oro, iuceo, uolo. actiuum, accuſatiuo iungitur & genitiuo.
Ἀξίωμα. ατος. τὸ. dignitas, poſtulatio, & amplitudo propter honores geſtos, aut magiſtratum, δύναμις authoritas. Pronunciatũ adpellat Cicero, quod Adiunctum alij, alij Connexũ dixere: id tale eſt, ſi Plato ambulat, Plato mouet. Valla aliàs profata, aliàs proloquia appellat, uulgò præpoſitio.
Ἀξιωματικόν. τὸ. authoritas. Græci etiam illã uocant uenerandam oris maieſtatem, qualis in Pompeio fuit, quam Cicero dignitatem uocare ſolet.
Ἀξιωματικός. dignitate clarus.
Ἀξίως. merito. Ἀξίως τῆς ἀδικίας, pro magnitudine iniuriæ.
Ἀξίωσις. ιος. ἡ. rogatio, dignitas, opinio, iudicium, συμπλόκημα, amplitudo.

Α Ξ Υ. Α Ξ Ω.

Ἀξυλία. ας. ἡ. lignorum inopia.
Ἄξυλος. ου. ὁ. ἡ. lignoſus, & unde ligna nondũ cæſa, authore Porphyrio. ſine lignis apud Strabonem lib. ιβ'.
Ἀξύμβατον. τὸ. diſcordia ἀσυγχώρητον.
Ἀξύνετος. ου. ὁ. ἡ. intelligentia carens, ſtultus.
Ἀξύντακτος. ου. ὁ. inordinatus.
Ἄξων. ονος. ὁ. axis, & tabula in qua antiqui delinquentium pœnas ſcribebant: Vnde Athenienſes legum ſuarũ tabulam (ut eſt apud Demoſthenẽ) ſic appellabãt. Hinc quoq; ἄξονες, tabulæ Solonis dictæ. Alij legunt ἀξόναι. οἱ.

Τὸ Α μεῖζ. τῶ Ο.

Ἀοζήσω. miniſtrabo, ſubſeruiam.
Ἄοιγος. pernicioſus.
Ἀοιδή. ῆς. ἡ. cantilena.

Ἀοίδιμος. ε. ὁ. ἡ. sempiternus, celebris, celebratus, decantatus.

Ἀοιδήουσα. ἡ. tragœdia canens.

Ἀοιδός. οῦ. ὁ. cantor, poëta, philosophus, præceptor.

Ἄοικα. ζὰ. casis non uti solita.

Ἄοικος. qui est sine domo.

Ἀοίκητος. ου. ὁ. ἡ. inhabitabilis.

Ἄοινος. ὁ. ἡ. uino carens.

Ἀοκνία. ας. ἡ. alacritas, impigritia.

Ἄοκνος. ου. ὁ. ἡ. impiger.

Ἀοκνότατα. impigerrimè.

Ἀολλής. ἐος. ὁ. ἡ. congregatus, condensatus.

Ἀολλίζω. μ. σω. τ. κα. congrego. actiuum

Ἀονία. ας. ἡ. Bœotia.

Ἀοξός. cocus, famulus, assectator.

Ἄοπλος. ε. ὁ. ἡ. inermis.

Ἄορ. ος. τὸ. ensis apud Homerum.

Ἀορασία. ας. ἡ. cæcitas.

Ἀόρατος. ου. ὁ. ἡ. inuisibilis.

Ἀοργησία. ας. ἡ. iirascentia.

Ἀόργητος. ου. ὁ. iirascibilis.

Ἄορες. αἱ. mulieres. γυναῖκες (inquit Hesych.) ἢ τρίποδες.

Ἀορισία. nullus terminus.

Ἀόριστος. ε. ὁ. indiscretus, indefinitus, infinibilis. Est quoq; temporis præteriti uox apud Græcos, idemq; significat, quod præteritũ perfectũ apud Latinos, hoc est, indiscriminatim, id quod modo transijt, id est, præterijsse quidem rem, sed indefinite, num olim an modo præterierit. παρακείμενον uerò (quod Adiacens tempus interpretari potest, quasi iuxtà positũ ei quod transit) significat certò id quod modo transit: ut cum dico πέπωκα, indico primum me iam cecidisse, cum uerò ἔπεσον dico (quod ἀόριστον est) cecidisse me significo, sed ambiguus est quo cum loquor, olim ne annuper ceciderim. Vide Priscianum de Præterito latino.

Ἄορνος. palus auernus, & rupes siue mons in India, quem primus Alexander superauit. hoc nomen deprauatum est apud Quintũ Curtium lib. viij. ubi pro Aorno malè legitur Dormus. Auibus inaccessus interpretari potest. Vide Lucianum de ueris narrationibus. & Arria. histor.

Ἀορτή. ῆς. ἡ. aorta, uena dextræ spinæ apud Aristot. de partib. animal.

Ἀοσμία. ας. ἡ. inolentia.

Ἄοσμος. ου. ὁ. inodorus.

Ἀοσίω. μ. ώσω. τ. κα. adiuuo. actiuum.

Ἀοσητήρ. ῆρος. ὁ. adiutor.

Ἀοσωτήρ. qui seruat & opem fert nõ uocatus.

Ἄουτος. ου. ὁ. ἡ. impercussus.

Ἀοχλησία. ας. ἡ. carentia turbationis.

Ἀοῶ iuxta Pindarum ἄσομ, cano.

Τὸ Α μεζὰ τοῦ Π.

Ἀπαγγελία. ας. ἡ. renunciatio, denunciatio. Aristid. de sermone politico: Ἀπαγγελίαν λέγω αὐτῶν τῶν λέξιν δι' ἧς ἀπαγγέλλεται ζὰ ἐπινοήματα.

Ἀπαγγέλλω. μ. λῶ. τ. κα. ab alio mihi mandata renuncio, manifestum facio, ut legati, qui reuersi à legatione, id quod egerunt, referunt: pronuncio, enuncio, id est, probo, recito. actiuum.

Ἀπαγγέλλομαι accipitur pro suo actiuo.

Ἄπαγε. apage, aduerb. reprobantis, & reijcientis siue abominantis. Est item imperantis apud Demosth. pro accusa, intenta sotmulam: sed hoc ab ἀπάγω, de quo mox.

Ἀπαγείρω. excito.

Ἀπαγινέω. adfero.

Ἀπάγομαι. etiã uoce passiua est abducere secum, & reducere: item auertere, depellere, procurare, expellere.

Ἀπαγόρευμα. τος. τὸ. interdictum magistratus.

Ἀπαγορεύω. defatigor, denego, non tolero, interdico, despero, deficio, renuo.

Ἀπαγριόω. ώσω. τ. κα. exaspero, irito, prohibeo. actiuum.

Ἄπαγρος. ε. ὁ. infortunatus uenator.

Ἀπαγχονίζω. μ. ίσω. τ. κα. ἢ

Ἀπάγχω. μ. ξω. τ. χα. suffoco, strangulo. actiuũ

Ἀπάγω. μ. ξω. defero, abduco ad pœnam, rapio ad suppliciũ, ad iudicem: in carcerem eijcio. Item pensito, unde ἀπάγειν τὸν δασμόν, pendere tributum. Bud. in Cõment.

Ἀπαγωγή. ῆς. ἡ. inductio, deductio. Accipitur item pro omni delatione, & est genus iudicij contra fures & grassatores, id est, λωποδύτας, qui homines spoliant. φόρου ἀπαγωγή, ad pendendum tributum, tributaria, Herodoto.

Ἀπαδῶ. μ. άσω. τ. κα. dissono, displiceo. neutrũ

Ἀπάθεια. ας. ἡ. immobilitas circa passiones.

Ἀπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. passione & affectione carẽs, rigidus.

Ἀπαιδοτρίβητος. inexercitus, indoctus.

Ἀπαιδευσία. ας. ἡ. procacitas linguæ, ruditas.

Ἀπαίδευτος. ε. ὁ. ἡ. indoctus.

Ἀπαιδία. ας. ἡ. orbitas Herodoto.

Ἀπαιδοιόω. circuncido, præputium seco, ἀποσκολύπω.
Ἀπαυβριάζω. sub diuo ago.
Ἀπαίνυμαι. aufero.
Ἀπαιόλησις. ιος. ἡ. ἡ
Ἀπαιόλη. ης. ἡ. impostura, ἀποσίρησις. Aristophan. nebul. εὖγ' ὦ παμβασίλεια ἀπαιόλη.
Ἀπαιόλημα. τὸ. deceptio.
Ἀπαιολεῖν. priuare, mouere.
Ἀπαίρω. μ. αιρῶ. ω. κα. discedo. neutrum.
Ἄπαις. αιδος. sine prole.
Ἀπαίσιος. ᾱ. ὁ. ἡ. infaustus, indecẽs, execrabilis
Ἀπαιτεῖται. postulatur.
Ἀπαιτεῖσθαι ἀργύρων. conueniri, interpellari.
Ἀπαιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. repeto. actiuum.
Ἀπαίτησις. ιος. ἡ. repetitio.
Ἀπαιτητέον. aduerb. repetendum.
Ἀπαιτητικός. οῦ. repetitiuus.
Ἀπαιτοὶ χάριτων. debitæ gratiæ.
Ἀπαιωρέω. μ. ήσω. ω. κα. pendo, suspendo. acti.

Α Π Α Κ. Α Π Α Λ.

Ἀπακαιροῦ. ἀκαίρως, intempestiuè.
Ἀπακριβόω. exactè laboro, diligenter aliquid facio, exactè cõpono & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio. Item exactè respondeo, id est, statis horis euenio.
Ἀπακρούομαι. repulso.
Ἀπαλαώθη. antiquatum est.
Ἀπάλαμνος. ᾱ. ὁ. ἡ. industria carens, infirmus, imbellis.
Ἀπαλγέω. μ. ησω. ω. ηκα. cesso dolore. actiuum accusatiuo iungitur.
Ἀπαλείφω. μ. ψω. ω. φα. delino, lino. actiuum.
Ἀπαλεξίκακος. incurabilis.
Ἀπαλέω. negligo.
Ἀπαληθεύω. inuenio uerum, ueritatem clarè ostendo.
Ἀπαλλαγή. ῆς. ἡ. liberatio.
Ἀπαλλαγῆναι. libertatem consequi.
Ἀπαλλάξ. uicissim.
Ἀπαλλαξείω. liberari cupio, uolo discedere.
Ἀπαλλαξίω. μ. ήσω. ω. κα. adiuuãdo remoueo.
Ἀπαλλάττομαι. discedo, liberor, decedo, uita fungor, adhorreo, & abstineo.
Ἀπαλλάττω. μ. ξω. ω. χα. discedo, libero, absoluo, aboleo, deleo, eximo, libero, id est, manumitto, libertate dono, libero per acceptilationem, abire iubeo, à me dimitto. Plutarch. Ἀπαλλάξας τοὺς θεραπευτῆρας, abire à se iubens clientes. Morior etiã uoce actiua significat. Defungor, & liberor, & soluor, interimo. Plura apud Bud. in Comment.

Ἀπαλθίω. μ. ήσω. ω. κα. sano. actiuum.
Ἀπαλλέντων. τὸ. ἀμελοῦντων.
Ἀπαλλικτός. οῦ. ή. eximius, splendidus.
Ἀπαλλόμ. τὸ. μόνον.
Ἀπαλοφή. ῆς. ἡ. litura.
Ἄπαλον. inducíæ, cessatio à palestra.
Ἁπαλός. οῦ. ὁ. tener, paruus, delicatus.
Ἁπαλότης. ητος. ἡ. mollitia.
Ἁπαλοτρεφής. ίος. ὁ. ἡ. saginatus.
Ἁπαλόχρως. ωτος. ὁ. ἡ. mollis corpore.
Ἁπαλύνω. μ. υνῶ. mollio. actiuum.

Α Π Α Μ. Α Π Α Ν.

Ἀπαμβλύνομαι. cõcido animo. Ἀπαμβλύνομαι ἐς τὰ πράγματα πάντα, Ineptior sum & fio ad res gerendas.
Ἀπαμβλύνω. obtundo, hebeto.
Ἀπαμβρόπω. erro. neutrum.
Ἀπαμείβομαι. respondeo ex aduerso.
Ἀπαμπίσκω. spolio. actiuum.
Ἀπαμφιέννυμι. μ. ίσω. detego, spolio. actiuũ.
Ἀπανύνω. μ. νῶ. expello, arceo.
Ἅπαρ. αντος. τὸ. omne.
Ἀπαναίνομαι. ἀόρ. ἀπηνηνάμην. renuo. depon.
Ἀπαναισχυντέω. μ. ήσω. ω. κα. uerecunde facio.
Ἀπανάω, ἡ Ἀπανέω. uoco, nomino.
Ἀπάνευθε. longe, seorsum.
Ἀπανθέω. μ. ήσω. ω. κα. defloreo. neutrum.
Ἀπανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas.
Ἀπάνθρωπος. ᾱ. ὁ. ἡ. inhumanus, inamœnus.
Ἀπανίσαμαι. discedo. Ἀπανίσαντο ἑτέρωσε, cõferebant se aliò.
Ἀπανισάμβρος. ᾱ. ὁ. excedens, commigrans.
Ἀπανίσημι. pello apud Thucyd.
Ἀπανταχῆ. ubique.
Ἀπαντάω. uoce actiua tantùm dicitur in præsenti, licet in futuro in uocem passiuam exeat, & significat obuiam procedo: item respondeo, id est, euentu cõuenio & cõgruo: officij gratia obuiam eo, uel deduco, & comitor: incido, lego, conuenio, coẽo, cogor. Exempla authorũ habes apud Budæũ in suis Comment. Ἀπαντᾶν πρὸς τὴν κυρίαν, & ἀπαντᾶν πρὸς τὴν δίκην, est obire diem uadimonij, & adesse ad iudicium die uadimonij. ἀπαντᾶν τοῖς ἐπιφερομένοις ἐγκλήμασιν, obiectis respondere.
Ἀπάντησις. ιος. ἡ. cõgressio, obuiam itio, ut Cicero dixit. Responsio.
Ἀπάντημα. ατος. τὸ. occursus.
Ἀπαντικρύ. contra.
Ἀπαντοχόθεν. undiq, ex omni parte.
Ἀπαντῶντα dicuntur oblata & fortuita, nõ ro-

gata aut interpretata, ut auguria oblata & auſpicia.

ΑΠΑΞ. ΑΠΑΡ.

Ἅπαξ. ſemel.

Ἀπαξάπας. ασπ. ὁ. uniuerſus.

Ἀπαξάπλως. omnino.

Ἀπαξιόω. ῶ. deſpuo, indignum puto.

Ἀπαράβατ. ου. ὁ. incõmutabilis, perpetuus: unde ἀπαράβατον. τὸ. quod ſucceſſione ad alium nõ demigrat, quemadmodum in ſacerdotio Moſaico.

Ἀπαράβλασον. τὸ. ad nepotum procreationẽ inhabile.

Ἀπαραίτητον. ε. τὸ. quod recuſari non liceat.

Ἀπαραίτητ. ε. ὁ. ἡ. inexcuſabilis, inexorabilis, ineuitabilis, irrecuſabilis.

Ἀπαρακάλυπτος. ε. ὁ. manifeſtus, qui celari nõ poteſt.

Ἀπαράκλητ. ε. ὁ. ἡ. inconſolabilis, non uocatus ſe offerens.

Ἀπαράλλακτ. non differens, non euarians, & per omnia ſimilis.

Ἀπαραλλαξία. ας. ἡ. conſtantia.

Ἀπαράλειπτ. ου. ὁ. hiſpidus, cui non depexi ſunt ſuperuacui capiti crines.

Ἀπαραλόγιστος. ε. ὁ. ἡ. qui nequit decipi.

Ἀπαραμύθητ. ε. ὁ. ſine conſolatione.

Ἀπαράνυκτος. extra tempus.

Ἀπαραποίητος. ὁ. ἡ. uerus germanus, nõ adulteratus.

Ἀπαρασήμαντ. ὁ. nõ animaduerſus, non notatus.

Ἀπαρασκεύαστος. ου. ὁ. impræparatus, impræmeditatus, qui ſimplici & frugali more utitur, & qui imparatus occupatur & opprimitur.

Ἀπαρασκευάστῳ γνώμῃ. extempore.

Ἀπαράσκευος. ὁ ἀπαρασκεύαστος.

Ἀπαρασκεύως. impræmeditatè, imparatè.

Ἀπαράω. amputo, abſcindo, depello, deturbo, deiicio.

Ἀπαρατηρήτως. inobſeruanter.

Ἀπαράτιλτ. ε. ὁ. hirſutus, incõptis capillis.

Ἀπάρατον. τὸ. execrabile.

Ἀπαραχώρητ. ε. ὁ. pertinax, nulli cedens, indeſinens, non ceſſans.

Ἀπαργία. ας. ἡ. herba apargia.

Ἀπάρχματα. τὰ. primitiæ. Dicuntur item ἀπαρχαὶ: uide Bud. in Comment.

Ἀπαρεμπόδιστος. ε. ὁ. ἡ. minime implicitus.

Ἀπαρίμφατ. ου. ὁ. ἡ. infinitiuus, indefinitus.

Ἀπαρενόχλητ. ε. ὁ. minime perturbatus.

Ἀπάρεσις. ιος. ἡ. diſceſſus.

Ἀπαρίσκομαι. ægre fero uel implacide. Accipitur etiam pro placo.

Ἀπαρίσκω. diſpliceo, improbor.

Ἀπαρίω. careo.

Ἀπαρηγόρητ. ε. ὁ. inconſolabilis, deſolatus.

Ἀπαρνήω. μ. ξω. τ. χα. iuuo.

Ἀπαρθενεύω. non congruo uirginibus.

Ἀπαριθμέω. μ. ήσω. τ. κα. καὶ ἀπαριθμοῦμαι. recenſeo, numero. actiuè. Vide Commentaria Budæi.

Ἀπαρίνη. ἡ. lappa quæ in lente naſcitur.

Ἀπαρκτίας. ε. ὁ. ſeptentrio uentus.

Ἀπαρνέομαι. μ. ήσομαι. denego.

Ἀπαῤῥησίαστος. ε. ὁ. ἡ. carẽs audacia loquendi.

Ἀπάρσεις dicuntur qui & σαθμοὶ, manſiones. Sic dicti à tollendis ſarcinis, quemadmodũ σαθμοὶ à ſubſiſtendo.

Ἀπαρτάομαι. dirimor, ſeparor, aberro, longius digredior.

Ἀπαρτάω. μ. ήσω. τ. κα. ſeorſum appendo, ſuſpendo, diſtraho, dirimo, diſſocio, auerto, alligo. Lucian. ὃς αὐτῷ ἐμοῦ τὰς ἐλπίδας μοι ἀπαρτήσασα, Ex meipſo ſpem mihi ſuſpendens. Ἀπαρτᾶν τὸν λόγον, ſermonem deſtere.

Ἀπαρτί. admodum, poſthac, confeſtim, deinceps, affatim, ἀπηρτισμένως. Ariſtoph. ἴσχε καὶ τοὺς δεξιοὺς καὶ σώφρονας ἀπαρτὶ πλουτῆσαι ποιήσω. Plenè, omnino: Herodot. ἀπαρτὶ εἰσὶ σάδια δύο ἀπαρτί.

Ἀπαρτία. ας. ἡ. perfectio, ἀποσκευή, auctio ſub præcone, maximè ſuppellectilis.

Ἀπαρτίζω. μ. ίσω. τ. κα. perficio, omnibus numeris expleo. ſed ferè abſolutè ponit, quadro, adæquo. Vide Comment. Bud.

Ἀπαρτιλογία. ας. ἡ. rotunda ratio uulgò dicit, quadrãs à Cicerone dicitur, cum nihil nec excurrit, nec deeſt: Solida ſumma.

Ἀπάρτιον προγράφω. auctionem bonorũ facio & auctionor.

Ἀπαρτισμός. οῦ. ὁ. perfectio, complementum, omnium partium iuſta abſolutio.

Ἀπαρύομαι. μ. σομαι. exhaurio.

Ἀπαρύτω. μ. ύξω. τ. υχα. detraho.

Ἀπαρχαὶ, primi fructus, qui diis conſecrabantur, quo uidelicet in proximũ annum augerent etiam arborũ fœturã. Dicuntur item ἀπάρχματα.

Ἀπαρχαιῶμαι. obſoleſco.

Ἀπαρχὴ. ἡ. primitia, decima.

Ἀπαρχῆς. abinitio.

Ἀπάρχομαι. μ. ξομαι. primitias soluo & decerpo, libamina facio. Herodotus: ὁ θύσας τῶν κρεῶν καὶ τῶν σπλάγχνων ἀπαρξόμενος. Item τὸ ἄρχεσθαι, incipere, auspicari: Aristid. ἔδοξεν ἀπάρξασθαι τοῖς τῦ βασιλέως ἐπιτάγμασι, Placuit delibanda iam esse regis mãdata: per datiuum dixit. Greg. pro auctorem esse & cõditorẽ usus est: ἧς αὐτὸς ἀπήρξατο, Cuius ipse ædidit promordium, de Christi resurrectione loquẽs, qui primus semel surrexit, postquàm occidit. deponens.

Ἀπαρχόμενος. ε. ὁ. qui facit primitias sacrificij.

Ἀπάρχων στρατευμάτων. præfectus militiæ.

Ἀπαρωνός. opitulator.

Ἅπας τις. quilibet, omnigenus, na.

Ἅπας. ἀντα. ὁ. ἡ

Ἅπασα. ης. ἅ. omnis.

Ἀπασβολάομαι. fuliginem excutio.

Ἄπασι. ieiunè.

Ἀπασία. ας. ἡ. ieiunium.

Ἄπασος. ου. ὁ. ἡ. ieiunus.

Ἀπαστράπτω. μ. ψω. τ. φα. fulguro, resplendeo: non solum de fulgure dicitur.

Ἀπασχολέω. impedio, uaco aut operam do.

Ἀπαταγί. sine strepitu.

Ἀπατάω. μ. ήσω. τ. ης. decipio, est propriè à uia aliquẽ deducere. Nam πάτον uiam tritam significat. actiuum.

Ἀπάτερθε. seorsum.

Ἀπατεών. ῶνος. ὁ. deceptor, impostor, circumuentor.

Ἀπάτη. ἡ. fraus, suadela, deceptio, error. herba eiusdem nominis.

Ἀπατηλίος. ε. ὁ. deceptibilis.

Ἀπατηλός. οῦ. ὁ. fallax, fraudulentus, fucatus, falsus.

Ἀπατούρια, festa Athenienſiũ popularia quatuor dierum, quarũ prima δόρπεια uocabatur, altera ἀναῤῥύσις, tertia κουρεῶτις, postrema ἐπίβδα. De hoc Suidas copiosè.

Ἀπάτωρ. ορος. ὁ. carens patre. Vulcani cognomentũ apud Theocritũ. Apud Plutarch. in Problem. ἀπάτορες, σπόριοι uertuntur.

Ἀπαύγασμα. ατος. τὸ. splendor, relucentia.

Ἀπαυδάω. μ. ήσω. τ. ηκα. interdico, excommunico, defatigor. Plutarchus de Lycurgo loquẽs: συγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι ἐκώλυσεν, ἵνα μηδὲ παίζοντες ἀπαυδᾶν ἐθίζωνται.

Ἀπαυδίω. μ. ήσω. τ. ηκα. defatigor.

Ἀπαυθαδίζομαι. μ. σομαι. ἡ

Ἀπαυθαδιάζω. desisto à contumacia, sum arrogans.

Ἀπαυθαδιεῖσθαι. ausurum, audere.

Ἀπαυθαδισάμενος. ε. ὁ. minime adsentientes.

Ἀπαυθημερίζω. eodem die redeo.

Ἀπαύλια. τά. munera quę dantur nouæ nuptę sponsæ, uel dies in quo noua nupta iacet cum uiro.

Ἀπαυλισκρία. uestis quam sponsa marito dono mittebat.

Ἀπαυράω. μ. ήσω. τ. ης. ἀόρ. ἀπαῦρα. fruor, priuo, aufero.

Ἀπαύρω. priuo.

Ἀπαυσί. irrequietè.

Ἄπαυστος. irrequietus. Ἄπαυστος γλῶσσα, cui silentium imperari non potest.

Ἀπαυτομολέω. à meipso uenio, transfugio.

Ἀπαυχενίσαι ταῦρον. frenare taurum.

Ἀπαφίσκω. decipio.

Ἀπαφρίζεσθαι. despumare.

Α Π Ε.

Ἀπέγγονος. ὁ. pronepos.

Ἀπεγγυαλίζω. restituo.

Ἀπεγνωκώς. οτα. ὁ. ἡ. diffisus.

Ἀπεγνασμένος. ε. ὁ. expers. Plutar. in Probl.

Ἀπεδανός. οῦ. ὁ. imbecillis.

Ἀπέδεα οὐδὲν ναοῦ. deterior, aut inferior, nihil templo.

Ἄπεδον. τὸ. arduum, planum: ut χώρη ἄπεδος apud Herodotum.

Ἀπέδρα. aufugi: ἀόρ. ά. ab ἀποδράω.

Ἄπει. abi, abscede.

Ἄπεα. abes, discedis, & discedes: præsentis & futuri temporis.

Ἀπείδων. respiciens.

Ἀπέθανος. ον. ineptus.

Ἀπειθής. ίας. ὁ. ἡ. impersuasibilis, inobediens, immorigerus, contumax, incredulus, infidelis.

Ἀπειθία. ας. impersuasibilitas, inobedientia, contumacia, diffidentia, incredulitas.

Ἀπειθούντων. οἱ. increduli, nõ audientes dicto.

Ἀπειθῶ. ἀπίσω, nõ pareo, inobediens sum.

Ἀπεικάζω. μ. σω. κα. assimilo, effigio, exprimo.

Ἀπείκασμα. ατος. τὸ. similitudo.

Ἀπεικόνισμα. τὸ. adumbratio.

Ἀπεικός. τα. τὸ. indecens.

Ἀπεικότως. improbe, indecenter.

Ἀπειλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. promitto, insulto, minor, glorior.

Ἀπειλή. ῆς. ἡ. minæ, ira.

Ἀπειλητήρ. ῆρος. ὁ. iactator, minator.

Ἀπειληφότων. οἱ. consecuti.

Ἀπειλόμενα κακά. impendentia.

Ἀπαλοῦμαι. minis terreor.

Ἄπειμι. absum, abeo, proficiscor: ἄπεισιν ὅπως πατρίδα, redit in patriam.

Ἀπειπεῖν est negare deuiando, interdicere, uetare, prohibere, recusare, obnuere, renunciare: unde μῆνιν ἀπειπὼν apud Homerum Iliad. τ. iram renuncians, finiens, remittēs: nuntium inimicitiarū remittens, ualere iræ pertinaciam sinens. Item ἀποκαμεῖν, lassescere, fatiscere. Idem & ἀπείπασθαι ferè significat: quod etiā abdicare est, & retractare quod dictum est, hoc est, pollicitationē uel promissum renunciare, & quasi sese reprehendere, reuocareq;. Ἀπειπάμενος πᾶσαν τὴν ἐλπίδα, desponens omnē spem. Ἀπειπάμενοι τὴν γνώμην τὴν σοῦ, repudiantes tuam sententiā. Item ἀπεῖπε, iussit, uictus fuit.

Ἀπεράκις. infinite.

Ἀπείρασον. τὸ. inexperientia, intentatum.

Ἀπείρασος. ε. ὁ. intentabilis, qui tentari nō potest, aut qui non tentat.

Ἀπείργω. μ. εἴρξω. ϖ. κα. prohibeo, arceo, propulso, deterreo, coërceo, reprimo, impedio, abstineo, ἀποδείκνυμι.

Ἀπειρέσιος. ου. ὁ. infinitus.

Ἀπείρηκα. defessus sum.

Ἀπειρηκώς. ότος. ὁ. fessus.

Ἀπειργμένα. τά. prohibita.

Ἀπειργμένος. ου. ὁ. infandus.

Ἀπείρηται. interdictum est.

Ἄπειρητος. ου. ὁ. inexpertus.

Ἀπειρία. ας. ἡ. inexperientia.

Ἀπείριτος. ου. ὁ. infinitus, immensus, ingens, interminus.

Ἀπειρόκακος. ου. ὁ. malorum expers.

Ἀπειροκαλία. ας. honesti inexperientia, decori ignorantia, insolentia, inelegātia. Quod uitium est eorum (inquit Budæus) qui nec bona sua nouerūt: nec eorum usui acquiescunt, qui serijs in rebus operam bonam ac strennuam nauare didicerunt.

Ἀπειρόκαλος. ε. ὁ. ἡ. honesti expers, insolens, inelegans, uitæ mundioris ac elegantioris rudis, parum modestus, decori nescius, qui quid quoq; loco cōueniat nescit, quem Latini ineptum uocant. Etiamsi Cicero contendit magis ex affectu quàm ex animo apud Græcos nullam extare dictionem quę ipsis hoc faciat, quod nobis ineptus. Vt omnia (inquit) Græcorum perquiras: quid sit ineptus non inuenies. Equidem (inquit Budæus) ἀπειρόκαλον apud illos tam significans esse puto, quàm apud nos ineptum: nec minus fortasse ἀπείθανον, ἢ σκαιὸν ἢ μάταιον. Vtitur Gellius lib. xi. cap. γῑ. & lib. xviij. cap. γιῆ.

Ἀπειροκάλως. insolenter, ineptè, præter decorum: parum modeste. ἀπειροκάλως χρῆσθαι, abuti.

Ἀπειρολεχής. ές. ὁ. ἡ. tori expers, uirgo.

Ἀπειροπάθεια. affectus nimius & sine fine.

Ἀπειροπλάσιος. ου. ὁ. multiplex.

Ἀπειροπόλεμος. ου. belli imperitus.

Ἄπειρος. ου. ὁ. ἡ. inexpertus, multus. Hoc nomine quandoq; intelligunt tunicam exitu nullo. Meminit Sophocles in Polyxena & Euripid. in Oreste. Eiusmodi missam Hercules concinnunt poëtæ. Ἄπειρος ἦν, non noueram, Plutarcho.

Ἀπείρων. ονος. ὁ. ἡ. magnus, infinitus, fine carens. Sic item uocatur ἄλιθος δακτύλιος, id est, annulus gemma nō insignitus concinnatusq;, quasi dicas omni carēs fine, quòd sit rotundationis absolutæ, nec appareat unde initium sumas. Meminit Aristoteles li. iij. auscultationis physicę: καὶ γὰρ (inquit) τοὺς δακτυλίους ἀπείρους φασὶ, τοὺς μὴ ἔχοντας σφενδόνην, id est, annulos uocāt apiros quibus funda nō est. De infiniti ratione loquitur eo in loco Philosophus. Homerus item terram uocat ἀπείρονα, id est, σφαιροειδῆ orbicularem, ut interpretantur Eustachius & Io. Grammaticus. Nam nec sphæra, nec circulus finem habent aut initium. Et philosophi ferè omneis elementa statuunt rotunda specie. Non desunt tamen qui secus opinentur: uide Plutarch. lib. ij. de philosophorum placitis.

Ἀπεισαγγελίας φεύγων. læsæ maiestatis crimis reus.

Ἄπεισον. τὸ. pertinacia.

Ἀπεκατεστάθην. restitutus sum.

Ἀπεκβάλλω. μ. λῶ. soluo.

Ἀπέκγονος. ε. ὁ.. abnepos.

Ἀπεκδέχομαι. μ. ξομαι. expecto.

Ἀπ' ἐκείνου. iam tum, ex illo tempore.

Ἀπεκλέγομαι. reprobo.

Ἀπεκτείνομαι. extendor, diffundor.

Ἀπέκτεινον. occidebant.

Ἀπελάζω. concionor. Laconicum est.

Ἀπελαύνω. μ. άσω. ϖ. κα. expello, abigo, exigo: redeo, retrò unde ueni refero pedem. Lucianus in Pseud. καταθίμιος δὲ ἡμᾶς ἐν ἀγιαλοῖς, ὧν ἢ καλὸς ὄμικρος μίμνηται: ὀπίσω ἀπήλαυνον,

ἀπήλαυνον, id est, retrò cursum legit.
Ἀπελάω. idem, pro expellere, exigere.
Ἀπελαφρύνω. sublego.
Ἀπέλεγμα. ατος. τό. redargutio.
Ἀπελεγμός. οῦ. ὁ. reprobatio.
Ἀπελέγχω. μ. ξω. ω. χα. redarguo, confuto.
Ἀπέλευθερος. procul.
Ἀπέλιθρος. ος. ὁ. ἡ. immensus, fortis, cui nō propinquus fieri possis.
Ἀπελέκητος. ὁ. indolatus, rudis, illaboratus.
Ἀπελευθερία. ας. ἡ. manumissio, assertio in libertatem.
Ἀπελευθερικός. ή. ὸ. ὴ. libertinus.
Ἀπελεύθερος. ε. ὁ. ἡ. ὁ ἐκ δούλου ἠλευθερωμένος, libertus, libertinus. Distinguunt ab ἐξελεύθερος: uerū indiscriminatim iam usurpant, ut annotat Ammonius.
Ἀπελευθερούμενος. ὁ. manumittens.
Ἀπελευθερόω. μ. ώσω. ω. ωκα. manumitto.
Ἀπελευθέρωσις. ιος. ἡ. ἀπελευθερία, uindicta. Plut. in Pub. ταντελὴς ἀπελευθέρωσις ἄχρι νῦν οὐ ἐνδικτα λέγεται.
Ἀπελήλακα. abegi. Ab ἀπελάω.
Ἀπέλλω. excludo.
Ἄπελος. hulcus, uulnus.
Ἀπελπίζω. μ. ίσω. ω. κα. desperо. Ἀπελπίζειν τὸν νοσοῦντα, Nullam de ægroto spem habere reliquam. Sic etiam Lucanus in v. Desperate uiam, dixit. Significat etiā ex re quapiam sperare: Gaza ex Cice. ἐπὶ τῷ ἐς πτονὶ τὸν χῶρον ἐπάνοδον ἀπελπίσης, ἐν ᾧ πάντα ὅσα τοῖς μεγάλοις ἀνδράσι καὶ ὑπερέχουσι, Si reditū in hunc locū speraueris, in quo omnia sunt magnis & præstantibus uiris.
Ἀπεμέω. μ. εσω. ω. εκα. reuomo.
Ἀπεμπολάω. μ. ησω. ω. ηκα. καὶ
Ἀπεμπολέω. uendo, uenum do, addico, cōmuto. Effertur modo cū augmento, modo sine augmento. Nō habet simplex thema.
Ἀπεμφαῖνον. τὸ. obscurum.
Ἀπεμφαίνω. dissentaneus aut dissimilis sum, nullo modo refero. Vide Commentaria Budæi.
Ἀπέναντι. ante, in conspectu.
Ἀπεναντία. ex contrario. aduerb.
Ἀπενάστο. commigrauit. Iliad. β'.
Ἀπενέγκομαι. educor, efferor, intento. Demosthen. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφήν, hoc est, formulā intentauit. Occido, Herodo. Ἀπενεγκεῖν. deportasse. Ἀπένεγκαι. exporta.
Ἀπενενοημένος. uecors, amēs, profligatus, deploratus. Demosth. πῶς ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπενενοημένοι τύπων γένοιντο: id est, Quo pacto homines peiores, aut profligati magis his essent? Interdum pro homine flagitiosissimo, & nequissimo, & contaminatissimo.
Ἀπενενοημένως ἔχειν. despondere animum, ἀλύειν.
Ἀπενθής. ἐος. ὁ. ἡ. illugubris, ἀθάκρυτος.
Ἀπενιαυτίσαι, τὸ ἔπω φυγεῖν. à patria exulare, uel annum ab aliqua re cessare.
Ἀπενιαυτισμός. οῦ. ὁ. exiliū unius anni, absentia in annum, φυγὴ ἐπ' ἐνιαυτὸν διὰ φόνου ἀκουσίου, exilium annuum ob cædem non uoluntariam: uerbum è uerbo dictum, abannatio, dici potest. Copiosius in postremis annot. Budæi in Pandectas.
Ἀπεξαμαρτάνειν. peccare.
Ἀπεξένευντο. emergebant.
Ἀπεξένου. uindicare.
Ἀπεοικώς. non idoneus.
Ἄπεπτος. ου. ὁ. ἡ. indigestus.
Ἄπερ. τὰ. quæ, pro quemadmodum Atticè per ἔκλειψιν τοῦ κατὰ. Aristoph. Ran. ἀποσειμυνεῖται πρῶτον, ἅπερ ἑκάστοτε ἐν ταῖς τραγῳδίαισιν ἐτετράτευτο.
Ἀπεράντεια. ciuitas Thessaliæ. unde
Ἀπεραντοί. gentile nomen.
Ἀπεραντολογία. ας. ἡ. infinitus sermo, multiloquiū, uerborū copia, uerbositas. Sic apud Lucianum Mercurius ad rhetorem, Charontis nauem inscendere uolentem: καὶ ὁ ἐγὼ πρὸς σὺ, ἀπόθου τῶν ῥημάτων: τῷ τοσαύτῳ ἀπεραντολογίαν, καὶ ἀντιβίσεις, καὶ παρισώσεις, καὶ περιόδους, καὶ βαρβαρισμούς, καὶ τἆλλα βάρη τῶν λόγων. Vtitur eo quoque Cicero ad Atticum.
Ἀπεραντολόγος. ε. ὁ. multiloquus.
Ἀπέραντος. ε. ὁ. infinitus, interminatus, nō habens exitum.
Ἀπέρασις. ιος. cruditas, imperfectio.
Ἀπέρατος. ε. ὁ. ἡ. infinitus, innauigabilis.
Ἀπεργάζομαι. μ. σομαι. efficio, perago.
Ἀπεργάθω. detego.
Ἀπεργασία. ἡ. peractio, effigies.
Ἀπεργάσιον. peragendum est.
Ἀπεργάσιος. ε. ὁ. peragendus.
Ἀπερείδω καὶ Ἀπερείδομαι. incumbo, inclinor, affirmo, firmiter adigo, effundo, exhaurio, & infligo, incutio, fulcio, applico.
Ἀπερεῖ. infatigabiliter.
Ἀπερείσιος. ε. ὁ. infinitus, multus, πάμπολλος.

Ἀπέρασις.

Ἀπέρασις. ἡ. diuaricatio.
Ἀπερέω. contradico.
Ἀπερύκω. depello.
Ἀπερυθρόομαι. μ. ώσαμαι. desolor.
Ἀπερείδω. figo.
Ἀπεριλάλητος. ε. ὁ. quem non facile uerbis cõ pescas, qui blaterandi finem non facit.
Ἀπεριλίπτος πρεσβεία. libera legatio, quæ priuatæ rei causa mandat, quæ nullo uel tempore, uel loco circunscripta est, nullis rationibus reddendis obnoxia. ἀνυπεύθυνος, ἀπεριόριστος. Vide Budæum in alteris annotationibus in Pandect.
Ἀπερίοπτος πάντων. qui negligit, nõ curat quippiam.
Ἀπερίσκεπτος. ε. ὁ. ἡ. temerarius, inconsultus.
Ἀπερισκέπτως. incircunspectè, sine conuento & certo constituto.
Ἀπερίσπαστος. ου. ὁ. ἡ. immobilis.
Ἀπερισπάστως. sine ulla distractione.
Ἀπερίσασις. ιος. ἡ. id est, εὐπραξία, rerum fœlicitas. Vide περίσασις.
Ἀπερίσατος. ου. ὁ. ἡ. destitutus: ἀπερίσατον ῥᾳσσώνην Polybius de Athenienstum ciuitate loquens, uocat statum rebus secundis florentem, in quem nulla clades, aut alia rerũ difficultas incurrit, nullum infortunium. Etiamsi ῥᾳσσώνη per se significat secundarũ rerũ processum, & fortunæ indulgentiam nullis casibus aut cladibus interruptã, hoc est, τὸ βίου εὐπραξίαν. Bud.
Ἀπερίτμητος. ε. ὁ. ἡ. incircuncisus, inscissilis.
Ἀπέριττον. τὸ. impar, incõpositum. Ἀπέριττος γλῶσσα. minime fucata lingua.
Ἀπεροῦσιν. lassantur.
Ἄπερρε. ualeas, abeas.
Ἀπερρώγοτος. interrupti.
Ἀπερυθιάω. μ. άσω. τ. κα. rubeo.
Ἀπερύκω. prohibeo.
Ἀπερυσιβοῦν. eruginem procreare.
Ἀπέρχομαι. recedo, abeo, proficiscor. Pro migrare ex hac uita, mori: Chrysost. ἴσως μετὰ μίκρον ἀπελεύσομαι χρόνον: Ἀπῆλθεν ἡ ἀκοή, dimanauit fama, apud Matthæũ Euangelistam. Ἀπελθεῖν τῶ ὁδὸν & τῇ ὁδῷ, quemadmodum apud Latinos, Vergil. in iiij.
Longam incomitata uidetur, Ire uiam.
Ἀπερωεύς. έος. ὁ. corruptor, κωλυτής. Homer. ἐμῶν μνηστήρων ἀπερωεύς.
Ἀπεσείσατο. excussit, sustulit.
Ἀπεσθίω. peredo.
Ἀπεσκληκέναι. induruisse, attritũ fuisse, exhaustum fuisse, quemadmodum qui curis pereunt uel fame.
Ἀπεσκληκώς. tabidus, aridus. Luciano dicitur de homine emaciato.
Ἀπεσκολυμμένος. denudatus, excoriatus.
Ἀπέστυτο. secessit.
Ἀπεσώ. όος. ἡ. absentia, peregrinatio.
Ἀπεσχοινίσμενος. ου. ὁ. seiunctus ab omnibus horis.
Ἀπετμήθη. amputatus est, ab ἀποτέμνω.
Ἀπευθής. έος. ὁ. ἡ. insciti, insciius, inauditus, ignarus.
Ἀπευθύνω. μ. υνῶ. do iudiciũ cum pœna, adequo, rego, dirigo.
Ἀπευθυσμένον ἔντερον. intestinũ uocant, quod Latinè rectum intestinum dicitur.
Ἀπευκταῖος. ε. ὁ. detestandus, deprecandus.
Ἀπευκτικοὶ ὕμνοι. dicebantur qui precationẽ reiiciebant. Qui uerò uotum & preces habebant εὐκτικοὶ appellabantur.
Ἀπευκτός. οῦ. ὁ. contemnendus, odibilis.
Ἀπεύκτως. deuotè.
Ἀπεύχεσθαι. deprecari, id est, ueniam poscere & pœnę remissionẽ: ut apud Vergil. in xij.
Equidem merui, nec deprecor, inquit.
Dicitur etiam παραιτεῖσθαι.
Ἀπεύχομαι. μ. ξομαι. contemno, execror. deponentale.
Ἀπευωνίζειν. uilem reddere.
Ἀπεφαίνομαι. exiccor, tabefio.
Ἀπεφήνατο. existimauit.
Ἀπεφθαρμένος. moriens.
Ἄπεφθος. ου. ὁ. excoctus, purus, illaboratus. ἀπέφθου χρυσοῦ apud Lucianum.
Ἀπεχαράκου. uallum circunduxit.
Ἀπέχει. sufficit, abest.
Ἀπεχθάνομαι. μ. ήσομαι. τ. ἀπήχθημαι. ἀόρ. μέσ. ά. ἀπηχθόμην. ηὶ
Ἀπεχθέομαι. οῦμαι. sum odio.
Ἀπεχθάνω. odi.
Ἀπέχθεια. ας. ἡ. inimicitia, odium.
Ἀπεχθής. έος. ὁ. ἡ. inimicus, odio habens, molestus.
Ἀπέχομαι. μ. ἀφέξομαι. abstineo, cum genitiuo cõstruitur, uel accusatiuo: ἀπέχομαι τούτου & τοῦτον. Sic item apud Latinos Horat. li. iij.
Mox ubi lusit satis abstineto,
Dixit, irarum calidæq; rixæ.
Et Terent. in Adelphis cum accusatiuo:
Non manum abstines mastigiã?
Ἀπέχρη. sufficiebat.
Ἀπέχρησε. satis fuit.

Ἀπέχω. μ. ἀφέξω. disto, fugio. Est aliunde accipio, recipio ex aliquo ueluti censum aut reditum ex aruis. Id sentiens Theophyla. submonet Recipi quod quasi debitū dat. Matth.vi. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀπέχουσι τὸν μισθὸν αὐτῶν, mercedem suam receperūt, tulerūt, habēt. Ἀπέχω πλειόνων ἡμερῶν. Absum multorum dierū uiam: locutio talis qualis abe rat bidui.

Ἀπεψηφισμένος. cōmuni decreto damnatus, erarius, quia nō est in albo centurię suę.

Ἀπεψία. ας. ἡ. cruditas.

Ἀπεψυγμένον. τὸ. extinctum.

Ἀπεώσαντο. expulerunt.

Α Π Η.

Ἀπηλίωται. narro.

Ἀπήγημα. ατος. τὸ. narratio.

Ἀπηγριῶσθαι. exasperari, agrestem esse.

Ἀπόβαλον πλοῖον. temone priuatum nauigiū

Ἀπηθεῖν. excolare.

Ἀπηκριβωμένον. diligentia adamussim factum & perfectissime summaq; diligentia.

Ἀπηκριβωμένως. bona fide, citra ullum figmentum. κατεσπουδασμένως, σπουδαίως, ἐπιεικῶς, ἀνεψιότως.

Ἄπηκτος. ου. ὁ. ἡ. incongelabilis, non concrescens, inconcretus, non aptus durari.

Ἀπηλλάχθαι. abesse.

Ἀπηλγηκώς, qui, ut ita dicam, dedoluit, siue, ut Comicus loquitur, perdoluit, quiq; eò duritiæ peruenit, ut ad omnē duritiæ sensum obsurduerit, sicut deferbuisse dicitur Latinis, qui desierit feruere, & desipere qui sapere desierit. Est autem participium perfecti ἀπὸ τοῦ ἀπαλγεῖν, quod dicitur, quum quis uacat dolore & sensu sui mali. Eras. in epistola D. Pauli ad Ephes. cap. iiij.

Ἀπηλεγέως. intrepidè, apertè, audacter, ingenuè.

Ἀπηλεγής. ἐος. ὁ. ἡ. apertus, sine malicia, durus, sæuus.

Ἀπηλιασής. οῦ. ὁ. ab ἠλιαία alienus, hoc est, à foro & causis iudiciarijs. Aristopha. auibus: μῶρ ἠλιασά· μὴ ἀλλὰ θατέρου τρόπου, ἀπηλιασά.

Ἀπηλιώτης. ου. ὁ. uentus qui ab oriente uerno, id est, equinoctiali uenit. A Romanis nauticis subsolanus cognominatur. Dicitur & εὖρος. Gellius lib.ij. cap.xxij.

Ἀπήμαντος. ου. ὁ. ἡ. illæsus.

Ἀπήμβροτον, ἥμαρτον.

Ἀπήμαρ. ονος. illæsus, inoffensus.

Ἀπήνιμος. ου. ὁ. ἡ. carens uento.

Ἀπηνεώθην. obstupui.

Ἀπήνη. ης. ἡ. uehiculum, rheda, currus qui mulos iungebat.

Ἀπηνής. ἐος. ὁ. ἡ. sæuus, immitis, crudelis, minax, iniucundus.

Ἀπηνθράκωμαι. ardeo.

Ἀπήνια. ας. ἡ. sæuitia, feritas.

Ἀπήνυσα. reduxi.

Ἀπῆξεν. ἐφώρμησεν.

Ἀπηόριος. ου. ὁ. ex alto pendens.

Ἀπηρεία. ἡ. improbitas.

Ἀπηρεισάμην. intendebam Lucian.

Ἄπηρος. ου. ὁ. pera carens, ἀβλαβής.

Ἀπηρτήμενος. ου. ὁ. uiolentus.

Ἀπήρρηξαν. fregerunt, collisserunt.

Ἀπηρχαιωμένον. obsoletum.

Ἀπῆυρα. priuaui, omisi. ἀπέλαυσεν.

Ἀπήχημα. τος. τὸ. extremus uel soni uel uocis pulsus: & quò longissime tenor soni permeare potest, illic est ἀπήχημα, uelut extrema resonantia. Plura in Comment. Bud.

Ἀπηχής. ἐος. ὁ. ἡ. absonus.

Ἀπήωρος. ου. ὁ. distans, eleuatus.

Α Π Ι.

Ἀπία. ας. Peloponnesus.

Ἀπιάλλειν οἴκαδε. redire domum.

Ἀπιέναι. prouenire.

Ἀπίημι. μ. ἥσω. τ. κα. recedo.

Ἀπιθανά. dictu absurda, nō probabiliter dicta.

Ἀπιθανός. οῦ. ὁ. impersuasibilis, non probabilis.

Ἀπιθάνως. inscitè.

Ἄπιθι. discede, abi.

Ἀπίμελος. ου. ὁ. macilentus.

Ἀπινύστω. μ. ξω. τ. χα. insanio, imprudēs sum.

Ἀπίολα. ciuitas Italiæ, unde

Ἀπιολανός. gentile nomen.

Ἄπιος. ου. ὁ. longinquus. ἡ (inquit Hesych.) ὄχνη καλουμένη βοτάνη: raphanus agrestis, genus pyri, fungi species. Theodorus herbā pyrum interpretatus est immodico, ne dicam parū necessario augendi rem Latinā studio, quoniam ἄπιος Græcè pyrus arbor dicatur. Hermol. lib.xx. Plinij. Vide ἀμανίτης.

Ἄπις. ιδος. ὁ. Apis, deus Aegyptiorum.

Ἀπισόω. μ. ώσω. π. ωκα. adæquo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀπίστωτος. ου. ὁ. ἡ. non picatus, sicut ἀπιττώτος.

Ἄπισα δωρεῖσθαι est, clauo (ut dicitur) trabali beneficia sua affigere.

Ἀπιστέω. μ. ήσω. τ. κα. diffido, suspectū habeo.

Ἀπιστεῖν.

Ἀπισεῖν διαβολῶς, refellere crimina falso obiecta.

Ἀπισία. ας. ἡ. perfidia, infidelitas.

Ἄπισος. ου. ὁ. ἡ. infidelis, perfidus, infidus, fidem & promissa non seruans, incredulus. Attici dicunt ἄπισος τούτου & πρὸς τοῦτον, quemadmodũ & nos perfidus & infidus isti, & ad istum, ut annotat Priscianus libro decimo octauo.

Ἀπισύμβολος, qui suspectus est, cui fides nõ adhibetur: ut ἀπισύμβολος ἐπίτροπος, tutor suspectus. Ἀπισύμβολοι πρὸς τοὺς δεσπότας, infideles habiti dominis.

Ἀπίσως. fraudulenter, perfidè. Ἀπίσως διακεῖσθαι πρὸς τὰ μυθώδη, non credere fabulosa. Ἀπίσως πρός σε ἔχω, diffido de te.

Ἀπισύνδετος. ἡ. restis.

Ἀπισχαίνεται. extenuatur.

Ἀπισχυρίζεσθαι idẽ quod ἰσχυρίζεσθαι, nisi quòd maiorem conatum in aggrediendo, maioremq; fiduciam in tuendo significat.

Ἀπίσχω. abstineo. Ioseph. de bel. Iud. πάντων ἔργου χεῖρας ἀπίσχουσι.

Ἀπίσωσις. ιος. ἡ. adæquatio.

Ἀπίτης οἶνος. uinum ex pyris factum.

Ἀπιπῶος. ὁ. non picatus. ἀπιπῴοις ἀγγεσι, non picatis uasis, apud Strabonem.

Ἀπιχθυς. qui non uescitur piscibus, qui piscitio abstinet.

Ἀπιὼν. ὀντος. ὁ. abiens.

Α Π Λ. Α Π Ν.

Ἁπλᾶ. simpliciter.

Ἀπλάνεια. ας. ἡ. stabilitas.

Ἀπλανής. ἐος. ὁ. ἡ. non uagus, expers erroris, multus.

Ἄπλασος. ὁ. ἡ. uerax, fuco carens.

Ἀπλάσως αὐλεῖν. τὸ ἄνευ πλάσματος.

Ἀπλατής. ἐος. illatus, non latus, latitudinem non habens. Sic Euclides lineam definit μῆκος ἀπλατὲς, quod exprimere (inquit Gellius) uno Latinè uerbo non queas, nisi audeas dicere illatabile.

Ἄπλετος. ου. ὁ. ἡ. ingens, non exatiatus, innumerus.

Ἁπλῆ. simpliciter.

Ἁπλᾶ. ἡ. simplex, μονοειδής.

Ἀπλήγης. εος. ὁ. ἡ. insaucius.

Ἀπλήξ. non percussus.

Ἀπλήρωτος. ὁ. ἡ. insatiabilis.

Ἀπλησία. ας. ἡ. insatiabilitas.

Ἄπλησος. ου. ὁ. ἡ. insatiabilis, inexplebilis, à πλήθω.

Ἀπλητος. ὁ. ἡ. inaccessibilis, separabilis.

Ἀπλοΐα. ας. ἡ. nauigandi incommoditas.

Ἁπλοΐζεσθαι. sine cautione loqui & agere, & apertè animi sententiam indicare.

Ἁπλοϊκός. οῦ. ὁ. simplex, minimè malus, malitiæ nescius, imperitus, deceptu facilis, incautus, qui & εὐήθης dicitur. Lucianus: ὡς ἀφελὴς ὁ ξένος ἐστι, καὶ ἁπλοϊκός.

Ἁπλοϊκῶς. simpliciter, citra dolum, non malitiosè, nec ueteratoriè, purè, syncerè, sine fuco.

Ἁπλοΐς. ΐδος. ἡ. uestis simplex.

Ἄπλοιος. καὶ

Ἄπλοος. ὁ. ἡ. innauigatus, qui nequit nauigare.

Ἁπλόος. ου. ὁ. simplex.

Ἁπλοῦς. idem.

Ἁπλότης. ητος. ὁ. simplicitas.

Ἁπλόω. μ. ώσω. σ. ωκα. pando. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἄπλυσίας. ὁ. aplysias, spongiæ genus, illotariam uertit Theodorus.

Ἁπλῶς. simpliciter, uulgariter, triuialiter, temere, imprudenter, imperitè, stultè, apertè, ingenuè, & candidè. Vsurpat item pro deniq;. Gaza ex Cicerone: ἐντεῦθεν προδοσίας πατρίδων, ἐντεῦθεν πολιτεῶν ἀνατροπὰς, ἐντεῦθεν λατρίας πρὸς πολέμους ἀναφύεσθαι συνουσίας, ἁπλῶς τε μηδὲν ἄγος, μηδέτινα κακουργίαν εἶναι, ἣν τινα οὐκ ἄν ἡ τῆς ἡδονῆς ἐπιθυμία προσδέξασθαι συνωθίσωμεν, id est denique, ut summatim perstringam. Dicunt etiam ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν, pro, ut summatim dicam, ut uno uerbo eloquar.

Ἄπλωσε. denique.

Ἄπλωτος. ου. ὁ. ἡ. innauigabilis.

Ἀπνευσί. uno spiritu.

Ἄπνοια. affectio quædam est quando quis spirare nequit, quando nulla, ut uisus iudicat, spiratio fit.

Ἄπνους. καὶ

Ἄπνοος. ὁ. ἡ. mortuus, sine spiritu, sine uoce

Α Π Ο.

Ἄπο. procul poëticè. aduerbium.

Ἀπὸ. ab. genitiui solius est, neq; motum solũ à loco, re, persona, circunstantia, sed & absentiam significat: ἀπὸ πατρίδος, à patria. Propriè cum rebus inanimatis ordinatur, ut apud Homerũ: Μελεάγρου ἀπὸ νηῶν, quẽadmodũ παρὰ cum animatis, ut παρὰ σοῦ κράτος. Homerus tamen παρὰ νηῶν ἀνόντων dixit κατ' ἀλλαγὴν προθέσεως: siquidem παρὰ ἀντὶ τοῦ

ρὰ ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν posuit. Annotat hoc Ammonius.

Ἀπὸ γενίσεως. à primordio. Ἀπὸ δείπνου. à cœna. Ἀπὸ ἕθεν. à superiori loco, à se ipso. Ἀπὸ μέρους. ex parte, id est aliquantulum. Ἀπὸ πέρυσι. ab anno superiore. Ἀπὸ στόματος ἐπεῖν. memoriter recitare. Ἀπὸ γλώσσης εἰπεῖν. pro eodem apud Thucyd. lib. vii. καὶ ἦκουτ' ἐς τὰς ἀθήνας οἱ ἀπὸ τοῦ νικίου, ὅσατι ἀπὸ γλώσσης αὐτοῖς εἴρετο, ἔπορ. Ἀπὸ θυμοῦ. odiosus. Iliad. α. ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεται. Ἀπὸ νόσφι. seorsum, clam. Ἀπὸ πρό. procul. Iliad. κ. ἀπὸ πρὸ κακῶν. Ἀπὸ ταυτομάτου. fortuito. Ἀπὸ τοῦ. id est, ἀπὸ τούτου. Ἀπὸ τότε. ex illo tempore. Ἀπὸ τότου. deinceps, sub hæc. Ἀπὸ τοῦ νῦν. ex hoc tempore, posthac, deinceps, de cætero apud Curtium, quod quidam amodo dicunt. Ἀπὸ τῆς ἴσης ὁσίας. ex æquis uiribus.

Α Π Ο Β.

Ἀποβαδίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado.

Ἀποβάθρα. ας. ἡ. domus scansoria, tabulata: Lucian. Toxar. Pons quoq; seu tabulatũ, per quod nauem ingredimur. Item olla atque coquinarium instrumentum, quod pedibus sustentatur. Suid.

Ἀποβαίνω. μ. ήσομαι. π. ηκα. contingo, euenio, ut ὃν ἀπέβη τὸ πρᾶγμα, id est, ὃν ἐπιτέτευκται, ea res frustra fuit, id est, expectationem frustrata est. Item descendo, euado, exeo, discedo. neutrum absolutum.

Ἀποβάλλομαι. καὶ

Ἀποβάλλω. repudio, despicor, respuo, floccifacio. Volunt autem eam esse differentiam, ut ἀποβάλλεσθαι sit hominis inuiti, & qui inuitus perdit ἀποβάλλων dicatur: qui autem libens, ἀποβαλλόμενος, reiiciens, respuens.

Ἀπόβασις. ιος. ἡ. euentus. Est & genus equestris certaminis.

Ἀποβάτης, ης. ὁ. genus festi, & certaminis equestris: unde ἀποβατικός, & uerbum ἀποβῆναι, certasse.

Ἀποβατήριος Ζεύς. descensor Iupiter.

Ἀποβιάζομαι. uim aufero.

Ἀποβιβάζω. μ. σω. τ. κα. deduco, mitto in terrã traiiciendo. actiuũ, accus. iungitur.

Ἀποβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. morior. neutrum absolutum.

Ἀπόβιωσις. ιος. ἡ. interitus.

Ἀποβλεπόμενοι. θαυμάζοντῶν, oculos in se cõiectos habentes: Lucian. Icarom.

Ἀπόβλεπτος. ἔνδοξος, gloriosus, uenerandus, θαύμασος. Hesychius legit ἀπόβλεπος.

Ἀποβλέπω. μ. ψω. π. φα. respicio, ueneror, suspicio, admiror, colo. Construitur & cum πρός præpositione, & significat oculis designo, in eo spem meam colloco: quale illud Vergilianum:

Turnus ut infractos aduerso Marte Latinos
Defeciisse uidet, sua nunc promissa reposci,
Se signari oculis.

Item specto, respicio, cõuertor: oculos auerto, apud Lucianum. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀπόβλητος. ὁ. ἡ. uilis, abiici dignus, abiicendus.

Ἀποβλύζω. μ. σω. π. κα. singultio comedendo, ut pueri faciunt. actiuum.

Ἀποβολιμαῖος. ου. ὁ. abiectitius. Aristoph. pace. εὐθέως ἀποβολιμαῖος τῶν ὅπλων ἐγίνετο.

Ἀποβολή. ῆς. ἡ. depositio, amissio, abiectio, reiectio, iactura.

Ἀποβουκολέω. μ. ήσω. τ. κα. pastorem facio, expello, maxime cum scabiosi boues è grege pelluntur. Item pro fallere, id est, mitigare & lenire: ut ἀλλοτρίοις κόσμοις τὸ τῆς φύσεως ἀπεπρὲς ἀποβουκολεῖν, Asciticijs ornamentis naturæ dedecus fallere, id est, lenire, mitigare. Vtuntur & Latini fallere in ea significatione. Horatius:

Iam uino quærens, iam somno fallere curas.

Dicitur etiam βουκολεῖν & διαβουκολεῖν.

Ἀποβουκολίζω. decipio, seduco, impono.

Ἀπόβρασμα. ατος. τὸ. furfur tritici.

Ἀπόβρεγμα. τὸ. madefactio, dilutum.

Ἀποβρέχω. μ. ξω. π. χα. infundo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποβώμια ἱερά, dicuntur sacra, quæ non in altari peraguntur, sed in pauimẽto uel solo.

Α Π Ο Γ.

Ἀπόγαια. τὰ. ἡ

Ἀπόγεια. retinacula nauiũ, funes nautici quibus naues alligantur littori, retinacula. Sic apud Lucianum Mercurius, εὖ ἴχει, ὥστε λύε τὰ ὑπόγεια: πῶ ἀποβάθραν ἀνελώμεθα: τὸ ἀγκύριον ἀνεσπάσθω: πίτασον τὸ ἰσίον. εὐθυνε ὦ πορθμεῦ τὸ πηδάλιον. Dicuntur etiam ἐπίγαια.

Ἀπογαλακτίζω. μ. ισω. τ. ικα. ablacto. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀπογεγεισόμενα ὦτα. Theod. suggrundatas imbricatasq; aureis uocat, intusque anfractu longiore intortas.

Ἀπογεμίζω. μ. ισω. τ. ικα. euacuo.

Ἀπογίνεσθαι. occidere.

Ἀπογενόμενοι. ἀποθανοῦντῶ.

Ἀπόγεοι. οἱ. uenti qui à terra consurgunt, non quidem semper aut qualibet, sed ex uligi-nosa & humefacta, quasi terra oriundi, ut tradit Aristoteles in libro cui titulum fecit περὶ κόσμου. Hos matutino imprimis tem-pore spirare, uapore refrigerato Theophr. prodit.

Ἀπογεύομαι. μ. σομαι. γευμαι. degusto. genitiuo iungitur.

Ἀπογίνομαι. corrumpor, priuor, morior, cuius tempora require in γίνομαι.

Ἀπογινόμενοι. οἱ. absentes.

Ἀπογινώσκω. abnuo, non recipio, nõ agnosco: Despero. Significat quoque idem quod τὸ ἀποψηφίζομαι, hoc est suffragio absoluo. Item ἀπαγορεύω, ualere iubeo, salutem ulti mum dico: Statuo hoc nõ esse faciendum. Cui significationi non absimilis est ἀπογι-νώσκω σου τῷ κατηγορίαν, hoc est, γινώσκω σε οὐκ εἶναι ἔνοχον τῇ κατηγορίᾳ, hoc est, sentio & statuo iudicóque. Item reprobo. Iungitur accusatiuo & genitiuo. De hoc plura in Bu dæi Commentarijs.

Ἀπογινώσκειν τινὰ τῶν ἐγκλημάτων, absoluere aliquem à crimine intentato, ut insontem.

Ἀπεγνωκότως ἔχειν, despondere animum, lan-guere animo, penè desperatam spem uitæ habere: & qui ita affecti sunt, ἀπεγνωσμένοι dicuntur, desperati, deplorati.

Ἀπογλαυκαίνομαι. dulcesco.

Ἀπογλαύκωσις. ιος. ἡ. uitium oculorum, glau-cedo.

Ἀπογλουτοί. οἱ. qui exilibus sunt natibus, qui nates habent attenuatas, depyges.

Ἀπογλυκαύθη. dulcis euasit.

Ἀπόγνοια. ας. ἡ. desperatio.

Ἀπογνούς. desperatus, reprobatus calculo, li-beratus in iudicio.

Ἀπόγνωμων. ονος. ὁ. annosus, de animalibus quę iam dentes producere desierunt.

Ἀπόγνωσις. ιος. ἡ. ἀπόγνοια.

Ἀπογνώστης. ἀνέλπιστος, qui desperat.

Ἀπογονή. ῆς. ἡ. propago.

Ἀπόγονος. ν. ὁ. oriundus, filius, posterior, pro-nepos, nepos, ὁ ἤτοι υἱωνός, ἢ ἔτι ἀπόθεν. His-torici interdum abutuntur ἀντὶ τοῦ υἱοῦ.

Ἀπογόρευμα Plutarcho dicitur interdictũ ma-gistratus, quod etiam ἀπόῤῥημα uocatur. Vide Budæum.

Ἀπογράφεσθαι, nomen dare & profiteri: in ac-tis profiteri & prouulgare, quod insinua-re dicunt. Significat etiam in rationes & calendarium referre. Scripto denunciare, & quasi proscriptione, id est, programma re promulgare. Dicitur quoq; de petitori-bus & candidatis.

Ἀπογραφή. ῆς. ἡ. descriptio, id est, partitio in ordines, aut familias, aut ciuitates, aut tri-bus, aut centurias. annotatio bonorũ, aut professio & descriptio: Professio quidem re spectu eorum qui censebantur, Descriptio uerò eorum qui censebant. Fiebat huius-modi ἀπογραφή, ut sciretur quantũ quisq; haberet in facultatibus. Nã ita inquit Asco nius Pedianus: More ueterum censi dice-bantur, qui centum milia in professionem detulissent, huiusmodi adeò facultates cen sus dicebantur. Lucas Euangelista capite secundo meminit: αὕτη ἡ ἀπογραφὴ πρώτη ἐγέ-νετο ἡγεμονεύοντος τῆς συρίας κυρηνίου. Signifi cat etiam actorum tabulas, & præscriptio-nem. Item quemcunq; commentarium & indicem rerum enumeratarum & recensa-rum: Inuentarium & repertoriũ dicunt.

Ἀπόγραφον. τὸ. exemplum & descriptio libri, imago tabulæ: Latinè descriptum & ex-scriptum dicitur. Vnde Cicero libros suos philosophicos, ἀπόγραφα uocat, quasi scri-ptorum Græcorum imagines & exempla.

Ἀπογράφω. μ. ψω. π. αφα. describo, id est, ab alio exemplari scribo, & ab exemplari tabu-la depingo: in tabulas refero, perscribo: expensum fero, uel acceptum refero: cen-sum ago. Item defero, quod quidem quid sit lege Budæi Comment.

Ἀπογυιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. demembro, debilito. actiuum, accus. iungitur.

Ἀπογυμνῶ. denudo, facio manifestum.

Α Π Ο Δ.

Ἄποδα. τὰ. nullis pedibus innitentia.

Ἀποδακρύω. illachrimo.

Ἀποδαρθεῖν. τὸ ἀποκοιμηθῆναι, dormire.

Ἀποδασμός. οῦ. ὁ. pars.

Ἀποδειλιακότῶ. οἱ. interriti.

Ἀποδεδειμένος. ν. ὁ. designatus, taxatus.

Ἀποδέδοται. licet.

Ἀποδείκνυμαι. ostendo, clarè dico.

Ἀποδείκνυμι. attribuo, dedico.

Ἀποδεικνύω. μ. ξω. ω. εχα. demonstro ratione, & argumentis, declaro, approbo, creo & designo magistratum. Item designo & cõ stituo, hoc est, statum & fixum facio, edo. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀποδαλιάζω. ἡ
Ἀποδαλιάω. ignauus ſum, formido.
Ἀποδαλιῶντῶν. οἱ. ignaui.
Ἀποδεῖν. τὸ ἀπολείπεσθαι, deficere, derelinqui, inferiorem eſſe.
Ἀπόδειξις. ιος. ἡ. apodixis, euidens probatio, cum ea quæ dubia aut obſcura ſunt, per ea quæ ambigua non ſunt, illuſtramur. Experimentum, demonſtratio, quę neceſſariò cõcludit: Probatio apud Plutarchum.
Ἀπόδειξις δὲ κατ' ἐπιφορὰν ἐπιδεικτικὴ ἄνευ τοῦ ὑποκειμένου ἢ ἄλλου τινὸς προσθήκης, λέγεται ἀντὶ τοῦ τοιούτου πράγματος ἡ ἀπόδειξις, ὅπου ἴσως ἢ ἴσως ἄν, uel quid ſimile ſubaudimus.
Ἀπόδειπνος. inccœnatus.
Ἀποδείπομαι τῆς παιδίας. doctrinã nequeo aſſequi.
Ἀποδειροτομέω. μ. ήσω. τ. κα. trunco caput. accuſatiuo iungitur.
Ἀποδεκατόω. μ. ώσω. τ. ωκα. decimo. neutrum abſolutum, accuſat. iungitur.
Ἀποδέκται. οἱ. καὶ ἀποδεκτῆρες, magiſtratus erant apud Athenienſes, coactores tributorum & uectigalium, hoc eſt, qui publicam pecuniam recipiebant, & in Reipubl. uſus diſtribuebant.
Ἀποδεκτέος. α. ὁ. probandus.
Ἀποδεκτός. οῦ. ὁ. ſuſceptus, laudatus.
Ἀποδενδροῦσθαι. arboreſcere. Theophr. lib. iij. ἔτα ἀχνοῦνται καὶ ἀποδενδροῦται.
Ἀποδερματόμενοι. οἱ. excoriati.
Ἀποδέρω. μ. ερῶ. τ. κα. excorio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
Ἄποδες. apodes, genus hirundinum, quæ ſic appellantur, quòd pedibus careant.
Ἀπόδεσις. ιος. ἡ. deligatio, ſolutio.
Ἀποδέχομαι. μ. ξομαι. τ. γμαι. recipio, charum habeo, probo, commendo. Vide Cõmentaria Budæi. deponens, accuſ. iungitur.
Ἀποδέω. abſum, numerum non impleo, inferior ſum. Herodia. δυνάμεως μεγίστης διαφθαρείσης γνώμῃ καὶ ῥώμῃ μηδεμίας τῶν ἀρχαίων ἀποδεούσης, exercitu cæſo maximo, diſciplina & uirtute nullo antiquorum inferiore.
Ἀποδημέω. μ. ήσω. τ. κα. peregrinor. neutrum abſolutum.
Ἀποδημητής. οῦ. ὁ. peregre degens.
Ἀποδημητικοί. οἱ. ſedes immutare ſoliti: ut grues & hirundines.
Ἀποδημία. ας. ἡ. peregrinatio.
Ἀποδημῶν. οῦντος. ὁ. abſens.
Ἀποδία. ας. ἡ. carentia pedum.
Ἀποδιαιτῶ. abſoluo. iungitur genitiuo & accuſatiuo, ut ἀποδιαιτῶ σου τὴν δίκην, abſoluo te hac petitione.
Ἀποδιαπομπεύσασθαι. dimitti datis comitibus.
Ἀποδιαπόμπτέον. reiẽciendum. aduerb.
Ἀποδιατρίβω. immoror, conſumo tempus.
Ἀποδίδομαι. μ. ώσομαι. τ. ομαι. uendo. Herodian. in ij. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῷ χρημάτων ἀπέδοντο, Qui pecuniis illi imperiũ uendiderunt. deponens, accuſatiuo iungitur.
Ἀποδιδόμην. ἀντὶ τοῦ ἀποδιδόντων.
Ἀποδιδράσκω. μ. άσω. τ. ακα. refugio, aufugio. neutrum abſolutum.
Ἀποδιδόω. μ. ώσω. π. ωκα. ἡ Ἀποδίδωμι. reddo, uendo, attribuo, aſſigno, & tribuo, enarro, explico, & de re propoſita diſſero, edo, promo. Ariſtot. καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν εὖ ἀποδίδωσιν, edunt facinus. Debitum ſoluo, perſoluo. Ariſtoph. Ra. ἀπόδος τὸν ναῦλον. Concedo, actiuũ, accuſ. iungitur.
Ἀποδιοπομποῦμαι. auerto, reiẽcio, depello prodigium, deprecor, ablego, eiẽcio, procul amoueo, expurgo, expio, luſtro. Athen. lib. ix. ὁ δὲ σφόδρα φροντίσας, καὶ τὸ προβλημα ἀποδιοπομπησάμενος, At ille cum multum meditatus quæſtionem reiecíſſet, uel per diſſimulationem tranſmiſiſſet. Vide Commentaria Budæi.
Ἀποδιορίζω. ſegrego.
Ἀποδιώκω. figo.
Ἀποδοκεῖν. uideri aliquid nõ faciendum. Xenoph. ὡς δὲ καὶ ἐν τῷ κοινῷ ἀπέδοξε μηκέτι χρῆσθαι τοῖς ἱεροῖς χρήμασι.
Ἀποδοκιμάζω. μ. άσω. τ. ακα. reprobo, nõ probo, eiẽcio, & moueo uel ſanatu uel ordine, & ignominia afficio. Hinc Ἀποδεδοκιμασμένοι, ſunt ita moti & præteriti, qui ad uerbũ ipſi ἀμνημόνευτοι dicuntur, ut præteriti ſenatores à cenſoribus. actiuũ, accuſ. iungitur.
ποδόντωσις. ιος. ἡ. dentium excuſſio & aliſio.
ποδοξις ſiue ἀποπλάνησις. reiectio, uel reprobatio rerum quarundam, quaſi in quæſtionem uenire non dignaturum.
Ἄποδος. diſceſſus Herodoto.
Ἀπόδοσις. ιος. ἡ. redditio.
Ἀποδοχή. laus & commendatio.
Ἀποδοχμός. ὑντος. ὁ. extendens.
Ἀποδραίην. fugerem, irem in exilium. ab ἀποδράω. ῶ.
Ἀπόδρασις. ιος. ἡ. fuga, transfugium.
Ἀποδράω. ῶ. ἀόρ. ά. ἀπέδρα. aufugio.

Ἀποδρίπω. μ. ίψω. π. ιφα. colligo is, aufero. actiuum accuſatiuo iungitur.

Ἀποδρύπτομαι. μ. ψομαι. π. υμμαι. lacero. deponens, accuſatiuo iungitur.

Ἀποδρύφω. τὸ. ἐκδέρω. excorio.

Ἀποδύομαι. exuor, excutio, nō ſuſcipio. Item ſuſcipio & aggredior, inſtituóque agere. Chryſo. πρὸς ἱερώς. ἡ δὲ παρθένος ὅσα μείζοσιν ἀπεδύσατο, Ad maiora accincta eſt certamina, maiora meditata eſt.

Ἀποδύρομαι. μ. οῦμαι. deploro, conqueror. deponens, accuſatiuo iungitur.

Ἀποδυσπετέω. μ. ήσω. π. ηκα. nolo loqui, cuncta faſtidio ſicut ægrotus. acti. accuſ. iungit.

Ἀποδυσπομοῦμαι. expior, purgor aliquo ſcelere.

Ἀποδυτήριον. ου. τὸ. apodyterium, locus ante balnea, ubi ſe loturi exuunt: ab ἀποδύειν. Sunt item ἀποδυτήρια in gymnaſijs & fanis ſacroſanctis. Latinè ſpoliaria dicuntur, ſic dicta ab exuendo. Vtitur Plin. in epiſtolis.

Ἀποδύω. μ. ύσω. π. υκα. exuo. actiuum accuſatiuo iungitur.

ΑΠΟΕ. ΑΠΟΖ. ΑΠΟΘ.

Ἀποείπω. ἀόρ. β'. ἀποεῖπον. abnego, abnuo, renuo, palam dico, apud Homerum.

Ἀποέργαθεν. ſeparauit.

Ἀπόερσεν. perdidit, corrupit.

Ἀπόζει βοτρύων. olet racemos.

Ἀπόζεμα. απος. τὸ. decoctum.

Ἀποζεύγνυμι. μ. ξω. π. ευχα. κὴ

Ἀποζευγνύω. diſiungo. acti. accuſ. iungitur.

Ἀποζῆν. τὸ εὐτελῶς ζῆν, parcè ac tenuiter uiuere, modicè ac ſumma parſimonia uiuere. Thucyd. νεμόμενοι τὰ αὑτῶν ἕκαστα, ὥστε ἀποζῆν, id eſt, ἐστενωμένως ζῆν. & Homer. ὅσον ἀποζῆν, quantum uictui ſuppeteret. Dicitur & hoc διαζῆν apud Platonem. His opponitur ἐπιζῆν & καταζῆν, τοῦτ' ἔστι ἐκτεταμένως ζῆν. Latini tolerare hoc aliquando dicunt. Cæſar lib. iij. belli ciuilis: Libenter etiã ex profugis agnoſcebamus equos eorum tolerari, id eſt, quoquomodo ſuſtentari.

Ἀπόζω. redoleo.

Ἀποθανατίζω. μ. ίζω. π. ικα. facio immortalem, deifico, à morte uendico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀποθαυμάζω. demiror.

Ἀποθεάομαι. deſpicio.

Ἀποθεμελιόω. μ. ώσω. π. ωκα. fundamenta deſtruo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Ἄποθεν. delonge, foras, extra, procul.

Ἀποθεόω. ώσω. π. ωκα. inter deos refero, acti. accuſatiuo iungitur.

Ἀποθεραπεύω. curo, colo.

Ἀποθερίζω. ſpicas decutio.

Ἀπόθεσις. refuſio: apud Celſum, ἀπόθεσις τῶν ἐντέρων, inteſtinorum refuſio.

Ἀποθεπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Ἀπόθεσος. nō deſyderatus, neglectus, ab α priuatiua & ποθῶ. Heſychius ἐπιζήτητος ait, hoc eſt ualde deſyderatus, & cum α intenſiua particula eſt.

Ἀπόθετος. ὁ. ἡ. repoſitus, abiectus, recondi-tus, iacens. Suidas ἀπόθητον per η ſcriptum habet pro eodem. Ἀπόθετος νόμος, lex quædam muſicæ eſt. Vide Plutarch. in Muſ.

Ἀποθεωρέω. longè proſpecto.

Ἀποθέωσις. ιος. ἡ. deificatio, aſcriptio in catalogum diuorũ, relatio inter deos, quæ quibus cerimonijs apud Romanos fieri conſuecuit, eleganter ſcribit Herodianus in principio libri iiij. τῆς μετὰ Μάρκον βασιλείας.

Ἀποθήκη. ης. ἡ. horreum, repoſitorium, recondi-torium, ἀποσροφή. Item cella propriè uinaria, Plinio frequens.

Ἀποθηλύνω. μ. υνῶ. effœmino. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀποθησαυρίζω. repono, recondo, in theſaurũ repono.

Ἀπόθητος. ὁ. ἡ. nō concupitus. ὁ μὴ φιλούμενος.

Ἀποθλίβω. affligo, reprimo.

Ἀπόθλιμμα. απος. τὸ. expreſſio, id quod exprimitur ex herbis, aut ſimilibus rebus.

Ἀποθνήσκω. morior, emorior. Ἀποθανὼν ὑπὸ παιδός, interemptus à filio, uel opera filij neci datus. Ammonius ἀπέθανε diſtinguit à τέθνηκε.

Ἀποθορέω. diſſilio, diſcurro.

Ἀποθρασύνεσθαι. audere.

Ἀπόθρασις. ιος. ἡ. refractio.

Ἀποθραύω. refringo.

Ἀποθριάζω. μ. άσω. π. ακα. folia fici decerpo, aufero, uello. Ariſtopha. Acharn. τίς τῶν ὀδὸν μάντων τὸ σῦκος ἀποτεθρίακεν.

Ἀποθρυνέω. defleo, lugeo.

Ἀποθρύπτω. μ. ψω. π. φα. frangor delicijs.

Ἀποθρώσκω. exilio, deſilio. neutrum abſolutũ

Ἀποθύκω. non conſequor, fruſtror.

Ἀποθύμιος. ου. ὁ. ἡ. triſtis.

Ἀποθυνίζω. repudio, decipio, expungo. Lucianus in Ioue tragœdo: εἶτ' ἀμὰ οὕτως ὑμῖν ἀποτεθύνισαι.

Ἀποθύω.

Ἀποβύω. polluceo, hoc est, sacrificijs celebrandis absumo. Xenoph. δικάιων τῶν ἐκ τῆς λείας τῷ θιῷ ἀπέβυσι.

Ἀποικίω. μ. ίσω. extrà & de longe habito. neutrum absolutum.

Ἀποίκησις. ιος. migratio.

Ἀποικία. ας. ἡ. colonia.

Ἀποικίζω. μ. ίσω. ω. ικα. coloniam deduco, seduco, habitationem disiungo.

Ἀποικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. deuasto, demolior, diruo.

Ἄποικος. ου. ὁ. colonus.

Ἀποιμώζω. defleo.

Ἀποινᾶν. redimere.

Ἄποινον. ϛ. precium redemptionis, liberatio pœnæ, ἀτιμώτατον.

Ἄποιος. ϛ. ὁ. uacuus qualitate.

Ἀποίσω. auferam.

Ἀποκαθαίρειν. lustrare & expiare.

Ἀποκάθαρμα. τος. τὸ. expurgamentum.

Ἀποκαθαρκτικός. habens uim purgandi.

Ἀποκαθηλόω. μ. ώσω. π. ωκα. refigo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἀποκαθήλωσις. ιος. ἡ. refixio.

Ἀποκαθίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. restituo, recreo, emendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποκαίνυμι. uinco.

Ἀποκακήσαντῶ. securi, ocioſi, negligentes.

Ἀποκαλέω. μ. έσω. π. κέκληκα. reuoco, denomino, accuso.

Ἀποκαλύπτω. μ. ψω. π. υφα. reuelo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἀποκάλυψις. ιος. ἡ. reuelatio.

Ἀποκάμνω. defatigor.

Ἀποκάπνισμος. ου. ὁ. insinuatio.

Ἀποκάμπω. μ. ψω. π. φα. reuertor, uexo. neutrum absolutum.

Ἀποκαραδοκέω. μ. ήσω. π. ηκα. speculor, expecto. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀποκαραδοκία. ας. ἡ. speculatio: expectatio uehemens & anxia, cum ex corde quippiam expectatur.

Ἀποκαρθέρησις. ἡ. irrisio, figura Quintiliano.

Ἀποκαρτερέω. μ. ήσω. π. ηκα. laqueo aut inedia mihi mortem consciſco, ut ait Suidas. Διακαρτεροῦντῶ ἑαυτούς dicuntur seſe tolerantes, id est, seſe quoquomodo sustentantes, modice ac parce uiuentes, quod qui facere non sustinent, ἀποκαρτερῶν dicuntur, & inedia uitam finire. Politianus ex Herodiano ἀποκαρτερῶν mortem sibi consciſcere transtulit.

Ἀποκαταβαίνω. μ. ήσομαι. descendo, cõtemno.

Ἀποκαταλλάξαι. conciliare, parare amicos.

Ἀποκατάστασις. ιος. ἡ. restitutio, id est, instauratio rerum in pristinum statum.

Ἀποκαυλίζω. decurto.

Ἀπόκαυλις. ιος. ἡ. extirpatio de cardine, uel caule, reuulsio.

Ἀποκαύλισις. ἡ. idem. Decurtatio: Lucian. de merc. seru. παιδαλίων ἀποκαλίσεις δεξιοῦντῶ.

Ἀποκαύω. μ. αυσω. π. κα. deuro, comburo.

Ἀπόκειμαι. resideo, accido, immineo, depositus sum.

Ἀποκείρω. μ. ερῶ. π. κα. detondeo. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἀποκέλλω. nauem adplico.

Ἀποκεφάλισμα. ατος. τὸ. purgatio capitis.

Ἀποκεφαλεῖν. decollare, amputare caput.

Ἀποκηδέω. μ. ήσω. ω. κα. negligo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποκήρυκτος. ϛ. ὁ. abdicatus, exhæres.

Ἀποκήρυξις. ιος. ἡ. abdicatio, exhæreditatio.

Ἀποκηρύττω. μ. ξω. ω. υχα. reuelo, abdico. actiuum, accusatiuo iungitur. Ἀποκηρύττω τὰ ωατρῶα. auctionem bonorum facio, auctionor.

Ἀποκιασμός. οῦ. ὁ. obumbratio.

Ἀποκιλίνδω. deuoluo.

Ἀποκινδυνεύειν. periclitari, experiri periculũ, periculum subire.

Ἀποκινέω. remoueo.

Ἀπόκινος. ϛ. fuga, decessus, genus lasciuæ saltationis. Vide Aristoph. Commentariũ.

Ἀποκιττούσθαι. hederascere, in hederam transire.

Ἀποκλαίω. μ. αύσω. π. αυκα. deploro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποκλείομαι. excludor.

Ἀποκλεισμός. ϛ. ὁ. obstructus.

Ἀποκλείσαντῶ, φυλακίσαντῶ.

Ἀπόκλεισμα. ατος. τὸ. φυλακή, custodia.

Ἀποκλείω. μ. είσω. excludo, claudo, obsero. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀποκληροῦν. allegere, sorte distribuere, in decurias contribuere, exhæredare.

Ἀποκλήρωσις. est attributio munerum sigillatim unicuiq; facta, uicesq; fungendi officij attributæ, uacationes uulgo uocant.

Ἀπόκληρος. sine sorte, exhæres.

Ἀπόκλητος. ου. ὁ. uocatus.

Ἀποκλίνω. μ. ινῶ. ω. κα. declino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀπόκλισις. ιος. ἡ. declinatio.

Ἀποκναίω. afficio mœrore, occido, infero dolorem, turbo.

Ἀπόκναισις. ιος. ἡ. ἡ λυπή, mœror.

Ἀποκνέω. μ. ήσω. ω. κηα. pigreſco. neutrum abſolutum, accuſatiuo iungitur.

Ἀπόκνησις. ιος. ἡ. pigritia.

Ἀποκνίζω. uellico, amputo.

Ἀποκοιμάομαι. μ. ήσομαι. ω. κμαι. dormio. deponens abſolutum.

Ἀπόκοπος. ᾱ. ὁ. adulter, ſeorſum cubans. Lucian. Μηδ' ἵποτε ἀπόκοιτός μοι γενόμενος, ἀφ' οὗ γυναικὶ ὁμιλεῖν ἤρξατο, Verba ſunt meritricis de ſuo amaſio.

Ἀποκοιτοῦντας. τοὺς. ſecubantes, noctu abſentes. Demoſth. ᾠδὶ ſcil. μήτε ἀφημερεύοντας, μήτε ἀποκοιτοῦντας.

Ἀποκοιτῶ. ſecubo, nocte abſum.

Ἀποκολάπτω. μ. ψω. ω. αφα. priuo, expello nocendo. actiuum accuſ. iungitnr.

Ἀποκολυμβέω. elabor natando.

Ἀποκοπή. ῆς. ἡ. amputatio. Ἀποκοπὴ τῶν χρεῶν, nouæ tabulæ, quaſi alieni æris deciſiones. Ἀποκοπὴ φωνῆς, medicis eſt uocis amiſſio, & extrema raucedo, obtuſa uox.

Ἀποκοπῆναι. deficere in explorandis ueſtigijs

Ἀπόκοπος. ᾱ. ὁ. exectus, imbecillis.

Ἀποκόπτω. μ. ὄψω. ω. οφα. amputo, repello, abiungo, ſeparo. Significat etiam præcido cunctationem, & hæſitationem tollo. accuſatiuo iungitur.

Ἀποκοσμέω. μ. ήσω. ω. κηα. ſpolio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἀποκραιπαλίω. expergiſcor à crapula & deſiſto crapulari.

Ἀποκρατέω. cohibeo.

Ἀποκρεμάζω. ſuſpendo.

Ἀπόκρεως. ω. ὁ. carniſpriuium.

Ἀπόκρημνος. ᾱ. ὁ. ἡ. præruptus.

Ἀποκριθύνω. incerno, excerno: ſicut ἀποκρίνω.

Ἀποκρίνομαι. μ. οῦμαι. reſpondeo, ſeparor, decumbo. Dicitur & de ijs, quę à concretione reſoluuntur.

Ἀποκρίνω. ῑ. reprobo, reijcio, idem quod ἀποδοκιμάζω. Item ſeparo, ſecerno, eximo, quod cõfuſum eſt ſecerno & abſtraho, ſeligo, deligo, incerno, ſiue emundo: excerno, hoc eſt, purgamẽta corporis emitto. Plura in Cõment. Budæi. actiuũ, accuſatiuo iungitur. Etiam conſtituo: Ariſtotel. in vi. de hiſtor. animal. ὀλίγον δὲ ὕστερον καὶ τὸ σῶμα ἤδη ἀποκρίνεται, Paulo poſt & corpus cõſtituitur.

Ἀπόκρισις. ιος. ἡ. deceſſio, excretio, ſeparatio, ſeceſſus, egeſtio.

Ἀποκριτικὸς δύναμις. uis excernendi, excremẽta q; expellendi.

Ἀποκόρτων. ſelectus. Sic dicuntur, quæ deo diſcata ſunt.

Ἀποκρόασας. ſcalatim.

Ἀπόκροπος. ᾱ. ὁ. ἡ. durus, aſper, rigidus.

Ἀπόκρουσις. ιος. ἡ. occaſus, arus apollo.

Ἀποκρούομαι. refello, refuto, reijcio.

Ἀποκρούω. μ. ούσω. ω. υκα. expello. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀποκρύπτω. μ. ύψω. ω. υφα. κὶ ἀποκρύπτομαι. celo, condo, occulo, abſcondo. actiuum, accuſatiuo iungitur. Ἀποκρύπτειν etiã præterite, & è conſpectu euolare. Lucian. ἐπὲ δὲ ἀπεκρύψαμεν αὐτούς, Vbi uerò è conſpectu eorum euaſimus.

Ἀπόκρυφος. ᾱ. ὁ. ἡ. occultus, arcanus.

Ἀποκτείννυμι. κὶ

Ἀποκτείνω. καὶ

Ἀποκτίνω. μ. ενῶ. ω. ακα. κὶ

Ἀποκτίννυμι. occido. actiuũ, accuſ. iungitur.

Ἀπόκτησις. ιος. ἡ. colonia.

Ἀποκυήσασα. ης. ἡ. abortiuũ faciens. Plutarch. in Apoph.

Ἀπόκυησις. ιος. ἡ. puerperium, æditus partus.

Ἀποκυΐσάω. fœtifico, γεννῶ.

Ἀποκυλίζω. καὶ

Ἀποκυλίω. μ. ίσω. ω. ικα. reuoluo. actiuum accuſatiuo iungitur.

Ἀπόκυνον. Romani braſſicam ruſticã aut caninam uocant.

Ἀποκυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. abrogo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἀποκωλύω. prohibeo. actiuũ accuſ. iungit.

Ἀπολαβεῖν τὰ ἐνέχυρα. recuperare pignora.

Ἀπολαχάνοντῶ dicuntur, quibus ſors non obtigit, qui ſpe ſortis exciderunt, quaſi repulſam paſſi ſunt.

Ἀπολαχάνω. non ſortior.

Ἀπολακτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. calcitro, reſilio. neutrum abſolutum.

Ἀπολαμβάνω. μ. λήψομαι. ω. εφα. ἀόρ. β. ἀπέλαβον. recipio, recupero, par pari refero: cogo, concludo. Ioſeph. ἀπολαμβάνουσι τοὺς πολεμίους ἐν κοίλῳ χωρίῳ. act. accuſ. iungit.

Ἀπολάμπω. effulgeo. Dionyſ. πῦρ ἀπέλαμψεν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς.

Ἀπόλαυσις. ιος. ἡ. fruitio.

Ἀπόλαυσμα. τὸ. oblectamentum.

Ἀπολαυσά. τὰ. ad edendum idonea.

Ἀπολαυσικόμ. ᾱ. τὸ. quo fruimur.

Ἀπολαυσικὸς.

Ἀπολαυστικός. οῦ. ὁ. uoluptuosus.

Ἀπολαύω. μ. αύσω. ω. αυκα. fruor, delicior, capio fructum uel commodum. Plutarch. in Anton. ἀπέλαυσαν δὲ καὶ τῆς φιλοτιμίας αὐτῶν οἱ πολέμιοι, Fructum etiam ex eius ambitione capiebant hostes. Et incommodum capio. Isocrat. πρὸς τῆς εἰρήνης: αὐτὸς ἀπολαύω τι φλαῦρον. genitiuo iungitur, & accusa.

Ἀπολαχίω. diuido.

Ἀπολάψεις, & Ἀπολίψεις, uorabis, linges, diripies canum in morem, Aristophanicum.

Ἀπολιαίνω. μ. ανῶ. declino. accusatiuo iungit.

Ἀπολέγομαι. μ. ξομαι. ω. γμαι. sum defessus dicendo, repudio, repello, non accipio. Plutarch. in Lucul. ἀπολεγμένου τῶ λουκόλλου τὰ πρωτεῖα, sibi nõ poscente Lucullo senatus principatum, non admittente, detrectante. Item succumbo, cedo, do manus. Ἀπολέγομαι τῶ ψυχῆ, despondeo animum. Vide Comment. Budæi.

Ἀπολέγω. idem, & annuncio, manifeste dico, deligo: unde ἀπειλεγμένοι καὶ ἀπόλεκτοι delecti, eximij, selecti. Item decerpo, interdico, & ueto: καὶ ἀπολέγω δικασταῖς, reijcio iudicem ut iniquum, quod Iurisperiti recuso dicunt. Probo, declaro, prodo, effero.

Ἀπολείβω. distillo.

Ἀπολείπομαι. μ. είψομαι. ω. ειμμαι. deficio, relinquor, defraudor apud Lucianum in Icaromenip. absum, discedo. Xenoph. καὶ ὅτι ἀπελείπετο σωκράτης, ignarus sum, hoc me latet, & imperitus sum, non disco, non assequor, & inter abiectos & uileis existimor. Isocrat. καὶ θεῖναι ἂν ἑμαυτὸν οὐκ ἐν τοῖς ἀπολελειμένοις. Vide Comment. Bud.

Ἀπολεπόμενος πόνου. abhorrens laborem.

Ἀπολείπω. μ. είψω. ω. ειφα. repudio, relinquo. actiuum. absum: Isocrat. Καὶ πολλάκις θεὶς ἀπαθόντων, ἀπέλιπον τὸ μὴ τῆς ἐσχάτας συμφορᾶς πειρᾶσθαι, ἀντὶ τοῦ παρ' ὀλίγον ἅλωναι πειρασθαι. Numerum nõ expleo, præcedo, anteuerto, excello, præsto. accusatiuo iungit. Ἀπολείπει μοι τοῦτο, hoc mihi deficit.

Ἀπολελαφθείς. separatus, relictus, qui alios assequi non potest.

Ἀπόλειψις. ιος. ἡ. defectio.

Ἀπόλεκτος. η. ὸ. ὴ. electus, eximius. Item quã uocant synodontida. Hermol. in Plin.

Ἀπολελοιπότως, pro νενικηκότως, apud Isocratem translatum à cursoribus, qui cum uincunt, uictos post se relinquunt.

Ἀπολέμητος. ου, ὁ, sine bello.

Ἀπόλεμος. ε. ὸ. expers belli, non lacessitus bello, ignarus rei bellicæ, iners.

Ἀπολέμως. inerter.

Ἀπολεπίζω. detraho cortice.

Ἀπολεῖσθαι. mori.

Ἀπολέω. μ. έσω. π. ἀπέλεκα, καὶ ἁπλικῶς ἀπολώλεκα καὶ ἀπόλλω, ἀπολῶ, ἀπῶλα. καὶ ἁπλικῶς ἀπόλωλα: est τὸ ἀπόλλυω, de quo mox.

Ἀπολιβάξεις. recedes. Aristoph. ὅκ ἀπολιβάξεις οὖν ὧ κάκις' ἀπολούμενε. Sumpta metaphora à guttis celerrime decidentibus.

Ἀπολιγαίνειν. clamare, tumultuari.

Ἀπολιθοῦσθαι. in lapidem rigo. Strabo ad finẽ libri quinti.

Ἀπολικός. ε. ὸ. ciuilis gubernationis expers.

Ἀπολιμπάνονται. absunt, inferiores sunt certamine & à prætereunte relinquuntur.

Ἀπολιμπάνω. μ. ανῶ. relinquo. actiuum accusatiuo inngitur.

Ἄπολις. ιδος. ὁ. ἡ. extorris.

Ἀπολισθαίνω. defluo, delabor.

Ἀπολιταρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. καὶ

Ἀπολιταρχίζω. aufugio, celeriter abeo. Aristophan. nebulis: οὔκουν ἀνύσας τι θᾶττον, ἀπολιταρχιεῖς ἀπὸ τῆς θύρας;

Ἀπολίτευτος. ε. ὸ. nequaquam ciuilis, inadministratus.

Ἀπόλιτις, pro ἄπολις apud Theopompum.

Ἀπολιχμάω. fugo.

Ἀπολλύω. μ. ύσω. π. υκα. καὶ

Ἀπόλλυμι. pereo, perdo, destruo. actiuum.

Ἀπόλλων. ωνος. ὁ. Appollo.

Ἀπολλώνιον. ου. τὸ. templum Appollinis.

Ἀπόλλωνος. ciuitas Aegypti ad Aethiopas, unde

Ἀπολλωνοπολίτης, nomen gentile.

Ἀπολλώς. τοῦ ὼ. Appollo uiri nomen.

Ἀπολογίομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. καὶ

Ἀπολογέω. defendo, respõdeo, purgo, excuso, causam dico. Ἀπολογοῦμαι δεδεμένος. è uinculis causam dico.

Ἀπολόγημα. ατος. τὸ. excusatio.

Ἀπολογία. ας. ἡ. defensio, excusatio.

Ἀπολογίζομαι. τὸ ἀποκαθαίρομαι, perpurgor.

Ἀπολογισμός. οῦ. ὁ. enumeratio.

Ἀπολογήμονες. οἱ. defensores.

Ἀπολυμαίνομαι. purgor.

Ἀπολυμαντήρ. ῆρος. ὁ. corruptor.

Ἀπολύομαι. absoluor, hoc est, ἀποφεύγω, refuto crimina & diluo, ut apud Plutarchum in Anto. ἣ δὲ κλεοπάτρα ἀπολυομένη τὰς αἰτίας. τοῦ ἐγκλήματος ἀπολύεσθαι est à crimine absolui. iij.

ſolui. Ἀπολύεσθαι τὴν ὑπόνιαν, ſuſpitionem & crimen diluere. Significat item diſcedo, proficiſcor. Polyb. καὶ λαβὼν τὸ καταλειφθὲν πάλιν ἀπελύετο.

Ἀπόλυσις. ιος. ἡ. abſolutio.

Ἀπόλυτος. abſolutus, ἄφετος, ἀποφυγών.

Ἀπολυτρόω. μ. ώσω. π. ωκα. redimo pecunia. accuſatiuo iungitur.

Ἀπολύτρωσις. ιος. ἡ. redemptio.

Ἀπολύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. dimitto, ut cum dicimus: Dimiſit exercitum inſtructum, Dimittitur concio, uel ſenatus, cum unicuiq; poteſtas fit, quò uelit, abeũdi. Dimittimus & amicum uolentem proficiſci. Item auello, diſſoluo, libero, adimo, reiicio. actiuum accuſatiuo iungitur. Ἀπολύω τὴν γυναῖκα, repudio uxorem. Suetonius item dimiſſam uocat, quæ ſit repudiata.

Ἀπολύων. abſolutus, quum quis ceſſat à coitu uel adulterari.

Ἀπολώλεκα atticè pro ἀπώλεκα, perii, perdidi. ab ἀπολέω.

Ἀπόλωσεν. inuiſum reddidit.

Ἀπομαγδαλία. ας. ἡ. furfur, in quo poſt cœnam manus purgabant, & canibus proiiciebãt. Ariſtophan. equitib. ἢ μάτην γ' ἂν ἀπομαγδαλίας σιτύμβρος τοσοῦτον ἐκγραφοίην. Ἀπομαγδαλίας ὥσπερ κύων ἀπομάκολον, fructus, arbuti: Latinis unedo dicitur.

Ἀπομακρόθεν. eminus, à longe.

Ἀπομάκτης. ου. ὁ. abſterſor, purgator.

Ἀπομάκτρα. lignum quo menſuræ deraduntur

Ἀπομαλακίζομαι. effœminatus ſum, ob mollitiem ad rem quampiam parum animatus ſum.

Ἀπόμαμμα. ης. ἡ. abauia.

Ἀπομανθάνω. dediſco: tempora huius uerbi require in μανθάνω.

Ἀπόμαξις. ιος. ἡ. abſterſio.

Ἀπομαραίνω. μ. ανῶ. tabefacio, langueſco.

Ἀπομαρτάνω. fruſtror: quære ἁμαρτάνω.

Ἀπομασιγῶσαι. flagris cedere.

Ἀποματαίσας. cohortans inſolenter.

Ἀπομάττεσθαι. τὸ μιμεῖσθαι.

Ἀπομάττω. μ. ξω. π. αχα. abſtergo, extergo, excipio, ἀναλαμβάνω, imitor figuram rei. actiuum accuſatiuo iungitur.

Ἀπομάχομαι. μ. ίσομαι. expugno.

Ἀπόμαχος, ὁ ἐκτὸς πολέμου γενόμενος, pugnæ expers. Sic uocantur Aelio qui parte corporis debilitati, rei militari inutiles facti ſunt. Cauſarij uocantur Latinis. Liuius: Tertius exercitus ex cauſarijs ſenioribus q; ſcribatur, qui urbi mœnibus q; præſidio ſint.

Ἀπομειλιττομένους. τοὺς. placanteis.

Ἀπομετρέω. ῶ. metior.

Ἀπομηκύνω. produco, protendo.

Ἀπομιᾶς. ſimiliter.

Ἀπόμισθος. mercede aliquid faciẽs, interdum qui non recipit mercedem.

Ἀπομισθόω. μ. ώσω. π. ωκα. loco mercede. accuſatiuo iungitur.

Ἀπομνημόνευμα. τὸ. cõmemoratio, commentarius, regeſtum. Ita Xenoph. ἀπομνημονεύματα quendam librum inſcripſit, tanquã dictorum factorum q; Socratis memorabilia.

Ἀπομνημονεύω. commemoro.

Ἀπομνημονέω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἀπομνησίω. obliuiſcor. genitiuo iungitur.

Ἀπομνύναι καὶ ἀπόμνυσθαι. abiurare & inficiari. Item eiurare magiſtratum & cum iureiurando deponere. Herodia. ἵνθα οἱ ἑωμαίων ἄρχοντες ἀπόμνυνται: abdicant ſe magiſtratibus. Plutarch. ἀπομόσασθαι τὴν ἀρχήν.

Ἀπόμοιρα. ας. ἡ. pars, portio.

Ἀπομονωθείς. ῆντος. ὁ. ἡ. in uitia ſolus relictus.

Ἀπόμορμα. τὸ ἐκμαγεῖον, τὸ ἐκσφράγισμα.

Ἀπομόρυνμι. μ. ορξω. ϖ. ορχα. exprimo, informo. Item abſtergo, quia exprimendo fiunt abſterſiones. actiuũ genitiuo iungit.

Ἀπομόσει. ſtatim, ſine conſideratione.

Ἀπομύιος. Iouis cognomen. Tradunt Herculem in olympia rem diuinam obeuntem, quũ muſcarum multitudine infeſtaretur, Ioui ſacrificaſſe ἀπομυίῳ, protinus q; ultrà Alpheum eſſe muſcas abactas.

Ἀπομύττω. μ. υξω. ϖ. υχα. emungo, decipio, præſtigijs illudo. actiuũ, accuſ. iungitur.

Ἀπομωροῦν. dementare, ſiue fatuum reddere, ſiue μώρωσιν inducere, quæ accidit quum tam uſus rationis quàm memoria in homine intercipitur.

Ἀπόν. abſens, indecens.

Ἄπονα. τὰ. medicamenta quæ dantur ad leuandum dolorem.

Ἀπόναιο. ἄναιο, fruere.

Ἀπονάω. migro, abeo, ſedem muto. neutrum abſolutum.

Ἀπώναμαι. adiutor, utilitatem & delectamentum capio, fruor cum genitiuo.

Ἀπονάρκεω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ſtuporem excutio.

Ἀπονέμω. μ. ειμῶ. diſtribuo, do, adhibeo, tribuo.

Herodia. ἐκάσῳ τὸ κατ' ἀξίαν ἀσονίμων. Idē, μηδὲν ῥαθυμίᾳ, μηδ' ἀναπαύλῃ ἀσονίμων, Nihil loci quieti & desidiæ relinquens.

Ἀσονιονομένος. arrogans, temerarius, insipiēs

Ἀσονιοποιέω. μ. ευσω. ω. ευκα. nidum facio, nidifico.

Ἀσονιρώσεις. quibus digiti mouentur, tendines, τόνοι dicuntur Hippocrati.

Ἀσονέω. μ. σω. π. κα. declino.

Ἀσονέω. peruenio, utilitatem capio, destruo.

Ἀσόνηθε. aditus est.

Ἀσόνηρος. ου. ὁ. indeprauatus.

Ἀσονητί. sine labore.

Ἀσόνητος. ὁ. ἡ. illaboriosus.

Ἀσονήχομαι. enato.

Ἀπονία. laboris carentia & defectus.

Ἀσονικάω. exupero, uinco.

Ἀσόνιμμα. ατος. τὸ. κὴ

Ἀσόνιπτρον. ὁ. τὸ. malluuiū, peluis in qua manus post cœnam abluebantur.

Ἀσονίπτω. abluo, post mensam proprie, quēadmodum τὸ καθ' ὕδατος χεροὸς ὕδωρ αἰτῆσαι, ante mensam: πρὸ τῶ φαγεῖν, authore Polluce.

Ἀσονοκτέω. μ. ήσω. ω. κα. molior.

Ἀσόνοια. ας. ἡ. uita flagitiosa & cōtaminata, uecordia, arrogantia, cōtumacia, fastidiū, secordia, desperatio: Demigratio, ab ἀποναίω, id est, sedem habitationemq; muto, ἀπολογισμός.

Ἄπονος. ὁ. labore carens, qui nullo dolore cōflictatur.

Ἀσονοσέω. μ. ήσω. ω. κα. redeo. neutrum absolutum.

Ἀσόννυμι. μ. ύσω. ω. υκα. adiuuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀσονύμφης. ου. ὁ. κὴ

Ἀσόννυμφος. ὁ. ὁ. qui mulieris commercio nō delectatur.

Ἀπονυχίζω. extorqueo, aufero. Aristoph. equ. ἀσονυχιῶ σου τὰν πρυτανείῳ σιτία.

Ἀσονύχισμα. τὸ. præsegmen unguium.

Ἀσόνως. sine labore, nullo negocio.

Α Π Ο Ξ. Α Π Ο Π.

Ἀσόξενος. ὁ. ὁ. ἡ. inhospitalis.

Ἀσοξενοῦσθαι est ἐν τῇ ξένῃ ἀποδημεῖν.

Ἀσοξενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. facio exulem. accusatiuo iungitur.

Ἀσοξένωσις, est peregre agentis, & cui peregrinari contigit.

Ἀσοξέω. μ. ήσω. ω. κα. leuiter incido, scalpo, polio. accus. iungitur.

Ἀσοξυνέω. abrado.

Ἀσοξύνω. acidum reddo Plutarch.

Ἀποξύσμαζα. ramenta, aliàs minuta quædam frustula inhærentia intestinis: quidam strigmenta nominant.

Ἀσοξυσμένας. τὰς. incuratas.

Ἀσοξύομαι. distringor.

Ἀσοξύω. μ. ύσω. ω. υκα. detraho poliendo. accusatiuo iungitur.

Ἀσόπαππος. ου. ὁ. abauus.

Ἀσοπαπαιανεύω. μ. σω. κα. circūspicio ut fugiā.

Ἀσοπάρδω. strepitum uentris emitto.

Ἀσοπατέω. μ. ήσω. ω. κα. purgo uentrem, excrementa deiicio.

Ἀσοπάτημα. ατος. τὸ. excrementum, merda,

Ἀσόπατος. ου. ὁ. latrina, fimus.

Ἀπόπειρα. ας. ἡ. experientia.

Ἀποπειράομαι. μ. άσομαι. tento.

Ἀποπέμπομαι. idem quod ἀποπέμπω, depello, auerto, reiicio, remoueo à me.

Ἀπόπεμπος. sceleratus & fugiendus propter morum improbitatem.

Ἀποπέμπω. μ. ψω. ω. φα. repudio, remitto, amando, ablego. accusat. iungitur.

Ἀποπεμψάμενος. ὁ. ὁ. qui repudiauit.

Ἀπόπεμψις. ιος. ἡ. repudium, remissio.

Ἀποπεφασμένως. palam, manifeste.

Ἀποπηδάω. μ. ήσω. ω. κα. desilio.

Ἀποπίμπλημι. μ. ήσω. ω. κα. impleo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποπίπτω. μ. πεσοῦμαι. delabor, decido.

Ἀποπιστεύω. μ. σω. ω. κα. in fidem uenio, fido.

Ἀποπλανάω. ῶ. impono, fraudo, decipio.

Ἀποπλανηθείς. ὁ. qui aberrauit.

Ἀποπλάνησις. ιος. ἡ. aberratio.

Ἀσοπλέω. nauigo.

Ἀπόπληκτος. ὁ. ὁ. ἡ. stolidus, stupidus, attonitus.

Ἀποπληξία. ας. ἡ. stupor corpore menteq;, languor. aduersitas, apoplexia, morbi genus.

Ἀποπληρωτής. οῦ. ὁ. impletor, executor.

Ἀποπλήττω. μ. ξω. π. κα. percutio. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἀπόπλοος. ου. ὁ. recessus nauium.

Ἀπόπλυμα. ατος. τὸ. purgatio.

Ἀποπνέω. exhalo.

Ἀποπνίγομαι. suffocor.

Ἀποπνίγω. μ. ίξω. π. κα. suffoco, strangulo. actiuum, accus. iungitur.

Ἀποπομπαῖος. ἀλεξίκακος, depulsor malorum, & auersor, defensorq; pestium & calamitatum.

Ἀσοπομπή. ῆς. ἡ. ἀποτροπή, repudium, procuratio

ratio & depulsio sceleris & prodigij.

Ἀποποιοῦμαι. renuncio alicui amicitiam.

Ἀποπόρεια. ας. ἡ. repedatio, reditus.

Ἀποπρεσβεύω. legationem renuncio, τὰ πεπρεσβευμένα ἀπαγγέλλω.

Ἀποπροκημένον. τὸ. reiectum interpretatur Cicero.

Ἀπόπροθι. de longe, ἄποθεν.

Ἀπόπροθε. coram.

Ἀπόπροσθε. longe. Hesyc. ἀπόπροθεν, πόῤῥωθεν

Ἀποπροσωπίζεσθαι. purgare faciem.

Ἀποπτάω. μ. ήσω. π. ηκα. uolo, auolo. neutrum absolutum.

Ἀπόπτης. ου. ὁ. spectator.

Ἀποπτολις. ιδος. ὁ. extorris, exul.

Ἄποπτος. ε. ὁ. altus, de longe uisibilis, inuisibilis, sublimis, specula, longe ab aspectu, abditus.

Ἀποπτύω. μ. ύσω. π. υκα. expuo, respuo. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἀποπυρίας. ε. ὁ. pani species apud Athenienseis.

Ἀπόρευτα. τὰ. stabilia, ut sunt aquæ mortuæ.

Ἀπορεύω. prohibeo.

Ἀπορέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἢ ἀποροῦμαι. dubito, incertus sum, addubito, firmandi propositi nescius sum, hęreo, consilij inops ac perplexus sum, non habeo in promptu quod dicam, deficio: Ἀπορεῖσθαι ad summã angustiam redigi. Indigeo. neutrũ genitiuo iungitur.

Ἀπορητικός. οῦ. ὁ. dubius, dubitator.

Ἀπόρθητος. ε. ὁ. ἡ. impopulabilis.

Ἀπορία. ας. ἡ. indigentia, inopia, ægestas, dubitatio, perplexitas, ambiguitas, hæsitantia, consilij inopia, desperatio.

Ἀπορνιόω. μ. ώσω. π. ωκα. in auem muto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀπόρνυμαι. ab aliquo loco uenio.

Ἄπορος. ε. ὁ. indigens, perplexus, consilij inops, inexplicabilis.

Ἀποῤῥαθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigresco. neutrũ absolutũ: languore & desidia affectus sum

Ἀποῤῥαίγω. do ex multis pauca.

Ἀποῤῥαίδες. ων. murices.

Ἀποῤῥαίνω. spargo, pario.

Ἀποῤῥαίω. uasto, adiuuo. acti. accus. iungitur.

Ἀπόῤῥαξις. ιος. ἡ. modus loquendi pila, cuius meminit Iulius Pollux li. ix. addens & tres cæteros, ἐπίσκυρον, ἐπιφανίδαν, οὐρανίαν.

Ἀποῤῥαψῳδέω. μ. ήσω. π. ηκα. metro dico. neutrum absolutum, accus. iungitur.

Ἄποῤῥεω. effluo, excido.

Ἀποῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηχα. abrumpo, frango. actiuum, accus. iungitur.

Ἀπόῤῥηθεν. ἡ

Ἀπόῤῥημα. uetitum, interdictũ magistratus.

Ἀπόῤῥησις. ιος. ἡ. fatigatio in dicendo, difficultas, indigentia. Item uetitum & interdictũ magistratus, sicut ἀπόῤῥημα. Renunciatio.

Ἀπόῤῥητα. τὰ. pudenda. Plutarch. in Probl.

Ἀπόῤῥητος. ε. ὁ. ἡ. arcanus, occultus, abditus, ineffabilis, secretus, repudiandus. Ἀπόῤῥητον aliquãdo ἀπηγορευμένον significat prohibitum: aliquando ῥηθῆναι μὴ δυνάμενον, quod non potest eloqui. Item ῥηθῆναι ἀνάξιον, indignum quod dicatur.

Ἀπορῥήτως. ἀφάτως, occultè, ineffabiliter.

Ἀποῤῥίγω. μ. ίξω. π. ιχα. timorem incutio.

Ἀποῤῥίζω. radicitus euello, non autem idem est quod ablaqueare. hoc enim solũ radix corrigitur & denudatur, illo etiam extirpatur. Ablaqueare autem Græci nunc ῥιζοτομεῖσθαι dicunt, nunc περιαινεῖσθαι, nunc γυμνοῦν σκαπάνῃ τὰς ῥίζας, id est, è scrobe radices exerere.

Ἀποῤῥίπτομαι. negligor.

Ἀποῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio, aufero, abijcio, detorqueo. acti. accus. iungitur.

Ἀπόῤῥητα. τὰ. sanctuaria, siue sanctaria atque arcana. Hermol. in Plin.

Ἀποῤῥοή. ῆς. ἡ. succus defluens ex arboribus, aut ex alia re, contagio serpens.

Ἀπόῤῥοια. ας. ἡ. defluxus, defluuium, genitale semen Philo. effluuium, Plutarch.

Ἄποῤῥος. ου. ὁ. ἡ. inuentu difficilis, indigens, impotens, dubius, inutilis, pauper.

Ἀποῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbillo. accusatiuo iungitur.

Ἀποῤῥυέω. μ. ήσω. π. ηκα. defluo. neutrum absolutum.

Ἀπόῤῥυτον. effluens. unde Cicero ex Platonis Timęo: ἀπόῤῥυτον σῶμα, effluens uertit corpus, hoc est, decrescẽs, & unde alimentum effluit & decedit.

Ἀποῤῥωγάς. ἡ

Ἀπόῤῥωξ. ωγος. ὁ. abruptus, rupes.

Ἀποῤῥώξ. ῶγος. ὁ. deductus, originem habens, profectus, institillatio, fluxus, γένους ἀπογονή. Aristoph. Lysistr. τίμων τὶς ἦν ἀΐδρυτον ἀβάτοισιν ἐν σκώλοισι τὸ πρόσωπον περιειργμένος ἐρινυῶν ἀποῤῥώξι.

Ἀπορφανίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. orbatus sum. Paul. ad Timoth. ἀπορφανισθέντων ἀφ᾽ ὑμῶν.

Ἀπορχεῖσθαι.

Ἀπορχεῖσθαι. est per imperitiam saltandi perdere quod affectatur & poscitur: ut si procus male saltauerit, & per hoc à puellæ exposcitæ nuptijs reiectus fuerit, atq; repudiatus ab ipsa. Significat etiam quod Latinis desultare dicitur, hoc est, saltationem peragere.

Ἀπορώτατον. ε. τὸ. inexplicatissimum.

Ἀπορώτατως. omnino inaccessibilis.

Α Π Ο Σ.

Ἀποσαλεύω. μ. εύσω. auehor. Ἀποσαλεύειν ὅσα τῷ ὕδατι γῆν, Stabilitam esse super aquam terram. Ἀποσαλεύουσι ἄγκυρας, Iactis anchoris se stabiliunt.

Ἀποσαφίω. μ. ίσω. π. ικα. declaro. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀποσβεννύω, καὶ Ἀποσβέννυμι. μ. ίσω. π. εκα. ἀόρ. β. ἀπέσβην. extinguo. acti. accus. iungitur.

Ἀποσείειν. excutere, propulsare, remouere.

Ἀπόσεισις. ιος. ἡ. genus impudicæ saltationis.

Ἀποσημαίνομαι. perscribo, & obsigno, annoto reos. Vide Comment. Budæi.

Ἀποσκημαίνω. μ. ανῶ. renuncio, respondeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποσημειοῦμαι. annotationes & collectanea facio, commentaria scribo.

Ἀποσημωσάντων. τῶν. dantium signum. Thucydidi.

Ἀποσίπομαι. μ. ἰψομαι. π. ημμαι. καὶ

Ἀποσίπω. marcesco. deponens absolutum.

Ἀποσκεύω. μ. εύσω. π. ευκα. depeculor. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἀπόσιτος. ὁ. ieiunus, ἄτροφος, ἄσιτος: de quib. Athenæus.

Ἀποσιωπάω. μ. ησω. π. ηκα. obticeo, intersisto.

Ἀποσιώπησις. ἡ. aposiopesis, figura quæ reticentia à Cicerone dicitur, à Celso obticentia, nonnulli interruptionem appellant.

Ἀποσκαμμυθίζω. illudo.

Ἀποσκεδάννυμι. μ. άσω. π. ακα. dissipo. actiuũ, accus. iungitur.

Ἀποσκευάζομαι. tollo de medio, summoueo, amando, ablego, & neco. Herodianus in Commodo: καὶ τὸ λοιπὸν πατρώους φίλους ἀποσκευάζεσθαι. Refuto, refello, conuinco, euerto, destruo. Greg. ἐπειδὴ δὲ ἀποσκευασάμεθα τὸν λόγον τὸ ἀλλότριον. Et uentris onus pono. τὸ Ἀποσκευαζόμενον, τ ἀνθρώπου dicitur ἢ κόπρος. Est etiã excutio quodcunq; onus: ex Bud.

Ἀποσκευάζω. μ. άσω. π. ακα. repono, reparo, aufero, & tollo de medio, summoueo, amolior, facio abrogatum, obscuro, infero damnum. actiuum accus. iungitur.

Ἀποσκευάσος. ε. ὁ. ἡ. inextructus.

Ἀποσκευή. ῆς. ἡ. sarcina, exercitus impedimenta. Athenęus usus est pro instrumento aulæ uiatoriæ & imperatoriæ in exercitu.

Ἀποσκεύω. μ. ευσω. π. ευκα. consydero.

Ἀποσκεύωρ. ὁ. quasi explorabundus.

Ἀποσκεφαλίζω. labefio.

Ἀποσκήπτω. μ. ψω. π. φα. cõmoneor, animaduerto.

Ἀποσκιάζομαι. remoueo ab umbra.

Ἀπόσκιασμα. ατος. τὸ. umbra & obumbratio.

Ἀποσκιδνάμενοι. οἱ. sparsi.

Ἀποσκιντῶ. fugio.

Ἀποσκολύπτω. excorio, præputiũ detraho, desquamo, circuncido.

Ἀποσκοπίω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ Ἀποσκοπεύω. intueor scopum, uel aliquid tanquam scopum. ponitur pro intueor & diligenter cõsydero. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀποσκορακίζω. μ. ίσω. π. ικα. relinquo, reprobo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποσκορακισμός. οῦ. ὁ. contemptus.

Ἀποσκοτίσαι. obumbrare, solem desinere, Plutarcho.

Ἀποσκυβαλίζω. μ. ίσω. π. ικα, canibus expono. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀποσκυβίζω. capillũ abrado, propriè testam capitis cum pilis amputo.

Ἀποσμάω. extero.

Ἀποσμήχω. ήξω. π. ηχα. purgo, tergo. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀποσοβίω. μ. ήσω. π. ηκα. arceo, abduco, repello, ligo. actiuum accus. iungitur.

Ἀποσοβητής. οῦ. ὁ. remotor.

Ἀποσπασματία. reliquiæ quædam.

Ἀποσπάω. μ. άσω. π. ακα. euello, emetior. Lucian. Icarom. Ἐπὶ δὲ κατ' αὐτῶ τῶ σελήνην ἐγγελόνειν, ὡς ἀμπολὺ τῶν νεφῶν ἀποσπάσας. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἀποσπερματίζει. semen emittit.

Ἀποσπεύδω. dehortor, dissuadeo.

Ἀποσπόγγισμα. ατος. τὸ. quod abstergitur.

Ἀποσποδῶσαι. in cinerẽ redigere, è medio tollere, ἀσφανίσαι.

Ἀπόσταγμα. τὸ. defluxus.

Ἀποσαδά. à longe, eminus, per interuallum.

Ἀποσαδόν. longe, procul.

Ἀπόσαδον. ε. τὸ. rete piscatorium, plumbo & calamis hinc & hinc temperatum.

Ἀποσάζω. distillo, descendo.

Ἀποσάς. fugiens.

Ἀποσασία. ας. ἡ. defectio, quũ quis à duce ſuo deſciſcit.

Ἀποσάσιον. ου. τὸ. repudium, actio in ingratos, & deſciſcentes à patronis, libellus repudij.

Ἀπόσασις. ιος. ἡ. elongatio, defectio, immenſa capedo, abceſſus, rebellio, digreſſio, diſtantia: ſuppuratio uertitur à Ruellio. Productio: Hiſto. lib. v. ὅσον ὅση ἀπόσασις τῆς φωνῆς.

Ἀποσατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. abſiſto. neutrum abſolutum.

Ἀποσατήρ. ῆρος. retractator, faciens deſiſtere: & ἀποσατῆρες, ſegreges.

Ἀποσάτης. ου. ὁ. apoſtata, deſertor, qui abſcedit ab eo quod tuendum ſuſcepit.

Ἀποσατικός. ή. όν. rebellis.

Ἀποσαυρόω. uallo claudere, cancellis firmare

Ἀποσεγάζω. μ. άσω. π. ακα. detego. actiuũ accuſatiuo iungitur.

Ἀποσείχω. intus coërceo, & cohibeo: licet etiã arceo ſignificet, & propulſo, & inhibeo.

Ἀποσίχω. diſcedo.

Ἀποσολῆς. οί. erant magiſtratus rei nauticę iuriſdictionem habentes, qui trierarchis iura reddebant: Claſſis præfecti.

Ἀποσέλλομαι dicitur de claſſibus ipſis proficiſcentibus. Demoſth. μὴ οἱ μὲν ἄλλοι πάντων ὅταν ἀποσέλλονται ἐκ τῶν ἐμπορίων: Cum dimittore oluunt.

Ἀποσέλλω. emando, uel cũ mandatis aliquem mitto, remitto, curſum nauis aliquò dirigo & contendo. quod non tantum is facit qui in naue eſt cum uectoribus, ſed etiam qui magiſtrum præpoſuit & exercitorem nauis. actiuum accuſat. iungitur.

Ἀποστερέομαι. priuor. genitiuo iungitur.

Ἀποστερέω. μ. ήσω. π. ηκα. priuo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀποστερητής. οῦ. ὁ. priuator.

Ἀποστερητίς. ίδος. ἡ. indumenti genus, priuatrix. Ariſtoph. nebul. τίς ἂν δῆτ' ἐπιβάλοι ὀξὺ ἀρναικίδων γνώμην ἀποστερητίδα.

Ἀποστεφανώσασθαι. deponere coronam.

Ἀποσυθίζω. expecto.

Ἀπόσημα. ατος. τὸ. ſpacium, abſceſſus, ſuppuratio, ulcus, apoſtema, qua uoce & Latini medici frequenter utuntur.

Ἀποσλεγγίζω. κὴ

Ἀποσλίγγω. abrado, reſeco.

Ἀποσλίγγισμα. τὸ. minutia abraſa.

Ἀποσολή. ῆς. ἡ. immiſſio, remiſſio, apoſtolatus. Ἀποσολὴ τῶν παιδῶν. amiſſio puerorũ, cædes puerorum.

Ἀπόσολος. ου. ὁ. nuncius quicunq; mittitur: erat & nomen principatus apud Athenienſes, cuius officium erat rectè atq; ordine curare inſtruere claſſem. Et ἀπόσολοι ſunt apparatus claſſiũ expeditiones q; maritimæ.

Ἀποσομάζομαι eſt memoriter, nullo codicis auxilio, dicere & commemorare.

Ἀποσομίζομαι. eſt pendere ab ore & obſeruare quid dicatur: frequenter interrogare aliquem, & perplexum reddere, ſiue illaqueare, & ab ore capere. Vide annot. Eraſmi in Luc. cap. xi.

Ἀποσομόω. idem quod ἀποσομίζω, hoc eſt, ἀποφράττω, os obturo.

Ἀπόσοργος. ου. ὁ. inimicus, non amans.

Ἀποσρακίζω. relego, mitto in exilium.

Ἀποσρακοῦσθαι. indureſcere ut cruſta, tranſire in teſtaceam duritiem.

Ἀποσράτηγος. ου. ὁ. ducis loco motus, exauctoratus.

Ἀποσρέφομαι cũ accuſatiuo iunctum eſt auctor & faſtidio. Aliàs cõſtructum ſignificat conuertor: ut, ἀποσρέφομαι πρὸς τοῦτον, conuertor ad hunc.

Ἀποσρέφω. μ. ψω. ω. φα. auerto, detorqueo, aliò iter flecto, abcedo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἀποσρόφια. ας. ἡ. aſperula Xenoph.

Ἀποσροφή. ῆς. ἡ. auerſio, odium: ſermo à perſona iudicis auerſus etiam ἀποσροφὴ dicitur.

Ἀπόσροφος. ου. ὁ. apoſtrophus, auerſio Latinè: unus ex decem accentibus Græcorum, qui primæ uocali alicuius dictionis ſuperadſcriptus, denotat uocalem præcedentis dictionis eliſam propter hiatum.

Ἀποσυγέω. odi. Apoſtolus: ἀποσυγοῦντῶν τὴν πονηρόν.

Ἀποσυπάζομαι. perſequi.

Ἀποσυφελίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. expello, excutio, remoueo. actiuum accuſ. iungitur.

Ἀποσυκάζω. μ. άσω. ω. ακα. ficus edo, ficus decerpo, calumnior. Ariſtoph. equitib. κἀποσυκάζεις πιέζων τοὺς ὑπευθύνους σκοπῶν.

Ἀποσυλέω. ῶ. deprædor, prædam abduco.

Ἀποσυνάγωγος. ου. ὁ. excõmunicatus, alienus à congregatione & ſynagoga.

Ἀπόσυρμα. ατος. τὸ. deſquamatio, locus eſt in corpore deſquamatus.

Ἀποσύρω. detraho.

Ἀποσφαιρίζω. repello pilam.

Ἀποσφακελίζω. μ. ίσω. π. ικα. debilito, putrefacio. actiuum accuſ. iungitur.

Ἀποσφάττω. iugulo.

Ἀποσφενδονάω. ῶ. funda emitto, iaculor.

Ἀποσφενδόνητοι qui ſint uide Plut. in Probl.

Ἀποσχάζω. reſecare uenã, ſcarificare cutem.

Ἀποσχαλίδωμα. ſtipites ſunt & plagæ.

Ἀποσχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis illis uenaticis fulcire.

Ἀπόσχεσις. ιος. ἡ. abſtinentia.

Ἀποσχέω. fundo.

Ἀπόσχισις. ἡ. ramus, propago.

Ἀπόσχομαι. abſtineo.

Ἀποσχυρίσασθαι πρὸς ἡδονάς, à uoluptatibus abhorrere.

Ἀποσχών. ὁ. ἀποσάς.

Ἀποσώζω tandem ſeruo, intus condo ut ſeruem, intus incolumem contineo. καὶ μόλις ἀπεσώσησαν εἰς στρατόπεδον.

Α Π Ο Τ.

Ἀποταγή. ῆς. ἡ. renunciatio & cum extremum ſalutamus, & ſalutem dicimus alicui uitæ inſtituto.

Ἀποταδήν. prolixè, intenſe.

Ἀπότακτον ad certum uſum ſepoſitus & ſelectus, adcommodatus.

Ἀποτανύω. μ. ἀποτάσω. extendo.

Ἀπόταξις. ιος. ἡ. renunciatio, opponitur etiam τῇ συντάξει.

Ἀποτάομαι. μ. ἄξομαι. τ. αμαι. dimitto, uale dico, iubeo ualere, renuncio. cum datiuo.

Ἀποτάττω. μ. άξω. τ. αχα. renuncio, diſiungo, attribuo, deſtino. Polyb. τοὺς δὲ εἰς τὰς φυλακὰς ἀποταχθέντας. Eſt etiam ſecerno & ſeorſum deſtino. actiuũ, datiuo iungitur.

Ἀποταῦροι. οἱ. iuuencę quędam in Epiro, quę & Pyrrhicæ dicuntur, & Setauræ.

Ἀποταυρούμενος. confidens.

Ἀποτάτω. longiſſime.

Ἀποτάφρευσις. ιος. ἡ. circumuallatio.

Ἀποταφρεύω. circundo foſſa.

Ἀποτείνομαι uoce paſſiua eſt inuehor. Galen. ἀποτείνεται εἰς θεραλόν.

Ἀποτείνω. μ. ενῶ. π. αικα. extendo, intendo, produco, longum facio. actiuum, accuſ. iungitur. Interdum abſolutè & ſine caſu ponit. Plato in Gorg. καὶ νῦν ἴσως τοῦτο ἀποτενοῦμεν ἵν διαλεχθῶμεθα, id eſt, μακρολογήσομεν.

Ἀποτειχίζω. uallo, muro circundo, murũ diruo

Ἀποτείχισις. ιος. ἡ. muri deſtructio.

Ἀποτειχισμός. οῦ. ὁ. circũuallatio, munitio.

Ἀποτελιόομαι. conualeſco.

Ἀποτέλεσμα. ατος. τὸ. res geſta, effectus. Ἀποτελέσματα μαθηματικὰ dicuntur ea quæ cœlum ex aſtrorum compoſitione, & aſpectu mutuo in natali cuiúsque hora efficit: effectus geniturarũ, ab affectione cœli manantes. Dicuntur item ἀποτελέσματα mathematicorum ſeu aſtrologorũ reſponſa. Circunferuntur & libri Ptolomæi ἀποτελεσμάτων, quos modo tripartitos uocant.

Ἀποτελεσματικοὶ, poſt Homeri ætatem dicti ſunt, qui mathematici uocant & Chaldæi. Horum curioſitas nihil reliquit: quod planetarum non ſubiecerit poteſtati, ut in Iliados primum annotat Euſtachius.

Ἀποτελευτάω. μ. ησω. τ. ηκα. terminor.

Ἀποτελέω. μ. έσω. τ. εκα. perficio, efficio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀποτέμνω. μ. ἀποτεμῶ, ἢ ἀποτμήσω. ἀόρ. β. ἀπέτεμον. τ. τέτμηκα. abſcindo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀποτέννυμαι. decoquo.

Ἀπότεξις. ιος. ἡ. partus.

Ἀπότερος. ου. ὁ. longinquus.

Ἀποτέρω. longius.

Ἀποτεταγμένη ὥρα. ſtata & conſtituta.

Ἀποτετάγμενος. deſponſus, deuotus, deſtinatus.

Ἀποτετιμημένον χωρίον. pignori acceptà marito uel à marito datũ pro dote accepta.

Ἀπότευγμα. ατος. τὸ. damnum, quod decedit alicui, repulſa: aberramentum Plutarcho.

Ἀπότευξις. ιος. ἡ. res male geſta, repulſa.

Ἀποτευκτικὸς ἀνήρ. offenſator, & opponitur τῷ κατορθωτικῷ.

Ἀποτίθεμαι. reijcio, hoc eſt, ἀναβάλλομαι, ἀνατίθεμαι. Xenophon: τὰ δὲ χαλεπὰ εἰς τὸ χεῖρας ἀποθέμενοι. Depono. Plutarchus: οἱ μὲν οὖν πολλοὶ τὸν Ἀριστείδην καὶ τὸν Θεμιστοκλέα ἐπαινοῦσι, τὴν ἐχθρὰν ἀποτιθεμένους, ὁσάκις ὅτι τὴν πρεσβείαν ἢ στρατείαν ᾔτουν. Et τὴν ἀρχὴν ἀποτίθεσθαι, abdicare ſe magiſtratu. Et ἀποτίθεσθαι τὰ ἔνθρα, eſt reponere inteſtina, & ut Celſus loquitur, refundere. Item recondo, in cuſtodiam repono. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀποτίθημι. μ. ήσω. τ. ηκα. repono, depono. Accipitur interdum ἀντὶ τοῦ ταμιεύειν in longum aliquod tempus ſeponere ac condere, quemadmodũ repono apud Latinos. Celſus libro ſexto: Hæc contrita paſſa excipiuntur, donec mellis craſſitudinem habeant, atque ita reponuntur. Gaza ex Ci-

cetone: ἴχω γάρ τοι ὀνομάσαι ῥωμαίους ἱκ Σαβίνης ἀγροίκους, λείτονας ἐμοὶ καὶ συνήθεις· ὧν ἀπάντων οὐδέποτε σχεδόντι ἔργ' ἄπλα τῶν μειόνων γίνεται ἀμφὶ τὸν ἄγρον. οὐ γὰρ σπειρομένων, οὐδὲ συλλεγομένων, οὐδ' ἀποτιθεμένων τῶν καρπῶν: Non ſerendis, non percipiendis fructibus, nō condendis. Item conſecro, recuſo. actiuum, accuſ. iungitur.

Ἀποτίκτω. partum emitto, pario.

Ἀποτίλλω. μ. ιλῶ. euello, depilo. actiuum accuſatiuo iungitur.

Ἀποτιμάομαι. æſtimatum accipio: cum genitiuo. Et ἀποτιμᾶσθαι εἰς προῖκα χωρίον dicitur à Demoſthene, quod maritus oppignorauit in eum caſum, quo caſu reſtituenda dos erit, certa pecunia æſtimatum: uel ipſi marito pro pignore dotis datum. utrumq; em̄ ſignificare poteſt. Vide Comment. Bud.

Ἀποτιμάω. μ. ήσω. τ. ηκα. æſtimo, æſtimatum do, præſuppono, punio, condemno. actiuū accuſatiuo iungitur & genitiuo.

Ἀποτίμημα. ατ. τὸ. precium, ſuppoſitio, pignus quod accipiebatur à ſponſo, ut de dote perdenda non eſſet periculum. Id uerò erat uel domus, uel agri. Accipitur generaliter pro quouis pignore.

Ἀποτίμησις. ιος. ἡ. deſcriptio cenſus.

Ἀποτιμηταί. οἱ. æſtimatores: à magiſtratu petebantur, qui preciū inducerent ac indicaturam. Meminerunt Demoſth. & Lyſias.

Ἀπότιμον. τὸ. idem quod ἀποτίμημα.

Ἀποτιμότερος. ου. ὁ. contemptior, pro ἀτιμότερος Ionicè.

Ἀποτιναξάμβρος. ὁ. excutiens.

Ἀπότισον. ſolue quod debes.

Ἀποτίννυμι. ιῶ

Ἀποτιννύω. καὶ

Ἀποτίνω. μ. ίσω. τ. κα. ιῶ

Ἀποτίω. punio, reddo, cōpenſo, exoluo, pœnam pendo, quocūq; modo ſoluo & rependo, & captiuos luo. actiuum.

Ἀποτίσαι τίμημα. ſoluere litis æſtimationem.

Ἀποτμότατον. ὁ. infœliciſſimus, Homero.

Ἀποτόκος. ου. ὁ. abortiuum.

Ἀποτολμάω. audeo, ſumpta ab aliquo fiducia

Ἀπότομαι. ſecmenta.

Ἀποτομάς. άδος. ἡ. καὶ

Ἀποτομεύς. iaculū quo utebant Penthatli.

Ἀποτομία. ας. ἡ. rigor, ſeueritas nimia, uelocitas temeraria, inconſiderantia, crudelitas.

Ἀπότομος. ου. ὁ. uiolentus, durus, præruptus, abruptus, præfractus. Item cōpendioſus, compendiarius, breuis, ἐπίτομος, præceps, præciſus.

Ἀποτόμως. truncatim, durius, uulgò rigoroſe dicitur.

Ἀποτορνεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. in orbem redigo.

Ἄποτ. ὁ. cui nullus uſus bibendi.

Ἀποτραχηλίζω. ſtrangulo, frango collum.

Ἀποτραχύνω. audeo.

Ἀποτρέπομαι. auerſor, deuito: cum genitiuo. Accipitur ſubinde pro ſuo actiuo.

Ἀποτρέπω. μ. έψω. τ. αφα. auerto, auoco, deterreo. Gaza ex Cicerone: οὐ δὴ προχειροῦντά με, οὐδὲ ἂν οἶμαι εὐχερῶς ἀποτρέψειν, Haud ſanè quis facile retraxerit. Item diſſuadeo, cui opponitur προτρέπω. Lucianus de Alexandro pſeudomante loquens: τοὺς δὲ ἀπέτρεπεν, ἢ προέτρεπεν ὡς ἄμεινον ἔδοξεν αὐτῷ ἐπᾴοντι. actiuum, accuſ. iungitur

Ἀποτρέχω. recurro. require τρέχω. neutrū abſolutum.

Ἀποτριάξαι. treis ictus infligere, uincere. de Pentathlo dicitur.

Ἀποτριβή. ῆς. ἡ. corroſio, obtritio.

Ἀποτρίβομαι. μ. ψομαι. τ. ιμμαι. exprimo, excrucio, amolior, propulſo, & diluo crimen quo aſperſus ſum, purgo. Et reiicio, ſummoueo, aboleo, deleo. Ἀποτρίβομαι τὴν κατηγορίαν, refello, diluo.

Ἀποτρίβω. μ. ίψω. τ. ιφα. abſtergo. actiuū, accuſatiuo iungitur.

Ἀπότριμμα. ατ. τὸ. res quæ deterendo decidit, ramentum.

Ἀπότριξ. ιχος. ὁ. impubes. ἄνηβος.

Ἀποτρώγω. mordicus abſcindo. Lucian. Lapithis: καὶ τὼ ῥῖνα προσφὺς ἀπέτραγεν: Et admotus naſum mordicus auulſit.

Ἀποτρόπαιον. ν. τὸ. ſacrificium uel ſupplicatio quæ fit ad euitandum aliquod malum imminens. Ἀποτρόπαιον θέαμα, abominandū ſpectaculum.

Ἀποτρόπαιος. ου. ὁ. malorum depulſor, mala arcens, terribilis aſpectu, difficulter dehortandus, malus, fugiendus, dignus odio, φευκτός. Θεοὶ ἢ δαίμονες ἀποτρόπαιοι dicebātur, qui nocumenta ab hominibus auertebāt, malorū noxarumq; depulſores ac tutelares. In iis erāt Appollo & Hercules. Latini aueroncanos uocāt. Vide ἀλεξίκακος.

Ἀποτροπάομαι. auerto, auerſor.

Ἀποτροπή. ῆς. ἡ. dehortatio, auerſio.

Ἀποτροπίασμα. ατ. τὸ. expiatio, ἐξίλασμα.

Ἀποτροπιάζομαι. auerſor, refugio. accuſ. iungit

Ἀποτροπιασμός.

Ἀποτροπιασμός. οῦ. ὁ. liberatio, numinum iræ amotio, quæ fit per ueneficia.

Ἀπότροπος. ὁ. ἡ. quem homines euitant, fugitans urbem, auersus, auersandus.

Ἀπότροφος. peregrinus, insolens, non assuetus & exercitatus, alienus, abhorrens. Ex Bud. Comment.

Ἀποτρύχω. μ. ύξω. ω. υχα. domo, obtundo. actiuum, accus. iungitur.

Ἀποτρύω. lassum reddo, & ἀποτρύομαι lasseſco, succumbo, fatiſco, extenuor.

Ἀποτυγχανόμενον. τὸ. μὴ κατορθούμενον: quod perperam maleq; ac præter animi ſententiam euenit, quod præter ſpem cadit: apud Lucianum frequens.

Ἀποτυγχάνω. fruſtror: Σικελίας ἀποτυχὼν, Siciliæ potiundę ſpe fruſtratus apud Plutarch. in Apoph. Non compos fio optati. quęre τυγχάνω.

Ἀποτυλόω. glandem renudo, præputium reſeco.

Ἀποτυμπανίζομαι. tympanis ac fidiculis extendor, ut martyres. Cyrill. lib. viij.

Ἀποτυμπανιζόμενοι. οἱ. qui ſunt in ſupplicio.

Ἀποτυποῦμαι. effingo, exprimo.

Ἀποτύπῶ. uapulo.

Ἀποτυφλοῦνται. excæcantur.

Ἀποτυφλόω. excæco.

Ἀποτυχία. ας. ἡ. calamitas.

Α Π Ο Υ. Α Π Ο Φ.

Ἀπούρ. αντω. ὁ. auferens, præripiens. pro ἀπουρίσας per ſyncopen.

Ἄπους. δος. ſine pede, apes auicula: utitur Theodorus apud Ariſtotelem.

Ἀπουσία. ας. ἡ. abſentia.

Ἀποφαίνομαι. enuncio: Verbum eſt dialecticum, quod Cicero in Catone dixit: Ex quo efficitur id quod ego magno quondam cū aſſenſu omnium dixi. Gaza ſic tranſtulit: ταῦτ' ἄρα καὶ συμβαίνει, ὅσπερ αὐτὸς πάλαι σὺμ ὁμολογία μεγάλη ἁπάντων ἀπεφηνάμην. Et apud Galenum: οὐδὲν πρὸς ἴπος ἀποφαίνεσθαι, nihil conſonum dicere: Ita eñ tranſtulit Leonicenus. Cenſeo, ſententiam fero, ſtatuo. Lucian. ἐν Ἐνυπ. ἀνασὰς ἀπεφηνάμην τὼ ἄμορφον ἐκείνην καὶ ἐργατικὴν ἀπολιπὼν, Statui & decreui relinquere.

Ἀποφαίνω. μ. ανῶ. demonſtro, definio, exhibeo, in rationes tutelæ refero. Demoſthen. ἐνδεκα μνᾶς τ' ἐνιαυτῶ ἀφῆκεν, id eſt, In rationes retulit, acceptas tutelæ retulit. Idem: Ἔργον μὲν οὐδὲν ἀποφαίνουσι τοῖς χρήμασι, Nullum quæſtum pecuniarū referunt, nullum exhibent fœnus. Accipitur etiam pro ἀπεργάζομαι, ἀποτελῶ, παρασκευάζω, facio, perficio, efficio. Lucian. πλουσίους ἐκ πενήτων ἀποφήνας: Qui ex inopibus opulentos reddidiſti. Demoſ. λογίζεσθαι & ἀποφαίνειν pro eodem poſuit. Item propono, ut proponimus quæſtionem. actiuū, accuſatiuo iungitur. Ἀποφαίνειν τὼ διαθήκην, ædere teſtamentum & exhibere, hoc eſt, φανεροποιεῖν: unde Ἀποπεφασμένως pro palàm & manifeſtè. Ἀποφαίνειν τὼ οὐσίαν, eſt dare commentarium ſeu indicem bonorum, quod inuentarium appellant.

Ἀπόφανσις. ιος. ἡ. apud Platonem, ἀντὶ τῶ ἀπόφασις. Et eſt enunciatio uerum uel falſum ſignificans, nomine & uerbo conſtans.

Ἀποφαντικός. οῦ. ὁ. enunciatiuus.

Ἀποφᾶσθαι. negare.

Ἀπόφασις. ιος. ἡ. negatio. Accipitur apud Plutarchum pro ſententia & dicto breui, hoc apophthegmate. Item enunciatio per quā nec uerū nec falſum enunciamus. Eſt etiā ſententia, demonſtratio, reſponſum, commentarium bonorum & inuentarium. Vide Budæum.

Ἀποφάσκω. nego, abnuo, ſententiam dico, effari, eloqui.

Ἀποφέρομαι. refero, reporto gratiam uel gloriam uel præmiū, & impetro & fero: quod Ciceroni aufero ſignificat. Idem dicitur & φέρεσθαι, ut apud Grego. φέρεσθαι δόξαν παρὰ βασιλῆ. Cicero: Vnde eò plus opis auferret, quò minus atruliſſet gloriæ.

Ἀποφέρω eſt defero: unde ἀποφέρω δίκην καὶ γραφήν, in iudicium uoco, accuſo, poſtulo, diem dico. Eſt item de medio tollo. Liban. ἀποφέρει δι' ἄνοσος τὸν ἄνθρωπον. Item renuncio, deſigno, & nomen alicuius ædo, creo, eligo. Et in album refero, & inter numeros adſcribo. Eſt etiā mercedem fero, ut operarius facit. Lucian. ἀποφέρων ἀεὶ τὸ γιγνόμενον. Et pendo, hoc eſt, ſoluo, penſito. Ἀποφέρω λόγον καὶ λόγους, rationes ad ærarium refero. Dicitur & de rationibus priuatis. require φέρω.

Ἀποφεύγω. euado, abſoluor. neutrum abſolutum: quod tamen interdum cum duobus accuſatiuis conſtruitur. Demoſthen. ἂς δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα καὶ ἀντιδικοῦντα. require φεύγω.

Ἀποφευξις. ιος. euaſio.

Ἀπόφημι. nego. quære φημί.

Ἀποφῆναι τὴν οὐσίαν. publicare bona, adnotare bona reorum.

Ἀποφήνασθαι τὴν γνώμην. dicere sententiam.

Ἀπόφησις. ιος. ἡ. γνῶσις, sententia.

Ἀποφθέγγομαι. paucis multa comprehendo, συνεσταλμένως λέγω: præcise & breuiter loquor. quære φθέγγομαι.

Ἀπόφθεγμα. τος. τὸ. apophthegma, sententia breuis, breuiter ac scite dictum: scita, breuis, acutaq; responsio, præcisa sententia ac breuiter circũscripta. Ἀποφθέγματα (inquit Erasmus) sunt dicta acuta quædam & breuia, non cuiuslibet quidem, sed Oratorum ducum, legatorum, imperatorum, ac ut semel dicam, illustrium uirorum.

Ἀποφθεγματικός. οῦ. ὁ. sententiosus.

Ἀποφθείρομαι. abeo in malam rem. Aristoph. οὐκ εἰς κόρακας ἀποφθαρεῖμου. Item misere & calamitose uagor & erro.

Ἀποφλαυρίζω. extreme cõtemno, nihili facio, uilipendo.

Ἀποφλεγματίζω. id est capitis pituitas produco & purgo.

Ἀποφλεγμαίνειν. tumorem deponere.

Ἀποφορά. ᾶς. ἡ. ἀποκομιδή, tributi solutio, officium quod heris serui præstant. Pensitatio, pensio, qualis à colonis ascriptitijs pendebatur. Plutarc. in Apoph. ἀποφορὰν stipendium militare uocauit. Significat etiã suaueolentiam, odoremq; gratum. Herodia. εὐωδίατε τῆς τῶν θαφνῶν ἀποφορᾶς. Sepius tamen ἀντὶ δυσωδίας. Item pro expiratione, exhalatione & effluctione, & ablatione, & lucro. Vide Budæum in Comment.

Ἀποφορτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. exonoro. act. accusatiuo iungitur.

Ἀποφραγίζω. resigno quæ signata sunt.

Ἀποφραγνύω. obstruo.

Ἀποφράς. άδος. ἡ. dies nefandus, inauspicatus, ater.

Ἀποφράττω. obturo.

Ἀποφυάδες. adnata, id est, adnascentes rami li ramis maioribus. Sic Aristoteles item uocat intestinorum appendices, quę & ἐκφυάδες dicuntur quandoq;.

Ἀποφυάς. ἡ. appendix.

Ἀποφυγή. ῆς. ἡ. euasio.

Ἀποφύλιος. ὁ. ἡ. qui nullam habet tribum, aduena.

Ἀποφυλάδες. ὰι. fibræ.

Ἀποφυλλίζω. folia detraho.

Ἀποφυτεύω. auulsione sero.

Ἀποφώλιος. ου. τὸ. monstrum, abortiuum. & adiectiuè, uanum, indoctum, ἀδόκιμος.

ΑΠΟΧ. ΑΠΟΥ. ΑΠΟΩ.

Ἀποχαλινόω. μ. ώσω. ω. ωκα. frenum exuo.

Ἀποχαλκεύω. fabricor.

Ἀποχειρόβιος. ου. ὴ

Ἀποχειροβίωτος. ὁ. ὁ. opere manuali uiuens.

Ἀποχειροτονεῖσθαι. reprobari, exautorari, plebiscito absolui, uulgò degradari. Iungitur genitiuo cum accusatiuo. Demosth. τὰ πεπραγμένα ἀκούσας ὁ δῆμος ἀπεχειροτόνησε μαδίου. Et abrogari. Demosth. ἐπειδὴ δ' ἀπεχειροτονήθη μὲν ὑφ' ὑμῶν στρατηγός, abdicatus est & abrogatus.

Ἀποχειροτονία. abrogatio.

Ἀποχειτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. duco per conductũ

Ἀποχή. ῆς. ἡ. distantia, abstinentia, receptio, quitantia iurisconsultis. Latini acceptilationem uocant: Chirographus, quo creditor testatur sibi factũ satis à debitore.

Ἀποχράομαι. μ. ήσομαι. abutor, recedo & antiquo, cum genitiuo.

Ἀποχρή. μ. ἀποχρήσει. ἀόρ. ἀπέχρησε, sufficit. Lucianus in Caucaso: οὐχὶ δὲ ἀποχρὴ μόνα τὰ φάλαια ἐπεῖν τῶν ἀδικημάτων.

Ἀποχρήσασθαι ἑαυτῷ. sibi mortem consciscere.

Ἀπόχρησις. ιος. ἡ. abusus.

Ἀποχρήσουσι. sufficient apud Aristoph.

Ἀποχρυσόω. inauro.

Ἀποχρῶν. ὁ. sufficiens, idoneus.

Ἀποχρῶντως. sufficienter, satis.

Ἀπόχρωσος. ὁ. sufficiens.

Ἀποχυλίζω. succum extraho.

Ἀποχωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. secedo, discedo. neutrum.

Ἀποχώρησις. ιος. ἡ. discessus.

Ἀποψαλλίζω τὸν ὄνυχα. desecо, forsifico ungues

Ἀποψάομαι. μ. ήσομαι. abstergo, tergo nates.

Ἀποψεύδομαι. μ. εύσομαι. ω. ευσμαι. fingo.

Ἀπόψημα. τὸ. derasio.

Ἀποψηφίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. libero in iudicio, per decretum expello, reuoro, quando res componi nõ potest, absoluo suffragio, antiquo, ex albo erado, censeo aliquid non faciendum.

Ἀποψηφεῖν. ædere crepitus alui.

Ἀποψήφισις dicitur, quasi è tribu motio & electio. Vide Bud. Comment.

Ἀποψηφισμένοι dici possunt, quos Romani ærarios appellant: qui iam non sunt in albo centuriæ suæ.

Ἀποψύχω. μ. ὔξω. ω. υχα. aresco, morior, cæco. Ἀπέψυξεν βίον, mortuus est, obijt apud Sophoclem. neutrum.

Ἀποψωλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. eo nudato præputio.

Ἀποώνυς. iurabas.

Α Π Π. Α Π Ρ.

Ἀππαλάζω. concionor.

Ἀπράγμονος. ε. ὁ. non curans aliena.

Ἀπραγμόνως. ocioſe, & faciliter aliquid fieri & procedere, nullo cũ negocio.

Ἀπραγμοσύνη. ης. ἡ. ocium, tranquillitas uitæ.

Ἀπράγμων. ονος. ὁ. ocioſus, ſine cura. Significat autem uirum bonum, aut certè placidis moribus: qui negocium exhibere alijs non ſolet, & ſimul qui non libenter ſibi negocia exhibet, quales ſunt ἰδιοπράγμονες. interdũ pro inertibus accipitur, & qui laborem recuſant.

Ἀπραγόπολις. urbs ocij altrix.

Ἀπρακτέω. nihil proficio. Xenoph. ὥσπερ καὶ παρὰ ἀνθρώπους ἀπρακτεῖν, τοὺς παράνομα διομένους.

Ἄπρακτον. irritum.

Ἄπρακτος. ignauus, infecta re deſiſtens. Herodian. ἀπράκτους ἔπεμψεν, re infecta dimiſit, ſcilicet legatos. Inefficax: opponitur τῷ δρασκρίῳ. Ἄπρακτος ἡμέρα, infauſtus dies.

Ἀπρακτότατος. ε. ὁ. ineptiſſimus rebus gerendis.

Ἀπραξία. ας. ἡ. uacuitas à negocijs, inertia, otium, ineptitudo, ut in uerſu prouerbiali: Ἀνάπαυσίς ἐστι τῶν κακῶν ἀπραξία, tranquillitas uitæ. Dicitur etiam cum nec quicquam negocij agere, nec experiri licet & appellare nomina ſua. Quare Plut. pro iuſtitio poſuit.

Ἀπρασία. ας. ἡ. interdum uilitatem ſignificat. Liban. κατέλαβεν ἀπρασίαν τῶν φορτίων ὧν ἐνόμιζε.

Ἄπρατος. eſt integer & innocens, uel teſtis uel iudex, qui conſcientiam addicere pecunia non didicit.

Ἀπρεπής. ίος. ὁ. ἡ. indecens.

Ἄπρηκτον. non factum, inutile.

Ἀπρίατος. ου. ὁ. inemptus, gratuitus.

Ἀπρίξ. tenaciter, apprehenſiue, ſtricte, cum tenetur aliquid firmiter.

Ἀπροαιρέτως. aduerbium, nulla noſtra opera, ſponte.

Ἀπροβουλία. ας. ἡ. temeritas.

Ἀπροβύμος. ὁ. ſupinus, tardus, remiſſus, ὀκνηρός.

Ἀπροθυμότατος. ου. ὁ. minime auidus.

Ἀπροϊδής. ίος. ὁ. ἡ. impræuiſus.

Ἄπροικος. ου. ὁ. ἡ. indotatus.

Ἀπροκρίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. ſeparo, ſegrego.

Ἀπρομήθεια. ας. ἡ. incuria, temeritas.

Ἀπρονόητος. ὁ. improuidus, temerarius, inconſyderatus.

Ἀπρονοήτως. improuidè.

Ἀπροόπτως. de improuiſo.

Ἀπρορώτατοι. οἱ. egeni maximè.

Ἀπρόσβατος. inacceſſus, inacceſſilis.

Ἀπροσβούλευτος. incõſultus, impræmeditatus.

Ἀπροσβουλεύτως. inconſultò, extempore.

Ἀπροσδεής. ίος. ὁ. ἡ. non indigens.

Ἀπροσδιόνυσα. nihil ad rem pertinentia. quære adagium: Nihil ad Bacchum.

Ἀπροσδόκητος. ε. ὁ. ἡ. inexpectatus.

Ἀπροσδοκήτως. præter expectationem, inopinatò, quod Liuius dixit, nec inopinatò.

Ἀπροσοξία. ας. ἡ. negligentia, ſegnities.

Ἀπροσηγορία. ſilentium, taciturnitas. Significat propriè illud ſilentium, quum quis non appellat ac ſalutat amicum. Vnde paræmia illa apud Ariſtotel. πολλὰς φιλίας ἀπροσηγορία διέλυσεν. Vide Chiliades.

Ἀπροσηγόρητος. ε. ὁ. inſalutatus.

Ἀπροσήγορος. ε. ὁ. quem nemo compellare audet ob morum aſperitatem.

Ἀπρόσιτος. ε. ὁ. ἡ. aditu difficilis, inacceſſibilis, inhumanus, cuius initium inueniri nequit.

Ἀπρόσκλητος δίκη, dicitur quum lis cõtra eum intenditur, qui in iudicium uocatus nõ eſt, aut qui non recte uocatus eſt, ut deſerti uadimonij damnetur. Demoſthen. ὁ ἀρεθούσιος ἀπρόσκλητόν μου δίκην δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος.

Ἀπροσκοπέω. non præuideo.

Ἀπρόσκοπος. ε. ὁ. ἡ. inoffenſus, inoffenſibilis, per quem nemo offenditur.

Ἀπρόσκοπον, ſiue Ἀπρόσκοπος. ε. τὸ. omni impedimento, incommodoq; carens.

Ἀπρόσμαχος. ε. ὁ. ἡ. inexpugnabilis.

Ἀπροσπόριτον. τὸ. quod patrifamilias non acquiritur ut profectitium.

Ἀπροσάσιον. ου. τὸ. actio in inquilinos qui μετοίκιον non ſoluerunt, & ſine tutore ius ciuium ſibi uſurpauerũt. Dicitur etiam ἀπροσασίου δίκη.

Ἀπρόσφορος δικασής. incompetens.

Ἀπροσωπολήπτης. ε. ὁ. acceptione perſonarum carens.

Ἀπροσωλήπτως. citra delectum siue personarũ respectum.

Ἀπρόσωπος. ου. impersonalis, nõ honestæ personæ.

Ἀπροτίμαστος. ε. ὁ. ἡ. incõtaminatus, intactus.

Ἀπροτίοπτον. non prouisum, latens.

Ἀπροφάσιστος. ε. ὁ. ἡ. inexcusabilis, citra tergiuersationem, nihil recusans, non quærens prætextum.

Ἀπροφασίστως. minus dissimulanter, ἀνεμδοιάστως interpre. Thucyd.

Ἀπροφύλακτος. ε. ὁ. incustoditus.

Α Π Τ.

Ἄπταιστος. ου. ὁ. à peccato immunis.

Ἄπτερος. ε. ὁ. impennatus, implumis, καλαμίνους ἀπτέρους appellat Herodo. Polymnia.

Ἀπτήν. ῆνος. ὁ. inuolucris.

Ἀπτικόν. τὸ. tactus, facultas tangendi.

Ἀπτικώτατος. ὁ. uim tangendi præcipuè obtinens.

Ἄπτιλος. ου. ὁ. implumis.

Ἀπτοεπής. ἐος. ὁ. ἡ. intrepidus in dicendo, mordax in uerbis: ἀπτόητος, οὐ σκάζων ἢ κακολογῶν, ἢ ἀνόητος.

Ἀπτόητος. ου. ὁ. interritus.

Ἀπτόλεμος. ου. ὁ. ἡ. imbellis.

Ἅπτομαι. tento.

Ἅπτομαι. μ. ἅψομαι. ω. ημμαι. tango, iungo, Attingo, increpo, quod lædo nostri dicunt. Dioscor. ποδὶ ἄγνου: ἅπτεται δὲ καὶ κεφαλῆς κάρον ἐπιφέρων. Item capesso: & Esito, gusto. Plutarchus: ξώων ἀγεύστων πρότερον ἥψαντο. Aliquando tracto & attingo artem aliquã, & illi studeo. Item hæreo, conglutinor.

Ἅπτεσθαι item πολέμου, committere bellum.

Ἅπτεσθαι παιδείας. literarũ studia capessere.

Ἅπτεσθαι τῆς πείρας. experimentũ aggredi.

Ἁπτόμενος. aptus, id est consertus & compositus, προσδεδεμένος. genitiuo iungitur.

Ἁπτός. οῦ. ὁ. tangibilis, tractabilis.

Ἅπτω. μ. ψω. ω. φα. accendo, cẽtrecto. actiuũ, accus. iungitur.

Ἀπτώς. ῶτος. ὁ. nõ cadens, qui non labitur, sed stat intrepdius. Ἀπτῶτι ψυχῇ. erecto animo.

Ἀπτώπως. uulgò sine defectu.

Α Π Υ.

Ἄπυκνοι. οἱ. soni, qui impositionem sonorum trium, qui sunt spissi, nullo genere aut lege iunguntur: Statuarij appellantur, quia diuersas sex tensiones recipere non possunt. Capella lib. ix.

Ἀπύλωτος. ε. ὁ. sine foribus, nullis portis clau

sus, ἀθύρωτος. Aristoph. Ranis: ἴχνη ἀχάλινον, ἀκρατὲς, ἀπύλωτον σόμα. de homine futili & effrenatæ loquacitatis.

Ἀπυνδάκωτος. ου. ὁ. sine fundo seu basi.

Ἄπυρα ὄψα. opsonia incocta, & igni non admota.

Ἀπυρεξία. ας. ἡ. spatiũ quo paroxysmus cessat

Ἀπύρετος. carens febri, liber à febri.

Ἀπύρινα. τὰ. mala punica seu granata, proprie dulcia. Seneca ad Lucill. indicat ea hoc nomine significari, quibus minor granorum duricia est.

Ἄπυρος. frigidus, incoctus, sine igne, ut nouũ uas, igni ineptus, uanus, mortuus.

Ἄπυροι τρίποδες dicuntur Homero qui ornatus gratia domibus dicati erant uel templis, prorsus ignibus immaculati intactiq. Dicunrur etiam ἀναθηματικοί. Alij hos intelligunt, qui necdum ignibus sint admoti. Apud Athenæum sunt ἄπυροι τρίποδες uino dicati, uelut crateres.

Ἀπύρωτον. τὸ. Græci uocant uas frigidarium, Hermol.

Ἀπύρωτος. ου. ὁ. ἡ. restinctus.

Ἀπύρωτος φιάλη, nõ culinæ, sed deorum apta ministerio.

Ἀπυρωτροφή. ῆς. ἡ. crudus cibus.

Ἄπυστος. ου. inauditus.

Ἀπύω. μ. ύσω. ω. υκα. iubeo, clamo, resono, ædo sonum. Herodo. τίνα γλῶσαν πρῶτον ἀπύουσι. neutrum, accus. iungitur.

Α Π Φ. Α Π Ω.

Ἀπφάριον. ου. τὸ. ἡ

Ἀπφία. ας. ἡ. apud comicos hera.

Ἀπφύς. ύος. pater. Gaza ultimã circunflectit.

Ἀπώγωνες. οἱ. imberbes.

Ἀπῳδεία. ας. ἡ. clades illata.

Ἀπῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. discrepo. neutrum.

Ἄπῳδος. ου. ὁ. inconcinnus, absonus: ἄπῳδον, τὸ μὴ ἀρέσκον, τὸ τῆς ᾠδῆς ἀλλότριον, Quod non placet & à cantu abiunctum, est alienumq. Significat item τὸ κακόηχον, mali soni. Quod uerò Politianus immaturum gallorum cantum hoc nomine significari existimat, ridiculum putant doctiores, quũ ea uox de cantibus omnibus absonis communiter dicatur.

Ἀπωθέν. procul, eminus.

Ἀπωθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. καὶ ἀπωθοῦμαι. repello, expello. Item reijcio, repudio, & uoce passiua semper dicitur, quantum ego noui, inquit Budæus. Lucia. ἀπωθοῦμαι τῶν διαπαν,

non

non accipio arbitrium delatum. Item exe cutio. Herodian. in Commodo: οἱ δὲ ἵπποι τοὺς ἐπιβάτας ἀπωθοῦντο. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀπώθω. μ. ώσω. ω. ωκα. repudio, expello. acti. accus. iungitur.

Ἀπώλεια. ας. ἡ. perditio, euersio, internecio.

Ἀπωλόμην. perditus sum.

Ἀπωματικός. iuratiuus.

Ἀπών. οντος. ὁ. absens.

Ἀπώρυγες. propagines.

Ἀπώρωτα ὀσία. fracta ossa.

Ἀπωσός. οῦ. ὁ. expulsus. Sophocles Aiace mastigophoro: τίλος δὲ ἀπωσὸς γῆς ἀποριφθήσομαι.

Ἀπωτάτω. longissimè.

Ἀπωτέρω. procul, longè, porrò, μακράν.

Ἄρ pro ἄρα, sæpe apud Homerum.

Ἆρα paroxytonon, ἀντὶ τοῦ δή. Homer. ἔνθ' ἄρα οἱ νίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί. Et ἀντὶ τοῦ σου. Greg. ἄν ἄρα δύνωνται, si fortè possint. Est etiã παραπληρωματικόν. Xenoph. οἵους ἄρα ἔχομεν ἑταίρους: Quales tandem? Πότερος ἄρα, pro ποτὲ. Significat & utique, nempe, sanè. Lucian. Ἕλληνες ἄρα, ἔφη, ὑμεῖς ὦ ξένοι: ac si diceret, οὐκοῦν Ἕλληνες ὑμεῖς. Conuenit & in collectionibus argumentorum. Synes. μὴ νῦν οὐχ ὑπαίτιος ὢν ἀκούεις κακῶς: ἀτυχεῖς ἄρα, ἀλλ' οὐκ ἀδικεῖς. Dicitur & ἄραγε. Synes. κἂν ἄραγε ἵππου τις θριάμβος, μὴ ἐπίσαιτο: Si quis igitur, uel si quis equum emerit. Idem: οὐκ ἄραγε ἡ γῆ, Ita ne terra quidem, uel, nimirum ne terra quidem. Item, ἄρ' οὖν, igitur, itaque, in principio sententiæ.

Ἆρα. penultima inflexa, dubitatiua coniunctio est, an, num. atque ita ferè additur, οὖν aut γε: ut ἆρ' οὖν, utrum igitur. sic & ἆράγε. ἆρα μή: nunquid? utrum? quod in consequẽtia sermonis ἀλλὰ μὴν dicitur. ἆρά ποτε: utrũ tandem? ἆρ' οὐκ: nõne quod? an non? Demosth. τίνας οὖν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ἆρ' οὐκ ὀλέθρου πρᾶττ' ἢ νίκην;

Ἀρά. ᾶς. ἡ. nocumentum, oratio, imprecatio, execratio, uotum, clades quæ uenit ex imprecatione uel maledictione. Ἔνοχος ἢ ἐνεχόμενος τῇ ἀρᾷ dicitur, qui diris imprecationibus deuotus est, ob idq; detestandus. Ex Budæo.

Ἀραβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. resono, neutrum absolutum.

Ἄραβος. ου. ὁ. strepitus.

Ἀραγμός. οῦ. ὁ. idem. ὁ ψόφος.

Ἀράζω. discerpo.

Ἄραδες. ὦν. membranæ.

Ἀράζειν. latrare.

Ἆραι. proficisci, soluere. ab ἄρω.

Ἀραῖος. ᾶ. ὁ. subditus maledictioni.

Ἀραιός. οῦ. tenuis, rarus, fungosus ut spongia & pumex, mollis, minutus, angustus, gracilis.

Ἀραιοῦμαι. laxesco, rarescо.

Ἀραιῶ. laxo.

Ἀραίωσις. ιος. ἡ. laxatio.

Ἀραιωτικός. οῦ. ὁ. habens uim rarefaciendi.

Ἀράκη. ης. ἡ. cicercula.

Ἄρακον. τὸ. aracum.

Ἀράξις. panis nomen.

Ἀράομαι. μ. άσομαι. imprecor, precor, etiam in bonam partem (ut ἀρᾶσθαι ἀγαθα, apud Herodotum) maledico, noceo, oneror: congruo.

Ἀραρῦια. ας. ἡ. μὴ

Ἀραρώς. ῶτος. ὁ. congruens, appicatus.

Ἄρας. ᾶ. membras, sic Theodorus.

Ἄραθαι. proficisci, soluere, sicut ἆραι. Item referre, reportare, impetrare, auferre gratiã uel gloriam, uel præmium.

Ἀράσσω & ῥάσσω. ἄξω. σ. αχα. dicitur ab Eustathio κυρίως τὸ διὰ σιδήρου τίμνω, παρὰ τὸ ἄρης ῥάσσω. Sic enim Homerus & Herodotus utuntur. Et amputo, abscindo, depello, deturbo, deijcio, pulso, tundo. Synes. de quodam supra modũ superbo & elato ad Anastasium scribens: οὕτως inquit ἀράσσει τῇ κεφαλῇ τὸν οὐρανόν. Et collido, cõflicto. Apud Aristoph. legitur & ἀῤῥάξω per duplex ρ.

Ἀρατήριον. τὸ. laus, ab ἀρά, hoc est, imprecatione dictus. Plutarch. in uita Thesei.

Ἀραχναῖος. ου. ὁ. μὴ

Ἀράχνειος. ου. ὁ. ad araneam pertinens.

Ἀράχνης. ου. ὁ. araneus.

Ἀράχνη. ης. ἡ. καὶ

Ἀράχνιον. ου. τὸ. tela araneæ.

Ἀραχνιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. aranearum telis plenus sum. neutrum absolutum.

Ἀραχνοϋφής. ἐος. ὁ. ἡ. ab aranea textus.

Ἀράω. μ. άσω. compono, apto, congruo. acti. à quo ἄραρα, placui congrui: & aorist. secund. ἄραρον: & ἀράρη, congruerit.

Ἀρβύλη. ης. ἡ. genus soleæ.

Ἀρβυλίδης. apud Theocritum genus calciamenti. deductum uidetur ab ἀρβύλη.

Ἀργαλέος. ου. ὁ. moleſtus, difficilis.

Ἀργάς. ᾶ. ὁ. genus ſerpentis, & qui moribus eſt ferinis & agreſtibus, quo nomine Demoſthenē uocat Aeſchines. Dicitur & hoc nomine prudens, qui præter ætatis rationem: δεινότατον (inquit Suidas) παρ' ἡλικίαν.

Ἀργείης. ὁ. λευκός, Suid.

Ἀργεινός. ὁ. λαμπρός, ſicut ἀργινόεις, Suid.

Ἀργεϕόντης. ου. ὁ. argicida. Epitheton Mercurij, Homer. frequens: uel quòd Argum occiderit, uel (ut uult Pauſanias) quia ὀφιοκοντόνος fuerit, id eſt, ſerpentis necator, quē (inquit) uocant aliqui ἄργην: uel quaſi ἀργὴς ἀπὸ τοῦ ϕονεύειν, purus ab occidendo, pacificus enim deus Mercurius.

Ἀργίλοϕος. ου. ὁ. extremitas pellicei exuuij, res nihili atq; inutilis. Ariſtoph. ueſpis: σὺ δ' ἐκ τῆς ἀρχῆς ἀγαπᾶς τῆς σῆς τοὺς ἀργιλόϕους περιτρώγων.

Ἄργιμα. ατος. τὸ. ἡ

Ἄργεμος. ου. ὁ. albor in oculo.

Ἀργεννός. οῦ. ὁ. albus, ſplendidus, bene nutritus.

Ἀργίκης. ου. ὁ. albus, procelloſus. Item nomen uenti occidui, flans aduerſus Aquilonem: Caurus Latinis dicit. Gell. lib. ij. cap. xxij.

Ἀργετός. οῦ. ὁ. candidus, tardus, uelox, ſtrenuus.

Ἀργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἡ ἐργοῦμαι. ocior, per negligentiam & neglectim tranſmittor, prætermittorq; ac ceſſo. Xenoph. οὐδὲν γὰρ αὐτὸς ἀργεῖται τῶν πραττεσθαι δεομένων. neutrum abſolutum.

Ἄργη. ης. ἡ. captura, uenatio.

Ἀργής. ῆος. ὁ. ἡ. ocioſus, feriatus.

Ἀργής. ῆτος. ὁ. candidus, albus, purus: κεραυνός, λαμπρός, ταχύς, Heſych. ἡ ἀργῆσκος, ὄνομα κύριον, Suid.

Ἀργία. ας. ἡ. ocium, ſegnities.

Ἀργιλώδης. ὁ. argilloſus.

Ἀργινόεις. όεντος. ὁ. λευκός, albus. Suid.

Ἀργινομία. ας. ἡ. legum cōtrarietas, ἀντινομία.

Ἀργιόδους. οντος. ὁ. albus dentes. Epithetō ſuū apud Homerum.

Ἄργιος. ὁ. λευκός, ταχύς, Heſych.

Ἀργίπους. οδος. ὁ. argentipes, celer.

Ἄργματα. τὰ. primitiæ.

Ἀργολογία. ας. ἡ. otioſiloquium.

Ἀργομόνη. ης. ἡ. Romani liburnicam uocarūt, uel concordialem, herba eſt ſimilis agreſti papaueri.

Ἀργοποιός. ου. ὁ. iners.

Ἄργος. onus.

Ἄργος. ους. τὸ. Argos ciuitas Peloponneſi, & ipſa Peloponneſus.

Ἄργος. ου. ὁ. Argus, uiri nomen.

Ἀργός. οῦ. ὁ. albus, ocioſus, uelox, uacuus, tardus, illaboratus, ſtrenuus, fruſtratus, inutilis, ſegnis, iners. Ἀργὰ χρήματα dicuntur & δάνεια ἀργά, quę compendium nullum uſurarum adferunt, hoc eſt ἄεργα καὶ μὴ ἐργαζόμενα. Ἀργὸς γῆ, inculta terra. Ἀργὸν ἄργυρον, argentum infectum. Ἀργὸν ἔτος apud Hebræos dicebatur annus ſeptimus, quo ceſſabant, quaſi feriatus. Ἀργὸς λόγος, ignaua ratio à Cicerone dicitur: Nec nos impediet, inquit, illa ignaua ratio. Sermo iners dici poteſt. Ex Bud. Comment.

Ἄργουσα. ης. ἡ. Arguſa ciuitas Euboeæ.

Α Ρ Γ Υ.

Ἀργυράγχνη. ης. ἡ. argentangina.

Ἀργυραμοιβία. ας. ἡ. argenteum uas.

Ἀργυραμοιβικῶς. more campſoris.

Ἀργυραμοιβός. οῦ. ὁ. argentarius, nummularius: uulgò campſor dicitur. Dicitur etiam τραπεζίτης & κολλυβιστής.

Ἀργυρεῖον. ου. τὸ. officina argentaria, argenti fodina, Strabo.

Ἀργυρεῖος. ου. ὁ. καὶ

Ἀργύρεος. argenteus.

Ἀργυρίδιον. ου. τὸ. pecuniola.

Ἀργυρίζομαι. capturas facio. Dinarch. πάντοθεν ἀργυριζόμενοι undiq; nundinandi materiam, lucrandiq; inuenientes.

Ἀργυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. flagito, uel aufero argentum, διασείω concutio.

Ἀργυρικόν. τὸ. deargentatum.

Ἀργύριον. ου. τὸ. argentum, pecunia.

Ἀργυρισμός. οῦ. ὁ. exactio pecuniæ, capturarū conſectatio.

Ἀργυρῖται. οἱ. quibus abunde eſt pecunia.

Ἀργυρῖτις. terra ex qua foditur argentū, ſpuma argenti.

Ἀργυρονώμων. ονος. ὁ. argentarius. Sic uocabantur minutili nummularij: campſores uulgo dicti, quaſi pecuniæ ſpectatores.

Ἀργυροδίνης. ου. ὁ. habens uortices argenteos.

Ἀργυροειδής. ους. ὁ. ἡ. argenteus.

Ἀργυρόκλος. ου. ὁ. habens clauos argenteos. Epitheton enſis apud Homerum.

Ἀργυροθήκη. ης. ἡ. loculus in quo ſeruatur pecunia.

Ἀργυρολόγια. argenti, id est, pecuniarum exactio.

Ἀργυρόκοπος. ου. argentarius, mensarius, monetarius: à κόπτω, id est pulso, tundo. Sculptor argenti.

Ἀργυροκοποσκόρ. ὄρος. ὁ. idem.

Ἀργυρολογεῖν. colligere seu quærere pecuniã. ἀσπράττειν.

Ἀργυρολόγος. ου. ὁ. quæstor, quærens argentum. Latini coactores uocant. Dicuntur item ἀποδέκται & ἀποδοτῆρες & ταμίαι.

Ἀργυρομιγής. ους. ὁ. ἡ. argento mistus.

Ἀργυρόμοιβος. υ. ὁ. nummularius, campsor.

Ἀργυρόπεζα. ης. ἡ. habens pedes argento similes. Epitheton Thetidis apud Homerũ.

Ἀργυροπεῖον. ου. τὸ. argentofficina, locus ubi argentum & numismata cuduntnr, Antiphonti.

Ἀργυροπράται, uel ἀργυροπράκται. argentarij, qui auctionibus interueniebãt, & pecunias ibi à licitantibus stipulantes auctionãtibus repræsentabant. Sic dicti fortasse ab exigendis uenditarum rerum precijs. Horum ferè instar sunt hodie, qui uinarij uenditores pecuarijq; dicuntur & cetarij piscarijq;: operam negotiantibus præbentes identidẽ commeantibus: ne in foro diu sedere cogantur: & à singulis emptoribus precia expectare. Copiosius Budæus in primis annotationibus in Pandect.

Ἀργυροπρακτικὰ ἐργαστήρια. argentariæ officinæ.

Ἄργυρος. ου. ὁ. argentum.

Ἀργυροῦς. ᾶ. argenteus.

Ἀργυροχάλινος. ὁ. argenteis exornatus frenis.

Ἀργυρώματα. τὰ. uasa argentea.

Ἀργυρώνητος. υ. ὁ. emptus pecunia, emptitius, mancipium.

Ἀργύφεος. υ. ὁ. splendidus, albus.

Ἄργυφος. ου. καὶ

Ἀργυφύς. ύος. ὁ. albus.

Ἀργώ. οῦς. ἡ. genus ligni, unde nauis argo, genus nauis, unde dicti sunt argonautæ.

Ἀργῶθεν. ex Argis.

Ἄργως. temerè, frustra, ociosè.

A P Δ.

Ἀρδάνιον. ου. τὸ. canalis ex quo pecudes potant: & uas quod pro foribus mortui ponebatur, ex quo intrantes & exeũtes se aspergerent. Ab ἄρδω.

Ἀρδεία. ας. ἡ. irrigatio.

Ἄρδευσις. ἡ. idem.

Ἀρδεύω. μ. εύσω. π. εύκα. irrigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἄρδην. simul, prorsus, funditus: ut ἄρδην κὴ ἐκ θεμελίων ἀπολλύεσθαι. apud Herodian. prorsus ac funditus interire. Item μετεώρως sublimè ἀπὸ τοῦ ἄειρω, teste Theodoro.

Ἄρδις. cuspis teli, & ἄρδας numero multitudinis pharetræ.

Ἀρδμός. ὁ. potus, irrigatio.

Ἄρδω. irrigo.

A P E.

Ἀρέθουσα. fons Itacæ, aut Siciliæ.

Ἀρέθω. irrigo.

Ἀρεά. ᾶς. ἡ. execratio, contumelia, minæ.

Ἀρειμάνιος. Martis studio flagrans.

Ἄρειον. είονος. τὸ. melius.

Ἀρειοπαγῖται. iudices quidam erant Athenis summa integritate, qui de capitalibus rebus iudicabant, quales Romæ erant Centumuiri: hos Solõ instituit. Et locus in quo ipsi iudicabant.

Ἀρειοπάγος dicebatur, id est, Martis uicus, à templo Martis sic cognominatus. Copiosè Budæus in primis annotat. & Erasmus in Chiliadibus.

Ἀρειοπεδίον. martius campus.

Ἄρειος. υ. ὁ. Martius, ab ἄρης.

Ἀρείων. ονος. ὁ. melior, præstans bello: Ab ἄρης Homerè.

Ἀρίσθαι. λαβεῖν, adipisci, accipere. Homero.

Ἀρίσκεια. ας. ἡ. placitum. Aristot. ἡ δὲ ἀρίσκεια ἐστὶ δι', ὡς ὅρῳ περιλαβεῖν, ἔντευξις οὐκ ὄσῃ τῷ βελτίσῳ, ἡδονῆς παρασκευαστική. Comitas assentatrix Latinè dici potest. Diodorus de funere Hephestionis: τῶν γὰρ ἄλλων ἕκαστος σοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως ἀρεσκείας, id est, Hoc maximè spectans, quomodo regis gratiã ea ratione iniret.

Ἀρίσκευμα. blanda appellatio & adulatoria.

Ἀρισκεύω. mansuetè tracto, comiter appello, comiter cum aliquo ago & blandior.

Ἀρίσκομαι. μ. ἀρίσομαι. concilior, oblecto, delector, placeo. Sic etiam apud Latinos Salustius dixit: Sua cuiq; satis placebant, pro suo quisq; imperio contentus erat. Ἀρίσκομαί σοι ἐγὼ, tu mihi te probas, tu mihi places (Est quoq; impersonale, ἀρίσκει. παρατ. ἤρισκε, acquiesco, & mihi satisfit, & placet cõditio) In hac significantia datiuo iungitur, ut δεῖ γὰρ ἀρίσκεσθαι κὴ ἀγαπᾶν τοῖς παροῦσιν. Aristot. μηδ' ἀρεσκόμενοι τοῖς αὐτοῖς, Cũ ijs eadem nõ placeant & probentur. Accu

satiuo

satiuo autem iunctum significat placo. Xenoph. νόμος δ' ὅδε πανταχοῦ κατὰ δύναμιν ἱεροῖς θεοὺς ἀρέσκεσθαι.

Ἄρεσκορ. uirga, quam ferebant ij qui in Comœdijs lenonum partes agebant, in Scenam progressuri, amiculo florido induti.

Ἀρεσκόντως. sufficienter.

Ἄρεσκος. ε. ὁ. placidus, blandus, gratiæ aucupator & captator: qui apud omnes gratiosus esse cupit, ab omnibusq; gratiam inire: curialis uulgo dicitur. Aristot. iiij. Ethicor. Ἐν ταῖς ὁμιλίαις μὴ τῷ συζῆν, οἱ μὲν ἄρεσκοι δοκοῦσιν εἶναι, quasi obsecūdatores, ac sese omnibus dantes. In nono autem huiusmodi homines amicos ciuileis uocat, non priuatos.

Ἀρέσκω. μ. ἤσω. π. κα. placeo, rem gratam facio, placo, probo me tibi, tibi satisfacio. Synes. ἀλλ' ἐπὶ τούτοις ἡμᾶς οὐκ ἀρέσκομεν: His nos non approbamus, non satisfacimus. Ex Budæo. Neutrum, datiuo iungitur.

Ἀρεσορ. placitum: Inde deductum uidetur, ut curiæ sententiæ Arresta uulgò uocētur duplici r, cum unico potius scribendum sit. Annotauit Budęus. οὐκ ἀρεσόν ἐσι, non est eiusmodi ut placere debeat.

Ἀρεσός. οῦ. ὁ. placitus, gratus, æquus.

Ἀρετάω. feliciter procedo.

Ἀρετή. ῆς. ἡ. uirtus. Accipit ἀντὶ τῆς δυνάμεως, pro potestate, potentia, facultate, robore, & uiribus. Lucian. in Pseudo. καὶ ὑπισχνεῖτό τι θαυμαστὸν μὲ ῥᾳδίως ἀποφανεῖν μὴ δείξειν τὴν γλύπτωνος ἀρετήν. Sic & uirtus apud Latinos anceps est.

Ἀρετός. οῦ. ὁ. placidus.

Ἀρεύσως. absq; corruptione.

Α Ρ Η.

Ἀρή. ῆς. ἡ. ἀρά. Odyss. β'.

Ἀρήγω. μ. ξω. π. χα. adiuuo in bello propriè accipitur generaliter. Ab ἄρης deductum. actiuum, accus. iungitur

Ἀρήγωρ. ονος ὁ. ἡ. adiutor.

Ἀρήθοος. ου. ὁ. currens ad bellum.

Ἀρήϊος. ου. ὁ. bellicosus, Martius.

Ἀρήϊφατος. ε. ὁ. in bello necatus.

Ἀρήϊφιλος. ου. ὁ. bellicosus.

Ἄρηξις. ιος. ἡ. auxilium.

Ἄρηρε. congruit, aptè cohæsit. μίσ. π. à uerbo ἄρω.

Ἄρης. ηος. uel εος. ὁ. Mars.

Ἀρητήρ. ῆρος. ὁ. sacerdos.

Α Ρ Θ.

Ἀρθείς. alleuatus.

Ἀρθμέω. μ. ήσω. π. κα. amo, concordo.

Ἀρθμία. ας. ἡ. amicitia, tranquillitas, cōcordia.

Ἄρθμιος. ε. ὁ. amicus, amabilis, adiunctus nobis consensu. Herodot. ἀθηναίων μὴ ἐόντων ἄμμιν, ἀρθμίων, τῷδε βαρβάρῳ συμμάχων.

Ἀρθμός. οῦ. ὁ. concordia, amicitia, fœdus.

Ἀρθρικός. articulorum morbo laborans, qui uexatur morbo articulari.

Ἀρθρίτις. ιδος. morbus articularis. Aliquando νόσος additur. Herodianus libro tertio: πρεσβύτης τε ἤδη ὢν, καὶ ὑπὸ τῆς ἀρθρίτιδος νόσου κάμνων.

Ἄρθρον. ου. τὸ. articulus, iunctura. Herodot. ὁ γὰρ οἱ ἀστράγαλος ἐξεχώρησε ἐκ τῶν ἄρθρων.

Ἀρθρῶ. concinno, coniungo.

Ἀρθρώδεις. οἱ. articulosi.

Α Ρ Ι.

Ἀρι. nil nisi in compositione significat. Est autem particula augens dictiones, ut ἀριπικρός, ualde amarus.

Ἀριγνωτος. ου. ὁ. ualde notus.

Ἀριδακρυ. τὸ. quod est propensum ad lachrymas.

Ἀριδάκρυς. υος. ὁ. καὶ

Ἀριδάκρυτος. ε. ὁ. multum lachrymabilis.

Ἀριδείκετος. ε. ὁ. clarus, inclytus.

Ἀρίδηλος. ε. ὁ. multum manifestus.

Ἀρίζηλος. ε. ὁ. conspicuus, illustris.

Ἀριθμέω. μ. ήσω. π. κα. numero. Ἀριθμοῦμαι in uoce passiua idē significat. Interdum pro censeo, duco, & expensum muneribus & beneficijs fero. Demosth. τοῦτο ἐν εὐεργεσίας ἀριθμήσεα μέρει. Cicero hoc imitatus ad Curionē scribēs: Et in mercedis potius quàm in beneficij loco numerare uideatur. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἀριθμητική. ῆς. ἡ. arithmetica, ars numerandi.

Ἀριθμητός. οῦ. numerabilis.

Ἀριθμός. οῦ. ὁ. numerus: ἀριθμοὶ dicuntur numeri, id est, plenitudo & omnium rerū complexio. Ἀριθμὸν ἀντὶ τοῦ νοῦ παραλαμβάνει Πυθαγόρας. Plutarch.

Ἄριμον. ου. τὸ. mons Ciliciæ.

Ἄρινες. οἱ. non sagaces.

Ἀριπρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. præclarus.

Ἄρις. ιος. ὁ. naso carens.

Ἀρίς. ίδος. ὁ. instrumentum fabrile.

Ἄρισα. optima: & optimè, cōmodissimè, aduerbialiter.

Ἀρισαρχεῖον, templum est Elis Dianæ sacrū.

Ἀρισάω. μ. ἀρισήσω. π. κα. prandeo.

Ἀρισεία. ας. ἡ. strenuitas.

Ἀριστεῖον. ου. τὸ. præmium pro re pulchrè gesta, præmiũ quod dari solet, qui se optimè gesserãt in bello. Dicitur eadẽ forma, qua καλλιστεῖον.

Ἀριστερά. ᾶς. ἡ. sinistra.

Ἀριστερά. τὰ. ueteres uocabant τὰ μωρά, quẽ admodum contrà δεξιὰ τὰ συνετά, ut anotat Sophoclis interpres.

Ἀριστερός. οῦ. siniſter.

Ἀριστεύς. έως. ὁ. uictor, optimus in pugna, primas obtinens in re bellica, optimè se in bello gerens ac ſtrenuiſſime: nam uim habet ſuperlatiui.

Ἀριστευτικός. οῦ. ὁ. ſtrenuus.

Ἀριστεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. optime me gero in re quapiam, præſertim in bello aut certamine. Lucian. in Lapith. ἐν τοσούτῳ δὲ ὁ Ἀλκιδάμας ἠρίστευε, τῷ ξυνοθέμιδι συμμαχῶν, id eſt, ſtrenuum uirũ ſe præſtitit. Sic καλλιστεύω. Abſolutum, genitiuo iungitur.

Ἀριστίζω. μ. ίσω. ω. ικα. præbeo prandium.

Ἀρίστιν δικῶν. electim de optimis. Ἀριστίνδην δικάζοντες, optimates iudicantes.

Ἀριστόβουλος. ου. ὁ. optima conſulens.

Ἀριστόδειπνον. ου. τὸ. prandium cœnæ coniunctum.

Ἄριστοι. οἱ. optimates, primates.

Ἀριστοκράτεια. ας. ἡ. optimatium principatus, optimatium ſtatus & gubernatio, quando optimates rempub. tractant, cui opponitur δημοκράτεια.

Ἀριστοκρατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. optime impero.

Ἀριστοκρατικός. οῦ. ὁ. ſtudioſus eius ſtatus in genere Reipub. qui dicitur principatus optimatium, optimatium ſtatum fouens, ſenatorius.

Ἀριστοκρατῶμαι. in optimatiũ ſtatu & regimine uiuo.

Ἀριστολοχία. ας. ἡ. ariſtolochia, herbæ genus. Plinius lib. xxv. cap. vij. Inter nobiliſſimas ariſtolochiæ nomẽ dediſſe grauidæ uidentur, quoniã eſſet ἀρίστη λεχοῦσαις: noſtri malum terræ uocant. &c.

Ἄριστον. ου. τὸ. prandium. Sic nuncupatũ arbitrantur Grammatici de temporis incertitudine: quaſi ἀόριστον, quod indefinitum ſignificat, uel quòd in bellum pergentibus, id eſt, πρὸς τὸν ἄρεα concinnari ſolet. Athenæus & Plutarchus nihil differre putant τῷ ἀκρατίσματι, niſi quòd illud à meracius potandi conſuetudine nomen inflectere coniectent, quòd panis bucella mero tingeretur: hoc autem, διὰ τὴν ἑωθινὴν ὥραν, id eſt, à matutina hora. Vnde Eumænum ſcribit Homerus ἄριστον paraſſe ἅμ' ἠοῖ φαινομένῃ, id eſt, quo tempore aurora exoriebatur. Eſt etiam ἄριστον ſuperlatiui gradus generis neutrius ab ἀγαθός, ſignificatq; optimum, commodiſſimum, præſtantiſſimum, bellicoſiſſimum.

Ἀριστοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. prandium paro. Significat tam cœnam mihi apparo, epulor in cœna, cœno, quàm cœnam alicui apud me condico. neutrum abſolutum.

Ἀριστοποιούμενοι. οἱ. pranſi.

Ἄριστος. η. ον. optimus, commodiſſimus.

Ἀριστοτέχνης. ου. ὁ. bonus artifex.

Ἀριστοφόρον. uas in quo prandium fertur, diſcus.

Ἀριστῶν. prandens. ab ἀρίστάω.

Ἀρίστων. Ariſto, proprium nomen.

Ἀριφράδης. proprium citharœdi nomen.

Ἀριφραδής. έος. ὁ. ἡ. ualde manifeſtus.

Α Ρ Κ.

Ἀρκεῖον. perſonatia aut pernatam lapam uocant Romani.

Ἄρκειος. ου. ὁ. urcinus.

Ἀρκέομαι. μ. έσομαι. cõtentus ſum. deponens abſolutum, datiuo iungitur.

Ἀρκεύθις. ίδος. ἡ. bacca iuniperi, quæ maturitate ingreſcit. Dioſcor. etiam ipſam arborem ἀρκευτίδα uocat.

Ἄρκευθος. ου. ἡ. iuniperus.

Ἀρκετός. ου, ὁ. ſufficiens.

Ἀρκέω. μ. έσω. ω. εκα. ſufficio, par ſum, adiuuo, opitulor, opem fero, dono, præſto, ſubminiſtro, ſuppedito: eripio cum accuſatiuo, Iliad. ζ'. ἀλλά σοί οὔτις τῶνδε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Ἄρκιος. ου. ὁ. ſufficiens.

Ἀρκοῦμαι. τὸ. σέρνω, ἀγαπῶ, contentus acquieſco. datiuo iungitur.

Ἀρκούντως. ſufficienter apud Thucyd.

Ἀρκτεῖον apud Athenienſes dicebantur uirgines quæ ante nuptias Dianæ initiarentur, & ſacra quædã peragerent. Voce hinc ducta quòd ob urſam interfactam Dianæ ſacram, nõ prius ceſſaturam peſtem reſpõdit oraculum, quàm deæ uirgines dicarentur antequàm uiro congrederentur. Vnde & puellæ ipſæ ἄρκτοι, id eſt, urſæ appellabantur, ut perſpicuè docent Euripides & Ariſtophanes. Vide Pollucem libro quinto ὀνομαστικῶν.

Ἀρκτικὴ. ῆς. ἡ. pellis ursina.

Ἀρκτικός. οῦ. ὁ. septentrionalis, inceptiuus, inchoatiuus.

Ἄρκτος. ου. ὁ. ἡ. ursus, ursa, septentrio, ursa piscis.

Ἀρκτοῦρος. καὶ

Ἀρκτοφύλαξ. ἄκος. ὁ. arctophylax custos ursę, stella quæ & Bootes appellatur.

Ἀρκτύλοι. οἱ. catuli ursorum.

Ἀρκτῷος. ου. ὁ. septentrionalis.

Ἄρκυες. οἱ. retia quibus uenatores saltus circundabant, plagæ uaris erectæ, cassęs.

Ἀρκυοστασία. ας. ἡ. καὶ

Ἀρκυστάσιον. ου. τὸ. statio retis, locus ubi rete tenditur, indago & series plagarum, quibus saltus stabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. Dicuntur etiam σοῖχοι. Vide Comment. Budæi.

Ἀρκυωρός. ὁ. custos retis.

A P M.

Ἅρμα. ατος. τὸ. currus, infrequens Bœotiæ uicus.

Ἁρμαλία. ᾶς. ἡ. cibus, & uelum nauis, currus qui exercitui cibum uehit.

Ἁρμάμαξα. ης. ἡ. currus.

Ἁρματηλασία. ας. ἡ. agitatio currus.

Ἁρματηλάτης. ου. ὁ. auriga.

Ἁρματηλατεῖν. curru uehere.

Ἁρμάτιος νόμος. lex musicæ composita ab Olympo discipulo Marsiæ Plut. in Mus.

Ἁρματῖται. ὁ. bigales, bigarij.

Ἁρματοδρομία. ας. ἡ. curulis cursus.

Ἁρματοπηγός. οῦ. ὁ. ἡ

Ἁρματοποιός. ὁ. carpentarius.

Ἁρματοτροφοῦντες. ordo apud Athenienses maximæ authoritatis, dictus ab alendis equis curulibus.

Ἁρματοτροχία. ας. ἡ. orbita.

Ἁρματροφῆσαι. equos iugaleis nutrire.

Ἀρμενισί. Armenicè.

Ἅρμενον. ου. τὸ. uelum, carbasus.

Ἅρμενος. ου. ὁ. congruus.

Ἁρμή. ης. ἡ. compago.

Ἁρμηλάτης. ου. ὁ. auriga.

Ἁρμογὴ. ῆς. ἡ. cõiunctio, conglutinatio & coagmentatio commissurarum: & transitum colorũ in pictura etiam ἁρμογὴν uocant.

Ἁρμόδιος. ου. ὁ. congruus, familiaris, cognatus, οἰκεῖος, φίλος, συγγενής.

Ἁρμόδιος δικαστής. competens.

Ἁρμοδίου μέλος. cantio quę erat apud ueteres à discumbentibus concini consueta, cuius erat initium φίλτατε Ἁρμόδιε οὕτι που τέθνηκας. Dicebatur uerò in Harmodiũ & Aristogitona tyrannicidas, unde illud apud Comicum: ἐδόκει παρ' ἐμοὶ τὸν Ἁρμόδιον ἄσεται, id est, Apud me nunquã Harmodium canet: pro eo quod est, mecum cõuiuia nunquàm agitabit.

Ἁρμόζομαι. interdum idem quod suum actiuum significat. Item componor. Plato uocat ἡρμοσμένην ψύχην, animum compositum, & sibi consentientem, uacuum uanis cupiditatibus. Accipitur ἀντὶ τῷ συνοικίζω, id est connubio iungo, do nuptui. Dicitur etiam ἁρμόττομαι.

Ἁρμόζω. μ. όσω. ω. οκα. congruo, adapto, quadro, conglutino, constituo, tempero. Vide Comment. Budæi. actiuum.

Ἁρμοῖ. nuper, citò.

Ἁρμονία. ας. ἡ. compositio, pactum, concordia, harmonia.

Ἁρμονικοί. οἱ. uocantur illi qui musicæ studiosi sunt. Item qui auribus plus contribuunt authoritatis, quàm rationi: cuiusmodi fuisse traduntur Aristoxeni cõsectatores. His opponuntur κανονικοὶ.

Ἁρμονικός. ου. ὁ. musicus.

Ἁρμόνιον. τὸ. quod aptè cohæret.

Ἁρμός. οῦ. articulus, compago, commissura Vocant item ἁρμὸν spacium interlocatum dentibus.

Ἁρμοστής. ὁ. magistratus apud Lacedæmonios, qui efficiendis arcibus & reficiendis ciuitatibus præerat. Budæus sic: Ἁρμοστὰς appellant Lacedæmonij τοὺς καθισαμένους ὑπ' αὐτῶν ἄρχοντας τῶν ὑποκειμένων αὐτοῖς πόλεων: sic dictos παρὰ τὸ ἁρμόζειν τοὺς ἀρχομένους ζῆν κατὰ τοὺς νόμους. ὅθεν καὶ ἁρμοστραγικὸν ἐκάλουν πάλαι ἀθυναῖοι τοὺς εἰς τὸ εὖ ζῆν διατάττοντας. Quare magnus Dionysius in libro de eccle. hierarch. episcopos ἁρμοστὰς appellauit: ad quod munus nõ sine summa religione, καὶ μετὰ τῆς μεγίστης εὐλαβείας accedendũ docet.

Ἁρμόσυνοι. οἱ. dicebantur qui apud Lacedæmonios præerant mulieribus ut honestius incederent.

Ἁρμόττω, ἁρμόζω.

Ἁρμόττων. ὁ. decens.

A P N.

Ἀρναιής. ἴδος. ἡ. pellis agni.

Ἀρνεῖον. ου. τὸ. macellum.

Ἄρνειος. agninus.

Ἀρνεύς.

Ἀρνεός. agnus prouectioris ætatis.
Ἀρνέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. nego. accusatiuo iungitur.
Ἄρνες. οἱ. agni nuper nati.
Ἀρνευτήρ. ῆρος. ὁ. urinator.
Ἄρνη. ης. ἡ. urbs Bœotiæ.
Ἄρνησις. ιος. ἡ. negatio.
Ἀρνητικός. οῦ. ὁ. negatiuus.
Ἀρνίον. ου. τὸ. agnus.
Ἀρνόγλωσσον. ϛ. τὸ. plantago, agnina lingua.
Ἀρνός. in genitiuo τῦ ἀρνός, anomalũ, agnus.
Ἄρνυμαι. suscipio, capio, recipio, libero, commuto, uendico, redimo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἀρνῳδοί. οἱ. ἐαψῳδοί, qui carmina apud antiquos recitabant. nam agnus recitantibus ἐπ' ἄθλον erat.

Α Ρ Ο.

Ἄρομα. τὸ. aratio.
Ἄρον. τό. aliqui dracunculam herbã uocant.
Ἄροσις. ιος. ἡ. aratio.
Ἀροτήρ. ῆρος. ἡ. arator.
Ἄροτον. ου. ὁ. arabilis, aratio.
Ἄροτον βαρύτονον. seges & terra subacta.
Ἀροτὸς ὀξύτονον. sementis, hoc est tempus & ipsa actio serendi. Hæc tamen confunduntur interdum.
Ἀροτρᾶ apud Syracusanos erant qui ob unũ inopiæ nomen seruiebant, quum alioqui liberi essent. Vide Pollucem.
Ἀροτριάζω. μ. άσω. ω. ακα. κὴ
Ἀροτριάω. μ. άσω. ω. ακα. aro. accus. iungitur.
Ἄροτρον. ου. τὸ. aratrum.
Ἄρουρα. ας. ἡ. aruum, mensura terræ centum cubitos continens Orus Apollo.
Ἀρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. aro. neutrum, accusatiuo iungitur.

Α Ρ Π.

Ἁρπαγῆον. locus dicitur iuxta Cyricum, unde raptum memorant Ganymedem.
Ἅρπαγη. ης. ἡ. harpago, instrumentum aduncum quo uasa è puteis extrahuntur. Pollux inter coquinaria instrumenta recenset, alioqꝫ nomine ῥιπάγρα & λύκος appellari dicit.
Ἅρπαγή. ῆς. ἡ. κὴ
Ἁρπαγμός. οῦ. ὁ. rapina, repentina & uiolenta rapina, ἀιφνίδιος κὴ μιζ̃ βίας ἀφαίρεσις.
Ἁρπάζω. μ. άσω. uel ξω. ω. ακα. rapio, pro citò intelligo & percipio apud Sophoclem. accusatiuo iungitur.
Ἁρπακτικός. οῦ. ὁ. ἡ. rapax.
Ἁρπάλεος. ου. ὁ. idem.
Ἁρπαλέως. promptè.
Ἁρπαλίζομαι. libens suscipio.
Ἅρπαξ. γος. ὁ. rapax: nomen etiam legionis apud Rom. Plut.
Ἅρπασος. ϛ. ὁ. Cariæ fluuius. ab impetu prærapido sic nuncupatus: Daphnus prius appellabatur. à quo &
Ἅρπασα ciuitas nuncupata est, teste Steph.
Ἁρπασόν. οῦ. harpastum, genus pilæ grandioris: dictum quòd quisque arripere nitatur. unde Martialis:
Siue harpasta manu pulueruleuta rapit.
Ἁρπεδόνη. ης. ἡ. laquæus.
Ἁρπεδονίζω. prædari, illaqueari.
Ἅρπη. ης. ἡ. falx, harpa auis similis aquilæ. Homer. ἡ δ' ἅρπη ἐκυῖα τανυπτέρυγι. Significat item apud medicos humorem quendã ex flaua bili, totum corpus latè corripientem, ut nomen indicat.
Ἅρπη. ης. ἡ. arpa.
Ἁρπίδες. crepidæ.
Ἅρπις. genus soleæ.
Ἅρπυια. ας. ἡ. cum acuto in antepenultima, Harpya. Est etiam ciuitas in Illyria.
Ἅρπυς. υος. ἡ. Aeolica lingua amor: à rapacitate nomen sortitus. Vtitur Parthenius in Cynagora: Ἀμφοτέροις ἐπιβὰς ἅρπυς ἐλπίσατο.

Α Ῥ Ῥ.

Ἀῤῥάβδωτα. τά. quę non sunt pectinatim diuisa (inter ostrea sunt) ac minime uirgata, quibus opponuntur ῥάβδωτα, quę pectinatim diuisa interpretatur Gaza apud Aristotelem.
Ἀῤῥαβών. ῶνος. ὁ. pars solutionis, quæ fidem facit totius summæ persoluendæ, pignus arrha, arrhabo: quo apud Latinos Plautus & Terentius utuntur tanquàm uoce latina. Inde uerbum
Ἀῤῥαβωνίζω. arrabone cõfirmare contractũ.
Ἀῤῥαγής. ές. ὁ. ἡ. infractus.
Ἀῤῥαδιούργητος. ϛ. ὁ. intemeratus.
Ἀῤῥαθής. ές. ὁ. ἡ. stultus.
Ἄῤῥαβος. inuiolatus, inuictus, robustus.
Ἄῤῥαφος. ϛ. ὁ. inconsutilis. A ῥάπτω.
Ἀῤῥέκτος. ου. imperfectus.
Ἄῤῥην. ενος. τὸ. masculum homo.
Ἀῤῥενικός. οῦ. ὁ. masculinus.
Ἀῤῥενογονία. ας. ἡ. agnatio.
Ἀῤῥενόομαι. μ. ωσομαι. ω. ωμαι. ex fœmina masculo.

Ἀῤῥενωπία. facies uirilis, uirile robur.

Ἀῤῥενωπός. οῦ. ὁ. faciem uirilem habens, terribilis, seuerus.

Ἀῤῥενωπὸς γυνή. ἡ. uirago.

Ἄῤῥεπος. stabilis, permanens, nusquam uergens.

Ἀῤῥηκτος. ὁ. infractus, infrangibilis, impenetrabilis, durus sicut cornu, solidus, inexpugnabilis.

Ἀῤῥημίνος. ου. læsus.

Ἄῤῥην. ενος. ὁ. mas.

Ἀῤῥησία. ας. ἡ. silentium, taciturnitas.

Ἄῤῥητον. τὸ. οὐδὲ ὀνόμασαι καλὸν, nefandum, nefarium.

Ἀῤῥητοποιός. οῦ. ὁ. nefandus, obscœnus.

Ἄῤῥητος. ου. ὁ. arcanus, non dictus, non dicendus.

Ἀῤῥητός. οῦ. ὁ. odiosus.

Ἀῤῥήτως. arcanè, ineffabiliter.

Ἄῤῥηγος. ου. ὁ. non fringens.

Ἄῤῥιζα. ἀνεσία, quæ sunt absque radice & fundamento.

Ἀῤῥίζωτοι. οἱ. nulla radice innixi siue inniten-tes.

Ἄῤῥιχος. υ. ἡ. cophinus, uas uimineum.

Ἄῤῥυθμος. ου. ὁ. incompositus, informis, inconcinnus.

Ἀῤῥύπαντος. υ. ὁ. ἡ. impollutus.

Ἀῤῥυτίδωτος. ὁ. carens rugis.

Ἀῤῥωδία. ας. ἡ. timor.

Ἀῤῥωδῶ apud Herodot. pro ὀῤῥωδῶ. ὀῤῥωδέω μήτι οἱ ὄῤ αὐτέων γένηται κακόν. Alij ἀῤῥωδῶ significare dicunt etiã καταφρονεῖν, hoc est, μὴ ὀῤῥωδεῖν.

Ἀῤῥωσέω. μ. ήσω. ῶς. ηκα. ægroto, sine robore sum. Volunt dici non de eo qui in lecto ob ægritudinem decumbit (nam is νοσεῖν pro priè dicitur) sed ὡῤῥωστηκότι τῷ σώματι, qui corpore est malè habito. neutrũ absolutum.

Ἀῤῥώσημα. τὸ. ægrotatio uertitur Ciceroni.

Ἀῤῥωσία. ας. ἡ. ægrotatio, imbecillitas.

Ἄῤῥωστος. ου. ὁ. ægrotus, ὁ, νοσῶν.

Ἀῤῥωστῶν. ὁ ἀδυνάτων ἐπιτελεῖν τὰ καλὰ τὰς ὀρέξεις, ut author est Aristophanes.

Α Ρ Σ.

Ἄρς. νος. ἡ. agna.

Ἄρσαντες. οἱ. componentes.

Ἄρσιλα. ης. ἡ. artemonia dicitur à Romanis.

Ἀρσενικόν. οῦ. τὸ. genus coloris, Latinè auripigmentum.

Ἀρσενικός. ου. ὁ. masculinus.

Ἀρσενοκοίτης. ου. ὁ. pædico.

Ἄρσην. ενος. ὁ. masculus.

Ἄρσιον. iustum.

Ἄρσις. ιος. ἡ. eleuatio.

Ἄρσω. coaptabo.

Α Ρ Τ.

Ἀρτάβη. ης. ἡ. genus mensuræ Persicæ, apud Herodotũ in primo, Attico modio tribus chœnicibus capacius. Apud Aegyptios continebat quadraginta quinq; modios, teste Aristotele.

Ἄρταμος. ὁ. cocus.

Ἀρτάνη. ης. ἡ. laqueus.

Ἀρτασύρα. ας. ἡ. regius oculus.

Ἀράω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. appendo, pendo, apto, accusiungitur. Vide ἀρτῶμαι.

Ἄρτεμής. ἐος. ὁ. ἡ. integer, incolumis, uenustus.

Ἄρτεμις. ιδος. ἡ. Diana.

Ἀρτεμίσιον. festum aut statua Dianæ, & promontorium Eubœæ.

Ἀρτεμίσιος. ου. ὁ. mensis Maius apud Macedones.

Ἄρτεμων. ονος. ὁ. artemon, uelum nauis, seu, ut alij uolunt, troclea.

Ἄρτημα. των. τὸ. appendix.

Ἀρτήρ. ῆρος. genus calciamenti, ξύσρα.

Ἀρτηρία. ας. ἡ. arteria, ὁδὸς τῶ πνεύματος, ut inquit Pollux. Vide Gellium.

Ἄρτι. nuper, paulo ante, interim, aliquando, interdum, nunc, in præsentia, superioribus diebus. In compositione interdum integritatem significat, interdum nouitatem.

Ἄρτι ἀπὸ μαζοῦ, nuper ablactatus puer.

Ἄρτι ἀποθηλῶς, idem. Ἄρτι μὲν τοῦτο, ἄρτι δὲ ἐκεῖνο, nunc hoc, nunc illud.

Ἀρτία. paria.

Ἀρτιάζειν ludere est occultando manu astragalos siue talos, aut nuces, aut pecuniam, & exquirendo colluforis cõiecturam. Vulgò dicimus par uel impar. Sunt qui hoc uerbum de pilæ lusu accipiant. Significat etiam τὸ σκευάζειν, parare, præparare, componere.

Ἀρτίαλον. ου. τὸ. lingua Aeolica inauris genus sic appellatum.

Ἀρτίασμος. ου. ὁ. ludus articularis.

Ἀρτίβλασος. υ. ὁ. ἡ. recenter natus.

Ἀρτίγαμος. qui modo uxorem duxit.

Ἀρτιγενής. modo genitum.

Ἀρτιγένηθλος. υ. ὁ. nuper genitus.

Ἀρτιγέννητος. nuper in lucem æditus.

Ἀρτίγονος. ὄν. ὁ. infans.

Ἀρτιδακής. ἐος. ὁ. ἡ. nuper perceptus.

Ἀρτίδακρυς. υος. ὁ. qui lachrymis admiſcet gaudium.

Ἀρτίδιον. τὸ. paruus panis.

Ἀρτιεπής. ἐος. ὁ. ἡ. præmeditatus ad dicendũ, dictus à recta & iuſta appellatiõe literarũ.

Ἀρτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. perficio, compono. act. accuſatiuo iungitur.

Ἀρτίζωα. τὰ. ὀλιγοχρόνια.

Ἀρτιμαζής. τὸ. νέον, nouum.

Ἀρτιμελής. ἐος. ὁ. ἡ. rectus in membris.

Ἀρτίμπασα. ἡ. cœleſtis Venus Scythici uocatur ab Herodo. lib. ix.

Ἄρτιος. ᾱ. ὁ. æqualis, integer, ſanus, & par numerus.

Ἀρτιπαγής. nuper compactus.

Ἄρτιπος. ᾱ. ὁ. ἡ. integer, & ualens pedes.

Ἀρτίπους. idem.

Ἀρτίσπαστος. ᾱ. ὁ. nuper egeſtus, effoſſus.

Ἀρτίσκος. ου. ὁ. paſtillus.

Ἀρτίσομος. σαφὴς, dilucidus, & aliquando ἡδὺ φθεγγόμενος, qui eſt lingua abſoluta, & minime bleſa.

Ἀρτιτελής. recens initiatus.

Ἀρτιτόκιον. ᾱ. τὸ. infantulus.

Ἀρτιτόκος. ου. ἡ. nuper enixa.

Ἀρτίτοκος. ᾱ. ὁ. ἡ. nuper natus.

Ἀρτίτομος. ᾱ. ὁ. ἡ. nuper incidens.

Ἀρτιτόμος. ου. ὁ. ἡ. nuper cæſus.

Ἀρτίτονον. τὸ. εὔτονον, εὐάρμοσον.

Ἀρτίφατος. ου. ὁ. nuper interfectus.

Ἀρτίφρων. ονος. ὁ. ἡ. rectæ mentis, cordatus, ſapiens, cui ἀνάπηρος τὴν ψυχὴν, opponitur.

Ἀρτιφυής. ἐος. ὁ. ἡ. nuper natus.

Ἀρτίφωνος. dictus ab integritate uocis.

Ἀρτίχειρ. qui utraq; manu æque utitur.

Ἀρτίως. modo, paulo ante, aptè, ſalubriter.

Ἀρτιωτά. τὰ. breuiſſimo tempore perfecta.

Ἀρτοδοτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. panem do. abſolutũ.

Ἀρτοκοπεῖον. ου. τὸ. piſtrinum.

Ἀρτόκοπος. ου. ὁ. καὶ

Ἀρτοποιός. οῦ. ὁ. piſtor.

Ἀρτοποιία. ας. ἡ. panis confectio.

Ἀρτόπωλης. ου. ὁ. furnus.

Ἀρτοπώλης. ου. ὁ. caupo panarius.

Ἀρτοπώλιον. ᾱ. τὸ. locus ubi panes uenduntur.

Ἄρτος. ου. ὁ. panis.

Ἀρτοσιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ueſcor pane.

Ἀρτοσιτόω. μ. ώσω. ω. ωκα. cibo pane, actiuũ.

Ἀρτοφάγω. ueſcor pane.

Ἄρτυμα. ατος. τὸ. condimentum.

Ἀρτυματώδης. εος. ὁ. ἡ. habens uſum condientis cibis, aut alijs rebus.

Ἀρτύνω. μ. υνῶ. ηὶ

Ἀρτύω. μ. ύσω. ω. υκα. condio, paro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἄρτωμαι. pendeo animi, & ſpem meam in aliquo collocatũ habeo, ſuſpenſus ſum, quod Pendeo tantum Cicero dixit. Herodian. libro iiij. Ἄρτηται νῦν πᾶσα ἡ ῥωμαίων ἀρχὴ τῆς ὑμετέρας ἀνδρείας τε καὶ πίστεως. Ἀρτῶμαι τίνος, adiunctus ſum alicui, & ſocius, uel comes ſum & aſſecla.

Ἀρτώριος. nomen proprium.

A P Y.

Ἀρύομαι. μ. ὑσομαι. ω. υμαι. καὶ

Ἀρύω. haurio, traho dico, iubeo.

Ἀρυσμίω. indecore ago.

Ἀρυσκάρ. ἄρος. ὁ. genus uaſis, dictũ ab hauriendo: cyathus, ſextarius: hauſtrum uertit Lucret. lib. v. Porrò hauſtra appellantur, quæ ad hauriendam ex fluminibus aquam machinę fiunt, rotę tympanarię. Dicũtur item

Ἀρυσκάρες. καὶ

Ἀρυσίχοι. οἱ. καὶ

Ἀρυσσεῖς. καὶ

Ἀρυσρίδες. ἁι. hauſtus citra reſpirationem: ἃ ἀπνευσὶ πόσεις.

Ἀρύταινα. ης. ἡ. cyathus.

A P X.

Ἀρχάγεται. οἱ. reges appellantur apud Spartas.

Ἄρχαι. ἁι. primitiæ.

Ἀρχαϊκόν. οῦ. τὸ. ſimplex, ſtultum, ineptum, imperitum, deceptu facile. Dicitur autẽ ἀρχαϊκόν, & ἀρχαϊκὸν attice. Bud. Cõment.

Ἀρχαϊκός. οῦ. ὁ. uetuſtus.

Ἀρχαϊκῶς. deliranter, ſtultè.

Ἀρχαιογονία. ας. ἡ. prima origo.

Ἀρχαιόγονος. primordialis, primarius, ex quo omnia genita ſunt. Dicitur etiã ἀρχεγόνος. Gregor. ἐναντίως πρὸς τὸν ἀρχεγόνον ἥλιον.

Ἀρχαιολογία. ας. ἡ. origo, hiſtoria de rebus antiquis: ut Ioſephi & Catonis Origines.

Ἀρχεῖον. ου. τὸ. apud rhetores mutuum. τὸ κεφάλαιον. Demoſthenes in oratione aduerſus Nicoſtratum: δανείσας ἀργύριον οὐχ οἷός τε ἦν αὐτὸ ἀπολαβεῖν, οὔτε τόκον, οὔτε τὸ ἀρχεῖον. Item ſortem uſurarum, & caput unde fructus & reditus manat. Interdum ἀντὶ τῶν πατρώων. Vide Comment. Bud.

Ἀρχαιόπλουτος. ου. ὁ. dives antiquus.

Ἀρχαῖος. ου. ὁ. antiquus, priſcus, primus, mo-

tigeratus, ſtultus, ſimplex, imperitus.

Ἀρχαιοτροπία. ας. ἡ. priſca uiuendi forma.

Ἀρχαιότροπος. ου. ὁ. qui eſt antiquis moribus.

Ἀρχαιρέσια. τὰ. comitia, electio principum, & Ἀρχαιρεσίαι. ὧν. idem.

Ἀρχαιρεσιάζω. μ. άσω. τ. αικα. ad gratiam multitudinis uiuo, comitijs interſum, ad comitia eo. Plutarchus de Cæſare: εἰς τὴν πόλιν τοὺς στρατιώτας ἀποστέλλων ἀρχαιρεσιάσοντας. Creo & deſigno in comitijs magiſtratum. Vnde idem dicit: φωνὴν ἀρχαιρεσιάζουσαν. Interdum cũ accuſatiuo conſtruitur. Idem: Διδόντων τὸν ἕτερον τῶν ὑπάτων ἀπὸ τοῦ πλήθους ἀρχαιρεσιάσαι, Plebeium alterum creare cõſulem.

Ἀρχαϊσμός. οῦ. ὁ. antiquitas.

Ἀρχάνας. ἡ. piſcis, qui nunc Archanus, nunc Archanas dicitur.

Ἀρχαῖον δάνεισμα. ἡ

Ἀρχαῖον. ſimpliciter, ſors, uſura.

Ἀρχεῖον. ε. τὸ. curiam magiſtratuũ & iudicũ, & locũ collegij cogendi ſignificat. Neq; tamen τὰ ἀρχεῖα regiam ſolum, ſedetiã in caſtris pretoriũ & principia ſignificat.

Ἀρχεῶται. οἱ. cuſtodes tabulariorum.

Ἀρχέκακος. ου. ὁ. ἡ. author mali.

Ἀρχέπλουτος. ὁ. ἄρχων πλούτου.

Ἄρχεσθαι. imperiũ ferre, parere, ſubditũ eſſe.

Ἀρχέτυπος. ε. ὁ. archetypus, exemplar, & qui principium dat.

Ἀρχεύω. μ. εύσω. π. ευκα. impero, ſplendeo. neutrum abſolutum.

Ἀρχή. ῆς. ἡ. magiſtratus, principatus, & differt τῶν ἐπιμελῶν, ut docuit in annotationibus Budæus. Item principium, & τὸ οὗ ἕνεκα, finem ſignificat, hoc eſt, actum ut dicit Ariſtoteles. Vide Commentaria Budæi. Item origo.

Ἀρχηγέτης. ου. ὁ. dux, ὁ ἄρχων.

Ἀρχηγετέω. μ. ήσω. τ. ηκα. impero. neutrum abſolutum.

Ἀρχηγός. οῦ. ὁ. author, princeps, rex.

Ἀρχῆθεν. abinitio.

Ἀρχήν. primo, principio. aduerbium.

Ἀρχήνδας. iam primum.

Ἀρχίας. ου. ὁ. Archia.

Ἀρχιάτρος. ε. ὁ. primus medicorum.

Ἀρχιγραμματεύς. εος. ὁ. cancellarius, ſcribarũ præfectus.

Ἀρχιδικαστής. οῦ. ὁ. qui iudicibus præeſt, & magiſtratus Aegyptiorum.

Ἀρχίδιον. τὸ. imperiolum.

Ἀρχιερᾶσθαι. gerere pontificatum.

Ἀρχιερεύς. έος. ὁ. pontifex, primarius ſacerdos

Ἀρχιερωσύνη. ης. ſacerdotium, dignitas pontificis, ſtudium iuris pontificij.

Ἀρχίζωος, καὶ ἀρχίφωτος Dionyſ. de baptiſmo dixit pro ἀρχεγόνος, primordialis, princeps, ex quo omnia fiunt.

Ἀρχικλώψ. οπος. ὁ. princeps furum.

Ἀρχικός. ῆ. ὁ. principalis, primigenius, primarius, principij naturam habens, ἀρχοειδής: propriè imperitandi peritus uel cupidus, & imperio congruens, conueniens.

Ἀρχιλῃστής. οῦ. ὁ. princeps latronum.

Ἀρχίλοχος. ου. ὁ. Archilochus poëta iambici carminis inuentor.

Ἀρχιμανδρίτας. ὁ. abbas monachorũ, primas.

Ἀρχίνιον. τὸ. archinium, oleę morbus, de quo Theophraſtus.

Ἀρχιονοχόος. ου. ὁ. poculorum magiſter.

Ἀρχιπατισμός. οῦ. ὁ. præfectura ſtipatorum.

Ἀρχιποσία eſt bibendi principatus, quem antiqui in conuiuijs ſortiebantur. Horatius in ſecundo carminum:

Quem uenus arbitrum dicet bibendi.

Ἀρχιτεκτονική. ῆς. ἡ. ars ipſa architecturæ.

Ἀρχιτέκτων. qui ſtructuris ædificiorũ præeſt, arhitectus, architector.

Ἀρχοειδές. τὸ. principale.

Ἀρχοειδής. έος. ὁ. ἡ. primigenius, primarius, principij naturam habens, principio accõmodatus: ſicut ἀρχικός.

Ἀρχολίπαρος. ε. ὁ. qui ut dignitatem cõſequatur, nullũ nõ ambit, ſed omnes prehenſat.

Ἄρχομαι. μ. ξομαι. incipio, uenio, uado, ingredior, aggredior. Huius præſens in ſignificatione futuri aliquando uſurpatur: ut Ioannes xv. ἄρχεται ὥρα pro ἐλεύσεται. genitiuo uel accuſ. iungitur.

Ἀρχόμβρος. ου. ὁ. ſubditus. ab ἄρχω. Item ueniens uel uenturus: ab ἄρχομαι. Ἀρχόμενος ἦρος, ineunte uere.

Ἀρχός. οῦ. ὁ. princeps. Item anus, podex.

Ἄρχω. μ. ξω. τ. χα. laceſſio, principium & origo ſum, author ſum, & conditor, incipio & priores parteis occupo: etiam in bonã partem. Præſum imperiumq; habeo, pareo. genitiuo & datiuo iungitur.

Ἄρχων. ὁ. princeps, dux, πρυτανεύς. Atpecuſiari nomine dicebatur ὁ ἡγεμὼν καὶ πρύτανις ἀθήνησιν, ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων, A cuius nomine faſti perſcribebantur, ut à conſulib. Romæ. Is ita præerat iudicibus, iudicio-

rumq;

rumq; moderator erat, ut Romæ Prætor. Παύειν ἄρχοντα est abrogare imperium magistratui. Dicimus etiã παύομαι ἄρχων. Plura in Comment. Budæi.

Ἀρχώνης. magistratuum redemptor, qui emit officia. Ab ἀρχὴ & ὠνοῦμαι.

Α Ρ Ω.

Ἄρω. μ. σω. τ. κα. congruo, apto.

Ἀρωγή. ῆς. ἡ. auxilium.

Ἀρωγός. οῦ. ὁ. ἡ. defensor, pro ἀρκὸς, opitulator, adiutor, uindex. Herodian. lib. ἡ. ἀρωγὸν δὲ τῇ τῶν ῥωμαίων ἀρχῇ, καὶ σεμνῆς βασιλείας προσάτην Νίγρον ἐπεκάλουν.

Ἄρωμα. ατος. τὸ. aroma, odoramentum, odor

Ἀρωματίζειν. redolere.

Ἀρωματώδης. εος. ὁ. ἡ. odoratus.

Ἀρωνία. ἡ. mespilon.

Τὸ Α μετὰ τὸ Σ.

Α Σ. usquequo.

Ἄσαι. satiare, & implere.

Ἀσαλαμίνιος. ου. ὁ. expers rei nauticæ: à triremi quadam miræ uelocitatis apud Athenienses, quæ Salaminia dicebatur.

Ἀσάλευτος. ὁ. ἡ. inconcussus, fixus, stabilis.

Ἀσαλής. ἐος. ὁ. ἡ. tranquillus, cura uacuus.

Ἀσάμινθος. ἡ. scyphi genus, & solium in quo balneatur. Pollux recensẽt inter uasa ad balnei usum accommoda, cuius frequens mentio est apud Homerum.

Ἀσάμιος. ὁ. ὁ. balneum domesticum, labrum & omne concauum.

Ἀσάνδαλος. ὁ. ὁ. sandalijs carens.

Ἀσάνδιον. ὁ. τὸ. puppis meditullium.

Ἀσάρκια. ας. ἡ. gracilitas.

Ἀσαρκώτερος. macilentior.

Ἄσαρος. non ornatus, non uersus.

Ἀσάρωτον. ὁ. τὸ. pauimenti genus, artificiosis pecturis elaboratum: sic dictum quòd scopis uerri non debeat. Ab α & σαίρω. Nam ex ijs manibus purgamenta colligebantur spongijsq; mundabantur.

Ἀσάφεια. ας. ἡ. obscuritas.

Ἀσαφής. ἐος. ὁ. ἡ. obscurus.

Α Σ Β. Α Σ Ε.

Ἄσβολος. ὁ. ἡ. fuligo. Lucianus usus est in genere fœminino.

Ἄσβεστος. ὁ. ὁ. ἡ. inextinguibilis, & nomen lapidis, calx uiua.

Ἀσβολάομαι. fuligine impleor.

Ἀσβολάω. ῶ. fuligine inficio, polluo.

Ἀσβόλη. ης. ἡ. fuligo.

Ἀσίβεια. ας. ἡ. impietas.

τὸ Σ.

Ἀσεβέω. μ. ήσω. τ. κα. impius sum. Εἰς τὸν ὅρκον ἀσεβεῖν, iusiurandum uiolare apud Herodianum. Ἀσεβεῖν περὶ τοὺς θεούς, impium esse in deos. neutrũ absolutum.

Ἀσέβημα. impietas.

Ἀσεβής. ἐος. ὁ. ἡ. impius, impia, nefarius.

Ἄσεπτος. ὁ. ὁ. ἡ. inquassatus.

Ἀσελγαίνω. μ. ανῶ. τ. κα. ebrius & lasciuus sum, petulanter & improbe ago, & per petulantiam quempiam pulso uel conuicior. neutrum absolutum.

Ἀσελγαίνομαι. contumeliam huiscemodi uel iniuriam patior.

Ἀσέλγεια. ας. ἡ. petulantia, impudicitia, scortatio, improbitas, procacitas, proteruitas, incontinentia animi, nec uirtutem nec probitatem reuerentis, procacitateq; se oblectantis. Pleniorem & attrociorem petulantiam hoc uocabulo intelligi Græcis, quàm apud Latinos in uocabulo lasciuia, annotat Budæus in poster. annot. Interdum pro improbitate & cõtumelia per lasciuiam & libidinem illata accipi, colligit Budæus ex Aeschin. κατὰ Τιμάρχου. Lasciuia sic accipit ab Arriano iurisconsulto. Vide copiosius in Comment. Budæi.

Ἀσελγές. obscœnum. Ponitur ab Aesch. pro obscœnitate & stuprorũ flagitiosa consuetudine. Vide Comment. Bud.

Ἀσελγής. ὁ. ἡ. lasciuus, petulans, incontinens, improbus, obscœnus. ὁ μὴ μετέχων, μήτε ἀρετῆς μήτε δικαιοσύνης, Qui neq; uirtutis, neq; iustitiæ particeps est. Dictum nomen ab α priuandi particula, & urbe Selge, in qua uiri erant omnes probi, ut tradit Demosth. interpres. Suidas contrà ait, in ea urbe omnes improbè uixisse: atq; α hic intendendi habere uim.

Ἀσελγοκέρως. cornibus lasciuiens.

Ἀσέληνος. ὁ. ὁ. ἡ. sine luna.

Ἄσεπτος. ου. ὁ. ἡ. impius.

Α Σ Η. Α Σ Θ.

Ἄση. ης. ἡ. sordes, tristitia, detrimentum, fastidium ex nimia ciborum repletione.

Ἀσήμαντος. ὁ. ὁ. ἡ. incusto ditus, incertus.

Ἄσημος. ὁ. ὁ. ἡ. sine signo, nõ signatus, ut ἄσημος χρυσός. Item ignotus, ignobilis, obscurus.

Ἀσήμοτος. ου. ἡ. ignobilis.

Ἄσηπτος. ὁ. ἡ. incorruptus, sine putredine.

Ἀσθένεια. ας. ἡ. debilitas, imbecillitas, impotentia.

Ἀσθενέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ægroto, langueo, imbecillis fio, nequeo. neutrum absolutum.

Ἀσθένημα. imbecillitas.

Ἀσθενής. ἐος. ὁ. ἡ. debilis.

Ἀσθενία pro ἀσθένεια, Ionicum est.

Ἀσθενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. infirmum reddo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἄσθη. detrimentum passus est. aorist. primus est ab ἄπω.

Ἄσθμα. ατος. τὸ. anhelatio, anhelitus, affectus in difficultate spirandi consistens, cum quis sine sono & difficultate non potest spirare: uehemẽtior hic morbus est quàm δύσπνοια authore Celso. Anxietas.

Ἀσθμαίνω. μ. ανῶ. ω. κα. anhelo, spiritum cum difficultate traho. neutrum absolutum.

Ἀσθματικός. οῦ. ὁ. suspiriosus, anhelus, qui difficilem habet respirationem.

Α Σ Ι.

Ἀσία. ας. Asia.

Ἀσιδήρος. ου. ὁ. absque ferro.

Ἀσιτος. ου. ὁ. delicatioris cibi appetens.

Ἀσιτότατον. τὸ. quàm minimè noxium.

Ἀσινής. ἐος. ὁ. ἡ. innocuus.

Ἀσιτεῖν. ας. ἡ. sepes.

Ἄσις. ιος. ἡ. limus, cœnum, & nomen auis.

Ἀσιτεῖν est cibo abstinere & inedia uti Galen.

Ἀσιτεία. ας. ἡ. ieiunium, inedia.

Ἀσιτήσας. αντος. ὁ. cibi abstinens.

Ἀσιτία. idem quod ἀσιτεία.

Ἄσιτος. ου. ὁ. ἡ. ieiunus.

Α Σ Κ.

Ἀσκάλαβος. ου. ὁ. ἡ

Ἀσκαλαβώτης. ου. ὁ. feles, catus (animal) lacerta, tarantula, stellio.

Ἀσκαλος. circulus.

Ἀσκάλων. ωνος. Ascalon, oppidum Syriæ dictum, à fratre Tantali: unde

Ἀσκαλωνίτης. Ascalonita, nomen gentile.

Ἀσκαλώπας. galliuago.

Ἀσκάντης. ου. ὁ. scamnum, lectulus, grabatulus. Aristoph. nebul. ποῦ σρεψιάδης ἔξει τὸν ἀσκάντην λαβών.

Ἀσκαρδαμυκτί. ἡ

Ἀσκαρδαμυκτῶς. sine momento, incõniuenter, nihil conniuens. Aristoph. in Equitib. βλέψομεν ἐς ἐμὲ ἀσκαρδαμυκτί. Suidas interpretatur, χωρὶς τοῦ μύειν, ὁ ἔστιν ἀγρίως βλέπειν.

Ἀσκαρδάμυκτος. ου. ὁ. inconniuens.

Ἀσκαρδαμυκτῶ. inconniuenter aspicio.

Ἀσκαρίζειν. saltare.

Ἀσκαρίς. ίδος. ἡ. lumbrici species. Theodorus interdum tipulam uertit.

Ἀσκαροί. οἱ. crotala, & genus calciamenti.

Ἀσκαροφόρος. ου. ὁ. batulus.

Ἀσκελέως. immobiliter, assiduè.

Ἀσκελὴς. καὶ

Ἀσκελής. ἐος. ὁ. ἡ. asper, desiccatus, cui nulla sunt crura.

Ἀσκέομαι. disco, exercito, meditor.

Ἄσκεπτος. ου. ὁ. inconsyderatus.

Ἀσκέπτως. inconsyderatè, temerariè.

Ἀσκίρα. ας. ἡ. genus Attici calciamenti.

Ἄσκευος. ου. ὁ. ἡ. imparatus.

Ἀσκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. exerceo, laboro, labore quæro & colo, fabrico, curo, orno, disco, & doceo, sector, assequor, meditor, industrius fio. accusatiuo iungitur.

Ἀσκηθής. ἐος. ὁ. ἡ. illæsus.

Ἄσκηνος βίωτα. uita sub dio.

Ἄσκημα. ατος. τὸ. ἡ

Ἄσκησις. ιος. ἡ. exercitium. τῶν λεγόντων ἡ σκησινῶν esse uolunt. Item studium, negociũ, meditatio & exercitatio mentis in rebus diuinis.

Ἀσκητήριον. locus solitarius, & à publico secessus ad ueræ philosophiæ exercitationẽ.

Ἀσκητής. οῦ. ὁ. exercitator, monachus.

Ἀσκητός. οῦ. ὁ. diligenter elaboratus, factus exercitatus.

Ἀσκήτρια. ας. ἡ. monialis, puella deo dicata.

Ἀσκίδιον. ου. τὸ. utriculus.

Ἄσκιος. ου. ὁ. ἡ. umbra carens.

Ἀσκίτης. species aquæ intercutis, in qua plus sese humoris promit spiritus, aut minus: cui opponitur τυμπανίτης.

Ἄσκλη. ης. ἡ. exercitium.

Ἀσκληπεῖον. τὸ. Aesculapij templum.

Ἀσκληπία, seu ἀσκληπίεια. festa Aesculapij.

Ἀσκληπιάδαι. οἱ. dicuntur οἱ τοῦ Ἀσκληπιοῦ ὑπήκοοι, ab Aesculapio genus ducentes & oriundi.

Ἀσκληπιός. ὁ. Aesculapius, medicus fuit clarissimus, cuius meminit Plin. lib. vij. & xv. Vnde Ἀσκληπιαδῶν παῖδες Græcis dicuntur medici. Galen. meminit in primo Therapeutices.

Ἀσκολιάζω. μ. άσω. ω. ακα. salio super utrem.

Ἄσκοπα. absque scopo, aduerb. Lucian. Toxar. ἐπειδὴ νῦν ἄσκοπα τετοξεύκαμεν.

Ἀσκοπήρα. ας. ἡ. marsupium, ex ἀσκός, quod utrem, & πήρα, quod peram siue sacculum dicunt: Ascopera, qua uoce utitur Suetonius in Nerone.

Ἀσκοπος. ϐ. ὁ. ἡ. inconsyderatus, inopinatus, inopinabilis.

Ἀσκορδίνακτον. ϐ. ὁ. inconcussus, non mouens membra.

Ἀσκός. οῦ. ὁ. uter utris, urna.

Ἀσκοφλαυρίζειν. inani metu terrere. Lege pro uerbium: Vtre territas.

Ἀσκώλια. τὰ. festa erant Athenis, quibus in medio Theatri super utres, id est, ἀσκοὺς, inflatos obiunctosq; uno tantum saltabāt pede, ut delabentes risum excitarent, idq; in honorem Bacchi. Et hoc agere

Ἀσκωλιάξειν. κὴ

Ἀσκωλίξειν. dicitur: ad quod alluſit Vergilius in ſecundo Georgicorum:

Mollibus in pratis unctos ſaliere per utres,

Sic item dicuntur qui uni tantum inniten-tes pedi ſaltant: qui ludus puerorum eſt, etiam hac noſtra tempeſtate. Verum tunc non ἀπὸ τῦ ἀσκὸς inflectitur: ſed ἀπὸ τῦ σκῶλον. Item pro claudicare. Eiuſmodi autem ſaltatio

Ἀσκολιασμός. οῦ. ὁ. uocatur.

Ἄσκωλον. τὸ. leue, politum.

Ἄσκωμα. απτ. τὸ. uter, pellis caprina. Item pellis qua muniuntur remi, qua parte ſcalmo incumbunt.

Α Σ Μ. Α Σ Ο. Α Σ Π.

Ἆσμα. απτ. τὸ. canticum, cantilena.

Ἀσμάτιον. ου. τὸ. cantiuncula.

Ἀσμενέστερον. gratius, acceptius. Gaza ex Ciceronе.

Ἄσμενος. ου. ὁ. libens, uoluntarius, gaudens.

Ἀσμένως. libenter, promptè, citò.

Ἄσμυκτος. ου. ὁ. non purgatus.

Ἀσολικός. ου. ὁ. ἐπίχαρις, gratus.

Ἀσόν. οῦ. Aegyptij uocant plantaginem minorem.

Ἀσπάζομαι. μ. άσωμαι. κὴ

Ἀσπάζω. amo, ſaluto, amplector. Eraſm. annotat non ſignificare ſimpliciter ſalutare, ſed oſculo & cōplexu ſalutare, quod olim ex more fiebat apud amicos. accuſatiuo iungitur.

Ἀσπαίρω. μ. αρῶ. tremo, palpito, ut morientes faciunt. neutrum abſolutum.

Ἀσπάλαξ. κος. ὁ. talpa.

Ἀσπάλαπτ. ου. ὁ. tribulus.

Ἀσπαλία. ας. ἡ. piſcatio.

Ἀσπαλιεύς. έος. ὁ. piſcator cum arundine.

Ἀσπαλιευτής. οῦ. ὁ. piſcator.

Ἄσπαλος. ϐ. piſcis, lingua Athamanum.

Ἀσπαραγγίς. ὁ. ἀκανθᾶς.

Ἀσπαραγία. ας. ἡ. corrudago.

Ἀσπάραγος. ου. ὁ. aſparagus.

Ἀσπαρίζω. tremo, & σπαρίζω, examinor, palpito.

Ἄσπαρτ. ϐ. ὁ. ἡ. non ſeminatus.

Ἀσπάσιος. ου. ὁ. gratus, delectabilis.

Ἄσπασις. ιος. ἡ. ſorbtus.

Ἀσπασίως. gratè, libenter.

Ἄσπασμα. τ. τὸ. amplexus.

Ἀσπασμός. οῦ. ὁ. ſalutatio.

Ἀσπασός. οῦ. ὁ. placidus, gratus, facilis expugnatu, mirandus, iucundus.

Ἀσπασύς. ύος. ἡ. ſalutatio, amicitia.

Ἀσπασῶς. libenter. Herodia. in ij. οἷς πιστεύσας ὁ Ἀλβῖνος, πρὸ τιμῆς ὑπεδέξατο ἀσπασῶς.

Ἄσπεισος. ου. ὁ. irreconciliabilis.

Ἄσπερμος. ϐ. ὁ. nullum ſemen producens.

Ἀσπερχές. ſtudioſe, ſedulò, funditus, omnino.

Ἄσπετ. ὁ. ἡ. multus, immenſus, inenarrabilis

Ἀσπιδαποβλής. ῆτ. ὁ. abiector haſtæ: ſic appellatur apud Ariſtoph. Demoſthenes.

Ἀσπιδεῖα. uocant cōcauitates ſcutorum. Item partem quæ ad puppim uergit.

Ἀσπιδής. ſcutoſus, obarmatus ſcutis.

Ἀσπιδίσκη. curuatura quædam in curru.

Ἀσπίδιον. ου. τὸ. κὴ

Ἀσπιδίσκιον. ου. τὸ. breue ſcutum. Legitur & οἱ ἀσπιδίσκοι in maſcul. plural. pro breuibus ſcutis, & in ſcuti formam orbicularibus ornamentis, capitibusq; laterum in cithara.

Ἀσπιδιώτης. ου. ὁ. ſcutatus, bellator.

Ἀσπιδόν. ſcutatim, protectim.

Ἀσπιδοφόρος. ου. ὁ. ſcutifer.

Ἀσπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. defendo, propriè eſt clypeo ſe defenderre. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἄσπιλος. ϐ. ὁ. ἡ. immaculatus.

Ἄσπιλωτός. οῦ. ὁ. idem.

Ἀσπίς. ίδος. ἡ. ſcutū, parma, ſerpentis ſpecies. Ἀσπίδες, campi forma orbiculari, aut ubi Aſpides plurimæ uiſuntur. Eſt item hoc titulo Heſiodi libellus.

Ἀσπισῆρες. ſcutati.

Ἀσπιστήρ. ῆρος. ὁ. protectio.

Ἄσπλανα. τὰ. odora.

Ἄσπλανον. ϐ. τὸ. medicamentum, apud Cretenſes, ad curanda lienis uitia.

Ἀσπονδεί. ſine fœdere aut libatione.

Ἀσπονδίω. non ſeruo pacem, reſcindo fœdera, fœdera non ineo.

Ἄσπονδος. ϐ. ὁ. ἡ. infidus, ſine fide, immemor

fœderis, fœdifragus. Ἄσπονδος πόλεμος bellum perpetuum, atrox & irreconciliabile, quasi dicas inconfœderabile. Lucianus in Pseud. ἄσπονδός μὴ ἀκύρωτον αὐτῷ ὁ πόλεμος πρὸς Ἐπίκουρον ἦν. Ἄσπονδοι ἐχθροι, Inimici qui in concordiam redigi nō possunt.

Ἄσπορον. τὸ. sterile.

Ἄσπορος. ου. ὁ. ἡ. inseminabilis, sine semine.

Ἀσπουδάσος. ου. ὁ. negligens, nō studiosus.

Ἀσπουδεί. sine cura, neglectim.

Α Σ Σ. Α Σ Τ.

Ἄασα. cum spiritu leni quædā, τινά neutri generis, pluralis numeri.

Ἄασα. cum spiritu aspero, ἅτινα.

Ἀασάριον. ου. τὸ. as.

Ἄασον. cito, propè.

Ἀασυρία. ας. ἡ. Assyria regio.

Ἀασώδης. ους. ὁ. ἡ. læsus fastidiosus.

Ἀσάθμιητον. nomen immunitatem habentis, ἀπὸ τῶν ἐπισαθμειῶν apud Plutarch.

Ἀσάθμητον. ου. ὁ. ἡ. instabilis, irregularis, inæqualis. Aristoph. auibus: ἄνθρωπος ὄρνις ἀσάθμητον πετόμενος. Inconsyderatus, improuidus, qui res perpendere non didicit, sed temere agere. Demosth. de plebe dixit, temere multa decernente. Xenoph. pro uago & errone, μὴ τοὺς πλανήτας ἀσαθμήτους ἀσίρας γνῶναι.

Ἀσακοί. οἱ. gemmati, multis lachrymis oppleti: quasi non stillantes, sed affatim fluentes.

Ἀσακτί. aduerb. guttatim.

Ἀσάλακτον. ου. ὁ. ἡ. domicilio carens.

Ἀσάνδαι. οἱ. apud Persas dicebantur tabellarij quidam, qui certis interuallis itinerum permutabantur. Vide ἀγγαρεύω.

Ἀσάρτη. ης. ἡ. Astarte Syriorum numen, Venus.

Ἀσασία. ας. ἡ. inconstantia.

Ἀσασίασος. ου. ὁ. ἡ. seditione carens.

Ἀσατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. instabilis sum. neutrū absolutum.

Ἄσατον. ου. ὁ. ἡ. instabilis, impacatus, turbulentus, uagus.

Ἀσαφίς. ίδος. ἡ. Atticè pro σαφίς, uua passa. In hac dictione α abundat.

Ἄσαχυς. υος. ὁ. spica: α hic abundat. Nam nihil aliud significat quàm σάχυς.

Ἀσεχνος. ου. ὁ. intolerabilis.

Ἀσείζομαι. urbanus sum.

Ἀσείζω. μ. ίσω. ω. ικα. iocor. neutum absolutū.

Ἀσειολογία. ας. facetiæ.

Ἀσεῖος. ου. ὁ. ἡ. urbanus, elegans, ciuilis, ὁ πολιτικὸς καὶ χαριεὶς, ἐπιδέξιος ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ.

Ἀσειῖσμός. οῦ. ὁ. urbanitas, ciuilitas.

Ἀσεμφής. ίος. ὁ. ἡ. immotus, strictus, interritus.

Ἀσεναχτεί. securè, sine gemitu. Aristophan. ecclesiazusis: σὺ δ᾽ ἀσεναχτὶ περδόμενος οἴκοι μενεῖς.

Ἀσερκής. ίος. ὁ. ἡ. implacidus.

Ἀσερίας. ὁ. stellaris auis, ex ardelionum genere cognomento ὄκνος: & piscis. Item ex mu stellarum genere.

Ἀσερίσκος. ου. ὁ. asteriscus, stellula.

Ἀσερόεις. όεντος. ὁ. stellatus, splendidus.

Ἀσερόεν. όεντος. τὸ. stellatum, splendidum, uarium.

Ἀσερόεσσα. ης. ἡ. stellata.

Ἀσεροπαῖος. apud Homerū ἀντὶ τοῦ ἀμφιδέξιος

Ἀσεροποιήτης. ου. ὁ. fulminator.

Ἀσερωπός. οῦ. ὁ. uarius, maculosus, inde ἀσερωπον. τὸ. monile.

Ἀσίφανος. ον. ὁ. incoronatus.

Ἄσκυος. impotens, calamitosus.

Ἀσήρ. έρος. ὁ. stella, & aquatile in stellę formā.

Ἄσηρ. Aster, urbis nomen.

Ἀσήρ. ἀπλικῶς. inguinalis herba.

Ἀσήρικτον. ου. ὁ. non firmus.

Ἀσιβής. έος. ὁ. ἡ. μὴ

Ἄσιβος. ου. ὁ. ἡ. inuius, insulcatus.

Ἀσικός. οῦ. ὁ. qui in ciuitate uersatur. ὁ ἐν ἄστει διατρίβων.

Ἄσικτον χώριον dicebatur ager creditoribus non obnoxius. Nam qui obnoxij erant lapidibus signabantur, uel columna: cui opponitur σίκτον χώριον uel ὑπόβολον.

Ἀσιφέλικτον. ου. ὁ. inconcussus.

Ἄσολος. ου. ὁ. ἡ. mala uestis, uestę carens.

Ἄσομος. ου. ὁ. liber in loquendo, mollis ora lædens.

Ἀσονόμος. ου. ὁ. ædilis.

Ἀσόξενος. ου. ὁ. ἰδιόξενος, qui priuatim & perse ius hospitalitatis subit, aut qui peregrinus cum sit, eodem in honore est quo ciues ipsi. Aelius Dionysius tradit ἀσοξένους dici qui ex maioribus quidem oriundi ciuibus, peregrini habentur nihilominus, cuiusmodi in Lydia Agamemnon.

Ἄσορχος. ου. ὁ. affectione amoris carens.

Ἀσός. οῦ. ὁ. ciuis.

Ἀσοχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. erro, & ἁμαρτάνω τοῦ σκοποῦ.

Ἄσοχος. ου. ὁ. sagittandi imperitus.

Ἀσραβαλίζειν. æquare, corrigere.

Ἀσραβαλάτης.

Ἀσραβιλάτης. ου. ὁ. auriga, agaso, mulio.

Ἀσράβη. ης. ἡ. asinum interpretantur aut mulam. Sunt qui hoc nomine iumentum quoduis, quo homines uehuntur, intelligant. Sunt qui dossuarium mulum & mulam clitellariã uocent. Demosthenes item & alij ἀντὶ τοῦ νωτοφόρου sæpe accipiunt. Est item lignum in ephippijs, quod manu continent sedentes. clitella, sella equestris prælta, ita ut lumbos tegat.

Ἀσραβής. ἐος. ὁ. ἡ. indeflexus, rectus, non conuersus, erectus, non facile deprauabilis & contortilis, ὁ μὴ σραβὸς, ὀρθοφυής.

Ἀσραγαλίζω. talis seu tesseris ludo. Pli. de Polycleto loquens: Fecit & talis nudos ludentes, qui uocantur ἀσραγαλίζοντας.

Ἀσραγάλισις. ιος. ἡ. ludus talorum.

Ἀσράγαλος. ἡ. talus, tesserarum ludus, calcaneum, cõiunctura pedis. Homerus septem uertebras spinæ quibus collum incumbit, ἀσράγαλος etiam appellat. Vocantur item eo nomine partes quædam in columnarũ spinis. Romani pinum trinnam aut ficum terræ aut glandulam dicunt.

Ἀσραγητικός. ignarus ducendi exercitus.

Ἀσρᾶιος. astrorum ueterum pater, teste Arato. ὃν ῥά τε φασὶν Ἄσρων ἀρχαίων πατέρ' ἔμμεναι, εἰτέτευ ἄλλου.

Ἀσρακτυλλίδες. enodes.

Ἀσραπή. ης. ἡ. coruscatio: fulgetra uertitur à Barbaro.

Ἀσράπτω. μ. ἄψω. π. αφα. fulguro, coruscо, fulguris instar reluceo.

Ἀσρατεία. ἡ. pax, quando cessatur à militia.

Ἀσρατείας πάλλαδος, templũ fuit in Laconia.

Ἀσράτευτος. ου. ὁ. immunis à militia.

Ἀσρατηγία. ας. ἡ. ductandi exercitum imperitia.

Ἀσρατήγητος. ὁ. ἡ. duce carens.

Ἄσρια. τὰ. κὴ

Ἀσρία. καὶ

Ἄσριχοι apud poëtas, tali, ἀσράγαλοί.

Ἀσρίζειν. talis ludere.

Ἀσροβλῆτος. siderati, id est, cum arescente corpore partes marcidæ sunt, & sine sensu: pestifero sidere percussi. Vocantur eo quoq; nomine arbores, quũ per æstatem arescente ui solis altius terra (ideoq; deficiente humore quo nutriuntur) languẽt, & summos cauliculos amittũt. Legunt alij ἀσρόβλητος & ἀσροβόλητος. ου. ὁ. pro eodem.

Ἀσροβολία. ας. ἡ. sideris percussio, sideratio.

Ἀσροβολισμός. οῦ. ὁ. sideratio quę σφακελισμός dicitur, arborũ morbus afflatarum sidere, ed per similitudinem ad homines translatus arescente corpore.

Ἀσροβύτης. ου. ὁ. astrorum cultor.

Ἀσρόκυνον. canicula stella quã Aegyptij σολχὶν uocant.

Ἀσρολογέω. astris nascendis studeo.

Ἀσρολογία. γενιθλιολογία.

Ἄσρον. ου. τὸ. astrum, σύνημα τῶν ἀσέρων, congregatio stellarũ, signum stellis coactum, quod genus est Cynosura, Leo, Virgo, &c. Latini sidus appellant.

Ἀσρονομεῖν. astris intentum esse, de astris loqui.

Ἀσρονομία. ας. ἡ. astronomia.

Ἀσρονόμος. ου. ὁ. astronomus, qui astrorũ scientiam profitetur.

Ἀσροφόρος. ου. ὁ. stellifer.

Ἄσυ. εος. τὸ. urbs. Vnde Latinis astutus dici uolunt. Ammonius distinguit à πόλις. Plura item uide apud Stephanum.

Ἀσυβοήτης. ου. ὁ. in urbe clamans.

Ἀσυγείτων. ονος. ὁ. ἡ. urbi uicinus.

Ἀσυγειτονικός. οῦ. ὁ. finitimus urbi.

Ἀσυκός. ου. urbanus.

Ἀσυλίς. lactucę genus, quam Athenęus à Pythagora εὐνοῦχον uocatã scribit, quòd ineptos faciat πρὸς τὰ ἀφροδίσια, id est, ad uenerea.

Ἀσυνόμοι qui urbi leges præscribebant. Ab ἄσυ & νόμος quasi urbis leges. cuiusmodi decem fuisse Athenis traduntur, quinq; in Piræo & totidem in urbe. Gaza ædilem transfert ex Cicerone: unde

Ἀσυνομία uocatur quasi quædam urbica lex, quæ de rebus statuit: sub quo genere uariæ sunt species: ut τειχοποιία, πρυνοφυλακία, λιμνοφυλακία, λιμναρχία. &c. id genus.

Α Σ Υ.

Ἀσυγγνώμων. immitis, immisericors, iracundus.

Ἀσύγνωσος. ου. ὁ. ἡ. sine uenia, indignus uenia.

Ἀσύγκλειστος. ου. ὁ. inclusibilis.

Ἀσύγκλωστος. ου. quod connecti nequit, malè cohærens.

Ἀσυγκόμιστος. ου. ὁ. ἡ. fructus non repositus.

Ἀσύγκριτος. ὁ. ἡ. incomparabilis, dissimilis, iniudicatus.

Ἀσυγκρότητος. ου. ὁ. inconcussus, negligens, piger, ignauus.

Ἀσυγκροτήτως. negligenter.

Ἀσύγχυτος.

Ἀσύγχυτον. τὸ. inconfusum, non mixtum.

Ἀσυκοφάντητος. ὁ. ἡ. sine calumnia.

Ἀσυλεί. aduerbialiter, tutò, unde quis auferri nequeat, neque liceat, quasi in Asylo constitutus.

Ἀσυλληψία. ας. ἡ. conceptus priuatio.

Ἄσυλία. ας. ἡ. defensaculũ, Asylum, ius libertatis & ueniæ, quod quis apud aras consequitur, quam immunitatem ecclesię uulgò uocant. Bud. in primis annot.

Ἀσυλλόγιστος. οῦ. ὁ. præter rationem factus.

Ἄσυλον. ου. τὸ. Asylum.

Ἄσυλος ἀνδριάς. statua ad quam confugientibus ius erat Asyliæ. cuiusmodi statuã Tyberij fuisse scribit Philostratus. Dicuntur item ἄσυλοι homines à uiolẽtia tuti, ut sunt sacrosancti, quos attingere sine periculo nõ licet, nec prehendere: quales Tribuni plebis erãt apud Romanos. sic & caduceatores ἄσυλοι erant. Bud. in primis annot.

Ἀσύμβατος. ου. ὁ. ἡ. nolens pacisci, inamabilis, hostilis, implacabilis.

Ἀσύμβλητος. non conferendus, nõ æquus, impar. Aristot. πρῶτον μὲν οὖν σκεπτέον ἐὰ σύμβλητα ἄι μοναδες, ἢ ἀσύμβλητοι.

Ἀσύμβολος. ὁ. ὁ. immunis, qui sine collatione accessit ad commessationem. Vtitur Gell. lib. vi. cap. xiij.

Ἀσύμμετρα. τὰ. commensa, expertia.

Ἀσύμμετρος. ου. ὁ. immoderatus, sine modo.

Ἀσύμμετροι. οἱ. lineæ quæ discrepant uel potentia uel mensura. Ma. Capella.

Ἀσυμπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. sceleratus, nulla miseratione motus, impius.

Ἀσυμπλήρωτος. ον. ὁ. ἡ. non expletus.

Ἀσυμπώρατα. τὰ. male solidescentia.

Ἀσύμφορα. τὰ. inutilia.

Ἀσύμφορος. ου. ὁ. ἡ. inutilis.

Ἀσύμφυλος. ὁ. ὁ. ἡ. incongruus natura.

Ἀσυμφωνία. ας. ἡ. inconsonantia.

Ἀσύμφωνος. ου. ὁ. ἡ. discors.

Ἀσυνάλλακτος. ὁ. ὁ. ἡ. incõciliabilis, homo morosus uel improbus, cum quo contrahi uel commertium haberi nõ potest, & cui nihil est commercij cum uita ciuili, quales decet esse τοὺς μονάχους. Basil. Ἄβιον, ἀκτήμονα, ἀπράγμονα, ἀσυνάλλακτον εἶναι δεῖ.

Ἀσύναπτα. τὰ. disiuncta.

Ἀσύναπτος. ὁ. ἡ. qui coniungi non potest, non cohærens.

Ἀσύνδετος. ου. ὁ. ἡ. disiunctus.

Ἀσύνδικος. ου. ὁ. incognitus.

Ἀσυνδιάσος. ὁ. ὁ. ἡ. sine coniuge uitã cœlibem ducens.

Ἀσυνδύαστος. ὁ. ἡ. simplex, non coniunctus.

Ἀσυνεσία. stultitia, dementia, imprudentia, inconsyderantia. Plin. in hoc significatu uitetur socordia.

Ἀσύνεσις. ιος. ἡ. stultitia.

Ἀσύνετος. ὁ. ὁ. ἡ. stultus, intelligentiæ expers.

Ἀσυνήθεια. ας. ἡ. desuetudo.

Ἀσυνήθης. ους. ὁ. ἡ. desuetus.

Ἀσυνθετέω. μ. ἡσω. τῶ. κκα. reprobo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀσύνθετον. ου. τὸ. solutum.

Ἀσύνθετος. ου. ὁ. ἡ. incompositus, moribus inurbanis.

Ἀσύντακτος. ὁ. ὁ. immunis à muneribus à Synesio dicitur, & in nullum ordinem descriptus, uel in nullam classem contributus. Significat etiam inordinatum, incompositum, inconditum. quia συνταατόμβρος est cõpositus, instructus. Xenoph. ἃ δ' ἂν ἀσύντακτα ἦ, ἀνάγκη ταῦτα ἀεὶ πράγματα παρέχειν, ἕως ἂν χώραν λάβῃ.

Ἀσυντελής. ἐος. ὁ. ἡ. inutilis.

Ἀσύσατος. ὁ. ὁ. ἀδιάθετος, parum sibi constans.

Ἀσύσατον. incõsistens: refertur inter uitia orationis, simile ei quod appellãt ψευδόμβρον. Fit autem quoties eiusmodi res proponitur, ut ne possitquidem esse quod fingitur. Erasmus.

Ἀσύφηλος. ου. ὁ. stolidus, nullius frugis.

Α Σ Φ.

Ἀσφαδασος. ὁ. ὁ. ἀσυμάρισος, qui sit sine contractione. Sophocles: ξὺν ἀσφαδάσῳ μὴ ταχᾶ σὺν δικατῇ.

Ἀσφάδιστος. ὁ. ὁ. manens quietus.

Ἀσφάλεια. ας. ἡ. tutela, munitio, certitudo, securitas. Significat etiam id quod Liuio & Sallustio fides publica. uulgò saluus conductus. Ἀσφάλειαν διδόναι, cauere alicui, hoc est satisdato promittere, dare idoneos sponsores. Item plebiscito potestatem facere impunitate promissa, id quod ἄδειαν ψηφίσασθαι dixit Andogides. Vide posteremas annot. Budæi.

Ἀσφαλής. ους. ὁ. ἡ. firmus, cautus.

Ἀσφαλίζομαι. idem quod suum actiuum, munio, protego, firmo, stabilio: & ἠσφαλισμένας θύρας dicunt pessulo firmatas fores. Voce autẽ passiua ferè utuntur, cum propulsare arcereq; significat. Polyb. ἔχει δὲ βρεὸς σιδήρου σιάλωμα, δι' οὗ τὰς καθαφορὰς τῶν μαχαιρῶν

μαχαιρῶν ἀσφαλίζεται: Quo impetus alliſorũ enſium arcet & innocuos præbet, hoc eſt, ἀποσίγει. In Pandectis ἀξιοπίστως ἀσφαλίζεσθαι ſignificat idoneis ſpõſoribus cauere, quod de ſtipulante melius dicitur, ut Latinè cauere ſibi ſtipulantẽ dicimus aut ementem. Vide Comment. Budæi.

Ἀσφαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. munio, protego, tutũ reddo. actiuũ, accuſ. iungitur.

Ἀσφάλιος ποσειδῶν. firmus Neptu.

Ἀσφάλισμα eſt quod Latinè pignus dicitur metaphoricè. Vt Curtius, cum inquit, Rex omiſſis ſponſionum fideiq; pignoribus, uenire eos iuſſit. Dicitur & ὁμήρευμα.

Ἄσφαλτος. ου. ἡ. bitumen.

Ἀσφαλτίτις. Aſphaltitis, lacus ubi naſcitur bitumen.

Ἀσφάλτωσις. ιος. ἡ. bituminatio.

Ἀσφαλῶς. tutò, ſine periculo.

Ἀσφάραγος. ου. τὸ. aſparagus.

Ἀσφάραγος. ου. guttur, faux.

Ἀσφάραγος. pro ἀσπάραγος, herba, mutatione tenuis in aſpiratam. Vide Suidam.

Ἀσφαραγνιά. aſparago.

Ἄσφηλος. ου. ὁ. imbecillis, immobilis.

Ἄσφικτος. ὁ. ἡ. non ſtringibilis, ſolubilis.

Ἀσφισβαίνη. aſpisbæne, uenenata beſtiola.

Ἀσφοδελός. οῦ. herboſus, hortus, pratum.

Ἀσφόδελος. ου. ferula, herbæ genus, aſphodelus. Theodo. haſtulam regiam uertit. hac campos elyſios eſſe cõſitos canunt poëtæ, & ſcribit in Necyomantia Lucianus.

Ἀσφυκτῆρ. nõ habere pulſum uenarum, elanguescere pulſum.

Ἄσφυκτος. ου. ὁ. minimè adſtringens.

Α Σ Χ.

Ἀσχάλλω. μ. λῶ. triſtor, ægre fero, iraſcor, excandeſco.

Ἄσχετος. ὁ. ἡ. intolerabilis, indetentus, ἄμετρος.

Ἀσχημάτιστος. ὁ. ἡ. figura uacuus.

Ἀσχήματος. τὸ. male figuratum.

Ἀσχημονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. turpiter ac præter decorem ago, indecorè me gero & cum turpitudine. neutrum abſolutum.

Ἄσχημος. ου. ὁ. ἡ. turpis.

Ἀσχημοσύνη. ης. ἡ. inuerecundia, turpitudo, dedecus.

Ἀσχήμων. ονος. ὁ. ἡ. inuerecundus, indecorè quippiam agens, turpis, indecens, inhoneſtus.

Ἀσχνία. deorno.

Ἀσχθοφοροῦμεν. onera ferimus.

Ἀσχιζῆ. τὰ. infiſſa pedis.

Ἄσχιστος. ου. ὁ. indiuiſus, infiſſus.

Ἀσχολία. ας. ἡ. negocium, ſtudiũ, occupatio. Ammonius diſtinguit ab ἀκαιρία

Ἀσχολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. exerceo, in occupatione ſum.

Ἄσχολος. ου. ὁ. negotioſus, ſollicitus.

Ἀσχολοῦμαι. occupor, diſtringor, non ſum otioſus.

Ἄσχυ. τὸ. ſuccus eſt pontici arboris.

Α Σ Ω.

Ἀσῶδης. ex repletione cibum faſtidiens.

Ἀσωπός. οῦ. ὁ. Aſopus, fluuius Thebarum in Bœotia.

Ἀσώματος. ου. ὁ. ἡ. incorporeus.

Ἀσωτεύομαι. μ. σομαι. ω. ευμαι. luxu diffluo: Sumptum à populo Aſotorum, quòd eſſent luxu perditi perpetuoq; in comeſſationibus uerſarentur. Meminit Cicero in tertio de Finibus: Nolim enim mihi fingere (inquit) Aſotos, ut ſoletis, qui in menſam uomant, & de cõuiuijs auferantur, crudiq; poſtridie ſe rurſus ingurgitent.

Ἀσωτία. ας. ἡ. luxuria, laſciuia, prodigalitas, intemperantia, commeſſatio. Gellius luxũ & popinationem interpretatur.

Ἄσωτος. ὁ. ἡ. prodigus, inſatiabilis, luxurioſus, inſolens, decoctor, dilapidator, homo nihili nulliusq; frugis, gulæ luxuiq; deditus, nepos.

Ἀσώτως. turpiter, immodicè, prodigaliter.

Τὸ Α μεῖζα τῶ Τ.

Ἀτάω. miror, ſtupeo.

Ἀτακτῆρ eſt ordines nõ ſeruare, in manipulo, aut decuria, aut turma ſe non continere, uel militiam detrectare, quo modo Demoſthenes utitur, hoc eſt, in ordinem ſe non redigere, è claſſe ſua ſe ſubducere. Significat etiã inhoneſte & petulanter ſe habere, flagitioſe uiuere. Plutarch. in Apoph. οὐκ ἔτι ἦν ἐντυχεῖν ἀτακτοῦντι θεμιστοκλεῖ.

Ἀτάκτημα. ατος. τὸ. inordinatio.

Ἀτακτιδακρύει. affatim lachrymat.

Ἄτακτος. ὁ. imcompoſitæ uitæ.

Ἀτάκτως. incompoſitè, inordinatè.

Ἀταλαίπωρος. ὁ. ἡ. beatus, felix, ærumna carens. Ἀταλαιπώρῳ ψυχῇ. æquiſſimo animo. Gaza ex Cicerone.

Ἀταλαιπώρως. facilè, feliciter, citra laborem.

Ἀτάλαντος. ὁ. ἡ. æquialens, æqualis.

Ἀτάλλω. μ. λῶ. augeo, adolesco, nutrio cum cura.

Ἀταλός. οῦ. ὁ. tener, puerilis.

Ἀταλόφρων. ονος. ὁ. ἡ. impotens, tener.

Ἀταλόψυχος. ου. ὁ. ἡ. pusillanimis.

Ἀταμίευτος. ου. ὁ. ἡ. incautus, inconsyderatus, nihil reponens.

Ἀταξία talis est, qualem describit Ouidius in principio quinti Fastorum, quam in εὐταξίαν uertit maiestatis exortus.

Ἀτάομαι. μ. ἥσομαι. ω. ημαι. patior detrimentū. neurrum absolutum.

Ἀταπείνωτος. ου. ὁ. ἡ. non directus corde.

Ἀτάρ. sed, siquando, propterea, cæterum.

Ἀτὰρ οὖν, διὰ τοῦτο οὖν, quamobrem, uerum, heus tu.

Ἀταραξία. ας. ἡ. constantia, tranquillitas, imperturbatio.

Ἀτάραχος. ου. ὁ. ἡ. quietus.

Ἀτάρβητα. intrepidè.

Ἀτάρβητος. ου. ὁ. ἡ

Ἀτάρβητος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀτάρμυητος. intrepidus, securus.

Ἄταρνον. ου. τὸ. ferramentum in medio rotæ.

Ἀταρπιτός. ου. ἡ. καὶ

Ἀταρπός. οῦ. ἡ. uia.

Ἀταρπρός. οῦ. ὁ. ἡ. conuiciatorius, grauis.

Ἀταυθαλία. ας. ἡ. superbia, contumacia, stoliditas, proteruitas, peccatum, inscitia.

Ἀτάυθαλος. ου. ὁ. proteruus, stolidus, iniustus, impius. ἀπὸ τῶ θάλλειν τᾶις ἄταις.

Ἀταυθάλλω. μ. αλῶ. ω. κα. ineptè ago. neutrum absolutum.

Ἄταυροι. boues quædam uocabantur in Epyro uenere intactæ, ut incrementum ampliter acciperent.

Ἀταύρωτος. ᾱ. ὁ. ἡ. expers coniugij, uirgo quasi tauri expers. Est autem ταῦρος non solū animal, sed interdum etiam membrum uirile. Aristoph. Lysistr. οἵκοι δὲ ἀταυρώτη διάξω τὸν βίον.

Ἄταφος. ου. ὁ. ἡ. insepultus.

Ἀτάω. noceo.

Α Τ Ε.

Ἄτε. tanquàm, utpote, nimirum, nempe, siquidem, quanquàm, quando.

Ἄτεγκτος. ου. ὁ. durus, rigidus, qui liquefieri nequit, stupidus, intractabilis, trux.

Ἄτεδή. postquàm.

Ἀτειρής. ἐος. ὁ. ἡ. indomitus, magnus.

Ἀτείχισος. ᾱ. ὁ. ἡ. non cinctus muro.

Ἀτέκμαρτος. ᾱ. ὁ. ἡ. incōiecturabilis, ignoratus.

Ἀτεκμαρτα. τὰ. quæ nullis notis deprehendi possunt.

Ἀτεκνία. ας. ἡ. sterilitas, de mulieribus solum.

Ἄτεκνος. ου. ὁ. ἡ. orbus, filijs carens, sterilis.

Ἄτεκτος. ᾱ. ὁ. ἡ. durus, inflexibilis, immobilis.

Ἀτέλεια. ας. ἡ. immunitas.

Ἄτελες. defectus. substantiuè.

Ἀτελείωτον, καὶ

Ἀτέλιεσον, τὸ ἀδύνατον τελειωθῆναι, quod perfici nequit.

Ἀτέλεσος. ου. ὁ. ἡ. non initiatus, non afflatus numine.

Ἀτελεύτητος. ᾱ. ὁ. ἡ. imperfectus, fine carens.

Ἀτέλη apud Demosthenem de bonis dicitur quæ in censum nō ueniūt, bona immunia.

Ἀτελής. ἐος. ὁ. ἡ. imperfectus, nondum perfectus & absolutus, immunis, inutilis.

Ἀτέλλω. μ. τελῶ. ω. κα. lætor, augeo.

Ἀτελώνητος. ᾱ. ὁ. improfessus. Ἀτελώνητοι merces dicebantur improfessæ, quarū nomine negociatores uectigal nō pependerant.

Ἀτέμβω. μ. ψω. ω. φα. priuo, afficio dolore. actiuum, accus. iungitur.

Ἀτενές. attentè, immotis oculis. Εἰς τὸ ἀτενές, idem. Ἀτενὲς ὁρᾶν, fixius intendere oculos, fixis oculis intueri.

Ἀτενής. ἐος. ὁ. ἡ. fixus, attentus, rigidus, austerus. Huic opponitur σκαρδαμυκτός.

Ἀτενίζω. μ. ίσω. ω. ικα. intendo, fixis oculis intueor, defigo oculos in aliquam rem. actiuum, datiuo iungitur.

Ἀτενισμός. οῦ. ὁ. intuitus continuus.

Ἄτερ. sine, seorsum. cum genitiuo.

Ἀτέραμνος. ου. ὁ. durus, infrangibilis, insuperabilis, incoctilis. Ἀτέραμνον ὕδωρ, cruda aqua.

Ἀτεράμων. ονος. ὁ. ἡ. incoctilis, propriè leguminum est. Ἀτεράμων ἀνὴρ, inexorabilis & durus, ferreus, immitis, indomitus. ἀτέραμνος, & hoc, idem significant. Aristoph. uespis: μηδ᾽ ἀτενὴς ἄγαν᾽ ἀτεράμων᾽ ἀνήρ.

Ἀτεργάτις. deæ cuiusdam nomen. Vide Calium lib. xij. cap. xxxvij.

Ἀτερηδόνισος. ου. ὁ. à teredinibus & tineis non rosus.

Ἄτερος. ὁ ἕτερος.

Ἀτερπής. ἐος. ὁ. ἡ. iniucundus.

Ἀτευχής. ἐος. ὁ. ἡ. inermis.

Ἀτεχνία. ας. ἡ. ruditas, imperitia.

Ἄτεχνον. ου. τὸ. quod est sine arte.

Ἀτέχνως. sine arte.

Ἀτεχνῶς. uerè, sedulò, sine fraude & fuco, re uera,

uera, ἄνευ τῆς τέχνης, sine dolo, dubio procul, atque adeò, manifestè, palàm, planè. Item ualidè, strenuè.

Ἀτίω. μ. ήσω. ω. ηκα. negligo. actiuum, accusatiuo iungitur.

A T H.

Ἄτη. ης. ἡ. nocumentum, detrimentum, noxa, calamitas, aduersitas q: dea quæ noxas ac turbas solet immittere rebus mortalium. Vide Chiliades Erasmi, Ates Homerica, & Budæum in Asse.

Ἀτηκότερον. ου. τὸ. seuerius.

Ἄτηκτον. ὁ. illiquefactibilis.

Ἀτημελέω. μ. ήσω. ω. ηκα. non curo, abijcio curam.

Ἀτημελητός. οῦ. ὁ. ἡ. incuratus, inornatus, neglectus.

Ἀτημελία. ας. ἡ. negligentia, contemptus.

Ἀτημελῶς. negligenter, inornatè, insciтè, indoctè.

Ἀτήνω. laboro.

Ἀτηρής. ίος. ὁ. ἡ. ὴ

Ἀτηρός. οῦ. ὁ. nocuus, insuperabilis, intractabilis, durus, contumelioſus.

A T I.

Ἀτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uilipendo, sperno. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἀτιθάσευτον. ου. ὁ. ἡ. implacabilis.

Ἀτίθασος. ʒ. ὁ. ἡ. asper, indomitus, ἀνήμερος.

Ἀτιμαγελεῖν. dehonestare, fastidire, seorsum pasci à grege, ab armento secedere. proprium taurorũ. De hoc abunde Erasmus in prouerbio, Abijt & taurus in syluam.

Ἀτιμάγελος. ὁ. qui à conuictu abhorret.

Ἀτιμάζω. μ. άσω. ω. ακα. inhonoro, dehonesto, despicio, negligo, uilipendo, paruiduco, cõtemno. Item insigni ignominia ob scelus putratum aliquem afficio, quod notare Iurisconsulti dicũt. Gaza ex Cicerone: χρῆναι μέντοι πάθος ἀκόλαστον ἀτιμάσαι ὠήθην, Sed notandam libidinem putaui. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀτιμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἀτιμόω.

Ἀτιμία. ας. ἡ. ignominia, infamia, dedecus, contumelia.

Ἀτιμοποιός. οῦ. ὁ. famosus.

Ἄτιμος. ου. ὁ. ἡ. ignominiosus, contemptus, uilis, abiectus, notatus infamia: cui opponitur ἔντιμος, cuius cædes non debet multari, & uelut fortunis omnibus euersus, qui ciuilia iura non retinebat. Cui similes fuerunt, quos Latini prisci intestabiles uocitarunt, ut Horatius in secundo sermo. *Intestabilis & sacer esto.* Vide Commentaria Budæi.

Ἀτιμόω. μ. ώσω. ω. ωκα. uitupero, priuo honore, ignominiosum reddo, & ignominia noto. actiuum accus. iungitur.

Ἀτιμοῦσθαι. infamia notari.

Ἀτιμωρητί. impunè.

Ἀτιμωρητός. οῦ. ὁ. impunis, inultus.

Ἀτίμως. ignominiosè. Ἀτίμως ἀφιεθείς. ignominiosè missus.

Ἀτίμωσις. grauioris supplicij instar erat, Bud. in Comment.

Ἀτιμωτικῶς idem quod ἀτίμως.

Ἀτινοῦν. quæ igitur.

Ἀτίνακτον. ου. ὁ. ἡ. inconcussus.

Ἀτιτάλλω. μ. αλῶ. ω. κα. nutrio ab infantia, manibus crispo, puerũ delicatè & curiosè nutrio. actiuum, accus. iungitur.

Ἄτιτον. ου. ὁ. ἡ. inhonoratus, impunis, immunis, inultus.

A T Λ. A T M.

Ἄτλας. αντος. ὁ. Atlas uiri nomen, & uertebra colli quæ pondus sustinet.

Ἄτλατον. ου. ὁ. ἡ. intolerabilis.

Ἀτλητέω. μ. ήσω. ω. ηκα. male tolerans sum, ignoro, timeo.

Ἀτμία. ας. ἡ. seruitus.

Ἄτμιος. nõ modo seruũ significat, sed etiam ingenuum in seruitutem redactum.

Ἀτμίνω. seruio.

Ἀτμή. ῆς. ἡ. spiratio.

Ἀτμήν. ένος. ὁ. seruus.

Ἄτμητον. ου. ὁ. non castratus, illæsus, non scissus.

Ἀτμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. scateo, exhalo, uaporo, neutrum absolutum.

Ἀτμίς. ίδος. ἡ. uapor, aura.

Ἀτμός. οῦ. ὁ. uapor, fumigatio.

A T O.

Ἀτόκιον. τὸ. medicamen omne quod sterilitatem inducit, & conceptum adimit, hoc est, uim concipiendi.

Ἄτοκος. ʒ. ἡ. sterilis, aut quę nondum peperit.

Ἀτολμία. ας. ἡ. pusillanimitas.

Ἄτολμος. ου. ὁ. ἡ. timidus, trepidus.

Ἄτομος. ου. ὁ. ἡ. indiuiduus, insecabilis, minutus. Dicuntur item ἄτομοι minuta quędam corpuscula, qualia uidemus in sole, quum per fenestram radios ac lumen immiserit. Ex quibus omnia oriri atque in eadem resolui quidam asseuerabant. Sic dicti quòd

ob paruitatē diuidi aut ſecari nō poſſunt. Ab α & τέμνω. ἐν ἀτόμῳ, in puncto temporis, ilico, ſtatim, in momento.

Ἀτονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. deficio, debilitor: defigor, hoc eſt, laceſſo, defatigorq; ac uiribus attonitorū more loquor. Hermol. in Plin. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἀτονία. ας. ἡ. languor, debilitas, remiſſio. Significat item affectionem quandam ſtomachi, quando non eſt tenax cibi.

Ἄτονος. ου. ὁ. ἡ. inefficax.

Ἄτοξος. ου. ὁ. ſine arcu.

Ἀτοπία. ας. ἡ. abſurditas.

Ἄτοπος. ου. ὁ. ἡ. abſurdus, importunus, inſolens.

Ἄτω. ου. ὁ. inſatiabilis.

A T P.

Ἄτρακτω. ε. ὁ. fuſus, id eſt penſum.

Ἀτρακτυλίς. ίδος. ἡ. herba eſt, ex qua mulieres ruſticæ fuſos ſibi cōficiunt, quam & Plinius atractylia uocat.

Ἀτράνωτος. obſcurus, non planus factus.

Ἀτραπίζω. eo, uado.

Ἀτραπιτός. οῦ. ἡ. pro ἀταρπιτός. κὴ

Ἀτραπός. οῦ. ἡ. uia, diuerticulum, ſemita quæ diuerſa eſt à uia plauſtrorū, quam regiam uocant.

Ἀτράφαξις. holeris genus, Romani atriplicē uocant. Dicitur & χρυσολάχανον, à foſculis aurum imitantibus.

Ἀτρίκεια. ας. ἡ. ueritas.

Ἀτρεκέως. uerè.

Ἀτρεκής. ές. ὁ. ἡ. uerus.

Ἀτρέμας. quietè, ſubmiſſè, tacitè, paulatim.

Ἀτρεμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. quieſco, ſto intrepidus. neutrum abſolutum.

Ἀτρεμία. ας. ἡ. quies, immotio.

Ἀτρεμίζω. τὸ ἠρεμῶ, immotus ſum, animo tranquillo ſum & intrepido.

Ἄτρεπτος. ου. ὁ. ἡ. immutabilis, rectus.

Ἀτρέπτως. immutabiliter, rectè.

Ἄτρεσος. ε. ὁ. ἡ. intrepidus, acer immutabilis.

Ἄτρητος. ου. ὁ. non cauus, non foratus.

Ἄτρητοι. quibus ani meatus coaluit. & ἄτρητοι κατὰ γεννητικὰ μόρια dicuntur mulieres quibus concreta ſunt genitalia, uel morbo, uel natura, cuiuſmodi uaccam fuiſſe Perinthi tradunt, nimirum cui excrementum extenuatum per ueſicam tranſmittebatur.

Ἀτριβής. ές. ὁ. ἡ. non tritus, inuſitatus, inuiolatus. Gaza.

Ἀτρίγητος. ου. ὁ. ἡ. turbulentus.

Ἄτριπτος. ου. ὁ. infractus, laboris inexpertus, inſuetus.

Ἀτρίψ. ὁ. inexercitatus, indoctus.

Ἄτρομος. ε. ὁ. ἡ. intrepidus.

Ἄτροπος. ου. ὁ. ἡ. immutabilis.

Ἄτροπος. ε. ἡ. Atropos una ex Parcis, quę dispenſatrix interuallorū dicitur, quia finem uitæ in poteſtate habere putatur, & quaſi interuallum uitæ metiri. Dictam putant ab α & τρέπω, quòd ſit inexorabilis, nec ad cuiuſquā preces uertatur. Accipitur item pro tempore uitæ exacto, ut docet Ariſtoteles ἐν τῷ περὶ κόσμου: Τέτακται δὲ καθ' αὑτὸ γένος τῶν μοιρῶν Ἄτροπος, ἐπὲ τὰ παρεληλυθότα πάντα ἄτρεπτά ἐϛι.

Ἀτροφία. una eſt ex ſpeciebus tabis, quando corpus non alitur, neq; ægroti ſe colligere poſſunt. Plinius: Bibitur, inquit, ab imbecillitate uires recolligentibus, quos atrophos appellāt. Eſt item eo nomine affectio quædam quæ oculum minorem humilioremq; efficit, teſte Aegineta libro tertio.

Ἄτροφος. ου. ὁ. ἡ. non alens, cui τρόφιμος opponitur. Dicimus ἄτροφον ὕδωρ, ut quædā rigua, ἄτροφα. Eſt etiam ὁ μὴ τρεφόμενος. Atrophi ſunt, inquit Plinius libro xxii. & xxvi. qui cibum non ſentiunt. Eſt & impaſtus.

Ἀτροφῶ. tabeſco, alimenta nō ſentio, intereo, non nutrior.

Ἀτρύγητος. ου. ὁ. ἡ. infructuoſus, de mari & terra dicitur.

Ἄτρυγος. ὁ. purus, ſine fece.

Ἀτρύπητος. ου. ὁ. ἡ. imperforatus.

Ἄτρυτον. τὸ. illaboriоſum.

Ἀτρύτονος. ου. ὁ. ἡ. indomitus.

Ἄτρυτος. ου. ὁ. ἡ. indomitus, infructuoſus, infatigabilis, uiolentus, uehemens, quem nullus labor uexare ſatis poteſt, nec domare.

Ἀτρυτώνη. ης. ἡ. indomita, Mineruæ epitheton, quòd bellicis laboribus non defatigetur.

Ἀτρύφητος. ε. ὁ. qui non eſt mollis.

Ἄτρω. exilio.

Ἀτρώς. ῶτος. ὁ. καὶ

Ἄτρωτος. ε. ὁ. ἡ. inſaucius, inuulnerabilis.

A T T.

Ἄττα. quædam. Vide conſtructionem eius apud Budæum in Comment.

Ἄττα. quæcunq; quæ.

Ἄττα uox eſt qua minores honorāt maiores, ut in Epigrammate: ἄττα χέρον διός με καπὴ γάμος

γάμος. Et Iliados θ. φοῖνιξ ἅπα γέραι: uerba Achillis ad Phœnicem.

Ἀπαγᾶς. auis Ionicæ paluſtris, uariis coloribus. Dictum antiquitus fuit in ſeruos ſtigmaticos. Ariſtoph. auibus: ἐδδ' τυγχάνει τις ὑμῶν δραπέτης ἐσιγμένος ἀπαγᾶς οὕτω παρ' ἡμῖν ποικίλος κεκλήσεται.

Ἀπάλεια. ας. ἡ. ciuitas Pamphiliæ maritima.

Ἀπαποτί. quæ quidem.

Ἀπίλιβος. ου. ὁ. brucus.

Ἄπιδαν. ſaltare.

Ἀπικίζω. ſto ab Athenienſibus, ſequor partes eorum.

Ἀπικισμός. οῦ. ὁ. Atticiſmus, ſermo Atticus, ſtudium erga Athenienſeis, non de lingua tantum ſed etiam fauore belli.

Ἀπικιστής. ου. ὁ. Atticiſta, Atticæ linguæ ſtudioſus.

Ἀπικόν. ου. ſpecies numi eſt.

Ἀπικουργίς. τὸ. ad modum Atticorum factum.

Ἀπύξιλον. τὸ. terribile.

Ἅπω, ſiue ἄσω, ſalio, exilio, aſſilio, impetum facio, τὸ ἅλλομαι ἢ ὁρμῶ. ἢ ἀτάκτως φέρομαι. Demoſthe. Ἅπαν δεῦρο κακεῖσι, huc & illuc proſiliens. Ab ἀΐσσω ſubſulto huc & illuc.

Α Τ Υ.

Ἀτυζόμβρος. ου. ὁ. fugiens, timens, triſtis.

Ἀτύζω. μ. ύξω. τ. χα. domo, reddo attonitum. actiuum, genitiuo iungitur.

Ἄτυκτος. ὁ. ἡ. non factus, inornatus.

Ἄτυμβος. inſepultus, inhumatus.

Ἄτυποι. qui nõ ſatis expedito plectro linguæ utuntur, quaſi aërem nõ ferientes, uel quaſi non ſatis uerba exprimentes conformantés ue. Sic item dici poſſunt ex ethymologia uocabuli, qui decenti & iuſta membrorum forma carentes uelut monſtroſi ſunt, cuiuſmodi Homerus Therſitem deſcribit Iliados β'.

Ἀτυράννευτος. ὁ. liber à tyrannis.

Ἀτυρίφωνος. cui feſtinata nimis in loquendo celeritas eſt. Dicitur & ἄτυρος.

Ἀτύρωτον γάλα. lac nõ denſatum in caſeum.

Ἀτυφία. ας. ἡ. alacritas, humilitas.

Ἀτυχέω. μ. ήσω. π. ηκα. non compos ſum uoti, τὸ μὴ κατορθῶ καὶ ἀποτυγχάνω: cui opponitur εὐτυχῶ. neutrum, genitiuo iungitur.

Ἀτύχημα. ατος. τὸ. infortunium, res aduerſa.

Ἀτυχής. ὲς. ὁ. ἡ. impos uoti.

Ἀτυχία. ας. ἡ. infortunium.

Ἀτῶ. μ. σω. ſaucio, noceo, lædo.

Αὖ. iterum, contrà, è diuerſo, retrò, poſt. eius conſtructionem uide in Commẽtarijs Budæi.

Αὐαίνομαι. μ. ανοῦμαι. accendo, exicco, corrumpo, areſco, contabeſco, arefio.

Αὐαίνω. μ. ανῶ. ſicco, arefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Αὐαλίος. ου. ὁ. aridus, ſiccus.

Αὐάνθη. arefactus ſum, ξηράνθη.

Αὔανσις. ιος. ἡ. ariditas, ſiccitas. Galenus ait, αὔανσιν dici in ſtirpibus quod in animalibus γῆρας, καὶ γὰρ κἀκείνη (inquit) γῆρας ὅτι φυτῶ, δι' ὑπερβάλλουσαν ξηρότητα γινομένη. Eſt enim & illa ſtirpis ſenium, ſiccitatis exceſſu proueniens. Senium & tabes plantarum.

Αὐασμός. οῦ. ὁ. ſiccitas.

Α Υ Γ. Α Υ Δ.

Αὐγάζομαι. μ. άσομαι. τ. σμαι. reſpicio. accuſatiuo iungitur.

Αὐγάζω, apud Pindarum, pro eodem.

Αὐγή. ῆς. ἡ. ſplendor, aurora.

Αὔγη. ης. ἡ. Auge, mulieris nomen.

Αὔγιον. ου. aliqui uocant rutam.

Αὐδάζω. loquor.

Αὐδάω. idem.

Αὐδή. ῆς. ἡ. uox, oratio, nuncius. Hinc Latinis audio dici uolunt.

Αὐδήεις. ηεντος. ὁ. loquens.

Α Υ Θ.

Αὐθάδεια. ας. ἡ. contumacia, pertinacia, procacitas.

Αὐθάδης. εος. ὁ. ἡ. contumax, pertinax, præfractus, qui nõ poteſt à propoſito abduci.

Αὐθαδίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ſum cõtumax. deponens, abſolutum.

Αὐθαδόσομος. ὁ. ἡ. cõtumaci ore & temerario, apud Ariſtophanem.

Αὐθαδῶς. contumaciter.

Αὐθάθες. οἱ. qui ſunt abſoluti iuris.

Αὐθαιμοι. οἱ. fratres.

Αὐθαίρετος. ὁ. ἡ. per ſeipſum eligens, ſponte, ultroneus, ſæpius tamen ultrò aut ſua ſponte, homicida ſui ipſius.

Αὐθίκαστος. ου. ὁ. ἡ. inconſulto iudicans, id eſt, indicta cauſa, pertinax, rigidus, moroſus, præfractus, difficilis, ſuo quodam inſtituto uiuens, expersq; ſenſus cõmunis. Vulgus hominem ſuorum morum uocat.

Αὐθεντέω. μ. ήσω. τ. ηκα. dominor. Paulus ad Timoth. αὐθεντεῖν ἀνδρός.

Αὐθέντης. ὁ. ὁ. dominus, ductor, qui ſua manu

pulsat,uel cædit,uel pugnat,qui etiam αὐτόχειρ appellatur. & simpliciter pro percussore. Theodorus Gaza in lib. περὶ μηνῶν ait hoc uocabulum olim tantū significasse τὸν αὐτόχειρα, postea uerò & supra mille annos significare cœpisse, quod apud Latinos author significat. Budæus.

Αὐθεντία. ας. ἡ. potestas,authoritas. Vide Budæi Comment. Αὐθεντία τῶ ἐπιτρόπου, authoritas tutoris.

Αὐθεντικῶς. cum authoritate.

Αὐθημερόν. ipso die.

Αὐθημερίζω. eodem die redeo.

Αὐθήμερος. ε. ὁ. ἡ. per unum diem durans,diecularis.

Αὖθι. illic,istic,per syncopam ab αὐτόθι.

Αὐθιγενής. ἐος. ὁ. ἡ

Αὐθιμβρής. ἐος. ὁ. ἡ. indigena.

Αὖθις. iterum, contrà, aduersò, in posterum. Soli futuro coniungitur.

Αὐθομολογούμενος. ὁ. significans,profitens.

Αὐθότου. fortasse.

Αὐθωρόν. eadem hora.

Α Υ Λ.

Αὐλαῖα. ας. ἡ. locus ante aulam,tentoriū, aulæa,atrium.

Αὐλαῖον. uelum picturis intertextis uariegatum,quod alio nomine παραπέτασμα & περίσρωμα & τάπης dicitur, nostri uno uerbo stragula & plagas appellant. Vide Budęū in postremis annot.

Αὔλαξ. ακος. ὁ. sulcus.

Αὔλειον. ου. τὸ. uestibulum.

Αὔλειος θύρα. atrium,& αὔλειος εἴσοδος, idem. Lys. ἐκείνων ὅσοι τῇ αὐλείῳ θύρᾳ τῶν φυλακὴν ποιούμενοι.

Αὐλέομαι. tibia cantantem audio,tibiæ cantu recreor.

Αὐλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tibia cano. neut. absolut.

Αὐλή. ῆς. ἡ. aula, atrium, caula, septa ouium: olim sic dictus fuit locus, ad quem capite condemnati ducebantur, postea dictus est ἀρχεῖον. Significat item locum qui perflatum habet. Homerus hoc nomine intelligit ὕπαιθρον. Hinc & αὐλας pro regijs usurpamus, quòd ante se habeant subdialia & ampla loca. Antiqui item αὐλας ollas dixerunt.

Αὔλημα. ατος. τὸ. cantus ad tibiam.

Αὔλησις. ιος. ἡ. pulsatio lyræ.

Αὐλητής. οῦ. ὁ. tibicen.

Αὐλητρίς. ίδος. ἡ. tibicina.

Αὐλίζομαι. μ. σομαι. ω. ισμαι. pernocto, demoror,maneo,tendo,id est, castrametor,statione habeo, stabulor, κοιμῶμαι. deponens absolutum.

Αὐλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. in aula habito seu uersor, neutrum absolutum.

Αὐλιοι. atrienses.

Αὔλιος. ου. τὸ. stabulum.

Αὖλις. ιδος. ἡ. tentorium,castra.

Αὐλίς. ίδος. ἡ. Aulis, ubi Græci castrametati sunt,ex re nomen sortita.

Αὐλισκός. ου. tibicinula.

Αὐλιτικός. οῦ. ὁ. pulsans lyram.

Αὐλιτρίδιον. ου. τὸ. tibicinula.

Αὐλοπίας. ου. ὁ. ἀνθιὰς. sacer piscis.

Αὐλοποιός. οῦ. ὁ. tibicen,& qui facit tibias.

Αὔλος. immaterialis.

Αὐλός. οῦ. ὁ. tibia, fistula,aulum, foramen,ferrum, figura quælibet in rectitudinē productior, uti est stadium, & sanguinis è naribus torrens, iaculum omne prolixum. Eustath. authore, αὐλός ἐσι πᾶν τὸ σενὸν: ὅθεν καὶ ἔναυλοι, σενοὶ ποταμοί. Vocatur etiam apud antiquos κρουνός, & apud Homerū saliens cruoris,id est τὸ ἀκόντισμα αἵματος. Odissea xxij. Αὐτίκα δὲ αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας ταχὺς ἦλθεν Αἵματος ἀνδρομέοιο.

Αὐλοτρύπης. ε. ὁ. qui tibias efficit.

Αὐλῳδία. tibiæ cantus.

Αὐλῳδός. οῦ. ὁ. cantor,senator.

Αὐλών. ῶνος. uallis, planities, pratum, locus floridus,angustia,locus aquā ducens, mare, omne strictum, καὶ τὰ μεταξὺ τῶν φαρίγγων σενὰ ὅσα μῆκος φερόμενα. unde διαυλονήσεται πνεύματος dicta sunt.

Αὐλῶπις. ιδος. locus in quo figitur crista, galea,& tumulus tendens in acutum.

Αὐλωπός. οῦ. ὁ. habēs oculos longos,instar tibiarum. de piscibus quibusdam dictū apud Oppianū ἁλιευτικῶν α. Ab αὐλὸς & ὤψ.

Α Υ Ξ.

Αὐξάνω. μ. ήσω. ω. ηκα. παρατ. ἤυξανον. ἀόρ. ἤυξα. differt ab αὔξω. Nam αὐξάνω crescere significat: αὔξω uerò augere. Τῇ τρυφῇ ἐναυξηθέντες, delicijs enutriti apud Herodian. Sic & apud Suetonium in Otho. in cuius domo creuerat dixit,pro enutritus erat. Actiuum est,& accusatiuo iungitur. Gaza ex Ciceronе: χάριν ἔχω τῷ χρόνῳ πολλήν, ὅτι μοι τῶν λόγων ἐπιθυμίαν ηὔξησεν.

Αὔξη. ης. ἡ. incrementum.

Αὔξημος. ε. ὁ. idoneus ad alendum.

Αὔξησις. εως. ὁ. ἡ. augmentum.

Αὐξητικός. οῦ. auctiuus.

Αὐόνη. ης. ἡ. siccitas, mœror, clamor.

Αὖος. ου. ὁ. siccus, aridus, exuccus.

Αὔπνος. ου. ὁ. ἡ. insomnis.

Αὔρα. ης. ἡ. aura, uentus leuior. penacutũ est, teste Gaza, qui dicit ultimam produci.

Αὐριζειν. procrastinare, horrere frigore.

Αὔριον. cras. Ἐπὶ τῷ αὔριον, postero die.

Αὐρός. οῦ. ὁ. diues, abundans.

Αὐσαλίος. squalidus, austerus.

Αὐστηρός. οῦ. austerus, seuerus.

ΑΥΤΑ. ΑΥΤΕ.

Αὐτάγγελος. ὁ. ὁ. nuncius spontaneus. ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτῶ διαγγέλλων μὴ μὰ ἑτέρου.

Αὐτάγνωτος. ὁ. ὁ. admirator sui.

Αὐτάγρετα. τὰ. ultrò oblata, uel quæ quis suo arbitrio deligat.

Αὐτάδελφος. ὁ. ὁ. frater germanus.

Αὐταῶρκτος. ου. ὁ. per se sublatus.

Αὔτανδρον. cum ipsis uiris. aduerbium.

Αὐτάνδρους ναῦς καταδύσαι, naues unà cum hominibus submergi.

Αὐτανέψιος. ου. ὁ. consobrinus.

Αὐτάρ. sed, postquàm, posthac, ast.

Αὐτὰρ ἐγώ. ego autem.

Αὐτάρεσος. ου. ὁ. admirator sui.

Αὐτάρκεια. ας. ἡ. sufficientia, ubi quis suis est contentus, nec aliunde desyderat quicquã, frugalitas.

Αὐταρκέω. sufficio, satis sum. actiuum, datiuo iungitur.

Αὐτάρκης. εος. ὁ. ἡ. multus, sufficiens, contentus sua sorte.

Αὐτάρκως. sufficienter.

Αὖτε. iterum, posthac.

Αὐτεξουσία. ας. ἡ. authoritas.

Αὐτεξούσιον. libera uoluntas, liberũ arbitriũ.

Αὐτεξούσιος. qui sui iuris est, suæq; potestatis, liber, sui arbitrij, sui compos.

Αὐτεπάγγελτος. ου. ὁ. ultrò ueniens nullo nuncio accersitus.

Αὐτέω. μ. ήσω. τ. κα. uoco, resono.

ΑΥΤΗ. ΑΥΤΙ.

Αὐτή. ῆς. ἡ. ipsa.

Αὐτήταυτης. ἡ. hæc, p sponte sua. Vide αὐτὸς

Αὐτή. ῆς. ἡ. clamor, μάχη.

Αὐτήκοος. qui audiuit ipse, & interfuit. Dicitur etiam qui alteri non est subiectus.

Αὐτῆμαρ. eodem die, in præsens.

Αὖτι, pro αὖθότι.

Αὐτίκα. statim, quàmprimum.

Αὐτίκα δὴ μάλα. quàmprimum, breui admodum, propediem, protinus: Cicero, primo quoq; tempore, dixit.

Αὐτικυμαίνεσθαι. undabunda esse.

Αὖτις. retrò, ὕστερον.

Αὖτις καὶ αὖτις. identidem.

ΑΥΤΜ. ΑΥΤΟ.

Αὐτμή. ῆς. ἡ. odor, clamor, πνοή, φλόξ.

Αὐτὸ. propriè apud Platonem.

Αὐτοβιρίας. ὁ. alter bereas.

Αὐτοβοεί. statim, cum ipso clamore. Aduerbium, quo Historici sæpe utuntur, ut cum dicunt ciuitatem captam subitò & cum clamore.

Αὐτόγε. ad eundem locum.

Αὐτογνωμῶ. ex mei animi sensu, & meo arbitratu, non de consilij sententia facio, uel iudico, uel decerno. hoc est αὐτοβουλῶς διαγινώσκω.

Αὐτογνώμων. est qui ex sui animi sententia iudicat, uel ex sua conscientia. Aristoteles in secundo Politic. ἢ τὸ μὴ καλῶ γράμματα ἄρχειν, ἀλλ' αὐτογνώμονες, ἐπιφαλές. ἰδιογνώμων idem est ferè.

Αὐτόγραφον. ου. τὸ. autographum, scriptum manu propria.

Αὐτόγυιον. ου. τὸ. μονόβολον, ex solido ligno factum.

Αὐτοδαὴς. ἐος. ὁ. ἡ. natura, nõ literis doctus.

Αὐτοδάϊκτος. ὁ. ὁ. sibi malũ adferens, seipsum interficiens.

Αὐτοδάξ. mordicus, παραχρῆμα, iracundè. Aristophan. Pace: τὰς φύσεις ἡμῶν δεδοικὼς, καὶ τὸν αὐτοδὰξ τρόπον, quidam αὐτόδαξον legunt.

Αὐτὸ δείξει. res ipsa indicabit.

Αὐτοδιάκονοι. sibi ipsi subseruientes.

Αὐτοδίδακτος. ου. ὁ. seipsum docens, qui citra doctorẽ proficit, qui nulla præceptoris opera usus, per se doctus euasit, cuiusmodi dicitur fuisse Heraclitus Ephesius philosophus. Apud Homerum Odys. x. quidam αὐτοδίδακτον se uocat, quod non ex hominum institutiõe, sed ex afflatu dei caneret: Αὐτοδίδακτος δ' εἰμὶ, θεὸς δέ μοι ἐν φρεσὶν οἵμους παντίας ἐνέφυσεν.

Αὐτόθιον. statim.

Αὐτόκας. ὁ. ἐντος. ὁ. interfector.

Αὐτοέκαστος. quisq; pro se.

Αὐτόεντος. per seipsos.

Αὐτοέτης. ου. ὁ. anniculus.

Αὐτοθάνατος. ὁ. ὁ. qui sibi mortem consciscit.

Αὐτόθεν. illinc, hic, hoc loco, ibi, ibidem, indidem.

Αὐτόθι. illic.

Αὐτοκάβδαλον. propriè de farina utcunq; subacta: genus rudis & parum castæ musices.

Αὐτοκασίγνητος. ου. ὁ. frater germanus ex ambobus parentibus.

Αὐτοκατάκριτος. ου. ὁ. ἡ. seipsum cõdemnans.

Αὐτοκέλευστος. ῃ. ὁ. qui suo ipsius hortatu facit.

Αὐτοκίνητα. τὰ. sese mouentia.

Αὐτόκλητος. ῃ. ὁ. per se uocatus, qui semet ipse inuitat, qui non uocatus uenit ad cœnam uel prandium.

Αὐτοκρατορικός. οῦ. ὁ. imperialis.

Αὐτοκράτωρ. ορος. ὁ. qui per se potest, nec alium de pendet: Imperator, qui dominij monarcha dicitur: princeps, dictator, quem eundẽ βασιλέα interim uocant, qui liberam habet plenamq; rei constituendæ potestatem.

Αὐτοκράτωρ item est qui sui est arbitrij, & sue tutelæ factus, qui sui iuris est.

Αὐτοκράτωρ πρεσβευτὴς, legatus, qui cũ summa potestate mittitur. Αὐτοκράτωρ δύναμις, merum imperium, & plena summaq; potestas.

Αὐτολεξεί. ipsa dictione, aduerbialiter: ut si quis aliquid ad uerbum traduxerit, is dici posset αὐτολεξὶ traduxisse.

Αὐτολήκυθος. οῦ. ὁ. scurra, cui nõ est minister, strenuus paratusq; ad omnia obeunda uel patienda, αὐτουργὸς, id est qui per se omnia procurat ac facit. Item mendicus, pauper, ut qui possideat aliud nihil quàm λήκυθος. Item qui ad erogandam pecuniam procliuis est, quæ λήκύθοις cõtinebatur. Item qui non ex animo, sed uentris causa colit amicum. Vide Chiliades Eras. Lucem præferens, fortis, ipse sibi procurans omnia.

Αὐτόλυκοι. solertes depeculatores, ac fures.

Αὐτολυρίζει. ipsemet lyra canit, ut in Prouerbio: ὄνος αὐτολυρίζων.

Αὐτόματα. τὰ. quæ per se mouentur, temerè fortuitóque euenientia, ut hulcera & oua quæ sine coitu nata sunt.

Αὐτοματί. ultrò.

Αὐτοματία. ας. ἡ. casus, fortuna.

Αὐτοματίζω. μ. ίσω. σω. ικα. per me ipsum facio. neutrum absolutum.

Αὐτοματισμός. ῃ. ὁ. casus temeritas.

Αὐτόματον. ultrò, sua sponte, ἀφ' ἑαυτοῦ: ut exponit Homeri interpres. Demosth. in prima Olynth. νυνὶ γὰρ ὁ πάντων ἐτρυλλᾶτε, χήνος περ αὐτόματον.

Αὐτόματος. ου. ὁ. ἡ. casualis, casus, qui facit aliquid per se & casu, fatalis, ultroneus. Item casus temerarius. Cicero temeritatem uocat in secundo de natura deorum. Plutarchus libro primo de placitis philosoph. distinguit à fortuna. Αὐτόματος θάνατος dicitur quasi naturalis & fatalis, quiq; nulla extrinsecus ui coacta uenit, authore Gellio.

Αὐτομάτως. sponte.

Αὐτομολέω. μ. ήσω. σω. ηκα. transfugio, abeo insalutato hospite. neutrũ absolutum.

Αὐτομόλια. ας. ἡ. transfugium seruorũ fuga.

Αὐτόμολοι. populi Aethiopum.

Αὐτόμολος. ου. ὁ. transfuga, proditor.

Αὐτονομέομαι. liber sum, meo iure uiuo, arbitrio meo uiuo.

Αὐτονομία. ας. ἡ. libertas uiuendi proprijs legibus.

Αὐτόνομος. ῃ. ὁ. qui uiuit suis legibus, qui nullius imperio subest, qui uiuit legibus sibi probatis & complacitis.

Αὐτονομούμενοι. qui suis legibus uiuunt, non subiecti alicuius legibus & imperio.

Αὐτονυχί. in ista nocte.

Αὐτοπάθεια. ας. ἡ. innata passio.

Αὐτοπαθής. ές. ὁ. ἡ. intrinsecus patiens.

Αὐτόπιστος. per se fidem faciens sine argumentis.

Αὐτόποδος. pedibus incedens.

Αὐτοπρόσωπα sunt in quibus author ex persona sua docet, nulla persona extrinsecus assumpta. Et huiusmodi sunt τὰ ἀκροαματικὰ, quæ ideo sic uocantur quasi disciplinaria, quod & suis & iustis discipulis scribebãtur ab authoribus cuiusq; sectæ. Budæus.

Αὐτόπτης. ῃ. ὁ. qui rei gestę spectator fuit, & ut ait Plautus, oculatus testis.

Αὐτόπυρος. epitheton panis, ex quo nihil furfurum discessit, quasi totum in se triticum non imminutum habens. Cicero cibarium panẽ uocat. Galenus πιτυρίαν uocat eundem.

Αὐτοπῶλαι. οἱ. qui suos redditus in patria uendunt.

Αὐτόροφος. ου. ὁ. ἡ. seipsum contegens.

Αὐτὸς. ipse, modo demonstratiuũ, modo relatiuum est. Aliquando ultrò & sponte significat, ut apud Homerum: τί μοι σπεύδοντα αὐτὸν ὀτρύνεις; Cur me festinantem & ultro incitas? Αὐτὸς item quemadmodum & ἐκεῖνος pro nominibus proprijs capitur.

Sic apud

Sic apud Aristoph. in nebul. αὐτὸς de Socrate: Et Pythagoræ discipuli αὐτὸς ἔφα dicere solebant, Pythagoram intelligentes. Item præposito articulo ualet quod apud Latinos idem. Interdum accipitur ἀντὶ τῶ ἑαυτῶ. Gregor. ὁρῶμ οὖμ τὼ τῶ δήμου κίνησιμ ἐπ' αὐτόμ. Videns igitur in se motũ populi. Αὐτὸς ἕκασος, singuli & unusquisq. Demosthenes: ὅσα μὲμ ὠφοῦ ἅπαντῶ ὑμεῖς ἐβουλήθητε, κὴ μετὰ ταῦτα τὸ πρῶτομ αὐτὸς ἕκασος ἑαυτῶ προσήκαμ ἠκόσατο.

Αὐτόσε. huc.

Αὐτόσιτῶ. ϑ. ὁ. seipsum alens.

Αὐτόσισος. seipsum nutriens, uel qui ad alterum cœnaturus fert suam cœnam.

Αὐτόσκευος. nullo artificio constans, ἀπαράσκευος κὴ λιτός, rudis, simplex & incõditus.

Αὐτοσαθία. ας. ἡ. statio in loco proprio.

Αὐτοσφαγής. ἐος. ὁ. à seipso iugulatus.

Αὐτοσχεδία. ας. ἡ. pugna propinqua.

Αὐτοσχεδιάζω. impræmeditatus ago: facio crasso modo: ruditer, ex tempore, & impræmeditatè aliquid tracto: inconsultè ago, & consilium in re præsenti capio, cum re præsenti delibero: fingo item & commiscor, ψευδομαι. Athenæus: Αὐτοσχεδιάζουσιμ οὖμ οἱ λέγοντῶ αὐτὼ ἐν κορίνθῳ τεθάφθαι. Et propero, ac illotis pedibus quippiam aggredior. Xenoph. τῶμ δὲ στρατηγῶμ οἱ πολέμοι αὐτοσχεδιάζουσιμ, Ante tempus præfecturas adipiscuñ, & illotis manibus tractant. Et suapte sponte facere significat, nõ mandato alterius & imperio. Plato, uti solet, pro temerario & confidenti incepto animum appellere & quippiam designare, & temere affirmare. Vide Comment. Bud.

Αὐτοσχεδίασμα. τω. τὸ. repente inuenta, comparataq; compositio.

Αὐτοσχεδιασμός. extemporalis dictio.

Ἐξ αὐτοσχεδιασμῶμ. è rudi principio.

Αὐτοσχεδιαστί. aduerbium. ex tempore, tumultuanter, ruditer, impræmeditatè, ex tempore.

Αὐτοσχεδιαστικὴ, appellatur illa facultas, cui γραφικὴ opponitur, quam Cicero stilum uocat.

Αὐτοσχεδιαστικός. οῦ. ὁ. ad inuentionem suapte natura excitans.

Αὐτοσχεδίην. propè, per se, & cominus.

Αὐτοσχέδιον. ου. τὸ. forma rudis, quod subitò factum aut dictum est, factum aut quæsitũ tumultuarium, præproperum, subitarium rapidumq;, temerè aut ex tempore parátum, quod ad manum est & in promptu.

Αὐτοσχέδιος. ϑ. ὁ. ἡ. rudis, extemporalis.

Αὐτοσχεδίως. ultrò, sine cura, ex tempore, temerè.

Αὐτόταπ apud Comicos ipsissimus. Aristophan. Pluto: ἐκεῖνος αὐτὸς, αὐτόταπ.

Αὐτοτελής. τὸ. ipsum sibi sufficiens.

Αὐτοτελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. perfectus, absolutus.

Αὐτῶ pro αὐτόθι. illic, in eodẽ loco, inibi, hic, in hoc loco.

Αὐτουργία. ας. manualis operatio.

Αὐτουργός. οῦ. ὁ. artifex, qui per se omnia procurat ac facit, qui artificio suo se fouet, operarius. Plutarch. in Apophth. usurpat pro homine tenuis fortunę. Per seipsum faciẽs: γεωργὸς αὐτουργὸς, qui ipse terram cum diligentia colit. Significat interdum αὐτόχειρ, qui sua manu cædit, pulsat, uel pugnat.

Αὐτουργῶ, propriis manibus aliquid facio, per meipsum aliquid facio, κὴ χειρουργῶ.

Αὐτοφονιυτής. οῦ. ὁ. κὴ

Αὐτοφόντης. ϑ. ὁ. homicidia sui, author cædis, siue suæ, siue alterius.

Αὐτόφορτῶ. cum ipso pondere.

Αὐτοφυής. ἐος. τὸ. proprietas naturæ.

Αὐτοφυὴς. ἐος. ὁ. ἡ. per se naturalis, non arte.

Αὐτόφωνοι χρησμοὶ, dicebantur oracula quæ dabant, quę reddebantur nõ per sacerdotem, sed ab ipso deo. Meminit Lucia. in Pseud.

Αὐτοφωρία. in ipso furto, in ipso facto.

Αὐτόφωρος. deprehensus, manifestus, qui inficiando nõ est, fur manifestus ac in ipso furto deprehensus.

Αὐτόχειρ. ος. ὁ. manu sua occidens, pulsans, uel pugnans, accipitur pro homicida.

Αὐτοχειρὶ. proprio marte, manu propria.

Αὐτοχειρία. ας. ἡ. homicidium manu propria.

Αὐτόχθονας populos quosdam appellatos legimus, qui non alio referunt originem suã, uerum ex ipso solo nati uideri uolunt.

Αὐτόχθων. ονος. ὁ. ἡ. indigena, epithetõ Athenienſium.

Αὐτοψία. ας. ἡ. rei gestæ spectaculum & experientia.

Α Υ Τ Ω. Α Υ Χ.

Αὐτώλης. ου. ὁ. conuiciator, uel sibiipsi uim adferens.

Αὐτωνητής. οῦ. ὁ. emptitius.

Αὔτως. eodem modo, frustra, simpliciter, ut cõtigit, passim, uulgò, omnino, immobiliter.

Αὐχίομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. glorior.

Αὐχέω. glorior, insolesco, superbio. Budæus uoce actiua tantum dici putat.

Αὔχημα. τος. τὸ. iactantia, confidentia.

Αὐχήν. ένος. ὁ. ceruix, iugulus, collum.

Αὐχμηροί. superbi.

Αὐχμάω. μ. άσω. τ. ακα. κὴ

Αὐχμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. squaleo, areo.

Αὐχμή. ῆς. ἡ. siccitas.

Αὐχμηρός. οῦ. ὁ. squalidus, siccus, tenebrosus.

Αὐχμῶν. squalens, squalidus.

Αὐχμός. οῦ. situs terræ, id est, siccitas, spurcities, squalor ex siccitate, aridit?s.

Αὔω. μ. σω. τ. κα. clamo, dico, calefacio, exuro, incendo, diffundo.

Αὔως. aurora.

Τὸ Α μετὰ τῶ Φ.

Ἀφάβρωμα quid sit uide Problem. Plut.

Ἀφαδής. οῦς. ὁ. inimicus, qui non placet aut ingratus est.

Ἀφαιρέομαι. auferor, priuo aut priuor, orbor, spolior, amputo, impedio: quære in αἱρέομαι, à quo componitur.

Ἀφαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uindicare in libertatem.

Ἀφαίρεσις. ιος. ἡ. ablatio, τὰ ὃς ἀφαιρέσεως, καὶ τὰ ἐν ἀφαιρέσει dicuntur abstracta & à materia separata, ab omni sensu percepto.

Ἀφαίρετος. ὁ. exemptilis.

Ἄφακα. aphace, frutex exiguus, & oppidum Lybiæ.

Ἀφακίτης. ciuis illius oppidi.

Ἄφαλος. ου. inornatus, id est, sine phalo, hoc est, sine uariegatione.

Ἀφαμαρτάνω. aberro.

Ἀφαμαρτοεπής. ές. ὁ. ἡ. non errans. Non tam mirum est hoc mendum irrepsisse in exemplar, unde primum Aldus Manutius excudit Lexicon, quàm flagitium tam insigne hactenus à nemine fuisse animaduersum, quũ toties sit ab alijs idem opus excusum, toties auctum. Occasionem errori dedit Quintilianus, qui libro rhetoricarum institutionum xij. cap. de genere dicendi, scribit in hunc modũ: Nam & Homerus breuem quidem animi iucunditatem, & propriam (id enim est non errare uerbis) & carentem superuacuis eloquentiam. Locus quem citat Quintilianus est apud Homerum Iliad. γ.

Ἦτοι μὲν μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε.
Παῦρα μέν, ἀλλὰ μάλα λιγέως, ἐπεὶ οὐ τολύμυθος,
οὐδ' ἀφαμαρτοεπής.

Atqui Fabius, quum ait: Id enim est nõ errare uerbis, non uertit unicam dictionem, ἀφαμαρτοεπὴς, sed hanc particulam, οὐδ' ἀφαμαρτοεπής. Nihil enim interest Græcis inter ἁμαρτάνω & ἀφαμαρτάνω, nisi quod Latinis inter erro & aberro. Sed interim obiter restituam locum apud Fabium depraua tum, in quo pro animi iucunditatem, legendum censeo, amnis iucunditatem. Refertur enim ad ea quæ sequuntur, quanquã & ipsa deprauata, de mari & niuibus Hybernis aucto. Hoc certe lector debes Erasmo Roterodamo.

Ἀφανδάνω. displiceo in uerbis.

Ἀφανής. ές. ὁ. ἡ. latens, ignobilis, obscurus, mortuus.

Ἀφανίζω. μ. ίσω. τ. ικα. demolior, conficio, corrumpo, putrefacio, marcesco, è medio tollo, supprimo, ex conspectu aufero, uelut qui fucis utuntur, celant suam faciẽ ac seu personam tegunt. occido, deleo, obscuro. actiuum, accus. iungitur.

Ἀφανισμός. οῦ. ὁ. interitus, è medio sublatio.

Ἀφανισίος. ου. ὁ. disperdendus.

Ἄφανναι. αι. locus in Sicilia ignobilis, unde sumptum, ut de rebus incertis dicatur, in Aphannis.

Ἀφαννᾶος. ου. ὁ. nomen gentile.

Ἄφαντος. ου. ὁ. ἡ. non apparens.

Ἀφανῶς. segniter, incertè, clanculum.

Ἄφαρ. statim.

Ἀφαρεί. pro ἄφαρ Ionicè.

Ἀφαρεύς. ὁ. aphareus, pinnula sub Thynni uentre.

Ἀφάρμακτος. non uenenatus.

Ἁφαρπάζω. surripio.

Ἄφαρτος. ου. ὁ. ἡ. inaratus.

Ἀφάρτερος. ου. ὁ. celerior.

Ἀφασία. ας. ἡ. taciturnitas, defectio uocis, stupor, cũ quis nõ potest loqui. Ab α & φημί.

Ἄφασον. palpa.

Ἄφατος. ου. ὁ. ἡ. ineffabilis, ignobilis.

Ἀφαυαίνομαι. inedia exaresco, & consumor.

Ἀφαυαίνω. arefacio.

Ἀφαυρός. οῦ. ὁ. uilis, debilis, μικρός.

Ἀφαυρότερον. segnius, lentius.

Ἀφαύω. sicco, uro. & inedia exaresco, & consumor.

Ἀφάω. contrecto.

Α Φ Ε.

Ἀφεγγής. ές. ὁ. ἡ. obscurus, lumine carens.

Ἄφεδρος. puerperium.

Ἀφεδρών.

Ἀφεδρών. ῶνος. ὁ. secessus.
Ἀφεθείς. ἐντος. ὁ. dimissus, liberatus.
Ἀφειδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. nō parco, despicio. genitiuo iungitur.
Ἀφειδής. ἐος. ὁ. ἡ. crudelis, non parcens.
Ἀφειδία. ας. ἡ. immanitas, imparcentia, ut ἀφειδία τῦ σώματος, quum quis nō parcit corpori suo.
Ἀφειδῶς. incessanter, impunè, citra exceptionem, citra delectum, luxuriosè, prodigaliter, liberalitèr, non parcè. Item temerè, inconsultè, citra discrimen.
Ἀφέεμαι. actiuè accipitur & passiuè & genitiuo iungitur.
Ἀφεῖκα. dimisi.
Ἀφεῖμεν. omisimus.
Ἀφειμένοι. exauthoritati dicuntur ab Aristotele. ab alijs ἀφειμένοι τῦ στρατεύεσθαι & ἀπεσωσμένοι. Ἀφειμένοι τ σώματος mortui, fato functi, corpore laxati & dimissi
Ἀφειμένος. ε. ὁ. dicebatur iuuenis qui iam pubertatem excessisset & uirilem togam sumeret.
Ἀφεῖναι. sinere.
Ἀφεῖσα. ἡ. derelinquens.
Ἀφεῖται. licitum est.
Ἀφεκτέον. abstinendum est.
Ἀφέλεια. ας. ἡ. simplicitas.
Ἀφελεῦθαι εἰς ἐλευθερίαν, asserere in libertatem
Ἀφελής. ἐος. ὁ. ἡ. simplex, minimè fallax, frugalis, syncerus, facilis, supinus.
Ἀφελκύω. μ. ύσω. ω. υκα. traho, allicio. actiuū, accusatiuo iungitur.
Ἀφέλομαι. extorqueo.
Ἀφελότης. ητος. ἡ. simplicitas.
Ἀφελῶς. inconsyderatè, simpliciter, ingenuè.
Ἀφίμενος. derelinquens, omittens, dimittens
Ἄφενος. ε. ὁ. dines, & neutr. gen. diuitiæ, temporarius redditus, & propriè unius anni, quasi ἀπὸ ἑνός, masculinum uel neutrū potest esse.
Ἀφέξω. recipiam ab ἀπέχω.
Ἀφέρπε. abi.
Ἀφερπύζω. μ. ύσω. ω. υκα. κὴ
Ἀφέρπω. serpo.
Ἀφερπυλλεῦθαι. mutari in serpillum.
Ἄφεσις. ιος. ἡ. dimissio, migratio, remissio. ἄφεσις κὴ διάλυσις est quū acceptilatum est, aut decisum, hoc est, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύσῃ κὴ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων ὧν ἐνεκάλεσεν αὐτῷ, id est, litis decisio.
Ἀφισμός. ου. ὁ. examen.

Ἀφίσημι. quid sit uide Plutarch.
Ἀφεσήκω ἀντὶ τῦ ἀφίεμαι, abstineo.
Ἀφετέος. ου. ὁ. omittendus.
Ἀφετή. ῆς. ἡ. dimissio. Ἀφεταὶ uocabant Lacedæmonienses, quos libertate donassent. Sic item apud astrologos uocantur annorum distributores: quos ex apheticis locis putant quodam uelut afflatu procursum in uitam elargiri. perinde ac à linea certantes emittuntur quadrigę. Vide plura apud Cœl. lib. xi. cap. xxxix.
Ἀφέτη. ης. ἡ. Aphete insula.
Ἀφετήρια. τὰ. uocāt machinas obsidendis urbibus accommodas.
Ἀφετηρία. ας. ἡ. carceres cursorum.
Ἀφετήριος. ου. ὁ. missilis.
Ἀφέτικα. loca quædā appellant apud astronomos unde uitalem auspicamur decursum, carcerum imagine quadam, quas uocant ἀφετηρίας.
Ἄφετος. ε. ὁ. liberatus, emeritus, dimissus. accipitur pro ἄνετος, deo sacer: κὴ ἄφετοι γυναῖκες dicebantur ἃι ἀφοσιώμεναι: καὶ ἀφίτους κόρας uocauit Athen. quasi animalia sacra, quæ in deorum tantum tutela erant, & sine pastore, ut apud nos hodie sues antonianę, quas solas urbe arcere nephas censent. Prȩterea ἄφετος absolutus dicitur. Item reiectaneus, & reiectus. Bud.
Ἀφευθείς. exustus, φλογισθείς.
Ἀφεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. inflammo, accendo.
Ἀφέψημα. ατος. τὸ. decoctum.
Ἀφέωκα. dimisi, doricè pro ἀφῆκα.
Ἀφέωρα. prospectabat.
Ἀφέωνται ꝑ ἀφεῖνται dicunt Attici. ab ἀφίημι.

Α Φ Η.

Ἀφή. ῆς. ἡ. tactus, iunctura, contrectatio in palestra. Item puluis quo palestritæ post unctionem inspergebantur, ut corpora ceromate & sudore lubrica, mutuas luctantiū prehensiones admitterent.
Ἀφηβηκώς. ότος. ὁ. uergens ad senectutem. senescens.
Ἄφηβος. ε. ὁ. qui pubertatem prætierit,
Ἀφηγέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. narro, doceo.
Ἀφήγησις. ιος. ἡ. narratio.
Ἀφηδύνω. μ. υνῶ. π. υγκα. dulcifico. actiuū, accusatiuo iungitur.
Ἀφῆκα. dimisi, remisi, abstuli, præcipitem dedi. ab ἀφίημι.
Ἀφηλικέστερος. ου. ὁ. senior.
Ἀφήλιξ. ικος. ὁ. senex.

Ἀφήμβ ος.

Ἀφήμενος. ου. ὁ. sedens.

Ἀφημερεύω. interdiu absum.

Ἀφήμονες. οἱ. innominati, non dicti.

Ἀφηνιάζω. μ. άσω. τ. ακα. dissideo, separo, pro prie frenum nõ admitto, habenam reijcio: De equis contumacibus & præferocibus. Herodianus eleganti metaphora pro imperium detrectare ac subditum esse nolle usurpat. neutrum absolutum.

Ἀφηνιασμός. οῦ. ὁ. rebellatio.

Ἀφηνιαστής. οῦ. ὁ. rebellis.

Ἀφηνοειδής. ες. ὁ. ἡ. cuneatus.

Ἀφῆρημαι quod ab ἀφαίρομαι descendit actiue significat in hac uoce, & passiue. Extorqueo, deduco ab aliqua re uel opinione. Iungitur interdum cum duobus accusatiuis, interdum cum accus. & genitiuo.

Ἀφηρημένοι φανεῖσθε. abstuliſſe uidebimini.

Ἀφήτωρ. ορος. ὁ. aphetor, emissor. Apollinis epitheton, ab emittendis oraculis.

Α Φ Θ.

Ἄφθα. sunt exulcerationes in summo ore, infantibus peculiares uitio lactis quo nutriuntur, calido humore corrupti: oriuntur & interdum ætate prouectioribus, quando humoribus calidis eò commeantibus intus mescũt ora aspectu sanguineo. Vnde ἄφθος quem eiusmodi uexat affectio.

Ἀφθαρσία. ας. ἡ. incorruptibilitas, immortalitas.

Ἀφθαρτός, qui corrumpi non potest, immortalis.

Ἀφθάς, pro φθάς, quæ dictio Vulcanũ significat apud Memphiticos, sicut pro σάχυς ἄσαχυς.

Ἄφθιτος. ου. ὁ. ἡ. incorruptus.

Ἄφθογγος. ου. ὁ. ἡ. uoce carens.

Ἀφθονία. ας. ὁ. abundantia, ubertas, multitudo, malicia.

Ἄφθονος. ου. ὁ. ἡ. abundans, ut apud Lucianum, πάντα γὰρ ἄφθονα, cuncta siquidem abunde suppetebant. Inuidia carens.

Ἀφθόνως. abundè, sine inuidia, candidè.

Ἀφθονώτερον. uberius, copiosius.

Ἄφθορος. impubes, imberbis.

Α Φ Ι.

Ἀφία. dimittebat.

Ἀφιᾶσιν. absoluunt iudicio.

Ἀφιγμένος. ου. ὁ. fractus.

Ἀφιδρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. exudo.

Ἄφιδρυμα. ατος. τὸ. statua, situs, simulachrum, dedicatio, ædificium.

Ἀφίεμαι. libero, absoluo, quando passiuè significat habet genitiuum.

Ἀφίλμα. τος. missilia.

Ἀφιερόω. μ. ώσω. τ. ωκα. dedico, consecro.

Ἀφιερωμένα. sacrata, sacris addicta, sacra.

Ἀφιέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ἡ

Ἀφίημι. μ. ήσω. τ. ηκα. dimitto, præcipitem do, remitto, acceptum fero & debitorem pro acceptilationem libero. Ἀφεῖναί τινα τῶν ἐγκλημάτων est absoluere quempiam à crimine intentato ut insontem. Rem emitto Aristoph. in Ran. θαρρῶν τὸν κρουνὸν ἀφίει sortem emitte. Chrysost. τυγὰς ἀφίει διαρρύαρ. Item permitto, sino, omitto, relinquo, prætermitto, missum facio. actiuum, accusatiuo iungitur. Ἀφίημί σοι τὸ χρέους, libero, absoluo.

Ἀφικνέομαι. οῦμαι. peruenio, adsequor. μ. ἀφίξομαι. τ. ἀφῖγμαι. μέσ. ά. ἀφικόμην, ἀπὸ τοῦ ἱκνέομαι. νοῦμαι. Ἀφικνεῖσθαι πρός τινα, adire aliquem, accedere ad aliquem. Ἀφικνεῖσθαι εἰς τὴν πατρίδα, reuerti, redire, ἐπανέρχεσθαι.

Ἄφιλα. τὰ. ingrata.

Ἀφιλάγαθος. ᾱ. ὁ. ἡ. benignitate carens.

Ἀφιλάνθρωπος. humanitate carens.

Ἀφιλαργυρώτατος. ᾱ. ὁ. non cupidus pecuniæ.

Ἀφιλία. ας. ἡ. amicorum carentia.

Ἀφιλόδοξος. ᾱ. ὁ. non ambitiosus.

Ἄφιλος. ου. ὁ. ἡ. amicis carens.

Ἀφιλοσόφητος. literarum & philosophiæ expers.

Ἀφιλόσοφος. ᾱ. ὁ. ἡ. alienus à philosophia, indoctus.

Ἀφιλόστοργος. ου. ὁ. non amans.

Ἀφιλοτεκνία. ας. ἡ. carentia amoris in filios.

Ἀφιλότιμος. ᾱ. ὁ. ἡ. ignobilis, honoris contemptor.

Ἀφιλοχρηματία. ας. ἡ. pecuniarũ contemptus.

Ἀφιμάτωσαι. exuere uestes.

Ἄφιξις. ιος. ἡ. accessus, aduentus, præsentia.

Ἀφιππάζω. equitatim ago.

Ἀφιππεύω. fugam arripio, equo digredior.

Ἄφιππος. ου. ὁ. in quo non licet equitare, ut ἄφιππος χώρα, regio equitatui inepta. Item equo carens.

Ἀφιπποτοξόται. οἱ. ex equo sagittis utentes.

Ἀφίπταμαι. μ. ἀφιπτήσομαι. ἀόρ. ἀπεπτάμην. μέσ. ά. ἀπεπτάμην, ab ἵπταμαι, euolo.

Ἀφίσαμαι. μ. ἀποκήσομαι. τ. αμαι. abstineo, abscedo, recedo, reducor, suppuro, colligor. Vnde ἀποκήμαζα. Non sum particeps, non communico consilia cum alijs, nolo implicari,

cari, cedo, abhorreo, alienus sum, disto. Plura in Comment. Budæi.

Ἀφίσασθαι τῶν τοῦ ἀδελφοῦ, abstinere bonis fratris, id est, non misceri.

Ἀφισάνω. deleo, abstergo.

Ἀφίστημι. μ. ἀποστήσω. ω. ἀφέστηκα. recedo, abscedo, abeo, secedo, retrocedo, absum, emitto, remoueo, desisto, omitto, abdico, auoco, abalieno: desciscо, quemadmodū milites à suo principe. unde ἀποστάτης apostata. τῆς κληρονομίας ἀφεστηκὼς qui hæreditate abstinuit. Deficio, rebello, abduco, præsto, distinguo, dirimo, dissocio, fide abduco, ad defectionem sollicito & impello. Herod. in septimo: ἡ δὲ σύγκλητος ἅπασα ἀναρριφθεῖσα κινδύνου, φόβῳ τοῦ μαξιμίνου πάντα ἐπράσσειν εἰς τὸ ἀποστῆσαι αὐτοῦ τὰ ἔθνη. Quare ἀφεστηκὼς opponitur προσπεφυκότι. & significat diuulsus, exemptus, disiunctus.

Ἄφις. cimex.

Α Φ Λ. Α Φ Ν. Α Φ Ο.

Ἄφλαστον. ε. τὸ. puppis, cacumen puppis.

Ἀφλέγμαντον. ε. ὁ. arcens inflammationem.

Ἀφλοισμός. οῦ. ὁ. spuma.

Ἄφνεως. οῦ. ὁ. dives. Vide Ammonium in dictione πλούσιος.

Ἄφνω. repente.

Ἀφοβία. ας. ἡ. intrepiditas.

Ἄφοβος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀφοβόσπλαγχνος. ου. ὁ. intrepidus.

Ἀφόδευμα. ατος. τὸ. stercus.

Ἀφοδευτήριον. ου. τὸ. latrina.

Ἀφοδεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. caco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀφόδιοι. οἱ. hostes.

Ἀφόδιον. ου. τὸ. stercus.

Ἄφοδος. ου. discessus ad cacandum, secessus, discessus, abitus, profectio.

Ἀφοίβατον. ου. ὁ. immundus, illotus.

Ἀφομοιόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. assimilo.

Ἀφομοίωμα. ατος. τὸ. assimilatio.

Ἀφοπλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. exuo arma, exarmo. neutrum absolutum.

Ἀφοράω. respicio, respecto. actiuū, accus. iungitur. de temporibus require ὁράω.

Ἀφόρητον. ε. ὁ. ἡ. intolerabilis, molestus.

Ἀφορία. ας. ἡ. sterilitas, propriè frugum.

Ἀφορίζομαι. idem significat interdum quod ἀφορίζω. Reliqua uide in Comment. Bud.

Ἀφορίζω. μ. ίσω. ω. ικα. segrego, separo, secerno, sepono: propriè adhibito iudicio. Significat item dicere aliquid non in uniuersum, sed designatè & præcisè, quod Latini Præcidere dicunt: Extermino, repudio, excōmunico, exacte definio, ἀφορισμοὺς φθέγγομαι, distinguo, discerno, constituo, designate dico, præcido, separo, secerno. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἀφορισμός. οῦ. ὁ. separatio, excommunicatio, distinctio, distincta rerum explicatio, plurium rerum summatim facta traditio, quasi & ad regulam exacta rerū doctrina. Galenus ait aphorismum doctrinæ genus esse: ὅπερ διὰ βραχυτάτων ἅπαντα τὰ τῶν πραγμάτων ἴδια περιορίζει, id est, quòd omneis rei proprietates breuissimis uerbis circumscribit. Eustachius ἀφορισμοὺς γνωμικοὺς dicta sententiosa appellauit. quæ quidam dicteria uocant, id est, ἀποφθέγματα. Sunt qui ἀφορισμοὺς sententias uertant, inter quos sunt Cœlius & Linacrus.

Ἀφορμᾶσθαι χρῶ. auocatione utere. Politian.

Ἀφορμή. ῆς. ἡ. occasio, causa, argumentum. Item auxilium & opitulatio penè ad extremum casum seruata. Latini subsidium uocant. Tacitus: Subsidium rei familiari oraret deprecabundus, id est, ἀφορμήν. Item apud Demosth. ἐν τῷ ὑπὸ φορμίωνος sic uocatur pecunia quæ apud trapezitas deponebatur.

Ἀφορμῶ. fugio, proficiscor.

Ἀφορολόγητον. ε. ὁ. ἡ. immunis, liber à tributo.

Ἄφορος. ου. ὁ. ἡ. sterilis.

Ἀφοσιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. expio, dico, & consecro, animum religione soluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἀφοσιόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. parum tango, libo, repudio, expio, & procuro tristem aliquam expectationē ob numen uiolatum, aut aliàs infensum & minabundum. Deriuatur autē ἀπὸ τῆς ὁσίας, & ὁσίας ἕνεκα ποιεῖν τι significat, hoc est, ἕνεκα τοῦ ἀμέμπτως καὶ ἀνεπιλήπτως: hactenus ut reprehensiōe careat qui fecerit. quod qui faciunt perfunctoriè agere & defunctoriè dicuntur. Item abominari, detestari, amoliri auersariq; ac uelut atrū infaustumq; detestari. Item recusare & repudiare munus oblatū. Accusatiuo. Synesius datiuo iunxit. Herodia. ἀφοσιωσαμένους τε dixit pro iusta funeri persoluentes, non quòd ἀφοσιοῦσθαι significet priuatim iusta facere (licet quidā τὰ ὅσια καὶ τῶν ὁσίων pro iustis funerū intelligant) sed quòd in uniuersum significet τὰ δίκαια καὶ ὅσια ποιεῖσθαι πρός τινα,

τινα, hoc est, officia non negare, cultum debitum ita exhibere, ne reprehendi negligẽtia posset. Vide Comment. Bud.

Ἀφοσίωσις. parua libatio, expiatio quę fit animum exoluendi religione gratia, & generali uocabulo omnis expiatio sic dicitur. πρὸς ἀφοσίωσιν, defunctorie.

Ἀφοσίωμα. ατος. τὸ. idem.

Ἀφοσιώσεως ἕνεκα. defunctorij quæstus prætextu.

Ἀφ' οὗ. ex quo.

Α Φ Ρ.

Ἀφραδίω. μ. ήσω. σ. κα. incõsyderatè loquor, stultè ago.

Ἀφραδίως. stultè, insciter.

Ἀφραδής. ἐος. ὁ. ἡ. stultus, inimicus.

Ἀφραδία. ας. ἡ. stoliditas, insipientia.

Ἀφράδμων. indoctus, stupidus.

Ἀφραίνω. μ. ανῶ. desipio. neutrum absolutum

Ἄφρακτα. τὰ. genus nauigij non septi.

Ἄφρακτος. ου. ὁ. ἡ. incustoditus, & domus nõ cincta muro.

Ἄφρασος. ου. ὁ. ἡ. inconsyderatus, non dicendus, non inuestigabilis.

Ἀφρασύς. ύος. ἡ. insciția, inconsyderantia.

Ἀφρίω. μ. ήσω. σ. κα. spumo. neutr. absolutũ.

Ἄφρητωρ. ορος. ὁ. malus ciuis, qui de nullo est ordine, aut tribu.

Ἀφριλόγος. ου. ὁ. ἡ. spumilegus.

Ἀφρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. spumo. neutr. absolutũ.

Ἀφρική. ῆς. ἡ. Aphrica.

Ἀφρῖάς. αντος. ὁ. spumosus.

Ἀφρῖτις. ἡ. piscis ex aphyarum genere qui è spuma nascitur.

Ἀφροδισιάζω. μ. άσω. σ. κα. ago rem Venereã. neutrum absolutum,

Ἀφροδισιασμός. οῦ. ὁ. rei uenereæ usus, concubitus.

Ἀφροδισιαστικός. οῦ. ὁ. libidinosus, copia libidinis gaudens.

Ἀφροδίσιον. ου. τὸ. statua Veneris, & sacrificium Veneris, res uenerea.

Ἀφροδίσιος. ου. ὁ. uenereus.

Ἀφροδίτη. ης. ἡ. Venus: quam sic dictam διὰ τὸν ἐξ ἀφροῦ γένεσιν tradunt Hesiodus & Plato, quòd è maris spuma sit enata. Aristoteles uerò quòd spermatis natura sit ἀφριώδης, id est, spumosa. Hecuba apud Euripedem rectè prorsum ἀφραδίτην dici ait, quòd ἀφροσύνης ἀρχὴ θεά, id est, insipientię princeps dea sit.

Ἀφρονδισίω. ῶ. negligo, non curo.

Ἀφρόντιδες. ocioſi.

Ἀφροντίζω. negligo.

Ἀφροντισία. ας. ἡ. negligentia, securitas.

Ἄφρος. ου. ὁ. Apher, uiresens, inuerecundus, demens.

Ἀφρός. οῦ. ὁ. spuma. Lucian. in Pspud. μιμεῖσθαι προσποιούμενος ἐνίοτε, καὶ ἀφροῦ ὑποπιμπλάμενος τὸ σόμα.

Ἀφροσύνη. ης. ἡ. immodestia, insipientia, incõsyderantia.

Ἀφρούρητος. ου. ὁ. καὶ

Ἄφρουρος. ου. ὁ. ἡ. incustoditus.

Ἀφρώδης. εος. ὁ. ἡ. spumosus.

Ἄφρων. ονος. ὁ. ἡ. insipiens, imprudens, qui ea quæ intelligit, non administrat prudenter: Immodestus. Vide ἀνόητος.

Α Φ Υ.

Ἀφύη. ης. ἡ. piscis genus, de quo uide Aristot. libro vi. de animalib. Theodorus apuam uertit. Appollodorus scribit meretriculas quasdam ἀφύας fuisse cognomitatas, quòd minutulæ forent albæque ac oculis grandioribus: nomina eis fuere Stagonion & Anthis. Athenienses ἀφύας uocabãt πλαχὺν ὄψον, id est, mendicorum obsonium ob rei nimiam affluentiam, authore Chrysippo.

Ἀφυής. ἐος. ὁ. ἡ. ineptus, amens, sine natura, indoctus.

Ἀφυία. ας. ἡ. degeneratio, ineptitudo, inhabilitas.

Ἄφυκτος. ου. ὁ. ἡ. ineuitabilis, inexplicabilis, locus unde quis euadere nequit. Lucian. de Marte loquens unà cum Venere catenis à Vulcano implicato: ἔπαιζε δὲ συνὼς ἐναφύκτῳ ἐχόμενον ἑαυτόν, ἰκέτευε.

Ἀφύλακτα. τὰ. quæ nimis obseruantur.

Ἀφυλακτέω. nimis caueo.

Ἀφύλακτος. ου. ὁ. incautus, non obseruans.

Ἀφυλάκτως. incautè, incustoditè.

Ἀφυλάργυρος. ου. ὁ. alienus ab auaritia.

Ἄφυλλος. ου. ὁ. ἡ. foliis carens.

Ἀφυπνίζω. μ. ίσω. σ. ικα. expergefacio. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἀφυπνόω. μ. ώσω. σ. ωκα. obdormio. neutrum absolutum.

Ἀφυσγετός. οῦ. ὁ. sordes.

Ἀφυσμός. οῦ. ὁ. exhaustio.

Ἀφύσομαι. μ. ύξομαι. καὶ

Ἀφύσω. exhaurio, palpo.

Ἄφυσος. ου. ὁ. non influus.

Ἀφυτευόμενα. τὰ. auulsione quæ seruntur.

Ἀφωνία. ας. ἀφασία.

Ἄφωνος. ου. ὁ. mutus.

Ἀφώρα. respiciebat, ab ἀφοράω. ῶ.

Ἀφωρισμένη οὐσία, oppignorata bona apud Demosthen. ἴσε μὴν κὴ αὐτοὶ ὅσοις αὐτῶν ἡ οὐσία ἀφωρισμένη ἦν.

Ἀφώτιστος. ου. ὁ. lucis expers.

Τὸ Α μεῖ. τῶ Χ.

Αχαὶ. supplicationes, optata.

Ἀχαιά. ᾶς. ἡ. Attice Minerua.

Ἀχαΐδες. ὰι. Græculæ Homero.

Ἀχαΐζω. græcisso.

Ἀχαιὸς. οῦ. ὁ. Græcus.

Ἀχάλινος. ου. ὁ. ἡ. effrenatus.

Ἀχάνη. genus mensuræ frumentariæ.

Ἀχανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. uastus, inhians, immensus, stupore plenus, stupidus, qui aperto ore rem aliquam inspicit. A uerbo χάσκω: auget hic α.

Ἀχάνθιον. ου. τὸ. pro ἀκάνθιον.

Ἄχαρις. ιδος. ὁ. ἡ. ingratus, sine gratia.

Ἀχαρισίομαι. μ. ἥσομαι. ω. ημαι. non accipio debitam gratiam.

Ἀχαρισίω. μ. ἥσω. ω. ηκα. ingratus sum, denego gratiam.

Ἀχαρισία. ας. ἡ. ingratitudo.

Ἀχάρισος. ου. ὁ. ἡ. ingratus.

Ἀχαρίσως. ingratè.

Ἀχάριτος. ὁ. ὁ. non gratiosus, inofficiosus.

Ἀχάτης. ου. ὁ. Achates lapis quidam precios sus, in Sicilia apud Achatem fluuium primum repertus, similis Hæmati. Sic item dictus est Aeneæ comes.

Α Χε.

Ἄχειλος cui non sunt labia, sine margine. Est & nomen lapidis, quẽ Hermolaus ex Themisthio fatuum transtulit, hoc est, nullius saporis.

Ἀχειροκόμητ. ὁ. ἡ. intonsa coma.

Ἀχειροποίητος. ου. ὁ. non manufactus.

Ἄχειρος. ου. ὁ. mancus.

Ἀχείρωτος. ὁ. ὁ. ἡ. ἀχειρούργητος, inuictus, inexpugnabilis, indomitus.

Ἀχελῶος. ου. ὁ. Achelous fluuius.

Ἀχίομαι. μ. ἥσομαι. ω. ημαι. tristor, irascor. deponens, datiuo iungitur.

Ἄχερδος. ου. ὁ. asper, agrestis, & herbæ genus.

Ἀχερωΐς. ίδος. ἡ. arbor populus.

Ἀχέρων. οντος. ὁ. Acheron fluuius infernalis, dictus quasi ἄχη ῥέων.

Ἀχίται. οἱ. cicadarum species: Theod. modo argutam, modo Achetam transfert. Nam

tradunt hos canere, fœminas uerò mutas esse, quæ dicuntur τεττιγόνιαι.

Ἀχεύω, καὶ

Ἀχέω. doleo, ægre fero.

Α Χ Η. Α Χ Θ.

Ἄχη. τὰ. mentis ægritudines.

Ἄχηρ. ηνος. ὁ. pauper, mendicus.

Ἀχηνία. ας. ἡ. penuria, ut apud Aristoph. νόσῳ βιαθεὶς, ἣ φίλων ἀχηνία.

Ἀχθεινός. οῦ. ὁ. pondere pressus, laboriosus.

Ἀχθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. gemo, grauo, molestus sum. neutrum absolutum.

Ἀχθηδὼρ. ῶνος. dolor, grauedo, tristitia.

Ἀχθηρὸς. τὸ. dolorosum.

Ἄχθομαι. μ. ἀχθήσομαι. aoristus primus, ἠχθέσθην. tristor, indignor, discrutior, ægre fero, irascor, offendor. Lucian. καίμην ὅτε πατὴρ ἤχθετό μοι συνηθεύδοντι. Ἄχθομαι τῷδε & τόδε dicunt Attici. Sic & apud nos Sallustius in Cat. Et quasi dolens eius casum. & Vergilius in secundo:

Et casum insontis mecum indignabar amici.

Idem in primo:

Et nostro doluisti sæpe dolore.

Deponens, datiuo iungitur.

Ἄχθος. εος. τὸ. dolor. Stoici λύπην βαρύνουσαν definiunt, id est, ægritudinem prẽmentem Cicero angorem transfert. pondus.

Ἀχθοφορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pondus fero, onus sustineo. neutrum absolutum.

Ἀχθοφόρος. ου. ὁ. baiulus.

Α Χ Ι. Α Χ Λ. Α Χ Ν.

Ἀχὶ. faciliter.

Ἀχίλλειοι σπόγγοι. Achilleæ spongiæ, quibus Achilles in uulnere curando usus est. Vide Aristotelem de animalibus.

Ἀχίλλειος. Achillea, alij χιλιόφυλλον, id est, mille folium uocant.

Ἀχιτῶν. ωνος. ὁ. ueste carens.

Ἀχλάδες. ὰι. pira syluestria.

Ἀχλύς. ύος. ὁ. tenebra, caligo, ἀχλυώδης, tenebricosus.

Ἄχναι, λεπτὰ ἄχυρα, ἢ ἀκαθαρσίαι.

Ἄχνη. ης. ἡ. significat minutissimum illud & leuissimum quod ex spicis excussis euolat. Homer. ὣς δ' ἄνεμος ἄχνας φορέει, Sicut Aschnas profert uentus. Significat item τὸ λεπτότατον τῦ ὕδατος maris asperginem, spumam maris. Sophocles prò rore usurpauit. Ἄχνη πυρὸς, pro fumo. Et ἄχναι somni apud Hippocratem. Accipitur generatim pro tenuissimo cuiuslibet rei.

Ἄχνυμαι. μ. ὑσομαι. ω. υσμαι. triſtor, anxius ſum. deponens abſolutum, datiuo iungitur.

Α Χ Ο. Α Χ Ρ.

Ἄχολος. ου. ὁ. felle carens.

Ἄχορδος. ſine fidibus.

Ἀχόρευτος. ου. ὁ. ἡ. infelix.

Ἀχορήκητος, ὁ ἀπορούμενος. Ariſtoph. Ἀδύνατον γὰρ ἦν οὐ ῥᾴδιον τὰ καλὰ ὡραῖα ἀχορήκητον ὄντα. Vide Bud.

Ἀχόρτασος. ου. ὁ. ἡ. inſatiabilis.

Ἄχος. εος. τὸ. dolor, triſtitia, propriè dicitur dolor, qui prorſus obſtupefacit, ſuiq; ſenſum adimit homini.

Ἀχραδίνη. ης. ἡ. locus erat Syracuſis, fortiſſimus, pulcherrimus, maximus.

Ἄχραντος. ου. ὁ. ἡ. immaculatus, intactus, non coloratus.

Ἀχράς. άδος. ἡ. pyraſtrũ, pyrus ſylueſtris, ſpinæ genus.

Ἀχρειόγελως. temerè, uel ſine cauſa ridens, quod uitium uel ſtultitiæ uel dementiæ ſignum eſſe ſolet. Vnde accipitur pro inepto & ſtulto.

Ἀχρεῖον. turpiter, inutiliter, inuſitatè.

Ἀχρειόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. fio inutilis. deponens abſolutum.

Ἄχρειος. ου. ὁ. inutilis, nihili, nullius bonæ frugis, teſte Gellio.

Ἀχρηματία. ας. ἡ. pecuniarum inopia.

Ἀχρημάτιστος. ου. ὁ. otioſus, & omni actione uacuus.

Ἀχρήματος. ου. ὁ. ſine ſumptu, ſine pecunia, inops.

Ἀχρημοσύνη. ης. ἡ. ægeſtas.

Ἀχρήμων. pauper, αὐτάρκης.

Ἀχρησία. ας. ἡ. inutilitas, incommoditas.

Ἄχρηστος. η. ὁ. ἡ. abuſiuus, inutilis, ἄχρειος, inidoneus.

Ἄχρι. καὶ

Ἄχρις. uſque, donec: καθόλου, apud Homerũ prorſus, per totum, καὶ ὁσία λάας ἀναιδὴς ἄχρις ἀπαλλοίησι. Ammonius hæc duo diſtinguit.

Ἄχρι οὗ. dum.

Ἄχρι που. quandiu, & ante infinitiuum uerbi. Lucian. ἄχρι τοῦ καὶ ἐρυθριᾶν, ita ut erubeſcerem.

Ἄχρις ἄν. dum, id eſt, quamdiu, tantiſper dũ.

Ἄχριος. ου. ὁ. inunctus.

Ἄχρονος. ου. ὁ. non perennaturus.

Ἄχροος. η. ὁ. νοννηρὸς, Lacones nothum, & ſpurium uocant.

Ἀχρόωντος. οῖ. non depicti, non colorati.

Ἄχρους. ους. ὁ. pallidus.

Ἀχρώματος. ου. ὁ. ἡ. impudens, ἀναιδής.

Ἄχρωμος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἀχρωνυχία. ultimæ noctis excubiæ.

Α Χ Υ. Α Χ Ω.

Ἄχυ. ſpecies caſiæ.

Ἄχυλος. ου. inſipidus.

Ἄχυμος. ου. fatuus, inſipidus.

Ἀχυρμιά. ᾶς. ἡ. aceruus palearum.

Ἀχυροδόκη. ης. ἡ. ſtabulum palearum.

Ἄχυρον. ου. τὸ. palea.

Ἀχυρότριψ. tribula, paleam terens.

Ἀχυρώδης. εος. ὁ. ἡ. glumoſus, paleaceus.

Ἀχυρών. ῶνος. ſtabulum palearum.

Ἀχώ. όος. uox.

Ἀχώρ. ῶρος. pro ἀχνὼρ, furfur, ſordes capitis.

Ἄχωρες. ulcera fœtida in capite.

Ἀχώριστος. ου. ὁ. ἡ. inſeparabilis.

Τὸ Α μετὰ τοῦ Φ.

Ἄψ. poſt, mox iterum, retrò.

Ἀψάλακτος. ου. ὁ. intactus, illæſus, ἀπήμων. Ariſtophan. Lyſiſtra. ὃς αὐτῷ κατίσχ ωρῶτος ἀπῆλθεν ἀψάλακτος.

Ἄψαλτος. ſine pulſu fidium: propriè pſalterij.

Ἄψαυστος. ου. ὁ. ἡ. intactus, non tangens.

Ἀψευδής. ἐος. ὁ. ἡ. ſine uituperatione.

Ἀψευδία. ας. ueritas.

Ἀψευδίστατος. certiſſimus, alieniſſimus à mendacijs.

Ἀψευδίω. μ. ήσω. ω. ηκα. non mentior. neutrũ abſolutum.

Ἀψευδής. ἐος. ὁ. ἡ. à mendacio alienus, uerax.

Ἄψευστος νόμος. inuiolata lex.

Ἄψηκτος. ου. ὁ. durus, infrangibilis.

Ἀψήφιστος. ου. ὁ. qui non tulit ſuffragium.

Ἄψικορ. τὸ. ἡ

Ἀψικορία. ἡ. faſtidium rerum adamatarum.

Ἀψίκορον. τὸ. ſatietas, continua expletio.

Ἄψίκορος. nouitatis cupidus. ὁ ταχέως κεκορεσμένος, ὁ εὐμετάβλητος. Ἀψίκοροι qui ſtatim ſimul atq; cibum attigerint exurgunt ſaturi, ac cibum faſtidiũt: faſtidioſi, ἀπὸ τοῦ ἅπτεσθαι καὶ κόρος.

Ἀψιμαχεῖν. acutè & terribiliter pugnare, prælium conſerere.

Ἀψιμαχία. ας. ἡ. prœludiũ belli, uelitaris pugna

Ἀψιμισία. ας. ſimultas non diuturna.

Ἀψίνθιον. abſinthium, herba quædam extremæ amaritudinis. Theodorus ſic ſcribit. Alij ἀβσύνθιον.

Ἄψινθος. ου. idem.

Ἀψίς. ἰδος. ἡ. curuatura rotæ, id est lignum supra rotas tenens scalas, uel in quo figuntur radij, ligneus rotæ circulus, atq; in hac significatione quidam primam aspirant, dicíq; uolunt ἀπὸ τῦ ἅπτειν, id est, à tangendo, quòd uidelicet rotæ, quũ uoluuntur, terram contingant. Homerus Iliad. ε. pro foramine retis seu plaga usurpat. Dicuntur item ἀψίδες circuli in stellis, teste Plinio lib. ij. cap. xv. & xvi. Testudo, fornix.

Ἄψις. ιος. ἡ. tactus, contrectatio.

Ἀψίχολος. ου. ὁ. plaga retis, fornix, nimis iracundus.

Ἄψοῤῥον. subitò, retrò, rursum, ὀπισθόρμητον, retrogradum, retrofugum.

Ἄψοῤῥος. ὁ. ἡ. retrogradus, retrofugus.

Ἄψος. εος. τὸ. membrum. propriè tamen iunctura membrorum.

Ἀψοφητί. sine strepitu, ἡρέμα.

Ἄψυκτος. ὁ. infrigefactibilis.

Ἄψυχος. ου. ὁ. ἡ. inanimatus, timidus.

Τὸ Α μεῖζ. τῶ Ω.

Ἀω. μ. άσω. spiro, lædo apud Homerũ

Ἄωρ. ορος. τὸ. ensis. Alij legunt ἄορ.

Ἄωρ. ορος. ἡ. mulier.

Ἀωρί. intempestiuè.

Ἀωρία. ἡ. immaturitas, deformitas.

Ἄωρος. ου. ὁ. ἡ. deformis, indecens, intempestiuus, ut ἄωροι ὀπῶροι, crudi fructus, nõ maturi.

Ἄωρτο. pendebat.

Ἄωτος. ου. ὁ. flos, & lana ouis, non habens aures, inauritus quo utitur A. Gell. imitatione Græcorum lib. vij. cap. vi.

Ἀωτέω. floreo.

Τὸ Β μεῖζ. τῶ Α.

Βαΐζω. uociferor, inarticulatè loquor. uagio Gaza ex Cicer. transtulit.

Βαβαί. papæ: uox admirantis.

Βαβαιάξ. contemnentis & reijcientis particula apud Aristophanem.

Βαβάκτης. ὁ. saltator, locutuleus, insanus.

Βάβαξ. ὁ. uanus, gurrulus, impudens.

Βάγιορ. τὸ. magnum.

Βαγώας. Persica lingua eunuchus.

Βαδάς. Cincœdus.

Βάδην. pedetentim, lentè, ociosè.

Βαδίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uado, πόθεν βαδίζεις; pro unde uenis? Aristoph. in Pluto: πόθεν μὲν οὖν φράσον αὐχμῶν βαδίζεις; neutrum absolutum.

Βαδιοίμην. iturus essem, irem.

Βάδισμα. ατος. τὸ. gressus, incessus.

Βαδισμός. οῦ. ὁ. idem.

Βάδισις. ιος. ἡ. ingressio.

Βαδισία. eundem Attici dicunt, pro βαδισίον.

Βαδισικός. qui lubens uadit, ac itineris pedestris laborem perfert.

Βάδισος. ου. ὁ. uadibilis, ut ita dicatur: per quẽ iter facere possumus.

Βάδομαι. diligo.

Βάδος. ε. ὁ. ἡ. itio, βάδισις. Aristoph. auib. διὰ ταῦτα τόνδε τὸν βάδον βαδίζομεν.

Βάζω. μ. άσω. ω. αικα. dico. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ε Α Θ.

Βάθειος. ου. ὁ. profundus.

Βαθέως. profundè.

Βάθισος. profundissimus.

Βαθμίς. ἰδος. ἡ. gradus, basis, uestigia pedum, sedes, quod tamen tragicum est.

Βαθμός. οῦ. ὁ. gradus.

Βάθος. εος. τὸ. profunditas, prolixitas, ὄρθρου βαθέος. diluculo. quum multum adhuc noctis est. Ἐν βαθεῖ γήρᾳ, in extrema senecta.

Βάθρα. ας. ἡ. scala domus.

Βάθρον. ου. τὸ. ἡ

Βάθρος. ὁ. fundamentum, basis, imæ sedes, gradus, pes disci, subsellium, ἕδρασμα.

Βαθύειος. ου. ὁ. ἡ. profundus.

Βαθυγένειος. ου. ὁ. egregiè barbatus.

Βαθύγεων. ω. τὸ. profunda terra, profundam terram habens.

Βαθύγηρως. extremæ senectutis, ualde senex.

Βαθυγλωσσος. ε. ὁ. eloquens, ἠλλόγιμος, εὐγλωττος. Suidas.

Βαθυδίνης. ου. ὁ. habens uortices aut fluctus profundos.

Βαθύζωνος. ε. ὁ. ἡ. carnosus, profundè cinctus ut toga supernè sit laxa.

Βαθυκήτια. τὸν. piscosum, profundum.

Βαθύκολπος. ου. ἡ. magnus sinus.

Βαθύν. profundè.

Βαθύνω. μ. υνῶ. ω. να. profunda facio, augeo. neutrum absolutum.

Βαθυῤῥέτης. profundè fluens. epitheton fluuiorum & maris.

Βαθύῤῥιζος. ε. ὁ. habens radices altas.

Βαθύῤῥοος. ου. ὁ. profundè & citò fluens, altifluus.

Βαθύς. ἐος. ὁ. profundus, prolixus.

Βαθυσκαφής. ἐος. ὁ. ἡ. profundè fossus.

Βαθύσχοινος. ϐ. ὁ. ἡ. profundus in iuncis.

Βαθύτης. ητος. ἡ. profunditas.

Β Α Ι.

Βαία. mons Cephaleniæ, undę

Βαιάτης. nomen gentile.

Βαίβαμαι, ἀπὸ τοῦ βαίνω.

Βαίνω. μ. ήσομαι. ϖ. βέβηκα. uado, eo, incedo, ingredior, ascendo, ascendere facio, descendo, amo, adulor. aorist. secundus ἔϐην. Neutrum: sed Homerus sæpe actiuè usurpat.

Βαιόν. paululum, paulatim, parũ, ὀλίγον, paulisper, non maligne.

Βαΐον. ου. τὸ. ramus: propriè autẽ ramus palmæ, ϖαρὰ τὸ βία τίλλεσθαι, quod non facile reuelli possit, quòd hæc arbor natura sursum nitatur aduersus deprimentis manũ.

Βαιός. οῦ. ὁ. breuis, paruus, ὀλίγος.

Βαῖος. οῦ. ὁ. Baius Vlissis socius.

Βαϊοφόρος. ϐ. ὁ. solennitas oliuarum.

Βαίτη. ης. ἡ. bæta, indumentũ ex pellibus consutis.

Βαίτυλος. ου. ὁ. bætylus, Abadir, saxum quod pro Ioue Saturnus deuorauit.

Β Α Κ.

Βάκηλος. ϐ. ὁ. exectus, euiratus, effœminatus, stultus, magni corporis, spado, castratus, eunuchus.

Βακτηρία. ας. ἡ. ιᾶ

Βάκτρον. ου. τὸ. baculus, fustis.

Βακτριασμός. οῦ. ὁ. genus lasciuiæ saltationis.

Βακχᾶρ. hedera coronari.

Βακχεῖον. ϐ. τὸ. templum Bacchi.

Βακχίβακχος. ου. ὁ. sic uocabatur Dionysius in sacrificijs. Aristoph. Equitib. ἡσθέντα καὶ ϖαιῶνα δὴ ιὴ βακχίβακχον ᾆσαι.

Βακχευτήσατον. ὁ. qui maximè Bacchum imitatur.

Βακχεῖος. ου. ὁ. bacchius pes ex breui & duabus longis constans.

Βακχεύματα. τὰ. Bacchanalia.

Βακχεύω. τὸ. μαίνομαι, insanio, bacchor.

Βακχέω. τὸ ἀτακτῶ, immodestè ago more bacchantium.

Βακχή. genus apij, uel Bacchi sacrificia, baccha, bassara. Euripedes Cassandram uocat βακχήν, id est, diuino furore afflatam.

Βακχία. ας. ἡ. insania, μανία.

Βακχικός. οῦ. ὁ. bacchicus.

Βάκχος. ου. ὁ. Bacchus. Eustathius ἀπὸ τοῦ βαχᾶν deducit, id est, ab incõdito ululatu, quo furentes bacchę personabant: deinceps autem insertam literam κ, quo expressio fieret tetri immanisq; soni. Est præterea βάκχος coronæ species. Item ὁ κλαυθμός, ejulatus.

Βακχυλίδης. ϐ. ὁ. Bacchylides, ex nouem poëtis lyricis unus.

Β Α Λ.

Βαλανάγρα. ας. ἡ. clauis, sera.

Βαλανεῖον. ου. τὸ. balneum, ϖαρὰ τὸ τὰς βαλάνους αὔειν. siquidem balanos succendere ueteribus moris erat. Nam Suidas scribit ueteres glandibus uesci solitos, cortices uerò igni alimenta præbuisse.

Βαλανεύς. έος. ὁ. balneator.

Βαλανίζω. glandes excutio.

Βαλανίς. ίδος. ἡ. balneatrix.

Βάλανοι. glandium figura formata medicamenta, quæ sedi ad soluendam aluum inferuntur.

Βάλανος. ϐ. ἡ. glans, palmæ fœminæ fructus: sicut masculæ ψὴν. penis extrema pars.

Βάλανος μυρεψική. glans unguentaria.

Βαλάντιον. ου. τὸ. crumena, marsupium, sacculus.

Βαλαντιοτόμος. ου. ὁ. fur, marsupicida, crumeniseca, marsupiorum incisor, crumenarum præcisor. Hos fortè saccularios rectè dixeris. Ex Ascanio.

Βαλανώδης. habens figuram glandis.

Βαλάρης Cernĳ uocant exules, Pausania tradente.

Βαλαύσιον. ου. τὸ. flos agrestis punici.

Βαλβίς. ίδος. ἡ. repagulum, hoc est, illud unde in certaminibus equorũ fit initium cursus. Latinis carcer dicitur, quemadmodum τέρμα, ubi sistitur, latinè meta.

Βαλικιῶται. Cretensibus dicuntur συνέφηβοι.

Βαλιός. ου. ὁ. uarius, maculosus, maculis uarijs distinctus.

Βαλιῶται. progenitores.

Βάλλα. oppidum Macedoniæ.

Βαλλᾶιος. ciuis illius oppidi.

Βαλλίζω. μ. ίσω. tripudio, lasciuio.

Βαλλισμός. οῦ. ὁ. tripudium, Saltatio quæ ad tympana crepitantia, uel etiam ad cymbala desaltabatur, cuiusmodi partilibus fiebant Romæ, quæ mox ῥωμαῖα dici cœpere.

Βάλλομαι εἰς νοῦν passiua uoce dicitur, pro animaduerto & intelligo. Synesius: ἡμεῖς δὲ ϖῶς μὴν οὔσαν αἰτίαν, οὐκ εὐθὺς εἰς νοῦν ἐβαλόμεθα.

Βελεμνίτης

Βεβλημένος εἰς νοῦν à Chrysosto. dicitur pro eo quod dicimus qui in animum induxit, & ut faceret consilium cepit. Herodot. βαλόμενος ἐφ' ἑαυτῷ, secum ipse cogitans. Homerus ἐν θυμῷ βάλλοντο ἔπος, in animo uersabant, memores erant, cogitabant, in memoria uersabant. Item βεβλημένος, proiectus dixit Vergilius, hoc est, qui toto corpore prostratus iacet, id quod in grauibus accidit morbis. Significat etiam iacio.

Βάλλω. μ. αλῶ. ω. βέβληκα. mitto, sagitto, uulnero, iaculor, iacio, uibro, impeto, peto, ut quum petimus lapidibus, incesso, insector, iacto, percutio. Λόγῳ βάλλειν est incessere maledictis, & conuicijs uelut figere. Greg. οἷς μέρος ἐνσεβείας δόξει λόγῳ βάλλειν τὸν ἀλιτήριον. Aorist. secundus ἔβαλον. Actiuum, accusatiuo iungitur. Vide Budæum.

Βαλλωτή. marrubium nigrum.

B A M. B A N.

Βαμβαίνω. uerbum tractum ex fuga & timore, χωλαίνω, tremo dentibus & pedibus.

Βαμβακίζω. μ. ίσω. ω. ικα. frigore tremo. neut. absolutum.

Βάμμα. ατος. τὸ. tinctura, salsamentum.

Βαναυσία. artificium.

Βάναυσον. τὸ. tractorium.

Βαναυσουργία. idem quod βαυσία.

Βάναυσος. υ. ὁ. ἡ. ad uerbum sonat quasi dicas caminarius, qui circa fornaces & caminos exercetur. Nam βαῦνον Peloponenses ignis locum uocãt, caminum: & αὔειν incendere est, unde propriè dicitur de artificibus qui ignis adiumento opus conficiunt: deinde translata uox ad omneis arteis quæ manuum opificio peraguntur, id quod & D. Hieronymus annotat lib. primo aduersus Pelagium: Vt taceam (inquit) de ijs quos Græci βαναύσους uocant, nos ad opera manuum pertinentes possumus dicere. Mechanicus, seruilis, mercenarius, illiberalis, sordidus, uilis, sedentarius. Veteres huiusmodi homines ab honoribus seclude bant. Ammonius distinguit à τεχνίτης.

Βάξις. ιος. ἡ. fama, sermo.

B A Π. B A P.

Βάπται. fucati. Item sacerdotes quidam apud Aristoph. Vide Suidam & Politianum in Miscellanis.

Βαπτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. immergo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Βάπτισμα. ατος. τὸ. νὴ

Βαπτισμός. οῦ. ὁ. immersio, lotio, baptismus.

Βαπτιστήριον. locus qui uulgò fons dicitur.

Βαπτιστής. tinctor, qui mergit & tingit.

Βαπτός. ὸν. ὁ. tinctus.

Βάπτω. μ. άψω. ω. αφα. tingo, lauo, coloro, inficio. actiuum accusatiuo iungitur.

Βάραθρον. ου. τὸ. siue, ut alij enunciant, βέρεθρον, locus profundior erat Athenis putei modo, in quem noxios ac κακοῦργους detur. babant. Eius superiora dura quidem erãt ac rigida, infima uero laxa & mollia: ut descendentes facile demergerentur. Harpocratio annotat Demosthenem in Philippicis abusum hac dictione pro pernicie tantum. Propriè aiunt βάραθρα uocari excauata loca, in quæ demerguntur flumina, παρὰ τὸ βαίνειν, ab aquarum ingressu, uel quasi ἄβατα, quòd ex cauitate peruia non sint, nec adeunda. Sunt item qui cœnosa loca eo nomine intelligant.

Βάραθρος. ὁ. βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος, dignus qui in barathrum conijciatur.

Βαραθρωδής. ὲς. ὁ. ἡ. profundæ altitudinis.

Βαρβαρίζω. uoce, cultu, moribus, ac toto uitæ genere barbarus sum. barbarisso. Item nouum quiddam ac peregrinũ barbarumq; designo.

Βαρβαρισμός. οῦ. ὁ. barbarismus. Gellius nec apud Græcos nec apud Latinos usurpatum se inuenisse dicit lib. γ. cap. xx. Sed uide Quintilianum.

Βαρβαρισί. barbarè.

Βάρβαρος principio dicebatur qui absurdè ac inepte loqueretur Græcè. Nam quum aduenæ ac peregrini homines Athenis Græce loqui conarentur, sæpenumero in uocẽ hanc absonam βάρβαρ prorumperũt: deinde ad mores feros atq; asperos accõmodari cœptum. Item τὸ ὑχ ἑλληνικόν, ac quicquid peregrinum erat βάρβαρον uocabãt: unde Homerus Caras ob peregrinum & absurdũ linguæ sonum βαρβαροφώνους uocat. Et Ouidius apud Getas agens, inquit:

Barbarus hic ego sum, quia non intelligor ulli.

Anacharsis dicebat Scythas barbaros esse apud Athenienses, sed Atheniẽses uicissim apud Scythas.

Βαρβατίζειν. canere lyra seu barbito.

Βάρβιτον. ου. ὁ. barbitus.

Βάρδισος. υ. ὁ. tardus, pro βράδισος, per transpositionem literarum.

Βαρίω. μ. ήσω. ω. ηκα. grauo. actiuum.

Βαρέως. graue, molestè.

Βαρζύλη. ἡ. orcitunica dicitur ab aliquibus.

Βάρηκες. gingiuæ, maxillæ, ut quidam uolũt, ea quæ à sumpto cibo dentibus inhærent:

Βάρημα. τὸ. grauitas.

Βαρηνοί. incolæ oppidi Mediæ.

Βαρῖνος. ου. balagrus piscis.

Βάρις. ιος. ἡ. domus, nauigium, porticus, turris, σφῖρα, τεῖχος: nomen nauis apud Aegyptios.

Βαρκή. ῆς. ἡ. urbs Libyæ circa Pentapolin.

Βάρος. ους. τὸ. pondus, moles, grauitas.

Βαρύβρομος. ε. ὁ. ἡ. grauiter sonans, grauistrepus.

Βαρυδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. infelix.

Βαρυηχής. ους. ὁ. ἡ. idem quod βαρύβρομος.

Βαρυθυμία. ας. ἡ. acerbitas animi.

Βαρύθυμος. ου. ὁ. ἡ. grauis animo.

Βαρυθούμβρος. ὁ. grauiter instigatus, ægre ferens.

Βαρυκάρδιος. ε. ὁ. ἡ. grauis corde, fatuus, mentis expers.

Βαρυκέφαλα quæ sint uide Vitruuiũ libri primi, secundo capite.

Βαρύκτυπος. ὁ. uocalis, μεγαλόηχος.

Βαρύλλικα. genus saltationis quæ à mulieribus peragebatur in honorem Apollinis & Dianæ.

Βαρύλυπος. ου. ὁ. dolore affectus.

Βαρύμνις. ιδος. ὁ. ἡ. memor iniuriæ.

Βαρύνομαι. grauor.

Βαρύνω. μ. υνῶ. ω. κα. grauo, ingraueſco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Βαρύοξος. ου. graue olens.

Βαρυοσμός. ου. ὁ. idem.

Βαρυπενθεία. ας. ἡ. luctus.

Βαρυπήμων. miser, grauatus, malus.

Βαρύποτμος. ου. ὁ. ignauus, infelix.

Βαρυποτμότατος. ε. ὁ. infortunatissimus.

Βαρυπρεπής. ους. ὁ. ἡ. πολυτελής, grauitatẽ præ se ferens.

Βαρύπυκνοι. οἱ. qui uelut regiones primas spissi retentant. Capel. lib. ix.

Βαρύς. ύος. ὁ. molestus, grauis, onerosus, insuauis, morosus, superbus, impudens, durus. Βαρὺς ἐκ τοῦ σκελοῦν, claudus.

Βαρυσίδηρος. ου. ὁ. ρομφαία, grauis ensis.

Βαρυσαθμῆσαι. adducere pondus, grauitatem addere.

Βαρυσαθμός. ου. ὁ. grauiter ponderans.

Βαρύσονος. ου. ὁ. ἡ. grauiter suspirans, infelix, raucus.

Βαρυσυμφορώτατος. impatienter ferens calamitates.

Βαρύτεροι. οἱ. morosiores.

Βαρύτης. ητος. ἡ. grauitas, molestia, morositas

Βαρύτιμος. ου. precios us, quasi grauis precij, quòd olim appenderetur æs, non numeraretur.

Βάρυτον. ου. herba sapina. Dioscorid. libro ij. cap. xxvij.

Βαρύτονον σῶμα. angustum pectus.

Βαρύφθογγος. ου. ὁ. ἡ. graue sonans.

Βαρυφροσύνη. ης. ἡ. molestia grauis.

Βαρυφωνία. ας. ἡ. uocalitas, sonoritas.

Βαρύψυχος. ὁ. ἡ. grauis animo, ærumnosus.

Β Α Σ.

Βασανιζομένη. ἡ. subagitata, coitum passa.

Βασανιζόμενοι. οἱ. quæstione torti.

Βασανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cum diligentia examino, probo, torqueo, afflicto, per quæstionẽ extorqueo, exquiro, exploro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Βασανιστήριον. locus in quo homines torquentur.

Βασανιστής. οῦ. ὁ. tortor.

Βασανίστρια. ας. ἡ. tortrix, examinatrix.

Βάσανος. ε. ὁ. ἡ. experientia, experimentum, probatio, tormentum, lapis cuius attritu fabri aurum uel argentum explorant, uerum ne sit, an adulterinũ. Hunc Latini Indicem uocant. Vide adagium: Lydius lapis.

Βασίλεια. ας. ἡ. regina.

Βασιλεία. ας. ἡ. regnum, imperium.

Βασίλειον. ου. τὸ. regia, palatium, aula, ædes imperatoriæ, signum regale.

Βασιλεύω. regnatuio, regnum affeo.

Βασιλευθείς. σα. ὁ. regnatus.

Βασιλεύς. έος. ὁ. rex. Item imperator & qui uniuerso exercitui præest, ὁ τῷ παντὸς στρατῷ ἡγεμονεύων, ut inquit Orbilius. Quando sine additamento ponitur plærunq; rex Persarum intelligitur κατ' ἐξοχήν. Ammonius distinguit à κοίρανος & ἡγεμών. Videitemãναξ. Interdum est nomen magistratus, hoc est rex sacrorum, & præerat sacris Eleusiniis, & iudicium habebat uiolatæ religionis, ut Romæ rex sacrorum, qui etiam sacrificulus à Liuio dictus est.

Βασιλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. regno, regem creo. neutrum, genitiuo iungitur.

Βασιλή. ἡ. βασιλεία: regnũ apud Sophoclem.

Βασιλιάω. regnum appeto. neutrum absolutum.

Βασιλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. regiæ parti fauco. neutrum absolutum.

Βασιλικαί. basilicæ, domus amplæ & spaciosæ, in quibus agebantur causæ, conciones & alia id genus. Latini utuntur, ut Cicero ad Atticũ scribens, basilicam se non uillam habere dicit, quòd multi ad eum cõsultandi gratia accederent.

Βασιλικός. οῦ. regius, regalis. Item quicquid splendidum est & magnificum βασιλικὸν uocant.

Βασιλίνδα. ἡ. ludus, cuius & in Codice fit mentio, de hoc multa Iulius Pollux.

Βασιλίς. ίδος. ἡ

Βασίλισσα. ης. regina.

Βασιλίσκος. ὁ. basiliscus, regulus.

Βάσιμος. ου. ὁ. peruius.

Βάσις. ιος. ἡ. basis, sustentamentum, id quod suprapositæ fabricæ pondus sustinet, pes, gradus, gressio, firmamentum, figura rhetorica in narrationibus, depositio.

Βασκαίνω. μ. ανῶ. ω. κα. inuideo, indignor, irascor. Significat interdum τοῖς φάεσι καίνειν ἢ τῷ βλέμματι φθείρειν, Oculis aspectúque enecare, fascinare. Demosth. περὶ στεφάνου: τοῦτο βασκαίνουσι dixit ἀντὶ τοῦ συκοφαντοῦσιν. Accuso. neutrum, datiuo iungitur.

Βασκανία. ας. ἡ. inuidia.

Βασκάνια. τὰ. uocabantur ridicularia quædã, quæ apud ueteres, fabri ferrarij ante fornaculam appendere solebant, inuidiæ auertendæ gratia.

Βάσκανος. ου. ὁ. inuidus, ingratus.

Βάσκας. ου. auis genus.

Βασκὶ ἴθι. uade, accelera: dicta sunt ἐκ παραλλήλου, apud Homerum.

Βασκισμός. οῦ. ὁ. saltatio.

Βάσκω. uado, ascendo, maledico, dico. neutr. absolutum.

Βασμός. ὁ. gradus, βαθμός.

Βασσάρα. ας. ἡ. καὶ Βασσαρίς. baccha. Item mulier prostituta, meretrix.

Βασσαρικά, interpretantur Dionysiaca.

Βάσσαρος. uulpes apd' Cirenæos teste Herod.

Βάσσος. ου. ὁ. densus.

Βάσαγμα. ατος. τὸ. sustentaculum, gestamen.

Βασάζοντες. baiuli, geruli.

Βασάζω. μ. άξω. ω. αχα. porto, exporto, baiulo, libro. actiuum, accus. iungitur.

Βάσακις. diuites, Bœoticum est.

Βάσραξ. ακος. collum, Bœotica lingua.

Βασραχαλίζειν. idem quod τραχηλίζειν.

Βατακάρας. dicebatur pinguis, impotens, temulentus, somnolentus, tardus & crasso ingenio, quòd capite deiecto incedere tales plerunq; soleant. Vide Chiliades.

Βαταλίζεσθαι. turpiter & effœminatè uiuere, à Batalo quodam Ephesio tibicine, tam molli & fracto, ut non uerjtus sit in scena uti calciamentis muliebribus. Vide Chiliades.

Βάταλος. ου. ὁ. odiosus, turpis: quo nomine dictus est Demosthenes ob mollitiem. Podex, cinædus. Βάταλοι dicebant item Germanorum equites præstantissimi, authore Plutarch. Vide plura in Chiliad. Erasmi, & apud Cœl. lect. antiq. lib. iij. cap. xiij.

Βατάνιον. ου. τὸ. apud Siculos patella dicitur, & πατάνιον pro eodem.

Βατέω. uado, abundo.

Βατήρ. ῆρος. ὁ. meta à qua incipit saltatio, limen. Amipsias Comi. ἐπ' αὐτὸν ἥκεις τὸν βατῆρα τῆς θύρας.

Βατιδοσκόπος. ὀψοφάγος. Aristoph. pace: βατιδοσκόποι, ἅρπυιαι, πραοσόβαι.

Βάτιον. ου. τὸ. paruus cadus.

Βατίς. ίδος. ἡ. uel βάπτη species mollioris pisciculi delicatioris ue, à cuius similitudine quidam pro molli ac delicato interpretantur. Vnde & βατοδοσκόποι dicuntur ὀψοφάγοι & gulones. Et βάτιον item subblandientis puellæ diminutam appellationẽ esse tradunt.

Βατός. οῦ. ὁ. peruius.

Βάπτη. ου. ἡ. rubus.

Βάτος. ου. ὁ. cadus mensuræ genus. Dictio est Hebraica. Vide Bud. in lib. de Asse.

Βατραχίζω. in morem ranæ nato.

Βατράχιον. coloris species erat, quo ante inuentas personas faciem obungebãt: item ranunculus.

Βατραχίς. genus uestis floridi coloris, qua utebantur fabularum histriones.

Βατραχομυομαχία. ranarum & muriũ pugna.

Βάτραχος. ου. ὁ. rana. Aetius tradit βάτραχον item tumorem uocari sub lingua, maximè pueros infestantem.

Βατταρίζειν. impeditè loqui, & hæsitanter balbutire, aut, ut alij malunt, uersutè & fraudulenter agere, quòd βάσαρος uulpem significet. Cicero ad Atticum: ὁ ἀπελεύθερος ἴδοξέμοι τὰ ἐμὰ βαττολίζειν. Etiam si Cicer. βαττολίζειν accipere uidetur propemodũ pro effutire. Inde translatum ad eos qui nugas

deblaterent. Plura in Chiliadib. Eraſmi, & apud Cœlium lect. antiq. lib. vij. cap. xxij.

Βαπτάρισμοί. οἱ. nugæ.

Βαπτολογέω. μ. ήσω. τ. ηκα. multa & inania loquor. neutrum abſolutum. Vide Chiliad. Eraſmi, & eiuſdem annotatiões in Matth. cap. vi.

Βαπτολογία. ας. ἡ. multiloquium: cui opponitur λακωνισμός. Sumptum à Batto quopiã inepto poëta, qui in hymnis ſuis eadem crebrius iterabat. Titubantia, quãdo uidelicet oratio repetitur: ſtultiloquium. Copioſius in Chiliad. & in annot. Eraſ. in nouũ teſt.

Βάττος. ὁ. Battus poëta quidam, qui ſemper eadem repetere ſolebat. Vide Chiliad.

Βατύλη eſt Theopompi drama.

Βατύλης uocabant puſilli corporis fœminas.

Β Α Υ. Β Α Φ.

Βαύζω. μ. ύσω. τ. υκα. caninam uocem edo, latro: fictum uocabulum à canũ latratu. occultè dico.

Βαυκάλιον. uas uinarium apud Homerum.

Βαυκίδες. genus calciamentorum Ionicorũ.

Βαυκίζεσθαι laſciuire.

Βαυκισμός. οῦ. ὁ. genus laſciuiæ ſaltationis à Bauco quodam inſtitutæ.

Βαῦνος. ου. ὁ. caminus, fornax.

Βαφεύς. έως. ὁ. tinctor.

Βαφή. ῆς. ἡ. tinctura.

Βαφική. ῆς. ἡ. tingendi ars.

Βαφικόν. ad lauandum, colorandum, tingendum, accommodum & idoneum.

Βαφικός. οῦ. ὁ. infectorius.

Τὸ Β μετὰ τοῦ Δ.

Βάλλω. μ. αλῶ. mulgeo. uerbum actiuũ.

Βδέλλα. ης. ἡ. hirudo, ſanguiſuga, ἀπὸ τοῦ βδέλλεσθαι, quòd ſanguinẽ emulgeat. Theocritus Pharmaceutria: ὡς λυμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας.

Βδέλυγμα. ατος. τὸ. abominatio.

Βδελυκτός. οῦ. ὁ. abominabilis.

Βδελυρία. ἡ. nugacitas.

Βδελυρός. οῦ. ὁ. odioſus, execrandus, abominabilis, deteſtabilis, ſacer.

Βδελύττομαι. μ. ύξομαι. τ. υγμαι. faſtidio, abominor. deponens, accuſatiuo iungitur.

Βδέω. μ. ήσω. τ. ηκα. pedo. neutrum abſolutũ. Ariſtophanes tamen in Pluto accuſatiuo iunxit, ut οὐ λιβανωτὸν γὲ βδέω.

Βδόλος. pedor.

Βδύλλω. metuo, trepido, deteſtor, odi. Ariſtophanes equitib. καὶ γὲ οἵτε πλουσίοι δεδίασιν

αὐτὸν, ὅτε πίνης βδύλλει λεώς.

Τὸ Β μετὰ τοῦ Ε.

Βέβαιος. α. ὁ. ſtabilis, firmus, conſtans, certus, compertus, & de quo fiduciam habemus, iuſtus.

Βεβαιόταζ. conſtantiſſimè.

Βεβαιοτέρως. conſtantius.

Βεβαιοῦμαι. paſſiuè τὸ πιστοῦμαι ἁπλῶς, hoc eſt pro comperto habeo, perhibeo, affirmo, fidem facio.

Βεβαιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. confirmo, ſtabilio, roboro. Et eſt βεβαιῶσαι id quod iuriſconſulti dicunt, præſtare ut habere liceat ei, cui ſtipulatione & ſponſione euictionis cautum eſt. Et τὸν βεβαιώσοντα παρέχεσθαι eſt authorem ſuum laudare. Vide Budæi Cõmentaria. accuſatiuo iungitur.

Βεβαιώσεως δίκη. eſt actio ob euictionem.

Βεβαίωσις. ιος. ἡ. confirmatio.

Βεβαιώτης. ὁ. aſtipulator.

Βεβαιωτικός. οῦ. ὁ. confirmatiuus.

Βεβηκώς. ότος. progreſſus, à βαίνω.

Βέβηλα. ſacra ad quę prophanis acceſſio erat: quibus opponuntur ἀβέβηλα.

Βέβηλος. ου. ὁ. impurus, prophanus.

Βεβηλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. inquino, contamino, prophano. actiuum accuſ. iungitur.

Βεβιωμένα, quæ in uita peregimus. Demoſth. Ἐξέτασον νῦν παράλληλα τά σοι καὶ ἐμοὶ βεβιωμένα. Cicero imperſonaliter dixit ad Atticũ, ſcribens: Quare ſtomachor omnia? Sed mihi βεβίωται, uiderint iuuenes, id eſt, ſed mihi uita peracta eſt.

Βεβλασθῶσθαι. urgere, torqueri.

Βεβώς. iens.

Βέκ. iret.

Βέβρομ, pro βέρεβρομ per ſyncopen.

Βέομαι. uiuam.

Βείω. iero.

Βεκ. panis, Phrygum uox eſt.

Βεκκεσίληνος. α. ὁ. delirus, ſtupidus, uehementer annoſus.

Β Ε Λ.

Βέλεκος. legumen quoddam cicerculæ non diſſimile.

Βέλεμνον. ου. τὸ. ſagitta.

Βελεοπαχαρής. ſagittis gaudens. epitheton Apollinis.

Βέλλερα. τὰ. mala, unde bellerophon quaſi malorum occiſor.

Βελοθήκη. ης. ἡ. pharetra.

Βελόνη. ης. ἡ. piſcis, apud Ariſtotelem. Acus ex tranſla-

ex translatione Gazæ: dicitur & acicula, roſtrum habet gruis uel ciconiæ ſimilitudine, colorem uerò argenteum, ſpinam uiridis coloris. Significat & acum inſtrumentum. Lucian. in Pſeud. βελόνην πυρώσας τὸ ὅσον τῶν σφραγίδα μέρος τ̃ κηρ̃ διατήκων, ὀχ̣ήρει.

Βέλος. εος. τὸ. ſagitta, miſſile, telũ, omne quod iacitur ac in longum mittitur, quod genus eſt, lapis, lignum, plumbum, ferrum, ἀπὸ τοῦ βάλλειν. Aliquando etiam gladius, uulnus, dolor.

Βελτίονως. melius.

Βέλτιστος. ου. ὁ. optimus.

Βελτιόω. melius reddo.

Βελτίων. ονος. ὁ. ἡ. melior.

Βεμβικιάω. μ. άσω. τ. ακα. κὴ

Βεμβικίζω. uoluo, in gyrum circumagito.

Βέμβιξ. ικος. ὁ. ῥόμβος, turbo, quem pueri ſe exercentes torquent. capitur pro ſordido & præparco.

Βένθος. εος. τὸ. profunditas, fundum.

Βέννος. ἡ. toga.

Βέομαι. curro.

Βέρεθρον. ου. τὸ. lingua Attica barathrum dicitur locus cœnoſus. Vide βάραθρον.

Βερηδυέειν. auſugere.

Βέρης. fugitiuus.

Τὸ Β μεῖζ. τοῦ Η.

Βᾶ. iuit.

Βᾶθι. uade.

Βαΐφι τῇ βίᾳ.

Βηλάϊνος. cœleſtis.

Βῆλος. ου. ὁ. Belus uiri nomen.

Βηλός. ου. ὁ. Sunt qui hoc nomine aſtrorum ac ætheris ambitum intelligant, aliꝭ ſupremum omniaq; circunplectentem aëra, nõnulli ſecundũ Dryopas etiam olympum. Chaldæi cœlum. Lucian. in Charonte: κὴ διὰ μὲν ἐμῦς καὶ τεταγὼς τοῦ ποδὸς ἀπὸ τοῦ θεσπεσίου βηλοῦ. Significat item pauimentũ ἀπὸ τοῦ βαίνειν, id eſt ab inceſſu, ut placuit Euſtachio. Inuenitur & pro ianuę limine, quã etiam φλίαν uocant.

Βῆμα. ατος. τὸ. altare, tribunal, ſuggeſtum, gradus, ueſtigium, ut in actis cap. vii. οὐδὲ βῆμα ποδός. Pulpitum, locus dicendi in concione uel iudicio.

Βηματιστής. qui ſedet pro tribunali, iudex.

Βήξ. χος. ὁ. tuſſis, ut in prouerbio: βὴξ ἀντὶ πορδῆς, Tuſſis pro crepitu.

Βηρίδες. calciamenta.

Βηριατεύω. ſemino.

Βήρυλλος. ου. ὁ. beryllus, lapis & herba.

Βήρυτος. ου. ὁ. ἡ. Berytus nomen urbis Phœniciæ.

Βήσα. ης. ἡ. Beſa urbs.

Βῆσσα. ης. ἡ. concauitas, uallis, campus. Homeri interpres in Iliad. γ. fertiliſſimum maximeq; peruium locum exponit, id eſt, γονιμώτατον κὴ βασιμώτατον τόπον.

Βήσσαι. ῶν. ſaltus.

Βησσήεις. εντος. ὁ. concauus, flexuoſus.

Βήσομαι. ἐπιβιβάσομαι.

Βῆτα. ſæpe pro β noſtri ponunt Græci, ut λαβίνιον lauinium, ſic Dionyſ. ſcripſit.

Βηταρμός. οῦ. ὁ. genus ſaltationis quæ ab armatis peragebatur.

Βητάρμων. ονος. ὁ. tripudiator, ſaltator ad ſonum.

Βήτω. μ. ήξω. π. ηχα. tuſſio. neutrũ abſolutũ.

Βηχικός. οῦ. ὁ. tuſſi laborans.

Βήχιον. ου. tuſſilago.

Τὸ Β μεῖζ. τοῦ Ι.

Βία. ας. ἡ. uis, uiolentia.

Βιάζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. uiolo, uim infero, ui adigo, cogo, compello, urgeo, per uim aufero, extorqueo, exprimo: ut apud Ciceronem, expreſſit hoc neceſſitas, ἐβιάσατο, id eſt, neceſſitate coacti hoc decretum fecerunt. Inuado, occupo hoſtili more, conĩcio. Lucianus in Necyo. ἐλελήθειν δ' ἐμαυτὸν ὡς αὐτό, φασι, τὸ πῦρ ἐκ τοῦ καπνοῦ βιαζόμενος, Ignorabam autem quòd me ex fumo (ut aiunt) in flammam conĩcerem. Quæ dicta ſunt, paſſiuè item interpretari poſſunt. Dicunt enim βιάζομαί σε κὴ βιάζομαι ὅσον σοῦ: id eſt quod & Priſcianus admonet libro xviĩ. Conor, nitor. Propriè de rebus inanimatis dici annotat Ammonius, ſed id perpetuo uerum nõ eſt. Accuſatiuo iungitur.

Βιαζόμενοι. ui non iure agentes.

Βιαζόω. μ. ώσω. τ. ωκα. cogo, uiolo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Βιάζω. μ. άσω. τ. ακα. uiolo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Βίαιον. ου. uiolatio, uiolentum.

Βιαῖος. ου. ὁ. uiolentus, raptor, uehemens, inuitus.

Βιάομαι. μ. άσομαι. τ. αμαι. cogo, uiolo, uim infero mulieribus.

Βίαρχος dicebatur qui commeatui prę fectus erat. Nam βίος uictum ſignificat.

Βιάσκομαι. uiuo.

Βιασμός.

Βιασμός. οῦ. ὁ. uiolatio.

Βιαστής. οῦ. ὁ. uiolentus.

Βιαστικός. οῦ. ὁ. idem.

Βιάω. μ. άσω. ω. ακα. aufero, uiolo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Β Ι Β.

Βιβάζω. μ. άσω. ω. ακα. uado, duco, turbo, admitto, admissuram facio.

Βιβάθω. μ. άσω. ω. ακα. uado. neutr. absolutũ.

Βίβασις. ιος. ἡ. genus saltationis apud Lacedæmonios, in qua etiam proponebantur præmia, nõ modo pueris, sed puellis quoque. Saltu in hac erat opus interimq; nates pedibus contingere.

Βιβαστής. ου. ὁ. emissarius.

Βιβάω. πὰ

Βίβημι. transeo, uado, duco.

Βιβήξαντῶ. οἱ. ἐμβιβάσαντῶ.

Βιβλάριον. ου. τὸ. codicillus.

Βιβλιακός. οῦ. ὁ. librosus.

Βιβλίδιον. τὸ. libellus.

Βιβλιογράφος. ου. ὁ. librarius.

Βιβλιοπάπυλος. idem quod βιβλιοπώλης, qui libros uenales habet.

Βιβλίον. ϐ. τὸ. uolumen, libellus. Inuenitur & in fœminino genere.

Βιβλιοφόρος. ὁ. γραμματοφόρος, tabellio.

Βίβλος. ϐ. ὁ. papyrus, iuncus, codex, liber, bombyx, biblus. nonnulli scribunt per υ, quod tamen est nomen ciuitatis.

Βίη Πριάμοιο, βίη Ἡρακλείη, uirtus Priami, uirtus Herculea περιφρασικῶς, pro ipso Priamo & Hercule: ad eundem modum ἱερὴ ἧς Ἀλκινόοιο, πτολεμάχοιο, pro Alcinoo Telemacho tantum.

Βικός. ϐ. ὁ. uas uinarium, urna habens ansas, lagæna, dolium.

Βινέω. μ. ήσω. π. ηκα. coëo. neutrum absolutũ.

Β Ι Ο.

Βιοθεύω. uiuo, præbeo uitæ necessaria. Thucydides.

Βιοθρέμμων. ονος. ὁ. homines nutriens.

Βιομήχανος. ϐ. ὁ. ad uitæ munera ingeniosus.

Βίος. ου. ὁ. uita morti contraria. Gaza ex Cicerone: βραχὺς γὰρ βίος υχρόνος. Item uitæ genus, mores, ætas. Idem: τὸ γὰρ τῶ βίου παρελθὸν λυθὸς, præterita ætas. Et paulò post: πῶν ἄλλων τῶ βίου μερῶν εὖ διαγεγραμμένων, Quum cæteræ partes ætatis benè descriptæ sint. Propriè dicit de animantibus ratione utentibus, hoc est, de hominibus, quemadmodum ζωὴ de irrationalibus, unde Aristoteles uitam definiens βίος ϐέλ (inquit) λογικὴ ζωή: id tamen non semper obseruatur. Significat item uictũ & facultates quibus uita sustentatur, quæq; ad uitæ usum pertinent. Lucianus: βίον δὲ ἄπορον ἀπὸ καλάμου καὶ ὁρμιᾶς ἔχον, ἐς ὑπερβολὴν πτωχὸς ὤν. Idem alibi ἀβίους ἀνδρὰς uocat inopeis & egenos.

Βιός. οῦ. ὁ. neruus, arcus.

Βιοτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. uiuo. Gaza ex Cicerone: πρὸς τὸ εὖ καὶ καλῶς βιοτεύειν, Ad benè beateq; uiuendum. Quidam tamen propriè significare uolũt, id quod ad uitę usum attinet, suppeditare. περίεστιν τὸ πρὸς τὸν βίον. neutrum absolutum.

Βιοτή. ῆς. ἡ. modus uiuendi, uita.

Βίοτος. ου. ὁ. uita, & quod accidit uitæ, uictus, omne quod ad uictum pertinet.

Βιόχρησος. ον. ὁ. uitæ utilis.

Βιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. uiuo, de hominibus propriè dici uolunt non de brutis aut plantis similibusq;, quemadmodũ τὸ ζῆν. Cogo, uado. neutrum absolutũ, datiuo iungitur.

Βισαλτία. Bisaltia regio, & urbs Macedoniæ.

Βίτιννα. τὰ. crepidæ.

Βίτρον. ου. scandalitium aliqui uocant.

Β Ι Ω.

Βιῶναι ἀντὶ τῶ βοῦν καὶ ζῆν. uiuere.

Βιώσιμος. ὁ. spem habens uitæ, uitalis. actiuè accipitur & passiuè. Βιώσιμος ὁ ἀσθενῶν dicitur qui uicturus uidetur & euasurus. καὶ βιώσιμον βρέφος, uitalis infans. & βιώσιμος βίος. Herodo. οὐκ ἂν ἦν βιώσιμα ἀνθρώποισι, Viuere non possent homines, uel nollent.

Βιωτικά. τὰ. uitalia. Sic uocat D. Paulus quæ ad corporis subsidium pertinent. Ambrosius alicubi uictualia transfert.

Βιωτικός. οῦ. ὁ. temporalis, secularis, mundanus, uitalis.

Βιωτόν. uiuendum. aduerbium.

Βιωτός. οῦ. uiuendus, uiuibilis. βιωτὸς βίος dicũt, id est, uiuibilis uita, aut uitalis, id quod Latini imitantur. Cicero in Lælio: Principio cui potest esse uita uitalis (ut inquit Ennius) qui non in amici mutua beneuolentia conquiescat.

Βιωφελῆ. τὰ. in uitæ usu utilia. ab ὄφελος & βίος.

Βιωφελής. ἐος. ὁ. ἡ. uitæ utilis.

Τὸ Β μιζὰ τῶ Λ.

Βλαβερός. οῦ. ὁ. nocuus.

Βλάβη. ης. ἡ. καὶ

Βλάβος. εος. τὸ. nocumentũ, incommodum, dispendium

dispendium, damnum, iactura, pernicies, noxa, fraus, offensio, uitium. Aristopha. in Ranis: λίχ' ἕτερόν αὐτῷ. σύδ' ἐπιτήρει τὸ βλάβος, tu uerò uitium obserua.

Βλάβης δίκη, actio damni dati. Βλάβης δίκη τῶν τετραπόδων, dicitur actio ob pauperiem à quadrupede factam, quam legẽ Solon tulit, authore Plutarch. in eius uita.

Βλαβυρία. ας. ἡ. uaniloquium.

Βλαβύαω, ἠ

Βλάβω. μ. άψω. ῶ. αφα. noceo. actiuum, accus. iungitur.

Βλάδα. stulta, ἄωρα, impossibilia.

Βλᾶικος. titio, ramus.

Βλαίσια. τὰ. blæsa.

Βλαισός. οῦ. ὁ. blæsus. Sic à plerisq; uocatur, cui membra soluta sunt, id est, παραλυτικός. Item qui literam aliquam exprimere non potest, eamq; non quamlibet sed certam, quemadmodum Demosthenes qui ρ literam eloqui nequibat. Refertur etiam ad alia membra, ut ad manus, pedes, brachia, ut sit, qui gressum habet mancum uel oblæsum, ὁ βεβλαμμένος τὸ ἴσον τῶν ποδῶν, ut quidam interpretantur. Item cui suræ sunt in diuersum actæ, quales sunt cancrorum & lacertarũ: Latinè ualgi & Vatij dicuntur, his opponuntur ῥαιβοί. Vide priores annotationes Budæi, & Cœl. lect. antiq. lib. vij. cap. xiij.

Βλαισότης. ου. natura uergendi.

Βλαψία. piscis nomen.

Βλακεία. ας. ἡ. mollities, iactantia.

Βλακεννόμιον. τὸ. in Alexãdria uectigal quodam uocabatur quod Astrologi persoluebant: Sic dictum, quòd eos fatui nomine adire solent. Siquidem βλάξ fatuum significat.

Βλακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pigresco: de ijs dicitur, qui obeundis negotijs nimiò plus desident, ac quadam mollitie torpẽt. Torpeo. Damascius: καὶ παροξύναι τῷ λόγῳ τοὺς ἐν ἴσῳ βλακεύοντας. Vtitur & Aristophanes in Pluto in eodẽ significatu, τρυφῶ. Huic opponitur σπεδάζω. neutrũ absolutum.

Βλακία. ας. regio quædam prope Cumen.

Βλακικός. οῦ. ὁ. ignauus.

Βλακικώτερον. stolidius, ignauius.

Βλακός. οῦ. ὁ. mollis, inutilis, nomen piscis.

Βλάξ. κός. ὁ. mollis, delicatus, lasciuus: qui se inaniter iactat. Item stolidus, stupidus, bardus, fatuus, qui nescit res discernere: à piscę prorsum inutili nomine inflexo, quem ne canes quidem attingant. Lucian. οὐ χρῆ γὰρ ἀπιστεῖν ὦ Τιμοκλεῖ τοῖς τοιούτοις, ἀλλὰ κατά πέρ τινα βλάκα μὴ ὀξυτάζοντα, εἴτε δυνατά ἐστιν, εἴτε μὴ, παραδέχεσθαι.

Βλαπτικόν. τό. noxium.

Βλάπτω. μ. άψω. π. αφα. noceo, sum impedimẽto, aduersor. actiuum, accus. iungitur, & genitiuo apud Homerum.

Βλασοῦται. obliquatur.

Βλασάνω, ἠ

Βλαστέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. germino, suppullulo, emergo, existo, nascor. neutr. absolutum.

Βλάστη. ης. ἡ. fœtus, germen.

Βλάστημα. ατος. τὸ. ἠ

Βλαστός. οῦ. ὁ. germen, ramulus.

Βλασολογία. decacumenatio, ut uertit Gaza.

Βλασολογῶ. decacumino. Vide Budæi Commentaria.

Βλάστησις. ἡ. germinatio.

Βλασφημέω. ῶ. μ. ήσω. π. ηκα. maledico superiori, honoriq; & dignitati alterius derogo: execro, uitupero, cõuitior, cõuitijs incesso, uerbis calumniam infero.

Βλασφημία. ας. ἡ. execratio, maledictio, uituperatio, conuitium. Lucianus de duobus philosophis inter sese contumeliose altercantibus: καὶ ὅλας ἁμάξας βλασφημιῶν κατασπάσασαν ἀλλήλων, Et solida plaustra conuicijs onusta, inter se effundebant. Blasphemia.

Βλάσφημος. ου. ὁ. maledicus, execrabilis, probrosus.

Βλαῦται. αἱ. calcei, sandalia, crepidæ.

Βλαύτιον. ου. τὸ. solea.

Βλαυτῶν. nectere calceos.

Βλαψιγονία. ας. ἡ. dicitur quum apes morbo, ignauia, aut infœcunditate naturali fœtũ non peragunt: ἀπὸ τοῦ βλαπτω ἠ γόνος.

Β Λ Ε.

Βλεῆο. percutereris.

Βλεμεαίνω. circunspicio cum superbia, uim & alacritatẽ aspectu ostendo, superbio. neutrum absolutum.

Βλέμμα. ατος. τὸ. aspectus, acies.

Βλέννα. mucus.

Βλεννός. οῦ. ὁ. segnis, ignauus, fatuus.

Βλένος. εος. τὸ. sordes.

Βλενώδης. εος. ὁ. ἡ. sordidus.

Βλεπιδαίμων. sideratus, deformi aspectu, distortis oculis, quasi à dæmone percussus.

Βλίπος. εος. τὸ. atticum est, ἀντὶ τ βλέμμα. Aristophanes:

ſtophanes: ὡς ἔστι τοῦτο ἀπλικὸν βλέπος. Aſpectus, obtutus, acies.

Βλέπω. μ. ψω π. ἔφα. intueor, uideo, cerno, aſpicio. Item ἀντὶ τοῦ ζῶμι, id eſt, uiuere. Euripides in Hecuba: τόδ' αἰσχρὸν, εἰ βλέποντι μὴ φίλῳ χρώμεθ'. ἐπὰ δ' ὄλωλε, μὴ χρώμεθ' ἔτι. Sic Dido apud Vergilium uitam pertæſa, tœdet (inquit) cœli cõuexa tueri. Ammonius diſtinguit à θεάω. Actiuum, accuſatiuo iungitur.

Βλεσός. οῦ. ὁ. incuruus, qui crura habet inuerſa & genua in poſteriora reflexa.

Βλεφαρίς. ίδος. ἡ. pili palpebrarum, cilia.

Βλέφαρον. ου. τὸ. palpebra, pellis oculos claudens, ὀμματόφυλλον ut interpretatur Oppiani interpres, quaſi dicas, oculare foliũ. παρὰ τὸ φάρος, ἢ ἱμάτιον εἶναι τ βλέπος: quòd oculi indumentum ſit.

Β Λ Η.

Βλήδην. iactim.

Βλήματα. τὰ. iacula.

Βλήμβρος. ὁ. percuſſus, pro βεβλημένος, abiecto augmento, poëticè & Ionicè.

Βλήτα. idem quod βλήματα.

Βλήτιται. caſtratur.

Βλητικά. quæ uulneri patent.

Βλῆτρον. ου. τὸ. clauus ligneus, peſſulus.

Βληχάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. balo. deponens abſolutum.

Βληχή. ῆς. ἡ. ἢ

Βλήχημα. ατος. τὸ. balatus.

Βλῆχρον. herbæ ſpecies.

Βληχρός. οῦ. debilis: dicitur & ἀβληχρός, ut legitur Iliad. ί. multæ enim dictiones per α, & ſine α proferuntur, ut σάχυς ἄσαχυς, πᾶς ἅπας.

Βλήχων. ωνος. ὁ. pulegium herba pro γλήχων Atticè, capitur pro pube.

Βληχωνίας. ὁ. ὁ. potio ex pulegio herba. Ariſtoph. pace: εἶτ' ἐκνικεῖν ἐπιπίοις βληχωνίαν.

Βληχώνιον. ου. pulegium.

Β Λ Ι.

Βλιμάζειν. mamillas tractare, aut etiam mulierum pudenda: propriè autem de auibus cum illas empturi tractamus. Ariſtophan. auibus: εἶτα λαβόντων πωλοῦς ἀθρόους, οἵδ' ὡς νοῦνται βλιμάζοντων.

Βλιτομάμας. ου. ὁ. ſtolidus. Ariſtoph. nebul. καί σε καλοῦσι βλιτομάμαν: ubi quidam βλιτόμαν legunt.

Βλιτόμας. ſtupidus, bardus.

Βλίτον. ου. blitum herba, beta: quære apud

Feſtum Pompeium.

Βλίτω. aufero mel à fauis, παράω. extimulo, prouoco.

Β Λ Ο. Β Λ Υ. Β Λ Ω.

Βλοσυρός. οῦ. ὁ. rigidus, grauis, terribilis, truculentus.

Βλοσυρῶπις. ιδος. terribilis, aſpectu horribilis.

Βλοσυρωπός. οῦ. ὁ. toruus oculis.

Βλύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſcaturio. neutrum abſolutum. Item effundo aquas & ſcaturire facio.

Βλωτρός. οῦ. ὁ. altus, frondoſus, uirens, uegetus, longus, ſurſum pullulans.

Βλώσκω. uado, clamo, ſerpo. neutr. abſolutũ.

Βλωμός. οῦ. ὁ. morſus, bolus, panis fragmentum, unde ὀκτάβλωμος apud Heſiodum: ἄρτον δαπνήσας τετράτρυφον ὀκτάβλωμον, id eſt, octo fragmentorum.

Βλώσυρος. terribilis.

Τὸ Β μετὰ τὸ Ο.

Βοάγριον. ι. τὸ. ſcutũ ex pellibus boum agreſtium fabricatum.

Βοάγριος. ου. ὁ. ſtultus.

Βοαδρόμος. ὁ. auxiliator.

Βοάριον. ου. τὸ. quod ad boues pertinet.

Βοᾶσι. pro βοῶσι contractum ex βοάασι perſona Ionica.

Βοαύλιον. ου. τὸ. bouile.

Βοάω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, uoco, boo. neutr. abſolutum.

Βόεια. ας. ἡ. bouina pellis.

Βόειος. ου. ὁ. bouinus.

Βοιύς. έος. ὁ. lorum propriè, & pro rudente ponitur.

Β Ο Η.

Βοή. ῆς. ἡ. clamor. Lucian. ἢ βοῆς μεσὸν ἦν τὸ συμπόσιον. uox. Βοὴν ἀγαθὸς ab Homero uocatur Menelaus, ut minimè formidoloſus in bello, propterea quòd quibuſdam in bello uox præformidine intercipiatur.

Βοηδρομεῖν. cum feſtinatione adeſſe, auxiliari periclitanti.

Βοηδρομία. feſtum quoddam apud Athenienſeis, curſus cum clamore.

Βοηδρομιών. ῶνος. ὁ. Iunius.

Βοηδρομος. ου. ὁ. adiutor.

Βοήθεια. ας. ἡ. auxilium exercitus, præſidium.

Βοηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. auxilior, adiuuo, per ſuccurro ſignificantius exprimitur Latinè, quàm per adiuuo. Nam iuuamus laborantem, & βοηθεῖν inde dictum eſt quod ad uocem periclitantis & quiritantis ſuccurritur,

quod

quod & βοηδρομεῖν uocant, quasi σὺν βοῇ θέω. Ammonius distinguit ab ἐπικουρεῖν.

Βοηθικός. ου. ὁ. facilis ad opem præstandam.

Βοηθόος. ου. ὁ. celer in ferendo auxilio, expeditus in pugna. Theocr. Dioscuris: ὦ ἄμφω θνατοῖσι βοηθόοι.

Βοηθός. οῦ. ὁ. fautor, adiutor.

Βοηλασία. ας. ἡ. præda, & expulsio boum.

Βοηλατεῖ. uastat.

Βοηλατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. agito boues. neutrū absolutum.

Βοηλάτης. ου. ὁ. bubulcus, bussequa.

Βοηθύς. ύος. ἡ. clamor.

Β Ο Θ. Β Ο Ι.

Βόθριον. fossula, hulcus appellāt curuū & angustū in ea oculi tunica, quę cornea dicit.

Βόθρος. ε. ὁ. fouea, puteus, fundamentum.

Βόθυνος. ου. ὁ. fouea, fossa.

Βοιδάριον. ου. τὸ. καὶ

Βοίδιον. ου. τὸ. bucula.

Βοϊκός. οῦ. ὁ. bouinus.

Βοιωτάρχης. ε. ὁ. hoc nomine dicebatur apud Bœotios magister equitum.

Βοιωταρχία. ας. ἡ. imperium Bœotiæ.

Βοιωταρχῶν. ὁ. Bœotiæ præfectus.

Βοιωτιάζω. lingua loquor Bœotica.

Βοιωτικός. οῦ. ὁ. Bœoticus. Pro crasso accipiūt Græci: Bœotij enim hebetes, unde Horat. *Bœotum in grasso iurares aëre natum.*

Β Ο Λ.

Βολαί, olim dicebantur dolores qui sentiuntur in partu.

Βόλαιος. ου. ὁ. impetuosus, irretitus.

Βολβάριον. ου. bulbulus.

Βόλβιτον. ου. τὸ. stercus boum. Festus bulbitare Latinis hinc inflexum putat, quod significat puerili stercore inquinare.

Βολβός. οῦ. ὁ. bulbus.

Βολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. percutio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Βολή. ῆς. ἡ. iactus, sperso, percussio, ictus. à βάλλω.

Βολίζω. μ. ίσω. ω. ικα. bolidem submitto, nauticum perpendiculum iacio uel demitto. Lucas in Actis.

Βολίς. ίδος. ἡ. iaculum, pondus funiculo affixum, quo demisso nautæ explorant altitudinem maris: uocatur perpendiculū nauticum. Dictum ἀπὸ τοῦ βάλλειν, id est, mitto. Missiles quoq; hastæ Græcis βολίδες dicuntur.

Βολίταινα. ἡ. bolitæna, polypi species.

Βολίτινος. ου. ὁ. stercoreus.

Βόλιτος. ε. ὁ. stercus maxime asinorū & boū. Atticū est ἀντὶ τοῦ βόλβιτον. Aristoph. equit. τοῖς βολίτοις ἠπημένος.

Βόλος. ε. ὁ. rete piscatorum, id est, funda. Capitur absolute pro retis iactu.

Sic apud Latinos Valerius, quendam iactum emisse scribit à piscatoribus, quod Plutarchus dixit βόλον πρίασθαι. Significatur item aleæ iactus: atq; ita Plautus usus est in Rudente:

Oh Neptune lepide, salue, nec te aleator ullus est sapientior. Profectò nimis lepide iecisti bolon, periurium perdidisti.

Sunt uerba Trachaleonis serui existimantis lenonē naufragio perijsse. Dicitur etiā βόλος πειστικός, καὶ παιστικὸς καὶ κυβευτικός. Est etiam βόλος τῶν ὀδόντων in ueterinis, quum dentes pullinos amittunt. Aristot. in vi. de histor. ὅμως δὲ μάλιστα γνωρίζεται ἡ ἡλικία μεῖζ τοὺς βόλους τῷ κυνόδοντι.

Βόλοχον. ου. bdellium.

Βολωσία. ας. ἡ. quam aliàs ἐλείθυιαν uocant, id est, Lucina, quæ à parturientibus inuocabatur.

Β Ο Μ. Β Ο Ο. Β Ο Ρ.

Βόμβαξ. διασυρμός.

Βομβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. resono. neutr. absolutū

Βομβηδόν. aduerb. cum strepitu.

Βόμβος. ου. ὁ. bombus, sonus apum. Item

Βόμβος. diuinatoris nomen.

Βομβύκια. τὰ. bombycia.

Βομβύλιον. calicis genus.

Βομβύλιος. ε. ὁ. non culex, sed apis genus, obstreperus.

Βόμβυξ. υκος. ὁ. bombyx, insecti genus.

Βόος. pes animantis uiui, quemadmodum βόειος, mortui.

Βορά. ᾶς. ἡ. pabulum, cibus, uorago.

Βορβορῖται hæretici quidam uocati sunt, à cœno, quòd turpissimas libidines sacris suis immiscerent.

Βόρβορος. ου. ὁ. cœnum, lutum, limum, cloaca, fœtulentus, putridus.

Βορβοροτάραξις. ου. ὁ. turbulentus, cœno & tumultu implens omnia. Aristopha. equit. ὦ βορβοροτάξι καὶ πῶ πόλιν ἅπασαν ἡμῶν ἀνατετυρβακώς.

Βορβορυγμός. οῦ. ὁ. tumultus & strepitus uentris aut aquæ.

Βορβορωπός. οῦ. ὁ. turpis, fœtorem inferens.

Βορίας. α. ὁ. aquilo.

Βόρεας. ου. ὁ. aquilonaris.
Βορός. οῦ. ὁ. edax.
Βορέας. ᾶ. ὁ. aquilo, boreas.
Βορεάθεν. ab aquilone.
Βορεῖον. boreas.

Β Ο Σ. Β Ο Τ.

Βόσις. ιος. ἡ. cibus.
Βοσκάς. genus piscis uiscosi.
Βοσκή. ἡ. νομή.
Βόσκημα. ατος. τὸ. pecus, grex, omne animal.
Βοσκηματώδης. εος. ὁ. bestialis.
Βόσκομαι. μὴ
Βόσκω. pasco, pascua præbeo.
Βόσκων. οντος. ὁ. pastor.
Βόστρυξ. χος. ὁ. muliebris capillus, cæsaries.
Βοστρυχίζομαι. calamistror, cincinnatus sum.
Βοστρυχίζω. alo comam.
Βόστρυχος. ὁ. ἡ. cæsaries, plexi mulierũ crines.
Βοτάνη. ης. ἡ. herba.
Βοτανίζω. herbas noxias uello, quod Latinis runco dicitur.
Βοτανισμός. οῦ. ὁ. runcatio, id est, euulsio inutilium aut noxiarum herbarum.
Βοτανολογῶ. herbas carpo & colligo.
Βοτῆρες. οἱ. casæ pastorum, gurgustia.
Βοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor.
Βοτηρικός. οῦ. pastoralis.
Βοτόν. ου. τὸ. armentum, ouis.
Βοτός. οῦ. ὁ. βόσκημα.
Βοτρύδιον. ὁ. τὸ. genus ornamenti muliebris.
Βοτρυδόν. racematim, botri in morem.
Βοτρυόδωρος. ὁ. ἡ. racemos elargiens.
Βοτρύονες. οἱ. uuæ, condititij racemi.
Βοτρυοστέφανος. C. botryonũ sertis redimitus.
Βότρυς. υος. ὁ. racemus.

Β Ο Υ.

Βοῦ. nihil per se significat, sed in compositione dictiones auget. A bouis magnitudine, qui βοῦς dicitur:
Βουάγωρ. pastor.
Βουβάλια. ζῷ. ornamenta quæ circa manũ feruntur, præsertim à mulieribus.
Βουβαλίς. bubalus.
Βούβασις καζὰ Ἑλλάδα γλῶσσα ὅθι ἀρτέμις.
Βουβός. οῦ. ὁ. mutus.
Βούβοτος. ου. ὁ. ἡ. pabulo abundans.
Βούβρωσις. ιος. ἡ. magna fames, œstrum, tribulatio, tristitia, & pro quauis uolucri apud Nicandrum.
Βουβωνική. ῆς. ἡ. morbus quando cum inflammatione tumet testiculus, cumq; dolor ad inguina peruenit.

Βουβών. ῶνος. ὁ. pubis, inguen, & inflatũ quo generatur ex aluo.
Βουβωνιάω. laboro ex inguine, intumeo. Aristoph. Ranis: ἕως τῶν κόπων γέ τὼ νεφέλω βουβωνιῶ.
Βουβωνοκήλη. ης. ἡ. inguinis ramex.
Βουγάϊος. ου. ὁ. iactator.
Βουγενής. ἐος. ἡ. apis, quòd ex boum ossibus nascatur.
Βούδεια. ας. ἡ. καὶ
Βούδειον. ου. τὸ. ciuitas Magnesiæ.
Βούδορος. ου. ὁ. ἡ. bobus nocens, boues excorians.
Βούδωρον. ου. τὸ. promontoriũ Solamini oppositum.
Βουζυγία. appellabatur Athenis familia quædam sacerdotio prædita. Sic dicta à Buzyge quodam Heroë, qui omnium primus iunctis bobus arasse terram creditur.
Βούζυγον. τὸ. bouis iugum.
Βουθοίνης. Herculis epithetum, quòd boues solidas deuoraret.
Βουθυσία. ἡ. sacrũ regale & magnificum, opis parum cõuiuium, apparatus magnificus, immolatio bouis. Vide adagium: Nemo bene merito bouem immolauit.
Βουθυτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sacrifico boues, magnificos amplosq; sumptus facio. Diuitũ enim est, uel regum potius, boues immolare. Ab hoc uerbo Galli deduxerunt buthinier: sic enim uocant prædam partiri.
Βουθύτης. ου. ὁ. bouicida.
Βουϊερεύω. bouem immolo.
Βουκαῖος. ου. ὁ. bubulcus, alijs messor. Theocrit. Ergatinis: ἐργατίνα βουκαῖε, τί νῶϊ ὀίσεαι πόνους.
Βουκανιστήριον. τὸ. buccina.
Βουκανιστής. ὁ. buccinator.
Βουκάπαι. boum præsepia.
Βουκίνται. οἱ. stimulatores, impulsores boum
Βούκεντρον. ου. τὸ. stimulus boum.
Βουκερώμ. ῶνος. ὁ. bubulis præditus cornibus.
Βουκερώς. fœnum græcum.
Βουκεφάλας. portus Atticæ regionis. unde
Βουκεφαλῖται. nomen gentile.
Βουκέφαλος. equus Alexandri magni dictus est, à taurino capite.
Βουκολεῖον. locus seu sedes boum.
Βουκολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pascó boues, pasco, multum amo, curo, decipio, fallo, id est, lenio, mitigo. Lucian. in amoribus: ἀλλότριος κόσμοι τὸ τῆς φύσεως ἀπρεπὲς βουκολοῦσιν, id est, ascititius

est, ascititius ornatus naturę dedecus & turpitudinem fallit, id est, mitigat & lenit. Exerceo artem pastoralem.

Βουκόλημα. mulcimen, lenimen, θέλκτρον, quod mitigat & lenit.

Βουκολίδα. τῶν. bobus pascendis aptam.

Βουκολικός. οῦ. ὁ. pastoralis.

Βουκόλιον. ου. τὸ. armentum boum. accipitur generaliter.

Βουκολισμός. genus cantionis.

Βουκόλος. ου. bubulcus, armentarius.

Βουκόρυζος. ου. ὁ. mucosus, tardus, stupidus.

Βούκρανον. τὸ. galea facta ex capite bouis.

Βούλαιος. ὁ. consiliarius.

Βουλεῖα ὁρισικόν ἐστι. βούλη καθ ὁσικόν. Vide Ammonium.

Βούλευμα. ατος. τὸ. consilium.

Βουλεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. delibero, consulo, consilium agito, & statuo. Lys. καὶ περὶ τῶν ἀφετέρων αὐτῶν κακῶς βουλευσάμενοι, male de suis consuluerunt & statuerunt. deponens, accusatiuo iungitur.

Βουλευτήριον. ου. τὸ. consilij locus, curia.

Βουλευτής. οῦ. ὁ. consultus, βουλευτὴς λαγχάνω. καὶ βουλεύειν λαγχάνω, creor ac designor senator, & in curiam cooptor. Id enim sortitò fiebat. Demosth. προελκυθότων δὲ χρόνου λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος. Βουλευτὴς etiam significat consiliarium, senatorem, & decurionem.

Βουλευτικόν. ου. τὸ. facultas consultandi.

Βουλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. consulo, id est, consilium do, delibero, decerno, statuo. neutrũ, datiuo iungitur, & accusatiuo, ut βουλεύω τὴν ἀπόδρασιν, adorno & meditor fugam. Differt à βουλεύομαι ut annotauit Ammonius.

Βουλεών. ὁ. locus quo fimus congeritur agri stercorati.

Βουλή. ῆς. ἡ. consilium, & locus consilij, senatus, consistorium. Vide annot. in Pandect.

Βούλημα. ατος. τὸ. sententia, propositum.

Βούλησις. εος. ἡ. uoluntas.

Βουληφόρος. ου. ὁ. καὶ

Βουλοφόρος. ω. ὁ. ἡ. consultus, consiliarius, grauis in dandis consilijs, princeps, quòd hic multis consulere debeat.

Βουλία. ας. ἡ. tempus consultationis.

Βουλιμία. ας. ἡ. magna fames, morbus, quo laborantes etiam post cibum esuriunt. Est cum ob famem stomachus deficit, paulatimq; adeò frigescit, ut partes extremæ destituantur. βου hic auget: dictum enim est quasi totos boues esuriant. Quidam caninum appetitum interpretantur.

Βούλιμος. ου. ὁ. idem.

Βουλιμάζω. μ. άσω. ω. ακα. καὶ

Βουλιμιάω, καὶ Βουλιμάπω. ualde esurio.

Βοῦλλα. bulla.

Βούλομαι. in secunda persona βούλει. μ. ήσομαι. ω. ημαι. uolo uis: audeo uertit Polit. in Herodia. Item decerno, gestio. Βούλομαι εἰπεῖν, lubet cõmemorare. Differt à θέλω: Nam hoc etiam de irrationabilibus animalibus dicitur, illud solum de ratione prędi tis. deponens, accusatiuo iungitur.

Βουλυτός. οῦ. ὁ. uespera, quòd boues tum à laboribus soluantur.

Βουμαστός. ὁ. bumastus, genus uuæ crassioris instar mammæ cuiuspiam.

Βωμολόχος. ὁ. bumulgus, qui uaccas mulget

Βούναστος. ὁ. bonassus, qui & monapius, fera est.

Βούνιον. scopa regia.

Βουνοειδής. ἐος. ὁ. ἡ. montosus, monti similis.

Βουνόμος. ου. ὁ. omnis locus ubi boues pascuntur.

Βουνός. οῦ. ὁ. collis.

Βωνώδης. εος. ὁ. ἡ. montosus, collibus frequẽs.

Βούπαλος. ου. ὁ. asinus. Aristoph. Lysistrat. καὶ νὴ δία τὰς γνάθους τούτων τις δὶς ἢ τρὶς ἴκοψεν ὥσπερ βουπάλου.

Βούπαις. adolescentulus, quasi grandis puer. apicula, quoniam è bobus propagatur.

Βούπεινα. ης. ἡ. immodica fames.

Βουπλάτης. ου. ὁ. calamitosus, laboribus addictus.

Βουπλήξ. ῆγος. ὁ. stimulus boum.

Βωπράσιον. urbs, & fluuius, & locus in Elide.

Βουπρασιεύς. καὶ

Βουπράσιος. καὶ

Βουπρασίων. nomen gentile.

Βουπρῆσις. ἡ. bupresti herba. Plinius: Bupresti animal est rarum in Italia, simillimum scarabeo longipedi, fallit inter herbas bouem maxime: unde etiam nomen inuenit: deuoratumq; tacto felle ita inflammat, ut rumpat, παρὰ τὸ πρῆσαι τὰς βοῦς.

Βοῦς. οός. ἡ. bos, uacca, bouis pellis, scutum, nummi genus nota bouis percussum.

Βουσασία. bubile.

Βούσασις. ιος. ἡ. καὶ

Βούσαθμον. stabulum boum.

Βούτης. ου. ὁ. bubulcus.

Βούτομον. ν. τὸ. herba harundini similis quæ bobus in pabulum datur.

Βούτορος. ου. ὁ. ἡ. boues penetrans.

Βουτρόφος. ὁ. bubulcus.

Βουτύπος. ν. ὁ. popa, qui bouem ferit securi.

Βούτυρον. ου. τὸ. butyrum.

Βουφάγος. ν. ὁ. edax. Est etiam fluuius in Archadia ab Heroë Buphago minime adoptato.

Βούφαρα. epitheton terræ quæ arari solet. Est & bouis epitheton.

Βουφονέω. μ. ήσω. τ. ηκα. boues macto. neutrũ absolutum.

Βουφόνιον. festum priscum, quod post mysteria peragebatur immolato boue.

Βουφόνος. appellatus est Iouis Poliei sacerdos, ut inquit Pausanias.

Βουφορβός. οῦ. ὁ. armentarius, pastor boum.

Βόω. μ. ώσω. τ. ωκα. clamo, pasco, inclamo, celebro.

Βοών. ῶνος. custodia apud Alexandrẹos.

Βοῶν. clamans.

Βοῶπις. ιδος. ἡ. quæ habet oculos bouinos, id est, rotundos & magnos, ac per hoc pulchros. Epitheton Palladis.

Βοωτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. aro. neutr. accus. iungit.

Βοώτης. ου. ὁ. bubulcus, bootes.

Τὸ Β μεῖζ. τῶ Ρ.

Βραβεῖον. ου. τὸ. brabium, uictoria, uictoriæ præmium, retributio, stadium, præmium simpliciter.

Βραβεύς. εος. ὁ. qui dat præmium certaminis.

Βραβευτής. οῦ. ὁ. dispensator, præfectus gymnicis ludis: designator Latinè dicitur.

Βραβεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ministro, guberno, dispenso, dijudico, constituo, arbitror, propono, instituo, designo, ordino, prior sum, præmiũ acquiro, μεσιτεύω. actiuum, accus. iungitur.

Βράβιος. idem quod βραβευτής.

Βράβυλα. ζ. pruna damascena, κοκκύμηλα: de quibus Athenæus abundè.

Βραγχία. ζ. branchia seu branchiæ, qua uoce & Plinius utitur, quibus pisces spirant. hæc habent eo loco, quo cætera terrestria pulmonem.

Βραγχάω. μ. άσω. τ. ακα. ηὶ

Βραγχιάω. μ. άσω. τ. ακα. rauceſco. neutrum absolutum.

Βραγχοείδης. εος. ὁ. ἡ. brachijs similis.

Βράγχος. raucedo, morbus cum guttur & arteria catarrho occupantur: prouenit autẽ non solum è capite cadente catarrho, sed etiam ex uehementi conatu uocis, aliquando ex aëre frigido, interdum & ex calore febris. Accipitur pro tussi.

Βραγχώδης. εος. ὁ. ἡ. raucus.

Βραδεία. tarditas.

Βράδιον. tardius.

Βράδιστος. ου. ὁ. tardissimus.

Βραδύγλωσσος. ου. ὁ. ἡ. tardiloquus.

Βραδύνοια. ας. ἡ. hebetudo mentis.

Βραδύνω. μ. υνῶ. tardo, moror. neutrum absolutum.

Βραδυπαρέω. lentè incedere.

Βραδυπεπτοῦντων. οἱ. tarde coquentes.

Βραδυπεψία. tarditas concoctionis.

Βραδυπλῶ. tarde nauigo.

Βραδύπους. οδος. ὁ. ἡ. ηὶ

Βραδύσκελος. ου. ὁ. tardigradus.

Βραδύς. έος. ὁ. tardus.

Βραδυτής. ῆτος. ἡ. tarditas.

Βράζω. μ. άσω. τ. ακα. ferueo, scateo, tacite ingeo.

Βράκανα. τὰ. agrestia olera.

Βράκος. lingua Aeolica ῥάκος.

Βραμέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. iraſcor, per iram clamo, mugeo ut undæ maris. deponens absolutum.

Βράσμα. hoc nomine censetur piperis genus quoddam inane & leue, ἀτερπδόνισον, terebinthum non sentiens.

Βρασματία. ebullitio.

Βρασμός. οῦ. ὁ. cõcussio, cachinnatio magna, unde maris bullitio.

Βράσσω. μ. ξω. τ. αχα. bullio, ebullio, efferueo. neutrum absolutum.

Βράσσων. ονος. ὁ. ἡ. breuior, segnior. Iliad. ν'. ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος λεπτὴ δέ τε μῆτις.

Βραυρών. Brauron, locus Atticæ.

Βραχαλέω. resono, strepo.

Βραχέα. in breuia, eo modo utitur Thucydides quo Vergil. In breuia & syrtes urget.

Βραχὲα πλείονες. paulò plures.

Βραχεία. pusillanimitas. Eras.

Βραχιόνια. ζ. ornamenta brachiorum.

Βραχιονιστήρ. ῆρος. ὁ. armilla.

Βράχιστος. ου. ὁ. breuissimus.

Βραχίων. ονος. ὁ. brachium, breuior.

Βραχύ. τὸ. paululum.

Βραχὺ ὕστερον. statim, mox, paulò post.

Βραχύβιος. ου. ὁ. ἡ. breuis uitæ.

Βραχυβιώτερος. breuior uita.

Βραχυδρομώτατος. ν. qui breuissimè currit.

Βραχυσελὴς. εος. ὁ. ἡ. compendiosus.
Βραχύκωλα. breuimembris.
Βραχυλᾶιος. ου. ὁ. nomen gentile.
Βραχύλη. oppidum Ceretum.
Βραρυλογικτίον. breui ratione utendum est.
Βραχυλογία. ας. ἡ. breuiloquium. Vide Budęi Commentaria.
Βραχύλογος. ε. ὁ. ἡ. breuiloquus, breuitatis studiosus.
Βραχυμυθία. ας. ἡ. breuiloquium.
Βραχύνωτος. ὁ. breuis tergo.
Βραχύπορος. ου. ὁ. breuis transitus.
Βραχύς. ία. ὁ. breuis, paruus. πρὸ βραχίος, paulò ante, haud ita pridem.
Βραχύτης. ητος. ἡ. breuitas.
Βραχυφεγγίτης. ὁ. paululum lucens.
Βράχω. μ. ἄξω. τ. αχα. resono. neutr. absolutū.

Β P E.

Βρέγμα. ατος. τὸ. ἡ
Βρέγμος. ου. ὁ. sinciput, dimidium capitis, caluaria. Gaza uertit interdum partem capitis anteriorem, sinciput, interdum occiput.
Βρεμίω, καὶ
Βρέμομαι. ἡ
Βρέμω. sono, percutio, minor, bullio.
Βρένθος. ὁ. anas, brenthus. Theod.
Βρενθύομαι. μ. ὑσομαι. τ. υσμαι. extollor, superbio, murmuro, minabundè iraſcor, fremo. deponens absolutum.
Βρέντιοι. οἱ. Brutij.
Βρεντύσιον. ου. τὸ. Brunduſium.
Βρετανικὴ. ἡ. betonica herba.
Βρίτας. ου. τὸ. idolum.
Βρίφος. ους. τὸ. infans.
Βριφύλλιον. τὸ. infantulus.
Βρίχω. μ. ίξω. τ. ιχα. pluo, proluo, irrigo, poto. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Βρῦμη. oppidum Mediæ.

Β P I.

Βριάρεως. ω. ὁ. Briareus centimanus.
Βριαρὸς. οῦ. ὁ. fortis, agreſtis.
Βρίαχος. haſtæ cuſpis.
Βριάω. μ. άσω. τ. ακα. extollo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Βρίζομαι. μ. σομαι. τ. ισμαι. nitor.
Βρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. præ grauedine cibi uel potus dormito, quieſco, torpeſco, impetum facio, funus curo. neutrum absolutum.
Βρικτυος. ου. ὁ. latè ſonans.
Βρίθα. grauis eſt, & grauatur.
Βριθὴς. ους. ὁ. ἡ. grauis pondere.
Βρίθομαι. ferè actiue accipitur. Chryſoſt. paſ-

ſiue protulit pro ingraueſco & propendo, peſſum eo. Plutarch. pro ἐγκεῖσθαι poſuit μὴ καταφέρεσθαι in Cæſare: οἱ δὲ ἱππεῖς ἅπαντῶν ὑπὸ τὸ ἀριστερὸν ἔβρισαν, incubuerūt, impreſſionem fecerunt.
Βρίθος. ους. τὸ. pondus.
Βριθοσύνη. ης. ἡ. ponderoſitas.
Βρίθω. onero, degrauo, deorſum uergo: proprie de arboribus, quando fructibus grauantur. Item ſtipo.
Βριμάζω. rugio, leonis uoce utor.
Βριμαίνομαι. iraſci.
Βριμάω, καὶ
Βριμίω. μ. ήσω. τ. ηκα. mugio, minitor, fremo, iraſcor. neutrum absolutum.
Βρίμος. potens, fortis. à βρι particula intenſiua.
Βριμὼ. οῦς. ἡ. Proſerpina.
Βρίος. ου. pes gallinaceus à Democrito uocatur.
Βρίωνοι. genus echinorum: bruſſi uocantur.

Β P O.

Βρόγχια. τὰ. pulmonis concauitates.
Βρογχοκήλη. ης. ἡ. tumor gutturis, tumor eſt ceruicis inter cutem & aſperam arteriam. Celſus.
Βρόγχος. ου. ὁ. guttur. Galenus ipſe dicit corpus quoddam cartilagineum ſecundum aſperam arteriam, quod etiam βρογχίον appellat.
Βρόμιος. ου. ὁ. Dionyſiacus, Bacchus.
Βρόμος. ε. ὁ. crepitus ignis, ſtrepitus, ſonitus.
Βρομώδης. ους. ὁ. ἡ. olidus, uiroſus, graui odoris.
Βροντάω. μ. ήσω. τ. ηκα. tono. ἐμβεβροντημένος, attonitus. neutrum absolutum.
Βροντεῖον. ου. τὸ. locus in ſcena in quo coniectis in ænea uaſa lapidibus tonitrus ſimilitudinem imitabantur. Hinc Claudiana tonitrua. Vide Chiliades.
Βροντὴ. ῆς. ἡ. tonitrus, ſtrepitus.
Βροντία, à Plinio uocatur genus lapidis à tonitruo.
Βρόσσος. fimbria tunicæ.
Βροτὴς. ὁ. ἡ. ἡ
Βρότειος. ου. καὶ
Βρότεος. ου. ὁ. ἡ
Βροτοειδὴς. ους. ὁ. ἡ. humanus.
Βροτόεις. όεντος. ὁ. cruentus.
Βροτολοιγὸς. οῦ. ὁ. homicida.
Βρότος. ου. ὁ. tabo, ſanies.
Βροτὸς. οῦ. ὁ. homo, mortalis, terrigena.

Βροῦθος. ὁ. κλίβιος.

Βροῦχος. ου. ὁ. bruchus, uermis genus.

Βρουχός. οῦ. ὁ. præco.

Βροχή. ῆς. ἡ. pluuia, perfusio.

Βροχθίζω. uoro.

Βρόχθος. genus parui poculi & gula.

Βρόχος. ου. ὁ. laqueus. Est etiam uas fundendo uino accommodum, implendis deplendisq; culeis & uasis cõditoriis, & uino quocunq; modo transuasando. Dicitur à βρέχω, id est, fundo. Hoc Græci œnophorum ex eo appellant, quòd comportando uino aptum sit. Vide Budæi Assem.

Ε Ρ Υ. Ε Ρ Ω.

Βρυάζω. floreo, delicior, lætor, ueneror.

Βρυγμός. οῦ. ὁ. stridor.

Βρύει τὸ δένδρον καρποῖς, abundat, præmitur, demittitur.

Βρυκανός. οῦ. ὁ. uorax.

Βρύκω. strideo, edo, mordeo.

Βρύλλω. τὸ ὑποπίνω. Aristoph. equitib. αὐτός τε γὰρ ἥδομαι βρύλλων τὸ καθ' ἡμέραν.

Βρυομία. ἡ. uitis alba à Ruellio: à Vergilio labrusca.

Βρύον. ου. τὸ. algo, muscus.

Βρύτειον. cortex uuæ seu uinaceorum, illud scilicet quod remanet, ubi uinum fuerit expressum.

Βρυτήρ. Aeoles dicunt pro ἑυτήρ.

Βρύτια. τὰ. uuæ, σίμφυλα, cortices.

Βρύτον. ου. τὸ. genus potionis ex hordeo, uinum ordeaceũ, quod Aristot. οἶνον uocat.

Βρυχάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. rugio, fremo. deponens absolutum.

Βρύχιτων. febris, nam febricitantes Athenienses βρύτοντας uocant.

Βρυχηθμός. οῦ. ὁ. rugitus.

Βρύχημα. ατος. τὸ. idem.

Βρύχιος. ου. ὁ. submersus.

Βρύχω. μ. ύξω. ω. υχα. fremo, frendo, strideo. neutrum absolutum.

Βρύω. μ. ύσω. ω. υκα. emano, scaturio, pullulo, floreo. neutrum absolutum.

Βρυώδης. εος. ὁ. ἡ. muscosus, algosus.

Βρωμάομαι. fœteo, rudo: Propriè dicitur de leonibus & hircis & similibus male olentibus.

Βρῶμα. ατος. τὸ. cibus, concauitas erosa.

Βρώμησις. ιος. ἡ. ruditus.

Βρῶμος. ου. ὁ. tonitrus, sonitus quem emittũt famelici, quando crepant intestina præ fame & sonitũ faciũt, à βρόμος. Est & auena.

Βρῶσιμον. ου. τὸ. edulium, esculentum.

Βρῶσις. ιος. ἡ. cibus, tinea.

Βρώσκω. μ. ώσω. ω. ωκα. comedo. neutrum, ac cusatiuo iungitur.

Βρωτός. ου. ὁ. comestibilis.

Βρωτύς. ύος. ἡ. cibus.

Τὸ Β μεῖζ τῶ Υ.

Βύας. ὁ. bubo auis.

Βυβλίον. ου. τὸ. libellus.

Βύβλιος. gentile nomen.

Βύβλος. ὁ. ἡ. urbs præcipua Phœnices.

Βύβλος. ὁ. ἡ. papyrus. βύβλον, inquit Suid. τὸ πυρον.

Βυζάντιον. ου. τὸ. Byzantium.

Βύζην. aduerb. cumulatè, adinuicem, densè.

Βυθίζω. μ. ίσω. ω. ικα. demergo, in profundum eo. neutrum absolutum.

Βύθον. ου. τὸ. profundum, fundum.

Βυθός. ου. ὁ. profunditas, profundum.

Βυκάνη. ης. ἡ. buccina.

Βυκανίστης. ου. ὁ. buccinator.

Βυκίον. uasculum quoddam.

Βύκται. αι. procellæ.

Βύκτης. ου. ὁ. rudens.

Βύομαι. μ. ύσομαι. ω. υσμαι. recipio, sum capax.

Βύρσα. ης. ἡ. corium.

Βυρσεύς. έως. ὁ. coriarius.

Βύρσινος. ου. ὁ. coriaceus.

Βυρσοδεψέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tingo corium. neutrum absolutum.

Βυρσοδέψης. ου. ὁ. coriarius. Apud Pausaniam eo uocabulo appellatur, qui collum comprimit, sursumq; protrudit humeros.

Βυρσοπαλής. έος. ἡ. nauis de corio.

Βυρσοπώλης. ὁ. coriarius.

Βυρώδης. ὁ. male olens.

Βυσαύχην. ενος. ὁ. cui humeri sunt contractiores uersus collum.

Βύσμα. ατος. τὸ. genus marsupij.

Βύσσα. ης. ἡ. βυθός, fundus, unde ἄβυσσος.

Βύσσινος. ου. ὁ. byssinus, sericus, purpureus. Βύσσινοι λόγοι dicuntur, inquit Cœlius, uerba quæ sublimitatem habent ac magnificentiam, nitorem quoq; & authoritatem. Solebat autem Parysatis Cyri & Artaxerxis mater dicere, regem qui promptè, nec animo timidiore concionaturus foret, debere byssinis uti uerbis.

Βυσσοδομεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. profunde cogito, molior aliquid in animo: frequenter est apud Homerum nõ citra prouerbij speciẽ, pro eo quod alto pectore moliri quippiã, & clanculũ

& clanculum in animo ſtruere inſidias. Translatum à fundamentis ædificiorum, quæ profunde iaciuntur. Odiſſeæ ρ'. Ἐθλὰ ἀγορεύοντῶν, κακὰ δὲ φρεσὶ βυσσοδόμευον. Dicebant benè, ſed mente alta praua ſtruebant. neutrum abſolutum.

Βυσσόθεν. ex fundo.

Βύσσον. τὸ. καὶ

Βύσσος. ὁ. ἡ. coloris genus purpurei precioſiſſimi, & byſſum lini genus, ſericum.

Βυσσός. οῦ. ὁ. profunditas, dicitur & ἄβυσσος ratione qua βλιχρὸς, & ἀβλιχρός.

Βυσάνω. mergo, demergo, neco.

Βυσόνιον. ſtagnum fuiſſe dicitur iuxta oppidum Abderam in quo cuncta natantia demerguntur: ἀπὸ τοῦ βυσάω.

Βύσρα. ας. ἡ. idem quod βύσμα.

Βύω. μ. ύσω. ω. υκα. obturo aures, ſepio, occulto: Inde uenit ἀκρόβυσος. actiuum, accuſati uo iungi ur.

Τὸ Β μετὰ τὸ Ω.

Βῶ. paſco, uado, caleo.

Βῶκις. inquit Speuſippus, ſunt leucomenides, hoc eſt, menæ candidiores, quas nos girros ſiue girrulos uocari diximus. Hermol. in Plin.

Βώλαξ. κος. ὁ. ἡ

Βῶλος. gleba. Interdum pro rubrica, qua pictores aurum operibus inducunt.

Βωλιδόν. in modum glebæ.

Βώλιον. ου. τὸ. glebula.

Βωλίτης. boletus, fungus.

Βωλοκοπία. ας. ἡ. occatio.

Βωλοκοπέω. ῶ. occo, frango glebas.

Βωλοτροφία. ας. ἡ. glebarum inuerſio.

Βώμαξ. diminutiuum à βωμὸς ſeu βωμολόχος, ſcurra impudens, adulator, guloſus, ex alieno uiuens.

Βωμίδες. ἁι. arulæ.

Βώμιος. ου. ὁ. altareus.

Βωμολοχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. nugor, ſcurrilia facio. neutrum abſolutum.

Βωμολόχευμα. ατος. τὸ. ἡ

Βωμολοχία. ας. ἡ. comitas, ſcurrilitas.

Βωμολόχος. ου. ὁ. ſcurra, parcus. Prouerbiali conuicio dicebatur ſceleſtus & improbus. Quod nomen olim inditum uidetur ijs qui obuerſantes circum aras, uictimis tendere conſueuerũt inſidias: aut qui ob id rem diuinam facerent, quòd ex aliorum accuſatione compendij nonnihil auferrent. Dicuntur etiam βωμολόχοι, qui cum res diuinas peragitur, non faciunt uota dijs, ſed nugas inaneis deblaterant. Ex Chiliad. Eraſ. Dicitur autẽ quaſi περὶ τοὺς βωμοὺς λοχῶντες. Quanquàm eo nomine dicuntur mendicabula in templis ſuppliciter corrogantia ſtipem, atque item tibicines & uates rebus diuinis adhibiti.

Βωμός. ὁ. ara. differt τῆς ἑστίας καὶ ἐσχάρας καὶ μεγάρου. βωμοὶ μὲν γὲ οἱ τὰς προβάσεις ἔχοντες. Vide Ammonij differentias.

Βωμοτρίαι. ἁι. ab aris famulæ.

Βωνίτης. ου. ὁ. bubulcus, ruſticus.

Βώξ. γος. ἡ. genus piſcis marini.

Βώριμος. genus cantionis à Maryandinis agricolis olim cani ſolitum.

Βῶρος. ὁ. urbs Lydiæ quæ nunc Sardis dicit.

Βῶς. tergus bubulum. Ponitur pro ſcuto, eo quòd ſcuta tergoribus boum inſuerentur. Quidam βοῦς legere malunt.

Βώσας. αντος. ὁ. clamans.

Βῶσις. boſcæ piſces.

Βωστρέω. μ. ήσω. ω. κα. clamo, uoco. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Βωτιάνειρος. ου. ὁ. paſcens uiros.

Βώτωρ. ορος. ὁ. paſtor.

Τὸ Γ μετὰ τὸ Α.

Γαβίρεα. ἡ. ſpecies myrrhæ.

Γαγάτης. gagates lapis.

Γαγγαλευτής. ὁ. piſcator.

Γαγγαλιᾶμ. τὸ γαγγλίζεσθαι, lætari.

Γάγγαλος. ὁ. mutabilis.

Γαγγάμη. ἡ. rete, σαγήνη.

Γαγγαμών. ῶνος. ὁ. locus circa umbilicum circumiectus: ſic dictus quòd illic more ſagenæ nerui implicentur, quam etiam hoc nomine uocant.

Γαγγάνη. ης. ἡ. ſcrofula, tuber.

Γάγγης. ου. ὁ. Ganges.

Γαγγλίον. ου. τὸ. genus apoſtematis, neruorum reuolutio ex percuſſu uel labore proueniens.

Γάγγραινα. ης. cancer morbus. Eſt autem caro emortua ex ulcere uel inflammatione. Gal. appellat tumorem ingentem membrum aliquod afficientem, cui niſi ſuccurratur, ad uicina ſerpit, inficitq.

Γαγγραινούμενοι. οἱ. gangranis laborantes.

Γάδαρα. ciuitas interioris Syriæ, quæ & Antiocha & Seleucia eſt uocata.

γαδαρινὸς. gentile nomen.

Γ A Z. Γ A I. Γ A K.

γάζα. gaza, opes, supellex, quicquid possidetur. Est autem Persica uox. Est etiam urbis nomen in Asia.

γαζαῖος. ciuis ex Gaza.

γαζοφυλάκιον. τὸ. arca, uel quiuis locus ubi res præciosior seruatur.

γαῖα. ας. ἡ. terra, puluis.

γαλᾶται. dicti sunt Galatę, qui patria excidentes terram quæsiuere quam incolerent.

γαιήοχος. ὁ. ὁ. terram continens, Neptuni epithetum, patronus uel patrona ciuitatis, terræ motor.

γαιός. οῦ. ὁ. bos colonus.

γαιοῦχος. ὁ. terram habens.

γαῖσα. ἡ. contus, defensaculum. Est propriè telum gallicum.

γαίω. glorior, lætor, ueneror. datiuo iungit.

γαιῶ. lacesso, incesso, insulto, irrideo.

γαιώδης. εος. terrenus.

γάϊνος. terræ motus.

Γ A Λ.

γάλα. κτος. τὸ. lac. habet obliquos à nominatiuo inusitato γάλαξ.

γαλάδης. ου. galades concharum species.

γαλακλίτης. galaclites lapidis nomen.

γαλακτιᾶν. lactare, lacte nutrire.

γαλακτινός. ῆ. ὁ. lactens, lactatus, qui lacte nutritur.

γαλακτοειδὲς. τὸ. lacteum.

γαλακτοτροφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. lacte alo. actiuum, accusatiuo iungitur.

γαλακτοχεῖν. lactare, lacte nutrire.

γαλακτοῦχος. ου. lactans, lacte nutriens.

γαλακτώδης. εος. ὁ. ἡ. lacteus.

γαλακτωπώλης. lactarius pistor.

γαλαξίας. lacteus circulus in cœlo.

γαλαρία. locus Siciliæ.

γαλάρινα. oppidum eiusdem.

γαλαρινᾶιος. ὴ

γαλαρῖνος. gentile nomen.

γαλάτεια. ας. Galatea.

γαλατία. ας. ἡ. Galatia.

γαλέα. ας. ἡ. muscipula.

γαλεάγρα. ας. ἡ. carcer, locus noxiorum.

γάλεος. piscis est apud Rodios in precio.

γαλερὸς. οῦ. ὁ. iucundus, lætus, mitis.

γαλεροπὸς. οῦ. ὁ. oculis lætus.

γαλεώδης. εος. ὁ. ἡ. mustelligenus, quod est mustellino genere.

γαλεώτης. ου. ὁ. feles.

γαλῆ. ῆς. ἡ. mustella.

γαλήνη. ης. ἡ. tranquillitas.

γαληνιάω. μ. άσω. ω. ακα. tranquillus sum, neutrum absolutum.

γαληνός. οῦ. ὁ. tranquillus, serenus.

γαληνότης. ητος. ἡ. tranquillitas.

γαλιαγκάρ. ῶνος. ὁ. qui iusto breuiorem habet cubitum.

γαλιόψις. ἡ. à Rhomanis uocatur urtica.

γαλὶς. glos, γάλωσς.

γαλλήσιον. ου. τὸ. oppidum Ephesi.

γαλλήσιος. gentile nomen.

γάλλιον. ου. herba gallion.

γάλοος. ου. ἡ. glos.

γαλουχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. nutrio. actiuum, accusatiuo iungitur.

γάλοως. ω. ὴ

γάλως. ω. ἡ. glos, soror uiri, ut Andromachæ Cassandra.

Γ A M.

γαμβρεῖον. ου. τὸ. oppidum Ioniæ.

γαμβριεύς. nomen gentile.

γαμβρός. οῦ. ὁ. propriè gener, affinis ex uiro, sponsus.

γαμετὴ. ῆς. ἡ. uxor.

γαμέτης. ου. ὁ. maritus.

γαμέομαι. nubo: propriè uxorum.

γαμέω. μ. ήσω. uxorē duco, nubo uiro. Quemadmodum & olim nubo Latinis commune erat uerbum. aoristus secundus, ἔγημα. Accusatiuo iungitur.

γαμηλία. ας. ἡ. celebratio nuptiarū, dos propter nuptias.

γαμήλιον. ι. τὸ. carmen nuptiale, hymen.

γαμήλιος. ι. ὁ. nuptialis, epithetō Iouis, quòd ei cura sit nuptiarum siue matrimonij. Differt ab ἐπιθαλάμιος: Nā ἐπιθαλάμιος carmen est in laudem sponsæ scriptum, γαμήλιος non circunscribitur tempore. Apud Quintilianū coniugales dij pro Ioue & Iunone accipiuntur.

γαμηλιών. ῶνος. ὁ. October, Ianuarius, si Theodoro credimus.

γαμικὴ κλίνη. lectus genialis.

γαμικός. οῦ. ὁ. nuptialis, iugalis.

γάμος. ου. ὁ. nuptiæ.

γαμφηλὴ. ῆς. ἡ. maxilla.

γάμψος. ου. ὁ. aduncus, uarius.

γαμψότης. ητος. ἡ. curuatura, aduersitas.

γαμψούμψος. ου. ὁ. incuruatus.

γαμψωλὴ. ῆς. ἡ. curuitas.

γαμψώνυξ. χος. ὁ. habens ungues curuos.

γαμψώνυχα. curuiunguia, uncunguia uertitur à Theodoro Gaza.

Γ Α Ν.

γανάω, ἡ
γανέω, καὶ
γανόω. μ. ώσω. ω. ωκᾶ. lętifico, dulcifico, ſplendeo, illuſtro, dealbo, leuigo.
γάνομα. απσ. τὸ. dulcedo, uoluptas.
γάνος. ους. τὸ. lætitia, uoluptas, ſplendor.
γάνος. ου. ἡ. mons Thraciæ.
γάνυμαι, ἡ
γάνυμι. lætor. datiuo iungitur.
γανυρός. οῦ. ὁ. lætus, hilaris.
γάνωμα. απσ. τὸ. nitor.
γανώσις. ιος. ἡ. ſplendor.

Γ Α Ρ.

γὰρ. enim. Seruit etiã interrogationi. Aeſch. σὺ γὰρ ἂν κώμην ἀποσκήσαις; Tú ne, ut talis cum ſis, uel pagum unum ad defectionem pellicere poſſis? Vide eius conſtructionem apud Budæum in Comment. Abundat ſæpe γὰρ. Vnde quod Cicero dixit: Sed tamẽ, Gaza uertit, ἀλλὰ γὰρ ὅμως. In interrogatione autem ſignificat itáne? Luc. in Pluto: οἴει γὰρ εἶναι τῶν διὸς τυράννιδα;
γαργαίρω. ſplendeo, palpito, ſtrepo. Cratinus: ἀνδρῶν ἀρίστων πᾶσα γαργαίρει πόλις.
γαργαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. titillo, irito, exhortor, frico. neutrum abſolutum.
γαργαλισμός. οῦ. titillatio.
γάργαλος, ἡ γαργίλη. idem.
γάργαρα. τὰ. pro multitudine excellenti ponuntur, ut χρημάτων γάργαρα.
γαργαρεών. ῶνος. uua morbus, gurgulio.
γαργαρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. emitto, gargarizo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
γάργαρον. promontorium Idæ.
γάρνον. ν. τὸ. ferramentum in medio rotæ.
γάρον. τὸ. liquamen expiſce.
γάρος. ου. ὁ. garus.
γαρύω. cano, loquor, clamo, diſcerno.
γαρυεῖν. geſtire & gloriari.

Γ Α Σ.

γαστήρ. ἐρος. ἡ. γάστρη.
γάστρα. uentroſum quoddam uas, labellum, uas ſamium.
γάστρη. ης. ἡ. uenter, aluus. Eſt etiam uaſis genus quod etiam γαστρίον dicitur apud Ariſtophanem.
γαστρίδιον. ου. τὸ. uentriculus.
γαστρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uentri inſeruio, delicatè nutrior, cædo uentrem, aluum expleo,

apud Ariſtoph. equitib. ὦ πόλις ἡ δῆμ' ὑφ' οἵων θηρίων γαστρίζομαι. neutrũ abſolutum.
γαστριμαργία. ας. ἡ. guloſitas.
γαστρίμαργος. guloſus, ob uentrem inſaniens.
γάστρις. guloſus, uentri deditus. Ariſtophan. auib. ἁλίθιος ἡ γάστρις ἦ.
γαστρισμός. οῦ. ὁ. ingluuies, impletio uentris.
γαστροκνημία. ας. ἡ. pulpa cruris, ſura.
γαστρόλογος. qui de uentris ratione diſſerit, gulo: unde
γαστρολογία. gula.
γαστρονομία. uentris lex.
γαστρόχειρ. ρος. ὁ. manibus uiuens.
γαστρώδης. εος. ὁ. ἡ. uentroſus.
γάστρων. ωνος. ὁ. uentricoſus, aqualiculus.

Γ Α Υ.

γαυλός. οῦ. ὁ. ſitula, uas paſtorale.
γαῦλος. ν. ὁ. nauigium onerarium, inſtrumẽtum quo exhauriuntur naues, uiuens ex alienis.
γαυρής. ής. ὁ. ἡ. inſolens, ſuperbus.
γαυρίαμα. απσ. τὸ. ſuperbia.
γαυριάω. μ. άσω. ω. ακα. ſuperbio, glorior, iacto. neutrum, datiuo iungitur.
γαυριητός. οῦ. ὁ. ſuperbus.
γαύριξ. κος. ὁ. arrogans, ſupercilioſus.
γαυρόν. τὸ. faſtus.
γαυρόομαι. μ. ώσομαι. ω. ώμαι. ſuperbio, glorior, iacto. deponens, datiuo iungitur.
γαυρός. οῦ. ὁ. ſuperbus, contumax, intractabilis, uenerandus, grauis, excelſo animo.
γαυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ſuperbio, efferor. neutrum, datiuo iungitur.
γάω. ήσω. ſum, poëticum eſt.

Τὸ Γ μεῖζ. τῶ Ε.

Γε. ſyllabica adiectio. Interdum ſaltem & certè ſignificat. Demoſth. καὶ ταῦτα εἰδὼς, ὅτι ἡ εἰ μὴ ὅλον, μέρος γε ἐπιβάλλει τῆς βλασφημείας ἅπασι. Hoc etiam ἀλλὰ dicit & ἀλλάγε, γε δή. duntaxat: Quidem certè, ut loquitur Cicero: Tuæ coniugis bonæ fœminę, locupletis quidem certè. quod etiam γέτοι dicitur. Xenoph. ἀλλ' ἐκείνου γέτοι ἕφη, εὖ οἶδ' ὅτι ὀκ ἠμέλησας. Dicit & γε οὖν, & γοῦν.
γέα. ας. ἡ. terra.
γέγαα. genitus fui.
γεγάρτοι. etenim.
γέγηθα. lætatus ſum, cepi uoluptatem.
γεγηρακότα. obſoleta, & quæ iam ſenuerunt.
γεγηρανωμένος. ſenio confectus.
γεγονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. audibilis fio, id eſt paratus ad audiendum, exaudibilis, clamo, glorior.

glorior. neutrum absolutum.

γεγονώς. natus.

γεγωνομένος. angulosus.

γεγωνίσκω. γεγωνῶ. altè loquor, uociferor.

γεγωνός. οῦ. ὁ. facile audibilis, magnæ uocis, clamosus.

γεγάνω. clamo. neutrum absolutum.

γεγωνώς. ὁπτ. ὁ. clamans.

γεγώς. ὁτ. ὁ. natus.

γεηρός. οῦ. ὁ. terrestris.

Γ Ε Ι.

γείνομαι. μ. γενοῦμαι. ἀόρ. ά. ἐγεναμην. gigno.

γειομόρος. ϗ. ὁ. agricola, terram findens & diuidens.

γειοπόνος. ου. ὁ. idem.

γειότομον. ου. τὸ. aratrum.

γείσιον. ου. τὸ. septum, lorica.

γῆσα, καὶ

γῆσοι. suggrundæ & suggrundia, id est, partes tecti prominẽtes, quibus stillicidia à parietibus arcentur.

γασίποδες. ligna quæ suggrundas sustinent.

γασιτοβίσμαζα autem prominentiæ superiorum ædificiorum, quibus inferiores partes ab imbre teguntur.

γῆσον. proprie est quod in supercilijs prominet. Vnde ἀπογεισῶσαι apud Xenophontẽ. Sic quod in ianua superiacet ὑπέρθυρον dicitur uel ὑπερθύριον. Eius protuberãs pars γῆσον & γείσωμα. Item quod in galea prominet. γῆσα item pinnæ murorum.

γείσωμα. απτ. τὸ. id quod exit à superiori limine, tectum ianuæ, suggrundatio, quod Theodorus & Aristotele grundam, & imbricamentum transtulit.

γειτνία. ας. ἡ. γειτνίασις.

γειτνιάζω. μ. άσω. τ. ακα. uicinus sum. neutrũ, & datiuo iungitur.

γειτνίασις. ιος. ἡ. uicinitas.

γειτνιάω. μ. άσω. τ. ακα. uicinus sum & conterminus.

γειτονῶ. uicinus sum.

γείτων. ονος. ὁ. uicinus.

γείωρις & γειῶραι. οἱ. aduenæ, proselytæ, terræ custodes seu cultores.

Γ Ε Λ.

γελασείω. ridere gestio.

γελάσιμος. ου. ὁ. risibilis.

γελασῖνος. ου. ὁ. Democriti cognomentum à ridendo: dentes anteriores quòd risu nudentur: gelasinus, hoc est, linea in facie ridentis apparens. Martialis:

Nec grata est facies cui gelasinus abest.

Est & corrugatio illa ridendo circa os expressa.

γελάω. μ. άσω. τ. ακα. rideo.

γέλγες. spicarum in allijs quibusdam diuisiones.

γέλγη. sarcina uariarum mercium, ξῦπος.

γέλγις. allij nucleus.

γέλγω. mergo, inficio.

γελοιάζω. risum moueo.

γελοιαστής. ἡ

γελοίασος. ου. ὁ. καὶ

γέλοιος. ου. risum mouens.

γελοῖος. ου. ὁ. ridiculus.

γέλως. ωτ. ὁ. ἡ

γέλως. ω. risus: ab ἕλκω deducunt Grammatici, quę uox caliditatem significat. Sic & Homerus de caloris copia risum profluere indicare uidetur, ubi γέλωτα ἄσβεσον, id est, risum inextinguibilem dicit.

γελωτῖνος. ὁ. καταγέλασος.

γελωτοποιός. οῦ. ὁ. ridiculus, morio, risus concitator, scurra.

γελωτοποιῶ τόνδε. Sic Therentius:

Quin scelus postquàm ludificatus est uirginem.

Γ Ε Μ. Γ Ε Ν.

γέμην. utiq; uerò, porrò, hoc est μέντοι.

γεμίζω. μ. ίσω. π. κα. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.

γέμω. μ. γεμῶ. plenus sum, refertus sum. neutrum. Hoc uerbum in usu non est, sed eius composita.

γενάρχαι. οἱ. καὶ

γένάρχοι. οἱ. generis propagatores, parentes, Latini uocant aborigines.

γενεά. ᾶς. ἡ. genus, generatio, progenies, ætas, nobilitas, natura, uniuersum tempus humanæ uitæ, familia, spatium triginta annorum. Quanquàm propriè, si Suidæ credimus, non est nisi tempus septem annorũ, sicut medici dicũt, τὸν δύο γενεῶν μὴ δεῖν φλεβοτομεῖν.

γενεαλογεῖν. genus recensere, quærere de genere. neutrum absolutum.

γενεαλογία. ας. ἡ. sermo de generatione & origine.

γενεαλογικοὶ ὕμνοι. qui cantant alicuius genealogiam.

γενέθλη. ης. ἡ. genus.

γενέθλια. τὰ. celebritas quæ agitur in natali alicuius, natalitia munera aut conuiuia. Differt à γενέσια. Vide Ammonium.

γενεθλιακός.

γενεθλιακός. οῦ. ὁ. natalitius.
γενεθλιαλογία. ας. ἡ. diuinatio ex hominis natuitate.
γενέθλιον. ου. τὸ. natalitium.
γενέθλιος. dictus Iupiter, quòd ei incumbat cura gignendorum liberorum. Eſt etiam natalis dies: unde γενεθλιακοὶ dicti ſunt Mathematici, quorum meminit Gellius lib. xiij. Qui & γενεθλιολόγοι dicuntur, quaſi ex die natali fatidici.
γενέθλιον. ου. τὸ. genus.
γενειάδες. ὧν. genæ, pili circa barbam, cuius ſingulare γενειάς. άδος. prima lanugo.
γενειάσκω. pubeſco.
γενειασκήρ. ῆρος. ὁ. lorum circa mentum equorum.
γενειάω. μ. άσω. ω. ακα. barbam emitto, barbeſco. neutrum abſolutum.
γενειήτης. barbatus, qualem pingebant Iouẽ, teſte Luciano in ſacrifi.
γένειον. ν. τὸ. barba, mentum, uetus, antiquũ.
γενέσια. τὰ. natalitia.
γενεσιουργός. ου. ὁ. author omnium rerum.
γένεσις. ιος. ἡ. generatio, natiuitas. Gaza in ſomnio Scipionis uertit naturam. Significat etiam ſidus natalitium, id eſt, quod conuerſione cœli oritur eo momẽto, quo quis naſcitur.
γενετή. ῆς. ἡ. natiuitas.
γενέτη. ης. ἡ. ſtirps, patria.
γενέτης. ου. ὁ. genitor.
γενετυλλίς. ίδος. ἡ. Venus.
γενικός. οῦ. ὁ. generalis.
γένναι. ης. ἡ. ſtirps, progenies.
γενναδας. καὶ
γενναῖος. ου. ὁ. generoſus, uirilis, magnus, fortis, ſtrenuus, egregrius, præclarus, uehemens, prævalidus. ὁ γενναῖος, egregius ille uir. Significat autẽ ſæpe ironiam aut amarulentiam.
γεννάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. naſcor.
γεννάω. μ. άσω. ω. ακα. genero, gigno. Dicitur tam de patre quàm de matre ut annotauit Valla in Matth. cap. i. Accipitur pro in lucem ædo. actiuum, accuſatiuo iungit.
γέννημα. ατος. τὸ. fœtus, germen, fructus, progenies, filij.
γεννηματικός. οῦ. ὁ. generatiuus.
γεννήσαντες. οἱ. parentes.
γέννησις. ιος. ἡ. natiuitas.
γεννήτειρα. ας. ἡ. genitrix.
γεννητή. ῆς. ἡ. generatio.

γεννήτης. ου. ὁ. genitor.
γεννητικός. οῦ. ὁ. generatiuus.
γεννητός. οῦ. ὁ. genitus. Eraſmus aliquando mortalem uertit. Interdum eſt tribulis, qui in eandem partem tribus aſcitus eſt, quòd loco propinquæ cognationis fuit.
γεννήτωρ. ορος. ὁ. parens.
γεννικῶς. generoſè, ingenuè, ut decet ingenuum.
γεννώμενα. τὰ. liberi.
γένοιτο. ſit, fiat.
γενόμενος. ου. ὁ. perueniens.
γένος. εος. τὸ. genus. οἱ ἐγγυτάτω γένει ὄντες, καὶ οἱ ἐγγυτάτω γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum. Demoſth. τουτοὶ τῆ παιδὸς ἡ μήτηρ, γένει οὖσα ἐγγυτάτω Ἀγνίᾳ τῷ ἐξίου, ἐπεδικάσατο τῶ κλήρου κατὰ τοὺς νόμους, Huius pueri mater, cui proximi gradus gentilitas cum Hagnia intercedebat. Hi etiam dicuntur οἱ ἄγχυσα τῶ γένους ὄντες.
γέντο. cepit, pro ἕλετο, in hac perſona ſolum inuenitur.
γένυς. υος. ἡ. gena, gula, σάμα, mandibula, maxilla: & ſecuris apud Sophoclem.
γένω. genero.
γεοῦχος. ου. ὁ. Neptunus.
γέποθεν. alicunde.
γέπου, pro δήπου καὶ δήτε.

Γ Ε Ρ.

γέρα. præmia, honores, propriè præmia uirtutis.
γεραιός. οῦ. ὁ. ſenex, ὁ ἔντιμος.
γεραῖος. gentile nomen, penanflectitur.
γεραίρω. præmio honoro, uereor, honorem habeo, honeſto, condecoro.
γεραιστός. οῦ. ὁ. promontorium Eubœæ.
γεράιτερος. ου. ὁ. antiquior.
γεράμιον. inſtrumentum ſubleuandis oneribus aptum. Latinè etiam grus dicitur. Vide in Annotat. Budæi.
γεράνδρυον. ου. τὸ. uetus arbor, truncus: uel quòd quercus δρῦς dicatur, & radices altius agat, uel quòd prima arbor exiſtimetur.
γεράνεια. oppidum Phrygiæ, & mons inter Megaram & Corinthum.
γερανειάτης, καὶ
γερανεύς. nomen gentile.
γέρανος. ου. ἡ. grus, inſtrumentum ad ſubleuanda onera, quod & Latinis grus dicitur, authore Vitruuio. Fuit & γέρανος ſaltatio, quam Latinè gruem dicere licet: numeroſa

merosa erat saltantium turba, quadam uolantium gruum similitudine. Instituta primum saltatio fertur à Theseo apud aram Deliam, dum exitum de labyrintho imitatur.

γερανώτερος. præstantior, uetustior.

γεραός. οῦ. ὁ. honorabilis.

γέραρος. ὁ. honoratus.

γέρας. ατος. τὸ. præmium, munus, honor.

γέρασα. urbs Syriæ interioris.

γεράσινοι. ciues illius oppidi.

γεράσμιον. τὸ. τίμιον, præmium?

γεράτεται. τὸ. τιμᾶται.

γερύρα. aquæductus, cuniculi acti subtus terram.

γέρδιος, καὶ

γερδός. textor.

γέρην. grus fœmina.

γερήνιος. ου. Gerenius, Nestoris cognomen, qui in Gerena urbe à pueritia educatus est, uel à γῆρας dictus γερήνιος, quasi uenerabilis cum senio, tum prudentia.

γεροντοτροφεῖν. senem erudire, & educare. Aristoph. equit. γεροντοτροφεῖν καὶ παιδεύειν πάλιν. Dicitur autē sic ut παιδαγωγῶ, quia δεῖ παῖδας οἱ γέροντες. Plutarch. in Politicis præceptis de Cleone loquēs: ἢ τραχὺς ὢν πρὸς τοὺς ἐπιεικεῖς ἢ βαρὺς, αὖθις ὑπέβαλλε τοῖς πολλοῖς, πρὸς χάριν ἑαυτὸν γεροντοτροφῶν, id est, senectutem suam componēs & effingens ad gratiā plebis aucupandam & emerendam.

γεροντεῖαι παλαίστραι. ubi senes exercebantur.

γεροντιάω. senium resipio, uanam loquacitatem præ me fero.

γεροντικός. οῦ. ὁ. senilis.

γερόντιον. ου. τὸ. uetulus, seniculus.

γεροντοδιδάσκαλος. ου. ὁ. qui senis, atq; ideo parum docilis præceptor est.

γεροντοκομεῖον. ου. τὸ. locus ubi senes curantur, id est, tractantur.

γερουσία. ας. ἡ. senatus. A senibus dictum est, authore Cicerone in Catone.

γερούσιον. ου. τὸ. præmium quod datur optimatibus.

γερούσιος. α. ὁ. honorabilis, preciosus, senilis.

γέρρα. ων. crates uimineæ, nugæ.

γέρρον. ου. τὸ. gladij genus, scutum Persicum, arma, defensaculum.

γέρων. οντος. ὁ. senex. Dicitur autem ἀπὸ τοῦ εἰς γῆν ὁρᾶν, ut Silicernium Latinis, uel παρὰ τὸ τῆς γῆς ἐρᾶν, quòd propinqui morti iam

de sepultura solliciti sint. Differt à πρεσβύτης & προβεβηκώς, ut annotauit Ammon.

γερωχία. lingua Laconū γεροντία. Aristoph. Lysistr. τᾷ τᾶν ἀσανᾶν ἴσι γερωχία. quidam γερωνία legunt.

Γ Ε Τ. Γ Ε Υ. Γ Ε Φ.

γέτοι. interdum idem est quod γε δή, hoc est, quidem certè: interdum, uerò, atqui. Non nunquàm expletiua est particula.

γεῦμα. ατος. gustus.

γεύομαι. gusto, experior. genitiuo iungitur.

γεῦσις. ιος. ἡ. gustus.

γευστός. οῦ. ὁ. gustabilis.

γεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. gustare facio.

γέφυρα. ας. ἡ. pons.

γεφυριασμός. iunctio pontis, pons.

γεφυρίζω. subsanno, derideo.

γεφυριστής. ου. ὁ. dicax.

γεφυροποιοί. οἱ. pontifices uertuntur à Plutarcho in uita Numæ.

γεφυρότης. ου. ὁ. fabricator pontium.

γεφυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. præbeo transitū, pontem impono, pontifico. Cicero aliquando dicit, iungere naues.

γέφυρωμα. ατος. τὸ. transitus.

Γ Ε Ω.

γεωγραφία. ας. ἡ. geographia, terrę descriptio

γεωδέστερος. ὁ. terratior.

γεώδης. terreus.

γεωλοφία. ας. ἡ. tumulus.

γεώλοφον. ου. τὸ. collis.

γεωμετρέομαι. terram metior. Accipitur generaliter pro commetior quācunq; rem.

γεωμέτρης. ου. ἡ. geometra. Et ἀγεωμέτρητος geometriæ ignarus.

γεωμιχές. terreni.

γεωμορία. ας. ἡ. agricultura.

γεωμόρος. ου. ὁ. agricula.

γεώμοροι. οἱ. plebes.

γεωπένης. α. ὁ. famelicus, inops, quasi terram esuriens: cui parum est agri. ὁ μηδὲν μὲ ἀπὸ πρὰν ἔχων γῆν. ἀπορούμενος,

γεωπονία. ας. ἡ. agricultura.

γεωργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. agricolor, colo. Nam γεωργεῖν φιλίαν dixit Plutarchus. neutrum absolutum. à γέα & ἔργάζομαι.

γεωργία. ας. ἡ. agricultura.

γεωργικός. οῦ. rusticus.

γεωργικώτατος. ὁ. peritissimus agriculturæ.

γεώργιον. ου. τὸ. agricolatio.

γεωργός. οῦ. ὁ. agricola.

γεωρυχέω. suffodio.

Τὸ Γ μεῖζ. τοῦ Η.

Γῆ. ῆς. ἡ. terra.

Γκβόσκομ. ε. aliqui allium uocant.

Γκγενίτης. ου. ὁ. καὶ

Γκγενὴς. έος. ὁ. ἡ. terrigena, terra ſatus, cuiuſmodi dicuntur gigantes.

Γκίδιον. ου. τὸ. agellus, ſolum.

Γῆθεν. ex terra.

Γκθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. lętor, capio uoluptatem. neutrum, datiuo iungitur.

Γῆθος. ους. τὸ. καὶ

Γκθοσύνη. ης. lætitia.

Γκθόσινος. ου. ὁ. lætus.

Γκίθω. μ. ήσω. ω. ηκα. lętor. neut. datiuo iungit.

Γκῖνος. ου. ὁ. terrenus.

Γκλοφος. ου. ὁ. tumulus.

Γῆμαι. de uiro dicitur.

Γκμας. ὁ. qui duxit uxorem. participiũ aoriſti primi ἀπὸ τοῦ γαμέω.

Γκμαθαι. de fœmina.

Γῆμον. uxorem duxi.

Γκπεδον. ου. τὸ. hortulus.

Γκπονία. ας. ἡ. agricultura.

Γκπονος. ου. ὁ. agricola.

Γκραιὸς. ὁ. antiquus, prouectus, ſenex.

Γκραλαιὸς. οῦ. ὁ. ſenex, ſenilis.

Γκράνιον. τὸ. καὶ

Γῆρας. απ. τὸ. ſenectus, cutis ſerpentis.

Γκράσκω. μ. άσω. ω. ακα. καὶ

Γκράω. ſeneſco, inuetero. neutrum abſolutũ.

Γκρια. τὰ. carduorum flores, pappi.

Γῆρις. pollen.

Γκροβοσκεῖν. fouere parentes, ſiue ſenes, ſuam ſenectutem regere & alere.

Γκροβοσκὸς. οῦ. ὁ. ſenum nutritor. Accipitur pro puero. Xenoph. κοινὸν γὲ ἡμῖν καὶ τοῦτό ἀγαθὸν, συμμάχων καὶ γκροβοσκῶν, ὅτι βελτίσων τυγχάνειν, id eſt, liberorũ communium: uerba ſunt mariti ad uxorem.

Γκροκομεῖον. ε. τὸ. γκροτροφεῖον.

Γκροκομέω. curo nutrioq; ſenes, idem quod γκροτροφῶ.

Γκροκομία. ας. ἡ. nutritio & cura circa ſenes.

Γκροκομικὸν, μέρος τῆς ἰατρικῆς, partem medicinæ uocat Gal. quæ de tuenda ualetudine ſenum tractat.

Γκροκόμος. ου. ὁ. curans ſenes.

Γκροτροφεῖον. ε. τὸ. locus ubi ſenes curantur, id eſt, tractantur.

Γκροτροφέω. nutrio in ſenectute. Galen. Νεάνισκον γοῦν ἐγώ τινα τῶν οὕτως ἐχόντων ἐκάμενος, εἰθ' ἑξῆς ἀνακομίζων καὶ οἷον γκροτροφῶν αὐτὸν τῷ πρεσβυτικὴν ἀσθένειαν, id eſt, tanquàm ſenem iamq; exanguem alens καὶ διαπῶν. Eſt enim ipſi γῆρας τὸ ἐκ νόσου, quando in tabem ex febre hectica æger incidit, ita ut ſimilis ſit ſeni debili & arido.

Γκροτρόφος. ου. ὁ. nutriens ſenes.

Γῆρυς. υος. uox.

Γκρύω. μ. ύσω. ω. υκα. dico, cano, loquor.

Γῆς ἔντερα. dicuntur uermes terreni, ſiue lumbrici.

Γκτιον ſiue γκθυον. uireſcens alliũ ſiue cepa.

Τὸ Γ μεῖζ. τοῦ Ι.

Γιγαντιάω. gigantum impietatẽ imitor, immanis ſum.

Γιγαντολέτωρ. gigantum extinctor. epitheton Iouis.

Γίγαρτον. ε. τὸ. acinus uinaceus, & malorum granatorum.

Γίγας. αντ. ὁ. gigas.

Γιγγίδιον. biſacutum, oleris genus.

Γίγγλαρος. genus paruæ tibiæ Aegyptiæ.

Γιγγλισμὸς. οῦ. ὁ. cachinnus, γαργαλισμὸς.

Γίγγρας. genus tibiæ lugubris, quam inuenerunt Phœnices, quaq; utebantur in luctu Adonidis. Nam Phœnicũ lingua γίγγραν Adonidem uocat. Meminit Athenęus, ſed tibias uocari γίγγρους ſcribit. Feſtus ab anſerum uoce ſic dictas putat, qui dicuntur (inquit) gingire.

Γίγγρη. ἡ. muſicum inſtrumentum, gingre, de quo Athenæus.

Γίγλωψ. auena.

Γίγνομαι. μ. γενήσομαι. idem quod γίνομαι.

Γιγνόμενον, ἀργύριον ἀποτίνειν, eſt quod Latini Rectè reſtituere dicunt. Liuius: Quoſq; quoq; oportebit, rectè reſtituito. Et Rectè præſtare Vlpianus. Rectè dare Cicer. ad Atticum. Demoſth. κατὰ τιμοκρατ. crimini dat aduerſario, quòd τὸ ὀφειλόμενον ἀντὶ τοῦ τὸ γιγνόμενον ſcripſerat. Τὸ γιγνόμενον etiã dicitur τὸ πρόσκομα καὶ τὸ ἁρμόζον. Οὐ γιγνόμεναι ἐλπίδες abſurdæ expectationes. Τὸ γιγνόμενον πληρῶσαι, omnes numeros implere. Significat etiam officium. Item ratam partem, & portionem uirilem. Τὸ γιγνόμενον τίμημα ſignificat iudicatũ eſſe quod ius popoſcerit, æquitasq; ſuaſerit. Vide Bud.

Γιγνόμενος. legitimus, iuſtus. γιγνόμενος τόκος, iuſta & legitima uſura. Nam γιγνόμενον τὸ δίκαιον, ſubinde ſignificat, ut γιγνόμενον ἀργύριον, probi & legitimi nummi, id eſt, δόκιμον.

γίννοι. mulorum genus.

γίνομαι. fio, nascor, sum, debeo. Accipit pro seruio, & seruus sum. Demosthe. Ἔδωκε σατύρῳ τῶ ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτῶ ποτὲ γενομένῳ, id est, seruo aliquando suo. Huius dictionis in infinitiuo suo cõstructionem uide in Cõmentarijs Bud. μίσος ἀόρ. β. ἐγενόμην. μίσ. ω. γίγνομαι.

γινώσκω. μ. γνώσομαι. cognosco, delibero, cogito, statuo, conscisco, decerno, sentio, iudico. Item recogito, reputo, discerno: aorist. secundus ἔγνων.

γίτ̃α. ας. ἡ. oppidum Palestinæ.

γιτ̃αῖος. nomen gentile.

Τὸ Γ μιζ̃ τῶ Λ.

Γλαγερός. οῦ. ὁ. καὶ γλαγόεις. εντος. ὁ. lacteus, candidus.

γλάγος. εος. τὸ. lac.

γλάζω. μ. άσω. ω. ακα. canto, clamo. actiuum, accusatiuo iungitur.

γλάμαι. oculorũ uitia sunt, quas Latini etiam glamas & gramas uocant.

γλαμυρός. οῦ. ὁ. lippus, aquosus, lacrymosus.

γλάμων. ὁ. lippus, qui uitiatis & immundis est oculis. Aristophan. eccleſia. τίδ' ἂν ποιήσειεν ὁ γλάμων σε λοιδορῆ.

γλανίς. ῖδος. ἡ. silurus.

γλάνος. ὁ. Glanus, qui & Hyæna.

γλάπ̃ω. μ. άψω. ω. αφα. sculpo. actiuum, accusatiuo iungitur.

γλαρίς. officina ubi expoliuntur lapides.

γλαῦκες. signũ numismatis apud Athenienses fuit.

γλαύκη. ης. ἡ. Glauce, nomen mulieris.

γλαυκή. ῆς. ἡ. cæsia.

γλαυκίζω. obtuse uideo.

γλαύκιον. ου. succus est herbæ folia habẽtis similia corniculato papaueri. Dioscor. li. iij.

γλαυκιόων. οντος. ὁ. ignitus.

γλαυκός. οῦ. ὁ. glaucus, id est, cæsius, uiridis, cæruleus.

γλαῦκος. υ. ὁ. Glaucus, uiri & piscis nomen.

γλαύκωμα. ατος. τὸ. uitium oculi cum præter naturam glaucescit. γλαύκωμα & ὕπόχυμα antiqui medici idem putauere, ut Ruffus medicus testatur. Posteri uerò γλαύκωμα morbum existimauerunt cristallini humoris mutati in glaucum colorem: ὕπόχυμα uerò humorem concretum circa pupillam in medio corneæ & cristallini lucem impedientem. Sunt autem γλαυκώμαζ̃ incurabilia, ὑπόχύμαζ̃ plæraq; curantur.

γλαυκῶπις. ιδος. ἡ. habens oculos cæsios. Epitheton est Palladis. Homerus: οὐδ' ἀπέδυσε θεὰ γλαυκῶπις ἀθήνη. Vide Cœlium libro viij. cap. xvij.

γλαύκωσις. ιος. ἡ. glaucitatis cristallini in oculo humoris in album aquosumq; colorem mutatio.

γλαύξ. κός. ἡ. noctua.

γλαυσός. οῦ. ὁ. clarus, splendidus.

γλαύσω. splendeo.

γλαφυρία. ας. ἡ. uarietas, pulchritudo.

γλαφυρός. οῦ. ὁ. famosus, iucundus, astutus, ornatus, politus, concauus, sculptus, elegans, scitus.

Γ Λ Ε. Γ Λ Η. Γ Λ Ι.

γλεύκινον. ου. τὸ. unguenti genus, Latinè mustеum, oleum mustum, hoc est, expressum antequàm oliuæ calcentur & premantur.

γλεῦκος. εος. τὸ. mustum.

γλημάω. gramiosis oculis sum, lippio.

γλήμη. uitiũ oculi, quod Latini graniã uocãt.

γλήνεα. έων. τὰ. spectaculo digna: Nicander pro oculis usurpat.

γλήνη. ης. ἡ. pupilla oculi, & tota pars oculi interior, oculus ipse, nitor pupillæ.

γλήχων. ωνος. pulegium.

γλίσχρος. ου. tenuis, uiscosus, lubricus, parcus, sordidus, ἄγαν φειδωλὸς καὶ φορτικός. Item sterilis, & illiberaliter acceptum reddens, ut χώριον γλίσχρον. Arria. τὰ ἱππήια γλίσχρως τῇ στρατιᾷ ἐπορίζοντο, id est, malignè & φειδομένως.

γλισχρότης. ητος. ἡ. lentor, parcitas.

γλίσχρων. ὁ. auidus, concupitor.

γλίσχρως. aride, lubrice, sordide, uix & tenuiter. Plutar. οὐδὲν εὗρεν πλέον οἰκήματος ἑνὸς, γλίσχρως ἕνα δέξασθαι δυναμένου, qui uix & tenuiter unum admittere posset. Item malignè & illiberaliter, non promptè, non benignè, non hilariter se habere.

γλίχομαι. cupio, προθυμέομαι, παίζω, gliscо.

γλιχόμενος. ου. gliscens.

γλοιός οῦ. ὁ. sordidus, piger, imbecillis.

γλοιοί. οἱ. gymnasiorum sordes.

γλοιώδης. τὸ. strigmentum.

γλοιώδης. εος. ὁ. ἡ. lubricus, sordidus, uiscosus, lutulentus.

γλουτός. οῦ. ὁ. ἰσχίον, rotundũ in uertebris coxarum, nates, clunis.

Γ Λ Υ.

γλυκάζω. dulcesco, dulcis sum.

γλυκαίνομαι, καὶ

γλυκαίνω. μ. ανῶ. dulce capio, dulceſco. Gaza.
γλυκασμός. οῦ. ὁ. dulcedo.
γλυκερός. οῦ. ὁ. dulcis.
γλυκύ. uini genus eſt quod Latinè paſſum dicitur. Fit aũt ex uua quę diutius in uite ſolẽ paſſa durauit: unde Latinè illi nomen eſt.
γλυκυδερκής. ἐος. ὁ. ἡ. dulcis aſpectu.
γλυκυθυμία. ας. ἡ. animi dulcedo.
γλυκύθυμος. ου. ὁ. ſuaui ingenio.
γλυκύπικρος. ὁ. dulciter amarus, κατ' ἐναντίωσιν.
γλυκύῤῥιζα. Latinè etiam glycyrriza, aut dulcis radix.
γλυκύσταφνος. ſapore acerbo & dulci ſimul præditus.
γλυκύς. ἐος. ὁ. dulcis.
γλυκύτης. ητος. dulcedo.
γλυκυτράχηλος. ὁ. dulciceruicus.
γλυπτός. οῦ. ὁ. ſculptilis.
γλύσσω pro γλυκύτερος, dulcior.
γλύφανος. ου. ὁ. γλυφή.
γλυφεῖα. τὰ. ſcalpra, ſculpendi inſtrumenta.
γλυφή. ῆς. ἡ. ſculptura.
γλύφιον. ου. τὸ. celte.
γλυφίς. ίδος. ἡ. ſculptura, concauitas ſagittæ in quam neruus arcus immittitur.
γλύφω. μ. ύψω. ω. υφα. ſculpo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Γ Λ Ω.

γλῶσα. ης. ἡ. lingua. Accipitur pro interpretatione.
γλωσαλγία. ας. ἡ. nugæ.
γλωσσάριον. ου. lingula.
γλωσσολάσωρ. ορος. ὁ. qui lingua ſibi uictũ cõparat: comicum eſt.
γλωσσόκομον. ου. τὸ. theca reliquiarum lignea, loculus, capſula, marſupiũ ſeu potius ſcrinium, in quo pecuniæ reconduntur. Dictũ à lingua opinor, quòd linguæ ſpeciem haberent huiuſmodi. Eraſ. in Ioannem.
γλωσσοκρατέω. μ. ήσω. ω. κα. taceo. neut. abſol.
γλῶσσος. extrema pars puppis.
γλωσσοσροφέω. circumloquor, multis dico.
γλωσσώδης. ους. ὁ. ἡ. linguoſus, linguæ repræſentans effigiem.
γλωτίς. ίδος. ἡ. lingula, à natura conſtituta, ut arteriam quæ à cibo infeſtatur, operiret.
γλωτοκομεῖον. ου. τὸ. uas in quo tibicines lingulas reponunt.
γλωτόκομος. loculi & marſupiũ apud Plutar.
γλωτοποιός. οῦ. ὁ. pro eo qui facit tibias.
γλωχίν. ῖνος. ἡ. angulus.

γλωχίς. ῖνος. ἡ. cuſpis.

Τὸ Γ μετὰ τοῦ Ν.

Γνάθμος. ὁ. καὶ
γνάθος. υ. ὁ. maxilla, gena, mentum.
γνάμπτος. ου. ὁ. flexibilis.
γνάμπτω. μ. ψω. ω. φα. flecto, dependeo, frango, perſuadeo. actiuum, accuſ. iungitur.
γνάπτω. uellicando polio, expolio.
γνάφαλον. ου. τὸ. tomentum, quod culcitris infarcitur.
γναφαλώδης. ους. ὁ. ἡ. tomentitius. Barbar. in Plin. Quorum natura mollis, candida & omnino lanea eſt, γναφαλώδη appellantur, cuiuſmodi ſunt dictami folia, ut inquit Dioſcorides. Proinde Græci ἐγνάφθησαν pro eo quando ꝙ utuntur, quod eſt ἐμαλάχθησαν, hoc eſt emolliti ſunt.
γναφεῖον. ου. τὸ. officina fullonis.
γναφεύς. έος. fullo.
γναφεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. tingo, fullonicã exerceo.
γνήσιος. ου. ὁ. legitimus, indigena, ingenuus, germanus, genuinus, uerus & minime fucatus aut adulterinus: ὑπερεξούσιος, ſuus & legitimus, ut filius patris, παῖδες γνήσιοι liberi legitimi iuſtiq́, ſeu natura ſeu adoptatione.
γνοφέω. μ. ήσω. ω. κα. obſcuro. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
γνόφος. ου. ὁ. caligo.
γνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. noſco. acti. accuſ. iungit.
γνύα. poples.
γνύξ. genu flexo. aduerbialiter.

Γ Ν Ω.

γνῶθι. noſce.
γνωματεύω. diſcerno, conſilium capio.
γνώμη. ης. ἡ. ſententia, uoluntas, conſiliũ, animus, ſuffragium, ingenium, ſenſus, noticia, mens, opinio, iudicium. Polit. uertit iuſtitiam in Herodia. ἀλλὰ μὴν καὶ τῶν βαρβάρων, ὅσοι πρότερον ἀφνείαν, ἢ εὐσεβείαν, φόβῳ τε καὶ μνήμῃ, τῆς ἐν ταῖς πρωτείραις αὐτῶν στρατείαις ἀρετῆς, πίστεώς τε γνώμης, εἶχον τὸν αὐτῷ προσεχώρουν.
γνωμίδιον. τὸ. μικρὸν ἐνθύμημα.
γνωμικοί. ſcientes.
γνωμολογεῖν. ſententioſe dicere.
γνωμολογικτέον. ſententijs utendũ eſt. aduerb.
γνωμολογία. ας. ἡ. dictio ſententiæ, collectio ſententiarum.
γνωμολογικός. οῦ. ὁ. ſententioſus.
γνώμονες. οἱ. dentes iumentorum ex quibus

ætas dignoscitur. Dicuntur à quibusdam pullini dentes. Erant & Athenis magistratus dicti γνώμονες, quasi accuratæ diligentiæ ac prudentiæ homines.

γνωμονική. pars est astrologiæ, quæ solariorum discriminatis umbris, horas ueruto siue gnomone pernotat.

γνωμονικός. οῦ. ὁ. doctus, sciens.

γνώμων. ονος. cognator, stilus horas indicãs, solis umbilicus, cuius umbra internoscuntur horæ: quem Latini græco nomine gnomona uocant. Norma uertitur à Valla.

γνωμοτυπία. ας. ἡ. γνωμολογία.

γνωμότυπος. ον. ὁ. sententiarum effictor.

γνωρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. cognosco, facio cognoscere, indico, & notũ facio. Præterea agnosco. Herod. γνωρίζουσα τῷ κομμόδου χεῖρα, Agnito Commodi chirographo. Significat etiam συνίημι καὶ προξενῶ. Plut. καὶ γνωρίζει τὸν ἀδελφὸν αὐτῷ ἡ γυνή. Athen. ὁ περσῶν βασιλεὺς ἥδιστα τοῖς τὰς ἡδονὰς αὐτῷ γνωρίζουσι, id est, τοῖς παρισῶσι, qui nouas indicabant uoluptates. acti. accus. iungitur.

γνώριμος. ον. ὁ. familiaris, nobilis, præclarus, insignis, cognitus.

γνωρίμως. planè.

γνώρισις. Plato: πολλὴν χάριν οἶδά σοι τῆς θεαιτήτου γνωρίσεως, Quòd mihi notum & familiarem feceris Theætetum.

γνώρισμα. ατος. τὸ. signum cognitionis, indicium, ut pulsus in febre. Præterea κάλλωπισμα, καὶ ἐπίσημον, hoc est insigne & decus ornamentumq́, hoc est, id propter quod aut res aut ciuitas uisenda est. Grego. τῇ δὲ, λόγοι τὸ γνώρισμα, id est, propter literarum studia uisitur. γνωρίσματα τῆς βασιλείας, insignia imperij, id est, gestamina & specimina.

γνωσιμαχεῖν. nosse suam infirmitatem, ac contrà robur ac uirtutem hostium, ac demum pœnitere & quiescere: propter quod pro Resipiscere post cœptum bellum ponitur. Herodot. ὦ φωκέες ἤδη τί μᾶλλον γνωσιμαχέετε μὴ εἶναι ὁμοῖοι ἡμῖν;

γνῶσις. ιος. ἡ. cognitio, scientia, notitia, fama, rumor.

γνώστης. ου. ὁ. cognitor, explorator.

γνωστικοί. Hæretici quidam erant sic dicti, ob insignem eruditionem quam sibi uendicabant: cum nihil istis nec indoctius nec stultius esset. Horũ frequenter meminit in epistolis Hieronymus.

γνωσός. οῦ. ὁ. notus, amicus.

γνωτή. soror, uel amica.

γνωτός. οῦ. ὁ. frater, noscibilis.

Τὸ Γ μεῖζ. τῶ Ο.

Γοάομαι. ululo, ploro.

γόγγρος. ὁ. conger piscis.

γογγύζω. μ. ύσω. τ. υκα. murmuro. neut. absol.

γογγύλη. ης. ἡ. bolus rotundus. Aristoph. pace: ὥσπερ γυναικὶ γογγύλην μεμαγμένην.

γογγυλίζω. reuerto, conuerto.

γογγύλιος. ου. ὁ. rotundus, inuolutus.

γογγυλίς. genus rapæ rotundæ.

γογγυσμός. οῦ. ὁ. murmur.

γογγυστής. οῦ. ὁ. murmurator.

γόερος. ὁ. acerbus, tristis.

γοερός. οῦ. ὁ luctuosus, flebilis.

γοη. γοι. γομ.

γόης. ητος. ὁ. uersutus, præstigiator, subdolus, incantator, magus, ueneficus, impostor.

γοητεία. ας. ἡ. incantatio, impostura, præstigiatura. Differt à φαρμακεία. Vide Cœlij libro v. cap. lxij.

γοήτευμα. præstigium.

γοητεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. incanto, per præstigias decipio, præstigijs ludifico, illicio, præstigijs illudo. actiuum. Est autem propriè γοητεύειν stupore ac ueluti maleficio afficere, stuporeq́ affectum decipere, ut qui uoluptaria titillatione permulsi, quasi maleficio affecti, pericula & incommoda non intelligunt. Quo pacto differat à κηλεῖσθαι, uide in Comment. Bud. accus. iungitur.

γοητεύων. τος. ὁ. astutè agens.

γοητικός. οῦ. ὁ. magicus, deceptorius.

γοῖτος. immundities, sordes.

γόμος. ου. ὁ. onus, ius carnium.

γομόω. μ. ώσω. τ. ωκα. onero. actiuum, accusatiuo iungitur.

γομφίασις. ιος. ἡ. molarum dentitio.

γομφιασμός. οῦ. ὁ. confractio, collisio dentiũ.

γόμφιος. ου. ὁ. dens molaris.

γόμφοι. οἱ. cõiunctiones inuisibiles appellantur à Platone: uel minorum corpusculorũ coaceruationes à Diodoro: uel eorundem similium inter se conglobationes formabiles ab Anaxagora, uel concretiones: interdum discretiones, item cunei.

γομφοπαγής. ίος. ὁ. ἡ. solidus, compactus, absolutus.

γόμφος. ου. ὁ. clauus.

γομφόω. μ. ώσω. τ. ωκα. compingo, conglutino. actiuum, accus. iungitur.

γόμφωμα. τὸ. coagmentum.
γόμφωσις. ιος. ἡ. conglutinatio.
γομφωτήρια. ζᾶ. claui.

Γ Ο Ν.

γόνας. απος. τὸ. genu.
γονατίζω. geniculor.
γονεία. ἡ. γένεσις.
γονεύς. έως. hic & hæc parens.
γονή. ῆς. fœtus, ſemen humanũ, natio, ſtirps, natiuitas apud Lucianum. Et Cœlius genitale profluuium uertit.
γόνιμος. ε. ὁ. fertilis, naturalis, genitalis, prolificus.
γονόεις. όεντος. ὁ. fertilis.
γονορρύα. uitium membri genitalis, uidelicet cum emittet præter uoluntatem ſemen.
γονόρροιος. ου. ὁ. ſemine fluens.
γόνος. ου. ὁ. genitor, filius, ſemen, genitura. Vnde ὁ γόνῳ γεγονὼς τῶν ἰδίων ἢ γνήσιος, naturalis & legitimus. Differt τ ποιητῦ ἢ ἐσποιητῦ. Demoſth. Ἀλλὰ τὰ μὲν ἐν ταύτῃ διαμεμαρτυρημένα εἶναι ὡς ὥσπερ υἱοῦ γόνῳ γεγονότος. τὰ δ' αὐτίκα μάλα ῥηθησόμενα, ὡς ἐσποιητῦ. Bud.
γονοῦμαι. genibus aduoluor.
γονοῦσα. ης. ἡ. urbs Theſſaliæ.
γόνυ. τ γόνατος, ἡ γόννος, ἡ γονύατος. τὸ. genu, geniculum, ut in arundinibus, internodia ſcilicet.
γονυκλισία. ας. ἡ. genuflexio.
γονυπέτερος. ε. ὁ. cui ſunt genua planiora.
γονυπετέω. μ. ήσω. τ. ηκα. genua flecto, accido ad genua, ſupplico. neutrum abſolutum.
γονώτερος. ου. ὁ. fertilior.

Γ Ο Ο. Γ Ο Ρ.

γόος. ου. ὁ. luctus, lamentatio, luctuoſus.
γοόωσα. ης. ἡ. lugens.
γόργεα. ζᾶ. laruæ ſiue perſonæ hiſtrionum, apud Dorienſes.
γοργόνειον. ου. τὸ. larua perſona.
γοργός. ῦ. ὁ. terribilis, uelox, acris & uerſatilis, uertibilis, abundans.
γοργότης. ητος. ἡ. truculentia, horribilitas.
γοργώ. όνος. ἡ. γοργότης, ſcutum habens gorgonis faciem.
γοργῶπις. ιδος. ἡ. καὶ
γοργωπός. τ. ὁ. uiſu celer, aſpectu truculentus, terribilis, oculis acribus. Epitheton Palladis.
γορδιλίζω. τὸ ἀδολεσχῶ.
γόρτυν. υνος. ἡ. urbs in Creta.

Γ Ο Υ.

γοῦν. igitur, tamen, certè quidem. Significat

etiam quippe & ſiquidem. Sæpe accipitur ἀντὶ τῦ γέ, ut γε: & pro γεδὴ & ἀλλάγε. Item ſaltem, duntaxat, & ſubinde: eſt expletiua particula. Præterea pro etiam, quin. Et accipitur pro quoq; & quidem. Vide Commentaria Budæi.
γουνάζομαι. flecto genua. deponens abſolutũ.
γουνάομαι. μ. άσομαι. τ. αμαι. ſupplico. deponens abſolutum.
γούνατα. τὰ. genua.
γουνέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημα. oro, rogo.
γουνός. οῦ. ὁ. cultura fertilis, fertilitas, terra apta arboribus.
γουνός. pro γόννος. genitiuus eſt à nominatiuo γόνυ.
γουνίς. ίδος. Aratus: ἄγχι δέ οἱ σκαιῆς ὅσσ' γουνὶς δος.
γοώδης. εος. ὁ. ἡ. lugubris, mœſtus.

Τὸ Γ μιζᾶ τῦ Ρ.

ΓΡάβιον uocant ilignum quernúm ue lignum quod cõſuccenſum, lumen præbens agentibus iter, atq; prælucens.
γράειν. comedere.
γρᾶια. ας. ἡ. anus, & nomen ciuitatis Bœotiæ, quæ nunc Tanagra dicitur, uocant etiam γρᾶιαν pellem umbilicũ ambientem, quòd corrugata ſenectutis ſit indicium.
γραίδιον. ου. τὸ. uetula.
γραικιστί. τὸ. ἑλληνιστί. Græcè.
γραϊκός. οῦ. ὁ. anilis.
γραικός. οῦ. ὁ. Græcus.
γράμμα. ατος. τὸ. litera, proceſſus in iudicio, cautio. Significat etiam acta publica ſeu tabulas publicas & tabulas iudiciales, & rationes argentariorũ, & ſimilium hominũ, & picturas, & exempla, & ἀπογραφάς, id eſt indices, quæ inuentaria & repertoria à Iuriſconſultis uocantur: & libros, & leges ſcriptas, artem ſcriptam, ſcrupulum in ponderibus.
γραμμαί. ludus quiſpiã eſt, qui etiam διαγραμμισμὸς dicitur, ſpecies ludi teſſerarij, ubi calculi adhibebantur ſexaginta, tum albi tum nigri.
γραμμάριον. τὸ. ſcrupulus, id eſt, pars drachmæ ξ.
γράμματα εὐκατάπωτα, caducæ literæ.
γραμματεία. ας. ἡ. literatura.
γραμματεῖον. τὸ. διδασκαλεῖον, συμβόλαιον. Ariſtoph. nebul. κἄπιφέρει τὸ γραμματεῖον ἵν' ἀναγνῶ. Apud Demoſth. quodcunq; uolumen & libellũ & tabellam ſignificat, & quicquid

scriptum est: ut tabularum apud Latinos late significatio patet. Significāt enim & acta publica & documenta literaria & syngraphas: unde tabulæ nouæ dictæ & tabellæ iudicum, & alia. γραμματεῖον χαλκοῦν, tabulam legum appellat Plato. Significat præterea tabulas testamenti. Accipitur etiam pro tabella uel idiochiro testificationis. Dicitur etiā λιξιαρχικὸν, id est, album. Vide Comment. Bud.

γραμματεύς. έως. ὁ. scriba. Sæpe est nomen cōtumelioſum, ut sit qui nihil aliud quàm scribat actiones publicas. Demosthen. hoc nomine subinde uocat Aeschinem.

γραμματεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. sum scriba. neutrum absolutum.

γραμματίδιον. ου. τὸ. epistolium.

γραμματικὴ. ῆς. ἡ. grammatica, literaria rectè scribendi & loquendi scientia.

γραμματικὰ ἐκπώματα, pocula dicebantur, quę literis forent insignita, ut scribit Athen. cuiusmodi illud, in cuius abitu uerba hæc legebantur, διὸς σωτῆρος.

γραμματικός. οῦ. ὁ. literatorius.

γραμμάτιον. ου. τὸ. literula, libellus.

γραμματιστής. ὁ. literator, qui literas & prima elementa docet, ludi magister, hos literatores Martianus appellat. Accipitur pro prælectore & recitatore.

γραμματοκύφων. ωνος. ὁ. scriba, humilis & abiectus literator. Nomen est cōtumelioſum.

γραμματοφυλάκιον. υ. τὸ. locus ubi scripta publica seruantur, Grammatophylaciū, qua dictione iureconsulti usi sunt.

γραμμὴ. ῆς. ἡ. linea. Interdum principium significat & carceres circuli, hoc est, τὴν ἀφετηρίαν καὶ τὴν βαλβίδα. Aristoph. ἆρ' οἶσθ' ὅσον τὸν ἀγῶνα ἀγωνιεῖ τάχα μέλλων ὥσπερ λακεδαιμόνιων ἀνδρῶν λέγειν· πρόβαινε νῦν ὦ θυμέ. γραμμὴ δ' αὕτη, Progredere ò anime mi, hi sunt carceres, atq; instat certamen.

γραμμὴ κυκλοτερής. dicitur pupillam ambiēs circulus, qui etiam Iris dicitur.

γραμμικαὶ ἀποδείξεις, sunt demonstratiōes mathematicæ. Quintil. Denicq; probationum quæ sunt potentissimæ γραμμικαὶ ἀποδείξεις uulgò dicuntur.

γραοσόαι. cum uetulis rem habentes, uetulas arcentes à piscibus.

γραπτός. οῦ. ὁ. pictus, scriptus.

γράσος. υ. ὁ. sordes in ouiū uellcribus, hircus, id est, fœtor alarum, pedor, & propriū loci.

γράσων. ωνος. ὁ. hircosus, cui fœtent alæ, fastuus, homo odoris mali.

γραῦς. αός. uel ώς. ἡ. anus, crustula polentis obducta.

γραύω. teneo.

γραφείδιον. καὶ

γραφεῖον. ου. τὸ. penna, stilus.

γραφεύς. έως. ὁ. pictor.

γραφὴ. ῆς. ἡ. scriptura, pictura, accusatio, actio popularis. Est aūt proprie accusatio, quando lex ut iniqua aut perperā lata accusatur: εἰσαγγελία de rebus perperam factis dicitur. ἐπάγειν δίκην est accusare. ἀποφέρειν γραφὴν est deferre aliquem & postulare. Demosthen. Αἰσχίνης ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν καθ' ἡμῶν τεσιφῶντι, Diem dixit Ctesiphonti, uel reum postulauit. γραφῇ παραδιδόναι, literarum monumentis tradere.

γραφικὴ appellatur illa facultas, quem Cicero stilum uocat, opponitur αὐτοσχεδιαστικῇ. Vide Comment. Bud.

γραφικός. pingendi peritus.

γραφικῶς. expressè, uerè.

γράφις. ιδος. lineamentorum ductus, umbratilis, pictura.

γραφικώτατος. ου. ὁ. maximè historicus.

γράφομαι. μ. άψομαι. ω. αμμαι. accusor, scribor, & actiuè accipitur pro accuso & scribo. deponens, accusatiuo iungitur.

γράφω. μ. άψω. ω. αφα. scribo, decerno, accuso, ad senatū refero, statuo. actiuum. Item pingo. Aesch. Ἐνταῦθα ἡ ἐν μαραθῶνι μάχη γέγραπται. Dicitur etiam γράφω περισπωμένως ut τυπτῶ, ῥιπτῶ: unde ἐγεγράφηκειν. γράφειν ψήφισμα ἢ νόμον, ferre & suadere, & decernere plebiscito. Et pro describere, ducere lineam, delineare. Aristotel. Διὰ τί ἐὰν ὁ κύκλος ῥιφῇ, τὸ μὲν πρῶτον εὐθεῖαν γράφει, ταινίαν δὲ ἕλικα. Vide Commentaria Budęi. accusatiuo iungitur.

γραώδης. εος. ὁ. ἡ. anilis.

Γ P H. Γ P I.

γρηγορέω. μ. ήσω. μέσος. ω. ἐγρήγορα. uigilo. neutrum absolutum. habet tamen aliquando accusatiuū. Philo Hero. τὸν νοῦν ἐγρηγορέναι.

γρήγορσις. uigilantia.

γρηγορώτερον. uigilantius.

γρήνικος. ου. ὁ. Granicus fluuius.

γριπεύς. έως. ὁ. piscator, consuęns retia piscatoria.

γριπίζω. piscor.

γρίπος.

γρῖπος. εος. τὸ. rete.
γριφεύω. coniecto, ænigmata soluo.
γρῖφος. τὸ. insolubile, rete, sagena, sermo implicitus, ænigma, argumentum nodosum. Legitur γρῖφος pro eodem.

Γ Ρ Ο. Γ Ρ Υ. Γ Ρ Ω.

γρομφάς. scropha, antiqua porca.
γρόνθος. ου. ὁ. pugnus.
γρόνθων. primum rudimentũ tibicinum cum tibias inflare discunt.
γροσφομάχοι. οἱ. uelites.
γρόσφος. ε. τὸ. genus teli. Sunt qui appellent hastæ cuspidem, quam terræ infigimus.
γρουνός. οῦ. ὁ. torris, truncus.
γρύ. uox fictitia, minimum, sordes sub unguibus, uox est suilla, & numisma minutissimum.
γρύζω. μ. ύξω. τ. υχα. lugeo, loquor, clamo, mutio, gannio, grunnio. Accipitur pro hisco. neutrum, accusatiuo iungitur.
γρύλλη. ης. ἡ. uox porcorum.
γρυλλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. grunnio. neutrum absolutum.
γρυλλισ ός. οῦ. ὁ. grunnitus, stridor.
γρύλλος. ου. ὁ. porcus.
γρῦπες. οἱ. gryphes, instrumentum nauticum & anchoræ.
γρυπός. οῦ. habens nasum aduncum.
γρύπωσις. ιος. ἡ. curatio.
γρυσμός. grunnitus.
γρυταπώλης. qui suppellectilia friuola uendítat. Latinè friuolarius uel fribolarius dici potest.
γρυτάρια. friuola, id est, uasa fictilia quassa.
γρυτοπῶλαι. friuolarij, id est, qui eiusmodi suppellectilia uenditant.
γρώνη. ης. ἡ. τρώγλη. Nicand. ἐνὶ γρώνῃ ἂν ἔδυσαν μυοδόκοις.

Τὸ Γ μεῖζ. τῶ Υ.

ΓΥάλον. ου. τὸ. cauum, penu, thesaurus.
γύαλος. ου. ὁ. curuus, concauus, thoracis circa humerum pars.
γυγαία. ης. ἡ. gygæa lacus Lydiæ.
γύη. ης. nomen mensuræ, ut iugerum: hinc πεντηκοντόγυιον, quinquaginta iugerum.
γύης. ου. ὁ. dentale, pars aratri, iugerum, uia.
γυιοκόνος. ου. ὁ. ἡ. membra fatigans.
γυιοκόρος. ου. ὁ. ἡ. membra depascens.
γῦιον. ου. τὸ. membrum omne, sed propriè manus.
γυιός. οῦ. ὁ. claudus, morbidus.

γυιοτακής. ἐος. ὁ. ἡ. membra liquefaciens.
γυιόχοι. οἱ. pedicæ.
γυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. frango membra, debilito
γύλιος. ου. ὁ. genus peræ militaris & uasculũ oblongum in acutum desinens, aptum militiæ ad seruandos cibos: unde
γυλιαύχην. ενος. ὁ. ἡ. qui collo est gracili & prælongo.

Γ Υ Μ.

γυμάζω. μ. άσω. τ. ακα. exerceo. actiuum, accusatiuo iungitur.
γυμνασία. ας. ἡ. exercitium.
γυμνασιάρχης. ου. gymnasiorum præses.
γυμνασιαρχία. ας. ἡ. præfectura ludorum, exercitatorium, principatus gymnasij.
γυμνάσιον. ου. τὸ. gymnasium, locus ubi nudantur & exercentur athletæ: pro schola capitur. Significat etiam exercitium apud Galenum.
γύμνασις. ιος. ἡ. γυμνασία.
γυμναστής. οῦ. ὁ. præceptor exercitiorum, pueros exercens.
γυμναστική. ῆς. ἡ. gymnastica, id est, ars exercitatiua, præbens uiuendi modum.
γυμνικός. οῦ. ὁ. inops, pauper.
γυμνής. ῆτος. ὁ. miles leuis armaturæ: quære in dictione ἑλωτῶν.
γυμνιτεύομαι. ιτ
γυμνιτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. sum nudus, fero leuia arma. neutrum absolutum.
γυμνίτης. ου. ὁ. miles leuis armaturæ.
γυμνιτία. ἡ. leuis armatura.
γυμνοπαιδεία. festum apud Lacedæmonios, in quo pueri nudi exercebantur.
γυμνοποδής. ου. ὁ. γυμνόπους.
γυμνοπόδιον. saltationis genus. Dictum à nuditate pedum.
γυμνόπους. οδος. ὁ. nudipes.
γυμνός. οῦ. ὁ. nudus.
γυμνοσοφίσαι. sunt ultra Indoschytas, ita uocati, quòd nudi in syluis agant, uoluptatũ omnium expertes, quibus mortalium uita corrumpitur.
γυμνότης. ητος. ἡ. nuditas.
γυμνόω. μ. ώσω. τ. ωκα. nudo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Γ Υ Ν.

γυναικάρια. ἡ. uxorcula, muliercula.
γυναικεῖα. muliebria Marcel.
γυναικεῖον. ου. τὸ. locus ubi mulieres uersantur, id est, gynæceum.
γυναικεῖος. ου. ὁ. muliebris.

Γυναικίας. ου. ὁ. muliebris, effœminatus.

Γυναικίζω. muliebriter uiuo, geſtu cultuq; mulierem repræſento.

Γυναικικός. ου. effœminatus, muliebris.

Γυναίκισις. ιος. ἡ. imitatio muliebris. Ariſtophan. Theſmo. περὶ τῆς ἑτέρας δοῦναι γυναικίσεως δίκην.

Γυναικισμός. ου. ὁ. mos fœmineus.

Γυναικοκρασία. intemperantia in mulieres: ad uiros refertur intemperantes in Venerem.

Γυναικοκρατία. muliebre imperium.

Γυναικοκρατοῦμαι. uiuo ſub muliebri imperio.

Γυναικοκρατούμενοι. qui uxoriæ poteſtati parent. Plinius libro vi. eo nomine populos appellat quoſdam Amazonū uicinos, bello ab Amazonibus uictos, ex eo ſic dictos, quòd uictricibus obſequantur ad procreandam eis ſobolem.

Γυναικομανής. ἐος. ὁ. ἡ. inſaniens in mulieres, aut illas ad furorem cogens.

Γυναικομανία. furor & inſania mulierum.

Γυναικομανῶ. inſano amore afficior erga mulieres.

Γυναικονίτης. ου. ὁ. mulierum, ut ita dicam, ſenatulus & in domo pars.

Γυναικονόμοι. matronarum decentiæ & moderſtiæ arbitri ſunt: de ijs pro poteſtate ſtatuentes, ut ne muliebris mundus aut cultus matronalis in luxum euadat, aut habitum ab eo ſexu diſſentaneum.

Γυναικοφίλης. ου. ὁ. mulieroſus.

Γυναικόφωνος. uocem habens muliebrem.

Γυναικώδης. muliebris, mulieroſus.

Γυναικών. ῶνος. ὁ. ἡ.

Γυναικωνῖτις. ιδος. ἡ. gynæceum, mulierū concláue.

Γυναιμανής. ἐος. ὁ. mulieroſus, inſanus amore mulierum.

Γυναῖον. ου. τὸ. muliercula.

Γυνή. αικός. ἡ. uxor, mulier: οἱ πρὸς γυναικῶν uocantur cognati, ut οἱ πρὸς ἀνδρῶν agnati. Demoſthen. πρὸς ἀνδρῶν ἔχων τὴν συγγένειαν ταύτην ἢ οὐ πρὸς γυναικῶν, id eſt, agnatus nō cognatus. Plato dici putat γυνὴν quaſi γόνην.

Γύννις. ὁ. mollis, effœminatus. Ariſtophan. Theſmoph. πῶδαπὸς ὁ γύννις, τίς πάτρα, τίς ἡ σολή.

Γ Υ Π. Γ Υ Ρ. Γ Υ Ψ.

Γύπαι. αι. ſubterraneæ cauernæ, nidi, ſpecus anguſti: unde

Γυπάριον. ου. τὸ. ſpelunca. Ariſtoph. equitib.

οἰκοῦντα ἐν ταῖς πιθάκναις ἢ γυπαρίοις

Γυπαετός. οῦ. ſub aquila, nomen aquilæ.

Γύραι petræ ſunt prominentes in Aegeo ſinu.

Γύργαθον. ου. τὸ. rete.

Γύργαθος. lectus in quo paralytici mentéque capti, quiq; uocantur dæmoniaci, uincti lacerant ſeſe. Hinc prouerb. γύργαθον φυσᾷς, quod in inſanum, fruſtraáque uociferantē dicitur.

Γυρεία. ας. ſcrobs, id eſt, foſſio in uitibus, repaſtinatio.

Γυρῖνοι. gyrini, ranæ minores, & imperfectæ. Aratus: οἷον πατέρες βοόωσι γυρίνων.

Γῦρος. ου. ὁ. ἡ

Γυρός. οῦ. ὁ. ambitus, gyrus, rotundus.

Γύρυς. pollen.

Γυρῶσαι. circulum ducere, circummunire, ſepire.

Γύψ. πός. uultur.

Γύψος. ου. ὁ. gypſus.

Τὸ Γ μεῖζ. τοῦ Ω.

Γῶ. ſibi ipſi, peculiariter, tuo.

Γωητεύω. impoſturam facio, τὸ φενακίζω καὶ ἀπατῶ.

Γωητικός. οῦ. ὁ. incantatiuus, fallax.

Γωλιά. luſtra ferarum & ſerpentum. Nicand. The. φολιοῦ λοχαδὴν ὑπὸ γωλιὰ δίψας ἰανῆ.

Γώμφωμα. απτ. τὸ. inflatio.

Γωνία. ας. ἡ. angulus.

Γωνιαῖος. α. ὁ. angularis.

Γωνιασμός. οῦ. ὁ. concurrentium parietum angulus, quadratura, flexus. Ariſtoph. Ran. λειπῶν τε καινόνων ἐσβολὰς, ἐπῶν τε γωνιασμούς.

Γωνίδιον. angulus.

Γωνιώδης. ἐος. ὁ. ἡ. anguloſus.

Γωρυτός. οῦ. ὁ. corytus, id eſt, theca arcus, pharetra.

Τὸ Δ μεῖζ. τοῦ Α.

Α. particula eſt, quę per ſe nihil ſignificat, ſed in cōpoſitione auget.

Δαγύς. ὕδος. ornamentum muliebre, de quo Theoc. Pharmaceutria: ἀλλ' ἐπὶ γὰρ δαγῦδι καλὸν χρόα πάντοθεν ἴσα.

Δάδιξ. ικος. menſura ſex chœnicum.

Δαδουκεῖον. eſt faces conficere, & ex arboreſa ces eximere.

Δαδουργεῖον. idem.

Δαδουχίω. luceo, faces præfero, præluceo, quod luce-

quòd lucere facẽ, & allucere prisci dixerũt: quod etiam præradiare dicitur. Athen. libro iiij. de Antonio loquens triumuiro: μετίβαινε δ' ἐνίοτε καὶ ὅτε τὴν ἀκρόπολιν, ἀπὸ τῶν τεγῶν λαμπάσι δαδουχουμένης τῆς Ἀθηναίων πόλεως: id est, φωτιζομένης, illustrata, illuminata facibus è tectis fulgentibus. Item faces teneo, id quod in nuptijs nubentium matres faciebant. à δὰς & ἔχω.

Δαδοῦχος. ὁ. facifer.

Δαείω. scio, intelligo. actiuũ, accus. iungitur.

Δαίζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. diuido.

Δαιθμός. οῦ. ὁ. incendium.

Δαίμμων. scire, intelligere, discere.

Δαημοσύνη. ης. ἡ. scientia.

Δαήμων. ονος. ὁ. peritus, scius, artifex.

Δαήρ. ἠρος. ὁ. ᾧ δάερ. leuir.

Δαηρός. οῦ. ὁ. splendidus, siccus, accensu facilis.

Δαήσομαι. intelligam.

Δάθος. Dathus Thasiorũ colonia, iuxta Strimonem.

Δ Α Ι.

Δαί. autem, deseruit duplici interrogationi. Vide Comment. Bud.

Δαί. τῇ. bello: à recto δὰς, sicut à γραῦς γραί.

Δαία. magna, infinita, uenerabilis, horrenda.

Δαιδάλεος. ου. ὁ. δαιδάλιος.

Δαιδάλιος. ου. ὁ. dædaleus.

Δαιδάλιος. ου. ὁ. uarius, artificiosus.

Δαιδάλλω. μ. αλῶ. ω. αλκα. orno, uario. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Δαίδαλμα. ατος. τὸ. opus, scitamentum.

Δαίδαλος. ὁ. ὁ. ingeniosus: à δαίω teste Gaza: & Dædalus ingeniosus ille faber.

Δαίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. inquiro.

Δαίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. diuido, corrumpo.

Δαιμονάω. μ. ήσω. ω. ηκα. insanio. neutrum absolutum.

Δαίμονες. οἱ. indigetes, genij: lares Cicero de uniuersitate uertit.

Δαιμονίζομαι. dæmonio uexor.

Δαιμόνιον. ὁ. τὸ. numen, deitas, dæmonium. Hoc cũ dicebant, aut τὸ θεῖον, deum supremum, diuinitatem que mundi moderatricem intelligebant. Gregor. πρὸς θεολογίας: τί γάρ ποτε ὑπολήψη τὸ θεῖον, εἴπερ ὅλως τῶν λογικῶν πιστεύεις ἐφόδοις:

Δαιμόνιος. ου. ὁ. miser, infœlix, fortunatus, mirus, fœlix, dijs similis, diuinus, admiratione dignus.

Δαιμονίως. diuinè, fœliciter.

Δαιμονοφόρητος. ου. ὁ. dæmoniacus.

Δαίμων. ονος. ὁ. deus, sapiens: pro fortuna accipitur. Plut. ἰδιδίαν γὰρ τὴν μεταβολὴν τοῦ δαίμονος. Demosth. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, forte fortuna. Significat & cuiusq; geniũ præstitem, fortunæ conciliatorem uel bonæ uel aduersæ. Vnde εὐδαίμονες καὶ κακοδαίμονες dicti. Hesiodus δαίμονας homines aurei seculi uocat in deorũ numerũ relatos.

Δαίνυ pro δαίνυθι, conuiuare.

Δαίνυμαι. conuiuor, comedo.

Δαίομαι. ardeo, disco, diuido.

Δαῖον. monstrum, signum bellicum, prodigium, forte, bonum.

Δαΐος. captiuus, bello captus, miser, bellicus.

Δαίρω. flagello, uerbero, cædo.

Δαῖς. δαῖτος. καὶ

Δαίς. αιτός. ἡ. conuiuium, scilicet ingeniose extructum.

Δαΐς. ΐδος. ἡ. fax, bellum.

Δαίσιον. ου. τὸ. esui aptum.

Δαιταλεύς. έος. ὁ. conuiuator.

Δαίτη. ης. ἡ. conuiuium.

Δαίτηθεν. ex epulo.

Δαιτρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. diuido cultro, ministro.

Δαιτρός. οῦ. ὁ. coquus, diuisus in frusta, diuisor. Nam coqui est diuidere escas, frustulatim edentibus in mensa cibos ministrãs. Descendit à δαίω, diuido.

Δαιτυμών. όνος. ὁ. conuiua, amicus. Differt ab ἑσιάτωρ.

Δαιτύς. ύος. ὁ. conuiuium, epulæ.

Δαίφρων. ονος. ὁ. ἡ. bellicosus, prudens.

Δαίω. μ. δαίσω. ἀόρ. ἔδαϊν. μέσ. παραι. δίδηκα. disco, comburo, diuido, scio, conuiuor, diuido mensam, luceo.

Δ Α Κ.

Δάκετον. τὸ. animal uenenosum.

Δάκνομαι. molestè fero, mordeor.

Δάκνω. μ. δήξω. ω. ηχα. ἔδακον ὑπὸ τῶ δήκω mordeo. acti. accus. iungitur.

Δάκος. δάκετον.

Δάκρυ. υος. τὸ. lacryma.

Δακρυόεις. όεντος. lacrymosus.

Δάκρυον. ου. τὸ. lacryma.

Δακρυόω. lacrymas fundo.

Δακρυχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἡ

Δακρύω. μ. ύσω. ω. υκα. lacrymor. neutrum absolutũ. Δακρύω τὸν ἀποθανόντα. mortuũ deploro.

Δακτυλήθρα. ας. ἡ. digitale, palla anuli.

Δακτυλιαῖος. digitalis. Huius formæ nomina de quantitate sæpe prædicantur, sic etiam τετραδακτυλιαῖα magnitudine quatuor digitorum. accusati. habent post se, uel regũt datiuum, δακτυλιαῖος τὸ μέγεθος, uel δακτυλιαῖος τῷ μεγέθει.

Δακτυλίδιον. ου. τὸ. anulus sine gemma aut sigillo.

Δακτύλιος. ου. ὁ. anulus: interdum anum significat.

Δακτυλιώτης. ου. ὁ. digitus, quem Latini anularem uocant.

Δακτυλογλοφία. ας. ἡ. insculptio anulorum.

Δακτυλογλύφος. υ. ὁ. anularius, sculpens anulos.

Δακτυλοδόχμη. ης. ἡ. palmus.

Δάκτυλος. ου. ὁ. digitus, & sedis uitium apud medicos, dactylus.

Δακτυλωτός. οῦ. ὁ. anulatus.

Δ A Λ. Δ A M.

Δαλός. οῦ. ὁ. lampas, torris, fulgur, titio.

Δαμάζω. μ. άσω. ω. ακα. domo mansuefacio pullum. aoristus primus pass. ἐδάμην. actiuum, accus. iungitur.

Δαμάλη. ης. ἡ. καὶ

Δάμαλις. ιος. ἡ. iuuenca, bucula, uacca.

Δάμαρ. αρτ. ἡ. uxor.

Δάμαρς. δάμαρτ. idem.

Δάμασις. ιος. ἡ. domitio.

Δαμασίφρων. ὁ. deceptorius.

Δαμασώνιος. ου. albutium.

Δαμάω. μ. άσω. ω. ακα. δάμνω.

Δαμμώματα. τὰ. carmina publice cani solita, κοινώματα. Aristoph. pace. τοιαδὶ χρὴ χαρίεντ' δαμώματα καλλικόμων τὸν σοφὸν ποιητὴν ὑμνεῖν.

Δαμνάω. καὶ

Δαμνίω. ἡ Δάμνυμι. καὶ

Δάμνω. domo. actiuum, accusat. iungitur.

Δαμυρία. ας. ἡ. flumen Calabriæ.

Δ A N.

Δανάκη. numulus ille, siue obolus, qui Charonti persoluitur pro Stygiæ paludis transmissione. Author Plutarch. qui in prouerbium uenisse asserit.

Δανείζομαι. μ. είσομαι. ω. εσμαι. mutuor.

Δανείζω. μ. είσω. ω. εικα. mutuor, mutuò do, trado ad usuram. Hoc uerbum Græcis ambiguum est. Nam significat ex æquo, & qui citra usuram dat mutuo, & qui ad usuram. Eras. neutrum, datiuo iungitur.

Δάνειον. υ. τὸ. mutuum, debitum, æs alienũ.

Δάνεισμα. τὸ. mutuum.

Δανεισμός. οῦ. ὁ. mutuum, usura.

Δανειστής. οῦ. ὁ. fœnerator, creditor.

Δανεικός. οῦ. ὁ fœneratorius, numularius.

Δανόν. οῦ. τὸ. aridum, siccum.

Δανούβιον. oppidum Italiæ: unde

Δανούβιος ἢ Δανουβιεύς.

Δ A O. Δ A Π. Δ A P.

Δαός. οῦ. ὁ. lumen, lampas, lupus annosus.

Δαπανάομαι. actiuè significat sicut δαπανῶ. Cuiusmodi multa alia uerba sunt. Vide Comment. Budæi.

Δαπανάω. μ. ήσω. ω. ηκα. consumo, expendo, insumo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Δαπάνη. ης. ἡ. sumptus.

Δαπανηρός. οῦ. ὁ. consumptor.

Δάπεδον. ου. τὸ. solum, pauimentũ, campus, fundamentum.

Δάπις. ιδος. ἡ. dapes, tapes, etis. Aristophan. Pluto: οὐδ' ἐν δάπισιν ἵσαι καταδαρθεῖν.

Δάπτω. μ. άψω. ω. αφα. ἢ

Δαρδάπτω. deuoro, lacero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δαρδαίνω. inquino.

Δαρεικός. οῦ. ὁ. Daricus, numisma Persicum Darij imagine percussum.

Δαρεῖος. ου. ὁ. Darius.

Δαρήσεται. uapulabit.

Δαρθάνω. dormio. aorist. secundus ἔδαρθον, uel ἔδραθον. neutrum absolutum.

Δάρνω. cædo.

Δάρπη. est tunica tenuis & neruosa, quæ tegit neruos illos duos, à quibus testiculi dependent.

Δ A Σ.

Δάς. αδός. ἡ. tæda, arbor, fax, torris, ignis in face.

Δάσασθαι. diuisisse.

Δασεῖα. ας. ἡ. signum est uocalis aspiratæ,

Δάσκιος. ου. ὁ. umbrosus.

Δάσμευσις. ιος. ἡ. diuisio.

Δασμολογέω. μ. ήσω. ω. κα. tributa colligo, colligo pecuniam à multis. Demosth. ἢ διδόασιν αὐτῷ τί ἀργύριον, ὅπερ παρὰ τῶν ἄλλων ἱερέων ἐδασμολόγησεν, ἵερανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα. Dicunt etiam δασμολογῶσι. ut εἰσπράττω. Vide Comment. Bud.

Δασμολογία. ας. ἡ. tributi collectio.

Δασμολόγος. υ. ὁ. quæstor, qui tributa colligit.

Δασμός. οῦ. ὁ. tributum, uectigal, munus, patritio.

Δασμοφορῶ. tributum pendo.

Δάσος. ου. τὸ. densitas, syluosus locus.

Δασπλῆτις. ιος. ἡ. grauis, Erynnis: epithetum Hecates apud Theocritū in Pharmaceut. χαῖρε ἑκάτα δασπλῆτι.

Δασπλῆτος. ε. ὁ. ἡ. cum detrimento appropinquans.

Δασύ. τὸ. hirtitudo.

Δασύκερκος. ε. ὁ. habens densam caudam.

Δασύμαλλος. ου. ὁ. ἡ. lanosus.

Δασύνομαι. hirsutus reddor, pilos produco.

Δασυπόδειος. ου. leporinus.

Δασύπους. δος. ὁ. Dasypus: leporem fermè interpretantur. Δασύποδις, Theodorus uertit cuniculos.

Δασυπώγων. ωνος. ὁ. denso barbitio.

Δασύνω. μ. υνῶ. aspiro, id est, notam aspirationis adscribo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δασύς. ύος. ὁ. densus.

Δασύτης. ητος. ἡ. densitas, hirsuties.

Δ Α Τ. Δ Α Υ.

Δατέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. diuido, comedo.

Δατέω. μ. ήσω. τ. ηκα. conculco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δατηταί. οἱ. diuisores.

Δατισμός. οῦ. ὁ. cum oratio profertur ijsdem numeris & eodē modo cadit: à Dare quodam Persarū satrapa, qui cum uellet Græculus uideri, exclamauit: ἥδομαι καὶ τέρπομαι καὶ χαίρομαι. cum dicendum sit χαίρω. Hinc apud Aristophanem est δατίδος μέλος.

Δᾶτον. Thraciæ oppidum. unde

Δατήνιοι. incolæ.

Δαύειν. dormire.

Δαυκαλις. pes gallinaceus.

Δαύκινος οἶνος. ex dauco confectum: Dicitur etiam δαύκειον à Nicandro.

Δαῦκον. τὸ. καὶ

Δαῦκος. ὁ

Δαῦχος. pastinaca.

Δαυλία. ας. ἡ. ficedula.

Δαῦλον. ου. τὸ. lignum semiustum.

Δαυλός. οῦ. densus, pinguis. Strabo de Daulide: τοὔνομα δὲ τοῦτο τόπου γενόμενον ἀπὸ τῶν δάσεων: δαύλους γὰρ καλοῦσι τὰ δάση.

Δαυνία. ας. ἡ. Apulia.

Δ Α Φ. Δ Α Υ.

Δάφνη. ης. ἡ. laurus.

Δαφνή. ῆς. ἡ. Daphne, puellæ nomen.

Δαφνήφαγοι dicuntur uaticinantes: ad quod alluſit Poëta cum dixit: Laurúmque momordit.

Δαφνηφορέω. μ. ήσω. π. ηκα. laurum gero. neutrum absolutum.

Δαφνηφόρος. ου. ὁ. laurifer.

Δαφνίδες. ῶν. fructus lauri.

Δάφνινος. ου. ὁ. laureus.

Δάφνις. ῖδος. ὁ. Daphnis, laurus & bacca lauri

Δαφνῖτις. ἡ. species.

Δαφνών. ῶνος. ὁ. lauretum.

Δαφοινέος, καὶ

Δάφοινος. ὁ. ualde cruentus, niger, rubicundus, fuluus, funestus, maculis rubeis aculuti sanguineis distinctus, ut sunt quidam serpentes. Dictum est à φόνος. Homer. β'. δράκων ὅσσὰ νῶτα δαφοινός.

Δαφοινός. ου. ὁ. funestus.

Δαψίλεια. ας. ἡ. largitas, affluentia rerū & copia, abundantia.

Δαψιλεύομαι. abundo. οἱ δ' ἐπιδαψιλευόμενοι.

Δαψιλής. ές. ὁ. ἡ. abundans, largus, prolixus, liberalis.

Δαψιλῶς. opiparè, largè. Vsus est hac dictione Sueto. in Vespa.

Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ε.

Δέ. autem, enim, sed, uerum. Coniunctio est subiunctiua & orationis & dictionis. Sequitur enim ad μέν. Aristotel. ἢ μὲν οὖν δοῦλος οὐκ ἔστι φιλία πρὸς αὐτόν. ἢ δ' ἄνθρωπος: sed quatenus homo. Præterea cæterum. Accipitur pro δὴ καὶ ἔτι. Item porrò, quin potius, immò, rursus, contrà. Significat etiam rem, quam quis auspicatur, uehementer augeri, id quod Latini per atque adeò explicare solent.

Δέγε. attamen.

Δέγμενος pro δεχόμενος, expectatus.

Δεδαηκώς. ότος. ὁ. doctus.

Δεδαίαται pro δεδαίανται, diuisi sunt.

Δέδασται. distributum est.

Δεδαώς. ότος. ὁ. doctus.

Δεδιέσθαι. εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι.

Δέδιε. τὸ φόβου.

Δεδεῖσαι τὸ φοβῆσαι.

Δεδεπόμενος. ου. ὁ. oblaturus.

Δεδεμένος. uinctus. Δεδεμένος ἀπολογεῖσθω, è uinculis causam dicito.

Δὲ δή. quòd etiam. Cicero Porrò autem dicere solet, aut Porrò duntaxat.

Δέδηε. combussérat. præteritū mediū à δάω.

Δέδηε. circumligando ligabat, & coronabat.

Δεδήει pro ἐδεδήει. coniungebat, ligabat.

Δεδήσομαι. uinciam & uinciar.

Δέδια. timui, timeo. paracimenus à uerbo δείδω.

Δεδίπομαι. μ. ἰξομαι. ω. ιμαι. ν̀

Δεδίπω. μ. ἰξω. ω. ιχα. territo, cum accusatiuo, & territor apud Homerũ. Attonitus sum.

Δεδιώς, φοβούμενος.

Δεδμήατο. domiti sunt, Ionicè.

Δέδμητο. ædificatum erat, præparatum erat, pro δεδόμητο. Homer. Odyss. ά. ὅθι οἱ θάλαμος δέδμητο.

Δεδογμένα. τὰ. mandata.

Δεδογμένον. ου. opinio.

Δέδοικα. timui, timeo, præteritum est à δείδω, quo tamẽ pro præsenti utimur. Δέδοικα σοὶ ν̀ πρὸς σοῦ, ἢ περί σοι, timeo tibi.

Δέδοκται. uisum est, decretũ est, sancitum est.

Δέδορκα. uidi, præteritum à δέρκω.

Δεδράμηκα. cucurri, præteritum à τρέχω.

Δέδυκα. ingressus sum.

Δέελος. fasciculus.

Δέημα. ατος. τὸ. ν̀

Δέησις. ιος. ἡ. indigentia, apud Antiphon. authore Harpoc. Deprecatio, propriè qua rogamus, ut liberemur à malis urgentibus, aut etiam imminentibus. Dicitur etiã præcarium, id est, quod usum ñullum certum habet, sed quandiu libuerit concedenti. Differt ab εὐχὴ & ἔντευξις.

Δ Ε Ι.

Δεῖ. μ. δέησα. uel δεήσω. ἀόρ. ἔδεισε. ω. ἔδει. ἀπαρέμφατον. δεῖν. oportet. Ponitur interdum δεῖν pro δέον, sicut πλεῖν pro πλέον. Isocra. ἀλλ' ὅτι οἶδ' ὅπως τυγχάνω φερόμενος, δεῖν προσθέναι τὸν τῶν προειρημένων ἐχόμενον, πάντα πάσι πόρρω γεγονότα τῆς ὑποθέσεως. Construitur subinde δεῖ cum præterito, sicut χρὴ, tametsi de futuro sit sermo. Idem: ὡς δεῖ πάλαι πόλιν ἐξανδραποδισθῆναι.

Δεία. ας. ἡ. ἔνδεια. penuria, indigentia.

Δεῖγμα. ατος. τὸ. signum, specimen, indicium, degustamentum, argumentum, & locus Athenis.

Δειγματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. traduco, ostendo in exemplum. actiuum, accus. iungitur.

Δείδεκτο pro δέδεκτο, id est, per dexteram accepit.

Δεδέχατο. susceperunt.

Δεδήμων. ονος. ὁ. timidus, cautus, uerecundus, terribilis.

Δείδιθι. time.

Δείδιμεν pro δεδίαμεν. timemus.

Δείδιμι. terreo. actiuum, accus. iungitur.

Δεδίσσομαι. μ. ἰξομαι. ω. ιγμαι. timeo, terreo.

Δείδω. timeo. ω. δίδοικα & δίδια. μέσ. ὑποσυντ. ἐδιδίεμεν. μ. δείσω. ὑποσυντ. ἐδιδοίκειν. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Δειλεάτης. fraudulentus, maleficus.

Δείλη. ου. crepusculum.

Δείελος. ου. ὁ. meridianus, stella uespertina.

Δεικανάω. dextra prehendo.

Δείκελον, seu Δείκηλον (per η, ut Suidas) τὸ, simulachrũ, repræsentatio, imitamen: φάσμα, ὁμοίωμα, εἴδωλον, ἄγαλμα, μιμήματον, εἴκασμα. Putant quidam de Iouis statua dici hoc uerbum proprie, quâsi δὶ εἴκελον, sed per abusum de alijs itidem. Nõnulli quòd ad incutiendum terrorem immittitur, Dicelon appellari credunt. Vide Cœlium libro vi. cap. xxxviij.

Δεικηλίκτης. ου. ὁ. Laconum lingua mimus.

Δείκνυμι. μ. είξω. ω. εχα. ν̀

Δεικνύω. demonstro. Accipit sæpe pro facio. Lucian. φειδίας ἐκεῖνος ἔδειξε τὸν Δία. Item repræsento, ostento. datiuo iungitur.

Δεικτικος. οῦ. ὁ. demonstratiuus: digitus, Latine index.

Δειλαίνομαι. ναὶ

Δειλαίνω. timeo.

Δειλαῖος. ου. ὁ. miser, infelix.

Δειλακρίων. extreme miser, uel timidus. Aristophan. pace: ὦ δειλακρίων, πῶς ἔλθῃς ὑπὲρ σχερω.

Δείλακρος. ου. ὁ. ualde miser. Idem in Pluto: ἐγὼ δὲ καταπέπνισμαι δειλάκρα.

Δείλης. ου. ὁ. crepusculum. Est autem ὅτε δειλὴ ἐνδεῖ ἢ ἔλλη ν̀ ἢ αὐγή. Quod etiam fœminino genere dicitur δείλη. Vnde dicimus δείλην ἠῶ pro aurora. & δείλην ὀψίαν pro crepusculo uespertino. Interdum δείλη subauditur. Synesius: Ἄναυτος ἐκ φυκοῦντος ἀρχομένης ἠῶς. Interdum δείλη ponitur pro tempore pomeridiano, quando iam uergit sol ad occasum. Aristot. διὰ τί ὁ σίφυρος πρὸς τὴν δείλην πνεῖ. Vide latius in Comment. Bud.

Δειλία. ας. ἡ. timiditas, ignauia.

Δειλιάζω. μ. άσω. ω. ακα. ν̀

Δειλιάω. timeo: propriè est ob ignauiam refugio, & detrecto periculum, animo ꝙ pauido sum. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δειλινός. οῦ. ὁ. meridianus, pomeridianus. Δειλινὴ διατριβὴ, pomeridiana cõfabulatio, Plutarcho.

Δειλοκομπήσας. ἡ. qui decepit.

Δεῖλον. ου. meridies.

Δειλός. οῦ. ὁ. miser, timidus, ignauus.

Δεῖμα. ατος. τὸ. terror, pauor, metus.

Δειμαίνειν. timere, formidare. cũ accusatiuo.

Δειμάμβιος. ædificans.

Δειμαλίος. ὁ. timidus, & timorem incutiens.

Δειμᾶν. τὸ. οἰκοδομεῖν, ædificare.

Δεῖμας. ατος. τὸ. pauor.

Δείμασθαι. τὸ φοβεῖσθαι.

Δειματῶ, καὶ δειματῶμαι. terrefacio, metuere facio, & metũ incutio, terreo, terribilia dico.

Δειματώδης. ες. ὁ. ἡ. terribilis.

Δεῖμος. ου. ὁ. timor, terror.

Δεῖν. oportere, ligare. Μικρὸς δεῖν, parũ aberat.

Δεῖνα. mala, res afflictæ, calamitates, ærumnæ, nefaria, indigna.

Δεῖνας. τὸ δεῖνος. ὁ. quidam. πρὸς τὸν δεῖνα dicunt Græci, cum significant certum hominem, quem tamen non nominent.

Δεινολογεῖσθαι. τὸ δεινοποιεῖν, & conqueror, clamito deum hominumq; fidem imploro, quod etiam δεινὰ ποιοῦμαι dicitur.

Δεινολογία. ας. ἡ. grauitas orationis. ἡ δείνωσις.

Δεῖνον. dolorem aliquando significat, malum.

Δεινοπάθεια. ἡ. querela.

Δεινοπαθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. grauia patior, grauiter afficior, ingemo, ægre fero, & lamentabili uoce queror. neutrum absolutum.

Δεινοποιεῖν. est augere crimen, amplificareq; dicendo. Vnde δείνωσις dicta est.

Δεῖνος. ὁ. poculi & saltationis genus, apud Athen. lib. ιά.

Δεινός. οῦ. ὁ. grauis, uehemens, eloquens, aptus, idoneus, callidus, potens, malus, difficilis, peruicax, absurdus, sufficiens, aduersus, intolerãdus. Et ardens, terribilis. apud Homerũ: δείνω δ' οἱ ὅσσε φάανθεν, id est, φοβέρω: contrariũ σκαιῶ. Δεινὸς ὢν φιλάτιεσθαι, miro artificio cauet. Δεινὸς φάγειν, uoracissimus. Δεινὸς ἁμαρτήμασι ἐπεμβῆναι, peccata grauiter incessens, apud Plutarchũ. Δεινὸν οὐδέν, nihil graue.

Δεινότατον. prudentissimus, modestissimus.

Δεινότης. ητος. ἡ. calliditas, uehementia in dicendo: Demosthe. καὶ ὅσην δεινότητα ἦν ἐν τῷ Φιλίππῳ, θεάσασθαι. Versutia, astutia.

Δεινοπός. οῦ. ὁ. terribilis, timidus.

Δεινῶς. admodum.

Δεινῶς ἔχω. τὸ δεινοπαθῶ. grauiter fero.

Δείνωσις. ιος. ἡ. grauitas. Est autem pars epilogi, exaggeratio & amplificatio. Quintilianus: Hæc illa δείνωσις uocat, rebus asperis, indignis, inuidiosis addens uim oratio,

qua uirtute præter alios plurimum ualuit Demosthen.

Δεῖξαι τὰ γράμματα τῆς τραπέζης, ædere rationes.

Δεῖξις. ostentatio, argumentum, indicium.

Δεῖξιν δοῦναι κατά τινος, est instituere accusationem contra aliquem, ac eum deferre.

Δεῖος. εος. τὸ. δέος, timor.

Δειπνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cœno. neutrũ absol.

Δειπνηςός. οῦ. ὁ. ἡ

Δειπνητός. οῦ. ὁ. tempus cœnandi. Odys. ε'. ἀλλ' ὅτε δὴ δειπνηςὸς ἦεν.

Δειπνίας. uicus Thessaliæ, ubi cœnauisse ferunt Apollinem.

Δειπνίας. gentile.

Δειπνίδιον. τὸ. cœnula.

Δειπνίζω. cœnam præbeo alteri, ut Ἀγαμέμνονα ὅμηρος ἐποίησεν δειπνίζοντα τοὺς ἀρίστους.

Δειπνολογία. cœnandi ratio.

Δειπνολόχος. ου. ὁ. cœnipeta, qui cœnis insidiatur, & clanculũ abligurit, γλειπτοτρόφος. Hesiodus ergis: τῆς αὖτε κακῆς οὐ ῥίγιον ἄλλο δειπνολόχης.

Δεῖπνον. ου. τὸ. cœna.

Δειπνοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. paro cœnam, cœnam apud me condico. neutr. absolutũ.

Δεῖπνος. ου. ὁ. cœna. Accipiebant etiam pro prandio, propterea, ut quidã uolunt, quòd ueteres non nisi semel comedebant.

Δειπνοτήριον. ου. τὸ. cœnaculum.

Δειπνοφόρος. ου. ὁ. cœnæ gerulus.

Δειράς. άδος. ἡ. iugum, cacumen, iugulum, id est, monticulus.

Δειρή. ῆς. ἡ. collum anterius: δέρη.

Δείρη. ης. ἡ. urbs Aethiopiæ.

Δειριάω. conuicior, uocabulum Spartanum.

Δειρίς. ίτος. passer.

Δειροτομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. trunco caput. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δεῖσα. stercus.

Δεισαλίος. ου. ὁ. sordidus, stercoratus, cœnosus, κοπρώδης: quanquàm & per ι in prima scriptum inueniatur.

Δεισιδαιμονία. ας. ἡ. superstitio.

Δεισιδαίμων. ονος. ὁ. superstitiosus.

Δεισίθεος. ου. ὁ. idem.

Δείτης. ου. ὁ. timidus & metuendus.

Δ Ε Κ.

Δέκα. decem.

Δεκάβοιον. ου. τὸ. genus monetæ, & sacrificij, à decem bubus sic dictum.

Δεκαδαρχία. ας. ἡ. decemiuratus.

Δεκάδαρχος. ου. ὁ. decurio.

Δεκαδοῦχος. decemuir. Erat magistratus Athenis post exactos tyrannos, qui rempub. administrabant: eorum unusquisq; δεκαδοῦχος dicebatur.

Δεκαδίλπων. decem tabularum: ita uertuntur à Dionys. lib. ἡ. Orig.

Δεκάδωρος. ου. ὁ. ἡ. longus decem palmis.

Δεκαετής. ἐος. ὁ. ἡ. decennis.

Δεκαετία. ἡ. decennium.

Δεκάζω. μ. άσω. τ. ακα. do decimam iudici in corruptionem, donis corrumpo.

Δεκάκις. decies.

Δεκακυμία. decumanus fluctus, id est, magnus.

Δεκαλάσιον. ου. decuplum.

Δεκάλιτρον. ε. τὸ. numisma ualens decē obolis, quantum stater Corinthius.

Δεκάμηνος. ου. ὁ. ἡ. decem mensium.

Δεκαμναῖον. ε. τὸ. precium decem minarum.

Δέκαμνος. ου. ὁ. ἡ. decem minarum.

Δεκάπολις. ιος. ἡ. regio trans Iordanem decē ciuitatum.

Δεκάπους. οδος. ὁ. ἡ. decem pedum.

Δεκάς. άδος. ἡ. decas, numerus denarius.

Δεκάς. domum carceris in qua cōdemnatos suffocare solebāt uocat Plutar. in Aegide.

Δεκασμός. οῦ. ἡ. decima, δωροδοκία, corruptela.

Δεκασάτηρος. ου. ὁ. decurio.

Δεκάσχινον. ου. τὸ. genus mensuræ.

Δεκατᾶιος. καὶ

Δεκάτευσις. ιος. ἡ. decimatio.

Δεκατευτής. οῦ. ὁ. publicanus qui decimam colligit.

Δεκατεύω. pendo, uel exigo decimam: dijs decimam è spolijs nuncupo.

Δεκάτη. ης. ἡ. decima.

Δεκατηλόγος. ου. ὁ. δεκατευτής.

Δεκάτην ἑσιάσαι. dicebatur Athenienſibus, cū congregatis tum consanguineis, tum amicis, peracta re diuina, splendidum parabatur conuiuium.

Δέκατος. ου. ὁ. decimus.

Δεκατόω. μ. ώσω. τ. ωκα. decimo, complector apud Lucianum.

Δεκατῶνες. οἱ. decimatores, δεκατευταί.

Δεκατώνια. τὰ. decimæ.

Δεκάχαλκον. denariū uertit Plut. in Camillo.

Δεκέλεια. ἡ. locus, & populi hippothoontidos tribus, ut tradit Steph.

Δεκέτερος. ου. ὁ. καὶ

Δεκέτης. decennalis.

Δέκτης. ου. ὁ. mendicus, pauper.

Δεκτικός. οῦ. capax.

Δεκτόν. τὸ. receptaculum.

Δεκτὸν ἡγεῖσθαι. ratum habere.

Δεκτός. οῦ. ὁ. acceptabilis, acceptus.

Δ Ε Λ.

Δελεάζω. μ. άσω. τ. ακα. inesco, decipio, quasi δελέατι θηρεύω, id est, esca capto. actiuū, accusatiuo iungitur.

Δέλεαρ. ατος. τὸ. esca ad accipiendum illecebra.

Δελέασμα. ατος. τὸ. καὶ

Δελεασμός. οῦ. ὁ. inescatio, illex.

Δελήτιον. ου. τὸ. esca, aut uasculum in quo reconditur esca.

Δέλος pro δῆλος.

Δελτάριον. ου. τὸ. literula, epistolion, tabella, γραμματίδιον.

Δελτίον, δίπτυχον. τὸ. pugillares Herodoto.

Δέλτος. ε. ἡ. libellus, litera, tabula, cuius diminitiuum est δέλτιον.

Δελτωτόν. οῦ. τὸ. Deltoton, id est, signum cœleste triangulare, literæ Δ simile.

Δελφάκιον. ου. τὸ. catulus suis, porcellus.

Δέλφαξ. κος. ὁ. ἡ. porcus nuper natus, porcus lactans. accipitur generaliter.

Δελφίν. ῖνος. delphin piscis, & nauticum instrumentum quo utebantur in bello nauali ad demergendas naues. Aristopha. equit. τοὺς δελφῖνας μετεωρίζου, καὶ τὸν ἄκατον παρεμβάλλε. Vnde naues δελφινοφόροι apud Thucydidem. Apollonius scribit Draconem ab Apolline interfectum, δελφῖνα uocatum esse, cuius hi sunt uersiculi: ὡς ποτὲ πετρήεντα ὑπὸ δειράδι πάρνης σοῖο. δελφίνην τέξεσιν, ὃς λώριον ἐξενάριξεν. Id ipsum uero interpres item comprobauit, additq; à quibusdam masculino genere pronunciari, ab alijs fœminino. Vocabantur etiā Delphines qui Delphicum custodiebant oraculum, teste Leandro & Callimacho.

Δελφίνιον. ε. τὸ. arx in Chio, & templū Apollinis in Attica. Pollux dicit forum esse iudiciale Athenis ab Aegeo constructum.

Δελφινισκός. ὁ. delphinulus.

Δελφίς. ίνος. ὁ. δελφίν.

Δελφύς. ύος. ἡ. uulua, uterus, uenter: unde ἀδελφοὶ uterini fratres.

Δέλω. δελεάζω.

Δέμας. ατος. τὸ. (quanquàm Theodorus inter indeclinabilia cōnumerat) corpus, forma, figura,

figura, funis, σχῆμα: sic dictum (teste Macrobio) quasi uinculum animæ.

Δίμνιον. ου. τὸ. cubile.

Δίμω. μ. ιμῶ. ædifico.

Δινδύλλω. μ. ιῶ. annuo, oculis significo, subsanno. Ionicum uerbum est, significátque circunspectare, ac huc & illuc ἰλλούς, id est, oculos uertere.

Δινδρήεις. ὁ. syluosus.

Δινδρίον. ου. τὸ. arbuscula.

Δινδρόνομος. ὁ. arboribus abundans.

Δινδροκοπέω. arbores incido.

Δινδρολάχανα. τὰ. oleri arbores.

Δίνδρον. ου. τὸ. ἡ

δίνδρος. εος. τὸ. arbor.

Δινδροτομῶ. populor.

Δινδρυάζουσα φωνή, uox amœna ut quidã uolunt.

Δινδρυάζω. lateo proprie inter quercus, sub arbores fugio æstus uitandi, aut frigoris gratia, etiam in aqua mergor.

Δινδρύδιον. ου. τὸ. arbuscula.

Δινδρύφιον. idem.

Δινδρώδης. εος. ὁ. ἡ. accedens ad naturam arboris, arboreſcens.

Δινδρῶν. ῶνος. arbustum.

Διννάζω. μ. άσω. π. ακα. blasphemo, iniuria affi cio, conuitior. actiuum, accus. iungitur.

Δίννος. ου. ὁ. iniuria.

Δ Ε Ξ.

Δεξαμένη. ης. ἡ. cisterna, latrina.

Δεξιά. ᾶς. ἡ. dextera. τὰ δεξιά, bona & fortunata, cui contrarium σκαιά. Veteres τὰ δεξιὰ uocabant ea quæ prudentia essent, ut annotat Sophoclis interpres.

Δεξιάδην. à dextris.

Δεξιπρέων quid sit uide Plut. in Probl.

Δεξιόβολοι. qui dextra manu mittunt hastilia, lancearij.

Δεξιόλαβος. ου. ὁ. lancearius, παραφύλαξ, qui dextra lanceam mittit.

Δεξιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. capio per dextrã, dextram do, humaniter, benigne & comiter excipio tractóq, prehenso, saluto, compello. Accipitur pro ambio: candidati enim & magistratum aliquem ambientes solent populum prehensare. accusatiuo iungit.

Δεξιός. οῦ. ὁ. commodus, idoneus, aptus, dexter, prudens, sapiens, eruditus, ciuilis, lepidus, beneuolus.

Δεξιοσάτης. ου. ὁ. qui in dextera chori parte præsidebat.

Δεξιότης. πος. ἡ. dexteritas.

Δεξιόφιν. ex dextra.

Δεξιτερά. ᾶς. ἡ. dextera.

Δεξίωμα. ατος. τὸ. res dextra, faustitas.

Δεξίωσις. ιος. ἡ. susceptio per dexteram.

Δ Ε Ο.

Δέομαι. μ. δεήσομαι. π. δεδέημαι. ἀπὸ τῦ δέω, οῦμαι. indigeo, rogo, desydero, careo aliqua re, conuenio aliquem. deponens, genitiuo iungitur.

Δέον. οντος. τὸ. decens, decorum, ut δέον ἐστὶ τὰ δίκαια ποιεῖν. Necessarium, ut ὥσπερ τὸ γενόμενον δέον ἦ φθαρῆναι. Vtile, commodum, ut δέον ἐστὶ τοῖς περιπάτοις χρῆσθαι. Sciendum quod huiusmodi participia impersonaliũ uerborum reddi sæpe nequeunt Latinè per uerbum ipsum, sed alia dictione adiuncta, ut δέον cum oportet uel oportuerit, ἀκουσθὲν cùm auditum fuisset. ὥσπερ δέον, tanquàm oporteat. ἐς δέον, cõmodè, ut ἐς δέον ἐκέγονε, apud Herodotum, commodè cessit. Pericles cum esset populo rationẽ expensæ pecuniæ redditurus, puderetq; palam titulum insumptæ pecuniæ proloqui, tectè significauit, ἐς τὸ δέον, inquiens, ἀνήλωσα τοσαῦτα τάλαντα, id est, In usus necessarios tantum talentorum insumpsi. Ἐν δέοντι, in tẽpore, tempestiuè. Δέον pro δεόντως quoque legit. Δεόντα. τὸν. indigentem, ligantem, decentem. Et δέοντα τὰ, opportuna, & quæ ad suũ cuiusq; officium pertinent.

Δέοντο. ligarunt.

Δεόντως, προσηκόντως, decenter.

Δέος. εος. τὸ. timor. differt à φόβος.

Δ Ε Π. Δ Ε Ρ.

Δέπας. ατος. τὸ. patera, poculum.

Δέπασρον. τὸ. poculi genus apud Athen. dipnosoph. lib. ιά.

Δέπω. ἀντὶ δὲ dicitur. Est enim που interdum ἀρχόν, ut δή, γε, τοι, & cætera.

Δέραια. τὰ. collaria, ornamenta circa collum.

Δεραίαμβος. ὁ. ὁ. millus, hoc est, collare canũ coreaceum clauis confixum aduersum luporum impetum.

Δεραιοπέδη. ης. ἡ. laqueus aucuparius.

Δέρας. ατος. τὸ. pellis ouina.

Δέργμα. ατος. τὸ. aspectus.

Δέρη. ης. ἡ. collum, ceruix. differt ab αὐχήν.

Δερκέσκω. respicio.

Δερκευνής. ῆος. ὁ. epitheton leporis, quòd oculis apertis uideatur dormire.

Δέρκομος. ου. ἡ. uisus.

Δερκύλλω, aut ut alij scribũt δερμύλλω, sanguinem poto, excorio.

Δέρκω. μ. ξω. ξα. aspicio, uideo. actiuũ accusatiuo iungitur.

Δέρμα. ατος. τὸ. pellis, cutis, crumena, fascicul⁹, uisio, oculus.

Δερμάτινος. ου. ὁ. pelliceus.

Δερμόπτερα. τὰ. quibus cutis pro pennis est, sicut uespertilio.

Δερματώδης. εος. ὁ. ἡ. cuticularis.

Δερμύλλειν. τὸ δερκύλλειν.

Δέρος. εος. τὸ. pellis.

Δέρρις. ιος. ἡ. pellis, sagum è pilis contextũ.

Δέρτρον. ε. τὸ. à δέρω, sicut à πλήσσω πλῆκτρον, tympanum, omentum, pellis, rostrum.

Δέρω. μ. ερῶ. ρ. κα. excorio, percutio, cado, uerbero, cædo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ε Σ. Δ Ε Τ.

Δίσιος. ε. ὁ. mensis Iunius apud Macedones.

Δεσμεύω. τὸ. δεσμῶ, ligo, uincio.

Δεσμή. ῆς. ἡ. fasciculus, uia.

Δέσμιος. ου. ὁ. uinctus.

Δεσμός. οῦ. ὁ. uinculum, nodus, clauus.

Δεσμόω. μ. ώσω. σ. ωκα. ligo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δεσμωτήριον. ου. τὸ. carcer.

Δεσμώτης. ου. ὁ. ligatus, uinctus. & actiuè qui uincit. Δεσμῶται, custodiæ & uincti.

Δεσμῶτις. ιδος. ἡ. ligata.

Δεσπόζομαι. pareo, obsequor.

Δεσπόζω. μ. ώσω. σ. ωκα. dominor. neutrũ, genitiuo iungitur.

Δέσποινα. ης. ἡ. domina, uxor, hera. Accipitur pro Proserpina. Sic etiam Vergilius:

Hi *dominam Ditis thalamo deducere adorti.*

Vide Cœlium lib. xiij. cap. xvij.

Δεσπόσυνος. ε. ὁ. filius herilis.

Δισποσιοναῦται. liberti qui classes conscendebant.

Δεσποσύνη. ης. ἡ. ἡ

Δεσπότεια. ας. ἡ. dominium.

Δεσπότειρα. ας. ἡ. δεσπότις.

Δεσπότης. ου. ὁ. herus, dominus.

Δεσποτικός. οῦ. ὁ. herilis.

Δεσπότις. ιδος. ἡ. domina.

Δέτη. ης. ἡ. fax, lampas: uerbale ἀπὸ τ δέω, quod est ligo, deductum. Faces enim è stuppa & papyro compinguntur atq; colligantur.

Δέτοι. ἀντὶ τῶ δεῖ.

Δ Ε Υ.

Δευίω. μ. ὕσω. σ. υκα. priuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δεῦκος. ου. ὁ. dulcis, splendidus, similis.

Δευλόν. τὸ. malum, inutile.

Δεῦμα. ατος. τὸ. rigatio.

Δεύομαι, pro δέομαι, υ interposito, indigeo. Poëticum est.

Δεύομαι. μ. εὑσομαι. σ. ευμαι. id est, priuor. passiuum.

Δευρί. καὶ

Δεῦρο. huc adsis, uenito. aduerbium hortandi, age.

Δεῦρο κἀκεῖσε. ultrò citroq;.

Δεύρω. idem quod δευρί.

Δεύς. ὁ ζεύς, Iupiter.

Δευσοποιόν. τὸ. imbutum.

Δευσοποιός. οῦ. ὁ. tinctor. Δευσοποιὸς ὀπίσω dicitur ἡ βεβᾶια: quia δυσοποιὸς βαφὴ ἡ δὶς εἰκπλυνταν λέγεται. Cicero tinctus dixit. Δευσοποιὸς δόξα, pertinax opinio.

Δεύτατος. ε. ὁ. secundus, ultimus.

Δεῦτε. huc agite, uenite. hortantis aduerb.

Δευτέρα. τὰ. secundæ.

Δευτεραγωνισᾶν. secundas partes ferre. Sumptum à gladiatoribus. Nam parillud gladiatorũ quod progreditur prioribus duobus defatigatis, proprie δευτεραγωνισᾶν dicitur.

Δευτεραγωνιστής. οῦ. ὁ. qui secundas parteis agit, uel alteri subseruit. Sunt etiam scænici δευτεραγωνισταὶ, qui secundas parteis fabulæ agunt.

Δευτεραῖος. ου. ὁ. secundarius, id est, secundo die aliquid faciens.

Δευτερεῖα. τὰ. secundas partes. Sic Cicero in tertio de Orato. Huic primas dedisse Demosthenes dicitur, cum rogaretur quid in dicendo esset primum, huic secundas, huic tertias.

Δευτερεῖον. ου. secundum premium.

Δευτερεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. sum secundus. neutrum absolutum.

Δευτεριάζειν. iterare.

Δευτερίας. genus uini, quod uigorem suum perdidit & uapescit: Latini lorum uocant.

Δευτέριος. ου. ὁ. secundarius.

Δευτεροβόλος. ου. ὁ. dicitur de equo mediæ ætatis.

Δεύτερον. iterum. ἔτι δεύτερον, secunda uice.

Δευτερονόμον. secunda lex, aut posterior lex.

Δευτερόπρωτον. ου. ὁ. secundo primus. Sicut sabbatum δευτερόπρωτον uocabant, quòd festum aliquod sequeretur. Vide Annot. Erasmi in Luca cap. vi.

Δεύτερος. ᾱ. ὁ. secundus. τὰ δεύτερα dicuntur secundę, ut primæ: hoc est secundæ partes, primæ partes. Et Lucianus: εἴ με δεύτερον ἄξεις Ἑρμωνος, Si me posthabes, uel minoris ducis Hermone.

Δευτερότοκος. ου. ἡ. quæ bis peperit.

Δευτερώσεις. traditiones hominum, authore Hieronymo.

Δεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. priuo, irrigo, madefacio, effundo, oblino. actiuum.

Δέφομαι. excorio, aut uello pudenda, apud Aristoph. in Ranis.

Δεχαμματοί. οἱ. decem habentes maculas.

Δεχήμερος. ᾱ. decem dies durãs. Thucyd. δεχημέρους σπονδὰς dixit.

Δέχομαι. μ. ξομαι. μέσ. ἀόρ. ά. ἐδεξάμην. τ. γμαι. suscipio, capio, admitto, consentio, excipio, probo. Differt à λαμβάνω.

Δεψέω. μ. ήσω. τ. ηκα. coquo, mollio, tingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δέω. μ. δήσω, uel δέσω. ligo, uincio, opus habeo, absum. genitiuo. Demosth. τοσούτου γὲ δέω λέγειν.

Τὸ Δ μεῖζ. τῶ Η.

Δή. interiectio obsecrantis, & completiua particula, sanè, iam. Interdum significat etiam. Ex quo & δὴ καὶ ortum est. Galen. σφαλλομένους δὲ πολλάκις ὁρᾶς οὐ τοὺς τυχόντας μόνον, ἀλλὰ δὴ καὶ τοὺς ἀρίστους ἰατρούς. Interdum penè è contrario, ut cum significat duntaxat, & demum. Est etiam παραπληρωματικὸν: ut in νῦν δὴ apud Platonem identidem. Interdum est μεταβατικὸν, ut cũ significat porrò, uerò. φέρε δή, age porrò. Aliquando significat multo magis ut ἤδη. Est etiã repetentis, ut inquam. Δὴ γὲ, iam enim. δήπε, utique. δῆθε κακεῖσε, huc atque illuc.

Δῆγμα. απος. τὸ. ἡ

Δηγμός. οῦ. ὁ. morsus. Plinius rosiones uertit, ut ex Dioscoride & alijs manifestum est.

Δηθᾶν. bellare, occidere.

Δήις. inuenies, fero discès. Epigram. γραψάμβρος δήις.

Δηθά. diu. Δήθα ἢ δηθάκις, sæpius, diu.

Δηθαίωνις. οἱ. longæui.

Δῆθεν. quasi, quũ ueri similitudinem duntaxat fingimus, tanquàm, uidelicet.

Δηθύνω. moror, tardo.

Δηϊάνειρα. Deianira Herculis uxor: ἀπὸ τ. δήϊος & ἀνὴρ, quasi uirago.

Δηϊάω. μ. άσω. τ. ηκα. scindo, comburo, populor agros. actiuum, accus. iungitur.

Δηϊζω. μ. ίσω. τ. ικα. populor, uasto.

Δήϊος. ου. ὁ. hostis, bellicosus, inimicus, fortis, ignitus, ustiuus.

Δηϊοτής. ῆτος. ἡ. pugna.

Δηϊόω. μ. ώσω. τ. ωκα. populor, uasto, debello, depopulor, ueluti cũ segetes aut syluæ flagrant incendio: hostiliter occido.

Δηκτής. ου. ὁ. mordax.

Δηκτικοί. οἱ. mordaces.

Δήκω. μ. ήξω. τ. ηχα. mordeo. actiuum, accusatiuo iungitur. ἄχρηστον.

Δ Η Λ.

Δηλαδή. uidelicet.

Δήλεσθαι. uelle, deliberare.

Δηλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. noceo, lædo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Δήλημα. ατος. τὸ. nocumentum, uenenum.

Δηλήμων. ονος. ὁ. pessimus, nocuus.

Δηλητήριον. ᾱ. τὸ. uenennm, herba mortifera: à δηλέω. Herod. adiectiuè posuit.

Δήλια. τὰ. festa quædam Apollinis, in Delo insula.

Δηλιασαί. qui Delum proficiscuntur oraculi consulendi gratia.

Δηλία. ας. ἡ. oppidum Cariæ.

Δηλιάς. άδος. ἡ. nauis qua in Delum nauigabant Theori. unde & δηλιασαὶ dicti sunt.

Δηλιεύς. έος. ὁ. nomen gentile.

Δήλιον. ου. τὸ. Delium urbs Bœotiæ in Tanagra.

Δήλιος. Apollo.

Δηλονότι. uidelicet. aduerbium explicandi & declarandi.

Δῆλος. ου. ὁ. manifestus.

Δῆλος. ου. ἡ. insula Delos.

Δηλοποιῶ. declaro.

Δηλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. manifesto, declaro, significo, explico, prę me fero, notum facio. δῆλα argumento est uertit Polit. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δήλωμα. ατος. τὸ. καὶ

Δήλωσις. ιος. ἡ. declaratio, decretum.

Δηλωτικός. οῦ. ὁ. declaratiuus.

Δ Η Μ.

Δημαγωγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. populum duco, beneuolentia rego, factionem facio, uulgo, circumfero, demulceo homines, multitudinis gratiam emereor. Metaphoricè pro allicio gratiam.

Δημαγωγία. ας. ἡ. concio, administratio reip.

Δημαγωγός. οῦ. ὁ. administrator reipub. concionator.

cionator. quod autem est κόλαξ in tyrannide, hoc est δημαγωγὸς in democratia turbulenta.

Δημαγωγῶ. blandè adliciens populum.

Δημαρχία. ας. ἡ. tribunatus plebis.

Δημαρχικός. οῦ. ὁ. tribunitius.

Δήμαρχος. ου. ὁ. tribunus plebis.

Δημάρχω. idem.

Δημέρασκος. οῦ. ὁ. popularis, amans populi.

Δημερασία. ἡ. popularitas.

Δημευσία. proscriptio apud Plutarchum.

Δήμευσις. ιος. ἡ. publicatio.

Δημεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. publico, bonis multo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δημηγορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concionor.

Δημηγορία. ας. ἡ. concio.

Δημηγορική. ῆς. ἡ. deliberatiua.

Δημηγορικός. οῦ. ὁ. concionatiuus.

Δημηγορικόν. οῦ. deliberatiuum genus.

Δημηγόρος. ου. ὁ. concionator.

Δημηγοροῦντες. οἱ. principes populi.

Δήμητερ. ερος. ὁ. ἡ

Δήμητρα. ας. ἡ. Ceres.

Δημητρεῖον. ου. τὸ. cereale.

Δημητριακός. οῦ. ὁ. cerealis.

Δημητριοι καρποί. dicuntur frumenta, & legumina, quasi cerealia.

Δήμια. ων. τὰ. res à populo donatæ.

Δήμιος. οῦ. ὁ. carnifex, lictor, quæstionũ præses, popularis. Propriè significat popularem. Sed accipitur substantiuè pro ministro publico, & sæpissimè pro carnifice.

Δημιουργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. creo, cõpono, impero, supersum alicui rei, procreo uertit Gaza

Δημιούργημα. ατος. τὸ. opificium.

Δημιουργία. ας. ἡ. institutio.

Δημιουργός. οῦ. ὁ. artifex, opifex, creator.

Δημιουργοῦσα. ας. ἡ. concionatrix.

Δ Η Μ Ο.

Δημοβόρος. ου. ὁ. uorator rerum populi, epitheton principum apud Homerum.

Δημοθοινία. ας. ἡ. epulũ publicũ teste Polluce.

Δημόκοινος. ου. ὁ. publicus.

Δημοκόλαξ. κος. ὁ. adulator populi.

Δημοκοπέω. exhaurire populum.

Δημοκοπία. popularitas, quæ etiam ὀχλοκοπία uocatur, popularis seditio.

Δημοκόποι. idem quod δημαγωγοί, nisi quòd δημοκόποι legibus agrariis, & muneribus gladiatoriis, & spectaculis multitudini lenocinari & obrepere solent, aut epulum sæpe præbendo, δημαγωγοὶ uerò concionibus.

Δημόκοπος. ου. ὁ. popularis labor.

Δημοκοπῶ. his artibus gratiã populi emereor.

Δημοκρατία. ας. ἡ. principatus populi.

Δημοκρατικός. οῦ. ὁ. qui fouet principatum popularem, populari instituto uiuens, qui dignitatem in libertate constituit.

Δημοκρατοῦμαι. uiuo in Democratia.

Δημοπαθικός. qui fraude agit cum populo, & imponit.

Δημοποιηταί. οἱ. qui cõmuni consensu ad rempub. admissi sunt: populi suffragio urbe donati. Alij δημοποιητῶν. οἱ. tertia declinatione pro eodem dicunt.

Δῆμος. ου. ὁ. populus, tribus.

Δημός. οῦ. ὁ. pinguedo.

Δημοσίᾳ. publicè.

Δημόσια. τὰ. Respub. & negotia ad rempub. pertinentia.

Δημόσιακόν. οῦ. τὸ. publicum.

Δημοσιευμένα. τὰ. uulgata.

Δημοσιεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. publicus fum. Aristoph. Acharn. ἀλλ' ὦ πόνηρ' ὁ δημοσιεύμενος χάνω.

Δημόσιον. ου. τὸ. ærarium, fiscus.

Δημόσιον ἔδαφος. solum publicum.

Δημώσιος. ου. ὁ. publicus.

Δημοσιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. publico, actiuum, accusatiuo iungitur.

Δημοσιώνης. ὁ. uilis, plebeius, quasi è populari fece emptus.

Δημοσιώνιον. ου. τὸ. prouentus publicus.

Δημοτελής. ἐος. ὁ. ἡ. perfectus, manifestus, ex populo.

Δημότης. ου. ὁ. contribulis, plebeius, popularis. Accipitur pro populo apud Herodotum.

Δημοτικός. οῦ. ὁ. plebeius, affabilis in populo, publicola.

Δημοχαρησής. οῦ. ὁ. qui popularem aurem captat, popularis, populo gratus.

Δημωφελής. ἐος. ὁ. ἡ. plebi utilis, reipublicæ studiosus.

Δ Η Ν.

Δήν. diu, poëticum est.

Δήναιος. ου. ὁ. longæuus.

Δηνάριον. ου. τὸ. denarius.

Δήνειον. ου. τὸ. consilium.

Δῆξ. κός. ὁ. uermis lignorum.

Δῆξις. ιος. ἡ. morsus.

Δήπου. utiq; certe, profecto, nimirum. Est & ἀπορητικόν, nempe, nunquid.

Δήπουθεν. utiq; uidelicet, nimirum.

Δήρη. ης. ἡ. collum, pugna.

Δικρίνομαι. contendo.
Δικρίπτω. rixor.
Δῖρις. ιος. ἡ. contentio.
Δικρόν. diu.
Δικρός. οῦ. ὁ. diutinus.
Δῖσαι. abligare, ξύψαι. Plutarch. δῖσαι λάτινοι πάλαι μὲν λιγάρε. νῦν δὲ ἀλλιγάοε καλῦσι.
Δισκμερία. ἡ. offensio.
Δῖτα. certè.
Δκώ. όος. ἡ. Ceres.
Δκῶν. popularis.

Τὸ Δ μετὰ τῦ Ι.

Δία. τὸν. Iouem: accusatiuus est ἀπὸ τῦ ζεύς. Est etiã nomen ciuitatis in Creta, quæ postea νάξος dicta fuit: Nam Iupiter in ea educatus fertur.
Διὰ. præpositio genitiuo iuncta per significat, & est nota actionis, mediã atq; interualli, ut διὰ τῦ ταῦτα ἂν ἄμεινον γίγνοιτο: &, ἐπορευόμην δι' ἀγορᾶς. Accusatiuo quoq; iuncta actionem significat. Aristoph. διὰ τοὺς χρισοὺς γε τιμᾶται. Item medium significans atq; penetrans apud Homerum cum accusatiuo reperitur: διάτ' ἔντεα ἠὲ μέλαν αἷμα. Accusatiuo uero iuncta, propter significat: & est nota causæ, ut διὰ σὲ ταῦτα γράφω. Quanquàm & hoc significato cum genitiuo reperiatur, ut tradit interpres Aristophanis. In cõpositione dis significat, hoc est, separationẽ: item & emphasim maiorem. Διαὐτῦ, idcirco. Διέμέγε, quantũ in me est. Διὰ δοράτων μάχεσθαι, eminus pugnare. Διὰ πλειόνων, multis. Διὰ βραχιόνων, paucis. Διὰ μακροῦ, & διὰ πολλοῦ, non subinde, aut identidem, sed longo interuallo, quod etiam διὰ χρόνου dicitur. Δι' ὅδε, quò circa. Διὰ παντὸς, semper. Διὰ πασῶν, quod est in dupla ratione, ex omnibus. Διὰ πέντε, quod est in sesquialtera ratione. Διὰ βίου, per totam uitam. Διὰ τιμῆς ἄγειν. τὸ ἄγειν ἐν τιμῇ, in honore habere, honorare. Δι' ἀιδοῦς ἄγειν, uenerari, ueneratione digna ri. Διὰ μνήμης ἄγειν, memoriã alicuius scriptis mandare, & monumentis. Διὰ τρίτης, tertio die apud Galenum.

Δ Ι Α Β.

Διαβαδίζω. pertranseo.
Διαβάθα. ας. ἡ. scala nautica.
Διαβαίνω. transeo, traiicio: διέβαινε τὸν πολέμον. require βαίνω. Occupo, expeditionem facio.
Διαβάλλομαι. decipio. διαβάλλομαι τοῖς κύβοις πρὸς πίτρον, Ludo tesseris cum petro. Plutarch. Problem. Τὰς ἐμπορίας διαβέβλησθαι, In negotiatiõe arguimini. Philostr. in Hero. πρὸς τὴν ἀποικίαν διεβέβλητο, coloniam detrectabat. Διεβέβλητο πρὸς τὸν πάριν, arguebat Paridem. Διαβάλλεται περὶ τὰ χρήματα, calumniam subit circa pecuniam.
Διαβάλλω. criminor, accuso, infamo, calumnior, uitupero, defero, traduco, siue infamẽ reddo, calumniis premo. actiuum, accusatiuo iungitur. Accipitur pro διαπερῶ, hoc est, traiicio, uel appello.
Διαβαλόντων. οἱ. hostes. Ioseph. lib. iiij.
Διαβαπταίνω. respecto, circunspecto. Accipitur pro identidem respecto.
Διάβασις. ιος. ἡ. transitus, pons, traiectio. Thucyd. ποταμῶν τὰς διαβάσεις.
Διαβατήρια. ων. τὰ. sacrificia quæ pro transitu fiunt. Plutarch. in Lucullo: ἔθυσε τῷ Εὐφράτῃ διαβατήρια, id est, pro transitu sacrificauit. Dicitur eadem forma qua νικητήρια, & χαριστήρια: & similia.
Διαβάτης. ου. ὁ. traiector.
Διαβατός. οῦ. ὁ. qui traiici potest, meabilis.
Διαβεβαιοῦμαι. passiuè enunciat pro affirmo. Phalaris λυσικλεῖ: ταῦτά φασι τὴν μητέρα σου, καὶ τὴν γυναῖκα, πρὸς πολλοὺς τῶν Σικελιωτῶν διαβεβαιοῦσθαι.
Διαβεβηκότων. οἱ. qui tibias uehementer diductas habent.
Διαβεβλημένος. ὁ. infestus, suspectus, condemnatus, calumniæ obnoxius, calumnia affectus, elusus.
Διάβημα. ατος. τὸ. gressus, transitus.
Διαβήτης. ου. ὁ. circinus. Est & renum affectio, maximam sitim inducens. à Paul. Aegi. definitur, ταρεία τῶν πινομένων διέξοδος, quasi dicas, transitus: ἀπὸ τῦ διαβαίνειν. Quidam urinæ profluuium uocant. Vocatur item διψακός.
Διαβιβάζω. μ. άσω. π. αικα. traiicio, traduco. actiuum, accusatiuo iungitur.
Διαβιβρώσκομαι. peredor.
Διαβιοῦν. uitam degere, uitam producere.
Διαβλαστάνω. germino.
Διαβλέπω. perspicio.
Διαβληθείς. σα. ὁ. ἡ. delatus.
Διαβοᾶν. diuulgare, rumorem passim dissemi nare, celebrare, cum clamore indicare.
Διαβοᾶσθαι. celebrari, celebris haberi.
Διαβοηθείς. έντος. ὁ. fama decantatus. Ioseph. lib. γιῆ. πόλει διαβοηθείσῃ, urbi famosissimæ.

Διαβόητος. ου. ὁ. ἡ. celebris, insignis, nobilis, uulgatus, diuulgatus, uox mediæ significantiæ. quanquàm Ammonius ait proprie significare τὸν ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλλητον, καὶ ἐγνωσμένον: id est eum, qui ob uirtutem diuulgatus est, & notus. Lucianus certe in malā partem aliquoties usurpat, ut in Pseudo. ἀν τίκα μάλα τῶν ὧδε κακία διαβοήτων ἀκρότατος ἀπετελέσθη. Distinguit idem Ammonius ab ἐπιβόητος & περιβόητος.

Διαβουκολεῖν. fallere, id est mitigare, lenire. Vide βουκολεῖν & ἀποβουκολεῖν.

Διαβολή. ῆς. ἡ. calumnia, suspitio, indignatio.

Διαβολία. ἡ. idem. Item pila, balista, crimen, ignominia. Macrob. delationem uertit.

Διάβολος. ου. ὁ. calumniator, diabolus.

Διαβούλιον. ου. τὸ. consilium.

Διαβούλομαι. persuadeo.

Διαβρέχω τὸ ἱμάτιον. humecto.

Διαβρίθω. grauo.

Διάβροχος. ου. ὁ. ἡ. madidus.

Διάβρωσις. est quando parte aliqua exesa sanguis expuitur. Vide Celsum.

Διαβυνέομαι. traiicio, transfigo.

Διαβύνομαι. transeo.

Δ Ι Α Γ.

Διαγανακτέω. egrè fero.

Διαγγέλλω, τὸ ἀπαγγέλλω. renuncio, manifesto.

Διαγείρω. excito, inuito.

Διαγελώμενος. ου. ὁ. derisus.

Διαγενής. ους. ὁ. ἡ. εὐγενής. generosus, nobilis.

Διαγίνομαι. perseuero, fio cum longinquitate temporis, uitā produco, duro, permaneo. perenno. Et quod Tullius in Catone dixit, Quum decem anni interfuissent, Theodo. hoc uerbo transtulit. Require γίνομαι.

Διαγινώσκειν τι. statuere, id est pro potestate iudicare, & ius dicere, ut iudex in sua potestate: Deliberare.

Διαγινώσκω. cognosco, dignosco, discerno, inquiro. actiuum, accusatiuo iungitur. Require in γινώσκω.

Διαγκυλόομαι. inuoluo.

Διαγκωνίζω. cubito innitor.

Διαγκώνισμος. cubiti innisus.

Διαγλάπτω. μ. ἄψω. ϖ. αφα. designo, sculpo. actiuum accusatiuo iungitur.

Διαγνοέω. ignoro.

Διαγνορίζω. notifico, notum facio, indico, aperio, diuulgo.

Διαγνώμη. ης. ἡ. διάγνωσις.

Διαγνώμων. ονος. ὁ. arbiter, disceptator, cognitor.

Διάγνωσις. ιος. ἡ. iudicium.

Διαγνωστικός. ϖ. ὁ. discernendi potens.

Διαγογγύζω. obmurmuro.

Διαγόνατος. ου. ὁ. duplici geniculorum nodo cinctus.

Διαγορεύω. publico, dico, concionor, iubeo, ueto. διαῤῥήδην διαγορεύειν, nominatim excipere, nominatim cauere. ἡμέρα διηγορευμένη, dies constitutus, hoc est τεταγμένη, διωρισμένη, συγκεκροτημένη, συγκειμένη. διαγορεύειν etiam opponitur τῷ συναγορεύειν, ut διαφέρομαι τῷ συμφέρομαι. Vide Commenta. Budæi. actiuum accusatiuo iungitur. require ἀγορεύω.

Διάγραμμα. ατος. τὸ. geometria designata, siue quadrangularis, siue triangularis, titulus, inscriptio libri, sententia, imperiū, decretum, formula. Interdum significat διάταγμα, & quasi πρόγραμμα, edictum. Interdum descriptam tabellam, & descriptam formam in scientijs demonstratiuis, quæ elementis constant: quales apud Euclidē extant. ūnde à Plutarcho διαγράμματα καὶ διαίκα quodam loco dicta sunt, quæ πρόγνωσικα uulgo uocantur. Est etiam διάγραμμα perscriptio, & breuiarium, qualia sunt, quæ ad collationes publicas fiunt, cum ex sensu ἀσφοραὶ describuntur, ut author est Suidas. Διαγραφὴ etiam & διάγραμμα significat id quod Cicero scripturā uocat, hoc est publicanorum acta, & perscriptiones. Demosthenes pro breuiario & indice posuit: δεομένων τούτων καὶ ἐκτιθέντων, καὶ τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων. uide comment. Budæi.

Διαγράμματα. τὰ. dicuntur item aliquando ea, quæ in acta referuntur, ut fit in delectibus militum. Romani edicta pronunciant.

Διαγραμμισμός. οῦ. ὁ. species ludi tesserarij, in quo adhibebantur nigri & albi calculi.

Διαγραφαί. dicūtur interdum compositiones & pacta.

Διαγραφεύς. qui censu conscribendo præfectus est.

Διαγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, antiquatio & peremptio rei cœptæ, uel iam peractæ.

Διαγράφομαι. adcuso.

Διαγράφω. describo, censeo, do nomen, profiteor, accuso, diem dico, prohibeo, noto, nō adscribo, expungo, oblitero, ἀνυπῶ, hoc est abrogo, antiquo, aboleo, induco, circūdo.

Manauit autem à tabulis actuariorum, & scribarum, in quibus causarum & litiū con testationes perscribebantur. Quin & accusator διαγράψασθαι τῶ κατηγορίαν dicitur, ὅτε ὀυκ ἐπίξεσι, quando non instat accusationi instituta, quod re integra olim licebat, hoc est, πρὶν εἰσελθεῖν. Ἀναιρεῖν τὸ ἔγκλημα, pro eodem dicitur. Et ἐξεσμένον ἔγκλημα dicitur, ἢ διαγεγραμμένη δύκη, ἢ ἀνακρεμένη δύοξις, hoc est interlita lis & inducta. διαγράφειν etiam describere significat, & deliniare. Et cōscribere, id est καταλέγειν, deligere: ut, διαγράφειν τοὺς στρατιώτας, ἢ διαλέγειν τοὺς ἐπιτηδείους, delectum habere: significat & distribuere, & diplomatibus publicis largiri, & diuidere. Plutarch. ἢ λεύκολλος μὲν διέγραφε χώρας τῆς αἰχμαλώτου, ἢ δορυάλλας, οἷς ἐβούλετο. Vide commentaria Budæi. Require γράφω.

Διαγριαίνω. irrito, exaspero.

Διαγρυπνέω. peruigilo.

Διάγω. dego, ἢ τὸ διαζῶ. Demosth. ἐν εὐδαιμονίᾳ διάγειν. Dicitur & διάγομαι uoce passiua.

Διάγω τὸν ἕτερον. traïcio, traduco, deduco, adduco. Synes. ἂν γοῦν διάγητὶς αὐτὸν ὡς σε. Item abduco, dirimo, remoror, detineo, ἀφίσῶ, rego uel facio, ut uiuas, uel duco. Itē ἐξαπατῶ. seduco, produco.

Διαγριαινόμενος. ϑ. ὁ. efferatus.

Διαγωγή. ῆς. ἡ. uita, statio. Herodotus in quarto: νύκτωρ διὰ τ πυρὸς ἐς ἀσφαλεῖς διαγωγὰς ζᾶς ναῦς χαραγωγεῖ: naueis ad tutas stationes dirigit. Conuersatio, ratio uiuendi, institutū uitæ, diuersorium, exercitium. Est etiam oblectamentū, quo tedium uitatur, ut sunt iudicræ actiones, & παιδιαί. Strabo: ἢ διὰ τὴν ἀσθένειαν τῦ σώματος διαγωγὰς ἀείτινας, ἢ τέρψεις ζητῶν καινοτέρας.

Διαγωνίζω. conor.

Διαγώνιος. ϑ. ἡ. linea ab angulo ad angulum perducta.

Δ Ι Α Δ.

Διαδέλλειν. τὸ. διασπᾶν, dilacerare, diloricare, laniare.

Διαδεξόμενος. ϑ. ὁ. succeſſor.

Διάδεισμα. ατος. malua hortensis.

Διαδέχομαι. μ. ἕξομαι. τ. εγμαι. succedo, excipio. trado: gradatim propino. Iliad. δ. τὸ, δὶ φρυσέοις δαπάεσι δ᾽ αδίχατ᾽ ἀλλήλυς, pro διαδέχεται, authore Hesychio. accus. iungitur.

Διάδηλος. φανερός, apertus, manifestus.

Διάδημα. ατος. τὸ. diadema, corona, propriè amiculum, quo regis caput obligatur, παρὰ τὸ διαδεῖν, obuincire. Exponitur pro fascia candida, quæ regum capitibus obligabatur, quod insigne regum inuenit primū Liber pater, ut tradit Plinius.

Διαδιδράσκω, τὸ ἀποδιδράσκω. aufugio.

Διαδιδόμενος. ϑ. ὁ. traiectus.

Διαδιδούμενος. ϑ. ὁ. quasi uittatus, diadematusq; nomen id non tam proprium speciosi iuuenis uidetur fuisse quàm facti.

Διαδίδωμι. μ. ώσω. τ. ωκα. distribuo, largior, dissipo. actiuum, accusat. iungitur.

Διαδικάζω. μ. άσω. τ. ακα. diuido, dijudico, discerno. Et est iudicis. Sicut καταδικάσαι iudicis est, καταδικάσασθαι δὲ actoris: sic διαδικάζεται is, qui reum dijudicandum in iudiciū trahit. Item altercari subinde significat. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαδικασάμενος. exprobrans, accusans, arguens, altercans.

Διαδικασία. ας. ἡ, iudicium, iudicatio, altercatio: διαδίκασμα, petitio, & actio, hoc est ἔγκλημα. Est etiam ἐπίκρισις τῦ ἐπιτηδείου πρὸς τὴν λειτουργίαν, cum contentio inter duos oritur pro functione munerum. Est etiam altercatio, & controuersiosa duorum disceptatio. διαδικασίαν γράψαι. iudicium dictare, dicā scribere. διαδικασίαν ποιεῖν, iudicium constituere. ἀνελεῖν τὴν διαδικασίαν, actionem denegare, à iudicio dictato repellere, & actionis intentionem circunducere. Vide commentaria Budæi.

Διαδίκασμα. petitio, & actio, hoc est ἔγκλημα.

Διαδικεῖν τὸ διαδικάζεσθαι.

Διάδιπλος. ὁ. duplex.

Διαδορατίζομαι. dimico.

Διάδοσις. ιος. ἡ. distributio.

Διαδοχή. ῆς. ἡ. cōtinuatio, series, successio, traditio.

Διάδοχος. ϑ. ὁ. successor, hæres.

Διαδραματίζω. aliquod poëma ago, aut authorsum comœdiarum, aut tragœdiarū, aut alterius poëmatis.

Διαδράναι, τὸ διαφυγεῖν.

Διαδράς. ντος. ὁ. qui perfugit.

Διαδρασυπολῖται. miseri, timidi, qui reipub. administrationē fugiunt. Aristoph. Ranis: ἢ τιτραπήχεις, ἢμὴ διαδρασιπολίζας.

Διαδρομή. ῆς. ἡ. ultio, citroq; cursitatio, discursatio.

Διαδύειν, τὸ διαφυγεῖν. fugere, uitare, permeare, perlabi, decurrere, curriculo pertrāsire.

Διαδύομαι.

Διαδύομαι. detrecto munera, & tergiuersatione & frustratoriis dilationibus, & commentis forensibus iudicia eludo, & cunctationibus ludificor. Demosth. ἀποκρίνεσθαι, καὶ διαδύεσθαι, καὶ πάντα ποιεῖν ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσεις, μεμαθηκὼς. Significat certamen detrectare, & iudicium, uel munus publicum effugere. Capitur etiam pro euadere, & per mediã turbam elabi. Vide comment. Budæi.

Διάδυσις. frustratoria fugitatio, certamen rectum, legitimumq; detrectantis.

Διαδύω. τὸ ἀποφεύγω.

Διαείδομαι. adpareo, aspergo.

Διαίριος. aërius. Lucianus Icaromenip. μὴ θαυμάσῃς εἰ μετέωρα καὶ διαίρια δοκῶ σοι λέγειν.

Διαευτυχῶν. perfruens felicitate.

Διαζευγνύω. disiungo. require ζεύγνυμι. accusatiuo iungitur.

Διαζευκτικός. οῦ. ὁ. disiunctiuus.

Διάζευξις. ιος. ἡ. separatio, seiugatio.

Διαζῆν. uide ἀποζῆν.

Διάζωμα. ατος. τὸ. septũ transuersum, siue cinctus, subligar. Quidam præcinctũ uertunt.

Διαζωννύω, καὶ διαζώννυμι. μ. ώσω. τ. ωκα. discingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Α Θ.

Διαθεάω. despicio.

Διαθέσθαι ζῶν τὰ ἑαυτοῦ. suorum bonorum auctionẽ facere.

Διάθεσις. ιος. ἡ. affectus, affectio, animus, species, habitusq;, descriptio, & unum ex accidentibus uerbi, quod Latini genus uocant. ὁ ἐν διαθέσει λόγος, sermo animo conceptus, προφορικὸς uerò qui profertur iam, auditurq;. Significat etiam testamentum. Lysias: ὡς δ' αὐτῆς διαθήσεως τότε τελευτικούσης ἀμελήσαιμεν, ἣν ἐκεῖνος διέθετο. Item uenditionem apud Isocratem, & dispensationem, Antiphont. Vide Suidam.

Διαθέτης. ου. ὁ. dispensator, curator.

Διαθέω. percurro, discurro.

Διαθήκη, καὶ διαθῆκαι pluraliter pro testamento ponitur, & pro hæreditate quæ testamento obuenit. Cum autem testamentum significat, pluraliter plerunq; effertur.

Διαθηρῶντες. οἱ. uenatores.

Διαθολοῦσαν τὰς ὄψεις. turbidus, inuadens oculos ut puluis.

Διαθραύω. confringo.

Διαθροέω. μ. ήσω. τ. ηκα. tumultuo. neutrum absolutum.

Διαθρυλλέομαι. rumore impleor, rumore diuulgor, uel diuulgo, rumorem spergo.

Διαθρύπτομαι. dissoluor.

Διαθρύπτω. μ. ύψω. τ. υφα. delicior, frango. τὴν κεφαλὴν διαθρύπτειν, caput comminuere, apud Lucianum. actiuum, accus. iungitur.

Διάθυρον existimat Budæus significare obicem transuersarium ductilem, aut uersatilem, id est repagulum è materia compactum, quod & uehicula & equos à uestibulo ædiũ arcet, qualia multa Lutetiæ uidentur. Ex postre. annot.

Δ Ι Α Ι.

Διαιθρία. ας. ἡ. serenitas.

Διαιθριάζω. μ. άσω. τ. ακα. fum sub diuo. neutrum absolutum.

Διαίθριος. ου. ὁ. perspicuus, purus, liquidus.

Διαίμιος. ου. ὁ. ἡ. cruentus.

Διαίνομαι. madesco.

Διαίνω. μ. ανῶ. irrigo, madefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαίρεσις. ιος. ἡ. diuisio, discriminatio, differentiarumq; annotatio, & earũ rerum quæ ad rem constituendã pertinent, & referunt.

Διαιρετικός. οῦ. ὁ. dissociatus.

Διαιρετός. οῦ. ὁ. diuisibilis.

Διαιρέω, καὶ διαιροῦμαι. eodem significatu dicuntur, diuido, distermino, separo, distraho, discrimino. Aliquando differo, & dispuno. Arist. τυγχάνομεν δὴ διηρημένοι πρότερον, ἢ φύσεως, καὶ ἤθους, καὶ λόγου δεῖ. Et explico, declaro, explanoq;. καὶ διορίζω. Theophr. ἐπειρῶντο ταύτην διαιρεῖν. De qua quidem conati sunt differentias constituere, & discrimina notare, hoc est, ἀφορισμούς. Require ἀφαιρῶ. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαίρω. μ. αρῶ. τ. ηρκα. eleuo, tollo. Grego. τὴν κεφαλὴν διάρας. Etiam τὸ ἀνοίγω, δῶτε σίτου τινάς. Demosthe. οὐδὲ διῆρε τὸ στόμα: ne uerbum quidem fecit. Plutarch. διηρμένους τοὺς σπάρτας dixit pro διηρκώς, quemadmodum κεθεμένος τὸν κώνωπα, ἀντὶ τοῦ κεκαθικώς. Vide cõmentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur. Item emico ut fulgur, turgeo.

Διαισθάνομαι. percipio.

Διαίσσω. μ. ίξω. τ. ιχα. impellendo transeo, emico.

Δίαιτα. ης. ἡ. uictus ratio, id est modus, curatio uiuendi, aclex quædam: uulgò regulã uictus uocant, institutum uitæ, ut in prouerbio: ἄλλος βίος, ἀλλὰ δίαιτα. Consuetudo. Significat item τὴν καθ' ἑκάστην ἡμέραν τροφήν: id est dierum singulorum alimentum, cibũ quotidianũ.

quotidianum, Latinè Diarium dicitur. Itē iudicium. Lucianus in dearū iudicio: ἐγὼ δὲ ἀποβοῦμαι τῶν διαιζων, ἐπίσης ἡμᾶς ἀγαπῶν. Aristoteles ponit differentiam eandem inter διαιταν, & δικαστήριον, quam Cicero ponit inter arbitrium & iudicium. Vide copiosius in commentarijs Budæi. Aristophan. pro cœnaculo & loco in quo excipiūtur hospites, usurpauit. Est item immoratio apud Strabonem lib. primo: ἀλλὰ ζοῦζα μὲν μακρὸ τέρας ἐσὶ διαίτης.

Διαιτάομαι. μ. ήσομαι. μ. ημαι. uiuo, dego, uictus ratione utor, uescor quotidie. ζ διαιτηθέντζ, quod arbitri statuerūt. deponens absolutū.

Διαιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iudico sicut arbiter.

Διαίτημα. ατος. τὸ. διαιζ. utroq; promiscuè utitur Thucyd. Item monumentum.

Διαιτήριον. τὸ. locus in quo iudicant arbitri.

Διαιτητής. οῦ. ὁ. arbiter datus, uel cognitor: sic uocabantur iudices qui per singulas tribus lecti numero erant quatuor & quadraginta. Vide copiosius in commētarijs Budæi, & apud Pollucem lib. octauo. Ammonius distinguit à δικαστής.

Διαιωνία. ας. ἡ. æuum.

Διαιωνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. uiuo per secula.

Διαιωνίζω. æterno, sempiterno.

Δ I A K.

Διακαής. ἐος. ὁ. ἡ. urens.

Διακαθαίρειν Theophrasto est perputare arbores, & interlucare. ἴδιον δ' ὅτι τῆς συκῆς, μόνη γὰρ διακαθαίρεται πρὸ τῆς βλαστήσεως. Vide commentaria Budæi.

Διακάθαρσις. perputatio, interlucatio.

Διακαθαρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. purgo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Διακαίω. accendo, inflammo, metaphoricōs, ut Latini. Plutarch. ζοῦτα διάκαιε καὶ παρόξυνε τὸν κράσηρα. Item exæquo. Herodot. διακαίων τῷ διέξοδον αὐτῷ.

Διακαλύπτομαι. μ. ύψομαι. ω. υμμαι. pateo. deponens absolutum.

Διακατοχή. ῆς. ἡ. bonorum possessio.

Διακάτοχος. ε. ὁ. bonorum possessor.

Διακαρτερέω. μ. ήσω. ω. κνα. perduro, propriè in tolerantia alicuius mali.

Διακατάσχω. detineo.

Διακατέχω. idem.

Διάκαυσις. ιος. ἡ. ardor, efflagrantia.

Διάκειμαι. disponor. οὕτως διάκειμαι, sic effectus sum, & animatus. Lucianus in Cauca so: καὶ πόσῳ οἱ ἄνθρωποι ἐυγνωμονέσερον διάκειν

ται πρὸς ζ τοιαῦτα.

Διακείμηρον. τὸ. affectus.

Διακεκναισμένος. ου. ὁ. exterminatus, corruptus, qui defluxit, obscuratus. Aristoph. οὐ γὰρ ἂν πλαίηριδεῖν τοὺς ἱππέας τὸ χρῶμα διακεκναισμένος.

Διακέκοπται. reprobatum est. Nam illegitimū numisma intercidebatur antiquitus.

Διακελεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. hortor. deponens, datiuo iungitur.

Διακενῆς. superuacuè, inaniter, frustra.

Διακενής. ἐος. ὁ. ἡ. superuacuus.

Διάκενον δέρκειν. dicit de ijs, qui fame aut morbo exhausti sunt. Lucianus de ijs loquens, quos uiderat apud inferos: φοβερόντι (inquit) καὶ διάκενον διεδαρκότων καὶ γυμνοὺς τοὺς ὀδόντζς προφαινόντων.

Διάκενος. ε. ὁ. ἡ. uacuus, inanis, exhaustus, effœtus.

Διακερτομεῖ. improbat.

Διακεχλιδώς. ὁ. delicians, diffluens delicijs.

Διακεχυμένος. ὁ. solutus, effusus.

Διακήκοε Πιτ̃ακοῦ. Pittaci auditor.

Διακινδυνεύομαι. periculo petor.

Διακινδυνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. periclitor. neutrum absolutum.

Διακινέω. permoueo.

Διακλάω. μ. άσω. ω. ακα. frango, θρύπ̃ω. actiuū, accusatiuo iungitur.

Διακλείω. μ. είσω. ω. εικα. intercludo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακλέπ̃ω. suffuror, subduco.

Διακληροῦσθαι. est κατζ κλῆρον διανέμεσθαι, hoc est sorte partiri.

Διακλησιάδες. αἱ. deriuationes.

Διακλιμακίζω. supplanto, supero. κλιμακισμὸς enim palestræ genus est.

Διακλύζω. colluo.

Διάκλυσμα. τὸ. collutio.

Διάκνω. mordeo, dissecо.

Διακοιρανέω. μ. ήσω. ω. κα. dominor.

Διακομιδή. ῆς. ἡ. transportatio.

Διακομίζομαι. traijcio, transmitto flumen, uel fretum, apud Thucydidem.

Διακομίζω. μ. ίσω. ω. ικα. transueho, perfero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακομιστής. οῦ. ὁ. tabellarius, lator.

Διακονάω. μ. ήσω. ω. κα. acuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακονέω. μ. ήσω. ω. κα. inseruio, ministro, obsequor, operam alicui nauo. neutrum, cum datiuo & accusatiuo.

διακονία. ας. ἡ. ministerium, obsequium. hinc illud in ingratos: κρὶς διακονία.

διακονικός dicitur ὁ ἐπιτηδειος εἰς τὰς ὑπερεσίας, qui & ὑπηρετικὸς dicitur, & ὑπερετητικός.

διακόνισμ. σ. τὸ. diaconatus, sacrariũ, placentæ basis, alij genus bellarij.

διάκονος. σ. ὁ. minister: Mercurij epithetõ, quoniam minister deorum est.

διακονοῦμαι. actiuè significat ministro. Item administro, & gero. Capitur interdum passiuè tamen.

διακοπή. ῆς. ἡ. intercisio, separatio.

διάκοποι. scissuræ. Sic item uocabantur in aggeribus meatus intercisi, siue incilia hiantia, per quæ Nilum transmittebant in arua remotiora segetibus destinata.

διακόπτω. μ. ὄψω. τ. οφα. intercido, frango, dirimo, disiungo, interrumpo. Interruptio & interpellatio præscriptionum hoc uerbo in pandectis Græcis significantur. διακόπτειν τὴν ἡμέραν, dicimus, dirimere diem, uel diffundere diẽ, sicut Cicero dixit. διακόπτειν τὸν ἀγῶνα ἢ τὴν ἀμφισβήτησιν. dirimere controuersiam. Est etiam aciem perrumpere, impressionem facere. Xenoph. νομίζων ὅπη ἐμβαλὼν διακόψει, διαφθερεῖν ὅλον τὸ τῶν ἐναντίων στράτευμα. Significat etiã trajicere, pertundere. Lucian. Τὸ δὲ βέλος ἐνισχθὲν εὖ μάλα ἐντόνως καὶ διακόψαν ἄχρι τοῦ δικλθεῖν. Significat etiam interfari, & interpellare loquentem. Item nouitatem uetustis rebus dare, id est interpolare. Vide comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

διακοράζεσθαι, ut Suid. siue διακορίζεσθαι, ut Hesych. est immotis, & fixis oculis intueri: ἀτενίσαι, ἀτενὲς βλέπειν.

διακόρευσις. ιος. ἡ. stuprum. Dicitur & διακόρησις pro eodem.

διακορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. καὶ διακορεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. stupro, uitio uirginem. Terent. imminuere uirginitatem, & uitium offerre uirginitati hoc dixit. Plautus pudicitiam imminuere, & uitium addere pudicitiæ. Cicero offerre stuprum in Philip. Lactanitus de Ioue loquens: Omitto uirgines quas imminuit, id est διεκόρησε, διέφθειρε. Dicitur & διαπαρθενεύω pro eodem. act. accus. iungitur.

διακορής. ίος. ὁ. ἡ. καὶ

διάκορος. σ. ὁ. satiatus, repletus.

διακορῶ. stupro, uiolo.

διακορυβορυχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. turbo, sonum cieo: ut cum uentris strepitum ædo.

διακόσιοι. αι. ducenti.

διακοσμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. guberno, dispono, orno, digero, describo, compositè & ordinatè, decorè & coagmento. actiuum, accusatiuo iungitur.

διακόσμησις. dispositio, digestio, & rata distinctio: ordo rerum compositè distinctarum, pro quo Cicero Descriptionẽ dicere solet.

διακοσμός. οῦ. ὁ. apparatus, digestio, distinctio, cõpositio ordinata, διακόσμησις. Dionysius διακόσμησιν ἐκκλησιαστικὴν uocat, & διάκοσμον, ordinem sacerdotũ, hoc est gradus sacris ceremonijs operam nauantium & ascriptorum. In cœlo uerò διάκοσμον uocat descriptionem mentium beatarũ, hoc est nouẽ illos gradus, ordinesq; cœlestes.

διακοσιοστός. οῦ. ὁ. ducentesimus.

διακούω. audio. præteriti participiũ διακουστός.

διακριβολογέομαι. scrupulosè disputo. Dionysius lib. primo.

διακριβῶ, ἐξακριβῶ, ἀπακριβῶ. pro eodem ponuntur, hoc est exactè cõpono & absoluo, omni ope, & exacta diligentia efficio, hoc est ἀπισχυρίζομαι. Significat etiam exactè respondeo, id est statis horis euenio. Bud.

διακριδόν. electè, egregiè, omnium calculo approbatum. Lucian. οὐδὲν ἐν ἀνθρώποις διακριδὸν ἐσινόημα, ἀλλ' ὅσον θαυμάζεις τοῦ ἐπιτυχόντος ἐλίγως.

διακρινῶ. consyderare.

διακρίνεσθαι. iudicio cõtendere, sub iudice certare.

διακριθέντες. τὰ. digressi. Iliad. κ. τὼ, δὲ διακριθέντε, δμῶὲ μετὰ λαὸν ἀχαιῶν.

διακρινίζω. elimo, expolio.

διακρίνομαι. μ. ινῶ. prohibeo, dijudico, discerno, dispartio, discepto, ambigo, pernicio. τὸ πρᾶγμα πράγματος διῖσᾶν καὶ χωρίζειν, inquit Ammonius.

διάκρισις. ιος. ἡ. discrimen, disceptatio, hæsitatio.

διακριτικός. οῦ. ὁ. discernendi uim habens.

διακροβολίζομαι. prælium lacesso.

διακρούεσθαι. dilationes frustratorias quærere, protelare.

διακρούω. μ. ούσω. τ. υκα. propulso, propello, repello, moueo, amoueo, diem eximo, differo, dilatiões frustratorias quæro, obturbo

διάκτορος. ου. ὁ. καὶ

διακτόρως. ἐρμηνικῶς, pacificè.

διάκτωρ. ορος. ὁ. internuncius. Mercurij (quæ προφορικὸν λόγον esse putant) Io. Gramm. in Hesiodũ

in Hesiodum sic cognominatũ tradit, quia sermo explicat ζ̃α τῆς ψυχῆς, καὶ τῶ νοῦ ἐνθυμήματα, id est animi, mentisq; cogitationes.

Διακυβεύω. aleam iacto, periculum subeo.

Διακυλινδέω. deuoluo, peruoluo.

Διακυμαίνω. concito.

Διακύπτω. μ. ύψω. ω. υφα. prospicio, transpicio, uel clatros, uel rimas perspicio, παρὰ κύπτω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διακωδωνεύω. καὶ

Διακωδωνίζω. δοκιμάζω, exploro, probo, experior: sumptũ ab equis quos tintinnabulorũ strepitu explorari mos erat: Siue ab ijs, qui ctu cum nolis excubias explorabant.

Διακωχή. ῆς. ἡ. remissio, intermissio rei alicuius: Inducię.

Διακωλύτης. ου. ὁ. prohibitor.

Διακωλύω. prohibeo, arceo, impedio.

Δ Ι Α Λ.

Διαλαγχάνω. ἀόρις. β. διέλαχον. sortior. require λαγχάνω.

Διαλαλέω. confabulor, diuulgo.

Διαλαμβάνω. diuisim capio, diuido, dispono, occupo, cognosco, distinguo, dirimo (διαλαμβάνειν τὴν ἡμέραν, dirimere tempus) Diduco, intersepio, intercipio, dispesco, distribuo, discepto, disputo, tracto, commẽtor. Aristo. δεῖ δὲ διαλαβεῖν περὶ τῆς ἐυδαιμονίας τί ἐστι. Complector, explico, administro, rego, διαχειρίζω, concipio, comprehendo. Aristo. ἐαδιον μὲν περὶ τούτων καὶ διὰ τῶν ἔργων διαλαμβάνειν τῶ πίστιν, Probationem, & explorationem capere, & animo concipere, ut sit διαλαμβάνω ἀντὶ τῶ λάμβάνω. Item pro διορίζω, unde διειλημμένως, certè, præcisè. Et intercipio, ut ὁ δὲ διέλαβεν τὰς ὁδοὺς φυλακαῖς, qui uias obsedit, & intercœpit transitus stationarijs militibus. Item arbitror, existimo. Refertur etiam ad διαδίδωμι, ut sit διαμετροῦμαι, cum singuli ad mensuram accipiũt frumentũ, aut uirilem portionem. Demosth. οἱ δ' ἐν τῶ πειραιεῖ διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τοὺς ἄρτους. Sic διανέμονται, ut διανέμεσθαι τὰ κοινὰ, apud Andocid. partiri inter se peculatum. Vide commentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαλάμπω. perspiendeo, interluceo.

Διαλανθάνω. μ. ἄσω. lateo, delitesco.

Διαλέγομαι. comprobo, scitè & emendatè sermocinor. Tranquillus in Tiberio: Zenonẽ quendam exquisitius sermocinãtem cum interrogasset, id est διαλεξάμενον. Dissero, μετὰ ἐπιμελείας λέγω, accuratè aliquid dico, disputo, τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν καὶ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι, interrogare, & ad interrogata uicissim respondere. confabulari, uerba facere. Isocrates pro orationem publicè habere subinde utitur. διαλέγεσθαι περὶ εἰρήνης, De pace tractare. Ammonius distinguit à λαλεῖν, λέγειν, & φάσκειν. deponens, datiuo iungitur.

Διαλείγω. discerno, incerno.

Διαλείβομαι. restagno.

Διαλεῖπον. τὸ. Interceptum.

Διαλείπω. μ. είψω. ω. εφα: intermitto, disto, differo, relinquo spatium, desisto, cesso, quiesco, moror.

Διαλείφω. deleo.

Διάλειψις. ιος. ἡ. intermissio.

Διαλεκτική. ῆς. ἡ. dialectica, ars disputandi, & differendi.

Διαλεκτικός. ῆ. ὁ. dialecticus, hoc est (ut interpretatur in Cratylo Plato) qui interrogare, & ad interrogata aptè respondere norit. Multiloquus.

Διάλεκτος. ου. ὁ. idioma, & proprietas loquendi, linguæ proprietas, disputatio rerum, lingua. Arist. διάλεκτος δὲ ἡ τῆς φωνῆς ἕξις τῆ πλῶτῃ διάρθρωσις. quam διαφέρειν λέγεται τῆς φωνῆς καὶ τῶ ψόφου.

Διαλελαμένος. distribuens. Herod. Thal. οὗτος (ποταμὸς) ἄρδησι διαλελαμένος.

Διαλελύσθαι. decidere, transigere.

Διαλελωβημένος ἀπαιδευσίᾳ. corruptus imperitia.

Διάλεξις. propriè dicitur hominum scita & emendata sermocinatio, authore Zenoph. Item disceptatio, disputatio. ut Epictetus philosophus scribit libros διαλέξεων, ut meminit Gellius libro decimo octauo, capite primo. Item diuisio.

Διαλεπτολογοῦμαι. de rebus paruis subtiliter disputo. Aristophanes Nebulis: διαλεπτολογοῦμαι ταῖς δοκοῖς τῆς οἰκίας.

Διαλευκαίνω. dealbo.

Διάλευκος. ου. ὁ. medio candidus uertitur à Plinio.

Διάλημψις. ὁ. ὑπομνηματισμός. disputatio, disceptatio, explicatio rei quæ tractatur: cõmentatio, ut scribentis commentarios. Item intercapedo, interceptio.

Διάλιθος. ου. ὁ. ἡ. gemmatus.

Διαλιχμάζω. perlambo.

Διαλλακτῆ. conciliabiliter.

Διαλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio, fœdus, amicitia, diallage, consumatio, schema, cum plura argumenta in unum affectum deducũtur. Quintil. lib. ix. Sententia est compromissariorum iudicum, arbitrium dicitur. Quod etiam uocatur διαλλαγαὶ in plurali. Bud.

Διαλλάκτης. ου. ὁ. qui studet dirimere lites, & bella, pacificus, arbiter, in quẽ litigare nolentes cõpromittunt, ut quicquid ille de cõtrouersia statuerit, uelut ius & æquum à petitore, ab eoq́ unde petitur, habeatur. Dicitur etiã sequester, qui à Cicerone appellat ambitus interpres, & corrumpendarum tribuum conductor. Vide comment. Budæi.

Διαλλάττω. μ. άξω. τ. αχα. litem inter amicos dirimo, concilio: differo, διαφέρω: permuto, hoc est aliud pro alio infero, ἀνταλλάττομαι: Muto, μεταβάλλειν: commuto, διαλλάξαντες τὰ ὅπλα ἀλλήλων: Prætereo, ἀμείβω. Bud. cõment. Item induo apud Plutarchum in uita Ciceronis.

Διάλλομαι. salio.

Δίαλμα. ατος. τὸ. saltus.

Διαλογή. ἐκλογή, delectus, secretio, diuisio, sucretio, ὁμιλία, disputatio. Significat etiã dinumerationem cum delectu.

Διαλογίζεσθαι. est rationem inire cum aliquo, & subducere accepta, & expẽsa. Demosth. ὁ δὲ διαλογισάμενος πρὸς τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν, ἀφῆκεν αὐτόν. At hic positis cũ patre meo calculis, & ratione collecta, acceptilatione eum liberauit. Significat etiam differre, & disceptare, id est διαλέγεσθαι. Item dubito, hæsito: cogito, διαλογίζομαι ταῦτα, animo hæc uoluo.

Διαλογικά. scripta sunt, in quibus personæ introducuntur, ut ἐν τοῖς τ πλάτωνος διαλόγοις, ita ut quæ scribuntur, personarũ potius authoritate, quàm scribentis nitantur. Et hæc ἐξωτερικὰ ἐκάλουν, quia ad uulgi utilitatẽ, & institutionem scribebantur, non ad lectorũ tantum, discipulorumq́ scribentis, & familiarium.

Διαλογισμός. οῦ. ὁ. disputatio, disceptatio, sermocinatio, ratiocinatio, reputatio, & confabulatio, ὁμιλία, διάλεξις, intestina sermocinatio & cogitatio. Lucæ nono: ἰδὼν τὸν διαλογισμὸν τῆς καρδίας αὐτῶν. Item blatteratio, & uaniloquium, dubitatio.

Διάλογος. ὁ. sermocinatio. Quintilian. dialogus, hoc est sermo ex interrogatione, & responsione cõpositus, de ea re, quæ uel philosophiam, uel reipub. parteis attingat, disceptans, cum apposita uerborũ, personarumq́ expressione. De hac dictione multa Laërtius in uita Platõis, & Budæus in suis commentarijs.

Διαλοιδορέομαι. καὶ

Διαλοιδωρέω. maledico, conuitior.

Διαλυμαίνομαι. destruo.

Διαλύομαι. discedo, decido controuersiam, transigo negotium iudicialẽ, litem consensu mutuo dirimo, quod trãsigere plerunq́ Iurisconsulti uocant. Item dirimo. Isocrat. οὐ γὰρ διαλυόμεθα τοὺς πολέμους, ἀλλ' ἀναιρούμεθα. Pacem etiam inter se componere, & fœdus icere, ut: διαλύεσθαι πρὸς τοὺς ὁμοίους apud Polib. & Plutarch. Item abeo, absoluor, & à comitatu dimittor: Morior. Vide commentaria Budæi.

Διάλυσις. ιος. ἡ. inducia, fœdus, dissolutio, explicatio, interitus, rerum compositio ad discessum, solutio, gratiæ relatio. Est etiam quum acceptilatũ est aut decisum, hoc est, ὅταν ὁ ἐγκαλῶν ἀπολύῃ, καὶ ἀφῇ τὸν φεύγοντα τῶν ἐγκλημάτων, ὧν ἐνεκάλει αὐτῷ. Vide Budæum in commentarijs.

Διάλυτον. τὸ. dissolutio.

Διάλυτος. ε. ὁ. dissolutus.

Διαλύω. μ. ὔσω. τ. υκα. dissoluo, concilio, dirimo, ut: διαλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. Διαλύειν τὴν ἡμέραν, dirimere tempus, diffundere diem. Discutio, interrumpo, interpello. Διαλύειν τὸν σύλλογον cœtum dimittere. Item reconcilio, in gratiam redeo, interimo. Est autem unũ ex ijs uerbis, in hac quidem significatione, quæ actiua, & passiua uoce pro eodem ponuntur. Est etiam soluo, satisfacio. διαλύσασθαι ἐγκλοῦντα est liberare, hoc est ἀπαλλάξαι. Vide commentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαλφιτόω. μ. ώσω. τ. ωκα. farina conspergo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Α Μ.

Διαμαλάσσω. mollio.

Διαμαντεύομαι. uaticinor.

Διαμαρτάνω. pecco, erro, aberro, frustror, ἐπὶ τυγχάνω, genitiuo iungitur. Require ἁμαρτάνω.

Διαμαρτυρεῖν. est quasi de scripto contestari, ut planum sit animaduertentibus. ὁ μὲν οὖν διαμαρτυρῶν, affirmabat & testificabat quidam non in sua, sed in aliena causa: in qua exceptionẽ

exceptionē intendens liti se offerebat, quo facto litem suam faciebat testificando. Qui si mendacij conuinceretur, ψευδομαρτυρίων, id est falsi crimine damnabatur. Vide commentaria Budæi.

Διαμαρτυρία. ας. ἡ. genus est exceptiõis. Estq; Demostheni instantia litis summotrix petitionis hæreditatis, aut bonorum possessionis agnitæ à propinquis. Bud.

Διαμαρτύρομαι. protestor, testato reclamo, quiritor, hoc est deos, homines q; cõtestor.

Διαμαρτύρομαί σοι. τὸ βεβαιῶ σε.

Διαμασησάμενος. ου. ὁ. qui præmanducauit.

Διαμάσημα. τος. τὸ. id quod in ore mãsum est.

Διαμάσησις. ιος. ἡ. manditio, manducatio.

Διαμασίγωσις. difflagellatio.

Διαμασταπεύω. lenocinor, uendico.

Διαμαχή. ἡ. oppugnatio.

Διαμάχομαι. repugno.

Διαμάω. μ. ήσω. ω. κα. scindo. actiuum.

Διαμείβομαι. μ. είψομαι. π. εμμαι. permuto. deponens.

Διαμεδιάω. μ. άσω. ω. κα. subrideo. neut. absol.

Διαμερακεύομαι. iacto me & glorior adolescẽtis licentia. Plutarchus: ὥσπερ Ισοκράτει καὶ Αναξιμένει τοῖς σοφισταῖς διαμερακευόμενος, quasi apud sophistas gloriãs, & sese iactãs iuuenili licentia. Budæus.

Διαμελαίνω. obscuro, nigrefacio.

Διαμελισμός. οῦ. ὁ. diuisio.

Διαμελλητής. cunctator.

Διαμέλλων. ὁ. ἀμελής.

Διαμέλλω. cunctor, differo, moror.

Διαμεμετρημένη ἡμέρα. id est dimensa dies. hæc quæ sit, uide in commentarijs Budæi.

Διαμέμφομαι. longè lamentor.

Διαμένω. ενῶ. perseuero. neutrum absolutũ.

Διαμερίζω. μ. ίσω, ω. ικα. diuido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαμερισμός. οῦ. ὁ. separatio.

Διαμετρέω. μ. ήσω. ω. κα. metior, dimetior. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διάμετρος. ου. ὁ. diamiter, dimensor, perpendiculum: linea recta, figuram, qua longissimè patet, ex æquo secans. Vide adagium. Ex diametro.

Διάμηνον. τὸ. bimestre.

Διαμηρίζω. futuo.

Διαμηρυσμός. οῦ. ὁ. coxizatio.

Διὰ μιᾶς γνώμης γενόμενοι. uno animo consentientes.

Διαμιλλάομαι. contendo.

Διαμνημονεύω. in memoriam reduco, & reuoco, memoria repeto. Lucianus in Nigrino: καὶ λόγους ἐρημένους αὐτοῖς διαμνημονεύσαι: & uerba sibi dicta in memoriam reuocant.

Διαμονή. ῆς. ἡ. mansio, permansio.

Διαμορφοῦσα. ἡ. informans, effingens.

Διαμοτῶ. illitum linamentum in ulcere cõdo. Aegineta: καὶ τῷ βασιλικῷ λυθέντι ῥοδίνῳ διαμοτώσας, ἀκολούθως ἀποθεραπεύσομεν. Bud.

Διαμπάξ. utrinq;, totaliter, semper.

Διαμπερές. traiectum utrinq;, omnino.

Διαμπερέως. exactè, συντόμως.

Διαμυθαλογέομαι. confabulor.

Διαμυλλαίνω. moueo labra, torqueo labra in alicuius contemptum, irrideo. Aristopha. uespis: οὗτος δὲ διεμύλλαινέν μ' ὡς δὴ δεξιός.

Διαμφίς. utrinq;.

Διαμφισβητέω. μ. ήσω. ω. κα. certando mihi, siue dubitando iudico.

Διαναπαύω. recreo, requiesco.

Δ I A N.

Διανασῆναι. adsurgere.

Διάνδιχα. diuisim, dupliciter, in duas parteis.

Διανέμομαι. serpo, diuulgor: partior, μερίζομαι. utitur eo Lucas in Act.

Διανέμω. μ. ειμῶ. distribuo, committo, mando. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διανεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. annuo, innuo, indico, inuerto. neutrum absolutum.

Διανήχομαι. tranato, traijcio, pertranseo.

Διανθής. ίος. ὁ. ἡ. habens duplicem florem.

Διανθίζω. μ. ίσω. ω. ικα. facio florere, flores colligo, floreo, uariegatus sum & distinctus.

Διανίζω. lauo, purgo.

Διανίσαμαι. μ. νασήσομαι. exurgo, excito, eleuo.

Διανοέω. μ. ήσω. ω. κα. animaduerto, delibero, cogito, in animo habeo, imaginor.

Διανοηθείς. έντος. ὁ. animo uolutans.

Διανόησις. ιος. ἡ. deliberatio, animaduersio.

Διάνοια. ας. ἡ. sentẽtia, intelligentia, ingeniũ, mens, sensus, sensum. Item schema apud Oratores sensum magis, quàm uerba designans: cogitatio, intellectus. Vna ex quatuor animæ affectionibus, mediaq; est inter νόησιν, & δόξαν, siue αἴσιν, & circa mathematica uersatur. Vide comment. Bud. Cicero Sensus sæpe accipit pro affectu animi, & sententia.

Διανοίγω. adaperio.

Διανομεῖς. οἱ. dispensatores.

Διανομή. ῆς. ἡ. distributio, diuisio, largitio ad populum.

Διαντλάω. μ. ήσω. τ. ηκα. exhaurio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαντλέω. perfero.

Διανυκτερεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. pernocto. neutrum absolutum.

Διανύπω. νὴ

Διανύω. μ. ύσω. τ. υκα. perficio, transigo, pera go, βίος διηνυσμένος, acta ætas. actiuum, ac cusatiuo iungitur.

ΔΙΑΞ ΔΙΑΠ.

Διαξαίνω. carpo, lanio.

Διαξιφίσασθαι. propriè gladio decertare, poni tur pro pugnare quouis modo.

Διαπαγκρατιάσας. ὁ. qui decertauit.

Διαπαιδαγωγῶ τὸν καιρόν. tempori seruio, tem pori me accommodo.

Διαπαίζω. derideo, χλευάζω.

Διαπαλαίω. luctor.

Διαπάλη. ης. ἡ. lucta. ἐν διαπάλαις γενόμενοι: cũ iam luctari cœpissent.

Διαπαντός. semper.

Διαπαρατριβή. ῆς. ἡ: conflictatio.

Διαπαρθενευθεῖσα. stuprata.

Διαπαρθενεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. deuirgino, stu pro uirginem, delibo uirginitatẽ. uide διακορεύω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαπαρθένια. τὰ. munera quæ sponsæ pro de libata uirginitate dantur.

Διάπασμα. ατος. τὸ. inspergimen: unguentum quoddã, quod aridis odoribus constat. Fit autem ad sudores coërcẽdos, ut à balneis inarescat corpora. ἀπὸ τοῦ διαπάσσειν, id est, ab inspergendo.

Διαπάσσω. inspergo.

Διάπειρα. ας. ἡ. experimentum. Herod. Eut. οὐδὲ ἔδει σφίας εἰς διάπειραν τῶν παιδίων ἰέναι.

Διαπατάω. decipio.

Διαπειλέω. minor.

Διαπειράω. transfigo, trajicio.

Διάπειρος. ᾱ. ὁ. ignotus.

Διαπελεκίζω. securi ferio.

Διαπέμπομαι. accerso, edico. significat etiam ablego, sicut διαπέμπω, mitto legatos.

Διαπεπασμένα. τὰ. dispersa maculis.

Διαπεραίομαι. καὶ

Διαπεράω. μ. άσω. τ. ακα. prodeo, exeo.

Διαπερονάω. fibula connecto.

Διαπερόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. transeo, transmeo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Διαπεσεῖν. elabi ex hostibus, ex periculo.

Διαπέσοιμι. spe frustrarer.

Διαπέτονται. peruolant.

Διαπήγνυμι. adapto, conglutino.

Διαπηνικίζεσθαι. fuco imponere, fallere. πηνίκαν enim adulterinam comam dixere ueteres Attici.

Διαπίρωμα. τὸ. oblæsio.

Διαπίδύω. resudo.

Διαπιθηκίσαι. ludere, sumptum à simijs.

Διαπινόμβρον. ᾱ. epotum.

Διαπίνω, τὸ προπίνω.

Διαπίπτει. intercipit, διαμαρτάνει, aberrat. Plutarch. in apopht. διεφοβήθη διαπεσεῖν.

Διαπίπτω. elabor, interlabor, intercido, quasi inter digitos labor. Itẽ diffluo, & euanesco.

Διαπιστέω. μ. ήσω. τ. ηκα. non credo.

Διάπλασις. figura.

Διαπλάσματα. τὰ. unctiones, aut fomenta, quibus totum corpus oblinebant.

Διαπλάττω. cõformo, formo, ut discipulus formatur à præceptore: à Gregor. illino. Dicitur Galeno de membris fractis, quæ sanata reconcinnantur, & formæ suæ restituuntur. ὅπως ἀεὶ φυλάττοιτο τῶν διαπλασθέντων ἡ θέσις.

Διαπλέκω τὸ διασπῶ. dissipo, perfringo, permpo: uariegare quoq; significat. Item διαγαρ apud Aristoph. auib.

Διάπλεος. ᾱ. ὁ. ἡ. plenus.

Διαπλέω. pernauigo, enauigo.

Διαπλημτίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. decerto, pugno, contendo. dat iuo iungitur.

Διαπλοκή. ῆς. ἡ. simultas.

Διαπνεόμβρος. cui facilè succi perspirabili cute digeruntur, ἐνδιαφόρητος.

Διαπνέω. effluo, efflo, euanescere facio, diflor, euaporor.

Διαπνοή. ῆς. ἡ. aëris attractio præter propositum, spiraculum. ὁλκὴ ἀέρος ἀπροαιρέτως, ἢ πρὸ τοῦ φυσικοῦ θερμοῦ διὰ τῆς ἐπιφανείας.

Διαποδίζω. exquiro, examino.

Διαποδισμός. οῦ. ὁ. genus saltationis.

Διαποίκιλος. uersicolor, uarijs coloribus, aut gemmis distinctus.

Διαπολεμῶ. decerto, rem gero.

Διαπολιτεύεσθαι. dicuntur propriè ciues, quando inter se digladiãtur contenduntq;, ac bellum agunt intestinum: quod etiam ἀντιπολιτεύεσθαι dicitur Theopompo.

Διὰ πολλοῦ. diu, multo tempore, multo post.

Διαπομπεύω. in pompam progredior.

Διαπονέω. laboro. καί

Διαπονοῦμαι ἀντὶ τοῦ ἐξεργάζομαι, elaboro, expolio, conficio. Plato usus est pro excolo. Xenophon:

nophon: ἐκπλέω δὲ πάνυ διαπονούμενοι, ſummo labore efficientes. Et διαπονοῦμαι, τὸ περί τι κατατείνομαι καὶ ἐνεργῶ, καὶ ἀσχολοῦμαι, ſatago, cum labore occupor. διαπονῶ τὸ σῶμα, ἀντὶ τοῦ ἀσκῶ καὶ γυμνάζω.

Διαπόνυς. canes quoſdam uocabant Cretenſes, quibus in uenerando gloria erat plurima. ſic dicti à labore: ſiquidem noctu etiã laborabant, ſæpeq; feris aſſidentes dormiebant, mox exorta luce depugnaturi.

Διαπόντος. ε. ὁ. ἡ. maritimus, mare peragrãs.

Διαπορεύω. trãjcio.

Διαπορεία. dicitur Græcè, quã uulgò uocant oppoſitionem. Cicero interceſſionem uocat, ut lib. iij. de legibus: Interceſſor rei malè ſalutaris eſto ciues. Vide plura in primis annotationib. Budæi.

Διαπορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. dubito, admiror, interrogo, inquiro cum dubitatione, ambigo, ſum ancipitis animi, ac conſilij inops, animo hæreo, ac perplexus ſum, hæſito.

Διαπόρησις. ιος. ἡ. dubitatio.

Διαπορθμεύω. καὶ

Διαπορθμέω. trãsfero, trajcio, tranſueho, trãſmitto. Plato ait dæmonẽ ἑρμηνέαν καὶ διαπορθμεύειν θεοῖς τὰ παὰ ἀνθρώπων, καὶ ἀνθρώποις τὰ παὰ θεῶν. Hoc modo Dionyſ. διαπορθμευτὴν pontificem facit, quaſi conciliatorẽ, tranſmiſſorem, portitoremq;, & tranſportatorem humanarum præcationũ ad deũ, diuinarumq; rerum ad hominem deportatorem, per quem commeatus ultro citroq; datur. Vide comment. Budæi.

Διαπορφύρωμος. ε. ὁ. ſtupore attonitus, cunctabundus.

Διαπόρφυρος. ε. medio purpureus.

Δ Ι Α Π Ρ.

Διαπράττεσθαι. paciſci, tranſigere, perficere. πέπραται ὁ πόλεμος, iam confectum eſt bellũ: & peruincere contendendo. Accipitur pro contendendo aſſequi, & perpetrare. Lyſi. ἡγούμενος τοὺς μὲν διαπραττομένους βία, ὑπὸ τῶν βιαζομένων μισεῖσθαι. διαπεπραγμένον ἔριον, elaborata lana. Exigere, ambitione obtinere, contendere fauore, reddere effectũ in Plut. exord. τὰ ἀπόῤῥητα διεπράττετο. Item enarrare, procurare.

Διαπράττω. idem quod διαπράττομαι. Plutarch. διαπεπραχὼς ἂν ὁ πόλεμος. abſolutum, confectum, & perfectum eſt bellum.

Διαπρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. eximius, inſignis: ἔκδηλος, ἐπίσημος.

Διαπρέπω. μ. ψω. perſeuero, honeſtè uiuo, excello, proficio, luceo, renido.

Διαπρεσβεύομαι. καί

Διαπρεσβεύω. legatos mitto.

Διαπρέψας. ὁ. λαμπρός.

Διαπρήσσω. ſeco, pertranſeo, ſeduco, mẽtior, διανύω: perſulco. Odyſſ. β. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διαπρηνεύω. indicium defero.

Διαπρίομαι. premo, furo in aliquem.

Διαπρίω. μ. ίσω. τ. ικα. ſeco, deſeco. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διαπρό. per totum, omnino, prorſus. poëticum eſt.

Διαπροέβατο. pertranſibat.

Διαπρύσιος. ε. ὁ. penetrabilis, auditui peruius, clarus, omnibus modis commodus, & abſolutus.

Διαπρύσιον, inquit Heſych. διαπορευσιμον μακρὸν, διὰ πάντων δεξιὸν, ἐξακουστὸν, μέγαν διάτομον: διαβόητον, Suidas. διαπρύσιος πόλεμος, inexorabile bellum.

Διαπταίω. μ. ήσω. τ. πτα. inceſpito, offendo.

Διαπτοέω. μ. ήσω. τ. πτα. terrefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διαπτοηθείς. ῆτος. ὁ. trepidus.

Διάπτοντες. ſtellæ appellantur micãtes, acradicantes.

Διάπτυξις. ιος. ἡ. ſolutio, explicatio.

Διαπτύω. deſpuo. accipitur pro contemnere, & auerſari.

Διάπτωσις. ιος. ἡ. diſſolutio.

Διαπυκτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. pugnis decerto. neutrum abſolutum.

Διαπυνθάνομαι. percunctor.

Διάπυρος. ε. ὁ. ἡ. ignitus, cãdens, calidus, acer

Διαπυρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. accendo.

Διαπυρσεύω. ſublato igniculo quippiam ſignifico, illuſtro, conſpicuum facio.

Διάπυσα. audita & intellecta, à πυνθάνομαι.

Δ Ι Α Ρ.

Διάραι. τὸ σόμα. os aperire, Plutar.

Διαραίνω. inſpergo.

Διάραιτος. ε. ὁ. φανερός.

Διάρδω. irrigo. act. accuſatiuo iungitur.

Διαρθρόω. articulo.

Διαρθρόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. confirmor in membris.

Διαρθρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. per membra compono, ordino, trado, exprimo.

Διαρθρώμενος. ε. ὁ. fiſtuloſus, perfectus.

Διάρθρωσις. ιος. ἡ. articulatio, explanatio, mẽ-

bratura, formatio, distinctio, commissura artuum.

Διαρθρωτικός. οῦ. ὁ. prospectans.

Διαριθμοῦμαι, τὸ διαλογίζομαι.

Διαρκέω. μ. ἐσω. τ. εκα. perseuero, perduro, duro, sufficio, adiuuo.

Διαρκής. ἐος. ὁ. ἡ. duratiuus, sufficiens.

Διάρμα. ατος. τὸ. κούφισμα. spatiũ, interuallũ.

Διαρπάζω. rapto, diripio.

Διαῤῥαίω. uasto, corrumpo, mollio, diffluo: διαφθείρω, διαχοῦμαι, χανοῦμαι. Dicitur & διαῤῥεῖν pro eodem.

Διαῤῥήγνυμι. μ. ήξω. τ. ηχα. interrumpo, dirumpo, per medium rumpo, rumpo, id est stomachum moueo, disrumpo, dolore, & indignatione impleo. Sic Cicero: Licentia audacior, qua ante rumpebar, nunc ne moueor quidem. Sic rumpi dicuntur inuidi. Demosthenes: οὐ δὲ ἂν οὐ διαῤῥαγῆς ψευδόμενος. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαῤῥήδην. palàm, luculenter, aduerbium declarandi.

Διαῤῥίπτω. disiicio.

Διάῤῥοια. ἡ. copiosus alui, sine inflammatione, exulceratione q; fluor: profluuium uentris.

Διαῤῥυέω. diffluo.

Διάρσις. elatio, sublimitas. hinc ἐκ διάρσεως, è sublimi.

Διαρτάω. μ. ύσω. τ. ηκα. suspendo, compono. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαρτίζω. reformo, fingo, perficio.

Δ Ι Α Σ.

Διασαλακωνίζειν. mollem, & delicatum esse, in delitijs agere, à Salacone quodam delicatulo. Aristophanes uespis: ὡδὶ προβὰς τρυφερόντι διασαλακώνιτον.

Διασαλεύω. commoueo, concito. Lucian. in Pseud. ἐνέπλησε τὴν δ' οὖν τὴν πόλιν καὶ διεσάλευσεν οὗτος: Compleuit iste urbem, concitauitq;.

Διασαπεὶς. putrefactus. Lucianus in Pseud. ἀπίθανον διασαπεὶς τὸν πόδα μέχρι τῆς βοβῶνος.

Διασαρδανίζω. Sardonium risum rideo, subsanno.

Διασαφίζω. μ. ίσω. τ. ικα. manifesto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διασαφῶ. declaro, aperio.

Διασείω. μ. είσω. τ. εικα. quatio, concutio. actiuum. accusatiuo iungitur.

Διασημαίνω. do signum, manu significo, nota insignio, signo aliquo noto, cõmonstro.

Διάσημος. ου. ὁ. ἡ. insignis.

Διασημότατος. illustrissimus.

Διάσια. ίων. τὰ. Iouialia, quæ διιπόλια uocantur apud Aristophanem.

Διασιλλοῦν. τὸ διασύρειν.

Διασιωπῶ. obmutesco.

Διασκαλιδεύω. ligonibus terram uerso.

Διασκανδικίζω. ignauus sum, formidolosus & negligens sum, more Euripidis, cuius matrem scandicas uenditasse scribunt comici. Aristophanes equitib. μή μοιχε, μή μοι μὴ δῇς σκανδικίσῃς.

Διασκεδάζω. μ. άσω. τ. ακα. dissipo, dispergo, diuulgo. acti. accusatiuo iungitur.

Διασκέπτομαι. dispicio, perspicio, consydero, consulto, contemplor.

Διασκευάζομαι. τὸ συσκευάζομαι. id est sarcinas compono, colligo uasa: ut qui foro cessuri sunt, aut aliàs migraturi. digeror, disponor ordinibus discretis.

Διασκευάζω. μ. άζω. π. ακα. apparo, orno, adorno. exorno, caupono. σκευάζω: ἐνεσκευάζω. διεσκευασμένος στρατὸς. in armis existens, ut Cæsar dixit, & quasi accinctus. Budæus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διασκευή. ῆς. ἡ. apparatus, ornamentũ, & instrumentum, ut lectisternia, & lectistrati. apud Athenæum. Bud.

Διασκευωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. custodio, cõseruo, pello. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διάσκεψις. ιος. ἡ. consyderatio, consultatio, contemplatio.

Διασκηνητέον. castrametandum.

Διασκίδνημι. μ. ήσω. dissipo, diffundo. actiũ, accusatiuo iungitur.

Διασκοπεῖν. perspicere, speculari.

Διασκοπέομαι. specto.

Διασκορπίζω. μ. ίσω. τ. ικα. spargo, dispargo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διασκοπιάομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. exploro.

Διασκίωντες. οἱ. extergentes.

Διασμήχω. μ. ήξω. τ. ηχα. purgo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διασπαθᾶν. dissipare, prodigere.

Διασπασμός. οῦ. ὁ. dissipatio, dissolutio.

Διασπάω. μ. άσω. τ. ακα. diuello, dilanio, amplio, dissipo, perfringo, perrumpo, dilacero, distraho, & membratim dilanio. Ponit pro distringo, τειρισπῶ. Lucianus: τοιαῦτα πράγματα ἔχω, μόνος κάμνων, καὶ πρὸς τοσοῦτας ὑπηρισίας διασπώμενος. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διασπείρομαι. dissipor, dispergor.

Διασπείρω. dispergo. actiuũ, accus. iungitur.

Διασπορά. ᾶς. ἡ. dispersio.

Διασπορεύς. έως. ὁ. dispersor.

Διασασιάζω. μ. άσω. τ. ακα. seditionem ago, ad seditionem & dissidium perpello, dissidere facio, dissidium cieo. Plutarch. ὁ δὲ Μάνλιος διεσασίαζε τὴν πόλιν. Latinè sollicitare hoc dicunt aliquoties. T. Liuius: Nec sollicitare quietę ciuitatis statum. neutrũ absolut.

Διάσασις. ιος. ἡ. separatio, distantia, diuisio, interuallum, dimensio, dissidium. Aristot. μετὰ μὲν οὖν ἴσως διάσασις ἀρετὴ καὶ κακία, id est, Seditionis causa est in ciuitatibus, uirtus & uitium. Bud.

Διάσατος. ου. ὁ. diuisibilis.

Διασέλλεσθαι. idem est quod διορίζεσθαι, διαιρεῖσθαι, ut διασέλλειν, διορίζειν, διαιρεῖν, hoc est, disputare, disceptare, & explicare. Bud.

Διασέλλω. μ. ελῶ. τ. αλκα. distinguo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διάσημα. ατος. τὸ. spatium, intercapedo, interuallum.

Διασηματικὴ φωνὴ, interuallata uox, hoc est, quæ cum interuallo suspenditur, quemadmodum fit in cantionibus, & in legendis uersibus heroicis. Huic opponitur συνεχὴ. Copiosius uide apud Cœlium lect. antiq. lib. v. cap. xxiiij.

Διάσιξις. καὶ

Διασολὴ. ῆς. ἡ. distinctio, dilatio. Item figura, quando dictio à dictione, aut sententia à sententia distinguitur, aut quando syllaba contra naturam extenditur.

Διασοιδάζω. constipo.

Διὰ σόματος ἔχειν, sæpe commemorare.

Διασοχάζομαι. coniecto, auguror.

Διασρέφω. μ. έψω. τ. αφα. peruerto, obtorqueo, contorqueo, uexo, circumago, distorqueo. Item inuerto, peruerto, deprauo, hoc est, ex rectis facio flexuosa. actiuum, accusatiuo iungitur. Διεσραμμένα. τὰ. distorta, & obliqua, hoc est, minimè syncera ac simplicia. Διεσραμμένοι, quibus oculorũ acies est peruersa, aliter quàm decet cernentes, strabones.

Διασροφέω. μ. ήσω. τ. ηκα. exagito, discutio. actiuum, accus. iungitur.

Διασροφὴ. ῆς. ἡ. contortio, peruersio, ratio nec rectè, nec ordine constituta. Latini peruersitatem uocant. Cice. in Offic. Vt si quis in foro cantet, aut in funere, aut si qua est alia magna peruersitas, id est, διασροφὴ & διεσραμμένον.

Διάσροφος. ου. ὁ. peruersus, id est, qui ordine peruerso & contrà quàm decet, facit. Διάσροφοι φρένες, insana mens. Διάσροφος μορφὴ, mutata forma. Διάσροφοι ὀφθαλμοὶ, obliqui oculi.

Διασρώννυμι, καὶ

Διασρωννύω. sterno.

Διάσυλος. ου. quum trium columnarum crassitudinem intercolumnio interponere possumus. Vitrũ.

Διασυρμός. eleuatio, irrisio, distractio. Item figura quando dictio ad duo diuersa significata trahitur: ut strepit anser inter olores, p eo quod est, ineptus poëta inter doctos. Significat etiam obtrectationem.

Διασυρτέον. reprehendendum.

Διασύρω. μ. υρῶ. τ. υρκα. detraho, carpo, obtrecto, conuitior. Est etiam distraho, ægre traho: ut ἐπισύρω in Hippocr. ὅταν τροχάζων ὀλισθήσῃ, καὶ μεσὸν διασυρῇ, id est, Quum membris distractis agitatur, ut ranæ innatantes. Vide Comment. Bud.

Διασυσῆσαι. constituere, instituere.

Διασφαγὴ. ῆς. ἡ. interscissio, diuortium.

Διασφάγξ. γος. ὁ. distantia loci, interuallum, locus inter duas rupes profundus.

Διασφαλίζομαι. fortifico.

Διασφενδονίω. μ. ήσω. τ. ηκα. torqueo tali supplicio quale describit Plut. in uita Alexan. διεσφενδόνησ' ὀρθίων δένδριον εἰς ταυτὸ καμφθέντων ἑκατέρῳ μέρος προσαρτήσας τ' σώματος· ἔπειτα μεθεὶς ἑκάτερον ὡς ὥρμητο ῥύμῃ φερόμενον τὸ προσῆκον αὐτῷ μέρος νέμασθαι.

Διασχηματίζειν. formam inducere, formare, figurare, fingere. Lucian. in Cauc. πεπλάσθαι μὲν ἐχρῆν ἄλλον ἥτινα καὶ μὴ τοιοῦτον διεσχηματίσθαι τὸν τρόπον.

Διασχίζω. μ. ίσω. τ. ικα. scindo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διασχών. distans, procedens.

Διασώζομαι. tueor, seruo.

Διασώζω. μ. ώσω. τ. ωκα. saluo, seruo. quod Cicero dixit, Tenebat authoritatem in suos, Gaza transtulit, αὐθεντίαν εἰς τοὺς ἑαυτῷ διεσώζετο. Idem paulò post, obseruo transfert hoc uerbo. Διάζωμαι εἰς τὴν Ἀμισρίν, Incolumis in Amistrim peruenio, apud Lucian. Actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Α Τ.

Διαταγὴ. ῆς. ἡ. dispositio.

Διάταγμα. ατος. τὸ. edictum, magistratus.

Διάταξις. ιος. ἡ. constitutio, ordinatio, uel edictum principis, descriptio, & ordo.

Διαταράττομαι. percellor, commoueor, perturbor. Lucianus: τίς οὐκ ἂν δημόκριτος διεταράχθη;

Διάτασις. contentio, uocis & uirium contentio. Aristo. τὰς δὲ διατάσεις τῶν παίδων, μὴ κλαυσμούς οὐκ ὀρθῶς ἀπογορεύουσιν οἱ κολύοντες ἐν τοῖς νόμοις.

Διατάττομαι. uoce passiua, cõstituo, & statuo, Est etiam dicere, edicere, statuere, & decernere.

Διατάττω. μ. άξω. τ. ακα. constituo, ordino, impero, duco exercitum, describo, decurio, in decurias distinguo. Et παρατάττω, id est, digero & cõpono in ordines. Στρατιῶται διατεταγμένοι, ordine composito incedentes. Dicuntur etiã in stationibus & uigilijs dispositi. Item edico. Vide Comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαταῦτα. propterea.

Διαταφρεύω. fossa dirimo.

Διατεχέως. statim, citò.

Διατείνομαι. inuehor, contendo, nitor uehementer, obnixè contendo. Construitur interdum cum infinitiuo, ut contendo efficere, Latinè dicimus. Aristot. πάντων ἀμιλλωμένων πρὸς τὸ καλόν, μὴ διατεινομένων τὰ καλλίστα πράττειν. Significat etiam διαβεβαιοῦμαι, id est, asseuero, affirmo. Item intento, μὴ προτείνομαι. Xenoph. διατεινάμενοι οἱ μὲν τὰ πρῶτα, οἱ δὲ, τὰ τόξα. Huic uerbo cum significat obnitor & contendo opponitur τὸ ἀπαρρᾶθυμῶ, cum genitiuo iunctum. Vide in Cõmentarijs Budæi.

Διατείνω. μ. ενῶ. τ. ακα. addo, protendo, extendo, continuo loquor, distendo, dispendo. Et pertineo, id est, δήκω μὴ δηκοῦμαι. Arist. καὶ ἐφ' ὅσον δὴ διατείνει ἡ θεωρία, id est, etiam pertinet ac pertendit beatitudo. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διατειχίζω. μ. ίσω. τ. ικα. diuido, sepio, arceo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διατείχισμα. ατος. τὸ. interiectus, murus, arx, sepimentum.

Διατεκμαίρομαι. τὸ στοχάζομαι, conijcio, significo.

Διατελέω. μ. έσω. τ. εκα. perficio, compleo, perseuero, permaneo. Quando perseuero significat neutrum absolutumest, aliàs uerò actiuum, & accusatiuo iungitur. Τὸν βίον διατελῶ, uitam traduco.

Διὰ τέλους, continuè, assiduè.

Διατελῶ ποιῶν, ἀντὶ τοῦ ποιῶ. Sic quod Cicero dixit, Nec enim excursione uteretur, Gaza transtulit: οὐδὲ γὰρ ἐκδρομαῖς χρώμενος ἂν διατέλει. Διατέλει τοῖς λόγοις ἐμφιλοσοφῶν, Literis assiduam operam nauare perge.

Διατεταμένος. ὁ. distentus.

Διατετρανίεις, perforares apud Herod. Thal.

Διατήνεμ. τὸ. λυχνίζεσθαι.

Διατηρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. conseruo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Διατήρησις. ιος. ἡ. conseruatio.

Διατιτρῶ. perforo, torno: unde Διάτρητος, foratile, pertusum, tornatile uel torno factũ. Alij διάτρητον & διατρέω, de quibus mox, pro eodem dicunt.

Διατί. cur.

Διατίθεμαι. bene aut secus de re aliqua statuo utorq; Gregorius: καὶ τῷ φυγαδείσῃ καὶ λίσα διατίθεται, De exilio suo cõmodissimè statuit, exilium commodissimè uertit: Dicitur hoc etiam εὖ τίθεσθαι. Item testor, aut testamẽto meo aliquid mando hæredibus. Et pro uenalia expono. Item paciscor.

Διατίθεμαι πρὸς τοῦτο, animũ ad hoc appello.

Διατιθέμενος. affectus, animatus, dispositus.

Διατίθημι. μ. ήσω. τ. ηκα. afficio, dispono, præparo. τὸ καθιστῶ, οἰκονομῶ. constituo, compono. Item τὸ ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι, efficio, reddo. Demosthenes: τοὺς ἅπαντας εἰς πίσους πρὸς ἡμᾶς διαθέμενον. actiuum, accusatiuo iungitur. Et lego, legas, neutrum absolutum.

Διατίμησις. ιος. ἡ. æstimatio.

Διατιτθάλιος. α. ὁ. calidus, ardens.

Διατιτρῶ. pertundo, torno: sicut διατρῶ, & διατρέω.

Διατμάγω. μ. άξω. incido, diuido: accusatiuo iungitur.

Διατμήγω. μ. ήξω. τ. αχα. diuido, scindo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διατοιχεῖν. in hoc atq; illud latus nauis iactari, ut in tempestate fieri solet.

Διάτονος. ου. ὁ. uehemens, extentus.

Διατόνοι. οἱ. dicuntur lapides, qui perpetua crassitudine utraq; parte religando, parietum soliditatem confirmant. Hos Vitruuius frontatos appellat.

Διάτορον. ου. τὸ. magnum in uoce, μεγαλόφωνον. Lucianus in Gal. διάτορόν τι καὶ μεγαλόφωνον ἀναβοήσας, ἐπηγείρας.

Διάτορος. ου. ὁ. ἡ. penetrans.

Διατράμις. ὁ. ἡ. depygis, qui attritas habet nates. Nam τράμις nates significat.

Διατρανῶ. τὸ διασαφῶ, declaro, explano.

Διατραχηλίζομαι. præcipitor.

Διατρέπομαι. τὸ ἀισχύνομαι, quod etiam ἐντρέπομαι dicitur. Est etiam oculos auertere & aspicere uel nolle, uel non posse.

Διατρέπω. arceo, dissuadeo, ut ἀποτρέπω: uel potius ad erubescentiam deduco, erubescere cogo. Herodian. διέτρεπε πρὸς ὀλίγον τὸ μειράκιον, id est, conatus eius repressit præ pudore, & impetus ad uoluptates consectandas aliò deflexit, pudore iniecto deterruit.

Διατρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. perforo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διάτρητον & τρήτον. τὸ. perforatile, pertusum, tornatile aut torno factum. à uerbis διατρητῶ & τρητῶ. Vnde διάτρητοι dicuntur calices cælati & tornatiles, quæ toreumata uocant Salustio, Ciceroni & Tranquillo.

Διατριβή. ῆς. ἡ. conuersatio. Lucianus in Gallo: ἡ ὅλως, ἣ δύσκτις ἦν ἡ διατριβή, ut summatim dicam iucundissima quædam erat uita. Item exercitium, exercitatio, studium, σχολή, consilium. Disputatio, collatio, congressus. Pro loco disputationis & exercitij apud Gel. lib. primo cap. decimo sexto, & lib. decimo tertio cap. quinto, auditorium. Item commoratio, immoratio, mora. Lucianus: τοῦτο μὲν πολλὴν ἴχα τῶν διατριβήν.

Διατρίβω. μ. ίψω. τ. ιφα. conuersor, moror, distineo, distringo, per aliquid siue in aliquo me exerceo. Plato identidem pro exercere, atque in literis disputare utitur. Vsurpatur & apud Lucianum pro immorari in aliquo. Item uersor, laboro, operam impendo. Isocrates: ὅσοι μὲν οὖν πρὸς τοὺς ἑαυτῶν φίλους τοὺς προτρεπτικοὺς λόγους συγγράφουσι, καλὸν μὲν ἔργον ἐπιχειροῦσιν, οὐ μὴν περίεργόν γε τὸ πράτιστον τῆς φιλοσοφίας διατρίβουσι. Actiumm, accusatiuo iungitur.

Διατριμμάτα μηρῶν. femorum intertrigines.

Διάτριχα τῶν ῥόδων appellat Homerus in Catalogo, quasi capilli studiosam.

Διατροπή. ῆς. ἡ. apparatus, mutatio.

Διατροφή. ῆς. ἡ. alimentum.

Διατρύγια, loca inter uites quæ seruntur, uel ubi iam maturuerint uuæ. Alij διατρύγιον fructiferũ interpretantur. Certè τρύγη nunc triticum signat aut ordeum, nunc fructum quemlibet.

Διατρύγιος. frugifer.

Διάπλω. prosilio, huc illucq; desilio, & emico, quod διάπλεσθαι quasi raptim elidi Plato in Cratylo dixit. Aristoteles διάπλοντῶν dixit, pro igniculis in cœlo emicantibus & exilientibus. In Problem. ἀστέρας διάπλοντας dixit pro traiectionibus ignium.

Διατυπόω. μ. ώσω. τ. ωκα. disponо, ordino, statuo, constituo, instituo, confirmo, informo, animo concipio, & fingo. Lucia. in Pseud. καὶ τῷ λογισμῷ διατύπωσον ποικιλοτάτην τινὰ ψυχῆς πρᾶσιν, ἐκ ψευδοῦς, καὶ δόλων, καὶ ἐπιορκιῶν, καὶ κακοτεχνιῶν συγκειμένην. Actiuũ, accusatiuo iungitur.

Διατύπωσις. ιος. ἡ. formatio, descriptio, deformatio, informatio, statutum.

Διατὺς. fugiens. Διατὺς τὴν δίκην, pœnas euadere.

Δ Ι Α Υ.

Διαυγασμός. οῦ. ὁ. καὶ

Διαύγεια. ας. ἡ. καὶ

Διαυγία. ας. ἡ. effulgentia, pellucentia, splendor.

Διαυγής. ἐος. ὁ. ἡ. pellucidus, lympidus. Lucianus de Arethusa fonte loquens: διαυγής τέ ἐστι καὶ διὰ καθαροῦ ἀναβλύζει.

Διαυλακίζω. peraro.

Διαυλία. ἡ. duorum concentus.

Διαυλίζω. produco, profunda facio, augeo.

Διαύλιον quidam dicunt, quod alij διαύλειον.

Διαυλοδρομεῖν. est cum ad calcem peruenеris, rursus ad careeres cursu redire.

Διαυλοδρομοὶ, sunt qui cursum circensem peragunt, id est, δισάδιον: qui cum ad metam peruenerant, flectentes eo rursus recurrebant, unde cursum inierant.

Δίαυλος. ου. ὁ. cursus reciprocus, cursus duplex, obeundi scilicet stadium ac mox redeundi, circumactus circuli, id est, curriculum duplum. Vitruuius lib. v. In palestris peristylia quadrata siue oblonga ita sunt facienda, uti duorum stadiorum habeant ambulationis circuitionem, quam Græci uocãt δίαυλον. Item emissarius, certamen, spatium ducentorũ & millepedum in longitudinem. Eustachius δίαυλος (inquit) τὸ διατεταγμένον εἰς εὐθύτητα σχῆμα ὁποῖόν τὸ σταδίον. Aristo. interpres eo nomine intelligit locum, qui duo contineat stadia, aut mensuram cubitorum ducentorum.

Διαύλιον. υ. τὸ. dicebatur, cũ in scena tacentibus omni-

bus omnibus ſolus intus caneret tibicen.

Δίαυλος. ὁ. curſus, certamen, menſura duorũ ſtadiorum.

Διαυλωνία. locorũ anguſtiæ & fauces, in quibus cothurnices, aliæq; aues illaqueantur, ut inquit Euſtachius.

Διαυλωνίζειν. per anguſtum fluere, uentum utrinq; excipere, perflare. Διαυλωνίζειν φαμὲν τὸ διχόμενον ὑπ' ἑκατέρου πνεῦμα χορίον. Vide Comment. Budæi.

Διαυχενίζεσθαι. ſublata ceruice eſſe.

Δ Ι Α Φ.

Διαφάγω. peredo, comedo.

Διαφαίνομαι. perluceo.

Διαφαίνω. μ. ανῶ. interluceo, transluceo, pelluceo. Aliter Lucianus: καὶ κρεῖττον διαφαίνει τῆς ἐλπίδος, id eſt, ſpe melius euenit. neutrũ abſolutum.

Διφανεία. ας. ἡ. perſpicuitas.

Διαφανῆ. τὰ. ueſtes quę fœminam denudant, ut bombycinæ.

Διαφανής. ἐος. ὁ. ἡ. tranſparens, perſpicuus, pellucidus, ἐπιφάνης, ἐπίσημος, clarus, inſignis, alios antecellens. Sic etiam lapis quidam uocatur, quòd transluceat, cuius meminit Lucianus in Pſeud.

Διάφανον, quid ſit apud philoſophos explicat Cœlius lectionum antiqua. libro viij. pite xxij.

Διαφανῶς. σαφῶς, apertè, manifeſtè, ſplendidè, luculenter.

Διαφέρομαι. diſſideo, diſcordo, contendo, μάχομαι καὶ ἐναντιοῦμαι, æmulus ſum, altercor, diſſidijs contendo, ut in primo Iliad. Achilles & Agamemnon. Ponitur pro ἀμφισβητῶ, ambigo, litigo. Διαφέρεσθαι ἑαυτῷ, non conſentanea dicere, ſecum diſcrepare. Plutarch. διενεχθὲς τῷ λογισμῷ, de homine dixit incerti propoſiti, & in diuerſa impetũ animi capiente. Ponitur pro iactor, huc & illuc temerè feror. In actibus Apoſtolorum: διαφερομένων ἡμῶν ἐν τῷ ἀδρίᾳ. Non diſſimile eſt, differri cupidinibus apud Plautum, & apud Terentium, differri doloribus. Eſt etiã dilabi, in diuerſa digredi & abire.

Διαφέροντα. τὰ. utiliora.

Διαφερόντως. egregiè, excellenter, ὑπερφυῶς, uehementer, maximè.

Διαφέρω. excello, differo, id eſt, præſto, ſum plurimi momenti, præcello, præmineo. Lucian. ἀλλὰ φέρε ἴδωμεν εἰ κατ' ὀλίγον σοῦ διαφέρω, Sed age uideamus num paruo in-

teruallo te ſuperem. Item ἀντὶ τοῦ συμφέρειν. Herodian. lib. ij. ὅτι τῶ μὲν δημοφιλοῦς, καὶ κοινῆ διαφέροντας, ὀλίγα τοῖς καθ' ἕνα φερούσης, Nam quę in populi communem q; cedunt utilitatem, parum cuiq; curæ ſunt. Idem paulò poſt ἀντὶ τοῦ φέρειν uſurpat: ἐπισάμενοι τε ὅτι χαλεπῶς τὸ πλῆθος διοίσει τὰ πιπραγμένα, Scientes multitudinem id facinus indigne laturam. Sic διαφέρειν ψῆφον apud Iſocratem & Plutarchũ, proferre ſuffragium & ſententiam. Sopho. ἀντὶ τοῦ ἐκκομίζειν poſuit. Item διαφέρει pro diſcrepat, intereſt: ut Matth. xij. πόσῳ οὖν διαφέρει ἄνθρωπος προβάτου. quod Laurentius Valla ad uerbum transferri poſſe putat: quantum intereſt ſiue differt homo oue. quemadmodum apud Terentium: Stulto intelligenti quid intereſt? Significat item excellere, etiam in malam partem. Iſocra. τοσαύτην ἀνοίαν δικνεῖσθαι πάντων ἀνθρώπων, Vſq; adeò ſupra omnes homines amentia prædominabantur. Dicimus autẽ διαφέρω ἀριστῆ μητέρι εἶναι τῆ. Eſt etiam, ut διαπέμπειν, in diuerſas partes ferre, & importare. Item pro ὑπομένειν tolerare, perferre. Et pro indiuerſum ferre, & uariè agitare, & animo uerſare aliquid, agitareq; cogitando. Plutarchus: καὶ πολλὰ μὲν αὐτὸς ἐν ἑαυτῷ διένεγκε. Item præpollet, præualeo: ut διαφέρει τῶ πάντων. Διαφέρει μοι τοῦτο, hoc intereſt mea, hoc ad me pertinet, quod etiam cum genitiuo dicitur, Διαφέρει μοι τούτου. Inde διαφέρειν, ὑπολαμβάνειν ἔχειν: ut ὁ σπουδαῖος φιλεῖ προνοεῖσθαι καὶ τῶν διαφερόντων αὐτῷ, Vir bonus ſolet proſpicere etiam neceſſitudine cõiunctis. Διαφέρει, refert, id eſt, ad rem pertinet. Significat etiam refert, id eſt, uarium eſt & diuerſum, quod etiã παραλλάττει dicitur. Vide Commentaria Budæi.

Διαφεύγω. diffugio.

Διαφευκτικός. fugax.

Διαφήγω. cohibeo.

Διαφῆκε. dimiſit.

Διαφημίζω. μ. ίσω. σ. ικα. diuulgo, diffamo. accuſatiuo iungitur.

Διαφθείρω. corrumpo, contamino, labefacio, uitio, deſtruo. Herod. in primo: ἡ δὲ σοφὴ ξασα καὶ φιλοῦσα τὸ γραμματεῖον ἀφαιρεῖται, δεδοικυῖα δὴ μήτι τῶν ἀναγκαίων ὑπὸ νηπιότητος ἀγνοῦν παῖδα διαφθείρῃ, Libellũ aufert, ueretur ne quid per infantiam neſcius puer rerũ fortaſſe grauiorũ labefaceret. Dicunt item

τὴν κόρην διαφθείρειν pro ſtuprare & uitiare. Menander in Adelphis, citante Ammonio: ἐὰν δ' ἔτι τὴν κόρην διαφθορὼς, quòd ſi uirginem uitiarit. λιμῷ διαφθείρεσθαι, fame cõ tabeſcere. Item perdo, trucido, cõficio, interficio. Plutarch. in Apophthe. συμβαλὼν ἐκράτησε καὶ διέφθειρε Νικίωνα τὸν ἄρχοντα τῶν Μακεδόνων. Vide διακορέω. actiuum, accuſ. iungitur. quære φθείρω.

Διαφθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, mors, diſſolutio corporis, inimicitia.

Διαφθορεύμενος. οῦ. ὁ. diſcerptus.

Διαφίημι. dimitto.

Διαφιλοτιμοῦμαι. contendo & magno ſtudio conor quippiam efficere.

Διαφοιτᾶν. percrebreſcere, increbreſcere, celebrem fieri. Διεφοίτησεν ἡ φήμη, fama increbruit, dimanauit, permanauit, diuulgata eſt.

Διάφορα. τὰ. impenſæ, ſumptus.

Διαφορά. ᾶς. ἡ. differentia, diſcrimen, diſſidiũ, lis, contentio, μάχη.

Διαφορητικά. uocantur medicamenta diſcuſſoria, quæ ſp aluum ſubducunt & leuigant.

Διαφορητική. ῆς. ἡ. uis diſcuſſoria Latinè dicitur.

Διαφορητικός. οῦ. ὁ. diſcutiens, diſcutiendi uim habens.

Διάφορος. ου. ὁ. ἡ. præcipuus, præſtans, diuerſus, diſſentiens, diſſidens, uarius.

Διαφορότης. ἡ. pro διαφορὰ dixit Plato in Theæteto.

Διαφοροῦμαι. immodico ſudore exhaurior, & reſoluor, & diſtabeſco. Eſt etiam compilor & ſpolior. Demoſthenes: διαφορουμένης αὐτῶν τῆς χώρας ὑπὸ τῶν λῃστῶν, Direpta & in prædam exportata. Vide Comment. Bud.

Διαφορῶ. digero, diſcutio, diſpergo.

Διαφόρως. multifariam.

Διάφραγμα. απτ. τὸ. quicquid in aliqua re medium eſt, uelut eſt narium interſeptum, unde & membrana illa quę parietis inſtar, cor & pulmonem à iecinore & liene diſtinguit, hoc appellatur nomine. Celſus uocat ſeptum tranſuerſum, alij pręcordia, id eſt, τὰ φρενῖτιδια, & poëtę φραπίδα, teſte Euſtachio. Item περίζωμα, quod Gaza cinctum uertit. Hippocr. & Galenus φρενάς.

Διαφράττω. obſtruo.

Διαφράττω. obſtruo, obſepio, ſepio, interſepio, diſtinguo.

Διαφυάς. άδος. ἡ. rima, ſciſſura.

Διαφυγγάνω. deliteſco, perfugio. Thucydid. καὶ ὅσοι ἦσαν τῶν πρωτέρων στρατιωτῶν ἐμπειρίᾳ μᾶλλον τῆς χώρας, ἐς τὸ στρατόπεδον διεφύγγανον. Et διεφύγγανον ἐκ τῶν δικαστηρίων, Abſoluebantur.

Διαφυγή. ῆς. ἡ. effugium.

Διαφυλάττω. μ. άξω. π. αχα. cuſtodio, tueor. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διάφυσις. ιος. ἡ. diuiſio, res intercurrens, & diſcriminans.

Διαφύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. inhæreo.

Διαφωνέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. diſſono. neutrum abſolutum.

Διαφώνησις. declamatio.

Διαφωνία. ας. ἡ. diſſenſio, diſcordia.

Διάφωνος. ου. ὁ. diſſentiens.

Διαφωτίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. illumino, reuelo, in lucem effero. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Δ Ι Α Χ.

Διαχαλάω. μ. άσω. ϖ. ακα. reſoluo, diſſipo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διαχαράττω. μ. άξω. ϖ. αχα. exaro, inſculpo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διαχάσκω. dehiſco.

Διαχείρησις. diſpenſatio, adminiſtratio.

Διαχειρίζομαι. τὸ. φονεύω, interficio, manibus uiolentis occido, cædo.

Διαχειρίζω. tracto, in manibus habeo, adminiſtro, rego, gero: Item occido, authorę Suida.

Διαχειρισάμενος. ου. ὁ. occidens.

Διαχειροτονεῖν. eſt duarum rerum propoſitarum diſceptationem conſtituere atq; dijudicare in concilio aut concione, ubi multitudo eſt cenſentium. Item per manuũ ſublationem ſciſcere, quemadmodum διαψηφίζειν calculis in hydriam & ſitellam conjectis. Vide Comment. Budæi.

Διαχειροτονία. eſt dijudicatio, & διάκρισις τῆς ἐν πλήθει γενομένης χειροτονίας. Διαχειροτονίαν διδόναι dicitur pro eo quod eſt, populũ in ſuffragia mittere, hoc eſt, rogationem, uel rem, de qua cõſulitur, populi ſuffragijs permittere. hoc ψῆφον ἀναδιδόναι, Plutarchus in Gracchо dixit.

Διαχέομαι. lætor, ἥδομαι, χαίρω, hilaro, exhilaro, frontem exporrigo ac lætitia perfundo: cui opponitur συσπᾶσθαι. Eodem modo & Cicero in Lælio dixit, ut & bonis amici diffundatur, & in commodis contrahatur.

Διαχέω. diffundo. actiuum, accuſatiuo iungitur. quære in σχέω.

Διαχράομαι. μ. ήσομαι. ω. ησμαι. interficio, obtrunco, supplicijs afficio. accusat. iungitur.

Διαχρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. tingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διάχρυσος. ου. ὁ. ἡ. deauratus.

Διαχθεῖεν. exhilarentur, Luciano.

Διαχύομαι. τὸ διαχοῦμαι. Plutarch. in Apoph. de Alexandro loquẽs uulnerato: διαχυθεὶς τῷ προσώπῳ τοτὶ μὲν αἷμα ἔπεμψ, ὡς ὁρᾶτε καὶ οὐκ ἰχῶρ, οἱοσπέρ τε ῥέει μακάρεσιν θεοῖσιν, id est, hilari fronte & exporrecto.

Διάχυσις. ιος. ἡ. diffusio, effusiõ.

Διαχυτικός. οῦ. ὁ. prodigus, dissipandi naturam habens.

Διαχωρεῖν. peregrinari.

Διαχώρημα. απ. τὸ. intercapedo, excrementum.

Διαχωρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. separo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διαχώρισις. ιος. ἡ. deiectio alui.

Διαχωρισμός. οῦ. separatio.

Δ Ι Α Υ.

Διαψαίρω. perflo.

Διαψᾶν. perfodere.

Διάψαλμα. απ. τὸ. diapsalma, rythmi cõmutatio, psalmi distinctio, uicissitudo canendi: quidam cõmutationem metri, alij pausationem spiritus, nonnulli alterius sensus exordium, sunt qui rythmi distinctionem, alij cuiusdam musicæ uarietatis silentium, dixerunt esse. Copiosius D. Hieronymus in epistola quadam ad Marcellam, cuius initium: Quæ acceperis reddenda sunt cũ fœnore.

Διαψηφίσασθαι Ἀθηναίους πάντας κατὰ φυλάς, simile est curiatis comitijs Romanorum. Vide Commentaria Bud.

Διαψήφισις. proprie dicebatur ἐξέτασις τῶν πολιτῶν κατὰ δήμους γενομένη, hoc est, recognitio, recensioq; ciuiũ populatim tributimq; citatorum, ob id instituta, ut obreptitij ciues, ac falso in ciuitatem adscripti, tribu ac populo mouerentur. Dicitur tamen etiam suffragiorũ disquisitio & latio, in quacunq; re & controuersia sigillatim facta.

Διαψήφισιν διδόναι. ad disquisitionem uocare. Vide Commentaria Budæi.

Διαψύχω. reficio, refrigero.

Δ Ι Β. Δ Ι Γ.

Δίβαφα. purpura bis tincta: ἀ δὶς & βάπτω. Hæc maximi erant impendij, utpote quæ in libras denarijs mille non poterat emi, ut author est Cornelius Nepos libro nono. Magistratus utebantur hac in prætexta, quorũ primus fuit Lentulus Spinther adilis. Lepidissime Cicero ad Cæliũ scribens. Curtius (inquit) noster δίβαφον cogitat, sed eum infector moratur, significare uolens, Curtium hominẽ nihili, ad magistratum obtinendum, applicare animum.

Δίβαφος. ου. ὁ. ἡ. proprie purpura bistincta.

Δίβροχος. bis madefactus, aut intinctus.

Διγαμία. secundæ nuptiæ.

Διγένοειος. qui est mento bipartito.

Δίγλωσσος. ὁ. qui duas callet linguas.

Διγονία. ας. ἡ. partus geminatio.

Δίδαγμα. απ. τὸ. doctrina.

Δ Ι Δ.

Διδακτικός. οῦ. ὁ. habilis, idoneus, aptus, appositus ad docendum, docibilis.

Διδακτός. ου. ὁ. docilis.

Δίδακτρον. ε. τὸ. precium docendi, Latinè minerual, aut minerual.

Διδάκτυλος. duorum digitorum.

Διδασκαλεῖον. ου. τὸ. locus docendi.

Διδασκαλία. ας. ἡ. doctrina, adhortatio.

Διδασκάλια. ζ. Plutarch. in Apophtheg. pro δίδακτρα usurpauit, disciplinæ præmia.

Διδασκαλικός. οῦ. ὁ. ἡ. præceptorius, peritus docendi, qui ualet arte docendi.

Διδάσκαλος. ε. ὁ. magister, doctor, præceptor. Proprie uolunt esse λόγων, quemadmodũ ἐπιστάτης ἔργων. Lucianus aliquoties usurpat in fœminino genere. Hoc item nomine uocabantur poëtæ Comici, item Tragici, ac Dithyrambici. Nam & Antiphõ auctor ἑλαχον πεντακλία διδάσκαλον.

Διδάσκομαι. docendum loco uel mando, insituendum curo. Est autem τὸ διδασκάλου καθηγεμόνος διδάσκειν, τὸ δὲ πατρὸς τὸ διδάσκεσθαι, hoc est, εἰς διδασκάλου πέμπειν, in ludum literarium mittere, ac docendum curare, aut (ut inquit Ammonius) διδάσκειν per se, διδάσκεσθαι per alium. Gaza, quod Cicero dixit disco, & addisco per διδάσκεσθαι transtulit.

Διδάσκω. μ. άξω. ω. αχα. doceo, patefacio, planum facio. Plato de præcipiente διδάσκειν dixit. Vtebantur item hoc uerbo in ijs quæ in Theatro, aut aliàs publicè ædebantur: ut διδάσκειν τὴν κωμῳδίαν καὶ τραγῳδίαν, πρᾶγμα, Comœdiam aut tragœdiam aut fabulam agere, δραματουργεῖν. Cicero item dixit Docere fabulam, pro ædere seu agere fabulam,

bulam, Græcorum imitatione. Hinc κωμῳδιδάσκαλοι, poëtæ dicti, & τραγῳδιδάσκαλοι, & ἀρχισοδιδάσκαλοι. Exempla authorum sunt in commentariis Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διδαχή. ῆς. ἡ. doctrina.

Δίδη. ligabat, pro ἔδει, aut ἴδηδε, à δίδημι. Homerus: δίδη μόσχοισι λόγοισι.

Δίδημι. τὸ. δεσμεύω.

Διδόναι τὸν ὅρκον. deferre iusiurandum.

Διδόναι ἐνθύνας sic dicunt, ut δίκην δοῦναι, id est pœnam pendere, & rationem reddere.

Διδόναι πίστιν ἢ πίστεως. est iurare & fidem dare, quod etiam πίστα διδόναι significat. Isocrat. pro fidem facere dixit, & documenta dare: ἢ τοσαύτῳ πίστι δεδωκότες ὑπὲρ τοῦ μὴ τῶν ἀλλοτρίων ἐπιθυμεῖν. quod & πίστον ποιεῖν dicitur. Vide comment. Budæi. Διδόναι λόγῳ. memoriæ prodere. Gregor. τοῦτο δώσω τῷ λόγῳ, hoc ego scribam. Διδόναι λόγους, sermones serere, & rumores in uulgus disseminare. Διδόναι λόγον itē dare uices loquendi, & percunctandi, & uicissim respondere percunctanti.

Δίδε, pro δίδοθι.

Διδόω. μ. ώσω. ω. ωκα. do. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διδράσκω. μ. άσω. ω. ακα. ἀόρ. α. δίδρα. fugio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δίδραχμον. ε. τὸ. didrachmū, id est nummus duas drachmas cōtinens. alio nomine βῦς.

Διδυματόκος. ε. ὁ. geminos enixa.

Δίδυμάων. ονος. ὁ. gemellus.

Δίδυμον ξύλον, furca, authore Suida.

Δίδυμος. ε. ὁ. geminus, dubius. Item pannicu lus duplici sinu testiculos cōtinens: mutuū eorum contactum cohibens, ne si oblædatur alter, in alterum quoq; transeat uitium, δίδυμος uocatur. Δίδυμοι. οἱ. uno partu nati, propriè coniunctis, connexisq; corporibus. διδυμάονες uerò diuaricatis, seiūctisq;: sicuti in Rhetorico adnotatum est Lexico. Alij δίδυμες seminaria uasa interpretātur, hoc est testes, seu testiculos, cliterinos, coleos, unde illud in Græcorum monimētis: Didymon tibicen in adulterio deprehēsus ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐκρεμάθη, hoc est, ἐκ τῶν διδύμων, hoc est, testibus.

Διδυμότης. κτος. ἡ. geminatio.

Διδυμοτοκίω. geminos pario.

Διδυμοτοκία. ἡ. geminorum generatio.

Διδώ. όος. ἡ. Dido.

Δίδωμι. μ. ώσω. ω. ωκα. do, cōcedo, permitto, trado, communico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Ε.

Διεβίωσαν. ad extremum uixerunt.

Διεγγυᾶν, & διεγγυᾶσθαι. sponsione & fideiussione aliquem liberare. Interdum idem significat quod simplex uerbum, cum quis se rem præstaturum promittit, & effectum iri suo periculo recipit.

Διεγγύησις. fideiussoris interceslio. Interdum simpliciter τοῦ πράγματος ἀναδοχή, cum rem te præstaturum promittis.

Διεγείρω. μ. ερῶ. ω. κα. susciro, excito, facio surgere. actiuum, accusat. iungitur.

Διεγερτικός. οῦ. ὁ. concitatiuus.

Διέγνωκα. diudicaui.

Διέδεξε. cordi fuit.

Διεδήλου. manifestauit.

Διεδρία. ἡ. dissidium in augurum disciplina.

Διέδριον. ε. τὸ. sellula.

Διεζευγμένον. disiunctum.

Διεζωσμένοι. οἱ. brachati.

Διεθρόει. tumultuabatur.

Δίει ἀντὶ τοῦ δίεθι.

Διειδὲς, τὸ λαμπρόν, καὶ ἔυδηλον. clarum, apertum, manifestum.

Διειδής. ἐος. ὁ. ἡ. nitidus, liquidus, clarus.

Διειλισσέρ. ηρος. ὁ. colum.

Δίειμι. διίξειμι, prosequor, cum datiuo apud Platonem. Item narro, percenseo, progredior. Præsens huius accipitur in significatione futuri.

Διείπον. uulgaui.

Διείργω. μ. είρξω. ω. ερχα. prohibeo, diduco, dirimo, interscpio, dispesco. Διείργειν τὸν ἀγῶνα, ἢ τὼ ἀμφισβήτησιν, dirimere controuersiam. actiuum. accusatiuo iungitur.

Διείρεο. interroga.

Διειρίω. μ. ήσω. ω. είρηκα. eleuo, διαγέλλω. accusatiuo iungitur.

Διείρω. traijcio, καὶ διεῖρα ἀντὶ τοῦ ἐπερόνησα. Lucian. καὶ διὰ τῶν ὀδόντων τὸ θηρίον μεταξὺ διείρων τοὺς δακτύλους, inserens, traijciens.

Διεξωνόξενος. ε. ὁ. inhospitalis, simulatè hospitalitatem exercens, per simulationes & ironiam fallens hospitem. Comici hac appellatione dedecorosa fœdant Spartanos.

Διεῖσθαι. pertranire.

Διεστήκει. in seditione erat.

Διεκβάλλω. per medium emitto, & traijcio, penetro.

Διεκβολή. διόδος, eruptio, & exitus per locum angustum & interceptum.

Διεκδικεῖν. persequi, iniuriam alicui illatã ulciſci, id eſt ἐκδικεῖν τινί. Item frequenter protueri & defendere, in Pandectis Græcis.

Διεκδικεῖν ζῶς τούτων οὐσίας. aſſerere, uẽdicare

Διεκδικῶν ἑαυτὸν ἀκοντίῳ. telo ſe defendens.

Διεκδρομή. ῆς. ἡ. excurſus.

Διέκδυσις. ambages, fugæ, & ſtrophæ tergiuerſationum.

Διεκθεῖναι. τὸ διεκπίσαι.

Διεκορήσατό τις παρθένον. καὶ

Διεκόρησε. ſtuprauit.

Διεκορκορύγησε. latrare fecit. Ariſtoph. nebu. ἢ κλόνος ἐξαίφνης αὐτὼ διεκορκορύγησεν.

Διεκπαίω. μ. αίσω. π. αικα. intercido. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διεκπεραίναι. abſoluere rem inſtitutã, & cœptum proſequi ad ultimum.

Διεκπεράω. tranſmitto. actiuũ, accuſ. iungitur

Διεκπίπτω. per medios elabor, & euado: per rimam, uel foramen elabor. capitur pro intercido.

Διεκπλεῖν. per mediã hoſtium claſſem erumpere.

Διέκπλους. ου. ὁ. tranſitus, uertibilis, aptus in nauali pugna, eruptio per mediam hoſtiũ claſſem.

Διεκπνοή. ῆς. ἡ. ſpiraculum.

Διεκπορεύομαι. progredior.

Διεκτέμνω. diſſeco.

Διεκφεύγω. clàm ſubterfugio.

Διεκφύγω, euado.

Διελασία. decurſio militaris, id eſt ἀνθιππασία.

Διελαύνω. μ. ασω. π. ακα. trãsfigo, decurro in armis. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διελέγχομαι. μ. ξομαι. π. εγμαι. conuincor in cauſa, reus fio, in mutuã uenio redargutionẽ.

Διελέγχω. refello, confuto.

Διελκύω. μ. ύσω. π. υκα. diſtraho. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διελεεινολογῶν. ὁ. captans miſericordiam.

Διελήλυθα. tranſegi, percurri.

Διελῆφθαι. diuerſa eſſe.

Διελθεῖν. tranſigere, percurrere.

Διέλω. diffringo, aperio.

Διέμαι. uoce paſſiua, ſignificationem habet paſſiuam, ſicut δίημι, madefacio, perfundo.

Διεμφαίνειν. relucere. Lucian. ὀφθαλμὸν πολύχροον. ἢ ἔνθεον διεμφαίνοντες.

Δι' ἔνδειαν φρενῶν, τὸ διὰ μορίαν.

Διενέγκας. præſtans.

Διενεγκεῖν. differre.

Διενιαυτίζω. totum annũ alicui rei incumbo, immoror.

Δι' ἐννάτου ἔτους. per nouennium.

Δίενος pro διετὴς. bimus.

Διεντέρευμα. ατος. τὸ. quæſtio, ἐρώτημα. Ariſtopha. nebu. ὦ τρισμακάριος τῶ διεντερεύματος.

Διέντες. permittentes.

Δ Ι Β Ζ.

Διεξάγω. tempero, rego, moneo.

Διεξάπτω. raptim emico, & erumpo, ἐξορμῶ, ἐξάλλομαι.

Διέξειμι. narro, tranſcurro, commemoro, edãſero, diſſero, recito, percenſeo, lego, explico, confabulor, pronuncio.

Διεξελαύνω. cum copijs & exercitu perrũpo, & tranſeo per medium, copias, & exercitũ duco. Significat etiam poſt uictoriam fugienteis hoſtem proſequor, & uictis inſto. cũ accuſatiuo.

Διεξελύσω. diſſoluo.

Διεξελῶσι. percurrent, incurſationib. uaſtabũt

Διεξερέομαι. interrogo. quære ἔρομαι.

Διεξέρχομαι. narro, tranſcurro, percurro, recenſeo, perſequor, interficio, perrumpo, pergo, ad finem uſq; proſequor, uſquequaq; exerceo. Διελθεῖν τῷ λόγῳ, eſt oratione proſequi, & enarrare, explicare q; in quo ſignificatur copioſa narratio. deponens, accuſ. iungitur. Require ἔρχομαι.

Διεξιείς, pro διεξιών. perrumpens, irrumpẽs.

Διεξίημι. percurro, conficio, narro. accuſatiuo iungitur.

Διεξιτέον. exponendum eſt.

Διεξοδικός. οῦ. ὁ. latus, ſpatioſus, fuſus, plenus, uagus.

Διεξοδικότερος. οῦ. ὁ. latior.

Διέξοδος. ου. ὁ. decurſus, tranſitus, reputatio, mentis reuolutio, recitatio. Ariſto. de mundo, διεξοδους τῶν πλανητῶν appellat curſus lunæ, & aliarum errantium, quaſi permeationes. Significat etiam explicationem, & enarrationem fuſam.

Διεπαρθένευσε, διέφθειρε. ſtuprauit.

Διεπεῖν. conuenire.

Διέπω. diſpenſo, guberno, curo, manifeſto, rego. accuſatiuo iungitur. οἱ πρῶτον ἄρχοντες διέποντες, conſules.

Διεργάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. deſtruo, conficio, occido, ſubigo, elaboro, paro. deponẽs accuſatiuo iungitur.

Διερεθίζω. irrito, excito.

Διερείδομαι, firmor, innitor. deponens, dativo iungitur.

Διερευνάομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. perſcrutor. deponens, accuſatiuo iungitur.

Διερευνηταί. οἱ. perſcrutatores.

Διερός. οῦ. ὁ. humidus, recens, ſplendidus.

Διερυθρός. οῦ. rubro diſtinctus.

Διερύκω. μ. ύξω. ω. υχα. prohibeo, ſeparo, dormio, interpello. act. accuſatiuo iungitur.

Διέρχομαι. intercedo, occido, cedo, prætereo.

Διερωγός. οῦ. diruptus.

Διερωτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. interrogo. actiuum, accuſatiuo iungitur. Hali. lib. γ. διηρώτησαν τοὺς συνέδρους γνώμοισ ὑπὲρ αὐτῶν.

Διέσις. perfuſio, madefacio, percolatio. Eſt etiam uerbum muſicum: ſignificat enim cũ ſonum primum ſenſu percipi poteſt, principiumq; eſt muſicis & elementum, ut punctum, & monas Arithmeticis. Vide commentaria Budæi.

Διεσπεκλωμένη. effutita. Ariſtoph. Pluto: οὐκ ἄρ διαλεχθείην διεσπεκλωμένη.

Διεστήκει, in ſeditione erat.

Διέσχω. diuido, adigo. actiuum, accuſat. iungitur.

Διετηνάμην. aſſerui, aſſeueraui.

Δίετες. ους. τὸ. bimatus, ſpatium duorum annorum.

Διετής. ής. ὁ. ἡ. bimus, qui duos annos natus eſt, duorum annorum.

Διετήσιος. ᾱ. ὁ. anno durans.

Διετία. ας. ἡ. biennium.

Διετίζω. bimatum cõpleo, uiuo in toto anno.

Διέτμαχεν. diuiſi ſunt, dualis numeri.

Διευθετῶ. compono, digero, concinno, ſuo unumquodq; loco colloco, boni conſulo.

Διευθύνω. μ. υνῶ. dirigo, guberno, corrigo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διευθυντής. οῦ. ὁ. gubernator.

Διευκρινίω. diiudico.

Διευκρίνησις. ους. ἡ. diſcretio, dilucidatio.

Διευκρίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. benè diſcerno. accuſatiuo iungitur.

Διευλαβέομαι. caueo, uito, tempero.

Διευρύνω. dilato, inhio.

Διευτονέω. uireis habeo.

Διευτυχέω. proſperè rem gero.

Διέφθος. ὁ. decoctus.

Διεφύλαττον ἐκ τῶν δικαστηρίων. abſoluebãtur.

Διέχθρας γενήσομαι, apud Ariſtophanem, pro ἐχθρὸς ἔσομαι.

Διέχω. μ. ξω. ω. ηχα. diuido, tranſigo, præſto, diſto, cedo, pateo.

Διέφυ χρόνος. interiecto tempore.

Διεωθοῦντο. repudiabant.

Δ Ι Ζ. Δ Ι Η.

Δίζεμαι. καὶ

Δίζημαι. καὶ

Δίζημι. quæro. actiuum, accuſ. iungitur.

Δίζομαι, τὸ ψηλάφω. attrecto, palpo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Δίζω. μ. ίσω. ω. ίκα. dubito, curo, exploro.

Διηγέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. narro, enarro, expono, interpretor. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Διήγημα. ατος. τὸ. καὶ

Διήγησις. ιος. ἡ. narratio. Alij differentiam ponunt, dicũtq; διήγησιν dici poëſim prolixius rem abſoluentẽ: διήγημα uerò quæ breuius ſuccinctiusq;. Sunt item qui διήγημα ἀπὸ τῆς ἐκφρασις diſtinguant, quòd διήγημα nudam habeat rerum expoſitionem: ἔκφρασις autem ferè oculis audiẽtium etiam ſubijciat. Illud item καθ' ὅλης ἐξετάζει, id eſt uniuerſum inquirit: ſicuti in Atheniẽſes à Lacedæmonijs eſſe bellatum, ἔκφρασις autem per partes, uti quo genere belli, quibusq; machinarum tormentis.

Διηγνοημένον. τὸ. ignoratum.

Διηθεῖ. tranſmittit.

Διηθεῖται. elicitur.

Διηθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἠ

Διήθω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſtillo, colo, tranſcolo.

Διήθησις. ιος. ἡ. perſtillatio, colatio.

Δίηκω. tendo, peruado.

Διηλλαγμένα. ᾶ. uaria.

Διημερεῖσαι. totum diem aliquid facere.

Διημερεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. diurno. neutrũ abſolutum.

Δίημι. amoueo, inſequor, aſpergo, perfundo, madefacio.

Διηνεκής. ές. ὁ. ἡ. continuus, longus.

Διηνεκῶς. continuè.

Διηνθισμένος. η. ὁ. florens.

Διηυνύκειναι. peregiſſe.

Διηόω, aut δηόω. uaſto, deuaſto, depopulor.

Διηπάτηνται. decepti ſunt.

Διηπείλει. minabatur.

Διῆρει. detraxit.

Διῆρες. τὸ. cœnaculum, ſcala.

Διήρις. ιος. ἡ. biremis.

Διηρῆσθαι, pro διαιρεῖσθαι, apud Platonẽ, & Ariſtotelem.

Διῆται. ſequutus eſt.

Δικχήμ quidam Aristotelici interpretes uocant, qua strepitus ad auditum prouehitur. quasi personiam dixeris.

Δικχοῦρ. τος. personans.

Δ Ι Θ.

Δίθαλος. ε. ὁ. cui uictus geminus.

Διθάλασσος. ου. ὁ. ἡ. bimaris, qui utrinq; mari alluitur.

Δίθη. ης. ἡ. oliua maior.

Διθυμία. ας. ἡ. dissidium, dissentio.

Διθύραμβος. ε. ὁ. Dithyrambus, metri genus in honorem Bacchi decãtari solitum, & cognomentum Bacchi. παρὰ τὸ δύο θύρας βῆναι, quòd bis natus, duas ueluti ianuas penetrarit. Qua de re extat iocosus dialogus Luciani, & copiosius scribit Ouidi. in Metamorphos.

Διθυραμβώδης. dithyrambi um tumorem oratione spirans.

Δίθυρος. ε. ὁ. ἡ. duplex, δίπτυχος, biualuus.

Δ Ι Ι.

Διΐ. τῷ. Ioui.

Διϊέντων. simul euntium. Demosthenes pro Ctesiph.

Διϊθυντήρ. ε. ὁ. gubernator.

Διϊθύνω. dirigo, guberno, rego. Gaza ex Cicerone: ὁ διϊθύνων καὶ διεξάγων τοῦτο τὸ σῶμα, οὗ προκάθηται.

Δίϊμι. transmitto, dimitto, ἀφίημι, ἀπαλλάττω.

Δίϊμι. uado, narro, discurro, συγχορῶ, cõmemoro, orationem habeo.

Διϊνέομαι. μ. ἰξομαι. π. ιγμαι. pertrãseo, trãsigo.

Διϊπετής. ἐος. ὁ. ἡ. fluens à Ioue, uel eximbre procedẽs, rapidus. Homerus διϊπετέας uocat fluuios, non torrenteis solum, uerum etiam omnia flumina: quoniam imbribus aquæ pluuiæ omnia complentur. Strab. ά.

Διϊπόλια. τά. festum Athenis priscum, dictum quòd in eo Ioui πολιῷ sacrificaretur. Hinc διϊπολιώδη apud Aristophanem, pro priscis, & obsoletis.

Διΐσαμαι. dirimor, dissideo. Demosthe. ἐπιθ' ἡ πελοπόννησος ἅπασα διϊσκηκε. Et discrepo, differo: Et diuisus sum, diremptus, distractusq;. Plutarchus: ὡς οὖν αὐτῷ ὁ δῆμος διέστη: Postquam autem turba plebeia ei per medium uiam fecit. Genitiuo iungitur.

Διϊσάναι τὴν ἡμέραν. dirimere tempus.

Διΐστημι. μ. ἰστω. π. στημα. distinguo, disto, secerno, separo, in diuersas parteis loco, dispono, disiungo. diuido, dissocio, dirimo, ad dissidium impello, seditionem concito. accusatiuo iungitur.

Διϊσχύω, ἢ διΐσχω. superior sum, uiribus antecello. genitiuo iungitur.

Διϊσχυρίζομαι. καὶ

Διϊσχυρίζω. μ. ἰσω. π. ικα. affirmo, asseuero, fortifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δ Ι Κ Α.

Δικάζεσθαι. ciuili, & priuato iure agere, litem agere, litigare, contendere, certare, ambigere, ut Cicero loquitur, hoc est ἐγκαλεῖν, in ius uocare. Lucianus in Lapithis: περὶ μισθοῦ τῷ μαθητῇ δικαζόμενος, de mercede discipulũ in ius uocans.

Δικάζω. μ. άσω. π. ακα. iudico causam, quæstionem ago. in infinitiuo δικᾶν apud Herod. Vide commentaria Budæi.

Δίκαια. oppidum Thraciæ, à Dicæo conditum.

Δικαιαρχία. ας. ἡ. Puteoli urbs.

Δικαιοκρισία. ἡ. iustum, rectum iudicium.

Δικαιοδοσία. idonea causa.

Δικαιοδότης. ε. ὁ. iuris dator, iustittã exhibens, Qui recturus prouinciã mittitur, is uicem principis obtinet, sub eo est is, qui δικαιοδότης dicitur, id est iura reddẽs, & iurisdictionem habens, in cuius potestate sunt iudicia.

Δικαιολογεῖν. declamare.

Δικαιολογεῖσθαι. iura sua allegare, & in iure disceptare, ius suum dicere, parteis suas defendere, quod causificari Plautus dixit. Cicero etiam causari, & proferre. Quintilianus, & Iurisconsul. allegare appellant, hoc est, προτείνεσθαι, προίχεσθαι & παρίχεσθαι, & προφέρειν: hæc enim omnia ferè de eodem dicuntur. Accipitur pro ἀμφισβητεῖν, & δικάζεσθαι, contendere, litigare, disceptare. Athen. ἐδικαιολογεῖτο πρός με: mecum amicè expostulabat, quòd iniuriam ei intulissem. In Pandectis, τὰ δικαιολογηθέντα dicunt, quæ utrinq; disceptata sunt à litigatoribus. Vide comment. Budæi.

Δικαιολογία. est causæ suæ defensio, iuris sui in mediũ prolatio, iudicialis causificatio: quod pro causæ firmamento dici potest. Liba. ἀναγκαῖον δὲ εἰπεῖν τὰς δικαιολογίας ἑκατέρων.

Δικαιολογικός. iuridicialis.

Δικαιολογύμενος. ε. ὁ. uocans in ius.

Δικαίομαι. multor.

Δίκαιον ἔχειν. ius suum obtinere. Δίκαιον προβάλλεσθαι, iure se tueri. Δίκαια δύο προβάλλεσθαι, duplici se iure tueri. Dicit & προτείνεσθαι,

τάττεσθαι, & προφέρειν, & παρέχεσθαι.

Δίκαιον dicipotant Grammatici, quia δίχα ἴεσιν, id est, duatim (ut sic dicam) & diuisim fiat, tanquam dicamus δίχαιον, hoc est bifariam diuisum uel diuidens: ueluti quod totum aliquod diuidat in parteis æqualeis. Alij παρὰ τὸ δύο ἔχειν, quod δίκη parteis secernat duas.

Δικαιοπολῖται. ciues Dicææ.

Δικαιοπραγεῖν. iuste agere.

Δικαιοπράτειν. idem.

Δίκαιος. α. ὁ. iustus. Aliquando dicitur nõ ob unam illam uirtutem, quæ prima est inter moraleis, hoc est δικαιοσύνην, sed ob absolutam omnibus numeris probitatem. Sic Aristoteles in Aeth. dicit δικαιοσύνην uirtutẽ in se complecti omnem, ut δίκαιος idem sit, quod bonus & probus. Vnde & sacræ literæ ἀδικίαν pro quouis utuntur peccato. Itẽ uerus, ut apud Sophoclẽ, δίκαιος γόνος, pro uero. quod imitanter & Latini. Cicero in Sallustium: Quem honorem ita egit, ut nihil non æquũ, atq; uerum duxerit, quod ei facere collibuisset. Significat & idem quod ἄξιος, ut δίκαιος ἐπιωμίαν τυχχάνειν, ἀντὶ τοῦ ἄξιος, dignus laude. Δίκαιος ἀπολωλέναι, dignus qui pereat. τῶν δικαίων ἀφίεσθαι τῶν ἑαυτοῦ. de iure suo discedere.

Δικαιοσύνη. ης. ἡ. iustitia.

Δικαστήριον. α. τὸ. locus iudicij, forum.

Δικαιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. iustum puto, iustifico, iudico, censeo. actiuum, accus. iungitur.

Δικαίωμα. ατ. τὸ. ης

Δικαίωσις. ιος. ἡ. iustificatio.

Δικανικός. οῦ. ὁ. iudicialis.

Δικάρηνος. α. ὁ. ἡ. biceps.

Δικαρπεῖν. bis fructum ferre, τῶν διαφερόντων dicitur. Vide comment. Budæi.

Δικασπολία. ας. ἡ. iustitia.

Δικάσπολος. ου. ὁ. qui uersat in iudicio, iudex.

Δικαστήριον. α. ὁ. forum iudiciale, tribunal, iudicium, iurisdictio. Lucianus δικαστήρια pro ipsis iudicibus usurpat. Δικαστήριον τινὶ καθίζειν, accusare. Vide comment. Budæi.

Δικαστής. οῦ. ὁ. iudex, litium diremptor. Dictũ uolunt quidã à diuisione quasi δίχαστής, ueluti qui totum aliquod diuidat in parteis æqualeis. Ammonius distinguit à διαιτητής.

Δικαστικόν. τὸ. dicebatur merces quæ iudicib. dabatur pro opera iudicandis cõtrouersijs impensa: hoc est, portulæ iudiciales, portularia pecunia. Budæus in posterioribus annotationibus.

Δικεῖν. iacere, βάλλειν.

Δικιλίσαι. dicebantur apud Laconas, qui Comicos lusus obibant.

Δικέλλα. ης. ἡ. ligo. onis.

Δικελλίτης. qui ligone utitur, fossor.

Δικέρως. bicornis.

Δίκερως, ω. ὁ. ἡ. idem.

Δικέφαλος. α. ὁ. biceps.

Δίκη. ης. ἡ. causa, quæ apud iudicem agitur, κρίσις καὶ ἡ τιμωρία καὶ τὸ δίκαιον. iudicium, pœna, siue supplicium, iustitia. Item lis, publica actio, ius, ritus, modus. Dea est iudiciorum, inde dicta quòd lites, & contentiones dirimat. Hanc uirginem credi scribit Proclus, quoniam dicasticum genus deceat esse καθαρόν, id est integrum purumq;, cuius uirginitas est symbolum. Dici porrò Iouis filiã, quia νομοθέτης sit κοσμικός, ueluti princeps imperatorq; uniuersorũ. Hesiodus: ἡ δὲ τε παρθένος ἐστὶ Δίκη, διὸς ἐγγενὴς αἰεί: uirgo iustitia est prognata Ioue. Eustachius Δίκην, & θέμιν idem esse putat. Vide Bud. in prioribus annotationib.

Δίκη ἀνάδικος. iudicium reuocatum, & irritũ, iudicium nullum, ut loquuntur Iurisconsulti.

Δίκη βλάβης. actio damni dati, quæ est ex lege Aquilia contra eum qui damnum intulit.

Δίκη ἐυθεῖα. controuersia recta, quod principale nunc homines forenses dicunt.

Δίκη κακηγορίας. καὶ

Δίκη κακηγορίου. iniuriarum actio.

Δίκην ἐισάγειν. intendere actionem in iudicio, quod experiri dicit Ciceroni, ut pro Quintio: Si quid in controuersiam ueniret, intra parietes aut summo iure experiretur. Dicitur etiam ἀγωνίζεσθαι. Et πάλιν ἐισάγειν τῷ δίκην, Latini actionem restituere dicunt. Vide Budæi commentaria.

Δίκην ἔλαβε dicunt Attici tam de accusatore, quàm de reo, id quod Latini imitati sunt. Vergilius in iiij.

Pœnas inimico à fratre recepi.

Idem in secundo:

Iamdudum sumite pœnas.

Priscian. libro xviij.

Δίκην ἐπάγειν. est litem, uel crimen, uel dicam impingere. Sicut Terẽtius dixit in Phorm.

Si tu illam attigeris secus quàm dignum est liberam, dicam tibi impingam grandem.

Demosth. ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπάγοντές μοι.

Δίκην ἔχειν. accusari.

Δίκην λαγχάνω. dicto iudicium, appello, actionem dicto, litem intēdo, dicam impingo, edo iudicium & actionem, quod etiā subscribere iudicium dicitur. Demosthe. καλῶ Μειδίαν ἵνα καλῶς δίκας ἔλαχον τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις μειρακύλλιον κομιδῆ, Cum primū tutelæ experiri cum tutoribus meis cœpissem, adhuc adolescentulus existēs. In causis etiam capitalibus significat postulare, & accusare: ad uerbum sonat sortiri iudicium. Sorte enim cognoscendarum causarum diem capiebant, authore Seruio in illum locum Aeneid. vi.

Nec uerò hæ sine sorte datæ sine iudice sedes.

Cicero in Verrem act. iij. dicas sortiturum dixit, pro sortitione causas cogniturum. Vide comment. Budæi.

Δίκην τῆς ἐπιτροπῆς ἐλαχώς. actionem tutelæ intendens.

Δίκην φεύγειν. crimen deprecari.

Δίκην ὤφλε μεγάλην. magnæ multæ damnatus est.

Δίκην. instar, per ἔλλειψιν τοῦ καλῶ, quasi dicas secundum ritum aut modū. genitiuo iungitur, ut καθάπερ δίκην, quod Sallustius in modum dixit in Catil. Quum domos, atq; uillas uideas in modum urbium ædificatas. Atticum esse annotat Priscianus libro decimooctauo.

Δικαῖον. ϛ. τὸ. iustitia, diminutiuè.

Δικλίς. ίδος. ὁ. ualua, bifores.

Δικόλογος. ου. ὁ. orator, in causa aduocatus.

Δικόνδυλοι. duos monteis habentes.

Δικορράφειν. causas consarcinare, ex iudicijs compendium quærere. Aristoph. auibus: ἐκ τοῦ δικαίου μᾶλλον ἢ δικορράφειν.

Δικορράφος. ϛ. ὁ. rabula.

Δικόρυμβος. ϛ. ὁ. biceps.

Δικόρυφοι. quibus duplex est in capite uertex. biuertices, duos uerticeis habentes.

Δικότυλος. ϛ. ὁ. qui geminis acetabulis seriem habet ordinatam.

Δικραίς. τὸ. biceps.

Δίκρανος. ου. ὁ. fuscina.

Δικρανόω. aperio.

Δίκροαι. sinus gemini.

Δίκροος. ϛ. ὁ. bifidus, bifurcatus.

Δίκροσος. ου. ὁ. utrinq; fimbriatus.

Δίκροτος. ϛ. ὁ. biremis. Est & pulsus hoc nomine apud medicos, à percussu geminato sic dictus.

Δίκταμον. τὸ. dictamum herba.

Δικτατεύω. dictaturā exerceo, dictator sum.

Δικτατορία. ἡ. dictatura.

Δίκτη. mons in Creta.

Δίκτυ. υος. τὸ. καὶ

Δικτυεύς. piscator.

Δίκτυνα. ας. ἡ. Dictyna, Dianæ cognomen, ἀπὸ τῶν δικτύων. Hoc item cognomine κρητὶ μαρτὶ deam appellāt Cretenses, quòd Minos quum ob amorem hanc insequeretur illa fugiens in retia capiendis demissa, piscibus se præcipitem dederit. Grata hæc inprimis Dianæ ob cursus, uenationisq; cōmune studium.

Δίκτυον. ϛ. τὸ. rete. δίκτυα sunt maiores tantum plagæ.

Δικτυωτά. opera dicūtur, quæ nostri reticulata uocant, quasi cancellata, ut in structuris.

Δικτυωτός. οῦ. ὁ. in modum retis distinctus, cancellatus.

Δίκωλος. ὁ. bimembris.

Δικῶν ὄντων ὄντων, institium, μὴ οὔσα δὲ δίκη iudicium nullum significat.

Δικωπί. remigium.

Δ I Λ. Δ I M. Δ I N.

Δίλημμα. ατος. dilēma, syllogismus cornutus, argumentum quod utrinque aduersarium capit, syllogismus utrinq; uinciens & constringens, confessionemq; exprimens. ἀπὸ δὶς & λαμβάνω.

Δίλογος. ϛ. ὁ. bilinguis.

Διλοχία. ας. ἡ. duplaris decuria uertitur à Theodoro.

Διμάχαι. οἱ. equites qui utrunque pro loci opportunitate peditis & equitis munere fungebantur.

Διμερίς. τὸ. bipartitum.

Διμυλαίνω. labra moueo: nam μῦλα etiam labra uocantur.

Δίμηνος. ου. ὁ. bimestris.

Δίμιτρον. ϛ. τὸ. ligamen duplex.

Διμοιρία. ας. ἡ. diuisio in duo tantum, & manipulus cuius dux διμοιρίτης dicitur.

Δίμοιρον. ου. dupla pars.

Δίμοιρος. bessis, Vitru.

Διμόριον. τὸ. bes pars assis.

Δίμυξος. ϛ. ὁ. ἡ. de lucerna duorū ellychniorū

Διανίσκω. uerto.

Διανύω. μ. εὐσω. ϖ. ευκα. uerto, conuerto. actiuum, accus. iungitur.

Διανίω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. uoluo, uersor, uerto, conuersor. actiuum, accus. iungitur.

Δίνη. ης. ἡ. reuolutio aquarum, uertigo, uortex, gurges.

Δινήεις. ήεντος. ὁ. uorticibus plenus.

Δινηθισμός. οῦ. ὁ. reuolutio, mixtio, mixtus, uarius, uersicolor.

Δῖνος. ου. ὁ. aëris turbo, & uertigo, tornus, poculum.

Δινοχλεῖν. obturbare, molestum esse.

Δίνω. reuoluo, uersor.

Δινώδης. ες. ὁ. ἡ. uorticosus.

Δινωτός. οῦ. ὁ. uersatilis, rotundus, tornatilis.

Δίξός. οῦ. ὁ. bifarius.

Δ Ι Ο.

Διό. ideò, propterea.

Διὸ καὶ. itaque.

Διόβλητος. ὁ. fulmine ictus.

Διογένης. ὁ. Diogenes.

Διογενής. ἐος. ὁ. ἡ. generosus.

Διοδεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. erumpo, transeo, trajicio. Διοδεύω τὴν ἰταλίαν, iter facio per Italiam. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Διοδεύσιμος. ου. ὁ. peruius.

Δίοδος. ου. ἡ. transitus, aditus, biuium.

Διοίγω. aperio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διοιδαίνω. καὶ

Διοιδέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. intumeo. Lucianus in Necyo. ἔτι μέντοι ἐπεφύσητο αὐτῷ καὶ διοιδήκει ἐκ τῆς φαρμακοποσίας τὰ σκέλη, Inflantur autem illi etiamnum atque intumescunt exhausto ueneno crura. deponẽs absolutum.

Διοικέω. μ. ήσω. τ. ηκα. guberno. Isocrat. οὐδὲ ταπεινῶς διῴκει τὸν βίον, Nec enim contempte uitam instituit. Administro, disp ono, ordino, tueor. Item agito rem aliquam, siue tracto de re aliqua. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διοίκησις. ιος. ἡ. dispositio, dispensatio, administratio, gubernatio, iurisdictio.

Διοικητής. οῦ. ὁ. dispensator, procurator.

Διοικητική. ἡ. constitutrix.

Διοικίζω. μ. ίσω. τ. ικα. dissocio habitatores, dispergo, ut in bello fit, & facio habitare in diuersis partibus. Accipitur pro dissocio, & dirimo coniunctionem: diuido, disgrego. Plato in Symp. νυνὶ δὲ διὰ τὴν ἀδικίαν διῳκίσθημεν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, Diuulsi sumus & contubernium nostrum diremptum. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διοικουρεῖον. τὸ. Castoris templum.

Διοίσειν. referre, differre. à διαφέρω.

Διολισθαίνω. labor. eris. ὀλισθαίνω.

Διολική. ῆς. ἡ. distractio.

Διόλου. copiosè.

Διομαλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. sterno, demulceo, explano æquabiliter, planè me habeo.

Διομαλύνω. μ. υνῶ. τ. υκα. explano. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Διομήδειος. ου. ὁ. Diomedeus.

Διομήδεια. ας. ἡ. sententia Iouis.

Διομήδης. εος. ὁ. Diomedes.

Διόμνυμι. μ. ύσω. τ. υκα. καὶ Διόμνυμαι. iuro, iurando affirmo. Διόμνυσθαι autem dicuntur testes & quicunq; iusiurandũ publice præstant. Est etiam deiero, & interdum abiuro, & inficior.

Διομολογοῦμαι. paciscor & conuentum facio, cõstituo, stabilio. οὐχ οὕτω διομολογησάμεθα: Nonne ita inter nos cõuenit? Est etiam stipulor, contendo à te hoc ut fateare.

Διομολογία. huiusmodi constitutio dicitur, atque τροσδιορισμός.

Διονύσια. ίων. τὰ. Bacchanalia.

Διονυσιοκόλακες. assentatores Dionysij, aulici assentatores.

Διονύσιον. ου. τὸ. ederam aliqui uocant.

Διόνυσος. ου. ὁ. Bacchus.

Διόνυχον. τὸ. exactum, accuratũ, ad unguem factum.

Διοπετές. ἐος. τὸ. dicit quod à Ioue delapsum est, aut è cœlo uenerit. Olim opifices simulacrorum, quo maior esset superstitio uulgi, fingebant ea cœlitus delapsa, hoc est, esse διοπετῆ. Herodian. in primo: αὐτῷ μὲν ἄγαλμα διοπετὲς, ὡς λέγουσιν. Et in Act. Apostolorũ: τῆς μεγάλης Ἀρτέμιδος καὶ τοῦ διοπετοῦς. quo loco subauditur ἀγάλματος. Composita dictione à ζεύς, quod genitiuũ facit διός & πίπτω quod ἔπεσον habet in ἀόρ. β'. Homerus hoc cognomenti tribuit regibus, uelut à Ioue profectis.

Διόπτη. ης. ἡ. genus inauris.

Δίοπος. ου. ὁ. dispensator, rusticus, præfectus, curator nauis, nauis inspector custosq;, id est ναυφύλαξ. Ab ὁράω τὸ βλέπω. Aeschylus indicat reges & principes rectè hoc nomine appellari. Alij deducunt ἀπὸ τοῦ διέπειν, id est, ordinando. Dicit præterea ἐπίπλους.

Διοπτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. uideo, consydero, dispicio. actiuum, accus. iungitur.

Διοπτήρ. ῆρος. ὁ. speculator, œconomus, τροφύλαξ.

Διόπτρα. instrumentũ geometricũ, per quod altitudinem, latitudinẽ, longitudinem ue,

etiam è longinquo explorant & deprehendunt. Διόπτρας item uocant instrumenta aquarum dicata librationibus, ubi perducendæ ad mœnia sunt.

Διοράω. despicio, perspicio. require in ὁράω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διοργίζομαι. irascor.

Διορθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ὴ Διορθοῦμαι. rectè dispono, emendo, corrigo, res afflictas erigo, & reparo. Ammonius distinguit ab ἐπανορθῶ. actiuum, accus. iungitur.

Διόρθωσις. ιος. ἡ. correctio, propriè quando quis lapsabundus quippiam nanciscitur, unde ipse erigitur, aut cum semetipsum erigit.

Διορθωκός. emendatiuus.

Διορία. ας. ἡ. discrimen.

Διορίζομαι. καὶ

Διορίζω. μ. ίσω. ω. ικα. pro eodem dicitur, hoc est, distinguo, separo, discrimino, explano, explico. Plato διορίζειν, διαιρεῖν, διατέμνειν χωρίζειν pro eodem posuit, hoc est, diuidere, partiri. Idem in Politico: ἀλλὰ περιπλοκὴν ἐν κύκλῳ πάμπολλα διορίζόμενοι μάτῳ, id est, διαιρούμενοι. cum accusatiuo. Διορίζομαι præterea etiam denotat differo, discepto, enucleatè disputo, cum præpositione iunctum: δικαιότατον δὲ διορίζεσθαι περὶ τούτων. Galenus cũ accusatiuo in primo ad Glauc. εἰ γὲ διορίσαιτό τις τῶν καζὰ τὰς ἡλικίας διαφορᾶν. Item affirmo. Διωρισμένον idem quod ἀφωρισμένον, id est, constitutũ, statum. Significat etiam designatũ, certum, delectũ, & selectum. Vide Comment. Bud.

Διορισμός. οῦ. ὁ. distinctio, distincta rerum explicatio.

Διορρεῖσθαι uel διορεῖσθαι. serescere, hoc est, in serum abire: alioqui serescere poëtis quoque pro serenum fieri siccariq; accipitur. A Dioscoride διορίζεσθαι dicitur.

Διόρυκται. effractores, τοιχωρυχοί.

Διορύσσω. μ. ύξω. ω. υχα. fodio, id est, cauo, effringo, τοιχωρυχῶ. actiuum, accusatiuo iungitur.

Διορχέομαι. persalto, ad finem usque salto.

Δῖος. α. ὁ. generosus, diuus, humidus, bonus.

Διοσημεῖα. τὰ. monstra deorum, prodigia, signa Iouis, & eorũ quæ cõtingunt in aëre.

Διόσκοροι ἢ διόσκουροι. Castor & Pollux, quoniam διὸς, id est Iouis, κόροι, id est, filij. Ambo Castores interdum uocantur, quũ alteri duntaxat id nominis fuerit. Antiquitas credidit hos salutares esse nauigantibus, si simul apparerent (apparent autem ignis specie malo aut antemnæ insidentes) contrà duros, si singuli aut solitarij, cuius rei mentio fit in Act. Apost. cap. ultimo.

Διότε. ideò, quia.

Διότι. quia, quòd, quoniam, propterea, propterea quòd, eò quòd. cum indicatiuo. Lycia. ἢ διότι μὴ πώγωνα μικρὸν πολιὰς ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρέφος ἄξιος νομίζεσθαι; Item cur, quam ob rem, qua de causa. Idem: διότι μὴ πεῖσαι διανοῇ;

Διοτρεφής. ἐος. ὁ. ἡ. à Ioue nutritus.

Διουρῆται. sanescunt.

Διουρητικά. uocantur medicamenta quæ urinam cient.

Διοχλέω. μ. ήσω. ω. κα. turbo. datiuo iungitur. διοχλοῦμαι.

Δ Ι Π.

Διπάλαισος. ου. ὁ. duorum palmorum.

Δίπαλτον. tenens bina tela & uibrans, ambidexter, utrinq; acutus.

Διπατός. οῦ. ὁ. utrinq; mouens, ambabus manibus, totis uiribus.

Διπηχαῖον. ου. ὁ. interscalmium, Vitru.

Διπήχης. εος. ὁ. ἡ. bicubitalis.

Διπλάζω. μ. άσω. ω. ακα. ὴ

Διπλασιάζω. duplico. actiuũ, accus. iungitur.

Διπλασιασμός. οῦ. ὁ. duplicatio.

Διπλάσιος. ου. ὁ. duplus. Ammonius distinguit à διπλόος.

Διπλᾶ. nota trigoni obliqui figuram habens citra basin.

Διπλοΐς. ίδος. diplois, genus uestis. à διπλόος.

Διπλόος, καὶ

Διπλοῦς. ὁ. duplex. Vide Ammonium.

Διπλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. duplico. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Δίπλωμα. ατος. τὸ. diploma, & uas quoddam. Sunt etiam διπλώμαζα quas literas patentes nũc appellamus, cuiusmodi sunt edicta & mandata principũ regio signo sancta.

Διποδία. ας. ἡ. genus saltationis Laconicæ, bipedatio.

Δίπολος. de terra bis aratro prosciſſa.

Δίπους. οδος. ἡ. Bipes.

Διπρόσωπος. biceps.

Δίπτερα. τὰ. bipennia.

Δίπτερος. ου. ὁ. bipennis & ædificij genus, de quo Vitruuius.

Δίπτυχα. dupliciter.

Διπτυχής. ίος. ὁ. ἡ. geminus.

Διπλοῦχος. ου. ὁ. duplicatus.
Δίρκαιος. ου. apollinaris minor.

Δ Ι Σ.

Δίς. bis. Aliquando priuandi uim habet, ut in δισώνιος.
Δισειλόνη. atneptis.
Δισείλονος. ου. ὁ. atnepos.
Δίσεφθος. ὁ. ἡ. bis coctus, recoctus.
Δισωνίως. effrenatè.
Διαθανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. morti bis patens.
Δισκεύω. disco ludo, discum in auras iacto.
Δισκινησία. ας. ἡ. difficultas mouendi.
Δισκόβολοι. qui discum in sublime iaculabantur, id est, lapidem rotundũ ac pertusum, ut inquit Ammonius.
Δίσκος. ου. ὁ. discus, massa ferri, corpus solis, lapis grauis, qui exercendi causa corporis ad auras proijciebatur.
Δίσκω. βάλλω, iacio.
Δισνομία. ας. ἡ. peruersa iuris legumq; constitutio.
Δίσπαππος. atauus.
Δισσακὶ. bis.
Διττός. οῦ. ὁ. duplex.
Δίσαγμος. ου. ambiguitas.
Δισάζω. μ. άσω. τ. ακα. dubito, duplicia intelligo, ambigo, anceps sum, uacillo, quum animus nunc huc, nunc illuc impellitur.
Δισσία. ας. ἡ. domicilium duas contignationes seu tecta habens.
Δίστεγος. ου. ὁ. ἡ. habens duplex tectum.
Δίσσοκος. quæ bis peperit.
Δίσομος. ὁ. ἡ. anceps, id est, utrinque acutus. Μάχαιρα δίσομος, duo ora habens, siue utrinque incidens.
Δισυχίασις. ιος. ἡ. pilorum succretio præter naturam in palpebris.
Δισύπατος. ου. ὁ. bis consul.
Δίσφαξ. κος. ubi duo montes conueniunt, & os uallis faciunt.
Δίσφορος. ου. ὁ. molestus.
Δισχιδῶ. δίχηλον.
Δισχίλιοι. duo milia.
Δίσχωλος. ου. ὁ. utroq; claudicans.

Δ Ι Τ.

Διτιθέμβρος. ου. ὁ. administrans.
Διτοκεῖ. gemellos parit.
Δίτοκος. quæ bis peperit.
Διπλογονεῖ. partum geminat.
Διπλολογῶ, & δὶς λογῶ, geminato uerbo loquor, ut σεφάνῳ σεφανῶσαι. Significat etiam bis dico. Synes. de quodam memoriter pronunciante carmina, τούτους τοὺς σίχους ἀποδίδωσιν, οὐ προσπαίων, ὃ διαλογῶν, non offendens, non sese reuocans: διπλολογῶν, ἐνισχόμενος, ἑαυτὸν ἐπαναλαμβάνων, eadem sere significans.
Διπλόος. duplex, bisulcus, ambiguus.

Δ Ι Υ.

Διυγραίνω. perfundo, madefacio, excolo.
Δίυγρος. ου. ὁ. humidus, infirmus, ἀσθενὴς, mollis.
Διυλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. defeco, excolo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
Διύλισις. ιος. ἡ. percolatio.
Διυπνίζω. μ. ίσω. τ. ικα. expergefacio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
Διυφαίνω. texo.
Διυφάσιος. ου. ὁ. alteruter.

Δ Ι Φ.

Διφασία. ας. ἡ. iustitia: δικαιολογία, inquit Suidas, ἢ δικαιοσύνη.
Διφάω. μ. άσω. τ. ακα. inquiro. actiuum, accusatiuo iungitur.
Διφθέρα. ας. ἡ. pellis Amaltheæ capræ, in qua res humanas scribere dicitur Iupiter, operculum libri. Vide Chiliades Erasmi: Diphtheram sero Iupiter inspexit. & Antiquiora diphthera. Est item pastoricum ex pellibus indumentum. quod uertunt quidam rhenonem, sagum pelliceum. Scribit Herodot. Ionas βύβλους dicere διφθέρας, prisca consuetudine, quòd aliquando ob penuriã papyri pellibus uteretur, tum caprinis, tum ouillis. βᾶτας quoque διφθέρας uocari authores opinatissimi scribunt.
Διφθερίας. ου. ὁ. genus personæ tragicæ, diphthera indutus. Lucian. in Timone: διὰ ταῦτα δικελλίτης ἢ διφθερίας (ὡς ὁρᾷς) ἀπολιπὼν ὑπὸ ἀισχύνης τὸ ἄσυ μισοῦ χωρεῖ.
Δίφθογγος. ου. ὁ. ἡ. diphthongus, duarum uocum sonus.
Δίφραγις. duces militum apud Parthos.
Δίφραξ. sella, currus, lectica, κλίντηρ, θρόνος γυναικεῖος, authore Hesych.
Διφρεία. ας. ἡ. aurigatio, currus circumagitatio, ἅρματος περιφόρεια.
Διφρευτὴς. οῦ. ὁ. ἢ
Διφρηλάτης. ου. ὁ. auriga, gubernator currus. à δίφρος & ἐλαύνω, apud Lucianum.
Διφρίσκος. ου. ὁ. curriculus.
Δίφρος. ε. ὁ. biga, sella, sedes, ppriè uilior, cui opponit κλισμός. Currus nõ plenus, sed ex duobus iunctus equis, qui & συνωρὶς dicit, ut inquit

ut inquit Aristophanis interpres. Propriè tamen eo nomine dicitur pars in curru, ubi cum parabate uersatur auriga, unde etiam inclinatur, quasi δυοφόρος, id est, duos ferens, author Eustath. In plurali τὰ δίφρα.

Διφροφορεῖσθαι. τὸ ἅρμασιν, gestari, sella aut lectica uehi, quemadmodum Romæ magistratus sella curuli.

Διφροφόροι. οἱ. ferentes sellas curules.

Διφροφορούμενοι. sellis subuecti Persæ, qui magnæ fuere apud eos authoritatis.

Διφρυγίς. τὸ. quasi iterum coctum. Romani pariter diphryges dicunt. Vide Dioscoridem libro quinto.

Διφυής. ἐος. ὁ. ἡ. geminus, biformis, duplicis naturæ, bifidus.

Δ I X.

Δίχα. dupliciter, bifariam, diuisim, duatim. Item absque, sine, cum genitiuo. Plutarch. δίχα λύτρων ἀφεθέντων. Item seorsum, semotim. Δίχα θυμὸν ἔχω, sum animo ambiguo & ancipiti, habeo animum ad diuersa intentum.

Δίχαιος. ου. ὁ. bipartitus.

Διχάζω. μ. άσω. τ. ακα. separo, diuido, in duo deduco, quæ prius erant coniuncta. actiuũ accusatiuo iungitur.

Διχασῆρες. οἱ. uocantur quatuor dentes anteriores in meditullio constituti: sic dicti ἀπὸ τοῦ διαχάζειν, quòd cibum diuidant commi nuantq́, unde & τομεῖς appellantur.

Διχῆ. diuisim, bifariam.

Δίχηλος. ου. ὁ. ἡ. habens ungulam scissam, bisulcus.

Διχήμιρον. ου. τὸ. tertia pars mensis.

Δίχθα. dupliciter.

Διχθαδία. duplex, dupliciter.

Διχονοωμῶ. uel

Διχονοεῖν. τὸ ἀλλοδοξῶ, καὶ ἑτεροδοξῶ, καὶ ἐναντία φρονῶ, dissentio, dissideo.

Διχόθεν. à duabus partibus.

Διχοίνικον. τὸ. mensura continens duas chœnicas.

Διχομηνία. ἡ. semestre tempus.

Διχόμηνος. ου. semiplena luna.

Διχόνοια. ας. ἡ. dissentio.

Διχορία. ας. ἡ. diuisio chori.

Διχοστασία. ας. ἡ. diuisio, dissidiũ, seditio, quoties scinditur studia in contraria uulgus, ut inquit Vergilius.

Διχοστατέω. μ. ήσω. τ. κα. discordo, dissentio, seditionem facio, pugno. Est propriè per

seditionem inter se contendere.

Διχοτομέω. μ. ήσω. τ. κα. diuido in duas partes. actiuum, accusatiungitur.

Διχοτομία. ας. ἡ. diuisio in duas æqualeis partes, ἡ εἰς ἴσα τομή.

Διχοτόμος. ου. ὁ. in duo diuidens.

Διχότομος. ου. ὁ. in duo diuisus. Διχότομος σελήνη, luna dimidio orbe cæsa, uel diuidua.

Διχοφορεῖ. in duo discinditur.

Διχοφροσύνη. ἡ. contractio, seditio, factio.

Δίχροα. τὰ. bicolora.

Διχροία. ἡ. duplex color.

Διχῶς. bifariam.

Δ I Ψ.

Δίψα. ης. ἡ. sitis desiderium.

Δίψακον. ου. herba, labrum Veneris.

Διψακός. οῦ. ὁ. cardo. onis. Vocant item medici διψακὸν renum affectionẽ quandam, quam matellæ intercutẽ nonnulli uocant, urinæ profluuium alij. Sic dicta quòd maximam inducat sitim. à Paul. Aegineta in tertio diffinitur, ταχεῖα τῶν πινομένων διέξοδος. Vnde & διαβήτης nuncupatur, uelut transitus, ἀπὸ τοῦ διαβαίνειν.

Διψαλίος. ου. ὁ. sitibundus, siticulosus.

Διψάς. άδος. ἡ. dipsas serpẽs. Sic dictus quòd ἡ quos mordicus apprehenderit, sitiunt. scant uehemen ius, ad potum q́ effeuescunt, ac inde incessanter haurientes dissoliunt mox. Est item διψάς hepatis signum quoddam apud medicos.

Διψάω. μ. ήσω. τ. ηκα. sitio, & ἐπιθυμῶ, concupisco.

Διψῆ. Doricè pro διψάει.

Δίψην pro δίψαν.

Διψῆν Doricè pro διψᾶν. Infinitiuus.

Διψία. κόνις. id est, ξηρά.

Διψιτικός. οῦ. ὁ. sitim adferens, sitim augens & inducens.

Δίψιος. ου. ὁ. sitim faciens.

Δίψος. ους. τὸ. sitis.

Δίψυχος. ου. ὁ. ἡ. duplicis animi homo.

Δ I Ω.

Δίω. expello, persequor.

Διωκίω. μ. ήσω. τ. κα. tumeo.

Διωγμός. οῦ. ὁ. persecutio.

Διωθῦμαι. frequẽtius apud Atticos est quàm διωθῶ, repello, propulso, impello, reiicio, repudio, protrudo.

Διωκάθω. accuso uel postulo te alicuius criminis.

Διώκομαι. persequutionem patior. passiuum est à uerbo

est à uerbo διώκω. De ejectis, extorribus, exulibusq; dicitur interdum.

Διωκόμβρος. reus.

Διώκτης. ου. ὁ. persecutor, actor.

Διώκω. μ. ώξω. ω. ωχα. impello, expello, persequor, apprehendo fugientem, uenor apud iudicem, sector. Significat item aliquando magno studio adniti ut assequaris. Item fugo, exigo, summoueo, expeto. Aristoteles in principio Ethicorum: τύπῳ γὰρ χάριν καὶ ἐκεῖνα διώκεται, Has ob causas illa quoq; expetuntur. Apud Oratores Græcos in rebus forensibus sæpe accipitur διώκειν, pro eo quod est actorem esse, litem intendere, quemadmodũ contra φεύγειν pro reum esse, sumpta nimirum translatione à re militari. Sequor, accuso & reum ago, fingo. actiuum, accusatiuo iungitur cum genitiuo. Διώκω σε φόνου, accuso te cædis uel postulo. Διώκω σε ραφὴν ταύτῳ, reum te criminis huius facio. Διώκω σε πληγῶν καὶ βλαφῆς, ago contra te damni dati.

Διώκων. accusator: cui opponitur φεύγων.

Διωλύγιος. ου. ὁ. ἡ. maximus, quiq; quàm diutissimè durat. Plato Thæeteto: ὁ μακρὰ μὴν διωλύγιος φλυαρία.

Διωμοσία. ας. ἡ. iuramentum calumniæ, siue actoris.

Δι' ὧν. propterea quòd.

Δίων. ωνος. ὁ. Dion, uiri nomen.

Διώνη. ης. ἡ. Dione mater Veneris.

Διωνομασώ. denominati ero.

Διώνυμος. ου. ὁ. famosus.

Διώνυσος. ου. ὁ. Bacchus, pro Διόνυσος Atticè, ο in ω conuerso.

Δίωξις. ἡ. persecutio, adtractatio.

Διορθωτικόν. τὸ. genus quoddã iuris ab Aristotele dicitur, quasi tu dicas emendatiuũ, quod in commertijs uersatur.

Διωρία. ας. ἡ. spatium, interuallum.

Διώροφον. τὸ. duo habens culmina.

Διώρυξ. χος. ὁ. τάφρος inquit Hesych. hoc est, fossa per muros aut aggeres ad cogendos metu hostes facta.

Διωρυχή. huiusmodi perfossio. διάνοιξις, authore Suida, τοίχων ἢ χωμάτων.

Διώρυχεν. perfodit.

Διώσασθαι. est per interstitium ui impellere & propellere, & intra quippiam discuneatum ui indere. Vnde

Διωσκὶς. instrumentũ chirurgicum apud Aeginetam. Bud.

Δίωσις. protrusio, propulsatio, impulsio.

Διώτη. ης. ἡ. genus uasis, diota, sic à duabus auribus, hoc est, ansis appellatum.

Τὸ Δ μετὰ τὸ Μ.

Δμίω. μ. ήσω. ω. ηκα. domo, uinco. actiuum, accus. iungitur.

Δμῆσις. ιος. ἡ. domitio, pro δόμασις.

Δμήτερα. ας. ἡ. domitrix.

Δμωάδες. ὰι. ministræ.

Δμωή. ῆς. ἡ. ἡ

Δμωὶς. ίδος. ἡ. serua, quasi domita seruitute.

Δμώς. καὶ

Δμῶος. seruus.

Τὸ Δ μετὰ τὸ Ν.

Δνοπάλιξ. manuum motus, gesticulatio. alij δνοπάλιξις legi malunt.

Δνοπαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. manu moueo, tracto, extendo, gesticulor, interimo. Iliad. δ'. ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν.

Δνοφερός. οῦ. ὁ. καὶ

Δνοφόεις. όεντος. tenebrosus, nubicosus, obscurus.

Τὸ Δ μετὰ τὸ Ο.

Δόγμα. ατος. τὸ. dogma, sententia, edictum, decretum, placitum, scitum, ἀπὸ τοῦ δοκεῖν, quod opinari significat.

Δογματίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. decerno, decretis oneror.

Δογματίζω. decreta præscribo, dogmata trado. Diogen. Laërt. in uita Platonis: δογματίζειν, inquit, ὅτι δόγμα τιθέναι, ὡς τὸ νομοθετεῖν νόμους τιθέναι, &c.

Δογματικοί. οἱ. q̃ sunt idonei ad pręcipiendũ.

Δογματικῶς. ad decernendum.

Δογματικός. qui leges & decreta præscribit.

Δοδεκαμήχανον. scortum quoddam uocabatur, id est, machinamentorum duodecim, propterea quòd in Venereo usu duodecim excogitasset modos, quibus inscenseri iucundum redderetur libidinis proluuiũ. Sic etiã astra quandoq; cognominantur.

Δοθίων. ονος. ὁ. tuberculum, pustula.

Δοιά. duo, pro δύο τὼ, dupliciter.

Δοῖδυξ. υκος. ὁ. cocleare.

Δοιδυκοποιός. οῦ. ὁ. qui cocleatia facit.

Δοιή. δοιά.

Δοιός. οῦ. ὁ. geminus.

Δ Ο Κ.

Δοκεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. insidior, obseruo.

Δοκέω. μ. ήσω. ὴ δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω, ω. ηκα. appareo, uideor, puto, opinor, existimo, censeor, precium mereor, in primis laudo.

Δοκεῖ, δοκῶμοι, καὶ ἐμοὶ δοκεῖμ. ἀντὶ τῷ φαίνεταί μοι, & certum eſt, ſic cenſeo, ut mihi uideor. quod Ariſtophanes pleno ſermone dixit: ὥς γ' ἐμοὶ δοκεῖμ. Eſt etiam δοκῶ τὸ ἔνδοξος γίνομαι, cui opponitur ἀδοξῶ. neutrũ, datiuo iungitur.

Δοκησίνους, καὶ

Δοκησισίξιος, ὁ

Δοκησίσοφος. ὁ. φρόνιμος, qui in ſpeciem ſibi ſapiens eſſe uidetur. Ariſtoph. pace: τῶν θεάτων τις λίχοι νεανίας δοκησίσοφος.

Δόκησις. ιος. ἡ. apparentia, opinio, ſuſpitio, exiſtimatio, expectatio.

Δοκησισοφία. ας. ἡ. ex perſuaſione ſapientia.

Δοκίδες. ὰι. ſtellæ ſunt quædam ſic appellatæ

Δοκίδιον. ου. τὸ. lignum quod Italicè dicitur il corrente.

Δοκιμάζεσθαι dicuntur qui tutelæ ſuæ permittuntur, adoleſcentes μηκέτι ἐπιτροπευόμενοι, quod Romani dicebant uirilem togam ſumere, quod etiam dicitur ἀνδροῦσθαι καὶ ἄνδρα γενέσθαι. Eſt etiam ad magiſtratũ admitti, & adoptari in quod unq; collegium non temere quemlibet, ſed moribus & meritis probatum.

Δοκιμάζω. μ. άσω. τ. ακα. experior, certo, probo, puto, cenſeo, iudico, exquiro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Δοκιμαθέντων παίδες, maiores facti, & tutelæ ſuæ redditi, ſpectati.

Δοκιμασία. ας. ἡ. experientia huiuſmodi & exploratio inquiſitio q; uocabatur.

Δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν, eſt genus accuſationis aut poſtulationis, cum aliquem nec recte nec ordine probatũ eſſe contendebant, ſed uel gratia, uel ſordibus, uel obreptione: qualis eſt accuſatio Aeſchinis κατὰ Τιμάρχου. Vide Comment. Budæi.

Δοκιμαστής. οῦ. ὁ. approbator, æſtimator, expenſor.

Δοκιμαστική. ἡ. ars probandi.

Δοκιμή. ῆς. ἡ. probatio, experimentum.

Δοκίμιον. ου. indicatura, exploratio.

Δοκίμιος. καὶ

Δόκιμος. ου. ὁ. probus.

Δοκιμώτατος. ου. ὁ. adprobatiſſimus.

Δοκίς. ίδος. ἡ. καὶ

Δοκός. οῦ. trabs lignea.

Δόκος. υ. ἡ. δόκησις, conſideratio, apparentia, opinio.

Δοκοῦμαι. uideor, cenſeo, φαίνομαι.

Δοκοῦντα. τὰ. placita: unde δοκοῦντ' ἐμοὶ, placet: ad uerbum, placentia ſunt mihi.

Δοκοῦντων. exiſtimati, magnę authoritatis, famati, honorati, id eſt εὐδοκιμούντων, qui exiſtimatione præditi ſunt, uel qui aliquo in numero habentur, uel qui aliquid eſſe uidentur. Gellius uertit exiſtimatos, contrà τοὺς ἀδοξοῦντας, inexiſtimatos: peritiſſimus Politianus.

Δ Ο Λ.

Δολερός. οῦ. ὁ. doloſus, fraudulentus.

Δολερῶς. doloſe.

Δολιεύομαι. fallo.

Δολιόπους. οδος. ὁ. doloſo pede iens.

Δόλιος. ου. ὁ. doloſus, epitheton Mercurij.

Δολιότης. ητος. ἡ. dolus.

Δολιχεγχής. ἐος. ὁ. ἡ. habens longam haſtam.

Δολιχεύειν. curſum plenum implere, & curſus orbem peragere.

Δολίχη. ης. ἡ. Doliche inſula.

Δολιχοδέρων. ὁ. habens longam ceruicem.

Δολιχόδρομοι. qui ſexies, ut quidam putant, ſtadium curriculo obibant.

Δολιχόναυλος. ου. ὁ. iaculum longo ferro.

Δολιχός. οῦ. ὁ. multus, longus, habens lanceã erectam.

Δόλιχος. ſpacium cõtinens duodecim ſtadia, ſecundum Suidam uigintiquatuor. curſus fuit plenus & maior diaulo, Bud. Scribendum in hac ſignificatione accentu acuto in prima.

Δολιχόσκιος. ου. ὁ. habens longam umbram.

Δολιώτατος. dolis inſignis.

Δολομήδης. ἐος. qui dolos meditatur.

Δολομήτης. ου. ὁ. doloſus.

Δολομῆτος. ου. ὁ. prudens, aſtutus.

Δόλος. ου. ὁ. dolus.

Δολοφονίω. μ. ήσω. τ. ηκα. dolo occido. actiuũ accuſatiuo iungitur.

Δολοφρονίω. μ. ήσω. τ. ηκα. calleo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Δολοφροσύνη. ης. ἡ. dolus, aſtutia.

Δολόω. μ. ώσω. τ. ωκα. doloſe ago, dolo utor aut rem tracto, decipio, falſifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Δόλων. ωνος. ὁ. Dolon uiri nomen.

Δολῶν. ῶντος. ὁ. decipiens.

Δ Ο Μ.

Δόμα. ατος. τὸ. domus, donum. Differt à δῶρον: nam δόμα ſignificat donum quocunq; modo datum, δῶρον uerò gratuitum.

Δομίω. μ. ήσω. τ. ηκα. ædifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Δόμησις. ιος. ἡ. structura.

Δόμος, υ. ὁ. domus.

Δ Ο Ν. Δ Ο Ξ.

Δονακοεῖρ. υ. τὸ. arundinetum.

Δονακώδης. ες. ὁ. ἡ. arundinosus.

Δόναξ. ακος. ὁ. fistula, calamus piscatorius, arundo, tibia.

Δονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. moueo, uerto, agito, turbo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δόνησις. ιος. ἡ. motus, agitatio.

Δόξα. ης. ἡ. maiestas, splendor, gloria, existimatio, opinio celebris. Ponitur pro axiomate, uel propositione adeò fixa, ut axiomatis instar sit.

Δοξάζω. μ. άσω. opinor, existimo, sentio de me magnificè. δοξαζόμενοι, existimati, id est qui tales esse credũtur, & ἔνδοξοι. id est celebrati, Δοξάζειν τὸν θεόν, pro laudibus cumulare, & gloriosa celebratione colere, hoc est, δοξολογεῖν. Est etiã uerbum philosophicũ. accusatiuo iungitur.

Δοξᾶν. placuit.

Δοξάριον. gloriola.

Δόξασμα. δόγμα, opinatio. Ita enim loquitur Cicero.

Δοξαστικὸς ἀνήρ. qui ui opinandi præditus est.

Δοξαστόν. opinabile: quod & ἔνδοξον dicitur.

Δοξοκαλία. ας. ἡ. bona opinio.

Δοξοκομπία. ας. ἡ. iactatio.

Δοξολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. glorifico. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Δοξολογία. ἡ. glorificatio.

Δοξομανὴς. ὁ. φιλόσοφος, quemadmodum dicimus τοὺς φιλοχύνους γυναικομανεῖς.

Δοξομανία. ας. ἡ. ingens honoris studium.

Δοξόσοφοι. qui sapientes uideri uolunt.

Δοὺσατο. uisum est, consultum est, utile adparet.

Δ Ο Ρ.

Δορά. ᾶς. ἡ. pellis.

Δορατίζεσθαι. hastis pugnare.

Δοράτιον. υ. τὸ. hasta, iaculum.

Δορατοπαχεῖς. crassitudinem hastæ habentes.

Δορατισμός. οῦ. ὁ. hastarum dimicatio.

Δορατοφόρος. υ. ὁ. hastatus.

Δορί. τῷ. pro δόρατι, dandi casu.

Δοριάλωτος legit Suidas pro δορυάλωτον.

Δορίδες. αἱ. cultri quibus utuntur coqui ad excoriandum.

Δορίσκιος. gentile.

Δορίσκος. oppidum Thraciæ, & ager.

Δορκάς. άδος. caprea, Damã uertit Politian.

Δορός. οῦ. ὁ. uter.

Δόρπεια. primus dies festi cuiusdam apud Athenienseis, quod ἀπατούρια uocant: dictus quòd qui ex eadem tribu ẽssent, ad cœnam conuenirent.

Δορπησός. οῦ. hora cœnæ. Aristoph. fucis: ἵνα θὺς ἀπὸ δορπησοῦ κἰκραγεν ἐμβάδας.

Δόρπον. τὸ. καὶ

Δόρπος. υ. ὁ. cœna, uespertinæ epulæ. παρὰ τὸ δόρυ πανέαν, ab hasta scilicet iam deponẽda.

Δόρυ. απ. τὸ. hasta, iaculum, arma, lignum, δοκός. Διὰ δορὸς μάχεσθαι, eminus pugnare

Δορυάλωτος. υ. ὁ. mancipium, hasta captus, captiuus, qui in bello capitur.

Δορυδρεπάνα. falces præacutæ insertæ, infixæ & longuriis, non absimili forma muralium falcium.

Δορύκλυτος. υ. ὁ. in hasta clarus.

Δορύκτητος. υ. ὁ. captus in bello.

Δορύλητος. υ. ὁ. ἡ. captiuus.

Δορυμήστωρ. ορος. ὁ. peritus rei militaris.

Δορύξενος. ου. ὁ. amicus in bello ex hoste factus, cuiusmodi Glaucus & Diomedes apud Homerum. Item legatus de redimendis captiuis.

Δορυξόος. υ. ὁ. hastæ politor.

Δορύσσω. μ. ύξω. ω. υχα. pugno.

Δορυφορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. lanceã fero, munio satellite, stipo, tueor, protego, περιέπω, sartũ tectũ ab omni uiolẽtia iniuria & præbeo

Δορυφόρημα. απ. τὸ. satellitium, quod ad tutelam corporis adhibetur.

Δορυφορία. ας. ἡ. comitatio satellitum.

Δορυφόρος. ου. ὁ. satelles, qui satellitio fungitur, prætorianus miles.

Δορυφορούμενος. stipatus.

Δόρων. δοράτων.

Δ Ο Σ. Δ Ο Τ. Δ Ο Υ.

Δοσίδικος. ὁ. pœnam pro delicto imtendens.

Δόσις. ιος. ἡ. datio, pro congiario apud Herodianum: quod etiam ἐπίδοσις uocatur ab eodem. uide νομή.

Δόσκω. do.

Δότειρα. ας. ἡ. datrix.

Δοτέον. dandum est.

Δοτήρ. ῆρος. ὁ. dator.

Δότης. υ. ὁ. idem.

Δουλαγωγῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. in seruitutẽ redigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δουλάριον. υ. τὸ. seruulus.

Δουλεία. ας. ἡ. seruitus, & seruorũ turba. Thucydidi. φεύγων δουλείας, qui status contro-

uersiam patitur.

Δουλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. seruio. est etiam addictum esse, & nimiũ colere: necessitate alicuius obseruationis se astringere, atque etiam obseruantiæ. neutrum, accus. iungit.

Δούλη. ης. ἡ. ancilla.

Δουλικός. καὶ

Δούλιος. α. ὁ. seruilis.

Δουλίς. ίδος. ἡ. serua, uocabulum non admodum probatum, quanquàm Hyperides usus sit.

Δουλίχιον. urbs Cephaleniæ.

Δουλιχόθειρος. ε. ὁ. habens longum collum.

Δουλοπατείας δίκη. actio serui corrupti.

Δουλόπολις. ἡ. seruorum ciuitas, & propriæ ciuitatis in Creta.

Δουλοπρέπεια. ας. ἡ. seruilitas.

Δουλοπρεπής. ές. ὁ. ἡ. seruilis, illiberalis.

Δοῦλος. η. seruus.

Δοῦλος καιροῦ. seruiens rerum statui. Dicitur & ἁρμόττεσθαι καὶ μὴ ἁρμόττεσθαι πρὸς πάντα χρόνον. Vide commentaria Budæi.

Δουλοσύνη. ης. ἡ. seruitus.

Δουλοῦμαί σοι. cedo tibi.

Δουλοῦται. amittit animum, seruilis efficitur.

Δουλοφανής. ές. τὸ. forma seruilis.

Δουλοφανής. ές. ὁ. ἡ. qui uidetur esse seruus.

Δουλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. καὶ δεδούλωμαι. in seruitutẽ duco, in seruitutem redigo, obnoxium reddo, & libertate multo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δούλωσις. ιος. ἡ. subactio in seruitutem.

Δοῦναι λόγον. reddere rationem.

Δοῦναι δίκην. dare pœnas.

Δουπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. strepo, sono cadendo, fictum ad sonum à poëta.

Δοῦπος. ου. ὁ. sonitus, strepitus.

Δούρατα. τὰ. ligna.

Δουράτεος. καὶ

Δούρειος. ligneus: hinc δούρειος ἵππος.

Δουροδόκη. ης. ἡ. locus ubi lancea locatur, receptaculum lanceæ.

Δουροθήκη. ης. ἡ. armarium hastæ.

Δοῦρον. ε. τὸ. lignum.

Δουρός. τοῦ. τῷ δορί, pro δόρυος δόρατι, à δόρυ per hypertheſin.

Δουρύκλυτος. ε. ὁ. famosus in hasta.

Δουρύκτητος. ε. ὁ. captiuus.

Δ Ο Χ.

Δοχεῖον. ε. τὸ. uas, receptaculum.

Δοχή. ῆς. ἡ. conuiuium.

Δοχμή. ῆς. ἡ. palmus.

Δοχμία. obliquè.

Δόχμιος. ου. ὁ. ἡ

Δόχμος. ε. ὁ. obliquus.

Τὸ Δ μιζᾶ τῶ Ρ.

Δράγμα. ατος. τὸ. rapina, manipulus, donarium.

Δραγματεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. colligo manipulos.

Δραγματολόγος. ου. ὁ. spicilegus, manipulorum collector.

Δραθεῖν. dormire.

Δραίνω. possum facere: unde ὀλιγοδρανεῖν, parum posse.

Δράκαινα. ης. ἡ. dracæna.

Δρακαίνιδες. dracũculi pisces, qui similes sunt graculo pisci, id est monedulæ. Hermol. in Pli. xxxij.

Δρακόντιον. τὸ. dracunculus herba.

Δρακόντιος. ε. ὁ. draconteus.

Δρακοντογενής. ές. ὁ. ἡ. anguigena.

Δράκος. ε. ὁ. pugnus.

Δράκων. οντος. ὁ. draco, cohors Parthorum, aspiciens.

Δράμα. ατος. τὸ. rei repræsentatio, actus comœdiarum, uel tragœdiarum, drama, fabula. διδάσκειν δράμα, τὸ δραματουργεῖν. Item factum, facinus.

Δραματικόν. τὸ. opus, uel poëma in quo solæ personæ agũt, absq; poëtæ interlocutione.

Δραματικός. ὁ. actiuus.

Δραματουργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. molior, committo, opus dramaticum scribo, in modũ dramatis conscribo, & compono. In argumento libri δαπνοσοφιστῶν, δραματουργεῖ δὲ τὸν διάλογον ὁ ἀθήναιος ζηλῶ πλατωνικῶ.

Δραματούργημα. ατος. τὸ. compositio, fabrica.

Δραματουργία. ας. ἡ. opus dramaticum.

Δραματουργός. οῦ. ὁ. fabricator.

Δραμεῖν. currere.

Δράμημα. ατος. τὸ. cursus.

Δράξ. κός. pugnus.

Δραξάμενος. pugillo concludens.

Δραπετεύω. μ. ύσω. ω. ευκα. fugio.

Δραπέτης. ε. ὁ. seruus fugitiuus.

Δρασείω. facturio, aliquid facere gestio.

Δράσις. ιος. ἡ. actio.

Δρασκάζω. occultor, latito.

Δρασμός. οῦ. ὁ. cursus, fuga.

Δράσσω. μ. άξω. ω. άχα. prehendo, pugnus uergeo.

Δρασύριος. ὁ. efficax, strenuus, laboriosus.

Δρασύριον. ε. τὸ. alacritas, promptitudo, uiuacitas,

uacitas, negotium.

Δραστικός. οῦ. ὁ. strenuus, actiuus, efficax.

Δράστις. ιος. sericum, bissus, & qui eam operatur δραστιουργός.

Δράπτομαι. μ. άξομαι. ω. αγμαι. apprehendo, rapio. deponens, genitiuo iungitur.

Δραχμή. ῆς. ἡ. drachma, genus mensuræ, aut ponderis.

Δραχμιαῖος. ᾶ. ὁ. ualens precium drachmæ, habens pondus drachmæ.

Δράω. μ. άσω. ω. ακα. facio, sacrifico, occido, bellum gero. actiuū, accusatiuo iungitur. ut δρῶ σε κακῶς & κακόν. Item ὀρθῶς δρῶν, ut debeat, ut par erat.

Δ Ρ Ε. Δ Ρ Η.

Δρεπάνη. ης. ἡ. falx.

Δρεπανηφόρος. ᾶ. ὁ. falcifer: Sic de Dario rege legitur, qui iumentis δρεπανοφόροις ut ebatur, quæ in exercitum immittēs, ordines militum perturbabat, lædebatq; obuios.

Δρεπανίδες. falculæ aues.

Δρεπανίς. ίδος. ἡ. falcula, riparia.

Δρεπανοειδής. ές. ὁ. ἡ. falcatus.

Δρέπανον. ᾶ. τὸ. κὴ

Δρέπανος. ᾶ. ὁ. falx.

Δρεπανουργός. οῦ. ὁ. falcifex.

Δρέπομαι. μ. έψομαι. ω. εμμαι. καὶ

Δρέπω. μ. έψω. ω. εφα. decerpo, colligo, uindemio, meto.

Δρησμοσύνη. ης. ἡ. ministerium.

Δρήσειραι. αἱ. strenuæ ministræ.

Δρησῆρες. οἱ. famuli, ministri.

Δρησοσύνη. ης. ἡ. strenuitas.

Δ Ρ Ι.

Δριμύ. terribiliter, acriter, acutum.

Δριμύς. ύος. ὁ. acutus, propriè in odore grauis, asper.

Δριμύτης. ητος. ἡ. acuta cholera.

Δριμυφαγία. ας. ἡ. cibus acrior sumptus ad ciendam uomitionem.

Δρίον. ου. τὸ. κὴ

Δρίος. ος. τὸ. sylua, locus arboribus cōsitus.

Δρίφος. ᾶ. ὁ. currus, sedes, pro δίφρος, per methatesim.

Δ Ρ Ο.

Δρομάδες. οἱ. cursiones, pisces, dromodarij. δρομάδων καμήλων, apud Strabonem.

Δρομαῖος. ᾶ. ὁ. uelox. Δρομαῖος ἐλθεῖν est, ut Latini dicūt, curriculo uenire, & festināter.

Δρομάς. ἡ. cursor, piscis.

Δρομαίως. cursim.

Δρομεύς. έος. ὁ. cursor.

Δρόμημα. ατος. τὸ. cursus.

Δρομικός. οῦ. ὁ. cursiuus.

Δρομοκύρικες. οἱ. nuncij, excursores.

Δρόμος. ᾶ. ὁ. δρόμημα.

Δροσερός. οῦ. ὁ. roscidus.

Δροσίζω. μ. ίσω. π. ικα. irroro.

Δροσοβόλον πνεῦμα. rorifer uentus.

Δρόσος. ᾶ. ὁ. ros.

Δ Ρ Υ.

Δρυΐδαι. οἱ. Druidæ.

Δρύϊνος. ᾶ. ὁ. quernus, uenenatum animalculum, dictum à quercubus.

Δρυκαρπα. τὰ. omnes fructus arborum.

Δρυμάπτειν. lacerare, pro futuere apud Comicos.

Δρύμος. ᾶ. nomen proprium.

Δρυμός. οῦ. ὁ. sylua, condensus.

Δρυμώδης. ες. ὁ. ἡ. syluosus.

Δρυμών. ῶνος. ὁ. quercetum.

Δρυοβαφής. ές. ὁ. ἡ. quercus cortice tinctus.

Δρυοκολάπτης. ὁ. Picus martius.

Δρυοκόποι. aues roboricei generis.

Δρυοπτερίδα. πῶ. Romani etiam dryptoridam uocant.

Δρύοχοι. οἱ. paxilli quibus nauis cōpingitur, foramen securis in quod manubrium inseritur. Capitur pro procœmijs. Aristophan. Thesmo. δρυόχου τιθέναι δράματος ἀρχάς.

Δρυπεταὶ ἐλαῖαι. drupæ oliuæ.

Δρυπετής. ές. ὁ. ἡ. drupus primū nigrescens, sic oliuæ δρυπετεῖς drupæ. δρυπετεῖς enim dicuntur adulti, & maturi, quasi iam ex arbore casuri. à πίπτω, & δρύς.

Δρυπίς. ἡ. drypis, ex humili materia planta.

Δρυπολέω. oberro in montib. calamitosè uiuo

Δρύπτομαι. μ. ύψομαι. π. υμμαι. κὴ

Δρύπτω. μ. ύψω. ω. υφα. lacero unguibus præ dolore animi.

Δρύς. ύος. ἡ. quercus arbor. Est etiam Theophrasto marinum quiddā petris adnascēs. ponit pro quauis arbore. Prisci enim Græci omne genus arboris δρυὸς appellatione intellexerunt. Ab hoc nomine Drydæ Gallorum sacerdotes appellati sunt, ut author est Plinius libro sextodecimo. Gaza scribit δρῦς cum circumflexo.

Δρυτόμος. ᾶ. ὁ. incisor lignorum, & arborum.

Δρύφακτος. ᾶ. ὁ. tabulatum, sepes cum palis, sudes, cancellus.

Δ Ρ Ω.

Δρωμένα. τὰ. facta.

Δρωμένας. ᾶ. ὁ. fatuus.

Δρωπαλίζεσθαι. idem quod πιπλοῦσθαι, id est picare, unguenti genere corpus illinire ut glabrũ fiat à pilis, quod effœminatis olim studio erat.

Δρώπηξ. ὁ. erro, mendicus.

Δρώπαξ. κος. ὁ. unguenti genus, dropax.

Τὸ Δ μετὰ τὸ Υ.

Δύ'. ingressus est, subijt.

Δυάς. άδος. ἡ. dualitas.

Δυασμός. οῦ. ὁ. coitus.

Δυγγίς. ἡ. dignida animal, quod & chalcidã appellant.

Δύειν, δύνειν, καὶ δύεσθαι. de sole dicuntur, mergo, immergo.

Δυερός. οῦ. ὁ. noxius.

Δύη. ης. ἡ. dolor, indigentia, infortunium.

Δῦθι pro δύε. poëticum more uerborũ in μι.

Δυθιῆνες. tumores, & abscessus ex crassis humoribus.

Δυϊκός. οῦ. ὁ. dualis.

Δ Υ Ν. Δ Υ Ο.

Δύναμαι. μ. ἠσομαι. ω. ηκα. possum, ualeo.

Δύναμις. ιος. ἡ. potentia, uirtus, imperiũ, magistratus, uis, robur, fortitudo. Accipitur pro exercitu, & copijs. Græci dicunt δύναμαι εἶναι, quod actu nõ sit, sed quod esse possit, ut semen exiguũ. δυνάμει magna est arbor, ut annotauit Erasmus.

Δυναμόω. μ. ώσω. ω. ωκα. confirmo, ualidus fio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δυνάνεκτος. difficilis, intolerabilis.

Δυνασεία. ας. ἡ. uis, potentatus.

Δυνασεύω. dominor, præsum.

Δυνασευτικός. ὴ. όν. imperiosus.

Δυνάσης. ου. ὁ. magistratus, qui potestate fungitur in ciuitate, ueluti hi qui sunt in imperio: optimas, primas, præfectus. Cicero utitur Græca uoce.

Δυνατός. οῦ. ὁ. possibilis: οἱ δυνατοί, proceres, potentiores. τὰ δύνατα pro uirili.

Δυνατῶς. possibiliter.

Δύνη, pro δύνασαι.

Δύνω. mergo, occido, nato, induo.

Δύο. duo. δυοῖν θάτερον, indigens suppletione: locutio est. Isocrat. πρὸς φ λεπ. δεῖ γὰρ μηδὲν πρότερον πράξειν, πρὶν ἂν λάβῃ τις τοὺς ἕλληνας. δυοῖν θάτερον, ἢ συναγωνιζομένους, ἢ πολλὴν εὔνοιαν ἔχοντας τοῖς πραττομένοις. Vide comment. Budæi.

Δυοῖν δέοντα εἴκοσι. duodeuiginti. Vide commentaria Budæi.

Δυοκαίδεκα. duodecim.

Δύομαι. ingredior, submergor, mergor, fido, deorsum fluito.

Δῦμι. idem.

Δύοσορ. semis quinq: quod tamen se legisse apud authores non meminit Budæus.

Δύπης. ου. ὁ. urinator.

Δ Υ Ρ. Δ Υ Σ.

Δύρεσθαι, pro ὀδύρεσθαι. lamentari.

Δύς. particula est, quæ solum in compositione inuenitur, & malum, uel difficultatem, uel impossibilitatem significat: & participium. ἀόρ. β. à δῦμι.

Δυσάγογορ. ου. difficile persuasu.

Δυσαγρία. ας. ἡ. parum felix uenatio.

Δυσαγρόω. nil capio uenando.

Δυσαής. ίος. ὁ. ἡ. grauiter spirans.

Δυσάλγητος. ου. ὁ. difficilis ad dolendum, compassione carens.

Δυσαλθής. ίος. ὁ. ἡ. incurabilis.

Δυσαλία. quicquid nauseam facit, & uomitũ.

Δυσάλωτος. ου. ὁ. difficilis captu.

Δυσάμμορος. ου. ὁ. infelix.

Δυσανάδοτος. difficilis digestu.

Δυσανάκλητος. ου. ὁ. difficilis mitigatu, qui difficilè reuocatur.

Δυσανάπνευστος. ου. ægrè ad spirationem aptatus, ut putidus.

Δυσανάσχετος. ου. ὁ. intolerabilis, segnis.

Δυσανασχετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. grauiter fero.

Δυσανάτρεπτος. ου. qui nequit euerti.

Δυσάνεκτος. ου. ὁ. difficilis toleratu.

Δυσάνιος. ου. ὁ. anxius, sollicitus, molestus.

Δυσανταγωνιστής. οῦ. ὁ. molestus aduersarius.

Δυσάντατον. τὸ. inauspicatum, occursu infaustum.

Δυσαντίβλεπτος. ου. ὁ. aspectu terribilis.

Δυσαντίλεκτος. ὁ. uix refellibilis.

Δυσαπάλακτος. ου. ὁ. uix liberabilis, quod difficulter abĥci potest, metuibilis.

Δυσαπάτητος. ου. difficilis deceptu.

Δυσαπόπαυστος. ου. ὁ. ἡ. strenuus in bello, & qui difficulter euellitur.

Δυσαποσπάω. difficulter auello.

Δυσαπότρεπτον. τὸ. quod difficulter excutitur.

Δυσαρουλωτὰ. τὰ. ægrè contrahentia cicatricẽ.

Δυσάρεστος. καὶ

Δυσάρεστος. ου. ὁ. implacidus, morosus, animo offenso.

Δυσάρεστον. ου. τὸ. offensio, morositas, implacidissimum.

Δυσαρεστῶ, & δυσαρεστοῦμαι. implacidus sum, & morosus.

Δυσαρισῶρ. miserè affectus, infeliciter uiuens.
Δυσάρετος. ϐ. ὁ. ingratus.
Δυσαρισοτόκεια. ας. ἡ. bona filiatio difficulter acquisita, uel mulier optimum filium infeliciter enixa.
Δύσαρκτος. ὁ. intractabilis, morosus.
Δυσαφαίρετος. ϐ. ὁ. difficilis ablatu.

Δ Υ Σ Β. Δ Υ Σ Γ.

Δυσβάσακτος. ϐ. ὁ. difficilis latu, onerosus.
Δυσβατοποιοῦμαι. difficilem aditum, uel transitum, aut receptum facio. Athen. μεμνῆσθαι δὲ κακεῖνο χρὴ μήποτε ὅσα τοὺς ἱππους ἐλαύνειν ὁπιοθὲν ἵππους δισβατοποιούμενον, οὐ γὰρ ὁμοίον φεύγοντι, μὴ διώκοντι σφαλῆναι, hoc est, difficilem equis receptum facientem.
Δύσβατος. ϐ. ὁ. inuius, imperuius.
Δυσβόκβος. ϐ. ὁ. qui ægrè curatur.
Δυσβουλία. ἡ. stultum consilium, inconsulta temeritas.
Δυσγένεια. ας. ἡ. ignobilitas. ἐς δυσγένειαν λοιδορεῖν τινὰ ἢ τινί, ob ignobilitatē ridere, uel mordere.
Δύσγνωσον. difficile cognitu. Cice. ad Atticū.
Δυσγοήτευτος. qui non facilè, uel illecebris, uel stupore obligatur.

Δ Υ Σ Δ. Δ Υ Σ Ε.

Δυσδιάιτητος. ϐ. ὁ. ἡ. difficilis iudicatu.
Δυσδιάλυτος. qui ægrè resoluitur.
Δυσδιάπνευσος. ϐ. spiritus qui difficilè à corpore discutitur.
Δυσδιαφόρητος. dicitur cui nō facilè succi perspirabili cute digeruntur, cui contrarius est εὐδιαφόρητος.
Δυσδιαφύλακτον. τὸ. difficilè custoditu.
Δυσδιερεύνητος. ϐ. ὁ. ἡ. difficilis scrutatu.
Δυσδιόκητος. ϐ. ὁ. ἡ. difficilis ad dispensandum
Δυσδοκίμασος. ὁ. cuius experimētum difficile.
Δυσαδεία. ας. ἡ. deformitas.
Δυσαδής. ἐος. ὁ. ἡ. turpis, decolor, deformis.
Δυσείκασος. ϐ. ὁ. infeliciter expressus, coniectu difficilis.
Δυσείμων. ὁ. malè uestitus.
Δυσευβίασος. ου. ὁ. ἡ. difficilis ad cogendum.
Δυσίδρτος. ϐ. illocabilis.
Δυσίθυζα. ζ. dira sacra.
Δυσίκνητος. ϐ. ὁ. ἡ. difficilis lauatu.
Δυσίκπλυτον. τὸ. quod non facilè eluí potest.
Δυσίλεατος. ϐ. indeprehensibilis.
Δυσιλπία. ἡ. desperatio, remissio.
Δυσίλπισος. ϐ. diffidens.
Δυσελπίδης. qui sunt malæ spei, qui non tenere sperant.

Δυσίμβατος. καὶ
Δυσίμβολος. ϐ. ὁ. ἡ. difficilis accessu.
Δυσεντερία. ας. ἡ. dysenteria morbus, intestinorum dolor. Tormina uertit Laurent. in Herod. Vt tradit Archigenes, est ulceratio arteriarum, ac uiscerum, perseuerans ex causis extrinsecis, uidelicet frigoris, caloris, potionis, cibiq; minimè concocti. Hunc morbū dicit Celsus à Latinis Tormina uocari.
Δυσεντερικός. ϐ. intestinorum difficultate laborans.
Δυσίντευκτος. ϐ. ὁ. ἡ. inaffabilis.
Δυσεξάλειπτος. ϐ. ὁ. ἡ. qui uix obliteratur.
Δυσεξανάλωτος. ϐ. qui difficilè consumitur.
Δυσεξεύρετος. ϐ. ὁ. difficilis inuentu.
Δυσεξήμερος. ϐ. ὁ. difficilis ad cicurandum.
Δυσεπιβούλευτος. ϐ. cui difficilè imponitur.
Δυσεπιχείρητα πρόβλήματα. quæ ægrè astrui, & confici possunt.
Δυσεπιχείρητος. inexpugnabilis, munitus.
Δυσεπίκτατον. quod difficulter extenditur.
Δυσεξάλειπτον. quod difficulter obliteratur, ἀπὸ τῦ λείφω.
Δυσεργία. ας. ἡ. difficultas.
Δύσεργος. ϐ. ὁ. ἡ. difficilis ad opus.
Δυσερεύνητος. ου. ὁ. ἡ. difficilis interpretatu, abditus.
Δύσερις. ιδος. ὁ. litigiosus.
Δυσέρισος, ου. ὁ. ἡ. cum quo difficulter contenditur.
Δυσερμήνευτος. ου. ὁ. ἡ. difficilis interpretatu.
Δυσευμία. ας. infortunium.
Δύσερως. ωτος. ὁ. ἡ. difficilis in amorem, infelicis amoris, amans rem malam, perditè amans, qui molesto amore tenetur.
Δυσίσβολος. ϐ. inaccessus.
Δυσευκαθάρτος. ου. ὁ. ἡ. ineluibilis.
Δυσιτηρία. ας. ἡ. sterilitas anni.
Δυσιύρετος. inuentu difficilis.
Δυσίφικτος. difficilis.

Δ Υ Σ Ζ. Δ Υ Σ Η.

Δύσζηλον. æmulatio.
Δύσζηλος. ου. ὁ. suspiciosus, inuidiosus.
Δυσζήτητος. ϐ. ὁ. ἡ. imperuestigabilis.
Δυσηκοία. ας. ἡ. grauitas auditus.
Δυσήκοος. ϐ. grauiter audiens.
Δυσηλεγής. ἐος. ὁ. ἡ. grauis, morosus.
Δυσήμιος. ϐ. carens sole.
Δυσημερία. ας. ἡ. aduersitas.
Δυσήνεμος. ϐ. flatus horridus
Δυσήνιος. ϐ. ὁ. ἡ. effrenis.
Δυσήνυτος. ϐ. inextricabilis.

Δυσήρης. ἐος. ὁ. ἡ. molestus, δυσχερής.
Δυσήροτος. ὁ. ἡ. aratu difficilis.
Δυσηχής. ἐος. ὁ. ἡ. malè sonans.

Δ Υ Σ Θ. Δ Υ Σ Ι. Δ Υ Σ Κ.

Δυσθαλπής. ἐος. ὁ. ἡ. grauis, difficilis.
Δυσθανοτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. crucior. neutrum absolutum.
Δυσθάνατος. ὁ. ἡ. mortifer.
Δυσθανών. ægrè moriens.
Δυσθανέω. morior morte difficili.
Δυσθέατος. ὁ. ἡ. iniustus, inuisus.
Δύσθεος. ὁ. ἡ. odiosus deo.
Δυσθεράπευτος. ὁ. ἡ. immedicabilis, difficulter medicabilis. Ita apud Sophoclem Chorus Salaminius uocat Aiacem, quòd ægrè auelli poterat à sententia de conscisscenda sibi morte.
Δυσθεώρητος. ὁ. ἡ. difficilis contemplatu.
Δυσθήρατος. capi difficilis.
Δύσθηρος. ὁ. ἡ. cui parum succedit uenatio.
Δύσθραυστος. ὁ. ἡ. non facilis feribilis, fragilis.
Δυσθυμεῖν. malè animatum esse.
Δυσθυμία. ας. ἡ. tristitia, mœror animi.
Δύσθυμος. ὁ. tristis, mali consilij.
Δυσθυμῶς. languidè.
Δυσί. duobus.
Δυσίατος. ὁ. ἡ. incurabilis.
Δύσιδρος. ὁ. ἡ. cui difficulter elicitur sudor.
Δυσιερέω. μ. ήσω. τ. ηκα. malè sacrifico. neutrũ absolutum.
Δυσιερούντων. οἱ. quibus malè sacrificia succedunt, quibus sacrificia dira prætendunt.
Δύσις. ιος. ἡ. occasus, ingressus.
Δυσκάθαρτος. ὁ. pernicios us.
Δυσκάθεκτος. ὁ. καταφόρητος, & contentu, siue retentu difficilis, indomitus, effrenatus.
Δυσκατάλακτος. ὁ. difficilis reconciliatu.
Δυσκατάλυτος. inexpugnabilis.
Δυσκαταμάθητος. ὁ. ἡ. difficilis ad discendũ.
Δυσκατανόητος. ὁ. uarij ingenij homo.
Δυσκατάπαυστος. ὁ. qui nequit sedari.
Δυσκατάποτοι. uix potabiles.
Δυσκάταρτος. ὁ. immundus, pollutus.
Δυσκαταφρόνητος. ὁ. ἡ. contemptibilis.
Δυσκατέργαστος. ὁ. ἡ. difficilis ad perficiendũ.
Δυσκατέχτον. ὁ. quod difficulter continetur
Δυσκέλαδος. ὁ. ἡ. malè & grauiter sonans.
Δυσκηδής. ἐος. ὁ. ἡ. habens graues curas.
Δυσκινησία. motus pigrior, torpor.
Δυσκίνητος. ὁ. ἡ. difficilis motu, piger, torpẽs.
Δύσκλεια. ας. ἡ. infamia.
Δυσκλεής. ἐος. ὁ. ὁ. infamis, ignobilis.
Δυσκληρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. infortunatus sum. neutrum absolutum.
Δυσκληρία. ας. ἡ. infortunium.
Δυσκοίλιος. ὁ. ὁ. cui aluus est astrictior.
Δυσκολαίνω. μ. ανῶ. τ. ακα. grauiter fero, indignor, dico. neutrum absolutum.
Δυσκολία. ας. ἡ. difficultas.
Δυσκολόκοιτος. ὁ. ὁ. ἡ. incommodè cubans.
Δύσκολος. ὁ. ὁ. difficilis, morosus.
Δυσκόλως. difficulter.
Δυσκρασία. ας. ἡ. intemperies.
Δύσκρατος. ὁ. ἡ. intemperatus.
Δύσκριτος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis iudicatu.
Δύσκωφος. ὁ. ὁ. surdaster.
Δύσκω. ingredior.
Δύσλυτος. ὁ. ὁ. ἡ. insolubilis.

Δ Υ Σ Μ.

Δυσμαθής. οῦ. qui non facilè addiscit.
Δυσμάχητος. ὁ. ὁ. ἡ. inexpugnabilis.
Δυσμείλικτος. ὁ. ὁ. ἡ. inexorabilis.
Δυσμεναίνω. μ. ανῶ. inimicor. neutrum, dativo iungitur.
Δυσμένεια. ας. ἡ. inimicitia, odium, inuidia.
Δυσμενής. ὁ. ἡ. inimicus.
Δυσμενῶς. hostiliter.
Δυσμετάβλητος. ὁ. ὁ. qui ægrè mutatur & concoquitur in stomacho.
Δυσμετάθετος. ὁ. incommutabile.
Δυσμεταπίνυτος. τὸ. immobile.
Δυσμεταχείριστος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis expugnatu, inaccessus, qui uix contrectari potest.
Δυσμή. ῆς. ἡ. occasus.
Δύσμηνις. qui implacabiliter irascitur.
Δυσμήτηρ. ερος. ἡ. mala mater.
Δύτμητις. κακόβουλος.
Δύσμορος. ον. ὁ. ἡ. infelix, deformis, aduersi fati.
Δυσμορφία. ας. ἡ. deformitas.
Δύσμορφος. ὁ. ὁ. ἡ. deformis.
Δυσμύρια. uiginti milia.

Δ Υ Σ Ν. Δ Υ Σ Ο.

Δυσνόητος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis intellectu.
Δύσνοια. ας. ἡ. maleuolentia.
Δυσνοϊκῶς. iniquo animo.
Δύσνοος. ὁ. ὁ. ἡ. maleuolus.
Δυσξύμβολος. ὁ. ὁ. morosus in conuictu.
Δυσόγκος. ὁ. ὁ. onustus.
Δυσόδος. ον. asper, difficilis, & inuius: δυσόδος χώρα.
Δυσοδοῦντες. ægrè facientes iter.
Δυσοιώνιστος. inauspicatus, malis auibus.
Δύσοιστος. ὁ. ὁ. toleratu difficilis.

Δυσόκνως. grauatim.
Δυσόμιλος. cuius difficilis est consuetudo.
Δυσόμοιος. ου. ὁ. inæqualis.
Δυσόνειρος. insomniosus, tumultuosa somnia gignens.
Δυσόρατος. ου. ὁ. ἡ. difficilis uisu.
Δύσοργος. ου. ὁ. ἡ. iracundus.
Δύσορμος. ου. statione carens, importuosus.
Δυσοσμία. grauis odor.
Δύσοσμος. ὁ. malè odoris.
Δυσουρεῖν. laborare difficultate urinæ.
Δυσουρία. ας. ἡ. urinę difficultas. Galen. à στραγγουρία distinxit, ut δυσουρία modo sit δυσχέρεια τῶ οὐρεῖν: hæc uerò καθ᾽ στράγγα οὔρησις.
Δισούριτος. ου. ὁ. ἡ. infœlix.

Δ Υ Σ Π.

Δυσπαθῆς. οἱ. supra modum uexati.
Δυσπαθές. τὸ. quod non facile patitur.
Δυσπάθια. ας. ἡ. κακοπαθία, nimia anxietas circa passiones.
Δυσπαίλαιστος. ου. ὁ. superatu difficilis.
Δυσπαίπαλος. ὁ. ὁ. ἡ. asper, difficilis ascensu.
Δυσπαραίτητος. ὁ. ὁ. ἡ. inexcusabilis.
Δυσπαρακολούθητον. obscurum, quod facile quis assequi nequit. Fabius ponit inter genera causarum.
Δυσπαρηγόρητος. difficilis consolatu.
Δύσπαρι. infestè, infaustè Pari. Nam δύς particula miseriam & incommoditatem inferens cum proprijs nominibus etiam componitur: sic δυσελένη de Helena in eadem significatione.
Δυσπειθής. ἐος. ὁ. ἡ. cui ægrè persuaderi potest. Differt ab ἀπειθής.
Δύσπεισος. ου. ὁ. ἡ. difficilis persuasu.
Δυσπέμφελος. ὁ. ὁ. ἡ. tempestuosus cum maris est epithetũ, quod circa periculũ transmitti nõ potest: aliàs δυσάρεστος, grauatim accedens. Hesiod. Ἔργοις: μηδὲ πολυξείνῳ δαὶ τὸς δυσπέμφελος εἶναι.
Δύσπεπτος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis digestu.
Δυσπερίληπτος. ὁ. incomprehensibilis.
Δυσπερίψυκτον. non perfringens.
Δυσπετής. ἐος. ὁ. ἡ. difficilis.
Δυσπινής. ἐος. ὁ. ἡ. sordidus. πῖνος enim sordes significat. Aristoph. Achar. ἀλλ᾽ ἢ τὰ δυσπινῆ θέλεις πεπλώματα.
Δύσπιστος. ου. incredulus, infœlix.
Δύσπνοια. ας. ἡ. suspirium irruptum. faucibus quoq; morbi ueniunt, qui omnes in difficultate spirandi cõsistunt, dum modicè est, neque ex toto strangulat, δύσπνοια dicitur: cum uehementer ἆσθμα. Cum uerò id accessit, ut nisi recta ceruice spiritus trahatur ὀρθόπνοια dicitur. Hæc Celsus.
Δυσπολέμητον. ου. ὁ. ἡ. inexpugnabilis.
Δυσπόρισμ. ὁ. τὸ. penuria, cõquisitu difficile.
Δυσπόριστος. ὁ. ὁ. ἡ. inuentu difficilis, datu difficilis. Ponitur pro difficilis simpliciter.
Δύσπορος. ου. ὁ. difficilis transitu uel accessu.
Δυσπότμια. ας. ἡ. infœlicitas.
Δύσποτμος. ου. ὁ. ἡ. infœlix.
Δυσπραγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. infœlix sum. neutrũ absolutum.
Δυσπραγία. ας. ἡ. infœlicitas, importunitas, inefficatia.
Δύσπρακτ. ὁ. ὁ. factu difficilis.
Δυσπραξία. ας. ἡ. infœlicitas: propriè in rebus gerendis, sors aspera.
Δυσπρόσιτ. ὴ
Δυσπρόσοδος. aditu difficilis, ferox, inaccessus, id est, δυσίμβατ.
Δυσπρόσοπτος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis uisu, mali aspectus.
Δυσπρόσωπος. deformis.
Δύσριγος. ὁ. ὁ. qui perpetuo friget, frigoris impatiens.

Δ Υ Σ Σ. Δ Υ Σ Τ.

Δυσσέβεια. ας. ἡ. impietas.
Δυσσεβής. ἐος. ὁ. ἡ. impius.
Δυσσύνακτον. τὸ. quod difficulter colligi potest
Δυσάζω. parum statuere scio.
Δυσάλαινα. ης. ἡ. misera.
Δυσάλγ. νος. τὸ. miserum.
Δυσάλας. νος. ὁ. miser.
Δυσέικαρτ. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis coniectatu.
Δύσηνος. ου. ὁ. ἡ. infœlix, miser, nempe quòd multum suspiret.
Δυσοκεῖν. laborioſe parere. Aristoph. Ranis: ἡ πόλις γὰρ δυσοκεῖ.
Δυσοκία. ας. ἡ. difficultas pariendi.
Δυσόπασος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis coniectatu.
Δυσραπελία. ας. ἡ. ineptitudo.
Δυσράπελος. ὁ. ὁ. ἡ. difficilis motu, rigidus.
Δυσραπέλως. implacide, contumaciter.
Δύσροπος. ου. ὁ. ἡ. difficilis.
Δύσρος. ὁ. ὁ. Martius mensis apd᾽ Macedones
Δυσυχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. infœliciter ago, infœlix sum. neutrum absolutum.
Δυσύχημα. ατ. τὸ. infortunium.
Δυσυχής. ἐος. ὁ. ἡ. infortunatus.
Δυσυχία. ας. ἡ. infœlicitas.

Δ Υ Σ Υ.

Δυσύπατ. bis consul.

Δυσυπόσατ. ου. ὁ. insuperabilis.

Δ Υ Σ Φ.

Δυσφανής. ἐος. ὁ. ἡ. obscurus.

Δυσφημέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. sum infamis. cum accusatiuo apud Euripidem in Hecuba.

Δυσφημέω. μ. ήσω. τ. ηκα. maledico, diffamo, famam spargo, male auguro.

Δυσφημία. ας. ἡ. infamia, maledicentia.

Δύσφημος. ʏ. ὁ. ἡ. maledicus, dirus, horrendus

Δυσφορέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. discrutior. deponens absolutum.

Δυσφορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. molestè fero. Galen. δυσφοοῦντας uocat ægrotos implacidos & inquietos, quibus opponit τοὺς εὐφόρως ἔχοντας. neutrum absolutum.

Δυσφορής. ἐος. ὁ. ἡ. ὴ

Δύσφορος. ου. molestus, infelix.

Δυσφόρως. iniquo animo.

Δύσφρασος. ʏ. uix explicabilis.

Δυσφροσύνη. ἡ. angor.

Δυσφύλακτ. uitatu difficilis.

Δυσφωνία. asperitas uocis. Hæc orationi plerunq; magnificentiam conciliat, ut apud Homerum: Αἴας δ' ὁ μέγας ἀϊνὶ φ' Ἕκτορι χαλκορυσῇ. Sic apud Vergilium:

Fremet horridus ore cruento.

Δυσφώρατ. ὁ. difficilis deprehensu, hoc est, potens quidam seu tergiuersator.

Δ Υ Σ Χ.

Δυσχείμερος. ʏ. ὁ. ἡ. tempestuosus, & ubi difficulter hyemamus, difficilem, grandem, & asperam hyemẽ habens: locus in quo difficulter hybernari potest, & in quo præ nimio frigore uix perdurare possumus.

Δυσχέρωτ. ʏ. ὁ. difficilis captu seu tractatu.

Δυσχεραινόμυος. odiosus, inuisus.

Δυσχεραίνομαι. ὴ

Δυσχεραίνω. μ. ανῶ. grauiter fero, indignor, ægre fero, non libenter facio. Et grauiter suscipio, uel indignabunde audio. Plutarch. in Cicer. τῷ δὲ ἐπαινεῖν ἀεὶ, μὴ μεγαλύνειν αὐτὸς ἑαυτὸν, ὑπὸ πολλῶν δυσχεραινόμυος. passiuè dixit, quasi qui ægrè ab hominibus audiebatur, qui inuisus erat. Est etiam addubito, hæsito, rem difficilem esse censeo. Vide Comment. Budæi.

Δυσχέρεια. ας. ἡ. molestia, difficultas. Δυσχέρειαι dicuntur διαπορήματα & argutationes & αὐτολοχίαι.

Δυσχέρασμα. απ. τὸ. pro eodem apud Platonem in Philebo.

Δυσχερέστερον. tristius, molestius.

Δυσχερής. ἐος. ὁ. ἡ. difficilis, molestus: obiectiones & argutias & negocia exhibens differentibus.

Δυσχερῶς. grauiter, difficulter.

Δυσχλαινία. squalida uestis & pannosa, apud Euripid. in Hecuba.

Δυσχρηστήματον. incommodum. Cicero in iij. de Finib. Incõmoda, inquit, & commoda (sic enim εὐχρηστήματα & δυσχρηστήματα appello) communia esse uoluerunt.

Δυσχρηστία. non modo usus intractabilitatem aut in usu atq; tractatione offensionem significat, sed etiam uersuræ faciendæ molestiam & difficultatem. Cice. ad Attic. Mirifica enim δυσχρηστία est propter metum armorum. Dictio à uerbo κιχράναι deriuata.

Δύσχρηστος. ʏ. ὁ. inutilis: cuius usus ac tractatio difficilis est, ut Isocr. τὴν οὐσίαν δύσχρηστον appellat, quia pauci imperio & domi natu rectè utuntur.

Δυσχρηστοῦμαι. ὴ

Δυσχρηστῶ. usu rei cuiuspiam offendor. Et incõmode ac impedite uersor. Athen. ἦν δὲ Μάρκελλος δυσχρηστούμυος ἐν τῇ Συρακουσῶν πολιορκίᾳ ὑπὸ τῶν Ἀρχιμήδους κατασκευασμάτων, id est, uexatus, conflictatus, impeditus, id est, οὐκ ἐχώρ, ὅτι χρήσαιτο τῇ πολιορκίᾳ.

Δύσχυμος. ʏ. ὁ. insipidus.

Δύσχωλος. ὁ. claudicans.

Δυσχωρία. ας. ἡ. malus locus, difficultas regionis.

Δυσχώρισος. ὁ. qui difficile separatur.

Δ Υ Σ Ω.

Δυσώδης. ἐος. ὁ. ἡ. putridus, graue olens.

Δυσωδία. ας. ἡ. malus odor, fœtor, graueolentia.

Δυσώνης. ὁ. difficilis emptor.

Δυσωνοῦμαι. tenaciter & illiberali adiectione rem mercor.

Δυσώνυμος. ʏ. ὁ. ἡ. malus, infamis, malinominis, execrandus.

Δυσωπέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. flector in animo, repudio, hæreo, suspicor, resisto, reuerentiam habeo, molestè fero, turpiter metuo, uerecundor, irascor. Nam hoc uultu ostendimus: qui ueluti speculum est animi. Veteres pro suspicere tantum usurpabãt, sicut Plato in Phædro. Construitur cũ accusatiuo, ut αἰσχύνομαι.

Δυσωπέω. μ. ήσω. τ. ηκα. exoro, placo, dure loquor, flecto, persuadeo, quod & καταδυσωπῶ dicit,

πῶ dicitur, hæreo, hæsitabundè aspicio, uisum præstringo, horribili specie terreo, munitum retundo, male inspicio, sanare possum, grauiter inspicio: proprie tristitiã uultu premo fero. Nam uenit à θυς & ὤψ. actiuum, accusatiuo iungitur.

Δυσώπησις. ιος. ἡ. placatio.

Δυσωπία. ἡ. uitiosus pudor, immodica uerecundia, inutile & pernicioſum silentiũ, uerecundatio, uehemens oris confusio. Dicitur etiam difficultas aliquid certò comprehendendi occurrente semper addubitatione, ut euenit in rebus diuinis. Philo de mundo: Εἴτις δυσωπίας ἀποδιδράσκειν βούλοιτο τὰς ἐν τοῖς διαπορηθεῖσι. cui contrarium uitium ἀδολεσχία.

Δυσωποῦμ. τὸ. pudor.

Δυσωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. difficulter custodio, duram nocte n ago.

Δ Υ Τ. Δ Υ Ω.

Δύτης. urinator, id est, ὕφυδρος ἢ βύθιος κολυμβητής.

Δυτικός. οῦ. ὁ. occidentalis. Aristot. uocat δυτικὰ ζῶα, quæ demergi in aquam solent.

Δύω. duo, secundum Atticos: nam communi lingua per o micron scribitur.

Δύω, ἢ εἰσδύω, ἢ δῦμι. μ. ύσω. ingredior, cingo, circundo. aorist. secundus, ἔδυν, ἀπὸ τ δῦμι.

Δυωδεκάς. άδος. numerus duodenarius.

Τὸ Δ μετὰ τοῦ Ω.

Δῶ pro δῶμα, per apocopen Homerus dixit.

Δώδεκα. duodecim.

Δωδεκάβοιος. ου. ὁ. duodecim boum precium ualens.

Δωδεκαετής. ες. ὁ. duodecim annos natus.

Δωδεκάκις. duodecies.

Δωδεκάκρουνος. ου. ὁ. ἡ. habens duodecim fistulas & scaturigines.

Δωδεκάμηνος χρόνος. annus, ἐνιαυτός.

Δωδεκαμήχανος. ε. ὁ. ἡ. duodecim artium, uersutus, uersipellis.

Δωδεκατημόριον. ε. τὸ. duodecima pars.

Δωδεκάτυλον. intestinũ statim ex pyloro exortum, quod Gal. etiam ἔκφυσιν appellat.

Δωδεκάφυλον. ου. τὸ. duodecim tribus.

Δωδεκαΐς. ίδος. ἡ. sacrificiũ ex duodecim animalibus.

Δωδώνη. ης. ἡ. Dodona sylua Epiri, & urbs.

Δῶμα. ατος. τὸ. domus, structura, cubiculum: tectum uertit Polit. in Herodia. Differt ab οἶκος, οἰκία, συνοικία.

Δωμάτιον. ε. τὸ. idem per diminutionem. Politianus uertit cubiculum.

Δωμάτια. τὰ. penetralia. tecta & culmina interpretatur Polit.

Δωρεά. ᾶς. ἡ. donum uel largitio.

Δωρεάν. gratis.

Δωρέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. dono. deponens absolutum.

Δωρηματικός. οῦ. ὁ. munificus.

Δωρητός. οῦ. ὁ. muneribus corruptus.

Δωριάζειν. nudari, à Spartanis puellis, quę cũ saltarent aut exercerentur, ueste pellucida tegebant, ut ferè totũ corpus transpareret.

Δωριεύς. έος. ὁ. Dorienſis.

Δώριον. ε. τὸ. Dorium, cantilena ad uirtutem incitans, nomen ciuitatis.

Δωρίς. ίδος. ἡ. lingua Dorica.

Δωρισί. Doricè.

Δωροδόκος. ὁ. doniuorus, princeps corruptè iudicans.

Δωροδοκεῖσθαι. muneribus allici, corrumpi largitionibus. Etiam τὸ δικάζομαι, accipio munera corrumpentia & sordida. Et Dinarch. cõtra Demost. δωροδοκήμονα uocat, quod sordide acceptũ est. Vide Comment. Bud.

Δωροδοκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. suscipio, & do munera in corruptionẽ, corrumpo muneribus.

Δωροδοκία. ας. ἡ. largitio in corruptionem iudicis. crimen & iudicium contra iudices numarios & sordidos apud Lysiam.

Δωρόδοκος. ε. ὁ. de corrumpente & corrupto muneribus, & sordido dicitur.

Δῶρον. ου. τὸ. donum, & palmus apud ueteres, unde δικαδώρῳ ἁμάξῃ apud Hesiodum, currus decem palmorum. Et ramus in cornibus cerui: hinc ἐικαιδικαδῶρα κέρεα, apud Homerum.

Δωροφάγος. ου. ὁ. doniuorus, epithetum principis apud Hesiodum. Numularius, sordidus, corruptus, munera deglutiens.

Δωροφορεῖν. largiri, dona contribuere.

Δώς. ωτός. ἡ. datio, dos.

Δῶσι pro δῶ, det.

Δώσων, cognominatus fuit Antiochus ex Macedonũ regibus quidã, qd multa promitteret, pauca impleret, quasi daturus.

Δωτινάζω. dona accipio.

Δωτίνη. ης. ἡ. munus, & propriè quòd consumitur, & non longo tempore seruatur, ut uinum, uestis.

Δώτωρ. ορος. ὁ. dator, munificus

Δώωσι pro δῶσι.

Ipsum, seipsum: accusatiuus est ab ὅς.

Ἑᾶ, pro ἰᾶ, per pleonasmum ultimi α.

Ἔα. eram, sine, esto.

Ἐά. bona, ppria suiipsius.

Ἔαγα. fregi, ab ἄγω.

Ἐάγην. fractus sum. aorist. secundus ab ἄγω.

Ἔαδε. placuit, demulsit. ab ἥδω per dissolutionem pro ἤδε. Theoc. Idyllio xxxiii. πολλοί με μνώοντο, νόον δ' ἐμὸν οὔτις ἔαδε.

Ἐαδώς. ότος. placitus.

Ἐάλωκα. damnatus sum, captus sum: fit per diæresim ab ἥλωκα.

Ἐαλωκότων. damnati.

Ἐάλων. ω. captus fui. aoristus secundus ab ἁλίσκομαι.

Ἔαλω κλέπτων, & ἔλω κλοπῆς, & ἔαλω ἐν χερσὶν ἔχων φώρια, id est, αὐτόφωρος ἐλήφθη.

Ἐάν. si. ἢ ἄν ἀντὶ τοῦ ἤν.

Ἐὰν δέ, pro ἐὰν δ' ἄρα. Demosth. θάρρει νὴ διά φησείτις ἄν, οὐ γὰρ ἔτ' οὐδὲν ὑβριεῖ. ἐὰν δέ, τότε ὀργισθῆναι, νῦν ἀφίεντες. At enim dicet aliquis, cõfide, iam securus est similis iniuriæ. Quid igitur, si idem iterũ admittat, tunc ne iram uestram exercebitis in eum, quẽ uos nunc impunè abire siueritis? Vide Comment. Budæi.

Ἐὰν δὲ ἢ. si uero.

Ἑανός. οῦ. ὁ. uestis splendida & muliebris. Sunt qui eundem putent cum peplo: sunt qui distinguant ita, ut nullis distinctos uarietatibus ἑανοὺς intelligant, peplos uerò accipiunt uariegatos. Subtilis, uarius.

Ἐάνπερ. si.

Ἔαξα. fregi. ab ἄγω.

Ἔαρ. ρος. τὸ. uer.

Ἐαρίζω. ueris tempore alicubi dego.

Ἐαρινός. οῦ. ὁ. uernus.

Ἔασι. sunt.

Ἔασκω. dimitto.

Ἕαται. sedent, & sederunt.

Ἑαυτόν. semet, & temet: pronomen compositum ab ἑ, id est, se, & αὐτός, ipse, & caret nominatiuo. De constructione huius pronominis uide Comment. Budæi. Ponitur autem subinde pro αὐτόν, id quod & Latinis usu uenit, ut Demosthen. ὡς ὅτιοῦν ἐξὸν ἑαυτῷ ποιεῖν.

Ἑάφθη. coniunctum est. ab ἅπτομαι.

Ἐάω. ῶ. μ. άσω. ἄσα. ᾱ. εἴασα. ω. ακα. sino, permitto. ἐῶ λέγειν, omitto. neutrum absolutum.

Ἐάων. bonorũ. Δωτῆρες ἑάων, epitheton deorum, frequens apud Homerũ, sæpius enim de Mercurio dicit δῶτορ ἑάων.

Ἔβασον pro ἔασον. concede, sine, secundũ Syracusiorum & Laconum lingua.

Ἑβδομαῖος. ὁ. ἕβδομος, septimanus.

Ἑβδομάς. άδος. ἡ. hebdomas, spatium septem dierum, & numerus septenarius.

Ἑβδόματος. ου. ὁ. septimus.

Ἑβδομήκοντα. septuaginta.

Ἑβδομηκοντάκις. septuagies.

Ἑβδομηκοντούτης. septuagenarius.

Ἑβδομηκοστός. οῦ. septuagesimus.

Ἕβδομος. ου. septimus. Ἕβδομον ἡμιτάλαντον, talenta sex & semis. Bud. in Asse.

Ἐβένινος. ου. ὁ. ebeninus.

Ἔβενος. ου. ἡ. ebenus, ligni genus.

Ἑβραΐζω. loquor siue uiuo more Hebræorũ.

Ἑβραῖος. ου. ὁ. Hebræus.

Ἑβραϊστί. Hebraicè.

Ἔγανώθην. gauisus fui: à uerbo γάνυμαι. Aristoph. Acharne. ταῦθ' ὡς ἐγανώθην ἢ φίλω τοὺς ἱππέας.

Ἔγγαλον. τὸ. ouis lac habens.

Ἐγγαμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. nuptui trado, despondeo.

Ἐγγασρίμυθος. ου. ὁ. ἐγγασριμάντις, authore Suida, quem alij τὸν πύθωνα appellant, & uentriloquus in Decretis, Causa xxvi. q. iij. dicitur. Hoc porrò nomine secundum alios significatur, qui è pelui, uel ex alio genere uasis, uaticinia capit (γάστρα eñ genus uasis est) secundum alios uerò (quod & ex Aristophane liquet) is, qui in uentre dæmonem habet, responsa interrogantibus dantem. de qua re accuratius Cœlius lect. antiq. lib. v. cap. x.

Ἐγγασρίται, dicti sunt diuinaculi omnes, ab Eurycle, qui ἐγγασρίμυθος cognominatus fuit.

Ἐγγίγαα. α. innatus sum. mesos paracimenos est ab ἐγγίνομαι.

Ἐγγεγραμμένοι dicuntur οἱ κατάδικοι καὶ ἐξημιωμένοι, ut inquit Pollux.

Ἐγγεγραμμένοι θεοί, diῆ maiorũ gentium quasi iam inde ab initio in deorum albo cõnumerati.

Ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει. ideò dicebantur apud

apud Athenieñ. quia in arcem relata eorũ nomina essent: ut enim in ærarios relati Latinè dicuntur, sic illi in arcem relati erant.

Ἔγγαιος. ου. ὁ. terrenus.

Ἐγγαιόφυλλος. ε. ὁ. humi habens serpentia folia.

Ἐγγηράω. insenesco.

Ἐγγενής. ἐος. ὁ. ἡ. cõsanguineus, ingenitus, innatus.

Ἐγγήραμα. ατος. τὸ. senectus.

Ἐγγηράσκω. idem quod ἐγγηράω.

Ἐγγίζω. μ. ίσω. ω. ικα. appropinquo, insto, adsum, in propinquo sum. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐγγίνομαι. innascor, intus generor. deponens datiuo iungitur. Tempora huius uerbi require in γίνομαι.

Ἐγγινόμενος. ingenitus, ingestus.

Ἔγγιον. propius.

Ἔγγιστα. proxime.

Ἐγγλισρός. οῦ. ὁ. lentiginosus.

Ἐγγλύφω. insculpo.

Ἐγγλωττογλάσωρ. ορος. ὁ. qui lingua & arte dicendi uictitat.

Ἐγγόνη. ης. ἡ. neptis.

Ἔγγονος. ου. ὁ. nepos, posterus.

Ἔγγραπτος. ε. ὁ. ἡ. conscriptus.

Ἔγγραυλις. piscis ex Aphyorum genere.

Ἐγγράφεσθαι, dicuntur qui publicè multantur, id est, οἱ ὄφλοντες. Ἐγγράφεσθαι εἰς ἀνδρὰς, est quod Romani uocant uirilem togam sumere.

Ἐγγράφω. inscribo. quo utebantur in liberorũ professione. Liquet enim ex Demosthene Ἐγγραφὴν fuisse professionẽ & apud phratoras & apud populares. Significat etiam τὸ προσγράφω, id est, adscribo, addo: ut apud Demosth. ἐγγράφει τοῦτο εἰς τὸ ψήφισμα. Et pro ἀπογράφειν, καὶ καταγράφειν, καὶ καταλέγειν, hoc est, in numeros militares referre, aut inter classiarios. Accipitur etiã pro ζημιοῦν, multæ damnor & iudicor. Et pro inscribo, id est, sacrifico, ἀμύσσω. Theophra. lib. v. πολλὴν ὑπὸ τὸν φλοιὸν ὑποδυόμενοι σκώληκες, ἐπιπολῆς ἐγγράφουσιν. Hoc Catullus cõscribillare uocat:

Inusta turpiter tibi flagella conscribillent.

Latius Budæus in Commentarijs.

Ἐγγράφως. cum scriptis. aduerb.

Ἐγγυαλίζω. trado in manus, insero, præbeo, figo in membris.

Ἐγγυᾶσθαι. de patre dicitur filio suo uxorem stipulante, hoc est, μνηστευομένου. ut apud Terentium in Andria:

Nam aliam ei pater desponderat, gnatam Chremetis.

Dicitur etiã ἐγγυᾶν. Ἐγγυᾶσθαι γυναῖκα etiam est desponsam accipere & ducere. Demosthen. ἐγγυᾶται ὁ πατὴρ τῶ μητέρα τῶ ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς. Vide Comment. Bud.

Ἐγγυᾶσθαι δίκην, est uadimonium promittere. Item pro fideiubeo, & metaphoricè promitto, promissionem recipio, polliceor. Cum accusatiuo iungitur: Demosthe. τοῖς τὰ μισθώματα μισθουμένων, καὶ τῶν ἐγγυομένων τὰς πράξεις, id est, Qui spondent opera perfectum iri, quæ redemptores conduxerunt facienda. Additur etiã genitiuus cum accusatiuo eum significãte, pro quo fideiubetur. Demosth. τίς γὰρ ἄνθρωπος ἁλίθιός ἐστιν οὕτως, ὡς ἀργύριον διδοὺς τοσοῦτον, εἶτα τὴν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον εἰς ἀποτίμησιν, σὺν οἷς πρότερον ἐζημίωτο, τὸν ἀδικήσαντα ὡς δικαιόν τι ποιήσαντα καὶ τοῦ τῆς δίκης ὀφλήματος προσεγγυήσασθαι, Vt præterquàm quòd priore iactura mulctatus est, pro eo quẽ se iam circunscripsisse nouerit, tanquàm secum iure egerit, insuper sponsor esse iudicati sustineat? hoc enim significat προσεγγυᾶσθαι ex ui πρὸς præpositionis. Significat etiam recipio in me euentum rei & consilij. Demosthe. εἰ γὰρ ἐγγυησάμην ἐγὼ τοῦτον τὸν παρμένοντα, οὐκ ἔστιν ὅπως τοῦτο μὴ οὐχὶ ἐκείνου ἀπηχθανόμην. Cicero in Orat. Perge uerò Crasse, istam eñ culpam, quam uereris, ego præstabo. quod etiam ἀναδέχεσθαι dicitur.

Ἐγγυάω. μ. άσω. ω. ακα. do fidem, promitto, ἐγγυῶ τὴν κόρην, desponeo filiam uel etiam desponsam trado.

Ἐγγυή. ῆς. ἡ. fideiussio, promissio, sponsalia.

Ἐγγύην ὁμολογεῖν, uadimonium promittere, quod etiam dicitur δίκην ἐγγυᾶσθαι καὶ ἀναδέχεσθαι.

Ἐγγύησις. ιος. ἡ. fideiussio, uadimonium.

Ἐγγυητής. οῦ. ὁ. fideiussor. Ἐγγυητὰς καθίστασθαι, fideiussores dare.

Ἐγγυητός. οῦ. ὁ. promissus.

Ἐγγύθεν. de propè, cominus.

Ἐγγύθι. propè.

Ἐγγυοθήκη, dicitur à Luciano scrinium & custodiarium, in quo ueluti in fideiussione deponimus nummos & preciosam suppellectilem.

Ἔγγυον. tutum.

Ἔγγυος. ου. ὁ. sponsor.

ἐγγύς. propè. ἐγγὺς δὲ τούτων, affine his.
Ἔγγυσα. ut
ἐγγυσάπω. proximè.
ἐγγυτάτω γένεα ὄντων, & οἱ ἐγγυτάτω γένους, dicuntur qui proximo gradu contingunt defunctum. Vide Budæi Comment.
ἐγγύτερον. similius.
ἐγγυτέρω. propius. genitiuo iungitur.
ἐγγώνιοι. οἱ. quadrilateres, triangulares.

ε γ ε. ε γ η.

ἐγείρομαι. μ. οῦμαι. surgo, resurgo, suscitor: differt ab ἀνίσαμαι.
ἐγείρω. μ. ερῶ. ἀόρ. ἀ. ἤγειρα. ω. ἐγρκα. suscito, incendo, erigo, urgeo. actiuum.
Ἔγεντο pro ἐγένετο: Theocr. ὅτι ὁ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
Ἔγερσις. ιος. ἡ. excitatio, resurrectio, extructio.
ἐγκερμένος. surgens.
ἐγκρατής. οῦ. raptor.

ε γ κ α.

ἐγκαθεδρύω. μ. ύσω. ω. υκα. impono, colloco, ædifico. actiuum, accus. iungitur.
ἐγκάθετος. ου. ὁ. insidiator.
ἐγκαθεψόμενος. ου. incoctus.
ἐγκάθημαι. insideo.
ἐγκαθίζω. insidior, assideo dicendi gratia.
ἐγκάθισμα. uuluas procidenteis uocat Plin. quod & insessio dici potest.
ἐγκαθίσημι. intersum.
ἐγκαίνια. ων. τὰ. dedicatio cuiuscunq; rei: uel festum, quo res qualiscunq; innouatur, encænia.
ἐγκαινίδες. ὰν. ligna quædam in naui.
ἐγκαινίζω. μ. ίσω. ω. ικα. innouo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐγκαίομαι. μ. αὐσομαι. ω. αυσμαι. caleſco.
ἐγκαίρως. oportunè.
ἐγκαλέω. μ. έσω. ω. ἐγκέκλικα. accuſo, caſtigo, criminor, conqueror. Est & obiicio, uitio uerto. Est etiam quouis modo expoſtulo. Item improbo & reprehendo. Demoſthe. τούτοις νῦν ἐγκαλῶν ὧν οὐκ ἄχες ἐπεῖν βιλτίω. Dicitur autem ἐγκαλῶ, peto actione, in ius uoco, crimen intento, dicam impingo, ſed de priuato iudicio, cum datiuo & accuſatiuo iunctum. Iſocr. ἀλλὰ δῆλον ὅτι τριακοσίας δραχμὰς ἐνεκάλεσεν, ἐμοὶ χαριζόμενος, Verum hoc manifeſtum, quòd id rogatus à me fecit, ut trecentas drachmas à me peteret. Interdum cũ genitiuo loco accuſatiui. De moſth. Ἄχρι μὲν οὖν τούτου τοῦ χρόνου πῶς ἔνεστ' αὐτῷ ἐγκαλεῖν μισώσεως. Inuenitur aliquando cum datiuo. Plura in Budæi Commentarijs. actiuum.
ἐγκαλινδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuoluo.
ἐγκαλλωπίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. glorior, adornor, arrogo, mihi placeo. Plutarch. ἡγεῖσθαι ὧν ἐγκαλλωπίσασθαι τοῖς αἰσχροῖς, In rebus turpibus ſibi placere, ac ſeſe oſtentare. Idem propemodum per ὠραίζομαι ſignificatur. Bud. deponens, datiuo iungitur.
ἐγκαλλώπισμα. τὸ. ornamentum.
ἐγκαλοῦμαι. in iudicium uocor, & actione cõuenior. Interdum incuſor & opprobrium patior, aliquid mihi uitio uertitur. Interdũ ἐγκαλεῖσθαι minus eſt quàm δικάζεσθαι & leuius. Demoſth. μὴ ὅτι δικάσασθαι, ἀλλ' οὐδ' ἐγκαλέσαι μοὶ ἐτόλμησε, Ne appellare quidem me ea de re quoquo modo auſus eſt, nedũ mecum experiri. Accipitur pro ſuo actiuo pro peto iudicialiter.
ἐγκαλούμενος. reus.
ἐγκαλυπτήρια. τὰ. uidentur dici quæ dantur cũ puella obuelata nolit uideri, quod ſanè cõgruit deformi.
ἐγκαλύπτομαι. μ. ύψομαι. ω. υμμαι. σκιπάζομαι, occulto intimè. Erubeſco etiam, quod fit cum aliquid dico perfricando frontem ob pudorem, cui opponitur ἐκκαταλύπτομαι.
ἐγκαλύπτω. intego, obuelo.
ἐγκάναξον. infunde. Ariſtoph. ἴθι νῦν ἄκρατον ἐγκάναξόν μοι πολύ.
ἐγκάνθις. ιδος. eſt cũ maioris anguli, ſeu Canthi caruncula excreſcit iuſto amplius & adnares protuberat. Id quod præcipuè patiuntur οἱ θαλασσουργοί. Vocant etiã ἐγκάνθιδας canthorum radices, qui etiam ἐπινάνθιδες. Cæterũ qui propè naſum adiacent, Rhauteres uocantur, ab humoris inſperſione, aut ῥηγὰ, id eſt, lacrymarum fontes quidam.
ἐγκάπτω. auidè deuoro. Ariſtoph. pace: ὅλην ἐνέκαψε περικυλίσας τοῖν ποδοῖν.
Ἔγκαρ. αρος. cerebrum. Home. τίω δίμν ἔγκαρος αἴσιμον. Vide Cœl. lib. ij. cap. xxiiij.
ἐγκάρδιον. quod medium in lignis eſt, & quaſi medulla.
Ἔγκαρπος. ου. ὁ. ἡ. fructuoſus. Apud Vitruuium Encarpos inter Ionicæ columnę ornamenta legimus: Baſi, inquit, ſpiram ſuppoſuerunt pro calceo, Capitulo uolutas, uti capillamento concriſpatos cincinnos propendentes dextra & ſiniſtra collocauerunt, & cymatijs & encarpis pro crinibus diſpoſitis

disposítis frontes ornauerunt.

Ἔγκατα. ων. τὰ. uiscera, intestina.

Ἐγκαταβιῶναι. uiuere.

Ἐγκαταδοῦναι. dimittere.

Ἐγκαταζεύγω. μ. ξω. ττ. χα. iungo, accommodo, adiungo, adapto. actiuum, accus. iungitur

Ἐγκατακλείω. includo.

Ἐγκατακλίνω. μ. ινῶ. ττ. ικα. inclino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκαταλαμβάνω. circumuenio.

Ἐγκαταλέγω. μ. ξω. ττ. χα. reduco in numerum. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκαταλελειμμένον. pro derelicto habitum.

Ἐγκαταλείπω. μ. είψω. ττ. εφα. καὶ

Ἐγκαταλιμπάνω. relinquo, propriè significat in discrimine deserere. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκαταμίγνυμι. καὶ

Ἐγκαταμιγνύω. μ. ίξω. ττ. ίχα. misceo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκαταπήξας. ὁ. qui infigit.

Ἐγκαταπλέκω. insero.

Ἐγκατασβεσῇ. extinguatur.

Ἐγκατασκευάζομαι. instruo.

Ἐγκατασκήπτειν. grassari.

Ἐγκαυσικὴ. pingendi ratio, quæ inustaria dicit.

Ἐγκατασοιχεάω. μ. άσω. ττ. ακα. infigo elementum, imprimo principium.

Ἐγκατασχάζομαι. sacrifico, fodio.

Ἐγκατατίθημαι. repono.

Ἐγκατέχειν. insistere, inducere, ἐνέχειν.

Ἐγκατοικιδεὺς φύλαξ. domesticus, custos. Plut.

Ἐγκατοικοδομέω. μ. ήσω. ττ. ηκα. intus muro, ædifico. actiuum, accus. iungitur.

Ἔγκατος. ὁ. ἡ. interior.

Ἐγκαυμένας. τὰς. combustas.

Ἐγκαύματα. inustiones, pustulæ, scoria argẽti.

Ἔγκαυσις. ιος. ἡ. æstus.

Ἔγκαυσται. οἱ. sculptores, inustores.

Ἐγκαύσης. ου. ὁ. pictor.

Ἐγκαυσὸν. genus picturæ dictum ab urendo.

Ἐγκαύστη. ης. ἡ. pictura inusta. Pli. lib. xxxv. ca. x. Picturæ suæ inscripsit encauten.

Ἐγκαυχάω. μ. ήσω. ττ. ηκα. glorior. neutrum, datiuo iungitur.

Ἔγκαφος. ὁ. morsellus, bolus, frustulum, quod ore accipitur, à κάπτω deriuatum.

Ε Γ Κ Ε.

Ἐγκεῖσθαι. incumbo, impendeo, ingruo, cõcupisco, urgeo, instо. Quemadmodũ Teren. *Ille instat factum.*

Ἐγκείμενος. ου. ὁ. molestus, molestia affectus, apud Hippocratem.

Ἐγκεκλειμμένος. ὁ. surreptus.

Ἐγκεκοισυρωμένος. nimis accuratè ornatus, & delicatus, à κοισύρα quadam generosa, & diuite Alcmæonis uxore: quæ ob uitæ molliciem malè audit.

Ἐγκεκορδυλιμένος. inuolutus, contortus, à κορσύρη, uel potius κορδύλη, quod Cypris tegumentum capitis sonat, Cincinnus: Nõnulli uibicem, atq; tumorem interpretantur.

Ἐγκεκυφότες. obstippo capite, à κύπτω.

Ἐγκελεύομαι. μ. εύσομαι. ττ. ευμαι. adhortor. deponens, datiuo iungitur.

Ἐγκέλευσμα. απτ. τὸ. adhortatio, inhortamentum, qua ad caneis utitur Xenophon.

Ἐγκέλευσος. ε. ὁ. iussus.

Ἐγκεντρίζω. μ. ίσω. ττ. ικα. insero arbores. Dicit etiam ἐμβάλλειν, ἐμφυτεύειν, ἐμφυλλίζειν, & ἐνοφθαλμίζειν. accusatiuo iungitur.

Ἐγκεντρίς. ίδος. ἡ. stimulus, aculeus. Aristoph. fucis: ἢ τίς ἡμῶν ἐσιὸ ἢ ἐπίνοια τῆσδε τῆς ἐγκεντρίδος; Ἐγκεντρίδες. οἱ. stimuli, ac retinacula ferrea, quibus scansuri utuntur. Sunt & inhærentes calcaneo stimuli, quibus excitantur equi: calcaria.

Ἐγκέντρισις. ιος. ἡ. insertio.

Ἔγκεντρος. ε. aculeatus.

Ἐγκέφαλος. ε. ὁ. cerebrum.

Ἐγκεχείρισο. traditus est.

Ἐγκέχοδα. cacaui. Aristophanes ranis: ἐγκέχοδα καλεῖ θεόν.

Ε Γ Κ Ι. Ε Γ Κ Λ.

Ἐγκιλικίζομαι. morosus sum, κακοποιῶ, moribus Cilicum utor.

Ἐγκινούμμος. impediens, παράπομ.

Ἐγκλασρίδια. τὰ. genus ornamenti muliebris.

Ἐγκλείω. μ. είσω. ττ. εικα. includo, illustro. accusatiuo iungitur.

Ἐγκληθείς. ὁ. adcusatus.

Ἔγκλημα. απτ. τὸ. culpa, crimen, conuicium, expostulatio, accusatio, indignatio. Est etiam actio, petitio, libellus actoris, id est τὰ ἐγκεκλημένα, & quæcunq; iudiciaria persecutio dicitur. Vnde ἐμ ἐγκλήμασιμ εἶναι sic dicitur, ut ἐμ ἀγείας εἶναι, hoc est crimina, & controuersias pati. Διαλύεσθαι τὰ ἐγκλήματα, decidere, & transigere causam. Φεύγειμ ἔγκλημα τῆς δειλίας, in suspicionem & culpã, uel reprehensionem timiditatis uenire. Ἀναδέχεσθαι τὸ ἔγκλημα καὶ τὰ ἐγκλήματα, τὸ αἰτίαμ ἐναδέχεσθαι, id est, in se crimen recipere, crimini se offerre, agnoscere rem perpetratam, &

se mandatorem profiteri. Item cõmissum, ob quod aliquis in ius trahi possit. Bud.

Ἐγκλματικὸς ἀνήρ. dicitur querulus, expostulator, litigiosus. Budæus.

Ἔγκλιμα. ατος. τὸ. locus in naui, cui innitit gubernator.

Ἐγκλίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. inclino. actiuum, datiuo iungitur.

Ἔγκλισις. ιος. ἡ. inclinatio, & unũ ex uerbi accidentibus, quod Latini modum uocant.

Ἔγκλυσμα. ατος. τὸ. clyster.

Ἔγκνισμα. τὸ. quid sit, uide Plutar. in Proble.

ΕΓΚΟ. ΕΓΚΡ.

Ἐγκοιλαίνω. cauo.

Ἐγκοίλιον. ου. τὸ. intestinum.

Ἐγκοιλία. ας. interdum manuum interna.

Ἐγκοιλό. concauus.

Ἐγκοισυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. superfluè orno. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκολάπτω. μ. άψω. ω. αφα. insculpo. accusatiuo iungitur.

Ἐγκολπίζεσθαι. insinuare.

Ἐγκολπίαι. αἱ. uẽti qui è mari ueniũt per sinus

Ἐγκόμβωμα. ατος. τὸ. genus uestis, qua in primis serui utebantur. Vnde Petrus in priori cap. ἐγκομβώσασθαι τὴν ταπεινοφροσύνην.

Ἐγκονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. accelero, festino, studeo, puluere impleo. Inde sumptũ, quòd properantes puluere inficiũt pedes, ut inquit Sophoclis interpres. neutrum absolutum.

Ἐγκοπεύς. έως. ὁ. celtes, instrumentum adincidendum, ἀπὸ τῦ κόπτω. cælũ Latini uocant.

Ἐγκοπή. ῆς. ἡ. intercisio, interruptio, offensio.

Ἔγκοπος. ὁ. laboriosus, difficilis.

Ἐγκόπτω. μ. όψω. ω. οφα. impedio, retraho, obsto, indo, interpello loquentem, quod & interfari dicitur in Actis Apostol. cap. xxiiij. ἵνα δὲ μὴ γένηται πλεῖόν σε ἐγκόπτω. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκορδυλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuoluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκοτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. molestus sum, grauiter irascor. neutrum, datiuo iungitur.

Ἔγκοτος. ὁ. ἡ. inimicus, incõciliabilis, iracũdus.

Ἐγκοτυλή. lusus nomen est, quod uicti uictorũ genua manuũ excipientes cauitate, gestant.

Ἐγκραγότες. οἱ. inclamantes.

Ἐγκράζω. μ. άξω. ω. αχα. inclamo. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐγκράτεια. ας. ἡ. continentia, tẽperantia, moderatio.

Ἐγκρατὴς. idem.

Ἐγκρατεύεσθαι. temperantem esse, tolerare.

Ἐγκρατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. contineo, id est continens sum. neut. genitiuo iungitur.

Ἐγκρατὴς. ὴς. ὁ. ἡ. potẽs, abstinens, continẽs, obtinens, compos.

Ἐγκρατῶς. τὸ καρτερικῶς.

Ἐγκρίνομαι. adprobatus assumor, eligor.

Ἐγκρίνω. μ. ινῶ. ω. ηκα. approbo. τὸ ἐντάττω, καὶ καταλέγω, alligo, admitto, decurio, adopto, opponitur τῷ ἀποκρίνω. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐγκρὶς. ίδος. ἡ. bellariũ ex oleo melle admixto

Ἐγκρίτες Græci uocant in ordinem, in numerumq; redactos. Contrà uerò Ἔκκριτος est electus, approbatus, præcipuus, eximius, primarius.

Ἐγκρούω. ad numeros incedo, salto.

Ἐγκρυφίας. ου. ὁ. panis subcineritius.

ΕΓΚΥ.

Ἔγκυος. prægnantem esse.

Ἐγκύκλημα. pegmatis species erat subiectis rotis, quo circumacto, quæ intus acta fuissent, spectatoribus ostendebantur.

Ἐγκύκλια. quæ plerunq; uersantur in uita, & usu domestico. Latinè dici possunt obuia translatitia, triuialia, quotidiana, & uulgaria. ἐν τοῖς ἐγκυκλίοις ἐνταχθεὶς, in ordinem ministeriorum, artificiorumq; seruilium coactus. Budæus.

Ἐγκύκλιοι ἀρχαί. dicuntur magistratus, qui sorte tito deferebantur, quasi in orbẽ redeuntes, uel quasi uulgares. Vide comment. Bud.

Ἐγκύκλιον. quod in ordinem redactum est.

Ἐγκύκλιος. ου. in orbem factus, circularis, in ordinem coactus & redactus, non egregius, aut eximius, plebeius, uilis, uulgarisq;.

Ἐγκύκλιος παιδεία, enclycopedia, liberales artes. Dicitur etiã ἐγκυκλοπαιδία, quasi orbicu lata disciplinarum series: ueluti ductus quidam scientiæ ex multis disciplinis consertus, & aptus. Vide Budæum de asse.

Ἐγκυκλούμενος. inclusus.

Ἐγκυλίομαι. uersor, inuoluor, assiduus sum. Xenoph. ἐὰς ἐρωτας ἐγκυλισθέντων. Vide cõmentaria Budæi.

Ἐγκυμονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. prægno, fero uterũ. neutrum absolutum.

Ἐγκύμων. ονος. ὁ. ἡ

Ἔγκυος. ου. prægnans, uterum ferens.

Ἐγκυρέω. μ. ύρσω. ω. υρηκα. incido, obuio.

Ἔγκυτι. idem quod ἐν χρῶ. cutetenus, in cute, ad cutem, propè.

Ἐγκωμιάζω.

ἐγκωμιάζω. μ. άσω. ω. ακα. laudo in multis arte. actiuum, accusatiuo iungitur. Simplex non est in usu.

ἐγκωμιαστής. οῦ. ὁ. laudator.

ἐγκωμιαστικός. οῦ. ὁ. laudatiuus.

ἐγκώμιον. ϑ. τὸ. laus propriè oratoris. Est aũt propriè hominis alicuius laus, & differt ab ἔπαινος. Nam hoc testimonium significat à singulari uirtute: ueluti cum Aristidem iusti cognomento decoramus. ἐγκώμιον uero ex uirtutibus compingitur omnibus. Vide Cœlium lib. iiij. cap. v.

ε γ ρ. ε γ χ.

ἐγρήγορα. uigilaui. paracimenos à uerbo γρηγορέω.

ἐγρήγορος. ϑ. ὁ. uigilans.

ἐγρήγορσις. ιος. ἡ. uigilantia, uigilia.

ἐγρηγορτί. uigilanter.

ἐγρήγωρα. μ. κξω. π. κχα. uigilo. neut. absolutum.

ἔγρομαι. surgo. per syncopam ab ἐγείρομαι.

ἐγχαλινόω. infreno.

ἔγχαλκος. ϑ. ὁ. æreus.

ἐγχάραξις. ιος. ἡ. insculptura.

ἐγχαράττω. μ. άξω. ω. αφα. inscribo, indico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐγχειά. ᾶς. ἡ. hasta, peritia uibrandæ hastæ.

ἔγχας. genus coloris fucatorij.

ἐγχειμάζω. hyberno.

ἐγχείμαρρος. ϑ. ὁ. hasta furens, bellax.

ἐγχειράσω. ορος. ὁ. labore manuum uictitãs.

ἐγχειρέω. μ. κσω. ω. κκα. manum injicio, trado, aggredior, id est incipio, τὸ ἐπιχειρῶ, peto. actiuum, datiuo iungitur.

ἐγχείρημα. ατ. τὸ. conatus, ausus.

ἐγχειρητικός. solers in rebus, uel hominibus aggrediendis. Budæus.

ἐγχειρίδιον. ϑ. τὸ. gladiolus, gladius qui adiacet ensi: libelli genus breuioris, quod & Latini Enchiridion uocãt, & omne instrumentum quod manu tenetur.

ἐγχειρίζομαι. τὸ ἐπιτρέπομαι, administro, in manus sumo, commissum habeo. Gregor. μὴ μέρος ἓν ὀλίγον ἐγχειρίζεται τῆς οἰκουμένης. Pars non contemnenda orbis terrarum eius imperio creditur & cõmendatur. Dicitur hoc etiam πιστεύομαι. Budæus.

ἐγχειρίζω. μ. ίσω. ω. κα. porrigo, in manus do, dedo ut hostes uicti, demando, trado, committo, concredo. actiuum, accus. iungitur.

ἐγχειρίθεν. in potestate redactus.

ἐγχειρίτης. ϑ. ὁ. qui conatur, & molitur. Aristophan. auib. καινῶν ἐργων ἐγχειρίτης.

ἐγχειροτάσω. ορος. ὁ. ἐγχειράσω.

ἐγχελειῶντα. piscinæ uiuaria.

ἔγχελις. ιος. ἡ. καὶ

ἔγχελυς. υος. ἡ. anguilla.

ἐγχελύωπον. τὸ. anguillæ aspectum habens.

ἐγχεσίμορος. ου. ὁ. ἡ. ense trucidans, uel ense trucidatus.

ἐγχίσπαλος. ϑ. ὁ. ἡ. hastam uibrans.

ἐγχέω. μ. ἐγχεύσω. ἀόρ. α. ἐνέχεα, ἢ ἐνέχευα ἀοριστῶς. π. κκα. infundo. actiuum, accus. iungit.

ἔγχνοος. ϑ. lanuginosus.

ἐγχορεύω. salto.

ἔγχος. ους. τὸ. hasta.

ἐγχρίμπτω. μ. ψω. ω. φα. cassibus implico, pungo, admoueo, applico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔγχρισα. ῶ. liquida medicamẽta quæ illinuntur apud Galenum.

ἔγχρισος. ϑ. ὁ. ἡ. illitus, inunctus.

ἐγχρονίζω. μ. ίσω. ω. κα. immoror. neutrũ, datiuo iungitur.

ἔγχρυσος. ϑ. ὁ. inauratus.

ἐγχρῶ. pro cutetenus, ad uiuum, interdũ propè. χρῶ autem pro χρῶτι accipitur per ἀποκοπὴν posterioris syllabæ τι.

ἐγχύλισμα. τὸ. succus.

ἔγχυλος. ϑ. ὁ. ἡ. succosus.

ἔγχυμα. τὸ. fluidum.

ἐγχυματίζω. infundo.

ἔγχυμος. ϑ. ὁ. sapidus.

ἐγχύμωνα. est quando casu aliquo aut ponderecaro fracta sanguinem atterit.

ἐγχυράζω. καὶ

ἐγχυριάζω. μ. άσω. ω. κα. oppignero, & pignora capio, pignero. neut. accus. iungitur.

ἔγχυρον. ϑ. τὸ. pignus.

ἐγχυτρίζω. in urnam cõdo, occido. Aristoph. fucis: ὅν ὅπως αἰχυνεῖς ἐγχυτριεῖς.

ἐγχυτρίσριαι. αἱ. præficæ, id est mulierculæ, quæ in funere cõductæ, plorant, & exequias, sepulchris aquam aut sanguinem fundentes, peragunt. Sunt item & quæ infanteis undis exponunt.

ἐγχωρεῖ. possibile est, tempus supereſt, locus est capax. εἰ ἐγχωρεῖ, si locum habeat, uertit Gaza. ὅταν τάχισα ἐγχωρεῖ, primo quoque tempore.

ἐγχωρίω. μ. ήσω. ω. κα. habeo modum & locũ ad aliquid faciendum.

ἐγχώριον. ϑ. τὸ. pignus, usura.

ἐγχώριος. ου. ὁ. ἡ. ex loco, localis, indigena, enchorius.

Ἔγχωρος. ου. uiridis.

Ε Γ Ω.

Ἐγώ. egoi lingua communi.

Ἔγωγε. ego quidem, lingua Attica, equidem.

Ἐγώγιον τὸ ἀρχαῖον, uetuſtum.

Ἐγῶδα, pro ἐγὼ οἶδα. ego noui.

Ἐγῶμαι. ſubinde, apud Platonem, pro ἐγὼ οἶμαι, opinor.

Ἐγὼν, αὐτὸς ἐγὼ, ego ipſe.

Ἐγώνη. ego, lingua Dorica.

Τὸ Ε μετὰ τὸ Δ.

Ἔδακον. didici, cognoui, noui, ſenſi, intellexi. aoriſtus ſecundus à δάω.

Ἐδανός. οῦ. ὁ. dulcis, ſuaueolens, lenis.

Ἐδάπεδον. ου. τὸ. ſolum, pauimentum, pro δάπεδον.

Ἔδαρ. αρος. τὸ. cibus.

Ἐδάριον. membrana in teſticulis.

Ἐδάσαντο. ἐμερίσαντο.

Ἐδάσατο. κατέφαγεν, deuorauit.

Ἐδαφίζω. μ. ίσω. τ. ικα. proſterno, allido terræ, ſolo adæquo. actiuũ, accuſ. iungitur.

Ἔδαφος. ους. τὸ. ſolum, pauimentum.

Ἐδίακονος. ου. ὁ. præguſtator, præfectus ciborũ miniſterio & apparatui.

Ἐδδίεσε. timuit: per pleonaſmum τὸ δ.

Ἐδίδε. pluſquamperfectum à δείδω. accipitur pro imperfecto, timebat.

Ἐδειθον. indigui, petebam.

Ἔδεισε. abfuit.

Ἕδεθλον. ου. τὸ. ſedes.

Ἔδει. oportebat, ligabat, pro δεῖ.

Ἐδεικώθησαν. ſupplicio adfecti, aut necati ſunt

Ἐδείματο. ædificabat, à δέμω.

Ἐδειμάτουν. terrefaciebant. Ἐδειμάτουν τοὺς ἵππους, apud Herod. Erat.

Ἔδικτο. ſuſcepit, pro ἐδέδεκτο. Pyndar. ὀλύμπια μὲν αὐτὸς γήρας ἔδεκτο.

Ἔδεσμα. ατος. τὸ. edulium, pulmentum, fercu lum, cibus.

Ἐδέσιμον. comedendum eſt.

Ἐδέσης. οῦ. ὁ. comeſtor.

Ἐδεσός. ὁ. ueſcus, delicatus.

Ἐδετίων. ονος. ſodalis.

Ἐδήδοκα ἀπὸ τοῦ ἔδω. comedi.

Ἐδηδοκώς. ότος. ὁ. qui comedit.

Ἐδημιουργήθησαν. conditi ſunt.

Ἐδητύς. ύος. ἡ. eſca, cibus.

Ἐδικία. ας. ἡ. iuſtitia, actio bona.

Ἔδιον. ου. commeatus.

Ἔδμεναι, pro ἐδέμεναι, quod pro ἐδεῖν. comedere.

Ἔδνα. τὰ. dicũtur munuſcula quæ ſponſæ dantur à ſponſo. Latini proprio uocabulo Spõſalia uocant.

Ἐδνίω. alieno, pignero.

Ἔδνον. υ. τὸ. dos, propriè quæ à marito datur.

Ἔδνω. tenebat, claudebat.

Ἐδνώσαντο. tradiderunt uxorem recipiendo dotalia.

Ἐδνωτής. οῦ. ὁ. ſocer.

Ἐδόδιμον. ου. τὸ. cibus, edulium, nutrimentũ.

Ἔδοξε. uiſum eſt.

Ἔδος. ους. τὸ. ſedes, pauimentum, ſolum, templum, ædes, ſimulachrum.

Ἕδρα. ας. ἡ. ſedes, baſis, ſubſellium, ſella, γραῦς, anus, quæ etiã ſedes à Plinio dicitur, conſiſtentia, manſitatio, προσμονή.

Ἑδράζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. firmor.

Ἑδράζω. colloco.

Ἑδραία. ſtabilis, ſellularia.

Ἑδραῖος. ου. ὁ. firmus, fundatus, ſolidus, ſedentarius, ſtabilis. Ἑδραῖος βίος, ſtabilem uitam agens. Ἑδραῖος βίος, ſedentaria uita.

Ἑδραίως. Varro operas ſedẽtarias uocat, quæ ſedendo exercentur. Hermol.

Ἑδραίωμα. ατος. τὸ. fundamentum.

Ἕδρακον pro ἔδαρκον à διαρθάνω.

Ἕδραμον. cucurri. ἀόρ. β. ἀπὸ τοῦ δρέμω.

Ἕδρανον. υ. τὸ. ἡ

Ἕδρασμα. ατος. τὸ. ſedes.

Ἑδρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ſedeo. neut. abſolutũ.

Ἑδριάομαι. μ. άσομαι. τ. ίασμαι. deponens abſolutum, ſedeo.

Ἑδριαὶ, εἶλκε dicuntur ab Aegineta, quæ ſedi adnaſcuntur.

Ἑδρῖται. οἱ. ἱκεταὶ, ſupplices.

Ἔδω. comedo. neutrũ, accuſatiuo iungitur. τ. ἐδήδοκα.

Ἐδωδή. ῆς. ἡ. cibus, nutrimentum.

Ἐδώδιμον. edibile.

Ἐδώδιμος. υ. ὁ. ueſcus, eſculentus.

Ἐδωλιάζω. conſideo in theatro.

Ἐδώλιον. υ. τὸ. tranſtrum, claſſis, nauigiũ, baſis, ſtatuis aut naui ſuppoſita, ne tangat terram, fori, ſeu tabulatum nauium, in quo remiges ſedent.

Τὸ Ε μετὰ τὸ Ε.

Ἒ. aduerbium exclamandi, quo ſe utimur, quum miſeremur alicuius rei, illi, moleſtè ferentes, indignantes.

Ἑέ. eum, ipſum.

Ἑὲ δή, ἑαυτὸν δή. Heſych.

Ἑεδνα. ων. τὰ. dotes, ſponſalia.

ἑιδνωτής. οῦ. ὁ. ἑδνωτής, ſocer, affinis.
ἑικοσάβοια. ſacrificia uiginti boum.
ἑείτοσι, pro εἴκοσι.
ἑείκω, pro εἴκω.
ἕειπε, pro εἶπε.
ἕεις, pro εἷς, id eſt unus.
ἐεισάθην. ibant, ab εἶμι.
ἐεισάμβρος. ἐισάμβρος. aſſimilatus.
ἐείλδομαι. cupio, curo, pro ἔλδομαι. genitiuo iungitur.
ἐείλδωρ. ορος. τὸ. deſiderium, donum fortunatum, pro ἔλδωρ.
ἐείλμεθα. clauſi ſumus.
ἐείλπομαι, pro ἔλπομαι. puto, ſpero.
ἐέργαθον. abſcidi.
ἐέργω. prohibeo, contineo, ἀφανίζω, κεκλύω.
ἐέρση. ης. ἡ. ros, pro ἕρση. Theocri. Pharmac.
ἱδρώς μεν κοχύεσκεν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις.
ἐερσήεις. ήεντος. ὁ. roſidus, pulcher.
ἐέσατο. induit, ueſtiuit.
ἔεσο. indutus erat, ſedere fecit.
ἐεύς. ἑοῦ. ὁ. filius matris.

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ζ.

Ἔ'ζη. uiuebat, pro ἕζα Ionicè.
ἐξημιωμένοι, ignominia notati.
ἕζομαι. ſedeo, deponens abſolutum.
ἕζω. μ. ἵσω. ἀόρ. α. εἷσα. ſedere facio, loco, id eſt pono.
ἐξωμένοι. exuti, ἐκδεδυμένοι.

Τὸ Δ μετὰ τοῦ Η.

Ἔ'ηκα. pro ἧκα. miſi.
ἐήνδανε. placuit, placebat, à uerb. ἀνδάνω
ἐῆος. boni. genitiuus eſt ab ἐύς. Iliad. primo.
ἔηθα. eras.
ἔησι. fuerunt.
ἐητής. ἀγαθότης, bonitas.

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Θ.

Ἐ'θαγενής. indigena.
ἐθάνιον. genus poculi.
ἐθάς. άδος. ὁ. aſſuetus, amicus.
ἔθειρ. ρος. ἡ. coma, capillus comptus.
ἔθειρα. ας. ἡ. idem, κόμη τιμελουμένη.
ἐθειράζω. μ. άσω. ω. ακα. ἠ
ἐθείρομαι. comam comptam habeo.
ἐθείλεχθρος, ε. ὁ. auidus exercendæ ſimultatis
ἐθέλημος. ε. ὁ. uoluntarius.
ἐθελήμως. promptè, uoluntariè.
ἐθελοδουλία. ας. ἡ. uoluntaria ſeruitus.
ἐθελόδουλος. ε. ὁ. uoluntarius ſeruus.
ἐθελοθρησκεία. ας. ἡ. ſuperſtitio, uolũtarius cultus, ſpontanea religio, cum quis fingit ſanctimoniam.

ἐθελοκακία. dicit cum milites Imperatori infenſi, uincere uolunt.
ἐθελόκακον. ε. τὸ. maleuolum.
ἐθελοκακῶ. conſulta ignauia fugio, nõ pleno conatu aliquid facio, ſed cõſulto uires ſubmitto, ut uincar. Quod uerbũ de militibus propriè dicitur. Herodian. Εἰωθότων ἀεὶ τῶν βαρβάρων ῥᾷσα ἀποκάμνειν ἠ ἐθελοκακεῖν. Cũ Barbari ſoliti ſemper ſint fatiſcere facillimè, & quaſi ſponte cedere. Eſt quando etiã hoc uerbũ ſignificet ſpontè deteriora conſectari, & capeſſere. Pauſ. etiam pro κακουργεῖν καθ' τῆς πόλεως, id eſt malè cogitare, & reipub. mala moliri, σκευωρεῖσθαι. Dicimus etiam ἐθελοκακεῖν τῷ δίκην, ἢ τῷ κατηγορίαν, præuaricari. Budæus.
ἐθελοκάκως. de induſtria perperam, & ignauiter.
ἐθελοκωφῶ. obaudio, non libenter audio.
ἐθελοκώφων. ὁ. non uolens audire.
ἐθελοντικδόν. ἐθελοντικὴν. ἠ
ἐθελοντί. uoluntariè, ultro.
ἐθελοντικὴν. ῆνος. καὶ
ἐθελοντής. οῦ. ὁ. καὶ
ἐθελοντός. οῦ. ὁ. καὶ
ἐθελούσιος. ε. ὁ. uoluntarius.
ἐθελόπορνος. ε. ὁ. uoluntarius ganeo.
ἐθελοπρόξενος. ε. uoluntarius hoſpes, qui ultrò, non iuſſus, hoſpites excipit. πρόξενοι enim ſunt, qui è repub. ad hoc munus adminiſtrandum ſunt deſtinati.
ἐθελουργός. οῦ. ὁ. ἕτοιμος, ſponte ſua faciens, laborans libenter.
ἐθελουσίως. ἑκουσίως, ultrò, libenter, ſpontè.
ἐθέλω. τὸ θέ' ω.
ἕθεν. ſui, genitiuus ſingularis primitiuus ab hoc pronomine ἑ.
ἔθη. τὰ. inſtituta: prouincias uertit Politian.
ἐθίζω. μ. ίσω. ω. κα. aſſuefacio, frango. actiuũ, accuſ. iungit: & eſt unũ ex uerbis quæ aſſumunt ι, & augmentũ faciunt per α diphth.
ἔθιμος. ου. ὁ. conſuetus.
ἐθιμοσύνη. ης. ἡ. ἠ
ἐθισμός. οῦ. ὁ. conſuetudo.
ἐθισόν. adſuetum.
ἐθναρχία. ἡ. τετραρχία.
ἐθνάρχης. ε. ὁ. gentis præfectus, τετράρχης.
ἐθνικός. οῦ. ὁ. gentilis, ethnicus, ut in euangelio legitur.
ἐθνισής. οῦ. ὁ. gentilis, eiuſdem gentis.
ἔθνος. εος. τὸ. gens, natio. Accipitur pro ordine, & ſocietate, & genere hominũ. Plato in

Gorg. ὅταν περὶ ἰατροῦ αἱρέσεως ἢ τῆ πόλει σύλλογος, ἢ περὶ ναυπηγῶν, ἢ περὶ ἄλλου τινὸς δημοσιοργικοῦ ἔνθης. Quod imitatus Cice. pro Murena dixit: Quid si illa officiosissima natio candidatorum obuiam uenit. Bud.

Ἔθος. εος. τὸ. mos, consuetudo, institutum.

Ἐθώσα. acui. aoristus. cuius primitiuum nō est in usu.

Ἔθρεψε. pauit.

Ἔθυ. consuesco. ω. εἴωθα.

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ι.

Εἰ. si, utinam. Accipitur pro διότι & ὅτι. Demosthe. καὶ τοὺς ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν, ὡς ἥκοιεν ἐπιτροσίχειτοῖς τραύμασιν ἤδη ἡ τῶν ἀθηναίων πόλις. Eius constructionem cum uerbis uide in comment. Budæi.

Εἰβούλει δή, aut si mauis, atq; adeò, imò uerò.

Εἴγε. siquidem, utique.

Εἴγουν. si saltem.

Εἰδ' ἄγε. agedum, age, pro ἄγε δή, κατ' ἔλλειψιν Atticè.

Εἰδ' ἄρα, pro εἴπερ ἄρα dicitur. Bud.

Εἰδέμη. si minus, alioqui, quod nisi uerū est.

Εἰδεμηέ. alioqui, sin minus.

Εἰδήπω. sicui.

Εἰκαί. quamuis.

Εἴκεν. utique. Εἴκυ, sicubi.

Εἰμή. si non, nisi, an non? accipitur pro quin.

Εἰμόνον. si modo.

Εἰπέρ. si certè, si, quandoquidem. Vide Bud.

Ἔιπερ ἄρα. siquidem. uide Budæum.

Ἔιπη. sicubi, siqua, siquo.

Εἰποθεν. si quo ex loco.

Εἰπού. si aliquo.

Εἴπου. sicubi.

Εἴπως. si qua ratione, si quo modo.

Εἴ σοι ἥδιον. si ita mauis.

Εἴ σοι φίλον. si molestum non est.

Εἴτε ἀκούσῃ, εἴτε μή. an audiuit nec ne.

Ἔιτε. siue.

Εἴτι. num.

Εἶτ' ἐπὶ τούτοις. deinde.

Ἔιτου. si cuius.

Ἔιτῳ. sicui.

Εἶ. es: secunda persona à uerbo εἰμί, uade.

Εἶα. ας. ἡ. herba, gramen.

Εἶα. eia, aduerbium hortantis.

Εἶα. præteritum medium ab ἐάω.

Εἰαμερή. ῆς. ἡ. locus humidus, amœnitas.

Εἴαμ. si.

Εἰ ὄφελον. ὸ εἰ, utinam.

Εἰανός. ὁ. ἑανός.

Εἶαρ. εἴαρος. τὸ. pro ἔαρ. æstas, uer.

Εἴαρ. αρος. sanguis, anima.

Εἰαρινός. οῦ. ὁ. uernus. Hinc illud Martial. Dicunt εἰαρινὸν tamen poëtæ, sed Græcis quibus est nihil negatum.

Εἰαροπότης, ὁ. sanguipota.

Εἴαρος. ου. ὁ. uestis.

Εἴασκον. sinebam.

Εἵατο. sedebant.

Εἴγμα. ατος. τὸ. imago, similitudo. Aristoph. Thesmo. λέων σεσιέγονεν αὐτ' εἴγμα σόν.

Εἴγουν. si saltem.

Εἰδάλιμος. ου. ὁ. speciosus.

Εἶδαρ. ατος. τὸ. esca, pro ἔδαρ.

Εἰδείην. uiderem.

Εἰδεχθέστατος. ε. ὁ. deformosissimus.

Εἰδεχθής. έος. ὁ. ἡ. turpis, deformis.

Εἰδέω. μ. ήσω. scio.

Εἰδή, pro ἐπειδή, ponit Hom. Iliad. primo.

Εἰδήμων. ονος. ὁ. peritus.

Εἰδί. specialiter.

Εἰδικός. οῦ. ὁ. specialis, formalis.

Εἴδομαι. uideor, appareo, assimilor. deponēs.

Εἶδος. εος. τὸ. species, facies, forma, idea, ἰδέα. Plato interim ἰδέαν, interim εἶδος nominat.

Εἰδοφορέω. repræsento, refero.

Εἰδυλίς. ciens, peritus.

Εἰδύλλιον. τὸ. edyllium, paruum poëma, cuiusmodi sunt apud Theoc.

Εἶδω. μ. εἴσω. μίσ. ω. οἶδα. ὑπερσυντελικὸς, ἤδειν. debuerat autē potius scribi εἴδειν, sed ε in η cōuersum est, & ι subscribitur: cognosco, intelligo. accusatiuo iungitur.

Εἰδύω. καθεύδω, dormio.

Εἰδωλεῖον. ε. τὸ. templum idolorum.

Εἰδώλιον. ε. τὸ. effigies idoli.

Εἰδωλόθυτον. ε. τὸ. idolothytum, sacratū idolis, uictima idolorum.

Εἰδωλολατρεία. ας. ἡ. idololatria, idolorum latria, id est cultura.

Εἰδωλολάτρης. ου. idololatra, id est idolorum cultor.

Εἴδωλον. ε. τὸ. simulacrum, spectrum.

Εἰδωλοποιία. est cum introducitur persona nota, sed mortua, & quæ loqui desierit. Sicut apud Euripid. in Hecub. Polydori introducitur idolum. Vide Cœl.

Εἰδωλοφανῆς. οί. simulacri speciem habentes.

Εἶεν. esto, sint, sit sanè, age, sic fiat. Est concedentis aduerbium. Εἶεν δή, esto porrò.

Ε Ι Θ. Ε Ι Κ.

Εἶθαρ. statim.
Εἴθε. utinam.
Εἰθῆρ, μαθῆρ,, Hesych.
Εἴθισαι. consuevit.
Εἰκαδισαί. οἱ. Epicurei dicti sunt, quoniam εἰκάδας, hoc est, uigesimum diem cuiusque mensis colerent, quo natus Epicurus credebatur,
Εἰκάζω. assimilo, imaginor, fingo, coniecto, adumbro, uiuam formam exprimo.
Εἰκάθω, cedo, pro εἴκω.
Εἰκαί. quamuis.
Εἰκαιοβυλία. ας. ἡ. uana cõsultatio, stoliditas.
Εἰκαιομυθέω. stultè & ineptè loquor, blatero.
Εἰκαιομυθία. ας. ἡ. nugacitas, uaniloquium.
Εἰκαῖον. ου. τὸ. uulgus.
Εἰκαιοῤῥημονέω. μ. ήσω. ω. κα. τὸ εἰκαιομυθέω.
Εἰκαιοῤῥημοσύνη. ης. ἡ. εἰκαιομυθία.
Εἰκαῖος. α. ὁ. uanus, cõmunis, leuis, sine prærogatiua, uulgaris, ὁ τυχὼν, quilibet in ordinem cogendus, ὁ ἐγκύκλιος.
Εἰκαιοσύνη. ης. ἡ. futilitas, uanitas.
Εἰκαίστης. ητος. ἡ. idem.
Εἰκάς. άδος. ἡ. numerus uigenarius, uigesima dies mensis. Aristoph. nebulis: Ἐγὼ δὲ ἀπόλλυμαι ὁρῶν ἄγουσαν τὴν σελήνην εἰκάδας.
Εἰκασία. ας. ἡ. ἡ
Εἰκασμός. οῦ. ὁ. coniectura.
Εἰκαστής. οῦ. ὁ. coniectator.
Εἰκασοὶ λόγοι appellantur uerisimiles atque opinabiles, cuiusmodi sunt λόγοι περὶ τὸ κόσμου εἰκόνος ὄντος, ἢ πρὸς κόσμου ἐπινοηθέντος παράδειγμα ἀπεικασθέντος, id est, ad exemplar effecti. Bud.
Εἰκασολόγος. α. ὁ. qui uigesimas colligit: quod probrosum habebatur. Aristopha. Ranis: Θωρυκίων ὤν, εἰκασολόγος καὶ δαίμων.
Εἴκατι. uiginti Doricè pro εἴκοσι. Theocrit. Odœporis: Φεῦ, φεῦ λάκων τοι ταλάρως σχίδων εἴκατι πλήρεῖ πυρῷ.
Εἰκεῖος. ου. ὁ. decens.
Εἰκελόνειρος. ου. ὁ. somno similis, uanus.
Εἴκελος. ου. ὁ. similis. dicitur & ἴκελος.
Εἴκεν. si utique.
Εἰκῆ. inconsultò, temerè, frustrà, sine causa, in tempestiuè. οὐκ εἰκῆ, non ab re, non immerito, non iniuria.
Εἰκλύζομαι. clystere infundo.
Εἰκοβολεῖν. assimilare, repræsentare.
Εἰκὸν πάθεῖν. ratione moueri, causa duci.
Εἰκονίζω. effingo.

Εἰκονικός. οῦ. ὁ. similis, imaginarius.
Εἰκός. ὸτος. τὸ. par, decens, consentaneũ, consequens. ὡς εἰκός, non mirum, uerisimile est, ut coniicio. ὡς τὸ εἰκός, id quod appareat, ut par est. Cicero in partitionibus, τὰ εἰκότα uerisimilia uocat.
Εἰκοσαέτης. uiginti annorum.
Εἰκοσάπρωτοι. uiginti primi. Vide posteriores annotat. Bud. in Pandect.
Εἰκοσάκωπος, ἡ
Εἰκοσήρετμος ναύς. nauis habẽs uiginti remos
Εἴκοσι. uiginti.
Εἰκοσίβοιος. ου. dignus precio uiginti boum.
Εἰκοσιετίς. ίδος. ætas uiginti annorum.
Εἰκοσινήριτος. uicies tantundem ualens, uigecuplum.
Εἰκοστός. οῦ. ὁ. uigesimus.
Εἰκοστολόγος. qui uicesimam partem bonorũ colligit à subditis more tyrannico.
Εἰκοσώρυγα. τὰ. uiginti uallos habentia.
Εἰκότως. iurè, meritò, meo iure, iure optimo, decenter, decorè.
Εἴκω. μ. ξω. ω. χα. cedo, fugio, locum do, obedio. neutrum, datiuo iungitur.
Εἰκών. όνος. imago, similitudo, simulachrũ, effigies.
Εἴκων. ουσα. ὁ. obediens.
Εἰκώς. τὸ ἐοικώς.

Ε Ι Λ.

Εἰλαμίδες. ὰι. panniculi in quibus continetur cerebrum, qui duo sunt: & alio nomine μῆνιγγες appellantur. Vide anatomiam Galeni.
Εἰλαπινάζω. μ. άσω. ω. κα. sum in conuiuio, conuiuor magnificè.
Εἰλαπινασής. οῦ. ὁ. conuiua.
Εἰλαπίνη. ης. ἡ. conuiuium magnificè instructum, compotatio.
Εἶλαρ. ρος. τὸ. propugnaculum, defensaculũ.
Εἴλε. flabat.
Εἰλεάτροι. οἱ. serui qui solent uocare cõuiuas, uocatores dicuntur regij. Dicuntur etiam cibario præfecti ministerio, quod genus honestum censebant.
Εἰλείθυια. ας. ἡ. Eilithya, Lucina dea parturientibus propitia.
Εἰλεῖσθαι. circumplicari & obuolui, ut terra circum axem mundi. Dicitur & ἑλίσσεσθαι. ut Aristot. Ἕντερον ἑλιγμένον dicit inuolutum & conuolutum. Εἰλεῖσθαι φιλούμενον, in angustum redigi, in arctum cogi, συνοχωρεῖσθαι. Bud.

Εἶλιμ. accepit, deſtruxit, uicit.

Εἰλεός. ὁ. ileus, morbus inteſtinorũ in equis, menſa coquinaria, receſſus, latebra ferarũ, ſed propriè anguium.

Εἰλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uerto, uoluo, in orbem obambulo, induo, tego, claudo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Εἰλεώδης. ες. ὁ. ἡ. ilioſus uertitur à Plinio lib. xx. hoc eſt, ileo gracilioris inteſtini morbo laborans.

Εἴλη. ἡ. ſolis ſplendor.

Εἰλημμένη δίκη. edita actio dicitur. Bud.

Εἰληδόμ. conuerſim.

Εἰληθερεῖμ. κὴ

Εἰληθερεῖσθαι. apricari.

Εἰλήϊομ. τὸ. in ſole calefactum.

Εἰλήλουθα. ueni. aoriſtus eſt ab ἐλεύθω.

Εἰλημμένος. conuictus.

Εἴληπται. conceſſum eſt.

Εἴλησις. ιος. ἡ. motio, color, ῥοφή.

Εἴλησις. æſtus.

Εἰλητικόμ. τὸ. tractile.

Εἰλιγγιάω. uertigine uexor.

Εἴλιγγος. ὁ. uertigo, obtenebratio.

Εἴλιγμα. inuolutio, hoc eſt συσροφή.

Εἰλιγμένομ. ϐ. flexuoſis orbibus exiſtens.

Εἰλικρίνεια. ας. ἡ. ſynceritas.

Εἰλικρινής. ὶος. ὁ. ἡ. ſyncerus, uerus, non fictus, ἄδολος, ſine fuco.

Εἰλινδοῦμαι. iraſcor, inuoluor.

Εἰλίονις. οἱ. apud poëtas affines, qui duas ſorores duxerunt.

Εἰλίπους. οδος. ὁ. ἡ. uertens, & curuans pedes in eundo: boum epitheton.

Εἰλίσσεσθαι. τὸ ἑλίσσεσθαι.

Εἰλιτενής. ὶος. ὁ. ἡ. conuolutus, perplexus.

Εἰλκωμένος. exhulceratus.

Εἶλομ. aoriſtus ſecundus ab ἀρέω, uel ἕλω.

Εἰλυθμός. οῦ. ὁ. receſſus interior, ſpelunca.

Εἴλυμα. απ. τὸ. ueſtis, uelamen, ϖαρὰ τὸ εἰλῶ.

Εἰλυός. οῦ. latibulum.

Εἰλύς. ύος. ἡ. limus, cœnum.

Εἰλυσπᾶσθαι. ad modum ſerpentis aut uermis moueri.

Εἰλυφάζω. μ. άσω. ω. ακα. circumuoluo. actiuũ accuſatiuo iungitur.

Εἰλυφάω. idem.

Εἰλύω. abſcondo, in limo inuoluo.

Εἴλω. uerto, ſuſcipio, conuoluo, contorqueo.

Εἰλωτεία. ας. ἡ. ſeruitus.

Εἰλωτεύειμ. ſeruire.

Εἵλωτες. οἱ. apud Lacedæmonios erant quorum fortuna media erat inter ſeruorum & liberorum conditionem, quemadmodum apud Theſſalos ϖενέσται, apud Cretenſes κλαρῶται & μνωῖται, apud Mariandynos δουφόροι. quales Argiuorum γυμνῆτες & Sycioniorum κορυνηφόροι. author Iulius Pollux lib. iij. cap. viij.

Εἰλώτης. ϖτ. ἡ. famulitium Spartanorum.

Εἰλωτίς. ίδος. ἡ. ſerua.

E I M.

Εἷμα. ατ. τὸ. ueſtis.

Εἵμαρμαι. fatatus ſum.

Εἱμαρμένη. ης. ἡ. fatum, γένεσις. Gellius libro ſexto, capite ij.

Εἵμαρταί μοι. mihi fato datum eſt, & decretũ, mihi fatum eſt.

Εἵμαρτο. fatatum erat.

Εἰμέν pro ἐσμέν, ſumus, dixit Aratus.

Εἱμένος. ὁ. indutus, inuolutus: ἀϖὸ τῦ ἕω εἶμα.

Εἰμί. μ. ἔσομαι. ſum.

Εἶμι. eo, ibis. ἔις καὶ ἔασθα, is & ibis.

E I N.

Εἶν pro ἐν dicunt poëtæ.

Εἰναετίς. nouẽ annis, aduerbialiter. Odyſſ. τ'. εἰναετὶς γάρ σφιν κακὰ ῥάϖτομεν ἀμφιϖόντων.

Εἶναι. eſt filium eſſe, natum eſſe. Iſæus: φασὶ μὲν οὖν εἶναι Θρασυμάχου Νικόστρατον, id eſt, patrem habuiſſe Thraſymachum. Bud.

Εἶναι ἑαυτῶ. ſui iuris eſſe, hoc eſt, αὐτεξούσιον εἶναι. Baſil. ἡμεῖς σὶ ϖαρακαλοῦμεν, ἐϖὶ ὑϖὲρ μίσου τὸν νοῦν, ἀϖελάσαντα τῦτο τῆς διανοίας, σεαυτῶ γενέσθαι ϖάλιν. Bud.

Εἶναι, etiam licere ſignificat, quemadmodũ eſſe Latinis. Cicero: Quem enim deprecari eſſet. Conſtructionem eius apud Budæũ uide.

Εἶναι ἔξω αὑτῶ, mente alienatum eſſe. Et ἐκὸν εἶναι pro ἑκὼν. Vide Budæum.

Εἰνάκις. nouies.

Εἰνάλιος. ϐ. ὁ. marinus, pro ἐνάλιος.

Εἰνάνυχες. aduerbium eſt, ſignificans per nouem noctes.

Εἰνάτηρ. ηρος. ἡ. fratria, id eſt uxor fratris, neque enim glos eſt, quum apud Homerum γάλως & εἰνάτηρ pro diuerſis inueniantur. Aelius Dionyſius uocat εἰνατέρας, quę alias ter Synnymphi dicũtur, hoc eſt cõſponſæ duobus, uel pluribus nuptæ fratribus. Sicut Aeliį dicuntur, uel etiam Aeeliį, quibus duæ nupſerint ſorores.

Εἰνατός. οῦ. ὁ. pro ἔνατος, nonus.

Εἰνί. ἐν.

Εἰνοδίος.

Εἰνόδιος. ου. ὁ. in uia positus, uel in uia habitans.

Εἰνός. οῦ. ὁ. Ionum lingua δεινός.

Εἰνοσίγαιος. ου. ὁ. Enosigæus, mouens terram, Neptuni epitheton.

Εἰνοσόφυλλος. ου. ὁ. ἡ. altus, uentis afflatus, cõsitus arboribus.

Εἴκασι. ἢ

Εἴξασι. similes sunt, pro ἐοίκασι. Aristoph. nebul. εἴξασι δ' οὖν ἐρίοισι πεπλαμένοισι.

ΕΙΠ. ΕΙΡ.

Εἶπα. dixi. ἀόρ. ά. ἢ ἔπομ. β. ab ἔπω, quod nõ est in usu.

Εἶπε. dixit.

Εἰπέ. dic, ueni.

Εἰπεῖν. dicere, referre, narrare, cõmemorare.

Εἰπέρ. certè.

Εἰπέσκω. dico, sequor.

Εἴπηθα, pro εἴπῃς. dixeris, lingua Aeolica.

Εἴπως. si quo modo.

Εἶρ. ος. ὁ. Ir fluuij nomen.

Εἶρ. procella, fulgor.

Εἰραφιώτης. ὁ. Dionysius, παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ Διός.

Εἴργάθω. prohibeo, facio, distraho, intercedo.

Εἰργασμένη γῆ. terra culta.

Εἴργμένοι. οἱ. uincti & ergastulariȷ̃ serui, qui etiam Ergastula appellantur.

Εἰργμός. οῦ. ὁ. uinculum, carcer, prohibitio. Et adulteri deprehensi detentio, quæ lege licita erat, nisi uades ipse daret. A qua lege manauit caput illud capite quinto in tractatu de adulterijs in Pandectis. Vide Budæi Comment.

Εἴργνυμι. μ. εἴρξω. ω. ερχα. idem quod εἴργω.

Εἴργομαι. idem quod εἰργάθω. Εἴργεσθαι πυρὸς καὶ ὕδατος, de proscriptis dicebãt, id est, aqua & igni interdici cuiquam. Est etiam facessere, abire, summoueri. Isocrates: τοῖς βαρβάροις εἴργεσθαι τῶν ἱερῶν προαγορεύσει, Præconio edicunt, ut Barbari procul à sacris faceſſant. Quod autem erat Romanis aqua & igni interdicere, hoc erat Græcis εἴργεσθαι τῆς ἀγορᾶς, καὶ τῶν ἱερῶν. Dicebant etiam εἴργεσθαι ταφῆς, quæ omnia hodiæ in eis constituta sunt, quibus aditu sacrarum ædium sacrorumq; communione interdicitur, quiq; hominum colloquio commercioq; arcentur & propulsantur ut prophani: qui si porrò cõtumaces esse perrexerint, etiam diris execrationibus deuouentur, ἀναθέματα uocant, ut olim καθάρματα & περιψήματα appellabant. Erat etiam olim animaduersio publica εἴργεσθαι τῶν νομίμων καὶ τῶν νομικῶν. Budæus.

Εἴργω. denso spiritu. custodiæ trado, coërceo, claudo, detineo carcere, in carcerem conijcio. Item εἴργω ueto (simpliciter) & prohibeo transitu. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur. Quando significat claudere in carcerem aspiratur, aliàs tenuatur. Vnde composita καθείργνυμι & κατείργνυμι.

Εἰρεσιμ. ου. τὸ. seruitus, captiuitas, δουλεία, ἀιχμαλωσία.

Εἴρεσιμον. idem. δουλεία Hesych.

Εἴρεσιος. ᾱ. ὁ. seruilis.

Εἰρεσία. ας. ἡ. remigatio, remigium, idem significare & εἴρεσιμον quidam ponunt.

Εἰρεσιώνη. ης. ἡ. ramus oleaginus lana obuolutus, arborum fructibus, quæ ἀκροδρυα uocãtur, circunpendentibus, qui ante ianuas ædium poni erat solitus in honorem Apollinis.

Εἰρηναῖος. ᾱ. ὁ. paci deditus.

Εἰρηναίως, ἢ

Εἰρηνίος. pacificè, placidè.

Εἰρηνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. pacem habeo, in pace custodio. neutrum, accus. iungitur.

Εἰρήνη. ης. ἡ. pax: quietem interdum uertit Erasmus.

Εἰρηνικός. οῦ. ὁ. pacificus, qui non molitur bellum.

Εἰρηνοδικοί. οἱ. feriales uertuntur à Dionysio.

Εἰρηνοποιός. οῦ. ὁ. pacificus, σπονδοφόρος.

Εἰρηνοποιῶ. pacifico.

Εἴριον. ου. τὸ. lana.

Εἱρκτή. ῆς. ἡ. carcer, custodia.

Εἰρμός. οῦ. ὁ. series.

Εἰροκόμος. ου. ὁ. lanam tractans, uel ornans, ἐριουργός.

Εἴρομαι. μ. ἐρήσομαι. interrogo. Lucian. καί τινας φιλοσόφους λόγους ἐρῆσθαι, Et philosophicas quasdam quæstiones habitas. Deponens, accusatiuo iungitur.

Εἰρόμενος. ου. pendens.

Εἰροπόκος. ου. ὁ. ἡ. habens uellera innexa, laniger.

Εἰροπόνος. ᾱ. ὁ. qui lanam tractat & exercet.

Εἶρος. εος. τὸ. lana.

Εἰρῦαται pro εἴρυνται, custodierunt.

Εἰρύθαι. saluare, custodire.

Εἰρύομαι. custodio.

Εἰρχθέντων. οἱ. idem quod εἰργμένοι.

Εἴρω. μ. ερῶ. ω. εἴρκα. dico, necto. Hoc uerbũ

non est

non est in usu, sed ἀγορεύω in usu est, quòd hinc sua mutuatur tempora. Lucianus utitur συνείρω.

Εἴρων. ονος. ὁ. κόλαξ, cauillator, non uera dicens, dissimulator.

Εἰρωνα. εί ας. ἡ. dissimulatio, ironia. Vide ἀλαζονία.

Εἰρωνεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. dissimulo, cauillatorie decipio.

Εἴρωνος. ὁ. dissimulator.

Εἰρωτεώμενοι. οἱ. interrogati apud Herodotũ.

Εἰρωτεώντων. interrogantes apud eundem.

Ε Ι Σ.

Εἰς. in. Significat etiam ob. Herodi. τῶν μὲν κολάκων εἰς ἀνδρείας δόξαν αὐτὰ ὑμνούντων. ac cusatiuo iungitur, cuius constructionem uide apud Bud. in Comment.

Εἰς ἀεὶ. semper, ἐσαεὶ.

Εἰς ἅπαξ. τὸ ἐσάπαξ.

Εἰσαῦθις. in posterũ, posthac, iterum, statim, aliàs, rursus.

Εἰς αὔριον. in crastinum.

Εἰς δέον. tempore necessario.

Εἰς δύναμιν. pro uiribus.

Εἰς δύνατον. idem.

Εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα, in seipsum recipiens quicquid isti admisissent apud Demosthenem.

Εἰς ἐμέ. usque in ætatem meam.

Εἰς ἔπειτα. deinde.

Εἰς ἐπιοῦσαν. in posterum.

Εἰς ἔτι. adhuc.

Εἰς ἕω. mane, sub auroram.

Εἰς καιρόν. oportunè.

Εἰς κοινόν. communiter.

Εἰς μακράν. procul.

Εἰς νέωτα. deinceps, in futurũ, in sequentem annum, siue nouo ineunte anno.

Εἰς ὅσον. quandiu.

Εἰσότε. usque quo donec.

Εἰς πέμπτην. die quinto.

Εἰς τὰ νῦν. in præsentiarum.

Εἰς τὰ οἰκεία, οἰκαδε.

Εἰς ταπρῶτα. imprimis.

Εἰς ταῦτα. adhæc.

Εἰς τάχος. breui, celerius.

Εἰς τέλος. omnino, penitus, prorsus.

Εἰς τετάρτην. die quarto.

Εἰς τὸ ἰσχάτον. ad summum discrimen.

Εἰς τὸ ἔπειτα. in posterum.

Εἰς τὸ πρόσθεν. idem.

Εἰς τοὔμπαλιν. in contrarium.

Εἰς τὸ οἰκεῖον μέρος. pro uirili.

Εἰς τὸ φανερόν. apertè, in lucem.

Εἰς τόδε χρόνου. in hanc diem.

Εἰς τοὔμφανες. in propatulum.

Εἰς τουνδεχόμενον. pro uiribus.

Εἰς τὸπισθεν. retro.

Εἷς. ἑνός. ὁ. unus.

Εἷς ἕκαστος. unusquisq.

Ε Ι Σ Α.

Εἰσαγγελεύς. έως. ὁ. delator, accusator in senatu

Εἰσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio, nuncius, accusatio publica, crimen læsæ maiestatis, perduellio, uindicta. Εἰσαγγελίαν dicunt de rebus perperam factis: γραφὴν de legibus perperam latis. Bud.

Εἰσαγγέλλω. μ. ελῶ. π. ελκα. uoco ad iudicium, accuso aliquem reipublicæ causa, delator sum, defero aliquem.

Εἰσαγιωχώς. ότος. ὁ. introducens.

Εἰσάγομαι. etiam in passiua uoce dicitur pro ἐσάγω.

Εἰσαγόμενοι. initiati, assimilati.

Εἰσάγω. μ. ξω. ω. χα. introduco, instituo, induco, defero. Dicebant autem ἐσάγειν interdum de actore, interdum de iudice. Et ὁ ἐσάγων dicebatur is, cuius de ea re notio erat. Εἰσάγειν τὰς δίκας, iudicia constituere, litem intendere. Εἰσάγειν ἐς τοὺς φρήτορας, est profiteri liberos. Εἰσάγειν ἐς τοὺς γνήτας, hoc est gentiles. Εἰσάγειν πάλιν τὴν δίκην, est actionem restituere. Vide Commentaria Bud. accusatiuo iungitur.

Εἰσάγω φθόνου δίκην, accuso inuidiæ.

Εἰσαγωγεύς. έως. ὁ. dicitur qui actionem rei dare potest, & lege agere iubere, introductor. Budæus.

Εἰσαγωγή. ῆς. ἡ. isagoge, introductio, principium, ut cum res à primis initijs & rudimẽtis traditur: Latini elementa dicunt. Dicitur & magistratus Athenis, qui audiebat accusantes.

Εἰσαγωγικόν. τὸ. commentarium.

Εἰσαγωγικός. οῦ. ὁ. introductorius.

Εἰσαγώγιμος δίκη dicitur, contra cuius exordiũ præscriptio iure obijci non potest. Vide Budæum.

Εἰσακούω. μ. ούσω. ω. ουκα. exaudio. actiuum, genitiuo iungitur.

Εἰσάλλομαι. μ. οῦμαι. insilio, deponens.

Εἰσαναγκάζειν pro βιάζεσθαι.

Εἰσανιών. όντος. ὁ. ascendens.

Εἰσάπαξ. simpliciter, omnino. Latini dicunt semel.

semel. Aliquando disiungitur, εἰς ἅπαξ.

Εἴσατο. assimilatus est, ὁμοιώθη. Homer. εἴσατο δὲ φθογγὴν υἱὶ πριάμοιο.

Εἰσάπαξ. ἐσελθεῖν, ingredi.

Εἰσαφικνέομαι. μ. ἑξομαι. π. ιγμαι. accedo. deponens.

Εἰσαχθῆναι. accusari, citari.

ΕΙΣΒ. ΕΙΣΔ.

Εἰσβάθως. profundè.

Εἰσβαίνω. ingredior.

Εἰσβάλλω. μ. αλῶ. π. κα. inuado, ingredior, aggredior. Sic ἐισβάλλειν πυρετός dicitur.

Εἴσβατον. τὸ. quod adiri potest.

Εἰσβιάζομαι. ui irrumpo.

Εἰσβιάζω. μ. άσω. π. ακα. aggredior, irruo.

Εἰσβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggressus, apotheca, commeatus, hostilis ingressus, ut ἐμβολή, expeditio.

Εἰσδέχομαι. μ. ἑξομαι. π. εγμαι. admitto. deponens, accusatiuo iungitur.

Εἴσδυσις. introitus.

Εἰσδύνω. ν̀ῆ

Εἰσδύομαι. κὰὶ

Εἰσδύω. μ. ύσω. π. υκα. ingredior. neutrum absolutum.

ΕΙΣΕ. ΕΙΣΗ.

Εἶσε. locauit, statuit, ut εἶσε ὅσὰ θρόνον.

Εἰσελαύνω. duco, insequor, inequito. de peditibus quoq; dicitur nō solum de equitibus.

Εἰσέλθειν δίκην. reum agi.

Εἰσέρχομαι. μ. ἐσελεύσομαι. ingredior. aoristus secundus, ἐσῆλθον. deponens absolutum.

Εἰσέτι. adhuc.

Εἰσέφηκε. admisit.

Εἰσεφίημι. recipio, intromitto.

Εἰσήγγειλεν. detulit, calumniatus est.

Εἰσήγησις. ιος. ἡ. doctrina, adhortatio.

Εἰσηγητής. suasor & auctor, qui aliquid noui introducit, designator. Bud.

Εἰσηγορία. ας. ἡ. accusatio.

Εἰσηγοῦμαι. συμβουλεύω, consulo, hortor, moneo, doceo, auctor sum & suasor alicuius rei nouæ, eamq; introduco.

Εἰσήει. in memoriam ueniebat.

Εἰσῆλθον τῷ γραφῇ, ad iudicium ueni.

Εἶσθα. i, uel eas, uel ibis.

ΕΙΣΙ. ΕΙΣΚ.

Εἰσί δ'οἱ. sunt qui, id est aliqui.

Εἰσίασιν. ingrediuntur.

Εἰσιέναι εἰς τὰς ἀρχάς. inire magistratum.

Εἰσιέναι εἰς τὸν ἄνθρωπον, significat conuenire eum domi. Εἰσιέναι etiã est subuenire, hoc est, εἰς νοῦν ἔρχεσθαι. Plut. ὁ λογισμὸς αὐτὸν εἰσῆει τῆς ἀπορίας, subijt reputatio: quod etiã ὑπεισιέναι dicitur. Εἰσιέναι ὅσὰ γραφῆς, est postulari & causam dicere, quod etiam dicitur εἰσιέναι τὸν ἀγῶνα ἢ τῷ γραφήν. Bud.

Εἰσίβι. ἀντὶ τῦ ἐίσελθε.

Εἰσίθμη. ης. ἡ. introitus.

Εἰσιαλίω. intro uoco.

Εἰσκεκοισυρωμένος. arrogans, mollis, à moribus fœminę cuiusdam, cui nomen κοισύρη.

Εἰσκομίζω. importo.

Εἰσκρίνομαι. ingredior, insinuo. Philo πρὸς κόσμου de animalib. in aëre agentibus: ὧν τὰς μὲν εἰσκρίνεσθαι λόγος ἔχει σώμασι θνητοῖς, ἢ κατά τινας ὡρισμένας περιόδους ἀπαλλάττεσθαι. Huic opponitur τὸ ἐκκρίνεσθαι. Bud.

Εἰσκρίνω. τὸ εἰσοικίζω, intromitto, ingredi facio. Budæus.

Εἰσκρίσεις. αι. insinuationes.

Εἰσκυκλεῖν. aduoluere, intrudere, impellere: quare & pro inferre ponit. Aristoph. νὴ τὸν Διόνυσον ἄπορόν γε ἡμῖν πρᾶγμαζε δαίμων τις εἰσκυκλήσειν εἰς τὴν οἰκίαν. ἀντὶ τῦ εἰσήνεγκε. Bu.

Εἴσκω. assimilo, comparo, δοκίω. actiuum, dat iuo iungitur.

Εἰσκωμάζω. ἀσελγῶς εἰσέρχομαι. Significat etiã ὅσὰ κακῶ εἰσέρχομαι, impudenter me & uelut temulenter infero. Bud.

ΕΙΣΟ. ΕΙΣΠ.

Εἴσοδος. ου. ἡ. introitus, & προπύλαιον templi, authore Polluce, uestibulum, aditus, expeditio, porta.

Εἰσόκεν. donec.

Εἴσοπτρον. ου. τὸ. speculum.

Εἶσος. ου. ὁ. congruus, æqualis, uelox.

Ἔισος. Homerica dictio: quum ad rem refertur, exponendum, habens æqualia latera: quum ad animum, φρένας ἴσας, intelligendum moderatum, constantem, neque stupide abiectum, neque efferum: quũ ad conuiuium spectat, accipiendum pro ea dictione æquale, quod omnibus ex æquo sit distributum.

Εἰσότε. usquequo donec.

Εἰσπέμπω. accerso.

Εἰσπέτομαι. inuolo.

Εἰσπηδάω. insilio.

Εἰσπίπτω. irruo, irrumpo, intro, cum festinatione ingredior.

Εἰσπλέω. μ. εύσω. ω. ευκα. ἀπὸ τοῦ πλεύω. adnauigo, mare intro, à littore soluo. deponēs ab solutum.

Εἴσπλοος. ου. adnauigatio, aditus, locus per quem introeunt naues in portum.

Εἰσπνεῖμ. amare dicitur, quòd inspiret amor.

Εἰσπνήλης. ου. ὁ. amator apud Lacedæmonios, sicut apud Thessalos ἅϊτης amasius dicitur, ut xij. Idyllio testatur Theocr. Δοιὼ δήτινε τώδε μετ' ἀμφοτέροισι γενέσθην φῶθ', ὁ μὲν ἦς εἰσπνήλος, φαίνᾳ δ' ὠμυκλαίσδων. τὸν δ' ἕτερον πάλιν ὦσιεν ὁ θεσσαλὸς εἰσποι ἅϊταν.

Εἰσπνοή. inspiratio.

Εἰσποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. adopto, do in adoptionem, coacto. actiuū, accusatiuo iungitur.

Εἰσποιητός. οῦ. ὁ. ascititius, adoptitius, nothus.

Εἰσπράκτωρ. ορος. ὁ. exactor.

Εἴσπραξις. ιος. ἡ. exactio.

Εἰσπράττομαί σε τὰ χρήματα. exigo pecuniam à te.

Εἰσπράττω. μ. ἄξω. ω. αχα. exigo. Εἰσπράττειν τινὰ ὑπερήμερον, de eo dicitur qui acerbè, hoc est, πικρῶς ἐσπράττεται. Εἰσπράττω & ἐσπράττομαι τὴν ἐγγύην apud Demosthen. pro exigo sponsionem. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur duplici.

Εἰσρεῖν. influere, interlabi.

Ε Ι Σ Φ.

Εἰσφέρομαι. in medium adfero, introduco. Significat etiā intrò admitto. Et pro προσφέρεσθαι, cibum sumere, uel haurire quippiam. Aristotel. in quarto de generatione animal. ποιὰ γάρ τις ἡ τροφὴ γίνεται μάλιστα, καὶ τῷ σώματι διάθεσις διά τε τὴν κρᾶσιν τῶν περιεστώτων ἀέρος καὶ ὧν ἐσιόντων. μάλιστα δὲ διὰ τὴν τοῦ ὕδατος τροφήν, τοῦτο γὰρ πλεῖστον εἰσφέρονται, καὶ ἐν πᾶσίν ἐστι τοῦτο τροφὴ καὶ ἐν ξηροῖς. Bud.

Εἰσφέρω. tributū pendo, quod Plinius in Panegyr. Græcorum more, inferre tributum dixit. Plutarchus: ὥστε μηκέτι τὸν δῆμον εἰσενεγκεῖν, Ita ut populus tributum pendere desierit. Dicitur & de priuata benignitate, & de annuis aut menstruis priuatis hominibus collatis. Est etiam cibum sumo sicut suum passiuum. Aristot. in quarto de partibus animalium: Ἀδυνατεῖ δὲ πέπειραν ἡ θερμότης διὰ τὸ πλῆθος καὶ ὑπερβολὴν τῆς εἰσφερομένης τροφῆς. hic enim significat cibum sumptum. Item effero, induco, ad populum fero, in medium adduco. require φέρω. actiuum, accusatiuo iungit. Εἰσφέρειν τὴν γνώμην ἐν τῇ βουλῇ, est in medium adferre sententiam, palam censere aliquid faciendū, & auctorem esse alicuius sententiæ. Nam γνώμην ἀποφαίνεσθαι est sententiam dicere quoquo modo. Εἰσφέρειν τὸν νόμον, est legem ferre & rogare, ad populum ferre, cū populo agere. Athen. Ἀρισοφῶν δέ φησι τὸν νόμον εἰσενεγκεῖν ὅτι Εὐκλείδου ἄρχοντος, ὃς ἂν μὴ ὀξῆς γένηται, νόθον εἶναι.

Εἰσφθείρομαι. cum certa pernicie irrepo, me insinuo & introducor.

Εἰσφορά. ᾶς. ἡ. tributum, collatio, coëmptio, census.

Εἰσφρήσασθαι. recipere, admittere.

Εἰσφρῶμαι, καὶ

Εἰσφρῶ. admitto, ut in urbem uel domum. Accipitur pro deuoro. Vide Commentaria Budæi.

Εἰσχέω. μ. εύσω. ω. ευκα. infundo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ε Ι Σ Ω. Ε Ι Τ. Ε Ι Ω.

Εἴσω. intro, pro ἔσω.

Εἰσωθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. intrudo.

Εἰσωποί. ad aspectum contrarij, qui intus uidentur, ἀντιπρόσωποι, ut εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, hoc est, ante conspectum suum naues habebant.

Εἶτα. postea, adhuc, posthac, deinde, deinceps, sub hæc, at interim. Est sæpe nota indignationis, sicut tandem apud nos. Interrogando pro itáne accipitur.

Εἴτε. siue.

Εἶω. μ. εἴσω. ω. ἔηκα. μέσος ω. ἔα. ὑπερσυντ. εἷκα. καὶ ἐίω. uado.

Εἴωθα. consueui, paracimenus ab ἔθω.

Εἴως. καὶ ἔωσκε. usquequo.

Τὸ Ε μεῖζ. τοῦ Κ.

ΕΚ. ex, præpositio eadem quæ & ἐξ, sed illa utimur consonante sequente, hac uocali, & utraque genitiuo iungitur. De huius compositione uide Bud.

Ἐκ γειτόνων. è proximo, in proximo.

Ἐκ δὲ δὴ τούτου. deinde.

Ἐκ δεξιῶν. à dextris.

Ἐκ δευτέρου. iterum, secundario.

Ἐκ καιροῦ. ex tempore.

Ἐκ νέας, καὶ ἐκ μειρακίου, καὶ ἐκ παιδός, καὶ ἐκ πάνυ, à prima uel ab ineunte adolescentia, à puero, ab initio iuuentutis.

Ἐκ νηπίου. à puero, à paruulo, Aristotelicum.

Ἐκ παίδων. à pueritia, ab ineunte ætate, à teneris annis. Herodian. de Alexandro loquens ad subitum belli indicti nuncium perculso:

perculso: οὐ μετρίως ὁ Αλέξανδρος ἐταράχθη, καὶ μάλιστα ἀρχὴν ἐκ παιδῶν ἐκτραφείς, Haud mediocriter exterrebatur Alexander, potissimum quòd ab ineunte ætate in pace enutritus esset.

Ἐκ παλαι. diu.

Ἐκ παλαιοῦ. olim, iam olim. Synes. ἑταῖροι ἐκ παλαιοῦ γεγονότες. Dicimus etiam ἐκ παλαιοτάτου, subauditur autem χρόνου.

Ἐκ παντός, uel ἐκ παντὸς τρόπου. omnino, omni ratione, omni pacto, omni opere. Alicarn. ὁ γὰρ ἀνὴρ οὗτος ἐκ παντὸς διώκει τὴν ἐνέπειραν. Isocrat. ἐκ παντὸς τρόπου τοὺς σφετερὲ αὐτῶν διορθουμένους.

Ἐκ παραλλήλματος. ex proposito.

Ἐκ παρακλήσεως. id est ex composito.

Ἐκ παραλλάξεως. per alternitatem, uel (ut Gellius ait) ex geminatione, quoniam duo uerba idem significantia iunguntur, ἐκ παραλλήλου posita dicuntur, quasi sensu geminato, ut apud Hom. βασκ' ἴθι.

Ἐκ παραλόγου. ex insperato.

Ἐκ παρέργου. ex diuerticulo, extra propositũ.

Ἐκ περιουσίας. ex copia, ex abundantia.

Ἐκ περιωπῆς ὁρᾶν. limis oculis uidere. Lucianus in Conuiuio: οὐδὲν ἐδεόμην δ' εἶξον τῶν μοι τοῦ ἵππου, πολὺ πρότερον αὐτὰ ἐκ περιωπῆς ἑωρακὼς, id est, Nihil mihi opus erat Ioue mõstratore, nimirum qui multò antè limis aspexeram oculis.

Ἐκ πλαγίου. à latere, à transuerso.

Ἐκ πολλοῦ ἤδη. iampridem.

Ἐκ πολλοῦ πλεῶνος, τὸ ἐκ πολλοῦ χρόνου.

Ἐκ προαιρέσεως. consultò.

Ἐκ προνοίας. dedita opera.

Ἐκ πρώτης ἡλικίας. à iuuentute, ab adolescentia. Dicitur etiam ἐκ παιδῶν, & ἐκ νηπίου.

Ἐκ ῥίζης. ab radice, ab initio.

Ἐκ τοῦ. quòd, propterea quòd.

Ἐκ τοῦ παρατυχόντος λέγειν. ex tempore dicere.

Ἐκ τοῦ παραχρῆμα. ex tempore.

Ἐκ τοῦ προφανοῦς. ex professo.

Ἐκ τοῦ τεταρρηκότος. confidenter. Halicarn. libro vij. ἐκ τοῦ τεταρρηκότος ἐξέφανε λόγον.

Ἐκ τοῦ ἀφανοῦς. ex improuiso.

Ἐκ τοῦ πρόσθεν. de proximo.

Ἐκ τοῦ φανεροῦ. apertò.

Ἐκ τοῦ ἀπαντικρύ. è regione.

Ἐκ τούτου. deinceps, postea, inde, ex hoc tempore. Latini ex eo dicunt aliquando in hac significatione.

Ἐκ τύχης. fortè fortuna.

Ἐκ χαιρὸς βοηθεῖν. τὸ μιζ πάσης ἐπιμελείας, totis uiribus, omni tempore.

Ε Κ Α.

Ἑκὰ. de longe.

Ἑκάβη. ης. ἡ. Hecuba.

Ἑκάεργος. ε. ὁ. ἡ. longè mittẽs, & à longè operans, procul arcens.

Ἑκάθεν. de longè, eminus.

Ἑκάς. de longè, procul, à.

Ἑκασαχόσε. quocunq, quoquo uersum.

Ἑκασάχοθεν. undique.

Ἑκασαχοῦ. ubilibet.

Ἑκασαχῆ. procul, ubiuis.

Ἑκάστε. maximè quotidie.

Ἕκαστος. η. ὸ. quilibet. ἕκαστος, & ἕκαστοι, singulariter & pluraliter profertur pro unusquisque, quod & πᾶς ἕκαστος dicitur. Αὐτὸς ἕκαστος, singuli & unusquisq. πᾶς τις etiam dicitur pro unoquoq. Singuli etiam dicũtur οἱ καθ' ἕκαστον, & ὁ καθ' ἕκαστον. Dicitur etiam τὸ καθ' ἕκαστον, καὶ τὰ καθ' ἕκαστον pro eodem, id est singulis. τὰ παρὰ τὰθ' ἕκαστα idem. Sic etiam dicimus αἱ καθ' ἑκάστην. Plutarch. τὰς δὲ καθ' ἑκάστην ἀρετάς. Vide comment. Bud.

Ἑκάστοσε. quotidie.

Ἑκάστοτε. frequenter, ubilibet, passim, undiq, semper.

Ἑκαταῖον. ε. τὸ. terriculũ, terror ex laruis. Aristophan. fucis: ὥσπερ ἑκαταῖον παντάχοῦ προ τῶν θυρῶν.

Ἑκάτειον. τὸ. Hecate statua.

Ἑκατεράκις. utraq uice, bis.

Ἑκάτερθεν. utrinq, ex utraque parte, cum genitiuo apud Herod.

Ἑκατερίδες. αἱ. genus saltationis, in qua manus alternatim mouere assuescebant.

Ἑκάτερος. ε. ὸ. uterque.

Ἑκατέροθεν. utrinque.

Ἑκατέρως. utrobique.

Ἑκάτη. ης. ἡ, Hecate.

Ἑκατηβελέτης. ε. ὸ. καὶ

Ἑκατηβόλος. à longè iaculans. Epitheton Apollinis.

Ἑκατήσια. sacrificia Hecates.

Ἑκατι τῇ βουλῇ. à longè.

Ἑκατόγχειρ. ειρος. ὸ. καὶ

Ἑκατόγχειρος. ε. ὸ. centimanus.

Ἑκατόμβαια. τὰ. festa & certamina apud Græcos olim.

Ἑκατόμβοιος. ε. ὸ. ualens centum boues. Erat autem βοῦς monetæ genus apud Athenienses ab eius pecudis nota, ualebat duas,

& ſeptuaginta ſiliquas. Inde apud Homerum Hecatõbœa, & Enneabœa arma. Vide aſſem Budæ.

Ἑκατομβαιών. ῶνος. ὁ. Aprilis, Attica lingua.

Ἑκατόμβη. ης. ἡ. hecatombe, ſacrificium ſolenne centum boum: ab ἑκατὸν & βοῦς dictũ.

Ἑκατόμβιον. ϛ. τὸ. monetæ genus.

Ἑκατόμπεδον. ϛ. τὸ. templum Athenis, quod & à nõnullis ϖαρθενὼν uocatur, nomẽ quoque regionis. Plutarch.

Ἑκατομπλασίων. ονος. ὁ. centuplus, centuplicatus.

Ἑκατόμπολις. ιος. ἡ. habens centum ciuitates.

Ἑκατόμπους. οδος. ὁ. ἡ. centipes.

Ἑκατόμπυλος. ϛ. ὁ. ἡ. habens centum portas.

Ἑκατὸν. centum.

Ἑκατόνζυγος. ου. ὁ. ἡ. centiremis, centum tranſtrorum.

Ἑκατονζαίτης. centum annorum.

Ἑκατονταέις. centies.

Ἑκατονζαόργυιος. ϛ. ὁ. ἡ. centum cubitorum.

Ἑκατόνζαρχος. ϛ. ὁ. centurio, tribunus.

Ἑκατονταέχης. centuplus. Vide cõment. Bud.

Ἕκατος. ου. ὁ. Apollo.

Ἑκατοσή. centeſima uſura. Vide aſſem Bud.

Ἑκατοσός. οῦ. ὁ. centeſimus.

Ἑκατοσυαὶ. αἱ. centuriæ.

Ἑκατοσύς. ύος. ἡ. ordo centenus.

Ε Κ Β.

Ἐκβαίνω. μ. ἤσομαι. euenio, egredior, prætereo. aoriſt. ſecund. ἐξέβην. neutrum abſolutum.

Ἐκβακχεύομαι. μ. εύσομαι. ϖ. ευμαι. debacchor, perterrefacio, celebro feſtum indecorè. deponens abſolutum.

Ἐκβάλλεσθαι. irrideri. Plutarch.

Ἐκβάλλομαι. iactum leuandæ nauis cauſa facio. Aliquando eſt egredior.

Ἐκβάλλω. μ. αλῶ. ϖ. βέβληκα. profero, eiicio, expello. Et rumpo, exeo. ἐκβάλλε ϖοζαμὸς εἰς τὼ θάλασσαν, pro ἐμπίπλε, atq; etiam ἐκπίπλε. ſignificat etiam partum abigo, abortũ pario, eiicio etiam Latini dicunt. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκβαρβαρῶσαι. barbarum reddere, & efficere.

Ἔκβασις. ιος. ἡ. prouentus, exitus, ecbaſis.

Ἐκβεβαιόω. confirmo, fortifico.

Ἐκβιάζομαι. μ. άσομαι. ϖ. ασμαι. uim facio. accuſatiuo iungitur.

Ἐκβιαζόμενοι. ui oppreſſi.

Ἐκβιασθείς. ντος. ὁ. ui coactus.

Ἐκβιβάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. duco, probo, ἀνύω. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκβιβασής. οῦ. ὁ. exactor, id eſt coactor, executor.

Ἐκβλασήματα. τῶν. germina.

Ἐκβλίζω. elido.

Ἐκβλύζω. effundo, emano.

Ἔκβολας. abortus.

Ἐκβολή. ῆς. ἡ. eiectio, præda. Ἐκβολαὶ τῶν ϖοταμῶν, oſtia fluminum. Significat etiã quemcunq; exitum.

Ἐκβόλια. τὰ. medicamẽta quibus medici utuntur abigendis infantibus, in utero enectis, quæ & φθόρια dicuntur, Latinè eiectoria.

Ἐκβόλιμος. ϛ. ὁ. eiectus, eiectitius, abortiuus.

Ἐκβόλιος. ϛ. ὁ. medicamen ad abortiuum faciendum.

Ἐκβόλιμα ὠά. τὰ. eiectitia oua.

Ἐκβόω. ululatu uociferor.

Ἐκβράζω. μ. άσω. ϖ. ακα. emitto, eiicio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἐκβρασμός. οῦ. ὁ. ebulitio, tumultus.

Ἐκβράσω. expello.

Ἔκβρωμα. τὸ. abortus.

Ε Κ Γ. Ε Κ Δ.

Ἐκγαμίζω. eloco nuptum.

Ἐκγελῶ. effuſè rideo.

Ἐκγιγαρτίζω. eximo uiuacea.

Ἐκγοητεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. circunuenio uerbis, præſtigijs illudo. act. accuſatiuo iungitur.

Ἔκγονον. ϛ. τὸ. fœtus, filius.

Ἔκγονος. ϛ. ὁ. ἡ. filius, filia, nepos, & neptis.

Ἐκγραφος. ϛ. qui monſtrat quibus argumentis dato circulo uerbi gratia imperatum trigonum, uel quid aliud poſſumus conuenienter adſcribere. Capella.

Ἐκδάκρυον. ϛ. τὸ. lachrymas ſtillans, gutta dũ cadit.

Ἐκδεία. ας. ἡ. inopia.

Ἐκδεματίω. μ. ήσω. ϖ. κα. ἠ

Ἐκδεματόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. terreo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἐκδέρω. μ. ερῶ. ϖ. αρκα. excorio. acti. accuſatiuo iungitur.

Ἐκδέχομαι. μ. έξομαι. ϖ. εγμαι. recipio, expecto, prohibeo, repello, excipio, id eſt ſuccedo, τὸ διαδέχομαι. deponens, accuſa. iungitur.

Ἔκδηλος. ϛ. ὁ. ἡ. manifeſtus, ſupereminens.

Ἐκδημαγωγέομαι, in uoce paſſiua, ἠ

Ἐκδημαγωγέω. duco populũ, pluralitate uinco

Ἐκδημέω. μ. ήσω. ϖ. κα. peregrinor, foris ago, domi nõ ſum: contrà ἐνδημέω. neut. abſolu.

Ἐκδημοκοπῶ. popularitate mihi populum ſeruire perpello.

Ἔκδημος. ϑ. ὁ. ἡ. longinquus. Ἔκδημος ἔξοδος, id est ἀπερόριος, extrema profectio.

Ἐκδιαδοχή. ῆς. ἡ. traditio.

Ἐκδιαίτησις. ιος. ἡ. transgressio regulæ uiuēdi.

Ἐκδιδάσκω. edoceo.

Ἐκδίδωμι. μ. ώσω. ω. ωκα. loco, eloco, operā alterius conduco, dedo, trado, do, edo, id est manifesto, publico. actiuum, accusati. iungitur.

Ἐκδιηγεῖσθαι. totum narrare.

Ἐκδικέω. μ. ήσω. ω. ηκα. defendo, uindico, ulciscor te & scelus: ἐκδικῶ σε. cum autem alicui dico, ἐκδικῶ σοι. hoc significo, iniuriam tibi illatam ulciscor. quod etiam διεκδικεῖν dicitur. Etiam pro ἐκβάλλω. actiuum.

Ἔκδικος. ϑ. ὁ. ἡ. ultor, uindex, iniustus, ὁ ἐκδικη
Ἐκδίκησις. ιος. ἡ. ultio, retributio mali. (τής.
Ἐκδικητής. οῦ. ὁ. ultor, persecutor, cuius munus est iudicio experiri contra eos, qui aurū uel argentum uel pecuniam reipublicæ debent. Budæus.

Ἐκδίκια. ας. ἡ. ultio.

Ἐκδικοῦμαι. pœnam luo.

Ἐκδιφρεύω. è curru deturbo.

Ἐκδιώκεσθαι. interdum de exulibus, extoribus eiectisq; dicitur.

Ἐκδιώκω. μ. ώξω. ω. ωκα. expello, punio, persequor. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκδοχεῖον. ϑ. τὸ. cisterna, receptaculum.

Ἐκδορία. ζ. desquamatoria, erasoria. Græci medicamenta ea omnia indicant, quæ cutis continuitatem soluūt, urendiq; ui & potestate cutis eius aliquam partem auferūt.

Ἔκδοσις. ιος. ἡ. erogatio, expensa, editio.

Ἔκδοτος. ϑ. ὁ. ἡ. deditus, deditiius.

Ἐκδοχεῖον. τὸ. promptuarium.

Ἐκδρομή. ῆς. ἡ. ἡ
Ἔκδρομος. ϑ. ὁ. excursio.

Ἔκδυσις. ιος. ἡ. emersiotergiuersatio. ab ἐκδύω.

Ἐκδυσωπίομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. in contrarium dissuadeor.

Ἐκδύνομαι. καὶ
Ἐκδύνω. ἡ
Ἐκδύω. pro ἐξημεροῦμαι. Plutarchus in Pompe. ἡ θήρια διαίτης κοινωνοῦντα ἐκδύεται τὸ ἄγριον, ἡ χαλιπόν. Et pro excutere à se. Idem: ἡ μὴ τὸν φθόνον τοῦτον ἐκδύς.

Ε Κ Ε. Ε Κ Η.

Ἐκεῖ. illic, ibi, ποδέξω. pro illuc, illò interdum.

Ἐκεῖθεν. illinc.

Ἐκεῖνον. τὸ ἐξ ἐκείνου ποιούμενον. Sicut Cicero dixit Lentulitates & Appietates.

Ἐκεῖνος. ου. ille.

Ἐκείνως. illo modo.

Ἐκεῖσε. illuc, illò. Accipitur sæpe pro illic.

Ἐκεχειροφόρος. ϑ. ὁ. fecialis.

Ἐκεχειρία. ας. ἡ. induciæ, uacatio, spatiū temporis, remissio. Ab abstinēdis manib. dicta

Ἔκζεμα. τὸ. feruida eruptio.

Ἐκζητῶν. ὁ. quæritans.

Ἐκζωπυρέω. excito.

Ε Κ Η. Ε Κ Θ.

Ἔκη. Iongè.

Ἐκηβολία. ας. ἡ. iaculatio.

Ἐκηβόλος. ϑ. ὁ. funda, & proculiaciens, sagittarius. Epithetō Apollinis ab ἑκάθεν & βάλλω.

Ἔκηλα. quietè.

Ἔκηλος. ϑ. ὁ. quietus, tacitus.

Ἔκητι. longè, ἕνεκα, χάριν, τῇ βουλῇ. Significat etiam sine. ab ἑκών fit ἑκάζω. & ἑκασί, ut θωρήζω θωρησί, & productione α in η, & abiectione σ, & retractione accentus, ἔκητι.

Ἐκθαμβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. obstupeo. neutrū absolutum.

Ἔκθαμβος. ϑ. ὁ. stupor, stupefactus.

Ἐκθαρσήσας. ντος. ὁ. ἡ. benè animatus, qui est fortissimo animo.

Ἐκθεάζω. in religionem traho, ad diuinitatis indicium traho, diuinum esse existimo, diuinitatis argumemum puto. Herodian. ὅθεν καὶ τὸ πᾶν ἱερὸν ἐξεθεάσθαι, Vnde res tota in religionem tracta est. Est etiam consecro, & deo dico, diuinis honoribus afficio, dijs imputo. Significat etiam ἀποθεῶ. Herodian. ἔθος ἐστὶ ῥωμαίοις ἐκθεάζειν τοὺς βασιλίας, inter diuos referre. Vide comment. Budæi.

Ἐκθεῶ. consecro, & ut deum colo, hoc est ἐκθεάζω, ἀποθεῶ. Philo in lib. de mūdo usus est

Ἔκθεσις. ιος. ἡ. expositio.

Ἔκθεσμος. ϑ. ὁ. ἡ. nefandus, iniquus.

Ἐκθέσφατον. ϑ. τὸ. scientia diuina.

Ἐκθετος. ϑ. ὁ. ἡ. expositus.

Ἐκθέω. excurro.

Ἐκθηλύνω. mollem facio, effœmino, eneruo.

Ἐκθηρεύω. uenor, de omni re dicitur.

Ἐκθλίβω. μ. ίψω. ω. ιφα. exprimo, elido, excludo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἔκθλιψις. ιος. ἡ. elisio.

Ἐκθορέω. exilio, effugio, proripio me, repentè abeo.

Ἐκθυμία. ας. ἡ. promptitudo.

Ἔκθυμος. ϑ. ὁ. ἡ. promptus, alacris, intentus.

Ἐκθύμως. ex animo, promptè, προθύμως.

Ἐκθύσιμος. ϑ. ὁ. expiandus.

Ἐνιδόν. mucronatim, aduerbiũ. Theophra. ἀλλ' ἐνιδὸν περιείληφε καθοτ' ἄνω προσάγων.

Ε Κ Κ.

Ἐκκαθαίρω. expurgo, repurgo.

Ἐκκαίδεκα. ſedecim.

Ἐκκαιδεκαέτης. ου. ſedecim annorum.

Ἐκκαίω, καὶ ἐκκάω Atticè. μ. αύσω. π. αυκα. exuro, inflammo, comburo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκκακεῖν. malis ſuccumbere, defatigari, deficere. Paulus ad Gala. τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες, μὴ ἐκκακῶμεν.

Ἐκκαλεῖσθαι. euocare, prouocare ad certamen.

Ἐκκαλεῖσθαι τὴν κρίσιν. adpellare quaſi euocare

Ἐκκαλέομαι. καὶ

Ἐκκαλέω. prouoco, euoco, conuoco.

Ἐκκαλύπτω. detego faciem: opponitur ἐγκαλύπτω. uide ibidem.

Ἐκκάμνω. ſupra modum defatigor, cedo labori, uel dolori perlaſſeſco, fatiſco. Greg. εἰμὴ ἐκκαμοῦμεν ἐν ταῖς θλίψεσι.

Ἐκκαρπίζομαι. fatiſco, defrugor.

Ἐκκαρπιζόμενος. defrugatus.

Ἐκκάρπομαι. fructus & prouentus accipio.

Ἐκκάρπωσις. fructuum, & commodorũ perceptio, & uſus rei fructuoſus. Dicitur etiam ἐπικαρπία.

Ἐκκαταλείπω. relinquo.

Ἐκκατάπτω. μ. αξω. π. αχα. adſcribo, adiudico.

Ἐκκατοικεῖ. incolat, inhabitat.

Ἐκκαυλίζω. caulos produco.

Ἐκκαύω. incendo.

Ἔκκειμαι. expono, & proſcribo.

Ἐκκείμενοι. ſunt οἱ φαινόμενοι. hoc eſt rei, qui pendentes à Latinis dicti ſunt.

Ἐκκέμενος. expoſitus, procliuis.

Ἐκκεκώφηται. abſurduit.

Ἐκκενόω. μ. ώσω. π. ωκα. exhaurio, exinanio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκκεντάω. μ. ήσω. π. ηκα. καὶ

Ἐκκεντίζω. μ. ίσω. π. ικα. pingo, ſtimulo, cõpingo, tranſigo. actiuum, accuſatiuo iungit.

Ἐκκευάζομαι. compilo.

Ἐκκεχυμένως. effuſè.

Ἐκκέκρυκται. ε. ὁ. expulſus, eiectus.

Ἐκκρούω. μ. ύξω. π. υχα. pello, in exiliũ mitto, ſeparo, excõmunico. acti. accuſatiuo iung.

Ἐκκλείω. μ. είσω. π. εικα. ſecludo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκκλέπτω. ſurripio.

Ἐκκλητεύεσθαι. dicit cui teſtimoniũ denunciat.

Ἐκκλησία. ας. ἡ. cœtus, concilium, concio, congregatio, eccleſia. Athenienſes ſic uocant conuentum ciuium, id eſt, σύνοδον τῶν κατὰ πόλιν. Nam quoties ad magnæ alicuius rei ſpectaculũ homines ex agro accerſebant, διάκλησιν appellabant. σύγκλησις autem de conſulibus dicebatur. Et locus ipſe quo conuenitur. Lucianus in dialogo Mercurij, & Maiæ: μὴ διαρρώσαντα τὴν ἐκκλησίαν.

Ἐκκλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. concionor, conuentum celebro, ad cõcionem uoco. neutrum abſolutum.

Ἐκκλησιαστήριον, uocabãt Alabandeni munuſculum theatricum, ut adnotat Vitruuius.

Ἐκκλησιαστής. οῦ. ὁ. concionator. Significat cõcionãtem, hoc eſt eum, qui loquitur ad populũ. Lucianus in Necyom. uſurpauit pro eo, qui audit cõcionem: εὐθὺς εἷς ἦν τῶν ἐκκλησιαστῶν.

Ἔκκλητος. ε. ὁ. adpellatio. Vide Plutarchum in Apoph.

Ἐκκλίνω. μ. ινῶ. π. ικα. declino, effugio. neutrũ actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἔκκλισις. declinatio, & opponitur ὁρμῇ.

Ἐκκλύζεσθαι. reprimi.

Ἐκκλύζω. μ. ύσω. π. υκα. eluo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκκλώζειν. exibilare, explodere.

Ἐκκοβαλικεύεσθαι. circunuenire, aſtutè furari. Ariſtoph. equitib. ὥσπερεὶ χέρονζος ἡμᾶς ἐκκοβαλικεύεται.

Ἐκκοιτοῦντες. οἱ. excubantes.

Ἐκκολάπτω. excindo.

Ἐκκόλαψις τῶν ὠῶν. excluſio ouorum.

Ἔκκολυμβίω. enato.

Ἐκκολυμβήσας. ὁ. enatans.

Ἐκκομιδή. ῆς. ἡ. elatio funeris, ablatio. Grego. καὶ γίνεται θανύκηρις μετὰ πάθους ἡ ἐκκομιδὴ τῶν σώματων. Item exequiæ, funus. Plutarch.

Ἐκκομίζομαι, καὶ

Ἐκκομίζω. μ. ίσω. π. ικα. exporto, effero. Etiam effero mortuum, quod dicitur etiam κηδεύειν, ἐκφέρειν, καὶ κηδεύειν. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκκοπή. ῆς. ἡ. impedimentũ, effractio, caluæ diuiſio eſt, in qua offenſum os diruptũ fuerit.

Ἐκκόπτω. excudo, refringo, intercipio, penitus extirpo, prorſus abrogo. Item ſeparo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐκκορῶ. enarro, excutio.

Ἐκκουφίζω. extollo.

Ἐκκρεπαλῶ. exaturatus ſum, crapulor.

Ἐκκρεμάννυμαι. dependeo.

Ἐκκρεμής.

Ἐκκριμής. dependens, nomẽ non participiũ.

Ἐκκρίνεται. excernitur.

Ἐκκρίνομαι. segregor, dirimor à cœtu aliquo, opponitur τῷ συνίημαι. Accipitur pro egero & excerno, & pro ἀδοκιμάζω, reprobo, reiẽcio, de uomitu & excrementis alui, Galenus.

Ἐκκρινόμενος. ε. excretus.

Ἐκκρίνω. μ. ινῶ. τ. κα. adprobo, longo tempore dubito, hæreo, & expello, secerno, segrego. Aristoteles: Ἐκκρίνουσι δὲ ἐκ τῶν καμήλων ἐπαύσιον τὸ ἔκγονον, abstrahunt, ablactant. Et ordine moueo, de curia eiẽcio, numeroque expungo. Xenoph. τὸ δὲ ἐκκριθεὶς ἄτιμος τὸν λοιπὸν βίον διατελεῖ. Est etiam τὸ ἀποδοκιμάζω, ut ἀποκρίνω, reprobo, reiẽcio, καὶ οὐ προσδέχομαι, cui opponitur ἐγκρίνω. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἔκκρισις. ιος. ἡ. excretio, selectio, deiectio, exhaustio, exactio. Galenus ἔκκρισιν, αἵματος ἐκ τῶν ῥινῶν τὴν αἱμορῤῥαγίαν uocat.

Ἔκκριτοι. selecti iudices & præcipui, qui & ἀπόλεκτοι dicuntur. Hi numero nongenti erant, ad custodienda suffragiorum scita in comitiis. Numero exempti dicuntur Quintiliano. His opponuntur quos ἐντεταγμένους id est in ordinem, numerumq; redactos, appellant, quos & ἐγκυκλίους dicunt, id est circulares, hoc est uiles & uulgares.

Ἐκκριτα. τὰ. dicuntur quæ deo dicata sunt, ut eximia, & egregia, & ἐξαίρετα.

Ἐκκρούω. μ. ούσω. τ. κκα. fugo, elido, libero, missum facio, expello, eiẽcio, excutio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκκυβεύω. periclitor, aleæ me committo.

Ἐκκυκλέω. reuelo.

Ἐκκύκλημα. τὸ. machina lignea in theatro, qua circumacta ostendebatur spectatorib. quicquid secreti in scæna ageretur.

Ἐκκυλίζω. καὶ

Ἐκκυλίω. μ. ίσω. τ. ικα. euoluo, reuoluto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκκυμαίνω. μ. ανῶ. τ. αγκα. exundo. neutrum absolutum.

Ἔκκυνος. canis qui interofculatur alterum.

Ε Κ Λ Α.

Ἐκλάκτισμα. ατος. τὸ. καὶ

Ἐκλακτισμός. οῦ. ὁ. genus saltationis cuiusdã, in qua ultra humerum excalcitrare oportebat.

Ἐκλαμβάνω. uerbum est in compositionibus medicorum usurpatum, quum res contusæ aliquo liquore coguntur. Dioscori. de pinu loquẽs: ἡ δὲ ἐξ ἀυτῶν λιγνὺς καιομένων, ἐκλαμβάνεται πρὸς μέλανος γραφικοῦ κατασκευήν. Latini excipere dicũt. Celsus lib. quinto: Hæc excipiuntur cerato è rosa facto. Hoc uerbũ significat medicamenta contuso aliquo humore diluta colligi. Item percipio. Accipitur etiam pro excipio, id est interpretor, intelligo. Gregor. ὥσπερ οὐρανὸν καὶ γῆν κακῶς τινες ἐξεκλήφασιν, ἀντὶ θεοῦ τε καὶ τῶ θεοῦ σέβοντες. Vide comment. Budæi.

Ἐκλαμπρύνομαι. glorior.

Ἐκλάμπω. μ. άμψω. τ. αμφα. reluceo. neutrum absolutum.

Ἐκλανθάνομαι. μ. ήσομαι. τ. ησμαι. obliuiscor. deponens, accusatiuo iungitur.

Ε Κ Λ Ε.

Ἐκλέγομαι. μ. ἐξομαι. τ. εγμαι. eligo, colligo, ἀναχινώσκω. deponens, accus. iungitur.

Ἐκλέγω. μ. ἐξω. τ. εχα. eligo, colligo, oratorie loquor, concionor apud Demosthenem. Et pro διακρίνω, discerno, dijudico. Itẽ τὸ τὸν φόρον ἢ τὸ τέλος ἀπαιτῶ καὶ ἐσπράττω, quod coactoris officium est. & cum duobus accusatiuis construitur. Est etiam annoto, & colligo. Aristoteles: ἐὰν δέ τις τὰ ἰδία ἑκάστου τῶν θηρίων ἐκλέξειεν, οὐκ ἂν ἔχοι ἀποδοῦναι οὗ ἕνεκα ταῦτα σημεῖα. actiuum, accus. iungitur.

Ἐκλείγματα. dicuntur medicis, quæ ori imposita sensim liquefiunt, ac deinde deglutiunt: dicta à λείχειν, id est lingendo. Vulgus medicorum electuaria uocat.

Ἔκλεικτον. ε. delinctum.

Ἔκλειγμα. eclegma, quod lingendo absumit.

Ἐκλειπτικός. οῦ. ὁ. defectiuus.

Ἐκλείπω. μ. είψω. τ. ειφα. deficio. Ἐκλελοιπὸς ἐκ τοῦ βίου, è uita sublatum. neutrum absolutum. Ἐκλείποντῶν μυοῦρι uocantur pulsus, q perpetim minuuntur, nec desinunt, ad immobilitatem prorsus recidunt denique. Vide Cœlium.

Ἐκλείχω. delingo, deuoro.

Ἔκλειψις. ιος. ἡ. defectio, eclipsis.

Ἐκλεκτέον. arguendum, aperiendum.

Ἐκλεκτός. οῦ. ὁ. delectus, qui etiam ἀπόδεκτος dicitur.

Ἐκλελεγμένος. ἔκκριτος, egregius.

Ἐκλελυμένως. remisse.

Ἐκλέπαρ. dempto cortice expolire.

Ἐκλευκός. οῦ. ὁ. candidus, intense albus.

Ε Κ Λ Η. Ε Κ Λ Ι.

Ἔκλειπής. quod deest, prætermissum.

Ἐκλιπὴς. ἐος. ὁ. ἡ. deficiens, χώριον.
Ἐκλιπῆιον. adsumendum est.
Ἔκλιμος. præieiunus, exuccus.
Ἐκλινίσαι. è retibus elabi, periculum effugere
Ἐκλιστριβέω. contero minutissimè.
Ἐκλιπαίνω. impinguo.
Ἐκλιπανθῆναι. pinguefactum esse.
Ἐκλιπαρέω, μ. ήσω. ω. ηκα. deprecor, impensè rogo, obtestor. neutrum, accusatiuo iungitur.
Ἐκλιπεῖν. mori.
Ἐκλογεύς, ὁ φορολόγος. coactor, qui tributum exigit.
Ἐκλογή. ἡ. electio, electus, explanatio, notatio, annotatio, elegantia.
Ἐκλογεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. genero. deponens, accusatiuo iungitur.
Ἐκλύομαι. μ. ύσομαι. ω. υμαι. deficio, dissipo, dissoluo, soluo, eneruor.
Ἐκλυσάω. impetu feror.
Ἔκλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, imbecillitas.
Ἐκλυτήριον. ε. τὸ. solutio.
Ἔκλυτος. ε. ὁ. fractus, uiribus defectus.
Ἐκλωπίζω. furor, exuo, excorio.

Ε Κ Μ.

Ἐκμαγεῖον. ε. τὸ. effigies.
Ἐκμαίνομαι. μ. νοῦμαι. fæuio. deponens absol.
Ἐκμανθάνω. perdisco.
Ἐκμαρταιόομαι. fruſtror, uanus, & superuacaneus fio.
Ἐκμαρτυρεῖν. testari non pro re comperta, sed ab alijs narrata.
Ἐκμαρτυρία. ἡ. testimonium quod fit per absenteis: contrà μαρτυρία, quod per præsenteis, ut annotauit Menarchus.
Ἐκμάσσω. μ. άξω. ω. αχα. fingo, tergo, sicco, exprimo, ἐκτυπῶ, ἐκσφραγίζομαι, effigiem, figuramq; exprimo. Vnde ἐκμαγεῖον, τὸ ἐκτύπωμα, καὶ ἐκφράγισμα. actiuū, accusa. iung.
Ἐκμεθύσκω. humorem redundāti uitio & corrumpo, apud Theophrast.
Ἐκμυλίσσομαι. μ. ίξομαι. ω. ιγμαι. mitigo. deponens, accusatiuo iungitur.
Ἐκμελίς. τὸ. inconcinuum.
Ἐκμελετάω. ῶ. meditor, calleo, exerceo.
Ἐκμελής. ἐος. ὁ. ἡ. inconcinnus, absonus, discrepans. Aristides in Encomio urbis Romæ: ἡμεῖς δ' εὐχὴν ταύτην ἐποιησάμεθα οὐκ ἄμουσον οὐδ' ἐκμελῆ οὐδ' ἀπὸ τῆς τέχνης. Est etiā ὁ ἠμελημένος, dissolutus, & secors, & iners. Syne. τραφεὶς δ' ἐκμελὴς καὶ ἀνάγωγος. Dicitur etiā παρὰ μέλος γεγονός, importunè, ineptè, hoc est σολοίκως, ἀπιθάνως, ἐκμελῶς, ἀπεροκάλως, σκαιῶς. quod uerbum tamen Cicero (si dijs placet) negat Græcè dici posse: Vt omnia (inquit) Græcorum perquiras, quid sit inseptus non inuenies: uerum id magis exafsectu quodam humano dixit, quàm exanimo. Vtitur & Plato pro dissentaneè.
Ἐκμετρέω. μ. ήσω. ω. κα. dimetior. actiuū, accusatiuo iungitur.
Ἐκμεχανῆς. repentè.
Ἐκμηκυνθησόμενοι. οἱ. protracti.
Ἐκμηνύεσθαι. enunciari, exprimi.
Ἐκμηνύω. indico.
Ἐκμηρύω. μ. ύσω. ω. υκα. protendo. actiuū, accusatiuo iungitur.
Ἔκμισθος. ου. ὁ. mercedis expers, stipendio priuatus.
Ἐκμοχθέω. exantlo.
Ἔκμολε. exibat.
Ἐκμοχλεύω. excutio, extirpo.
Ἐκμυζέω. μ. ήσω. ω. κα. fugo, abstergo. actiuū accusatiuo iungitur.
Ἐκμύζησις. ιος. ἡ. exuctio.
Ἐκμυκτηρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. derideo. actiuum, accusatino iungitur.
Ἐκμυκτηρισμός. οῦ, ὁ. subsannatio.

Ε Κ Ν.

Ἐκναρκάω. more resolutorū & rigentiū membrorum torpeo.
Ἐκναυλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. cum naui portū exeo. neutrum absolutum.
Ἐκνεμῆ. τὸ ἐξάξεις, educes.
Ἐκνευρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. eneruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐκνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. declino, subduco, enato
Ἐκνεφίας. ου. ὁ. procella, uentus procellosus, quasi è nube erumpens. Vide Plinium de uentis.
Ἐκνήφω. μ. ήψω. ω. κφα. euigilo, resipisco. neutrum absolutum.
Ἐκνήχομαι. μ. ήξομαι. ω. κνμαι. enato. deponēs absolutum.
Ἐκνικάω. obtineo, uinco. acti. accusi. iungitur.
Ἐκνιτρῶ. lauo nitro.
Ἐκνιτροβέντων. οἱ. nitro perfricti.
Ἔκνοια. ας. ἡ. mentis lapsus, delyrium.
Ἐκνομίως. κὴ
Ἐκνόμως. enormiter. Aristopha. Pluto: κἠ ἐκνομίως μ' ἠσχύνετο.
Ἐκνομώτατα. apud eundem, supra modum, impotentissimè. λέγεις ἱρῶντ' ἄνθρωπον ἐκνομώτατα.

ἐκνοσιλεύω. curo, medeor.

ΕΚΟ. ΕΚΠΑ.

ἐκολώα. perturbauit.

ἐκούσιος. ου. ὁ. uoluntarius.

ἐκομπολάκουν. magnifica & ſuperba uerba crepabam. Ariſtoph. Ranis: ἀλλ' οὐκ ἐκομπολάκουν ἀπὸ τῦ φρονεῖν ἀποσπάσας.

ἔκπαγλα, ἐκπαγλῶς: Nicand. Theo. ἐγχρίψας κήλυνε κὴ ἦν ἐκπαγλα χαλεφθῇ.

ἐκπαγλόπατον. formidoloſiſſimus, θαύλασος.

ἐκπαγλῦμαι. τὸ ἐκπλήττομαι, ſtupeo, terreor, ad mirationi ſum.

ἐκπαγλούμενοι, θαυμάζοντῶ, ἐκπλησσόμενοι.

ἐκπαγλῶς. horribiliter, egregiè, magnificè, ad mirabiliter, pro ἐκπλαγῶς per metatheſin.

ἐκπαθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. impaſſibilis, extra affectus & paſſiones, immodicè affectus. Alciphr. ἐκπαθὴς ὑπὸ ἡδονῆς γενομένη.

ἐκπαφάσω. manifeſto, ὁρμάω.

ἐκπαππεῖσθαι. in pappos tranſire.

ΕΚΠΕ.

ἐκπέμπω. μ. ἐμψω. π. ομφα. emitto, relego in exilium, repudio, diuulgo. actiuũ, actõ iungit.

ἐκπεπαμένως. effuſe.

ἐκπερᾶν. tranſire.

ἐκπερδικίσαι. elabi aſtutè, & periculum declinare. Ariſtophan. auibus: ὡς παρ' ἡμῖν οὐδὲν αἰσχρόν ἐσιν ἐκπερδικίσαι, id eſt, quippè apud nos turpe nõ eſt, ſuffugere de caſſibus. Ductum à perdicibus, quas miræ calliditatis eſſe, ut manus aucupum effugiant, ſcribit Ariſtoteles, adeò ut ſi quiſpiã inter uenandum in nidum earum incidat, prouoluantur ad pedes uenantis, perinde quaſi capiendæ ſint, ad eumq; modum, illum alliciunt ad ſe quaſi capturum, donec interim pulli ſigillatim effugerint: quod ubi factũ fuerit, & ipſa ſubtrahit ſeſe, & pullos reuocat. Deprehenſæ quoq; feſtucas pedibus capientes, reſupinas ſe collocant, abijciúntque, atq; ita opertæ elabuntur: uel ſimilem ſibi colore lapidem quærunt, & inibi ſupinas ſe componunt. Vide Chiliad. Eraſmi, & Cœlium lect. antiq. lib. xvi. cap. xxvi.

ἐκπέρθω. μ. σω. deſtruo, depopulor, deuaſto.

ἐκπεριέρχομαι. circundo, cingo.

ἐκπερῖναι. planè abire & uſquequaq; circundare. Herodia. οὐ προσδοκῶντῶ τὸ στρατὸ ἐκπεριελθὼν κὴ ὥσπερ σαγηνεύσας.

ἐκπερισπασμός, plus eſt quàm περισπασμός. Περισπασμὸς eſt cum milites ita mouentur duplici flexu, ut eorum ora in partem poſteriorem ſpectent. At uerò ἐκπερίσπασμός eſt plenior conuerſio triplici flexione conſtans: quod fit cum poſt περισπασμὸν rurſus in haſtam conuertuntur, ſi quidem in haſtam moueri primum cœperunt: aut in lęuam, ſi læuorſum & in ſcutum fuit prima inflexio.

ἐκπέπαλα. maturo, concoquo.

ἐκπέταλα. uocabantur ueteribus pocula quędam latiora. Nam πέταλα folia perampla dicuntur.

ἐκπετήσιμος. ου. ὁ. uolucris, euolatilis.

ἐκπεφυκότῶ. οἱ. enati.

ἐκπεφυλοφορκμένος. ου. ὁ. condemnatus, κατα δικασθείς.

ΕΚΠΗ. ΕΚΠΙ.

ἐκπήγνυμι. denſo, coloſtro.

ἐκπηδάω. μ. ήσω. π. ηκα. exilio. neutrum, genitiuo iungitur.

ἐκπηνίζεσθαι. protendere, deducere. ὀλιγίζεσθαι εἰς πηνίον, ἐκμηκύνεσθαι. Ariſtoph. Ran. ὅς αὐτῦ τὴμέρον ἐκπηνιεῖται ταῦτα προσκαλούμενος.

ἐκπιέζω. μ. έσω. π. εκα. exprimo, deprimo, accuſatiuo iungitur.

ἔκπιεσμός. dicitur quando ita ponuntur oculi ut exerti perſeuerent & plus iuſto patentes ſint, id quod uſu uenire ſolet Athletis in certamine compreſſis: ἀπὸ τῦ πιέζειν.

ἔκπίσμα. ατος. τὸ. fractio caluæ in multas partes.

ἔκπικρος. uehementer amarus.

ἐκπίμπλημι. expleo.

ἐκπίνω. μ. ώσω. π. ωκα. ebibo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ἐκπίπτω. μ. εσοῦμαι. π. ἐκπέπτωκα. decido, excido. Item degenero, deſciſco à priſtino inſtituto, & mutor. Plato: εἰς ἀλλότριον εἶδος τῆς πολιτείας ἐκπίπτει. Ἐκπίπτω τῦ λόγου, cum deficior ſermone, & oratio mihi non ſuppetit, & cum memoria me deficit & deſtituit. Eſt etiam emano, exeo, & prodeo foras. Accipitur pro emano ad uulgus, hoc eſt, ἔκφορος καὶ ἔκπυσος γίνομαι. Et pro ejicior, expellor & explodor: ut ἐξέπεσεν τῶν Ἀθηναίων, pulſus eſt Athenis apud Plutarchum. Et comœdia aut tragœdia dicitur ἐκπίπτειν quando exigitur exploditurq; à ſpectatoribus: contrà ἵστασθαι, quando placet. Sic Terentius in Ecyra:

In ijs quas primum Cæcilij didici nouas, partim ſum earum exactus, partim uix ſteti.

Neutrum, genitiuo iungitur.

ΕΚΠΛ.

Ἔκπλαγος. ϐ. ὁ. ἡ. horribilis, odiosus, mirabilis.

Ἐκπλαγῶς. insigniter, stupendè.

Ἐκπλεθρίζειν. est genus quoddam certaminis obire, idq; in præscripta terræ dimensione centum pedum: à qua etiam nomen habet. Nam (authore Suida) πλέθρον est mẽsura centum pedum & sexta pars stadij. Lauren. Vallensis iugerum ex Herodoto transtulit.

Ἐκπλευρότερα. τὰ. aptiora.

Ἐκπλέω. μ. εὔσω. ϖ. κα. enauigo.

Ἔκπλεως. plenè, ad plus, cumulatissimè.

Ἔκπλεως. ω. ὁ. ἡ. planus, perfectus. Item expletus. Xenophon: καὶ τὰ ἅρματα τὰ δρεπανηφόρα ἔκπλεω ἤδη ἦν, id est, Currus uehendis falcibus accõmodi, iam tum expleti erant. Item cumulatè expletus, ut apud eundem: Ἔκπλεω δὲ πάντα διαπονήμενοι, pro cumulate dixit. Ἔκπλεω πάντα ὑπάρχειν, omnia abunde suppetere apud Demosthenem.

Ἐκπλήκτως. indiscrete.

Ἐκπλήθω. μ. πλήσω. ϖ. πλα. suppleo, expleo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκπληκτικός. οῦ. ὁ. terribilis.

Ἐκπληκτικῶς. cum stupore.

Ἔκπληξις. ιος. ἡ. stupor, sideratio, quæ tota ex cœlo constat, ut inquit Plinius. διανοίας ἔκστασις, ut inquit Galenus, id est cogitationis stupor, ex repentina consternatione extrinsecus aduenies.

Ἐκπληρόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. expleo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκπλήρωσις. ιος. ἡ. expletio.

Ἔκπλησις. tabes, quasi percussio & stupor arborum, cum stirpes exarescunt, ab tabido morbo exacti. eo modo, quo homines ęgri longa tabe defecti.

Ἐκπλήσσομαι. μ. πλήξομαι. ϖ. πεπληγμαι. stupeo, cum stupore admiror, attonitus fio, stupore percellor, obstupefio. deponens absolutum.

Ἐκπλήττω. μ. πλήξω. ϖ. πληχα. perterreo, perterrefacio, consternatione afficio, in stuporem prę admiratione redigo, obstupefacio, perculsum reddo, stupore perfundo. Accipitur pro ictu securis excutio apud Theoph. Vide Commen. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἔκπλοος. ϐ. ὁ. emissa classis, enauigatio.

Ἐκπλύνω. μ. υνῶ. ϖ. υγκα. eluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκπλυτός. οῦ. ὁ. lauabilis, non retinens colorem, ἐξίτηλος.

ΕΚΠΝ. ΕΚΠΟ.

Ἐκπνευματούμενος. in uentum redactus.

Ἔκπνευσις. ιος. ἡ. expiratio, quum aërem reddimus respirando: ἀνάπνευσις contrarium.

Ἐκπνεύω. μ. εὔσω. ϖ. ευκα. expiro, exhalo, pro morior. neutrum, accus. iungitur.

Ἐκπνοή. expiratio.

Ἐκποδών. eminus, procul, ut apud Aristoph. in Ran. ὦ πόνηρε Εὐριπίδη ἄπαγε σεαυτὸν ἐκποδών, εἰ σοφρονεῖς, Improbe Euripides aufer te hinc procul si sapis. Liberè, è medio.

Ἐκποδὼν ποιεῖσθαι. amoliri, amouere ne quid obstet.

Ἐκποιεῖσθαι. alienari, in adoptionem dari.

Ἐκποίησις. ιος. ἡ. alienatio.

Ἐκποίητος. ου. ὁ. dicitur qui datus est alicui à patre in adoptionem, iamq; à sua familia alienatus est, atq; ubi id factũ esset ἐκποίητος iam dicebatur eius familię in quam ascitus erat. Dicitur etiã υἱόθετος ab υἱὸς & τίθημι τὸ ποιεῖν, quasi filius factitius. Differt autem τῷ ἀποκηρύκτου. Nam is dicitur qui ob scelera è familia reiectus est à patre. Latini abdicatum appellant. Author Ammonius.

Ἐκποιῶ. in adoptionem do. Est etiam sufficio, hoc est, ἐξαρκῶ. Theoph. τὰ γὰρ πρόβατα εὐτοκήσαντα καὶ εὐγονοῦντα, πάλιν ὁρμᾷ πρὸς κύησιν, ἐκποιούσης ἔτι τῆς ὥρας, Tempore anni adhuc sufficiente, hoc est, pariendi spatium præbente. Est etiam alieno, hoc est, emancipo. Ἐκποιῶ με τῷ δικαστηρίου, Subduco me è iudicio. Significat etiam efficio & consumo. Vide Commentaria Bud.

Ἐκποκίζω, καὶ

Ἐκποκιῶ. uello crines. Aristoph. Thesm. ἀλλ' ἐκποκιῶ σου τὰς ποικάδας, At pilos tuos euellam.

Ἐκπολεμίω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. uinco, debello. Vide de Ammonium. actiuum, actõ iungitur.

Ἐκπολεμόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. reddo inimicũ. neutrum accusatiuo iungitur.

Ἐκπολέμωσις. ιος. ἡ. debellatio.

Ἐκπολιορκέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. per obsidionẽ capio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἔκπωμα. ατος. τὸ. poculum, phiala. In exemplaribus Græcorum authorum modo per ω, modo per ο hoc nomen scriptum inuenies. Ammonius tamen annotat composita ἀπὸ τοῦ πόμα per ω scribenda in penultima.

ἐκπομπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. pando secreta, cõ uicior. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐκπομπή. repudium, relegatio in exilium.

ἐκπονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. elaboro, labore quæro, colo, excolo, exerceo, meditor. Gaza ex Cicerone: αἱ δῆτα καλῶς διὰ βίου ἐκπονηθεῖσαι, καρπούς φέρουσι θαυμασούς, Quæ in omni uita cultæ. de uirtutibus loquit. neutr. absol.

ἐκπονηθείς. ντος. ὁ. ή. excultus, elaboratus.

ἐκπονημένοι τούς ποδας. qui pedibus iter facere adsueuerunt.

ἐκπονοῦμαι. idem quod ἐκπονέω.

ἐκπορεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. exeo, egredior, proficiscor, procedo. deponens absolutũ.

ἐκπόρευσις. ιος. ή. processio.

ἐκπορευτός. οῦ. procedens.

ἐκπορθῶ. capio, duco captiuos, expugno. Herodia. lib. v. πέμπει δὲ ἕνα τῶν ἀρχόντων τοῦ στρατοπέδου, δύναμιν δοὺς, ὅσην ᾤετο ἱκανὸν εἶναι ἐκπορθήσειν τοὺς ἀφεστῶτας, Vnum è ducibus mittit traditis copijs quantæ ad rebelles expugnandos uiderentur suffecturæ.

ἐκπορίζομαι. καὶ

ἐκπορίζω. μ. ίσω. ω. ικα. subministro, suppedito. Lucian. ἀργύριον ἡμῖν ἐκπορίζουσι, argentum nobis suppeditant. Et Plutarch. ἀσφάλειαν ἐκπορίσει, securitatem præstet. Plato in Gorg. passiuè usus est. Item præbeo, cõparo. accusatiuo iungitur.

ἐκπορπημένος. ή. ὁ. fibulatus, adnectẽs fibulas

ἐκποτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. euolo. neutr. absolut.

ἐκπουλῶ. cicatrice obducere.

ἐκπούλωσις. ιος. ή. obductio cutis, cicatrix.

ἐκπραΰνω. μ. υνῶ. ω. υνα. mansuefacio. acti. accusatiuo iungitur.

ἐκπρεπής. έος. ὁ. ή. elegans, insignis.

ἔκπρησις. ή. exustio, intensio.

ἐκπρίαμαι. μ. ήσομαι. ω. ίαμαι. emo. deponẽs, accusatiuo iungitur.

ἐκπροθεσμῶ. uerbũ est in Pandectis Græcis, pro quo Iurisconsulti dicũt in mora esse.

ἐκπροθεσμίνως ἦναι. uenire ultra diem præfixum condictúmue.

ἐκπροθεσμός, ἡ ὑπερήμερος τῶ ὀφλήματος ἢ ὑποσχέσεως, qui ad diem præscriptum non soluit debitum, aut nõ implet quod promisit.

ἐκπροφανοῦς. palàm.

ἐκπτερύσσειν. alas motitare ac uerberitare ut musca in sole. Lucian. in Encomio muscæ: καὶ μὴν διήνθισαι κατὰ τοὺς ταῶνας, εἴτις ἀτενὶς βλέποι εἰς αὐτὼν, ὁπόταν ἐκπετάσασα πρὸς τὸν ἥλιον ἐκπτερύσσηται, Et quidem pauonum in star uariegata est, si quis attentius in eam oculos defigat, quum expansis ad solem alis, se se uerberitat.

ἐκπλοεῖσθαι. ἐκπλήττεσθαι, obstupefieri.

ἐκπύδνης. repente.

ἐκπυίσειν. ad suppurationem perducere.

ἐκπυνθάνομαι. μ. εύσομαι. ω. υσμαι. interrogo. deponens, accusatiuo iungitur.

ἐκπυρόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. exardeo, deponens absolutum.

ἐκπυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. incendo, accendo, in flammo. actiuum, accus. iungitur.

ἐκπυρσίω. μ. ήσω. ω. ηκα. igni luceo. neutrum absolutum.

ἐκπύρωσις. ιος. ή. exustio.

ἔκπυσμα. quod iam clarum ac diuulgatũ est.

ἔκπωμα. ατος. τὸ. poculum, cyathus.

ΕΚΡ.

ἔκραχος. stipes.

ἐκρέω. decido, effluo.

ἔκρηγμα. locus abruptus & salebra, & eruptio aquarum in magnis imbribus.

ἐκρήγνυμαι. erumpo. Accipitur pro excandesco, & in iram præcipitem erumpo. Greg. ἐπεὶ ἤδη τὸν ἐκάτει. καὶ ὁ δικαιμὸς ἐξερρήγνυτο, tanquàm de tyranno iam diu uexationem impiam parturiente dixit, & deinde edente. Plutar. νότου ἐκραγεὶς ἄπιστος τὸ μέγεθος, Ventus incredibili magnitudine coortus. Rum pi enim uidetur cœlum, cũ huiusmodi turbines & procellæ effunduntur supernè.

ἐκρηγνύω. μ. ήξω. ω. ηχα. scindo, impressionem facio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔκρηξις. ιος. ή. uociferatio.

ἐκρίζω. eradico.

ἔκριμμα. ατος. τὸ. purgamentum.

ἐκροή. ῆς. ή. effluxio.

ἐκροφεῖ. exorbet.

ἐκρυέω. effluo.

ἔκρυσις. ιος. ή. effluxio. Aristoteles libro vij. de histo. animal. tradit uocari τὰς ἐκρύσεις, hoc est, eas conceptus corruptiones, quę intra septimum diem fiunt: abortiones uerò ἐκτρωσμούς usque ad quadragesimum uocitari.

ΕΚΣ.

ἐκσαγηνεύω. irretio.

ἐκσάρκωμα. carnis excrescentia. Excrescentis carnis uitium, quod in ossibus cum euenit post fracturã sanatam, dicitur ὑπερπώρωσις.

ἐκσείω. μ. είσω. ω. εικα. concutio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκσηπόμενος. ου. putrefactus.

Ἐκσκευάζομαι. exporto, ἐκφέρω.

Ἐκσκιαγραφημένον. adumbratũ, umbratili pictura descriptum, similitudinem referens, inchoatum, non perfectum. Sumptum à pictoribus, qui prius adumbrant id quod pingere statuerunt.

Ἐκσκιασμένον. adumbratum.

Ἐκσπάω. μ. άσω. ω. ακα. euello. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκσπερματοῦσθαι. ad semen peruenire, semen reddere.

Ἔκσπονδος. ου. ὁ. excluſus à fœdere, uel à societate, fœdifragus.

Ἔκστασις. ιος. ἡ. perculsio, stupor, mentis emotio, mentis alienatio ex pauore aliquo repentino. Hanc (inquit Laurentius Valla) qui habet, Latinè dicitur mente captus, nõ dico quum de insano loquimur, sed qualis est ille apud Quintilianum, qui ad inspera tum amici subitumq; conspectum dicitur stetisse mente captus. Dionysius sic uocat abstractionem mentis à corpore, ad cõtem planda cœlestia, quæ etiam ἀναγωγὴ dicit. Quidam ὀλιγοχρόνιον μανίαν definiunt, id est, non diu perseuerantem insaniam. Alij contrà ὁλοχρόνιον μανίαν, id est insaniã perennem. Ἔκστασις οἴνου, dicit de uino quod degenerare & corrumpi incipit. Vide ἐξίστημι. Hoc præterea nomine nunc somnũ, nunc terrorem dici animaduertas.

Ἐκστατικός. οῦ. ὁ. qui mente facile cõmouetur, attonitus, fanaticus, ἔνθους, numine afflatus, in contemplationem auferens. Interdum dicitur qui in furorem agitur, hoc est, ὁ ἐξισάς. Est etiam ὁ ἐξιστικῶς, ὁ ἐκμανὴς, furiosus. Sic etiã appellatur qui pronus est ad iracundiam furibundam, & qui facile ad impotentiã animi erumpit, & in cæcos ac præcipites impetus, quales sunt, quos Cicero effrenatos appellat. Aristoteles: οἱ δὲ ταῦροι καὶ οἱ κάπροι θυμώδεις καὶ ἐκστατικοί.

Ἐκστίλλω. μ. στιλῶ. ω. αλκα. orno, extramitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκστραγγίζω. excolo, stillatim exhaurio.

Ἐκστράτεια. ας. ἡ. idem quod ἐκστράτευσις. Dicitur etiam ἐκβολὴ & ἐπίλασις.

Ἐκστρατεύομαι. τὸ στρατεύω.

Ἐκστράτευσις. ιος. ἡ. expeditio militaris, & peregrinatio.

Ἐκστρατεύω. infesto exercitu exeo & inuado. Gregor. ὁ δὲ ἐπ' αὐτὸν ἐκστρατεύει.

Ἐκστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. castra loco. deponens absolutum.

Ἐκστρέφω. μ. ίψω. ω. αφα. muto, inuerto, in aliũ habitum commuto, ut ἐκστρέφω τὸ ἱμάτιον, ἀντὶ τοῦ τὸ πρὸς ἔσω μέρος, ἔξω μετατίθημι. Aristopha. in Pluto: κατέπλασεν αὐτοῦ τὰ βλέφαρα ἐκστρέψας, ἵν' ὡς δυνῷτο μᾶλλον, id est, Oculos eius inuersos alleuit. actiuum, actõ iungit.

Ε Κ Τ.

Ἔκτα pro ἔκτανε, occidit.

Ἐκτάδην. porrectim.

Ἐκτάδιος. ου. ὁ. extensus.

Ἐκταδόν. extensim.

Ἐκταῖος. sextus, ἕκτῳ, Suid.

Ἔκτακτοι. ab Aeliano appellantur extraordinarij.

Ἐκτανής. ἐος. ὁ. ἡ. prolixus.

Ἐκτανύω. μ. ύσω. ω. υκα. produco, id est, longo, extendo. actiuum, actõ iungitur.

Ἐκταπεινοῦνται. humiliatur.

Ἐκταράττω. obturbo, molestus sum.

Ἔκτασις. ιος. ἡ. productio. Figura apud Grammaticos, quando syllaba brœuis extenditur.

Ἐκτάττω. profero. Et τὸ παρατάττω, instruo aciem, καὶ συντάττω, id est cõpono ordines & agmen. Diod. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος ὁρῶν προσιοῦσαν μεγάλην δύναμιν ἐκτεταγμένην πολιτικῶς.

Ἐκτείνω. μ. ενῶ. ω. ακα. produco, extendo, tuaro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκτειχίσαι. extruere.

Ἐκτελεῖν τὰς δίκας, pœnas pendere.

Ἐκτελεῖται. perficitur.

Ἐκτελής. ἐος. ὁ. ἡ. perfectus.

Ἐκτελός. ἐος. τὸ. prouentus fructuum.

Ἐκτίματα. τὰ. pustularũ eruptiones in capite.

Ἐκτίμνω. μ. ἐκτμήσω. ω. ἐκτέτμηκα. excido, id est castro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκτένεια. ας. ἡ. assiduitas, perseuerantia, extensio. Accipitur pro copia & abundantia.

Ἐκτενής. ἐος. ὁ. prolixus, intentus, animi non anguſti, liberalis.

Ἐκτενῶς, ὁλοψύχως, προθύμως, omnibus uirib. intensè, toto animo, prolixè, id est, admodum liberaliter. Cicero pro Flacco: Id nõ solum fecit, sed etiam prolixè cumulatèq; fecit, id est, ἐκτενῶς.

Ἐκτέον. habendum est. aduerb.

Ἐκτερατεύω. meritis adficio.

Ἐκτετμημένοι. οἱ. castrati, spadones.

Ἐκτεύς. ἐος. ὁ. triens, sextarius, est autem octochœnicum, ab eo dictus, quòd sit sextarius medimni, hoc est modij. Vide Ass. Bud.

Ἐκτέμνω

Ἐκτήκομαι. colliquẽo, intabesco.

Ἐκτήκω. μ. ξω. ω. ηχα. liquefacio, tabefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκτημόριον. υ. τὸ. sextans, sexta pars.

ΕΚΤΙ.

Ἐκτίθημι. expono puerum. Aristophan. κἀγὼ παρθένος γὲ ἔτι ἦν, κἠ οὐκ ἐξῆν μοι πω τεκεῖν, ἐξέθηκα. Est etiam expono in terram, hoc est, è naui educo in littus.

Ἐκτικὴ. species febris leuiter ossibus inhærẽs, ut uix sentiatur donec paulatim corpus absumat, quasi dicas habitualem. ab ἔχω ductum est.

Ἐκτικῶς. habitualiter.

Ἐκτίλλω. euello.

Ἐκτιλοῦσθαι. significat puellam demulcere, atque ita demum conciliare, ut uxorem ducas. Ratio uocabuli est, quoniam κτίλος aries est iam mitis mansuetusq; Accusatiuo iungitur. Herodotus: ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν ἁμαξόνων. Hinc ἐκτιλώμενος dicitur apud Pausaniam qui cuipiam familiaris est factus.

Ἐκτιμᾶσθαι. indicare, æstimare, uendentis est, quod dicitur etiam τιμᾶσθαι & ὑπερτιμᾶσθαι.

Ἔκτιμος. expers honoris, id est, ἐκτὸς τιμῆς.

Ἐκτιναγμός. οῦ. ὁ. concussio.

Ἐκτινάσσω. μ. άξω. ω. αχα. excutio, amolior. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκτίνω. μ. ίσω. ω. ικα. reddo, retribuo, rependo, exoluo, persoluo, restituo, pœnas do & pendo. actiuum, accus. iungitur.

Ἔκτισμα. ατος. τὸ. retributio, pensio.

Ἐκτιτρώσκω. μ. ἐκτιτρώσω. ω. ωκα. pario abortum, abortio. neutrum absolutum.

Ἐκτίω. μ. ίσω. ω. ικα. reddo, restituo, trado, persoluo, rependo, condo, extruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ΕΚΤΟ.

Ἐκτοίω. obstupefacio.

Ἐκτολυπεῦσαι. elaborare, perficere.

Ἐκτομή. ῆς. ἡ. excisio, exectio, id est, castratio.

Ἐκτομίας. ου. ὁ. exectus eunuchus.

Ἔκτομις. dicitur de uulua porcorum, quam Latini eiectitiam uocant.

Ἐκτοξεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. exhaurio. Sumptũ est uel à pharetra sagittis exhausta, uel ab ijs quæ sagittis confecta pereunt. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἐκτοπίζω. exigo procul, summoueo, transfero, τὸ μεταβάλλω, sedem muto & in aliã regionem comeo.

Ἐκτοπισμός. οῦ. ὁ. exterminatio, exilium, sedis mutatio.

Ἐκτοπίως. enormiter.

Ἔκτοπος. ου. ὁ. intolerabilis, difficilis, peregrinus, χαλεπὸς, uiolentus, magnus.

Ἐκτόπως. indecenter, ineptè, grauiter, supra modum.

Ἐκτορμεῖν. excurro præscriptũ terminum.

Ἕκτος. ου. sextus.

Ἐκτός. extra, sine, præter, foras.

Ἔκτοσθε, καὶ

Ἔκτοσθεν, κἠ

Ἔκτοσθι. extra.

ΕΚΤΡ.

Ἐκτραγῳδέω. μ. ήσω. ω. κα. ὀδύρομαι, τὸ ἐπιτραγῳδῶ, tragicè aliquid narro, hoc est, cũ amplificatione & commiseratione augeo, amplifico. Sed ponitur pro admirationẽ cieo, uel ita narro ut in admirationem euadere rem uelimus. Tragicè deploro, queritor.

Ἐκτραγῳδίζω. idẽ. Vide adag. Tragicè loqui.

Ἐκτράπελος. υ. ὁ. auersans cõmunem naturę modum, inuersus, qui plus iusto crescit.

Ἐκτραχηλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. excollo, excido, præcipito, ceruicẽ frango. act. accus. iungit.

Ἐκτραχύνω. exaspero.

Ἐκτρέπομαι. τὸ ἔξω ὁδοῦ ἵσαμαι, diuerto, digredior, deflecto iter. Et est à uia militari & plaustraria digredior. Aristophanes in cõuiuio: τῶν ἵππα, ἐβαδίξομὲν οὖν ἐκτραπόμενοι, διὰ τῶν χωρίων καθ' ἡσυχίαν. Ponitur pro auersor & fugio, ut abominandum, aut nefastum ominosum. Lucianus: καὶ ἐκτρέπεσθαι δυσάντητον τῦτο θέαμα. Et decedo uia non tamen honoris causa, ut cum alicui occurrere nolumus. Demosth. οὕτω ἐκτρέπεται μὲ νῦν ἅπαντῶν. Cum accusatiuo dixit Cæsar: Quibus ita interdictum est, ijs omnes decedunt, aditum sermonemq; diffugiunt. Significat etiam mutor, id est, ἐξίσαμαι κἠ μετα βάλλω, & degenero.

Ἐκτρέπω. μ. έψω. ω. αφα. conuerto, detorqueo, deflecto, euito. actiuum, accus. iungitur.

Ἐκτρέφω. μ. έψω. ω. αφα. enutrio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκτρέχω. μ. ἐκδραμοῦμαι. ω. ἐκδεδράμηκα. excurro. neutrum, genitiuo iungitur.

Ἐκτρίβω. μ. ψω. ω. αφα. extero.

Ἔκτριμμα. τὸ. attritus.

Ἐκτροπή. ῆς. ἡ. diuortium, digressio, ἡ παράδοσις. Et degeneratio, mutatio. unde ἐκτροπίας οἶνος.

Ἐκτροπία.

ἐκτροπία. morbus quando palpebræ deorsum conuersæ sunt.

ἐκτροπίας, dicitur de uino quod deterius factum est & uappescit. Alciphæus: ἐκτροπίαν δὲ ἡμῖν μὴ ὀξύνην οἶνομεν, id est, Vappā & uinum, quod coacuit. Dicitur etiam τροπίας. Vide Comment. Bud.

ἔκτρωσις. abortus.

ἐκτροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum.

ἐκτρυχῶσαι. extenuare, oblinere, accidere. Liuius: Acciſæ à Camillo Volſcorum res: id est, ἐκτετρυχωμέναι, περιτετμημέναι.

ἐκτρυφᾶν, cum datiuo idem quod ἐντρυφᾶν. Plutarch. in Apophth. τὸν δὲ υἱὸν ἐκτρυφῶντα τῇ μητρὶ πολεῖσον ἐλλήνων ἔλεγε δύνασθαι.

ἔκτρωμα. ατος. τὸ. μὴ

ἐκτρωματίαιος. ου. ὁ. abortiuus.

ἐκτρωσμοί. οἱ. abortiones.

ἐκτυπάομαι. ſono, crepo.

ἐκτυπή. ῆς. ἡ. ſcalptura, ab ἐκτυπῶ, quod est effigiem alicuius exprimo.

ἐκτυφλόω. μ. ώσω. π. ωκα. excæco. actiuū, accuſatiuo iungitur.

ΕΚΥ. ΒΚΦ.

ἑκυρά. ᾶς. ἡ. ſocrus.

ἑκυρός. οῦ. ὁ. ſocer.

ἐκφάδην. φανερῶς, manifeſtè.

ἐκφαίω. enarro.

ἐκφαίνομαι. μ. οῦμαι. π. αμαι. eluceo. deponēs abſolutum.

ἐκφαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. manifeſto, edo, prodo quod occultum est & arcanum, enarro. actiuum, accuſ. iungitur.

ἐκφανής. ἐος. ὁ. ἡ. inſignis, illuſtris, apertus, manifeſtus.

ἔκφανσις. id est, ἔξαγόρευσις, narratio.

ἐκφαντικῶς. expreſſe, euidenter.

ἐκφάντορες & ἐκφαντορικοὶ ὑποφυτικαὶ τάξεις, dicuntur angelorū ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerunt, infimis ordinibus quaſi per manus tradunt. & illi rurſus uiris ſanctis, & deo plenis enunciant & produnt. Vide Comment. Bud.

ἐκφαντορία. pro doctrina rerum reconditarū myſticarumq; interprete & enarratrice. Dionyſ. ἔξῆς δὲ τὰς οὐρανίας ἱεραρχίας ὑμνῆσαι, κατὰ τὴν αὐτῶν ἐν τοῖς λογίοις ἐκφαντορίαν.

ἐκφαυλίζω. μ. ίσω. π. ικα. uilipendo, deſpicandum oſtendo, quod eleuare dicitur interdū Latinis. Dicitur etiam ἐκφλαυρίζειν. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐκφέρομαι. fero, aufero, id est, mereor, reporto, ut φέρομαι. Accipitur ſubinde pro ſuo actiuo. Vide φέρω. ἐκφέρομαι etiam est rapior, auferor, & tranſuerſum agor, ut qui fluctibus & undis æſtúque auferuntur. Ariſtot. ἐκφερόμενος ὑπ' αὐτῶ τῶ πράγματος, Qui à reipſa tranſuerſus agitur.

ἐκφέρω. μ. ἐξοίσω. π. ἐξενήνοχα. effero, produco, id est, emitto, effero funere, narro, commemoro. Et refero ad ſenatum uel conſilium, ut ἀναφέρω. Item prodo, defero, arcanum enuncio & foras effero, id est, κρατογρεύω, diuulgo. ἐκφέρω γραφήν, defero alicui quem uel poſtulo, τὸ ἀπὸ φέρω γραφήν. Et ἐκφέρειν dicitur equus, qui ſeſſorem cōtumaciter aufert, hoc est, qui in alterū duntaxat latus flectitur propter oris contumaciam. ἐκφέρω τὸν πόλεμον, infero bellum apud Iſocratem. Demoſthenes pro edo, & pro fero uſus est: καὶ τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενεγκόντων πρὸς ἑαυτῶν, Et hoc de ſe ſpecimen edent. ἐκφέρειν etiam fœminæ dicuntur apud Ariſtotelem, quę uterum ad exactos menſeis perferunt. actiuum, accuſatiuo iungitur. Vide Comment. Bud.

ἐκφεύγω. μ. ἐκφεύξομαι. π. ἐκπέφευγα. effugio, neutrum, accuſatiuo iungitur.

ἐκφλογοῦται. inflammatur.

ἐκφοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. exterreo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἔκφοβος. ε. ὁ. timore exterritus.

ἐκφορά. ᾶς. ἡ. pronunciatio, elatio funeris.

ἐκφορέω. μ. έσω. π. ηνα. effero, τὸ ἐκφέρω. Demoſthenes pro pignorari, & ἐκπεφορημένα σκεύη pignora capta dixit. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐκφόρημα. ατος. τὸ. μὴ

ἐκφορία. ας. ἡ. καὶ

ἐκφόριον. ε. τὸ. fructus, fructificatio.

ἔκφορος. ε. ὁ. ἡ. aberrans, παράφορος, proditus, peruagatus, uulgatus, peruulgandus, prodendus, promulgatus. Est etiam concitatus, percitus. Syneſ. Διαθάνομαι γενόμενος ὑπὸ τῶ πάθους ἔκφορος. Ariſtoph. Theſ. κοὐδεμί' ἔκφορος λόγου.

ἐκφοτάω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, egredior. neutrum abſolutum.

ἐκφράσαι. exprimere.

ἔκφρασις. ιος. ἡ. ecphraſis, deſcriptio, explanatio, pura meraq; enarratio, ſeu explicatio. Heſych. λόγον ἔναρχῆ, id est, euidentem ſermonem,

sermonem, orationem ue interpretatur. ui de διήγημα.

Ἐκφρασικόν. ὁ. elocutio, interpretatio.

Ἐκφρόνως. ἀνοήτως. citra mentem, stulte, aduerbium.

Ἐκφρῶ. emitto. per syncopen natū est ἀφίρω.

Ἔκφρων. ονος. ὁ. ἡ. amens.

Ἐκφυάς. άδος. ἡ. appendix.

Ἐκφυής. ἐος. ὁ. ἡ. præstans ingenio.

Ἐκφυλλοφορῶ. senatu aliquem uel ordine moueo, & eiicio, quod per frondium signa fiebat. ut obreptitiū è tribu uel populo eiicio. Vide commentaria Budæi.

Ἔκφυλος. ὁ. ἡ. terribilis, præter naturam existens, alienus.

Ἐκφύομαι. enascor, exorior.

Ἐκφυσάω. μήσω. ᾱσα. efflo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκφύσημα. ατος. τὸ. efflatio, uenti sibilus.

Ἔκφυσις. ιος. ἡ. excrescentia, exortus.

Ἐκφωνέω. μ. ήσω. ᾱσα. pronuncio. actiuum, accusatiuo iungitur,

Ἐκφώνησις. ιος. ἡ. pronunciatio.

Ε Κ Χ. Ε Κ Υ.

Ἐκχιλοῦσθαι. negligere, uilipendere, apud Pausan. floccifacere.

Ἐκχέω. μ. ήσω. ᾱσα. effundo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐκχιλόω. μ. ώσω. uasto, in solitudinem redigo.

Ἐκχυλίζονται. liquant humorem.

Ἐκχυλίζω. exugo.

Ἐκχυμίζω. idem, perfruor.

Ἐκχύμωμα. καὶ

Ἐκχύμωσις. sanguis collectus in loco contuso.

Ἐκχύω. circunfundo. Iosephus libro secundo: τὸ Ἰουδαϊκὸν πᾶν ἐξεχύθη, πρὸς πῶ θέαν αὐτοῦ: Iudæorum multitudo circunfusi properabant uisendi eius studio.

Ἐκχωρέω. μ. ήσω. ᾱσα. excedo, cedo, εἶκω, ἐξίσαμαι. datiuo iungitur.

Ἐκψύχω. μ. ύξα. ω. υχα. expiro. neutrum absolutum.

Ἑκών. όντος. uoluntarius, ultroneus, ultro.

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Λ.

Ἐλάα. ας. ἡ. olea arbor, uel fructus oleæ. Λαᾶν, καὶ ἐλάεν. τὸ ἐλαύνειν.

Ἐλάδιον. parum olei.

Ἐλαεύω. expeditionem affecto, & molior, apparo. Lucian. in Charonte: καὶ νῦν ἐλασεύον τι ὅσον λυδίαν ἔοικεν. Et nunc moliri expeditionem uidetur in Lydiam. Ab ἐλαύνω formatum est.

Ἐλάζω. gradior.

Ἐλαθείς. ὁ. ἡ. transfixus.

Ἐλαία. ας. ἡ. oliua arbor.

Ἐλαιατίς. ίδος. ἡ. locus palustris.

Ἐλαίαγνος. ἡ. oleaginus, planta in lacu Orchomenio nascens.

Ἐλαίδες. αἱ. oleæ arbores. Aristoph. Acharn, ὠδὶ τὸ χωρίον ἅπαν ἐλαίδες ἐν κύκλῳ.

Ἐλάϊνος. ου. ὁ. oleaginus.

Ἐλαιόδευτον. ὁ. oleo irrigatus.

Ἐλαιόδοκος. ὁ. oleum continens.

Ἐλαιολόγος. ὁ. olearum collector.

Ἐλαιόν. οῦ. τὸ. oleum.

Ἐλαιός. οῦ. ὁ. uenenator, miscens uenenum, φαρμακεύς apud Rhodios.

Ἐλαιπώλιον. τὸ. officina ubi oleum uenditur

Ἐλαιοτριβεῖον. locus ubi oleum conficitur.

Ἐλαιόφορον. τὸ. omne uas olearium.

Ἐλαιόφυτον. τὸ. oliuetum.

Ἐλαιών. ῶνος. ὁ. cella olearia, oliuetum.

Ἐλάκισε. strepuit, crepuit.

Ἐλαμῖται. οἱ. Elamitæ, Parthi.

Ἐλάσας. αντος. ὁ. ἡ. profectus.

Ἐλασάσκω. impello, conturbo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐλασία. ας. ἡ. impulsio, ὄχησις, uectatio, equitatio.

Ἐλασίβροντος. ὁ. à tonitru agitatus, more tonitrus impulsus, magnificus. Aristophan. Equi. ὅδ' ἀρ' ἐνδον ἐλασίβροντ' ἀναβρήκνυς ἵππη.

Ἔλασις. uectatio, equitatio.

Ἔλασμα. ατος. τὸ. plica, πτύξ. frustum.

Ἐλασμός. οῦ. ὁ. lamina, frustum.

Ἔλασσον. ονος. τὸ. minus.

Ἐλάσσωμα. ατος. τὸ. uitium, detrimentum, defectus.

Ἐλάσσων. ονος. ὁ. ἡ. minor, ad numerum aliquando refertur, paucus.

Ἐλασσῶν. ῶντος. ὁ. minuens.

Ἐλατειρα. expultrix. ἡ διωκτρία, ἡ ἀπελαστική.

Ἐλάτη. ης. ἡ. abies: est etiam plantæ cuiusdam maritimæ species, quæ petris adnascitur.

Ἐλατήρ. ῆρος. ὁ. auriga, & placentæ genus, expulsor.

Ἐλατήριον. τὸ. agitatorium, elaterium, quo Plinius utitur, tanquam nomine in latinitatē recepto, medicamentum factum ex cucumere, quo uenter purgatur, medicamentum purgatiuum. Romani anguinū, & syluestrem cucumerem uocant.

Ἐλάτης. ου. ὁ. Neptunus dicebatur apud Athenienseis. Est & extrema, & latior pars remi

in nauigio, significatione à palmæ arboris parte potius quàm à palma manus ducta. Palmulã Latini uocant, unde Maro:

Et læuas stringat sine palmula cautes.

Est etiam noui, & iamiam nascentis in palma fructus.

Ἐλάτινος. ε. ὁ. abiegnus.

Ἐλατός. οῦ. ὁ. ductilis,

Ἐλαπονάκις. uarius.

Ἐλαπονέω. μ. ήσω. τ. κκα. minuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐλαπόομαι. cedo, inferior sum. genitiuo iung.

Ἐλαπόω. μ. ώσω. τ. ωκα. minuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐλάττων. minor, περὶ ἐλάττονος ποιεῖν, contemnere. Lysi. καὶ τὸν νόμον παραβαίνων, ὃν σὺ περὶ ἐλάττονος τῶν ἡδονῶν ἐποίησας, præ uoluptatibus contemptui habuisti. Ἔλαττον φέρομαι, posteriores fero. Ἔλαττον ἔχω, uincor & superor in ludo, uel alia re: deteriore conditione uiuo. ἐλάττων ἢ κατὰ τὸν αὐτοῦ φύσιν. Inferior quàm pro suo ingenio atq; animo. ἐλάττων χρημάτων, minor, siue inferior pecuniis, id est sordidus, auarus.

Ἐλάττωσις. ιος. ἡ. diminutio, defectus.

Ἐλαύνομαι. dicitur equito, sed de equo, sicut ἐλαύνω de uiro.

Ἐλαύνω. μ. άσω. τ. κα. impello, agito, cudo, remigo, fabrico, extendo, duco, immitto, equito, inequito, exagito, exerceo, fatigo, καταπονῶ, insequor, uexo, & infector. Et pro stimulo, & incito. Herodia. ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἐλαυνόμενος, percitus. Et currum agito. ὄθνειν ἁρματηλατεῖν. τὸ ἡνιοχεύειν. Item pro ἐισβάλλω, id est, expeditionẽ ago. Lucianus: ἐλάσας ὅτι Ινδοὺς γυναικείῳ στρατῷ. Ἐλαύνειν ὅτι σιδήρου καὶ χαλκοῦ, dicitur producere, hoc est, ductile opus facere, ὄθνειν χρυσώματος καὶ σφυρήλατος. Et ἐλαύνειν τοῖχον, ducere murum, atq; adeò in omnibus quæ extendũtur, usurpatur. Est etiam expello: item promoueo, proueho, progredior, proficiscor, peruenio, euado. Chrysostomus περὶ ἐμαρμένης: πρὸς ἄκρον ἐυπορίας ἐληλάκασι καὶ τρυφῆς. Plutar. in Catone: πόρρω παντάπασιν ἡλικίας ἐληλακώς, Aetate iam prouectissima. Significat etiã in acie incedo, equoq; uehor. interdum etiam pro curru uehi. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ε Λ Α Φ. Ε Λ Α Χ.

Ἐλαφεῖν. fugere more cerui.

Ἐλάφειον. ε. τὸ. cornu ceruinũ, & caro ceruina

Ἐλάφειος. ε. ὁ. ceruinus.

Ἐλαφηβολία. ας. ἡ. uenatio ceruorum.

Ἐλαφηβολιών. ῶνος. ὁ. December.

Ἐλαφηβόλος. ε. ὁ. uenator ceruorum, propriè qui ceruos iaculatur, ab ἔλαφος & βάλλω. Accipitur generaliter apud Homerũ pro uenatore.

Ἐλαφόβοσκον. ε. aliqui uocant allium.

Ἐλαφόβοσκος. ε. ὁ. ceruiocellus.

Ἔλαφος. ε. ὁ. ἡ. ceruus, cerua.

Ἐλαφράω. alieno.

Ἐλαφρία. ας. ἡ. leuitas & stultitia.

Ἐλαφρίζω. τὸ ἐλαχρύνω, ἀνασκῶ.

Ἐλαφροειδής. tunica illa tenuis, qua testiculi inuoluuntur.

Ἐλαφρός. οῦ. ὁ. leuis, agilis, facilis portatu, Iupiter apud Cretenses, facilis.

Ἐλαφρότερον. leuius, facilius.

Ἐλαφρύνω. μ. υνῶ. τ. σκα. alleuio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐλάχιστα. minimè, pauciſſimè.

Ἐλάχιστος. ε. ὁ. minimus.

Ἐλαχιστότερος. infimior, postremior.

Ἐλάω. μ. άσω. τ. κα. saturo, remigo, impello, produco, prolongo, extendo, ago asinum, & similia, ἐλαύνω. Ἐλᾶν in futuri significatione usurpatur authoribus, id quod ex Ioniscorum more tractum uidetur. Demosthe. καὶ πολλοὺς ἀθρόους ὑμῶν ἅμα ἐλᾶ, id est, ἐλάσει. Vide commentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐλαών. ῶνος. ὁ. oliuetum.

Ἐλάων. οντος. ὁ. insequens.

Ε Λ Δ. Ε Λ Ε.

Ἔλδομαι. cupio, curo.

Ἔλδωρ. ορος. τὸ. desyderium, concupiscentia.

Ἐλέα. ας. ἡ. Elea urbs Italiæ Phocensium colonia, Zenonis patria q Eleates dictus est.

Ἐλεαίρω. μ. ᾶρῶ. τ. κα. misereor. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐλέας. uelia, auis genus.

Ἐλέατρος. ε. ὁ. coquus, cibis ministrãdis præfectus, δαπανοκλήπωρ. Vide Ammo.

Ἐλεληέρειν. desipere, intemperanter agere: ἐλεληέρειν, secundum Suidam.

Ἐλεληέα. ας. ἡ. καὶ

Ἐλεῖον. ε. τὸ. elegia, mœstum poëma: ἐλεγεῖον transtulit Gaza, quod Cicero dixit elogium.

Ἐλεγειοποιός. οῦ. ὁ. confictor elegiarum.

Ἐλεγεῖος. ε. ὁ. uersus ad mœstitiam, ab ἐλεῖν, uel ab ἐλεγ, quod in luctu dici solet, & λεγ: uel ab

uel ab εὖ & λέγω, quòd mortuis benè precari ſoleut.

ἔλεγκτικ. argutus, & ad refellendū inſtructus

ἐλεγμός. οῦ. ὁ. redargutio.

ἔλεγος. ου. ὁ. luctus.

ἐλεγχία. ας. ἡ. increpatio, improperium.

ἐλέγχιστος. η. ὁ. redarguendus, turpiſſimus, exoſiſſimus.

ἐλέγχομαι. argumentor.

ἐλέγχονται. monſtrantur.

ἔλεγχος. ἡ. ὁ. argumentum, probatio, examē, pro eo quod uulgò tabulam uocāt, index, deprehenſio. hac dictione utitur Plin.

ἐλέγχω. μ. ἐλέγξω. τ. ἐλεγχα. arguo. Plutarch. ψευρῶμαι γὲ αὐτοὺς ψευδομένους ἐλέγχειν. mendacij arguere. Item argumentis conuinco, cō futo, refello, argumentis oſtendo & probo, inueſtigo, deprehendo, exploro ualorem. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐλεδόνη. ης. ἡ. eledona, polypi ſpecies.

ἐλεδανός, per ſimplex λ ſecundum Suidam: τὸ ἐλλεδανός, de quo infra.

ἐλεῖν. pro ἐλᾶν. amplecti.

ἐλεῖν ἐρίμην. indicta cauſa damnare.

ἐλεεινά. miſerabiliter.

ἐλεεινολογέομαι. conqueror.

ἐλεεινόν. τὸ. miſeria, miſerabile.

ἐλεεινός. οῦ. ὁ. miſerabilis.

ἐλεέω. μ. ήσω. τ. ηκα. miſereor. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ἐλεεῖσθαι. miſericordiam conſequi.

ἐλεημοσύνη. ης. ἡ. miſericordia.

ἐλεήμων. ονος. ὁ. miſericors.

ἐλεητύς. ύος. ἡ. miſericordia.

ἐλεοί. glires.

ἑλεονόμος. η. ὁ. in palude paſcens.

ἑλεοσίλινον. paludapium.

ἐλεινύω. milito.

ἐλελεῦ. ἐπιφώνημα, ſiue (ut ait Suidas) ἐπίφθεγμα πολεμικόν, acclamatio bellica.

ἐλελίζω. μ. ίσω. τ. ικα. clamo in bello. neutrū abſolutum.

ἐλελίσφακος. η. ἡ. ſaluia.

ἐλελίπω. μ. ίξω. τ. ιχα. uerto, ὁρμάω. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐλένη. ης. ἡ. Helena.

ἐλένιον. Helenium herbæ genus.

ἔλενος. η. ὁ. Helenus.

ἑλεοδύτης. η. ὁ. menſæ miniſter.

ἑλεόθρεπτος. η. ὁ. ἡ. nutritus in palude.

ἔλεος. εος. τὸ. καὶ

ἔλεος. η. ὁ. miſericordia.

ἑλεός. οῦ. ὁ. fluuij nomen, & menſa coquinaria. Homerus: ἠὲ ἐν ἑλεοῖσιν ἔχευαν. aluco Theod. ex Ariſtotele.

ἑλέπολις. ιος. ἡ. machina bellica deuaſtandis urbibus accommoda.

ἑλετός. οῦ. ὁ. captabilis.

ἐλευθερία. ας. ἡ. libertas.

ἐλευθεριάζω. liberè ago, libertatem uſurpo, & libertate fruor. Crates Diog. ἀπὸ μὲν δὴ πολλῶν ἤδη ἐλευθεριάζομεν, à diuitijs quidem conſtat nobis libertas. ἐλευθεριάζειν etiam dicuntur erronēs, & fugitiui, ὅταν διατρίβωσι, καὶ πλανῶνται.

ἐλευθέριος. η. ὁ. liberalis, ingenuus.

ἐλευθεροπράσιον. η. τὸ. crimen plagij.

ἐλευθερίως. liberaliter, ingenuè.

ἐλευθεριότης. ητος. ἡ. liberalitas.

ἐλευθεριωτής. qui liberos reddit.

ἐλευθεροπρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. munificus, liberalis.

ἐλεύθερος. η. ὁ. ingenuus, liber.

ἐλευθεροσομία. ας. ἡ. libertas loquendi.

ἐλευθεροσομῶ. liberè loquor.

ἐλευθερόω. μ. ώσω. τ. ωκα. libero, id eſt liberum facio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐλεύθω. μ. ἐλεύσομαι. μέσος παρακ. ἐλήλυθα, καὶ ἀπλῶς ἐλήλυθα. ἀόρ. β. ἦλυθον, καὶ ἦλθον, quod magis eſt in uſu, uenio.

ἐλευσίνια. τὰ. ſacra Cereris quærētis filiā Proſerpinam, quæ Athenienſes magnis cæremonijs arcanisq; celebrabāt. Meminit Cicero in fine Ver. Plutarch. in Demetrio. Iſocrat. in Panagyrico in principio.

ἔλευσις. ιος. ἡ. aduentus.

ἐλευσίς. ῖνος. ἡ. Eleuſis urbs.

ἔλευσος. uicus Atticus, ubi ſacrā Cereris celebrabantur, quæ uocabantur ἐλευσίνια.

ἐλευτέριος. η. ὁ. amœnus.

ἐλεφαίρω. ſpe fruſtror, decipio, noceo, afficio iniuria.

ἐλεφανταγωγός. οῦ. ὁ. qui elephantem agit.

ἐλεφαντάρχαι. οἱ. elephantorum præfecti, qui ſexdecim præſunt elephantis.

ἐλεφαντάρχης. ου. ὁ. dux eorum qui pugnant ex elephante.

ἐλεφαντάρχία. ας. ἡ. præfectura, & conſtitutio elephanti.

ἐλεφαντίασις. ιος. ἡ. elephantiaſis, genus lepræ, qua cutis aſpera, & elephanti corio ſimilis efficitur. Dicitur à nonnullis etiam λεοντίασις, & σατυρίασις.

ἐλεφαντίνη. ης. ἡ. Elephantina, urbs Aegypti.

ἐλεφάντινος. η. ὁ. eburneus, candidus.

Ἐλεφαντόδετος. ὁ. ἡ. ebore reuinctus.

Ἐλεφαντόκοπος. τὸ. manubrium eburneum.

Ἔλεφας. αντος. ὁ. elephas animal, & ebur.

Ἑλεών. Bœotiæ urbs, frutex & arbustum, serpens aliàs σπυτάλη dicta.

ΕΛΗ. ΕΛΘ. ΕΛΙ.

Ἔλη. ης. ἡ. caliditas.

Ἔλημμα. τὸ. defectus.

Ἐληθέ. ueni.

Ἐληθεῖν εἰς χεῖρας. ad manus uenire, pugnare.

Ἔλιγγες. αἱ. apud poëtas dicuntur lineæ & ruga quædam in palpebris.

Ἔλιγμα. intestinum quoddam, sic dictũ, quòd in sinus sit uehementer implicitum, ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν, quod ci cunuoluere significat.

Ἑλιγμός. οῦ. uertex, reuolutio.

Ἕλικες. οἱ. capilli complexi, inaures: ἐνώτια, inquit Hesych. ἢ δακτύλιοι, ἢ τὰ ποδὶ τοὺς κατὰ πούς ψέλλια.

Ἕλικες. boum epithetum, à sinuosis cornibus uel ab inflexione crurum, qua ratione etiã dicuntur εἱλίποδες.

Ἑλίκη. ης. ἡ. Helice, Achaiæ urbs, terræ motu sublata, & helica salicis species. Item maior ursa, qua duce Græci in nauigando utũtur dicente Arato: Ἑλικὴ μὲν ἀνδρὶς Ἀχαιοὶ ἐπ ἀλὶ τεκμαίρονται. Item anfractus, uertigo, cla uicula.

Ἑλικοειδής. ἐος. ὁ. ἡ. rotundus, reuolutus, circunuolutus, rectus.

Ἑλικός. οῦ. ὁ. niger, teste Eustathio. Vnde & Aesepi fluminis aquam uocant ἑλικώτατον ὕδωρ.

Ἑλικτῆρες. οἱ. inaures.

Ἑλικτός. οῦ. ὁ. inuolutus.

Ἑλικῶπις. ιδος. ἡ. ad sese hominum uertens oculos. Homerus puellam uocat ἑλικώπιδα, nigricantibus oculis, id est μελανόφθαλμον, quam etiam ἑλικοβλέφαρον appellat, ac per hoc formosam.

Ἑλίκωψ. ωπος. circũspectus, nigris oculis præditus. Ἑλίκωπις epithetõ Græcorum apud Homerum, quòd Helicen ursam nauigando obseruent, ut exponit Arati interpres: alij ad nauigandi peritiam referunt, ut sit ἀπὸ τοῦ ἑλίσσειν τὰς κώπας, à remis scilicet circunuectendis. Alij sic dictos putant, quasi ἀξιοθεάτους, id est spectaculo dignos, & qui hominum in se oculos conuerterent. Sunt qui ad oculorum referant celeritatem, qui frequenter, pro ut necesse fuerint, huc illuc cõuertantur, id quod astuti facere solent.

Ἑλινεύω. σραγγεύω, criminor, tardè incedo. Suidas.

Ἕλινύω. mutus, & sine sensu sum, sensus expers sum, tardus sum, torpesco, moror, uaco, quiesco, milito: σχολάζειν, inquit Hesychius, λήγειν, ὀκνεῖν, ἀναπαύεσθαι, σρατεύεσθαι, διατρίβειν. Aristophanes Thesmoph. ἀλλ' ἃ γυναῖκες οὐκ ἐλινύειν ἔχρην.

Ἕλιξ. ικος. circunuolutio, pampinus retortus seu reuolutus. Sic item uocatur, quod in uite, uel in hedera capreolus, clauiculus, uel clauicula dicitur. Item anfractus, uertigo, uertens, tertia species hederæ, teste Dioscoride, quam & Latini helicen uocant.

Ἕλιος. genus quoddam muscarum dicitur, ut in Rhetorico annotatum est lexico. Fortè sic in paludibus obseruãtes intelligas, eas enim uocant ἕλη.

Ἑλίσσω. μ. ίξω. ω. ιχα. uerto, circunuoluo, roto, circunroto, inuoluo, constringo, circunflecto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἑλίχρυσος. ου. ὁ. helichrysa herba, hederæ flos, aurelia.

Ἑλιψύω. aduerto.

ΕΛΚ.

Ἑλκεσύπεπλος. ου. ἡ

Ἑλκεχίτων. ωνος. ὁ. ἡ. uestem trahens, id est habens longam uestem, discinctus.

Ἕλκηθρον. ου. τὸ. traha.

Ἑλκίαροι. οἱ. qui onera funibus moliuntur.

Ἑλκίζω. μ. ίσω. ω. ικα. traho, unum ex uerbis, quæ ε principale in præteritis non mutant in κ, sed assumunt ι. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἑλκοποιέω. exulcero.

Ἕλκος. εος. τὸ. hulcus. Vide differentias Ammonij.

Ἑλκόω. μ. ώσω. ω. ωκα. hulcero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἑλκτική. uirtus attractrix apud medicos.

Ἑλκτικός. οῦ. ὁ. attractiuus.

Ἑλκύδριον. ου. τὸ. hulcusculum. Aristophanes equitib. ἑλκύδρια περιαλείφειν.

Ἕλκυθμός. οῦ. ὁ. tractio, laceratio, σπαραγμός.

Ἕλκυσμα. ατος. τὸ. ἡ

Ἑλκυσμός. οῦ. ὁ. tractus, attractio.

Ἑλκυσάζω. μ. άσω. ω. ακα. traho lacerando. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἑλκυστήρ. ῆρος. ὁ. capistrum.

Ἑλκύω. μ. ύσω. ω. υκα. traho, uerbum est, quod in præteritis per α diphthongum augetur. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἑλκῶμα.

ἑλκῶμαι. exulceror.

ἕλκωσις. ιος. ἡ. exulceratio.

ἕλκω. μ. ξω. ω. χα. traho, pondere æquo. actiuum, accusatiuo iungitur, & augmentum facit per α diphthongum. ἕλκειν τὸ ξίφος, gladium exerere.

ἐλλαμβάνομαι. complector.

ἐλλάμπεσθαι. uerbum est theologicum, significans diuinitus illuminari, & doceri. Construitur cum accusatiuo, ut διδάσκομαι.

ἐλλαμπρύνομαι. splendesco, clareo, luceo.

ἔλλαμψις. dicitur diuina doctrina, & inspersa, adfulgentia.

Ἑλλάς. άδος. ἡ. Græcia: tametsi substantiuum sit, adiectiuè tamen usurpatur sæpe, ut quũ dicimus ἑλλάδα φωνήν.

ἐλλεβορῖᾶν, ἢ ἐλλεβοριᾶσθαι. insanire, elleboro indigere. Vide adag. Bibe elleborum.

ἐλλεβορίζω. purgo elleboro.

ἐλλεβορισμός. οῦ. ὁ. purgatio ex ueratro.

ἐλλέβορος. ᾳ. ὁ. ueratrum.

ἑλλεδανός. οῦ. ὁ. fascis, nodus, uinculum.

ἔλλειμα. ατος. τὸ. defectio, delictum, erratum.

ἐλλείμαζα. Τὰ. uocantur Latinè reliqua, hoc est quod reliquum est pensionis nõ persolutæ

ἐλλειπής. ὁ. ἡ. mutilus.

ἐλλείπομαι. τὸ ἀπολείπομαι. adsequi nequeo, efficere non possum. Significat etiam cedo, & paria facere non possum.

ἐλλείπω. μ. είψω. ω. ειφα. deficio, indigeo, τὸ ἐλλείπομαι, ἢ σεῖσκομαι τῶν πραγμάτων. οἷον ἐλλείπω πολλὰ τῆς ἀρετῆς. ἢ ἐλλείπω ἐγὼ βιβλίων, ἀντὶ τοῦ ἐνδεής εἰμι, ἢ ἀπορῶ. Et adsequi non possum, uices meas implere nequeo, non exactè facio. Est etiã ἀπολείπειν, hoc est abesse. Item deficior cum genitiuo, cum accusatiuo iunctũ τὸ παραλείπω significat, id est, relinquo.

ἔλλειψις. ιος. ἡ. defectio.

Ἕλλην. ηνος. ὁ. Græcus, sapiens. D. Paul. pro pagano & gentili sæpe abutitur, quòd Iudæi Græcos omneis paganos, & alienos à lege Mosaica adpellant.

ἑλληνίζω. μ. ίσω. ω. ιηκα. Τὰ τῶν ἑλλήνων φρονῶ, sentio cum Græcis, & illis faueo, ad Græcorũ literarum transfero, & Græcè loquor. neutrum absolutum.

ἑλληνίζωμαι, penè idem est.

ἑλληνικός. οῦ. ὁ. Græcanicus.

ἑλληνίς. ίδος. ἡ. Græca.

ἑλληνισμός. ἀντὶ τῆς ἔξωθεν παιδείας à Synesio

ponitur: quia ἕλληνες uocantur gentiles.

ἑλληνισάς, ἢ qui in Iudæorum regione natierant, uocabant eos Iudæos, qui alibi nati erant, aliaq; lingua loquerentur, eosq; pro semipaganis dicebant.

ἑλληνιστής. οῦ. ὁ. Græculus, ex factione Græcorum.

ἑλληνιστί. Græcè.

ἑλλίζω. uello.

ἐλλιμενίζω. μ. ίσω. exigo tributum.

ἐλλιμένιον. ᾳ. τὸ. uectigal quod pro portu penditur.

ἐλλιμενιστής. οῦ. ὁ. exactor.

ἐλλίπης. ες. ὁ. ἡ. defectuosus, imperfectus.

ἐλλόβιον. ου. τὸ. ornamentũ ab aure dependens, inauris.

ἔλλοβος καρπός. siliquatus, in folliculis conceptus.

ἐλλογᾶν. imputare. Laurent. expensum ferre transtulit in epistola ad Philemonem.

ἐλλόγιμος. ᾳ. ὁ. ἡ. eximius, egregius, clarus, electus, elegans, eloquẽs, probus, cordatus

ἐλλοπιεύειν. piscari. Theocritus Thyrside: φαὶ ἡσκειν χθίων νὶν ὅσον σθένος ἐλλοπιεύειν.

ἔλλος. ᾳ. ὁ. ceruus. (ta.

ἐλλοφόνος. ἡ. Diana, ab occidendis ceruis di

ἐλλοχῶ. insidior, delitesco. iungitur accusatiuo, & est actiuum, quando significat insidior. Plato in Symp. Σωκράτης οὕτως ἐλλοχῶν αὖ με ἐνταῦθα κατέκεισο.

ἐλλοχῶμαι. delitesco in aliqua re.

ἔλλοψ. οπος. ὁ. piscis, eò quòd muti sint pisces nam Cretenses ἔλλοπας mutos uocant, uel ut alij uolunt, ἀπὸ τοῦ ἱλλεθαικῶν ὄπα, quòd uoce priuentur.

ἐλλύχνιον. ᾳ. funiculus ille papyraceus, siue sparteus, canabinus sue, aut stuppeus, qui stans in oleo peruritur, quem & θριάλλιδα & φλόμον Græci adpellant.

ἐλλυχνίωπον. ᾳ. ὁ. lucernaris.

ἐλλώπειν. humectis, infractisq; oculis inspectare.

ἔλλωψ. οπος. epitheton piscium, mutus.

ἑλμίνθια. τὰ. lumbriculi.

ἕλμις. ινθος. ὁ. tinea, seu lumbricus.

ἑλξίνη. ης. muralis herba.

ἕλξις. ιος. ἡ. tractus.

ἐλοιόχρυσος. ᾳ. ὁ. aurelia flos.

ἕλος. ους. τὸ. palus. udis.

ἕλοψ. οπος. ὁ. accipenser, Theod.

ἐλπίζω. μ. ίσω. ἢ ἐλπιῶ secundũ Atticos. ω. ικα.

ſpero. Accipitur etiam in malam partem. Herodianus lib. viij. ἀντιπάλους γὰρ εἶχεν ἥλπιζον, id eſt, ἐφοβοῦντο. Sic & apud Vergilium Aeneidos iiij.

Hunc ego ſi potui tamen ſperare dolorem.

Ammonius diſtinguit ab ἐπελπίζω. neutrū. accuſatiuo iungitur.

Ἐλπίς. ίδος. ἡ. ſpes.

Ἔλπις. ίδος. ὁ. Elpis, uiri nomen.

Ἔλπισον. ϑ. τὸ. quod ſpe præſumi poteſt.

Ἔλπομαι. ſpero, timeo, exiſtimo, ſperare facio

Ἐλπω. ſperare facio, ſpero.

Ἐλπωρή. ῆς. ἡ. ſpes, fiducia.

Ε Λ Υ. Ε Λ Ω.

Ἐλυγή. ῆς. ἡ. ſpira.

Ἔλυμμα. απ. τὸ. pars ea aratri, cui inhæret iugum, teſte Polluce. indumentū, σκέπασμα.

Ἐλυμαῖοι, apud Pollucem ſunt lepores quidā uulpibus ſerè non minores, & nigricātes, corpore oblongo, albicante macula prope ſummam caudam largiore.

Ἔλυμον. ϑ. ἡ. ἕλυκος. pannicum.

Ἔλυμος. ϑ. ὁ. tibia è buxo, theca citharæ, ἡ τῆς κιθάρας ἢ τὸ τόξου θήκη. Item σπῶδες σπέρμα, leguminis genus, quo ueſcebantur Lacones. Suidas.

Ἐλυσθείς. ίντ. ὁ. inuolutus, tectus.

Ἔλυτρον. ϑ. τὸ. uelamen, receptaculum, putamen. Sic item cruſtam uocant pennas ſuperuenientem, quaſi uaginā incluſas, ut in ſcarabeis. Contrà ἀνέλυτρα uocantur, quæ detectas habent pennas, uti apes.

Ἐλύχνιον. eſt is funiculus, aut ſcyrpus, qui incenſus ardet circunfuſus oleo.

Ἕλω. uerto, traho, uado. augmentum recipit hoc uerbum per ε diphth. ἀόρ. β. εἷλον.

Ἑλώδης. εος. ὁ. ἡ. paluſtris, humidus.

Ἕλωρ. ορος. τὸ. tractio, attractio, diſtractio, laceratio canum, tractus.

Ἑλώριον. τὸ. tractio, laceratio, cibus diſcerptus

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Μ.

Ἐμαυτοῦ. mei ipſius: pronomen eſt compoſitum ab ἐμοῦ, & αὐτός, & nominatiuo caret, & ſingulariter tantum declinatur.

Ἐμβάδιον. ϑ. τὸ. ἐμβάς, genus calciamenti tragici. Polybius uocat ſpatium quadratum, quod eſt circa ſignum quod ponebant ubi caſtrametaturi erant.

Ἐμβαίνω. μ. ἐμβήσομαι. ω. ἐμβέβηκα. introëo, contingo, conſcendo. neutrum abſolutum.

Ἐμβάλλομαι εἰς νοῦν. in animum induco, & cōcipio animo. Conſtruitur etiam cum dati-

uo. Plutarchus in Lucul. ἀξιοῦν αὐτοὺς περὶ θυμίαν ἐμβαλέσθαι ταῖς ψυχαῖς. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν, etiam actiuam habet ſignificationem. Demoſthenes: μαρτυρίαν δ' ἐνεβάλετο τοιαύτην. Ἐμβάλλομαι μαρτυρίαν, falſum teſtimonium profero.

Ἐμβάλλω. μ. αλῶ. ω. ἐμβέβληκα. inuado, impono, irruo, populabundè percurro, hoſtiliter ingredior, & infeſto, exercitu irrumpo, hoc eſt ἐπιστρατεύω. Item impetum facio, incurro, offendo, τὸ προσβάλλω. Ἐμβάλλω τὴν δεξίαν, dexteram porrigo. Ἐμβάλλω πληγήν, incutio plagam, ἀντὶ τοῦ ἐντείνω. Eſt etiam τὸ εἰσβάλλω, ingredior, irrūpo, intrò me conīcio. Et interſero, interpono, intercalo: inde ἐμβόλιμαι ἡμέραι, dies intercalares, & immitto, inſero, ut φυγὴν ἀκροδρύων ἐμβεβλημένην apud Demoſthenem. Ἐμβάλλειν etiā dicuntur flumina εἰς τὴν θάλασσαν. Ἐμβάλλω ἔρωτα immitto, incutio, inſpiro. Ἐμβάλλω λόγον εἰς τὸν δῆμον, rem ad populū refero, & rempuli diſceptationi permitto uel conſilij. Et ἐμβάλλειν βουλὴν εἰς τὸν δῆμον, rem diſceptandam & conſulendā proponere. Et ἐμβάλλειν ψῆφον eſt διδόναι ψῆφον, hoc eſt in ſuffragia mittere. Ἐμβάλλω etiam ſignificat impello, & inīcio. Vide comment. Budæi. actiuum accuſatiuo iungitur.

Ἔμβαμμα. απ. τὸ. liquamen, intinctus, embāma, immerſio, quando intingimus uel panem, uel obſoniū in uaſcula, re liquida impleta, ab ἐμβάπτω.

Ἐμβαπτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. immergo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐμβάπτω. μ. άψω. ω. αφα. intingo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἔμβαρος. ϑ. ὁ. ſtultus, ſtolidus.

Ἐμβάς. άδος. ἡ. ſolea, crepida, cothurnus, calciamentum tragicum.

Ἔμβασις. ιος. ἡ. introitus. Vide differētias Am

Ἐμβάται. ſocci, calciamenta comica. (monū.

Ἐμβατεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ineo, intro, incedo, id eſt faſtu quodam ingredior. Ἐμβατεύειν εἰς τὴν κληρονομίαν, ἢ εἰς τὴν οὐσίαν, ſignificat cernere, & adire hæreditatem, uel immiſcere ſe hæreditati & bonis, ire in poſſeſſionē bonorum. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐμβατήριος. ϑ. ὁ. ingreſſiuus, non ſaltans.

Ἐμβατήριον. ϑ. τὸ. genus cantus ad tibiam.

Ἐμβάτης. ϑ. ὁ. ſeſſor, equitator, modulus Vitruuius uertit.

Ἐμβατός. ὸν. ὁ. peruius.

ἔμβαφιον. ϐ. τὸ. acetarium.

ἐμβεβροντημένος. attonitus, ſtupefactus.

ΕΜΒΙ. ΕΜΒΑ.

ἐμβιβάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. induco, ingredi facio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐμβιβάω. μ. άσω. ϖ. ακα. aſcendere facio. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ἔμβιος. ου. ὁ. uitalis, uiuus, animatus.

ἐμβλέπω. μ. έψω. ϖ. εχα. aſpicio. neutrum, datiuo iungitur.

ἔμβλημα. ατος. τὸ. ſignificat incertum quid & inſitum iniunctumq; Accipitur pro ornatu temporario atq; exemptili. Apud ueteres ἐμβλήματα ornamenta erant in uaſis argentëis, aurëisq; & Corinthijs, exemptilia quum libitum erat, unde Cicero refert Verrem ex omnibus Haluntinorum uaſculis emblemata, id eſt, precioſiſſimam partem reuelliſſe. Significat item ἔμβλημα uermiculatum opus ex teſſelis inſiticijs aptum atque conſertum, quemadmodum uidere licet in quibuſdam pauimentis & anulis, atque id genus alijs. Item inſitio mitioris ſurculi in ſylueſtrem. Vide priores annotat. Budæi.

ΕΜΒΟ.

ἔμβολα. τὰ. ſeræ repagula, roſtra nauium. Item pro concionibus ad populũ, ex translatione Theod. quemadmodum roſtra apud Latinos.

ἐμβολή. ῆς. ἡ. impetus, aggreſſus, acceſſus, finis. ἐμβολὴ τοῦ ϛρατοῦ, eſt hoſtilis inuaſio & conflictus aciei inſtructæ, & impreſſio in hoſtes facta. ἐμβολὴ τῶν νηῶν, eſt συμβολή, σύρραξις. conflictus claſſis apud Plutarchum. Eſt etiam caput arietis machinarij. Significat etiam oſtium fluminis, ut ἐκβολή.

ἐμβόλιμα ἔπη. notha reiectaq; carmina intercalata, ac uelut inſititia.

ἐμβολιμαῖος. interiectitius, intercalaris. Sic uocatur menſis qui intercalatur, cuiuſmodi & Februarius hodie.

ἐμβόλιμος. ου. intercalaris, ſæpius inculcatus, imperfectus.

ἐμβόλιον. ϐ. interpoſitum. Cicero ad Atticũ: Embolion, inquit, cogito quaſi argumentum & ingreſſum quendam ſcenicum.

ἐμβολίσματα. diuerſi panni hinc inde conſuti.

ἐμβολισμός. οῦ. ὁ. emboliſmus, intercalatio.

ἔμβολον. τὸ. uectis, repagulũ, cuſtodia, mentula, roſtrum nauis. Dicitur etiam idipſum in maſculino genere

ἔμβολος. ϐ. ὁ. genus nauigij uelociſſimi. ἔμβολος apud Aelianum eſt acies cuneata. Et ἐμβολοειδὴς ϖροσβολή, eſt impreſſio agminis in cuneum aut roſtrum conformati & compoſiti, & pars machinæ, qua machina ingruit. Vide Cõment. Bud. & Annot.

ΕΜΒΡ.

ἔμβραχυ. breuiter, in ſummo, minimum.

ἐμβρέγματα. humida quæ corpori applicant, cum linteolis, aut lana ſtupis ue excepta.

ἐμβρέμομαι. fremo.

ἐμβρέχω. perfundo, demergo undis.

ἐμβριθεία. ας. ἡ. grauitas.

ἐμβριθίς. τὸ. libramentum.

ἐμβριθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. conſtans, ſolidus, grauis, moleſtus.

ἐμβριθὴς ἡλικία. ætas grauior, conſtantior, ætas conſiſtens.

ἐμβριθῶς. duriter, ferociter, aſperè.

ἐμβρίμημα. ατος. comminatio cum auſteritate & iracundia.

ἐμβριμοῦμαι. minanter mando. Significat acriter ac uelut iracundè comminari & cum auſteritate.

ἐμβροντησία. ας. ἡ. ſtupefactio, delirium.

ἐμβρόντητος. ου. ὁ. attonitus. ἐμβροντήτους uocat apoplecticos Hermol. quorum mens ſtupet aut ictu fulminis aut morbo.

ἐμβροχή. ῆς. ἡ. infuſio.

ἔμβροχοι. οἱ. illaqueati, capti, qui per inſidias uerborum capti detinentur.

ἔμβρυον. ου. τὸ. embryon, infans in utero, fœtus, partus imperfectus. Vide Cœlium le. antiq. lib. viij. cap. xliij. & xliiij.

ἔμβρυων. ωνος. ὁ. infans.

ἐμβύθιος. profundius.

ΕΜΕ. ΕΜΜ.

ἐμέθεν. mei, ϖ ἐμοῦ poëticè. τὸ κατ' ἐμὲ, quantum in me fuit, pro uirili, quantum ad me attinet.

ἔμεν. ponere, ab ἵημι.

ἔμεν, καὶ

ἔμεναι. eſſe, ab εἰμί.

ἐμετικός. οῦ. ὁ. uomitorius.

ἐμετόν. τὸ. cum uomitu eiectum.

ἔμετος. ου. ὁ. uomitus.

ἐμεῦ. mei.

ἐμέω. μ. έσω. ϖ. εκα. uomo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ἐμίν. mihi, Doricè pro ἐμοί.

ἐμμαίνομαι. inſanio. Luc. in Actis.

ἐμμανεῖς. οἱ. furibundi, rabie agitati.

Ἐμμανίσατα ἱρῶτῶ. depereuntes amore.

Ἐμμανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. furens.

Ἐμμανουὴλ. Emmanuel, nobiscum deus.

Ἐμμαπέως. promptè, studioſe.

Ἔμματα. τὰ. ueſtis, Aeolicè pro ἕματα.

Ἐμματάζω. ſtulta blatero.

Ἐμμεθύσκομαι. ebrius ſum. Ἐμμεθυσκομένος τοῖς ἁγίοις, ebrius inter ſancta.

Ἐμμειδιῶσαι. ſubridere.

Ἐμμέλεια. ας. ἡ. cõcinnitas, genus ſaltationis, à congruo ac decenti motione corporis appellatum. Plato libro tertio de legibus: δύο δὴ τῶν ὀρχησέων τῶν καλῶν εἰδῆ. τὸ μὲν πολεμικὸν τυρρίχην. τὸ δὲ εἰρηνικὸν ἐμμέλειαν ἐπωνόμασαν: hanc honeſtam ſaltationem uocat & pacatam. Pollux ait eſſe Tragicorum, quemadmodum κόρδαξ Comicorum.

Ἐμμελὲς. τὸ. quod ad μέλος mouetur, canora uox uertitur à Chalcidio, modis numerisq; compoſita.

Ἐμμελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. conſonans, concinnus, morigeratus, bonus, diligens, mitis.

Ἐμμέλως. ſcitè.

Ἐμμονὶς. τὸ. conſtantia.

Ἐμμονιτία. perſeueranda.

Ἐμμονὴς. ἐος. ὁ. ἡ. permanens.

Ἐμμένω. μ. ενῶ. immaneo, obtempero, præſto. Ἐμμένειν τοῖς λελεγμένοις, ſtare dictis, ſeruare quæ quis dixerit. Inuſitatius Latinè dixit Vergil. manere dictis. Apud Græcos mollius eſt ἐμμένειν. Lucia. χρὴ ἐμμένειν τῷ νόμῳ καὶ μὴ ἀνιᾶσθαι τοῖς διατεταγμένοις. neutrũ, datiuo iungitur.

Ἔμμετρος. ου. ὁ, ἡ. metricus, immanis.

Ἐμμέτρως λέγειν. carminibus loqui.

Ἔμμηνα, καὶ

Ἐμμήνια. tempus muliebre. Plinius menſes & menſtrua uocat.

Ἐμμήνιος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

Ἔμμηνος. ε. ὁ. ἡ. menſtruus.

Ἔμμιλτρος. fucatus rubrica.

Ἔμμισθος. ου. ὁ. conductus mercede, lucrum faciens.

Ἔμμισθος λόγος, oratio mercenaria.

Ἔμμονος. ε. ὁ. ἡ. ſtabilis, permanens.

Ἔμμορα. ſortitus ſum. ω. ἀπὸ τοῦ μορέω, μέμορα, καὶ ἔμμορα.

Ἔμμορον. ου. τὸ. factum.

Ἔμμορος. ου. ὁ. ἡ. particeps.

Ἔμμοτα. medicamenta ſunt liquida, quæ linteolis concerptis excipiuntur, intraq; ulcera conduntur.

Ἔμμουσον. ex muſica compoſitum.

Ἔμμουσος. ὁ. muſicus.

Ε Μ Ο.

Ἐμοί. mihi, lingua communi.

Ἐμοὶ δοκεῖ. Latinè ſæpe addendum ut, ut mihi uidetur, mea opinione, acſi deſit ὡς uel ſimile quippiam.

Ἐμοίνη. mihi, lingua Dorica.

Ἐμοῖο. genitiuus ab ἐμός.

Ἐμός. οῦ. ὁ. meus. τόγε ἐμὸν, quantum ad me attinet, quantũ in me eſt. Ἐμοῦγε ἕνεκα. idẽ, & quod Latini dicunt, per me quidem, & non obſto quo minus. Plautus:

At tu ægrota, ſi uis, per me quidem ætatem.

Ἐμοῦγε ἕνεκα νόσει ὅλον τὸν βίον.

Ε Μ Π Α.

Ἔμπα. tamen, itaque.

Ἐμπάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. καὶ

Ἐμπάζω. μ. άσω. ω. ακα. curo, concito. accuſatiuo iungitur.

Ἐμπάθεια. affectus, commotio: hanc induxerunt Epicurei.

Ἐμπαθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. affectus, ægrotus, affectu parcitus, uel commotus.

Ἐμπαίγμα. ατος. τὸ. illuſio.

Ἐμπαιγμὸς. οῦ. ὁ. ludibrium.

Ἐμπαίγμων. ονος. ὁ. idem.

Ἐμπαίζω. μ. αίξω. ω. αιχα. illudo. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐμπαίκτης. ου. ὁ. illuſor.

Ἔμπαιος. ου. ὁ. peritus, expertus, ἔμπειρος.

Ἔμπαλιν. uiceuerſa, ediuerſo, rurſus. Ἔμπαλιν ἑαυτῦ τρέχειν, retrorſum currere, apud Herodianum.

Ἔμπαξ. ακος. ὁ. curator, tutor.

Ἐμπαροινέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inſulto, ludibrio habeo, per uinũ & temulentiam aliquem iniuria & probro afficio. neutrũ, datiuo iungit. cui aliquando additur accuſatiuus.

Ἔμπας. tamen, itaque, τὸ ἔμπα.

Ε Μ Π Ε.

Ἐμπεδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uincio compedibus, firmo, paciſcor, doceo. acti. accuſ. iungitur.

Ἐμπεδόομαι. ſtabilio, firmo.

Ἔμπεδος. ου. ὁ. ἡ. firmus, ſtabilis, tutus.

Ἐμπεδόφυλλος. ὁ. perpetuò uigens, palmę epitheton.

Ἐμπεδόω. μ. ώσω. ω. ωκα. confirmo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἐμπειρία. ας. ἡ. experientia, peritia, ſpecimen. Ammonius diſtinguit à πειρία & τέχνη.

Ἐμπειρικὸς. οῦ. ὁ. medicus, qui per experientiam

rientiam medicinam tractat.

Ἔμπειρος. ρ. ὁ. ἡ. expertus, peritus, prudens.

Ἐμπελαδὸν. propè.

Ἐμπέλιος. ου. ὁ. liuidus Nicand.

Ἐμπεπαρωνημένα. cõtumelia & probra in ebrietate per petulentiam admissa.

Ἐμπεπαρωνομένος. qui huiusmodi contumeliam passus est.

Ἐμπεριάγω. circunduco.

Ἐμπεριγράφω. comprehendo.

Ἐμπεριέχομαι. contineor.

Ἐμπεριπατέω. inambulo.

Ἐμπερονάτρις. diplois, uestis duplicata.

Ἐμπερονάω. μ. ήσω. ω. ηκα. cuneis ligo, affigo clauis, custodio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐμπεσεῖν. incidisse.

Ἐμπεταννύω. μ. σω. ω. κα. extendo, appendo cortinam. actiuum, actõ iungitur.

Ἔμπετρον. ου. Rhomani uocant empetron, Ruellius calcifragam.

Ἐμπευκὴς. ἰος. ὁ. ἡ. amarus. Nicand. Alex. τό τε νέκταρ ὁπῷ ἐμπευκεῖ χρέανας.

Ἐμπέφυα. innatus sum.

Ε Μ Π Η.

Ἐμπήγνυμι. μ. ήξω. ω. ηχα. infigo, affigo. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἐμπηδάω. insilio, irruo.

Ἐμπηλίω. μ. ήσω. ω. ηκα. constringo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἔμπηνος. ου. ὁ. clauus.

Ἔμπηξις. ιος. ἡ. infixio.

Ἔμπηρος. ου. ὁ. mutilus.

Ἔμπης. tamen, Ionicè, quod Attici dicunt ἔμπας & ἔμπε.

Ε Μ Π Ι.

Ἐμπικροί. οἱ. amarulenti.

Ἐμπίμελος. ου. ὁ. pinguis.

Ἐμπίμπλαμαι. impleor, genitiuo iungitur.

Ἐμπίμπλημι. κὴ

Ἐμπιμπλάω. μ. άσω. ω. ακα. impleo, abundo. actiuum, genitiuo iungitur.

Ἐμπίνω. ebibo.

Ἐμπίπλη, pro ἐμπίπλαθι. tertia persona τῆ παρατατικοῦ, ἀντὶ τῆ προσαντικοῦ. Atticum est. Vide Suidam.

Ἐμπίπρημι. μ. ήσω. ω. ηκα. incendo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἐμπίπτω. μ. ἐμπεσοῦμαι. ω. ἐμπέπτωκα. ἀόρ. β. ἐνέπεσον. incido, προσβάλλω, ἐπέρχομαι, inuado. Item obuiam fio, occurro, incido in aliquem, incurro, præcipito.

Ἐμπίς. ίδος. ἡ. culex, mulio, insectum aquis conuiuens.

Ἐμπιστεύομαι. creditum habeo, fidem adhibeo. cum accusatiuo.

Ε Μ Π Λ.

Ἐμπλαστικὰ φάρμακα, sunt quæ uim habent obstruendi meatus cutis & corporis, quasi tectoria & ad illitum comparata.

Ἔμπλαστον. pharmacon dicitur, quod imponi ulceribus solet, cũ prçmolitum est. differτῷ ἐμμόττω καὶ τῷ κηρωτοειδοῦς.

Ἔμπλαστρον genere neutro, &

Ἔμπλαστρος genere fœminino, idem quod ἔμπλαστον.

Ἐμπλάττω. illino, infarcio, & propterea locum obstruere significat & implere. Item cutem restituo. Est etiam locum ulceratum integrè, & in integrum restituere: quod inducere nos dicimus. Iuuenalis:

Sed quæ mutatis inducitur, atq; fouetur
Tot medicaminibus.

Accipitur pro subigo, & uersando mollio. Item in massam formo & coago.

Ἔμπλεως. ου. ὁ. plenus.

Ἔμπλεκτον. ου. τὸ. adligatum.

Ἐμπλέκω. implico, contexo.

Ἐμπλεόω. μ. ώσω. ω. ωκα. καὶ

Ἐμπλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. κὴ

Ἐμπλήθω. impleo, satior. actiuũ, genitiuo iungitur.

Ἐμπλήδην. sine discrimine & iudicio, temerè.

Ἔμπληκτος. ου. ὁ. ἡ. insulsus, stolidus.

Ἐμπλήκτως. idem quod ἐμπλήδην, temerè, ἀμεταβόλως.

Ἔμπλην. propè, χωρὶς, ὅμως. Suid.

Ἐμπληξία. ας. ἡ. terror, stupor, temeritas.

Ἐμπλίκω. immisceo, confundo, cõnecto, permisceo. tracta metaphora à multiplici filo texturæ.

Ε Μ Π Ν. Ε Μ Π Ο.

Ἐμπνευματόω. inflo.

Ἐμπνευμάτωσις. ιος. ἡ. inflatio, inspiratio.

Ἔμπνευσις. ιος. ἡ. inspiratio.

Ἐμπνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. inspiro.

Ἔμπνοος. ου. ὁ. ἡ. spirans, uiuus,

Ἐμποδίζω. μ. ίσω. ω. ικα. impedio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐμπόδιον. ου. τὸ. impedimentum.

Ἐμποδισμός. οῦ. ὁ. idem.

Ἐμποδὼν. impedimento, & aliquando manifestè, in manu, promptè, facilè, in carcere, quod obstat. Et quæ in medio posita sunt,

τὰ ἐμποδὼν,

τὰ ἐμποδὼν, ἢ τὰ ἐν ϖοσὶ dicuntur. Aristot. διὸ καὶ χαρίτων ἱερὸν ἐμποδὼν ϖοιοῦνται, id est, in media urbe construunt, & in loco patenti. Et ὁ ἐμποδὼν ἢ ἐν ϖοσὶ γενόμενος. obuius. Vide Comment. Bud.

Ἐμποδὼν ϖοιεῖσθαι, auertere, depellere, defendere.

Ἐμποδὼν ἔχειν. offendere.

Ἐμποδὼν γίνεται. impedit.

Ἔμποθεν. coram, pro ἔμπροσθεν. Theocrit. νοσμεῦσι ἡμῖν δὶ τὺ βοκολιάσδευ ἔμποθεν.

Ἐμποιεῖν φόβον. terrorem incutere.

Ἐμποιητικῶς. moderatè, iustè, mansuetè.

Ἐμποιέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. innasci facio, induco, genero. actiuum, accus. iungitur.

Ἐμποικίλλω. μ. ιλῶ. ϖ. ιλκα. uario, muto.

Ἐμποίνιμος. ε. ὁ. puniendus, pœna dignus.

Ἐμπολαῖος. ου. ὁ. negociator, & Mercurij epitheton.

Ἐμπολέμιος. ὁ. bello accommodus.

Ἐμπόλεμος. ου. ὁ. bellicosus.

Ἐμπολέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. lucror, negotior.

Ἐμπολή. ῆς. ἡ. ἢ

Ἐμπόλημα. ατος. τὸ. negociatio, lucrum.

Ἔμπολις. ιος. ciuis eius ciuitatis.

Ἔμπολος. ου. ὁ. mercator.

Ἐμπομπεύειν. ostentare se & iactare.

Ἐμπόνημα. ατος. τὸ. laboramentum.

Ἔμπονος. ε. ὁ. laborum patiens.

Ἐμπόρευμα. ατος. τὸ. negociatio.

Ἐμπορεύομαι. μ. εύσομαι. ϖ. ευμαι. mercor, negotior.

Ἐμπορίω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. lucror, negotior. neutrum absolutum.

Ἐμπορία. ας. ἡ. negotiatio.

Ἐμπορικὸς. οῦ. ὁ. mercatorius.

Ἐμπόριον. ε. τὸ. locus ubi merces uenduntur, emporium.

Ἔμπορος. ε. ὁ. mercator. ὁ ἀγοράζων, ἢ ὅτι ξένης ϖωλῶν, ἢ ἀϖὸ τῦ αὐτοϖώλου, ἢ ἀϖὸ τῦ καϖήλου ὠνούμενος.

Ἐμπορόω. orno.

Ἔμπουσα. ης. ἡ. monstrum quoddam ab Hecate immissum (solet enim ea huiusmodi terriculamenta immittere, unde & ἑκαταῖα uocant) Sic dictũ putat Eustathius quòd uno incedat pede. Alij quòd alterum pedem habeat æneum: id quod in Ranis expressit Aristoph. ubi de Empusa Xanthus ita pronũciat: ϖυρὶ οὖν λάμπεται ἅϖαν τὸ ϖρόσωϖον, καὶ σκέλος χαλκοῦν ἔχει, hoc est, Igne micat tota facies, & crus æneũ habet. Cui respondit Dionysius: νὴ τὸν ϖοσειδῶ, ἢ τὸν ἕτερον βολίτινον, id est, Per Neptunum, & alterum Asininum. Multifariam mutabat formam, ac meridie plurimum se ostendebat. Dionysius pro terriculamentis usurpat, ubi de Iaspide inquit: ἔχθραν ἐμποιεῖ ἢ ἄλλοις ἰδώλοισι.

ΕΜΠΡ.

Ἔμπρακτος. ου. ὁ. efficax.

Ἐμπράκτως. efficaciter, strennuè.

Ἐμπρέπει. decet, decori est, conuenit. datiuo iungitur.

Ἐμπρήθω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. incendo, inflo. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἔμπρησις. ιος. ἡ. ἢ

Ἐμπρισμὸς. οῦ. ὁ. incendium, combustio.

Ἐμπρίω. μ. ίσω. seco.

Ἐμπρίω τοὺς ὀδόντας. infrendo dentibus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐμπρόθεσμος. ου. ὁ. terminus datus.

Ἐμπροθέσμως τι ϖοιεῖν, est ἐντὸς τῆς ϖροθεσμίας ϖοιεῖν, intra diem constitutum aliquid facere: opponitur τῷ ἐκπροθεσμεῖν, quod est in mora esse.

Ἔμπροσθεν. ante, antea, olim, coram.

Ἔμπροσθεν ϖοιεῖσθαι. opponere & quasi ϖρόβλημα ϖοιεῖσθαι.

Ἔμπροσθεν σοῦ. coram te.

Ἐμπρόσθιος. ου. ὁ. anterior.

Ἐμπροσθόκεντρος. ου. ὁ. cui est aculeus in ore, ore pungens.

Ἐμπροσθουριτικά. animalia ex aduerso mingentia.

Ἔμπτωσις. ιος. ἡ. ingressio, incidentia.

ΕΜΠΥ.

Ἐμπυϊκὸς. οῦ. ὁ. qui purulenta excreat.

Ἐμπυήματα. purulentæ excreationes.

Ἔμπυος. ε. ὁ. suppuratione plenus, quem suppuratio infestat, sanios us, hulcus.

Ἐμπυόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. saniem genero. neut. absolutum.

Ἐμπύρευμα. ατος. τὸ. incensio, susc itabulum, ut Nonius loquitur.

Ἐμπυριβήτης. ε. ὁ. ad ignẽ iens, igni idoneus, præfectus igni, olla quæ igni imponitur.

Ἐμπυρίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐμπυροειδὴς. ες. ὁ. ἡ. ignitus.

Ἔμπυρον. ου. τὸ. holocaustum.

Ἔμπυρος. ου. ὁ. ignitus.

Ἐμπυροῦσθαι. exuri.

Ἔμπυσος. ου. ὁ. ἡ. sceleste.

ἐμπυτιάζω. condenſo.

Ε Μ Φ.

ἐμφανόμενα. dicuntur qnæ in ſpeculo apparent, quaſi repræſentata, ſimulata.

ἐμφαίνω. μ. ανῶ. manifeſto, refero, ſimulo, ſimilis ſum, præfero, præ me fero, repræſento, quaſi προφαίνω. actiuū, accuſatiuo iungitur.

ἐμφανής. ὁ. ἡ. apertus.

ἐμφανίζω. μ. ίσω. π. ικα. declaro, demonſtro, tacitè & clam indico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐμφαντικός. οῦ. ὁ. apertus, expreſſus, euidens, ſignificans, ſignificatiuus.

ἐμφανῶ. planè.

ἐμφαρυγξάμενος. ὁ. qui faucibus ruminauit, qui deuorauit.

ἔμφασις. ιος. ἡ. emphaſis, ſuſpicio, ſignificatio, demonſtratio, figura, εἰκών, ἀπεικόνισμα, repræſentatio, inanis rei exhibitio, ſimulachrum, id eſt, ὁμοίωμα, ſpecies ædita. κατὰ ἔμφασιν εἶναι, ſpeciem tantum præbere, & ſubſtantiæ ſimulachrum. Eſt & ſchema, quum ſubeſt in uerbis tacita quædam ſignificantia, ueluti ſi dicas: Tu Cretenſi fidem habes? non ſignificat ſimpliciter hominem in Creta natum, ſed perfidum, progentis ingenio.

ἐμφατικώτερον. expreſſius, ſignificantius.

ἐμφέρεια. ας. ἡ. effigies, ſimilitudo.

ἐμφερής. ές. ὁ. ἡ. ſimilis.

ἐμφέρομαι. deferor.

ἐμφθός. οῦ. ὁ. elixus.

ἐμφιλοκαλεῖν. ſtudere honeſtati.

ἐμφιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libenter moror. neutrum abſolutum.

ἐμφιλοχωρῶν. amans loci ſeu regionis.

ἔμφοβος. ου. ὁ. terrefactus.

ἐμφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ſatior, impleor. Ponitur per translationem pro inſolenter & immodicè uti & exercere. Plutarch. ἅμα μὴ ὡς μὴ δοκοίη τῆς ἐξουσίας ἄγαν ἐμφορεῖσθαι. Ponitur & pro frui in utramque partem, ut ἀπολαύω. genitiuo iungitur. ἐμφορεῖσθαι τῶν ὄψων, ingurgitari obſoniis.

ἔμφορτος. ου. ὁ. ἡ. oneratus.

ἐμφορῶ. infligo, incutio, ἐντείνω. Significat etiam importo, ut ἐμφορῶ exporto. Plutarchus: ἐνταῦθα τῶν βασιλικῶν ἐνεφόρει τὰ πολέμης ἄξια σπουδῆς. χρυσόν, μαργαρίτας, σμαράγδους.

ἔμφραξις. ιος. ἡ. oppilatio, dolor aurium.

ἔμφραπος. ου. ὁ. ſeptus, munitus.

ἐμφράπω. μ. άξω. π. αχα. oppilo, obſepio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἔμφρουρος. ου. ὁ. ἡ. cuſtoditus.

ἔμφρων. ονος. ὁ. ἡ. prudens.

ἐμφύλιος. ᾱ. ὁ. ἡ. conſanguineus, inteſtinus, contribulis.

ἐμφυλλίζειν. inſerere arbores.

ἔμφυμι. inhæreo.

ἐμφύομαι. inhæreo, ingenero, inſulto.

ἐμφύς. ύντος. ὁ. inhærens.

ἐμφυσάω. μ. ήσω. π. ηκα. inſufflo, inſpiro. neutrum, datiuo iungitur.

ἐμφύσημα. ατος. τὸ. inflatio, & oculorum morbus.

ἐμφυτεῖαι. αἱ. inſitiones.

ἐμφυτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inſero. actiuū, accuſatiuo iungitur.

ἔμφυτος. ᾱ. ὁ. ἡ. innatus, genitus, naturalis.

ἐμφωλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. latito. neutrum abſolutum.

ἔμφωνος. ου. ὁ. ἡ. canorus, uocalis.

ἔμψοφον. τὸ. ſuauium cum ſonitu factum.

ἔμψυχος. ᾱ. ὁ. ἡ. animatus, uiuus.

Τὸ Ε μεῖζ. τῶ Ν.

ΕΝ. in. datiuo iungitur, & cum genitiuo, pro ἐς Atticè: interdum ſignificat per & inter.

ἐν ἅιδου. apud inferos.

ἐν ἀιθρίᾳ. in aperto, ſub dio.

ἐν ἀκαρεῖ. ſubitò, momento. aduerb.

ἐν ἀκμῇ, καὶ

ἐν ἄνθει. in ipſo ætatis flore, in robore ætatis.

ἐν αὐτοῖς. intra ſe.

ἐν βραχεῖ. paucis, in ſumma, modico temporis interuallo.

ἐν γαστρὶ ἔχειν. ferre uterum, prægnantem eſſe.

ἐν ἥβῃ τῆς ὥρας. in ipſo ætatis flore.

ἐν καιρῷ. oportunè, pro tempore.

ἐν καλῷ. commodum. Xenoph. οὐκ ἐν καλῷ ἔφη αὐτοῖς ὁρμεῖν, non honeſtum eſſe dicebat. Idem: οἱ μὲν θετταλοὶ οὐκ ἐν καλῷ ἡγησάμενοι πρὸς τοὺς ὁπλίτας ἱππομαχεῖν, incōmodum exiſtimantes.

ἐν κύκλῳ. circum circa, undiq;, in uniuerſum, nullo prætermiſſo.

ἐν κυτί. ad cutem, ad uiuum, propè.

ἐν μέρει. uiciſſim, κατὰ μέρος.

ἐν νῷ ἔχω. recordor.

ἐν ὀλίγῳ. ſummatim, cōtinuo, paulo momēto, citò, breui momento.

Ἐν ὀξείᾳ καίρου. in momento, in puncto temporis.

Ἐν ὀργῇ εἶναί τινι, significat offendisse aliquem eique inuisum esse. Greg. ἦν μὲν ἐκ πολέμους ἐν ὀργῇ τοῖς ἀρεθουσίοις, id est, Iam diu ipsi Arethusij infensi erant.

Ἐν ὅσῳ. interea, diu.

Ἐν παιδί. in pueritia.

Ἐν παιδιᾷ. ioco.

Ἐν παιδοτρίβου. in schola.

Ἐν παραβύσῳ. in obscuro, latenter.

Ἐν παρόδῳ. obiter, in transitu.

Ἐν παρ' ἐν. uicissim. Plutarch. μὴ μήποτε τῶδε ἐκεῖνον ᾖ ὁ πρὸ ἡμᾶς ἀνήρ, ἓν παρ' ἓν ἡμέραν μὴ νύκτα ποιῶν, Diem uicissim atque noctem faciens. Accipitur etiam aliter. Lucian. ἡ δὲ ὄρχησις ἐφήβων τε καὶ παρθένων παρ' ἓνα χορευόντων, id est, Adolescentium uirginumq; serie constat, per manus reste ducta alternantium. Παρ' ἓνα etiam aliquando est uno minus. Plutar. παρ' ἕνα τοσοῦτοι, uno dempto totidem. οἱ καθ' ἕνα, τὸ καθ' ἕκας, singuli. Idem de uirtutibus mulierum: ἀλλὰ μικύσεως γενομένης, καθ' ἕνα τῶν γαλατῶν παρεδίδου σφαγησόμενον, id est, Singulos tradebat interimundos. Quod etiam dicitur καθ' ἕνα. & καθ' ἕντι, singula. Isæus: οὕτω καὶ τότος καθ' ἕντι τόπων ἀποφήναντας αὐτῷ ἄξιον ἐπιδικάζεσθαι. Vide καθ' ἕν.

Ἐν σπουδῇ. serio.

Ἐν τάξει. loco & uice, ordine, uicissim.

Ἐν ταὐθᾳ. hac. cũ genitiuo casu, hic, nunc, ibi. Thucyd. τῆς ἠπείρου ἐνταῦθα ὁρμίζονται, Ad hanc continentem contendunt.

Ἐν τάχει, διὰ τάχους, διὰ τάχεως, καθ' τάχεως, idẽ significant primo quoq; tempore, citò, celeriter.

Ἐντεῦθεν. deinde.

Ἐν τῇ ἑαυτῶ. in patria sua.

Ἐν τοῖς. inter quos. Ἐν τοῖς τότε λόγιος, hic per id temporis eloquentissimus.

Ἐν τοῖς μάλιστα. imprimis.

Ἐν τοῖς πρότερον. in prioribus.

Ἐν τούτοις. apud hos.

Ἐν τούτῳ. inter hæc, interea, unà, interim, pariter, tum.

Ἐν τούτῳ καιροῦ. hoc tempore, tunc, dum.

Ἐν τῷδε. interea dum.

Ἐν τῷ δέοντι. oportunè, quum oportet.

Ἐν τῷ θέρει μὴ θερούς, id est, tempore messis.

Ἐν τῷ μέρει. si uerbum uerbo reddatur, in parte sonabit, intelligendum autẽ uicissim.

Ἐν τῷ μεταξύ. interea.

Ἐν τῷ παρωτικά. nũ

Ἐν τῷ παραχρῆμα. in præsentiarum.

Ἐν τῷ παρόντι. nunc, in præsentiarum.

Ἐν τωσῶδε χρόνῳ. tantillo temporis, tam breui tempore.

Ἐν ὑσίρῳ. in posterum.

Ἐν φόβῳ εἰμί. timeo.

Ἐν χρῷ. ad cutem, ad uiuum, propè. χρῷ autem pro χρῶτι accipitur per ἀποκοπὴν posterioris syllabæ.

Ἐν ᾧ. in quo, quando, dum. Ponitur etiam ἀντὶ τοῦ διό.

Ἕν. ἑνός. τό. unum.

Ε Ν Α.

Ἐναβρύνομαι. glorior. deponẽs, datiuo iungit.

Ἐναγής. ἐος. ὁ. ἡ. sceleslus, execrabilis, detestandus, deuotus, sacer.

Ἐναγίζω. μ. ἰσω. τ. ικα. parento, sacrifico, benedico, expio. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐναγίσματα. ων. τὰ. exequiæ.

Ἐναγισμός. οῦ. ὁ. religio, uictima.

Ἐναγκαλίζομαι. μ. ἰσομαι. τ. ισμαι. gero sub brachio. deponens, accusatiuo iungitur.

Ἐναγκαλιζόμενος. amplexans.

Ἔναγχος. nuper, paulò ante, modo.

Ἐναγχωθείς. ντος. ὁ. oppressius.

Ἐνάγω. μ. άξω. τ. αχα. induco, incito, urgeo, adduco, ἐρεθίζω. actiuum, accus. iungitur.

Ἐναγώνιος. ὁ. certaminum præfectus, Mercurij nomen.

Ἐνάετος. anniculus, idem quod ἔνιος.

Ἐναέρια. τὰ. quæ sunt in aëre.

Ἔναιμα. τὰ. sanguinea, emplastra quæ cruentis uulneribus imponuntur.

Ἐναίρω. μ. αρῶ. τ. κα. occido, spolio, destruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐναίσιμα. τὰ. sortilegia.

Ἐναίσιμος. ᾱ. ὁ. idoneus, decens, utilis, suauis, uerax, scius officij.

Ἔναισμα. απτ. τὸ. inditium, inustio, signum.

Ἔνακμος. ᾱ. ὁ. robustus.

Ἐναλαίφω. illino.

Ἐναλίγκιος. ου. ὁ. similis.

Ἐνάλιος. ᾱ. ὁ. ἡ. marinus.

Ἐναλλαγή. ῆς. ἡ. immutatio.

Ἐναλλάξ. uicissim, permutanter, uice uersa, econtrario.

Ἐνάλλαξις. idem quod ἐναλλαγή.

Ἐναλλάττω. μ. άξω. τ. χα. immuto, τὸ μεταθέτω μεταθεὶς τάξιν ἀντιστρόφως. actiuum accusatiuo iungitur.

Ἐναλλομαι.

ἐνάλλομαι. insidio, deponens absolutum.
ἔναλλος. ου. ὁ. uarius.
ἐναλύω. immoror.
ἐναμβλύνω. languidum reddo, & tardum, de omni re dicitur, non solum de oculis.
ἔναμμα. ατος. τὸ. inuexio, infixio, tactus.
ἐνανθρωπήσας. ντος. ὁ. ἡ. qui humanam carnẽ adsumpsit.
ἐνανθρώπησις. ιος. ἡ. incarnatio hominis.
ἐνανθρωπίζω. μ. ίσω. τ. ικα. incarno. neutrum absolutum.
ἔναντι. ante, in conspectu.
ἐναντία. aduersus, contrà, cum datiuo.
ἐναντίβιος. ου. ὁ. aduersarius, contrariam habens uirtutem.
ἐναντιόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. aduersor. deponens, datiuo iungitur.
ἐναντίον. coràm, contrà.
ἐναντιολογία. ας. ἡ. contradictio.
ἐναντίος. ᾱ. ὁ. contrarius.
ἐναντιότης. ητος. ἡ. contrarietas.
ἐναντιόφωνον. contrariæ uocis.
ἐναντίωμα. ατος. τὸ. ἡ
ἐναντίωσις. ιος. ἡ. contrarietas.
ἐναπαωρέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. pendeo.
ἐνάπαλος. ᾱ. ὁ. mollis.
ἐναπεπλοῦμαι. impensè glorior.
ἐναπεργάζομαι. facio, fabricor, conficio.
ἐναπερείδομαι. firmo, innitor. Ioseph. lib. ij.
ἐναποθωπεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. insideo.
ἐναποκάμνω. deficio.
ἐναποκύω. μ. ύσω. τ. υκα. uicina partui sum. neutrum absolutum.
ἐναπολαμβάνω. cohibeo.
ἐναπολείπομαι. occupor.
ἐναπολελειμμένη. ἡ. occupata.
ἐναπολείψεις. reliquiæ.
ἐναπόληψις. intercluſio, cohibitio, concluſio.
ἐναπομόργνυμι. detergo, ἢ τὸ ἐναποτυποῦμαι.
ἐναποτίω. inferuefacio.
ἐναποπλύνω. eluo.
ἐναποτίθεμαι. ibi depono, relinquo.
ἐνάπτομαι. in manus sumo.
ἔναρα. τῶ. arma, exuuiæ, spolia.
ἐνάργεια. ας. ἡ. euidentia.
ἐναργής. ἐος, ὁ. ἡ. manifestus.
ἐναργῶς. expressè.
ἐνάρετος. ᾱ. ὁ. ἡ. fortis, præclarus.
ἔναρθρος. ᾱ. ὁ. ἡ. articulatus, perfectus.
ἐνάριος. οἱ. milites, spoliorum detractores.
ἐναρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. occido, armis spolio. accusatiuo iungitur.
ἐναρίθμος. ᾱ. ὁ. annumeratus.
ἐναριφόρος. ᾱ. ὁ. spolia ferens, uictor.
ἐναρμόζω. admoneo. actiuũ, accusatiuo iungitur. Basil. in ἑξαμερ. ἐις τὸ βασιλικὸν τῶν ἀστερῶν σχῆμα τῶ ἰδίω υἱοῦ πῶ γένεσιν ἐναρμόζει.
ἐναρμόνιος. ᾱ. ὁ. concinnus.
ἔναρος, ᾱ. ὁ, execratus, diris deuotus.
ἐνάρχομαι. auspicor, incipio.
ἐνάς. άδος. ἡ. unitas.
ἐνάσθην. habitaui.
ἐνασμενίζω. libenter delector, oblecto me in re aliqua. datiuo iungitur.
ἐνασπάπω. μ. άψω. τ. αφα. interno splendore radio.
ἐνασχολίομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. occupor. deponens, datiuo iungitur.
ἐνατενίζω. μ. ίσω. τ. ικα. intentè respicio. neutrum, datiuo iungitur.
ἔναυλα. quæ sunt in uestibulo, & ante oculos
ἐναύλημα. τὸ. οἴκημα, domicilium.
ἐναυλίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. tendo, inhabito, immoror. deponens absolutum.
ἔναυλος ᾱ. trames, torrens, insonans, inhabitans, μυχὸς, κοιλότης, flumen per angustũ iens, fossa angusta.
ἔναυσμα. τος. τὸ. fomes, fax, id est incitamentũ
ἐναύω. redaccendo, accendo.
ἐναφίασαι γένον. instillare fœturam.
ἐναφίημι. insero, immitto.

ΕΝΔ.

ἐνδάϊος. ᾱ. ὁ. ἡ. bellicosus, trucidatus.
ἐνδαιτίομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. conuiuor. deponens absolutum.
ἔνδακρυς. ὁ. ἡ. lachrymosus.
ἐνδάπιος. ᾱ. ὁ. indigena, localis.
ἔνδαυλος. ὁ. pilosus, densus.
ἔνδε. interim.
ἐνδέες. έος. τὸ. defectus.
ἐνδεής. ἐος. ὁ. ἡ. deficiens, inferior, indigens.
ἔνδεια. ας. ἡ. indigentia, defectus.
ἔνδειγμα. ατος. τὸ. ostensio, exemplum.
ἐνδείκνυμαι. τὸ ἐπιδείκνυμαι. id est ostendo, specimen rei præbeo, ostentabundè in mediũ prodeo, plausum à circũfusa turba capto. à quo & παρενδείκνυμαι dicitur, & παρεπιδείκνυμαι: iacto me Latinè dici potest, uendito me alicui. Est etiam uerbum medicorum. Galenus ix. Therapeut. ἰυλόγως δὲπὸ τῶ μὴ συνενδείκνυνται τὴν φλεβοτομίαν. Dicuntur etiã ἐνδείκνυσθαι, qui ob id causam dicũt, quòd circa publica secus aliqd admiserũt.
ἐνδείκνυμι. defero, & postulo in iudicio.

Ἐνδείκτης. delator, quadruplator, sycophãta.

Ἔνδεινος. ε. ὁ. ἡ. grauis.

Ἔνδειξις. ιος. ἡ. ostensio, demonstratio, accusatio, delatio, iactatio, uenditatio. Est etiam indicatio rei præuertendæ medico, imprimisq; animaduertendæ.

Ἕνδεκα. undecim. οἱ ἕνδεκα, undecim uiri capitales, qui sic erant Athenis, ut Romæ triumuiri. Vide annot. Budæi.

Ἐνδέκακις. undecies.

Ἐνδεκακίρ. ῆρος. ὁ. undeciremis.

Ἐνδεκάκλινον. τὸ. undeclinium.

Ἐνδιελεχής. ἐος. ὁ. ἡ. similis, perennis, continuus, perpetuus.

Ἐνδελεχία. ας. ἡ. assiduitas.

Ἐνδελεχισμός. οῦ. ὁ. continua mobilitas, qualis in anima cognoscitur.

Ἐνδελ χῶς. continuò.

Ἐνδεξιᾶ. aptè, idoneè.

Ἐνδέομαι. obligor.

Ἐνδέοντι. in tempore.

Ἔνδεσμα. απτ. τὸ. uinculum.

Ἐνδεσμεῖσθαι. inuoluere, illigare.

Ἐνδέχεται. capit, licet, facultas est, possibile est probabile est, defendi potest, usu uenit: interdum impersonale. Lucæ xiij. ὅτι οὐκ ἐνδέχεται προφήτην ἀπολέσθαι ἔξω Ἱερουσαλήμ.

Ἐνδέχομαι. libens admitto. Ἐνδέχομαι τὴν ἀτίαν τοῦτο, ἀντὶ τοῦ ἀναδέχομαι, recipio in me crimen, & culpam præstare uolo. Demosthe. μεζ᾽ δὲ ταῦτα πάντα γ᾽ ἐνεδέξατο ἐφ᾽ ἑαυτὸν τὰ προειρημένα, Sese rerum omnium fecit, crimen ut suum agnouit, omnia in sese recepit.

Ἐνδεχόμενον. ε. τὸ. possibile, contingens: κατὰ τὸ ἐνδεχόμενον, quatenus fieri licuit. Antiph. ταῖς ἐνδεχομέναις τιμωρίαις ἐκόλασαν, ijs supplicijs affecerũt, quorum res ipsa facultatem eis dedit. Iungitur etiam cum superlatiuo. Aristot. ἡ δὲ πόλις κοινωνία τίς ἐστι τῶν ὁμοίων, ἕνεκεν τῆς ζωῆς τῆς ἐνδεχομένης ἀρίστης, quàm fieri potest optimè, quàm humana natura capit optimè. Quid autem τὸ δεχόμενον differt τῷ δυνάτῳ, uide apud Budæum in commentarijs.

Ἐνδεῶς ἔχω. indigeo.

Ἐνδεῶς πράττων. tenuiter agens, id est pauper

Ἔνδηλος. ὁ. manifestus, φανερός.

Ἐνδημέω. μ. ήσω. ω. ηκα. præsens sum, domi ago. neutrum.

Ἔνδημοι ἀρχαί. tribuni plebis.

Ἔνδημος. ε. ὁ. ἡ. publicus.

Ἐνδιάζω. μ. άσω. ω. ακα. sum tranquillus, dormio in meridie. neutrum absolutum.

Ἐνδιάθετος. ου. ὁ. ἡ. internus, intrinsecus animosus, in animo situs.

Ἔνδιαιος. ου. ὁ. foramẽ in naui per quod aqua emittitur.

Ἐνδιαιτάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. διατρίβω. depo nens absolutum.

Ἐνδιαίτημα. ατος. τὸ. domus uoluptuaria.

Ἐνδιατρίβω. uersor, locum frequento. datiuo iungitur.

Ἐνδιδόω. μ. ώσω. ω. ωκα. consentio, indulgeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐνδιδύσκω. induo.

Ἐνδίδωμι. μ. ώσω. ω. ωκα. do tergum, remitto, concedo, inclino, mollifico, intus do, dedo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐνδίκη. ἐνδίκως, iurè.

Ἔνδικος. ε. ὁ. iustus.

Ἔνδινα. ζα. quasi ἔνδον τῶν ἐνῶν ὄντα, intestina quòd illinc sint tormina uentris.

Ἔνδιος. ε. ὁ. humidus, meridianus.

Ἐνδίφριος. ου. ὁ. consessor.

Ἔνδοθεν. intus, ex adito & ἀντὶ τοῦ ἔνδον.

Ἐνδοῖ. intus, pro ἔνδον. Theocritus Syracus. ἐνδοῖ παραξινόα.

Ἐνδοιάζω. μ. άσω. ω. ακα. dubito. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐνδοιασθείς. ἐντος. ὁ. cunctatus, dubius.

Ἐνδόμυχος. ε. ὁ. tectus, abditus, intus latens.

Ἐνδομυχοῦν κακόν. cæcum malum.

Ἐνδομυχῶ. intus lateo.

Ἐνδόσθια. τὰ. intestina, uiscera.

Ἔνδον. intus: uide ἔσω.

Ἔνδοξον. τὸ. gloria, fama, honestum.

Ἔνδοξος. ου. ὁ. glorios us, idẽ ferè est quod εὔδοξος, sed præterea est δοξαστός, id est, opinabilis.

Ἐνδοξότατα. glorioss mè.

Ἐνδοξῶς. honorificè.

Ἐνδόσιμον. ε. τὸ. ansa. Est autem propriè auspicatus rhythmi, uel melodiæ, & præscriptum quod datur ab ipso chorodidascalo, cui accinere chorum oportebat: quo ædito, quoniam chorus incitabatur ad cantũ, ideo factum, ut pro inuitamento & occasione data ponatur, & pro incitamẽto, prouocationeq;. Vide comment. Budæi.

Ἔνδοσις. ιος. ἡ. remissio.

Ἐνδότατος. ε. ὁ. intimus.

Ἐνδοτέρω. interius.

Ἐνδρομή. ῆς. ἡ. certamen est, uide Plutarchum in musi

in musica.

Ἐνδρομίδες. αἱ. uincula.

Ἐνδρομίς. ίδος. ἡ. calciamenti genus quo utebantur cursores in certamine, & uestis genus uillosæ & hirsutæ: cuius sæpe meminit Martialis.

Ἐνδρόνη. ἡ. genus saltationis.

Ἔνδροσος. ου. ὁ. roscidus.

Ἔνδρυος. υ. ὁ. temo, medium cor arboris.

Ἐνδυκέως. accuratè.

Ἔνδυμα. ατος. τὸ. indumentum.

Ἐνδυμάτια. τὰ. leges musicæ sunt Argis: item Argolica celebritas & saltatio.

Ἐνδυναμόω. confirmo.

Ἐνδυνέουσι. induunt.

Ἐνδύομαι. ingredior. Plutarch. εἰς κυβώτιον ἐνδυόμενος. In quo significatu cum datiuo cõiunxit Xenoph. Plato pro subire dixit cum accusatiuo. Et ἐνδύεσθαι ἑαυτόν, pro induere se laqueis, uel retibus dixit Xenoph.

Ἐνδύω. μ. ύσω. σ. υκα. induo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ε Ν Ε.

Ἐνεγγύς. propè.

Ἐνέγκω. fero. ἡ ἐνεγκοῦσα patria dicitur. Synes. οὐ ματὸν φίλιον τὸν ἐμόν τε καὶ σὸν ὧ συλαίμενες, οὐκ ἀπέσκωψάσθ εἰς τὴν ἐνεγκοῦσαν ἔννοιαν. φέρειν enim patria dicitur.

Ἔνεδρα. ας. ἡ. insidiæ.

Ἐνεδρεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. insidior. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐνεκής. ἐος. ὁ. ἡ. mitis, suauis, beneuolus.

Ἐνεῖκαι. ferre.

Ἐνείκω. fero, pro ἐνέγκω.

Ἐνειλέω. μ. ήσω. σ. κα. inuoluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐνείλυμα. ατος. τὸ. uolumen.

Ἐνειμεν. assistimus.

Ἔνειμι. insum.

Ἐνείρω. infibulo, traijcio, ἐμπερονῶ, consero, apto.

Ἕνεκα. καὶ

Ἕνεκεν. propter. genitiuo iungitur. Demosthe. οὐδὲ γὰρ εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω, βελτίων ἐστὶ τῆς πόλεως τὸ ἦθος. Neque enim si uir bonus est, sit enim sanè per me, ideo melior est ipsa ciuitate. τὸ οὗ ἕνεκα finẽ significat, hoc est actum. Vide commentaria Budæi.

Ἐνεκρίνωσε. alligauit, fibula annexit.

Ἐνέκωρσαν. offendunt. datiuo iungitur.

Ἔνεμα, ut ἔντεμα, id quod immittitur, ut ἐγκλύσμα, id est quod infunditur per inferna in aluum. quod etiam τὸ ἐνιέμενον dicitur. Celsus & Plinius infusum uocãt, descendit autem ab ἐνίημι.

Ἐνεπισκήπτεσθαι. dicebantur creditores, qui publicatis bonis cuiuspiã, experiebantur contra populum ut hodie contra fiscum, actione pignoratitia in pignora incumbentes.

Ἐνίπτω. dico, narro, quod interdum causa metri νν duplicat.

Ἐνεργάζομαι. operor.

Ἐνεργὰ χρήματα. dicuntur quæstuosæ fœnusq; pensitantes pecuniæ. Latinè dicitur pecunia fœnore occupata. Contraria autẽ sunt ἀργὰ χρήματα.

Ἐνέργεια. ας. ἡ. actus, actio, efficatia.

Ἐνεργέω. μ. ήσω. σ. κα. ago, operor.

Ἐνέργημα. τὸ. effectus.

Ἐνεργής. ἐος. ὁ. ἡ. cultus, efficax, operosus, adiutor.

Ἐνεργητικός. οῦ. ὁ. actiuus, efficax.

Ἐνερμός, siue ἔνερξις. pulsus citharæ, aut clauus in medio citharę, unde chorda alligat

Ἐνεργός. ὁ. ἡ. laboratus, cultus, strenuus, ἐνεργής

Ἐνεργούμενοι. obsessi à dæmonibus.

Ἐνερείδει. inhæret.

Ἐνερευθής. ἐος. ὁ. ἡ. rubens.

Ἔνερθε. infra.

Ἔνερος. ου. inferus, mortuus, quasi ἐν ἔρᾳ, id est in terra positus.

Ἐνερόχρωτοι. habentes colorem qualem mortui obtinent.

Ἔνερσις. coaptatio, combinatio.

Ἐνέρτερος. inferior, demissior.

Ἔνεσις. ἡ. iussus, immissio, cõsiliũ, uolũtas.

Ἐνεσκιρῶσθαι. incrustari, sordidari.

Ἐνέσαι. obstat, opus est.

Ἐνέσακται. instillatũ est apud Hom. Odyss. β.

Ἐνέστη. obsistebat.

Ἐνέστηκε πόλεμος. commissum est bellum. Aliquando ἐνεστηκὸς πόλεμον dicunt pro nondum finito, & adhuc uigente, durantéq;. Ἐνεστηκυῖα δίκη, lis contestata. Vide Budæũ in commentarijs.

Ἔνεσιν. τὸ ἔξεσιν.

Ἐνέσιος. ου. ὁ. ἡ. domesticus.

Ἐνεσώς. ῶτος. ὁ. præsens.

Ἐνέτης. ης. ἡ. fibula ab immittendo nimirum ἐνίεσθαι.

Ἐνετία. ας. ἡ. Venetia.

Ἐνετός. οῦ. ὁ. Venetus.

Ἐνευδαμονίω. felix uiuo, felixq; morior.

Ἐνευδοκιμέω. τὸ ἐυδοκιμῶ ἐν τισιν πράγμασι.

Ἐνευτυχῶ. in re quapiam feliciter ago & uiuo.

Ἐνευωχεῖσθαι. Synes. τὸ δὲ ἐνευωχηθῆναι τοῖς δι' ἅτης ἠδικημένοις, εἴτε χρήμασιν, εἴτε σώμασι, βαρυθυμότερον τὸν ἠδικημένον καθίστησι, Conuiuijs autem indulgere, ijsq; pecunijs ea comparare, quæ quis per iniuriam abstulit: atque in eo corpore, quòd iniuriam intulit, grauiorem iniuriam efficit.

Ἐνέφηνε. ostendit.

Ἐνέχομαι. μ. ἐξομαι. reus uel obnoxius fio, adducor, rem habeo.

Ἐνεχρέμπετο. screabat apud Lucia. in Gallo.

Ἐνεχυράζειν. pignora capere.

Ἐνεχυράζομαι. mea pignora capiuntur: significat etiam, pignora capio.

Ἐνεχυριάζω. μ. άσω. ω. ακα. alieno, pignero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐνεχύρασμα. ατος. τὸ. oppigneratio.

Ἐνεχυριασμός. οῦ. ὁ. redemptio pro uita propria, uel pignore.

Ἐνέχυρον. ου. τὸ. pignus, arrabo.

Ἐνέχω. insisto, adduco, insidior, simul ligo, tenax sum iniuriarum, misceo, infundo.

Ε Ν Ζ. Ε Ν Η.

Ἐνζευγνύω. μ. ύξω. ω. ευχα. iungo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἕνη. Atticè dicitur tricesimus dies mensis. dicitur etiam νία.

Ἐνηβήρια. τὰ. apud Herodot. ἐυωχητήρια, domus ad quam uoluptatis causa diuertitur, cœnaculum.

Ἐνήεια. ας. ἡ. mansuetudo.

Ἐνηής. ἐος. ὁ. ἐνηνής. prudens, mitis.

Ἐνηθόμμυος. moratus, incessens.

Ἐνῆκα. inserui.

Ἐνκλαγμένως. uicissim, ordine commutato.

Ἐνκλατα. τῶ. claui rotam in axe continentes.

Ἐνκλλακτων. ου. ὁ. conciliatus.

Ἐνκλικος. ου. ὁ. pubescens.

Ἐνῆμαι. insideo.

Ἔνημένος. ου. ὁ. indutus. Aristophan. nebulis: ὥσπερ ὁ πατὴρ σου διφθέραν ἐνημένος.

Ἐνήνεθαι. florui, per metathesin ab ἀνθέω, ἀνέθω.

Ἐνήνεον. accumulabant.

Ἐνήνοχα. tuli, præteritum perfectũ est à φέρω.

Ἐνήρις. ιος. ἡ. nauis triremis.

Ἐνησελημένα. contumeliæ.

Ἔνηφι. ἐις τρίτην, in perendium, in nouilunium. Hesiodus: μηδὲ ἀναβάλλεσθαι ἐις τ' αὔριον ἐς τ' ἔνηφιν.

Ε Ν Θ.

Ἔνθα. ubi, illuc, tunc, quando.

Ἐνθάδε. hic, huc.

Ἐνθάπτω. μ. άψω. ω. αφα. sepelio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐνθεάζω. numine afflor, fanaticus sum.

Ἐνθεαστικός. οῦ. ὁ. numine afflatus, fanaticus.

Ἔνθεμα. dicitur quod inditum est, & insertũ. Accipitur pro parte furculi, quæ in fissurã trunci mergitur.

Ἐνθέμιον. ου. τὸ. interior pars puppis.

Ἔντερ. h inc.

Ἐνθένδε. hinc, illinc.

Ἔνθεος. ου. ὁ. ἡ. diuinus, numine afflatus.

Ἐνθερίζω. æstiuo, per æstatem moror.

Ἔνθεσις. ιος. ἡ. interpositio. Dicitur etiã ἔντερον ἡ. quæ dictio etiam frustum in os inditũ significat, id est ψωμὸν, & μάσημα, quod pueris à nutricibus datur, hoc est, mansum ut Cicero uocat, & quasi turundam. Bud.

Ἔνθεσμος. ὁ. legitimus, νόμιμος.

Ἐνθέσμως. legitimè.

Ἐνθηλυπαθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. muliebri libidine tabesco.

Ἔνθηρα νῆσος. insula in qua uersantur feræ.

Ἐνθλίβω. opprimo.

Ἐνθουσιάζω. μ. άσω. ω. ακα. afflor numine, insanio, furo, numine ducor, bacchor. neutrũ absolutum.

Ἐνθουσιασμός. οῦ. ὁ. furor, id est afflatio numinis.

Ἐνθουσιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἐνθουσιάζω, insanio, applico, furore sum percitus.

Ἐνθουσικόν. τὸ. enthusicon, herba exolerum genere.

Ἐνθουσιώδης. ους. ὁ. ἡ. instinctus.

Ἐνθροπαλίζόμενος. referens pedem.

Ἔνθρυπτον. τὸ. intritum, placenta. Apollo etiam apud Athenienseis ἔνθρυπτος dictus est, authore Suida.

Ἐνθυμέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. animaduerto, cõsydero, cogito, reminiscor, in animo habeo. deponens, accus. iungitur.

Ἐνθύμημα. ατος. τὸ. cogitatio, inuentum, cõceptus animi, hoc est sensus, & sensum, enthymema, syllogismus rhetoricus. Quintilianus cõmentum & commentationem interpretatur. Est autem argumentum, & sententia oratoria.

Ἐνθυμηματικός. acer in argumentationibus, & argutus orator.

Ἐνθυμηματώδεις. οι. cõmentationibus pleni.

Ἐνθυμημάτιον. commentatiuncula.

ἐνθύμησις. ἰος. ἡ. cogitatio.

ἐνθύμιον. ϐ. τὸ. cogitatio, cautè excogitatũ, astutia, res quæ animo uersatur, quod religionem in animo ciet.

ἐνθύμιος. προστρόπαιος.

ἔνθυμος. ὁ. θυμοειδὴς.

ἐνθύμισος. ϐ. ὁ. iratus.

ἐνθωκεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. sedeo, latito. neut. absolutum.

Ε Ν Ι.

ἔνι. licet, contingit.

ἔνι, pro ἐστὶ, id est licet, est: & pro ἔνεστι. Aristophan. ἐθέλω δ' ὅσα σῶν εἶναι μιζᾶ τῶν δ' ἀρετῆς ἕνεχ' οἷς ἔνι φύσις.

ἐνὶ, pro ἐν. id est in.

ἑνί. uni.

ἐνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν. ut uno uerbo absoluam. Quod etiã sine uerbo dicitur. Gregorius: ἐνὶ λόγῳ τοσοῦτον ἐις εὔνοιαν, ὅσος ἐις ἔχθραν τὸ πρὶν ἐνομίζετο.

ἑνιᾶιος. ϐ. ὁ. aliquis.

ἐνιαυσιᾶιος. ϐ. ὁ. ἡ

ἐνιαύσιος. ϐ. ὁ. anniculus, anniuersarius, annuus.

ἔνιαύσιοι. οἱ. annales.

ἐνιαυτός. οῦ. ὁ. annus. παρ' ἐνιαυτὸν, alternis annis. Theophrastus in nono de plantis: ἴδιον δὲ αὐτ' λέγεται πρὸς ζᾶ ἄλλα ζᾶ σιτῶδη σπέρματα ἢ παρ' ἐνιαυτὸν βλάστησις. Quod etiam dicitur παρὰ μέρος.

ἐνιαυτοφόρειν. fructum annuum ferre.

ἐνιαχοῦ, ἢ ἐνιαχῆ. alicubi.

ἐνιδρόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. insudo. neutrum, dati uo iungitur.

ἐνιδρύω. καθίζω. insideo, priuo.

ἐνιέω. μ. ήσω. ϖ. κα. immitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνιζάνω. insideo. neutrum, datiuo iungitur.

ἐνίζω. unitatem pono.

ἐνίημι. μ. ήσω. ϖ. εῖκα. immitto, τὸ ἐμβάλλω. Itẽ infundo. Est etiam τὸ ἐμποιῶ καὶ ἐντίθημι. Synesi. ζαῦτα θέλγητρον ἐνιᾶσι τοῖς ἀναγινώσκουσι, Hæc illecebram infigunt lectoribus, uel inferunt, intusq; relinquunt. Ex Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνικλάω. μ. άσω. ϖ. ακα. infringo, impedio, reclamo, ἀντιλέγω, apud Homerum. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἔνικμος. ου. ὁ. humectus.

ἐνικός. οῦ. ὁ. singularis.

ἐνίλλω. gesticulor, irrideo.

ἐνιλλώπω. strabe intueor.

ἔνιος. ϐ. ὁ. aliquis.

ἐνίοτε. interdum.

ἐνίπλεος. ϐ. ὁ. plenus.

ἐνίπου. alicubi.

ἐνιππάζομαι. καὶ

ἐνιππεύω. equito.

ἐνιππάπω. increpo.

ἐνιππή. ῆς. ἡ. increpatio mordax, minæ.

ἐνιπλήσσω. μ. ξω. ϖ. ηχα. cum stupore iniũcio.

ἐνίπτω. μ. ίψω. ϖ. ιφα. noceo, mitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνίπω. increpo, cum iniuria aliquid dico.

ἐνισάτω. exæquo.

ἐνιστίμμι. minari, terreri.

ἐνίσασαι. collocare, allegare, interserere, interponere, animo etiam incumbere, id est προσέχειν τὸν νοῦν. Aristotel. ὕστερον δ' ἐνσκησάντας δεῖ διορίσαι μᾶλλον.

ἐνίσαμαι. μ. ἐνισκήσομαι. propono dicturus. ἐνίσαμαι δίκην, iudicium dicto, actionem, uel crimen intendo. Item instituo quiduis, uel incepto. Plutarchus in Cæsare: ὁρῶν τὴν ἀρχὴν ἣν ἐνίσατο. τῶν πραγμάτων, καὶ τὴν ἐφοδον οὐ πολυχειρίας δεομένην. Est etiam incipio, ineo, unde ἐνισάμενον dicitur instãs: & tempus quod præsens uocamus, ἐνεστῶτα Græci uocant. Plutarchus: ἐνσάσης δὲ τῆς ὥρας. Et repugno, obsisto, renitor, & ἀνθίσαμαι. Lysi. Ἐ πειδὴ δὲ αὐτὸν ἠμυνάμην ἐνσάς. Plato in Phædro: οὐδ' αὐτῷ μοι δοκεῖ ὦ σώκρατες ἔτι φαι, ἀποδεδεῖχθαι, ἀλλ' ἔτι ἐνίσκειν ὁ νῦν δὴ Κίβης ἔλεγε, Nondum planè demonstratũ uidetur, sed adhuc controuersum manet, adhuc cõtrouersiam efficit, & aduersatur. Est etiam intercedo. Præterea immineo, insto, ἐφεδρεύω, obseruo, & quasi capto. Plutarc. ὃν ἐνσκοπούμενον τῇ φυγῇ αὐτῶ ἀπεσάλκει, Quem ob id miserat, ut immineret eius fugæ.

ἐνισάμενος. qui obiicit.

ἐνίσκημι. μ. ἐνεσήσω. ϖ. ἐνέσηκα. insto. neutrum absolutum.

ἐνισχίω. inualesco.

ἐνισχύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. consorto. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐνίσχομαι. τὸ ἐφίσαμαι, id est resisto, restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo. Plutarchus: κραδαινόμενος τὸ σῶμα, καὶ τὴν φωνὴν ἐνισχόμενος, Corpore præ metu uibrante, & uoce interrupta. Quintilianus insistere uocat, & offensare, & singultantiũ more uerba concisa eijcere. Cicero Græcorum more in orat. dixit, Sæpe accidit, ut aut citius

insistendum sit, aut lõgius procedendum. Vide comment. Budæi.

Ἐνισχυρίζομαι. τὸ πιστεύω. apud Demosth.

Ἐνίσχω. habeo, teneo, remoror. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ε Ν Κ. Ε Ν Λ.

Ἐνκαταspείρω. inspergo.

Ἐνκλείω. includo.

Ἐνκρασίχολοι. encrauli.

Ἐνλείπομαι. deficio. Ioseph. lib. vi. χῶρα ἐνελείπετο τοῖς σαυροῖς.

Ἐνλιδοῦμαι. τὸ εἰλινδοῦμαι.

Ε Ν Ν.

Ἐνναετὴς. ἐος. ὁ. nouennis.

Ἐνναέτης. habitator.

Ἐνναίω. inhabito. accusatiuo iungitur.

Ἐννακόσιοι. noningenti.

Ἔνναπτ. ϑ. nouem.

Ἐννέα. nouem, interdum pro numero incertæ multitudinis.

Ἐννεάζω. adolesco.

Ἐννεάκρουνος. proprium fontis Athenis, indito nomine à nouem fistulis fundentibus aquam: ab alijs δωδεκάκρουνος, cuius Lucianus meminit, à nonnullis etiam καλλιρόη.

Ἐννεάφωνος. ϑ. ὁ. ἡ. habens nouem uoces.

Ἐννέμομαι. pascor.

Ἐννενώσι. nouerunt.

Ἐννεός. οῦ. ὁ. mutus, fatuus, stupefactus.

Ἐννεοπλοτροφήϑης. ab adulescente enutritus.

Ἐννέωρος. ϑ. ὁ. nouennis, natus annis nouem

Ἐννέως. ω. ὁ. mutus.

Ἐννῆμαρ. nouem diebus.

Ἐννοέομαι. idem significat quod suum actiuũ, licet non sit æquè usitatum. Significat & ἐνθυμοῦμαι.

Ἐννοέω. μ. ήσω. τ. ηκα. cogito, cognosco, recordor, consydero, intelligo, agnosco. accusatiuo iungitur.

Ἐννόημα. τὸ. ἐνθύμημα, & mentis conceptus apud Aristotelem.

Ἐννοήματα. τὰ. notiones.

Ἔννοια. ας. ἡ. cogitatio. Cicero uertit intelligẽtiam, uel notitiam.

Ἔννομος. ϑ. ὁ. ἡ. legitimus.

Ἔννοος. ϑ. ὁ. ἡ. sapiens.

Ἔννος. ϑ. ὁ. annus, uetus.

Ἔννους. ὁ. ἁπλῶς ἔχων νοῦν. ut ἔμφρων mentis compos. Vtũtur & ὅσῳ συνιεῖ. Plutarchus: τότε δ' ἔννους γενόμενος, Tunc ad mentem, & ad se reuersus, hoc est animi cõpos factus.

Ἐννοῦσα. ἡ. prudens.

Ἐννυός. οῦ. ἡ. nurus.

Ἐννουτίϑημι. doceo, moneo, castigo, quasi mẽtem impono.

Ἔννυτο. induit.

Ἐννύχιος. ϑ. ὁ. nocturnus.

Ἔννυχον. ϑ. τὸ. crepusculum.

Ἐννυχότερον. magis de nocte.

Ἔννωθρος. ϑ. ὁ. ueterno laborans, torpens.

Ε Ν Ο.

Ἐνοδία. ας. ἡ. Diana significatur, aut Hecate secundum alios.

Ἐνόδια. casses.

Ἐνόδιος. ου. ὁ. ἡ. in uia positus.

Ἐνοικέω. μ. ήσω. τ. ηκα. inhabito. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐνοίκιον. ϑ. τὸ. pecunia quæ pro inhabitatione domus pendit, preciũ cõductæ domus.

Ἐνοίκησις. ιος. ἡ. inhabitatio.

Ἔνοικος. ϑ. ὁ. ἡ. incola, inquilinus, qui in aliena & conducta domo habitat, domesticus, domi existens, amicus, necessarius.

Ἐνικερέω. inhabito. Hali. lib. vi. ἐν ᾧ ἐπικερῶσα

Ἐνολισθαίνω. laboro.

Ἔνολμος. ὁ. diuinus uates: Apollo apud Sophoclem sic cognominatus.

Ἐνομίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ex lege constituo. Philo hero. ἐς τὰ κηδη θέσθαι ἐνόμισαν, &c. ad funera ex lege constituerunt.

Ἐνομιλέω. conuersor. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐνὸν. cum liceat, pro δυνατόν.

Ἐνοπή. ῆς. ἡ. uox, clamor.

Ἐνόπλιος. ϑ. ὁ. ἡ. ὴ

Ἔνοπλος. ϑ. armatus, armiger.

Ἐνοπτρίζω. illumino quasi speculi more.

Ἔνοπτρον. ϑ. τὸ. speculum.

Ἔνορκος. ϑ. ὁ. iusiurandum, res iurata, qui cõprehensus est in fœdere. Aeschines contra Ctesiph. ὁ Θράκης βασιλεὺς μὴ ἴσα ἔνορκος.

Ἐνόρκως. iureiurando.

Ἐνορμίζω. applico.

Ἐνορούω. irruo.

Ἐνόρχης. ϑ. ὁ. unicum habens testiculum.

Ἐνόρχης. ϑ. ὁ. mas, habens testiculos.

Ἔνορχος. ϑ. ὁ. mas, testiculatus.

Ἐνόρω. incido, impello.

Ἑνός. τῆ. unius.

Ἐνοσίγαιος. ϑ. ὁ. Neptuni epitheton, ab ἔνοσις & γαῖα, quòd terram quatiat.

Ἔνοσις. ιος. ἡ. concussio.

Ἐνοσίχθων. ονος. ὁ. Neptunus, ab ἔνοσις & χθών quòd terram quatiat.

ἐνόσω. dum.
ἐνόσωρα. τὰ. una hora digna.
ἔνουλον. τὸ. gingiua, caro interior.
ἐνοφθαλμισμός. οῦ. ὁ. inoculatio.
ἐνοχή. ῆς. ἡ. obligatio.
ἐνόχιον. ου. τὸ. precium penſionis.
ἐνοχλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. turbo, fatigo, moleſtus ſum, conuitior. actiuum, datiuo iungitur & accuſatiuo.
ἐνόχλησις. ιος. ἡ. importunitas.
ἔνοχος. ου. ὁ. obnoxius, reus.
ἑνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. unio. actiuũ, actõ iungit.
ἑνόω. μ. ώσω. π. ωκα. quatio. acti. actõ iungitur.
ἐνπνίγω. μ. ίξω. ω. ιχα. ſuffoco.
ἐνράπτω. μ. άψω. ω. αφα. inſuo, includo.
ἐνρυθμικά. τὰ. quæ rationę certa ordinem ſeruant. Mar. Capell.

ε ν σ.

ἐνσείω. μ. είσω. ω. εῖκα. traho. acti. actõ iungit.
ἐνσημαίνομαι. ſignifico.
ἐνσημαίνω. inſignio, ſignifico & intelligendũ præbeo. Eſt etiam exprimo legendo uel dicendo.
ἐνσκευάζομαι. compilo, interuerto. Plutarch. de Sylla: λέγεται δὲ ταύτης ἐς ῥώμην κομισθείσης, Τυραννίωνα τὸν γραμματικὸν ἐνσκευάσασθαι τὰ πολλά.
ἐνσκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. inſimulo, orno, adorno, induo, exorno. actiuũ, actõ iungitur.
ἐνσκήπτω. μ. ήψω. ω. κφα. irruo, inſtringo, aggrauo, imprecor, immitto, Herodoto. actiuũ, datiuo iungitur.
ἐνσκιατραφούμενοι. οἱ. delitijs & umbratili uite coaliti.
ἐνσκίμπτω. μ. ίμψω. ω. ιμφα. infigo.
ἔνσπερμος. ου. ὁ. copioſus ſemine.
ἔνσπονδος. ου. ὁ. ἡ. ſocius in bello, colligatus, conſœderatus. Thucydid. genitiuo iunxit, οὐδενὸς ἑλλήνων ἐνσπονδοι.
ἐνσάλω. μ. άξω. ω. αφα. inſtillo. acti. actõ iungit
ἐνσαλάλω. idem.
ἔνσας πόλεμος. inſtitum bellum, conflatum.
ἐνσάσης τῆς ὥρας. inſtanti hora.
ἔνσασις. ιος. ἡ. exordium & auſpicatio rei quę inſtituitur. Item inſtantia litis & cauſæ. Signifiat etiam pugnacem contentionem inſtantis aduerſario, hoc eſt, ἀνταγώνισμα, ἀντιλογίαν, reſiſtentiam. Gregor. τοῦτο δὲ λεχθήσεται μικρὸν ὕστερον, ἐπιδὰν τὰς ἐνσάσεις αὐτῶν ἐς δύναμιν διελέγξωμεν.
ἐνσάτης. ου. ὁ. aduerſarius, reſiſtens: pro ἀντισάτης. ἐν enim pro ἀντὶ hic accipitur. ὁ ἀντίδικος, ἢ ὁ μὴ ἀναχωρῶν, ἀλλ' ἀντεσάμενος. aduerſarius in iudicio. & accipitur pro quocunq; interceſſore ac reclamatore. Propriè eſt qui in uia obſiſtit.
ἐνσατικός. peruicax, non cedens, qui obſiſtere obſtinauit animo.
ἐνσερνίζεσθαι. medium complecti, ad pectora preſſare, fouere.
ἐνσερνομάντις. ιος. ὁ. ἡ. ἐγγαστρίμυθος, diuinaculus, pythonicus.
ἐνσῇ. inſtabat.

ε ν τ α.

ἔνταλμα. ατος. τὸ. mandatum.
ἔντασις. ιος. ἡ. Vitruuius lib. primo cap. ἠ. de adiectione quæ adĳcitur in medĳs columnis quæ apud Græcos ἔντασις appellat. Significat etiã productionẽ, unde ἔντασις προσώπου eſt intenſio uultus & auſteritas.
ἐντατικός. intenſiuus.
ἐνταῦθα. ἢ
ἐνταυθοῖ. hic, nunc, ibi, in præſentia.
ἐνταφιάζω. μ. άσω. ω. ακα. parento, ſepelio. actiuum, accuſatiuo iungitur.
ἐνταφιασμός. οῦ. ὁ. ſepultura.
ἐνταφιαστής. οῦ. ὁ. ueſpillo.
ἐντάφιον. ου. τὸ. ſepultura, parentatio, tumulatio.
ἐντάφιος. ου. ὁ. funereus.

ε ν τ ε.

ἔντεα. τὰ. τοῖς ἔντεσι. datiuus pluralis: arma, uaſa.
ἐντείνομαι. acriter & cũ contentione dico. Plato: ἐπελαθόμην, ἵν' ὃ ἐγὼ, ὅτι ἐπαίζομεν, ἧττον ἐντεινάμενος ἦπον, id eſt, θυμωθείς. Aeſc. ἐντεινάμενος τὴν φωνὴν, pro ſublata uoce.
ἐντείνω. μ. ενῶ. ω. ακα. intendo. ἐντείνω πληγὰς pro colaphos incutio. Et ἐντείνω ſimpliciter pro pulſo, cedo, ferio. πληγὰς δίδωμαι. Plato: ἐν ᾗ δὴ καὶ ἐντείνοντῶ ἡμεῖς τὸν μείνω. Actiuum, accuſatiuo iungitur.
ἐντελέχεια. ας. ἡ. perfectio, ἐνέργεια, uis ex ſe mouens. Gaza agitationem uertit. Quidam cõtinuatam quandam & perennem motionem interpretantur. Sunt autem qui ἐνδελέχειαν ſcribi uolunt, ſed per τ ſcriptum pluribus arridet, ut eſt uidere apud Budęũ in Aſſe, qui dici putat quaſi τὸ ἐντελοῦς σύχν, id eſt, perfecti corporis comprehenſionem. Lucian. ludens quodam in loco, ſuo more, ait eam quæ prius dicta fuit ἐνδελέχεια, ἐντελέχειαν dici cœpiſſe.
ἐντελεχής. ὁ. ἡ. perfectus.

Ἐντελής. ἐος. ὁ. ἡ. finalis, absolutus, solidus, legitimus, idoneus. Ἐντελεῖς principes quoque dicuntur & ordines superiores. Iliad. ἡ. δόρπον ἔτι εἵλοντο καῖ ῶ στρατὸν ἐντελέεσσι.

Ἐντέλλομαι. μ. οῦμαι. ω. μαι. mando.

Ἐντελόμισθος. ου. ὁ. qui plenam & perfectam mercedem exigit.

Ἔντερα. τὰ. exta, uiscera.

Ἐντεριώνη. ας. ἡ. medulla, cor lignorũ, cortex. τὸ ἐντὸς τῶ ἀχρὶς σικυοῦ ἢ τὰ ἔνδρα, Hesychi. τὸ ἐντός, ἢ ὁ φλοιὸς τῶ δένδρου, Suidas.

Ἐντεριωνίς. ίδος. ἡ. ἐντερόνεια.

Ἐντεροκύλη. ης. ἡ. ramex inteſtinorum, deſcensus inteſtini in alterum naturę locum.

Ἔντερον. ου. τὸ. inteſtinum.

Ἐντερόνεια. ας. ἡ. meditulliũ nauis, carina. Aristoph. equitib. ἐπεμψέ σοι ἐς τὰς τριήρεις ἐντερόνειαν θεός.

Ἐντεσιμήτωρ. ορος. ὁ. armorum peritus.

Ἐντεσιουργός. οῦ. ὁ. armorum opifex.

Ἐντεταγμένοι. gregarij, in ordinem redacti.

Ἐντεῦθεν. hinc, ex eo.

Ἔντευξις. ιος. ἡ. colloquiũ, interpellatio, quam uulgo interceſſionem uocant, cum querimur de iniuria nobis illata. Hac uoce Alexander Aristotelis interpres & Suidas ſignificari putant τὰς πρὸς τοὺς πολλοὺς συνουσίας, id eſt, cõuerſationem, congreſſus, colloquia q̃ cum uulgo & multitudine.

Ἐντευξόμβρος. ου. uſurus, conſuetudinem habiturus, ab ἐντυγχάνω.

Ἐντευτικός. οῦ. ὁ. colloquio facilis.

Ἔντεφρος. ου. ὁ. cinereus.

Ἔντεχνος. ὁ. callidus, artificioſus: & probationes ἔντεχνοι ſunt artificiales apud oratores, quas è cauſa trahit orator, & quaſi gignit: Quintil.

Ἐντήκω. inſtillo, illiquo, pro inuro & infligo ponitur.

ENTI.

Ἐντί. ſunt, Doricè pro ἐσί. Theocrit. ἐντὶ γὰρ αὖαι, ſunt enim ſiccæ.

Ἐντίθεμαι. indo, inſero. ἐντίθεσθαι etiam dicuntur negociatores, qui naues implent mercibus. Demoſth. κελεύοντος τῶ ναυκλήρῳ αὐτὸν ἐντίθεσθαι τὰ χρήματα. Cicero ad uerbum imponere uocat, ut ad Atticũ: Signa noſtra, ut ſcribis, cum commodiſſimè poteris, uelim imponas. Eſt etiam in os indere.

Ἐντίθημι. τὸ ἐμποιῶ, καὶ τὸ ἐντινι εἶδος τίθημι. οἷον, ἐντίθημι ἐν καρῷ τὸν τῶ δακτύλου τύπον. Item intus condo, & animũ induco. Homer. σὺ δ' ἴλαον ἐνθεο θυμὸν, αἰδέσσαι δ' μιλαθρον, Intus animũ placabilem habeto, uel accipito.

Ἐντιλάμ. ſtercus illidere.

Ἔντιμος. ου. ὁ. ἡ. honorabilis, præcioſus.

Ἔντιμοι. οἱ. optimates.

ENTO.

Ἔντο. depoſuerunt.

Ἐντολή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἔντομα. τὰ. inſecta.

Ἐντομάσφεα ἐποίησε, haruſpicinam fecit.

Ἐντομίας. ου. ὁ. eunuchus.

Ἐντομίς. ίδος. ἡ. inciſio, laceratio corporis quę ab Ethnicis in luctu fiebat. Et ἐντομίδαι, qui ad eum modum ſe laniabant.

Ἐντονία. intentio.

Ἐντόμ. καὶ

Ἐντός. intus, intra. Refertur ad tẽpus & locũ.

Ἔντονος. ω. ὁ. ἡ. acer, intentus.

Ἐντόνως. acriter, enixè, intentè.

Ἐντόπιος. ου. ὁ. indigena, illius loci.

Ἐντορεύω. incido.

Ἔντορνος. ου. ὁ. tornatus.

Ἐντόσθια. τὰ. interanea.

Ἐντοσθίδια. τὰ. intima pectoris.

ENTP.

Ἐντρέπομαι. μ. έψομαι. ω. αμμαι. confundor, curam habeo, reuereor, uerſor in aliqua re cũ ſolicitudine feſtina. deponens abſolutum, interdum accuſatiuo iungitur.

Ἐντρεχέια. ας. ἡ. diſcurſus, diligentia.

Ἐντρεχέστερον. ου. τὸ. ſolertius.

Ἐντριχής. ἐος. ὁ. ἡ. incurſiuus.

Ἐντρέχω. τὸ ἐφαρμόζω, cõuenio, quadro, & cohæreo, adhæreo q̃.

Ἐντριβής. ἐος. ὁ. ἡ. cõuerſatus, diligens, intritus.

Ἐντρίβομαι κακὸν, malũ intero, plagas infligo

Ἐντρίβω. μ. ίψω. ω. ιφα. frico, infrico, intero, cedo, pulſo, ferio, impingo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἔντριχον. ου. τὸ. coma appoſititia, Latinè galericum dicitur.

Ἔντριχος. ὁ. debilis.

Ἐντριχώσεις. palpebræ, αἱ βλεφαρίδες.

Ἔντριψις. ιος. ἡ. fricatio.

Ἔντρομος. ου. ὁ. ἡ. tremefactus.

Ἐντροπαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. retrouerto, reſpecto. actiuũ, accuſ. iungitur.

Ἐντροπῆ. reuera.

Ἐντροπή. ῆς. ἡ. confuſio, reuerentia, uerecundia, uerſio.

Ἐντροπίας. ου. ὁ. mutabilis, uappa.

Ἐντροπίδες. αἱ. calciamenta.

ἐντρυφάομαι. ludibrio habeor, & cõtemptui, contemnor. Plutarch. πολλὰ ἐπαρώμενος καὶ τοῖς πρώτοις ἐντρυφηθεῖσιν ὑπὸ βαρβάρων καὶ διδάξασιν αὐτοὺς ὑβρίζειν.

ἐντρυφῶ. illudo & ludificor, quasi & per lasciuiam eludo, & ludibrio habeo, insulto. datiuo construitur. ἐντρυφᾶν τῷ πράγματι, significat luxuriosè ac redundanter uti, hoc est, τρυφᾶν καὶ θρύπτεσθαι ἐν τῷ πράγματι. Herodianus: Ἔτι δὲ ἤκουεν αὐτὸν ὁ Σεβῆρος βασιλικώτερον ἐντρυφῶντα τῷ τῶ καίσαρος ὀνόματι, id est, licentius, insolentius, fastuosius Cæsaris appellationem usurpantem. Quicquid enim præter modũ agimus, ἐντρυφᾶν τούτῳ Græcè dicimur. Genitiuo iunctũ in bonam partem, datiuo in malam capitur. neutrũ. Vide Comment. Budæi.

ΕΝΤΥ.

ἐντυγχάνω. μ. ἐντεύξομαι. aorist. secundus ἐνέτυχον. ϖ. ἐντέτυχκα. incido, colloquor, postulo, interpello, adipiscor, obiicio, conuenio aliquem, cõuersor, accedo, forte obuiã fio, implicor in aliqua re, lego. neutrũ, datiuo iungitur.

ἐντυλίσσω. μ. ίξω. ϖ. ιχα. inuoluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐντύνω. μ. υνῶ. paro, adorno. acti. actõ iungit.

ἐντυπάς. ἐντετυπωμένος, uestis ictectus ut appareant corporis lineamenta.

ἔντυπον. legitimum, de numismate.

ἐντύπωσις. ιος. ἡ. humeri acetabulum, ubi humerus brachio coalescit.

ἐντυπώτης. ϑ. ὁ. impressor, ὁ χαλκογράφος.

ἐντυραννεῖσθαι. tyranno subiectum esse. Vtitur Cicero ad Atticum.

ἐντύφω. μ. ύψω. ϖ. υφα. incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐντυχία. ας. ἡ. congressus.

ΕΝΥ.

ἐνυάλιος. ου. ὁ. Mars, bellicus: patronymicũ est ab ἐνυώ, dea belli.

ἐνυβρίζω. cõtumelioſus sum, cõtumelia afficio

ἐνυδρία. ας. ἡ. aquositas, aquæ copia.

ἐνυδρόβιος. ϑ. ὁ. in aqua uiuens.

ἐνυδροθηρευτής. οῦ. ὁ. piscator.

ἔνυδρον. aquatile.

ἔνυδρος. ου. ὁ. ἡ. aquosus, aquatilis, animal in aquis & terra uiuens. Etiam lapis dicitur, quasi clausam in se fontanã scaturiginem habens, cuius meminit Plinius lib. xxxvij.

ἔνυξιν. fodit, pupigit.

ἐνυπνιάζομαι. μ. άσομαι. ϖ. ασμαι. dormio, somnio, insomnia uideo.

ἐνυπνιάζω. idem.

ἐνύπνιον. ου. τὸ. insomnium, quoties cura oppressi animi, uel corporis, siue fortunæ, quales uigilantem fatigauerit, talem se ingerit dormienti: Animi, ut si amator delitijs suis aut feruentem se uideat aut carentem: Corporis, si temeto ingurgitatus, aut distentus cibo, uel abundantia, præsto cari se extimet: Fortunæ, cum quis se existimat, uel potentia, uel magistratu, aut augeri pro desyderio, aut exui pro timore. Macrob. Capitur etiam aduerbialiter. Homerus: θεός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν ὄνειρος, per somnũ, in somnis.

ἐνυφαίνω. intexo.

Ἐνυώ. οος. ἡ. Bellona, pugna.

ΕΝΩ.

ἐνώδικος. ος. ὁ. ἡ. fibris redimitus.

ἐνώδιον. ου. τὸ. inauris.

ἔνωμος. ϑ. ὁ. crudus, acerbus.

ἐνωμοτάρχης. ϑ. ὁ. ordinis militaris (τῶ ἐνωμοτίδος) ductor & imperator, decanus.

ἐνωμοτία. ας. ἡ. turma ex quatuor & uiginti militibus.

ἐνωμοτίς. ordo militaris apud Lacedæmonios, quòd iurarint illi se non desertoros ordinem.

ἐνώμοτος. ϑ. ὁ. iurans, obnoxius iuramento.

ἐνωπή. ῆς. ἡ. aspectus. Nicand. Ther. αὐτὰρ ἐνωπῆς γλικόνεα φοινίσσει.

ἐνωπῇ. manifestè.

ἐνωπιδίως. clarè.

ἐνώπιον. ante, coram, in conspectu. genitiuo iungitur.

ἐνώπιον. ου. τὸ. paries iuxta uiam, locus primus occurrens in domo.

ἐνωπῶς. manifestè.

ἐνωραίζομαι. τὸ ἐγκαλλωπίζομαι.

ἐνῶρσεν. excitauit, Iliad. ξ.

ἔνωρται. motus est, ab ὀρνύω per syncopam.

ἕνωσις. ιος. ἡ. unitas, coniunctio.

ἐνωτίζομαι. μ. ίσομαι. ϖ. ισμαι. auribus percipio. deponens, accusatiuo iungitur.

ἐνώτιον. ου. τὸ. inauris, quando intumescunt aures.

ἐνωτικός. οῦ. ὁ. unitiuus, coniunctiuus.

ἐνωτοκῆται. uocant Græci (authore Strabo.) populos quosdam, quibus aures in tantum magnitudinis crescunt, ut totum corpus ijs contegatur: sic dicti, quòd strati uice, cum dormiunt, auribus utant. Latinè Fanesios siue Satinolos uocant, teste Pompeio.

Τὸ Ε μιζ τῶ Ξ.

Ἐξ. ex. genitiuo iungitur.

Ἐξ ἀϊδίου. ab æterno.

Ἐξ ἀκροπόλεως ἐξαλιλιμμένοι dicebantur, ex arce expuncti, ut Latinè eximere ex ærarijs, ea ignominia leuare.

Ἐξ ἀπόπλου. ex improuiso.

Ἐξ ἀπροσδοκήτου. ex inopinato.

Ἐξ ἀριστερῶν. à siniſtris.

Ἐξ ἀρχῆς. à principio.

Ἐξ ἐκείνου. ex eo tempore.

Ἐξ ἐμοῦ. τὸ παρ' ἐμοῦ.

Ἐξ ἐναντίας. è regione.

Ἐξ ἐπιδρομῆς. raptim, feſtinanter, curſim.

Ἐξ ἐπίης. dedita opera.

Ἐξ ἐπιπολῆς. in ſuperficie, in ſummo ſparſus.

Ἐξ ἐπίτηδες. κὴ

Ἐξ ἐπιτηδοῦς. ex induſtria.

Ἐξ ἐρίβευς, pro ἐξερίβευς, è tenebris.

Ἐξ ἐρήμης ἁλωκέναι. indicta cauſa damnari.

Ἐξ ἑτοίμου. alacriter & facilè, paratè.

Ἐξ εὐωνύμου. à ſiniſtris.

Ἐξ ἑφόδου. ſubitò, citra laborem.

Ἐξ ἑκάστου. multo iam inde tempore.

Ἐξ ὀλίγου. è propinquo, breui ſpatio.

Ἐξόσου, καὶ

Ἐξότου, κὴ

Ἐξότουπερ. ex quo.

Ἐξοὗ. ex quo, ſubaudiendum tempore. Eodem modo

Ἐξ τοῖο. ex eo tempore.

Ἐξ τούτου. idem.

Ἐξ ὑπαρχῆς. de nouo, à principio: locutio frequens apud Oratores.

Ἐξ ὑπεδρῆς ἑδρῶν. ex ædito loco.

Ἐξ ὑποβολῆς. ex ordine, ex cõgrua conſequentia. Laërt. in Solone: τὰ δημόσια ἐξ ὑποβολῆς ἐγράψε ῥαψῳδεῖσθαι οἷον ὅπου παῦσαν, ἔλεξεν ἐκεῖθεν ἄρχεσθαι τὸν ἑχόμενον.

Ἐξ ὑπομόνου γιγνόμενα. proximè facta.

Ἐξ ὧν. eò quòd, propterea quòd.

Ἕξ. ſex.

Ε Ζ Α.

Ἐξάγασος. ὁ. admirandus.

Ἐξαγγέλλομαι. annuncio.

Ἐξάγγελος. Vide differentias Ammonij.

Ἐξαγγυώμονος. ου. ὁ. expromiſſor, ſponſor, fideiuſſor.

Ἐξάγιστος. ὁ. impurus, malus, profanus, deteſtabilis, execrabilis, ſacer, ſceleratus, dirus, qui diris imprecationibus deuotus eſt.

Ἐξαγοράζομαι. κὴ

Ἐξαγοράζω. μ. άσω. ω. ακα. redimo, mercor, emo. actiuum, accuſ. iungitur.

Ἐξαγορεύω. μ. εύσω. ω. εἴρηκα. occulta omnib. prodo, effutio, commemoro, reuelo, declaro, excanto, ut præcones faciunt. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐξαγριαίνω. μ. ανῶ. exaſpero. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐξαγριόω. μ. ώσω. ω. ωκα. facio aliquem agreſtem. actiuũ, accuſ. iungitur.

Ἐξάγω. μ. άξω. ω. ηχα. educo, produco, adduco, cogo, exigo, elicio, παροξύνω, ſtimulo, concito, uehementer cõmoueo. Et expello, depello. Ἐξάγειν ἑαυτὸν, eſt uim ſibi adferre, uel exilium conſciſcere. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐξαγωγεύς. έος. ὁ. ἡ. dux eorũ qui proficiſcunt in coloniã uel quoquo modo emittantur.

Ἐξαγωγή. ῆς. ἡ. eductio, ſubductio alui, exportatio.

Ἐξαγώνια. τὰ. quæ extra cauſam & concertationem adferuntur, qualia Græci etiam ἐκ προσδιόνυσα nuncupauere, quæ ad cauſam non pertinent.

Ἐξαγώνιος. ε. ὁ. ſex angulos habens, à γωνία.

Ἐξαγώνιος uerò ab ὄξ & ἀγὼν, extra cauſam, excedens propoſitum argumentum, quod & ἀπροσδιόνυσος dicitur.

Ἐξάγωνος. ſextans. Vide Aſſem Budæi.

Ἐξαδάκτυλος. ου. qui ſex digitos habet.

Ἐξάδαρχος. ε. ὁ. imperans ſexies, ſexcurio.

Ἐξάδεμ. carmine obligatum alio carmine liberare & ſoluere, uel ægrum carmine ſanare. Latinè hoc etiam excantare dicunt: contrarium eſt τῷ ἐπάδειν.

Ἐξάδελφος. ου. ὁ. patruelis.

Ἐξαδυνατῶ. ualdè debilitor, ad languorem uſque debilitor, uiribus deficior, prælangueo. Diodor. Διὸ δὴ πολλοὶ τῶν στρατιωτῶν ἐξαδυνατοῦντῶ, ἀπελείποντο.

Ἐξαερώθη. in aërem ceſſit, & conuertitur in aërem.

Ἐξαήμερος. ου. ὁ. ἡ. ſex dies habens.

Ἐξαθυμεῖν. ingemiſcere.

Ἐξαθυμεῖσαι. moleſtare.

Ἐξαθυμῶν. ὁ. exanimatus.

Ε Ζ Α Ι.

Ἐξαιθριάζω. ad ſolem expono.

Ἐξαιμάσσω. μ. άξω. ω. αχα. cruento. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἔξαιμος. ον. ὁ. ἡ. exanguis.

Ἐξαίνυμαι. aufero.

ἐξαιρέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. recupero, expugno, capio, eximo, libero, retraho, eligo.
ἐξαιρεῖσθαι εἰς ἐλευθερίαν, uendicare in libertatem, liberare. deponens, accusatiuo iungit.
ἐξαιρέσιμοι. οἱ. dies exemptiles apud Athenienses, quos intercalares dicimus: propterea sic dicti, quòd ex mense eximi solebāt, ut annus cum solis ac lunæ ratione congrueret.
ἐξαιρέσιμον. quod tolli potest.
ἐξαίρεσις. ιος. ἡ. locus in portu ubi onera deponuntur.
ἐξαιρετέος. ου. ὁ. ἡ. ἢ
ἐξαιρετός. eijciendus.
ἐξαίρετον. præcipuus, exiguus, eximius, electus, exceptus. Receptitius seruus etiā ἐξαίρετον dicitur, qui est seruus mulieris proprius, quem cum pecunia reliqua mulier recepit, neque dixit doti, sed retinuit. Vide annotat. in Pandect. Bud.
ἐξαιρέτως. præsertim, maximè, eximiè.
ἐξαιρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. excipio, eruo, expugno. Aoristus secundus ἐξεῖλον. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξαιροῦσθαι. lolieſcere, id est, in lolium degenerare.
ἐξαίρω. μ. αρῶ. ω. ῆρκα. eleuo, excipio, eximo, educo, effero, augeo. Plato: Σωκράτη δ' ἐξαίρω τῷ λόγῳ, Socratem eximo ab hoc sermone, hoc est, Socratem tantum excipio. Opponitur τῷ ἐμβάλλειν. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξαίσιος. ᾱ. ὁ. ἡ. indecens, exuperans mediocritatem.
ἐξαιτεῖσθαι τοὺς κρινομένους, noxæ & periculo reos eximere, ex reis eximere, rei pœnam deprecari gratia uel authoritate. Et ἐξαιτεῖσθαι γραφὰς παρανόμων, postulare reorum delationes, hominumq; reatus ob maleficia condonari precibus suis. ἐξητασμένος, spectatæ uirtutis.
ἔξαιτον. ᾱ. ὁ. eximius, delectus, pro ἐξαίρετον.
ἐξαιτῶ. exposco aliquem ad pœnam: quæ significatio contraria præcedenti est, deposco Latinè dicimus. Significat etiam exposco seruum ad quæstionem, cui ἐκδιδόναι, id est offerre & dedere respondet. Vide Budæi Commentaria.
ἐξαίφνης. repentè.
ἐξαιφνίδιος. ου. ὁ. repentinus.

Ε Ξ Α Κ.

ἐξακανθίζειν. spinas euellere, aculeatum esse.

ἐξακεραίου. faciliter.
ἐξακεσήριος. ᾱ. ὁ. exitialis, expiatorius, exitialia depellens.
ἐξακέω. μ. έσω. ω. εκα. sano, curo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξάκις. sexties.
ἑξακισχίλιοι. sex milia.
ἐξάκτινος. ᾱ. ὁ. ἡ. sex radios habens.
ἑξακόσιοι. οἱ. sexcenti.
ἐξακριβόω. τὸ ἀποκριβῶ, καὶ διακριβῶ, id est exactè cōpono & absoluo, omni ope & exacta diligentia efficio, hoc est, ἀπισχυρίζομαι. Significat etiam exactè respondeo, id est, statis horis euenio. Aristotel. καὶ μεῖζα τόκους δὲ ἂν καθάρσεις βούλονται τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν ἀποδιδόναι τούτων οὐ μὴν ἐξακριβοῦσί γε πάσαις ὁμοίως, Non tamen exactè tricesimo menstruæ purgationes redeunt omnibus.
ἐξακροδιολισθαίνω. labor, beris. neutrum absolutum. require ὀλισθαίνω.

Ε Ξ Α Λ.

ἔξαλα. τὰ. quæ mari prominent.
ἐξαλαόω. μ. ώσω. ω. ωκα. excæco. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξαλαπάζω. μ. άξω. ω. αχα. populor, euacuo, ut fit cum urbs aliqua ui capitur, & egeruntur bona ciuium. actiuū, accus. iungitur.
ἐξάλειπτρον. τὸ. alabastrū, uas unguentariū.
ἐξαλείφω. μ. είψω. ω. ειφα. deleo, extinguo, aboleo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξαλίσαι. uoluere, efferre. Aristoph. Equitib. ἄπαγε τὸν ἵππον ἐξαλίσας οἴκαδε.
ἐξαλίω. eijcio, extraho.
ἐξαλλαχή. degeneratio & immutatio, ut tritici lolium.
ἐξαλλάττεσθαι. discedere, defungi. datiuo iungitur.
ἐξαλλάττω. τὸ ἀμείβω καὶ ἀλλοιῶ, muto, alterno. οἷον, ἐξαλλάττω τὸ χρῶμα, καὶ τὸ χρῶμα ἐξαλλάττει, color ipse mutatur. Significat autē immuto me, immutor, transeo ad alium habitū & degenero. Theoph. γένος δὲ ὅλον ἐξαλλάττειν εἰς ἕτερον, οὐδὲν ἕτερον ἄλλο πέφυκε. ἐξηλλαγμένον autē significat inusitatum & inauditū, absoletumq; : idem quod παρηλλαγμένον, hoc est, peregrinum.
ἐξάλλομαι. exilio. deponens, genitiuo iungit.
ἔξαλλος. ου. ὁ. clarus, præstans, exemptus numero.
ἐξαλύζω. μ. ύξω. ω. υχα. effugio. accusatiuo iungitur.
ἐξάλλως. aliter, alio modo, inusitatè.

Ε Ξ Α Μ.

ἐξαμαίω. demeto, execo.

ἐξαμαξόμυος. de curro delapsus: & metaphoricè qui de sententia aut ex spe decidit.

ἐξαμαρτάνω. pecco, aberro. neutrũ, genitiuo iungitur. quære ἁμαρτάνω.

ἐξαμαυρόω. obscuro, obfusco.

ἐξαμάχανα. ἐξαίφνης, repentè.

ἐξαμβλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. abortiuũ pario. neutrum absolutum.

ἐξαμβλύνω. hebeto, abundo.

ἐξαμελέω. contemno, negligõ.

ἐξαμελούμυος. υ. ὁ. negligens, torpore affectus.

ἐξαμηνόβιος. ου. ὁ. semestris.

ἐξάμηνον. τὸ. semestre.

ἐξαμυσίσαι. hausti potare, sine respiratione bibere.

Ε Ξ Α Ν.

ἐξαναγκάζω. excito.

ἐξανάγομαι. digredior.

ἐξανάγουμ. echinoulpes, Phrygum lingua.

ἐξαναδύομαι. μὴ

ἐξαναδύω. μ. ύσω. τ. υκα. emergo, existo. neutrum absolutum.

ἐξανακαντίζω. spinas euello.

ἐξανακολυμβῶ. emergo, existo.

ἐξανακρούω. retraho.

ἐξαναλύομαι. plenius resoluor, plus est quàm ἀναλύομαι.

ἐξανασπάω. demolior.

ἐξανατίλλω. μ. ἐξανατελῶ. orior, produco.

ἐξαναφανδόν. clarè.

ἐξαναφέρω. recreor, cõualesco, meliuscule ualeo, uires reparo, pristinæ fortunę restituor, uires & spiritum recipio, in gradum meum restituor. Significat etiam respiro. Bud.

ἐξαναχωρέω. abscedo, ut hi qui littore soluũt.

ἐξανδραποδίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. captiuor. passiuum.

ἐξανεμοῦσθαι. euentari, siue uento percipere.

ἐξανέργασος. ου. ὁ. ἡ. indigestus.

ἐξανεύρω. comperio.

ἐξανέψιοι. οἱ. ex patre cõsobrini. Differt ab ἀνέψιοι & ἐξανανέψιοι.

ἐξάνθεσις. efflorescentia.

ἐξανθέω. efflorescere.

ἐξανθήματα. pustulę species sunt, quas Plinius eruptiones pituitæ, aliquando papulas uocat, quæ fiunt ardore uel urticæ uel solis.

ἐξανθίζω. coloro.

ἐξανθισμός. οῦ. ὁ. eruptio pustularum.

ἐξανίσημι. μ. στήσω. τ. στηκα. facio exurgere, exurgo, transfero. neutrum absolutum, & actiuum accusatiuo iungitur.

ἐξάντης. ὁ. ἡ. quasi ἐξω τῆς ἄντης, indemnis, integer, sanus.

ἐξαντισάσιως. collata acie apud Herodian.

ἐξαντλάω. exhaurio: ponitur pro effutio.

ἐξανύω. μ. ύσω. τ. υκα. possum, perficio. actiuũ accusatiuo iungitur.

ἐξάνω. desuper, ἄνωθεν.

ἐξανωλόω. exicco, excoquo.

Ε Ξ Α Π.

ἐξαπατάομαι. μὴ

ἐξαπατάω. μ. ήσω. τ. ηκα. decipio, subsanno, illicio. Sæpe dicit de canibus uaniloquis, & de mulieribus fucatis uiris & purpurissatis. Lucian. ἐξαπατᾶν τὸν νόσον dixit pro παραμυθεῖσθαι & auertere sensum doloris & morbi. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξαπάτη. ης. ἡ. deceptio.

ἐξαπάφοιτο. deciperet.

ἐξαπαφῶ. decerpo, decipio.

ἐξάπηχυς. εος. ὁ. ἡ. sexcubitalis.

ἐξάπινα. statim, subitò.

ἐξαπινᾶιος. ου. ὁ. repentinus.

ἐξαπιναίως. repentè.

ἐξαπίνης. euestigio.

ἐξαπλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. explano. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐξαποδύομαι. facio ingredi.

ἐξαπονήσας μὴ διαπονήσας, qui elaborauit.

ἐξαπορεῖται. tædet.

ἐξαπορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. destituo, ad indigentiam redigo, conturbo, planè despero. acti. accusatiuo iungitur.

ἐξαποροῦμαι. ingenti inopia rerum necessariarum uel consiliį oppressus sum. Diuus Paulus commodè usus est secundæ ad Corinth. iiį. θλιβόμυοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμυοι. ἀπορούμυοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμυοι, Egentes non etiam egestate afflicti. Vel nõ succumbentes egestati. Tędio uincor & opprimor malis.

ἐξαποστέλλω. μ. ελῶ. τ. αλκα. emitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξάπους. οδος. ὁ. ἡ. sex pedes habens.

ἐξάπτομαι. μ. άψομαι. τ. αμμαι. demulceo. genitiuo iungitur.

ἐξάπτω. μ. άψω. τ. αφα. appendo, insero, suspendo, redaccendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξάπωλον ἅρμα. in quo sunt seiuges equi.

ἐξαραίνομαι. aresco. deponens absolutum.

ἐξαιρημένα. τὰ. peculiaria.

ἐξαρχθείς. ὁ. omissus negligentia.

ἐξαργυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. conflo, redigo in argentum, uel pecuniam, uenundo. Thucy. τὴν στρώμνην αὐτοῦ ἐξαργυρίσαι.

ἐξαργυρόω. adæro, id est ære æstimo. Vide Budæum in asse.

ἐξαρεσκεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. dijs sacrifico. deponens absolutum.

ἐξαρίσκομαι. dijs sacrifico, significat etiã prorsus placo, non deos tantũ, sed & alios. Habet subinde datiuum cum accusatiuo. Demosth. ἰὰν τοὺς κυρίους δώροις ἐξαρίσηται.

ἐξαρθρήματα. luxata. Sunt aũt luxata, quando articulus, uel membrum ex proprio excidit loco in alium, unde uolunrarius impeditur motus.

ἔξαρθρος. ου. ὁ. debilitatis membris impotẽs.

ἐξαρθρῶσαι. deartuare, artus loco mouere.

ἐξαριθμεῖσθαι. enumerare.

ἐξαρίθμησις. ιος. ἡ. enumeratio.

ἐξαριστερῶν. à sinistris.

ἐξαρκέομαι. καὶ

ἐξαρκέω. μ. έσω. ω. εκα. sufficio, abundè suffitio, subuerto, succurro.

ἔξαρμα. τὸ. impetus.

ἐξαρμόζω. auello, disiungo, ἐξαρμόττω.

ἐξαρνέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. abnego.

ἐξάρνησις. ιος. ἡ. abnegatio.

ἔξαρνος. ς. ὁ. negans. ἐξαρνός εἰμι, nego, infitias eo.

ἔξαρσις. eleuatio.

ἐξαρτάζω. μ. άσω, καὶ ἄξω. ω. αχα, καὶ ακα. libero, eripio. actiuum, accus. iungitur.

ἐξαρτᾶν χρύσιον. dicuntur qui torquem collo circundant.

ἐξαρτάομαι. pendeo, dependeo, id est suspensus sum, & pendeo, id est magnopere deditus sum. Athenæus: οὕτω δὲ ἐξήρτηντο τῶν ἐνδυναθεῶν οἱ τότε, ὡς καὶ καλλιπύγου Ἀφροδίτης ἱερὸν ἱδρύσασθαι. Quod etiam ἐξάπτομαι dicitur. ἐξήρτηται, dependet, id est appendix est & consequens. ἐξαρτῶμαι ἐμαυτῷ, cum genitiuo & accusatiuo significationem habet actiuam, quasi ἐξ ἐμαυτῷ κρεμῶ, deuincio mihi amicitia & asciscо. ἐξήρτημαι, cõiunctus & connexus sum, & coniunctã habeo rationem. Plato: ταῦτ' οὖν πρὸς τὸν πόλεμον ἡμῖν ἅπαντα ἐξήρτηται. ἐξήρτημαι τύτῳ, sum comes, sum assectator, cingo, & δορυφορῶ. Plutarch. ἐξηρτημένον ὁρῶντῶν ἀυτῷ τὸ πλῆθος, Videntes plebem eum cingentem & consectantem. Budæus.

ἐξαρτάω. μ. ήσω. ω. κα. appendo, eleuo, tollo sursum, καὶ μετεωρίζω, & suspendo, alligo, & annecto. Synesi. τοσούτων ἡμᾶς ἐξαρτῶσι κρι τῶν οἱ πρὸς δόξαν τῶν ἔξω ζῆν ἀναγκάνοντῶν. Adeo pendere nos ex tot hominum iudicio faciunt. Est & deuincio, amicitia cõiungo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐξαρτίζω. perficio, præparo.

ἐξαρτύομαι. καὶ

ἔξάρτυσις. apparatus, instructio, expolitio, habitus.

ἐξαρτύω. μ. ύσω. ω. υκα. compono, condio, instruo, moderor, apparo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἔξαρχος. ς. ὁ. dux, princeps.

ἐξάρχω. μ. άρξω. ω. ῆρχα. canere incipio. Est autem τῷ κορυφαίῳ ἐξάρχειν, qui ob id ἔξαρχος dicitur & præsultor. Significat etiã authorem fieri senatusconsultorum, uel cuiusuis alterius rei. Vide comment. Budæi.

ἐξασθενίζω. μ. ίσω. ω. ικα. debilito. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξασθενῶ. ualde debilitor, ad languorem usq; debilitor, uiribus deficio.

ἐξασκίω. condo, adfabrè facio.

ἐξαστράπτω. refulgeo.

ἐξασφαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cum explanatione munio.

ἐξατμίζειν. exorbere.

ἐξατμίζομαι. καὶ

ἐξατμίζω. expiro, euaporor, exuccus fio, aresco.

ἐξατμισθείς. ντος. ὁ. in uaporem euanidus, euaporatus.

ἔξαπος. ς. ὁ. magnus impetus.

ἐξαυδάω. μ. ήσω. π. κα. eloquor.

ἐξαυτίς. rursus, denuo.

ἐξαυχμοῦται. exiccatur.

ἐξαφανίζω. doleo.

ἐξαφρίζομαι. redigor in spumam.

ἐξάφορον. lectica à sex seruis gestata, quã indicat Iuuenalis:

Cum iam sexta ceruice feratur.

ἐξαφύασι. emittunt.

ἐξαχῆ. sexies.

ἔξαψις. ιος. ἡ. flammigantia, adcensus.

Ε Ζ Ε.

ἐξεγγυάω. sponsione & fideiussione aliquem libero.

ἐξεγγύησις. ιος. ἡ, uadimonium.

ἐξεγγυώμενος. ὁ. emissor.
ἐξεγείρομαι. exurgo. deponens absolutum.
ἐξεγείρω. μ. ερῶ. excito. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξεγίρετό μοι. licuit.
ἐξέγερσις. ιος. ἡ. expergiscentia, exporrectio.

Ε Ξ Ε Δ. Ε Ξ Ε Θ.

ἐξεδέχετο. spectabatur.
ἐξέδρα. ας. ἡ. locus ad sedendum constitutus, sella studiaria, grabatulus ad meridiandū adcommodus.
ἐξέδρας. ὁ. ὁ. insidiator.
ἔξεδρος. ὁ. ὁ. ἡ. inauspicatus, παρηλλαγμένος. Aristophanes auib. νὴ δί ἕτερος δὴ τάχ' οὗτος ἔξεδρον χώραν ἔχων.
ἐξέθανον. exanimatus sum.
ἔξεθος. ὁ. ὁ. solennis.

Ε Ξ Ε Ι. Ε Ξ Ε Κ. Ε Ξ Ε Λ.

ἔξει. præbebit.
ἔξει, pro ἴξαθι. exi.
ἐξείη. liceat.
ἐξείης. deinceps.
ἐξεικασμένος. assimilatus.
ἐξεικονίζω. fingo. actiuum, accusat. iungitur.
ἐξεικώς. ὁτος. ὁ. ueriſimilis.
ἐξελὴν τῶ βίβλον. τὸ ἀνελίξαι, reuoluere, legere.
ἐξέλλω. possessiõe eijcio, ἐκβάλλω τῆς κτήσεως.
ἔξειμι. exeo.
ἐξεῖναι. licere.
ἐξαπεῖν. efferre, reuelare, quum non tacetur tacendum.
ἐξέῖπεν. asseruit.
ἐξείργω. μ. ερξω. ω. ωρχα. exhibeo, disturbo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξείρω. exero, ut exero linguam.
ἐξεκαίετο. ardebant.
ἐξέκαμνον. deficiebant.
ἐξεκκλησιάζω. concilium habeo.
ἐξέκλειον λόγω τυχάνειν. arcebãt à concione.
ἐξέκνησε. exarauit, apud Herodotum.
ἐξεκτίνω. reddo.
ἐξέλασις. ιος. ἡ. emissio, propulsio. Lucianus Necyom. μὴ ἅρπαγας μὴ πατέρων ἐξελάσεις.
ἐξελαύνω. μ. άσω. ω. ακα. μὴ
ἐξελάω. effero, expello, erumpo equo, ut Xenoph. in v. ἱππικῶν de equitatu dixit. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξέλκωσις. ιος, ἡ. laniatio.
ἐξελληνίζω. ad Græcorum literaturam transfero, Græca facundia enuncio, formoφ.
ἐξελέγχω. μ. ήξω. ω. εγχα. redarguo, exquiro exploro ualorem, manifestum facio, ostendo, indico. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ἐξελεύθερος. ὁ. ὁ. libertus, filius liberti.
ἐξελευθεροσομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. audacter loquor. neutrum absolutum.
ἔξέλευσις. ιος. ἡ. exitus.
ἐξελήλυθε. exijt, effluit.
ἐξελιγμός. οῦ. ὁ. genus stratagematis.
ἐξελίσσω. μ. ίξω. ω. ιχα. euoluo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξέλκω. μ. ξω. ω. εἵλχα. extraho, eripio me, ut τῶ μὴ δίκην ὑποσχεῖν ἐξείλετο, ne causam diceret se eripuit. actiuum, accus. iungitur.
ἐξέλομαι. deligo, excerpo, eximo.
ἐξέλω. euerto, destruo, dono deligo, recipio,

Ε Ξ Ε Μ. Ε Ξ Ε Ν.

ἐξέμεν. dimittere.
ἐξεμέω. μ. έσω. ω. εκα. euomo.
ἐξεμισθήθη. exosus fuit.
ἐξεμπωλημένοι. οἱ. diuenditi.
ἐξεναντίας. aduersum.
ἐξεναρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. interficio, armis spolio. actiuum, accus. iungitur.
ἐξενέχθη. eiectus est.
ἐξενεύειν. subducere se.
ἐξενήνοχα. extuli, sustuli, protuli.
ἐξεντερίζω. eximo intestina, medullã eximo.

Ε Ξ Ε Π. Ε Ξ Ε Ρ.

ἐξεπαίρω. extollo.
ἐξεπίη. dedita opera.
ἐξεπιδρομῆς. τὸ ἐξαίφνης.
ἐξεπιπολῆς. in superficie, in summo sparsus, leuiter.
ἐξεπίσαμαι. scio, cognosco, nosco optimè.
ἐξεπίτηδες. καὶ
ἐξεπιτήδης. de industria, frustra, ex necessitate
ἐξεπράθομεν. expugnauimus.
ἐξεργάζομαι. excolo, excito, efficio.
ἐξεργασία. ας. ἡ. diligentia in efficiendo opere, Quintilian.
ἐξεργασικός. οῦ. ὁ. alacer, actiuus.
ἐξερεείνω. interrogo.
ἐξερέεσθαι. interrogare.
ἐξέρευγμα. τὸ. uomitus.
ἐξερεύγομαι. μ. εύσομαι. ω. ευγμαι. eructo.
ἐξερευνάω. μ. ήσω. ω. ηκα. scrutor. actiuum, accusatiuo iungitur.
ἐξερεύνησις. ιος. ἡ. scrutinium.
ἐξερεύω. promulgo, indago, traho.
ἐξερέω. indago.
ἐξερήμης. indicta causa, aduerbium est ficti significans.

ἐξερημόω. μ. ώσω. τ. ωκα. deleo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξερρυπωμένα γράμματα. literæ exolescẽtes, quæ uetustati cedunt, quasi defluentes, dilabentesq; ueluti cum membranæ præpingues literas non retinent.

ἐξέρυθρος. intensè ruber.

ἐξερυσάσκω. detraho.

ἐξέρχομαι. μ. ἐξελεύσομαι. exeo, diuagor, transeo. deponens, genitiuo iungitur.

ἐξεσία. ας. ἡ. legatio, iter quod insumitur in obeunda legatione.

ἐξέσμων. depromunt. Herodotus Thal. ὅκως τοι πρία ἀργυρέα τε καὶ χρύσια προβεῖτο, οἱ μὲν θεράποντες αὐτῶ ἐξέσμων αὐτά.

ἐξέσαντο. exiẽt, disiunxit.

ἐξεσκνότα. τὸν. deductum de mente. Chrysostomus Homil. prima.

ἐξεσκνωὸς οἶνος. quod iam fugit, & detritũ est, ac præteritum, uappa. opponitur τῷ παρεσαμένῳ.

ἔξεστι. licet.

ἐξετάζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. ostendo, perpendo.

ἐξετάζω. μ. άσω. τ. ακα. exquiro, scrutor, interrogo, in quæstionem pono, examino, ἐξετάζειν τὸ πρᾶγμα, quæstionem habere. Cicero rem quærere dixit. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξέτασις. ιος. ἡ. inquisitio, indagatio, quæstio, quæ fit per pœnas, confessio, comparatio.

ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι. examinare, disquirere.

ἐξετασμός. οῦ. ὁ. quæstio, inquisitio ueritatis, secundum Papinianum.

ἐξετασής. οῦ. ὁ. indagator, censor.

ἐξετασικόν. τὸ. exquirendi genus uertitur à Quintiliano.

ἐξετασικός. οῦ. ὁ. indagator.

ἐξέτιον. ϑ. τὸ. ex hoc anno.

ἐξετελεῦντο. perficiebantur.

ἐξετεχνήσαντο. commenti sunt.

ἑξετοίμυ. paratè.

ἐξέφυξεν. expirat.

Ε Ξ Ε Υ. Ε Ξ Ε Χ.

ἐξευλαβέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. caueo. deponens, accusatiuo iungitur.

ἐξευμαρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. demulceo, facilem reddo.

ἐξευνουχίζω. eunuchum facio. Vnde ἐξευνουχίζεσθαι eleganti metaphora dicitur uinum, quando percolatur, saccoq; frangitur: omnes enim eius nerui tunc excindũtur, acgenuinus restinguitur calor. Sic & Plini. libro xix. sacco castrari uina dixit. Dicitur & ἀποθηλύνεσθαι, id est effœminatum reddi in eadẽ significatione.

ἐξευρεῖν. excogitare, adinuenire.

ἐξεύρεσις. ιος. ἡ. adinuentio.

ἐξευρεύρισκω. μ. ήσω. τ. ηκα. excogito, inuenio, comminiscor, comperio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξευτελίζω. μ. ίσω. τ. ικα. attenuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξεφίεμαι. mando, iubeo.

ἐξεφόδυ. subitò, citra laborẽ, ἐκ τοῦ παραχρῆμα.

ἐξευωνύμων. à sinistris.

ἐξέχομαι. τὸ ἐξαρτῶμαι. hæreo, dependeo, suspensus sum ex aliqua re & pendeo, id est, deditus sum, ut ἐξέχομαι τῆς φιλίας τοῦ δεῖνος, ἀντὶ τοῦ ἐκκρέμαμαι.

ἐξέχρησε. abundè sufficit Herodo. dixit.

ἐξέχω. μ. ἕξω, τ. ἐξέσχηκα. emineo, excello, exto, orior. neutrum, genitiuo iungitur.

Ε Ζ Η.

ἐξηγγυημένοι. Latinè elargiti dicũtur uadimonio obstricti, qui ob crimina in iudiciũ uocati, ab iudicibus impetrauerũt, ut aut sua aut sponsorum fide dimittantur ea lege, ut in diem certum, aut quandocũq; iudici uisum fuerit, ad iudicium sistantur.

ἐξηγγυᾶσθαι. est hoc modo uades dare.

ἐξηγέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. præsum, expono, narro, responsito: uerbum est ad iuris prudentes pertinens, & antistites, cærimoniarumq; conditores, & Romæ olim ad pontifices. deponens, datiuo gaudet.

ἐξήκοος. qui pubertatem transiit, quadraginta & quinq; annorum.

ἐξήγημα. απο. τὸ. narratio. Hoc enim nomine commentarij uocantur, quibus obscurius dicta explanatius ediderunt.

ἐξήγησις. ιος. ἡ. expositio. Differt ἐξήγησις, & ἐξήγημα, quemadmodum à poësi poëma: siquidem poëma dicitur ponopliæ Achillis descriptio, Poësis uerò tota ipsa Ilias. author Aphthonius.

ἐξηγητής. οῦ. ὁ. præceptor, expositor, interpres

ἐξηγορία. ας. ἡ. accusatio.

ἐξηγριώθη. efferatus est.

ἐξήκω. discedo, prætereo.

ἐξήλασμα. απο. τὸ. eiectio.

ἐξήλατος. ϑ. ὁ. extensus.

ἐξηλιθιότης. ητο. ἡ. infatuatio.

ἐξήλικας. eiecisti, expulisti. Aristopha. nebu.

ἀλλ' ᾧ μὴ 'ξήλιξας ἐμὴ 'κ τῶν ἐμῶν.

ἔξκλυσις. ιος. ἡ. exitus.

ἐξκμαξομένος. de curru delapsus.

ἐξῆμαρ. per sex dies.

ἐξημέρω. cicuro, mansuefacio.

ἐξημερῶσαι. syluestrem naturam exuere, cicurari.

ἐξημοιβός. οῦ. ὁ, mutatorius, pro ἐξαμοιβός.

ἐξημοιβά. permutata, alternata. Homer. Odyss. β. εἵματ' ἐξημοιβὰ λοετράτε θερμὰ λέ ἐυναὶ, id est uestimenta q̃ alternata, balnea q̃ calida & lecti.

ἐξῆν, pro ἔξεσι sæpe apud Platonem.

ἐξήνεγκα. protuli, extuli.

ἐξήπαφε. decipit.

ἐξηρημένος. ε. ὁ. electus, eximius.

ἔξηρις. εος. ἡ. nauis sex remorum.

ἐξηρημωμένος οἶκος, dicitur cum familia delecta nomen gentis interijt.

ἐξῆς. deinceps, ordine. Construitur elegãter cum genitiuo. θρόνος τῶ πλούτονος ἐξῆς, proximus locus à Plutone. Et quum tempus cõtinuum, & sine ullo interuallo signi ficare uolumus, ut τριῶν ἡμέρων ἐξῆς, duos perpetuos dies. Construitur etiam cum accusatiuo.

ἐξκυλημένος. ε. ἡ. extritus, euanidus, quasidicas extibiatus. Aristophanes Acharn. οὐδὲν ὄντας. ἀλλὰ κωφοὺς καὶ παρεξκυλημένους.

ἐξηχεῖσθαι. accipitur pro ἐξηχεῖν, sed ita ut passiuè exaudiatur.

Ε Ζ Ι.

ἐξιάομαι. medeor, profligo morbum.

ἐξιασάμενος. qui medicatus est. accusatiuo iungitur.

ἐξιάσι. depromit.

ἐξιδιάομαι. approprio.

ἐξιδιοποιοῦμαι. mihi uendico actribuo. Significat etiam occupo.

ἐξιδιάζομαι. idem.

ἐξίει. excutit.

ἐξιείς, pro ἐξιών.

ἐξίημι. exeo.

ἐξιημάζω. exicco, arescere facio, exugo.

ἐξιημάω, μ. άσω. τ. ακα. sicco. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξιημασμένον. τὸ. aridum.

ἐξιημείζω. exugo.

ἐξικνέομαι. peruenio, attingo, penetro. deponens, genitiuo iungitur. require ἱκνέομαι.

ἐξίκω. peruenio, consequor.

ἐξιλάσκομαι. placo.

ἐξίλασμα. ατος. τὸ. placatio.

ἐξίλλω. effugio.

ἐξινῶσαι. purgationibus euacuare.

ἐξινωμένος. ε. ὁ. purgatus.

ἐξίξας. ντος. ὁ. qui abijt.

ἔξιον. exiui.

ἐξιπτόμαι. exprimo, excolo.

ἐξιππάζω. μ. άσω. τ. ακα. equito, neu. absolutũ

ἐξιπῶ. proruo, premo.

ἕξις. ιος. ἡ. habitus, assuetudo, assuefactio. Gaza uertit ualetudinem in malam partem.

ἐξισοτιμία. ας. ἡ. æqualitas honorum.

ἐξίσου. æqualiter, ex æquo.

ἐξισόω. μ. ώσω. τ. ωκα. adæquo, confero. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξίσαμαι. μ. ἐκπλήσομαι. præ admiratione non sum apud me, stupeo, timeo, de loco mentis moueor, assurgo alicui, exagitor, alienor, abdicor. Apud Xenoph. pro obliuiscì, & prorsus abdicari, alienariq̃ positum est. Est etiam sententiam muto, aliud proposito sequor. Et abstineo, uito, caueo, in qua significatione etiam cum accusatiuo construitur. Plutarch. οὐδένα κύδωνον ὑπὲρ δόξης ἐξέσκ, uitauit, subterfugit. ἐξίσασθαι τῶν ὄντων, & ἀφίσασθαι, bonis cedo. Plutarc, κικέρωνος μὲν Αντωνίῳ κᾶσαι ἐξέσκ. Ciceroni quidẽ Cæsar Antonio cessit, tuncq̃ ut plurimum habet datiuum personæ cum genitiuo rei, ut ἐξίσασαί σοι τῆς τιμῆς. Sic ἔκκε παραχωρῶ, & ἐκχωρῶ. Et cedo, id est concedo, hoc est me submitto. ἐξίσασθαι quoq̃ de uino dubio & inclinãte, id est fugiente, quod asseruari non potest, & ætate cedit. Vappã uocant.

ἐξισάμενον. τὸ. quod degenerauit, immutatum, quod naturã suam non asseruat: unde ἐξισάμενος οἶνος, fugiens uinum. uappã uocant.

ἐξισάω. seduco, corrumpo.

ἐξίσκμι. μ. ἐκπλήσσω. τ. σκκα. desisto, extraho, admiror, terreo, corrũpo, immuto, degenerare facio, ad tabẽ & interitũ perduco, mẽte emoueo, & alieno, in furorẽ & mentis alienationem ago, & facio furere, in stuporem adduco. Item digredior. Demosthe. τὸν δὲ ἐκπλήσσκ τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ. Est etiã impotens animi sum. Et (ut Cicero dixit) excedè potestate. genitiuo iungitur. γνώμης ἐξέσκν, animo aberraui.

ἐξισχύω. μ. ύσω. τ. υκα. possum. accusatiungitur.

ἐξίτηλος. ε. ὁ. exilis, elutus. Inuenitur aliquando com-

do communis generis. Est enim ὁ ἀμυδρὸς καὶ δύσγνωστος καὶ ἀφανὴς, & fugiens, hoc est exoleſcens, καὶ διεξέρνηκώς, in obſcurum abiens. Est etiã ἀδόκιμος, adulterinus, non germanus necſyncerus, euanidusq; Metaphori cè pro inerte, ſecorde, deſide, ignauo, & (ut ita dicam) uappa, ut Horatius uocat, hoc est διεφθαρμένου καὶ ἐξεστηκότος. Budæus.

ἐξιχνέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. exeo orbitam. deponens abſolutum.

ἐξιχνεύω. ueſtigo.

ἐξιχνιάζω. μ. άσω. τ. ακα. inueſtigo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐξιχνοσκοπέομαι. per ueſtigia conſydero.

Ε Ξ Ο.

ἐξογκέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. tumeo. neut. abſolutũ.

ἐξογκῶ. tumefacio.

ἐξοδία. ας. ἡ. ἔξοδος.

ἐξόδιον μέλος. τὸ ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ τοῦ χόρου.

ἐξόδιος. α. ὁ. cantus.

ἐξοδοιπορέω. μ. ήσω. τ. κα. eo extra. neu. abſol.

ἔξοδος. ου. ἡ. exitus, expeditio, profectio. Demoſthe. εἰς ταῦτ' ἐπ' ὠρεὸν ἔξοδον, οὐκέτι πρεσβείαν. Atq; ita plerunq; in ſacris literis uſurpatur, quod parum appoſitè quidam exitum interpretati ſunt.

ἐξοιδέω. μ. ήσω. τ. κα. tumeo. neut. abſolutũ.

ἐξοικειόομαι. μ. ώσω. τ. ωμαι. in familiaritatem adduco. deponens, accuſatiuo iungitur.

ἐξοικίζω. μ. ίσω. τ. κα. domo extrudo, ſedibus expello. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ἐξοικοδομέω. μ. ήσω. τ. κα. deſtruo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἔξοινος. ου, ὁ. temulentus, uinolentus, qui perpotauit.

ἐξοιστρέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. ſæuio. deponẽs abſolutum.

ἐξοιστρεῶ. furore agitor, ſæuio.

ἐξοκέλλω. μ. ελῶ. frango in ſcopulis, in ſiccum eo, mitto nauem in ſiccum, undarum ui in littus eĩcio, impingo nauem in ſcopulos. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ἐξολκή. ῆς. ἡ. extractio.

ἐξολκισμός. οῦ. ὁ. tralatio oſſis ex ſuperficie in profundum.

ἐξολοθρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. diſperdo, extermino. actiuum, accuſ. iungitur.

ἐξομαλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. planum facio, æquo. τὸ καταψήχειν, καὶ καταπαλεῖν, quaſi manu permulcere. ὡς οἱ ἱπποκόμοι τοὺς πώλους ψήχουσι. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐξομηρεύω. obſides poſco & exigo, acceptis q; fidem obſtringo. Eſt etiam pignoribus obſtringo.

ἐξομματόω. oculos illumino & excæco, anceps uerbum. Ariſtopha. Pluto: ἀντὶ γὰρ τυφλοῦ ἐξωμμάτωται. exocculo Latinè dicitur.

ἐξομμάτωσις. ιος. ἡ. abſterſio ſordiũ in oculis.

ἐξομιλοῦντων. οἱ. adeuntes, oratione ſolantes

ἐξομολογεῖν. ingenuè loqui.

ἐξομολογέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. confiteor. deponens, datiuo iungitur.

ἐξομολόγησις. ιος. ἡ. confeſſio.

ἐξόμνυμαι. καὶ

ἐξόμνυμι. nego, cum iureiurando aliquid inficior, ut abiuro debitũ & ſimilia. ferè paſſiuè utuntur omnes. Significat etiam eiuro magiſtratum, hoc eſt repudio, & excuſo quippiã, ne magiſtratum gerere cogar, uel magiſtratu abdico me. ἐξόμνυμαι τὴν πρεσβείαν, eiuro legationem, hoc eſt iureiurando affirmo obire me legationẽ non poſſe. ἐξόμνυσθαι ἕτερον, eſt iureiurando excuſare eum, qui iudicio non adeſt, aut euocatus præſtò non eſt. ἐξόμνυσθαι exoniare & exoniatos, uulgus appellat uulnere, aut mutilatione cauſarios, qui detrectare iure militiam poſſunt. accuſat. iungitur. Budæus.

ἐξόμφαλον πάθος. dicit cum prominet umbilicus.

ἐξόμφαλος. cui prominet umbilicus. (licus.

ἐξόν. dum liceat, cum liceret, cum liceat.

ἐξονειδίζω. exprobro, increpo. datiuo iungit.

ἐξονειδισμός. οῦ. ὁ. exprobratio.

ἐξανυκτερεύειν. pollui de nocte.

ἐξονομάζων. nota & adpellãda dãs uocabula

ἐξονομακλήδην. nominatim.

ἐξονομάσαι. nominare.

ἐξονομήνης. nominatim indices. Iliados χ. ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα, πελώριον ἐξονομήνης.

ἐξονυχίζεσθαι. καὶ

ἐξονυχίζειν. ad unguem explorare.

ἐξοπίσω. poſtea. Hom. Iliad. δ. οὔτι τίσα, σοί δ' ἴσι καὶ ἐξοπίσω. τίσις ἀιεί. nequicquam honorat, tibi uerõ eſt & poſtea honor ſemper.

ἐξοπλίζω. μ. ίσω. τ. κα. penitus armo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ἐξοπλισία. ας. ἡ. armatio.

ἐξορκίζειν τὴν ψυχήν, eſt ad ſacra præparare ſuſcipienda, ad ſacrorum cultum expiare, & idoneum reddere.

ἐξοργιᾶν. irritare, iratum reddere.

ἐξορχεῖσθαι. de exilibus, extorribus, eiectisq; dicitur.

ἐξορυγμία. ας. ἡ. effoſſio.

ἐξορία. ας. ἡ. exilium.

ἐξορίζω. μ. ίσω. ω. ικα. extermino, ablego in exilium. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξορισμός. οῦ. ὁ. exilium.

ἐξόριστος. ὁ. ἡ. exul.

ἐξορκίω. καὶ

ἐξορκίζω. μ. ίσω. ω. ικα. adiuro, iusiurandū confirmo: propriè est religione obstringo, hoc est alicuius animo religionem iniicio, id est metu religionis temeratæ percello, aut per terrefacio, quod & religionis implere dicitur. Priori utitur Herodotus, & Thucydides identidem, posterius sacris literis usurpatum. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξορκισμός. οῦ. ὁ. adiuratio.

ἐξορκιστής. οῦ. ὁ. adiurator.

ἐξορκόω, ῶ. sacramento adigo. Vide annotationes Budæi in Pandectas.

ἐξορμάω. ῶ. hostiliter ingredior, inuado, impetum facio, erumpo, proficiscor. Accipitur etiam actiuè, ἀντὶ τῦ παροξύνω. Item ἐξορμᾶν dicitur eques calcaribus equum ciens, & equus dicitur ὁρμᾶν, cum ad cursum citur, ac prosilit repentè.

ἐξορμίζω τὴν ναῦν, ἀντὶ τῦ ἀνάγω, καὶ ἀνάγομαι, soluo è littore.

ἔξορμος. ου. ὁ. procax.

ἐξόρυξις. ιος. ἡ. effossio.

ἐξορύττω. μ. ύξω. ω. υχα. effodio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξορχεῖσθαι. enunciare tacēda, & prodere mysteria.

ἐξορχέω. saltationibus celebro, foris salto. Accipitur pro salto simpliciter.

ἐξοσιούμενοι. expiati.

ἐξοστέομαι. exosso, ossa eximo.

ἐξοστέω. idem.

ἐξοστρακίζω. μ. ίσω. ω. ικα. mitto in exilium. actiuum, accus. iungitur.

ἐξοστρακισμός. οῦ. ὁ. exilium. Est propriè relegatio temporaria in locū certum, quæ bona non adimit.

Ε Ξ Ο Υ.

ἐξουδένησις. ιος. ἡ. contemptus, nihilipensio.

ἐξουδενητής. οῦ. ὁ. contemptor.

ἐξουδενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. contemno. actiuū, accusatiuo iungitur.

ἐξουδένωσις. ιος. ἡ. contemptio.

ἐξουθενῶ, καὶ

ἐξουθενῶ. μ. ήσω. ω. ηκα. in nihilū redigo, sperno, contemno, pro nihilo habeo, nihilifacio. Est enim uox ex nihili composita. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξουθένημα. ατος. τὸ. abiectio.

ἐξουθενίζει. floccifacit.

ἐξουλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. expello. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξουλή. ἡ. eiectio. Ab ἐξαίλλω, cum quis possessione eiicitur.

ἐξούλης δίκη. interdictum unde ui, & iudiciū de ui. Erat enim ἐξούλη, quasi uis publicæ iudicium, non quòd publicū per se crimen esset, sed quòd multa in publicum cōmitebatur. Vide comment. Budæi. ἐξούλης λαχεῖν τινι, cum aliquo unde ui agere. descendit enim ab ἐξαίλλω, quod de possessione eiicio significat.

ἐξουρίας. aduerbium, ex uento, secundis uentis, feliciter, ex animi sententia.

ἐξουρίσαντα ὠά. oua uentosa, spiritu repleta, ut sunt quæ iam putruerunt, quæ dicuntur ἀφανισθέντα.

ἐξουσία. ας. ἡ. potestas, licentia, facultas, authoritas, cura, procuratio, ius in aliquem.

ἐξουσιάζω. μ. άσω. ω. ακα. habeo potestatem. neutrum, datiuo gaudet.

Ε Ξ Ο Φ. Ε Ξ Ο Χ.

ἐξοφίλλω. μ. ελῶ. augeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐξόφθαλμος. qui oculis est prominentibus.

ἔξοχα. egregiè, supra, congruè, ἐξόχως.

ἐξοχή. ῆς. ἡ. eminentia, excellentia, acies, acumen.

ἔξοχος. ὁ. ὁ. ἡ. egregius, excellens.

ἐξόχως. egregiè, supra fidem.

ἐξοχώτερον. ὁ. τὸ. præstabilius.

Ε Ξ Σ. Ε Ξ Υ.

ἐξστρατεύομαι. extra milito.

ἐξστρατευόμενος. in expeditionem iens.

ἐξυβρισις. lasciuia, luxuria in segetibus.

ἐξυβρίζομαι. luxuriare, quū nimia pabuli uberitate segetes lasciuiunt, dicitur hoc etiā eluxurio, lasciuio.

ἐξυγραίνω. μ. ανῶ. humefacio.

ἐξυδατεῖσθαι. aquescere, mutari in aquam.

ἐξυδρωπιών. ῶνος. ὁ. aqua intercute laborans

ἐξυμενίζω. eximo membranulam.

ἐξυπανίστη. assurrexit, suboriebatur. Iliad. β.

ἐξυπηρετέομαι. ministro.

ἐξυπνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. expergefacio. actiuū, accusatiuo iungitur.

ἔξυπνος. ὁ. ὁ. ἡ. expergefactus.

ἐξυποχίου. nuper ex tempore.

ἐξυπτιάζω. resupinor, supinè, delicatéq; me habeo

beo & ignauiter, resupinus sum. Lucianus actiuè usus est: καὶ σεμνῶς προβαίνων καὶ ἐξυπτιάζων ἑαυτόν.

Ε Ξ Ω.

Ἔξω. extra, foras. Ἔξω αὐτοῦ εἶναι, mente alienatum esse.

Ἕξω. habebo.

Ἔξωθεν. foris. οἱ ἔξωθεν λόγοι, dicuntur stadia externa, & literæ disciplinæque nihil ad scripta euangelica, consecrataque pertinentes, quæ seculares appellantur, quasi βιωτικὰ μαθήματα. Et ἡ ἔξωθεν παιδεία, atque οἱ ἔξωθεν φιλόσοφοι eodem modo dicuntur, disciplina mundana ab Euangelio aliena, & philosophi externam illam rerum naturalium disciplinam spectantes. Bud.

Ἐξωθέω. μ. ήσω. ω. κα. καὶ

Ἐξώθω. μ. ώσω. ω. κα. expello, excito, protrudo, extrudo, in exilium eijcio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐξώθησις. eiectio, expulsio.

Ἐξωθοῦμαι. τὸ ἐκβάλλω καὶ ἐξορίζω.

Ἐξωκεανισθῆναι. in oceanum egressum fuisse.

Ἐξωκεανισμός. οῦ. ὁ. in oceanum egressio.

Ἐξώλεια. ας. ἡ. pernicies, exitium.

Ἐξωλέστερον. ου. τὸ. pestilentius, pernicioſius. Aristophanes Pluto: ἧς οὐδαμοῦ οὐδὲν πίφυκε ζῶον ἐξωλέστερον.

Ἐξώλης. εος. ὁ. ἡ. pernicioſus, pestifer, exitio dignus.

Ἐξώλης ἐρωτολιψία, perdita libido.

Ἐξωμίας. exertus.

Ἐξωμίδιος. ου. ὁ. superhumeralis.

Ἐξωμιδοποιία. ας. ἡ. exomidis confectio.

Ἐξωμίς. ίδος. ἡ. tunica substricta & breuis citra humeros desistens, exomis.

Ἐξωμοσία ας. ἡ. abiuratio, excusatio cum iureiurando. Vide Comment. Bud.

Ἔξωμος. ου. ὁ. expeditus, exertus, accinctus.

Ἐξωνέομαι. μ. ήσομαι. ω. ἐώνημαι. redimo. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ἐξωραϊσμένος. excultus, uenustatus.

Ἔξωρος. ρ. ὁ. ἡ. intempestiuus, natu grandior quàm ut amari sit idoneus, exoletus.

Ἐξῶρτο. excitabatur, ab ὄρω.

Ἐξωσείσας. exossans, ossa detrahens.

Ἐξώστης ἄνεμος, uentus asper & uiolentus.

Ἐξώστρα. ας. ἡ. machina quædã in scena, quæ alio nomine ἐκκύκλημα appellatur.

Ἐξωτάτω. extimus.

Ἐξωτερικά. τὰ. antiqui scripta uocabant, quæ ad rhetoricas meditationes, facultatem argutiarum, ciuiliumque rerum notitiam conducebant. Ἀκροαματικὰ autem uocabantur, in quibus philosophia remotior, subtiliorque agitabatur, quæque ad naturę contemplationes, disceptationes dialecticas pertinebant. Vide Gell. lib. x. cap. xiiij. De quibus Cicero in v. de Finibus, ita inquit: De summo autem bono, quia duo genera librorum sunt, unum populariter scriptum, quod ἐξωτερικὸν appellabant: alterum limatius, quod in commentarijs reliquerũt: non semper idem dicere uidentur. Aristoteles libr. primo Polit. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἴσως ἐξωτερικωτέρας ἐστὶ σκέψεως, Verum ista fortasse peruagatioris sunt commentationis. Et in tertio: Ἀλλὰ μὴν καὶ τῆς ἀρχῆς γε τοὺς λεγομένους τρόπους ῥᾴδιον διελεῖν. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ἐξωτερικοῖς λόγοις διορίζομεθα περὶ αὐτῶν πολλάκις.

Ἐξωτερικός. οῦ. ὁ. externus, extrinsecus.

Ἐξώτερος. ο. ὁ. exterior.

Ἐξωτικός. οῦ. ὁ. exoticus, peregrinus, externus.

Ἔξωχρος. præpallens.

Τὸ Ε μεῖζ. τοῦ Ο.

Ἔ'ο pro οὖ. sui.

Ἔοι. esset.

Ἔοικα. cum datiuo iunctum significat sum similis, conuenio, congruo, uolo, decreui.

Ἔοικα sine casu positum, uideor.

Ἔοικε. decet, uidetur, consentaneum est.

Ἐοικός. ότος. τὸ. simile.

Ἐοικυῖα. ας. ἡ. καὶ

Ἐοικώς. ότος. ὁ. similis.

Ἑοῖο. sui. Homer. Odyss. ξ. πατρὸς ἑοῖο φίλοιο φρένας τε καὶ εἶδος ὁμοῖος, Patris sui chari mẽtibusque & specie similis.

Ἔολπα. suspicor, spero, ἀπὸ τ ἔλπω. μέσος ω. ἔλπα. καὶ ἴολπα, poëticum est à φέρω.

Ἔοργα. feci, composui.

Ἑορτάζω. μ. άσω. ω. κα. celebro, epulor.

Ἑορταῖος. ου. festus.

Ἑορτάσιμα. res ad festum instructa.

Ἑορτάσιμος. ου. ὁ. ἑορταῖος.

Ἑορτασίον. feriandum est.

Ἑορτή. ῆς. ἡ. festiuitas, festum.

Ἑός. οῦ. ὁ. suus.

Τὸ Ε μεῖζ. τοῦ Π.

Ἐπαγαγεῖν ψῆφον. censere, iubere, id est, opinari, ut nunc dicunt, proponere calculum.

Ἐπάγαμαι. admitto, affecto.

Ἐπαγανακτέω. indignor.

Ἐπαγγελία. ας. ἡ. promissio, pollicitatio.

Ἐπαγγέλλομαι. μ. οῦμαι. promitto, ultro offero, mulgo, indico, ut cum indicimus solennitatem, condico, profiteor, iubeo, peto per denunciationem.

Ἐπαγγέλλω. narro, adnuncio, edico. Ἐπαγγέλλειν δοκιμασίαν, est genus accusationis aut postulationis, cum aliquem nec rectè nec ordine probatum esse contendebant, sed uel gratia, uel sordibus, uel obreptione. Qualis est accusatio Aeschinis κατὰ Τιμάρχου, quem eiusmodi probris Orator contaminatum esse dicebat, eaq; in se admisisse, ut ei nec publicè cõcionari, nec cum populo agere quoquo modo liceret: à quo munere imprimis arcebantur legibus, qui aut patrimonium turpiter consumpserant, aut muliebria passi erant. Est igitur δοκιμασίαν ἐπαγγέλλειν censuram denunciare, ut indignum & probrosum eijciendumq; postulare. Genus est enim censuræ δοκιμασία.

Ἐπάγγελμα. promissum, constitutum, id est, dies status & constitutus.

Ἐπαγγελτικῶς. promissiuè.

Ἐπάγερσις. ἡ. collectio, coactio.

Ἐπαγινέειν. admouere.

Ἐπαγλαΐζομαι. μ. ἴσομαι. ω. ισμαι. exulto, intemperanter ago. deponẽs, datiuo iungitur.

Ἐπάγομαι. adduco, adsciscо, allicio, hoc est, ἐπισύρομαι, ἐφέλκομαι. Propriè de ijs dicitur qui uinctum quippiã post se trahunt. Item cito authorem & laudo testem.

Ἐπάγω. μ. άξω. ω. αχα. induco, adduco, introduco, allicio, importo, inueho, impingo, illido, stipo, obstruo, impello, incito, irrito, attraho, subinde infero, καὶ ὅσα προτέροις ἄγω, alia atque alia addo. Vnde ἐπαγόμενα, cõsequentia. Ἐπάγω γραφὴν ἢ δίκην ἢ τίμημα, impingo, intendo Ἐπάγειν κίνδυνον, periculum creare. actiuum, accusatiuo iungitur. Est & intercalo, & intrinsecus addo.

Ἐπαγωγή. ῆς. ἡ. ingressus, inductio, pellacia, illecebræ. Est & ordinum series & cõsecutio deinceps continuata: ut in exercitu composito agmine procedente, cum ordines deinceps alij post alios procedunt, ex quo ἐπαγωγὴ dicta est argumentatio, quæ ex concessis sensim laqueos texit, ad irretiendum eum qui semel se interrogandum præbuit. deinceps enim aliæ alias percunctationes excipiunt & illationes. Tria enim genera sunt, dialecticum, oratorium, Socraticum, ut Suidas scripsit.

Ἐπαγωγός. οῦ. ὁ. persuasibilis, blandus, pellax, illecebrosus, appositus ad persuadendum.

Ἐπαγωνίζομαι. adiutor.

Ἐπᾴδω. μ. άσω. ω. ακα. incanto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπάειραν pro ἐπῆραν. ab ἐπαίρω. Iliad. κ. ἁμαξάων ἐπάειραν, carris inferebãt, imponebãt.

Ἔπαθλον. ϑ. τὸ. præmium certaminis. accipit pro præmio simpliciter.

Ε Π Α Ι.

Ἐπαϊσσω. impetuosè spiro, cum turbine affio & irruo. Nam ἀϊσσω turbo est uenti.

Ἐπαινετήριος. ου. ὁ. laudatiuus.

Ἐπαινέτης. ου. ὁ. laudator.

Ἐπαίνετον. τὸ. laudabile.

Ἐπαίνετος. ου. laudatus.

Ἐπαινέω. μ. έσω, καὶ έσω. ω. εκα. καὶ ἐπήνεκα. ἀόρ. ἐπήνεσα. laudo, apud antiquos. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἔπαινος. ου. ὁ. laus.

Ἐπαινός. οῦ. ὁ. ἀινός.

Ἐπαίρομαι, καὶ

Ἐπαίρω. μ. αρῶ. ω. ῆρκα. eleuo, incito, cõfirmo, attollo, erigo, perpello, sustollo, adduco in altum. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπαιρόμενος. elatus, inflatus.

Ἔπαισε. percussit.

Ἐπαισθάνομαι. sentio.

Ἐπαΐσσω. μ. ΐξω. ω. ιχα. incito, irruo, cum impetu aliquid facio. actiuũ, accus. iungitur.

Ἐπαίσκμα. τὸ. sensus.

Ἐπάϊσος. ϑ. ὁ. manifestus. Ἐπάϊσος ἐγένετο, deprehensus: rescitum est.

Ἐπαισχής. ἐος. ὁ. ἡ. pudendus, infamis.

Ἐπαιτέω. μ. ήσω. mendico. accusatiuo iungit.

Ἐπαίτης. ου. ὁ. mendicus.

Ἐπαιτιάομαι. μ. άσομαι. ω. αμαι. increpo, accuso, adfero, assigno: ut adfero culpam, deponens, accusatiuo iungitur.

Ἐπαίτιος. ου. ὁ. sons.

Ἐπαίω. intelligo, dijudico. cum præpositione περὶ iungitur. Greg. ὅτι οὐκ ἐπαίεις οὐδὲν περὶ γυμνασικῆς. Aliquãdo genitiuo iungit sine præpositione. Vergil. prætexere hoc uocat: *Coniugium uocat, hoc prætexit nomine culpam.* Cicero prætendere dixit.

Ἐπαιωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. eleuo, incumbo, impendeo.

Ἐπαιωροῦμαι. impendeo. Accipitur pro efferor & gestio. κούφοις ἐπαιωρούμενος ἐλπίσιν, spe inani erectus, & elatus.

ἐπαωρούμενος. subnixus.

Ε Π Α Κ.

ἐπακμάζω. uigens, adolescens, ualidus, uegetus sum, adolesco, uigesco, cresco.

ἐπακμαστικός. sensim inualescens & efferuescens.

ἔπακμος. ου. ὁ. non integer, fractus.

ἐπακολούθημα. τὸ. adpendix.

ἐπακολούθησις. ιος. ἡ. consequentia.

ἐπακολουθῶ. subsequor, assiduus sum, consequor: quod uel animo fit uel oratione. Cicero de reditu suo: Qui uestram beneficiorum magnitudinem nō modo augere aut ornare, sed enumerare aut consequi possit.

ἐπακούω. μ. ούσω. ω. ηκα. audio, obtempero, obedio, subausculto. actiuum, genitiuo & accusatiuo iungitur.

ἐπάκριος. ᾱ. ὁ. epithetum Iouis, quòd in summis montibus & promontorijs solitæ sint aræ constitui Ioui.

ἐπακτήρ. ῆρος. ὁ. adductor, uenator, piscator.

ἐπακτικὸς λόγος. argumētatio inductione cōstans, quali apud Platonem utitur Socrates semper.

ἐπάκτιος. ου. ὁ. ἡ. littoreus, littoralis.

ἔπακτοι ἡμέραι. intercalati dies.

ἐπακτός. οῦ. ὁ. ἡ. aduena, adactus, aliunde adscitus, aduectitius, translatitius, profectitius, οὐκ ἐγχώριος. ἐπακτὸς ὅρκος, iusiurandum delatum. Est enim ἐπακτὸς ὁ ὑπ' ἄλλου ἐπαχθόμενος, ab alio impactum, non sponte susceptum. Est iuramenti genus, authore Suida.

ἐπακτρεῖς. οἱ. uenatores, piscatores.

ἐπακτρία. ας. ἡ. ν̀ι

ἐπακτρίς. ίδος. ἡ. nauicula piscatoria.

ἔπακτρον. τὸ. idem apud Nicand.

ἐπακτροκίλης. κτω. ὁ. nauis piratica.

Ε Π Α Λ.

ἐπαλαλονιύω. μ. ιῦσω. ω. ευκα. insulto. neutrum datiuo iungitur.

ἐπαλαλάζω. μ. άξω. ω. αχα. lætis uocibus conclamo. neutrum absolutum.

ἐπαλείγω. μ. ίξω. ω. ιχα. adiuuo. actiuum.

ἔπάλειμμα. τὸ. inunctio.

ἐπαλείφω. superillino.

ἐπαληθεύω. agnosco.

ἐπαλθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sano, curo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπάλλαξις. est indiscretus ab altero in alterum transitus: alterius uicissim & alterius motio indiscreta, ita ut oculum fallat. ἐπάλλαξις τῶν δακτύλων, digitorum micatio, qui ludus est.

ἐπαλλάττεσθαι. ἀντὶ τοῦ ἐπάλληλος εἶναι, ἢ ἐπάλληλα ἔχεσθαι. Xenoph. ὡς ἥκιστ' ἂν ἐπαλλήλως εἶναι, Ne aliæ alijs incumbant.

ἐπαλλάττω. μ. άξω. ω. αχα. permuto, propriè idem quod ἐναμφοτερίζω datiuo iunctum. Iungitur & cum πρὸς præpositione.

ἐπαλλάττειν πρὸς τὼ βασιλείαν, in uicinia esse & confinio, ita ut facilis transitus sit ab alteris formis ad alteras. Significat etiam alterum pro altero accipi, & loco alterius esse. Ponitur etiā ἀντὶ τοῦ ὡσαύτως ἔχειν, sicut διαλλάττειν pro διαφέρειν. Item uarius sum, nō eodem tenore procedo. Est etiam ἐναλλάξ εἰμι, uicissim hoc atque illo modo procedo, ut dentes serrati. Accipitur etiā actiuè pro ἐναλλάσσοντας τοὺς ὀδόντας ἔχω, euario, alternis hos atque illos mitto. ὅθεν ἀνεπάλακτα ἔσῶα, quę cōtinuos dentes habent, ut equus. Accipitur autē hoc uerbum actiuè & passiuè, quo modo Latinè euariare, uariare, alternare, & desinere. Et accusatiuo iungitur. Bud.

ἐπαλληλία. ας. ἡ. alternitas.

ἔπάλληλος. ᾱ. ὁ. ἡ. ἐπασύτερος. ἐπάλληλα opponuntur τοῖς ὑπαλλήλοις. Sunt enim ἐπάλληλα alia alijs superposita sine intercessione aut interstitio & intercapedine. Ammonius de malis medicis: φυτόμ γάρ ἐσι καρποφοροῦν δι ὅλα τῶ ἔτος ἐπαλλήλως, id est, ita ut fructus nouus ueterem excipiat, alijs atq; alijs malis succrescentibus. Politian. uertit aliquando alij ex alijs.

ἐπάλμενος. ου. ὁ. insiliens, ἀπὸ τοῦ ἄλλω.

ἔπαλξις. ιος. ἡ. propugnaculum, pinna, pinnaculum, id est, propugnaculum aut defensiuum murorum, fastigium. ab ἄλκω auxilior.

Ε Π Α Μ.

ἐπαμάομαι. accumulo.

ἐπαμβλίσκω καρπούς. excutio immaturos fructus, reddo præcoces fructus.

ἐπαμείβομαι. μ. είψομαι. ω. εμμαι. uicissim contingo, commuto.

ἐπαμοιβαδόν. mutuò, implicitè.

ἐπάμονες. οἱ. ἐπάγοροι, sequaces, posteri.

ἐπαμύντωρ. ορος. ὁ. adiutor.

ἐπαμύνω. μ. υνῶ. auxilior, retribuo, defendo ab iniuria. actiuum datiuo iungitur.

ἐπαμφότερα. utrinque.

ἐπαμφοτερίζειν. datiuo & genitiuo iungitur, & significat

Ἐπανίημι. μ. ήσω. ω. ηκα. redeo, remitto impetum & cõtentionem. Lucian. pro eo quod eſt uultus & frontis ſeueritatẽ remitto: μεθιάσας ὁ ζεὺς, καὶ μικρὸν ἐπανεὶς τῶν ὀφρύων. neutrum abſolutum.

Ἐπανίσαμαι. μ. σήσομαι. ω. σημαι. inſurgo, aſſurgo, ſeditionem moueo. deponens, datiuo iungitur.

Ἐπανίσημι. μ. σήσω. ω. σηκα. immineo, incumbo. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐπανιὼν υἱός. eſt adoptiuus qui è familia aſcititia, ad ſuam, naturalemq; reuertitur.

Ἔπανοδος. ου. ἡ. reditus, aſcenſus, regreſſio, repetitio, peroratio.

Ἐπανοιδέω. intumeſco.

Ἐπανοίσω. ſurſum feram, efferam.

Ἐπανορθοῦμαι. ῶ

Ἐπανορθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. corrigo qđ lapſum eſt, & diſſolutum conſtituo, emendo, recta uia deduco. actiuum, actõ iungitur.

Ἐπανόρθωμα τῶ νομίμω. legitima iuris emendatio & correctio.

Ἐπανόρθωσις. ιος. ἡ. correctio, caſtigatio.

Ἐπανορθωτής. οῦ. ὁ. corrector, caſtigator.

Ἐπαντίλλω. exorior.

Ἔπαντης. ος. ὁ. ἡ. æditus, altus.

Ἐπαντλεῖν. eſt infundere aquam. Accipitur ut fundere apud Latinos, ut ἐπαντλεῖν λόγον, diſputationes & uerba fundere, id eſt, plus quàm ſat eſt, dicere & diſputare.

Ἐπάντλησις. aquæ infuſio in eum qui lauatur.

Ἐπάνω. καὶ

Ἐπάνωθι. ſuprà. genitiuo iungitur.

ΕΠΑΟ. ΕΠΑΠ.

Ἐπαοιδή. incantatio.

Ἐπαοιδός. οῦ. ὁ. incantator.

Ἐπαπειλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. minor, aris. neutrũ, datiuo iungitur.

Ἐπαποδύομαι. ſuſcipio, aggredior, inſtituóque agere, cum datiuo.

Ἐπαποθνήσκω. ſupra morior, immorior. Ioſ. libro ſexto.

Ἐπαπολογέομαι. refello.

Ἐπαπόρησις. ἡ. dubitatio, deſperatio, ἀπορία.

Ἐπαποστέλλειν τὸν διαδεξόμενον. ſucceſſorẽ mittere, uel officio aliquem priuare.

Ἐπαπῖόνας. circunſpiciens.

ΕΠΑΡ.

Ἐπαρά. ᾶς. imprecatio, deuotio.

Ἐπᾶραι. erigere, efferre, ſurſum tollere.

Ἐπαράομαι. μ. άσομαι. ω. αμαι. execror, imprecor. datiuo iungitur.

Ἐπαράσσω. illidor, impingor, incumbo, irruo

Ἐπάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus, ſceleratus, dirus, deteſtandus, ſacer, deuotus, ἐπαγωγός.

Ἐπάργεμος. ου. ὁ. qui oculorum uitio laborat, quod ἄργεμα, hoc eſt, albugo, dicitur.

Ἐπάργυρος. argenteus, inargentatus. κλίνας ἐπαργύρους, apud Herodo. de delphicis do narijs loquens.

Ἐπάρδω. irrigo.

Ἐπαρέσκομαι. μ. έσομαι. ω. εσμαι. reconcilio.

Ἐπαρήγω. μ. ήξω. ω. ηχα. adiuuo. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπαρθίοις. animo erecti.

Ἐπαριστερός. οῦ. ὁ. ſiniſter, ineptus.

Ἐπαριστέρως. ſiniſtrè.

Ἐπάρκειος. ε. ὁ. expertus, auxiliator.

Ἐπαρκέω. μ. έσω. ω. εκα. uiuo, ſufficio, id eſt, ſumptus miniſtro, auxilior, ſuppedito. neutrũ, datiuo iungitur & accuſatiuo.

Ἐπάρουρος. ε. ὁ. ἡ. ruſticus, terreſtris.

Ἔπαρσις. ιος. ἡ. elatio, gaudium. Ἔπαρσις μαζῶν, extuberatio mammarum, quod Latinè fratrare dicitur.

Ἐπαρτάομαι. ῶ

Ἐπάρτάω. impendo, ſuſpendo, propono. φόβους ἐπήρτησα, metum inieci, terroribus perculi, id eſt, periculum imminere dixi.

Ἐπαρτής. οῦ. ὁ. promptus, præparatus.

Ἐπαρυτόμενος. exhauriens.

Ἐπαρυσρίς. ίδος. ἡ. hauſtrum.

Ἐπαρχή. ῆς. ἡ. decima, & idem quod

Ἐπαρχία. ας. ἡ. prouincia, præfectura. Δολοβέλλαν ἐκρινε κακώσεως ἐπαρχίας, Plutarchus dixit, pro accuſauit Dolebellam repetundarum.

Ἐπάρχια. nomen mulieris.

Ἐπαρχιώτης. ου. ὁ. prouincialis.

Ἐπάρχομαι. μ. ξομαι. ω. ημαι. decimas capio, auſpicor, cœpi. deponens abſolutum.

Ἔπαρχος. ου. ὁ. præſes prouinciæ, prætor, præfectus.

Ἐπάρχων. οντος. ὁ. idem.

Ἐπαρωγός. οῦ. ὁ. adiutor, opitulator.

ΕΠΑΣ. ΕΠΑΥ.

Ἐπασκέω. colo, hoc eſt, exerceo, ut colitur pietas & officium.

Ἐπαυής. ἐος. ὁ. ἡ. accumulatus.

Ἐπαυτέρος. ε. ὁ. aceruatus, unus ſuper alium & per uices.

Ἐπαυγάζω. ſplendeſco.

Ἐπαύγασμα. τὸ. ſplendor.

Ἐπαυδάω. alloquor.

Ἐπαυθαδιάσαμψοι. οἱ. in eadem pertinacia perdurantes.

Ἐπαυλάς. άδος. ἡ. caula.

Ἐπαυλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. modulor, accino. neutrum absolutum, datiuo iungitur.

Ἐπαύλια. τὰ. habitationes, tuguria: magnifica, secunda dies nuptiarum, hoc est, ἡ μετὰ τὸν γάμον ἡμέρα, id est, repotia, & ἡμέρα μεθέορτος, quo die dona ab amicis & necessariis mittebantur sponso & sponsæ, quanquàm Acron septimū diem esse dicit, quo nupta ad parentes redire solebat, quemadmodum τὰ προαύλια pridie nuptiarum uocabatur. Ἐπαύλια δῶρα, dona quæ postridie nuptiarum adferebantur à patre sponsæ genere suo, pompæ cuiusdam specie. Præcurrebat eñ puer candida toga, facem gestans ardentem, post illum canistrifer, & hunc longa series sequebatur, apportantiū aurum, pelues, & reliquam supellectilem, interdum & dotem ipsam: Suidas. Accipiuntur etiam pro magnificis splendidisq; muneribus.

Ἐπαυλίζομαι. stabulor, in statiuis sum, & in loco immoror. Plutarch. cum datiuo iunxit: ὥστε μὴ νυκτὸς ἐπαυλίζεσθαι τῷ στρατοπέδῳ, ita ut pernoctarent ad castra.

Ἐπαύλιον. καὶ

Ἔπαυλις. ιος. ἡ. cortis, suburbium, stabulum boum ouiumq; caula, cubile, casa, uilla, quę etiam ἀγροικία dicitur.

Ἔπαυλον. ου. τὸ. stabulum.

Ἐπαυξάνομαι. adcresco.

Ἐπαυράομαι. fruor.

Ἐπαύρεσις. ιος. ἡ. fruitio.

Ἐπαυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. leniter spiro. neutrum absolutum.

Ἐπαύριον. postridie, siue postero die. Dicitur etiam ἡ ἐπαύριον.

Ἐπαυρίσκομαι. καὶ

Ἐπαύρομαι. fruor. genitiuo iungitur.

Ἐπαυτόπῳ. in conspectu, ἐπαυτοφώρῳ.

Ἐπαυτοφώρῳ. aduerbialiter ponitur, & significat in ipso furto proprie, & pro in ipso actu ponitur. Ἐπαυτοφώρῳ ἁλούς, deprehensus, manifestus, qui inficiando non est. Dicitur non modo de furto, sed & de adulterio & cæteris. Bud.

ΕΠΑΦ. ΕΠΑΧ.

Ἐπαφάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. ἠ

Ἐπαφάω. μ. ήσω. ω. ηκα. contrecto, discerno.

Ἐπαφή. ῆς. ἡ. contrectatio, discussio, tactus.

Ἐπαφίημι. μ. ήσω. ω. εῖκα. dimitto, intorqueo, immitto, perfruor. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπαφρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. despumo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἐπαφροδίτιος. ου. ὁ. ἡ

Ἐπαφρόδιτος. uenustus, iucundus.

Ἐπαχθής. ἐος. ὁ. ἡ. grauis, molestus, onerosus.

Ἐπάψ. άψ.

ΕΠΕ.

Ἐπεάν. quum, quando.

Ἐπεγγελάω. μ. άσω. ω. ακα. de malis alienis rideo, insulto alicui ridendo. neutrū, datiuo iungitur.

Ἐπέγγυος. ς. ὁ. promissus cum fideiussione.

Ἐπεγείρω. μ. ερῶ. exuscito. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπεγκολάπτω. μ. άψω. ω. αφα. insculpo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἐπεγχύτης. ου. ὁ. pincerna.

Ἐπέδραμε. peruolitauit.

Ἐπεισθέω. incurso.

Ἐπεισκουφίζω. alleuo.

Ἐπιθειάζω. diuino, illustro.

ΕΠΕΙ.

Ἐπεί. cum, postquàm, quoniam, uerum enim, uerò, etsi. Accipitur interdum pro ἀλλά μή. Plato in Gorgia: οὐκ οἶει ἐξελεγχθῆναι ἂν σὲ καὶ ἄλλον, ὅταν τοιαῦτα λέγῃς ἃ οὐδεὶς ἂν φαίη ἀνθρώπων. Ἐπεὶ ἔρου τινὰ τούτων, quòd simili hi non credis, percunctare. Latinè, alioqui dicitur. Cui simile est illud Ciceronis pro Flacco: Nihil tamen disputabo priusquàm dixerit, totum enim cōuertet, & alia finget. id est, id quod si fecero, totum ipse conuertet: uel, hoc enim si fecero.

Ἐπείγομαι. μ. είξομαι. ω. ειγμαι. solicito, festino, urgeor, propero, impello, obruor.

Ἐπείγω. μ. είξω. ω. ειχα. urgeo, propero, proficiscor, festino, cōpello, cogo, profectionem paro, satigo, σπουδάζω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπειγωλή. ῆς. ἡ. σπουδή, studiū, industria. Suid.

Ἐπειδάν. postquàm, quum. Vide Commentaria Budæi.

Ἐπειδή. postquàm, ex quo, quòd. Construitur aliquando cum infinitiuo. Vide Commentaria Budæi.

Ἐπειδήπερ. καὶ

Ἐπειδὴ τάχιστα, simul atq;, simul ut, quoniam quidem, cum primum, protinus.

Ἐπείθον.

ἐπαῦρ. inſpexerunt.
ἐπαὴ. καὶ
ἐπαύριν. poſtquàm.
ἐπαικάζω. coniecto.
ἐπαίκτης. ου. ὁ. inſtigator, qui rem ſedulò urget, κατεπείγων μ, inquit Suidas.
ἔπαιμι. aduento, ingredior, aggredior. ὁ ἐπιὼν χρόνος, conſequens tempus. Accipitur pro recenſeo, ut cum dicimus recenſere exercitum. Item contraeo, inuado.
ἔπαξις. ιος. ἡ. feſtinatio.
ἐπαοί. dicti ſunt Elei, ab Epeo, Endymionis filio.
ἐπαός. οῦ. ὁ. iuuenis Epeus, qui fabricatus eſt equum, quo captum eſt Ilium.
ἐπαίπερ. quandoquidem, quia.
ἐπαπὼν. ſubdens.
ἐπαρωνιυόμενος, cauillans.
ἐπαρωνιύω. derideo.
ἐπασάγω. μ. άξω. ω. αχα. ſuperinduco. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
ἐπασαγωγή. ῆς. ἡ. receptaculum Thuci. introductio.
ἐπασαγώγιμος. ου. ὁ. ſuperinductiuus.
ἐπάσακτος. ου. ὁ. alienigena, peregrinus, aliunde inductus, aduenticius, aſcititius.
ἐπασαχθέντων. οἱ. adſciti.
ἐπασδέχεσθαι. admittere.
ἐπασέρχομαι. prorumpo, introducor, inuado.
ἐπασκέομαι. orno, celebro.
ἔπασι. contigit.
ἐπασίημι. ingredior.
ἐπάσιον. aqualiculus.
ἐπασκυλεῖν. τὸ ἐπασφέρειν. aduoluere, adtexere, annectere, addere.
ἐπασκωμάζω. impudenter me, & uelut tumulenter infero, & inſinuo in alicuius ſocietatem, uel in collegium & nationem.
ἐπασοδία. ζ. carmina quæ canuntur in imperatorem, primum urbem ingredientem.
ἐπασόδιον. ου. τὸ. introductio, id quod adiicitur præter legitimam fabulam ciendi riſus gratia, extraneum, aduenticium, non propriè faciens ad propoſitum argumentum.
ἐπασόδιος. ου. ὁ. introductus, ingreſſus aliunde, aduentitius.
ἐπασοδιοῦν. adgreſſus committere, ſiue admittere.
ἐπάσοδος. ου. ſubitio.
ἐπάσομαι. uadam.
ἐπασπίω. irrumpo.
ἐπασπκδάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſuperinſilio. neutrũ datiuo iungitur.
ἐπασπίπτω. introëo.
ἐπασρέω. influo.
ἐπασφορά. ας. ἡ. condemnatio, καταδίκη.
ἐπασχέω. adiicio, ἐπασβάλλω.
ἔπαζα. poſtea, iam uerò, deinde. ſanè apud Homerum. οἱ ἔπαζα, poſteri. ἐπεὶ τάχε ἄλλα, alioqui apud Lucianum.
ἐπαὶτοι. accipitur interdum ſicut de ὅτοι dictũ, pro alioqui, ἀδ' ἐμή.
ἐπειχθῆναι. feſtinare.

ΕΠΕΚ. ΕΠΕΛ. ΕΠΕΜ.

ἐπεκβαίνω. egredior.
ἐπεκβοκθῶ. ſubſidio uenio.
ἐπεκδιδάσκω. edoceo.
ἐπεκδικηξεῖσθαι. inſuper explicare, eo amplius diſſerere.
ἐπεκδοῦναι. elargiri.
ἐπέκεινα. ulterius, ſuperius, trans, illic.
ἐπεκβέω. impetum facio, incurſo, prodeo, cõtra erumpo. datiuo iungitur.
ἐπεκλίζομαι. percenſeo, perlego.
ἐπέκζασις. ιος. ἡ. porrectio, productio.
ἐπεκτένομαι. cõtendo, enitor. Paul. ad Phili.
ἐπεκτείνω. μ. ενῶ. ω. ακα. porrigo, extendo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
ἐπεκκλίνω. euado, deuito.
ἐπεκλύω. extinguo, infringo, debilito.
ἐπεκότης. ου. ὁ. obiurgator.
ἐπεκτρέχω. curſu inuado.
ἐπεκχέω. ſuperinfundo.
ἐπέλασις. inuaſio, impetus, ἐξρατεία.
ἐπελαύνω. innado, infeſto, incurſu in aliquem feror, aduento. abſolutum, datiuo iungitur.
ἐπέλεγχος. ſuperelenchus.
ἐπελευσικός. οῦ. ὁ. aduentitius, ſuperueniens.
ἐπέλκω. retraho.
ἐπελπίζω. in ſpem erigo, bona ſpe eſſe iubeo.
ἐπεμβαίνω. ineo, inſulto, inceſſo. require βαίνω
ἐπεμβάλλω. τὸ ἐμφυτεύω. alium ſuper aliũ immitto, & ſuper alium ingredior, & ἐπεμβαίνω, ut fluuius in alium fluuiũ influens. Eſt etiam τὸ ἐπιμετρῶ, auctarium addo. Bud.
ἐπεμβαλών. inſerens.
ἐπέμβασις. incurſus.

ΕΠΕΝ. ΕΠΕΞ.

ἐπενδιδύμωοι. οἱ. exuentes.
ἐπένδυμα. ſuperior tunica.
ἐπενδύτης. ου. ὁ. tunica, ſuperindumentum.
ἐπενένοθε. ſuberat, efflorescebat.
ἐπεννεμίομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. corripio, conſumo. deponens, accuſ. iungitur.

Ἐπεξάγω. porrigo. Thucydi. ἐπεξαγόντας ἀπὸ σφῶν.

Ἐπεξελαύνειν. de exercitu progrediente sic dicitur, ut ἐπεξάγειν de peditatu.

Ἐπεξελθεῖν. τὸ ἐπεξέρχεσθαι.

Ἐπεξενωμένος. hospes factus.

Ἐπεξεργάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. expolio, elaboro. deponens, accusatiuo iungitur.

Ἐπεξεργασία. repetitio probationis. Quintil.

Ἐπεξιέναι. καὶ

Ἐπεξέρχεσθαι τινί. in ius aliquem rapere, iudicium dictare, cum aliquo experiri. non tamen tam reum agere, quàm reum perage re ac conuincere, quod damnare etiam dicitur. Constructur etiam aliquādo cum accusatiuo, & aliquando cum accusatiuo, & genitiuo. Herodianus pro ulciſci mortem cum datiuo. Est etiam irrumpere infesto exercitu, ingredi hostiliter. Item perlegere. Est & excurrere, & percursare populabundè. Significat etiam stilo persequi, commemorare & edisserere. Budæus.

Ἐπεξήγησις. ιος. ἡ. enarratio.

Ἐπεξῆλθεν. cum datiuo, exortus est.

Ἐπεξίων. ιονος. ὁ. adcusator.

ΕΣΕΟ. ΕΠΕΠ. ΕΠΕΡ.

Ἐπέοικε. decet.

Ἐπέον. quod ineſt.

Ἐπεπωλεῖτο. uersabatur. Homerus Iliad. δ'. ἀνὴρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο σίχας ἀνδρῶν, uerū is pedestris exiſtens, uersabatur per ordines uirorum.

Ἐπέρασος. ὁ. ὁ. peramabilis, expetendus.

Ἐπεργασία. ας. ἡ. cultura, ius arandi inter se, ut ἐπινομία pascendi.

Ἐπεργία. ας. ἡ. operatio penes alios.

Ἐπερεθισμός. οῦ. irritamentum.

Ἐπέρασις. affirmatio, innixus, allisus, illisus.

Ἐπερεφής. ίος. ὁ. ἡ. coopertus, altus.

Ἐπέρομαι. interrogo.

Ἐπερρώθη. conualuit.

Ἐπερρώσαντο. concussi sunt, ἀπὸ τοῦ ῥόω ῥῶ.

Ἐπερρώθησαν. confirmati sunt.

Ἐπέρχομαι. superuenio, punio, aggredior, adorior, inuado, irruo, accedo, audeo, recognosco, illustro, perlustro, recensco exercitum. ἐπῆλθεν, in mentem uenit. deponens, accusatiuo iungitur. quære ἔρχομαι.

Ἐπέρωσις. ιος. ἡ. corroboratio.

Ἐπερωτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. interrogo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπερώτημα. τὸ. ηὶ

Ἐπερώτησις. ιος. interrogatio, stipulatio.

ΕΠΕΣ. ΕΠΕΤ.

Ἐπεισβολία. ας. ἡ. iactatio, nugæ, oblocutio.

Ἐπεισβόλος. ὁ. ὁ. conuiciator, nugator.

Ἐπεσθίω. subinde comedo.

Ἐπεσκίδα. dissipabat. Hom. Iliad. τ. ὡς ἐπέφνε ἄλλους μὲν ἐπεσκίδα ἄλλυδις ἄλλη. sic fatus, alios quidem dissipabat aliò alium.

Ἐπεσκεμμένως. consyderatè.

Ἐπεσκωμάζω. μ. άσω. ω. ακα. sum procax ad dicendum. neutrum absolutum.

Ἐπεσάτει. præfuit, principatum tenuit.

Ἐπέστησε. adorsus est, cohibuit, institit.

Ἔπεστι. imminet interdum.

Ἔπεσί μοι. uolo, possum, in me situm est.

Ἐπεσυμένος, pro ἐπισεισυμένος. ὁ. concitatus.

Ἐπέσυται. impulsum est.

Ἐπέσιος. ᾱ. ὁ. domesticus, familiaris.

Ἐπείσυμαι. τὸ ἐφορμῶ, impello.

Ἐπέται. οἱ. famuli, ἀπὸ τοῦ ἕπεσθαι.

Ἐπέτειος. ᾱ. ὁ. annuus.

Ἐπετειόφορα. dicuntur δένδρα, quæ singulis annis fructum ferunt. contrà παρεναυτεόφορα dicuntur quæ alternis fructum ferunt.

Ἐπετήσιος. ᾱ. ὁ. annus, durans toto anno.

Ἐπείθομαι. aduolo.

Ἐπέτος. præsens anni tempus.

ΕΠΕΥ. ΕΠΕΧ.

Ἐπευθύ. in rectum.

Ἐπευθύνω. dirigo, constituo.

Ἐπευκτός. οῦ. ὁ. optabilis, uoto dignus, ἐπιθυμητός.

Ἐπεφημίω. ῶ. laudo, approbo, salutem & felicitatem precor, opto, uota repeto.

Ἐπεύχομαι. μ. εὔξομαι. ω. ευγμαι. uoueo, oro, glorior. deponens.

Ἐπευωνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uili precio emo, uel uendo. neutrum absolutum.

Ἔπεφνον. occidi, mactaui.

Ἐπείχομαι. detineor.

Ἐπείχω. μ. ἐφέξω. ω. ἐπέσχηκα. contineo, prohibeo, moror, inhibeo, retroago, remoror, & ἀνέχω. Interdum absolutè ponitur, ut, ἐπέχω τῆς πορίας, ἀντὶ τοῦ ἐπείχομαι, retineor, sistor. Ἐπείχω πολέμου, supersedeo bello. Significat etiam expecto, & cunctor, moror, id est sustineo, differo, & prolongo, intermitto. Et retineo, ut Latinè obtineo pro conseruo & retineo. Est & uerbum philosophicum. Lucia. ἐπείχω περὶ τούτου ηὶ διασκέπτομαι, hæreo, retineo, & inhibeo assensionem, ut inquit Cicero. Ἐπείχω σε τοῦτο, obsto, & uetone facias.

facias. ῥεῦμα ἐπισχετὴν, flumen retentum, & cohibitum. Et ἐπέχειν τὴν γλῶτταν, est linguam fauere, & placidè auscultare. Cice. fauere linguis dixit. Ἐπέχω τὴν νοῦν τούτῳ, & ἐπέχω τὴν γνώμην, adhibeo mentem & applico, animum adhibeo. Ἐπέχει τὸν μαστὸν ἡ τροφός, applicat, admouet. Est etiam τὸ κρατῶ, obtineo pro potestate, rego imperio, cum accusatiuo. Ponitur etiam absolutè. Demosthen. τὴν μέντοι τῶν ἀνθρώπων τύχην, ἣ νῦν ἐπέχει, χαλεπὴν, καὶ δεινὴν ἡγοῦμαι. Vide comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ε Π Η.

Ἔπη. τὰ. uerba, aut uersus. Gel. lib. xvii. cap. nono.

Ἐπηβολή. ῆς. ἡ. obiectaculum.

Ἐπήβολος. ὁ. ductor, compos, qui aliquid est assecutus & adeptus, ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὃ σημαίνει τὸ κρατεῖν τοῦ σκοποῦ. Est autem dictio Attica.

Ἐπηγγελμένα. τὰ. promissa & minæ.

Ἐπηγγελμένος. qui promisit aut minatus est.

Ἐπηγενής. οῦς. ὁ. ductor.

Ἐπηκενίς. ίδος. ἡ. tabula longa.

Ἐπηκορία. ας. ἡ. accusatio.

Ἐπηετανός. οῦ. ὁ. durans toto anno, cõtinuus, durabilis.

Ἐπήκοος. ὁ. ὁ. ἡ. propitius, audibilis, exaudiens, auditus. Ἐπήκοος τόπος, locus ex quo uox exaudiri potest.

Ἐπηλυγάζομαι. καὶ

Ἐπηλυγάζω. καὶ

Ἐπηλυγίζομαι. obumbro, umbraculum facio, protego, congero. Rarò aut nunquam inuenitur actiuum ἐπηλυγάζω.

Ἔπηλυς. υδος. ὁ. ἡ. extraneus, aduena.

Ἐπηλύτης. ου. ὁ. aduena.

Ἐπήλυσις. ιος. ἡ. insultus, impetus.

Ἐπημοιβός. οῦ. ὁ. unus super alium.

Ἐπημύω. conniueo, claudo oculos.

Ἐπήν. ἐπειδάν.

Ἐπηνήμιος. ου. ὁ. uanus, euanidus.

Ἐπήοι. οἱ. affines, cognati.

Ἐπηπύω. clamo.

Ἐπήρατος. ου. ὁ. ἡ. optabilis.

Ἐπηρεάζω. μ. άσω. τ. ακα. calumnior, noceo, uexo, offendo, uim facio & impeto, lædo. dat. & accusatiuo iungitur.

Ἐπηρεασμός. οῦ. ὁ. uexatio, læsio, contumelia

Ἐπήρια. ας. ἡ. dolor, fractio, uiolentia, contumelia, propriè bellicus insultus, ab ἐπὶ & ἄρης, uis, fraus. Propriè insultus est in bello, quasi dicas ἐπάρεια à Marte.

Ἐπήρετμοι. οἱ. remiges.

Ἐπήρετμος. ου. ὁ. remigabilis.

Ἐπηρεφής. ίος. ὁ. ἡ. coopertus, altus.

Ἐπῆρης. ους. ὁ. ἡ. μὴ ἐπῆρες. τὸ. paratus, paratũ.

Ἐπηρτημένος θάνατος. mors impendens.

Ἐπήρξα. licuit, facultatis fuit.

Ἐπητής. ους. ὁ. prudens & facundus, uerus, idoneus.

Ἐπήτριμος. ου. ὁ. continuus, successiuus, densus adinuicem.

Ἐπητύς. ύος. esca, prudens, & facundus: siue, ut alij, prudentia, facundia.

Ε Π Ι.

Ἐπὶ præpositio tribus casibus iungitur, genitiuo, datiuo, accusatiuo: Genitiuo quidem quando tempus significat, ut, ἐπὶ ἄρχοντος Ἀθηνήσιν Πυθοδώρου, id est, præsidente Athenis Pythodoro. aut qui imperium seruat, aut subiectionem, ut ἐπὶ ἡγεμόνος, sub præside. Item circa aliquid, aut per aliquid, ut, ἐπὶ πολλῶν μάθοι τις ἂν λεγόμενα, id est, multis, uel permulta cognoscit aliquis, quæ dicantur. Item iuxta, pro, siue ante, ut, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, ad uiam, ἐπὶ θυρέων, pro foribus. Item τὸ ἐπάνω, id est supra, ut ἐπὶ τῆς γῆς. Datiuo iuncta causæ est nota, & propter significat, aut pro, ut ἐφ' ἀγαθῷ πάντα ἐποίει, Causa boni omnia fecit: ἐπὶ μισθῷ, pro mercede. Itē potestatem, & arbitrium, ἐπὶ βασιλεῖ τὰ τῶν ὑπηκόων, id est, in potestate regis subiectorum sunt bona. Nonnunquam post, ἐπὶ πασι, post omnia, ἐπὶ τούτοις, post hæc. Item super, ἐπὶ κρηπίδι ὁ τοῖχος ἐπῆκτο ἰσχυρᾷ, id est, Super crepidine forti consistebat murus. Item contra, atq; insidias, ἐπὶ τῷ δήμῳ, contra populum. Accusatiuum uerò quando habet, ad, uel in significat, ἐπὶ τὸ αὐτό, in unum, uel ad unum. Et tempus, ἐπὶ χρόνον, ad tempus. Motum quoq; aliquò, ἐπὶ τὴν ἀπήνην ἐπορεύετο. In compositione significat aut positionem super aliquid, ut ἐπίθεμαι: aut maiorem significantiam, ἐπικρύπτω: aut ἀκολούθησιν, ἐπιφορὰ, ἐπαγωγή. aut posteritatem: nam ante prandium Ioseph. προσατεύχομαι dicit, post prandium ἐπεύχομαι. Sed quando postponitur suo casui, mutat accentum, ut, ὧν ἐπὶ πολλὰ ἐμόχθησα, Propter quod multos labores sustinui. Ponitur etiam pro ἔπεστι, & ὄσι, inest, incumbit, adest.

Ἐπ᾽ ἄλλων. aliàs.
Ἐπ᾽ ἀριστερά. siniſtrorſum.
Ἐπ᾽ ἐμοὶ πρόσεσι. penes me eſt, id eſt in poteſtate mea.
Ἐπ᾽ ἐξουσίαν ποιεῖν. ad dignitatem & authoritatem & potentiam promouere.
Ἐπ᾽ ἐξουσίαν καθίσασθαι. in potentiam & authoritatem conſtituere.
Ἐπ᾽ ἥματι. intra unum diem.
Ἐπ᾽ ἐμοί. quantum in me eſt.
Ἐπ᾽ ὀλίγον. paucis, pauxillum.
Ἐπ᾽ ᾧ, pro ἐφ᾽ ᾧτε, more Ionico, id eſt ἐφ᾽ ᾧ.
Ἐπὶ ἄκροις δακτύλων. in pedes, ſummis pedũ articulis.
Ἐπὶ βραχύ. quàm mox.
Ἐπιδή. deniq; præterea, deinde.
Ἐπὶ θεῶν. per deos.
Ἐπὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. & ὅσοι τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali utriuſq; conditione, æquis conditionibus. Vide Bud. comment.
Ἐπὶ καιροῦ. in tempore oportuno, ſubitò, παραχρῆμα, extempore.
Ἐπὶ κόρῃς. dicitur quum aliquem in malã cædimus. Vide annotationes poſter. Budæi in Pandectas.
Ἐπί μᾶλλον. magis, potius.
Ἐπὶ μίαν δυνάμεως προιέναι. ad magnam potentiam progredi.
Ἐπὶ μείζονι τόκῳ δανίζεσθαι. uerſuram facere.
Ἐπὶ μικρόν. paululum, opponitur ἐπὶ πολύ.
Ἐπὶ ξένης. in agro externo.
Ἐπὶ πᾶσι. denique.
Ἐπὶ πλέον. diutius, ad plus.
Ἐπὶ πόδα. receſſim.
Ἐπὶ πολύ. quamplurimum, diu.
Ἐπὶ σκληροῦ. in tellure, in terra.
Ἐπί σοι ὄν. tibi licet.
Ἐπὶ σχολῆς. per otium, ſine negocio.
Ἐπὶ τὰ δεξιά. dextrorſum.
Ἐπὶ τέλει. nouiſſimè.
Ἐπὶ τῷ ἑστίαν καθίζεσθαι. ad aram ſtare propterius Aſyliæ.
Ἐπί τινα χρόνον. aliquandiu.
Ἐπὶ τὸ αὐτό. eodem tempore, in eodem loco.
Ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. ad utilitatem.
Ἐπὶ τὸ πλεῖσον. plerunq;, plurimum, amplius.
Ἐπὶ τὸ πολύ. magna ex parte.
Ἐπὶ τοῖς ἰδίοις. in priuato matrimonio.
Ἐπὶ τοσοῦτο. tandiu.
Ἐπὶ τῷ κρόνῳ. temporibus Saturni.
Ἐπί τούτοις. inter hæc, ob hæc.
Ἐπὶ τρίς. ter, ad ter, quod uulgò tribus uicibus dicitur.
Ἐπὶ χρόνον. aliquandiu, ad tempus.

ΕΠΙΑ. ΕΠΙΒ.

Ἐπιάλμενος. ε. ὁ. inſiliens.
Ἐπιάλτης. ὁ. incubus, quaſi dicas inſultor: dæmon, quem, ut tradit Macrobius, publica perſuaſio opinatur quieſcenteis inuadere, & pondere ſuo preſſos ac ſentienteis grauare.
Ἐπίασι. irruunt, increpant.
Ἐπιάχω. acclamo.
Ἐπιβάθρα. ας. ἡ. καὶ
Ἐπίβαθρον. ε. τὸ. ſcala nautica, naulum.
Ἐπιβαίνω. μ. ἦσομαι. ω. ηκα. inuado, adeo, aduenio, aſcendo, ineo, ingredior, peruenio, accedo. cum genitiuo.
Ἐπίβαλλον. τὸ. id quod cuiq; obuenit.
Ἐπιβάλλομαι. τὸ ἄρχομαι, ἐφίεμαι, ἐπιχειρῶ, cœpi, incœpto, aggredior, auſpicor, affecto uiã ad aliquid, & inſiſto, conorq;. cum accuſatiuo uel genitiuo. Eſt etiam cupio, & affecto cum genitiuo iunctum. Ariſtotel. ὅσοι δὲ μὴ τοῦ ζῆν ἐπιβάλλονται. Item induo. & augeo, addo. Matth. ix. οὐδεὶς δὲ ἐπιβάλλει ἐπίβλημα ῥάκους ἀγνάφου ἐπὶ ἱματίῳ παλαιῷ, Nemo autem aſſuit additamentum panniculi impoliti ueſti uetuſtæ. Budæus.
Ἐπιβάλλω. μ. αλῶ. ω. ἐπιβέβληκα. extendo, adiũcio. τὸ διαφέρω καὶ προσήκω. ut, ἐπιβάλλει μοι τόδε τὸ πρᾶγμα, pertinet ad me. Eſt etiã τὸ ἁρμόττω conuenio, hoc cõuenit mihi. Vnde ἐπιβάλλον, conueniens, cohærens, quadrans. Et incumbo, ingruo. Ἐπιβάλλω φέρον, repeto, iterũ indico. Significat etiam ἐπιβάλλω, aggredior, capeſſo, incepto, ἐπιχειρῶ: quod tamen frequentius in uoce paſſiua dicitur. Item addo, adiũcio. Præterea è ueſtigio ſequor, ueſtigiis adhæreo. Plutarch. τούτοις ἐπέβαλλε τὸ ἅρμα τῷ βασιλεῖ, quaſi incumbebat. Eſt etiam impono uectigal, & ſtatuo. Ἐπιβάλλω ἐπιβουλὴν dicitur ἀντὶ τοῦ ζημιῶ, id eſt multo, multam indico & irrogo ni pareatur imperio. Ἐπιβάλλω πληγὰς, cædo. Ἐπιβάλλω κλήματα, ſubmitto palmites, quod Cicero immitto dixit. Ἐπιβάλλει ἡ etiam ſol dicitur in ortu, cum ita radiat, & incumbit ſuis radiis, & ingruit. Significat etiã claudor, operior. Item prorogo, ſpatium addo, & protelo. Eſt etiam liceor. Cicero dixit, Nihil addo, ducas licet, οὐδὲν ἐπιβάλλω. Ad hęc quod mente agitaui, aſſequor, & percipio. Eſt enim ἐπιβάλλειν

βάλλειν certa commentatione incumbere ad intelligentiam rei. Sic ὁ ἥλιος ἐπιβάλλει τῇ σελήνῃ. hoc est προσβάλλει, incubat, radios suos appellit, & admouet. Et suggero, nũcio, aggredior, insterno. Ἐπιβάλλειν τὰς χεῖρας, iniicere manum. Plura apud Bude. in commentarijs.

Ἐπιβαπτίζω. immergo.

Ἐπιβαρῆσαι. onerare.

Ἐπιβασία. ας. ἡ. inuasio, occupator rei alienæ

Ἐπίβασις. ιος. ἡ. basis, fundamentum, aditus, ascensus, iter.

Ἐπιβάσκω. κὰ

Ἐπιβατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. facio ire, aggredior, nauem ascendo, in naui milito, nauem capio. Herodot. Polymnia: οἱ πέρσαι οἵπερ ἐπιβάτευον ὕστ τῶν νεῶν. genitiuo iungitur.

Ἐπιβάται. dicuntur milites nauibus impositi, non ut remos ducãt, sed ut stent ad pugnã parati, Latinè classiarij dicuntur. Vide an notationes Bud. in Pandect.

Ἐπιβατήρια. τὰ. machinæ ad inuadendos muros, uidelicet scalæ, & ligneæ turres.

Ἐπιβατήριον. ascensorium.

Ἐπιβατήριος. ᾱ. ὁ. adiuuans ascensum.

Ἐπιβάτης, ου. ὁ. ascensor, eques, uector, sessor: nauem conscendens, miles classiarius, qui in naui meret, eamq; propugnat, epibata: quo uocabulo etiam Latini utuntur apud Iurisco. Multos tit. de exerc. act. quanquàm corruptè legatur emphatæ.

Ἐπιβατικός. οῦ. ὁ. ascensibilis.

Ἐπίβατον ποιεῖν. aditum præbere.

Ἐπιβατός. τ. ὁ. uadens, uiator, uector, passiuè

ΕΠΙΒΕ. ΒΗ. ΒΙ. ΒΛ.

Ἐπιβεβαιοῦσα. ἡ. confirmans.

Ἐπιβείωμεν. ascendamus.

Ἐπιβήτωρ. ορος. ὁ. custos.

Ἐπιβιβάζω. μ. άσω. π. ακα. impono, id est ascendere facio, refero. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιβιούς. ὁ. qui superuixit.

Ἐπιβιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ὴ

Ἐπιβίωμι. superuiuo, superstes sum. neutrum absolutum.

Ἐπιβλαβής. ὲος. ὁ. ἡ. nocuus.

Ἐπιβλασάνουσι. suboleſcunt.

Ἐπιβλασάνω. supergermino.

Ἐπιβλέπω. μ. έψω. π. εφα. aspicio, inspicio, uideo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπίβλημα. ατος. τὸ. uestimentũ exterius, amiculum, stragulum torale. Est etiã adiectio, additamentum, & auctarium, προσθήκη, ἡ πρόσθημα. Horati. pannum uocat. Vulgus petiam.

Ἐπιβλής. ῆτος. ὁ. sera, uectis, trabs.

Ἐπιβλήτης. ου. ὁ. δόκιμος, spectatus.

Ἐπίβλητος. ου. ὁ. aduentitius.

ΕΠΙΒΟ. ΕΠΙΒΡ.

Ἐπιβοάω. μ. ήσω. π. ηκα. acclamo, cõuoco. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιβοήθεια. ας. ἡ. subsidium.

Ἐπιβοηθέω. insuper auxilior præter alios.

Ἐπιβολαῖα. adiectiones, uestimenta.

Ἐπιβολή. ῆς. adiectio, obiectaculum, damnũ, insidiæ, ἐπιδρομή, infestus, & hostilis accessus, impetus & incursus aciei. Est etiam notio, informatio, & conceptus mentis, hoc est ἔννοια, & quas Cicero primas notiones uocat, πρώτας ἐπιβολὰς Græci dicunt. Et applicamentum. Et ἐπιβολὴ τοῦ ῥίγους, est accessio frigoris in febre. Significat etiam aggressionem, inceptum, studium, & conatũ. Ἐπιβολὴ χειρὸς est manus iniectio. Vide Budæum.

Ἐπίβολος. ου. ὁ. eminens.

Ἐπιβόλως. ingeniosè, aptè, φρονίμως.

Ἐπιβομβῶ. resono, insono bombos, & strepitũ facio.

Ἐπιβόσκομαι. depascor.

Ἐπιβουλία. ας. ἡ. insidiæ.

Ἐπιβουλεύομαι. insidijs appetor & petor, insidias patior.

Ἐπιβουλεύω. μ. εύσω. π. ευκα. insidias paro, insidior, per insidias tento & conor, cogito. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπιβουλή. ῆς. ἡ. insidiæ, accusatio, damnum.

Ἐπίβουλος. ου. ὁ. insidiator, inimicus.

Ἐπιβούλως. dolosè.

Ἐπιβραδύνω. cunctor.

Ἐπιβρέχω. μ. έξω. π. εχα. pluo, infundo.

Ἐπιβρίθω. μ. ίσω. π. ικα. aggrauo, induco, aduenio. actiuum, accus. iungitur.

Ἐπιβρόντητος. ου. ὁ. tonans.

ΕΠΙΒΥ. ΕΠΙΒΩ.

Ἐπιβύω. μ. ύσω. π. υκα. tego, munio, obturo, infartio. actiuum, accusatiuo iungitur. Aristopha. Pluto: τὸ στόμ' ἐπιβύσας πέρμασι τῶν ἐκτόρων.

Ἐπιβωμίζω. sacrifico, θύω.

Ἐπιβώμιον. τὸ. sacrificium, quicquid altari imponitur: τὸ εἰς τὸν βωμόν.

Ἐπιβώσομαι. acclamabo.

Ἐπίβωτος. ου. ὁ. lenis, æqualis, λεῖος, ὁμαλός.

ΕΠΙΓ.

Ἐπιγαμέω. superduco uxorem. Plutar. τῷ παιδὶ ἐπιγήμαι κόρην.

Ἐπιγαμία. ας. ἡ. connubium, matrimoniū, affinitas cum aliis gentibus, connubialis necessitudo, ius connubiale.

Ἐπίγαμος. nubilis.

Ἐπιγάννυμι. lætor, alienis malis insulto, χαίρω, ἐπιχαίρω.

Ἐπιγάστριον. ν. τὸ. pars uentris circa umbilicū.

Ἐπιγαυρόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. exulto, lætor, animo efferor. deponens, datiuo iungitur

Ἐπίγειος. ν. ὁ. ἡ. terrestris.

Ἐπιγελάω. μ. άσω. ω. ακα. arrideo, insulto, irrideo.

Ἐπιγένημα. τὸ. adnatus, cōsectariusq; adfectus

Ἐπιγενής. ἐος. ὁ. indigena, αὐτόχθων.

Ἐπιγενόμενοι. posteri.

Ἐπιγεραίρω. præmio afficio. accusatiuo iung.

Ἐπιγίνημα. aduentitium germen.

Ἐπιγίνομαι. posthio, succedo, incumbo. deponens absolutum. quære γίνομαι.

Ἐπιγινώσκω. cognosco, hoc est nosci to. Ἐπιγινώσκειν τὸ τιχθὲν, partum agnoscere, quod Iurisconsultorum uerbum est. Et ἐπιγινώσκειν τὸν κίνδυνον, agnoscere periculum, quod uenditor facit ante rei traditionē, uel admensionem, uel appēsionem specierū. actiuum, accusa. iungitur. quære γινώσκω.

Ἐπιγλενίς. longa tabula, siue asser.

Ἐπιγλωτίδιαι. inaugurari, linguæ cōuicijs incessere, quasi dicas inlinguare. Aristopha. Lysistrata: πρὸς τῶν ἀθηνῶν δὲ οὐκ ἐπιγλωτίσομαι.

Ἐπιγλωτίς. ἴδος. ἡ. lingula. siue minor lingua, quæ pulmonem tāgit, ne si cibus, potus ue, uoce illāc meante, in alienum tramitem deerrauerit, torqueat.

Ἐπιγνάμψασα. malè affecta, confracta.

Ἐπιγνώμων. ονος. ὁ. ad cognoscendū positus, ἐπίσκοπος, arbiter, explorator.

Ἐπιγνῶναι. cognoscere.

Ἐπίγνωσις. ιος. ἡ. cognitio.

Ἐπιγονατίς. ίδος. ὁ. os, ceu conchula quædam genu contegens.

Ἐπιγονή. ῆς. ἡ. fœtus.

Ἐπίγονοι. posteri.

Ἐπίγονος. ου. ὁ. priuignus, qui natus est prius, quàm mater secundò nuberet.

Ἐπιγουνίς. ίδος. ἡ. pars supra genu.

Ἐπιγράβδην. in superficie, ueluti per inscriptionem.

Ἐπίγραμμα. τὸ. inscriptio cuiuslibet rei.

Ἐπιγραφεύς. quæstor, qui munere fungit describendi census.

Ἐπιγραφή. ῆς. ἡ. titulus, inscriptio, superscriptio, census, id est denumeratio ciuium, lustrum, descriptio, indictio, descriptio census, & munus ipsum publicum. Budæus.

Ἐπιγράφομαι μάρτυρας. testeis laudo, testium nomina ædo, quos sum productus. Significat etiam ἐπιγράφομαι, nomina scripta ædo. Et τὰ ἐπιγεγραμμένα, libellus est intentionis. Est etiam de scripto actionem intendo, libello actionis genus ædo, litem æstimo. Item mihi tribuo aliquid, mihi hoc sumo, titulum hunc mihi uendico, & usurpo, hoc titulo me insignio & honesto, præmefero.

Ἐπιγράφω. μ. άψω. ω. αφα. inscribo, suprascribo, censeo, epigrammata scribo. Significat & ἐπιξέω, scarifico, perstringo, leuiter uulnero: ut corpus uirgis inscribo, hoc est, conscribillo. Item uiritim collationē describo & indico, quod Latinè etiam describo dicitur. Ἐπιγράφω τίμημα, litā æstimo, multam irrogo, pœnam inscribo, ut fit in sponsionibus, & similibus, hoc est, statuo, & æstimo, quod non iudicis est multantis, sed actoris, aut postulantis, & accusantis. Vide commentaria Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur. Cum datiuo, confirmo.

Ἐπίγρυπος. ου. ὁ. aduncus, habens nasum aduncum.

ΕΠΙΔΑ.

Ἐπιδακρύω. ploro, illachrymor.

Ἐπίδαμνος. ν. urbs Illyriī, quæ postea Dyrrachium dicta est.

Ἐπιδανείσομαι. μ. είσομαι. ω. εισμαι. mutuor. deponens, accusatiuo iungitur.

Ἐπιδαψιλεύω. abundanter quid facio, affatim distribuo, sum magnificus & liberalis. genitiuo iungitur, & accusatiuo. Herodotus: τάς τε μητέρας καὶ ἀδελφὰς ἐπιδαψιλευόμενος ἐμῖν. Est etiā φιλοτιμοῦμαι καὶ ἐλλαμπρύνομαι. Ponitur pro benignè exhibere, & permittere, credereq; alicui. Significat etiam addo corollarium & auctarium. Vide Budæū.

ΕΠΙΔΕ.

Ἐπιδεδικασμένος. qui hæreditatē iure obtinet, & iudicio euictam & quæsitam.

Ἐπίδειγμα. απος. τὸ. documentum. dicitur etiā quicquid à saltatore, aut alio theatrico, aut scenico artifice ostentatur, ad artis, aut ingenij,

genij aut corporis commendationem, & quodcunq; ſpecimen.

Ἐπιδείελα. pomeridiana apud Heſiodum, ab ὀψὲ & δείελος, id eſt, meridianus, ſtella ueſpertina.

Ἐπιδείελος. ueſpertino tempore.

Ἐπιδείκνυμαι. oſtendo.

Ἐπιδείκνυμι. μ. εἴξω. ω. ἔχα. oſtendo, demonſtro, oſtento, & ſpecimen præbeo, & documentũ induſtriæ aut ingenij aut artis ædo. Significat etiam probo. Accipitur pro facio, exhibeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπιδεικνύω. idem.

Ἐπιδεικτικόν. τό. oſtentatio.

Ἐπιδεικτικὸν γένος τῶ λόγου, eſt demonſtratiuũ & oſtentationi natum, ut inquit Quintil.

Ἐπιδεικτικός. οῦ. ὁ. demonſtratiuus.

Ἐπιδεικτικῶς. oſtentabundè.

Ἐπίδειξις. oſtentatio, ſpecimẽ. Dicitur etiam equitum ludicra decurſio & tranſuectio oſtentatrix. Tranquillus tranſuectionem appellauit, id eſt, πομπὴν τῶν ἱππέων.

Ἐπιδείπνατα. quæ ultimo loco æduntur.

Ἐπιδέξια. ἐπιδεξίως, dextrè, ingenioſe, ad manum dextram, ut illud Lyſiæ: ἐσιόντων πρὸς τὴ νεμία ἔσηκεν ἐπιδέξια.

Ἐπιδέξιος. ου. ὁ. dexter, expeditus.

Ἐπιδεξιότης. ἡ. dexteritas.

Ἐπιδέρκομαι. inſpicio.

Ἐπιδερμίς. ἄμμα cuticula.

Ἐπίδεσμος. ου. ὁ. faſcia qua uultus obligatur. Ariſtoph. fucis: εἰ ἐπίδεσμον ἐπρίω νοῦν ἂν εἶχες πλείονα.

Ἐπιδευής. ἐος. ὁ. ἡ. indigens.

Ἐπιδεύομαι. adſum, indigeo.

Ἐπιδεύτερον. iterum.

Ἐπιδέω. μ. ἐσω. ω. εκα. ligo. actiuũ, actõ iungit.

ΕΠΙΔΗ.

Ἐπιδή. quàm plurimum.

Ἐπίδηλος. ου. ὁ. manifeſtus.

Ἐπίδημα. τό. ſaltus, manſio.

Ἐπιδημεύω. in populo uerſor.

Ἐπιδημέω. ῶ. accedo, appropinquo, peregrè uago, prodo in publicum, illic uerſor. datiuo iungitur. Ἐπιδημῶν τῷ πόντῳ, diuerſans in ponto.

Ἐπιδημία. ας. ἡ. aduentus, præſentia, acceſſus ad ciuitatem, & ἀποδημία, peregrinatio. Vide annot. Bud. in Pand.

Ἐπιδήμιον. commune, publice.

Ἐπιδήμιος. ου. ὁ. aduenies, popularis, inteſtinus, publicus, populariter ſparſus. Ariſtophan. pace: ὃς πολέμου ἔρατ' ἐπιδημίου.

Ἐπιδημιουργός. οῦ. ὁ. opifex & nomen magiſtratus apud Corinthios.

ΕΠΙΔΙ.

Ἐπιδιαβαίνω. traijcio, incurſo.

Ἐπιδιαγινώσκω. pronuncio, recognoſco.

Ἐπιδιαθήκη. ης. ἡ. poſterius teſtamentum.

Ἐπιδιακρίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. diſcerno. actõ iungit.

Ἐπιδιαμένω. permaneo.

Ἐπιδιανέμω. inſuper diſtribuo.

Ἐπιδιατάττομαι. addo aliquid. Paul.

Ἐπιδιατίθεμαι. inſuper paciſcor.

Ἐπιδιατρίβω. interquieſco. Polit.

Ἐπιδιδρασκτικά. τὰ. quæ nunquam ſedem mutare ſolent. Heſiod.

Ἐπιδίδυμον. tertium uas eſt ſpermaticum, Latinè ſeminarium dicunt.

Ἐπιδίδωμι. μ. ώσω. ω. ωκα. creſco, augeo, porrigo, cõcilio, proueho, trado, dedo me & poteſtati alicuius permitto. Accipitur pro cõmitto in malam partem. Herodi. μὴ θ' ἑαυτὸν ἐπιδόντα μονομάχοις, ἢ ἀπογνωσμένοις ἀνθρώποις, κινδυνεύκται. Latini dicunt, dare ſe. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπιδιέλειν. diſtribuebat.

Ἐπιδιείλω. diuido, diſtribuo.

Ἐπιδέκατον ἔβην. ſignificat decem & ſex annos natũ eſſe, quaſi δύο ἐπὶ ἐξεφηβεῖν, hoc eſt pubertatem annis duobus excedere.

Ἐπιδεκατής. ἐος. ὁ. ἡ. q pubertatis annos exceſſit, hoc eſt, circiter ſedecim annos natus.

Ἐπιδέχομαι. exequor.

Ἐπιδιήγησις. ιος. ἡ. repetita narratio.

Ἐπιδικάζομαι. hæreditatẽ controuerſam peto.

Ἐπιδικασάμενος. ὁ. qui ſecundum ſe ſententiã tulit de hæreditatis lite.

Ἐπιδικάσας. eſt iudex qui ſententia ſua adiudicauit hæreditatem.

Ἐπιδικασία. legis actio de hæreditate controuerſa.

Ἐπιδικάσιμος. ου. ὁ. auxilians in iudicijs.

Ἐπιδίκιον. ου. τό. res adhuc ſub iudice.

Ἐπίδικος κλῆρος, hæreditas controuerſa, uel quæ in controuerſiam iure deduci poteſt. Et contrà ἀνεπίδικος, pura & controuerſia uacua. γυνὴ ἐπίδικος dicitur, cuius quis nuptias petit, ut iure ciuili ad ſe delatas: quæ alio nomine ἐπίκληρος & ἐπικλήρητις dicit. Et Plutarchus metaphoricè ἐπίδικον νίκην uocauit, καὶ ἀμφίδοξον, ancipiti Marte diremptam, de qua ambigitur inter parteis. Vide Bud.

Ἐπιδιμοῖρον. ου. uocat Vitruuius bis alterum, duabus partibus additis & decussu facto.

Ἐπιδινέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uerso. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιδιπλασιάζω. duplico.

Ἐπιδιφριάς. άδος. ἡ. circulus ad extremam curus partem, unde religabantur equi iugo soluti.

Ἐπιδίφριος. ου. ὁ. delicatus, piger, qui semper lecticæ insidet.

Ἐπιδιώκω. persequor, insector.

ΕΠΙΔΟ. ΕΠΙΔΡ.

Ἐπίδομα. ατος. τὸ. adiectio quæ supra iustam mensuram datur emptori.

Ἐπιδοξάζω. opinor, honore afficio.

Ἐπίδοξος. ϐ. ὁ. cogitabundus, probatus, uerisimilis, celebris.

Ἐπιδορατίς. ίδος. ἡ. ferrum lanceæ, cuspis. Aristoteles uocat cuspidem æream.

Ἐπιδόρπια τραπέζαι. uidentur fuisse omniũ postremæ, quibus inferuntur bellaria.

Ἐπιδορπίσματα. τὰ

Ἐπιδορπισμός. secundæ mensæ, bellaria.

Ἐπίδοσις. ιος. ἡ. incrementum, dos, προκοπή, tributum, collatio pecuniarum, donatiũ, auctoramentum, congiarium.

Ἐπιδοχή. ῆς. ἡ. uariatio, accessio.

Ἐπιδράμω. incurro.

Ἐπιδράπομαι. iniicio.

Ἐπιδρομή. ῆς. ἡ. incursus, insultus.

Ἐπιδρομίδες. plagarum funiculi discurrentes quibus retia panduntur contracta, & retrahuntur expansa, authore Polluce.

Ἐπίδρομον. ϐ. τὸ. uelum quod retrorsum panditur in naui. Hermol.

Ἐπίδρομος. ου. ὁ. incursiuus, accessũ facilis, ubi non est obstaculum accedenti.

Ἐπιδυσκολύνω. grauiter audio.

ΕΠΙΕ.

Ἐπιείκεια. ας. ἡ. mansuetudo, humanitas, benignitas, æquitas, probitas, moderatio, bona fides.

Ἐπιεικές. æquum bonum, æquitas.

Ἐπιεικής. ές. ὁ. ἡ. mitis, æquus, mansuetus, humanus, moderatus, probus, ciuilis. Ἐπιεικὴς οἰκέτης, frugi famulus.

Ἐπιεικίζομ. ex fide bona, ex æquo & bono statuere.

Ἐπιεικτός. οῦ. ὁ. subditus.

Ἐπιεικῶς. mediocriter, ad uota, abunde, prolixe, bona fide, citra ullum figmentum, παραδόξως, præter expectationem.

Ἐπιεμένος. ου. ὁ. indutus.

ΕΠΙΖ. ΕΠΙΗ.

Ἐπιζαής. ές. ὁ. ἡ. desuper ualde flans.

Ἐπιζάφελος. ϐ. ὁ. contumax, uehemens.

Ἐπιζέω. μ. έσω. ω. ηκα. ebullio. neutrum absolutum.

Ἐπιζηλοτυπέω. zelotypia laboro.

Ἐπίζημα. τὰ. de quibus supplicia sunt.

Ἐπίζημον. ου. τὸ. quo damnum infert, multa.

Ἐπιζήμιος. ϐ. ὁ. ἡ. damnosus.

Ἐπιζῆσαι. uiuere.

Ἐπιζητέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inquiro, requiro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιζητήσιμος. ου. ὁ. qui indagatur.

Ἐπιζήτησις. ιος. ἡ. inquisitio.

Ἐπίηλε. commouit, extendit.

Ἐπίημι. inuado.

Ἐπῖήρανος. gratus, iucundus.

Ἐπίηρος. ου. ὁ. ἡ. amabilis.

ΕΠΙΘ.

Ἐπιθαλάμιον. ου. τὸ. epithalamium, carmen quod in nuptijs canitur.

Ἐπιθαλάμιος. ου. ὁ. ἡ. iugalis.

Ἐπιθαλασσίδιος. ου. ὁ. ἡ

Ἐπιθαλάσσιος. ου. ὁ. ἡ. maritimus.

Ἐπιθανάτος. ϐ. ὁ. ἡ. morti destinatus.

Ἐπιθανής. ές. ὁ. ἡ. morti propinquus.

Ἐπιθανάτως ἔχειν. laborare cũ mortis periculo.

Ἐπιθαῤῥέω. μ. ήσω. ω. ηκα. confido.

Ἐπιθαρσύνω. μ. υνῶ. conforto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιθαυμάζω. admiror, dono dato aliquem uenero.

Ἐπιθεάζομ. deos obtestari.

Ἐπιθεάζω. ferior, festum celebro, do operam rebus diuinis, deum inuoco. Thucyd. ἀεὶ δαμός τινα ἐπιθεάσας καθίσκ ἐς τὸν πόλεμον τὸν ϛρατόν.

Ἐπίθεμα. additamentum, appositio.

Ἐπιθεραπεύω. curo, laboro, rectè dispono, prospitio, corrigo, præsentio.

Ἐπίθεσις. ιος. ἡ. aggressus, impositio, occupatio, inuasio.

Ἐπιθεσπίζω. adprobo, author rei sum.

Ἐπιθεσπισμός. οῦ. ὁ. oraculum.

Ἐπιθέτης. ου. ὁ. molestus.

Ἐπιθετικός. οῦ. ὁ. inuadere & adgredi aptus.

Ἐπίθετον. ϐ. adiectum, epitheton, quod rectè dicimus, appositum, à nonnullis sequens dicitur.

Ἐπίθετος. ϐ. ὁ. ἡ. adiectitius, aliunde inuectus.

Ἐπιθέω. accurro, irruo, inuado.

Ἐπιθεωρέω. prospicio, aspicio.
Ἐπιθήκη. ης. ἡ. appositio, cumulus.
Ἐπίθημα. ατος. τὸ. operculum.
Ἐπιθηραρχος. ου. ὁ. qui quatuor elephantis dominatur, duplaris ferarius uertitur à Theodoro. Et hæc cõstitutio ἐπιθηραρχία duplaris feraria, Aelianus.
Ἐπιθήτη. ης. ἡ. proauia.
Ἐπιθίγω. μ. ἴξω. ω. ιχα. tango. actiuum, genitiuo iungitur.
Ἐπιθλίβω. μ. ἴψω. ω. ιφα. premo, seco. actiuum genitiuo iungitur.
Ἐπιθολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. turbo, id est, turbidum reddo, consydero. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπιθόρομαι. insilio.
Ἐπιθορυβέω. tumultuor.
Ἐπιθρέξας. αντος. ὁ. percurrens, attingens, superueniens.
Ἐπιθρηνέομαι. flebiliter succlamare.
Ἐπιθρύπτομαι. orno, polio.
Ἐπιθυμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concupisco. neutrum genitiuo iungitur.
Ἐπιθύμημα. ατος. τὸ. ἡ
Ἐπιθύμησις. ιος. ἡ. desiderium.
Ἐπιθυμητής. ου. ὁ. promptus, alacri animo, προθυμος.
Ἐπιθυμητικόν. libido, immoderata cupiditas.
Ἐπιθυμητικός. οῦ. ὁ. ἡ
Ἐπιθυμητός. ῆ. ὁ. desiderabilis, cõcupiscibilis.
Ἐπιθυμία. ας. ἡ. cõcupiscentia, libido, auiditas, cupiditas, auide semper aliquid expetens, desiderium, uaporatio ad deos.
Ἐπιθυμιάω. sacrifico.
Ἐπιθυμοδείπνοι. οἱ. conuiuiorum appetentes. Consueuerat hoc nomine Cæsar appellare eos qui tardius ad conuiuium uenirent, occupati negotijs, tamen ob cœnarum cupiditatem non recusarent ijs, à quibus rogarentur: authore Plutarcho.
Ἐπίθυμον. ου. flos τῶ θύμου, inuolucrum.
Ἐπιθύμω. corrigo.
Ἐπιθύω. μ. ύσω. ω. υκα. immolo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπιθωρακίδιον. ου. τὸ. uestis quæ super thoracem injcitur.
Ἐπιθωρακίζω. μ. ίσω. ω. ικα. desuper armo, super thoracem aliquid induo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ΕΠΙΙ. ΕΠΙΚ.

Ἐπίδημον. ονος. ὁ. peritus, expertus, sciens.
Ἐπίεσμι. sepono, admoueo, insisto, retento. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπίσωρ. ορος. ὁ. cognitor, testis, arbiter.
Ἐπικαθεύδω. incubo.
Ἐπικάθημαι. insideo.
Ἐπικαίριος. ου. ὁ. tempestiuus.
Ἐπίκαιρος. ου. ὁ. tempestiuus, opportunus.
Ἐπικαίω. aduro.
Ἐπικαλίομαι. μ. ίσομαι. ω. ημαι. imploro, inuoco, τὸ ἐγκαλοῦμαι, postulor, incusor, accusor, cognomento uocor, prouoco, hoc est, superiorem appello. accusatiuo iungitur.
Ἐπικαλέω. μ. έσω. ω. ἐπικέκλικα. appello in iudicio, cognomino, aduoco, insimulo, incuso, in crimen uerto. actiuum, datiuo cum accusatiuo.
Ἐπίκαλκος. ου. ὁ. æreus.
Ἐπικάλυμμα. ατος. τὸ. operculum, testa cancrorum.
Ἐπικαλύπτω. obsecro.
Ἐπικαμπή. ῆς. ἡ. flexio.
Ἐπικαμπής. ής. ὁ. ἡ. aduncus.
Ἐπικάμπιος ἐμπροσθία, inflexa antica. Ἐπικάμπιος ὀπισθία, inflexa postica uertit à Theodoro in Aeliano, ob eam rem, quia ductis cornibus in partem priorem, in sinum se circumagit, flexumq; imitatur.
Ἐπικαμπτέω. μ. ήσω. π. κα. flecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπικαμπή. ῆς. ἡ. curuatura, inflexio.
Ἐπικάνθιδες ἡ ἐγκάνθιδες, canthorum radices.
Ἐπικάρ. ad uerticem, in caput. aduerb.
Ἐπικαρπία. ας. ἡ. remuneratio, fructuũ & commodorũ perceptio, & usus rei fructuosus, fœnus, quæstus, fruges, messis.
Ἐπικαρπίζομαι. fructum fero.
Ἐπικάρπιος. ου. ὁ. ἡ. fructifer.
Ἐπικαρσία. per obliquum.
Ἐπικάρσιος. ου. ὁ. obliquus, transfusus.
Ἐπικαταβαίνω. descendo, Plutarch.
Ἐπικαταβάλλω. deprimo. require βάλλω. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπικατάγομαι. reuehor.
Ἐπικαταδαρθάνω. dormio. quære δαρθάνω. neutrum absolutum.
Ἐπικατακοιμίωμαι. indormio.
Ἐπικαταλαμβάνομαι. occupor ab insectante.
Ἐπικαταλαμβάνω. assequor & anteuerto. Significat etiam opprimo. Xenoph. εἶθεν δὲ δρόμῳ ἐπικαταλαβεῖν ἐν ταῖς ὑναῖς βυλόμενοι. Cicero: Antonium in medijs eius iniurijs mors oppressit.
Ἐπικατάομαι. acquiro.

Ἐπικατάρατος. ου. ὁ. maledictus, execrandus, sceleratus.

Ἐπικαταράττω. percutio, impetuose impello.

Ἐπικαταῤῥέω. concido, resoluor, confringo.

Ἐπικαταῤῥήγνυμαι. dispergo, diffluo.

Ἐπικατασείω. concutio, depono. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπικατασκάπτω. defodio. actiuum, accusatiuo cum genitiuo iungitur.

Ἐπικατασπένδω. libo.

Ἐπικατασφάττω. macto.

Ἐπικαταφορά. uocat à Mathematicis ea pars cœli in signifero, quæ totidem partibus in demersu occiduum punctum signiferi præcessit, quot partibus in emersu anaphora ab horoscopo relinquit. uide Assem Bud.

Ἐπικαταφοροί. qui in Venerē procliues sunt.

Ἐπικαταψεύδομαι. mentior, cum accusa. apud Herodotum & Dionysium.

Ἐπικατόρθωμαι. strenuè ago.

Ἐπίκαυμα. ulcus sordidum & impurum, ex cuius purgatione humida quæ sunt intus, effluunt.

Ἐπικαχλάζω. collido stridore, ut solent uerticeς undarum.

Ε Π Ι Κ Ε.

Ἐπίκειμαι. incumbo, insero, adiaceo, immineo, impendeo, excubo. deponens, datiuo iungitur.

Ἐπικέλμορμ. erectum sepulchrum apud Lucianū. Ἐπικείμρα, ἀντὶ τῦ ἐπιφέρουζα, καὶ ἐπιφαινόμρα. Suid.

Ἐπικέραι. dissecuisse, distendisse, διακόψαι, διαφθεῖραι.

Ἐπικείρω. τὸ ἐπινέμω, id est, attondo & depasco segetes in folioſam materiā eluxuriantes.

Ἐπικίκλημαι. idem quod ἐπικαλέομαι.

Ἐπικελεύομαι. καὶ

Ἐπικελεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. adhortor. datiuo iungitur.

Ἐπικέλευσις. adhortatio.

Ἐπικέλλω. adpellor.

Ἐπίκελσας. αντος. ὁ. appulsus.

Ἐπίκενος. ῃ. ὁ. uanus, μάταιος, ut ἐπίκενος λόγος.

Ἐπικέοιτο. incumberet.

Ἐπίκερδος. εος. τὸ. quæstus.

Ἐπικερτομέω. exprobro, subsanno, cauillor. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπικέρως. in cornua.

Ἐπικεύσω. cælabo. Homer. Odyss. τ. νημερτὲς γάρ τοι μυθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω, Verum eῑ tibi dicam, neq; cælabo.

Ἐπικεφαλαίου. succinctim, breuiter, in summa, συντόμως, ταχέως, inquit Suidas.

Ἐπικεφαλήν. præcipitanter, ταχέως.

Ἐπικεφάλιον. ου. τὸ. tributum quod colligitur capitatim.

Ἐπικεχοδώς. ἀποπατήσας. Aristoph. auib. ἐπικεχοδὼς ἔγωγε φασιανικός.

Ἐπικεχρωσμένος. dicitur qui per summa coloratus est, nō intus infectus & altè imbutus, καὶ δι' ὅλου κατακεχρωσμένος, qui tinctus à Cicerone dicitur.

Ε Π Ι Κ Η.

Ἐπικήδαιος. ου. ὁ. curator.

Ἐπικήδιον. ε. τὸ. carmen funebre, quod & Seruius in Bucol. epicedium uocat, & habetur cadauere nondum humato. Epitaphium uerò sepulchro inscribitur.

Ἐπικήκασος. ε. ὁ. ridiculus, infamis.

Ἐπίκηρον. τὸ. καὶ

Ἐπίκηρος. ου. ὁ. marcidus, fragilis, infelix, ῥοῖρα, mortalis, fato obnoxius, caducus, ἐπίνοσος, ἐπιθανάτιος: à κῆρ dictum, quod τὸν θάνατον significat.

Ἐπικηρυκεία. dicitur, ὅταν κήρυκες πέμπωσι τισὶ μέλλοντες ἀνοχὰς ἢ εἰρήνην. differt ab ἀνοχή.

Ἐπικηρυκεύομαι. mitto legatos, de fœdere aut inducijs acturos.

Ἐπικηρυκεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. annuncio, præconio declaro. datiuo iungitur.

Ἐπικηρίττω χρήματά τινι. edicto pnuncio summam quandam cuidam. Vide Budæum in Comment.

Ε Π Ι Κ Ι. Ε Π Ι Κ Λ.

Ἐπικίδνημι. dispergo. actiuū, actō iungitur.

Ἐπικίνδυνος. ου. ὁ. ἡ. periculosus.

Ἐπικλάζω. inflecto, infringo.

Ἐπίκλαυτος. tristis, lamētabilis, flebilis, luctuosus: γοερὸς, θρηνητικός, Suid.

Ἐπικλεέστατος. celeberrimus.

Ἐπικλείω. μ. είσω. ω. εικα. laudo, glorifico, dico, perhibeo. actiuum, accus. iungitur.

Ἐπίκλημα. ατος. τὸ. calumnia.

Ἐπίκλην. denominatè, cognomento.

Ἐπίκληρος. ῃ. ὁ. ἡ. hæreditarius, & qui nec fratres nec parentes habet, qui parente altero uel utroq; priuatur.

Ἐπίκληρος καὶ Ἐπικληρῖτις. uirgo uel mulier dicitur, quæ utroq; parente orbata est, nullo fratre superstite, cui successio opima una aut altera plurés ue obuenerunt, quam puellam uel mulierē ius erat agnato proximo cognatóue ueluti uendicare, tanquā sibi ciuili

ſibi ciuili iure delatam. Ἐπίκληροι etiam dicebant puellæ orbæ egentes, dotemq; nõ habentes: de quibus lex erat, quam recenſet Budæus in Comment.

Ἐπικληρῶ. allego. Demoſth. παρούσης τῆς ἐκκλησίας, ἐν ᾗ τὸν ἄρχοντα ἐπικληροῦσι ὁ νόμος τοῖς χορηγοῖς αὐλητὰς κελεύει. Et ſortior, ſorte creo.

Ἐπικλής. ἐος. ὁ. ἡ. cognominatus.

Ἐπίκλησις. ιος. ἡ. denominatio, cognominatio, cognomen, cognomentum. Homer. Iliad. σ'. ἅρκτον δ' ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν, id eſt, Vrſam quam & currum cognomento uocant.

Ἐπίκλητοι. appellantur quaſi conuiuæ extraordinarij & non uocati, ſed aduocati & allecti.

Ἐπικλινές. τὸ. inclinatio, animi propenſio in malum: ἐπιῤῥέπεις εἰς κακόν.

Ἐπικλινής. ες. ὁ. ἡ. deuexus, decliuis.

Ἐπικλίνομαι. incumbo, inclino. datiuo iungit.

Ἐπικλίντης. ου. ὁ. terræmotus.

Ἐπίκλιντρον. ου. τὸ. genus ornamẽti muliebris.

Ἐπικλίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. acclino. actiuũ, datiuo iungitur.

Ἐπίκλοπος. ου. ὁ. ἡ. furax, doloſus.

Ἐπικλύζομαι. καὶ

Ἐπικλύζω. μ. ύσω. ω. υκα. ſtagno, alluo, illuo, undis inuoluo, undis obruo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπικλύσας. ντος. ὁ. immergens.

Ἐπικλώθω. μ. ώσω. ω. ωκα. uoluo fuſum, & ad fatum refertur. neutrum, datiuo iungitur, & ſine caſu ponit. Ἐπικεκλωσμένος βίος, uitæ conditio à fatis iuncta.

Ἐπικλῶνται. conqueruntur.

ΕΠΙΚΟ. ΕΠΙΚΡ.

Ἐπικοιλίς. ίδος. ἡ. cilium oculi.

Ἐπικοιμᾶσθαι. obdormiſcere.

Ἐπίκοινος. ου. ὁ. communis, promiſcuus.

Ἐπικολουθέω. inſequor.

Ἐπικολούθησις. ιος. ἡ. perſequutio, cõſequutio.

Ἐπικομίζομαι. fero.

Ἐπίκομος. ου. ὁ. ad aliquid miſſus, curator.

Ἐπικομπάζω. καὶ

Ἐπικομπέω. μ. ήσω. π. κα. oſtento, iactito, laudo.

Ἐπικοπή. ἡ. decacuminatio, inciſio.

Ἐπικόπτω. concido, præcido, imminuo. Eſt etiam extenuo uireis, & imminuo opes & imperium. Significat etiã percutio nummum.

Ἐπικορίζω. ſperno.

Ἐπίκορσα. τὰ. parteis ſupra malas Attici uocant.

Ἐπικοσμέω. adorno.

Ἐπικοσμήσας. ντος. ὁ. qui emendauit.

Ἐπικουρέω. μ. ήσω. ω. κα. auxilior, ſuppedito. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπικουρία. ας. ἡ. auxilium, obſequium, ſuppeditatio.

Ἐπικουρίζω. μ. ίσω. ω. κα. alleuio, ſuccurro.

Ἐπικούριος. Appollinis epitheton, quòd in peſtilenti morbo tuliſſet opem.

Ἐπίκουρος. ου. ὁ. adiutor. Differt à σύμμαχος.

Ἐπικουφίζομαι. leuior, expeditiorq; reddor.

Ἐπικραδαίνω. uibro, coagito.

Ἐπικραίνω. μ. ανῶ. ω. κα. perficio, adnuo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπικρανίς. ίδος. ἡ. cerebellum.

Ἐπίκρανον. ου. τὸ. columnæ pars ſuperior, ueluti caput.

Ἐπικράτεια. ας. ἡ. continentia, contra aliquem inualeſcentia, potentia, imperiũ & ditio.

Ἐπικρατέως. præpotenter.

Ἐπικρατέω. μ. ήσω. ω. κα. ſupero, uinco, dominor, obtineo, præpolleo, primas uel principatum teneo. genitiuo iungitur.

Ἐπικράτησις. ιος. ἡ. uictoria.

Ἐπικρατής. compos.

Ἐπικρατούμενοι. imperio ſubditi & ditioni.

Ἐπικρέμαμαι. impendo.

Ἐπίκριον. ου. τὸ. antenna nauis, tignum.

Ἐπίκρισις. ἡ. adiudicatio, iudicium, dignotio.

Ἐπικριτής. οῦ. ὁ. arbiter, conſultor.

Ἐπίκριτος. ου. ὁ. lectus, dilectus.

Ἐπικροτέω. ῶ. applaudo.

Ἐπίκρυφος. ου. ὁ. occultus.

ΕΠΙΚΤ. ΕΠΙΚΥ.

Ἐπικτάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. ſuperacquiro. acuſatiuo iungitur.

Ἐπικτέρια. ων. τὰ. exequiæ, inferiæ.

Ἐπίκτησις. ιος. ἡ. acceſſio, incrementum.

Ἐπίκτητα. τὰ. res extranea, ut amici, pecuniæ, poſſeſſiones. Oppoſitum σύμφατα.

Ἐπίκτητος. η. ὁ. ἡ. acquiſititius, inanis, fucatus, factitius.

Ἐπικτίζω. recondo. Ioſe. lib. ij.

Ἐπικτυπῶ. inſtrepo, perſtrepo.

Ἐπικύημα. id quod ſuper uterum concipitur: quod ſuperfœtatum dicitur à Plinio.

Ἐπικυέω. μ. ήσω. ω. κα. καὶ

Ἐπικυΐσκομαι. καὶ

Ἐπικυίσκω. ſuperfœto, ſuper uterũ concipio. actõ iungit. Hiſto. lib. vij. ἐπικύσει τρίτον.

Ἐπικυΐσκόμια.

Ἐπικυΐσκόμια. τὰ. ſuperfœtantia.

Ἐπικυμαίνω. ingruo, irrumpo, confluo. actiuũ datiuo iungitur. Philo. πᾶσα μισόγεια πεδία ἐπεκύμαινε, Omnis mediterranea in campũ confluebat.

Ἐπικυματίζω. fluctuo, in fluctibus uerſor, innato.

Ἐπικύπτω. μ. ύψω. π. υφα. inclino, proſpicio, pronus incumbo.

Ἐπικυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. confirmo, autenticũ facio. accuſatiuo iungitur.

Ἐπίκυρτος. ου. ὁ. ἡ. gibboſus, qui contractis eſt humeris.

Ἐπικωμάζω. ſubſanno, tripudio, obſcena loquor, laſciuio, petulanter cõmeſſationibus incumbo, χλευάζω, μυκτηρίζω: quæ quidem uox Græcè ita uſurpatur, ut uno uerbo latinè reddi nõ poſſit. Alciphr. πολλὰ δὲ καθ' ὁδὸν προπαλίσασαι, ἐπεκωμάσαμεν Δεξιμάχῳ, id eſt, Vinolentæ & commeſſabundæ offendimus & obuiam factæ fuimus Deximacho.

Ἐπίκωμοι. laſciuæ iuuentutes, iniurioſi, commeſſatores, & qui ad commeſſationes uentitant.

Ἐπικωμῳδέω. μ. ήσω. π. κκα. increpo. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπικωπήτηρ. ῆρος. ὁ. uinculũ quo remus ſcalmo alligatur.

Ἐπίκωπος. ὁ. enſifer, ξιφήρης: nam κώπη gladij manubriũ etiam ſignificat. Ἐπίκωποι etiã ſunt ἐπήρετμοι, id eſt, in procinctu nauigationis.

ΕΠΙΛ.

Ἐπιλαχάνω. ſubſortior, aſſortior, quaſi & ſuccenturior.

Ἐπιλαχάνων. appellatur qui ſortito ſufficitur & ſublegitur. Vide Comment. Bud.

Ἐπιλαΐς. ἴδος. curuca.

Ἐπιλάλαξε. lętos clamores ædidit.

Ἐπιλαμβάνομαι. manus iniĳcio, contineor, inhæreo, apprehendo, hęreo, ἁμαρτάνοντων ἅπτομαι, corripio, emendo, καταγινώσκω, reprehendo, cum genitiuo. Et incautum opprimo & imparatũ aggredior. Ἀντιπιλαμβανόμενοι, uiciſſim inter ſe trahentes, manus utrĳq; iniĳcientes. genitiuo iungitur.

Ἐπιλαμβάνομαι τῶν κτημάτων, pignora capio.

Ἐπιλαμβάνω. augeo, ſuperuenio, apprehendo, inhæreo, increpo, capio, excipio, id eſt, διαδέχομαι, ἐκδέχομαι, ſuccedo. Significat etiam opprimo. οὐδέποτε ἐπιλήψεταί μου τῇ γνώμῃ, Nunquàm me opprimet conſilio, id eſt, conſilĳs eius anteuertam. Eſt etiam obthuro, πωμάζω. Demoſth. σὺ δὲ ἐπίλαβε τοῦ ὕδατος, ſiſte aquam fluentem: de clepſydra dictum eſt. Item extremum ſumo: & opponitur τῷ προλαμβάνω. Iungitur etiam genitiuo ἀντὶ τοῦ λαμβάνομαι, attingo, nanciſcor. Require λαμβάνω.

Ἐπίλαμπος. ε. ὁ. illuſtris apud Herodotum.

Ἐπιλαμπρύνω. illuſtro, paro, orno. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπιλάμπω. μ. άμψω. π. φα. illuceo, illuſtro.

Ἐπιλανθάνομαι. obliuiſcor, ignoro. deponens, genitiuo iungitur. Apud Lucianum cum accuſatiuo: οἶσθα αὐτόν, ἢ ἐπιλέλησται τὸν ἄνθρωπον;

Ἐπιλανθάνω. lateo, negligo. neutrum, accuſatiuo iungitur. quære λανθάνω.

Ἐπιλαρχία. ας. ἡ. turba duplaris, duæ turmæ.

Ἐπιλαχών. όνος. adlectus per ſortem.

Ἐπιλεαίνω. leuigo, polio.

Ἐπιλέγομαι. eligo, deligo, τὸ ἀναγινώσκω, id eſt lego, percenſeo, perlego, recenſeo, recognoſco. Accipĭ & pro ἀναβάλλεσθαι. Et Ariſtotel. ἐπιλέγεται δέ τις μῦθος, additur his fabula: uel, hinc autem orta fabula.

Ἐπιλέγω. μ. ξω. π. χα. eligo, deligo, dictum addo alicui facto, dicti aut facti rationem ſubdo reddo q̃, hoc iam dictis prętereà addo: & de facto uel uerbo hoc dico, & quaſi elogium addo. Eſt etiam coniectura colligo. Plura in Commenta. Budæi. Cogito, ἐπικαλέω, admurmuro, muſſito.

Ἐπιλείπω. ſic conſtruitur, ut Latinè deficio. Athe. ἐπιλείπει ἄν με χρόνος, tempus me deficeret. Iungitur & datiuo. Syneſ. οὐκ ἐπιλείπουσι στρατιῶται τῷ θεῷ.

Ἐπίλειψις. defectio.

Ἐπιλικίζω. ſecuri percutio.

Ἐπίλεκτοι στρατιῶται. extraordinarĳ milites: contrà ἐπιλελεγμένοι & ἔκλεκτοι & ἀπόλεκτοι delecti & eximĳ. Inuenitur tamẽ ἐπίλεκτος pro numero exempto & delecto.

Ἐπιλεύσσω. aſpicio, proſpicio.

Ἐπίληθος. ου. τὸ. obliuio. Odyſſ. δ'. νηπενθές τ' ἄχολόν τε κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων.

Ἐπιλικμάω. ſono, canto.

Ἐπιλίνιον ἆσμα. cantio quæ canebatur intcr præmendas uuas.

Ἐπιλοιμίζω. comitiali morbo laboro.

Ἐπίλοιμος. comitialis homo. Dicitur etiam ἐγκλητίος καὶ ἐπιλήψιμος, reprehenſione dignus,

gnus, ὁ ἐπιμεμπτος. ὦ ἐναντίος ἀντιπλικτος.
Ἐπιλήπτωρ. ορος. ὁ. culpans, reprehendens.
Ἐπιλησμονή. ῆς. ἡ. obliuio.
Ἐπιλησμονής. ές. ὁ. ἡ. ἠὲ
Ἐπιλήσμων. ονος. obliuioſus.
Ἐπιλημψία. ας. ἡ. epilepſia, id eſt morbus comitialis, retentio, obturatio.
Ἐπιλήψιμος. ε. ὁ. idoneus ad capiendum, reprehenſibilis.
Ἐπιλίγδην. ſuperficialiter, leuiter, languidè, in ſuperficie, tenuiter, ſtrictim, ἐπιψαύδην.
Ἐπιλιμνάζω. ſuperſtagno.
Ἐπιλιπαίνω. impinguo.
Ἐπιλλικτος. ε. ὁ. comprehenſibilis.
Ἐπιλλίζω. innuo oculis.
Ἔπιλλος. ε. ὁ. ſtrabus, diſtortis oculis.
Ἐπιλογισμός. οῦ. ὁ. cogitatio, computus, laudatio.
Ἐπιλογή. ῆς. ἡ. delectus, electio.
Ἐπιλογίζομαι. excogito.
Ἐπίλογος. ε. ὁ. epilogus, cõcluſio, peroratio, pars extrema orationis, quaſi iam dictorũ enumeratio.
Ἐπιλοίμια. ζ̃α. carmina quæ canebantur de peſte, uel de ſedata peſte.
Ἐπίλοιπος. ε. ὁ. relictus, reliquus.
Ἐπιλύκιος λόγος. peculiaris ſermo.
Ἐπιλυπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. triſtifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Ἐπίλυπος. ον. ὁ. triſtis.
Ἐπιλυσία. ας. ἡ. morbi genus.
Ἐπίλυσις. ιος. ἡ. interpretatio, ἔφοδος, impetus
Ἐπιλωβεύω. cauillor, irrideo.
Ἐπιλώπτω. ſalio ut aqua bulliens, promico ex ſupercilijs.

Ε Π Ι Μ.

Ἐπιμαίνομαι. inſanio. deponens abſolutum. require μαίνομαι.
Ἐπιμαίομαι. cupio, inquiro, palpito, urgeo uberibus.
Ἐπιμᾶλλον. promptius, propẽſius, uehementius.
Ἐπιμαρτύρομαι. adduco teſtimonium.
Ἐπιμάρτυρος. ὁ. in rem præſentem productus teſtis.
Ἐπιμασίδιος. ε. ὁ. lacteus, uel lactens potius, ſicuti infans, cui lac adhuc præbetur, & uberibus admouetur.
Ἐπιμάσιος. ε. ὁ. idem.
Ἐπίμασος, ου. ὁ. ἡ. famelicus, fugitiuus, mendicus. Odyſſ. υ. οἷον μίν τινα τῶτον ἔχεις ἐπίμασον ἀλήτην.

Ἐπιμαχεῖν, differt à συμμαχεῖν. Vide Ammonium in differentijs.
Ἐπιμάχια. ας. ἡ. ſubſidiaria ſocietas.
Ἐπίμαχος. ε. facilis expugnatu.
Ἐπιμειλια. ζ̃α. munera demulcentia, propriè res dotales, quòd maritos mulceant.
Ἐπιμειλίξαι. dare.
Ἐπιμέλεια. ας. ἡ. cura, id eſt diligentia.
Ἐπιμέλειαν ποιοῦμαι. curo, diligentiã adhibeo
Ἐπιμελέομαι. μ. ήσομαι. ω. ησομαι. curo negociũ, curam gero, curam habeo. deponens, iungitur datiuo.
Ἐπιμελέον. τὸ. dignum cura & diligentia.
Ἐπιμελής. ές. ὁ. ἡ. accuratus.
Ἐπιμελητέον. curandum eſt.
Ἐπιμελητής. οῦ. ὁ. curator, procurator: Hoc nomine Perſæ quidam appellabãtur, qui ſaucios in bello curabant. Xenoph.
Ἐπιμέλομαι. idem quod ἐπιμελέομαι.
Ἐπιμελῶς. aſſiduè, ſtudioſè, accuratè.
Ἐπίμεμπτος. ε. ὁ. accuſabilis, reprehenſibilis.
Ἐπιμέμφομαι. conqueror, infenſus ſum.
Ἐπιμένω. μ. ενῶ. duro, inſiſto, permaneo. neutrum, datiuo iungitur.
Ἐπίμεσος. ε. ὁ. redundans.
Ἐπιμεζ̃ωίμωομαι. iterum accerſor.
Ἐπιμετρέω. addo, adijcio, cum corollario admetior.
Ἐπιμετρηθῆναι. differre, prolongari.
Ἐπίμετρον. τὸ. herba flore carens, epimetrũ, auctarium.
Ἐπιμήδιον. τὸ. caulis eſt non magnus, ederæ ſimilis folijs, Romani uindiciam appellãt.
Ἐπιμηθεύεσθαι. re peracta conſiliũ capere, cui opponitur τὸ προμηθεύεσθαι.
Ἐπιμηθεύς. frater Promethej, cui re peracta, tũ demum conſilium in mentem uenit. Vide adagium: Malo accepto ſtultus cognoſcit
Ἐπιμηθής. ές. ὁ. ἡ. prudens.
Ἐπιμήκης. ες. ἡ. ἡ. prolixus, procerus. Refertur etiam ad tempus.
Ἐπιμήκιστον. oblongum, diuturnum.
Ἐπιμηκύνω. produco.
Ἐπιμηλίς. ίδος. ἡ. ſpecies meſpili.
Ἐπιμηλοβότηρ. ηρος. ὁ. paſtor.
Ἐπιμήνια. ira.
Ἐπιμήνιος. ε. ὁ. ἡ. menſtruus.
Ἐπιμηχανάομαι. fabricor, comminiſcor, molior, machinor.
Ἐπιμίγνυμαι. καὶ
Ἐπιμίγνυμι. commercia ineo, & exerceo.
Ἐπιμίξ. mixtim.

Ἐπιμιξία. commercium, consuetudo, usus.
Ἐπιμίσθιος. ὁ. ὁ. meritorius.
Ἐπιμνάομαι. recordor. datiuo iungitur. Thucyd. τοῖς χρόνοις ἐπεμνήσθη.
Ἐπιμονή. ῆς. ἡ. perseuerantia, insistentia, assiduitas.
Ἐπίμονος. ὁ. ὁ. pertinax, constans.
Ἐπιμονωθείς. ὁ. destitutus.
Ἐπιμόνως. constanter.
Ἐπιμοχθος. ὁ. laboriosus.
Ἐπιμυθεύω. adfabulor.
Ἐπιμύθιον. ὁ. τὸ. postfabula, id est, quod fabulæ ad moralitatem adiungitur: affabulationem Latinè uocant.
Ἐπιμύλη. ης. ἡ. καὶ
Ἐπιμυλίς. ίδος. ἡ. os latum & rotundum, quo genuum commissura obtegitur, uulgò patellam uocant.
Ἐπίμυξις. ιος. ἡ. suspirium.
Ἐπιμυμῶ. reprehendo.
Ἐπιμύττω. μυκτηρίζω, subsanno.
Ἐπιμύω. claudo.
Ἐπιμωμητός. οῦ. ὁ. uituperabilis.

Ε Π Ι Ν.

Ἐπινάσειος. inquilinus, hospes profugus, aduena: μέτοικος, ξένος φυγάς. Suidas.
Ἐπίνειον. ὁ. τὸ. nauale, parua statio.
Ἐπινέμει. depascitur. Homerus Iliad. σ. πάντα κεν ὅσατε χαῖαν ἐπινέμεται καὶ ἕρπει, Omnia quæcunq; terram depascuntur, ac serpunt.
Ἐπινέμομαι. depascor, absumo, populor.
Ἐπινέμω. attondo & depasco segetes in foliosam materiam eluxuriantes.
Ἐπινεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. innuo, annuo. Et metaphoricè promineo. datiuo iungitur.
Ἐπινεφρίδιον. ου. τὸ. pinguedo, uel aliquid aliud circa renes.
Ἐπινέω. κλώθω, filo.
Ἐπινής. infirmus.
Ἐπινήφειν. sobrium esse.
Ἐπινήχεσθαι. emergere, enatare, adnatare, alluere.
Ἐπινίκιον. ὁ. τὸ. præmium, celebritas pro habita uictoria: quod & Latinè epinicium dicitur, epulum uictoriale.
Ἐπινίκιος. ὁ. ὁ. uictoriosus. τίμαι ἐπινίκιαι, honores qui exhibebantur ob uictoriam habitam.
Ἐπινίφω. superniueo, niue opprimo.
Ἐπινοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. construo, cogito, animaduerto, imaginor, excogito. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπινόημα. ατος. τὸ. cogitatio, consyderatio.
Ἐπινοητικός. consultor.
Ἐπίνοια. ας. ἡ. opinio, consilium, consyderatio, excogitatio, mentis sententia, machina, munimen, studium, exercitium, inuentum, ratio, techna, artificium.
Ἐπινομία. ας. ἡ. pascua, apud alios pastura, cõmercium, pascuarium.
Ἐπινόμιδα. Græci strenam uocant, tametsi & in triremi ἐπίνομις dicitur.
Ἐπινοστίζω. irroro.
Ἐπιννυκτίς. ίδος. ἡ. pustula subliuida & sanioſa, quæ nocte in suris, aut pedibus nascitur.
Ἐπινυσάζω. μ. άξω. ω. αχα. dormio, inclino. neutrum absolutum.
Ἐπινῶς. ualdè. ἐπινώτιος, in dorsum propendens.

Ε Π Ι Ξ. Ε Π Ι Ο.

Ἐπίξανθος. ὁ. fuluus.
Ἐπιξενόομαι. hospitaliter alloquor, hospitio coniungor, hospitaliter excipior.
Ἐπιξενωθείς. ἐντος. ὁ. ἡ. exceptus hospitio.
Ἐπιξέω. rado, scalpo. actiuũ, accusat. iungit.
Ἐπίξηνον. ου. τὸ. truncus in quo coqui secant carnes. Aristophan. Acharn. ἐμοῦ θέλοντος ὧδε ἐπιξήνου λέγειν. Suidas habet ἐπίξηνος, masculino genere, pro eodem: ὁ μαγειρικὸς inquit, κόρμος.
Ἐπιξηραντικός. οῦ. ὁ. desiccans.
Ἐπίξυνος. ὁ. ἡ. communis, ab ἐπιξυνῶ, quod est ἐπικοινῶ.
Ἐπιξύω. ἐπιξέω.
Ἐπιόντων. irruentes, adorientes. ἐς τὸ ἐπιόν, in futurum.
Ἐπιορκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. peiero. actiuum, accusatiuo iungitur.
Ἐπιορκητικός. οῦ. ὁ. periurus.
Ἐπιορκία. ας. ἡ. periurium.
Ἐπίορκος. ὁ. ὁ. periurus.
Ἐπιόρκως. periurè, præter iuramentum.
Ἐπιόσσομαι. aspicio, alloquor, significo.
Ἐπίουρος. ὁ. ὁ. custos, clauus ligneus.
Ἐπίουσα. ης. ἡ. postera, ac proximè sequens dies, crastinus dies, uel nox.
Ἐπιούσιος. ὁ. ὁ. quotidianus, crastinus.

Ε Π Ι Π.

Ἐπιπάγχυ. omnino, penitus.
Ἐπίπαγον. humor concretus.
Ἐπιπαιανίσαι. peanis cantu decorare.
Ἐπιπαίζω. deludo.
Ἐπιπαλαμάομαι. astutè applaudo, adulor, doloſe ago.

ἐπίωαρ. omnino, prorsus.

ἐπίπαξ. breuiter, summatim.

ἐπίωαπτος. ὁ. abauus.

ἐπιωαρασκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. paro. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἐπιωαρινέω. aceruo. Thucydid. ἐπιπαρίνκσαν τῆς ἄλλης ωόλεως ὅσον ἐδύνατο.

ἐπιωαρορμῶντων. οἱ. exhortantes.

ἐπιωάσω. μ. άξω. ω. αχα. spargo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπίωασος. ὁ. insparsus: unde condimenta, quæ asperguntur cibis, ἐπίωασα appellantur, & pharmaca quoque eodem nomine. Theocritus Idyl. ιά. οὐδὲν ωόηον ἔρωζα ωιφύκει φάρμακον ἄλλο, νικία, οὔτ' ἐγχρισον, οὔθ' ἐπίωασον: ubi interpres addit, medicamentorum quædam dici χρισά, ut quæ inunguntur, alia ωοτά, quibus utimur potãdo, alia uerò ἐπίωασα, quæ insparguntur uulneribus.

ἐπιωάτωρ. ορος. ὁ. uitricus.

ΕΠΙΠΕ. ΠΗ. ΠΙ.

ἐπίωεδαι. αἱ. planæ figuræ quæ lõgitudinem modò & latitudinem, nullam uerò profunditatem habent.

ἐπίωεδον. figurarum forma, quæ σχήμαζα geometræ adpellant.

ἐπίωεδος. ὁ. ἡ. firmus, planus, latus.

ἐπιωείθω. μ. είσω. ω. εικα. persuadeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπιωίμπω. remitto, relaxo.

ἐπίωερκνος. color leporinus. Vide Cœlium.

ἐπιωηδάω. μ. ήσω. ω. κα. insilio, insultum facio. neutrum, datiuo iungitur.

ἐπίωκυ. superior pars cubiti.

ἐπιωίνω. bibo. require ωίνω. neutrum, accusatiuo iungitur.

ἐπιωίπτω. irruo, superuenio. neutrum, datiuo iungitur. require ωίπτω.

ΕΠΙΠΛ. ΕΠΙΠΝ.

ἐπίωλα. τὰ. supellectilia, aulea, res mobiles, utensilia.

ἐπίπλαον. ὁ. τὸ. suppellex.

ἐπίωλασον. fucatum.

ἐπίωλασον δίκαιον. ius commenticium, quod figmento, non re ipsa subsistit.

ἐπιωλέκω. implico, permisceo.

ἐπιπλέω. supernauigo, inuado nauigando. datiuo iungitur. Thucydides: ἐπέπλεον οὐδέτεροι ἀλλήλοις, neutri in alteros nauigarũt

ἐπίπληξις. ιος. ἡ. increpatio.

ἐπιπλήττω. μ. ξω. ω. χα. increpo, castigo, obiurgo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἐπιπλίδην. strictim.

ἐπιπλοκαί. αἱ. affinitates.

ἐπιπλοκάς. άδος. ἡ. amplexus.

ἐπιπλοκή. connexio, implicatio, permixtio.

ἐπίπλοον. ου. τὸ. omentum. Histor. libro primo: τὸ δὲ ἐπίπλοον ἀπὸ μέσης τῆς κοιλίας ἥρτηται, omentum medio à uentre pendet.

ἐπίπλοος. ου. ὁ. adnauigatio.

ἐπιπλώμενος. ου. ὁ. superueniens.

ἐπιπλώς. ὁ. nauigans.

ἐπιπνέω. καὶ

ἐπιπνέω. μ. εύσω. ω. ευκα. inspiro.

ἐπίπνοια. ας. ἡ. aspiratio, inspiratio.

ἐπίπνους. ους. ὁ. afflatus.

ΕΠΙΠΟ.

ἐπιποδῶν. supersiliens.

ἐπιποθανῶν. decedens, deficiens.

ἐπιποθία. ἡ. dilectio, desyderium.

ἐπιποθῶ. desydero. genitiuo iungitur.

ἐπιωολάζω. μ. άσω. ω. ακα. emergo, increbruo, fluito, adnauigo, in superficie sum, supernato ut oleum, manifestus, & in promptu positus sum, quod Quintilianus etiam innato dixit more Græcorum. Accipitur etiã pro eo qui ex obscuris emergit, & qui ex ignoto nobilis & illustris euadit. neutrum absolutum.

ἐπιωολᾶς. in superficie.

ἐπιωόλασις. ιος. ἡ. superlitio.

ἐπιωολασμός. οῦ. ὁ. lasciuia.

ἐπιωολασικόν. οῦ. quod redundandi facultatem habet.

ἐπιωολασικός. οῦ. ὁ. redundans.

ἐπιωολή. ῆς. ἡ. superficies, aquæ summitas.

ἐπιωολῆς. in superficie, aduerbium. ἐπιωολῆς εἶναι, non intus latere, sed per summa apparere, manifestum esse & conspicuum.

ἐπιωολιαῖος. ου. ὁ. supernus, leuis, superficialis, non habens profundum, qui non intus latet, sed per summa apparet.

ἐπιωολιοῦνται. canescunt.

ἐπιπομπεύω. triumpho. Plutarchus: ἐπιπομπεύω ταῖς τῆς ωατρίδος συμφοραῖς.

ἐπίπονος. ου. ὁ. laboriosus.

ἐπιπόνως. cum dolore, laboriosè.

ἐπιπονώτατα. laboriosissimè.

ἐπιπορεύομαι. proficiscor, accedo.

ἐπιπορφυρίζων. ντος. ὁ. ad purpurã inclinans. Theophrastus ωερὶ φυτῶν lib. v. καὶ τὸ ἄνθος ἐπιπορφυρίζων, quod uertit Plin. & flore ad purpuram accidente.

Ἐπίποσον. aliquantulum.

Ἐπιποσόω. μ.ώσω. π.ωκα. potum do.

Ἐπιπράσκω. addico.

Ἐπιπρέπει. condecorat, decorem adiungit, cõ uenit.

Ἐπιπρεπεία. αἱ. ueſtes cuiuis ætati cõueniẽtes

Ἐπιπρεσβεύομαι. legationem mitto.

Ἐπιπρηνὴς. ἐος. ὁ. ἡ. cernuus, in præceps, in faciem.

Ἐπιπροϊάλλω. propono, præmitto.

Ἐπιπρόικος. unà cum dote datus.

Ἐπιπροσθεῖν. ſubtexere, obtendere.

Ἐπιπροσθεῖν τοῖν φωσίν. officere luminibus, lumen adimere, & præumbrare, uel obumbrare.

Ἐπιπροσθεν. antè, coràm.

Ἐπιπροσθοῦμαι. obſcuror, tenebris obducor.

Ἐπιπρόσθησις. obſcuratio, obumbratio, prætextus, ſimulatio.

Ἐπιπρόσω. procul.

Ἐπιπλάμαι. μ.ήσομαι. π.ημαι. ſuperuolo. deponens abſolutum.

Ἐπιπλάω. μ.ήσω. π.ηκα. ſuperuolo, aduolo. neutrum abſolutum.

Ἐπίπλυμα. τὸ. operculum, adpendiculũ, adplicamen.

Ἐπίπλυξις. ιος. ἡ. conſtructio.

Ἐπιπλύσεσθαι. cooperire.

Ἐπιπλύνω. adplico.

Ἐπιπλυχή. plicatio, plicarum commiſſura.

Ἐπιπώρωσις. cæcitas, obſtinatio.

Ε Π Ι Ρ.

Ἐπίρικνος. υ. ὁ. contractus, curuus.

Ἐπιῤῥαίνω. aſpergo, irroro. Dionyſ. libro viij. κάρπους ἐπιῤῥαναίνων τοῖς κεφαλαῖς.

Ἐπιῤῥακτός. οῦ. ὁ. penſilis, incũbens in hiatũ.

Ἐπίῤῥαμμα. ſubterueſtimentum.

Ἐπιῤῥαπίζειν τὸ πῦρ. obruere ignem.

Ἐπιῤῥάπτω. inſuo, & metaphoricè claudo, confero, fero. Dionyſi. lib. iij. ἐπιῤῥάψας αὐτοῖς τῶν ἵππων. dirigens equos in eos.

Ἐπιῤῥάσσω. illidor, impingor, incumbo, irruo. actiuè & paſſiuè accipitur.

Ἐπιῤῥαψῳδέω. decanto. actiuum, datiuo & accuſatiuo iungitur. Philo. τὸ ἔπος αὐτῷ ἐπιῤῥαψῴδει, uerſum in ipſum canebat.

Ἐπιῤῥέζω. ſacrifico, θύω, ἐπιθύω, ἐπαγαλῶ.

Ἐπιῤῥεῖσθαι. dici poteſt fluuius, in quem riuus, uel alter fluuius influit.

Ἐπιῤῥεπές. τὸ. inclinatio, propenſio.

Ἐπιῤῥέπης. ους. ὁ. ἡ. propenſus, inclinatus, ἐπιπλινόμενος, ἐμβριθέστερα. Heſych.

Ἐπιῤῥέω. μ.εύσω. π.ευκα. affluo, ἐπιῤῥεῖν etiam dicitur id quo humor infunditur & manat. neutrum abſolutum.

Ἐπίῤῥημα. απσ. τὸ. aduerbium, dicitur etiam πρόσρημα à Gaza.

Ἐπιῤῥηματικός. οῦ. ὁ. aduerbialis.

Ἐπιῤῥηπόμμυα. τὰ. σκιῤῥώματα, prominentes duritias uertit Ruellius.

Ἐπίῤῥησις. ιος. ἡ. nefandum myſterium, accuſatio, uituperium.

Ἐπιῤῥήτως. υ. ὁ. ἡ. indignus, abiectus, turpis, uituperabilis, infamis.

Ἐπιῤῥίζιον. ου. radix parua quæ agnaſcitur.

Ἐπιῤῥίπτω. iniicio.

Ἐπιῤῥοή. ῆς. ἡ. influxus, inundatio.

Ἐπιῤῥοθοῦσι. adplaudunt.

Ἐπιῤῥοΐα. ας. ἡ. effluentia.

Ἐπιῤῥοφάω. καὶ

Ἐπιῤῥοφάω. μ.ήσω. π.ηκα. ſorbeo.

Ἐπιῤῥυγχίδα. ζ. quæ uncis ſunt unguibus, καὶ ψόνυχα. Suidas.

Ἐπιῤῥύσις. acceſſio, quum aliquid ſenſim augetur.

Ἐπιῤῥύτως. ὁ. ἡ. influens, irrigatus, irriguus, aduentitius. dicitur & is qui influit humor & infunditur. Plato in Thimæo: μὴ τὰς τῆς ἀθανάτου ψυχῆς περιόδους ἐνίδρυμ ἐις ἐπιῤῥύτον σῶμα καὶ ἀπορύτον, quod Cicero in corpore influente & effluente, uertit: hoc eſt, quod augetur & decreſcit: influens id appellãs, cui accedit alimentum & augmentum: effluens, unde alimentum effluit & decedit. Budæus.

Ἐπιῤῥῶ. firmo. Plutarch. ἐπιῤῥώσας στρατὸν λεμον.

Ἐπιῤῥῶμαι. inualeo. Halicar. ἐπεῤῥώσαν βοῇ μεγάλῃ, infremuerunt uoce magna.

Ἐπιῤῥώμυμι. confirmo.

Ἐπίῤῥωσις. confortatio, ἐνίσχυσις, βεβαίωσις, ὀρθωσις, ὑγεία.

Ἐπιῤῥωθέντων. οἱ. aucti animo.

Ε Π Ι Σ.

Ἐπίσαγμα. απσ. τὸ. ἐπισαγόμενον τοῖς ὄνοις ἐπὶ διαφόρων συῤῥαμμάτων, centones qui ſuponũtur clitellis, & ipſæ clitellæ: oneris aſſertura, ſarcina quæ præter legitimum onus imponitur. Lucianus in Demoſthenis encomio: μή σοι μεῖζον προσκείοιτο τὸ ἐπίσαγμα τῷ θυλάκῳ.

Ἐπισαλεύει. agitatur.

Ἐπισάλος. inſtabilis, ἀβέβαιος.

Ἐπίσας. æqualiter.

Ἐπισάπω. onus impono. Latini dicunt iniungo. Item insterno, clitellas impono iumentis, & onera superpono. Accipitur pro constypo, & inculco, conculcoq́, quia onera clitellis inculcantur.

ΕΠΙΣΕ. ΕΠΙΣΗ.

Ἐπίσαορ. ϛ. τὸ. pubes, membrum genitale.

Ἐπισείρω. traho.

Ἐπισείω. μ. εἴσω. ϖ. εκα. minor, tendo, quatio, obuibro. actiuũ, datiuo iungitur. Ioseph. lib. ix. αὐτοῖς ἐπισεῖσαι κίνδυνον.

Ἐπισήλυνα. ζ̃. placentæ lunatæ.

Ἐπισεισυρώμυος, lasciuus.

Ἐπισεύομαι. sequor, aggredior, cum festinatione irruo.

Ἐπισημαίνομαι. acclamo populariter, & applaudo. Aeschi. pro secundo rumore probo, ut populus admurmurans: ὁρῶν ἐπισημαινόμυον τὸν δῆμον. Item subscribo, approbo, obsigno, & ἐπισφραγίζομαι. Est & ἐπίσημόν τινα ποιεῖν, insignire & honestare aliquo decore, ut Imperator donans milites decore militiæ. Ponitur pro quancunq́ significationem do.

Ἐπισημαίνω. μ. ανῶ. adnoto, indicium uel indicationem facio, indico. Vsurpatur à medicis. Galen. Ἀμφημερινὸς πυρετός ἐστι ὁ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν καὶ νύκτα καζ̃ τὸ πλεῖσον τῆς αὐτῆς ὥρας ἐπισημαίνων, id est, Indicans, indicationem accessionis ædens, hoc est, inuadens hominem. Iungitur datiuo, cum significat portendo, specto & pertineo.

Ἐπισημασία. ας. ἡ. gestuum significatio, designatio, initium accessionis febris. Est etiã significatio mentis, & id quod uultu præfertur.

Ἐπίσημον. ϛ. τὸ. umbilicus clypei, nota, signũ, macula.

Ἐπίσημος. ϛ. ὁ. insignis, insignitus, signatus.

Ἐπίσης. æqualiter.

ΕΠΙΣΙ.

Ἐπισίξαι. καὶ

Ἐπισιτῆσαι. clamore quopiam canes adhortari, & in feras admittere.

Ἐπίσιον. τὸ. aqualiculus, muliebre pudendũ.

Ἐπισιτιάζω. uiaticum sumo, quod uiaticari dixit Plautus.

Ἐπισιτίζομαι. μ. ἰσομαι. ϖ. ισμαι. frumentor, cibum paro, alor, pascor, comedo. deponẽs absolutum. Thucydid. ἐκ τῆς ἀγορᾶς ἄριστον ἐπισιτιζόμυοι.

Ἐπισίτιον. ϛ. τὸ. commeatus.

Ἐπισίτιος. ϛ. ὁ. alicui cohabitans uictus tantũ gratia, parasitus.

Ἐπισιτισμός. οῦ. ὁ. cibarium, frumentatio, cõmeatus.

Ἐπίσιτος. ϛ. ὁ. cõmeatum & cibum quærens.

ΕΠΙΣΚ.

Ἐπισκαλμίς. ἴδος. ἡ. tabella sub scalmo.

Ἐπισκίπτομαι. μ. ίψομαι. ϖ. ιμμαι. uisito, inuiso, consydero. deponens, accus. iungitur.

Ἐπισκίπτω. consydero, aspicio.

Ἐπισκευάζομαι. μ. άσομαι. ϖ. ασμαι. paro. deponens, accusatiuo iungitur.

Ἐπισκευάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. instauro, sarcio ædificium dirutum, recõcinno, sarcio quod fractum est. Item insterno, clitellas imposno iumentis, onera superpono, ἐπιφορτίζω, καὶ ἐπιτίθημι, ut ἐπισκευάζειν τὰς ναῦς apud Thucydidem. actiuum, accusat. iungitur.

Ἐπισκευασός. instauratitius, rediuiuus.

Ἐπισκευή. restauratio. Inde ἐκδιδόναι τὰς ἐπισκευὰς, καὶ καζ̃σκευὰς, locare sarta tecta tuenda. adparatus, instructio, refectio.

Ἐπίσκεψις. ιος. ἡ. uisitatio, consyderatio.

Ἐπισκήνιον. ϛ. τὸ. superior scænæ pars.

Ἐπίσκηνος. ου. ὁ. subtentorius, contubernalis, tentoralis.

Ἐπισκήπτομαι. accuso, insimulo, impero, committo, ἐπισκήπτεσθαι ταῖς μαρτυρίαις, est testimonia falsi accusare, ἐπισκήπτεσθαι μάρτυρσι. Sic Cicero p Cluentio: Niti & magnopere confidere uidetur inuidia inueterata iudicij Iuniani. Est etiam ἐπισκήπτεσθαι nõ modò falsi accusare, sed etiam iniuriarum iudicium intendere in aliquem, ob uulnera, aut uerbera consulto, nõ impetu illata. datiuo iungitur.

Ἐπισκήπτω. μ. κψω. ϖ. κφα. iubeo, statuo, irruo, impero, fingo, committo, obtestor & mando. Vsus huius uerbi extremis mandatis accommodatus est hominum morientiũ, precibus quippiam ab amicis & ab necessarijs & hæredibus contendẽtium, quasiq́ fidei cõmittentium. Significat etiam obsecro, refello, & affingo. actiuum, datiuo iungitur. Vide Bud.

Ἐπίσκηψις. ιος. ἡ. fictio, elogium morientis.

Ἐπίσκια. τὰ. loca umbrosa, in quibus æstate latitant feræ.

Ἐπισκιάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. obumbro, offundo tenebras. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπίσκιος. ου. ὁ. umbrosus, umbratilis.

Ἐπισκιρτάω. insulto, immoderatè lætor.

Ἐπισκομέω. exorno.

Ἐπισκοπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ηὶ

Ἐπισκοπεῦμαι. consydero, superintendo, uiso ægrotum, recenseo. Accipitur pro ἐφορᾶν recognoscere, quod Latinè inspicere dicitur, uulgus uisitare. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπισκοπεῖον. statio episcopi & tabernaculū, ut prætorium, & quæstorium.

Ἐπισκοπή. ῆς. ἡ. uisitatio, episcopatus.

Ἐπίσκοπος. ὁ. ὁ. obseruator, speculator, explorator, custos, cuius est inspectio in præsidijs Christi. Oppianus lib. iij. θύοντες ἐπίσκοπος ἔνθα κελεύσι.

Ἐπισκοτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. adumbro, obtenebro. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐπισκύζομαι. iraſcor, ὀργίζομαι.

Ἐπισκυθίζεσθαι. uinum merum bibere, intemperantius bibere.

Ἐπισκύθισον. id est age scytham: sic enim dicebāt, quum uolebāt aliquem prolixius bibere.

Ἐπισκυθρωπάζω. frontem contraho.

Ἐπισκύνιον. ὁ. τὸ. pellis supercilij quæ flectit.

Ἐπίσκυρος. ὁ. ὁ. ludi nomen, in quo sphæra utebantur.

Ἐπίσκωποι. naues auctuariæ.

Ἐπισκώπτω. irrideo, texo, carpo.

ΕΠΙΣΟ. ΕΠΙΣΠ.

Ἐπισοβεῖν. incedere.

Ἔπισος. ὁ. ὁ. æqualis.

Ἐπισπάζομαι. amplector.

Ἐπισπαίρω. subsulto ueluti ab animi deliquio palpitabundus.

Ἐπισπασῖνες. οἱ. cardines ostiorum.

Ἐπισπασός. οῦ. ὁ. accersitus, hoc est αὐταίρετος. Odyss. σ'. ἦ τάχα ἶρος ἄϊρος ἐπισπασὸν κακὸν ἕξει.

Ἐπισπάομαι. καὶ

Ἐπισπάω. μ. άσω. ω. ακα. attraho, cogo, ascisco, colligo, congrego, contraho. actiuum, accusatiuo iungitur. Theophr. τὸ μὲν γὲ νέον ὠλεῖω τροφὴν ἐπισπώμενον οὐ πεῖται.

Ἐπισπείρω. superserimino.

Ἐπισπερχής. ἐος. ὁ. ἡ. festinus, sedulus. Thucy. libro ix. ὁ μὲν τοὺς ἄλλους τοιαῦτα ἐπίσπερχε, Talibus uerbis alios instigans, ἐπισπουδάζειν uertit interpres.

Ἐπισπέρχω. perseuero, excito, incito.

Ἐπισπερχῶς. urgenter, assiduè.

Ἐπισπεύδω. festino, maturo.

Ἐπισπίω. insequor.

Ἐπίσπομαι. sequor.

Ἐπισπορία. ας. ἡ. cum in idem semen alterum semen inijcitur, sementis postera. Theophrastus.

Ἐπισπωμένος. persuasus.

ΕΠΙΣΤ.

Ἐπισαγθείς. instillatus.

Ἐπισαγμός. οῦ. instillatio.

Ἐπισπάζω. μ. άξω. ω. αχα. instillo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπισαθμεύω. stabulor, diuersor, statiua habeo

Ἐπισαθμεύομαι. iudico, suspicor, domum recipio, κλίνω, ὑποκνοέω, εἰς τοὺς οἴκους δέχομαι.

Ἐπισαθμία. ας. ἡ. diuersorium, & munus τῶ ἐπισάθμου.

Ἐπίσαθμος. ὁ. ὁ. ponderator, rectorum & statiuorum præfectus, designator hospitiorū, qui est ab hospitijs principis.

Ἐπίσαλμα. απω. τὸ. mandatū quod fit per epistolam, uulgò commissio dicitur.

Ἐπίσαμαι. scio, scientiam trado, possum, arbitror, rescisco, perdisco. deponentale, accusatiuo iungitur.

Ἐπισαμένως. scitè, doctè, pulchrè.

Ἐπισάντων. οἱ. imminentes.

Ἐπισάσας. ὰι. impedimenta scientiæ, & cognitionis.

Ἐπισασία. cura, inspectio, κηδεμονία, curatio, administratio principatus, moderatio, προσχή, animaduersio, meditatio, consyderatio.

Ἐπίσασις. idem, protractio.

Ἐπισατεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ηὶ

Ἐπισατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. præsum, magistratū gero, instruo, ἐφορεύω, βραβεύω, rego, moderor. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐπισάτης. ου. ὁ. præfectus, præceptor, præses, brabeuta, rector, ἔφορος, præpositus.

Ἐπίσατο. sciebat.

Ἐπισατοῦμαι. τὸ βραβεύομαι, ut, ἐπιτροπεύομαι, ἄρχομαι.

ΕΠΙΣΤΕ.

Ἐπιστέλλω. μ. τελῶ. ω. αλκα. significo, mitto, mando, iubeo, præcipio. Dicitur etiam absolutè pro mitto epistolam. actiuū, datiuo iungitur.

Ἐπιστενῶ. μ. ενῶ. ω. ηκα. gemo. neutrum absolutum.

Ἐπιστεφής. ἐος. ὁ. ἡ. coronatus.

Ἐπιστέφω. μ. έψω. ω. εφα. corono. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπίστι, pro ἐπίστασαι.

Ἐπισήματα. τὰ. columnæ quæ erigi defunctis solebãt, statuę sepulchrales: σῆλαι, ἐπιτάφιοι.

Ἐπιστήμη. ης. ἡ. scientia.

Ἐπίσημι. immineo, præficio, insideo, appropinquo, insto.

Ἐπιστημοσύνη. ης. ἡ. peritia.

Ἐπιστημονικός. οῦ. ὁ. ἡ

Ἐπιστήμων. ονος. ὁ. ἡ. scientia, sciens, peritus.

Ἐπίστασθαι. scire.

Ἐπιστηρίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. confirmo, corroboro.

Ἐπιστητόν. ου. τὸ. quod scitur.

ΕΠΙΣΤΙ. ΕΠΙΣΤΟ.

Ἐπίστιον. ου. τὸ. militare domicilium, familia equitum. Herodotus: ὁ δὲ ἀγκλατίει τὰ ἐπίστια τῶν Ἀθηναίων.

Ἐπίστιος. domesticus, hospitalis. Ἐπίστιος ζεύς, apud Herodo. ά. quasi familiaritatis præses, ἐφέστιος: τὸν γὰρ, inquit, ἐπίστιον καλῶν δία, ὅτι δὴ οἰκέοισι ἀποδεξάμενος τὸν ξείνον, φονέα τοῦ παιδὸς ἐλάνθανε βόσκων.

Ἐπισοιβάζω. infero, cumulo.

Ἐπισολεύς. έος. ὁ. tabellarius, prefectus classis, γραμματοφόρος.

Ἐπιστολή. ῆς. ἡ. epistola, iussum, mandatum.

Ἐπιστόλιον. ου. τὸ. epistolium, id est, parua epistola.

Ἐπισομίζω. μ. ίσω. ω. ικα. contineo, suffreno, os impedio uel obturo, reprimo, ueto, facio dare, silentium impono, ad infantiam redigo. actiuũ, accusatiuo iungitur. Aristoph. equitib. ὥστε ἁπαξάπαντας τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς ἐπισομίζειν.

Ἐπισόμιον. æramentum quo ora salientium obturantur & laxantur cum opus est, dum manu ducitur uertibulum illud pertusum, quod admittit uel arcet aquam, prout hoc aut illo modo uersatur: dicitur enim quasi oris obturaculum. Hoc ad hauriendum ad quotidianum usum uinum utimur, fontem appellantes. Vitruuius accipit pro eo obturaculo, quod in musicis organis spiritum continet & laxat ut opus est. Vide annot. Budæi in Pandect.

Ἐπισοναχίζω. suspiro.

ΕΠΙΣΤΡ.

Ἐπιστρατεύω. in expeditionem eo, exercitũ duco. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπιστρεπτικός. οῦ. ὁ. elegans.

Ἐπιστρέφεια. sagacitas, industria, solertia: ἡ ἀγχίνοια, Suid.

Ἐπιστρεφίστερος. ου. ὁ. peruersior.

Ἐπιστρεφῶς. apud Herodotum, accuratè, fraudulenter.

Ἐπιστρεφής. industrius.

Ἐπιστρέφομαι. μ. έψομαι. ω. εμαι. curam facio, curam gero, solers sum. deponens, genitiuo iungitur.

Ἐπιστρέφω. μ. έψω. ω. εφα. conuerto, attentum reddo, respicio, inuado. actiuũ, accusatiuo iungitur. Philo: ἐπιστρέφειν τὸ ὕδωρ εἰς ὁδόν.

Ἐπιστρόγγυλος. ου. ὁ. rotundus.

Ἐπιστροφάδην. conuersim, nunc in unam partem, nunc in aliam.

Ἐπιστροφεύς. έος. ὁ. uertebra quæ unà cum collo circumagitur, prima scilicet, quam Hippocratem uocat.

Ἐπιστροφή. ῆς. ἡ. cura, consyderatio, aduertentia, conuersio, cohertio, turbatio, uortex. Arria. libro. ix. ἐῶμεν τὰς ἐπιστροφὰς ἀσφαλεῖς ποιεῖσθαι.

Ἐπίστροφος. ου. ὁ. conuersatiuus.

Ἐπιστροφῶσι. superueniunt.

Ἐπισύλιον. ου. τὸ. trabs quæ super columnas ponitur. Fest. Pomp.

Ἐπίσω. scias.

Ἐπισώθη. persuasus est, certus factus est.

ΕΠΙΣΥ.

Ἐπισυλλίγω. congrego, cogo.

Ἐπισύλλυψις. ιος. ἡ. superfœtatio.

Ἐπισυμβαῖνον. τὸ. quod contingit.

Ἐπισυμβαίνω. accedo.

Ἐπισυνάγω. cogo, congrego.

Ἐπισυναγωγή. ῆς. ἡ. aggregatio.

Ἐπισυναπτω. μ. άψω. ω. αφα. coapto, coniungo. actiuũ, actõ iungitur.

Ἐπισυνδιδῶμι. μ. ώσω. ω. ωκα. simul cresco. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐπισυνεῤῥέοντων. confluentes.

Ἐπισυνίοντων. οἱ. superuenientes.

Ἐπισυνίσασθαι. coire.

Ἐπισυνίσαμαι. conspiro, coniuro, decurio, conscribo.

Ἐπισυνίστημι. congrego: ubi ponitur ὅστε, ponitur etiam αὖθις. geminatio est.

Ἐπισυνιστάσας. ντος. ὁ. qui insurrexit contra aliquem.

Ἐπισυντάξας. ὁ. connectens.

Ἐπισυρίττω. clamo, more gruum uocifero.

Ἐπίσυρμα. ατος. τὸ. uestigium totius corporis tractim sese agentis, hoc est, repentis.

Ἐπισύρομαι. τὸ ἐφέλκομαι καὶ ἐπισπῶμαι, perlicio, ascisco. Basil. ἐπισυρόμενος τῷ τοῦ ὕδατος σώματι.

Ἐπισυῤῥέοντων. οἱ. retro gradientes.

Ἐπισύρω. μ. υρῶ. ω. υρκα. attraho, ſurſum traho, tractim duco, ſtrictim traho. Hippocrat. de equo morbo laborante: καὶ περιπατῶν ἐπισύρεται τὸν ὄνυχα, id eſt, ingreditur ungula non ſublata. Ἐπισύροντῶν τὰ πράγματα apd Lyſ. ambage uerborum qua de re agitur impli cantes, quaſiq; rem in longum tractim du centes ac ſubducentes, cardinem cauſæ nõ attingentes, iudicum mentes aliò atq; aliò trahentes, multa commemorando ad rem nihil pertinentia. Ἐπισεσυρμένον etiam dici tur malè coagmentatum, diſſolutum, la xum & incompactile, & uelut hiulcum. Lucia. γράμματα ἐπισεσυρμένα uocat literas hiulcas, tractim ductas ab homine celeri ter ſcribente. Et ἐπισεσυρμένως τι ποιεῖν, ἀντὶ τοῦ μὴ ἀκριβῶς, quaſi tractim & languidè. Significat etiam diſſolutè, inconditè, incõ poſitè, remiſſe, ſenſim. Cicero: Quæ dubi tatio? quanta hæſitatio tractusq; uerborũ? Ἐπισύρεται. tractim ſe agit. Copioſius apud Budæum in Comment. actiuum, accuſa tiuo iungitur.

Ἐπισύσασις. ιος. ἡ. incurſus, inſtantia, arcana pactio & factioſa factio.

Ε Π Ι Σ Φ.

Ἐπισφαλής. ἐος. ὁ. ἡ. periculoſus, inſtabilis.

Ἐπισφάλλω. decipio. actiuum, accuſatiuo iun gitur.

Ἐπισφάλως. cum periculo, periculoſe.

Ἐπισφάζω. μ. άξω. ω. αχα. immolo, interficio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἐπισφιλίτης. ου. ὁ. remex, θρανίτης.

Ἐπισφίγγω. inſuper perſtringo.

Ἐπισφραγίζω. μ. ίσω. ω. ικα. inſignio, ſigillo. acti uum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπισφραγιστής. obſignator, qui ſigillum literis addit.

Ἐπισφύριον. ου. τὸ. fibula ocrearum.

Ε Π Ι Σ Χ.

Ἐπισχίρω. deinceps, ordine.

Ἐπισχεσίη. ης. ἡ. occaſio.

Ἐπίσχεσις. ιος. ἡ. uetatio, prohibitio, ſegnities, retrectatio, repreſſio. Odyſſ. ρ. ἐπεὶ οὔτις ἐπίσχεσις οὐδ' ἀλεκτὺς ἀλλοτρίων χαρίσασθαι.

Ἐπισχέω. μ. ήσω. ω. κα. contineo, compeſco. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἐπισχηματίζω. effingo, compono.

Ἐπισχιάζω. obumbro.

Ἐπισχίδις. cuneoli ferrei. Vitruu.

Ἐπισχίσιον. ου. τὸ. cuneus.

Ἐπισχυρίζομαι. adnitor.

Ἐπισχυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. fortifico. actiuũ, ac cuſatiuo iungitur.

Ἐπισχύω. μ. ύσω. ω. υκα. inualeſco.

Ἐπίσχω. μ. ήσω. ω. κα. detineo, hæreo, τὸ ἐπί σχω, retineo, compeſco, inhibeo. actiuũ, ac cuſatiuo iungitur.

Ἐπισχών. ὁ. immoratus, expectans, abſtinens.

Ε Π Ι Σ Ω. Ε Π Ι Τ Α.

Ἐπισωμότερον. corpulentius, craſſius.

Ἐπισωρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. cumulo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπίσωτρον. ου. τὸ. ferrum cingens rotas.

Ἐπιταγή. ῆς. ἡ. imperium, iuſſum.

Ἐπίταγμα. τος. τὸ. ſubſidiana cohors. Eſt etiã iuſſum, imperium.

Ἐπιταγματικός. οῦ. ὁ. appoſitiuus.

Ἐπίταδε. quæ citrà cõtineantur. & opponitur ἐπέκεινα. Ariſt. de ſenſu: ἐν τῷ ἐπέκεινα ἐν τῷ ἐπίταδε.

Ἐπιταθμεύω τὰ ὦτα. infarcio aureis.

Ἐπιτακτήρ. ῆρος. ὁ. præſes.

Ἐπίτακτοι. triarij & ſubſidiarij milites.

Ἐπιταλαιπωρίω. μ. ήσω. ω. κα. laboro, ſummi ſer. neutrũ abſolutum, & datiuo iungit.

Ἐπίταξις. ιος. ἡ. iuſſum, imperium, præſcri ptum.

Ἐπιταράττομαι. perturbor.

Ἐπιταράττω. confundo, interturbo.

Ἐπιταρίς. ίδος. ἡ. nauis quã Latini actuariam uocant.

Ἐπιτάρροθος. ου. ὁ. adiutor, robuſtus, commi lito.

Ἐπίτασις. ιος. ἡ. intentio, uehementia, exag geratio, proceſſusq; turbarum & totius er roris, ut ita dixerim, modus.

Ἐπιτατικός. οῦ. ὁ. intentiuus.

Ἐπιτάττομαι. ſubditus ſum alicuius ditioni & poteſtati. Et οἱ ἐπιτεταγμένοι, triarij.

Ἐπιτάττόμενος. ſubditus, cui imperia accipere neceſſe eſt.

Ἐπιτάττω. μ. άξω. ω. αχα. iubeo, pro poteſtate iubeo (eſt enim & ἀρχικὸν ῥῆμα) pro impe rio ſtatuo, impono, cogo, appono. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἐπιτάφιος. ε. ὁ. feralis, ſepulchralis. Ἐπιτάφιος λόγος, qui habetur in ſepultura alicuius.

Ἐπιταχυνόμενος πνεύματι. urgens uentum.

Ἐπιταχύνω. accelero, maturo.

Ε Π Ι Τ Ε.

Ἐπιτείνω. μ. ενῶ. ω. ακα. intendo, id eſt, augeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπιτελέομαι. interdum actiuè ſignificat id, quod

quod ἐπιτειχίζω, interdum passiuè. Inde ἐπιτετειχισμένον, quod contra aliquos munitum est.

Ἐπιτειχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. supermuro, murum addo, oppono & obiicio tanquàm murum quendam, muro cingo, obstruo, intersepio & concludo.

Ἐπιτείχισμα. ατος. τὸ. propugnaculum, munitio, castellum, & opus ad oppugnationem factum.

Ἐπιτειχισμός. ὁ

Ἐπιτείχισις. idem, ἐπίθεσις.

Ἐπιτελεῖς εὐνοίαι. uocantur à Polybio inuenta & excogitata, quæ irrita non euadunt.

Ἐπιτελέω. μ. έσω. ω. εκα. perficio, facio, ędo, exhibeo, soluo, perago, celebro, obeo, perfungor. Ἐπιτελεῖν τὰς εὐχὰς, est uoti damnare, preces ratas facere: quod etiam ἐπιτελεῖς ποιεῖν dicitur. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιτελίσμα. uictima postrema, qua priores omnes ratæ fiant: τὸ ὅπὶ θυσία γινόμενον.

Ἐπιτελής. ές. ή. matura uiro, perfecta.

Ἐπιτελὴς εὐχὴ, ἡ οὐκ ἄπρακτον, ἀλλ' εἰς πέρας ἀγομένη.

Ἐπιτέλλω. μ. ελῶ. ω. αλκα. orior, iubeo, cõmitto.

Ἐπιτέμνω. abbreuio. quęre τέμνω. actõ iungit.

Ἐπίτεξ. ή. mulier uicina partui, parturiens.

Ἐπιτερπής. ές. ὁ. ή. uoluptuarius, uoluptatibus deditus.

Ἐπιτέρπω. oblecto.

Ἐπιτερπῶς. alacriter.

Ἐπιτεταγμένοι. οἱ. ἐπισάται.

Ἐπίτευμα. ατος. τὸ. lucrum quod accedit.

Ἐπιτεχνάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. machinor.

Ἐπιτέχνησις. ιος. ή. adinuentio.

ΕΠΙΤΗ.

Ἐπιτήδεια. τὰ. res uictui necessariæ.

Ἐπιτήδειος. ου. ὁ. idoneus, socius necessarius, commodus, amicus, expediens, utilis.

Ἐπιτηδειότης. ητος. ή. aptitudo.

Ἐπιτηδείως. necessariò.

Ἐπίτηδες. studiosè, uolenter, commodè, data opera, ex composito.

Ἐπιτήδευμα. ατος. τὸ. studium, exercitium, institutum, id est, ius nõ scriptum, quod tamen certum est, & magnũ authorem habet, quẽ reliqui imitari nõ erubescant: Mores, institutum uitæ, munus, officiũ, uiuendi ratio.

Ἐπιτηδεύματα. τὰ. officia.

Ἐπιτήδευσις. ιος. ή. officium, institutũ uitæ, studium, πράξις.

Ἐπιτηδευτὴ πρόφασις. excusatio affectata, ac data opera quæsita.

Ἐπιτηδεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. exerceo, do operã, instituo, sector, studeo, cõminiscor, studiosè curo, affecto. accusatiuo iungitur.

Ἐπιτήδης. ες. ὁ. ή. aptus.

Ἐπιτήθη. ης. ή. patris aut matris auia siue matertera: μητρὸς ἢ πατρὸς τήθη.

Ἐπιτηρέω. μ. ήσω. π. κκα. obseruo, molior.

ΕΠΙΤΙ.

Ἐπιτίθεμαι. μ. ήσομαι. ω. εμαι. impetum facio, irruo, inuado, immineo, urgeo, insidior. Est etiam ἐγχειρῶ, aggredior & molior res nouas, & conspiro, affecto, cũ datiuo. Item toto pectore incumbo, magnopere & summo studio intentus sum deditusq. Et τῷ μέρει ἐπιτιθεμένου, instante, incumbente, aduentante. Accipitur pro mandare & iniungere prouinciam. Athen. ὃς καὶ ἀποθνήσκων ἐκ ὠκνησεν ἐπιθέσθαι τοῖς οἰκείοις ἐπιγράψαι αὐτῷ τῷ μνήματι τάδε. Et occupo, impono. deponens.

Ἐπιτίθημι. μ. ήσω. ω. εκα. addo, impono, claudo. Ἐπιτίθημι σφραγῖδα καὶ σήμαντρον τῇ θύρᾳ, obligo & κατασκαίνομαι. Ἐπιτίθημι τῇ θύρᾳ, ianuam obdo. Ἐπιτίθημι τὸ τέλος, finẽ impono. Ἐπιτίθημι τὸν κολοφῶνα, ultimam manum & ueluti fastigium impono & addo: quod etiam τὸ κεφάλαιον ἐπιτιθέναι. Ἐπιτίθημι τῷ ἐπιστολήν τινι, do epistolam cuipiam amico meo aut cuiuis reddendam. Et ἐπιτίθημι pro ἐπιβάλλω addo. Præterea pro ἐπάγω καὶ προστίθεμαι, irrogo, impingo. οἷον, ἐπιτίθημί σοι τῷ δίκην, καὶ ἐπιτίθημι τῷ τιμωρίαν. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιτίθημι τίμημα, uel ἐπιγράφω, litem æstimo, multam irrogo, pœnã inscribo: ut fit in spõsionibus & similibus, hoc est, statuo & æstimo. Πίστιν ἐπιθῆναι, est iurare, fidem dare.

Ἐπιτίθιος. ου. ὁ. infans adhuc lactens.

Ἐπιτιμᾶσθαι. est τῷ τιμὴν τῶν ὠνίων ἐπιτείνειν. ut ἐκτιμᾶσθαι & ὑπερτιμᾶσθαι, preciũ alicuius rei augere. Est etiam secundo loco censum agere uel æstimare.

Ἐπιτιμάω. μ. ήσω. ω. κκα. increpo, obiurgo, reprehendo, inculpo, tam de hominibus quã de rebus dictum, cum datiuo & accusat. Aristot. Διὸ καὶ καλῶς ἐπιτιμῶσι καὶ τοῦτο σκοπάτε, τῶν πρὸς τὰ μυσικὴν τινες. Significat etiã precium alicuius rei augeo. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπιτίμημα. τὸ. inclamatio.

Ἐπιτιμήματα. τὰ. exiſtimationes.

Ἐπιτιμήσεως. ἄι. idem.

Ἐπιτίμησις. ιος. ἡ. increpatio.

Ἐπιτιμητής. οῦ. ὁ. increpator, καὶ ὁ ὕστερον τιμῶμενος. Sicut τιμητὴς ὁ πρότερον.

Ἐπιτιμητικός. οῦ. ὁ. increpatorius.

Ἐπιτιμία. eſt ſtatus ciuis iuſtus atque integer, ſtatus integritas, honor: cuius contrarium ἀτιμία.

Ἐπίτιμιον. ου. τὸ. multa, pœna, præmium.

Ἐπιτίσασθαι. edenda capere.

Ἐπίτιμος. ε. ὁ. diues, idoneus, aptus, puniens. Ἐπίτιμα χρήματα, quæ in iuris legumq; præſidio ſunt. Contrà ἄτιμα in quæ cuiuis uolenti inuadere licitum eſt, eaq; diripere. Ἐπίτιμος ἀνὴρ, qui eſt integra conditione & fama, nulla ignominia præditus, hoc eſt, integri nominis.

Ἐπιτίτθιος. lactens, infans: ὑπομάτιος, ἀπὸ τῆς τιτθοῦ, Suidas.

ΕΠΙΤΟ.

Ἐπίτοκος. ου. ἡ. ἐπίτεξ, partui propinqua, ſub tempus partus exiſtens.

Ἐπιτολή. ῆς. ἡ. ortus, ſed ſiderum.

Ἐπιτομή. ῆς. ἡ. breuitas, abbreuiatio, compendium.

Ἐπίτομος. ε. ὁ. attendo. onis. neruus, compendiarius, breuis, circumciſus.

Ἔπιτον, per ſimplex τ, accedite. Ariſtophan. Ranis: λίγετον, ἔπιτον.

Ἐπιτόνιον. ου. uinculum.

Ἐπίτονος. ου. ὁ. ligamen.

ΕΠΙΤΡ.

Ἐπιτραγίαι. αἱ. epitrageæ piſces.

Ἐπιτραγῳδεῖν. Theophraſtus accipit pro tragicè aliquid enarrare, hoc eſt, cum amplificatione & commiſeratione, metaphoricè & pro exaggerare. Ponitur item pro admirationem ciere: uel ita narrare, ut in admirationem euadere rem uelimus. quod etiam ἐκτραγῳδεῖν dicitur. Bud.

Ἐπιτραγῳδούμενος. decantatus.

Ἐπιτραπεζία δικαιώματα. τὰ. quæ fiunt in menſa narrationes.

Ἐπιτραπεζώματα. τὰ. cibi in menſa appoſiti.

Ἐπιτρέπομαι τῶν δίκαιαν, mihi arbitriū eius rei delatum eſt. Lucianus de iudicio dearum: οὐδ' ἡμεῖς ὦ Ἀφροδίτη δεδίκαμεν, οὐδ' ἂν ὁ Ἄρης ὁ σὸς ἐπιτραπῇ τῶν δίκαιαν, Ne ſi Marti quidē tuo arbitrium permittatur.

Ἐπιτρέπω. μ. ίψω. π. αφα. committo, id eſt, curæ trado, cōcedo, tutelam gero. Ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις, eſt rem arbitrio amicorum permittere, hoc eſt, in amicorum arbitrium cō promittere: uel ut Cicero pro Roſcio dixit, cōpromiſſum facere. Demoſth. ἐπιτρέπειν τοῖς οἰκείοις ἢ τοῖς ἐπιτηδείοις ἡμῶν. Et οὐδενὶ ἐπιτρέπειν, nullius arbitrio rem permittere. Ἐπιτρέπειν igitur eſt cōpromiſſum paciſci, hoc eſt, unum uel plures cauſæ diſceptatores facere, alioqui iuriſdictionem eius rei non habentes. actiuum, acccuſatiuo iungitur & genitiuo.

Ἐπιτρίψαι τῶν ψῆφον. iudices in conſilium mittere, id eſt, calculum permittere.

Ἐπιτρέχω. accurro, incurſionem facio. neutrū datiuo iungitur. require τρέχω.

Ἐπιτρίβω. μ. ίψω. π. ιφα. ἀφανίζω, tero, commiſnuo, conficio, infero. actiuū, actō iungitur.

Ἐπιτριηραρχεῖν. munus trierarchi complere & abſoluere.

Ἐπιτριηράρχημα. απτ. τὸ. tempus quo quis triremem regit. Vide Comment. Bud.

Ἐπίτριμμα. απτ. τὸ. fricatio.

Ἐπίτριπτος. ου. ὁ. dignus conteri.

Ἐπιτριπτότατος. ε. ὁ. perditiſſimus.

Ἐπίτριτος. ου. ὁ. ſeſquitertia.

Ἐπιτροπεία. ας. ἡ. tutela.

Ἐπιτροπεία. ἡ. ditio.

Ἐπιτροπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. procuro, τὸ ἐπιτρέπομαι, & procuratorem ſiue tutorem ago. neutrum, genitiuo iungitur & accuſatiuo. Ariſtoph. Equitib. τὸν δῆμον οἷός ἐμ' ἐπιτροπεύειν ἐγώ.

Ἐπιτροπή. ῆς. ἡ. curatio, procuratio, tutela, cōpromiſſum.

Ἐπίτροπος. ου. ὁ. cōmiſſarius, procurator, præfectus domus.

Ἐπιτροχάδην. καὶ

Ἐπιτροχάλην. ſuccinctè, maturè, ſummatim, uelociter.

Ἐπιτροχασμός. οῦ. ὁ. percurſio.

Ἐπίτροχος. ου. ὁ. uelox, uolubilis.

ΕΠΙΤΥ.

Ἐπιτυγχάνω. offendo, conuenio, id eſt, congredior, incido in aliquem. datiuo iungitur. Item potior, fruor, conſequor, τὸ κατορθῶ, aſſequor quod petierā & tentaueram: cui opponit ἀποτυγχάνω. Ἐπιτυγχανόμενον πρᾶγμα, τὸ κατορθούμενον, & quod ſucceſſit & ex animi ſententia euenit. neutrum, genitiuo iungitur. Require τυγχάνω.

Ἐπιτυμβίδιος. ου. ὁ. ſepulchralis.

Ἐπιτυμβρίδες. ἄι. corydales aues, quaſi τύμβον ἐπὶ τῶ

ἐπὶ τῆς κεφαλῆς ἔχουσα: habent enim cristam instar sepulchri in capite: alij tradunt sic appellatas, quòd circa sepulchra uersari consueuerint: nōnulli easdem ἐπιτυμβιδίους appellant.

Ἐπιτύφεται. comburitur.

Ἐπιτυφῇ. accendatur, ardeat. Aristoph. Lisystra. ὅπως ἀνὴρ ἐπιτυφῇ μάλισά μου.

Ἐπιτυχής. ἐος. ὁ. ἡ. uoti compos.

Ἐπιτυχία. ας. ἡ. fruitio, consecutio.

Ἐπιτυχόντως. οἱ. humiles, id est, uiles.

Ἐπιτυχῶς. uulgariter.

Ἐπιτωθάζω. adulor, derideo, subsanno: ἐπιγελάω, χλευάζω, ἡμερόω. Hesych.

Ε Π Ι Φ.

Ἐπιφαίνομαι. μ. οῦμαι. ω. αμαι. appareo, in lucē emergo, exorior, emergo, erumpo. deponens, datiuo iungitur.

Ἐπιφαίνω. μ. ανῶ. ω. ακα. ostendo, illustro, præ me fero.

Ἐπιφάνεια. ας. ἡ. aduentus, superficies, apparitio, excellentia, miraculum.

Ἐπιφανής. ἐος. ὁ. ἡ. illustris, excellens.

Ἐπίφασις. ἡ. manifestatio, demonstratio: δήλωσις, ἔνδειξις. Suidas.

Ἐπιφαύσει. illuminabit.

Ἐπιφέρομαι. superinfero, subsequor. Item importo, profero, promo. Herodian. de Maximino orationem recitante: ἐπιφερόμενος τὸ βιβλίον, ἔλεξε τοιάδε. Item cum impetu feror & irruo. deponens, datiuo iungitur.

Ἐπιφέρω. infero, τὸ ἐπάγω. Demosth. ἐπιφέρων αἰτίαν ψευδῆ, falsum crimen obijciens, criminationem falsam impingēs. Est & allego, adfero. quære φέρω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπιφημίζομαι. male ominor.

Ἐπιφημίζω. μ. ίσω. ω. ικα. laudo, celebro, consecro. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἐπιφήμισμα. τὸ. fauor.

Ἐπιφθέγγομαι. acclamo, adsono.

Ἐπίφθιμος. ου. ὁ. ἡ. fortis.

Ἐπίφθονος. ου. ὁ. ἡ. inuidus, inuidiosus, inuidiæ obnoxius. Erasmus aliquando uertit admirandus.

Ἐπιφθόνως. inuidiosè.

Ἐπιφθύζω. ψιθυρίζω, stridò, tacitè cano.

Ἐπιφλέγω. μ. ξω. ω. χα. comburo, incendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐπίφοβος. ου. ὁ. suspectus.

Ἐπιφοινίσας. ὁ. illustrans.

Ἐπιφοιτάω. adeo, consuetudinem habeo, frequenter eo, inuado, superuenio.

Ἐπιφορά. ᾶς. ἡ. impetus, periculum, impressio. Est etiam (teste Polluce) τὸ προσιβέμβλημα τῷ μισθῷ, id est, corollarium. Est etiam condemnatio, & morbus oculorum, quem & Plinius & Cicero in epistolis epiphoram uocant, lacryma uulgò appellatur. est enim impetus pituitæ.

Ἐπιφοραί. ὰι. allata tributa.

Ἐπιφορηθείς. ὁ. congestus.

Ἐπιφόρημα. τὸ. illatio, irruptio.

Ἐπιφορήματα. τὰ. bellaria quæ post cœnam inferuntur, quæcunq; post primum ferculorū missum apponuntur.

Ἐπίφορος ἄνεμος. est uentus secundus, qui & proferens dicitur, & φορὸς καὶ οὔριος. de quo Vergilius:

Prosequitur surgens à puppi uentus euntis.

Homerus ἵμβλον uocat, παρὰ τὸ ἐκβλῆναι ἵμβλον dictū. Iliad. primo: τοῖσιν δ᾽ ἵμβλον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων. Ἐπίφορος etiam dicitur fœmina uterum ferens, id est, κυοφοροῦσα. Dicitur etiam mulier partui uicina. Significat etiā τὸν ὁρμητικῶς ἔχοντα, & procliuem ad aliquid, qui etiam εὐεπίφορος dicitur. Significat etiam simpliciter pronū. Ex Comment. Bud.

Ἐπιφορτίζω. onus addo.

Ἐπιφράζομαι. adloquor.

Ἐπιφράζω. μ. άσω. ω. ακα. deprehendo, intelligo. actiuum.

Ἐπιφράττω. obstruo, obturo.

Ἐπιφρίξ. motus superficialis maris tempestate futura, & spuma quando incipit flare uentus.

Ἐπιφροσύνη. ης. ἡ. prudentia.

Ἐπίφρων. ονος. ὁ. ἡ. prudens. Odyss. κ᾽. ἀλλ᾽ ἵνα θυμὸν ἔχοντε νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ.

Ἐπιφυλλίς. ίδος. ἡ. botryunculus qui maioribus adhæret. Aristoph. Ranis: ἐπιφυλλίδιες ταῦτ᾽ ἐστι, καὶ σωμύλματα. ultimus in extremitate uitis, siue palmitis racemulus, cum alijs racemi sub folijs, hic supra folia nascatur.

Ἐπιφυλλόκαρπος. ου. ὁ. ferens fructum in folijs Theoph.

Ἐπιφύομαι. inhæreo, incumbo, immineo, inuado, adorior. datiuo iungitur.

Ἐπίφυσις. ιος. ἡ. id quod adnascitur, & adhæret ad aliud.

Ἐπιφύω. intumesco, inflo.

Ἐπιφωνίω. μ. ήσω. ω. νικα. inclamo, exclamo, acclamo. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐπιφώνημα.

Ἐπιφώνημα. απω. τὸ. acclamatio, exclamatio, epiphonema, rei narratæ uel adprobatæ ſumma.

Ε Π Ι Χ.

Ἐπιχαιρεκακία. gaudium ex alienis malis.

Ἐπιχαιρεκακός. οῦ. ὁ. peruerſe gaudens.

Ἐπιχαίρω. lætor malis alienis, inſulto. datiuo iungitur. require χαίρω.

Ἐπιχαλαζίω. inſtar grandinis irruo.

Ἐπιχαλκεύειν. ſupermoliri.

Ἐπιχαράττω. in æs incido, inſculpo.

Ἐπίχαρις. ιτω. ὁ. ἡ. gratus, gratioſus, amabilis.

Ἐπίχαρμα. απω. τὸ. riſus, irriſio, gratulatio.

Ἐπίχαρσις. ιος. ἡ. inſultatio.

Ἐπίχαρτω. ου. ὁ. ἡ. de cuius infelicitate homines lætantur, irriſus.

Ἐπιχειλής. ίος. ὁ. ἡ. de menſura non plena, ſed infra labra conſiſtente. Ariſtoph. τῷ πόλιν ἡμῶν μεσὴν ἐποίησεν εὑρὼν ἐπιχειλῆ.

Ἐπιχειμάζω. hyberno.

Ἐπιχειρέω. μ. ήσω. τω. ηκα. conor, aggredior, inuado, adorior, peto. Thucydid. πρός τε τὸ ἐπιχειρεῖσθαι ἀσφαλέστατοι, ab aliorum petitionibus & aggreſſionibus tutiſſimi. Et ἐπιχειρῶ τοῖς πολεμίοις, ἀντὶ τῦ ἐπιτίθεμαι. Et ἐπιχειρῶ καλὸν ἔργον, in manus ſumo, & aggredior. Eſt etiam argumentis aſtruo, & aliquid tueri conor & probare aggredior, quaſi aduerſarium peto argumentis & inuado. Et ἐπιχειρούμενον dicitur, quod eſt argumentatione aſtructum. Eſt etiam interrogo. datiuo iungitur.

Ἐπιχείρημα. απω. τὸ. conamen, epicherema, hoc eſt, ſyllogiſmus dialecticus. Valerius aggreſſionem uocat.

Ἐπιχειρηματικός. exercitatus in argumentationibus & ſolers argumentator. Significat etiam hominem qui omnes petitiones athleticas & gladiatorias nouit & τὸν πολύτροπον καὶ πολύβουλον, ſolertem in rebus & hominibus aggrediendis: qui etiam ἐγχειρητικός dicitur.

Ἐπιχείρησις. ιος. ἡ. conatus, petitio & aggreſſio. Eſt & argumentatio.

Ἐπιχειρήτης. ου. ὁ. tentator, periclitator, aggreſſor operis.

Ἐπίχειρα. τὰ. præmia malitiæ, retributio, authoramenta.

Ἐπιχείρια. τὰ. præmia uictoriæ, mercedes.

Ἐπίχειρος. ου. ὁ. promptus ad manus.

Ἐπιχειροτονίω. ſuffragor.

Ἐπιχεύω. μ. εύσω. τω. ευκα. καὶ ἐπιχέω. infundo. actiuum, datiuo iungitur.

Ἐπιχθόνιος. ου. ὁ. terreſtris.

Ἐπιχλευάζω. illudo.

Ἐπιχολός. οῦ. ὁ. iracundus.

Ἐπιχορηγέω. μ. ήσω. τω. ηκα. præbeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπιχορήγημα. corollarium legitimi & conſtituti cibi. Poſſunt etiam ἐπιχορηγήματα uocari ea quæ poſtremo loco præbentur ſodalibus, ut τὰ ἐπιθιόμματα, quæ ultimo loco eduntur, & quæ ἐπιδορπίσματα, καὶ ἐπίδειπνα, καὶ ἐπιφορήματα dicuntur, ut inquit Athen.

Ἐπιχορηγία. ἡ. ſubminiſtratio.

Ἐπιχράω. inuado, irruo, grauo.

Ἐπίχρισμα. απω. τὸ. circunlitio.

Ἐπίχρισα. medicamenta.

Ἐπίχρισος. bracteatus, illitus, delibutorius.

Ἐπίχρυσος. aureus, inauratus.

Ἐπιχρώζω. μ. ώσω. τω. ωκα. καὶ ἐπιχρωματίζω. μ. ίσω. τω. ικα. coloro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐπίχυσις. ιος. ἡ. libatio, infuſio.

Ἐπίχωλος. ου. ὁ. aridus.

Ἐπιχωματισμός. οῦ. ὁ. exaggeratio.

Ἐπιχωρηγέω. ſuppedito.

Ἐπιχώρησις. ιος. ἡ. ſeceſſus.

Ἐπιχωριάζομαι. frequens & uſitatus, patriuſq; ſum. Ariſtot. ἐν ὅσαις γὰρ τῶν πόλεων ἐπιχωριάζεται τὸ νέους συζευγνύναι καὶ νέας, ἀτελῶς καὶ μικροὶ τὰ σώματά εἰσι, id eſt, in quibus conſuetum eſt & patrium.

Ἐπιχωριάζω. idem ſignificat. Polyb. οὕτως ἐπιχωριάζει, ſic frequẽs & uſitatũ eſt patriumq; Item morari & habitare aliquo in loco. Syneſ. ἡμῖν ἐπιχωριάζει, apud nos moratur & uerſatur. Accipitur pro adlocum aliquem uentito, proficiſcor. Plato: τῶν πολιτῶν φίλων οὐδεὶς πάνυ τι ἐπιχωριάζει ταύτῃ λθέναι.

Ἐπιχώριος. ᾱ. ὁ. ἡ. patrius, indigena, agreſtis, uernaculus. Et quod regioni aut loco alicui peculiare & conſuetum eſt, ἐπιτήδειον dicitur.

Ἐπιχῶσαι. aggerem cumulare.

Ε Π Ι Ψ. Ε Π Ι Ω.

Ἐπιψαύδην. leuiter, tactim, ſtrictim.

Ἐπιψαύω. μ. αύσω. τω. αυκα. attingo, primoribus digitis tango, ſtringo.

Ἐπιψεκάζω. irroro, inſtillo.

Ἐπιψεύομαι. affingo, mentior.

Ἐπιψηλαφάω. μ. ήσω. τω. ηκα. contrecto.

Ἐπιψηφίζομαι. ſciſco, decerno, idem quod ψηφίζομαι.

ἐπιψηφίζω. comprobo, calculum addo, decreto quippiam confirmo, hoc eſt, ἐπικυρῶ. & is qui de conſilij ſententia decretum facit, ὁ ἐπιψηφίσας dicitur. Aeſchi. ὁ δ' ἐπιψηφίσας, Δημοσθένης, id eſt, q̃ pſephiſma ſuaſit & pertulit uel cõfecit, qui de conſilij ſententia cõfirmauit, hoc eſt, ῥυτὴρ ἦν. At ſuaſor legis, & lator rogationis, γραφεὺς appellatur: & ὁ εἰσηγούμενος. Plutarchus τὸν ἐπιψηφίζοντα uocauit eum qui Romæ ſententias ſenatorias rogabat, ſenatuſq̃ cõſulta perſcribenda curabat. Sic Plato in Gorgia ἐπιψηφίζειν pro rogare ſententiam, & ad ſuffragium ferendum uocare dixit.

ἐπίψογος. ου. ὁ. uituperabilis

ἐπιωγαί. αἱ. clauſuræ in mari circa portus, ubi unda frangitur. Oppianus lib. primo: πολυψαμμαθοίτ' ἐπιωγαί.

ἐπιών. ντος. hoſtiliter inuadens.

ΕΠΛ. ΕΠΟ.

Ἔπλεο, pro ἐπίλης. eras.

Ἔπλετο. fuit.

Ἔπλευ. eras. pro ἐπίλης.

ἐπλημμυρεῖν. inundare.

Ἔπλητο. implebantur.

ἐπόγδοος. η. ſeſquioctauus.

ἐποίατο. ſequerentur. Odyſſ. ζ'. ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοί.

ἐποιία. ας. ἡ. carminum compoſitio.

ἐποικέω. cohabito.

ἐποικοδομεῖν. exaggerare.

ἐποικοδομεῖσθαι. ſuperædificari.

ἐποικοδόμησις. ιος. ἡ. exaggeratio.

Ἔποικος. aduena, incola. Interdum colonus, & is qui indigenis ſuperinducitur. Budęus in Pandect.

ἐποικτισάμενος. η. ὁ. miſerabiliter queſtus.

ἐποιμώζω. ploro.

ἐποινία. commentum.

ἐποίνιος. uino deditus, ἐπιτράπεζος.

ἐποίχομαι. percurro, texo. deponens, accuſatiuo iungitur. quære οἴχομαι.

ἐποιωνοῖς ἱερεῦς. augures uertit Plutarchus in uita Antonij.

ΕΠΟΚ. ΕΠΟΛ. ΕΠΟΜ.

ἐποκέλλω. μ. ελῶ. τ. κα. impingo, irrumpo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐπολιός. οῦ. auis nocturnæ ſpecies. Suid.

ἐπολισθαίνω. labor. eris.

ἐπολοφύρομαι. defleo.

Ἕπομαι. μ. ἕψομαι. τ. κμμαι. ſequor. deponens, datiuo iungitur.

ἐπόμαχοι στρατιῶται. inutiles ad pugnandum milites.

ἐπομβρία. ας. ἡ. humiditas, hymbrem uertit Eraſmus.

ἐπόμβριος. pluuius.

ἐπομίνον δή. ſequitur.

ἐπομίνως. pedario more ſequendo, ſequẽter

ἐπόμνυμι. peiero, deiero.

ἐπομῶσαι. iuſiurandum interpoſuiſſe. Thucydides lib. ij.

ἐπομόω. μ. ώσω. τ. ωκα. ſuperiuro, adiuro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐπομφάλιον. ου. τὸ. locus ſupra umbilicum, umbo.

ΕΠΟΝ. ΕΠΟΠ.

ἐπονειδίζω. μ. ίσω. τ. ικα. impropero. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐπονείδισον. ε. exprobratio.

ἐπονείδισος. ε. ὁ. ἡ. opprobrioſus, reprehenſibilis, contumelioſus, probris obnoxius.

ἐπονειδίσως. contumelioſe.

ἐπονεῖτο. laborabat. Home. ὄφρ' ὄγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίησι φραπίδεσσι, Dum hic hæc laborabat ſcientibus mentibus.

ἐπονομάζω. cognomino, nuncupo.

ἐποποιία. ας. ἡ. uerſuũ contextus, carmẽ. Suidas narrationẽ interpretatur, heroico carmine complexã, & quæ fabulis caret: ἡ δέ, inquit, ἡρωϊκοῦ μέτρου ἱστορία, μὴ μιγνυμένη μύθου ποιήσις.

ἐποποιός. οῦ. ὁ. uerſificator.

Ἔποπται. οἱ. intermyſtæ: ephori quoque dicti, quoniã poſt annũ quàm initiati eſſent, admitterentur ad ſpectandum ſacra.

ἐποπτεία. ας. ἡ. inſpectio.

ἐποπτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ſpecto, ſacras res inſpicio: quod uerbum Theologi uſurparũt. Itam pro ἱορτάζω apud Ariſtophanẽ. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἐπόπτης. ου. ὁ. cenſor, ſpectator, ἐπιμελητὴς καὶ ἔφορος, ut inquit Pollux, id eſt curator operis. Dicitur autem à Theologis rerũ ſacrarum arbiter.

ἐποπτικὰ. τὰ. dicebantur ultima initiorum ceremonia. neq; enim ſimul ut initiati erant, ſpectatum admittebãtur. Plato in Symp. ταῦτα μὲν οὖν τὰ ἐρωτικὰ ἴσως ἂν Σωκράτει κἂν σὺ μυηθείης, hoc eſt ſacra cupidinis, & amoris. Deinde ſubdit: τὰ δὲ τέλεα καὶ ἐποπτικά, ὧν ἕνεκα καὶ ταῦτά ἐστιν ἐάν τις ὀρθῶς μετίῃ, οὐκ οἶδ' εἰ οἷός ἂν εἴης. ἐποπτικὰ sacra amoris appellauit ſacratiora, & μυστικώτερα, quàm ſint

illa quæ uulgò existimantur. Budæus.

Ἐωράω. uideo.

Ἐωρπύω. sibilo. neutrum absolutum.

Ε Π Ο Ρ. Ο Σ. Ο Τ. Ο Υ.

Ἐωρούω. irruo. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐωρῥθριύσασθαι. diluculo consurgere.

Ἔωος. ου. τὸ. uerbum, uersus, poëma. Sunt qui ab ἔπω ἀδω trahunt, sicut nos sermonem à sequendo.

Ἐποτρύνω. μ. υνῶ. ϖ. υνηκα. impello, excito. actiuum, accus. iungitur.

Ἐωυλεῖμ. ad cicatricem perducere.

Ἐωυλίς. ίδος. ἡ. excrescentia gingiuæ inter denteis.

Ἐωουράνιος. ᾱ. ὁ. cœlestis.

Ἐωουρίω. mingo.

Ἐωουριάζω. οὐριδρομεῖμ ζ ϖλοῖα ϖοιῶ. Lucian. Δεήσει ϖοτὲ ϖοικτικοῦ τινὸς ἀνέμου καὶ ἐπουριάζαντϖ τὰ ἀκάτια, Vento obsecundante & aspirante.

Ἐωοφθαλμιάζω. respicio.

Ἐωοφθαλμιάω. μ. άσω. ϖ. ακα. inuideo, adnicto mulieri, & nictatiunculis liceor eius amorem, uel ægris oculis aspicio mulierem: ut sit translatio ab oculorum morbo ad morbum animi, hominis amore capti, & oculos adijcientis mulieri, aut alij rei cuicunq; magnopere concupitæ. Cicero uocat cupiditatis oculos adijcio. neutrum, datiuo iungitur.

Ε Π Ο Χ. Β Π Ο Υ.

Ἐωοχάς. situs, statum cœli positumq; siderũ Græci in Thematibus uocãt, authore Hermolao Barbaro.

Ἐωοχέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ueho. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐωοχετέα. ας. ἡ. irrigatio.

Ἐωοχεύω. τὸ ἐπαναβαίνω, ut animantia ineuntia & coëuntia.

Ἐωοχή. ῆς. ἡ. epoche, assensus, retentio quam inuexit Pyrrho, commentus rationẽ, qua nihil percipi & comprehendi posse diceret. Est etiam gradus planetarum in zodiaco. Et ἐποχὴ ϖῶν ἐμμένωμ, suppressio mensium, cui contraria est ὑπερκάθαρσις apud medicos. Est etiam ἐποχὴ remora, & impetus ruentis impedimentum, atque inhibitio, quasiq; ἀνθολκή.

Ἔωοχομ. instratum equi, ut ἐφίππιομ, ἢ σάγος.

Ἔωοχος. ᾱ. ὁ. compos, insidens, idoneus equitatui, qui uehitur equo uel curru, & qui uehit, equitans.

Ἐωοχούμενος. pro uectore & sessore apud Herodotum.

Ἔωοψ. οπος. ὁ. upupa, spectator.

Ἐωοψάομαι. μ. ήσομαι. ϖ. ημαι. facio obsonium.

Ἐωόψιμος. ᾱ. ὁ. aspectabilis.

Ἐωόψομαι. uideo.

Ε Π Τ.

Ἑπτά. septem.

Ἑπταβόειος. ᾱ. ὁ. septem pellibus bubulis circumtectus: Aiacis clypeũ sic appellat Homerus. ponitur pro impenetrabili, & inuicto, ut θυμοὺς ἑπταβοείους apud Aristophanem in Ranis.

Ἑπταέτης. septennis.

Ἑπτακαιδεκαέτης. septemdecim annorum.

Ἑπταμηνιαῖος. ᾱ. ὁ. septimestris.

Ἑπτακόσιοι. septingenti.

Ἑπταπλάσιος. ᾱ. ὁ. septuplus.

Ἑπτάπλευρομ. ᾱ. aliqui plãtaginem minorem uocant.

Ἑπτάπλευρος. ᾱ. ὁ. septilatus.

Ἑπτάπυλος. ᾱ. ὁ. ἡ. habens septem portas.

Ἑπτάῤῥοος. ᾱ. ὁ. septenfluus.

Ἑπτάς. άδος. ἡ. numerus septenarius.

Ἑπτάφθογγος. ᾱ. septem neruos habens: aut fistula, foramina septem.

Ἑπτάφωνος. ὁ. porticus in Olympia, quòd pro una uoce plures reddebat.

Ἑπτάχαλκομ. ᾱ. locus erat intra urbem Athenien sium.

Ἑπτάχορδος. ᾱ habens septem chordas.

Ἑπτέρωται. allatus est.

Ἑπτέτης. ὁ. septem annorum.

Ἑπτέτις. ἡ. septennis. Aristophan. Thesmo. ὅσωερ μεδιεκόρευσεμ ἑπτέτιρ οὖσαμ.

Ἑπτευώπεκτος. ου. ὁ. bene comatus, qui septies tondi possit. ἡ βαθεῖαμ ἔχουσα κόμηρ, ἢ ἑπτάκις δυναμένη καρῆναι, πέξαι γὰρ τὸ πεῖραι, ἢ κτενίσαι. Suid.

Ε Π Υ. Ε Π Ω.

Ἔωυδρος. ᾱ. ὁ. humidus, uuidus.

Ἐωυκθίνζω. superfetata.

Ἐωύλλιομ. ᾱ. τὸ. uersiculus, diminutiuum ab ἔωος. Aristopha. Achar. ὁ νοῦς μὴρ ἔξω σπλήνωμ ἐωύλλια.

Ἔωω. curo, tracto, guberno, dispono. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἐωωάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. ouis incubo. deponẽs absolutum.

Ἐωωασμός. οῦ. ὁ. incubitus.

Ἐωωασικότερα. τὰ. quæ magis incubant.

Ἐωωβελία. est sexta pars æstimationis litis, pœna calu-

na calumnioſi actoris in iudicijs ignominioſis. continet autem centum minas. Vide aſſem Bud.

Ἐπῳδαὶ φαρμάκων. potiones magicæ.

Ἐπῳδή. ῆς. ἡ. incãtatio, carmẽ, incantamentũ.

Ἐπῷδιον. quod odæ accinitur.

Ἐπῳδός. οῦ. ὁ. incantator, & genus carminis, quum ſingulis uerſibus ſingulæ clauſulæ ſubijciuntur, & quaſi adcinuntur, cuiuſmodi ſunt apud Horatium.

Ἐπώδυνος. ε. ὁ. doloroſus.

Ἐπωμαδόν. in humeris.

Ἐπωμίδιον. τὸ. parua ἐπωμίς.

Ἐπωμίς. ίδος. ἡ. chlamys, ceruix, humeri pars exterior proxima brachio, genus ueſtis breuioris, quod humeris iniicitur, quaſi dicas inhumerale, ſuperhumerale uertit Hierõ.

Ἐπωμοσία. ἡ. iuramentum, quod deferebatur ab eo, qui uel morbum, uel aliam cauſam iuſtam, quare ad diem præſcriptum in iudicio non apparuerit, prætexebat.

Ἐπώμοτον. ε. ὁ. genus iuſiurandi, cuius meminit Suidas, citans illud Sophoclis: ὄμνυμ', inquit, τῷ ὄρκῳ ἔγωγε ᾗπερ ἔχων ἐπώμοτον: τοῦτ' ἔστι ἐγγυητήν.

Ἐπωνομάζω. μ. άσω. τ. ακα. cognomino. actiuũ accuſatiuo iungitur.

Ἐπωνομασός. οῦ. ὁ. cognominatus.

Ἐπωνυμία. ας. ἡ. καὶ

Ἐπώνυμον. τὸ. cognomen.

Ἐπώνυμος. gentilis, eiuſdem nominis.

Ἐπώνυμοι. heroës Athenis, à quibus tribus ſua cognomina acceperunt, his ſtatuæ erectæ fuerunt.

Ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων dicitur ὁ ἄρχων, quòd ab eo annus in faſtis denotabatur, ὅτι ἐξ αὐτοῦ ὁ ἐνιαυτὸς ἐπώνυμος ἦν, ut Romæ à conſulibus. & ab eius nomine alij ἄρχοντες in actis perſcribebantur. Ἐπώνυμος etiam dicitur qui ab aliquo nomen traxit. Bud.

Ἐπωρύω. lugeo, fleo, πενθῶ, κλαίω.

Ἐπωρύομαι. curo, cogito, ſolicitus ſum, μεριμνῶ.

Ἐπωρώθησαν. excæcati ſunt.

Ἐπωτίδες. ὧν. ligna ex utraq; proræ parte prominentia. Thucyd. καὶ ταῖς ἐπωτίσι ἐπέτεσαν ταῖς πρῴραις. ὡς ὅσον. ξ. πήχεις.

Ἐπωὐτόν, pro ἐπ' αὐτόν. Suid.

Ἐπωφελής. utilis.

Ἐπῴχετο. inuadebat, ab οἴχομαι.

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Ρ.

Ἔρα. ης. ἡ. terra.

Ἐράασθε. cupiebatis.

Ἔραζε. ad terram.

Ἐρᾶια. ramus oleæ, ramentum.

Ἔραμαι. amo, cupio, geſtio. deponens, genitiuo iungitur.

Ἐρανάρχης. ου. ὁ. qui ſtipibus erogãdis præeſt, φιλικοτής.

Ἐρανίζομαι. colligo.

Ἐρανίζω. μ. ίσω. τ. ικα. cupio, ſtipem exigo, colligo, corrogo, emendico, congero, cogo. Demoſthe. pro conferre uel comparare alicui poſuit. actiuum, accuſ. iungitur.

Ἔρανον. ε. τὸ. καὶ

Ἔρανος. ε. ὁ. præmium mercedis, ſymbolum, fructus, collatio publica, donum ex cõmuni collatione: collecta, interprete Lauren. Valla: collectio, ſpecies conuiuij apud Homerum, ad quam plurimi conueniunt, ſed ſuo quiſq; ſumptu & portione. Nam treis ſpecies commemorat poëta. Εἰλαπίνη δὲ γάμος, ὅτε δὴ οὐκ ἔρανος τάγε δ' ἐστίν. Quid autem ſit ἔρανος, docet Athen. lib. viij. Ἔρανοι δέ εἰσιν αἱ ἀπὸ τῶν συμβαλλομένων εἰσαγωγαί, ἀπὸ τοῦ συνερᾶν, ἢ συμφέρειν ἴσασον. καλεῖται δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ἔρανος ἢ βίασος, καὶ συνιόντων ἐρανισαὶ ἢ συνβιασῶται. Demoſthe. χιλίας τε δραχμὰς ἔρανον αὐτῷ εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσω, id eſt collationem, donum, & munus conferam. Ἔρανον τὸν αὐτὸν ἀποδοῦναι, parem gratiam referre. Significat enim ἔρανος beneficium. & gratiam.

Ἐραρτύομαι τὸ ναυτικόν. parãdæ claſſi incũbo.

Ἔρασις. ιος. ἡ. amatio, digitus pedis.

Ἐρασιχρήματος. ε. ὁ. auarus, pecuniæ deſyderio flagrans.

Ἐράσμιος. ε. ὁ. amabilis.

Ἐραστής. οῦ. ὁ. amator, amicus.

Ἐραστρία. ας. ἡ. amatrix.

Ἐρατεινεύω. milito, moleſtè fero, στρατεύομαι.

Ἐρατεινός. οῦ. ὁ. amabilis.

Ἐρατίζω. μ. ίσω. τ. ικα. cupio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἐρατός. οῦ. ὁ. amabilis.

Ἐρατώ. οος. ἡ. Erato, una muſarum.

Ἐράω. μ. άσω. τ. ακα. amo, cupio, appeto. quãdo abſolutè ponitur, ſignificat impudicũ amorem. alioqui actiuũ, genitiuo iungit.

Ε Ρ Γ.

Ἔργα. τὰ. fructus, rura. Xenoph. in Vena. τὰ δὲ ἔργα οὐδέτερα μεταθεῖν, tranſcurrere rura.

Ἐργάζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. operor. Ἐργάζομαι χρήματα, id eſt, κερδαίνω. Eſt etiam ἐργάζεσθαι opus facere, hoc eſt caſtra munire,

fossam & uallum circundare. Item merere capturas, & quæstum corpore facere. Ἐργάζεσθαι τὸν βίον, est uictum quærere, uitam ex aliquo quæstu tolerare. Item ἐργαζομένη γῆ, terra culta. Ἐργάζεσθαι τὴν ῥητορικὴν pro exercere, & operam dare. Accipit in summa ἐργάζεσθαι pro quamcunq; rem facere, & obire, operam præstare, fabricare. Inuenitur cum duobus accusatiuis, augmētum facit per ει diphthon. deponens, accusatiuo iungitur. Vnum est ex uerbis, quæ sub eadem uoce actiuè & passiuè significant.

Ἐργάθω. separo, ἀποκόπτω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐργαλεῖον. ου. τὸ. instrumentum, ferramentum artificum.

Ἐργάνη. ης. ἡ. Minerua.

Ἐργάσια. ας. ἡ. opificium, opera, labor, quæstus, lucrum: pertinet etiam ad sycophantias. Ἐργασία τροφῆς, id est τρίψις, opus. In summa, ad omnia munera & opera accōmodatur.

Ἐργασία ἀγρῶν. agricultura.

Ἐργάσιμος. ου. ὁ. cultus, fabricabilis. Ἐργάσιμα ξυλα, ligna, quibus utuntur in operibus suis materiarij.

Ἐργαστήρ. ῆρος. ὁ. operarius.

Ἐργαστήριον. ου. τὸ. officina. Ἐπ' ἐργαστηρίου καθῆσθαι mulier dicitur quæ prostat, & publicè meret stipem.

Ἐργασιάρχης. ου. ὁ. tabernarius, opifex.

Ἐργασικός. οῦ. ὁ. operarius, operosus.

Ἐργασικώτατος. η. ον. officiosissimus.

Ἐργάται. οἱ. uespæ, quæ operantur, Aristote.

Ἐργάτης. ου. ὁ. operarius, operator.

Ἐργατίνης. ου, ὁ. agricola.

Ἐργάτις. ίδος. ἡ. operatrix operum ad uiros attinentium.

ΕΡΓΕ. ΓΜ. ΓΟ. ΓΩ.

Ἐργεπισάτης. operum reficiendorū curator.

Ἔρεμμα. ατος. τὸ. clausura, res, negocium.

Ἐργοδιώκτης. ου. ὁ. exactor operis, monitor.

Ἐργολαβέω. μ. ήσω. τ. ηκα. opus faciendum conduco, operam loco, rem perficiendā suscipio, redempturas facio, & inde lucrum facio, ut redemptores solēt: quod genus Cicero sequestres appellare solet. Hoc autem uerbo oratores pro ijs interpretibus & sequestribus utuntur, qui iudicijs corrumpendis, aut eiuscemodi maleficijs suscipiendis operam suam locant. neutrum absolutum.

Ἐργολαβία. ας. ἡ. merces ex labore, manualis operatio, redemptio operis, & conductio, uel locatio.

Ἐργόλαβοι. ab oratoribus dicti sunt sycophantæ & quadruplatores, quæstui delationes habentes: qui compendia sua comparant & consectātur ex alienis dispendijs atq; calamitatibus. Cicero sequestres adpellat.

Ἐργόλαβος. ου. ὁ. operarius, manceps, operarum redemptor.

Ἐργολαβοῦντες. conductores & redemptores operum.

Ἐργολαμβάνω. opus assumo, negotium mihi sumo, solicitus sum.

Ἔργον. ου. τὸ. opus, factum, lucrum, quæstus, usura. Significat etiā δυσχερές. Demosthe. Ἔργον ἦν, difficile erat. Sic Vergil.

Hoc opus, hic labor est.

Ἔργα etiam dicuntur segetes. & arua, hoc est, τὰ ἠργασμένα. Item est etiam officium & functio. Isocra. ἐμὸν οὖν ἔργον ἐστί, Hoc mei muneris est. Ἔργον ποιεῖσθαι est studioseq; piam aggredi & contendere ad efficiendū, magnopere contendere & laborare, suscipereq;. Nos frequentius factum, quàm opus dicimus. Cicero tamē dixit: Hæc sunt opera magni animi. Accipit sæpe propugna. τὸ ἔργον μισούμενος, manceps.

Ἔργω. mitto poëticè, unde deriuatum est ἐργός, id est qui longè iaculatur, Apollinis epitheton.

Ἐργώδης. εος. ὁ. ἡ. operosus, durus.

ΕΡΔ. ΕΡΕ.

Ἔρδω. facio, sacrifico. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἐρεβεννός. οῦ. ὁ. obscurus.

Ἐρεβίνθεος. cicernus. & ἐρεβίνθεος Διόνυσος cicernus Bacchus. Vide prouerbium, Cicernus Bacchus.

Ἐρεβοδιφῶ. palpo in tenebris, scrutor subterranea. Aristopha. Nebul. οὗτοι δ' ἐρεβοδιφῶσιν ὑπὸ τὸν τάρταρον.

Ἔρεβος. ους. τὸ. Erebus, tenebræ, caligo, nox.

Ἐρεγμός. οῦ. ὁ. siliqua, pabulum ex fabis, aut frugibus comminutis.

Ἐρείνω. interrogo, quæro, duco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐρείζω. μ. ίξω. τ. ιχα. mulcio, facio, sacrifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐρεθίζω. μ. ίσω. τ. ικα. irrito, excito. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἐρέθισμα. ατος. τὸ. irritatio, iniuria.

Ἐρεθισμός.

Ἐριθισμός. οῦ. ὁ. irritatio.

Ἐριθιστικός. οῦ. ὁ. irritatiuus.

Ἐρίθω. irrito. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐρείδομαι. disco, exquiro.

Ἐρείδω. μ. είσω. ω. εικα. firmo, innitor, subfulcio, impetum sustineo, firmo gradum, ad finē perduco, figo, sustineo.

Ἐρείκη. ης. ἡ. arboris fissilis genus, cuius folia sternebant initiaturi: erica interpretatur à Theodoro.

Ἐρεικτά. τά. legumina contusa. Aristophan. ἦψε κατ' ἐρεικτῶν χύτρας.

Ἐρεικτός. οῦ. ὁ. fissus.

Ἐρέκω. μ. είξω. ω. εχα. scindo, circumeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐρείξις. ιος. ἡ. fissio, fissura, sectio, σχίσις.

Ἔρεο. interroga.

Ἐρέτιον. ου. τὸ. ruder & ruina.

Ἐρέπω. μ. είψω. ω. εφα. cado, diruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἔρεισμα. ατος. τὸ. culmen, firmamentum, sustentaculum, fulcimentum.

Ἐρείω. τὸ ἔρομαι. interrogo.

Ἐρεμβοί. οἱ. Erembi, Arabiæ populi, qui & Ichthyophagi & Troglodytæ dicuntur.

Ἐρέμβομαι. oberro.

Ἐρεμνός. οῦ. ὁ. tenebrosus, mortalis.

Ἔρεξεν. fecit. Odyss. ἡ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃ σι νόοιο, Quæ magnum opus effecit ignorantijs mentis.

Ἔριος. ου. ὁ. laneus.

Ἔρια. τά. alimenta.

Ἐρίπομαι. μ. ίψομαι. ω. εμμαι. comedo: propriè ad bruta pertinet. κυρίως ἱσίεν ἐκ τῆς ἴρας, ὅ ἐστι τῆς χῆς ἀναίρεσθαι, Homeri interpres. deponens, accusatiuo iungitur.

Ἐριπῶ. alo.

Ἐρρέτω. ualeat, pereat. Accipitur in malam partem.

Ἐρισία. ας. ἡ. remigatio.

Ἐρίσσομαι. μ. ίξομαι. ω. εγμαι. ιῆ

Ἐρίσσω. remigo. deponens absolutum.

Ἐρισσός. οῦ. urbs Lesbi.

Ἐρισχελίω. μ. ίσω. ω. ικα. nugor, σκώπτω, χλευάζω, insto, contendo, prouoco.

Ἐρισχελία. ας. ἡ. nugamentum, irritatio, prouocatio.

Ἐρίτης. ου. ὁ. remex.

Ἐριτμόν. οῦ. τὸ. ιῆ

Ἐριτμός. οῦ. ὁ. remus.

Ἐριτριάζω. cauillor, ludo, σκώπτω, παίζω. Hesychius.

Ἐρίτω. μ. ίξω. ω. εχα. remigo. neutrum.

Ἐρεύγομαι. μ. εύξομαι. ω. ευγμαι. eructo, fremo. deponens, accus. iungitur.

Ἐρευθεδανόν. τὸ. rubia, suffrutex, rubeia. Theophrast. lib. ix. cap. xiiij.

Ἐρευθεδανός. οῦ. ὁ. color qui rubrica dicitur.

Ἐρεύθομαι. μ. εύσομαι. ω. ευσμαι. rubeo. depon. datiuo iungitur.

Ἔρευθος. ους. τὸ. rubor, pudor.

Ἐρεύθω. μ. εύσω. ω. ευκα. rubefacio, rigo. actiuum, accus. iungitur.

Ἔρευνα. ης. ἡ. scrutatio.

Ἐρευνάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. scrutor, excutio. deponens, accus. iungitur.

Ἐρευνάω. μ. ήσω. ω. ηκα. scrutor. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἐρευστικός. οῦ. ὁ. ructus mouens.

Ἐρέφω. μ. έψω. ω. εφα. tego, orno, corono. actiuum, accus. iungitur.

Ἐρεχθείδης. ου. Athenienſis, ab Erechteo rege.

Ἐρεχθείς. έντος. ὁ. suffocatus, necatus.

Ἐρεχθόμενος. ου. ὁ. molestia affectus, oppressus, commotus à uentis.

Ἐρέχω. μ. ξω. ω. εχα. scindo. accusatiuo iungitur.

Ἐρέψιμα ξυλά. ligna tectis concinna, quæ ξύλωσιν dixit Thucydides,

Ἐρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. dico, mandata renuncio, interrogo, significo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ε Ρ Η.

Ἔρημαι. uolo interrogare.

Ἐρήμας, aduerbium. nemine prohibente, aut obstante, indicta causa.

Ἐρήμη. ης. ἡ. iudicatio facta causa indicta, id est altera parte absente, iudiciū, calumnia.

Ἐρήμη δίκη, aut una dictione ἐρημοδίκιον, uadimonium desertum. Vide annotationes Bud. in Pandect.

Ἐρήμην καταδικασθῆναι. indicta causa damnare per contumaciam, ut nunc dicunt. Ἐρήμην ἑλεῖν. indicta causa damnare. Vide annotationes Bud.

Ἐρήμης. aduerb. est, & significat indicta causa, nullo defendente.

Ἐρημία. ας. ἡ. solitudo.

Ἐρημικός. οῦ. ὁ. desolatorius.

Ἐρημίτης. ου. ὁ. eremita, solitarius.

Ἔρημον δικάσαι. secundum præsentem de absente, uel contra absentem pronunciare: quod forensi uocabulo nunc dicit dare defectum.

Ἔρημος. ὁ. ἡ. solitudo, eremus, penultima longa, locus desertus, & ab hostibus uastatus.

Ἔρημος. ὁ. ὁ. solitarius, desertus, desolatus, uacuus.

Ἐρημόω. μ. ώσω. ω. ωκα. desolo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐρήμωσις. ιος. ἡ. desolatio.

Ἐρηρεῖσθαι. firmari, innixum esse.

Ἐρητύω. καθασίλλω, sedo, possideo, quiesco, placo, demulceo, cohibeo, ueto. σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον, Tuis autē mitibus uerbis ueta uirum quemlibet.

Ε Ρ .

Ἐρι. nihil per se significat, sed in compositione dictionum intensionem affert, & augmentum.

Ἐρίβολος. ὁ. fertilis.

Ἐριβρεμέτης. ὁ. ὁ. magnitonans.

Ἐρίβρομος. ὁ. ὁ. ualde rugiens.

Ἐριβρύχωρ. sonorus.

Ἐριβῶλαξ. κος. ὁ. ἡ. idem quod ἐρίβολος.

Ἐριγάσωρ. ορος. ὁ. uentricosus. Nican. Ἐριγάσορας ἄλλοτε μόχθους.

Ἐρίγηρυς. ὁ. ὁ. herba quæ capellis inducit sitim si eam gustent, de qua mira Plutarch.

Ἐριγδουπος. ὁ. ὁ. sonorus.

Ἐριγμίνοι κύαμοι. fresæ fabæ.

Ἐριδαίνω, ἢ ἐριδμαίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. contendo, irrito, disco, perpendo, prouoco.

Ἐριδουπος. ὁ. ὁ. ualde sonans.

Ἐρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. litigo, contendo. neutrū.

Ἐρίηρ. ηρος. ὁ. peramabilis, coniunctus, congruus, concors. Homerus, ἐρίηρις ἑταῖροι, pro ἐρίηροι.

Ἐρίηρος. ὁ. ὁ. amabilis.

Ἐριηχής. ἐος. ὁ. ἡ. magnisonus.

Ἐριθάκη. ἡ. erithaca, quam fert apis cū melle.

Ἐριθακίς. quædam arbor.

Ἐρίθακος, & ἐρίθυμος. auis solitaria quæ à quibusdam Syluia, Rubeculam interdū Theodorus interpretatur.

Ἐρίθαλος. ὁ. ὁ. ἡ. ualde uirescens.

Ἐρίθεια. ας. ἡ. contentio, rixa, seruitus, concertatio.

Ἐριθεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. seruio, temerè laboro & in uanum. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐριθηλής. ἐος. ὁ. ἡ. ualde uirens.

Ἔριθος. ὁ. ὁ. ἡ. lanam tractans, precio conductus, messor, agricola.

Ἐρικάνη. ης. ἡ. sepes.

Ἐρίκη. ης. ἡ. erica.

Ἐρικυδής. ἐος. ὁ. ἡ. gloriosus.

Ἐρικωδής. disruptus: διεῤῥηγμένος τόπος.

Ἐρίμυκος. ὁ. ὁ. ἡ. ualde mugiens.

Ἔρινα. ζ. grossi ficus.

Ἐρινάζω. caprifico.

Ἐρίνας. άδος. caprificus. Nican. αὐτοὺς κόκκυγας ἐρίναδες, οἵτε πρὸ ἄλλης λόγγυλοι.

Ἐρινασμός. οῦ. ὁ. caprificatio.

Ἐρίνεμος. ὁ. ὁ. uentus procellosus.

Ἐρινεός. οῦ. caprificus, uel ficus genus ab Erino urbe, ficus syluestris.

Ἐρίνεος. est ipse fructus ficus syluestris.

Ἐρινύειν. indignari.

Ἐρινός. οῦ. urbs Dorica.

Ἐρινύς. ύος. ἡ. Erynnis, furia.

Ἐριόδων. ὁ. magnos habens denteis.

Ἔριον. ου. τὸ. lana.

Ἐριοπλύτης. ὁ. ὁ. fullo, propriè qui lanā lauat.

Ἐριούνης. ὁ. ὁ. ἡ. ἡ

Ἐριούνιος. ὁ. ὁ. ualde utilis, epithetō Mercurij

Ἐριοπωλικῶς. dolosè, quemadmodum solent, qui lanam uendentes humectant, quo magis ponderet.

Ἐριοπώλιον. τὸ. emporium lanæ.

Ἐριρίδαται. firmati sunt.

Ἔρις. ιδος. ἡ. lis, contentio.

Ἐριωθινής. ἐος. ὁ. ἡ. præpotens.

Ἐρισμάραγδος. contentiosus, intractabilis.

Ἐρισάφυλος. ὁ. ὁ. ex grandi, & generosa uua expressus. Odyss. ix. οἶνον ἐρισάφυλον καὶ σφιν διὸς ὄμβρος ἀίξει.

Ἐρισμή. ῆρος. ὁ. crumena.

Ἐρισμικός. οῦ. ὁ. discrepatiuus, contentiosus.

Ἐρισός. οῦ. ὁ. litigiosus.

Ἐρισχηλέειν. ad contentionem incitare.

Ἐρίσχηλος. ου. ὁ. contentiosus, promptus ad conuicia.

Ἐριτάρβης. formidolosus.

Ἐρίτιμος. ὁ. ὁ. preciosus.

Ἔριφος. ου. ὁ. hœdus.

Ἐριωδής. ἐος. ὁ. ἡ. lanarius.

Ἐριώλη. ης. ἡ. uehemens flatus siue uētus. Aristophan. equitib. ἢ γενναίως πρὸς τὸν πνεῦμα χωρεῖ καὶ τῷ ἐριώλῃ.

Ἐριῶπις. ιδος. habens magnos oculos.

Ε Ρ Κ.

Ἔρκειος. ὁ. ὁ. Herceus, Iouis epitheton, quoniam intra uallum colebatur.

Ἐρκίτης. custos.

Ἔρκιος. ου. ὁ. septum, uallum, munimentum, rete, περίφραγμα, δῶμα uocat Sophoclis interpres.

Ἕρκος. ους. τὸ. circuitus, septū, monile, uallū, rete,

rete, propugnaculum uertit Valla in Homerum.

Ε Ρ Μ.

Ἔρμα. ατος. τὸ. inauris, auriũ ornatus, lignum quod supponitur naui, ne in terra marcescat, sustentaculum nauis, fultura, suburra, arma nauis, ut anchora, funes, & id genus alia. Scopulum uertit Erasmus.

Ἑρμαθήνη. Mercurij & Mineruæ statua.

Ἑρμαῖα. τὰ. fuere Cretensium festa. Vide Cœlium lib. vij. cap. xliij.

Ἕρμαιον. ε. τὸ. lucrum, res inuenta, refugium.

Ἕρμαιος antepenacutum, ὁ λόφος, id est, tumulus.

Ἑρμαφρόδιτος. qui utrunq; habet membrum tam uirile quàm muliebre: item qui utranque Venerem exercet. Suidas.

Ἑρμαῖος. ου. ὁ. ἡ

Ἑρμίας. Mercurialis.

Ἑρμείας. ου. ὁ. Mercurius.

Ἑρμηνεία. ας. ἡ. interpretatio, sermo, explicatio.

Ἑρμηνεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. interpretor, in significatione passiua.

Ἑρμηνεύς. έως. ὁ. interpres.

Ἑρμηνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. interpretor. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἑρμινία. ας. ἡ. fulcrum lecti.

Ἑρμῆς. ου. ὁ. Mercurius, nuncius. In Iulij Pollucis thesauris adnotatum est, potum ultimum ἑρμῆν appellatum. Vnde & Homerus: τῷ θυμάτῳ σπένδεσθον, id est, postremo autẽ libabant. Author Athenæus est Mercurio surgentes à cœna prolibare solitos, quòd sit somni præses. Vide Cœlium lib. xv. cap. vi. Vocatur autem subinde ἑρμῆς ἀγοραῖος, quòd eius statua in Græcia ferè in foro erigeretur.

Ἑρμῖνες. ἀι. fulcra lecti. Odyss. κ. ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμίσιν χέε δίσματα κύκλῳ ἅπαντι.

Ἑρμινία. τὰ. idem.

Ἕρμιον. ου. τὸ. ἡ

Ἑρμιόνη. ης. ἡ. templum in Peloponneso Cereri & Proserpinæ sacrum, quod Asyli uice habebatur, si quis eò confugisset.

Ἑρμογλυφεύς. έως. ὁ. sculptor Mercurij, statuarius.

Ἑρμογλυφικὴ τέχνη. ars statuaria.

Ἑρμόγλυφος. ε. ὁ. sculptor Mercurij, statuarius generaliter.

Ἑρμόπαν. nomen Pani est, quòd ex Mercurio natus sit.

Ε Ρ Ν. Ε Ρ Ζ. Ε Ρ Ο.

Ἔρνιον. ου. τὸ. ficus caprificus.

Ἔρνος. ου. ὁ. ramus, germen, caro.

Ἐρνώδης. εος. ὁ. ἡ. ramosus.

Ἔρξα. clausi.

Ἔρξεται pro εἴρξεται, prohibebit.

Ἔρξις pro εἶξις, faceres per metathesim.

Ἔρξον. fac, prohibe.

Ἔρομαι. μ. ἠρόμαι. μέσ. ἀόριστος δεύτερος, ἐρόμην. interrogo, quæro. Apud Euripidem pro agitor, feror. deponens, actõ iungitur.

Ἔρος. ε. ὁ. amor, & in bonam partem sumitur quum scribatur per ο μικρὸν, per ω μεγα uerò, flagitiosus amor.

Ε Ρ Π.

Ἑρπετά. τὰ. reptilia.

Ἑρπετόδηκτος. ου. ὁ. à serpente morsus.

Ἑρπετός. οῦ. ὁ. serpens, reptilis.

Ἑρπηδών. ονος. reptatio. Nicand. Alex. ὁλόκην ἑρπηδόνα γυίων.

Ἑρπιστικόν. τὸ. reptile.

Ἑρπύζω. ο. ύσω. ω. υκα. serpo, repo. neutrũ absolutum, & unum ex uerbis quæ in præteritis augmentum per α diphthongum capiunt.

Ἑρπυλλίς. ίδος. ἡ. cicada.

Ἕρπυλλον. ε. serpillum, per υ scribendũ puto.

Ἑρπυσμός. ὁ. reptio, sonus, grunnitus.

Ἑρπυστικά. τὰ. reptilia.

Ἕρπω. μ. ψω. ω. φα. uado, serpo. neutrum: & accipit augmentum per α diphthongum.

Ε Ρ Ρ.

Ἐῤῥάπῃω. μ. άψω. ω. φα. insuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐῤῥιῶς. statim, citò, ταχέως.

Ἐῤῥίζουται. irradicantur qui in radice manẽt.

Ἐῤῥιζωμένη. ης. ἡ. stabilita, radicata.

Ἐῤῥιζῶσθαι. radices egisse.

Ἐῤῥικνώμενα. strata, contorta.

Ἐῤῥυθμισμένος. numerosus.

Ἐῤῥυτιδώμενος. rugatus.

Ἔῤῥω. pereo, euanesco, pessum eo. Plutarch. ἐῤῥ' ἐς κόρακας θᾶττον ἀφ' ἡμῶν, quod ante aliquot uersus dixerat: ἀλλὰ φθείρου καὶ μὴ χρύζης. unde & illud Iliad. ἐῤῥε κακὴ γλήνη.

Ἐῤῥώμαι. confirmor, inualesco.

Ἐῤῥωμένεστερος. robustus.

Ἐῤῥωμένης. εος. ὁ. ἡ. constans, robustus.

Ἐῤῥώμενον. robur.

Ἐῤῥωμένως. fortiter, robustè.

Ἔῤῥωσο. uale. Ἐῤῥῶσθαι ἐπεῖν, uale dicere, uale iubere, τὸ χαίρειν κάσασθαι. Demosth. πολλὰ

ἐρρῶσθαι εἰπὼν τοῖς νόμοις καὶ ὑμῖν.

Ε Ρ Σ.

Ἔρσαι. οἱ. agni recens nati & teneri hœdi, quorum ætatem sic distinguit poëta: ἔρχατο χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέταυσαι, χωρὶς δ' αὖθ' ἔρσαι.

Ἐρσαῖος. ὁ. δροσώδης, roscidus. Suid.

Ἔρση. ης. ros, Herse nomẽ puellæ à Mercurio amatæ, apud Ouidiũ metamorphosios.

Ἐρσήεις. εντ. ὁ. roscidus.

Ε Ρ Υ.

Ἐρυγγάνω. ructo.

Ἐρυγή. ῆς. ἡ. ructus, eructatio.

Ἐρυγμιλός. οῦ. ὁ. ructum ciens, ut raphanus.

Ἐρύγμιλος. ου. ὁ. sonorus, grauiter boans ac mugiens.

Ἔρυγμος. ου. ὁ. bellum.

Ἐρύγω. μ. ύξω. ξ. υχα. mugio. neutrum absol.

Ἐρύθεια. ας. ἡ. Erythea insula Geryonæ regia. Ἐρύθια uerò per ι, aliud est.

Ἐρύθημα. radix quæ erythrodanum etiam dicitur, herba radicis rubræ, qua mulieres faciem pingunt, ἄγχουσα etiam dicta. Suid.

Ἐρυθίβιος. cognomentũ Apollinis apud Rhodios: quoniam ἐρυθίβην appellant ipsi, quã ἐρυσίβην alij, id est rubiginem.

Ἐρυθμία τῶν σωμάτων, apta compositio membrorum.

Ἐρυθρὰ θάλασσα. ἡ. rubrum mare.

Ἐρυθραίνομαι. rubeo, nigrescо.

Ἐρυθραίνω. μ. ανῶ. ν. νκα. rubefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐρύθρημα. ατος. τὸ. rubor.

Ἐρυθρίας. ruber, rubicundus.

Ἐρυθριάω. μ. άσω. ν. ακα. erubesco, rubore suffundor. neutrum absolutum. Hoc uerbum refertur ad corpus, αἰσχύνομαι uerò ad animum.

Ἐρυθρικός. οῦ. ὁ. rubellio, uel rubellus, piscis ex translatione Theodori apud Aristotelẽ.

Ἐρυθρόδανον. ου. τὸ. color ruber & coccineus.

Ἐρυθροκάρδιος. ν. rubro corde, hoc est, medulla. Theophr.

Ἐρυθρόπελας. suggillatio corporis rubens & inflammata, sacer ignis.

Ἐρυθροποῦν. τὸ. quod habet pedes rubidos.

Ἐρυθρός. οῦ. ὁ. ruber, coccineus, μίλας.

Ἐρυκακέω. μ. κέσω. ν. κκα. traho. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἐρυκανάω. καὶ

Ἐρυκάνω. καὶ

Ἐρύκω. μ. ύξω. ν. υχα. detineo, arceo, prohibeo. actiuum.

Ἔρυμα. ατος. τὸ. castellum, liberatio, arx, propugnaculum, munimen, munitio.

Ἐρύμανθος. ν. ὁ. Erymanthus mons Arcadiæ.

Ἐρυμνός. οῦ. ὁ. munitus, tutus.

Ἐρυμνότης. ητος. ἡ. munitio.

Ἐρυμνόω. stabilio, munio.

Ἐρύομαι. μ. ύσομαι. ν. υσμαι. libero, custodio, obseruo. deponens, accusatiuo iungitur. Dicimus ῥύομαι, unde est illud in oratione dominica, ῥῦσαι ἡμᾶς, id est, libera nos. Quod autem & ἐρύομαι dicatur, patet in dictione ἐρυσίπολις.

Ἐρυσάρμας. ου. ὁ. auriga.

Ἐρυσάρματος. οι. αι. celeres, currum trahentes.

Ἐρυσίβη. ης. ἡ. rubigo, morbus seminum, pruina, erugo propriè in segetibus. Vide annotationes Bud. in Pandect.

Ἐρυσιβώδης. ους. ὁ. ἡ. rubiginosus.

Ἐρύσιμον. τὸ. trionum, agreste nasturtium, alij frugibus annumerant, alij oleribus adiscribunt, magna sententiarum uarietate.

Ἐρυσιπέλας. sacer ignis.

Ἐρυσίπολις. ιος. patrona urbis, ab ἐρύομαι & πόλις, τ interiecto more Ionico propter metrum, Iliad. sexto: πότνι' Ἀθηναίη ἐρυσίπολε βιάων.

Ἐρύσκηπτρον. ου. τὸ. ἀσπάλαθος.

Ἐρυσμός. pugna.

Ἐρύσουσι. trahunt.

Ἑρυσός οῦ. trahibilis. τὰ ἑρυσὰ ξίφη, stricti gladij & exerti.

Ἑρύω. ύσω. traho.

Ε Ρ Φ. Ε Ρ Χ. Ε Ρ Ψ.

Ἔρφος. ου. pellis. Nicand. Alex. σπόμβρῳ δὲ μύθων ἐκρήνυται ἔρφος.

Ἔρχατο. clausi erant, tertia persona à præterito pluſquàmperfecto, τῷ ἔρχω.

Ἔρχατον. φραγμός.

Ἐρχατόωντο. clausi erant.

Ἐρχθέντα. τὸν. in aqua suffocatum.

Ἔρχομαι. μ. ἐλεύσομαι. uenio. aoriſt. secundus. ἦλθον ἢ ἤλυθον. deponens absolutum.

Ἐρχόμενα. τὰ. futura.

Ἔρψις. ιος. ἡ. reptio.

Ε Ρ Ω.

Ἔρω. μ. ἐρῶ. ν. εἴρηκα. dico, præcipio. aoristus passiuus ἐρρήθην. actiuũ, accus. iungitur.

Ἐρωδιός. οῦ. erodius auis ex ijs quas Romani Diomedeas uocant. Theodor. ardeolam uertit. Augustinus fulicam. Ciconiam putat esse Suidas, aut ciconiæ similẽ, dictamq; quòd

quòd in paludibus uersetur, quasi ἑλόβιον. Hæc auis in coitu sanguinem exudat, qua ex causa argumentãtur impositũ nomen, ὅτι ἔαρ ἱδροῖ: ἔαρ enim quandoq; sanguinẽ dici. Vide Cœlium.

Ἐρᾴω. quiesce, ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν ἀχαιῶν, μηκέτ' ἐρᾴω, Sed abi nunc ad populum Græcorum, neque quiescas.

Ἐρῥέω. μ. ήσω. τ. ηκα. fluo, moueor, recedo, procedo, retraho, auerto.

Ἐρρωή. ῆς. ἡ. desiderium, impetus, secessus, tractus.

Ἐρωμένη. ἡ. amica.

Ἐρώμυον. ου. scortum.

Ἐρώμυος. ε. ὁ. amasius, & amicus scorti. Accipitur aliquando in bonam partem.

Ἔρως. ωτος. ὁ ἔρω atticè. ὁ. amor, & amor deus amoris, id est Cupido. Vide ἔρος.

Ἐρωτάω. μ. ήσω. τ. ηκα. interrogo, peto. Capitur pro παρακαλῶ. differt à πυνθάνομαι. Vide Ammonium. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἐρώτημα. ατος. τὸ. interrogatio.

Ἐρωτηματικός. οῦ. ὁ. interrogatiuus.

Ἐρώτησις. ιος. ἡ. interrogatio.

Ἐρωτικός. οῦ. ὁ. amatorius, fœdis amoribus deditus, in amorem propensus. Ἐρωτικοὶ etiam dicuntur Venerei hymni.

Ἐρώτιον. ου. τὸ. paruus Cupido, imaguncula Cupidinis.

Ἐρωτολιψία. libido.

Ἐρωτομανέω. impatienter amare.

Ἐρωτομανὴς, ὁ διύσερος, id est, perditè amans.

Ἐρωτομανία. ας. ἡ. furiosus amor.

Ἐρωτύλος. ου. ὁ. amatorculus.

Ἐρωτότροφος. ὁ. ἡ. mater amoris. Veneris est epitheton apud Orphea in Argonautico.

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Σ.

Ες. in, apud. accusatiuo iungitur. Vide Commentaria Budæi.

Ἐς ἀεὶ. semper, imperpetuum.

Ἐς ἄν. quousq;, donec.

Ἐς αὖθις. in posterum.

Ἐς δύναμιν πράττειν. pro uiribus agere.

Ἐς ἑσπερίαν. uesperi.

Ἐς καλόν. commodè, auspicatò.

Ἐς νέωτα. in proximum annum.

Ἐς ὅ. donec.

Ἐς ὅτι μάλιστα. ualde.

Ἐς τὴν ὑστέραιαν. postridie.

Ἐς τὸ ἄνω. sursum uersus.

Ἐς τόδε. id est μέχρι τοῦδε.

Ἐς τὸ δέον. opportunè, ut decet.

Ἐς τὸ παραυτίκα. in præsens.

Ἐς ὑπερβολήν. supra modũ, cum excessu, λίαν.

Ἔς. mitte. ἀόρ. β. ἧκα.

Ε Σ Α. Ε Σ Β. Ε Σ Γ.

Ἐσαεὶ. semper, in perpetuum, εἰσαεί.

Ἐσαθρέω. intento, intueor.

Ἐσακοντίζω. tela mitto.

Ἐσάπην. putrefactus sum. ἀόρ. β. passi. à σήπομαι.

Ἐσαφικνέομαι. accedo.

Ἐσάωθεν pro ἐσαώθησαν, saluati sunt.

Ἐσβάλλομεν. uenimus, Lucian.

Ἐσβάλλω. deuoluo me, immitto, ingredior, frequens Herodoto & Straboni.

Ἐσβολή. irruptio, inuasio, ingressus, exporrectio. Herod. β'.

Ἐσγάτερ. donec.

Ἐσγόνατα. τὰ. palearia.

Ε Σ Δ. Ε Σ Ε. Ε Σ Η.

Ἐσδρομή. ῆς. ἡ. impressio.

Ἔσει pro ἔσῃ, Atticè.

Ἐσενηνέχθαι. intulisse.

Ἐσερπύζω. irrepo.

Ἔσεσθαι λέγειν. dicturum.

Ἔσῃ ἀνηρημένως. sustuleris: qui modus loquendi familiaris est admodum Atticis.

Ἐσηγέομαι. refero.

Ἐσηγητὴς. οῦ. ὁ. dux.

Ἐσηθέω. infarcio, infero.

Ε Σ Θ. Ε Σ Ι.

Ἐσθ' ἃ. aliqua.

Ἔσθημα. ατος. τὸ. ἡ

Ἐσθὴς. ῆτος. ἡ. uestis, uestimentum.

Ἐσθίω. μ. ίσω. τ. ικα. comedo. neutrum, accusatiuo iungitur. Lucian. cum genitiuo posuit in Gallo.

Ἐσθλός. οῦ. ὁ. bonus, frugi.

Ἐσθ' ὅπη, καὶ

Ἐσθ' ὅπου. alicubi, quando. Sic Cicero dixit: Est eẽ quatenus amicitiæ uenia dari possit, pro aliquo usque.

Ἔσθος. ου. ὁ. ἐσθής.

Ἐσθ' ὅτε. est quandoq;, quondam, aliquando.

Ἐσθ' ὅτι. interdum.

Ἔσθω. comedo. neutrũ, accusatiuo iungit.

Ἔσις. ιος. desiderium, itio.

Ε Σ Κ. Ε Σ Λ. Ε Σ Μ. Ε Σ Ν.

Ἐσκαμμένα. septa, præscriptus terminus intra quem pentathli certabant.

Ἐσκεμμένον. animaduersum, consyderatum, prouisum.

Ἐσκευωρημένος. commentitius, falsus.

Ἐσκιαγραφημμένον. adumbratum.

Ἐσκιμαλίσαι. medium digitum ostendere cõtractis cæteris, ignominiæ causa, aut strepitu digitorum significare contemptum. De quo copiose Suidas, & Erasmus in Chiliadibus.

Ἐσκιατραφκικὼς, ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένος.

Ἐσκομιδή, commeatus.

Ἐσκοροδισμένος. allium olens, qui allium comederit: irritatus, sumptum à natura allij siue cepæ humores ex oculis prouocantis. Aeschylus: οὐ μὴ πρίσει τούτοισιν ἐσκοροδισμένοις.

Ἐσκοροδίσας. ὁ. qui plorare fecerit, quòd qui allium tractant lachrymari cogantur. Aristophanes equitibus: φάσκων φιλεῖν μ᾽ ἐσκοροδίσας.

Ἔσκω. sum, poëticum est.

Ἐσλόν. bonum, Doricè pro ἐσθλόν.

Ἐσμός. οῦ. ὁ. examen apum, & hominũ multitudo, metaphoricos dicitur, grex, legio.

Ἐσνίω. ἐσκολυμβῶ.

Ε Σ Ο. Ε Σ Π.

Ἔσο. induisses, ὕπαρχε, esto.

Ἐσοικησάρμος. habitans.

Ἐσοπτροειδὴς. τὸ. simile speculo.

Ἔσοπτρον. ου. τὸ. speculum.

Ἐσπάθα. insumpsit. quære σπαθᾶν.

Ἐσπατᾶτο. dissectus fuit, periit.

Ἐσπαθημένος. condensatus.

Ἐσπέμπομαι. accerso.

Ἐσπεποιημένος. ὁ. accersitus.

Ἐσπέρα. ας. ἡ. uespera. Accipit adiectiuè apud Herod. περὶ δείλην ἑσπέραν, circa crepusculum uespertinum.

Ἐσπέρας. uesperi. aduerbium.

Ἐσπερινός. οῦ. ὁ. uespertinus, occiduus.

Ἐσπέριος. ου. ὁ. occidentalis.

Ἔσπερος. ε. ὁ. hesperus stella occidentalis quæ & uesperus dicitur. Apud Sophoclem pro ἑσπέριος.

Ἔσπετε. dicite, λέγετε.

Ἕσπομαι. sequor. deponens, datiuo iungitur.

Ἕσπετο. sequebatur.

Ἔσποτε. interdum, quando, ἔς ποτε.

Ε Σ Ρ. Ε Σ Σ.

Ἔσρως. ὁ. pro ἔρως antiqui dixerunt.

Ἔσσαι. indutus es.

Ἔσσαμεν. dormiuimus.

Ἔσσαν pro ἦσαν. erant. Homerus dixit Odysseæ primo.

Ἔσσατο. indutus est.

Ἔσσε. indutus erat. Iliad. ε.

Ἐσσεῖται. erit, Doricè.

Ἐσσήν. ῆνος. ὁ. rex, propriè apum.

Ἐσσί. es.

Ἔσσο. ἐνέδυσο, induti sunt. Iliad. χ᾽. λαῖνον ἔσσο χιθῶνα.

Ἐσσοῦνται. uincuntur. Ἐσσοῦσθαι. uictũ esse, Herodoto familiaria.

Ἔσσυμαι. motus sum, impulsus sum.

Ἐσσυμένως. studiosè, certatim.

Ἐσσωθέντων. uicti.

Ἐσσῶντο. repellerentur, uincerentur.

Ε Σ Τ.

Ἔσαι. licebit.

Ἐς᾽ ἄν. quousque, donec.

Ἔσασαν. steterunt.

Ἐσαχυώμενος. ου. ὁ. spicatus.

Ἔσε. donec. Alij tenuant, alij spirant i primum.

Ἐστεφανῶται. coronatum est.

Ἕστ. stetit, sedatum est. ab ἵστημι.

Ἐστήκω. μ. ἑστήξω & ἑστήξομαι. τὸ βεβαίως διαμένω. permaneo, cõstanter sto, perennis sum, existo, immobilis sto.

Ἐστῆμος. interim.

Ἐστήρικται. hæret.

Ἑστήξουσι. existant.

Ἑστιά. ᾶς. ἡ. focus, lar, Vesta, παρὰ τὸ ἵστασθαι, inclinatur, quòd prima domos ædificanti, uel quoniam ubiq; coleretur, simulacra eius sedentis habitu struerentur, παρὰ τὸ ἕδω. Significat etiam domum & aram. Vide Cœlium libro viij. cap. xxxviij.

Ἑστιάδες. αι. Vestales uirgines.

Ἑστιάομαι. epulor, conuiuium agito.

Ἑστίασις. ιος. ἡ. epulatio, conuiuium.

Ἑστιατορία. ἡ. epulatio, & exhibitio cõuiuij, cœnaculum, ἑστίασις, εὐωχία.

Ἑστιατορεῖον. τὸ τραπέζιον. Suid.

Ἑστιάτωρ. ορος. comestor, conuiua, qui alium ad conuiuia uocat, conuiuij dominus.

Ἑστιάω. μ. άσω. ω. ακα. conuiuio excipio, conuiuia celebro, cibum præbeo, ἑστιῶ ut εὐωχῶ, ἑστιῶμαι δὲ ἐγὼ καὶ εὐωχοῦμαι. Quibus uerbis Plato & summi authores metaphoricè utuntur. & genitiuo iungitur. Ἑστιᾶν λέγουσι τῶν καὶ σπίψεων, reficere, pascere, & satiare disputationibus honestis, & commentationibus apud Platonem. Idem libro v. de Repub. τοσόνδε μέντοι χαρίσαιμι, ὥσπερ εἰ ἀργοὶ τὴν διάνοιαν ἐώθασιν ἑστιᾶσθαι ὑφ᾽ ἑαυτῶν, ὅταν μένοι

μόνοι πορεύωνται, id est, oblectari animo solent, & fructu cogitationis pasci. Translatio à ferculis est. Synes. datiuo iunxit: γράφει οὖν ὁσάκις ἂν ἐγχωρῇ, ἢ ἑσία Κυρηναίους τῷ λόγῳ. ἑσία dixit pro oblecta eorum animũ, fac ut fruantur. Plura in Comment. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur: & accipit augmentum per ει diphthongum.

Ἔσιμ. aliquando, licet, est.

Ἔσιμ οἷς. quibusdam.

Ἔσιμ οἵτινες. aliqui. οὐκ ἔσιμ οἵτινες, nulli. οὐκ ἐς' ἐφ' ὅτῳ, nulla est causa.

Ἔσιμ ὃν τρόπον. καὶ

Ἔσιμ ὅπως. quodammodo, quadantenus.

Ἔσιμ οὗ. aliquando.

Ἐσινοῦμ. alicubi, aliquando.

Ἔσιμ οὕς. aliquos.

Ἔσιμ ὡς. τὸ ἔσιμ ὅπως.

Ἐσιοπάμμων. paterfamilias Doricè & Aeolicè. Vide Cœliũ lib. viij. cap. xxxviij.

Ἐσιοῦχος. ϗ. ὁ. patronus domus, conuiuij dominus & rex appellatur.

Ἔσο. indutus erat.

Ἐσομώθη. aperiebatur.

Ἐσοναχίζετο. ingemiscebat.

Ἐσόρεσεμ. strauit, pro ἔσρωσεμ.

Ἐσρουθισμένα. radicula curata, lanariæq; herbæ radicibus curata.

Ἔσω κύρια τὰ κριθέντα. Verbum iuris est, quo significabant se nolle ad aliud maius iudicium prouocare. καὶ τὰ διαιθέντα ἔσω κύρια, hoc est, Et quod arbitri statuerũt, id semel ius ratumq; esto, ἢ μηκέτι μεταφέρειμ ἐξέσω εἰς ἕτερομ δικαστήριομ.

Ἔσωρ. instrumentum illud quod inseritur temoni, quo totum iugum retinente, currus ducitur.

Ε Σ Υ. Ε Σ Φ. Ε Σ Χ.

Ἐσύθη. motus est cũ impetu, à uerbo σεύομαι.

Ἐσφάγη. iugulum.

Ἐσφοιτᾶμ. ingredi.

Ἐσχαλκοῦμ. uas æreum.

Ἐσχάρα. ας. ἡ. conceptaculum ignis, focus, relictæ ab igne carbones, modo & colore crusti. Vitruuius lib. decimo: Basis compingatur quæ Græcè ἔσχαρα dicitur quadrata. Item durities & ueluti crusta qua obducuntur uulnera.

Ἐσχαρεύς. έος. ὁ. qui foco præest.

Ἔσχαρις. ιδος. ἡ. focus, craticula, coquinarium uas, facula.

Ἐσχαρόομ. more ignis crustam inducere.

Ἐσχαρωτικός. οῦ. ὁ. obducens crustas.

Ἐσχατιά. ᾶς. ἡ. extremitas. ἐσχατιὰς etiam uocabant agros & prædia ab urbibus semotiora, quasi in finibus sita cuiusq; ditionis aut territorij. Item locum abstrusum, & recessum extimum. Basil. pro solitudine posuit. Apud Homerũ significat τὰ μέρη τοῖς ὁμόροις γειτονοῦντα. Iliad. nono: νᾶιομ δ' ἐσχατιῆμ φθίης, Δολόπεσσιμ ἀνάσσων. Significat etiam & extremum ordinem & remotiorem à principatu. Præterea oras & extrema cuiusque rei. Aristid. in Xerxe: οὐκ ἐσχατιᾶς γῆς μὲ θαλάττης τὸμ σόλομ ὡρίσατο, ὥσπερ σαγηνεύωμ τῷ ἀρχῇμ τῷ αὐτός ἄυτῦ? Pro quo τὰ ἐσχατεύοντα Theophrastus in γ. de Causis dixit. Vide Bud.

Ἐσχατιάω. μ. άσω. ω. ακα. sum extrema in parte. neutrum absolutum.

Ἐσχατόγηρως. decrepitus.

Ἔσχατω. ϗ. ὁ. extremus, summus, nouissimus.

Ἐσχάτως. summè, extremè, nouissimè.

Ε Σ Ω.

Ἔσω. intrò. aduerbium ad locum: ut ἔσω εἰσίρχομαι. Sophocles tamen in Trachi. ἔσω σέ γης, & Euripides in Hercul. ἔσω δόμωμ dixerũt, ἔσω pro ἔνδομ abutentes. Vide Ammonium.

Ἔσω. induisses.

Ἔσωθεμ. intrinsecus, intus.

Ἐσωπή. ῆς. ἡ. aspectus.

Τὸ Ε μιζ τῦ Τ.

Ἐτάζω. μ. άσω. ω. ακα. scrutor, examino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἑταῖρα. ας. ἡ. amica. Græci hoc nomine uniuersim scorta & meretrices appellant. Vnde apud Lucia. ἑταιρικοὶ διάλογοι, ubi Scortilla inter se loquuntur. Erat item Veneris cognomen apud Athenienses.

Ἑταιρεία. ας. societas, multitudo sodalium, id est, sodalitium, quam sodalitatem Cicero uocare solet. Plato ait ἑταιρείας in repub. esse pernicioſas atque ad excitandas seditiones appositas. Vnde apud Isocratem Nicocles ad populares inquit: ἑταιρείας μὴ ποιεῖται, μήτε συνόδους ἄνευ τῆς ἐμῆς γνώμης, id est, Videte ne sodalitates aut coitiones, nisi me authore, faciatis.

Ἑταιρεῖος. sodalitius, quo cognomine olim Iouem colebant ut sodalitij iuris disceptatorem.

Ἑταιρεύω. μ. εύσω. ω. εύκα. societatem ago. neutrum absolutum.

Ἑταιρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. scortor. neutrum absolutum.

Ἑταιρίδιον. ου. τὸ. meretricula.

Ἑταιρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. adiutores & socios assumo. neutrum absolutum.

Ἑταιρίσριαι. ᾶι. tribades.

Ἑταῖρος. ου. ὁ. amicus, socius, sodalis. Ἑταῖροι propriè dicuntur qui eadem ætate, eadem uitę cõsuetudine actioneq; inter se diu uixerunt. Et ἑταῖρος esse potest, qui non sit tamen φίλος. Sic Matth. xxvi. dominus noster ad Iudam loquẽs: ἑταῖρε ἐφ' ᾧ πάρει, sodalis qua de causa ades? non tam amicum quàm sodalem appellans.

Ἑταιροῖῶ. muto, altero.

Ἑταρία, sine diphthongo, amicitia, sodalitia.

Ἕταρος. ᾳ. ὁ. socius, amicus: pro ἑταῖρος.

Ἑτασρίμυθος. ὁ. qui de suis malis diuinat: alio nomine ἐγγασρίμυθος dicitur, de quo supra.

Ε Τ Ε.

Ἕτεος. ου. ὁ. anniculus.

Ἑτεοβουτάδαι. οἱ. familia erat apud Athenienses magna & illustris, ex qua sacerdotes cõstituebantur, à Bute sacerdote quondam deducta origine. authore Suida.

Ἑτεόκρητῶ. οἱ. à prima origine in Creta nati, ueri Cretenses.

Ἑτεόμ. uerè, propriè, recens.

Ἑτεός. οῦ. ὁ. uerus.

Ἑτεραλκής. ἐος. ὁ. ἡ. uicissim, modo huic, modo illi fauens, pollens: epitheton uictoriæ, ab ἕτερος & ἀλκή.

Ἔτερ ἄπα. aliqua quædam.

Ἑτερεγκεφαλῶν. pro desipere apud Aristoph.

Ἑτερημένοι. uicissim, & mutuas sortes habentes, per dies uariatas.

Ἑτερόγλωσσος. ου. ὁ. diuersilinguis, qui alterius est linguæ.

Ἑτερόγναθῶ. ου. ὁ. edax, modo in hanc, modo in illam mandibulam cibum transferẽs.

Ἑτερογνώμων. ονος. ὁ. ἡ. discors.

Ἑτεροδιδασκαλῶ. diuersa docere, diuersis doctoribus uti. Paul. ad Timoth.

Ἑτεροζυγοῦμ. iugum ducere, cum alienigena aut diuersæ sectæ homine coniungi.

Ἑτεροῖομ. alternatim, diuersè.

Ἑτεροῖος. ου. ὁ. alternus, diuersus.

Ἑτεροίωσις. quando de alio in aliud corpus fit transmutatio, ut Niobe in lapidẽ mutata.

Ἑτεροκλίνης. ὁ. decliuis.

Ἑτερόμαλλος. ex altera parte uillosus, cui opponitur ἀμφίμαλλος.

Ἑτερομάσχαλος. uestis dicebatur seruitijs dicata, cui opponitur ἀμφιμάσχαλος. Ab axillis sic dicta, quas μασχάλας uocant.

Ἑτερομόλιος. ὁ. quo alter duntaxat accedit.

Ἑτερομόλιος δίκη. causa dicitur quæ ab altera duntaxat parte agitur.

Ἑτεροπροσωπικός. οῦ. ὁ. diuersæ personæ.

Ἑτεροπροσωπῶ. persona differo.

Ἑτεροῤῥέπῶ. κὴ

Ἑτεροῤῥέοπῶ. ad alteram partem flecto, instabilis sum.

Ἕτερος. ᾳ. ὁ. alter. Sæpe pro ἄλλος abutuntur. Ἑτέραμ τρέπισθαι, aliò deflectere. Synes. ὃς δ' οὐ προὐχώρει ταύτῃ τὸ σπάσαι τι τῶμ προσκόντωμ, ἑτέραμ ἑτράπετο, Cum hac uia non proficeret, aliam rationem peragendę rei instituit: intelligitur ὁδόμ, quod Polybius addidit. Aliter apud Plutarchum: ὥαις δ' ὑπό τινος κολασθεὶς, εἰ τῷ πατρὶ ἐξήγγειλεμ, ἀσχερὲς ἦμ τῷ πατρὶ μὴ προσεντεῖναι ἀκούσαντα πάλιμ ἑτέρας. Hic subaudimus πληγάς, alteras totidẽ plagas infligere. Vide Comment. Bud.

Ἑτέροσε. aliò.

Ἑτερόσομος. ᾳ. ὁ. phalanx, à frontis diuersitate appellata.

Ἑτερότης. ητος. ἡ. alteratio.

Ἑτερόφθαλμος. ὁ. qui altero priuatus est oculo. μονόφθαλμος uerò, qui nunquàm præter unũ habuit oculum: ueluti Cyclops apud Homerum. Confunditur tamen.

Ἑτεροφωνία. ας. ἡ. diuersitas uocis.

Ἑτερόω. μ. ώσω. ω. ωκα. altero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἑτέρωθεμ. aliunde, ex altera uel alia parte.

Ἑτέρωθι. alibi, ex altera parte.

Ἑτέρωσε. aliò.

Ἑτέρωσις. ιος. ἡ. alteratio.

Ἑτέτυκτο. extiterat.

Ἔτευξε. fecit, struxit. quære τεύχω.

Ε Τ Η. Ε Τ Ι.

Ἕτης. ου. ὁ. ciuis, coætaneus, socius, necessarius. Vnde illud ὦ ἑταμ pro ὦ ἑταῖρε, amice.

Ἐτησίαι. οἱ. Etesiæ uenti, qui certo anni tempore flant, uenti anniuersarij. Ab ἔτος. Gellius lib. ij. cap. xxij.

Ἐτήσιος. ου. ὁ. annuus, anniuersarius.

Ἐτήτυμος. ᾳ. ὁ. uetus, pro ἔτυμος.

Ἔτι. etiam, etiamnum, iterum, adhuc, amplius, postea, in posterum, deinceps. ἐπίτι pro eodem.

Ἔτιδε. insuper.

Ἔτι μὴ νῦμ. adhuc.

Ἔτι μόνον. tamen modo.

Ἔτι τοίνυν. iam uerò. Demosthen. ἴτι τοίνυν ἴσως ἐροῦσιν, Atque etiam, ut opinor, dicturi sunt.

Ἐτίθουν, ἐτίθεις, ἐτίθει. apud Synes. & Homerum, pro ἐτίθην, & cætera.

Ἐτίκτω. pario, τὸ τίκτω.

Ε Τ Ν. Ε Τ Ο.

Ἐτνήρυσις. farina cum lacte, ἀθάρα μετὰ γάλακτος. Suidas.

Ἔτνος. εος. τὸ. faba elixa.

Ἑτοιμάζω. μ. άσω. π. ακα. paro, promptum, paratum & expeditum reddo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἕτοιμος. ε. ὁ. paratus, promptus, propensus.

Ἑτοιμασία. ας. ἡ. καὶ

Ἑτοιμότης. ητος. ἡ. promptitudo, alacritas.

Ἑτοίμως. promptè, paratè, parato animo, alacriter, incunctãter, nulla interposita mora, breui.

Ἔτος. εος. τὸ. annus.

Ἐτός. incassum, friuolè.

Ε Τ Υ. Ε Τ Π.

Ἐτυμογόρος. ε. ὁ. ἡ. ueridicus.

Ἐτυμολογία. ας. ἡ. dictio est composita ab ἔτυμος, uerus, & λόγος, sermo, uel loquutio. Vnde Cicero in Topicis ueriloquiũ posse transferri putat, quanquam idem alibi notationem mauult, quòd rem de qua prædicatur, notã faciat, ut inquit Boëtius. Sunt (inquit Fab.) qui uim potius intuiti, originationem uocent, quòd hac uerborum origines inuestigemus.

Ἐτυμόδρυς. ueriquercus.

Ἔτσμος. ε. ὁ. ἡ. uerus.

Ἐτύμως. uerè.

Ἐτύχθη. effectus est.

Ἐτώσια. incassa, stolida, uana, uera.

Ἐτωσιεργός. οῦ. ὁ. ἡ. καὶ

Ἐτώσιος. ε. ὁ. iners, inutilis, stolidus, inanis. Homerus: ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, Telluris inutile pondus.

Τὸ Ε μεῖζ. τῶ Υ.

Εὖ. bene.

Εὖ διάγειν. bene agere. Sic enim Epicurus in epistolis scribebat.

Εὖ ἴσκω παιδείας. doctus sum.

Εὖ βούλεσθαι, boni consulere.

Εὖ ἴσθι. uel nihil, uel utiq; plerunq; significat, Lucian. Αἰσχυνοίμην ἄν εὖ ἴσθι ἐπ' αὐτῷ, pro quo Cicero mihi crede, dicere solet, ut in Verr. fuit tanti (mihi crede) haberes quod

defenderes.

Εὖ μάλα. scitè admodum, cõmodum, optimè

Εὖ οἶδα. certo scio.

Εὖ πάσχειν. beneficium accipere, cui opponitur εὖ ποιεῖν.

Εὖ ποιῶν. ut debebat. Greg. καὶ διὰ τοῦτο ἐδόκει μοι εὖ ποιῶν περιέπειν τὰ ἡμέτερα, ut debebat, ut par erat.

Εὖ πράττειν, est caput uel frons epistolarum. Moris tamen fuit olim χαίρειν loco eius dicere: & ita extat in epistola Philippi apud Demosthenem pro Ctesiphonte. & in epistola ipsius Demosthenis ita legit: Δημοσθ. τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαίρειν. In Platonis uerò epistolis est εὖ πράττειν. Aristote. in fine epistolæ ad Philippum, salutationẽ posuit huiusmodi: τὰ δ' ἄλλα εὖ πράττε.

Ε Υ Α.

Εὐά, pro ἴα. interpositione literæ. Εὐά, uocis hirci imitatio: hac uoce hirci quum puteum saltantes relinquunt, utuntur. Suid.

Εὐαγγελίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. nuncio. deponens, accusatiuo iungitur.

Εὐαγγελίζω. μ. ίσω. π. ικα. nuncio. Εὐαγγελίζω σοὶ & σὲ dicũt, ut indicat Theodolus in dictionibus Rhetoricis.

Εὐαγγέλιον. ε. τὸ. bonum, faustumq; nunciũ. Τὰ εὐαγγέλια, pluraliter, præmiũ quod dari solet lætum adferenti nunciũ: quale apud Homerum Vlysses à Penelope poscit, de mariti aduentu nuncium afferens primus, sic inquiens: ἀλλ' ἐγὼ οὐκ αὔτως μυθήσομαι, ἀλλὰ σὺν ὅρκῳ, ὡς νεῖται ὀδυσεύς, εὐαγγέλιον δέμοι ἔσω αὐτίκα. Odyss. ξ'. Cice. ad Atticũ: O suaues duas epistolas, quibus euangelia deberi fateor. Item sacrificium, & supplicationes, quæ pro iucũdo nuncio decerni consueuerunt. Plutarch. in Apopht. de Antiocho loquens: πυθόμενος τὸν ἀδελφὸν σῴζεσθαι, εὐαγγέλια τοῖς θεοῖς ἔθυσε. Audita fratris incolumitate, euangelia dijs sacrificauit. Apud nos hodie struũtur pyræ & supplicationes inducuntur. Christiana ecclesia hoc uocabulo, historiã significat euangelicam, sermonemq; quo seruator noster Christus peccata nostra suo aduẽtu, suaq; morte deleuisse prædicatur, ac nunciatur credentibus.

Εὐαγγελιούμενος. renunciaturus.

Εὐαγές. τὸ. fas.

Εὐαγής. ἐος. ὁ. ἡ. purus, sacer, pius, sanctus. huic opponitur ἐναγής. Εὐαγὴς τὰς χεῖρας, qui

homicidio manus non contaminauit, quē etiam καθαρον, & ὅσιον uocāt. Vide postremas annot. Bud.

Εὐάγκτως. ε. ὁ. ἡ. mobilis, agilis.

Εὐάγκαλος. ε. ὁ. facilis complexu aut portatu.

Εὐαλρία. ας. ἡ. prospera captura, opima prꝛda

Εὐάγωγα. τὰ. quæ facilè reiiciūtur & execrant.

Εὐάγωγος. ductilis, docilis.

Εὐαγωγός. οῦ. ὁ. facilis ductu, ut riuus: tractabilis.

Εὐαίρετως. ε. ὁ. ἡ. facilis expugnatu.

Εὐαισθησία. ας. ἡ. uis maior sentiendi.

Εὐαίσθητως. ε. facilè sensilis.

Εὐαλαζονεύοντῶ. οἱ. ad iactandum apti.

Εὐάλωτως. ε. ὁ. ἡ. facilis captu, ignarus.

Εὐανάγνωσον. τὸ. legibile.

Εὐανάδοτως. ε. ὁ. digestu facilis.

Εὐανάκλητως. ε. ὁ. qui facilè pacari potest, reuocabilis.

Εὐανάλημπτος. facilis adprehensu.

Εὐανάτρεπτος. cōfutabilis: de argumēto quod facilè diluitur & euertitur.

Εὐανδρία. ας. ἡ. generositas, pulchra uis.

Εὔανδρος. ε. ὁ. bonos uiros habens.

Εὐάνεμος. ε. ὁ. ἡ. uentosus.

Εὐανθίσατως. suaue olens.

Εὐάνθης. εος. ὁ. Euanthes, uiri nomen.

Εὐανθής. ἐως. εὐθαλής, ἀρᾶιος, floridus.

Εὐάντητως. ε. ὁ. obuius, expositus.

Εὐάντυξ. υγος. ὁ, ἡ. habens pulchros axeis.

Εὐαξές. τὸ. quod amplè augeri potest.

Εὐαξής. ἐος. ὁ. ἡ. auctus, procerus.

Εὐαπανζασία. ας. ἡ. comitas.

Εὐαπήκτως. ε. ὁ. facilè penetrabilis.

Εὐαπάθητοι. οἱ. propensi ad patiendum.

Εὐαπόβατως. ε. ὁ. facilem descensum habens.

Εὐαποδεικτως. ου. ὁ. manifestus, bene demonstratus.

Εὐαπόλυτως. ε. ὁ. absolutus, liberꝙ.

Εὐαπόσπαστα ἀλλήλων. quæ detrahi possunt facile altera ab alteris.

Εὐαρέσκησις. placabilitas, animus non æger, & placidè composita mens.

Εὐαρεσκήριος. ε. ὁ. καὶ

Εὐάρεστος. ε. ὁ. placidus.

Εὐαρεστοῦμαι. καὶ

Εὐαρεστῶ. hilariter affectus sum, placidè me habeo. Plutarc. ἐναρεσκόμενον ἂν τῇ τοιαύτῃ ὑμῶν διαγωγῇ, hoc est, libens acquiescerem, & hilariter comprobaret. Diodor. ἐναρεστουμένας ἀπέλυσι κατὰ τὸ δυνατόν, hoc est ἀσμένως διακειμένας, bene secum actum esse & comiter existimantes, id est nihil quicquam succensentes, aut ægrè ferentes.

Εὐαρίθμητοι. οἱ. pauci.

Εὐαρίθμητως. ε. ὁ. ἡ. existens in numero bonorum, numeratu facilis, non multus.

Εὐαρμόζω. conuenio, congruo.

Εὐάρμοστος. ε. ὁ. ἡ. congruus.

Εὐαρμόστως. congruè, aptè, concinnè.

Εὐασκής. ῆτος. ὁ. Bacchi epitheton, ab εὐοὶ quæ bacchantium uox est, & ἐνθουσιαστικόν. Suid.

Εὐαυξέστερος. ε. auctior.

Εὐαφής. ἐος. ὁ. ἡ. qui facilè tangi potest.

Εὐάφορα. facilia aspectu, ἐυθεώρατα, ἔυσκοπα. Suidas.

ΕΥΒ. ΕΥΓ.

Εὐβάσακτως. ε. ὁ. ἡ. facilis portatu.

Εὐβάση. ης. ἡ. ouatio.

Εὔβιος. ε. ὁ. compos, uitæ facilioris.

Εὐβίοτως. ε. ὁ. cui uictus facilis.

Εὐβιώζατως. qui abundè uiuit.

Εὔβλαπτος. ε. offensioni expositus.

Εὐβοᾶ, pro ἐυβοία, Attici dicunt.

Εὔβοια. ας. Eubœa, insulæ & urbis nomen.

Εὐβοιεύς. Euboensis.

Εὐβοϊκὴ καρύα. ἡ. nux Euboica, quæ Latinè iuglans appellatur.

Εὐβόσια. ας. ἡ. pabuli ubertas.

Εὔβοτος. ου. ὁ. ἡ. fertilis, pinguis, terra apta pascuis.

Εὐβουλία. ας. ἡ. bonum consilium.

Εὔβουσος. ε. ὁ. ἡ. prudens, consultus.

Εὐβρωτως. ε. ὁ. ἡ. bene commessibilis.

Εὖγε. euge, id est bene quidem, probè, sanè: quo nonnulli Latinorum etiam utūtur (ut Plautus & Persius) modò ironicè, modò assentatoriè, adulatoriecꝙ, modò insignificatione gaudij. Est etiam interdū uox collaudātis & applaudentis, ei, qui sit functus officio, quod & εὖ dicitur, ut apud Matthæum capite uigesimoquinto: εὖ δοῦλε ἀγαθὲ καὶ πιστέ.

Εὔγαιος. locus bonam habens terram, καὶ τὸ εὔγαιον, neutra uoce, quod ad occidentem est situm. Suidas.

Εὐγένεια. ας. ἡ. nobilitas. Aristoteles hanc generis uirtutem esse ait: εὐγένεια γάρ ἐστι (inquit) ἀρετὴ γένους. Vide Laërtium lib. iij.

Εὐγενιά. ᾶς. ἡ. idem apud Iones.

Εὐγένειος. ου. ὁ. nobilis, generosus: ab εὖ aduerbio, & γένος. Item barbatus, iubatus, uillosus. nam uillos nonnunquam γένεια uocant.

Εὐγενίς.

Εὐγενίς. τό. nobilitas.
Εὐγενής. ἐος. ὁ. ἡ. generosus.
Εὐγεως. ὁ. ἡ. Atticè, καὶ
Εὔγειος. ω. τό. pro ἴυγειος. fertilis, pingue solũ
Εὐγηρία. ας. ἡ. commoda senectus, quieta.
Εὐγλωττία. ας. ἡ. eloquentia.
Εὔγμα. απτ. τό. iactatio, gloria.
Εὐγνωμονέω. μ. ήσω. ω. κα. beneuolus sum, fidem bonam agnosco, bonæ fidei sum.
Εὔγνωμος. consentaneum, gratum.
Εὐγνωμοσύνη. ης. ἡ. gratitudo animi, beneuolentia, bona mens, & æquitas animi, æquanimitas animi, candor, & probitas, & ea uirtus, quæ beneficium & fidem bonã agnoscit.
Εὐγνώμων. ονος. ὁ. gratus, benignus, simplex, æquus, & bonus uir.
Εὐγνωμόνως. benignè, candidè, animo grato & æquo, patienter.
Εὔγνωστος. ὁ. bene notus, notabilis.
Εὐγόνατον. geniculatum, internodios habẽs.
Εὐγονία. ας. ἡ. bona generatio.
Εὔγονος. ὁ. τό. uis moderata.

Β Υ Δ.

Εὐδαιμονέστατα. felicissimè.
Εὐδαιμονέω. μ. ήσω. ω. κα. sum felix. neutrum absolutum.
Εὐδαιμονία. ας. ἡ. felicitas, diuitiæ, fortuna prospera.
Εὐδαιμονίζω. μ. ίσω. ω. ικα. beatifico, beatũ dico. actiuum, accusatiuo iungitur. Attici dicunt ἐυδαιμονίζω σοῦ τόδε, & ἐυδαιμονίζω σὲ τοῦδε, hoc nomine felicẽ te iudico, id quod Latinos imitari annotat Priscianus lib. uigesimooctauo.
Εὐδαιμονισμός. οῦ. ὁ. felicitas.
Εὐδαιμονιστέος. ὁ. ὁ. fortunatus existimandus.
Εὐδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. felix, fortunatus.
Εὐδάπανα. ζ. quæ sunt facili sumptu & modico.
Εὐδάπανος. ὁ. ὁ. ἡ. liberalis.
Εὐδαρκής. ὁ. acutè uidens.
Εὐδείελος. ὁ. bene ad meridiem situs, clarus, tranquillus.
Εὔδενδρος. ὁ. syluosus.
Εὔδεσκε. dormiebat. Homerus Ilia. χ'. ἐυδέσκε' ἐν λέκτροισιν ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης, Dormiebat in lectis in ulnis nutricis.
Εὔδηλος. ὁ. ὁ. perspicuus.
Εὐδία. ας. ἡ. tranquillitas, serenitas.
Εὐδιάβουλος. ὁ. ἡ. dignus calumnia, facilis calumniatu.

Εὐδιαθέτως. spaciis interpositis.
Εὐδίαιος. fenestra in naui per quam egeritur sentina.
Εὐδιαίρετος. ὁ. facilè scissilis, citissimè penetrãs, pellucidus uertit Ruellius.
Εὐδιακέλευστος. ὁ. beneuolus.
Εὐδιάλλακτος. ὁ. ὁ. ἡ. facilis dissolutu.
Εὐδιάρπαστος. ὁ. ὁ. facilè expositus prædæ.
Εὐδιάφθορος. ὁ. ὁ. facilè corruptibilis.
Εὐδιαφόρητος. est cui facilè succi perspirabili cute digeruntur, quibus contrarij sunt δυσδιαφόρητοι.
Εὐδιάχυτος. ὁ. diffusu facilis.
Εὐδικία. ας. ἡ. iustitia.
Εὐδίνητος. ὁ. ὁ. ἡ. agitabilis, facilis motu.
Εὔδινος. ὁ. ὁ. facilis uersu, mansuetus.
Εὐδίοδος. ὁ. ὁ. accessibilis, facilis transitu.
Εὐδιόπτος. ὁ. ὁ. ἡ. perspicuus.
Εὔδιος. ου. ὁ. ἡ. serenus, tranquillus, expositus aëri.
Εὔδμητος. ου. ὁ. ἡ. bene fabricatus.
Εὐδοκιόμαι. μ. ήσομαι. cõmendabili opere me deo probo.
Εὐδοκιέω. μ. ήσω. ω. κα. bene afficior, seu bene affectus sum erga aliquem, & bene ei uolo, cupioq. Diodo. οὗτος εὐδοκήσας τῷ ξένῳ, id est beneuolentiæ affectu propensus erga hospitem suũ. Significat enim hoc uerbum propensum animum ac præcipuum quendam affectum: peculiare est diuinis literis. Item delector, ut in Psal. Holocaustis non delectaberis, εὐδοκήσεις. Approbo, sic mihi uisum est, probo, idq nõ quouis modo, sed bene, & ex animo. Nam & ea quæ probamus, & facienda censemus, δοκεῖν ἡμῖν dicuntur. Item bonam de meipso opinionem habeo, mihi placeo. Accipitur apud Lysi. ἀντὶ τῦ εὐδοκιμεῖν, hoc est probari & existimatione clara esse. Item bonam, promptamq uoluntatem habeo. Εὐδόκησεν in sacris, bene placuit, & bene complacuit ab interprete redditur. Ex Valla, Erasmo, & Budæo.
Εὐδοκία τῦ θεοῦ, Theologi, ἀγαθὸν θέλημα, esse dicunt: ad deum propriè refertur, neque enim aptè dixeris εὐδοκίαν hominis erga deum. Vnde D. Paulus diuinam erga homines beneficentiam, hoc nomine appellat. Sermo Romanus nõ habet quod propriè huic dictioni respondeat. Nam nemo, inquit Eras. laturus sit, opinor, siquis dicat, delicium cordis mei. D. Hieron. ad uocem

Hebraicam effictum putat à ſeptuaginta, ſignificaréq; propriè ubi quid non ſolũ placuit, ſed etiam rectè placuit. Nam placent (inquit) & quæ non rectè placẽt. Idem placentiam transferri poſſe putat. Interpres noui teſtamenti, modò bonam uoluntatẽ, modò beneplacitum transfert. Item placitum, & propoſitum. Budæus ſpontaneã & conſentientem, propenſamq; affectionem interpretatur.

Εὐδοκιμέομαι. καὶ

Εὐδοκιμέω. μ. ήσω. ω. κα. probus habeor, nomen aſſequor, clareo, clareſco, clarus fio, magni fio, bene audio, ſermone hominum celebror, nobilis ſum, bonam famã, & nominis ſplendorem aſſequor, gloriam aſſequor, bonæ ſum famæ, placeo, in precio ſum, in precio habeor, quod & cenſeri dicitur.

Εὐδόκιμος. ε. ὁ. probus, admirandus, probatus, laudatus ab hominibus.

Εὐδοκιμοῦντων. οἱ. præclari.

Εὐδοξέω. ſermone hominum celebror, hoc eſt εὐδοκιμῶ.

Εὐδοξία. claritas nominis, bona fama, laus, exiſtimatio bona, gloria.

Εὔδοξος. idem quod ἔνδοξος.

Εὔδρομος. ου. ὁ. equus qui incedit tollutim, à Seneca tolutaris dicitur, quia tollat uolubiliter ac modicè ueſtigia.

Εὐδρομοῦντων. οἱ. agilitate uolantes.

Εὐδυκνήμερος. ε. ὁ. iaculandi peritus, εὔσοχος. Heſychius.

Εὕδω. dormio, dico, iaceo. neut. abſolutum.

Ε Υ Ε.

Εὐεδρος. tutus, firmus, ἀσφαλὴς, βέβαιος.

Εὐειδής. ἐος. ὁ. ἡ. pulcher, bona indole præditus.

Εὐεκτέω. robuſtus ſum, ualeo.

Εὐήκτων. ου. ὁ. obediens, bene cedens, perſuaſibilis.

Εὐήκτως. facilè, promptè. Herodianus in iiij. εὐθὺς ἦν εὐήκτως πρὸς τὰ λεχθέντα ἀποκρίνασθαι.

Εὔηλος. ε. ὁ. apricus.

Εὐηματοῦσα. ἡ. ueſtibus pulchris ornata.

Εὐήματων. καὶ

Εὐημένος. ὁ. eleganter cultus, bene ueſtitus.

Εὐείσβολος. ε. facilis ingreſſu.

Εὐέκκριτων. ε. ὁ. facilis ad excernendum.

Εὐέκτης. ε. ὁ. diues, commodè habens, bona fruens ualetudine: ὁ ἐν ὑγείᾳ διαιτῶν.

Εὐεκτικῶς. proſperè, ſic ſatis, σχετικῶς. Suid.

Εὐέκφοροι. οἱ. fertiles.

Εὐέκφορος. ε. ἡ. dicitur mulier ῥᾳδίως κυοφοροῦσα, καὶ τελεσφοροῦσα.

Εὐελπία. ας. ἡ. ſpes bona, quod & τὸ εὐέλπι dicitur. Herodia. κἀκ τοῦ μὴ ἀδικεῖν ἀλλ' ἀμύνασθαι ὑπάρχει τὸ εὐέλπι.

Εὔελπις. ιδος. ὁ. ἡ. bene ſperans, fiduciam ſui habens, qui ſemper bonæ ſpei eſt, dum periculi deflagrat ardor.

Εὐέμβολος. inuaſu facilis, id eſt, εὐπρόσοδος. huic contrarius δυσέμβολος.

Εὐέμετων. ε. ὁ. facilè ciens uomitionem.

Εὐέμπλωτων. ε. qui facilè labitur.

Εὐεξαπάτητων. ε. ὁ. ἡ. facilis deceptu.

Εὐεξέλεγκτων. ὁ. ἡ. certus, bene diſcuſſus.

Εὐεξία. ας. ἡ. bona ualetudo: εὐρωσία σώματος.

Εὔεξος. ου. ὁ. induſtrius, ingenioſus, εὐφυὴς. Heſych.

Εὐεπίβολος. ὁ καλῶς ἐπιβάλλων.

Εὐεπιβόλως. manifeſtè, rectè, σαφῶς, ἐρρῶς. Suidas.

Εὐεπὴς. ἐος. ὁ. ἡ. beneloquus, facundus.

Εὐεπία. ας. ἡ. bonum uerbum, ſuauiloquium.

Εὐεπιβούλευτων. ου. ὁ. ἡ. facilis ad inſidias patiendum.

Εὐεπίθετων. ε. ὁ. ἡ. facilis inuaſu.

Εὐεπίφορος. ε. ὁ. ἡ. procliuis, pronus.

Εὐεπιχείρητα. dicuntur προβλήματα, quæ facilè aſtrui poſſunt.

Εὐεπιχείριτων. facilis inuaſu, minimè tutus.

Εὐεργεσία. ας. ἡ. beneficentia, differtà χάρις. Vide Ammonium.

Εὐεργετέω. μ. ήσω. ω. κα. beneficio afficio, beneficia in aliquem confero. actiuum, accuſatiuo iungitur, in paſſiuo ut in actiuo.

Εὐεργέτημα. ατων. τὸ. beneficium.

Εὐεργέτης. ε. ὁ. benefactor, beneficus, beneficij autor, adiutor, bene meritus de aliquo. Bacchi cognomen.

Εὐεργετητικός. οῦ. ὁ. beneficus.

Εὐεργὴς. ἐος. ὁ. ἡ. accuratè fabricatus.

Εὔεργος. ε. ὁ. bene operans, beneficus.

Εὐερκὴς. ἐος. ὁ. ἡ. bene munitus & clauſus.

Εὐερμία. ας. ἡ. proſperitas.

Εὐερμὴς. ἐος. ὁ. ἡ. fortunatus. A Mercurio mercatorum præſide, qui ἑρμῆς dicitur.

Εὐερνὲς. ἐος. τὸ. craſſum, ſpecioſum: de ramis & caulibus.

Εὐερνὴς. ἐος. ὁ. ἡ. denſus arboribus, dumoſus, ramoſus: ἔρνος enim ſurculus eſt.

Εὐερτηρία. ας. ἡ. annualis feracitas, abundantia, facultas, copia, exuberantia. Item ſtatus tem

tus temporis ſalubriter & commodè cedẽs hominibus.

Εὐεσώ. οός. ἡ. felicitas, animi tranquillitas, εὐθυμία.

Εὐέφοδος. ε. ὁ. ἡ. facilis auditu.

Εὐέψητος. ε. τὸ. quod facilè concoquitur.

Ε Υ Ζ. Ε Υ Η.

Εὐζηλία. ας. ἡ. bona æmulatio.

Εὔζωμος. ε. ὁ. eruca herba, τὸ εὔζωμον appellat Theophraſtus.

Εὔζωνος. ε. ὁ. ἡ. ſtrenuus, miles leuis armaturæ, ſuccinctus, expeditus, formoſus, legitimæ armaturæ.

Εὔζωρος. non dilutus, merum: ἔὐζωρον, inquit Suidas, εὐκέρασον, ζωρὸν, ἄκρατον.

Εὐηγεσία. ας. ἡ. laudatus principatus, administratio bona.

Εὐηγενής. ἐος. ὁ. ἡ. generoſus, felix: εὐγενὴς, εὐδαίμων. Heſych.

Εὐηγορέω. benedico, laudo, εὐλογῶ.

Εὐηγορία. ας. ἡ. benedicẽtia, munificentia: καλολογία, καλοῤῥημοσύνη. Heſych.

Εὐήγορος. bene peritus fori, iuriſconſultus.

Εὐήθεια. ας. ἡ. ignauia, fatuitas, amentia, ſimplicitas, uitæ mollities, imperitia rerũ, innocentia, incauta probitas, facilitas.

Εὐήθης. εος. ὁ. ἡ. fatuus, ignauus, ſtupidus, βλαξ, χρησοήθης, deceptu facilis, homo minimè malus, fraudi obuius, & expoſitus. Hunc Cicero & Terent. appellant imperitum, qui non cogitat, aut ſuſpicatur malũ, & ex ſuo animo alienum æſtimans.

Εὐηθία. ας. ἡ. bonus mos.

Εὐηθίζομαι, καὶ

Εὐηθίζω. μ. ίσω. σ. ικα. ineptus ſum, inſanio, inſulsè ago uel loquor. neut. abſolutum.

Εὐηθικῶς. ſimpliciter, fatuè.

Εὐηκής. ἐος. ὁ. ἡ. bene acutus.

Εὐήκοος. ου. ὁ. ἡ. bene audiens, obediens, ſaluus, felix.

Εὐήλατος. ε. ὁ. ſpatioſus.

Εὐήλιος. ε. ὁ. apricus, ſolis patiens.

Εὐημμυής. ἐος. ὁ. ἡ. pro ἐυμμυής.

Εὐημερέω. μ. ήσω. σ. ηκα. felix ſum, ſecundis rebus utor, gliſco, commodè & ex animi ſententia uiuo. neutrum abſolutum.

Εὐημέρημα. felix ſucceſſus diei alicuius, proſperitas. Eſt autem ubi commodè & delectabiliter uiuitur.

Εὐημερήσας. ὁ. qui ſplendidè recitauit cauſam & feliciter perorauit.

Εὐημερία. ας. ἡ. idem quod εὐημέρημα.

Εὐημερίαι. ὰι. ſerenitates.

Εὐήμερος. ε. ὁ. proſper, felix.

Εὐημεροῦντες. οἱ. felices, manſuetudine & morum gratia ornati.

Εὐηκονία. ας. ἡ. iaculandi peritia.

Εὐήκοος. ε. ὁ. obediens.

Εὐήνωρ. ορος. ὁ. ἡ. habens & generans bonos uiros, potens: epitheton uini ferriq́, quòd uiris animum & robur addat.

Εὐηπελής. ἐος. ὁ. ἡ. mãſuetus, obediẽs, πρᾶος, εὐήνιος.

Εὐηπελία. ας. ἡ. bona ualetudo: εὐθηνία, εὐεξία.

Εὐήρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐῆρες. quod tollitur & ducitur, manſuetum, commodum.

Εὐήροτος. ε. ὁ. ἡ. aratu facilis.

Εὐητηρία. ας. ἡ. felicitas.

Εὐητόριον. ε. τὸ. animum oblectans.

Εὐηχερία. ας. ἡ. facilitas, bona nauigatio: εὐκερία, εὐπλοια. Heſych.

Εὐήχης. ες. ἡ. bene ſonans, bonã habens uocẽ.

Εὔηχος. ου. ὁ. ἡ. bene ſonans, bonam habens uocem.

Ε Υ Θ.

Εὐθαλής. ἐος. ὁ. ἡ. floridus, uirens, uber.

Εὐθανασία. ας. ἡ. felix mors, hilaris ac ſpe bona in morte perfuſa æquitas.

Εὐθαρσής. ἐος. ὁ. ἡ. confidens, audax.

Εὐθαρσῶς. confidenter.

Εὐθαρύβητον. ε. τὸ. facilè conſternabile.

Εὐθεῖ. perquam utile eſt.

Εὐθεῖα. idem quod ἐυθυδικία. præterea non ſolum εὐθεῖαν δίκην, ſed etiam εὐθεῖαν γραμμὴν ſignificat. Sic ἐπ' ἀυθείας εἶναι directè ſtare. Significat etiam rectum tramitem, hoc eſt εὐθυωρίαν.

Εὐθενία. ας. ἡ. incolumitas, proſperitas.

Εὐθένεια. ἡ. εὐθηνία.

Εὐθεράπευτος. ε. ὁ. ἡ. cultu facilis, ſanabilis.

Εὐθέρισος. ε. τὸ. meſſu facilè. Plin. lib. xij. cap. xxv. quod uocant eutheriſton.

Εὔθετος. ε. ὁ. ἡ. aptus, oportunus.

Εὐθετῶ. compono, digero, concinno, ſuo unumquodque loco colloco & condo. Accipitur & abſolutè pro aptus ſum & quadro, cohæreo, congruo, & accommodus ſum. Theophraſt. εὐθετεῖ γὰρ ὡς ἐιπεῖν πᾶσι χρῆσθαι, ad omnia utilis eſt & appoſita.

Εὐθεώρητος. ε. ὁ. ἡ. quem facilè contemplamur

Εὐθέως. confeſtim.

Εὐθηλος. ὁ. mammosa.

Εὐθημοσύνη. ης. ἡ. ordo, dispositio apta, concinna rerum digestio, condecẽs rerum descriptio.

Εὐθυμωρ. bene factus, quadrato corpore & eleganti, pulchrè compositus, concinnus, aptè compositus.

Εὐθηνοῦμαι. καὶ

Εὐθηνέω. μ. ήσω. τ. ηκα. abundo, exupero, bona sum habitudine, quod glisco Columella appellat. Item hilariter uiuo, lætor. neutrum, datiuo iungitur. Iosephus libro vi. εὐθηνεῖ ἀυτοῖς ὁ γόνος, Felix est illis partus. Dicitur & ἐυθενέω pro eodem.

Εὐθηνία. ας. ἡ. abundantia, annona.

Εὐθήρατος. ε. ὁ. ἡ. facilis uenatu.

Εὐθοῖνος. ε. ὁ. splendidus in conuiuijs.

Εὐθορύβητω πρὸς τοὺς συκοφάντας, Mitis tolerantia erga calumniatores.

Εὔθριξ. ιχος. ὁ. ἡ. bene comatus.

Εὔθραυστος. ε. ὁ. ἡ. facilè contusilis, fragilis, apud Plutar. Εὔθραυστος ἦλος, aptus ad uulnera imprimenda clauus.

Εὔθικτος. ε. τὸ. tractu facilè.

Εὐθροδής. ἐος. ὁ. ἡ. stridorem ædens.

Εὔθρυπτος. ε. ὁ. mollis, effœminatus, delitijs solutus. delicatus.

Ε Υ Θ Υ.

Εὐθύ. rectà, aduerbium. ὀρθόν, ἁπλοῦν, ἐγγύς: κατευθύ, κατ' ἐναντίον, ἐπ' εὐθείας.

Εὐθύ. adiectiuè, ab εὐθύς. genitiuo iungitur, ut, Εὐθὺ τῆς σοᾶς, rectà ad porticum. Εὐθὺ τῆς πόλεως, rectà ad urbem.

Εὐθυβολεῖν. rectè eijcere, emittere. πλεομένην ἐξ εὐθείας.

Εὐθυβολία. ας. ἡ. recta directio.

Εὐθύβολος. ε. ὁ. rectus iactus.

Εὐθυβόλος. ε. ὁ. ἡ. rectè iaciens.

Εὐθυβόλος. εὐστόχος.

Εὐθυγλυκεῖα. ας. ἡ. dulcis radix, quæ & σκυθικὴ dicitur.

Εὐθύγλωσσος. ε. ὁ. uerax.

Εὐθύγραμμος. ε. ὁ. directilineus.

Εὐθυδήμων. ονος. ὁ. simplex, popularis.

Εὐθυδικεῖν. dicitur quasi pede collato & recto certamine confligere, collatis causæ firmamentis, quasi ambigere, & litigare, rectà causæ caput petere, & cõtrouersiæ statum in summa causæ ponere, ut firmitudine iuris fretum, transmissis omnibus exceptionibus. Vide comment. Bud.

Εὐθυδικία. recta intentionis depulsio, iusta & plena recusatio: quod fit quum is qui in iudicium uocatus est, nulla præscriptione fori, aut alia exceptione summatoria utitur, nec litis expediendæ diuerticulo.

Εὐθυδρομεῖν. recto cursu contendere. Lucas in Act. Apostolorũ: Εὐθυδρομήσαμεν εἰς Σαμοθρακίαν.

Εὐθυένυτερος. ε. ὁ. cui uestimentum rectum.

Εὐθυθάνατος. ε. ὁ. letalis.

Εὐθυεπία. ας. ἡ. rectiloquium.

Εὐθύκαυλος. recticaulis.

Εὐθυκρέων. obesus.

Εὐθύλικτος. comparatu facilis.

Εὐθυλογῶ. rectè & propriè loquor.

Εὐθυμαχία. ας. ἡ. tumultuale bellum & repentinum.

Εὐθυμέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. lætor, sum iucundus. deponens, datiuo iungitur.

Εὐθυμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. lætifico, alacri animo sum, & gaudio perfusus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Εὐθυμήδης. ὁ. ἡ. gratiosus.

Εὐθυμία. ας. ἡ. lætitia, iucunditas, recta animi constitutio.

Εὔθυμον. ἁπλοῦν, εὔπνουν, εὐμενῆ, καλῶς θυμούμενον.

Εὔθυμος. ε. ὁ. lætus, alacer.

Εὐθυμοσύνη. ης. ἡ. lætitia.

Εὐθυμότατα. bono animo.

Εὐθυμότερος. ε. ὁ. alacrior.

Εὐθύμως. auidè.

Εὐθύνει γάλλια. exuperat fertilitate.

Εὐθύνεσθαι. est causam dicere, hoc est iudicium subire, & culpas, fraudesq; iudiciorum suorum & actorum præstare. Vnde magistratus, qui finito imperio rationem reposcuntur administrati & gesti honoris, εὐθύνεσθαι dicuntur, quod uulgus syndicari appellat. Et dicitur quasi ἐς ἐξέτασιν ἄγεσθαι, hoc est, in disquisitionem uocari. Erat autem collegium τῶν λογιστῶν, apud quos licebat primo cuique uolenti accusare male gesti magistratus. Id quod Cicero libro iij. de legibus dixit his uerbis: Apud eosdem Censores ij qui magistratu abierint, ædant & exponant quid in magistratu gesserint, de ijsq; Censores præiudicent: Hoc in Græcia fit publice constitutis accusatoribus, qui quidem graues esse possent, nisi essent uoluntarij. Dicitur hoc etiam εὐθύ-

νας

ναις διδόναι, in omneisq; magistratus uale-
bat. Cicero rationem uitæ & magistratus
gesti aut curationis actæ reposci Latinè uo
cat. Vide Comment. Bud.

Ἐυθύνη. ης. ἡ. iudicium, pœna, actio, examen,
δίκη, τιμωρία. Ἐυθύνας διδόναι, sic dicunt, ut δίκην δοῦναι, id est pœnam pendere, & ratio-
nem reddere: Qui enim in ratione redden
da damnabantur, postea pœnam luebant.
Quare εὐθύνη utrunq; significat, scilicet ἐξέ-
τασιν καὶ τιμωρίαν. Ἐυθύνας ὄφλειν, damnari
repetundarum, ut Romani loquuntur.

Ἔυθυνος. ου. ὁ. καὶ

Ἐυθυντήρ. ῆρος. ὁ. καὶ

Ἐυθυντής. rector, gubernator.

Ἐυθύνω. μ. υνῶ. ω. υνα. emendo, castigo, ἐις ἐξέ-
τασιν ἄγω, hoc est, in alicuius gesta inquiro,
& quæstionem de eius administratione ex-
erceo, uel exercendam curo. & κολάζω, καὶ τι
μωροῦμαι καὶ προσιμῶ. Significat etiã dirigo,
id est, τὸ κατ' εὐθεῖαν ἄγω. Item postulo, reum
facio, διώκω καὶ κρίνω. Præterea redarguo,
& reprehendo, damno, multo. Est etiam
διοικῶ, καὶ κυβερνῶ, ἡνιοχῶ, moderor, corrigo,
rego, διορθῶ, quia εὐθὺ est rectum. Signifi-
cat igitur propriè εὐθύνω quod prauum est
& obliquum corrigo. unde fit ut εὐθύνειν si-
gnificet rationem reposcere uitæ actæ. acti
uum, accusatiuo iungitur.

Ἐυθυονειρία. rectum somnium.

Ἐυθυόνειροι. rectè somniantes, ariolantes.

Ἐυθυόννχος. qui est rectis unguibus.

Ἐυθυορία. ας. ἡ. cursus, & ductus rectus.

Ἐυθυπορεῖν. meatuum rectitudinem habere,
rectà transire.

Ἐυθύπορος. qui rectà transit.

Ἔυθυρις. ινος. ὁ. habens nasum iustæ propor-
tionis.

Ἐυθυρρήμονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. rectè loquor. neu
trum absolutum.

Ἐυθυρρήμων. ονος. ὁ. ἡ. rectiloquus.

Ἐυθυτενής. ἐος. ὁ. ἡ. directus.

Ἐυθύς. statim.

Ἐυθύς. ἐος. ὁ. rectus.

Ἐυθυσκοπεῖν. recto aspicere. Theoph. de plan
tis quinto: καὶ εὐθυσκοποῦνται τὰς ὀράνιδας τὶ-
κτουσῶν.

Ἐυθύτητα. τῶ. directam proceritatem.

Ἐυθύτης. ητος. ἡ. iustitia, æquitas.

Ἐυθύτριχις. quibus simplices & promissi capil
li, & non crispi.

Ἐυθυφερής. ἐος. ὁ. ἡ. in rectum tendens.

Ἐυθύφλοιος. ἡ. recticortex, species roboris.

Ἐυθυωρεῖν. rectà ire, recta linea progredi.

Ἐυθυωρία. ας. ἡ. rectitudo, proceritas, ductus re
ctus, rectus processus, rectę lineę porrectio,
directio, rectus trames.

Ἐυθύωρον. recto tramite.

Ἐυθύωρος. ου. ὁ. rectus.

Ἐυθυώτης. ητος. ἡ. idem quod εὐθυωρία.

Ε Υ Ι. Ε Υ Κ.

Ἐυϊλατεύω. placidus sum.

Ἐυίλατος. ου. ὁ. placidus.

Ἔυιος. ου. ὁ. Euius Bacchi nomen.

Ἐυίππη. ης. ἡ. Euippe Chironię filia quam in
equam conuersam scribit Euripides.

Ἔυίππος. ου. ὁ. ἡ. equitatu pręstãs, bonos equos
producens.

Ἐυκαίς. τὸ. quod facile flagrat.

Ἐυκαθαίρετος. ου. qui facile funditus deleri po-
test.

Ἐυκαίδιος. magnanimus, intrepidus, præsenti
animo.

Ἐυκαιρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sum oportunus, uaco
alicui rei, ditor, est mihi ocium, mihi uacat
hoc agere.

Ἐυκαιρία. ας. ἡ. oportunitas, ut interpretatur
Cicero, occasio, tempus oportunum, con-
uenientia.

Ἔυκαιρος. ου. ὁ. ἡ. opportunus, tempestiuus.

Ἐυκαιροῦμαι. copiosus sum, abundo. Athen.
οἱ σφόδρα εὐκαιρούμενοι τοῖς βίοις, ἤγουν τοὺς
υἱοὺς, ὕδωρ μὲν ὡς ἱππολυτ πίνοντας, ἰσθίοντας
δ' ὅτι ἂν τύχοι, id est, Qui maximè copiosis-
simi rebus ad uitam necessarijs erant, tamẽ
liberos abstemio alebant: uel qui loca ma
ximè oportuna colebant ad quærenda ui-
tæ necessaria, & quibus abunde uacabat ui
tæ necessaria comparare.

Ἐυκαμία. ας. ἡ. facilitas, uel εὐφημία, cum quis
bene loquitur. Nam κνμὸς frenum, sicut ἀ-
χάλινον σόμα, effrene os, maledicẽtia & stul
titia molestum alijs. Doricum est.

Ἐυκαμπής. ἐος. ὁ. ἡ. flexus.

Ἔυκαμπος. ου. ὁ. idem.

Ἐυκαμψία. ας. ἡ. inflexus, flexibilitas.

Ἐυκάπωτος. ου. ὁ. caducus.

Ἐυκαρδίως. bono animo. aduerb.

Ἐυκαρπία. ας. ἡ. fructuum prouentus.

Ἐυκαταγώνιστος. ου. ὁ. ἡ. facilis uinci.

Εὐκαταλλάκτος. ου. qui facile reconciliatur.

Ἐυκατάμαστος. facile exudabilis labor.

Εὐκατάπλωτος. ὁ. debilis, caducus.
Εὐκαταφορίαι. procliuitates.
Εὐκατάφορος. propensus, procliuus.
Εὐκαταφρόνητος. ὁ. cõtemptibilis, despicien dus, contentitius.
Εὐκαταφρονητότερος. contemptibilius.
Εὐκάτεκτος. ου. ὁ. subiectus, facilis retentu.
Εὐκατέργασα. τὰ. quæ ad perfectum citò per ducantur.
Εὐκατέργασος. ὁ. superatu facilis, digestibilis.
Εὐκατηγόρητος. ου. ὁ. facile reprehensibilis.
Εὐκέατος. ὁ. ἡ. facilis scindi, inflammabilis, siccus.
Εὐκέλαδος. ὁ. ἡ. bene sonans, concinnus.
Εὐκέρως. ω. ὁ. ἡ. pulchra habens cornua.
Εὐκέφαλος. præditus egregio capite.
Εὐκηλέα. ας. ἡ. quies.
Εὐκηλίτερα. ας. ἡ. quietem concilians.
Εὔκηλος. ου. ὁ. ἡ. quietus, securus, taciturnus, aptus.
Εὐκινησία. ας. ἡ. agilitas corporis.
Εὐκίνητος. ου. ὁ. facile mobilis.
Εὔκλεια. ας. gloria, bona fama, celebritas. Est & deæ nomen, cui apud Bœotios & Lo cros in foro quolibet, ara statuáque dicata fuit. Plærique hanc Dianam putabant, non nulli Herculis filiam: uirgo hæc è uita mi grauit. Vnde sponsi sponsæque priusquàm nuptiæ conficerentur, ex more illi rem diui nam obibant.
Εὐκλεής. ἐος. ὁ. ἡ. inclytus, celebris.
Εὐκλεῶς. gloriosè.
Εὐκληρία. ας. ἡ. fœlicitas, hæreditas.
Εὔκληρος. ὁ. ἡ. fœlix.
Εὔκναπτος. ὁ. ὁ. bene paratus.
Εὐκνήμις. ιδος. ὁ. fortis, bene armatus, instru ctus ad bellum: ad uerbum, bene ocreatus. Nam κνημὶς ocream significat. Epitheton Græcorum apud Homerum.
Εὐκοίλιος. ὁ. ὁ. faciens bonam aluum.
Εὐκολία. ας. ἡ. facilitas, promptitudo.
Εὐκολίνη. Hecate, per ἀντίφρασιν.
Εὔκολος. ὁ. ὁ. ἡ. lubricus, facilis, simplex, prom ptus.
Εὐκόμισος. ὁ. ὁ. bene curatus.
Εὐκοπία. ας. ἡ. εὐκολία.
Εὔκοπος. ου. ὁ. ἡ. εὔκολος.
Εὐκοσμία. ας. ἡ. decorum.
Εὔκοσμον. τὸ. modestia.
Εὔκοσμος. ου. ὁ. perornatus.
Εὐκόσμως. rectè atque ordine, decorè.

Εὐκρᾶής. ἐος. ὁ. ἡ. temperatus.
Εὐκραμής. ὁ. ἡ. εὔκρατος.
Εὐκρὰς pro εὔκρατος, bene temperatus. Apud Theophrastum à κεράννυμι & εὖ.
Εὐκρασία. ας. ἡ. temperies, temperatio, mediũ temperamentum.
Εὔκρατος. ου. ὁ. temperatus.
Εὐκρίνεια. ας. ἡ. distinctio, puritas.
Εὐκρινὴς. purus, facilis, εὐχερὴς, ὁ συγκιχυμένος, nõ confusus, in bonum ordinem redactus.
Εὐκρυφὴς. ἐος. ὁ. ἡ. facile se occultans.
Εὐκταῖος. ου. ὁ. optabilis, optandus, optatus.
Εὐκτέον. optandum est.
Εὐκτήμων. ονος. ὁ. locuples.
Εὐκτήριον. ου. τὸ. oratorium.
Εὐκτικὸς. οῦ. ὁ. optatiuus. unde εὐκτικοὶ ὅρκοι, qui præces habent & uotum, quibus oppo nuntur ἀπευκτικοί.
Εὐκτιμένος. ὁ. bene habitatus. εὐκτιμένῃ ἰαπὰ κὸμ, Iliad. β.
Εὐκτὸν. οῦ. ὁ. uotiuus, optabilis.
Εὔκυκλος. ὁ. ὁ. ἡ. rotundus.

Ε Υ Λ.

Εὐλάβεια. ας. ἡ. metus, cautio, reuerentia, pie tas, euitatio.
Εὐλαβέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. uito, caueo, ue reor, sollicitus sum, obseruo, ueneror. depo nens, accusatiuo iungitur.
Εὐλαβηθείς. ὁ. ueritus.
Εὐλαβηθέντων. tyrones.
Εὐλαβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. religiosus, uerecundus, cau tus, prensu facilis.
Εὐλάζω. putresco, uermeis produco, aro.
Εὐλαί. ἁι. uermes qui nascuntur in hulceribus.
Εὔλαχα. lingua Dorica aratrum, uomer, Sui das. Alij δίκελλαν, id est, ligonem, siue sar culum hoc nomine intelligunt, ἀπὸ τῆ λαχαί νειν, id est, fodiendo.
Εὐλείαντος. ου. ὁ. qui facile molitur, qui ter potest.
Εὐλέπισος. ὁ. ὁ. qui facile delibratur.
Εὐλή. τὰ. uermina seua.
Εὐληθάργητος. ὁ. ὁ. qui facile labitur in lethar gum.
Εὔληπτος. ὁ. ὁ. ἡ. facilis captu in bellis.
Εὔληρα. τὰ. frena, habenæ.
Εὐλίθος. ὁ. ὁ. pulcher lapis.
Εὐλίμην. ενος. ὁ. tutus portus.
Εὐλογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. benedico, laudo, hono rifice loquor de aliquo. actiuũ, actõ iungit.
Εὐλογητὸς. οῦ. ὁ. ἡ. benedictus.

Εὐλογία. ας. ἡ. benedictio, benedicentia, munificentia, largitas, beneficentia, assentatio, adulatio.

Εὐλογίαι. apud Christianos dicebantur munera ex charitatis affectu missa amicis, siue à colligendo, unde & λογίας, id est, collectiones pro eleemosynis dixit D. Paulus: siue quòd bene ominatis uerbis eiusmodi donare oporteat. In eadem significatione D. Hierony. utitur uocabulo benedictionis.

Εὐλογιστέω. obtemperare.

Εὐλογιστία. ας. ἡ. ratio bene composita.

Εὐλόγιστον. ου. rationabile.

Εὐλόγιστος. ὁ. moderatus, innumerabilis, qui rectè ratiocinatur, prudentissimus.

Εὔλογον. τὸ. consentaneũ, rationi cõsonum.

Εὔλογος. ὁ. ἡ. rationabilis, iustus.

Εὐλοχος. ὁ. bonam sortem habens.

Εὐλόγως. rationabiliter, probabiliter, uerisimiliter, honesti specie.

Εὐλουσία κοιλίας. purgatio uentris.

Εὔλοφος. ου. ὁ. bene crista tus, facilis.

Εὐλόφως. generosè, strenuè.

Εὔλυρος. canorus, lyræ peritus.

Εὔλυτος. ου. qui facile colui potest.

Ε Υ Μ.

Εὐμάθεια. eruditio, docilitas.

Εὐμαθῆ. τὰ. intellectu facilia.

Εὐμαθής. ἐος. ὁ. ἡ. docilis.

Εὔμαιος. ου. ὁ. seruus amans herum: & proprium nomen subulci Vlyssis, apud Homerum in Odyss.

Εὐμαρίη. ης. ἡ. latrina apud Herodotum.

Εὐμάρεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐμαρής. ἐος. ὁ. ἡ. facilis.

Εὐμαρίς. ἴδος. ἡ. calceus.

Εὐμαρῶς. facilè.

Εὐμαχόμβος. fortiter pugnans.

Εὐμεγέθης. εος. ὁ. ἡ. ingens, procerus.

Εὐμελίης. ου. ἡ

Εὐμήλος. ὁ. ἡ. bene hastatus, bellicosus.

Εὐμελίζω. fœliciter mellificare.

Εὐμένεια. ας. ἡ. beneuolentia. Εὐμένεια ἔχειν, in bonam partem interpretanda. Herodo.

Εὐμενέτης. ου. ὁ. amicus, beneuolus.

Εὐμενής. ἐος. ὁ. ἡ. mitis, beneuolus, candidus.

Εὐμενῶς. benignè.

Εὐμενίζομαι. μ. ἰσομαι. ω. ισμαι. placo, beneuolum reddo.

Εὐμετάβλητον. ου. facilitas mutationis.

Εὐμετάβλητος. ου. facilè mutabilis.

Εὐμετάβολα. τὰ. quæ facile mutantur.

Εὐμετάβολος. ου. inconstans.

Εὐμετάδοτος. ου. ὁ. ἡ. liberalis, facilis ad impartiendum.

Εὐμετάθετος. ου. ὁ. auidus permutationis.

Εὐμεταχείρισος. ου. ὁ. ἡ. tractabilis, nullo negocio subactus.

Εὐμήκης. εος. ὁ. ἡ. prolixus, procerus.

Εὐμήχανον. ingeniosum.

Εὐμήχανος. ου. ὁ. sagax. Theoph. Εὐμήχανος τῷ διάνοιαν πρὸς τὸν βιόν.

Εὐμηχάνως. aptè, commodè.

Εὐμοιρία. ἡ. integritas.

Εὐμορφία. ας. ἡ. pulchritudo, formæ præcellentia.

Εὔμορφος. ου. ὁ. ἡ. formosus.

Ε Υ Ν.

Εὐνάδες. iacentes.

Εὐνάζω. μ. άσω. ω. ακα. sopio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Εὐναιόμβος. ου. populosus, bene habitatus: à ναίω, habito.

Εὐνᾶιος. ου. ὁ. absconditus, qui procumbere amat.

Εὐνάσιμος. ου. ὁ. oportunus locus cubilibus.

Εὐνασής. οῦ. ὁ. cubicularius.

Εὐνή. ῆς. ἡ. cubile, pro nuptijs capitur. ancho ra, sedes. Vide Ammonium.

Εὔνηθε. ex lecto.

Εὐνηθεῖσα. concumbens. Iliad. β. θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα.

Εὔνητος. ου. ὁ. bene filatus, & laboratus.

Εὔνηφιν. ex lecto.

Εὐνίδες. ὰι. uiduæ.

Εὐνίη. τῶ. priuationem.

Εὔνις. orbus, priuatus necessarijs.

Εὐνοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. beneuolus sum, bene uolo cupioq; alicui, faueo, fidẽ seruo. neutrum, datiuo gaudet.

Εὔνοια. ας. ἡ. beneuolentia, necessitudo.

Εὐνοϊκός. οῦ. ὁ. beneuolus.

Εὐνοϊκῶς. beneuolè.

Εὐνομοῦμαι. bonis legibus uiuo, rectè instituta politia regor. Cui opponitur πονηροκρατοῦμαι, prauo imperio gubernor.

Εὐνομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. instituo bonis legibus.

Εὐνομία. ας. ἡ. bona lex, concordia, æquum, æquitas, recta iuris legumq; constitutio, & rectè iuri cõstituto obtemperatio: cui opponitur δυσνομία. Vide priores annot. Bud.

Εὔνομος. ου. ὁ. bene pascibilis, pabulosus.

Εὔνοος. ου. καὶ

Εὔνους. beneuolus.

Εὐνουχίας, idem quod εὐνοῦχος.

Εὐνουχίζω. μ. ίσω. τ. ικα. castro, eunuchũ facio.

Εὐνούχιον. ϛ. herba ex lactucarũ genere, quã rotundam ac minimæ radicis, latis folijs, quidam astylida appellant. Dicitur autem eunuchion, quoniã maximè refragetur Veneri. Plinius lib. xix. cap. viij.

Εὐνοῦχος. ου. eunuchus, sic dictus à custodiendis & asseruandis cubilibus diuitum matronarum. Nam εὐνὴ cubile dicitur, & ἔχω habeo, teneo, asseruo. Emebantur autem à principibus & opulentis ciuibus, ut in cõclaui assidentes uxoribus & filiabus, asseruarent ne quispiam stuprum inferret.

Εὐνούχους dici calamos aliquando item reperias.

Εὐνοῶρ. beneuolus, fautor.

Ε Υ Ζ. Ε Υ Ο.

Εὐξαίμην. uellem.

Εὔξανος. ϛ. ὁ. hospitalis. Sic item mare illud à Bosphoro Thracio incipiens ominis causa appellatum est ab accolis. Nam prius ἄξεινον uocabatur, id est, inhospitum, quòd raras haberet stationes.

Εὔξεσον. τὸ. lignum rasile.

Εὔξεσος. ου. ὁ. ἡ

Εὔξοος. politus.

Εὐξήραντος. ϛ. qui facile desiccatur.

Εὐξύμβολος. ου. ὁ. facilis in conuersando.

Εὔογκος. ϛ. ὁ. bene magnus, contractiuus.

Εὐοδίω. μ. ώσω. τ. ωκα. prosperor.

Εὐοδία. ας. ἡ. prosperum iter, plana uia: ἡ καλὴ ὁδός, Suid. Est & proprium nomen.

Εὐοδόω. μ. ώσω. τ. ωκα. uerbum est quo utuntur, quoties res succedit ex animi sententia: ut in Psal. primo: Et omnia quęcunq; faciet prosperabuntur, εὐοδωθήσονται. Prosperum iter facio, faustum ac fœlix iter habeo, bene mihi in itinere succedit. Ab εὖ & ὁδός.

Εὔοδμος. ου. ὁ. odorus.

Εὐοδμία. ας. ἡ. bonus odor.

Εὐοῖ. euœ, uox bacchantium: & est bisſyllaba dictio etiam apud Latinos.

Εὐοινία. ας. ἡ. annus bonitate uini & copia insignis.

Εὔοινος. ὁ. ἡ. uino abundans.

Εὐοινοῦσα. ἡ. idem.

Εὐοίωνος. ου. ὁ. boni ominis existens.

Εὐόλισθος. ϛ. ὁ. lubricus.

Εὐόμιλος. ου. ὁ. suauiloquus, dulciloquus.

Εὐομιλώτατος. ου. manſuetus: εὐόργητος, πρᾶος, Suida.

Εὔοπλος. ου. ὁ. bene armatus, siue fœlix in armis.

Εὐοπλότατος. ὁ καταφράκτος.

Εὔοπτος. ὁ εὐόφθαλμος. Suid.

Εὐόρεκτον. τὸ. quod adpetentiam excitat.

Εὐορκία. ας. ἡ. iustum iuramentum.

Εὐορκόν. iustum, & quod iudices secundum iuramentum pronunciarunt.

Εὔορκος. ου. ὁ. ἡ. iustus, fidelis, pius.

Εὔορμος. ϛ. ὁ. ἡ. bonum portum habens.

Εὐοσμία. ας. ἡ. redolentia, fragrantia.

Εὔοσμος. ϛ. ὁ. ἡ. odorifer.

Εὐόφθαλμος. ϛ. ὁ. ἡ. pulchros oculos habens.

Εὐόφοδος. ου. aditu facilis.

Εὔοφρυς. υος. ὁ. pulcher supercilia.

Εὐοχθίω. lætor, fœliciter ago ex labore.

Β Υ Π Α.

Εὐπαγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. bene compactus, munitus, firmus, stabilis. à πηγνύω.

Εὐπάθεια. ας. ἡ. delitiæ, lautitia, iucunditas, ubertas, bona corporis dispositio, id est, cõplexio.

Εὐπαθῶρ. oblectari.

Εὐπαιδία. ας. ἡ. bona filiatio, id est procreatio bonorum filiorum, dexteritas in filijs procreandis.

Εὐπαίδευτος. ϛ. ὁ. doctissimus.

Εὔπαιδος. ϛ. ὁ. ἡ. bonos habens filios.

Εὐπαλὴς. ἐος. ὁ. ἡ. facilis.

Εὐπαράγωγος. εὐπειθής.

Εὐπαράδεκτον. ου. τὸ. quod facile acceptatur probaturq; suapte natura.

Εὐπαράδεκτος. ϛ. ὁ. acceptabilior.

Εὐπαράτκτὸν. deprecabile, quod precibus obtineri facile potest.

Εὐπαράτκτος. ϛ. ὁ. facile repellens.

Εὐπαρακολούθητον. ϛ. τὸ. quod bene cõsequi.

Εὐπαρακολούθητος. ϛ. ὁ. ἡ. citus ad res, intellectu facilis.

Εὐπαρακομίσος. ϛ. ὁ. aduehi facilis.

Εὐπαραμύθητος. ου. ὁ. qui quàm facillimè indiget consolatione.

Εὐπάρεδρος. ϛ. ὁ. bene astans & assidens.

Εὐπάρειος. ϛ. ὁ. ἡ. pulchras genas habens.

Εὐπαρίστατος. ου. ὁ. circunstans.

Εὐπάρυφος. ὁ. splendidè, precioſe, ac multa mundicia, & circunspectè compositéque amictus uestitusq;, habens uestes elegantèr ac ingenioſe textas. Nam ὑφάναρ texere est, & παρυφὰ dicuntur uestium contextus. Accipitur pro locupletè. Lucian. ἐκπλουῦνται δὲ οἱ χρησμοὶ οὗτοι, αὐτόφωροι. μὴ σὺ πῶ σιν ἐδίδοντο

σιν ἐδίδοντο, οὐδὲ ἀναίδην, ἀλλὰ τοῖς εὐπαρύφοις καὶ πλουσίοις καὶ μεγαλοδώροις. Annotat Bud. πῶν εὐπαρύφων, nomine apud Græcos honoribus præditos intelligi eo modo, quo apud Latinos prætextatorum appellatione. Adiectiuè. Herodianus in primo: ἀντὶ δὲ τῆς εὐπαρύφου καὶ βασιλικῆς πορφύρας ὅπλα φέρων.

Εὐπατέρειος. ου. ὁ. bono patre natus.

Εὐπατρίδας. ου. ὁ. generosus, ingenuus, idem quod apud Romanos patricius.

Εὐπατρὶς. ίδος. ἡ. generosa.

Ε Υ Π Ε. Ε Υ Π Η.

Εὐπείθεια. ας. ἡ. obedientia.

Εὐπειθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. obediens, morigerus, persuasibilis, cui facile persuadetur, persuasu facilis, tractabilis. ὕλη εἰς ἅπαν εὐπειθὴς, materia ad quiduis sequax, apud Galenum.

Εὐπειθῶς. persuasibiliter, facilè, nõ magno negotio.

Εὔπεπλος. ου. ὁ. ἡ. bene indutus.

Εὔπεπτος. ου. ὁ. digestibilis.

Εὐπεριάγωγος. ου. ὁ. ἡ. circũactu facilis, uersatilis

Εὐπερίσκεπτον. contemptibile, de quo prospicere non sit difficile: εὐκαταφρόνητον, Suid.

Εὐπερίσατον. qui facile sistit & hæret.

Εὐπεριφῶρον. ου. τὸ. quod facile increbrescit & augetur.

Εὐπερίφωρος. manifestus, deprehensus.

Εὐπετέως. cita negotium.

Εὐπετὴς. ἐος. ὁ. ἡ. facilis.

Εὐπέτασον. τὸ. latum, amplum.

Εὐπέτεια. ας. ἡ. facilitas.

Εὐπετῶς. facile.

Εὐπιὼς. ἐος. ὁ. ἡ. pinguis corpore, bene pastus

Εὔπηκτον. ου. ὁ. ἡ. bene compactus.

Ε Υ Π Ι. Ε Υ Π Λ.

Εὐπίδακ. κος. ὁ. ἡ. irriguus, fontibus scatens.

Εὐπιστὸς. οῦ. ὁ. credulus.

Εὐπλατεῖς. perampli.

Εὔπλευρος. ου. ὁ. cui bona latera sunt.

Εὐπλοΐκια. secundis uentis nauigaui.

Εὔπλοια. ας. ἡ. καὶ

Εὐπλοία. bona nauigatio.

Εὐπλοκαμὶς. ίδος. ἡ. pulchros crines habens.

Εὐπλόκαμος. ου. ὁ. ἡ. idem.

Εὔπλοκος. ου. ὁ. ἡ. bene textus.

Εὐπλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. prospere nauigo. neutrum absolutum.

Ε Υ Π Ν. Ε Υ Π Ο.

Εὔπνους. καὶ

Εὔπνοος. ὁ. qui difflari euaporarique potest.

Εὐποδία. ας. ἡ. pedum integritas, pedũ uirtus.

Εὐποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. benefacio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Εὐποιΐα. ας. ἡ. beneficium, iustitia.

Εὐπολέμητον. facilis expugnatu.

Εὔπομπος. ου. ὁ. bonus dux.

Εὐπορέομαι. καὶ

Εὐπορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. recupero, abundo, ditor, facultatẽ habeo, pecunia nõ deficior, non sum egens uel pecunia, uel re aliqua: quod Latini etiam dicunt suppedito. Cicero: Cui si uita suppeditasset, id est, superfuisset. Accipitur εὐπορεῖν pro συνευπορεῖν. Demosthen. ἄλλοθέν τε χρήματα εὐπορήσας. Vide Bud. neutrum, genitiuo iungitur.

Εὐπορία. ας. ἡ. facultas, abundantia, copia, opulentia, licentia. ἐξ εὐπορίας πονηροὶ, qui in bonorũ facultatum copia praue agũt. Vide ἐκ περιουσίας.

Εὐπόρισος. ου. ὁ. facilis paratu, cõparabilis, parabilis, obuius, facilis acquisitu, πόριμος.

Εὔπορος. ου. ὁ. ἡ. facilis meatu, diues, abundãs, uber. Vide Ammoniũ in dictione πλούσιος.

Εὐποτμία. ας. ἡ. fœlicitas apud Lucianum.

Εὔποτμος. ου. ὁ. ἡ. fœlix.

Εὔπους. οδος. ὁ. habens bonos pedes.

Ε Υ Π Ρ.

Εὐπραγεῖν apud Thucydidem ἀντὶ τοῦ εὐκμεγεῖν καὶ καλῶς καὶ εὐτυχῶς φέρεσθαι, εὐτυχεῖν, In optimo rerum statu esse.

Εὐπραγία. ας. ἡ. successus, prosperitas, εὐποιΐα.

Εὐπραγία γῆς. fœcunditas terræ, εὐκαρπία.

Εὔπρακτον. ου. τὸ. facto facile.

Εὐπραξία. ας. ἡ. fœlicitas.

Εὐπράσσειν. εὐτυχεῖν. Vide εὖ πράττειν.

Εὐπράκτων εἰς χρημάτων λόγον. pro diuite & pecunioso.

Εὐπρέπεια. ας. ἡ. decor, ornatus.

Εὐπρεπὴς. ἐος. ὁ. ἡ. decens, decorus, extructus, modestus, ornatus, bonæ formæ.

Εὐπρεπίζω. præparo.

Εὐπρεπῶς. modestè.

Εὔπρηκτος. ου. ὁ. accensu facilis.

Εὐπροπαθῶν. qui primus adfectus est beneficio.

Εὐπρόσδεκτον. ου. ὁ. ἡ. acceptus, acceptabilis.

Εὐπρόσεδρος. ου. ὁ. assidens, indiuulse adhærẽs. Paul. ad Corinth. εὐπρόσεδρον τῷ κυρίῳ.

Εὐπροσήγορος. ου. ὁ. affabilis.

Εὐπρόσιτον. ου. ὁ. καὶ

Εὐπρόσοδος. ου. ὁ. ἡ. accessibilis, facilis accessu, & qui multos habet prouentus.

Εὐπρόσφερος.

Εὐπρόσφερος. facundus, qui bene profert.

Εὐπροσωπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. placeo. Paulus ad Gal. εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.

Εὐπρόσωπος. ου. ὁ. ἡ. bono aspectu, lætus, hilaris, exporrecta & læta facie, plausibilis, speciosus.

Εὐπροφασίσως. excusatorie, sub prætextu.

Εὔπτερος. ου. ὁ. ἡ. uelox.

Εὐπυγος. ου. ὁ. habens insigneis nateis.

Εὐπώγων. ονος. ὁ. barbatus.

Εὔπωλος. ου. ὁ. ἡ. producens bonos equos.

ΕΥΡΑ. ΕΥΡΕ.

Εὐραί. ῶν. ferramenta axi affixa, ne à rotis atterantur.

Εὐράξ. ex obliquo, extense, dextrè.

Εὐραφής. ἐος. ὁ. ἡ. bene sutus.

Εὐρεταάω. pulchrè fluo.

Εὐρείτης. ου. ὁ. pulchrè fluens.

Εὑρεσιέπεια. ας. ἡ. inuentio uerborum.

Εὑρεσιεπής. ἐος. ὁ. ἡ. uerborum inuentor.

Εὑρεσιλογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. eloquenter & exquisitè loquor, copiosè loquor & facilè, id quod Cicero uocat fundere uerba, & Plautus funditare uerba:

Næ ille ecastor uerba fœneratò funditat.

ἀντὶ τοῦ σπερμολογέω, κενολογέω, προσλαλέω.

Εὑρεσιλογία. ex cognitionibus faciendis facilitas.

Εὑρεσιλόγος. ὁ. ὁ. nugax, uerborum inanis funditor, & loquacitate præditus.

Εὕρεσις. ιος. ἡ. inuentio.

Εὑρετής. οῦ. ὁ. inuentor.

Εὑρετίς. ίδος. ἡ. inuentrix.

ΕΥΡΗ. ΕΥΡΙ.

Εὕρημα. ατος. τὸ. inuentio, lucrum, lucrum aduentitium & insperatum, idem ferè quod ἕρμαιον.

Εὔρηνος. ου. ἡ. alens pulchras agnas.

Εὐρήρως. longæuus.

Εὐρής. ἐος. ὁ. ἡ. benè fluens.

Εὑρησιλόγει. infinitam orationis copiam fundebat.

Εὔριζος. ου. ὁ. ἡ. bene radicatus.

Εὔριν. ινος. ὁ. sagacis naris.

Εὐρίπισος. ὁ. ὁ. instabilis, incerta fide, imitans Euripum.

Εὔριπος. ου. ὁ. Euripus locus inter Eubœam, & Atticam, septies in die undas absorbẽs, & toties reuomens. Εὔριπος ἄνθρωπος, homo inconstans. Τύχη εὔριπος, fortuna uolubilis. Εὔριπος διάνοια, cogitatio quæ huc & illuc fertur. Vide Chiliades Erasmi.

Εὐριπώδης. ες. ὁ. ἡ. reciprocos æstus habens.

Εὑρίσκομαι. impetro, mereor, adipiscor, obtineo. Est enim propriè λαβεῖν ἀνθ' ὧν τις εἶδε κεμὴ εὐκρίτησε, ἢ ἐπόνησε. Accipitur pro inuenio. Demosthen. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἥκομεν ἐκ τῆς πρεσβείας ταύτης, οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδ' ὁτιοῦν εὑρημένοι. Accipitur interdum in malam partem pro incidere & impingere. Paus. τέλος τοῦ βίου φασὶν εὑρέσθαι τοιοῦτο. Sic Cicero Græcorum imitatione: Qui propter hæsitantiam linguæ stuporemq; cotidis cognomen ex contumelia inuenit.

Εὑρίσκω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἀόρ. β. εὗρον ἀπὸ τ εὑρίω. inuenio. Lucas usus est pro εὑρίσκομαι: Εὗρε γὰρ χάριν παρὰ τῷ θεῷ. ἀντὶ τ εὕρω, ἢ εὕρομαι. Vide latius in Comment. Budęi. Hæc uerba Ciceronis in Catone: Neque eos uerò solum cõuenire habeo, Gaza transtulit, οὐδ' ἄρα τούτους μόνον ἔχω εὑρεῖν. Aoristus primus passiuus εὑρέθην. actiuũ, actõ iungitur.

Εὕρισος. ου. reparabilis.

ΕΥΡΟ.

Εὐροήσεις. prosperaberis. Epictetus in Enchiridio.

Εὐροκλύδων. ωνος. Euroaquilo.

Εὐρόμ. fœtidum.

Εὐροναίτων. ω. ὁ. pulchrè manans.

Εὐρονότος. uentus ab oriente hyberno spirãs. Romani Vulturnum uocant, teste Gellio.

Εὔροος. ου. ὁ. pulchrè fluens.

Εὖρος. εος. τὸ. latitudo.

Εὖρος. ου. ὁ. Eurus uentus ab oriente uerno ueniens ficto uocabulo, ut isti ἐτυμολογικοὶ aiunt, ἀπὸ τῆς ἑω ῥέων: alio nomine ἀπηλιώτης, à Romanis nauticis subsolanus cognominatur, author Gellius.

Εὔρους. bene fluens: de oratore, cuius oratio fœliciter fluere uideatur.

Εὐῤῥεῖος. bene fluentis, pro εὐρεῖος, à nominatiuo εὐρὴς, geminato ῥ ῥ, contra regulam & diuisa diphthongo dixit Homer. in Iliasdib. ἐωθὼς λούεσθαι εὐῤῥεῖος ποταμοῖο. Dictio enim in uocalem finiens, composita cum dictione ab ῥ incipiente, ῥ ῥ geminat præter ευ, nisi fiat διάλυσις τοῦ ευ.

ΕΥΡΥ.

Εὐρυάγυιος. ὁ. ὁ. habens latas uias.

Εὐρυβάζειν. latè grassari.

Εὐρυβατεύεσθαι. improbis uti moribus, ab Eurybate quodam insigni proditore & fure sceleratissimo.

Εὐρυβάτης. ὁ. uafer, uersutus, astutus: πανοῦργος ἀπατεών,

ἀπατεών, κίρκωψ. Hesych. Est etiam propriũ nomen, secundum Suidam, Ephesij cuiusdam insignitæ improbitatis. Εὐρύβατος uerò πονηρὸς dicitur, eodem authore.

Εὐρυθμία. ας. ἡ. concinnitas.

Εὔρυθμος. ε. ὁ. concinnus, aptus.

Εὐρύθμως. concinnè, cõpositè, aptè, decenter.

Εὐρυκέως. latè patens.

Εὐρυκλῖται. uocabãtur olim diuinaculi. Sumptum ab Eurycle quodam, qui per assistentem dæmonem uera uaticinabatur, ἐγγαστρίμυθοι.

Εὐρυκρείων. ὁ. latè imperans, uel regnans.

Εὐρυμέτωπος. ε. ὁ. habens latam frontem.

Εὔρυμνος. ε. ὁ. qui per calumniam inter amicos inimicitias excitare conatur, ab Eurymno quodam qui id tentarit inter Castorẽ & Pollucem.

Εὐρυνόμη. ης. ἡ. Eurynome, proprium nomẽ deæ matris Gratiarum.

Εὐρύνω. μ. υνῶ. dilato, uestigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Εὐρύνωτος. ε. ὁ. habens latum tergum.

Εὐρυοδείος. ε. ὁ. habens latas portas.

Εὐρυόπης. ε. ὁ. latè sonans.

Εὐρύπορος. ε. ὁ. habens lata uada.

Εὐρύπρωτος. ε. ὁ. qui lato est podice.

Εὐρυπυλής. ἐος. ὁ. ἡ. habens latas portas.

Εὐρύς. ἐος. ὁ. ἡ. latus, laxus.

Εὐρυσακέσιον. Harpocratio interpretatur Neptuni templum, quanquam alij Aiacis id intelligere malunt.

Εὐρυσάκης. generosus, habens latum clypeũ. Hoc nomine uocatur Aiax apud Sophoclem à scuti magnitudine.

Εὐρυσθένης. ους. ὁ. præpotens, magni roboris, μεγάλως ἰσχύων, μεγαλοδύναμος, μεγαλοσθένης. Hesychius.

Εὐρύστερνος. ε. ὁ. habens latum pectus.

Εὐρύσκυθη. ῆς. quæ habent latum pectus.

Εὐρύτρητος. ε. ὁ. laxioribus foraminibus existens.

Εὐρύχορος. magni cœtus, καλλίχορος. Suid.

Εὐρυχωρία. ας. ἡ. campestris latitudo, locus patens. Thucyd. lib. vij. ἐπανῆγε τὸ στρατόπεδον εἰς τὴν εὐρυχωρίαν.

Εὐχώρος. ε. spatiosus, capax.

Εὐρύωψ. οπος. ὁ. magnum habens oculũ, uocalis: μεγαλόφθαλμος, μεγαλόφωνος. Hesych. & Suidas.

Ε Υ Ρ π.

Εὐρώδης. εος. ὁ. ἡ. marcidus, carioſus, situ & squalore obsitus, uermiculosus, obscurus.

Εὐρώεις. εντος. ὁ. uermiculosus, marcidus, amplus, latus, stupidus.

Εὐρώπη. ης. ἡ. Europa.

Εὐρωπός. οῦ. ὁ. tenebrosus, latus.

Εὐρωτιᾶν. sentire situm, carie deflui.

Εὐρώς. ῶτος. ὁ. corruptio lignorum, id est caries, carnium putredo, humiditas. Accipitur generaliter pro situ, carie, & putredine. Theoc. ἁ σύριγξ ἐυρῶτι παλύνεται.

Εὐρωστέω. μ. ήσω. ω. κα. ualeo, id est uanus sum. neutrum absolutum.

Εὐρωστία. ας. ἡ. sanitas.

Εὔρωστος. ε. ὁ. sanus, robustus.

Εὐρώτας. ε. ὁ. Eurotas fluuius Laconiæ.

Εὐρωτιόω. marcesco.

Εὐρωτιῶσαν ἀποφοράν, uocat Dioscorid. quæ situm sentiũt, quæq; nimis inueterauerũt, ac mucum quendam redolent.

Ε Υ Σ.

Εὖς. ἑός. bonus, formosus.

Εὐσανίδωτος. ε. ὁ. habens bonum tabulatum.

Εὐσαρκία. ας. ἡt corpulentia.

Εὔσαρκος. ε. corpulentus.

Εὐσέβεια. ας. ἡ. pietas, religio.

Εὐσεβέω. μ. ήσω. sum pius, pietatem exerceo, piè tracto, pius sum erga parenteis, γηροκομῶ. Ita enim interpretatur Theophylactus, scribens in primã epistola Pauli ad Timoth. Dicitur etiam hoc γηροβοσκῶ.

Εὐσεβής. ἐος. ὁ. ἡ. pius, religiosus.

Εὔσεισος. terræ motibus obnoxius. Strabo.

Εὐσελμος. ε. ὁ. ἡ. habens bonum tabulatũ, rudentibus probè instructus.

Εὔσεπτος. ε. ὁ. ἡ. uenerabilis.

Εὔσημος. ε. ὁ. ἡ. insignis, clarus, benè præsagiẽs.

Εὔσηπτος. ε. ὁ. facilè putrescens.

Εὐσθένεια. robur, fortitudo: ἰσχύς, δύναμις.

Εὐσθένης. εος. ὁ. Eusthenes, uiri nomen.

Εὐσθενής. ἐος. ὁ. fortis.

Εὔστομος. ε. ὁ. qui est bono stomacho.

Εὐσκαρθμος. ε. ὁ. celer, agilis.

Εὔσκιος. ε. qui facilè adumbratur, opacus.

Εὐσκοπος. ε. ὁ. aptus uideri.

Εσμιεροδὴς. ὁ. robustus, sanus, εὔρωστος. Hesy.

Εὐσπλαγχνος. ε. ὁ. misericors: quasi dicas bonorum uiscerum. Viscera enim sacræ literæ pro affectibus usurpant.

Εσάθεια. ας. ἡ. constantia, columen.

Εὐσαθής. ἐος. ὁ. ἡ. stabilis, constans, non seditiosus.

Εὐσαθῶς. strenuè, fortiter, constanter.

Εὐσαλὲς. τὸ. expeditum.

Εὐσαλὴς. ἐος. ὁ. ἡ. frugalis, leuis, succinctus & expeditus ad aliquam rem.

Εὐσαλῶς. decẽter, frugaliter, leuiter, expeditè

Εὐσεβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. tritus.

Εὐσέφανος. ϑ. ὁ. coronatus.

Εὔσολον. τὸ. decorum, ornatum: εὔκοσμον. Suidas.

Εὔσομα. quæ commoda sunt ori.

Εὐσομαχία. stomachi bonitas.

Εὐσόμαχος, ϑ. ὁ. stomacho utilis.

Εὐσομέω. μ. ήσω. τ. κκα. bona uerba dico, εὐφημέω. neutruma bsolutum.

Εὐσομία. ας. ἡ. bona pronũciatio & sonoritas

Εὔσομοι. rostro ualidi.

Εὔσομος. ϑ. ὁ. bene pronũcians, pulchri oris, boni ominis. εὔσομα κεῖσθω, dicunt Iones.

Εὐσοχάζομαι. coniectura adsequor. deponẽs, genitiuo iungitur.

Εὐσοχεία. dexteritas in iaculando, oculorum intensio non aberrans à scopo, nostri collimationem uocãt: quanquam sunt qui collineationem appellare malint, à lineis uisuasibus in unum locũ contentis. Vide Assem Budæi.

Εὐσοχέω. iaculandi peritus sum. Cui opponitur ἀσοχέω. Accipitur pro solerter cõiecto.

Εὔσοχος. in iaculando dexter, iaculandi peritus, solers, ingeniosus, promptus.

Εὐσόχως. perspicienter, cautè, scitè, exactè.

Εὔσρα. ας. ἡ. fossa in qua mactabantur sues, φλοιόσρα. Aristophanes equitib. ἐν ταῖσιν εὐσραις κονδύλοις ἁρμοπόμην.

Εὐσραβὴς. apud Theophrast. legitur pro materia tractabili, & quæ facilè flectitur. opponitur τῷ ἀσραβεῖ.

Εὐσρατηγέω. bene impero exercitui.

Εὐσραφὴς. ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεζαβολαῖς.

Εὔσρεπος. ϑ. καὶ

Εὐσρεφὴς. ἐος. καὶ

Εὔσροφος. ϑ. bene retortus.

Εὐσροφώζατος. maximè uersatilis.

Εὔσυλος. ϑ. ὁ. qui constat iusta columnarũ distributione. Vide Vitruui.

Ε Υ Σ Υ.

Εὐσύλληπτος. ϑ. qui est facilis captu.

Εὐσυλλόγισος αἰτία. causa quæ bene consyderari potest.

Εὐσύμβληθος. ϑ. facilis ad coniectandum.

Εὐσυμπερίφορος. facilis duci quo quisq; uolet.

Εὐσυνάλλακτος. ϑ. ὁ. ἡ. liberalis.

Εὐσυνάρμοσος. ϑ. ὁ. qui facilè adaptari potest.

Εὐσύνετος. ϑ. quod facilè intelligi potest.

Εὐσυνθετεῖν. pacta seruare.

Εὐσύνθετος. quod est aptum ad compositionem & ornatum.

Εὐσύνθετος. ϑ. ὁ. comptus, ornatus, bene compositus.

Εὐσύνοπτος. ϑ. ὁ. ἡ. manifestus, oculis subiectus

Ε Υ Σ Χ. Ε Υ Σ Ω.

Εὐσχημολογούμενον. honestum dictum.

Εὔσχημον. ϑ. τὸ. decentia.

Εὐσχημόνως. honestè.

Εὐσχημοσύνη. ης. ἡ. uenustas.

Εὐσχήμων. ονος. ὁ. aptus, formosus, honestus

Εὐσχολάζω. ocium consumo.

Εὐσχολῶ. ocium ago: σχολὴν ἄγω. Hesych.

Εὐσωματῶ. bona corporis ualetudine prædi tus sum.

Εὐσωπία. ας. ἡ. ocium, silentiũ, ἡσυχία. Hesy.

Εὔσωτρος. ϑ. ὁ. facilis uersatu, celer.

Ε Υ Τ.

Εὐτάκτειν. seruare ordinis & disciplinæ grauitatem.

Εὔτακτον. ϑ. τὸ. ordo.

Εὔτακτος. ϑ. ὁ. ἡ. ordinem seruans, bene constitutus, constans, strenuus, modestus.

Εὐτάκτως. modestè, compositè.

Εὐταξία. ας. ἡ. disciplina, constãtia, modestia, moderatio quæ seruat in decoro ordinis.

Εὐτάρακτος. ϑ. ὁ. qui facilè turbatur.

Εὖτε. quando, bene, ὅτε, dum.

Εὐτιθέω. rectè dispono & colloco. factum est à nomine uerbali θετὸς ἀπὸ τοῦ τίθημι: sic & ἀτεθεῖν. Vtitur Lucianus.

Εὐτείχεος. ϑ. ὁ. ἡ. καὶ

Εὐτειχὴς. ἐος. ὁ. ἡ. bene muratus.

Εὐτεκνία. ας. ἡ. liberorum fœcunditas & probitas.

Εὔτεκνος. prole felix.

Εὐτεκνοῦσα. fœcunda bona prole.

Εὐτέλεια. ας. ἡ. frugalitas, parcitas.

Εὐτελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. frugalis, simplex, tenuis, uilis, abiectus, humilis, leuis, expeditus.

Εὐτελίζω. μ. ίσω. τ. ικα. attenuo, minuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Εὐτερπὴς. ἐος. ὁ. ἡ. iucundus.

Εὐτίθεμαι. bene compono.

Εὔτμητος. ϑ. ὁ. ἡ. bene incisus, bene paratus.

Εὐτοκεῖν. facile partu leuari.

Εὐτοκία. ας. ἡ. fœcunditas.

Εὔτοκος. ϑ. ὁ. ἡ. fœcundus.

Εὐτολμία. ας. ἡ. animositas.

Εὔτολμος. ϑ. ὁ. audax, animosus.

Εὐτόλμως. audacter.

Εὐτονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sufficio, uireis recipio.

Εὐτονία. ας. ἡ. uehementia spirituum, strenuitas, impetus, uigor.

Εὔτονος. ε. ὁ. tensus, robustus, flexilis, paratus, uocalis.

Εὐτόνως. constanter, benè, scitè, acriter, intento clamore. Lucæ xxiij. ἐπέκειντο δὲ οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως κατηγοροῦντες αὐτοῦ. Cicero in Catone, hoc dixit bonis lateribus: Cum ego quidem quinq; & sexagin ta annos natus, legem Voconiã uoce ma gna, & bonis lateribus suasissem. Ab εὖ & τείνω, quasi ualdè intensè.

Εὐτοξία. iaculandi peritia, & dexteritas.

Ε Υ Τ Ρ. Ε Υ Τ Υ.

Εὐτραπέζος. qui multos, & eos lautè in mensa excipit.

Εὐτραπελία. ας. ἡ. apud philosophos in bonã partem accipitur, significatq; urbanitatẽ, leporem, festiuitatem, comitatem, facetiã. D. Paulus ad Ephesi. capit. γ. accepit pro scurrilitate, seu urbanitate scurrili, & graui uiro indigna.

Εὐτράπελοι. οἱ. dicaces.

Εὐτράπελον. τὸ μεζ᾽ σεμνότητος χαριέντως λεγόμενον. urbanè dictum cum grauitate coniunctum. Sic dictũ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον. autor Ammonius.

Εὐτράπελος. ε. ὁ. comis, facetus.

Εὐτραφίς. τό. bonitas, alimentum.

Εὐτραφέω. bene nutrior, alimentum uberius accipio.

Εὐτραφής. ὁ. εὔτροφος.

Εὐτραφία. ας. ἡ. nutricatio.

Εὐτρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. paratus, instructus, absolutus.

Εὐτρεπίζομαι. paro, suborno. Accipitur etiam passiuè pro paror.

Εὐτρεπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ordino, paro, instruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Εὐτρεπισμός. οῦ. ὁ. bona ordinatio.

Εὔτρητος. ε. ὁ. bene perforatus.

Εὔτριχος. ε. ὁ. bene comatus.

Εὐτροπία, ας. ἡ. probitas morum.

Εὔτροφος. qui copiosè nutritur.

Εὐτροφοῦμαι. καὶ

Εὐτροφῶ. bene nutrior, alimẽtum copiosum accipio.

Εὐτρόχαλος. ε. ὁ. rotundus.

Εὔτροχος. ε. ὁ. ἡ. uolubilis.

Εὔτυκτος. ε. ὁ. facilis factu, bene operatus.

Εὐτυχέσατα. felicissimè.

Εὐτυχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. felix sum, floreo, obtineo, assequor, feliciter, & bona quadam fortuna adipiscor. Cõstruitur genitiuo, uel accusatiuo. Synes. εἰσὶν εἷς ἢ φύσεως λαχόντες, ἢ εὐτυχήσαντος ἀγωγῆς. Herod. ὅτε δὴ τῶν τῆς ἀρχῆς τιμῶν εὐτύχησε Σεβῆρος.

Εὐτύχημα. τὸ. fortuna secunda.

Εὐτυχής. ἐος. ὁ. ἡ. felix, fortunatus, qui iucundè, citraq; tristitiam uiuit, ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Εὐτυχία. ας. ἡ. felicitas, prospera fortuna, fortunæ benignitas.

Εὐτύχια. ας. ἡ. Eutychia, mulier quædam sic appellata.

Ε Υ Υ. Ε Υ Φ.

Εὔυδρος. ε. ὁ. aquosus.

Εὐυπόληπτος. ε. ὁ. qui facile cogi potest & congregari.

Εὐύφαντος. ε. ὁ. bene textus.

Εὐφαντασιωτός. οῦ. ὁ. qui sibi res, uoces, actus secundum uerum optimè fingit. Quintilianus.

Εὔαντος. ε. ὁ. facilis comprehensu.

Εὔφημα φώνει. bona uerba, bene ominata loquere.

Εὐφημέω. μ. ήσω. ω. ηκα. laudo, benedico, bene ominata dico, faustis ominibus, acclamationibusq; lætis excipio, acclamo: quẽadmodum populus acclamat Imperatori recens inaugurato.

Εὐφήμει. desine malè loqui, & ut Plaut. dixit, melius ominare, & Terentius, Bona uerba quæso. Et quod Cicero dixit in Catone, diȷ meliora: Gaza transtulit εὐφήμει.

Εὐφημία. ας. ἡ. laus, fauor, benedictio, acclamatio fausta & læta. Herodia. καζ᾽ ὡσὸς εὐφημίας τε καὶ παραπομπῆς τῶ δήμου ὑποδεχθείς. De Commodo urbem ingrediente loquitur.

Εὐφημισμός. οῦ. ὁ. bona ominatio.

Εὔφημος. ου. ὁ. boni ominis, benedictus, benedicus.

Εὐφήμως. non petulans.

Εὔφθαρτος. ε. facilè corruptibilis.

Εὔφλεκτος. ε. ὁ. combustu facilis.

Εὐφορβία. ας. cibi copia.

Εὔφορον σῶμα. uocant corpus optimæ constitutionis, & bene habitum.

Εὔφορος. ου. ὁ. fertilis, ferax, facilis ad portandum.

Εὐφραδής. ἐος. ὁ. ἡ. bene disserens, disertus.

Εὐφραδία. uenustas sermonis, uis dicendi, eloquentia.

Εὐφραίνομαι. μ. οῦμαι. lætor. Plato in Protag. distinguit ab ἥδομαι. Vide differentias Ammonij. deponens, datiuo iungitur.

Εὐφραίνω. μ. ανῶ. lætifico, lætum reddo, delecto, oblecto, exhilaro. accus. iungitur.

Εὐφράτης. ου. ὁ. Euphrates fluuius Syriæ, qui Hebraicè Phrat appellatur.

Εὐφρόνη. nox apud ueteres, παρὰ τὸ εὐφρονεῖν, à bene sapiendo: optima enim consilia nocte constituuntur, quòd tunc animus sit liber & uacuus à curis, unde illud: Nox dabit consilium.

Εὐφρονοῦντες. οἱ. prudentes.

Εὐφρονοῦσι. sani & prudentes sunt.

Εὔφρος. ὁ. lætus: ἔυθυμος. Suidas.

Εὐφροσύνη. ης. ἡ. lætitia, delectatio, oblectatio. Vide Ammonium in dictione χάρα.

Εὔφρων. ονος. ὁ. ἡ. lætus, iucundus, uenerabilis, dulcis, exhilarans. Sic οἶνον εὔφρονα Iliad. γ'. appellauit Homerus, quasi hilares faciens.

Εὐφυής. ἐος. ὁ. ἡ. industrius, ingeniosus, facetus, facilis, commodus. Item ἀντὶ τῦ σκοπτικοῦ apud Atticos.

Εὐφυία. ας. ἡ. industria, ingenium, ingenij dexteritas, felicitasq́, bona indoles, bona habitudo, fertilitas, forma bona.

Εὐφυῶς. ingeniosè, scitè.

Εὐφωνία. ας. ἡ. sonoritas, bona uox, sonitus uocum atq; uerborum iucundior: Quintil. uocalitatem uertit.

Εὐφώνιος. ου. ὁ. magna uoce, uocalis.

Εὔφωνος. ου. ὁ. concinnus.

Εὔφωρος. ου. ὁ. frugifer.

Εὐφωρόζωπος. qui facilè deprehenditur.

Ε Υ Χ.

Εὐχαίτης. ου. ὁ. pulchrè cauillatus.

Εὔχαρις. ιτος. ὁ. ἡ. facetus, gratiosus.

Εὐχαρισέω. μ. ήσω. τ. ηκα. gratias ago. neutrũ, accusatiuo & datiuo iungitur.

Εὐχαρισία. ας. ἡ. gratiarum actio, eucharistia, gratitudo, comitas. Hieronymus interpretatur gratiositatem, alibi gratiam: Ambrosius sermonem ad dei laudem facientem.

Εὐχάρισος. ου. ὁ. ἡ. iucundus, gratiosus.

Εὐχερία. ας. ἡ. artificina.

Εὔχερος. ου. ὁ. facilis.

Εὐχείρωτος. ου. ὁ. facilis captu.

Εὐχείρεια. ας. ἡ. facilitas, procliuitas, manuum dexteritas.

Εὐχερής. ἐος. ὁ. ἡ. facilis.

Εὐχερῶς. facilè, promptè.

Εὐχετάομαι. εὔχομαι.

Εὐχετόωντο. supplicabant.

Εὐχή. ῆς. ἡ. oratio, uotum, optio.

Εὐχημονολογούμενον. honestum desyderium.

Εὐχημών. ῶνος. ὁ. ἡ. res optabilis.

Εὔχισος. ου. ὁ. eleganter sectus.

Εὐχλωρόν. ου. uiriditas.

Εὐχλωρός. οῦ. ὁ. uiridis.

Εὐχολόγιον. ου. τὸ. orarium, libellus.

Εὔχομαι. μ. εὔξομαι. τ. εὔγμαι. iacto, foueo, uota facio, oro, opto. datiuo iungitur, construiturq́ cum præterito. Demosthen. εὔχομαι ὑπάρξαι.

Εὔχορτος. ου. adpetentior pabuli.

Εὖχος. ους. τὸ. gloria, uictoria, consilium.

Εὐχρηματίω. opulentus sum.

Εὐχρηματία. ας. ἡ. opulentia.

Εὐχρηστέω. utilis sum, commodè utor, in commodum meum uerto.

Εὐχρηστήματα. Cicero commoda uocat.

Εὐχρηστία. ας. ἡ. utilitas.

Εὔχρηστος. ου. ὁ. utilis, cuius usus & tractatio facilis est.

Εὔχροα. τὰ. probè colorata.

Εὐχροής. ἐος. ὁ. ἡ. bonum colorem habens.

Εὐχροΐα. elegans, probus color, quando homo non pallet.

Εὔχυμος, sapore præstans, boni succi.

Εὐχωλή. ῆς. ἡ. uotum, sacrificium, iactatio, gloria.

Εὐχωλημαῖος. ου. ὁ. qui uota exequitur.

Ε Υ Υ.

Εὐψυχίστερον. frigidius.

Εὐψυχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. bono animo sum: uel potius, bono animo afficior. nã bono animo esse Græci dicunt θαῤῥεῖν. neutrum absolutum.

Εὐψυχία. ας. ἡ. magnanimitas.

Εὔψυχος. ου. ὁ. lætus, magnanimus.

Ε Υ Ω.

Εὔω. μ. εὔσω. τ. ευκα. illumino, inflammo, torreo.

Εὐωδής. ἐος. ὁ. ἡ. fragrans.

Εὐωδία. ας. ἡ. bonus odor, fragrantia, redolentia, bonam fragrantiam uertit D. Hieron. Accipitur simpliciter pro odore.

Εὐωδιάζεσθαι. bene odorari.

Εὐωνίζω. uilifacio.

Εὔωνος. ου. ὁ. ἐυτελής, uilis precio, contẽptus, uili emptus. Demosthen. ἐν πασι τοῖς κατὰ τὸν βίον

τὸν βίον εὐωνοτέροις, Quasi boni ominis, per antiphrasin, quemadmodū Eumenides.

Εὐώνυμος. ε. ὁ. siniſter, per εὐφημισμὸν, & arbor quā εὐώνυμον appellat Theoph. Vnde insula quædā εὐώνυμα appellata, quòd è Lipara in Siciliam nauigantibus siniſtra offertur. Strabo.

Εὐώνως. uili precio.

Εὔωπος. bene cernens.

Εὐωρία. ας. ἡ. negligentia.

Εὔωρος. ε. ὁ. neglectus, per antiphrasin, sicut εὐωριάζειν, negligere, ab εὖ & ὤρᾶν, quod seruare & curare significat.

Εὐωχίομαι. μ. ἰσομαι. ω. ημαι. edo, ueſcor, conuiuor. Accipitur pro fruor. Plato: εὐωχοῦ τῷ λόγῳ ἐφη, θαῤῥῶν, fruere animi tui ſententia, & ſatiare. cum genitiuo.

Εὐωχῶ. conuiuio accipio, ſatio. Conſtruitur interdum cum duobus accuſatiuis. Plato: οὐχ ὥσπερ ἐγὼ πολλὰ καὶ ἡδέα καὶ παντοδαπὰ εὐωχοῦμαι ὑμᾶς. Accipitur pro oblecto. Athenæus: ὡς ἂν καινᾶις παροψίσι καὶ πολλαῖς εὐωχήσω τὸ θέατρον.

Εὐωχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. conuiuio aliquē excipio, ſeu accipio, conuiuio adhibeo.

Εὐωχία. ας. ἡ. conuiuium, epulum, conuiuiū publicum, ut ait Pollux. Corinthus per expectaſin Atticam dici putat ab εὖ & ὀχή, id eſt τροφή, quaſi εὖ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγκρατοῦσα.

Εὔωψ. οπος. ὁ. res boni aſpectus.

Τὸ Ε μετὰ τοῦ Φ.

Εφ' ἃ. ad quæ, quorum cauſſa.

Ἐφ' ἡμῖν. in nobis.

Ἐφ' ὅ, pro ἐφ' ᾧ, uel ὅσῳ τῷ.

Ἐφ' οἷς. propterea quod.

Ἐφ' ὅσον. quoad, quandiu, quatenus, inquantum: & correlatiuum eius ἐπὶτοσοῦτον, tantum, quod etiam ἐφ' ὅσα dicitur Atticè.

Ἐφ' ὅπῳ. καὶ

Ἐφ' ᾧ. quum ſignificat cur, quare, præteritis iungitur. Syneſius epiſt. ἐφ' ᾧ γεννάδιον ἐγγραψειν. Cum uerò in quo ſignificat, infinitiuis gaudet: ἐφ' ᾧ μεμνῆσθαι. & pro ἵνα futurum habet. Thucydides: ἐφ' ᾧ τοὺς ἄνδρας νομιοῦνται. Syneſius: ἐφ' ᾧ θηρίον οὐκ ἀναλῶται τὴ ποίμνη. Dicitur quoque ἐφ' ᾧτι, & ἐπ ᾧτι. Vide comment. Bud.

Ἐφ' ὥρᾳ. in adoleſcentia.

Ε Φ Α.

Ἐφαίρομαι. ſublegor.

Ἐφαλάμενος. ε. ὁ. adſiliens.

Ἐφάλλεσθαι ἵπποις. aſcendere equos.

Ἐφάλιος. ε. ὁ. καὶ

Ἔφαλος. ε. ὁ. maritimus.

Ἔφαμα. τὸ. indumentum, περίβλημα, Suid.

Ἐφάμιλλον. ſimile, æquale: ὅμιον, ἴσον, Suid.

Ἐφάμιλλον. controuerſum, aduerſarium, hoſtile, inimicum.

Ἐφάπαξ. ſemel.

Ἐφάπλωμα. απος. τὸ. culcitra.

Ἐφαπλίς. ίδος. genus ornamenti militaris.

Ἐφάπτομαι. μ. ἅψομαι. ω. αμμαι. attingo, cōtrecto, amplector, capeſſo, ſuſcipio. ἐφημμένον etiam accenſum ſignificat & ardens, ut νεῖκος ἐφῆπται, exarſit contentio. Iliad. φ'. ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται. Eſt etiam τὸ ἐπαιωροῦμαι. Homerus: Τρώεσσι δὲ κῆδε' ἐφῆπται, impendent. Ἐφαπτόμενον τῶ τέλους in iij. Ethicorum, eſt quod ad finem, & beatitudinem pertinet. deponens, genitiuo iungitur.

Ἐφαρμογή. conuenientia, cohærentia, quadratio.

Ἐφαρμόττω. cōgruo, conuenio, cohæreo. Cōſtruitur interdum cum datiuo, interdum cum præpoſitione ὅτῳ. Ariſtot. ἡ δὲ ἀπόδειξις οὐκ ἐφαρμόττει ἐπ' ἄλλο γένος. Idem: ὁμοίως δὲ καὶ κοινὸς ἐφαρμόσει πᾶσιν.

Ἐφαρμῶται. ſerui quidam dicebātur in Creta.

Ε Φ Ε.

Ἐφέδρανα. τὰ. natium prominētiæ, ſuper quibus ſedetur.

Ἐφεδρεία. ας. ſeſſio. inſidiæ, ſtatio.

Ἐφεδρεῖαι. ſubſidia.

Ἐφεδρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. inſidior, præſideo, ad cuſtodiam ſto, ſedeo intus, obſeruo, uictori immineo, ut cum eo quamprimum congrediar. Item immineo in occaſionem & calamitatem, & in res afflictas alterius, & inſideo, ſedeo ſuper re aliqua. neutrum, datiuo iungitur.

Ἐφεδρεύοντῶ. triarij.

Ἐφεδρίζειν. exercere ludum puerilem, qui

Ἐφεδριασμὸς dicitur, & Atticis ἐν κοτύλῃ.

Ἔφεδρος. ε. ὁ. ſellæ occupator, aſſeſſor, qui aſſidet in conſultatione, præſes, inſidiator, ἐπίκληρος. Sic etiam dicebatur ex Athletis, cui ſorte obuenerat, ut certātibus aliis, ſpectator ſederet, congreſſurus mox cum fatigatis uigens ipſe atque integer uiribus, id quod fœliciſſimum cenſebatur. Sophocles metaphoricè pro ultimo uſurpauit. Dicitur etiam ἐφέδρος cuius aggreſſio ſpectata

est. Vocantur item ἐφεδροι milites in subsidijs collocati, subsidiarij, substituti, succenturiati, οἱ ἐπιτεταγμένοι. Vide lect. antiqua. Cœlium libro xij. cap. xvij. & Commentaria Budæi.

Ἐφέζομαι. sedeo.

Ἐφεῖται. licet, permittitur.

Ἐφείω. immitto.

Ἐφεκτικά. dicuntur aluũ astringentia, & quæ excrementa sistunt in aluo.

Ἐφεκτικοί. οἱ. Academici dicebantur, quòd nihil certò, neq; pronunciare, neq; constituere de re aliqua uolebant, more aliorum philosophorum, sed sententiam suam animo continebãt, semperq; se melius adhuc consultaturos dicebant: unde & σκεπτικοὶ alio nomine uocati sunt. Budæus cunctatores, & hæsitatores dici posse autumat. ἀπὸ τῶ ἐπέχειν, quod assensionem retinere significat, authore Cicerone.

Ἐφεκτικῶς. dubitanter.

Ἐφελκίς. ίδος. ἡ. genus ulceris, ramentum.

Ἐφελκυσής. οῦ. ὁ. adiutor, fauor: βοηθός. Suid.

Ἐφελκύω. μ. ύσω. ω. υκα. καὶ

Ἐφέλκομαι. καὶ

Ἐφέλκω. μ. ξω. ω. εῖλχα. adtraho, elicio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἐφέντων. immittentis.

Ἐφεξῆς. deinceps, postea.

Ἔφεξις. ιος. ἡ. prohibitio.

Ἐφέξω. prohibeo, continebo. ab ἐπέχω.

Ἐφέπομαι. μ. έψομαι. ω. έμμαι. insequor. deponens, datiuo iungitur.

Ἐφέσιμος. translatitius: de causa in qua prouocatur ad iudicem superiorem.

Ἐφέσιμος δικη. est causa quæ post appellationem agitur. Galen. Αλλ' ἴσως ἐνέσαι δίκην ἐφέσιμον ἀγωνίσασθαι τινί, id est, licebit alicui ad illos à Thessali iudicio prouocare.

Ἔφεσιν δοῦναι. appellare.

Ἔφεσις. ἡ. desyderium, translatio de foro ad forum, id est de iudicio ad iudicium prouocatio. Lucianus: ἡ δὲ ἔφεσις ὅσον τὸν δία ἴσω. Plena autem locutio est, δίκην ὅσην τοὺς δικασὰς ἐφεῖναι. hoc enim dicebant Atheniensis cum ab arbitris ad iudices prouocabãt

Ἐφεσικότες τοῖς πράγμασι, qui summæ rerum præfecti sunt.

Ἐφεσικώς. οτ. ὁ. imminens, aduentans.

Ἐφέσιος. ᾳ. ὁ. domesticus, familiarius, lararius

Ἐφέσιοι dicebantur supplices. Lege enim sancitũ erat, ut supplices apud Larem sederent taciti. Interpretantur interdum ἀυτόχθονας ciues, ac indigenas, incolasq;. Et Eustathius inquit, ἐφέσιος dicitur qui urbẽ incolit, & Vestam habet, qua ratione ἐπίκουροι, id est auxiliares ἐφέσιοι non sunt.

Ἐφεσίους θεούς penates interpretantur.

Ἐφεσρίδιον. ᾳ. τὸ. umbella.

Ἐφεσρίς. ίδος. ἡ. sagulum, exterior uestis, pallium. Lucian. οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα ἐασόν με ἔχειν, καὶ τῶν ἐφεσρίδα.

Ἐφεσῶτες. principes.

Ἔφεται. οἱ. magistratus apud Athenien. qui de capitalibus caussis iudicabant.

Ἐφετικός. οῦ. ὁ. desyderatiuus.

Ἐφετμή. ῆς. ἡ. mandatum, præceptum.

Ἐφευάζων. ouans.

Ἐφευρετής. οῦ. ὁ. inuentor.

Ἐφευρίσκω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuenio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἐφεψιάω. diffamo, detraho, irrideo.

Ε Φ Η.

Ἔφη φᾶναι. pro inquit. Nam φᾶναι ita positũ superfluum est.

Ἔφηβαιον. ου. τὸ. pubes.

Ἐφηβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pubesco. neutrum absolutum.

Ἐφηβία. ας. ἡ. iuuentus, adolescentia, ephebia

Ἐφήβια. loca puberibus exercendis cõstructa

Ἐφηβικός. locus in theatro, ubi spectabantephebi.

Ἔφηβος. ᾳ. ὁ. puber, ephebus, adolescens: & poculi genus, cuius meminit Athenæus libro ιά. Dipnos.

Ἐφηδιηγήσασθαι. enarrare.

Ἐφήδομαι. μ. ήσομαι. ω. ησμαι. malis alienis lætor, insulto. Etiam delector in bonam partem. Gaza ex Cicerone: τοῖς ἐυφυᾶς κεκοσμημένοις τῶν μειρακίων οἱ σοφοὶ τῶν γερόντων ἐφήδονται. deponens, datiuo iungitur.

Ἐφηδύω. exhilaro.

Ἐφῆκε. immisit, ἀπὸ τῶ ἐφίημι.

Ἐφῆκε ἡμέρα. aduenit dies.

Ἐφήλιδες. stigmata in facie.

Ἐφήλιξ. ικος. coætaneus.

Ἐφηλίς. ίδος. seu ἔφηλις. ἡ. tuberculũ & aspredo cutis in facie, ex inflammatione aut ardore solis prognata.

Ἔφηλος. ᾳ. ὁ. fraudulentus, & pustulas aceluti clauos quosdam habens in facie.

Ἐφημερία. ας. ἡ. familia, uix uicis.

Ἐφημερινός. οῦ. ὁ. καὶ

Ἐφημέριος. quotidianus.

ἐφημερίων. οἱ. mortales,earũ rerum periti,quę indies fiũt: βροτοὶ, καθημερινὰ εἰδότων, ὁ πρόσω ῥώμενοι τὸ μέλλον, authore Suida.

ἐφημερίς. ίδος. ἡ. ephemeris, id est,libellus in quo acta quotidiana cõtinentur,commentarius,regestum,memoriale,uulgò memorias uocant. Latini diarium uocant. Iuuenalis diurna dixit in plurali. Item historia in qua res per singulos dies gestæ scribuntur,teste Gellio lib.v.cap.xviij.

ἐφήμερος. ε. ὁ. quotidianus,diecularis,molestus,animal uiuens unum diem. ἐφήμερος τροφή, uictus in diem quæsitus. ἐφήμερος τῷ βίῳ, prodigus,luxui indulgens.

ἐφημοσύνη. ης. ἡ. præceptum.

ἐφήνδανε. placebat.

ἐφῆπται. incumbit, imminet.

ἐφήσεις. immittes, Iliad.ά.

ἔφηθα. dixisti, Atticè.

ἐφηδῆναι. lætari.

ἐφήσομαι. iubebo, imponam.

ΕΦΘ. ΕΦΙ.

ἐφθάκειν. anticipaueram,ἀ φθάνω.

ἑφθαλέος. ου. ὁ. coctus.

ἔφθην. præueni.

ἐφθίαται. corrupti sunt. Ionicè pro ἔφθινται.

ἐφθοπωλεῖον. ε. τὸ. locus ubi assata ueneunt: forum cupediarium.

ἐφθοπώλης. ὁ. cupediarius. Athen. lib.ιά. dipnos.

ἐφθοπώλιον, τὸ ἐφθοπωλεῖον.

ἑφθός. οῦ. ὁ. solidus,coctus,elixus,perfectus, purus.

ἐφιάλτης. ου. ὁ. insultor,dæmon (qui & ἐπιάλτης appellatur,de quo supra) morbus cum externa quædam uis quiescentes uidetur inuadere, & pondere suo pressos grauare. A nostris recentioribus medicis incubus dicitur. Dictus ἀπὸ τῦ ἐφάλλεσθαι, quòd hominem inuadat & premat. Alij ab Ephialte quodam dictum uolunt,de quo Homerus Odyss.xi. Themison πνιγάμονα uocat, ἀπὸ τῦ πνίγειν. Quidam Græcorũ definiunt τὼ εἰς κεφαλὴν ἀνατρέχουσαν ἀναθυμίασιν, ἐξ ἀδηφαγίας ἢ ἀπεψίας, id est,Redundantem in caput euaporationem ex uoracitate ac cruditate.

ἐφίδρωσις. ιος. ἡ. sudor.

ἐφίεμαι. cupio,mando,concupio, amore captus sum,cupide peto appetoq;. Item capto,ad ictum designo, σοχάζομαι, quod Cicero peto uocat: Omnes scelerati unũ me

petunt,id est, ἐνός μοῦ ἐφίενται. Est & τὸ ἐπιτρέπομαι, cum mihi indulgetur & permittitur, licet mihi.

ἐφιέρεα. τὰ. donaria.

ἐφιζάνω. insideo, sedeo. neut. datiuo iungit.

ἐφίημι. μ. ήσω. w. εκα. immitto,concedo,obsequor, τὸ ἐντέλλομαι ἢ προσάσω, ἢ τὸ ἐποτρύνω καὶ ἐφορμῶ. Item pro ἐπιτρέπω, id est, indulgeo & permitto. Significat etiã appello maiorem iudicem,id est,prouoco.

ἐφικνέομαι. μ. ἵξομαι. w. ιγμαι. μέσος ἀόρ. β. ἐφικόμην. assequor, peruenio,aduento, appropinquo.deponens,genitiuo iungitur.

ἐφικτός. οῦ. ὁ. possibilis, attingibilis, comprehensibilis.

ἐφίλεισαι. cutis uitia,lentigines.

ἐφίμερος. ου. ὁ. desyderabilis.

ἐφιππάζομαι. uehor equo.

ἐφιππαρχία. ας. ἡ. turma equitum mille & uiginti quatuor.

ἐφίππειος. ου. ὁ. equitatorius,equester.

ἐφίππιον. ε. τὸ. equi sella, id est,ephippium.

ἔφιππος. ου. ὁ. eques.

ἐφίσαμαι. τὸ παραγίνομαι ἐξαίφνης, aduento,insto,appeto,quod & nos opprimo dicimus. Est etiã aggredior aliquid tractandum uel dicendum,ad idq; animum adijcio,in eoq; commentando insisto & immoror. Isocra. ἐπισὰς γὰρ ὅσα τὰ θκσίως ἔργα, οὐ λέγειν ἀρξάμενος πρῶτ αὐτῶν. Item urgeo. Pręterea resisto,restito, progredi nequeo, & in cursu hæreo, insisto,claudor,desino: quod etiam ἐνίσχομαι dicitur. Significat etiã præfectus sum.

ἐφισάμενον. τὸ. pinguę lactis. Herod. lib.iij. δονέουσι τὸ γάλα, ἢ τὸ μὲν αὐτῦ ἐπισάμενον ἀπαρύσαντες ἤκουτο εἶναι τιμιώτερον.

ἐφισάω. μ. ήσω. w. κκα. præficio. actiuum, datiuo iungitur.

ἐφίσημι. μ. ήσω. w. κκα. supersto, incumbo, τὸ τάττω, præficio. Item sisto,retineo,reprimo, coërceo. Quemadmodum aũt παρισάναι significat sistere ad iudicium,ita ἐφισάναι est sistere aliquẽ,& ut præsto sit uel præsens facere,& ut inter negociũ tractandum adueniat,etiam ut interdum importunus adsit, & tractantes agentesq; opprimat. Significat etiam admoueo,animum intendo,animaduerto, & intentus sum, diligenter consydero,applico & adhibeo animum alicui rei. Aristot. τούτοις ἐπισήσαντες. Idem: πρὸς τῶν ὁρισμῶν ἐπισήσας τὼ διάνοιαν, incumbẽs animo ad diffinitiones explicandas. Vide

Comment. Bud. neutrū, datiuo iungitur.

Ἐφίση, ἀντὶ τοῦ ἐφίσαθι.

Β Φ Ο. Ε Φ Υ.

Ἐφοδεία. munus obeundi uigilias, & excubias inſpiciendi.

Ἐφοδεύομαι. ηι

Ἐφοδεύω. percurro, luſtro, obeo, adeo, adorior

Ἐφοδιάζομαι. uiatico donor, uiaticor, hoc eſt, uiaticū ſumo uel accipio, ꝙ uiatico exigo.

Ἐφοδιάζω. μ. άσω. τ. ακα. inſtituo, inſtruo uiatico, aggredior. Gregor. pro baptiſmo donare morientem dixit: ἕως οὐ μάχη βαπτίσοῦ καὶ χρισματισοῦ, τῷ μὲν ὅπως ἐφοδιάσῃ φιλονεικοῦντω, τῷ δὲ ὅπως χεραφῇ κληρονόμος.

Ἐφόδιον. ε. τὸ. ſingulariter, ſubſidium, cōpendium ue ad rem quamlibet: occaſio, procliuitas, ἢ ἀφορμὴ πρός τι. Ariſtides: ἐλευθερίας ἐφόδιον. Libanius: ἐφόδιον εἰς τὸ ἀδικεῖν ἔχων. Demoſth. ἐφόδιον λαβὼν τὸ τῶν συγγραφῶν τοῦτο κελεύειν, anſam & occaſionem cauſamq; arripiēs. ἐφόδια uerò τά, pluraliter, commeatus, uiaticum.

Ἔφοδον. ex impetu, ſtatim.

Ἔφοδος. ε. ἡ. acceſſus, impetus, incurſus, infeſtus, inſultus, βλάβη, apparatus, inſtrumentum. Item inſinuatio apud Rhetores, hoc eſt, oratio per ſimulationē & circuitionem obſcurè ſubiens auditoris animum: Cicer. ad Heren. λογικαὶ ἔφοδοι, argumenta.

Ἔφοδος. ου. ὁ. ἡ. immunitus.

Ἔφοδος. ὁ. ἐφοδεύων, quē circuitorem Latini uocauerunt, uigiliarum cognitor.

Ἐφόλκιον. ου. τὸ. temo.

Ἐφολκία. ας. ἡ. conſequentia, & nauis quæ trahit poſt ſe nauiculas.

Ἐφόλκιον. τὸ. iumentum, gubernaculum, & nauis parua qnæ & ἐφολκὶς dicitur.

Ἑφομαρτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ſequor. dtō iungit.

Ἐφοπλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. paro.

Ἐφόπτης. ου. ὁ. inſpector.

Ἐφοράω. μ. ἐπόψομαι. τ. ἐφεώρακα. interdū ſimpliciter uideo, & cerno, intueor, aſpicio, reſpicio. Eſt etiam obſeruo, quod aſpicientis prouidentiam ſignificat. Significat etiam recognoſco, recenſeo, & quod Latinè dicit inſpicio, uulgò uiſito dicūt. acti. actō iung.

Ἐφορεύω. præſes ſum, & inſpectionem habeo.

Ἐφορία. ας. ἡ. tutela, inſpectio. Eſt etiam magiſtratus Lacedæmoniorum.

Ἐφορμάω. μ. ήσω. τ. ηκα. irruo, impetū facio. neutrum datiuo iungitur.

Ἐφορμίω. μ. ήσω. τ. ηκα. maneo in portu, ſtationem habeo. neutrum abſolutum.

Ἐφόρμησις. ηι

Ἔφορμος. ε. ingreſſus nauiū, ἔφοδος ναυτικὴ.

Ἔφορος. ε. ὁ. præſes, præfectus, epiſcopus, ephorus, qui magiſtratus erat apud Lacedæmonios: ab ἐφορᾶν dictus, qui res ciuitatis intuerentur, atq; curarent. L. Valla nunc tribunum equitū, nunc tribunū plebis uertit.

Ἐφράσατο. animaduertit.

Ἔφυ. eſt, fuit, euenit.

Ἐφυβρίζω. contumelior.

Ἐφυβρίσης. ου. ὁ. contumelioſus.

Ἔφυγρος. ου. ὁ. riguus.

Ἐφυδάτιος. ε. ὁ. aquaticus, udus.

Ἔφυδρος. ου. ὁ. idem.

Ἐφύδωρ. erat apparitor ille apd' Athenienſes qui clepſydris moderandis præfectus erat.

Ἐφύει. ſuperpluit, id eſt, pluuia ſtatim ſequi, Theophr. ἐφύει γὰρ ὅπου ἂν ἐφίσῃ.

Ἐφυόμενος. incumbens & perſequens.

Ἐφυπερθύριον. ε. τὸ ὅσῳ τῷ ὑπερθύρῳ.

Τὸ Ε μεῖζ. τοῦ Χ.

Ἔχαδον. capax fui, occupaui, continui. Iliad. δ'. ἥρκ δ' οὐκ ἔχαδε σῆθος χόλον.

Ἐχέβοιον. ε. τὸ. lorū quo bos aratro alligatur.

Ἐχέγγυος. ε. ὁ. fide dignus, ꝙ promiſſa ſeruat. Ab ἔχω teneo, & ἐγγυὴ promiſſio, idoneus defenſor, tutus, magnæ exiſtimationis.

Ἐχέθυμος. ε. ὁ. prudens, modeſtus, pudicus.

Ἐχείδιον. τὸ ὀφείδιον, diminutiuū ab ἔχις, Suid.

Ἔχειν ἀμετακινήτως. immobilem eſſe & conſtantem.

Ἔχειον ſiue ἐχίειν ſiue ἔχιον, Alcibiacū herba.

Ἐχέκαλλος. ου. ὁ. ſpectabilis. Theoph. ἐχέκαλλος μάλιστα.

Ἐχεμυθέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ſileo, taceo, linguæ cōtinentis ſum, ſupprimo uerba. neutr. abſol.

Ἐχεμυθία. ας. ἡ. taciturnitas, ſilentiū, ſermonis continentia. Gellius ſcribit hoc nomine uocatū fuiſſe ſilentiū illud diſcipulorū Pythagoræ. Ab ἔχω, coërceo, & μῦθος ſermo.

Ἐχέμυθοι. taciturni, homines parciſſimi ſermonis ac linguæ continentis, & qui cenſendi immunitatem habent, qui & ἀκουσικοί.

Ἐχενηίς. ἰδος. echeneis piſciculus, qui nauem quantumuis magnam ac remis uelisq; cōcitatam ſiſtit, unde & nomē illi inditum, mirum ab ἔχω teneo, & ναῦς nauis: à noſtris remora remigioq; appellatur.

Ἐχεπευκὴς. apud Homerum mortiferum ſignificat, quod inde deductū putant, quòd πεύκη arbor reciſa non ſuccreſcat amplius, ſed funditus

sed funditus intereat, etiam si ad amaritudinem referant alij.

Ἐχεπικής. ἐος. ὁ. ἡ. grauis, mortifer, amarus.

Ἐχέπωλος. ὁ. ἡ. equos habens: ὁ ἔχων ἵππους, Suid. ἱππικός, ἱππιτρόφος, Hesych.

Ἐχέσαρκος. ου. cuti adhærens. unde χιτώνιον ἐχέσαρκον apud Athenæum pro canciſtia.

Ἐχέσκω. habeo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ἐχετλεύω. aro.

Ἐχέτλη. ης. ἡ. rectum lignum quod inter arandum manu continet arator. Latini ſtiuam appellant.

Ἐχέτλιον. ϑ. τὸ. locus in naui ubi res recondun tur. Nicand. The. εἰς ἅλα φυζηθέντας ἐχετλίϑι ἐξαναδῦναι.

Ἔχεπω. Epitotarum tyrannus, tam immani crudelitate ut regionem ipſius ingreſſis hominibus, aures, nares, pudenda deniq; abſcinderet. Huius meminit Homer. Odyſſ. lib. xviij.

Ἔχευα. fudi, effudi.

Ἐχέφρων. ονος. ὁ. ἡ. prudens, habens mentem.

Ε Χ Θ.

Ἐχθαίρω. inimicor, odi. neutrũ, datiuo iungit.

Ἐχθές. idem quod χθὲς, heri. Plutarch. ἦδ' ἐμὴ γυνὴ τοπαράπαν ἐχθὲς οὐδαμῆ προῆλθε.

Ἐχθὲς μὴ πρώην. modus loquendi, quum diu aliquid factum, non multo antè uolumus dicere.

Ἐχθεσινός. οῦ. ὁ. heſternus.

Ἔχθιστος. ου. ὁ. inimiciſſimus.

Ἐχθίων. ονος. ὁ. magis inimicus, quaſi dicas inimicitior.

Ἐχθοδοπέω. ἐχθροποιέω, ſum inimicus.

Ἐχθοδόπης. ου. ὁ. hoſtis.

Ἐχθόμυρος. inimicus, qui odio habetur.

Ἔχθος. εος. τὸ. odium, inimicitia, labor.

Ἔχθρα. ας. ἡ. inimicitia, ſimultas.

Ἐχθρά. ᾶς. ἡ. inimica.

Ἐχθραίνω. odi, inimicor.

Ἐχθροντέος. odio habendus, & inimicus æſtimandus.

Ἐχθρός. οῦ. ὁ. inimicus, hoſtis, propriè q prius fuit amicus, ut ait Ammonius.

Ἐχθρωδῶς. odioſe, hoſtiliter, malè: ἀπεχθῶς καὶ κακῶς, Suid.

Ἔχθω. odi.

Ε Χ Ι.

Ἔχιδνα. ης. ἡ. uipera. Sic dictã uolunt, qui ætymologias ſcribunt, παρὰ τὸ ἔχειν ἐν ἑαυτῇ τὸν γονέα ἀχρὶ θανάτου, quòd ad interitum uſque fœtum intus contineat: id quod conuenit cum ijs, quæ de ea traduntur à grauiſſimis authoribus, nimirũ Plinio, Plutarcho, Nicandro, Apuleio, Hieronymo & Ambroſio. Fortiter tamen hæc à uiris doctiſſimis conuelluntur, inter quos eſt Apollonius apud Philoſtratum, qui uiperam uiſam eſſe refert, ſerpenteis, quos peperiſſet, lambentem, quaſiq; expolientem.

Ἔχιλος. ου. ὁ. locus ubi tenetur temo.

Ἐχιναλώπηξ. ἡ. echinouulpes.

Ἐχινίσκος. ϑ. ὁ. concauitas aurium.

Ἐχινόδηκτος. ϑ. ὁ. morſus à uiperis.

Ἐχῖνος. apud Demoſthenem capſa, uel ſcrinium forenſe, nunc æneum, nunc opere figulino, in quod teſtium dicta, acta litis, omniaq; à partibus prolata conijciebantur, & ea quæ in acta prolaturi erant, uel (ut ueteribus mos erat in priuatis litibus agitandis) apud ſequeſtrẽ depoſituri, quoad palam in iudicium proferrentur ad ſententiam ferendam. τὰ εἰς ἐχῖνον ἐμβαλλόμενα dicebant, litis inſtrumentum ſignificantes. Et εἰς ἐχῖνον ἐμβάλλειν, pro eo quod eſt, apud acta proferre. Hoc item nomine dicuntur interna uentris Euſtachio. Item freni pars. Sic item dicitur pars quædam in capitulo Doricæ columnæ. Ἐχῖνοι item dicuntur ornamenta circa carpum manus, quæ etiam ψέλλα, περιφάρπια, βουβάλια dicuntur. Eſt & hoc nomine urbs quædam in Theſſalia. Item animalis nomen, cuius duplex eſt genus, terreſtre, quẽ alio nomine Erinaceum uocant: & maritimum, utrumq; ſpinis obductum, unde paræmia: Ἐχίνου τραχύτερος. Hæc ex Græcorum commentarijs collegere Budæus, Eraſmus & Cœlius.

Ἐχιόδηκτος. ὁ. à uipera morſus.

Ἔχις. ιος. uipera.

Ε Χ Μ. Ε Χ Ο.

Ἔχμα. ατος. τὸ. retinaculum, σκῖριγμα.

Ἐχμάζω. prohibeo, quieſco, firmo: κωλύω, ἡσυχάζω, σκηρίζω, κρατῶ, δεσμεύω, Hesych.

Ἔχομαι. μ. ἕξομαι. ϖ. ἐχμαι. habeo. Gaza: ἵνα μείζους ἔχοιτο ἀξιώματος ὁ λόγος, quod Cicero dixit: Quo maiorem authoritatem haberet oratio. Item tango, iuxtà ſum, hæreo, tenaciter adhæreo, immeditatè ſequor. Lucia. in Necyomantia: ἐπόμην δ' ἐγὼ κατόπιν ἐχόμενος αὐτοῦ, Cõtinuus illi à tergo comes adhærebam. Ἔχεσθαί τινος, ab aliquo pendere. Ariſtid. in Themiſto. ὥσπερ τῆς ἱερᾶς ἀγκύρας τῆς ἐκείνου φωνῆς ἐχόμενοι, Ac uelut à ſacra anchora

cra anchora de illius uoce pendentes.

Ἔχεσθαι τῶν ἐπεγόντων, occurrere imminentibus periculis. Ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, iter facere, proficiſci. Herodia. τῆς ὁδοῦ τὸν Ἀλβῖνον ὁδοῦ εἶχετο. Sic & apud Vergilium: Quo'ue tenetis iter? Τῆς λύπης ἔχεσθαι, mœrore affici. Item intelligo. Sic etiam apud Terentiũ, habet omnem rem, pro intelligit. Et ordinor, diſponor. genitiuo iungitur.

Ἐχόμενος. η. ον. continuus, conſequens, contiguus, uicinus, propinquus, coniunctus, ut ad Hebræos vi. πεπείσμεθα δὲ περὶ ὑμῶν ἀγαπητοὶ τὰ κρείττονα καὶ ἐχόμενα τῆς σωτηρίας.

Ε Χ Ρ. Ε Χ Υ. Ε Χ Ω.

Ἐχρῆν & χρῆν, ſæpenumero uſurpantur apud oratores, ἀντὶ τοῦ χρῆ, quemadmodũ ἦν pro ἔσῃ, & εἶδα pro δᾷ, & προσῆκεν pro προσήκει.

Ἐχυρός. οῦ. ὁ. munitus, tutus.

Ἐχύρωμα. τὸ. munitio, ſecuritas, ἀσφάλεια.

Ἐχυρῶς. fortiter, tuto: ἰσχυρῶς καὶ ἀσφαλῶς, Suid.

Ἔχω. μ. ἕξω. τ. ἔσχηκα. habeo, obtineo, occupo, poſſideo: ut ἀδικῶς τὰ ἑαυτοῦ ἔχειν. apud Herodianum. habito, nanciſcor, cuſtodio, adduco, deduco, applico, admoueo, exhibeo, præſto, præbeo, teneo, contineo, reprimo, cohibeo, agito, impello. Accuſatiuo. Significat item affectum, uel animatũ eſſe erga aliquẽ, idq; cum datiuo. Demoſth. οἱ μὲν οὖν πολλοὶ Μακεδόνων πῶς ἔχουσι τῷ φιλίππῳ, ἐκ τούτων ἄντις σκέψαιτο ἂν χαλεπῶς. Item facio. Lucia. in Timone: καὶ σὺ μὲν σκάπτε ὡς ἔχεις, Tu quidem fode ita ut facis. Sic Saluſtius: Comitijs habitis conſules declarant. Refertur etiam ad ualetudinem, unde μαλακῶς ἔχειν, πονήρως ἔχειν. Lucian. in Gallo: ἀτιωμένου δὲ Ἀρχιβίου τοῦ ἰατροῦ διότι οὕτως ἔχων ἀφίκετο. οὕτως ἔχω γνώμης, in ea ſum ſententia, ſic ſentio, ita affectus ſum. Demoſthen. item pro ſum: ἔχω ἐνταῦθα ἡμέρας δύο τινας. οὕτως ἔχω & οὕτως πέφυκα, ita ſum, eius ſum in genij & naturæ. Herodian. in primo: γένους μὲν οὖν ὁ Κόμμοδος οὕτως ἦκε, hoc itaq; genere Cõmodus erat. Ἐν γαστρὶ ἔχειν, prægnare, grauidam eſſe, uterum ferre apud Athenæum. & in Euangelio Matth. οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις, uæ prægnantibus. Quando adhæret uerbis infinitiuis ſæpe ἀντὶ τοῦ δύναμαι ponitur, id eſt, poſſum: id quod Latini imitantur quoq;. Gell. lib. xvij. cap. xx. Habes ne nobis dicere in libris Rhetorum ueſtrorum tam apte, tamq; modulatè compoſitam orationem? Δεικνύειν ἔχω, oſtendere queo, oſtendere debeo, oſtendendum mihi eſt. In futuro aſpiratur ad differentiã τοῦ ἕξω aduerbij. Aoriſtus ſecundus, ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω, quod eſt habeo. Μαθὼν ἔχω pro ἔμαθον. & ſic de alijs. Aut poſſumus dicere quod abundet, quoad ad ſignificationem: ut, παίζας ἔχων. Vide Bud. in Comment. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἔχω ἐννῷ. recordor.

Ἐχωσάμην. exaggeraui terram, tumulum feci, ſepulchrum condidi.

Τὸ Ε μεῖζ. τοῦ Υ.

Ἑψάλεος. elixus, decoctus. Nicand. καί ποτε κυίδιμν ἑψαλέπτω κρίμνοισι πολυνάμενος ψαφαροῖσιν.

Ἑψάνη. ης. ἡ. olla, patella.

Ἑψανόν. οῦ. τὸ. quod facile coquitur, molle abundans.

Ἑψάω. μ. ήσω. τ. ηκα. καὶ

Ἑψίω. coquo, lixo. actiuũ, accuſatiuo iungit.

Ἑψυμένος. accipitur actiuè & paſſiuè: nam dicitur is qui mentitus eſt, & τὰ ἑψευμένα, uana & falſo dicta.

Ἕψημα. ατος. τὸ. καὶ

Ἕψησις. ιος. ἡ. coctio, elixatio, & una ex operationibus calidi ſtomachi.

Ἑψηματώδης. ους. ὁ. ἡ. ſapam olens aut defrutũ.

Ἑψητήριον. τὸ. olla.

Ἑψητός. οῦ. ὁ. coctus.

Ἑψία. ας. ἡ. confabulatio, riſus, παίγνιον.

Ἕψια. τὰ. uerborum ludicra, ſcommata: τὰ ἀπολόγων παίγνια, Suid. γέλως, παιδία, χλεύη, Heſych.

Ἑψιάασθαι. conuerſari, delectari, ludere, exercere.

Ἕψιμον. τὸ. ludus: παίγνιον, Suid.

Ἑψίω. dico, confabulor.

Ἕψω. elixo, coquo.

Τὸ Ε μεῖζ. τοῦ Ω.

Ἔ̓Ω. ſum, uado, perficio.

Ἕω. induo, ſedeo. unde ἕξω, ſignat etiam mitto. augmentum habet per ι poſt ε.

Ἑών. ens.

Ἔωθα pro εἰώθα, conſueui.

Ἔωθεν. mane.

Ἑωθινός. οῦ. ὁ. matutinus, dilucularius, tempus matutinum. Herodia. ἐξ ἑωθινοῦ ἀς ἑσπέραν ἐμαχέσαντο. ſubauditur χρόνος.

Ἑώκει. ſimilis erat. cum datiuo, aut uidebatur ſine caſu, pro ἔοικα.

Ἑωλοκρασία. ας. ἡ. heſternę repletionis grauedo, & incõmoditas, temulentia pridiana.

Ἑωλοκρεώς.

ἐωλοτεκρός. qui dudū eſt mortuus: ὁ πρὸ πολλοῦ τεθνηκώς, Suid.

ἔωλος. ᾱ. ὁ. uanus, antiquus, non recens, marcidus, rancidus, heſternus, pridianus, heſterno uino languens, friuolus, frigidus. Propriè dicitur de cibis qui in proximum diem ſeruantur.

ἐώλπει. ſperabat.

ἐώνημαι. emi, pro ὠνημαι.

ἐωνημένος. Accipitur actiuè & paſſiuè, dicitur enim qui emptus eſt, & dominus, ut qui emit mancipium.

ἔωξα. aperui.

ἑῷος. ᾱ. ὁ. lucifer, matutinus, orientalis, heous

ἑώρα. ας. ἡ. exaltatio, ἡ μεμάθρα, νόσος.

ἑώρακα. uidi, pro ὥρακα, Atticè.

ἔωργα. feci.

ἑώρημα. τὸ

ἑώρησις. ſuſpendium: κρέμασις, Suid.

ἐωρίζω. attollo, de rebus ſublimibus cogito, μετεωρίζω.

ἐωροπία. ἡ. arrogantia, ὑψηλοφροσύνη.

ἕως. ω. ἡ. καὶ

ἑώς. οός. aurora, oriens.

ἕως. quouſq; quandiu, uſque, interim, dum, quoad.

ἕως ἄν. dum. Quomodo autem iungatur uerbis, uide apud Bud. in Comment.

ἕως οὗ. donec, uſque quo, uſq; dum, quoad, quoaduſque, ſane, ſic, ἐπί.

ἕως τῆς σήμερον, uſque in hodiernum diem, & ἕως ἅδου καταβασθήσῃ, uſque ad infernum deprimeris. Matth. ix.

ἑωσπότε. uſquequo.

ἑωσφόρος. ου. ὁ. lucifer, ſtella matutina.

ἐωτυμὸς περίπατος. dilucularia ambulatio.

ἐωυτὸν pro ἑαυτὸν Ionicè, Suid.

Τὸ Ζ μεθ' ἓν Α.

Α. particula eſt, per ſe nihil ſignificans, ſed augmentum in cōpoſitione dictionibus affert, magnū, multum, robuſtum: ζα inquit Heſyc. μέγα, ἰσχυρὸν, πολύ.

ζάβα. τὸ λώριον.

ζάβαι. arma dicuntur bellica.

ζαβάλλω pro διαβάλλω, decipio, calumnior.

ζαβαρεῶν. τὸ. armamentorium, locus ubi arma reponuntur. à ζάβαι.

ζαβρός. οῦ. ὁ. edax.

ζαγρεύς. Bacchus apud poëtas.

ζάγκλη. ης. ἡ. falx apud Siculos, unde Zancle urbs Siciliæ.

ζαγρός. οῦ. diſcalciatus: ὑπόδητος.

ζαής. τὸ. magnum, multum, ſplendidum, forte: μέγα, πολύ, λαμπρὸν, ἰσχυρὸν, Heſych.

ζαής. ἐος. ὁ. ἡ. ualde flans.

ζάθεος. ᾱ. ὁ. ἡ. diuinus, admirandus.

ζάκορος. ᾱ. ὁ. ἡ. miniſter, ædituus.

ζάκοτος. ου. furioſus, ualde iracundus.

ζάκυνθος. ου. ἡ. Zacynthus inſula in mari Ionio.

ζαλεῦκος. Zaleucus legislator, qui Epizephyris legeis tulit.

ζαλαίνω. demento, infatuo.

ζάλη. ης. ἡ. tempeſtas, turbo, fluctuatio, procella.

ζαλμάτιον. ου. τὸ. catinus.

ζάλος. ους. τὸ ζάλη.

ζαμαρίτης. dici ſolitum, cum non ſine reuerentia quadam, aliquem nominamus uita functum, quaſi ualde beatus: ſicuti fœlicis recordationis nunc frequentiſſimum eſt.

ζαμβύκη. ης. ἡ. inſtrumentum muſicum.

ζαμφής. ἐος. ὁ. robuſtus, iracundus.

ζάνιον. eſt inter coquinaria inſtrumenta Polluci.

ζαντική. ars filandi.

ζαπληθής. ἐος. ὁ. ἡ. multus.

ζάπλουτος. ᾱ. ὁ. ualde diues, ditiſſimus.

ζατρεύω. in piſtrino torqueo: ἐν μύλωνι βασανίζω.

ζατρεφής. ἐος. ὁ. ἡ. craſſo modo nutritus, bene & ualde nutritus.

ζαφελής. ἐος. ὁ. ἡ. ſimplex, ruſticus.

ζάφελος. ου. ὁ. contumax.

ζαφελῶς. ualde cōtumaciter, iracundè, tumidè, ruſticè.

ζαφλεγής. ἐος. ὁ. ἡ. magnanimus, ualde ardens.

ζάχερος. ᾱ. ὁ. ualde neceſſarius, utilis.

ζάχολος. ου. ὁ. iracundus.

ζαχρηής. ἐος. ὁ. ἡ. ualdè utilis.

ζαχρήεις. ἐντος. ὁ. ἡ. ualde grauans.

ζάω. μ. ήσω. ω. ηκα. uiuo, uigeo, de hominibus, brutis, & plantis ex æquo dicitur, ut annotat Ammonius. neutrum abſolutum.

Τὸ Ζ μεθ' ἓν Ε.

ΖΕιά. ᾶς. ἡ. hordei genus, & Latinè dicitur Zea. Gaza ſpeltam uertit, à Plinio ſemen appellatur, id autem genus frumenti

menti est. Dionysius far esse arbitratur.

Ζείδωρος. ου. fertilis,ad uitam utilis.

Ζείρ. ρός. genus uestis.

Ζειρά. genus uestium laxum & sinuosum.

Ζέλλω. iacio,βάλλω.

Ζέσις. ιος. ἡ. feruor.

Ζεστός. οῦ. ὁ. feruidus,feruefactus.

Ζευγάριον. ου. τὸ. iumentum.

Ζευγηλατέω. μ. ήσω. ω. κα. ago boues uel asinos. neutrum absolutum.

Ζευγῖται. tertij census homines in repub. Solonis.

Ζευγίτης. iugatus,iugo astrictus.

Ζεύγλη. ης. ἡ. lignum propendens à iugo,hinc inde boum colla amplexans: uel pars iugi,in quam iumenta collum immittunt.unde apud Lucianum in dialogis deorum: ὑπάγειν τοὺς ἵππους τῇ ζεύγλῃ, καὶ τὸ ἅρμα ἐπισκευάζειν.

Ζεῦγμα. ατος. τό. iugatio,coniugatio,urbs.

Ζεύγνυμι. μ. ζεύξω. ω. ἔζευχα. κὴ

Ζευγνύω. iungo. Accipitur pro γεφυρόω. Cicero alicubi iungere naues dixit. Solent eñ quoties exercitum traijcere uolebant,transitum præbere nauibus inter se iunctis in fluminis alueo. Sic Lucianus dicit Xerxen ζευγνύναι τὸν Ἑλλήσποντον. actiuum,accusatiuo iungitur.

Ζεῦγος. εος. τό. iugum,uinculum,par,tam de auibus quàm iumentis: uehiculum,rheda, biga. Vide Comment. Bud.

Ζευγότροφοι. qui ad iugum alunt iumenta.

Ζευγοτροφῶ. qui par equorum alit: dicitur de ijs qui in sacris certaminibus uincere cupiebant,quod etiam dicitur ἱπποτροφῶ.

Ζεύεσθαι pro γεύεσθαι, gustare.

Ζευκτηρία. ας. ἡ. iunctura.

Ζεύς. τοῦ διός. ὁ. Iuppiter.

Ζεῦσις. ιος. ἡ. iugatio.

Ζεφύρια. τὰ. dicuntur oua quæ alio nomine ὑπηνέμια uocantur,id est, subuentanea, hoc est,inania,à uento fauonio,qui Græcis ζέφυρος est.

Ζέφυρος. ου. ὁ. uentus tepidus & siccus ab occasu equinoctiali flans aduersus Eurum, sic dictus quasi ζωηφόρος, id est, uitam ferens,aut ea quę ad uitam attinent,quòd eo flante terra hyemali frigore constricta,aperiatur,ac plantæ omnes germinare ac pullulare incipiant. Latini hunc Fauonium appellant.

Ζέω. μ. ἑσω. ω. εκα. ferueo,comburo, σκωλύκωρ

ζέσας, uermibus scatens,apud Lucianum neutrum absolutum,datiuo iungitur.

Ζῆ pro ζῆθι, uel ζέε, Euripidi, Suid.

Ζηλήμων. ονος. ὁ. inuidus,zelotypus.

Ζῆλος. ου. ὁ. amor,beatitudo,æmulatio,zelus, iusta ira, fœlicitas, diuitiæ,opes,admiratio, inuidia,suspicio,studiũ,exemplum. Hunc alij definiunt imitationem pulchri,alij imitationem quæ fit ex desyderio eius rei,quã quis pulchram existimat. Alij tristitiam ob alterius bona quæ sibi adesse cuperet.

Ζηλοτυπέω. μ. ήσω. ω. κα. inuideo, zelotypia aliquem prosequor. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ζηλοτυπία. ας. ἡ. æmulatio,suspicio. Cicero libro iij. Tuscul.quæst.obtrectationem uertit, eamq; definit ægritudinem ex eo,quod alter quoque potiatur eo,quod ipse concupiuerit.

Ζηλοτυπίαι. ὰι. riualitates.

Ζηλότυπος. ου. ὁ. æmulus,suspiciosus in amore,& quem sollicitũ habet,ne riualem nanciscatur:quasi dicas formæ æmulatorem. De utroq; genere dicitur. Lucian. de Iuno ne loquens: οἶσθα γὰρ ὡς ζηλότυπός ἐστι.

Ζηλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. cupide aliquid imitor: ut ζηλοῖ τὸν καθηγητὴν ὁ παῖς. Propriè quod Latinis est æmulor. Item uehemẽter amo, adeò ut nullum in partem amoris admitti patiar: ut apud Paul. in epistola ij. ad Corinth. ζηλῶ ὑμᾶς θεοῦ ζήλῳ. Item inuideo. Hesiodus: ζηλοῖ δὲ γείτονα γείτων. Et μακαρίζω, id est, fœlicem iudico,magni æstimo. neutrum,accusatiuo & datiuo iungitur.

Ζηλωτέον. imitandum est.

Ζηλωτής. οῦ. ὁ. æmulator, ut Theseus Herculi,sectator,amator qui nullũ in amore ferat riualem,inuidus,talis quem omnes imitari conantur,imitatione dignus.

Ζηλωτικός. οῦ. ὁ. ἡ

Ζηλωτός. οῦ. ὁ. beatus,desyderabilis,amabilis,imitatione dignus,studiosus,assecla,assensor,subscriptor.

Ζημία. ας. ἡ. damnum,pœna,multa.

Ζημιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. damnũ infero,punio, multo. Ἐζημιωμένοι dicebantur ij quos Latini uocant in ærarium relatos,qui ignominia interim notati erant,quoad iudicatum facerent, hoc est, omnia ex sententia persoluerent. Vocabant item κατάδικοι & ὄφλοντες. actiuum, accusatiuo iungitur. Paul. ad Phil.

Philip. πάντα ἐζημιώθην.

ζεύς. νός. ὁ. Iuppiter.

ζῆν. uiuere.

ζηνόδοτος. ου. ὁ. Zenodoti discipulus.

ζηρυνθία.. ἀφροδίτη, Venus.

ζηρύνθιον. καὶ

ζήρυνθον, ἄντρον, inquit Suidas, ἐν ᾧ τοὺς κύνας ἔθυον, ἔνθα ἦν τὰ τῶν κορυβάντων, καὶ τῆς ἑκάτης μυστήρια, hoc est antrum, in quo canes sacrificabant, corybantumq; illic, & Hecates mysteria erant.

ζήσομαι, à ζῶ deriuatur. uiuam.

ζῆτα. præter id quod literæ nomen est apud Græcos, significabat olim locũ in quo uersabantur ij, qui ζητηταὶ appellabãtur apud Athenienseis: quemadmodum διαῖτα, in quem διαιτηταὶ arbitri conueniebant.

ζητέω. μ. ήσω. ω. ηκα. quæro, consulto, & pro uolo, apud Atticos. acti. accusatiuo iung.

ζήτημα. ατος. τὸ. quæstio.

ζητημάτιον. ου. τὸ. quæstiuncula.

ζήτησις. ιος. ἡ. quæstio.

ζητητέος. α. quærendus.

ζητητήρια. τὰ. torquendi instrumenta, quæ & quæstiones Latini uocant: ὄργανα βασανιστήρια. Suidas.

ζητητής. οῦ. ὁ. inquisitor. Erant apud Atheniensеis qui ζητηταὶ uocabantur, ad quos referebantur, qui reipub. aliquid deberent, nec soluerent. Sic dicti, ut ait Pollux, quoniam τὰ λανθάνοντα ἀνεξήτων, id est quæ latitarent scrutabantur.

ζητεῖον. ου. τὸ. carcer seruorum, pistrinum. Locus apud Eupolim ubi mãcipia discruciantur.

Τὸ Ζ μετὰ τῶ Ι.

Ζιβύνη. ης. ἡ. iaculum ferreum, lancea.

ζιγγίβερι. τὸ. genus aromatis, quod uulgò zinziber uocant. Suid.

ζίγγος. ου. ὁ. bombus, apum strepitus.

ζίγνις. υδος. lacertæ genus.

ζιζάνιον. ου. τὸ. zizanium, herba, lolium.

ζινίχιον. ου. τὸ. corrigia calciamenti.

Τὸ Ζ μετὰ τῶ Ο.

Ζοάνας uocabãt sacros homines, quos cultuis occidendi erat arbitrium. Vide Cœlium lib. vij. cap. xi.

ζόανον. τὸ. simulachrũ, statua, idolum. Alij scribunt ξόανον.

ζόρκαδες. capræ, pro δόρκαδες. Herod.

ζόρκες. dorcades. Nican. Theo. βροτόκοι, καὶ ξόρκις.

ζοφερός. οῦ. ater, tenebrosus.

ζοφοροδόρωιδες. οἱ. dicebantur qui ad conuiuium uocati, serius ac cunctatius accederent, id quod inelegans, ac parum urbanũ habebatur antiquitus. Vocabuli ratio esse uidetur, quòd qui hoc pacto sua lentitudine impedimento fuissent alijs, quo minus tempestiuè cœnarent, in causa erãt, ut conuiuium ad noctem usq; proferretur. Vide Chiliad. Erasmi Roterod.

ζοφομηνία. ας. ἡ. defectus lunæ.

ζόφος. ου. ὁ. caligo, occasus, obscuritas.

ζοφώδης. ες. ὁ. ἡ. procellosus, obscurus.

Τὸ Ζ μεῖζ τῶ Υ.

Ζυγάδην. iunctim.

ζύγαινα. ἡ. zygænæ, pisces quidam.

ζυγαρχία. duo currus.

ζύγαστρον. ου. τὸ. arca, libella.

ζυγία. ας. ἡ. Iuno: ἡ ἥρα.

ζυγιάνος. α. ὁ. natus sub libra signo.

ζύγιος. α. ὁ. iumentũ iugale, Iuppiter, ἐρίτης.

ζυγόδεσμος. ου. ὁ. καὶ

ζυγοδέτης. lorũ quo iugum temoni alligatur

ζύγοθρον. τὸ. uectis, ambas foras continens. ὁ συνέχων τὰς δύο θύρας μοχλός. Suidas.

ζυγομαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. reluctor, calcitro, iurgo, rixor, dissentio, propriè cum domesticis & familiaribus. Translatio est ἀπὸ τῶν βοῶν μετ' ἀλλήλων μαχομένων. Item pro transtris inter remulcos contendere, apud Herodotum. Neutrum. Bud.

ζυγόν. οῦ. τὸ. transtrum, sedes. Et ζυγὰ in re militari dicũtur ab uno cornu ad alterum ordines instructi. Et qui iuga efficiunt, dicuntur Aeliano ζυγεῖν.

ζυγός. οῦ. ὁ. iugum, libra, æquilibrium, trutina, lanx, statera, ut in Symbolo Pythagorico: Μὴ ζυγὸν ὑπερβαίνειν, id est, stateram ne transgrediaris. Aristoteles hoc nomine intelligit item librile transuersum, ex quo lances dependent: habet enim formam iugi. Significat item seriem porrectam τῶν παρασατῶν. Aristoteles de Sepijs loquens, βαθὺ ζουσι δὲ κατὰ ζυγὰ, inquit. Cicero τὰ ζυγὰ pondera dixit: Sed ego hoc meis ponderibus examinabo, hoc est mea libra. Dicitur etiã ζυγὸς iugũ lyræ, quod manu sinistra tenent Cytharœdi. Reperitur ὁ ζυγὸς, & τὸ ζυγὸν apud Aristotelem. Ammonius ait pro instrumento quo boues iugantur, masculini esse generis: fœminini uerò quando de põderibus dicitur. In plurali τὰ ζυγὰ tantum

habet. Est enim heteroclitum.

Ζυγοστάται. sunt libripendes per urbeis constituti, qui ponderibus præfecti appellantur.

Ζυγοστατέω. μ.ήσω. τ.κκα. manubrium cytharæ pondero. act. accusatiuo iungitur.

Ζυγοφόρος. ε. ὁ. frugifer.

Ζυγῶδες. καὶ

Ζύγωμα. os quoddã in corpore humano medulla carens. Vide Galenum lib. xi. de usu partium.

Ζυγώθρισον. consydera, ζύγωσον, perpende. Aristophanes nebul. κίνησον αὖθις αὐτὸ καὶ ζυγώθρισον.

Ζύγωθρον. τὸ. uectis qui duas continet ianuas

Ζυγώματα. τὰ. duo ossa circa aurem, quæ & cancri uocantur.

Ζυθός. οῦ. ὁ. zythus, potio ex ordeo.

Ζύμη. ης. ἡ. fermentum.

Ζυμίτης. ε. ὁ. panis fermentatus.

Ζυμόομαι. μ.ώσομαι. π.ωμαι. fermentor.

Ζυμώδης. εος. ὁ. ἡ. fermentaceus, non mucidus, non mucosus.

Ζύμωμα. ατ. τὸ. fermentum.

Ζυμωτός. οῦ. ὁ. fermentatus.

Τὸ Ζ μεῖζ. τῦ Ω.

Ζωάγρια. τὰ. præmia quæ penduntur pro uitæ redemptione. Hom. Odys. θ'. μνήσῃ ἐμοῦ, ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις, id est, memineris mei, quòd mihi primæ uitæ præmia debes.

Ζωαρκής. ίος. ὁ. ἡ. qui ad uitam sustentandam sufficit.

Ζώαρχος. ε. ὁ. qui uni præest elephanti, ab animalis præfectura uocatus.

Ζωγονέω. μ.ήσω. τ.κκα. uiuum genero. neutrũ absolutum.

Ζωγράφειον. ε. τὸ. officina pictoris.

Ζωγραφέω. μ.ήσω. τ.κκα. pingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ζωγραφήματα. τὰ. picturamenta.

Ζωγραφία. ας. ἡ. pictura.

Ζωγράφος. ε. ὁ. pictor.

Ζωγρέω. μ.ήσω. τ.κκα. uiuum capio, suscito, capio, uincio.

Ζωγρεῖον. τὸ. uiuarium.

Ζωγρία. ας. ἡ. uenatio, τὸ ζῶα ἀγρεύειν. Dicitur etiam quoties uiuus aliquis redimendus, aut multandus capitur: unde ζωγρίαν λαβεῖν uiuum capere, frequens historicis.

Ζώγρια. ζωάγρια. τὰ. feretra mortuorum.

Ζῶγρος. τὸ ζωγρεῖον.

Ζωδάριον. ε. bestiola.

Ζωδιακός. τ. ἡ. circulus in quo duodecim sunt signa, & ob id à Latinis signifer dictus.

Ζῴδιον. ε. τὸ. animal paruum.

Ζωή. ῆς. ἡ. uita, tempus uitæ, sumptus ad uitã sustinendam, substantia. uide βίος.

Ζωηρός. οῦ. ὁ. uiuax.

Ζωΐλος. ε. ὁ. Zoilus, Homeri æmulus.

Ζῶμα. ατ. τὸ. cingulum, ζωνή.

Ζωμεύματα. τὰ. funes quidam in nauibus. Aristophan. equitib. τᾶις πιλοπονησίων τριήρεσι ζωμεύματα. quanquã interim alludat ad ius coquinarium.

Ζωμήριος. ιος. ἡ. uas quo ius hauritur: instrumentum coquinarium, quo ebullientẽ spumam defecamus.

Ζωμίδιον. ε. τὸ. iusculum, id est brodiolum.

Ζωμοποιός. οῦ. ὁ. cupediarius, coquus.

Ζώμορφος. ε. ὁ. animal pictum.

Ζωμός. οῦ. ὁ. ius, id est brodium.

Ζώνη. ης. ἡ. zona, cingulus uel cingulum cinctus, lorum, baltheus. Ammonius annotat uirorum esse, quemadmodũ ζώνιον fœminarum. Homerus pro armorum apparatu usurpat, & ueteres ζώσασθαι (à quo descendit) ἀντὶ τῦ ἐνδύναι τὰ ὅπλα, id est, arma induere, dixerũt. Est & pars corporis quæ cingitur.

Ζώνιον. ε. τὸ. cingulum. diminutiuum est, & propriè de cingulo muliebri dicitur.

Ζωνιοπλόκος. zonarius artifex: solebant enim mulierum zonæ apud ueteres protexẽdo contorqueri.

Ζωννύσκω. μ.ώσω. τ.ωκα. καὶ

Ζωννύω. cingo, arma induo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ζωντεῖον. ε. τὸ. pistrinum, hoc est locus ubi sæ ui molunt & cruciantur.

Ζωογονία. generatio.

Ζωογόνος uocaẽ numerus septenarius, quòd infantes septimo mense nati uiuãt facilius, quàm qui sequenti. Vnde est & problema apud Alexandrum Aphrodis. unde fiat, ut infantes ἑπταμηνιαῖοι, id est, septimestres sunt σώσιμοι, id est, uitales, ὀκτομηνιαῖοι uerò, id est octimestres, minimè.

Ζωογονῶ. uiuum produco, gigno.

Ζωοδότειρα. ας. ἡ. uitam largiens.

Ζωοδότης. dei epitheton, uitæ largitor: ὁ ζωὴν πᾶσι διδοὺς ἀγαθὸς θεός. Suid.

Ζωοθυτεῖν. animal sacrificare.

Ζῷον. ε. τὸ. animal.

Ζωός. uiuum.

ζωός. οῦ. ὁ. uiuus.

ζωοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uiuifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ζωοποιητικόν. οῦ. τὸ. potentia uiuifica.

ζωοσάσια. τὰ. animalium septa, tectaq́.

ζωοτοκεῖ. animal generatur.

ζωοτοκία. ἡ. animalis generatio.

ζωοτόκον. ου. τὸ. uiuiperum.

ζωοφόρος. ου. ὁ. signifer.

ζωόφυτα. dicuntur quæ mediam naturam inter sensibilia & uegetabilia habent, ut ostrea, spongiæ, & similia inter animalia. Nos fortasse (inquit Budæus) plātanimes dicere possumus, uel plantanimalia.

ζώπισα. ης. ἡ. resina quæ in usum medicaminum à nauibus deraditur.

ζωπύρα. ας. ἡ. καὶ

ζώπυρον. ου. τὸ. follis, scintillula, ignitum adiectiuum.

ζωπυρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἡ

ζωπυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. excito ignē, facio reuiuiscere.

ζωροπότης. ου. ὁ. meribibus, temulentus.

ζωρός. οῦ. ὁ. merum, id est uinum.

ζωρότερον. quibusdam significat τὸ θερμόν, ut illud Homeri lib. nono Iliad. ζωρότερον δὲ κίρναι. non ad meracius uinum, sed ad ministrorū celeritatem referendum putāt.

ζωρότερος, ου. ὁ. purior, meracior.

ζώσιμος. ον. ὁ. uitalis.

ζῶσμα. τὸ. cinctus, thorax, uestis ad procinctum idonea: φωτεινὸς χιτὼν, θώραξ, ἀπὸ τοῦ ζώννυσθαι. Suid.

ζωστήρ. ῆρος. ὁ. cingulū, baltheus, uenter, subpectorale, ἀπὸ τοῦ ζώννυμι.

ζωστρίας παλλάδος. simulachra apud Thebanos stetisse tradunt, quòd ibi arma cœperit aduersus Eubœos & Chalcoduntem, siquidem ζώσασθαι ueteribus significat arma induere.

ζῶστρα. τὰ. indumenta uirilia.

ζωτικός. οῦ. ὁ. uiuax, uitalis.

ζωύφιον. ου. τὸ. animalculum, diminutiuum est nomen à ζῶον.

ζωώδης. εος. ὁ. ἡ. belluinus.

ζωωτά. uocantur tapetia animalium figuris intexta, cuiusmodi & hodie passim habentur. Vnde & Plautus in Pseudolo belluata tapetia uocat.

Η Oxytonū cum spiritu leni διαζευκτικόν est, significatq́ quàm, aut uel. Aliquādo ἀποφηματικόν, an, num, annon? Aliquādo διασαφητικόν pro οὐκ, ut Iliad. α. βούλομαι ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι ἢ ἀπολέσθαι, Volo ego populum saluum esse, nō perire. Quod tamen nonnulli per Quàm interpretari solent, ut ἤ explanatiuū sit, & ἀναιρετικόν, ad hanc fermè sententiam: Malo ego populū seruari, quàm interire. Atq́ sic ferè accipitur, quando pluribus propositis, unum aliquod eligitur. Porphyrius hoc loco ἢ ἀπολέσθαι interpretatur, ac si diceret Agamemnon: Volo ego populum seruare, & ipse interire. Item alioqui. uel ἐπεὰ, id est nam. & enim.

ἢ οὐ. idem quod ἦ ῥᾳ.

ἢ ὡς. quàm. Gaza in Cicer. ὁ δέγε ἔτι πολυμαθέστερον δοκεῖ διαλέγεσθαι, ἢ ὡς ἐν τοῖς ἰδίοις αὐτὸς εἰώθειν συγγράμμασι, τοῖς ἑλληνικοῖς τοῦτο γε ἀπόνεμε λόγοις.

ἡ. articulus fœminini generis.

ἡ μὴ οὖσα. iudicium nullum dicitur apud Demosthen. quod etiam οὐκ οὖσα dicitur.

ἡ'. aspiratum & oxytonum, articulus est subiunctiuus fœ. gen. quæ. & relatiuum pronomen pro αὐτὴ. Odyss. γ'. ἀλλ' εὖ μὲν τρόχων, ἣδ' εὖ μὲν κνιόχευεν. Item pronomē est possessiuum tertiæ personæ, ab ὅς, ἥ, ὅ.

ἧ. cum circunflexo & spiritu aspero, cui, datiuus à nominatiuo ἥ, aut suæ, datiuus fœmininus ab ὅς. Aliquando τοπικὸν ἐπίρρημα, pro ubi, quo loco, quà, quò. Aliquādo ὁμοιωματικόν, pro, ut, quemadmodum.

ἧ θέμις. quatenus licet.

ἧ. cum tenui & inflexo, iotaq́ subscripto, fuerit, ab εἰμὶ.

ἦ. cum spiritu leni, & accentu circunflexo, est particula confirmatiua, certè, dū ἄρα, uerè, re uera, nempe, siquidem, quatenus. Item erat uel fuit, ab εἰμὶ. Et pro ἔφη, unde frequenter apud Platonem & Lucianum, ἦδ' ὅς, inquit ille, dixit, aiebat.

ἦ ῥᾳ. nonne?

ἦ ῥᾳ ἄρ. alioqui, nam si.

ἦ καί. maximè, modus adfirmandi.

ἦ μήν. profectò, nimirum, τὸ ὄντως: sed opponitur ferè iureiurando. Demosthen. ἢ κατὰ

παίδων ὤμυες ἢ μὴν ἀπολωλέναι φίλιππον ἄν βούλεσθε, adfirmabas iureiurando. Conuenit & post interiectionem & exclamationem. Plato: ὦ ξεῦ ἔφην ἐγώ, ἢ μὴν καὶ τὸ πρότερόν γε ἡμῖν ἐφάνη καλὸν τὸ ἐρώτημα. Cõuenit & sponsionibus, & expromissionibus. Vide comment. Budæi.

ἦα. ibam, eram, fui, factus sum, ueni, ἀπὸ τοῦ εἶμι, uel ἔω Ionicè. Homer. Iliad. ε. ἐπεὶ δίως τοῖος τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα, Facilis talis ego auxiliator fui.

Τὸ Η μετὰ τὸ Β.

Ἠβαιόν. paululum.

Ἠβαιός. οῦ. ὁ. paruus.

Ἠβάσκω. pubesco, uigeo.

Ἠβάω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem. neut. absolutum.

Ἥβη. ης. ἡ. Hebe, dea pubertatis ac iuuentutis, ex Iunone & Ioue prognata, teste Hesiodo. Hæc Iouis erat pocillatrix ante raptum Ganymedem. Hercules in cœlũ receptus, positisq; cum Iunone simultatibus, hanc uxorem duxisse traditur à poëtis. Ponitur pro iuuentute ipsa & pubertate, atq; ætatis flore, καθ' ἡλικίαν. Significat itẽ primam illam pilorum in pudendis succretionem, quæ maribus xiiij. ætatis anno incipit, fœminis uerò xij. Latini pubem uocant. Et locus in quo id prouenit, & tẽpus quoq; sic nuncupatur.

Ἠβηδόν. per omnem ætatem, lasciuiter.

Ἠβητής. οῦ. ὁ. adolescens, puber.

Ἠβητικὴ. ῆς. ἡ. adolescentia.

Ἠβυλλιῶσαι. pubescentes, ætate florentes. Aristophan. ranis: ἠβυλλιῶσα κἀρτι παρατετιλμένα.

Ἠβώοιμι. pubescerem. Hom. Odyss. γ'. εἰθ' ὡς ἠβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη, Vtinam sic pubescerem, uis autẽ mihi firma esset.

Ἠβώτης. ου. ὁ. adolescens.

Τὸ Η μετὰ τὸ Γ.

Ἦγαγεν. duxit.

Ἠγάθεος. ου. ὁ. diuinus, sacer.

Ἤγανον. ου. τὸ. sartago, pro τήγανον Ionicè.

Ἠγάσθην. miratus sum.

Ἤγε καὶ ἔφερε. diuexabat. Vide ἄγειν καὶ φέρειν.

Ἡγεμονεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. duco exercitum, præsum.

Ἡγεμονία. ας. ἡ. principatus, imperium.

Ἡγεμονικόν. οῦ. τὸ. mens, præstantissima pars animæ, unde ratio proficiscitur.

Ἡγεμονικός. οῦ. ὁ. principalis.

Ἡγεμόνιος. ου. ὁ. cognomen Mercurij, quòd dux uiæ sit.

Ἡγεμονίς. ίδος. ἡ. regina, dux.

Ἡγεμονός. οῦ. ὁ. dux.

Ἡγεμόσυνον. ου. τὸ. præmium ducendi.

Ἡγεμών. præses, dux, collegij τῶν ἀρχόντων præfectus & princeps, qui etiam πρύτανις uocabatur.

Ἡγέομαι. puto. deponens, accus. iungitur.

Ἡγέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. præeo, impero, supero. deponens, genitiuo iungitur.

Ἤγερθεν. conuenere, congregati sunt.

Ἡγέτης. ου. ὁ. dux, præses.

Ἡγηλάζω. μ. άσω. ω. αικα. duco, ago, διάγω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἤγημα. τὸ. consilium, uoluntas: βουλὴ, γνώμη. Suidas.

Ἡγήσατο, præcessit.

Ἡγητορία. ductio, principatus.

Ἡγήτωρ. ορος. ὁ. dux.

Ἡγήνως. erudite.

Ἤγουν. uidelicet, siue: aduerb. manifestandi.

Ἡγράμματον. apud Aristophanem scriba pro γραμματεύς.

Τὸ Η μετὰ τὸ Δ.

Ἦδ' ὅς. loquẽdi modus, in dialogis nusquam non obuius, cuius loco Latini inquit, & aiebat potissimum usurpant.

Ἡδανός. οῦ. ὁ. iucundus.

Ἠδὲ. &: coniungiturq; cum ἢ μήν.

Ἤδεα. scio.

Ἤδειε. sciebat.

Ἤδει. nouerat. Homerus Iliad. ά. ὃς ἤδεται ἐσθλά, qui nouerat præsentiaq;.

Ἤδειν. sciebam.

Ἡδεῖος. α. ὁ. delectabilis.

Ἤδεισαν. sciebant.

Ἡδέως. aduerb. libenter.

Ἤδη. iam, pauloante.

Ἤδη ἐκ πολλοῦ. iamdiu.

Ἤδη νῦν. iam nunc.

Ἠδήποτε. quo, tandem, aliquando.

Ἠδήπου. nempe.

Ἤδησθα. sciebas.

Ἡδυλόγος. ὁ. ἡδυεπής, suauiloquus.

Ἥδιστα. iucundissimè, suauissimè.

Ἥδιστος. η. ὁ. suauissimus.

Ἡδίων. ονος. ὁ. suauior.

Ἥδομαι. μ. ήσομαι. ω. ἧσμαι. lætor, uescor. deponens, datiuo iungitur.

Ἤδομ. placui.

Ἡδονή. ῆς. ἡ. καὶ

Ἧδος. εος. τὸ. uoluptas.

ἡδρόσερος. ε. ὁ. roſcidus.
ἡδυαύγεια. pelluciditas.
ἡδυεπής. οῦ. ὁ. ſuauiloquus. Sic Neſtorē uocat Homerus.
ἡδυκρέ. carnem habet guſtu ſuauem.
ἡδύκριος. ε. ὁ. qui eſt grati ſaporis.
ἡδυκρεώτερος. ε. ὁ. ſuauior.
Ἥδυμος. ε. ὁ. dulcis.
ἡδύνομαι. iucundus ſum.
ἡδύνω. μ. υνῶ. τ. κα. lætifico, condulco, opiparum reddo. Hæc uerba Ciceronis: Comitas grauitate condita, ita reddit Theod. σε μνότης εἰῦ μάλα ἐκ φιλοφροσύνης ἡδυνομένη.
ἡδύοινος. dulce uinum proferens.
ἡδύοσμον. ου. τὸ. menta, ſic dicta ab odoris gratia.
ἡδυπάθεια. ας. ἡ. uoluptas, mollities.
ἡδυπαθέω. μ. ήσω. π. κα. delitior, in uoluptatibus uitam conſumo, delitijs indulgeo.
ἡδύπνοος. ε. ὁ. ἡ. ſuaue ſpirans.
ἡδύς. έος. ὁ. ἡ. ſuauis, iucundus.
Ἥδυσμα. απτ. τὸ. dulcedo, confectio, ſapor ad comedendum, ut eſt τράγημα ἢ πέμμα, unguentum odoriferum, condimentum.
ἡδυσμένος. ε. ὁ. uoluptuoſus, φιλήδονος.
ἡδυσοσμία. ας. ἡ. gratus odor.
Ἥδω. lætifico.
Ἠδωνες. καὶ
Ἠδωνοί. Edoni, populi Thracie mediterranei, hinc ἠδωνεύς, Edonicus.

Τὸ Η μετὰ τοῦ Ε.

Ἧε. ibat.
Ἠέ. ſiue, &.
ἠείδει. ſciebat, pro ἤδει interpoſito ι, ſicuti ἐξείης pro ἐξῆς.
Ἤειρ. iueram, pluſquamperfectum ab εἴω.
Ἤειρεν. nexuit, pleonaſmo literæ ν ab εἴρω, necto.
Ἠέλιος. ε. ὁ. ſol. Home. Iliad. φ'. ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα σελήνην τε πλούθεσαν, ſolemq; indefeſſum, lunamq; plenam.
Ἦεν. erat.
Ἠεπερ. quàm, aduerbium comparandi.
Ἠερέθοντο. pendebant.
Ἠέριος. ε. ὁ. matutinus, aërius, obſcurus.
Ἠεροδινής. έος. ὁ. ἡ. in aëre pendens.
Ἠεροειδής. έος. ὁ. ἡ. καὶ
Ἠερόεις. όεντ. ὁ. obſcurus, procul per aërem proſpiciens. Iliad. ι. ὅσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ, id eſt, ὀφθαλμοῖσιν ἵμερος ἐν σκοπῇ: ubi ἠεροειδὲς longinquum per aërem proſpectum ſignificat.

Ἠεροφοίτις. ἐριννύς, furia.
Ἠερόφοιτος. ε. ὁ. ἡ. iens per aëra.
Ἠερόφωνος. ε. ὁ. ualde clamans.

Τὸ Η μετ' ἐαυτοῦ, καὶ τοῦ Θ.

Ἦ'. Ἦμ. erat, pro ἦν.
Ἠήρ. ἠέρος. ὁ. pro ἀήρ, aër, obſcuritas, nebula, inuiſibilitas.
Ἠθάς. άδος. familiaris, cicur, manſuetus. Ariſtophanes auibus: οὐ τῶν ἠθάδων τῶν δ' ὧν ὁρᾶθ' ὑμεῖς ἀεί.
Ἠθεῖε. uox iunioris ad ſeniorem reuerentiæ cauſſa, quaſi ὁ diuine.
Ἤθειος. ε. ὁ. diuinus, ſpecioſus.
Ἠθείομ. idem quod ἠθμός, colum.
Ἠθέω. μ. ήσω. τ. κα. colo, defeco, ut uinū cum panno diffunditur. accuſatiuo iungitur.
Ἦθη. honeſtius in pictura ſenſus, quàm mores. Hermol. lib. xxxv. Plinij.
Ἠθική. ſcientia moralis.
Ἠθικὴ ζωγραφία. pictura morata.
Ἠθικαί. imagines ſunt, quæ nō modò uultuū ſimilitudinem, ſed etiam ſenſuum & affectuum referunt.
Ἠθικός. οῦ. ὁ. ethicus, moralis.
Ἠθικὸς γραφεύς. pictor ethicus, qui non modò Ionicas imagines, ſed etiam mores exprimit, hoc eſt ſenſus, ut inquit Plinius, & motus animi.
Ἠθικῶς. modeſtè.
Ἠθόλογοι. ſunt morum effictores, affectuūq; perſonæ cuiuſque.
Ἠθμός. οῦ. ὁ. colum.
Ἠθογραφῶ. mores ſcribendo exprimo.
Ἠθοποιέω. mores formo, inſtituo moribus, mores inſtituo & fingo. Hoc Cicero informare appellat.
Ἠθοποιία. morum expreſſio, affectuumq; imitatio loquentis.
Ἠθοποιός. οῦ. ὁ. moriger, moralis, animi formator, & morum concinnator: alienæ perſonæ imitator, hiſtrio. λόγος ἠθοποιὸς eſt oratio morata, id eſt mores exprimens.
Ἦθος. εος. τὸ. mos, εἶδος, domicilium, locus cōſuetus, natale ſolum, uultus, ſedes, ἀναστροφή, habitus animi, indoles, ingenium. Ἦθος, inquit Quintilianus, uno uerbo Latinè dici non poteſt, hoc enim omnes mentis habitus continentur.
Ἠθῶ, pro εἴωθα. conſueui.

Τὸ Η μετὰ τοῦ Ι.

Ἦϊα. ibam.
Ἠίθεος. ε. ὁ. iuuenis, adoleſcēs, cœlebs.

Ἠίξεμ. ruit, impetum fecit. Homerus Iliados φ. ἠίξεμ πεδίοιο θοσὶ κρατινοῖσι πέπεσθαι, Ruit per campum pedibus pernicibus uolare.

Ἠϊόεις. όεντος. ὁ. habens magnas ripas.

Ἤϊομ. ου. τὸ. uiaticum, cibus, maxilla, farina apud Nicand.

Ἤϊομ. καὶ

Ἤισαμ. ibant.

Ἠίσκεμ. assimilabat.

Ἠίσεαι. medeberis. Homerus: αὐτὸς δ' αἴκ' ἐθέλῃς ἠίσεαι, tu autem si uolueris, medeberis.

Ἠιών. ῶνος. ὁ. littus, & urbs Chersonesi.

Τὸ Η μεζὰ τῦ Κ.

Ἧκα. quietè, suppressa uoce. Item missi, ἀπὸ τῦ ἵημι.

Ἡκαλομ. quietum.

Ἤκαχεμ. ab ἄχω, læsit, contristauit.

Ἦκε. si, utique.

Ἤκεμ. siue.

Ἀκέσκς. ε. ὁ. indomitus, qui iugum nondum subijt.

Ἧκισα. minimè, nullatenus.

Ἧκισα πάντων. minimè omnium.

Ἥκιστος. η. ὁ. minimus, imbellis.

Ἠκρωτηριασμένος. uastans, læsus. Demosthenes: ἠκρωτηριασμένοι ζᾶς ἑαυτῶν ἔκαθοι πατρίδας. Solent enim uastaturi quippiam, præcipua atque summa amputare. Vide ἀκρωτηριάζω.

Ἠκτικὸς, καὶ ἠκτικὴ. febris, non à consuetudine (ut imperiti credunt, & ob id ethicam barbarè pronunciant) sed ab habitu nomē habet. Et non ab humore tantum atque spiritu, sed in ipsis planè coit & inolescit ossibus

Ἥκω. uenio, clamo. dicimus & ἵκω per iota. Εἰς ὅσον ἥκω δυναμέως, quammaximè possum. Εἰς τοῦτο τῆς ἡλικίας ἥκων, id ætatis homo. Diogenes Dionysi. Αλλὰ σὺ μὲ πόρρω ἥκεις διαφθορᾶς, id est, iam magnopere morbus inualuit. Εὖ ἥκει φρενῶν. ἀντὶ τοῦ, φρονιμός ἐσι. καὶ εὖ ἥκει παιδείας, ut εὖ ἔχει. Et ἥκει φέρων sic dicunt, ut Latinè tu iste perditum, hoc est, te perdis. ἥκω autem ἁπλῶς ἀρτίος ἦλθον significat, ut εἶμι τὸ ἀρτίως πρεύσομαι. Euripides: ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας λιπών. Τὸ ἐπ' ἐμὲ ἥκον μέρος, quod ad me pertinet. Quod etiam dicitur τὸ ἥκον solum. Synesius: Αλλ' ἴσως τὸ εἰς ἐμὲ ἥκον ποιῶ. Dicitur & ὅσον ἥκει. Demosthenes: ὅσα τῆς τῶν φοκέων σωτηρίας ὅσα πρὸ ἐμοῦ πρεσβεύσαν ἥκει, ταῦτα πάντα ἀπώλεσαν οὗτοι, καὶ τῦ Λ.

Quatenus ea legatio ad Phocensium salutem pertinebat. Vide Comment. Budæi.

Τὸ Η μεζὰ τῶ Λ.

Ἡλαίνειμ. insanire, stulteſcere.

Ἡλαίνονται. uertuntur, uoluuntur, apud Theocritum Thalysijs: οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κοσ ρυθαλλίδες ἡλαίνονται.

Ἡλαίτερομ. ε. τὸ. sole calefactum.

Ἡλάκάζα. ζᾶ. lanæ colo circunuolutæ, fusi.

Ἡλακάτη. ης. ἡ. colus.

Ἡλασκάζω. fugio.

Ἡλάσκω. uertor, erro, fodio, occulto, refugio.

Ἠλεῖος. ε. ὁ. Eleus, ex Elide.

Ἤλεκτρομ. ε. τὸ. electrum, succinum.

Ἠλέκτωρ. ορος. ὁ. sol per epitheton dicitur, quia homines ἀλέκτρους, id est, sine lecto faciat, hoc est excitet à somno. Iliad. sexto. Seu potius ab electri splendore, uti & Plin. sentire uidetur.

Ἠλίματος. ε. ὁ. uanus, stultus.

Ἠλίομαι. duro sub sole.

Ἠλεός. οῦ. ὁ. stolidus, miser, insipiens.

Ἠλετόμηνος. ε. ὁ. ἡ. non natus ad tempus, id est fallens in mense.

Η Λ Θ. Η Λ Ι.

Ἦλθεμ. uenit.

Ἦλθομ. uenerunt.

Ἡλιάζεμ. insolare, ad solem expandere.

Ἡλιάζεσθαι. non solum apricari significat, sed etiam δικάζειμ, & ἐμ τῇ ἡλιαίᾳ uersari.

Ἡλιαία. ας. ἡ. magistratus & forum Athenis celeberrimum & maximū, cuius iudices ἡλιασαὶ uocabantur. Sic dicti, quia sub dio apricantes sedebant.

Ἡλιακός. οῦ. ὁ. solaris.

Ἡλιασήριομ. ε. τὸ. locus ubi apricatur.

Ἡλίασις. ιος. ἡ. solis calor, apricatio: ἡ τῦ ἡλίου θέρμη. Item iudicium τῆς ἡλιαίας.

Ἡλιασής. οῦ. ὁ. iudex, ἀπὸ τῦ μεγάλου δικασηρίου τῆς ἡλιαίας.

Ἡλίβατος. ε. ὁ. altus, aërius, excelsus.

Ἥλιβα. plurimum, aceruatim.

Ἡλιθιάζω. stultè ago, stupeo, à lapidibus, qui sensu carent.: ἀναισθητῶ, μωραίνω. Suid.

Ἠλίθιος. ε. ὁ. stolidus, insensatus, stupidus.

Ἡλιθιότης. ητος. ἡ. stoliditas, dementia.

Ἡλικία. ας. ἡ. ætas, statura. Significat autem eam ætatem, quæ iam matura est militiæ, quam Liuius militarem ætatem appellare solet, à decimoseptimo anno incipiens, ut author est Plutarch. in Grac.

Ἡλικιώτης.

ἡλικιώτης. ου. ὁ. coætaneus, æqualis, id est, eiusdem ætatis, clarus, soli similis.

ἡλίκος. τὸ. quantum, quantopere. θαυμασὸν ἡλίκον, mirum in modum, mirum quantũ.

ἡλίκος. quantus.

Ἥλιξ. ικος. coætaneus.

ἡλιοειδὴς. έος. ὁ. ἡ. clarus, soli similis.

ἡλιόκαυστος. ου. ὁ. sole exustus.

ἡλιομάνης. cicada, quòd sole gaudeat: ὁ τέττιξ. ἐπιμαίνεται γὰρ τῷ ἡλίῳ. Suid.

Ἥλιος. ου. ὁ. sol.

ἡλιοτρόπιον. ου. τὸ. solaris herba, heliotropiũ Plinio quoq. ἀπὸ τῦ ἥλιος καὶ τρέπειν, quòd solem sequatur.

ἡλιότροπον. ου. τὸ. solarium.

ἡλιοῦσθαι. sole aduri, soli expositum esse.

ἡλιόω. τὸ ἡλιάζω.

Ἦλις. ιδος. ἡ. Elis urbs Arcadiæ.

ἡλίσκος. ου. ὁ. clauiculus.

ἡλιτοεργός. οῦ. ὁ. opere impatiens, qui in ipso opere deficit: ὁ τῦ ἔργου ἀποτύχων, Suid.

ἡλιτόμηνοι. dicuntur infantes ante tempus nati, ueluti fallentes in mense. Festus exterricineos uocat, tanquàm eos mater exterrita aluo eiecerit.

Ἥλιψ. calceus, ὑπόδημα.

ἡλιώδης. εος. ὁ. ἡ. subcandidus.

ἡλιωθέντων. sole æstuantes.

ἡλιῶσα κόμη. candida coma.

Η Λ Ο. Η Λ Υ.

ἡλοίθην. contusus sum.

Ἦλος. ου. ὁ. clauus, & oleæ morbus, qui & fungus, uitium oculi, rotundus callus persimilis clauo.

ἠλός. οῦ. ὁ. stolidus.

ἡλόω. μ. ώσω. τ. ωκα. configo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἠλυκή. ῆς. ἡ. umbra, obscuritas, ꝑ λυκή, pleonasmo κ literæ. Aristophanes Acharn. οὐδὲν ὁρῶντων εἰ μὴ τῆς δίκης τὴν ἠλύκην. quo loco accentus in penultima inuenitur.

ἠλυκισμένος. ου. ὁ. obscuratus, obtenebratus.

ἠλυκισμός. οῦ. ὁ. obtenebratio.

ἠλύκυνε. ὁ. fumus.

Ἦλυθον. ueni, iui. Aorist. secund. ab ἐλεύθω.

ἠλύσιος. ου. ὁ. Elysius.

Ἦλυσις. ιος. ἡ. aduentus, ingressus.

ἠλυσκάζειν. declinare, effugere, ἐκκλίνειν. Suidas.

Ἤλυτον. errauí.

ἠλυφράζω. adumbro, obumbro.

Ἤλωκα. παρακέλευσμος, ab ἁλίσκω. & ἤλον ἀόρ.

Τὸ Η μιζὰ τῦ Μ.

Ἥμα. ατος. τὸ. iaculum, iaculatio.

Ἡμαθία. ας. ἡ. Emathia urbs, & regio quæ nunc Macedonia dicitur.

ἡμαθόεις. όεντος. ὁ. arenosus, pro ἀμαθόεις.

Ἧμαι. sedeo.

ἡμαντήριον. τὸ. domus monetaria, hoc est, ubi signatur argentum in nummos: ἀργυροκοπεῖον, ἐν ᾧ κόπτεσθαι τὸ νόμισμα, Suid.

Ἦμαρ. ατος. τὸ. dies.

ἡμᾶς. nos, accusatiui casus.

ἡμάτιος. ου. ὁ. quotidianus, diurnus.

Ἤμβροτον. aberrarunt.

Η Μ Ε. Η Μ Η.

ἡμεδαπός. οῦ. ὁ. nostras. atis. compositum ab ἡμεῖς & ἔδαφος, quod solum & terram significat.

ἡμεῖς. nos, in nominatiuo casu.

ἡμῆν. &: huic respondet ἄδε.

Ἥμενος. sedens, καθήμενος: ἡμμένος autem suspensus, ὁ ἐξημμένος, καὶ ἀνηρτημένος, Suid.

ἡμέρα. ας. ἡ. dies. Est etiam fœmininũ ab ἥμερος. ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας, nudiustertius.

ἡμέραν παρ' ἡμέραν. alternis diebus.

ἡμερεύομαι. μ. εύσομαι. τ. ευμαι. duco diem. deponens absolutum.

ἡμερήσιος. ίου. ὁ. diurnus.

ἡμερήσιον. ου. τὸ. merces diurna.

ἡμερίδης. εος. ὁ. ἡ. urbanus.

ἡμερίδιον. ου. τὸ. diecula.

ἡμερινός. mortalis, terrenus.

ἡμέριος. ου. diurnus.

ἡμερίς. ίδος. ἡ. uitis domestica, placida species roboris, Theodoro interprete.

ἡμερόβιος. qui in diem uiuit: quo nomine uocatus est Diogenes, quòd cibũ quo quotidie uesceretur, à quo uis mendicaret.

ἡμεροδρομεῖν. tota die currere.

ἡμεροδρόμος. diurnus cursor, tabellarius. Solis epitheton, quòd uno die cursum peragat.

ἡμεροκαλές. τὸ. elium suffrutex.

ἡμερόκοιτος. ὁ. die dormiens, & nocte uigilans, fur. Hesiod. μήποτέ σ' ἡμερόκοιτος ἀνὴρ ἀπὸ χρήματ' ἕλκηται.

ἡμερολόγιον. ου. τὸ. diurna ratio, calendariũ.

ἡμερολογίω. supputo dies.

ἡμερολόγιος. diurna ratio, diurnus sermo, hoc est, quem uix in die perlegas.

ἡμεροποιῶ. mansuetum reddo.

Ἥμερος. ου. ὁ. mansuetus, domesticus, cicur, lenis, mitis.

ἡμεροσκόπος. ϐ. ὁ. ſpeculator diurnus.
ἡμερότης. ητος. ἡ. manſuetudo.
ἡμερούσιος. ὁ. ἡ. diurnus, per diem durãs. Strabo lib. ij. ἡμερούσιος περίοδος.
ἡμερόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. manſuefacio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
ἡμέτερος. ου. ὁ. noſter.
ἤμην. haud dubie.
ἡμιτέλεια. dimidium penè. Aliquando pro dimidio ſolum ponitur. Lucian. ἡμιτέλεια τῶν κακῶν ἐδίδοτο, id eſt, dimidium malorũ remittebatur.

H M I.

ἡμί, καὶ ἧμος, quando, aliquando.
ἡμιαμφόριον. ϐ. τὸ. amphoræ dimidium.
ἡμίανδρος. ου. ὁ. ſemiuir.
ἡμιάνωρ. ορος. ὁ. idem.
ἡμίβρωτον. ου. ὁ. ſemeſus.
ἡμιγένειος. ου. ὁ. ſemibarbatus.
ἡμίγυμνος. ου. ὁ. ſeminudus.
ἡμίγυνος. ου. ſemimulier.
ἡμιδακής. ἐος. ὁ. ἡ. ſemiuſtus.
ἡμιδαμής. ἐος. ὁ. ἡ. ſecuri dormitus.
ἡμιδής. ἐος. ὁ. ἡ. ſemiuacuus.
ἡμιδιπλοίδιον. τὸ. muliebre pallium: ἱμάτιον μικρὸν, οἱ δὲ ἀναβόλαιον γυναικεῖον σύμμετρον, ὅπερ ἐνδοθεν ἐφόρουν, Heſych. γυναικεῖον ἱμάτιον, ἀναβόλαιον γυναικῶν, ὁ σπένθης, Suid.
ἡμιέκτον. ου. τὸ. ſemiſextarium.
ἡμιέργος. ου. ὁ. ἡ. ſemiperfectus.
ἡμιέτης. anni dimidium.
ἡμιθανής. ἐος. ὁ. ἡ. ſemimortuus.
ἡμίθεος. ου. ὁ. ſemideus.
ἡμιθνής. ῆτος. ὁ. ἡ. ſemimortuus. Ariſtophan. nebul. οἴμοι κακοδαίμων ἡμιθνὴς γενήσομαι.
ἡμικάδιον. ϐ. τὸ. dimidium cadi.
ἡμίκαυσος. ου. ὁ. ſemiuſtus.
ἡμικοτύλιον. heminæ dimidium.
ἡμίκρανα. ας. ἡ. morbus quo medium capitis infeſtatur, medium capitis. Ariſtophanes Theſm. τῷ ἡμικρανᾳ τὴν ἑτέραν ψιλὴν ἔχων. quanquàm ἡμίκραιραν legant alij.
ἡμικρανία. ας. ἡ. idem.
ἡμίκρανον. ου. τὸ. medium capitis.
ἡμικρανικοί. qui Hemicrania laborant.
ἡμικύκλιον. ου. τὸ. hemicyclium, ſedes ſemirotunda.
ἡμίκυπρον. ου. τὸ. ſemimodius.
ἡμίλευκος. ſemialbus.
ἡμίλιτρον. ου. τὸ. ſemilibra.
ἡμιμάλλοντες. Mænades, nymphæ, Bacchæ: μαίναδες, νύμφαι, ἢ βάκχαι, Suidas. ἡμιμάλλος: νὶς Heſychius habet, ſic etiam pro νύμφαι ἢ βάκχαι, νύμφαι ἢ βάκχαι.
ἡμιμόχθηρος. ου. ὁ. ſemiprauus.
ἡμίνα. ης. ἡ. hemina, dimidium ſextarij.
ἡμίξεστον. dimidium ſextarium.
ἡμιοβόλιον. ϐ. τὸ. ſemiobulus, teruncium. accipitur pro re uiliſſima.
ἡμιοβολοιᾶια. dicuntur quæ ad precium non aſcendunt, id eſt, nullius momenti ſunt.
ἡμιολία. ας. ἡ. nauigij genus, biremis.
ἡμιόλιος. ϐ. ὁ. hemiolius, numerus continens totum ſuum minorem, & dimidiam inſuper eius partem. Latine ſeſqui dicitur.
ἡμιολίς. ίδος. ἡ. idem quod ἡμιολία.
ἡμιόνειος. ου. ὁ. mulinus.
ἡμίονος. ϐ. ὁ. ἡ. mulus, mula, & herbæ nomen.
ἡμίοπτος. ſemicoctus.
ἡμιπέλεκυς. εος. ὁ. ſecuris uno tantum latere ſcindens.
ἡμιπλίνθιον. ſemilateritium.
ἡμιπλοίδιον. ου. τὸ. genus ueſtis muliebris. Ariſtophanes Eccleſia. τοτί τὸ τῆς γυναικὸς ἡμιπλοίδιον.
ἡμιῤῥαχής. ἐος. ὁ. ἡ. ſemifractus, ſemilacerus.
ἡμίσεια. ας. ἡ. medietas.
ἡμισίλπιδος. ου. ὁ. ſemiſperans.
ἡμισεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. dimidio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
ἡμιστίχιον. ου. τὸ. hemiſtichium, dimidium uerſus.
ἧμισυ. εος. τὸ. dimidium.
ἥμισυς. εος. dimidius. οἱ ἡμίσεις, pro dimidia parte hominum. Xenophon: πλείους δὲ σχεδὸν ἀμφὶ τοὺς ἡμίσεις. Idem: καὶ τοῖς πέρυσι διέπεμπον τῶν ἄρτων ἑκάστοις τοὺς ἡμίσεις, singulis dimidiatum panem. Interdum per neurrum loquuntur, ut τὰ ἡμίσεια τῶν ἄρτων. Vide Comment. Bud.
ἡμισφαίριον. ου. τὸ. hemiſphærium, dimidia ſphæra, hoc eſt cœli dimidium.
ἡμιτάλαντον τέταρτον. duo talenta cum dimidio, uertit Laurent. Valla.
ἡμιτέλεσον. τὸ. imperfectum.
ἡμιτελής. ἐος. ἡ. ſemiperfectus, dimidiatus. accipitur pro imperfecto.
ἡμιτόμης. ου. ὁ. καὶ
ἡμιτομίας. ϐ. ὁ. ſemicaſtratus.
ἡμίτομον. pro dimidiata parte accipitur.
ἡμίτομος. ου. ὁ. ſemiſectus, diuerſis coloribus.
ἡμίτραυλος. ου. ὁ. ſemibalbutiens, ſubbalbaturus.

ἡμιτριταῖος. de febre dicitur quam tertianam quidem uocant, cæterum imperfectam & accedentem ad quotidianam, quòd citius recurrat quàm uera tertiana.

ἡμιτύβιον. ϐ. τὸ. indumentum lineum, utrinq; fimbriatum, peplum: ſudarium, apud Pollucem lib. vij. Ariſtoph. Pluto: ἕπαττα καθαρὸν ἡμιτύβιον λαβών. Aliqui ἡμιτύμβιον hoc loco legunt, pro eodem.

ἡμιτύμβιον. ου. τὸ. paruum ſepulchrum.

ἡμίφλεκτον. ου. ὁ. ſemiuſtus.

ἡμίχοα. ſemiſextarius.

ἡμίχουν. ſemiſextarium.

ἡμιωβέλια. τὰ. uaſcula parui ponderis.

ἡμιωνῖτις. herba foliis ſimilis dracunculi.

ἡμιώριον. horæ dimidium.

ἧμος. quando. Homer. Iliad. ά. ἧμος δ' ἠέλιὸς κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε, Quum uerò ſol occiderit & tenebræ acceſſerunt.

ἡμοσύνη. ης. ἡ. iaculatio.

ἡμύω. flecto, inclino, cado. dicitur & ἀμύω.

ἡμφιεσμένος ab ἐμφιέννυμι.

ἡμφιεσμένος ab ἀμφίεμαι, quod deſcendit ab ἕεμαι τὸ ἀμφιέννυμαι.

Ἥμων. ονος. ὁ. iaculator.

ἡμῶν. noſtrum, genitiuus pluralis.

Τὸ Η μετὰ τοῦ Ν. καὶ Ο.

Ἦν. inquam, ecce, fui. Accipit pro ἐσὶ. Item pro licebat. Aeſch. ὡς ἦν ὕστερον ἀκούσῃ, Vt audire unuſquiſq; poterat. Ariſtoteles identidem τὸ τί ἦν εἶναι, uſurpat pro τί ἐσι. Exempla ſunt in Comment. Bud.

ἦν. ſi, an, aut.

ἤν καὶ. quanquàm.

Ἥν. quam, accuſatiuus ab ἥ, articulo præpoſitiuo fœminini generis. Item hanc, ſuam, apud Homerum pro ἑήν.

ἤναστεν. imperauit.

ἤνεγκα. καὶ

ἤνεικα. tuli.

ἠνέπαπε. increpauit.

ἠνέχοντο, pro ἀνέχοντο, ab ἀνέχομαι, & eſt præteritum imperfectum, augmento duplicato.

ἠνεμόεις. όεντος. ὁ. altus, uentoſus, pro ἀνεμόεις

ἠνεῳγώς. ὸτος. ὁ. patulus.

ἦνι. ecce. Doricum eſt.

ἠνία. ας. ἡ. τὸ ἡνίον.

ἠνίγματα. ænigmata quæ comprobantur.

ἤνιδε. ecce. Theocritus: ἤνιδέ τοι τὸ δέπας, En tibi poculum.

ἡνίκα. quando, tum, infinite poſitum.

ἡνίον. ου. τὸ. habena, frenum, poteſtas. Dicitur autem id quod eſt in medio τοῦ χαλινοῦ.

ἡνιοποιεῖον. officina fabri frenorum.

ἡνῖος. ου. ὁ. bonus, matutinus.

ἡνιοχεία. ας. ἡ. moderamen, aurigatio, aurigaria.

ἡνιοχεῖσθαι. frenari.

ἡνιοχεύς. idem quod ἡνίοχος.

ἡνιοχέω. aurigo, guberno more aurigæ. accuſatiuo iungitur.

ἡνιόχησις. ιος. ἡ. moderamen.

ἡνίοχος. ου. ὁ. auriga. Scribit Dionyſius ab Athenienſibus ditiſſimos uocari, ἡνιόχους & ἁρματοτροφοῦντων, id eſt, curruleis equos alenteis, eumq; ordinem fuiſſe ἀξιόλογον, id eſt, plurimæ authoritatis.

ἠνίπαπε. increpauit. Iliad. γ'. τοσὶν δ' ἠνίπαπε μύθῳ. de Helena Paridem obiurgante.

ἤνις. ιος. ὁ. iuuencus, iuuenis, perfectus, bos anniculus.

ἠνίσσετο. ſignificabat, indicabat.

ἤνυον. perficiebant, ab ἄνω, & ἀνύω. per ſyncopam.

ἠνορέα. ας. ἡ. fortitudo, ſtrenuitas, ἡ ἀνδρία, robur.

Ἤνοψ. οπος. ὁ. uocalis, ſplendidus.

ἧντο. ſedebant.

ἤνυσρον. ου. τὸ. abomaſum. Ariſtophan. equitibus: ἐγὼ δέ γ' ἤνυσρον βοὸς καὶ κοιλίαν ὑείαν καταβροχθίσας. Sic dicitur quidam ſinus ſeu uenter, qui iungitur quaſi in uentre poſtreticulum.

ἠνώγεα. impetraui.

ἠνώγει. iuſſit.

ἠνώχλει. turbabat, pro ἐνώχλει, ab ἐνοχλέω.

ἠοίην. à mane uſque ad meridiem: ἀπὸ ὀρθροῦ ἕως μεσημβρίας, Suid. ὀρθρίαν, ἢ πλὴν πρὸς ἀνατολήν, ἢ τὸν ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρινῆς ὥρας χρόνον, Heſych.

ἤομεν. ibamus.

Τὸ Η μετὰ τοῦ Π.

Ἡπανάω. καὶ

ἠπανέω. indigeo, dubito, ἀμηχανέω, ἀπορῶ, σπανίζω, Heſych.

ἠπανία. ας. ἡ. indigentia, inopia: ἀπορία, ἀμηχανία, Heſych.

ἧπαρ. απος. τὸ. iecur, piſcis hepar quem & hepaton, quaſi iecorinum uocant.

ἡπατίαι. iecinoris fibræ.

ἡπατίζειν. in modum iecinoris concreſcere.

ἡπατικοί.

Ἡπατικοί. οἱ. iecinorosi, id est, qui laborant ex iecinore.

Ἡπατίτις. ιδος. ἡ. iecoraria uena.

Ἤπαφε. decepit, seduxit

Ἠπεδανός. οῦ. ὁ. pro ἀπιδανός, debilis, claudus, mutilus, stultus.

Ἠπεδανόω. μ. ώσω. ω. ωκα. debilito. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ἠπειγμένως. festinanter.

Ἤπειρος. ου. ἡ. cōtinens, id est, terra firma, Epirus. ab α & πείρας finis.

Ἠπειρώτης. ε. ὁ. Epirota, & continentis habitator, dos mediterranea.

Ἤπερ. quàm, aduerbium comparandi.

Ἠπεροπεύς. έος. ὁ. deceptor, mendax.

Ἠπερόπευσις. εος. ἡ. impostura.

Ἠπεροπευτής. οῦ. ὁ. deceptor.

Ἠπεροπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. decipio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἠπιτήριον. τὸ. acicula.

Ἠπιτής. οῦ. ὁ. sutor.

Ἠπίτρια. ἡ. acus.

Ἠπιάλον. ου. τὸ. algor qui febrim præcedit.

Ἠπίαλος. ου. ὁ. febris cum rigore algida. Hæc febris mansuetius tractat hominē, & leuius calfacit. Medici lentam uocāt & phlegmaticam: πυρετὸς contrà, quæ uehementer inflammat.

Ἠπιάω. μ. άσω. ω. ακα. mittigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἠπιόδωρος. ε. ὁ. ἡ. mitis, mitia donans.

Ἠπιόλης. ὴ

Ἠπίολος. ου. ὁ. idem quod ἠπίαλος: cognatione enim uocū facile confundi solent. ἠπίαλος uerò densu spiritu, pro papilione legit.

Ἤπιος. ου. ὁ. blandus, mitis, paruulus, suauis, quietus, lenis, clemens, mansuetus, beneuolus.

Ἠπίως. leniter.

Ἠπιώτατος. ε. ὁ. abiectissimus.

Ἦπου. utrum, nonne? Lucianus ἦ οὖν ποτε dixit, ecquando autem? Ἦπου etiā significat nimirū, utiq, profectò, multo magis: quod etiam ἦπουγε dicitur. Subiungitur autem ἦπε τῷ ὅπε aliquando, quod significat quandoquidem. Vide Comment. Bud.

Ἦπου σχολῇγε. multo minus, nullatenus.

Ἠπου, παροξύτονον. idem significat quod ἤτοι, uel.

Ἤ που. quemadmodū, aduerb. similitudinis.

Ἠπυόης. ου. ὁ. resonans.

Ἠπύτα. uocalis, resonans. Vtuntur enim uocatiuo pro nominatiuo poëtæ.

Ἠπύτης. idem quod ἠπυόης.

Ἠπύω. sono, uoco.

Ἦρ. ρός. τὸ. uer, pro ἔαρ.

Ἤρα. ας. ἡ. Iuno.

Ἡραῖα. τὰ. Iunonis festa.

Ἡραίνω. deliro.

Ἡραῖον. ου. τὸ. Iunonis templum.

Ἡραῖον τεῖχος. quasi Iunonius murus, locus in Thracia.

Ἡραῖος. ου. ὁ. Iunonius.

Ἤραιος. ου. ὁ. Heræus uiri nomen.

Ἡρακλεῖα. τὰ. festa Herculis.

Ἡράκλειος. ου. Heraclius.

Ἡρακλεῖος. ου. ὁ. Herculeus.

Ἡράκλεις. Hercule, nō aduerbium iurandi, ut Hercule apud Latinos, sed admirationis, sicut interiectio papæ. Erasmus aliquādo uertit dij boni. Est & aduerbiū abominantis, quòd Hercules soleat in malis opitulari. Vnde & ἀποτρόπαιον eum uocant. Porrò quemadmodum uiri dicunt ἡράκλεις, ita fœminæ dicunt ὦ φίλη ἀφροδίτη.

Ἡρακλεωτική. ἡ. nux auellana.

Ἡρακλεωτικοί. οἱ. Heracletici, genus cancrotū

Ἡρακλῆς. έος. ὁ. Hercules.

Ἡρανέων. auxilians, gratificans: βοηθῶν, χαριζόμενος, Hesych.

Ἤραρε. congruit, dixit, ligauit.

Ἤρατο. cepit.

Ἠρᾶτο. præcatus est, execratus est.

Ἠρίθομαι. pendeo, crinibus traho.

Ἠρίμα. sensim, paulatim, aliquantulum, lenis ter, furtim.

Ἠρεμαῖος. submissus, tacitus. Ἠρεμαίᾳ φωνῇ, submissa uoce. Lucian.

Ἡρεμαίως. lente.

Ἡρεμίνος. ου. ὁ. electus.

Ἡρεμίστερος. ου. ὁ. quietior.

Ἡρεμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. quiesco. neutr. absolutū.

Ἡρέμης. ὁ. quietus.

Ἡρεμία. ας. ἡ. quies.

Ἤρεμον. ε. τὸ. quietum, mansuetū, placidum: ἥσυχον, πρᾶον, ἥμερον, Hesych.

Ἠρήρεισο. inhæserat.

Ἦρι. mane. aduerbium, αὔριον, ἔαρ.

Ἠριγένεια. ας. ἡ. mane genita: auroræ epitheton, diem proferens.

Ἠριγενής. mane genitus.

Ἠρίγερον. ὁ. senecio & herba eius nominis ex olerum genere.

Ἠριγόνη. ης. ἡ. Erigone.

Ἠριδανός. οῦ. ὁ. Eridanus.

Ἠριπρηνής. ὁ. ſpoliator ſepulchrorum: τυμβωρύχος, Heſych.

Ἠρινύς. ὁ. mortuus, νεκρός.

Ἤρινον. diuidebant.

Ἠρίνεος. ὁ. laneus.

Ἠρινός. οῦ. ὁ. uernus. Ariſtophan. auibus: φθέγμασιν ἠρινοῖς.

Ἠρίον. ου. τὸ. ſepulchrum, monumentum. παρὰ τὸν ἐπιχεομένην τοῖς νεκροῖς ἔραν, id eſt, ab ea quæ mortuis iniicitur terra, quam uocãt ἔραν.

Ἤριον. υ. τὸ. accentu collocato in prima, lanã ſignificat, pro ἔριον.

Ἠριπόλη. ης. ἡ. aurora, dies, ut in epigram. φέγγος ἰδεῖν ἐθέλω χρύσεον ἠριπόλης. Heſychius legit ἠριπότων, ἡμέραν ἐξ ἡμέρας. facilis eſt lapſus.

Ἤριπον. cecidi.

Ἤρκισε. amouit. Home. Iliad. ζ. Ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον, amouit malam perniciem.

Ἠρμένος. ου. ὁ. ſublatus.

Ἠρνεῖτο. negabat.

Ἤρος. υ. ὁ. amicabilis, placidus, gratus, uernus, interuallum temporis, συνθήκη.

Ἠρύγη. ης. ἡ. ἡ

Ἠρύγγιον. υ. τὸ. eryngium herba ex aculeatũ genere. Dicitur & Ἤρυγγος. Nicand. Theſ. ἠὲ σὺ γ' Ἠρύγγοιο καὶ ἀλληθέντων ἀκάνθων ῥίζαν λειαίνειν. Et rurſum: Ἠρύγγου τε τάμοις ἀθερίδα.

Ἠρύγω. mugio.

Ἠρυθροδανωμένος. rubricatus.

Ἤρυλλος. υ. ὁ. diminutiuum ab Ἡρακλῆς, id eſt Hercules.

Ἤρυον. hauriebant.

Ἡρῶϊον. υ. τὸ. carmen heroicum.

Ἡρωελεγεῖον. mixtum cum elegiaco heroicũ.

Ἡρωϊκός. οῦ. ὁ. heroicus, magnanimus.

Ἡρῶναι pro ἡρωίναι. Ariſtoph. nebul. μῶν Ἡρῶναι τινές εἰσι.

Ἡρῶον. υ. τὸ. heroum, hoc eſt, monumentum quod ſolet erigi uiro alicui inſigni, propter eximiam uirtutem.

Ἡρώπλω. cauillor: σκώπτω, Heſych.

Ἥρως. ωος. ὁ. heros. Ἥρῶες dicuntur homines cum ſint, rebus tamen geſtis eam opinionem apud uulgus emeruerunt, ut inter diuos relati credantur. Proinde Ἥρῶες in qua uis arte & ſcientia dici poſſunt, qui in ea plurimum excelluerunt. Gaza putat dedu ctum eſſe ab ἔρως. Plures tamen ab Ἥρα, id

eſt, Iunone, quibus & diuus Auguſtinus ſuffragatur.

Ἡρῶς. potenter, fortiter, grauiter, generoſe: δυνατῶς, ἰσχυρῶς, γενναίως, σεμνῶς, Heſych.

Ἤρώτα. interrogabat.

Τὸ Η μεῖζ. τῶ Σ.

Ἦ'σ. erat, pro ἦν. Theocrit. οὐδὲ γὰρ εὐμαίρα τῷ δεσπότῃ ἦς τοι ἄνευδεν, Neq; enim Eumaræ hero erat ubi dormiret.

Ἦς βούλει. quamuis.

Ἦς καὶ ἦσθα, accipitur pro ὑπαρχῆς.

Ἦσαν. ibant.

Ἧ'σει. mittet, emittet, apud Sophoclem.

Ἡσελγημένα. τὰ. dicuntur iniuriæ & contumeliæ per petulantiam illatæ.

Ἦσθα. fuiſti, ſediſti.

Ἥ'σθην. gauiſus ſum, delectatus ſum. ab ἥδομαι.

Ἦσι pro ἦ. fuerit.

Ἤσκεν pro ἤσκει, exercebat, parabat, Ionicũ.

Ἡσπάζαντο. complectebantur.

Ἧσσα. ας. ἡ. calamitas.

Ἧσσον. nequaquam.

Ἧστο. ſedit, induit.

Ἦστην pro ἦτην, in duali imperfecti ab εἰμὶ per pleonaſmum.

Ἧστο. ſtetit.

Ἡσύη. οῦ. τὸ. iucundum, ſuaue.

Ἡσυχάζω. μ. άσω. ω. ακα. quieſco, taceo, in ocio ſum, quietus ſum, quietem ago. neutrum abſolutum.

Ἡσυχαίτερος. υ. ὁ. quietior.

Ἡσυχῆ. quietè, ſilenter, tacitè, paululum, non nihil.

Ἡσυχία. ας. ἡ. otium, quies, ſilentium.

Ἡ'συχος. ἡ

Ἡσύχριος. υ. ὁ. quietus, ἀπράγμων.

Ἡσύχως. quietè.

Ἤσχυνε. deturpabat. ab αἰσχύνω.

Ἥ'σω. mittam, ſinam, iaculabor.

Τὸ Η μεῖζ. τῶ Τ.

Ἦ'τέον ἢ ἰητέον, eundum eſt.

Ἤτοι. nonnunquam aduerbiũ eſt διασαφατικόν, uidelicet, id eſt, ἤγουν: aliàs coniunctio eſt συμπλεκτικός, quidem, ſanè: & ferè idem quod μήν, niſi quòd μήν ſubiungitur, ἤτοι uerò præponitur. Reſpondet autẽ τῷ ἤτοι, τὸ αὐτάρ, & ἀτάρ, perinde atq; δέ, τῷ μήν. Apud Atticos uerò coniunctio eſt διαζευτικός pro ἤ, ut τοι ſit expletiua, quemadmodum γε in ἔγωγε.

Ἦτορ. ορος. τὸ. cor, animus.

Ἧτριον. ϑ. τὸ. ſtamen,& genus panni.

Ἧτρον. ϑ. τὸ. uentriculus,ueſica,uenter,ab umbilico ad pubem uſque. Gaza abdomen, ſumen,ſeu imum uentrem interpretatur. Nicandri interpres in Theriacis ἧτρον intelligit geniculum,ut umbilicum in ferula. Sed propriè ἧτρον eſt,inquit, poſt umbilicum locus.

Ἧττα. ης. ἡ. conflictus. ἧττα paſſiuam habet ſignificationem,nempe quando quis uincitur. Herodia. τὸ μὴ περιγενέσθαι ἧτταν ἡγεῖτο.

Ἡττάομαι. uincor. ἡττᾶσθαι τῆς χάριτος, æquare gratiam non poſſe,gratiæ cædere.

Ἡττάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. uinco.

Ἧττημα. ατος. τὸ. diminutio,delictum.

Ἧττημαι. inferior ſum, uincor. genitiuo iungitur.

Ἧττον. ονος. τὸ. minus.

Ἡττοπενοῦς. τοὺς. ſuperatos.

Ἥττων. ονος. ὁ. minor,inferior:qui uidelicet uictus eſt ab alio.

Ἥττων ὀργῆς ἢ ἔρωτος, qui ab ira uel amore uincitur,qui ſibi non poteſt imperare.

Τὸ Η μετὰ τὸ Υ.

Ὑ. bonum,uelut.

Ὑγιήνεος. ου. ὁ. pro εὐγήνεος, probè & multum barbatus.

Ὕδα. dixit.

Ὑακομος. ϑ. ὁ. ἡ. habens pulchros crines.

Ὑς. ὁ. bonus,magnus,generoſus.

Ὕτε. ueluti,& ſimilia.

Τὸ Η μετὰ τὸ Φ.

Φαιστεῖον. ϑ. τὸ. templum uulcani.

Φαιστιος. ϑ. ὁ. Vulcanius.

Φαιστος. ου. ὁ. Vulcanus.

Φείθην ab ἀφίεμαι deſcendit.

Φικτέομαι. δδικτέομαι.

Φλυσμός. οῦ. ὁ. ſpuma.

Τὸ Η μετὰ τὸ Χ.

Χάνω. inopẽ uitã ago: πλωχεύω,Suid.

Χεῖα. ας. ἡ. ſonituum diſcrimen.

Χίτης. ου. ὁ. ſonans,cicada.

Χιτικός. οῦ. ὁ. ſonorus.

Χέω. μ. χύσω. ϖ. κα. reſono,ſono.neutrum abſolutum.

Χη. ης. ἡ. fama,ſonitus,crepitus.

Χήεις. ήεντος. ὁ. reſonans.

Χηταί. οἱ. præcones.

Χι. ibi,quà.

Χος. ου. ſonus, Χη.

Χώ. όος. ἡ. ſonus,Echo.

Χώδης. εος. ὁ. ἡ. ſonorus.

Ὦθεν. mane.

Ὠθι. in aurora.differt ab ἡμέρα.

Ὠος. ου. ὁ. eous,matutinus.

Ὠρεῖσθαι. attolli,ſuſpendi.

Ὡώς. όος. ἡ. aurora,dies,antemeridianũ tempus.

Τὸ Θ μετὰ τὸ Α.

Αβώρ, καὶ

Θαβώριον. nomen mõtis.

Θαίβω. impello: ἐλαύνω, Heſych.

Θαιρός. οῦ. ὁ. cardo, cardinis.

Θακεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. καὶ

Θακέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ſedeo,ueutrũ abſolutũ.

Θάκος. ου. ὁ. ſedes,ſella.

Θαλάμαι. ῶν. foramina,cauitates narium,cubicula,ſtabula apud Ariſtotel.de cauernis piſcium loquens.

Θαλαμεύτρια. ας. ἡ. mulier quæ curat ea quæ ad thalamum & nuptias pertinent.

Θαλαμεύομαι. καὶ

Θαλαμεύω. in thalamo plurimum uerſor.

Θαλάμη. ης. ἡ. thalamus.

Θαλαμηπόλος. ϑ. ὁ. ἡ. cubicularius.

Θαλαμιά. ᾶς. ἡ. foramen triremis per quodremus inſeritur.

Θαλάμιος. ου. ὁ. καὶ

Θαλαμίτης. remulcus,qui in infima parte nauis remigat,& pro eodem θαλάμαξ. Ariſtophan.Ranis: καὶ προσπαρδὲν γιὸ τὸ σῶμα τῶ θαλάμακι.

Θάλαμοι. οἱ. penates.

Θάλαμος. ου. ὁ. thalamus.

Θάλασσα. ης. ἡ. mare,pro aqua marina.

Θαλάσσιος. ου. ὁ. marinus.

Θαλασσοκρατέω. ταλαπωκρατῶ.

Θαλασσόομαι. marina aqua conficio, condio, inficio.

Θαλασσόπλαγκτος. per mare errans.

Θαλαττεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. eo per mare,in mari plurimum uerſor.neutrum abſolutum.

Θαλαττοκοπέω. tumultuor: ματαιολογῶ, ταράττω, ἀπὸ τῆς θαλάττης, ἢ ὅταν ὑπὸ ἀνέμων ταραχθῇ, ἀλλήλοις συγκρούεται τὰ κύματα, Suid.

Θαλαττοκρατῶ. maris potior, maris imperium obtineo.

Θαλαττοκράτωρ. maris imperium obtinens.

Θαλαττουργός. piſcator.

θαλαττουργῶ. piſcor, negocior, aut uictũ quæro in mari.

θαλίθω. uireſco, germino, εὐτροφέω.

θάλεια. ας. ἡ. celebritas ex iuuenibus, uiriditas, Thalia, una ex Muſis: conuiuium, corona, feſtiuitas, lætitia. μὴ δᾶϊς θάλεια. Iliad. ι'. ubi conuiuium intelligendum omnibus rebus abundans, lautum, & ueluti floridũ, hoc eſt lætum. Sic dicta, ὅτι θεῶν χάριν ἠλίζοντο καὶ συνήεσαν. Siquidem ueteres nõ niſi in deorum ſacrificijs ſplendidius epulabantur. Athenæ. lib. β'. fragm.

θάλεια. ἡ. thelea.

θαλερός. οῦ. ὁ. iuuenis, uireſcens: ἀκμάζων, ἀνθῶν, ἰσχυρός.

θαλία. ας. ἡ. εὐθηνία, εὐωχία, πανήγυρις, τέρψις, εὐφροσύνη. Heſych.

θαλλία. ſummus colliculus in noua germinatione in olea.

θαλλοφόροι. οἱ. qui Athenis in Panathenæis oleæ ramos geſtabant. Erant ij ut plurimũ ſenes: unde per iocum θαλλοφόροι uocantur illi, uelut inutiles ad alia munera obeunda. Ariſtoph. fucis: σκοπεῖ μόνοι γὰρ ἂν ἐν ταῖσιν ὁδοῖς ἁπάσαις θαλλοφόροι καλοίμεθα.

θάλλω. μ. αλῶ. π. αλκα. uire co, germino, pullulo, floreo. neutrum abſolutum.

θαλός. οῦ. ὁ. germen quod raditur paſcendis hœdis, aut bobus. θαλὸν ueteres omne germinans dixere. Attici autem per excellentiam de oliua dicunt, germen oliuæ.

θαλοῦσθαι. in foliginem euaporare, ut thus, & alia odoramenta quędam.

θαλπιόων. calefaciens.

θάλπις. iris uocatur à θάλπω, quod calefacere & fouere ſignificat, quod primum præcipuumq; iris habet.

θαλπνός. ſplendidus.

θάλπος. εος. τὸ. calor, æſtus.

θάλπω. μ. ψω. π. φα. calefacio, foueo, ſicut gallinæ oua, applaudo, floreo, uigeo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

θαλπωρή. ῆς. ἡ. ſolamen, lætitia, confidentia, uoluptas.

θαλυκρός. callidus, improbus, ignitus.

θαλύσια. τὰ. feſtiuitas, primitiæ frugum, cerealia: dicta à θάλλειν, quoniam ut denuo reuireſcerẽt omnia, fruges comportabant, & dijs conſecrabant, unde & συγκομιστήρια etiam appellantur.

θαλύσιος ἄρτος. panis qui ex nouis frugibus conficitur primum.

Θ Α Μ. Θ Α Ν.

θαμά. frequenter, perpetuò.

θαμβαλέον. formidabile, admirabile: φοβερὸν, θαυμασόν. Heſych.

θαμβέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſtupeo, obſtupeo, paueo.

θάμβησαν. obſtupuerunt.

θάμβος. pauor, ſtupor, admiratio.

θαμβός. οῦ. ὁ. attonitus.

θαμειός. οῦ. ὁ. frequens.

θαμίζω. μ. ίσω. π. ικα. frequento, ſum aſſiduus in cuſtodia nauium. actiuum, accuſatiuo iungitur.

θαμινά. frequenter, crebro.

θαμινός. οῦ. ὁ. καὶ

θαμμής. ἐος. ὁ. ἡ. θαμειός.

θάμνος. υ. ὁ. minutarum arborum denſitas, ceſpes, arbuſtum, lucus, frutex.

θανάσιμος. ν. ὁ. letalis, mortalis.

θανατάω. θανατόω.

θανατηφορον. letiferum, funeſtum.

θανατικός. οῦ. ὁ. capitalis.

θάνατος. υ. ὁ. mors.

θανατούσια. τὰ. feſtum atq; agon apud inferos, cuius meminit Lucian. de ueris narrationibus lib. ij. προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἐνίσκ ὁ ἄγων, τὰ παρ' αὐτοῖς θανατούσια.

θανατόω. μ. ώσω. π. ωκα. interficio, neco, morte multo, mortifico, mori cupio, præbeo me morti, rei capitalis damno abſentẽ, deſpondeo animum, quod etiam deſpõdeo tantum dicitur. act. accuſatiuo iungitur.

θανατώδης. εος. ὁ. ἡ. mortis auidus.

θάνῃς. mortuus fueris.

Θ Α Π. Θ Α Ρ.

θάπτω. μ. άψω. π. αφα. ſepelio, defodio. actiuum, accuſatiuo iungitur. aoriſtus ſecundus paſſ. ἐτάφην.

θαργήλια. τὰ. feſtum in Apollinis honorem.

θαργηλιών. ωνος. ὁ. Februarius, licet plærique Maiũ exiſtiment. Vide Cœl. lib. ix. cap. lv.

θάργηλος. olla dicta eſt, in qua percoquerentur fructuũ primitiæ Apollinis honori, qui apparerent.

θαρραλέος. υ. ὁ. audens, confidens.

θαρραλεότης. ητος. ἡ. audentia.

θαρραλεώτερος. animoſior.

θαρρέω. μ. ήσω. π. ηκα. confido. præſumo, audaciam ſumo. neutrum, datiuo iungitur. Iungitur & cum accuſatiuo pro non uereor, contemno, ire contra audeo. οὐ τεθαρρήκαμεν μάχην τῶν ἐναντίων. Tacitus eodem

modo: Non ausis aciem hostibus.

θαῤῥήν. ης. ἡ. confidentia.

θαῤῥος. ε. audacia.

θαῤῥύνω. audaciorem facio. Plutarch. θαῤῥύνων τοὺς ἀτρέτους, animum addens inuulneratis.

θαρσαλίος. ε. ὁ. audens, facilis.

θάρσαι. confide.

θαρσέω. μ. ήσω. τ. ηκα. confido, τὸ θαῤῥέω.

θάρσος. εος. τὸ. audentia, confidentia, audacia. θάρσος ὅτι τὸ εὔλογον παράσημα τῆς ψυχῆς. θράσος δὲ τοὐναντίον, ut inquit Homeri interpres.

θαρσύνω. μ. υνῶ. τ. υνα. hortor, audentiam injicio, audeo, audax sum.

Θ A Σ. Θ A T.

θᾶσαι. uide, pro θέασαι. Theocritus: θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει, Vide amice quàm bene olet.

θᾶσσον ἢ βάδην. æquo citius.

θάσσω. μ. άξω. τ. αχα. curro uelocius, sedeo.

θάτερα. ζῶ. pro τὰ ἕτερα, id est altera, alteutra. Accipitur etiam pro altero. Vide cõmentaria Budæi.

θατέρω, θατέρω, θάτερον. obliqui sunt ab ἕτερος, quod Atticè dicitur ἄτερος. Item θάτερα accipitur pluraliter pro θάτερον. ὅτι θάτερον, in diuersum, in diuersam partem. ὅτι τάτερα μὴν, uel ὅτι τάτερα δὲ, pro citra, & ultra dicunt. κατὰ θάτερα, in altera parte.

θᾶσσον. citius.

θάσσων. uelocior, ἀπὸ τῦ ταχύς.

Θ A Υ. Θ A Υ.

θαῦμα. ατος. τὸ. miraculum.

θαυμάζομαι. admirationi sum, suspicior.

θαυμάζω. μ. άσω. τ. ακα. admiror, suspicio. actiuum, accusatiuo iungitur. Iungitur etiã genitiuo. Interdum genitiuo cum accusatiuo ὅτι κατηγορίας, quando significat οὐκ ἀποδέχομαι, miror, detestor.

θαυμαίνω. uideo, admiror: θεωρῶ, θαυμάζω. Hesychius.

θαυμαλίον. τὸ. stupendum.

θαυμάλωψ. semiustus, ignitus, de carbone dicitur: ὁ ἡμίφλεκτος, ἢ ὁ διακεκαυμένος ἄνθραξ. Suidas.

θαυμασικός. οῦ. ὁ. admirabilis.

θαυμασιμός. οῦ. ὁ. admiratio.

θαυμάσιος. καὶ

θαυμασός. οῦ. ὁ. admirabilis, nobilis, egregius, præclarus, mirificus.

θαυμασὸν ἤλιον, ἢ θαυμασὸν ὅσον. mirũ quantum, mirum in modum.

θαυμασόω. μ. ώσω. τ. ωκα. mirifico. actiuũ, accusatiuo iungitur.

θαυμασώθης. ντος. ὁ. summa admiratione habitus.

θαυμασῶς. sapienter, notanter.

θαυματίζομαι. in saporem præ admiratione redigo.

θαυματοποιία. ας. ἡ. præstigium, admiratio.

θαυματοποιός. οῦ. ὁ. præstigiator, prodigiorum auctor.

θαυματουργῶ. miracula ædo.

θαψία. ἡ. ferula sylueſtris, aut ferulago.

θαψός. οῦ. ὁ. frutex pallidus, & lignum quo lanæ & capilli flaui fiunt. Theocrit. Pharmaceut. καί μιν χρὼς μὴν ὁμοῖος ἐγίνετο πολλάκι θαψῷ.

Τὸ Θ μεῖζ. τῶ Ε.

Θ Εά. ᾶς. ὁ. dea.

θέα. ας. ἡ. spectaculũ, uisio, aspectus.

θέαινα. ης. ἡ. dea.

θέαμα. ατος. τὸ. spectaculum.

θεάμων. ονος. ὁ. spectator.

θεανώ. όος. ἡ. Theano sacerdos Minervæ, & Antenoris uxor.

θεάομαι. μ. άσομαι. τ. αμαι. uideo, uiso. deponens, accusatiuo iungitur. Differt à βλέπω. Vide Ammonium.

θεατής. οῦ. ὁ. spectator.

θεάτρια. ας. ἡ. spectatrix.

θεατρίζω. spectaculo sum. Paulus ad Hebr.

θεατρικῶς. fastosè.

θέατρον. ε. τὸ. spectaculum, theatrum.

θεάφιον. τὸ. καὶ

θέειον. sulfur, diuinum, numen.

θεέω. admiror.

θεειώσκω, fumum uel uaporem facio.

θείσκω. curro.

θεκγόροι. οἱ. theologi.

θεόκλατος. ε. ὁ. impulsus à deo.

θεομαχία differt à θεομαχία. Vide differentias Ammonij.

θεοτόκος. ε. ἡ. pro θεοτόκος, quæ deũ genuit.

θεία. ας. ἡ. amita, matertera.

θεάζειν. numine afflari, nõ compotẽ esse sui

θεάζω. fanaticus sum.

θεασμός. οῦ. ὁ. afflatus, diuinatio, conuiuiũ.

θεῖκός. οῦ. ὁ. diuinus.

θεολόπεδον. ε. τὸ. locus expositus ad calorem ubi aliquid siccatur.

θεῖναι. facere, currere, interficere, παίειν: τὸ ὑποθεῖναι, principia ponere, & supponere. Vide Budæum.

θεῖον.

θεῖον. ου. τὸ. numen, ſulfur. Veteres cum dicerent τὸ θεῖον, ἢ τὸ δαιμόνιον, ſupremũ deũ, diuinitatemq; mundi moderatricem intelligebant.

θεῖος. ᾱ. ὁ. diuinus. θείᾳ πομπῇ, numine diuino

θεῖος. commune eſt ad patruum & ad auunculum. θεῖος πρὸς πατρός patruus. θεῖος πρὸς μητρός, auunculus. Ponitur etiam ſine addito, modò pro patruo, modò pro auunculo.

θειότης. ητος. ἡ. numen, diuinitas.

θείω. curro, pro θέω, aſſumpto ι, uerbero, pulſo, ferio.

θειώδης. εος. ὁ. ἡ. ſulfureus.

θείως. diuinitus.

Θ Ε Λ. Θ Ε Μ.

θέλγητρον. mulcimentum, incitamentum.

θέλγμα. ατος. τὸ. admiratio, θαῦμα.

θέλγω. μ. ἑλξω. ω. χα. demulceo, decipio, afficio aliquem ut moueri nequeat, afficio cũ delectatione, luſtro. act. accuſ. iungitur.

θέλεμον. ν. τὸ. miſerabile, quietum: οἰκτρόν, ἥσυχον.

θελέμως. quietè, miſerabiliter: ἡσυχῶς, οἰκτρῶς

θέλημα. ατος. τὸ. καὶ

θέλησις. εως. ἡ. uoluntas.

θελητήριον, καὶ θέλγητρον. ν. τὸ. mulcimentum, oblectamentum.

θελητήριος. ου. ὁ. blandus, habens uim perſuadendi.

θεοβρησκεία. ας. ἡ. ſuperſtitio.

θεοκοικέω. de induſtria ignauiter ago.

θέλυμνα. τὰ. arbores quæ ramos habẽt inter ſe connexos, unde προθέλυμνα, radicitus.

θέλω. μ. ἐθέσω. ω. κα. uolo uis, peto. Et pro poſſum atticè. neutrum, accuſ. iungitur. Differt à βούλομαι, ut annotauit Ammonius.

θέμα. ατος. τὸ. regio, religio, thema, poſitio, ἕξις. Quintilianus θέμα uocat ὑπόθεσιν, id eſt ſpeciem, caſum uulgò nunc uocãt. Vocabulum eſt iuriſconſultorum. Thema etiam eſt depoſitum apud menſam. Significat etiam genituram, ſidus natalitiũ, geneſim, horoſcopum, quaſi poſitio ſiderũ. Vide annotat. in Res fortunas Bud.

θέματα. τὰ. depoſita.

θεματισμός. οῦ. ὁ. ſtatio. Vitruui.

θεμέλιον. ν. τὸ. καὶ

θεμέλιος. ν. τὸ, fundamentum, extrema pars fundamenti. Ἐκ θεμελίων. funditus.

θεμελιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. fundo, as. actiuum, accuſatiuo iungitur.

θεμελίωσις. ιος. ἡ. fundamentum.

θεμελιωτής. οῦ. ὁ. fundator.

θέμβρος, pro περιθέμβρος, indutus.

θέμις. ιος. ἡ. ius, fas, munus, ſuſtentaculũ. Themis dea honeſtatis, quæ præcipit hominibus id petere, quod fas eſt, eademq; fas eſſe credunt. Hæc θέμιδος βουλαία dicitur, quaſi conſiliaria. Alij Themin, uel Themiſta (utroq; enim modo dicitur) ius & iuſtitiam eſſe putant: eandemq; conſiliorũ oraculorumq; præſidem eſſe. Ex annotationibus Budæi.

θέμιστες. uaticinia, oracula, conſilia, conſultaq;, & lege ſancita, teſte Euſtachio Homeri interprete.

θεμιστεύω. uaticinor, oracula do. Ho. Odyſſ. ἡ. pro leges ferre, iura reddere accepit. θεμιστεύει δ' ἕκαστος παίδων ἠδ' ἀλόχων οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.

θέμιστος. ᾱ. ὁ. iuſtus: δίκαιος, βασιλεὺς ὅσιος.

θεμιστύς. ύος. dea iuſtitiæ.

θεμιτόν. fas.

θεμιτός. οῦ. ὁ. licitus.

θέμωσι. appropinquauit.

Θ Ε Ν. Θ Ε Ὸ.

θέναρ. αρος. τὸ. uola, palma. Manus portio interior, à magno digito ad indicem, uocatur θέναρ. Sunt qui θέναρος nomine, ſpatium ab digitis intelligãt ad carpum, à uerbo θεῖναι.

θεοβλαβεία. ας. ἡ. læſio deorum, impietas, temeritas.

θεοβλαβής. ἐος. ὁ. ἡ. temerarius.

θεογάμια. τὰ. feſta Proſerpinæ.

θεογνωσία. cognitio dei.

θεογονία. deorum proles & origo.

θεοδίδακτος. ᾱ. ὁ. docibilis deo, diuinitus edoctus.

θεοδήλητος. ᾱ. ὁ. ἡ. à deo manifeſtatus.

θεόδμητος. ᾱ. ὁ. à deo ædificatus uel paratus.

θεοειδής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ

θεοείκελος. ᾱ. deo ſimilis, pulcher.

θεόθεν. diuinitus.

θεόθυτα. τὰ. carnes uictimarum.

θεοίνια. τὰ. publica bacchanalia, nã Bacchũ θεοίνον uocabant: θυσία διονύσου ἀθήνησι. Heſychius.

θεοίνιον. ν. τὸ. templum Bacchi.

θεοκλευτεῖν. deum audire, aut deum inuocare & inclamare in diſcrimine, deũm fidem implorare, ἀπὸ τῦ τὸν θεὸν ἐπικαλεῖσθαι. Plutarchus cum accuſatiuo θεοκλυτεῖν Κυρῖνον

dixit, inuocare Quirinum.

θεοκλύμενος. à deo uocatus.

θεόκτιτα. τὰ. quæ ſunt diuinitus.

θεολάβεια. ας. ἡ. ſtoliditas.

θεολαβής. ἐος. ὁ. ἡ. cui deus abſtulit mentem.

θεόληπτος. ὁ. ἡ. minimè afflatus.

θεόληψία. ας. ἡ. numinis afflatus.

θεολογεῖν. diſſerere de rebus diuinis & ſpecu lari, theologicè explicare & diſputare. Di: onyſi. ἀληθῶς θεολογοῦναν τὸν ἰησοῦν. Acci: pitur hoc uerbum pro commentari theo: logicè.

θεολογεῖον. ὁ. τὸ. locus ſupra ſcænam, in quo diῒ conſpiciebantur.

θεολογική. prima philoſophia, quæ ſpecula: tur τῶν χωριστὴν οὐσίαν, καὶ ἀκίνητον.

θεομαχέω. μ. ήσω. ω. κα. deo repugno. neutrū abſolutum.

θεομμχία. ας. ἡ. deorum pugna.

θεόμαχος. ὁ. ἡ. deo repugnans.

θεομηνία. ας. ἡ. ira diuina.

θεομίσης. εος. ὁ. ἡ. deorum oſor.

θεομισής. ἐος. ὁ. ἡ. deo inuiſus.

θεὸν ἀλαθήν, uocabant Græci γυναικείαν.

θεοξένια. τὰ. feſtum ſolenne omniū deorum.

θεοπεμπέω. numine afflor: ἐνθουσιῶ.

θεόπνευσος. ὁ. à deo inſpiratus.

θεοπλάσης. ὁ. καὶ

θεοποιός. οῦ. ὁ. ſculptor, ſtatuarius.

θεοπρεπής. maieſtatis quiddam præ ſe ferēs, ſpecie diuina ac maieſtatis plena.

θεοπροπέω. μ. ήσω. ω. κα. uaticinor. neutrum abſolutum.

θεοπροπία. ας. ἡ. καὶ

θεοπρόπιον. ὁ. τὸ. uaticinatio ex deo. προπιον enim uaticinium eſt.

θεόπροπος. ὁ. ὁ. uates, ſacerdos, oraculorum conſultor.

θεοπτία. ἡ. uiſio diuina: θεοφανία, θεία θεωρία.

θεορτόν. οῦ. τὸ. quod fit à deo.

θεορημοσύνη. ἡ. diuina inſtitutio: θεία διδασκα: λία, κατήχησις. Suidas.

θεόρρυτον. à deo profectum: ἐκ θεοῦ προϊόν, ἢ θεόθεν προχεόμενον. Suid.

θεός. οῦ. ὁ. ἡ. deus, dea. Philoſophi deos cum dicebant, numina uulgi opinione cōſecra ta intelligebant: Dei uerò appellatione u: num intelligi, ſupremumq; numen dignū eſſe cenſebant, cuius imperio & poteſtate omnia adminiſtrarentur. Idem cum Ma: crobi. docuit, tum uerò Plato in epiſtolis. Vide commentaria Budæi. σὺν τοῖς θεοῖς ἐρρῶσθαι οἶομαι, confido, quod deo bene uo lente dictum ſit. Dicitur & cum futuro. Di: cit & per imperatiuū, σύν θεῷ ἐρρώσθω, deūm benignitate, & dijs bene iuuantibus, quod etiam dicitur θεῶν συνεθελόντων, dijs appro bantibus. Idem σὺν θεοῖς, & σὺν θεῷ ἐρρωμε: νον, quod diuino inſtinctu dictum eſt.

θεοσέβεια. ας. ἡ. pietas, cultus dei.

θεοσεβής. ἐος. ὁ. ἡ. pius, religioſus.

θεοσεβῶς. piè.

θεόσεπτος. ὁ. ὁ. uenerabilis, diuinus, diuinitus immiſſus.

θεοσέπτωρ. ορος. ὁ. pius.

θεοσημεία. diuinatio, dei uaticinium: ἡ τοῦ θεοῦ μαντεία.

θεοσυλής. ἐος. ὁ. ἡ. deo oſibilis, dei oſor.

θεοσυλία. ας. impietas, impuritas, odiū dei.

θεοσυλής. ὁ. ſacrilegus: ὁ τὰ ἱερὰ συλῶν.

θεοτόκος. ὁ. ἡ. deum pariens.

θεότοκος. ὁ. ὁ. ἡ. ex deo natus.

θεουργία. opus ſeruatoris, quod diuinitatem eius ſignificat, ut contra naturæ leges, & ſu pra uim eius æditum.

θεουργική ὁμοίωσις, καὶ θεουργικὴ ἐπιστήμη à Diony ſio dicitur, ἡ θεοὺς ἀπεργαζομένη. Vide Bud.

θεουργός. οῦ. ὁ. qui in ſacris operatur.

θεουδής. ἐος. ὁ. ἡ. pius, deum colens, uenerās, placens deo, deiformis.

θεοφάνειον. τὸ. καὶ

θεοφανία. ας. ἡ. apparitio dei.

θεοφατίζω. uaticinor, multa loquor: μαντεύο μαι, περιπολογέω.

θεοφιλής. ἐος. ὁ. ἡ. pius, amans deorum, dijs charus.

θεόφιν. diuinitus.

θεόφοβος. ὁ. ὁ. pius, religioſus: θεοσεβής.

θεοφορέομαι. numine afflatus ſum.

θεοφόρητος. ὁ. ἡ. numine afflatus, diuinitate raptus, & deam ferens apud Lucian.

θεοφορία. ας. ἡ. afflatio numinis.

θεοφορούμενος. fanaticus, diuino ſpiritu ple: nus, uates.

θεόω. μ. ώσω. ω. κα. deifico. actiuum, accuſa tiuo iungitur.

θεοωρητήριον. τὸ. cauea.

Θ Ε Ρ.

θεράπαινα. ης. ἡ. καὶ

θεραπαινίς. ίδος. ἡ. ancilla.

θεραπεία. ας. ἡ. medela, cultura, reuerentia, obſequium, remedium, famulatus, cura, familitium, ſeruorum turba, clientela.

θεράπευμα. ατος. τὸ. cultus.

θεραπευσία. ας. ἡ. cura, ſupplicatio: θεραπεία, ἱκετεία.

θεραπεύσιμος. ε. ὁ. ſanabilis.

θεραπευτής. οῦ. ὁ. miniſter.

θεραπευτρίς. ίδος. ἡ. cultrix.

θεραπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. curo, colo, medeor pharmacis (unde Galenus librũ ſuum de morborum remedijs, θεραπευτικὴν appellauit) Seruio, ueneror, obſequor, inſeruio, capto obſequijs, obſeruo, concilio, inſinuo me in alicuius gratiam, in precio habeo. actiuum, accuſ. iungitur.

θεραπίς. ίδος. ἡ. cultrix.

θεράπνη. ης. ἡ. locus in Lacedæmone, Helenæ natiuitate celebris: hinc Therapnei fratres Caſtor & Pollux.

θεραπνίδιον. ε. τὸ. ancillula.

θεράπων. οντος. καὶ

θέραψ. απος. ὁ. ſeruus, famulus: differt ab οἰκέτης.

θέρεα. ας. ἡ. æſtas, tempus æſtatis.

θερεμιχής. έος. ὁ. ἡ. umbroſus: platani epithetum, quaſi æſtate torum præbentis, apud Nicandrum in Theriacis.

θερήλατον. τὸ. currus quo meſſis inuehitur: μέρος τῆς ἁμάξης, ἢ ἅμαξα ἡ ἀγουσα τὸ θέρος. Heſychius.

θερίζω. μ. ίσω. ω. ικα. meto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

θερικός. ὁ. æſtiuus, meſſorius.

θερινός. οῦ. ὁ. æſtiuus, ſolſtitialis.

θερισμός. οῦ. ὁ. meſſis.

θερισκής. οῦ. ὁ. meſſor.

θερίσριον. ε. τὸ. καὶ

θέρισρον. ε. τὸ. ueſtis ſubtilis & æſtiua, ueſtimentum meſſoris.

θερμαυσις. καὶ

θερμασία. caliditas.

θερμασρίς. ίδος. ἡ. genus ſaltationis uehementis & præcipuæ agilitatis.

θερμαίνω. μ. ανῶ. ω. γκα. calefacio, foueo, tepefacio. actiuum, accuſ. iungitur.

θέρμη. ης. ἡ. calor, caliditas.

θερμή. ῆς. calida.

θέρμινος. ὁ. lupinius, è lupino contextus. Lucianus de ueris narrationib. θώρακες δὲ φοιλίδωτοι πάντων ἦν θέρμινοι.

θερμολουσία. ἡ. calidum lauacrum.

θερμολουτρῶ. καὶ

θερμολουτῶ. calida perfundor.

θερμοπώλης. qui cibaria calida uendit.

θερμός. οῦ. ὁ. calidus, audax, ut θέρμον ἔργον, calidum facinus pro audaci. Sic eſt apud Plautum, calidum mendacium pro audaci aut impudenti. Plutarchus Sympoſ. θερμὸν ait ſignificare quibuſdam ταχρότερον, ut Achilles apud Homerum, iubens Patroclum miſcere ταχρότερον, exegit celeritatem miniſterij: Quemadmodũ nos, inquit, ſæpe iubemus θερμότερον ἅπτεσθαι τῆς διακονίας. id eſt calidius, atq; celerius adire miniſterium.

θέρμος. ου. lupinus.

θερμοσποδία. ας. ἡ. calefactio cineris, uel cinis calidus.

θερμότης. ητος. ἡ. caliditas.

θερμωλή. ῆς. ἡ. calor, febris.

θέρομαι. caleo. deponens abſolutum.

θερμοεργός. οῦ. ὁ. feruidus ingenio.

θέρος. εος. τὸ. æſtas, meſſis.

θέρω. calefacio, comburo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Θ Ε Σ.

θεῖσθαι τὰῖδα. adoptare. Quod & ποιεῖν τὰῖδα μὴ ἐσποιεῖν dicitur.

θέσις. ιος. ἡ. ſitus, poſitio, adoptio, depoſitio. Vide annotat. Bud. in Pandect.

θέσκελος. ε. ὁ. deo ſimilis, admirabilis.

θέσμιον. ε. τὸ. debitum dei, legitimum, conſuetudo. Herod. ἃ. οὔτε τιμὰς τὰς ἐούσας συν ταράξας, οὔτε θέσμια μεταλλάξας.

θεσμοδοκέω. μ. κήσω. ω. κηκα. legi addico.

θεσμοθεσία. inſtitutum & ritus.

θεσμοθετῶ. ſum theſmothetis.

θεσμοθέται. οἱ. qui circa deos ſacra, & circa homines leges ſeruabant. Hi quotannis leges emendabant & recognoſcebant, & ad congruentiam. ſenſumq; conſentaneũ reducebant. Vide Annotationes Budæi in Pandectas.

θεσμός. οῦ. ὁ. lex non ſcripta, mos uetus. Accipitur pro lege. Aiunt tamen θεσμοὺς dici leges Draconis, ut νόμους Solonis. Hoc etiam nomine leges diuinæ ſignificantur. Vnde θεσμοὺς ἱερούς Dionyſius ritus ſacrorum uocat diuinitus inſtitutos. Bud.

θεσμοφόρια. τὰ. ſacra Cereris, legum latio.

θεσμοφοριάζω. μ. άσω. ω. ακα. Cerealia celebro. neutrum abſolutum.

θεσμοφόρος. ε. ὁ. legifer, & nomen cuiuſdam ſacerdotij. Cæres in fœm. genere.

θεσμοφύλακες. οἱ. θεσμοθέται, legum, & inſtitutorum cuſtodes.

θεσπεδαής. έος. ὁ. ἡ. immenſè comburens, di

ulnus, diuinitus ardens.
Θεσπεά. ᾶς. ἡ. urbs Bœotiæ.
Θεσπέσιμα. απτ. τὸ. edictum, decretũ diuinũ.
Θεσπέσιος. ου. ὁ. magnus, diuinus, admirandus, mirabilis.
Θεσπιέπεια. ας. ἡ. uaticinatrix.
Θεσπίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. uaticinor, diuino. neut. accusatiuo iungitur.
Θέσπιον. υ. τὸ. res diuina.
Θέσπις. ιος. ὁ. uates.
Θέσπισμα. απτ. τὸ. uaticinatio.
Θεσπιῳδέω. μ. ήσω. ϖ. ικα. uaticinor. neutrum absolutum.
Θεσπιῳδής. οῦ. uaticinator.
Θεσπιῳδός. Carmente nympha dicitur à Græcis, sic uertit Dionysius.
Θέσφατον. υ. τὸ. monitũ: uaticinium, responsum, fas.
Θέσφατ. υ. ὁ. fatatus, diuinitus missus.
Θεσφατοῦμαι. uaticinor. multa loquor: θεοφατίζω, μαντεύομαι, ϖερισσαλαλῶ.

Θ Ε Τ. Θ Ε Υ. Θ Ε Ω.

Θετέον. ponendum est.
Θετικός. οῦ. ὁ. positiuus.
Θέτις. ιδος. ἡ. Thetis.
Θετός. οῦ. ὁ. adoptatus, adoptiuus.
Θεττάλη. ης. ἡ. fabula Menandri. θεττάλη uerò Thessala mulier.
Θεττᾶλίς. ίδος. ἡ. Thessala mulier, & calciamenti genus.
Θευδᾶς. Theodorulus, diminutiuum à θεόδωρος.
Θεύσεσθαι. currere. Aristopha. auibus: ἐάνπερ ἐπακούσωσι θεύσονται δρόμῳ.
Θεύσω. curram.
Θέω. curro, ambio.
Θεών. ονος. Deus.
Θεωράω. deum contemplor.
Θεωρέω. μ. ήσω. ϖ. ικα. cõtemplor, speculor, uideo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Θεώρημα. απτ. τὸ. speculatio. Θεωρήματα sunt speculamenta disciplinarum, & ueluti cõmentationes. Cicero, Præcepta (inquit) appello, quæ Græci θεωρήματα. Et θεωρήματα apud Euclidem sunt, quæ uulgò propositiones uocantur pecuniæ publicæ. Vide Budæum.
Θεωρηματικός. οῦ. ὁ. contemplatiuus.
Θεώρησις. ιος. ἡ. contemplatio.
Θεωρητικὰ χρήματα, sunt quibus foros nobis & sedilia in spectaculis comparamus.
Θεωρητικός. οῦ. ὁ. contemplatiuus.
Θεωρητήριον. locus ubi spectatur, cauea.
Θεωρία. ας. ἡ. speculatio, meditatio, contemplatio, commentatio, angustia.
Θεωρικόν. τὸ. ærarium quoddã apud Athen.
Θεωρίς. ίδος. ἡ. propriũ uatis, cuius fit mentio apud Demosth. Item nauis Athenis, qua Theori quotannis in Delum nauigabant, litatum Apollini. Et θεωρίδες κίνυβοι, itet per quod ibat illa nauis.
Θεωρός. οῦ. ὁ. spectator, qui oraculum consulit, aut alioqui qui rerũ diuinarum curã gerit. nam ὧρα curã significat apud ueteres.

Τὸ Θ μεῖζ. τοῦ Η.

Θηβαϊκή. ῆς. ἡ. ager Thebanus.
Θηβαϊκός. οῦ. ὁ. καὶ
Θηβᾶιος. Thebanus.
Θηβαΐς. ίδος. ἡ. Thebais, id est ager Thebanus & poëma de rebus gestis Thebanorum.
Θήβη. ης. ἡ. Thebe.
Θηλάνη. ης. ἡ. cos, cotis.
Θήγω. μ. ήξω. ϖ. ηχα. acuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Θηεῖτο. admirabatur.
Θηέομαι. admiror, uideo.
Θηεῦντο. admirabantur, pro ἐθηοῦντο.
Θηήσαντο. admirati sunt.
Θηητήρ. ρος. ὁ. admirator.
Θηητόν. admirabile, ualde pulchrum, utile, iucundum.
Θήϊον. υ. τὸ. balsamum.
Θήκη. ης. theca, uagina, sepulchrũ, loculus.
Θηκτός. οῦ. ὁ. acutus.

Θ Η Λ.

Θηλάζομαι. μ. άσομαι. ϖ. ασμαι. καὶ
Θηλάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. lacto, lactor, uberaſugo. Nam dicitur tam de muliere lactante, quàm de puero qui lactatur.
Θηλαίνω. μ. ανῶ. ϖ. γκα. germino.
Θηλαμών. ὁ. altor.
Θηλασμός. οῦ. ὁ, lactatio, nutritio.
Θηλάστρια. ας. ἡ. nutrix.
Θήλει. τῷ. utero.
Θήλεια. ας. ἡ. fœmella, & apud Homerum βοῦς λιας ἵππους, elisa litera.
Θηλίω. τὸ θηλαίνω, apud Homerum.
Θήλυς. nutritus, faciens florere.
Θηλή. ῆς. ἡ. mamma fœminæ, papilla proprie & uberum apex.
Θηλοπαιδεύειν. in cratibus ad solem siccare.
Θηλύα. ας. ἡ. fœmina, fœmineus sexus.
Θηλυγονίαν, Herodianus dixit pro serie generis fœminini & materni.

Θηλύγονον.

θηλύγονον. τὸ. fœminigena herba.
θηλύγονος. ου. ὁ. fœminam fœtificans.
θηλυδρίας. ου. ὁ. effœminatus, ὁ ἐκτεθηλυμμένος, qui patitur muliebria.
θηλυδριώδης. εος. ὁ. ἡ. mollis, effœminatus. Aristoph. Thesmoph. καὶ θηλυδριῶδες καὶ κατεγλωπισμένον.
θηλυκός. οῦ. ὁ. fœmininus. θηλυκοὶ, fœminares dicuntur uiri & uiragines ἀρρενοποιοί.
θηλυμανής. ἐος. ὁ. ἡ. insanus amator fœminarũ
θηλύμιτρος. ϐ. ὁ. effœminatus, muliebri cultu indutus.
θηλύνω. μ. υνῶ. ϖ. γκα. effœmino. actiuum, accusatiuo iungitur.
θῆλυς. υος. ἡ. fœmina. Accipitur adiectiuè ὁ, ἡ, pro effœminato, fœmineo.
θηλύς. ύος. ἡ. papilla.
θηλύτεραι. αἱ. mulieres.
θηλύτερος. ου. ὁ. effœminatior, in Venerem pronior.
θηλύτης. ἡ. mollities, muliebritas.
θηλυτόκει. fœminam parit.
θηλυτοκοῦσαι. ferentes in utero fœminam.
θηλυφανής. ἐος. ὁ. ἡ. similis fœminæ.
θηλύφρων. ονος. ὁ. ἡ. muliebris, imbecillis.
θημών. ῶνος. ὁ. καὶ
θημωνία. ας. ἡ. καὶ
θήμ. νός. ἡ. cumulus.
θήμ. completiua particula.

Θ Η Π. Θ Η Ρ.

θήπω. μ. ψω. ϖ. φα. admiror, stupeo. neutrũ accusatiuo iungitur.
θήπω. mentior, admiror, cõcupisco: ἐπιθυμῶ, θαυμάζω.
θηπῶν. decipiens, adulans, admirans, ἐξαπατῶν, κολακεύων, θαυμάζων.
θήρ. ῥός. ὁ. fera. Nonnunquàm pro uenenata bestia accipitur, & maximè pro uipera.
θήρα. ας. ἡ. indago & uenatorum inquisitio, uenatio.
θηράγρα. ας. ἡ. uenatio, & res quæ in uenatu capitur.
θήραμα. τὸ. inuentio.
θηράομαι. μ. άσομαι. ϖ. αμαι. uenor, aucupor, capto. Interdum passiuè pro captor. deponens, accusatiuo iungitur.
θηραρχία. ας. ἡ. constitutio feraria.
θήραρχος. ϐ. ὁ. qui præest duobus elephantis.
θηρατέον. uenandum est.
θηρατής. οῦ. ὁ. uenator.
θήρατρον. rete & artificium aucupium q̃, res qua uenatur.

θηράω. μ. άσω. ϖ. ακα. uenor, quæro, inuenio, machinor, ζητῶ, εὑρῶ, μηχανάομαι. neutrum, accusatiuo iungitur.
θήρεμα. απ. τὸ. καὶ
θήρευμα. απ. τὸ. uenatio, indago, id est, uenatorum inquisitio.
θηρεύομαι. καὶ
θηρεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. uenor, capto, propriè feras insector. accusatiuo iungitur.
θηρεύσιμος. ου. ὁ. καὶ
θηρευτικός. οῦ. ὁ. uenatorius. θηρευτικοὶ dicũtur canes quorũ opera in uenatu utimur.
θήρημα. απ. τὸ. uenatio.
θηρητήρ. ῆρος. ὁ. uenator.
θηρήτωρ. ορος. ὁ. idem.
θηρία. ας. ἡ. tibia ex hinnulorum ossibus, forinsecus ære obducta, qua utebantur Thebani.
θηριακά. τὰ. theriaca, medicamenta uenenatorum animalium: medica compositio ex uipera ad ferarum morsus. Dicuntur autẽ theriaca, ἀπὸ τῶν θηρίων, id est, à feris, uel quarũ uenenis aduersantur, uel quæ in ea compositione admiscentur: non autem à Tyro, quę species est serpentis Arabum lingua, non alia à uipera, quum antea ex Aegypto tantum Tyrus adueheretur. authore Nicolao Leoniceno.
θηριάλωτον. ϐ. ὁ. bestialis, à bestia captus.
θηρίκλειον. uitreum poculum, ab inuentore Thericle dictum.
θηρίκλειος. ου. ὁ. Thericlius à loco.
θηριομαχέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. cum bestijs pugno. neutrum absolutum.
θηρίον. ϐ. τὸ. bestia, fera. Est propriè uenenata bestia, ut uipera.
θηριόομαι. ferocio, uermiculor, hoc est, cum enatis uermiculis & bestiolis segetes & arbores infestant. Dicitur etiã σκωληκοῦσθαι.
θήριος. ου. ὁ. ferinus.
θηριοτρόφιον. τὸ. uiuarium.
θηριώδης. εος. ὁ. ἡ. ferinus, bestialis, immanis, efferatus.
θηριωδία. ας. ἡ. feritas.
θηριωδῶς. bestialiter, fere.
θηρίωμα. τὸ. genus hulceris teterrimi, quod idem esse cum carcinomate opinantur.
θηρόβρωτον. à feris deuoratus.
θηρονόμος. ου. ὁ. καὶ
θηροτρόφος. ϐ. ὁ. ἡ. feras nutriens.

Θ Η Σ. Θ Η Τ.

θής. ητός. ὁ. debitor, mercenarius, quod datur

pro debito in pignus. Dicitur etiam seruus apud Athenienses.

Θησαυρίζομαι. μὴ

Θησαυρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. colligo, recondo, repono in depositio, in thesaurum congrego. actiuum, accusatiuo iungitur.

Θησαυρισικὰ τῆς τροφῆς, quæ ingenio recõdendi cibi dotata sunt.

Θησαυριστής. οῦ. ὁ. μὴ

Θησαυρισικός. οῦ. ὁ. καὶ

Θησαυροποιός. οῦ. ὁ. collector thesauri, auarus.

Θησαυρός. οῦ. ὁ. thesaurus, diuitiæ recõditæ in longũ tempus. Gazam Persæ appellant.

Θησῆα. festa in honorẽ Thesei, in quibus populo dabatur congiarium.

Θησεῖον. ε. τὸ. templũ sacrũ Theseo, & Asylum, quod dicatũ erat ad tumulum eius.

Θησειότριψ. uersans in templo Thesei: nam erat Asyli loco θησεῖον.

Θύννα, siue θράανα μὴ θράττα, piscículus est marinus, quẽ Dorotheus Ascolonius thessam, ut Athenęus, uocabat, minus castigatè.

Θητεία. ας. ἡ. seruitus, merces, famulatus, clientela, cultus.

Θῆτες. inter populi Athenienſis classes tertiũ tenebant ordinem, qui ad magistratus non admittebantur quidem, à iudicijs tamen & concionibus non reijciebantur: ut non deesset omnino, unde ali possent.

Θητεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. pro mercede seruio, mercenariam rem ago, mercenarius sum & βάναυσος, mercenariam operam loco.

Θητικόν. τὸ. quarta erat classis populi Atheniensis, quę mercenariorum ordinem complectitur: hæc à magistratibus submouebatur. Vide Annot. Budæi in Pand.

Θητικός. οῦ. ὁ. seruilis.

Θῆττα. ης. ἡ. paupercula, & mercenaria, indotata, relicta à patre, cui dos à uicinis præbetur.

Θητώνιον. τὸ. precium quod datur mercenarijs: τὸ τοῖς μισθωτοῖς διδόμενον, Suid.

Τὸ Θ μεῖζ. τῶ Ι.

Θίασμος. ου. ὁ. conuiuium, cœtus. Proprie chorus & cœtus, qui congregatus est in honorem alicuius dei.

Θίασος. ου. ὁ. conuiuiũ, ad quod quisq; de suo aliquid offert, ὁ ἔρανος. Item multitudo rei diuinæ causa collecta. Pompa quoq; quæ Dionysium comitabatur: & quæuis multitudo siue saltantium, siue aliud quiduis agentium.

Θιασώτης. ε. ὁ. socius in chorea. Aristoph. ranis: ἐλθὲ τόνδ' ἀνὰ λειμῶνα χορεύσων ὁσίους ἐς θιασώτας. Significat etiam conuiuam.

Θιγγάνω. ἅπτομαι, θίγω.

Θίγομ pro θίγε, tange.

Θίγω. μ. ίξω. τ. ιχα. tango. actiuũ, actõ iungit.

Θίν. νός. ὁ. littus, cumulus arenæ, pro robore corporis accipitur, aceruus.

Θίς. ινός. ὁ. idem.

Θινώδης. εος. ὁ. ἡ. littoreus, ferus.

Θίξις. ιος. ἡ. tactus.

Θισίτης. conuiua.

Τὸ Θ μεῖζ. τῶ Λ.

Θλᾶσθαι. contundi, infringi.

Θλασίας. ε. ὁ. qui habet testiculos attritos, qui & Latinè thlasias dicitur, licet thasias corrupto uocabulo legatur ff. de uerb. sig. l. spadonum.

Θλᾶσις. ιος. ἡ. contusio, auriũ morbus quidã.

Θλάσπι. ης. ἡ. herba, à quibusdam sinapi Persicum, ab alijs pes gallinaceus dicitur.

Θλάω. μ. άσω. τ. ακα. frango. acti. actõ iungit.

Θλίβω. μ. ίψω. τ. ιφα. tribulo, frango, premo, stringo, in angustum redigo, opprimo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Θλίψις. ιος. ἡ. tribulatio, anxietas.

Τὸ Θ μεῖζ. τῶ Ν.

Θνήσκω. μ. κ̓ξομαι. uel θανοῦμαι. τ. τέθνηκα. aoristus secundus ἔθανον, morior. Accipitur etiã in re inanimata pro perijt, neutrum absolutũ. Differt ab ἀποθνήσκω.

Θνησιμαῖον. ου. τὸ. morticinium.

Θνητός. οῦ. ὁ. mortalis.

Τὸ Θ μεῖζ. τῶ Ο.

Θοάζω. curro, insanio, interficio, festino, terreo, erro, fingo more figuli, numine afflatus sum, finio, absoluo, lætor, tripudio, choreas duco: τρέχω, μαίνομαι, σπεύδω, κτείνω, σπεύδω, ταράττω, καθημι, χορεύω, ἀνύω, ἥδομαι, τελῶ, πλανάττω, φοβέομαι, πλανάομαι, θεοφορέομαι, Hesych.

Θοάω. μ. άσω. τ. ακα. incito, sedeo, moueor.

Θόες. οἱ. animalia sunt ex hyæna & lupo prognata. Thoës etiam Latinis dicuntur. Plinius li. viij. cap. xxxiij. Mutat colores Scytharum tarandus, nec aliud ex ijs, quæ pilo uestiuntur, nisi in Indis Lycaon, cui iubata traditur ceruix. Nam Thoës, luporum id genus est, procerius longitudine, breuitate crurũ dissimile, uelox saltu, uenatu uiuens, innocuum homini, habitum, non colorem mutat. Per hyemes hirti, æstate nudi.

Θοηές.

θορυβώδης. εος. ὁ. ἡ. obturbatus.
θόλωσις. ιος. ἡ. turbulentia.
θοός. οῦ. ὁ. uelox, tenebrosus, fortis.
θορευτής. οῦ. ὁ. qui facit uiam, præuius.
θορέω. μ. ήσω. τ. κα. salio, terreor aliquo rumore, curro, impetu insilio.
θορνύομαι. libidine agitor, coëo.
θορός. οῦ. ὁ. semen genitale.
θορυβέω. μ. ήσω. τ. κα. tumultuor. Accipitur pro in tumultu esse, & tumultum decernere, concitare & tumultum, cum accusatiuo. neutrum absolutum.
θορυβοποιέω. tumultus cieo, panicis moueor.
θορυβοποιός. οῦ. ὁ. seditiosus.
θόρυβος. ου. ὁ. tumultus. Hinc τυρβή.
θορυβοῦμαι. tumultuor.
θορυβώδης. εος. ὁ. ἡ. tumultuosus.
θορυβωδῶς. tumultuose, raptim, indiscretè.
θορυκά. τὰ. conceptacula seminis genitalis.
θορύμβοι. οἱ. in Venerem concitati.
θόρω. θορέω.
θουρία. ας. ἡ. locus in Sicilia, optimos uates creans, unde θουριομάντεις.
θουρικός. οῦ. ὁ. impetuosus, potens, agilis, uiolentus, furiosus, strenuus.
θούριος. ου. ἡ. impetuosus, epitheton Martis apud Homerum.
θουρίς. ίδος. ἡ. strenua.
θοῦρος. ου. ὁ. impetuosus, exiliens.

θοώκος. ου. ὁ. pro θῶκος.

Τὸ Θ μεθ' τὸ Ρ.

Θρανύεσθαι. extendi: nam θράνον ligni genus est, in quo pelles extenduntur. Aristoph. equitib. ἡ βύρσα σου θρανύσεται.
θρανίδιον. τὸ. uehiculi, siue currus species: ἅρδους δίφρου, Suid.
θρανίον. ου. τὸ. scabellum, transtrum, subsellium.
θρανίτης. ου. ὁ. remex, sessor.
θρᾶνος. εος. τὸ. sedes.
θραπίς. carduelis, auis alia ab acanthide, cũ nonnulli eandem putent esse.
θρασίως. audacter.
θρασκίας. ου. ὁ. Thrascias uentus qui à quibusdam cæcias esse creditur.
θράσος. εος. τὸ. temeritas, audacia, ferocitas.
θρασυκάρδιος. α. ὁ. duri cordis.
θρασυμίνων. ωνος. ὁ. promptus, audax.
θρασύνομαι. animo uel animor, audeo, rem aggredior, insolesco.
θρασύς. ύος. ὁ. temerarius, alacris, securus.
θρασυστομεῖν. audacter & liberè loqui.
θρασύστομος. ος. ὁ. liberæ & temerariæ linguæ.
θρασύτης. ητος. ἡ. temeritas, rebellio, cõtumacia, audacia.
θρασύχειρ. audax, manu promptus.
θράτται. Tressæ, mulieres in Thracia, pisces thrassæ.
θράττω. μ. άξω. τ. αχα. turbo. actiuum, accusatiuo iungitur.
θραυπίς. ίδος. ἡ. carduelis, θραπίς.
θραῦσις. ιος. ἡ. fractio, quassatio.
θραῦσμα. τὸ. fragmentum, frustum.
θραυστός. οῦ. fragilis.
θραύω. μ. σω. τ. αυκα. frango, quasso, uulnero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Θ P E. Θ P H.

θρέμμα. ατος. τὸ. pecus, nutrimentũ, alumnus.
θρέξασκον. currebant.
θρεξίσκω. in circulo curro, tripudio.
θρεπτήριος. dicitur capillus in honorem deorum resectus. Vide Cœlium libro iiij. capite xxiij.
θρεπτικός. οῦ. ὁ. alendi uim habens.
θρίπτρον. ος. τὸ. præmium datum nutrienti. Homerus Iliad. ρ'. οὐδὲ τοκεύσι θρίπτρα φίλοις ἀπέδωκε.
θρίπτρια. ας. ἡ. nutrix.
θρεττανιτλώ. uox cytharæ. indeclinabile.
θρήικη. ης. ἡ. Thrace.
θρήικοθεν. ex Thracia.

θρηνέω. μ. ήσω. σ. ηκα. lamentor, lugeo. neutrum, accusatiuo iungitur. Matth. x. ἐθρηνήσαμεν, ludibria cecinimus.

θρῆνος. οῦ. ὁ. lamentatio, fletus.

θρῆνυς. υος. ἡ. transtrum, scabellum.

θρηνώδης. εος. ὁ. ἡ. flebilis, lamentabilis.

θρηνῳδία. ας. ἡ. cantus lugubris.

θρησκεία. ας. ἡ. religio, ceremoniæ, obseruantia, ueneratio, celebritas, funebre carmen.

θρησκεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. celebro, seruio deo. accusatiuo iungitur.

θρῆσκος. ον. ὁ. religiosus, generosus.

Θ Ρ Ι.

θρία. τὰ. ficulna folia.

θριάζω. folia fici arboris colligo, numine afflor.

θριαί. ὰι. calculi quos sortilegi in urnam mittunt diuinantes. unde

θριαμβευτής. οῦ. ὁ. triumphator.

θριαμβεύομαι. uulgo.

θριαμβεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. triumpho. actiuũ, accusatiuo iungitur.

θριαμβικός. οῦ. ὁ. insignis triumpho.

θρίαμβος. ου. ὁ. triumphus.

θρίγγος. ου. ὁ. σεφάνη, περίφραγμα.

θριγγίον. idem, & ædium fastigium.

θρίγκος. ὅσὰ τοξικῆς τῶν οἰκείων τὸ ἀνώτατον. sepimentum, uallum, uertex, eminentia.

θρίγκωσις. ἡ. loricatio.

θριδάκη. ης. ἡ. ἡ

θριδακίνη. ης. ἡ. lactuca.

θριδακώδης. εος. ὁ. ἡ. naturam lactucæ imitans.

θρινάκη. ης. ἡ. ἡ

θρίναξ. ακος. ὁ. uentilabrum, tridens.

θριοβόλος. σ. ὁ. qui thrias in urnam diuinam iacit, sortilegus.

θρίον. σ. τὸ. foliũ ficus, & genus eduliũ apud Athenienses, ex lacte & adipe suillo & semidalide, quod in fici foliis coquebatur. Aristophan. Acharn. θρίον παρίχους οἵσι σα προῦ δεῦρό μοι.

θρίξ. τριχός. τᾶις. τριξί. ἡ. capillus, pilus, uillus.

θρῖπες. οἱ. uermiculi sunt, ut cossi, ut tineæ & teredines. In singulari θρίψ.

θριπιδόεσα τον. σ. τὸ. corruptum, erosum, exesum propriè à teredinibus.

θριπόδητος. erosus à uermibus: ut θριπόδητοι εἶναι apud Theophrastum, radices à uermibus exesæ.

θρίσα. ης. ἡ. alosa piscis, ut uertit Theod.

θριχίασις. ις. eruptio pilorum præter natu-

rãm in ordine palpebræ ex reumate procedens.

θρίψ. ῖπος. ὁ. uermiculus qui lignis innascitur, teredo.

Θ Ρ Ο.

θροέω. μ. ήσω. σ. ηκα. turbo, dico, accino, ædo. actiuum, accusatiuo iungitur.

θροηθείς. ντος. ὁ. externatus.

θρομβεῖσθαι. in grumos concrescere.

θρόμβος. ου. ὁ. gutta, fragmentum, grumus. Et cõcreti sanguinis partes dicuntur θρόμβοι.

θρομβώδης. εος. ὁ. ἡ. turbulentus.

θρόνον. ου. τὸ. pigmentum, uenenum, flos. Cyprij uocant θρόνα uestes floridas & uariegatas insigniter. Thessali animalia uarietate distincta maculosáq. Aetoli θρόνα dicunt τὰ φάρμακα. Theocrit. θέσυλι νῦν λεβοῖσα τὺ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον. Homerus rosas hoc intellexit uocabulo, παρὰ τὸ ἄνθειν ἐκ τῆς γῆς.

θρονοποίκιλα. τὰ. pigmenta uaria.

θρόνος. σ. ὁ. solium, sedes, sella.

θρόος. ου. ὁ. rumor.

Θ Ρ Υ. Θ Ρ Ω.

θρυαλλίζω. susurro, ψιθυρίζω.

θρυαλλίς. ίδος. ἡ. herba ex qua fiunt papyri lucernarum, uel funalium, ipsa papyrus lucernarum & funalium, ellychnium, focus, radius, fauilla, lucerna.

θρύϊνος. ον. ὁ. iunceus.

θρυλέω. καὶ

θρυλλέω. μ. ήσω. σ. ηκα. diuulgo, turbo, uulgo, per rumorem iacto, opto. actiuum, accusatiuo iungitur.

θρυλλίζω. tero. accusatiuo iungitur.

θρυλλόμυον. τὸ. rumor, & celebratũ uulgoq; iactatum.

θρύλλος. ου. ὁ. rumor.

θρύον. ου. τὸ. iuncus, ulua.

θρύορος. ὁ. uessicariæ herbæ species.

θρυπτικός. οῦ. ὁ. delicatus.

θρύπτομαι. μ. ύψομαι. σ. υμμαι. καλλωπίζομαι, delicior, delicias facio, nugis ago. Interdum cum accusatiuo iungitur, mediante περί: interdum cum datiuo.

θρύπτω. μ. ύψω. σ. υφα. in minutas partes seco, frango, mollio, facio delicatum, illudo, ludo. actiuum, accusatiuo iungitur.

θρυσία. portæ quæ nunc διπυλον nominant. Plutarch. in Pericle.

θρύψις. ιος. ἡ. deliciæ, βλακεία.

θρώσκω. salio, curro, cado, facio ferre uterũ.

θρωσμός.

θρωσμός. οῦ. ὁ. locus eminens.
θρώσκω. genero, timeo: γεννῶ, φοβέομαι.

Τὸ Θ μετὰ τὸ Υ.

Θύα. arbor, alio nomine trogete uocata: huius mentionem fecit Plinius libro xiij. reijciens sententiam illorum qui odoramentum absolutè apud Homerum intelligunt.
θυάπαξ. ὁ. sacrilegus, ἱερόσυλος.
θυάς. άδος. ἡ. Baccha, Thyas, sacrificula Bacchi.
θυγάτηρ. έρος. ἡ. filia. Histor. lib. vi. Aristot. θυγατέρας puellas filiarum equarũ intelligit.
θυγατριδ(ί)ῆς. ἡ. neptis ex filia.
θυγατριδόος. ὁ. nepos ex filia.
θυγάτριον. ου. τὸ. filiola.
θύεια. ας. ἡ. mortarium.
θυείδιον. ὁ. τὸ. mortariolum.
θύελλα. ης. ἡ. turbo, procella.

Θ Υ Η. Θ Υ Ι. Θ Υ Λ.

θυήας. έντων. ὁ. sacratus.
θυηλάσασθαι. sacrificare.
θυηλή. ῆς. ἡ. sacrificiũ, primitia, arcula in qua odoramenta reconduntur.
θυηπολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uerto per sacrificiũ.
θυηπολία. ας. ἡ. operatio in sacris.
θυηπόλιον. ου. τὸ. sacrificium.
θυηπόλος. sacerdos qui circa sacrificium uersatur.
θυϊάδες. quæ & θυίαι uocantur à Strabone, à θυία dictæ quæ prima liberi patris innata sit orgijs authore Pausa. Plutarchus in claris: θυϊάδες εἰσὶ αἱ περὶ τὸν διόνυσον γυναῖκες.
θυΐτης. ου. lapis.
θυλάκιον. ηὶ
θυλακίσκος. loculus.
θυλακίτις. ἡ. montana nardus.
θύλακος. ου. ὁ. uas ad panem ferendum, culeus.
θυλακώδης. εος. ὁ. habens formam folliculi.
θύλαξ. κος. ὁ. sacculus, capsa, arca.
θυλήματα. τὰ. farinæ uino & oleo mixtæ in sacrificium.

Θ Υ Μ.

Θῦμα. ατος. τὸ. sacrificium, uictima.
θυμαίνω. μ. ανῶ. irascor. neutrum absolutum.
θυμάλγια ἔπεα. uerba molesta.
θυμάλωψ. οπος. ὁ. scintilla, carbo, titio. Aristophan. Achar. οἷος αὖ μέλας τὶς ὑμῖν θυμάλωψ ἐπῆλθεν. ubi quidam θαυμάλωψ legunt.
θυμαρής. ἐος. ὁ. ἡ. placidus, gratus.
θύματα. τὰ. ludibria, sacrificia.

θύμβρα. ας. ἡ. satureia.
θυμβρεπίδειπνος. ὁ. ἡ. frugalis, facilis in uictu. Aristoph. nebul. καὶ τρυσιβίου γαστρὸς καὶ θυμβρεπιδείπνου.
θυμβροφάγος. ου. ὁ. qui thymbra uictitat, qui paruo contentus, lætè & securè uitam agit.
θυμέλαια. ας. ἡ. thymelæa frutex.
θυμέλη. ης. ἡ. pulpitum, scæna, ara.
θυμελικός. οῦ. ὁ. citharœdus, citharista, lyrista, tibicen, & Latinè etiam Thymelicus, licet de con. d. q. non oportet, themelici, corrupto uocabulo legatur.
θυμέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. irascor. deponens.
θυμηδία. ας. ἡ. animæ uoluptas, animi delectatio.
θυμήνας. ὁ. iratus, χολωθείς.
θυμήρης. εος. ὁ. ἡ. placitus, gratus.
θυμήτιον. τὸ. uile sacrificium, parua uictima: μικρὸν θῦμα, καὶ εὐτελές.
θυμίαμα. ατος. τὸ. uaporatio, incensum, suffitus, suffimentum.
θυμιατήριον. ὁ. τὸ. thurribulum, acerra.
θυμιάω. μ. άσω. ω. ακα. euaporo, adoleo, suffio.
θυμικόν. οῦ. τὸ. animę pars, id est, animositas.
θυμικός. ὁ θυμοειδής, iracundus.
θυμίτης οἶνος. ex thymo uinum confectum.
θυμοβόρος. ὁ. ὁ. animum uorans.
θυμοειδής. ἐος. ὁ. ἡ. ferox, acri iracundia præditus, iracundus, fortis & animosus, turbidus.
θυμολέων. οντος. ὁ. animum leonis habens, uirilis.
θυμομαχέω. animosè & ad internitionẽ usq; dimico. Est etiam animo bellum agito.
θύμον. ου. τὸ. cunila.
θυμόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. iascor, deponẽs, datiuo iungitur.
θυμορραιστής. οῦ. ὁ. animum destruens.
θύμος. ου. ὁ. cepa agrestis, porrum: quanquã in hoc dissentiant Plinius & Dioscor.
θυμός. οῦ. ὁ. animus, animi præsidentia confidentiaq;, animus uehemẽs, quos animos Latini uocant. Cui ἀθυμία opponitur. Xenoph. τὸν θυμὸν in equo esse dicit, quod ὀργὴν in homine. Θυμός ea pars animi est, quam Plato ponit in præcordijs, & obstrepit rationi, cui sedem tribuit in cerebro. Porrò nõ significat absolutè iram, sed perturbationem illam, quando sanguis circa cor incipit ebullire. κότον uerò est magis iam adulta: ὀργὴ quæ iam cupit erumpere in uindictam. A θύω quod aliquando furor signi-

ror significat. Item furor, ira, excandescentia, ferocitas, impetus animi efferuescentis, desyderium. Apud medicos nomen hulceris siue uerrucæ, Aegyptiæ fabæ magnitudine, accedens ad colorem thymi.

θυμόσοφος. sapiens.

θυμόσοφον θήριον. humanę intelligentiæ partem habens.

θυμοφθόρος. ου. ὁ. pernicioſus.

θυμώδης. εος. ὁ. animoſus, ὁ θυμοειδής.

θύμωσις. ιος. ὁ. excandeſcentia.

Θ Υ Ν. Θ Υ Ο.

θυννάζειν. καὶ

θυννίζειν. pungere, imponere, lancinare, configere.

θυννεῖον. ε. τὸ. ſacrum quo piſcatores Neptuno thynnum immolabant, in ſpem felicioris capturæ.

θύννος. ου. ὁ. thunnus, nomen piſcis prægrandis.

θυννοσκοπία. accipitur pro accurata & incõmuenti obſeruatione.

θυννοσκοπῶ. thunnos capto, obſeruoq. Ariſtopha. ἱππεῦσι: κἀπὸ τῶν πέτρων ἄνωθεν τοὺς φόρους θυννοσκοπῶν, id eſt, peruigili ſpeculatione obſeruans.

θύνω. μ. υνῶ. ὁρμάω, propero, curro, propello. neutrum abſolutum.

θυόεις. όεντος. ὁ. odorifer.

θύον. ου. τὸ. herba odorifera.

θύος. εος. τὸ. ſacrificium, incantatio.

θυοσκόπος. ε. ὁ. aruſpex, uates qui futura prædicit ex inſpectione extorum, aut ex ſacris accenſis.

θυόω. μ. ώσω. ω. ωκα. facio odorem.

Θ Υ Ρ.

θύρα. ας. ἡ. ianua.

θύραζε. foras.

θύραθεν. è foris.

θυραία. ας. ἡ. externa, & ianua inter duas ædes.

θυραῖος. ου. ὁ. externus, extraneus, abſens.

θυραυλεῖν. domum cuſtodire, oſtiatim canere, in caſtris & ſtatiuis permanere, urbem non ingredi, nec ſub tecto eſſe, licet autem αὐλίζεσθαι uoce paſſiua dicatur, tamen θυραυλεῖν actiua uoce effertur.

θυραυλία. ας. ἡ. uita agreſtis.

θυραυλικός. ὁ ὑπαίθριος, ut θυραυλικὸν ἔργον dicitur, quod ſub dio fit.

θυραυλοῦν. excubare.

θυρεανάω. iudico.

θυρεός. οῦ. ὁ. ſcutum.

θυρεοφόρος. ου. ὁ. ſcutifer.

θυρεπανοίκτης. ε. ὁ. qui in quaſuis ædes impune ingreditur, quo nomine uocabatur Crates Thebanus, διὰ τὸ ἐπεισιέναι εἰς πάντα ᾧ ἐβούλετο οἶκον, ut ſcribit Laërtius in eius uita.

θύρετρον. ου. τὸ. porta, ueſtibulum.

θύρηφι. foris, foras.

θυρίον. ου. τὸ. portula, parua ianua.

θυρίς. ίδος. ἡ. feneſtra. θυρίδας. τὰς. plurali numero, foras ipſas. θυρίδα uerò ſingulari numero cauum illud hians ſignificari tradit Pollux.

θυροκοπήτης. καὶ

θυροκόπος. ου. ὁ. qui ianuam pulſat: ὁ τῶν θυρῶν κόπτων.

θυροποιία. ας. ἡ. ianuarum fabrica.

θύρσος. ε. ὁ. thyrſus haſta frondibus ueſtita, quo utebantur in ſacris Bacchi. Significat etiam caulem cuiuſq herbæ.

θυρώματα. τὰ. fores.

θυρών. ῶνος. τὸ. ueſtibulum.

θυρωρεῖον. ε. locus inter duas partes.

θυρωρός. οῦ. ὁ. ianitor. Inuenitur in fœminino genere, ut in Euangelio de ancilla oſtiaria.

θυρώσας. qui fabricauit portas.

Θ Υ Σ. Θ Υ Τ.

θυσανόεις. όεντος. ὁ. fimbriatus.

θύσανον. ου. τὸ. καὶ

θύσανος. ὁ. fimbria.

θυσάνωτος. ου. ὁ. fimbriatus.

θύσθλα. τὰ. alij ramos, alij thyrſos uocant, id eſt, ſacra Bacchica, alij omnia quæ ad initiationem faciunt.

θυσία. ας. ἡ. ſacrificium, hoſtia, uictima.

θυσιαστήριον. ου. τὸ. altare.

θύσιμος. ε. ὁ. ſacrificabilis.

θυσκόος. ου. ὁ. ſacerdos, uates.

θύτης. ου. ὁ. ſacerdos, uates, ſacrificus. Sues etiam dicti ſunt θύται à ſacrificio uſu.

θυτική. ῆς. ἡ. aruſpicina.

θύψαι. ſuccendiſſe, inflaſſe.

Θ Υ Ω.

θύω. μ. ύσω. ω. υκα. ſacrificio, macto, immolo, occido, impetum facio, excito, feſtino. Iungitur autē accuſatiuo cauſam ſacrificij ſignificante: ut θύειν γάμον, quaſi διὰ τὸν γάμον, propter nuptias ſacrificare. Neq; eũ tantum dicitur ὅστις μαντείας τὸ τὰ ἱερεῖα ἱποσκοπεῖν: frequentius tamen de ſacrificantibus, ut aruſpices cõſultant, dicitur. Xenophon: ἐγὼ

phon: ἐγὼ δὲ θύσομαι ὅσα τῇ ὁρμῇ. Plutarchus: ἔθυσε τῷ εὐφράτῃ διαβατήρια, pro transitu sacrificauit. Vide comment. Budæi.

θυώδης. εος. ὁ. ἡ. καὶ

θυώεις. ντος. ὁ. odoratus, bene olens.

θύωμα. ατος. τὸ. odoramentum.

θυωρεῖσθαι. commessari.

θυωρίτης. ου. ὁ. mensarius, argentarius.

θυωρός. οῦ. ὁ. mensa, propriè sacris usibus dicata, ab ὠρεῖν τὰ θύν.

θυῶτα. ἡ. præ libidine gestiens.

Τὸ Η μεῖζ. τοῦ Ω.

Θῶα, quid sit, Cœlius lib. xij. capi. lix. explicat his uerbis: Esse animal quod θῶα nuncupent, nõ ex Aristotele ac Plinio notissimum, sed astipulatur & Theocritus. Cęterum censeri id uel humanissimũ, præcipueq; homini amicũ, ac, ut dicunt Græci, φιλανθρωπότατον, non ita multi prodidere. Lectum tamen quandoq;, si fortè in hominẽ inciderit, reuereri, ac uelut obseruanter suspicere. Amplius si à feris alijs circumuentum senserit, tum uerò adcurrere protinus, opitulariq; pro uiribus.

θωή. ῆς. ἡ. ζημία, iactura, damnũ, multa, supplicium, pœna inobedientiæ, unde ἀθῶος.

θώθ. september apud Aegyptios.

θωΐπλω. μ. ξω. ω. ιχα. lacero, impetum facio.

θῶκος. ὁ. locus, sedes, concio.

θωμιγξ. γος. ὁ. ὁρμιὰ, funiculus.

θωμίζω. uincio funiculis, uinculis coërceo: Hesychius habet θωμίαω, quod est νύαω, δεσμέω.

θωμός. οῦ. ὁ. σωρός, cumulus aristarum.

θώνιον. ου. τὸ. ἑῆκος.

θῶος. ου. ὁ. fons.

θωπεία. ας. ἡ. adulatio, blanditia.

Θώπευμα. ατος. τὸ. idem.

θωπευμάτιον. ου. τὸ. assentatiuncula. Aristophanes equitib. ὡς ἀπὸ μικρῶν εὐνους αὐτῷ θωπευμάτιων γενέσθαι.

θωπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. colo, adulor, assentior, morem gero. accus. iungitur.

Θωπικός. οῦ. ὁ. assentatorius.

θωράκια. τὰ. propugnacula.

θωρακίζω. armo, thoracẽ induo. apud Thucydidem θωρακισμένος.

θωρακοποιός. οῦ. armorum faber.

θωρακοφόρος. ου. ὁ. thorace armatus.

θώραξ. ακος. ὁ. pectus, thorax. Est ea pars corporis quæ complectitur humeros, pectus, & scapulas usq; ad præcordia. Capitur autem pro ueste quæ illas parteis tegit & munit. Est etiam mons prope Atheneum urbem, uicinam Libybus Hesperijs, in planicie sitam, in quo fama est, Daphiton grammaticum, cruci affixum, quòd maledico carmine regeis incessiuisset: unde illud apud Græcos notum, φύλαττε τὸν θώρακα, Caue à thorace. author Strabo. Paulò diuersa his memorat Cicero in libro de fato, & Valerius Max.

Τὸ Ι μεῖζ. τοῦ Α.

θωρηκτής. οῦ. ὁ. armatus.

θωρηξις. ιος. ἡ. uini potio, quòd pectus arma reuideatur, & calefacere.

θωρήσσεσθαι. ebriũ fieri interdũ. Nican. Alex. ἐπαφρίτοντι ποτῷ φρένα θωρηχθέντων.

θωρήσσω. μ. ήξω. ω. ηχα. armo. actiuum, accusatiuo iungitur.

θῶς. ωός. λυκοπάνθηρος, genus lupi, animal mordax: Theodorus uertit lupũ ceruariũ.

θῶσθαι. conuiuari, Doricum est.

θωυκτήρ. ῆρος. ὁ. latrator, canis.

θωύσσω. latro, uociferor. Ad canes pertinet.

θώψ. ῶπός. ὁ. aaulator, assentator.

Τὸ Ι μεῖζ. τοῦ Α.

Ἰά. ᾶς. ἡ. uox, clamor, flos, una.

ἰάδω. dormio.

ἰαθμός. οῦ. ὁ. sonus, cubile, αὐθμός.

ἰαίνω. μ. ανῶ. lætifico, floreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἰακχαγωγός. οῦ. ὁ. Bacchi misterijs initiatus.

ἰακχέω. μ. ήσω. ω. κκα. clamo. neut. absolutũ.

ἴακχος. ου. ὁ. Iacchus, Bacchus, & hymnus in eundem.

ἰακωλῖνος. isquilinus mons.

ἰαλεμῆσαι. lamentari, lugere.

ἰαλεμίζειν. complorare.

ἴαλεμος. cum spiritu aspero carmen est Apollini cani solitum: si tenui scribatur spiritu, genus lamentabilis cantionis. Narrant quidam ἴαλεμον Calliopes fuisse filium, in carmine ineptissimum, & frigidum. unde adagium, Ialemo frigidior. Vide adagiũ, Ialemo frigidior.

ἰαλεμώδη. τὰ. frigida, & nullius momenti: τὰ ψυχρὰ, καὶ οὐδενὸς ἄξια. Suid.

ἴαλλος. ου. ὁ. dicterium, scomma.

ἰάλλω. mitto, extendo.

ἴάλυσος. ου. Rhodi uicus fuit, quẽ Demetrius

rex incēdere uoluit, quòd in eo tabulas Protogenis haberi nouerat. Hermolaus Barbar. xxv. Plin.

ἴαμα. τὸ. medicamentum.

ἰαμβίζω. apud antiquos ὑβρίζω, proscindo, unde Iambus.

ἴαμβος. ε. ὁ. Iambus.

ἰαμβύκαι. organa sunt musica triangula quibus iambica canebāt. alij σαμβύκας uocāt, authore Suida.

ἴαμνος. ε. ὁ. locus compositus. Nican. Ther. σκιάεσσι χλοάζοντας ἰάμνους.

ἰάνθη. floruit, lætatus est.

ἰάνθινος. η. ὁ. uiolaceus: unde uiolantillam suam Papinius uocat ἰανθίδα.

ἰάνικλον. ε. τὸ. ianiculum.

ἰανθεμπλέκτης. ὁ. sertum uiolaceum, siue ex floribus quibuscunque. σύμμικτος ἴων φορῶν. Suid. ἰσοῖς ὅμοιος ἐπικωμάσμα. Hesych.

ἰαολκός. οῦ. ἡ. Iaolcus urbs Thessaliæ.

ἰάομαι. μ. ἀσομαι. ω. αμαι. medeor, sano, morbum profligo. deponens, accus. iungitur.

ἰαπετός. οῦ. ὁ. Iapetus.

ἰάπτω. μ. ἀψω. ω. αφα. maledico, incessio, conuicior, mitto cum detrimento, lædo. accusatiuo iungitur.

ἰαπυγία. ας. ἡ. Apulia.

ἰάπυξ. υγος. ὁ. Iapix uentus.

ἰαροπότης. ε. ὁ. homicida: ἀιμοπότης. Hesych.

ἴας. ἄδος. ἡ. lingua Ionica.

ἴασι, καὶ μετίασι, ab εἶμι καὶ μίτεμι.

ἴασι. mittunt Ionicè, pro ἴεισιν ab ἵημι.

ἰάσιμος. η. ὁ. ἡ. sanabilis, medicabilis.

ἴασις. ιος. ἡ. sanitas, medela.

ἴασος. ἄργος, argos, siue Peloponnesus, sic dicta ab Iaso.

ἰαῶπ. irasci, mordere: θυμοῦσθαι, δάκνειν.

ἰασί. Ionicè.

ἰαταταί. heu: exclamatio apud Aristophanē cuiusdam, qui à ciuibus exagitabatur.

ἰατός. οῦ. ὁ. curabilis.

ἰατρεία. ας. ἡ. medicatio. præmia quæ dātur medico.

ἰατρεῖον. ου. τὸ. officina medicorum, & præmium quod datur medico.

ἰατρεύομαι. μ. εὐσομαι. ω. ευμαι. medicus sum. deponens.

ἰατρία. ας. ἡ. medicina.

ἰατρική. ῆς. ἡ. ars medendi.

ἰατρικός. οῦ. ὁ. medicinalis.

ἰατροκώτατος. excellentissimus in medicina.

ἰατρολέπται. reunctores medicorum.

ἰατρόμ. ε. τὸ. præmium quod datur medico

ἰατρός. οῦ. ὁ. medicus, & pro digito medio, quem Latini quoq; medicum uocant.

ἰανίσκω. quiesco.

ἰανθμός. οῦ. ὁ. quietis locus, κοιμᾶθραι: ὅπου ἡ κτήνη αὐλίζεται, καὶ κοίτη, καὶ ὕπνος. Hesych.

ἴανος. ε. ὁ. cubile.

ἰαύω. μ. αὐσω. ω. αυκα. uigilo, pernocto, dormio, quiesco, fruor quiete, percipio, διάγω, id est transigo.

ἰαφίτης. ε. correptor.

ἴαχε. resonabat, strepebat.

ἰαχή. ῆς. ἡ. clamor.

ἰάχημα. τὸ. uociferatio dionysiacorum.

ἰάχω. resono. neutrum absolutum.

Τὸ Ι μεῖζ. τῶ Β. καὶ Γ.

Ἴβηρ. ηρος. Iberus, & animal terrestre. Et Hispanus à fluuio Ibero.

ἰβηρία. ας. ἡ. Iberia, Hispania.

ἰβηρίς. nasturcium ab aliquibus dicitur.

ἴβις. ιδος. ἡ. Ibis, auis quæ serpentibus uescit.

ἴβυκος. ε. ὁ. Ibycus uiri nomen, unus ex nouem Lyricis.

ἰβύηχα. ης. ἡ. grauitas, seueritas morum: σεμνότης, ἢ σωρὸς ῥητῶν. Hesych.

ἰβύω. uerbero, clamo: τύπτω, βοάω.

ἴγδη. ης. ἡ. ὄλμος, id est pila.

ἰγδίον. ε. τὸ. θυείδιον.

ἰγνύα. ας. ἡ. καὶ

ἰγνύς. ύος. ὁ. poples.

ἰδυναγής. ὁ. uates, μάντις.

Τὸ Ι μεῖζ. τῶ Δ.

Ἴδαι. ἁι. loca densa arboribus.

ἰδαῖος. ε. ὁ. frigidus: ψυχρός, δάκτυλος, Suidas. adiectiuè uerò epitheton est Iouis, ἀπὸ ἴδης τοῦ ὄρους τρωϊκῆς. Item proprium nomē, καὶ τὸ δόρπον τοῦ ἱερέως τοῦ ἡφαίστου υἱοῦ. Hesych.

ἰδάλιμος. ε. ὁ. humidus.

ἰδέ. &, ut.

ἴδε. uide, uidit.

ἰδέα. ας. ἡ. figura, forma, aspectus, idea, id est originalis rerum species. Cicero ferè speciem interpretat: ἐν πολλαῖς ἰδέαις πολέμων, In uario genere bellorum. Forma dicendi apud Hermogenem.

ἴδεν. uidit.

ἰδέσκω. aspicio.

ἴδη. ης. ἡ. Ida.

ἴδηθεν. ab Ida.

ἰδία. priuatim, secretò, diuisim, separatim, clàm, singulatim, priuatè. Cum genitiuo ponitur pro ἄνευ.

ἰδιάζοντα. τὰ. peculiaria.
ἰδιαίτερον. ſecretius.
ἰδιασής. οῦ. ὁ. qui agit uitam priuatam.
ἰδίσω. μ. ίσω. ϖ. ικα. exudo. Ariſto. lib. ἡ. ἵδισαν ἱδρῶτα αἱματώδη, exudarunt ſudore cruento.
ἰδιοβουλεύω. innitor meo conſilio.
ἰδιογνώμων. idem ferè quod αὐτογνώμων.
ἰδιοξενία. ας. ἡ. priuatum hoſpitium.
ἰδιόξενος. ου. ὁ. peculiaris hoſpes amici peregrini.
ἰδιοποιούμενος. ſibi uendicans, ſibi faciens.
ἴδιος. ου. ὁ. proprius, priuatus.
ἰδιόσολος. ου. ὁ. habens propriam claſſem.
ἰδιόσος. ου. priuata claſſis.
ἰδιοσυγκρισίαι. propria temperamenta.
ἰδιοσύστατος. ου. ὁ. propriam qui habet hypoſtaſin. Cyrill.
ἰδιοτεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. ago uitam priuatā. neutrum abſolutum.
ἰδιοτεύων. ruſticus, paganus. Politian.
ἰδιότης. ητος. ἡ. proprietas.
ἰδιότροφα. quæ cibis ſui generis utuntur.
ἰδιόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. approprio.
ἱδρῶ. ſudo, laboro.
ἴδιωμα. ατος. τὸ. idioma, proprietas linguæ.
ἰδίως. ſolitariè, ſeorſum, priuatim: ἰδιικῶς, καταμόνας, χωρίς.
ἰδιώτης. ου. ὁ. priuatus, inſcius, plebeius, rudis, gregarius, qui non fungitur aliquo officio publico.
ἰδιωτικός. οῦ. ὁ. priuatus, uulgaris.
ἰδιώτις. ιδος. ἡ. priuata.
ἴδμεν. ſcimus, ἀπὸ τῦ εἴδω, ἀντὶ τῦ ἴδαμεν, frequens apud Homerum.
ἴδμεναι. ſcire.
ἰδμοσύνη. ης. ἡ. ſcientia.
ἱδρύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. reuoluo, torqueo, flecto. act. accuſatiuo iungitur.
ἱδρώς. ἱδρῶτος. ὁ. ſudor.
ἰδού. ecce.
ἰδοῦ. uide.
ἰδουβοί. οἱ. genus tibiæ.
ἰδρεία. ας. ἡ. peritia.
ἰδρείς. ιος. ὁ. ſciens. cum genitiuo apud Sophoclem.
ἱδρόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. ſudo. neut. abſolutum.
ἵδρυμα. ατος. τὸ. ſtatua.
ἵδρυμαι. ſto, firmo, ædifico quodcunque ſacrum, caſtrametor, ſedeo, quieſco, maneo, & firmor apud Herodia.
ἱδρυμι. καὶ

ἱδρύω. ſedeo, firmo.
ἱδρύομαι. μ. ύσομαι. ϖ. υσμαι. ædifico quodcunque ſacellum, caſtrametor, ſtatuo, conſtituo, colloco, impono, pono. Herodia. τὸν μὲν οὖν ἀνδριάντα, μετὰ τῶν ἐκείνου τελευτῶν καθελοῦσα ἡ σύγκλητος, ἐλευτερίας εἰκόνα ἱδρύσατο, Sublata ſtatua, libertatis imaginē collocauit.
ἵδρυσις. ιος. ἡ. conſtitutio ſtatuæ, dedicatio.
ἱδρύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. firmo, figo, ædifico, ſedeo, firmiter pono & ædifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.
ἱδρῶ, ἀντὶ ἱδρῶτα. Homerus: ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, ſudorem abſtergebant.
ἱδρῶα. τὰ. morbus ex ſudore.
ἱδρώς. ῶτος. ὁ. ſudor.

Τὸ Ι μιζᾶ τῶ Ε.

Ἴε. uade.
Ἴει. mittebat.
ἴειο. ſedebas.
Ἴεμαι. cupio, uolo, ὁρμῶ, προθυμοῦμαι καὶ ἐπείγομαι, id eſt contendo, gliſco, geſtio & feſtino, ferorq; Variè ſcribitur, exiſtimo tamē quum πορεύομαι ſignificat, ψιλωτέον εἶναι: aliàs autem δασυντέον. Legitur etiam uoce actiua pro οἶμι. Hæc Budæus. deponens, genitiuo iungitur.
ἱέμενοι. cupientes.
ἰέναι. ire.
ἰόμαι. rubigine inficior.

I E P.

ἱερά. τὰ. exta.
ἱερά. ᾶς. ἡ. epilepſia, lepra, maior anchora, tutiorq;, extremum nauis ſubſidium, ſacer ſerpens.
ἱερακίσκος. ου. ὁ. paruus accipiter.
Ἱέραξ. ακος. ὁ. accipiter, à quibuſdā miluus, & proprium nomen.
ἱεραρχέομαι. ſacro imperio, magiſtratu'que regor.
ἱεραρχέω. ſacro imperio fungor, ſacroq; magiſtratu & præfectura. Iungitur genitiuo.
ἱεραρχία, quid ſit docet Dionyſius in libro de eccleſi. hierarch. ὡς γὲ ἱεραρχίαν ὁ φήσας, ἁπάντων ὁμοῦ συλλήβδην ἔφη τῶν ἱερῶν τὴν διακόσμησιν, οὕτως ἱεράρχην ὁ λέγων, ὅπλοῖ τὸν ἔνθεόντε, καὶ θεῖον ἄνδρα, τὸν πάσης ἱερᾶς ἐπιστήμονα γνώσεως. Vide comment. Budæi.
ἱερᾶσθαι. ſacra facere.
ἱερατεία. ας. ἡ. καὶ
ἱεράτευμα. ατος. τὸ. καὶ
ἱεράτευμα. ατος. τὸ. ſacerdotiū, ἡ πρὸς τοὺς θεοὺς

ἐπιμέλεια, Authore Aristotele.

ἱερατεύομαι. καὶ

ἱερατεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fungor sacerdotio. neutrum, datiuo iungitur.

ἱερατικός. οῦ. ὁ. sacratus.

ἱέρεια. ας. ἡ. sacerdos.

ἱερεῖον. ε. τὸ. uictima, hostia, auis.

ἱερεύς. έος. ὁ. sacerdos, augur uertitur à Plutarcho.

ἱερεύω. sacrifico, sacris operam do, sacris operor. Significat etiam sacro, dicoq;. macto apud Homerum.

ἱερήϊον. τὸ. uictima.

Ἶρις. ἰδος. cognomen Iridis apud ueteres Græcos. Vnde & Romani consecratricem uocauerunt.

ΙΕΡΟ.

ἱεροβοτάνη. uerbenaca herba.

ἱερόγλυφα γράμματα. τὰ. literæ sculptæ in rebus sacris apud Aegyptios, cum forma auium, siue animalium, quæ mysteria significant.

ἱερογλυφικά. sacra quædam monumenta apud Aegyptios: non literis uocabula, sed sculptis rerum animaliumq; figuris significantia. Budæus in Assem.

ἱεροδιδάσκαλος. ε. ὁ. qui sacra profitetur. Dionysius: ἱεροδιδασκάλους εἴτε ἱερωνύμους, εἴτε ἱεροφύλακας, εἴτε ὡς ἡμεῖς ἀξιοῦμεν λέγειν ἱεροφάντας.

ἱερόδουλος. ε. ὁ. æduuus. Est etiã seruus & ancilla consecrata, & sacræ seruituti mancipata: religiosos & religiosas uulgus appellat.

ἱεροκήρυξ. sacer præco, qui fauere linguis iubet, dum sacra peraguntur, aut qui aliud quippiam interrem sacram edicit.

ἱερολογέω. sacra uerba pronuncio, de rebus sacris loquor.

ἱερολογία. ea quæ in ecclesia recitantur, quasi sacri sermones.

ἱερομηνία. ας. ἡ. calendæ, & solennitas mensis, sacra primæ diei mensis siue nouilunij. Hæc quidam tribus continuis diebus, quidam uerò uno die agi contendunt. Plura Theodorus lib. de mensibus.

ἱερομνήμονες, & πυλάγορα, dicuntur qui ex urbibus Græciæ ad commune cõsilium Amphitryonicum mittebantur augures.

ἱερομύσης. qui sacros ritus inducit, ἄγιος, sacrorum præfectus: ἱερὰ μαντευόμενος, ἱερὰ μυστήρια εἰσηγούμενος.

ἱερονῖκαι. sacrorum certaminum uictores.

ἱερόνομοι. sacræ disciplinæ & institutionis magistri, & exactores. Bud. in Asse.

ἱεροποιέω. sacro, dico.

ἱεροποιός. magistratus Athenis, quasi sacrificulus. ἱεροποιοὶ autem sacra faciebant Eumenidibus præsidibus Areopagi.

ἱεροπρεπής. έος. ὁ. sacer, diuinus.

ἱερόν. οῦ. τὸ. sacrificium, sacellum, templũ.

ἱερός. οῦ. ὁ. sacer, magnus, diuinus. Apulei. morbum comitialem ait à Græcis ἱερὸν uocari, quòd in eo pars rationalis animæ tentatur, ac de statu perturbatur.

ἱεροσαλπιγκτής. tibicen in sacris, quanquàm melius ἱερὸς σαλπιγκτής diuisim, ut quædã felicius diuiduntur, nonnulla contrà festiuius composita, quàm soluta enunciãtur. Quod docet Demetrius Phalareus.

ἱεροσκόπος. ε. ὁ. aruspex.

ἱεροσόλοι. sunt, qui sacram diuinorum rationem ab omni expurgati superstitiõe animia uacanti q; sedulitate in anima gestant, perinde ac in capsula quadam.

ἱεροσυλέω. sacrilegio spolio.

ἱεροσυλία. ας. ἡ. sacrilegium, peculatus.

ἱερόσυλος. ε. ὁ. sacrilegus.

ἱεροσύνη. ης. ἡ. sacerdotium, sacrificium.

ἱεροτελεστής. ὁ. ἱεροφαντήσας, ὁ τελεσάρχης, quibus nominibus Dionysius seruatorem nostrum nuncupat.

ἱερουργέω. μ. ήσω. π. κα. sacra celebro, administro, sacris operam do, sacrifico, sacris operor. & fungor administratione sacrorũ. Herodian. τὰ ἱερουργηθέντα uictimas cæsas uocat. Item sacro, dicoq;. neut. absolutũ.

ἱερουργία. ας. ἡ. sacrificium.

ἱεροφάντης. ε. ὁ. demonstrator sacrorum, sacerdos, qui sacra & ceremonias docet. Erasmus in epistolas Hieronymi dicit non esse sacerdõtem ἱεροφάντην, sed rerum sacrarum custodiæ præfectum. Inde dictum, quòd sacra ostenderet: uel quòd ipse sacris uesceretur cibis. Latini æduuũ appellant. Accipitur tamen prõ sacrificio.

ἱεροφαντίαι. sacrorum ceremoniæ.

ἱεροφαντικός. sacerdotalis.

ἱεροφαντικῶς. more sacerdotum.

ἱεροφαντῶ. sacra doceo, mysteria perago, sacrificij munus obeo.

ἱεροφυλακεῖον. ε. τὸ. sacrarium.

ἱεροφύλαξ. ακος. ὁ. sacrarum rerum custos.

ΙΕΡΩ.

ἱερῶ. sacro, dico. Herodianus τῷ θεῷ ἱερώσειν pro

ρον pro ſacerdote dixit, & pro eo quod deo ſacrum eſt.

ἱερῶμαι. ſacerdos fio. Itē ſacerdotio fungor, iungiturq; genitiuo.

ἱερῶν καὶ ὁσίων μετεῖναι. omnia iura ciuitatis habere. Vide Budæum.

ἱερῶς. μιχαλῶς.

Ἱζάνη. ης. ἡ. ueſtis ex caprarū pellibus, qua utebantur Satyrici actores.

ἵζάνω. ſedeo, adſideo, adſum, ſido, peſſum eo, ſubſido.

ἵ'ζεο. ſedebas, ſede.

ἵ'ζομαι. ſedeo, ſido, ſubſido, peſſum eo.

ἵ'ζω. μ. ἱσω. ω. ικα. facio ſedere, conſtituo, ſido, peſſum eo, ſubſido. accuſ. iungitur.

ἵζῶ. μ. ἱζήσω. idem, in præſenti inuſitatum eſt.

Ἰή'. io: uox modò lætitiam, modò dolorem ſignificans.

ἰή. una, ſola.

ἴᾳ, pro ἴα, Ionicè.

ἰήϊον, uel ἰήϊαν. acclamatio eſt prouerbialis, qua conſueuimus uti regnauiter & feliciter geſta. Vide prouerb. Ἰὸ Pæan.

ἰήϊος. ᾱ. ὁ. medicabilis, Apollinis epitheton. Ariſtoph. ἰήϊε παιάν.

ἰήλλω. τὸ ἐπιβάλλω.

Ἰήλυσος. ᾱ. ὁ. urbs Rhodi.

ἵ'ημι. μ. ἥσω. ω. κα. mitto, iaculor. actiuū, accuſatiuo iungitur.

ἴηλος. ᾱ. ὁ. lamentabilis. unde apud Sophocl. οὐδὲ ἰήλων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες. nam ſic appellant uoces quas præ dolore parturientes emittunt.

ΙΗΣΟΥΣ. ου. ὁ. Ieſus.

ἰητήρ. ῆρος. ὁ. medicus.

ἰήτωρ. ορος. ὁ. idem.

Ἰθαγενής. ἐος. ὁ. ἡ. natiuus, ingenuus, legitimè natus.

Ἰθάκη. ης. ἡ. Ithaca inſula.

Ἰθακήσιος. ᾱ. ὁ. Ithacenſis.

Ἰθεῖα. ἐκ τῆς ἰθείας: unde ἐκ τῆς ἰθείας, ingenuè, exprofeſſo, apertè.

Ἰθέως. rectè.

Ἴθι. ἴλθι, uade, pro age aduerb. hortantis.

Ἶθμα. τὸ. motus, greſſus, paſſus.

Ἴθος. ᾱ. ὁ. uox adhortantis clamore, & incitantis. Suidas ait prouerbialem uocem fuiſſe, quæ uelut inſtigator, hortatorq; foret aliis. Compoſitum apparet ex ἴθι & ὀρέω

incitare. Plutarchus ſcribit ἱππότορον concionem fuiſſe ad incitandas equas. Ex Chiliad. Eraſmi.

ἰθύ. obuiam, ſtatim, rectè.

ἰθύβολος. ᾱ. ὁ. directus.

ἰθυθήριον. ᾱ. τὸ. hæderam uocant.

ἰθυκτίων. rectè, uel obuiam iens.

ἰθυμοχία. ας. ἡ. legitima pugna.

ἴθυμβοι, οἱ. genus carminis & ſaltationis ridiculæ in honorem Liberi patris.

ἰθύντατον. ᾱ. ὁ. rectiſſimus.

ἰθύντειρα. ας. ἡ. rectrix.

ἰθύντωρ. ορος. ὁ. rector.

ἰθύνω. μ. υνῶ. ω. γκα. guberno, regno. actiuū, accuſatiuo iungitur.

ἰθυπτίων. ωνος. ὁ. rectè uolans.

ἰθύς. υος. ἡ. impetus, rectitudo.

ἰθύς. ία. ὁ. rectus, aduerſus.

ἰθύς, & ἰθύ. aduerbialiter rectà in, ſiue rectà ad

ἴθυσεν. perrexit.

ἰθυστής. οῦ. ὁ. rectificator.

ἰθύφαλλοι. οἱ. qui in ſacris Bacchi Phallum ſequebantur induti muliebre ueſte, ac Phalli cum ſeu Ithiphallicum carmen cum tripudijs canebant. Vide Cœliū lib. iiij. ca. xvi.

ἰθύω. ἰθυνῶ. interdum rectà aggredior.

Ἰθώμ. ciuitas Theſſaliæ.

Ἰκανοδοσία. ας. ἡ. ſatisdatio.

Ἱκανός. ᾱ. ὁ. multus, ſufficiens, ſatis, idoneus, appoſitus, accommodus. Ἐξ ἱκανοῦ, multo iam tempore.

Ἱκανότης. κτος. ἡ. ſufficientia.

Ἱκανόω. μ. ώσω. ω. ωκα. idoneum facio. actiuū, accuſatiuo iungitur. Paulus ad Col. τῷ πατρὶ τῷ ἱκανώσαντι ἡμᾶς εἰς τὸν μερίδα.

Ἱκάνω. peruenio, aſſumo, accedo.

Ἱκανῶς. affatim, ſatis potenter, ſufficienter: δυνατῶς, ἀρκετῶς.

ἵκατι, uel εἵκατι, εἵκοσιν.

ἵκελος. ᾱ. ὁ. ſimilis.

Ἱκέσθην. uenerunt.

Ἱκεσία. ας. ἡ. καὶ

Ἱκετεία. ſupplicatio.

Ἱκέτευσα. ἡ. ſupplex.

Ἱκετεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ſupplico, obteſtor. neutrum, datiuo iungitur.

Ἱκετηρία. ας. ἡ. ſupplicatio, forma ſupplicandi, manus ſupplices, ramus oleæ lana obuolutus, quem ſupplicantes in manibus ferebant.

Ἱκτήριος. ᾱ. ὁ. ſupplex. Et per ſyncopē ἱκτήριος

Ἱκέτης. ϑ. ὁ. ſupplicator, ſupplex.

Ἱκετήσιος. ϑ. ὁ. deprecabilis. Hoc nomine appellabatur Iuppiter, quē offendi putabāt, ſi quis ſupplicem reĵceret.

Ἱκέτις. ιδος. ἡ. καὶ

Ἱκέτις. ιος. ſupplicatrix.

Ἱκμάλεος. ϑ. ὁ. humidus, uiridis.

Ἱκμάς. ἀδος. ἡ. humor, lachryma, uapor apud Homerum.

Ἱκμυος. ϑ. ὁ. faciens ire, concitans.

Ἱκμοβόλος. gleba humecta.

Ἱκνέομαι. μ. ἵξομαι. π. ἶγμαι. peruenio. aoriſtus medius ſecundus, ἱκόμην. deponens, genitiuo iungitur.

Ἱκνούμμον μέγεθος. τὸ. iuſta magnitudo. Sic dicimus ἱκνεμένην ἕξιν, id eſt iuſtam habitudinem, quam Plutarchus athleticā uocat. Vide annotat. Bud. in Pandect.

Ἰκνύς. ἡ. poples.

Ἰκόνιον. ϑ. Iconion, urbs Phrygiæ.

Ἵκοντο. uenerunt.

Ἱκριον. ϑ. τὸ. lignum, tabulatum, inſtrumentum quo cruciabantur martyres, inuenitur pro patibulo.

Ἱκριοποίγοι. qui circa forū tabulata cōpingūt.

Ἱκριόφιν. tabulatis.

Ἱκτᾶ. uenit.

Ἴκζαρ. propè, οὐδ' ἴκζαρ βάλλειν apud Platonem, pro longè à ſcopo iaculari.

Ἱκτεριᾶν. laborare ictero morbo, quem Varro regium, Celſus auruginem uocat.

Ἱκτερικός. οῦ. ὁ. arquatus.

Ἱκτερός. οῦ. ὁ. galbula auis, ut docet Plini. & morbus ex felle, regius morbus.

Ἰκτήριος, pro ἱκετήριος per ſyncopen.

Ἰκτίν. ῖνος. ὁ. καὶ

Ἴκτινος. ϑ. miluus.

Ἰκτίς. ίδος. ἡ. uiuerra, muſtella ſcilicet ruſtica.

Ἵκω. uenio.

Τὸ Ι μιζ῀ τῶ Λ.

Ἰλαδόν. omnino, uniuerſaliter, turmatim, uniuerſim, gregatim, cateruatim, quaſi κατ' ἴλας.

Ἴλαι. ᾶι. turmæ.

Ἵλαος. οῦ. ὁ. beneuolus, hilaris.

Ἱλαπινάζω. conuiuor, εὐωχοῦμαι.

Ἱλαπίνη. ης. ἡ. ſacrificium, feſtum, conuiuium, θυσία, ἑορτή, εὐωχία.

Ἱλάρεα. dies erat feſtus apud Aſſyrios, quo lætitiæ exordium celebrabatur ad octauū Kalen. Aprileis, quo die primum ſol diem longiorem nocte protendit.

Ἱλαρός. hilaris.

Ἱλαρότης. κτος. ἡ. hilaritas.

Ἱλαρύνω. μ. υνῶ. π. γκα. exhilaro, lætifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ἱλάρχαι. οἱ. qui octo elephantis præfecti ſunt, hoc eſt thurmæ principes. Theod. Gaza.

Ἱλάρχας. ductor turmæ equeſtris.

Ἱλάρχης. ϑ. ὁ. turmarius.

Ἱλαρχία. ἡ. turmæ præfectura.

Ἴλας. armentum, grex, ordo, acies.

Ἱλάσκομαι. μ. άσομαι. placo, lito.

Ἱλάσκοντο. placabant.

Ἱλάσκω. deos benignos facio.

Ἱλασμός. οῦ. ὁ. propitiatio, manſuetudo, beneuolentia: εὐμένεια, πραότης, συγχώρησις, δι αλλαγή.

Ἱλαστήριον. ϑ. τὸ. propitiatorium, cooperturiū arcæ teſtamenti.

Ἱλαστήριος. ϑ. ὁ. propitiator.

Ἱλεῖδαναι. οἱ. nodi, uincula, δεσμοί.

Ἴλειον. gracile inteſtinum.

Ἴλεος. eſt inteſtini gracilioris morbus, ἀπὸ τῦ εἱλῶ, id eſt uertēdo. Voluulus Latinè dicit.

Ἵλεος. ϑ. ὁ. καὶ

Ἵλεως. ω. propitius.

Ἱλεωτήριον. τὸ ἱλαστήριον.

Ἴλη. ης. ἡ. ala, turma ſexaginta quatuor equtū.

Ἵλαθι. propitiare.

Ἱλιγγιάζω. μ. άσω. π. αγα. clamo.

Ἱλιγγιᾶν. uertigine uexari, uertigine laborare & affectum eſſe, & quod Cicero æſtuare dicit.

Ἴλιγγος. ϑ. ὁ. uertigo oculorum.

Ἴλιγξ. γγος. ὁ. nō ſolum eſt uertigo oculorum, ſed etiam uortex.

Ἱλισπώμενος. contractus.

Ἴλιον. τὸ. Ilium. Herodi. etiam in fœminino genere poſuit.

Ἱλλάς. άδος. ἡ. uinculum, funiculus. Item genus turdi, corpore minimo, aliacus lib. xvi. Plin. xlvi.

Ἴλλομαι. prohibeo, ſpolio.

Ἱλλοπῶ. ſtrabo ſum, cæcutio.

Ἱλλός. οῦ. ὁ. ſtrabus, uel cæcus, retortus.

Ἴλλος. ϑ. ὁ. lingua Ionica oculus, unde ἱλλαίνω, ſtrabus ſum, & σιλλαίνω oculos ridendo ſubinde moueo, ſubſanno. Vnde σιλλός maledicum poëmatis genus.

Ἴλλω. contineo.

Ἴλλων. ὁ. uadens. Nicand. Therm. οὐκ ἰθέων ἀτραπὸν ἴλλων.

Ἱλλώπειν. conniuere, hallucinari.

ἰλιγγιάω. cæcutire, lippire.
ἰλυόεις. όεντος. limosus.
ἰλύς. ύος. ἡ. limus, fex, cœnum, lutum. Habet etiam ἴλυος in genitiuo apud Herodianum.
ἰλυσπάομαι. inuoluor more anguillæ.
ἰλυώδης. εος. ὁ. ἡ. limosus.

Τὸ I μεζὰ τῦ M.

Ἱμᾶ. ατος. τὸ. lorum.
ἱμαδος. ου. ὁ. genus carminis.
ἱμάζω. loro uerbero.
ἱμαῖος. ου. ὁ. carmen quod cõcinnebant aquarum hauſtores. Callimachus: ἀείδετε καί που τὶς ἀνὴρ ὑδατηγὸς ἱμαῖον.
ἱμαντίδιον. ου. τὸ. corrigiola.
ἱμαντώδης. εος. ὁ. ἡ. flexibilis in modum corrigiæ ſiue lori.
ἱμάντωσις. colligatio, conuinctio.
ἱμάς. άντος. ὁ. lorum, corrigia.
ἱμάσθλη. ης. ἡ. ſcutica.
ἱμάσσω. loro uerbero, flagris cędo, quouis modo euerbero, ἐλάω.
ἱματίδιον. ου. τὸ. palliolum.
ἱματιοκάπηλος. ὁ. ueſtiarius.
ἱμάτιον. ου. τὸ. palliũ, hoc eſt, τριβώνιον, quod ſupra tunicam induit. Lyſ. ἱμάτια γυναικεῖα, ueſtem muliebrem dixit. Plutarch. pro toga Romana utitur. Accipit pro ſtragulo, Sicut ueſtis à Cicerone. Plurimam ueſtem ſtragulam, multã deliacam ſupellectilem Syracuſis exportaſſe. Vide Commentaria Budæi.
ἱματοφυλάκιον. ου. τὸ. ueſtiarium.
ἱματιοφύλαξ. ακος. ὁ. ἡ. cuſtos ueſtium.
ἱματισμός. οῦ. ὁ. ueſtimentum, ueſtitus & cultus quod & Latinè ueſtiarium dicitur.
ἱματοῦργος. textor, qui ueſtem texit.
ἱμείρομαι. μὴ
ἱμείρω. deſydero, cupio, amo. genitiuo iungitur.
ἴμμεν. ire, imus, ibimus, & ibamus.
ἴμμεναι. idem.
ἱμερῶιος. ου. ὁ. deſyderabilis.
ἱμερόεις. όεντος. ὁ. ſuauis, dulcis, amabilis.
ἱμείρομαι. induco ad deſyderium.
ἵμερος. ου. ὁ. deſyderium.
ἱμερτός. ὸς. ὁ. ἡ. deſyderatus.
ἱμερτός. οῦ. ὁ. deſyderabilis, liquidus.
ἰμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. haurio.
ἰμητός. οῦ. ὁ. hauſtus.
ἱμονία. ας. ἡ. funis per quam aqua hauritur.
ἱμονὰν pro μακρὰν χρόνον. id eſt, temporis mul

tum in excernendo abſumere. Cœlius.
ἱμονιὰν ἀποπατεῖν. pro diu cacare apud Ariſtophanem.
ἱμονιόστροφος. ὁ. hauſtor, abiectus. Ariſtoph. Ranis: πόθεν συνέλιξας ἱμονιοστρόφου μέλη.

Τὸ I μεζὰ τῦ N.

Ἰν. ινός. ὁ. genus mẽſuræ, uena, neruus uenis uicinus.
ἵν. eam, eum.
ἵνα. ut, ubi. Conſtruitur interdum cum præterito indicatiui, ubi de præterito ſermo eſt, ſiue ſit παρατατικὸς, ſiue ἀόριστος, ſiue παρακείμενος. Vide Comment. Budæi. Aratus uſus eſt pro quo.
ἴνα. ης. ἡ. occaſus.
ἶνας. quiſquilias. Plinius aliquando fibras, aliquando neruos, aliquando dorſum & uenas pro rerum uarietate in fruticibus & plantis appellat.
ἰνάομαι. uires exęro, intendo: ἰσχὺν παρέχω.
ἵνατι. quare.
ἴνδαλμα. ατος. τὸ. ſimulachrum.
ἰνδάλλομαι. uideor, aſſimilor, appareo in phãtaſia, & in forma phantaſmatis. datiuo iungitur. Ariſtoph. fucis: ὡς ἐμοὶ ἰνδάλλεται.
ἰνδολέτης. ου. ὁ. Indię ſubactor. Epitheton Bacchi.
ἴνδος. fluuius Indiæ. ἰνδὸς. gentile.
ἶνες. οἱ. nerui, fibræ, uilli. Galenus fœminino genere utitur.
ἰνίον. ου. τὸ. fibra, neruus ceruicis, menſura, occiput. Eſt, inquit Euſtachius, ἰνίον in capitis poſteriore parte, quo concidente ad inferiora contractoq; ad humeros ἰδνοῦσθαι dicitur, hoc eſt, incuruari, qui patitur. Aliįs eſſe ἰνίον uidetur nerui cauitas, quæ dicitur etiam τένων, ut Homerico interpreti, cuius uerba ſunt Iliade ε. ἰνίον τὸ κοῖλον τῦ τένοντος. κέκλικται δ' οὕτως, διὰ τὸ νευρῶδες εἶναι, ἢ πλατὺ ἢ ψαχῶδες νεῦρον. τὸ καθῆκον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὅσον τὸν αὐχένα.
ἶνις. filius infans. Apud poëtas, poſterior filius, nepos.
ἰννύομαι. fleo, orno, κλαίω, ὀδύρομαι.
ἰνώδης. εος. ὁ. ἡ. fibroſus.

Τὸ I μεζὰ τῦ Ξ.

Ἰξ. ικός. ὁ. uermis uitium. Alcman. μὴ ποικίλον ἰκὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.
ἰξαλος. iens in altum, ſaltatorius.
ἰξάσκω. cedo.
ἵξεσθαι ἀμφοῖν. conuenire utriq;.
ἰξευτρία. ἡ. uiſcatrix. ἰξευτρία τύχη, fortuna

uiscata uertitur à Plutarch. in Problem.

Ἰξευτήριον. ου. τὸ. aucupium.

Ἰξευτής. οῦ. ὁ. auceps.

Ἰξεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. aucupor. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ἰξεωτρίας. quæ tanquàm uiscum procul existentia detinet.

Ἰξίαι. ἁι. uarices.

Ἰξίας. ueneni genus ex Chameleonte nigro.

Ἰξιβόρος. uiscum uorans, & turdi species.

Ἴξον. iuerunt, uenerunt.

Ἰξός. οῦ. ὁ. uiscum.

Ἰξοφάγος. idem quod Ἰξιβόρος.

Ἰξύς. ύος. ἡ. lumbus, ile.

Ἰξώδης. uiscosus.

Τὸ Ι μεῖζα τῶ Ο.

Ἰοβόλος. ου. ὁ. pestifer, uenenosus, uenenatus: quasi uenenum eiaculans.

Ἰοδνεφής. έος. ὁ. ἡ. tinctus colore uiolæ.

Ἰοδόκος. ου. ὁ. sagittifera.

Ἰοδόκη. κης. ἡ. pharetra.

Ἰοειδής. έος. ὁ. ἡ. niger, uiolaceus.

Ἰόμορος. ᾰ. ὁ. trucidatus, telo interemptus.

Ἴον. ου. τὸ. uiola, flos, solum. Hinc deduci uolunt Iaspidem.

Ἰόν. όντος. τὸ. iens.

Ἰουθάς. άδος. ἡ. uelox, lanuginosa.

Ἰός. οῦ. ὁ. sagitta, uenenum, rubigo, fibra.

Ἰοστέφανος. ᾰ. ὁ. ἡ. ornatus, uiola redimitus.

Ἰότης. ἡ. consilium, uoluntas.

Ἰοτυπής. sagittator.

Ἰού. heu.

Ἰουδαϊκός. οῦ. ὁ. Iudaicus.

Ἰουλίδες. inter pisces saxatiles numerantur apud Oppianum, iuliæ.

Ἴουλος. ου. ὁ. hymnus Cereris.

Ἰοῦλος. ου. ὁ. lanugo, id est, prima barba, hymni genus, & uermis multipes parietibus arrepens, præterea fructus omnis. Ἰούλους etiam uocant intestina terræ.

Ἰουλοφύω. pubesco.

Ἰουλώ. nomen Cereris.

Ἰουλώδης. species iulorum.

Ἴουνθος. est lanugo prima, siue pilus primum prodiens, pubes: ab ἰέναι, & ἀνθεῖν. Sunt item Ἰούνθοι uari, hoc est, calli siue tumores duri ex pustula relicti: sic dicti, uel quòd ætatis flore protuberent: uel ab onthos, quæ res fimum significat, quia faciei sint de honestamento, quod ὀνθιλεύειν dicitur. à quo uanos mendacesq; eodem nomine Siculi appellarũt, quia id genus homines per ea

naturæ indicia planè significarentur. Vide Cœlium lib. xiij. cap. xxvi. qui tamen non Iunthos, sed Ionthos legit.

Ἰουπικίλλιον. ου. iuniperum.

Ἰοχέαιρα. ας. ἡ. sagittis gaudens: epithetum Dianæ.

Ἰόω. μ. ώσω. ω. ωκα. erugino. neutrum absolutum.

Τὸ Ι μεῖζα τῶ Π.

Ἶπες. οἱ. uermes, à nominatiuo ἶψ.

Ἴπνια. τὰ. purgamẽta furni, fuligo: τὰ κατάγματα τῶ ἰπνοῦ, ligna arida. Callimachus sic sordeis appellat: σὺν δ' ἄμυδις φερυτόν τι καὶ ἴπνια λύματ' ἄειρεν.

Ἰπνοποιός. furnifex.

Ἴπνος. ου. laterna.

Ἰπνός. οῦ. furnus, casa furnaria.

Ἶπος. laqueus propriè murum, muscipula.

Ἱππαγωγός. οῦ. ὁ. nauis ad uehendum equos.

Ἱππάδας. ᾰ. ὁ. genus lusus puerilis, qui alio nomine κυβιστίνδας appellatur.

Ἱππάδες. ἁι. sacrificia quæ equites Athenis peragebãt. Vide Cœl. lib. vij. cap. primo.

Ἱππάζομαι. ιῇ

Ἱππάζω. μ. άσω. ω. ακα. equito. neutrum absolutum.

Ἱππάκη. antiqui uocauerunt equinũ caseum, aut ut alij uolunt, equinũ coagulum. propriè tamen est id quod in lacte equino sidit, postquàm iam agitatum est.

Ἱππάρδιον. ου. τὸ. hippardium fœta, ab equo nomen sortita.

Ἱππάριον. ᾰ. τὸ. equulus, id est, paruus equus. Est & nomen auis.

Ἱππαρχία. præfectura & quasi magisterium equitum. Quidam accipiunt pro ala sexaginta & duorum equitum, quam duæ tarentinæ constituunt.

Ἱππαρχικός. qui Hipparchi munere beneficiatur.

Ἵππαρχος. ου. ὁ. magister equitum.

Ἱππαρχῶ. Hipparchia fungor. genitiuo iungitur.

Ἱππασθείς. ευτος. equitandi artem edoctus.

Ἱππασία. ας. ἡ. equitatio, aurigandi munus.

Ἱππάσιμος. ου. ὁ. equitabilis.

Ἱππασής. ου. ὁ. equitator.

Ἱππασὶ καὶ ἱππηδόν. equitantium modo, diuaricatis cruribus.

ΙΠΠΕ.

Ἱππεία. ᾶς. ἡ. equitatio, aurigandi munus.

Ἵππειος. ου. ὁ. equinus, equester.

ἱππίλαφος. equiceruus.

ἵππιερος. equorum ſtudioſus, ὁ περὶ τοὺς ἵππους τὸν ἔρωτα ἔχων.

ἵππευμα. ατος. τὸ. iter. Ariſtophan. ὡς μακρὸν ἵππευμα διώκεις.

ἱππεύς. εως. ὁ. eques, & cancri genus.

ἱππεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. equito. neutrum abſolutum.

ΙΠΠΗ.

ἱππηγέτης. ου. ὁ. Neptunus lingua Deliorum.

ἱππηλασία ὁδός, uia qua currus agi poteſt, aut iumenta. Iureconſulti actum appellant.

ἱππηλάτης. ε. ὁ. equitator.

ἱππήλατον. τὸ. ſpatioſum, amplum, planum, agendis equis accõmodum: ἱππήλατον, inquit Heſychius, ἵππον ἐλαύνων, ἱππικὸς φυγὰς, ἱππικώτατον, εὔδρομος, ὠλατεῖα ὁδὸς, καὶ λεία εὐρύχωρος, καὶ ἡμεμαλαγμένη.

ΙΠΠΙ.

ἱππιάδες. ſtatuæ equeſtres mulierum.

ἱππικὴ. ῆς. ἡ. ars equitandi, facultas equeſtris.

ἱππικὸν. οῦ. τὸ. equitatus, menſuræ nomen, interuallum quatuor ſtadiorum.

ἱππικός. οῦ. ὁ. equeſtris.

ἵππιος. cognomentum Neptuni, quòd primus ille equos inuenerit. Mineruæ etiam epitheton eſt, quòd prima illa currum inſtruxerat. Præterea eſt epitheton Martis & Iunonis.

ἱππιοχαίτης. ου. ὁ. ex ſetis equinis.

ἱππιοχάρμης. ου. ὁ. qui ex equo pugnat.

ΙΠΠΟ.

ἱππόβιος. ου. ὁ. libidinoſus, qui meretricio amore debacchatur & inexplebiliter uenerea conſectatur.

ἱππόβοτος. ε. ὁ. paſtor equorũ. locuples, hoc eſt, multa loca poſſidens, quibus paſcere equos poſſit: ἵππος βόσιμον δυνάμενος, μεγαλόβοτος καὶ εὔχαος. ἵππος enim ἀντὶ τοῦ μεγάλη ponitur. Heſych.

ἱππόβρωτος. ου. ὁ. ab equis deuoratus.

ἱππογλώσσον. ε. hippogloſſium, lauræ genus.

ἱππογνώμων, μεγαλογνώμων. ὄθεν θύμον ἱππογνώμονα. ἵππος enim & βοῦς in compoſitione τὸ μέγα δηλοῖ, ut βούπαις, ἱπποσέλινος.

ἱππόδαμος. ου. ὁ. bellicoſus, equorũ domitor.

ἱππόδασυς. εος. ὁ. denſus ex crinibus equinis.

ἱππόδετος. ε. ligans equum.

ἱππόδρομία. ludus in quo equis concurritur. Latini circenſes ludos uocant.

ἱππόδρομος. ου. ὁ. hippodromus, id eſt, locus ubi equorum curſu certatur, in quo de pernicie certatur citra ſimulachrum pugnæ. καταδρόμος eſt ſtudium in quo equites decurrere ſolebant imaginario prælio.

ἱππόθορος. ου. cantio ad incitandas equas apud Plutarch. in Sympoſ.

ἱππόθυλαι. οἱ. equimulgi, pulli aſinorũ equabus ſuppoſiti.

ἱππόκαμπαι. equi marini. à flexura, quaſi effigie in caudas piſcium deſinentes.

ἱππόκλευθος. ε. ὁ. faciens uiam equo.

ἱπποκομέω. μ. ήσω. ω. κα. curo equos. neutrũ abſolutum.

ἱππονόμος. ε. ὁ. equiſo, id eſt, equorũ curator, & equorum curæ præfectus.

ἱπποκοντίσαι. οἱ. equi iaculatores.

ἱπποκορυσής. ε. ὁ. galeatus, habens conum ex cauda equina.

ἱπποκρατία. ας. ἡ. Conſualia.

ἱπποκρατῶμαι. equitatu uincor.

ἱπποκρατῶ. equitatu uinco, equeſtribus copijs obtineo uictoriam.

ἱππόκροτον. ου. ὁ. equiſonans.

ἱππόκυων. equi catelli: nomen Satyræ apud Varronem.

ἱππομανέω. equire, inſanire, ac furere in Venerem, quales mulieres uiroſæ appellantur à Latinis. De equis dicitur quũ Venere concitantur. Significat etiam equis uehementer delectari.

ἱππομανὶς. ίος. τὸ. hippomanes.

ἱππομανία. inſanum ſtudium equorum.

ἱππομάραθρον. ε. τὸ. feniculum erraticum.

ἱππομαχία. ας. ἡ. pugna equeſtris.

ἱππόμολγος. ε. ὁ. mulgens equam.

ἱππόνομος. ε. ὁ. paſtor equorum.

ἱππομυρμήκες. formicæ quæ equites appellantur.

ἱπποπόλοι. οἱ. bellaces.

ἱππόπορνος. immane ſcortum.

ἱπποποσειδῶν. ῶνος. ὁ. Neptunus equeſtris qui à Latinis Conſus dictus eſt.

ἵππος. ου. ὁ. equus, equitatus, pugna equeſtris. Sed pro equitatu ferè generis fœminini eſt. Dictio in compoſitione ſæpe ſignificata uocabulorum intendit, ſignificatq; grande, amplum & uehemens: ſiue præponatur ſiue poſtponatur.

ἵππος. ου. ἡ. equa. χιλίαν ἵππον, pro mille equitibus dicunt Græci, quaſi millenarium equitatum. Et μυρίαν ἵππον, ἀντὶ μυρίους ἵππους.

ἱππόσελινον. ε. τὸ. herba Latinè holus atrum.

Ἱπποσᾶσία. ἡ
Ἱπποσάσιον. ϐ. τὸ. ἡ
Ἱππόσασις. ſtabulum equi, ſtationes equorũ in ſtabulis.
Ἱπποσύνη. ης. ἡ. equitatus, ars equitandi.
Ἱππότης. ου. ὁ. eques.
Ἱπποτοξότης. ϐ. ὁ. ex equo ſagittarius.
Ἱπποτροφεῖν. alere equos. Ἱπποτροφεῖν etiam dicebantur, qui in ſacris certaminibus uincere cupiebant.
Ἱπποτροφία. ας. ἡ. equorum educatio.
Ἱπποτυφία. ας. ἡ. inanis gloria, equi ferocitas.
Ἵππουρις. ιδος. ἡ. conus ex cauda equina.
Ἱππόφαις. lappago, ſiue lappula minor uocatur.
Ἱπποφαίσον. ϐ. hippophæſtum Latinè dicitur, herba.
Ἱπποφόρβιον. ϐ. τὸ. capiſtrum.
Ἱπποφορβός. οῦ. ὁ. paſtor equorum.
Ἱπποφορεύς. έος. ὁ. gradarius.
Ἱπποχάρμης. ου. ὁ. gaudens equis, pugnans equis.
Ἱππών. ῶνος. ὁ. ſtabulum equorum.
Ἵππων. ωνος. Hippon nomen uiri.
Ἱππώναξ. ακτ. ὁ. Hipponax, poëta iambographus.
Ἵπταμαι. ἡ
Ἵπτημι. uolo.as. aoriſtus ſecundus ἵπτην.
Ἵπτω. μ. ἵψω. ϖ. ἶφα. noceo.
Ἰπύω. ſono, clamo.

Τὸ Ι μεῖζ. τῶ Ρ.

Ἱρά. ᾶς. ἡ. ſacra, ſacrificia, admiranda.
Ἱραί. conciones.
Ἱρεῖον. τὸ. ſacrificium.
Ἵρηξ. ηκος. ὁ. pro ἱέραξ.
Ἶρις. ιδος. ἡ. iris, nuncia, circulus in oculo circa pupillam, fama, Ἶρις, nomen herbæ.
Ἱρμοφύλαξ. carceris præfectus.
Ἱρός. οῦ. ὁ. ſacer, pro ἱερός.
Ἶρος. pauper, mendicus.

Τὸ Ι μεῖζ. τῶ Σ.

Ἶς. ἴος. ἡ. uis, uiolentia, neruus.
Ἶσα. æqualiter.
Ἰσαγγελία. ας. ἡ. nuncium conforme.
Ἰσάγγελος. ϐ. ὁ. æqualis nuncius.
Ἰσάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. adæquo. actiuum, accuſatiuo iungitur. Ponitur interdum abſolutè ut Cicero adæquare poſuit. Ariſtot. κινοῦνται δ' αἱ πολιτεῖαι, ἡ ὅταν τἀναντία ἓναι δοκοῦντα μέρη τῆς πόλεως, ἰσάζει ἀλλήλοις, hoc eſt, cũ numerus utrinq; adæquat, & æqualis eſt. Ipſe alibi ἰσάζοντα ſυγὰ uocat æquilibrium.

Ponitur etiam ἀντὶ τῶ ἰσοδυναμῶ: ut idem de pollice manus, ἵνα ἰσάζῃ ἓις ὧν πολλοῖς.
Ἰσάζουσαι ψῆφοι dici poſſunt, cũ iudices adæquant, aut eorum ſententiæ, quæ etiam ἰσαζόμεναι dicuntur. Ariſtotel. in Problem. ſectione undetriceſima: ἐπειδὴ οὐδεμίαν ὑπεροχὴν ἰσασθεισῶν τῶν ψήφων, καὶ χώραν ἔασιν ὁ νομοθέτης.
Ἴσαι ψῆφοι. dicebantur, cum adæquaſſe iudices ſignificare uolebant. Aeſchin. ἡ ἴσαι αἱ ψῆφοι αὐτῷ ἐγένοντο.
Ἰσάκις. æqualiter.
Ἰσάμιλλα. ex æquo.
Ἴσαν. ibant, ſciebant. per ſyncopẽ ab ἴσασαν, quod uenit ab ἴσημι.
Ἴσαντι. ſciunt, pro ἴσασιν.
Ἰσάριθμοι. totidem.
Ἴσαρος. ϐ. dracuntia magna, herbæ genus.
Ἰσατίς. ἴδος. ruta.
Ἰσαχῶς. tot modis.
Ἴσειον. ſacrarium Iſidis.

Ι Σ Η. Ι Σ Θ.

Ἰσηγορέω. ex æquo loquor.
Ἰσηγορία. ας. ἡ. æqualitas dicendi, ex æquo locutio, cum ex æquo omnibus dicendi præbetur copia.
Ἰσήλιξ. ικος. ὁ. coætaneus.
Ἰσημερία. ας. ἡ. æquinoctium.
Ἰσημερινός. οῦ. ὁ. æquidialis.
Ἴσθι. ſcias, eſto. εὖ ἴσθι, nihil uel utiq; plerunq; ſignificat. Pro quo Cicero mihi crede dicere ſolet.
Ἴσθμια. τὰ. ludi qui celebrantur in Peloponneſo in honorem Neptuni.
Ἰσθμιάδας σπονδὰς appellat Thucydides, fœdera quæ tantiſper durarent, dum iſthmiorum ludorum celebritas eſſet exacta.
Ἰσθμιάζειν. parũ cõmodè parumq; ſalubriter uiuere, quòd Iſthmiorum ludorũ tempus morbis eſſet obnoxium, ob frequentem populi conuentum.
Ἴσθμιον. ϐ. τὸ. monile, ornatus colli.
Ἰσθμοειδὲς. ſummæ oſſium anguſtiæ, metaphoricè.
Ἰσθμός. οῦ. Iſthmus, id eſt, terra anguſta inter duo maria, collum. Galenus interpretatur illam partem, quæ os & gulam interiacet, per metaphoram. Inde παρίσθμια tonſillæ dicuntur, quæ contingunt in illis locis, quæ uocantur item μῖλα.
Ἰσθμώδης. ὁ. ἡ. iſthmos habens, aut Iſthmi in modum anguſtum.

Ι Σ Ι. Ι Σ Μ.

ἰσιακός. οῦ. ὁ. ἡ. isiacus, id est, indutus more eorum, qui Isidis templum uidebant.

Ἶσις. ἰδος. ἡ. Isis.

ἰσχύω. possum, ualeo.

ἴσμα. ατος. τὸ. ἴδρυμα, figmentum.

ἴσμεν. scimus.

Ἰσμήνιος. uocabatur Apollo, eò quòd omnia sciret.

Ι Σ Ο.

ἰσογώνιον. ου. τὸ. rectangulum.

ἰσοδίαιτα. idem uictus, æquabilitas uitæ.

ἰσόδιον. xenium aduentitium, quod dabatur ingredienti quanq; urbem magistratui, ut hodie principibus. Latini honorarium appellant.

ἰσόδομον. ου. τὸ. ædificium in quo omnia coria sunt æqua latitudine structa.

ἰσοδρομεῖν. pariter & unà ferri.

ἰσοδρομήσαντων. pari concursu currentes.

ἰσόδρομοι. οἱ. quorum cursus pariles sunt.

ἰσοδυναμοῦντα. æqualia.

ἰσόθεος. ου. æqualis deo.

ἴσοι. totidem: cui præcedunt ὅσοι & πόσοι.

ἰσοκαταληξία. æqualiter desinẽtia, iuxta mensuram scilicet & numerum syllabarum eorum uerborũ, quæ membra orationis claudunt. Ab ἶσος æqualis, & καταλήγω desino. Dicuntur & ὁμοιοτέλευτα. Isocrates in ijs frequentissimus est.

ἰσόκις. ἕως ἄν, donec.

ἰσοκλινής. æquè propensus, ὁ ἰσόῤῥοπος, ad æquilibrium quoquo uersus tendens.

ἰσοκόρυφοι. οἱ. æquè eminentes.

ἰσοκρατής. ὁ ἰσοδύναμος.

ἰσοκρατία. æqualis potentia.

ἰσοκῶλα. æqualia membra.

ἰσόκωλον. ου. τὸ. color rhetoricus, similiter desinens, exæquatum membris.

ἰσόμαχοι. οἱ. æquales in pugna.

ἰσομέτρητος. æquam mensuram habens.

ἰσομήκεις. pares corporis proceritate.

ἰσομοιρεῖν. æquas partes ferre, hoc est, μὴ πλέον νεικᾶν. Demosthenes pro ex æquis partibus hæredes esse posuit, genitiuoq; iungit.

ἰσομοιρία. æquilibriũ, æquabilitas, æqua partitio.

ἰσόμοιρος. ου. ὁ. æquam portionem habens, ex æquis partibus hæres sum.

ἴσον τὸ τάχος, æquè uelociter.

ἴσον ἴσῳ ἐπιφέρειν, uel φέρειν, τοῖς ἴσοις ἀμείβεσθαι, par pari referre, paria facere.

ἰσονομέομαι. pari iure sum.

ἰσονομία. ας. ἡ. æqualis tributio, æquabilis bonorum honorumq; distributio, cum omnia omnibus paria & dimensa respondent. Cicero ferè æquabilitatem & æquabilem distributionem uertit.

ἰσονομικός. οῦ. ὁ. æqualiter uiuens.

ἰσονόμος. ου. æqualiter distributus.

ἴσονται. ibunt.

ἰσοπαλής. ἐος. ὁ. ἡ. æqualis in pugna.

ἰσόπεδον. ου. τὸ. planicies terræ.

ἰσόπεδος. ου. ὁ. planus.

ἰσόπηχυς. εος. ὁ. cubitalis.

ἰσόπλευρον. ου. τὸ. æquilaterum, æquis lateribus.

ἰσοπολῖται. ciues æquales.

ἰσοπολιτεία. ας. ἡ. æqualitas reipub.

ἰσόπυρον. ου. isopyrum, herba de qua Plinius.

ἰσορῥοπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. æquiualeo, æquipondero, sum æqualis momenti, æquilibrium facio, nec supero, nec superor. Est etiam in neutram partem uergo, ut iudex æquus fa cit. neutrum absolutum.

ἰσορῥοπία. æquilibrium, æquiualentia.

ἰσόῤῥοπος. ου. ὁ. ἡ. æquiualens, æquiponderãs, æquilibris, æquè ualens, eadem existimatione, eiusdem ponderis.

ἶσος. ου. ὁ. æqualis.

ἰσοσθενής. æquè pollens.

ἰσοσκελής. ἐος. ὁ. ἡ. æqualia habens latera.

ἰσοσάσιον. æqualitas.

ἰσοσάσιος. ὁ ἰσόζυγος, καὶ ἰσοβαρύς, & qui tantidẽ æstimatur. Athen. ἰσοσάσιος γὰρ ἦν πορφύρα πρὸς ἄργυρον, argento rependebatur.

ἰσοτάλαντος. ου. ὁ. ἰσόῤῥοπος.

ἰσοτέλεια. ας. ἡ. æqualitas in soluendo tributo cum ciuibus.

ἰσοτελής. ἐος. ὁ. ἡ. qui ijsdem legibus cum ciuibus uiuit. ἰσοτελεῖς erant Athenis nec ciues nec μέτοικοι, sed ciuili iure inhabitãtes.

ἰσότης. ητος. ἡ. æqualitas, amicitia.

ἰσοτιμία. ας. ἡ. æqualitas bonorum.

ἰσότιμος. qui ciuili æquitate gaudet in honoribus gerendis. Herodianus de Pertinace Augusto, qui filium suum ciuiliter erudiri uoluit in ludo: οὕτω μέτριος καὶ ἰσότιμος ἦν. Politianus æquabilem parem que cęteris uertit.

ἰσότονος. æqualis toni.

ἰσοτύραννος ἀρχή, est ueluti Romæ dictatura quæ instar habet regij imperij.

ἰσοφορίζω. μ. ίσω. ω. ικα. adæquo.

ἰσοφόρος.

ἰσοφόρος. par & æquale ferens, siue ex æquo trahens, æquifer.

ἰσοχειλής. ἐος. ὁ. ἡ. pertendens, siue plenus usque ad labra.

ἰσοχρονεῖν. æquali tempore uiuere, eodem spacio temporis uigere. Heraclitus Hermodoro: ἰσοχρονήσω πόλεσι καὶ χώραις διὰ παντὸς, οὐδείποτε σιγήσομαι, id est, Nulla ætas silebit nomen meum. tamdiu uiuet nomen dicti Heraclitu, quàmdiu regionis nomen & urbis ipsius Ephesi.

ἰσόχρονος. ον. ὁ. ἡ. æqualis in tempore.

ἰσοψηφία. par suffragium.

ἰσόψηφοι. pares, propriè in suffragijs.

ἰσόψυχος. ου. ὁ. ἡ. unanimis.

ἰσόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. æquo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ἴσπω. sequor.

ἴσσα. adclamatio in eos qui ζ pronunciare non possunt.

Ι Σ Τ.

ἵστημι. sto, insto. Prisci autem, χρήσασθαι ἕλεσθαι τῶν ἱματίων καὶ σκευῶν καὶ κατασκευῶν. ἵστασθαι δὲ τῶν νομισμάτων. & μετρεῖσθαι τῶν πυρῶν, καὶ τῶν ὁμοίων, hoc est, appendendum & admetiendum petere.

ἵστασθαι etiam dicitur fabula, dum populo placet: stare etiam Latini dicunt. ἐκπίπτειν, cum displicet: Latini exigi dicunt.

ἰστάναι. fœnerare.

Ἱστάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. pondero. actiuum, accusatiuo iungitur.

ἰστέον. sciendum est.

ἵστερα. Latinè secundæ: folliculi sunt cõtinentes fœtum in matris utero cũ menstruis.

ἵστη ἀντὶ τοῦ ἵσταθι.

ἵστημι. μ. ήσω. ϖ. ἔστηκα, uel ἔστασα. sto, sisto, subsisto, firmo, erigo. unde ἱστάναι τροπαῖον. Aristotel. de inhorrescentibus dicit: Διὸ συμβαίνει ἵστασθαι τὰς τρίχας. Item instituo, id est, ϖαι δύω. Est etiam appendo & pondero: ὄθεν ζυγοστάτης, καὶ σταθμίον, pro libra & ponderibus. Et ἵστημι pro ὅτε aliquando. χόρους ἱστάναι pro instaurare apud Sophoclẽ. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ἱστία. Doricè & Ionicè pro ἑστία.

Ἱστιατορία. cœnaculum, δειπνητήριον.

Ἱστιατόριον. ου. τὸ. senaculum.

Ἱστιοδρομεῖν. nauis dicitur quæ uento fertur & expansis uelis.

Ἱστιοκώπη. ης. ἡ. nauigatio quæ fit uelo & remige.

Ἱστίον. ου. τὸ. uelum nauis.

Ἱστιορράφος. ϖ. ὁ. uelorum sutor, astutus.

Ἱσοβοεύς. έως. ὁ. ἡ

Ἱσοβόη. ης. ἡ. lignum longius aratri quod est inter utrunq; bouem.

Ἱσοδόκη. ἡ. locus qui cõtinet malum, foramen nauis ubi malus imponitur, ἱσοβόκη.

Ἱσοπίδη. ης. ἡ. in medio nauis lignum altum in quo stat malus.

Ἱσόπους. genus nauis, Latini actuariam uocant.

Ἱστορέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. inquiro, uideo, scio, interrogo, quæro, audio, disco, καταμανθάνω τόπους, καὶ τοῖς ἄλλοις ϖαραδίδωμι διηγούμενος, sicut Strabo fecit, narro historiam. Item uiso, inspicio, & cognosco. Et oculis subijcio, memoriæ prodo, commemoro. Τὰ ἱστορούμενα à Plutarcho sæpe dicuntur pro rebus memoriæ proditis. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ἱστορία. ας. ἡ. narratio, historia. καθ' ἱστορίαν ἰέναι, uisendi gratia ire. Cognitio, disciplina.

Ἱστορικώτατος. præstantissimus in historijs enarrandis.

Ἱστοριογράφος. ϖ. ὁ. historiographus.

Ἱστός. οῦ. ὁ. tela, malus nauis.

Ἱστουργέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. texo. neutrum.

Ἱστουργία. ας. ἡ. textura.

Ἱστουργικός. ῆ. όν. ὁ. textorius.

Ἱστουργός. οῦ. ὁ. textor.

Ἴστρος. ου. ὁ. Ister, id est, Danubius.

Ἰσυάζω. iracor, ὀργίζομαι.

Ἴσω. sciat, testis sit.

Ἴσωρ. ορος. ὁ. sciens, testis, præses, prudens, expertus, peritus.

Ι Σ Φ. Ι Σ Χ.

Ἰσφαίνω. anxiè & solicitè cogito, μεριμνῶ, ἀγωνιῶ.

Ἰσχάδιον. ου. caricula.

Ἰσχαδόπωλις. ιος. ἡ. caricarum uenditrix.

Ἴσχαιμον. ου. τὸ. sanguinem sedans seu attenuans.

Ἰσχάλεον. ου. τὸ. tenue, aridum, morbidum: λεπτόν, ξηρόν, ἰνῶδες, Hesych.

Ἰσχανάα. cupit. Iliad. ρ. ἰσχανάα δακέειν.

Ἰσχανάω. καὶ

Ἰσχάνω. detineo, cupio, expecto.

Ἰσχάς. άδος. ἡ. caria, ficus, nux.

Ἰσχάσκω. ἰσχάνω.

Ἴσχεο. contine.

Ἴσχεσθαι. dehiscere.

Ἰσχιάδες. dolores coxendicum.

Ἰσχιαδικός.

ἰσχιαδικός. οῦ. ὁ. dolens coxendicibus.

ἰσχιάς. arthrutidis ſpecies apud Aeginetam.

ἰσχίον. ου. τὸ. uertebrū coxarum, nates, pars tali, coxendix, & neruus ille, qui coxendicē femori committit.

ἰσχιοθείς. ἐντος. ὁ. diuulſus, diuiſus.

ἰσχναίνω. μ. ανῶ. τ. γκα. attenuo, arefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ἰσχναντικός. οῦ. ὁ. extenuans.

ἰσχνύειν. ἀφεῖναι.

ἰσχνόειν. extenuare.

ἰσχνομυθία. arguta de rebus minimis diſputatio: λεπτολογία.

ἰσχνός. οῦ. ὁ. macer, gracilis, exilis.

ἰσχνότης. ητος. ἡ. macies, gracilitas.

ἰσχνοφωνία. lingnæ hæſitantia dicitur à Cicerone. Qui hoc uitio laborant, uox ſupprimitur & ſiſtitur inter loquendum. Quare fortaſſis ἰσχοφωνία dici poſſet, & ἰσχόφωνοι. Ex Budæo.

ἰσχνόφωνος. ὁ. qui gracilem habet uocē, aut uocem amiſit, cui uox ſupprimitur & ſiſtitur inter loquendum.

ἴσχος. ε. ὁ. ramus.

ἰσχουρία. ας. ἡ. urinæ retentio, cui opponitur στραγγουρία.

ἰσχυρίζομαι. ui utor, contendo, βεβαιοῦμαι, innitor.

ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ, ἢ τῷ ψηφίσματι, in hoc fiduciam cauſſæ colloco, in eo cardinem cauſſæ pono & facio: idem eſt enim quod πίστεύω. Cicero nitor & innitor dicit.

ἰσχυρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. roboro, affirmo, aſſeuero. actiuum, accuſ. iungitur.

ἰσχυρογνώμων. peruicax, tenaxq; propoſiti.

ἰσχυροποιῶ. fortiorem facio.

ἰσχυρός. οῦ. ὁ. fortis, grauis, potens. ad uireis refertur, non ad magnitudinem, ut annotat Eraſmus.

ἰσχύς. ύος. ἡ. fortitudo, robur, potentia, uis, uires, uirtus. Gaza ad animi magnitudinē retulit.

ἰσχύω. μ. ύσω. τ. υκα. poſſum, ualeo, reurm potior. neut. accuſatiuo iungitur.

ἴσχω. habeo, ſcaturio, emergo, teneo.

ἰσωνία. ας. ἡ. æquale precium, ἰσοτιμία. Ariſtophan. pace: ἀλλ' αἶρέ μοι τοῦτόγε τῆς ἰσωνίας.

ἴσως. καὶ

ἰσωσπερ. fortaſſe, æqualiter.

Τὸ Ι μετὰ τῦ Υ.

Ἰταλός. priſca lingua bouem ſonat, hinc Italos quidam nominatos exiſtimant.

ἰταμός. οῦ. ὁ. imprudens, improbus, temerarius.

ἰταμότης. ητος. ὁ. uiolentia.

ἰταμῶς. temerè.

ἴτε. ite.

ἰτέα. ας. ἡ. ſalix.

ἰτέϊνος. ε. ὁ. ſalignus.

ἰτεών. ῶνος. ὁ. ſalictum.

ἴτης. ου. ὁ. impetuoſus.

ἰτητέον. eundum eſt, ἀντὶ τῦ ἰτέον.

ἰτικός. οῦ. impetuoſus.

ἴτριον. ου. τὸ. genus placentæ pertenuis, ex melle & ſeſamo, bellarium.

ἴτυς. υος. ὁ. rotæ circunferentia, in qua radij infiguntur, & axis agitatur, umbo.

ἴτω. erat, ἔσω, χωρείσθω, πορευέσθω, ἀποχωρείτω, ἰέσθω, ἐρχέσθω.

Ἰτώνη, καὶ Ἰτωνία. ἡ. Diana, ἀρτέμις.

Τὸ Ι μετὰ τῦ Υ. καὶ Φ.

Ἰυγή. ῆς. ἡ. uox, ſibilus.

ἰυγμός. οῦ. ὁ. clamor, pulſus.

ἴυγξ. γος. ἡ. motacilla, auicula caudam aſſiduè quatiens, qua ueneficae ad amores utuntur, ut eſt apud Theocritum in Pharmaceutria: illecebroſum illectamentum, illecebram uertit Gaza.

ἴυγξιν. τᾶις. illecebris.

ἰύζω. μ. ύσω. τ. υκα. clamo. neutrum abſolutū.

ἴφθιμος. ε. ὁ. potens. Quidam uolunt compoſitum eſſe ab ἴφι & θυμός, & ſuffragatur Valla. alij negant.

ἴφι. fortiter, potenter.

ἴφικλος, quaſi ἰφίκωλος, à pedum celeritate. Nam κῶλον pedem ſignificat.

ἰφικράτων. & ab eo

ἰφικρατίδες. calciamenta Attica, quorum in philoſophica hiſtoria meminit Athenęus.

ἴφιος. ου. ὁ. pinguis, potens.

ἴφλημα. ατος. τὸ. uulnus, τραῦμα.

ἰφύς. ύος. ὁ. ſupercilium, ὀφρύς.

Τὸ Ι μετὰ τῦ Χ.

Ἰχθυάα. uenatur piſces.

ἰχθυάασκον. piſcabantur.

ἰχθυβόλος. ου. ὁ. piſcator.

ἰχθύδιον. ε. τὸ. piſciculus.

ἰχθυηρός. οῦ. ὁ. uas piſcarium.

ἰχθύκεντρον. fuſcina.

ἰχθυόεις. όεντος. ὁ. piſculentus.

ἰχθυοθήριον. ε. aliqui uocant rapum terræ.

ἰχθυοκόλλα. gluten ex piſce.

ἰχθυολικός. οῦ. ὁ. piſcator.

ἰχθυοπωλεῖον. ε. τὸ. locus ubi ueneunt piſces.

ἰχθυοπώλης. qui uendit piſceis, ichthyopola.

Ἰχθυοτροφεῖον. ϐ. τὸ. piſcina, piſcium uiuariũ.
Ἰχθυοφάγος. ου. ὁ. ex piſcibus uiuens, piſcedulus.
Ἰχθύς. ύος. τὸμ. Ἰχθῦν, piſcis.
Ἰχθυώδης. εος. ὁ. ἡ. piſcoſus, piſceus.
Ἰχνεύμων. ονος. ὁ. bellua, quæ & Latinè ichneumon dicitur, & ueſpæ ſpecies.
Ἴχνευμα. ατος. τὸ. καὶ
Ἴχνευσις. ιος. ἡ. indagatio.
Ἰχνευτής. οῦ. ὁ. indagator, ueſtigator.
Ἰχνεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. κὴ
Ἰχνηλατέω. μ. ήσω. ϖ. κα. inueſtigo, ſcrutor, propero, contendo. act. accuſatiuo iungit.
Ἰχνηλατία. ας. ἡ. inueſtigatio, indages, uel indago.
Ἴχνιον. ου. τὸ. ueſtigium.
Ἰχνογραφία. eſt deſcriptio operis futura, quæ à Cicerone forma dicitur. Vide annotat. Budæi in Pandect.
Ἴχνος. ους. τὸ. ueſtigium.
Ἰχνότης. exilitas ſiue anguſtia dici Latinè poteſt. Quintilianus inter oris uitia commemorat.
Ἰχνοτίτης. huiuſmodi uitio laborans.
Ἰχνόφωνος. idem.
Ἰχώρ. ῶρος. ὁ. tabo, ſanies, cruor: propriè deorum.
Ἰχωρροοῦντων. οἱ. ſaniem emanantes.

Τὸ Ι μετὰ τὸ Υ. καὶ Ω.

Ὑ. πὸς. uermis, cornibus & uitibus infeſtus. Home. μὴ πέρα ἴπεϛ ἔδοιεν.
Ὕψος. arbor quædam. Theophraſt. lib. iij.
Ὠ. heu, io, uox bacchantium.
Ὦ ἐμῶ. me o telo.
Ὠγά. lingua Bœotica, ego. Ariſtophan. Acharn. ὠγὰ ταῦτα πάντα.
Ὠγή. ῆς. ἡ. tectura, protectio, quies, clamor.
Ὠδής. ους. ὁ. ἡ. uenenoſus.
Ὠή. ῆς. ἡ. uentus, flatus. ſplendor, fumus, clamor.
Ὠκή. ῆς. ἡ. clamor, minæ, inſecutio.
Ὠλικός. οῦ. ὁ. Iolcus, urbs Theſſaliæ. require ἰαόλκος.
Ὤλορ. ϐ. τὸ. nigrum.
Ὤμμν. eamus.
Ὠμ. tria tempora ſignificat: præſens, præteritum, & futurum. Vide comment. Bud.
Ὦμ. plenus.
Ὦμ. proprium nomen.
Ὠνιά. ᾶς. ἡ. locus conſitus uiolis, uiolarium, uioletum.
Ὠνιάζω. Ionum more aliquid ago.

Ὠνικῶς. Ionicè aduerbium, delicatè, molliter apud Ariſtophanem, quòd Ionum mollicies & luxuries in prouerbium abierit. Et Ὠνικός, pro molli, ac delicato ſæpe apud Comicos Græcos inuenias.
Ὠνίτις. ſinapi perſicum.
Ὠξ. οκός. ὁ. Ὠκή.
Ὤξις. ιος. ἡ. inſecutio.
Ὦρος. ὁ. ueſtibulum, & ueſtibuli cuſtos, mõs, locus in monte.
Ὠϛακισμός. οῦ. ὁ. uitium oris eſt, ubi plurimũ diſſonat. ut ſi dicas, Iunio Iuno Iouis mitè iraſcitur. Capel. lib. v.
Ὠφμός. καὶ
Ὠχμός. perſecutio, tumultus bellicus: διωξις. perturbatio, uociferatio.
Ὦψ. piſcis nomen.

Τὸ Κ μετὰ τὸ Α.

Κ Ἄβαισος. inexplebilis, ἀπὸ τοῦ κάβου.
Κάβαισος. ϐ. inſatiabilis, ἄπλησος, κάβος γὰρ μίτρον σιτικόν. Heſychius habet κάβαισος.
Κάβαξ. ϖανοῦργος, uerſutus, ueterator.
Κάβαρνοι. Cereris ſunt apud Parios ſacerdotes.
Κάβασος. ὁ. edax, inexplebilis.
Καββαλικός. οῦ. ὁ. proſternendo aptus.
Κάβειρα. ϛ. loci nomen.
Κάβειροι. dij Samothracum.
Κάβηξ. ηκος. ἡ. larus auis propter edacitatem. Suidas.
Κάβος. ὁ. frumenti menſura, lagena: μίτρον σιτικόν, κὴ οἰνικόν.
Καγκαίνω. calefacio, exicco.
Κάγκανα. τὰ. ligna arida.
Καγκής. ίος. ὁ. ἡ. aridus.
Καγχάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. κὴ
Καγχαλάω. μ. ώσω. ϖ. ακα. cachinnor, prægaudio deficio, lætor. neutrum abſolutum.
Καγχασμός. οῦ. ὁ. cachinnus.
Καγχάω. μ. άσω. ϖ. ακα. cachinnor. neutrũ abſolutum.
Καγχρασμίς. granum, ſiue acinus fici.
Κάγχρος. ϐ. ὁ. ſemen libanotidis herbæ, roſmarinus Latinè dicitur.
Κάγχρυς. ordeum, ordei farina. hinc καγχρυς διος ἄρτος, panis ordeacius. Suid.
Καδδύναμιν, pro utrili, pro κατὰ δύναμιν, ſicut καδδέ, pro κατὰ δέ.

Καδίσκος.

Καδίσκος. ε. ὁ. urna ſuffragiorum. Duo fuerunt cadiſci apud ueteres, in quos calculos mittebant iudices: alterū κύριον uocabant, alterum ἄκυρον, ἢν δ᾽ πρώτερος ᾖ καδίσκος, ὃς πεσὼν ἀπῶν καταδικαζομένων ψῆφοι ἐβάλλοντο, ὁ δὲ δεύτερος, εἰς ὃν ἀπῶν ἀπολυόντων. Præterea una erat ſitella, quæ καδίσκος ἐλεὶς uocabatur, & in illam ἀποσώζουσαι mittebātur. Altera θανάτου, & priore loco ſita erat: illa autē miſericordiæ, poſteriore. Vide comment. Bud. Iulius Pollux recenſet inter uaſa uinaria. Sunt & pocula hoc nomine.

Κάδος. ε. ὁ. cadus.

Καθέζεσθαι. ſede.

Καθύω τὰς πολλάς. demergo multas.

Κάειρα. ας. ἡ. Caira, id eſt mulier ex Caria.

Κάζω. μ. άσω. π. ακα. orno. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κ Α Θ.

Καθ᾽ ἅπαν. καὶ

Καθ᾽ ἅπας. ubiq, omnino, funditus.

Καθ᾽ ἅπερ. quemadmodum, ut.

Καθ᾽ αὑτὸν. ſolus ipſe ſecum. οἱ καθ᾽ αὑτὸν apud Herodianū, ſuæ ætatis homines.

Καθ᾽ αὐτὸ τάξεως. ſuo ordine.

Καθ᾽ ἕν. in uno & in aliquo. Demoſthen. οὐδὲ καθ᾽ ἓν χρήσιμος τῇ πόλει, id eſt, καθ᾽ οὐδέν, καθ᾽ οὐδέν τι. Vide in dictione ἕν.

Καθά. ueluti, ſicut, tanquam, quemadmodū

Καθαγίζω. μ. άσω. π. ακα. ſacrifico. neut. accuſatiuo iungitur.

Καθαγίζομαι. ſoluo iuſta, perago exequias, offero mortuo ſacrificium, aut epulum ſuper ſepulchro.

Καθαγισμός. οῦ. ὁ. parentalia, id quod adolebatur in modum ſacrificij in gratiam mortuorum.

Καθαζῶσαι. caſtra ponere.

Καθαιμάζω. cruento.

Καθαιμακτός. οῦ. ὁ. cruentus.

Καθαιμάξας. qui cruentauit.

Καθαιμάσσω. μ. άξω. π. ακα. cruore perfundo.

Καθαίρεσις. ιος. ἡ. ſubuerſio, diſſolutio. Καθαίρεσις τῆς σαρκός, imminutio, tabes, extenuatio. Vide Budæum. Eſt etiam demolitio & cædes.

Καθαρίτης. ε. ὁ. deuaſtator, interemptor, carnifex.

Καθαρτικὰ φάρμακα. dicuntur τὰ καθαλτικὰ τῶν ὑπερχωλούντων. quæ ad modum naturalem ſalubremq; reducunt.

Καθαρτικός. οῦ. ὁ. ὑφαιρετικός.

Καθαιρέω. deleo, depono, occido, deſtruo, ſubuerto, deuinco, demolior, aufero, detraho, ſuſtollo. actiuū, accuſ. iungit. quære αἱρέω.

Καθαίρω. μ. αρῶ. π. αρκα. purgo, luſtro, aſſumo, euerto, ſubuerto, detraho, frango, imminuo, extenuo. Eſt etiā καθαιρῆν, quod excreuit, & ſupra modum auctum eſt, aut ſublatum ſubmittere & minuere. Καθαιρεῖν τὴν μεγαλειότητα, maieſtatem minuere. Eſt etiā deijcio & depello, de gradu exiſtimationis deturbo & abijcio. Τὸ φρόνημα καθαιρεῖν. ſpiritus imminuere, & inhibere, uel elatos comprimere & detrahere, hoc eſt καταστέλλειν. ἡ καθαροῦσα ψῆφος, ſententia damnatoria, hoc eſt, ἡ μέλαινα, cui opponitur ἡ σώζουσα. Significat etiam perago, & uinco certamen ſuſceptum, id eſt καθορτοῦμαι. Vide Bud. Præterea καθαίρειν, ſeu κατάγειν eſt naueis è mari in terram ſubducere. ἀναίρειν, ſeu ἀνάγειν contrà de terra in mare deducere. actiuum, accuſ. iungitur.

Καθάλλεσθαι. deſilire.

Καθαλλόμενοι. οἱ. demittentes.

Κάθαμμα. τὸ. nodus. Suidas habet κάθαρμα.

Καθάπαν. aduerb. καὶ

Καθάπαξ. coniunctim leguntur pro καθ᾽ ἅπαν uel καθ᾽ ἅπαξ. ſicut

Καθάπερ. pro καθ᾽ ἅπερ.

Καθάπτομαι. mordeo, reprehendo, obiurgo, inceſſo, laceſſo, impeto, manus injjcio, ἐπιλαμβάνομαι, attingo, tango, pungo. deponens, genitiuo iungitur. require ἅπτω.

Καθαπτόμενος. perſtringens.

Καθαπτός. οῦ. ὁ. indutus, amictus. Ariſtophanis: θύρσοισι καὶ νεβρῶν δοραῖς καθαπτός.

Καθαρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. purgo, purus ſum, in puritate dego: quare καθαρεύων accipitur pro puro & innocente.

Καθαρεύων κακίας, talis eſt, qualem Cicero innocentem nomen habere Græcū negat.

Καθαρθείς. ντος. ἡ. expiatus.

Καθαρίζω. μ. ίσω. π. ικα. mundo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Καθάριος. ε. ὁ. mundus, purus.

Καθαριότης. ητος. ἡ. mūditia, puritas, elegātia

Καθαρισμός. οῦ. ὁ. purificatio.

Κάθαρμα. ατος. τὸ. piaculū, & pro ſceleſto ponitur. καθάρματα autem homines erāt, qui peſte expianda alio ue quo morbo immolabantur diijs. Vide annotat. Bud. in Pandect. Eraſmus uertit ſubinde, ſterquiliniū, ſacrilegum. Eodem modo Latinis ſcelus

pro ſceleſto dicitur.

Καθαρμός. οῦ. ὁ. purgatio.

Καθαρός. οῦ. ὁ. purus, ſyncerus. Antyph. καθαρὸν πάντων τῶν ἐγκλημάτων dixit, qui nulli iniuriam intulit. Καθαροὶ olim dicebãtur, qui ob eẽdem perpetratam impias manus habere non cenſebãtur. Qui etiam εὐαγεῖς, atq; ὅσιοι appellabantur.

Καθαρότης. κτος. ἡ. puritas.

Καθάρσια. τὰ. ſacra quædam & porcelli, quibus Athenis cõciones & theatra luſtrabantur. Lucianus Cronoſolones, Lupercalia Plutarchus.

Καθάρσιον. ου. τὸ. purificatorium poculum.

Καθάρσιος. ου. ὁ. expiator.

Κάθαρσις. ιος. ἡ. purgatio.

Καθαρτῆρα. τὸν. purgatorem.

Καθαρτήριος. ου. ὁ. purgatiuus.

Καθαρτής. οῦ. ὁ. purgator.

Καθαρῶς. purè, manifeſtè, planè.

Καθαυτόν. ſua ſponte, ſeorſum, per ſeipſum, ſeparatim.

Κατάψασθαι. manus iniicere.

Κ Α Θ Ε.

Καθεδούμενος, ἀντὶ καθεσόμενος, apud Ariſtop.

Καθέδρα. ας. ἡ. ἵπίσχεσις, cathedra, dilatio.

Καθέζομαι. μ. καθεδοῦμαι. ſedeo. caſtra pono, εὐπαθέω, perſeuerãter fruor, & bene habeo, delitior, relaxor.

Καθεζόμενος. ου. ὁ. accumbens.

Κάθεμαι. ſedeo.

Καθείργνυται. clauditur.

Καθειργνύω. καὶ

Καθείργω. μ. εἴρξω. ττω. ερχα. detineo, prohibeo, includo, & tanquam in carcere cohibeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κάθειρξις. concluſio, coërcio.

Καθεῖς. ſingulatim.

Καθεκάστην. quotidie.

Καθεκτέον. retinendum eſt.

Καθεκτικός. οῦ. ὁ. cohibens.

Κάθεκτος. ου. ὁ. detentibilis.

Καθεκτῶς. continenter.

Καθελκύζω. uulnero.

Καθελκυσθείς. ντος. ὁ. uulneratus.

Καθελκύω. traho deorſum. actiuum, accuſat. iungitur. quære ἑλκύω.

Καθέλοιμι. ἀπολύω.

Καθέλω. demolior, deſtruo, profligo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Καθένα. ſingulatim, unuſquiſq;

Καθεξῆς. deinceps.

Καθερπύζω. ſerpo. Ioſeph. lib. ij. καθερπύσαντες ἀπὸ τῶν τείχων ἤξαν ἐς τοὺς ῥωμαίους.

Κάθες. dimitte.

Καθεσικότως. animo compoſito & moderato.

Καθεσίκω. τὸ διαμένω, συμμένω.

Καθεσικός. paſſiuam habet ſignificationem, conſtitutus. Et τῶν καθεσικότων μεταβολή, rerum nouarum molitio.

Καθεσῶτα. τὰ. leges, decreta, ſtatuta: ἑρμοσύνη.

Καθέτη. ης. ἡ. retis genus.

Καθετήρ. ῆρος. ὁ. genus monilis muliebris, quod & κάθεμα dicitur, & τροπίς. Eſt & inſtrumentum chirurgicũ, quo urina elicitur.

Κάθετον. ου. perpendiculum.

Καθεύδω. μ. καθευδήσω. dormio, ὑπνόω.

Καθέω. μ. ήσω. τω. κα. decipio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κ Α Θ Η.

Κάθη, pro καθέζη.

Καθηγεμών. όνος. ſuaſor, auctor, propriè autẽ dux, præitator, qui cæco uiam præit, ὁ ὁδηγός.

Καθηγητής. οῦ. ὁ. magiſter, præceptor, (γός. inſtitutor.

Καθηγοῦμαι. præeo, præceptor ſum. Plato: καλῶς μοι ἔδοξας καθηγήσασθαι τὸν λόγον, id eſt recte, atq; ordine uidere diſputationem inſtituiſſe, hoc eſt nobis diſputandi rationẽ rectam præſtituiſſe. Vide Budæum.

Καθηδυθέω. μ. ήσω. τω. κα. ſum in uoluptatibus, abligurio, per luxum & uoluptatem conſumo & contero. genitiuo iungitur.

Καθηδυπαθῶ. per luxum & uoluptatem conſumo & contero.

Καθήκει μοι. decet, cõuenit, fas eſt, officij mei eſt & muneris.

Καθῆκον. οντος. τὸ. officium quod conuenit.

Καθηκόντως. δέοντως, πρεπόντως, decenter, rite.

Καθήκω. attineo, pertineo, pertingo, portendor, porrigor, cõuenio, cõſentaneus ſum, accido, emano. Τὸ καθῆκον ἐκ τοῦ θεοῦ, quod diuinitus accidit. Item deuenio. Aeſchin. καὶ καθῆκεν, ἐς ἡμᾶς ὁ λόγος. Vide Budæum in Commentarijs.

Καθηλόω. μ. ώσω. τω. κα. configo clauis. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Καθήλωσις. ιος. ἡ. confixio.

Καθηλωτής. οῦ. ὁ. confixor.

Κάθημαι. ſedeo. deponens abſolutum.

Καθήμενον. τὸ κοῖλον, καὶ ὄμαλον χωρίον καὶ πεδίον. Coniungitur autem καθήμενον πεδίον, ut, οἵδε ῥωμαῖοι ἐς καθήμενον πεδίον ἐσρατοπεδεύοντο, in planiciem & campum planum.

Καθημὶς

καθημέραν. quotidie.
καθημερινός. καὶ
καθημέριος. ᾱ. ὁ. quotidianus, diurnus.
καθημερόβιοι. οἱ. qui in diem uiuunt, atq; ex tempore.
καθῆσο. ſedebat, collocatus eſt.
καθῆτο. idem.
καθῆντο. ſedebant.

ΚΑΘΙ.

καθίασι. τὸ κατέρχονται.
καθιᾶσι. τὸ χαλῶσι.
καθιγνίσαι. mortuis immolare, νεκροῖς θῦσαι.
καθιδρύομαι. ædifico, collocor.
καθίεμαι. uoce paſſiua, ſignificationē habet actiuam, ſummitto, ut καθειμένος τὸν πώγωνα, ἀντὶ τῦ καθειπώς. Latinè ſummitto barbā & capillum dicitur. Dicimus & immitto. καθιέναι τὴν φωνήν, demittere & ſummittere uocem.
καθιέναι pro καθάλλεσθαι dixit Xenoph. & ſeſe demittere deſiliendo, & deorſum librare. ſine caſus adiectione.
καθιερόω. cōſecro, ſacris iniicio: θεῷ ἀνατίθημι.
καθιέρωσις. ιος. ἡ. conſecratio, dedicatio.
καθικάνω. inſideo, attingo. neutrum, datiuo iungitur.
καθίζω. decumbam, deſidebo. Dicimus etiam καθιζήσομαι, à καθίζω.
καθίζω. μ. ίσω. τ. ικα. colloco in ſede, id eſt ſede refacio, aſcendo, attingo, ſedeo. act. accuſatiuo iungitur. Hiſto. lib. viiii. πρὸς σάρκα οὐδενὸς καθίξει, Theodorus uertit carnē nullius animalis tangunt, Plin. nulla cadauera adtingunt. καθίζω δικαστήριον αὐτῷ θεῶν, id eſt, iudices illi deos fero, & eum apud deos accuſo.
καθίημι. μ. ήσω. τ. ηκα. demitto, ſummitto. καθίημι λόχον apud Syneſ. inſidias collocare. Idem: τὸν σφαγέα δὲ καθεὶς τῶν σαυτῦ λοχιτῶν τὸν ἀμύστατον. Latinè dicit ſummittere percuſſorem, uel ſicarium. actiuum, accuſatiuo iungitur.
καθικετεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ſupplico. neutrū, accuſatiuo iungitur: nonnunquàm abſolutè ponitur.
καθικνέομαι. attingo. deponēs, genituo iungitur. require ἱκνέομαι.
καθιμάω. μ. άσω. τ. ακα. demitto, id eſt, χαλῶ. Ariſtoph. fucis: ἀλλὰ καθιμᾶ αὐτὸν δήσας.
καθιππάζομαι. incurſo equitatu.
καθίππευσις. ιος. ἡ. adequitatio.
καθιππεύω. contra aliquem equito.
καθιπποκρατῶ. τὸ καθιππομαχῶ.
καθιπποτροφῶ. in alendis equis conſumo.
καθίπτημι. μ. καταπτήσω. τ. πτακα. deuoluo. aoriſt. ſecundus κατέπτην. neutrum abſolutum.
καθίσαμαι. conſtituo, moderor, rego, ut, καθίσασθαι τὴν ἀρχήν. Sæpe apud Thucydidem ἀντὶ τῦ οἰκονομεῖν: reſtituo etiam & in priſtinum ſtatum colloco. Et καθίσασθαι etiam εἰς τὸ βέλτιον μετάγειν ſignificat. Latinè conſtituere rempub. dicimus, hoc eſt labātem ſtabilire. confirmare, ad meliorem ſtatum redigere. Lyſ. ὀλιγαρχίαν καταστήσασθαι, pro inſtituere, tueri, & confirmare: cui καταλῦσαι opponitur. Καθίσαται, & καθέστηκεν, & κατέστη dicunt pro νενόμισαι, in more poſitū eſt, moribus receptum eſt, legitimum eſt, moribus bonis conuenit, & ut natura comparatum eſt. παρὰ τὸ καθεστηκός, indecorè, illicitè. καθεστηκυῖα τιμή, legitimum & moderatum, iuſtumq; precium. Galen. Ἄνδρα καθεστῶσης ἡλικίας, dixit de homine tricenario, quaſi plena & cōfirmata ætate. Significat & καθεστηκός conſtitutum, ſtatum & fixum. τῶν καθεστηκότων μετάπτωσις, inclinatio temporum. Significat etiam τὸ γενόμενον. Et Iſocrat. πολέσων ἀγαθῶν δεσπόται καθίστανται, exiſtunt & fiunt. Καθισάμενος πόλεμος, dicitur bellum cœptum. Nam καταστήσασθαι pro cœpiſſe dicitur. Significat etiam formo, compono, fingo, inſtituo. Item animo componor & ſedor. Item ſum, ut καταστήσασθαι αἴτιος, in cauſa eſſe. require ἵσταμαι.
καθιστάω. μ. ήσω. τ. ηκα. deduco, conſtituo, conſtitutus ſum, paro, oſtendo, efficio, afficio, redigo. Additur ei interdū præpoſitio ἐς, aut ὅσε, cum ſignificat afficio. Cum autem ſine præpoſitione enunciatur, conſtituere, & creare ſignificat. Item colloco, τὸ τάττω. Et καθιστῶσε εἰς ἀγῶνα dicunt, ἀντὶ τῦ κατηγορῶ, καὶ εἰς δικαστήριον εἰσάγω. Quod Cicero creare periculum dicere ſolet. actiuū, accuſatiuo iungitur.
καθίστημι. μ. ήσω. τ. ηκα. conſtituo, inſtituo. Itē καθιστάναι τὸν ἵππον καὶ περιστάναι, eſt equū concitatū ſiſtere, quod & ἀναλαμβάνειν dicitur. Significat etiam demulcere, componere, & placidum reddere, hoc eſt ſedare. Vnde καθεστηκότα καὶ καταστάντα λέγεται, τὰ ἀταράχως ἔχοντα, καὶ ἠρεμοῦντα, compoſita, pacata, tranquilla. Sic aqua turbida & ſpurca καταστῆναι dicitur, cum eius craſſamentum ſubſedit. Eſt etiam firmare, ſtabilire, componere, roborare,

borare, confirmare. Et καθίσημι τὴν ἀρχήν, rego & moderor, tueor & confirmo. Et καθισάι τὸν πόλεμον, committere bellũ, hoc eſt, συμβάλλειν. Item κατίσηι ἀντὶ τῦ καθίσησι dicitur. Thucydi. οὕτω πᾶσα ἰδία κακοτροπίας κατίσηι τῷ ἑλληνικῷ: Hoc modo omne genus improbitatis in Græcia extitit, uel enatum eſt, cœptum eſt. Plura in Commenta. Bud. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ΚΑΘΟ.

Καθό. in quantum, tanquàm.

Καθοδοιπόρος. ὁ. uiæ deductio.

Καθοδόν. ordinatè, ſecundum uiam.

Κάθοδος. ὁ. reditus, repatriatio.

Κάθοδος. deſcenſus.

Καθ' οἶμον. ſecus uiam: καθ' ὁδόν. Suid.

Καθολικός. οῦ. ὁ. uniuerſalis.

Καθολικῶς. καὶ

Καθόλυ. uniuerſaliter.

Καθόλυ μὴν οὖν εἰπεῖν, ut uno uerbo dicam, ut in ſumma dicam.

Καθομηρίζω, uel ὁμηρίζω. homericis uerſibus deſcribo uel celebro.

Καθομιλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ſermocinor. neutrũ, datiuo iungitur.

Καθομολογῶ. fateor, indico mentem & aperio. cum datiuo.

Καθομολογοῦμαι. deſpondeo. Et καθωμολογημένη, deſponſa.

Καθοπλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. armo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Καθοράω. conſpicio, intueor, conſpicor, deſpicio, id eſt deorſum aſpicio. actiuum, accuſatiuo iungitur. quære ὁράω.

Καθορθόω. dirigo, cõſummo. καθορθώσει ἅπασαν ἀρετῶ, euadit conſummatus in omni uirtute.

Κάθορμα. τὸ. collare ornamentum, ambitus.

Καθορίζω. μ. ίσω. τ. ικα. definio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Καθορμίζομαι. καὶ

Καθορμίζω. τὸ καζαπλίω, ἢ κατάγω τὴν ναῦν.

Καθορμίσασθαι. in portum adpellere.

Καθοσιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. deſpõdeo, ſacrifico, deuoueo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Καθοσιωθέν. τὸ. καὶ

Καθοσιωμένον. τὸ. conſecratum.

Καθοσίωσις. ιος. ἡ. iuſtificatio, condemnatio, δικαίωσις, κατάκρισις: παρὰ τὸ καζὰ τὸ ὅσιόν γίνεσθαι. Suid.

Καθόσον. inquantum, quatenus, quamdiu.

Καθότι. propterea quòd, quatenus, quoniã.

ΚΑΘΥ.

Καθυβρίζω. dedecore afficio, dedecus & notam inuro.

Καθυγραίνω. μ. ανῶ. madefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κάθυγρος. υ. ὁ. humidus, madidus.

Καθύειν. impluere.

Καθυλακτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. oblatro.

Καθυλομανῶ, τὸ ὑλομανῶ, niſi quòd præpoſitiuim eius intendit.

Καθυμνέω. μ. ήσω. τ. ηκα. laudo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Καθυπερβαλλόμενος τῷ δεσμῷ, dicitur pro inuinculo coniecto.

Καθύπερθεν. deſuper.

Καθυπέρτερος. υ. ὁ. ſuperbus.

Καθυπνάομαι. obdormio.

Καθυπόκειμαι. ſubſiſto, ſubiaceo.

Καθυποκρίνομαι ὑμᾶς. hiſtrionica actione uos capto & demulceo. Vide Commentaria Budæi.

Καθυστερέω. tardus uenio.

Καθύφαμι. ſubtraho. Ioſeph. lib. ιη. οὐθὲν ἡμῶν καθυφήκαμεν.

Καθυφέμενος. υ. ὁ. ſubtrahens.

Καθύφεσις. præuaricatio.

Καθυφίεμαι. omitto, præuaricor, quod etiam ἐθελοκακεῖν dicitur, & ὑποστέλλεσθαι, καὶ παραπροΐεσθαι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, ἢ προδιδόναι.

Καθυφίκμι. prodo & condono cauſam aduerſarijs, τὸ καθυφίεμαι.

ΚΑΘΩ. ΚΑΙ.

Καθωμολογημένη. ης. ἡ. deſponſata.

Καθώς. ſic, ſicut.

Καὶ. &. Geminatur interdum Atticè. καίτοι καὶ λόγον τινὰ διέσπειραν, Plutarchus. Abundat interdum apud Græcos, ut apud Demoſthenem: καὶ δῆλα καὶ αὐτός, quod ſine geminatione dixit. Significat etiam æquè, & perinde, ut atq; Latinè. Syneſius: οἰκοδε ἴσα καὶ τοῖς αναιτίοις ἐτίμησα, In honore eum priuatim habui, perinde ut inſontes. Eſt etiam idem quod quàm, ut ac, & atq; Latinè. Ariſtoteles: ἔστι γὲ ἑτέρα ἡ χρηματιστικὴ καὶ ὁ τοιοῦτος ὁ καζὰ φύσιν, Alia eſt quæſtura ac diuitiæ œconomicæ. Accipitur præterea pro etiam, ut & Latinè. Plato: οὐκοῦν αἵρεται ἀφαιρετέα. ἄχρηστοι μὲν γὲ καὶ γύναιξιν, etiã mulieribus. Quintilian. Sed non qui maximè imitandus, & ſolus imitandus eſt. Vide Comment. Bud.

Καὶ γὲ.

Καὶ γάρ. etenim.

Καὶ δή. interdum significat continuo & protinus, hoc est, ideò. Demosthen. ὡς ἐὰν πρότερός τις εἴποι τὰ προσόντ' ἐαυτῷ, ποδὶ ἄλλου, μὴ δὴ ταῦθ' οὕτως ἔχοντα, Quasi uerò siquis de altero dicere occupasset, quæ sibi inesse uitia nosset, continuò id futurum esset, ut alteri inessent ipsa. Gregor. μὴ ταῦτα οἰκεῖα τῷ ἐκείνου βίῳ ἐπῶμεν, ἐπ' αὐτὸν καὶ δὴ τρέψομαι, continuò ad eum me conuertam. Vide Commentaria Bud.

Καὶ μέντοι μὴ. atque etiam.

Καὶ μήν. Plato: μὴ μήν πω, μὴ τόδε δεῖ σκοπεῖν, ὅταν μέλλῃς κρίνειν φύσιν φιλόσοφόν τε μὴ μή, hoc est, μὴ μὴ φιλόσοφον.

Καίμην. attamen, sanè, atqui, adde his.

Καὶ ταῦτα. præsertim & maximè idq.

Καίτοι. etsi, quanquàm. Item atqui. Accipitur pro uerum & pro sed. Demosth. Καίτοι τίς ἡ κοινωνία; Verum quænam est ista causæ cõmunitas? Seruit enim διαπορήσει. Id Cicero per at expressit. Καίτοι etiam Latinè & quidem dicitur pro quanquàm. Cicero: Quid non est dictum à me moderatè? quid non amicè? & quidem cuius temporantiæ fuit de M. Antonio dicentem, abstinere maledicto. Plutarch. καίτοι μὴ λόγον τινὰ κατέσπειραν εἰς τὸν δῆμον. Dicitur & καίτοιγε. Est interdum collectiuum, proinde, itaq. Vide Comment. Budæi.

Καιάδας. ὁ. fossatum, locus apud Lacedæmonios, in quem fontes deijciebantur.

Καικάσαι. deridere.

Καικίας. ου. ὁ. Cæcias, uenti nomen.

K A I N.

Καίνη. ης. ἡ. urbs Peloponnesi.

Καινή. ῆς. ἡ. noua.

Καινοδοξία. capitur inani gloria.

Καινολογία. ἡ. nouum studiũ, noua doctrina.

Καίνομαι. supero, percutio gladio, retento.

Καινοποιῶ. τὸ καινοτομῶ.

Καινοπραγία. ας. ἡ. nouitas rerum.

Καινός. οῦ. ὁ. nouus, absurdus.

Καινότης. ητος. ἡ. nouitas.

Καινοτομέω. metallum aut lapides excido, res nouas molior & designo. Est & innouo aut noui quid ædo. Grego. καινοτομῆσαι naturam dixit, cum gigantes procrearet.

Καινοτομία. ας. ἡ. νεωτερισμός, renouatio, designatio.

Καινοτόμως. designabundè.

Καινουργέω. designo, nouas res ædo.

Καινουργία. ἡ. νεωτερισμός, renouatio.

Καινουργισμός. οῦ. ὁ. ἡ

Καινουργόν. iam recens factum, sine aliquo archetypo.

Καινόφιλος. recens amicus, qui nõ ijsdem subinde amicis utitur: καινόφιλον λέγουσι, inquit Suidas, τὸν μὴ τοῖς αὐτοῖς φίλοις χρώμενον ἀεί.

Καίνυμαι. supero. deponens, accusatiuo iungitur.

Καίνω. καίνομαι. μ. ανῶ. occido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καίομαι. μ. αὐσομαι. ω. κέκαυμαι. ardeo.

Καίπερ. quamuis.

K A I P.

Καιρέα. ας. ἡ. antenna.

Καίριον. ου. τὸ. opportunitas temporis.

Καίριος. α. ὁ. temporalis, tempestiuus, opportunus, lętalis. πληγαῖς καιρίαις, certis ictibus uertit Politianus.

Καιρός. οῦ. ὁ. tempus, id est, occasio & opportunitas. παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν, in præsenti, in præsens, impræsentiarum. παρὰ τοὺς καιροὺς ἑκάστους, unoquoque tempore. Δοῦλος καιροῦ, seruiens rerum statui. ἀπὸ καιροῦ dicitur quod intempestiuũ est. Omnino plus quiddam est καιρὸς quàm tempus, nempe articulus, ipsumq; momentum ac punctũ (quod aiunt) in quo res sit agenda. Terentius: In articulo oppressit, id est, ἐν καιρῷ.

Καῖρος. ου. ὁ. filum.

Καιροσρίς. ίδος. ἡ. textrix.

Καιροφυλακτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. occasionem capio, id est, obseruo tempus. neutrũ absolut.

Καίρωσις. ιος. ἡ. ἡ

Καίρωμα. ατος. τὸ. connexio staminis, fili.

Καίω. μ. αύσω. ω. κέκαυκα. accendo, aduro, adoleo. actiuũ, accusatiuo iungitur. Hinc cauterium instrumentum, quo uitia insanabilia exuruntur in corpore.

K A K.

Κάκαβος. ου. ὁ. cacabus.

Κακανδρία. ignauia, imbellia. Sic enim loquitur Macrobius.

Κακεντρεχία. malitia, improbitas, πονηρία.

Κακεντρεχής. improbus, improbè uersutus, ad fallendum q; solers, apud Eustach.

Κακεργίτης. ου. ὁ. maleficus, κακοεργός.

Κακίσχατος. η. ὁ. ἡ. extremè malus.

Κάκη. ης. ἡ. timiditas, malitia: propriè ignauia illa per quam deseritur locus in acie. uitium Gaza uertit.

Κακηγορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. maledico, perperam

dico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κακηγορία. ας. ἡ. maledictum, maledicentia.

K A K I.

Κακία. ας. ἡ. uitium, malitia, uitiositas, quod Ciceroni magis placet quàm malitia. Dicitur etiam scelus & maleficium. Et non solum malitiam, sed etiam miseriã significat.

Κακιζίτεχνος. ου. ὁ. ἀπὸ τοῦ κακίζειν τὴν τέχνην dictus est Callimachus.

Κακιζόμενος. ου. ὁ. timens.

Κακίζω. μ. ίσω. σ. ικα. aggrauo, improbo, detraho, maledico, humilio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κακισμός. οῦ. ὁ. probrum, detractio.

Κάκιστος. η. ὁ. pessimus, facinorosissimus.

Κακίων. ονος. ὁ. ἡ. peior.

K A K K.

Κακκάβη. ης. ἡ. cacabus.

Κακκαβίζειν. perdicum uox, caccabare.

Κακκάζειν. idem.

Κακκείοντῶν. dormiturientes: magis enim somni cupiditas, quàm tempus significatur, quòd uerbis istis in εω penè familiare est, sicut πολεμησείω, bellaturio.

Κακκείων. dormiturus.

Κάκκη. ης. ἡ. fœtor, merda. Aristophan. pace: ἀπὸ μὲν κάκκης τὴν ἔϊν ἀπέχων.

K A K O.

Κακόβιος. ὁ. ἡ. mali uictus, id est, duram uitam agens.

Κακοβουλία. ας. ἡ. peruersitas, malum consilium.

Κακογάμιος. ου. ὁ. malus maritus.

Κακοδαιμονάω. μ. ήσω. σ. ηκα. insanio, malo dæmone uexor, malo genio ducor, sum fanaticus & malo dæmone percitus. Aristophanes accepit pro insanire. neutrum absolutum.

Κακοδαιμονίω. μ. ήσω. σ. ηκα. malus & contumax sum. neutrum absolutum.

Κακοδαιμονία. ας. ἡ. infœlicitas.

Κακοδαίμων. ονος. ὁ. ἡ. infœlix, malus genius.

Κακοδοξία. ας. ἡ. infamia.

Κακοδοξῶν. habens malam existimationem.

Κακοέπεια. ας. ἡ. blasphemia, obtrectatio, sermo uitiosus. Suid.

Κακοζηλία. ας. ἡ. cacozelia, mala affectatio, peruersa imitatio: quoties insciteè affectantes uirtutem aliquam, in uitium labimur. Veluti si quis male affectans Atticismum, ieiunus euadat & aridus. si quis copiam, in futilem incidat loquacitatem.

Κακόζηλος. ου. ὁ. ἡ

Κακοζήλως. cacozelus, id est, imitator ineptus.

Κακοήθεια. ας. ἡ. malignitas, mala consuetudo, morositas, peruersitas.

Κακόηθες. τὸ. genus carcinomatis, ut scribit Celsus. Hinc Iuuenalis malam & inueteratam scribendi consuetudinem insanabile cacoëthes uocat Satyrarum lib. vij.

Κακοήθευμα. ατος. τὸ. nequitia.

Κακοήθη. ἡ. ulcus.

Κακοήθης. εος. ὁ. ἡ. malignus, morosus, homo parum bene moratus.

Κακοηθίσιον. deprauandum est.

Κακοθυνεῖν. infœlicem esse.

Καθόρος. ου. ὁ. maledicus.

Κακοθυμία. ας. ἡ. malignitas animi.

Κακοικισής. οῦ. ὁ. cubicularius.

Κακοκόπτερος. uolatu debilis, inualẽs pennis.

Κακολογέω. μ. ήσω. σ. ηκα. maledico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κακολογία. ας. ἡ. maledictio, procacitas.

Κακολογικόν. uituperatiuum genus.

Κακόλογος. ε. ὁ. maledicus.

Κακομαχέω. improbè pugno, ac subdolè & tergiuersabundè.

Κακόνοια. ἡ. maleuolentia.

Κακόνομος. ε. prauis moribus.

Κακόνοος. ε. ὁ. maleuolus, controuersiosus.

Κακόξενος. ε. ὁ. qui neminem hospitio excipit.

Κακοξύνετος. ε. ὁ. malè sentiens.

Κακοπάθεια. labor, calamitas.

Κακοπαθεῖν. ferre afflictiones, affligi, obdurare in aduersis, uexari. Κακοπαθοῦντα μόρια Galen. appellat loca affecta & uitiata.

Κακοπινέστατος. corruptissimus, malignissimus κακορυπορώτατος.

Κακόποδα. τὰ. pedibus degenerantia.

Κακόποδες. οἱ. depedes, apedes. Nominatiuus est κακόπους.

Κακοποιία. ἡ. uersutia.

Κακοποιός. qui male agit, nocens.

Κακόποτμος. infœlix.

Κακοπραγεῖν. malè ac infœliciter affici, κακοτυχεῖν.

Κακοπραγία. ας. ἡ. iactura, res aduersa.

Κακοπράγμων. ονος. ὁ. maleficus, dolosus.

Κακορραφία. ας. ἡ. malum consilium, κακοσυνθεσία.

Κακορρήμων. ονος. ὁ. maledicus.

Κακορροθέω. maledico, conuitijs infector. Aristoph. Thesmoph. τίνι, τίς ἡ γραῦς ἡ κακορροθοῦσά σε;

Κακός. οῦ. ὁ. timidus, malus, uitiosus, ingratus. Anceps est ad afflictionem & improbitatem. τὸ κακόν, maleuolentia.

Κακοστόμαχος. stomachum lædens.

Κακοστομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. conuicior, maledico. neutrum, datiuo iungitur.

Κακοσυνθεσία. ας. ἡ. malum fœdus.

Κακοσχολία. inutile otium.

Κακόσχολος. ε. ὁ. malis artibus deditus.

Κακοτεχνέω. adultero, cũ accusatiuo. Propriè autẽ significat dolosè & fraudulenter uersor circa aliquam rem.

Κακοτεχνία. ars ad perniciem hominũ inuenta, maleficium. Κακοτεχνίας δίκη, genus est accusationis.

Κακότεχνος. ε. ὁ. ἡ. maleficus, malignus.

Κακοτεχνοῦντες & κακομήχανοι sunt, qui uetitis & noxijs artibus utuntur, qui coërceri iubentur in tractatu Pandectarum de extraordinarijs criminibus.

Κακότης. ητος. ἡ. uitium, formido, malignitas, afflictio.

Κακοτροπία. ας. ἡ. improbitas morum, facinus nefarium.

Κακότροπος. ου. ὁ. improbus.

Κακοτροφοῦμαι. καὶ

Κακοτροφῶ. malè nutrior, parum alimenti accipio.

Κακοτυχέω. aduersa fortuna utor.

Κακουργέω. μ. ήσω. τ. ηκα. malo afficio, deprauo, malum quid committo, dolosè in meo munere uersor. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κακούργημα. accipitur apud Demosthenem pro dolo malo, quũ quis dolosè in suo munere uersatur, licet etiam omne scelus significet.

Κακουργία. ας. ἡ. maleficium, conatus malus. Aristot. pro subdolo & meticuloso maleficio accipit, & ὕβριν pro aperto & improbo.

Κακοῦργος. ου. ὁ. maleficus, facinorosus, perditus.

Κακουχέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. laboro, tristor in diæta, ærumnas patior.

Κακοῦχος. afflictus.

Κακόφημος. omne infaustum.

Κακόχαρτος. ου. ὁ. ἡ. malis gaudens, & id quo mali gaudent.

Κακοχρία. decoloratio, malus color corporis

Κακοχροέω. malo colore sum.

Κακόχροος. ου. ὁ. colore ignobilis.

Κακοχυμία. ας. uitiatus corporis.

Κακόχυμος. ε. malos humores gignens.

Κακόω. μ. ώσω. τ. ωκα. uexo, malo afficio, affligo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Κακύνομαι. malus euado.

Καπχεύω. destruo, confundo, pro καταχεύω.

Κακῶς. male, uitiosè, miserè. Accipitur etiam pro uix, ægrè, cum difficultate.

Κάκωσις. ιος. ἡ. uexatio, afflictio.

Κακωτικός. οῦ. ὁ. infestus.

Κ Α Λ.

Καλάβρωψ. οπος. ἡ. pedum.

Καλαθίς. ίδος. ἡ. καὶ

Καλαθίσκος. ε. ὁ. calathiscus, quasillus, & genus saltationis.

Καλαθοειδής. ους. ὁ. ἡ. qui figurã calathi habet.

Κάλαθος. ου. ὁ. calathus.

Καλαμαχρωσίς. ἡ. arundinaceum gramen.

Καλαμαία. ας. ἡ. genus locustæ in stipulis nascentis, quæ & μάντις appellatur.

Καλαμᾶσθαι. colligere spicas post messores.

Καλαμαύλης. ε. ὁ. qui stipula seu calamo canit.

Καλάμη. ης. ἡ. stipula, culmus.

Καλαμητιάσαι. τὸ καλαμᾶσθαι.

Καλαμητομία. ας. ἡ. messis, spicarum incisio.

Καλαμητρίς. ίδος. ἡ. spicilega.

Καλαμίδες. acus quibus mulieres in componendo capillo utebant, quia olim ex arundine fieri consueuerunt. Latini calamistra uocant.

Καλαμίνθη. ης. ἡ. nepita herba. Alij scribunt κάλαμίθη sine ν.

Καλάμινος. ου. ὁ. arundineus.

Καλαμίσκος. ε. ὁ. parua arundo.

Κάλαμος. ου. ὁ. arundo.

Καλαμώδη. τὰ. arundineta.

Καλαμῶμαι. spicas lego.

Καλάσιρις. uestis linea ad thalos demissa, qua Aegyptij utebantur. Alij dicunt uestimentum Persarum esse pulcherrimum.

Καλαυρέω. delitior, τρυφῶ.

Κ Α Λ Ε. Κ Α Λ Ι.

Καλείσκω. uoco, oro.

Καλέω. μ. καλέσω. τ. κέκληκα. uoco. Est etiam postulo, inuito, peto. Et pro inuoco & imploro. Herodian. lib. v. προσέταξέ τε πάντας τοὺς ῥωμαίων ἄρχοντας, καὶ εἴτινες δημοσίας θυσίας ἐπιτελοῦσι, πρὸ τῶν ἄλλων θεῶν, οὓς δὴ καλοῦσιν ἱερουργοῦντας, ὀνομάζειν τὸν νίον θεόν Ἐλιγάβαλον. Actiuũ, accusatiuo iungit.

Καλιά. ᾶς. ἡ. nidus, & domus metaphoricos.

Καλίας. ἀδος. τὸ. tugurium.

Καλίδρις. calidris.

Καλίζω.

Καλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uoco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κάλινα. τὰ. lignea.

Καλινδέομαι. μ. ήσομαι. ω. ησμαι. uerto, uersor, assiduus sum.

Καλινδέω. μ. ήσω. ω. ικα. uoluto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κ Α Λ Λ.

Κάλλαιον. τὸ. crista, galli gallinacei barba.

Καλλείριον. ε. τὸ. quasi speciosum lilium, significat autem absolutè lilium.

Κάλλη. τὰ. uestes purpureæ, genus tinctura Aeschylus, ἐν ποικίλοις.

Καλλιβλέφαρον. ε. τὸ. medicamentum quo fucantur, ornanturq; palpebræ.

Καλλιγραφία. ή. sermonis lepor, dicendi lautitiæ, uenustus stilus, elegantia, eloquẽtia.

Καλλίγραφος. ου. ὁ. librarius.

Καλλιγραφῶ. pulchrè scribo & eleganter.

Καλλιγύναικα. πῶ. pulchras habentem mulieres.

Καλλίδρομον. ε. τὸ. uia cum recto tramite: cacuminis nomen apud Plutarchum.

Καλλιέλαιος. ου. ὁ. frugifera olea.

Καλλιέπεια. uerborum ornatus & splendor.

Καλλιεπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ornatè, eleganter & compositè dico. neutrum absolutum.

Καλλίεργον. affabrè factum.

Καλλιεργῶ. uenustè & affabrè facio.

Καλλιερέομαι. ῆ

Καλλιερέω. μ. ήσω. ω. ηκα. lito, sacra facio. dativo iungitur.

Καλλιέρημα. ατος. τὸ. uictima.

Καλλικαρπᾶ. καλῶς καρποῦμαι.

Καλλικαρπώτατος. fructu bellissimus.

Καλλικέλαδος. conciunus, εὔφωνος, εὐόμιλος.

Καλλικρήδεμνος. ε. ὁ. habens pulchras uittas.

Καλλικύριοι. οἱ. exulum serui Syracusis dicebantur agricolationem exercentes.

Καλλιλογεῖον. τὸ καλλιεπεῖον.

Κάλλιμος. ου. ὁ. pulcherrimus.

Καλλίνικος. ου. uictor egregius. Sic dictus est Hercules, ob illustres uictorias. ὄνομα κύριον ἢ ἔθνος ὀρχήσεως ὅθεν τῇ τοῦ κερβέρου ἀναγωγῇ, ἢ νικήτης, authore Hesychio.

Καλλιπάρηος. ε. ὁ. pulcher genas.

Κάλλιπε. pro κατάλιπε.

Καλλιπίδης. ου. ὁ. Callipedes Tragœdiarum histrio.

Καλλιπλόκαμος. ου. ὁ. habens pulchrum crinem.

Καλλιπύργος. ε. ὁ. pulchrè turritus.

Καλλιρεῖθρος. ου. ὁ. pulchrifluus.

Καλλιρημοσύνη. magniloquentia, iactantia, uenusta oratio.

Καλλιρρόη. ης. ἡ. fons fuit Athenis qui etiam ἐννεάκρουνος est dictus: Suid.

Καλλίῤῥοος. ε. ὁ. pulchrè fluens.

Καλλισθένης. εος. ὁ. Callisthenes.

Καλλισθενής. ἐος. ὁ. ἡ. potens.

Κάλλιστα. optimè.

Καλλιστεῖα. τὰ. certamen erat Lesbi de formæ muliebris præstantia, in templo Iunonis. Accipitur pro præmijs uirtutis.

Καλλιστεῖον. τὸ ἀριστεῖον, hoc est, præmium optimi & pulcherrimi, uel honestissimi. τὸ ἱκλε γὲμ γέρας καλλίστη, apud Lucianum.

Καλλιστεύω, dicitur ut ἀριστεύω, genitiuoq; iungitur. Et καλλιστεύουσα dicitur, quæ præstantissima forma prædita est.

Κάλλιστος. ου. ὁ. optimus.

Καλλίσφυρος. ου. ὁ. ἡ. pulcher calcanea.

Καλλιτεχνήσας. qui excoluit, optimè fabricauit.

Καλλιτεχνία. ας. ἡ. pulchritudo artis.

Καλλίτριχος. ε. ὁ. reddens capillos pulchros.

Καλλίχοιροι. scrofæ, fœcundæ prolis laudabiles.

Καλλίων. ονος. ὁ. ἡ. pulchrior.

Καλλιωνίσοι. prosperioris augurij.

Καλλιώνυμος. pulcher nomine.

Καλλοΐς. Appollinaris minor.

Καλλονή. ῆς. ἡ. species, id est, pulchritudo.

Κάλλος. εος. τὸ. pulchritudo.

Καλλύνομαι. nitide & eleganter me habeo, decore conspicuus sum, efferor pulchritudine.

Κάλλυντρον. hoc nomine significatur omne instrumentum comptorium, ut si dicas, κτενίον κάλλυντρόν ἐστι τῶν τριχῶν. redimiculum, scopa.

Καλλύνω. pulchrè facio, orno, uerro, como, honesto, uenusto.

Καλλυώνυμος. ου. ὁ. pulcher, piscis nomen.

Καλλωπίζομαι. efferor, glorior, mihi placeo, plausum & gloriam capto atq; aucupor. Ponit pro ἐνδείκνυμι, id est, artem ostento. In Sympos. Platonis pro ornor & excolor. Datiuo iungitur.

Καλλωπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. accuratè orno, honesto, iacto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καλλώπισμα. ατος. τὸ. ῆ

Καλλωπισμός. οῦ. ὁ. ornamentum, cultus, elegantia.

Καλλωπιστής.

Καλλωπισής. οῦ. ὁ. lasciuè se ornans, cultus & elegantiæ in uestitu nimium studiosus.

Καλλωπισρία. ας. ἡ. comptrix. Plutarchus in Connubiali.

Κ Α Λ Ο.

Καλοκαγαθία. ας. ἡ. probitas, honestas.

Καλοκαγαθός. οῦ. ὁ. probus.

Κάλον. ου. τὸ. lignum.

Καλοπόδιον. ου. τὸ. calciamentum ligneum, quod Latinè soccum uocatur.

Καλοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. bonum facio, adorno. neutrum absolutum.

Καλόπους. οδος. ὁ. forma pedis, pes ligneus, calciamentum. Galen. ἐνὶ καλόποδι πάντας ὑποδέουσι.

Καλός. οῦ. ὁ. honestus, pulcher, bonus, magis honestum & pulchrū sonat, quàm bonum. Accipitur pro egregio.

Κάλουν. uocabant, pro ἐκάλουν.

Κ Α Λ Π. Κ Α Λ Τ.

Καλπάζειν. καὶ

Καλπᾶν. Græci dicunt equum ad ingressum exultantem urgere, Gallico uocabulo callopare dicitur.

Κάλπη. ης. ἡ. ιὴ

Κάλπις. ιδος. ἡ. urna aquaria, peluis: calpum Galli uocant.

Καλτίνιος. ου. ὁ. calceolus.

Κάλπη. ου. ὁ. genus calciamenti quo equitando utebantur.

Κ Α Λ Υ. Κ Α Λ Χ.

Καλύβη. ης. ἡ. tugurium.

Καλυκίζω. floreo, ἀνθέω.

Κάλυμμα. τη. τὸ. tegmen, & genus retis.

Κάλυξ. υος. ὁ. bacca rosæ, id est, rosa clausa, & omne putamen in quo aliquid includitur.

Καλύπτρα. ας. ἡ. muliebre capitis tegmē, flammeum sponsæ.

Καλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. tego, colo, id est, orno. κατὰ μοῖρ' ἐκάλυψε, fato functus est, apud Platonem. actiuū, accusatiuo iungitur.

Καλχαίνω. purpuro, turbo, misceo omnia cogitando, curo.

Κάλχη. ης. ἡ. purpura, & herba qua tingitur purpura. unde καλχαίνω.

Κ Α Λ Ω.

Καλώδιον. ου. τὸ. funiculus.

Κάλως. ω. τὸ. funis, rudens.

Καλῶς. benè, honestè, sanctè, humaniter.

Καλῶς ποιῶν. meritò. Demosth. μετὰ δὲ ταῦτα ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα, πόλλα πεποίηκε τὰ κοινά, Et meritò fortuna auxit annuos reipubl. redditus. Gregor. ὅπερ οὖν καλῶς ποιῶν καὶ συνέδραμεν, Quod ut decuit & debuit concurrit. καλῶς φέρεσθαι, dicitur is qui cum bene agitur. καλῶς ἔχει. sequente infinitiuo pro decet, cōuenit. καλῶς ἔχει καλεῖσθαι, meritò uocatur.

Καλώστροφος. ου. ὁ. restio.

Κ Α Μ.

Κάμα. απτ. τὸ. labor.

Κάμαξ. ακος. ἡ. pertica, tibicen.

Καμάρα. ας. fornix.

Καμαρεύω. cumulo, cū labore quippiam prosequor, congrego, uexor: σωρεύω, φιλοπονῶ, πορίζω, κακοπαθῶ, συνάγω, Hesych.

Καμασῆναι. dicuntur ab Empedocle communi notione pisces.

Καματηρός. οῦ. ὁ. laboriosus, fessus.

Κάματ. ου. labor, defatigatio.

Καματώδης. εος. ὁ. ἡ. laboriosus.

Κάμειρος. ε. ὁ. Camirus urbs Lesbi.

Κ Α Μ Η. Κ Α Μ Ι.

Καμηλασία. camelorū productio. Huiusmodi munus institutum erat impedimentis exercitus agendis & comportandis in expeditionibus publicis.

Καμηλάτης. camelorum agitator & ductor.

Καμηλαύκιον. ε. τὸ. camelaucium, galerus.

Καμηλῖται. camelariį: quos mos insidere camelis in acie fuit. Camelis enim Armenię inter equites utebantur: ut legimus apud Herodianum in iiį.

Κάμηλος. ε. ὁ. ἡ. camelus, iumentum.

Καμηλωτή. ἡ. pellis cameli.

Κάμιλος. ε. ὁ. funis nauticus, aliį καμηλος per η scribunt, à similitudine cameli animantis tortuosi.

Καμινευτής. circa foracem laborans.

Καμινία. ας. ἡ. fornacium usus.

Καμινοῖ. τῇ. apud Homerum anui sedenti ad focum, uel uiribus & neruis fractæ: à κάμνω & ἶνες.

Κάμινος. ε. ὁ. fornax, caminus, pars quædam nauis. Inuenitur & fœminini generis.

Κ Α Μ Μ. Κ Α Μ Ν.

Κάμματα. τὰ. ιὴ

Καμματίδες. ὧν. folia lauri in quibus placentas inuoluebant.

Καμμονία. ας. ἡ. uictoria quæ ad solam partem uadit.

Κάμμορος. ου. ὁ. infortunatus, pœna affectus, cruciatus, pro κακόμορος.

Καμμύω. claudo oculos.

Κάμνω. laboro, ægroto, patior, fabricor, irascor, morior, defatigatus sum. Κάμνω ἐν τῷδε, malè mecum agitur hanc ob rem.

Καμοίρωσις. quasi testudinatio caluę ictus est, in quo ossis pars aliqua in testudinis & cameræ formam suspensa relinquitur, altrinsecus à reliqua calua separata.

ΚΑΜΠ. ΚΑΜΥ.

Καμπή. ῆς. ἡ. flexura, curuamen, poples, suffrago, id est, flexura post genu. ὁ λυγισμός.

Κάμπη. ης. ἡ. bruchus: insectum est uillosum, quod hirsutam Columella appellat. Plin. erucam. Græcis à flexura nomen habet, quia in arcum arrependo curuatur.

Καμπηλότης. ητος. ἡ. inflexio, curuitas.

Κάμπιος. ου. ὁ. obliquus.

Καμπήρ. ῆρος. ὁ. flexus.

Κάμπτω. μ. ἄψω. τ. αφα. flecto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καμπύλη. ης. ἡ. baculus retortus, quo uenatores utuntur.

Καμπυλιάζειν. τὸ κάμπτειν, στρέφειν.

Καμπυλόγραμμον. ου. τὸ. quod curuis lineis informatur.

Κάμπυλον. τὸ. sagitta, curuum.

Καμπυλόῤῥιν. ινος. ὁ. aduncum habẽs nasum.

Καμπύλος. η. ὁ. flexibilis, retortus.

Καμψάκης. ου. ὁ. uas olearium.

Καμψικίζω. barbarizo.

Κάμψις. ιος. ἡ. curuatura.

ΚΑΝ.

Κἄν. quamuis, si. Construit autẽ etiam cum optatiuo, etiamsi tanquàm de præsenti sit sermo. Cum autem μετὰ σφοδροῦ τόνου ab aliquibus scribitur κᾶν, hoc est cum significat atque adeò, uel etiam, tunc & optatiuo & indicatiuo iungit. Cum uerò significat ἢ ἐὰν, quòd si, uel sin, uel & si, subiunctiuũ poscit. κᾶν τις uel quis. Significat etiã saltem. Interdum potentialis particula est. Et quando sæpe geminatur in oratione, pro siue ponitur.

Κἂν εἰ. indicatiuo iungitur, aliquando optatiuo.

Κἂν εἰ μή. etsi, tametsi, si non.

Κἂν εἴ τι τοιοῦτον ἕτερον. & si quid simile.

Κἂν, pro ἢ ἐν.

ΚΑΝΑ.

Κανᾶ. calati.

Κάναβοι. οἱ. fontes riuo multiplici sparsi.

Κανάστρα.. promontorium Pallenæ

Κανασρεῖα. τὰ. uasa quædam cõcaua, κοῖλα τινὰ ἀγγεῖα.

Καναχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. resono. neutrum absolutum.

Καναχή. ῆς. ἡ. crepitus, strepitus, clamor.

Καναχηδά. ἡ

Καναχηδόν. cum strepitu, resonanter, crepitanter. aduerbium.

Καναχήπους. οδος. ἡ. pedibus sonans. Gaza interpretatur aprum syluestrem.

Καναχίζω. μ. ίσω. τ. ικα. resono, strepo. Accipitur pro ploro, φωνέω, clamo.

Καναῦν. saltem.

ΚΑΝΔ. ΚΑΝΕ. ΚΑΝΗ.

Κάνδαυλος. cibus ex elixa carne ac pane caseoq; phrygio cum anetho & pingui iure.

Κάνδυλος. υ. ὁ. edulium ex lacte & melle consectum.

Κάνδυς. υος. ὁ. candys, indumentum Persicũ.

Κάνδωλος. υ. ὁ. uersutus, latro, κακοῦργος λῃστής.

Κάνεον. υ. τὸ. canistrum, lanx. Inuenitur apud Dionysium κανίσι, canistris, in quinta declinatione.

Κανέω. occido, destruo.

Κάνης. ητος. ὁ. storea, calathus.

Κανηφόρος. υ. ὁ. ἡ. gerens canistrum, id quod facere puellę nubiles cõsueuerant, hocipso Dianæ fidem facientes se uirginitatis pertæsas, cupientes exauthorari.

ΚΑΝΘ. ΚΑΝΝ. ΚΑΝΟ.

Κανθαρίς. ίδος. ἡ. cantharis, animal uenenosum.

Κάνθαρος. ου. ὁ. scarabeus, cantharus animal. Gaza scarabeũ transfert: & poculi genus.

Κανθήλια. τὰ. munimenta quæ equorum oculis circumponuntur, alij clitellas interpretantur. Apud Strabonem κανθήλιον cistam significare uidetur.

Κανθήλιος. ου. ὁ. curuus, hebes, tardus, asinus prægrandis. Lucianus Pseudologista: οὐδέ δεῖ τινος τῷ ἀποδύσοντος τὸν λεοντῆν, ὡς φανερός γέ νοιο κανθήλιος ὤν.

Κανθοί. οἱ. canthi, id est, ferrum rotas curruum cingens, & hirqui oculorum, aut circulus cingens oculum.

Κάνθος. ου. ὁ. Canthus, uiri nomen.

Κάνθων. ωνος. ὁ. asinus. Aristopha. pace: ἵππος ἡσυχος, ἠρύμα κάνθων.

Κάννα. ης. ἡ. canna, storea. Aristophan. fucis: καὶ μή ποτέ σου παρὰ τὰς κάννας οὐρύσω.

Κάνναβος. ου. ὁ. cannabus lini genus, & lignũ ad quod imaginum figuli ceram concinnant, formantq;. unde graciles & macilenti κάνναβοι

ti κάνναβοι uocantur.

Κανονίζω. μ. ίσω. ω. ικα. regulo, ad regulã examino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κανόνια. τὰ. ligna quibus in cataphrattis nauibus tabulæ incumbunt.

Κανονικοί. uocantur à Pythagoreis harmonici, qui primas in iudicando parteis, lõgéq; ratas maximè rationi adscribunt.

Κανονικός. οῦ. ὁ. regularis.

Κανοῦρ. οῦ. τὸ. canistrum. pro κανίον.

Κανών. όνος. ὁ. regula, canon, lorum scuti, in quod brachium committitur, corrector.

Κ Α Π.

Καπάνη. ης. ἡ. currus, & uirga quædã in curru.

Κάπειτον. ε. ὸ. fossa, conditorium.

Κάπη. ης. ἡ. præsepium.

Καπηλεῖον. ε. τὸ. caupona, id est taberna.

Καπηλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. cauponã exerceo, ad quæstum abutor re quapiã. Ennius ad uerbum cauponor dixit. neut. absolutum.

Καπηλικός. οῦ. ὸ. cauponarius, deceptorius, fraudulentus.

Καπηλικῶς. fraudulenter, dolosè, per imposturam.

Καπηλίς. ίδος. ἡ. caupona, id est mulier.

Καπηλοδύτης. ε. ὁ. tabernarius, qui cauponã subinde ingreditur.

Κάπηλον. uocabant Græci, quicquid esset in syncerum, ac dolo fraudeq; uitiatum: uelut Aeschylus: κάπηλα προφέρων τεχνήματα, id est cauponias proferens artes, propterea quòd hoc hominum genus plerunq; insyncerum est, utpote quæstu metiens omnia. Propriè de ijs dicitur, qui uendunt esculenta aut poculenta, quorum præcipuum est studiũ, uiciata pro syncera uendere. Hæc Erasmus.

Κάπηλος. ε. ὁ. caupo, institor, tabernarius. ὁ ἀπὸ τῦ αὐτοπώλε ἀγοράζων καὶ πωλῶν ἐν τῇ χώρᾳ. Dicitur παρὰ τὸ κακύνειν τὸν πλοῦν, à miscendo, corrũpendoq; uino. Schol. Aristo.

Καπύρια. placentæ species, quæ etiã καπύρια.

Κάπυς. υτος. ἡ. κάπη.

Καπύθη. ης. ἡ. genus mẽsuræ duo semodia Attica capiens.

Καπιτολιδός. οῦ. ὁ. capitolinus.

Κάπνη. ης. ἡ. caminus.

Καπνία. ας. ἡ. fuligo.

Καπνίας. ε. ὁ. fumosus.

Καπνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. fumigo.

Καπνίζω. conuiuij gratia ignem succendo, & camino utor luculento.

Καπνίον. fumulus.

Καπνισός. οῦ. ὁ. infumatus, fumigatus, καπνισὰ ἱρεία.

Καπνοδοχεῖον. ε. τὸ. καὶ

Καπνοδόχη. ης. ἡ. caminus, fumarium.

Καπνός. οῦ. ὁ. herba fumaria, fumus.

Καπνοσφραντής. οῦ. ὁ. sordidus, ac parcus, quasi fumi olfactor.

Καπνώδης. εος. ὁ. ἡ. fumosus, fumidus.

Κάωος. spiritus, anhelitus.

Καπράω. μ. άσω. ω. ακα. concito ad luxuriam, apto, siue excito ad coitum.

Κάπρια. sunt in mentula cameli prominentes carnes.

Καπρία. apria, quæ scrophis exciditur quum castrãtur, apud Aristot. Est & uirus suũm, quale equorum hippomanes.

Καπρίζειν. de suibus concitatis in Venerem.

Κάπριος. ε. ὁ. rostratus. Herod. γ'. ἢ τῶν νεῶν πρίσις ἐχουσίων πρῴρας ἀκρωτηριάσαν. Significat etiam aprum.

Κάπρος. aper, membrum genitale uiri. Et piscis Acheloio fluuio peculiaris.

Καπροῦν. subare, lasciuire, hircissare.

Κάπτω. μ. άψω. ω. αφα. auidè uoro, comedo, suscipio, καταπίπτω. neutrum, accus. iungitur.

Καπύη. ης. ἡ. Capua.

Καπυρός. οῦ. ὁ. feruens, æstuans, exustus.

Κάπυς. υος. ὁ. Capys uir Troianus.

Καπφωθείς. ὁ. uastatus.

Κ Α Ρ.

Κάρ. ρός. ὁ. Car, hoc est aliquis è Caria, & seruus, quòd hæc gens, proposita mercede, non dubitarit quiduis pati.

Κάρα. ας. ἡ. καὶ

Κάρα. απ. τὸ. caput Atticè, Ionicè enim καρή dicitur.

Καράβιον. ε. τὸ. nauicula.

Κάραβος. ε. ὁ. carabus piscis, ἴδιον, locusta, taurus, insectum, scarabeus.

Καραβώδη. τὰ. quæ sunt locustacei generis, locustæ.

Καραδοκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. expecto, obseruo scopum negotij, expecto caput alicuius rei. à κάρα. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καρατομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. caput amputo. actiuum, accus. iungitur.

Καράτομος. ε. ὁ. capite truncatus.

Κ Α Ρ Β. Κ Α Ρ Δ.

Καρβατίνη. ης. ἡ. calcei genus rustici: unde apud Catullum crepidæ carbatinæ.

Καρβάζω. καρικῶς loquor, & barbarè. Hesych.

Καρδακιϛ. οἱ. qui rapto uiuunt. apud Perſas ſic uocantur, & mercede conducti Barbari milites. Apud Dionyſium pro impijs hominibus.

Καρδαμίζω. naſturtior, ſapio, acri ſum ingenio apud Ariſtophanem. Et κάρδαμα βλέπειν apud eundem pro acutum cernere.

Καρδαμίς. ίδος. ἡ. ſpecies naſturtij.

Κάρδαμον. ϗ. τὸ. naſturtium.

Καρδία. ας. ἡ. cor, & Cardia regio, & oſtiũ ſtomachi, & ſtomachus ipſe apud antiquos.

Καρδιακός. morbus in ore uentris eſt.

Καρδιαλγία. ἡ. mentis triſtitia, dolor cordis: λύπαι καρδίας.

Καρδιογνώϛης. ϗ. ὁ. cognitor cordis.

Καρδιούλκω. cor reuello.

Καρδιόφυλαξ. ακος. ὁ. cordituum uertit Polybeus Laſcaris.

Καρδιωγμός. οῦ. ὁ. dolor ſtomachi, eroſio ſtomachi, fames.

Καρδιώτηεν. fameſcere: nam apud antiquos καρδία ſtomachum ſignificat.

Κάρδοπος. ϗ. ὁ. arca panaria, uas magnum, in quo panis pinſitur, quod etiam μάκρα dicitur: mortarium apud Nicand.

ΚΑΡΗ. ΚΑΡΙ.

Κάρη. κάτω. τὸ. caput.

Καρηβαρίω. ex ebrietate capite grauor.

Καρηβαρία. ας. ἡ. grauedo capitis, ebrietas.

Καρηβαριάω. μ. άσω. ϖ. ακα. καρηβαρίω.

Καρηκομάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. capite crinito ſum. neutrum abſolutũ. Homerus Græcos frequenter uocat καρηκομῶντας, id eſt τὰς κεφαλὰς νομῶντας ἀνδρείας χάριν.

Κάρηνον. ϗ. τὸ. caput, uertex, ſummitas.

Καρηφαρίτης. uappa, hoc eſt uinum abiectũ, ac nihil redolens: ὁ χυδαῖος οἶνος καὶ μὴ ἀνθοσμίας.

Καριατίδιϛ. ἡ. genus ſaltationis in honorem Dianæ.

Καρίδιον. ϗ. τὸ. ſquilla parua, hoc eſt cãcellus

Καρίζω. Caricè loquor.

Καρίνη. ηϛ. ἡ. nux, arbor.

Καρίϛ. ίδος. ἡ. cancri marini genus, ſquilla.

Καρισί. Caricè, Carica lingua, aduerb.

ΚΑΡΚ. ΚΑΡΜ.

Κάρκαιρε. commouebatur.

Καρκαίρω. ſono, ſtrepo.

Καρκῖνος. ου. ὁ. cancer animal, & morbus, & forceps fabri.

Καρκίνωμα. ατος. τὸ. tumor aſpectu teterrimus in corpore humano cum dolore uehementiſſimo. Carcinoma dixit Sueto. in Auguſto, maximè in ſuperioribus partibus circa faciem, nareis, aureis prouenit. minus eſt periculoſum, quàm ἄνθραξ. Eſt etiã abſceſſus in ea tunica oculi, quæ dicitur Cornea, difficilis curatu.

Κάρμηλος. ϗ. ὁ. Carmelus mons Heliæ prophetæ conuerſatione inſignis.

ΚΑΡΝ. ΚΑΡΟ. ΚΑΡΠ.

Κάρνεια. τὰ. feſta Apollinis inſtituta propter interfectum Carnum quendam uatem.

Καροῦμαι. μ. ώσομαι. ϖ. ωμαι. ebrior, aggrauor, capite ſum attonitus, emo.

Καρρόθιον. à præſtantiore ſiue potiore, κρείττονος enim τὸ κρεῖττον, ἰσχυρόν.

Κάρος. crapula, grauis ſors, ſopor, ebrietas. Eſt autem ſomnolentiæ genus. Polit. capitis grauedinem uertit. à κάρη, id eſt caput.

Καρόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. perturbo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Καρπαία. ludi genus.

Καρπάλιμος. ϗ. ὁ. uelox.

Καρπαλίμως. ſubitò.

Καρπεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. colligo, poſſideo. actiuum, accuſatiuo iungitur. Halicarn. lib. vi. πολλὰς πράξεις καρπευσεταί νίκης.

Καρπίζεσθαι. τὸ καρποῦσθαι, καὶ τοὺς καρποὺς ἀποδρέπεσθαι.

Καρπιζόμενα, appellat Theophraſtus ea ſemina, quæ terram exhauriunt, & extenuant, quæ defrugare terram à Latinis dicta ſunt, penè ad uerbum, ut apud Plinium: Segetem ne defruges.

Κάρπιμος. ϗ. ὁ. fructifer.

Καρποφορία. ας. ἡ. fertilitas, fructificatio.

Καρπόγονος. ϗ. ὁ. fœcundus.

Καρποφορῶ. καὶ

Καρποτοκῶ. fructum fero & profero.

Καρποδέσμιον. pedis articulus.

Καρποί. οἱ. brachialia.

Καρπολογῶ. τὸ καρποῦμαι. fructum lego, & decerpo.

Καρπόομαι. μ. ώσομαι. ϖ. ωμαι. capio fructum, utor, fruor, aſſequor. Eſt etiam exhaurio, & conſumo fructum alicuius prædij & reddito. Item fructum elicio, fructuoſum facio. Καρποῦμαι τῷ σχολήν, fruor ocio. deponens, accuſatiuo iungitur.

Καρπός. οῦ. ὁ. fructus & iunctura manuũ. quidam manum, & cauũ manus uertunt.

Καρποφάγα. τὰ. quæ frugibus ueſcuntur.

Καρποφορίω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. fructifero. neut. abſ.

Καρποφόρος.

καρποφόρος. ʒ. ὁ. ἡ. fructifer, fertilis, ferax, frugifer.

κάρπωμα. ατος. τὸ. oblatio, ſacrificium.

κάρπωσις. ιος. ἡ. idem.

ΚΑΡΡ. ΚΑΡΣ. ΚΑΡΤ.

Κάρρα. urbs Arabiæ.

κάρρονες. οἱ. meliores, fortes, præſtantiores.

κάρρον. pro κατὰ ῥόον.

καρσία. ας. ἡ. obliquitas.

καρσίως. obliquè, doloſè: πλαγίως, ἐπικαρσίως.

κάρτα. pluſquam ſatis, pluſquam ualde, pro λίαν. Sophocles: τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον βροτοῖς. ἢ κάρτα, maximè, modus affirmandi.

κάρταλλος. ʒ. ὁ. cartallus, caniſtrum.

καρτερέω. μ. ήσω. tolero, ſum temperatus.

καρτερία. ας. ἡ. tolerantia, conſtantia, temperantia.

καρτερικός. οῦ. ὁ. tolerans, ὁ καρτερητικός.

καρτερός. οῦ. ὁ. potens, prævalidus, pro κρατερός.

καρτερώνυχος. ὁ. qui robuſtos habet ungueis.

κάρτισος. ʒ. ὁ. pro κράτιστος.

καρτομικής. οῦ. ὁ. deriſor, χλευαστής. Heſych.

κάρτος. ιος. τὸ, pro κράτος.

καρτύνω, pro κρατύνω. μ. υνῶ. fortifico. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ΚΑΡΥ. ΚΑΡΦ.

Καρύα. ας. ἡ. nux arbor, caſtanea.

Καρύα ποντικά. quæ à quibuſdam etiam λεπτὸ κάρυα nominãtur, nuces ſunt auellanæ Latinis nuncupatæ.

Κάρυα βασιλικά. alio nomine περσικά, nuces ſunt quas Latini iuglandes uocant.

καρυαροῦντων. capitis dolore grauati.

καρυκάω. turbo, ταράττω.

καρύκαι. ῶν. fici propriè ſicci.

καρυκεία. ας. ἡ. καὶ

καρύκευμα. ατος. τὸ. cibus cũ aromatibus cõditus, condimentum, iucunda comeſtio, aromata & condimenta ciborũ, iuris condimentum.

καρυκεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. facio & tracto gulo ſa, condio. neutrum abſolutum.

καρυκί. condimentum.

καρύκινος. ʒ. ὁ. caryccinus color.

καρυκοποιεῖν. transfertur ad orationẽ à conuiuio, ſermonem uariis modis exornare, ſcitа uerborum uarietate orationẽ excolere.

καρυκόποιοι. dicuntur Delphi, quòd uictimas circumcidentes, coquorum fungi officio uidebantur.

καρύοπος. ʒ. ὁ. ſuccus nucis.

καρύον. ʒ. τὸ. nux fructus.

καρύσιος. lapidis nomen.

καρυτίζομαι. lætor, εὐφραίνομαι.

καρφαλέος. ʒ. ὁ. aridus, reſonans.

κάρφη. ης. ἡ. ſtramen, ſiue ſcœnũ, ſiue palea, φορυτός.

καρφολογία. ας. ἡ. feſtucarũ collectio. Recenſet Galenus inter ſigna Phreneſeos.

κάρφος. ιος. τὸ. feſtuca, ſtipula.

κάρφω. ψω. ψα. ſicco. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ΚΑΡΧ. ΚΑΡΩ.

καρχαλέος. ʒ. ὁ. ſiccus, τρόγγυλος: detentus ſiti apud Homerum.

καρχαρόδοντων. οἱ. habentes denteis inflexos, & ſerratos, utrinq; denteis habentes, ut leones, pantheræ, canes.

καρχαρόδους. οντος. ὁ. dens aſper.

κάρχαρος. ʒ. ὁ. aſper.

καρχηδόνιος. ʒ. ὁ. Carthaginenſis.

καρχηδών. ῶνος. ἡ. Carthago. Quidam cum ο ſcribunt in obliquis.

καρχήσιον. ου. τὸ. carcheſium poculi genus, antenna.

κάρχως. genus leguminis.

Κάρωσις. ιος. ἡ. ſopor, nimia ebrietas.

καρωτικὰ φλέβια. in collo ſunt, quòd in illis fiat amplius compreſſus, κάρως.

κάρως. ſtupor, & quædam priuatio ſenſus.

καρωτικός. οῦ. ὁ. nociuus capiti, obdormitatiuus.

Κ Α Σ.

κασαλβάζειν. conuitiari. Ariſtoph. equitibus: κασαλβάζω τοὺς ἐν τῇ πύλῃ στρατηγούς.

κασαλβάς. άδος. ἡ. ſcortum. unde

κασάλβιον, ſeu κασαύριον. lupanar. Ariſtoph. equitibus: ἐν κασαυρίοις λύχνων τῶν ἀποπύσομεν δρόσον.

κάσας. ʒ. ὁ. amicus, habitatio.

κασαύρα. ſcortum, κασωρίς, πόρνη.

κασαύριος. ὁ. ſcortator.

κασία. ας. ἡ. caſia, ſpecies aromatis, quã Hebræi etiam catzia appellant. Pſalm. xliiij.

κασιγνήτη. ης. ἡ. ſoror.

κασίγνητος. ʒ. ὁ. καὶ

κάσις. ιος. ὁ. frater, coætaneus.

καταλβάσω. conuicijs inceſſam, obiurgabo.

καττίτερα. ἡ. καλλονή.

καττιτερινός. οῦ. ſtanneus.

καττιτερός. οῦ. ὁ. ſtannum.

Κασαλία. ας. ἡ. fons apud Delphos, unde mu

ſæ καſαλίδις nominatæ.

Κάσανα. caſtanea, nux à caſtano oppido.

Κασορίαι. ἀι. genus canum ſic adpellatum, ὅτι κάσωρ ἠθεὶς τῷ ἔργῳ μάλιſα αὐζὰς διεφύλαξεν. Xenoph. in uena.

Κασόριον μέλος. Laconicum erat, quo uebantur in prælijs, ut fortiter & audenter agerent, mortemq; contemnerent.

Κάσωρ. ορος. ὁ. caſtor animal, id eſt fiber.

Κασωρεῖον. οῦ. τὸ. proſtibulum.

Κασωρίς. ίδος. ἡ. meretrix.

K A T.

Κατ' ἄμφω. utrinque, utrobiq;.

Κατ' ἄνδρα. uiritim.

Κατ' ἀρχῆς. initio.

Κατ' αὐτό. eodem tẽpore ſignificat aliquãdo

Κατ' ἐκείνα καίρα. eo tempore.

Κατ' ἐξοχήν. per excellentiam.

Τὸ κατ' ἐμέ, μὴ τὸν ἐμόν, quantum in me eſt, pro uirili.

Κατ' ἰδίαν. ſeorſum, ſecretò, priuatim, ſemotis arbitris.

Κατ' οἶκον. domeſticatim, per ſingulas domus.

Κατ' ὀλίγον. paulatim, ſenſim, penè, minutatim. Lucian. μὴ κατὰ ὀλίγον κρόνον σε ὦ θεῶν γενναιόζατε ἀποφαίνουσι, penè Saturnum te faciunt.

Κατ' ὀλίγους. ſeorſim, alij ab alijs. Herodia. λαθώντω δὲ διὰ ζαχείας μὴ ἀβάτε ὁδοιπορίας κατ' ὀλίγους εἰς τὼ Ιζαλίαν παρέδνοντο.

Κατ' ὄρεσφιν. in montibus.

Κατ' οὐράν. poſtremò, à tergo.

Κατ' ὀφθαλμοὺς λέγειν. dicere in conſpectu, & in faciem.

K A T A.

Κατὰ. præpoſitio genitiuo iuncta ſignificat in, aduerſus, contra, κατὰ κόρης παίειν, κατὰ κεφαλῆς ἔχων, καζὰ αἰσχίνε λόγος. Item ſuper, καζὰ γῆς κάθημαι. In laudẽ utitur Aeſchines: πολὺς δὲ ἔπαινος ἦν καζὰ τῆς ἡμετέρας πόλεως. Apud dialecticos ualet de, τὸ ξῶον λέγεται καζὰ ἀνθρώπε. Item per, & eſt iuramenti nota, οἱ δὲ καζὰ κυνῶν, μὴ χνῶν. μὴ πλατάνων ἐπόμνυντο, Lucian. Nonnunquã ἀπὸ, id eſt ab, apud poëtas. Homer. κατ' ὀλύμποιο καρήνων. Accuſatiuo iuncta ſignificat ſecundum, καζὰ ματθαῖον εὐαγγέλιον. Aliquando tempus, καθ' ἡμᾶς ἐγένετο, noſtris temporibus fuit. Item per, καζὰ νῆας ἀχαιῶν. Item ad, circa, in, καζὰ φώραν. Et uoluntatem, κατὰ δαίμονα, è uolũtate dei. Apud Atticos hæc præpoſitio nonnunquam ſubaudiri ſolet, ut, ἐμὴν γνώμην. pro καζὰ γνώμην ἐμήν. In cõpoſitione habitudinem affert, ut καζαβολὴ, καζαδρομὴ: interdum maiorem ſignificantiam, καζαπίνω, κατεσθίω. Nonnunquam in malam partem accipitur, καζαφρονῶ.

Καῖζα. deinde, pro καὶ εἶζα.

Κατὰ βραχύ. paulatim, ſenſim.

Καζὰ γένος, καὶ καζὰ διαθήκας. ex propinquitate, & ex teſtamento uel tabulis petere. Vide Budæum.

Κατὰ γῆς. ſub terra.

Κατὰ γνώμην. propria ſponte.

Κατὰ δή. in hunc modum.

Κατὰ δύναμιν. pro uiribus.

Κατὰ θεῖον. ſubito, ex inſperato, diuinitus.

Κατὰ κάθετον. ad perpendiculum.

Κατὰ καῖρον. oportunè, commodum, ut Terentius dixit.

Κατὰ τὸν θεόν, Gregor. dixit pro deo.

Κατὰ κεφαλῆς. in capite.

Κατὰ κράτος εἶλκε. funditus excidit.

Κατὰ κώμας. uicatim, pagatim.

Κατὰ λέξιν. ad uerbum.

Κατὰ μέρος. partim.

Κατὰ μικρόν. paulatim, pauliſper, leniter, ſenſim, aliquantulum.

Κατὰ μοῖραν. naturæ ſponte concedere, ſecundum uatum, ſiue intelligendum, ut decuit, ritè, ut Vergilius reddere ſolet.

Κατὰ νῶτε. à tergo.

Κατὰ παντὸς εἰπεῖν. in uniuerſum dicere.

Κατὰ πόλιν. oppidatim.

Κατὰ πόδας. pedetentim, per ueſtigia.

Κατὰ πρόσωπον. in faciem, palàm, in conſpectu omnium.

Κατὰ σπουδήν. celeriter, feſtinanter.

Κατὰ σόμα. in initio, metaphoricè.

Κατὰ συμβεβηκός. accidentariè.

Κατὰ σφαγίων. per immolationes.

Κατὰ τὰ αὐτά. eodem modo.

Κατὰ ταῦζα. pariter.

Κατὰ τάχος. confeſtim.

Κατὰ τὼ ἐμήν. mea ſententia, meo iudicio.

Κατὰ τὸ ἐξῆς. deinceps.

Κατὰ τοὺς πατέρας ἡμῶν. patrum noſtrorum memoria.

Κατὰ τρόπον. commodè, probè.

Κατὰ φυλάς. tributim.

Κατὰ χεῖρας. ad manum, faciliter.

Κατὰ χειρὸς ὕδωρ, eam manuum lotionem uocabant, quæ ante cœnam fiebat: ſicut poſt cœnam νίψασθαι, & ἀπονίψασθαι.

ΚΑΤΑΒ.

Κατάβα, pro κατάβηθι, apud Aristophanem.
Καταβαθμός. οῦ. ὁ. descensus.
Καταβαίνω. descendo. neutrum absolutum. require βαίνω.
Καταβαλεύς. qui multorum in se telorũ iactus excepit: πολλῶν βελῶν βολὰς δεξόμενος. Suid.
Καταβάλλω. destruo, soluo, sum soluendo, diruo, decipio. deijcio, abijcio, negligo. Et καταβεβλημένος, abiectus, despectui habitus, neglectus, humi stratus, afflictus, demissus, hoc est, sese deijciens & submittẽs, & mœstus: unde καταβεβλημένον φρόνημα, spiritus abiecti & demissi. Est etiam καταβάλλω, telis peto & obruo. Item demitto, & deijcio. καταβάλλω σπέρμα, iacio semen. Est etiam soluo & pendo. Vide commentaria Budæi. actiuũ, accusatiuo iungitur. require βάλλω.
Καταβαπτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. demergo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Καταβαρέω. degrauo.
Καταβάς. άντος. ὁ. descendens.
Κατάβασις. ιος. ἡ. descensus.
Καταβεβλακευμένως. segniter, dissolutè.
Καταβεβρωμένος. comestus, absumptus.
Καταβελᾶς. οῖ. saucij.
Καταβιάζομαι. supero. deponens, accusatiuo iungitur.
Καταβιβάζω. μ. άσω. τ. ακα. deduco, deprimo, reuoco, subdiuido. actiuum, accusatiuo iungitur.
Καταβίωσις. ιος. ἡ. tenuis uictus, depressio uitæ
Καταβλακεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. torpeo, inutilis sum, expono malignè. neut. absolutum.
Καταβλάπτω. lædo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Καταβλέπω. despicio.
Καταβλήματα. τὰ. aulæa in scæna, quibus fabulæ argumentũ depictum proponebat.
Καταβλητέον χρεός. restituendum est debitũ.
Καταβολεύς. ῆος. ἡ. καὶ
Καταβόησις. ιος. ἡ. clamor, clamatio, querela.
Καταβολή. ῆς. ἡ. constitutio, successio, solutio, fundamentum & molitio. Apud Paulum cap. primo ad Ephesios, πρὸ καταβολῆς κόσμου, quod sonat teste Hieronymo, quasi dicas ante iacta fundamenta mundi. Præterea accessio & impetus febris. Metaphora sumpta ab eorum similitudine, quibus statis diebus in orbẽ redeuntibus certas summas pecuniarũ dependere solenne est: ut sunt αἱ καταβολαὶ τῶν τελωνησάντων.
Καταβόστριχος. ὁ. ὁ. nutriens capillos, crinitus.
Καταβοῶμαι. clamore uincor, & defatigor clamando.
Καταβραβεύειν. in capiendo brauio aliquem circunuenire, sonat quasi dicas cõtra præmiare, ut ita dicam docendi causſa, & in tuam iniuriam in alium transferre brauiũ: Valla in epistolam ad Collossen. intercipere præmium, præmio defraudare.
Καταβραχύ. paulatim, minutatim, haud ita multo post.
Καταβρέχω. μ. ἐξω. τ. εχα. irrigo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
Καταβρίθω. μ. ίσω. τ. ικα. degrauo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Καταβροχίζω. μ. ίσω. τ. ικα. præcipito. actiuum accusatiuo iungitur.
Καταβρώσκω. depasco. neutrum, accusatiuo iungitur. require βρώσκω.
Καταβυθίζω. demergo.

ΚΑΤΑΓ.

Κατάγαιος, siue κατάγειος. ὁ. ὁ. subterraneus.
Καταγαύλω. illustro. actiuum, accusatiuo iungitur.
Καταγγελεύς. έος. ὁ. annunciator.
Κατάγγελος πολεμίοις. renuncians hostibus.
Καταγγέλλω. annuncio. accuso. καταγγέλλειν πόλεμον, indicere bellum.
Καταγέλασος. ὁ. ὁ. ridiculus, deridiculus.
Καταγελάω. derideo. actiuum, genitiuo iungitur. require γελάω.
Κατάγελως. ω. ὁ. ridiculus.
Καταγέμω. sum plenus. neutrum absolutum, genitiuo iungitur.
Καταγίομαι. aboleo, irritum facio.
Καταγηράσκω. senesco. neutrum absolutũ. require γηράσκω.
Καταγιγαρτίσαι. conterere acinos, pro coire usurpat Aristophanes.
Καταγίνομαι. conuersor. Cicero non dicit conuersor, sed uersor. deponens absolutũ. require γίνομαι.
Καταγινώσκομαι. sum comprehensibilis.
Καταγλωττίζειν. suauiari, conuiciari interdũ. Aristophanes Acharn. ψευδῆ κατεγλώττισέμου, mendacia in me deblaterauit. Idem: ὥσε νυνὶ ὑπό σε μονωτάτε κατεγλωττισμένην σιωπᾶν, id est loquacitate tua personantẽ plenamq; tacere, & uerbositate tua attonitã. & perturbatam. Gregorius τὸ κατεγλωττισμένον appellat disputationem uerbaexor-

nata fundentem, uerbis non ueritate nitentem, linguæ Atticæ ueneres consectantē. Budæus.

Καταλίζω. adoleo.

Καταγινώσκω. cognosco, arguo, condemno. καταγινώσκω σε θάνατον, morte multo te. καὶ κατέγνωσαί σε θάνατον, rei capitalis damnatus es, & ultimo supplicio. Dicimus etiam καταγινώσκω σε φόνου. Καταγινώσκειν ἑαυτοῦ is dicitur, quem facti sui pœnitet, qui factū ipse suum improbat. Καταγινώσκω σου τοῦτο, hoc de te iudico & æstimo. Herod. καταγνοὺς τῷ μὲν, ῥᾳθυμίαν, τῷ δὲ δυσπραγίαν τοῖς πράγμασιν, contemnens hunc ut desidem, & socordem. Vnde dicitur καταγινώσκω σε ἀμάθειαν, iudico te imperitum. Significat etiam καταγινώσκω intelligo, percipio, certus sum, conqueror. actiuum, genitiuo iungitur. require γινώσκω. Vide commentaria Budæi.

Καταγλώττισμα. απω. τὸ. καὶ

Καταγλωττισμός. οῦ. ὁ. inlinguatio, obtundens loquacitas, amatoria suauiatio, lasciuius suauium.

Κάταγμα. απω. τὸ. fractio, ruptio membri, os fractum.

Καταγνύω. frango. actiuum, accus. iungitur.

Κατάγνωσις. damnatio, condemnatio, uituperatio, contemptus.

Καταγοητεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. præstigijs decipio, & demento.

Κατάγομαι. deorsum ducor, diuersor, hospitor, hospitio suscipior.

Καταγόμενοι. οἱ. radices.

Καταγορεύω. id quod occultum est detego, secreta indico.

Κατάγραπτος. η. ὁ. descriptus, depictus, uariegatus.

Καταγραφή. ῆς. ἡ. descriptio, designatio, lineamentū futuræ picturæ, delineatio, forma, figura. Est etiam centuriatio.

Κατάγραφος. pictura, colorum fucus.

Καταγράφω. describo, delineo, depingo. Est etiam in decurias distinguo, & cōscribo milites. Plutarchus καταγραφέντας στρατιώτας, pro descriptis & centuriatis dixit. actiuum accusatiuo iungitur. require γράφω.

Κατάγω. de mari ad portum nauigo, uoluo, applico, in patriam reduco. κατάγομενοι, reduces. Et deduco, reduco exulē in patriā, frango, filum nendo deduco. Inde fit, ut significet deducere à capite ad finem, actiuum, accusatiuo iungitur. require ἄγω.

Καταγωγή. ῆς. ἡ. applicatio, sedes, diuersoriū, diuersio, reditus, mansio, sustentaculum, cui innitimur ascensuri. Herod. μεσοῦντος δὲ τῆς ἀναβάσιος, ὅτε καταγωγὴ καὶ θῶκοι ἀναπαύριοι.

Καταγώγιον. ου. τὸ. habitaculum, hospitium, deductio, παντοκεῖον, σαθμός. gymnasium, ludus.

Καταγωγίς. ίδος. ἡ. indumentū muliebre, fimbria.

Καταγωνίζομαι. in luctu & prælio uinco, expugno, deuinco. cum accusatiuo.

Κ Α Τ Α Δ.

Καταδαρθάνω. dormio. neutrum absolutum, require δαρθάνω.

Καταδαρθέντες. οἱ. consopiti.

Καταδεής. ἐος. ὁ. ἡ. inferior, egenus, tenuis.

Καπαδεικνύω. ostendo. actiuum, accus. iungitur. require δεικνύω.

Καταδειλιάω. μ. άσω. ω. ακα. timeo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Καταδένδρος. ε. ὁ. ἡ. plenus, & consitus arboribus.

Καταδέομαι. rogo, egeo. deponens, genitiuo iungitur. require δέομαι.

Καταδεσμός. οῦ. ὁ. uinculum.

Καταδέχεσθαι. ferre, pati.

Καταδέχομαι. excepto.

Καταδέω. colligo, obligo, annecto.

Καταδήλον. manifestè. pro καταδήλως.

Καταδηλος. ε. ὁ. ἡ. manifestus.

Καταδημαγωγέομαι. καὶ

Καταδημαγωγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. blandè, aut popullariter loquor. Plutarchus: τούτους ὁ περικλῆς καταδημαγωγούμενος, hoc Pericles superans populari gratia. Καταδημαγωγῆσαι τὸ πλῆθος, demulcere homines, multitudinisq; gratiam emereri.

Καταδημοβορέω. absumo, quæ sunt reipub. deuoro: καταφάγω. Suid.

Καταδηοῦμ. uastari, deprædari.

Καταδηόομαι. certo.

Καταδιαιρέω. diuido. actiuum, accusatiuo iungitur. require διαιρέω.

Καταδιαιτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. condemno, sed dicitur de arbitro. καταδικάζω autem de iudice, & καταγινώσκω.

Καταδιαιτέω. iudico, condemno: καταδικάζω, καταιρίνω.

Καταδιαιτώμενος. ὁ νικήσας τῷ δίαιταν, uel, ut inquit Pollux, ἐν τῇ διαίτῃ κρατήσας.

Καταδιαιτῶν.

καταδιαιτῶμ. dicitur arbiter.

καταδιελεῖσθαι. diuisisse.

καταδικάζω. μ. άσω. τ. ακα. cõdemno, damno, idẽ significat quod καζαγινώσκω, eodemq; modo construitur. Porrò iudex dicitur καταδικάζειμ. at καταδικάζεσθαι ὁ νικήσας τὸ ἔγκλημα.

καταδικασθέντω. accusati in foro.

καταδίκη. κς. ἡ. condemnatio, multa, accusatio: iudicatum, Cicero.

κατάδικος. ου. ὁ. ærarius, damnatus iudicio, obnoxius è re iudicata, quem Cicero iudicatum uocat.

καταδιψάω. sitio. Xenoph.

καταδιώκω. persequor. actiuũ, accusatiuo iungitur. require διώκω.

καταδοκέομαι. existimor, & suspitione opprimor.

καταδοκέω. μ. ήσω. τ. ηκα. nam mutat inflexionem τῶ δοκέω. expecto, existimo. actiuum, & neutrum absolutum.

κατάδομαι. cantoribus comitatus sum.

καταδοξάζω. opinor, suspicor.

καταδουλόω. μ. ώσω. τ, ωκα. reduco in seruitutem. actiuum, accusatiuo iungitur. Plutarchus κατεδουλοῦτο τῶ γνώμῃ αὐτῶμ dixit pro frangebat spiritus eorũ, & ad seruilem animi submissionem eos deijciebat. Nam passiuum actiuè significat. Bud.

κατάδουπα. τὰ. cataractæ Nili.

καταδουπέω. cum sonitu cado.

κατάδουπος. strepitus, locus abruptus & præceps fluctibus, καζαῤῥάκτης, ἢ ψόφος.

καταδρεπανηφόρα. falcati currus.

καταδρομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. contrà curro. neutrum absolutum.

καταδρομή. ῆς. ἡ. discursio, excursio.

κατάδρομος. stadium in quo equites decurrere solebant imaginario prælio. Latinè decursorium dici potest. Vide annot. Budæi in Pandect.

καταδρυφάσω. μ. άξω. τ. αχα. munio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

καταδυναστέομαι. tyrannide & potentia cuiuspiam opprimor.

καταδυνασευόμῥος. pressus à potentioribus.

καταδυνασεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. opprimo. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταδύομαι. mergo, confundor, occultor. deponens absolutum, & passiuum.

καταδύς. absconditus, tectus: καταμυβὰς, κατακαλυφθὰς, Suid.

κατάδυσις. ιος. ἡ. lustrum, id est, ferarum locus.

καταδυσωπῶ. flecto, persuadeo, exoro. Translata est significatio à more eorum, qui pudore impediuntur quo minus negent quod rogantur. Item pudefio, Luciano.

καταδύω. μ. ύσω. τ. υκα. demergo. aoristus secundus κατέδυμ. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατᾴδω. occino, cantu obstrepo. Accipitur etiã pro incanto, carminibus afficio & demulceo.

καταδωροδοκεῖσθαι. largitione & muneribus corrumpi & succumbere.

ΚΑΤΑΒ. ΤΑΖ. ΤΑΘ.

καταείδω. incanto.

καταείυυομ. tegebant.

καταζεύγυυμι. castra metor, iacio uallum.

καταζευγοτροφῶ. in alendis equis consumo.

καταζεύξις. castrametatio.

καταζωννύω. circuncingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταθαμβέομαι. perhorresco.

καταθαμβέω. ad stuporem usq; miror.

καταθάπτω. defodio.

καταθαῤῥεῖ. audet, quasi contra aliquẽ. Nam κατὰ contrarietatem hic significat.

καταθεάομαι. μ. άσομαι. τ. αμαι. conspicor, aspicio deorsum. deponens, actõ iungitur.

καταθὲς μηδὲμ αὐτῶμ, id est, μηδὲμ ὑπὸ τοῦτομ ἑκτίσας. Vide Comment. Bud.

κατάθεμαι χάριμ. refero gratiam.

κατάθεσις. ιος. ἡ. interdum propagatio, dilatio.

καταθέω. discurro, decurro. neutrũ absolutũ.

καταθλάω. μ. άσω. τ. ακα. confringo. actiuum accusatiuo iungitur.

καταθρασύνομαι. μ. οῦμαι. audax sum. deponens absolutum.

καταθραύω. μ. αύσω. τ. αυκα. frango. actiuum accusatiuo iungitur.

καταθυμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. consydero, animo concido & labascо. actiuũ, accusatiuo iungitur.

καταθύμιος. ου. ὁ. animo placens, suauis, qui ex animi sententia est, hoc est, iucundus & gratissimus. Et καταθύμια, quæ placent & probantur, quæ lubent. Significat etiam quod animo uersatur, ut Iliad. κ. θάῤῥει, μὴ δέτοι θάνατον καταθύμιος ἔσω, Noli terreri mortis reputatione. Bud.

καταθυμίως. libenter.

Καταβύω. μ. ύσω. ω. υκα. excanto, immolo apud Herodianũ. actiuũ, actõ iungitur.

ΚΑΤΑΙ.

Καταϊάπτω. μ. άψω. ω. αφα. destruo, demitto cũ pernicie. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταιβασίαι. ᾶι. signa cœlitus ad terram demissa.

Καταιβάτης. ου. ὁ. cognomentũ Iouis, & genus fulminis, quędam enim ψολόεντων, quędam ἀργῆτων uocantur.

Καταίβατος. ου. ὁ. ἡ. peruius, accessibilis, pro κατάβατος, interpositio iota causa metri.

Καταιγίζειν. impetuose flare.

Καταιγίς. ίδος. ἡ. procella, tempestas.

Καταιδέομαι. ueneror. deponens, accusatiuo iungitur. require ἀιδέομαι.

Καταιθαλόω. comburo, ardeo. καταιθαλώμενα, inquit Hesych. κατεσπουδάμενα.

Καταικίζομαι. uerbero, in uoce passiua, actiuè significat.

Καταικίζω. corrumpo, damno afficio. hinc κατήκισαι

Καταινίσας. υντος. ὁ. approbans.

Καταίνισις. ἡ. sponsio.

Καταίξ. κος. ἡ. turbo, procella, ut ἦδ' ἀπὸ μικρισσοῖο βοὴ βορέαο καταίξ. unde καταιγίζειν.

Καταιονέω. aspergo, καταυτλάω. actiuum, accusatiuo iungitur. quære ἀιονέω.

Καταίρω. accedo, descendo, delabor, applico, adnauigo. Item soluo, abnauigo. Quære ἄιρω.

Καταισχύνομαι. μ. οῦμαι. erubesco, confundor. deponens absolutum.

Καταισχύνω. μ. υνῶ. ω. υνα. confundo, id est, dedecore afficio, dedecoro, dehonesto, pudori & dedecori sum, uitium uel stuprum offero. actiuum, actõ iungitur.

Καταιτίωμαι. incuso.

Καταίτυξ. ὁ. genus galeæ, classis, uertit Valla.

ΚΑΤΑΚ.

Κατακαινίζω. μ. ίσω. ω. ικα. κὴ

Κατακαίνω. occido, percutio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατακαίω. μ. αύσω. ω. αυκα. comburo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Κατακαλέω. deuoco, allicio, accerso. Thucyd. ἐκ τῆς μητροπόλεως καζακληθείς. Καζακαλοῦμαι τὸν θεόν, inuoco deum.

Κατακάλυμμα. ατος. τὸ. uelamen.

Κατακαλύπτω. obtego.

Κατακανίον. ου. τὸ. res ad amorem inducens, amatoriũ poculum, uis amoris, φίλτρον.

Κατακάρα. in caput, secundũ caput. Sic enim dicunt Attici pro eo quod est ἐπὶ κεφαλήν.

Κατάκαρπος. ου. ὁ. dives, πλούσιος.

Καζακαρφῶ. demolior, corrumpo, marcesco, sicco, ἀφανίζω, ξηραίνω.

Κατάκαυμα. ατος. τὸ. ambustio.

Καζακείαται. iacent, posita sunt, sidunt. Iliad. ultimo.

Κατάκειμαι. iacio, accumbo, discumbo. Lucianus: εἴτις τῶν ἑταίρων κατάκειται νοσῶν, Si quis sodalium morbo decumbat.

Κατακείρω. detondeo. καζακείρατο πώγωνα, Plutarch.

Κατακεκαυμένη. regio quædam est quam possident Lydi & Mysi, exusta arboribus, præter uitem. Inde uinum adfertur uirtute præstans, qui κατακαυμένης οἶνος dicitur. Quidam hinc iocose Bacchum πυρίγονον uocant. Vide Cœlium lib. quarto, capite decimo quarto.

Κατακίνησις. pruritu libidinis uexor.

Κατακιλεῖτο. καζακοσμεῖτο.

Καζακιλευσμός. οῦ. ὁ. species cantus quo in Pythicis ludis uti solebant. Vide Iulium Pollucem in quarto.

Κατακίρασις. ιος. ἡ. temperatio, dilatio.

Κατακιρματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. in minutas partes diuido, & redigo in numos. accusatiuo iungitur.

Καζακιρτομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. illudo, nugor. actiuum.

Κατακιρχνᾶσθαι. asperum fieri.

Κατακιρνή. ῆς. ἡ. extructio, ædificatio, opus.

Κατακηλέω. demulceo, persuadeo.

Κατακηρόω. incero, cera oblino.

Κατακηρώμενος. ου. ὁ. inceratus.

Κατακλακδήν. συλλαβδήν, comprehensim.

Κατακλάζω. μ. άσω. ω. ακα. frango, distorqueo apud Lucianum. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατακλαίω. deploro, lugeo.

Κατακλάω. idem quod κατακλάζω.

Κατακλείς. ῖδος. ἡ. pars colli quam iugulum Latini appellant. Κατακλεῖδες etiam quæcunq; iuncturæ.

Κατακλεισός. οῦ. ὁ. clausus, abstrusus.

Κατακλείω. μ. είσω. ω. εικα. cõcludo, peroro ut Latini, penitus claudo, contineo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατάκλησις. ιος. ἡ. inuocatio.

Κατακλῖναι. ire cubitum, accumbere. Luc. κατακλίνατε αὐτούς.

Κατακλίνεσθαι.

Κατακλίνεσθαι. discumbere, reclinare.

Κατακλινής. ὁ. ualetudinarius, decumbens in lecto.

Κατακλινόντων. οἱ. qui sunt thori authores.

Κατακλίνω. reclino, iubeo discumbere.

Κατάκλισις. discubitus.

Κατακλύζω. μ. ύσω. τ. υκα. demergo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατακλυσμός. οῦ. ὁ. diluuium, eluuium, labes rium, abluuium, inundatio.

Κατακλῶθες. accumulationes parcarum, siue congesta stamina parcarum.

Κατακλώθης. ας. fatum.

Κατακνίθομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. patior titillationem.

Κατακοιμάομαι. μ. ήσομαι. τ. ησμαι. dormio, edormio, sopitus sum. deponēs absolutum, & accusatiuo iungi potest.

Κατακοιμασής. cubicularius.

Κατακοιμάω. μ. ήσω. τ. κα. sopio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταικοιμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. ministro in thalamo, sum cubicularius.

Κατακολουθέω. subsequor.

Καταικολπίζειν. in sinum deflecti. Thucyd. ναῦς κατακολπίσαι ἐς αἰγιλον.

Κατακολυμβάνω. aquis ingurgito me, urinor.

Κατακολυμβητής. οῦ. urinator.

Καταικομεύομαι. adsero. Basil. in Hexam.

Κατακομίζομαι. domum redeo.

Καταικομίζω. defero, deporto. Est etiam domū reporto.

Κατάκομος. ου. ὁ. densus.

Κατακόνα. destructio.

Κατακονδυλίζω. pugnis obtundo & concido.

Κατακοντίζω. iaculis conficio, uel confodio.

Κατάκοπος. ᾱ. ὁ. ἡ. furiosus, insanus, defessus, labore confectus. Diodo. καταικόπους appellat defessos pugnando, quibus ἀκέραιοι integri substituuntur. Bud.

Κατακόπτω. μ. όψω. τ. όφα. obtrunco, trucido, cōtrucido, cædo, concido, contundo, cum res aut homo minutatim discerpitur aut uulneratur. Herodotus pro numum percutio accipit. Apud Theophrastum arbores præcido, & materiam eluxuriantem reseco significat. Δύο μοίρας κατέκοψα, duas acies fudi.

Κατακορῆ. τὰ. crebra.

Κατακορής. ἐος. ὁ. satur.

Καταικόρρης. in faciem, in malam.

Κατακόρως. satis, affatim, ad satietatem usq.

Καταικοσμέω. compono, orno, apto, digero & constituo in ordinem.

Κατακόσμησις. ordo & digestio rerum, & apta compositio.

Καταικοῦται. οἱ. Vide Plutarch. in problem.

Κατακούω. exaudio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατάκρας. in totum, παντελῶς.

Κατάκρασις. ἡ. temperantia.

Καταικρατάομαι. superuincor.

Κατακράτως. pro uiribus, omnino.

Κατακρεουργῶ. lanij more concido, dilanio.

Καταικρημνᾶσθαι. dependere.

Κατακρημνίζω. μ. ίσω. τ. ικα. præcipito. actiuū, accusatiuo iungitur.

Κατακρίβω. delitesco.

Κατάκριμα. ατος. τὸ. damnatio.

Κατακρίνομαι. damnor. iungitur accusatiuo, ut καταικρίνομαι θάνατον.

Κατακρίνω. μ. ινῶ. τ. ικα. damno, condemno, decerno. actiuū, accusatiuo iungitur cum genitiuo.

Κατάκριτος. ου. ὁ. condemnatus.

Κατακροτέω. ualdè laudo, celebro.

Καταικρουνίζω. defluo, casito. Accipitur etiam actiuè, & absolutè ponitur. Galen. ἢ ὑγρὸν εἶναι τὸ προσφερόμενον, ἐκ ὑψηλοτέρου βάλλοντος, καὶ οἷον ἀπο ρουνίζοντος, in salientis modum fundentes. Verbum, ἀπὸ τῶν κρουνῶν, id est, à salientibus deductum.

Κατάκτανε. interfice.

Καταικτείνω. μ. ενῶ. τ. ακα. interficio. actiuū, accusatiuo iungit. Cum genitiuo iunxit Plutarch. in Apoph.

Καταικτός. οῦ. ὁ. ruptilis.

Καταικυβεύεσθαι. in alea consumi & dissipari, ut καθυδυπαθεῖσθαι. Significat etiā in ludo aleæ superari & facultatibus euerti.

Κατακυβεύω. alea rem perdo.

Καταικυκλόω. circuncludo.

Κατακυλινδέω. μ. ήσω. τ. κα. deuoluo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Κατακυλίω. μ. ίσω. τ. ικα. deuoluo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Κατακύπτω. μ. ύψω. τ. υφα. declino, demergor, immergor.

Καταικυριεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. dominor. neutrū genitiuo iungitur.

Καταικωλύω. prohibeo.

Κατακωμᾷ. deridet.

Κατακωχή. ῆς. ἡ. detentio, afflatus, instinctus.

Κατακώχιμος. accipitur ἀντὶ τῦ ἄλοτος.

Καταλαζονεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. superbio, arrogans sum. deponens absolutum.

Καταλαλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. detraho, obtrecto, uitupero, obloquor. Quoties rebus iungitur animatis, genitiuū habet, ut καθήμενος κατὰ ἀδελφοῦ σου καταλάλεις. Inanimatis additum, cōstruitur cum accusatiuo, ut μὴ καταλάλει τὸν γειτνιῶντα. Suid.

Καταλαλία. ας. ἡ. detractio.

Κατάλαλος. ου. ὁ. detractor.

Καταλαμβάνομαι. occupo, occupor, uinco & uincor celeritate.

Καταλαμβάνω. anteuerto, anticipo, occupo, deprehendo, inuenio, offendo, assequor, nanciscor, complector & comperio, hoc est compertum habeo: intelligo uertit Politianus. Accipitur pro ὑπολαμβάνω. Καταλαμβάνει pro contegit, obducit, complectitur, hoc est, περιλαμβάνει Theophra. Est etiam reum perago. Item opprimo, & affligo, inuado. Et κατέλαβέ με τὸ πρᾶγμα τοῦτο, mihi contigit, mihi accidit. Accipitur etiam pro aduenio. Herod. ἐπὶ δὲ κατέλαβον ἀπὸ τῆς θείας ἡμέραι. actiuum, accusatiuo iungitur. Vide κατέλαβεν.

Καταλαμπέον. comprehendendum est.

Καταλάμπω. μ. ψω. ω. φα. collustro, illumino.

Καταλεαίνω. μ. ανῶ. ω. νια. deleo, explano. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταλεαίνων. repurgans.

Καταλέγομαι. deploro mortuum. Proprie est recenseo, numero, recognosco. Καταλεγέντων, conscripti milites dicuntur.

Καταλέγω. μ. ξω. ω. εχα. recenseo, numero, deligo, conscribo, centurióque, hoc est, καταστάτω. Est etiā allego & adscribo. Est etiam assero. Præterea ordine dico & quasi deduco, deputoq; dicendo.

Καταλείβομαι. μ. είψομαι. ω. εμμαι. deliquor, resoluor in humorem, distillor. deponens absolutum.

Καταλείπεται. restat.

Καταλείπω. μ. είψω. ω. εφα. relinquo, priuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταλεπτύνω. extenuo.

Καταλεύσιμος. ὁ. dignus qui contueatur.

Καταλέχομαι. μ. ίξομαι. ω. εγμαι. dormio.

Καταλίω. maturefacio.

Καταλήγοντα. τὰ. fines, confinia.

Καταληγόντων. sopientes, quiescentes.

Καταλήγω. μ. ήξω. ω. ηχα. termino, desino. neutrum absolutum.

Καταληίζομαι. discerpo, diripio, διαρπάζω.

Κατάληξις. ιος. ἡ. terminatio.

Καταληπτικῶς. cum fidutia & asseueratione.

Καταληπτός. οῦ. ὁ. comprehensibilis, cognitus, comprehensus, perceptus.

Καταλήψιμος. ου. ὁ. damnatus.

Κατάληψις. ιος. ἡ. occupatio, deprehensio, cognitio, perceptio, seu comprohensio quæ propinqua est scientiæ, interprete M. Tullio. Hanc Zeno inuexit stoicus, quę fit quasi digitis in pugnum cōtractis. Musici etiā comprehensionem, pulsationemq; cordarum κατάληψιν appellant, nimirum quando cōcentum explorant. Aristoph. Neph. μὴ περίλεξιν, μὴ ἐροῦσιν, μὴ κατάληψιν.

Καταλιθάζω. μ. άσω. ω. ακα. lapido. actiuū, accusatiuo iungitur.

Καταλιμπάνω. relinquo. actiuū, actō iungit.

Καταλιπεῖν τὴν δίαιταν. μὴ

Καταλιπεῖν τὴν κυρίαν. καὶ

Καταλιπεῖν τὴν δίκην. deserere uadimonium.

Καταλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio, reconciliatio.

Καταλλάττομαι. muto, id est, comparo, concilio. Ponitur pro addico, uendoq;, & à me alieno.

Καταλλάττω. μ. άξω. ω. αχα. concilio, gratiam diremptam & solutam sarcio, & in amicitiam reduco: reconcilio uertit Valla. Ponitur & pro ad concordiam & contuberniū adduco. actiuū, accusatiuo iungitur.

Καταλλευσιμος. ὁ. dignus qui lapidetur.

Καταλλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατάλληλον dicitur, cum unum pro altero ponitur.

Κατάλληλος. ὁ. ὁ. mutuus, habilis, cōueniens.

Καταλληλότερος. ὁ. ὁ. proportionabilior.

Καταλλήλως. modo hoc, modo illud agendo uel addendo.

Καταλοάω. μ. άσω. ω. ακα. frango, impingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταλογάδην. prosaicè.

Καταλογέομαι. delectum habeo, numero.

Καταλογεύς. έως. ὁ. historicus qui describit & recenset nominatim.

Κατάλογος. ου. ὁ. delectus militum, denumeratio, catalogus, descriptio, enumeratio, recensio. Græci etiam τὰ τάγματα καταλόγους uocabant, id est, cohorteis legioneisq;. Latini etiam numeros uocant. Vide posteriores Bud. annotat. in Pandect.

Καταλοιπά. quæ relicta sunt.

Καταλοφύρομαι. gemo, doleo, illacrymor.

Καταλοχῆσαι. ηὶ

Καταλοχίσαι. instruere aciem, in multitudinẽ & classem contribuere, & in decurias distinguere, & in numerum aliquem centuriare. Vide annot. in epist. Bud.

Καταλοχισμός. οῦ. ὁ. instructio aciei.

Καταλυκουργίζω. Lycurgi legeis cito & usurpo contra aliquam rem. genitiuo iungitur. Vide Comment. Bud.

Κατάλυμα. ατος. τὸ. refectio, diuersorium, habitatio.

Καταλυμαίνομαι. noceo, incommodo, destruo

Καταλύομαι. μ. ύσομαι. ϖ. υμαι. definio bellum in concilio. Accipitur pro καταλύω uel διαλύομαι. Significat etiam euertor. Herodianus posuit pro fato fungor & morior. Item demigro.

Καταλυόμφορ. quicquid iam non uiget, sed cessat.

Κατάλυσις. ιος. ἡ. dissolutio, contemptum diuersorium, mansio, σαθμός. Vide annotat. Budæi.

Καταλυτήριορ. ου. τὸ. idem quod κατάλυμα.

Καταλύτης. hospes, qui diuersatur & hospitio suscipitur.

Καταλύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. dissoluo, derogo, pessundo, destruo, euerto: potius significat destruo & demolior, quàm soluo. ut annotat Erasmus. Est etiam habito, diuerto, id est, hospitor. Item desino: ϖλεῖν καταλέλυκα, nauigare desij. Xenophon: ὥστε οὐ ϖρότερορ ϖαύονται, ϖρὶν ἂν ἡ ἡκθέντῶ, τῷ ἀσυησίαν καταλύωσι. Cicero eodem modo dixit: Libenter me hercule artem desinerem. Isocr. καταλύω τὸν λόγορ ϖερὶ τούτων, finio, ϖαύω. Accipitur pro perdo & amitto. Herodia. ἐχρῆν δὲ ἄρα Μακρῖνορ ἐνιαυτῶ μόνου τῆ βασιλείαν ἐντυφώσαντα ἅμα τῷ βίῳ καὶ τὴν ἀρχὴν καταλύσαι. Καταλύειν τὸν βίορ. uitam finire. actiuum, accusatiuo iungitur.

ΚΑΤΑΜ.

Καταμαίνω. furore contemno, contrà insanio.

Καταμαλακίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. demolio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Καταμαλάσσω. μ. άξω. ϖ. αχα. mollio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταμανθάνω. perdisco. actiuũ, accusatiuo iungitur. require μανθάνω.

Καταμαραίνομαι. ηὶ

Καταμαραίνω. emarcesco, emarcescere fino.

Καταμαρτυροῦμαι. testimonijs cõuincor & percellor.

Καταμαρτυρῶσου. premo te meo testimonio & conuinco.

Καταμασεύω. inquiro.

Καταμάχομαι. depugno, pugnando supero.

Καταμβλυόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. obtundo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Καταμεθύω. inebrio.

Καταμαιδιᾶρ. deridere, ludibrio habere, quemadmodum hodie ferè clerici multandi, mithillati in scalario suggestu ridendi propinantur.

Καταμειλίσσω. demulceo.

Καταμελέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. negligo, contemno, non curo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταμελής. ἐος. ὁ. saucius.

Καταμέμφομαι. μ. ἐμψομαι. ϖ. ἐμμαι. increpo. actiuum, actõ iungitur.

Κατάμεμψις. ιος. ἡ. querimonia, uituperatio, criminatio, accusatio, succensio.

Καταμένω. μ. ενῶ. ϖ. μκα. remaneo. neutrum absolutum.

Καταμετρεῖν. dimetiri, τὸ διαμετρεῖν.

Καταμέτρησις. ιος. ἡ. dimensio.

Καταμηλόω. lanam inficio, & instrumentũ medicum, quod mela dicitur, in uulnus infero.

Καταμήνιορ. τὸ. mensis, id est, menstrua purgatio.

Καταμήνιος. ὁ. menstruus.

Καταμηνύω. indico, id est, defero, & ostendo, prodo, significo. Est etiam exprobro, hoc est, obijcio culpam non uerbis, sed re & aliquo facto. Sic Plinius: Nam mala emptio semper ingrata, eò quòd exprobrare stultitiam domino uidetur. genitiuo iungitur.

Καταμιαίνομαι. defœdor.

Καταμιαίνω. defœdo, conspurco.

Καταμίγνυμι. μ. ίξω. ϖ. ιχα. ηὶ

Καταμιγνύω. immisceo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Καταμισθοδοτέω. largitione emo.

Καταμισθοφορῶ. in alendis militibus cõsumo, & expendo.

Καταμόνας. singulatim, singulariter, solitariè, per solitudinem, solus sine adminiculo.

Καταμονομαχέω. singulari certamine deuinco

Καταμουσῶσαι. numeris & modis exornare, & uenustius reddere. cum accusatiuo. Vide Budæum.

Καταμπέχω. cooperio.

Καταμῦσομαι. consautio.

Καταμύω.

καταμύσω. μ. ύξω. ω. υχα. lacero. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταμύω. μ. ύσω. ω. υκα. inclino, occludo, claudo, conniueo. actiuũ, accusatiuo iungit.

καταμωκάομαι. derideo. unde apud Arrianũ καταμωκησόμενός σου, qui deridebit te.

ΚΑΤΑΝ.

καταναγκάζω. μ. άσω. ω. ακα. cogo, subigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταναγκή. nomen est herbæ amatoriæ, cuius meminit Plinius lib. xxvij. quæ pro uiolentiore illecebra amoris ponit, ἢ ἀντὶ τ σφοδρᾶ φίλτρου. filicula, herbæ genus: Iouis radius.

καταναλίσκω. consumo. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταναλόω. consumo, extenuo, oblinio, circuncido, exhaurio: quod Latinè etiam accido dicit. Liuius: Quanquàm acciſas res eorum satis constabat.

καταναρκάω. μ. ήσω. ω. ηκα. sum onerosus, meo torpore & ocio alijs molestus sum. genitiuo iungitur. Paulus Corinth. ix. οὐδενὸς κατενάρκησα. Quod ferè faciunt qui uiuũt alieno cibo.

καταναυμαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. expugno nauali prælio. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταneανιεύομαι. roboro, uigeo, iuueniliter glorior, κατισχύω, κατακαυχάομαι.

κατανέμασθαι. possidere & frui, in album referri, in numerum aliquorum centuriari, & in decurias distingui. Bud.

κατανέμω. μ. εμῶ. ω. νηκα. distribuo, largior, prębeo. actiuum, actõ iungitur.

κατανεύω. μ. εύσω. ω. κα. pollicior, annuo.

καταvθρακόω. μ. ήσω. ω. ηκα. comburo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

καταννίζω. diffundo, transfundo.

κατανοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. consydero, animaduerto, perpendo, cogito, cognosco, cõtemplor. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατανόησις. ιος. ἡ. cognitio, cogitatio.

κατάνομαι. absumor, καταvύομαι.

κατανομοθετέω. μ. ησω. ω. ηκα. diuido. actiuum accusatiuo iungitur.

κατανουθετῶ. instituo, moderor, tempero præceptis. accusatiuo iungitur.

καταντάω. μ. ήσω. ω. ηκα. occurro. Lucian. κατήντησε δέρβην.

κατάντης. ους. ὁ. ἡ. accliuis, procliuis, decliuis, pronus.

καταντιβολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. precor. accusatiuo iungitur.

καταντικρύ. è contrario, è regione, τὸ ἀντικρύ.

καταντιπέρας. contrà, è regione. genitiuo iungitur.

καταντίσκω. ex aduerso.

καταντλάω. exhaurio.

καταντλέω. perfundere, fouere, sed cum infusione, καὶ τὰ καταντλούμενα appellantur fomenta.

κατάντλημα. fomentũ, quod cũ infusione fit.

καταννυχῶ. taceo, quiesco, doleo.

κατάνυξις. ιος. ἡ. compunctio, dolor, quies. dicitur quum quis pungitur dolore mordetúrque.

καταννύσω. μ. ύξω. ω. υχα. compungo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

κατανύω. μ. ύσω. ω. υκα. expedio. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατανωτίζομαι. dorso fero.

ΚΑΤΑΞ.

κατάξαι. frangere.

καταξαίνω. μ. ανῶ. ω. νηκα. lacero, excorio. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταξανίω. contero, punio.

καταξηραίνω. exicco.

κατάξηρος. ου. ὁ. aridus.

καταξιόω. dignor, uolo, dignum puto.

ΚΑΤΑΠ.

καταπαίζω. illudo.

κατάπακτος. ου. ὁ. compactus.

καταπαλαίω. μ. αίσω. ω. αικα. supero in luctu. accusatiuo iungitur.

κατάπαξ. prorsus.

καταπάσσω. μ. άξω. ω. αχα. spargo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

καταπασός. οῦ. ὁ. ex pluribus compositus, ut medicamen.

καταπατῆσθαι. abiectum esse.

καταπατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conculco. actiuum accusatiuo iungitur.

κατάπαυσις. ιος. ἡ. requies.

καταπαύω. μ. αύσω. ω. αυκα. sedo. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταπειθής. ους. obaudiens.

καταπείθω. adhortor. datiuo iungitur.

καταπερατηρία. instrumentum nauticum, quo altitudinem maris explorant. Alio uocabulo βολὶς dicitur.

καταπελτάζω. ἀκοντίζω.

καταπελταφέτης. catapultarum iaculator.

καταπέλτης. ου. ὁ. catapulta, & supplicij genus.

καταπελτικός. οῦ. ὁ. missus ex catapulta.

καταπεπήγεναι. suffixas esse.

καταπεπλασμένος.

καταπεπλασμένον. τὸ. Quintilian. sic appellatur cantus tibiarum, quæ præclusis, quibus clarescunt foraminibus, recto modo exitu grauiorem spiritum reddunt. Vide lib. primo, cap. ix.

καταπέπληται. absorduit, aut neglecta est res.

καταπέπω. decoquo, deuoro.

καταπερδεῖν. oppedere. Aristoph. καὶ τῆς πειρίας καταπερδεῖν.

καταπερονῶντων. transfigentes.

καταπετανύω. μ. άσω. ω. ακα. tego. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταπέτασμα. ατος. τὸ. uelum, obtentum aliquid, atq; obiectum, quod arceat aspectũ.

καταπετρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταπήγνυμαι. gelo. Histo. lib. vi. ὑπὸ τῶ ψύχους καταπεπηγῦῖα.

καταπήγνυμι. μ. ύσω. ω. υκα. καὶ

καταπηγνύω. defigo. Histo. lib. v. ἐις τὴν γὴν καταπήξασαι τὸν αὐλὸν, in terra figere cauliculũ

καταπηδάω. μ. ήσω. ω. ηκα. desilio. neutrum absolutum.

καταπηλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. adultero, uitio. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταπήσαι. defigo.

καταπίγες. οἱ. pessuli.

καταπίλλω. μ. ίσω. ω. ικα. deprimo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

καταπίμελος. ε. ὁ. pinguis.

καταπιμπλασομαι. opplebo.

καταπίμπρημι. μ. ήσω. ω. κηκα. comburo. actiuũ accusatiuo iungitur.

καταπίνω. deglutio, absorbeo, deuoro, helluor, hoc est per luxuriam consumo. actiuum, accus. iungitur. quære πίνω.

καταπίπτω. decido, sterno. neut. absolutum. quære πίπτω.

καταπιστεύω. committo, trado.

καταπιστόω. fidem facio aut præsto.

καταπίστωσις. fiduciæ est & securitatis contractus, ut fit inter eos quibus incomperta est utrinq; fides alterius.

καταπίττω. pico, pice punio, comburo.

καταπληξία. ας. ἡ. consternatio, metus immodicus.

κατάπλασμα. ατος. τὸ. cataplasma, malagma, quod uulgò emplastrum dicitur.

καταπλάσσειν. emplastri modo imponere.

καταπλασός. οῦ. ὁ. maceratus in emplastrum.

καταπλάττω. cataplasmate curo, & medeor.

κατάπλεος. ε. ὁ. ἡ. plenus, expletus.

καταπλέω. quũ ad portũ nauigãs redeo, quasi deorsum nauigo, ut ἀναπλέω, contrarium defluo.

καταπλήθην. confertim.

καταπληκτικός. οῦ. ὁ. deterrens, horribilis.

καταπλήξ. ῆγος. ὁ. stolidus, stupefactus, semper attonitus, consternatus.

κατάπληξις. ιος. ἡ. stupor, terrefactio.

καταπλήττω. μ. ήξω. ω. ηχα. perterreo. actiuum accusatiuo iungitur.

κατάπλοος. adnauigatio, portus ad quem applicamus.

καταπλουτέω. καὶ

καταπλουτίζω. diuitem reddo, locupleto.

καταπλύνω. expurgo, perluo.

καταπνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. perflo. accusatiuo iungitur.

καταπνίγειν. suffocare.

καταπνιζόμβρος. fumo perfusus.

καταπνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. fumigo.

καταποθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. absorbeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταπολεμέω. μ. ήσω. π. κα. expugno, uinco. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταπολιτεύομαι. urbibus extrudo.

καταπονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. supero, in lucta obtineo, opprimo, labore conficio, & domo, superoq;. act. accusatiuo iungitur.

κατάπονος. ε. ὁ. delassus, defessus.

καταπονοῦμαι. labore ærumnaq; conficior, & fatisco, langueo, deficio, uiribus deficior.

καταπονούμενος. interdum pro exercitato.

καταποντίζομαι. καὶ

καταποντίζω. μ. ίσω. ω. ικα. demergo in mari, inuoluo undis marinis. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταποντισμός. οῦ. ὁ. demersio.

καταποντιστής. οῦ. ὁ. pirata, qui post prædam etiam in mare mergit.

καταποπέρδω. oppedo econtra. neutrum, datiuo iungitur.

καταπορνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. scortor. neutrum absolutum.

καταπορνοκοπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. scortando exhaurio substantiam.

καταπορσύνω. μ. υνῶ. ω. γκα. præbeo. actiuum, datiuo iungitur.

κατάποσις. ιος. ἡ. deuoratio.

καταπότης. ὁ. guttur, gula.

καταπότιον. ε. τὸ. catapotium, medicamentum quod sumitur deglutiendo.

καταπραγματεύομαι τῆς ἐνδείας. apud Grego-

rium ad penuriam inducēdam negocior. Vide commentaria Budæi.

Καταπράπομαι. καὶ

Καταπράττω. μ. άξω. π. αχα. gero, id est facio, perficio, transigo, perago, pertracto. Est etiam uendo, actiuū, accusatiuo iungitur. Halicar. lib. vi. καταπραπόμενος ἀσφάλειαν, comparans securitatem.

Καταπρήθω. comburo.

Καταπρηνίζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.

Καταπρηνής. ἐος. ὁ. ἡ. pronus.

Καταπρίω. disseco.

Καταπροί π. prodere.

Καταπροδιδωμι. prodo, dilapid.

Καταπροΐεσθαι τὴν δίκην, ἢ τῶν κατηγορίαν. præuaricari.

Καταπροΐζεσθαι. impunè aliquid agere. nam προῖκα interdum pœnam significat. Herodotus: οὐ γὰρ δὴ ἐμέ γε ὧδε λωβησάμενος κατα-προΐξεται, non gratis me ludibrio habuerit, non impunè feret, non impunè me luserit. Sunt qui ab ἰκνέομαι deducunt, Herodian. ab ἴκω.

Κατάπομαι. deorsum uolo, as.

Καταπτήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. terreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατάπυσος. ὁ. execrandus, uilis, detestādus, propriè despuendus.

Καταπτύω. despuo, contemno, execro.

Κατάπτωμα. ατος. τὸ. ruina.

Καταπτώσσοντες. trepidantes.

Καταπτώσσω. timeo, trepido, ταπεινοῦμαι.

Καταπτωχεύομαι. inops sum.

Κατάπυγος. ϑ. ὁ. cynædus.

Καταπυγοσύνη. ης. ἡ. flagitium abominandū libidinis, fœda uoluptas.

Καταπύγων. ωνος. ὁ. πόρνος. cynædus, drauscus, obscœnus. Est etiam scortum, apud Atticos medius digitus, qui & καταπυγὴς appellatur.

Καταπύθομαι. marcesco, putresco.

Καταπυκνόω. μ. ώσω. π. ωκα. denso. actiuum, accusatiuo iungitur.

ΚΑΤΑΡ.

Κατάρα. ας. ἡ. maledictio, execratio, deuotio, detestatio.

Καταράκτης. ϑ. ὁ. cataracta, quo & Liuius utitur, locus est abruptus, & præceps in flumine, unde aqua ruit potius quàm fluit, ut cataractes Nili apud Strabonem lib. ultimo. Legitur & καταῤῥάκτης ἀπὸ τοῦ καταῤῥάττω. Vide Budæum. & species auis marinæ.

Καταράομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. maledico, execror, deuoueo. datiuo & accus. iungitur.

Καταράτωρ. ὁ. præceps.

Κατάρατος. ϑ. ὁ. maledictus, execratus, execrandus, sceleratus, scelestus, scelus.

Καταράττω. μ. άξω. π. αχα. percutio fortiter, collido, præcipito, deijcio, cum strepitu impello, erumpo. Accipi potest actiuè, & absolutè sicut erumpo. Est etiam cum impetu incido, καὶ καταῤῥήγνυμι. Significat etiam defluo, casito. Inuenitur καταῤῥάξω pro καταῤῥάξω. actiuū, iungitur aliquando genitiuo.

Καταργέω. μ. ήσω. π. ηκα. euacuo, soluo, irritum facio, prætermitto, ἀργὸν ποιῶ, cessio in opere, inutili opere onero. Paulus ad Thimoth. καταργήσαντος τὸν ϑάνατον.

Κάταργμα. ατος. τὸ. initiatio, primitiæ.

Κατάρδω. irrigo. actiuum, accusatiuo iungit.

Κατὰρ ἰυξάμενος. precibus peractis.

Καταριθμέω. numero recensere.

Καταριθμοῦσθαι. idem.

Κατάρξεσθαι. ferire hostiam. Κατάρξεσθαι τῶν ἱερῶν, sacra auspicari sæpe apud Demosth.

Καταῤῥάπτω. consuo, insero.

Κατάῤῥαφος. pannosus.

Καταῤῥέομαι ὑδρῶτι. sudore perfundor.

Καταῤῥέπω. deorsum uergo.

Καταῤῥέω. defluo, resoluor. neut. absolutum.

Καταῤῥήγνυμαι. decido, delabor, ruo, cum impetu fluo. Καταῤῥηγνύμενα, abrupta.

Καταῤῥήγνυμι. μ. ήξω. π. ηξα. discindo, decidere cum impetu facio, deijcio. Κατερρωγώς, abruptus, salebrosus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατάῤῥησις. ἡ. condemnatio.

Καταῤῥητορεύομαι. eloquentiæ torrēte rapior, eloquentiæ dulcedine ita afficior, ut liberū iudicium iam non habeam. Vide cōmentaria Budæi.

Καταῤῥητορεύω. ui eloquētiæ demulceo & afficio.

Καταῤῥίπτω. μ. ίψω. π. ιφα. proijcio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατάῤῥοος. ϑ. ὁ. defluxus, catharrus, distillatio faucibus impacta.

Καθάῤῥοπος. deorsum uergens.

Καταῤῥοφέω. μ. ήσω. π. ηκα. sorbillo.

Κατάῤῥυτος τόπος, dicitur, in quem humor influit, id est irriguus. Accipitur pro pleno & copioso, sicut affluens apud Latinos. Vide comment. Budæi.

Κάταρσις. ιος. ἡ. applicatio.

καταρτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. apto, restituo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

κατάρτησις. ιος. ἡ. aptatio.

καταρτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. perficio. præparo, reficio, coagmento, componoq́. Et luxata membra in artus repono apud Aeginetã. Item commotum & perturbatum compono, quasiq́ mentem emotam, luxatamq́ in locum suum restituo. Est etiam ex multis unum compono, ex quo etiam significat ad concordiam & unitatem deduco, & reduco, ἢ ἀντὶ καταλλάττω, id est diremptos consocio, & dissidenteis concilio, perturbatos, & seditionem agitanteis sedo & compono. Est & omnibus numeris, partibusq́ absoluo, & absolutè compono. καρτιζόμενος dicitur animo composito & tranquillissimo. Plura apud Budæum in commentarijs. actiuum, accusatiuo iungitur.

καταρτισμός. est, inquit Gale. ἡ μεταγωγὴ ὀσῶν ἐν τῷ παρὰ φύσιν τόπου εἰς τὸν κατὰ φύσιν.

καταρτιστήρ. ῆρος. ὁ. qui conatur componere contentiones.

καταρτύω. condo.

κατάρχας. in initio.

κατάρχεσθαι τῆς μάχης. prælium committere & incipere.

κατάρχη. ῆς. ἡ. oblatio dæmonum, exordiũ.

κατάρχῆς. ab initio.

κατάρχομαι. μ. άρξομαι. ω. αρχμαι. aggredior, initio sacrificio dæmonibus, hostiam & sacrificium libo, uictimã ferio. Item incipio, auspicor. cum genitiuo. Vide commentaria Budæi.

κατάρχω. lacessio, id est, prior aliquid facio, prouoco, & author sum, ἢ ὑπάρχω, ἢ εἰσηγοῦμαι, exemplum præbeo. Athenæ. ἢ τῆς φιλοσοφίας ταύτης τοῖς λοιποῖς κατάρξαι. Ponitur & pro ἄρχομαι cœpi. Plato: Ἀλλὰ τύχῃ ἀγαθῇ καταρχέτω φαῖδρος, Sed quod bonum, faustumq́ sit, incipiat Phædrus. Accipitur pro ἡγεμονεύω cum genitiuo. Plato: Σὺ γὲ κατάρχεις τοῦ λόφου, id est, ἄρχεις. Aristotel. pro ἐξάρχειν usus est. Vide Budæum.

κατάρχων. præsultor, præcentor.

Κ Α Τ Α Σ.

καταπῦναι. computrescere.

καταρκιάω. μ. ήσω. ω. ηκα. incarno, carnem facio.

κατάσαρκος. ε. ὁ. corpulentus, obesus.

καταβύνυμι. καὶ

καταβυνόω. sedo, cõpesco, reprimo, sepelio,

restingo. actiuũ, accusatiuo iungitur. quære σβεννύω.

καταγείομαι. μ. είσομαι. ω. εμαι. decido.

κατασείω. μ. είσω. ω. εικα. concutio, decutio. hastam concutio, turbo, non uoce, sed manu silẽtium indico, uel aliud significo, signum do. actiuum, accus. iungitur.

κατασημήνασθαι. καὶ

κατασημειώσασθαι. insignire, id est aliquid imprimere, signo obsignare.

κατασήπομαι. marcesco. deponens absolutũ. require σήπομαι.

κατασήπω. marcescere facio, situ carieq́ putrescere cogo.

κατασιγάζω. fauere linguis iubeo, silentiũ impero, silere impero, quod officium erat sacrorum præconum.

κατασιγῶ. conticesco.

κατασιοπάω. μ. ήσω. ω. ηκα. taceo, fauere linguis iubeo, ad silentium redigo. accusatiuo iungitur.

κατασιτίομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. edo. deponẽs, accusatiuo iungitur.

κατασκάζω. procumbo, procumbere facio, cõcido.

κατασκάπτω. μ. άψω. ω. αφα. effodio. euerto, diruo, demolior, solo æquo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασκαριφάω. uellico, fodio, pungo.

κατασκαφή. ῆς. ἡ. defossio.

κατασκεδάζω. μ. άσω. ω. ακα. dispergo, inspergo, respergo, dissipo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κατασκειλτοῦμαι. attenuor.

κατασκέπτομαι. μ. έψομαι. ω. εμμαι. speculor. deponens, accusatiuo iungitur.

κατασκευάζομαι. ἀντὶ τῦ κατασκευάζω. instruo. exorno, armoq́. Et pro cõpono, conficio, fabricor. Proprièautem κατασκευάζειν τὴν ναῦν, ἢ ἄλλο τι, artificis est: κατασκευάζεσθαι δέ, locatoris, qui opus impendijs suis faciundum locat. Est & conficio, perficio, absoluo. τὴν βασιλείαν ὁ κατασκευαζόμενος, regnum appetẽs, & occupare uolens. Vide commentaria Budæi.

κατασκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. paro, fabrico, instruo, probo, cõfirmo, firmo & astruo, quod Latini etiã constituo uocant. Cice. Hoc enim constituto, omnia sunt in philosophia constituta. Aedifico, construo, extruo. Itẽ orno, exorno. Est etiam uerbum fraudis & subdolæ molitionis significatiuũ, ut struo

Latinis & molior, cõtechnor, cõminiſcor, machinor. Et κατασκευασμένον, ponit pro πεπλασμένον, cõmentum. Gaza pro gero uertit aliquando. act. accuſatiuo iungitur.

Κατασκεύασμα. ατος. τὸ. ædificium, tabernaculum, fabrica, fraus, cõmentũ, molimentũ ſubdolũ, actus cõmentitius & falſus, σόφισμα, τέχνασμα, ut κατασκεύασμα τῆς διαθήκης.

Κατασκευασμός. οῦ. fraus, molimentũ, cõmentum, molimẽ excogitatũ, ex compoſitoq; adornatum. Accipiunt & in bonam partẽ. Ariſtotel. Ἔτι δὲ καὶ ζητοῦσι κατασκευάσματα χρήσιμα πρὸς τὴν δημοκρατίαν τὴν τοιαύτην, quod ipſe alibi κατανόημα dixit, & σόφισμα, hoc eſt remedium excogitatum.

Κατασκευαστής. opifex, & molitor, ut mundi deus molitor.

Καταασκευαστός. οῦ. ὁ. fabricatus, compactus, fabrilis. Eſt etiam ſubornatus. appoſitus, alligatus, adornatus, ſummiſſus.

Καταασκευή. ῆς. ἡ. ſuppellex, & uaſa & inſtrumẽta domus uel fundi hoc nomine ſignificantur. Item apparatus & copiæ, ſine quibus aliquid commodè adminiſtrari nequit. Eſt & probatio, aſtructio, demonſtratio. Item ſtructura. Καταασκευὴ appellãtur ab Alicarna. ἰσόκωλα, πάρισα, ἀντίθετα, καὶ πᾶς ὁ τοιοῦτος τῆς λέξεως σχηματισμός, hoc eſt opificium, & artifex compoſitio. Eſt & corporis & animi conſtitutio, & morũ & uitæ conſtitutio. Καταασκευὴν ποτικρίου Athen. ſæpe dixit pro opificio & opere, ut, Materiam ſuperabat opus. Cicero etiã molitionẽ rei uocat. Et inde illa τῶ σώματος κατασκευή Galeno. Καταασκευὰς, καὶ ἐπισκευὰς ἐκδιδόναι, eſt locare ſerta, tecta tuenda. Vide comment. Bud.

Καταασκηνόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. firmo tẽtoria

Καταασκηνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. in tabernaculo maneo. neutrum abſolutum.

Καταασκήνωσις. εως. ἡ. obumbraculũ, receptaculum, diuerſorium.

Καταασκήπτω. μ. ήψω. ω. κφα. immitto, cum impetu exorior, graſſor, hoc eſt ſequio, & in perniciem noxamq; progredior, ut peſtis quæ cum ingenti clade hominum inualeſcit.

Καταασκιάζω. adumbro, compagino. Plato in Timæo de creatione hominis: Μετὰ ταῦτα σαρξὶ πάντα αὐτὰ κατασκίασε.

Κατασκίδναμαι. diſpergor.

Κατάσκιος. ε. ὁ. umbroſus, opacus.

Κατασκοπέω. μ. ήσω. ω. κηα. exploro, inſpicio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κατασκοπή. ῆς. ἡ. exploratio.

Κατασκόπιον. ε. τὸ. genus nauis exploratoriæ

Κατάσκοπος. ε. ὁ. explorator, ſpeculator.

Κατασμικρύνω. diminuere.

Κατασμικρολογῶ. parui pendo, hoc eſt σμικρὸν ὑπόλογον ποιοῦμαί τινος, uel potius parcum & illiberalem iudico & exiſtimo, exiguè de aliquo ſentio & malignè, hoc eſt illiberaliter. Iungitur accuſatiuo.

Κατασμύχω. comburo, corrumpo.

Κατασοφίζομαι. decipio.

Κατασπαθάω. ῶ. luxu conſumo, prodigo: uide τὸ σπαθᾶν.

Κατασπαράττω. μ. άξω. ω. αχα. dilanio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Κατασπάω. detraho, diuello, diſſoluo.

Κατασπείρω. ſpargo, diſſemino.

Κατασπίνδω. imbuo, libo.

Κατασπέρχομαι. urgeor.

Κατάσπερχον ἀκοῇ. auditu ferox.

Κατασπεύδω. accelero, urgeo, præcipito.

Κατασπουδάζω. ingenti ſtudio, & cum ambitione quadam aliquid facio. Κατασπουδασμένως, bona fide, citra figmentum.

Κατασάζω. μ. αξω. ω. αχα. inſtillo.

Κατασταθείς. ένπω. conſtitutus.

Κατασταθμισμός. οῦ. ſingulorum pondus.

Κατασταλτικὰ φάρμακα. dicuntur cohibentia, ſupprimentia, quæ etiã ἀναστολτικὰ dicũtur.

Κατασάντων. οἱ. congreſſi.

Κατασασιάζειν. circunuenire, id eſt inuidiacõflata & factione opprimere.

Κατασασιάζομαι. factionibus uincor.

Κατάστασις. εως. ἡ. ſtatus, conditio, ordo, ἕδος. Accipitur pro execratione. Significat etiã inſtaurationem.

Κατάστεγα. τὰ. ſubtegulanea uertuntur à Plinio.

Καταστεγάζω. cooperio.

Καταστέγασμα. ατος. τὸ. tectum, lacunar.

Κατάστεγος. ὁ. conſopitus, conſtipatusq; undiq;, tectis opertus.

Καταστέλλω. μ. αλῶ. ω. ελκα. ad modeſtiam reuoco, & in officio contineo. Significat etiã ſupprimo tumentia uel excreſcentia, & reprimo, ſedo, contraho. act. accuſ. iungitur.

Καταστένω. μ. ενῶ. ω. γκα. ingemo, ſuſpiro. neutrum abſolutum.

Καταστερίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſtellifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κατάστερος. ε. ὁ. ſtellatus, ſidereus.

Κατάσκμα. ατος. τὸ. habitus, ſtatus.

Κατασκματικὸς. τ. ὸ. placito ac placato animo

Κατασῆσαι. componere, & quod labat ſtabilire, uel eum qui labat uel pauet, confirmare. Eſt etiam moderari, & ad bonam frugẽ hominem luxu, aut libidine præditum, reuocare & reducere. Vide Budæum.

Κατασῆσαι εἰς ἀγῶνα. poſtulare, in iudicium trahere.

Καζασίζω. confirmo, condemno.

Κατάσιπτ. ς. ὁ. ἡ. interſtinctus, maculoſus. Dicitur etiam tunica animaliũ figuris, aut floribus intexta. Inuenimus etiam Latinè belluata ſtragula.

Καζασολή. ῆς. ἡ. amictus, habitus.

Καζασομίζω. tacere facio.

Κατασορίω. μ. ώσω. τ. κα. ſterno. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Κατασόρνυμι. complano.

Καζασοχᾶν. collineare, collimare, id eſt τὸν σοχασμὸν κοθορθοῦν, hoc eſt linearum uiſualium contentionem ita regere, ut à ſcopo propoſito non aberremus, quum ſagittam arcu uel ſcorpione mittimus, nunc album figere dicunt.

Κατασράπω. fulgure uel ſplendore obruo.

Καζασρατηγέω. μ. ήσω. π. κα. bellicè, uel bellica aſtutia decipio & uinco, arte imperatoria, & ſtratagemate ſupero.

Κατασρατοπεδεύειν. caſtra metiri.

Κατασρεβ. ω. præſtringo.

Κατασρεβλόμμρος. ς. ὁ. deprauatus.

Κατασρεβλωθείς. contortus.

Κατασρέφεσθαι. in poteſtatem redigere, ſubigere, in ſeruitutem redigere.

Κατασρέφω. μ. έψω. τ. εφα. ſubuerto, diruo, finem impono, do exitũ & finem rei, & rem inclino, conuerto & ad extremũ. Item deſino. τῷ ἐνιαυτῷ καζασρέφοντ, exacto anno, Plutarchus dixit. Pauſa. κατάσρεψιν ἐς τοῦτο, hunc exitum habuit. Item morior. præterea conuerto, inuerto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κατασρηνιάζω. καὶ

Κατασρηνιάω. μ. άσω. τ. κα. luxurior, delicior, laſciuio. genitiuo iungitur. ut καζασρηνιάσωσι τοῦ χριςοῦ apud Apoſtolum.

Κατασροφή. ῆς. ἡ. ſubuerſio, deuaſtatio, cataſtrophe, extrema pars fabulæ: pro exitu rei apud Lucianum. Item pro morte. Dicuntur fabularum καζασροφαὶ in ludis ſcænicis, id eſt exitus & inclinationes, quæ in comœdijs læti eſſe ſolent, in tragœdijs lugubres.

Κατάσρωμα. ατ. ſuperius pauimentum nauis, ſiue fori potius, contabulatum.

Κατασρώματα. ζ. fori nauis, id eſt tabulata nauium, quæ nautas ferunt & ſuſtinẽt currentes, tranſtra dicuntur.

Κατασρώννυμι. μ. καζασρώσω. τ. κα. καὶ κατασρωννύω. proſterno. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κατάσρωσις. ιος. ἡ. explicatio, explanatio.

Κατάσυφλον. τὸ. aridum.

Κατασύρω. μ. υρῶ. τ. υρκα. detraho, euerto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κατασφαλίζομαι. confirmo, roboro.

Κατασχάζω. ſcarifico, lancino, ſeco.

Κατασχαίρειν. inſultare.

Κατασχεδιάζω. μ. άσω. τ. κα. fingo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κατάσχεσις. ιος. ἡ. obtentio, detẽtio, poſſeſſio.

Κατασχετλιάζω. exaggero rem, indignè feror.

Κατάσχετ. ς. ὁ. detentiuus.

Κατασχηματίζομαι. ſimulor.

Κατασχηματίζω. μ. ίσω. τ. ικα. conformo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Καζασχίζω. diffringo.

Κατάσχομαι. tegor, uelor.

Κατάσχω. detineo, occupo.

Κατασωρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. accumulo. actiuũ accuſatiuo iungitur.

Κατασωτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. conſumo, dilapido. actiuum.

Κατασάχω. attero, contero.

K A T A T.

Κατατάξαι. centuriare & decuriare, in album referre, quod & καταγράφειν dicitur, & κατανέμειν.

Κατατάξασθαι. eſt quod Iuriſconſulti uocãt pecuniam conſtituere, quod Latini etiã conſtituere uocant, & conſtitutum, pecunia aſſignata. Significat etiam centuriari, & in album referri. Budæus.

Κατάταξις. decuriatio, & centuriatio.

Κατατάπειν. ſtatuere.

Κατατοχοῦμαι. celeritate uincor & opprimor

Κατατεθήπω. admiror, timeo, obſtupeſco, καταθαυμάζω, ἐκπλαγῶ.

Κατατείνειν. ſternere, deijcere, diſtendere, contendere, ire contendere, contendere dicendo. καὶ διεξέρχεσθαι, id eſt latius diſſerere & explicare. Κατατείνω τὸν δρόμον, cõtendo curſum. Item rumpere. frangere, & conficere. Vide comment. Budæi.

Κατατίμνω. contundo. actiuũ, accuſatiuo iun

 gitur.

gitur. quære τίμνω.

Κατατεχνολογεῖν. in artem redigere, artis præceptis alligare & astringere, sub artis necessitatem redigere.

Καζατεχνικῶς. artificiosè.

Κατάτεχνος. ε. ὁ. artificiosus, industrius. Callimachi epitheton ab Athenienſibus propter elegantiam & artis subtilitatem.

Κατατήκω. liquefacio, diffluo. Quod Cicero dixit in Catone: Quæ te nunc coquit, καζατήκει uertit Gaza. actiuum, accusatiuo iungitur. quære τήκω.

Κατατιθέναι. reponere, id est loco suo reconde re.

Κατατίθεμαι. gratiam colloco, gratiam ineo. cum datiuo, & accusatiuo. Est etiam onus excutere. Κατατίθεμαι τιμὴν ἢ σπουδὴν, colloco & defero honorem uel studium in aliquo ornando. Κατατίθεμαι μαρτυρίαν, defero testimonium, testificor. Κατατίθεμαι τῷ ἀρχῇ. idem est quod ἀποτίθεμαι, eiuro, depono. Bud.

Κατατίθημι. depono, colloco, soluo, dependo. χάριν σοι κατατίθημι, gratiã colloco, beneficium confero. Item gratiam rependo, & paria facio, iungitur accusatiuo. Iungit & cum datiuo & genitiuo, quando significat ἀποτίνω, καὶ καταβάλλω, dependo, expono pro aliqua re. Bud.

Κατατιτρώσκω. prosterno, saucio, uulnero.

Κατατιλάω. conspurco, cõmaculo, concaco.

Κατατιναθεῖν. retinere.

Καζατίνειν τῷ καδίκην, ἢ ἐκτίνειν, ἢ ἐκπληρῶσαι τὸ πρίθεν. iudicatum facere.

Κατατοκίζομαι. fœnore obruor & exhaurior.

Κατατολμῶ. audeo, cum genitiuo. Bud.

Κατατομή. ῆς. ἡ. sectio, concisio.

Κατατοξένω. sagittis conficio, eiaculor.

Κατατορέω. corruo.

Καζατραυματίζω. uulnero.

Κατατρέπομαι. fundo, fugo.

Κατατρέχω. discurro, decurro, prædor, populor, incursionem facio, incursionibus uasto, pergrassor & percurro Latinè etiã dicitur. require τρέχω.

Κατάτρησις. ἡ. exesio.

Κατατρίβω. attero, tero, consumo. actiuum, accusatiuo iungitur. require τρίβω.

Κατατρίχιος. ὁ. tenuis.

Κατατρίψαι τῷ ἡμέραν. diem eximere.

Κατατροχάζω. μ. άσω. τ. ακα. roto. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Κατατρυφάω. μ. ήσω. τ. ηκα. delector, pellicior, consumo, eluxurior in aliqua re. cum genitiuo. Gregorius: ἵνα τι καὶ αὐτὸς κατατρυφήσω τοῦ λόγου, id est, ut ipse quoq; eluxuriante stilo utar. Significat etiam derideo & ludificor per lasciuiã & delitias. Vide commentaria Budæi.

Κατατρύχω. μ. ύξω. τ. υχα. cogo, domo, supprimo. actiuum, accus. iungitur.

Κατατυχεῖν. assequi, successum habere. genitiuo iungitur.

Κατατυχών. όντος. ὁ. uoti compos.

ΚΑΤΑΥ. ΚΑΤΑΦ.

Καταυγαλόμβος. ε. ὁ. illustratus.

Καταυγασμός. οῦ. ὁ. lucidatio.

Καταυλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sono, id est modulor, exploro concentum, tibiarũ modulis oblector. neutrum absolutum.

Καταύλησις. Theophrastus, καὶ καταυλήσεως βραχείας δεῖσθαι, non multæ inspirationis indigere in auspicãdo cantu. uel antequam in theatrum afferatur ludicræ & lenitoriæ exercitationis.

Καταυλίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ισμαι. castra metor. neutrum absolutum.

Καταύλουμαι. cantibus oblector.

Καταφάγω. deuoro.

Καταφαίνομαι. uideor, id est appareo. deponens absolutum. quære φαίνομαι.

Καταφανής. ίος. ὁ. ἡ. manifestus, apertus, perspicuus.

Καταφανεία. ας. ἡ. luciditas, perspicuitas.

Καταφανῶς. manifestò.

Καταφαρμακεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. uenenis infscio, excanto. actiuum, accusat. iungitur.

Καταφαρμάσω λόγῳ. delinio oratione.

Κατάφασις. ιος. ἡ. affirmatio, intentio.

Καταφάσκω. affirmo.

Καταφατίζω. μ. ίσω. τ. ικα. dico contra aliquẽ, protestor, polliceor, confiteor.

Καταφατικός. οῦ. ὁ. affirmatiuus.

Κατάφατος. ε. ὁ. recens.

Καταφέρεια. procliuitas.

Καταφέρεσθαι. collabi, deorsum trahi, sidere, mergere, pessum ire, decidere, ruere. Καζαφέρομαι τοῦ ἐχθροῦ, ruo, & impetum in hostem facio. Est & obdormiscere uehementius, & alto somno. Significat autem hoc uerbum subitam collapsionem, uel delapsionem. Hippocrates: Ἐνταῦθα δὴ ὁ ἀνὴρ εἰς τὸ ἑωθινὸς πάθος κατενίχθη καὶ μάλα ἄθρηρ τι ἀναγκάσει. Significat etiã deferor & appello in portum. Bud.

Καταφερής.

Καταφερής. pronus, procliuis.

Καταφέρω. deijcio, deturbo, deorsum fero, cui ἀναφέρω opponitur. Illido, allido, impingo, incutio, adigo. Est etiam sopio, in somnum sterno. Alexander in pri. prople. θελγομένη καὶ εἰς ὕπνον αὐτὰ καταφέρει. Vide cōmentaria Budæi.

Καταφεύγη. ης. ἡ. securitas quæ datur iureiurando.

Καταφεύγω. refugio, confugio, exulo. neutrū absolutum. quære φεύγω.

Κατάφημι. affirmo. actiuum, accusatiuo iungitur. require φημί.

Καταφημίζω. diuulgo.

Καταφθίνω. pereo, marcesco, apud Sophoc.

Καταφθίσθαι. perijsse.

Καταφθορά. ᾶς. ἡ. corruptio.

Καταφθορός. οῦ. ὁ. exitiosus, corrumpens.

Καταφιλέω. μ. ήσω. τ. κα. osculor. actiuū, accusatiuo iungitur.

Καταφιλοσοφέω. per silentium uinco.

Καταφιλοσοφοῦμαι. patientia & moderatione uincor.

Καταφλέγω. comburo. actiuū, accusatiuo iungitur. require φλέγω.

Κατάφλεξις. combustio.

Κατάφοβος. ου. ὁ. formidolosus.

Καταφοιτάω. accedo.

Καταφορά. ᾶς. ἡ. impetus, allisio uehemens. & priuato nomine soporis uehementis impetus sic appellatur, inclinatio in somniū, principium infirmitatis, marcor, torpor, sopor, degrauatio, depressio. Est & sua Oratoribus καταφορά, hoc est, inter accusandū longior spiritus productio.

Καταφορᾶω. reprehendo, dormio, deprehendo, intelligo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Καταφορής. ἰος. ὁ. ἡ. pronus.

Καταφορικός. οῦ. ὁ. uehemens, impetuosus, somnolentus, impetu incurrēs. Vnde καταφορικὸς ὕπνος, somnus uehemētius incubans.

Καταφόρος. ε. ὁ. pronus, iudicatu pronus, planus, perspicuus.

Καταφορτικός. ὁ. onerosus, uehemens.

Καταφράζεσθαι. animaduertere.

Κατάφρακτα πλοῖα. nauæ munitæ & instructæ ad bellum.

Κατάφρακτος. ε. ὁ. cataphractus, equus opertus, & undiq; munitus armis. Equites cataphracti dicunt Latini.

Καταφρονέω. μ. ήσω. τ. κα. despicio, nihil pendo, pro nihili duco. Est propriè fastu quodam alio melior sibi uideri. actiuum accusatiuo iungitur.

Καταφρόνημα. ατος. τὸ. confidenti a.

Καταφρόνησις. cōtemptus, despectus: insipientia, apud Thucyd. & quasi ὑπερφρόνησιν, ut καλὰ epitasin significet.

Καταφρονητέον. despiciendum.

Καταφρονητής. οῦ. ὁ. contemptor.

Καταφρόνητος. ου. ὁ. despectus.

Καταφρονητικῶς. contemptiue.

Καταφροντίζω. expendo in studijs literarum.

Καταφρυᾶσθαί τινος. supercilium aduersus aliquem tollere, superbè & cum fastu ipsum alloqui, supercilioſe alloqui.

Καταφρύγω. penitus uro, exicco. actiuū, accusatiuo iungitur. require φρύγω.

Καταφυγή. ῆς. ἡ. refugium.

Καταφύγιον. subsidium.

Καταφωνῶ. resonare facio.

Κατάφωρος. ου. ὁ. manifestarius, manifestus, deprehensus, clarus, καὶ ὁ ἐπαυτόφωρος. Et quicunq; reus cōuictus, dicit per metaphoram κατάφωρος, ἐπαυτοφώρῳ αἴτιος, & ἐπαυτοφώρῳ ἑαλωκώς. ut adulter deprehensus.

Καταφωρῶ. manifestariū facio, in furto prodo.

ΚΑΤΑΧ.

Καταχαρίζεσθαι. gratificari, id est, condonare, largiri, donare, præuaricari gratioſe, eblandiri, effugere. Aeschines: ὁ προδιδοὺς ὑμᾶς, οὐδὲ τὸν ἀγῶνα καταχαρισόμενος.

Κατάχασμα. ατος. τὸ. hiatus, sectio profundior.

Καταχειροτονία. condemnatio, cōtrarium suffragium.

Καταχεῖσθαι. τὸ καταχεῖν.

Καταχέω. profundo, infundo, offundo. actiuū accusatiuo iungitur. require χέω.

Καταχήνη. ης. ἡ. hiatus, κατάγελως. Aristophanes ecclesiazusis: δημοτικὴ ἡ γνώμη καὶ καταχήνη τῶν σεμνοτέρων ἐστί.

Καταχθῆναι. frangi.

Καταχθόνιος. ε. ὁ. infernalis, subterraneus.

Καταχλευάζω. irrideo.

Καταχλυάνεις. τοὺς. obscurissimos libros composuisse imitando Antemachum. Hermo. in Plinium.

Κατάχλυσις. ιος. ἡ. obtenebratio.

Καταχορδεύω. rescindo.

Καταχόρευσις. ιος. ἡ. species cantus, quo in Pythijs ludis repræsentabat Apollo iam ouās.

Καταχορηγέω. largior, suppeto. actiuum, genitiuo iungitur.

Καταχόω. μ. ώσω. τ. κα. obruo, exaggero. actiuum,

apud Pauſ. pro intra fines continere, exi-
tumq; adimere.

Κατείρκτ. diſcidit. accuſatiuo iungitur.

Κατειρωνεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. cauillor, aſ-
ſimilo, μίγα φρονίω, per diſſimulationē de-
ludo. cum genitiuo.

Κατεῖχε. obtinebat.

Κατέκηα. combuſſi, à καίω.

ΚΑΤΕΛ. ΚΑΤΕΝ.

Κατέλαβεν. accipitur impersonaliter pro ne-
ceſſe fuit, neceſſitas coëgit. Pauſa. οὓς κατέ
λαβεν ἀποθανεῖν ἐναντία Λακεδαιμονίων νὴ Βοιω
τῶν τεταγμένους. Vide Comment. Bud.

Κατελεέω. μ. ήσω. ω. ηκα. miſereor, neutrū, ac-
cuſatiuo iungitur.

Κατελεήμ. ὁ. miſerans.

Κατελίσσομαι. circumuoluor.

Κατέλω. eligo.

Κατενδεής. indigus, qui caret.

Κατενεχυριάζω. oppigñero.

Κατενόπλιον. τὸ. genus modulationis ad quā
ſaltabant arma concutientes.

Κατενώπα. in conſpectum.

ΚΑΤΕΞ. ΚΑΤΕΠ.

Κατεξανίσαμαι. contrà reſurgo.

Κατεξανισάμενος. ου. imminens.

Κατεξουσιάζω. poteſtatem exerceo. Matth. με
γάλοι κατεξουσιάσουσιν αὐτῶν.

Κατεπαγγέλλομαι. ſpondeo, liberaliter polli-
ceor.

Κατεπάγω. inuito, induco.

Κατεπᾴδω. μ. άσω. ω. ακα. incanto. actiuum,
accuſatiuo iungitur.

Κατεπείγω. μ. είξω. ω. εικα. urgeo, feſtino. acti-
uum, accuſatiuo iungit, quando urgeo ſi-
gnificat: quando feſtino, neutrū abſolutū.

Κατέπεφνα. occidi.

Κατεπόνησαν. fabricauerunt.

Κατεπτηχέναι. perterreri.

Κατέπτηχος. ε. ὁ. latitans, pauidus.

ΚΑΤΕΡ.

Κατεργάζομαι. μ. άσομαι. ω. είργασμαι. conficio
& concoquo, præparo, perficio, id eſt, de-
ſtruo, perpatro, operor, occido, quod Lati
ni etiam conficio dicunt. Significat etiam
ſupero, uinco. Herodia. φασκόντων τινῶν τὼν
ὑιὸν διὰ φθάσασαν ἐμπιπλάναι τοὺς πόρους τῶν
ἀκοήσεων, νὴ κωλύειν δέχεσθαι τὸ φθινῶδες τοῦ ἀέ-
ρος. ἢ εἴ καί τι προεμπίσοι, κατεργάζεσθαι δυνά-
μενον πρέπουσι. arceo. deponēs, accuſatiuo iun
gitur.

Κατεργασία τῆς γῆς. cultus & ſubactio. Eſt etiā
κατεργασία τροφῆς, id eſt, πέψις.

Κατέργασος. ε. occultus, operoſus.

Κάτεργος τόπος. ὁ κατεργασμένος, ἠροτριαμένος.
cui ἄργος opponitur.

Κατέργω. uaſto.

Κατερείζω. μ. ίξω. ω. ιχα. demulceo, ſedo. acti-
uum, accuſatiuo iungitur.

Κατερεθίζω. incito.

Κατερείπω. deſtruo, diruo, labor. actiuum, ac-
cuſatiuo iungitur. require ἐρείπω.

Κατερεφής. ἐος. ὁ. ἡ. munitus, tectus.

Κατερέω. accuſo.

Κατερκτύω. comprimo. actiuū, accuſatiuo iun
gitur. require ἐρκτύω.

Κατερρίνημένον. limatum, expolitum. à ῥινή.

Κατέρρωγος. ου. rimoſus.

Κατερυθραίνω. erubeo.

Κατερύκω. detineo, prohibeo. actiuum, accu-
ſatiuo iungitur. require ἐρύκω.

Κατέρχομαι. deſcendo, aggredior. Valla uer-
tit in Acta Apoſtolorum deuenio. Κατέρ-
χεσθαι autem dicitur ille eleganter, qui poſt
exilium quaſi poſtliminio redit in patriam
& reuertitur. deponens abſolutum. require
ἔρχομαι.

ΚΑΤΕΣ.

Κατεσάπη. putridas intabuit.

Κατεσθίω. deuoro. accuſatiuo iungitur. requi-
re ἐσθίω.

Κατεσκελετευμένος. ε. ὁ. attonitus, attenuatus,
λελεπτυσμένος, Suid.

Κατεσκευάζομαι. paro, gero, ædifico.

Κατεσκεύασμα. τὸ. ædificium.

Κατέσκληκα. morbo uel fame contabui, ma-
crui, ſtrigoſus & aridus euaſi, macie confe
ctus fui.

Κατεσπεύσμενος. ε. ὁ. accuratus, magni iudicij.

Κατεσπουδασμένον. ambitioſum, ingenti ſtu-
dio factum, enixum & affectatum.

Κατέσσυτο. impulit.

Κατεσσεύω. tego.

Κατεσσευασμένοι χάριτες. dona cum ſuſpirio da
ta. Vide Comment. Bud.

Κατεσιγμένα. punctis diſtincta.

Κατεστραμμένως. aduerſe.

Κατεστράφθησαν. proſtrati ſunt.

Κατεσωμιλμένος. garrulus, ineruditus.

Κάτεσχεν. compeſcuit.

Κατέσχημαι. id eſt, κάτοχός εἰμι. uerbum pecu-
liare ijs, qui tanquàm alieno feruntur arbi-
trio: ut qui in dei alicuius redacti ſunt pote-
ſtatem, qui illos pro ſua poteſtate modera
tur, poſſi-

tur, possidetq́, & agit quocunq; lubet. dati-
uo iungitur. Lucia. μὴ αὐτῷ θεῷ κατίσχημαι.

Κατίτων. quotannis.

Κ Α Τ Ε Υ.

Κάτευγμα. ατος. τὸ. imprecatio, diræ.

Κατευδαμονίζω. fortunatum dico, & beatum puto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κατευλογέω. prędico, extollo.

Κατευλογοῦντων. prædicantes, & laudantes.

Κατευνάζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. accumbo, placo. deponens absolutum.

Κατευνασής. οῦ. ὁ. cubicularius, qui sponsam ducit dormitum.

Κατευνέω. μ. ήσω. τ. κα. facio dormire.

Κατευξάμενος. ὁ. qui peregit preces.

Κατεύξασθαι. precibus interpellasse.

Κατευοδόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. prosperor. de ponens absolutum.

Κατευορκίσαντων. οἱ. probi.

Κατευσοχέω. μ. ήσω. τ. κα. bene coniecto.

Κατευφημέω. fauore præsto.

Κατευφημούμενοι. οἱ. laudati.

Κατεύχομαι. deprecor, imprecor, deuoueo. re quire εὔχομαι.

Κατευωχέομαι. epulor.

Κ Α Τ Ε Φ. Τ Ε Χ. Τ Ε Ψ.

Κατεφθαρμένοι τὸν νοῦν, corrupti mente.

Κατεφιλοῦν. osculabantur.

Κατεφίσημι. insurgo, aduersum sto. Lucas in Act. κατεφίσησαν τῷ παύλῳ.

Κατεχθραίνω. odio prosequor.

Κατέχομαι. τὸ ἔνθεος εἰμὶ. uide κατίσχημαι.

Κατέχω. detineo, teneo, contineo, retineo, oc-
cupo, id est, possideo, incumbo, decumbo, & sido, hoc est, ἐφίζάνω, ἐφίσαμαι. actiuum, accusatiuo iungitur. Iungitur etiam geni-
tiuo. Herodian. μὴ παυδημὲὸ ὅσοι τῶν ῥώμην κα τώκουν ἄνθρωποι, μὴ κατασχόντων αὐτῶν, ἀλλ' ἕκασος φθάσαι θέλων.

Κατεψηφισμένος. qui damnauit, uel qui dam-
natus est.

Κ Α Τ Η.

Κατηγορέω. μ. ήσω. τ. κα. accuso. Et apud Phi losophos prædico significat. unde catego rias prędicamenta uocant. Item planè de monstro & significo. Demosthen. ἔστι δὲ τοῦ-
το αὐτὸ τὸ δηλοῦν μὴ κατηγορεῖν, ὅτι ποῦ τὸ πρᾶ γμα κατεσκευάκασι, prædicat, παρίστᾶ, μὴ δεί-
κνύει, indicat. Seneca hoc exprobrare La-
tinè dixit, sicut arguo apud Vergil.

Degeneres animos timor arguit.

Huiusmodi autem exprobratio re fit, non uerbis: quod etiam prædicare dicitur, hoc est, palam commemorare. Est etiam κατη-
γορῶ indico, & significo nomine & appella tione declaroq́. Significat etiam præme fero. Lucian. πολλὴν κατηγορουῦντων ἀπερσυ-
λίαν, id est, ineptiam multam præ se feren-
tes. Hoc Cicero clamitare dixit. Vide Cō-
mentaria Budæi. actiuum, genitiuo iungi-
tur & accusatiuo.

Κατηγορία. ας. ἡ. accusatio, crimen, prædica-
mentum.

Κατήγορος. ε. ὁ. accusator, actor, petitor.

Κατήειν. descendere.

Κατηκόος. ου. ὁ. obediens, dicto audiens, mo-
rem gerens.

Κατήκω. liquefacio.

Κατηλίτης. ὁ. propitius, audibilis, ἐπήκοος.

Κατηλίς. ίδος. ἡ. κάθοδος, descensus.

Κατήλιψ. πος. uel φος. ἡ. scala, tabulatum. Ari stophan. Ranis: ὅσα τῶν κατήλιφ' ἡνθυς ἀνεπκε-
δάσαμεν.

Κατηλόγησι. neglexit, prætermisit.

Κατηλόησαν. iugularunt.

Κατηλυσίη. ης. ἡ. ἡ

Κατήλυσις. ιος. ἡ. accessus, descensus.

Κατῆμαρ. quotidie.

Κατημελής. ὁ. obediens, obsecundans, κατή-
κοος.

Κατηναρισμένα. conculcata, trita.

Κατηπίωντο. mitigati sunt.

Κατηρᾶτο. maledicebat, execrabatur. cum da tiuo.

Κατηρεμέω. μ. ήσω. τ. κα. sedo. actiuum, accu satiuo iungitur.

Κατηρεφής. ους. ὁ. ἡ. tectus, altus, adumbratus.

Κατήρξατο. increpauit, castigauit.

Κατηφαλισάμην. roborabam.

Κατηφέω. μ. ήσω. τ. κα. ἡ

Κατηφιάω. tristor, mœsto uultu & demisso co-
gito.

Κατήφεια. ας. ἡ. λύπη, mœror, tristitia cum uul tus demissione, caligo, mœstitia.

Κατηφής. ους. ὁ. ἡ. subtristis, præ uerecundia supercilia & uultum demittens, sollicitus, mœstus.

Κατηφόνες. ignaui, morte digni.

Κατήφονος. ου. ὁ. morte dignus.

Κατηχέω. μ. ήσω. τ. κα. audio, erudio, instruo, eaq́ doceo uoce, quæ scriptis tradere no-
lim. Siquidem olim qui baptismatis essent candidati, ijs tradebantur fidei Christianæ mysteria, sed uiua uoce, citráque scripta.

Quemad-

Quemadmodum priſcis theologis mos erat apud Aegyptios, ut myſteria uoce duntaxat, ac ueluti per manus poſteris relinquerent, non etiam ſcriptis. Id erat initiari myſterijs, quod Paulus & Lucas uocãt κατηχεῖν: quaſi dicas ſono atq; uoce inſtruere. ἠχεῖν enim ſonare eſt.

Κατηχής. ἐος. ὁ. ἡ. reſonans.

Κατήχησις. ιος. ἡ. inſtructio.

Κατηχητικός. οῦ. ὁ. inſtructiuus.

Κατήχητος. ὴ

Κατηχημένος. ἡ

Κατηχούμενος. ὁ. catechumenus, hoc eſt, nondum initiatus, ſed qui adhuc imbuitur elementis religionis, nondũ ad facta ſpectanda introductus: Cui myſteria fidei, uiuæ uocis miniſterio concredebantur. Vide annotationes in epiſtolas Bud.

Κατηχίζω. inſtituo, admoneo.

Κατηχιστής. οῦ. ὁ. qui ad eum modum erudit. Dionyſij interpres ſuſceptorem, uulgo cõpatrem appellat.

K A T I.

Κατιδεῖν. perſpicere.

Κατιεμένη. demiſſa.

Κατιέναι. redire, deſcendere.

Κατιλλώπειν. deſpicere, ſubſannare.

Κατιλύω. μ. ύσω. ω. υκα. infeco. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κάτινος. oleaſter.

Κατιόν. adhũc.

Κατιόντων. οἱ. deſcendentes.

Κατιόμαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. erugino. deponens abſolutum.

Κατίσχειν. ferire, iacere.

Κατίσχεται. coërcet.

Κατίσχνος. ὁ. ὁ. qui eſt tenui ualetudine.

Κατισχναίνοντων. οἱ. lautitijs fruentes.

Κατισχύομαι. uincor, cedo, opprimor, repello.

Κατισχύω. roboro. actiuum, accuſatiuo iungitur. Item prꝛualeo, & uinco cũ genitiuo.

Κατιτρώσκομαι. uulnero.

Κατιώμενος. rubigine obſitus.

K A T O.

Κατοδύρομαι. deploro.

Κατοικίω. μ. ίσω. ω. ικα. colloco, transfero in alias ſedes, habito, incolo. neutrum, accuſatiuo iungitur: & abſolutè ponitur. uel datiuo cum præpoſitione ἐν.

Κατοίκησις. habitatio, domicilium.

Κατοικητήριον. ου. τὸ. habitaculum.

Κατοικίαν. Gaza uertit domum.

Κατοικίβιος. ὁ. ὁ. qui nunquã domo diſcedit.

Κατοικίζω. μ. ίσω. ω. ικα. habitare facio, conſtituo, reduco in ſuas ſedes.

Κατοικισμός. οῦ. ὁ. habitatio.

Κατοικτείρω. miſereor. neutrum, accuſatiuo iungitur. require οἰκτείρω.

Κατοικτίζεσθαι. miſericordiam implorare.

Κατοίκτιρσις. ιος. ἡ. miſericordia, cõmiſeratio.

Κατοινόομαι. uino obruor, apud Platonem.

Κάτοινος. ου. ὁ. uinoſus.

Κατοιόμενος. qui de ſe arrogantius ſentit, inſolens: ὁ μεῖζα πληροφορίαν πιστεύων, ἢ ὁ ἐν ὑπολήψει φερόμενος, ἢ ὁ ὑπερηφανευόμενος, Heſyc.

Κάτοιθα. noſti.

Κατοίχομαι. morior. deponens abſolutũ. Require οἴχομαι.

Κατοιχόμενοι. οἱ. manes, mortui.

Κατοκνίω. torpeo, pigreſco. neutrũ abſolutũ. require ὀκνίω.

Κατολισθαίνω. delabor.

Κατολοφύρομαι. defleo. deponens, accuſatiuo iungitur.

Κατομή. ῆς. ἡ. ſecta.

Κατονειδίζω. uitupero, exprobro. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Κατοπάζω. ſequor, perſequor, διώκω.

Κατόπιν. poſt, retrò, à tergo, ponè, quaſi poſt faciem. conſtruitur cum genitiuo.

Κάτοπα. τὰ. conſpicua.

Κατοπάω. exuro.

Κατοπεύω. aſpicio, intueor.

Κατόπης. ου. ὁ. aſpector, explorator, ſpeculator

Κάτοπος. ου. ὁ. retorridus.

Κατοπτρίζομαι. ueluti ſpeculo exprimo ac refero.

Κατοπτρικός. οῦ. ὁ. perſpicax.

Κατοπτρικῶς. contemplatiuè, ſpeculanter.

Κάτοπτρον. ου. τὸ. ſpeculum.

Κατορχιάζω τὰν ψυχὰν, ad ſacra præparo ſuſcipienda mentem, ad ſacrorũ cultum expio, & idoneam reddo. Κατωρχιασμένος, initiatus, deuotus, conſecratus.

Κατορθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. egregiè & cum uirtute aliquid facio, proſperè aliquid gero. Gaza aliquando uertit exequor, aliquando rectè attingo & aſſequor. Pro proſperũ ſucceſſum habere apud Herodia. ὡκάθη δεῖν μέγα τι δράσας κατορθῶσαι. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κατόρθωμα. ατος. τὸ. opus uirtutis, id eſt, rectũ, catorthoma, officium, ut eſt apud Ciceronem in primo officiorũ. Interpretaſ etiam

rectè

rectè factum, id est, actionem per se expe-
tendam. Est etiam præclarum facinus pro-
sperè & egregiè factũ & gestum, successus,
res bene gesta.

Κατόρθωσις. ιος. ἡ. correctio, recta effectio, Ci-
cerone interprete.

Κατορθωτικός. οῦ. ὁ. qui strenuè confecit nego
cia.

Κατοῤῥωδήσας. ντος. ὁ. territus.

Κατοῤῥωδῶ. trepido, metuo.

Κατορύσσω. defodio. actiuũ, accusatiuo iungi-
tur. require ὀρύσσω.

Κατορχοῦμαι. saltationibus demulceo & miti-
go salto. Capitur etiam passiuè. Vide Cõ-
mentaria Budæi.

Κατολάς. άδος. ἡ. nox obscura.

Κατολίω. ad cicatricem perduco.

Κατοφρυόω. superbio, supercilium erigo.

Κατοχή. ῆς. ἡ. detentio, possessio. Est aũt affe-
ctio τῶν ἐνθουσιώντων καὶ κατεχομένων. Est etiã
morbus ueternosus. uigilantem soporem
uocant recentiores. Bud.

Κατόχιμος. κατεχόμενος ὑπὸ τοῦ θεοῦ, καὶ ἐξεστηκώς.
uel ὑπὸ τῶν δαιμόνων κρατούμενος, hoc est, fa-
naticus, quem prisci θεοφορούμενον uoca-
bant, hoc est, ἐνθουσιῶντα. Bud.

Κάτοχος. ου. ὁ. detentiuus, numine afflatus.
Plutarchus ἐκ θεοῦ κάτοχος dixit, ἀντὶ τοῦ κα-
τεχόμενος καὶ ἔνθεος. Alibi κάτοχον τὸν μνημο-
νικὸν uocauit, hoc est, eorũ quæ apprehen-
dit tenacem.

Κατοψοφαγοῦσι. obsoniis, exquisitisq; ferculis
reficiuntur.

Κ Α Τ Τ. Κ Α Τ Ω.

Καθάδε. quemadmodum, in hunc modum,
Doricè.

Καθύματα. τὰ. coria duriora quæ calceis mu-
niendis subduntur, soleæ, impostura, sutu-
læ, doli.

Καθύω. consarcino, adsuo.

Κάτω. infra, deorsum.

Κατώβλεψ. qui capite est in terram demisso.
ἀπὸ τοῦ βλέπω.

Κατώγεων. ω. τὸ. diuersorium.

Κατώδυνος. ου. ὁ. ἡ. tristis.

Κάτωθεν. ab imo.

Κατωκάρα. in caput, præceps. aduerbium. Ari
stoph. κατωκάρα δὲ ῥίψας με βουκολήσεται.

Κατώκησεν. commigrauit.

Κατωμαδόν. in humeris. aduerb.

Κατωματικός. οῦ. ὁ. adiuratiuus.

Κατώμοτον. τὸ. iuramenti genus.

Κάτων. ωνος. ὁ. Cato.

Κατωνάκη. ης. ἡ. ἡ

Κατωνάκης. ου. ὁ. uesti s seruilis & breuis, quę ul
tra genua non pertingebat, & in inferiori
parte limbum subsutum habebat pelliceũ,
unde & nomen habet, ἀ κάτω uidelicet &
νάκος.

Κατωνωμένος. uino obrutus.

Κατωπιάω. caput in terram demitto.

Κατωπός. capite in terram demisso. Et κατω-
πεῖ ὀφθαλμοὶ, οἱ ἀμβλυωποί. Vide Bud.

Κατώρυχον. ου. τὸ. ὑπόγειον, infernũ, quod sub
terram inuenitur.

Κατώτατος. η. ὁ. infimus, extremus.

Κατώτερος. ου. ὁ. inferior.

Κατωφαγᾶς. genus auis, lurco.

Κατωφερής. ὁ πρὸς τὰ ἀφροδίσια ἀκόλαστος. Præ-
terea ὁ καταπρηνής, ὁ ἐπιῤῥεπής, pronus, pro
cliuus.

Κατώφορος. ὁ κάτω φερόμενος.

Κ Α Υ.

Καυθμός. uredo.

Καυλίον. η. τὸ. caulium, herba quam Dioſco
rides καύκαλιν uocat, nunc pedem Galli
uocant.

Καυλισμός. οῦ. ὁ. μικρὸς καυλός.

Καυλός. οῦ. ὁ. ceruix uesicæ, & caulis in pen-
nis, pars hastæ quæ terræ infigitur, ferrum
iaculi, hasta, hastile, uirga uirilis, penis, co-
les dicitur Celso. thyrsus, id est, uirga cuiuſ
cunq; plantæ.

Καῦμα. ατος. τὸ. calor.

Καυματίζομαι. æstuo.

Καυματώδης. εος. ὁ. æstuosus.

Καυνάσιον. ου. τὸ. stramentum, stratum.

Καυνιάσαι. sortiri.

Καυνός. malus, amarus, κλῆρος.

Καῦρος. ου. ὁ. mente surdus, stolidus.

Καυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. sicco. actiuũ, accusati
uo iungitur.

Καυσία. ας. ἡ. tegmen capitis calori aptum.
Est pileus expassos margines habens ad
arcendum æstum, quo messores utuntur.

Καύσιμος. ου. ὁ. combustiuus. καύσιμα ξύλα, li
gna igni destinata.

Καῦσις. ιος. ἡ. combustio.

Καῦσος. febris cum maximo ardore.

Καύσειρος. ου. ὁ. ardens.

Καυσηριάζω. μ. άσω. ω. ακα. contamino, cautes
rio inficio. Paul. ad Timoth. κεκαυσηριασμέ
νων τῇ ἰδίᾳ συνειδήσει.

Καυσικός. οῦ. ὁ. ardens.

Καυσέρ. οῦ. τὸ. quod exuri poteſt.

Καυσός. οῦ. ὁ. cremabilis.

Καύστρος. ου. ὁ. Cayſter fluuius Lydiæ.

Καύσων. ονος. ὁ. æſtus. ardor, febris æſtuans.

Καυτήριον. inſtrumẽtum quo putridæ carnes aduruntur, inuſtorium, cauterium.

Καυχάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. glorior. deponẽs datiuo iungitur,

Καύχημα. ατος. τὸ. gloria.

Καυχηματίας. glorioſus & iactator.

Καύχησις. ιος. ἡ. exultatio. ἔχω καύχησιν, habeo unde glorier.

Κ Α Φ. Κ Α Χ.

Καφίω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſpiro.

Καφηρεύς. έος. Caphareus Eubœæ promontorium.

Κάφος. ſpiritus.

Καχεκτίω. ualetudinarius ſum.

Καχέκτης. ου. ὁ. deprauatus habitu uitiorum.

Κάχεκτος. ου. ὁ. malè habitus, cui corpus macie confectum eſt.

Καχεξία. ας. ἡ. mala corporis habitudo, ex quo omne alimentum corrumpitur.

Καχλάζω. ſtrepo, immodeſtè rideo.

Κάχλος, καὶ καχλύη. apud comicos ridiculus, ſtupidus, à χαίνειν, quòd ſtultorum eſt ſemper ore hianti eſſe. Ariſtopha. μὴ περιπέτες ὦσι παντὶ καχλῇ κεχηνότες.

Κάχληξ. ηκος. ὁ. teſtudo, lapillus qui ab aqua agitatur.

Καχρυδίας. ου. ὁ. panis ex ordeo, roſmarini fructus.

Κάχρυς. υος. ordeum.

Καχυποτοπεῖσθαι. mali quippiam ſuſpicari.

Κ Α Ψ. Κ Α Ω.

Κάψα. capſa. à κάπτειν.

Καψιδρώτιον. ου. τὸ. ſudariolum.

Κάψις. morſus.

Κάω. μ. καύσω. ω. κέκαυκα. calefacio, τὸ καίω. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κε, uel κερ, apud poëtas frequenter idẽ facit, quod in proſa oratione ἄν. dictio δυνκτική.

Κεάζω. μ. άσω. ω. ακα. diuido, ſcindo, frango. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κέανται. iacent. laborant. cum accuſatiuo.

Κέαρ. ρος. τὸ. cor, animus diſtractus.

Κεάς. άδος. ὁ. locus quo immittuntur malefici apud Lacedæmonios, ut Athenis in barathrum.

Κέαται, pro κέανται. iacent, aut iacet.

Κεβλήπυρις. genus auis.

Κεγχρίαμον. τὸ. mica, minutulum, quaſi dicas miliare.

Κεγχρίας. ου. ὁ. καὶ

Κεγχριδίας. ου. ὁ. panis ex milio.

Κεγχρεμίς. ίδος. ἡ. fici & oliuarum acinus.

Κεγχρίς. ἡ. tinnunculus, genus auium.

Κέγχρος. ου. ὁ. miliũ, ſerpentis genus, cenchros

Κ Ε Δ. Κ Ε Ε. Κ Ε Ι.

Κεδάζω. μ. άσω. ω. ακα. frango, diſſipo, diſperso. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Κέδμαξ. ακος. diuturni dolores in mẽbris, aut genitalibus.

Κεδνός. οῦ. ὁ. curioſus, glorioſus, ſolicitus, bonus, inclytus, ſedulus, prudens.

Κεδρίδες. ῶν. baccæ cedri.

Κέδρινος. ου. ὁ. cedrinus.

Κεδρόμηλα. ων. citria mala.

Κεδρόπολις. pars Thraciæ.

Κέδρος. ου. ὁ. cedrus. Sub diuerſis generibus mutat ſignificationem.

Κεδρωτός. οῦ. ὁ. ex cedro fabricatus.

Κείμαι. iaceo. hinc κεῖμαι per ſynæreſim.

Κεῖα. incendi, uſſi. καθάρματα.

Κεῖθι. illic.

Κεῖμαι. iaceo, cubo, κεῖσθαι accipitur pro τετελευτῆσθαι. Sic nos dicimus iacentem animũ, pro deiecto. Cicero: Maximas uerò uirtutes iacere neceſſe eſt, uoluptate dominante. Accipitur pro concedo.

Κείμενα. ων. uulgò ſituata.

Κείμενος. ου. ὁ. inhærens.

Κειμήλια. ων. theſauri, opes, pecuniæ repoſitæ, inſtrumenta precioſa, aurea uaſa, uulgò clinodia, res præcioſæ & charæ ſepoſitæ, à κεῖμαι.

Κειμηλιάρχιον. locus in quo res precioſæ, & in delitijs habitæ reconduntur.

Κειμηλίαρχος. theſaurarius.

Κεῖνος. ου. ὁ. ille. pro ἐκεῖνος etiam apud oratores frequentiſſimum eſt.

Κεινός. οῦ. ὁ. uacuus, pro κενός.

Κεῖρα. ας. ἡ. peſtis, infelicitas, generatio, ſtatura.

Κείρια. ων. inſtita, lumbrici lati & oblõgi, uincula ſepulchralia.

Κειροκόμης. ὁ. raſus, tonſus.

Κειρομένης χώρας. uaſtata regione.

Κείρω. μ. ερῶ. ἀόρ. α. ἔκειρα. ω. κέκαρκα. tondeo, deuoro, ſcindo.

Κεισῦμαι. iacebo.

Κείων. ωντος. ὁ. dormiturus.

Κ Β Κ.

Κεκαδήσομαι. curabo, à uerbo κήδω, metoli: gon mellon eſt.

Κεκαδήσω, priuabo, diſſipabo.

Κεκάδοντο. ceſſerunt, priuarunt, pro ἐχάδοντο, à uerbo χάζω. Home. ὣς δὲ τρῶες κεκάδοντο.

Κεκαδών. priuans, curans, ſeparans, parcẽs.

Κεκαλυμμένος. contectus, à καλύπτω.

Κεκάμω. defeſſus ſim, fatiger, pro κάμω ſub: iunctiuo in ἀόρ. β. à κάμνω.

Κέκαρνα. totondi: perfectum à κείρω.

Κεκαρωμένος. qui honoribus nimijs mẽte ex: ternatur ac ſtupet. Cœlius.

Κεκαυτηριασμένος. ὁ. inuſtus, notatus.

Κεκλασμένα μέλη. perfracta, mollia, languida cantica.

Κεκληγόντων. οἱ. clamantes.

Κεκληγώς. ὁπτ. ὁ. reſonans, à κλάγγω.

Κεκληρωμένος. aliquando dicitur ὁ λοχῶν, id eſt ſorte electus.

Κεκλιμένος. ϑ. ὁ. περιεχόμενος.

Κέκλομαι. iubeo.

Κέκλυθι. audi, pro κλῦθι.

Κέκλυτε. audite.

Κεκλῶ. uoco, iubeo.

Κεκολοβώμενοι πόδες. muniti pedes.

Κεκονισμένος. ὁ. ἐνιγκὼν μὴ εἰσχθείς, pro impor: tante & importato.

Κεκορυθμένος. ϑ. ὁ. armatus.

Κεκραγμός. οῦ. ὁ. clamor, uociferatio.

Κέκραθι. uociferare.

Κέκρακα. miſcui, temperaui.

Κεκράκτης. ϑ. ὁ. clamator.

Κεκραμένως. concinnè.

Κέκραται. temperie prædítus eſt.

Κεκριμένος. qui cauſſam dixit, qui accuſatus fuit. κεκριμένον πρᾶγμα, res iudicata.

Κεκρύδειλος, pro κροκόδειλος, crocodilus, κατ' ἐναλλαγήν.

Κεκρύφαλος. ϑ. ὁ. reticulum, uitta, diſcrimina: le, flammeum.

Κεκτημένος. dominus, ut qui poſſideat ſeruũ. Ariſtophanes Pluto: δόξει δὲ μὴ δρᾶν ταῦτα τῷ κεκτημένῳ. Et idem alibi pro hera: τὸν ἄνδρ' ὁπ' ἐσὶ τῆς ἐμῆς κεκτημένης.

Κέκυφος. cortex.

Κέκω. curo, doleo.

Κ Ε Λ.

Κελάδεινος. ϑ. ὁ. clamoſus.

Κελαδέω. μ. ήσω. π. ηκα. clamo, reſono. neutrũ abſolutum.

Κελάδημα. απτ. τὸ. καὶ

Κέλαδος. ϑ. ὁ. ſtrepitus, clamor.

Κελαδῶν. οντος. ὁ. reſonans, clamans.

Κελαινεφής. ἐος. ὁ. ἡ. habens nigras nubeis, ni ger, denigrans nubeis.

Κελαινοπάθιμος. ου. ὁ. obſcurus, doloſus: τῇ ψυ χῇ δύσνους.

Κελαινός. οῦ. ὁ. niger.

Κελαινότης. ητος. ἡ. nigredo.

Κελαινοφαής. ἐος. ὁ. ἡ. niger, obſcurus.

Κελαρύζα. ης. ἡ. garrula crocitans, epitheton cornicis apud Heſiodum.

Κελαρύζω. μ. ύσω. π. υκα. reſono, conſono, con tinuò fleo. neutrum abſolutum.

Κελέβη. ης. ἡ. poculum ligneum.

Κελείς. ἡ. ſecuris.

Κελεύη. genus lignei poculi.

Κέλευθρον. ϑ. τὸ. καὶ

Κέλευθος. ϑ. ὁ. uia.

Κελευόμενον. τὸ. imperium.

Κέλευσμα. απτ. τὸ. admonitio nautarũ, quod cani à ſymphoniacis ſeruis moris erat a: pud antiquos: celeuma quo utitur Martia.

Κελευσής. οῦ. ὁ. iuſſor, proreta, qui imperata excipiens ad alios defert.

Κελευτιάω. μ. άσω. π. αικα. καὶ

Κελεύω. μ. εύσω. π. ευκα. iubeo, impero: etiam inferiorum ad ſuperiores, apud Thucydi. Vnde τὰ κελευόμενα ποιεῖν, imperata facere. Eſt etiam hortor, permitto, ſino.

Κέλης. απτ. ἡ. equus, eques, pars, paruũ naui gium, quod Latinis celox & celotis uocat. Herodotus pro equo deſultorio uſurpauit in Polymnia: ἵππους δὲ κέλητας καὶ ἅρματα, τοῦτο δὲ τοῖσι ἅρμασι ἵσαν ἵππους. Vtuntur & La tini hoc uocabulo. Plinius: Græci celetas tantum dicebant in ſacris uictores.

Κέλητα. duo genera certandi equis ſunt: Sy: norides & Celetes. Synoris erat biga è du obus equis non pullis, ſed adultis. Celetes ſingulari currebant equo interim & equu: leo.

Κελητιάω. μ. άσω. καὶ

Κελητίζω. μ. ίσω. π. ικα. equito, uehor curru, re go equum deſultorium.

Κελήτιον. ϑ. τὸ. cymba, parua ſcapha.

Κέλκος. ὁ. aper.

Κελλίον. ϑ. τὸ. cenſus domus.

Κέλλω. τὸ προσελλίζω, καὶ τὸ τίμνω, figo nauem.

Κέλομαι. iubeo. deponens.

Κελόνιον. inſtrumentum quo exputeo hauri tur aqua.

Κέλορον. ϑ. τὸ. intonſa ouis.

Κέλσα. appuli, ad portum ueni, assumpsi.
Κελτοί. Galli.
Κελύφανον. ϐ. τὸ. siliqua, cortex.
Κελύφη. ης. ἡ. καὶ
Κέλυφος. εος. τὸ. cortex exterior, putamẽ, testa
Κέλω. iubeo.
Κέλωρ. ωρος. uox.

Κ Β Μ. Κ Β Ν.

Κεμάς. ἄδος. ἡ. cerua, hinnulus.
Κενανχία. ας. ἡ. uasorum inanitas, pro inedia accipitur.
Κενανορία. ας. ἡ. uaniloquium.
Κενὰς χαρὶν χάριτας. leuem inis gratiam: locutio est Græca etiam à Latinis usurpata. Sallust. Quæ negocia multò magis, quàm prælium malè pugnatum terrebant.
Κενίβρια. τῶ. morticina, carnes præmortuæ.
Κενεμβατέω. μ. ήσω. ω. κα. per uacua uado, uana conor. neutrum absolutum.
Κενεός. οῦ. ὁ. uacuus, pro κενὸς per extensionẽ
Κενευχής. ἐος. ὁ. ἡ. uana iactans.
Κενεών. ῶνος. ὁ. λαγὼν, uenter, pars quæ est interlatera: quasi κενὸς ὀσέων. Suid.
Κενήριον. ϐ. τὸ. uacuum monumentum.
Κενοδοξία. ας. ἡ. inanis gloria.
Κενόδοξος. gloriosus, gloriæ auidus, inanem de se persuasionẽ habens, qualis apud Terentium Thraso.
Κενός. οῦ. ὁ. uacuus, desertus, Latinè uanus.
Κενοσπουδία. ας. ἡ. inane studium, curiositas circa res nihili.
Κενόσπουδος. ὁ. curiosus, leuicularum rerum studiosus, inanium stndiorum plenus.
Κενοσπούδως. frustra.
Κενοτάφιον. imaginarium sepulchrum: quale describit Vergilius lib. iij. Aeneid. Suetonius honorarium tumulum appellat. Sic uocari possunt hodie quas repræsentationes in anniuersarijs exequijs uocamus. Vide annotat. Budæi in Pandect.
Κενοταφὸς. de indocto dicitur.
Κενότης. ητος. ἡ. uacuitas.
Κενοτομία. ας. ἡ. rerum innouatio, nouorum studium.
Κενοφωνία. ας. ἡ. uocum inanitas, uaniloquiũ
Κενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. euacuo, excauo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
Κένσα. stimula. iube, crea.
Κεντάω. μ. ήσω. ω. κα. stimulo, pungo. actiuũ. accusatiuo iungitur.
Κενταυρίδες. ὰν. genus ornamenti muliebris.
Κενταυρικῶς. cẽtauricè, immaniter, inciuiliter

Κενταυρομαχία. ας. ἡ. immanis pugna.
Κεντέομαι. stimulor.
Κεντέω. μ. ήσω. ω. κα. κεντάω.
Κεντητήριον. ϐ. τὸ. suilla.
Κεντητικός. οῦ. ὁ. pungens, aculeatus.
Κεντητός. οῦ. ὁ. pungebundus.
Κεντίζω. μ. ίσω. ω. κα. stimulo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κεντρηνεκής. ἐος. ὁ. ἡ. uelox, tanquam stimulo percussus, equus centro obediens.
Κεντρὶς. ίδος. ἡ. genus serpentis, dipsas.
Κέντρον. ϐ. τὸ. stimulus, aculeus, centrũ, hoc est punctum in medio circuli. Item tormentum apud Herodotum.
Κεντρόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. habeo stimulũ.
Κεντροτύπος. ϐ. ὁ. nequam, uafer, stimulator, auriga. Vide Cœlium.
Κέντρων. ωνος. ὁ. cento, uestis uersicoloribus pannis cõsuta, uersutus, uarijs artibus consutus. Aristoph. nebulis: χλοιὸς ἀλαζὼν, κίνστρων, μιαρός. In hac dictione Latini ϱ detrahunt.
Κεντρωτοὶ κυφῆνες. οἱ. aculeati fici.
Κένωμα. ατος. τὸ. euacuatio.
Κένωσις. ιος. ἡ. uaniloquium, euacuatio.

Κ Ε Π. Κ Ε Ρ.

Κέπφος. ϐ. ὁ. auis leuis quæ facilè à uento impellitur, & metaphoricῶς pro stulto ponitur. Theodorus fulicam interpretatur. Cœlius larem uertit.
Κερᾶία. ας. ἡ. apex, antenna, punctum, uirgula minuta, pars in talis superior.
Κερκίζω. μ. ίσω. ω. κα. scindo, trucido, populor, diripio, φθείρω, κόπτω. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κεραΐτης. ἡ. fœnum Græcum.
Κεραμεικός. οῦ. ὁ. Ceramicus locus Athenis, in quo sepeliebantur, qui in bello perierãt. erat & alter in quo diuersabant meretrices.
Κεράμεον. ϐ. τὸ. figulina.
Κεράμειος. figulinus.
Κεραμεὺς. ἐος. ὁ. figulus.
Κεραμία. omnia fictilia.
Κεράμιον. ου. τὸ. uas fictile, amphora, id est, mensura octo & quadraginta sextariorũ, authore Budæo.
Κέραμος. ϐ. ὁ. tegula, doliũ, urceus, urbs Cariæ, carcer lingua Cypriorum.
Κεράννυμι. μ. κεράσω. ἢ κεράσω. ω. κέκρακα. καὶ
Κερανύω. misceo, tempero. accusatiuo iungitur.
Κεραοξόος. ϐ. ὁ. poliens cornua, faber arcua-

Κεραός. οῦ. ὁ. cornutus, ceruus, τέλειος.

Κεράρχης. ου. ὁ. alæ præfectus.

Κεραρχία. ας. ἡ. cornu præfectura, quæ trigin ta duobus imperauit.

Κέρας. ατος. τὸ. cornu, capillus, ut apud Ho merum, κέρ ἀγλαὲ, cum Paridem à capil lo laudaret. Et ὀρθόκερως φρίκη, apud So phoclem, quæ capillum surrigit. Εἰς κέρας καὶ ὦτα κέρως ἄγειν, cornua instruere. ὦτα κέ ρως πορεύεσθαι, est, cum cornua protendun tur exercitu præcedente.

Κερασβόλος. ου. ὁ. præfractus, intractabilis, à seminibus quæ prius quàm in terrã cadãt, si in cornua boum inciderint, duriora na scuntur.

Κέρασμα. ατος. τὸ. mixtura.

Κεράστης. ου. ὁ. cornutus.

Κερασφόρος. ου. ὁ. corniger.

Κερατέα. ἡ. siliquastrum.

Κερατίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cornu uentilo, cornu peto.

Κερατινός. οῦ. ὁ. corneus, cornutus. Et κερατι νὰ, καὶ κερωτὶς, ἡ. oratio ambigua. Sunt ta men qui κερατινὸν, syllogismum cornutũ interpretentur. De his copiosè Politianus in Miscellan. & Laërtius in uita Zenonis.

Κεράτιον. ου. τὸ. siliqua.

Κερατικός. οῦ. cornupeta.

Κερατόγλυφος. qui cornu expolit, excolitq; ar tifici ingenio ac sculpit.

Κεραύλης. ὁ. ἡ. cornicen, tibicen.

Κεραυνάω. μ. ήσω. ω. ηκα. fulmino. actiuum, ac cusatiuo iungitur.

Κεραύνια. τὰ. Ceraunia montes Epiri.

Κεραυνίας. ου. ὁ. fulmine ictus.

Κεραυνοβολεῖ. fulmen intorquet.

Κεραυνοβολία. ας. ἡ. fulminum iactus.

Κεραυνός. οῦ. ὁ. fulmen. Fuit & cognomẽ Pto lomæi cuiusdam ex promptitudine, auda ciaq;.

Κεραυνοσκόπιον. alta machina in scæna instar speculæ, ex qua fulminũ iactus exhibebãt.

Κεραυνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. fulmino, fulmine per cutio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κ Ε Ρ Β. Κ Ε Ρ Δ.

Κέρβερος. ου. ὁ. Cerberus.

Κερβολῶ. conuicior, maledico, decipio: λοιδο ρῶ, βλασφημῶ, ἀπατῶ.

Κερδαίνω. μ. ανῶ. ω. γηκα. lucror. neutrum, accu satiuo iungitur.

Κερδαλέη. ης. ἡ. uulpes.

Κερδαλέος. ου, ὁ. astutus, utilis, fraudulentus.

Κερδαλεόφρων. ονος. ὁ. ἡ. astutus.

Κέρδεα. τὰ. astutiæ uulpinæ.

Κέρδειος. ου. ὁ. utilior, lucrosior.

Κέρδιστος. ου. ὁ. utilissimus, astutissimus, pruden tissimus, locupletissimus.

Κερδολαμεῖν. lucri caussa uxorem ducere.

Κέρδομ. uocant herbam lanariam.

Κέρδος. εος. τὸ. lucrum, astutia, propriè uul pina. à κερδῶ.

Κερδοσύνη. ης. ἡ. astutia, decipiens astutia, & maximè fallens, uaframentum, astus.

Κερδύφιον. ου. τὸ. lucellum.

Κερδώ. όος. ὁ. uulpes, forma diminutiua, à κερ δαλῆ.

Κερδῶος. ὁ. Mercurij nomen, tanquam lucri authoris, & conciliatoris, & compendiarij. ad uerbum, lucrosus, quæstorius, quæstu arius.

Κ Ε Ρ Κ. Κ Ε Ρ Μ.

Κερκίδιον. ου. τὸ. radiolus.

Κερκίζω. μ. ίσω. ω. ικα. texo cum radio. neutrũ, accusatiuo iungitur.

Κερκίς. ίδος. ἡ. radius textoris, & os minus brachij. nos etiam radium dicimus.

Κερκοπίθηκος. ου. ὁ. cercopithecus, simia cau data.

Κέρκος. ου. ὁ. penis, uermis uitium, callus, an nulus ostij, cauda. Aristoph. ἰδοὺ δίχα κέρ κον λαγῶ, Ecce, inquit, leporis caudam ex cipe. Quia uerò mollior, delicatiorq; esta animalis eius pilus, spongiæ loco utebantur, purgandis præsertim, detergendisq; lippitudinibus. Inde fortassis natũ est ada gium in eum, qui nimis astutè subblandit, ut nuncupetur Cercus. Alij murem sylue strem, alij gallum interpretantur.

Κέρκερος. genus nauis breuioris, lembus.

Κερκοφόρα. quæ caudam habent.

Κερκώπη. ης. ἡ. cicadæ genus exiguæ & mutæ

Κερκωπίζω. lasciuio, adulor. Translatione à brutis ducta caudam motitantibus.

Κέρκωψ. ωπος. astutus, caudatus. Vide ada gium, Cercopum cœtus.

Κ Ε Ρ Μ. Κ Ε Ρ Ο.

Κέρμα. ατος. τὸ. stips, moneta, frusta minuta, minutiæ æris.

Κερματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. incido in frusta minu tissima, trucido. actiuũ, accusatiuo iungit.

Κερμάτιον. ου. τὸ. frustum, pecuniola.

Κερματιστής. οῦ. ὁ. numularius, qui maiores nu mos pro minutilis commutat.

Κεροβάτης. ου. ὁ. epitheton Panos. quòd cor nua ge-

nua gestare fingatur.

Κερόεις, pro κερατόεις. cornutus.

Κεροπλάστης. ου. ὁ. pro eo qui exornat capillū.

Κερουλκός. οῦ. ὁ. cornibus trahēs, & funis quidam nauticus.

Κερουχίς. ίδος. ἡ. cornigera.

Κερούχος. ου. ὁ. cornutus, ceruchus.

Κιρόωντο. miscebant.

Κιρτομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conuicior.

Κιρτομία. ας. ἡ. probrum, conuicium.

Κιρτομίας. ου. ὁ. καὶ

Κιρτόμιος. ου. ὁ. mordax, irritatiuus.

Κίρτομος. ου. ὁ. iocabundus, mordax.

Κιρχνάω. asperum facio, sculpo, cælo.

Κιρχνίς. ίδος. ἡ. auis genus.

Κίρχνομα. ατος. τὸ. asperitas, cælatura.

Κιρχνωτός. οῦ. ὁ. signis asper, cælatus.

Κ Ε Σ. Κ Ε Υ.

Κίσητο. iacebat.

Κεστός. οῦ. ὁ. acu pictus, cestus. Cingulū Veneris efficax ad illectamenta gratiarum, & amorum, quo illa dicitur Martem conciliare. Vide prouerbium: Cestum habet Veneris.

Κίστρα. ας. ἡ. stimulus, siue stilus.

Κίστρος. piscis genus. Vide Cœlium lib. xiiij. cap. xxxvij.

Κίστρον. genus teli, quod Persico bello inuentum fuit. Latini uericulum uocant. Dicitur etiam betonica.

Κεστρεύς. έως. ὁ. mugil. Ita nuncupatus, quia teli modo publica Athenienſiū pœna intrat adulteros. Est enim κίστρον teli genus.

Κίστρινος. Larinus bos. Vide Cœlium.

Κυθάνω. uado. neutrum absolutum.

Κυθμών. ῶνος. ὁ. latebra, latibulū, penetrale.

Κεύθυμαι. uado.

Κεῦθος. ους. τὸ. profunditas.

Κεύθω. μ. εύσω. ω. ευκα. occulto.

Κ Ε Φ.

Κεφαλαί. ῶν. stationes.

Κεφάλαιον. ου. τὸ. summa, caput. Est & firmamentum, cardo, & fiducia, & caput causæ, caput item & uertex rerū. Ἐν κεφαλαίῳ, ἐνὶ κεφαλαίῳ, & κεφαλαίῳ, ut paucis, ut summatim, & in summa dicā. Τὸ δὲ οὖν κεφάλαιον, summa rerum hæc est, uel, quod autē summatim dici potest, ut ad summam autē dicam. Est etiam summa & scopus alicuius rei. Significat etiam sortem usurarum. πολλοῦ κεφαλαίου. Vide in πολλοῦ.

Κεφαλαιόομαι. in summa subducor, & colligor. accipitur etiam actiuè pro in summa colligere.

Κεφαλαιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. facio summam, offendo siue impingo in caput, in summam subduco & colligo.

Κεφαλαιώδη. dicuntur præcipua, & quæ summam alicuius rei complectuntur. In eadē significatione ponitur κεφάλαιον.

Κεφαλαιώδης. εος. ὁ. ἡ. summarius, capitalis.

Κεφαλαίωμα. τὸ. summa.

Κεφαλαλγίς. τὸ. faciens dolere caput.

Κεφαλαλγία. ας. ἡ. capitis dolor.

Κεφαλαλγόν. idem quod κεφαλαλγίς.

Κεφαλαλγοῦσι. dolentibus caput.

Κεφαλαργία. Atticè, pro κεφαλαλγία, capitis dolor.

Κεφαλή. ῆς. ἡ. caput, statura corporis.

Κεφαλῆται. οἱ. lapides angulares.

Κεφαλικός. οῦ. ὁ. capitalis.

Κεφαλίνη. dicitur in lingua ea pars, cui gustus potentia inest.

Κεφαλίς. ίδος. ὁ. caput.

Κεφαλοβάρης. quid sit, uide Aristotelem de diuturnitate.

Κεφαλοδέσμιον. ου. τὸ. ἄμπυξ.

Κεφαλόδεσμος. ου. frontale.

Κεφαλόμακτρον. ου. τὸ. sudarium.

Κέφαλος. ου. ὁ. cephalus piscis. Theodorus capitonem uertit in libro animalium, & nomen uiri. Est etiam piscis Cephalinus à Cephalo diuersus, quem etiā Blapsiam dicūt.

Κέφυλος. εος. τὸ. κίλυφος.

Κ Ε Χ. Κ Ε Ω.

Κέχανδα. sum capax.

Κεχαρακωμένος. uallo munitus.

Κεχαριτωμένος. ὁ. gratiosus aut unicè charus, quem gratuitò animi quodā fauore complectimur. Vnde Homerus Achillē sic loquentem facit, adamato suo Patroclo: ἐμῷ χαριτωμένε θυμῷ.

Κεχηνός. τὸ. hiatus.

Κεχηνότων. pro stultis.

Κεχμάζω. facio florere, floreo.

Κεχρημένος. ου. ὁ. mutuatus, indigens.

Κεχωρίδαται. discrepant.

Κέων. οντος. ὁ. dormiturus.

Κεώδας. locus profundus apud Atheniēseis, in quem conijci solebant noxij, & extremo supplicio afficiendi, barathrum.

Τὸ Κ μεῖ. τῶ Η.

Κηάς. αντος. ὁ. comburens.

Κῆβος. cebus.

κηδάζω. purgo.
κηδαίνω. curo, ſollicitus ſum.
κῆδαρ. luctus.
κηδεία. ας. ἡ. funus, affinitas, nuptiæ.
κηδεῖος. ᾱ. ὁ. adultus matrimonio, ſapiẽtia ple
κηδεμονία. ας. ἡ. procuratio. (nus.
κηδεμονικός. οῦ. ὁ. curioſus, ſalutaris, caſtiga:
κηδεμών. ῶνος. ὁ. curator, procurator. (tor.
κηδεός. οῦ. ὁ. curandus, ſepultura dignus.
κηδίσκω. deſtruo. act. accuſatiuo iungitur.
κηδεστής. οῦ. ὁ. affinis, ſocer.
κήδευμα. ατος. τὸ. affinitas.
κηδεύομαι. μ. εύσομαι. ϖ. ευμαι. ſepelior. paſſiuũ.
κηδευόμενος. funeratus.
κηδεύω. μ. ευσω. π. ευκα. iuſta facio, id eſt funus curo, affinis ſum, ad funus eo, præſum magiſtratui.
κηδέω. triſtor, angor, λυπῶ, ἀνιῶ, κακῶ.
κήδιστος. ᾱ. ὁ. ἔνδοξος, cura dignus.
κήδομαι. μ. ήσομαι. ϖ. κημαι. curo, anxiè ſatago, adiuuo, magnifacio, triſtor, curam de re aliqua capio. ſuſcipio ue. deponens, genitiuo iungitur.
κῆδος. εος. τὸ. cura, dolor, affinitas.
κηδόσυνος. ᾱ. ὁ. diligens.
κηδολός. οῦ. anxius, curioſus.
κήδω. μ. ήσω. ϖ. κηκα. triſtifico, curo, torqueo, noceo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κ Η Θ. Κ Η͂ Κ.

κηθάριον. cophinus, urna, in quã calculi conijciebantur.
κηθεῖν. auxiliari, concurrere.
κήθιον. τὸ. κηθάριον.
κήθος. ᾱ. ὁ. auxiliator.
κηκαδέω. conuicior, ſubſanno.
κηκάς, ἡ κηκασμός. conuitiator, conuitium.
κηκείδης. ᾱ. ὁ. quidam Dithyramborum poëta uetuſtiſſimus.
κηκάζω. conuicior.
κήκιε. fluebat, ſaltabat.
κηκίς. ίδος. ἡ. galla, id eſt fructus quercus.

Κ Η͂ Λ. Κ Η Μ.

κηλεῖος. ᾱ. ὁ. nocuus.
κηλεός. οῦ. ὁ. calidus, clarus, habens uim & naturam abſumendi.
κήλεος. ᾱ. ὁ. combuſtiuus.
κηλείης. ᾱ. deceptor, ſeductor.
κηλαίνω. καὶ
κηλέω. μ. ήσω. ϖ. κηκα. mulceo, delinio, afficio quauis re, perſuadeo, tabefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.
κήλη. ης. ἡ. cele, & hernia, tumor in uarijs partibus corporis.
κηληθμός. ῦ. ὁ. oblectatio per quietẽ, uoluptas
κήληθμος. ᾱ. ὁ. καὶ
κήλημα. ατος. τὸ. error, ſeductio.
κηλητής. οῦ. ὁ. demulſor.
κηλημός. οῦ. ὁ. lætitia, uoluptas.
κήλησις. ιος. ἡ. mulcimentum.
κηλητήριος. ᾱ. ὁ. oblectatiuus.
κηλητής. οῦ. ὁ. herniosus.
κήλιον. ᾱ. τὸ. mentula.
κηλιδωτός. οῦ. ὁ. ſordidatus.
κηλίς. ίδος. ἡ. macula, probrum, nota, ſqualor: χρῶμα, μορφή, ulcus, cicatrix.
κῆλον. ᾱ. τὸ. lignum, ſagitta.
κηλόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. comburo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
κηλῶ. decipio, noceo.
κήλων. præceps in libidinem.
κηλώνιον. ᾱ. τὸ. celonium, id eſt ciconia, inſtrumentum quo aqua hauritur è putẽis.
κηλωτόν. οῦ. τὸ. lupanar apud Lycophrontẽ.
κημός. οῦ. ὁ. camus, freni genus.

Κ Η Π. Κ Η Ρ.

κηπευτός. οῦ. ὁ. hortenſis.
κηπεύω, μ. εύσω. ϖ. ευκα. excolo. neutrum abſolutum.
κήπιον. ᾱ. τὸ. κῆπος.
κηπορός. hortulanus.
κῆπος. ου. ὁ. tondendi genus ad frontis ornamentum. Item
κῆπος. ου. ὁ. hortus.
κῆπος. fulmen.
κηπουρικός. οῦ. ὁ. hortulani res.
κηπουρός. οῦ. ὁ. κηπορός.
κήρ. ρός. ἡ. oxytonum, parca, mors, ſors.
κῆρ. ρός. τὸ. circunflexum. cor, anima: contractum eſt ex κέαρ. Non ignoramus tamen Homeri interpretem tonum in duabus his dictionibus ſecus ſcribendum exiſtimare.
κηράνω. μ. ανῶ. ϖ. κα. morior, curo, corrumpo, grauiter iraſco. neutrum abſolutum.
κηραποφόρητος. ᾱ. ὁ. à parca agitatus.
κηριάζειν. fauare, id eſt fauos conficere.
κήρινθος. ἡ. cerago, mellificium.
κήρινος. οῦ. ὁ. cereus.
κήριον. ᾱ. τὸ. fauus. Eſt etiam genus ulceris, à faui ſimilitudine.
κηριοποιά. ᾶς. fauos conficientia.
κηρίφατος. fato decedens.
κηρόθι. ex animo.
κηρόφιν. idem.

κηροπήμιον.

κηροπήγιον. ϐ. τὸ. candelabrum.
κηροπλάστης. ϐ. ὁ. qui ceram tractat.
κῆρος. ου. ὁ. fluuius Armeniæ.
κηρός. οῦ. ὁ. cera, candela.
κήρυλος. ad fatum, id est, mortẽ pertrahens.
κήρυγμα. ατος. τὸ. præconium, prædicatio.
κηρύκειον. ου. τὸ. κὴ
κηρύκεια. ας. ἡ. præmiũ quod datur præconi, aut quippiam nuncianti, legatio. Vide annotat. Bud. in Pandect.
κηρυκεῖον. τὸ. caduceus.
κηρυκεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. officium præconis exerceo.
κήρυλος. ου. ὁ. Alcyonum masculus.
κήρυξ. κος. ἡ. caduceator, fœcialis, præco, buccina, species, testa intectorum.
κηρύσσω. precibus collaudo. Accipiẽ pro ἐπικαλῶ, inuoco, imploro.
κηρύττω. μ. ύξω. ω. υχα. prædico, declaro, id est pronuncio. Κηρύττω τὰ ὄντα, auctionem bonorum facio, auctionor, proscribo auctionem bonorum. Est autem κηρύττω propriũ præconũ, & publicitus apud populum sua uoce promulgantium aliquid. Erasm.
κήρωμα. ατος. τὸ. tabula cerata in quam antiqui scribebant, oleum quo sese perungunt athletæ, adhibito quodam terræ genere, ad robur adiiciendum membris: quod & Latini ceroma uocant. Plinius pro loco usurpauit, in quo certabatur.
κήρωσις. cera.
κήρωτον. τὸ. cerotum seu ceratum, emplastri genus.

Κ Η Τ.

κήταρ. ου. τὸ. herba quædam.
κητώδης. ους. ὁ. ἡ. immensus.
κῆτος. ους. τὸ. cetus, id est, balena.
κήτη. ης. ἡ. citta, pica, affectio quædam mulierum prægnantium, quũ languentes modo hoc, modo illud appetunt, adeò ut interdum terram ac carbones extinctos, atq; id genus alia deuorare appetant. Sic dicta à pice, auis colorũ uarietate, aut quòd malo id genus corripiatur frequentius. Dicitur & μελαχία.
κητώδης. ους. ὁ. ἡ. magnus.
κήτιος. ου. ὁ. cetaceus. deductum à κῆτος, id est, cetus.
κηφήν. ῆνος. ὁ. fucus, id est, uespa sterilis.
κῆχος pro ποῦ, ubi.
κηώδης. ους. ὁ. ἡ. redolens.
κηώεις. ώεντος. ὁ. uaporatus, odoratus.

Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ι.

Κίβαλος. prædo, latro.
κιβδήλευμα. ατος. τὸ. fucatio.
κιβδηλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. corrumpo, fuco, imposturam facio.
κιβδηλία. ας. ἡ. insyncera, corruptela, impostura, fucus.
κιβδηλιᾶν. pallere, uitio morbi aut sceleris alicuius conscientia.
κίβδηλις. ιος. ἡ. rubigo in metallis, excrementa metallorum quod σκωρίαν uocant.
κίβδηλος. ϐ. ὁ. adulteratus, propriè de numis dicitur, subæratus, adulterinus. Vide Chiliad. Erasmi.
κίβιξ. κος. ὁ. auarus.
κίβισις. arca siue pera.
κίβος. τὸ. capsula.
κίβρος. ου. ὁ. latro.
κιβώτιον. ου. τὸ. arcula propriè ex ligno, scaphula.

Κ Ι Γ.

κιγκλίζειν. τὸ κινεῖν τὸν ὀσφῦν, pro commouere & obstrepere: à natura auis, qui κίγκλος, cinclus dicitur, cuius cauda continuò mouetur.
κιγκλίς. ίδος. ἡ. cancellus, ualua, sera, uel columna arcens à iudice populum, carcer.
κιγκλίδας ualuarum species esse arbitratur Pollux. Aristophanis interpres in Vesp. δικαστηρίου, hoc est, stationis iudicialis ianuã dici κιγκλίδα putat, quam Romani cancellotam uocant. Nam fuisse etiam apud Romanos in foro cancellos, ex Cicerone colligere licet, ut pro Sestio: Tantus ex fori cancellis plausus excitatus, ut nunquàm maior consensio, aut apertior. Alij κιγκλίδας intelligunt δικλίδας, id est, ualuas duplices, aut etiam foramen quo immittitur clauis.
κίγκλος. ου. ὁ. cinglus auis, cuius cauda continuò mouetur.
κιγκλός. οῦ. ὁ. mendicus, à marina quadam aue sic uocata, quæ nec nidum proprium habet.
κιγχάνω. assequor.
κιγχλισμός. ϑ. ὁ. cachinnus, immodestus risus.

Κ Ι Δ. Κ Ι Ε. Κ Ι Θ.

κίδαρις. corybantium ligamen capitis, indumentus capitis Persicũ, pileus regius apud Persas, nonnulli uerò dicunt κίταρις.
κίδναμαι. dispergo.
κίες. οἱ. caries, & frugum uermes.

κιθάρα. ας. cithara.
κιθαρίζομαι. τὸ ἀπρορῶμαι κιθαρίζοντος.
κιθαρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cithara cano. neutrum absolutum.
κίθαρις. ιος. ἡ. citharea Venus, cithara.
κιθαρισής. οῦ. ὁ. citharista.
κίθαρος. fidicula piscis.
κιθαρῳδός. οῦ. ὁ. citharœdus.

Κ Ι Κ. Κ Ι Λ. Κ Ι Μ.

κίκι. gummi.
κίκιννος. ου. ὁ. cincinnus, capillorũ cirrus.
κίκις. ιος. ἡ. potentia.
κικλήσκω. uoco. actiuũ. accusatiuo iungitur.
κικλισμός. οῦ. ὁ. risus.
κίκυς. ὁ. infirmus.
κικύω. accelero, ἰσχύω.
κιλίκιος. ὁ. acerbus, hirsutus.
κιλίκιοι τράγοι. hirci denso uellere & frequentibus pilis dicebantur, quòd eiuscemodi in Cilicia nascerentur. Hinc κιλίκια dicuntur quęcunq; ex pilis confecta cõstant, cilicia.
κιλικισμός. οῦ. ὁ. cædes.
κιλλατήρ. καὶ.
κιλλικτήρ. agaso Dorica lingua.
κιλλίβαντες. instrumenta triũ pedum, quibus in bello scuta imponebant fatigati.
κιλλικύριοι. οἱ. exulum serui qui cum agros colerent mox in tantã multitudinem excreuerunt, ut dominos suos eiecerint. Hos alij καλλικυρίους uocant.
κίλλος. ου. ὁ. asinus Doricè.
κιμβάζω. milito.
κιμβεύω. eo, iter facio.
κιμβία. ας. ἡ. auaritia.
κίμβικα. uespera, aluearia, μικρολογία, διαστροφή.
κίμβικον. τὸ. parsimonia, apicula: unde
κίμβιξ. ικος. ὁ, nimis parcus, sordidus, ῥυπαρός, ἀπὸ τῦ κιβδήλου χρυσίου. Vide Budæum.
κιμωλία. ας. ἡ. alba creta qua fullones utunt.

Κ Ι Ν.

κινάβαρυ. εος. τὸ. cinabary coloris genus.
κινάβευμα. ατος. τὸ. exemplar ad quod imago effingitur.
κίναβρα. cibus caninus, cinnabia, hoc est, fœtor caprarũ siue hircorũ ut quidã tradunt.
κινάβρας. hircissans apud Lucianum.
κίναβος. ϐ. ὁ. uulpes, belua astutissima.
κίναιδος. ου. ὁ. cinædus, hoc est, qui turpiter obsecundat pediconibus, ἀπὸ τῦ κινεῖν τὰ αἰδοῖα, quòd fœdo parumq; uirili corporis motu gesticularetur: uel quòd pudore uacaret, κενὸς αἰδοῦς.
κινάμωμον. ϐ. τὸ. cinamomum, quod Hebræi etiamnum cinamon uocant.
κινάμωμος. ὁ. Cinamomus, auis in Arabia.
κιναρύζομαι. ploro cum singultu, moueo.
κιναύρα. ας. ἡ. cinabra, hoc est, hircorũ fœtor.
κιναυράω. fœteo. neutrum absolutum.
κινδαλισμός. ludus quidam quẽ describit Iulius Pollux lib. nono.
κινδαλοπαίκτης. ϐ. ὁ. qui ludit paxillo.
κίνδαλος. ου. ὁ. paxillus. Hinc κινδαλισμός.
κινδύνευμα. ϐ. τὸ. periculum.
κινδυνεύομαι. τὸ κινδυνεύω. Ἐν οἷς τῶν ὅλων τι κινδυνεύεται τῇ πόλει, cum ab aliquo periculũ impendet, quæ ad summam rerum pertinent. Dicitur etiam, quod cũ periculo probatur, aut suscipitur. Thucyd. οἷς ἡ ἐναντία μεταβολὴ ἐν τῷ ἔτι κινδυνεύεται ἤν τι πλαίσωσι, Quos manet in cõtrarium mutatio, quibus imminet mutationis periculum. Bud.
κινδυνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. periclitor, experior, possum probare ex præcedentibus, id est, necessariò sequitur, uel concluditur, proximè & ferè facio. Iungitur datiuo: ut κινδυνεύω τούτῳ τῷ πράγματι, hac re periclitor. Est etiam τὸ ἐγγίζω, & uideor. Synes. καὶ κινδυνεύουσι πείθειν ἐνίους. Iam propè in eo est, ut quosdam in opinionem adduxerint.
κινδυνεύει etiã impersonaliter ponitur, pro eo quod est, propemodum dixerim. Plato: Συχνῶ γὰρ ψεύδεται κἀ τῇ ἀπάτῃ κινδυνεύει ἡμῶν δικάσειν χρῆσθαι τοὺς ἄρχοντας ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν ἀρχομένων, id est, fortasse autem. Significat etiã reus sum, in reatu sum & sordibus, causam dico. Periculũ etiam Latinè reatus & sordes dicuntur.
κίνδυνον ποιοῦμαι. periclitor, cũ periculo tento & aggredior.
κίνδυνος. ου. ὁ. periculum.
κινδυνώδης. εος. ὁ. ἡ. periculosus.
κινέω. μ. ήσω. ω. ηκα. moueo. actiuum, accusatiuo iungitur.
κινηθμός. οῦ. ὁ. κὴ
κίνημα. ατος. τὸ. motus.
κινήματα. τὰ. uibramenta.
κίνησις. ιος. ἡ. motus, commotio.
κινητήριον. ου. τὸ. incitamentum.
κινητής. οῦ. ὁ. motor.
κινητικός. οῦ. ὁ. excitatiuus.
κινητός. οῦ. ὁ. mobilis.
κίνηφος. ου. ὁ. uariegatus, ποικίλος.
κιννάβαρις. cinnabaris herba.

κίνυμι. moueo, agito. actiuũ, accusatiuo iungitur.

κινύρα. ας. ἡ. instrumentum musicum.

κινύρεσθαι. conqueri, cantillare.

κινυρός. οῦ. ὁ. querulus.

κινώπιον. ου. τὸ. ὄρνεον.

κινώπιτα. τὰ. reptilia.

Κ Ι Ο. Κ Ι Ρ.

κιονίς. ίδος. ἡ. uua, morbus in gutture.

κιονόκρανον. τὸ. summitas columnæ.

κιρκός. οῦ. ὁ. circus, genus accipitris, omne incuruum.

κιρνάω. μ. ήσω. ω. ηκα. misceo, tempero, infundo uinum. actiuum accusatiuo iungitur.

κίρνων. miscebant.

Κίρρα. ας. ἡ. Cirrha urbs.

κιρρός. ᾶς. ἡ. ignea.

κίρρος. ὁ. giluus.

κιρσός. οῦ. ὁ. uarices & tumor pedum, qui & κρίξος dicitur. dilatio uenorum.

Κ Ι Σ.

κίς. ίος. ὁ. uermis qui in ligno & frumento nascitur.

κίστα. ης. ἡ. κίπη.

κισάνθεμος. ου. ὁ. herba quam uocant rapum terræ.

κίσαρος. idem quod κισσός.

κισάω. μ. ήσω. ω. ηκα. desydero, concipio, lasciuius cõcupisco, γλίχομαι ὅσῶν τῶν γυναικῶν. unde illud in Psal. μὴ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίασησί με ἡ μήτηρ μου. etiamsi in exemplaribus fere legatur ibi ἐκύησε. actiuũ, accusatiuo iungit.

κισηρίς. ίδος. ὁ. pumex.

κισηρώδης. εος. ὁ. ἡ. pumicosus.

κισσοβαφής. έος. ὁ. ἡ. hedereo colore tinctus.

κισσινος. οῦ. ὁ. hederaceus.

κισσός. οῦ. ὁ. hedera.

κισύβιον. ου. τὸ. uas pastorale, quod & κιβίσιον dicitur, fortè ἀπὸ τοῦ κισσοῦ, hoc est, ab hedera, ex qua fiunt pocula.

κίσυξ. υγος. ἡ. μὴ

κίστις, ἡ κιστίς. ίδος. ἡ. cista, arca, scrinium.

κίσσος. cistus, nomen fruticis.

Κ Ι Τ.

κίταρις. ιος. ὁ. citaris, ornatus capitis.

κίτριον. ου. τὸ. cedrus.

κίττα. ης. ἡ. pica, morbus mulierum prægnantium, ubi canum more aut nihil omnino, aut malos appetunt cibos, id quod contingere solet secundo, aut tertio à conceptu mense, quod organũ appetentis sit læsum, id est, os uentriculi: infanti non suppetente ui, ad alimenti consumptionem. Dicitur & κίττησις.

κιτταβίζειν. picarum uoce sonare.

κιττᾶν. piccare.

κίτταρα. τὰ. micamenta, calloso quamatim cõpactilia.

κιττοφόρος. picam ferens ad mysteria Bacchi paragenda, uidelicet, quòd infirmi facere solent. Hinc dictum inuenitur in hominem uilem & despicatũ, ut de Aeschine ait Demosthenes.

κιττοφορουντῶν. οἱ. libidines complectentes, à κιττοφορέω.

Κ Ι Χ. Κ Ι Ω.

κιχάνω. καὶ

κιχείω. peruenio, accedo, inuenio, cõsequor, offendo, deprehendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

κιχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inuenio.

κίχλα. ης. ἡ. turdella, turdus auis, & piscis, alii qui etiam sturnum putant.

κιχλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. coturnisso, immodestè & lasciuiter rideo, turdos aut coturnices edo. Accipitur generaliter pro gulæ indulgere, & delicatè uiuere. neutrũ absolutũ.

κιχλισμός. οῦ. ὁ. cachinnus, risus mollis & impudicus.

κιχόριον. intubum erraticum.

κίχραμαι. utendum accipio, utendum rogo.

κιχράω. μ. ήσω. ω. ηκα. commodo. as.

κίχρημι. commodo, utendum do.

κιχῶναι. ἀι. intercrura.

κίω. uado, accedo.

κιὼν. όντος. ὁ. iens.

κίων. ονος. ὁ. columna, columella. Et excrescens caro in faucibus uocem impediens.

Τὸ Κ μετὰ τὸ Λ.

Κλαγγάζειν. clangere: propriè de gruibus dicitur.

κλαγγή. ῆς. ἡ. clangor. Etiam canum clamorem appellat Xenoph.

κλαγγηδόν. resonanter.

κλάγγω. μ. άγξω. ω. κέκλιγα. ἀόρ. ά. ἔκλαγξα. clango, resono. neutrum absolutum.

κλαδαρός. οῦ. ὁ. uibratilis.

κλάδευσις. ιος. ἡ. putatio.

κλαδευτήρ. ῆρος. ὁ. putator.

κλαδευτήριον. ου. τὸ. falx putatoria.

κλαδεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. puto uites. neutrum accusatiuo iungitur.

κλαδίω. quatio, moueo, conuitior, loquor.

κλάδισκοι. ramalia.

κλάδος. ου. ὁ. ramus.

κλαδώδης. εος. ὁ. ἡ. ramosus.

κλάζω. μ. άσω. τ. ακα. frango. actiuum, accusatiuo iungitur.

κλαίω. μ. αύσω. τ. αυκα. fleo, ploro. neutrum, accusatiuo iungitur.

κλᾶκον. lugebant, flebant.

κλᾶξ. Doricè clauis.

κλαπάζω. duro longo tempore, moror, χρονίζω.

κλαραγέω. leniter dormio.

κλαρῶται. uide in dictione ἑλωτῶν.

κλάσις. ιος. ἡ. fractio.

κλᾶσμα. ατος. τὸ. fragmentum.

κλαυθμός. οῦ. ὁ. fletus.

κλαυθμυρίζομαι. eiulor, puerorum est quando flendo aliquid petunt.

κλαυθμυριζόμενοι. οἱ. plorantes.

κλαυθμυρισμός. οῦ. ὁ. eiulatus.

κλαῦμα. ατος. τὸ. ploratus.

κλαυσαυχενίζομαι. blesas emitto uoceis.

κλαυσιᾶν. sonare ultrò.

κλαυσίγελως. flens & ridens simul, quemadmodum apud Homerum, δακρύσιν γελάσασα.

κλάω. μ. άσω. τ. ακα. frango. actiuum. accusatiuo iungitur.

κλάω. μ. αύσω. τ. αυκα. fleo ueteres dixerunt.

Κ Λ Ε.

κλέανος. ου. ὁ. celebris, illustris.

κλείζω. uoco, sono, loquor.

κλειδία. iuguli, thinni, clides, siue clidia dicuntur etiam à Plinio lib. ix. cap. xv.

κλειδίον. ου. τὸ. clauicula.

κλειδοῦχος. ου. ὁ. clauiger. Hermol.

κλειδὸν. ὑπερβολῇ, furtim.

κλειθριά. ἡ. rima.

κλεῖθρον. ε. τὸ. claustrum, retentaculum.

κλειμάζω. decipio, luctor.

κλεινός. οῦ. ὁ. inclytus, nominatus, clarus.

κλείς. ειδός. τῷ κλεῖν, τὰς κλεῖς. clauis & pars quæ diuidit pectus à ceruice, humerus, os latum in summo costarũ, quod brachij motu, paulum cum lato osse mouetur, quod & κλείδιον dicitur. Latini iugulum uocant.

κλεισιάς. άδος. ἡ. clausura.

κλεισμός. ὁ. sedes.

κλειτοριάζειν. impudentius contrectare mulie bria.

κλειτός. οῦ. ὁ. gloriosus.

κλειώ. όος. ἡ. Clio, una ex musis.

κλείω. μ. είσω. τ. εικα. laudo, claudo, celebro. actiuum, accusatiuo iungitur.

κλέμμα. ατος. τὸ. furtum, fraus. Non modo peculatũ & pecuniam interuersam, sed etiam obreptionem significat & circumscriptionem. Bud.

κλεμμαδόν. furtim.

κλειμμύω. prædico, declaro.

κλέος. έεος. τὸ. gloria, fama.

κλέπης. ου. ὁ. fur.

κλεπτίστατος. η. ὁ. furacissimus, prudentissimus.

κλέπτομαι. celor & suppressis criminibus & aliorsum translatis, fallor, & res quæ agitur me latet. Accipitur pro decipior & circumuenior, fraudor. Vide Comment. Bud.

κλεπτοσύνη. ης. ἡ. furtum.

κλεπτρία. ας. ἡ. fur.

κλέπτω. μ. έψω. τ. οφα. furor. aris. Interdũ decipio, circumuenio falsis rationibus.

κλέπτειν τῷ κατηγορίαν, est occulere & supprimere crimina & aliorsum transferre, idem ferè quod ὑποσύρειν. Et κλέπτειν τῷ ἀκροατήριον, pro fallere aures iudicum, & artificio dicendi obrepere iudicibus. aoristus secundus passiuus ἐκλάπην. actiuum, accusatiuo iungitur.

κλεψιποτῶ. parcè poto, impono compotori.

κλεψύδρα. ας. ἡ. clepsydra.

Κ Λ Η.

κλήδην. uocatim.

κλήδων. ex nomine uocans.

κληδών. ῶνος. ὁ. diuinatio, fama, sors, uaticinij genus.

κληδονίζω. diuinaculos consulo. 4. Reg. 21.

κληδωνισμός. οῦ. ὁ. uaticinij genus.

κλήζω. μ. ήσω. τ. ηκα. appello, nomino. actiuũ accusatiuo iungitur.

κλήθρη. ης. ἡ. nomen arboris, alnus.

κλῆθρον. ου. τὸ. planta.

κληίζω. μ. ίσω. τ. ικα. uoco, famam spargo, celebro. actiuũ, accusatiuo iungitur.

κληίς. ίδος. ἡ. transtrum, sedes, coniunctura, pars corporis ubi humerus iungitur ceruici. παρὰ τὸ καταληίεσθαι ὑπ' αὐτῆς τόντε ἀγκῶνα καὶ τὸν ὦμον, ut inquit Homeri interpres Iliad. ε.

κλῆμα. ατος. τὸ. species uitis, ut ait Ammon. palmes, pampinus, sarmentum. Plutarc. in Gal. κλῆμα ἑκατοντάρχου, id est, uitem centurionalem uocat, quòd milites à Centurionibus uite olim cæderent. unde & Spartianus in Hadriani uita, uitem pro centurionatu accepit. Est & genus calciamenti.

κλιμάτιον.

κλημάτιον. uiticula, ueluti ramulus in herbis.

κλήματις. ἴδος. ἡ. malleolus, sarmentũ, & clematis herba, quam Latini centumculum uocant.

κληματίτις. quasi sarmentaria, species aristolochiæ radicis.

κληροδοσία. ας. ἡ. distributio.

κληροδοτέω. μ. ήσω. τ. ηκα. diuido per sortem. actiuum, accusatiuo iungitur.

κληροθεσμοθετῶσι. thesmothetæ sortito creari solent.

κληρονομεῖς. captans hæreditates.

κληρονομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. hæredito, id est, hæres sum. neutrum, genitiuo iungitur.

κληρονομήθεις. hæres inscriptus.

κληρονομία. ας. ἡ. hæreditas.

κληρονόμος. ου. ὁ. hæres.

κλῆρος. ου. ὁ. περιουσία, sors, uermiculus qui clerus dicitur infestans apum aluearia, qui & pyrausta dicitur.

κληρός. οῦ. ὁ. sorte datus, electio, constitutio, diaconus. Interdum accipitur pro mensura terræ, puta iugero, aut certè pro horto, sicuti Latini hæredium pro prædio, & hærediolum simile quiddam intelligunt, propterea quòd huiuscemodi res hæredem sequantur. οἱ κατὰ κλῆρον διαιτηταὶ, sunt arbitri qui non electione litigantium, sed sortitò arbitrandi potestatem habebant: & ἦ erant annui magistratus, τοῖς εὐθύναις ἐνεχόμενοι. Bud.

κληροτήριον. ου. τὸ. locus ubi magistratus per sortem creantur.

κληροῦμαι. sortior, sorte accipio, sorteis in urnam mitto, sortitò aliquid facio, sorte eligor. κεκληρωμένοι, οἱ λαχόντες, sorte electi.

κληρούμενοι. οἱ. competitores & ambientes. Vide Comment. Bud.

κληρουχεῖσθαι. sortiri.

κληρουχία. ας. ἡ. gens aliquò sorte habitatum missa, & tellus eis data, diuisio quæ per sortem fit.

κληρούχος. ὁ. ὁ. gubernator urbis, & distribuens agros per sortem coloniæ, habens aliquid sorte, quasi colonus, id est, sortitus ad habitandum alicubi.

κληρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. sortior, hoc est, sorte lego, sortibus ductis renuncio, diuido. actiuũ, accusatiuo iungitur.

κλήρωτος. ὁ. ὁ. qui sorte factus est.

κλῆσις. ιος. ἡ. uocabulum, uocatio, inuitatio, accessio.

κλητέος. ου. ὁ. uocandus.

κλητεύειν. diem dicere, in ius uocare, denunciare testimonium, uadari, quod Horatius in primo Sermonum attestari uel antestari potius dixit. Copiosius apud Budæum in postre. annot. & in Comment.

κλητήρ. ῆρος. ὁ. curator, testis, antestatus, qui homines in ius uocat. Latini uiatorem, adparitorem, & statorem uocant.

κλητικοὶ ὕμνοι. dicebantur qui deorum haberent aduocationes, quibus opponebantur ἀποπεμπτικοί.

κλητικός. οῦ. ὁ. uocatiuus.

κλιτοριάζειν. pudenda mulieris intemperanter attrectare ac subigere. Alij per ι & ε priman scribere malunt, de quo uiderint Grãmatici, nam uariè scriptum inuenitur.

κλιτορίς. ίδος. ἡ. pudenda mulieris: unde κλιτοριάζειν.

κλητός. οῦ. ὁ. uocatus.

κλήτωρ. ορος. ὁ. qui mittitur ad accersendum aliquem, uiator, præco, nuncius, testis.

κλητώριον. gloria, mensa regia, pudendum muliebre, κλιτορίς.

Κ Λ Ι.

κλιβανίτης, καὶ ἐριβανίτης, panis in furno coctus.

κλίβανος. ου. ὁ. clibanus, furnus, & pectoris concauitas, per quam spiritus ultrò citroq; commeat.

κλίμα. ατος. τὸ. clima, regio. μέρος τι τοῦ κόσμου, ut inquit Ammonius. Torturæ genus apud Aristophanem.

κλιμακίδες. ὰι. graduli.

κλιμακίζειν. peruertere, torquere, supplantare, à genere certaminis gymnici, quod κλιμακισμὸς dicitur.

κλιμακόεις. εντος. ὁ. altus, scalatus.

κλιμακτῆρες. οἱ. gradus scalæ.

κλιμακτηρικός. οῦ. ὁ. scalaris.

κλίμαξ. κος. ἡ. scala.

κλινάριος. ου. ὁ. lectulus.

κλίνη. ης. ἡ. lectus, lectica, mensa.

κλινήρης. ægrotus, decumbens in lecto.

κλινίδιον. ου. τὸ. lectulus.

κλινοπετής. ὲος. ὁ. ἡ. pronus ad lecticam, ægrotus, decumbens in lecto.

κλιντήρ. ῆρος. ὁ. lectus, lectica, currus clausus.

κλιντήριον. ου. τὸ. lectulus.

κλίνω. μ. ινῶ. τ. ικα. inclino, declino. actiuum accusatiuo iungitur.

κλισία. ας. ἡ. tentorium, sedes, conuiuiũ, cortina, pars

na, pars caulæ ubi pecora dormiunt.

Κλισιάδες. αἱ. fores duplices, ualuæ.

Κλίσιον. ϑ. τὸ. ſtabulum, diuerſorium.

Κλίσις. ιος. ἡ. inclinatio, declinatio, umbra, ſedes, nominatio. ὅσῃ δόρυ κλίσις, & ἐφ' ἵππον & ἐπ' ἀσπίδα κλίσις, uerba ſunt caſtrenſia. Vide Comment. Bud.

Κλισμός. οῦ. ὁ. ſedes, lecticæ genus.

Κλιτικός. οῦ. ὁ. declinatiuus.

Κλιτίς. ίδος. ἡ. decliuitas montis.

Κλιτόριον. ου. τὸ. pudendum muliebre.

Κλιτός. οῦ. ὁ. declinabilis.

Κλίτων. ωνος. τὸ. angulus.

Κλιτύς. ύος. ἡ. decliuitas montis, uallis.

Κ Λ Ο.

Κλοιός. οῦ. ὁ. κύφων, genus ſupplicij, truncus ad quem aliquid alligatur, ligamen cruricis, pars nauis.

Κλονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. moueo, quatio, turbo, corrumpo. actiuum. accuſatiuo iungitur.

Κλόνις. ιος. ἡ. ſpina dorſi.

Κλόνος. ϑ. ἡ. turbatio, pugna, turba, uiolentia quaſſatio.

Κλοπαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κλοπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ῆ

Κλοπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. furor. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κλοπή. ῆς. καὶ

Κλοπία. ας. furtum.

Κλοπιμαῖος. ου. ὁ. furtiuus.

Κ Λ Υ.

Κλυδών. ῶνος. ὁ. fluctuatio, tempeſtas maris.

Κλυδωνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. fluctuo. depo nens abſolutum.

Κλυδώνιον. ου. τὸ. unda.

Κλύζεσκον. inundabant.

Κλυζέσκω. inundo.

Κλύζω. μ. ύσω. ω. ικα. alluo, diluo, inundo, demergo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κλῦθι. audi, pro κλύε, poëticè.

Κλυμένος. ου. ὁ. cognomen Plutonis. Sic dictus, ὅτι πάντας, προσκαλεῖται εἰς ἑαυτόν. qđ ad ſe accerſat omnes, uel ὑπὸ πάντων ἀκουόμενος, quem audiunt omnes

Κλῦμι. audio. actiuum, genitiuo iungitur.

Κλυσμός. οῦ. ὁ. purgatio, lotio.

Κλυσήρ. ῆρος. ὁ. clyſter, lauamen, inſtrumentũ medicum.

Κλυτόπαις. δος. ὁ. ἡ. inclytus filijs.

Κλυτόπωλος. ϑ. ὁ. famoſus in equis.

Κλυτός. ου. ὁ. uocalis, clamore & ſtrepitu turbulentus. Sophocles in Aiace hoc epiteton addidit capris. Ibycus item diluculum appellat κλυτόν, quòd eo tempore κλύειν, hoc eſt, audire iam, & loqui liceat. Accipitur etiam pro celebris, & inclytus, clarus, glorioſus.

Κλυτοτέχνης. ου. ὁ. artifex celebris, & Vulcani nomen.

Κλυτότοξος. ϑ. ὁ. arte ſagittandi celebris.

Κλύω. audio, ſentio, auſculto. actiuum, genitiuo iungitur.

Κ Λ Ω.

Κλωγμός. οῦ. ὁ. exibilatio.

Κλώδωνες. αἱ. Macedonica lingua Menades dicebantur.

Κλώζειν. ſonum quendã excitare in ore qualis auditur in pronunciatiõe uerbi iſtius primæ ſyllabæ, explodere, eijcere è theatro.

Κλῶθες. αἱ. parcæ.

Κλωθώ. όος. ἡ. Clotho, una ex deabus fatalibus ex Themide & Ioue prognatis. ἅτε δίδουσι θνητοῖς ἀνθρώποισιν ἀγαθόν τε κακόν τε, id eſt, Quę mortalibus hominibus dant & bonum & malum. Sunt qui euocationem interpretentur, quòd hominis naturam euocet. Errant qui ultimam corripiunt, ut in illo uerſu: Clotho colum baiulat. Scribitur enim per ω.

Κλώθω. μ. ώσω. ω. ωκα. circumuoluo, neo, deſtruo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κλωμακόεις. όεντος. ὁ. aſper.

Κλώμαξ. κος. ἡ. aſperitas.

Κλών. ωνός. ὁ. ramus, ſummitas rami, ſublimitas, altitudo.

Κλώναξ. ακος. idem.

Κλωνάριον. ου. τὸ. ramulus.

Κλωπάομαι. furor. Accipitur item κλωπᾶσθαι pro clam tacitéq; id eſt, ἀψοφητὶ, facere quid, uel loqui, uel furari.

Κλωπεία. ſaltationis fuit ſpecies, cuius meminit Iubas Theatricorũ iiij. Item rapina.

Κλωπικός. οῦ. ὁ. furtiuus.

Κλωσμός. οῦ. ὁ. uox gallinacea.

Κλωσήρ. ῆρος. ὁ. filum, nexus, fuſus.

Κλωσός. οῦ. ὁ. connexus.

Κλώψ. ωπός. ὁ. fur.

Τὸ Κ μετὰ τὸ Ν.

Κναίω. triſtifico.

Κνακός. ὁ. albus, rufus.

Κνάκων. ωνος. ὁ. rufus, capri nomẽ apud Theocritum.

Κνάπτομαι. conficio, derado.

Κνάπτω. μ. άψω. ω. αφα. flecto, lanio, cogo lin-

guam

guam continere. act. accusatiuo iungitur.
Κναφαλον. ϑ. τὸ. τύλη, floccus.
Κναφεῖον. ϑ. τὸ. officina fullonis. γναφεῖον idē apud Atticos.
Κναφιύς. ίος. ὁ. suppeditatio, sufficientia, fullo. γναφιύς Atticorum est.
Κναφεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. fullonariā exerceo. γναφεύω Atticè.
Κνάφος. cardo herba, carduus quo pectūtur & raduntur panni.
Κνάω. μ. ήσω. ω. ηκα. scalpo, incido, leniter frico, scabo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κνεή. ῆς. ἡ. galerus.
Κνεφαῖος. obscurus, inuisibilis, matutinus.
Κνέφας. ατος. τὸ. crepusculum, tenebræ.
Κνέφαλον. τὸ. callus, τύλη.
Κνέφος. εος. τὸ. obscuritas, umbra, quasi κενὸν φάους.
Κνῆ. percussit. pro ἔκνη, ἀ κνῆμι.
Κνηθᾶν. mordere, urere ut urtica.
Κνηθη. ης. ἡ. urtica.
Κνήθομαι. μ. ήσομαι. ω. ησμαι. prurio. deponēs absolutum.
Κνηθμός. οῦ. ὁ. pruritus.
Κνήθω. μ. ήσω. ω. ηκα. scalpo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κνηκίας. ϑ. ὁ. lupus.
Κνηκίς. ίδος. ἡ. parua nebula.
Κνήμη. ης. ἡ. tibia hominum, & radius rotæ.
Κνημίς. ίδος. ἡ. tibiale. ocrea, tibia.
Κνημός. οῦ. ὁ. collis, saltus, radix.
Κνημόω. destruo, obstruo, obturo, frango, uenio.
Κνησμός. οῦ. ὁ. prurigo, pruritus.
Κνησίη. ίρος. ὁ. homicida.
Κνησιάω. prurio apud Galenum.
Κνησίδες. flaminulæ.
Κνῆσις. ιος. ἡ. gladius.
Κνήφη. pruritus.
Κνίδιον. ϑ. τὸ. atriplex herba quædam.
Κνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uellico, frico, pungo. Item incido, tristor. act. accusatiuo iungitur.
Κνιπολόγος. ὁ. culicilega auis.
Κνιπός. οῦ. ὁ. parcus, tenuiter uiuens.
Κνίσαρ. ὁ. nouacula.
Κνίσμα. απτ. τὸ. uellicatio.
Κνισμός. οῦ. ὁ. genus saltationis, ξηλοτυπία.
Κνίσα. ης. ἡ. nidor, uaporatio, res incitans appetitum, fumus ex sacrificio, aruina, pinguedo, κνισάριον, idem.
Κνισᾶσαι. adurere.
Κνισήεις. εντ. ὁ. plenus odore.
Κνιωῶ. nidore perfundo. Lucian. ὅπως ἴχοιμ κνιωᾶμ ἀχύας.
Κνιωώδης. εντ. ὁ. pinguis, indorulentus.
Κνίψ. πός. ὁ. culex, qui mulio dicitur.
Κνύζα. ης. ἡ. quæ & κόνυζα, unde per syncopā κνύζα, est plantæ genus arcens Venerem.
Κνυζάω. μ. ήσω. ω. ηκα. gannio.
Κνύζημα. απτ. τὸ. uagitus, circulatorium dicterium.
Κνυζηθμός. ploratus, latratus.
Κνύζομαι. laboro, adfligor aduersis, fleo, obscuro.
Κνυζόω. μ. ώσω. ω. ωκα. deturpo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κνυθός. οῦ. ὁ. parua spina.
Κνύος. corruptio.
Κνώδαλον. ϑ. τὸ. fera tam terrestris, quàm aquatica & aëria.
Κνώδων. ὁ. propriè acies gladij, id est mucro, pro gladio ponitur.
Κνώζει. clamat.
Κνῶσα. titillans.
Κνώσω. μ. ώξω. ω. ωχα. dormio, pigresco. neutrum absolutum.
Κνώψ. πός. ὁ. cæcus.

Τὸ Κ μεῖζ. τῶ ο

Κοᾶ. audit, persuadetur.
Κοάλεμος. ὁ. stolidus, fatuus, inanis.
Κοβαλεία. ἡ. delusio.
Κόβαλος. ϑ. ὁ. dicax, illiberalis, uersutus, ὁ βωμολόχος, qui lusu assimulato fallit. Aristoteles de animalibus, ὦτον scribit esse κόβαλον & imitandi studio teneri, atq; ita saltantem capi. Plin. parasiticum transtulit, Theodorus blateronem, hallucinatoremq;. Significant item eo nomine prædonem aut sicarium, à genere gladij, quem κοπίδα uocāt. Κοβάβους præterea appellabant dæmones quosdā Dionysiacos, asperos & immites.
Κόβειρος. ϑ. ὁ. risum mouens, derisor, cauillator, conuiciator.
Κόγχρος. ὁ. conger.
Κόγχη. ης. ἡ. concha, ostrea.
Κόγχος. ϑ. ὁ. concha, & calua capitis. Lycophron. τυπεὶς σκεπάρνῳ κόγχον ἐυθέτῳ μίσον. Item κόγχοι uocantur caua oculorum.
Κογχύλη. ης. ἡ. idem quod κόγχη.
Κογχυλίας. ϑ. ὁ. conchylias, genus lapidis.
Κογχυλιευταί. qui conchas capiunt, conchyliarij. Plautus conchytas appellat, qui conquirunt conchas in mari.
Κογχύλιον. ϑ. τὸ. conchylium, conchula.

ΚΟΔ. ΟΕ. ΟΘ. καὶ ΟΙ.

Κοδομεία. ας. ἡ. siccatio hordei in furno, aut alio quopiam uase.

Κοδομεύς. έος. ὁ. frictor, hoc est qui fruges frigit & torret.

Κοδομεύω. in furno sicco.

Κοδράντης. ου. ὁ. quadrans, dictio est Latina usurpata à Græcis.

Κοεῖν, pro νοεῖν. intelligere.

Κόθορνος. ου. ὁ. cothurnus.

Κόθουρος. ου. ὁ. epitheton fuci, quòd aculeum non exerat ut apes reliquæ.

Κοθωκίς. ίδος. ὁ. edax.

Κοιάομαι. dedico.

Κοίζειν. grunnire: nam κοῖ, uox est quam æ dunt sues.

Κοιλαίνω. μ. ανῶ. ω. ηκα. cauo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κοιλάς. άδος. ἡ. uallis, conuallis.

Κοιλία. ας. ἡ. uenter, uentriculus.

Κοιλία κάτω. aluus. ἡ ἄνω κοιλία, uentriculus.

Κοιλιακοί. qui ex stomachi infirmitate diutinis alui fluoribus uexantur.

Κοιλιόδουλος. ου. ὁ. uentri deditus.

Κοιλιολυσία. ας. ἡ. solutio uentris.

Κοιλίς. ίδος. ἡ. palpebra superior.

Κοῖλος. ου. ὁ. concauus.

Κοιλοσομία. dicitur quũ uox uelut è cauo specu, eóq; recessũ oris resonat.

Κοιλοσυρία. ας. ἡ. pars Syriæ, quæ quòd sita est inter duo flumina, Euphratem & Tygrim, Mesopotamia appellata est.

Κοιλοσύρτης. ὁ. claudus.

Κοιλότης. ητος. ἡ. κύλωμα.

Κοιλοφθαλμία. ας. ἡ. oculorum concauitas.

Κοιλόφθαλμος. ου. ὁ. qui concauis est oculis, cuius in recessũ cauo oculi sunt. Contrà ἐξόφθαλμος, qui oculis est prominentibus.

Κοίλωμα. ατος. τὸ. concauitas. Et hulcus in ea oculi tunica quæ cornea dicitur.

ΚΟΙΜ. ΚΟΙΝ.

Κοιμάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. dormio. depon. absolutum.

Κοιμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. sopio, dormio, obdormio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κοιμᾶσθαι. sopiri.

Κοίμησις. ιος. ἡ. dormitio.

Κοιμητήριον. ου. τὸ. cœmeteriũ. Athenæus scribit domum in qua hospites dormiebãt hoc nomine fuisse appellatam.

Κοιμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. sedo, comprimo, mulceo, sopio. act. accusatiuo iungitur.

Κοινεῖον. lupanar.

Κοινῆ. communiter, publicè, generaliter, in summa.

Κοινόβιον. cœnobium, contubernium, consortium, uitæ fortunarumq; communitas. Vide Gellium libro primo, capite ix. Et Erasmum in prouerb. Amicorum omnia communia.

Κοινοδημεί. publicè, uulgò.

Κοινοδήμιον. τὸ. quod publicè omniũ est, quo communiter omnes participant: τὸ δημόσιον, δικαστήριον. Hesych.

Κοινολέκτως. uulgariter, lingua communi.

Κοινολεχής. έος. ὁ. ἡ. adulter, id est habens lectum communem.

Κοινολογίομαι. colloquor, communico.

Κοινολογία. communis lingua, dialectus qua uulgò utuntur omnes.

Κοινόν. τὸ. dicitur interdum cõmunis respub.

Κοινόπλοος. ου. ὁ. simul nauigans.

Κοινοποιεῖν. renouare.

Κοινόπους. οδος. ὁ. comes uiæ.

Κοινοπραγεῖν. communitati inseruire.

Κοινοπρεπής. innouatio.

Κοινός. οῦ. ὁ. communis, uulgaris, ex ositus. Isocrat. καὶ τοῖς φίλοις κοινός. Hebræi κοινὸν uocabant immundum & nefastum, unde in actis Apostolorum: οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινὸν ἢ ἀκάθαρτον. Τὰ κοινὰ respublica.

Κοινόταπον. omnibus expositus, accõmodus.

Κοινότης. ητος. ἡ. communitas.

Κοινότοκος. ὁ. frater, id est communiter natus

Κοινόω. μ. ώσω. ω. ωκα. communico. Chrysost. καὶ κοινωσάμενος τοῦδε τοῦπου. Pro inquino in sacris literis, quòd Iudæi animalia immunda, à quorum esu abstinebant, communia uocarent, ut in Actis: ἃ ὁ θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου, ne communia feceris aut existimaueris. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κοινωνός. ῶνος. ὁ. socius, familiaris.

Κοινωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cõmunico, impartior, cum genitiuo. Lucianus in Pseud. οὔτε τοῦ ῥοῦ, ἢ ὕδατος ἐκοινώνει. Idem Gallo τῶν ἐρώτων κῶν κοινωνεῖν dixit de adolescente Marti in uoluptatibus morem gerente. Cum dativo, commercium seu consuetudinẽ habeo. Lucianus in Pseud. ἀλλὰ κοινωνήσας βυσσαντίῳ τινι χρονογράφῳ. Aliquãdo etiam sonat in turpem partem. Idem: Μυδίῳ ὦ ξεῦ κοινωνήσης τῆ Νηρείδι. Et rursus: οὐδ' ἂν κοινώνησέ ποτε ἐκεῖνος θνητῇ γυναικί.

Κοινώνημα. ατος. τὸ. καὶ

κοινωνία. ας. ἡ. communicatio, ſocietas, collatio.

κοινωνικός. οῦ. libenter communicans.

κοινωνός. οῦ. ὁ. particeps, ſocius, communicator, conſcius.

κοινῶς. pariliter.

κοινωφελής. omnibus utilis.

κοίξ. ικος. coix planta, uas farinarium ex arborum corticibus contextum, quod Dores κοῖρ uocant.

κοῖος. qualis, ἀντὶ τοῦ ποῖος Aeolicè.

κοιρανίω. μ. ήσω. ω. ηκα. impero, adminiſtro rẽpub. neutrum, genitiuo iungitur.

κοίρανος. ε. ὁ. dominus, ſicut ab ἀθρεῖν dicitur ὀθρυς mons, mutatione α in ο, ſic à καιρὸς, κοίρανος, conuerſione α in ο. Eſt autẽ propriè ὁ ἐν τῷ καιρῷ ἄρχων, hoc eſt qui opportunè imperat, & abſq; ſuorum iniuria.

κ ο ι τ. κ ο κ.

κοιτάζω. μ. άσω. ω. ακα. colloco.

κοίτη. ης. ἡ. cubile, luſtrum ferarum.

κοιτίον. ε. τὸ. dormitorium.

κοῖτις. ἡ. arcula qua muliebris mundus recõditur, cubile. Quod Cice. dixit in cunis uagire, Gaza tranſtulit ἐν κοιτίδι βαβάζειν.

κοῖτος. ε. ὁ. ſomnus, ſopor, cubile.

κοιτών. ῶνος. ὁ. cubiculum.

κοιτωνίς. ίδος. ἡ. lectulus.

κόκκινος. ε. ὁ. ruber, coccinus, tinctus ex eo, quod uulgò grana uocant.

κόκκος. ε. ὁ. coccus, quo tinguñt rubra quædam, quòd lucem addat colori: uulgò granum uocant. Vide Plinium lib. nono, capite xli.

κόκκοι τῆς ῥοᾶς. acini punici mali.

κοκκύζω. uerbum fictitium ad gallos & cucùlos, territo.

κοκκύμηλον. ε. τὸ. prunum.

κοκκύμηλος. ε. ὁ. prunus arbor.

κόκκυξ. υγός. ὁ. cuculus auis & piſcis.

κ ο λ α.

κόλα. uenter, γαστήρ.

κολαβρίζω, reſilio, deſpicio.

κολαβρισμός. οῦ. ὁ. genus ſaltationis Thraciæ.

κόλαβρος. ε. ὁ. porcellus.

κολαβόω. οῦ. τὸ. truncũ quod ſummas ſui partes amiſit, curtum, diminutum.

κόλαβος. offula, paruum fruſtum: μικρὸς ψωμός.

κολάζομαι. pœnas luo. paſſiuè.

κολάζω. μ. άσω. ω. ακα. punio, pœnas de aliquo ſumo, ſupplicio afficio, torqueo. cruc

cio, animaduerto in aliquem, coërceo, cõpenſo, emendo, corrigo, caſtigo, erudio, tempero, modum excedo in aliqua re, unde κόλουος. actiuum, accuſ. iungitur.

κολαινός. Mineruæ cognomen à quodã Colæno, qui templum ei conſtruxit: aut διὰ τὸ τὸν ἀγαμέμνονα θῦσαι αὐτῇ κόλον. Suidas. Eſt & auis nomen.

κολακεύομαι. adulatiõibus inducor & capior.

κολακεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. aſſentor, adulor, obſequioſè colo, alicui me uendito, & eum obſeruo.

κολακία. ας. ἡ. aſſentatio, blanditiæ.

κολακίδες. ὰι. aſſentatriculæ.

κολακρῖται. dicebantur qui pecuniæ præeſſent, quæ ad res diuinas erogebantur. Cuſtodiebant & hi pecuniam, quæ iudicibus contribuebatur, ut annotat Ariſtophanes Grammaticus. Et omnino ciuilium pecuniarum quæſtores erant.

κόλαξ. ακος. ὁ. adulator, à κόλος.

κολαπτήρ. ῆρος. ὁ. genus inſtrumenti.

κολάπτω. μ. άψω. ω. αφα. cudo, ſculpo, rado. actiuum, accuſatiuo iungitur.

κόλασις. ιος. ἡ. καὶ

κόλασμα. ατος. τὸ. punitio, ſupplicium, à κολάζω.

κολασμός. οῦ. ὁ. adulatio.

κολαστέον. puniendum eſt.

κολαστήριον. τὸ. carcer, locus ubi quis punit.

κολαστής. οῦ. ὁ. tortor.

κολαφίζω. μ. ίσω. ω. ικα. colaphizo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

κόλαφος. ε. ὁ. colaphus.

κολάω. μ. ήσω. ω. ηκα. conglutino. actiuum, accuſatiuo iungitur.

κ ο λ ε. κ ο λ ι.

κολεκτάριος. ὁ. numularius, argenturius. Suidas: ἀργυρομοιβός, ἤτοι οἱ κέρμα ἀντὶ ἀργύρου ἀλλαττόμενος, τραπεζίτης, ἀργυροπράτης.

κολεόπτερα. τὰ. uagipennes, quorum pennis ſuperuenit cruſta.

κολεός. οῦ, ὁ. uagina, capſula. culeus, teſticulus

κόλεραι. ὰι. glabræ.

κολετρῶ. nates percutio. Ariſtophanes in nubibus: τοῦτον τὸν δείλαιον κολετρῶσι ἀεὶ, id eſt καλῶς κόλις τύπτουσι: uel, ut ait Heſych. καταπατοῦσι, ἀπὸ τῶν τὰς ἐλαίας πατούντων, ὁθὲν λέγουσι κολέτραν.

κολία. ας. ἡ. inſtrumentum ad fodiendũ, genus choreæ.

κολίας. monedula piſcis.

Κολιάω. contendo, ingratus sum: ἐρίζω, ἀγνωμονῶ.

Κολιός. ὁ. galgulus.

Κ Ο Λ Λ.

Κόλλα. gluten, & fragmentum coriorum, ex quibus excoquitur colla.

Κόλλαβοι. fidium ἐπιτόνια, id est, clauiculi in cithara, quibus intenduntur & remittũtur fides. Dicuntur item κόλλοπες, à quorũ similitudine panes quidam dicti sunt κόλλαβοι, teste Suida. Alij speciem placentæ qua drangulæ, aut minuti panis intelligunt.

Κολλάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. adhæreo, adglutino, adiungo.

Κολλήεις. ήεντος. ὁ. καὶ

Κόλλησις. conglutinatio.

Κολλήτης. ου. ὁ. glutinator, concinnator.

Κολλητός. οῦ. ὁ. conglutinatus.

Κολλιάδες. tiguria.

Κολλιάς. locus in Attica, ubi fictilia fiebant.

Κόλλιξ. ικος. ὁ. species panis rotundi. Hunc quidam subcineritium interpretantur. Aristophanis interpres in Ra. κόλλικας exponit ἄρτους, ἢ ἔντερα, id est panes, aut intestina. Simplici λ quidam scribunt.

Κόλλοπες. propriè durissima coria in boum cetuicibus, ex quibus colla conficiebatur. unde exoleti & callosi pueri κόλλοπες dicebantur. Aristophanes: οἶμαι γὰρ αὐτὸν κάλλοπι ἐοικέναι, quum Aeschyli duritiam ostendere uellet.

Κόλπος. ου. sinus, gremium, uerticillum citharæ, quo chorda intenditur. Dicitur etiã κόλλοβος. Vide κόλλοπες.

Κόλλυβος. ὁ. quod numulario datur pro commutanda pecunia, cambium.

Κολλύρα. ας. ἡ. genus placentæ minutæ, quæ pueris dabatur.

Κολλυρίδες. ὧν. collyridæ, tortæ panis.

Κολλυρίζειν. in sartagine torrere siue coquere

Κολλυρίων. ὁ. collurio auis.

Κολλώδης. ες. ὁ. ἡ. lubricus.

Κ Ο Λ Ο.

Κολοβόπους. οδος. ὁ. truncatus pedes.

Κολοβός. οῦ. ὁ. mutilus, minutus.

Κολοβότης. ητ. ὁ. qui malè pronunciat, qui syllabas extremas audiri non sinit, uerũ eas quodammodo deuorat, deglutitq́, quod pueri facere solent metu, ne deprehendantur inemendatè loqui. Latinè decurtator.

Κολοβόω. μ. ώσω. ω. ωκα. breuio, mutilo, truncо. actiuum, accus. iungitur.

Κολοιβάζω. inordinatè comedo.

Κολοιός. οῦ. ὁ. pica, graculus, monedula auis.

Κολοιῶδες. τὸ. graculeum, graculatim.

Κολοκασία. ας. ἡ. aut κολοκάσιον. radix fabæ, quam Aegyptiam uocãt. Fuit item apud Sycionem κολοκασίας παλλάδος templum.

Κολοκύνθη. ης. ἡ. cucurbita.

Κολοκύντη. idem apud Atticos.

Κόλος. ε. ὁ. mutilus, ut κόλος βοῦς, bos cornibus mutilatus. Item cibus, unde κόλαξ deduci quidam uolunt.

Κολοσσικώτερα. grãdiora, uastiora, colossi instar habentia. Vitruui. Sin autem colossicotera amplitudinibus & ponderibus onera in operibus fuerint, non erit sufficulæ cõmittendum.

Κολοσσός. οῦ. ὁ. colossus, statua uisendi magnitudinis ac turris instar procera.

Κολοσυρτός. οῦ. ὁ. tumultus, ἀναφορὰ, strepitus, propriè stipularum uel fascium lignorum dum trahuntur excitato puluere.

Κολούομαι. disturbo, destruo.

Κολούρια πέτρα, apud Callimachũ, pro caua, gibbosa, flexibili.

Κολούριον. ε. τὸ. mutilatum cauda, panis genus & pharmaci, quod Latini collyriũ uocant. Apocalyps. cap. iij. καὶ κολλούριον ἐγχρισον τοὺς ὀφθαλμούς σε, ἵνα βλέπῃς.

Κόλουρος. ε. ὁ. imperfectus: hinc coluri in sphæra astronomorum, ob imperfectam cõuersionem. Vide Boëtiũ lib. ij. Arithmetices, & Macrob. in som. Scip.

Κολούω. μ. ούσω. ω. ωκα. turbo, impedio, tumultuor, compesco, arceo. Item ἐλαττῶ, minuo uel imminuo. Aristotel. in ij. Politic. καὶ τῶν μὲν ἐν Αρείῳ πάγῳ βουλὴν Εφιάλτης ἐκόλουσε καὶ περικλῆς.

Κολοφών. uertex.

Κολοφῶνα ἐπιτιθέναι. ultimam manum, & ueluti fastigium imponere & addere.

Κολοφωνία. ας. ἡ. piscis genus.

Κ Ο Λ Π. Κ Ο Λ Υ. Λ Ω.

Κόλπωμα. sinuosum loculamentum, sinus.

Κόλπος. ε. ὁ. κόλλοψ.

Κόλπωμα. απτ. ἡ. uestis sinuosa qua in tragœdijs reges utebantur.

Κόλυβα. frumentum coctum.

Κόλπωσις. remigium, uelificatio.

Κολυβιστής. οῦ. ὁ. numularius.

Κόλυβος. ε. ὁ. proijciens se in caput.

Κόλυθρον. ε. τὸ. species ficus.

Κολυμβάω. μ. ήσω. ω. ηκα. καὶ

Κολυμβίω. nato. neutrum absolutum.

Κολυμβήθρα

κολυμβήθρα. ας. ἡ. piſcina, lauacrũ, natatoriũ.
κολυμβητής. οῦ. ὁ. natator, urinator.
κολυμβρίς. ἥ. urinatrix.
κόλυμβων. numiſmatis genus.

Κ Ο Λ Ω. Κ Ο Μ.

κολωάω. μ. άσω. ω. ακα. crocito, effutio, turbidè & tumultuoſè loquor. neutrum abſolutũ.
κολώνη. ης. ἡ. καὶ
κολωνός. οῦ. ὁ. iugum, locus altus.
κολωός. οῦ. ὁ. turbatio, ſtrepitus.
κόμαρος. ου. ὁ. fragrum, arbutus, uel morigenus, ut ait Plin. lib. xvi. natur. hiſt.
κομάω. efferor, fœto, nutrio comam. neutrũ abſolutum.
κόμβος. ου. ὁ. nodus.
κομβύμαζα. ης. καλλωπίσματα.
κόμη. ης. ἡ. coma.
κομηδῶ. ualdè. κομηδῶ νέοι, adoleſcentuli ad modum. Herodian.
κόμης. princeps, dux.
κομήτης. ου. ὁ. crinitus, cometa.
κομιδή, ῆς. ἡ. uectura, portatio propriè frugũ adciuitatem, cura, commeatus, receptio debiti.
κομίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. capio, accipio, recipio, colligo, recupero, adipiſcor, ad me recipio, domũ reduco, eo, me domum recipio. deponens, accuſatiuo iungitur.
κομίζω. μ. ίσω. ω. ικα. fero, porto, curo, perfero, reporto, recipioq́, deduco, tranſporto. Item effero mortuum. act. accuſ. iungitur.
κομισσάρας. naues uertit interpres Plutar. de claris.
κομισσάρεις. οἱ. baiuli.
κόμισσον. ου. τὸ. præmium quod datur ferenti quippiam.
κόμμα. ατος. τὸ. inciſum, quæ qars eſt periodi, ut Cicero in oratore perfecto. Accipit pro moneta. Ariſtoph. Pluto: ἔοικε δ' εἶναι τοῦτο τοῦ κόμματος.
κόμματα. uerſus particula, aquarum emiſſatia & incilia, ad hoc inuenta, ſtructaq́, ut Aegyptiorum Nilus uiciſſim admittebat in campos arualeis, aut intra alueum contineatur.
κομμάτιον. ου. particula.
κόμμι. τὸ. gummi.
κόμμος. ου. ſuperuacaneus ornatus: ὁ κεκομμένον τριχῶν κόσμος.
κομμοῦσθαι. comptũ eſſe, præter decorẽ ornari: καλλωπίζεσθαι περιέργως ἢ γυναικωδῶς. Suid.
κομμεντάριον. τὸ. epiſtola quæ cum mandatis in regiones emittitur ab imperatore: ἐπιστολὴ προσακτικὴ ἀποστελλομένη εἰς χώρας.

κόμμωσις. ιος. gummitio, Col. lib. ultimo.
κομμώτης. ου. ὁ. comptor.
κομμωτίζω. curioſius orno: ἐπιμελοῦμαι. Suid.
κομμώτρια. ας. ἡ. comptrix.
κομμώτριον. ου. τὸ. inſtrumentum muliebre.
κομπάζω. μ. άσω. ω. ακα. iacto, glorior. neutrũ abſolutum.
κομπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. reſono, ſuperbio. neut. abſolutum.
κόμπος. ου. ὁ. ſtridor, elatio, arrogantia, inſolentia.
κομπός. οῦ. ὁ. ſuperbus.
κομπώδης. ες. ὁ. ἡ. ſuperbus in uerbis.
κομψεῖα. argutia.
κόμψευμα. apud Lucianum, pro quo Gel. & Macrob. ſcitamentum dicũt, ut in ſeptimo Saturnal. Quod genus apud popinatores plęraq́ ſcitamentorũ cernimus propoſita.
κομψεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. ſuperbus ſum. adulor, ueneror, perſuadeo. deponẽs abſolutum.
κομψευριπικῶς. uerſutè, nequiter, πανούργως.
κομψέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iocor, uenuſtè dico uel ſeuerè. neutrum abſolutum.
κόμψος. ου. ὁ. ſcitus, induſtrius, facundus. bellus, eloquens, fictus, ſubornatus, uerſutus, bene ſe habens, egregius, cum lepore diciens.
κομψότης. ητος. ἡ. tumor.
κομψότερος. ου. ὁ. naſutior.
κομώτης. ου. ὁ. qui nutrit capillos, alipilus.
κομώτρια. ας. ἡ. fœmina perita nutriendorũ capillorum.

Κ Ο Ν.

κοναβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. καὶ
κοναβίζω. μ. ίσω. ω. ικα. reſono, ſtrepo. neutrũ abſolutum.
κόναβος. ου. ὁ. ſtrepitus, plauſus.
κόνδυ. calix.
κόνδυλος. ου. ὁ. pugnus, nodus, ſiue articulus, talitrum.
κονδυλίζω. pugno uerbero, uel nodo digiti.
κόνδυλοι. οἱ. articuli.
κονδυλώδης. teroſus, præ ſe ferens formam in digitis articulorum.
κονδύλωμα. excreſcentia carnis circa anum.
κονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. operor. neutrum, accuſ. iungitur.
κονία. ας. ἡ. calx, puluis, lixiuiũ, opus tectoriũ. Interdũ certamen ſignificat: κονίζειν enim certare eſt, ſiue ſe cõparare ad pugnandũ.
κονίαμα. tectorium.

Κονιάτης. ᾱ. ὁ. incruſtator parietum, tector.

Κονιατός. οῦ. ὁ. calciatus, calce illitus.

Κονιάω. μ. άσω. ω. ακα. feſtino, pingo, calce illino, id eſt puluere impleo, dealbo, opere tectorio induco, quod induco Latinis dicitur. Vnde in Actis Apoſtolorum: τοῖχος κεκονιαμένος, paries albario opere uel tectorio illitus. Et Matth. xxiij. τάφοι κεκονιαμένοι, ſepulchra albario illita. Bud. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κόνιδες. αἱ. lendes.

Κόνιζα. ης. ἡ. policaria herba. Theod. pulicarem, quòd puliceis necat, uertit: dicitur & cunilago interdum à Plinio.

Κονίζω. μ. ίσω. ω. ικά. exerceo: de athletis proprie, qui lucta ſe exercentes, puluerem excitant. actiuum, accuſ. iungitur.

Κονιορτός. οῦ. ὁ. puluis.

Κονιορτώδης. ες. ὁ. ἡ. puluerulentus, κεκονισμένος.

Κονίοπους. οδος. calciamentū lacerum, nō co operiens totum pedem, prēterea anguſtū. Suida authore.

Κονιοῦμβρος. ᾱ. ὁ. qui uerſatur in ludo, ut ſcholaſticus.

Κονίποδες. apud Epidaurios plebei & uulgares dicebantur, utpote qui in agris habitarent, & pedes puluerulentos haberēt. ὑποδήματα μοιχικά, inquit Heſych. idem quod κονιόπους.

Κονίπω. μ. ίψω. ω. ιφα. facio puluerē, impleo puluere. act. accuſatiuo iungitur.

Κόνις. ιδος. ἡ. lens lendis.

Κόνις. ιος. ἡ. καὶ

Κονίσαλος. ᾱ. ὁ. puluis. Homerus: ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὄρνυτ' ἀελλής, ſub pedibus excitabatur puluis procelloſus. Et cœnum cæromati, cui ſudor acceſſerit. Item dei nomen apud Athenieñ. Vide Cœl. lib. 4. cap. 26.

Κονίσρα. harena ſeu puluis in quo exercemur aut uolutamur. Capitur pro palæſtra.

Κονίω. lino, ungo, χρίω.

Κοννᾶς. ebrius. tibicen: μίθυσος, αὐλητής.

Κόντω. ᾱ. ὁ. contus, remus.

Κονταβερνάλιος. ᾱ. ὁ. comilito: συστρατιώτης.

Κ Ο Ξ. Κ Ο Π.

Κόξα. ης. ἡ. coxa.

Κοπάζω. μ. άσω. ω. ακα. ceſſo, requieſco. neutrum abſolutum.

Κοπετός. οῦ. ὁ. planctus.

Κοπεύς. έος. ὁ. genus cœli.

Κοπιάθω. μ. άσω. ω. αικα. καὶ

Κοπιάω. laboro, moleſto, negocium faceſſo, in laſſitudinem duco, tumultuor. neutrum abſolutum.

Κοπίζεται. ψεύδεται, mentiri.

Κοπίς. ίδος. ἡ. mucro, falx, bipennis, gladij genus.

Κόπις. loquax, rhetor, λάλος, ῥήτωρ. Suidas. Μέρις, δεῖπνον, μάζα, ἄρτος, κρέα, λάχανον, ὠμόν, ζωμός, σῦκον, τράγημα, θερμός, Heſych.

Κόπος. ᾱ. ὁ. labor, moleſtia.

Κοππατίας. ᾱ. ὁ. equi nomen apud Ariſtoph. in nebulis.

Κοπρία. ας. ἡ. ſtercus, ſterquilinium.

Κοπρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſtercoro. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Κοπρικός. οῦ. ὁ. ſtercoreus.

Κόπριος ἀνήρ. plebeius homo, κακοβιός. Suid.

Κόπρος. ᾱ. ὁ. fimus, ſtercus, mandra.

Κοπρών. ῶνος. ὁ. ſterquilinium, latrina.

Κοπτάριον. ου. τὸ. id quod contuſum eſt, ſicut herba iam contuſa, placentula.

Κόπτομαι. μ. ψομαι. ω. ομμαι. plango, prædoloris impatientia meum ipſius corpus cædo & lacero. deponens.

Κόπτω. μ. ψω. ω. οφα. cædo, percutio, incido, pulſo, dirigo, cōtundo, frango, dilanio. Accipitur aliquādo in ſignificatione impudica, quemadmodū Latinis præcidere. Ariſtopha. Ran. κἀκόπτετ' ἐγκεκυφώς, præcidiſtur acclinatus. Martialis:

Præcidi gaudes, præciſus Næuole ploras.

Ammonius diſtinguit à ψοφέω. actiuū, accuſatiuo iungitur.

Κοπώδης. ες. ὁ. ἡ. operoſus, qui facilè fatigat.

Κοπωθέντων. οἱ. defatigati.

Κ Ο Ρ Α. Κ Ο Ρ Δ.

Κοραικός. ὁ. niger, ὁ μέλας, καὶ κολοιός, καὶ κορακῖνος ὀρνίς. Heſych.

Κοράκινος. ᾱ. ὁ. coruinus.

Κορακῖνος. ᾱ. ὁ. piſcis, quē Plin. lib. vij. natur. hiſtor. coracinū uocat. Oppiani interpres ſic dictum ait παρὰ τὸ κορόμ. τὸ μέλαν.

Κορακώδης. αἱ. quæ ſunt coruini generis.

Κοραλλέω. coralium imitor, rubeſco.

Κόραξ. ακος. ὁ. coruus. κορώνη. Et locus ſupplicij in Theſſalia, unde prouerb. ἐς κόρακας.

Κοράσιον. ᾱ. τὸ. puella.

Κορασιώδης. ες. ὁ. ἡ. puellaris.

Κοράπτειν. obſtrepere, improbè & pertinaciter quippiam flagitare.

Κορδακίζειν. inconditè & laſciuè ſaltare.

Κορδακισμός. οῦ. ὁ. καὶ

Κόρδαξ.

Κόρδαξ. ακος. ὁ. lasciua saltatio, genus ridiculæ saltationis ac rusticanæ in comœdijs: ad quam Terentius alluſit in Adelph.

Tu inter eas reſtim ductans ſaltabis.

id est, κορδακισμὸν agens. Vide Lucianum ϖερὶ ὀρχήσεως: & Pollucem lib. iiij. & Athenæum lib. xiiij.

Κορδύλιος. cordula.

Κορδύλη. ης. ἡ. ligula, claua, & genus uilissimi pisciculi.

Κ Ο Ρ Ε. Κ Ο Ρ Η.

Κορέννυμι. μ. ἐσω. ϖ. ενκα. κὴ

Κορεννύω. καὶ

Κορέω. ῶ. saturo, orno, purgo, καλλύνω κὴ σαρῶ τὸ ἐδαφος, κὴ καθαίρω. actiuũ, actõ iungit.

Κορεωθείς. ὁ. saturatus, repletus.

Κόρη. ης. ἡ. puella decenti forma conspicua apud Molossorum gentem, unde & Ades rex eorum filiam suam appellauit κόρην. Sic item Proserpina aliquando uocatur. Capitur etiam pro uirgine, ut annotauit Eustathius. unde forma diminutiua fit κοράσιον. Poëtæ etiam hoc nomine uocant naues ϖροτοπλόους, id est, primũ in aquam coniectas. Item pupilla in oculo, unde Plutarchus scribit oratorem quendam dixisse de impudente, quòd in oculis haberet non κόρας, sed ϖόρνας. Item impedimentum si stens, profluuium, & nummi species.

Κόρηθρον. ου, τὸ. scopa.

Κόρημα. idem.

Κ Ο Ρ Θ. Κ Ο Ρ Ι.

Κόρθυς. υος. cumulus.

Κορθύω. accumulo in uerticulo, κορυφόω.

Κορίανον. ου. τὸ. annulus qui in medio digito ferebatur.

Κορίδιος. ᾱ. ὁ. qui uirgo ducit uxorem.

Κορίζομαι. blandior, blande appellor.

Κοριθαλὴς. laurus.

Κοριϊκῶς. muliebriter, puellarũ more. Suid.

Κορινθιῶσι. οἱ. qui ex clanculario concubitu nati sunt.

Κορινθιάζειν. καὶ

Κορινθιάζεσθαι. scortari, lenonem agere, societatem agere.

Κορινθιουργὴς. corinthio opificio factũ.

Κόριον. ου. τὸ. κὴ

Κορίσκιον. ου. τὸ. puellula.

Κοριώδης. puellaris.

Κ Ο Ρ Κ. Κ Ο Ρ Μ. Κ Ο Ρ Ν.

Κορκορυγὴ. ῆς. ἡ. κὴ

Κορκορυγμὸς. οῦ. ὁ. intestinorum latratus, prie equorum est, strepitus uentris, tumultúsque.

Κορμὸς. οῦ. ὁ. truncus, stipes.

Κορυνοπίων. cognomentum Herculis à fugatis locustis.

Κόρυνψ. οπος. locusta.

Κ Ο Ρ Ο. Κ Ο Ρ Σ.

Κόροιβος. ᾰ. ὁ. Corœbus uiri nomen: pro stulto ponitur.

Κόροιφος. ᾰ. ὁ. uirginum corruptor.

Κοροκόσμιον. τὸ. uirginum ornatus.

Κοροπλάθος. ᾰ. ὁ. figulus prie pupparum, & huiusmodi imaguncularum quorumcunq; animalium.

Κόρος. ου. ὁ. filius, puer, satietas, corus mensuræ genus.

Κόρρη. ης. ἡ. caput cum collo, gena, maxilla.

Κορσεύς. έος. ὁ. tonsor.

Κόρση. ης. ἡ. tempus, pars capitis, pro κύρρη. Interdum capillus, ϖαρὰ τὸ κείρεσθαι.

Κόρσης. cognominatus est, qui barbam sibi abrasit primus. Κόρσαι item dicebant quidam qui erant in Ionicis ædium sacrarum foribus.

Κορσύρη. idem quod κρωβύλον.

Κορσωτήρ. ῆρος. ὁ. tonsor.

Κορσωτήριον. ᾰ. τὸ. tonstrina apud Athenæũ.

Κ Ο Ρ Υ.

Κορυβαντιάω. μ. άσω. ϖ. ακα. insanio more Corybantum, exerceo sacerdotium Corybantum, numine aspiror, furijs agitor, iacto caput. neutrũ absolutum. Item dormio apertis oculis more leporum, author Plinius libro xi. cap. xxx. Vide Chiliad. Erasm.

Κορυβαντιῆς. qui oculis dormiunt apertis.

Κορυδαλός. οῦ. ὁ. galerita siue alauda, auicula in uertice cristam habens in modum pauonis, corydalus.

Κόρυδος. corydalus, auis genus.

Κόρυζα. ης. ἡ. humoris à capite fluctio, grauedo, pituita aut humor per nares, muccus narium. Lucianus: τοῖς δὲ ἰδιώταις κὴ κορίζης μεσοῖς τῷ ῥῖνα, τεράσιον, κὴ ϖάντη ἀπίσῳ ὅμοιον, habentes nares mucco oppletas. Item superbia, & herba quã Gaza pullicariã uertit.

Κορυζάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. mucco plenus sum. neutrum absolutum.

Κορυζίω. lacero, uanus fio.

Κορυθάιξ. impetuosus, uiolentus.

Κορυθαίολος. ᾰ. ornatã habens galeam, quanquàm strenuitatem potius uiri quàm galeæ ornatum significat. Indicat enim uirum

rum minimè ſegnem, alacritate ſumma belligerãtem & ſtudio, ut cuius galea aſſiduo agitetur in capite, nimirum ipſo nuſquam ceſſante.

Κόρυθρον. ſcopæ, nam κορεῖν uerrere eſt.

Κορυνός. pera, ſacculus: καρυνὸς aliud eſt.

Κορύμβηθρα. ας. ἡ. hedera.

Κόρυμβον. ου. τὸ. quoduis ſummum dicitur, Homero aſtipulante. Item nauiũ uertex. Et montis prominentia apud Herodotũ, roſtrum nauis.

Κόρυμβος. ου. ὁ. cacumen, ora, corymbus, hederæ pampinus.

Κορυνά. ὑψιλά.

Κορύνη. ης. ἡ. claua. Ponitur pro mentula apud Nicand. Vide βρωμίης apud Theop.

Κορυνήτης. ου. ὁ. ὡὶ

Κορυνηφόρος. ου. ὁ. clauiger. quære ἑίλωτῶ.

Κορυπήτολος. ου. ὁ. cornupeta.

Κορύπτω. καὶ

Κορύττω. μ. ύψω. ϖ. υφα. caput iacto ſaltando, cornu peto. neutrũ abſolutum.

Κόρυς. υθος. uel υος. ἡ. galea.

Κόρυς. τῆς κόρυδος. corys auicula. Quę autem à Latinis galerita dicitur, Græco nomine proprio carere uidetur. λόφον enim ἴχωσαν Ariſtot. uocat.

Κόρυς. εος. ὁ. cimex.

Κορύσσω. μ. ύξω. ϖ. υχα. armo, turbo, concito. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Κορυσσής. οῦ. ὁ. armatus, bonus miles.

Κορύσσιοι. οἱ. χορτύνιοι, armati.

Κορυφαῖος. α. ὁ. ſummus, excelſus, excellens, eximius, præfectus, cæterorum princeps, dux. Significat item chori principem & ἔξαρχον, Latini præſultorẽ uocant. Et quicunq; caput ac ſummus eſt in aliquo ordine. Cicero: Quem Philo noſter appellare coryphæum Epicureorũ ſolebat.

Κορυφή. ῆς. ἡ. pars capitis, quæ inter ſynciput & occiput interiacet, id eſt, uertex. Item cacumen montis ſeu apex. Accipitur generaliter.

Κορυφόομαι. μ. ώσομαι. ϖ. ωσμαι. attollo, tumeo, impleo ad ſummum ab ore. deponens abſolutum.

Κόρχορος. ϱ. ὁ. oleris genus uiliſſimi.

Κ Ο Ρ Ω.

Κορῶ. exorno.

Κορώνη. ης. ἡ. auis, quã alij cornicem, alij coruum, alij fulicam, alij mergum interpretantur. Item annulus oſtij quo pulſatur, uel ob

figuram, uel ob garrulitatem ſic dictus. Dicitur etiam κρίκος & ῥόπτρος. Dicimus etiam κορώνην in arcu, hoc eſt, ſummũ cornu, & inciſionem ubi neruus ſedet: unde, inquit Euſtathius, bonũ rerum finem χρυσῆν κορώνην prouerbium dicit. Significat etiam ſummam partem penis, quæ glans Latinis dicitur. Item omne incuruum, roſtrum nauis, apex ligni inter utrũq; bouem in aratro protenſi.

Κορωνίς. ίδος. ἡ. ſummitas ſeu apex alicuius rei, ueluti montis aut ſtructuræ alicuius, & quod in fine libri ponitur. Accipitur prouerbiali ſchemate pro fine & ultima rei alicui impoſita manu. Plutarch. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς, μέχρι τῆς κορωνίδος περιγράψειν, Ab initio uſque ad coronidem circunſcripſit. Significat & nauis puppim, quòd ſit in eius apice curuatum roſtrum. Vnde & Homerus σὺν νηυσὶ κορωνίσι, quod exponunt, cum nauibus flexas habentibus ſummitates: quanquàm alij nigras intelligere malunt, ad differentiam earũ quæ μιλτοπάρηοι uocantur, id eſt, milto rubentes. Eſt enim diminutiuũ quoq; ἀπὸ τῆς κορώνης. cornu arcus.

Κορωνόπους. quaſi cornicis pes, ſanguinaria à quibuſdam.

Κορωνός. οῦ. ὁ. elatus, iactabundus, ferox.

Κ Ο Σ.

Κοσκινιδόν. aduerb. inſtar cribri.

Κοσκινίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. cribro. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Κοσκινόμαντις. ινος. uates cribro diuinans.

Κόσκινον. ου. τὸ. ὡὶ

Κόσκινος. ου. ὁ. cribrum.

Κοσκυλμάτια. τὰ. coriorum minuta præſegmina.

Κοσμάω. cõtendo, ingratus ſum, ſicut κολιάω.

Κοσμίω. μ. ήσω. ϖ. ικα. orno, pono, ordino. Item impero, rego. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Κόσμημα. ατος. τὸ. ornamentum.

Κοσμητής. οῦ. ὁ. imperator, continens.

Κοσμήτωρ. ορος. ὁ. princeps, ornator, rex.

Κοσμικός. οῦ. ὁ. mundanus.

Κόσμιον. τὸ. æquitas, dignitas, modeſtia, honeſtas, honeſti cultus. Κόσμια ſpatiæ, præturæ inſignia, id eſt, geſtamina & inſignia.

Κόσμιος. ου. ὁ. ornatus, honeſtus, σώφρων, modeſtus, moderatus, æquus.

Κοσμιότης. ητος. ἡ. uenuſtas.

Κοσμίως. modeſtè.

Κοσμοκράτωρ.

Κοσμοκράτωρ. ορος. ὁ. rector mundi.

Κοσμολογία. sermo uel ratio de mundo.

Κοσμοποιεῖν. de deo dicitur mundi opifice à Philone. Plutarch. Placi. κοσμοποιεῖσθαι τὰ πάντα.

Κοσμοποιία. liber Empedoclis, cuius meminit Aristot. ἐν τοῖς μιζᾶ τὰ φυσικά.

Κοσμοποιός. οῦ. ὁ. mundi architectus.

Κόσμος. ου. ὁ. ornatus, ornamentum. Et mundus, id est, orbis à perfecta absolutaq; elegantia, ut inquit Plinius. Est etiam κόσμος rerum coagmentatio composita, concinneq; digesta, cui ἀκοσμία opponitur. Est & εὐταξία. Κόσμος γυναικεῖος, mundus muliebris, qua matrona, ut inquit Vlpianus, mūdior fit, id est, comptior & ornatior. Est etiã magistratus apud Cretenses, qui Ephorus apud Lacedæmonios dicit, à quo κοσμεῖν dicti sunt, qui eum magistratum gerebant. Budæus.

Κόταος. alapa.

Κόκκ. κος. ὁ. κριθή, ordeum.

Κοκύμβη. κης. ἡ. κὴ

Κόκυμβος. ου. ὁ. nodus capillorum, succinctorium, uestis fimbriata.

Κ Ο Τ.

Κότερ. breuis, acutus.

Κοτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. irascor. neutrum, datiuo iungitur.

Κοτήεις. ήεντος. ὁ. iracundus.

Κοτίω. inuideo, æmulor, φθονῶ, ζηλῶ.

Κοτινάς. άδος. ἡ. dicitur cum oleastro olea inseritur.

Κότινος. ου. oleaster.

Κοτίς. ίδος. ἡ. cunabulum.

Κότορ. τὸ. κὴ

Κότος. ου. ὁ. ira.

Κοτταβία. τὰ. præmia quæ dabantur uincenti ἐν κοτταβίσει ludo, quæ fuerunt pyramuntes, hoc est, triticeæ placentulę & sesaminę.

Κοτταβίζειν. est eo, quòd ex potu superfuit, sonum elidere.

Κοτταβισις. ιος. ἡ. genus ludi amatorij, qui in conuiuio fiebat ædito sono è potu qui superfuerat, quem in altum iactabant, explorantes an ab amasijs diligerent. Vnde Plutarch. Sympos. ubi Soclarus eludens quæ contrà dicebantur de concubitus abstinentia, & quod non citra periculum admittatur à cœna, ἀβλαπτικὰ ταῦτα, inquit, ὦ ὀλύμπιε πάντ' ἀπασιν, ἔτι τῆς κοτταβίσεως ὄζοντα, κὴ τῶν περιφαγῶν ἐκείνων ἐμέειν δίοντι, id est, Athletica sunt hæc prorsum Olympie, etiamnũ cottabisin redolentia, & non satis aptam carnium illam deglutionem: Quasi dicat, Athletis, quorum uita sagena est, damnosum fortè concubitum uideri, & à cœna periculum illis afferre, qui licentius ingurgitarint, exhilaratiq; à scurrili lusu minus abstinuerint.

Κόπαβος. stilla, ænea phiala, quam post conuiuium imponere solebant uino plenam, deinde in minora pocula ab alto miscentes strepitum ædere, qui uocabatur etiam κόπαβος: laudabantur autem qui maiorem edidissent, quiq; id agebãt μεθυσοκόπαβοι appellabantur. Vide Cœlium libro xv. cap. quinto.

Κοπέω. uerbero, lancea configo.

Κοπή. ῆς. ἡ. κὴ

Κοπίς. ίδος. caput, unde κοπιὸι gallinacei dicti sunt, ob cristam quam in capite ferunt, & προκόπα genus tonsuræ, cum synciput capillis uestitur tantum.

Κόπυφος. ὁ. merula piscis, & auis.

Κοτύλη. κης. ἡ. manus aut cuiuscunq; alterius rei concauiras, mensuræ genus, quæ alio nomine hemina dicitur, poculi species, cyathus, iunctura coxæ cum natibus. Symon in Synonymis tradit pondus esse hoc nomine continens nouem uncias. Sunt item κοτύλαι quibus coxendices infigunt, ac circa quæ coxarũ ossa uertuntur. Latini acetabula, aut ut alij malunt, acceptabula uocant.

Κοτυλήδιον. ου. cotulæ mensura.

Κοτυληδόνες. ὦν. polypodum capillamenta.

Κοτυληδών. ῶνος. ἡ. coxa uel acetabulum.

Κοτυλήρυπος. ου. ὁ. multus.

Κοτυλίσκος. ου. ὁ. poculi genus quo in sacris utebantur.

Κοτυτώ. οος. Cotyto dea turpitudinis præses, quæ & κότυς dicta est, cuius sacra mirè exagitauit Eupolis in Baptis comœdia, & meminit Iuuenalis lib. vij.

Κ Ο Υ.

Κούθαροι. uocantur fuci ab occultanda cauda, siue quòd aculeo carent.

Κουκούμιον. ου. τὸ. cucuma uasis genus.

Κουλεός. οῦ. ὁ. uagina.

Κουλεόπτερα. τὰ. uaginipennia, quibus pennarum tutelæ crustra superuenit, ut scarabeis.

Κουρά. ᾶς. ἡ. cæsaries, tonsura, crinium præsegmen.

Κουραλίζειν.

Κουραλίζειν. ad coralij uergere colorem.
Κουρεῖα. Proserpinalia.
Κουρεῖον. ου. τὸ. tonstrina.
Κουρετικόν. οῦ. τὸ. genus dulcis moduli & carminis, à Curetibus dictum.
Κουρεύς. έως. ὁ. tonsor.
Κουρευτρία. ας. ἡ. tonstrix.
Κουρεῶτις. ὁ. cōuiuium, festum apud Athen. quo iuuenes & puellæ in gentem transcribebantur.
Κούρη. ης. ἡ. pro κόρη, puella.
Κουρῆτῶν. salij uertuntur à Dionysio.
Κουρητιασμός. οῦ. saliorum sacerdotū festum.
Κουριᾶν. abundare coma & squalere. Nam ut in κομᾶν uerbo intelligimus ornatum & elegantiam, sic in κουριᾶν horrorem & deformitatem.
Κουρίας. ου. ὁ. horrido & prolixo capillitio.
Κουριδία. ας. ἡ. quæ uirgo nupsit.
Κουρίδιος. ου. ὁ. uirgo, aut qui uirgo uxorem ducit.
Κουρίζω. adolesco, iuuenesco, sum iuuenis.
Κουρικός. οῦ. ὁ. tonsorius, uas ligneum.
Κούριος. emporium.
Κούριον. ου. τὸ. lignum, urbs Cypri.
Κουρίς. ίδος. ἡ. nouacula.
Κοῦρμι. potus quidā ex hordeo, similis cytho siue ceruisiæ.
Κοῦρος. ου. ὁ. filius, puer, iuuenis.
Κουροτρόφος. ε. ὁ. ἡ. nutriens filios, iuuenum nutrix.
Κουσωδία. uox Latina Græcis usurpata, cuius & Suidas meminit.
Κοῦτις. quispiam.
Κυφίζω. μ. ίσω. ω. ικα. leuo, id est, leuem facio, alleuo, eleuo, subleuo, sublimo. actiuū, accusatiuo iungitur.
Κούφισις. ιος. ἡ. ἡ
Κουφισμός. οῦ. ὁ. leuatio.
Κοῦφος. ου. ὁ. leuis, celer, expeditus, opportunus.
Κουφότης. ητος. ἡ. leuitas.
Κούφως. celeriter, otius, leuiter.

Κ Ο Φ. Κ Ο Χ. Κ Ο Ψ.

Κόφινος. ου. ὁ. cophinus, corbis, & mensuræ genus.
Κοχλάδις. ἄν. lapides attriti perpetua in aquis uolutatione.
Κοχλάζω. μ. άσω. ω. ακα. ebullio. neutrum absolutum.
Κοχλία. ἡ. monedula piscis.
Κοχλίαι. cochleæ.
Κοχλιάριον. ε. τὸ. cochleare, mensuræ genus.
Κοχλίας. ου. ὁ. limaca.
Κοχλιοειδῆ. clauiculatiue aut cuniculatim uertitur à Plinio.
Κοχλιώδης. εος. ὁ. ἡ. tortilis, tortuosus.
Κόχλος. ου. ὁ. testa, cochlea, testudo.
Κόχλοι. umbilici.
Κοχύ. abundanter, cum strepitu: unde uerbū apud Theocritū, ἐκ δὲ μετώπω ἱδρὼς μεν κοχύεσκεν.
Κοχώνη. ης. ἡ. pars infra pudenda quæ coxis interiacet, uulgò uocant μεσόσκελον.
Κόψυκος. auis genus quam & κόσυφον appellari & esse merulam arbitrantur: alij κόψικον per ι scribunt.
Κόω. dormio. neutrum absolutum.

Τὸ Κ μεθ' τὸ Ρ.

Κράατα. τὰ. capita.
Κράββατος. ου. ὁ. grabatus, lecti genus aut lecticæ potius, παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις à suspendendo pedes. Apud Latinos primam corripit, apud Græcos producit, & duplici ββ scribitur. Vergilius in Mor.
Membra leuat sensim uili demissa grabato.
Nec mirū cum huiusmodi plura inueniantur, ut λάκκος, lacus, πτισάνη, ptisana.
Κράγγη. crango.
Κράγγονες. crangones.
Κράδα. ramus ficulnus, & hamus ex quo aliquid suspenditur.
Κραδαίνω. ἡ
Κραδάω. libro, uibro, quatio. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κράδη. ης. ἡ. συκῆ, ramus, ficulnea arbor apud Atticos. Et pægmatis species in scena Comica, produci solita ad ficulneæ arboris imaginem, quemadmodum μηχανὴ in Tragica.
Κραδία. ας. ἡ. cor, pro καρδία.
Κράζω. μ. άξω. ω. αχα. clamo, uociferor. μίσος ω. κέκραγα. ἀόριστος β'. ἔκραγον. neutrum absolutum.
Κραίνω. μ. ανῶ. ω. νηκα. perficio, adsum, impleo, impero.
Κραιπαλέω, uel κραιπαλάω. μ. ήσω. ω. ηκα. crapulor, exaturo. neutrū absolutum.
Κραιπάλη. ης. ἡ. crapula, ubi uinum intemperantius hausturn, capiti detrimenta adfert: capitis lucta fluctusq; & agitatio, quando ex uinolentia caput tremit. ὁ ἐκ πολλῆς οἰνώσεως παλμός, Tremor ex multa potione uini procedens. A κάρα caput, & πάλλω uibro, agito.

bro, agito. Et Galenus in Amphorismos Hippocratis scribens, annotat omnem noxam ex uino factã, à Græcis κραιπάλην nominari, παρὰ τὸ κάρηνον, caput scilicet, καὶ σάλλεσθαι, concuti. Dicuntur item κραιπάλαι medicamenta quibus uini leuitas excitat. Ἀκραίπαλα, medicamenta ebrietatem prohibentia.

Κραιπαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. crapulor. neutrum absolutum.

Κραιπνά. uelociter.

Κραιπνός. οῦ. ὁ. uelox.

Κρακτικός. clamosus.

Κράμα. ατος. τὸ. temperatura, mixtura.

Κρᾶμα. uinum copiosiore aqua dilutum, ut plus aquæ sit quàm uini.

Κράμβη. ης. ἡ. Brassica. Plinius inter brassicæ species tertio loco refert. Quidam eandem cum raphano putant. Aristotel. ῥάφανος, ἣν καλοῦσί τινες κράμβην. Attici κοράμβη pro κράμβη dicunt. Vide Chiliad. Crambe bis posita mors.

Κραμβοτάτη. ἡ. dulcissima, aridissima.

Κραυαίνω. curo, cupio.

Κραναός. οῦ. ὁ. sterilis, asper.

Κράνεια. ας. ἡ. cornus.

Κρανίινος. η. ον. corneus, id est, ex corno.

Κράνιον. ου. τὸ. cranium, id est, caluaria, uel calua, poculi genus, & ciuitatis nomẽ Cephaleniæ. Thucyd. pluraliter dixit: καὶ κατῴκισαν αὐτοὺς ἐν κρανίοις τῆς κεφαλληνίας. quo loco Laurentius Valla uertices perperam transtulit.

Κράνος. εος. τὸ. galea.

Κραντῆρες. οἱ. dentes gemini dicuntur, dentes postremi.

Κράντορες. οἱ. duces, optimates, βασιλεῖς.

Κρᾶς. ατός. τὸ. caput, caro.

Κρᾶσις. ιος. temperamentum, id est, complexio, mixtio.

Κράσπεδον. ου. τὸ. margo, limbus, ora uestimenti, fimbria.

Κράσις. ιος. herba, semiaridum fœnum. hinc

Κρασίζεσθαι. fœno semiudo pasci.

Κραταίγονον. η. herba folia habens similia melampyro.

Κραταίωμα. ου. τὸ. consuetum scripturæ aut picturæ firmamentum.

Κραταιὸς. οῦ. ὁ. fortis.

Κραταιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. confirmo, consorto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κραταίπεδον. η. τὸ. uia lapidibus strata, solum durum.

Κραταίωμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Κρατάνιον. poculi genus apud Pollucem.

Κρατερός. ου. ὁ. fortis, pro καρτερός, minax.

Κρατερόφρων. ονος. ὁ. fortis, prudens, truculentus, magnanimus.

Κρατερώνυξ. χος. ὁ. fortis unguibus.

Κρατευταί. αἱ. lapides quibus imponitur ueru cum carnes assantur.

Κρατέω. teneo, capio, apprehendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κρατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uinco, prævaleo, imperium habeo, impero, rerum potior, potens sum rerũ, dominor, edomo, propriè de imperio uiolento dicitur & tyrannico: unde etiam τῶν θηρίων κρατεῖν dicimus, cui opponitur ἀρχεῖν, quod ad utilitatem publicam præesse, significare uolunt. Accipitur pro præstare, id est, antecellere. Item maneo, abscondo. Κρατεῖ φάσις, fama obtinet. neutrum, genitiuo iungitur.

Κρατήρ. ῆρος. ὁ. ἡ

Κρατηρία. crater.

Κρατηρίζειν. uinum infundere.

Κρατιστεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. præsto, optimus sum. neutrum absolutum.

Κράτιστος. η. ον. optimus, plurimum pollens, potentissimus, supremus.

Κρατορικός. οῦ. imperiosus.

Κράτος. εος. τὸ. potentia, robur, imperium.

Κρατύνομαι. firmo. actiuè.

Κρατυντικός. ὁ. firmans.

Κρατύνω. μ. υνῶ. ω. γκα. fortifico, munio. actiuũ accusatiuo iungitur.

Κρατύς. fortis, à κράτος, sicut à πλάτος πλατύς.

Κραυγάζομαι. uagio.

Κραυγάζω. μ. άσω. ω. ακα. clamo. neutrum absolutum.

Κραυγή. ῆς. ἡ. clamor.

Κραῦρα. ας. ἡ. struma, morbus sues præcipuè infestans.

Κραῦρος. ὁ. siccus, friabilis.

Κ P E.

Κρεάγρα. ᾶς. ἡ. coquinarium instrumentum, quod alio nomine ἁρπάγη & λύκος dicitur, teste Polluce.

Κρεάδιον. ου. τὸ. caruncula.

Κρέας. ατος. τὸ. caro.

Κρεῖον. ου. τὸ. ahenum, uas ad recondendas carnes, mensa ubi crudæ carnes ponuntur, secundum alios placenta ex seuo animantis confecta. Euphorion eo nomine carnes intelligere

intelligere maluit: ut scribũt Appion & Herodotus. Pausanias putat esse canistrum uel lancem, uel quid eiusmodi, in quo concidatur caro.

Κρείπων. ονος. melior, potentior, superior, potior, deus superus. Κρείττονες ὄντων ἢ ἁλῶναι, ualidiores quàm ut uincerentur uel uinci possent. Vide Comment. Bud. Κρείττους τῆς παιδείας uocat Aristotel. quos doctrina emendare nõ potest, quasi ualidiores & superiores doctrina. Κρείπων χρημάτων, melior siue præstantior pecunijs, id est, liberalis.

Κρείω pro κρίω.

Κρείων. ὁ. princeps.

Κρίνω. μ. ίξω. ω. ιχα. resono, citharam pulso. neutrum absolutum.

Κρεμάζω, καὶ κρεμάω. ῶ. καὶ κρίμαμαι. μ. άσω. ω. ακα. appendo. actiuum, accusatiuo iungit.

Κρεμάθρα. ας. ἡ. uas pensile in quo obsoniorũ reliquiæ asseruantur.

Κρέμαμαι. pendeo. deponens absolutum.

Κρεμασῆρες. οἱ. cremasteres, id est, nerui à quibus testiculi pendent.

Κρεμαστήριον. ου. τὸ. sera.

Κρεμαστός. οῦ. ὁ. pensilis.

Κρεμάστρα. ας. ἡ. appendix. Theoph. lib. iij. τὰ δὲ ἄνθη πίφυκεν ἀπὸ μίας κρεμάστρας ἐπ' ἄκρου βοτρύθων.

Κρεμβαλίζειν. crembalo, musico organo sonare.

Κρέμβαλον. ου. τὸ. instrumentum musicum.

Κρεμίω. μ. ώσω. ω. ικα. suspendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κρίξ. κος. ἡ. capillus, θρίξ. Est & auis præacuti rostri, inauspicata nubentibus, Ibidi similis.

Κρεουργηδόν. frustillatim, in frusta, & more lanionio.

Κρεουργία. laniatio, consciſio carnium.

Κρεουργός. lanius.

Κρεουργῶ. laniῃ modo concido, lanio.

Κρεσμός. οῦ. ὁ. pulsus citharæ.

Κρέω. impero, regno.

Κρεωδαίτης. ου. ὁ. carnium diuisor.

Κρεωδαισία. ας. ἡ. carnium diuisio, munus honorificum erat.

Κρεώδης. εος. ἡ. carnosus.

Κρεωδόχον ἀγγεῖον, uas quo carnes recipiunt, quod κρεῖον etiam uocatur.

Κρεωπώλης. ου. ὁ. macellarius.

Κρεωπώλιον. ου. τὸ. macellum.

Κρεωφάγος. ου. ὁ. carnedulus.

Κ Ρ Η.

Κρήγυος. ου. ὁ. uerus, bonus, placitus.

Κρήδεμνον. ου. τὸ. uitta, corona, mœnia metaphoricos.

Κρηάνατε. perficite.

Κρήηνον. perfice, pro κρῆνον.

Κρῆθεν. ex capite.

Κρημνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. præcipito. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Κρημνοκομπεῖν. gloriari, iactare se, magnificè de se prædicare: κομπάζειν, ἀλαζονεύεσθαι, μεγάλας λέξεις ποιεῖν.

Κρημνοποιός. οῦ. grandiloquus, qui magnis & sesquipedalibus dictionibus utitur. Ita uocat Aristophanes Aeschylum.

Κρημνός. οῦ. ὁ. præcipitium.

Κρημνώδης. εος. ὁ. ἡ. præceps, præruptus.

Κρηναῖος. ου. ὁ. fontanus. Κρηναῖον ὕδωρ, fontana aqua.

Κρήνη. ης. ἡ. fons. In poëmate Epigonis pro uase aquario. Et Plaut. Gurg. fontẽ dixit, pro uase aquario capacissimo.

Κρηνοφυλακία. fontium custodia atq; tutela. ne uidelicet obturentur aut inficiantur.

Κρηπίς. ίδος. ἡ. crepida, calceus, fundamentũ, principium, ὄχθη, basis.

Κρής. κτός. ὁ. Cres, id est, Cretensis.

Κρῆς. τὸ. pro κρέας, per synæresim.

Κρῆσσα. ης. ἡ. Cressa, id est, Cretensis.

Κρησφύγετον. τὸ. latebra, asylum.

Κρήτη. ης. ἡ. Creta.

Κρητίζειν. mentiri, cretissare: sumptum à Cretensium uanitate. Vide Chiliad. Erasmi.

Κρητικός. οῦ. ὁ. Cretensis.

Κρητισμός. οῦ. mos Creticus.

Κρητός. οῦ. ὁ. mons Cretæ.

Κ Ρ Ι.

Κρῖ pro κριθήν, apud Homerum in neutro genere ponitur, licet κριθὴ sit fœminini, nisi à κρίμνον deflecti malumus.

Κριβανίτης. ὁ. clibanarius.

Κρίβανος. ου. ὁ. clibanus, furnus.

Κριγή. ῆς. ἡ. stridor.

Κρίερός. οῦ. ὁ. terribilis.

Κρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. clamo, tibia cano acutissimè.

Κριθή. ῆς. ἡ. ordeum, tuberculum in palpebra nascens: ordeolum uulgò appellant.

Κριθίας. ὁ. ordeacio, morbus equorum.

Κριθινός. οῦ. ὁ. ordeaceus.

Κριθολόγος. ὁ. magistratus apud Opuntios, qui sacris

qui sacris & colligendis primitijs præerat.

Κρίκε. stridebat: factitium ad imitationem currentis, stridentis.

Κρίκος. ϗ. ὁ. anulus quo ostium pulsatur, quẽ Homerus κορώνην uocat. Lysias, Aristoph. & Zenoph. ἑόπτρον, circulus: Theod. apud Aristotel. annulum transtulit. Plin. circum. Et Suidas ἀγκύλια (inquit) sunt κρίκοι τῶν ἀλύσεων, id est anuli catenarum.

Κρικωτός. οῦ. ὁ. annulatus, ut lorica. Ptolom. κρίκωτον aptissimè uocat, quam nostri recentiores annularum rationem appellauere, quæ fortè non alia est, quàm quæ Latinè decussatio dicitur. Plura Cœlius lib. v. capite xiij.

Κρῖμα. ατος. τὸ. iudicium, retributio, calculus iudicis.

Κριμνόν. οῦ. τὸ. farina quædam crassiuscula.

Κρίνερ. elegit.

Κρίνεσθαι. caussam dicere, reum esse criminis alicuius postulatum, quod & φεύγειν dicit.

Κρίνομαι. μ. οῦμαι. ω. ιμαι. uocor ad iudicium, accusor, iudicor, condemnor, caussam dico. Κρίνεσθαι ἄρνῖ, inquit Homerus, prælio decernere. Τὰ κριθέντα, res iudicata dicitur à Demosthe. Τὰ κριθέντα ἐᾶσω κύρια: his uerbis significabant se nolle ad aliud maius iudicium prouocare.

Κρινόμβρον. τὸ. res controuersa, controuersia, qua de caussa agitur, quod nunc dicunt de quo nunc quæstio est, id est, quod maximè iudicandum est, quod potissimum nunc in caussa hac uersat: Iuuenalis summã quæstionem dixit. Et τὸ κεκριμένον, quod cum iudicio factum est, iudicium discretum.

Κρινόμβρος. ϗ. accusatus, cum quo agitur in iudicio.

Κρίνον. ου. τὸ. lilium, flos, interdum cucurbitæ flos.

Κρίνω. μ. ινῶ. ω. ινα. accuso, diem dico, reum ago, defero, iudico, damno: apud Homerum pro interpretor. Item secerno, numero. Est etiam idem quod ἐξετάζω, δοκιμάζω, καὶ βασανίζω, quæstionem de aliquo habeo, & exerceo. actiuum, accus. iungitur.

Κρίνων. ουσα. ὁ. iudicans.

Κρινών. ῶνος. ὁ. καὶ

Κρινωνιά. ᾶς. ἡ. liliarium.

Κριοδόκη. ης. ἡ. arietaria machina.

Κριός. οῦ. ὁ. aries.

Κρῖος. ου. ὁ. Crius uiri nomen.

Κριπῶ. μ. ίψω. ω. ιφα. sordido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κρίσις. ιος. ἡ. iudiciũ, sententia, caussæ dictio, accusatio. Dicitur etiam quum pugna decernitur. Aliquando condemnatio, id est, κατάκρισις, consequentia.

Κρίσιμος ἡμέρα. decretorius dies, qui etiã criticus dicitur.

Κρισμός. οῦ. ὁ. stridor dentium.

Κριτήριον. ου. τὸ. sensus, & pars animi rerũ æstimatrix & arbitra, forũ, id est locus iudicij

Κριτής. οῦ. ὁ. iudex, arbitrator, æstimator.

Κριτικοί. poëmatum iudices ac censores alio rum operũ olim dicti sunt: quales Aristarchus, & Aristophanes grammatici fuerũt, dicti ἀπὸ τῶν κριτῶν, id est iudicibus, qui musicis agonibus, id est scænicis præerant.

Κριτικός. οῦ. ὁ. iudicialis.

Κριτός. οῦ. ὁ. secretus.

Κ Ρ Ο.

Κροαίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. petulo, pulso, lasciuè salto. neutrum absolutum.

Κροιός. morbosus, infirmus, νοσώδης, ἀσθενής.

Κρόκαι. αἱ. dicuntur Aristoteli in Mechanicis quæstionibus, calculi frequẽti motu in maris littore rotundati: quos Cicero in secundo de oratore umbilicos appellat.

Κρόκαλα. τὰ. calculi qui uoluũtur in amnibus.

Κροκάλη. ης. ἡ. καὶ

Κρόκαλος. ϗ. ὁ. littus, calculus.

Κρόκη. ης. ἡ. trama, filum, subtegmen, chordula.

Κροκία. ας. ἡ. gemma à crocei dicta colore.

Κροκίδες. αἱ. flocci & pili in uestibus.

Κροκιδίζειν. floccos & festucas ex uestibus colligere: ponitur pro adulari, quòd adulatores subblandiendo floccos pilosq; ex uestibus legere soleant.

Κροκιδισμός. οῦ. ὁ. collectio floccorum, quod est assentatorum aut phreneticorum. Galenus phreneticorum signa commonstrans, esse in ijs, inquit, stultam manuũ iactationem, ἢ κροκοδισμὸν, καὶ καρφολογίαν, id est, floccorum & festucarum collectionem.

Κροκίζω. μ. ίσω. ω. ικα. neo, texo, croco, illino. neutrum, accusatiuo iungitur.

Κροκοβαφής. ἐος. ὁ. ἡ. croco tinctus.

Κροκοδείλιον. herba nigra chamæleonti similis, aut crocodilo.

Κροκόδειλος. ϗ. ὁ. crocodilus animal.

Κροκοείμων. ονος. ὁ. indutus croceis.

Κρόκον. ϗ. τὸ. crocum.

Κροκόπεπλος. ϗ. ὁ. ἡ. croceam habens uestem,

auroræ epitheton in crepuſculo, quòd id coloris genus tunc imitetur.

κρόκος. ϑ. ὁ. crocus.

κροκύς. ύος. ſtuppa, & herbæ genus.

κρόκωτον. ϑ. τὸ. trama, & crocotũ genus ueſtis rotundæ ac fimbriatæ, qua diuites matronæ utebantur.

κροκωτός. οῦ. ὁ. croceus.

κροκωτοφόρος. ὁ. qui crocoto ueſtitur.

κρόμμιον. ϑ. τὸ. cepa.

κρομμυοξυρεγμία. pro cruditate ponit, ſiue fœtido anhelitu ac ructu: compoſita dictio eſt ἀπὸ τῶν κρομμύων, καὶ τῆς ὀξύτητος, καὶ τῆς ἐρυγῆς. Suidas.

κρόνια. ζ. ſaturnalia. Sic etiam dicuntur uetuſtate prærancida, & inſipida, prorſumq; fatua. à Croniis, id eſt, Saturnalibus feſto perantiquo.

κρονικὸς ἄνθρωπος. inſtar Saturni ætatis uitio delirans, ætate deſipiſcens.

κρονικός. pro deliro, à κρόνος.

κρόνιος. ϑ. ὁ. Saturnius, & pro priſco ponitur

κρόνιππος. uehemẽter delirus, calumniator, uoluptuarius, πρόνος, παλαιός.

κρονόληροι. οἱ. ſenes ætate deſipientes, & Saturni more delirantes.

κρόνος. ϑ. ὁ. Saturnus.

κρόσσα. ης. ἡ. minæ murorum, ſcala, gradus: unde πρόκροσσος, & naues πρόκροσσαι apud Herodotum, quæ inuicem oppoſitæ ſtant inferis roſtris.

κροσσός. οῦ. ὁ. fimbria.

κροσσωτός. οῦ. ὁ. fimbriatus.

κροταλίζομαι. plauſu excipior, quod Cicero etiam dixit plaudor. Vide commentaria Budæi.

κροταλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſtrepo, plaudo, riſu effuſo excipio. neutrum abſolutum.

κρόταλον. ϑ. τὸ. crepitaculum, crotalum quo utitur Vergilius. Sunt qui propriè ſignificare uolunt calamũ ſciſſum, ac ſtudioſius comparatum, ut efficere ſonum queat, ſi quis uerſet manibus. Euſtathius ſcribit ex teſta, ligno, ære, concinnari ſolitum κρόταλον. Item inſtrumentum muſicum ſic uocabatur, quo in deorum ceremoniis utebantur Aegyptii: à uerbo κρούω, quod pulſo eſt. Alii pro plauſtro reſonãti accipiunt. Quidam annulum ferreum interpretãtur, qui ferreo quatiatur baculo. κρόταλα item uocantur fluminum calculi, lapilli ue.

κρότος. qui lingua eſt expeditiore ac uoce ſonanti, & propè tinnula: homo loquax, & in foro obſtrepens, uerba immodicè fundens, & uoce exaudibili. Metaphora ſumpta ἐκ τῶ κροτάλου. Bud. comment.

κρόταφος. ϑ. ὁ. tempus, pars capitis.

κροτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. plaudo, percutio, excipio plauſu. neutrum abſolutum.

κροτητός. οῦ. ὁ. collidens.

κρότος. ϑ. ὁ. plauſus, laus, bona fama.

κροτοῦμαι. plauſu excipior, quod & plaudor Latinè dicitur apud Ciceronem.

κρόπων. ωνος. ὁ. muſca canina, uel uermis muſcarum & boum.

κροτῶν. οῦντος. ὁ. plaudens.

K P O Y.

κροῦμα. ατος. τὸ. pulſatio, ſonus à conſequẽti.

κρουνηδόν. torrentis inſtar.

κρούνισμα. τὸ. uertex.

κρουνοί. οἱ. ſunt torrentes à montibus cum pulſu & ſtrepitu fluentes, & fontium emanationes: ſalientes etiam dicuntur.

κρουνός. οῦ. ὁ. aquæductus, fons manufactus, ſcaturigo.

κρουνοχυτρολήραιον, uocat Ariſtophan. nugacem, inſenſatum, καὶ περιττολόγον: compoſita dictione à κρουνός, χύτρα, λῆρος. Suidas.

κρούομαι. inhibeo.

κρούσματα. inſtrumenta muſica, quæ neruis intenduntur.

κρούσασθαι πρύμναν. inhibere nauẽ. Vide cõmentaria Budæi.

κρουσιδημῶ. uoce plebem eludo, ac ſeduco: καταμερούω τῇ βοῇ, ἢ τὸν δῆμον ἀπατῶν καὶ παρακρουόμενος τῇ βοῇ. Heſychius habet κρουσιδήμων, κρουσιμίτρων, ἀπὸ τῶν ἐν τῷ μιτρῷ ἀπατώντων.

κρουσιμιτρεῖν. diminutè menſurare, defraudare in menſura.

κρουσιμίτρης. ϑ. ὁ. qui in menſura defraudat.

κρούσις. ιος. ἡ. pulſatio.

κρούω. μ. ούσω. ω. υκα. pulſo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

K P Y.

κρύβδην. clàm.

κρυβείς. ἐντος. abſconditus, ἀπὸ τῶ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιοῦ.

κρύγκος. uillus ex caprarum mento dependens apud Ariſtotelem. Latini aruncum uocant.

κρυερός. οῦ. ὁ. lętalis, frigidus, horridus, odioſus, miſerabilis, difficilis.

κρυμός. οῦ. ὁ. algor, frigus intenſum.

κρυόεις.

Κρυόεις. όεντος. ὁ. ἡ. frigidus, horridus.
Κρύος. εος. τὸ. frigus.
Κρυπταλίος. ᾱ. ὁ. occultus.
Κρυπτάσκω. cooperio.
Κρυπτεύομαι. insidior.
Κρυπτεία. ας. ἡ. officium occulta indagans.
Κρύπτη. ης. ἡ. crypta.
Κρυπτός. οῦ. ὁ. occultus.
Κρύπτομαι. subinde idem significat quod suũ actiuum.
Κρύπτω. μ. ύψω. τ. υφα. abscondo, tego, in arcano habeo. arcanum teneo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κρυσάλλινος. ᾱ. ὁ. crystallinus.
Κρύσαλλος. ᾱ. ὁ. glacies, crystallus.
Κρυσαλλώδης. εος. ὁ. ἡ. glacialis.
Κρύφα. secretò. cum genitiuo. κρύφατινός.
Κρυφαῖος. ᾱ. ὁ. latens.
Κρυφανδόν. καὶ
Κρυφῆ. latenter.
Κρύφιος. ᾱ. ὁ. καὶ
Κρύφος. ᾱ. ὁ. occultus.
Κρυψίχολος. qui iram cælat & premit, irã dissimulans.
Κρυψίνοος. ᾱ. ὁ. κρυψίνους, per contractionem, dissimulator, mentem suam dolosè cælãs, astutus.
Κρυώδης. εος. ὁ. algidus, horridus.

Κ Ρ Ω.

Κρώβυλος. ῡ. ὁ. aureus, uel argenteus corymbus, ex capillis pendens, indumentum capitis apud Athenienseis.
Κρωγμός. οῦ. ὁ. uociferatio, cornicatio.
Κρώζω. cornicari, ineptè garrire. apud Aristophanem pro prædæ inhiare.
Κρωσσόν. ᾱ. τὸ. urna.
Κρωσσός. οῦ. ὁ. hydria, uas quo aqua seruatur.
Κρῶσσος. ὁ. proprium nomen.

Τὸ Κ μεῖζ τῶ Τ.

Κτάνω. occido, corrumpo.
Κτάομαι. μ. άσομαι. τ. κτημαι. acquiro, paro mihi & cõparo, adipiscor, possideo, uendico mihi. depon. accusatiuo iungitur.
Κτασία. cædes.
Κτίασμ. ᾱ. τὸ. possessio apud Pindarũ. oratores κτῆμα dicunt, & κτῆσις.
Κτίαρ. απ. τὸ. prædium.
Κτιατίζω. μ. ίσω. τ. ικα. possideo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κτείνασα. interimens, occidens.
Κτείνω. μ. ενῶ. τ. ακα. occido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κτεὶς. ενός. ὁ. pecten.
Κτένες. interdum tonstrinæ. sic etiam uocantur quatuor denteis anteriores.
Κτενίζω. μ. ίσω. τ. ικα. pecto.
Κτένιον. ᾱ. τὸ. pecten.
Κτέρ. τὸ. possessio.
Κτέρας. idem quod κτῆμα, res possessa.
Κτέρεις. οἱ. mortui.
Κτερίζω. μ. ίσω. τ. ικα. parẽto, sepelio, præbeo exequias. neutrum, accus. iungitur.
Κτέρισμα. απ. τὸ. parentatio, iusta.
Κτέρος. εος. τὸ. parentatio, funus.

Κ Τ ῆ.

Κτηδών. όνος. flosculus qualis lanæ est.
Κτῆμα. απ. τὸ. possessio. κτήματα etiam dicuntur ἀνδρόποδα, & ἀιχμάλωτοι, hoc est homines in bello capti, & seruituti mancipati, mancipia: quemadmodum contrà ὁ κεκτημένος pro hero apud Aristopha. & Lucian.
Εἰς τὰ κτήματα πορεύεσθαι, hæreditatẽ adire.
Λαμβάνεσθαι τῶν κτημάτων, pignora capere.
Κτήματα. τὰ. opes.
Κτηματικός. opulentus, qui multas habet possessiones.
Κτήνη. pecus.
Κτηνηδόν. bestialiter.
Κτηνίατροι. ueterinarij, iumentorũ ueterinorum curatores & medici, qui ĩdem soleas equis affigunt. Ex post. annotat. Budæi.
Κτῆνος. εος. τὸ. iumentum, pecus.
Κτηνοτροφίαι. ᾶι. pecorum pabulum.
Κτηνοτρόφος. ου. ὁ. qui quadrupedes, sue iumenta pascit.
Κτησίδιον. ᾱ. τὸ. possessiuncula, curta suppellex,, prædiolum.
Κτήσιος. quæstorius. Mercurij cognomẽ qui lucripetis propitius dicebatur: dicitur etiã κερδῷος.
Κτῆσις. ιος. ἡ. possessio, dominij comparatio possidendiq; ius.
Κτητικός. οῦ. ὁ. possessiuus.
Κτητός. οῦ. ὁ. comparandus.
Κτήτωρ. ορος. ὁ. possessor.

Κ Τ Ι. Κ Τ Υ.

Κτίδιος. ᾱ. ὁ. nomen possessiuũ, ab ἴκτις, per aphæresin, uel à κτίς.
Κτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. condo, creo, fabrico, muro. actiuum, accusatiuo iungitur.
Κτίλος. ᾱ. ὁ. aries, dux, à κίω, quoniam gregem ferè præcedat, mãsuetus. Est propriè aries iam mitis mansuetusq; unde
Κτιλοῦσθαι. est puellã demulcere, atq; ita demum conciliare, ut uxorem ducas. accusa-

tiuo iungitur. Herodot. ἐκτιλώσαντο τὰς λοιπὰς τῶν Ἀμαζόνων. Hinc ἐκτιλωμένος dicitur apud Pausaniam, qui cuipiam familiaris est factus.

Κτιννύω. occido, φονεύω.

Κτίς. ἰκτίς.

Κτίσις. ιος. ἡ. fabricatio.

Κτίσμα. ατος. τὸ. ædificium, creatura, ut in epistola D. Iacobi: εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχήν τινα τῶν κτισμάτων αὐτοῦ, ut essemus primitiæ quædam creaturarum suarum.

Κτισμός. οῦ. ὁ. creator, conditor.

Κτιστός. creatus.

Κτυπέω. μ. ήσω. τ. ηκα. pulso manu.

Κτύπος. υ. ὁ. sonus, fragor.

Τὸ Κ μεῖζ. τῷ Υ.

Κυάθειον. υ. τὸ. καὶ

Κύαθος. υ. ὁ. cyathus.

Κυαμευτής. οῦ. ὁ. conciliator, qui agit cum fabis, sortilegus.

Κυαμεύω. sortior.

Κυαμιαῖος. υ. ὁ. fabali magnitudine.

Κυαμίζειν. catullire, cyamissare, de puella dicitur, quæ ætate iam maturior, uirum appetere incipit. Nam κύαμος (à quo deducitur) non modò leguminis speciem, sed coleos quoq; significat.

Κυαμοτρώξ. iudex qui uictum habet à suffragijs, in quibus ferendis utebantur κυάμοις: sic κυάμους τρώγων pro δικάζων, usurpant.

Κύαμος. υ. ὁ. faba. Gellius fabulũ uertit. κύαμοι etiam dicuntur testiculi: quia sint εἰς τὸ κύειν δεινοὶ καὶ ἄκριτοι τῷ κύειν, id est ad ferendum uterũ efficaces, causæq; ferendi uteri. Κύαμος uocatur item prima lactis πῆξις sub circulo illo nigrante, pupillam ambiente.

Κυανίαι. αἱ. saxæ in mari Euxino, quæ & Latini Cyneas uocant, eadem sunt Symplegades.

Κυάνεος. ου. ὁ. cœruleus, niger, uel inter nigrũ & uiridem.

Κύανος. υ. τὸ. cyanum, metallum sic dictum, nigrum, obscurum.

Κυανυγής. nigredinis splendorem habens, ex nigrore splendescens.

Κύανος. υ. ὁ. niger, obscurus.

Κυανοῦς. cœruleum, siue ferrugineum.

Κυάνοφρυς. υος. ὁ. ἡ. habens nigrum supercilium.

Κυανοχαίτης. υ. ὁ. cui nigrum est capillicium, habẽs crineis nigros, uel cœruleos potius, pro Neptuno ponitur.

Κυανόχρως. purpureo colore.

Κύαρ. foramen acus, pars auris.

Κ Υ Β.

Κυβαρσία. ας. ἡ. κεφαλὴ τοῦ ἀλεκτορος, ἄλλοι δέ φασι τὰς περικεφαλαίας, hoc est caput galli, alij uerò dicunt galeas.

Κύβεθρον. apum receptaculum: θήκη μελισσῶν.

Κυβεία. ας. ἡ. ludus aleæ, nequitia.

Κύβειρος. impudens: ἀναιδής.

Κυβέλη. ης. ἡ. Cybele deorum mater, quæ & Rhea, unde & eius sacra dicebant μητρῶα, & μητριάζειν eadem obire. Dicitur etiã hoc nomine aurium foramen.

Κυβερνάω. μ. ήσω. τ. ηκα. guberno, de naũi proprie. actiuum, accus. iungitur.

Κυβερνητήρ. ῆρος. ὁ. καὶ

Κυβερνήτης. υ. ὁ. gubernator.

Κυβερνισμός. οῦ. ὁ. gubernatio.

Κυβευτής. οῦ. ὁ. aleator, taxillis lusitans.

Κυβευτικός. οῦ. ὁ. lusor alearum.

Κυβεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ludo taxillis.

Κύβη. caput.

Κυβιβεῖν. propriè in caput demittere.

Κυβίβη. ης. ἡ. Cybele.

Κύβιλις. ιος. securis bipennis.

Κυβιλίσαι. securi percutere.

Κυβισίνδας. genus lusus puerilis, quod alio nomine ἐν κοτύλῃ etiam appellatur.

Κυβίσησις. ιος. ἡ. genus saltationis cuiusdam.

Κύβιον. est concisa pelanus ex Plin. lib. xxxij.

Κυβισατῆρες. urinatores, & qui in caput saltãt.

Κυβισάω. salto caput demittẽdo, in caput salto, in caput deferor deuoluorq;. Nam κύβη caput significat. Capitur & pro urinari, & natare, & taxillis ludere.

Κυβησίω. nato, mergo.

Κυβίστησις. gurges aquarum, συρροφή.

Κυβιστητήρ. ῆρος. saltator, ὀρχησμός.

Κυβιστητία. saltatio, ὄρχησις.

Κυβιτίζω. cubito percutio.

Κύβιτον. υ. τὸ. cubitus.

Κύβος. υ. ὁ. taxillus, talus, tessera, propriè tessera quadratæ figuræ, qua utimur in aleæolo ludentes. Sunt qui hoc nomine calculum omnem quadrangularem intelligãt, atq; ita dictum interpretantur, quòd facilimè prouoluatur, ac uelut in caput saliat. Nam κύβη caput est, & κυβίσᾶν in caput saltare dicitur.

Κύβωλον. υ. τὸ. cubitus.

Κ Υ Δ.

Κυδάζω. μ. άσω. τ. ακα. conuicior, territo, maledico,

ledico, inceſſo conuitijs.

Κυδαίνω. μ. ανῶ. ω. αχκα. glorifico, decoro, as. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κυδάλιμος. ε. ὁ. glorioſus.

Κύδαλος. ε. ὁ. καὶ

Κύδαρος. ε. ὁ. nauigij genus.

Κυδάσσω. καὶ

Κυδάτζω. turbo, conuitior, ἐπιφονῶ.

Κυδάω. μ. άσω. ω. ακα. glorior, ueneror, admiror, extollo. neutrum, datiuo iungitur.

Κυδηβῆναι. glorificare.

Κυδιάνειρος. ε. ὁ. faciens uiros glorioſos, & claros uiros cohoneſtans.

Κύδιμος. ε. ὁ. glorioſus, uenerabilis, illuſtris, grauis.

Κύδιον. melius, magis optandum.

Κύδιστος. ε. ὁ. illuſtriſſimus.

Κυδιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. exulto, glorior, efferor opinione mei. neut. datiuo iungitur.

Κυδνός. οῦ. ὁ. Cydnus flumen Ciliciæ.

Κυδοιδοπᾶν. confundere. Ariſtoph. οὐδὲν ὀρθῶς ἀλλὰ ἄνωτε καὶ κάτω κυδοιδοπᾶν.

Κυδοιμέω. μ. ησω. ω. ηκα. turbo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κυδοιμός. οῦ. ὁ. tumultus.

Κῦδος. εος. τὸ. gloria, decus.

Κύδος. ε. ὁ. cõuicium, obiurgatio, maledictũ.

Κυδρός. οῦ. ὁ. uenerabilis.

Κύδων. ωνος. Cydon urbs in Creta.

Κυδώνιον. ε. τὸ. genus mali quod Latini cotoneum appellant.

ΚΥΕ. ΚΥΖ. ΚΥΗ. ΚΥΘ.

Κυέω. μ. ήσω. ω. ηκα. & κύω. concipio, fero partum, uterum fero, oſculor.

Κύομαι. μ. όσομαι. ω. υσμαι. iraſcor. deponens, datiuo iungitur.

Κύημα. ατος. τὸ. fœtus.

Κύησις. ιος. ἡ. prægnatio, partus, fœtura.

Κυητικός. οῦ. ὁ. genitalis.

Κυθαίρεια. ας. ἡ. cythærea Venus.

Κυθαιρών. ῶνος. ὁ. Cythæron mons Baccho ſacer.

Κύθεμ. ἑκρυψεμ, ἐκάλυψεμ.

Κύθρα. ας. ἡ. γέλως σκωπτικός, id eſt, riſus mordens.

Κυθρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. σκώπτω, mordeo.

ΚΥΙ. ΚΥΚ.

Κυίσκομαι. καὶ

Κυίσκω. fero partum, concipio, idem quod κύω, & κυῶ.

Κυκάω. μ. ήσω. ω. ηκα. miſceo, cõfundo, turbo, agito, perturbo. actiuum, accuſ. iungitur.

Κυκεία. ας. ἡ. confuſio, perturbatio.

Κυκεών. ῶνος. ὁ. κυκεών.

Κυκίω. μ. ήσω. ω. ηκα. miſceo, cõfundo, turbo, agito, perturbo. actiuum, accuſ. iungitur.

Κυκερίς. ίδος. radix odorati iunci.

Κυκεῶ, pro κυκεῶνα.

Κυκεών. ῶνος. ὁ. potio ex multis herbis, uel melle & uino mixtura.

Κυκήθρα. ας, ἡ. συμφορά, ταραχή, id eſt calamitas, ſtrepitus.

Κύκημα. ατος. τὸ. confuſio, perturbatio.

Κυκητής. οῦ. ὁ. turbator.

Κυκινάω. miſceo, turbo.

Κυκλάμινον. rapum, ſiue umbilicus terræ.

Κυκλάς. άδος. ἡ. cyclas, ueſtis genus uel limbus.

Κυκλάω. μ. ήσω. ω. ηκα. circundo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Κύκλευον. poculum in quo fit mixtura.

Κυκλέω. uerſo, duco rota, uel plauſtro ueho. accuſatiuo iungitur.

Κύκλησις. ιος. ἡ. circuitus.

Κύκλια. ζα. uocantur quæcunq; eiuſdem ſunt argumenti, ut ſunt μίλοι, ὕμνοι, παιᾶνες, προσῳδαί. Suidas.

Κυκλόεις. εντος. ὁ. rotundus.

Κύκλον. ε. τὸ. rota.

Κυκλοπαίδεια. ας. ἡ. diſciplina circularis.

Κύκλος. ε. ὁ. orbis, circulus, ambitus, oculus quod tripodi ſuperimponitur. Et in noua Comœdia locus ubi uenderentur mancipia: fortè etiam ubi & uenalia reliqua.

Κυκλόσε. circunquaq;.

Κυκλοτερής. ίος. circularis, aduncus.

Κυκλοῦσθαι. circulari. Significat etiam circuuenire, & in medio concludere. Capitur etiam paſſiuè. Vide comment. Budæi.

Κυκλοφορητικός. uerſatilis.

Κυκλοφορῶ. uerſo.

Κυκλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. circundo, circunuenio, in medio concludo. acti. accuſ. iungitur.

Κύκλῳ. circum, in circuitu, in orbem, circulatim quo utitur Suetonius. Ἐμ κύκλῳ, in uniuerſum, nullo prætermiſſo apud Lucianũ.

Κύκλωπας, Siciliæ incolas uocatos fuiſſe ſcribit Heſiodus, quòd unum oculum orbicularem in fronte haberent, à κύκλος, & ὄψ. Vide Hom. in Odyſſ. & Verg. in iij.

Κυκλώπιον. totum illud quod albicat in oculo: quod etiam σφενδόνη dicitur.

Κύκλωσις. ιος. ἡ. circuitus. Et eſt quum extẽſis cornibus acies aduerſa in medio intercipit

Κύνεον. melos cygni. Est enim animal φι:
Κύνειος. ᾱ. ὁ. cygneus, olorinus. (λῳδόν.
Κύνος. ῡ. ὁ. olor, cygnus.

Κ Υ Λ. Κ Υ Μ.

Κυλίω. μ. ίσω. ω. ικα. uersor, assiduus sum.
Κυλικτής. ὁ. uersator. (θι.
Κυλιβάνη. ης. ἡ. sterilis brassica, ἢ ἄκαρπος κράμ
Κυλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uersor, κυλινδοῦμαι.
Κυλικεῖον. τὸ. theca poculorum.
Κυλίκιον. ῑ. τὸ. paruus calix.
Κυλινδίω. μ. ίσω. ω. ικα. uoluo. actiuum, accu satiuo iungitur.
Κυλινδάθρα. ας. ἡ. locus in quo uolutant se iu: menta.
Κυλινδοῦμαι. uersor, assiduus sum. uolutor Ci cero dixit.
Κυλινδροειδής. ές. ὁ. ἡ. cylindro similis. figuræ sunt apud mathematicos.
Κύλινδρος. ῡ. ὁ. cylindrus.
Κυλίνδω. uoluo. actiuum, accus. iungitur.
Κύλιξ. ικος. ἡ. poculum, calix.
Κυλίομαι. τὸ κυλινδοῦναι.
Κύλισμα. ατος. τὸ. uolutabrum, uolutatio.
Κυλίστρα. ας. ἡ. locus in quo uolutãt se iumẽta.
Κυλίχνη. ης. ἡ. catinus.
Κυλίχνιον. ῑ. τὸ. pyxidicula.
Κυλίω. μ. ίσω. ω. ικα. deuoluo. actiuum, accu: satiuo iungitur.
Κυλλαβαράβιον. ῑ. τὸ. καὶ
Κυλλάβαρις. nomẽ gymnasij apud Lacedæ: monios.
Κύλλαρος. ῡ. ὁ. Cyllarus, proprium nomen equi Castoris, uelox.
Κυλλοποδής. ὁ. mutilatus, mancus.
Κυλλοποδίων. ὁ. claudicans, mancus: & pro Vulcano accipitur Iliad. υ.
Κυλλός. οῦ. ὁ. debilis, claudus, habens genita lia crassa, & pro omni mutilato ponitur.
Κυλοιδιάω. μ. άσω. ω. ακα. καὶ
Κυλοιδιόω. oculis turgesco, dictum quasi κυ: λάβας οἰδέω. sunt enim κυλάβις oculorũ si: nus. Theoc. δηθὰ κυλοιδιόωντῶ.
Κυλοπῦρα. ας. ἡ. locus ubi templũ est & fons, ex quo mulieres potant ut concipiant, & facilè pariant.
Κῦμα. ατος. τὸ. unda. Plato pro risu posuit, quo loquentes interdum obruuntur, quũ quip: piam ridiculum eis excidit. Vide cõmenta ria Budæi.
Κυμαίθα. ας. ἡ. nomen capræ apud Theocrit.
Κυμαίνομαι. καὶ
Κυμαίνω. μ. ανῶ. ω. νκα. redundo, inũdo, æstuo. Lucian. κυμαίνειν τῶν θάλατταν dixit ἀντὶ τῶ ταράττειν. neutrum absolutum.
Κύμανσις. ιος. ἡ. fluctuatio.
Κυματία. ας. ἡ. illuuies.
Κυματίας. ᾱ. ὁ. undosus.
Κυματίας ποταμός. ab Herodoto dicitur unda bundus. ὁ κυματούμενος.
Κυματίζεσθαι. undis iactari & fluctuari.
Κυματίζειν. καὶ
Κυματοῦν τὴν θάλατταν, τὸ ταράττειν.
Κυματωγή. ῆς. ἡ. procella, unda, littus, summũ littoris quod undis euerberatur, crepido lit toris.
Κυμβαλίζω. cymbala pulso.
Κύμβαλον. ῡ. τὸ. cymbalum.
Κύμβαχος. ῡ. ὁ. supinus, qui in caput saliens, crura leuat surrecta. Nam κύμβη caput di: citur. accipit & pro suprema parte galeæ.
Κύμβη. ης. ἡ. cymba, testa, caput.
Κύμβιον. ῑ. τὸ. cymbium, poculi genus simile nauigio, quod κύμβην uocant. In Lexico Pausaniæ κυμβᾶιον scribitur.
Κύμβος. ῡ. ὁ. poculum.
Κύμινδις. ιος. ἡ. aquila, accipiter nocturnus, quem & Plinius libro decimo naturalium historiarum cymindin uocat. lingua deo: rum χαλκὶς uocatur, ut tradit Homerus Ili ados xiiij.
Κύμινον. ῡ. τὸ. cyminum.
Κυμινοπρίστης. ῑ. ὁ. uenditor cymini, sordidus, cymini sector.

Κ Υ Ν.

Κυναβάρινον χρῶμα. rubricæ color.
Κυνάγχη. ας. ἡ. angina, cynanche.
Κυνάγωγος. ῡ. canum ductor.
Κυνάδες. ἀι. lingua Dorica κυναῖ. Theocritus Idyllio xv. ἐπὶ ταδράχμους κυνάδας χρᾶτ' ἀπο τίλματα πυρῶν.
Κυναδόν. aduerb. caninè, canum ritu.
Κυνάριον. ῑ. τὸ. catellus.
Κυνάδης. ὁ. illiberalis, sordidus, ἀνελεύθερος.
Κύναιδος. ῡ. ὁ. ualde impudens, durus.
Κυνέη. propriè canis aquatici pellis, sicut παρ δαλέη, pardalis pellis. ex hac antiqui uiden tur effecisse capitis munimentum loco ga: leæ, unde pro galea quoq; passim accipit.
Κυνελφίω. abscondo, κρύπτω.
Κυνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. osculor, oro. actiuum, ac cusatiuo iungitur.
Κυνῆ. ῆς. ἡ. biretum, galerus, galea.
Κυνηγεσία. uenatio quæ fit per canes.
Κυνηγετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uenor. neutrum, ac cusatiuo

cusatiuo iungitur.

Κυνηγέτης. ου. ὁ. uenator.

Κυνηγετικός. οῦ. uenatorius.

Κυνηγεσία. ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγέσιον. locus aptus uenationi.

Κυνηγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. uenor. neutrum, accusatiuo iungitur.

Κυνηγία. ας. ἡ. uenatio.

Κυνηγός. οῦ. ὁ. ἡ. uenator, uenatrix.

Κυνηδόν. caninè, more canum.

Κυνίδιον. ου. τὸ. catellus.

Κυνίζειν. Cynicam exercere, Cynicè uiuere.

Κυνικίω. μ. ώσω. τ. ωκα. canem irrito. neutrū, accusatiuo iungitur.

Κυνικός. οῦ. ὁ. caninus, mordax, inuerecundus. Vnde & Cynici philosophi quidā dicti, quòd canum ritu inuerecundi essent, & maximè liberè in hominum uitas inuehe rentur. Huiusmodi Lucianus depingit Menippum.

Κυνίσκοι. οἱ. pisces quidam.

Κυνισμός. οῦ. ὁ. cynismus, secta philosophorū qui Cynici uocantur.

Κυνογλώσσα. plantago minor.

Κυνοδέσμιον. ε. τὸ. uinculum præputij.

Κυνόδοντες. dentes qui dicuntur canini. Sic autem uocantur quatuor anteriores quòd in acutum producti, caninos præ se ferant dentes.

Κυνοδρομεῖν. cum canibus currere.

Κυνοειδής. ους. ὁ. ἡ. canino aspectu.

Κυνοθάρσης. ὁ. impudens, ἀναιδής.

Κυνοκάρδαμον. nasturtium.

Κυνόκαυμα. τὸ. æstus caniculæ.

Κυνοκέφαλος. ου. ὁ. caniceps.

Κυνοκράμβη. ἡ. canina brassica.

Κυνολίσχης. ε. ὁ. obscœnus, sermone turpi.

Κυνομαχεῖν. cum canibus pugnare.

Κυνομυῖα. ας. ἡ. musica canina, quæ & Latinè cynomya dicitur.

Κυνοπρόσωπος. ὁ. canina facie.

Κυνοραῖσαι. muscæ caninæ, quæ sanguinē ab animalibus exugunt.

Κυνοσαργὲς. ους. τὸ. βάθρον, fundamentū, gymnasium, & locus Athenis in quo nothi exercebantur.

Κυνόσβατον. ε. ὁ. frutex quidam, sentes canis, caninus rubus.

Κυνόσουρα. cynosura, ursa minor dicitur, sonat quasi dicas canis caudam. Huius cursum Phœnices deprehendere primi, & ad eam nauigationem dirigunt, ut testatur Aratus in Phœnomenis.

Κυνόσωρα. nullius precij.

Κυνοῦχος. ε. ὁ. lorum quo canis ligatur.

Κυνοφθαλμίζομαι. impudenter aspicio, ἀναιδῶς ἐμβλέπω.

Κύντερος. ε. ὁ. peior, fortior.

Κυνώπης. ου. ὁ. inuerecundus, qui canino est aspectu.

Κυνῶπις. ιδος. ἡ. inuerecunda.

Κ Υ Ο. Κ Υ Π.

Κύος. fœtus.

Κυοφορεῖν. ferre uterum, prægnantem esse.

Κυοφορεῦμαι. in utero gestor.

Κυππάζω. milito, διατρίβω, στρατεύω, ἐναισχύνω, ἐπικύπτω, χρονίζω, Hesych.

Κυπαρίσσινος. ου. ὁ. cypressinus.

Κυπάρισσος. ὁ. Cyparissus pueri nomen.

Κυπάρισσος. ε. ἡ. cupressus arbor.

Κυπάς. ἡ. pallium, lecti stragulum.

Κύπασις. ιος. ὁ. genus ornamenti muliebris.

Κύπειρον. ου. τὸ. καὶ

Κύπειρος. ὁ. cyperus herba, quę Latinè gladiolus à quibusdam appellatur. Nascitur autē circa loca palustria.

Κύπελλον. ου. τὸ. poculum.

Κυπριάζω. floreo.

Κυπρίζουσα. ης. ἡ. ἀνθοῦσα, florens.

Κύπρινος. ου. carinus piscis fluitalis.

Κύπρις. ιδος. ἡ. Venus, pulchritudo.

Κυπρογένεια. ας. ἡ. ἡ

Κυπρογενὴς. ἐος. ἡ. Venus, ueluti in Cypro nata.

Κύπρον. ου. τὸ. & ἡμίκυπρον, genus mensuræ frumentariæ apud Alcæum.

Κύπρος. ligustrum.

Κυπτάζω. μ. ασω. τ. ακα. κύπτω, prospicio, immineo, insto, incumbo, στραγγεύομαι. Aristoph. Ranis: χώρει, τί κυπτάζεις ἔχων τοῦτ' τῶν θυράν; neutrum, datiuo iungitur.

Κύπτω. μ. ύψω. τ. υφα. inclino meipsum, inflecto, demitto oculos. ἐπικάμπομαι τῷ σώματι, caput erigo, exero, apud Strabonem. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κ Υ Ρ.

Κυρβασιά. ᾶς. ἡ. cassis, galea, Persicum capitis munimentum, tiara.

Κύρβασις. idem.

Κύρβεις. οἱ. tabulæ quadræ, in quibus leges apud Athenienses describebantur, & uariæ delinquentium multæ. Ita appellatę ἀπὸ τοῦ κεκορυφῶσθαι, quòd erectæ stabant atque sublimes, quò omnibus essent conspicuæ.

Lucia. ἄξωνις appellat. Nominatiuus eius singularis est κυρβις. ἰος.

Κυρεία. ἡ. potestas, dominium.

Κυρέω. μ. κύρσω. ἐντυγχάνω, sum, adipiscor, incido, absoluo.

Κυρήβα. ης. ἡ. Ceres.

Κυρηβασία. pugna quæ fit cornibus, cõcursus cornutorum animantium.

Κυρηβάω. μ. άσω. ϖ. ακα. pugno.

Κυρῆλος. ϑ. ὁ. alcyon masculus.

Κύρημα. απ. τὸ. fors, quod casu accidit lucrũ.

Κυρία. ας. ἡ. hera, domina, locus concionis Athenis, ubi creabantur magistratus. Significat etiam κυρία nõ modo diem uadimonij sistendi, sed etiã ϖροθεσμίαν ἐντινοῦν. Significat καὶ ϖᾶσαν ἡμέραν τεταγμένην, ἢ ἀπο τεταγμένην: quem Latini statum diem, & statutum dixerunt & ratum & fixum, ad quem qui nõ adfuerit, moram purgare nequit. Dicitur etiam à Synesio dies fati & mortis uadimonij. Demosth. κυρίαν γνῶσιν dixit ratam iudicis cognitionẽ. Et κυρίας ἐνεσώσης, appetente die uadimonij. Τὴν κυρίαν ἐγγράψαι, diem uadimonij in acta referre. Budæ. Κυρία ἡμέρα, dies rei alicuius causa præstituta, uelut dies comitiorum apud Latinos. Inuenitur & κυρία apud rhetores pro eodem ut ἡμέραν subintelligas. Κυρίαι δόξαι dicebant propositiones & axiomata rata & firma, cuiusmodi quædam erant Epicuri.

Κυριακός. οῦ. ὁ. autenticus, dominicus.

Κυριβασία. ας. ἡ. pugna, proprie cũ bruta cornibus se mutuò lacessunt. Alij κυρηβασία.

Κυριβάτης. ϑ. ὁ. procax, maledicus.

Κυρίβια. τὰ. furfures.

Κυριεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. dominor, reduco in potestatem. neutrum, genitiuo iungitur.

Κυριάζειν. καὶ

Κυρίζειν. cornu uerberare siue petere.

Κυριολεκτῶν. proprie ac distincte loquens.

Κύριος. ου. ὁ. proprius, dominus, is qui authoritate prẽualet. Κύριος αὐτὸς ἑαυτοῦ, suæ iam tutelæ permissus. Κύριον etiam dicitur prẽcipuũ & antiquissimum, id est, ϖλείσης ἐπιμελείας ἄξιον. Τὰ κυριώτατα μέρη τοῦ σώματος. Gal. principalia membra uocat, quæ etiã καίρια dici possunt. Demosthen. καὶ τὰ κύρια ἅπαντα ϖότ' ὄντ' ἐν ἑκάστῃ ταῖς ϖόλεσιν, id est, capita, & ij qui summã reipub. in manibus habent. Sic Aristotel. τὸ κύριον τῆς ϖόλεως uocat, τοὺς ϖολιτευομένους. Κύριος etiam dicitur qui iurisdictionem habet. Κύριος νόμος, est lex quę uim & authoritatem obtinet, & quę nõ est abrogata. Κυριώτερον etiam dicitur, cuius fides est exploratior, cui magis credimus. Is etiam qui aliquem habet in potestate dicit esse κύριος, ut ἐπίτροπος: ἢ ϕ qui puellas aut fœminas dabant nuptui, quia earum erant aut tutores aut curatores, dicebantur κύριοι. Est etiam κύριος qui summam habet potestatem. Κύριός εἰμι τούτου, hoc est, muneris & curationis meæ. Ἔ σω κύρια τὰ κριθέντα, his uerbis significabãt se nolle ad aliud maius iudiciũ prouocare. Καὶ τὰ διαιτηθέντα ἔσω κύρια, hoc est, Et quod arbitri statuerint, id semel ius ratumq; esto. Vide Commentaria Budæi.

Κύριον ϖοιῆσαι, dare potestatem alicui & authoritatem.

Κύριος καθίσιος. uide καθίσιος.

Κυρισ. οῦ. ὁ. locus in Macedonia.

Κυριότης. ητ. ἡ. dominatio.

Κυριόω. idem quod κυρόω.

Κυρίσσειν. idem quod κυρίζειν.

Κυρίτας. τους. Quirites.

Κυρίττω. cornupeto, capto, σοχάζομαι. Vide in Comment. Bud.

Κυρίως. propriè.

Κυρκανᾶν. tumultuari, mouere, turbare.

Κύρμα. ατ. τὸ. adeptio, inuentũ, ἐπίτευγμα.

Κύρνος. ϑ. ὁ. Corsica.

Κύρος. εος. τὸ. authoritas, dominium, firmamentum, rata fides & probatio. Item caput & cardo alicuius rei, quod Plinius indicaturã appellat, præcipuũ munus & præuertendum, perfectio.

Κῦρος. ου. ὁ. Cyrus.

Κυροῦμαι. τὸ κυρῶ, firmo, constituo, decerno.

Κυρόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. autentico, ratum facio, suffragijs comprobo, decerno. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κυρσανίας appellant Lacones, adulescentulos & homines nihili, ἀπὸ τοῦ κύρσου, quod uilissimi cuiusdam oleris species est.

Κυρταυχένα. τὸν. incuruiceruicem.

Κύρτη. ης. ἡ. cauea.

Κυρτίας. ου. ὁ. genus clypei.

Κυρτίδιον. ϑ. τὸ. quasillus.

Κυρτίς. ίδος. fiscella, qualus, cauea.

Κύρτων. ϑ. ὁ. uas piscatorium.

Κυρτὸς. οῦ. ὁ. gibbo deformatus, curuus, altus, pars superior, circunferentia.

Κυρτόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. eleuo, curuo, attollo. actiuum

actiuum, accusatiuo iungitur.

Κόρτωμα. τό. camera, locus testudinatus & incuruus, quem Latini appellant fornicem.

Κύρτωσις. ιος. ἡ. gibbosus, curuitas.

Κύρω. κυρέω.

Κύρωσις. τὸ κῦρος, rata fides, cõfirmatio, existimatio, authoritas & columen alicuius rei.

Κ Υ Σ. Κ Υ Τ.

Κῦσι. osculatus est.

Κῦσον. da osculum, osculare.

Κώκυσις. ἡ. pumex.

Κύστις. ἡ. uesica.

Κύστις. ιος. ἡ. μήτρα, uenter usque ad fœmora, urinæ receptaculum, & locus siue corium in quo quippiam includimus.

Κύταια. Cytæa, ut scribit Lycophron in Alexandria, urbs est Colchidis, ueneficis mulieribus plena, unde Cytæinis carminibus in prima elegia Propertij.

Κύτινοι. flores mali punici.

Κύτισος. cytusus herba apud Theocritum: ἃ αἴξ τὸν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, id est, Capra cytisum, lupus capellam sequitur.

Κυτρίδες. ὰι. emplastri genus, apud Lucianũ in Alexandro.

Κύτος. εος. τὸ. uas profundum, latitudo, cumulus, corium fundum nauis. Sic etiam uocatur (ut inquit Iulius Pollux) os capitis uersum: Latinè caluam & caluariam uocant. Aristoteles τριχωτὰν intelligit, id est, quod capillis integitur.

Κύτρα. olla, pro χύτρα lingua Dorica.

Κύτταρος. ὁ. cella apum, cõcauitas in fauis, cortex glandis & huiusmodi, sublimis cœli pars. Κύτταροι. οἱ. sunt ueluti nuces in plantis, & panniculæ.

Κυτώνιος. ου. ὁ. Cotoneus.

Κύτωρος. Cytorus mons Paphlagoniæ buxifer, ut est Iliad. ιϳ. & meminit Vergilius secundo Georgic.

Κ Υ Φ. Κ Υ Ψ. Κ Υ Ω.

Κῦφι. aromatũ cõpositio apud Aegyptios.

Κυφός. οῦ. ὁ. gibbosus.

Κῦφος. ου. ἡ. urbs Thessaliæ.

Κύφων. ωνος. ὁ. genus supplicij, catasta, lignũ in quo uinciuntur nocentes. Accipitur pro quouis malefico, ac si furciferum dicamus. Est & uestis genus. Præterea baculi genus incuruati.

Κυφωνισμός. οῦ. ὁ. supplicium.

Κυφίλη. ης. ἡ. alueare, uasis aut mẽsuræ species

Κυφελίς. ίδος. ἡ. sordes auriũ, quas auriũ mar morata uocãt Latini. Iuniores cerumina.

Κύψελος. ὁ. cypsellus, hirundinũ species: Pselus τρωγλοδύτης uocat. Dicuntur & ἄποδες.

Κυψελόδυσον. ου. τὸ. sordibus coopertum.

Κύω. μ. ύσω. ω. υκα. κυέω.

Κύων. κυνός. ὁ. ἡ. canis, canicula signum cœleste est.

Κυῶν. οῦντος. prægnans.

Κυϊτάτων. præpotentissimus.

Τὸ Κ μετὰ τοῦ Ω.

Κωάζω. impigner o.

Κῶας. ατος. τὸ. pellis ouina.

Κωβιός. οῦ. ὁ. gobius.

Κώδεια. ας. ἡ. caput papaueris: unde pro capite interdum apud Poëtas, à similitudine papauerum.

Κώδιξ. ικος. ὁ. codex, χάρτης, charta.

Κώδιον. ου. τὸ. pellis cum uillis.

Κώδων. ωνος. ὁ. tintinnabulum, crepitaculum

Κωδωνίζω. tinnio, crepitaculum sono. Item exploro, periculum facio: tractum ab equis qui sonitu tintinnabulorum explorari solebant, an generose strepitus bellicos ferre possent.

Κωδωνοφόροι. οἱ. tintinnabula gestantes, quos anteambulones atratos appellare possumus, & ferales præcones, quales Parisijs uicatim tintinnabulo atrati discurrunt, funusq; indicant.

Κώθων. ωνος. ὁ. inordinatus potus, ebrietas, poculum fictile, temulentia.

Κωθωνίζειν. κὴ

Κωθωνίζεσθαι. indecorè lasciuire, cothonissare, ebrium esse, liberaliter potare.

Κωθωνισμός. οῦ. ὁ. ebrietas, liberalior potio & plenior.

Κ Ω Κ. Κ Ω Λ.

Κωκάλια. τὰ. cocalia, species è testa intectis: animalia communi nomine dicuntur, quę testa teguntur, ut conchylia, limaces.

Κωκύω. μ. ύσω. ω. υκα. lamentor. neutrũ absol.

Κώκυμα. ατος. τὸ. ploratus.

Κωκυτός. οῦ. ὁ. luctus, ululatus, Cocytus fluuius infernalis.

Κωκύω. μ. ύσω. ω. υκα. ploro, lugeo, eiulo, lamentor, & uerbum fictitiũ ad uocem galli. neutrum absolutum.

Κῶλα. τὰ. cadauera, nates, ueneres in talis, pars scilicet tali, manus & pedes, artus.

Κωλή. ἡ. anterior pars uictimæ.

Κωλήν. ῆνος. ἡ. tibia hominum, perna.

Κώληξ. ηκος. ὁ. os ossis.

Κωλῆψ. πος. ὁ. poples.

Κωλιάς. άδος. ἡ. Venus, à loco Atticæ ubi illa colebatur.

Κωλίφιον. ε. τὸ. panis quo utebantur Athletæ, ἀπὸ τοῦ κώλου καὶ τοῦ ἴφι, id est, robore membrorum. utitur Iuuenalis:

Luctantur paucæ, comedunt coliphia paucæ.

Κῶλον. ε. τὸ. membrũ, pes, tibia, os ossis, coxa cũ crure. Et crassioris intestini pars, aluus.

Κῶλος. ου. ὁ. culus, podex.

Κωλοτομέω. ήσω. ηκα. membra incido. actiuũ.

Κώλυκον. ου. τὸ. sacculus, arca.

Κώλυμα. ατος. τὸ. καὶ

Κωλύμη. ης. ἡ. καὶ

Κώλυσις. impedimentum.

Κωλυσιέπινος. ε. ὁ. quondam dictus fuit qui cunctantius seriusq; cõuiuium rogatus accederet, quòd sua mora impedimẽto esset, quo minus cœnaretur.

Κωλυσανέμας. ου. ὁ. uentorũ prohibitor, uenti flatũ inhibens: quo nomine dictus est Empedocles, ut scribit Laërt. Nam cũ Agrentini uento infestarentur uehemẽtiore, illum auertisse Empedocles dicitur, circũpositis urbi pellibus asinorum innumeris.

Κωλυτήριον. τὸ. propugnaculum.

Κωλύτης. ου. ὁ. prohibitor, uindex.

Κωλυτικός. ὴ. όν. prohibitiuus.

Κωλύω. μ. ύσω. ω. υκα. prohibeo, ueto, infero tristitiam. actiuum, accusatiuo iungitur.

Κωλώτης. ου. ὁ. καὶ

Κώλωτος. ε. ὁ. stellio, lacertæ genus.

Κ Ω Μ.

Κῶμα. ατος. τὸ. somnus, ueterni species.

Κωμάζω. μ. άσω. ω. ακα. petulans sum, ago petulanter & lasciuè, lasciuis saltationibus & carminibus indulgeo, comessationibus indulgeo, genialiter & cum luxu uiuo, procatum eo, iuuenum amantium more cantilenis, saltationibus, musicis instrumentis, cęterisq; iuuenilibus nugamentis lasciuio. Lucian. ἡνυσάμην αὐτῷ ἄδοντος. ὁπότε ἐκώμασε ὡρὼν ἐπὶ σε. neutrum absolutum.

Κωμαίνω. μ. νῶ. ω. χκα. νυσάζω, dormiturio, apeto somnum.

Κωμάρχης. καὶ

Κωμαρχός. οῦ. ὁ. uicorum præfectus, qui urbiũ imperio præest.

Κωμαστής. οῦ. ὁ. ebrius, incõtinens, procus, lasciuus, qui nocturnis aut intempestiuis conuiuijs indulget: Latini comessatorem uocãt.

Κώμη. ης. ἡ. uilla, castellum, uicus, pagus. Accipitur interdum pro oppido, aut potius oppidulo.

Κωμηδόν. uicatim.

Κωμήτης. ου. ὁ. uicinus.

Κωμῆτις. ιδος. ἡ. uicina.

Κωμοπόλεις. uici maiores, quasi æmuli oppidorum, oppidula rusticana, quæ uel uici, uel oppida uideri possunt: quidam municipia interpretantur. Composita uox à κώμη & πόλις.

Κῶμος. ου. ὁ. deus apud ueteres habitus, comessationum nocturnarumq; saltationum præses, in cuius militia authorabantur iuuenes, qui coronati noctu cum facibus musicisq; instrumentis, ad amicaum fores, saltandi cantandiq; gratia concurrebant, procaciterq; lasciuiebant, adeò ut fores nonnunquam confringerent, atq; irrumperẽt. Hinc κῶμον huiusmodi iuuenũ contubernium, procacitatem iuuenilem, ebrietatis & intemperantiæ festũ κατὰ μετωνυμίαν appellamus, quale apud nos etiamnum sub ineuntem quadragesimam obseruamus. Comum eleganter depingit Philostratus imagine tertia, περὶ εἰκόνων. Hinc κωμάζω uerbum, & comessor, & comessatio apud Latinos teste M. Varrone. Vnde etiã κῶμος παλαιὸκωμος uinolentorũ hymnus, cuius in Ranis meminit Aristophanes.

Κώμυς. υθος. ἡ. δεσμὴ. fasciculus fœni.

Κωμῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. reprehendo, obiurgo, mordeo, suggillo, nominatim in comœdia perstringo. Aristoph. Ranis: κωμῳδοὺς ἐν ταῖς τραγῳδίοις τελεταῖς ταῖς τοῦ Διονύσου, Tragicè aliquando pompam seu triumphum ago. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Κωμῳδία. ας. ἡ. comœdia.

Κωμῳδίαν διδάσκω. comœdiam ædo, conscribo & compono. Inde

Κωμῳδοδιδάσκαλοι. poëtæ dicti sunt.

Κωμῳδιοποιός. ε. ὁ. qui cauillis lacessit aliquẽ. Item poëta comicus.

Κωμῳδούμενος. comœdijs taxans.

Κωμῴδριον. ου. τὸ. uiculus.

Κ Ω Ν. Κ Ω Ο.

Κώνδρον. ου. τὸ. frustum.

Κώνειον. ε. τὸ. cicuta, uenenum.

Κωνιάζεσθαι. letale uenenum bibere.

Κωνοειδής. έος. ὁ. cono similis. Sic terram uocant Philosophorum aliqui.

Κῶνος. ου. ὁ. conus galeæ, nucleus, σπέρμος. à quibusdam liquida pix. fructus pini arboris in

ris in acumen desinens, & placentæ genus ex uuis passis & amygdalis.

Κωνοφόρος. ου. ὁ. conifer.

Κωνωπεῖον. ου. τὸ. conopeum, uelum ad arcendos culices. Horatius:

Interq; signa turpe militaria
Sol aspicit conopeum.

Κώνωψ. ωπος. ὁ. uel ἡ. ut apud Aristophanẽ. culex.

Κῶοι. οἱ. cauernæ. Strabo τῷ ἡ. ἔνιοι δὲ κώους μᾶλλον τὰ τοιαῦτα κοιλώματα λέγεσθαι φασίν. Vnde illud Homeri Iliados ά. θήρσιν ὀρεσκῴοισιν.

Κῶον. ου. τὸ. pignus.

Κῶος. εος. τὸ. pellis anguina.

Κῶος. ου. ὁ. Cous, ex insula Co.

Κ Ω Π. Κ Ω Ρ. Κ Ω Σ.

Κωπαίς. ίδος. ἡ. anguilla in Eubœa, ut in Sicilia θύννος. Bœotij præcipuas τῶν κωπαίδων dijs immolabant uictimarum ritu coronatas. Est etiam hoc nomine palus in Bœotia, in qua ingentes anguillæ nascuntur.

Κωπία. ᾶς. ligna unde remi parantur, remi.

Κώπη. ης. ἡ. ansa, remus, manubrium gladij.

Κωπήεις. ήεντος. ὁ. capulatus, ansatus.

Κωπηλατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. remigo. neutrũ absolutum.

Κωπηλάτης. ου. ὁ. remex.

Κωπῆρες πλοῖον. nauigiũ quod remis agitur.

Κωπητήρ. ῆρος. ὁ. scalmus remi.

Κωπία. τὰ. ossa angustiora costarum.

Κῶπος. ου. ὁ. μεθ' ἡδονῆς ψαλμός.

Κωπῴδεις. οἱ. garruli.

Κωπωτήρια. τὰ. locus in naui iuxta remiges.

Κωράλιον. ου. τὸ. coralium.

Κῶρος. ου. ὁ. puer, pro κοῦρος.

Κωρυκαῖος. ου. ὁ. Corycæus, explorator, de quo uide Erasmũ in prouerbio: Corycæus auscultauit.

Κωρύνιον. ου. τὸ. crumenula.

Κωρυκός. οῦ. ὁ. pera, mons Pamphiliæ. Vide Strabonem.

Κῶς. ῶ. ἡ. Cos insula.

Κῶσος. ου. ὁ. costus.

Κ Ω Τ. Κ Ω Φ.

Κωτίλλη. ης. ἡ. hirundo.

Κωτίλλω. μ. ιλῶ. ω. ιλκα. multa loquor, garrio. neutrum absolutum.

Κώτιλος. loquax, garrulus.

Κωφόομαι. obtumesco. Accipitur pro surdesco. deponens absolutum.

Κωφήν. ῆνος. ὁ. Cophen fluuius.

Κωφός. οῦ. ὁ. mutus, ὁ μὴ φθεγγόμενος. Homerus κῦμα κωφὸν, appellat, id est, nullum strepitum edens & quietum. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ βεβλαμμένου τὴν ἀκοήν, id est, pro eo, cui auditus est uitiatus, hoc est, muto, propterea fortassis, quòd qui natura surdi sunt idem & muti sint oportet. Item stolidus, stupidus.

Κώφωσις. ιος. ἡ. surditas.

Κωχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. coëo.

Τὸ Λ μετὰ τοῦ Α.

Ἀ. particula nihil per se significans, sed in compositione dictionibus uehementiam affert.

Λάας. αος. ὁ. & λάαος, ϗ λάας. άα. lapis.

Λαβδακισμός. οῦ. ὁ. orationis uitium qua l cerebro repetitur, ut sol & luna luce lucere. Capel. lib. v.

Λαβεῖν εἰς θέσιν. adoptare.

Λαβή. ῆς. ἡ. ansa, prehensio, manubrium, causa, occasio, excusatio.

Λαβίδιον. forcipicula.

Λαβινιᾶται. οἱ. laurentes populi.

Λάβιον. τὸ. manubriũ, diminutiuum à λάβη.

Λάβις. fibula.

Λαβραγόρης. ου. ὁ. præsumptuose loquens, intempestiuiter loquens.

Λαβράζω. procax & temerarius sum.

Λάβραξ. ακος. ὁ. lupus piscis, labrax, quo & Plautus utitur.

Λαβρεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. præsumptuose, aut turbatè, aut immodestè, & arrogãter loquor. deponens absolutum.

Λάβρυ. ύος. ἡ. Lydorũ lingua securis dicitur. unde apud Cares Iouis λαβραδίου statua est, manu securim tenens.

Λαβρός. οῦ. ὁ. abundans.

Λάβρος. ου. ὁ. immediocris, uehemens, impetuosus, procax, audax, turbatus, insaniens.

Λαβροσύνη. procacitas.

Λαβροφαγοῦντες. οἱ. edaces.

Λαβρῶς. incontinenter.

Λαβρώνιον ϗ λαβρώνιος. poculi species.

Λαβύρινθος. ου. ὁ. labyrinthus.

Λαβυρινθώδης. εος. ὁ. ἡ. tortuosus.

Λ Α Γ. Λ Α Δ. Λ Α Ε.

Λάγανα. τὰ. lagana, placentæ.

Λαγαρός. οῦ. ὁ. uacuus.

Λαγγάζω. pigresco.
Λαγγεύω. fugio.
Λάγηνος. ου. ὁ. lagena.
Λαγηροῦσθαι. congelascere.
Λάγια. καὶ
Λαγίδια. τὰ. ἢ
Λαγίδες. ἀι. catuli leporum.
Λαγνεία. ας. ἡ. luxuria, libido, scortatio, salacitas.
Λάγνιος. mollis, effœminatus, libidinosus.
Λάγνος. ου. ὁ. lasciuus.
Λάγυνον. τὸ. mensura cõtinens heminas, siue cotylas duodecim. δίπας τριλάγυνον. Athenæus.
Λαγχάνω. sortior. Λαγχάνω δίκην, sortior iudicium, dicto iudicium, litem intendo, edo iudicium & actionem, quod etiam subscribo iudiciũ dicitur. In causis capitalibus etiam significat postulo & accuso. Λαγχάνω βουλεύειν ἢ λαγχάνω βουλευτὴς, creor & designor senator, & in curiam cooptor.
Λαγῶα. τὰ. carnes leporinæ.
Λαγῶβολον. ου. τὸ. pedum.
Λαγών. όνος. ὁ. ile, latus, uterus, lumbus.
Λαγωνόπονος. ου. ὁ. iliorum dolor.
Λαγωός. οῦ. ὁ. erinacius, lepus terrestris, & marinus.
Λαγώπους. pes leporinus, nomen herbæ.
Λαγώς. ῶ. ὁ. lepus.
Λαγωφόνος ἀετός. aquila leporaria.
Λάδανον. pinguedo quæ exit ex herba ladone, & adhæret uellеribus caprarum, quod detrahentes in usum medicinæ seruant.
Λάδαν. ladon, fruticis genus.
Λάε. strepuit, insonuit.
Λάειν. uidere.

Λ Α Ζ. Λ Α Θ.

Λάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. ἢ
Λάζυμαι. capio, sumo.
Λάζω. lasciuio nimia pabuli ubertate.
Λαθαργός. οῦ. ὁ. uermis quidam, & canis latenter mordens.
Λαθητικός. οῦ. latens.
Λαθικηδής. ἐος. ὁ. ἡ. faciens obliuisci curas.
Λαθίπονος. ου. ὁ. abscondens laborem.
Λαθίφθογγος. ου. ὁ. faciens obliuisci uocem.
Λάθρα. clam.
Λαθραῖος. ου. ὁ. occultus.
Λαθραίως. clanculum, occultè.
Λαθρηδόν. clanculum.
Λαθρηναῖος. ου. ὁ. spurius, illegitimo coitu natus.

Λάθριος. δία. ὁ. clandestinus.
Λάθυρον. ου. τὸ. ἢ
Λάθυρος. ου. ἡ. cicercula.

Λ Α Ι.

Λαῖα. instrumentum quo utuntur mulieres in stamine texendo.
Λαιδάριον. τὸ. lacerna, penula, uestis æstiua.
Λαιδρός. οῦ. ὁ. impetuosus, temerarius.
Λαίθαργος. canis latenter mordens.
Λαιθυράλω. irrideo, χλευάζω.
Λαικάζω. decipio, scortor.
Λαικαστής. ὁ. scortum, cinædus.
Λαικάστρια. ἡ. meretrix, ab indecoro ornatu. Nam λα intendit, & καίειν ornare est.
Λαίλαψ. απος. ὁ. turbo uenti, procella, nimbus
Λαῖμα. τὸ ἅιμα, ὅρμημα, sacra uictima.
Λαιμάζω. ἢ
Λαιμάω, ἢ λαιμάαω. intemperanter & immoderè comedo.
Λαιμαργία. ας. ἡ. ingluuies.
Λαιμάργος. οῦ. ὁ. heluo, gluto.
Λαιμοπέδη. ης. ἡ. collare canis.
Λαιμός. οῦ. ὁ. guttur.
Λαιμοτομήσας ἑαυτὸν, qui sibi gulam temperauit.
Λαιμώδω. aufugio, δραπετεύω.
Λαιμώρη. ἡ. λαμυρίς.
Λαῖνα. læna uestis, id est, sagũ uillosum. Strabo libro quinto.
Λάϊνος. ου. ὁ. lapideus.
Λάϊξ. γος. ὁ. lapillus, petra.
Λαιός. οῦ. ὁ. sinister, læuus.
Λάϊος. ου. ὁ. Laius.
Λαισήϊον. ου. ἢ
Λαίσιον. ου. τὸ. paruũ scutum, parmula, telum.
Λαίσκαπρος. ὁ. lasciuus, petulans.
Λαισποδίας. qui ad Venerea procliuis est. Et nomen ducis Athenienſis. Item qui altero pede est putrido, claudus. Aristoph. auib. λαισποδίας ἐν τῷ φύσιν.
Λαιστρυγόνες. οἱ. Læstrygones populi Siciliæ immanes.
Λαῖτμα. ατος. τὸ. unda, profunditas.
Λαίφη. ης. ἡ. ἢ
Λαιφίς. ίδος. ἡ. καὶ
Λαῖφος. εος. τὸ. uestis ex licio, uelum.
Λαίφυρος. ὁ. imbecillis, infirmus.
Λαιψηρά. celeriter, pro ἀψηρά. Hesych.
Λαιψηροκίλευθος. obliquæ means.
Λαιψηρός. οῦ. ὁ. celer, leuis.

Λ Α Κ.

Λακίρυζα. ης. ἡ. latrans, garrula.

Λακερύζεσθαι. nugari, conuiciari.
Λακέω. increpo, clamo.
Λακιδόομαι. lacero, lancino.
Λακίζω. μ. ίσω. τ. ικα. rumpo, ſcindo.
Λακίς. ίδος. ἡ. ueſtis lacera detritaq̃, ac uetuſtate dilabens apud Ariſtophanem.
Λάκισμα. ατος. τὸ. ruptura, ſciſſura.
Λακκόπλουτος. ὁ. qui ex foſſa locupletatus, Plutarchus.
Λάκκος. ὁ. foſſa, cuniculus, puteus canali ſimilis ubi uinum fit, lacus.
Λακόπεδον. τὸ. ſcortum, ſinus teſticulorũ.
Λακοσχέας. ὁ. apud Atticos is dicebatur cui ſemper laxus eſt teſticulorum ſacculus.
Λακτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. calcitro: ut πρὸς τὸν κέντρον λακτίζειν. cædere calcibus. neutrum abſolutum.
Λάκτις. ſtimulus, ſcutica.
Λακτισής. culcitro.
Λάκω. reſono, clamo, do oraculum ut Phœbus.
Λακωνίζω. μ. ίσω. τ. ικα. faueo parti Lacedæmoniorum, Laconicè loquor, breuitati ſtudeo. neutrum abſolutum.
Λακωνικά. calceamenta uirilia apud Ariſtopha. in Theſmoph.
Λακωνικῶς. Laconicè, id eſt breuiter. Lacones enim breuiloquio gaudent.
Λακωνισμός. οῦ. ὁ. laconiſmus, breuiloquẽtia quæ Laconum erat peculiaris.

Λ Α Λ.

Λαλαγέω. μ. ήσω. τ. ικα. φωνέω, uocẽ ædo. neutrum, datiuo iungitur.
Λαλαγή. ῆς. ἡ. uox.
Λάλαξ, pro λαλαγή. ſonus, tumultus.
Λαλέω. μ. ήσω. τ. ικα. loquor. Sæpe in uitio ſonat, ut ſit temerè & inconſyderatè, citraq̃ delectum aliquem uerba effutio, utcunque uerba facio: cui opponitur διαλέγομαι & λέγω, ut in uerſu illo Eupolidis, quẽ citat Gellius: λαλεῖν ἄριστος, ἀδυνατώτατος λέγειν, ad blatterandum optimus, ad dicendum ineptiſſimus. Sic etiam apud Latinos dicere, prudenter uerba facere, id quod proprium eſt oratoris, ut in multis locis Cicero aſſerit: quum loqui ſit imperitæ multitudinis. neutrum abſolutum.
Λαλιά. ᾶς. ἡ. loquela, garrulitas, loquacitas. loquentia, ut apud Salluſtiũ: Satis loquentiæ, ſapientiæ parum.
Λαλίς. idem quod λάλος, poëticè.
Λάλλη, pro λάλη. ſonus, lapillus littoralis, qui à mari agitatur cum ſtrepitu.
Λαλός. οῦ. ὁ. loquax, garrulus, futilis, ſtulta & immodica blaterans, ac cuius lingua tam prodiga infrenisq̃ eſt, ut fluat ſemper & æſtuet colluuione uerborum teterrima. Sic Salluſt. Loquax magis quàm facundus.

Λ Α Μ.

Λαμβάνομαι. præhendo, nanciſcor, corripio, reprehendo, increpo, accuſo. apprehẽdo, hæreo, adhæreo, teneo. Iungitur genitiuo. Andocid. τῶν ἱερῶν λαμβάνομαι, arã tenui, aræ adhæſi. Inuenitur tamen & cum accuſatiuo. Lucian. λαμβάνεταί μι ἐκ τῆς οὐρᾶς. Accipitur etiam pro conuincor, ſicut Latinè teneor. Plaut. manifeſtè miſer teneor, id eſt λαμβάνομαι.
Λαμβάνω. μ. λήψομαι. τ. ἔληφα. capio, deprehendo, accipio, afficio, oratione detineo. Et accipio, id eſt patior. Sicut Latinè dicimus, magnũ cœpi dolorem, & cœpit me dolor, ἔληφε. Significat etiam αἱρῶ καὶ ἁλίσκω, ἢ ἐλέγχω, ἢ καταγινώσκω, conuinco, damno, ſicut teneor apud Latinos. Cicero: Neq̃ ſolum argumentis, ſed etiã certis teſtibus iſtius audacia tenebatur. Λαμβάνειν etiam eſt uerbum dialecticorũ, ſupponere & ponere, & quaſi ſuo iure ſumere, hoc eſt tanquàm firmum, uel per ſe probatum ſumere. ἀόρ. β. ἔλαβον. act. accuſatiuo iungit.
Λαμβάνω. τὸ μετέχω. genitiuo iungitur.
Λαμία. ας. ἡ. lamia mulieris nomẽ, cuius Horatius in arte poëtices mentionem facit: & feræ genus.
Λαμπάδες. tormentorum genus. Cyril.
Λαμπάδιον. τ. τὸ. parua lampas.
Λαμπαρχία. ας. ἡ. ludicrum.
Λαμπάς. άδος. ἡ. fax, funale, ſplendor.
Λαμπαδουχεῖν. ferre faceis, quod in Prometẽis, Vulcanicis & Panathenaicis ſolebãt.
Λαμπετάω. λάμπω. neutrum abſolutum.
Λαμπετίη. ης. ἡ. Lampetie ſolis filia, quæ ſolis armenta pauit, ut ſcribitur Odyſſ. xij.
Λαμπηδών. όνος. ἡ. ſplendor, ſcintilla.
Λαμπήνη. ης. ἡ. currus regius, lectica.
Λαμπίας. τ. ὁ. pro ſole & lumine.
Λαμπόδιον. helleborum nigrum.
Λάμπομαι. illuſtror & illuminor.
Λαμπουρά. ᾶς. ἡ. uulpis genus albicãte cauda
Λαμπουρίς. ίδος. ἡ. nitedula, cicendula.
Λάμπουρος. τ. ὁ. lampurus, canis eſt nomen apud Theocritum, in Daphnide & Menalca. ex ratione albicantis caudæ (ut inquit

interpres) uel à peruigili cura & ſolerti cuſtodia. παρὰ τὸ λάειν καὶ οὐρεῖν, à uidendi ſeruandiq́ diligentia: uel quoniam uulpi ſit aſſimilis, quam λάμπυρον uocant.

Λαμπρείμων. ονος. ὁ. ſplendidè indutus.

Λαμπροείμων. lucernam ferens.

Λαμπρός. οῦ. ὁ. clarus, emicans, περιφανής, luculentus, ἐξαίσιος καὶ μέγας, lautus & ſplendidus, id eſt elegans, & μεγαλοπρεπής. Significat etiam uehementem. Demoſth. ſæpe pro ſplendido, largo, & magnifico utitur.

Λαμπρότης. ητος. ἡ. ſplendor.

Λαμπροφόρος. ου. ὁ. qui lucernam gerit, λυχνοφορῶν.

Λαμπροφωνία. ας. ἡ. uocalitas.

Λαμπρόφωνος. ε. ὁ. qui uoce eſt ſplendida, & ſonantiori.

Λαμπρόψυχος. idem quod μεγαλόψυχος.

Λαμπρύνεσθαι. ſplendidè & liberaliter uiuere, magnificentiã oſtentare, largitionis ſplendore ſe illuſtrare. Significat etiam in alacritatem ſe componere, magnificè geſtire.

Λαμπρῦνον. τὸ. ſplendor.

Λαμπρύνω. μ. υνῶ. illuſtro, ſplendorem adfero, clarum reddo. act. accuſatiuo iungitur.

Λαμπρῶς. apertè.

Λαμπτήρ. ῆρος. ὁ. facula, pharus, unde datur ſignum nauigantibus.

Λαμπυρίζω. ſplendeſco.

Λάμπω. μ. άμψω. ω. αμφα. ſplendeo.

Λαμυρία. ας. ἡ. audacia, præſumptio, facetia, temeritas.

Λαμυρίζειν. purum eſſe & ſplendidum.

Λαμυρός. οῦ. ὁ. loquax, audax, facetus. interdum & iucundũ ſtuporem inducens, multus, copioſus, temerarius, καθαρός, λαμπρός, elegans, facundus, lepidus.

Λαμψάνη. api m.

Λάμων. ὁ. luſcus.

Λ Α Ν. Λ Α Ξ. Λ Α Ο.

Λανθάνομαι. μ. λήσομαι. ω. λέλησμαι. obliuiſcor. deponens, genitiuo iungitur. meſ. aor. ſecundus, ἐλαθόμην.

Λανθάνω. μ. λήσω. ω. λέληθα. lateo, fallor, & imprudens aliquid facio, uel imprudenti mihi aliquid accidit. Plato: λήσετε διαφθαρέντες, imprudenter peribitis. aor. ſecundus, ἔλαθον. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Λανθάνω ἐμαυτόν. fallor, erro, hallucinor.

Λάξ. cum calcibus, aduerbium eſt.

Λαξευτήριον. ε. τὸ. aſcia, cœlum.

Λαξευτός. οῦ. ὁ. exciſus, exculptus.

Λαξεύω. τὸ ξέω. incido, ſculpo. polio.

Λάξις. apud Herodotum diuiſio, κλῆρος.

Λαοδοκματικῶς. aduerb. è uulgi opinione.

Λαοξόος. lapidicida, architectus, οἰκοδόμος.

Λάος. εος. τὸ. lapis.

Λαός. οῦ. ὁ. plebs, populus.

Λαοσόος. ε. ὁ. populos ſaluans.

Λαοφόρος. ε. ἡ. uia qua it populus, uia uel porta celebris.

Λ Α Π. Λ Α Ρ.

Λαπάθιον. ε. τὸ. herba lapathium.

Λάπαθον. ε. τὸ. καὶ

Λάπαθος. ε. ὁ. lapathum, rumex herba, ἀπὸ τῶ λαπάζω, foſſa ad capiendas herbas.

Λαπάρα. ας. ἡ. ilium, abdomen, uenter.

Λάπαρος. ε. latus.

Λαπιδόρχης. habens magnos teſticulos.

Λαπίζειν. magnificè & arroganter ſe gerere.

Λάπτω. π. ψω. π. φα. lambo, canis in morẽ poto. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Λάπω, & λαπάζω. deuoro, ſorbeo.

Λαρινεύομαι. ſaginor.

Λαρινοὶ σῦες καὶ βόες, apud Athenæum ſaginati porci & boues, uel à loco, uel à paſtore quopiam ſic dicti.

Λάρνος. ε. ὁ. uas uimineum quo carbones ferruntur.

Λάρναξ. ακος. ἡ. urna, arca, capſa.

Λαρός. οῦ. ὁ. dulcis.

Λάρος. ε. ὁ. larus, marina auis, à cuius ſtupiditate homines ſtupidos laros appellamus. λάρον Comici pro furaciſſimo uſurpant quandoq́. Nam eſt auis uoracis naturæ, rapacisq́. Sunt qui fulicam eo nomine accipiant. Theodor. gauiam interpretatur. Vide Chiliad. Eraſmi.

Λαρυγγίζω. μ. ίσω. π. ιχα. loquor gula præcluſa, dicitur de eo qui curioſius loquitur. neutrum abſolutum.

Λαρυγγισμός. οῦ. crocitatio.

Λάρυγξ. γγος. ὁ. guttur.

Λ Α Σ. Λ Α Τ.

Λᾶς. ᾶ. οῦ. per conciſionem à λαός, lapis. Eſt etiam nomen fluuij & ciuitatis.

Λάσανον. ου. τὸ. matella, qua uoce & Horat. uſus eſt.

Λασανοφόρος. ε. ὁ. qui domino matulã ſubijcit

Λάσθη. inſultatio, inſolentia.

Λασῖνος. imprudens, obliuioſus.

Λασιόπωφος. ου. ὁ. ſurdus, hirſutas aureis habens.

Λασίωνες. arbuſta, loca denſa.

Λασκᾶν

Λασκεῖν. loqui, dicere.

Λάσαυρος. ὁ. lastaurus, salax, insigniter mẽtulatus, à λὰ, & ταῦρος, quæ pudendorum pars est.

Λασαυροκάκκαβον. edulium quoddam operosius ac lautius apud Chrysip.

Λ Α Τ. Λ Α Υ.

Λάταξ. animal est in aqua uiuens, sed aërem non humorem recipiens, ut crocodilus.

Λάτταξ. γος. gutta siue stillicidiũ maiusculum.

Λασκάζω. nugor, adulor, frango.

Λατιαρίῳ Διΐ. latiali Ioui.

Λατομέω. μ. ήσω. τ. ηκα. lapides incido.

Λατομία. ας. ἡ. lapidicina.

Λατόμιον. ι. τὸ. latomium, lapidicina.

Λατόμος. ι. ὁ. καὶ

Λατύπος. ι. ὁ. lapicida.

Λατρεία. ας. ἡ. seruitus, obsequium, cultus diuinus, idem quod δουλία., teste Valla.

Λατρευτής. οῦ. ὁ. cultor.

Λατρεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. colo, seruio, idem est prorsus quod δουλεύω, teste Valla. datiuo iungitur.

Λάτρις. ι. ὁ. seruus.

Λάτρις. ιος. ἡ. famula.

Λάτρον. τὸ. merces.

Λατύπη. ης. ἡ. quod à lapidibus marmorarij abradunt. friatos lapides quidã uertunt.

Λατύποι. lapicidæ, latomi, scalptores.

Λατύσσω. turbo, uerbero, calcitro, nato.

Λαυγανία. ας. ἡ. guttur.

Λαύρα. ας. ἡ. uicus, angiportus, angustũ, impurum, sterquilinium, ac sordentia omnia loca sic nuncupantur. Nam λαυρεῖα in Attica locus erat metallorũ ferax. Erat & locus apud Alexandrinos, in quo uisebat forum omnium quæ ad delicias spectarent.

Λαυρεός. οῦ. ὁ. latus.

Λαυρῶς. latè, abundè.

Λαύτεα. sunt munera & xenia quę legatis exterrarum gentium dono mittuntur.

Λαυφιάζω. festino.

Λ Α Φ.

Λαφυγμός. οῦ. ὁ. prodigalitas, interdum insatiabilis uoracitas, de canibus & suis.

Λάφυξ. ὁ. morsus.

Λαφυραγωγῶ. spolio, prædor, deprædor, deripio.

Λάφυρον. ι. τὸ. spolia, exuuiæ, præda de uiuente hoste.

Λαφυροπώλης. ι. ὁ. uenditor prædæ & spoliorum Plutarch. pro eo qui uendit captiuos.

Λαφυροπώλιον. ι. τὸ. forũ uendendæ prædæ.

Λαφυροπωλῶ. auctionor, addico, & sub hasta uendo.

Λαφύσιος. helluo, gurges.

Λαφύσσω. μ. ύξω. τ. υχα. lanio, deuoro, effundo, helluor Cicero dixit. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λ Α Χ. Λ Α Υ. Λ Α Ω.

Λαχαίνω. μ. ανῶ. τ. ηκα. fodio. neutrum, accusatiuo iungitur.

Λαχανάριον. τὸ. holusculum.

Λαχανεύεσθαι. idoneũ esse esui holerũ modo.

Λαχανιά. ᾶς. ἡ. locus holeribus consitus.

Λαχανίζεσθαι. holus legere.

Λαχανισμός. οῦ. holerum collectio.

Λάχανον. ι. τὸ. holus.

Λαχανοπωλεῖον. ου. τὸ. locus ubi holera uenduntur.

Λαχανοπώλης. ι. ὁ. uenditor holerum.

Λαχανώδης. ους. ὁ. ἡ. holeraceus.

Λάχεια. ας. ἡ. terra breuis ad fodiendum facilis, & bene effossa.

Λαχεῖν δίκην τινὶ τῆς κακηγορίας. actionem iniuriarum intendere.

Λαχεῖν ἐνοικίου δίκην. agere locati actionem.

Λάχεσις. ιος. ἡ. Lachesis parca, fors Latinè, quæ ideo uitæ præest, quoniam sorte obtingit, quemadmodum quis uiuere possit. ut scribit Placiades.

Λαχμός, οῦ. ὁ. densitas pilorum.

Λάχνη. ης. ἡ. lana, uillus, capillus.

Λαχνήεις. εντος. ὁ. lanosus, uillosus, capillosus

Λαχόντα. assequentem sorte.

Λάχορ. ι. τὸ. καὶ

Λάχος. ους. τὸ. sors.

Λάχας. quasi.

Λαψάνη. ης. ἡ. napiũ holeris species, lapsana, cyma syluestris, ut ait Plin.

Λάω. uolo, uis, uideo.

Λαώδης. ους. ὁ. ἡ. popularis.

Τὸ Λ μετὰ τοῦ Ε.

Λεαίνα. ης. ἡ. leæna.

Λεαίνομαι. leuigor.

Λεαίνω. μ. ανῶ. τ. ηκα. deleo, extenuo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Λέβερνοι. οἱ. nauigia bellica, triremes.

Λεβηρίς. ίδος. ἡ. serpentis exuuiũ, leberis. Plin. nunc senium, nunc senectutem appellat.

Λέβης. ητος. ὁ. lebes, olla, cacabus.

Λεβήτιον. ι. τὸ. peluis.

Λεγατεύειν. legare.

Λεγεών. ῶνος. ὁ. legio.

Λέγω. μ. ἐξω. ω. εχα. dico, oratorie loquor, pronuncio, cõmemoro, concionor, δημηγορῶ. Est etiam discerno, dijudico, censeo. est etiam iubeo. Itẽ profiteor, fateor. Apud Demosth. λέγε pro recita & lege. præterea τὸ μετρῶ, κοιμῶμαι, συλλέγω, λαγχάνω, ὀνομάζω. actiuum, accusatiuo iungitur. Vide λαλίω.

Λεδροῦμαι. curo, uolo.

Λεηλασία. ας. ἡ. præda, excursio militaris, captiuitas, pugna.

Λεηλατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uehementer populor, depopulor, impetum facio in hosteis. neutrum, accusatiuo iungitur. ἀλεὸς pro λαὸς. & ἄτω noceo, lædo, quasi λαολατέω.

Λ Ε Ι.

Λεῖα. ας. ἡ. præda, comeatus.

Λειαίνω. μ. ανῶ. ω. νκα. leuio, mitigo, polio, explano, pinso. act. accusatiuo iungitur.

Λείβω. μ. είψω. ω. εφα. libo, stillo, fundo, rigo. actiuum, accusatiuo inngitur.

Λείβυθρον. υ. τὸ. aquæductus, irrigatio.

Λειεντερέω. laboro leuore, siue fluxu intestinorum.

Λειεντερία. ας. ἡ. lienteria, morbus quum intestina leuore fluunt.

Λειεῦμαι. conscindo, tero.

Λεῖκνον. ornamentum Bacchicũ, uentilabrũ.

Λείμαξ. ακος. hortulus.

Λεῖμμα. ατος. τὸ. residuum, spatiũ, defectus.

Λειμών. ῶνος. ὁ. pratum, floridus & iucundus locus, mare, teste Hesychio.

Λειμώνιον. υ. saxifraga herba.

Λειμώνιος. υ. ὁ. pratensis.

Λειογένειος. tenui & molli barba.

Λειοκάρηνος. υ. ὁ. caluus, glaber.

Λειόβατος. planus, bene tritus locus.

Λεῖον. τὸ. leuor.

Λεῖος. υ. ὁ. planus, leuis uel politus, facilis.

Λειόστρακα. leues testæ.

Λειότης. ητος. ἡ. leuitas, leuor.

Λειοτριβοῦντῶν. in farinam terentes.

Λείουσι, pro λέουσι. leonibus.

Λειόφλοια. τὰ. quibus est lenis cortex.

Λειπάζεσθαι. residuum esse.

Λειπανδρεῖν. uirorum penuria laborare.

Λειπανδρία. uirorum penuria.

Λειποβοτανεῖ. caret pabulo.

Λειπογνώμονες. de equis multum annosis, quorum anni dentium ratione mitti in digitos amplius non possunt, qui & ἀγνώμονες dicuntur Iulio Polluci. à dentibus quos duali numero γνώμονε uocant.

Λεπόδερμος. υ. ὁ. apella.

Λεποθυμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. animo deficio. neutrum absolutum.

Λεποθυμία. ας. ἡ. defectio animi.

Λεπόκριος. macilentus, minimè carnosus.

Λείπομαι. μ. είψομαι. ω. αμαι. deficio, inferior sum, ἐλλείπομαι, ἔοικω, cedo, ἡττῶμαι. Est etiã superstes sum. deponens, genitiuo iungit.

Λεπονανύτης. υ. ὁ. deserens socios nautas.

Λεπόνεως. ω. ὁ. desertor nauis.

Λεποστράτιον. υ. τὸ. desertio exercitus.

Λεποτακτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. exercitum desero. neutrum absolutum.

Λεποτάκτης. υ. ὁ. καὶ

Λεποτάξιας. υ. ὁ. καὶ

Λεποτάξιος. υ. ὁ. desertor aciei.

Λεποτάξιν προσεκλήθη. dies ei ut desertori dicta est.

Λεποψυχεῖν. deficere animo, animam agere, mori.

Λεποψυχία. ας. ἡ. defectio animi, exanimatio.

Λείπω. μ. είψω. ω. εφα. linquo. accusatiuo iungitur. λελειμμένος λόγε, qui nihil audiuit, ad cuius aureis sermo non peruenit.

Λειρίοες. οεντων. ὁ. floridus.

Λείριον. υ. τὸ. flos.

Λειρόφθαλμος. υ. ὁ. mitis, mansueto aspectu.

Λειρός. οῦ. ὁ. tenuis, pallidus.

Λείρως. facilè, molestè, uehementer, perfectè.

Λεῖσός. ου. ὁ. prædabilis.

Λειτουργέω. μ. ησω. ω. ηκα. ministro, publicum munus obeo. neutrum, datiuo iungitur.

Λειτουργία. ας. ἡ. ministerium, officiũ, munus. De quouis dicitur munere publico. λειτουργίας λειτουργεῖν, munera obire.

Λειτουργός. οῦ. ὁ. publicus operator, seu minister.

Λειχήν. ῆνος. ὁ. lichẽ, impetigo, cutis asperitas.

Λείχω. μ. είξω. ω. εχα. lingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λείψανον. υ. τὸ. reliquum, reliqua. τὰ λείψανα, reliquiæ. Vtitur Herodianus pro reliquijs diuorum.

Λειψυδρία. ας. ὁ. defectus aquæ.

Λεῶ. leuigo.

Λεώδης. εος. ὁ. ἡ, planus, leuis.

Λείωμα. ατος. τὸ. lomentum, propriè quod est tritum significat.

Λείωσις. ιος. ἡ. euacuatio, resolutio.

Λ Ε Κ.

Λεκάνη. ης. ἡ. peluis.

Λεκάνιον. υ. τὸ. diminutiuum, parua peluis, patella,

patella, delicatior bolus.

Λεκανίς. δος. ἡ. λεκάνη.

Λεκτικός. οῦ. ὁ. eloquens.

Λέκτον. Ideæ promontorium.

Λέκτρον. ε. τὸ. lectus, thalamus.

Λεκυθοπώλης. ε. ὁ. uenditor leguminum.

Λεκυθώπωλις. ιος. ἡ. uenditrix leguminum, uel ouorum.

Λέκυθος. ε. ὁ. putamen, & flauũ oui, pisa.

Λ Ε Ε. Λ Ε Ο. Λ Ε Ξ.

Λελάχω. sortitus fuero.

Λελαθόπως. sensim, latenter.

Λελήκως. ὁ. lipiens.

Λελίζω. uerto, quatio. act. accusatiuo iungit.

Λελιημένος. ε. ὁ. callidus, incitatus.

Λέλογχα. sortitus sum, à λαγχάνω.

Λελογχώμενος. ε. ferratus.

Λελυθρώμενος. cruentatus.

Λελουμένος. lotus.

Λέμβος. ε. ὁ. lembus, paruum nauigium.

Λεμβώδης. εος. ὁ. ἡ. speciem lembi præbens.

Λέπαξ. ὁ. ἡ. pro tauro inuenitur, taurus albi pili.

Λέπας. τὸ. promontorium.

Λεπάς. άδος. ἡ. genus ostrei uel piscis. Aristophanis interpres memorat ostrei genus esse quòd petris adhæreat, adeò ut difficulter auelli queat.

Λεπαστή. ῆς. poculi genus maioris aliquanto, calix, dolium.

Λεπίω. λέπω, percutio.

Λεπίδιον. ε. τὸ. herba lepidion, alio nomine λιγίδιον.

Λεπιδοῦδες. suturæ in caluaria.

Λεπιδωτός. οῦ. ὁ. squamatus, squamis cõsutus

Λεπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. decortico, detraho pellẽ.

neutrum, accusatiuo iungitur.

Λεπίς. ίδος. ἡ. lama, squama, & morbi genus, quem Latini porriginem uocant.

Λέπισμα, ατος. τὸ. cortex, siliqua.

Λέπος. εος. τὸ. idem.

Λέπρα. ας. ἡ. lepra.

Λεπρός. ά. όν. asper, alta, alba.

Λεπρικά. τα. medicamenta leprarum.

Λεπρῶ. scaber sum. Dioscor. lib. primo: λεπρῶντας ὄνυχας.

Λεπρός. οῦ. ὁ. leprosus.

Λεπρόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. lepram patior.

Λεπρώδης. scaber.

Λεπτόγαιος. ε. ὁ. sterilis. non pinguis.

Λεπτόγειον. τὸ. sterilitas.

Λεπτόγνώμων. ονος. ὁ. ἡ. subtilis, acer.

Λεπτοδερμοι. οἱ. quibus genitalis glandem cooperiens cutis desit, siue quibus cutis tenuissima.

Λεπτόϊνος. ε. neruosus.

Λεπτοκάρυα. auellanæ.

Λεπτόκαρφος. habens ramos tenues.

Λεπτοκοπήμενος. ε. ὁ. minutatim concisus.

Λεπτολεσχεῖς, καὶ λεπτολόγος, uocat Aristophanes philosophos de minutulis quibusdam rebus disputantes.

Λεπτολεσχίαι. subtilia nugamenta, à λεπτὸς & λέσχη, nugæ.

Λεπτολογεῖν. de rebus tenuibus disceptare, & friuola tractare, minuta & subtilia disputare.

Λεπτολογήματα. καὶ

Λεπτολογίαι. subtiles de minimis rebus disputationes.

Λεπτομέρεια. ας. ἡ. exilitas.

Λεπτόν. τὸ. bucca.

Λεπτοποιῶ. extenuo.

Λεπτός. οῦ. ὁ. tenuis, minutus, subtilis, macer. κατὰ λεπτά, frustulatim.

Λεπτοσκελεῖς. crura gracilia habentes.

Λεπτοσχιδής. έος. ὁ. ἡ. habens tenues incisuras.

Λεπτότριχα. τα. quæ sunt tenuiori pilo.

Λεπτοτριχώτερος. pili tenuioris.

Λεπτουργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sculpo, in sculptura, & cælatura subtiliore & minutiore operor. Plato posuit pro subtiliter partiri, & distinguere. neutrum absolutum.

Λεπτουργία. opificium huiusmodi. Quale est opus tessellarium & uermiculatũ, & opus intestinum elegantis artificij. Vide cõmentaria Budæi.

Λεπτοῦργος. huiusmodi artifex.

Λεπτόφωνος. gracilẽ & tenuem uocẽ habens.

Λεπτόχλοος. cui labrum tenue.

Λεπτυντικός. οῦ. ὁ. extenuatiuus.

Λεπτύνω. μ. υνῶ. ω. υκα. attenuo, comminuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λεπτύχανα. dicuntur fructus extrinsecus tecti cortice.

Λέπυρον. ε. τὸ. testa.

Λεπυρός. οῦ. ὁ. testaceus.

Λέπω. μ. έψω. ω. εφα. decortico.

Λ Ε Ρ. Λ Ε Σ.

Λέρνη. ἡ. Lerna, lacus in Argiuorum ac Mycenæorum agro cõmunis, quem igni Hercules expurgauit.

Λεσβιάζειν. καὶ

Λεσβιᾶν. polluere, conspurcare, sumptum à moribus Lesbiorum.

Λέσχη. ης. ἡ. loquela, confabulatio, nugæ, cõuentus. locus cõmunis, æraria fabrica.

Λεσχηνεία. contumelia, calumnia.

Λεσχηνίτης. ε. ὁ. calumniator.

Λ Ε Υ.

Λευγάλεος. ε. ὁ. pernicios us, tristis, anxius, grauis, difficilis, humidus.

Λευκαίνομαι τὴν τρίχα. canesco.

Λευκαίνω. μ. ανῶ. ω. γκα. dealbo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λευκάνθης. ε. ὁ. canus, ut albus flos.

Λευκανία. ας. ἡ. gula, uentriculus: Lucania regio, dicta sic quòd albicet.

Λευκανίθεν. ex imo gutture. Oppian.

Λευκανοί. Lucani populi.

Λευκαρώδιος. alba ardeola.

Λευκασμός. οῦ. ὁ. candor.

Λευκάσπις. argyraspis.

Λεύκη. ης. ἡ. populus arbor, & morbi genus apud Herodotum: species scabiei.

Λευκή. ῆς. ἡ. alba.

Λευκηπατίας. ε. ὁ. formidolosus.

Λεύκινος. ε. ὁ. populeus.

Λευκογραφήσας. qui depingit albo colore.

Λευκογραφίς. genus lapidis.

Λευκοθέα. matuta dea uertitur à Plutarcho in uita Camilli.

Λευκοΐον. ε. τὸ. alba uiola.

Λευκὸν τῷ ᾠοῦ. album oui.

Λευκοπάρηος. ε. ἡ. qui albis genis est.

Λευκοπάρυφος. ε. ὁ. candidis uestibus indutus Vnde extat prouerb. ἔξοθεν λευκοπάρυφός ἐστι, ταδὲ ἔνδον ὁλοπόρφυρος, in eum qui uestibus quidem frugi utatur, nec ullo maioris impẽdij fuco inebriatis, animo uero luxu diffluat. Cœlius lib. ix. cap. νιϛ.

Λευκόπυγος. ε. ὁ. mollis denotatur & effœminatus, quasi candidis natibus, imbellis delitijs fractus.

Λευκόπωλος. epitheton Solis, quòd duobus equis albis uehatur.

Λευκόροδον. ε. τὸ. alba rosa.

Λευκός. οῦ. albus. Est & auis nomen ex ardeorum genere.

Λευκότης. κτος. ἡ. albedo.

Λευκόχροια. candicantia.

Λευκοῦσθαι. actiuè accipitur apud Xenophõt. Vide commentaria Bud.

Λευκόφαιος. ὁ. fuscus, id est color mixtus ex albo & nigro.

Λευκόχρως. ὁ. albus corpore.

Λευκώλενος. ε. ὁ. ἡ. habẽs albas ulnas. epitheton Iunonis. Hom. λευκώλενος Ἥρη.

Λεύκωμα. ατος. τὸ. albugo, album oui, albugo oculorum. Accipitur etiam pro λευκωμένῳ γραμματείῳ, id est tabula albo colore inducta, sicut album Latinè.

Λευκώμαζα. maculæ in oculis profundæ.

Λεύκωμον. καὶ

Λεύκωσις. albedo oculorum.

Λευκωπίας. ε. ὁ. albus aspectu.

Λευκῶπις. ιδος. ἡ. habens oculos albos.

Λευρός. οῦ. ὁ. latus, planus.

Λεύσσω. uideo, aspici.

Λευσήρ. ῆρος. ὁ. dignus qui lapidetur: ὁ κατὰ λευθῆναι ἄξιος.

Λευχειμονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. albis induor, neut. absolutum.

Λευχειμονοῦσα. niueis induta uestibus.

Λευχείμων. ονος. ὁ. albis indutus, albatũ uocat Cicero. Vide poster. annotationes Budæi in Pandect.

Λευχηπατίας. ε. ὁ. timidus, quòd metuentibus epar albescere credatur.

Λεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. lapido, uideo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λ Ε Χ. Λ Ε Ω.

Λεχαίνειν. lectum, hoc est concubitum appetere.

Λειχεποῖος. ε. ὁ. herbosus.

Λέχομαι. μ. ξομαι. ω. εγμαι. cubo. deponẽs absolutum.

Λέχος. εος. τὸ. lectus, coniugium, uxor, conuictus.

Λέχριος. ε. ὁ. obliquus.

Λεχὼ. όος. ἡ. puerpera.

Λέχω. μ. ξω. ω. λέλεχα. facio dormire. neutrũ accusatiuo iungitur.

λεχαῖος. ε. ὁ. puerperio conducens.
λέων. οντος. ὁ. leo.
λεωργός. οῦ. ὁ. Promethei epithetō apud Aeschylum, πάνταλμος, qui pro populo moritur, qui populo operis occasionem submi-niſtrat, ut Prometheus tradito igni mortalibus.
λεώς. ῶ. ὁ. Atticè populus, turba.
λεωφόρος. ου. ὁ. λαοφόρος, uia publica, quam & militarem & prætoriam & conſularem dicunt.

Τὸ Λ μετὰ τοῦ Η.

Λη. uult.
ληάζω. λῆμ σπουδάζω.
λήβω. idem quod λαμβάνω.
λήγω. quieſco, deſino, ceſſo.
ληδάριον. καὶ
λήδιον. tunicula uilis.
λήθαργικός. οῦ. ὁ. ueternoſus.
λήθαργος. ε. ὁ. obliuioſus, lethargus morbus phreneſi contrarius.
λήθεδών. όνος. ἡ. obliuio.
λήθη. ης. ἡ. obliuio, lethe.
λήθοτης. ητος. ἡ. idem.
λήθω. μ. ήσω. ω. ηκα. lateo. neutrum, accuſatiuo iungitur.
λήϊβότειρα. ας. ἡ. ſegetem paſcens.
λήϊβότειρος. ε. ὁ. ſegetes depaſcens.
λήϊζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. prædor, uaſto ſegetes, poſſideo. deponens, accuſatiuo iungitur.
λήϊον. ε. τὸ. ſeges, fruges, campus ſegetum.
λήϊος. ε. mutilus, uilis.
λῆϊς. ίδος. ἡ. præda, poſſeſſio ex præda.
λῃστήρ. ῆρος. ὁ. latro.
λῃστός. bello captus, cum prædis abactus.
λήϊτις. ιδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia prædæ præeſt.
λήϊτον. ου. ὁ. populus.
ληϊᾶν. clamare, plaudere, percutere, latrare.
ληκυθίζω. puſilla uoce utor.
ληκύθιον. ε. τὸ. parua lecythus.
ληκυθισμός. cantillatio, frigillatio.
ληκυθιστής. οῦ. ὁ. qui exilem habet uocem.
λήκυθος. ε. ἡ. uas olearium & in quo unguenta reconduntur, quod & Latinè lecythus dicitur, & corripit penultimam. Cicero uidetur lib. primo ad Atticum, copiam dicendi uniformem ληκύθους appellaſſe, alludens fortè ad illud Ariſtoph. ληκύθιον ἀπώλεσε.
ληκυίζω. altius clamare ac ſtrepitum ędere.
λῆμα. ατος. τὸ. ſuperbia, dogma, conſiliū, conſtantia, fiducia, & robur animi.
ληματάω. ſum excelſo & ſublimi animo & intrepido, ſuperbio.
λημάτια. τὰ. ſententiæ, conſilia.
ληματίας. ου. ὁ. arrogans, ſuperbus, μεγαλοφρονῶν.
λημάω. lippio, cęcutio. Eraſmus uertit cæcutio lippitudine. neutrum abſolutum.
λήμη. ης. ἡ. lema, lippitudo, humor in oculis concretus, unde lippitudo naſcitur.
λῆμμα. ατος. τὸ. quæſtus, lucrum, captura, captio, βουλή, φρόνημα, ſpacium, uagina.
λημνίσκος. corymbus.
λῆμνος. inſula Thraciæ propinqua.
λῆμος. animus.
ληναῖος. cognomen Bacchi.
λήναια μῆνα. Ianuarium dici ait Ioannes Grammaticus.
λήνις. ιδος. ἡ. mulier Bachas. ἡ βάχη.
ληνοβάτης. ου. ὁ. uinitor.
ληνός. ου. ὁ. torcular. hinc ληναῖος.
λήξιαρχικόν. liber erat in quem puerorum nomina referebantur, qui iam tutelæ ſuæ facti erant.
λήξιπύρετον. ου. ἡ. lexipyretus potius quàm lexipyrata, medicinę quæ febres fugiūt. Hermol. in Plinnium.
λῆξις. ιος. ἡ. quies, deſinentia, ſors.
λητέον. ſinendum eſt, explicandum, adgrediendum.
λητέος. ε. ſinendus.
ληρεῖς ἔχων. Attici dicunt pro nugaris.
ληρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. nugor. neutrum, accuſatiuo iungitur.
λῆρος. ου. ὁ. nugæ, trichæ, ſtultus, nugator, mendax.
ληρώδης. nugatorium.
ληρώδης. ους. ὁ. ἡ. nugator.
ληρωδία. delira fabula.
λῆς. uis, ut Ariſtoph. ἄντεινον εἰ λῆς ὡς ταχεῖα, Extende ſi uis ut pinguis.
λήσομαι. obliuiſcar.
λῃσαρχῆς. οῦ. ὁ. latronum ductor.
λῃσάρχος. ſicariorū ſiue latronum princeps.
λῃσεία. ας. ἡ. latrocinium.
λῃσεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. latrocinor, populor, latrocinio deſpolio. neutrum abſolutum.
λῃστής. οῦ. ὁ. latro, prædo, ſicarius.
λῃστικόν. ε. τὸ. manus piratarum, latrociniū.
λῆσις. ιος. ἡ. obliuio.
λῃστός. οῦ. ὁ. prædabilis.
λῃστικῶς. prædatiuè, furtiuè.

Λητρίς. ίδος. ἡ. prædatrix.

Λητώ. οὔς. ἡ. Latona.

Λήχω. μ. λήξω. ω. ηχα. desino. neutrũ, genitiuo iungitur. ἐλήσε τῷ θυμοῦ, stomachari desijt.

Λῆψις. ιος. ἡ. captio.

Τὸ Λ μετὰ τὸ Ι.

Λιάζω. μ. άσω. ω. ακα. separo, fugio, declino, λύω. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Λίαν. nimis, ualde. Differt à λείαν.

Λίαν ἐκ περισσοῦ. supra modum.

Λιαρός. οῦ. ὁ. calidus, suauis, flexibilis.

Λιβάζω. stillo.

Λιβανικός. οῦ. ὁ. thureus.

Λίβανος. υ. ὁ. thus, arbor thuris, Libanus mõs Arabiæ. Differt à λιβανωτός.

Λιβανώδης. εος. ὁ. ἡ. odoratus.

Λιβανωτίς. ἡ. thurea.

Λιβανωτός. οῦ. ὁ. thus.

Λιβανωτοφόρος. ον. ὁ. thurifer.

Λιβάς. άδος. ἡ. stillatio, gutta, fons, scaturigo, locus amœnus.

Λιβδύειν. separare.

Λιβρός. οῦ. ὁ. obscurus, caliginosus.

Λιβύη. ης. ἡ. Libya.

Λιβύηθεν. ex Libya.

Λιβυκός. Libycus.

Λιβυρίδες. αἱ. naues Liburnæ.

Λίβυς. υος. Libys homo ex Libya. Dicitur etiam tibia à Poëtis.

Λίβυσσα. ης. ἡ. libyssa.

Λ Ι Γ.

Λιγά. stridulè, tenuiter, suauiter.

Λιγαίνω. μ. ανῶ. strideo, delecto, canto, flagello, prædico.

Λίγγω. μ. ίγξω. ω. ιγκα. strideo, resono. neutrũ absolutum.

Λιγδήν. in superficie, strictim.

Λιγέως. acutè, dulciter, celeriter, uehementer.

Λιγνύς. ύος. ἡ. fumus, fumi emissio, & extincti luminis.

Λιγνυώδης. caliginosus.

Λίγος. ὁ. stridulus.

Λιγύμοχθος. lusciniæ epitheton.

Λιγυρίζω. canto.

Λιγύριον. ου. τὸ. ligurius lapis.

Λιγυρός. οῦ. ὁ. stridulus, acutus in uoce, suauis, uocalis.

Λιγυρῶς. suauiter, concinnè.

Λίγυς. υος. ὁ. Lygur.

Λιγύς. ύος. ὁ. stridulus, canorus in loquendo, facundus.

Λιγύφθογγος. ὁ. ἡ. μὴ

Λιγύφωνος. canorus, habens uocem stridulam.

Λ Ι Ε. Λ Ι Ζ. Λ Ι Θ.

Λιέω. capio.

Λίζω. ludo, stillo.

Λιθάζω. μ. άσω. ω. ακα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λιθακός. οῦ. ὁ. lapidosus.

Λίθαξ. lapillus.

Λιθάριον. idem.

Λιθάργυρος. spuma argenti.

Λιθάς. άδος. ἡ. lapis.

Λιθεῖσθαι. lapidescere.

Λιθίασις. ιος. ἡ. morbus calcularis. Sic item uocatur, quum in palpebris gignuntur albicantia quædam & aspera lapidis modo, oculumq; perpungentia.

Λιθιάω. calculo laboro.

Λιθίζειν. lapidis qualitatẽ potius quàm gemmæ referre. Plin. lib. vij. cap. xxxvij.

Λίθινος. ου. ὁ. lapideus.

Λιθίς. ίδος. ἡ. lapillus, λιθίδιον.

Λιθοβολέω. μ. ήσω. ω. κα. lapido, lapides in aliquem iacio, lapidibus obruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λιθόβολος. ου. ὁ. iaciens lapides.

Λιθόγλυφος. υ. ὁ. sculptor lapidarius.

Λιθόδομος. υ. ὁ. architectus, faber lapidarius.

Λιθοκάρδιος. υ. ὁ. qui est saxeo corde.

Λιθοκόλλητος. ου. ὁ. gemmis uel lapillis distinctus ac picturatus.

Λιθοθλάω. lapide frango.

Λιθόλευσος. υ. ὁ. lapidatus, lapidator.

Λιθολεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λιθολόγημα. ατος. τὸ. strues lapidum, ædificiũ.

Λιθοξοϊκὸν ἐργαλεῖον. τὸ. bipennis, instrumentum scalpendorum lapidum.

Λιθοξόος. υ. ὁ. lapicida, qui & λατύπος & λάτομος & λιθουργὸς dicitur.

Λίθος. ου. ὁ. lapis. Reperitur & in fœminino genere apud Homerum & Theocritum.

Λιθόστρωτος. υ. ὁ. ἡ. lapidibus stratus, à λίθος & στρωννύω.

Λιθοτομία. ας. ἡ. lapidicina. Est etiam carceris & custodiæ nomen apud Syracusanos, cuius meminit Thucyd. unde arbitror prouerbium natum, εἰς λιθοτομίας.

Λιθοτόμος. lapicida.

Λιθότομος. incisus à lapide.

Λιθοτριβική. ars lapides excolentiũ elaborantium q; ad operum ornamenta.

λιθουλκοί. uectiarij.

λιθουργήσει. in lapidem uertet.

λιθουργική. ars incidendorũ lapidum. Ad eos qui in metallis lapides cædunt pertinere ui detur.

λιθουργός. ὁ. λιθοξόος, lapidarius. Et λιθουργὸν lapidarium ferramentũ, apud Thucyd.

λιθοῦσθαι. in lapidem indurescere & lapidem fieri.

λιθοφορέω. lapides fero.

λιθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. lapidesco, lapidem genero. neutrum absolutum.

λιθώδης. εος. ὁ. ἡ. lapidosus.

Λ Ι Κ. Λ Ι Λ.

λίκνῳξ. tinnitus auium, mirmitio.

λικμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. uentilo, cribro, paleas à frumento separo, comminuo, lingo.

λικμητήρ. ῆρος. ὁ. uentilator.

λικμητήριον. ίου. τὸ. uentilabrum.

λικμητής. οῦ. ὁ. λικμητήρ.

λικμίζω. uentilo.

λίκμος. ου. ὁ. uentilabrum, uannus.

λικμοφόρος. uannũ ferens, canistrifer, ut olim ad sacra Bacchi ferebatur ab hominibus infimæ sortis, unde etiam dictum est de homine abiecto & contempto.

λίκνον. ου. τὸ. cuna, uannus.

λικνοφόρος. pro λικμοφόρος apud Demosth.

λικροί. οί. rami cornuum ceruorum.

λικρυφῆς. obliquè.

λίκτωρ. ορος. qui glomerari potest.

λιλαίομαι. cupio. deponens, genitiuo iungit.

λιλύβαιον. ου. τὸ. Lilybæum.

Λ Ι Μ.

λιμαγχεῖν. fame necare, famem imperare, ut medici ægrotis faciunt.

λιμαγχονεῖν. idem quasi dicas angina inediæ suffocare.

λίμβος. ὁ. gulosus, insatiabilis.

λιμβρός. οῦ. nox, caligo.

λιμεναρχαι. οί. qui locis maritimis præsunt, unde traiectus est ad exteras nationes, qui & λιμενοφύλακες, id est, portus custodes dicuntur apud Aristotelem. Bud. in prioribus annotationibus.

λιμεναρχία. munus portuum curandorum, quam Aristot. λιμενοφυλακίαν uocat. unde etiam λιμενοφύλακες.

λιμήν. ένος. ὁ. portus.

λίμνα. ης. ἡ. stagnum, mare, Oceanus.

λιμνάζω. μ. άσω. ω. ακα. stagnũ facio, stagno. neutrum absolutum.

Λιμναῖος. ου. ὁ. lacustris.

Λιμνακίδες. ὧν. deæ aquarum.

Λιμνῆτις. ιδος. ἡ. stagnea.

Λιμνοθάλαττα. lacus aut stagnea marina.

Λιμνόστρεα. ostreæ.

Λιμνουργός. οῦ. lacunas purgans.

Λιμνοῦσθαι. in paludem uel lacũ abire & exundare, uel in paludem redundare.

Λιμνῶδες. τὸ. restagnatio.

Λιμοδωριῆς. οί. qui fame urgente aliquò demigrant, à Dorensibus qui Peloponeso fugerant annonę inopia, sumpta uox est. Copiosius explicatur in Chiliad. Eras.

Λιμοδωριέω. fame cõpulsus aliquò demigro.

Λιμοκτονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. fame neco. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Λιμοκτονία. huiusce modi inedia à medico imperata.

Λιμός. οῦ. ὁ. fames.

Λιμπάνω. relinquo. actiuũ, accusatiuo iungit.

Λιμώττω. μ. ώξω. ω. ωχα. famesco, esurio. neutrum absolutum.

Λ Ι Ν.

Λιναῖος. ου. ὁ. ex lino factus.

Λινάριον. τὸ. filum, funiculus.

Λινόδεσμος. ου. ὁ. uinculum lineum.

Λινόζωσις. ἡ. Mercurialis herba.

Λινοθώραξ. ηκος. ὁ. thorax lineus, lineo thorace indutus. Home. Catal. de Aiace: ὁλίζος μὲν ἦεν λινοθώραξ.

Λινοκαλαμίς. linum agreste.

Λίνον, ου. τὸ. linum, uinculum.

Λίνους. ὁ. lineus, dicitur & λίνεος.

Λινόπτης. ὁ. qui est à retibus, qui retia custodit.

Λῖνος. ου. ὁ. linus cantilenæ genus. proprium rusticorum, funis.

Λινόσπερμον. lini semen.

Λινύω. intermitto.

Λ Ι Π.

Λίπα pro λίπαρὸν, id est, pingue, oleum, indeclinabiliter apud poëtas, & in soluta oratione etiam legitur.

Λιπαίνω. μ. ανῶ. ω. να. impinguo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λιπάρα. insulæ nomen.

Λιπαραί. lenia emplastra.

Λιπαρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. obsecro, obtestor, oro, supplico, adulor, promptus sum. accusatiuo iungitur.

Λιπαρής. ές. ὁ. ἡ. magnus, accuratus, diligẽs, supplex.

Λιπαρία. ας. ἡ. assiduitas.

Λιπαροκρήδεμνος. ʒ. ὁ. ἡ. habens pulchras uittas in capite.

Λιπαρὸς. οῦ. ὁ. pinguis, cui cõtrarium λυπρὸς. Item maturus, formosus, plenus.

Λιπαρώγεων. pinguem terram habens.

Λιπαρῶς. abundanter.

Λιπασμὸς. οῦ. ὁ. inunctio.

Λιπελαίῳ pro λιπαρῷ ἐλαίῳ, id est, pingui oleo. per apocopen.

Λιπερνῆτις. ιος. ἡ. egena, inops, ut quę ἐρνίων, hoc est, uirgultis quoque careat aut abiectior sit.

Λιποδρανούσας. animi defectione laborantes, de mulieribus dictum.

Λίπος. ους. τὸ. pinguedo.

Λιποσάρκης. ους. ὁ. ἡ. macilentus.

Λιποτάκτης. ʒ. ὁ. καὶ

Λιποτάκτωρ. ορος. desertor aciei, transfuga.

Λίπτω. cupio, amplector.

Λ Ι Ρ. Λ Ι Σ.

Λίριον. flos, narcissus, propriè Atticis.

Λιρὸς. οῦ. ὁ. καὶ

Λιρόφθαλμος. per ι in prima syllaba scriptũ, impudens.

Λίς. ὶος. ὁ. leo.

Λῖς. ῖτὸς. pannus lineus subtilis.

Λισάσκομαι. supplico.

Λίσπος. ὁ. attritus & usu depolitus diminutús que. Sic etiam dicitur, cui nates sunt graciles ac tumore prorsus uacant: cuiusmodi sunt aues. Ασπάγαλοι λίσποι dicuntur qui in medio pertusi sunt. Et γλῶσσα λίσπα eadem ratione dicitur. Hinc etiam

Λισπόπυγοι, falsè à Comicis appellant Athenienses, quòd quum magna ex parte nautici essent, ob sedendi assiduitatem depyges reddebantur.

Λίσσομαι. supplico.

Λισσὸς. οῦ. ὁ. supplicabilis.

Λισσαίνω. καὶ

Λισσεύω. purgo, fodio. neutrum, accusatiuo iungitur.

Λίστρος. ου. ὁ. uentilabrum, ξυστήρ.

Λίσφοι. οἱ. coxendices.

Λισχρὸς. οῦ. ὁ. parcus.

Λ Ι Τ.

Λιτάζομαι. τὸ ἱκετεύω, adhortor, saluto, uoueo.

Λιτανεία. ας. ἡ. supplicatio, litania.

Λιτανεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. rogo, uota accipio & dona lito. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Λιταρχίζω. curro, festino, salto.

Λιταρχισμὸς. saltatio.

Λιτὴ. ῆς. ἡ. supplicatio.

Λιτὶ. τῇ. subtili.

Λιτιέρσης. ου. ὁ. cantionis genus apud Phrygios proprium fossorum & agricolarum.

Λιτὶς. ἡ. squama æris.

Λιτοδίαιτον. τὸ. tenuitas uictus.

Λίτον. ου. τὸ. pannus, operimentum tenue.

Λιτὸς. οῦ. ὁ. simplex, frugalis, lenis, humilis, exiguus, paruus, tenuis, ut λιτὰ δῶρα.

Λιτότης. ητος. ἡ. simplicitas, frugalitas, tenuitas, lenitas. Cicero epist. lib. vij. Lex sumptuaria quæ uidetur λιτότητα attulisse.

Λιτουργεῖν. τὸ κοινὰ λέγειν, ut interpretatur Didymus Homeri interpres.

Λιτουργοὶ δημοσίων. ministri publici.

Λίτρα. ας. ἡ. libra, obolus, numismatis genus apud Siculos.

Λίτρον. ʒ. τὸ. nitrum Attici dicunt pro νίτρον. Aristoph. Lystra. ὁπόσοι κρατοῦσι κυνικοστίφους ψευδολίτρου τε κονίας.

Λ Ι Φ. Λ Ι Χ. Λ Ι Ψ.

Λιφαιμῶ. sanguinem mitto, deficio corpore, exanguis fio, pallesco.

Λιχάζω. cupio.

Λιχανὸς. οῦ. ὁ. digitus medius, index.

Λίχας. α. ὁ. Lichas uiri nomen. Item si pollicem explices & indicem, λίχας nominatur mensus is.

Λιχένης aut λιχένις. morbus, qui quòd à mento prius oriebatur, mentagra à Latinis dici cœpta est. Deinde à similitudine cutis, elephantiasis.

Λιχμάζω. μ. άσω. ω. ακα. ἀ

Λιχμάω. καὶ

Λιχνάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. lambo. is. ligurio, actiuũ, accusatiuo iungitur.

Λιχμήρης. ους. exerens linguam.

Λιχνεία. ας. ἡ. gulositas, edacitas.

Λιχνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. glutio. neutrum, accusatiuo iungitur.

Λιχνοκαΐα. lucernarum accensio.

Λιχνὸς. οῦ. ὁ. gulosus, auidus.

Λίψ. βός. uentus aduersus Vulturnum flans, qui Latinè Africus dicitur. Gellius lib. secundo capite uigesimosecundo.

Τὸ Λ μετὰ τὸ Ο.

Λοβὸς. aurium pars infima, quam Latini uocant infimam auriculam, ἀπὸ τοῦ λαμβάνειν. Nam hanc prehendimus cum admonemus. Dicit & eodẽ nomine pars superior. Et summa omnia λοβοὶ possunt dici. Hinc iecoris λοβοὶ pro partibus inferioribus

rioribus aut ſuperioribus. Dicitur item ciceris aut fabæ uas.

λόβος. ſiliqua interdum. Et λόβοι, fibræ uictimarum.

Λ Ο Γ.

λογάδης. οἱ. delecti ciues, prudentes, cohortes, copiæ. Nicander pro oculis uſurpat.

λογάδην. electè, collectim. aduerbium.

λογάρια. τὰ. ſermocinationes.

λογάζω. μ. άσω. tardo, moror, inuideo.

λογεύω. tingo.

λόγη. ης. ἡ. τάφος.

λογεῖον. ου. τὸ. locus ubi cõueniunt conſulentes, pulpitum ubi recitantur comœdiæ.

λογίμπορος. Sophiſtæ epitheton.

Λ Ο Γ Ι.

λογία. ας. ἡ. collatio, conuentus, collectio, collecta. Paulus ad Corinth. 1. cap. 16. περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους. nouũ apud Apoſtolum uerbum, à colligendo ſiue legendo dictum. Apparet enim metaphoram ſumpſiſſe à fœtibus arborum aut terræ, quæ legi dicuntur: unde & legumina.

λογιεύς. εος. ὁ. rhetor.

λογίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. computo, conſydero, exiſtimo, arbitror, reputo, expendo, imputo, cogito.

λογίω. idem.

λογικός. οῦ. ὁ. rationalis, rationi obtemperans.

λογίμη πόλις. inſignis urbs.

λόγιον. ε. τὸ. oraculum, deorum reſponſum, uaticinium, rumor.

λόγιος. ου. ὁ. eloquens, prudens, doctus. λόγιος apud antiquos dicebatur, qui in unaquaque patria inſtituta interpretari & eloqui poterat, hoc eſt, hiſtoriæ & antiquitatis peritus, & in ea re facundus. λόγιος ἑρμῆς ob id dicebatur, quaſi ſtudiorum & literarũ eloquentię præſes. λόγιος etiam fatidicus dicitur & uates. λογιώτατοι apud Plutarch. uaticiniorum interpretes peritiſſimi.

λογιότης. ητος. ἡ. eloquentia.

λογισμός. οῦ. ὁ. cõſyderatio, cogitatio, ψῆφος.

λογισμὸς κοινός, ſenſus communis. λογισμὸν ἑαυτῷ διδόναι, ſecũ rem æſtimare, ſecum ratiocinari, ſeſe reſpicere.

λογιστήριον. ε. τὸ. locus in quo exercitus recenſetur, & ſtipendia militiæ numerantur.

λογιστής. οῦ. ὁ. cõputator, curator, æſtimator, expenſor. λογισταὶ etiam erant magiſtratus Athenis.

λογιστική. ῆς. ἡ. ars ſupputandi quæ calculatoria dicitur.

λογιστικόν. οῦ. τὸ. pars animæ quæ ratio dicit.

λογιστικός. οῦ. ὁ. cõputatorius, ſupputandi calculandiq; peritus.

Λ Ο Γ Ο.

λογογραφέω. μ. ήσω. π. ηκα. libros condo, ſcribo hiſtoriam uel orationes forenſes, uel uitam alicuius. neutrum abſolutum. Inuenitur cum accuſatiuo ſæpe.

λογογράφος. eſt orator, & qui oratione proſa ſcribit.

λογοδαίδαλος. υ. ὁ. ſophiſta, uerborum inanis funditor, qui uenuſtatem uerborũ, non ſenſuum acumen inſectatur.

λογόδειπνον. υ. τὸ. cœna uerbis magis quàm cibis condita.

λογοειδία. uitium dicitur in poëmate quando nihil in ſe doctrinæ ſolidæ habet aut cultus ſplendoris ue, ſed nugax eſt & futile. Nam λόγοι pro dictis ridiculis contemnendisq; interdum capitur etiam apud Terentium & Ciceronem.

λογομανῶ. uehementer literis & diſciplinis incumbo.

λογομαχῶ. pugnare uerbis, contendere.

λογομαχία. ας. ἡ. pugna uerborum, uerborúm uelitatio, loquax contentio.

λογοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. hiſtoriam ſeu fabulas ſcribo. neutrum abſolutum.

λογοποιία. ας. ἡ. maledictum, multiloquium, temerarium.

λογοποιός. οῦ. ὁ. hiſtoricus author, fabularum ſcriptor.

λόγος. υ. ὁ. ſermo, oratio, ratio, modus, cauſa uniuſcuiuſq; rei, per quam ſunt ſingula quę ſubſiſtunt. uerbum, ſtudium, doctrina, definitio apud Ariſtotelem. Aliquando dictũ contemnendũ ac ridiculum. λόγους λέγειν, inaniter uerba fundere. λόγον ἔχειν, rationem habere: ſignificat etiã proportionem habere, hoc eſt, ἀνάλογον εἶναι. κατὰ λόγον, pro portione. λόγον ὑπέχειν, rationem reddere & cauſam dicere. λόγον διδόναι, idem: aliquando cauſam orandi locum dare: aliquando cauſam dicendi, poteſtatem facere, & dare uices loquendi & percunctandi, & uiciſſim reſpondere percunctanti. Ii autem quibus dicendi poteſtas facta eſt λόγου τυχεῖν dicunt. λόγον ἑαυτῷ διδόναι, rem ſecum æſtimare & perpendere & ratiocinari. Interdum λόγον διδόναι eſt uerba facere.

λόγου

λόγον λαμβάνειν, aures accõmodare. λόγον δοῦναι καὶ λαμβάνειν, ultrò citroq; ſermonem communicare. λόγους διδόναι, ſermones ſerere, & rumores in uulgus diſſeminare. διδόναι τῷ λόγῳ, memoriæ prodere & ſcribere. λόγον ἢ λόγους ποιεῖσθαι, uerba facere, orationem habere. Εἰς λόγους ἰέναι, ad colloquiũ uenire. Ἐν λόγοις εἶναι, hominum ſermone celebrari. Ariſtot. τοὺς ἐν λόγοις ὄντας appellat Philoſophos & doctrinarum ſtudioſos. Plato in Phæd. τοὺς περὶ τοὺς λόγους τεχνικούς, pro rhetoribus dixit, quos in eodem λογοδαιδάλους uocat, quaſi orationum concinnatores. Eſt etiam λόγος fama & exiſtimatio hominum. Et ponitur ſæpe ſine uerbo. Iulian. Aug. Ἀλέξανδρον μὲν τὸν Μακεδόνα τοῖς Ὁμήρου ποιήμασιν ἐφυπνώπειν λόγος, fama eſt, ferunt, fama tradit. Gregor. ὥσγε δὴ ὁ ἐμὸς λόγος, duntaxat ut mea eſt opinio. Οὐκ ἔξω λόγου, non ab re, non extra propoſitum. Ὑπὲρ λόγον, maiora quàm ut dici poſſit, ſupra quàm dici poſſit. οὐδεὶς λόγος τοῦτο, hic nulla opinione præditus eſt, nullo numero habetur. Et λόγοι diſciplinæ, literæ: unde οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati homines ſeu literarum ſtudioſi. οἱ ὅσοι λόγοις εὐδόκιμοι, homines inſigni doctrina præditi. οἱ ἔξωθεν λόγοι dicuntur ſtudia externa, & literæ diſciplinæq; nihil ad ſcripta Euangelica cõſecrataq; pertinentes, quæ ſeculares appellantur, quaſi βιωτικὰ μαθήματα. Λόγου κρείττων, maior & ſuperior omni ratione, quem ratio comprehendere non poteſt. Καθ' πρῶτον λόγον cum dicũt ſignificant primaria ratione & cauſa, & per ſe. Καθ' δεύτερον λόγον, ſecundaria ratione & per accidens. Λόγος etiam dei filius dicitur, quod Cyprianus exponit. Λόγος etiã apud Philoſophos eſt ratio ſubſtantiæ, hoc eſt, finitio. Dicitur etiam ὁ κατ' οὐσίαν λόγος, & λόγος ὁριστικός, quaſi ratio finitrix. Λόγοι etiam ſunt rationes quibus cauſæ & effectus cognoſcuntur, quorum quidam ſunt μόνιμοι καὶ ἀμετάπτωτοι, & immobiles neq; refutabiles: alterius generis λόγοι, εἰκασοὶ appellantur, id eſt, ueriſimiles atque opinabiles. Eſt item λόγος diſceptatio diſputatioq;. Accipitur etiam pro uanitate & mendacio, ut uerba Latinè. Demoſt. λόγος ταῦτα, uerba ſunt hęc. Item pro libro, ut Iſocrates libros ſuos λόγους appellat. Item pro ſermone fabuloſo ſeu fabula, teſte Euſtathio. Vnde

Aeſopus dicitur λογοποιος, id eſt, μυθολόγος. Λόγος ἔχει, fama eſt. Λόγον τυγχάνειν, habere orationem. Vide Budæũ.

ΛΟΓΧ. ΛΟΕ.

Λόγχη. ης. ἡ. lancea, quies, pars, ferrum haſtæ

Λογχήτης. ου. ὁ. ſatelles.

Λογχῖτις. lanceola herba.

Λογχόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. tendo in acũtũ. deponens abſolutum.

Λογχοφόρος. ου. ὁ. lanceam ferens, haſtatus.

Λογχωτὸς. οῦ. ὁ. longus ut haſta.

Λόετρον. ου. τὸ. lauacrum.

Λοετροχόος. ου. ὁ. balneator.

Λοετροχόοι τρίποδες dicebantur, in quibus tale fiebat aqua.

Λοίω. μ. ήσω. ω. ηκα. lauo. actiuũ, actõ iungit.

ΛΟΙ. ΛΟΖ.

Λοιβάσιον. uas oleo dicatum, & quod oleum in ſe continet.

Λοιβεῖον. ου. τὸ. uas ad ſacrificandum.

Λοιβή. ῆς. libamen, libatio, à λείβω.

Λοίγιος. ου. ὁ. peſtifer, mortem ferens.

Λοιγός. οῦ. ὁ. peſtis.

Λοιδορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. obiurgo, conuicior, mordeo, increpo, maledictis inceſſo, maledicta ingero, inſector, reprehendo. datiuo uel accuſatiuo iungitur.

Λοιδορημάτιον. υ. conuitiolum.

Λοιδορία. ας. ἡ. conuicium, maledictum, opprobrium, iurgium, obiurgatio, ſales conuitioſi.

Λοίδορος. ου. ὁ. conuitiator, maledicus.

Λοιδορεῦμαι. τὸ λοιδορέω.

Λοιμεύομαι. corrumpo, noceo, peſte inficio & contagione.

Λοιμικός. οῦ. peſtilentialis.

Λοιμός. οῦ. ὁ. peſtis, contagium, corruptio.

Λοιμώδης. εος. ὁ. ἡ. peſtilens.

Λοιμωξάντων. peſte laborantes.

Λοιμώττειν. ſæuire peſtilentia, laborare peſtilentia.

Λοιπάζεσθαι. reliquari.

Λοιπάδες. reliquatores. Vide poſteriores annotat. Budæi.

Λοιπόν. igitur, deinceps.

Λοιπός. οῦ. ὁ. reliquus.

Λοισεύς. έος. καὶ

Λοίσθιος. ου. ὁ. καὶ

Λοῖσθος. οῦ. ultimus.

Λοισθώνη. ἡ. audacia, confidentia.

Λοξεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. obliquo. actium, accuſatiuo iungitur.

Λοξίας. ε. ὁ. Apollo uocatus est propter obliqua & tortuosa responsa, quæ reddebant huius uates, quo facilius imponerent consulatoribus. Nam λοξὸς obliquus dicitur.

Λοξοβάτης. ε. ὁ. obliquè iens.

Λοξοπορῶν. transuersus fertur.

Λοξός. οῦ. ὁ. obliquus.

Λ Ο Π. Λ Ο Ρ. Λ Ο Υ.

Λοπαδιον. ε. τὸ. obbula.

Λοπᾶν. decorticare.

Λοπάς. ἀδος. ἡ. olla, patina.

Λόπημα. sic dicuntur à quibusdam castaneæ, ob corticem densiorem.

Λοπητός. turgor corticis.

Λόπος. ε. ὁ. foliũ, id est cartilago, tela subtilis.

Λοπῶνζα, καὶ λοπιῶνζα, dicuntur φυζὰ eo tempore, quo cortices arborum turgescunt, & exemptibiles fiunt.

Λορδοί. οἱ. cernui, obstipi, incuruati.

Λορδόω. sinuo, luxo.

Λόρδωσις. ιος. ἡ. uertebrarum luxatio, quæ fit aut ob casum, aut ob ictum, aut tumorem præternaturam.

Λουνός. splendidus.

Λούομαι. μ. ούσομαι. ω. ημαι. lauor.

Λοῦτρον. lussum quiddam in abiete nascens.

Λουτὴρ. ῆρος. ὁ. peluis. à quo λουτήριον diminutiuum. Athen. lib. ια.

Λουτηρίδιον. labellum.

Λουτρὸν. οῦ. τὸ. balneum, lauacrum.

Λουτροχόος. ε. ὁ. λοιτροχόος, balneator.

Λούω. μ. ούσω. ω. κα. lauo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λ Ο Φ. Λ Ο Χ.

Λοφαία. supra collum.

Λόφαλοι. οἱ. splendida scuta & parua, quæ affigi galeis solent.

Λοφεῖον. ε. τὸ. uas, theca cristæ, quæ est in galea, & speculi.

Λοφεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. sorbeo, cesso.

Λοφίω. μ. ἴσω. ω. κα. quiesco, desino. neutrũ absolutum.

Λόφη. ης. ἡ. summitas.

Λοφίας. collum, ceruix.

Λοφίζω. τὸ λοφίω.

Λοφίκις. ex alto loco.

Λοφνίδες. faces, tedæ.

Λόφος. ου. ὁ. tumulus, collis, conus, crista, collum, fastigium.

Λοφοκωλεῖν. cristas uendere, annuere.

Λόφουρα. ζ. iumenta. ctura.

Λοχαγία. ας. ἡ. turmæ, uel insidiarum præfe-

Λοχαγὸς. οῦ. καὶ

Λοχαγωγὸς. οῦ. manipularis, manipuli ductor uel turmæ.

Λοχαῖοι δίφροι. sellæ quibus in partu mulieres utuntur.

Λοχάω. μ. ήσω. ω. κα. insidior, delitesco, cum accusatiuo.

Λοχεία. ας. ἡ. curatio partus, puerperiũ, quando statur in lecto.

Λοχεία. ζ. purgamenta uocat Aristote. quibus equæ uacant in partu.

Λοχεύει ἡ γυνή. puerpera est.

Λοχεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. fœto, patior dolores partus, pario, gigno, iaceo in lecto ob partum.

Λοχίω. λοχάω.

Λοχησαμένη. insidiata.

Λοχία. obstetrix, secundæ relictæ in locis mulieribus à partu.

Λοχίζω. μ. ίσω. ω. κα. pono insidias, insidior, distribuo.

Λοχισμὸς. οῦ. ὁ. insidiæ.

Λοχίτης. ε. ὁ. manipularis, insidiator.

Λοχμή. ῆς. ἡ. densitas arborum, cespes, sylua, lucus, locus arboribus consitus, insidiæ.

Λόχος. ε. ὁ. insidiæ, agmen, cohors, manipulus, centuria, classis.

Λόχος. ε. ἡ. puerpera.

Λοχῶμαι. insidijs petor, & in insidijs locatus sum, hoc est λοχίζομαι, cõditus sum & lateo.

Τὸ Λ μετὰ τοῦ Υ.

Λύα. ᾶς. ἡ. seditio, bellum, discrimen.

Λυβάζω. conuicior.

Λυάζω. nugor, garrio, seditiones moueo.

Λυβίττα. ἡ. Venus. Plutarch.

Λύγα. καὶ

Λυγαίως. obscurè.

Λύγδην. simul, aduerb.

Λυγὴ. ἡ. obscuritas.

Λυγγούριον. ε. τὸ. lyncurium, urina lyncis, & gemma quæ ex urina lyncis nascitur.

Λυγίζω. μ. ίσω. ω. κα. uerto, moueo, flecto, incuruo, uincio, cõtorqueo. Λυγίζειν etiam dicuntur luctantes, quum nexus alter alterius euadere cupiẽtes, corpora contorquẽt & flexibus artificiosis utuntur.

Λύγισμα. απω. τὸ. stridula uox. καὶ

Λυγισμὸς. οῦ. ὁ. plantæ nomen, quæ quia contorta est frequentibus nodis pro inuolucro accipitur. Item membrorũ fractio, nexus, & λαβὴ τῶν παλαιόντων, quo luctatores inter se comprehensantes uinciuntur: elusio luctæ, quæ

ctæ, quæ flexu corporis fit, eluctuatio. Aristophanes in βατράχοις accepit ἀντὶ τῶν συνδέσμων τῶν λόγων per metaphoram.

Λυγισικά. τά. utilia, id est quæcunque sic lenta sunt, ut commodè flecti possint, cuiusmodi sunt uimina, id est λύγοι, quæ & ὑμαντὰ δὴ dicuntur.

Λυγκαίνω. gemo, singultio condolens.

Λυγκεύς. ὁ. ὀξυδερκής, & animantis species.

Λυγμός. οῦ. ὁ. καὶ

Λύγξ. γγός. singultus.

Λύγξ. γκός. ὁ. lynx.

Λυγόδεσμα. ας. ἡ. Dianæ cognomen, quòd in uirgultorum densitate comperta memoretur, quæ λύγοι uocantur.

Λύγος. ου. ὁ. uimen.

Λυγρός. οῦ. ὁ. grauis, molestus, difficilis, miserabilis, tristis, perhumidus, malus, lugubris.

Λυγώδης. εος. ὁ. ἡ. flexibilis, lentus.

Λ Υ Δ. Λ Υ Ε. Λ Υ Ζ. Λ Υ Θ.

Λυδιάζειν. intemperanter lasciuire. Nam Lydi extremè libidinosi fuisse cõmemorant.

Λυδιστί. Lydicè.

Λυεντερία. ας. ἡ. lyenteria, dissolutio intestinorum.

Λύζω. singultio, uoluo. neutrum absolutum.

Λῦθεν. soluti sunt.

Λυθίραμβος. ὁ. apud Pindarum uocatur Bacchus, quòd Iuppiter illum assuerit fœmori, ac mox eo in lucem proditurο inclamauerit, λῦθι ῥάμμα, λῦθι ῥάμμα, id est solue futuram, solue futuram.

Λύθρον. θ. τὸ. cruor, puluis mixtus sanguine.

Λυθρός. οῦ. ὁ. tabo.

Λυθρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. cruento. actiuum, accusatiuo iungitur.

Λ Υ Κ Α.

Λυκαβας. αντος. ὁ. annus, ἀπὸ τ λυκαίας βαίνειν, quòd clàm prætereat.

Λύκαια. τά. Lupercalia.

Λύκαινα. ης. ἡ. lupa.

Λυκαῖος. Iupiter à Lycaone Pelasgi filio primum cognominatus est, illiq; Lycæa primus instituit: qui quum ad Lycæi Iouis aram puerum immolasset, & sparsisset cruorem, in lupum creditur deformatus. Cœlius lib. ix. capite tertio. Est etiam λυκαῖος montis nomen, ad sinistram Cereris templi, qui & Olympus, & ἱερὰ κορυφή, id est, sacer uertex, ab Iouis inibi educatione dictus est: in quo & fons ἀγνὼ appellatus, talis traditur esse naturæ, ut re diuina ibi à Lycæi Iouis sacerdote curiosius peracta, & fusis precibus, quernoq; ramo leuiter commota aqua, mox dẽsior surrigatur uapor, nebulæ assimilis, quæ non multo post effecta nubes, aggregatis item alijs, largos demittat imbreis. Est inibi quoque Lycæi Iouis lucus, quem siquis, lege spreta, ingrediatur, annum superuiuere nequit: in quo item animalia nullam prorsus umbram tractare fabulæ docent. Cœlius libro decimotertio, capite xvij.

Λυκανθρωπία. ας. ἡ. melancholica est affectio, siue insaniæ genus, quo qui afficiuntur, λυκάνθρωποι dicuntur. Lupos enim imitantur, noctu exilientes, & ad diem usque inter sepulchra diuersantes. Eorum præpallet facies, καὶ ὀρῶσιν ἀδρανεῖς, hoc est oculis arescentibus, præcipuè uerò lingua. Sunt præterea διψώδεις, sitibundi, tibijs eximpactione crebra, ἀνιάτως, id est citra medelã, ulcerosis. Hi & λυκῶνες appellantur. Cœlius lib. xiiij. cap. xlv.

Λυκάς. άδος. ἡ. canis nomen, quem Simonides suo epigrammate nobilitauit.

Λυκαυγίς. τὸ. crepusculum, quod νύκτα ἀμφὶ λύκκν uocat Homerus.

Λ Υ Κ Ε. Λ Υ Κ Η. Κ Ι.

Λυκείη. ης. ἡ. καὶ

Λυκεῖον. τὸ. pellis lupina.

Λύκειον. ου. τὸ. Lyceum gymnasium Athenis, in quo docebat Aristoteles, authore Stephano.

Λύκη. ης. ἡ. lux matutina.

Λυκηγενής. έος. ὁ. ἡ. lucem generans, uel in Lycia genitus. Epitheton Apollinis.

Λυκηθμός. ὁ. luporum ululatus.

Λυκία. ας. ἡ. Lycia.

Λυκιδεῖς. catuli luporum.

Λυκίη. ης. ἡ. pellis lupina.

Λύκιος. ου. ὁ. Lycius gentile, & cognomentum Apollinis.

Λυκιουργεῖν. τὰ λυκιουργὴ ποιεῖν.

Λυκιουργίς. Lycio opificio factum.

Λ Υ Κ Ο. Λ Υ Κ Τ.

Λυκοειδής. διάλευκος.

Λυκοεργής. έος. ὁ. conficiens lupos.

Λυκόοργος. θ. ὁ. Lycoorgus pro Lycurgus dixit Homerus Iliad. sexto.

Λυκοπάνθηρος. θ. ὁ. animal ex pardo & lupo.

Λυκοκτόνος. θ. ὁ. lupicida, & Apollinis cognomentum.

Λυκόποδες. οἱ. tyrannorum ſatellites, uegeto corpore, & animo præſigni iuuenes: ſic dicti, quia pedes lupino circuntegerent corio, aut quia in clypeis lupi inſigne geſtarent.

Λυκοῤῥαίσης. ου. ὁ. luporum occiſor, qui (rent. lupos perdit quocunq; pacto.

Λύκος. ου. ὁ. lupus, lupatũ (quod eſt freni genus aſperrimum, à lupinorum dentium ſimilitudine nuncupatũ, quos eſſe inæqualeis conſtat, & ob id nocentiſſimi.) Et Lycus fluuius. Eſt etiam λύκος inſtrumentũ coquinarium, quod alio nomine (Polluce & Pauſania authoribus) Harpage & Creagria quoq; appellari ſolet. Vide Cœlium lib. xv. cap. ij. & lib. xvi. cap. xxvij.

Λυκοσπάδες ἵπποι. dicuntur equi à freni genere quod λύκον diximus appellari, & lupatum Latinis. Illis enim præferuidis ac feroc ientibus, ſæpeq; ob inſitam animoſitatẽ rebellibus. ut retundatur impetus, hebeſcatq; generoſitas nimia, huiuſmodi frena adhiberi ſolent. Cœlius lib. xi. cap. lvij. Sunt qui & λυκοσπάδας, ueſpas, ſiue opes interpretentur apud Nicandrum: σκήνεσι τυθομένοισι λυκοσπάδες ἐξεγένοντο.

Λυκοῦργος. ου. ὁ. Lycurgus, & nominatiuus eſt contractus, mutatis duobus οο. in ου.

Λυκοφίλιος. ου. ὁ. ſuſpectus & latens, ſi rectè legitur apud Menandrũ, λυκοφίλιαι μὲν εἰσὶν αἱ διαλλαγαί, id eſt, ſuſpectæ quidem conciliationes ſunt.

Λυκόφρων. alta ſapiens, δεινόφρων.

Λυκόφως. pro tenebroſo aut crepuſculo ponitur, quòd tum lupi color cinereus eſt, nec nigredinem præferens intenſiorem, ut ait Euſtathius.

Λυμαίνω. μ. ἀνῶ. σω. σ. νηκα. deſtruo, corrumpo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Λύκτος. ου. ἡ. Lyctus urbs Cretæ.

Λ Υ Μ. Λ Υ Ξ. Λ Υ Ο.

Λῦμα. ατος. τὸ. ſordes, purgamenta.

Λύμακες. ων. petræ.

Λυμαίνομαι. μ. ανοῦμαι. uaſto, lædo, corrumpo, uitio, perdo, opprimo, deprimo, profligo, inficio, dedecoro, euerto, ſuggilo. deponens, accuſatiuo iungitur.

Λυμαντήρ. ῆρος. ὁ. καὶ

Λυμεών. ῶνος. ὁ. corruptor.

Λύμη. ης. ἡ. pernicies, corruptio, nocumentum, calamitas.

Λύμην. redimerer.

Λυμνός. οῦ. ὁ. nudus.

Λύμπη. ης. ἡ. labor.

Λύξ. κός. lux, λύτρον.

Λύομαι. luo, redimo, ſeruo & recipio.

Λ Υ Π. Λ Υ Ρ.

Λύπει. malè habet.

Λυπέομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. triſtor. deponens, datiuo iungitur.

Λυπέω. μ. ήσω. σ. ηκα. triſtitiam infero, moleſtia afficio, anxium reddo, ango, dolorem affero, uexo, ſollicito, iniuria afficio, offendo. actiuum, accuſ. iungitur.

Λύπη. ης. ἡ. triſtitia, labor, pernicies, damnũ, quaſi λύσις. hoc eſt ſolutio totius hominis, teſte Chryſippo.

Λυπηρός. οῦ. ὁ. triſtis, ἄθυμος, grauis, acerbus.

Λυποθυμία. ας. ἡ. exanimatio, animæ deliquiũ

Λυπρόγεως. ω. ὁ. terra ſterilis.

Λυπρός. οῦ. ὁ. ſterilis, mœſtus, infirmus.

Λύρα. ας. ἡ. lyra, quaſi λύτρα, quæ prius χέλυς dicebatur, ſed Apollini tanquam recõpenſatio pro bobus à Mercurio data.

Λυρικός. οῦ. ὁ. lyricus.

Λυρίον. ου. τὸ. lyrula.

Λυρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. lyra cano. neu. abſolutũ.

Λυρόεργος. ου. ὁ. lyræ inuentor.

Λυροποιός. οῦ. ὁ. lyræ opifex.

Λυρῳδία. lyræ cantus.

Λυρῳδός. οῦ. ὁ. lyricen.

Λ Υ Σ.

Λυσανία. ας. ὁ. inſania.

Λυσίας. ίου. ὁ. Lyſias uiri nomen.

Λυσιέθειρα. ας. ἡ. ſoluta capillos.

Λυσίζωνη. ης. ἡ. epitheton Dianæ quòd parientibus zonam ſoluat.

Λυσίζωνος. ἡ. corrupta, quæ uirgineam zonã ſoluit. epitheton eſt Dianæ.

Λυσιμέλεια. ας. ἡ. portus Syracuſarum.

Λυσιμελής. ἐος. ὁ. ἡ. membra ſoluens. propriè ſomni epitheton eſt.

Λύσιος. ου. ὁ. ſolubilis.

Λυσιπνέω. timeo.

Λύσις. ιος. ἡ. ſolutio.

Λυσιτέλεια. ας. ἡ. utilitas.

Λυσιτελέω. μ. ήσω. σ. ηκα. proſum. neutrum, datiuo gaudet.

Λυσιτελής. ἐος. ὁ. ἡ. utilis, commodus.

Λύσσομαι. inſanio.

Λυσσώδης. εος. ὁ. ἡ. rabioſus.

Λύσωμα. ατος. τὸ. locus in capite, diſcrimẽ eſt capillorum.

Λυτήριος. ου. ὁ. ſolutorius.

Λυτικῶς. ſolutorie.

λαφάω. καὶ
λαφίω. μ. ήσω. ω. ηκα. cesso, recreo. neutrum absolutum. quieti trado, onere leuo, proprie de bobus dicitur, à quarum ceruice deponuntur onera, λόφος enim ceruicem significat. Thucydides libro sexto: ἀπὸ νόσου μεγάλης καὶ πολέμου βραχύτι λελωφήκαμεν, ab ingenti morbo ac bello paululum quiddã laxamenti accepimus.
λώφησις. quies, cessatio, πῆωσις.

Τὸ Μ μεῖζ ττ Α.

Μα. iurandi aduerbiũ, præsertim ubi per iuramentum aliquid negat, per præpositionẽ per interpretari solet, iungiturq; accusatiuo: οὔτε μὰ τοὺς θεοὺς ὀρθῶς ἔχομ, οὔτε πολιτικόν. Additur illi interdum ναὶ, ut ναὶ μὰ δία, hic non negat, Sanè per Iouem: Hercule dicunt Latini.
Μάγανον. ϑ. τὸ machina.
Μαγάδιον. asser, qui recipit chordas lyræ.
Μαγάνευμα. impostura.
Μαγάς. άδος. ἡ. magas instrumentum musicum quadrum. Alij μαγάδις in nominatiuo dicunt, & idem instrumentum esse uolunt cum Pactide, siue Pyctide, quod organum dichordon est. Anacreon magadin psalticum scribit esse organum, à Lydis excogitatum: Apollodorus psalteriũ uocat. Cœlius lib. v. cap. xxiij.
Μαγγάνα. ης. ἡ. uas uinarium ligneum.
Μαγγανεία. ἡ. incantatio, μαγεία, præstigiatura
Μαγγανεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. incanto, liceor, licitor ue. actiuum. accusatiuo iungitur.
Μάγγανον. τὸ. inopinatum.
Μαγγανευτής. οῦ. ὁ. mangonizator, qui uaria inter se miscet & confundit ad faciendam impostura.
Μαγδαλία. ας. ἡ. purgamentum manuum, furfur.
Μαγεία. ας. ἡ. incantatio, præstigiatura, μαγγανία. Duas τῆς μαγείας species tradunt: Vnã γοητείαν appellant, qua maximè excellunt Aegyptij, quòd præcipuè dæmonum ibi uigerit cultus. Hæc infamis est, ac immundorum spirituum cõmercijs inauspicata: incantationibus, & carminibus ne fariæ curiositatis arte compositis concinnata: cuius studiosi, malefici uocantur, & damnabiles sunt, eiusq; libros improbatæ lectionis appellat Vlpianus. Altera uerò quæ μαγεία dicitur. perfecta, & summa scientiæ potestas, non ferè aliud est, quàm naturalis philosophiæ apex. Atque ut ἡ γοητεία omnium legum placitis exterminat, ita τῶν μαγείαν sapientissimus quisque excipit, ueneratur, & colit, ut quæ altior sit, sanctiorq; philosophia, ex qua præsignis profluat literarum claritas. Hæc certè naturalium consensum, dum indagine scrupulosa rimatur exploratius, interspersas mundo rerum potestates, alioqui quasi illatebratas, in naturæq; quodãmodo sanctarijs reconditas, in apertum ita producit, ut miracula inde consurgant maximè mira, non utiq; magia ipsa artifice, sed natura potius, cui se hæc mutuos copulãdo aptè consensus ministram exhibet. Plato diuinorum scientiam uocat, atque cultum qua imbuãtur Persarum regum filij, ut ad mundanæ reipublicæ imaginem, suam & ipsi rempublicam administrare, distribuereq; condiscant. Hæc ex Cœlio libro quinto, cap. xlij.
Μαγειρεῖον. ϑ. τὸ. coquina.
Μαγειρεύω. mactare, quòd coci occidant coquendos pecudes.
Μαγειρικός. οῦ. ὁ. coquinarius.
Μάγειρος. ϑ. ὁ. coquus, ἀπὸ τῦ μάττω.
Μαγεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. magicam exerceo, capto deos. neutrum absolutum.
Μαγίδαν, seu μαγαδίδαν. est magadide instrumento musico uti.
Μαγίς. ίδος. ἡ. offa, ensis, scapha, mensa tripus. Cœlius inquit, Quas imponimus, ut collibuit, & tollimus mensas, nunc μαγίδας appellant, quo nomine utitur Sophocles quoque. τῆς μαγίδος, præter Plinium, meminit Paulus iurisconsultus, sed ita, ut eo nomine tabulerium accipiat interpres, aut Schacherium. lib v. cap. xxxxv.
Μάγμα. ατος. τὸ. unguentorum massula, atq; pastilli apud medicos: unguentorum feces Plinius interpretatur, utpote quæ expressa reliqua liquidiori materia crassiores relinquuntur.
Μάγος. diuinorum interpres & cultor, recon ditissima quæque diuinorum operum exactissimè speculans, promensq; illa in actũ

ſcientiæ auguſtioris profunditate. Vide Cœlium.

Μαγυδαρίς. ἡ. magydaris, ſilphij ſuccus.

Μ Α Δ. Μ Α Ζ.

Μαδαλέος. ου. ὁ. imberbis.

Μάδδα. idem eſt quod μάζα apud Megarenſeis.

Μαδαρός. οῦ. ὁ. caluus, ἀρεόθριξ.

Μαδάρωσις. ιος. ἡ. morbus oculorum cum ex palpebris defluunt pili.

Μαδάω. ſum caluus, calueſco, glabreſco. neutrum abſolutum.

Μαδέλλιον. ε. bdellium.

Μαδίζω. glabrum reddo, & uello.

Μάδισις. glabratio.

Μαδισήριον. uolſella. Aegineta τριχολαβίδα, καὶ τριχολάβιον uocat.

Μαδώ. ῶντος. ὁ. recaluaſter.

Μάζα. maſſa: ſolet autem ex farina, oleo, & aqua confici, aut etiam ex lacte ſecundum Suidam. Ariſtophanis interpres μάζαν, σρυφνὸν ἄρτον, id eſt rigidum panem, exponit: nonnulli hoc nomine panem nauticum intelligunt, uulgò bis coctum. Ponũt alij inter edulia præſtantiora, & delicatiora: unde ὥσπερ μάζαν adagio in eos dicebatur, qui diffluerent delitijs. Athenæus panem dicit eſſe offa madefactum, ſeu libũ, ſeu placentam.

Μαζονόμον. ου. τὸ. tabula lignea coquinaria, lanx prægrandis quo cibi feruntur in conuiuia, ut innuit Horatius cum ait:

Mazanomo pueri magno diſcerpta ferentes,
Membra gruis.

Μαζός. οῦ. ὁ. papilla, mamma, ὄχθος.

Μ Α Θ.

Μάθημα. ατος. τὸ. diſciplina.

Μαθηματικός. ſi de uerbo ad uerbum exponas, ſonat diſciplinis uacans, μαθητικὸς καὶ εὐμαθής, docilis. Plato pro diſcendi cupido accepit.

Μάθησις. ιος. ἡ. diſciplina.

Μαθητεία. ἡ. μάθησις.

Μαθητεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. doceo. actiuum, accuſatiuo iungitur. & diſcipulus ſum, abſolutè.

Μαθητής. οῦ. ὁ. diſcipulus.

Μαθητῶ. diſciturio, cupio diſcere.

Μαθητός. οῦ. ὁ. diſcibilis.

Μαθήτρια. ας. ἡ. diſcipula. Lucas in Actis Apoſtolorum.

Μαθών. ῶντος. ὁ. diſcens.

Μ Α Ι.

Μαῖα. ας. ἡ. Atlantis filia. Hoc item nomine amita, ſiue patris matriſq; mater intelligitur: Item nutrix, ac ea quæ medelæ cauſſa parientibus aſſiſtit, quæq; umbilicum præcidit, quam ὀμφαλοτόμον etiam quoque nuncupant. Eſt & προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητικὴ, id eſt honeſta aduerſus ætate grandiorem allocutio: utpote qua honoris cauſſa utebãtur natu maiores ad nutricem, uel mulieres alioqui maiores natu.

Μαία. maximum genus cancrorum.

Μαιάνδρος. uertex, gyrus.

Μαιατικός. ὁ. nutritius.

Μαιάω. καί

Μαιεύομαι. obſtetricor, quæro, inquiro. deponens.

Μαιεύτρια. ας. ἡ. obſtetrix.

Μαιθόλης. ε. ὁ. inſanus.

Μαιμάζω. ſalio, conſumo, πρόθυμῶ, ſtrepo, fluctuo, tumultuor.

Μαιμακτηριών. ῶνος. ὁ. Atticis eſt menſis idẽ, qui Latinis September, teſte Gaza. Sunt tamen qui Auguſtum putent, dictus ἀπὸ τῦ μαιμάκτου διός. Harpocrates. Alij Ianuarium.

Μαιμάκτης. ε. ὁ. furore percitus, ταρακτικός.

Μαιμᾶν. ruere.

Μαιμάσσω. μ. άξω. σ. αχα. pinſo, abſtergo, ſupero, ſum promptus.

Μαιμάω. cupio, deſidero.

Μαιμώσα. inſana, uehementer incitata, ſanguinis auida, quaſi ἁιμώσα τῦ μ, πλεονάζοντος. ſitibunda.

Μαιμώσσω. quæro. Nicand. Thermoph. ἔρεια μαιμώσσων ἐπινίσσεται.

Μαίναλον. ε. τὸ. mons Arcadiæ.

Μαινάς. άδος. ἡ. Mænas.

Μαινίδια. τὰ. haleculæ.

Μαινίς. ίδος. ἡ. mænis marinus piſcis. Theod. uertit halec, mænam & haleculam.

Μαίνομαι. inſanio, iraſcor. Accipitur aliquando in bonam partem, ut ſit præ gaudio inſanio.

Μαίνω. furioſè moueor.

Μαιόμαι. inquiro, concurro, concitor.

Μαιούμεναι. αι. obſtetricantes.

Μαίρω. luceo.

Μαιῶτις. ίδος. ἡ. Mæotis, palus eſt.

Μαίωτρα. obſtetricationis præmia.

Μ Α Κ.

Μάκαιρα. ας. ἡ. beata.

Μάκαρ. ρος. ὁ. beatus.

Μακάρι. beatè.

Μακαρία. ας. ἡ. beata, & per εὐφημισμὸν pernicies. Aristopha. ἄπαγ' ἐς μακαρίαν ἐκποδῶν. Fingunt & apud inferos locũ esse hoc nomine, de quo satis multa Erasmus in prouerbio: In beatam.

Μακαρίζω. μ. ίσω. τ. ικα. beatifico, beatũ dico, beatum iudico. actiuũ, actõ iungitur.

Μακάριος. ου. ὁ. beatus.

Μακαριότης. ητος. ἡ. beatitudo.

Μακαρίς. ἡ. beata, locus apud inferos.

Μακαρισμός. οῦ. ὁ. beatitudo, beatificatio.

Μακαρίτης & μακαρίτις. in fœminino genere, dici solitũ cum nominamus defunctos uita, quasi beatos, quemadmodũ nunc uulgatissimũ est, fœlicis memoriæ, siue recordationis, idq; ominandi gratia quasi uitæ miseriis defunctos.

Μακάρτατος. ου. ὁ. beatissimus.

Μακεδνός. οῦ. ὁ. excelsus, eminens.

Μακεδονίζω. faueo Macedonibus.

Μάκελλα. ης. ἡ. ligo ligonis.

Μακέλλω. moueo.

Μακήσειν. delirare, proprium senum.

Μακκοάω. decipio, simulo me non audire. Aristoph. τὸ τῶ δήμω τρόσωπον μακκοᾶ. à μακκὼ, quadam muliere eius ingenij.

Μακρά. τὰ. putei aut laci profundi, Homer.

Μακραδρομώτατοι. οἱ. qui longissimè currunt.

Μακραίων. ωνος. ὁ. τολυχρόνιος, diuturnus.

Μακράν. longè, diu, procul.

Μακραύχενος. ε. cui est collum prælongum.

Μακραίων. ωνος. ὁ. longæuus.

Μακρηγορίω. μ. ήσω. τ. ηκα. multa loquor, longum sermonem habeo. neutrũ absolutũ.

Μακροβίος. ου. ὁ. ἡ. longæuus.

Μακροβιότης. ητος. ἡ. longæuitas.

Μακροβιώτερος. uiuatior, apud Aristot.

Μακροδάκτυλοι. quibus prælongi digiti.

Μακρόθεν. procul, à longe, eminus.

Μακροθυμίω. μ. ήσω. τ. ηκα. sum patiens & longanimis, sum leni animo. neutrum absolutum.

Μακροθυμία. ας. ἡ. lõganimitas, lenitas animi.

Μακρόθυμος. ε. ὁ. longanimus.

Μακρολεκτάλητος. ε. ὁ. ἡ. dictio in longam desinens.

Μακρόκαυλος. habens longas caules.

Μακρόκερκος. cui cauda porrecta.

Μακρόκολα. τὰ. maiores & longiores chartæ quas Catullus regias uocat, quæ eodem modo τρατόκολα nominantur.

Μακρόκωλος. ου. longi membris.

Μακρολογίω. μ. ήσω. τ. ηκα. multa loquor. neutrum absolutum.

Μακρολόγος. multiloquus, impendio loquax.

Μάκρον. promontorium Siciliæ.

Μακροσία. ας. ἡ. longitudo morbi.

Μακρόπτερος. ε. longas alas habens.

Μακροπώγων. ωνος. ὁ. cui est promissa barba.

Μακρός. οῦ. ὁ. longus.

Μακροσκελεῖς. οἱ. longipedes.

Μακρότης. ητος. ἡ. longitudo.

Μακροφλυαρίτης. ου. ὁ. prolixus nugator.

Μακρόχειρ. ειρος. ὁ. longimanus.

Μακροχρόνιος. ου. ὁ. diuturnus.

Μακρύνω. μ. υνῶ. τ. να. elongo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μάκτρα. ας. ἡ. mactra, uas in quo pinsitur farina, arca panaria: colum seu mortarium Nicandro.

Μακύνω. magnifico, rectifico.

Μάκων. uociferans.

Μ Α Λ.

Μάλα. ας. ἡ. ala: quanquàm obliquorum usus frequentior est ipso nominatiuo. Item

Μάλα aduerbialiter, ualde, decenter, propriè.

Μάλαγμα. ατος. τὸ. malagma, fomentum.

Μαλακία. ας. ἡ. ἀπὸ τῶ μαλακός, Plinio est mollicies quædam prægnantium & defectio, cum languentes modo hoc, modo illud appetunt, adeò ut terram quoq; uorare appetant nonnullæ, carbones etiã extinctos, aut cimoliam: quæ res κνῆσα appellatur. Prouenit incommodum id ab conceptu mense potissimum tertio, nequeunte fœtu interim delata in uuluam omnia, ratione alimenti, absumere, insita imbecillitate, & in stomacho multorũ facta redundantia: ex qua absurdorum sese promit appetentia, nomenq; διὰ τὸ ποικίλλον τῶ ζῶον τῆς κνήσης, id est, ex auis uarietate traxit. Est & in stomacho μαλακία, hoc est, debilitas, languor: ignauia item. & apud Cæsarem lib. iij. belli Gall. μαλακία maris nominat, pro tranquillitate, ac uelut mollicie. Cœlius libro iij. cap. xv.

Μαλακιᾶν. mollem esse, & mollitie laborare.

Μαλακίας. ὁ. μαλακός.

Μαλακίζομαι. μ. ίσομαι. ϖ. ισμαι. pigreſco, molleſco: propriè eſt mulierũ prægnantium. Inuenitur tamen ubi de uiris dicat. De uiris ſæpius ϖονηρῶς aut κακῶς ἔχειν dicitur. deponens, datiuo gaudet.

Μαλακιῶσαι τὰς ῥίνας. torpeſcentes naribus.

Μαλακόδερμα ᾶ. quæ molli cute integuntur, ut in piſcibus.

Μαλακοκρανιός. ος. ὁ. molliceps.

Μαλακοπύρηνος. ον. ὁ. molli ligno aut nucleo.

Μαλακός. οῦ. ὁ. mollis. Μαλακὸν ἐνδιδόναι, remittere apud Herodotum. Ἐν μαλακῷ ſanum, apud Quintilianum nihil aliud ſignificat, quàm in carnis mollicie & raritate ſummam intelligi mentis ſanitatem, id eſt, prudentiam & perſpicatiam: quoniam ita affectis facile quicquid eſt redundantis copiæ, ac retrimentitiæ, digeritur, & euaporat, nec phantaſticũ, aut rationalis potentia, perinde ſylueſtri tumultu obturbatur. Quod ita eſſe id quoq; indicio eſt, quia fatuos ac rudes, ϖαχυδέρμους, quaſi craſſipelles, Græci uocant. Cœl.

Μαλακότης. ητος. ἡ. mollities.

Μαλακτικός. οῦ. ὁ. mollificatiuus.

Μαλακύνομαι. μ. ὑνοῦμαι. ϖ. μαι. molliorem me præſto, emollior. deponens abſolutum.

Μαλακύνω. μ. ὑσω. ϖ. υκα. mollio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μαλακῶς ἔχειν. incommoda eſſe ualetudine, ægrotare. de mulieribus prægnantibus dicitur.

Μαλαθήρ. ῆρος. ὁ. mollificator.

Μαλαξάσαι. mitigare, mulcere.

Μαλάπτομαι. miteſco.

Μαλάπτω. μ. άξω. ϖ. αχα. mollio, ſubigo. actiuũ accuſatiuo iungitur.

Μαλάχη. ης. ἡ. malua.

Μαλάχια. τὰ. aquatilia quæcunq; oſſibus carent, ut ſepia, polypus. Sunt uero eadem etiam exanguia καὶ ἄσπλαγχνα. quidam autem per α ſcribunt μαλάχεα.

Μάλεια. ας. ἡ. Malea promontorium Laconiæ, quod & ſine diphthongo ſcribit, nam anceps tam eſt apud Græcos q̃ Latinos.

Μαλεῖν. augere, creſcere.

Μαλερός. οῦ. ὁ. pernicioſus, uſtiuus, feruidus, imbecillis.

Μάλη pro μασχάλη, ruſtica quidem uox eſt, uerum addita præpoſitione eleganter dicitur: τὸ ὑπὸ μάλης, de re quæ fertur, aut fit ſub ala.

Μαλθακιννία. ας. ἡ. lectorum mollities.

Μαλθακία. ας. ἡ. mollities.

Μαλθακίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. mollio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μαλθακός. οῦ. ὁ. mollis, delicatus, effœminatus, diſſolutus.

Μάλθη. ης. ἡ. cera mollita.

Μάλθων. ὁ. muliebris, diſſolutus.

Μάλιστα. maximè, ſuper omnia, maiorem in modum, exactè apud Thucyd. καὶ μάλιστα præſertim. Conſtruitur cum ϖολλοῦ. Pauſanias: ϖαρίσχε δὲ ϖολλῷ μάλιστα Αἰγυπλίων ὁ κόλοσσος, multo maximè: id quod Latini quoque imitati ſunt. Cicer. pro lege Manilia: Multò maxima parte dignitatis atque imperij caruit.

Μαλκεῖν. frigore contrahi & torpore.

Μάλκη. ης. ἡ. contractio ex frigore.

Μάλκιος. α. ὁ. frigidus, imbecillis.

Μᾶλλον. magis. Interdum apponitur comparatiuo. Iſæus: ϖολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον. multò promptius. Vide Commentaria Bud. Accipitur etiam pro uel potius.

Μάλλουδε, καὶ

Μαλλονμενοῦν. imò.

Μαλλοντί. magis quantum ipſum ſimplex.

Μαλλοφόρος. ον. ὁ. ἡ. laniger, Cereris cognomentum in Megaride: quod ab ijs uidetur impoſitum, qui mortaliũ primi oues connutrire cœperint. nam μαλλὸν Græci lanã dicunt.

Μαλλωτή. lanata pellis. Græci Idam μαλλωτὴν uocarũt, uelut ϖολυπρόβατον, id eſt, ouibus abundantem.

Μαλλωτός. οῦ. ὁ. uilloſus.

M A M. M A N.

Μαμμάκουθος. propriũ cuiuſdam nomen, ſola illuſtris fatuitate, ſicuti & Melitides, qui adeò uecors fuiſſe traditur, ut uix toto ingenij captu, quinq; numerare diſceret. Vnde apud Ariſtoph. μεχνούτων μαμμάκυθοι dicuntur, id eſt, hiantes Mammacuthi: Hinc factum opinor, ut homines id genus quandoq; Mamalucos dicamus. Cœlius lib. ix. capite xxix. Alij proprium fabulæ uolunt, quam Platonis putant eſſe.

Μάμμια. ης. ἡ. auia.

Μάν. quidem.

Μανδολωτόν. οῦ. τὸ. ſuauium laſciuius, quale amantum eſſe ſolet infixa lingua.

Μάνδρα.

Μάνδρα. ας. ἡ. ſpelunca, cubile.

Μανδράγορα. è genere liquamentorum eſt uel ſuccorum, quæ Aegineta libro v. ὀπίσμαζα uocat. Vitibus adnaſci ſolet, & eſt fructus ὑπνοτικός, quaſi ſomni cõciliator. Vis enim eius eſt ψυκτικὴ, id eſt, frigefaciens, & frigiditate fit ſomnus. Creditur item inducere obliuionem. Cœlius lib. ix. cap. xlix.

Μάνδρευμα. τὸ. caula.

Μανδύας. penulæ genus, quod loricæ loco ſolebat eſſe.

Μανίρως. ὁ. genus agreſtis cantionis, dicta à Manero quodam Aegyptio, eius carminis & agricolationis repertore.

Μανὴ σάρξ. ſoluta caro.

Μάνης. apud ueteres fuit ſeruile nomen, à furore inclinatum, unde ad æneam ſtatuam translatum uocabulum eſt, quam Cattaborum luſui adhibebant. Cœlius libr. xiij. capite liij.

Μανθάνω. μ. μαθήσομαι. ϖ. μεμάθηκα. diſco, intelligo, doceo. Aoriſt. ſecundus ἔμαθον. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μανία. Latinis eſt inſania, quo nomine ſignificatur mentis ægrotatio & morbus, id eſt, inſanitas & ægritudo animi, ut cum mens tranquillitate & conſtantia uacua eſt, propterea quod in perturbato animo, ſicut in corpore, ſanitas eſſe nõ poſſit. Cice. Tuſc. quæſt. lib. iij.

Μανιάκης. ου. ὁ. torques.

Μανιάς. res inana.

Μανικά. τὰ. apud Phryges magna & inſignia admirandaq; facta dicebant, à Mane quodam rege ſuo incredibilis uirtutis & potentiæ uiro.

Μανικὸς. οῦ. ὁ. inſanus, furioſus.

Μανιώδης. εος. ὁ. ἡ. furioſus.

Μάννα. manna, de quo multa Nicolaus Leonicenus, uox eſt Syra aut certè Chaldæa. Nam Hebræi man dicũt, ut habetur Exodi decimoſexto.

Μάννος. ε. ὁ. genus ornamenti collaris, quod & μανιάκης dicitur, unde μαννοφόρος, qui eo utitur, περιτραχήλια habens.

Μανὸς. οῦ. ὁ. rarus, inſanus.

Μανόταζα. τὰ. incertiſſima.

Μανότης. ου. ὁ. inſanus.

Μανοῦσθαι. inſaneſcere (ut ſic dicam) inſanum fieri.

Μανόφυλλος. ου. raris foliis.

Μαντέα. ας. ἡ. καὶ

Μάντευμα. ατος. τὸ. diuinatio, uaticinium.

Μαντεῖον. ε. τὸ. locus uaticinandi, uaticinium, oraculum.

Μαντεύομαι. μ. εύσομαι. ϖ. ευμαι. uaticinor, oraculũ peto. Μαντεύεσθαι & χρῆσαι dicit deus. Vide Comment. Budæi. deponens, accuſatiuo iungitur.

Μαντευτικὸς. uates, arte diuinandi præditus.

Μάντης. ε. ὁ. uates. Nonnulli μάντις per ι, pro eodem.

Μαντικὴ. ῆς. ἡ. diuinatio, pręſcientia futuri, diuinandi ars.

Μαντικὸς. οῦ. ὁ. uaticus.

Μάντις. ιος. ὁ. locuſtæ genus eſt, quæ in ſtipulis enaſcatur, uirens colore, corpore prælongo, pedibus item prælongis, quos & aſſiduè agitat. Vnde hac ratione Theocritus Idyll. κ'. præmacram ac pertenuem ſignificauit puellam, inquiens: Εὗρε θεὸς τὸν ἀλιτρὸν, ἔχεις πάλαι, ὧν ἐπεθύμεις. Μάντις τοι τὸν νύμφα χροΐζεται ἀκρολαμᾶια. Noxij hoc animantium genus moleſtiq; aſpectus eſt: unde adagium, Mantis te uidit, in eos dicitur quibus faſcinator oculus mali quippiam obiecit. Nicander Braſſicam, quæ ſacra ſit μάντιν appellauit.

Μαντοσύνη. ης. ἡ. uaticinium.

Μανύω. indico, declaro, expono.

Μανώδης. εος. laxitas.

Μάνωσις. raritas.

Μ Α Ρ.

Μάραθρον. ε. τὸ. marathrum, feniculus ſylueſtris grandior.

Μαραίνομαι. μ. οῦμαι. ϖ. ασμαι. marceſco, flacceſco, tabeſco, tabefio, extinguor, areſco. Dicitur autem de igne etiam paulatim collabente, & ſenſim extincto. Ariſtotel. τὸ πῦρ ἐὰν μήτις κινῇ μαραίνεται, id eſt, Ignis, niſi quis eum moueat, marceſcit. & apud Homerũ φλὸξ ἐμαράνθη, id eſt, flamma conſidit & uaneſcit, exoleſcit. paſſiuum.

Μαραίνω. μ. ανῶ. ϖ. ανα. tabefacio, obſcuro.

Μάρανσις. καὶ

Μαρασμὸς. οῦ. ὁ. tabo, marcor, flacciditas, tabes, defectio. quo nomine ſeniũ in homine ſignificari dixit Galenus: nimirũ cum caloris ſit tabes, id quod in ſtirpibus eſt αὔανσις.

Μαρασμώδης. tabidus.

Μαράσσω. ſplendeo. hinc σμάραγδος, ſmaragdus lapis.

Μαραυγεῖν. perſtringi lumina.

Μαργαίνω. μ. ανῶ. ϖ. ανα. inſanio, facio inſanire.

Μαργαρίτης.

Μαργαρίτης. ου. ὁ. margarita, unio.

Μαργάω. ago nimium festinanter, furio.

Μάργης. ου. ὁ. edax, ὁ μάργος.

Μαργίτης. ου. ὁ. stupidus, à Margite quodam insigni fatuo, qui ultra quinque numerare non posset, & cum uirginem duceret, eam non ausus est attingere, ne illa matri eius rem indicaret.

Μάργος. edax, ignauus, insanus, stolidus.

Μάρης. ὁ. seu μάρις, nam uariè scribitur, mensuræ genus sex cotylarum capacis.

Μαρίλη. ης. ἡ. cinis, fauilla, languidus ignis. Item puluis ac carbonum tenuissima. Vnde illud: Faber fumo oppletus & marila.

Μαριλλυοί. οἱ. carbones.

Μαρμαίρω. μ. αρῶ. ω. αρκά. resplendeo. neutrũ absolutum.

Μαραμάρεος. ου. ὁ. splendidus.

Μαρμάρινος. ου. ὁ. marmoreus.

Μάρμαρον. ου. τὸ. luciditas marmoris.

Μάρμαρος. ου. ὁ. marmor.

Μαρμαρυγή. ῆς. ἡ. splendor.

Μάρναμαι. pugno. deponens, datiuo iungit.

Μάρυη. ης. ἡ. manus.

Μάρπω. μ. άρψω. ω. αρφα. capio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μαρσύας. ου. ὁ. Marsya.

Μαρσύπιον. ου. τὸ. idem

Μάρσυπος. υ. ὁ. marsupiũ, sacculus, crumena.

Μάρτυρ. υρος. ὁ. testis.

Μαρτυρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. testor, testimonio sum.

Μαρτυρία. ας. ἡ. testimonium. Ἐμβάλλεσθαι μαρτυρίαν, proferre testimonium.

Μαρτύριον. ου. τὸ. idem.

Μαρτύρομαι. testor, testem adduco, attestor.

Μάρτυρος. ου. ὁ. testis. poëticè pro μάρτυρ.

Μάρτυς. υος. ὁ. idem.

Μαρυκᾶται. ruminat.

Μάρων. ωνος. ὁ. Maro rex Thraciæ.

Μαρώνεια. ας. ἡ. urbs Thraciæ.

Μ Α Σ.

Μᾶσαι. Aeolica lingua, religare, destinare.

Μάθλης. υ. ὁ. lorum maceratũ & emollitum: Item uerbero, homo futilis & nullius frugis, qui nil firmum, nil stabile meditatur, unumq; dicit & mox aliud facit.

Μαθός. οῦ. ὁ. idem quod μασός. Quanquàm sint qui utroque modo differentiæ causa scribant, ut alterum sit uiri, alterum mulieris. Dicitur autem μαθός, teste Suida, ἀπὸ τοῦ θῶ τὸ θηλάζω: μασὸς uerò διὰ τὸ μεσὸς εἶναι γάλακτος.

Μαυάομαι. mando mandis. deponens, accusatiuo iungitur.

Μάναθαι. tractare, capere, tangere, percutere, cogere.

Μᾶνον. τὸ. longius, maius.

Μάνω. μ. άξω. ω. αχα. pinso, abstergo, premo, mollio, subigo, conspergo. actiuum, accusatiuo iungitur. Dicitur etiam μάπω.

Μάνωρ. ονος. ὁ. ἡ. longior. Xenoph. ἂν μὲν πολὺ μάνωρ ὁδὸς εἰη.

Μάσαξ. ακος. ἡ. esca, os oris: interdum genus locustæ quod brucum uocant.

Μασαρύζω. labra contraho, à lactentibus pueris ductum, qui mammam trahentes ore labia contrahunt.

Μασεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. inquiro, peto, requiro, opto. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Μασιγίας. ου. ὁ. mastigia, uerbero. onis. mancipia quæ cædunt, hoc uocantur nomine.

Μασιγιάω. flagello indigeo.

Μασιγονόμος. ου. ὁ. lictor, qui de uia cedere iubet.

Μασιγοφόροι. flagelliferi, lictores erãt decemuirorum.

Μασιγόω. μ. ώσω. ω. ωκα. uerbero. ras. flagello, castigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μασίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. pulso, uerbero, loro increpo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μάσιξ. γος. flagrum quo ceduntur mancipia.

Μαστίχη. ης. ἡ. mastiche ex arbore resina.

Μασοί. οἱ. terrarum supercilia, durities.

Μάσορες. οἱ. magistratus erat de rebus publicis inquirendis, Latini quæsitores uocant.

Μασός. οῦ. ὁ. mamilla, proprie mulierum, au thore Suida, sed tamen apud Lucianum in Toxare, & de uiris dicit: σπασάμενος τὸν ἱνάκην, ᾠαίει τὸν μασὸν. Alij de fœminis dici hic uolunt, & μασὸν mammam esse brutorum & pectus posuerũt. Significat item montis cacumen, & poculi genus apud Athenæum.

Μασρίλλιον. υ. τὸ. locus ubi uersantur lenones prostibulum.

Μασροπεία. ας. ἡ. lenocinium.

Μασροπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. lenocinor.

Μασροπός. οῦ. ὁ. ἡ. leno, lena, seductor.

Μασροφός. οῦ. ὁ. idem.

Μασχάλαι. αι. in herbis concaui dicuntur geniculi, Latini alas nominant. Sic item uocantur sinus sub summo bracchio, Latini axillas uocant aut alas.

Μασχάλη. ης. ἡ. subala, pars nauis.

Μασχαλητήρ. ῆρος. ὁ. lorum ad alligandum equos currui.

Μασχαλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. obtrunco per ignominiã extremas parteis corporis, per alas ſuſpendo.

Μασχαλίς. ίδος. ὁ. μασχαλητήρ.

Μασχάλισμα. τὸ. obtruncatio extremarũ partium corporis, quæ à latronibus fieri ſolet, ne cognoſcatur iugulati cadauer.

Μ Α Τ. Μ Α Υ.

Ματάω. μ. άσω. τ. αχα. ſtultè facio. neutrum abſolutum.

Ματαίω. μ. ίσω. τ. ίκα. uana iacto.

Ματαιολογία. ας. ἡ. uaniloquium, de rebus uanis diſceptatio.

Ματαιολόγος. uaniloquus, qui de rebus nihili curioſius diſputat.

Ματαιόομαι. μ. ώσομαι. τ. ωμαι. fruſtror.

Ματαιοπονῆν. fruſtra conari & nihil perficere.

Ματαιοπονία. à Plutarcho dicitur de philoſophis argutis & ſophiſticis. Eſt enim inanis labor, inane ſtudium.

Μάταιος. ᾳ. ὁ. uanus, demens, ſtultus, ineptus.

Ματαιοσπουδία. inane ſtudium.

Ματαιοτεχνία. eſt inanis & ſuperuacua artis imitatio, quæ nihil nec boni nec mali aſſert, ſed inanem tantum laborem. Qualis fuit, qui ciceris grana ex ſpacio ſatis longo in acum ſine fruſtratione iaciendo infigebat.

Ματαιοτέχνοι. οἱ. inanium artium ſtudioſi, qui laboris inſumunt plurimum operæprecio nullo.

Ματαιότης. ητος. ἡ. uanitas.

Ματαιόφρονες. uanæ mentis homines.

Ματεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. μασεύω.

Ματέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ἁμαρτάνω, inſanio, ineffi cax ſum, ignauus ſum.

Μάτην. fruſtra, gratis.

Ματηρεύω. uanè uiuo.

Ματθαῖος. ου. ὁ. Matthæus.

Ματιολοιχός. οῦ. ὁ. matiolœchus, qui parcè comedit, aut qui è minimis rebus ſeu menſuris captat lucrũ: ἀπὸ τ μάτιον & λείχω quod eſt lambo.

Μάτιον. ᾳ. τὸ. menſuræ genus, & id quod minimum eſt.

Ματτάβιῶ. circunſpicio, grauiter fero, mœreo.

Μάτταβος. ου. ὁ. ſtultus.

Ματτόντων. οἱ. uorantes.

Ματτυλλεῖων. locum eſſe aiunt in quo uerſantes uetulæ comeſſaturos aut ſe mutuò inebriaturos ſuſcipiunt.

Ματτύα. cibi genus delicatiſſimi, cuius meminit Martialis, & late exponit Athenæus libro decimoquarto.

Ματτύζειν. opiparè & ſuauiter uiuere.

Μάττω. multa comedo, placentis ueſcor.

Μαυλίς. ίδος. ἡ. gladius. Ther. μαυλίδι χαλκείᾳ.

Μαυρός. οῦ. ὁ. ſtultus, obſcurus.

Μαυροῦσιοι. Numidæ.

Μαυρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. ἀφανίζω. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μαυσώλειον. ου. τὸ. mauſoleum.

Μ Α Χ. Μ Α Υ.

Μάχαιρα. ας. ἡ. gladius.

Μαχαιρίσιον. ᾳ. gladiolus.

Μαχαίριον. ου. τὸ. cultellus.

Μαχαιρίς. ίδος. ἡ. nouacula, culter tonſorius.

Μαχαιροποιοί. gladiarij & telorum artifices.

Μαχαιροπώλειον. officina gladiatoria.

Μαχαιροφόρος. ᾳ. ὁ. enſifer.

Μαχάων. ονος. ὁ. Machaon Aeſculapij filius.

Μάχη. ης. ἡ. pugna.

Μαχήμων. ονος. ὁ. pugnans.

Μαχητής. οῦ. ὁ. pugil.

Μάχιμος. ᾳ. ὁ. bellator, bellicoſus, pugnax.

Μαχλάς. άδος. ἡ. meretrix.

Μάχλης. ου. ὁ. adulter, μάχλος.

Μαχλίς. ίδος. ἡ. meretrix.

Μάχλος. ου. ὁ. πόρνος, adulter, intemperans.

Μάχλοι etiam dicuntur impij apud Græcos & perditi, quos ἀσώτους dicunt.

Μαχλοσύνη. ης. ἡ. adulteriũ, impudicitia, ſcortatio.

Μάχομαι. μ. μαχέσομαι. τ. μεμάχεσμαι. pugno. deponens, datiuo gaudet.

Μαχόμενον. contrarium, inconſequens.

Μάψ. καὶ

Μαψιδίως. incaſſum.

Μαψίδιον. ου. τὸ. uanum, immodicum, acerbum, graue.

Μαψιλάκας. ὁ. qui fruſtra nugas effutit.

Τὸ Μ μεῖζ. τῦ Ε.

Μέ. me.

Μέγα. ualde, magnopere.

Μέγα. τῦ μεγάλου. τὸ. magnum.

Μέγα φέρειν. Plato pro magni referre dixit, hoc eſt, πολυ διαφέρειν. Vide Cõmentaria Budæi.

Μέγα φρονέω. inſoleſco, inſolens ſum, mihi placeo, efferor.

Μεγάδικος. ᾳ. ὁ. qui in magnis iniuriatur.

Μεγάθυμος. magnanimus.

Μέγαιρα. ας. ἡ. Megæra, una ex tribus furijs.

Μεγαίρω. odi, inuideo, æmulor, priuo.

Μεγακήτης. ἐος. ὁ. ἡ. ingens.

Μεγάλα. ualde.

Μεγάλαις κωθωνίζεσθαι ἢ προπίνειν. prębibere largiter & magnis poculis certare. Attica est βραχυλογία.

Μεγαλαυχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. iacto, glorior. neutrum.

Μεγαλαυχία. ας. ἡ. iactantia.

Μεγάλαυχος. ε. ὁ. iactator, magnanimus.

Μεγαλαυχοῦμαι. μεγαλαυχέω.

Μεγαλαυχούμενος. audacia tumidus.

Μεγαλεῖον. τὸ. magnificentia.

Μεγαλεῖος. ου. ὁ. magnus, uenerandus, sublimis, imprimis æstimandus.

Μεγαλειότης. ητ. ἡ. maiestas, magnificentia.

Μεγαλείως. magnificè.

Μεγαλέμπορος. magnarũ rerum negotiator.

Μεγαλεπήβολος. qui quod suscipit quamlibet magnum, ad exitum persequitur. Vide Budæi Commentaria.

Μεγάλη. ης. ἡ. magna. Μεγάλην βουλήν, summum consilium uertit Gaza.

Μεγαληγορέω. μ. ήσω. τ. ηκα. magnifico, extollo, magna iacto, magna loquor, iactito, magno strepitu fastúque uiuo. neutrum absolutum.

Μεγαληγορία. ας. ἡ. μεγαλαυχία.

Μεγαλήτωρ. ορος. ὁ. magnanimus, superbus.

Μεγαλύνομαι. μ. ὑσομαι. magnifacio.

Μεγαλινοί. unguentum ob præstantiam id nominis adeptum.

Μεγαλόβυζοι. ex Strabone dicebant sacerdotes Ephesiæ Dianæ.

Μεγαλογνωμοσύνη. ης. ἡ. celsitudo animi & liberalitas.

Μεγαλογνώμων. ονος. ὁ. magno animo & excelso, liberalis. ὃς ἂν δύνηται τὰ μεγάλα τῇ γνώμῃ διαπράττεσθαι. Bud.

Μεγαλοδωρία. magna largitio, munificentia.

Μεγαλόδωρος. ε. ὁ. qui magna donat.

Μεγαλόμισθοι. οἱ. quorum opera magna mercede conducta est.

Μεγάλοιτω. ε. ὁ. ἡ. ualde infœlix.

Μεγαλοκέφαλοι. οἱ. capitones.

Μεγαλοκίνδυνος. qui in magnis aggrediendis uitæ non metuit. Bud.

Μεγαλόκωλος. sine crassioribus cruris, prælongis membris.

Μεγαλόνια. ας. ἡ. superbia, prudentia, magnanimitas.

Μεγαλόνευρ. τὸ. magnitudo animi.

Μεγαλόνους. animo magnifico præditus, & mẽtis præstantia, qui etiam μεγαλοψυχὸς dicit. Vide Budæum.

Μεγαλοπραγμασύνη. ἡ. magnificentia.

Μεγαλοπράγμων. ονος. ὁ. factiosus.

Μεγαλοπρέπεια. ας. ἡ. μεγαλοπραγμασύνη.

Μεγαλοπρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. magnificus, præclarus

Μεγαλοπρεπῶς. munificè, magnificè.

Μεγαλοπόνηρος. qui in magnis improbus est, & immani improbitate præditus, qui etiã ὑβριστὴς dicitur. Bud.

Μεγαλορρημονέω. μ. ήσω. τ. ηκα. magna loquor, iacto. neutrum absolutum.

Μεγαλορρημοσύνη. ης. ἡ. magniloquentia.

Μεγαλορρήμων. ονος. ὁ. ἡ. magniloquus.

Μεγαλορρούντων. ostentantes sese. Vtitur hoc uocabulo Lucianus de dijs loquens, quòd fastu quodam uiuant. Dictũ ἀπὸ τοῦ μεγάλου & ῥήσεως, quòd omnia magna loquantur, & nihil plebeium.

Μεγαλοσύνη. ης. ἡ. maiestas.

Μεγαλότεχνος. præstans in magnitudine artificij uel artis. Bud.

Μεγαλότολμοι. immani audacia prædíti.

Μεγαλουργίς. τὸ. grandium rerum conatus.

Μεγαλουργία. ας. ἡ. magnificentia.

Μεγαλοφρονέομαι. κὴ

Μεγαλοφρονέω. μ. ήσω. τ. κα. superbio, glorior. neutrum, datiuo iungitur.

Μεγαλοφρονής. ἐος. ὁ. ἡ. superbus.

Μεγαλοφρόνως. magnificè, largiter.

Μεγαλοφροσύνη. ης. ἡ. animi magnitudo, arrogantia.

Μεγαλόφρων. ονος. ὁ. ἡ. magna sapiens, magnanimus, magnificus.

Μεγαλοφυής. ὁ μεγαλόνους.

Μεγαλοφωνία. ας. ἡ. magnitudo & excellentia uocis.

Μεγαλόφωνον. ε. magniuocum.

Μεγαλοψυχία. ας. ἡ. magnanimitas quæ etiam μεγαλόνια κὴ μεγαλοφυία dicitur.

Μεγαλόψυχος. ου. ὁ. magnanimus.

Μεγαλύνομαι. superbio.

Μεγαλύνω. μ. υνῶ. τ. υγκα. magnifico, magnũ facio, magnum dico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μεγαλώνυμον. celebre, magni nominis.

Μεγαλωσί. magnificè.

Μεγανήτης. ου. ὁ. magnus.

Μεγάνωρ. epitheton diuitiarum, quæ fastum & animum addunt.

Μεγάρα. ας. ἡ. Megara Creontis filia, Herculis uxor.

Μεγαροῖ. aduerbium, Megarè.

Μέγαρον. τὸ. domus ampla propriè, ſed impropriè quæcunq; domus.

Μεγαρίζω. fameſco, magna loquor.

Μέγας. τῦ μεγάλου. τὸν μέγαν. ὦ μέγας. ὁ. magnus. μεγάλας κωθωνίζεσθαι, ἢ προπίνειν, magnis poculis certare.

Μέγας δάκτυλος. pollex, qui dicitur etiam ἀντίχειρ.

Μέγεθος. εος. τὸ. magnitudo, proceritas.

Μεγήρατος. ε. ὁ. multum amabilis, elatus.

Μεγιστᾶνες. οἱ. primates, megiſtanes, quo & Suetonius utitur in Caligula, & Cæſare.

Μέγιστος. ου. ὁ. maximus, ampliſſimus.

ΜΕΔ. ΜΕΖ. ΜΕΘ.

Μεδέω. μεδῶ, rego.

Μέδιμνος. ε. ὁ. modius. Vide Aſſem Budæi.

Μέδω. impero, curo. genitiuo iungitur.

Μέδων. ονος. ὁ. rex, imperator.

Μέζεα. τὰ. genitalia, pudenda.

Μεθ' ἡμέραν. interdiu, per diem. Atticè pro ἐν ἡμέρᾳ. unde apud Plutarch. μεθ' ἡμέραν κυβεύειν, interdiu aleæ.

Μεθ' ὕστερον. paulò poſt, aliquanto poſt.

Μεθαρμόζω. μ. ὁσω. τ. οκα. conglutino permutando, id eſt, tranſponendo adapto. Eſt etiam id, quod Latinis conſtituo dicitur, id eſt, ἐπανορθοῦμαι.

Μεθαρμόττομαι. accommodor.

Μεθεία. dimitteret.

Μεθείω. dimitto.

Μεθέλκεσκε. accipiebat.

Μεθέλκω. traduco, diſtrahor. Philo. μεθέλκουσι τῶν ἡδονῶν ἐς τὸ νωθρόν.

Μέθεξις. ιος. ἡ. participatio.

Μεθέπομαι. aſſequor. datiuo iungitur. require ἕπομαι.

Μεθέπω. quæro, adſum.

Μεθερμηνεύομαι. tranſduco.

Μεθεσῶται. οἱ. qui ſemigrarunt è uita.

Μέθη. ης. ἡ. ebrietas, temulentia.

Μεθῆκε. proiecit.

Μεθημερινός. οῦ. ὁ. diurnus.

Μεθημοσύνη. ης. ἡ. negligentia.

Μεθήμων. ονος. ὁ. ἡ. dimittens, parcens alteri, negligens, εὔσοχος.

Μεθίεμαι. ἠ

Μεθίημι. μ. ήσω. τ. εικα. negligo, prætermitto, concedo, omitto, deſero, dimitto. cũ gtõ.

Μεθίστημι. μ. μεζασήσω. τ. ηκα. tranſmuto, luxo,

ut cruribus luxatis fit, loco moueo aliquẽ, ablego, transfero, tranſmitto, migro, tranſmigro, & ſecedo, id eſt, procul ab hominũ frequentia recedo. Budæus.

Μεθό. poſtquam.

Μεθοδεία. ας. ἡ. inſidiæ.

Μεθοδεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. decipio, aſtutè ago, pertranſeo, aliquem ex inſidijs adorior.

Μεθοδικός. qui rationem artis, & diſcendi cõpendia ſequitur.

Μέθοδος. ου. ἡ. breuis uia, methodus, diſciplina. Gaza uiam rationemq; docendi tranſtulit. Quintilian. μέθοδον appellat, quam Cicero uiam, artem, & rationẽ. Idem Quintilianus alibi breue dicendi compendium uertit. Budæus.

Μεθόριον. ου. τὸ. finis, confinium.

Μεθόριος. ε. ὁ. conterminus, confinis.

Μεθορμίζομαι. muto, transfreto.

Μέθος. ἡ. commentum, ars.

Μέθυ. υς. τὸ. uinum.

Μεθυμναῖος. Bacchus ſignificatur.

Μεθύομαι. μ. ύσομαι. τ. υσμαι. ebrius ſum.

Μεθύσκομαι. ebrior.

Μεθύσκω. inebrio.

Μέθυσμα. ατος. τὸ. ebrietas.

Μέθυσος. ε. ὁ. ebrius, temulentus.

Μεθυσικός. uinoſus.

Μεθύω. μ. ύσω. τ. υκα. inebrio. actiuum, accuſatiuo iungitur. Accipitur pro ebrius ſum. Dicitur autem μεθύειν, quòd ebrij fierent μετὰ τὸ θύειν, id eſt poſt ſacrificium. nam ſe inuitare largius rei diuinæ cauſſa, fas credebatur.

Μεθύων. ebrius, apud Ariſtotel.

ΜΕΙ.

Μειαγωγέω. pondero, pendo, munera fero, poſteriores parteis habeo.

Μειδάω. μ. ήσω. τ. ηκα. ſubrideo, rideo. neutrũ abſolutum.

Μειδιάζω. μ. άσω. τ. ακα. rideo. neutrum abſol.

Μειδίαμα. ατος. τὸ. riſus.

Μειδιάω. μειδάω.

Μειδιόω. arrideo, renido.

Μειεκτῶ. poſteriores fero.

Μείεκτημα. τὸ. partes inferiores, deterior conditio.

Μεῖζον. ονος. τὸ. maius. Accipitur pro magis.

Μειζόνως. magnificentius interdum.

Μείζων. ονος. ὁ. ἡ. maior. Μεῖζον λόγῳ ἔργον, facinus maius quàm ut uerbis explicari poſſit.

Μείλαξ. ακος. pratum, paradiſus.

Μείλιγμα. ατος. τὸ. donariũ, laceratio, munus,
Μειλικτήριον. ου. τὸ. placatio. (dos.
Μειλικτήριος. ου. ὁ. blandus.
Μείλικτος. ου. ὁ. suauis, blandus.
Μείλινος. ου. ὁ. fraxineus.
Μείλιον. ου. τὸ. munus demulcens.
Μειλίσσομαι. μ. ίξομαι. ττ. ιγμαι. palpo, allor, assentior, mitigo, in beneuolentiã educo.
Μειλίσσω. μ. ίξω. ττ. ιχα. demulceo. actiuum, accusatiuo iungitur. καταμειλίσσειν, permulcere uertit Gaza.
Μειλιχία. ας. ἡ. mansuetudo, iucunditas.
Μειλίχιος. ου. ὁ. ἡ
Μείλιχος. suauis, tranquillus, blandus, indulgens, clemens: epitheton Iouis.
Μειλιχόμητις. ὁ. ἡ. mansueti ingenij & suauis.
Μεῖον. ονος. τὸ. minus.
Μεῖον. τὸ. inquit Dioscorides, καλοῦμεν ἀθαμαντικόν, herba est.
Μειονέκτημα. ατος. τὸ. καὶ
Μειονεξία. ας. ἡ. diminutio, defraudatio, inferiores partes, conditio deterior.
Μειονεκτέω. μ. ήσω. ττ. ηκα. minus habeo, diminuor, inferiora habeo. opponitur τῷ πλεονεκτῶ.
Μειουρίζειν. minoribus terminis finire.
Μειούρους. τοὺς. mancos.
Μειόω. μ. ώσω. ττ. ωκα. minuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Μειρακεύομαι. καὶ
Μειρακιεύομαι. adolesco, pueriliter ago, adolescentis more lasciuio & exulto.
Μειρακίλλιον. ου. τὸ. καὶ
Μειράκιον. ου. τὸ. adolescentulus.
Μειρακιοῦμαι. adolesco.
Μειρακίσκη. ης. ἡ. adolescentula.
Μειρακίσκος. ου. ὁ. adolescentulus.
Μειρακιώδης. ους. ὁ. ἡ. iuuenilis, puerilis.
Μείραξ. ακος. ὁ. adolescens, pro puella apud Lucianum. Quidã dici uolunt quasi ἔιραξ, ut sit puer, qui iam loqui potest. ab ἔιρω.
Μείρομαι. diuido, sortior.
Μείρω. μ. ερῶ. ττ. μίμορκα. diuido. aor. primus, ἔμορα, καὶ ἔμμορα.
Μείς. ενός. ὁ. mensis. Aeolicè pro μήν.
Μεῖσον. τὸ. minimum.
Μείωμα. ατος. τὸ. μείωσις.
Μείων. minor.
Μεῶν. numerus.
Μείωσις. ιος. ἡ. diminutio.
Μείωψ. οπος. ὁ. luscitosus.

M E Λ A.

Μελάγγειον. ου. τὸ. nigrũ solum, pulla terra. apud Herodotum μελάγγαιος legitur.
Μελαγχαίτης. qui nigro est capillitio.
Μελάγχειμα. τος. lustra ferarũ, loca quæ hyeme ob concauitatem niue non teguntur.
Μελάγχλωρος. ου. ὁ. pallidus & niger.
Μελαγχολάω. μ. ήσω. ττ. ηκα. insanio, atra bile stomachor. neutrum absolutum.
Μελαγχολία. ας. ἡ. atra bilis, furor, ut interpretatur Cicero.
Μελαγχολικός. οῦ. ὁ. insanus, qui atra bile abundat.
Μελαγχολικὸς χυμός. humor melancholicus.
Μελαγχρόες. qui sunt atro colore.
Μέλαθρον. ου. τὸ. atrium, palatium, proprie trabs in medio domus fumo denigrata, & à parte tota domus, ἢ τὸ τῶν γυναικῶν μόριον
Μελαθρώνος, καὶ μελεδών. procurator, præfectus domus. custos, μεριμνητής.
Μέλαινα. ης. ἡ. nigra.
Μελαιναετός. aquila fulua, interprete Gaza.
Μελαίνομαι. nigreo. deponens.
Μελαίνω. μ. ανῶ. ττ. ηκα. denigro. actiuum, accusatiuo iungitur.
Μέλαιος. ου. ὁ. miser, uanus.
Μελαμβαφές. τὸ. quod nigrum extinctura.
Μελάμβιος. obscuræ uitæ.
Μελάμβωλος. terræ epitheton, quæ nigras habet glebas, unde etiam pingue solum iudicatur ac fertile. hinc μελάμβωλον.
Μελαμπέταλος. ὁ. nigris foliis.
Μελαμπόδιον. ου. τὸ. melampodium herba.
Μελάμπυγος. cui niger est podex, cognomẽtum Herculis, ut minimè effœminati, aut mollis, nam talem λευκόπυγον nominant.
Μέλαν. ανος. τὸ. nigrum id quod pupillã ambit, atramentum.
Μελανειμονέω. μ. ήσω. ττ. ηκα. induo nigram uestem. neutrum absolutum.
Μελανειμονῶν. atratus, & uestibus lugubribus indutus. Vide posteriores annotat. Budęi in Pandect.
Μελανείμων, ονος. ὁ. ἡ. pullatus, nigris indutus
Μελανθία. atriuisa.
Μελάνθιον. ου. τὸ. papauer nigrum. Dicitur etiam μελάνσπερμα. Latinè git dicitur.
Μελάνθιος. ου. ὁ. Melanthius uiri nomen.
Μέλανθος. ου. ὁ. Neptunus ab Athenienſibus dicitur.
Μελανία. ας. ἡ. nigredo.
Μελανίζειν. nigricare.
Μελάνιον. ου. uiola nigra.
Μελανόγραμμος. dicitur ab Aristotele melanurus, à

rus, à linearum nigredine, quibus interstin guitur.

Μελανοδοχεῖον. ϗ. τὸ. atramentarium.

Μελανοκόμης. habens capillitium nigrum.

Μελάνουρον. caudatrum.

Μελανοῦρος. serpentis genus in Lybia & Arabia præcipuè nascens, & est uipera magnitudine minor, ad inferendã perniciem celerior multo: quos mordicus apprehenderit, siti inardescunt uehementius, ad potumq; efferuescũt, ac inde incessanter haurientes dissiliunt mox: cauda lineis duabus nigrisq; distinguitur (unde & nomen accepit quasi nigræ caudæ) corpore albicante reliquo. Dicitur & alijs quibusdam nomi nibus: δίψας, ϖρηστὴρ, καύσων, κεντρίς. Cœli. lib. xiiij. cap. lxiij.

Μελανοφθαλμός. habens nigros oculos.

Μελανόφρυς. υος. ὁ. ἡ. nigri aut densi supercilij.

Μελανοχροϊκός. οῦ. ὁ. nigricolor.

Μελανόχρως. ωτος. ὁ. habens nigrum corpus.

Μελάνταπος. ϗ. ὁ. nigerrimus.

Μελάντερος. ϗ. ὁ. nigrior.

Μελαντηρία. atramentũ sutoriũ apud Lucian.

Μελάνυδρος. ου. ὁ. ἡ. habens aquam nigram, & profundam.

Μέλας. τῶ μέλανος. ὁ. niger.

Μέλασμα. ατος. τὸ. καὶ

Μελασμός. οῦ. ὁ. denigratio.

Μ Ε Λ Δ. Μ Ε Λ Ε.

Μέλδομαι. liquefio.

Μελδαίνω. curo.

Μελδημα. ατος. τὸ. cura, ærumna.

Μέλδω. elixo. neutrum, accus. iungitur.

Μελεδὼν. ῶνος. ὁ. καὶ

Μελεδώνη. ης. ἡ. cura. Gaza in fœminino genere usus est in Ciceronem.

Μελεδωνός. οῦ. ὁ. procurator, φροντιστὴς, ἐπίτροπος, ἐπιμελητὴς, curator.

Μέλει. curæ est. genitiuo iungitur. Dicimus μέλει μοι τούτου, μέλει μοι ϖερὶ τούτου. & μέλει μοι τοῦτο. Bud.

Μελέτης. ου. ὁ. qui nã grandior pueris præest, atq; legeis præscribit.

Μελετῆσι. membratim, καῖ μέλος.

Μέλεον. incassum.

Μέλεος. ϗ. ὁ. tardus, ociosus, uanus, infœlix, miser.

Μελετάω. μ. ήσω. ω. ηκα. meditor, excogito, exerceo, æstimo. actiuum, accusatiuo iungit. Hinc Latinis meditor deductum est.

Μελέτη. ης. ἡ. meditatio, exercitatio, cura, declamatio, institutum.

Μελέτημα. ατος. τὸ. meditatio.

Μελετηρός. οῦ. ὁ. meditatiuus.

Μελετὴς. ὁ. tardus.

Μελετητήριον. ϗ. locus exercitationis.

Μελετητικός. ὸν. ὁ. declamatorius, meditatiuus

Μελέτω. curæ sit.

Μ Ε Λ Η. Μ Ε Λ Ι.

Μέλη. ἡ. poculi figulini species.

Μέλη. τῶ. membra.

Μεληδόν. aduerb. membratim.

Μέλημα. ατος. τὸ. καὶ

Μέλησις. ιος. ἡ. cura, cunctatio.

Μελησμός. οῦ. ὁ. cunctatio.

Μέλι. ιτος. τὸ. mel.

Μελία. ας. ἡ. fraxinus.

Μελίγηρυς. υος. ὁ. ἡ. uocalis, suauiter canens.

Μελίδειον. τὸ. fauus.

Μελικδὴς. ἐος. dulcis, mellitus.

Μελίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. mellitũ facio, cano

Μελίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cano, trunco. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Μελίη. lancea, inuenitur pro ape.

Μελικηρὶς. ίδος. ἡ. fauus, genus uitis aut plantæ, hulceris genus in cubitis & genibus, dictum à melle & fauo.

Μελίκρατον. ϗ. τὸ. mulsum, aqua mulsa.

Μελικτής. οῦ. ὁ. cantor, poëta.

Μελίλωτον. ϗ. τὸ. melilotũ arbor, sertula campana.

Μελίμηλον. ϗ. τὸ. genus mali à dulcedine mellis, à quibusdam γλυκύμηλα dicuntur.

Μελίνη. ης. ἡ. panicum, leguminis genus.

Μέλινος. ου. ὁ. luteus.

Μελίπηκτον. ϗ. placenta ex melle.

Μελίπνοος. ϗ. ὁ. ἡ. suauiter spirans.

Μελιποιῶ. mellifico.

Μελίῤῥυτος. ϗ. ὁ. mellifluus.

Μέλισσα. ης. ἡ. apes. Inuenitur pro obulo.

Μελισσαῖος. cognomen Iouis.

Μελίσσεια. τῶ. aluearia.

Μελίσσειος. ϗ. ὁ. melleus.

Μελισσόβοτος. pastor apum.

Μελισσόφυλλον. apiastrum herba.

Μελισσῶν. ῶνος. ὁ. apiarium.

Μελισσί. membratim.

Μελιταῖα ὀθόνια. melitæa linthea: non à melle fit deriuatio, sed ab insula Melite.

Μελιταῖος. ϗ. ὁ. melitæus, ut μελιταῖον κυνίδιον dicitur de catellis qui in delitijs, & ad lusum habentur. Vide Chiliades Erasmi.

Μελίτεια. ας. ἡ. herba quam quidam μελίταια

ναρ, alij μελισσόφυλλον uocant.

Μελιτηρός. οῦ. ὁ. μελιτᾶιος.

Μελίτιον. ϑ. τὸ. melliculum.

Μελιτίτης. ϑ. ὁ. melitites lapis.

Μελιτοῦττα. placentæ genus melle conditæ.

Μελιτόω. μ. ώσω. ω. ωκα. mellitum facio.

Μέλιττα, pro μέλισσα, apis.

Μελιττοποιχεῖν. strepitum facere pulsando ne aduolent apes.

Μελιττουργεῖον. ϑ. τὸ. locus ubi fit mel.

Μελιττουργός. οῦ. ὁ. pastor apum, minister.

Μελιττών. ῶνος. ὁ. locus ubi asseruatur mel, cel la mellaria.

Μελίτωμα. ατος. τὸ. res mellita, confectio ex melle.

Μελίφρων. ονος. ὁ. dulcia sapiens, mitis.

Μέλλει. adparet, uidetur, permanet.

Μέλλησις. cunctatio, ὑπέρθεσις.

Μέλλον. οντος. τὸ. futurum.

Μελλονικιᾶν. tardare, differre, protelare, procraſtinare, à Nicia quodã Nicerati filio.

Μέλλοντες. etiã dicuntur quos Latini deſigna tos appellant, ut deſignati conſules.

Μελλονύμφη. ης. ἡ. μελλόγαμος.

Μελλονύμφιος. ϑ. ὁ. καὶ

Μελλόποσις. ιος. ὁ. futurus ſponſus. dicit qui necdum duxit uxorem, mox ducturus.

Μελλόγαμος, idem.

Μέλλω. ἀπόνειμαι, debeo, futurus ſum, tardo, ſtudeo, mitto, indignor. Coniungit cum præſenti, aoriſto, & futuro. Vide commentaria Budæi.

Μέλλων. ουσα. ὁ. futurus. τοῦ τῶν μελλόντων, de euentu.

Μελοκοπία. ας. ἡ. membrorum amputatio.

Μέλομαι. curo.

Μελόντων. curæ ſint.

Μελοποιία. ας. ἡ. cantatio.

Μέλος. εος. τὸ. cantus, carmẽ, cantilena, membrum, παρὰ μέλος, importunè, ineptè. Vtitur & Plato pro diſſentaneè.

Μέλπηθρον. ϑ. τὸ. ludus, uoluptas.

Μέλπομαι. canto.

Μελπομένη. ης. ἡ. Melpomene, una ex nouem Muſis.

Μελπόμενος. cognomen Dionyſij.

Μέλπω. μ. ἑλψω. ω. ελφα. canto, celebro, ludo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μελῴδριον. ϑ. τὸ. cantiuncula.

Μέλω. μ. ήσω. ω. μέμηλα. curo. μέλει μοι τῶν πραγμάτων, curæ mihi ſunt res.

Μελῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. dulce cano. neutrum abſolutum.

Μελῳδία. cantus dulcis ſiue melleus.

M E M.

Μέμαα. ἀπὸ τοῦ μένω, ut putant aliqui, uel ἀπὸ τοῦ μάω, propenſus fui, promptus ſum uel furens. Iliad. ά. ἀλεξέμεναι μεμαῶτα.

Μεμάασιν. cupierunt.

Μεμακυῖα mugiens, uociferãs, pro μεμηκυῖα.

Μεμάομαι. promptus ſum.

Μεμαυῖα. ας. ἡ. prompta, deliberata.

Μεμαώς. ῶτος. ὁ. promptus. Eſt participiũ Ionicum, à μίμηκα, μίμαα, μεμαώς.

Μέμβλεται. manet cum cura, adeſt.

Μέμβλομαι. curo.

Μέμβλω. ω. ηκα. aſſideo alicui rei cum cura, & diligentia.

Μέμβλωκε. tranſiuit.

Μεμέρυλον. κόμαρον. τὸ, arbutus, unedo.

Μέμηκε. clam at, mugit, μέμυκε.

Μέμηλε. curæ eſt.

Μεμήλει. curæ erat.

Μεμήλω. curo.

Μεμηλώς. ότος. ὁ. curans.

Μέμηνα. inſaniui.

Μεμηχανημένος λόγος. oratio ſubdole atq; artifici ſolertia compoſita ad fallendum. Vide comment. Bud.

Μεμιγμένος. permiſtus, promiſcuus.

Μεμιμημένος. imitatione factus & effectus.

Μέμνη, pro μέμνησαι, per ſyncopen.

Μεμνημαι. reminiſcor. deponẽs, genitiuo iungitur.

Μέμνημι. μ. μνήσω. memini. genitiuo iungit.

Μεμνῆσθαι. meminiſſe.

Μεμνήσομαι. reminiſcar.

Μέμνητο, pro ἐμέμνητο. meminerat.

Μεμονωμένος, pro μόνος γεγενημένος, apud Herodotum.

Μεμούσωται. reſonat.

Μεμπτός. οῦ. ὁ. lamentabilis, incuſabilis, malus.

Μέμφομαι. μ. μέμψομαι. ω. εμμαι. cõqueror, accuſo, reprehẽdo, incuſo, indignor, abijcio, uitio uerto. deponens, datiuo iungitur, & accuſatiuo.

Μεμφιβολεῖν. conqueri, accuſare.

Μεμψιμοιρία. ἡ. querela, querimonia.

Μεμψίμοιρος. ϑ. ὁ. querulus, propriè ob id, quòd putet ſe deteriorẽ partem accepiſſe.

Μέμψις. ιος. ἡ. accuſatio, queſtus, κατάγνωσις.

M E N.

Μὲν. quidem. Καὶ ταῦτα μέντοι ταῦτα, atque hæc qui-

hæc quidem sunt huiusmodi, uel ita se habent. καὶ ταῦτα μέντοι ταύτη. Sed de his hactenus. Gaza in Ciceronem, tamen, quodam loco uertit μήν.

Μέν γαρ. enim.

Μενοῦνγε. atqui, quinimò, uerè.

Μέντοι καί, & tum.

Μενοῦν καὶ (ficio.

Μενεαίνω. iraſcor, promptus ſum, animo deſ-

Μυδάσιον. ε. τὸ. unguẽti genus Aegypto peculiare. dictũ à capro qui ea Aegypti parte, ubi primum repertum eſt unguentum iſtud, coli ſolitus eſt.

Μενεδήϊος. ε. ὁ. καὶ

Μενεπτόλεμος. ε. ὁ. belli patiens, bellicoſus.

Μενεχάρμης. ε. καὶ

Μενέχαρμος. ε. ὁ. promptus in bello.

Μενεῶνες. ὰν. curæ.

Μενοεικής. ἐος. ὁ. ἡ. placabilis, demulcens, facilè cedens.

Μενοινάω. καὶ

Μενοινέω. μ. ήσω. ω. ηκα. promptus ſum in bello, cogito, promoueo.

Μένος. ἐος. τὸ. uis, promptitudo, animi potentia, territoriũ, ira, robur. Hoc corporis eſt, θάρσος animi.

Μέντοι. nempe. Vide cõment. Bud.

Μένῦα. ὡσδή.

Μέντ' ἄρ ex μέντοι & ἄρ componitur. Significat atqui.

Μέντοι. interdum aſſentientis eſt. Xenopha. ἦ μὰ μὶ οὔρ' ἔφη ἡ γυνὴ δεήσει ταῦτα ποιεῖν; δεήσει μέντοι ἔφην ἐγώ, ἔνδον μίνειν. Sic ſanè & uerò Latinis. Terentius:

Heus laudas qui heros fallunt.

Chre. in loco ego uerò. Interdum ornatus cauſſa magis, q̃ ſignificatiõis ponitur, uel explendæ orationis gratia, quemadmodum quidem & ſanè Latinis. Eſt & aduerſatiua coniunctio, ut uerum. Reſpondet etiam τῷ μὲν, quod & uerum & cæterum dicitur. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ αὖθις, uiceuerſa & rurſus. Ariſtopha. περιχίνεσθαι αὐτῷ μικρόν, μὰ μέντοι μάλ' ἐπιλείπειν. Quanquam & pro etiam intelligi poteſt. Plura uide in cõment. Budæi. Dicitur etiam μέντοιπου, καὶ μέντοιγε, nimirum, tamen.

Μένω. μ. νῶ. ω. κα. maneo, duro. neutrũ abſol.

Μέομαι. μ. μέσομαι. ω. κμαι. delibero, conſulo.

Μερίζομαι. partior, id eſt uirilem partem uel legitimam recipio. Et particeps fio. cum genitiuo.

Μερίζω. μ. ίσω. ω. ικα. diuido in parteis. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Μερικός. οῦ. ὁ. particularis.

Μερικῶς. particulariter.

Μέριμνα. ης. ἡ. ærumna, cura, cogitatio, ſollicitudinem propriè eſſe dicit Valla, non ærumnam, quòd ærumna grauior ſit.

Μεριμνάω. μ. ήσω. ω. κα. curo, cogito, plus eſt, quàm cogito. quippè anxiè & ſollicitè cogito, ſollicitus ſum.

Μερίς. ίδος. ἡ. particula.

Μεριστής. οῦ. ὁ. partitor.

Μερισμός. ὁ. intercalatio.

Μερμαίρω. curo, iraſcor, χολῶ.

Μερμηρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cogito, conſulo, delibero, in diuerſas parteis cõſulo, ſolicitè cogito. neutrum abſolutum.

Μέρμερος. ε. ὁ. curioſus.

Μερμηρίζω. μερμερίζω.

Μερμίρω. curo.

Μερμῆραι. ὰι. curæ, conſilia, ſolicitudines.

Μέρμις. ιντος. ὁ. funiculus.

Μέρος. ους. τὸ. pars. Τὰ ἐν μέρει, ἀντὶ τοῦ καθ' ἕκαστον. Et Τὰ ὀθνεῖα μέρους, quæ uulgò ad uerbum particularia dicuntur. Cicero ſingularia uocat. Ἐν μέρει etiam uiciſſim ſignificat, & ſigillatim, & deinceps. Accipitur μέρος etiam aliter, ut apud Platon. Ἀλλὰ τόδε ἐθαύμασα, εἰ ἐν ἀρετῆς καὶ σοφίας τίθης μέρει τὴν ἀδικίαν, ſi iniuriam partem eſſe uirtutis putas. Accipitur etiã pro principio. Gregor. οἷς μέρος εὐσεβείας δόξει πόνῳ βάλλειν τὸν ἀληθέστατον. Sic Vergilius:

Pars mihi pacis erit, dextram tetigiſſe tyranni.

Μέρος ὅτι ſignificat etiam, unus eſt è numero. Τὸ σὸν μέρος, quantum in te fuit, pro parte uirili, quod etiam τὸ μέρος dicitur. & τὸ ἐπ' αὐτὸν ἥκον μέρος, quod ad eum attinet. Παρὰ μέρος, partim. Theophraſt. ἅμα δὲ καὶ τοῦτο μαρτυρεῖ, μὴ πᾶν παρὰ μέρος βλάστησιν, id eſt quod uiciſſim germinet, & non germinet, hoc eſt alternis. Τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων λαμβάνειν, quintum quenq; calculũ ferre. Vide comment. Bud.

Μέροψ. οπος. hominũ epitheton, quòd habeãt uocẽ diuiſam, id eſt, quòd hic alia, ille alia lingua loquatur, uel diuiſam, id eſt articulatam, quòd ſoli homini datum eſt inter animantia, à μερίζω, & ὄψ deriuatur. Sunt qui θνητὸν ſignificare dicant.

Μερυτής. ὁ. imprudens.

Μέσαβον. τὸ. lignũ inter boues iunctos mediũ

Μεσαγκύλα. ζῶ. amentata iacula, instrumenta erant quibus Persæ utebantur eo loco quo Macedones iaculis.

Μεσαιπόλιος. ε. ὁ. mediæ cuiusdam caniciei, nondum senex.

Μεσαίτατος. ε. ὁ. medius. ἐν μεσαιτάτῃ τῆς ἀυλῆς, in aulæ meditullio.

Μεσαίχμιον. ε. τὸ. μεταίχμιον.

Μεσαπίον. panis, ψομός.

Μέσαρχον. unum intestinorũ Græci uocant, quod & μεσεντέριον aliàs dicitur: omnes enim uenas quæ ad ipsum ex hepate seruntur, unà cum adiacentibus arterijs circunquaq; ambit & complectitur.

Μέσατος. ε. ὁ. medius.

Μεσαύλιος. apud Hom. seruus quidam est, Odyss. xiij. σῖτον δέσφιν ἔνεμε μεσαύλιος, ὄνρα συβώτης Αὐτὸς κτήσατο οἶος, ἀποιχαμένοιο ἄνακτος. Μεσαύλιον quidem dici reperias medianã ianuam, uel in aulæ meditullio locum. Fortè μεσαύλιοι fuerint, quos Latinè Mediastinos uocamus, q obiectissima quęque munia inter seruos obire solebãt: cuiusmodi in aulis principum lignarij sunt, bacularijq, quorũ illa una functio est, ut omnibus pareant. Cœl. lib. xiij. cap. I.

Μεσεγγυάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. fideiussionẽ capio, apud sequestrem pecuniam deponendam stipulor uel contendo. ὁ μεσεγγυησάμενος, sequester.

Μεσέγγυημα. depositum apud sequestrem.

Μεσέγγυος. ε. ὁ. mediator, interuẽtor, sequester

Μεσεντέριον. intestinorũ genus est, quo lactes inuoluuntur, ne cõtactu spinæ duro lædantur. Iul. Pollux pelliculam scribit esse ex uenarum neruorũq; cõplexu, renibus & uentri proximã, alimentum in hepar emittentem. Theod. pro lactibus accepit. Dicitur autẽ μεσεντέριον, quod in medio intestinorum sit collocatũ. Latinè medianũ rectè dixeris.

Μεσέω, καὶ μεσόω. medio. as.

Μέση. ης. ἡ. media, medietas.

Μεσηλύσιος. ε. ὁ. mediterraneus.

Μεσηλύς. in medio, aduerb.

Μεσήρης. ες. ὁ. mediocris, medius.

Μεσήλιξ. ικος. ὁ. ἡ. qui est in ætate media.

Μεσημβρία. ας. ἡ. meridies. Pars est etiã mundi, quam Latini meridiem uocant.

Μεσημβριάζω. καὶ

Μεσημβρίζω. meridianor.

Μεσημβρινός. οῦ. ὁ. meridianus.

Μεσημέριος. idem.

Μεσηρεύω. sum mediator, nulli parti fero præsidium.

Μεσιτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. medius sum inter parteis, id est, interpono me.

Μεσίτης. ε. ὁ. mediator.

Μέσιτος. ε. ὁ. mediator, factor pacis.

Μεσοβασίλεια. ας. ἡ. καὶ

Μεσοβασίλειον. ε. τὸ. interregnum.

Μεσόγεια. ἡ. mediterranea.

Μεσόγειος. ε. ὁ. mediterraneus.

Μεσόγραφος. ε. semiscriptus.

Μεσόδικος. iudex dicitur à quibusdã teste Aristotele, quoniã qui medium consequi potuerunt, ij ius suum obtinere uidentur. Vide annot. Budæi in Pandect.

Μεσόδμη. ης. ἡ. fori nauis, colũna in medio posita.

Μεσόκρανον. ε. τὸ. uertex capitis.

Μεσολαβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. intercipio.

Μεσόλευκος. ε. ὁ. albo distinctus.

Μεσομήριον. quod coxas interiacet.

Μεσομφάλιον. ε. τὸ. umbilicus clypei.

Μεσόμφαλοι. οἱ. genus quoddam placentarũ.

Μεσόμφαλος. ε. ὁ. res posita in medio.

Μέσον. τὸ. apud Chrysost. pro interuallo. Et alio loco pro discrimine.

Μεσοναῦται. de compari in nauibus seruitij genere, Vlpiano dicuntur, sicut in aulis μεσαύλιοι.

Μεσονύκτιον. ε. τὸ. nox intempesta.

Μεσοπολιός. οῦ. ὁ. semicanus, senectuti uicinus.

Μεσόπυνοι. qui media possident.

Μεσοπύργιον. ου. murus interiectus interturres.

Μεσοπωρεῖν. esse in media maturitate.

Μέσος. ε. ὁ. medius. Accipitur pro eo qui neutrarum est partium. Lucian. Ἐκεῖνος δὲ μέσον ἑαυτὸν ἐφύλαττον. Neutrum se & ancipitem seruabat, id est neutri plus altero auxiliabatur. Dicimus autẽ μέσον παρὰ τὸ ζῶ μέρη ἴσα ἔχειν, quòd eius parteis æquales sint.

Μεσότης. ητος. ἡ. medietas.

Μεσότοιχον. ε. τὸ. interstitiũ parietum, & paries ipse qui domũ à domo dirimit.

Μεσοῦντος δείπνου. media cœna iam peracta.

Μεσούριον. paruus miles.

Μεσόφρυον. ε. τὸ. medium superciliorum.

Μεσόχθουτες. οἱ. mediterranei.

Μεσός. οῦ. ὁ. plenus.

Μεσόω. μ. ώσω. ω. ωκα. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.

Μεσυγύς. in medio, aduerb.

ΜΕΤΑ.

Μετὰ. præpositio est, iuncta genitiuo significat cum. accusatiuo autem, post. aduerb. postquàm.

Μετὰ χεῖρας. præ manibus.

Μεταβαίνω. transeo, accedo, digredior, deflecto. neutrum, accusatiuo iungitur. Quære βαίνω.

Μεταβάλλομαι. ἡ

Μεταβάλλω. muto & mutor. Est etiam migro, id est, ἐκτοπίζω, sedem muto, & in aliam regionem commeo, stationem muto. Μεταβάλλομαι etiam significat transeo, id est, sum transfuga, præterea μετανοῶ ἢ μεταβουλεύομαι. Est etiam transeo & degenero de una specie in aliam. Apud Galen. μεταβάλλω τὰ νῶτα, terga uerto. Vide Budæi Commentaria. actiuum, accusatiuo iungitur. quære βάλλω.

Μετάβασις. ιος. ἡ. transitus.

Μεταβατικός. οῦ. ὁ. transitiuus.

Μεταβιβάζω. μ. άσω. τ. κα. transfero, transmuto. actiuũ, accusatiuo iungit.

Μεταβλητικός. ὁ. mutabilis, & qui mutationẽ facit.

Μεταβοτρεύω. transplanto.

Μεταβολεύς. ὁ κατὰ κοτύλην πωλῶν. Propola à Cicerone dicitur.

Μεταβολή. ῆς. ἡ. mutatio, de sede in sedem, & de regione in regionem migratio.

Μεταβολικός. οῦ. ὁ. mutabilis.

Μεταβολος. negotiator, qui merces mercibus commutat.

Μεταβουλεύσασθαι. mutare consilium.

ΜΕΤΑΓ.

Μεταγγίζω. elutriare, hoc est, de uase in uas transferre.

Μεταγγίζων. decapulans, diffundens.

Μεταγειτνιών. ῶνος. ὁ. secundus mensis Atheniensis, qui apud Latinos Maius dictus, teste Plutarch. in uita Niciæ.

Μεταγενέστερος. ε. ὁ. iunior, posterior.

Μεταγενόμβρον. ε. τὸ. aliter factum.

Μεταγινώσκω. pœniteo, resipisco. μετεγνώωθη, de sententia mutatus est.

Μετάγκεα. ας. ἡ. uallis.

Μετάγραφή. exemplum libri & descriptio, τὸ ἀντίγραφον.

Μεταγράφω. corrigo, muto scribendo id quod scriptum erat, abrogo, refigo. Et transscribo, & μετατάττομαι. Est etiam τὸ ἀπογράφω, exscribo, describo. Bud.

Μετάγω. traduco, deduco, remoueo, persequor, transmuto, transfero, uindico. actiuũ, accusatiuo iungitur. quære ἄγω.

ΜΕΤΑΔ. ΜΕΤΑΘ.

Μεταδιδοχμένος. ου. qui est mutata opinione & consilio.

Μεταδιαιτέω. μ. ήσω. τ. κα. transmuto uiuendi modum. Accipitur pro muto solum.

Μεταδιδάσκω. dediscens priora, noua disco.

Μεταδίδωμι. μ. ώσω. τ. κα. distribuo, partior, trado, participem facio, elargior, permitto. genitiuo iungitur.

Μεταδιώκτ. ε. ὁ. qui retrahitur.

Μεταδιώκω. μ. ώξω. τ. χα. insequor, impartio. accusatiuo iungitur.

Μεταδοκεῖ. est cum mutatur consilium. Demosthen. πρὸς λεπ. μὴ μέδ' ἂν μεταδόξῃ ποτέ, ψηφισαμένους, ἐξεῖναι δοῦναι, si pœnituerit capti consilij.

Μεταδοξάζω. τὸ μεταπείθομαι, opinionẽ muto.

Μεταδόξας. qui mutauit consilium.

Μεταδορπίσμαζα. τὰ. mensæ secundæ.

Μετάδοσις. ιος. ἡ. collatio, participatio.

Μεταδρομάδην. cursim, currendo.

Μετάδρομαι. ἀι. transcursus.

Μετάδρομος. ε. ὁ. punitor, cursor.

Μετάθεσις. ιος. ἡ. transpositio, propriè quæ fit in eadem dictione, ut κραδία pro καρδία, translatio, mutatio.

Μεταθέω. transcurro.

ΜΕΤΑΙ. ΜΕΤΑΚ.

Μεταίρω. μ. αρῶ. τ. ῆρκα. transfero. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Μεταιτέω. μ. ήσω. τ. κα. repeto.

Μεταίτης. ου. ὁ. mendicus.

Μεταίτιος. ε. causa similis cum alio.

Μεταίχμιον. ε. τὸ. campus inter utrasq; acies.

Μετακαθίζω. transfero.

Μετακαλέω. μ. έσω. τ. κα. accerso. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Μετακάρπιον. ου. τὸ. pars manus à iunctura usque ad digitorum fissuram.

Μετακίαθε. transierat.

Μετακιάθω. insequor, accedo.

Μετακινέω. μ. ήσω. τ. κα. labefacio, moueo, transpono. actiuum, accusatiuo iungit.

Μετάκλησις. ιος. ἡ. accersio per alium.

Μετακλίνω. μ. ινῶ. τ. κα. declino.

Μετακομίζω. μ. ίσω. τ. κα. traijcio, transfero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μετακοσμέω. μ. ήσω. τ. κα. transmuto ornatũ.

Accipitur pro mutare & nouare transformare ſimpliciter.

Μετακτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. transformo. actiuum accuſatiuo iungitur.

ΜΕΤΑΛ. ΜΕΤΑΜ.

Μεταλαγχάνω. tardo, ſerò ad muneris functionem accedo.

Μεταλαμβάνω. muto, induo, ab alio ſumo, inuicem ſumo, tranſſumo, cooperio. actiuũ, accuſatiuo iungitur. Item participo, particeps ſum, cum genitiuo.

Μεταλεύω. traduco.

Μετάλημψις. ιος. ἡ. tranſſumptio.

Μεταλλαγή. mutatio.

Μετάλλαξις. idem.

Μεταλλάττω. tranſmuto, diſcedo. Apud Platonem eſt inuerſo ordine aut immutatis uicibus aliquid facio, & cum alter alterius fungitur officio, & alter alterius præmia occupat. quæ enim ſic fiunt μεταλλαττόμενα ab eo dicuntur. Eſt etiam μεταβαίνω ἀπό τινος εἴς τι οἷον μεταλλάττω τὸν βίον, morior & migro. Herodian. τὸν βίον μετήλλαξε, fato functus eſt. Subinde ſubaudiũt τὸν βίον. Μετηλλαχὼς, defunctus. Vide Comment. Budæi. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μεταλλάω. ſcrutor, inquiro. actiuũ, actõ iungit.

Μετάλλεια. ας. ἡ. ſcrutatio metalli, cuniculus animal.

Μεταλλεύω. quæro, fodio, effodio.

Μεταλλικός. οῦ. ὁ. metallicus.

Μέταλλον. ου. τὸ. metallum, à μεταλλάω.

Μεταμανθάνω. transfero me ad diſcendũ, muto ſententiam. require μανθάνω.

Μεταμέλω. muto, tranſmuto. quære ἀμέλω. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μεταμέλεια. ἄς. ἡ. pœnitentia. Dicitur propriè cum ſocordes in re peragenda ſero incipimus eſſe attenti, iam admoniti noſtris malis. Eraſmus.

Μεταμέλει. pœnitet. iungitur gtõ cũ datiuo.

Μεταμελέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. ὴ

Μεταμελέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ὴ

Μεταμέλομαι. pœniteo. deponens, genitiuo iungitur.

Μεταμορφόω. μ. ώσω. ω. ωκα. transformo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μεταμόρφωσις. ιος. ἡ. transformatio.

Μεταμπίσχομαι. tranſmuto habitum.

Μεταμφιάσαι. mutato ueſtes.

Μεταμφιέζουσι. promouent.

Μεταμφίημι. commuto.

Μεταμώλιος. ου. ὁ. uentoſus, uanus.

Μεταμώνιος. uanus, nullius frugi.

ΜΕΤΑΝ. ΤΑΞ. ΤΑΠ.

Μετανασεύειν. exilij cauſa ſolũ uertere. Bud.

Μεταναστεύομαι. μ. εύσομαι. ω. εῦμαι. tranſmigro. deponens abſolutum.

Μετανάστης. ου. ὁ. exul, pulſus patria.

Μετάνιπτρον. τὸ. poculũ quod lotis manibus adfertur.

Μεταννίζω. refundo in aliud uas.

Μεταννίπτομαι. tranſeo.

Μετανοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pœnitentiã ago, reſipiſco, ad mentem redeo. neutrũ abſolutũ.

Μετάνοια. ας. ἡ. pœnitentia, inconſtantia, reſipiſcentia, cum poſt factum ſapimus.

Μέταξα. ης. ἡ. ſericum.

Μεταξύ. inter, interim, ſubinde, interim dum, interdum. cum genitiuo. Μεταξὺ δὲ λέγεν τῶν, inter dicendum. Μεταξὺ λόγων, interim dum loquimur. Et cum nominatiuo, μεταξὺ λουόμενος, interea dum lauaretur. Et cũ accuſatiuo, μεταξὺ ὀπτώμενα, inter aſſandũ.

Μεταξυλογία. ας. ἡ. oratio quæ leuiter & quaſi aliud agendo habetur.

Μεταπείθειν. diſſuadere.

Μεταπειθόμενον. ου. mutatio ſententiæ.

Μεταπέμπομαι. μ. έμψομαι. ω. εμμαι. accerſo.

Μετάπεμπτος. ου. ὁ. accerſibilis.

Μεταπέμπω. μ. έμψω. ω. ομφα. accerſo, aduoco, accommodato accipio, afferri iubeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μεταπεσεῖν. honore excidere.

Μεταπειτεύω. muto.

Μεταπηδάω. μ. ήσω. ω. ηκα. tranſilio. neutr. abſol.

Μεταπίπτω. tranſeo & degenero de una ſpecie in aliam, hoc eſt, μεταβάλλομαι apud Galenum. quod & μεταῤῥέω dicitur. Significat etiam tranſeo ad aliam uitę conditionem, & mutor. Apud Iſocrat. pro mutari in meliorem uoluntatẽ & laudabiliorẽ. Et apud eundem in deteriorem partem mutari, hoc eſt, labi & euerti affligíq.

Μεταπίσις. fide interpoſita.

Μεταποιέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. uendico, curo, ſtudeo. genitiuo iungitur.

Μεταποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tranſmuto, corrigo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μεταποίησις. ιος. ἡ. mutatio in melius.

Μεταπρέπω. διαπρέπω.

Μετάπτωσις. mutatio in utranq; partẽ, & degeneratio mutatioq; à ſpecie in ſpeciẽ. Gal.

Μεταπύργιον. ου. τὸ. ſpatium inter turres.

ΜΕΤΑΡ. ΤΑΣ.

Μεταῤῥέω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. meo, τὸ μεταπίπτω. neutrum absolutum.

Μεταῤῥυθμίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. adapto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μεταῤῥύθμισις. ιος. ἡ. adaptatio.

Μετᾰρσιολεσχία. ας. ἡ. loquela, sublime genus disputandi.

Μετάρσιος. ου. ὁ. sublimis.

Μεταρσιώθεις. ὁ. sublimatus, in aërem elatus.

Μετασκευάζω. μ. άσω. ϖ. κα. transmuto, mutando formo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μέταυλα. ὰ. mediæ.

Μετασπάμενος. persequens, insectans.

Μετάστασις. ιος. ἡ. transmutatio, transitus.

Μεταστατέον. migrandum est.

Μεταστέλλομαι. μ. οῦμαι. ϖ. αλμαι. accerso. accusatiuo iungitur.

Μεταστένω. μ. ενῶ. ϖ. κα. suspiro.

Μετασοίχει. in ordine.

Μεστρατοπεδεύομαι. μ. εύσομαι. ϖ. ευμαι. castra metor, castra pono. deponens absolutū.

Μεταστρέφω. μ. έψω. ϖ. αφα. conuerto, reuerto. actiuū, accusatiuo iungitur.

Μεταστχεῖν. apprehendere, participem esse.

Μετασχηματίζω. transfiguro, in aliam figurā traduco.

ΜΕΤΑΤ.

Μεταττάττομαι. μ. άξομαι. ϖ. αγμαι. ordinē muto.

Μετατάττω. transcribo, id est, trado. Vide Annotat. Bud. in Pandect.

Μετατίθεμαι. muto sententiam & retracto. Item muto, transfero, unum pro altero pono uel dico, & transfero ab uno ad aliud.

Μετατίθημι. μ. ήσω. ϖ. ηκα. transeo, transpono, commuto, muto. accusatiuo iungitur. actiuum, & neutrum absolutum.

Μετατρέπομαι. μ. έψομαι. ϖ. εμμαι. aduerto. deponens, genitiuo iungitur.

Μεστρίπω. μ. έψω. ϖ. αφα. curo. genitiuo iungit

Μετανέριον. perendie.

ΜΕΤΑΦ. ΜΕΤΑΧ.

Μεταφέρω. μ. μετοίσω. ϖ. μετενήνοχα. transfero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μεταφορά. ᾶς. ἡ. translatio.

Μεταφράζω. μ. άσω. ϖ. ακα. interpretor, transfero, peruerto sententiā. actiuū, actō iungit.

Μετάφρενον. ϑ. τὸ. dorsum, scapula. Est pars illa à collo ad cinctū protensa: aut uerius, quod à tergo præcordijs obiectum est.

Μεταφῦναι. transfotmari.

Μεταφυτεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. transplanto. neutrum, accusatiuo iungitur.

Μεταφωνέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. uociferor. neutrum absolutum.

Μεταχειρίζομαι. μ. ίσομαι. ϖ. ισμαι. impello, tracto, τὸ διαχειρίζω ἢ διοικῶ. Significat etiam manu attrecto, manu medicor. Plato μεταχειρίζεσθαι τὸν ἀδικοῦντα dixit, pro in eū animaduertere. Μεταχειρίζεσθαι τὸ σῶμα, uerbū est funebre. accusatiuo iungitur.

Μεταχειρίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. tracto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μετάχοιροι. οἱ. sues serotini, sero nascentes.

Μεταχώρησις. secessio.

Μεταψαίρων. transferens.

ΜΕΤΕ.

Μετέειπε. inter aliquos dixit.

Μέτειμι. μετέχω, aggredior, inquiro, ἀνακρίνω. Μέτεστι τούτῳ ἢ ὁσίων καὶ ἱερῶν, hic omnia iura ciuitatis habet.

Μετείμι. καὶ

Μετείω. accedo, aduenio.

Μετεκβαίνω. transcendo, migro.

Μετεκδίδωμι. recipio.

Μετεκδύομαι. exuo.

Μετεμβαίνω. conscendo. Plutarch. μετεμβὰς εἰς μυοπαρόνα.

Μετεμψύχωσις. animæ ex alio in aliud corpus transmigratio.

Μετεξανίσημι. transfero subinde.

Μετεξέτεροι. quidam. Herodian. οἱ δὲ μετεξέτεροι αὐτῶν, οἱ μὲν πρὸς νύβας, οἱ δὲ πρὸς ὕπνον ἐτράποντο.

Μετέπειτα. postea.

Μετέπεσε. decidit.

Μετερᾶσας. αντων. ὁ. elutrians.

Μέτερος pro μέτριος Aeolicè, moderatus.

Μετέρχομαι. tento, exerceo aliquā artem, punio, prætereo, appeto, narro, appeto magistratum, accerso, accedo, adduco, traduco, supplicium de aliquo sumo. deponens, accusatiuo iungitur. quære ἔρχομαι.

Μετέσπον. assecutus sum.

Μετέχω. particeps sum, participio. neutrum, genitiuo iungitur. Propriè est cum aliquo habere. Latini quo reddant nō habent nisi per participare, uel participem esse.

ΜΕΤΕΩ.

Μετεώρατρον. τὸ. fastigium.

Μετεωρίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. eleuo, attollo, in sublime traho, in sublime sustollo, iacto. Ponitur interdum absolutè, ἀντὶ τοῦ μετεώρως φέρομαι, & sublime peto. actiuū, actō iungit.

Μετεωρισμός.

Μετεωρισμός. οῦ. ὁ. sublimitas.

Μετεωροβῆραι. Aristoteli sunt ex accipitrũ genere, qui prædam in sublimi petunt. Vide Comment. Bud.

Μετεωρολέσχης. qui de rebus sublimibus & cœlestibus nugatur. Lucianus μετεωρολέσχας quosdam philosophos uocat, fastu prædictos & uerborum insolentia utentes.

Μετεωρολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. consydero, commentor & scribo de sublimibus. neutrum absolutum.

Μετεωρολογία. ας. ἡ. sermo de rebus sublimibus. Olim in bonam partem accipiebatur, ut ἀδολεσχία, licet postea in loquacitatis & uanitatis significationem uenerit.

Μετεωροπολῶ. quasi τὰ μετέωρα πολῶ.

Μετέωρος. ου. ὁ. ἀπὸ τῆς ἀωρας deriuatũ est, uel utrunque ἀπὸ τῦ ἀείρω, suspensus, sublimis, subleuatus ad aliquã rem. Est etiam ἐπαιωρούμενος τῇ ψυχῇ, id est, animo non fixo, sed suspenso & ambiguo. Est etiam erectus & intentus. Item ἐπαιρόμενος καὶ ὑπερφαιδρούμενος, sublimis in alto nauigans. Μετέωρον dicitur, quod adhuc certum non est, sed expectatione suspensos homines tenet. Inde Μετέωρος δίκη, quæ pendere Latinè dicitur, cuius scilicet iudicium suspensum est.

Μετέωρον etiã ἐπιπόλαιον significat. Et μετέωρα sunt quæ fiunt circa locũ astris uicinum. Vide Comment. Bud.

Μετεωροσκοπικὴ. pars astrologiæ, quæ eleuationum differentias astrorumq; exquirit distantias, nec nõ multa uariaq; alia ad astrologiæ inspectionem tendentia perdocet.

Μετεωροσκόπος. ε. ὁ. stolidus, qui sublimia respicit, curiosus, & sublimiũ rerum contemplator, inutilisq; rebus agendis.

Μετεωροφένακες. ὁ. qui argutijs siue de rebus sublimibus disputando fucum faciũt, & auditores fallunt, utitur Aristophanes. φεναικίζειν enim est impostura facere.

M E T H. M E T I.

Μεθῆε. defendebat.

Μεθῆκε. præterijt.

Μεθηλιχὼς. defunctus, & aliquando μεταλλάξας τὸν βίον. defunctus uita.

Μέθω. mediam.

Μεθόρος. ε. ὁ. pro μετέωρος.

Μετίεμαι. adeo, aggredior.

Μετίημι. ambio, peto honorẽ, prosequor, exerceo, expono, persequor, abijcio. accusatiuo iungitur.

Μετίω. ambio, accipio, peto magistratum, sequor.

M E T O.

Μετοικεσία. ας. ἡ. transmigratio.

Μετοικέσιον. ου. τὸ. idem.

Μετοικέω. μ. ήσω. ω. ηκα. transmigro, exulo, & ius ciuitatis nõ habeo. Μετοικοῦντῶν etiam dicuntur qui patria pulsi, aut aliàs migrantes, alio se contulerunt. neutrũ absolutũ.

Μετοικίζεσθαι. τὸ μεταναστεύειν.

Μετοικίζω. μ. ίσω. ω. ικα. demigro, sedem muto, habitationem muto, τὸ μετοικῶ. neutrũ absolutum.

Μετοίκιον. ε. τὸ. locus Athenis, ubi carcer est. Est etiam, authore Harpocratio, summa duodecim drachmarũ, quam quotannis soluere cogebantur inquilini. Isæus innuit uiros quidem duodecim drachmas conferre consueuisse, mulieres aũt sex, id qui nõ contulissent, adducebantur ad ciues, conuictiq; uenum ibant. Cœl. lib. ix. cap. xxxiij.

Μετοικισμός. οῦ. habitatio apd exteras gentes

Μέτοικος. ου. ὁ. inquilinus, nouus habitator, aduentitius, qui in alienam emigrat ciuitatem manendi proposito. Bud. in Pandect.

Μετοκλάζω. μ. άσω. ω. κα. claudico. neutr. absol.

Μετὸν. τὸ ἐξὸν.

Μετονομάζειν. transmutare nomen.

Μετόπιν. à tergo.

Μετόπιθε. postea.

Μετοπωρινός. οῦ. ὁ. autumnalis.

Μετόπωρον. ου. τὸ. autumnus.

Μετόρχιον. ου. τὸ. spatium inter plantatas arbores, quarum ordo ὄρχος dicitur.

Μετουσία. ἡ. κοινωνία.

Μετουσῶ. circunspicio, aspicio.

Μετοχετεύω. transfero, de loco moueo.

Μετοχή. ῆς. ἡ. participium, participatio.

Μετοχικός. οῦ. ὁ. participialis.

Μέτοχος. ε. ὁ. particeps, socius.

M E T P.

Μετρέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. τὸ μέτρῳ λαμβάνω, admensum accipio, appetendum & admetiendum peto, ad certum modum accipio. Est etiam uocabulum militare pro στρατοπεδεύομαι. Vide Comment. Bud.

Μετρέω. μ. ήσω. ω. κα. metior. Μετρεῖν τῷ ἴσῳ, uices rependere: in utranq; partem. & paria uel beneficia uel maleficia facere. Dicitur etiam μετρεῖν Græcè, ut metiri Latinè, hoc est, æstimare, & expendere. Et οἱ στοδοτῶντῶν, μετρεῖν dicuntur. Accipitur etiam

pro mo-

pro moderor. accusatiuo iungitur.

Μίτρημα. aliquando dicitur τὸ σιτομέτριον.

Μίτρησις. ιος. ἡ. mensuratio.

Μιτρητή. ῆς. metreta.

Μιτρητής. οῦ. ὁ. metator.

Μιτρητός. οῦ. ὁ. mensurabilis.

Μετριάζω. μ. άσω. ω. ακα. modestè fero, modestus sum, adiuuo per medium, modestè de me sentio, modestè ago.

Μετρική. ῆς. ἡ. ars metrica.

Μετριοπαθεῖν. condolere, non grauiter succensere, moderatè ferre, modicè affici.

Μετριοπαθής. ὁ. qui modicè perturbatur.

Μετριοπαθία. ας. ἡ. moderata perturbatio, modica affectio. Virtus est à dogmate peripatetico inducta.

Μέτριος. ου. ὁ. modestus, mediocris, opportunus, moderatus, æquus, commodus.

Μετριότης. ητος. ἡ. moderatio, mediocritas.

Μετριοφρονέω. modestus sum.

Μετρίως. modestè, mediocriter, moderatè, leuiter, haud magnopere.

Μέτρον. ε. τὸ. mensura, mediocritas, modus.

Μ Ε Τ Ω.

Μετωνομάζω. μ. άσω. ω. ακα. transnomino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μετωνυμία. ας. ἡ. transnominatio.

Μετωπηδόν. frontatim.

Μετωπίας. ου. ὁ. cui frons est magna & lata.

Μετώπιον. ου. τὸ. unguenti genus, & lignum ex quo fit galbanum, & spatium inter duo supercilia.

Μέτωπον. ε. τὸ. frons, tis. Ἐπὶ μετώπου ἰέναι, est cum exporrecta fronte agmen procedit. Est autem μέτωπον propriè spatium illud, quod interiacet oculis: sicq; uertit Gaza. Accipitur pro contignationibus lignorum & asserum.

Μετωποσκοπος. qui hominis ingenium dijudicat ex fronte, indeq; futura auguratur.

Μ Ε Χ.

Μέχρι. usque. genitiuo iungitur. Sæpe significat usque ad, ut μέχρι βωμῶν φίλος ἐμί. Aliquando addunt πρὸς, ut μέχρι πρὸς τὸν οὐρανόν.

Μέχρι ἐνταῦθα. hactenus.

Μέχρι ἕως. usque dum.

Μέχρι ζωῆς. idem quod διὰ βίου, quoad quis uiuet.

Μέχρι νῦν. hactenus, adhuc.

Μέχρι οὗ. donec, usque quo.

Μέχρι οὗ ἄν. quoad, quousque.

Μέχρι περ οὗ ἄν. idem.

Μέχρι πάντων. sine præfinitione temporis, τὸ διὰ παντός.

Μέχρι πολλοῦ, diu, aliquando refertur ad tempus, aliquando ad loci distantiam.

Μέχρι πόρρω. diu.

Μέχρι πόσου. quandiu.

Μέχρι που. quousque.

Μέχρι πρός. usque ad.

Μέχρι πρώην. nuper.

Μέχρι τίνος. aliquandiu, aliquantisper, quodantenus, quousq;.

Μέχρι τι. aliquo usque.

Μέχρι τῶδε. hactenus.

Μέχρι τῶ λόγω. uerbis tenus.

Μέχρις ἄν. dum, quàm diu.

Τὸ Μ μεῖζον τοῦ Η.

Μή. ne, non. sed μή, an non interrogatiuum, indicatiuo iungitur: ut μὴ θέλεις φαγεῖν; prohibitiuum non, & subiunctiuum ὅ, & ἵνα subiunctiuo iungitur. μὴ κλέψῃς, οὐ μὴ ποιήσῃς εἰδωλον, συμμέτρως ἔσθιε, μὴ νοσήσῃς, id est, ἵνα μὴ νοσήσῃς. Μὴ significat etiam nunquid & an. Capitur pro μηδαμῶς eleganter. Chrysostomus: μὴ παρακαλῶ, noli obsecro. Præterea pro εἰ μὴ, πλὴ ὅτι μὴ ponitur. Aristotel. ὡς ἀδύνατον μὴ ἐπιμελείας θεσπῶν ἐπιμελεῖς εἶναι τοὺς ἐφεσῶτας, id est, nisi dominorum diligentia. Item pro ἵνα μὴ. Iungitur autem etiam ἀπαγορευτικῶς cum indicatiuo & subiunctiuo, cum præteriti uocibus & cum præsentis. Demosth. τῶν δὲ ἐρήνην μὲν ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι δέδοικα μὴ πολέμῳ, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ὅταν πολλῶ ἄγοντω. Est etiam abominantis, ut μὴ γένηται, absit. Reliqua uide in Comment. Bud.

Μὴ γάρ γε. ualet ferè idem quod absit. Demosthenes: τίς ἐκὶ κατέπυσεν ἄν σου, μὴ γὰρ τῆς πόλεώς γε μὴ δι' ἐμοῦ. Quis non despuisset in caput tuum, absit enim, ut id uel in ciuitatem uel in me ominari mihi contingat.

Μὴ γὰρ δή. idem. Vide Comment. Bud.

Μὴ γὰρ ὅτι. non solum enim.

Μὴ γένοιτο. absit, deus auertat.

Μήδ' ἄν εἷς, pro οὐδεὶς ἄν.

Μὴ δ' ἄν εἴτι γένοιτο. nullo pacto.

Μὴ δῆτα. absit ut facias, caue facias. nam ἀπαγορευτικόν est.

Μὴ δοτιοῦν. non aliquo modo, nihil penitus, nullo pacto.

Μηδ' ὁσισοῦν, pro μηδεὶς.

Μὴ μέντοι. non tamen.

Μὴ ὅτι. nedum, non ſolum, non modo non.
Μὴ ὅτιγε. μὴ
Μὴ ὅτι δή. idem.
Μήου. καὶ
Μὴ οὐκ ὀλίγου χρόνου. breui.
Μηουχί. non, quo minus, negatiuè. Eſt etiam hoc Atticis familiare, ut pro una duabus utantur negationibus. Interdum ſignificat quin, uel niſi, cum participio iunctum. Sic Cicero, & non, pro quin dicere ſolet. Inuenitur & cum indicatiuo pro nequaquam, minime. Vide Comment. Budæi. Apud Sophocl. pro quo minus cum infinitiuo. Scribitur & diuiſim μὴ οὐχί.
Μήποτε. nunquàm. Non tam percunctantis eſt, quàm addubitantis, & addubitanter decernentis. Theophr. Ἀλλὰ μήποτε ὁ τοῦτο ἦν τὸ αἴτιον, ἀλλὰ τὸ προειρημένον, An potius non hæc cauſa eſt, ſed ſupradicta. Idem: μήποτε ἄγαν εὐήθης ἦν, haud ſcio an ſtultum ſit. Cõiungitur & cum indicatiuo. Vide Cõmentaria Bud. Μήποτε in Euangelio interpres uertit, ne fortè, melius uerſurus, ſi nequando, aut ne dixiſſet.
Μὴ προσποιοῦμαι. diſſimulo. huic ſimile eſt, οὐκ ἀξιῶ, indignum facio.
Μήπου. necubi.
Μήπω. nondum.
Μήπως. ne, id eſt, ut non.
Μήτε. neq; ne, aut uertit Politian. in Herod. quod fit quando bis ponitur in oratione.
Μήτι. nequid, nunquid, nedum, non ſolum.
Μήτιγε. quanto magis, nedum.
Μήτιγε. καὶ
Μήτιγε δή. μὴ
Μήτι δή. nedum, non ſolum non.
Μήτις? nunquis?
Μήτοι μὴ μήτοιγε ſunt ἀπαγορευτικὰ καὶ εὐκτικὰ μήτοιγε, etiam nequaquam, ſaltem ſignificat, & certe quidem nequaquam. Accipitur & pro nedum.

Μ Η Δ.

Μηδαμή. nuſquàm, & nequaquàm, abſit.
Μηδαμινός. ῆ. ὁ. inhonoratus, uilis.
Μηδαμόθε. nullatenus.
Μηδαμῶς. nequaquàm.
Μηδέν ἄλλα. pro tantum, duntaxat.
Μηδὲν ταῦτα τίθεμαι. nihili hæc facio, παρ᾽ οὐδὲν τίθεμαι.
Μηδὲν ὅτι. nihil niſi.
Μηδέποτε. nunquàm.
Μηδέπω. nondum.
Μηδεπώποτε. nunquàm.
Μηδέτινες. nec ulli.
Μηδέτου. non alicuius.
Μήδεα. τὰ. genitalia, pudenda.
Μηδένες. homines nullius momenti.
Μηδία. ας. ἡ. Media.
Μηδίζω. μ. ἴσω. ω. ικα. lingua Medica loquor.
Μηδίκη. ἡ. herba Medica, primo exortu trifolio ſimilis.
Μηδικὴ. Medorum regio.
Μήδιον. ου. τὸ. herba foliis ſimilis Iridi.
Μήδιος. ου. ὁ. mollis.
Μήδομαι. curo, operor, uolo uis.
Μῆδος. ου. ὁ. Medus.
Μῆδος. εος. τὸ. cura, conſilium, deliberatio.
Μηδισμός. οῦ. proditio metaphoricos.
Μήδω. ſuadeo.

Μ Η Θ. Μ Η Κ.

Μηθὲν pro μηδὲν.
Μηκάς. άδος. ἡ. mugiens, propriè de capris, uox fictitia.
Μηκασμός. οῦ. ὁ. caprarum balatus.
Μηκάω. balo, caprizo. neutrum abſolutum.
Μηκές. τὸ. diuturnitas.
Μηκέτι. non amplius, non adhuc, iam non.
Μήκη. ης. ἡ. uox caprarum.
Μηκής. ἐος. ὁ. ἡ. prolixus.
Μήκιστος. η. ὁ. longiſſimus, grauiſſimus.
Μηκοποιήσας. qui produxit.
Μῆκος. εος. τὸ. prolixitas, longitudo. Vertit etiam longum Politianus.
Μηκύνω. μ. υνῶ. ω. υνα. traho, produco, augeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Μήκων. ωνος. ὁ. papauer.
Μηκώνειον. ου. τὸ. ſuccus papaueris.

Μ Η Λ.

Μηλάνθη. ης. ἡ. maliflora.
Μηλέα. ας. ἡ. malus arbor.
Μήλειος. η. ὁ. ouinus.
Μήλη. ης. ἡ. inſtrumentum medicum, quo immiſſo per fauces, internum hulcus exploramus.
Μηλιάδες. meliades nymphæ ſic dictæ.
Μήλιαι. aſtragali etiam dicuntur.
Μηλιανθμός. οῦ. ὁ. caula.
Μηλίζειν. colore luteo eſſe, ſiue malũ referente. Plin. liuidum uertit.
Μήλινον ἔλαιον. melinum oleũ, oleum ex malis uidelicet cotoneis.
Μηλίς. ίδος. ἡ. pomus, coloris genus, medicorum inſtrumentum.
Μηλῶσαι. huiuſmodi inſtrumento tentare, cõiectare

iectare incerta.

Μηλόβοιος. nymphæ nomẽ ab ouibus pascen
Μηλοβοτήρ. ῆρος. ὁ. pastor ouium. (dis.
Μηλοβοτέω. oues pasco.
Μηλόβοτον. ϐ. τὸ. terra quam oues pascũtur, id est deserta, uastitas, solitudo.
Μήλοβρον. coloris infectio.
Μηλολόνθη. ἡ. galleruca, scarabeus.
Μῆλον. ϐ. pomum, ouis, quadrupes.
Μηλοτή. ῆς. ἡ. melota, id est pellis ouina, aut cuiusuis quadrupedis.
Μηλοσφαγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iugulo oueis. neutrum absolutum.
Μηλοσφαγία. ouis uictima.
Μηλοφόροι. numerabantur inter satellites regis Persarum, sic dicti quòd malũ præferrent in hastis.
Μηλοφόρος. ϐ. ὁ. Ceres.
Μηλωτίς. ίδος. ἡ. auricularium, spicillum.

Μ Η Ν. Μ Η͂ Ο.

Μήν, pro μὴ apud Lucianũ. Est cum pro igitur accipiatur.
Μήν. νός. ὁ. mensis.
Μήνη. ης. ἡ. luna.
Μηνιάω. iracor.
Μήνιγξ. γος. ὁ. panniculus cerebri, meninga, pellicula ambiens cerebrum neruis & arteriis plena: piam matrem uocant hodie.
Μηνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. succenseo, iracor, cõminor, infensus sum. datiuo iungitur.
Μηνιθμός. οῦ. ὁ. ira.
Μήνιμα. ατος. τὸ. ira diuina.
Μῆνις. ιδος. ἡ. iracundia, ira permanens, bilis Latinè.
Μηνίω. μηνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. duco, plico uelum nauis, iracor.
Μηνοειδής. ἐος. ὁ. ἡ. falcatus, lunæ similis.
Μήνυμα. ατος. τὸ. indicium.
Μήνυσις. ἡ. signum, indicium.
Μήνυτρον. ϐ. τὸ. præmiũ quod datur indicanti & nuncianti. Significat tam indicium, q̃ indicis præmium. Budęus mauult dici pluraliter. Est etiam impunitas conscio proposita, si indicauerit alios.
Μηνυτής. οῦ. ὁ. delator, nunciator.
Μήνυτρον. ου. τὸ. præmium nunciationis, aut indicij.
Μηνύω. μ. ῦσω. ω. υκα. significo, certiorẽ facio, nuncio, quæro. Est etiam facinoris, cuius ipse conscius es, latebras indicare, impunitate proposita, quod Latinis indicare dicitur. datiuo iungitur.

Μηονίς. ίδος. ἡ. mulier ex Meonia.

Μ Ή Ρ. Μ Η Σ.

Μήριγθος. ϐ. ὁ. funis, laqueus, uinculum.
Μήριον. ϐ. τὸ. crus, inguen, coxa.
Μηρός. οῦ. ὁ. crus, inguen, coxa, femur.
Μηροτομέω. femur cædere.
Μηρυκίζειν, ἢ μηρυκᾶσθαι. ruminare.
Μηρυκισμός. οῦ. ὁ. ruminatio.
Μήρυμα. ατος. τὸ. cumulus.
Μήρυξ. κος. ruminalis piscis à ruminando dictus.
Μηρύομαι. καὶ (ctus.
Μηρύω. μ. ύσω. ω. υκα. deduco filum, filo.
Μήσωρ. ορος. ὁ. consiliator, peritus, prudens, bellicosus. Homerus tamen Iliad. γ. μήσωρος in genitiuo dixit.

Μ Η Τ.

Μήτηρ. ἐρος. ἡ. mater.
Μητιάω. μ. άσω. consulo, delibero.
Μητιήτης. ου. ὁ. consiliarius, consiliator, prudens, sapiens.
Μητίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. consilium capio.
Μῆτις. ιος. ἡ. consilium, prudentia.
Μητιόεντα φάρμακα sunt κατὰ τὸν θεωρητικὸν τέχνην ἐσκευασμένα, ut inquit Plutarch. quæ malorum omnium inducebant obliuionẽ: quale Nepenthes apud Homerum. Vide annotationes poster. Bud. in Pandect.
Μητίω. μητιάω.
Μήτρα. ας. ἡ. uulua, uterus, matrix. ἀγγεῖον κυητήριον, id est uas fœtũ conseruans in uẽtre.
Μητραγύρτης. ϐ. ὁ. qui Phrygiæ deæ sacris initiatus est, hic stipem cogebat matri deorũ tympana gestans, qualeis hodie cæcos ui demus uestibulatim tympana pulsantes, & canentes.
Μητραγυρτῶ. hoc pacto stipem cogo.
Μητραδέλφοι. οἱ. uterini.
Μητράδελφος. auunculus ex matre.
Μητραλοίας. ϐ. ὁ. matrẽ necans uel uerberãs.
Μητριάζειν. Idæ deæ sacra peragere.
Μητριῶδης. ους. ὁ. ἡ. nouercalis.
Μητροδίδακτος. ϐ. à matre eruditus.
Μητρόθεν. ex parte matris.
Μητροκασιγνήτη. ης. ἡ. matertera.
Μητροκτονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. matrem occido. neutrum absolutum.
Μητροκτόνος. ϐ. ὁ. matricida.
Μητροκωμία. sic inter uicos est, ut metropolis inter urbeis. à suis q̃ colonis agnoscitur.
Μητρομήτωρ. ορος. ἡ. auia.
Μητροπάτωρ. ορος. ὁ. auus maternus.
Μητρόπολις. ἡ. metropolis, matrix urbs, ex

qua coloniæ deductæ. Dicitur autem ἀπὸ τῆς μήτρας ἡ πόλις, non autem à menſura, uti Gratianus & Iſidorus interpretantur.

Μητροπολίτης. ου. ὁ. metropolitanus, qui prouinciæ alicui præeſt, aliosq; ſubiectos habet epiſcopos.

Μητροβρέαίσης. ου. ὁ. qui matrem uiolat.

Μητυιά. ᾶς. ἡ. nouerca.

Μητυιός. οῦ. ὁ. uitricus.

Μητρώας. ου. ὁ. καὶ

Μητρῶος. ου, ὁ. ἡ

Μήτρως. ω. ὁ. auunculus maternus.

Μητρῶον. ου. τὸ. apud Athenienſeis Phrygiæ deæ ſacrum.

Μηχανάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. excogito, comminiſcor, machinor, ſtruo. præterea eſt cieo & moueo. deponens, accuſ. iungitur.

Μηχανή. ῆς. ἡ. conatus, machinatio, excogitatio, inuentū, machina. τίς μηχανή; quid cauſſæ eſt? qui fieri poteſt? οὐδεμία μηχανὴ μή, nullo pacto fieri poteſt, nihil cauſſæ eſt. Vide comment. Budæi.

Μηχάνημα. ατος. τὸ. machina.

Μηχανικός. οῦ. ὁ. mechanicus, opifex eorū operum, quæ ingenio ſimul & manu fiunt. Accipitur pro μηχανητικός.

Μηχανοποιός. οῦ. ὁ. machinarum faber.

Μηχανορράφος. ου. ὁ. machinator. Euripid. ψεῦ δῶν ἄνακτ', μηχανορράφοι κακῶν.

Μῆχος. εος. τὸ. μηχανή, ἐπίνοια, τρόπος.

Τὸ Μ μεῖζ. τῦ Ι.

Μία. ας. ἡ. una. ut illud prouerb. μία χελιδὼν ἔαρ οὐ ποιεῖ, una hirundo non facit uer.

Μιαίνω. μ. ανῶ. ω. νκα. tingo, fœdo, contamino, conſpurgo, polluo, impio. actiuum, accuſatiuo iungitur

Μιαιφονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cęde me contamino, ſum homicida. Accipitur pro occido ſolū.

Μιαιφονία. ας. ἡ. homicidium, cædes.

Μιαιφόνος. ου. ὁ. homicida, cruentus.

Μίαμμα. ατος. τὸ. βάμμα. tinctura.

Μιαρία. iniquitas, ſcelus.

Μιαρός. οῦ. ὁ. ſceleſtus, fœdatus, nocens, impurus, dictum uolunt quaſi dignus qui ab omnibus ſolus relinquatur.

Μίασμα. ατος. τὸ. immundities, piaculum, impiamentum apud Cyprianum.

Μιασμός. οῦ. ὁ. idem.

Μιάσωρ. ορος. ὁ. fœdus, ſpurcus, impurus, ſceleſtus homo, malus dæmon.

Μίγα. ſimul.

Μιγάω. μ. άσω. ω. αγα. miſceo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μιγάς. άδος. miſcella, aliįs mixtus, & congregatio ex multis gentibus.

Μίγδα. καὶ

Μίγδην. ſimul, unà, mixtim.

Μιγδοράω. contumelia afficio.

Μιγῆμεναι, pro μιγῆναι. miſceri.

Μίγημι. μ. ήσω. ω. ηκα. miſceo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μῖγμα. ατος. τὸ. coitus, miſtio.

Μίγνυμι. μ. μίξω. ω. ιχα. καὶ

Μιγνύω. miſceo. actiuum, accuſ. iungitur.

Μιγῆναι. miſceri.

Μ Ι Δ. Μ Ι Ε. Μ Ι Θ.

Μίδας. iactus uocabulum in ludo teſſerarum fortunatiſſimi, & uermiculus qui fabis innaſcitur.

Μιέω. comedo.

Μίθαικος. ὁ. celer.

Μίθρης. ου. ὁ. ſol apud Perſas, cuius ſimulachrū Leonis rictum præferebat cum Tiara, manu utraq; bubula premente cornua. Hinc μιθριακὰ ſacra appellantur, quæ in antro obįſſe moris erat, educto ex eo cornibus boue, quem mox ut ſoli uictimā per hymnorum modulatos concentus, immolarent. Cœlius lib. xiij. cap. xvij.

Μ Ι Κ.

Μικκόν. paruum. Theoc. ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον, Veni ὁ hoſpes paruum audi.

Μικραίτιος. de minutis rebus conquerens.

Μικρᾶξιφιδία. ſicæ uertuntur à Ioſepho.

Μικροδικτικός. οῦ. ὁ. qui in paruis iniuriatur.

Μικρόβιος. ὁ. qui breuis eſt uitæ.

Μικροθυμία. ἡ. languidus animus.

Μικροκοίλιος. qui eſt paruo uentriculo.

Μικρολογέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. rem uilem magnifico. deponens abſolutum.

Μικρολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. de re puſilla uerba facio: id quod eſt ſordidorum, & parcorū, quos minima quoque mouent, uilibus uaco, res minutas plurimi facio, circa minutula curioſus & anxius ſum, anxiè, & ſcrupuloſè circa uilia & ſpernenda occupor, de aſpernabilibus laboro, uel accuratè diſputo uel certo. Eſt etiā τὸ λισχρεύομαι, id eſt, ſordidè & præparcè rationem ineo, uel tribuo. neutrum abſolutum.

Μικρολογητέον. ſordidè aut parcè erit agendū.

Μικρολογία. ας. ἡ. diligentia, & anxia cura circa minutula, ſedulitas quouis modo acquirendi.

rendi, humilitas, cura rerum uilium, sordi cies: cum magnificamus, quod nihili pen dendum est.

Μικρολογίζομαι. μικρολογέομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. uileis res æstimo magni. deponēs ab solutum.

Μικρολόγος. ου. ὁ. qui paruum magni facit, id est parcus.

Μικρόλυπος. ὁ. ὁ. pronus ad tristitiam, qui par ua de caussa tristatur, uel irascitur, animus minutulis rebus sufferuefactus, qui frenū nunquā mordeat, & in fermento ferè sem per sit.

Μικροπολίται. οἱ. qui sunt ex parua ciuitate, ex opidulo.

Μικροπρέπεια. ας. ἡ. pusillanimitas, ignauia.

Μικροπρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. abiecti animi, illiberalis

Μικροτέραξ. ακος. ὁ. habens acinos paruos.

Μικρός. οῦ. ὁ. paruus, exiguus, humilis. μικρὰ φρονεῖν, humilem esse, & summisse se gere re, cui opponitur μέγα φρονεῖν. παρὰ μικρόν, τὸ πανὺ μικρόν.

Μικρόσομος. ὁ. qui est anguſti oris.

Μικρόσφυκτος. ου. ὁ. cui uenæ tenuiter mo uentur, debilis.

Μικρότης. ητος. ἡ. paruitas.

Μικροτραπέζους. Antiphanes uocabat eos, qui in delitiarum chaos sese dimisissent, nimiū scilicet in epularum apparatu curiosi.

Μικροῦ. ferè.

Μικροῦ δεῖ. parum abest, fermè: cum paululū abesse significant, quo minus fiat aliquid.

Μικροφροσύνη. ης. ἡ. καὶ

Μικροφωνία. exilitas uocis.

Μικροψυχία. ας. ἡ. pusillanimitas.

Μικρόψυχος. ὁ. ὁ. timidus.

Μικτός. οῦ. ὁ. mistus.

Μ Ι Λ.

Μίλαξ, καὶ σμίλαξ. ακος. ὁ. genus hederæ, qua poëtæ coronabantur.

Μιλησιουργής. Milesico opificio factum.

Μιλιάριον. ὁ. uas quo aqua hyeme calefiebat

Μιλίτινος. ὁ. melliteus.

Μίλιον. ὁ. τὸ. milium, hoc est spatium conti nens octo stadia.

Μίλλος. ὁ. ὁ. mollis, tardus.

Μιλτηλιφής. καὶ

Μιλτοπάρηος. ὁ. ὁ. ἡ. minio fucatus genas, mi nio coloratus, rubrica delibutus, miniatus. Homerus Iliad. β'. τῷδ' ἅμα νῆες ἵποντο δυώ δεκα μιλτοπάρηοι, hoc est naues rubricatis proris.

Μιλτόομαι. μ. οῦμαι. minio inficior.

Μίλτος. ὁ. ὁ. color ruber fucatorius, apud Dio scoridem. μίλτος σινωπική, minium, interpre te Plinio.

Μιλτώδης. ες. ὁ. ἡ. ruber minio.

Μιλτωρυχία. ας. ἡ. locus ubi minium effoditur

Μίλφαι. defluuia palpebrarum.

Μίλφωσις. ιος. ἡ. defluuium propriè palpe brarum.

Μ Ι Μ.

Μιμαλλόνες. ὧν. apud Macedones Bacchæ uocantur.

Μίμαρις. καὶ

Μιμάρκης. καὶ

Μιμάρκυς. farcimē quoddam ex inteſtinis & sanguine leporino confectū. uide Pollucē.

Μιμέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. imitor quouis mo do, uel gestu corporis, uel uerborum figu ra pingo. deponens, accus. iungitur.

Μίμημα. ατος. τὸ. καὶ

Μίμησις. ιος. ἡ. imitatio, & figura rhetorica.

Μιμητής. οῦ. ὁ. imitator.

Μιμητικός. οῦ. ὁ. ad imitandum aptus.

Μιμητικώτατος. imitantissimus.

Μιμιχμός. οῦ. ὁ. hinnitus.

Μιμνάζω. μ. άσω. ω. aκα. maneo. neutrum ab solutum.

Μιμνήσκω. μ. ήσω. ω. κα. cōmemoro, id est fa cio recordari, in memoriam eruoco.

Μίμνω. maneo, expecto. neut. absolutum.

Μίμοι. uocant uersus scenici, & ipsi qui μίμους scribunt, & histriones qui pronunciant.

Μ Ι Ν.

Μίν. ipsum, ipsam, indeclinabile pnomē est.

Μίνθη. ης. ἡ. mentha, herbæ nomen, & nym phæ, Cocyti filiæ, quæ quum audisset Pro serpinam amari à Plutone, indignata con stanter se illi præponere ausa est, dictitans, si inferos peteret, hostiliter infestaturam. Quo tumore cōmotior Ceres facta, quum Mintham dolo circunuenisset, in horten sem menthā deformauit. Hæc herba gra ti odoris est, sed ante coitum mulieri appo sita, inhibet conceptionem, & ea re Oppi ani interpres κακὴν βοτάνην appellauit.

Μίνθος. stercus humanū, siue flos ille in ster quilinijs enascens, quo mirè afficiuntur hir ci: alij caprarum retrimēta hoc nomine si gnificari uolunt.

Μινθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. stercoro. neutrum, ac cusatiuo iungitur. Aristophanes: μινθώσο μεν θ' ὥσπερ τράγυ τὼ ῥῖνα, Stercore linemus

nareis, perinde ac hirci.

Μινύθω. minuo. actiuum, accuſ. iungitur.

Μινύρομαι. cano, imploro, lamentor, clara uoce loquor.

Μίννυθα. paululum.

Μιννυθάδιος. ᾱ. breuis temporis, id eſt parum durans, μικρόβιος apud Homerum.

Μιννυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. biſcanto, parua uoce cano, uibriſſo, doleo, uagio metaphoricè, benedico, muſicor. neutrum abſolutum.

Μινύρισμα. απω. τὸ. ſibilus.

Μινυρός. οῦ. ὁ. querulus, puſilla & gracili uoce cantillans.

Μινύωρον. paululum.

Μίνως. ωος. & Atticè ω. ὁ. Minos.

ΜΙΞ. ΜΙΡ. ΜΙΣ.

Μιξ έλληνες. οἱ. qui altero parente Græci ſunt.

Μίξις. ιος. ἡ. coitus, miſtio, temperamentum.

Μιξοβάρβαρος. ᾱ. ſemibarbarus.

Μιξοιφία. ας. ἡ. coitus.

Μίξοφρυς. υος. ὁ. ἡ. qui ſupercilia habet coniuncta.

Μιξώδης. εος. ὁ. ἡ. mucori ſimilis.

Μίῤῥινον. τὸ. gula.

Μισαγαθία. ας. ἡ. odium circa bonos.

Μισαλληλία. ας. ἡ. odium mutuum.

Μισάλληλοι. inter ſe odibiles.

Μισανθρωπεῖν. inhumanum eſſe, homines odiſſe.

Μισανθρωπία. ας. ἡ. inhumanitas, odium erga homines.

Μισάνθρωπος. ᾱ. ὁ. oſor hominum, qualis Timon fuit.

Μισγάγκεια. ας. ἡ. cõiunctio duarum uallium, in quam utrinq; è montibus deferuntur aquæ, ac ueluti miſcentur.

Μισγατεύω. coëo. neutrum abſolutum.

Μίσγομαι. miſceor, conſuetudinem habeo. de re uenerea ſæpe apud Homerũ, quod Vergilius imitatus eſt:

Mixta deo mulier.

Μίσγω. miſceo. actiuum, accuſatiuo iungit.

Μισέλλην. odiens Græcos.

Μισέω. μ. ήσω. ω. ηκα. odi, odio proſequor. actiuum. accuſatiuo iungitur.

Μισηθής. inuiſus.

Μισηνός. οῦ. ὁ. Miſenus portus Neapolis.

Μισητεία. ας. ἡ. coitus.

Μισητίας. ᾱ. ὁ. ſalax.

Μισήτη. libidinoſa, quaſi μισγήτη apud Cratinum, μισῆται δὲ γυναῖκες.

Μισητός. οῦ. ὁ. odibilis, inexplebilis.

Μισθαρνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. quæſtum facio, capio mercedẽ, facio aliquid mercede, operam meam loco.

Μισθαρνής. έος. ὁ. ἡ. mercenarius, mercede cõductus.

Μισθαρνία. ας. ἡ. opera mercenaria, & queſtuaria, locatio operæ ſuæ.

Μίσθαρνος. ᾱ. ὁ. mercenarius, μισθερνής.

Μισθαχίδης. ᾱ. ὁ. qui in magiſtratu mercedem accipit, neque enim carebãt ſtipendijs magiſtratus.

Μίσθιος. ᾱ. ὁ. mercenarius.

Μισθοδοσία. ας. ἡ. mercedis retributio.

Μισθοδοτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. do mercedẽ, ſtipendio & mercede auctoro. accuſ. iungitur.

Μισθοδότης. ᾱ. ὁ. dator mercedis.

Μισθοδοτοῦμαι. mereo, mercedem fero.

Μισθόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. conduco, id eſt, mercede conduco.

Μισθός. οῦ. ὁ. merces. μισθὸν ἄρνυσθαι, τὸ μισθαρνέω. (νῆμ.

Μισθοφορά. ᾶς. ἡ. ſtipendium.

Μισθοφορέω, μ. ήσω. ω. ηκα. ſtipendia mereo, æra mereo, facio aliquid pro mercede. neutrum abſolutum.

Μισθοφορία. ας. ἡ. ſtipendium.

Μισθοφόρος. ᾱ. ὁ. famulus, ſtipendiarius miles, mercenarius.

Μισθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. opus uel fundum loco, id eſt, do faciendum mercede conſtituta. Demoſthenes: ἐμίσθωσε πασίωνι τράπεζαν τούτῳ, menſam huic Paſion locauit, quod & ἀπομισθῶ dicitur. Sic μισθοῦμαι ἔργον, conduco opus faciendum, ut redemptores operum ſolent. Idem: ἢ ὀπώραν ὠρίαινεν, ἢ θέρος μισοῖντο ἐκθερίσαι, aut poma legenda redimeret, aut meſſem demetendã conduceret. Ex prioribus annotationibus Bud. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μίσθωμα. απω. τὸ. merces propriè ſcorti.

Μίσθωσις. ἡ. conductio.

Μισθωτικός. οῦ. ὁ. mercenarius.

Μισθωτός. οῦ. ὁ. mercenarius, conductitius, baiulus.

Μισογύνεια. ας. ἡ. odium mulierum.

Μισογυνής. έος. ὁ. oſor mulierum, auerſus à nuptijs.

Μισόδημος. ου. ὁ. hoſtis plebis, minimè popularis.

Μισόδικος. ὁ. ἀπράγμων καὶ φιλήσυχος, qui negocia faceſſere alijs non ſolet, ſibiq; exhiberi metuit, & ægrè fert.

Μισόκαλος. oſor honeſti.

Μισολάμαχος. bellũ exosus, apud Aristoph.

Μισολογία. literarum osor.

Μισόλογος. ε. ὁ. osor rationis, ὁ ἀμαθής.

Μισολογῶ. τὸ ἀμαθαίνω, ἢ ἀνοηθαίνω.

Μισόξενος. inhospitalis.

Μισόπαις. αιδος. ὁ. osor liberorum.

Μισόπολις. ιος. ὁ. ciuitatis osor.

Μισοπονεῖν. non contendere, nec eniti, nec studere.

Μισοπονηρεῖν. malos detestari.

Μισοπονηρία. ασ. ἡ. sceleratorum odium.

Μισοπόνηρος. qui malos auersatur.

Μισοπράγμων. quietis studiosus, qui negotijs curandis abstinet.

Μῖσος. εος. τὸ. odium.

Μισόσοφος. opponitur φιλοσόφῳ.

Μι σοτεκνία. ας. ἡ. filiorum odium.

Μισόφιλος. amicis inimicus.

Μισυλλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iure & pulmentario uescor, μισύλλω. neutrum, accusatiuo iungitur.

Μίσυλλον, frustum panis canibus obiectum.

Μισύλλω. μ. υλῶ. minutatim seco. neutrum, accusatiuo iungitur.

Μισώδης. εος. ὁ. ἡ. odibilis.

Μίτος. ε. ὁ. filum, licium.

Μίτρα. ας. ἡ. mitra, balteus, diadema capitis aureum, zona, ornatus capillorum, fascia qua caput obligatur. Euripides: μίτραις ἀναδέτοις ξυθμίζεσθαι πλόκαμον. Sunt qui dicant μίτρας esse ex fascijs, horarijsq; cõcinnatas corollas: inclinatur autem á μίτον, quod filum significat. Apollonius μίτραν incorruptam dicit, ubi constat adhuc pudicitia uirginitasq;. Siquidem μίτραν, seu ζώνην soluere narrantur primum parientes, eamq; dicare Dianæ.

Μιτροχίτων. ωνος. ὁ. delicatus, mitris præcinctus. Siritarum cognomen, qui ab accolis μιτροχίτωνες dicebantur propter nimiam molliciem, in quam collapsi, uel ipsis Syba ritis non cederent. Gestabãt enim floridas tunicas, quas μίτροις etiam, hoc est cingulis preciosis & magni impendij præcingebant. Homerus ἀμιτροχίτονας discinctos appellat.

Μιτύλος. ε. ὁ. mutilus, carens cornibus. Theocritus Idyllio, ἡ. τὴναν τὰν μιτύλαν δώσω ζὰ διδακτράτοι αἶγα.

Μίτυς τοῦτο δίεσι μίλαν ἱκανῶς ὥσπερ ἀπὸ καθαεμα τῶ ικροῦ.

Μιχκίω. sono.

Μνά. ᾶς. mna. siue mina. Hermolaus annotat μνᾶν, λίτραν, & ὁλκὴν, pro eodem accipi Græcis: quemadmodũ Latinis minam, libram & pondo, quod tamẽ non usquequaq; uerum esse ait Bud. Plin. lib. xxi. ait μνᾶν pendere libras Atticas centum. Est & numi nomen.

Μνάα. pete uxorem.

Μναῖος. ὁ. qui est precij unius minæ.

Μνάμονας. symposiorum prefectos uocabãt Dores in Sicilia, ut author est Plutarchus. Latini hos modiperatores uocãt, teste Nonio, quòd bibendi modũ alijs imperarent.

Μνάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. indago, despõdeo, commendo, spondeo, appeto magistratum, ambio, affecto, aucupor, reminiscor. procor, τὸ μνηστεύω.

Μναρός. οῦ. ὁ. mollis, dulcis.

Μνεῖα. ας. ἡ. memoria.

Μνείω. μ. ήσω. ω. ηκα. facio reminiscí, id est suggero.

Μνῆμα. απτ. τὸ. monumentum, id est recordatio, sepulchrum.

Μνημεῖον. ε. τὸ. memoriale, monumentum.

Μνήμη. ης. ἡ. memoria. ἀπὸ μνήμης εἰπεῖν, memoriter dicere & cõmemorare: quod Cicero à memoria exponere dixit.

Μνημία. ἡ. memoria.

Μνήμονες. quasi tabularij, uel à cõmentarijs, atque actuarij. Hi munere fungebantur in tabulas publicas referendi, quæ opus erat memoriæ mandare.

Μνημόνευμα. απτ. τὸ. ad memoriam aptatio.

Μνημόνευτα. ζὰ. quorũ memoria replicari potest.

Μνημονεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. memoriã facio, in memoriam reduco, memini, recordor, memor sum. neutrũ, accus. & datiuo iungitur

Μνημονικόν. τὸ. memoriæ uis & dexteritas.

Μνημονικός. οῦ. ὁ. qui ualet memoria.

Μνημονικῶς. memoria, aduerb.

Μνημοσύνη. ης. ὁ. memoria. Dicitur etiã Mnemosyne Musarum mater, secundum Hesiodum, patre Ioue, quòd ad procinctum in literaria palæstra tendentem oportet νοκτικὸν esse & μνημονικόν, id est intelligendi, & retinendi potestate præditum. Iupiter aũt τὸ νοκτικὸν credebatur contribuere, & Mnemosyne τὸ μνημονικόν. Confingit & τῆς μνημοσύνης fontẽ apud Triphonẽ specu fuisse, quòd hausta inde aqua, omnium quæ uis-

dissent, recordarentur.

Μνημόσυνον. ε. τὸ. memoria, memoriale, pignus, aut simile quippiam relictum apud amicum, quod illũ nostri commonefaciat, monumentum. Marci xiiij. καὶ ὁ ἐποίησεν αὖτη λαληθήσεται εἰς μνημόσυνον αὐτῆς.

Μνημύω. tristis incedo & demisso uultu.

Μνήμων. ονος. ὁ. ἡ. memor, tabularius auctuarius, munere fungens in tabulas publicas referendi quæ opus est memoriæ mãdari.

Μνήσαντο. meminerunt.

Μνησίθεος. ε. ὁ. pius, ἀρκεσθείς.

Μνησικακέω. μ. ήσω. τ. κηκα. sum memor malorum, reminiscor iniurię, & inimicitiarũ prę teritarum, post inimicitiã mala recordor.

Μνησικακία. ας. ἡ. iniuriarum memoria.

Μνησικακός. οῦ. ὁ. memor iniuriarum.

Μνησία. ας. ἡ. memoria, desponsatio.

Μνήσευομαι. τὸ μνησεύω, sed ille qui alteri stipulatur, passiua uoce μνησεύεσθαι dicitur proprię, ut quidam tradunt, fortassis parũ rectę. Vide comment. Budæi.

Μνησεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. despõdeo, trado spõsam, proco, capio uxorem, reminiscor, nubo, peto honorem, concilio, asciscо, comparo, affecto.

Μνήστ. ης. ἡ. sponsa. (cus.

Μνηστήρ. ῆρος. ὁ. qui puellæ nuptias ambit, pro-

Μνηστροφονία. ας. ἡ. cædes procorum.

Μνῆστις. ιος. ἡ. memoria.

Μνηστός. οῦ. ὁ. nuptus, desponsatus.

Μνήστρια. ας. ἡ. pronuba.

Μνῆστρον. ε. τὸ. arrabon futurarũ nuptiarum.

Μνηστύς. ύος. ἡ. postulatio in uxorem.

Μνιαρός. muscosus. Oppianus lib. ἡ. καὶ μὴν τὶς μνιαροῖσιν ὑπὸ πλαζομῶσι νοήσας.

Μνίον. ε. τὸ. muscus, alga, & additione α, ἄμνιον.

Μνίω. comedo. (νιον.

Μνοῦς. pilus.

Μνωῖται. uide dictionem εἰλωτῶν.

Τὸ Μ μεῖζ. τῶ Ο.

Μογερός. οῦ. ὁ. laboriosus.

Μογέω. μ. ήσω, τ. κηκα. laboro, patior.

Μογήσας. laborans.

Μογιλαλία. ας. ἡ. hæsitantia in uerbis, quũ ira, pudor, alius ue affectus impedit, quo minus eloqui aliquid debitè possimus.

Μογιλάλος. ε. ὁ. balbus, impeditæ linguæ, bardus, qui linguam habet præpeditam.

Μόγις. uix.

Μόγος. ε. ὁ. labor, afflictio.

Μογότοκος. ε. ὁ. ἡ. faciens laborem in pariẽdo.

Μόδιος. ε. ὁ. modius.

Μόδυχνον. διοτάλεον.

Μόθος. ε. ὁ. labor, bellum, tumultus.

Μόθων. ονος. ὁ. grauis, superbus, genus saltationis obscœnæ ac tumultuosæ. Iulius Pollux tradit nauticam, ac molestam saltationem, unde prouerbium natum, ἄπαγε τὸν μόθωνα ἀπὸ κώπης. Lacedæmonij uernas, & seruos qui ingenuorum liberos sequebantur, μόθωνας appellabant: qua significatione Aristophan. utitur in Equitib. Sunt qui proprium fuisse putent saltatoris ac temulenti cuiuspiam.

Μοθωνία. ας. ἡ. superbia.

Μοιμυᾶν. καὶ

Μοιμύλλειν. labra inuicem cõiungere, fugere.

Μοῖρα. ας. ἡ. parca, pars, decens, officium, acies, tribus.

Μοιραγέτης. fatorum ductor.

Μοιράομαι. sum fatatus.

Μοιράω. fato, fatas.

Μοιρηγενής. έος. ὁ. ἡ. fortunatus.

Μοιροδοκέω. particeps sum.

Μοιρολαχεῖν. diuidere, partiri.

Μοιχάγρια. τὰ. adulterij deprehẽsio, pœna deprehensi in adulterio.

Μοιχάλω. mœchor, fornicor. genitiuo iungit.

Μοιχαλίς. ίδος. ἡ. adultera.

Μοιχεία. ας. ἡ. adulterium.

Μοιχεύτρια. ας. ἡ. adultera.

Μοιχευθεῖσα. ἡ. adulterata.

Μοιχεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. adultero, stupro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μοιχίδιον. τὸ. spurius.

Μοιχικός. οῦ. ὁ. adulterinus.

Μοιχός. οῦ. ὁ. adulter, mœchus. Est & μοιχὸς indecora prsus ac cynœdica tondendi ratio, q̃ infamat in Comœdijs poëta Cratinus.

Μ Ο Λ.

Μολγός. οῦ. ὁ. tardus, cæcus, pauper, μοχθηρός, uter ex bubulo corio. Comici item μόλγους & ἀμόλγους uocãt depeculatores, à mulgendi consuetudine quod dicitur ἀμέλγειν.

Μολέω. eo, proficiscor, uenio, redeo, moueo.

Μόλις. uix.

Μολοβρός. οῦ. ὁ. deuorator, parasitor, mendicus, caussa cœnæ sumendæ adueniens.

Μολπή. ῆς. ἡ. cantus.

Μολύβδαινα. ας. ἡ. μολυβδίς.

Μολύβδινος. ε. ὁ. plumbeus.

Μολυβδίς. ίδος. ἡ. lamina plumbea.

Μόλυβδος. ε. ὁ. plumbum.

Μόλυβδος πεπαυμένος. Celsus plumbum combustum appellat.

Μολύβδου σκωρία. idem, plumbi recrementum uel excrementū. πεπλυμένος uero illotum ut stannum.

Μολυβδοῦργος. plumbarius.

Μολύβδωσις. ἡ. plumbatura, ferruminatio, & quæcunq; coniunctura.

Μολύνω. μ. υνῶ. ϖ. υγκα. inquino. actiuū, accusatiuo iungitur.

Μολυρίς. ίδος. ἡ. locusta.

Μολυσμός. οῦ. ὁ. inquinatio, litura.

Μόλω. μολέω, accedo.

Μ Ο Μ. Μ Ο Ν.

Μομφή. ῆς. ἡ. querela, condemnatio.

Μοναδικὸν. ὐ. τὸ. singulare.

Μοναδικός. οῦ. unicus.

Μοναδόν. solitariè.

Μονάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. solus dego, soliuagor, solitudines capto. neutrum absolutum.

Μονάζοντες. monachi appellant peculiari habitu sese distinguentes.

Μονανδρεῖν. uni uiro cohabitare.

Μοναρχέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. solus impero, monarchico imperio potior. neutrum, genitiuo iungitur.

Μονάρχης. ὐ. ὁ. princeps, monarcha.

Μοναρχία. ας. ἡ. principatus, monarchia. Suetonius interpretatur arbitriū orbis terrarū. Eutropius summam rerum potestatem.

Μονάς. άδος. ἡ. unitas, monas, unio.

Μοναστήριον. ὐ. τὸ. solitudo, monasterium.

Μοναστής. οῦ. ὁ. monasta, solitarius.

Μοναστικός. οῦ. ὁ. solitarius.

Μόναυλος. ὐ. ἡ. genus tibiæ quam inuenerunt Aegyptij.

Μοναχῆ. unicè.

Μοναχός. οῦ. ὁ. monachus, solitarius.

Μοναχοῦ. solummodo.

Μοναχῶς. simpliciter. uno modo.

Μονή. ῆς. ἡ. mansio.

Μόνη. ης. ἡ. sola, occasio.

Μονήρης. ους. ὁ. ἡ. solus, solitarius.

Μονικός. οῦ. ὁ. ἡ

Μόνιμος. ου. ὁ. stabilis. Μόνιμοι λόγοι ἢ ἀμετάπτωτοι, rationes immobiles neque refutabiles, cognati scilicet earum rerum quarum sunt interpretes. Vide Commentaria linguæ Græcæ Budæi.

Μόνιος. ου. ὁ. animal, porcus siluestris, qui singularis Latinè dicitur.

Μονογνώμονες. οἱ. cōsentientes, ab una dependentes sententia.

Μονογενής. ίος. ὁ. ἡ. unigenitus, unicus.

Μονόγραμμος. ὐ. ὁ. quasi deliniatus tantū, non additis reliquis, quæ iustam picturam absoluunt. Dicitur de macilento & extenuato deformiq;, ut apud Ciceronem dij monogrammi ab Epicuro dicuntur. Cœl. lib. quinto, cap. xix.

Μονοειδής. ους. ὁ. ἡ. æqualis, solus, uniformis.

Μονόζωνοι. excellentes bello, & qui cingulo eximio à cæteris differant, authore Suid.

Μονόθυρος. ὐ. uniforis, uniualuus.

Μονόκαμπτοι. οἱ. omnes pedum digiti, hoc est, flexi unius.

Μονόκερως. ωτος. ὁ. unicornis.

Μονόκοιλος. ὐ. unum habens uentrem.

Μονοκόνδυλος. ὐ. ὁ. qui uno modo inflectitur.

Μονοκότυλος. ὁ. simplicem acetabulorum ordinem habens.

Μονόκωλος. ὐ. ὁ. unimembris.

Μονολεχή. ῆς. ἡ. matrona uno contenta.

Μονόλοπα. τὰ. simplici cortice productæ arbores.

Μονόλωπα. τὸν. unius pellis, unius uestis, uel qui solidam habet pellem.

Μονομαχεῖν. singulari certamine pugnare, ut gladiatores & prouocatores.

Μονομαχία. ας. ἡ. duellū, singulare certamen.

Μονόμαχος. ου. ὁ. gladiator.

Μονομερής. ίος. ὁ. ἡ. unius patris.

Μόνον. solum, tantum.

Μονονοῦ. μόνον οὐ. ἢ

Μονονουχί. quasi, propè, fermè, tantum non.

Μονόξυλον. ὐ. τὸ. monoxylon, id est, nauigiū ex ligno integro.

Μονοπέδιλος. ὐ. ὁ. unico calceo indutus.

Μονοπροσώπως. sub una persona.

Μονοπωλεῖν, dicuntur ij, qui soli quippiā uendunt, ut ij qui ius monopolij impetrauerunt: à quo fit

Μονοπωλία. καὶ

Μονοπώλιον. huiusmodi uenditio.

Μόνος. ὐ. ὁ. solus.

Μονοσιτέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. semel comedo in die. neutrum absolutum.

Μονοσιτία. cum semel in die comedimus.

Μονοσίτεχα. τὰ. quæ habent à radice caudicē unum.

Μονότοκος. ὁ. uniparus.

Μονοτόκος. ὐ. ἡ. unipara.

Μονοτονία. ας. ἡ. peruicacia.

Μονοτόνος. ὐ. ὁ. peruicax.

Μονότροπος. ε. ὁ. solitarius, ùnius moris, solus nutritus, cœlebs.

Μονουχία. ας. ἡ. cœlibatus.

Μονοφαγία. ας. ἡ. uictus ex una re.

Μονόφαγοι. apud Athenæũ dicebantur quòd seorsum ferè ueteres pranderent, more diuerso à Romanis, qui simul cũ amicis decumbebant, unde cœna ab eis dicta, διὰ τὴν κοινωνίαν.

Μονόφθαλμος. ου. ὁ. luscus.

Μονοφυὲς. τὸ. unigenitum.

Μονοφυὴς. ἐος. ὁ. ἡ. simplex.

Μονοχιτῶ. habeo unam tantũmodo tunicã.

Μονοχιτὼν. ονος. ὁ. ἡ. amictus prima uestę, Plutarch. in Anto.

Μονοχρώματος. ου. ὁ. unius coloris. μονοχρώματα, singulis coloribus depicta.

Μονῳδέω. lugere.

Μονῳδία. ας. ἡ. breuis laus defuncti, cantus lugubris, cuiusmodi sunt in Tragœdijs. Et est propriè quando unus aliquis ab scœna cantum profert, & non chorus simul.

Μονῳδοί. uocantur poëtæ qui sub una tantũ Persona argumentũ explicant, hoc est, μονοπροσώπως ἀφηγοῦνται. Et poëma huiusmodi dicitur μονῳδικὸν. cuiusmodi in Alexandria concinnauit Lycophron.

Μονωθεὶς. ντος. ὁ. solus derelictus.

Μονωθεῖσα. ἡ. uacans.

Μονωνία. ας. ἡ. superbia.

Μόνως. solum. aduerbium.

Μόνωσις. ἡ. singularitas.

Μόνωτος. ου. ὁ. ἡ. uniauris.

Μ Ο Ρ.

Μορυνύω. μ. μόρξω. abstergo.

Μορία. ας. ἡ. morus arbor.

Μορία. ας. ἡ. oliua. Vide Cœlium libro sexto capite xix.

Μόριμος. ου. ἡ. fatalis.

Μόριον. ου. τὸ. particula, membrum.

Μόριος. partitialis, insatiabilis.

Μορμολύκειον. ου. τὸ. larua, persona, terriculũ.

Μορμολύττομαι. μ. ὑξομαι. ττ. υγμαι. terreo.

Μορμυρὶς. ιδος. ἡ. murmur aquarum.

Μορμυρίζω. μορμύρω.

Μόρμυρος. ου. mormur piscis.

Μορμύρω. murmuro, feruesco, uerbum fictum à fluuiorũ strepitu. neutrũ absolutum.

Μορμυρωπὸς. οῦ. ὁ. Solis epitheton, ubi ex defectu subobscurus est, aut sanguineus.

Μορμὼ. οῦς. ἡ. mulier facie monstrosa, & penè ferina, secundũ Theocritum. unde dictio ea pro larua ponitur, ut est in uita Aesopi lamia, stryx.

Μορόεις. όεντος. laboratus. Μετὰ πολλοῦ καμάτου πεπονημένος, Hesychius.

Μόρον. ου. τὸ. morum fructus.

Μόρος. ε. ἡ. mors, labor, morbus, dea fatalis uitæ, interitus, fatum.

Μόροχθος. ου. galaxia lapis.

Μόρσιμον. ε. τὸ. fatum, necessitas ineuitabilis.

Μόρσιμος. ε. ὁ. fortunatus, fatatus, fatalis.

Μορύξαι. cõtaminare, polluere, fœdare. unde

Μόρυχος. ε. ὁ. morychus cognomen Bacchi apud Siculos, quòd in uindemia eius facies musto & uirentibus ficis oblini consueuit. Vide in Chiliad. Morycho stultior.

Μορφασμὸς. οῦ. ὁ. genus saltationis qua repręsentabantur diuersorũ animalium gestus.

Μορφὴ. ῆς. ἡ. forma, aspectus.

Μορφνὸς. οῦ. lętifer, & tertium aquilæ genus, quam Homerus πέρκνον uocat, ut ait Plinius lib. decimo cap. tertio. Theodorus ait neuiam dici posse. Vide ἀετὸς.

Μορφόω. μ. ώσω. ω. ωκα. formo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Μορφύνω. orno.

Μορφὼ. Veneris cognomen apud Lacedæmonios, calyptram & pedicas habentis.

Μόρφωμα. τὸ. figura, figuratio, formatio.

Μόρφωσις. ιος. ἡ. formatio.

Μ Ο Σ.

Μόσυν. υνος. ὁ. turris. Alij pro domo lignea accipere malunt, inter quos est Apollonij interpres.

Μοσύνοικοι. οἱ. gens Ponti quæ in turribus habitat.

Μοσχάριον. ου. ὁ. uitulus.

Μοσχέη. ης. ἡ. pellis uitulina.

Μοσχεύματα. τὰ. stolones, plantæ teneræ, & nouelli rami, malleoli uitium, uiuiradices.

Μοσχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. emitto stolones, uiuiradices efficio. Theophrastus de palma loquens: τὰς γὰρ ῥάβδους φασὶ μοσχεύειν πολὺ βαβυλῶνα τὰς ἁπαλωτάτας, ἢ ὅταν ἐμβιώσασι μεταφυτεύουσιν, id est, Virgas eñ tenerrimas Babylonios uiuiradices efficere aiunt adultasq; transferre. neutrũ absolutum.

Μοσχηδὸν. uituli in morem. aduerb.

Μοσχίον. τὸ. stolo, & uitulus nouellus.

Μόσχος. ου. ὁ. ἡ. stolo, uitulus, iuuenca.

Μόσχος cum additur φύλλιον, aut eiusce modi quippiam, pediculus foliorum intelligitur.

μοτάριον. diminutiuum est ἀπὸ τοῦ μοτοῦ. Vide Comment. Budæi.

μοτίω. μ. ίσω. τ. ικα. medeor, curo uulnus ut citò claudatur. neutrum.

μοτὸς τιλτός. ὁ. linamentum est concerptum, quod uulneribus inditur, hoc est, penicillus uulnerarius. Legitur quoque in plurali τὰ μότα pro eodem. Vide Commentaria Budæi.

μοτόω. uulnero, turbo.

Μ Ο Υ.

μούναξ. tamen.

μοῦνος. ου. ὁ. solus, pro μόνος.

μουνυχία. ας. ἡ. luna, & Munychia portus Athenienſis.

μουνυχιών. ῶνος. ὁ. Ianuarius, mensis uernus, Theodorus Martium esse uult.

μοῦσα. ης. ἡ. musa, cantus. Orpheus in hymnis μοῦσας per conciſionem quasi μελοῦσας dici putat, ut nihil sint niſi μέλος ἁρμονικόν. Alij quasi ὁμοιοῦσας, quòd uno nexu disciplinę omnes teneantur, atq; ita fiat ἐγκυκλοπαιδία. Alij παρὰ τὸ μαίομαι τὸ ζητῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ μίμαχ τὸ προθυμοῦμαι ἢ ἐφίεμαι. ζητητικὴ γὰρ ἡ μοῦσα ἢ γνῶσις, ἢ ἀπὸ τῆς ζητήσεως ἢ προθυμίας γίνεται. Eusebius autem ἀπὸ τοῦ μυεῖν μοῦσαν dictam esse tradidit, quod διδάσκειν significat ἢ παιδεύειν. Vide Commentaria Bud.

μουσαγετής. Sol uocatur ab Orpheo, quòd omnium orbium temperet Hermoniam: ut annotat Domitius Cald.

μουσάληπτος. ὁ. ὁ. à musis raptus.

μουσεῖον. ὁ. τὸ. museũ, locus musis & studijs consecratus, in quo de disciplinis honestis agitur: qua significatione utitur Plinius in epistolis. & Spartianus in Hadriano. Philostratus in uita Thyanei μουσεῖον uocat, ubi musæ colebantur & responsa reddebant, quod & Pollux affirmat. Stephanus locum esse tradit apud olympũ in Macedonia, ex authoritate Polybij.

μουσίζω. μ. ίσω. τ. ικα. cantu cõtendo. neutrũ, datiuo iuogitur.

μουσικεύεσθαι. τὸ μεσουργεῖν.

μουσική. dicebatur à priscis humanitas literarum, in qua ingenuos homines docebant otium conterere, animumq; recreare. Recentiores uerò ad numerorum modulationem hoc uocabulum transtulerũt, quia musica uelut ludus animi à curis uexati est requies. Ex quo factum est, ut μουσικὴ οὐ μόνον τῶν παιδείαν, ἀλλὰ καὶ τῶν παιδιὰν signifi cet. Vide Comment. Bud.

μουσικός. οῦ. ὁ. musicus, canorus.

μουσοκόλευκος. ὁ. musica illecebra.

μουσομανῶ. insanio per musas, uel studio musarum.

μουσοπάταγοι. οἱ. obstreperi uersificatores, uel recitatores suorum carminum cum iactatione & strepitu.

μουσοπόλος. ὁ. ὁ. poëta.

μούσμονις. genus caprarum sic appellatum.

μουσουργός. οῦ. ὁ. ἡ. cantor, cantrix, citharista, tibicen, qui musica ratione temperat cantica & modulatur.

μουσουργῶ. musica arte compono, uel musicis modis impleo, personare musica facio. cum accusatiuo. Vide Comment. Budæi. Fidibus aut tibia cano, modulor.

μουσωθῆναι. à musis erudiri.

μουσῶσαι. numeris & modis exornare, uenustius reddere.

Μ Ο Χ.

μοχθέω. μ. ήσω. τ. ικα. laboro, affligor aduersis. neutrum absolutum.

μοχθηρία. ας. ἡ. nequitia. Aristophan. ὀνόματι περιπίπτουσι τῶν μοχθηρίαν.

μόχθηρος. ου. ὁ. agricola.

μοχθηρός. οῦ. ὁ. flagitiosus, nequam.

μοχθισμός. οῦ. ὁ. labor.

μοχθονικῶ. laborioſe.

μόχθος. ου. ὁ. labor.

μοχλευτής. ὁ. motor, cõcussor. Epitheton Neptuni, qui non solũ terram sed mare etiam motitare dicitur.

μοχλεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. σαλεύω. ἢ

μοχλέω. μ. ήσω. τ. ικα. moueo, cum sera moueo, obfirmo uecte siue repagulo. actiuum accusatiuo iungitur.

μοχλία. ας. ἡ. tralatio ossis in locũ suum, siue ex eo, quod prętet naturam in id est, quod est ex natura.

μόχλιον. ου. τὸ. ἢ

μοχλός. οῦ. ὁ. uectis, quo utuntur plærunque parietũ perfossores, repagulum, sera quæ adhibetur ad aliquid mouendum.

Τὸ Μ μετὰ τὸ Υ.

Μυάγρα. ας. ἡ. muscipula.

Μύαγρος. ὁ. ὁ. muscarum deus.

μύαξ. conchæ species, Latinè mitilus.

μύακες. murices, pisces.

μυγάλη. ης. ἡ. mus, araneus.

μύγις. uix, pro μόγις.

Μυγμὸ. ῆς. ἡ. ſonus narium, irriſioni plærunq; dicatus, reprehenſio. Vnde qui citra reprehenſionis morſum agit, ἀμύγμων dicitur.

Μυγμός. οῦ. ὁ. ſtridor muris.

Μ Υ Δ. Μ Υ Ε.

Μυδαίνω. putrefacio, ſtillo.

Μυδαλέος. ου. ὁ. humidus.

Μυδάω. μ. ήσω. ω. ηκα. diſtillo, humecto, putreſco, labefacio.

Μύδις. teſtudines lutariæ, ſiue mures aquatiles.

Μύδησις. diſtillatio, humectatio, putrefactio: omnibus cõgruit putrefactione enectis corporibus. Eſt etiam palpebrarum affectio tumentium & manantium aſſiduè.

Μυδρίασις. ιος. ἡ. uitium oculorum ubi pupilla iuſto latior efficitur, colore nihil prorſum mutato, quo fit, ut uiſa minora appareant quàm ſint. cuius cauſa eſt περιπλωματικὴ ὑγρότης, id eſt, redundans humectatio. Cœl. lib. vij. cap. v.

Μύδρος. ε. ὁ. ferrũ ignitum, maſſa candefacta

Μυδῶν. genus putridi ulceris.

Μυελόεις. όεντος. ὁ. medulla plenus.

Μύελον. alimentum, cibus, medulla.

Μυελός. οῦ. ὁ. medulla, pro cerebro ponitur. Sophocles in Trachin. cerebrũ λευκὸν μυελὸν, id eſt, albam medullam appellat.

Μυελόω. μ. ώσω. ω. ωκα. medulla impleo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Μυέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inſtruo in ſacris, ſacris initio, παιδεύω, διδάσκω. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μ Υ Ζ. Μ Υ Η. Μ Υ Θ.

Μυζεῖν. καὶ

Μύζειν. muſſare ſignificat, & ſugere. Item labijs occluſis naribus uocem reddere. Ariſtoph. Theſ. τί μύζεις; quid muſſitas?

Μύησις. ιος. ἡ. purgatio, initiatio, μάθησις, ἐπίσκεμμις.

Μύθευμα. fabula.

Μυθεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. fabulor. deponens abſolutum.

Μυθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. loquor. actiuum accuſatiuo iungitur.

Μυθήσατο. dixit.

Μυθητὴς. ου. ὁ. orator.

Μυθιστορία. fabuloſa hiſtoria.

Μυθόγραφος. fabularum ſcriptor.

Μυθολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. fabulor. neutrũ abſolutum.

Μυθολόγημα. ατος. τὸ. νὴ

Μυθολόγια. ας. ἡ. ratiocinatio fabularum.

Μυθολογοῦμαι. ſum in fabula.

Μυθοποιὸς. οῦ. ὁ. fabulator.

Μῦθος. ου. ὁ. fabula, uerbum, oratio.

Μυθώδης. ες. ος. ὁ. ἡ. fabuloſus.

Μ Υ Ι. Μ Υ Κ.

Μῦια. ας. ἡ. muſca.

Μυιάγρος. καὶ

Μυιοθήρας. ὁ. muſcas capiens.

Μυιοκέφαλον. τὸ. uitium in oculi tunica, quæ ἐχινοειδὴς dicitur, idq; minutum ac muſcæ capiti perſimile.

Μυιτὶς. ἡ. pes gallinaceus dicit ab aliquibus.

Μυκάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. mugio, rudio, rugio, aſinorum & camelorum, & boum eſt. deponens abſolutum.

Μυκηθμὸς. οῦ. ὁ. νὴ

Μύκημα. ατος. τὸ. mugitus.

Μυκῆναι. αἱ. Mycenæ, urbs Peloponeſi in qua regnauit Agamemnon. Dicitur autem à μύκης, quòd ibi à Perſeo ſint conditæ Mercurij præcepto, ubi excidit enſis manubriũ.

Μύκης. ου. ὁ. νὴ

Μύκης. ητος. ὁ. fungus, mentula, manubrium gladij.

Μυκητίας. ε. ὁ. ſonorus, obſtreperus.

Μυκητὸς. οῦ. ὁ. mugibilis.

Μῦκλος. ου. ὁ. ceruix.

Μύκομαι. aperior.

Μυκτὴρ. ῆρος. ὁ. naſus. nõ tam naſus propriè quàm naſi foramina, per quæ exit muccus, hoc eſt nares, ut annotat Ammonius.

Μυκτηρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſubſanno, naſo ſuſpẽdo, irrideo, quod naſus olim ſubdolæ irriſioni dicatus eſſet. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Μυκτηρισμὸς. οῦ. ὁ. ſubſannatio.

Μύκων. ωνος. aceruus palearũ, & pars auris.

Μ Υ Λ.

Μυλακρὶς. ίδος. ὁ. animal quod in mola naſcitur, farina ueſcẽs, magnitudine cicadæ.

Μύλαξ. κος. ὁ. molaris, id eſt, lapis magnus.

Μύλειν. myſſare, labris occluſis ſonum naribus elicere, μύζειν.

Μύλη. ης. ἡ. mola, ſed ſuperior, nam inferior ὄνος dicitur, dens molaris.

Μυλήφατος. ε. ὁ. molitus, pinſitus.

Μυλιάω. dentes concutio præ frigore.

Μυλίτω. molarem.

Μυλιτικός. molaris.

Μυλιτρὶς. ίδος. ἡ. fœmina quæ molit.

Μυλλὰς. άδος. ἡ. meretrix.

Μύλλος. placentæ genus apud Syracusos ex sesamo & melle subactæ.

Μύλλος. myllus piscis quem Oppianus plastacum & platacum appellat, si sit maiusculus: quum pusillus gnothidia à Græ. uulgo mylocopion uocatur, mollus.

Μυλλός. strabo.

Μύλλω. συνουσιάζω. appropinquo, applico.

Μυλοειδής. ές. ὁ. ἡ. rotundus.

Μυλοθρός. ὁ. molitor, qui pistrino præest.

Μυλοκόρος. ϗ. ὁ. qui molã purgat & custodit.

Μύλον. ου. τὸ. molendinum, pistrinum.

Μύλος. ου. ὁ. μύλη.

Μυλωβρικόν. οῦ. τὸ. ἡ

Μύλων. ωνος. ὁ. pistrinum.

M Y M. M Y N. M Y Ξ.

Μύματα. τὰ. obsoniũ genus precioſi, ex cruore & carne, coniectis insuper aliis condimentis pluribus.

Μυμέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. reprehendo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Μυμέων. reprehensibilis.

Μύνδος. ου. ὁ. mutus, numine afflatus. Est & ciuitas Asiæ.

Μύνη. prætextus, excusatio, accusatio.

Μύξα. ης. ἡ. humor ex naribus fluens, mucus, pituita.

Μύξαι. ῶν. nares apud Sophoclem, unde lucerna δίμυξος, & πολύμυξος ab ellychniorũ numero dicta est.

Μυξώδης. εος. ὁ. ἡ. ἡ

Μύξων. ωνος. ὁ. mucosus.

Μυξωτήρ. ῆρος. ὁ. nares, foramen nasi.

M Y O.

Μυογάλη. mus arachneus.

Μυόθηραι. uenatores murum.

Μύοξος. ου. ὁ. bufo.

Μυοπάζω. manu uiam tento.

Μυοπάρων. ωνος. ὁ. myoparo, nauigiũ genus.

Μυόρτοχος. ϗ. muris auricula herba. Ab aliis μύος ὦτα dicitur, ab aliis μυρτόσπληνος.

Μῦος. εος. τὸ. scelus.

Μυουρίζοντω & μύουροι dicuntur pulsus quidã apud medicos, translato nomine de figurarum ratione, quæ in acutum desinunt.

Μύουρος. ου. ὁ. uersus postremo pede claudicans.

Μυόχαδα. τὰ. muscerdæ.

M Y P.

Μύραινα. ης. ἡ. murena piscis, & torques mulierum, quæ etiam Latinis murænulæ dicuntur.

Μυρεψικός. οῦ. ὁ. aromatarius.

Μυρεψός. οῦ. ὁ. unguentarius, unguẽta & odoramenta conficiens.

Μυρία. τὰ. infinita.

Μύρια. τὰ. decem milia.

Μυριάκις. decies milies.

Μυριάνδρον. ϗ. τὸ. numerus continens decem milia hominum.

Μυριάρχης. ου. ὁ. ἡ

Μυριάρχος. qui præest decem milibus.

Μυριάς. άδος. ἡ. numerus cõtines decẽ milia.

Μυριαφόρος. ου. ὁ. ἡ. decem milia hominum ferens.

Μυρίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. redoleo, odoramentis ungo. neutrum.

Μυρίκη. ης. ἡ. myrica.

Μυρίκινος. ου. ὁ. myricinus.

Μυρίνη. ης. ἡ. myrtus.

Μυρίοι. οἱ. infiniti.

Μύριοι. decem milia, sed apud Græcos masculini generis est.

Μυρίον πλῆθος. tam μυριάδα significat, quàm magnã & uelut innumerã multitudinem.

Μυριοπλάσιος. ϗ. ὁ. infinitè multiplicatus.

Μύριος. ου. ὁ. ἡ. magnus, infinitus.

Μυρίος. ου. ὁ. interdum dignus luctu, ϖαρὰ τὸ μύρεσθαι.

Μυριοσή. ῆς. numerus continens decẽ milia.

Μυριοστημόριον. ϗ. decies millena pars.

Μυριόφυλλον. ϗ. τὸ. herba millefoliũ, seu Veneris supercilium.

Μυριπνους. οῦντος. ὁ. ἡ. unguento spirans.

Μυρισικός. οῦ. ὁ. odorus.

Μυρμηκία. ας. ἡ. uerrucæ genus, tumor in uultu: qui Festo cossus dicit, cauerna, agmen formicarum, formicatio.

Μυρμηκίτης. ου. ὁ. lapis qui reptantis formicæ præferat imaginem.

Μυρμηκώδης. εος. ὁ. ἡ. formicinus.

Μύρμηξ. ηκος. ἡ. formica.

Μυροθήκιον. ου. τὸ. pigmentarium.

Μύρομαι. lugeo, humecto. deponens absolut.

Μύρομος. ϗ. ὁ. timor.

Μύρον. ϗ. τὸ. uirgultum odoriferũ, unguentũ.

Μυροπώλης. ου. ὁ. unguentarius. Gaza apud Aristotelem pygmentariũ uertit, id quod rident aliĳ.

Μύρος. ου. ὁ. unguentum.

Μύῤῥα. ας. ἡ. myrrha.

Μύῤῥις. myrrha, uel myrrhis, herba quã quidam Conilen uocant.

Μυρσίνη. ης. ἡ. myrtus.

Μύρσος. genus uasis ex uiminibus contextũ.
Μύρτα. bacca myrti.
Μυρτίδανον siue μυρτὶς, cõcretum quiddam est & adhærens in myrto.
Μύρτον. ου. τὸ. pars pudendi membri muliebris, hoc est caro subsultans, quæ interiacet rimæ teste Pollúce.
Μύρτος. ου. ἡ. myrtus.
Μυρτοχαλὶς. ίδος. ἡ. μύρτον.
Μυρῳδεῖν. lugubrè canere.

M Y Σ.

Μῦς. υός. ὁ. mus.
Μύσαν. occlusi sunt.
Μυσαρός. οῦ. ὁ. abominabilis, sceleſtus.
Μυσάττομαι. μ. άξομαι. ω. αγμαι. abominor, detestor, aspernor.
Μυσάχνη. ης. ἡ. scortum.
Μυσαχνός. οῦ. ὁ. impurus, spurcus.
Μύσις. ιος. ἡ. præclusio, suffocatio.
Μυσκίλεθρα. τὰ. ἡ
Μυσκίλεθρον. ου. τὸ. stercus murum.
Μύσκος. paruus mus.
Μύσος. ε. ὁ. abominandus, exosus, sceleratus.
Μύσος. εος. τὸ. scelus, abominatio.
Μυσαγωγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. duco ad sacra. actiuum, accusatiuo iungitur.
Μυσαγωγηθός. instructus orationibus.
Μυσαγωγία. ας. ἡ. disciplina sacrorũ, initiatio in sacris.
Μυσαγωγός. οῦ. ὁ. princeps sacrorum.
Μύσαξ. ακος. ἡ. barba menti, illuc enim destillat nasus, quem μυκτῆρα uocãt. Significat & labrum.
Μυστήριον. ου. τὸ. arcanum, sub quo arcani aliquid latet, quodq; non perficitur, nisi occulta aliqua sacrorum ratione, res arcana occultaq;, quæq; nefas est uulgo efferre. Erant enim μυστήρια sacra arcana, quæ Latini secluſa uocant. Hæc autem duorum generum erant apud Eulesinem terræ Atticæ, Magna, quæ Cereri sacra erant, & Parua, quæ Proserpinæ, in quibus quę agebantur, sacerdotes summo silentio occultabãt. Vnde etiam dicta uolunt, quòd ea δεῖ μύσαντας περῖν ἔνδον, hoc est, occludere oportet intus, intus custodire, nec cuiquam prophano explicare: atq; ij, quòd ea occultabant μύσαι dicebantur.
Μύστης. ε. ὁ. sacra discens, mysteriorum peritus, discipulus, initiatus sacris alicuius numinis. Vnde συμμύσαι, qui ijsdẽ sacris sunt initiati.

Μυστικός. οῦ. ὁ. mysticus, arcanus.
Μυσίλαθαι. sorbere excauato pane.
Μυσίλη. ης. ἡ. panis cauus quo ius sorbetur, panis qui canibus obijcitur. Latini, teste Pompeio, canicas uocant huiusmodi panes.
Μυσίλλω. incido.
Μυσίς. ίδος. ἡ. mystica, arcanorũ perita. Laërtius: δ' ἀκοῦς μυσίδος ὢν τροπόλος.
Μύσλον, aut ut alij μύσρον. ε. τὸ. cauum. Sumptum à marino muri, qui, ubi libido occeperit, μύεται ἢ συντιλείεται, id est, obliteſcit occluditurq;.
Μυσοδόκος. qui sacra aut ecclesiasticos recipit
Μυσοπόλος. ε. ὁ. sacra uersans sacrificus.
Μυσοφόρος. ferens mysteria.
Μύστρα. τὰ. ciathi Ruellius, mystra Marcell.

M Y T. M Y X.

Μυτικίζω. punio.
Μυτίς. ίδος. ἡ. locus est armatus à tergo.
Μυττωτόν. τὸ. reliquiæ, & genus edulij ex alijs & uarijs condimentis cõcinnatum. Dictum quasi μυσωτόν, παρὰ τὸ μυσάττεσθαι, cõtemptum uidelicet esculentum.
Μυχαίτατος. intimus.
Μυχθίζω. subsanno.
Μυχμός. οῦ. ὁ. strepitus.
Μυχοίτατος. intus semotus, pro μυχάτατος.
Μυχός. οῦ. ὁ. secessus, cõclaue, locus intimus, domus, penetrale, locus abditus, sinus.

M Y Ω.

Μύω. μ. ύσω. ω. υκα. claudo, abscondo, occulto. actiuum, accusatiuo iungitur.
Μυών. ῶνος. ὁ. pulpa brachiorum & coxarũ.
Μυωνία. ας. ἡ. mulier prodigiosæ libidinis apud Aelianum. A murum salacitate immodica quæ dicitur μῦς.
Μυωξία. μυωπία.
Μυωπάζω. μ. άσω. ω. ακα. manu tento. Metaphora ducta à muribus, qui parietem, aut tabulam, aut si quid aliud obuium fuerit, sequi solent, donec cauum nacti fuerint.
Μυωπάζειν (inquit Aristoteles) λέγονται οἱ ἐγγενετῆς τὰ μὲν ἐγγὺς βλέποντες, τὰ δὲ ἀπόσω οὐχ ὁρῶντες, id est, dicuntur qui ab ortu proxima quidem uident, remota uerò nõ uident.
Μυωπία. ας. ἡ. cauerna murum.
Μυωπίας. ου. ὁ. luscioſus.
Μυωπίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. insanio, furo. de ponens absolutum.
Μυωπίσαι. luscioſus ſum, ſtimulo.
Μύωψ. ωπος. ὁ. insecti genus est, quo maximè boues

boues insectantur, sunt qui crabronem interpretãtur: significat etiam flagellũ equi, calcar. μύωπες dicuntur qui à primo ortu propius admota oculis uident, remota uerò non: quod genus homines res intuendas oculis ferè contingere solet, & limis etiam seclusis & oculis aspicere, cui contrarium senibus accidit. Aut, ut alij, qui interdiu exiliter uident, & uesperi iustam aciem habent. Sic dicti à conniuentibus oculis. Vnde est apud Aristotelem in problemat. sect. trigesimaseptima, διὰ τί οἱ μύωπες συνάγοντῶ τὰ βλέφαρα ὁρῶσιν; cur myopes contractis palpebris uident? Latini luscioſos, luscitioſos & nuscitioſos uocãt. Copioſius in prioribus annotat. Budæi.

Τὸ Μ μιζ τῶ Ω.

Μῶ. quæro.

Μωδέω. loquor, cano.

Μωδύω. euaneo, θάλπω, desipio.

Μώεο. quære.

Μῶθων. ωνος. ὁ. saltationis genus, seruilis, uerna. apud Lacedæmonios qui ingenuorũ filios instituit.

Μωκία. ας. ἡ. irrisio, irridendi studium.

Μωκᾶσθαι. irridere, quo etiam Galli & Angli utuntur in lingua uernacula.

Μωκίζω. adulor, περκωπίζω.

Μῶκος. subsannator, fatuus, amens, cauillator, irrisor, stultus.

Μῶλα. τὰ. prolabijs, & ossibus genuum apud Pausaniam.

Μῶλος. ου. ὁ. pondus, bellum, pugna, lapillus qui ponitur in lapidibus cõiungendis, stragesin bellis pugna diuturna, παρὰ τὸ μηλύεσθαι.

Μῶλυ. υος. τὸ. moly herba, quam Mercurius Vlyssi tradidit in remedium carminũ Circes. Odysseæ κ'. μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί, quod interpretans Ouidius ait:

Moly uocant superi, nigra radice tenetur.

Μωλύω. ἀφανίζω.

Μώλωψ. οπος. ὁ. flagellum ex boue, uibex, cicatrix.

Μωμάομαι. μ. ήσομαι. μ. ημαι. uitupero, reprehẽdo, subsanno.

Μῶμαρ. ὁ. μῶμος, stultus, pugna.

Μωμίσκος. ου. ὁ. dens molaris: uocant eam partem dentium molarium, quæ gingiuæ assidet.

Μωμητός. οῦ. ὁ. uituperabilis.

Μῶμος. υ. ὁ. uituperium, macula, deus conuitij omnia reprehendens, reprehensio.

Μῶν. an, num, nunquid. Est enim πυσματικῶς ἀποφαντικόν.

Μῶν μή. nonne. Est autem idem quod μὴ οὖν μὴ κατὰ πράσιν.

Μώνυξ. υχος. ὁ. pro μονόνυξ, habens ungulam integram, solungulus.

Μώνυχον. υ. τὸ. solipes.

Μωπεύω. conqueror.

Μωραίνω. μ. ανῶ. περικόπτω, desipio, stupidè & fatuè aliquid ago. neutrum absolutum.

Μωρολογεῖν. insulsè blatterare, garrire, inepta loqui.

Μωρολογία. ας. ἡ. inepta loquacitas, fatua, & insulsa.

Μωρολόγιον. υ. stultiloquium.

Μῶρον. υ. τὸ. morum.

Μωρός. οῦ. ὁ. fatuus, morus, stolidus, hianti ore, qui & μαμμάκουθος nuncupatur: unde & Morari prima producta, pro insanire apud Tranquillum.

Μωρόσοφος. ου. ὁ. stultè sapiens, qui desipienter sapit.

Μωρότης. ητος. ἡ. fatuitas.

Μώρωσις. ιος. ἡ. uitium propriè est memoriæ, interdum fatuitas.

Μωσῆς. ἑος. ὁ. καὶ

Μωυσῆς. ἑος. Moyses, à μῶυ Aegyptia, seu potius Chaldæa uoce.

Μῶσθαι. τὸ λανθάνειν, negotiosius esse, inquire re iuxta Lacones.

Τὸ Ν μιζ τῶ Α.

Ναβλάς. citharista, peritus ludendi cithara.

Νάβλον. υ. τὸ. nablũ instrumentum musicum, psalteriũ ab Hebræo nabel, corrupto uocabulo.

Νάγμα. ατος. τὸ. pilus, uillus.

Ναίτης. incola.

Ναί. etiam, certè, ita, aduerbium affirmãtis, & concedentis, ut sunt ita & etiam Latinè. Interdũ seruit antypophoris, ut νὴ δία. Demosthenes: Ναί φησιν, ἀλλὰ τὸ τῶ κεφάλη καλόν, & cætera. At enim inquit. Vide commentaria Budæi.

Ναὶ μά. affirmat. Ναὶ μὰ δία, certe. Homerus Iliad. ά. ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, id est, νὴ τοῦτο τὸ σκῆπτρον.

Ναΐδιον. sacellũ, ædicula, id est ædis sacræ appendix.

Ναιετάσκω. καὶ

Ναιετάω. habito. actiuum, accuſ. iungitur.

Ναιμήν. inſuper, uerè, ſanè.

Νάιρομ. ε. τὸ. nærum.

Ναὶχι. certè.

Ναίω. habito, fluo. accuſatiuo iungitur.

Νάκη. ης. ἡ. καὶ

Νᾶκος. εος. τὸ. pellis caprina, uellus.

Νᾶμα. ατος. τὸ. latex, fluxus, fluentum, unda, riuus, fluens.

Νάνος. ε. ὁ. nanus, pumilio. Copioſè de hoc nomine Gellius lib. xix, cap. xiij.

Ναννᾶδης. εος. ὁ. ἡ. breuis in nani morem.

Νάξαι. ſacrificare.

Νάξος. Bacchi cognomen.

Ναξιουργὶς. naxio opificio factum.

Ναοποιός. οῦ. ὁ. templi cuſtos uertitur à Trapezontio.

Ναός. οῦ. ὁ. templum.

Ναοφύλακες. quibus tutela & ſarta tecta ædiũ ſacrarum commiſſa ſunt.

Νάπη. ης. ἡ. καὶ

Νάπος. εος. τὸ. ſaltus, locus ſyluoſus, mons, uallis, rupes.

Νάποινος. ε. ὁ. ſtultus.

Νάπυ. τὸ. ſynapium.

N A P. N A Σ.

Ναρδίζω. nardum redoleo, ac æmulor.

Ναρθηκία. ἡ. ferulago.

Ναρθήκιον. ε. τὸ. nartheciũ, pro theca in qua medicamenta reponuntur. Cicero: Tanq̃ de narthecio promant.

Ναρθηκοφόρος. ε. ὁ. ferulam ferens.

Νάρθηξ. ηκος. ὁ. ferula, thyrſus, uirgula, & medicum inſtrumentum.

Ναρκίω. μ. ήσω. ω. ηκα. negligo, obſtupefacio, facio torpere. acti. accuſatiuo iungitur.

Νάρκη. ης. ἡ. torpedo.

Νάρκημα. ατος. τὸ. καὶ

Νάρκησις. εως. ἡ. torpedo.

Νάρκισσος. ε. ὁ. Narciſſus uiri nomen.

Νάρκισσος. ε. ἡ. narciſſus flos.

Νάρκος. ε. ὁ. piſcis qui torpedo dicitur.

Ναρκώδης. εος. ὁ. ſtupidus, ſegnis.

Ναρόν. humidum, liquidum.

Νάσθη. habitauit, ut πατὴρ ἐμὸς ἄρχει' νάσθη.

Νασμός. οῦ. ὁ. imber, latex, diluuium, ῥεῦμα, fluor.

Νάσσα. habitaui.

Νάσσατο. habitauit, νάσθη.

Νάσσω. adæquo, premo.

Νασός. οῦ. ὁ. planus, deuſtus, ſolidus panis, melle & uuis paſſis, & aliis aromatis confectus. Sunt tamẽ qui recentem & calentem panem intelligant, dictumq; uolunt, quia denſior ſit, conſtipatiorq;, nil prorſum leuitatis habens aut inanitatis, ἀπὸ τοῦ νάσσθαι ἀρτύμασι.

Νάσος. genus harundinis ex qua ſagittæ fieri ſolent.

N A Y.

Ναυαγίω. μ. ήσω. ω. ηκα. naufragor, nauẽ frango, naufragium facio. cum accuſatiuo, & interdum abſolutè.

Ναυάγιον. ε. τὸ. naufragium.

Ναυαγός. οῦ. ὁ. naufragus.

Ναυαρχίω. μ. ήσω. ω. ηκα. naui præſum. genitiuo iungitur.

Ναυαρχὶς. ίδος. ἡ. nauis prætoria, uel in qua prætor eſt.

Ναυαρχίται. οἱ. claſſium duces.

Ναύαρχος. ε. ὁ. nauarchus, præfectus uel claſſis ductor.

Ναυβάτης. ε. ὁ. nauta qui naue uehitur.

Ναυηγός. οῦ. ὁ. naufragus.

Ναυηγῶ. τὸ ναυαγῶ.

Ναυκληρίω. nauem guberno.

Ναυκληρία. ἡ. nauium gubernatio. Plutarch. Ναυκληρίαν ποιησάμενος, nauis adminiſtratorem ſortitus.

Ναύκληρος. ε. ὁ. nauclerus, nauis gubernator, nauis dominus, qui nauicularius dicitur Tacito, & nauiculator Ciceroni, meritorias naueis habens, quem patronum appellamus. Bud. in Pandect.

Ναυκρατῶ. nauali pugna uinco, præſto nauibus. Ναυκράτειες τῆς θαλάσσης, occupantes mare claſſe.

Ναῦλα. ης. ἡ. genus muſici inſtrumenti, quod idem eſſe cum pſalterio quidam tradunt, reclamãte tamen Fabio & Cicerone de reſponſis Aruſpicum. Sophocl. οὐ ναῦλα κωκυτοῖσι, οὐ λύρα φίλα. Cuius diminutiuũ eſt ναυλίον apud Ouidium lib. iij. de arte:

Diſce etiam duplici, genialia naulia palma
Vertere, conueniunt dulcibus illa modis.

Ναῦλον. ε. τὸ, naulum, portorium, uiaticum, uectura.

Ναυλοχίω. μ. ήσω. ω. ηκα. maneo in portu, inſidior cum nauibus, locum nauibus capto.

Ναύλοχον. ε. τὸ. nauale, portus nauium.

Ναυματαδία. aprica. Arrianus lib. viij.

Ναυμαχίω. μ. ήσω. ω. ηκα. naualem pugnã gero. neutrum, datiuo iungitur. Thucydid.

Ναυμαχεῖν κορινθίοις, nauibus pugnare cum Corinthijs.

Ναυμαχήσειν. cupio nauali prælio decertare.

Ναυμαχία. ας. ἡ. nauale prælium.

Ναύμαχος. ϐ. ὁ. aptus nauali prælio.

Ναυπηγέομαι. καὶ

Ναυπηγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. nauem fabrico. neutrum absolutum.

Ναυπηγική. ars fabricandi naues.

Ναυπηγήσιμος. ϐ. ὁ. aptus fabricādis nauibus.

Ναυπηγήσιμος πόλις, quæ commoda habet ad nauium ædificia.

Ναυπηγός. οῦ. ὁ. fabricator nauiū, naupegus, aut naupagus uertitur à Chalcidio.

Ναυπλία. ἡ. ager terræ Argiuæ.

Ναύς. τῆς νεὼς, uel νεώς. τῶν ναῦν. ταῖς ναυσί. nauis

Ναυσικάα. ας. ἡ. Nausicaa Alcinoi filia.

Ναυσίκλυτος. ϐ. ὁ. nauibus inclytus.

Ναυσίπορος. ὁ. nauigabilis, nauibus meabilis

Ναύσταθμος. ϐ. ὁ. nauale, turma nauium, nauium statio.

Ναυσολέω. naui duco. cum accusatiuo. Vide Budæum.

Ναυσολία. ἡ. πλοῦς.

Ναυσολιῶ. nauigo.

Ναύτης. ϐ. ὁ. nauta.

Ναυτία. ης. ἡ. nausea.

Ναυτιάω. μ. άσω. ω. ακα. nauseo. neut. absolu.

Ναυτικόν. οῦ. τὸ. classis.

Ναυτικός. οῦ. ὁ. nauticus.

Ναυτιλία. ασπ. nauigatio, id est ars nauigandi, nauigium.

Ναυτίλλομαι. μ. οῦμαι. ω. αλμαι. nauigo. deponens absolutum.

Ναυτίλος. ϐ. ὁ. nauta, & piscis qui nautilus dicitur.

Ναυτιώδης. fastidiosus.

Ναυσὶν. nauibus.

Ναυφράκτον. ϐ. τὸ. classis ad bellum instructa

Ναύω. supplico, fluo.

Νάφθα. ης. ἡ. piscis genus aut plantæ. καὶ

Νάφθας. ϐ. ὁ. naphtha, bituminis genus apud Persas, ad quod è longinquo etiam flamma transit. Dioscor. lib. primo, cap. ϙϙ.

Νάω. fluo. neutrum absolutum.

Νε'. particula non nisi in compositiõe dictionum ponitur, priuationem significans.

Νέα. noualis ager, qui alternis annis seritur.

Ἐκ νέας, à iuuentute.

Νεάζω. μ. άσω. ω. ακα. καὶ

Νεανιεύω. καὶ

Νεανίζω. καὶ

Νεανίω. sum iuuenis, iuueniliter, iactanter & inconsulto ago, iuuenor, terram innouo. Herodian. libro tertio pro iuuentutē transigo: καὶ τοὺς υἱοὺς ἀπαγαγεῖν τῆς ῥώμης θέλων, ὡς ἂν νεανίζοιεν ἐν στρατιωτικῷ βίῳ καὶ σώφρονι. neutrum absolutum.

Νεακόνητον. ϐ. ὁ. nuper acutus.

Νεαλής. ἐος. ὁ. ἡ. nouus in omni officio.

Νεαλίς. ίδος. ὁ. piscis propriè nuper captus, uel qui ad aliquod opus nūper apponitur, nouus nuncius.

Νεάλωτον. recens captus.

Νεανιάζω. μ. άσω. ω. ακα. iuuenesco, & νεάζω. neutrum absolutum.

Νεανίας. ϐ. ὁ. adolescens, audax. Accipit pro audaci & strenui spiritus homine acriq;.

Νεανίευμα. ατος. τὸ. iactantia, strenuitas, interdum strenuum facinus, audax factum, ὁ ἀνδρισμός.

Νεανιεύομαι. iuueniliter & strenuè ago, siue iactanter & inconsyderatè, & temerè, inconsulteq; aliquid ago, ac iactabundè, iuueniliq; ferocia facio aliquid, aut facturum promitto, petulanter ago. νεανιευσάμενος, gloriabundus. Τὰ νεανιευόμενα, facinora flagitiosa, audacia facta, præclara & strenua gesta.

Νεανιεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. iuueniliter, temerè, & inconsulto ago, floreo, uigeo. neutrum absolutum.

Νεανίζειν. iuueniliter agere, quod Horat. iuuenari dixit, more iuuenum iactantius, inconsideratiusq; agere, aut siquid præterea ei ætate peculiare uidetur. Transfertur eleganter etiã ad alia, ut si quis orationē floridam, phaleratamq; νεανίζειν dixerit. Eras.

Νεανικός. οῦ. ὁ. ferox, fortis, ualidus, audax, uehemens, dirus, animosus, strenuus. Herodi. in sexto: ὅτι μηδὲν ἀνδρεῖον, μὴ δὲ νεανικὸν παρείχοιτο, ἐς γερμανοὺς ἐλθών. Item temerarius, inconsideratus, ratione carens: quòd ea ætas stultis affectibus sæpius, q̃ uera ratione duci solet. Νεανικοὶ πόροι, insignes meatus. νεανικὴ διαφορά, permagna dissectio.

Νεανικῶς. iuueniliter, strenuè, fortiter, ut solēt iuuenes, ualidè: id quod Latini quoq; imitantur. Ouidius x. metamorph.

Iecit ab obliquo nitidum iuueniliter aurum.

Νεανίς. ίδος. ἡ. puella iuuencula.

Νεανίσκευμα. ατος. τὸ. ſuperbia, incontinentia.

Νεανίσκος. ου. ὁ. aduleſcentulus.

Νεανόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. iuuenesco, pubesco. deponens abſolutum.

Νέαξ. ακος. ὁ. iuuenis.

Νεαρός. οῦ. ὁ. nouus, recens, iuuenilis.

Νεαρώτεροι. nouitij, recentiores.

Νέαται. habitantur, pro νενέαται, ſitæ ſunt.

Νεάτη, ἡ νίτη. ης. ἡ. chorda acuti ſoni.

Νέατος. η. ον. nouiſſimus, id eſt ultimus, poſtremus. Item ἡ γῆ νεωστὶ ἀροτριαμένος, terra recens aratro proſciſſa, & ad ſementem exculta. νεὸς & νέωμα idem ſunt. Latinè uocatur noualis uel nouale, uernactum. Dicitur & ſeges. Xenophon pro arandi tempore uſurpauit: uerum tunc tonus acutus eſt in ultima. Copioſius Budæus in poſtremis annotat. & etiam in Comment.

Νεάω. habito, nouo, terram uernactã, aut noual facio. actiuum, accuſ. iungitur.

N E B. N E Δ. N E E.

Νεβρίδες. ἀι. nebrides, pelles ceruinæ, quales Bacchus geſtaſſe fertur: unde νεβρίδα φέρειν dicitur eleganter, qui timidior eſt, ac uinolentus.

Νεβρός. οῦ. ὁ. hinnulus: dicitur ceruus qui nunc primum βορὰν ἐνδέχεται, id eſt alimentum admittit. Vnde Anacreon νέβρον uocat νεοθηλεαγαλακτινόν, id eſt nuper lactantem.

Νεβρόφονος. hinnularia aquila uocatur à Pli.

Νείδα. ης. ὁ. fluuius, cuius fontes ſcaturiunt ex Lycæo monte.

Νείω. nato.

N E H. N E I.

Νέηαι, pro νέῃ. Ionicè, eas.

Νεηγενής. ἐος. ὁ. ἡ. nuper genitus.

Νεήκης. εος. ὁ. ἡ. ἡ

Νεηκονής nuper acutus.

Νεήλατα. τὰ. nuper ſubactæ & conſparſæ farinæ: pronunciatur per deſectum τῶ ἄλφιτα, uocanturq; hoc nomine placentæ, & eſculenta ex melle & farina facta. Demoſthen. contra Aeſchi. μισθῶν λαμβάνων τούτων σρεπτοὺς καὶ νεήλατα.

Νεηλάτης. gubernator nauis.

Νεήλατος. ὁ. nouiter factus.

Νέηλυς. υδος. ὁ. nuper aduenies.

Νεηνίης, pro νεανίας, aduleſcens, iuuenis.

Νεῖαι. radices.

Νειαίρη. ἡ. κύστις, inteſtinum craſſum, pars extrema uentris, uenter inferior apud Hom.

Νειαρός. οῦ. ὁ. καὶ

Νείατος. ultimus, poſtremus. Iliad. ρ. ἀσκὸς δ' ὡς ἀπίλαμπεν ἐίκετο νείατος ἄλλων.

Νεικείσκω. arguo, contendo, uitupero. neutrũ datiuo iungitur.

Νεικέω. μ. ήσω. ω. ηκα. contendo, obiurgo, laudo, canto. neutrum, datiuo iungitur.

Νείκη. ης. ἡ. καὶ

Νεῖκος. εος. τὸ. contentio.

Νεῖλος. υ. ὁ. Nilus Aegypti fluuius. Seruius dictum exiſtimat quaſi νέον ἰλύν, id eſt nouum trahentem lutum, quo oblimet, hoc eſt limo oppleat Aegyptum.

Νεῖμα. ατος. τὸ. filum.

Νεῖν. natare.

Νειός. οῦ. ἡ. nouale.

Νειποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. nouam tellurem facio. uernactum facio. neut. abſolutum.

Νεισόμενος. η. ον. rediturus.

Νεῖται. redit.

Νείωθε. eximo.

N E K.

Νεκάς. άδος. ἡ. aceruus cadauerum.

Νεκραγωγεῖν. id eſt, mortuos ducere, dicitur Mercurius. Sic Vergilius:

Hæc animas ille euocat orco.

Νεκρικά. τὰ. res mortuorum.

Νεκροκορύνθιοι. id eſt, Corinthiorum defuncti, in hiſtoria uocantur uaſa fictilia, quæ Corynthо euerſa Romam impleuere, quòd ex recluſis ſepulchris eã excerpſiſſent prædam.

Νεκρόν. οῦ. τὸ. cadauer: quod defunctus dicitur Plinio: Quam tandem portionem defunctus eius obtineat? id eſt, cadauer. Ciceroni ſepultura, quum ait: Illam inſepultam ſepulturam. In ſacris literis mortuale, & morticinium transfertur.

Νεκροπομπός. Mercurius qui animabus ad inferos ducendis præeſt.

Νεκρός. οῦ. ὁ. mortuus.

Νεκροσολῶ. mortuos deduco.

Νεκροσυλία. ας. ἡ. prædatio mortuorum, graſſatio ſiccariorum.

Νεκροφόρος. η. ον. capulus, feretrum, defunctifer, ueſpillo, libitinarius, ſandapilarius, pollinctor. Vide Bud. in prioribus annotationibus.

Νεκρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. mortifico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Νεκρῶδες ἐπιφέρειν. faciẽ cadaueroſam præ ſe erre.

Νεκρώδης. εος. ὁ. ἡ. mortifer.

Νέκρωσις. ιος. ἡ. mortificatio.

Νέκταρ. αρος. τὸ. nectar, cibus deorum: significat autem immortalitatem, ἀ νε, quod priuationem significat, & κτείνω. Potum deorum quidam interpretantur, uerum Anaxandrides & Alcman cibum intelligunt. Erat item uini nomẽ in Lydiæ olympo ex fauis permixtis, & floribus odoratis concinnatum.

Νεκτάρεος. α. ὁ. nectareus, diuinus, immortalis.

Νεκύδαλος. genus insecti, inualida Theodo.

Νεκύια. ας. ἡ. funus, res mortui, mortuorum festum.

Νεκυομαντεία. uaticinium ex mortuis, uaticinatio quæ fit ab inferis euocatis manibus.

Νεκυοσύλος. ὁ. qui mortuos transmittit, atque transportat: Charontis epithetõ apud Lucianum.

Νεκύσια. τὰ. funeralia.

Νέκυς. υος. ὁ. mortuus.

N E M.

Νεμεσάω. μ. ήσω. τ. ηκα. succenseo, indignum puto, uitio uerto, inuideo. neutrum, dativo iungitur.

Νεμέσησα παθεῖν. numinis iram perpeti.

Νεμέσητον. res indigna.

Νεμεσητός. οῦ. ὁ. reprehendendus, inuidiosus, uenerandus, odibilis.

Νεμέσια. τὰ. festa dicebantur, quo uita functis iusta fiebant.

Νεμεσῶμαι. μέμφομαι, succẽseo, & φθονοῦμαι.

Νεμεσῶ. μ. ήσω. τ. ηκα. νεμεσάω. neutrum, dativo iungitur.

Νεμεσητικός. qui facilè indignatur, lamentabilis, incusabilis.

Νέμεσις. ιος. ἡ. accusatio, inuidia, superbortũ ultrix, ira deorum, indignatio ex improborum prosperiore successu, ὅταν τῆς ἀναξίως εὐ πράττουσι, ut inquit Aristoteles. Idem mediam esse ait inter inuidiã & ἐπιχαιρεκακίαν. Sunt qui à distributione bonorum, malorumq; dictam esse uolunt.

Νεμέω. μ. ήσω. τ. ηκα. distribuo, pasco. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Νέμος. ους. τὸ. nemus. Nequis autem non putet nemus Græcum uocabulum, Iliad. λ. legimus, ἐν νέμεϊ σκιερῷ.

Νέμομαι. depascor. Item fruor, & possideo, & uictito. Inuenitur etiam in Græcis Pandectis pro possidere, quod Cicero imitari uolens, dixit, depasci ueterem possessionẽ

Academiæ ab hoc acuto homine nõ sinemus. Significat & partior. Νέμεσθαι τῶν πατρὸς οὐσίαν. partiri hæreditatẽ. Νέμεται τῶν ὕλην τὸ πῦρ. id est, depascitur syluã ignis, ut pecus & ulcus serpens. Τὰ νεμόμενα πῦρ ἕλκῶν, ulcera serpentia.

Νέμω. μ. νεμῶ. τ. νενέμηκα. distribuo, diuido, tribuo, reddo. Est etiam tribuo, id est sum studiosus alicuius rei, honorem habeo, & magni pendo, honoro. Νέμω τὸ χώριον, uictor agro pro pascuo. Et νέμω, pasco pecus. Est etiam τὸ διοικῶ, administro, gero. Herodia. τοὺς σύγκλητον βουλὴν νέμοντας, pro senatu dixit. actiuum, accus. iungitur.

N E N. N E O.

Νένασται. implebatur.

Νενεκρώμενος. mortuus.

Νενημένος. καὶ

Νενησμένος. ὁ. accumulatus.

Νέννος. apud poëtas auus maternus.

Νενομισμένα. τὰ. instituta.

Νεοάρδης. εος. ὁ. nuper irrigatus.

Νεόβδαλτος. ε. ὁ. recens coagulatus.

Νεόβορος. ε. ὁ. nuper primo comestus.

Νεόγαμος. ε. ὁ. ἡ. nouus nuptus.

Νεογενής. τὸ. βρέφος.

Νεογιλός. οῦ. ὁ. infans, iuuenis.

Νεόγονον. ε. τὸ. καὶ

Νεογιλές. ές. τὸ. καὶ

Νεογιλαῖον. ε. τὸ. infantulus.

Νεόγνος. οῦ. ὁ. ἡ. nuper genitus.

Νεογύνης. ὁ. ἡ. nouus maritus.

Νεοδαμώδης. εος. ὁ. nuper in ciuitatem ascriptus: ex captiuis libertate donatus, libertinus apud Lacedæmonios, ut ij, qui ex helotis manumissi erant.

Νεοδρεπτος. ε. ὁ. nuper decerptus.

Νεοειδής. έος. ὁ. σκληρός, qui facie iuuenis uidetur, quum sit annosior.

Νεοθανής. nuper mortuus.

Νεοθηλής. έος. ὁ. ἡ. nuper uirescens.

Νεόθυτον. ε. nuper immolatus.

Νεοὶ ζᾶς ψυχάς. rudi, nouellaq; memoria.

Νεοκατάσατον. ε. nouus colonus.

Νεοκατάχρισος. recenter illitus.

Νεόκλωσος. ε. ὁ. nuper filiatus.

Νεόκμητον, & νεοκμητί. recenter.

Νεόκτισος. ε. ὁ. nuper factus.

Νεολαία. ας. ἡ. conuentus iuuenũ, conuentũ.

Νεολκία. nauale.

Νέομαι. uado, reuertor, abeo. deponẽs absol.

Νεομηνία. ας. ἡ. noua luna, prima dies lunæ,

uel mensis. Nam Græci menses non à Calēdis, sicut Romani, sed à lunæ initio auspi

Νεόμυκτον. ϐ. ὁ. ἡ. nuper tersus. (cant.

Νέον. tersus.

Νεοπαγής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ

Νεόπηκτον. ϐ. ὁ. ἡ. nuper fabricatus, cōpactus.

Νεόπλουτον. ϐ. ὁ. nuper ditatus, repentè diues factus.

Νεόπλυτον. ὁ. ἡ. nuper lotus.

Νεοπολίτης. ϐ. ὁ. nuper ciuitate donatus.

Νεοπρεπής. ἐος. ὁ. ἡ. sumptuosus, iuuenili decore insignis.

Νεόῤῥαντον. ϐ. ὁ. nuper aspersus.

Νεόῤῥυτον. ϐ. ὁ. nuper fusus.

Νεός. οῦ. ὁ. nouale, campus, uide νέατον.

Νέος. ϐ. ὁ. nouus, iuuenis, propriè respondet senio, & competit ijs quæ sentiunt ætatem, καινὸς opponitur uetustati. Item mollis, tener, tenellus, iuuenilis adiectiuè.

Νεόσμυκτον. ϐ. ὁ. nuper tersus.

Νεόσοικος. ϐ. ὁ. nauale ubi fiunt naues.

Νεοσσός. οῦ. ὁ. pullus auium, auis.

Νεοσαθὴς δῆμος. recens institutus populus.

Νεσροφος. ϐ. ὁ. nuper tortus, uanus.

Νεοσύλλεκτον. ϐ. ὁ. nuper collectus.

Νεοσύσατοι. dicunt à Iosepho qui recens professi erant sectam Pharisæorum.

Νεοσφαγής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ

Νεοσφαγὸς. οῦ. καὶ

Νεόσφακτον. ϐ. recens occisus.

Νεοτάγμων. ονος. ὁ. ἡ. nuper factus.

Νεοτελὴς ἐος. ὁ. ἡ. nuper absolutus.

Νεοτερισμός. innouatio.

Νεοτεροποιεῖν. innouare.

Νεοτευχὴς. ἐος. ὁ. ἡ. nuper fabricatus.

Νεότης. iuuentus.

Νεοτίς. ίδος. gallina, iuuenca, pulla, nouella.

Νεότμητον. ϐ. ὁ. nuper cæsus, siue sectus.

Νεότρωτα. τὰ. recentia uulnera.

Νεότρωτον. ϐ. ὁ. nuper uulneratus.

Νεοττεύω, μ. εύσω. τ. ευκα. nidifico. neutrū absolutum.

Νεοττία. ας. ἡ. nidus.

Νεοττὸν. τὸ. uitellus, testa oui.

Νέοττος. Atticè pro νεοτός.

Νεοτροφῶ. in iuuentute alo. Translatio est ab animalibus.

Νεουργὸν. τὸ. quod est recens factum.

Νεουργὸς. οῦ. ὁ. ἡ. nuper factus.

Νεούτατον. recens uulneratus.

Νεφθόκτον. ὁ. nuper corruptus.

Νεόφατον. ϐ. ὁ. nuper factus.

Νεόφυτον. ϐ. τὸ. nouella, planta.

Νεόφυτος. in sacris literis, qui nuper ad fidem accessit, quasi nuper insitus, à νέον nuper, & φύω, planto.

Νεοχάρακτος. ϐ. ὁ. ἡ. nuper sculptus.

Νεοχμεῖν. innouare, interpolare.

Νεοχμόειν. noua moliri, studere rebus nouandis.

Νεοχμὸς. οῦ. ὁ. recens, uireis habens non fractas, sed integras.

Νεοχμῶσαι. innouare.

Νεοχμωσις. ιος. ἡ. studium rerum nouandarū.

Νεόω. μ. ώσω. τ. ωκα. nouo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Νεόω πῶ γῆν. nouale facio, aut uernactum, nouo terram.

Ν Ε Π. Ν Ε Ρ. Ν Ε Σ.

Νέποδες. οἱ. pedibus carentes, paruos pedes habentes, pisces.

Νέρθε. καὶ

Νέρθεν. subter, infra.

Νέρταζα. ultimo.

Νέρτερος. ϐ. ὁ. inferior. Plutarchus in Platonis quæst. annotat inferos quandoq; νερτέρους nuncupari.

Νέσσος. ου. ὁ. Nessus Centauri nomen.

Νεσόρεον. τὸ. καὶ

Νέσορις. ἡ. poculi genus apud Athenæū lib. ια. dipnoph.

Ν Ε Τ. Ν Ε Υ.

Νεταίω. habito.

Νεῦμα. ατος. τὸ. nutus, assensus.

Νεῦμαι. ibo, redibo.

Νευρά. ᾶς. ἡ. neruus, id est chorda arcus.

Νεῦρα ἔχειν. neruos habere, pro ualidum, & robustum esse.

Νευρᾶφιν, pro νευρᾶν. neruo.

Νευρὶς. ίδος. ἡ. νεῦρον.

Νευρόβατος. ου. ὁ. neruis se mouēs, in funibus ambulans.

Νευρόκαυλα. ἡ. neruicaulia herba, quæ neruosas habet cauleis, fœniculum.

Νεῦρον. ου. τὸ. neruus, & neruus in arcu, funis

Νευρομήτρα. ας. ἡ. pars corporis circa lumbos.

Νευροῤῥαφέω. μ. ήσω. τ. ηκα suo cum neruis.

Νευρόῤῥαφος. ου. ὁ. neruis consutus.

Νευρόσπασα. imagunculæ quę neruis quibusdam & fidiculis occultis mouentur, perinde ac si uiuerent: unde

Νευροσπάσαι. huiusmodi præstigiatores & circulatores.

Νευρῶ. τὸ ἐνισχύω, uires & neruos addo.
Νευρώδης. εος. ὁ. ἡ. neruosus.
Νεῦσις. ιος. ἡ. natatio, natatus.
Νευσάζω. μ. άσω. ω. κα. nuto, quatio, nutu admoneo.
Νευστικόν. οῦ. τὸ. natatile.
Νευστικός. οῦ. ὁ. natator.
Νεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. annuo. neutrũ absol.

Ν Ε Φ.

Νεφέλαι. ῶν. nubes, & nomen Comœdiæ Aristophanis.
Νεφέλη. ης. ἡ. nubes.
Νεφελαγερέτα. ὁ. pro νεφελαγερέτης frequenter apud Hom. sicut ἱππότα νέσωρ, pro ἱππότης.
Νεφελαγερέτης. ου. ὁ. nubes cõgregans, ab ἀγείρω compositum, & νεφέλη. uel nubes excitans, ab ἐγείρω. Est eũ apud poëtas Iouis epitheton. Homer. νεφελαγερέτα Ζεύς.
Νεφέλιον. nubecula, ulcus oculoru.n.
Νεφελογενής. ἐος. ὁ. ἡ. nubigena.
Νεφελοειδής. εος. ὁ. ἡ. nubeculaceus.
Νεφελώδης. εος. ὁ. ἡ. nubilus, nebulis obscurus.
Νέφος. εος. τὸ. nubilum, nebula, coactus aër. à νε priuandi particula & φάος, quasi κενὸν φάους. Est enim constipatior aëris pars.
Νεφρῖτις. ίδος. ἡ. nefritis morbus renum seu dolor renum.
Νεφρός. οῦ. ὁ. ren.
Νεφώδης. εος. ὁ. ἡ. nebulosus.

Ν Ε Ω.

Νέω. μ. νεύσω. ω. κα. nuo, pro νεύω.
Νέω. μ. νήσω. ω. νηκα. neo, nato, abluo, uado.
Νεωβορτῶν, ὴ νεώβροτον. ὁ. nuper consumptus.
Νεωκορέω. μ. ήσω. π. κα. administro, uel tracto res sacras.
Νεωκόρος. ω. ὁ. ædituus, qui res sacras tractat atq; custodit, ornatq;. à νεὼς templũ, & κορῶ purgo siue uerro.
Νεώκορος θεᾶς. cultor spectaculi.
Νεωλκέω. μ. κύσω. ω. νηκα. nauem traho. neutrũ absolutum.
Νεωλκία. ας. ἡ. attractio nauis uento deficiente, remigatio.
Νεῶμα. ατος. τὸ. nouale, uide νέατος.
Νεώνητος. ὁ. ὁ. nuper emptus, nouitius, nouus minister, quasi nuper emptum mancipiũ. à νέος nuper, & ὠνέομαι emo. Lucian. utitur alicubi de Ganymede loquens.
Νεωποιός. οῦ. ὁ. faber naues construens.
Νεωρής. ἐος. ὁ. ἡ. nouellus.
Νεώριον. ου. τὸ. nauale, id est, ubi fabricantur naues, portus.

Νεώς. ῶ. ὁ. templum, oraculum, nauis, Attica lingua: nam cõmuni ναός dicitur. Omnia enim nomina in αος lingua cõmuni desinentia, lingua Attica in εως, per ω μέγα desinunt, ut μενέλαος μενέλεως, ναὸς νεώς.
Νεωσί. nuper, pauloante.
Νέωτα addito ἐς, εἰς νέωτα, in proximũ annũ significat, in futurũ, interdum r. iper.
Νεωτερίζω. μ. ίσω. ω. ικα. noua facio, designo, & nouas res facio, καινοτομῶ, καινουργῶ. uerbum actiuũ, non absolutum. Halicar. lib. quinto: μήτις ἕτερα νεωτερίσθω πράξις.
Νεωτερικός. iuuenilis. Aliquando inconsiderans, stultus, & ratione carens, quòd ea ætas stultis affectibus sæpius quàm uera ratione duci solet.
Νεωτερισής. οῦ. ὁ. qui rebus nouandis studet, πολυπράγμων, factiosus.
Νεωτερισμός. οῦ. ὁ. νεωτεροποιΐα, renouatio rei, designatio, studiũ nouarũ rerum, seditio.
Νεωτεροποιός. rerum nouarũ studiosus.
Νεωτεροποιῶ. τὸ καινοποιῶ ὴ νεωτερίζω.
Νεώτερος. iunior, recentior, minor natu. Aliquoties cõtemptũ potius significat quàm ætatem.
Νεωχμόω. μ. ώσω. ω. ωκα. noua facio. neutrum absolutum.

Τὸ Ν μεῖζ. τοῦ Η.

Νή. ne. aduerbium iurandi.
Νή. particula priuatoria, quanquàm & extensionem nonnunquàm significat, author Suid.
Νὴ δία. interdum affirmantis est & annuentis, & significat, etiam. Quod Cicero in Catone dixit omnino, & ædepol. Gaza per νὴ δία transtulit. Seruit etiam interrogationi quæ uim habet ironiæ. Demosth. Ἂν δέ τοῦτό τις ἐρωτᾷ, τί πρὸς θεῶν ἐροῦμεν; ὅτι νὴ δία ἔσάν τινες τῶν εὑρημένων τῷ ἀτέλειαν ἀνάξιοι; Quòd si quis nos roget, quid tandem per deos immortales respondebimus? quòd nonnulli credo, qui immunitatem ciuitatis beneficio consecuti fuerant, indigni eo beneficio erant? Nempe & scilicet Latini dicunt. Est etiam hæc uox νὴ δία accõmodata anthypophoris, ita ut responsioni congruat. Accipitur etiam pro, & quidem, utique. Coniunctum cum ἀλλὰ ἀνθυποφορικὸν est, ut at, & atenim Latinè: quod Liuius penè aduerbum, at hercule dicit. Dicitur etiã sine ἀλλὰ in hac significatione. Vide Commentaria Budæi.

Νηὸ' ἄλλα. at.
Νὴ τὼ θεὼ. per gemellos.
Νὴ τὼ σοιὼ. per geminos.

Ν Η Α. Ν Η Γ. Ν Η Δ.

Νῆα. nauem.
Νήαιθος. ε. ὁ. fluuius Crotonienſis à nauibus incenſis ſic dictus.
Νηγάτεος. ε. ὁ. ἡ. pulcher, nuper factus.
Νήγρετον. dulciter.
Νήγρετος. ε. ὁ. ἡ. νὴ
Νήδυμος. profundus, dulcis, inexhauribilis, de ſomno ferè dicitur quaſi qui penitus intrauerit hominem, à νὴ quod aliquando auget, & δύω, ingredior: aut à quo ueluti ex humiditate profundiore, emerſio facilis nō eſt, ὃς οὔ οὐκ ἔσιμ ἀναδύναι τὸν ὑπνώοντα. Homer. ἐμὲ δὲ οὐκ ἔιχε νήδυμος ὕπνος, Somnus unde quis uix poteſt expergefieri.
Νηδύς. ύος. ὁ. uenter, uterus, ineuitabilis.
Νηέω. μ. ήσω. ω. ηκα. congrego. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ν Η Θ. Ν Η Ι. Ν Η Κ.

Νήθω. μ. ήσω. ω. ηκα. neo. neutrum, accuſatiuo iungitur.
Νήϊον. ε. τὸ. Neium mons Atticæ, ſeu ut alij Ithacæ, unde νηϊάδες nymphæ dicuntur.
Νήϊος. ε. naualis, id eſt, aptus nauibus.
Νῆϊς. ιδος. ὁ. inſcius.
Νηΐς. ίδος. ἡ. Nais.
Νηΐτος. naualis.
Νηκερδής. ίος. ὁ. ἡ. inutilis, non ferens lucrum.
Νήκερος. ου. ὁ. ἡ. cornibus carens.
Νηκητήριον. paruūs triumphus.
Νηκουσέω. μ. ήσω. ω. ηκα. obaudio, non audio, negligo. neutrum abſolutum.
Νηκτικός. natalis.
Νηκτός. οῦ. ὁ. nabilis.

Ν Η Λ.

Νηλεής. ίος. in accuſatiuo νηλέα α longo, quia ex contractione. ὁ. ἡ. νὴ
Νῆλεος. ου. ὁ. ἡ. καὶ
Νηλής. ίος. ſæuus.
Νηλεία. ἡ. unedo.
Νήλευτος. ε. ὁ. inuiſibilis, immortalis.
Νηλίς. ίδος. ἡ. ſacrificium quod fiebat Dianę apud Mileſios.
Νηλίπους. ὁ. qui nudis pedibus incedit.
Νηλιτής. οῦ. ὁ. peccator. Odyſſ. τ'. οἵτε μ' ἀτιμάζουσι, νὴ οἱ νηλιτέες εἰσι. Aliàs innoxius, non peccans: ἀναμάρτητον, παρὰ τὸ μὴ ἁλιτεῖν. Heſychius.
Νηλίτιδες. non peccantes.

Ν Η Μ. Ν Η Ν. Ν Η Ξ.

Νῆμα. ατος. τὸ. filum, ἀπὸ τοῦ νήθω.
Νηματώδης. netilis aptuſq; duci inſtar lanæ lani'ue.
Νημερτής. ίος. ὁ. ἡ. uerus, uera, inerrabilis.
Νηνεμία. ἡ. tranquillitas uentorum.
Νήνεμος. ε. uento carens.
Νηνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. congrego. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Νῆξις. ιος. ἡ. natatus, natatio.
Νηξίποδες. οἱ. νήποδες.
Νηός. οῦ. ὁ. templum.

Ν Η Π. Ν Η Ρ.

Νηπενθές. ές. τὸ. herba, cuius ſuccus uino immiſtus, triſtitiam diſcutit, ac malorū omniū obliuionem inducit. Vnde pharmacum illud, quod Helena Telemacho confecit, Odyſſ. δ'. Homerus appellat νηπενθές, quaſi ἄλυπον. Quanquàm alij accentum reijciant in primam νήπενθες, quod Theophraſtus τὸ λήθην ποιοῦν interpretatur. Quidam eandem cum buglоſſa ſuſpicantur, propterea quòd de ea ſic prodidit Galenus, νὴ τοῖς οἴνοις ἐμβαλλόμενον εὐφροσύνης αἴτιον γίνεται, id eſt, uino iniecta hilaritatem inducit. à νὴ priuatoria particula & πένθος luctus. Copioſiſſimè Bud. in poſtremis annot. & Cœlius lib. x. cap. xlij.
Νηπιάας. pro νηπίας, infantias.
Νηπιάζω. puerum ago, paruulus ſum, in epiſtola ad Corinth. prima. cap. xiiij.
Νηπίαχος. ε. ὁ. puerilis, infans.
Νηπίη. ης. ἡ. infantia.
Νηπίεος. ου. ὁ. ſtolidus.
Νήπιον. ε. παιδίον, puſio, infans.
Νήπιος. ου. ὁ. quando ad ætatem refertur, infantem ſignificat, quaſi νὴ ἔιπιος, qui adhuc fari nequit: quando uerò ad animū, ſignificat ſtultum atq; ætatis uitio imprudentē, parū eruditū ac uſu rerū callentem. Eraſ.
Νηποινά. νὴ
Νηποινί. impunè.
Νήποινος. ου. ὁ. impunis.
Νηπύτιος. ου. ὁ. ſtolidus.
Νηρεύς. έος. ὁ. Nereus deus marinus.
Νήριθμος. ου. ὁ. innumerabilis.
Νήριον. herbam aliqui uocant rododaphne.
Νηρίται. οἱ. natices.
Νηρίτης. ε. ὁ. conchę genus quod nauis inſtar per mare nauigat.
Νήριτον. ου. ὁ. magnus. Eſt etiam montis nomen Ithacæ, Neritus.

Ν Η Σ. Ν Η Τ. Ν Η Υ.

Νῆσαι, pro νηῆσαι. cumulare.

Νησιάρχης. ου. præfectus insulæ.

Νησίδιον. υ. τὸ. νὴ

Νησίς. insulula.

Νησιωτέων ἀντὶ νησιωτῶν, Ionicè. Herodotus: Κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον, Per initia insulanorũ maximè locupletabant.

Νῆσος. ου. ἡ. insula.

Νῆσσα. ης. ἡ. anas, & proprium nomen.

Νηστεία. ας. ἡ. ieiunium.

Νηστεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ieiuno. neutrum absolutum, potest tamen accusatiuo iungi.

Νήστης. εος. ὁ. ἡ. ieiunus.

Νήσιμος. dies ieiunij.

Νῆσις. ιος. ἡ. ieiuniũ, & intestinum pyloro annexum, ieiunum dictum, quoniam minus implicitum nunquam quod accipit continet, sed ad inferiora protinus transmittit. Latini hilam & hiram uocant.

Νησύδριον. υ. τὸ. insulula.

Νησώτης. υ. ὁ. insulanus.

Νήτη. ης. ἡ. fidis acuti sonus.

Νῆτος. ου. ὁ. postremus.

Νητρικὸς. ἐος. ὁ. ἡ. uerus, uera.

Νητρικῶς. uerè.

Νηφοφόνος ἀετὸς, aquila anataria, quę & planca & morphna & neuia dicitur.

Νήνεμος. uoce siue spiritu carens.

Νῆυς. pro ναῦς, nauis.

Ν Η Φ. Ν Η Χ.

Νηφάλεος. υ. ὁ. sobrius, prudens, & uigilans, quòd hæc duo ferè cohæreant. Nam ebrij plærunque dormitabundi sunt, qui uerò aquam bibunt minimi somni. Item diligens, attentus.

Νηφάλια. τὰ. festa quæ sine uino celebrantur.

Νηφάλιος. υ. ὁ. sobrius.

Νηφαντικὸς. οῦ. ὁ. sobrium faciens.

Νήφω. μ. νήψω. ω. νηφα. φρονέω, castus dego, uigilo, modestus & sobrius sum. Accipitur pro diligens sum & attentus. neutrũ absol.

Νήφων. sobrius.

Νήχομαι. μ. νήξομαι. ω. νηγμαι. nato. deponens absolutum.

Νηχοτάλαντοι. loca & urbes iuxta mare.

Νῆψις. ιος. ἡ. sobrietas.

Νήω. νηίω, congrego, construo.

Τὸ Ν μετὰ τὸ Ι.

Νίγλαροι. οἱ. genus musici modulaminis

Νίζω. μ. ἴσω. ω. νιπα. lauo, tergo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Νικάτορες. οἱ. uictores.

Νικάω. μ. ήσω. ω. νικα. uinco. Item uinco iudicio, cum genitiuo & accusatiuo. Demosth. καὶ ἐνίκησε φιλομάχη ἡ Εὐβουλίδου, τῆ κλήρου τῆ Αγνίου τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῆ πάντας, οὐδεμία παρασκευῆ οὐδὲ συνωμοσία, Et uicit iudicio hæreditatem Hagniæ Philomacha ab omnibus qui cum ipsa ambigere institerunt, nulla nec coitione, nec adornata aduocatione. Construitur etiam cum duobus accusatiuis. Vide Comment. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

Νίκη. ης. ἡ. uictoria, παρὰ τὸ μὴ εἴκειν, id est, à non cedendo.

Νίκημα. ατος. τὸ. idem.

Νικηκώτατον. ου. artificium consequendi uictorias.

Νικητήριον. υ. τὸ. uictoria, prçmium uictoriæ, niceterium, quo & Iuuenalis & alij Latini usi sunt, festum pro uictoria. Accipitur etiã p sacrificio uel epulo uictoriæ facto, quòd etiam ἐπινίκια plurali numero dicitur.

Νικητὴς. οῦ. ὁ. uictor.

Νικητικὸς. οῦ. ὁ. νὴ

Νικηφόρος. υ. ὁ. uictoriosus, uictor.

Νῖκος. εος. τὸ. uictoria.

Νικτοπορία. nocturnum iter.

Νίκωρ. ωνος. ὁ. machina maxima. Ioseph. lib. vi. τῷ νικώνι τῷ τείχους ἐνδίδοντες αὐτοὶ γὰρ τοῦτο Ιουδαίοι τῷ μεγίστῳ ἐκάλεσαν ῥωμαίων ἐλίπολιν ἀπὸ τοῦ πάντα νικᾶν.

Νίμμα. τὸ. lauacrum.

Νίν. ipsum: nec habet alios casus hoc pronomen, & ponitur pro masculino, fœminino & neutro.

Νίομαι. eo. deponens absolutum.

Νιπτὴρ. ῆρος. ὁ. peluis.

Νίπτω. μ. ίψω. ω. ιφα. lauo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Νιρεύς. εος. ἡ. Nireus pulcherrimus omnium qui ad Troiam nauigarunt præter Achillem.

Νῖσα. ἡ. Nissa urbs secundum Theodorũ, καὶ νῖσα ut alij uolunt.

Νίτρον. ου. τὸ. nitrum.

Νιτρώδης. εος. ὁ. ἡ. nitrosus.

Νίφαργος. υ. ὁ. candidus instar nauis.

Νιφὰς. άδος. ἡ. niuis defluxus.

Νιφετὸς. οῦ. ὁ. imber niualis, nix minutim descendens.

Νιφοβόλον. τὸ. sublime.

Νιφοσιβὴς. ἐος. ὁ. ἡ. niue calcatus, niuosus.

Νιφόεις. όεντος. ὁ. niualis, altus, candidus, ut νιφόεσσα ἐλένη. pro niuea apud Ionem comicum.

Νίφομαι. niue obruor: inde καταν ιφομένοις ὄρεσιν, obrutis niue montibus.

Νιφόμβρος. niuem passus.

Νίφω. μ. ίψω. τ. ιφα. ningo. neutrum absolut.

Τὸ N μεῖζ. τῦ O.

Νοερός. οῦ. ὁ. intelligẽs, liber, particeps intelligentiæ. Vnde νοεραὶ φύσεις, à Dionysio & Gregorio naturæ intellectuales dicuntur, siue intelligentiæ abstractæ, ut sunt nuncij cœlestes, id est, angeli. Abstracta autem & separata dicuntur, quæ nõ sunt materię immixta, formæ scilicet à materia seiunctæ, & figuræ mathematicæ. Aristot. τὰ δὲ ἀφαιρέσεως uocat, & χωριστά.

Νόες. idem est quod νοεραὶ φύσεις.

Νοέω. μ. ήσω. τ. ηκα. intelligo, consydero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Νόημα. ατος. τὸ. intellectus, cogitatio, consiliũ.

Νόημι. intelligo.

Νοήμων. ονος. ὁ. intelligens.

Νόησις. ιος. ἡ. intelligentia.

Νοητικός. οῦ. ὁ. rationalis.

Νοητὸς. οῦ. ὁ. intelligibilis.

Νοθεία. ας. ἡ. degeneratio.

Νοθεῖα. τὰ. res quæ dantur illegitimè natis à parente.

Νοθεύομαι. μ. εύσομαι. τ. ευμαι. degenero. deponens absolutum.

Νοθεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. abalieno, decipio, corrumpo, adulor, adulterinus sum nõ germanus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Νόθος. ῃ. ὁ. nothus, spurius, illegittimus, & qui ex muliere externa natus est, authore Polluce. Huic opponitur γνήσιος.

Νοθρεύω. langueo, segniter ago.

Νοιμύλειν. labra coniungere.

N O M.

Νομαδικὸς. pascuis uiuens.

Νομαί. ᾶι. hulcera quæ pascendo serpunt. Item præfecturæ prouinciarum, regiunculæ, authore Plinio.

Νόμαια. τὰ. leges, ritus.

Νομάνδρια. cœtus uirorum pastoritius.

Νομάρχαι. οἱ. legumlatores.

Νομαρχίαι. ὰι. νομαί.

Νομάς. άδος. ἡ. in pascuis degens inter armenta.

Νομᾶς. ᾶ. ὁ. Numa.

Νομάς. άδος. ὁ. Numida, pastor.

Νομετικός. οῦ. pastoralis.

Νομεύς. έος. ὁ. pastor, legũ conditor, tributor.

Νομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pasco, id est, pastor sum

Νομή. ῆς. ἡ. consuetudo, distributio, pascua, pars, stipendium, pabulum, pabulatio, pastura, hulcus depascẽs & serpens, possessio, ἁρπωσις, præda, congiarium. Vide Commentaria Bud.

Νομιδιά. τὰ. altilia.

Νομίζεσθαι significat æstimatum esse, hoc est, clara opinione & æstimatione præditum esse, quod etiam censeri dicitur. Vide Commentaria Budæi.

Νομίζεται & νενόμισται, τὸ καθέστ. κατέστηκεν, εἰθίσθαι, solenne est, legittimum est, moris est, in more positum est. Νενομισμένα, iusta funebria: uel ut Cicero, iusta exequiarum.

Νομίζόμβρον. solenne, decens, legitimum, rituale, iustum, in ius receptũ, approbatum, lege sancitũ. Τὰ νομιζόμβρα ποιεῖν, iusta mortuis facere, & parentari, hoc est, τὰ κατὰ τοὺς νόμους ὀφειλόμβρα. Τῶν νομιζομένων τυχεῖν, funerari.

Νομιζόμβρος. ῃ. habitus.

Νομίζω. μ. ίσω. τ. ικα. puto, ὑπολαμβάνω, δοξάζω, consuesco, legitima facio, legem impono, dico, lege sancio, moribus instituo. Herodia. ὡς νομίζουσι ῥωμαῖοι, ut Romanis mos est, ut Romanorũ moribus institutum est. Vide Comment. Bud. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Νομικόν. ῃ. legale genus uertit Quintil.

Νομικὸς. οῦ. ὁ. legisperitus, qui in negocijs legalibus uersatur, liberalis.

Νόμιμα. τὰ. iura.

Νόμιμον. consuetum.

Νόμιμος. ῃ. ὁ. legitimus. Νομίμη μαντικοῦ ἐπιστήμη, scientia iuris augurandi.

Νομίμων ἐξηγηταί. iurisconsulti.

Νομίμως. legitimè.

Νόμιος. ῃ. ὁ. iustus.

Νόμισμα. ατος. τὸ. numisma.

Νομοδιδάκτης. ῃ. ὁ. legem docens.

Νομοδιδάσκαλος. ῃ. ὁ. legis doctor.

Νομοθεσία. ας. ἡ. legislatio.

Νομοθέται. ex iudicibus deligebantur quorũ munus erat leges rogationes ue tribus cõtionibus à populo probatas diligentius examinare, atq; ut hi eas uel probarẽt, uel improbarent, ita proferebant antiquabantue. Copiosius Bud. in priorib. annot.

Νομοθετέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sancio, legem pono. actiuum, accusatiuo iungitur.

Νομοθέτημα.

Νομοθέτημα. τὸ. constitutio.
Νομοθέτης. ου. ὁ. legislator.
Νομοθετικός. legum ferendarum peritus.
Νομοποιός. legislator.
Νόμος. ου. ὁ. lex, institutum, θεσμὸς, ἀπὸ τῦ νέμειν, id est, à tribuendo, quòd unicuiq; tribuat quod suum est: consuetudo loquendi. In carmine ac cantilena νόμος qualitatem uocis ac moderationem significat, qua uel acutiore uel remissiore utimur. Cuius rationem esse tradunt quod ueteres priusquàm literas scirent, leges cantarent, ne eas oblitioni mandarent. unde Terpandri νόμος.
Νομός. οῦ. pascua, regio, plaga, pabulū, præfectura.
Νομοφύλακες. οἱ. legum præsides & custodes, nō solum de ijs dicebatur qui literas legis, sed qui etiam hominum facta obseruabāt, & ad leges reuocabant. Erant hi numero xij. Athenis: tales ferè quales triumuiri Romæ.
Νομοφυλακία. ας. ἡ. legū morumq; regimen & tutela.
Νομοφυλάκιον. τὸ. tutela legū, iuris custodia.

N O O. N O Σ.

Νοοβίντες. οἱ. animati.
Νόος. ου. ὁ. σκοπὸς, mens, sensus, cogitatio.
Νόον οἴσει, sapiet: ut in hemistichio prouerbiali, ἁλιεὺς πλήκτης νόον οἴσει, Piscator percussus sapiet.
Νοσερός. οῦ. ὁ. morbosus, morbidus, insalubris
Νοσέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ægroto. Refertur ad animum pro nō sanè sapere. neutrū absol.
Νοσηλεία. ας. ἡ. ægrotatio, languor.
Νοσηλεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. ægroto. deponens absolutum.
Νοσηλεύω. ægrotos curo. Herod. in uita Homeri.
Νοσημάτιον. ου. τὸ. ægrotatiuncula.
Νοσηματικός. οῦ. ὁ. ualetudinarius, ualetudini obnoxius, pestifer, morbidus.
Νοσηρός. οῦ. ὁ. νοσερός.
Νοσιά. ᾶς. ἡ. nidus, mansiuncula.
Νόσιμος. ου. ὁ. ægrotus.
Νοσσὸν. ου. τὸ. pullus auium.
Νοσοκομεῖον. ου. τὸ. locus in quo ægrotātes curantur, infirmarium uulgò dicitur.
Νοσοκομέω. infirmos curo.
Νοσόκομος. ου. ὁ. eius loci præfectus & curator.
Νοσοποιός. οῦ. seditiosus. Hal. libro. viij. νοσοποιοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἐξελᾶν.
Νόσος. ου. ἡ. morbus.
Νοσσεύω. fœtifico.
Νοσέω. μ. ήσω. ω. ηκα. redeo, abeo. neutr. absol.
Νόσιμον. τὸ. dulcedo, non tamen simpliciter omnem dulcedinem significat, sed quam animo magis quàm palato sentimus. Translata est uox ab his, qui ex longa nauigatione militiáue, & exilio in patriam reuersi, omnia ibi grata, iucunda, ac dulcia inueniunt. νόσος enim reditum significat. Ex eo deinde paulatim ad omnia dulcia & sensibus grata detorta est uox.
Νόσιμος. ου. ὁ. rediens, maturus. Νόσιμον ἦμαρ, apud Homerum, dies reditus.
Νοσιμώτατον. τὸ. maturissimū, florentissimū, in quo potissima salus atque spes sita est.
Νόστος. ου. ὁ. reditus, uia.
Νόσφι. sinè. aduerb. genitiuo iungitur.
Νοσφίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. recedo. deponens absolutum. priuor, interuerto, furor, suffuror.
Νοσφίζω. μ. ίσω. ω. ικα. alieno, separo, defraudo, approprio, lateo. actiu. accusatiuo iungitur. Luc. in Act. ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς.
Νόσφιν. sinè, pro νόσφι, addito ν, aduerb. genitiuo iungitur.
Νοσφισμός. οῦ. ὁ. fraudatio.
Νοσώδης. ους. ὁ. ἡ. morbosus.

N O T. N O Y.

Νοτερός. οῦ. ὁ. humidus.
Νοτία. ας. humiditas.
Νοτίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. humefacio.
Νότιος. ου. ὁ. australis, humidus.
Νοτίς. ίδος. ἡ. humiditas, humor. unde νότος.
Νότοθεν. ab austro.
Νότος. ου. ὁ. auster, notus.
Νουθεσία. ας. ἡ. admonitio.
Νουθετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. admoneo. actiuum, accusatiuo & datiuo iungit.
Νουθέτημα. ατος. τὸ. admonitio.
Νουθέτησις. ιος. ἡ. idem.
Νουθετικός. οῦ. ὁ. admonitorius.
Νουθετούμενος. reprehensus.
Νουθέτων. consulens.
Νουμηνία. ας. ἡ. neomenia.
Νοῦν ἔχων, ἀντὶ τῦ νουνεχής. Sicut Latinè animi magnitudinē pro magnanimitate dicimus. Vide Comment. Bud.
Νουνεχής. ὁ. ἡ. prudens, mentis compos, cordatus.
Νουνέχω. sapio.
Νουνεχῶς. prudenter.
Νοῦς. ὁ. mens, sensus.
Νοῦσος. ου. morbus.

Τὸ N μετὰ τὸ Y.

Νύ. dictio & adiectio ſyllabica.

Νυγμή. nota.

Νυγμός. οῦ. ὁ. punctura, ſtimulus.

Νυκταλοπία. uitium eſt eorum qui cum interdiu uident, occidente ſole minus.

Νυκταλωπίαι nocturnæ cæcitudines uocantur à Popilio Aurelio.

Νυκταλώπηξ. luſcioſitas.

Νυκτάλωψ. ωπος. ὁ. non morbi genus eſt, ſed is qui uitio oculorũ laborat, ut cum interdiu clarius cernat, aduentante nocte oculis ſit hebetioribus.

Νύκταρος. ου. nucamenta uertit Theodor. in Theophraſt. Etſi potius principia & quaſi uaſcula quædam nucum dicenda fuerint. Signat etiam fauorum foramina, & nidos ueſparũ, & etiam pinorũ picearũ, ceu præcurrentes & flores præformantes nuces.

Νυκτιλέω. noctu perficio.

Νυκτίλιος. α. ὁ. Nyctelius, id eſt, Bacchus, quoniam ſacra eius nocte celebrantur.

Νυκτιρευτικός. οῦ. ὁ. nocturnus.

Νυκτιρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. pernocto. neutrũ abſolutum.

Νυκτερινός. οῦ. ὁ. nocturnus.

Νυκτερίς. ίδος. ἡ. ueſpertilio.

Νυκτερύδια. τὰ. quæ nocte uagantur, ut ueſpertilio.

Νυκτερός. οῦ. ὁ. nocturnus.

Νυκτικόραξ. κος. ὁ. coruus nocturnus, qui à Latinis quoq; nycticorax dicitur in lib. Pſal.

Νυκτιλόχοι. latrones nocturni, inſidiatores.

Νυκτιμένη. ἡ. noctua.

Νυκτίνομος. auis quæ noctu paſcitur & uagatur, ut ulula.

Νυκτογραφεῖν. lucubrare.

Νυκτογραφία. lucubratio, & opus elucubratũ

Νυκτομαχεῖν. apud Plutarchum, de nocte pugnare.

Νυκτομαχία. nocturna pugna.

Νυκτοπορεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. nocte eo. neutrũ abſolutum.

Νυκτοπορία. ας. ἡ. nocturnum iter.

Νυκτὸς ἀκμαζούσης. nocte intempeſta.

Νυκτὸς ἤδη πολὺ προϊούσης. multa iam nocte.

Νυκτοφυλακίω. μ. ήσω. ω. ηκα. nocte aſſeruo. neutrum abſolutum.

Νυκτοφυλακήσεις. excubiæ.

Νύκτωρ. nocte, noctu, de nocte. aduerbium.

N Y M. N Y N.

Νυμφαγωγεῖν. ducere ſponſam, nuptias conglutinare & coagmentare.

Νυμφαγωγός. οῦ. ὁ. dux ſponſæ, qui domo paterna nouam nuptam deducit. ὁ μετιὼν γάμους καὶ μνώμενός τινι νύμφην, atque etiam ἡ προμνηστρία, hoc eſt, matrimonij contrahendi amici interpretes & conglutinatores.

Νυμφευθεῖσα. quæ nupſit.

Νυμφεύομαι. nubo.

Νυμφεύτρια. ας. ἡ. pronuba, adminiſtratrix eorum quæ ad nuptias pertinent.

Νυμφεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ſponſo. neutrũ, accuſatiuo iungitur.

Νύμφη. ης. ἡ. ſponſa, nurus. Dicitur aũt οἱονεὶ νεόμφη, τοτέσι νέον φαινομένη. αὐτὴ γὲ πρότερον θαλαμευομένη, νῦν φαίνεται, ut inquit Euſtath. καὶ δαιμονιά τινα χεωχαρῆ καὶ κωματικώτερα, à priſcis νύμφαι dictæ ſunt. Quo uocabulo ſignificantur uires inſitæ terræ, & ſtirpibus, & natura inditę riguis & fluentis, per quas fructuum nouorum ęduntur & promuntur ſcaturigines nouo uere, quemaddum & fructus nuptarum ſuo uere ęditur, cũ lanugo & pubes erumpit & effloreſcit. Νύμφαι ob id dictæ ἀπὸ τοῦ νύζειν καὶ ἀμαδρυάδες καὶ ὀρεσιάδες, καὶ λειμωνιάδες. hæ dictæ ſunt liberi patris nutrices. Vide Comment. Bud.

Νύμφη etiam eſt in inferiori labio concauitas. Eſt etiam ſubſultans caruncula, quæ rimæ interiacet in membro pudendo fœminarum.

Νύμφια. τὰ. ſponſalia.

Νυμφίδες. calciamẽta ſunt muliebria, & ſponſalia.

Νυμφικός. οῦ. ὁ. ſponſalis.

Νυμφίος. ου. ὁ. ſponſus.

Νύμφιος. ſponſalis.

Νυμφοκόμος. α. ὁ. pronuba, nuptã adornans.

Νυμφόληπτος. α. ὁ. lymphatus, fanaticus, quaſi nympharum ſpiritu correptus.

Νυμφοσόλος. ὁ νυμφαγωγός, quaſi auſpex. idẽ propè qui παράνυμφος & νυμφευτὴς & πάροχος. Hoc uocabulo etiam nuptiarum inſtructor, exornatorq; & exornatrix ſignificatur. Sic etiam νυμφαγωγὸς legitur, utroq; nimirum genere.

Νυμφοσολῶ. nuptam deduco.

Νυμφὼν. ῶνος. ὁ. ſponſus, thalamus ſponſalis Eraſmo.

Νῦν. καὶ

Νυνὶ. Atticè, nunc, ſanè, modo, in præſentia. Coniungitur omnibus temporibus, excepto pluſquàmperfecto.

Νύξ. νυκτὸς. ἡ. nox.
Νυός. οῦ. ὁ. nurus, ſponſa.

Ν Υ Σ. Ν Υ Χ.

Νύσσα. ης. ἡ. repagulum, carceres nude curſores mouentur, à νύσσω, quoniam equi calcaribus urgentur. Significat & metã, à νεύω, inclino: eò quòd cum metam attigerint, inclinentur & flectentur. Iliad. ψ. ἢ τόγε νύσσα.
Νύσσω. νύξω. unde νυσσόμενοι, percuſſi, ceſi.
Νυσσμός. οῦ. ὁ. dormitatio.
Νυστάζω. μ. ἀξω. ω. αχα. dormito, ſomnũ appeto, ad ſomnum deferor, conniueo. neutrũ abſolutum.
Νυσταλίος. ε. ὁ. ſomnolentus.
Νύσσω. μ. νύξω. ω. υχα. aperio, pungo, uello, ſtimulo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Νυχεύω. pernocto, occulto.
Νυχθήμερον. nocte, dieq; aduerbialiter, ut in epiſtola ad Corinthios ſecunda: Νυχθήμερον ἐν τῷ βύθῳ πεποίηκα. Dicimus & νυχθήμερος nominaliter.
Νύχιος. ὁ. nocturnus.
Νύχος. nox, tenebræ.

Τὸ Ν μετὰ τὸ Ω.

Νω'. dictio priuationem ſignificans.
Νῶ. nos.
Νωδογέρων. οντος. ὁ. ſenex, edentulus, auditu & ſermone carens.
Νωδός. οῦ. ὁ. edentulus.
Νωδυνία. ας. ἡ. indolẽtia, doloris leuatio. Theocritus: κηδ' ἄρα πάντων νωδυνίαν κατέχευε μελῶν.
Νώδυνος. ε. ὁ. uacans dolore.
Νώθεια. ας. ἡ. ſegnities.
Νωθής. ἐος. ὁ. ἡ. νωθρός.
Νωθρεύω. καὶ
Νωθριάω. μ. άσω. ω. αηα. torpeo, ſegnis ſum.
Νωθρόν. τὸ. languor.
Νωθρός. οῦ. ὁ. ſegnis, imbellis, piger, languidus, ἄλογος, tardus, lentus, ignauus, à νη, & θέω.
Νωθρότης. ητος. ἡ. ſegnities, ueternum.
Νῶι. nos in duali numero.
Νῶιν. nobis & noſtrum in duali numero.
Νωίτερος. ε. ὁ. noſter, duali numero.
Νώνυμε. inuidia.
Νωλεμές. καὶ
Νωλεμέως. indeſinenter, fortiter.
Νωλεμής. ἐος. ὁ. ἡ. indeſinens, fortiter conſiſtẽs
Νωμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. diuido, conſidero, moueo. actiuum, accuſ. iungitur.

τὸ Ω.

Νώμησις. ιος. ἡ. conſideratio, motus.
Νῶν. nobis & noſtrum numero duali.
Νώνυμος. ε. ὁ. ἡ. ignobilis. ὄνομα in compoſitione primum ο uertit in ω, alterũ in υ compoſitum priuatiuo α, & conſonante ν propter hiatum inſerta, ἀνώνυμος, & per aphæreſin νώνυμος: uel ſεριτικῶς, νεώνυμος, contracte νώνυμος. Vtitur hoc uocabulo Heſiodus in Opera & Dies.
Νώροψ. οπος. ὁ. ἡ. ſplendidus. Etymologyci per priuationem uiſus, hoc eſt, καθ' ὑπέρθεσιν τῦ ὁρᾶν, ſic dictum exiſtimant. Homerus Iliad. β'. νώροπα χαλκὸν dixit: ſplendor enim ferri & armorum uiſum ſolet offuſcare.
Νῶτα δοῦναι. ſicuti Latini terga dare, pro fugere.
Νωτεύς. muli, aut aſini clitellarij.
Νωτιαῖος. ε. dorſualis.
Νωτίζω. μ. ίσω. ω. ικα. tergiuerſor, obuerto tergum, fugio. neutrum abſolutum.
Νῶτον. ε. τὸ. dorſum, terga, ſcapula.
Νωτοπλήξ. ῆγος. uerbero, maſtigia cui tergum ſæpe uapulat.
Νῶτος. ε. ὁ. humerus. In plurali τὰ νῶτα.
Νωτοφόρον. ε. τὸ, iumentum tergo ferens.
Νωχελιτέρος. languidior.
Νωχελής. ἐος. ὁ. ἡ. tardus, imbecillis, ignauus.
Νωχελίζω. tardo, tergiuerſor.
Νωχελία. ας. ἡ. εὐθένεια, tarditas, imbecillitas.

Τὸ Ξ μετὰ τὸ Α.

Ξαινόμενος. ceſus, percuſſus
Ξαίνω. μ. ανῶ. ω. ακα. διαλύω, percutio, cædo, tondeo, lacero, diuido, texo, neo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Ξανθίζομαι. flauum reddo, flaueſco.
Ξανθίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ruffo.
Ξανθικός. οῦ. ὁ. Aprilis.
Ξάνθιον. ε. τὸ. lappa.
Ξανθόθριξ. ιχος. ὁ. habens crinem flauum,
Ξανθονόμης. cui capillitium flauum eſt.
Ξανθός. οῦ. ὁ. flauus, Xanthus uiri nomen, & fluuij.
Ξάνθος. ου. ὁ, fluuius Troiæ, Scamander dictus alio nomine. Accepit autem nomen ξάνθος quorundam opinione, ut Ariſtoteles refert de natura animalium libro tertio, quòd oueis reddat flauas.
Ξανθοῦται. flaueſcit.

Ξεινία. τὰ. communes pecuniæ.

Ξεινίον. ϗ. τὸ. munus hoſpiti datum.

Ξεινίζω. μ. ίσω. ω. ικα. hoſpitio ſuſcipio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Ξεινοδόκος. ϗ. ὁ. hoſpes qui accipit.

Ξεῖνος. ϗ. ὁ. pro ξένος, hoſpes qui recipit, & qui cipitur.

ΞΕΝΑ. ΞΕΝΕ.

Ξεναγίαρ. uocant nonnulli genus ordinis. Aelianus de inſtruendis aciebus: Duæ centuriæ manipulum reddunt decuriarum ſedecim, hominum ducenti quinquaginta ſex. Sunt qui hoc genus ordinis cclvi. ξεναγίαρ à mercenario milite uocant.

Ξεναγός. καὶ

Ξεναγωγός. οῦ. ὁ. qui extraneis militibus imperat mercede conductis, manipularis.

Ξεναγῶ. excipio hoſpites, prehenſa manu duco, ut facere ſolẽt qui poſſeſſiones ſuas externis oſtentant.

Ξεναπάτη. ης. ἡ. deceptio hoſpitis.

Ξενεύω. peregrinus & ignotus ſum.

Ξενηλασία. ας. ἡ. expulſio hoſpitum. Legitur hoc nomẽ non tam de cæteris, quàm alijs rebus dici. Plutarchus: ξενηλασία τεχνῶν καὶ ῥιζῶν, expulſio artium ſuperfluarũ. Item: ξενηλασίαν παιδευμάτων ἐποιοῦντο, diſciplinas expellebant, non admitteba nt.

Ξενηλατῆρ. abigere externos & eijcere, ut alienos abigere.

ΞΕΝΙ.

Ξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas, amicitia externorũ, externitas, hoſpitij conſuetudo.

Ξενίζω. μ. ίσω. ω. ικα. hoſpitio ſuſcipio, munero, peregrina uoce aut moribus utor, noua peregrinaq; inſtituo & inaudita: abſolutè poſitum. Iungitur interdum cum accuſatiuo. Ξενίζει τοῖς λόγοις ἡμᾶς, ἀντὶ τῦ ξένα τινὰ πρὸς ἡμᾶς φθέγγεται, hoc eſt, quaſi peregrina fercula nobis appoſuit. Eſt enim ξενίζειν τινὰ τὸ ἐσιᾶν. & ξενίζω opponitur τῷ ἐθίζω. Ξενίζεσθαι eſt etiam τὰ ξένια δέχεσθαι, καὶ λαμβάνειν. Ξενιζόμενον. peregrinum, inſolens. Eſt etiã ξενίζω. uoce, uultu, moribus, & toto uitæ genere peregrinus ſum, nouũ quiddam & peregrinum deſigno, peregrina lingua ſcribo, aut loquor aliter ac in patria in qua dego. Ξενισθέντων ὑπὸ σοῦ, lautè abs te accepti.

Ξενικόν. οῦ. ὁ. hoſpitium, & externorum militum exercitus ſiue conducticiorum apud Demoſthenem & Ariſtophan. Et ξενικὸν, priſcum.

Ξενικός. οῦ. ὁ. externus.

Ξένιον. ϗ. τὸ. xenium, dona hoſpitibus dari ſolita. Accipitur pro quocunq; munere.

Ξένιος. ϗ. ὁ hoſpitalis. Hoc nomine Iupiter, (ut Dionyſius meminit) colitur: quia hoſpitem non negligere, & hominem alienum inuitare amicitiæ eſt. de quo intellexit Vergilius:

Iupiter, hoſpitibus nam te dare iura loquuntur.

Ξενισμός. οῦ. ὁ. nouitas cibi, & pabuli nouitas

Ξενισμὸς ὑδάτων. mutatio aquarum.

Ξενιτεύομαι. καὶ

Ξενιτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. extra patriam maneo & dego, uagabundam uitã ago. neutrum abſolutum.

Ξενίων τυχών. hoſpitio ſuſceptus.

ΞΕΝΟ.

Ξενοδόκειον. ϗ. τὸ. xenodochium, hoſpitium, locus ubi hoſpites recipiuntur. per κ, & per χ ſcribi poteſt.

Ξενοδοκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uel ξενοδοχέω. recipio hoſpites.

Ξενοδόχος. ϗ. ὁ. caupo.

Ξενοκτονία. ας. ἡ. occiſio hoſpitum.

Ξενοκτόνος. ϗ. ὁ. occiſor hoſpitum.

Ξενοκτονῶ. hoſpites macto.

Ξενολασία. hoſpitum expulſio.

Ξενολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. colligo externos militeis.

Ξενολόγος. ϗ. ὁ. conductor aut collector exter norum militum.

Ξενομανῆν. rebus exoticis ſupra modum gaudere, rebus externis & mercibus peregrinis ſupra modum delectari.

Ξενομανία. ας. ἡ. rerum exoticarum amor inſanus, externorum admiratio, nimium & inconſultum externorũ ſtudium. Budæus in libro de Aſſe.

Ξενοπαθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. peſſundo hoſpitem, neutrum abſolutum.

Ξενοπαθοῦμεν. hoſpites nobis eſſe uidemur.

Ξενοπαθοῦντων. οἱ. dicuntur qui tacent, & ſtupidi fiunt ad ingreſſum externorum, qui nõ tam liberaliter agit cum cæteris ac ſuis.

Ξενοτροφῆν. alere hoſpites.

Ξενοτρόφος. ϗ. ὁ. hoſpitum nutritor.

Ξένος. ϗ. ὁ. peregrinus, hoſpes qui recipit & recipitur, amicus, admirãdus. Ξένοι etiam dicuntur milites externi, conductitijq;, & non in ipſa urbe deſcripti. Herodotus ſcribit

bit ξένος à Laconibus peculiariter barbaros intelligi.

ξενοφόνος. ὁ. ὁ. hospitum occisor.

ξενοῦσθαι. peregre agere, peregrinari. Significat etiam hospitio coniungi, & hospitio suscipi.

ξενύλλιον. ὑ. peregrinellus.

ξενών. ῶνος. ὁ. hospitium, locus hospitũ, cœnaculum.

Ξ Ε Ρ. Ξ Ε Σ. &c.

ξερᾶν. euomere, apud Dioscoridem.

ξερός. οῦ. ὁ. siccus, pro ξηρός.

ξέσμα. ατος. τὸ. ramentum, scobes.

ξεσμός. οῦ. ὁ. genus instrumenti quo raditur.

ξεσάς. sexterarios.

ξεστός. οῦ. ὁ. politus, ligneus. urceus.

ξεστρεγλία. ας. ἡ. ars poliendi lapides.

ξέστρον. ὑ. τὸ. rasura.

ξεῦγμα. τὸ. pons.

ξέω. μ. ἑσω. ω. ευμα. polio, frico, rado, incido, sculpo, scalpo. actiuum, accusat. iungitur.

Τὸ Ξ μεῖζ τῶ Η.

Ηβιατικοί. οἱ. terrestres.

Ξηνός. truncus, stipes.

ξηρά. ἡ. arida substantiuè, hoc est terra, Hebræis loquutio familiarissima, sicut ὑγρὰ apud poëtas pro mari nonnunquam inuenias, ut illud, πολὺν ἐφ' ὑγρὴν.

ξηραίνομαι. ανοῦμαι. ω. αμαι. areo. deponẽs absolutum.

ξηραίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. sicco. actiuum, accusatiuo iungitur.

ξηραλοιφέω. μ. ήσω. ω. κκα. unguo in sicco. actiuum, accusatiuo iungitur.

ξηραλοιφία. obunctio circa lauationẽ facta.

ξηρασία. siccitas.

ξήρια. τὰ. emplastra arida.

ξηρός. οῦ. ὁ. aridus, mancus, durus, siccus.

ξηρὸς ἱδρώς. aridus sudor, qui nõ balnei prouenit ui, sed exercitatione aut labore.

ξηρότης. ητος. ἡ. ariditas.

ξηροφαγῆν. arida epulari, comedere quę uim habent siccandi.

ξηροφθαλμία. ας. ἡ. arida lippitudo, pruritus oculorum sine reumate, à siccitate dicta.

Τὸ Ξ μεῖζ τῶ Ι.

Ἰρις. species plantæ aromaticæ.

ξιφήρης. εος. ὁ. ἡ. ensifer, gladium ferens, ὁ πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, manu tenẽs pugionem, & stringendi expectans occasionem. à ξίφος, & αἴρω.

ξιφηφόρος. ὁ. gladium ferens, stipator, siccarius.

ξιφηφορῶ. stipo, ensem fero.

ξιφίας. ὁ. piscis marinus. Theodorus gladiũ interpretatur, Strabo lib. primo scribit galeotas appellari ξιφίας.

ξιφίδιον. ὑ. τὸ. gladiolus, pugio.

ξίφισμα. καὶ

ξιφισμός. οῦ. ὁ. saltatio quædã cum ensibus.

ξιφίον. ὑ. τὸ. herba quæ Latinè gladiola, & genitalis appellatur.

ξιφοειδές. τὸ. os pectoris, quod alio nomine χόνδρος dicitur.

ξιφοθήκη. ης. ἡ. uagina, ensis.

ξιφοκτονέω. occido gladio.

ξιφόκτονος. ὑ. ὁ. ense necans.

ξίφος. ους. τὸ. ensis, gladius.

ξιφυλκία. districtio gladij.

ξιφοῦλκος. ὑ. ὁ. qui gladium exerit.

Τὸ Ξ μετὰ τῶ Ο.

Ὀάνον. ὑ. τὸ. statua. Latini signa pro statuis dicunt.

ξυθός. οῦ. ὁ. flauus, mollis, tener, humidus, translucidus, formosus, tenuis, celer, acutus, uarius. Suidas.

ξοῦθος. uiri nomen,

Τὸ Ξ μεῖζ τῶ Υ.

Υγγενές. τὸ. cognatio.

ξυγγένεται. conuenit.

ξυγγνώμων. ονος. ὁ. ἡ. concors.

ξυκλη. ης. ἡ. dolabrum, lima, genus gladij Laconici, quod quidam ξύνην, per ιν scribunt.

ξυηρός. οῦ. leuigatus.

ξυλεύς. ὁ. lignator.

ξυλαρία. furculi.

ξυλεία. ας. ἡ. lignatio.

ξυλίζεσθαι. lignatum iri.

ξυλεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. ligna incido, uel colligo. deponens absolutum.

ξυλήφιον, ὑ. τὸ. assula, tabula, tabella.

ξυλίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. ligna incido, uel congrego. deponens absolutum.

ξυλίνη γεφύρα. Sublitius pons: sic uertitur à Plutarcho in Problem.

ξύλινος. ὑ. ὁ. ligneus, fructus arborum.

ξυλισμός. οῦ. ὁ. lignatio.

ξυλοβάλσαμον. ὑ. τὸ. xylobalsamum, id est arbor balsamum gignens.

Ξυλοειδής. τὸ ξυλῶδες.

Ξυλοθήκη. locus in naui, ut ὑδροθήκη.

Ξυλόκολλα. glutinum.

Ξυλοκοπεῖν. fustibus cædere, unde

Ξυλοκοπία. ας. ἡ. cæsio fustis.

Ξυλόκοπος. ὁ. ὁ. lignator, lignipeta.

Ξυλομανεῖν. syluescere. de uitibus & arboribus dicitur, quando propter ramorum, foliorumq; copiam luxuriant.

Ξύλον. ὁ. τὸ. lignum, tigillum.

Ξυλουργικά. τὰ. lignaria opera.

Ξυλοῦσθαι. lignum fieri, in lignum mutari.

Ξυλοφάγος. appellatur ab Hierony. uermis obesus, è lignorum carie enascens. Latini cossum appellunt, Plinius teredinẽ, quòd denticulis exterat materiam, capite ad corporis reliqui portionem grauissimo.

Ξυλουργέω. fabrilem artem exerceo.

Ξυλοφθόρος. ὁ. ὁ. uermis à corrumpendis lignis sic dictus.

Ξυλοφόριος. ὁ. ὁ. dies festus Iudæorum.

Ξυλόφρακτος. ὁ. ὁ. lignis compactus.

Ξύλοχος. ὁ. ὁ. locus arboribus consitus.

Ξυλώδης. εος. ὁ. ἡ. lignosus.

Ξύλωσις. ιος. ἡ. contignatio.

Ξ Υ Μ.

Ξυμβάλλει. concidit, inuadit.

Ξυμβασεύω. adfecto conuentionem.

Ξύμβασις. ιος. ἡ. pactum. unde ξύμβασιν ποιησάμενοι, pacificati.

Ξυμβατηρικὸς λόγος. ἡ

Ξυμβατικός. pactionis & conuentionis sermo.

Ξύμβλητο. congressus est.

Ξυμβουλευτικός. οῦ. ὁ. consultandus.

Ξυμπροθυμέω σοι. studeo tibi.

Ξυμφέρομαι ἡλιωθίνῃ. assentior.

Ξυμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.

Ξυμφαγάδις. unà exules.

Ξ Υ Ν.

Ξύν, pro σύν Attici dicunt, unde innumeræ dictiones quæ lingua communi cum σύν componuntur, apud Athenienseis per ξύν proferuntur, ut ξύνοικος, σύνοικος, & cætera.

Ξυναίτιος. ὁ. ὁ. conscius.

Ξυνάρασθαι. coniungere, componere.

Ξυνέηκε. intellexit, συνίβαλε.

Ξυνειλεγμένοι. οἱ. coaceruati.

Ξύνες. intellige.

Ξυνέφελος. ὁ. nubilus.

Ξυνέχεται ἐν ἀγῶνι τὰ πράγματα. uersantur in discrimine res.

Ξυνήϊος. ὁ. ὁ. ξυνός.

Ξυνηκόος. ὁ. ὁ. condiscipulus, coauditor.

Ξύνιον. audiebant, intelligebant.

Ξυνίσορες. οἱ. conscij.

Ξυνοίκια. ἀι. domus contiguæ.

Ξυνίω. audio apud Homerum.

Ξυνός. οῦ. ὁ. communis, indiscretus.

Ξυνοχή. ῆς. ἡ. angustia uiarũ, locus angustus

Ξυντυχία. ας. ἡ. societas.

Ξυνωρίς. ίδος. ἡ. ἡ συνωρὶς οὐκ ἀπὸ τῶν ὀρίων, ut quidam putant, compositum est, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἀείρω τὸ συνείρω εἴρηται, & significat bigas, tam equestreis quàm mulareis. δηλοῖ γὰρ τὸ μὴ τυχὸν ἅρμα, ἀλλ' ἐπὶ δυοῖν μόνον ἵππων συνιόν. Gregorius ξυνωρίδα par amicorum appellat, hoc est ζεῦγος φιλικόν. Synes. τὴν ξυνωρίδα τῶν ἀδελφῶν, concordiã amicorum dixit. Vide commenta. linguæ Græcæ Budæi.

Ξυνωρος. οῦ. ὁ. communis.

Ξ Υ Ρ. Ξ Υ Σ. Ξ Υ Φ.

Ξυράω. καὶ

Ξυρεύω. μ. εύσω. τ. ῖυκα. καὶ

Ξυρίω. μ. ήσω. τ. κα. rado, derado, rasito. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ξυρίας. ὁ. ὁ. qui ad cutem tonsus est.

Ξύριον. ὁ. τὸ. nouacula.

Ξυρίς. gladiolus, uel iris agrestis, herba est.

Ξυροδόκη. ης. ἡ. καὶ

Ξυροθήκη. ης. ἡ. theca nouacularum.

Ξυρὸς. οῦ. ὁ. nouacula.

Ξύσμα. ατος. τὸ. καὶ

Ξυσμός. οῦ. ὁ. rasura, ramentum.

Ξυσσαδὸν μάχη. stataria pugna.

Ξύσσιν πᾶσαν. seriem omnẽ, ita uertit Chalcidius uir doctissimus.

Ξύστηρ. ηρος. ὁ. ξυρὸς.

Ξυστικοί. οἱ. xystici & Latinè dicuntur, ut est apud Suetonium in uita Augusti, id hominum genus, qui xysto, id est hastili, uel spiculo ludunt, qui in xysto exercentur.

Ξυστὶς. ίδος. ἡ. uestis subtilis athletarum, à ξύω, quòd puluerem radat. Quidam dicunt uestem esse talarem mulierum, alij tragicum indumentum. Est etiam δρόμος, cursus.

Ξυστός. οῦ. ὁ. hasta, iaculum, arena athletarũ, porticus ampla latitudine, in qua per hyberna tempora athletæ exercẽtur, teste Vitruuio. & adiectiuè rasilis.

Ξυστοφόρος. ὁ. ὁ. spiculator.

Ξύστρα. ας. ἡ. lecythus, strigil.

Ξύω. μ. ύσω. τ. υκα. rado, polio, attero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τὸ Ο μετὰ τὸ Α.

Cum δασεῖαν, id est aspirationem solam habuerit, articulus præpositiuus est nominatiui casus, generis mascul. numeri singul. & postpositiuus pro ὅς ille. ὁ μὲν ad adiunctum, ὁ δὲ ad remotũ refert sæpius. Sicut apud Latinos, ille ad remotius, hic ad proximum. Quod tamen interdum tam Græci quàm Latini, non obseruant. Vide comment. Budæi.

ὁ. cum accẽtu graui, quod relatiuum, quòd coniunctio, propterea. καθ' ὅ non modo καθ' ὅσον, sed etiam secundum quod, & cuius causa, uel ob quod significat. ἐφ' ὅ idẽ pro ἐφῷ, & ἕως τῷ. παρ' ὅ, pro παρ' ὅσον, quoniam, propter quod, quocirca. Significat etiam contraquàm, Cicero extraquàm dixit. Dicitur & præterquàm quod, ut· σπείρει μὲν ὁ λαγωὸς κατὰ φύσιν, ἀποκυίσκει δὲ ὁ αὐτὸς παρὸ φύσιν, hoc est, ἐξω οὗ τίκτει. Est em̃ præterquã quod, nisi quod, nisi quatenus, & cum eo quod, licet diuersa significent.

ὃ ἐπιστεύθην ἐγὼ, pro quod mihi commissum est, apud Paulum quũ pluribus locis, tum in epistola ad Timotheum priore, capite primo.

ὁ. qui pro ὅς, ut apud Theocritum, ὁ τριφίλητος ἄθωις ὀκ' ἐμ ἀχέροντι φιλεῖται.

ὁ. interdum pro ὅτι poëticè, ut hoc loco, ὃ μὴ ἀϊτὸς ἔκθανε χῆνας.

ὁδε. τοῦδε. ὁ hic articulus cõpositus cum δε, habet uim pronominis, & declinatur τόδε, τῷδε, τόνδε, & cætera, sicut ὁ λόγος. δε autẽ non uariatur ut apud Latinos magister equitum, magistri equitum, &c.

ὅ δὴ λέγεται. quod dici solet.

ὁ δηποτοῦμ. alicubi.

ὅ δὴ φασι. quod aiunt.

ὅ μὴ θόξειε τοῖς θεοῖς. quod diῃ auertant, quod ominari nolint.

ὅαρ. ἄρος. uxor.

ὁαρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. loquor, propriè cum mulieribus, muliebriter garrio. neutrum absolutum.

ὁαρισμός. οῦ. ὁ. colloquium.

ὁαριστ. ῆς. ἡ. conuersatio, colloquium, nugatoria narratio.

ὁαριστής. οῦ. ὁ. familiaris, discipulus, collocutor.

ὁαριστύς. ύος. ὁ. ὁμιλία, consuetudo, colloquiũ

ὄαρος. ε. ἡ. fœmina.

Τὸ Ο μετὰ τὸ Β.

Οβελίζω. μ. ίσω. ω. ικα. oblitero, uerubus configo, ac quasi iugulo ac damno, quo utitur Cicero in epistolis: Alter inquit Aristarchus hos ὀβελίζει. expungere Latini dicunt, hoc est, tollere aut tollendum & delendum designare.

ὀβελισκολύχνιον. instrumentum fabrile ex ueru & lucerna compositum, cuius meminit Aristoteles in lib. de partibus animalium quarto.

ὀβελίσκος. ε. ὁ. obeliscus, minutum ueru, lapidea columna ad similitudinem ueru, unde nomen trahit. est enim obeliscus diminutiuum ab ὀβελός.

ὀβελός, καὶ ὀβολός. apud Homerum, quod ex Eustathio cõstat manifestè, pro eodem accipi uidentur, & esse instrumentum coquinarium, quod in summo sit exacuminatum, & sagittæ modo, quæ βέλος dicitur, inferre plagam ualeat. Sunt qui sublas interpretentur, aliῃ ueru. Phocion tradit ὀβελὸν inde nuncupatum, quòd uetus Athenienſium numus obeliſci imaginẽ perferret. nam ὀβολὸς genus numismatis est minimi, sicut as Latinis. Est etiam ὀβελὸς uirgula rectè iacens instar ueru significans dictionem redundare, & genus gladiῃ figura ueru. Item columna lapidea apud Herodotum lib. ιῃ. ἀνέθηκε ὀβελοὺς δύο λιθίνους, ἐξ ἑνὸς ἑόντας ἑκάτερον λίθε, μῆκος πηχέων ἑκατόν.

ὀβολοσατέω. fœnerari, usuras colligere.

ὀβολοσάτης. ε. ὁ. fœnerator, minutulus fœnerator.

ὀβριμοεργός. οῦ. ὁ. ἡ. grauia operans.

ὀβριμόπατρος. ε. ὁ. ἡ. fortem patrem habens. Hoc epitheton tribuit Palladi Hom. quòd fortem ac potentẽ habeat patrem Iouem.

ὄβριμος. ε. ὁ. potens, idem quod βρίμος.

ὄβρυζον. ε. τὸ. obryzum. sic enim & Latinè dicitur, & est aurum quod in coctione non minuitur, aut quod multipliciter excoctũ est. Dicit de purgatissimo. Sicut apud Trãquil. postulatum argentum. Dictum, teste Hieron. quasi Ophirisum. nam ex Ophir insula laudatissimũ aurum euehebatur.

Τὸ Ο μετὰ τὸ Γ.

Ογδοάς. άδος. ἡ. numerus octonarius, ogdoas. Plutar. in Theo. ὀγδοὰς ἐστι κύβος ἀπαρτίε πρῶτος.

ὄγδοατος. ϐ. ὁ. καὶ
ὀγδοος. ϐ. ὁ. octauus.
ὀγδοηκαθαίτης. ϐ. octogenarius.
ὄγε. ille.
ὀγηπόνος. ϐ. ὁ. agricola.
ὄγκαι. uicus Bœotiæ, unde Oncæa Minerua dicitur à templo, quod ibi Cadmus condi dit in honorem eius, ut scribit Lycophronis interpres.
ὀγκάομαι. μ. ήσομαι. ϖ. κμαι. rudio, clamo, deponens absolutum.
ὀγκηθμός. οῦ. ὁ. ruditus.
ὄγκινον. aduncum.
ὄγκιον. ϐ. τὸ. pharetra.
ὀγκισός. οῦ. ὁ. asinus.
ὀγκοῖ ζας φλέϐας. tumefacit uenas.
ὄγκος. ϐ. ὁ. aceruus adgestus, tumor, magnitudo, moles. cuspis, aculei extrema pinula, fastus, corpulentia, concrementũ, pondus, amplitudo, grauitas orationis.
ὀγκοῦσθαι. extuberare.
ὀγκύλλεσθαι. intumescere, fastuosum esse, ceruicem intendere, iactare, superbire.
ὀγκωδέστερος. ὁ. latior corpore.
ὀγκώδης. εος. ὁ. tumidus, tuberosus.
ὄγκωσις. ιος. ἡ. tumor.
ὀγμεύω. ordine meto.
ὄγμος. ϐ. ordo sulcorum & messorum quum segetem secant. Theocritus in Theristis: ἔτε τὸν ὄγμον ἄχειρ ὀρθὸν δύνασ ὡς τὸ πρὶν ἄγες
ὀγχηστός. οῦ. ὁ. Oncheſtus nemus sacrum Neptuno, ut testatur Homerus illo uersu, ὀγχηστόνδ' ἱερὸν ποσιδήϊον ἀγλαὸν ἄλσος. Est & urbs Bœotiæ.
ὄγχνη. pyrum, ἀχερὰς, ἄπιον.

Τὸ Ο μετὰ τοῦ Δ.

Ὁδάϊον. uiaticum.
ὁδάϊος. iniucundus, malus: ὀλίγος, ἀτερπής, πονηρὸς, φορτικὸς, πρᾶσιμος, ὠνήτης. Hesychius.
ὁδάξ. mordicus.
ὁδάξασθαι. fricari, scalpi.
ὁδαξεῖν. corrodere.
ὁδαξισμός. οῦ. ὁ. gingiuarum pruritus, dentiũ stridor.
ὁδεύομαι. καὶ
ὁδεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. iter facio, eo. neutrum absolutum.
ὁδηγέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. deduco, id est, dux sum itineris, uiam commonstro. neutrum, accusatiuo iungitur.
ὁδηγία. ας. ἡ. deductio, ducatus.

ὁδηγός. οῦ. ὁ. dux, id est dux uiæ.
ὁδίσκω. intumesco.
ὁδίτης. ϐ. ὁ. uiator.
ὁδμή. ῆς. ὁ. odor, ἀποφορά.
ὄδμινος. ϖολύοσμος, εὔοσμος, odorifer.
ὁδοιδοκός. οῦ. ὁ. latro, id est uiarum obsessor, hodœdocus, ut ait Festus Pomp.
ὁδοιδοκέω. uias obseruo, obsideo.
ὁδοιποιέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. uiam facio, uiam munio, transitum præstruo, transitum aperio. neutrum, datiuo iungitur.
ὁδοιπορέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. eo, id est iter facio. neutrum absolutum.
ὁδοιπορία. ας. ἡ. iter, uia, compendium uertit Politian.
ὁδοιπορικόν. οῦ. τὸ. hodœporicũ, id est liber aliquod iter describens, opus conscriptum de ijs quæ in uia accidunt: qua dictione diuus Hieronymus in uita beatę Paulæ usus est. ὁδοιπορικὴν ἐσθῆτα, uestem itinerariã uertit Politianus.
ὁδοιπορικός. ὁ. itinerarius.
ὁδοιπορίον. ϐ. τὸ. conuiuium quod datur pro itinere confecto.
ὁδοίτης. uiæ dux.
ὀδοντάγρα. ας. ἡ. instrumentum medicorum.
ὀδονταλγία. ας. ἡ. dolor dentium.
ὀδονταξέυς. ϐ. ὁ. ὀδοντάγρα.
ὀδοντιάζειν. dentire.
ὀδοντίασις. ιος. ἡ. dentitio. (bijs.
ὀδοντισμός. οῦ. ὁ. modus quidam canendi ti-
ὀδοντοτρίμματα. τὰ. dentifricia uertit Hermol.
ὀδοντοφυεῖν. dentire, producere denteis.
ὀδοντοφυής. ὁ. ἐος. denteis producens.
ὀδοντοφυία. ας. ἡ. dolor quem infantes percipiunt dentientes.
ὀδοντωμένον. dentatum ut serra.
ὁδοποιεῖν. omnia sternere.
ὁδοποίησις. ιος. ἡ. uiæ præparatio.
ὁδοποιός. οῦ. ὁ. faciens uiam, qui uiam munit exercitui, uiator, & nomen magistratus apud Athenienseis.
ὁδός. οῦ. ἡ. uia. Accipitur pro uita, scopo, limite. ἐν ὁδῷ ὄσι cum dicimus, significamus in opere, uita, ac fide. In nominatiuo & accusatiuo duali usurpatur masculino genere. καθ' ὁδόν, rectè atq; ordine. Vide etiam πρὸ ὁδοῦ.
ὀδός. ἐος. τὸ. pro ὀδούς, solum, pauimentum, limen. Suid.
ὁδοστρωσία. ας. ἡ. munus sternendæ uiæ, uiarum stratio.

ὁδοῦ παρεργον. superuacaneè, extra itineris propositũ, obiter. Cicero ad Atticũ: Nam ὁδοῦ παρεργον uolo te hoc scire, id est, ut interim à proposito digrediar, nolim te hoc ignorare quod sequitur.

ὁδούρης. εος. ὁ. uiarum insidiator.

ὁδοῦσθαι. præcedere, uel primum esse.

ὀδούς. ὀντος. ὁ. dens, quasi ἐδούς, ab ἔδω, sicut ἀ λέγω λόγος.

Ο Δ Υ. Ο Δ Ω.

ὀδυνάω. dolore affligor. neutrum absolutũ.

ὀδύνη. ης. ἡ. dolor.

ὀδυνηρὰ. τὰ. doloris efficientia.

ὀδυνηρός. οῦ. ὁ. dolorosus.

ὀδυνήφατος. ὁ. pellens dolorẽ, mitigatorius

ὀδύνομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. irascor, doleo. deponens absolutum.

ὀδυνῶμαι. aliquid mihi dolet.

ὀδύρεο. luge.

ὀδυρμός. ὁ. luctus, lamẽtatio, fletus, querela.

ὀδύρομαι. μ. οῦμαι. π. υρμαι. lugeo, lamentor, doleo, conqueror. deponens, accusatiuo & genitiuo iungitur. Halic. lib. viij. ἄνδρα τῆς τύχης ὠδύροντο, uiri fortunam deflebant.

ὀδυρτικός. querulus.

ὀδυσαμένος. lugens.

ὀδυσσεία. ας. ἡ. Odyssea, Homeri opus de Vlyssis erroribus uiginti quatuor libris absolutum. deriuata dictio ab ὀδυσεύς.

ὀδύσιος. ᾱ. ὁ. Vlysseus.

ὀδυσεύς. έος. ὁ. Vlysses.

ὄδωδα. olui, præteritum perfectum Atticorũ est ab ὄζω.

ὀδωδέναι. olere.

ὀδωδή. ὀσμή.

ὀδωδός. ὁ. ἡ

ὀδωδώς. ὄζων, olfaciens.

Τὸ Ο μεζὰ τῦ Ζ.

Ὄζαι. τὰ δέρματα τῶν ἀναγρων, pelles onagrorum, Suidas.

ὄζαινα. ας. ἡ. ozæna piscis ex genere Polyporum, graueolentia, ulcera narium.

ὀζαινικά. olfactoria uidentẽ esse apud Dioscoridem.

ὀζόλαι. Ozolæ socij Aiacis Telamonij ab ὄζω, quasi mali odoris, quoniam iuxta paludem habitarunt maleolentem. Vide Seruium in tertio Aene.

ὄζολις. ὁ. ossole polypi species. Polyporum, inquit Aristotel. genus est quod aliqui bolitænã, aliqui ozolim uocãt, etiamsi Theodorus ossolem conuertit.

ὄζος. ᾱ. ὁ. ramus, uirgultũ à tranco auulsum, stirps, nodus gramulus.

ὄζυγες. οἱ. ὁμόζυγες.

ὄζω. μ. ὄσω. μέσος παρακε. ὦδα, ηὐ ἀπλιπῶς ὄδωδα. oleo, in bonã & in malam partem, ut apud Latinos oleo. Theocritus: ὡς καλὸν ὄσδει. Aristophanes ὀζήσει dixit, nimirum ab ὀζῶ, circunflexo. Cum genitiuo apud Galen.

ὄῖ. ἡ. sorbus, interprete Theodoro.

Τὸ Ο μεζὰ τῦ Θ.

Οθεν. unde quare, quocirca, infinitè. Interrogatiuè uero πόθεν dicimus. Accipitur ὅθεν ἀντὶ τῦ ὃ ἕνεκα οὗ. Aristot. Ἀρχὴ ἡ μὴν λέγεται ὅθεν ἄντις τ πράγματος κινηθείη πρῶτον. Sic Terentius: Addebat è prædonibus unde eam emerat, se audisse abreptã è Sunio. Vide Comment. Bud.

ὁθενδήποτε. ex qua parte.

ὁθενοῦν. undecunq.

ὁθενπερ. unde.

ὀθεύω. ἄγω, φροντίζω, curo, Hesych.

ὄθη. ης. ἡ. cura.

ὄθημον. ὑσεριόν.

ὅθι. ubi infinitè positum. πόθι interrogatiuè.

ὄθνειος. ᾱ. ὁ. ξένος, externus, alienus, alienigena, extraneus, quasi νοθεῖος ut quidam uolunt καθ' ὑπέρθεσιν.

ὀθολλία. ας. ἡ. linteolum.

ὀθομαι. curo, aduerto, ἐπισρέφομαι, turbor.

ὀθόνη. ης. ἡ. uelamen, uelum nauticũ, omne amiculum subtile siue laneum, siue linteũ. Iliad. γ'. ἀργεννῆσι καλυψαμένη ὀθόνησι φαεινῇ θαλάμοιο.

ὀθόνιον. ᾱ. τὸ. linteum, uestis.

ὀθόνιος. ᾱ. ὁ. linteus, ex linteis confectus.

ὀθονοποιός. οῦ. ὁ. lintearius.

ὀθούνα. succus herbæ, ut quidam uolunt, chelidoniæ, ut alij alterius.

ὀθρέω. ago.

ὀθρυάδης. ᾱ. ὁ. Othryades nomen uiri.

ὄθρυς. υος. ὁ. Othrys mons Thessaliæ.

ὄθω. τὸ ἐπισροφὴν ποιοῦμαι, Suid.

ὀθῶς. ταχέως.

Τὸ Ο μεζὰ τῦ Ι.

Οἴ. aduerbium lamentandi (hei) & cõterritorum uox. Suid.

οἱ. cum aspiratione sola, hi significat articulariter positum.

οἳ. cum aspiratione & accentu graui significat qui numero plurali, & sibi, cum aspiratione & circunflexo.

οἷ. ubi significat infinitè positum, cum geni-

 tiuo.

tiuo. Accipitur pro quò infinite. οἱ τῶν καινῶν μεταγραφεῖς.

οἱ ἀμφί, καὶ οἱ περί. cum accusatiuo nihil significant, nisi rem singularē & unam, ut οἱ ἀμφὶ τὸν πλάτωνα, nihil aliud quàm Plato. οἱ περὶ τὸν Δημοσθένη, Demosthenes. οἱ ἀμφὶ τοὺς λόγους, literati.

οἱ ἀπὸ ξένης. peregrini.

οἱ γῆς. quò gentium.

οἱ δή. quò.

οἱ ἑκ. qui eum.

οἱ ἐγγύς. propinqui, parentes.

οἱ ἐν αἵματι. consanguinei.

οἱ ἐν τέλει. proceres, principes.

οἱ ἐν ὥρᾳ. qui in uigore ætatis sunt constituti.

οἱ ἐξώ. externi uocant scriptores, nō christia- (ni.

οἱ ἐπὶ μέρους. partim, id est uiritim.

οἱ ὅτε οἰωνοῖς ἱερέων. auspices prius, nunc augures uocantur à Romanis.

οἱ κατὰ συζυγίαν μετοισμοί. partitiones coniugatæ.

οἱ καθ' ἡμᾶς. familiares, contemporanei.

οἱ παρὰ αὐτῷ. cognati, quasi dicas, qui ad illū pertinent.

οἱ περὶ αὐτόν. amici eius.

οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικούς. pro rhetoribus di- (xit Plato.

οἱ περίξ. circunstantes.

οἱ πρὸς αἵματος. consanguinei.

οἱ ὑπὸ χεῖρα. subditi. Τοῖς ὑπὸ χεῖρα. subditis.

Ο Ι Α. Ο Ι Β. Ο Ι Γ.

οἷα. tanquàm, qualiter, utpote, quemadmodum, quippe, nimirum, cuiusmodi, prout, sic, ad eundem modum, adeò.

οἷα δή. tanquàm, sic, quasi.

οἶαι. αἱ. pelles, melotæ, διφθέραι.

οἷανπερ. qualem.

οἴαγρος. ὁ. ὁ. Oegrus uir, siue fluuius Orphei pater, ut ipse in Argonautico testatur, ὀρφεὺς καλλιόπης τε καὶ οἰάγρου φιλεκοῦρε.

οἰακίζω. μ. ίσω. τ. ικα. gubernaculū nauis rego, clypeum guberno. Herodo. οἵπερ ἐώθεσαν ἀσπίσι χρέεσθαι τελαμῶσι σκυτίνοισι οἰακίζοντῶν. neutrum absolutum.

οἴαξ. ακος. ὁ. gubernaculum, clauus, temo na- (uis.

οἷατε. tanquàm.

οἰάτειον κρέας. ouilla caro.

Οἴβαλος. ὁ. ὁ. Oebalus Tyndarei pater, unde Oebalidæ Castor & Pollux.

οἰγνύω. μ. ὄιξω. τ. ἑωγα. καὶ

οἴγω. aperio. actiuū, accusatiuo iungitur.

Ο Ι Δ. Ο Ι Ε. Ο Ι Ζ.

οἶδα. ας. scio, præteritum tamen est, sed pro præsenti etiā utimur. εὖ οἶδ' ὅτι, plærunq; τῶν παρειλημένων ὀδή.

οἶδ' ὅπως. nescio qua parte.

οἰδαλέον. τὸ ὑγρόν, humidum.

οἰδαίνω. μ. ανῶ. καὶ

οἰδέω. μ. ήσω. τ. ηκα. tumeo, fundatus sum, αὐξάνω, ψύχω. neutrum absolutum.

οἴδημα. ατος. τὸ. καὶ

οἴδησις. tumor, inflatio, ὄγκωμα, ἀπόσημα, ταραχὴ πνεύματος.

οἰδιπόδης. ε. ὁ. Oedipodes, idem qui & οἰδίπους. οδος. dictus est, id est, Oedipus & οἰδίπος. ε. si recte legitur apud Plautum: Oedipo cōiectore opus est. Dicitur autem Oedipus ἀπὸ τοῦ οἰδεῖν τοὺς πόδας, id est, à tumore pedum, Euripide authore, & Seneca, qui sic scribit: Forata ferro gesseras uestigia, tumore nactus nomen ac uitio pedum.

οἴδμα. ατος. τὸ. tumor, unda intumescens, æstus.

οἴδνα. τὰ. οἰδήματά τινα τῆς γῆς, terræ tumores

οἰδοῦσα. τὰ. funes. (Suid.

οἴεται. existimas, ῥ ὄιη per dialysin apud Homerum.

οἰήτης. ε. ὁ. coætaneus.

οἰζυρός. ε. ὁ. ærumnosus, difficilis, πονηρός, μοχθηρός.

οἰζύς. ύος. ἡ. ærumna, mendicitas, miseria: πτωχεία, κακοπάθεια, ταλαιπωρία, κακοχία. Hesychius.

οἰζύω. μ. ύσω. τ. υκα. in ærumna sum. neutrū absolutum.

Ο Ι Η. Ο Ι Κ.

οἰήϊον. ου. τὸ. gubernaculum.

οἰηκίζω. τὸ οἰακίζω.

οἴημα. elatio, & arrogantia, καὶ τῦφος.

οἰηματίας. ὁ ὑπερήφανος, superbus & insolens.

οἴησις. ιος. ἡ. opinio, sententia, existimatio. ὑπαρσις & elatio apud Dionys. & stulta arrogansq; existimatio sui.

οἴκαδε. ad domum, aduerb. ad propria, pro quo Dores οἴκαδις dicunt.

οἰκειοπραγεῖν. priuatam rem agere, nō publicam. opponitur τῷ πολυπραγμονεῖν.

οἰκεῖος. ε. ὁ. domesticus, familiaris, amicus, proprius, propinquus. οἰκεῖος σοφίας, doctus philosophias. οἰκεῖῳ μέτρῳ, suo modu- (lo.

οἰκειότης. ητος. ἡ. familiaritas.

οἰκειοῦμαι. καὶ

οἰκειόω. μ. ώσω. τ. ωκα. domesticū & familiarem facio, concilio, mansuefacio, approprio, amicum mihi & peculiarem reddo, priuatim

priuatim familiarem mihi facio, trado me clientelæ alicuius, cõcilio beneuolentiam, familiarẽ me reddo, adiungo mihi aliquẽ. Herodia. pro authorare & ſibi obæratum reddere, ære dato obligare, uel beneficio obſtringere ſçpe utitur. actiuũ, actõ iungit.

οἰκείως. propriè, amicè.

οἰκειακός. οῦ. familiaris.

οἰκετεία. ας. ἡ. familia.

οἰκέτης. ου. ὁ. famulus, tam bonus quàm malus. Et quiuis domeſticus.

ὀἰκέτης ἐπιεικής. frugi bonæ ſeruus.

οἰκεύς. έος. ὁ. domeſticus, ſeruus.

οἰκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. habito, incolo, manſionem habeo, manſito. actiuũ, actõ iungitur.

ΟΙΚΗ. ΟΙΚΙ.

οἴκημα. ατος. τὸ. domicilium, ædificiũ, tabernaculum, & carcer, Attice lupanar.

οἰκημάτιον. ου. τὸ. cubiculum.

οἰκήσεις. ἀι. penates.

οἴκησις. domus apud Herodian.

οἰκητήριον. ου. τὸ. habitaculum, domicilium.

οἰκητής. οῦ. ὁ. habitator.

οἰκητικά. τὰ. quæ domicilia ſibi faciunt.

οἰκήτωρ. ορος. ὁ. habitator, incola, colonus.

οἰκία. ας. ἡ. domus, familia. ἐκπεσὼν τῆς οἰκίας, patria pulſus. Item nidus, domiciliũ auiũ. Odyſſ. β΄. διάτε οἰκίαν καὶ πόλιν αὐτῶν ἤξαν, de auibus loquens.

οἰκιακός. οῦ. ὁ. domeſticus. Matth. utitur.

οἰκίδιον. area ædificij futuri, domuncula.

οἰκίδιος. domeſticus, priuatus.

οἰκίζω. μ. ίσω. ω. ικα. habito, habitare facio, in ſedem reſtituo. actiuũ, accuſatiuo iungit. ᾤκισαι, ſitum eſt, ſedem habet.

οἰκίον. ου. τὸ. domus.

οἰκίσκη. area ædificij futuri.

οἰκίσκος. ου. ὁ. cellula, cubiculũ, domuncula, proprie auium cauea. Demoſth. κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας.

οἰκισμός. οῦ. ὁ. ædificatio, habitatio.

οἰκιστής. οῦ. ὁ. q facit habitare, ductor coloniæ.

ΟΙΚΟ.

οἰκογενής. ές. ὁ. ἡ. famulus, propinquus, domi noſtrę natus, uerna: δοῦλος uel συγγενής.

οἰκοδέσποινα. ης. ἡ. matrona.

οἰκοδεσποτεῖν. familiã adminiſtrare, domui præeſſe, domus tenere imperium. Paulus ad Timoth.

οἰκοδεσπότης. ου. ὁ. paterfamilias.

οἰκοδεσποτικά. τὰ. patrisfamilias officia.

οἰκοδομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ædifico. actiuũ, accuſatiuo iungitur. οἰκοδομεῖται ὁ δι᾽ ἑτέρου οἰκοδομῶν, καὶ ὁ τὸν μισθὸν διδούς, οἰκοδομεῖ δὲ ὁ οἰκοδόμος.

οἰκοδομή. ῆς. ἡ. ſtructura.

οἰκοδόμημα. ατος. τὸ. ædificium, ſubſtructio.

οἰκοδομία. ας. ἡ. ſtructura, fabrica.

οἰκοδομική. ars ſtructoria ædificiorum.

οἰκοδομικός. οῦ. ὁ. architectus.

οἰκοδόμοι. ædium opifices.

οἴκοθεν. domo, de domo in domum, domatim, familiatim ut ita dicam, de una familia in aliam. de loco aduerbium.

οἴκοθι. aduerbium loci & de loco, domi, & à domo.

οἴκοι. domi.

οἰκόνδε. domum, aduerbium ad locum.

οἰκονομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. guberno, diſpenſo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

οἰκονομία. ας. ἡ. diſpenſatio domeſtica: in qualitate orationis, ordo, elocutio, pronunciatio appellatur.

οἰκονομιάσης. ου. ὁ. gubernator.

οἰκονομική ἀρχή, quæ & οἰκονομικὸν appellatur ab Ariſtot. eſt poteſtas illa qua uir uxori, liberis & omni familiæ præeſt.

οἰκονομικός. οῦ. ὁ. gubernandæ familiæ peritus, frugi.

οἰκονόμος. ου. ὁ. diſpenſator rei familiaris, uilicus, œconomus, moderator domus. Hic non tantum frugum, ſed omnium quę dominus poſſidet, gubernator eſt. ab οἶκος & νέμω, guberno, diſpenſo.

οἰκόπεδον. ου. τὸ. domicilium, area ædificij futuri, locus circa domum.

οἰκοπορεῖα. τὰ. uaſa domeſtica.

οἶκος. ου. ὁ. familia, domus, facultates, cenſus.

οἰκόπλωτος. ου. ὁ. qui alitur domi, qui domi cibũ capit nec lucratur expenſas, qui ex ſuo uiuit. Dicitur etiã qui citra ullam mercedem ciuitati operam præſtat.

οἰκοτραφής. uerna, domi nutritus.

οἰκοτρίβαιον. ου. τὸ. καὶ

οἰκοτρίβης. καὶ

οἰκότριβος. ου. ὁ. καὶ

οἰκότριψ. de eo qui natus eſt ſeruis parentibus, ipſe etiam ſeruus: nimium frequentãs domum, uerna, qui ingenuorum filios inſtituit apud Athenienſes. & ſeruus domi natus, ὁ ἀπὸ γονέων δοῦλος, ut alij dicunt, uel potius ὁ οἰκογενής, hoc eſt, διαφέρων τ οἰκέτου, nam hic poteſt eſſe ἀιχμάλωτος, hoc eſt, captiuus.

οἰκουμένη. ης. ἡ. orbis terrarum, terra habitabilis, insula.

οἰκουρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. domi me cõtineo, sto, dispenso res domesticas, domũ custodio. neutrum absolutum.

οἰκουρία. ας. ἡ. domus custodia, ignauia, cellularium officium.

οἰκουρός. οῦ. ὁ. pro eo quod est ignauus, domi desidere gaudens. Vox ipsa sonat quasi dicas domicustos. Dicuntur & canes οἰκουροὶ quasi domicustodes. Et Paulus matronas οἰκουρούς uult esse, unde & in bonã partem accipi posse liquet, cui ædium custodia delegata est, ut nocte excubias aduersus fures agat.

οἰκοφθορεῖν. absumere, perdere rem familiarem.

οἰκοφθορία. calamitas, rei domesticę iactura.

οἰκοφθόρος. ε. ὁ. pernicios us in domos.

οἰκοφυλακέω. μ. ήσω. ω. ηκα. domũ custodio. neutrum absolutum.

Ο Ι Κ Τ. Ο Ι Κ Ω.

οἰκτείρω. μ. ερῶ. ω. αρκα. misereor, lugeo. neutrum, accusatiuo iungitur.

οἰκτεῖς. οἱ. pectines.

οἰκτένες. pectunculi.

οἰκτιρμός. οῦ. ὁ. miseratio.

οἰκτίρμων. ονος. ὁ. misericors.

οἰκτισα. aduerbium, miserrimè.

οἰκτισος. ε. ὁ. miserrimus, ἐλεεινός.

οἰκτός. οῦ. ὁ. misericordia.

οἰκτρολογία. ας. ἡ. oratio ad misericordiam commouendam.

οἰκτρός. οῦ. ὁ. miserabilis.

οἰκτροχοεῖν. miserabilia uerba fundere, ut rei deprecantes.

οἰκτροχοῦντῶν. οἱ. plorãtes, quasi miserias fundentes.

οἰκωφέλεια. ας. ἡ. domestica utilitas & priuata

οἰκωφελής. ἐος. ὁ. ἡ. domesticus.

Ο Ι Μ.

οἶμα. ατος. τὸ. impetus.

οἶμαι. puto, ni fallor per syncopam ab οἴομαι. μ. οἰήσομαι. ω. ὠήμαι. deponens, accusatiuo iungitur. arbitror, suspicor. Interdum ironicum est. Demosthe. ΑΛΛ οἶμαι περιῆσαν οὗτοί μου, At credo isti præstantiores se quàm ipse me præbui. Interdum οἶμαι παρέλκει, ut καὶ τὰ τοιαῦτα ληλωτάκεισιν οἶμαι καὶ λαμπρά. pro utiq; uel nimirum. Sic οἴει apud Platonẽ, & credo apud Ciceronem. Vide Cõmentaria Budæi.

οἰμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. concito, impetum facio. actiuũ, accusatiuo iungitur. est etiam neutrum absolutum.

οἰμή. ης. ἡ. cantilena, φωνή, ὁδός, λόγος, ἰσορία, ᾠδή. Vnde προοίμιον, τὸ πρὸ τῆς ᾠδῆς καὶ κύκλος.

οἴμοι. hei, hei mihi. recto iungit & genitiuo. interdum & sine casu ponitur. Vide Commentaria Budæi.

οἶμοι. αι. ῥάβδοι, Suid.

οἰμονοπεῖραι. inertes, unipetæ.

οἶμος. ε. ὁ. uia.

οἰμωγή. ῆς. ἡ. ululatus, fletus.

οἰμώζω. μ. ώξω. ω. ωχα. ploro, lugeo, ingemo. Est etiam pœnas pendo, supplicio afficior, me pœnitet facti. Apud Aristoph. οἰμώξη, hoc est, non impune feres. Diogenes: Διογένης τοῖς καλουμένοις Ἕλλησιν οἰμώζειν. quod male precantis est, ἀντὶ τῦ τιμωρεῖσθαι. Bud. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ο Ι Ν.

οἰνάς. άδος. ἡ. uinago.

οἰνάνθη. ης. ἡ. labruscæ fructus cum floret, uitiflora.

οἰναρίζειν. pãpinos detrahere uitibus, quod fieri solet maturescentibus uuis.

οἰνάριον. ου. τὸ. uillum, diminutiuum est ab οἶνος.

οἰναρον. ε. τὸ. pampinus.

οἰναρος. ὁ. unedo.

οἰνάς. ἡ. uinago.

οἰνέλαιον. ε. τὸ. uinum oleo mixtum.

οἴνη. ης. ἡ. uitis apud antiquos, apud iuniores ἄμπελος dicitur.

οἰνηίς. una est ex decem tribubus Athenien sium: φυλή, inquit Suidas, ἡ οἰνέως. & mox: οἰνηίς μία τῶν δέκα φυλῶν παρ᾽ ἀθηναίοις.

οἰνηρός. οῦ. ὁ. uinarius.

οἰνήρυσις. ἡ. poculum aut uas uinarium, unde uinum hauritur.

οἰνηρία. ἡ. poculi genus apud Athenæum, lagena uinaria.

οἰνίζειν. uinum resipere apud Dioscoridem.

οἰνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. uinũ emo, uinor. deponens absolutum.

οἰνιστήρια. τὰ. genus fuit libationis Athenis iamiam pubescentibus perfamiliare. Siquidem priusquàm τὸν μαλλόν, id est, demissionem priuscidèrent comam, uini mensura in Herculis templum illata, prolibantes potũ conuenientibus exhibebant. Cœl.

οἰνοβαρέω. temulentus sum.

οἰνοβαρὴς

οἰνοβαρής. ἐος. ὁ. ἡ. ebrius.
οἰνόζωνος. ϑ. ὁ. ſolus, expeditus.
οἰνόλιπτος. ϑ. temulentus.
οἰνομέλι. πω. τὸ. mulſum.
οἰνοπεδόν. τὸ. uiniferum ſolum.
οἰνοπίπαντοι. οἱ. βότρυες. Suid.
οἰνοπίπας. uinolentus, temulentus, à πιπίσκειν fugere. Ariſtopha. τὰς οἰνοπίπας, τὰς προδότιτας τὰς λάλους. quo loco quidam codices οἰνοποτίδας habent pro οἰνοπίπας.
οἰνοποιός. uini factor.
οἰνοποσία. ας. ἡ. potatio uini.
οἰνοποτάζω. μ. άσω. π. ακα. uinum bibo, præbeo bibendum, conuiuor. neutrũ abſol.
οἰνοπότης. ϑ. ὁ. uini potator, uinibibulus.
οἰνοπῶαι. οἱ. exploratores & inſpectores cœnarum, qui modum imperabant ne quis in ſympoſio aut plus ſatis biberet, aut parum ab alijs: hi in conuiuijs terni erant.
οἰνοπωλεῖν. uendere uinum.
οἰνοπώλης. caupo.
οἶνος. ϑ. ὁ. uinum. dictum ἀπὸ τῆς οἰνήσεως, id eſt, emolumento, iuxta illud Homeri: ὀνήσεαι αἴκε πίηϑα, Iuuamen ſentiẽs, ſi biberis. uel dicitur, διὰ τὸ οἰήσεως τὸν νοῦν ἐμπιπλᾶν, quod exiſtimatione ac opinionum uanitatementem oppleat. uel ἀπὸ τῆς ὀίνης, quam ueteres uitem appellabant.
οἰνοσκλεύσαντων. οἱ. qui uinum adminiſtrarũt.
οἰνοφλυγία. ας. ἡ. ebrietas, uinolentia.
οἰνοφλυγῶ. inebrior, immodicè uino utor.
οἰνόφλυξ. υγος. ὁ. ebrius, uinoſus.
οἰνοφόρον. ϑ. τὸ. idem quod οἰνόχημα.
οἰνοφόρος. ϑ. ὁ. ἡ. uinifer.
οἰνόφυτον. τὸ. uinetum.
οἰνοχημα. απω. τὸ. omne uas uinarium, cupa, brochus.
οἰνοχοεύω. μ. εύσω. π. ευκα. καὶ
οἰνοχοέω. μ. ήσω. π. ηκα. uinum fundo, potum miniſtro, quod munus eorũ eſt qui à cyathis uocantur. neutrum abſolutum. Homerus tamen Iliados tertio accuſatiuo iunxit, νέκταρ οἰνοχόει. Ipſi autem cõuiuæ οἰνοχοεῖσθαι dicuntur.
οἰνοχόη. ης. ἡ. cyathus, trulla.
οἰνοχόος. ϑ. ὁ. pocillator, qui potus miniſterio præficitur, pincerna. ab οἶνος & χέω fundo.
οἶνοψ. οπος. τὸ. nigrum.
οἰνόω. μ. ώσω. π. ωκα. ebrio. actiuum, accuſatiuo iungitur.
οἰνοῦτα. ης. ἡ. placenta ex uino & melle.
οἰνώδης. εος. ὁ. ἡ. uinoſus.

οἰνών. ῶνος. ὁ. cella uinaria.
οἰνώμυροι. οἱ. uino pleni.
Οἰνώνη. ης. Oenone mulier à Paride dilecta. Vide Ouidiũ heroidum epiſtolarum γ.
οἴνωσις. ιος. ἡ. uinoſitas, ebrietas.
οἴνωψ. οπος. ὁ. cuſtos uini, Bacchus, & habens uini colorem, niger.

ΟΙΟ.

οἰοβότης. oberrans ſeorſum. proprie dicitur de pecudibus oberrantibus & ſeorſum ab alijs paſcentibus. ab οἶος & βοῦς.
οἰόθεν. ſingulariter.
Οἶομαι ἢ πράσει οἶμαι ὄιει, ὄιεται. μ. οἰήσομαι. π. ᾠήμαι. ἀόρις. ά. ᾠήθην. puto, uideor. Accipitur apud Herodianũ pro ſuſpecto & ſuſpectũ habeo. deponens abſolutum.
οἷον. qualiter, ſicut, uelut, tanquàm, quaſi, uidelicet. aduerbium eſt explicandi & declarandi, & interdum admirandi.
οἷόν τε. poſſibile eſt.
οἷόν τε εἰπεῖν. ſi fas eſt dicere, ſi licet dicere.
οἰονεί. fermè, ſicut, quaſi, tanquàm.
οἰονεῖς. exiſtimabis, uidebitur tibi
οἰονοσκοπεῖον. auſpicij locus.
οἰοπέδιλος. ϑ. ὁ. habens unum calceum.
οἰοπόλος. ου. ὁ. deſertus, ſolitarius, quòd in huiuſmodi locis uerſentur oues, ſtatio pecudum. ab οἷς & πολέω.
οἶος. ϑ. ὁ. ſolus.
οἷος. ϑ. ὁ. qualis. Plato: ἀλλαμὴν οἵγε ἀγαθοὶ δίκαιοί τε καὶ οἷοι μὴ ἀδικεῖν, Tales qui iniuriam inferre nolint. dictum per ellipſim. Vtuntur & alio modo. Plato: ἐκ ταύτης ἥδη τῆς ζητάσεως πολλαί μοι ἀπέχθειαι γεγόνασι, καὶ οἷαι χαλεπώταται καὶ βαρύταται, ut quæ acerbiſſimæ. Vtuntur & hoc ut Syneſ. ἵν' ἔτι καὶ χαλεπὸν (οἷα δὴ τὰ θαλάττης) συμβαίη, ut ſunt res maritimæ diſcriminis plenæ. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἕτοιμος, pronus, paratus, promptus, ſtrenuus. οὐδὲν γὰρ οἷον ἀκούειν αὐτῷ τῷ νόμῳ apud Demoſth. nihil enim uetat, quo minus audiatur lex ipſa. Poteſt etiam ſignificare βέλτιον, ut nihil melius quàm uerba legis audire. Accipitur etiam pro ὅμοιος. Significat etiam οἷον, δυνατὸν, id eſt, poſſibile. Vtuntur etiã pro ἥλικος. Gaza in Ciceronem: οἷος μὲν γὰρ λόγος αὐτῷ.
οἷος, καὶ οἵοσπερ. qualis.
οἷός τε. potens, poſſibilis, procliuis, paratus, promptus.
οἰοχίτων. ωνος. ὁ. unica ueſte indutus: δίχα ἱματίου, ἢ μονοχίτων, ἢ προβατοχίτων, Heſych.

οἰόω.

οἰόω. μ. ώσω. ω. ωκα. desoleo, solum facio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀἰπῆωτον. ϗ. τὸ. excrementum ouis.

Ο Ι Σ.

ὄϊς. dissyllabũ, τῆς ὄϊος, id est ouis, apud oratores declinatur: quanquàm apud Homerum per omnes ferè casus, per διάσασιν proferat, ut τοῖσι δ' ὀΐς λάσιος, & νῶτον ἐθηκ' ὄϊος. Item, ἤδ' ἀπάνευθεν ὄϊν, ὄϊες τε καὶ αἶγες. Atque ita ubiq; usurpatur, nisi carminis ratio prohibeat. Apud poëtas per synæresim οἷς οἰός declinatur, ut apud Theocritum, φοινικέῳ οἰὸς ἀώτῳ. Hinc ouis Latinis.

οἶδα. scis, nosti, factum est ex οἴδαθα.

οἰσία. ας. ἡ. salix.

οἰσοφάγος. ϗ. ὁ. gula, stomachus.

οἴσπάτη. ης. ἡ. sordes lanarum.

οἴσπιον. ϗ. τὸ. genus monilis.

ὀϊσταμὸς. existimatus.

ὀἴσατο. existimauit.

ὀϊστεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. sagitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀϊστὸς. οῦ. ὁ. sagitta, iaculum, tolerabilis, ἰλαφρὸς, κοῦφος, φορητὸς, τόξευμα, βέλος.

οἰστρᾶν. infestè stimulare.

οἰστρίω. μ. ήσω. ω. ηκα. insanio. neutrũ absol.

οἰστρηθείς. ὁ. furiosus.

οἰστρηλατέομαι. μ. ήσομαι. stimulor, stimulis agitor.

οἰστρηλατὸμὸς. furibundus.

οἰστρηλατῶ. pro insanio.

ὄϊστρημα. ατος. τὸ. ἡ

ὄϊστρησις. ιος. ἡ. punctum, stimulatio.

οἶστρος. τὸ. uermiculum sub pinna.

οἰστροπλῆγος. pro insano accipitur.

οἶστρος. ου. ὁ. œstrum, tabanus, libido: insecti genus est, horrisono strepitu, asylum Latini uocant. Hoc addito Iuno uaccam Ino in furorem egit. Vnde poëtæ diuino correpti furore, œstro conciti dicunt. Vide Chiliades Erasmi.

οἰστροπλήξ. ῆγος. ὁ. ἡ. insanus, œstro cõcitatus.

οἰστροφάγος. βρόγχος, uel βρόχος.

οἰστρῶδης. εος. ὁ. ἡ. rabidus, incitatiuus, stimulans, pronus, qui œstri in morem fert atque agitat. Plato Timæo: οἷον ζῶον ἀνυπήκοον τ λόγ, δι' ἐπιθυμίας οἰστρώδεις ἐπιχειρεῖ κρατεῖν.

οἰσύϊνος. ϗ. ὁ. uimineus.

οἰσύπη. ης. ἡ. ἡ

ὄϊσυπος. lana succida & sordida, iam primũ ab ouibus detonsa, nondum mundata, sed quæ adhuc cum sudore est & sordibus. Et

collecta pinguedo in lana succida.

οἰσυπηρὸς. succidus. de lana sordida dicitur.

οἰσύς. ὑος. ὁ. uimen.

Ο Ι Τ. Ο Ι Φ. Ο Ι Χ.

οἰτᾶιος. ϗ. Oetæus, possessiuũ à monte Oeta.

Οἴτη. ης. ἡ. Oeta mons Thessaliæ.

οἶτος. ϗ. ὁ. pernicies, mors, fletus, passio, malorum sors.

οἰφάω. ἡ

οἰφίω. οἰφῶ. ago uirum. ὅντως γὲ χαλὸς οἰφᾶς, Athenæ. Est etiam ὀφεῖν coire, τὸ συνουσιάζειν. hinc illud Theocriticum: εὖγ' ἄνθρωπε φιλοῖφα, age homo libidinose.

οἰφωλὸς. ὸς. ὁ. ἡ. castus, continens: ὁ μὴ καθαφερὴς πρὸς γυναῖκα, ἀλλ' ἐγκρατὴς, Hesych.

οἰφωλὶς. ίδος. ἡ. mulier libidinosa: γυνὴ καθαφερὴς, μάσχλας πασχητιῶσα.

οἰχαλία. ας. ἡ. Oechalia, urbs Bœotiæ in qua Eurytus regnauit.

οἰχαλιεύς. έος. ὁ. Oechaliensis.

οἰχαλίηθεν. aduerbium est, & de Oechalia significat.

οἰχνίσκω. peruenio, uado. neutrũ absolutũ.

οἰχνίω. μ. ήσω. ω. ηκα. recedo, ago uitam, duco uitam, eo, ago, uersor.

ὄἰχοκα. perij.

ὄἴχομαι. μ. οἰχήσομαι. ω. ᾠχημαι. abeo, discedo, pereo. Herodia. ὄἰχεταί σοι ὁ δῆμος ῥωμαίων, Actum est de populo Romano. Et ἀποίχεται, mortuus est. deponens absolutum, uerbum anomalum.

οἰχόμενος. ὁ. mortuus.

οἰχὸς. οῦ. ὁ. palmes racemos habens.

Ο Ι Ω.

ὄἰω. μ. ὄἰσω. puto, fero. actiuum, accusatiuo iungitur.

οἰωκὴ. ῆς. ἡ. impetus.

οἰωνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. auguror. deponens, accusatiuo iungitur.

οἰώνισμα. τος. τὸ. ἡ

οἰωνισμὸς. οῦ. ὁ. augurium.

οἰωνιστήριον. locus augurandi.

οἰωνιστὴς. οῦ. ὁ. augur.

οἰωνιστικὸν. τὸ. augurale.

οἰωνοὶ. proprie dicuntur γῦπες, & carniuoræ aues, quasi οἰωοὶ, ab οἷος solus, & ὠὸν, quòd soli sine concubitu aëre concipiant: sed improprie omnis auis.

οἰωνομάντεις. οἱ. augures.

οἰωνομαντικὴ. ἡ. auguratio.

οἰωνὸς. οῦ. ὁ. ales, auguriũ. unde illud Iliad. μ'. εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. Sic

etiam

etiã auis & ales pro augurio apud Latinos

οἰωνοπόλος. ου. ὁ. uates, augur.

οἰωνοσκοπέομαι. μ. ήσομαι. ω. κμαι. auguror. deponens, accusatiuo iungitur.

οἰωνοσκοπία. ας. ἡ. augurium.

οἰωνοσκοπική. ἡ. ars augurandi.

οἰωνοσκοπικός. οῦ. ὁ. auguralis.

οἰωνοσκόπος. ου. ὁ. augur.

Τὸ Ο μεθ' ἃ τῶ Κ.

Ὀκέλλω. μ. ελῶ. ω. ελκα. applico, allido, frango: de naui cum tangit terram, appello nauem. Hinc ἐξοκέλλω, ut, εἰς τοσοῦτον δὲ ἐξώκειλε παρουσίας eò dementiæ deuenit seu prouectus est apud Herodian. Et προσοκέλλω idem quod ὀκέλλω.

ὅκα. quando, pro ὁπηνίκα doricè.

ὀκλαδία. ας. ἡ. ὄκλασις.

ὀκλαδιᾶν. idem quod ὀκλάζειν, genua flectere cum quis sedere conatur.

ὀκλάζω. μ. άσω. ω. ακα. labefacto, labor, flecto genua ad terram, geniculo, pro claudico apud Herodi. neutrum absolutum.

ὀκλάξ. geniculatim.

ὀκλαδίας. ου. ὁ. fractus, claudus, fractus & col lapsus currus. Aristophan. Equitib. ἵχεν νῦν τουτονὶ τὸν ὀκλαδίαν.

ὄκλασις. ιος. ἡ. geniculatio.

ὄκλασμα. ατος. τὸ. genus saltationis Persicæ, quod in Thesmophorijs exerceri cõsueuit

ὀκλάσασα. ingeniculans.

ὀκλασί. genu flexo, ut ranæ cum saltant.

ὀκνέω. induro, pigresco, dubito.

ὀκνέω. μ. ήσω. ω. κνα. pigresco, timeo, uereor, cõtor, detrecto, pigritor, ignauus sum, grauatim & ægrè aliquid facio. ὀκνῶ λέγειν, omitto dicere, pudet dicere. ὀκνῶν, dubitandus uertit Politia. apud Herodi. quodam loco. neutrum absolutum.

ὀκνηρός. οῦ. ὁ. ὀκνός.

ὀκνία. ας. ἡ. pigritia.

ὀκνός. οῦ. ὁ. piger, timidus, contumax. propriè qui grauatim aliquid facit: opponitur τῷ θρασύς.

ὄκνος. ου. ὁ. cunctatio, desidia, pigritia, timor, φόβος μελλούσης ἐνεργείας. Thucyd. ἡ ἀμαθία μὲν θράσος, λογισμὸς δὲ ὄκνον φέρει.

ὀκνώδης. εος. ὁ. ἡ. piger, segnis.

ὁκόθεν. unde.

ὁκοῖος, pro ὁποῖος, sicut ὁκως pro ὅπως, lingua Ionica.

ὁκόσα. quot.

ὅκου. ubi.

ὀκρίβας. αντος. ὁ. pulpitum.

ὀκρυόεις. όεντος. ὁ. asper.

ὀκρύωντο. litigant, asperè congressi sunt.

ὀκταίδρυς. octonorum cessuum corporis.

ὀκταετηρίδος. octemini.

ὀκταήμερος. ου. ὁ. ἡ. octaui diei, ut περιτομὴ ὀκτοήμερος, in epistola ad Philip.

ὀκτάκνημος. ου. ὁ. habens octo radios, rotæ epitheton est.

ὀκταμηνιαῖος. ὁ. octimestris.

ὀκτάμνος. qui agit octauum annum ætatis suæ.

ὀκτάποδες. οἱ. apud Scythas dicti sunt, qui duos boueis, & unũ currum possiderent.

ὀκτάστυλος. ὁ. habens octo columnas.

ὀκτάρυμος. octoiuges equi.

ὀκτὼ. octo.

ὀκτόβριος. ου. ὁ. October.

ὀκτωκαιδεκάπηχυς. octodecim cubitorum.

ὀκτωκαιδεκέτης. natus annos octodecim.

ὀκτώπους. ὁ. octipes, scorpius.

ὄκυμον. herba quam basilicum alij uocant. Sunt qui ὄξυμον scribant, ab ὄξω.

Τὸ Ο μετὰ τῶ Λ.

Ὀλβιάζω. μ. άσω. ω. ακα. beo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ὀλβίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. beatus sum. deponens absolutum.

ὀλβίζω. μ. ίσω. ω. ικα. beatifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀλβιοδαίμων. ονος. ὁ. fortunatus.

ὄλβιος. ου. ὁ. felix. ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, quasi ὁλόβιος.

ὀλβοδότης. præbens diuitias.

ὄλβος. ου. ὁ. beatitudo, diuitiæ, opulentia.

ὄλεθε. perijt.

ὀλέθριος. ου. ὁ. ἡ. pernicios us, perditus.

ὄλεθρος. ου. ὁ. strages, cædes, pernicios us. iactura, βαθὺς, pernicies, clades, exitium, calamitas,

ὀλέκομαι. perdo, pereo.

ὄλεκον. perierunt, perdebant.

ὀλέκρανον. cubitus, siue ipsum os cubiti, gibber, gibberẽ in accusatiuo masc ul.

ὀλέκω. pereo. neutrum absolutum.

ὀλέσιον. ου. uolucrum herba.

ὀλέτειρα. ας. ἡ. perditrix, pernicios a.

ὀλέω. μ. έσω. perdo. amitto.

ὅλη. ης. ἡ. ordeum.

ὀλίγα. paululum.

ὀλιγαιμία. sanguinis inopia.

ὀλίγαιμος. qui non multo sanguine abundat

ὀλιγάκις. paucies, raro.

ὀλιγανδρεῖν, hominum penuria laborare. opponitur τῷ ἐυανδρεῖν.

ὀλιγανθρωπία. ας. ἡ. hominum penuria, infrequentia hominum.

ὀλιγαρκής. ἐος. ὁ. frugalis, quasi paucis cõtentus, ab ἀρκῶ.

ὀλιγαρισία. prandium præparcum.

ὀλιγαρκία. ας. ἡ. frugalitas.

ὀλιγαρτία. ας. ἡ. penuria cibi.

ὀλιγαρχεῖσθαι. imperio paucorum regi & parere. ὀλιγαρχούμενοι, qui imperio paucorũ degunt.

ὀλιγαρχίς. frugalitas.

ὀλιγαρχία. ας. ἡ. status reipublicæ à paucis administratæ.

ὀλιγαρχικός. paucorum statu gaudens, qui dignitatem partim in censu & facultatib. ponit, partim in generis nobilitate.

ὀλιγαρχινός. οῦ. ὁ. ad oligarchiæ naturã spectans.

ὀλιγαύλαξ. ακος. ἡ. exigua regio, quasi paucos sulcos habens.

ὀλιγαχόθεν. aliquantulum.

ὀλιγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. diminuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀλιγαπειλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ad paruũ redactus sum. neutrum absolutum.

ὀλιγμός. tactus, ductus.

ὀλιγόγονα. τὰ. quæ parcius generant.

ὀλιγοδεής. ἐος. ὁ. paucis egens.

ὀλιγοδεία. paucarum rerum indigentia.

ὀλιγοδίαιτος. ὁ. modico contentus uictu.

ὀλιγοδρανέω. μ. ήσω. ω. ηκα. parũ possum, langueo. neutrum absolutum.

ὀλιγοδρανής. ἐος. ὁ. ἡ. ὴ

ὀλιγοδράνος. ὁ. parum potens.

ὀλιγοετής. ἐος. ὁ. ἡ. paucorum annorum puer

ὀλιγόθερμος. parum coloris habens.

ὀλιγόμισθος. ὁ. parui precij.

ὀλιγοετία. ας. ἡ. paucitas annorum.

ὀλιγομαθής. ἐος. ὁ. ἡ. indoctus.

ὀλίγον ὅσον. paulum admodum.

ὀλιγόπιστος. malè certus in fide, parum fidẽs, seu cui parum fidendum. in sacris literts ferè actiuè significat.

ὀλιγοποτεῖν. parum bibere.

ὀλιγόποτος. parum bibens.

ὀλιγόπτερα. quibus penna parcius data est.

ὀλίγος. ὁ. paucus. παρ' ὀλίγον εἶναι, parũ abesse. opponitur τῷ παραπολύ. Vide commentaria Budæi. περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι, contemptui habere, paruipendere.

ὀλιγοσιτεῖν. exiguo pastu esse contentum.

ὀλιγοσιτία. ἡ. cibi parcitas.

ὀλιγόσπερμος. parum seminis emittens.

ὀλιγόστιχος. paucos uersus continens.

ὀλιγοστόν. ὁ. τὸ. paruum ad modum.

ὀλιγοστός. οῦ. ὁ. paucissimus, paucis comitatus, unus è paucis.

ὀλιγότης. ητος. ἡ. paucitas.

ὀλιγοτόκα. ἡ. deprola.

ὀλιγοτοκία. parcus partus.

ὀλιγοτόκος. ὁ. parcissimè generans.

ὀλιγότριχος. ὁ. paucicapillus, qui paucis intergitur pilis.

ὀλίγου. καὶ

ὀλίγου δεῖν. ferè, propè, parum abest.

ὀλίγου χρόνου. breui.

ὀλιγοφιλία. ἡ. amicorum inopia.

ὀλιγοφόρος οἶνος. uinum quod non multæ aquæ ferendæ est, quod aqueum uocant.

ὀλιγόχους, ἡ ὀλιγόχεως. minus fertilis.

ὀλιγοχορδία. paucitas fidium.

ὀλιγοχώσιμοι. minus copiosi genitura.

ὀλιγοχρόνιος. ου. ὁ. momentaneus, paruo tempore durans, iamiam periturus.

ὀλιγόω. μ. ώσω. ω. ωκα. diminuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀλίγῳ ὕστερον. paulopost.

ὀλιγωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. paruipẽdo, omitto, negligo, ἀπὸ τοῦ ὠρεῖν, curare: uel quasi ὀλίγην τὴν ὥραν ἔχειν. ὥρα enim cura dicitur. actiuum, genitiuo iungitur.

ὀλιγωρκτέος. ου. ὁ. contemnendus.

ὀλιγωρία. ας. ἡ. negligentia, indiligentia.

ὀλίγωρος. ου. ὁ. negligens, incuriosus.

ὀλιγωρότατον τοῦ πρίπουτον. contẽptor honestatis.

ὀλιγώρως. negligenter.

ΟΛΙΖ. ΙΘ. ΙΚ. ΙΜ. ΙΣ.

ὀλίζων. exiguus, uilis.

ὀλίθερμος. ου. paucum colorem habens.

ὀλικός. οῦ. ὁ. uniuersalis.

ὀλιμπιονικός. victoriatus.

ὀλίσατρον. ου. τὸ. olisatrum, petroselinum.

ὄλισβος. ὁ. pudendum è corio formatũ, quo mulieres Milesiæ abutebantur. apud Aristophanem.

ὀλισθαίνω. μ. ήσω. ω. ηκα. labor laberis, aoristus secundus ὤλισθον. neutrum absolutũ.

ὀλισθανέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἡ

ὀλισθέω. labor, cado. neutrum absolutum.

ὀλίσθημα. ατος. τὸ. lapsus, ruina.

ὀλισθηρός. οῦ. ὁ. lubricus.

ὄλισθος. ου. ὁ. lubricus, lapsus, lubricitas.

ΟΛΚ. ΟΛΛ.

ὁλκάδιον. ε. manicula oneraria.

ὁλκάς. άδος. ἡ. nauis oneraria, nauis onusta mercibus, ab ἕλκω, quòd trahi debeat, aut quòd grauis & ponderosa sit. Nam hoc quoq; significat ἕλκω, ut ἕλκει τρία τάλαντα, appẽdet tribus talentis. Accipitur etiã simpliciter pro quacunq; naui.

ὁλκίω. traho nauem onerariam.

ὁλκή. ἡ. attractio, ut ἑπαγωγή. Plato Timæo: τῆς ἕλξεως καὶ τῶν ἡρακλείων λίθων, πάντων τούτων, ὁλκὴ μὲν οὐκ ἔστιν οὐδενί. Nonnunquam pondus. ὁλκὴ τῶ δακτυλίου Luciano in uita Demosth. ὁλκὴ τριωβόλου apud Dioscoridẽ. Quanquàm apud eundem frequenter pro dragmate reperiatur. Simõ Genuensis scribit ὁλκὴν pondus esse trium scrupulorum. Item conuersio, reuolutio, usurpatio. Plato Cratylo: γλίσχρα ἦ ἡ ὁλκὴ τῆς ὁμοιότητος.

ὅλκιον. ε. τὸ. uas æreum, peluis.

ὅλκον. οῦ. τὸ. allium.

ὁλκὸς. οῦ. ὁ. καὶ ὁλκισμὸς. οῦ. ὁ. aquæductus, anguium tractus, & machina qua naues trahuntur, pro araneo ponitur interdum, sicut & λύκος. Est & τὸ ἐπίσυρμα, hoc est uestigiũ corporis totius tractim sese agentis, &, ut ita dicam, repentis.

ΟΛΛ. ΟΛΜ. ΟΛΟ.

ὄλλυμι. μ. ύσω. σ. υκα. καὶ

ὀλλύω. καὶ

ὄλλω. pereo, perdo.

ὁλμειὸς. οῦ. ὁ. Olmeus fluuius ex Helicone descendens.

ὅλμευς. orbicularis lapis ad quem legumina cæduntur, & alia quædam.

ὀλμίσκοι. οἱ. concauitates dentium molariũ ueluti mortariola.

ὅλμος. ε. ὁ. pila, id est mortarium, pars humani corporis quæ & thorax uocat, à collo ad pudenda. Inuenitur pro tripode Apollinis, aut pro uate: hinc ἐνόλμιος cognomentum Apollinis. Apud Athenæum est poculi genus instar cornu formatum.

ὁλογραφῶ. integras dictiones scribere.

ὀλοβούρια. τὰ. uertibula, calli tubera. Theod.

ὀλοθρευτὴς. οῦ. ὁ. exterminator.

ὀλοθρεύω. μ. εύσω. σ. ευκα. extermino, perdo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὁλοιτρόχος. ε. ὁ. obliquus, σρογγύλος.

ὁλόκηπος. ε. ὁ. penitus contusus.

ὁλόκαυσον. uictima, quasi ὅλον καυσὸν, hoc est totum combustum, aut totum igne cõsumptum. Nam olim in sacrificijs deorum exta aræ superimposita flãmis adolebant.

ὁλοκαυτόω. μ. ώσω. σ. ωκα. sacrifico. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὁλοκαύτωμα. απσ. τὸ. καὶ

ὁλοκαύτωσις. ιος. ἡ. holocautoma, holocaustum, quod genus sacrificij & à consumatione Chalil appellant Hebræi.

ὁλοκληρία. ας. ἡ. integritas hæreditatis.

ὁλοκλήριος. ε. ὁ. integer.

ὁλόκληρος. ε. ὁ. integer, id est omnibus suis partibus constans, incolumis, totus, perfectus. & in malam partem accipitur.

ὁλολυγή. ῆς. ἡ. καὶ

ὁλολυγμός. οῦ. ὁ. eiulatus muliebris, uociferatio. Iliad. ξ. ἀι δ' ὁλολυγῇ πᾶσαι ἀθήνῃ ἀνέσχον.

ὀλολυγόνες. genus eiulatus quem emittunt maris ranæ, quum fœminas ad coitũ uocant, quem etiã ololygines Latini uocant.

ὀλολύζω. μ. ύξω. σ. υχα. cum clamore ploro, eiulo. neutrum absolutum.

ὁλομελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. omnibus suis partibus perfectus, integer.

ὅλοντο. perierunt.

ὁλοοίτροχος. ε. ὁ. rotundus instar rotæ, pernicios in currẽdo, rotũdus, parum currens.

ὁλοὸς. οῦ. ὁ. pernicios.

ὁλοόφρων. ονος. ὁ. multa sciens.

ὁλοπόρφυρος. totus purpureus.

ὁλόπτερα. τὰ. totipenna. Theodorus.

ὅλος. ε. ὁ. totus, integer, solidus.

ὁλός. οῦ. ὁ. atramentum Sepiæ.

ὅλος κλῆρος. as hæreditatis.

ὁλόσειον. herba quasi tota ossea, cum tamen permollis sit, ac omni prorsus duritia carẽs Vide Plinium.

ὁλοσφύρατον Plin. lib. trigesimo tertio, cap. iiij. statuam auro solidam à Græcis uocari scribit.

ὁλοσχερὴς. ἐος. ὁ. ἡ. planissimus, fœcundus.

ὁλοσχερῶς. planè.

ὁλοτελὴς. ἐος. ὁ. ἡ. totus, consumatus, integer, cui nulla sui pars deest.

ὁλότροχος. ε. ὁ. curribilis.

ὁλοφυδὼν. όνος. ἡ. pustula, inflatio cutis.

ὁλοφυκτὶς. ίδος. ἡ. idem.

ὁλοφυδνός. οῦ. ὁ. luctus, luctuosus, lugubris.

ὁλοφυὴς. ἐος. ὁ. ἡ. confusius exortus.

ὁλοφυρμὸς. οῦ. ὁ. luctus, ploratus, propriè questus cum crinium euulsione, querela.

ὀλοφύρομαι. μ. οῦμαι. lugeo, lamentor, deploro. deponens absolutum.

ὀλοφύρσας. fletus.
ὀλοφυρτικός. ὁ. lamentatorius.
ὀλόφυτον. ϑ. aliqui uocant id, quod Romani sinapi persicum.
ὀλοφωΐα. ᾶς. ἡ. astutiæ, pestifera pernicies, molesta consultatio.
ὀλοφώϊος. ὁ. uersutus, pernicioſus.

Ο Λ Π. Ο Λ Υ. Ο Λ Ω.

ὄλπη. ης. lecythus, id est uas olearium.
ὄλπις. ιος. ὁ. Olpis nomen piscatoris apud Theocritum in tertio Idyl.
ὁλυψύχως. toto animo.
ὀλύμπια. τὰ. olympia certamina, quæ quinto quoq; anno celebrabantur in honorem Iouis. Accipitur sæpe aduerbialiter pro in olympijs.
ὀλυμπιακός. οῦ. ὁ. olympiacus.
ὀλυμπιάς. άδος. ἡ. quinquenniũ, olympias. Iustrum.
ὀλυμπιάσι. aduerbialiter dicitur, & significat ad olympia, in olympijs.
ὀλυμπίειος. ϑ. ὁ. καὶ
ὀλυμπικός. οῦ. ὁ. olympicus.
ὀλυμπιονίκης. ϑ. ὁ. uictor in olympijs, olympionices Cicero.
ὀλύμπιος. ϑ. ὁ. cœlestis.
ὀλυμπόνδε. ad cœlum.
ὄλυμπος. ϑ. ὁ. Olympus mons Thessaliæ, & pro cœlo ponitur, quasi ὁλολαμπής, id est totus lucens.
ὄλυνθος. ϑ. ficus domestica immatura, Latinè grossi tantũ pluraliter dicitur. Est & nomen urbis in Thracia, à qua Demosthenis orationes tres Olynthiacæ inscribuntur.
ὄλυρα. ας. ἡ. siligo, interprete Theodo. Laurentius nunc auenam, nunc far interpretatur. Herodotus: ἀρτοφαγέουσιν δὲ ἐκ τῶν ὀλυρείων ποιοῦντες ἄρτους. Idem aliàs tradit panẽ olyra confici, appellariq; ab alijs ζειάν. Apud Homerum est equorum pabulum: κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας.
ὅλως. omnino, omnibus modis, in summa. Semel etiã dicunt Latini in hoc significatu
ὅλως δ' εἰπεῖν. in uniuersum autem, omnino autem.

Τὸ Ο μετὰ τοῦ Μ.

Ὁμαδεύω. congrego.
ὁμαδόν. summatim.
ὅμαδος. ϑ. ὁ. conuentus, congregatio, strepitus, uox ex multis, quasi ὅμαυδος, turba.
ὅμαιμος. ϑ. ὁ. ἡ. καὶ
ὁμάιμων. ονος. ὁ. ἡ. frater, consanguineus, socior, συγγενὴς, consanguinitate & affinitate coniunctus. πόλεις ὁμαίμους Herodoto.
ὁμαιχμία. ας. ἡ. συμμαχία, confœderatio.
ὅμαιχμοι. οἱ. confœderati, comilitones.
ὁμαλὴς. idem quod ὁμαλός. ὁμαλὴ δίαιτα, æqualitas ciuilis. cui opponitur πλεονεξία.
ὁμαλῆ. aduerb. simul.
ὁμαλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. explano, demulceo, æquabiliter aliquid facio uel fio & procedo, æquum momentum & ęquũ numerum facio: quod adæquo Latinè dicitur. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὁμαλός. οῦ. ὁ. planus, læuis, æqualis.
ὁμαλότης. ητος. ἡ. planities, æqualitas, æquabilitas, æquatio. ὁμαλότητα τῶν κτήσεων, καὶ οὐσιῶν, Aristote. uocat, quod Cicero bonorum æquationem.
ὁμαλύνω. μ. υνῶ. τ. υνκα. explano, ad æqualitatem redigo. actiuum, accusatiuo iungit.
ὁμαλύνων. æquans solo.
ὁμαλῶς. æquabiliter.
ὁμαρτέω. μ. ήσω. π. κα. sequor. neutrum, dati uo iungitur.
ὁμαρτῆ. simul, collectim, unum post alium.
ὁμάς. άδος. ἡ. uniuersitas.
ὅμαυλος. ϑ. ὁ. concinnus, consonans.

Ο Μ Β. Ο Μ Β.

ὀμβρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. pluo. neutrum, accusatiuo iungitur, & absolutè ponitur.
ὄμβρημα. ατος. τὸ. imber
ὀμβρία. καὶ
ὀμβρικία. τὰ. catuli ferarum.
ὀμβριμοεργός. οῦ. ὁ. grauificus.
ὀμβριμοπάτρης. ο. ὁ. habens patrem potentẽ.
ὄμβριμος. ϑ. ὁ. grauis, impetuosus.
ὄμβριος. ϑ. ὁ. pluuialis.
ὄμβρος. ϑ. ὁ. hymber, μέγας ὑετός. Homeri interpres.
ὀμβροφόρος. ϑ. ὁ. ἡ. pluuialis.
ὁμεροῦμαι. affectu propensi.
ὁμευνίτης. ϑ. ὁ. concubinus.
ὁμευνίτις. ιδος. ἡ. concubina.

Ο Μ Η. Ο Μ Ι.

ὁμηγερὴς. έος. ὁ. ἡ. μὴ
ὁμηγυρὴς. simul congregatus, ἰσήγορος.
ὁμήγυρις. ιος. ἡ. coitus, cœtus, concilium, ἄθροισμα.
ὁμηλικία. ας. ἡ. coætaneorum cœtus, coæuitas, ætatis æqualitas.
ὁμήλιξ. ικος. ὁ. coætaneus, coæquæuus.
ὁμηρεία. ας. ἡ. uadimonium.
ὁμήρευμα. ατος. τὸ. pignus, obses.

ὁμηρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. sum obses. neutrum absolutum.

ὁμηρίδης. ου. ὁ. Homeri imitator, & eius dogma sequens.

ὁμηρίζω. τὸ ῥαψῳδῶ.

ὁμηρικός. ὁ. Homericus.

ὁμηρισής. ὁ. ῥαψῳδός, & q Homeri uersus subinde in ore habet. Athenæ.

ὁμηρομάστιξ. γος. ὁ. Homeromastix, id est Homeri flagellum, cognomentum est Zoili cuiusdam, qui Homeri oblocutor fuit.

ὅμηρος. ου. τὸ. obses, pignus.

ὁμηροκίντρωνες. οἱ. Homerocentrones, genus carminis ex Homericorum uersuũ fragmentis, & uelut pannis consarcinatum.

ὅμηρος. ου. confinis, uades, obses, Homerus, & cæcus lingua Aeolica. Fuit autẽ cæcus Homerus, ut ipse in hymno quodam de se testat: τοφλὸς ἀνήρ, οἰκεῖ δὲ χίῳ ἐνὶ πετραλοέσσῃ. ὅμηρος λέγεται παρὰ τὸ ὁμοῦ εἴρειν. Thucyd.

ὁ μ ι. ὁ μ μ. ὁ μ ν.

ὁμικρῶ. minor, poëticum est.

ὁμιλαδόν. simul, turmatim, uno concursu.

ὁμιλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conuersor, concionor, conuiuo, congredior, consuetudinem habeo & familiaritatem cum aliquo. Dicitur & de re uenerea, sicut consuesco, congredior, & consuetudinem habeo apud Latinos. Lucianus: ἐγὼ δὲ ὤμην τὰς γυναῖξὶ μόναις χαλεπὴν σε εἶναι, ὁπόσαι ἂν ὁμιλήσωσιν ἐμοί, q consueuerint mecum colloquor, cõsentio, simul facio. neutrum, datiuo iungitur.

ὁμιλητής. οῦ. ὁ. discipulus.

ὁμιλητικός. οῦ. ὁ. conuersatiuus, affabilis.

ὁμιλία. ας. ἡ. colloquium, confabulatio, cœtus, comitatus Gazæ in Ciceronem. Dicitur & de re uenerea, sicut apud nos cõsuetudo, conuersatio. Homilia Latinè dicitur sermo, & aspiratur.

ὅμιλος. ου. ὁ. cœtus, turma, turba.

ὀμιχεῖν. meiere.

ὁμίχλη. ἡ. nebula.

ὁμιχλώδης. εος. ὁ. ἡ. nebulosus.

ὄμιχμα. ατος. τὸ. urinæ respersio.

ὄμμα. ατος. τὸ. oculus, ab ὄπτω.

ὀμματίδιον. ου. τὸ. ocellus.

ὀμματῶσαι. oculatum reddere & uigilem.

ὄμνυμι. μ. όσω. ω. οκα. καὶ

ὀμνύω. iuro. neutrum absolutũ. κατὰ παίδων ὀμνύναι, in capita liberorum iurare, id quod fiebat, tacto eius capite in quem iurabant: ita se sacrare caput eius diis inferis, deuo-

uere ea significantes, si peierarent. Vide cõmentaria Budæi.

ο μ ο.

ὁμοάριθμος. eiusdem numeri.

ὁμοφόρος. ὁμοφάγος.

ὁμοβώμιος. ὁ. eiusdẽ aræ, eiusdẽ religionis.

ὁμογάλακτων. ου. ὁ. collactaneus.

ὁμόγαμβροι. οἱ. generi inter se, hoc est q duas sorores duxerunt.

ὁμογάστριος. ου. ὁ. ἡ. καὶ

ὁμογάστωρ. ορος. ὁ. uterinus, id est eadem matre natus.

ὁμογενής. ἐος. ὁ. ἡ. consanguineus, eiusdẽ generis, congenitus, unigena. Galenus ὁμογενῆ uocat Febrem, quæ alio nomine dicitur συνεχής.

ὁμογενῶς. eiusdem generis.

ὁμόγλωσσος. ὁ. ἡ. eiusdem linguæ.

ὁμόγνιος. ου. ὁ. cognatus, frater.

ὁμόγνιος ζεύς. Iupiter gentilitius. hoc nomine inuocabant Iouem gentiles, id est cognati

ὁμογνωμονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. consentio, eadem sentio, concordiã facio. ὁμογνωμονῶ σοι τοῦτο, ἀντὶ τοῦ συγκατατίθεμαί σοι περὶ τούτου. ὁμογνωμονεῖν ἑαυτῷ, est sibi constare, ut uir cõstans, & philosophus sibi constans: cui opponit τὸ ἑαυτῷ διαφέρεσθαι.

ὁμόγονα. ων. quæ sunt eiusdem generis.

ὁμόδελφος. frater. nam δελφὺς uterũ sonat, unde & ἀδελφοί.

ὁμοδέμνιος. ὁ. ἡ. coniunx.

ὁμοδημεῖν. popularem esse, se unum de cœtu ciuium haberi studere.

ὁμόδημος. ου. ὁ. popularis, gentilis.

ὁμοδίαιτων. ου. ὁ. contubernalis, eiusdẽ uictus.

ὁμοδοξεῖν, eiusdem esse opinionis.

ὁμοδοξία. ας. ἡ. ἰσοτιμία.

ὁμόδοξος. ου. ὁ. ἡ. ἰσότιμος, eiusdem opinionis.

ὁμόδουλος. ου. ὁ. conseruus.

ὁμοδρομῶ. concurro, competo.

ὁμοεθνής. ἐος. ὁ. ἡ. gẽtilis, id est eiusdẽ generis

ὁμοειδής. ἐος. ὁ. ἡ. eiusdem speciei, uniformis.

ὁμοερκής. ἐος. ἡ. qui iisdem parietibus detinet.

ὁμοζυγέω. simul cum alio iugum duco.

ὁμόζυγος. ου. ἡ. coniunx.

ὁμόζυξ. alter equus in iugo. Significat etiam similem, & eiusdem notæ.

ὁμοήθης. ὁ. ὁμότροπος. eiusdẽ ingenij, eorundem morum, conterraneus.

ὁμόθεν. simul, ex propinquo.

ὁμοθυμαδόν. unanimiter.

ὁμόθυμος. ου. ὁ. unanimis.

ὁμοῖος. omnibus æquè molestus & grauis, & pro ὅμοιος ponitur.

ὁμοιοβίοτος. καὶ

ὁμοιόβοιος. ὁ. similis in uictu.

ὁμοιογένεια. ἡ. genitura similis.

ὁμοιομερεία. ἡ. æqualitas particularum.

ὁμοιομερείαι. similaritates uocare possumus.

ὁμοιομερής. ἐος. ὁ. ἡ. similaris. ὁμοιομερῆ, partes similares.

ὁμοίως. ως. perinde atq;.

ὁμοιοπάθεια. figura est uel uirtus oratoria, à similitudine affectuum ducta, ut, Fuit & tibi quondam Anchises genitor. Author Macrobius in quarto.

ὁμοιοπαθεῖν. similiter affici.

ὁμοιοπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. similiter affectus, similibus affectibus obnoxius.

ὁμοιοπροσωπῶ. sum eiusdem personæ.

ὁμοιόπτερα. uolatilibus similia.

ὁμοιόπτωτον. homœoptoton, figura quando multi casus similiter desinunt, ab ὅμοιος, & πτῶσις.

ὅμοιος. ὁ. ὸν. similis, quod Attici ὁμοῖος dicũt penultima circunflexa, ut illud Home. ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον. Επὶ ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ. &, ἅτε τοῖς ἴσοις καὶ ὁμοίοις, æquali conditione, æquis conditionibus. Vide cõmentaria Budæi. Dicimus ὅμοιος τῷ ὄψιν, ἢ ὄψα.

ὅμοιος ἦν ἔχοντι. habere uidebatur.

ὁμοιόσημος. ὁ. ὸν. eiusdem significationis.

ὁμοισχήμονες. οἱ. conformes.

ὁμοισχημονῶ. eundem habitum seruo.

ὁμοιόσκευος. eodem cultu utens & habitu.

ὁμοιόσομος. ὁ. ὸν. phalanx à similitudine oris seu frontis nominata, quam similicipitem uertit Theodorus Gaza in Aelia. de instruendis aciebus.

ὁμοισύντακτος. eiusdem constructionis.

ὁμοιοτάξεσθαι. eodem uel simili ordine strui.

ὁμοιοτάττω. coordino, constructo, similiter ordino.

ὁμοιοτέλευτον. τὸ. homœoteleuton, figura quædam, quando multæ dictiones diuersorum casuum similiter finiunt.

ὁμοιότης. ητος. ἡ. similitudo.

ὁμοιότροπα. τὰ. moribus similia.

ὁμοιοτροπία. ας. ἡ. similitudo morum.

ὁμοιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. assimilo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὅμοιρος. par.

ὁμοίως τοῖς μάλιστα. Latini dicunt, ut qui maxime. Vide comment. Bud.

ὁμοίωμα. ατος. τὸ. καὶ

ὁμοίωσις. ιος. ἡ. similitudo.

ὁμοκλάω. μ. ήσω. ω. ηκα. καὶ

ὁμοκλέω. minor, aris, simul uoco, gemo, simul abeo. neutrum, datiuo iungitur.

ὁμοκλή. ῆς. ἡ. uociferatio, minæ.

ὁμοκλῇ. uno clamore.

ὁμοκλητήρ. ῆρος. ὁ. minator, iussor importunus.

ὁμόλεκτροι. οἱ. maritus & uxor, qui eodem lecto utuntur.

ὁμολογεῖν μισθόν. pacisci mercedem.

ὁμολογεῖται. consentaneum est, cõuenit, consuit.

ὁμολογέομαι. μ. ήσομαι. ω. ησομαι. confiteor, cõuenio. deponens, accusatiuo iungitur.

ὁμολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. spondeo, id est roganti promitto, & auctor fio, confiteor, assentior, permitto, cõcedo, profiteor, paciscor. neutrum absolutum, datiuo iungitur.

ὁμολόγημα. Platoni est quod inter dissẽtes conuenit.

ὁμολογία. ας. ἡ. confessio, pactum, assensus, conuenientia, teste Cicerone.

ὁμολογία ἐπιεικεῖ. miti uel æqua conditione.

ὁμολογούμενον. certum, indubitatum, sicuti Latinè confessum, legitimum. huic opponitur ἀμφισβητούμενον.

ὁμολογουμένως. indubiè, sine controuersia, planè.

ὁμολόγως. concorditer.

ὁμολωΐδες. portæ Thebarum, ab Homoloide filia Niobes dictæ sunt.

ὁμομήτριος. ὁ. ὸν. καὶ

ὁμομήτωρ. ορος. eadem matre natus.

ὁμόν. in eodem, simile.

ὁμόνεκρος. paris conditionis cum mortuis.

ὁμονοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. consentio, concordo. neutrum, datiuo iungitur.

ὁμονοητικός. οῦ. ὁ. concors.

ὁμόνοια. ας. ἡ. concordia, consensus.

ὁμόνους. ουν. ὁ. concors, consentaneus, ab ὁμὸς, & νοῦς.

ὁμονοοῦσαι. pacatæ, concordes.

ὁμοούσιος. ὁ. consubstantialis, eiusdem essentiæ. ab ὁμὸς & ουσία.

ὁμόπαγοι. οἱ. qui sunt eiusdem pagi.

ὁμοπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. simul patiens.

ὁμόπαις. αιδος. ὁ. gemellus.

ὁμοπατρίας. ὁ. ὸν. καὶ

ὁμοπάτριος. ὁ. ὸν. ἡ. καὶ

ὁμοπάτωρ. ορος. ὁ. eodem patre genitus, consanguineus frater. Latini germanũ uocãt.

ὁμόπλοια. ἡ. ſocietas nauigandi.
ὁμόπολις. qui eſt eiuſdem urbis.
ὁμόπτερος. eiuſdem coloris atq; ætatis: quaſi dicas earundem pennarum.
ὁμόπτωτος. eiuſdem caſus.
ὄμοργμα. ατος. τὸ. macula, labes.
ὁμόργνυμι. μ. ξω. ω. οχα. abſtergo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
ὁμορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conterminus ſum. neutrum, datiuo iungitur.
ὅμορος. ᾰ. ὁ. ἡ. conterminus, confinis, ſibi ipſi particeps, finitimus. ab ὁμοῦ & ὁρός.
ὁμοροῦντῶν. contermini, finitimi.
ὁμορρόον. confluuium.
ὁμορρόοθῶ. ſimul remigo, auxilior, idem ſentio.
ὁμορρόφιος. contubernalis, tecti eiuſdem cohabitator.
ὁμός. οῦ. ὁ. unus, ſimilis.
ὁμόσε. ſimul, propè, contrà.
ὁμόσε φέρεσθαι. aggredi, manum conſerere, graſſari in aliquem.
ὁμόσιτῶν. ᾰ. ὁ. conuictor, ſimul educatus, contubernalis, qui unà ueſcitur.
ὁμόσκευος. ε. ſimilis genere armorum.
ὁμοσκηνία. ας. ἡ. contubernium.
ὁμοσκηνῶ. contubernalis ſum in militia.
ὁμόσπορος. ᾰ. ὁ. ſimul ſeminatus & natus.
ὁμόσπουδος. ᾰ. ὁ. amicus, ſodalis, eiuſdem ſacri & fœderis.
ὁμόσιγοι. οἱ. contubernales.
ὁμοσιχάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſimul procedo. neutrum abſolutum.
ὁμοτελεῖς. οἱ. qui idem tributum pendunt.
ὁμότεχνος. ὁ. ἡ. eiuſdem artis opifex, artificij ſocius.
ὁμοτεχνῶ. eiuſdem artis profeſſor ſum.
ὁμότιμος. ᾰ. ὁ. paris honoris, eiuſdem conditionis & ſortis. Lucia. παῦσαι ὁμότιμον σαυτῷ τὸν δοῦλον ἀποφαίνων, inquit Demonax adquendã qui famulum flagris cædebat.
ὁμότιτθος. ὁ. qui eadem uſus eſt cum altero nutrice.
ὁμοτράπεζος. ὁ. commenſalis, conuictor.
ὅμοτριχος. eiuſdem pili, eiuſdem coloris.
ὁμότροπος. ᾰ. ὁ. ἡ. eiuſdem moris.
ὁμοῦ. ſimul, unà cum.
ὁμούσιος. ᾰ. ὁ. eiuſdem eſſentiæ.
ὁμοῦτι. fermè, ſimul.
ὁμοφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ὁμονοέω, eiuſdẽ ſum ſententiæ. neutrum, datiuo iungitur.
ὁμοφρονοῦντῶν. οἱ. conſpirantes.
ὁμοφροσύνη. ης. ἡ. cõcordia, amor legitimus.
ὁμόφρων. ονος. ὁ. ἡ. eiuſdem animi & ſententiæ.
ὁμοφυής. ἐος. ὁ. ſimul natus.
ὁμόφυλος. ᾰ. ὁ. ἡ. eiuſdem generis & tribus, eiuſdem gentis homo.
ὁμοφωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concordo in uerbis. neutrum abſolutum.
ὁμόφωνος. ᾰ. ὁ. ἡ. concors, eiuſdem linguæ.
ὁμοχοινικαί. accipitur pro ijs qui eidem aſſident menſæ.
ὁμόχροια. coloris ſimilitudo.
ὁμόχρονος. coætaneus.
ὁμόχροος. ᾰ. ὁ. ἡ. concolor.
ὁμοχροῦμ. τὸ. ſimile colore.
ὁμόψηφος. ᾰ. ὁ. qui uno & eodem animo aliquid decernit, eiuſdem ſententiæ, qui idem ius ſuffragij habet.
ὁμόψυχος. ᾰ. ὁ. ἡ. unanimis, concors.
ὁμοψύχως. unanimiter.
ὁμόω. μ. όσω. ω. οκα. iuro. neutrũ, accuſatiuo iungitur.

Ο Μ Π. Ο Μ Υ.

ὄμπναι. αἱ. fruges melle maceratæ.
ὄμπνια. uocatur Ceres, τροφιμος, non ab ὀμφαλὸς, qui eſt umbilicus, ſed ab ὄμπναι, quæ ſunt triticum melle rigatum. Vnde Callimach. Ἐν δὲ θεοῖσιν ὅτ' ἐφλογὶ καίεμεν ὄμπνας. ὄμπνια χείρ, quandoq; pro diuite. ὄμπνια νεφέλη, pro magna & auctiore nube.
ὄμπνοι. Cereales fructus, ut qui ſpirandi cauſa ſint ἀπὸ τῦ πνεῖν.
ὀμύνις. ιδος. ἡ. uagina.

Ο Μ Φ.

ὀμφαὶ τρίποδος. ſortes tripodis.
ὀμφακίας. ᾰ. ὁ. crudus, acerbus. apud Ariſtophanem: δεινὸν γὰρ οὕτως ὀμφακίαν πεφυκέναι τὸν θυμὸν ἀνδρῶν.
ὀμφακίζω. in acerbum uergo, tollo omphacas, rem uilem furor.
ὀμφάκιον ἔλαιον. oleum quod ex oleis immaturis ſit.
ὀμφακίτις. ιδος. ἡ. fructus aliquis ex quercu.
ὀμφακόμελι. Romani pariter omphacomel uocant.
ὀμφάλιον. ᾰ. τὸ. clypei umbilicus.
ὀμφαλισήρ. ῆρος. ὁ. ferrum quo umbilici præſecantur.
ὀμφαλόεις. εντος. ὁ. umbilicatũs, rotundus apud Homerum frequens eſt ἀσπὶς ὀμφαλόεσσα. & apud Nicandrum ἄρκτος, ſiue urſa ὀμφαλόεσσα uocatur, uel quòd in umbili-

co poli Borealis sit constituta, uel quòd fœcunda sit & nutritia, ab ὀμφαλός. nam cuncta animantia quæ umbilicum habent, per umbilicũ augentur. Sunt qui ὀμφαλοέσσαν Creticam exponãt, à Cretæ loco quodam ὀμφαλὸς appellato.

ὀμφαλός. οῦ. ὁ. umbilicus, clausura libri. Aristot. accipit pro poris & meatibus in partu & generatione piscium. Appellat ita etiam imum fici. Est etiam ὀμφαλὸς siue ὀμφάλιον Cretæ locus, unde Callimachus: πέσε δαίμων ἀπ' ὀμφαλός. Ab eo loco ὀμφαλίτης gentile nomen est: item Thessaliæ quoq; quidã locus ὀμφαλὸς est. Vtimur eadem uoce in re militari: Nam phalangis partes κέρατα, id est, cornua uocant, sed sinistrum cornu οὐρᾶ siue pes dicitur, dextrum uerò caput: qua autẽ longitudo secatur, oris & τῷ ὀμφαλοῦ nomine intelligitur. Cœlius libro viij. cap. xlij.

ὀμφαλοτόμος. ε. ὁ. obstetrix quæ umbilicum infantibus præcidit.

ὀμφαλώδης. εος. ὁ. ἡ. umbilicaris, ut ita dicam, ad umbilicum pertinens.

ὀμφάλωτος. ε. ὁ. umbilicatus.

ὄμφαξ. κος. ἡ. uua acerba & immatura, ἀπὸ τοῦ ὠμοὺς φαγεῖν.

ὄμφη. κς. ἡ. uxor, sors, diuina uox, uaticiniũ, odor, somniorum uisio.

Ο Μ Ω.

ὁμώλακες. οἱ. uicini, propinqui.

ὁμωνυμία. ας. ἡ. cognominatio, id est, eiusdem nominis appellatio.

ὁμώνυμος. ε. cognominis, id est, eiusdem nominis existens, unde homonymum Latinè dicimus nomen multa significans.

ὁμορόφιος. ε. ὁ. domesticus, sub eodem tecto commorans.

ὅμως. tamen.

ὁμῶς. simul, similiter.

ὅμως δ' οὖν. ἡ

ὅμως μέντοι. attamen, at certè.

ὅμως μὴν οὖν. attamen.

ὅμως μήν. tamen.

ὁμωχέται θεοί, diῃ eiusdem templi atque tecti. Valla loci præsides uertit in Thucyd.

Τὸ Ο μετὰ τὸ Ν.

Ὄν. ὄντος. τὸ. ens, existens. Accipit pro cum liceat, sicut ἐξόν.

ὅν. quem, suum.

ὁντρόπον. quo modo.

ὀναγός. οῦ. ὁ. asinarius.

ὄναγρα. ἡ. à Romanis pariter onagra uocatur herba.

ὀναγρόβατα. τὰ. pascendis asinis apta.

ὄναγρος. ε. ὁ. onager, id est, asinus syluester.

ὄναιο σὺ ταύτης πολυμαθίας. macte esto ista eruditione, proficiat tibi huius eruditionis gratia. ὄναιο aliquando nõ approbantis est sed abominãtis, ut apud nos fruere, tibi habe.

ὄναρ. in somnis, per somnium.

ὄναρ. ὀνείατος. insomnium, somnium.

ὀνάριον. ε. τὸ. asellus.

ὀνατικός. οῦ. uisualis.

Ο Ν Ε.

ὄνεαρ. ατος. τὸ. utilitas, cibus (cibo enim reficiuntur corporis uires, eiusq; iuuat imbecillitatem) auxilium, somnium.

ὀνειδίζω. μ. ίσω. τ. ικα. impropero, obijcio, exprobro, maledico, propriè cõuiciando exprobro. actiuũ, actõ iungitur cum datiuo.

ὀνείδιος. ε. ὁ. improperabilis, uituperabilis.

ὀνειδισμός. οῦ. ὁ. exprobratio.

ὀνειδιστὴς εὐεργετημάτων, exprobrator beneficiorum.

ὀνειδισικός. οῦ. ὁ. cõtumelioſus.

ὀνείδισος. ε. ὁ. probrosus.

ὄνειδος. εος. τὸ. improperium, obprobrium, probrum, dedecus.

ὄνειος. ε. ὁ. asininus.

ὀνειράτων. somniorum apud Herodianum.

ὀνειρογόνος. ε. ὁ. fluxus seminis in somnis.

ὀνειροκρίτης. ε. ὁ. ἡ

ὀνειροκριτικός. ὁ. interpres somniorũ, coniector. ὀνειροκριτικοὶ etiam sunt libri conscripti de arte somnia interpretandi.

ὄνειρον. ε. τὸ. somnium.

ὀνειρόπληκτος. somnio territus, somniorũ interpres.

ὀνειροπολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. somnio. neutrum absolutum.

ὀνειροπόλος. ε. ὁ. coniector, id est, somniorum interpres, uates, qui ab alijs uisa coniectanter discutit, uelut Penelopes somnia Vlysses. Est etiã qui ipse somniat ac prædicat inde, sicut Agamemnon Iliad. β.

ὄνειρος. ε. ὁ. somnus, id est, deus somnij, etiã somnium, authore Macrobio.

ὀνειρωγμός. οῦ. ὁ. somnium turbulentum, potissimum cum uenerea imaginatione.

ὀνείρωξις. ιος. ἡ. somnium.

ὀνειρώττω. μ. ώξω. τ. ωχα. somnio, stimulor imaginibus libidinis nocturnis. Interpres Aristoph. ita distinguit ab ὀνειροπολῶ, ut ὀνειρώττω sit genituram per insomnia emittere, id quod

quod accidere solet ijs, qui amoribus uacãt: ὀνειροπολῶ̃ uerò sit uisum in somnis uidere, atque somniare. neutrum absolutum.

ὀνίω. μ. ήσω. ω. ηκα. iuuo, prosum. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ΟΝΗ. ΟΝΘ. ΟΝΙ.

ὀνηλάτης. ου. ὁ. agaso, asinarius.

ὄνημι. μ. ήσω. ω. ηκα. iuuo.

ὄνησαι. fruere.

ὀνήσαι. iuuaberis, potieris potius quàm frueris, teste Valla. Dicimus & ὀναίμην & ὀνάσιμην, in optatiuo.

ὀνησιδώρα. τὰ. benefica.

ὀνήσιμος. η. ον. utilis.

ὄνησις. ιος. ἡ. iuuamen, utilitas. τίς δὲ ὄνησις, quid interest.

ὀνησιφόρως. ad iuuandum. aduerb.

ὀνῆτις. ιδος. ἡ. species origani.

ὀνθιλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. deturpo, dehonesto. actiuum, actõ iungitur.

ὄνθος. ου. ὁ. simus.

ὀνίθης. simus asini.

ὀνικὸς. οῦ. ὁ. asinarius, id est, asinus.

ὀνίνημι. iuuo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ὀνίνησιν. iuuat.

ὀνίσκος. ου. asellus.

ὄνισμα. τὸ. augurium.

ΟΝΟ. ΟΝΤ.

ὀνοβατῆν. asinos admittere.

ὀνοβάτις. ἡ. mulier in adulterio deprehensa apud Cumanos. Scribit Plutarchus illis in more fuisse, ut quum aliqua in adulterio deprehenderetur, in forum deductam, & saxo impositam, spectandam omnibus præponerent. Inde super asino cõstitutam, per urbem peruectam, in eundem locũ restitui oportebat, unde erat deducta, & ex illo infamia notatam, ὀνοβάτιν appellandam censuerunt, ut quæ asino imponeretur, & per ciuitatem ueheret. Ab eo tempore lapidem tanquã impurũ & detestabilem uitabant.

ὄνομα. τος. τὸ. nomen.

ὀνομάζομαι. nominor.

ὀνομαζόμενον. nominatim.

ὀνομάζω. μ. άσω. ω. ακα. nomino. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀνομαίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. idem.

ὀνομακλήδην. nominatim.

ὀνομακλήτωρ. ορος. ὁ. nomẽ officij, dictũ quòd nominatim homines uocet, nomenclator.

ὀνυμασία. τὰ. festũ ab instituto nomine, uel quo nomen alicui institutum.

ὀνομασί. nominatim.

ὀνομασικὸς. οῦ. ὁ. nominatiuus.

ὀνομαστὸς. οῦ. ὁ. clarus, id est, nominatus, celebris.

ὀνοματοθετικὸς. uerborũ innouator, nominũq; aucupio gaudens.

ὀνοματόλογος. ου. ὁ. nomenculator.

ὀνοματοποιία. ἡ. nominatio.

ὄνος. ου. ὁ. ἡ. asinus, & asina, mola inferior retinens frumentum. Xenoph. in primo ἀναβάσεως Cyri. οἱ δὲ ἐνοικοῦντῶ̃ ὄνους ἁλέτας ὀρύττουσιν. lapis molaris. interdum uermiculi nomẽ Latinè millepeda, aut centipeda.

ὀνοσκέλοι. οἱ. dæmones sunt, inaquosa & arida corporibus arescentibus frequentãtes, & asininis cruribus. Hi sese mares plurimũ exhibent, interdum quoq; leonẽ & canem induere uidẽt. Cœl. lib. primo cap. xxvij.

ὀνοσὸς. οῦ. ὁ. lamentabilis, uilis, nõ lamentandus, uituperabilis.

ὀνοτάζω. μ. άσω. ω. ακα. μέμφομαι. impropero, afficio iniuria.

ὀνοφορβὸς. οῦ. ὁ. asinarius.

ὀνόχειλος. quasi labrum asini, nomen herbæ.

ὀνόχηλος. dei filius, Christus, infando titulo à religionis nostræ hostibus dicebatur, quem scelestiore etiam picturæ genere deformare, ac uelut in pergula prætereuntibus ausi sunt asininis auribus ostentare, pede altero inungulatũ, ac togata specie, cum libro in manib. hoc adiecto titulo, quasi is Christianorum foret deus, ὀνόχηλος.

ὀνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. inquino, uitupero, lamentor.

ὄντα. τὰ. uera.

ὄντως. sanè uerò, planè, omnino, utiq;.

ὄνυμα. απω. τὸ. nomen, pro ὄνομα, ο in υ mutato more Aeolico. unde composita ἱερώνυμος. & eiusmodi.

ὄνυξ. χος. ὁ. unguis, onyx, lapidis genus (alabastritem uulgò uocãt) eo quòd humano ungui sit similis. Interdum testa est conchilij in paludibus Indiæ, à leuore unguis, quẽ imitatur, nominatus. Δι' ὄνυχος ἀκριβοῦν, ad unguem exigere.

ὀνυχίζω. rem exacte & ad unguem expendo, λοπολογῶ, ἢ ἀκριβολογῶμαι. præcido ungues. Est etiã notare ungue, cũ memoriæ cõsulimus.

ὀνύχιον. η. τὸ. unguiculus.

ὀνώδης. εος. ὁ. ἡ. asininus.

Τὸ Ο μεῖ̃ον τῶ̃ Ξ.

Ὀξαλὶς. ἡ. species lapathi.

ὀξάλμη. ης. ἡ. salsum, acetum, acida muria.

ὀξέα.

ὀξᾶα. ας. ἡ. cuſpis haſtæ,& haſta,uatix.
ὀξᾶιος. ὁ. acidulus.
ὀξᾶις. οἱ. properi.
ὀξίαι. ſunt nauigia quædam uelociora.
ὀξίζω. in acetum degenero,aceſco.
ὀξίζων οἶνος. uinum quod acuit.
ὀξίνης. ου. ὁ. uappa,uinum acidum.
ὀξίς.ίδος.ἡ. uas acetarium. Ariſtoph. Pluto:
ὀξὶς δὲ πᾶσα καὶ λοπάδιον.
ὀξίταπων. ὁ. anceps.
ὀξορεγμία. acida eructatio, Hippocr.
ὄξος. εος. τὸ. acetum.
ὀξύ. τὸ. mucro.
ὀξυάκανθα. acuta ſpina.
ὀξύβαφον. ου. τὸ. acetariũ, acetabulũ. uſurpatamen pro poculo,teſte Athenæo lib.ια.
ὀξύβαφος. cotylæ quarta pars eſt, continens quatuor & uiginti drachmas,hoc eſt,quadrantale. Vide Aſſem Bud.
ὀξυβελᾶς. ſagittæ acuta cuſpide.
ὀξύγαρον. ου. τὸ. ſalſamentũ,acetum cum garo,id eſt, liquamen piſcis.
ὀξύγγιον. ου. τὸ. axungia,adeps.
ὀξυγράφος. ου. ἡ. uelociter ſcribens.
ὀξυδαρκία. ἡ. claritas oculorum.
ὀξυδαρκικὸν φάρμακον, quo acuitur uiſus.
ὀξυδάρκυον. ου. τὸ. idem.
ὀξυδερκές. έος. τὸ. acies oculorum.
ὀξυδερκὴς. έος. ὁ. ἡ. acutè uidens,perſpicax.
ὀξυδορκέω. μ. ήσω. ω. ηκα. acutè uideo.neutrũ abſolutum.
ὀξυήκοον. ου. τὸ. auditus acumen.
ὀξυθυμία. ας. ἡ. excandeſcentia,quod uitium opponitur μακροθυμία.
ὀξυθύμια.τὰ. apud Hyperidem quædam expiationes,alij ligna interpretantur quibus ſtrangularent aliqui,dicta ab ὀξέως τῷ θυμῷ χρῆσθαι.
ὀξυθυμίας. ου. ὁ. καὶ
ὀξύθυμος. ου. ὁ. commotus animo,iratus,animo præceps,animo concitato & feroci.
ὀξύϊρος. ου. ὁ. aceruus.
ὀξυκέφαλος. ου. ὁ. capite faſtigiato.
ὀξύκρατον. ου. τὸ. poſca,quod aceto & aqua temperatum eſt.
ὀξυλαβὴς. έος. uelociter cupiens.
ὀξύμελι. acetoſum mulſum.
ὀξυμυρσύνη, myrtus ſylueſtris, baccis rubentibus, & breuitate à myrto ſatiua diſtans. Quidam ruſcum uocãt. Plura apud Plin.
ὀξύμωρον. ſententia eſt ex periculo petita,hoc eſt,ita acutè & affectatè enunciata,ut fatua uideatur,ut apud Vergil.

Num capti potuere capi.

Cicero: Si tacent,ſatis dicunt.

ὀξύνη. acidũ uinũ,in uappamque deprauatũ.
ὀξύνομαι. καὶ
ὀξύνω. μ. υνῶ. ω. υγκα. acuo, irrito, coaceſco. actiuum,accuſatiuo iungitur.
ὀξυόεις. εντος. idem quod ὀξύς.
ὀξύοπος. ου. ὁ. ualens acie oculorum.
ὀξυπάλαθος. ου. ὁ. genus rumicis ab acutis foliis. Fortè ὀξυλάπαθος, de quo Pli. l. 20. c. 21.
ὀξύπεινος. ου. ὁ. famelicus,percitus acuta fame
ὀξύπορος. qui citò tranſit.
ὀξύπυκνοι. οἱ. dicuntur toni qui ſpiſſi ultima loca poſſident. Capel. lib. ix.
ὀξυρεγμία. ας. ἡ. acida ructatio.
ὀξυγερμίω. acidum ructo.
ὀξυῤῥίγχος. ου. ὁ. oxyrrinchus piſcis.
ὀξυῤῥόπος. ου. ὁ. repente & leuiter repens,propenſus.
ὀξύς.ία.ύ. acutus,uelox,acer,præceps,promptus.
ὀξύσχοινος. ου. ὁ. iuncus marinus, uel iuncus manualis.
ὀξυτάπω ὁδὸν, ancipitem uiam Gaza ex Cicerone uertit.
ὀξύτης. τητος. ἡ. acrimonia.
ὀξυτόκιον, uel
ὀξυτόκον. ου. τὸ. partum accelerans.
ὀξύτονος. ου. ὁ. ἡ. ſtridulus,& dictio quæ habet accentum in ultima ſyllaba.
ὀξυφωνία. ἡ. uocis acuties.
ὀξυφωνότερος. ὁ. cui uox acutior.
ὀξύχειρ. manibus aduncis & celer.
ὀξυχειρία. ἡ. uelocitas operandi,celeritas cõficiendi in aliqua re.
ὀξύχολος. ſummæ bilis, iracundus.
ὀξυωπεῖν. acutè cernere.
ὀξυωπέστατος. ὁ. qui clariſſimè uidet.
ὀξυωπὴς. ἐος. ὁ. ἡ. uiſum acuens,aut acutè uidens,acuti uiſus.
ὀξυωπία. uidendi acumen.
ὀξυωπὸς, qui acutum habet uiſum, ὀξυωπὴς.
ὄξωλις. genus lapathi herbæ ſiue rumicis, ab aciditate nomine accepto.
ὄου pro οὗ poëticè.

Τὸ Ο μιζ τῶ Π.

Ὀπαδὸς. οῦ. ὁ. aſſectator,conſors,adiutor,ſeruus.
ὀπάζω. μ. άσω. ω. ακα. præbeo, do, & inſequor, ut χαλεπὸν δέτε χῆρας ὀπάζει, Iliad. θ. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
ὀπᾶον. ου. τὸ. operculum ollæ.

ὀπαίνω.

ὀπάνυ. articulus additus aduerbio eleganter efficit ut pro nomine exponatur. ὁ ϖάνυ igitur, illustris, clarus, potens admodum, summus ille.

ὄπασι. tribuit.

ὁπάτρος. ϐ. ὁ. eodem patre natus.

ὀπάων. ονος. ὁ. ἀκόλυθος, minister, assectator.

ὁπίῤῥυν. accipitur pro ὄπιῤῥ.

ο π η.

ὅπη, & ὅππη, duplicato ππ, causa metri. ubi, quò, aduerb. Accipitur pro ὅπως.

ὁπηὰν. quacunque. Et quomodocunq;, quocunq; pacto, ut, quemadmodum.

ὁπηοῦν. quacunq;, quocunq; pacto.

ὁπηϖαρείηοι. ἀντὶ τ ἐγχωροίη, ὅπη ἐνδέχοιτο, pro renata, quacunq; occasione. Vide Bud.

ὀπή. ῆς. ἡ. cauerna, foramen, uox.

ὀπηδέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. sequor. neutrum, datiuo iungitur.

ὁπηδήποτε. quouis modo, quomodocunq;.

ὀπηδός. οῦ. ὁ. sequens, ancilla, seruus.

ὁπηλικοσοῦν. quantuscunq;.

ὁπηνίκα. quando, quandoquidem, cum.

ὀπήτιον. ϐ. τὸ. subula.

ο π ι.

ὀπίας. caseus qui coit coagulo.

ὀπίζομαι. μ. ίσομαι. ϖ. ισμαι. obseruo, curo, uereor. deponens, accusatiuo iungitur.

ὀπίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. obseruo, curo, uereor, pudefio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὄπιθεν. retro, p ὄπισθεν, elisso σ more Dorico.

ὀπικός. ὁ. sordidus, immũdus. Eudoxus Italię gentem quandã uocari tradit à linguarum colluuione dictam.

ὀπιμαντεῖον. ϐ. uoce datum responsum.

ὀπίονες, dicuntur in monumentis Plutarchi, qui nunciorum & speculatorũ funguntur munꝰ, ni menda sit in exemplari.

ὀπιπεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. ἠ

ὀπιπτεύω. aspicio, obseruo. actiuum, accusatiuo iungitur. unde ϖαρθενοπίπας, qui uirginum pudicitiæ insidiatur.

ὄπις. ιδος. ἡ. cura, consideratio, uox. Ilid. ϖ'. θεῶν ὄπιν ἐυ ἀλείξοντῶν.

ὀπισθεν. retrò, ponè.

ὀπισθένα. pars exterior palmæ.

ὀπίσθια. τὰ. posteriores partes, cauda.

ὀπίσθιον τάγμα. extrema acies.

ὀπίσθιος. ϐ. ὁ. posterior.

ὀπισθοβάμων. ονος. ὁ. retrogradus ut cancer.

ὀπισθόδομος. ϐ. ἡ. locus Athenis in arce post templũ Mineruæ, ubi ærariũ publicũ erat.

ὀπισθόδομος. ϐ. ὁ. acta publica, posterior pars domus.

ὀπισθόκεντρα. quæ in posteriori parte corporis aculeo armantur.

ὀπισθονόμαι. οἱ. qui crines uersus tergum flexos habent.

ὀπισθονηπίδες. ἀι. genus calciamentorũ muliebrium.

ὀπισθόνομος. prępositerè pascens, siue recessiu. ὀπισθονόμοι ϐοῦς, retrò pascentes boues.

ὀπισθόρμητον. retrofugum.

ὀπισθοσφενδόνη. ης. ἡ. ornamentum quoddam capitis muliebre.

ὀπισθοτονικός. οῦ. ὁ. cui ceruix in humeros incuruata & reiecta est.

ὀπισθότονος. ϐ. ὁ. affectio quum ceruix ita diriguit ut flecti non possit, hoc est, cum caput ad scapulas contrahitur.

ὀπισθουρητικά. τὰ. ex aduerso mingentia.

ὀπισθοφανῶς. retrorsum, aduersum.

ὀπισθοφύλακες. οἱ. qui in prelijs terga tutant.

ὀπισθοφυλακέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. retrò custodio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀπισθοφυλακία. ας. ἡ. posterior custodia.

ὀπισθοφύλαξ. ακος. ὁ. custos posterior, uel posticæ.

ὀπίσατεν. ϐ. ὁ. ὀπίσθιος.

ὀπισόγραφον. τὸ. à tergo annotatum.

ὀπισόγραφος. ὁ. aduersarius, hoc est, libellus rationarius, quo perfunctorię & obiter memoriæ consulimus. Huius fit mentio tituIo de bonorum possessione.

ὀπίσω. retrò. aduerbium est, & genitiuo iungitur. Paul. in priore ad Timoth. epistola: ϐεϐαίωσαν ὀπίσω τῶ σατανᾶ. ἀναςρέφειν ὀπίσω, redire unde ueneris. ὀπίσω etiam pro postea accipitur. Vergil.

Rursus & incipiant in corpora tarda reuerti.

ὀπίσω. retrò, in futurũ, ad posteros, à tergo. Homer. Iliad. ά. οὐδέτι οἶδε νοῆσαι ἅμα ϖρόσω καὶ ὀπίσω.

ο π λ.

ὅπλα. τὰ. arma.

ὁπλάρια. τὰ. arma diminutiuè.

ὁπλή. ῆς. ἡ. ungula omnium brutorũ, solida ungula.

ὁπλίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. armo, paro. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ὅπλισις. ιος. ἡ. ἠ

ὁπλισμός. οῦ. ὁ. armatura.

ὁπλικός. οῦ. ὁ. armatus.

ὁπλιταγωγὸς ναῦς. ἡ. nauis quæ armatos fert milites.

ὁπλῖται ἐναρεῖς. milites ſpoliatiçj.

ὁπλίτης. ου. ὁ. armiger, miles armatus, uel grauis armaturæ, qui in naui ad remum non ſedet, uſurpatore Thucydide. Nam armiger apud Suetonium eſt non pro eo qui alterius arma gerit, ſed qui ipſe armatus eſt.

ὁπλιτίδιος. ᾶ. ſtatuæ fœminarũ ſunt armatæ.

ὁπλιτοδρομεῖν. eorũ eſt, qui armati curſu certabant, & ſub armis curſu exercebantur.

ὁπλιτοπλάτης. ου. ὁ. armiluctator.

ὁπλοθήκη. ης. ἡ. armentarium.

ὁπλομανῶ. inſano & nimio armorum ſtudio teneor.

ὁπλομαχεῖν. qui ſub armis exercentur, dicuntur & qui depugnant armis.

ὁπλομαχία. ας. ἡ. dimicatio armis. Eſt & genus exercitamenti.

ὁπλόμαχος. ου. ὁ. qui armis militaribus & ſcuto depugnant, apud Martialem:

Oplomachus nunc es, fueras Ophthalmicus olim.

ὅπλον. ου. τὸ. ſcutum.

ὁπλότερος. α. ὁ. iunior, poſterior.

ὁπλοφορῶ. inuenitur cum accuſatiuo conſtructum pro cingo latus, & in modum ſatellitis ſtipo & comitor.

ο π ο.

ὁποδάπου. quotquot.

ὁποδαπός. οῦ. ὁ. cuias.

ὁποδαπὸς ἄν. ηὶ

ὁποδαποσοῦν. cuiaſcunq.

ὅποθεν. unde.

ὁπόθεν δήποθεν. undecunq, quoquo modo.

ὅποι. quò, ubi, hic.

ὁποῖ ἄττα. qualia, cuiuſmodi.

ὁποῖα φιλεῖ. quæ aſſolent.

ὁποῖόντι. aliquod, quiddam.

ὁποῖος. α. ὁ. qualis infinitè.

ὁποῖόσις. accipit interrogatiuè pro ποῖός τις, cum ſit relatiuum.

ὁποιοσισοῦν. qualiſcunq.

ὁποπάναξ. liquor herbæ panacis.

ὁποπλεῖν. renauigare.

ὁπός. οῦ. ὁ. ſuccus, coagulum, uox, liquor, humecta uis ramis agglutinãs folia, unde producitur opara. Sunt qui arborum lachrymam hoc uocabulo ſignent. Alij lacteum in ficu humorem eſſe uolunt.

ὁπόσα. pro ᾶ.

ὁποσάκις. quoties.

ὁποσαπλάσιος. totuplex.

ὁποσαπλασιοσοῦν. quantumuis multiplex.

ὁποσαχῆ. multipliciter.

ὁπόσα πλεῖστα. quanta maxima.

ὁπόσοι ἄν. quotlibet, quotcunq.

ὁπόσον βραχύς. quàm breuis.

ὁπόσονοῦν. ubicunq, quocũq in loco, quantumcunq.

ὁπόσος. η. ὁ. quot, quotus, indefinitè.

ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotcunq.

ὁποσοσδήποτε. ηὶ

ὁποσισοῦν. quantuſcunq.

ὁπόσος. ὁ. quotus.

ὁποσοσδήποτε. ηὶ

ὁποσοσοῦν. quotuslibet, quotuſcunq.

ὁπόταν. quoniam, quando, quo tempore. de præterito dicitur. iungitur etiam cum optatiuo. Vide Comment. Bud.

ὁπότε. quando, poſteaquàm.

ὁποτεοῦν. quandocunq.

ὁπότερον. utrum infinitè: nam interrogatiuè πότερον dicimus. καθ' ὁπότερον, pro utrumuis.

ὁπότερος. α. uter. Accipitur pro utrolibet.

ὁποτεροσδήποτε. ηὶ

ὁποτεροσοῦν. uteruis, uterlibet, alteruter.

ὁποτέρωθεν. unde.

ὁποτέρωσε. utrò dubitatiuè.

ὅπου. ubi, quandoquidem. Accipiẽ pro quò. Vide Comment. Bud.

ὅπουγε. quandoquidem, id eſt, utpote cum.

ὁπουδή. καὶ

ὅπου δήποτε. ηὶ

ὅπου ποτέ. ubicunq. Εἰ ὁπουδή, ſicubi.

ὅπουπερ ἄν. ubicunque.

ὁπουποτιῶς. ubicunq gentium.

ὁποῦς. οῦντος. Opus ciuitas in Locris, & declinatur huius Opuntis, à nominatiuo ὁπόεις, ὁπόεντος.

ο π τ.

ὁπτάλεος. α. ὁ. aſſatus.

ὁπτανεῖον. α. τὸ. locus ubi carnes aſſantur, culina, quaſi dicas toſtorium.

ὀπτάνω. cõſpicio, uideo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὀπτάριον. α. τὸ. idem quod ὀπτανεῖον.

ὀπτασία. ας. ἡ. uiſio.

ὀπτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. aſſo, coquo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὀπτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. uideo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὀπτήρ. ῆρος. ὁ. ſpeculator.

ὀπτήρια. τὰ. munera quæ ſponſæ dabantur à ſponſo.

ὄπτησις. ιος. ἡ. aſſatura, aſſatio.

ὀπτικά. τὰ. nerui ſubminiſtrantes uiſuum ſpiritum oculis.

ὀπτικός. ὁ. uiſiuus, perſpectiuus, ſpeculatus.

ὀπτιλίτης. nomẽ templi Mineruæ apud Sparthos, τοὺς γὰρ ὀφθαλμοὺς ὀπτίλους οἱ τὴν δίδωριεῖς καλοῦσι. Plutarch. in uita Lycurg.

ὄπτομαι. μ. ὄψομαι. ω. ομμαι. uideo & uideor, & compareo. deponens, accuſ. iungitur.

ὀπτός. οῦ. ὁ. aſſatus, uiſibilis.

ὄπτω. μ. ὄψω. ω. ὤφα. uideo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ο Π Υ. Ὁ Π Ω.

ὀπύομαι. eiuſdem ſanguinis ſum, proſtituo. deponens abſolutum, & accuſ. iungitur.

ὀπύω. μ. ύσω. ω. υκα. ὁμιλέω, γαμέω. coëo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὀπωδός. ὁ. ἡ. ſuccoſus.

ὄπωπα. uidi. meſos eſt paracimenos Atticus ab ὄπτω, nam ὤπα non reperitur.

ὄπωπε. proſpicit.

ὀπώπει. καὶ

ὀπώπη. uiderat. Theoc. ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.

ὀπωπή. ῆς. ἡ. aſpectus, ἐντροπή.

ὀπώρα. ας. ἡ. ſingulari numero ſignificat poma, hoc eſt omnes mollioris corticis fructus

ὀπωρίζω. fructus colligo, decerpo.

ὀπωρη. ης. ἡ. autumnus.

ὀπωρίζω. fructus decerpo: Significat etiã uſu pomorum nauſeam contraho.

ὀπωρινός. autumnalis.

ὀπωρισμὸν. arborum fructus.

ὀπωροφυλάκιον. ϑ. τὸ. tuguriũ, pomorum cũſtodia.

ὀπωρώνης. ὁ. qui poma uendit, emitq́.

ὅπως. interdum διαπορηματικῶς καὶ ἀνθυποτάκτως ponit pro quomodo, hoc eſt pro πῶς: quemadmodum, ſic, ut. & cõſtruitur cum indicatiuo & ſubiunctiuo. Interdum præcipientis eſt, μὴ παραγγελματικόν, aut denunciantis aut exhortantis: ſicut caue Latinè, & uide ne. Vide comment. Bud.

ὅπως ἄν. quonam pacto, quocunq; modo, cum optatiuo & ſubiunctiuo iungitur.

ὅπως ἔτυχε. utcunq;, temerè, ſine iudicio. Vide comment. Bud.

ὅπως δή. temerè, utcũq;, quouis modo, quomodocunq;.

ὅπως μή. ne, pro μή, cum optatiuo iungitur.

ὅπως ὁπότε. καὶ

ὅπως ποτέ. καὶ

ὁπωσοῦν. quomodocunq;, quouis modo, ut, ὅπως ποθ' ὑπέλημμαι πρὸς τοῦτον, qualicunque fama ſim.

ὁπωσποτοῦν. quomodo, quomodocunq;.

ὁπωσοῦν. quomodocunq;, utcunq;, quocunque modo.

Ὀράζω. madefacio, mollio, paro, ſicut lutum paratur.

ὄραμα. απτ. τὸ. uiſum, id eſt uiſio, propriè uigilantium. ἐνύπνιον uerò quod in ſomnis apparet.

ὄραρος & συνοχὴ. partes phalangis in æqualia diuiſæ. Latini uocant os & umbilicum.

ὄρασις. ιος. ἡ. uiſibilis.

ὁρατής. οῦ. ὁ. ſpectator.

ὁρατικός. ὁ. uim cernendi habens.

ὅραπτ. ϑ. uiſibilis.

ὁράω. μ. ὄψομαι. ω. ἑώρακα. uideo, & reſpicio, id eſt faueo. parataticos ἑώραον more Attico accipit ε in augmento contra regulam uerborum incipientium à uocali. actiuum accuſatiuo iungitur.

ὀργάζω. cœnum manibus mollio & ſubigo.

ὀργαίνω. μ. ανῶ. facio iraſci. neut. abſolutum.

ὀργανικὰ μέρη. τὰ. officiales, ſeu inſtrumentales partes.

ὀργανικός. οῦ. ὁ. inſtrumentalis.

ὄργανον. ϑ. τὸ. organum, inſtrumentum.

ὀργάς. άδος. ἡ. terra aliqua culta, terra ſacra alicui deo, terra inculta ut lucus, & ſaltus etiam dicitur.

ὀργάω. μ. άσω. ω. ακα. appeto, abſtinere non poſſum. Eſt etiam meapte ſponte cieor, & gliſco, concito, concupiſco, macero, ſubigo. Ariſtophanes: πλοῦν ἀποδὺς ὄργασον. ὀργῶσι βότρυς, tumeſcunt racemi. ὀργῶν τὸ εἶδος, uigens ſpecie. ὀργῶσα πρὸς σύλληψιν, quæ ſtimulatur ad conceptum.

ὀργεῶνες. οἱ. qui ijſdem ſacris initiati ſunt.

ὀργή. ῆς. ἡ. ira, iracundia, adpetitus coëundi, teſte Horo cap. de homine. Ariſtotel. ὀργή ἐστιν ὄρεξις μετὰ λύπης τιμωρίας φαινομένης, διὰ φαινομένην ὀλιγωρίαν τῶν εἰς αὐτῶν τινὰ μὴ προσηκόντως. Ira eſt apparentis ultionis appetitus cum dolore, propter apparentem immerito, uel in ſe, uel in ſuos contemptum.

ὄργια. τὰ. Orgia ſacra Bacchi.

ὀργιάζομαι. rem diuinam facio & conſecror, ſignificat enim paſſiuè & actiuè. Vide cõmentaria Budæi.

ὀργιάζω. μ. άσω. π. ακα. orgia celebro, ſacra, ceremonias q́ inſtituo. ὀργιάζω τὰς τελετάς, ceremonias perago. ὀργιάζω τὸν θεόν, ſacrificijs

ficijs placo deum. actiuũ, accusatiuo iungitur. Halicarn. ὀργιάζειν τὴν θεὸν τοῖς φρυγίοις ὀργιασμοῖς, colere deam Phrygijs ceremonijs.

ὀργιασμοί. οἱ. ceremoniæ.

ὀργιαστής. οῦ. ὁ. celebrator orgiorum festorũ.

ὀργιαστικὰ μέλη, καὶ ὀργιαστικὴν ἁρμονίαν uocat Aristote. quæ ἐνθουσιασμὸν ἐμβάλλει τῇ ψυχῇ, καὶ ἢ παρίστησι τῷ ποιητικῇ δυνάμει, & affectus ciet in animo.

ὀργίζειν. irritare.

ὀργίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. iracor. deponẽs, datiuo iungitur.

ὀργίλος. ε. ὁ. iracundus.

ὀργιλότης. ητος. ἡ. iracundia.

ὀργυιαῖος. ε. ὁ. magnitudine unius ulnæ, uel trium cubitorum.

ὀργύζω. extimulor. Horus Apoll. capite ult. ὅταν ὀργύσῃ πρὸς σύλληψιν ἡ γύψ.

ὀργυιά. ᾶς. ἡ. ulna, manuum extensio, & pectoris latitudo, mensura senum pedum & quaternum cubitorum. Apud Herodotũ pro mensura sex pedum. passus exponitur à Valla & Gaza. à quo item quatuor cubitorum mensura uertitur.

ὀργυιόω. μ. ώσω. π. ωκα. ulnas extendo. neut. absolutum.

ὀργώνη. concupiscentia.

ὀργῶσι βότρυδες. tumescunt racemi.

Ο Ρ Ε.

ὀρέγνυμι. extendo. act. accusatiuo iungitur.

ὀρέγομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. expeto, appeto. deponens, genitiuo iungitur, refertur ad sensum.

ὀρίγω. μ. ίξω. π. ιχα. porrigo, præbeo. actiuũ. accusatiuo iungitur.

ὀρεβάτης. ε. ὁ. monteis scandens.

ὀρεβατίω. μ. ήσω. π. ηκα. monteis scando. neutrum absolutum.

ὀρεμαλίδες. ὰι. mala montana.

ὀρεινός. οῦ. ὁ. καὶ

ὄρειος. ε. ὁ. montanus, syluestris, opponitur isti dictioni ἥμερος.

ὀρεῖος. ε. ὁ. regio montana.

ὀρεπίλαργος. mõtana ciconia, nomẽ aquilæ

ὀρεῖται. οἱ. montani.

ὀρείτης. ε. ὁ. nomen proprium in Aristotelis lib. de memoria.

ὀρείχαλκος. ε. τὸ. orichalcum. scribitur & per ι. nam corripitur apud Horatium in arte poëtica.

ὀρεκτίω. μ. ίσω. π. ικα. concupisco.

ὀρεκτικός. οῦ. ὁ. appetitiuus, concupiscibilis.

ὀρεκτός. οῦ. ὁ. extensus, lõgus, porrigendus.

ὀρίξαι. manu percutere.

ὄρεξις. ιος. ἡ. appetitus, orexis, quam uocem & Iuuenalis usurpat, pro uehementi edendi auiditate:

Rabidam facturus orexim.

Cicero appetitionem uertit.

ὀρεξόμενος. ε. ὁ. tangens, percutiens.

ὀρεοκόμος. ε. ὁ. qui montium curam habet.

ὀρεοπολῶ. in montibus diuagor.

ὀρεσιβάτης. ε. ὁ. iens per monteis.

ὀρεσίτροφος. ε. ὁ. mõtanus, id est nutritus in montibus. & unus è canibus Acteonis apud Ouidium.

ὀρεσκεύω. uersor in montibus.

ὀρεσκῷος. ε. ὁ. habitans cauernas montium. unde illud Homeri: θηρσὶν ὀρεσκῴοισιν.

ὀρέστερος. ε. ὁ. monticula.

ὀρέστης. ε. ὁ. Orestes.

ὀρεστιάς. άδος. ἡ. montana, nympha montiũ cultrix, ἐν ὄρεσι τῷ ἑστίαν ἔχουσα.

ὄρεσφιν. in montibus.

ὀρεύς. έος. ὁ. mulus, καὶ ὁ ἡμίονος.

ὀρεωπώλης. ε. ὁ. mulorum uenditor.

ὀρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. custodio.

ὀρέω. attollo, incito.

ὀρεωκόμος. ε. ὁ. mulio.

Ο Ρ Θ.

ὄρθαι. concitatum esse.

ὀρθεύομαι. ὀρνιθεύσομαι, capio auguria, augu

ὄρθια. lex erat Palladis, argumentum (ror. bellicum continens.

ὀρθιάζειν. arrigere.

ὀρθίασμα. τὸ. orthium carmen, sicut ὄρθιος νόμος, intensa uociferatio.

ὄρθιος. ε. ὁ. altus, arduus, rectus, in altitudinem surrectus. ὄρθια tamen phalanx dicebatur, quæ procederet in cornu, profunditatem habens latitudine maiorem.

ὄρθιος νόμος. ὁ. carmen orthium, quod Ariõ canebat, quum à Delphino exciperetur, ut refert Herodotus libro primo. Meminit etiam Gellius. Sic fortè dictum, quòd huius carminis numeri intensi ferebantur & sonori: siquidem ὄρθιος arduus, sonorus interpretatur nonnunquam.

ὀρθογόη. ης. ἡ. apud Hesiodum in Ergis epithetõ hirundinis, quasi ὀρθρογόη, ab ὄρθρος diluculum, & γόος, quòd matutino maximè tempore canat, & secundum poëtarũ fabulas filium Ityn deploret.

ὀρθογραφίω.

ὀρθογραφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. rectè scribo. actiuũ accusatiuo iungitur.

ὀρθογραφία. ας. ἡ. orthographia, id est recta scriptura. Est autem ὀρθογραφία, cum iam non planũ opus, imaq; operis uestigia imaginamur, sed subrectum & frontem attollens, quasi erecti operis, aduersiq; descriptio. Hæc est erecta frontis imago, modiceq; picta futuri operis figura. Bud.

ὀρθογώνιος. ε. ὁ. rectus angulus.

ὀρθοδοξέω. μ. ήσω. ω. ηκα. rectè opinor & sentio. neutrum absolutum.

ὀρθοδοξία. ας. ἡ. recta opinio.

ὀρθόδοξος. ε. ὁ. orthodoxus, id est rectæ opinionis & sententiæ homo, qui rectam ueritatis opinionem, summiq; boni, philosophando inuestigauit.

ὀρθοδρομέω. rectè currere, rectis lineis concurrere.

ὀρθοδωρον. ε. τὸ. palmus, mensura quantum complectitur extensa manus à iunctura ad summum digitum.

ὀρθοέπεια. emendata locutio, & cum suauitate uocum explanatio.

ὀρθοεπῶ. rectè & propriè loquor.

ὀρθόκερως. ε. ὁ. cornibus erectis, & erigens pilos, ut apud Sophoclem: ὀρθόκερως φρίκη. κέρας enim comam significat, unde κεροπλάστης dicti.

ὀρθοκράειρος. ε. habens erectum caput, uel erectas antennas, à κρᾶιρα, uel κεραία, nauis epitheton.

ὀρθολογῶ. rectè & propriè loquor.

ὀρθόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. rectè facio.

ὀρθόπνοια. ας. ἡ. creber anhelitus, & est morbi genus, quod medici nostri orthoniã corrupto uocabulo dicũt: difficilis anhelitus, quum quis spirare non possit, nisi recta cervice spiritus trahatur.

ὀρθοπνοικός. οῦ. ὁ. nõ nisi recta cervice spirãs.

ὀρθοποδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. rectè ambulo, rectè incedo. neutrũ absolutum. Eo utitur Paulus ad Galatas: ὅτι οὐκ ὀρθοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν.

ὀρθοποδοῦντες. οι. recto pede incedẽtes. Paul.

ὀρθοπύγιον. idem quod ὀρθοπύγιον.

ὀρθός. οῦ. ὁ. rectus, erectus, ut solet qui timet.

ὀρθοσάδιον. stando in erectum. Est & affectio quam ὀρθοσάδιον uocant, quia surrecti stemus neruis posterioribus contractis.

ὀρθοσθία. uestimenta quædam uocabant, sicuti quæ traherentur οὐρτά.

ὀρθοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. rectè seco, rectè tracto. Paulus ad Timoth. ὀρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας.

ὀρθοτονέω. rectum & iustum accentũ uel tonum dare.

ὀρθότης. ητος. ἡ. rectitudo.

ὀρθόσιος Ζεύς. stator Iuppiter uertitur à Dionysio lib. ij.

ὀρθότερον. ε. τὸ. melius.

ὀρθότριχες. οι. habens erectos crineis.

ὀρθοτρίχια. ἡ. erectio capillorum.

ὀρθοφυῆ. ῆ. recta superiora adpetentia.

ὀρθοφυής. ἐος. ὁ. ἡ. in altum crescens.

ὀρθόω. μ. ώσω. ω. ωκα. dirigo, erigo, attollo, sustento, confirmo, in statum & dignitatem erigo. acti. accusatiuo iungitur.

ΟΡΘΡ. ΟΡΘΩ.

ὀρθραγόρισκοι. dicuntur porculi subrumi, id est, qui adhuc sub mammis habentur, ἀπὸ τοῦ ὄρθρου & ἀγοράζεσθαι, quòd matutinis omnibus uenales circunferebantur.

ὀρθρεύομαι. antelucano surgo, aut diluculo aliquid ago.

ὀρθρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. de mane surgo, uigilo. neutrum absolutum. uerbum frequens scriptoribus ecclesiasticis, quo exprimunt uocem Hebræam sichem, quod mane surrexit significat, & sichar, mane uigilauit.

ὄρθριος. ὁ. καὶ

ὄρθριος. ε. ὁ. matutino surgẽs, antelucanus, unde ὄρθριος νόμος, carmen antelucanum, cantio dilucularia. Aristophan. ἀωρὶ νυκτῶν διὰ τὸν ὄρθριον νόμον. Nisi quis legere malit ὄρθιον νόμον, de quo paulò ante.

ὄρθρον. ε. τὸ. καὶ

ὄρθρος. ε. ὁ. diluculum.

ὀρθῶς ῥᾳ̃ον. est approbantis rei euentum, merito, ut debebat, ut par erat. Εὖ ποιῶν, idem.

ὀρθωσία. ας. ἡ. Diana, ab Orthosio mõte Arcadiæ.

Ο Ρ Ι.

ὀρίγανον. ε. τὸ. origanum. & ὀρίγανος fœmininè apud Aristophanem. ὀρίγανον βλέπειν dixit Aristopha. in Ranis pro toruis oculis intueri. Sumptum à planta eiusdem nominis, quæ intuentibus torua & inamabilis uidetur.

ὀριγνάομαι. desydero, concupisco.

ὀρίζομαι. finio, definio, hoc est definitionem rei do, & rem circunscribo. Est etiam finem statuo, & finem constituo, & finis loco du-

co. Item ſtatuo, præſtituo, æſtimo. Et metior, æſtimo, cenſeo, quod Latinis etiam definio dicitur. ὁρίζεσθαι δίκαιον, ius ſtatuere. ὁρίζεσθαι etiam eſt ἀποφαίνεσθαι, hoc eſt definire, ſtatuere, ἀπαγγέλλειν, indicare, hoc eſt indicatiuo modo loqui, ὅθεν ὁρισικὰ uerba dicta. Vide comment.Bud.

ὁρίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. termino, quod decretum eſt pronuncio, definio, finio, circunſcribo. Eſt etiam cõfinium facio, & diſtermino, dirimo, diſcerno. Item metior, æſtimo, cenſeo. Hieronymus putat hoc intereſſe inter ὁρίζειν, & ϖροορίζειν, quòd illud tribuatur ijs quæ nunquam non fuerunt, hoc ijs quæ quum aliquando non fuerint, deinde cepe rint eſſe. actiuũ, accuſatiuo iungitur. hinc ὁρίζων, horyzon circulus, quia diſterminat hemiſphæria.

ὁρικὸν ζεῦγος. iugum mulare.

ὁρίνω. μ. ινῶ. ϖ. ιγκα. concito, cõmoueo, turbo, exalto. actiuum, accuſ. iungitur.

ὅριον. ε. τὸ. terminus, finis, confinium.

ὅριος. ε. ὁ. proſper.

ὅριος ζεύς. terminalis Iuppiter.

ὄριπες. ἀι. teredines mõtanæ, quæ è niue generari ſcribit Strabo.

ὁρισμός. οῦ. ὁ. definitio. Et pro certa finitione & modo, regula, & quaſi præſcripto capit.

ὁρισής. οῦ. ὁ. finitor, conſtitutor iuris & arbiter conditionum.

ὁρισικός. οῦ. ὁ. definitiuus, indicatiuus. ὁρισικὸς λόγος, definitio.

ὀρειτρόφος. ε. ὁ. nutriens monteis.

ὁ ρ κ.

ὁρκάνη. κς. ἡ. ſepes, carcer.

ὅρκη. κς. ἡ. capſa pigmentorum muliebrium. Orcam Probus in illo Perſij uerſu, Anguſtæ collo non fallier orcæ, interpretatur amphoræ ſpecies. omnino ueteribus erat & olearium uas orca & uinarium.

ὁρκίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. adiuro, caueo ab aliquo iureiurãdo. actiuum, accuſatiuo iungitur. Paul. ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν κυριὸν, adiuro uos per dominum.

ὅρκιοι θεοί. dicuntur per quos iuſiurandum conceptum eſt, aut concipi ſolenne eſt.

ὅρκιον. ε. τὸ. fœdus, iuſiurandum.

ὁρκιοτεῖν. iurare in fœderibus ſanciendis.

ὅρκος. ε. ὁ. iuſiurandũ. Politianus uertit ſacramentum. Dicimus ὅρκους διδόναι καὶ λαμβάνειν, ſicut πίστιν διδόναι καὶ λαμβάνειν.

ὁρκόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. uoco ad iuſiurandum,

caueo ab aliquo iureiurando. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὁρκωμόσια. τὰ. ſacrificia in quibus feriebant fœdera.

ὁρκωμόσιον. iuſiurandum, & locus ſic uocatus.

ὁρκωτής. οῦ. ὁ. qui præeſt obſtrictioni iuris iurandi. Xenoph. libro quinto de omiſſis: ἐξέπεμψον τοὺς ὁρκωτὰς καὶ ἐκέλευσαν τὰ μίγισα τίλη ἐν ἑκάστῃ πόλει ὀρκῶσαι.

ὁρκωτός. οῦ. ὁ. iuratus.

ὁ ρ μ.

ὁρμαθίζω. abhamo, in modum catenæ connecto.

ὁρμαθός, οῦ. ὁ. σιχος, ordo, omne inſtar trichæ, catena, σύνδεσμος.

ὁρμαίνω. μ. ανῶ. concito, in animo uerſo, pendo, cogito, reuoluo, intendo animum, incito, impello. actiuum.

ὁρμάομαι. μ. ήσομαι. ϖ. ημαι. paro, decerto, cõcito, promptus ſum ad aliquid agendum, impetum cepi & incitatus ſum, & conuerti animum, inſtituo, auſpicor, animum appello, capeſſo, τὸ ὁρμῶ. Item prodeo, proficiſcor. Eſt etiam initium motus ortumq; alicunde capio, reiq; perficiendæ fiduciam. Ad hæc progredior & ineo. Vide cõmentaria Budæi.

ὅρμασρα. τὰ. ornamenta.

ὁρμάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. impetum facio, & capio, apto ſiue expendo aliquid animo, indubitanter uolo. κινοῦμαι τῇ ψυχῇ καὶ τῇ γνώμῃ, incitor, cieor. ὁρμᾶν dicitur equus à Xenophonte, quum ad curſum cietur & proſilit repentè: eques uerò eum ciens calcaribus, ἐξορμᾶν dicitur. ὁρμῶ, in animum induco, conuerto animum, facere geſtio, cupio & cœpi, inſtituo, capeſſo, animum appello. Ἐκ χερὸς ὁρμᾶν, ui auferre. neutrum abſolutum.

ὁρμεά. ᾶς. ἡ. funiculus cõtextus ex ſetis equinis, quo piſcatores utuntur.

ὁρμεῖν. ſtationem habere, τὸ ἐν ὅρμῳ διάγειν τῶν ναῦν, μὴ ἡσυχάζειν. Dicitur etiam ὁρμεῖν τῶν ναῦν, ἀντὶ τοῦ ὁρμίζειν. Vide commentaria Budæi.

ὁρμενος. ε. ὁ. aſparagus ſylueſtris, & cuiuſcunq; oleris circulus.

ὁρμή. ῆς. ἡ. alacritas, impetus, id eſt ſubitus, acrisq; affectus, locus unde aliquid incipit & mouetur, motus, conſilium, cupiditas. Cicero ferè appetitionem uertit, & appetitum, affe-

tum, affectum, affectionem.

ὁρμᾶθαι. incedere.

ὁρμητήριον. ſedes belli apud hiſtoricos, arx, & uelut propugnaculum belli ſuſcepti: locus & uelut aſylum, quo ſe recipiunt præliantes. Significat etiam incitamentum & ſuſcitabulum.

ὁρμητικῶς. impetu, ſubito.

ὁρμιά. ᾶς. ἡ. funiculus piſcatorius ſetis equinis contextus.

ὁρμίζομαι. ducor, ingredior. Thucydi. ὁρμιζόμενοι ἐς λιμένα.

ὁρμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. duco nauem in portum. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ὅρμινον ἡμερον. herba eſt quæ à noſtris geminalis dicitur.

ὁρμίσκοι. monilia.

ὁρμίσκος. ε. ὁ. diminutiuum, paruũ monile.

ὅρμος. ε. ὁ. portus artificialis, ſtatio. Vide Lucianum περὶ ὀρχήσεως.

ὁρμός. οῦ. ὁ. monile.

Ο Ρ Ν.

ὄρνεον. ε. τὸ. auis.

ὀρνεοσκοπᾶν. augurari.

ὀρνεοσκοπός. οῦ. ὁ. augur.

ὀρνιθαγρευτής. οῦ. ὁ. auceps.

ὄρνιθες. aues cortales præcipuè dicuntur.

ὀρνιθάριον. ε. τὸ. auicula.

ὀρνίθεια. ας. ἡ. genus ludi in quo pueri uerberabantur, augurium.

ὀρνιθευτής. οῦ. ὁ. ὀρνιθοθήρας.

ὀρνίθιας. ε. ὁ. hyems quæ præ frigore aues necat, & uentus eiuſdem nominis.

ὀρνιθόγαλον. ε. τὸ. herba ornithogalum.

ὀρνιθοθήρα. ας. ἡ. aucupium.

ὀρνιθοθήρας. ε. ὁ. auceps.

ὀρνιθοθηρῶ. aucupor.

ὀρνιθομανής. amans aues.

ὀρνιθονομεῖον. ε. τὸ. auiarium.

ὀρνιθωδέστερος. ε. ὁ. magis ſpeciẽ auis habens

ὀρνίθων. ωνος. ὁ. auiarium.

ὄρνις. ιος. ἡ ιθος. ἡ. auis, gallina, ales, augurium.

ὄρνιχες. aues, pro ὄρνιθες Doricῶς. Pindarus: παρὸς διὸς ὄρνιχα θεῖον.

ὄρνυθι. ſurge.

ὄρνυμι. κὰι

ὀρνύω. inſurgo, incito, promoueo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ο Ρ Ο.

ὀρόβινον. ε. eruina, farina crui.

ὄροβος. ε. ὁ. orobus genus ordei.

ὀρόδαμνος. ε. ὁ. ramus, ſurculus.

ὁροθεσία. ας. ἡ. terminus, deſignatio terminorum.

ὁροθεσίοις τοῖς, potius maſcul. quàm fœmin. genere reperitur.

ὁροθέτης. ε. ἡ. finitor.

ὀροθύνω. concito, turbo, confidentiã iniicio. actiuum, accuſ. iungitur.

ὁροίτης. finitor.

ὀρόμ. οῦ. τὸ. prælum, uas agricolarum.

ὀρόντης. ε. ὁ. Orontes fluuius per mediã Antiochiam fluens.

ὄροντο. impellebantur.

ὄρος. ους. τὸ. mons.

ὅρος. ε. ὁ. terminus, finis, definitio, σκοπὸς καὶ τέλος τῶν πράξεων & ὑπόθεσις. Accipitur etiã pro modo & regula, & quaſi præſcripto, quo actiones temperantur. Eſt etiã index rei obnoxiæ & oppignoratæ. Vide commentaria Budæi.

ὀροσίλινον. ε. τὸ. montapium.

ὀροσπίζης. montifrigilla. Hiſtor. lib. octauo, cap. ſecundo.

ὀρούω. μ. ούσω. ω. ικα. ruo, commoueo, impetum facio.

ὀροφάω. tergo. actiuum, accuſ. iungitur. uerbum fabrile eſt.

ὀροφή. ῆς. ἡ. tectum, faſtigium.

ὄροφον. ε. τὸ. culmen, laquearium, ſummitas tectorum, contignatio.

ὄροφος. ε. ὁ. ὀροφή.

ὀρόφομαι. tegor. Ioſephus: κεδρίνοις φατνώμασι ὠρόφοντο.

ὀροφόω. μ. ώσω. ω. ωκα. concamero, tego. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ὀρόφωμα. ατος. τὸ. tectum.

ὀρόων, pro ὁρῶν. uidens.

Ο Ρ Π. Ὁ Ρ Ρ.

ὄρπηξ. κος. ὁ. ramus.

ὀρροπύγιον. ε. τὸ. podex, cauda propriè uolucrum, ultima pars ſpinæ ubi ſpondyli deſinunt.

ὀρρός. οῦ. ὁ. ſerum lactis.

ὄρρος. ε. ὁ. nates, cauda. Et eſt ea pars caudæ quæ nates tegit.

ὀρρωδεῖν. ſereſcere.

ὀρρώδης. ſeroſus.

ὀρρωδία. ας, ἡ. timor, trepidatio.

ὀρρωδῶ. uereor, φοβοῦμαι. Inde ſumptũ, quòd quando quadrupedibus terrorem incutiamus

mus seu metũ, contrahere solent eam partem caudæ.

Ο Ρ Σ. Ὀ Ρ Τ.

Ὄρσει, καὶ ὄρσω. surge.

Ὀρσοθύρα. ας. ἡ. ianua quà ad locum superiorem ascenditur, ualua.

Ὀρταλίζειν. protectare, propriè submouere in altum pullos auium, uolaturire, ut auiculæ primum uolare incipientes.

Ὀρτάλιχοι. pulli auium, implumes.

Ὀρτή. ῆς. ἡ. festum, pro ἑορτή.

Ὄρτιον. ε. arduum.

Ὄρτιος νόμος. lex musices sic adpellata.

Ὀρτυγία. ας. ἡ. Ortygia insula, quæ postea Delus dicta est.

Ὀρτυγοκοπίω. μ. ήσω. ω. ηκα. ludũ exerceo cædendarum coturnicum. neutrum.

Ὀρτυγοκόπος. ε. ὁ. ludus in quo percutiebatur coturnix, cuius meminit Plato in Alcibiade, ut interpretatur Suidas.

Ὀρτυγομήτρα. ας. ἡ. ortygometra, id est, matrix coturnicum, qua dictione utitur Plini. Gaza simpliciter matricem interpretatur.

Ὄρτυξ. υγος. coturnix. Herodianus ponit genitiuum ὄρτυγος.

Ο Ρ Υ.

Ὀρυγαί. ᾶι. ululatus.

Ὄρυγμα. ατος. τὸ. fossio, fossa, meatus.

Ὀρυγμαδός. οῦ. ὁ. tumultus.

Ὀρυγμός. οῦ. ὁ. fremitus, latratus.

Ὀρύζα. ης. ἡ. oryza, genus frumenti, quod uulgo risum uocant, cuius meminit Horat.

Sume hoc ptisanarium oryzæ.

Ὀρυκτός. οῦ. ὁ. defossus.

Ὀρυμαγδός. οῦ. ὁ. tumultus.

Ὀρύνω, cumulo.

Ὄρυγξ. γος. ὁ. fossorium, Oryx animal capræ simile. Iuuenalis:

Et Getulus oryx.

Ὀρύομαι. frendo, latro.

Ὀρύσσω. μ. ὀρύξω. ω. υηκα. fodio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ὀρύχθατο. cædebantur, mactabantur.

Ο Ρ Φ.

Ὀρφανία. ας. ἡ. priuatio patris aut filij.

Ὀρφανίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. orbatus sum.

Ὀρφανίζω. μ. ισω. ω. ικα. curo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ὀρφανιστής. οῦ. ὁ. curator aut tutor pupillorũ.

Ὀρφανός. οῦ. ὁ. orphanus, pupillus, orbus. Et est is, qui orbus est parentibus ac destitutus

præsidijs amicorum.

Ὀρφανοτροφεῖον. τὸ. domus aut locus alendis pupillis deputatus.

Ὀρφανοτρόφος. ε. ὁ. pupillorum nutritor.

Ὀρφεοτελίσαι. initiandi authores nuncupati sunt, quique fœlicitatem certissimam pollicebantur post obitum.

Ὀρφναῖος. ε. ὁ. obscurus.

Ὀρφνή. ἡ. nigredo, obscuritas.

Ὀρφνινός. οῦ. ὁ. καὶ

Ὄρφνιος. ε. ὁ. niger.

Ὀρφνώδης. εος. idem.

Ὀρφαμός. οῦ. ὁ. dux populi, princeps.

Ο Ρ Χ. Ο Ρ Ω.

Ὀρχατός. οῦ. ὁ. σίχος, κῆπος, locus arboribus, aut uitibus consitus.

Ὀρχέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. tripudio, salto: nõ significat subsilire, sed gesticulari, quemadmodum in choreis. deponens absolutum.

Ὀρχηδόν. uiritim.

Ὀρχηθμός. οῦ. ὁ. saltatio.

Ὄρχημα. ατος. τὸ. idem.

Ὄρχης. εος. ὁ. testiculus.

Ὄρχησις. εος. ἡ. saltatio.

Ὀρχησμός. οῦ. ὁ. idem.

Ὀρχηστής. οῦ. ὁ. saltator, gaudens de parta uictoria.

Ὀρχηστικός. οῦ. ὁ. saltatorius.

Ὀρχήστρα. ας. ἡ. orchestra, locus in scena, in quo scenici artifices suas actiones exhibebant, palæstra, saltatoriũ, propria erat chori, sicut scena histrionũ teste Polluce. Erat etiam locus in theatro, ubi senatores habebant sua subsellia. Hinc Iuuenalis pro ipso senatu utitur.

Ὀρχήστρια. ας. ἡ. saltatrix. Aristoph. in Ranis, Φράσον ταῖς ὀρχηστρίσιν dixit pro eodem.

Ὀρχησύς. ύος. ἡ. ars saltandi, saltus, saltatio.

Ὀρχίδιον. ου. τὸ. testiculus, diminutiuum ab ὄρχης.

Ὀρχίπεδον. ε. τὸ. idem.

Ὀρχισοδιδάσκαλος. ὁ. præceptor ducendæ choreæ. Vide comment. Budæi.

Ὄρχος. ε. ὁ. ὀρχατός, ordo plantarum arborũ, palmes, ramus.

Ὀρχοτομεῖν. castrare.

Ὄρω. ω. ὤρα, & Atticῶς ὄρωρα. accumulo, eleuo, moueo, attollo, inuecho, infero, cõcito.

Ὀρῶπος. colorum mixtio.

Ὀρωρείχατο. porrecti sunt.

Ὀρώρη. moueatur.

Τὸ Ο μετὰ τὸ Σ.

Ὅς. οὗ. ὁ. qui, ſuus. Vide Commentaria Budæi.

ὅς βούλει. quiuis.

ὅς περ. idem quod ὅς.

ὅσα. quantum, quatenus, ut.

ὅσα ἄν. quæcunq;.

ὅσα βουλομένοις ἦν. quantum uolebant, arbitratu ſuo. Sic Xenophon: Τί οὖν ἔφη οὐ ταῦτα βούλομαι ἐγὼ καὶ ἐκεῖνος βουλομένῳ ταῦτ' ὅσα; Quin igitur ſciſcitaris, an hæc illi conditio placeat? Idem, ἦν δ' οὐ τῷ Ἀγησιλάῳ ἀχθομένῳ ταῦτα, Hæc non inuito Ageſilao fiebant. Vide Comment. Bud. Gaza ὅσα uidetur uſurpaſſe pro ὅταν.

ὅσα θεωρητέον. quatenus ſpeculandum.

ὅσαι νύκτες. ſingulis noctibus.

ὅσαι ὧραι. ſingulis horis.

ὁσάκι. καὶ

ὁσάκις. quoties.

ὁσαμή. iſto modo, in tantum, ut.

ὁσαχῇ. quotcunq; modis, quotupliciter.

ὄσδω. oleo, pro ὄζω. nam Dores ζ per σδ pro ferunt, ut apud Theocritum: θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει.

ὁσίτιος. ου. quotannis.

ὁσιδύναμις. pro uiribus.

ὁσιμέραι. quotidie.

Ο Σ Ι. Ο Σ Μ.

ὅσια. iuſta, parentalia, exequiæ.

ὁσία. ας. ἡ. ſanctitas, iuſtitia, fas, id eſt, numen metuendum & reuerendum.

ὁσίας ἕνεκα. defunctorie, quæſito prætextu, parce delibantis more.

ὅσιον eſt τὸ βέβηλον καὶ οὗ ἔξεσι προσάπτεσθαι τῷ τυχόντι: cuiuſmodi ſunt quæ in hominum commercio ſunt. Ἀμύναι ὥσπερ τῶν ἱερῶν καὶ ὁσίων, ſuppetias ire pro ſacris & prophanis: Latini dicunt pro aris & focis dimicare. ὅσιον μὴ δίκαιον ſic dicunt Græci, ut Latini ius & fas. Μέτεσι τόπῳ μὴ ὁσίων καὶ ἱερῶν, Hic omnia iura ciuitatis habet. Vide plura in Comment. Bud.

ὅσιος. α. ὁ. pius, ſanctus, pacificus, caſtus, reuerens dei, καθαρὸς, innocens & nullo ſcelere contaminatus, & qui ob cædem perpetratam impias manus habere nõ cenſebatur. Dicitur autem quaſi ἄσιος ab ἄζομαι.

ὁσιοῦν. expiare.

ὁσιότης. ητος. ἡ. pietas, ſanctitas.

ὁσιοτήρ. ὁ. qui Delphis hoſtiam immolat.

ὁσμή. ῆς. ἡ. ὁσμός. οῦ. ὁ. odor, olfactus.

ὁσμυλία. ας. ἡ. piſcis ex polyporum genere, alio nomine ozæa dictus, qui iuxta caput fiſtulam habet, tetrum odorẽ exhalantem.

ὁσμώδης. εος. ὁ. ἡ. odoratus.

Ο Σ Ο. Ο Σ Π. Ο Σ Σ.

ὁσοι μῆνες. ſingulis menſibus.

ὁσοιδή. quotlibet.

ὁσοιτὸν ἀριθμόν. totidem.

ὅσον. quantum, quantulum, paucum, circiter, fermè. παρὸ ὅσον, fermè, parũ abeſt quin. Significat etiam quatenus. Item quoniam, propterea quòd, ut Latinè quatenus. Καθ' ὅσον, quatenus, quantum, quàm maximè. Dicitur & ἐφ' ὅσον & ἐφ' ὅσα ἀπλικῶς. Vide Comment. Budæi.

ὅσον accipitur pro ualde. Ariſtot. ἀμήχανον ὅσον, pro ualde difficile. Et θαῦμα ὅσον, quod & Latini dicunt, mirum quantũ, pro maximè. ὀλίγοι ὅσοι, admodum pauci. Εἰς ὅσον, quantum, quantopere, quandiu. Ἐξ ὅσον χρόνου, τὸ ὄφ οὗ χρόνου. Ὅσον οὔπω, τὸ τάχυ, μετ' ὀλίγον. Item ὅσα ἀντὶ τινὰ inuenit. Εἰς ὅσον ἧκω δυνάμεως, quàm maximè facere poſſum.

ὅσον αὐτίκα. quàm primum, mox, iamiam, de futuro dicitur.

ὅσον ἧκε ἐπ' ἐμοί, quatenus ad me pertinebat.

ὅσον καθ' ἕνα ἄνδρα, quantum in uno homine fuit.

ὅσον οὐ. fermè, circiter.

ὅσον οὐδέπω. τὸ ὅσον αὐτίκα, propemodum. Interdum pro mox, ilico, paulò poſt. Vide Comment. Bud.

ὅσον οὐκ ἤδη. iamiam.

ὅσον οὔπω. fermè, circiter.

ὅσον πλεῖσον. quàm maximè.

ὅσον τάχος & ὅτι τάχος. quàm celerrimè.

ὅσον φιλοτίμως. quàm copioſe.

ὅσον χρόνον. quàmdiu.

ὅσος. ου. ὁ. quantus, propriè tamen ad numerum refertur.

ὁσοσῦν. ου. ὁ. quicunq;.

ὅσπερ. idem quod ὅς. relatiuum.

ὅσπριον. ου. τὸ. legumen.

ὁσπριῶναι. ſunt qui comparandis leguminibus creati ſunt. &

ὁσπριωνία. munus ipſum.

ὄσσα. ης. ἡ. fama, uox. Iliad. β. μετὰ δέ σφισιν ὄσσα δεδήει, id eſt, inter eos fama accendebatur. Heſiod. in Theogonia. ἐννύχιαι σεῖχον περικαλλέα ὄσσαν ἰοῦσαι, id eſt, nocturnę ibant

pulchram uocem mittentes.

ὄωα. ης. ἡ. Ossa mons Thessaliæ.

ὁωάτιος. quantus, Homero.

ὄωε. oculi duali numero dicuntur.

ὀωιεύομαι. uaticinor, auguror, διακληδονίζομαι.

ὁωίχος. quantulus, ὅσος.

ὄωομαι. aspicio, circunspicio, auguror, prædico.

ὄωω. uideo, circunspicio.

Ο Σ Τ.

ὀστάγρα. ας. ἡ. instrumentum chirurgicum ad fracturas cranei.

ὀστάριον. ϗ. τὸ. ossiculum.

ὀστίνος. ϗ. ὁ. ὄστινος.

ὀστίον. ϗ. τὸ. os ossis.

ὄστινος. ου. ὁ. osseus.

ὅστις. quicunq;. Accipitur interdum pro τίς. Demosthen. ϗ γὰρ ὅστις ὁ πάσχων ὤετο δεῖν σκοπεῖν, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ὁποῖόν τι τὸ μινόμμον. πᾶς ὅστις, quiuis, quicunq;, quilibet.

ὁστισοῦν. quiuis, quicunq;.

ὄστλιγγις. faces, scintillæ, ut illud: ὄστλιγγις μαλεροῖο πυρός. Item capilli apud Callimachum in Aetijs.

ὀστοθήκη. ης. ἡ. ossium theca.

ὀστοκόπος. ϗ, ὁ. ossium dolor ex lassitudine.

ὀστοῦν. ϗ. τὸ. os ossis.

ὀστρακίζεσθαι. de eiectis, extorribus, exulibusq; dicitur interdum. Bud.

ὀστρακίνδα. genus ludi quem describit Iulius Pollux in hunc ferè modum: Pueri, ducta in medio linea, duas in partes sese distribuebant, quarum altera intra ostracum, altera extra dicebatur. Deinde mittēte quopiam ad lineam testam, utrius partis superior extitisset aliquis, hunc insequebantur, qui illi adhærebant, reliquis in fugam conuersis. Cęterum è fugientibus, qui comprehensus esset, is considebat, asinus dictus, testáque proiecta, dicebat Nox dies: nam interior testæ pars pice sublita erat, quæ nocti respondebat. Vide prouerbium: Testulæ transmutatio.

ὀστράκινος. ϗ. ὁ. testeus.

ὀστρακισμὸς. οῦ. ὁ. exilium quindecennale aut decennale, ab ὄστρακον dictum, siue testula, per quam suffragia ferebant ad hunc modum: In testulis nomen audacis & pernicioſi ciuis, cuius potentiam formidabant, comitijs inscribebant, & cuius plures erant testæ in urnam coniectæ, is de concilij sententia ab aris focisq; proiectus, ut à ciuium

arceretur aspectu xv. aut x. annorum exilio solum uertebat: fuitq; cōstitutum, ut ita damnati Argiuam exulatū irent, ubi bos erat æneus magnitudine uisenda, quare qui illic exulabāt, seruare bouem dicebantur. Hæc comitia, nisi supra vi. millia ciuiū concilio ad iudicij diem cōuenirent, nulla atq; irrita erant. Vide Alexand. Neapolit. Genialium dierum lib. iij. cap. xx.

ὀστρακόδερμα. των. τὸ. contentū putamine testaceo.

ὀστρακόδερμοι. οἱ. pisces habētes cutē testaceā

ὄστρακον. ϗ. τὸ. testa, testula.

ὀστρακοφορία. ας. dies ostraciſmi faciendi.

ὀστρακώδης. εος. ὁ. ἡ. testaceus.

ὀστρεογραφής. ἐος. ὁ. ἡ. pictus ostro.

ὄστρεος. ϗ. ὁ. purpureus.

ὄστρεον. ϗ. τὸ. ostreum.

ὄστρεος. piscis & color.

ὀστρεώδης. εος. ὁ. ἡ. ostreus, concharius.

ὀστωδέστερος. ϗ. ossatior.

ὀστώδης. εος. ὁ. ἡ. osseus, ossulentus.

Ο Σ Φ. Ο Σ Χ.

ὀσφραίνομαι. κὴ

ὀσφραίνω. odoro, genitiuo iungitur.

ὀσφραντικά. τὰ. olfactoria.

ὀσφραντικὸν. τὸ. facultas odorandi.

ὀσφραντικὸς. οῦ. ὁ. odoratiuus.

ὀσφραντὸς. οῦ. ὁ. odorabilis.

ὄσφρησις. ιος. ἡ. odoratus. ὀσφρήσεις pro naribus accipiunt, sicut ἄκροι pro auribus.

ὀσφρόμμος pro ὀσφρανόμμος.

ὀσφύς. ύος. ὁ. lumbus, ile.

ὄσχεον. scrotum, marsupiū, & palmes uuis onustus.

ὀσχεὸς. οῦ. ὁ. sacculus testiculorum.

ὄσχη. ης. ἡ. palmes cum botris. unde

ὀσχοφόροι. quod & per ω etiam scribitur.

Τὸ Ο μιζ̃ τῶ Τ.

Ὅταν. cum.

ὅτε. quando.

ὅ, τι γὰρ. etenim.

ὅτε οὖν. quandoquidem.

ὅτι. quòd, quia, quoniam, proptera quòd, quamobrem, cur, quo pacto, utcunq;, per quem locum. & accipitur pro τί. Significat etiam quodcunq;. Interdum abundat apud Græcos: eleganter iungunt cum superlatiuo, quo loco nō quòd uel quoniam significat, uerum quàm, ut ὅτι πορρώτατω, quàm longissimè. Vide Bud.

ὅτι ἄν. quodcunq;.

ὁτιἀλλά. at uero.
ὁτιδήποτε. quoquomodo.
ὁτιἐπεδή. quin.
ὁτιἑτυχεν. quiduis.
ὁτιή. quia.
ὁτιμάλισα. quàm maximè.
ὁτιμή, niſi, extraquã, præterquàm, excepto hoc. Interdum in propria ſignificatiõe pro quòd non.
ὁτιοὖν. quoduis, quodlibet.
ὁτιπερ. quòd.
ὁτιπλεῖσα. quàmplurima.
ὁτιτάχος. quàm celerrimè.
ὁτιτοίνυν. quòd uerò, quòd autẽ. Interdum itaque quòd.

ΟΤΑ. ΟΤΟ. ΟΤΡ.

ὀτλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. κὴ
ὀτλέω. μ. ήσω. ω. κκα. laboro, ſum miſer, ſuſtineo.
ὄτλος. ε. ὁ. labor, calamitas.
ὀτοβέω. θορυβῶ, tumultuor.
ὄτοβος. ε. ὁ. ſtrepitus, ἄλιμος θάλασσα θορυβώδης.
ὅτοισι, pro οἷς τισι. Homer. ἐὰ μὴν ὅτοισι κῦδος ὑπέρτατον ἐγγυαλίξω.
ὅτ. pro οὗ, Atticè.
ὅτε δήποτε ἕνεκα.
ὁτοῦν. accipitur pro οὑτινοσοῦν.
ὅτ χάριν. τίνος ἕνεκεν, quapropter, cuius rei gratia.
ὀτραλέως. diligenter, celeriter.
ὀτριχες. ſimiles pilis, pro ὁμοιότριχες.
ὀτρυντήρ. ῆρος. ὁ. caduceator, præco, σαλπιγκτήρ.
ὀτρυνή. ὑος. ἡ. exhortatio, ſtimulatio.
ὀτρύνω. hortor, iubeo, excito, acuo, ſtimulo, impero, extimulo.
ὀτρυρός. οῦ. ὁ. diligẽs, impiger. Suidas & Heſychius ὀτρηρὸς habent per η, id eſt, ταχὺς, θρασήριος, ὀξύταπος, ὑπήκοος, ωκὺς, σπουδαῖος, ἀνδρεῖος.

ΟΤΤ. ΟΤΩ.

ὀτῆα. horror. ὀτῆαι, ſomnia inania.
ὅτῆος. quæcunq.
ὀτῆυομαι. in religionem uerto, aſpernor.
ὀτῆυομένη. uaticinata, οἰωνιζομένη.
ὄτῆι. ualde, geminato τῆ, cauſa metri.
ὅτῆιπερ. quodcunq.
ὀτῆοτοῖ. hei.
ὅτω, pro ὦ Atticè.
ὅτωμὴ ἀχθομένῳ εἴη. ſi quis non grauaretur.
ὁτωοῦν, accipitur pro ὁτινιοῦν.
ὅτῳ ωοτὶ. quo nam pacto.

Τὸ Ο μεῖζ. τῶ Υ.

Ὑ. cuius, alicuius, ſui. οὗ ἕνεκα, finem ſignificat, hoc eſt, actum, ut docet Ariſtoteles.
οὗ. ubi, indefinitè. interrogatiuè enim ωῦ dicimus.
οὗ κακῶν, quò malorum, Lucian. Toxar.
οὐ. non. In clauſulis acuitur & in repetitione. Ponitur etiam ὦ in interrogatione.
οὐ γὲ. interrogatiuũ pro nõne? annon? Aliquando indignantis, quaſi quid malum? Interdum geminat in oratione. uel potius ἐπαλλήλως ponitur. Vide Commentaria Budæi.
οὐ γὲ ἀλλά, pro κὴ γὲ. & uerum, enimuero.
οὐ γὲ ἄν. etiam hoc modo uſurpat. Herodo. ὦ ωαῖ καμβύσεω σε γὲ θεοὶ ἐπορῶσι. οὐ γὲ ἂν ἐς τοσοῦτο τύχης ἀπίκευ, Nam niſi ita eſſet, nunquam ad tantum faſtigium euaſiſſes. Vide Budæum.
οὐ γὲ ἄν εἴποιμι. ne dicam.
οὐ γὲ ὅπως. non enim hoc modo, neq; enim tantummodo. Bud.
οὐ διὰ μακροῦ. nõ de tempore modo dicitur, ſed & de ſpacio.
οὐ καθ' κόσμον. inhoneſtè, ſeruiliter.
οὐ μὰ. negat, abundatq; μὰ.
οὐ μὰ δία. non hercle, minime.
οὐ μὴν δή. minimè uerò.
οὐ μέντοι. non.
οὐ μέντοι ἀλλὰ. ἀντὶ τῶ οὐμὴν ἀλλὰ.
οὐ μή. nequaquam. Subiunctiuũ ferè poſcit, iungitur tamen & cum indicatiuo.
οὐ μὴν. at non, haud dum, quanquàm, quin, non tamen, nec uerò.
οὐ μὴν ἀλλὰ. enimuero, quinetiam, ſed tamẽ, at uerò, uerum enimuero. Vide Cõment. Budæi.
οὐ μὴν ἀλλάγε. idem.
οὐ μὴν ἀλλ' ἴσω. uerũ eſto, hoc eſt, ſed ſit ſanè.
οὐ μὴν οὐδὲ. κὴ
οὐ μὴν οὔτε. non tamen, ueruntamen non.
οὐ μήνπω. haud dum tamen.
οὐ μόνον δὲ, ſic utuntur Græci, ut Latini non ſolum. Cicero: Deinde Hortenſium conſulem, nõ ſolum, ſed etiam Metellum. Non ſolum, pro neq; ſolũ huc poſuit more Græcorum. Vide Comment. Bud.
οὐ ωροπολλοῦ. non multo poſt.
οὐ τῷ τυχόντι. non uili, nõ gregario, id eſt, eximio.
οὐ ῶχαθί. abſit hoc quęſo, ne ita interpreteris.

οὐά-

ΟΥ Α. ΟΥ Β. ΟΥ Γ.

οὖα. sorba.

οὐαί. uæ. fortè ab Hebræa uoce hoi, quæ idē significat.

οὐανοῦμ. Phrygū lingua uulpem significat, unde ὄζανάζουμ ἐχιναλώπηξ, à quo Azanij dicti, authore Stephano.

οὖας. απω. τὸ. auris.

οὐατόεις. ενπω. ὁ. auritus.

οὐβιδίνα. ης. ἡ. dea prȩses funerū, ut Libitina.

οὐβρωναπωταμόμ. Plutarch. rubiconem uertit in Apophth.

οὐγᾶμ. apud Theocritum pro οὐμὰ τὼ γᾶμ.

οὐγκία. ας. ἡ. apud Siculos, ut apud Romanos uncia, ut scribit Aristotel. in Himeriorum Repub.

Ο Υ Δ.

οὐδᾶιος. ᾱ. ὁ. humilis, terrenus.

οὔδαλα. τὰ. friuola.

οὐδαμή. nullatenus.

οὐδαμῆ. nusquàm.

οὐδαμῆ οὐδαμῶς. tantummodo ἀρνητικόν ἐστι.

οὐδαμηνίστερομ. nihilominus.

οὐδαμινός. οῦ. ὁ. contemptus, nullius precij.

οὐδαμόθεμ. ex nulla parte.

οὐδαμόθεμ ἄλλοθεμ ἢ ἐντεῦθεμ. non aliunde q̄ ex eo

οὐδαμόστε. κὴ οὐδαμοῦ. nusquam.

οὐδαμῶς. nullatenus, nequaquam.

οὖδας. απω. τὸ. solum, terra, pauimentum.

οὐδέ. neque. In hac coniunctione sæpe tacita quædam uis est, ut οὐδὲ φοβῇ συτὸμ θεόμ, Tu ne deum quidem times.

οὐδὲ εἷς pro οὐδείς.

οὐδὲ πολλοῦ δεῖ. multum abest, nequaquàm, sæpe apud Demosthen. pro πολλοῦγ' ἐκδεῖ. multum abest, ut ita se res habeant.

οὐδὲὶς πώποτε. nemo unquam.

οὐδὲὶς ὅστις. nullus.

οὐδὲὶς ὁστισοῦμ. idem.

οὐδὲὶς λόγος τόπω. hic nulla opinione prȩditus est, nullo numero habetur.

οὐδ' ἄν. ne siquidem.

οὐδ' ἄν εἷς, pro οὐδὲὶς ἄν.

οὐδ' ἄν ὁτιοῦμ γένηται. nullo pacto.

οὐδ' ἔτιπω. nusquàm amplius.

οὐδ' ὀλίγω δεῖ. non parum interest. Vide Bud. Commentaria.

οὐδ' ὅπως τι οὖμ. nullo pacto, nullo modo, prorsus.

οὐδ' ὁτιοῦμ ὑγιὲς. nihil sani, nihil recti, nihil bo

οὐδ' ὑφ' ἑνός. à nullo. (ni.

οὐδεμιῇοῦμ. non quidem.

οὐδεμίμ. sed, nec, neque uero, nec tamen, uec uero Cicero dicere solet.

οὐδεμία μηχανὴ μή. nullo pacto fieri potest quin: Latinè dicitur, nihil causæ est quin. Vide Bud.

οὐδέμ. ενός. τὸ. nullum, nihil. Accipitur pro ὃ sicut nihil Latinè.

οὐδὲμ διοίσει. nihil refert.

οὐδὲμ ἔργομ. nullius usus, nihil opus.

οὐδὲμ ἐσί μοι πρᾶγμα πρὸς τοῦτο. hoc iam nihil ad me pertinet. Verba sunt quibus significabant se iam nolle pacto uel contractu teneri.

οὐδὲμ ἕτερομ ἀλλ' ἢ. tantum non, propemodū.

οὐδὲμ μᾶλλομ. pro non, uel nequaquàm.

οὐδὲν ὁτιοῦμ. nihil.

οὐδὲμ ὀδμοῦ. nihil quicquam.

οὐδὲμ ὄφελος. nullus est usus, nihil prodest.

οὐδὲμ πρᾶγμα. nihil est incōmodi & molesti. παρ' οὐδὲμ τίθεμαι, nihili facio, μηδὲμ τίθεμαι. παρ' οὐδὲμ ἧλθομ ἀποκτεῖναι. quod Cicero dixit, Propius nihil factū est, quàm ut ille occideretur. περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο, pro nihilo ducebant.

οὐδέντι μᾶλλομ. non magis, nihilo magis, uel ἀντὶ τοῦ οὐδαμῶς.

οὐδένοι. nihili homines.

οὐδενόσωρα. apud Home. viij. Iliad. nihil facienda, nihil profutura. ab ὀρᾶμ, quod curare significat, unde ὀλιγωρεῖμ, negligere.

οὐδενόσωρος. ᾱ. ὁ. nullius precij.

οὐδενόω. ad nihilum redigo.

οὐδένπω. nihil dum.

οὐδένπως. penè nihil.

οὐδένντομ. neque illum.

οὐδέποτε. nunquàm.

οὐδέτερος. ᾱ. ὁ. neuter.

οὐδή. ᾶς. pauimentum, solum, terra.

οὐδήπου. nunquid? ἀράγε;

οὐδῆτα. nequaquam, minimè, negantis est.

οὖδος. εος. τὸ. limen, pauimentum, solum.

οὐδοτιοῦμ. nequicquam.

Ο Υ Θ.

οὖθαρ. απω. τὸ. uber, sumen, aruina, pinguedo soli, mamma.

οὖθαρ ἀρούρης. si uerbum reddatur uerbo, sonat quidē ubertatem telluris, cæterum intelligendum agrum siue regionem feracitate insignem.

οὐθάτερος. neuter.

οὐθένεα. ας. ἡ. uanitas, imbecillitas.

οὐκ.

ΟΥΚ.

οὐκ. non. idem est quod ὀ, sed κ addimus in contextu orationis sequente uocali, quæ si aspiratur, uertit κ in χ. Accipitur pro non ne? an non?

οὐκ ἄν δή. οὐδαμῶς ἄν.

οὐκάνπω. nullo modo.

οὐκ ἀξιῶ. indignum censeo.

οὐκ ἐς μάκραν. non multo post.

οὐκ ἐῶ ὅπως οὐκ ἔσται. fieri nō potest quin sis.

οὐκ οἶδ' ὅπως, οὐκ ἔχετέ μου τὰ χρήματα, Certè uos habetis pecuniam meam. ubi negatio geminata affirmat.

οὐκ ἔστι ὅτι. nihil.

οὐκ ἔστιν ὅπως. nullo pacto.

οὐκ ἔστιν ἐφ' ὅτῳ. in nullo.

οὐκ ἔστιν οἵ τινες. nulli.

οὐκ ἔτι. non item.

οὐκ ἔφησε ποιήσειν. negauit se facturum.

οὐκ ἦν βουλεμένῳ μοι ταῦτα. conditio hæc mihi non placebat.

οὐκ ἥκιστα. nō minime, non in postremis, præcipue, maxime.

οὐκί, pro οὐχί, haud quaquàm.

οὐκαλέγων. οντος. Vcalegon, nomen Troiani cuiusdam apud Homer. Iliad. tertio.

οὐκοῦν. anflexum, igitur, quin, atqui, nimirū, proinde. Significat etiā profectò & enimuero. Sæpe etiam interrogatiuè accipitur & significat nempe uel scilicet. Bud.

οὔκουν. penacutum, non, nequaquàm.

ΟΥΛ. ΟΥΜ.

οὖλαι. ῶν. apud Atticos crines, farinæ, molæ.

οὐλακικος. ὴ. ὸν. saccus, crumena.

οὐλαμός. οῦ. ὁ. cohors, acies quadraginta uirorum, caterua.

οὐλάς. ἁδ. ἡ. pera.

οὐλαφηφορέω. νεκροφορέω, ab οὔλαφος, id est, νεκρός, mortuus. Hesych.

οὐλεῖν. ualere, sanum esse. unde

οὐλή. ῆς. ἡ. cicatrix, tuber.

οὔλιον. ὴ. cædes, exitium.

οὔλιος. ὴ. ὁ. salutifer, & Appollo Milesiorum lingua: sic dictus quasi pæanicus & integros faciens. pernicioſum etiā significat.

οὐλοδέτης. ὴ. ὁ. messor, manipulos ligans.

οὐλόθυμος. σχέτλιος, δεινόθυμος, miser.

οὐλοθυτεῖν. cōspargere molas ad uictimam.

οὐλόθριξ. ιχος. ὁ. ἡ

οὐλοκάρηνος. ὴ. ὁ. καὶ

οὐλοκέφαλος. ἡ

οὐλοκόμος. qui crispis est capillis.

οὐλόμβρος. ὴ. ὁ. pernitiosus.

οὖλον. ὴ. τὸ. gingiua extima, nam intima ἔνδον dicitur.

οὖλος. ὴ. ὁ. pernitiosus, crispus, preciosus, sanus & capillorum densitas, mitis, integer, tortuosus. οὐλότατον τρίχωμα, crispissimū capillitiū, Herodo. Ex Cœlij monumentis colligitur οὖλους etiam manipulos esse ex cōpluribus cōgestos, & fructus ipsos, achymnos in Cererē cōcinnatos. lib. 3. cap. 11.

οὖλος. totus, pro ὅλος per Ionicam πρόθεσιν. Homerus: ἄρτον δ' οὖλον ἐλών.

οὐλότης. νος. ἡ. μαλακότης, salubritas.

οὐλότριχος. ου. ὁ. οὐλόθριξ apud Herodotum, & per inuersionem, τρίχουλος apud Archilochum.

οὐλόφυλλος ῥάφανος. ἡ. crispa brassica.

οὐλοχύτη. ης. ἡ. mola, id est, ordeum sale consperſum ad sacrificandum, ab ὅλη ordeum & χέω.

οὔλω. ὑγιαίνω. rectè ualeo. unde Apollo ὄλιος.

οὔλων. delicians.

οὔμμουν. atqui.

οὔμμούνγε. idem.

οὐμμοῦν. nihilo minus, nō ergo, nequaquā.

ΟΥΝ. ΟΥΠ. ΟΥΡ.

οὖν. ergo.

οὕνεκα. propter.

οὔποθι. nusquàm, aduerbium in loco.

οὔποτε. nunquàm.

οὔπω. nondum.

οὐρά. ᾶς. ἡ. cauda. Dicit & in re militari pars phalangis, quam Latini sinistrum cornu uocant. Vide ὀμφαλός.

οὖρα. ας. ἡ. impetus.

οὐραγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. duco extremam partem exercitus, custodio. neutrum absolutū.

οὐραγία. ας. ἡ. extrema pars agminis.

οὐράγιος. extremus, ἔσχατος.

οὐραγός. οῦ. ὁ. ductor extremæ partis exercitus, cauda.

οὐραῖον. ὴ. τὸ. cauda.

οὐραῖος. ὴ. ὁ. postremus.

οὐράκος. media pars in remo.

οὐράναι. loci qui ex renibus urinam emittūt.

οὐράνη. ης. ἡ. matula.

οὐρανία. ας. ἡ. Vrania una ex musis, dicta quasi τὰ ἄνω ὁρῶσα. Venerem οὐρανίαν omnium primi coluere Assyrij, deinde Paphij, Phœnices, Citherij: & Athenis uraniæ Veneri templum fuisse surrectū scribit Pausanias.

οὐράνιος. ὴ. ὁ. ἡ. cœlestis.

οὐρανίσκος.

οὐρανίσκος. ὁ. palatum. Capitur pro lacunari tabernaculi regij, id est, augustali.

οὐρανίων. ωνος. ὁ. cœlicola. Sunt & οὐρανίονες Titanes.

οὐρανογνώμων. cœlestium rerum peritus.

οὐρανόθεν. cœlitus.

οὐρανόθι. in cœlo.

οὐρανομήκης. εος. ὁ. ἡ. prælongus, magnus.

οὐρανοπετής. ἐος. ὁ. delapsus è cœlo.

οὐρανός. cœlum, quasi ὁρανός, ut ait D. Ambrosius in Hexamero, ab ὁράω, quòd sit uisui peruiũ & minimè densum, ut est aqua, & terra.

οὐρανοφοιτᾶν. uersari in cœlo.

οὐρανόφρων. ονος. ὁ. pius, religiosus.

οὐρανοφύτευτος. ὁ. è cœlo natus.

οὐρανοχρώματα. quę cœlesti colore tincta sunt

οὖραξ. ἡ. urax auis ex tetrigum genere.

οὐρεσίφοιτος. ὁ. in montibus conuersans.

οὐρεύς. ἐος. ὁ. mulus, iumentũ, pro ὀρεύς, interposito υ, custos.

οὐρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. mingo, facio fœlicem. neutrum, accusatiuo iungitur.

οὐρηθῆρες. οἱ. ὑράναι.

οὐρήθρα. ας. ἡ. ceruix, uuluæ pars, & foramen penis.

οὐρητικός. ὁ. ciens urinam. οὐρητικοί, qui frequenter mingunt.

οὐρητρίς. ίδος. ἡ. matula, ἐνουρήθρα.

οὐρία. ας. ἡ. secundus uentus.

οὐρία τὰ ὠά. urina oua dicuntur, quũ inania, aut deprauata sunt.

οὐριαχος. ου. ὁ. σαυρωτήρ, ferrum inflexum in alteram partem hastæ.

οὐριεῖν. secundo uento ferri. Apud Aeschylum: τὸν αὐτὸν ἀεὶ δαίμονʼ ὑριεῖν τυχῆς.

οὐρίζω. appropinquo, conterminus sum, ut ὑρίζει πρὸς τὴν ἀσίην εὐρώπη.

οὐριοδρομεῖν. uento ferente & obsecundante nauigare: Ita Suidas. alij οὐριοδρομεῖν pro eodem ponunt.

οὔριος. ὁ. ὁ. uentus secundus. Accipitur pro uento generaliter. οὔριος πλοῦς significat τὸν κατʼ ἄνεμον, & secundo uento ferentem. Vide ἐπίφορος ἄνεμος.

οὐροδόχη. ης. ἡ. matula.

οὖρον. ου. τὸ. οὖρος, urina.

οὐροπύγιον. ὁ. τὸ. podex. sed proprie de cicada dicitur apud Aristophanem in νεφέλαις: quoniam cicadæ πυγὴν, id est, podicem in οὐρᾷ, id est cauda habent. Dicitur etiam ὀξοπύγιον.

οὐρός. ὁ. nauale, statio nauium.

οὖρος. ὁ. p ὄρος, id est, terminus, & licet ὄρος aspiretur, οὖρος tamẽ aspirationem perdit. Similiter omnia quæ à uocali aspirata incipiunt, si υ assumunt, abijciunt aspirationẽ. Et est masculini generis, οὖρος uerò est neutri generis pro ὄρος, id est mons.

οὖρος. ὁ. ὁ. custos, uentus secundus, rex, conseruator.

οὖρος. εος. τὸ. urina.

οὐρόω. μ. ώσω. ω. ηκα. inuado. Plutarch. πρὸς οὓς οὐρούσει.

οὐρτὰ. uestimenta quædam quæ trahantur.

Ο Υ Σ.

οὖς. ὠτὸς. τὸ. auris.

οὖσα. τὰ. funes.

οὖσα. ης. ἡ. existens. participium fœmininũ, præsentis, à uerbo εἰμί. ἡ μὴ οὖσα. Vide in ν. διικῶν ὐκ οὐσῶν cum dicunt iustitium significant πῶν μὴ οὖσαν ἀντιλαγχάνειν, iudicium resortiri. Vide Budæum.

οὐσία. ας. ἡ. usia, id est, essentia Quintiliano interprete. Cicero certè abhorruit ab essentiæ uocabulo. Accipit pro opibus, quemadmodum τὰ ὄντα, & τὰ ὑπάρχοντα. Ἀποφαίνειν πῶν οὐσίαν, dare commentarium seu indicem bonorum, quod inuentarium appellant, id quod fiebat ἐν ταῖς ἀντιδόσεσιν. Ἀντιδιδόναι πῶν ὐσίαν, ad fortunarũ permutationem prouocare. Vide Commentaria Budæi.

οὔσπιγγοι. οἱ. genus cantilenæ.

Ο Υ Τ.

οὔτα. uulnerauit, pro ὔτασε. ut οὔτα με τυδέος υἱός.

οὐτάζω. μ. άσω. ω. ακα. cominus uulnero. actiuum, accusatiuo iungitur.

οὐτάμναι. uulnerare.

οὐτάμνος. ὁ. ὁ. uulneratus.

οὐτάσκω. ἀ.

οὐτάω. percutio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

οὔτε. neque.

οὔτε μὴν. τὸ οὐδὲ μὴν.

οὐτέπω. neque alicui.

οὔτησις. ιος. ἡ. uulneratio.

οὔτι. nihil, non, nequaquam.

οὐτιγε. nedum, id est, non solum.

οὐτιδανός. οῦ. ὁ. uilis, nullius precij homo.

οὔτιπα. an fortè, num fortè. Ponit & pro nõ.

οὔτις. ὁ. nullus. & genus captiosæ conclusionis, de qua Chrysippus librũ composuit.

οὐτισάσκω. percutio.

οὔτοι.

οὔτοι. nequaquā, minimè. Dicitur etiā οὔτι.

οὐτοίνυν. neq; uerò, at nec.

οὗτος. τούτου. hic, pronomen. Declinatur aũt sine articulo cum omnibus pronominibus Refertur sæpe ad secundam personam, exponituŕq; per iste. ὦ οὗτος, heus tu.

οὕτω. sic, ad eum modum, usqueadeo: sine σ scribi solet consonãte sequente, οὕτως cum σ, uocali sequẽte. οὕτως ὄνασο, bene precantis est, ut apud nos Macte uirtute. Est etiã οὔτω, iurãtis est, & fidem facientis, uel admirantis, ut, ita me dij ament.

οὕτωπερ. idem quod οὕτω.

οὐτωσί. pro οὕτω Atticè, addito ι.

οὐτωσίπως. sic.

οὐτωτιθρασύς. tam audax, adeo usq; audax.

Ο Υ Φ. Ο Υ Χ.

οὐφημι. dico non, nego.

οὐχ. non, appositο χ, quando in contextu orationis uocalis aspirata sequitur.

οὐχ ἑκών. inuitus, nolens.

οὐχ οἷον. non solum.

οὐχ οἷόντε. fieri non potest, impossibile est.

οὐχ ὅπως γέ. non enim solum, id est, non modo enim. οὐχ ὅπως etiam οὐχ ἵνα.

οὐχ ὁρᾷς. particula est παρέλκουσα καὶ εἰρωνικήν. Latini credo & scilicet dicunt. Vide commentaria Budæi.

οὐχ ὅσον. non modo.

οὐχ ὅτι. non solum, non solum non. Significat etiam nõ quod, cum indicatiuo iunctũ.

οὐχ ὅτι μόνον. non modo.

οὐχ ὅτι μή. non quin.

οὐχ οὗτος. nonne hic.

οὐ ὡς. ἀντὶ τοῦ οὐχ ὅπως. nedum.

οὐχοἷόστ' εἰμι. non possum.

οὐχήκιστα. maximè, nihilo minus. οὐκ ἥκιστα, de quo supra.

οὐχί. non.

οὐχὅπω. nondum, non modo, non solũ, non solum non, non tantummodo.

οὐχὅπως. nedum, non modo.

Τὸ Ο μετὰ τοῦ Φ.

Ὀφειλέτης. ου. ὁ. debitor.

Ὀφειλή. ῆς. ἡ. καὶ

ὀφείλημα. ατος. τὸ. debitum.

ὀφείλω. μ. ελῶ. debeo. Aoristus secund. ὤφλον σα. actiuũ, accusatiuo iungitur. οἱ ὀφείλοντες τῷ δημοσίῳ dicebantur οἱ κατάδικοι, qui ignominiosi erant, quoad iudicatum fecissent. His ærarij apud Rom. similes erant. Εἴθ' ὄφελες, cum significatione optationis

etiam personæ secundæ indicationem habet. Budæus.

ὄφελον. utinam. Vide Bud.

ὄφελος. εος, τό. utilitas, augmentũ, usus fructus. Aliquando est fastigium & culmen.

ὀφέλλω. augeo, adiuuo, cõcito, proficio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὀφελτρεύω. orno, colo.

Ο Φ Θ.

ὀφθαλμία. ας. ἡ. ophthalmia etiam à medicis uocatur, oculorum morbus. Ophthalmiã Pollux negat propriè aliquod oculorũ esse uitium, sed in eo uerbo significari tradit cauitatem oculorum ex corporis ęgritudine. Celsus & alij appellant lippitudinem.

ὀφθαλμιάω. μ. άσω. ω. ακα. patior, inuideo, oculis doleo, adnicto mulieri & nictatiuncu lis liceor eius amorẽ, uel ægris oculis mulierẽ aspicio, Cicero oculos adijcio dixit. neutrum absolutum.

ὀφθαλμικά. τὰ. medicamenta, quæ oculis utiliter adhibentur.

ὀφθαλμικός. οῦ. ὁ. ocularis, oculorum medicus.

ὀφθαλμοβολῶ. τὸ ὀφθαλμιῶ.

ὀφθαλμόβορος. ε. ὁ. oculo adpetens.

ὀφθαλμοδουλεία. ας. ἡ. seruitus ad oculum.

ὀφθαλμοί. οἱ. præfecti compotationum, qui cœnantibus lychnos & ellychnia suggerebant, modiperatores à quibusdã dicti. Vide οἰνόπται.

ὀφθαλμός. οὐ. ὁ. oculus & gemma.

Ο Φ Ι. Ο Φ Λ.

ὀφίασις. εος. ἡ. mutatio natiui coloris in capillis in uersicolorem & serpentum modo uarium.

ὀφιγενής. ές. ὁ. ἡ. serpentigena.

ὀφιδεύω. uaco, otior, conuersor, habito.

ὀφίδιον. ε. serpens paruus.

ὀφιοδηκτός. ὁ. à serpente morsus.

ὀφιόμαχος. ε. ὁ. lacerta.

ὀφιοῦχος. ου. Ophiuchus, alio nomine Latinè serpentinarius dicitur: sidus est cœleste, dictum quòd serpentem teneat, anguis serpentinarius dicitur: sidus est cœleste, dictum quòd serpentem teneat, anguis appellatur à Columella.

ὄφις. εος. ὁ. surpens. Est & morbus capitis dictus à similitudine serpentis. Itẽ ornamentum quoddam. Vide Cœl.

ὀφίτης. ε. ὁ. ophites marmor serpentinis maculis assimile.

ὀφιώδης. εος. ὁ. ἡ. serpentinus.

ὀφλίσκω. μ. ήσω. ω. ὤφλημα. debeo, æs alienum conflo, ὀφλισκάνειν τῶν δίκην δικαίως, iustè damnatus,

mnatus. actiuum, accuſ. iungitur. ὀφλεῖν ζημίαν, multari.

ὄφλημα. ατος. τὸ. καὶ

ὄφλησις. ιος. ἡ. debitum.

ὀφλισκάνω. μ. ήσω. τ. ηκα. τὸ

ὄφλω. debeo. actiuum, accuſ. iungitur. ὀφλισκάνειν δίκην, damnari, multam pati. Chryſoſt. τοσούτῳ πλείω τὸν γέλωτα ὀφλισκάνουσι παρ' ἡμῶν, tanto maiore riſu à nobis digni exiſtimantur. ὀφλισκάνω μέμψιν, merui eſſe reum. ὄφλοντες & κατάδικοι & ἐζημιωμένοι, καὶ ἐγγεγραμμένοι ἐν ἀκροπόλει, ſunt quos Latini ærarios uocant. Vide Bud. in Pande. οἱ ὠφλικότες & οἱ ὄφλοντες dicunt damnati.

ὄφλων δίκην. dicitur qui rei iudicatæ debitor eſt. Vide Bud. ὤφλε τὴν δίαιταν, arbitrorũ ſententia damnatus eſt.

ὄφρα. ut, donec, dum.

ὄφρυα. ζ. loca æditiora.

ὀφρυάζω. ſupercilijs muto.

ὀφρυᾶσθαι. tumere.

ὀφρυόεις. όεντος. ἡ. altus, ſuperbus.

ὀφρύομαι. erigo ſupercilia.

ὀφρύς. ύος. ὁ. ſupercilium, faſtus, tumultus, id eſt collis.

Τὸ Ο μιζ. τῶ Χ.

Ὀχα. egregiè, præcipuè: ut, ὄχ' ἄριστος, pro ἔξοχα, abiecta præpoſitiõe, ſicut ἀκρὶς pro κατακρίς.

ὀχανά. κανόνες.

ὀχανή. ἡ. ὄχανον. Plutarch. τὴν ἀσπίδα φορεῖν δι' ὀχάνης μὴ διὰ πόρπακος.

ὄχανον. ε. τὸ. lorum clypei.

ὀχεία. ας. ἡ. coitus.

ὀχεῖα. ζ. admiſſarij.

ὀχεῖον. ε. τὸ. currus.

ὀχεῖος. equus admiſſarius, uel aſinus, uel aries, qui ad admiſſuram educatur.

ὀχεῖσθαι ἐπ' ἐλπίδι. ſpe euehi, attolli.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς. dicitur cum probantur equites, & per forum equo uehuntur: Latinè tranſuehi dicitur.

ὄχεσφι. ex curſu, in uehiculis.

ὀχετεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. duco riuos. neutrum abſolutum.

ὀχετηγέω. μ. ήσω. τ. ηκα. per riuum irrigo.

ὀχετηγία. ας. ἡ. irrigatio.

ὀχετηγός. οῦ. ὁ. irrigator.

ὀχετοί. οἱ. elices, ſulſi aquarij.

ὀχετός. οῦ. ὁ. cloaca, fiſtula, conductus.

ὀχεύς. έος. ὁ. lorum galeæ, repagulum, ſera, ſcortum pellis quæ circundat teſteis.

ὀχευτήριος. ἡ. futibilis.

ὀχευτής. οῦ. ὁ. ſututor. (lax.

ὀχευτικός. οῦ. ὁ. luxurioſus, coitui deditus, ſa

ὀχεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. futuo, coëo. actiuum. accuſatiuo iungitur.

ὀχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ueho curru, ſenſim moueo. actiuum, accuſ. iungitur. Plutarchus non tantum de curru dixit, ſed de equo.

Ο Χ Η. Ο Χ Θ. Ο Χ Λ.

ὀχή. ῆς. ἡ. cibus, unde dicta eſt ἐνωχία.

ὄχημα. ατος. τὸ. uehiculum.

ὄχησις. ιος. ἡ. uectio.

ὀχθέω. μ. ήσω. τ. ηκα. grauiter fero, doleo, ſuſpiro, iraſcor, ingemo, ἄχθομαι. neutrũ abſolutum.

ὄχθη. ης. ἡ. ripa, locus præruptus.

ὄχθοι. οἱ. in medicina uocantur extuberationes, uerrucæ tumores.

ὀχθοιβός. ε. ὁ. limbus ueſtis muliebris.

ὄχθος. ε. ὁ. onus, tumulus, collis, locus inuius & aſper.

ὀχθώδης. ους. ὁ. ἡ. tumens, uerrucoſus, oras pertumidas habens.

ὀχλαγωγός. qui plebem ſollicitat, καὶ ὁ ἀγύρτης.

ὀχλαγωγῶ. plebem ad res nouas ſollicito, factioſæ turbæ ducem me præbeo, plebem oblecto & ſollicito.

ὀχλάζω. μ. άσω. τ. ακα. laboro, pigreſco.

ὀχλεῖται ἐφ' ἵππου. uehitur equo.

ὀχλέω. μ. ήσω. ηκα. turbo, uexo, moleſtus ſum, iniuria afficio. act. accuſatiuo iungitur.

ὀχληρός. οῦ. ὁ. turbulentus, turbatiuus, moleſtus, infeſtus, obſtreperus.

ὀχληρώδης, moleſtus.

ὄχλησις. ἡ. turbatio, ſtrepitus.

ὀχλίζω. μ. ίσω. τ. ικα. moueo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὀχλικῶς. turbatiuè.

ὀχλικός. οῦ. ὁ. turbulentus, moleſtus.

ὀχλοισία. ſupplicatio, congregatio.

ὀχλοκοπία. ἡ. δημοκοπία.

ὀχλοκοπῶ. τὸ δημοκοπῶ.

ὀχλοκρατεῖσθαι. dicuntur qui impetu plebeio reguntur, non legitima democratia. Vide commentaria Budæi.

ὀχλομανῶν. ὁ. turbis inſaniens.

ὀχλοποιήσαντες. οἱ. turbam cõgregantes. Lucas in Act.

ὄχλος. ε. ὁ. turba, turbatio. Significat multitudinem & tumultum, ſicut turba Latinis.

ὀχλοτερπής. ους. ὁ. ἡ. turbam delectans.

ὀχλούμβροι. οἱ. uomicæ pectoris, abſceſſus humorum

morum è pectore.

ὀχλώδης. εος. ὁ. ἡ. turbulentus.

ὄχμα. ατος. τὸ. fibulamentum.

ὀχμάζω. μ. άσω. ω. αικα. porto, incumbo, contineo, foueo.

ὄχνη. ης. ἡ. pyrus.

ὄχος. υ. ὁ. uehiculum, retinaculum.

ὀχνίσκω. deſtillo, defluo.

ὀχυρός, οῦ. ὁ. tutus, munitus, fortis, firmus, ſtabilis, firmatus.

ὀχυρότης. ητος. ἡ. munitio.

ὀχυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα, munio, in tuto colloco. actiuum, accuſ. iungitur.

ὀχύρωμα. ατος. τὸ. faſtigium, munitio.

Τὸ Ο μεῖζ. τῶ Υ.

Ὄψ. ὀπός. ὁ. uox, uiſus, aſpectus, facies.

ὀψάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. obſonor, id eſt facio obſonium. depon. abſolutum.

ὀψάριον. υ. ὁ. obſoniolum. δύω ὀψάρια, apud Ioan. pro duobus piſciculis, ſicut apud Terentium piſces obſonium uocantur.

ὀψαρότης. υ. ὁ. ſero arans.

ὀψαρτυσία. ας. ἡ. ars condiendi cibaria.

ὀψαρτύτης. coquus, condus.

ὀψαρτυτικόν. liber de re culinaria.

ὀψέ. ſerò, tardè, nouiſſimè, ad ultimum, ad extremum. ὀψὲ σαββάτων, ueſpere ſabbati. Plato in Phedone: οἶδα καὶ ἄλλους πάνυ ὀψὲ πίνοντας, inquit Crito, uolens indicare Socratiam primum ſolem occultari, & bene ueſpere plærosque pharmacum ſumere conſueuiſſe.

ὀψὲ τῆς ἡλικίας. ætate uergente.

ὀψὲ τῆς ἡμέρας. inclinante die.

ὀψέα. ας. ἡ. ueſper, tarditas.

ὀψέω. uidere cupio, in conſpectu habeo, uideo.

ὀψέποτε. tandem.

ὀψέω. μ. ήσω. ω. ικα. tardus ſum.

ὀψιαίτατα. tardiſſimè.

ὀψιαίτερον. tardius apud Platonem.

ὀψίβλαστα. plantæ, quæ tardè & ſerò germinant.

ὀψίγαμος. ὁ. ἡ. tardus maritus.

ὀψιγενής. ἐος. ὁ. ἡ. tardè genitus.

ὀψίγονον. υ. τὸ. poſteritas.

ὀψίγονος. υ. ὁ. tardè genitus, poſteritas.

ὀψιδρόμοι. οἱ. tardiuſculi.

ὀψίομαι. καὶ

ὀψίζω. ſub ueſperum facio, ſero facio, hoc eſt non tempeſtiuè, ſub ueſperum uenio.

ὀψίκαρπος. ου. ὁ. de arbore ſerotini fructus, frugitardus.

ὀψιμαθεῖν. ſerò diſcere: opponitur τῷ παιδομαθεῖν.

ὀψιμαθής. ἐος. ὁ. ἡ. qui iam grãdis natu diſcit, qui ſerò diſcere cœpit.

ὀψιμαθία. ας. ἡ. tardidiſcentia, ſera eruditio, interprete Gellio.

ὄψιμος. υ. ὁ. ſerotinus ſeruus, ut uertit Cicero Homericum illud Iliad. β. ὄψιμον ὀψιτέλεστον ὅς κλέος ὄσσ᾽ ἀπολεῖται, ſera & tarda nimis, ſed fama & laude perenni.

ὄψιος. υ. ſerotinus, ueſpertinus.

ὄψις. ιος. ἡ. uiſus, aſpectus, facies. ὄψεως ἕνεκα, in ſpeciem Latini dicũt. ὄψις apud Herodianum pro oculo ponitur.

ὀψισμός. οῦ. ὁ. tarditas.

ὀψίσπορα. frumenta quæ erò ſerenda ſunt.

ὀψισπορεῖν. ſerò frumenta ſerere.

ὀψιτέλεστος. υ. ὁ. tardè factus, ſerotinus.

ὀψίτερος. υ. ὁ. ſerotinus.

ὀψίτομος, ἄμπελος. quę ſerò putatur & ultima

ὀψοδαίδαλος. υ. ὁ. popinator, artifex uel ſtructor obſoniorum.

ὀψοδεία. ας. ἡ. obſoniį egeſtas.

ὀψολογία. ας. ἡ. de re culinaria ſermo.

ὀψολόγος. qui de re culinaria ſcripſit.

ὄψον. υ. τὸ. obſonium, quicquid edimus prę terpanem & uinum, & omnis cibus, qui per ignem præparatur, excepto pane.

ὀψονόμος. υ. ὁ. magiſtratus qui legem annonæ præbet, & annonarios coërcet.

ὀψοποιία. ἡ. pulpamenti factitatio.

ὀψοποιός. οῦ. ὁ. obſoniorum inſtructor, coquus, popinator.

ὀψοποιοῦμαι. edulium conficio, obſoniũ pręparo.

ὀψοπωλις. ιος. ἡ. uenditrix obſoniorum.

ὀψοπώλιον. υ. τὸ. locus ubi obſonia uenduntur.

ὄψος. υ. ὁ. flagitioſus.

ὀψοφαγέω. μ. ήσω, ω. ηκα. obſonium comedo. neutrum abſolutum.

ὀψοφαγία. ας. ἡ. edacitas, cũpedia.

ὀψοφάγος. υ. ὁ. obſonator, edax, gulo.

ὀψώρ. ῶνος. ὁ. cella penuaria.

ὀψωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. obſonia emo, obſono. neutrum abſolutum.

ὀψώνης. υ. ὁ. obſonator.

ὀψωνιάζω. nutrio. Hali. lib. ix. ἐκ τῶν ἀλλοτρίων ὀψωνιαζομένους χρημάτων, ex alienis alendos pecuniįs.

ὀψωνιασμός. οῦ. ὁ. cibarium.

ὀψώνιον. υ. τὸ. ſtipendium, eſculẽtum coquinarium, lucrum.

ὀψώριος. υ. ὁ. ſcabioſus.

Α. qua, quo.

Παγαι. αἱ. retia, παγίδες.

Παγαναλια. τῶ. dies festus erat mōtanorum & agrestium, quo die per urbē uehiculis ferri, criminosum erat.

Παγανός. οῦ. ὁ. paganus. idiota.

Παγασαῖος. epitheton Apollinis à loco Thessaliæ Pegaso.

Παγγενῆ. generaliter, generatim, per omnia genera.

Παγγώνιος. ὁ. lapis ab angulorū multitudine.

Παγετός. οῦ. ὁ. glacies.

Παγετώδης. εος. ὁ. ἡ. gelidus.

Παγιδεύω. illaqueo.

Πάγιος. ᾱ. ὁ. solidus.

Παγιότης. ητος. ὁ. soliditas.

Παγιόω. firmo, stabilio.

Παγίς. ἴδος. ἡ. laqueus, quo feram capimus, aut auem.

Παγίως. solidè, firmiter.

Παγιώτερον. solidius.

Παγκάκως. improbissimè.

Παγκάλης, ες. ὁ. καὶ

Πάγκαλος. ᾱ. ὁ. undecunq; pulcher.

Παγκάλως. perpulchrè.

Πάγκαρπος. ᾱ. ὁ. ex omni fructu.

Πάγκλαυτος. ᾱ. ὁ. semper lugens.

Πάγκοινος. ᾱ. ὁ. omnibus communis.

Παγκρατιάζω. dicitur quum alter cum altero luctatur erectis digitis pedum, citra corporis totius congressum.

Παγκρατιαστής. οῦ. ὁ. pancratiastes athleta, qui & luctator est & pugil: quippe quū alij pugiles, alij luctatores forent, is qui utroq; teneret studio, pugna scilicet & lucta, παγκρατιαστὴς nuncupatur. Suid. interpretatur manibus pedibusq; pugnantem: certabant enim οἱ παγκρατιασταὶ, & inter se depugnabant summis manibus, pedibusq;, quasi omni ope connixi.

Παγκράτιον. ᾱ. τὸ. certaminis genus, quod & Latinis pancratium dicitur. Propertius:

Et patitur duro uulnera pancratio.

Herba simillima scyllæ. Est autem παγκράτιον ex eo (ut uidetur) dictum, quòd aduocatis omnibus corporis uiribus, omniūq; neruorū cōtentione transigitur. Calcibus enim etiā & cubitis non modo pugnis pancratiastæ utebātur. omniq; impetendi prehendēdiq; modo. Vide plura apud Bud. in annot. in Pandect.

Παγκρεας. pancreū, à carne dicitur pars corporis.

Πάγος. ᾱ. ὁ. saxum, glacies, locus eminēs, rupes, collis, quidam locum altum munitum mœnibus & uallo intelligunt.

Παγουρος. ᾱ. ὁ. pagurus, cancri genus.

Πάγχαλκος. ᾱ. ὁ. æreus.

Πάγχρηστος. ᾱ. ὁ. perbenignus, utilis.

Πάγχυ. omnino, funditus.

Π Α Θ. Π Α Ι.

Παθαίνομαι. affectiones ex iudicū animis prolicio, affectus commoueo.

Πάθη. ης. ἡ. καὶ

Πάθημα. ατος. τὸ. πάθος.

Παθητικὴ. ἡ. affecta.

Παθητικός. οῦ. ὁ. passiuus.

Παθητός, οῦ. ὁ. passibilis.

Πάθος. εος. τὸ. passio, clades, affectio, interitus, animi motus, uitium, afflictio, calamitas, morbus, perturbatio, affectus maximè placet Quintilia.

Παῖ, pro τῶ, quò, puer.

Παιάν. ᾶνος. ὁ. pæan, genus cantilenæ in laudem alicuius, Iupiter.

Παιανιεύς. ἑος. tribus quædam Athenienſis.

Παιανίζω. μ. ίσω. σ. ικα. pæana cano. neutrum absolutum.

Παιανισμός. οῦ. plausus, pæanis modulatio.

Παῖγμα. ατος. τὸ. καὶ

Παίγνιον. ᾱ. τὸ. ludus. παίγνια sunt res ludicræ, & propriè delectamenta puerilia, ut quando ludunt imaginibus.

Παιγνιώδης. εος. ὁ. ἡ. ioco plenus.

Παιγνίων. παιδάριον, delitiæ, puellulus. Plutar. in uita Antonij.

Παῖδα θέσθαι. adoptare.

Παιδαγωγεῖον. τὸ. schola, ludus literarius. In Suetonio significat ingenuorum pædagogia, scripta, prostitutionesq;.

Παιδαγωγέω. μ. ήσω. σ. ικα. moderor, rego, corripio, sequor pueros, id est, sum pædagogus, è uestigio sequor, sector.

Παιδαγωγία. ας. ἡ. disciplina, adhortatio.

Παιδαγωγικὴ. ῆς. ἡ. ministra.

Παιδαγωγικῶς. aduerbium, imperiosè, more pædagogorum.

Παιδαγώγιον. ᾱ. τὸ. diribitorium, hoc est locus ubi serui seruantur, pædagium. Plinius in epistol. Puer in pædagio mixtus pluribus dormiebat.

παιδαγωγός. οῦ. ὁ. custos, & institutor pueri, pedagogus.

παιδαγωγῶ. moderor & instituo pueros.

παιδάριον. ϑ. τὸ. puerulus.

παιδαριώδης. εος. ὁ. ἡ. puerilis.

παιδεία. ας. ἡ. disciplina, castigatio, eruditio, literarum studiū, institutio in bonas arteis. Latini humanitatem etiam appellant. Vide ἐξωθεν παιδεία in Ε. ἡ κατ' ἀνθρωπισμὸν παιδεία, literarum elegantia, quæ humanitas à moribus excolendis dicta est. Bud.

παιδείας ἅπτεσθαι. literarum studia capessere.

παιδερασεῖν. pueros amare.

παιδεραστής. οῦ. ὁ. amator puerorum.

παιδέρως. ἐρωτος. pro eodem apud Teleclidē.

παιδεραστία. ας. ἡ. lasciuus amor in pueros.

παίδευμα. ατος. τὸ. disciplina.

παιδευτήριον. ϑ. τὸ. locus doctrinæ, diuersoriū eruditionis.

παιδευτής. οῦ. ὁ. præceptor, doctor, eruditor.

παιδευτός. οῦ. ὁ. doctus.

παιδεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. corripio, castigo, erudio, instituo. act. accusatiuo iungitur.

παιδιά. ᾶς. ἡ. ludus.

παιδία. ας. ἡ. infantia.

παιδικά. ζα. iucundissima, gratissima, res charissimæ, & in delitijs habitæ: delitiæ Latinè dicūtur. Tracta est dictio primū ab amoribus puerorū (παιδικὰ em̄ pluralis numeri puerū amatū significat) & tamē de amore nonnunquā honesto & uoluptate inculpata dicitur, amores Latinè dici possunt. In quo uocabulo hoc animaduertendum, quòd constructio sæpe ad significatū & sensum refertur, non ad uocem, sed sine articulo. Aliquando uertit disciplinas humaniores Gaza. Vide latè apud Bud. in cōmen.

παιδικόν. τὸ. amasium.

παιδικῶς. iocosè.

παιδιόθεν. ab infantia.

παιδίον. ϑ. τὸ. puerulus.

παιδισκάριον. ϑ. τὸ. ancillula.

παιδίσκη. ης. ἡ. nomen anceps est, refertur ad ætatem, & adolescentulam, siue puellam significat: uel ad fortunam, & seruam, ancillam, siue pedissequam designat.

παιδνός. οῦ. ὁ. adolescens, qui ætatem puerilitiæ excessit. Atticis ἀντίπαις dicitur.

παιδογονία. ας. ἡ. generatio filiorum.

παιδόθεν. à pueris, ab ineunte ætate.

παιδονόμος. ὁ. παιδοτρόφος.

παιδολέτωρ. ορος. ὁ. puerorum corruptor, & occisor.

παιδομαθής. ἐος. ὁ. qui à pueris didicit aliquā artē. Quare (inqt Fabius) qui in sua quisq; arte optimè facit, παιδομαθὴς dicitur. Vnde uerbum παιδομαθεῖν formari potest.

παιδομανής. ὁ. libidini puerorum obnoxius.

παιδόνομαι. sunt qui educandis pueris institu endisq; operam impendūt, ut pueri ex more ritu q; à maioribus instituto artes & ciuiles & bellicas edoceantur.

παιδοπίπης. ϑ. ὁ. pædico, puerorū obseruator.

παιδοποιέομαι. καὶ

παιδοποιέω. filios procreo, gigno & suscipio, filijs procreandis operam do.

παιδοποιησάμενος. ϑ. generaturus.

παιδοποιία. procreatio, susceptioq; liberorū, facultas generandi.

παιδοσπορέω. μ. ήσω. ϖ. κα. παιδοποιέω.

παιδοτέκνωσις. ιος. ἡ. liberorum procreatio.

παιδοτρίβη. ης. ἡ. παιδοτριβία.

παιδοτρίβης. ϑ. ὁ. præceptor puerorum in exercitio corporis, pædotriba.

παιδοτριβία. ας. ἡ. ars exercendi iuuentutem.

παιδοτρίβον. τὸ. schola.

παιδοτρίβω. pueros erudio.

παιδότριψ. ιβος. ὁ. præceptor, seu institutor puerorum apud Lucian. in Timone.

παιδοτροφεῖν. pueros alere.

παιδουργία. ας. procreatio filiorum.

παιδοφθόρος. cynædus, puerarius, puerorū corruptor, occisor.

παιδόφιλος. ϑ. ὁ. puerorum amans.

παιδοφίλης. puerorum amator.

παιδῷδες. τὸ. iocus.

παιδῷδης. ὁ. ἡ. iocosus.

παίγμιος νόμος. ludibrio habita lex.

παίζω. μ. αίξω. ϖ. αιχα. ludo, irascor. neutrum absolutum.

παιήων, & παιὰν. propriè hymnus in honorē Apollinis, & Pæan medicus deorum.

παίκτης. ϑ. ὁ. lusor.

παιονία. ας. ἡ. herba Pæonia, Latinis casta, hanc alij γλυκυσίδην, dulcissidam uocant.

παιπαλᾶν. ϖερισκοπεῖν, ἐρευνᾶν, circunspicere, scrutari.

παιπάλη. ης. ἡ. flos farinæ.

παιπάλημα. inquit Suidas, ὁ πανοῦργος καὶ ποικίλος ἐν κακίᾳ καὶ παμπόνηρος σὺν ἀγχινοίᾳ, astutus, qui ubiq; elabitur uersutia. Hoc uocabulum in conuitio fuit. Vide cōmentaria Budæi.

παιπάλλω. concutio, σείω.

Παιπαλόεις. όεντος. ὁ. asper, puluerulentus, durus, saxosus & sublimis, ut ἔστι δὲ σκοπιὴ ἐις παιπαλόεσσαν ἀνελθών.

Παῖς. παιδός. ὁ. καὶ ἡ. puer, filius, seruus, filia. κατὰ παίδων ὀμνύναι, in capita liberorum iurare, id quod fiebat, tacto eius capite in quē iurabant: ita se sacrare caput eius diis inferis, deuouereq; significantes, si peierarent. Vide comment. Bud. Hæc uox & ætatem significat, & filium. Præterea ministrum, ut puer Latinè.

Παΐς. άϊδος. puer, pro παῖς, per diæresin.

Παισίν. τοῖς. sententijs uertit interpres Iosephi lib. ij.

Παΐσμα. ἡ τῶν ποδῶν βάσις.

Παιφάσσω. illustro, impetum facio, uolito, festino, tumultuor.

Παίω. μ. αίσω. σ. αικα. ferio, pulso, terreo, δίρω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Παιών. ῶνος. ὁ. Apollo.

Παιών. ονος. ὁ. Pæon, metri genus, proprium uiri, medicus.

Παιώνια χείρ. manus medicatrix.

Παιωνίζειν. laudare, carmine celebrare.

Π Α Κ. Π Α Λ.

Πακτός. οῦ. ὁ. compactus, & πακτοῦν, cõpingere, claudere, ἀσφαλίζεσθαι.

Πακτωλός. οῦ. ὁ. Pactolus fluuius Lydiæ.

Παλάθη. ης. ἡ. massa: propriè ficorum & caricarum, teste Hesychio. ἡ σῦν, inquit, σύκων ἐπάλληλος θίσις, καὶ μαζία.

Πάλαι. diu, aliquando, olim, quondam, antea, pridem, ὥσπερ ἐὶ πάλαι, quasi iam.

Πάλαι στρατεύσαντες. οἱ. ueterani milites.

Παλαιάγχη. iamdudum.

Παλαιγενής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ

Παλαιγόνος. ϑ. ὁ. antiquus, grandis natu.

Παλαιεύς. ἑος. ὁ. nomen à loco.

Παλαιέω. μ. ήσω. σ. ηκα. ueteraſco. neutrũ absolutum.

Παλαίμων. ονος. ὁ. Palæmon deus marinus, qui prius Melicerta, à Latinis Portumnus dictus.

Παλαιόομαι. μ. ώσομαι. σ. ωμαι. ueteraſco. deponens absolutum.

Παλαιόπλουτος. ὁ. iam inde à priscis temporibus diues. Thucydi. παλαιόπλουτον γὲ ἦν τὸ χωρίον.

Παλαιός. οῦ. ὁ. uetus, putris. ἐκ παλαιοῦ, olim, iam olim, intelligitur χρόνϖ.

Παλαιότης. ητος. ἡ. uetustas.

Παλαιούμβρος. ϑ. uetustate confectus.

Παλαιόω. antiquo.

Πάλαισμα. ατος. τὸ. lucta, certamen, malus.

Παλαισμοσύνη. ης. ἡ. palæstræ ludus.

Παλαισταῖος. ὁ. quadrantalis.

Παλαιστή. ῆς. ἡ. mensura quatuor digitorum, palma.

Παλαιστής. οῦ. ὁ. παλαιστίς.

Παλαισταῖος. magnitudine palmi.

Παλαιστικός. οῦ. ὁ. luctæ studiosus, luctator.

Παλαιστίς. ίδος. palmus, id est mensura quatuor digitorum coniunctorum.

Παλαιστίνη. ης. ἡ. Palæstina pars Syriæ.

Παλαιστόριον. ϑ. τὸ. locus ubi palæstra exercet.

Παλαίστρα. ας. ἡ. palęstra, ludus & locus, & proprium mulieris apud Lucian. in Asino.

Παλαίταπος. ὁ. παλαιός. Thucyd.

Παλαίτερον. iam pridem, antea.

Παλαίτυρος. ου. ἡ. antiqua Tyrus urbs, quam Alexander expugnauit, & ex insula continentem reddidit.

Παλαίφατος. ϑ. ὁ. diu prædictus, & diu finitus, fatidicus, antiquus. Est etiam παλαίφατος uiri nomē proprium, qui multa uolumina τῶν ἀπίστων, id est incredibiliũ scripsit: à quo libelli, quibus fabellis inuoluta memorentur, quæq; fidem non capiunt, Palæphatia papyrus prouerbio dici possunt. Vergilius Palæphatiam papyrũ simpliciter pro libris eius authoris accepisse uidetur, quando ita canit:

Quàm mala multiplici iuuenum, quot septa caterua
Dixerat, atq; animo meretrix iactata, ferarum
Infamem tali meritorum more fuisse,
Docta Palæphatia testatur uoce papyrus.

Plura Cœlius lib. xvi. cap. lxij.

Παλαίω. μ. αίσω. σ. αικα. luctor. neutrum, dati uo iungitur. Τὰ παλαιόμβρα, luctæ conatus, & labores, quæ inter luctandum fiunt.

Παλαιωθείς. inueteratus.

Παλαιωθήσονται. inueteraſcent.

Παλαίωρ. ορος. ὁ. stultus.

Παλαμάομαι. μ. ήσομαι. σ. ημαι. astutum quid ago, & generaliter facio. deponens absol.

Παλάμη. ης. ἡ. machinatio, palma manus, & manus ipsa, ἡ ἀρχή.

Παλαμήδης. εος. ὁ. Palamedes.

Παλαμίς. lunaria.

Παλαμναῖος. ϑ. ὁ. maledictus, persecutor, homicida, astutus, infestus, dirus, conscelera tus. τὸν παλαμναῖον τῆς χώρας dixit Synesi. hoc est pestem & perniciem regionis. Idē παλαμναιοταταῖς ἀραὶς, diras, ultimiq; exēpli

impreca

imprecationes appellat. Erant enim παλαμναῖοι homines sanguinarij & sicarij, cæde contaminati. Vide Comment. Bud.

παλαμνίομαι. compono fraudes.

πάλας. τὰς. Strabo uocat auri massulas non maiores selibra. Pli. lib. xxxiij. cap. v. Expuitur æris pala quædã, hoc est, quod Græci psegma appellant.

παλεύτρια. columba exoculata ab aucupib. in reti posita, quæ subsultãs cæteras columbas allicit, ἀπὸ τοῦ παλλεύειν, seducere, in laqueum allicere.

πάλη. ης. ἡ. lucta.

Π Α Λ Ι.

παλίβολος. ἄσαπτος, εὐμετάβολος, instabilis.

παλιγγενεσία. ας. ἡ. regeneratio, alteri natales: ut in baptismo.

παλίγγναμπτος. ε. ὁ. recuruus.

παλιγκάπηλος. ε. ὁ. institor, id est, reuenditor. ὁ ἀπὸ τοῦ ἐμπόρου ἀγοράζων καὶ πωλῶν.

παλίγκοτος. ε. ὁ. iracundus, uindex, horribilis, tetricus, ἐναντίος. Hesych.

παλιγκότως. malè.

παλίγκυρτος. ἁλιευτικὸν ἀγγεῖον, uas piscatorium.

παλίγλωσσος. ε. ὁ. maledicus, obtrectator.

παλίζεσθαι. σφαιρίζειν, pila ludere.

παλίλια. τὰ. parilia festa, certamem in honorem Pales, seu, ut alijs placet, Panos. Palilibus magna cura custodiebat, ne qua mactaretur hostia: quòd eum diem, qui patriæ natalis erat, à cæde & sanguine decebat esse purum. Fuit autem is dies xij. Calend. Maij. Vide Alexand. Neapol.

παλιλλογία. ας. ἡ. duplicatio, ταυτολογία.

παλίλλογος. ε. ὁ. iterum collectus.

Π Α Λ Ι Μ.

παλιμβάκχειος. ε. ὁ. palimbacchius idem qui & ambacchius, pedis genus, ex prima & secunda longis, & ultima breui constans.

παλίμβιος. ὡς ὄζ ἀναβιώσεως, uel ὄζ ἀναβάσεως, rediuiuus.

παλίμβλασος. ε. ὁ. restibilis, seges quæ regerminat, quasi cuius fœcunditas in annum sequentem restat.

παλιμβολία. ας. ἡ. dolus, deceptio, inconstans sententia.

παλίμβολος. ου. ὁ. mutabilis, παλίμπρατος, uersutus, uersipellis.

παλιμμέλεια. error qui per incuriam & incogitantiam admittitur. ἀπὸ τοῦ πάλιν μελεῖν.

παλίμπαιδες. iterum pueri: de senibus dicitur

qui ad pueritiam rediisse uidentur.

παλιμπετής. regressiuè, retrocessiuum. à πάλιν & πίπτω, quod est cado, quasi in contrariam partem cadens.

παλίμπισσα. ης. ἡ. spissa pix, resina bis cocta. Plin. lib. xxiiij. cap. vij.

παλίμπους. οδος. ὁ. ingrediens, ingressus.

παλίμπρατος. ου. ὁ. ueterator, qui diuturna ac multiplici, & sæpe cõmutata seruitute astutus & uafer euasit, perfidus, & inconstans.

παλίμφημος. ε. ὁ. infamis, prauè uiuens, ad-

παλίμφυος. ε. ὁ. renascens. (uersus.

παλίμψηστος. tabella deletilis qua calculatores utuntur. Cicero pro charta utitur deletitia.

παλίμψυχος. ε. ὁ. rediuiuus.

Π Α Λ Ι Ν.

πάλιν. iterum, retrò. alicubi per compositionem augmentum significat: extra compositionem interdum iterationem significat, nonnunquàm contrarietatem, quasi dicas ediuerso. Aliquando significat ordinem. πάλιν τε καὶ πρόσω dixit Euripides pro ἄνω καὶ κάτω.

παλινάγρετος. ε. ὁ. reuersiuus, mutabilis, irritus, reuocabilis.

παλινδικεῖν. controuersiam iudicatam referre, quod interdum iustum est.

παλινδικίαν. iterum sui defendendi potestatẽ & redintegrationem actionis uertit Politianus in Herodian. Nam restituere actiones ijs quorũ petitiones damnatæ sunt, & pro nihilo habitæ à iudicibus est παλινδικίαν διδόναι, uel διαδικασίαν ἀποκαλεσῆσαι.

παλίνδικος. ὁ πάλιν περὶ τῶν αὐτῶν δικαζόμενος.

παλινδρομέω. μ. ήσω. τ. κα. recurro, remeo, recido. neutrum absolutum.

παλίνδρομος. ε. ὁ. reciprocus. παλίνδρομος ἄπιθι, quam ueniisti uiam, remetiens recurre.

παλινοδία. iter reciprocum, ἐναντία ὁδός: παλινῳδία uerò ἐναντία ᾠδή. Suid.

παλινόρμημος. ε. ὁ. καὶ

παλίνορος. ου. ὁ. καὶ

παλίνορσος. ε. ὁ. reuersus, retrofugus: εἰς τοπὶ σωληπὸς, εἰς τοπίσω ὁρμήσας. ab ὄρω, moueo, concito, quod habet futurum ὄρσω, secundum linguam Doricam.

παλινοστέω. reuertor.

παλινοῦρος. ου. ὁ. Palinurus, bis mingens, ad quod facete alludens Martialis ridet Palinurum his uerbis:

Mingere uis iterum iam Palinurus eris.

παλίνσκιος. ε. ὁ. umbrifer, obscurus: siquidem

πάλιν in cõpositione habet interdum epitasin, id est, intensionem & uehementiam.

Παλινσκιάω. obumbro.

Παλίντιτα. τὰ. quæ uicissim debent puniri.

Παλιντοκία. ας. ἡ. fœnoris iam persoluti à creditoribus repetitio: quemadmodum Megarenses, qui tyranno ejecto, plebiscito cauerunt, ut à fœneratoribus usuræ, quas persoluissent prius, repeterentur.

Παλίντονος. ε. ὁ. reflexus.

Παλίντροπος. ου. ὁ. redux, prauus, inuersus, anceps.

Παλινῳδεῖν. superioribus diuersa canere, palinodiam canere.

Παλινῳδία. ας. ἡ. palinodia, uel recantatio dici potest. Est cũ male de quopiam scribentes, deinde rescribentes, bene de eodẽ scribimus, dicendi mutatio à πάλιν & ᾠδή. Vide Chiliades Erasmi.

Παλίουρος. ε. ὁ. paliurus, herba spinosa & aspera: arbor item in Aphrica, suauem fructũ ferens, quo uina commendantur.

Παλιπάλικμα. τὸ. de homine dicitur uersuto & uario maleficoq́, de aspero item & inæquali uitæ ratione agente. Nam montium inæqualitates & asperitates παλιπαλίκματα uocant.

Παλιῤῥόθιον. ου. retrofluens.

Παλίῤῥοια. ας. ἡ. refluxus.

Παλίῤῥυτον. ε. ὁ. retractus.

Παλίσκιος. ου. ὁ. umbrosus.

Παλισυντεῖ. reuoluitur.

Παλίσυτον. ε. ὁ. retrouersus.

Παλίψηφος. ου. ὁ. lituris egens.

Παλίωξις. ιος. ἡ. insecutio, quanquàm propriè nõ quouis modo insecutio dicitur, sed quũ ij qui fugerãt, eos qui fugarant, uersa Martis alea, insectantur.

ΠΑΛΛ. ΠΑΛΜ.

Παλλάδια. signa siue imagines quæ nonnunquàm è cœlo in terram decidunt.

Παλλάδιον. statua Palladis, de qua Herodianus multa.

Παλλακεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. scortor. deponens absolutum.

Παλλακή. ῆς. ἡ. ὴ

Παλλακίς. ίδος. pellex, concubina, & quæ sequitur exercitũ. Quanquàm sint qui inter pallacam & pellicem hoc interesse putent, quòd pallaca sit quæ cum cœlibe consuerit: pellex uerò cũ eo qui uxorem habet.

Παλλάκιον. μειράκιον, adolescentulus.

Παλλακός. οῦ. ὁ. amasius, ἐρώμενος. Hesych.

Παλλάξ. concubina, pellex. Suetonius utitur dictione Græca in Vespasiano.

Παλλάς. άδος. ἡ. Pallas, Mineruæ epitheton, ἀπὸ τ πάλλειν τὸ δόρυ, id est, à uibranda hasta

Πάλλας. αντος. ὁ. Pallas, nomen gygantis.

Παλλάσσω. μ. άξω. ττ. αχα. μολύνω, fœdo, irrigo, perfundo, turbo, ut illud παλλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ, pro fœdabatur.

Παλλεύω. ττ. εύσω. ττ. ευκα. moueo, decipio, fallo, in laqueũ illicio. unde παλεύτρια columba dicebatur quæ ab aucupe reti imponebatur ut cæteras alliceret.

Πάλληξ. ηκος. ὁ. adolescens.

Πάλλομαι. titubo.

Πάλλω. μ. αλῶ. uibro, moueo, salio, uerto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Παλμός. οῦ. ὁ. tremor, ut in febre fit, palpitatio, concussio.

Παλμύος. rex, pater, Hesych.

Παλμύτης. deus Aegyptiorum.

Πάλος. ου. ὁ. sors.

Παλτάρια. siligo, similia, σεμίδαλις. Suid.

Παλτόν. οῦ. τὸ. iaculum seu telum Medis peculiare. ἀπὸ τῦ πάλλειν, id est, uibrando.

Παλύμπους τυχή, regrediens fortuna.

Παλύνω. μ. υνῶ. albefacio, misceo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Π Α Μ.

Πάμμα. ατος. τὸ. possessio.

Πάμμαχος. ε. ὁ. in omni certaminum genere exercitatus.

Παμμεγέθης. εος. ὁ. ἡ. permagnus, immani magnitudine.

Πάμμετρον. ε. liber epigrammatũ.

Παμμήτωρ. ορος. ὁ. omnium peritus artifex.

Παμμιγής. ίος. ὁ. ἡ. mixtus.

Πάμμικρος. ε. nuper æditus.

Παμπάλαιος. peruetustus.

Πάμπαν. omnino, planè.

Πάμπαν λεπτός. admodum tenuis.

Παμπάννεος. nuper natus.

Παμπήδην. πάμπαν.

Παμπησία. ας. ἡ. uniuersa possessio.

Παμπληθεί. per uniuersam multitudinem. aduerbium.

Παμπληθεῖς. πάνυ πολλὰς.

Πάμπληθες. quàmplurimum.

Παμπλούσιος. ε. ὁ. omnibus modis opulentus, prædiues.

Παμποικίλος. uarius, multiplex, multicolor.

Πάμπολλος. ε. ὁ. multus.

πάμπολυ. procul.

παμπονηρὸς. οῦ. ὁ. perditus.

πάμποτε. ſemper.

πάμπρωτον. omnium primus.

πάμπυλον. fluctuoſum.

παμύλια. τὰ. ſacrificia Oſyridis in Aegypto, quibus ſimulachrum Priapi adhibebatur.

παμφάγος. ου. ὁ. pamphagus, uorax, & nomẽ canis apud Ouidium. natio quædam quæ omnia uorat apud Solinum. Et Alcman poëta ſibi hoc nominis tribuit. Sonat aũt quaſi dicas, omniuorus.

παμφανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. omnia illuſtrans, omnibus lucens.

παμφαίνω. ſplendeo.

παμφαλόω. oculos in omnes partes torqueo, ut illud: πολλ' ἐπιπαμφαλόωντ' ὀμοῦ. dictum ἀπὸ τῶ ἄλλεσθαι τὰ φάη.

παμφεγγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. lucidus.

πάμφιλος. ου. ὁ. pamphilus, id eſt, omnibus amicus. Ratio uocis eſt à fideli amore.

πάμφλεκτον. ου. ὁ. ἡ. omnia comburens.

πάμφορος. ου. ὁ. omnium ferax, fertilis.

πάμφυρτον. ου. ὁ. multus.

Π A N.

πᾶν. τοῦ παντὸς. τὸ. omne. Τὸ πᾶν, prorſum, in totum, in ſumma, ut ſummatim dicam. Lucian. in Sacrific. φῶς τε λαμπρότερον φαίνεται, καὶ ἥλιος καθαρώτερος, καὶ ἄερα διαυγέστερα, καὶ τὸ πᾶν, ἡμέρα, καὶ χρυσοῦν τὸ δάπεδον. in quo ſignificatu & ὅλως capitur. Refertur item ad tempus. Idem de Vulcano loquens: καὶ ἐν καπνῶ τὸ πᾶν βιοῦντα, in fumo perpetuo uiuentem. Τοῦ παντὸς ἄξιος, id eſt, re quauis dignus, quem multi preciĝ ſignificant: cui opponitur ὀλίγου ἄξιος. Πᾶν ὅτι uel ὁτιοῦν, quiduis, quodcunque, omne quod. πάντως ὅσοι, quicunque. Πάντι θυμῶ, bono animo & nequaquàm meticuloſo apud Lucian.

Πάν. πανὸς. ὁ. Pan, deus paſtorum, incubus.

Π A N A.

πάναβρος. omnibus modis mollis euiratuſq.

πανάγαθος. optimus.

παναγὴς. ὁ. ἡ. purus, ſanctus.

παναγιος. α. ὁ. ſanctiſſimus.

παναγὶς. ἴδος. ἡ. dies ſacra.

παναγνὸς. caſtus.

πάναγρον. ου. τὸ. retis genus, dictũ quòd omnia capiat, à πᾶν & ἄγρα.

παναθηναῖα. τὰ. quinquaria Mineruæ feſta, unde in Catone maiore, panathenaicus liber ab Iſocrate ſcriptus. Huiuſmodi feſtis pe-

plum Mineruæ ferebatur, & ſingulis luſtris fieri ſolebãt, in quibus ſolenni carmine per tubicen & præconem ludicrũ indicebatur, undiq; ad certandum ingrediebant athletæ, neque congreſſurum quempiam, cum quo certaretur, eligebant, ſed cum primò prodeunte congrediendũ cenſebant. Neq; ad ſpectandũ mulieres, præter unam Pherenicẽ, & Cereris ſacerdotes mulieres admittebant. In Parthenæis quoq; puri puellæq; forma conſpicui, manibus amplexi, nunc in orbem, nunc in obliquũ, per diuerſos flexus, pyrrhicam in theatro ſaltabant. Alexand. Neapolit. lib. v. cap. viij. & lib. vi. cap. xix. Erant & alia παναθηναῖα feſta, quę quotannis iterabantur, authore Suida, ad quorum differentiam illa quinquatria magna dicebantur, teſte Platone in Eutiph. Παναθαίων celebritas inducta eſt primo ab Erichthonio, cum uicatim diſſectum Athenienſem populũ in ciuitatẽ euocaſſet. Cœlius lib. vi. cap. xlix.

παναίολος. ου. ὁ. malus, πανκακοῦργος.

πάναιθος. ου. ὁ. clarus, ſplendidus.

παναίολος. ου. ὁ. uarius.

παναιπόλος. ου. ὁ. epitheton Panos, quaſi ſemper omnia uertens.

παναίριτον. eximius, præcipuus.

παναῖσχὴς. εος. ὁ. ἡ. omnino turpis.

πανάκεια. panacea herba, quæ & πάνακες dicitur, ipſo nomine, ut ait Plinius, omnium morborum remedia promittens.

πανακὴς. ἐος. ὁ. ἡ. ſalutaris. Strabo lib. ſ'. ῥεῖ δ' ἐξ αὐτῶν ποτάμιον πανακὲς πρὸς τὰ τῶν θερμάτων νόσους.

παναλκὴς. ἐος. ὁ. ἡ. omnipotẽs, fortis, robuſtus.

παναμέρος. ου. ὁ. per totum diem.

παναμωμος. ου. ὁ. placitus.

πανύνυτον. τὸ. penitus poſſibile.

παναπαλος. totus tener.

πανάποτμος. ualde infœlix, miſerrimus.

πανάπυσος. ου. ὁ. planè imperitus.

πανάριστος. ου. ὁ. optimus.

παναρμόνιος. ὁ. ex omni harmonia cõpoſitus.

πανασιτία. ας. ἡ. caritas annonæ.

παναυγὴς. ἐος. ὁ. ἡ. undecunq; ſplendens.

παναφὴλιξ. ικος. ὁ. priuatus omnibus.

παναώριος. ου. ὁ. pauci temporis, citò & ante diem moriturus, intempeſtiuus.

πανβασιλία. ἡ. regnum omnibus numeris dominationis abſolutum, quale erat tempore Vlpiani Romanorum principum.

ΠΑΝΔ.

Πανδαισία. ας. ἡ. omniũ ciborũ genere paratum cõuiuium. dicta uel quòd publicè collata, cuiusq; portione celebrarẽt: uel quòd omneis sensus uoluptate afficeret, & in ea nihil desideraretur. δαὶς enim conuiuiũ est. Pollux inter publica conuiuia recensẽt.

Πανδακίτης. ου. ὁ. mordax, quasi omnia mordens.

Πανδαμάτωρ, uel πανταμάτωρ. ορος. ὁ. ἡ. omnia domans, uel omnidomans. à πᾶν & δαμάζω. Lucian. in Misanth. τῷ τῶ πανδαμάτορος κεραυνοῦ φλόγα dixit, id est, flammam fulminis omnia domantis & necantis.

Πάνδεια. festũ Mineruæ apud Athenienses.

Πάνδεινος. ου. ὁ. miserrimus.

Πάνδεινος. ου. ὁ. prorsus, siue omnibus modis grauis, uehemens. Nam πᾶν cũ multis dictionibus pulcherrime cõponitur, ut πάγκακος, omnino malus, πανάριστος, omnib. modis optimus, παντίλεως, πάνσοφος, πάγκαλος.

Πάνδεκται. Pandectæ dicunt uolumina nihil non continentia, & ex quibus possis, quod uelis, uelut è Cornucopiæ depromere: ut pandectæ legũ, quæ omne ius cõplectunt, à πᾶν omne, & δέχομαι, capio, suscipio.

Πανδιλίσιος. ου. ὁ. molestus, importunus, à Pandeleto quopiam nobili sycophanta.

Πανδέξιος. ὁ. omnidexter.

Πανδερκής. ἐος. ὁ. ἡ. omnia intuens.

Πανδεχής. omnes accipiẽs, omnibus patens.

Πάνδηλος. ου. ὁ. manifestus.

Πανδημεί. passim, uulgò, publicitus, ab uniuerso populo. aduerb. congregandi.

Πανδημία. ας. ἡ. totus populus unà cõgressus.

Πάνδημον. publicè.

Πάνδημος. ου. ὁ. cõmunis, uniuersalis, uulgaris, plebeius, populosissimus, frequentissimus, celebratissimus, Veneris cognomen apud Thebanos. πάνδημοι νόσοι apud Aeginætam dicuntur morbi qui in plures simul grassant, ex causa publica prouenientes, puta cibi aut potus prauitate.

Πάνδια. τὰ. festa quædam apud Athenienses quæ sequebantur Dionysia. Celebrabant autem in honorem Iouis, uel ut alij tradũt in honorem Lunæ.

Πανδοκεύομαι. hospitio excipio. Halic. lib. ix. ὡλὴν ὅσα μέρη πανδοκεύεται.

Πανδοκευτρία. ας. ἡ. mulier tabernaria, caupona. Et Aristoph. Ran. pro ipso diuersorio usurpauit.

Πανδοῦρα. ἡ

Πανδουρίς. ίδος. genus musici instrumenti.

Πανδουρισής. ἡ

Πάνδυρος. qui eo instrumento utitur.

Πανδοχεῖον. ου. τὸ. hospitium, diuersorium, hinc dictum, quòd quoslibet accipiat: stabulum.

Πανδοχεύς. έος. ὁ. stabularius, caupo.

Πάνδωρα. ας. ἡ. puellæ nomen apud Hesiod. indè sic dictæ, quòd omnes dij deæq; suas quisq; dotes ei adiunxissent.

ΠΑΝΕ. ΠΑΝΗ.

Πανεῖον. ου. ὁ. lupercal.

Πανελλήνιος. ου. ὁ. omnium Græcorum præses.

Πάνεμος. ου. ὁ. mensis apud Corinthios, quem Athenienses βοηδρομιῶνα appellãt, authore Demosthene. Rufinus uertit Iulium.

Πανηγυρίζω. μ. ίσω. πανηγυρικόν. οῦ. τὸ. tertium dicendi genus, quod Latini demonstratium uocant, laudatorium.

Πανηγυρικός. οῦ. ὁ. laudatiuus, popularis, plausibilis, promiscuus. unde Plutarchus Symposiacon quarto, corpus compositum, ut nostra sunt, παμμιγὲς καὶ πανηγυρικόν appellat, quòd ex multis & diuersis cõflatum sit & mixtum.

Πανήγυρις. ιος. ἡ. nundinæ, sollenne conuentũ, publicus conuentus, quales quinto quoq; anno Athenis celebrari solitos scribit Herodotus libro vi. Hinc πανηγυρικοὶ λόγοι, id est, panagyricæ orationes, quę in huiusmodi conuentibus haberentur, idq; plærunq; de utilitatibus Græciæ. à πᾶν & ἀγείρω. Significat etiam locum in quem hæc celebritas conuenit.

Πανηγυτής. οῦ. ὁ. nundinator.

Πανημέριον. diurnum.

Πανημέριος. ου. ὁ. diurnus, hoc est, spatio totius diei, ut Iliad. τ. ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζειν.

Πανημέριοι. qui manent cũ aliquo totos dies, quiq; assiduo adsunt indiuidui comites. Herodia. in prim. οἱ πανημέριοι συνῆσαν αὐτῷ. cui opponitur παννύχιοι.

Πανήμερον. πανημέριον.

Πανήρης. εος. ὁ. ἡ. gratiosus, omnibus placens.

ΠΑΝΘ.

Πανθάνω. patior.

Πάνθεια. ας. ἡ. Panthea uxor Habradatæ Susij ductoris

ſij ductoris ſub Cyro maiore caſtiſſima, & uiri amantiſſima.

πάνθεομ. ου. τὸ. Pantheon, templum Romæ, in quo omnes dij colebantur, quod Bonifacius Pontifex maximus quartus à Gregorio, dono accipiens à Phoca Cęſare, in templum omnium ſanctorũ conuertit, dictum à πᾶν & θεός.

πανθήρ. ῆρος. ὁ. panthera. panthera pantheræ enim Latini dicunt, nam perſæpe ex actõ Græco fit nominatius Latinus, mutato etiã genere. Horat. in Sermonibus:

Diuerſum mutata genus panthera Chamelo.

Sic à κρατὴρ, cratera. ræ.

πάνθηρομ. retis genus ex eo nomen habens quòd omnes feras cõcludat. Nam θήρα uenatum ſignificat & aucupium.

πανθοινεί. aduerbiũ, ſolenni epulo, per totam cœnam, per omne conuiuium.

πανθοίνη. ης. ἡ

πανθοινία. ας. ἡ. epulum, ſolenne conuiuium.

πανθυμαδόν. toto animo.

πάνθυτα. ueneranda, perquàm ſacranda, omnibus ſacris proſequenda.

Π Α Ν Ι. Π Α Ν Ν.

πανικόν. οῦ. τὸ. quicquid cum ſtupore contingit, pauor ſine cauſa obortus, terriculamentum inane: à Pane deo, qui tales terrores ſubitò animis immittere credebatur. Repentinus terror & conſternatio, quales utique lymphatici metus, uſque adeò irreuocabiles, ut non ratione modo, ſed mente etiam careat. Eſt autem trium generũ, ὁ πανικός, ἡ πανική, τὸ πανικόν. Vide Politianum in Miſcelaneis, cap. xxviij. & Chiliad. Eraſ. Panicus caſus.

πάνσοι. perſonę theatricę à Pane dictę, quaſi aſſeclæ Panis. quem Vergil. deum Arcadiæ uocat.

πανώϊον. ν. τὸ. fanum Apollinis in Ionia.

πανώϊον συνέδριον. conuentus duodecim oppidorum Ioniæ. Vide Comment. Bud.

παννύχιοι. Homer. Iliad. β. οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα, id eſt, δι' ὅλης τῆς νυκτός, per totam noctem.

παννυχισμός. οῦ. nocturnæ uigiliæ.

Π Α Ν Ο. Π Α Ν Π. Π Α Ν Σ.

πανόδυρτος. ν. ὁ. ſemper querulus.

πανοικεσία. ἡ. tota domus.

πανοικί. cum tota domo, nullo relicto. aduerbium congregandi, quo uſus eſt Lucas in Actis: πανοικὶ πεπιστευκὼς τῷ θεῷ. Et πανοικὶ

ἀναιρεῖσθαι dicunt qui funditus pereunt, ueluti cum peſtilentia nullum in familia reliquum facit.

πανοικὸς ἀπολλύεται. cum tota domo abſorptus eſt.

πανολεθρία. ας. ἡ. internitio, & eiuſmodi pernicies ut nihil omnino reliqui fiat. Explicatur in Chiliad. Eraſmi.

πανόλεθρος. ν. ὁ. perditus.

πανομφαῖος. ν. Iouis epitheton apud Home. cum pluribus locis, tum Iliad. θ. quia ab omni lingua colatur: à πᾶν & ὀμφὴ uox, uel quòd omnium uoces audiat. Vtitur & ab Ouidio Metamorph.

Ara panomphæo uetus eſt ſacrata tonanti.

Licet in pleriſq; exemplaribus panopæo corruptè legatur.

πανοπλία. ας. ἡ. armatura, apparatus armorum. Hoc nomine intelligitur quicquid ad armandum in pugnam militem pertinet, quaſi dicas omnia ſimul arma quæ ad uirũ pertinent. D. Ambroſius uertit uniuerſitatem armorum. Eraſm.

πανόπης. ν. ὁ. oculatus, oculis plenus.

πάνοπος. ν. ὁ. omnibus conſpicuus.

πάνορμος. ſtatio.

πανός, ἡ φανός. οῦ. ὁ. fax, lampas, apud Tragicos.

πανούργευμα. ἡ κακοτεχνία, ἀπάτημα, ἡ σόφισμα.

πανουργεύομαι. ἡ

πανουργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſceleſtus ſum, κακουργῶ, malefacio, doloſe ago. neutr. abſolutũ.

πανούργημα. τὸ. calliditas.

πανουργία. ας. ἡ. fraus, uafritia ſubdola & improba, δεινότης ὐκ ἐπαινετή, id eſt, ſolertia minimè cõmendabilis: interprete Ariſtotele. aſtutia, calliditas, uerſutia.

πανοῦργος. ν. ὁ. propriè eum ſignificat qui omnibus in rebus uerſatus eſt: à πᾶν & ἔργον. Verum quia huiuſmodi callidi eſſe ſolent, factũ eſt, ut accipiatur Atticis ſcriptoribus pro callido, aſtuto, uafro, uerſuto, uerſipelli, ueteratore, fallaci, malefico, & qui uerſutia ſua quiduis poteſt agere.

πανόψιον. ν. τὸ. ante oculos omnium, inſigne, ſplendidum. Iliad. φ. πανόψιον ἔγχος.

πανπρασία ἡ ἀγορασία. auctio ſub præcone.

πανσαγία. ας. ἡ. πανοπλία, cum quis omnibus armis inſtruitur. dicta uox à σάκος, ut pars pro toto accipiatur.

πανσέληνος. ν. ἡ. plenilunium.

πανσθενής. ἐος. ὁ. ἡ. omnipotens.

Πανσρατί. ϰὴ
Πανσρατιᾷ. cum toto exercitu.
Πανσυδεί. omnino, prorsus, πανπελῶς. Thucydides: πανσυδὰ διέφθαρται, omnino prorsum & interijt.
Πανσυδίᾳ. cum toto impetu, cum toto exercitu, πανσρατὶ, omnes simul. Homericũ est.
Πάνσυρτον. ϑ. ὁ. ualde trahens.

ΠΑΝΤ.

Πανταθλός. qui in quouis genere luctæ peritus est.
Παντάπασιν. omnino.
Πανταχῆ. ubique, ubiuis.
Πανταχόθεν. undiq, ubique.
Πανταχοῖ. ϰὴ
Πανταχόσε. quocunq, in omnes partes, quoquouersum.
Πανταχοῦ. ubique, ubiuis.
Παντάσκιος. ϑ. ὁ. nusquàm umbrosus.
Παντελής. έος. ὁ. ἡ. perfectus, omnino absolutus.
Παντελῶς. omnino, planè.
Πάντοτ'. οἱ. ἀντὶ τῶ πολλοί. poëtæ ponunt aliquando.
Παντευχία. ας. ἡ. armatura.
Πάντη. penitus.
Πάντῃ. penitus, ubique, undique, undeqùaq, quoquouersum, passim. ut in prouerbio, quod citat Vlpianus in Pandectis: οὔτε πάντα, οὔτε πάντῃ, ὅτε παρὰ πάντων.
Πάντῃ πάντως. quoquouersus, usquequaq.
Παντί τῳ. ἀντὶ τῶ ἑκάσῳ ϰὴ παντί τινι.
Παντλήμων. νος. ὁ. ἡ. miserrimus.
Παντοδαής. έος. ὁ. ἡ. omniscius. Laërtius in uita Democriti: ὅσον ὁ παντοδαὴς μήνυσε Δημόκριτος.
Παντοδαπός. οῦ. ὁ. uarius, omnifarius, omnigenus, miscellaneus, συμμικτὸς, undiq mixtus, in quamlibet speciẽ mutabilis, omnifariam distinctus.
Πάντοθεν. undique, undequaq.
Παντοῖος. ϑ. ὁ. multigena, omnimodus.
Παντοίως. quomodocunq, omnino.
Παντολαβοί. οἱ παρὰ τὸ προσυχόντων λαμβάνοντῶν ϰὴ αἰτοῦντῶν, Qui à quouis accipiũt & petunt.
Παντοπεύτρια. ιας. ἡ. uenditrix multarũ rerum.
Πάντολμος. ϑ. ὁ. audacissimus.
Παντόμιμος. ϑ. ὁ. histrio.
Παντόπασιν. omnino.
Παντοπώλιον. ϑ. τὸ. nundinæ.
Πάντοσε. undique.
Πάντοτε. semper. Matth. xxvi. ἐμὲ δὲ ὐ πάντοτε ἔχετε.

Παντοτρόφος. ϑ. ὁ. ϰὴ
Πάντροφος. fœcundus, semper nutriens.
Πάντως. omnino. Aliquando idem significare uidetur quod Latini dicunt uelis nolis. Lucia. ταῦτα γὰρ ἔδοξε τῇ φύσει, πάντως ἀποθνήσκειν ἅπαντας.

ΠΑΝΥ. ΠΑΝΩ.

Πάνυ. ualde, plane, sanequàm. ὁ πάνυ, illustris, clarus, potens, potens admodũ, summus. Lucian. in Icarome. ἐγώ σοι παρ' αὐτῶ ἐκείνῳ τῶ πάνυ διὸς ἥκω τημέρον, id est, ab ipso illo summo Ioue. Τὸ πάνυ, penitus, nimirũ.
Πάνυγε. ϰαὶ
Πάνυ μὴν οὖν. concedentis sunt cum affirmatione. Cicero dixit sanè & prorsus.
Πανύσατον. ϑ. ὁ. ultimus, postremus.
Πάνυτι. frequenter, fermè, magnopere.
Πάνυτοι. idem.
Πανυχίδες. ὰι. excubiæ nocturnæ.
Πανυχίζω. μ. ίσω. ϖ. ιχα. excubo, pernocto. neutrum absolutum.
Πανύχιος. ϑ. ὁ. per totam noctem.
Πανυχίς. ίδος. ἡ. festum Dianæ quoddã quasi peruigilium, uigilia nocturna, pernoctatio, ludi nocturni, ut apparet ex Platone.
Πάνυχος. ϑ. ὁ. nocturnus, per totam noctem.
Πανωλεθρία. ας. ἡ. internecio, pernicies, ut nihil omnino sit reliquum. Ponitur & aduerbialiter, funditus, perditè, ad internicionẽ.
Πανώλεθρος. ϑ. ὁ. pernicios us.
Πανώλης. εος. ὁ. ἡ. idem.
Πανωλία. ας. ἡ. pernicies.

ΠΑΞ. ΠΑΟ. ΠΑΠ.

Παξημάδιον. ϑ. τὸ. paxemadium, id est, panis bis coctus.
Παξιμάς. άδος. ἡ. idem.
Πάομαι. acquiro, ditatus sum.
Παπάειν. tangere, contrectare, demulcere.
Πάππα. uox qua filij ad patres utuntur reuerentiæ causa.
Παππάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. inuoco auum, ut infantes faciunt, patrem nomino, infantium more blandeq patrem appello. neutrum absolutum.
Παπαί. papæ.
Πάππας. ὁ. pappa, pater.
Παππίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. τὸ παππάζω.
Πάπποι. pappi, ut etiam scribit Festus Pompeius, sunt flores carduorum, & Aratus in Phænomenis.
Πάππος. ϑ. ὁ. auus, barba inferiori labro adnascens.

παππῶα. ζ. auita.

παππῶος. ᾱ. ὁ. auitus.

παπταίνω. μ. ανῶ. aspicio, lustro oculis, obseruo, circunspecto. act. accusatiuo iungitur.

πάπτηνεν. circunspexit, aspexit, lustrauit.

Π Α Ρ.

πάρ, pro παρὰ sæpe poëtæ per apocopē proferunt, more Dorico.

πάρα, pro πάρεισι. adest, & adsunt.

παρὰ. præpositio. apud, datiuo iungitur: ab, genitiuo iungitur. Item præter, ad, propè. Significat etiam intermissionem, ut, παρὰ μῆνα τρίτον, tertio quoq; mēse, hoc est mensium singulorum interuallo. Potest etiam plurium mensium uel dierum διάλειμμα significare. Vide comment. Budæi. Significat etiā præ, iuxta. παρὰ τὸν πλοῦν, inter nauigandum. &, παρὰ τὸ συμπόσιον, super conuiuium. &, παρὰ τὴν ὁδοιτρίαν, in uia. παρὰ σάδια διακόσια, intra stadia ducenta. Significat etiam idem quod ὑπὲρ. accusatiuo iungitur. absq; dis, re, præ, in compositione.

παραμίλος. ineptè.

παράμοιρος. uicissim, alterius. Bud.

παρὰ πάντα χρόνον. omni tempore.

παρὰ πόδας ἀκολουθεῖν. per uestigia sequi.

παρὰ πολὺ τῆς ἐλπίδος. minusq; pro spe nostra, uel tantulum ab eo quod sperauimus, absumus. Opponit Plato τὸ παρὰ πολὺ τῷ παρὰ ὀλίγον. Budæus.

παρατί. propter quid, unde, quamobrem.

παρὰ τὴν ὁδοπορίαν. obiter.

παρὰ τοῖς ποσί. ad pedes, propè.

παρὰ τοὺς καιροὺς ἑκάστους. uno quoq; tempore. Synesi. ἀλλ' ἔστιν ἐυτυχία παρὰ τὸν καιρὸν εὐτυχεστέρα, refert autē quo quidq; loco fœliciter cadat: uel sic, at uerò locus ipse refert ad fœlicitatis cumulum.

παρὰ τοὺς συμβούλους. à consulibus. Plato: ἀλλ' ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶναι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν, Existimo ab hoc imprimis salutē esse οὐ παρὰ ταῦτ' ὄντων, Nō in his positū est. Bud.

παρ' αὐτὰ τὰ δικήματα. protinus admissis delictis, recenti adhuc secus admissorum memoria: Iurisperiti dicunt adhuc flagrantibus delictis.

παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν. in re præsenti, impræsentiarum.

παρ' ἐμοῦ. à me. Lucil. οὕτως παρ' ἐμοῦ ἑκκαίδεκα τάλαντα μιᾶς ἡμέρας ἐκτίσας τῇ πόλει. Cicero dixit: Sed etiā dicere se à me salutem, pro de mea pecunia.

παρ' ἕνα. uno minus. Vide ἓν παρ' ἕν.

παρ' ἕτων. annis alternis.

παρ' ἡμέραν. singulis diebus, alternatim.

παρ' ὅ. quamobrem.

παρ' ὅλον τὸν βίον. per totam uitā, à toto tempore uitæ.

παρ' οὐδέν. nihili, parui.

παρ' ὥραν. intempestiuè.

Π Α Ρ Α Β.

παραβαίνω. μ. ήσομαι. π. κα. prætereo, trāsgredior. neutrum, accusatiuo iungitur.

παράβαχος. ᾱ. ὁ. furore correptus, debachās

παραβάλλομαι. μ. οῦμαι. π. παραβέβλημαι. comparor. Et τὸ παραβόλως μάχομαι, κὴ κατεῖδαρ ἐκ ὁπως ἐναποκινδυνεύω, audacia prēcipiti periculum adeo & subeo. Homerus cum accusatiuo dixit pro discrimini intrepidè me subij io. Accipitur pro accedere.

παραβάλλω. μ. αλῶ. π. παραβέβλακα. assimulo, cōparo, (ἐγώ τις παραβάλοι πάντα τὸν ἀπὸ τοῦ Σεβασοῦ χρόνον, apud Herodi. quod Politianus sic uertit: Nam siquis ab Augusto usq; omnem ætatem cōplectatur animo.) Ejicio, accommodo me, admoueo, transmitto, traijcio, appellor ad littus aliquod. Itē permitto, indulgeo, condono aliquid, & utendum offero, accedo, appropinquo, obijcio edendum brutis, flecto, detorqueo, adambulo, i latus conuerto. Vide latius in comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

παράβασις. ιος. ἡ. transgressio, præuaricatio.

παραβάτης. ᾱ. ὁ. transgressor, socius in curru, genus militum, dominus currus, miles in curru pugnans.

παραβία. ας. ἡ. genus potionis ex milio & conyza.

παραβιάζομαι. καὶ

παραβιάζω. cogo, adigo. Lucas in Actis: παρεβιάσατο ἡμᾶς.

παραβλασάνω. iuxta germino. reqre βλασάνω.

παραβλέπω. non rectè uideo, hallucinor, cæcutio, negligenter aspicio, oculos intentos non habeo, hoc est, μὴ ἀτενίζω. Accipit pro ὑποβλέπω, limis aspicio per indignationem aut simultatem, aut iram præcipitem, non recto aspectu intueor, improbè, uel toruè aspicio. Bud.

παράβλεψις. ιος. ἡ. aspectio, hallucinatio.

παραβλῆδην. deceptiuè, perperam, obliquè, facetè. παραβλῆδην ἀγορεύων. Iliad. δ'.

παραβλύζω. scaturio.

παραβλητὸς. ὴ. ὸ. comparabilis.

παραβλῶπης. ου. ὁ. ἡ. strabo.

παραβλώψ. ῶπος. ὁ. ἡ. strabus. Home. Iliad. ι'. παραβλῶπίς τ' ὀφθαλμώ, de litis loquens.

παραβοηθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. actiuum, accusatiuo iungitur.

παραβολή. ῆς. ἡ. parabola, comparatio, quam Cicero collationem interpretatur.

παραβολικός. οῦ. ὁ. collatiuus, comparatiuus.

παράβολος. ου. ὁ. stolidus, audax, confidens, incautus, qui non tenet nomen, periculosus, temerarius periclitator. παράβολον ἔργον dicitur audax facinus: in utranq; partem. Dicitur etiam ausum discriminis plenũ. Cicero παράβολον proiectum dicere solet. Significat etiam οὐγκιον, adulterinum, nõ germanum. Vide comment. Bud.

παράβορρος. qui transuerso aquilone perflatur, id est ab latere.

παραβουλεύομαι. perperam consulo. Paul. ad Ephes. παραβουλεύομαι τῆ ψυχῆ, non habens rationem uitæ.

παραβοῶσι. acclamant.

παραβραβεύω. μ. ύσω. ω. ευκα. determino, παραμίλω, brauium in ercipio, debito prçmio fraudo. actiuum, accus. iungitur.

παραβραχύ. paulominus.

παραβύομαι. ingredior.

παράβυσος. ου. ὁ. absconditus, unde forũ Athenis in obscuro urbis loco situm, in quo minimæ quæq; lites agebantur, parabystum dicebatur.

παραβύω. μ. ύσω. π. υκα. imbuo, insero, intẽdo, iuxta aliquẽ reclino. act. accusat. iungitur.

ΠΑΡΑΓ.

παραγγελία. ας. ἡ. petitio magistratus, interdictum, ambitus & preces amicorũ pro reis causam dicentibus.

παράγγελμα. ατος. τὸ. præceptum, interdictũ, uetitumq;. Accipitur pro præcepto & hortamento, consilioq;. Et interdicta prætoria παραγγέλματα dicuntur in Pand. ut etiã παραγγελία. In Act. Apostol. οὐ παραγγελίᾳ παρηγγείλαμεν ὑμῖν; Nonne conceptis uerbis interdiximus uobis?

παραγγελματικῶς. admonitorie, adhortatiue.

παραγγελόμενα. τὰ. imperata.

παραγγέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. admoneo, peto magistratum, mando, præcipio, moneo, denuncio, interdico, ueto. τὰ παραγγελλόμενα ὀξέως δίκεσθαι, imperata celeriter exequi. Item edico, id est edicto præcipio. Et denuncio, ex quo factum ut petere, magistratum ambire, & candidatum esse significet, & δηξιοῦσθαι. Denunciabant enim amicis & eos accersebãt ὅσοι τῷ συναρχαιρεσιάζειν. Lucian. pro inuito, & euoco posuit. Plato pro condico, ut cõstituentes solent. In Pandect. Græcis, mulier prægnans post diuortium παραγγέλλειν dicitur τῷ ἀνδρὶ, cum marito denunciat sese prægnantem esse ex eo, & maritus ἀντιπαραγγέλλει, cum agnoscere uterum non uult, & negat ex se prægnantem esse: quod est quasi obnũciare, uel nuncium remittere prægnanti. παραγγέλλω ἐς ἄνδρας, ἀντὶ τοῦ τάττομαι, uirilem togã sumo, ad uirilem ætatem perueni. quod etiam ἐς ἄνδρας τελεῖν dicitur. Vide commentaria Budæi. actiuum.

παράγγελσις. ἡ παραγγελία. ἀπὸ παραγγέλσεως aliquid fieri in castris uel in acie est, quum classico non edicitur, sed per manus imperium traditur & accipitur.

παραγγέλλοντῶν ἄρχειν. candidati, sic uertitur à Plutarcho in Problem.

παραγγεννηθέντα. τὰ. præter nata.

παράγεται. adhibetur.

παραγεύω. degusto.

παραγηράω. μ. άσω. ω. ακα. deliro per senectutem. neutrum absolutum.

παραγίνομαι. adsum, reuertor, uenio, aduenio, auxilior, succurro: quod etiam adsum Latinè dicitur. require γίνομαι.

παραγινώσκομαι. altrinsecus lego, aufero legendo, decipior.

παραγινώσκω. perperam & inquè statuo & iudico. Item perperã perlego & recito. cum accusatiuo & genitiuo.

παραγκονίζομαι. cubito oppositio arceo, repudio. Significat etiam importunè propello, obuios & admotos protrudo, & amolior.

παραγμένον. ου. τὸ. deriuatio.

παράγραμμα. τὸ. quod ultra solitũ, uel iustum additur & inscribitur.

παραγραμματίζω. uocum & literarum similiũ exaggeratione incessio, ut illud Timonis dictum, ὡς ἀνίπλασε πλάτωνα πεπλασμένα θαύματα ἐδώς.

παραγραμματισμός. appellatum est uitiũ peruersè literas pronunciantium, ut si ἀντὶ τοῦ κόρακος, κόλακα quispiam dicat.

παραγράφεσθαι. excipere, prescribere, id est exceptione summouere petitionẽ. cum dativo & accus. Interdum nõ tam præscribere

significat

significat & excipere, quàm accusationem transcribere & transferre. Vide Bud.

παραγραφή. ῆς. ἡ. exceptio, præscriptio, effugium litis, compositio, illecebra, ratio alliciendi, πρόσιμον, & tropus apud poëtas, quũ præcedenti completo ad alia fit transitus, ut ὡς οἱ μὲν ᾤνοντο κατὰ στρατὸν. λυτιλαγχάνει παραγραφάς, Cicero dicit, agendi potestas datur. Vide cõment. Bud. Est etiã annotatio in margine, & scholiũ. Inde paragraphi & paragraphæ Iurisconsultorũ.

παραγραφικὸς ἀγών. est litis contestatio super translatione & super exceptione, quã Cicero translatiuã causæ constitutionẽ uocat.

παράγραφος. ὁ. ὁ. paragraphus: dicitur linea in longum protensa, uox pro trita iurisconsultis nostris.

παραγράφω. τὸ ἐν βίβλῳ παρὰ τὸ σελίδα γράφω, adnoto in margine. Et pro exceptiõe sum: moueo & præscribo, circunscribo, ut παραγράφομαι. Est etiam perperam scribo. Et ut γράφειν νόμον dicunt legem & rogationem ferre & promulgare, hoc est ἐισφέρειν: sic παραγράφειν τὸ παρεισφέρειν, hoc est, legi iam latæ & rogatæ, aliam legem obrogare & opponere. Aliquando perperam fero legem. Vide comment. Bud.

παραγύμνω. denudo.

παράγω. adduco, cõcilio, παρὰ φύσιν ἄγω, duco testem, accedo, custodio, transeo, prætereo. Item in medium adduco, cõmemoro, admitto, & intro produco. Est etiã uerbum militare, hoc est, porrò ago, promoueo ordines ab altitudine in longitudinẽ, id est, ἀπὸ τῶν εἴκοσι ὄπισθεν τὰ ζυγὰ, id quod fit ad porrigendã frontem, & circumueniendos hostes. Est etiam peruerto & transuersum ago. Et oratione blanda, uel muneribus perducere quò quis uelit, hoc est persuasione subdola obrepere, uerba dare, à proposito subdola oratiõe abducere & decipere. Accipitur & in bonã partem pro uerbis & consolatione deducere ad meliorẽ spem. Præterea deduco, deriuo. Vnde παράγωγὸν ὄνομα καὶ ῥῆμα λέγεται. Item orno aliquem honoribus & augeo, ut παράγειν εἰς ἀξίωμα ἐπισκοπῆς, id est promouere. Et in esse produco. Require ἄγω. actiuum, accusatiuo iungitur. Bud.

παραγωγαί. ῶν. captiones, impostura.

παραγωγή. ῆς. ἡ. adductio, conciliatio, deductio, peruersio, idem quod παρακίνημα, luxatio. est enim παράγειν, παρὰ φύσιν ἄγειν. Est etiam productio & traductio ordinum ab altitudine aciei, id est, ἀπὸ τοῦ βάθους τῆς παρατάξεως εἰς τὰ ζυγὰ καὶ τὸ μῆκος. Gaza deductionem transtulit ex Aeliano. Item deceptio. Budæus.

παράγωγος. deductiuus, deriuatiuus.

παραγώγως. deductiuè, deriuatiuè.

παραγωνίζειν. in angulos desinere.

Π Α Ρ Α Δ.

παραδέδοται εἰς μνήμην. memoriæ proditũ est.

παράδειγμα. ατος. τὸ. exemplum.

παραδειγματίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ὴ

παραδειγματίζω. trado exemplum, uitupero, palàm traduco, triumpho, ludibrio expono.

παραδειγματισμός. ignominiosa pœna.

παραδειγματώδεις. οἱ. exemplareis.

παραδεικνύω. μ. είξω. π. εχα. exemplifico, manifestum facio. neutrum absolutum.

παραδειπνεῖν. incommodè cœnare, uel miserè uiuere more pauperum.

παράδεισος. ὁ. ὁ. paradisus, hortus apud Xenoph. & locus septus ferarũ, uiuariũ, uiridarium, uox deflexa ni fallor, ab Hebræo pardes, quæ hortum significat.

παραδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. suscipio, assumo, ἀναιροῦμαι, ἐπιβάλλομαι, incepto. Item accipio à maioribus, & fama referente accipio. Vide comment. Bud.

παραδιαστολή. ῆς. ἡ. dilatatio.

παραδιατριβαί. ὰι. scholæ & disputationes infrugiferæ. In epistola Pauli ad Timothæũ priore, cap. vi. σχολὰς ματαιὰς, interpretatur à Theophilacto.

παραδιεζευγμένον. apud Dialecticos uitiosè disiunctum.

παραδιήγησις. ιος. ἡ. adnarratio.

παραδιοικεῖν. administrationẽ aliis rectè traditam ad se conari transferre.

παραδιοικῶ. malè administro, nec rectè nec ordine administrationi ciuili me immisceo.

παράδοξος. ὁ. ὁ. ἡ. admirabilis, præter opinionem, inauditus, à παρὰ, & δόξα. unde

παράδοξα. τὰ. paradoxa Stoicorũ, de quibus est libellus Ciceronis, dicũtur ea quæ sunt præter opinionem.

παράδοσις. ιος. ἡ. mancipatio, traditio, constitutio apud Matth. cap. xv.

παραδραμεῖν. superare cursu.

καραδρομίδες. hypetræ deambulationes xystia adpellant. Vitru.

παραδρομος. ὁ. ambulatio.
παραδυνασεύω. τὸ συνάρχω, simul regno.
παραδύομαι. καὶ
παραδύω. mergor, ingredior, irrepo, fallo introeundo & me insinuando. Vide cõmentaria Budæi.
παράδυσις. ιος. ἡ. aditus, irreptio.
παραδωσείω. cupio tradere.

ΠΑΡΑΖ. ΠΑΡΑΘ.

παραζεύγνυμι. adiungo.
παραζεύξας. admiscens.
παραζηλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ad æmulationem prouoco, extimulo. act. accusat. iungitur.
παραζῆν. diminutè uiuere.
παραζώνιον. ὁ. τὸ. gladij genus, quod ad zonam accingebat, cuius meminit Martial.
παραζώννυμι. μ. ώσω. ω. ωκα. cingo. actiuum, accusatiuo iungitur.
παραθαλάσσιος. ὁ. ὁ. maritimus.
παραθαρσύνω. μ. υνῶ. ω. υνα. dehortor. actiuũ, accusatiuo iungitur.
παραθεῖναι. commendare seruandum, ueluti cum depositum committimus.
παράθεσις. ιος. ἡ. σύγκρισις, comparatio, appositio, ferculum.
παραθέω. transcurro, prætercurro.
παραθεωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. despicio. actiuum, accusatiuo iungitur.
παραθύω. exacuo.

ΠΑΡΑΙ.

παρὰ, pro παρὰ apud poëtas frequens, ut παρὰ ποσὶ κάπτεσε θυμός.
παραίνεσις. ιος. ἡ.. admonitio, σωφρονισμός.
παραινέτης. ου. ὁ. admonitor.
παραινετικός. οῦ. ὁ. admonitorius.
παραινέω. μ. έσω. π. εκα. admoneo. actiuum, datiuo iungitur.
παραινέομαι. innuo. accusatiuo iungitur.
παραίπομαι. recuso.
παραιρεῖται. detrahitur.
παραίρεσις. ademptio.
παραίρημα. τὸ. restis. Thucydi. ἐκ τῶν ἱματίων παραιρήματα ποιοῦντες.
παραιροῦμαι. adimo, aufero. passiua uoce tantum dicitur. Interdum cum uno, interdum cum duobus accusatiuis.
παραίσιος. ου. ὁ. sinister, aduersus.
παραίσια. τὰ. & παραίσιμα, indecẽtia, inhonesta.
παραίσω. prætereo.
παραιτεῖσθαι τὸν δικασήν. recusare iudicem.
παραιτέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. excipio, excuso, deuito, abdico, ἀιτέομαι, rogo, mitigo, placo, deprecor, peto, ut apud Menandrũ, παραιτοῦμαί σε συγγνώμην.
παραιτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. peto. actiuum, accusatiuo iungitur.
παραιτησάμενος. respuens.
παραίτησις. ιος. ἡ. excusatio, expulsio.
παραίτιος. ου. author.
παραιτόνιον. ου. τὸ. plaga, regio.
παραιφάμενος. ου. ὁ. admonens.
παραίφασις. ιος. ἡ. admonitio. Iliad. λ'. ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
παραιωρεόμένος. suspensus. Herodo. Polym. ἐγχειρίδια παρὰ τὸν δεξιὸν μηρὸν παραιωρεόμενα ἐκ τῆς ζώνης.
παραιωρῆσαι. luxare, ἐκ χωρῆσαι ἄρθρον, Pollux
παραιφλεύμα. ατος. τὸ. adductio.

ΠΑΡΑΚ.

παρακαθεκτικός. præter ius, cõtra quàm decet.
καρακάθημαι. assideo.
παρακαθίζομαι. idem.
παρακαθῖσαι. assidere consolandi amici gratia, & affinitatis.
παρακαθίζω. μ. ίσω. ω. ικα. iuxta colloco, sedeo, assidere facio.
παρακαθίκμι. utrinq; demitto.
παρακαθίσημι. iuxta colloco, atq; custodẽ appono. Aliquando ponitur ἀντὶ τῦ ἐξεναντίας καὶ παρακειμένως καθίσημι, quasi altrinsecus colloco.
παρακαίριος. καὶ
παράκαιρος. ου. ὁ. intempestiuus.
παρακαλέομαι. μ. έσομαι. ω. ημαι. prouoco, admoneo, hortor, inuito, consolor passiuè, rogo. accusatiuo iungitur.
παρακαλέω. μ. έσω. π. εκα. cõsolor, hortor, obsecro, oro, pro alio præcator interuenio, ut aduocatus & patronus. Itẽ aduoco, id est, aduocatum accerso & imploro. Est etiam euoco. παρακεκλημένοι μάρτυρες, sunt testes rogati, quibus οἱ προσυχόντες opponuntur, id est, fortuitò oblati. actiuum, accusatiuo iungitur.
παρακαλύπτομαι. significationem habet non absimilem τῷ ἐγκαλύπτομαι. Est enim ἐγκαλύπτομαι, oculos meos contego, ne uideam quippiam horribile aut auersandum.
παρακαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
παρακαράττω. adultero, falsò signo.
παρακαταβάλλειν. sacramẽto contendere, spõsione certare.
παρακαταβολή. ῆς. ἡ. depositum, fideiussio. Actionis

tionis genus, qua qui experiri uolebãt, pecuniam deponebant. Moris enim fuit, ut qui hoc genere experiebantur aut contendebant, hoc est, ut tam actor, quàm reus apud acta decimam partem æstimationis litis deponerẽt, multam scilicet futuram temerè litigantis: hoc nomine nõ modo sponsionis iudicium, sed etiã ipsa pecunia deposita significatur, id est τὰ παρακαταβολικά. Latinè sponsio dicitur. Vide cõment. Budæi.

παρακαταθήκη. ης. ἡ. depositum.

παρακαταικλίνω. adhibeo, admoueo, inclino, iuxta colloco, uel in lecto uel in mensa, qđ & παρακλίνω dicitur.

παρακατατίθεμαι. depono, id est commendo. cum datiuo & accusatiuo. Et dare quippiã fiducia contracta, fiduciarium dodepono tanquam apud se, uestrẽ. Ponitur pro credo. Est etiam fortunæ committo.

παρακατάλογή. ἡ. immutatio.

παρακατάπηγνυμι. defigo.

παρακατάρτυομαι. μ. ύσομαι. ω. υμαι. ex multis unum facio, compono.

παρακατάχρῆται. abutitur.

παρακατεκτικός. tenax.

παρακατέχειν τὴν κρῆσιν τῶν καρπῶν. retinere usum fructuum.

παρακατέχω. idem quod κατέχω, nisi quòd intendere uidetur significationem, retineo.

παρακατέχειν τὴν μνήμην, memoria tenere & complecti.

παράκειμαι. adiaceo.

παρακείμενα. fercula.

παρακέκλιται. exoratus est.

παρακεκομμένον. de numismate perperã cusso dicitur, transfertur ad quasuis res fucatas, quæ similitudine imposturam faciunt.

παρακελεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. hortor.

παρακέλευσις. ιος. ἡ. hortatio, consolatio, aduocatio, prouocatio.

παρακελευσμός. οῦ. ὁ. hortatio.

παρακένησις. ιος, ἡ. curatio, quæ fit manu chirurgi, quum morbus aliter curari nequit: iungit prius locus, deinde acus uel hamulus infigitur.

παρακερδαίνω. perperam lucror, uel amplius iusto, & præter alios lucror.

παρακινδυνεύομαι. mihi imminet periculum.

παρακινδυνόμενον. quod periculosè susciꝑit, quod periculosum est tractatu.

παρακινδυνεύω. temerè & audacius periclitor.

παρακινέω. μ. ήσω. ω. κκα. permuto, concito, inuerto, peruerto, labefacto. Et pro indecorè & instabiliter moueor, adblandior, adulor, hoc est caudam moueo alicui adblandiendo. μὴ ἐκτρέπομαι τῶ καθεστικότως, aliquid secus in me admitto, aut de me consulo. Et παρακεκινηκότως, in furorem uersi & furibundi, & οἱ ἐξεσάμενοι. actiuum, accus. iungit.

παρακεκινητικός. passiuè dicitur, ἀντὶ τῶ ἐξεστικῶς, turbido motu uitiatus.

παρακερνάω. admisceo.

παρακεκλημένα. ἡ. exorata.

παράκλητος. ου. ὁ. simul seruiens, seruus adscriptitius.

παράκλησις. ιος. ἡ. exhortatio, consolatio. Est etiam aduocatio, id est aduocati & corrogati, ut adsint iudicio uel concioni, ut faueant concionanti, uel causam dicenti.

παρακλήτος. ου. ὁ. inuitatus.

παρακλητικά. τὰ. conciliatoria, adhortantia.

παρακλητικός. οῦ. ὁ. adhortatiuus.

παράκλητος. ου. ὁ. aduocatus, consolator, paracletus, patronus, fautor. Sic dicitur ἅγιον πνεῦμα, ὡς πάντων τὰς παρακλήσεις δεχόμενον.

παρακλιδόν. declinanter.

παρακλίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. diuertor, summitto, inclino.

παρακμάζω. μ. άσω. ω. ακα. senesco, id est transeo uigorem, deficio, declino. neutrũ absolutum.

παράκμασις. ἡ παρακμή, id est senilis ætas.

παρακμασική ἡλικία. ætas iam uergens & inclinata. Galeno.

παρακμαστικός πυρετός. febris quæ sensim leuior fit & languidior. cui opponitur ἀπακμαστικός.

παρακμή. languor, & remissio uigoris. Apud Galen. remissionem febris significat. Est etiã senilis ætas, quando iam robur cõsenescit.

παρακνήμον. ου. τὸ. alterum os cruris in iumentis, quasi additum tibiæ.

παρακοή. ῆς. ἡ. inobedientia.

παράκοιτος. ου. ὁ. coniunx.

παράκοιτις. ιος. ἡ. uxor, pellex.

παρακολούθησις. ιος. ἡ. sequela.

παρακολουθῶ. assequor, assector, adsum, subsequor indiuiduus comes, animaduersione & intelligẽtia assequor, dicentem. Vide cõmentaria Bud. datiuo iungitur.

παρακομίζω. affero, impello, importo.

παρακοπή. ῆς. ἡ. diminutio, amentia, alienatio mentis.

παρακοπικός. ὁ φρενητικός.

παρανοητός. mentis inops.

παρανοέω, μ. όσω. ω. οφα. furo, insanio, deliro, desipio, fraudo, damno afficio. παρανενομμένος, improbus, prauus.

παράνουσμα. ατος. τὸ. disciplina.

παρακούω. μ. ούσω. ω. ηκα. obaudio, seduco, decipio.

παρακρατέω. retineo, firmor.

παρακρεμάω. μ. άσω. ω. ακα. suspendo. actiuū, accusatiuo iungitur.

παράκρημνος. ε. ὁ. præceps.

παρακρίνω. quasi παρατάττω, iuxta loco, ex aduerso instruo aciē, atq; ita propè ut σύγκρισις fieri posset. Vide comment. Bud.

παρακροτέω. μ. ήσω. ω. κα. adhortor, dehortor, incendo. actiuum, accus. iungitur.

παρακρούομαι. seduco, decipio. παρακρούεσθαι τοὺς δικασὰς, est obrepere iudicibus, & per impostura aut calumniam iudicium uincere. Translatio est ab ijs, qui in rebus appendendis alteram lancem ex æquilibrio fraudulenter impellūt digito, ut in alteram partem uergat. Inuenitur interdū cum duobus accusatiuis. παρακέκρουσαί σύμ τῶ σ, ἀντὶ τοῦ ἐξηπάτησε. παρακέκρουται ἄνευ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ ἐξήπάτηται, passiuam habet significationē. παρακρούεσθαι τοὺς μάρτυρας, refutare, & refellere testeis, hoc est παραγράφεσθαι καὶ διαλέγχειν, hoc est reijcere & repudiare, ut διακρούεσθαι. Significat etiam deprecari, & à se summouere, quæ significatio uicina est refutationi. Vide comment. Bud.

παράκρουσις τῶν παρανόμων. iniquum, contra

παράκρουσος. ε. ὁ. stultus. (legeis.

παρακρούω. μ. ούσω. ω. κα. ebrius uacillo, seduco, fraudo, fallo, in errorē impello, aberrare facio.

παρακτικός. qui uim habet substātias creandi

παράκτιος. ε. ὁ. littoreus.

παρακύπτω. transcursim aspicio, quasiq; limis oculis, uel in transitu, & quasi per transennam aspicio.

παράκυψις. ιος. ἡ. prospectus. ἐξ ὄνου παρακύψεως, prouerbium de asino, qui quum ab agazone neglectim ageretur, in transitu caput in tabernam uel in officinā inseruit, & uasa euertit.

Π Α Ρ Α Λ.

παραλαμβάνω. traditum mihi aliquid accipio, per manus traditū accipio, ut successor facit, qui prouinciam accipit. Et à maioribus accipio, & quasi per manus traditum accipio, ut parentes liberis. Item ἐκδέχομαι καὶ διαδέχομαι: Latini eiiam excipio dicunt, id est, succedo, assumo, suscipio. Et audio, actiuum, accus. iungitur. quære λαμβάνω.

παραλανθάνω. lateo. require λανθάνω.

παραλέγομαι. lego littus, hoc est, παρὰ τὸν αἰγιαλὸν, καὶ κατὰ τὴν ἠϊόνα πλέω. Lucas in Act. παραλεγόμενοι τὴν κρήτην, præterlegentes Cretam.

παραλέγω. μ. ξω. ω. χα. inhoneste aliq̄d lucror

παραλείπω. μ. είψω. ω. ιφα. omitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

παράλειψις. ιος. ἡ. omissio.

παραλέχομαι. μ. ξομαι. ω. γμαι. accumbo. deponens absolutum.

παραληπτέον. complectendum est.

παραληρέω. μ. ήσω. ω. κα. deliro. neutrum absolutum.

παράληψις. ueneratio. Aristot. Rhet. præteritio, occupatio.

παραλία. ας. ἡ. regio maritima.

παραλιμπάνω. μ. ανῶ. prætermitto. actiuum.

παράλιος. ε. ὁ. littus, maritimus.

παραλλαγή. ῆς. ἡ. mutatio, ἀλλοίωσις, immutatio, differentia interprete Hieronymo. Plato pro hallucinatiōe & aberratiōe usus est.

παραλλάξ. uicissim. παραλλὰξ κεῖσθαι, significat in serie rerum alternantem uarietatē esse: quod etiam ἐναλλὰξ dicitur, ὅταν ἐφεξῆς ἕτερον ἑτέρῳ ἀλλοῖον κέηται. Significat etiam alternis. Vide comment. Bud.

παραλλάξαι. obῆsse diem, absolutè quādoq;.

παράλλαξις. ἡ παραλλαγή, exorbitatio.

παραλλακτός. ε. ὁ. mutabilis.

παραλλάττω. μ. άξω. ω. αχα. propriè permutatim uario, alternis hoc & illo modo facio. cum accusatiuo. Theophra. διὸ καὶ παραλλάττουσιν ἀλλήλων τοὺς ὀδόντας, quare denteis alternos uariant. Item prętereo & anteuerto cū accusatiuo, aliud pro alio offendo & nanciscor. Opponitur etiam τῷ παράλληλα εἶναι, alternis hoc & illo modo situ esse. Itē κατὰ τιμὴν ὁμοιοῦμαι, κατά τι δὲ διαφέρω. Est etiā alterno. Etiam διαφέρω, differo, uario, nunc hoc, nunc illo modo cedo. & παραλλάττει, refert, differentiā facit, & ad rem pertinet. παρκλαμένος, admirandus, inusitatus, alienus, abhorrēs, incōmodus. ἀπαράλλακτος, non differens, nō euarians, per omnia similis. Nam παραλλάττειν est τὸ ἐν τῇ παραθέσει ἀλλοῖον δείκνυσθαι. actiuum, accusatiuo iungitur.

παραλληλία.

παραλληλιά. τὰ. Latini uirgas, hiſtorici ſoles uocant. authore Seneca.

παραλληλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. comparo.

παραλληλόγραμμαι. αι. duæ ex aduerſo poſitæ lineæ à geometricis appellantur.

παράλληλος. ε. ὁ. mutuus, inuicem comparatus, æqualiter diſtans. Iſocrates: ωσθ' ὑμῶν τὰ παραλληλα, καὶ τῶν κινδύνων ταῦτ' ἔχομεν ἐπεῖν, Hæc igitur habuimus quæ de rebus utrorumq; geſtis belliſq; ſuſceptis diceremus, horũ res geſtas cum illorum cõparando. Ex cuius imitatione, Plutarchus παράλληλα ſua uocauit, hoc eſt, uitas illuſtrium uirorum, quos binos quaſi paria cõpoſuit. Vtuntur hac dictione authores aut aduerbialiter, aut dictionem compoſitam ſoluunt, & per accuſatiuũ loquuntur, quẽ poſcit ipſa præpoſitio. Significat etiã uiciſſim & alternis, quaſi ἀμοιβαίως. παραλλήλους ἐξετάζειν, eſt quod Cicero dicere ſolet, cõtendere. Et contentio, ἡ τῶν παρ' ἀλλήλους τιθεμένων ἐξέτασις καὶ θεωρία. Vide Bud.

παράλληλοι. οἱ. lineæ æquè diſtantes, quas & Plinius parellelos uocat.

παραλογή. ῆς. ἡ. deceptio.

παραλογία. oppoſita eſt analogiæ.

παραλογίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. ιὴ

παραλογίζω. μ. ίσω. decipio falſis rationibus, falſa argumentatione utor, ſubdola ſupputatione utor.

παραλογισμός. οῦ. ὁ. deceptio per falſas ratiocinationes.

παραλογιστής. οῦ. ὁ. deceptor.

παραλογιστικός. οῦ. ὁ. cauillatorius.

παράλογος. ε. ὁ. præter rationem exiſtens, incredibilis, παράδοξος, improuiſum, præter ſpem, præter opinionem eueniens. In neutro genere ſic uſurpatur, ut Liuius dixit incerta belli, & incerta caſuum. παράλογον etiam dicitur τὸ ἀλόγως γενόμενον, id eſt, temerè & præter rationem. Item quod præter proportionẽ eſt, hoc eſt, τὸ μὴ ἀνάλογον.

παραλόγως. præter opinionem, inſperatò.

πάραλος. ε. iudicium quod per tribus dicitur, quæ primo erant quatuor Athenis, & nauis qua Delphos Theori ad rem diuinam faciendam mittebantur in hos uſus à Repub. deſtinata.

παραλοῦσθαι. iuxtà aut unà lauari.

παράλυσις. ιος. ἡ. diſſolutio, paralyſis.

παραλυτικός. οῦ. ὁ. paralyticus.

παραλύω. μ. ύσω. ω. υκα. diſſoluo, deſtruo.

παραλύειν τὴν ἀμφισβήτησιν, iudicium intentatum deſtituere, cœptamq; inſtantiã aut remittere, aut quouis modo antiquare.

παραλύω τῆς ἀρχῆς, abeo magiſtratu & abdico me. Ariſtot. διαλύειν τῆς δυνάμεως dixit, pro euertere alicuius potentiam. Et Herodia. τοῦτον δὲ παραλύσαι τῆς Καίσαρος τιμῆς ἀθέλησε, Cæſaris appellatione euertere conatus eſt. παραλύειν τὸν ζῆν ἑαυτόν, mortem ſibi conſciſcere. παραλύειν etiam eſt immunem facere. Et παραλύονται λειτουργίας, immunes ſunt. παραλύειν τινὰ τῆς καταδίκης, pœnæ eximere. Vide Comment. Budæi. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ΠΑΡΑΜ. ΠΑΡΑΝ.

παραμαρτάνω. aberro.

παραμβολᾶν. extra uallum tentoria habere.

παραμείβομαι. μ. είψομαι. ω. εμμαι. pertranſeo, retribuo, tranſeo, prætereo, uicinus ſum, reſpondeo apud Homerum.

παραμείβω. μ. είψω. ω. ειφα. prætereo.

παραμελέω. negligo, ſperno.

παραμίμνημαι. memoro.

παραμένω. μ. ενῶ. ω. νηκα. aſſiſto, permaneo. neutrum, datiuo iungitur.

παραμέση. nomen chordæ. Vitru. lib. γ.

παραμετρεῖν. eſt παράλληλα μετρεῖν.

παραμηρίδιον. τὸ. genus gladij, arma crurum, femorale.

παραμικρόν. paululũ, ferè, penè, parũ abfuit.

παράμιλλος. ε. ὁ. citra certamen uictor.

παραμιξολυδιάζειν. tranſcendere mixolydium cantũ, quod in antiqua muſica nõ licebat.

παραμυθέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. conſolor, do conſilium. deponens, actõ iungitur.

παραμυθία. ας. ἡ. conſolatio.

παραμυθικός. οῦ. ὁ. conſolatorius.

παραμύθιον. ε. τὸ. ſolatium.

παραναγινώσκω. ex aduerſo & altrinſecus lego. Et apud Demoſt. cũ duæ leges à duobus leguntur, ut fiat cõtentio legum & παρεξετασμός. Nam dicit παράγνωθι, lege alteram legẽ uiciſſim. Item perperam ſtatuo & iudico. Apud Iſocr. pro perperam prælego & recito.

παραναδύομαι. illabor.

παρανα λίσκω. obiter & præter deſtinatum impendo, & perperam conſumo.

παράναλωμα. τὸ ἀνωφελῶς ἢ περιττῶς ἀναλωθὲν ἢ παέργον ἀνάλωμα. Vide παέργα. Eſt etiã additamentum & uelut appendix impenſæ deſtinatæ.

παρανατέλιον. ϐ. τὸ. paranatelion, id eſt, ſydus oriens iuxta aliud ſydus.

παρανατέλλομαι. iuxta orior.

παρανευρίζω. malè chordas intendo. Ariſtot. παρανενευρισμένας χορδὰς appellat, quas Cicero incontentas. Vide Commentaria Budæi.

παρανίχω. emineo, ex aduerſo uel extrinſecus tollo, cohibeo.

παρανέω. κὴ

παρανήχομαι. μ. ξομαι. ϖ. κμαι. adnato. depono, datiuo iungitur.

παρανθῇ ὀργή, extincta fuerit ira.

παρανίσχω. παρανίχω. Vide ἀνίσχω.

παρανοία. ας. ἡ. delyrium.

παράνομα γράφω. rogationem ad populum fero legibus cõtrariam, aut contra legum interdicta aliquid promulgo. Et παρανόμων γράφεσθαι eſt κατηγορεῖν τῶ παράνομα γράφοντος. Bud.

παρανομεῖσθαι. ἀδικεῖσθαι, & contra leges & iura malis affici.

παρανομέω. μ. ήσω. ϖ. κκα. uiolo, iniquè & contra leges ago. Et legem legibus cõtrariam fero. & τὸ ἀδικῶ. neutrum abſolutum.

παρανόμημα. ατος. τὸ. iniquitas, παράνομον.

παρανομία. ας. ἡ. iniquitas, tranſgreſſio legis.

παράνομος. ϐ. ὁ. iniquus, exlex, ſine lege.

παράνομως. iniquè, præter ius.

παρανυκτερεύω. pernocto, circumexcubo, uigilias excubo.

παράνυμφος. ϐ. ὁ. paranymphus, auſpex, νυμφευτὴς, qui nuptijs celebrandis præeſt.

παραξίαν. indignè.

παραπαίω. μ. αίσω. ϖ. απκα. erro in ſermone, uacillo, ceſpito, deſipio, inſanio. neutrum abſolutum.

ΠΑΡΑΠ.

παράπαν. omnino.

παραπανάω. occurro.

παραπάσσω. aſpergo.

παραπείθω. μ. είσω. ϖ. εικα. diſſuadeo, in prauũ propello, παράγω καὶ ἀπατῶ. actiuũ, datiuo iungitur.

παραπέμπομαι. comitor.

παραπέμπω. μ. ἐμψω. ϖ. ομφα. mitto, emitto, honorando præmitto, repello. actiuum, accuſatiuo iungitur.

παραπέτομαι. aduolo.

παραπέτασμα. ατος. τὸ. uelum, cortina. Alij ϖεριπέτασμα, de quo infra.

παράπηγμα. ατος. τὸ. conſolidatio, appagina-tio, inſtrumentum aſtronomicum, regula.

παραπηγνύω. μ. ξω. ϖ. κχα. affligo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

παραπηδῶσαι. laſciuientes.

παραπικραίνω. μ. ανῶ. ϖ. αγκα. irrito ad iram, actiuum, accuſatiuo iungitur.

παραπικρασμός. οῦ. ὁ. irritatio.

παραπίπτω. penes cado, incido, contingo, accido, euenio ϙϕ. Et impingo, offenſo, hoc eſt incurro, & obuiam fio. κὴ παρατυγχάνω. Ariſtot. παραπίπτοντας appellat τοὺς παρατρίβομένους τὰ ὕπτια, id eſt, qui mutuo attritu ſupinarum partium coëunt: hoc Cicero applicari, & appelli, & accidere dicere ſolet. Vide παρατρίβομαι. Eſt etiam παραπίπτειν quaſi παρεμβάλλειν ἑαυτὸν, hoc eſt, intercalare, interſerere, interlabi. neutrum, datiuo iungitur. quære πίπτω.

παράπλεος. ϐ. ὁ. plenus.

παραπλέκω. attexo, admiſceo, immiſceo.

παραπλευριδ. ἡ. ῆς. ἡ. laterale.

παραπλεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. adnauigo, præternauigo. neutrum abſolutum.

παραπληξία. dementia.

παράπληκτος. ϐ. ὁ. demens.

παραπλήξ. ῆκτος. ὁ. inſanus, mente percuſſus, attonitum Latinè dicimus, ualde demens. Eſt etiam ὁ ἀπαίδευτος, καὶ ἄμουσος, κὴ ἄπωδος. translatio eſt à pulſu cordarum abſono & inepto. παραπλῆγες etiam loci depreſſi & aqua aſperſæ petræ in mari.

παραπληξία. ας. ἡ. inſania.

παραπληρωματικὸς. οῦ. ὁ. completiuus.

παραπλήσιος. ϐ. ὁ. ſimilis, ἐμφερὴς, uicinus, propinquus, παραπλήσιος θανάτου.

παραπλησίως. ſimiliter.

παραπλόκωμος. ὁ. crinitus, calamiſtratos capillos habens.

παράπλοος. ου. ὁ. adnauigatio, præternauigatio.

παραπλώσαντος, & ſic de alijs cõpoſitis dicunt Iones, ubi Attici παραπλεύσαντος.

παραπλώσω. iuxta uiam ſto, aut ambulo.

παραποδίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. impedio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

παραποδύομαι. ἀντὶ τῶ συναποδύομαι.

παραποιέω. τὸ. κιβδηλεύω καὶ νοθεύω, adultero, falſo aſſimulo, & ad ſimilitudinem ueritatis, & ne res agnoſcatur, corrumpo & immuto. Hinc ἀπαραποίητον, τὸ γνήσιον καὶ ἀνόθευτον.

παραποιήσεως γράφη. accuſatio falſi.

παραπολαύω. obiter fructum percipio, τὸ συναπολαύω.

παραπόλλομαι. intereo, depereo, immerito perdor.

παραπόλλυμι. indecenter & ineptè perdo, male collo co, stultè impendo.

παραπολύ. multum, idem quod καζὰ πολύ, uide. Interdum τὸ ἐπίλαπον significat, quasi minuscule.

παραπόμπησις. aduectio, importatio.

παραπορεύομαι. simul incendo, adambulo, ad latus ingredior.

παραποταμιος. ε. ὁ. flumen accolens, amans amnes, quem riparium appellari posse ait Theodo.

παραπράπειν. prȩter iussa & mandata agere.

παραπρεσβεία. ἡ. falsa legatio.

παραπρεσβεύσασθαι. falsam legationẽ obire, ut Cic. dixit, uel falsò renunciare legationẽ, uel sordidè legationis munere fungi.

παραπτῆναι. prætermitti.

παράπτομαι. temerè & aberrante manu attingo.

παράπτω. μ. άψω. π. ηφα. tango, demulcendo decipio. actiuum, accusatiuo iungitur.

παράπτωμα. ατος. τὸ. lapsus, erratum, delictũ, peccatum, offensio.

παράπτωσις. attritio, incursus partiũ, quando partes incurrunt in se mutuò & atteruntur, applicatio, adaptatio.

παραπωπάζω. obtego. Aristoteles de uita & morte. παραπεπωπασμένοι, obtecti. nisi sit menda pro παραπωμάζω.

Π Α Ρ Α Ρ.

παραραβδόλως. incautè.

παραρητὸς. οῦ. supplicabilis, id est, cui supplicatur, simplici ρ scribitur, quoniam non à dictione incipiente ab ρ cõponitur, sed ex παρὰ & ἀράομαι.

παρέρθρησις. ιος. ἡ. luxatio.

παραῤῥάπτω. adsuo.

παραῤῥέω. μ. εύσω. π. ευκα. præterfluo. neutrũ absolutum.

παραῤῥητὸς. ε. ὁ. dictus, adhortatorius. dupliciρρ. quoniã ex παρὰ & ῥητὸς. Nam dictio terminans in uocalem si componatur cum incipiente ab ρ, geminat ρρ, ut ἄῤῥωσος, ἐπίῤῥημα.

παραῤῥήπτω. μ. ἥσω. π. ηκα. abijcio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

παραῤῥοίζομαι. præteruolo uertit Rufinus.

παραῤῥύγνυμι. discindo, disrumpo.

παραρτάω. dependeo.

παράρτημα. amuletum, id est, res quę gestatur à superstitiosis in corpore ad arcenda mala. Generaliter quicquid cingulo gestatur, & quicquid ab alio pendet & annexum est, ut appendix, & quicquid applicatur & admotum suspenditur, ut τὰ περιαπτόμενα.

παραρτίζομαι. applicor, præparor.

παραρτῶ. è cingulo suspendo, uel succingo ut ensem.

παραρύζομαι. μ. ύσομαι. π. υσμαι. fabrico. deponens, accusatiuo iungitur.

παραρτύω. μ. ύσω. π. υκα. condio, compono. actiuum, accusatiuo iungitur.

Π Α Ρ Α Σ.

παρασάγγης. ε. ὁ. parasanga, ut est apud Festum Pomp. mensuræ genus quinquaginta stadia continens. alij triginta duntaxat stadia apud Persas ea uoce significari uolunt.

παρασείω. obquatio.

παρασημαίνομαι. obsigno.

παρασημαίνω. τὸ παραχαράπτω. παρασεσημασμένος τὶ μέρος, ὁ βεβλαμμένος τὶ μέρος ὴ ἀνάπηρος, id est, aliquo mẽbro mutilato insignis.

παράσημον. ε. τὸ. insigne. Τὰ τῆς ἡγεμονίας παράσημα, insignia imperij. Luc. in Act.

παράσημον πλοῖον διοσκούροις, cui insigne est Castor & Pollux.

παράσημος. ε. ὁ. insignis, notatus, pulcher, inter alios cõspicuus, reprobus, adulterinus.

παρασήμως. insignitè & cum additamento.

παρασιτέω. ago parasitum.

παρασιτικὴ. ars parasiti.

παράσιτος. ε. ὁ. κόλαξ, parasitus.

παρασκευάζομαι. suborno: uoce passiua uerbũ est subornationis coitionisq; improbandę significatiuum, & quæ ad necem alicuius pertinet aut perniciẽ. παρασκευάζεσθαι μάρτυρας, in bonam partem dicitur interdum. Accipitur & pro παρασκευάζω, apparo. Παρασκευασμένον dicitur quicquid ex composito factum est, & meditata fraude. Vide Comment. Bud.

παρασκευάίω. μ. άσω. π. ακα. præparo, suborno. Significat etiã ἀποτελῶ καὶ ἀπεργάζομαι. quod & ἀποδεικνύω, & ἀποφαίνω dicit, perficio. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρασκευαστικὸς. οῦ. ὁ. qui præparare nouit.

παρασκευὴ. ῆς. præparatio, parasceue, subornatio, hominum appositorũ coitio, uel ad reos opprimendos, uel ad pœnæ eximendos contra

dos contra æquitatem iuris, legumq́ interdicta. Commeatus, ſuppellex, induſtria, facultas.

παρασκηνία. ἡ. locus iuxta ſcenam capacior, in quem inſtrumenta ad ludos neceſſaria imponebantur.

παρασκήπτω. uibro, irruo: maximè de fulmine

παρασκηνοῦμ. inſinuare, uicinum tentorium habere.

παρασκιρτάω. geſtio, lætitia exulto.

παρασκώπτω. cauillor.

παρασοβέω. μ. ήσω. π. ηκα. procedo, feroci aſpectu & ſuperbo tranſmitto & prætereo. Apud Plutarch. in Cato. παρασοβῆσαι τὸ δωμάτιομ, improbè & contemptim in cubiculum irrumpere & ſeſe inferre audacius. Vide Comment. Bud. neutrũ abſolutum.

παρασοφίζομαι. cauillari.

παρασπάομαι. actiuè legitur.

παρασπάς. άδος. ὁ. ramus auulſus, cui inſeruntur ſurculi, interprete Theodoro.

παρασπάω. ſtolonẽ ex arbore euello, hoc eſt, fruticem adnaſcentem.

παρασπίζω. unà contendo & pugno.

παρασπίζωμ. ὁ. ſuccenturiatus.

παρασπίσης. ου. protector.

παρασπουδέω. μ. ήσω. π. ηκα. prodo, uiolo pacta, gero bellum, τὸ τὰς σπουδὰς καὶ συνθήκας παραβαίνω. Et aliquem contra fidem fœderis uiolo, accuſatiuo iunctũ. Et παρασπουδημένος dicitur, qui perfidè uiolatur, & qui fiducia fœderis uiolatus eſt. actiuum.

παρασπόνδημα. τὸ. uiolatum fœdus.

παρασπονδήσας. ὁ. fœdifragus.

παράσπονδομ. quod per huiuſcemodi perfidiam patratum eſt.

παρασάδες. ὰι. lapides ab utroque latere, oſtij poſtes.

παρασαδόμ. aſtando propè, ἐ propinquo.

παρασάς. άδος. ἡ. porticus.

παράσασις. ιος. ἡ. aſſiſtentia, affirmatio, per teſtes probatio. Item exhibitio eius pro quo interceſſit quis in uadimonio promittendo. ἐγγυητὰς διδόναι ὅτι τῇ παρασάσει, Dare cautionẽ iudicio ſiſtendi. Significat etiam drachmam quam litigatores in exordio litis dependebãt in cauſis priuatis. Nomen inde tractum quòd hæc merces erat apparitorum qui ſiſtebant homines in iudicio, hoc eſt, euocabant. Eſt etiã impetus animi fiducia ſui præditi, hoc eſt, παράσημα, & animi præſentia. Adhæc exilium, & fuga eius qui extorris eſſe iuſſus eſt.

παρασάται. nonnunquàm lapides ueluti pilæ alteræ columnis appoſiti.

παρασατέω. μ. ήσω. π. ηκα. adſiſto, adſum. neutrum, datiuo iungitur.

παρασάτης. ου. ὁ. ſocius, adiutor in bello, προσάτης, auxiliarius, opitulator. Sunt etiam παρασάται in acie quaſi aſtites. Gaza aliquando παρασάτας appellat pedites, qui equitibus auxiliares dant. In choreis etiã παρασάτης dicitur, qui præſultori ſecundus eſt. Accipitur etiam pro manipulari.

παρασατικὴ δικὴ, actio ad exhibendum, quã intendit is, qui rem præſentem uendicaturus eſt.

παρασατικὸς. οῦ. ὁ. repreſentatiuus. Accipitur ἀντὶ τοῦ παροξυντικοῦ, μὴ διεξερτικοῦ, μὴ παρορμητικοῦ. παρασατικοὶ ἀνδρὲς, qui præſentia animi præditi ſunt: quæ dictio non ſolum robur animi, μὴ τὸ τεθαρρηκὸς τ φρονήματος ſignificat, ſed etiã extemporalem expromptam q́ ſolertiam, ac nuſquam deprehenſam, ſed ubiq́ inſtructam & conſultam. Vide Comment. Bud.

παρασάτις. ιδος. ἡ. præfecta.

παρασείχω. penes accedo.

παράσημα. απω. τὸ. audacia, arrogantia, geſtus grauis, præſidentia & robur animi: Latinè præſens animus, & animi præſidentia dicitur. Vocatur etiam μῆμα. Item uulgus collectum.

παρασήσασθαι. reuertere, reſiſtere. Herodotus Thalia: οὐκ ἱκανοὶ ἦν πολιορκέειν παρασήσασθαι. Et παρασήσομαι ἐνώπιόν σου μὴ παρασήσασθαί τινα εἰς κρίσιμ.

παρασιχίς. ίδος. ἡ. cõtinuus ordo, capita & primæ uerſuum literæ.

παρασρατηλάω. bellicis rebus immiſceor.

παρασρατηλοῦντῶν. qui adhærent imperatoribus exercitus.

παρασρατοπαιδεύομαι. caſtra admoueo.

παρασρέφω. peruerto, obtorqueo.

παρασυγγραφῶ. contra ſyngraphæ conuenta facio, & fidem promiſſam in ſatisdando fallo.

παρασύμβαμα. απω. τὸ. propoſitio ex nomine & uerbo ſententiam non perficiens: ut Ioanni curæ eſt.

παρασυναπτικὸς σύνδεσμος. ſubcõtinuatiua cõiunctio.

παρασύνθετω. ν. ὁ. decompoſitus.

παράσυρος. ν. ὁ. gubernator.

παρασύρω.

παρασύρω. μ. ῦρῶ. attraho, aduerto, laxo. Et παρασύρω, τὸ παραφέρω, καὶ παρατρέπω male tracto, peruerto, distorqueo, transuersum traho. Item abstraho, auello. In Hippiat. de equo torminoso: παρασύρεται τὴν κοιλίαν τῷ ἐδάφει, Ventrem humi apprimit distorquendo. actiuum, accusatiuo iungitur. Vide Budæum.

παρασχεδιάζω. perperam & inconsulte interpretor.

παρασχεδόν. παραυτίκα.

παρασχίζω. discindo.

παράσχομαι. præbeo.

παρασχὸν. τὸ παρατυχὸν, cum occasio ita tulit, cũ res ita nata fuerit, occasione ita sese dedente, cum liceat, παρὸν. dicitur sic ut ἐξόν.

ΠΑΡΑΤ.

παράταξις. ιος. ἡ. acies, prælium.

παραζαράττομαι. perturbor.

παράτασις. ιος. ἡ. productio, porrectio.

παραζατικὸς. οῦ. porrectiuus, & præteritũ imperfectũ à Græcis sic uocatur, quòd actus extendat.

παραζατικῶς. aduerb. cum extensione.

παρατάττω. instruere aciem, in acie colloco.

παρατάττεσθαι. in acie stare. Est etiam opponere se ut repugnaturum. παρατεταγμένος πρός τινα, dicitur qui contra aliquem in acie stat, & ei ex aduerso stat.

παρατείνω. μ. ενῶ. π. ακα. porrigo, destruo, produco, prorogo. Gregor. καὶ γὰρ ἐπιπλεῖσον τὸ τῆς φυγῆς παρετάθη, diutius exularunt. Dicitur & absolutè pro duro & extendor in tempus longum. Ponitur pro differo. Et pro remoror & detineo cunctando. Item pro κατατείνω καὶ κατεργάζομαι, conficio. actiuum, accusatiuo iungitur. Bud.

παρατειχίζω. iuxta murum excito.

παρατεκταίνομαι. fabrico.

παρατελωνησάμενός τι. committens aliquid in rem publicanorum.

παρατεταγμένος. pertinax.

παρατηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. obseruo, id est, capto. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρατήρησις. ιος. ἡ. obseruatio.

παρατίθεμαι. apud Athenæũ pro exemplum cito, & promo authoritatem scriptoris.

παρατιθέμενα. fercula.

παρατιθέμενος. cõuiua, cui fercula apponuntur. Sic παρατιθὲς, structor, & qui apponit.

παρατίθημι. μ. ήσω. π. ηκα. in medium affero. Vnde παρατιθέναι dicuntur structores epularum qui fercula in mensa struunt & conuiuis apponunt: Latinè dicitur appono. Significat etiam commendo. Luc. in Act. παρατίθημι ὑμᾶς τῷ θεῷ. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρατίλλω. uello. Et παρατίλλεσθαι pilos è natibus ac pudendis uelli, quæ pœna erat adulterorum. Aristopha. Pluto: ὁ δ᾽ ἁλοὺς μοιχὸς διὰ σέπτου παρατίλλεσθαι.

παράτολμος. ὁ. impudens.

παρατοσοῦτον. In hac uoce ἡ παρὰ in utranq; partem ualet, ut & πάνυ, & ἐπίλαπτον significet, sicut in παραπολύ. Gregor. μὴ παρατοσοῦτον ἐλθωμεν τῆς ἰσότητος θείας, Ne tantum absit quin accedamus ad æqualitatem diuinam: ne minus accedamus ad æqualitatem diuinam. Herodian. παρατοσοῦτον μὴν δὴ Μαυρῖνος οὐκ ἔφευγε τοὺς διώκοντας, Tantum modo absuit quin euaderet, hoc est, penè euasit. Significat etiã usqueadeò, quasi πάνυ πολύ. Construitur cũ genitiuo. Vide Budæum.

παρατράγῳδος. ὁ. ὁ. tragicus.

παρατρέπομαι. digredior, iter flecto. παρατραμένος ὁ παραπλήξ.

παρατρέπω. μ. έψω. π. ψα. aduerto, in errorem impello, παραπείθω, exorbito.

παρατρέχω. prętercurro, prætermitto, à latere curro.

παρατρέφεσθαι. de pauperibus, qui miserè aluntur.

παρατριβή. ῆς. ἡ. iurgium, uerbosa contentio.

παρατρίβομαι. τὸ παραπίπτω. Hoc Cicero applicari, appelli, & accedere dicere solet.

παρατρίβω. attero.

παράτριμα. απτ. τὸ. intertrigo.

παρατρίχομαι ὑπὸ κολακείας. superor ab adulatione.

παράτριψις. ιος. ἡ. attritus, collisio.

παρατροπή. ῆς. ἡ. peruersio, deprauatio, in errorem impulsio.

παράτροπος. ὁ. auersus.

παρατρύζω. falso sono aliquid fingo: metaphora sumpta ab auibus.

παράττομαι πρόσσει. decerto.

παρατυχάνοντῶν μάρτυρες. testes non rogati, sed oblati & oblatiui.

παράτυπος. ὁ. falsæ monetæ, παρακεκομμένος.

παρατυχὸν. cum occasio ita tulit, cum liceat, dicitur sic ut ἐξόν.

παρατυγχάνω. adsũ, accedo, pręstò sum & assiduus,

duus, adsto. Proprie significat forte super aliquem actum aduenio, superuenio. dativo iungitur.

παρατυχών. præsens.

ΠΑΡΑΥ. ΠΑΡΑΦ.

παραυδᾶν. alloqui, consolari.

παραυθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. florem ætatis præterij, consenesco.

παραυλίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. excubo. depono. παραυλίζεσθαι τοῖς βασιλείοις, excubare ad regias principum.

πάραυλος. ε. ὁ. adsonans, nõ respondens ad tibiam.

παραύξησις. ιος. ἡ. amplificatio.

παραυτίκα. continuo.

παραφαίνω. demonstro.

παραφαίρεσις. ιος. ἡ. ademptio.

παραφαῦλον. leuiter.

παραφέρεσθαι. perperam prȩterfugere ac præteruehi, præterire quod nõ erat cõtemnendum. Latinè id prȩter causam fugere dicit. Item perperam agi, perperam moueri. Et errare ἢ σφάλλεσθαι.

παράφερνα. τὰ. parapherna dicuntur à Iureconsultis quæcunq; prȩter dotem fœminis sponsis dantur: à παρὰ prȩter, & φερνή, dos.

παραφέρομαι. exturbor, præteruehor, elabor.

παραφερόμενα. fercula in medium prolata.

παραφέροντες. structores epularum.

παραφέρω. impropero, transfero. Item detorqueo, deprauo. ut παραφέρω τὸν ὀφθαλμόν, limis aspicio. Et transuersum aufero, in medium adfero, profero, produco in mediũ. In mensam cibos adfero, & in mediũ prolatos struo. Item supero. Prætereo, prætergredior, prætерlabor, cum accusatiuo. Et cum alio affero, id est, unà affero. Vide Cõmentaria Bud.

παραφθέγγομαι. τὸ παρὰ ῥυθμὸν φθέγγομαι. ut uox quæ non respondet & congruit: unde etiam perperam loquor, nec concinnè respondeo significat. Item nihil ad rem pertinentia loquor, nõ qua de re agitur, respondeo aut uerba facio, ἀπροσδιόνυσα λέγω. Vide Comment. Bud.

παράφθεγμα. incongruum responsum & non appositum, ac non consentaneum.

παραφθείρω. corrumpo.

παραφθορά. ᾶς. ἡ. labes.

παραφορά. fraus, error. unde apud Plutarch. παραφορὰ τῆς διανοίας pro furore.

παραφορέω. affero. ἀπὸ δείπνου παραφορέεται ὑδ-

δὲν λόγου ἄξιον.

παράφορον βλέπειν, limis oculis obtueri.

παράφορος. ον. ὁ. qui nequit sequi rationem, παρόμοιος, præceps consilij, uecors. Item procul aduectus, efferatus. Lucia. θρίμυ καὶ παράφορον βλέπων.

παράφραγμα. τος. τὸ. omne diuidens aliquid.

παράφρασις. ιος. ἡ. eiusdem sententiæ per aliũ sermonẽ expositio, liberior interpretatio, quũ quædam mutantes, aut etiam addentes, copiosius ac dilucidius explicamus, quod ab aliȩs dictũ est: cuiusmodi est Themistij in Aristotelem.

παραφρασής. οῦ. ὁ. interpres, latius explicans.

παραφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. desipio. neutrum absolutum.

παραφροσύνη. ης. ἡ. desipientia.

παραφρυκτορεῖν. facibus in hostiũ usum abuti. φρυκτοῖς enim, hoc est, facibus, dabantur signa commilitonibus. His itaq; siquis hostibus signum dat, proditq; suos, dicit παραφρυκτορεῖν, & παραφρυκτορεύεσθαι.

παράφρων. ονος. ὁ. ἡ. demens, demutans, adulterans.

παραφυάς. άδος. ἡ. propago, surculus. & παραφυάδες in pedibus tumores & uelut surculi quidam.

παραφύω. μ. ήσω. ω. ηκα. pullulo.

παραφυλακτέον. obseruandum est.

παραφυλάττω. μ. άξω. ω. αχα. obsȩruo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

παραφύομαι. iungo, adnascor: ut παραφυόμενος δάκτυλος, de sexto digito qui adnascitur quibusdam ex superfluitate.

παραφύσεις. agnationes, ut cũ ex superfluitate sextus adnascit digitus, aut simile quid. Plinius item agnata membra appellat.

παραφωνήσας. interclamans.

ΠΑΡΑΧ.

παραχαλάω. deprimor, languesco, uires minuuntur mihi.

παραχαράγματα. nummi adulterini.

παραχαράκται. qui falsam monetã percutiũt.

παραχαράττω. μ. άξω. ω. αχα. adultero, id est, illegitimè sculpo, deprauo. Translatio est à monetarijs qui falsum numum percutiũt.

παραχειμάζω. hyberno.

παραχειμασία. hyberna.

παραχορδίζειν. discordare.

παραχρᾶσθαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. abutor. deponens absolutum.

παραχρῆμα. statim.

παραχωρέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. cedo. depo nens, datiuo iungitur.

παραχωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. secedo. neutrũ. con cedo, addico. datiuo iungitur. παραχωρεῖν εἰς τὸ γῆρας, uergere in senectutem.

παραχωρῆσαι τῶν χρημάτων. cedere bonis.

παραψάλλω. accino.

παραψαύω. attingo. actiuum, genitiuo iung.

παραψεύδονται. decipiunt.

παράψις. ιδος. ἡ. catinus, quo condimenta, ci biq; ad mensam afferuntur: dictum appa ret à rotunditate atq; flexu.

παραψιφίδες. pugiones.

παραψυχή. ῆς. ἡ. παραμυθία.

ΠΑΡΔ. ΠΑΡΕ.

παρδαλιᾶ. ἡ. pellis pardi.

πάρδαλις. ιος. ὁ. pardus.

παρδαλωτός. οῦ. ὁ. referens colorem pardalis, uarius.

παρειάω. μ. άσω. ω. ακα. transmitto. actiuum.

παρεβάθην. præteri. Aoristus passiui uerbi à παραβαίνω.

παρεγγεγραμμένοι θεοί. adscripti, allecti, ado ptiui, asciti, qui etiã μέτοικοι dicũtur, quasi incolæ aduenæq;. ἐγγεγραμμένοι uerò dij maiorum gentium, quasi iam inde ab ini tio in deorum albo connumerati.

παρεγγεγραμμένον. illegitimè insculptum. de nu mo adulterino.

παρέγγραπτος. ὁ. ἡ.

παρέγγραφος, καὶ παρεγγεγραμμένος. adscripti tius, non germanus, factitius, qui illegiti mè obrepsit.

παρεγγράφω. falsò inscribo, subdolè interfero, interponoq;.

παρεγγυάομαι. μ. άσομαι. ω. αμαι. fide iubeo, pre cipio, admoneo, doceo, depon.

παρεγγυάω. iubeo, mãdo, idem ferè quod πα ραγγέλλω, nuncio, indico, pro potestate im pero, edico. Item per manus trado. παρεγ γυᾶν τὸ σύνθημα, dare tesserã, tesserã in exer citu prodere & proferre. Aliquando cohor tor & adhortor, cõmitto, ut Imperator mi lites hortatur ad prælium. Ponitur pro de nuncio, & certiorem facio. Vide cõmenta ria Bud. Est etiam insanio.

παρεγγύζω. adpropinquo.

παρεγγύη. ῆς. ἡ. adhortatio, allegatio, insinu atio.

πάρεγγυς. propiusculè. Interdum plenam ha bet significationem scilicet propè.

παρεγκάθημαι. sedeo. deponens absolutum.

παρέγκειται. interponitur, interiacet.

παρεγκελεύομαι. hortor.

παρεγκεφαλίς. ίδος. cerebellum.

παρεγκλίνω. declino paululũ, immutoq;. Est etiam perperam inclino.

παρέγκλισις. ιος. ἡ. obliquatio, inflexio.

παρεγχειρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. adhortor, cõtendo.

παρεγχείρησις. conatus, contentio.

παρεδρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. assideo. neutrum, datiuo iungitur.

πάρεδρος. ᾱ. ὁ. assessor. Est etiã, authore Eu sebio, dæmonica quædã uirtus, cuiusmo di in Simone mago fuit, quæ πάρεδρος di citur. Sunt qui regi assidentes παρέδρους in terpretentur: quin erant Athenis quoque συνάρχοντες πάρεδροι. Cœlius libro primo, cap. xxiiij.

παρεδύετο. fraudulenter ingressus est.

παρίζεο. assideas.

παρεθείς. νῖα. ὁ. labefactus.

παριβρίσαι. præciderunt, ut ibi: ἴμπης δ' ἀφλά στοιο πορ βρίσαι ἄκρα κόρυμβα.

ΠΑΡΕΙ.

πάρει. accedis, aduenis, ades, ἀπὸ τῦ εἰμί.

παρειά. ᾶς. ἡ. gena.

παρειάς. άδος. ἡ. maxilla.

παρείας. ᾱ. ὁ. pareas genus serpentis, qui cau da incedendo nititur.

παρείατο. aderat. numerus pro numero, cum de puella dicatur. παρείατο δ' ἀκρυχίουσα.

παρεῖδον. contempsi.

παρείθη. dimissum est.

παρεικάζω, μ. άσω. ω. ακα. assimilo. actiuum, da tiuo iungitur.

παρείκοι ὅποι. quacunq; dabitur occasio.

παρείκω. τὸ παρεικάζω.

παρεῖμαι. ἀντὶ τῦ πάρεικα. admisi.

παρείμυοι. οἱ. debiles.

παρειμένος. ᾱ. ὁ. dimissus.

πάρειμι. adsum, id est παρεγενήθην, susci pio pa trocinium alicuius, aduocatus sum, & συ νηγορῶ. Item in prõptu sum. πάρεσι, prom ptum est, facilè est. Aliquãdo accedo, ad uenio. Vide commentaria Bud.

παρεῖμι. accedo.

παρεῖναι. suo iure decedere.

παρεῖος. ᾱ. ὁ. iners ingenio.

παρεῖπον. admonui, persuasi, seduxi blãditijs

παρεισαγόμενα βρέμματα. abacta pecora.

παρεισάγω. intro, me insinuo, & profero.

παρείσακτος. ᾱ. ὁ. alienus, adiectitius, subre ptitius.

παρεισδύεσθαι. idem quod ἐισδύεσθαι. Sæpe tamen pro irrepere ponitur, & fallere introeundo, & sese insinuando.

παρείσδυσις. idem quod ἔισδυσις.

παρεισδύω. clanculum ingredior. neutrũ absolutum.

παρεισέρχομαι. introeo.

παρεισιόντῶν. οἱ. admittentes, ingredientes.

παρεισπίπτω. irrepo, ἐισδύομαι, παρείσειμι, insinuo me, incautis obrepo. Et ingredior, & irrumpo hostiliter.

παρεισρεύω. μ. εὐσω. ω. ευκα. affluo. neutrum absolutum.

παρεισρυέω. dilabor. irrepo.

παρεισφέρειν. legẽ abrogare. idem quod ἀντισφέρειν.

παρεισφθείρομαι. pernicioſè obrepo, & fallo, per obreptionem insinuo me & admittor. cum datiuo.

παρεῖσαν. dimittebant.

πάρεισι. accedit, prodit in singulari: in plurali adsunt, aduenium.

παρεῖται. dimissum est, resolutum est.

παρείχομαι. obtempero.

ΠΑΡΕΚ.

πάρεκ. extra, non longè.

παρεκβαίνω. degenero, immutor, naturã meã non seruo, excedo, egredior modum. Interdum genitiuo, ut ἐξίσαμαι. interdum accusatiuo iungitur.

παρέκβασις. ιος. ἡ. transgressio, excessus, degeneratio. Significat etiam digressionem, & egressionem à proposito, & alienæ rei excurrens tractatio: quam etiam egressum Quintilian. uocat.

παρεκβατικὸς λόγος. huiusmodi egressus.

παρεκβατικῶς. breuiter.

παρεκκλίνω. declino.

παρεκλίγω. perperam exigo.

παρεκνόον. præter spem.

παρέκνοος. ἀνόητος, ut Iliad. κ'. παρέκνοον ἤγαγεν Ἔκτωρ, id est decepit.

παρεκπίπτω. clanculum elabor: opponitur τῷ παρεισπίπτω.

παρέκτασις. ιος. ἡ. figura quæ fit quum syllaba in medio abundat, ut ἐτίτυμος, pro ἔτυμος.

παρεκτείνω. extendo, produco.

παρεκτέον. adhibendum.

παρεκτρέπομαι. aberro, uiam rectã egredior, & deflecto.

παρεκφαίνομαι. eluceo, inclaresco.

παρεκφέρομαι. præter modum efferor uel cõcitor, uel aliàs afficior.

ΠΑΡΕΛ. ΠΑΡΕΜ.

παρελάω. μ. άσω. ω. ακα. prætereo, id est supero. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρελαύνω. obeqto, inuehor, irruo in hosteis. Itẽ equo prouehor ante alios. παρελαύνων ἐφ' ἅρματος, prouectus est in medium prodiens. Dicitur & παρελαύνω cum accusatiuo, & significat porrò ago, prodire facio.

παρελέξατο. concubuit, complexus est.

παρέλκει. redundat.

παρέλκομαι. prætermittor.

παρέλκυσις. ιος. ἡ. remoratio, ὑπέρθεσις.

παρελκυστής. οῦ. ὁ. remorator.

παρέλκω. μ. έλξω. ω. εἵλκα. produco, prolõgo. actiuum, accus. iungitur.

παρέλλειψις. ιος. ἡ. prætermissio, quum aliqua ex geminatis consonantibus prætermittitur, ut κἀλιον pro κάλλιον.

παρελπίδα. aduerb. prꝛter spem, ex insperato

παρέλομαι. remoueo, adimo.

παρέλω. demo.

παρεμβαίνω. uehor.

παρεμβάλλω. interpono, consydero, intersero, latenter interiicio, clam immisceo. παρεμβεβλημένον Cicero intercalarem transtulit. Est etiam tentoria colloco ordinibus distincta, atq; inter se paribus spaciis, cõgruentiq; positu respondentia. Bud.

παρεμβεβλημένος. uersus est non poëtæ sed adiectitius, & adulterinus.

παρεμβολή. ῆς. ἡ. interpositio, intercalatio, interfertio subdola, interiectio rei nihil adrẽ pertinentis. Est etiam tentoriorũ ordo consertus & series contexta: positus tentoriorũ & metatio ordinatione castrensi constans. Ex quo fit ut pro castris ponatur. Est etiam in acie instruenda intercalatio subsidiariorum, inter ordines primæ aciei. Vide plura in comment. Budæi.

παρεμβολικὸς. οῦ. ὁ. tropus quidam, quemadmodum uerbi gratia. Dato tetragono immittamus datum trigonum ut tetragoni spacia crescant, non schema mutetur. Capella lib. vi.

παρεμβύω. μ. ύσω. ω. υκα. imbuo, interfarcio, per media spacia inculco. act. accus. iungitur.

παρεμπάσσω. inspergo.

παρεμπίπτω. intercido, intercurro, interrepo, interlabor, intercalo, interfero. quꝛre πίπτω. neutrum, datiuo iungitur.

παρεμπλασικὸς. οῦ. obstruens cutis meatus.

παρεμπλά-

παρεμπλάσσω. obstruo, oppleo, cutē restituo, intego cutem & restauro. Est enim etiā ἐμπλάσαι, καὶ παρεμπλάσαι, locum ulceratū integrè, & in integrum restituere: inducere Latinè dicimus & obstruere. Vide Bud.

παρεμπόρευμα. quod accessionis uice tractat, quasi negociationis destinatæ παρέργον.

παρεμπορεύομαι. obiter tracto uel negocior.

παρέμπλωσις. ιος. ἡ. intercidentia, figura elisioni contraria, ut λεγόμεθα pro λεγόμεθα. παρέμπλωσις αἵματος ἐν ἀρτηρίαις, dicitur à Galeno sanguis in arterias aberrans & cursum suum flectens.

παρεμφαίνω. τὸ συνεμφαίνω. Est etiam refero, id est simulo, similis sum.

παρεμφαντικός. declaratiuus, significatiuus, repræsentatiuus.

παρεμφερής. similitudinem referens, similis. assimilis, diminutionē denotat, quasi παρ' ὀλίγον ἐμφερής.

παρεμφέρω. similis.

ΠΑΡΕΝ.

παρενδιδόναί τι. remittere aliquid.

παρενδείκνυμαι. τὸ παρεπιδείκνυμαι.

παρενείρω. infibulo. Item traijcio, penetro, insero, insinuo me intro. Athen. Ἀλλ' ἐπιχαρίτως παρενείρας ὁ Μενέλαος, id est uenustè sermonem excipiens & interfatus, hoc est sermonem medium intercipiēs, & uerba sua interserens & ueluti intercalans. Bud.

παρενίεσαν. aceruabant.

παρένθεσις. ιος. ἡ. insertio, parenthesis, interpositio uel intercluſio uocatur à Quintilia. digressionem uertit Capella lib. v.

παρένθετος. η. ὁ. interpositus.

παρένθηκη. ης. ἡ. additio, additamentum, appendix, & id quod obiter & per digressionem fit, & excessum ab opere proposito, hoc est, τὸ πάρεργον, & accessio. Sic Cicero dixit additamentū inimicorum meorum. Vide Budæum.

παρεναυτόφορα. dicuntur quæ alternis fructū ferunt, hoc est non ἐπεταυτόφορα.

παρενοχλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. obturbo, molestus sum.

παρενοχλούμενος. η. ὁ. molestia affectus.

παρενσαλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. concutio. actiuū accusatiuo iungitur.

παρεντίθημι. insero, interpono, τὸ ἐντίθημι. actiuum, accus. iungitur. quære τίθημι.

ΠΑΡΕΞ.

παρέξ. extra, ut παρὲξ ὁδοῦ ἐρυκύειν: uerū accentu in primam translato, genitiuo iungitur, & præter significat, ut παρὲξ ὁμήρου.

παρεξάγω. exercitum duco in hosteis. ἀντιπαρεξάγω, infesto exercitu in aliquem eo.

παρέξειμι. percurro, prætereo.

παρεξεῖποιμι. discederē à proposito dicendo, præter ueritatem loquerer.

παρεξαιρεσία. ας. ἡ. pars nauis inter puppim, & remiges.

παρεξελθεῖν. prætergredi.

παρεξετάζω. μ. άσω. ω. ακα. comparo. actiuū, accusatiuo iungitur.

παρεξήγησις. praua interpretatio.

παρεξηγοῦμαι. prauè interpretor.

παρεξηγούμενος τὴν ἀλήθειαν, ementiens ueritatis interpretationem.

παρεξηυλυμένος. ὁ. euanidus, extritus, & quasi extibiatus. Sumptum à tibiarum linguis quæ cum detractæ fuerint, frustra iam tibiā infles.

παρέξομαι. præbebo, exhibebo, adferam.

ΠΑΡΕΠ. ΠΑΡΕΡ.

παρέπεισε μ. persuasit.

παρεπιδείκνυμαι. ostendo, specimen mei præbeo, ostentabundè in mediū prodeo, plausum à circunfusa turba capto. Vide παρέρχομαι.

παρεπιδημέω. peregrè eo.

παρεπίδημος. ε. ὁ. aduena, peregrinus, incola

παρεπισκοπεῖν. seorsum pensitare, cōsyderare

παρεπιστροφαὶ. uersiones quę uicissim fiunt ab uno ad alterum.

παρέπλαξε τὸν λόγον. abduxit ab oratione.

παρέπομαι. μ. έψομαι. assequor, id est iuxta sequor, accido. depon. datiuo iungitur.

παρέπλην. deuolaui, aduolaui.

παρεργογράφω. superpingo, quum quid uidelicet additur operibus iam perfectis emphaticōs.

πάρεργον. obiter, succisiua opera.

πάρεργος. ε. ὁ. ociosus, sine opera, extra propositum, succisiuus. Et παρέργον est quod præter præcipuam & destinatam imaginē ornatus gratia additur, ut flores & arbores & similia. πάρεργα appellat Grego. opera succisiuis temporibus, & sine cura scripta. πάρεργον ponitur interdum loco aduerbij oscitabundè, negligēter, obiter. πάρεργον ἀνάλωμα, quæ præter impensam destinatā impēdia fiunt. πάρεργα sunt etiam quæ dicendo tantū attingimus. Quoniam uerò παρέργα operis minore cura fiunt, q̄ ipsum

opus, ideo factum est, ut ἐν παρέργῳ τίθεσθαι, sit neglectim facere, neglectui habere. κὴ ἐν παρέργου μέρει ἔχειν, ἐν παρέργου ποιεῖσθαι. παρέργως ἔχειν, frigidè aliqd agere, & languidè exequi. παρέργῳ χρῆσθαι, accessionis loco habere & ducere, ut occasio tulit, succisiuis horis. παρέργοις αὐτοῖς χρώμεθα, obiter & accessionis uice. Ἐν παρέργου χώρᾳ, accessionis loco & obiter suscipienda. Ἐν παρέργου μέρει, oscitanter, remissè. ὁδοῦ παρέργον, obiter, ut interim à proposito digrediar. Bud. Quæ sint autem ut in picturis, ita in alijs quoque artibus πάρεργα, Vitruuius demonstrat.

παρέργῳ. perfunctoriè uertitur à Chalcidio.

παρέργως. negligenter, intempestiuè, obiter.

παρεμπνεύω. τὸ παρεξηγοῦμαι.

παρεῤῥωγός. ὁπῶν. τὸ. fractum.

παρέρχομαι. μ. εὔσομαι. prætereo, supero, adpeto, transeo, hostiliter ingredior. Est etiã idem quod παρεπιδείκνυμαι, palã omnibus in medium prodeo: Iacto me, id Latinè dicipotest: & exultare fermè pro eodẽ dixit Cicero. Est etiã νικῶ, ut παρίημι. Vide plura in commentarijs Budæi. deponens, accusatiuo iungitur.

ΠΑΡΕΣ. ΡΕΤ. ΡΕΥ.

πάρες. remitte.

πάρεσις. ιος. ἡ. remissio, dimissio, negligẽtia, corporis & animi defectio, & languor, & uirium, corporisq; extenuatio & tabes.

παρέσπερα. inserui.

παρετέον. dimittendum, tacendum.

παρετός. uictus, languidus, solutus, συνζωκείς, & μαρασμώδης, uel μαρανόμενος.

παρευδοκιμέομαι. improbor.

παρευδοκιμέω. supero alium gloria, obscuro, fama & celebritate præsto alicui. accusatiuo constructur.

παρευπιμερέω. μ. ήσω. π. ηκα. supero infœlicitatem. actiuum, accus. iungitur.

πάρευσις. ιος. ἡ. excogitata cauillatio, qua pactum eluditur, adinuentum, cõmentum.

παρευρημένα. τὰ. ficta, adinuenta.

ΠΑΡΕΦ. ΠΑΡΕΧ.

παριφάπτομαι. τὸ ἐφάπτομαι. id est leuiter attingo, stringo, hoc est προσψαύω.

παρέφθορα. corrupi.

παριφθορὸν ὕδωρ. præter solitum polluta.

παρέχομαι. præbeo. παρέχεσθαι τὸν προκειτημένον, laudare & proferre eius nomen, à quo possessionis causam habemus, & mãcipio accepimus. παρέχεσθαι νόμον, laudare legis authoritatem dici potest. Quintilian. & Iurisconsul. allegare appellant, hoc est, citare. Cicero proferre legem dicit. Bud.

παρέχω. μ. ἐξω. π. παρέσχηκα. præbeo. παρέχειν ἑαυτὸν δίκαιον, præstare se uirum probum. Σῶον παρέχειν, præbere præstareq; incolume. παρέχε apud Lucianum pro facilè est, promptum est.

ΠΑΡΗ.

παρηβάω. μ. ήσω. π. ηκα. senesco, transeo pubertatem. neutrum absolutum.

παρηβηκώς. ὁ. ætatem transgressus puberem.

παρηβῆναι. consenescere, ætati cedere.

παρηγορέω. μ. ήσω. π. ηκα. consolor, mitigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

παρηγορήματα. nuncupabãtur, ubi quid intus ageret chorus, quod tamen in theatro exaudiretur. Sicuti ranarũ chorus apud Aristophan. Cœlius lib. v. cap. viij.

παρηγορία. ας. ἡ. consolatio.

παρηγορικός. οῦ. ὁ. consolatorius.

παρηγόρος. ου. ὁ. consolator.

παρήερθη, pro παρεῖρθη. disiunctum est, à παρείργω.

παρήλξε. cominus insiluit.

παρήϊον. ου. τὸ. ornamentũ ad maxillas equorum.

παρηίς. ίδος. ἡ. maxilla, gena.

παρηκμακότων. οἱ. ætate prouecti.

παρήκοος. ὁ ἀπειθὴς καὶ παρακούων.

παρήκω. μ. ήξω. π. ηκα. transeo, peruenio, pertranseo, porrigor, pertineo, pertingo, protendor: quare & desino significat. Est etiã sino, permitto. Vide commẽtaria Budæi. neutrum absolutum.

παρημελημένως. neglectè.

παρηλικία. ας. ἡ. decrepitas.

παρήλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.

πάρημαι. assideo.

παρήμερον. unius diei.

παρημερεύω. iuxta aliquid die toto immoror.

παρήπαφα. decepi.

παρηόρος. ου. ὁ. habenalis, id est, qui habenis regitur.

παρήχημα. ατος. τὸ. καὶ

παρήχησις. ιος. ἡ. figura qũæ fit, quum plures literæ aut syllabæ eundem sonum reddũt, ut σαμία μία ναῦς. Et sciendum hac figura uoces quidem similes esse, significationes tamen diuersæ, ut illud Homeri: ἤτοι ὁ καπ πεδίον τὸ ἀλήϊον οἷος ἀλᾶτο, ὅν θυλὸν κατέδαρ, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων, ubi ἀλήϊον proprium nomen loci est, ἀλᾶτο uerbum, ἀλεείνων

ἔνιαρ uerò participiũ. Cœl. lib. ix. cap. 48.

πάρνησις. ιος. ἡ. persuasio, καύνωσις.

παρεκτήσατο. purgauit.

παρκωρία. ας. ἡ. lorum extremi equi.

παρκώρος. ᾱ. ὁ. protensus, equus extremus in curru, humi extensus. scribiť & per ο apud poëtas, & item παρκορία. Homerus Iliad. ἡ. παρκόρος ἔνθα κὴ ἔνθα. Deducitur autẽ ἀπὸ τοῦ ἀείρω, ἄορος, & per productionem κόρος. Significat etiam παρκόρος dementẽ, & qui mente est uagabunda, τὸν ἄφρονα, παρὰ τὸ ἄρω, τὸ ἁρμόζω.

Π Α Ρ Θ.

παρθέμβοι. pro παραθέμβοι. apponentes.

παρθιναχύραι. hodie sunt, qui confratriæ poscere uulgo dicuntur diuæ Mariæ. Sunt etiam qui diuo Rocho, qui aliis etiam diuis stipem cogunt: quiq; epulones potius diuorum sunt quàm cultores. Bud.

παρθένεα. τὰ. uirginalia genera quædam musices apud Doricos.

παρθενεύομαι. καὶ

παρθενεύω. in uirginitate dego, uirginem custodio, uel in uirginitate educo.

παρθενία. ας. ἡ. uirginitas.

παρθενικὴ. ῆς. ἡ. uirgo, pro παρθένος, possessiuum pro primitiuo.

παρθενίκη. ης. ἡ. parthenice.

παρθένιον. ου. τὸ. Græcis multis nominibus. Latinis quibusdam solis seculum, quibusdam mille foliũ, Hetruscis cauta, herba est

παρθένιος. ᾱ. ὁ. natus ex matre, quæ cum nuberet credita est uirgo. cui opponitur σκότιος. Et Parthenius mons Arcadiæ.

παρθενισκάριον. ᾱ. τὸ. uirguncula.

παρθενοκτονία. uirginum occisio ac immolatio, uirginicidium.

παρθενοκτόνος. ᾱ. ὁ. uirginum necator.

παρθενόπη. ης. ἡ. Parthenope una Sirenũ, unde Neapolis dicta est.

παρθενοπίπης. ᾱ. ὁ. procus, obseruator aut insectator uirginum, uiolator.

παρθένος. ᾱ. ἡ. uirgo.

παρθενών. ῶνος. ὁ. locus ubi habitãt uirgines, & Palladis templum.

Παρθία. ας. ἡ. Parthia.

πάρθις. pro uirgine.

παρθισί. συρισί.

πάρθος. ᾱ. ὁ. Parthus.

Π Α Ρ Ι.

παριαμβίδες. αι. genus modulationis ad citharam.

παρίασι. ἐς μίσον ἔρχονται. prodeunt, accedũt, prætereunt, prætercurrunt.

παριαύομαι. μ. αύσομαι. ω. αυμαι. accumbo. deponens absolutum.

παρίεμαι. dimittor, separor, παραιτοῦμαι, deprecor, recuso. Item admitto apud Demosthenem pro suo actiuo. Bud.

παρίειμι. prodeo. (μαι.

παριέναι. accedere, aduenire. Vide παρέρχομαι.

παρίεσθαι. languescere, deficere uiribus.

παρίζω. adsideo.

παρίημι. dimitto, omitto, relinquo. Itẽ transmitto, admitto, permitto, sino. Est etiam admitto, id est προσάγω κὴ εἰσδέχομαι, intromitto. Ἐν τῷ ψυχῇ παρίναι, sibi persuadere, in animum inducere. Præterea soluo, extinguo, uireis frango, tabefacio. Grego. τὸ στρατὸ παρεκόπτω τὰς χεῖρας καὶ τὰς ἐλπίδας, cum exercitus eius uelut collapsis languidisq; manibus, spem etiam haberet intermortuam. Adhæc laxo, & demitto, remitto. Est etiam νικῶ. Et transeo, ingredior, cõcedo. neutrum, accusatiuo iungitur.

πάριος. ᾱ. parius.

παριππεύω. adequito, obequito.

πάρις. ιδος, uel ιος. Paris.

πάρισον. ᾱ. prope æquatũ. quod constat consimilibus membris, teste Aquila.

πάρισος. ᾱ. compar.

παρίσθμια. τὰ. tonsillæ seu glandulæ: nam ἰσθμὸς apud medicos dicitur pars illa in homine quæ os & gulam interiacet: idq; per metaphoram. nam ἰσθμὸς est terra angusta inter duo maria.

παρίσαμαί σοι. aduersor tibi.

παρίσασθαι. uerbum est forense & iudiciale, ut sistere Latinè: cum datiuo, ut παρίσασθαι δικαστηρίῳ, in iudicio sistere. Vide παράσασις. Est etiam in iudicium producere & proferre. Præterea in medium producere & excitare, quod etiam ἀναβιβάσασθαι dicitur. Sic producere reos sordidatos dicimus. παρασκήσασθαι μάρτυρας, testeis aduocare & corrogare, ut contestaturi faciunt. παρασκήσασθαι τῷ ἀπολογουμένῳ ἢ τῷ φεύγοντι, reo adesse & fauere. & quouis modo opitulari. Obid παρίσασθαι dicuntur οἱ συμμαχοῦντῶ καὶ οἱ ὑπερασπίζοντῶ, κὴ προασπίζοντῶ. Παρίσασθαι est iam est præstò esse, apparere, apparitoris munere fungi. Est etiam astare, præstò & assiduum esse, & assistere, propè stare. Itẽ uideri & subire, hoc est ἐπέρχεσθαι, in mentẽ

uenire, animum ſubire, animoq; obuerſari. Vnde ἐκ τοῦ παρισαμένου λέγειν, extempore dicere, hoc eſt quicquid in mentem ſubito uenit, quod eſt ἐκ τοῦ παρατυχόντος, & τὸ ἐπελθὸν εἰπεῖν. Eſt & ad deditionem compellere, ſubigere, diripere, & ad captiuitatem redigere, populari. Et appetere & aduentare. παρίσασθαι etiam dicuntur, quæ naturæ ſuæ perfectionem, & uigorem adepta ſunt, quaſi conſiſtere & abſolui, poſt quem ſtatum iam ἐξίσασθαι dicuntur, quaſi exolescere & fugere. Sic παρίσασθαι de uino dicitur, conſiſtere, cum uinū firmitatem & auſteritatem propriam retinet, & non fugiēs aut cedens ætati, ut elegāter & propriè Budæus, ut omnia, hæc interpretatus eſt. Significatur autem hoc uerbo ſtatus rerum, inter incremētum & decrementum, hoc eſt ἀκμή. Eſt præterea παραθεωρεῖν, hoc eſt παραλλήλα θεωρεῖν, res inter ſe compoſitas æſtimare, abtrinſecus ſtatuere & cum aliquo componere. Hoc Cicero cōtendere appellat. Eſt etiam παρίσασθαι animi fiducia præditum eſſe, & confirmari animo, non labaſcere, non linqui animo. Item in exiliū pellere, φυγαδεύειν, procul ſummouere. In ſumma ferè eadem ſignificat quæ παρισάναι, & ediuerſo.

παρισάω. acquiro, demonſtro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

παρίστημι. μ. ήσω. π. ηκα. adduco, adſum, ſiſto. cum accuſatiuo & datiuo. Paul. ad Rom. μηδὲ παρίστανετε τὰ μέλη ὑμῶν τῇ ἁμαρτίᾳ, neq; adcommodetis membra ueſtra peccato. Κτήνη παρισάναι, iumēta præſto ſiſtere in uehiculum aſcenſuro. παρισάναι τῷ δικαστηρίῳ, in foro apparituras facere. Nam παρισάναι ſignificat aſtare, aſſiſtere, propè ſtare. Item uideri, ſubire, in mentem uenire ſicut παρίσαμαι. Eſt etiam animo repræſentare alicuius rei imaginem, & quaſi in rem præſentē perducere. Cui cognatum cum exhibere, præbere, exprimere & oſtēdere ſignificat. παρισάναι ἑαυτόν, is dicitur, qui præſtò ſe exhibet ad mandata exhibenda, ut apparitores magiſtratibus faciunt. παρισάναι etiam eſt commouere & ciere, concitare & ſtimulare. Item perſuadere. Præterea παραθεωρεῖν, res inter ſe compoſitas æſtimare, & inter ſe componere, ut παρίσασθαι. Et currentem equum reuocare, & inhibere, ſiſtereq;, cui opponit ἐξορμᾷν. Et animi fiducia præditum eſſe, ut παρίσασθαι. Et παρασὸς proſreto, & confidenti, animoq; præſenti ſubnixo. Eſt etiam admoueo, & complector. actiuum, accuſatiuo iungitur. Vide cōmentaria Budæi.

παρισταμένος. υ. recuperans, conſiſtens, redigens.

παρισία. ας. ἡ. focus, ab ἱσία, qua uoce Iones pro ἑσία utuntur.

παρισόω. μ. ώσω. π. ωκα. deæquo. actiuū, accuſatiuo iungitur.

παρίσχειν. exhibere, adducere, præſtare.

παρισχναινόμενοι. οἱ. extenuati, macilenti.

παρίσωσις. ἡ. adæquatio, concilians.

παρίπω. ueniat.

παρμένω. μ. ενῶ. π. παραμεμένηκα. adſum, permaneo.

Παρνασός. οῦ. ὁ. Parnaſus.

πάρνοψ. locuſta.

παρό. præterea, ideo, unde, quò.

παροδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tranſeo. neutrum abſolutum.

παροδικὸν μέλος ἐν τῇ παρόδῳ. canebatur, id eſt cum in medium prodibatur.

παροδικός. οῦ. ὁ. tranſitorius.

παρόδιος. υ. ὁ. qui uiam recipit.

πάροδοι. οἱ. fori.

πάροδος. υ. ἡ. tranſitus, uia quæ eſt in mœnibus, ingreſſus, pars nauis, diuerticulum.

παροδοῦμαι. excutior.

πάροιθεν. antea, econtra, coram, ἔξωθεν.

παροικίω. μ. ήσω. π. ηκα. habito tanquam peregrinus, aduena ſum. neut. datiuo iungit.

παροικία. ας. ἡ. peregrinatio, habitaculū, incolatus.

παροικοδόμημα. τὸ. paries.

παροικοδομῶ. ſuperſtruo, iuxta ædifico.

πάροικος. υ. ὁ. aduena, incola.

παροιμία. ας. ἡ. prouerbium, parœmia, quaſi παρὰ τὴν οἶμον, hoc eſt extra uiam, dictum.

παροιμιαζόμενον. υ. τὸ. quod eſt in prouerbio.

παροιμιακός. οῦ. ὁ. παροιμιώδης.

παροιμιογράφος. υ. ὁ. parœmiæ ſcriptor.

παροιμιώδης. εος. ὁ. prouerbialis.

παροινεῖν. non eſſe compotem mentis, debachari.

παροινέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. debachor. Lucianus: ἱκανά σοι πεπαρώνηται πρὸς ἡμᾶς, Satis, ut opinor, debachatus es in nos. Accipitur & paſſiuè. Diogen. ἡ σοφία πεπαρώνηται, id eſt, à temulentis pulſata eſt, ſuggilata. deponens. neutrum abſolutum.

παροινία. ας. ἡ. debacchatio, uinolētia, petulātia ex uino procedēs, temulētia, petulātia, ſuper

super mensam & uinum petulantia, contumelia, uel iniuria, uel petulantia in ebrietate admissa: ipsaq; contumelia & probra sic petulanter admissa πεπαρωνημένα καὶ ἐμπεπαροινημένα dicuntur.

παροίνιον. τὸ. conuitium temerè ac stultè dictum, uelut inter pocula.

παροινόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. debacchor. deponens absolutum.

πάροινος. ου. ὁ. uinolentus, uino bacchatus.

παροινουμένη γυνή, dicitur à Demosth. quæ super conuiuiũ contumeliam passa est.

παροινούμενος. υ. ὁ. ab debacchatis abiectus, neglectus.

παροινόω. μ. ώσω. ω. ωκα. debacchor. neutrum absolutum.

παροίτερος. antiquior, prior, ulterior, uetustior

παροίτεροι. antè transeuntes.

πάροιος. ου. ὁ. mansuetus.

παροίχομαι. prætereo. deponens absolutum. require οἴχομαι.

ΠΑΡΟΛ. ΠΑΡΟΜ.

παρολίγον. penè, quasi πάνυ ὀλίγον. Plato: οὐ γὰρ ἄμην ἔγωγε οὕτω πᾲ ὀλίγον ἔσεσθαι, ἀλλὰ πα ραπολύ, neq; enim existimabam adeò iam parum abfore, sed multum uel plusculum abfuturum. Vide Comment. Bud.

παρολισθαίνω. labori insistere nequeo, ut sæpe senes uidentur.

παρολκή. ῆς. ἡ. mora, dilatio.

παρομαρτέω. comitor.

παρόμοιος. ου. ὁ. similis, adsimilis. diminutionem denotat, hoc est, πᾲ ὀλίγον ὅμοιος.

παρομοίωσις. ἡ. similitudo.

παρομολογία. ας. confessio: figura est quũ aliquot res aduersario cõcedimus, deinde aliquid inferimus, quòd omnia quæ posuimus, euertat.

παρόν. οντος. τὸ. præsens, decens.

ΠΑΡΟΞ. ΠΑΡΟΡ.

παροξύζω. in acetum degenero.

παροξυντικός. οῦ. ὁ. iritatiuus, incitatiuus, acutus, uelox.

παροξύνω. μ. υνῶ. ω. υνα. exacuo, expergefacio, irito, prorito, incito, concito, excito, exacerbo. actiuum, actõ iungitur.

παροξυσμός. οῦ. ὁ. iritatio, incitatio, exacerbatio, accessio.

παροξύτονος. υ. ὁ. dictio habens accentum in penultima.

παροράω. perperã uidere, sicuti παραβλέπειν, ut solet accidere parũ attentè intuentibus, conniuenter aspicere aliquid.

παρόρασις. ιος. ἡ. despectio.

παροράω. μ. παρόψομαι. ω. παρεώρακα. despicio, negligo, contemno, fastidio. actiuum, accusatiuo iungitur.

παροργίζω. μ. ίσω. ω. ικα. irito. actiuum, accusatiuo iungitur.

παροργισμός. οῦ. ὁ. excandescentia, iritatio.

παρόριος. ι. ὁ. montibus uicinus.

παρορμάω. μ. ήσω. ω. ηκα. cõcito, impello, hortor, incito, suadeo. actiuum, actõ iungitur.

παρόρμησις. ιος. ἡ. concitatio.

παρορύσσω. fodio.

παρόρχουμαι. præterSalto.

παροῦ ἐμφανές. hallucinor in re manifesta.

πάρος. antea, prius, quondam, ante cum genitiuo.

παροτρύνω. μ. υνῶ. ω. υνα. promoueo. actiuũ accusatiuo iungitur.

ΠΑΡΟΥ. ΠΑΡΟΧ.

παρουλίς. tuberculum iuxta gingiuas.

παρουσία. ας. ἡ. præsentia, aduentus. Gregor. pro comitatu usus est.

παροχετευσάμενος. υ. ὁ. deducens.

παροχετεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. deriuo, conductũ duco quò uolo. neutrum absolutum.

παροχέω. ῶ. transueho.

παροχή. ῆς. ἡ. largitio.

πάροχος. ου. ὁ. dator, præbitor, à παρέχω. Dicebantur item πάροχοι qui peregrinis salem & ligna præbebant. Horat. in prim. Ser.

Et parochi quæ debent ligna salemq;

Quos Porphyrius Copiarios à Latinis uocatos esse tradit: qui salem & ligna iis præstabant, qui reipub. causa peregrè ibant. Cicero ad Atticum lib. xiiij. in hac significatione utitur. Sub nomine autem harum specierũ omnia hospitibus necessaria intelligimus. Horat. in ij. Ser. πάροχον pro cõuiuatore, hoc est, cõuiuij exhibitore posuit:

Vertere pallor.
Tum parochi faciem nil sic metuendus ut acer
Potores.

Dici potest & à παροχεῖσθαι. Nam ut scribit Pausanias, in Græcia moris fuit, ut in nuptiali curru tres duntaxat sederent, media sponsa, à lateribus sponsus, & quem uocãt πάροχον, qui amicitia uel sanguine esset cõiunctus, cuiq; deferrẽt plurimũ. Aristoph. auib. ὃδ' ἀμφιβαλὼς ἔρως χρυσόπτερος ἡνίας εὐθυνε παλιντόνους ἵππου πάροχος γάμων. Ex annotationibus Budæi, & Cœlij.

παροχούμβροι. οἱ. unà uecti.

παρόψημα. τὸ. condimentum.

παροψίς. ίδος. ἡ. paropsis,patina,catinus,patella aut discus,in quo apponitur cibus aut condimentum. Dictum apparet à rotunditate flexuq. Legitur & πάραψις apud Suidam eodem sensu. Pollux tradit etiam iuris quoddam genus esse,uel ut putant alij, mazæ,uel obsonium quod nunc παροψιμάτιον diceremus.

ΠΑΡΡ.

παῤῥέω. præterfluo.

παῤῥησία. ας. ἡ. libertas loquendi, increpandiq. fiducia, ἄῤῥησία, periculosa loquendi audacia, quando quiduis loquimur, nullius respectu commoti,libertas in admonendo aut alioqui loquendo. Contraria assentationi,quasi παντὸς ῥησία.

παῤῥησιάζομαι. ex equo & liberè loquor, liberè & ingenuè planeq. dico. Apud magnos authores passiua uoce dicitur tantum, sed actiua significatione. Iungitur etiam cum accusatiuo. πεπαῤῥησιασμένον aliquando passiuè accipitur pro ingenuè dicto.

παῤῥησιάζω. μ. άσω. w. ακα. audacter loquor. neutrum absolutum.

παῤῥησιαστικοί. οἱ. minaces.

παῤῥησιαστικώτερος. ε. liberior loquendo.

ΠΑΡΥ.

πάρυδρος. ου. ὁ. humidus.

παρυδάτιος. ε. ὁ. iuxta aquam positus.

παρυπάτη. ης. ἡ. chorda quam parypaten Musici uocant. Hinc

παρυπατοειδὴς. species harmoniæ. Cap.libro nono.

παρυπόστασις. minus est quàm ὑπόστασις. quia παρὰ aliquando imminuit in cõpositione.

παρυποστῆναι. emersisse,esse,accepisse.

παρυποψύχω. quadantenus refrigero.

παρύσατις. ιδος. ἡ. Parysatis Darij uxor.

παρυφαίνω. μ. ανῶ. retexo, id est,destruo. actiuum,accusatiuo iungitur.

παρυφή. ῆς. ἡ. uestium contextus,tela.

πάρυφις. uestimenti genus, cuius meminit Pollux libro septimo.

παρυφίσαμαι. minus est quàm ὑφίσαμαι, id est ferè in natura rerum sum,uel propemodũ subsisto. Vide Comment.Bud.

πάρυφοι. οἱ. purpureæ uirgæ uesti intertextæ Ionum lingua.unde ὑπάρυφος.

ΠΑΡΦ ΠΑΡΩ.

παρφάμβος. ε. ὁ. decipiens dicendo.

πάρφασις. ιος. ἡ. deceptio,commonitio.

παρῶαι. ἀι. equi sic dicti.

παρῳδία. ας. ἡ. cum à tragica sublimitate ad humilitatem comicam sermo demittitur.

παρῳδῶ. exagito,contumeliose describo,accino.

παρωθέω. repello, submoueo, expello, auersor,cum accusatiuo. Et abijcio,reijcio,deturbo,abdico cum genitiuo. Plato pro ἀναβάλλεσθαι & ὑπερτίθεσθαι posuit,hoc est,in aliud tempus reijcere quod petitur.

παρωκεανίτης. ὁ. littoralis,maritimus.

παρωκεάνοι. οἱ. qui habitant iuxta Oceanũ.

παρώνησεν. temulentus fuit.quære παροινέω.

παρωνομασία. ας. ἡ. cum eodem uerbo quasi contraria augentur. figura est illi cõtraria quæ προσωνομασία appellatur.

παρωνυμία. ἡ. leuis imitatio teste Aquila.

παρώνυμον. ε. τὸ. denominatiuum,id est,nomen ab alio nomine deriuatum,accessoriũ nomen ex euentu.

παρωνυχία. ας. ἡ. morbus iuxta ungueis,rediuiuus. Et παρωνυχία herba morbi illius medela,Latinis bouinalis dicta.

παρώπια. τὰ. ocularia equorũ,coria quæ ambiunt oculos equorum.

παρώπιαι. ἀι. anguli oculorũ interiores exterioresq.,qui & πηγαί, id est,fontes dicuntur, quòd lachrymæ inde profluant.

παρωροφίς. ίδος. ἡ. ora tecti.

παρώσαντῶ τὸ ἴσον. negligentes.

παρώτιδες. abscessus carnis iuxta aures.

παρώτιον. ε. τὸ. ornamentum aurium.

παρωτίς. ίδος. ἡ. apostema secus aures,quod parotis à medicis Latinis uocatur.

πάρωχρος. ε. ὁ. pallidus.

ΠΑΣ.

πᾶς. αντὸς. ὁ. anceps est ad omnis, quilibet, uniuersus. Item totus. πασὶ καὶ πασαῖς, omnibus utriusq. sexus apud Demosth.

πᾶς ἕκασος. unusquisque.

πᾶς ὅσις. quiuis, quicunq. Plato: πᾶν ὁτιοῦν ἂν μέλλῃ ἀνόσιον εἶναι, omne quod.

πᾶς τις. unusquisq.

πᾶσα. ῆς. ἡ. omnis.

πάσασθαι. comedere,saturari. unde ἄπασος.

πασιθέα. ας. ἡ. Pasithea una è tribus Gratijs secundum Homerum,quam alij Euphrosinen uocant.

πασιφάη. ης. Pasiphaë, tetrasyllabum est.

πασπάλη. ἡ. minutissimus aliquis puluisculus farinæ. Accipitur pro re minutissima. Aristophanes

stophanes ὕπνου πασπάλην dixit, cum nihil omnino somni intelligeret.

Πάταλος. ὁ. ὁ. idem quod Atticè πάπαλος.

Πάταξ. ακος. palus. Aristoph. in Acharnensibus: πάτακι τὰς ἀγλίθας ξηρύανετε.

Παυδεί. omnino, apud Thucydidē: παυδεὶ διέφθαρται.

Παυδίη. cateruatim, totis uiribus.

Πάυω. μ. άσω. π. ακα. spargo, uario, tingo, edo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Πάυωρ. ονος. ὁ. pinguior, à παχὺς, forma comparatiua, ut βραδὺς, βραδίων, & βράων.

Πασάς. άδος. ἡ. porticus, thalamus nuptialis, locus conuiuij.

Πασίλη. ultimus dies anni.

Πασός. οῦ. ὁ. thalamus, à πάω, quod orno etiam inter alia significat. Velum genitali lecto incumbens, & qui cibo operā dedit. à πῶ, id est ἐσθίω.

Πασοφόρος. ὁ. thalmifera, Veneris epitheton. à πασὸς & φέρω.

Πασοφόροι. οἱ. ferentes palliū, ut in processionibus fit.

Πάσχα. ατος. pascha.

Πασχιτᾶν. prurire, futuere, obscenè & incontinenter pati, desyderari, quasi dicas parturire.

Πασχιτασμὸς. ὁ. incōtinentia, pruritus ad Venerem.

Πάσχω. μ. πάσομαι. ω. πέπονθα. ἀορ. β. ἔπαθον. ἀπὸ τοῦ πήθω. patior, supplicio afficior, perpetior, tolero. Δωρεὰν ἐβούλετο δοῦναι ἔτι πάθοι, uolebat donationem conferre mortis causa: quod Latini dicunt si quid illi accidisset. Cicero in Philip. Si quid mihi humanitus acciderit, hoc est, si ego morerer. quod etiā de inanimatis dicitur. Demosth. Εἰ πάθοι τι ἡ ναῦς, id est, si periret nauis. Idem παθεῖν τι, pro affectū esse misericordia dixit. Est etiā πάσχειν admittere aliquid. Demosth. μηδὲν μᾶς μηδὲν ἀβέλτερον ὑμεῖς πάθοιτε, uidete ne sic stultè statuatis, ne quid stolidè admittatis. Est etiam facere. Inde illa locutio ἀλλὰ τί ἂν πάθοις. Galen. τί ἂν οὖν τις πάθοι πρὸς ἀνθρώπους μήτε ἔργῳ μήτε λόγῳ πειθῆναι δυναμένους; Terentius:

Quid cum illis agas, qui neque ius neq; bonum atque æquum sciunt.

Isocr. ὅσπερ πάσχουσι οἱ πολλοὶ, quod multi faciunt, quod hominū uulgo accidit, quod multis usu uenit. Est etiam affici commodo uel incōmodo, benè uel malè, inde εὖ πάσχειν, & ἀγαθὸν πάσχειν, beneficium accipere, beneficio ab aliquo affici: cui opponitur τὸ εὖ ποιεῖν. Et ἀντιπάσχειν, τὸ ἀντιεργετεῖσθαι ἢ ἀντευποιεῖν, beneficium reponere. Vtuntur hoc uerbo sæpe quū rem nouam & absurdam significare uolunt. Lucian. τί παθὼν σαυτὸν εἰς τοὺς πρατῆρας ἐνέβαλες; Idē, τί παθοῦσα ἐκείνη ἀντ' ἐμοῦ τράγῳσε ὅμοιον ἔτεκεν. D. Hieronymus Græcam hanc phrasim imitatus est in epist. quadam ad Euagrium: Quid patitur mensarum & uiduarū minister, ut supra eos tumidus se efferat ad quorum preces Christi corpus conficitur? id est, τί ἔπαθεν. Latini dicunt, quid illi accidit? neutrum, genitiuo, datiuo, & accusatiuo iungit: ut πάσχω τῶν κακῶν, ἢ τοῖς κακοῖς, καὶ ἐσορᾷς ἃ πάσχομεν κακά, ut annotat Priscianus lib. xviij.

Π Α Τ.

Πατάσσω. μ. άξω. π. αχα. percutio, sono, pugnā illido, pulso, conculco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Πατέλλια. τὰ. pocula quædam perampla.

Πατήριον. paterculus, diminitiuum à πατὴρ.

Πατέω. μ. ήσω. π. ηκα. pessundo, calco, uado. actiuum, accusatiuo iungitur.

Πατὴρ. έρος. ἢ πατρὸς, per syncopam in alijs casibus, ὦ πάτερ, pater, quasi πατῆρε, id est, παῖδας τηροῦν, id est, filios seruans.

Πατήρ. ῆρος. ὁ. calcator.

Πάτητον. ὁ. calcatis similes palmulas uocāt.

Πάτος. ὁ. ἡ. callis, uia, pruina. πάτον etiā interpretant cœnum cæromati permixtum.

Πάτρα. ας. ἡ. patria.

Πατραγαθία. ἡ. patris probitas.

Πατράδελφος. ὁ. ὁ. patruus.

Πατραλόας. ὁ. ὁ. ἢ

Πατραλοίας. ὁ. ὁ. καὶ

Πατραλώης. ὁ. ὁ. patricida, patricida.

Πατριά. ᾶς. ἡ. gens, familia.

Πατρία. τὰ. mores patriæ, τὰ τῆς πόλεως ἔθη.

Πατριάζω. mores patris refero, patrisso.

Πατρίκιος. Suida teste, ὁ πατὴρ τῶ κοινοῦ, patricius, pater est cōmunis reipublicæ.

Πατρικὸς. οῦ. ὁ. paternus, hæreditarius.

Πάτριος. ὁ. ὁ. patrius, consuetus.

Πατρὶς. ίδος. ἡ. patria, tribus, genus paternū.

Πατριώτης. ὁ. ὁ. conterraneus.

Πατρόθεν. ex parte patris.

Πατρόθεν καλεῖν. patris addito nomine aliquē compellare.

Πατροκασίγνητος. ὁ. ὁ. patruus.

Πατροκτονία.

πατροκτονία, ας. ἡ. patricidium.
πατροκτόνος. patrem occidens.
πατρόκτονος. à patre occisus.
πατρομήτωρ. unde quis maternũ genus ducit.
πατρονομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. paterno more tracto. actiuum, accusatiuo iungitur.
πατροπαράδοτος. ὁ. à patribus traditus.
πατροπάτωρ. auus paternus.
πατρότης. ητος. ἡ. paternitas.
πατροτύπης. ὁ. patricida, percussor patris.
πατροῦχος. ου. ὁ. filia cui uni hæreditas obuenit, quæ & ἐπίκληρος uocatur.
πατροφόνος. ὁ. ἡ
πατροφόντης. ὁ. patricida.
πατρῴζω. μ. ώσω. ω. ωκα. patrisso. neutrum absolutum.
πατρωνεία. patrocinium.
πατρῷος. ὁ. paternus. πατρῶα dicuntur quę recepta sunt in patria & uulgò fiunt, quæ filij à maioribus uelut per manus acceperũt, τὰ ἐκ πατέρων ἐς υἱοὺς χωροῦντα. Lucian. de Alexandro loquens: ἁπασὰς τῶν πατρῴων προσκυνεῖσθαι ἠξίου. Aristophan. in Ran. πατρῶν pro πατρόθεν dixit.
πατρωός. οῦ. ὁ. patruus, uitricus.
πάτρως. auunculus ex patre.
παπαγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. strepo, obstrido. neutrum absolutum.
παπάγημα. τὸ
πάπαγος. ου. ὁ. sonus, percussio, sonus expercussione, stridor. Vsurpatur pro homine obstrepero.
παπαλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. figo palum. neutrum absolutum.
παπάλιες. ceruorũ genus, Latinè subulones à cornuum figura.
πάπαλος, aut πάσσαλος. ὁ. palus, clauus ligneus, paxillus, sera, pertica unde aliquid suspenditur. παπάλῳ ἀνακρεμάσαι, id est, clauo suspendere prouerbialiter significat (teste Eustathio) negligentius curare aliquã (rem.
πατύσομος. ὁ. qui est ore patulo.

Π Α Υ.

παῦλα. ης. ἡ. quies. Accipitur pro fine, ut παῦλα τῆς ζωῆς interprete Theodoro.
παύομαι. μ. αύσομαι. ω. αυμαι. desino, quiesco, cesso. deponens, genitiuo iungit. ut παύομαι τῆς ὀργῆς, desino irasci. παύομαι βασανιζόμενος, desino torqueri. παύομαι τῆς ἀρχῆς, abeo magistratu, & abdico me.
παῦρος. ου. ὁ. paucus, facilis numeratu.

παυσίλυπος. ὁ. ademptor curarum, epitheton Iouis apud Sophoclem.
παυσολή. ῆς. ἡ. quies.
παυσίορ. cauendum est.
παυστήρ. ῆρος. ὁ. ἡ
παυστήριος. ὁ. ὁ. sedator, finitor.
παύω. μ. αύσω. ω. αυκα. sedo, cessare facio, finem impono, libero. neutrũ, cum genitiuo. Aliquando actiuè cũ accusatiuo, ut παύειν ἄρχοντα abrogare imperium magistratui, apud Lysiam. & Demosth. στρατηγοῦντα δὲ αὐτὸν ἐπαύσατε. Aliquando sine casu ponitur, tuncq; accusatiuũ ἑαυτὸν subintelligũt.

Π Α Φ. Π Α Χ.

παφλάζω. μ. άσω. ω. ακα. bullio, ebullio, æstuo, uerbum fluuiale. neutrum absolutum.
παχέες. ικὰ
παχεῖς. ὁ. proceres.
πάχετον. ὁ. pro παχύτερος. crassior.
πάχνη. ης. ἡ. pruina.
παχνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. figo, conglutino, denso, contristo seu perdo, ut Hesiod. ἐπάχνωσε φίλους. Sumpta metaphora à pruina quæ arbores frigore corrumpit. actiuum, accusatiuo iungitur.
παχνώδης. εος. ὁ. ἡ. pruinosus.
πάχος. εος. τὸ. crassitudo, ruditas.
παχύδερμοι. qui sunt pingui illotaq; cute, crassi pelles, pro fatuis ac rudibus. Vide Cœliũ lib. iij. cap. v.
παχύκνημος. ὁ. ὁ. habens suras pingues.
παχυλῶς. crasso modo.
παχυμερές. τὸ. pars crassior.
παχυμερέστερον. crassius, indistinctius, rudius.
παχυνθέντων. οἱ. corpulenti.
παχύνοος. stupida mente, crasso ingenio.
παχύνω. μ. υνῶ. ω. υγκα. impinguo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
παχύς. έος. ὁ. crassus, pinguis.
παχύτερον. τὸ. crassius, rudius, pinguiore Minerua.
παχύτης. ητος. ἡ. crassitudo.
παχύτριχος. cui crassus pilus.
παχύφλοιος. ου. ὁ. habens sarmentum, crassi corticis.
παχύχειλος. ὁ. cui labrum crassum.
πάω. adipiscor, uescor.

Τὸ Π μιζὰ τῶ Ε.

Πεδάασκον. impediebant.
πέδαι. αι. pedicæ, & omne uinculum pedum.
πεδανός. οῦ. per terram serpens, humilis.

πεδάρσιος.

πεδάρσιος. sublimis, excelsus.

πεδάω. μ. ήσω. ω. ηκα. impedio. actiuum, accusatiuo iungitur.

πεδίω. μ. ήσω. ω. ηκα. ligo, compedio, compedibus uincio. actiuum, actõ iungitur.

πέδη. ης. ἡ. pedica, uinculum.

πεδιάς. άδος. ἡ. campestris, in planicie posita, ipsa planicies.

πεδιάσιμος. ὁ. species est myrrhæ.

πέδιλον. ὁ. τὸ. talare, calciamentum uarium.

πεδινὸς. οῦ. ὁ. campestris.

πέδιοι. οἱ. dicuntur aliquando ab Aristot. qui in locis planis morantur.

πεδίον. ὁ. τὸ. campus, planicies, uiridarium, hortus, pars pedis superior, ager.

πέδον. ου. τὸ. solum.

Π Ε Ζ.

πέζα. ης. ἡ. pes extremus, τὸ κάτω τῦ ποδός, fimbria, ora, κυκλὰς, limbus, quicquid extremitatem uestis ambit, tueturq; quo tardius deferatur. Et retis genus rotundum, prosaicè. Interdum idem quod σφυρόν. unde apud Homerum Thetis uocatur ἀργυρόπεζα.

πεζέτερος. ὁ. ὁ. pedester, satelles, stipator.

πεζευόντων. terreni.

πεζευτικὸς. οῦ. gressilis.

πεζεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. eo pedes. neutrum absolutum.

πεζῇ. pedibus, aduerbium. Lucian. in Satur. οἱ πολλοὶ δὲ πεζῇ καὶ χαμαὶ βαδίζομεν.

πεζικὸς. οῦ. ὁ. pedestris.

πεζογράφειν. prosam scribere.

πεζόγραφοι. scriptores prosæ orationis.

πεζολόγοι. historici.

πεζομαχία. ας. ἡ. pugna pedestris.

πεζόν. οῦ. τὸ. peditatus.

πεζὸς. οῦ. ὁ. pedes, pedibus iter faciens, pedestris, ὁ ἐκ ποδῶν μαχόμενος. Τὰ πεζὰ aliquando humilia & submissa. Lucia. ἀτραγῴδητα πάντα καὶ πεζὰ καὶ δημοτικά, καὶ τῦφος οὐδεὶς εἷς.

πεζὸς λόγος. ὁ. dicitur Græcis quã Latini prosam orationẽ uocant, quasi dicas peditem seu pedestrem sermonem: neq; id uocabulum à pedibus metricis inditum est, sed aliquid humile submissumq; denotat significatione præcipua, nisi fallor: quasi dicas, humi gradiens, quodq; nec carminis sublimitate nec figurata numerosa oratione nititur: etiamsi in uniuersum usurpari soleat pro omni oratione soluta. Copiosius Budæus in epistola quadã ad Salmonium.

πεζότερος. ὁ. ὁ. humilior.

Π Ε Ι.

πειθανάγκη. persuasio cũ necessitate cõiuncta.

πειθανολογία. probabilitas, persuasibilis oratio.

πειθαρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. principibus obedio. Accipitur pro quouis modo obedire. neutrum, genitiuo iungit. Ios. lib. ij. πειθαρχεῖν αὐτῶν τοῖς ὅλοις.

πειθαρχία. ἡ. obedientia quæ fit principibus.

πειθαρχικὸς. οῦ. ὁ. obediens principi, principũ edictis æquo animo obsequens.

πειθήνιον. ὁ. τὸ. officium. Ioseph. lib. ij. Iud. φανερὸν ποιῆσαι τὸ πειθήνιον τοῖς στρατιώταις, consueta reddere officia.

πειθήνιος. ου. ὁ. obediens.

πειθηνίως. obsequenter.

πείθομαι. μ. είσομαι. ω. εσμαι. obedio, persuadeor, credo. deponens, datiuo iungitur.

πείθω. μ. είσω. ω. πέπεικα. suadeo, persuadeo, in sententiã meam adduco. Chrysost. ἔπεισε φαντάζεσθαι, author fuit ut animo concipere nt. Confido, pareo. neutrum, datiuo iungitur. Herod. in primo cũ accusatiuo: καὶ μηδένα ἧσσον ὑμᾶς ἐμοῦ δυσφορεῖν, ἐμαυτὸν ἀνεβῶς πέπεικα, id est, persuasissimum habeo.

πειθώμεθα. pareamus.

πειθώ. όος. ἡ

πειθὼς. Dea dicendi præses: quã Ennius Suadam, Quintilianus persuadendi deã, Suadelam Horatius, Cicero Leporem uocat. Hanc & ψυχάγωγον uocãt, quasi ductricem & oblectatricẽ animæ, flexanimam. Vide Budæum in prioribus annot. & Politianũ in Miscell.

πειθὼ ἐρωτική, lenocinium amatorium.

πείκω. apto, tondeo. & dicitur proprie de ouibus, ξαίνω.

πεῖνα. ης. ἡ. fames.

πεινάλεος. ὁ. ὁ. famelicus.

πεινάω. μ. άσω. ω. ηκα. ἡ

πεινέω. esurio. neutrum absolutum.

πείνη pro πεῖνα, & πεινῆν pro πεινᾶν in infinitiuo. Doricum est.

πεινητικὸς. cibi appetens, famelicus.

πέποιθα. significationem habet præsentis.

Π Ε Ι Ρ.

πεῖρα. ας. ἡ. periculum, experientia, conatus. Attici ἀντὶ τῦ δόλος καὶ τέχνη accipiunt. unde πειραταὶ dicuntur οἱ καθ' ἁλασσαν κακοῦργοι, ut annotat Sophoclis interpres in Aiacẽ.

πεῖραν λαβεῖν, καὶ ποιεῖν, καὶ δοῦναι pro experiri & periculum facere apud Herodianum.

περάζω.

πειράζω. μ. άσω. τ. ακα. tento, ut dæmon. Dicitur ferè de inani conatu, ut aues adhuc pennis immaturis uolare gestientes πειράζουσὶ τὰς πτέρυγας dicuntur. quapropter etiam dicitur de ijs qui ἀνηνύτως πειράζουσί τι, hoc est, ἀπράκτως ὁρμῶνται. actiuum, accusatiuo iungitur.

πειράρ. ὁ. dissimulator aliquando.

πειραῖος. οῦ. portus est Athenis solitarius & desertus.

πειράομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. tento, aggredior conor, nitor, experior, id est, periculum facio. Et experior, id est, utor & adipiscor: ut experior meliorem fortunam. deponens, genitiuo iungitur.

πείραρ. ατος. τὸ. finis.

πεῖρας. ατος. τὸ. finis.

πειρασμὸς. οῦ. ὁ. tentatio.

πειρασὴς. οῦ. ὁ. tentator.

πειρασικὸς. qui conatu inani utitur. Aristotel. appellat πειρασικοὺς λόγους, qui ex ijs quæ probantur respondenti colligunt oppositã propositionem.

πειρατεύω. prædor.

πειρατήριον. ε. τὸ. tentatio, locus tentationis, piraterium, nauis piratarũ, receptaculum latronum atq; prædonum.

πειρατὴς. οῦ. ὁ. pirata, à πείρω, pertranseo, quia semper mare permeat.

πειράω. μ. άσω. uel ήσω. τ. ακα. penetro, conor, experior, tento. πειρᾶ ἀνὴρ τὴν γυναῖκα, de stupro interpellat, de stupro sollicitat & appellat. Et Latinè attentare pudicitiam matronæ uel puellæ, pro conari labefactare. Est etiam solicitare & ad defectionem perlicere conari. actiuum, accusatiuo iungit.

πειρήνας. αντος. ὁ. perficiens.

πειρητίζω. μ. ίσω. τ. ικα. tento.

πείρινθα. tabulatum, uelamen, tabulatum in curru ubi res ponunt, & ubi sedent qui curru uehuntur.

πείρω. μ. ερῶ. τ. κα. transeo, penetro.

Π Ε Ι Σ.

πεῖσα. ης. ἡ. obedientia.

πείσεσθαι. passum iri.

πεῖσις. ιος. ἡ. passio.

πεῖσμα. ατος. τὸ. firmamentum, refugium, rudens, id est, funis nauticus.

πεισμονὴ. ῆς. ἡ. persuasio.

πείσομαι. patiar.

πεισικὸς. qui facile persuadet.

πείσω. futurum anceps à πάσχω uel πείθω.

τῦ Ε.

πείσων. ονος. ὁ. Piso Romanus.

πετάσω. agito.

πεώλης. catamytus, incõtinens, ὁ πόρνος, ὁ διὰ τὸ πέος ἀπολλύμενος.

πεκτίω. euello, tondeo.

Π Ε Λ.

πελάγια. τὰ. pelagica.

πελαγίζω. exundo, æstuo, restagno. actiuum, accusatiuo iungitur.

πελάγιος. ε. ὁ. maritimus, intra pelagus positus.

πέλαγος. εος. τὸ. pelagus, profundum maris. Dictum putant quòd sit πόλις τῆς γῆς, id est, procul à terra quasi πλάγος.

πελάζω. μ. άσω. τ. ακα. propinquo, admoueo. à πέλας factum est. actiuũ, accusatiuo iungitur.

πέλανος. ε. ὁ. mola sacrificijs apta, quę fiebat ex tenuissima farina, spuma concretior circa os apud Euripidẽ in Oreste. Et succosa lachryma instar thuris gummi densata. Et obolus uaticinantibus erogari solitus.

πελαργιδῆς. οἱ. pulli ciconiæ.

πελαργικὸς νόμος. lex ab Aristophane dicitur, qua liberi parentes alere iubentur.

πέλαργος. ου. ὁ. ciconia.

πέλας. propè.

πελασγία. dicta est olim Thessalia.

πελατεία. clientela.

παλάτης. ου. ὁ. ἡ

πέλατις. ιος. minister, cliens.

πελατικὸν. τὸ. clientela.

πέλεθρον. ου. τὸ. iugerum, columba.

πέλει. est, fit, decet, conuenit.

πέλεια. ας. ἡ. πέλεθρον.

πελειὰς. άδος. ἡ. columbæ species. Liuia uertitur Theod.

πελεκᾶνος. ε. ὁ. pelicanus auis marina.

πελεκίω. μ. ήσω. τ. ικα. dolo, securi percutio. actiuum, accus. iungitur.

πελεκίζω. μ. ίσω. τ. ικα. securi cædo. neutrum, accusatiuo iungitur.

πελέκινος. ε. herba securidica uertitur à Plin.

πέλεκις. ιος, ὴ εως. ἡ. bipennis, securis.

πελεκύζω. μ. ύσω. τ. υκα. πελεκίζω.

πέλεκυς. υος. ὁ. πέλεκις.

πελεκυτὴς. οῦ. ὁ. dolator.

πελεκυφόρος. ε. ὁ. bipennifer.

πελεμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. appropinquo, agito, iudico, reuertor, miscco.

πελέσκω. sum.

πέλεπτ. ου. ὁ. merda.

πέλτα.

πίλνται. sit.
πελλίδιον. adulterina coma, galericulum.
πελλιδνός. οῦ. ὁ. liuidus.
πελλιδνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. liueo. neutrum absol.
πελιόομαι. liuesco.
πέλιος. ᾱ. ὁ. liuidus, niger.
πελιτός. οῦ. ὁ. senex.
πελίωμα. ατος. τὸ. uibex, liuor.
πέλλη. ἡ. uas qua excipitur lac dum mulget, Latinè mulctra, mulctrũ, mulctrale dicit.
πέλλος. ᾱ. auis.
πέλμα. ατος. τὸ. plauta pedis.
πέλομαι. sum.
πέλον. nigrum.
πελτάριον. ᾱ. τὸ. parua pelta.
πελτασής. οῦ. ὁ. scrutatus.
πελτασικός. οῦ. ὁ. pugnans peltis.
πέλτη. ης. ἡ. pelta, hoc est scutum breue umbone carens, formam habens lunæ iam semiplenæ. Xenoph. scribit Amazonidum peltam hederæ folio fuisse similem. Est & piscis nomen.
πέλυξ. galea.
πέλω. sum.
πέλωρ. τὸ. monstrum, ingens.
πελώρια. τά. Saturnalia in Thessalia.
πελωρίδης. ου. Pelorides genus concharũ, qua uoce etiam Latini utuntur: dictum, ut quidam uolunt, à magnitudine: aut, ut alij opinantur, à Peloro Siciliæ promontorio.
πελώριος. ᾱ. ὁ. καὶ
πέλωρος. ᾱ. ὁ. excelsus, ingens, prodigiosus.

Π Ε Μ.

πέμματα. τά. pemmata, hoc est bellaria, secundæ mensæ, res aromaticæ, cupediæ.
πεμπάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. numero, uel ordine quinario reuoco.
πεμπάζω. μ. άσω. ω. ακα. mitto, in quinque metior, per pentadas, id est quiniones numero. Nam πέμπε, æolicè pro πέντε. quinq.
πεμπάς. άδος. ἡ. numerus quinque uiros continens.
πέμπελος. senex seu anus, sic dicti quòd breui ad inferos mittẽdi sint. παρὰ τὸ πεμπίδαι εἰς τὸν ἅδην.
πεμπόβολον. ᾱ. τὸ. ueru habens quinq ordines ad assandum.
πεμπαῖος. quintanus.
πεμπάς. άδος. ἡ. quinquennitas.
πεμπτέος. ᾱ. ὁ. mittendus.
πέμπτος. ᾱ. ὁ. quintus.
πέμπω. μ. ἐμψω. ω. ομφα. mitto. pompã ago,

deduco. actiuum, accus. iungitur.
πέμφελος. ᾱ. ὁ. asper, difficilis.
πεμφίς. ίδος. ἡ. anima, respiratio, & solis radius.

Π Ε Ν.

πενέσται. οἱ. apud Thessalos dicebantur serui, non natura, sed iure belli, prius à manẽdo μενέσται dicti, quia pacta cum Thessalis seruarunt, quibus se in seruitutem addixerãt.
πενέστερος. pauperior.
πένης. ητος. ὁ. pauper, qui labore uictum quærit. sed πτωχὸς mendicus est.
πένησα. ης. ἡ. paupercula.
πενθερά. ᾶς. ἡ. socrus.
πενθερός. οῦ. ὁ. socer.
πενθεσίλεια. ας. ἡ. Penthesilea.
πενθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. lugeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
πενθημιπόδιον. ᾱ. τὸ. duo pedes & semissis.
πενταημιχοίνιξ. duæ chœnices & semissis.
πενθήριος. ᾱ. ὁ. πενθικός.
πενθικός. οῦ. ὁ. lugubris.
πενθικῶς πράττειν. lugubriter & flebiliter agere, siue ualere.
πένθιμος κουρά. dicebat tonsura illa quæ propter morbum pedicularem fiebat.
πένθος. ους. τὸ. luctus.
πενία. ας. ἡ. paupertas, numen Peniæ. Herodot. θεοὺς δύο ἀχρήστους οὐκ ἐπιλείπειν σφέων τῶν νῦσον, ἀλλ' ἀεὶ φιλοχυρέειν πενίην τε καὶ ἀμηχανίην. Differt autẽ πενία à πτωχεία, quòd πενία egestas est moderata, & quæ laboribus rẽ paret, παρὰ τὸ πένεσθαι. πτωχεία uerò mendicitas, παρὰ τὸ πτώσσειν πάντας.
πενιχραλέος. ᾱ. ὁ. καὶ
πενιχρός. οῦ. ὁ. pauperculus, uilis.
πένομαι. pauper sum, & in cura laboro. Aliter Iliad. ά. ὡς ἦ μὴν τά γ' πένοντο κατὰ στρατόν, Sicilli quidem hæc agebant in exercitu.
πενταδικός. οῦ. ὁ. quintus.
πεντάδιον. ᾱ. τὸ. quinternio.
πενταδάκτυλον. idem quod πεντόβολον.
πεντάδαρος. ὁ. quinq palmorum. Vide τὸ δᾶ
πενταετηρίς. ίδος. ἡ. quinquennium. (ρον.
πενταέτηρος. ὁ. quinquennis.
πενταετής. οῦ. ὁ. idem.
πενταετία. quinquennium, lustrum.
πένταθλον. ου. τὸ. pentathlum, uel quinquertium.
πένταθλος. ᾱ. ὁ. qui in quinq certaminum generibus certat, id est luctu, pugilatu, cursu, saltu & pancratio. Latinè quidã quinquer

tionem uocant, qui omni genere certaminis ualet.

πεντάφαρμακον. ϛ. τὸ. conuiuium erat quintuplici condimentorum genere, cuius meminit Spartianus in Veri imperatoris uita.

πεντάφυλλον. ϛ. τὸ. quinquefolium herba.

πεντάκις. quinquies.

πεντακισχίλιοι. quinq; milia.

πεντακοσιαρχία. cohors quingentaria duobus manipulis composita, cuius princeps πεντακοσιάρχα. Aelian. tribunus minor uertit à Theod.

πεντακόσιοι. quingenti.

πεντακοσιομέδιμνοι. οἱ. ordo erat ciuium Athenis, à mensura frugum quas capiebant agris suis.

πεντακυμίναι. καὶ

πεντακυμίαι. immanes undæ. Latini fluctus decumanos uocant.

πενταμοιρος. ϛ. quintarius.

πεντάπαλαιστον. οῦ. quod habet quinq; pedes.

πεντάπλήσιος. ϛ. quincuplus.

πεντάπρωτοι. quinqueprimi, uerbum est municipale, quemadmodum δεκάπρωτοι. Cicero in Ver. Magistratus & quinqueprimi accitu istius euocantur. Sic fortasse qui duodecim Pares Franciæ nunc dicunt, Duodecim primi ab initio uocati sunt. Copiosius Budæus in poster. annotationib.

πεντάσοβλον. ου. τὸ. ueru quod ex una ansa quinq; obeliscos habet prominēteis, in quibus assari potest.

πεντάτευχον. ϛ. τὸ. pentateuchū, quinq; libri Moysi, quod & Hebraicè chumas, à quinario numero nomen habet.

πεντάφυλλον. ϛ. quinquefolium.

πέντακα. in quinq; ordines, manus.

πέντε. quinq;.

πέντε καὶ δεκαέτης. quindecim annorum.

πεντεκονταρχία. semicenturia hominum 64.

πεντεσύριγγον ξύλον. lignum erat quinq; habens foramina, in quibus uinctorum manus & pedes cum collo includebantur.

πεντετηρικός. οῦ. ὁ. quinquennalis, lustralis. πεντετηρικὸν, quod quinto quoq; anno instauratur. Vergilius in quarto trietericum pro triennali dixit ad eandem formam.

πεντετηρίς. ίδος. ἡ. quinquenniū, quinto quoq; anno, πενταετηρίς.

πεντήκοντα. quinquaginta.

πεντηκονταδραχμον. præcium quinquaginta drachmarum.

πεντηκοντήρ. ῆρος. ὁ. dux quinque hominum, centurio.

πεντηκοντόγυιος. ϛ. ὁ. quinquaginta iugerum.

πεντηκόντορος. nauis quinq; remis instructa. Lucianus: ὡς εἶχε πάντα ταῦτα ἴχνη ἐμβαίνοις, ποία πεντηκόντορος δίξατο ἄν σε;

πεντηκοστή. ῆς. ἡ. Pentecoste, subauditur ἡμέρα, ut sit quinquagesimus dies à feriis Paschæ.

πεντηκοστός. οῦ. ὁ. quinquagesimus.

πεντηκοστύς. ύος. ἡ. turma quinquaginta uirorū

πεντόβολον. ϛ. τὸ. precium quinq; obolorum.

πέντοζος. ϛ. ὁ. manus, à πέντε, & ὄζος, ramus, quòd in quinque digitos instar ramorum sparsa sit.

ΠΕΞ. ΠΕΟ. ΠΕΠ.

πέξαι. radere, pectere.

πέος. έος. τὸ. ueretrum, mentula.

πεπαινόμβρος. ϛ. ὁ. maturus, qui maturuit.

πεπαίνω. μ. ανῶ. maturo, mollo, cōcoquo. Vide πέπτω. actiuum, accus. iungitur.

πεπαίτερος. mollior, maturior. Aeschyl. ἀνὴρ δ' ἐκεῖνος ἦν πεπαίτερος μώρων.

πεπαλαγμένος. ὁ. pollutus, fœdatus.

πεπάλασε. sortimini, sortem mittite.

πεπαλάχθαι. sortitum esse.

πέπανσις. ιος. ἡ. maturitas, concoctio, excoctio, una ex operationibus calidi stomachi

πέπαμαι. possideo.

πεπαρμένος. ϛ. transfixus, à πείρω.

πεπαρώνημα. debacchatus sum, eram.

πεπαῦσθαι. cessare.

πέπερος. ϛ. ὁ. maturus, concoctus, digestus. Verbale à πέπτω, teste Gaza.

πέπεισμαι. persuasus sum, certus sum, persuasum habeo, à πείθω.

πεπερασμένον. conclusum. hinc

πεπερασμένος βίος. exacta uita.

πέπερι. εος. τὸ. piper.

πεπερίζειν. piper sapere.

πεπληροφορημένως, plenissimè, abundè.

πεπλησιακὼς διδασκάλῳ. qui nunquā recedit à latere præceptoris, eductus à præceptore.

πέπλον. ϛ. τὸ. καὶ

πέπλος. ϛ. ὁ. tela prætenuis. πέπλον ὕφασμα ἢ σινδών. Est & uestis mulierum propriè quèadmodum χιτὼν uirorū, ut annotat Eustathius. unde & βαθύπεπλοι, & καλλίπεπλοι, & ἑλκεσίπεπλοι mulierum epitheta sunt apud Homerum. Euripides tamen uiris etiā tribuit. Donatus πέπλον ad sacrorum ritum pertinere annotat. Seruius Mineruæ consecratum fuisse tradit. In hoc depingebant

ex more

ex more apud Athenienſeis, qui ſtrenuè in bello ſe geſſerant. Erat & hoc titulo Ariſtotelis commentarius, in quo ducum genealogias exequebatur, & nauium ad Troiã catalogum. Item uelum curribus inſtratũ ad puluerem prohibendum: & pro curruũ peristromate, & inſtratis equorũ apud Homerum. Et frutex apud Dioſcor. ſicut etiã πίπλις, quem Hippocra. πίπλιον uocauit. Eſtq; tum maſculini, tum neutri generis in utraq; lingua, etiã ſi Valla reclamet. Plau.

Nunquã ad ciuitatem uenio, niſi quũ infertur peplũ.

πέπυμαι. ſapiens ſum.

πεπυμένος. prudens, participiũ pro nomine.

πέπυται. ſapiens eſt, facultas adeſt, uincitur, uincit.

πεποδισμένος. ὁ. pedibus uinctus.

πέποιθα. confido. medium eſt præteritũ perfectum à πείθω, uel πάσχω.

πεποίθησις. ιος. ἡ. καὶ

πεποιθία. ας. ἡ. confidentia, fiducia: à quo fit uerbum πεποίθω.

πεποιθώς. fretus, confiſus.

πέπορ. uide πίπωρ.

πεπονικός. τὸ. uitioſum.

πέπονορ. ϝ. τὸ. peponum, coctum, digeſtum.

πέποσθε. paſſi eſtis, paracimenos uerbi πάσχω

πεποτήαται. uolarunt.

πέπρακται. actum eſt.

πεπρισμένος. ὁ. craſſus, ἀπὸ τ πρῆσαι. ἐμπεπρισμένος συός, apud Ariſtoph.

πεπρωμένη. ης. ἡ. καὶ

πεπρωμένον. ϝ. τὸ. fatum, quòd per ipſum omnia ſunt finita, & certa quadam lege ſtatuta, & quaſi ad finem perdũcta. πεπρόω eñ termino ſignificat, & ἕρύω traho, quòd trahat, & uiciſſim cedat rebus omnibus cõſequentibus. Hinc Ariſtoteles alijq; deducunt. Propriè πεπρωμένον participium eſt, & ſignificat quod fatatum eſt, fato præſcriptum eſt.

πέπρωται. fatatum eſt. (lans.

πεπτηώς. ῶτος. ὁ. reſtrictus timore, timens, uo-

πεπτικαί. ὰι. medicamenta ſunt ad concoctionem foris adhiberi ſolita.

πεπτικός. οῦ. ὁ. digeſtiuus.

πεπτός. οῦ. ὁ. digeſtibilis.

πέπω. μ. πίσω, uel πέψω. panem facio, pinſo, digero.

πέπυσμαι. audiui, didici, uidi.

πέπυσο. audierat.

πέπωκα. bibi, ebrius ſum. Lucian. in Lapith.

ἐπεπώκει γὰρ ἤδη, iam enim potus erat. à πίνω.

πέπων. ονος. ὁ. fructus ſpecies maximè refrigerantis, cuius meminit Plin. lib. xx. capite primo. Et generaliter omneis fructus maturi & percocti hoc nomine uocantur. Accipitur per translationem pro fracto, effœminato, exoluto, diſſoluto, molli, imbelli. ut Iliad. β'. ὦ πέπονες, καὶ ἐλέγχια, ἀχαιΐδες, οὐτ' ἴτ' Ἀχαιοί. Interdum blanda & amica uox apud eundem, ut, ὦ πέπον, id eſt φιλέσατε, προσηνέσατε, amiciſſimè, iucundiſſimè. Et maturus, mollis, adiectiuè: inde eſt μαλθακώτερα πέπονος συκοῦ μοι ἐέργονας, id eſt, mollior mihi euaſiſti fico matura. In neutro genere etiam uſurpatũ inuenitur.

Π Ε Ρ.

περ. ſyllabica adiectio.

περάαν. penetrare, pro περᾶν.

περαίας. translitoranus.

περαίνω. μ. ανῶ. π. ανκα. εἰς τὸ πέρας ἄγω. πληρόω, ἀνύω, ad finem perduco, compleo, perficio, abſoluo. act. accuſatiuo iungitur.

περαιόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. tranſeo, tranſmitto.

περαιόω. μ. ώσω. π. ωκα. trano, traĝcio, trãſeo, egredior, prodeo, exeo, peruenio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

περαιτέρω. ulterius. cum genitiuo. περαιτέρω τῦ προσήκοντος, ſupra iuſtum.

πέραν. ſequente uocali, & πέρα ſequente conſonante, trans, ultra. & eſt aduerbiũ apud Græcos. Genitiuo iungitur, ut πέρα πίστεως, ſupra fidem.

περάω. μ. ώσω. π. ωκα. tranſeo, transfero, ſupero, tranſmitto.

πέρας. απ. τὸ. finis, extremitas, terminus, punctum, linea, λύσις. Accipitur pro tandẽ aduerbialiter, quemadmodum τέλος per eclipſin τῦ καῖ.

περάσιμος. tranſmeabilis.

πέραῖα. ῖᾶ. ora.

πέρατ. ϝ. ὁ. peruius.

περατόω. μ. ώσω. π. ωκα. termino, tranſeo. act. accuſatiuo iungitur.

περάω. μ. άσω. π. ακα. trãsfigo, penetro, tranſfero, tranſmitto, tranſeo, profero, promoueo, ſupero.

πέργαμον. ϝ. τὸ. promontorium Idæ.

πέργαμος. ϝ. ἡ. Pergamus, urbs Aſiæ.

πέρδομαι. καὶ

πέρδω. μ. έρσω. π. ερκα. meſus aoriſtus πέπορδα. pedo. neutrum abſolutum.

πίρημι. supero, id est sum superstes, superuiuo, circumeo.

περινείρω. insero.

περητός. meabilis, ut περιτὸς ποταμὸς apud Herodotum, quasi dicas transmissibilis, qui trajicitur.

πέρθω. μ. ἔρσω. π. ἔρκα. populor, expugno, capio. Propriè est populantium & excindentium armis captatas urbeis. Eras. actiuū, accusatiuo iungitur.

Π Ε Ρ Ι.

πέρι. cum acuto in prima aduerbialiter capitur pro ultra, excessiuè, egregiè, eximiè, περίεσι, & pro περὶ dum nomini cui adhæret, postponitur.

περὶ. præpositio genitiuo iuncta, est memoratiua particula, & significat de, περὶ τῶν ἀνθρώπων, de hominibus. Item auxilij nota, περὶ σοῦ μάχομαι, pro te pugno. Etiam hoc casu præ per excellentiam significat, περὶ πάντων, præ omnibus. Datiuo iuncta, pro: & usum seu commodū notat, περὶ γὰρ σφισι δῶκεν ἀθήνη ἔργα ἐπίστασθαι περικαλλέα, Pro eis dedit Minerua opera scire egregia: de mulieribus Phæacum. Accusatiuo, circa. loci, causæ & temporis particula, περὶ τεῖχη, περὶ πολιτείαν, περὶ ὥραν ἔκτην. Quin & hoc casu excellere designat, ὃς περὶ μὲν νόον ὄτι βροτῶν, qui superat mentes hominum. In compositione auget interdum & intendit significationem, ut præ & per apud nos, ut περίφοβος pertrepidus. οἱ περὶ Ἀρίστιππον, id est Aristippus, quod etiam fit per ἀμφὶ. Fit etiam id in obliquis casibus. Aliquando tamen pro homine, & comitatu eius uel sodalitate accipitur. Vide comment. Bud.

περὶ ἀλλήλους κληρονομίας. quando institutio inter aliquos conuenit, ut prior decedens, alterum relinquat hæredem.

περὶ ἀλλήλων. adinuicem mutuo.

περὶ ἐλάττονος ποιεῖσθαι. contemptui habere.

περὶ κατασιώσεως. crimen perduellionis.

περὶ ὅ. quocirca.

περὶ ὀλίγου ποιεῖσθαι. parui facere.

περὶ οὐδενὸς ἡγοῦντο. pro nihilo ducebant.

περὶ πλείονος ποιεῖσθαι. pluris facere & ducere.

περὶ πλείστου ποιεῖσθαι. maximi existimare. Et ἢ:

περὶ πολλοῦ ποιεῖσθαι. magnifacere.

περὶ πρώτην νύκτα. prima nocte, nocte incipiente.

περὶ τοσούτου. uide περὶ πολλοῦ.

περὶ τὸ ἔαρ, uel ἔαρος ἐπιγινομένου, καὶ ἔαρος ἀρ:

χομένου. ineunte uere.

Π Ε Ρ Ι Α.

περιαγγέλλω. edico.

περιαγορᾶιος. ου. ὁ. circunsoraneus, loquax.

περιαγνίζω. lustro.

περιάγνυμι. μ. περιάξω. frango. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιάγομαι. pro circumago, uoce passiua.

περιαγχωνίζω. manus post terga uincio.

περιάγω. μ. ἄξω. τὸ κατάφανὲς ποιῶ, id est circunduco, circūfero, circumeo. Matth. cap. ix. περιῆγεν ὁ ἰησοῦς τὰς πόλεις πάσας. Itē uerso, redigo, afficio tandem, tandem adduco, ad extremum attraho & asciscо, deduco. Hoc uerbum autem significat sensim & ægrè aliquid fieri. Plutarch. καὶ πάντα συλλήβδην ἀνατιθεὶς ἅμα, καὶ περιάγων ὑπ' αὐθαδείας εἰς ἑαυτὸν, sibi tribuens, & sui muneris faciens, ad se trahens. Significat etiā in diuersum & in contrarium conuerto & circumago. in contrarium duco, ut περιφέρω. Item contorqueo, torquendo confringo. Vide commentaria Budæi. actiuū, accusatiuo iungitur.

περιαγωγή. ῆς. ἡ. circumactio.

περιαδέσθαι. narrare.

περιαθρέω. circunspecto.

περιαιρέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. sic dicitur, ut ἀφαιρέομαι, priuor, spolior. Significat etiam excutere & abstergere. Item amputare.

περιαίρεσις. ιος. ἡ. amputatio.

περιαιρετός. exemptilis, tollendus.

περιαιρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. aufero, adimo, amputo, auello, circuncido: puto dixit Gaza.

περίακτον. ου. τὸ. uulgatum.

περίακτος. σκηνὴ, uersatilis. περίακτοι itē loca erant in scena, sic dicta, quòd in eis machinæ essent uersatiles. Vide Vitruuiū, & Cœlium lib. v. cap. viij.

περιαλγής. ἐος. ὁ. ἡ. dolens, anxius, admodū tristis.

περιαλείφω. circumungo, nonnunquam circumuestio.

περίαλος. ου. ὁ. uertebrum coxarum.

περιαλουργὸς. ὁ. malis tinctus, hoc est immersus malis: quòd purpuræ tinctura, è maris profunditate petatur, dictum. Aristopha. Acharn. ἀλουργὸς τοῖς κακοῖς.

περίαμμα. amuletum.

περιαμπέχεσθαι. obtegi uelamentis.

περιάμφοδοι οἰκίαι. ædes à priuatorum domibus distinctæ: cuiusmodi ferè sunt principū.

Latini

Latini huiusmodi domos per similitudinē insulas appellant. Bud. in poster. annotat.

περιαυλίζω. orno metaphoricῶs. Cyril. lib. primo. The. περιαυλίζεσθαι λόγοις τῆς ἀληθείας δο-

Παριαυτλούμψος. ε. fotus. ξας.

περίαπτον. ε. τὸ. ornamentum ut monile. Eadem enim sunt φυλακτήρια, περίαπτα, & ἀποτρόπαια, ἀπὸ τῦ ἀποτρέπειν. id est ab amolien do, hoc est ab amouendo dicta, id est alliga ta alexipharmaca. Item quod superstitiosè alligatur corpori ad arcēda pericula: Latinè amuletum.

περίαπτος. ε. ὁ. circumpendens.

περιάπτω. μ. άψω. τ. αφα. applico, περιτίθημι, impono, imprimo, iniungo. Item pro amuleto appendo. Est etiam acquiro, ascisco. Et pro ornamento colli gesto. actiuum, accusatiuo iungitur.

περ αρόω. circumaro, exaro.

περιαρτάω. dependeo.

περιαρχία. ας. ἡ. medicina ad purgandum.

περιασράπτω. fulgure obruo.

περιαυθαδίζω. contumaciter, & intractabiliter me gero.

περιαυτολογῆν. de se ipso loqui, ut glorioſi homines solent.

περιαυτολογία. ας. ἡ. suiipsius prædicatio, ubi quis seipsum laudat, ut Achilles apud Home. οὐχ ὁρᾷς, οἷος ἐγὼ καλός τε μέγας τε; Nonne uides quàm pulcher ego, & q̄ magnus? Et Aeneas apud Vergilium:

Sum pius Aeneas, fama super æthera notus.

περιαυχένιος ερέπτος. collaris torques, ερεπτός.

Π Ε Ρ Ι Β.

περιβάδην. uolutim, pedib. alternatim motis

περιβαίνω. protego. quære βαίνω.

περιβάλλομαι. uinco, assumo, capesso, induo. Et cingo ambitu & circundo. περιβάλλεσθαι τάφρον τῇ πόλει, hoc est uallo & castellis cingere. Herod. duobus accusatiuis iunxit, τεῖχος περιβάλλεσθαι τὴν πόλιν. Est etiam colligo, comparo, quæro, προσλαμβάνομαι, assumo. περιβάλλομαι δύναμιν, cingo me & circundo, sepioq; potentia & copijs. Sic Liuius: Succinctus armis. Est & ultra modum amplector, hoc est, ultra iustos fineis prorogo imperium, uel ultra modum à maioribus acceptum.

περιβάλλω. circumpono, amplector, complector, ambio, circūdo, cingo, implico, inuoluo, circunuenio, stipo. περιβάλλω τῷ νῷ, cōplector, animo considero. Cicero circunijcere dixit pro amplecti & circundare. Est etiam induo & amicio. Vide commentaria Bud. actiuū, accusatiuo iungitur. require βάλλω.

περιβαρίδες. ἁι. calciamenta muliebria.

περιβιοῦν. superuiuere.

περίβλεπτος. ου. ὁ. circunspectus, conspicuus, illustris.

περιβλέπω. μ. έψω. τ. εφα. circunspicio, circunspecto. Accipitur aliquando pro θαυμάζω, admiror, suspicio.

περίβλημα. pallium, sagulum quod circunijcitur corpori.

περιβόητος. ε. ὁ. celebris, diuulgatus, famigeratus.

περιβόλαιον. ε. τὸ. uestis, opertorium.

περιβολή. ῆς. ἡ. toga, circuitus, uestis, amplexio, amplexus, fotus. Est etiam cultus, & gestamen. Aliquando idem quod ὑπερβολή, exuperantia, opulentia. Dicitur & ὅση λόγων περιβολή, pro uariegato & inflexo ser-

περίβολον. ε. τὸ. καὶ (mone.

περίβολος. ε. ὁ. ambitus, mœnia, porticus, θριγκός, lorica murorum, ἕρκος. In priuatis inquit Marius Grapaldus, ædibus, solaria, tecta ue septo, nequis in præceps cadat, muniuntur. id loricam, loriculā, uel περίβολον nominare possumus. Nam lorica sepimētum est, quo urbem cingunt obsessores, περίβολος uerò accipitur à D. Hieronym. pro septo, corona, & circuitu. At ut Petronius scribit, lorica est murus cœnaculorum, siue quorumlibet ędificiorum, oram ab iniuria lapsus defendens.

περιβουνός. οῦ. ὁ. montosus.

περιβραχιόνιον. ε. τὸ. brachiale.

περιβρύχομαι. fremo.

Π Ε Ρ Ι Γ.

περιγαθέω. μ. ήσω. circunspicio.

περίγαια. τὰ. terræ aduersantia, terræ proxima

περιγηθής. έος. ὁ. perhilaris, lætus.

περιγηράσκω. inueterasco.

περιγίνεται. superstes est, facultas adest, uincit, uincitur, probabile est.

περιγίνομαι. adsum, ἐπιβιῶ, supersum, id est superstes sum, περιαυτύω, περιλείπομαι, reliquus sum, euado. Et prōptus sum, integer sum, πλέον εἰμὶ. Est & euado, ut περισώζομαι, incolumis sum, & seruor à morte. Præterea uinco, supero. καὶ κρείττων εἰμὶ, ὑπεραίρω. περιγίνεται etiam significat ἐις ἐναντίον συμβαίνει. Et licet, plenum ius est.

περιγλαγής. ἐος. ὁ. ἡ. succulentus, lacteus.

περιγνάμπω. μ. άμψω. ω. αμφα. circunflecto. actiuum, accusatiuo iungitur.

περίγραπτος. præscriptus, & non liber & laxus, definitus.

περιγραφή. ῆς. ἡ. consumptio, expletio, lineamentum, fraus, circūscriptio rei, lineamentum totius ædificij.

περιγραφικός. οῦ. ὁ. circunscriptitius, deceptorius.

περίγραφος. ὁ. tropus est qui docet quemadmodum datum circulum uerbi gratia quadrato cōcludamus schemate. Capel. li. vi.

περιγράφω. μ. άψω. ω. αφα. decipio, deleo, oblitero, aufero è numero. Latini circunduco dicunt & circunscribo. Est etiã finio, præfinio, præstituo, περιορίζω καὶ ἀφορίζω. Itē coërceo, cohibeo, coarcto. Cicero etiã circunscribo in hoc significatu utitur. Et pro scarificare apud medicos. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιγυρίς. ίδος. ἡ. circunferentia.

Π Ε Ρ Ι Δ.

περιδεής. ἐος. ὁ. ἡ. trepidus, pauidus, attonitus, pauore offusus apud Platonē. Formidolosus apud Isocratem, hoc est qui timori est alijs. ἐπίφοβος, ὁ ἡρίμα φοβούμενος.

περιδέξιος. ϑ. ὁ. aptus. ambabus manibus ut dextera utens, ambidexter.

περίδ' ἐσί. uincitis & superatis.

περιδειπνον. ϑ. τὸ. parentalia, cœna funeralis, epulum funebre, quod in funere potentiorum fiebat, id quod hodie quoq; factitari uidemus: circumpotationem uocat Cicero.

περιδείρον. ϑ. τὸ. flexus ceruicis.

περιδέραιον. ϑ. τὸ. collarium, inauris, monile colli, ornamentum colli, corium latū in collo canis. ἀ περὶ circum, & δέρη, collum. Duplici ῥῥ in medio quidam scribunt.

περιδερίς. ίδος. ἡ. idem.

περιδέω. μ. ήσω, uel ἐσω. ω. ηκα. circumligo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιδέως. pauidè.

περίδηλος. ϑ. ὁ. manifestus.

περιδιέρας. implicans.

περιδινεῖσθαι. circunuersari.

περιδινέω. obuerso.

περιδίνησις. ἡ. uertigo.

περίδου. paciscere, fac sponsionem. περιδώμεθον, ἀντὶ τοῦ συνθήκας ποιώμεθα, sponsionem faciamus. περιδώσομαι, obstringam.

περιδουπέω. obstrepo.

τοῦ Ε.

περιδράπομαι. complector.

περιδρομή. ῆς. ἡ. ambitus, circuitus, circinatio

περιδρομίς. ίδος. Vitru. lib. v. hypetræ ambulationes quas Græci περιδρομίδας, nostri xysta appellant.

περίδρομος. ϑ. ὁ. plaga retis genus, περιδρομή.

περιδύω. μ. ύσω. ω. υκα. induo, spolio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Π Ε Ρ Ι Ε.

περιεδεδεσμένα. ζ. corrosa.

περιέδω. despicio, negligo.

περιειλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. circumuolo, circūdo, actiuum, accusatiuo iungitur.

περιειλημμένος. resident.

περιείλησις. circuitus, circumuolutio.

περίειμι. superstes sum, adhuc uiuo, excello. genitiuo & datiuo iungitur. περίεσι etiam ἀντὶ τοῦ περιπλέω, abundat, redundat, superuacuum est, non necessarium est, abundās nimis est, uel affluens, uel exuberans. Et περίλοιπόν ὅσι, saluum est & integrū, abundè licet, facultas supereſt, euenit. τὸ περίον τοῦ στρατοῦ, pro reliquijs exercitus apd Thucy.

περιεργάρθω. superfuturum.

περιεκτικός. οῦ. ὁ. comprehensus.

περιελαύνω. abigo.

περιελιξάντων. οἱ. rotantes.

περιέλιξις. ιος. ἡ. uertigo.

περιελίπομαι. implico, inuoluo, circūuoluo.

περιελίττω. μ. ίξω. ω. ιχα. circumuerto, uoluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιέλκω. decipio apud Galenum cum actō.

περιέλομαι. καὶ

περιέλω. aufero, demolior.

περίεμαι. adipiscor.

περιεπάγη. fixum est.

περιεπισμένος. ὁ. purus, quasi dicat decorticatus. παρὰ τὸ πίσειν. Aristoph. Achar. αὐτοὶ νῦν γε περιεπισμένοι.

περιεπύξετο. amplectebatur.

περιέπω. orno, excolo, adapto, foueo, amplector, deriuo, assector apud Plutarch. curo. actiuum, accus. iungitur.

περιεργάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. elaboro, orno, satago, suscitor, curiosè ago, inaniter laboro.

περιεργία. ας. ἡ. curiositas, sedulitas superflua anxietas, & ueluti diligentiæ redundātia, molestia. In uitio ponitur.

περίεργον. ϑ. superuacaneum.

περίεργος. ϑ. ὁ. curiosus, peruersus, laborioſus, qui nimiam atq; inusitatam curā habet in

rebus

rebus agendis. Item opiparus quando de mensa aut edulijs dicitur.

περιεργότερον. accuratius, obseruantius, curiosius.

περιέργως. accuratè, curiosè.

περίερμα. ατος. τὸ. pedica.

περιέρχομαι. circumeo, oberro, tandem deuenio & peruenio. περιελθεῖν, usuenisse, euenisse, contigisse, cessisse, euasisse. deponens, accusatiuo iungitur. require ἔρχομαι.

περισκεμμένος. consideratus, circumspectus, qui prudenter ac considerate agit. à περισκέπτομαι.

περισκεμμένως. cautè, præmeditatè.

περισπᾶτο. distendebatur, distrahebatur.

περίσσι. superstes est.

περισφθησαν. circumuenti sunt.

περιέχομαι. μ. ἔξομαι. π. εγμαι. obtineo, cupio, in amorē alicuius propensus sum, amplector, adhæreo, καὶ τὸ φροντίζω, animū intendo & applico alicui rei, implicor, stipor, uallor. deponens, genitiuo iungitur.

περιεχόμενος. ου. ὁ. obductus.

περιέχω. μ. ἔξω. π. περιέσχηκα. cōtineo, amplector, aliquid in mente complector, undique amplector acteneo. Accipitur pro excellere. actiuum, actō iungitur.

περιέχων. οντος. ὁ. circundans, circūplectens.

ΠΕΡΙΖ. ΠΕΡΙΗ.

περιζυγόν. οῦ. τὸ. res circa iugum, funis.

περίζωμα. ατος. τὸ. perizoma, omne quod circumcingit, pudendorum uelamen, suffibulum, ut uerbo Varronis utamur, περικαρδία, διάφραγμα. Theodo. cinctum uertit.

περιζωμάτιον. ου. paruum lumbare.

περιζώματον ὀλουσιν. olentius.

περιζώννυμι. καὶ

περιζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. præcingo, ambio, actiuum, accusatiuo iungitur.

περίζωσε. præcinge.

περιηγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. duco per uiam ignarum. neutrū absolutū. Item narro, indico. Lucian. περιήγησαι δὲ τὰ ἐν τῷ βίῳ ἅπαντα. actiuum.

περιηγής. ἐος. circumagens, rotundus, circularis, circunferentiam habens.

περιήγησις. ἐος. ἡ. expositio, descriptio, ueluti Dionisij γῆς περιήγησις.

περιηγητής. οῦ. ὁ. expositor, cosmographus, descriptor.

περιήθημα. ατος. τὸ. destillatio, expressio, excolatio.

τῶ Ε.

περιήκω. mutatis in orbem uicibus peruenio & redeo. Est & recido, id est, peruenio. Vide Comment. Bud.

περιήλυσις. ιος. ἡ. circuitus.

περιημετίω. lamentor, indigne fero. περιημετίων τῇ συμφορᾷ, cladē lamentat. Herodot.

περιηχεῖν. personare, circumsonare. cum accusatiuo construitur.

περιήχομαι τῷ πνεύματι. uentos habeo circumsonantes, uel uentis circumsono. Cicero.

ΠΕΡΙΘ.

περιθάλπω. μ. άλψω. π. αλφα. circūfoueo, actiuum, accusatiuo iungitur.

περιθαμβής. ὁ. pertrepidus.

περιθειάω. facio rem diuinam.

περιθείασις. ιος. ἡ. incantatio.

περίθετον κόμη. galericulū, coma apposititia.

περιθέω. in orbem curro, obambulo.

περίθεον. rota.

περίθετον. ὁ. persona, larua.

περίθου. τὸ στεφάνου, coronare, circūpone sertum. Aristoph. περίθες περὶν λέγειν. Mos ēm erat coronatos in concionibus dicere.

περιθραύω. effringo.

περιθρηνεῖσθαι. lamentis & gemitibus circumsonare.

περίθριξ. ιχος. capillus nondū rasus à prima usque iuuentute.

περιθρυλλεῖσθαι. obstrepi, personare, circumsonare, circumstrepere. Vide Cōment. Bud.

περίθυμος. excandescens, ἄγαν τεθυμωμένως.

περιθωρακίδια. τὰ. rubra sagula, uertit Lepus apud Plutarch.

ΠΕΡΙΙ. ΠΕΡΙΚ.

περιίασιν. transeunt.

περιιδεῖν. contemnere, circumspicere.

περιίσαμαι. μ. σάσομαι. π. αμαι. obsideo, degenero. Synes. καὶ περιέσημαι ἡμεῖς εἰς τοῦτο, εὖ iam mores nobis euaserunt. Demosth. καὶ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινόν μοι περιέστη, Res mihi atrocissimè cessit, & quasi in contrariū cessit, euentu grauissimo. Καὶ εἰς τὸ αὐτὸ ὁ λόγος σοι περισῇ, reuoluatur, circumagat ad id idem. Est etiam circunstare & circumfundi. deponens, accusatiuo iungitur.

περιίστημι. μ. στήσω. π. στηκα. circunsto. Item degenerare facio, immuto, in contrarium cōmuto, in contrarium circumago. Et ἐς ἑαυτὸν περίστησε τὴν πολιτείαν, in suam potestatē redegit. neutrum, actō iungitur.

περιίσχω. cingo.

περικαής. ἐος. ὁ. ἡ. perustus, ardens, peraridus.

περικαθαρίω. purgo.
περικαθάπτω. apto, pertrecto.
περικαθεζόμενοι. οἱ. circunſeſſi.
περικάθημαι. obſideo. deponens, accuſatiuo iungitur.
περικάθησις. ιος. ἡ. πολιορκία.
περικαίω. peruro & torridum facio. Accipitur pro afficio dolore uehementi. Sic Terent. uro hominem, pro ango.
περικαλλέστερον. ϐ. τὸ. pulchrius.
περικαλλέως. ſupra modum pulchrè.
περικαλλής. ἐος. ὁ. ἡ. ualdè pulcher.
περικάμπτω. μ. άμψω. π. αμφα. circunflecto. actiuum, accuſatiuo iungitur.
περικάρδια. τὰ. p̄cordia, pellicula cor obtegẽs.
περικάρπιον. ου. τὸ. ornamentũ circa exteriorem partem manus, ſeminis inuolucrum.
περικάρπια. τὰ. quæ ſemen aliquod ambientia, à cœli & animalium iniurijs id ſeruant & tuentur, quod licet in leguminibus ſiliqua, in frugibus ſpica, in caſtaneis echinus ſit, in alijs uerò alijs appellationibus indicetur, communi tamen nomine hæc περικάρπια dicuntur.
περικαρφισμός. οῦ. ὁ. feſtucatio, cũ gallina ouo ædito ſeſe feſtuca aliqua purificat, & oua luſtrat.
περικαταῤῥήγνυμι. lacero, diffringo.
περικαύεσθαι. circumuri.
περίκειμαι. tribuor, aſſignor. Et induor, circũfuſum habeo, περιτίθεμαι. Vide Bud.
περικείρω. circumrado.
περικέρδια. τὰ. aſtutiæ.
περικεφαλαία. ας. ἡ. galea. Inuenitur pro ſpiris capilli muliebris.
περίκλος. ϐ. ὁ. prædurus, ſiccus.
περίκλασις. ιος. ἡ. confractio, reflectio.
περίκλασος. ου. ὁ. circumcluſus.
περικλείω. concludo, includo.
περικλινές. τὸ. decliue.
περικλινής. ἐος. ὁ. ἡ. accliuis.
περικλύζω. μ. ύσω. π. υκα. circumcludo, aqua circunfundo.
περίκλυτος. ϐ. ὁ. inclitus, præclarus.
περικνημίς. ίδος. ἡ. ocrea, indumentũ ſiue munimentum crurum, tibialia.
περικνίζω. derado, uellico.
περίκομμα. quod circumfuſum eſt. unde priuatim appellant περικόμματα ea quæ coci auferunt ex carnibus, & circumcidunt.
περικομπέω. μ. ήσω. π. κκα. increpo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
περίκομψος. ϐ. ὁ. commentitius, perbellus.
περικοπή. ῆς. ἡ. abſciſio, περιαίρεσις, reſecatio, circunciſio, mutilatio. Significat etiam τὰ πέρατα τοῦ σώματος, hoc eſt, lineamenta, καὶ πῶ τοῦ σώματος περιγραφήν. Ponitur & ἀντὶ τῶν ὑπαρχόντων, pro facultatibus, & bonis hominis.
περικόπτω. μ. όψω. π. οφα. circuncido, reſeco, dimutilo, amputo, deuaſto. actiuũ, actõ iungitur. Eſt etiã opes imminuo, ut ἐπικόπτω. imperium circuncido, ſpolio. cum accuſatiuo & genitiuo. Liuius dixit: Acciſæ à Camillo Volſcorum res.
περικρατέω. dominor.
περικρημνος. ὁ. præruptus.
περικρούω. decipio.
περικτίται. οἱ. circumuicini.
περικτιών. όνος. ὁ. uicinus.
περικυκλῶ. circundo.

ΠΕΡΙΑ. ΠΕΡΙΜ.

περιλακισμός. οῦ. ſacrificium ex cane.
περιλαλεῖσθαι. loquacitate undiq; obtundi.
περιλαλῶ. inaniter loquor, blatero.
περιλαμβάνω. amplector. actiuum, accuſatiuo iungitur. require λαμβάνω.
περιλάμπομαι. illuſtror.
περιλάμπω. undiq; illuſtror, ſplendore ac lumine circunfundo, colluſtro.
περίλειμμα. τὸ. reliquiæ.
περιλείπομαι. ſuperſtes ſum.
περιλείχω. μ. είξω. π. εχα. circumlambo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
περίληξις. ἡ δύναμις τοῦ περιπῶς καὶ περιέχως περιτείνεσθαι διὰ λόγων, καὶ ἑρμηνεύειν τὸ νοκθὲν.
περιλεπίζω. delibro.
περιλέπω. decortico.
περιλεσχήνευτος. ὁ. ἡ. περιποίητος, περιλάλητος.
περίλευκος. dealbans.
περίλημμα. τος. τὸ. captio, res capta.
περιληπτικός. οῦ. ὁ. comprehenſiuus.
περίληψις. ιος. ἡ. comprehenſio.
περιλιγμάζω. μ. άσω. π. ακα. circumlambo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
περιλιμνάζω. reſtagno.
περιλιμνίζω. caliginoſo humore circundor.
περιλιχμάω. μ. άσω. π. ακα. περιλιγμάζω.
περίλοιπος. ὁ. περιών, qui ſupereſt.
περίλυπος. ϐ. ὁ. pertriſtis, angens.
περιμανής. ἐος. ὁ. ἡ. inſanus, mirus.
περιμάττουσι. expurgant.
περιμαχήτατος. maximè appetendus.
περιμάχητος. ϐ. ὁ. de quo pugnatur.

περιμένω.

περιμένω. μ. ενῶ. ad extremum maneo & expecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
περίμετρον. ϑ. ambitus, circuitum.
περίμετρος. ϑ. ὁ. ἡ. immensus, ultra mensurā.
περιμήκεστον. ϑ. ὁ. oblongus, prolixus.
περιμυκάομαι. circumstrepo.

ΠΕΡΙΝ. ΠΕΡΙΞ.

περιναιετάεσκον. circumhabitabant.
περιναιετάω. circumhabito.
περιναίτης. ϑ. ὁ. conciuis, simul habitans.
περινέμομαι. depascor.
περίνεος. ου. ὁ. coles.
περινέουσι. circumnauigant.
περίνεως. ω. qui superat in naui, uector qui naui uehitur.
περίνεφρα. τὰ. loca renibus uicina & eorum obesitate oppleta.
περινῆσαι. congerere, constipare.
περινήχεται. circumnatat.
περινοέω. περιῆπως νοῶ.
περίνοια. ας. ἡ. cogitatio, singularis intelligentia, & plena mentis cōprehensio. Aliquando solertiam & uafrum cōmentum significat, hoc est, τέχνασμα.
περινομή. ῆς. ἡ. præda, consuetudo, annona.
περινοστέω. μ. ήσω. π. ηκα. circumeo, circumuerso, circumuerto, oberro, uagor, palo, obambulo, expatior, circumeo orbē, omnia perlustror. Quidam tamen propriè significare dicunt, τὸ ἀπ' ἀλλοδαπῆς οἴκαδε ἀφικέσθαι. accusatiuo iungitur.
περιξ. circuncirca.
περιξαίνω. carpo, discerpo.
περιξηραίνω. obareo.
περίξηρον. ου. crustula.
περιξηροῦντων. οἱ. subradentes.
περιξυόμενος. ου. ὁ. differt ἀπὸ τοῦ ἀποξυομένου, quòd prior per circuitū aut comit aut scabit, extergit ue se, hic autem distringit se.

ΠΕΡΙΟ.

περιοδεύομαι. lustro.
περιοδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. circumeo, circumspecto. actium, actō iungitur.
περιόδικα νοσήματα. τὰ. morbi qui statis certisq; diebus recurrūt, ueluti febris periodica tertiana, quartana, & id genus similes.
περίοδος. ϑ. ἡ. circuitus, circuitio, ambitus.
περίοικις. ίδος. ἡ. locus circa urbē ædificatus.
περιοικοδομέω. μ. ήσω. π. ηκα. includo domi, sepio. actiuum, actō iungitur.
περίοικος. ϑ. ὁ. uicinus, accola.
περιολίσθησις. ιος. ἡ. dilapsus.

περιόντι θέρει ἐνισαμένῳ, circumacta iam æstate. Valla sicuertit Thucyd. lib. 1.
περιόντων χρημάτων. suppetentibus pecunijs.
περίοπος. ϑ. ὁ. circunspectabilis.
περιόπτω. μ. όψω. π. οφα. dissoluo, negligo. actiuum, accusatiuo iungitur.
περιοράω. μ. περιόψομαι. π. περιεώρακα. despicio, circūspecto dixit Liuius. expecto apud Thucyd. τοὺς μεγαρίας περιωρωμένους τὸν πόλεμον. actiuum, actō iungitur.
περίορθρον. tempus proximū matutino, diluculum.
περιορίζω. deuoueo.
περιορισμός. οῦ. confinium.
περιορμέω. in circuitu alicuius rei stationem habeo.
περιορώμενος ἢ καταφρονούμενος. spretus & cōtemptus.
περιουσία. ας. ἡ. suppellex, opulentia. ἐκ περιουσίας, ex abundanti cautione. Demost. οὗτος δ' ἐκ περιουσίας μου κατηγορεῖ, iste autem tantum est otij nactus, & tantum quietis habet ab alijs negocijs, ut ei abundè uacet me accusare. Idem: οἱ δ' ἐκ περιουσίας πονηροί, Qui autem in bonorū facultatum q; copia praue agunt. Quod etiam dicitur οἱ δι' εὐπορίας πονηροί. Ἐνὸν δι' εὐπορίας κρατεῖν, cum abundè uincere ac nullo suo periculo posset. Accipitur etiā aliter περιουσία. Τίς οὖν ἡ ταύτης περιουσία, Quid igitur prodest hanc superesse & esse incolumem. Bud.
περιουσιάζω. μ. άσω. π. ακα. affluo. περιήθημαι, assideo. neutrum absolutum.
περιουσιασμός. οῦ. ὁ. possessio.
περιούσιος. ϑ. ὁ. acceptus, peculiaris.
περιοχή. ῆς. ἡ. munitio, complexio, ὑπόθεσις, argumentū, ut in Act. apostolicis. ἡ δὲ περιοχὴ τῆς γραφῆς ἣν ἀνεγίνωσκεν, ἦν αὕτη.
περίοχος. ϑ. ὁ. munitus.

ΠΕΡΙΠ.

περιπαθέω. μ. ήσω. π. ηκα. perpetior. neutrum, accusatiuo iungitur.
περιπαθής. ές. ὁ. ἡ. passione oppressus, perpetiens. περιαθῶς ἐμπαθής, toto corpore contusus, dolore uehementi affectus.
περιπαθῶς. cum magna ui affectuum.
περιπάλλονται κάρφους, sese illustrant festuca.
περιπαντός. τοῦ. plurimi, scilicet precij.
περιπαρείς. ἐντος. ὁ. traiectus.
περιπατέω. μ. ήσω. π. ηκα. deambulo. neutrum absolutum.
περίπατος. ϑ. ὁ. deambulatio.

περιπάτω. inspergo.
περιπεράω. perforo, transfigo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
περιπίλια. τὰ. ἡ
περιπεπλίδες. ἀι. ornomenta pedum.
περιπελής. ἐος. ὁ. ἡ. liuidus.
περιπέμπω. ad inquisitionem mitto.
περιπετάσματα. aulæa sunt quę ad ornandum locum suspensa extenduntur.
περιπέτεια. ἡ. temeritas, προπέτεια. Est propriè τὸ τυχὸν σύμβαμα, inquit Eustathius, id est, casuum uarietas, & rerũ euentus. Aristot. aliquando dixit pro θαυμασίων συμπτώματων. Strabo de Homero loquens: ἀληθεῖς περιπετείας appellat historiam belli Troiani. Polyb. accepit quasi ἀντὶ τῆς συμφορᾶς & περισάσεως. Diodo. contrà ἀντὶ τῆς εὐτυχίας usus est, id est, admirãda & rara fortuna fœliciq. Vide Comment. Bud.
περιπετής. ἐος. ὁ. ἡ. περιπεσὼν, imperans, effrenatus, contrarius, περιερχόμενος, incidens, incurrens, cum datiuo.
περιπίπτω. inuoluo, cõtego, occulo, obduco, obtego, obuoluo.
περιπευκής. ἐος. ὁ. ἡ. amarus.
περιπήγνυμαι. concrescо.
περιπίμελος. ὁ. ὁ. præpinguis.
περιπίπτω. deuenio, decido. Est & προσπίπτω, nisi quod ad extremũ incurro & quodam circuitu reuoluor significat. Gregor. ἁπλουσίας περιπέσω γραφῇ, recidam in crimen intemperãtiæ. Et ἑαυτῇ περιπίπτουσα, in semetipsam incurrens, ipsa sibi contraria. Ἑαυτῷ περιπίπτειν, est ita agere, ut rei exitus in perniciem agentis cedat, sibi ipsi tandem malè de se consulere, in seipsum secus quippiã statuere & admittere. Aliquando tamen tantum incido significat & offendo, & obuiam fio. Vide Comment. Bud. neutrum, datiuo iungitur. quære πίπτω.
περιπλάνω. circumerro, pererro.
περιπλάττω. circumlino, obduco, obtego.
περιπλέγδην. complexim.
περιπλείονος. pluris.
περιπλείστου. plurimi.
περιπλέκομαι. circumplicor, amplector, circũplector.
περιπλέκω. μ. ξω. τ. χα. amplector, contineo. actiuum, accusatiuo iungitur.
περιπλέον. τὸ. tempus apud musicos, quod amplius quàm decet moratur. Capel.
περίπλεος. ου. ὁ. superfluus.
περιπλήθής. ἐος. ὁ. ἡ. magnus, prægrandis. Plutarch. pro pleno usus est & redundanti.
περιπλήξ. περιπλέγδην.
περιπλοκαί. ἁι. ambages.
περιπλοκή. ἧς. ἡ. amplexus, cõplexio, complexus.
περιπλόκος. coronarius.
περιπλόμβος. ου. ὁ. perfectus, reuolutus, obsidens, circumiens.
περίπλομ. ϐ. lustratum, nauigatione circuitũ. Martial.
περίπλοος. ϐ. circumnauigabilis.
περιπλούς. ὁ. circumnauigatio.
περιπλύνω. abluo.
περιπνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, pulmonis exulceratio.
περιπνευμονικός. ὁ. pulmonarius.
περιπόδα. τὰ. accõmoda, ut calceus est pedi.
περιπόθητος. ου. ὁ. ἡ. ualde desiderabilis, amabilis.
περιποιέομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. uendico, uiuifico, mihi tribuo & assero. Est etiam cõparo, acquiro, quęro, emereor. Significat etiam τὸ περιτρέπω, hoc est, in contrarium & præposterè facio. Τὴν κατηγορίαν ἀδικίας περιποιεῖσθε, præposterè interpretamini.
περιποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. foueo, acquiro, iuuo, defendo, tueor & seruo. actiuũ, actõ iungit.
περιποιήσασθαι τὸ μὴ προσῆκον, alienã rem occupare, & asserere quod prædonis est.
περιποίησις. ἡ. acquisitio, possessio.
περιποιήμβρον. etiã arte singulari & industria factum dicitur, hoc est, περιττῶς πεποιημένον.
περιπόλαρχος. ὁ. qui peripolis præest.
περιπολεῖ. uersat.
περιπολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. uagor, circumeo, observo. neutrum, accusatiuo iungitur.
περιπόλια. τὰ. circumuicinæ ciuitates.
περίπολος. ου. incola. Sunt etiam περίπολοι circuitores, circumhabitãtes, excubatores. οἱ τὰς φυλακὰς περιπολοῦντες, qui & ἔφοδοι dicuntur. Vnde dicuntur περίπολοι τῆς χώρας ἐπίσκοποι: quorũ munus erat circuire regionem & inspicere. à περιπολέω.
περιπορεύομαι. circumeo.
περιπόρφυρα. ας. ἡ. uestis, purpura.
περίπου. ferè, circiter.
περίπτερος. ϐ. ὁ. circumalatus, hoc est, orbiculatus. de ædificijs dicitur, quorũ muros πτερὰ uocãt architecti. Aedem circulatam intelligunt.
περιπτίσσω. perpurgo, exactè purũ ac merum syncerumq reddo.

περιπλόσομαι. amplector.

περιπλύνω. μ. ὑξω. π. υχα. circumplico, circumplector, foueo, pando, explico. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιπλώσας. ἁν. calamitates, casus, infortunia, occasiones.

περίπυσος. celebratus, illustris.

ΠΕΡΙΡ.

περιρίζω. per expurgationem lito.

περιρομβώσας ναυαρχίδα. qui cepit nauem prætoriam.

περιρρήσσω. μ. ξω. π. χα. circumrumpo, circumdo, circumsaepio. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιρρήτος. ὁ. ἡ. circumsaeptus.

περιρρήτως. circumsaepte.

περιρρήχνυμι. circumfluo flumen & circundo.

περιρρηχνύω. μ. ξω. π. χα. circumscindo. actiuum, accusatiuo iungitur.

περιρρόος. ὁ. ἡ. circumfluus.

περιρρύπτω. usquequaq; purgo, περιπῶς καθαίρω.

περιρρύτος. ὁ. ἡ. circumfluus. (ρω.

ΠΕΡΙΣ.

περισαίνω. circumblandior, ambio.

περισαλπίζομαι. deducor tubis circũsonãtibus

περισαλπισής. οῦ. tubæ sonitu excitatus.

περίσαξις τῆς ῥίζης. accumulatio & exaggeratio circa radices.

περισαρισμός. οῦ. ὁ. circunflexio.

περισάττω. accumulo, constipo & inculco, cõculcoq;.

περισείω. μ. εἴσω. π. εικα. circunquatio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

περισθενής. ἐος. ὁ. ἡ. potens.

περισκελής. ἐος. ὁ. ἡ. durus, acerbus.

περισκελίς. ἰδος. feminale. Annotat Cœlius περισκελίδας dici, quæ uulgo gremialia uel trauersias uocãt. Vnde & Menander puellas περισκελίδας gestare scribit. Vtuntur & Latini hac uoce, ut Esaiæ tertio, & Horatius in epistolis:

Nota refert meretricis acumina, sæpe catellam,
Sæpe periscelidem raptam sibi flentis.

περισκέπτομαι. circunspicio.

περισκιάζω. obtenebro.

περισκοπῶ. circunspicio.

περισκυλακισμός. οῦ. ὁ. circuncatulatio.

περισοβῆν. dicebant τὸ ἐν κύκλῳ πίνειν, in orbẽ τῷ φιλοτησίαν circunferre.

Περισπαίρω. terram calcibus pulso.

Περισπάομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. distrahor, distineor, περιποιέομαι.

Περισπᾶσθαι. detineri, distringi.

Περισπαθείς. ὁ. occupatus, distentus.

Περισπασμός. οῦ. ὁ. contractio, circunflexio, diuulsio, & genus stratagematis apud antiquos, occupatio. Hieronymus putat posse exponi distentionem.

Περισπάω. μ. άσω. π. ακα. circunflecto, contraho, conscindo, in diuersum atq; in contrarium traho, occupo. Ioseph. lib. pri. Καισίου τῷ περὶ Ἀντώνιον πολέμῳ περισπωμένῳ, Cassio aduersus Antonium bello occupato. actiuum, accusatiuo iungitur.

Περισπειράω. inuoluo.

Περισπερχής. ἐος. ὁ. ἡ. studiosus, uexatus, uehementer asper.

Περισπούδαστος. affectabilis, dignus certamine, magno studio affectatus.

Περίσπουδος. qui seriis rebus gaudet.

Περισπωμένη. ης. ἡ. circunflexus accentus.

Περισσάκις. impariter. Vide Martian. lib. vij.

Περισσεία. ας. ἡ. superfluitas, abundantia.

Περίσσευμα. ατος. τὸ. abundantia.

Περισσεύω. μ. εύσω. π. ευκα. abundo, supero. neutrum, genitiuo iungitur.

Περισσοεπῆσαι. τὸ περιπολογῆσαι.

Περισσόν. οῦ. quod restat.

Περισσός. οῦ. ὁ. superfluus, nouus, præstans.

Περισσαδόν. circum.

Περίσσαμαι. ambio.

Περίστασις. ιος. ἡ. casus, circunstantia, infortunium, afflictio, status.

Περισαυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. separo, uallo cingo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Περισαύρωμα. τὸ. uallum.

Περισειχίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. ordino.

Περισείχων τροχός. circumacta rota.

Περισείωσι, pro περισῶσι. circunstent.

Περισέλλω. μ. ελῶ. π. αλκα. cooperio, communio, compono, orno, contraho, comprehendo, comprimo, obuoluo, contego. Περισέλλω νόμον, tueor legem. actiuum, accusatiuo iungitur.

Περισεύζεσθαι. lamẽtis & gemitibus circunsonare.

Περισερά. ᾶς. ἡ. columba.

Περισερεών. ῶνος. columbariũ, statio columbarum. Dicitur etiam περισεροτροφεῖον, ubi columbæ habentur & educant. Item uerbenaca recta, herba columbis familiaris. Dioscor. lib. iiij.

περισεριδιον. ϐ. τὸ. pullus columbinus, pipio.
περισεροειδης. εος. ὁ. ἡ. columbacei generis.
περισεφανόω. corona cingo.
περισεφής. ἐος. ὁ. ἡ. circuncoronatus.
περισήθιον. ϐ. τὸ. pectorale.
περισήξαντω. οἱ. circunpositi.
περισήσαντο. sistebant, mactabant.
περισιάρχοι. qui conciones & theatra lustrabant apud Athenienses: dicti sunt quasi circitores. Fiebat autem huiusmodi lustratio carthasijs, hoc est, minutulis porcellis. Cœlius lib. iij. cap. xxvi.
περισίξας. αντω. ὁ. circumiens.
περίσοα. τὰ. fornices.
περισοιχίζομαι. indagine cingo.
περισοιχίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. stipo, indagine cingo, stabulor. actiuum, accusatiuo iungitur.
περισολή. ἡ. comitatus.
περίσομος φάλαγξ. latericeps, siue anceps.
περισοναχίζετο. circumgemebat.
περισράπτω. circumfulguro. Lucas in Act. καὶ ἐξαίφνης περιήστραψεν αὐτὸν φῶς.
περισρατεύω. circumfodio.
περισρατοπεδεύω. circumsideo, obsideo.
περισρέφω. μ. έψω. ϖ. εφα. circumuerto. actiuũ accusatiuo iungitur.
περισροφάω. μ. ήσω. ϖ. ικα. idem.
περισροφή. ῆς. ἡ. conuersio, uertigo.
περίσρωμα. τὸ. uestis, palliũ. περισρώμαζα aulæa sunt picta & uersicoloria. Vnde Themistoclem legimus regi Persarũ respondisse, Sermones hominum περισρωμάτοις uersicoloribus persimiles esse. Etenim ut in illis cum extenduntur, ita & in his formas figurasq; apparere, contractis uerò abscondi easdem atq; corrumpi: quare sibi tempore opus esse. Et Plautus in Pseudulo: Ita ego uestra latera loris faciam, ut ualidè uaria sint, ut ne περισρώμαζα æquè picta sint campanica. Sunt etiã περισρώμαζα circumuallationes.
περισύλιον. τὸ. ambitus columnarum, quibus formã accipit, habet enim in tres aut quatuor partes, porticus. Vitruuius: περισύλια in transuerso tertia parte longiora sint quã introrsus, columna & tam alta, quàm porticus latæ fuerint. &c.
περίσυλος. ὁ. qui columnis undecunq; sustinet
πέρισυ. in anno præterito. Gaza uult περίσυ scribi, quanquàm πέρισυ ubique obuium in exemplaribus.
περισύρω. distraho, diuello, lacero, uexo, lanio. Sic etiam accipitur ut περιφέρω, in diuersum & in contrarium traho.

περισφηνόομαι. undiq; obturo.
περισφιγγόμενος. ϐ. astrictus.
περισφίγγω. μ. ίγξω. ϖ. ιγχα. coërceo. actiuum accusatiuo iungitur.
περισφύρια. τὰ. ornamenta pedum, fimbria.
περίσχεο. contine.
περισχίζω. abscindo.
περισώζομαι. incolumis sum, seruor à morte.
περισώζω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. saluo, libero. propriè tandem seruo. actiuum, actõ iungitur.
περισωρεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. accumulo. actiuũ accusatiuo iungitur.

ΠΕΡΙΤ.

περιταίω. erro.
περιτάμνω. amputo. actiuum, actõ iungitur.
περιταφρευόμενος. fossa circundatus.
περιταφρεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. fossa cingo, circunfodio. neutrum, accusatiuo iungitur.
περιτείνομαι. obtendor.
περιτειχίζω. circumuallo, morior. actiuũ, accusatiuo iungitur.
περιτείχισμα. ατος. τὸ. circumuallatio.
περιτίλλω. μ. τλῶ. circumuoluo, morior. actiuum, accusatiuo iungitur.
περιτίμνω. circũcido, extenuo, diminuo quod etiam accido Latini dicunt. Liuius: Accisæ à Camillo Volscorum res. actiuum, accusatiuo iungitur.
περιτιχνᾶσθαι. insidiari, mali aliquid moliri.
περιτίχνησις. ἡ. solertia.
περιτήκω. erodo.
περιτίθεμαι. τὸ ἐνδύομαι ἢ περιβάλλομαι.
περιτίθημι. τὸ ἐνδύω ἢ περιτίλλω, ἢ περιβάλλω, amicio, circundo, induo. Est etiã τὸ περιαίτω, concilio, quæro parioq;. Item accommodo, tribuo, do. Præterea assigno, tribuo alicui rem aliquam. Quod Cicero dixit: Omnem aũt sermonem tribuimus nõ Tithono, sed M. Catoni. περιτεθεικότα τῷ ἱσμῷ Gaza uertit.
περιτικόμενος ἄργυρος, liquefactum argentũ.
περιτόναια. τὰ. ligna prominentia iuxta puppim.
περιτόνιον. mẽbrana illa interior uentris quæ omento iungit. Ea omnia intrinsecus exta integuntur. Ab ilibus à pube sursum uersus ad præcordia peruenit.
περιτομή. ῆς. ἡ. circuncisio, qua uoce Paulus omnes Iudæos complectitur, sicut contra præputij nomine omnes Ethnicos.

περιτραχήλιον. ε. τὸ. torques.
περιτρέπω. circumago, & interdum circumagu euerto & percello. Interdum in bonam partem accipitur, ut cum res malè cœpta bene uertit. περιτρέπωσε dicitur ἀντὶ τῦ σφάλλω, in errorem induco, & impello, ut περιτρέπομαι ἀντὶ τῦ σφάλλομαι: quod etiam dicitur, quũ hominis consilium in diuersum agitur, uel in bonam, uel in malam partem: ut siquis cæcum rectà ingredientẽ in diuerticulum flectat, uel retrosus conuertat, uel uice uersa aberrantem in rectam uiam, rectamq; itionem reponat. Budęus.
περίτρητον. ε. foramen.
περίτρητος. ὁ. scutula apud Vitruuium.
περιτρίβω. detero.
περίτριμμα τῆς ἀγορᾶς. Demosthen. ita uocat Aeschinem, id est rabulam & uaframentũ fori, quasi tritum in forensibus rebus, καὶ ἀναίσχυντον συκοφάντην, & qui omneis uafricias percelleat. Dicitur enim περίτριμμα, quasi τετριμμένον, καὶ περισσῶς τετριμμένον.
περιτροπή. ῆς. ἡ. circuitio.
περιτροχαλάτη. ης. ἡ. genus tonsuræ.
περίτροχος. ε. ὐ. rotundus.
περιτρώγω. peredo.
περίττευον. ε. τὸ. quod supereſt.
περιττεύω. μ. εὐσω. ω. ευκα. resto.
περιττολογῶ. multa loquor.
περιττόν. τὸ. impar.
περιττός. impar sæpe significat, maximè apud Arithmeticos, περισσὸς lingua communi, nam duplici ττ scriptum Atticum est.
περίττωμα. ατος. τὸ. excrementum, stercus.
περιττωματικός. non modo excremẽtitium significat, sed etiam hominem excrementis abundantem.
περίττωσις. ἡ. supereffluitas, excrementum.
περιτυγχάνω. incido, offendo, obuiam fio. Synesius pro ἐντυγχάνω dixit. Frequentius tamen ἐντυχεῖν dicit Plato pro superuenio, & fortè aduenio super sermonem. Erasmus nonnunquam uertit nanciscor. περιέτυχον Gaza uertit interfui. neutrum, datiuo iungitur. quære τυγχάνω.
περιτυμπανίζομαι ἐκμαίνεσθαι. sonitũ tympanorum agor in furorem.

ΠΕΡΙΥ. ΠΕΡΙΦ.

περιῦβρίζω. singulari iniuria afficio, omni genere iniuriæ afficio.
περιφάνεια. ας. ἡ. splendor, prospectus.
περιφανέστερον. manifestius.
περιφανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. circũspectus, conspicuus, præclarus.
περιφανός. οῦ. ὁ. facundus.
περίφαντος. ε. ὁ. clarus.
περιφεγγεία. ἡ. irradiatio.
περιφέρεια. ας. ἡ. circunferentia, circunlatio, rotatio, superficies, superscriptio. Est etiã hallucinatio, & uita errabunda.
περιφερὴς. ἐος. ὁ. ἡ. circunferibilis, rotundus, globosus.
περιφέρομαι. uagor, erro, palor. Est etiam eodem reuoluor.
περιφερόντων. οἱ. dicuntur qui fercula in conuiuĩs circunferunt & sternunt in mensis, quũ unicuiq; partes adponuntur, & lances distribuuntur.
περιφέρω. circunfero, id est mecum semper fero, in comitatu meo fero. Est etiam traduco, per ora oculosq; hominũ circunduco, quod & περιάγω dicitur. Item in errorẽ induco uel perturbo, & circũago, eodem reuoluo, ut περιάγω. Insuper perfero, ad extremum usq; tolero, περισσῶς φέρω. Est & in diuersum fero atq; in contrarium. Adhæc epula in conuiuĩs circunfero. actiuum, accusatiuo iungitur. require φέρω. Item περιφέρει, refert. Herodot. Erat. οὔτέ με περιφέρει οὐδὲν εἰδέναι τοιέωμ.
περιφεύγω. ita fugio ut ad extremũ euadam, uel ad extremum euado, & superstes sum.
περίφημος. ε. popularis.
περιφθείρομαι. τὸ ὅλον καινῶ καὶ φθορᾷ περιπόσῶ.
περιφλεγὴς. ardens, perustus, peraridus.
περιφλοιξομένος. ὁ. tunicis conuolutus, uel tunicas dimittens.
περίφλοιος. ε. ὁ. deliberatus, decorticatus.
περιφλοιῶσαι. detrahi corticem.
περιφλύω. ἐπιπολαίως καίω, amburo.
περίφοβος. ε. ὁ. pertrepidus.
περιφοβοῦμαι. paueo. cum accusatiuo.
περιφοιτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. circumambulo. neutrum absolutum.
περίφοιτος. ε. ὁ. ἡ. uagus.
περιφορά. ᾶς. ἡ. reuolutio, circumlatio. Est ferculorum missus, qui conuiuĩs apponũtur, aut singulis cõuiuis: aut quaternis ut nunc fieri solet. Est etiam hallucinatio, & uita errabunda, error, erratio, quod cõuenit cum significatione uerbi περιφέρεσθαι. Vide cõmentaria Budæi.
περιφορητός. οῦ. ὁ. uersatilis.
περιφόρος. ὁ. qui se circumagit, uersatilis.

περίφραγμα. ατος. τὸ. circunſeptio, pars curſus, obex, maceria.

περιφραδέως. ritè, peritè, ſcienter.

περιφράζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. decerno, circumloquor. deponens abſolutum.

περίφρασις. ιος. ἡ. circumlocutio, circuitus loquendi, Quintilian.

περιφράττω. circundo ſepimento.

περιφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. contemno, conſydero, contemplor, inquiro, ſcrutor. actiuum, accuſatiuo iungitur.

περίφρων. ονος. ὁ. ἡ. caſtus, prudens, περιστὸς φρων, ἄγαν συνετὸς, περισσῶς φρονῶν.

περιφύομαι. adnaſcor.

περιφύς. ύντος. ὁ. complexus.

περιφωνέω. circunſono, reſono.

περίφωρος. ὁ. deprehenſibilis, deprehenſus uelut in furto, manifeſtus, qui inficiando non eſt. (tes.

περιφώσαντες. οἱ. operientes, operculis tegen

ΠΕΡΙΧ. ΠΕΡΙΥ. ΙΩ.

περιχαίνω. deuoro, obhio, arrodo, ueluti canes, quum lapides, quibus iactantur, commordent.

περιχαίρω. ſupra modum lætor.

περιχαράκωμα. ατος. τὸ. loci alicuius monimentum.

περιχαρακώσας. ντος. ὁ. uallo & foſſa circundãs

περιχαράσσω. μ. άξω. ω. αχα. diſrumpo, remoueo, ſcarifico.

περιχαρία. ας. ἡ. immoderata lætitia.

περιχάρεια. ας. ἡ. lætitia elata.

περιχαρής. ſupra modum lætus, gaudio perfuſus, ὁ ἀμετρῶς χαίρων. gratioſus, qui conſequitur gratiam ex aliquo.

περιχέω. circunfundo, confundo.

περιχορεύω. circunſilio, tripudio.

περίχρισος. ὁ, circunlitus.

περίχρυσος. ὁ. inauratus.

περιχύμι. καὶ

περιχύω. circunfundo.

περιχωρέω. diſcedo, peragro.

περίχωρος. undiq; finitimus. Matth. iij. περίχωρος τοῦ Ιορδάνου, regio undiq; finitima Iordani.

περιψάω. μ. ήσω. ω. ηκα. rado, abſtergo, limo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

περίψημα. ατος. τὸ. ſcobs, nauci, ſterquiliniũ, quiſquiliæ, omnium rerum purgatio, putamen: Ambroſius luſtramentum interpretatur. Budæus in Pandect. ſcobem & ramentum, & quicquid limando deteritur, interpretatur. Et ramenta ueſtigiorũ, quæ ut ſordida abiiciuntur. Eraſm. cuiuſuis rei putamen.

περίψυκτος. ὁ. frigidus.

περίψυξις. rigor, eſt affectio febre laborantiũ, quæ præcedit horrorem, hoc eſt φρίκην, frigiditas.

περιψύχεσθαι. perfrigeſcere, id eſt καταψύχεσθαι.

περιωδυνίαι. ας. ἡ. circundolentia.

περιώδυνος. qui toto corpore eſt contuſus, & dolore uehementi affectus.

περιωθῶ. pulſo, uexo, malè accipio, ſuggilo, iniuria afficio.

περιώμιον. ὁ. τὸ. ſupparus.

περίων. ονος. ὁ. ſuperſtes, adhuc uiuens.

περιωπή. ῆς. ἡ. ſpecula, locus conſpicuus. Ἐκ περιωπῆς ὁρᾶν, limis oculis uidere.

περιώσιον. τὸ. ſuperfluè, præter conueniens.

ΠΕΡΚ. ΠΕΡΝ. ΠΕΡΟ.

περκάζω. μ. άσω. ω. ακα. matureſco, maturitate nigreſco. neutrum abſolutum.

πέρκη. ἡ. perca piſcis. περκὶς etiam dici poſſe putat Aetius.

περκνός. οῦ. ὁ. niger, uarius.

πέρναμαι. uendo. deponens, accuſatiuo iungitur. idem πέρνω, unde πόρνη ſcortũ, quòd corpore quæſtum faciat.

περνάς. ὁ. uendens.

περνάσκω. mitto ad uendendum.

περνᾶται. uenditur.

περονατρίς. ίδος. ἡ. peplum, & ueſtis quædã quæ ſuccingebatur & fibula colligebatur.

περονάω. μ. ήσω. ω. ηκα. νῆ

περονίω. μ. ήσω. π. ηκα. fibula necto. neutrum, accuſatiuo iungitur.

περόνη. ης. ἡ. fibula.

ΠΕΡΠ. ΠΕΡΡ.

περπερεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. ago perperam & temerariè, adulor, extollor, oſtento me. Sic ferè interpretatur Heſychius. alij, garrio, quaſi τοῖς λόγοις περιφέρεσθαι, quòd locutulei ſermonibus ambagibus moleſti ſint: alij, præceps ſum & temerarius. à Perperis fortè fratribus cõficta uox, de quibus Eraſmus in prouerbio. Ne in Melampigũ incidas. Vſurpauit Paul. ad Corinth. prima, cap. xiij. ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, Charitas non eſt procax, uertit Eraſmus. Deponens eſt abſolutum.

πέρπερος. ὁ. ὁ. procax, temerarius, præceps. Vulgarius interpretatur inconſtantem, & leuem.

leuem. Vox à Cercopum moribus ducta, qui Perperi etiam uocati sunt, sua improbitate nobiles. Eras.

Περραιβοί. Perrhœbi, gens Epirotica.

Περσὶ. apud ueteres Græcos significat πρὸς σέ.

Περσίφασα. ης. καὶ

Περσιφόνεια. ας. ἡ. καὶ

Περσιφόνη. ης. ἡ. Proserpina.

Πέρση. κυβευτικὸς βόλος, cuborũ iactus quidã.

Περσιστὶ. Persicè, more Persarum.

Πέρυσι. anno præterito, pro nuper etiam accipitur. ὁ πέρυσι σῖτος, frumentum annotinum, id est superioris anni.

Πέρυς. υος. res ex anno præterito.

Περυσινὸς. οῦ. ὁ. adolescens, qui iam ex ephebis excessit.

Περυσινοὶ ἡγεμόνες. superioris anni duces.

Πείρω. μ. ερῶ. π. ρκα. transfigo, penetro, transeo. actiuum, accus. iungitur.

Π E Σ. Π E T.

Πέσειν. cecidit.

Πέσημα. casus, πῶμα.

Πέσησι, pro πέσῃ. ceciderit.

Πέσηξ. uellus, ouis.

Πεσσεία. ludus talorum.

Πεσσόμενα σιτία. cibi cocti, Herodo.

Πεσσὸν. τὸ. πέσσος.

Πέσσοι. medicamenta composita molli lana quæ fœminibus subiiciunt inter naturalia.

Πέσσος. ὁ. talus, id est ludus.

Πέσσω. patior, & pro πέπτω.

Πεσὼν. lapsus, pronus, siue prostratus.

Πετάζω. μ. άσω. π. πέπτακα. extendo, pando, sterno. actiuum, accus. iungitur.

Πεταλίδες σῦες, porcelli saginati.

Πέταλοι. οἱ. uituli, à cornibus uidelicet, quæ illis instar ramorum sunt, hoc est, ἀπὸ τῶν πετάλων. Athenæus lib. θ'.

Πεταλον. ου. τὸ. folium, lamia.

Πεταλώδης. ες. ὁ. ἡ. lanis similis.

Πέτασαι. uolo, uolas.

Πετάννυμι. μ. άσω. π. ακα. καὶ

Πεταννύω. pando, extendo, aperio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Πετάσομαι. uolo. las. deponens absolutum.

Πέτασος. ὁ. galerus, petasus, uox Latinis familiaris, cum pro pileo, tum pro calciamẽto, hinc herba petasites forma galeri.

Πέταυρον. ὁ. τὸ. laqueus, παγὶς, βάθος, σανίς. Suidas.

Πέτεα. ἡ. talorum ludus.

Πετεηνά. τὰ. uolucres.

Πετεινὸς. οῦ. uolatilis.

Πετεινὸς. οῦ. ὁ. idem.

Πέτευδον. idem quod πέταυρον, siue asser cum laqueis, παρὰ τὸ εὕδειν ἐν αὐτῷ τὰ πετεινά: quòd in eo aues decumbentes, laqueis impeditæ, deprehendantur.

Πέτευρον. ὁ. τὸ. trabs, tignum, lacunar.

Πετευτικὸς. οῦ. ὁ. lusor taxillorum.

Πετεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ludo talis. neutrum absolutum.

Πέτομαι. uolo, las. deponens absolutum.

Πέτρα. ας. ἡ. saxum, cautes, petra, loci nomẽ.

Πετρῶιος. Neptunus appellatus est, à Mythicis, quòd olim super saxo consopitus Vrinam profuderit genitalem, unde enatus sit equus primus, quem dixere Σκύφιον.

Πετρήεις. ήεντα. ὁ. saxosus.

Πετριδὸν. aduerb. lapidatim, lapidibus, lapidum in morem.

Πέτρινος. ὁ. ὁ. saxeus.

Πετροβόλος. ὁ. iactor lapidum.

Πετρόδιον. ὁ. saxulum.

Πέτρος. ὁ. ὁ. saxum. Inde πετροσέλινον, quasi saxeum apium, & in saxis natum.

Πετρόω. μ. ώσω. π. ωκα. lapido. actiuum, accusatiuo iungitur.

Πετρώδης. ες. ὁ. ἡ. saxosus.

Πετρώροφος. ὁ. ὁ. ex saxis laqueatus.

Πεττὸς. talus, taxillus.

Πέττω. μ. ψω. π. εχα. pecto, concoquo, maturo, digero, panem facio, uolo, las. πέττειν τὴν ὀργὴν dicunt Græci, ἀντὶ τοῦ πραΰνειν, & mollire. quod & καταπέσσειν dicitur, hoc est καταδαπανᾶν, μὴ καταπραύνειν. Sic Cicero, Vt eius ista odia non absorbeam solum, sed etiam cõcoquam. Quod ideo factum, quia cibus in stomacho dum digeritur, mollitur & consumitur. hoc etiam πεπαίνειν dicitur. neut. & actiuum, accusatiuo iungitur.

Π E Υ. Π E Φ.

Πευθὴν. ῆνος. ὁ. interrogatio, is qui scisciatur, id est, secreta interrogat, explorator.

Πευθοίατο. audirent.

Πεύθομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. audio, interrogo, sciscitor, scitor, disco, exploro.

Πευκάλιμος. ὁ. ὁ. densus, prudens, amarus, intelligens, acutus.

Πευκεδανὸς. οῦ. ὁ, amarus, lætalis.

Πεύκη. κης. ἡ. picea, arbor cornifera foliis tenuioribus quàm pinus, magnitudine quoq; minor. Ex hac Panes Satyriq; corollas factitabant, teda.

πευκηφ. ἐος. ὁ. ἡ. mortifer.
πεύκινος. quod ex picea arbore fit.
πεύσεαι. audies.
πεῦσις. ιος. ἡ. interrogatio, responsio.

Π Ε Φ. Π Ε Ψ.

πέφαμαι. sum interfectus.
πεφασμένως. palam.
πεφάσθω. impetum facio,
πεφανός. apertus, paratus, ἕτοιμος, φανερός. Hesychius.
πεφήσομαι. interficiar, moriar.
πεφιδήσεαι. parces.
πεφισμένως. molliter.
πεφνᾶιος. ϑ. ὁ. morte dignus.
πέφνε. interemit.
πέφνω. occido.
πεφραδέσθαι. dicta sunt Ionicè pro πέφρασται.
πέφραδται. dictum est.
πέφρικα. horrui. à φρίσσω, pro πέφριχα.
πεφροντικώς. solicitus, curans.
πεφροντισμένως. attentè, sedulò.
πέφυκε. natura comparatum est, naturæ aptitudine potest, natum est, solet, natura postulat.
πεφυκώς. promptus, facilis.
πεφυλαγμένως. cautè, curiosè.
πεφωρακώς. ὁ. qui suspicatus est.
πέψις. ιος. ἡ. digestio, concoctio.

Τὸ Π μετὰ τοῦ Η.

Πῆ. alicubi, aliquomodo, quo, partim. πῆ cum tono interrogatiuum est, πη sine tono encliticum est.
πηγαῖος. ϑ. ὁ. fontanus.
πηγανίζω. imitor origanum.
πήγανον. ϑ. τὸ. ruta.
πηγάς. ἄδος. ὁ. glacies, παγετός.
πήγασος. ϑ. ὁ. Pegasus, equus Persei alatus.
πηγισίμαλλος. ϑ. ὁ. habens lanã infixam, aut uellus densum & nigrũ. πηγὸς enim utrũq; significat.
πηγή. ῆς. ἡ. fons. à quo diminutiuũ πηγάδιον, fonticulus.
πήγμα. τὸ. pegma, machina.
πήγνυμαι. concrescо, id est glacies fio. congelascо.
πήγνυμι. καὶ
πηγνύω. μ. ξω. ϖ. ηχα. figo, conglutino, congelo, congelascere facio, constabilio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
πηγόβρυτον. ϑ. ὁ. ex fonte scaturiens.
πηγός. οῦ. ὁ. pinguis, bene compactus, albus, niger, ut illud, κύματι πηγῷ, quod alij aliter interpretantur.
πηγούσιον. ϑ. τὸ. πῆχυς.

πηγυλίς. ίδος. ἡ. brumalis, frigus.
πηγῶ. τὸ πηγνύω.

Π Η Δ. Π Η Κ. Π Η Λ.

πηδάλιον. ϑ. τὸ. temo, gubernaculum, clauũ nauticum uertit Augustinus.
πηδαλιουχεῖν. κυβερνᾶν. gubernare. unde πηδαλιοχοῦμμοι, κυβερνώμμοι, παρὰ τὸ πηδάλιον ὃ ὅπερ αὐχήν. Hesychius.
πηδαλιοῦχος. ϑ. ὁ. gubernator.
πηδαλιώδης. ες. ὁ. ἡ. similis gubernaculo.
πηδάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. salto, lasciuio. neutrum absolutum. Herodia. πηδήσας ἵππῳ ἴφθιμ ὁ Μαρτιάλιος, insilijt equo.
πήδημα. ατος. τὸ. καὶ
πήδησις. ιος. ἡ. saltus, saltatio.
πηδός. οῦ. ὁ. gubernaculum, latitudo remi.
πηδύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. scaturio, fluo.
πηκτά. ζ. lachrymæ, à fluendo dictæ.
πηκταί. ὰι. ianuæ, uenatorium instrumentũ.
πηκτίς. ίδος. ἡ. gelu fictitium, instrumentum musicum, corpus lyræ.
πηκτόν. cõcreticium ait esse Dioscorid. quod è speluncis coit.
πηκτός. οῦ. ὁ. fixus, infixus, congelabilis, & multa ligna conglutinata.
πηλακισμός. οῦ. ὁ. illusio.
πηλαμύς. ύδος. ἡ. pelamys, ex Thynnorum genere, dicta quòd in luto nascatur.
πήλαξ. contumelia, ὕβρις, ῥάγας.
πηλιγόνες. sic dicuntur nonnunquam gigantes, quasi ex luto prognati.
πηλήκισμα. ατος. τὸ. fucus, impostura.
πήληξ. ηκος. ἡ. galea, cassis.
πηλιάς. άδος. Pelias, hasta qua Achilles solus utebatur, quasi uibratrix: dicta ἀπὸ τοῦ πάλλω, hoc est, à uibrando, aut à Pelio monte, unde nata fuit. Vtrunq; indicat Home. Iliad. π'. ἔγχος δ' οὐχ ἵλετ' οἷον ἀμύμονος Αἰακίδαο βριθύ, μέγα, στιβαρόν, τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν πάλλειν. ἀλλ' ἄμιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς πηλιάδα μελίην, πῆλε πατρὶ φίλῳ πυρὶ χειρῶν, πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἐμμεναι ἡρώεσσιν.
πηλίκος. ϑ. ὁ. qualis, διάφορος, quantus.
πηλικότης. ητος. magnitudo, amplitudo.
πήλινος. οῦ. ὁ. luteus, è luteo factus.
πηλοπλάθος. ϑ. ὁ. figulus.
πηλός. οῦ. ὁ. cœnum, terra aqua irrigata, argillam uertit Erasmus, uenit à πηλάω. uidetur Ionicè, unde κώπηλος dictus qui uinũ uendit.
πηλοφόρος. ϑ. ὁ. cementi baiulus, mercenarius, μισθωτός, χειροτέχνης.

πλύσμα. τὸ. lotura.
πλωδης. εος. ὁ. cœnosus.
πῆμα. ατος. τὸ. clades, detrimentum, malum, noxia, infortunium.
πημανθῆναι. offendi.
πημαίνομαι. καὶ
πημαίνω. noceo, mutilo, oblædo.
πημονή. ῆς. ἡ. nocumentum.
πῆμος. quando.
πήνη. ης. ἡ. μίταξα.
πηνίκα. quando.
πηνίκη. ης. ἡ. coma supposititia & appositia, siue galericus. hinc deductum est
πηνικίζεσθ. p eo quod est fuco & fraude uti. &
πηνίκισμα. ατος. τὸ. fucus, impostura.
πηνίον. ε. τὸ. radius textorius, fusus quo reuoluitur subtegmen, unde χρυσεοπήνιτος dictum quidã arbitrantur, animal simile culici, Aciam Gaza uertit.
πῆξις. ιος. ἡ. fixio, firmitas.
πηξώδης. εος. ὁ. ἡ. buxeus.
πηός. οῦ. ὁ. affinis.
πηοσύνη. ης. ἡ. affinitas.
πήρα. ας. ἡ. sacculus, pera.
πηρίδιον. τὸ. perula.
πηρίν. ῖνος. mentula.
πηρός. οῦ. ὁ. fractus, mutilatus, læsus, cæcus, læsus in membris, luxatus.
πηρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. obtundo, frango, luxo, mutilo, cæco, destruo. act. accus. iungitur.
πήρωμα. oblæsio, mutilatio.
πηρώμορος. deprauatus.
πήρωσις. ιος. ἡ. cæcitas, mutilatio, nocumentum, molestia.
πήσσω. coagulare, πηγνύω.
πυτία. ας. ἡ. coagulum.
πηχίσκος. ε. ὁ. stipes cubitalis.
πῆχυς. εος. ὁ. ulna, cubitus, brachium, & pars citharę, quæ à cubitus similitudine noïatur.

Τὸ Π μετὰ τὸ Ι.

Πιαίνω, μ. ανῶ. pinguefacio. ὑποτρέφω, θεραπεύω. actiuum, accus. iungitur.
πιαίω. urgeo, premo, uexo.
πιαλός. ε. ὁ. pinguis.
πίαρ. αρος. τὸ. pingue.
πιάω. μ. άσω. ω. ακα. prehendo, comprehẽdo. actiuum, accus. iungitur.
πιδακίον. πίδαξ.
πιδακόεις. εντος. ὁ. καὶ
πιδακώδης. εος. ὁ. ἡ. πιδήεις.
πίδαξ. κος. ὁ. fons, scaturigo, stilla. Vnde ὑδρὸς πίδαξ. χῶρος ὁ καλὴν πηγὴν ἔχων.

πιδήεις. ἥεντος. ὁ. fontibus abundans.
πίε. bibe.
πιέζω. μ. ίσω. ω. εκα. premo, reprimo, affligo, satago. actiuũ, accusatiuo iungitur.
πιέαινω. alo, πιαίνω.
πίειρ. ὁ. εὐγεος. felix, beatus.
πίειρα. ας. ἡ. pinguis.
πιερία. ας. ἡ. Pieria, mons Bœotiæ & Macedoniæ, & urbs, unde
πιερίδες. ὰι. musæ.
πιεσήρ. ῆρος. ὁ. prælum.
πιεσήριον. ε. τὸ. idem.
πίηστα, pro πίῃς. biberis.
πιθάκνη. ης. ἡ. paruum dolium, uas terreum, diminutiuum à πίθος.
πιθάκνιον. ε. τὸ. idem.
πιθανολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. duco ad persuadendum. neutrum absolutum. cuus.
πιθανολογία. ας. ἡ. sermo sublimis & persuasi-
πιθανός. οῦ. ὁ. obediens, persuaderi aptus, docilis, uerisimilis, idoneus, aptus, probabilis, idoneus qui quoduis exprimat, appositus ad persuadendum.
πιθανότης. ητος. ἡ. credulitas.
πιθανῶς. politè, aptè.
πιθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. confido, credo. neutrum, datiuo iungitur.
πιθήκειον βλέπειν. acerba tueri.
πιθηκοειδής. έος. ὁ. ἡ. simiæ similis.
πίθηκος. ε. ὁ. simia.
πῖθι. bibe.
πιθοιγία. ας. ἡ τῷ πίθε ἀνοιγή, & festum Bacchi apud ueteres in quo dolia relinebant, & amicis potum præbebãt, ut hoc tempore fit in die S. Martini.
πίθος. ε. ὁ. dolium.
πιθυλάμπης. ε. ὁ. transgrediens regulã positã.
πίθυρα. ας. ἡ. furfur, scabies capitis.
πιθώδης. εος. ὁ. ἡ. dolij amplitudine.
πικηνός. Picenus ager in Italia.
πικινός. densus, frequens.
πικραίνομαι. irritor, amarulentus sum.
πικραίνω. μ. ανῶ. irrito. actiuum, accus. iungit.
πικρία. ας. ἡ. amaritudo, acerbitas.
πικρίζω. amarescо.
πικρίς. ὁ. intybus agrestis.
πικρόγαμοι. οἱ. matrimonia amara.
πικρός. οῦ. ὁ. amarus, difficilis, acerbus, amarulentus, sæuus.
πικρότης. ητος. ἡ. amaritudo.
πικρῶς. amarè.
πιλάδιον. ε. τὸ. biretum paruum.

πιλάμψις. οἱ. flamines uertuntur à Plutar.

πίλεον. ϗ. τὸ. galerus.

πιλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſtringo, conſtringo, coagulo, condo, explano, æquo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πίλημα. ατος. τὸ. καὶ

πίλησις. ιος. ἡ. conſtrictio, pileus, πίλημα πυρρωτόν, turritus pileus apud Strab.

πιλίδιον. ϗ. τὸ. galericus, capillamentũ, adulterina coma. Accipitur pro impoſtura, καμιλαύκιον.

πίλιον. ϗ. τὸ. galerus: aliàs πίλεον.

πιλίσκος, ϗ. ὁ. pileolus.

πίλναμαι. appropinquo.

πίλναται. uadit in ſuperficiem.

πιλνάω. deijcio.

πῖλος. ϗ. ὁ. pileus, capitis ornamentũ, quod alio nomine κυρβασίαν, uel κίδαριν, uel τιάραν appellant. Item pilum, claua.

πιλούμβος. preſſus.

πίλωσις. ιος. ἡ. complexus, conſtrictio, compreſſus.

πιλωτός. οῦ. ὁ. conſtrictus, exæquatus.

πιμελή. ῆς. ἡ. pinguedo, adeps, axungia Gazæ apud Ariſtot.

πιμελής. ἐος. ὁ. ἡ. pinguis.

πίμπλαμαι. plenus ſum, expleo. gtõ iungitur.

πίμπλαντο. implebantur.

πιμπλάω. impleo. act. genitiuo iungitur.

πίμπλεα. ας. ἡ. Pimplea locus Macedoniæ, Muſis ſacer.

πίμπλη. ἀντὶ τοῦ πίμπλαθι.

πίμπραμαι. ardeo.

πίμπρασθαι. ſtomachari.

πίμπρημι. μ. πιμπρήσω. comburo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πίνα. ης. ἡ. concha, piſcis genus.

πινακίδιον, ϗ. τὸ. pugillaris.

πινακηδόν. tabulatim.

πινάκιον. ϗ. τὸ tabella, ſcutella, quadrula Eraſ.

πινακίσκος. ϗ. ὁ. ſcutella.

πινακοθήκη. ἡ. tablinum. In pinacothecis tabulæ pictæ, cælatum argentũ, ſtragula ueſtis, ſigna, & ornamenta reponebantur. Alexan. Neapolit. lib. v. cap. xxiiij.

πινακοπώλης. ὁ. ὀρνιοπώλης, inquit Suid. uenditor auium, quòd pinguia ipſarum imponerẽt tabulæ, ſeu ſcutellæ, qua uenales expoſuerant: ὅτι ζὰ λιπαρὰ τῶν ὀρνίων ὅσα πινάκων τιθέντων, ἐπώλουν.

πίναξ. ακος. ὁ. ſcutella, tabula, lanx, index librorum, & auis ſpecies, unde fortè πινακοπώλης

πιναρός. οῦ. ὁ. ſordidus, horridus.

Πίνδαρος. Pindarus prim° inter Lyricos, ſunt enim nouem in his uerſibus comprehenſi: Λυρικοὶ ποιηταὶ εἰσὶν ἐννέα, ἀλκαῖος, σαπφώ, στησίχορος, ἴβυκος, βακχυλίδης, σιμωνίδης, ἀλκμάν, ἀνακρέων, καὶ πίνδαρος.

πινόεις. εντος. ὁ. ſordidus.

πῖνος. ϗ. ὁ. ſordes. Modo ad fortunam, modo ad mores refertur, ut annotat Sophocl. interpres.

πινύεις. εντος. ὁ. φρονίμος.

πίνυσις. ιος. ἡ. prudentia.

πινύσκω. πινυτὸν ποιῶ. præmoneo, prudẽtem facio.

πινυτή. ῆς. ἡ. prudentia.

πινυτός. οῦ. ὁ. prudens.

πινυτόφρων. ονος. ὁ. idem.

πινύω. μ. ύσω. ω. υκα. admoneo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πίνω. μ. πώσω. ω. πῖπωκα. bibo. aoriſtus ſecundus ἔπιον. neutrum, accuſatiuo iungit. Atticè genitiuo iungitur, ut πίνω τοῦ οἴνου. πίνει de ſimplici poru dicitur, πίθει de potione pharmacorum, ut author eſt Ariſtophanis interpres.

πινώδης. ὑπαρός, ξηρός, ſqualidus, aridus.

πινωδία. ας. ἡ. immundicia, ἀκαρθασία.

πίος. ιος. τὸ. pingue.

πιότατος. ὁ. pinguiſſimus.

πιότης. ητος. ἡ. ubertas, pinguedo.

πιόων, pro πίων.

πιπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſugo, pipo, uox factitia gallinarum & auium.

πιπνέω. μ. πνεύσω. ω. πνευκα. cado, irruo.

πιπολό. res nihili, ſicut titiuilitiũ apud Plaut.

πίπος. ϗ. ὁ. auis marina.

πιπράσκομαι. καὶ

πιπράσκω. uendo. genitiuo iungit. Plutarch. cum accuſatiuo uſus eſt in Apoph.

πίπτω. μ. πεσοῦμαι. ω. πέπτωκα. cado. aoriſt. ſecundus ἔπεσον. neutrum abſolutum.

πίρωμις ὅτι κατ' ἐλλάδα γλῶσσαν καλὸς καὶ ἀγαθός.

πίσον. aliàs λέκυθος. piſum ſiue piſa, legumẽ, à Piſa loco dictum.

πίσσα. ης. ἡ. pix.

πισσάσφαλτον. quod cõſtat ex glutino piſcis & bituminis.

πισσέλαιον. ϗ. picinum oleum.

πισσόκηρος. ϗ. piccatus cereus.

πισσόω.

πισσόω. μ. ώσω. π. ωκα. pico. neutrum, accusatiuo iungitur.

πίσυρες. quatuor.

πίσυρος. ρ. ὁ. obediens.

πισσώδης. εος. ὁ. ἡ. piceus.

Π Ι Σ Τ.

πιστεύομαι. μ. εὐσομαι. π. ευμαι. fidem facio, & ἐμπιστεύομαι. πιστεύεται τὰ πάντα, omnia ei credita sunt. Herodia. πρός τε τῶν ἐκεῖ στρατιωτῶν, οὓς ἐψεύσατο, ὅτι ἔτι πιστεύεται, Milites prætoriani minus illi, ut quos decepit, fidem præbent.

πιστεύμενος. qui fide & authoritate præditus est, qui maior est suspitiõe, uel maior quàm ut suspectus haberi possit. Plutarch. καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν, ualent apud uos authoritate.

πιστευτικὸς. ὁ. credulus.

πιστεύω. μ. εὐσω. π. ευκα. credo, cõmitto. neutrum, genitiuo iungitur. cum datiuo, quando ponit tanquàm acquisitiuum.

πίστιος. ου. ὁ. sanctus uertit ab Halicar. lib. ix. ἐν ἱερῷ διὸς πιστίου ὃν ῥωμαῖοι σάγκτον καλοῦσι.

πίστις. ιος. ἡ. fides, persuasio, δόξα. Significat etiam authoritatem sicut fides Latinè. Et εἰς πίστιν λαμβάνειν dicitur, cui potestas & imperium creditur: ut à populo magistratus. Est etiã saluus conductus, ut fides Latinis. πίστιν διδόναι καὶ δέχεσθαι, fidem dare & accipere. πίστιν ἐπιτιθέναι, iurare, fidē dare, iusiurandum concipere. quod etiam dicitur διδόναι πίστιν καὶ πίστεις. Isocrates hoc pro fidem facere dixit & documenta dare. quod & πίστεις ποιεῖν, καὶ πίστεις ποιήσασθαι dicitur. πίστεις etiam dicuntur probationes, id est, ἔλεγχοι καὶ ἀποδείξεις. πίστους ἐντέχνους uocat Alicarnass. quas Quintil. artificiales probationes dixit. Inde πίστιν περιτιθέναι, authoritate publica instruere, scilicet diplomate & documento publico. πίστις etiam dicitur religio Christiana & pietas rectè de diuinis sentiens. κατὰ πίστιν συντίθεσθαι, bona fide pacisci. Vide Comment. Bud.

πισσὸν φάρμακον. τὸ. potio, quemadmodũ καταπλασμὸν, & ἐπιχρισμὸν, quod inungitur, atq; emplastris imponitur, ut notat cõmentat. Aristoph. in Plutum.

πίσσομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. credor fidelis, iureiurando affirmo, hoc est, ὅρκον δίδωμι, & fidem rei facio, cõprobo, confirmo, assero.

πιστός. οῦ. ὁ. fidelis, probabilis, credibilis. πίστιν est quod Cicero pignus appellat, hoc

est, fiducia & securitas. πιστὰ ποιεῖν ἢ διδόναι, fidem dare. πιστὰ ἔχειν is dicitur, qui pignore aut aliàs sibi cauit in futurum. Est enim πιστὸν γνώριμον καὶ ἀσφαλὲς, ὃ ἡμεῖς πεπείσμεθα, fides Latinè dicit. Et πιστὸν est πιθανὸν, credibile & persuasibile. Τοῦτο ἡμῖν πιστὸν, hoc credere possumus. Et πιστὸς ἀνὴρ, cui credi debet, & fidem faciens uerbo suo. Præterea πιστὸν, exploratum, compertum, ὁμολογούμενον, cui negare fidē nõ debemus. πιστὰ διδόναι, & πίστεις διδόναι, est quod Cicero dicit: Hospitem tuum fide tua Thessalonicam uenire iussisti. Et Salustius: Post ubi fide publica dicere iussus est. πιστὰ αũτ ἔχειν dicuntur qui pignus huiusce modi fidei acceperũt. Liuius: Amynander fide accepta uenerat in castra Romana.

πισόω. μ. ώσω. π. ωκα. fidem accipio & do, ab aliquo mihi caueo proprie, hoc est, obsides uel pignora, uel sponsores exigo. Item fidum reddo, concilio, comprobo, fide corroboro, confirmõ, assero.

πισωδείς. ὁ. dicitur is, cui fides facta est, hoc est, qui iam fidem rei accepit.

πισῶς. fideliter.

πίσυνος. υ. ὁ. obediens, credulus, fidens.

Π Ι Τ. Π Ι Φ.

πίτνα. effudit.

πιτνάς. densans, extendens.

πιτ͜λάσφαλτος. ὁ. pici bitumen, componitur enim ex pice & bitumine.

πιτ͜λεύω. τὸ ποιῶ, pico.

πιτυά. ᾶς. ἡ. coagulum, lac.

πιτυίδες. ὰι. fructus pinus, & piceæ quos habent in conis suis.

πιτυλίζειν. obire genus quoddã certaminis, quod inter alia enumerat, & interpretatur Galen. ij. lib. de tuenda bona ualetudine: Erat genus exercitationis, in quo summis pedibus ingrediebantur, manibus altera retrorsus, altera prorsus protensis. Memi nit & Politianus in Miscellaneis.

πίτυλος. υ. ὁ. pugnus, hoc est, compressio manus. quod autem pugno comprimitur δρά γμα dicitur.

πιτυοκάμπ͜ης. pinorum eruca, inter uenena annumeratur. Et morbus quidam, & proprium cuiusdam nobilis latronis, quẽ Theseus interfecit.

πιτυρίας ἄρτος. furfuraceus panis.

πιτυρίασις. urinæ incontinentia, affectio urinæ.

πιτυρίτης ἄρτος. furfuraceus panis, id est, cui nihil furfuris ademptũ est. Dicitur etiam αὐτὸ πυρος. Cicero cibarium panem uocat.

πίτυρον. ου. τὸ. furfur, tam capitis sordes, quàm farinæ purgamentum. Demosth. pro Ctesiphonte Aeschini obiicit, quòd cum aliàs turpiter atque sordide ab ineunte pueritia seruierit, tum puerum eum πηλῷ καὶ πιτύροις ἀπομάσσοντα appellat, hoc est, luto & furfure abstergentem.

πιτυρώδης. ους. ὁ. ἡ. furfurosus, furfuraceus.

πίτυς. υος. ἡ. pinus, pinetum.

πιτυώδης. habens formam lacti coagulati.

πιφάσκω. dico, nuncio.

πιφαύσκομαι. delibero, cõsulo, sentio, induco.

πιφαύσκω. πιφάσκω.

πίων. ονος. ὁ. pinguis, opimus.

Τὸ Π μετὰ τοῦ Λ.

Πλαανκτί. erraticè.

πλᾶγγος. ου. Plancus, aquilæ genus, de quo Plinius.

πλαγγών. όνος. ὁ. ornamentũ quoddam puellare ex cera factum.

πλάγια. τὰ. latera.

πλαγιάζω. μ. άσω. π. ακα. obliquo.

πλαγίαλος. ου. ὁ. tibia obliqua ex loto, à Libybus inuenta.

πλάγιος. ου. ὁ. obliquus, transuersus.

πλαγιοσύντακτον. ου. τὸ. cum obliquo constructum.

πλαγίως. obliquè, dolosè.

πλάγχθην. erraui.

πλαδαρός. οῦ. ὁ. humidus & flaccidus, imbecillis.

πλαδάρωμα. ατος. τὸ. imbecillitas, languor.

πλαδῶ. humecto.

πλάζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. erro, profiscisor.

πλαθάνη. ης. ἡ. uas in quo fit panis & placentæ, quod & πλάθανος dicit.

πλάθω. appropinquo.

πλαίσιον. ου. τὸ. genus mensuræ, quadrata acies militum quæ & à nonnullis πλινθίον dicta est, & lateris forma. πλαίσιον propriè est ὅταν ἐκ τεσσάρων πλευρῶν γένηται ὁ παράταξις, οὐκ ἐν τριγώνῳ, ἀλλ' ἑτερομήκει σχήματι, ita ut longitudo longè supereminet altitudinem. Vide Comment. Bud.

πλαίσιος. ου. ὁ. obliquus, quadratus, latus, lateris.

πλακάς. τοῦς. crustas massasq; uocant in tabellæ formam congestas.

πλακερός. οῦ. ὁ. latus, ta. tum.

πλακούντιον. ου. τὸ. placentula.

πλακοῦς. οῦντος. ὁ. errans, uagabundus, placenta, nomen ex synæresi cõtractum, à πλακόεις, quod idem significat.

πλακταί. ὰι. saxa quædã in mari quæ ab alijs symplegades appellantur.

πλακῶ. incrusto.

πλακώδης. ὁ. planus tabulatus, cancellatus.

πλαμμελεῖν. τὸ ὑβρίζειν.

πλανάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. erro. deponens absolutum.

πλανάω. μ. ήσω. ω. ηκα. seduco, impono. actiuũ accusatiuo iungitur.

πλάνη. ης. ἡ. error.

πλάνης. ητος. ὁ. planeta, erratica stella, erronis

πλανησίδρομ. ου. Aristote. uocat molã, quòd locum orbiculatum habeat.

πλανήτης. ου. ὁ. uagus, idem πλανητὸς, erro.

πλανῆτις. ιδος. ἡ. errabunda.

πλάνος. ου. ὁ. seductor, impostor, erro. Gellius putat in M. Tullij oratione pro Cluentio, πλάνους esse sycophantas, alij uero non sycophantas delatorés ue accipiunt, sed scurras: nec hoc quidem simpliciter, sed certos & sui generis impostores, decollatoresq; à fallendo nominatos. Memorabilis inter hos fuit Pantaleon, qui decessurus utriq; filio imposuerit, seorsum illis prodendo, qua parte domus infodisset aurum, quod nusquàm erat. Sed & alterius cuiusdam scurræ meminit Horat. in epistolis hisce uersibus:

Nec semel irrisus triuijs attollere curet
Fracto crure Planum, licet illi plurima manet
Lacryma, per sanctum dicat iuratus Osirim
Credite, non ludo, crudeles tollite claudum,
Quære peregrinum uicinia tota reclamet.

πλανύζω. erro.

πλάξ. κός. ὁ. tabula, crusta, tabula lapidea, quicquid aliquo modo latum est πλάξ dicitur: ut πλὰξ ὄρους, montis equor & cuius planicies arari possit, aut à pecore depasci.

πλασιάζω. μ. άσω. σ. ακα. multiplico. actiuum accusatiuo iungit.

πλάσις. ιος. ἡ. formatio, μάλθαξις, ἀνάπλαξις.

πλᾶσμα. ατος. τὸ. figmentum, commentum, & simulatio, hoc est, σχηματισμός. Erat etiã uerbum theatricum, & artis tibicinum.

πλασματίας λόγος. ὁ

πλασματώδης λόγος. ὁ πεπλασμένος, commentitius sermo.

πλασμός. οῦ. ὁ. latitudo.

πλάσυς. υ. ὁ. figulus.
πλάσυγξ. γγος. ἡ. lanx, trutina.
πλαστικὴ. ars figulorum, figmentũ apud Lucianum.
πλαστικὸς. οῦ. ὁ. figulus.
πλάσογράφος. ο. ὁ. falsarius.
πλάσός. οῦ. ὁ. fictus.
πλασσργῶ. effingo, imitor.
πλασῶς. falsò.

Π Λ Α Τ.

πλατάγη. ης. ἡ. strepitus.
πλαταγὴ. ῆς. ἡ. crepitaculum æneum quoddã Archytæ inuentum, quo pueri detinerent à peioribus, tempusq; hoc oblectamento fallerent.
πλαταγώνιον. ου. τὸ. crepitaculum quo pueri sopiuntur, & amantium ludus quidam. Item papaueris folium.
πλαζομὼν. ωνος. ὁ. fouea mari uicina, quę mari intumescente aquã accipit salsam, cuiusmodi Rhodi fuit, teste Strabone lib. ί.
πλατάνιστος. ου. ἡ. ν̀ῑ
πλάτανος. platanus. πλατάνιστος speciem habet superlatiui, & significatum denominatiui, ἀπὸ τῦ πλάτος. habet enim arbor illa lata folia.
πλατανώδης. ὁ. ἡ. in modum platani.
πλατανὼν. ῶνος. ὁ. platanetum.
πλατανῶνες. foueæ in quibus est aqua pluuialis mari uicinæ. Alĩ πλαζομῶνες.
πλατῆα. ας. ἡ. platea.
πλατῆον. ο. tabella.
πλάτη. ης. ἡ. remus, nauis.
πλατιασμός. uitium oris, cum nimium diductis faucibus & ore plus satis patulo sermo promitur. cui opponitur ἰσχνότης.
πλατίζομ. ἀλαζονεύεσθαι, superbire.
πλατίον. propè, Doricè pro πλησίον.
πλάτις. ιδος. ἡ. coniunx siue uxor, παρὰ τὸ πεπλάσθαι τῷ ἀνδρὶ κατὰ πῶν κοίτων.
πλάτος. εος. τὸ. latitudo.
πλάττομαι. ν̀ῑ
πλάττω. μ. άσω. σ. ακα. fingo, id est, more figuli formo, emplastro, fingo, id est, προσπονοῦμαι, simulo. πλάττομαι τὸν εἰδότα, ago scientem, simulo me scire. πλάττομαι δικαιοσύνην, ἀντὶ τῦ σχηματίζομαι δίκαιος εἶναι. quod etiam ὑποκρίνομαι dicitur. accusatiuo iungitur.
πλατυγάστωρ. qui est amplo uentre.
πλατυγλίττω. μ. ίσω. σ. ικα. papaueris folium, quod platagonium dicitur, sinistra teneo, atque dextra percutio, & inde sonum elicio, qui amantium ludus erat. Capitur & pro eo quod est arrogans sum & superbio.
πλατύγλωσσος. σ. ὁ. cui lingua latior.
πλατύκερκος. cui lata cauda.
πλατύνω. μ. υνῶ. σ. υκα. dilato. actiuum, actõ iungitur.
πλατύρυγχα. τὰ. quæ sunt lato rostro.
πλατύς. ύος. ὁ. latus uber, adiectiuum.
πλατύσημος ἐσθὴς. uestis quæ Latinis latus clauus dicitur.
πλατυσχαίτας. ὁ. apud Bœoticos qui domũ aut agrum propè habet.
πλατυώνυχος. σ. latos ungues habens.

Π Λ Ε.

πλεγγὶς. ίδος. ἡ. uas olearium, strigil.
πλέγδην. intexte.
πλέγμα. ατος. τὸ. rete, omne textum, crines intorti.
πλεθριαῖον. ου. τὸ. genus mensuræ. Accipitur etiam adiectiuè ὁ πλεθριαῖος, ἡ πλεθριαῖα, & τὸ πλεθριαῖον, pro magnitudine unius iugeris, quasi dixeris iugeralis.
πλέθρον. ου. τὸ. iugerum interpretatur à Laurentio, mensura centum pedum, ut inquit Suidas. Herodotus: ἐπὶ δὲ ἑκατὸν ὀργυιαι δίκαιαι σάδιόν ἐισι ἑξάπλεθρον. Vnde apparet sextam stadij partem esse πλέθρον. Hinc uerbum ἑκπλεθρίζειν, obire quoddam certa minis genus in huiusmodi terræ mensura.
πλειάς. άδος. ἡ. pleias sydus in fronte tauri dictum, uel à πλεῖν, quòd nauigationis tempus ostendat: uel à πλέονες, quòd pleiades septem appareant, quæ Latinè Vergiliæ uocantur.
πλεῖν. ἀντὶ τῦ πλέον. Vide Comment. Bud.
πλεῖον. ονος. τὸ. plus.
πλεῖος. ου. ὁ. plenus.
πλεισάκις. ν̀ῑ
πλεισαχόθεν. sæpenumero, quàm plurimum.
πλεισκριάζω. μ. άσω. σ. ακα. pluris quàm par est, aut quàm emi, rem æstimo, τὸ ὑπερβάλλω, pluris quàm omnes liceor. ὑπερτιμῶμαι.
πλεισκριασμός. οῦ. ὁ. iniqua æstimatio.
πλεῖσον ὅσον. quàm maxime.
πλεῖσος. σ. ὁ. plurimus. οὗπερ τὸ πλεῖσόν ἐσι, id est, frequentissimè. Terentius:
Domum ire pergam ubi plurimum est.
Τὸ πλεῖσόν γε, summum, pro ad summum.
Τὰ πλεῖσα, frequenter, plærunq;. Vide Cõmentaria Bud.
πλεισός. οῦ. ὁ. fluuius apud Delphos.

πλείων.

πλεώμ. ονος. ὁ. copiosior.

πλεωρ. ῶνος. ὁ. annus dictus, quòd in eo compleantur tempora.

πλεκοῦμ. coire, συνουσιάζειν, παρὰ τὸ πλέκεσθαι.

πλεκτανή. ῆς. ἡ. rete, laqueus, crinis. πλεκτάναι dicuntur ea Polypi brachia, quibus nectit & inexplicabili uincit nexu, quos cirros uocat Plinius. Ouid. flagella.

πλεκτή. ῆς. ἡ. res plicata, ut chorda.

πλεκτός. οῦ. ὁ. plicatus, plicabilis, textus.

πλέκω. μ. ξω. ξα. plico, texo, cõcinno. actiuum, accusatiuo iungitur.

πλέννα. mucus narium.

πλέον. ονος. τὸ. plus. πλέον ἔλαττον, plus minus, ut etiam dicũt Latini. πλέον ἔχειν, ἀντὶ τοῦ πλεονεκτεῖν. πλέον ποιεῖν, promouere, proficere: dicitur etiam πλέον φέρεσθαι. huic opponitur ἐλάττον ἔχειν, deteriore conditione uiuere.

πλεονάζω. μ. άσω. σ. ακα. plus quàm oportet facio uel dico, superabundo, copia est, plurimum occupor in re quadam.

πλεονάκις. pluries, sæpe.

πλεονασμός. οῦ. ὁ. superabundantia, adiectionis uitium.

πλεοναχῶς καὶ ἁπλῶς opponuntur.

πλεονεᾶσθαι. dicitur qui omnia habet inferiora, & qui uincitur ab aliquo exuperãte aut exhuberante, quod ἐλαττοῦσθαι uocatur. genitiuo iungitur.

πλεονεκτέω. μ. ήσω. σ. κα. plus possideo, omnia superiora habeo propriè, ut Cicero de oratore locutus est. Iungitur acusatiuo & genitiuo. Synes. genitiuo & datiuo iunxit. Dicitur interdum πλεονεκτεῖν, cui plus incommodi accidit. Demosth. etiam accipit pro legatum præcipuũ capere. Quoniam uerò homines cupidi, fraudulenti, & interdũ uiolenti esse solent, ideo πλεονεκτεῖν pro fraudare, circumuenire, & eripere extorquereq; ponitur.

πλεονέκτημα. τος. τὸ. superiores partes, melior conditio. & uice uersa μειονέκτημα & ἐλάττωμα. lucrum, præcommodum.

πλεονέκτης. ου. ὁ. auarus, diues, alienorum usurpator.

πλεονεκτικός. Aristot. pro fraudatore & circũscriptore dicitur: qui etiã uiolentum, & tyrannicum significat.

πλεονεκτικῶς. cum lucro.

πλεονεκτούμενοι. οἱ. superati.

πλεονεξία. ας. ἡ. auaritia, lucrum, prærogatiua affectio illa animi circunscribendi auida, & ex pleniori aceruo pleniores sibi partes desumere parata, plus habendi acquirendiq; cupiditas immodica, auaritiaq; circunscribens, quæ sibi partem maiorem iusta præcidit, & uitium eius, qui in omni re præcipuũ quippiam habere uult. Cui opponitur ὁμαλὴς δίαιτα, ciuilis iustitiæ consentiatrix.

πλεονέχω τῶν ἄλλων. præsto aliis.

πλέος. ου. ὁ. plenus.

πλευμονώδης. εος. ὁ. ἡ. pulmoni similis.

πλεύμων. ονος. ὁ. pulmo apud Atticos, qui aliàs πνεύμων dicitur.

πλεῦν, πλεῦνος. τὸ. pro πλεῖον. ονος. apud Herodot. ἐγὼ αὐτῆς τοῦ πλεῦνος μέτοχός εἰμι.

πλευρά. ᾶς. ἡ. latus, lateris, costa.

πλεῦραι. αι. costæ.

πλευριτικός. οῦ. ὁ. laborans latere.

πλευρῖτις. ιδος. ἡ. dolor laterum.

πλευρόν. οῦ. τὸ. latus.

πλευρών. ῶνος. ἡ. urbs Aetoliæ.

πλευσίον. nauigandum.

πλέω. μ. εύσω. σ. ευκα. nauigo. neutr. absolutũ.

πλέως. ω. ὁ. plenus.

Π Λ Η.

πληγή. ῆς. ἡ. plaga.

πλήθιον. ϑ. τὸ. modus quidã instruendæ aciei, & proficiscendi gradatim.

πλῆθος. εος. τὸ. multitudo est, & magnitudo & copia. Licet propriè numerum significet, ut Aristotel. docet in quarto τῶν μετὰ τὰ φυσικά. unde τὸ πλῆθος plebs, & οἱ πολλοί, hoc est uulgus.

πληθρίον. ϑ. τὸ. gubernaculum ratis.

πληθύνομαι. μ. ῦμαι. abundo, cresco, multiplicor, amplificor.

πληθυντικός. οῦ. ὁ. pluralis.

πληθύνω. μ. υνῶ. σ. υκα. multiplico & multiplicor, amplificorq;, abundo. actiuum, accusatiuo iungitur.

πληθύς. ύος. ἡ. multitudo.

πληθύω. μ. ύσω. σ. υκα. impleo, plenus sum, multus sum & abundo.

πλήθω. μ. ύσω. σ. κα. impleo. Est & multum esse & abundare. Ita fit ut πλήθω & πλήθομαι pro eodem dicantur. actiuũ, genitiuo iungitur.

πληθώρα. ἡ

πληθώρη. uerbum est medicorũ. Galen. ὅταν μὲν ὁμοτίμως ἀλλήλοις αὐξηθῶσιν οἱ χυμοὶ πλῆθος τοῦτο καὶ πληθώραν ὀνομάζουσιν.

πληθωρικός.

πληθωρικός. dicitur homo cum humoribus & succis eius redundat corpus.

ΠΛΗΚ. ΠΛΗΜ.

πλήκτειν. percutere.

πλήκτης. ου. ὁ. percussor. Refertur item ad acerbitatem linguę, significatq; obiurgatorem conuiciatoremq;. Sic & apud Horatium uerbera linguæ legimus. Mordax.

πλεκτίζομαι. pugno, pungo, iniuria afficio.

πλῆκτρον. ου. τὸ. calcar, aculeus.

πληκτροφόρος. ου. ὁ. calcariger.

πλῆμα. ατος. τὸ. ἡ

πλήμη. ἡ

πλήμμη. augmentatio fluminum, inundatio. Scribitur & πλῆμμη duplici μ.

πλῆμ. μ. ήσω. π. ηκα. adpropinquo, impleo.

πλημμέλεια. ας. ἡ. delictum, commissum, improbitas.

πλημμελεῖσθαι. perperam fieri, & ἀδικεῖσθαι, iniuria affici. πλημμελεῖται ὁ θεός, qui peccato offenditur. & τὰ πλημμεληθέντα piacula dicuntur.

πλημμελέω. μ. ήσω. π. ηκα. delinquo, πλημμελές τι ποιῶ, & iniquè quippiã per iniuriamq; ago, hoc est, ἐξυβρίζω. πλημμελεῖν εἰς τὸν θεὸν ἢ εἰς τὸ ἱερὸν τῶ θεοῦ, piaculum admittere. λέγεται πλημμελεῖν ἡ ὁ ποταμός, cum uiolenta inundatione secum rapit segetes uel tuguria. neutrum absolutum.

πλημμέλημα. ατος. τὸ. prouentus qui ex damnatis in ære procedit.

πλημμελής. ές. ὁ. ἡ. errans, ignarus, incompositus, ἀμελής. Est & uitiosus culpabilis, mendosus, culpandus.

πλημμύρα. ας. ἡ. inundatio, exundatio.

πλημμύριον. ου. τὸ. unda cum frangitur nõ procellosa. Est & arx Syracusanorum.

πλημμυρίς. ίδος. ἡ. inundatio, πλήμη, πλημμύρα.

πλημμυρός. οῦ. ὁ. plenus.

πλημμύρω. μ. υρῶ. undo, inundo. neutrum absolutum.

πλήμνη. ης. ἡ. modiolus rotæ.

πλημνοδέτον. ου. τὸ. ferramentum quo radij rotæ modiolo colligantur.

πλημοχοή. ης. ἡ. uasis fictilis species.

ΠΛΗΝ. ΠΛΗΞ.

πλήν. ueruntamen, imò, quin, uerum, cęterũ, sed. πλὴν εἰμή, nisi, sine casu ponit. Est etiã præterquàm sine casu, ut præter Latinis. Item præter cum genitiuo.

πλὴν ἀλλά. tametsi, sed, ueruntamẽ, nisi quòd.

πλὴν ἀλλὰ ἤ. præterquàm.

πλὴν εἰ. καὶ

πλὴν ἰὰν. nisi si.

πλὴν μὴ. ueruntamen, pro πλὴν ἀλλά.

πλὴν καθόσον. nisi quòd.

πλὴν ὅτι. nisi.

πλῆξ. stimulus quo boues punguntur.

πλῆξιππος. ου. ὁ. eques, equorum stimulator.

πλῆξις. ιος. ἡ. percussio.

ΠΛΗΡ.

πλήρης. ους. ὁ. ἡ. plenus.

πληροῦσθαι τὰς ναῦς. supplementũ classi prębere. (re.

πληροφορεῖσθαι. in suo sensu abundet.

πληροφορέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. satis facio, plenissimè scio, confido, complector, certifico, compertum habeo, certissimè noui & comperi. Et πληροφορεῖσθαι dicitur, cui certa fit rei fides, ut iam nihil addubitet. Refertur & ad rem & personam. Nam & cui persuasum est πληροφορηθὲς dicitur, & quorũ est facta fides πεπληροφορημένα dicuntur. Vocem hanc expressit Suetonius in Tib. persuasionisq; plenus cuncta fato agi, id est, πληροφορηθείς. Eras.

πληροφορίω. μ. ήσω. π. ηκα. hortor, facio fiduciam, certiorem facio, plenã facio fidem. actiuum, accusatiuo iungitur.

πληροφόρημα. ατος. τὸ. plenitudo, satis factio.

πληροφορία. ας. ἡ. certitudo mentis, de aliquo bono satisfactio, certa persuasio, certa fides, quæ fit argumentis, aut re exhibita, ita ut nihil iam amplius addubitetur.

πληρόω. μ. ώσω. π. ωκα. impleo, imbuo, perficio. actiuum, genitiuo iungit. πληροῦν τὰ ναῦς, supplementum classi præbere, remiges imponere apud Demosth.

πλήρωμα. ατος. τὸ. plenitudo, supplementum, nauis onus unà cum ipsis nautis, & ijs qui in naui uehuntur, remiges & milites classiarij in nauibus, & in legionibus milites ad explendos numeros centuriati. Cicero: Censebant enim ut in Italia supplementũ meis & Bibuli legionibus scriberetur. Sic item uocant pannum additum uesti ad sarciendam rupturam. Et Nazianzenus, animas iam beatas πλήρωμα appellat, propter lapsum Dæmonum.

πλήρωσις. ιος. ἡ. impletio, saturitas, perfectio.

πληρώτης. ου. ὁ. perfector.

ΠΛΗΣ. ΠΛΗΤ. ΠΛΗΧ.

πλησιάζω. μ. άσω. π. ακα. appropinquo, applico. à πλήσιος. datiuo iungitur. Lucian. τριτῶιος ἐπλησίασα τῷ οὐρανῷ.

πλησιασμός.

πλησιασμός. οῦ. coitus uenereus.
πλησίγναθος. maxillas implens.
πλησίον. propè. οἱ πλησίον, cognati. Item familiares & quibuscum habemus arctam ac domesticam consuetudinem. Sic & Suetonius in Othone: Alij febrē simulasse aiunt, eamq; excusationem proximis mandasse, si quæreretur.
πλήσιος. ᾱ. ὁ. πλησίσιος.
πλησιόχωρος. ὁ. finitimus.
πλησίσιος. ᾱ. ὁ. propinquus, uela implens, de uento cum secundus est, apud Homerū.
πλησιφαής. ἐος. ὁ. dies plenilunij.
πλήσμιον. ᾱ. τὸ. res gulosa, satietas.
πλησμονή. ῆς. ἡ. satietas, multitudo, ingurgitatio.
πλησυριάσεσθαι. licitari.
πλησυρίους. τοὺς. licitatores.
πλήττω. μ. ξω. π. ηχα. percutio. actiuum, accusatiuo iungitur.
πληχάδες. ἁι. partes corporis inter inguina & femur: unde ἀμφιπλήσταμ, & ἀμφιπλήξ apud Sophoclem, quanquàm alij à πλίξ deducere malunt, ut gradum significet, sicut & πλίγμα saltum, & ἐπλίσσοντο πόδεσσι apud Homerum, pro peruadebant.

Π Λ Ι.

πλίθευσις. ιος. ἡ. ἡ
πλινθεία. ας. ἡ. laterum coctio.
πλινθεῖον. τὸ. locus ubi formantur lateres.
πλινθεύομαι. ζαπατῶμαι.
πλινθεύω. lateres compono. Aristoph. Ran. generaliter accepit pro fabrico & coagmẽto. ἡ πλαίσια ξύμπηκτα πλινθεύουσι.
πλίνθια. τὰ. cœli spacia.
πλινθιδόν. tanquàm lateritio.
πλινθίον. ᾱ. τὸ. laterunculus ludus, cuius meminit Iulius Pollux lib. ix. laterculus, ordo aciei. Vide Aelianum.
πλίνθος. ου. ὁ. later.
πλινθουργέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio lateres. neutrum absolutum.
πλινθοφόρος. ᾱ. ὁ. lateriger.
πλινθωτός. οῦ. ὁ. quadrangulus ad modum lateris.

Π Λ Ο.

πλοιάριον. ᾱ. τὸ. nauicula.
πλοίζεσθαι. τὸ πορεύεσθαι.
πλοῖον. ᾱ. τὸ. nauigium, nauis.
πλοκαμίς. ίδος. ἡ. capillorum nodus, habens capillos obtortos.
πλόκαμος. ᾱ. ὁ. crinis, cæsaries, flagellum, nõ nunquam & apud poëtas πλόκαμοι fumi circumuolutationes significant.
πλοκή. ῆς. ἡ. inclinatio, auulsio, nexus.
πλόκιον. ου. τὸ. ornamentum, tricha, inauris, genus monilis.
πλόκος. ᾱ. ὁ. cirrus, seu manipulus capillorũ.
πλομίζω. inficio.
πλόμος. ᾱ. uerboscum herba.
πλόος. nauigatio.
πλουθύγεια. ας. ἡ. sanitatis opulentia.
πλούσιος. ᾱ. ὁ. diues.
πλουτακαδημέια. commentatio ditescendi, studium cogendę pecunię, philosophia cuius bonorum & malorum fines sunt, diuitiæ & paupertas. Nam ἀκαδημέια uocabatur gymnasium Platonis, & πλοῦτον opulentiam significat.
πλούταξ. ακος. ὁ. diues apud Eupolidem.
πλουτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ditor, diues euado, diues sum. neutrum absolutum.
πλουτηρόν. οῦ. τὸ. quæstuosum.
πλουτίζω. μ. ίσω. π. ικα. dito. actiuum, accusatiuo iungitur.
πλουτίνδην. per diuites, aduerbiũ, ut uiritim.
πλουτοδότειρα. ας. ἡ. fœminino genere, ἡ
πλουτοδότης. ᾱ. ὁ. diuitiarum dator, datrix.
πλουτοκρατία. ἡ. principatus ex censu quũ diuitiores administrant rempub.
πλουτοποιόν. οῦ. τὸ. quæstuosum.
πλοῦτων. ᾱ. ὁ. deus diuitiarum. Cœlius lib. xi. cap. xxiij.
πλούτων. ονος. ὁ. Pluto, qui & πλουτεύς dicitur.
πλοχμός. οῦ. ὁ. coma quam ueteres alebant, & dijs consecrabant.

Π Λ Υ. Π Λ Ω.

πλυνίσκω. lauo. actiuum, actõ iungitur.
πλυνός. οῦ. ὁ. balneum, locus & uas lauandis rebus aptum. πλύνος autem is qui lauatur.
πλύνω. μ. υνῶ. π. υκα. lauo. Propriè de lotione uestium, teste Ammonio. Item λοιδορῶ, id est, cõuitior, & alterius nomen obtrecto. actiuum, accusatiuo iungitur.
πλύσις. ἡ. lotura.
πλυτικός. ὁ. alueus.
πλωϊάδες νεφέλαι. imbriferæ nubes, & quæ cribro circunferuntur.
πλωΐζομαι. nauibus aduehor.
πλωϊμός. οῦ. ὁ. nauigabilis, peritus nauigandi
πλώων. nauigans.
πλῶον. nauigaui.
πλῶτα. anguillæ in Sicilia, quemadmodum κωπαΐδες in Eubœa.

πλωτὴς.

πλωτῆρ. ῆρος. ὁ. nauigator, uector passiuè.
πλωτικός. οῦ. ὁ. nauicularius.
πλωτός. ὁ. nauigabilis.
πλώω. impleo.

Ὁ Π μετὰ τὸ Ν.

Πνέω. spiro.
πνεῦμα. ατος. τὸ. spiritus, uentus, impetus animi. In sacris literis quoties huic nomini præcedit articulus ferè de spiritu sancto intelligendum, ut annotat Didymus.
πνεύματα πλάνα. spiritus deceptores, seductores, fallacesq́, mali genij.
πνευματικός. οῦ. ὁ. spiritualis, qui flatibus plenus est, pulmonis inflãmatione laborans. Pulmonarius interpretari potest, teste Columella.
πνευματούμβρος. ὁ. spirascens.
πνευματόφορος, spiritu lymphatus.
πνευματόω. μ. ώσω. ω. ωκα. inflo.
πνευματώδης. ους. ὁ. ἡ. spirabũdus, spirituosus.
πνευμάτωσις. ιος. ἡ. flatuosa elatio.
πνυμονευτικά. τὰ. instrumenta quæ spiritu inflantur, quæ & ἐμπνευσὰ dicuntur.
πνευμονία. ας. ἡ. morbus pulmonis, quando tumescit, uel ex uehementi catharro, uel asthma, uel pleuritide: hunc sequitur difficultas anhelitus.
πνευμονίαι. pulmonis fibræ.
πνεύμων. ονος. ὁ. pulmo.
πνευσιᾶν. anhelare crebro.
πνευσίω. anhelus sum.
πνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ἡ
πνέω. spiro. neutrum, accus. iungitur. Græci dicunt πνεῖ θυμόν, ἡ ἀπλικῶς πνεῖ θυμοῦ. Sicut Cicero, scelus anhelantem.
πνιγαλίων. ωνος. ὁ. καὶ
πνιγάμων. ωνος. Latinis incubus dicitur, Græcis alio nomine ἐφιάλτης, de quo supra: & est phantasmatis genus, quum externa uis aliqua quiescẽteis uidetur inuadere, & põdere suo pressos ac sententeis grauare: ac ab aliquo suffocari uidemur. Cœlius lib. xiiij. cap. xlvij.
πνιγία. ας. ἡ. uaporatorium cubiculum.
πνιγεύς. έως. ὁ. furnus, & uas in quo extinguũtur prunæ.
πνιγκρός. οῦ. ὁ. suffocatiuus.
πνιγμοί. οἱ. strangulationes.
πνῖγος. ους. τὸ. æstus, suffocatio, oppressio.
πνίγω. μ. ίξω. ω. ιχα. suffoco, obtorto collo traho. actiuum, accusatiuo iungitur.
πνιγώδης. ους. ὁ. ἡ. æstuosus, suffocatiuus, locus in quo quis non potest respirare, ac premitur angustia spiritus.

πνικτός. οῦ. ὁ. suffocatus.
πνίξ. γος. suffocatio.
πνίξ ὑστέρας. præfocatio uuluæ: fit quum uulua reficiendo afficit uitalia, hoc est cor, cerebrumq́. Præfocatio etiam offocatio uocari potest, ut est apud Luciũ Flo. & Senecã.
πνοή. ῆς. ἡ. spiritus, flatus.
πνοιή. ῆς. ἡ. aura, flatus Pindaro, iota interiecto causa metri.
πνοϊπους. οδος. ὁ. uelox.
πνύκα. κος. ἡ. consilij locus apud Athenienseis. Alij concionem intelligunt, ab hominum frequentia & densitate deflexo uocabulo. Meminit in Theseo Plutarch. & Aesch. cõtra Ctesiphontem.
πνύω. spiro.
πνύξ. πνυκός. locus cõsilij Athenis. quanquã apud Aristophanem quidam per transpositionem literarum πυκνός legunt & πυκνί.
πνυτός. οῦ. ὁ. prudens.

Τὸ Π μετὰ τὸ Ο.

Ποά. ας. ἡ. herba.
ποασμός. οῦ. ὁ. noxiarum herbarũ euulsio. Latinis runcatio dicitur.
ποδαβλός. οῦ. ὁ. qui mollibus est pedibus.
ποδάγρα. ας. ἡ. podagra, pedica, id est laqueus quo animalia capiunt, qui & ποδάγρεα appellatur.
ποδάγρης. ου. ὁ. podagra laborans.
ποδαγρῶ. laboro podagra.
ποδαλγής. ους. ὁ. ἡ. pedibus æger.
ποδαλγία. ας. ἡ. dolor pedum.
ποδανίπτρα. ας. ἡ. peluis.
ποδανιπτήρ. ῆρος. ὁ. idem.
ποδαπός. οῦ. cuias, qualis.
ποδάργη. mater Xanthi & Balij equorum, ut scribit Homerus Iliad. π.
ποδάρκης. ους. ὁ. pedibus ualens.
ποδεία. τὰ. seu ποδία. fasciæ pedum.
ποδηγετέω. μ. ήσω. ω. κα. duco, custodio, obseruo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ποδηγέω. μ. ήσω. ω. κα. idem.
ποδηγός. οῦ. ὁ. dux, παιδαγωγός.
ποδηνεκής. ους. ὁ. ἡ. talaris, id est ad talos protensus.
ποδήνεμος. ου. ὁ. ἡ. uelox.
ποδήρης. ους. ὁ. tunica talaris, uestis ad pedes usq́ demissa, poderis.
ποδῆς. pedes. contrarium ex ποδέας.
ποδιάζω. pede se circumuoluere.

ποδιῶμ. ϐ. τὸ. mensura pedis.

ποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. ligo pedes. actiuum, accusatiuo iungitur.

ποδισμός. dimensio pedibus facta, & genus saltationis cuiusdam.

ποδοκάκη. ης. ἡ. laquei genus, & instrumentū quo noxij uinciebantur, quasi ποδοκατόχη.

ποδόνιπτρον. τὸ. peluis, uas in quo lauamus pedes.

ποδοσράβη. ης. ἡ. genus laquei ad capiendos ceruos & apros, uenatoriū instrumentum capiendis feris concinnatum, & instrumentum medicum.

ποδότης. ϐ. pedatus.

ποδοχῶν. gubernaculum tenens.

ποδώκεια. ἡ. pedum uelocitas.

ποδώκης. εος. ὁ. καὶ

ποδῶκυς. uelox.

ποδώνυχον. ϐ. τὸ. uestis qua utebātur in sacris Pandrosi.

ποη. ποϑ. ποι.

ποκλογεῖν. herbas legere,

ποηφάγος. ϐ. ὁ. ἡ. herbam comedens.

ποθείσκω. desydero.

ποθεινός. οῦ. ὁ. desyderabilis, amabilis.

πόθεν. unde, quo & Plautus utitur in Persa, pothen ornamenta. Alicunde, quomodo, nullo modo. ὡς μὴν ἄξιον πόθεν, apud Euripid. πόθεν βαδίζεις; pro unde uenis? apud Aristoph. Mutat tonum eadem ratione cum πόθι.

ποθέω. μ. ήσω. π. κα. τὰ μὴ παρόντα ἀναλκῶ, id est ea quę absunt, requiro. Latini desydero, quęro & requiro dicunt, ut apud Lucianū Ganymedes nuper raptus, ac pertæsus iam absentiam patris, ποθῶ γὰρ ἤδη αὐτόν inquit. Gaza tamen addidit. Nam quod Cicero dixit, Nec curia meas uireis desyderat, sic uertit: οὐδὲν γὰρ τὸ βουλευτήριον ὡς ἀποῦσαν ποθᾶ πω τὴν ἐμὴν ἰσχύν. Vide Ammoniū. actiuū, accusatiuo iungitur.

ποθή. ῆς. ἡ. desyderium propriè rei absentis, & metaphoricōs ablatio, consumptio,

πόθημα. ατος. τὸ. idem.

πόθι. in principio orationis penacutitonum est, ponitur & in interrogatione, ubi? ubi nam? quando uerò oxytonū est, significat alicubi indefinitè. In fine orationis inclinat aliquando tonum ad dictionem præcedentem ἦλθές ποθι.

πόθος. ϐ. ὁ. desyderium.

ποῖ. quò. ποῖ δὴ καὶ πόθεν. locutio Attica, pro quò tandem, & unde is.

ποῖ κῆχος. ubi terrarum.

ποιά. ᾶς. ἡ. herba, pro ποία. & qualis indefinitè

ποῖα. ἡ. qualis interrogatiuè.

ποίας. αντος. ὁ. Pœas pater Philoctetæ, unde ποιάντιος dictus est.

ποιέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. ηκ

ποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio, creo. regit accusatiuū. Inuenitur aliquādo cum duobus accusatiuis, ut κακόν σὲ ποιῶ. Accipitur ποιήσασθαι, pro ἐσποιήσασθαι, adoptare, quod etiam dicitur παῖδα ποιεῖσθαι. ποιεῖν pro poëtice scribere, in poēmatibus scribere, uoce actiua tantum dicitur. sic λέγειν dicitur περὶ τῶν λογογράφων. ποιεῖσθαι κέρδος, lucrifacere, in rem suam uertere. ποιεῖσθαι χάριν τι, animo beniuolo accipere aliquid, & gratiam habere: cui opponitur ποιεῖσθαι ὀργὴν τὸ πρᾶγμα. ποιεῖσθαι ὑφ' ἑαυτὸν τὸ πρᾶγμα, in suam potestatē redigere, potestatis suæ facere. Demosth. ποιεῖσθαι πλὴν χώρην ἐφ' ἑαυτῷ dixit. ποιεῖσθαι ἐς ἑαυτόν, periculi sui facere, in sese recipere. ποιεῖσθαι ἑαυτὸν ἐπ' ἐξουσίαν, magnam potentiam sibi comparare. Ἔμπροσθεν ποιεῖσθαι, opponere, & quasi προβάλλεσθαι. ποιεῖσθαι etiā est ducere, & existimare. Ἐν θαύματι ποιεῖσθαι, admirari. Ἐν γέλωτι ποιεῖσθαι, risui habere. Ἐν δεινῷ ποιεῖσθαι, rem periculosam dictitare aut ducere. Est etiā ęgrè ferre, hoc est δεινὰ ἢ δεινὸν ποιεῖσθαι, conqueri. Δεινὰ ποιεῖν interdum est indignè agere aut facere, hoc est improbè. ποιεῖσθαι τὸν βίον, uitam agere apud Herodia. καλῶς ποιῶν & εὖ ποιῶν. Vide in καλῶς & εὖ. ποιεῖν τὰ συγκείμενα, stare conuentis. ποιῶ σε κακὸν ἢ καλῶς, malè te accipio. ποιεῖν λίθον λευκοῦ, è lapide albo facere. Vide comment. Budæi.

ποίη. ης. ἡ. herba.

ποιήεις. ήεντος. ὁ. herbosus.

ποίημα. ατος. τὸ. opus, poëma.

ποιήμερον. factiuum.

ποίησις. εος. ἡ. opus. Quidam sic distinguunt, ut ποίησις sit ueluti tota Ilias, ποίημα uerò Achillis armorū descriptio. Item eductio, adoptio. Herodotus conflecturā unguenti ποίησιν appellat.

ποιητής. οῦ. ὁ. poëta, factor, creator. Dicit autem ἀπὸ τοῦ ποιεῖν, quod est ἰμμετρῶς cantare uel scribere.

ποιητική. ῆς. ἡ. poëtica, hoc est ars ipsa cōscribendi poëmata.

ποιητικόν. οῦ. quod efficit.

ποιητικός. οῦ. ὁ. poëticus, efficax, effectiuus.
ποιητὸν τίθημι. adopto.
ποιητός. adoptiuus.
ποιήτρια. ας. ἡ. poëtria.
ποικίλη. porticus Athenis, in quo Stoici philosophabantur. A uaria pictura sic dictũ.
ποικιλία. ας. ἡ. uariegatio, uarietas.
ποικιλίδες. uariæ aues dictæ.
ποίκιλμα. ατος. τὸ. uarietas.
ποικιλόδειρος. ος. ὁ. habens collum uariatum, uocalis.
ποικιλομήτης. ος. ὁ. uarij consilij, uersipellis, cuius fœmininum est ποικιλόμητις.
ποικίλον. ου. τὸ. uestis tragica à uarietate colorum sic dicta.
ποίκιλος. η. ὁ. uarius, picturatus, uariegatus, diuersi generis diuersiq; habitus, uarijs coloribus aut gemmis distinctus.
ποικίλλω. μ. ιῶ. ω. ιλκα. uario, uariego, distinguo, exorno. act. accusatiuo iungitur.
ποικιλόστερνος. ος. ὁ. uariegatus circa pectus, astutus.
ποικιλόφρων. ονος. ὁ. uafer, uersutus, callidus, uersipellis, solers, & uarijs dotib. armatus.
ποικίλται. οἱ. qui intexunt acu.
ποικιλτική. ῆς. ἡ. ars uariegandi.
ποικιλῳδός. οῦ. ὁ. uariè canens.
ποιμαίνω. μ. ανῶ. pasco gregem, pastorũ more guberno, & curo gregem, rego, φροντίζω. actiuum, accus. iungitur.
ποιμανεύς. έος. ὁ. rex, pastor.
ποιμαντική. ῆς. ἡ. ars pascendi oues.
ποιμάνωρ. rex appellatur apud Aeschyl. qui & gregem subiectum ποιμανώριον uocat.
ποιμενικός. οῦ. ὁ. pastoralis, pastorius.
ποιμήν. ένος. ὁ. pastor, regem sic appellat Homerus, apud quem solenne est illud, ποιμένα λαῶν, regem indicans. Et hunc imitatus Plato.
ποίμνη. ης. ἡ. grex, ouile.
ποίμνιον. ου. τὸ. ouile, armentum.
ποινᾶσθαι. de aliquo pœnas sumere.
ποινή. ῆς. ἡ. pœna, ultio, πρόσιμον. à πόνος, teste Gaza.
ποινόλατος. ος. ὁ. lymphatus, à furijs agitatus.
ποίνιμα. ποινῆς ἄξια, ultricia.
ποίνιμος. ος. ὁ. ἡ. uindex, ultor. Epithethon furiarum apud Sophoclem.
ποίνωμα. ατος. τὸ. supplicium, pœna.
ποῖον δή. quale tandem.
ποῖος. α. ὁ. quis, qualis, grauitonum interrogatiuum & dubitatiuum est. Lucæ xij. ὅτι εἰδῇ ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν ἄν. qua hora fur uenit. Oxytonum uerò indefinitè capitur, aliquis, quidam, aliqualis.
ποιόσις. qualis, quidam.
ποιότης. ητος. ἡ. qualitas.
ποιοῦμαι ἐπιστροφήν. curam gero.
ποιπνός. οῦ. ὁ. minister.
ποιπνύω. ministro, saluo, facio, ualde occupor in aliqua re, cogito.
ποίφυγμα. ατος. τὸ. stlopus, hoc est uehemens spiritus emissio.
ποιφύσσω. μ. ύξω. ω. υχα. terreo, propriè flatu ex ore uehementer emisso.
ποιώδης. εος. ὁ. ἡ. herbosus.

π ο κ. π ο λ.

πόκα. aliquando, pro ποτὲ Doricῶς.
ποκάδες. ὰι. pili depexi.
πόκος. ου. ὁ. uellus.
πολέμαρχος. ου. ὁ. dux belli, ad quem summa rei militaris refert. Hodie mareschallũ appellant, uno tantum magistro equitum inferior. Aetolis uerò πολέμαρχος claudendarum portarum & urbis curam gerebat, claueisq; noctu detinebat, interdiu autem custodijs portarum assidebat. Alexan. Neapol. lib. iij. cap. xvi. Et πολεμαρχία munus ipsum & magistratus uocatur.
πολεμεῖος. ος. ὁ. bellicosus.
πολεμεῖται. dicitur is qui bello uexatur & inuaditur.
πολεμέω. μ. ήσω. ω. ηκα. bello, belligero, oppugno. actiuum, datiuo iungitur.
πολεμήϊος. ος. ὁ. bellicosus.
πολεμησείοντῶν. οἱ. bellare gestientes, bellum cupientes.
πολεμησείω. certare gestio, bellum appeto.
πολεμητέα εἶναι ἐν τάχει. mox bellum mouendum esse, pro δεῖν πολεμεῖν. Nam id genus aduerbia positiua in se habẽt, τὸ χρὴ ἢ τὸ δεῖ. ueluti γαμητέον, pro eo quod est δεῖ γαμῆσαι, πλευτέον δεῖ πλεῦσαι. οὐ παραδοτέα, pro οὐ χρὴ παραδοῦναι.
πολεμητέον. pugnandum.
πολεμία. ας. ἡ. regio hostilis, hostium regio. Subauditur χῶρα.
πολεμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. pugno. neutrum, genitiuo iungitur.
πολεμικός. οῦ. ὁ. bellicosus, bellicus, bellandi peritus.
πολεμικῶς ἔχω. belli cupidus sum, nouis rebus studeo.

πολέμιος. ᾱ. ὁ. hostis, hostilis, bellicus. ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν πολεμίας.

πολεμισκήριον. ᾱ. τὸ. currus. πολεμισκήρια etiam certamina erant cursuum equorum apud Athenienseis.

πολεμισκήριος. ᾱ. ὁ. bellicosus.

πολεμιστής. οῦ. ὁ. bellator.

πολεμίως. hostiliter.

πολεμοποιέω. seditiosus sum.

πολεμοποιός. οῦ. ὁ. bellum mouens.

πόλεμος. ᾱ. ὁ. bellum. Differt à μάχη. quemadmodum apud Latinos bellum à prælio. Significat item τὴν πρὸς μάχην παρασκευήν, id est apparatum ad prælium. Abutimur interdum pro μάχη. οἱ πόλεμοι ἀντὶ τῶν πολεμίων apud Herodianum libro ιῆ. nisi exemplar sit mēdosum: ἀνδρείαν μὲν πᾶσαν ἐν τοῖς μάχαις πρὸς τοὺς πολεμίους ἐπεδείκνυτο.

πολεμόω. μ. ώσω. π. ωκα. paro, decerno bellū. neutrum absolut. πεπολέμωται. ὁ εἰς ἔχθραν προαχθεὶς καὶ πολέμιός τινι γενόμενος, id est hostili animo esse cœpit, & inimico. πεπολεμωμένος est ὁ πολέμῳ βιασθεὶς καὶ βλαβείς.

πολέω. μ. ήσω. π. ηκα. uerto, uerso. πολεῖται, uersatur, agit, degit. actiuum, accusatiuo iungitur. hinc πόλος.

ΠΟΛΙ.

πολιά. ᾶς. ἡ. anus erat ætate dignitateq; cæteris antestans, canicies.

πολιαί. ᾶι. cani. Lucian. ἢ διότι μὴ πώγωνα, μὴ δὲ πολιὰς ἴφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βρίφος ἀξιοῖς νομίζεσθαι;

πολιάς. άδος. ἡ. est Palladis cognomen, & accipitur pro ipsa Pallade. Lucia. in Lapith. ὤμοσα καλὰ τῆς πολιάδος μὴ ἁλικφέναι, deieraui per Palladem me non rapuisse.

πολίεον. ᾱ. τὸ. oppidum.

πολιεύς. έως. ὁ. epitheton gubernātis ciuitatē.

πολίζομαι. καὶ

πολίζω. μ. ίσω. π. ικα. fabrico urbem. neutrū, accusatiuo iungitur.

πολῖτης. ᾱ. ὁ. ciuis, pro πολίτης, causa metri interpositum est ι. πολῖτις autem eius est fœmininum.

πολίμβολος. id est πολύμπραπτος, ueterator. Budæus in priorib. annotationib.

πολιοκρόταφος. ᾱ. ὁ. canus.

πόλιον. τὸ. dicitur quod ante partum emittit equa.

πολιόν. uinum album. Aelianus scribit acutum in penultima, sicq; appellatum putat ab indigenæ regionis nomine.

πολιορκέω. μ. ήσω. π. ηκα. obsideo, oppugno. A πόλις & ὀρκέω, rapio, destruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

πολιορκητής. urbiū destructor & expugnator

πολιορκητικός. οῦ. obsidionalis.

πολιορκία. ας. ἡ. obsidio.

πολιός. οῦ. ὁ. canus.

πολιότης. ητος. ἡ. canicies.

πολιοῦμ. canescere, caniciem contrahere.

πολιοῦχος. ᾱ. ὁ. patronus, ciuitatis gubernator

πόλις. ιος. ἡ. urbs.

πόλισμα. ατος. τὸ. parua urbs.

πολιτάρχης. ᾱ. princeps ciuitatis, Lucas utit.

πολιτεία. ας. ἡ. respublica. Accipitur ἀντὶ τοῦ πολιτεύματος. Apud Isocrat. pro quocunq; recto regimine ciuitatis. Quid autē propriè sit, uide in cōment. Bud. ex Aristot. Accipitur pro uitæ ratione & instituto.

πολίτευμα. ατος. τὸ. ciuilitas, ipsa reipub. administratio, & genus administrādi, ut τῶν πολιτευμάτων τὸ μὲν ἀριστοκρατικόν, τὸ δὲ βασιλικόν.

πολιτεύομαι. rempublicam gero, τὸ διοικῶ. administro, accusatiuo iunctum. Est etiā τὸ πραγματεύομαι, molior. Et οἱ τἀναντία πολιτευόμενοι dicuntur qui contrariam factionē sequuntur, qui alteris partibus student. Itē διαπῶμαι, & munere fungor, quod τῶν ἀρχόντων est. Accipitur & passiuè pro gubernor.

πολιτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ciuiliter negocior, dego sub aliqua republica: & est τῶν πολιτῶν καὶ ἰδιωτῶν, ut πολιτεύεσθαι τῶν ἀρχόντων καὶ προεστηκότων. Significat aliquando rego & administro. neutrum absolutum.

πολίτης. ᾱ. ὁ. ciuis, municeps.

πολιτική. peritia & prudentia ciuilis.

πολιτικός. οῦ. ὁ. ciuilis.

πολιτικῶς. ciuiliter, urbanè.

πολῖτις. ιδος. ἡ. ciuis.

πολιτισμός. οῦ. ὁ. tractatio reipublicæ.

πολιτογραφέω. in ciuium numerum ascribere, ciuitate donare, in ciuitatem ascisce re.

πολιτογραφεῖσθαι. Polluci est εἰς τὰς πολίτας ἐγγράφεσθαι.

πολίχνη. ης. ἡ. καὶ

πολίχνιον. ᾱ. τὸ. ciuitatula.

πολίωσις. ιος. ἡ. canities, sed immatura uitio naturæ.

ΠΟΛΛ.

πολλ' ἄττα. ex multis quædam.

πολλά. nonnunquam. accipitur pro πάνυ.

πολλὰ nonnunquā etiam sæpe significat, ut illud, πολλὰ δὲ οἱ κραδίη πάλλευτο νίόνδε.

πολλὰ πρά-

πολλὰ πράττειν. idem quod πολυπραγμονεῖν.
πολλάγε ἡμᾶς λανθάνει. non omnia nobis cognita sunt.
πολλάκι. per ellipsin. καὶ
πολλάκις, καὶ πολλάκη. sæpe, frequenter, sæpenumero.
πολλαπλάσιον. ονος. τὸ. crebrò multiplicatũ, ut decemdecies centum.
πολλαπλάσιος. α. ὁ. multo copiosior, multiplex
πολλαπλασίως. multipliciter, multiplicatè.
πολλαπλασιῶσαι, & πολλαπλασιάζειν. multiplicare.
πολλάπλοος. η. ὁ. multiplex.
πολλαχῆ. καὶ
πολλάχις. καὶ
πολλαχοῦ. καὶ
πολλαχῶς. idem quod πολλάκις.
πολλαχόθεν. è multis locis.
πολλαχόσε. in multis partibus.
πολλόν. οῦ. multum, multò.
πολλός. οῦ. ὁ. multus Ionicè, sed communiter obliqui tantũ huius nominis in usu sunt in masculino & neutro, dempto accusatiuo, qui habet πολύν, in fœminino uerò in usu est. πολλῶν ἀριφάλαιον uocant supputationẽ in summã subductam. Significat interdũ in plurali numero, populi multitudinem, atq; id fermè, quod Latinis sonat uulgus. Vnde Demosthenes etiã ἕνα τῶν πολλῶν dixit, τὸν τυχόντα, id quod Cicero, Plinius Secundus, & Seneca imitati sunt, apud quos unus de multis, uel è multis, dicitur uulgaris, gregarius, & uilis. D. Origenes πολλούς aliquoties omneis interpretatur.
πολλοστημόριον. η. τὸ, aut πολλοστὸν μέρος, soluta compositione, minima portio, quod dicimus ferè, uix centesimũ & millesimum quodq; multipartitum. Lucretius multesimam partem dixit. Copiosissimè explicatur in commentarijs Bud.
πολλοστόν. οῦ. minima pars capta de multis, ut unus de millibus.
πολλοστός. οῦ. ὁ. multiplicabilis, unus è multis, quasi multesimus. Isocrates τὸν πολλοστὸν dixit τὸν τυχόντα, quemadmodum Demosthe. ἕνα τῶν πολλῶν, & Cicero unum de multis, pro uulgari. Est & à capite remotissimus. πρὸς τὰ πολλοστὰ σκληρότητι, ad ea quę à prima duritiæ nota, remotissima sunt, & reducta, hoc est minimè dura dixit Plato. οὐκ ἐς τὰς πολλοστὰς ἡδονὰς ἀποβλεπτέον, id est exigui sensus uoluptates, & à suauissimis, atq; acerrimis longè distãtes. Opponitur huic μόναχος. Basil. in ἑξαμ. μόναχος ἂν εἴη μὴ πόλλοσος, unus & non plures.
πολλοῦ. ualdè, multò.
πολλῷ μάλιστα. multò maximè.

ΠΟΛΟ. ΠΟΛΥ.

πόλος. ε. ὁ. terminus, axis qui à nostris uertex dicitur. Est autem immobile illud aut finis axis imaginarij, supra quod totum cœlum uoluitur, unde & nomen habet ἀπὸ τῦ πολεῖν, id est à uertendo. Vertitur enim cœlũ circa polum arcticum & antarcticum. Capitur poëtis pro ipso cœlo.
πολοῦσθαι. canescere, canos producere.
πολτάριον. ε. pulticula.
πολτὸν. τὸν. pultem.
πολύ, multum, per simplex l. Construit cum comparatiuo. Lucian. ὃς ἀρχαιότερος εἶ πολὺ τοῦ Ἰαπετοῦ. Et cum μᾶλλον. Isæus: πολὺ μᾶλλον ἑτοιμότερον, multò promptius.
πολυάγκιστρον. ε. frequentia hamorum.
πολύαθλος. ε. ὁ. bellicosus, fortis, egregius luc-
πολυαιμία. ἡ. sanguinis copia. ta.
πολύαιμος. cui sanguis abundat.
πολύαινος. ε. ὁ. multa laude dignus, fabulosus
πολυάξ, κος. ὁ. impetuosus, multas agilitates seu capras habens.
πολυαλθές. τὸ. quod est multorum medicorũ.
πολυαλθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. habens uarium usum, & multas uireis medendi.
πολυάνδριον. ε. τὸ. sepulchrum, locus ubi sunt multa sepulchra, polyandrium.
πολύανδρος. ε. ὁ. multos uiros habens.
πολυανθὴς. caput aggrauans.
πολυανθρωπία. ας. ἡ. hominum frequentia.
πολυάργυρος. ε. ὁ. ἡ. argento circunfluens.
πολυαρκέστατος. ε. uberrimus.
πολύαρνις. ὁ. ἡ. multos agnos & pecudes possidens.
πολυαρχία. ἡ. plurium principatus.
πολυάσχολος ματαιότης. negotiosissima uanitas.
πολυαύλαξ. ακος. ὁ. latus, sulcosus, lætus.
πολυβένθης. εος. ὁ. ἡ. profundus.
πολυβότερος. ε. ὁ. multa pascens, terra.
πολύβοτος. ε. fœcundus ouibus.
πολυβούτης. ε. ὁ. dives boum.
πολύβουλος. ε. ὁ. ἡ. prudens, astutus.
πολύβροχος. ὁ. multum maceratus.
πολυγάλακτος. lacte abundans.
πολύγαμος. qui multas ducit uxores, qui multis uxoribus abutitur, cuiusmodi mithella-

ti in ſcalario ſuggeſtu ad horas aliquot tra duci ſolent in Francia. D. Hierony. in epiſtola quadam ad Gerontiam, multinubus dixit, ad uerbum transferens.

πολυχάθκς. εος. ὁ. ἡ. multum lætificans, multis gratificans.

πολύχλωνος. ὁ. oculatus, multis oculis præditus.

πολύχλωσσος. ὁ. qui callet multas linguas.

πολύχνοπτ. ὁ. Thaſius pictor nobilis, qui pinxit gratis pœcilen porticum.

πολύχνωπτ. ὁ. multiſcius.

πολυχόνατπ. ὁ. multum geniculatus.

πολυχονία. ἡ. fœcunditas.

πολύχονος. ὁ. fœcundus.

πολυχράμματπ. perquam literatus.

πολυχύμνασος. ὁ. inexpugnabilis.

πολύχωνος. ὁ. multos angulos habens.

πολυδαίδαλος. ου. ὁ. ἡ. ingenioſus, aſtutus, uariatus.

πολύδακρυς. υος. ὁ. ἡ. lachrymoſus, lachrymabilis, multarum lachrymarũ cauſam præbens.

πολυδάκτυλος. ὁ. qui habet multos digitos.

πολύδαμνος. ὁ. multos domans.

πολυδαράς. ἄδος. ὁ. eminens, multa cacumina & multas eminentias habens.

πολύδεσμος. ου. ὁ. ἡ. multis clauis & uinculis compactus.

πολυδεύκης. εος. ὁ. Pollux.

πολυδίψιος. ὁ. multum deſyderabilis, ſiticuloſus, nocuus. Quidã in hoc carmine apud Homerum, καίκερ ἐλάχιστος πολυδίψιον ἄρχος ἱκοίμην, exponendum putant, deſyderabile, amabile.

πολύδριον. τὸ. ciuitatula.

πολύδροσος. ὁ. ἡ. rorulentus.

πολυδωρία. ας. ἡ. munificentia.

πολύδωρος. ὁ. multa donans, aut qui multa dona accepit.

πολυέδνος. ὁ. bene dotatus.

πολυέδρον. multas ſedes habens.

πολυειδήμων. multiſcius.

πολυειδής. ἐος. ὁ. ἡ. diuerſus, multarum ſpecierum, multiformis.

πολυέλεος. ὁ. ὁ. miſericors.

πολυέλικτπ. ὁ. uariè inuolutus, tortuoſus.

πολυέπια. ἡ. multiloquium.

πολυέργος. ὁ. operoſus, ſemper agẽs aliquid

πολυετεῖ. adſeruatur multos in annos.

πολυετής. ἐος. ὁ. ἡ. annoſus.

πολυετία. ας. ἡ. annoſitas.

πολυεύκτπ. ὁ. peroptabilis.

πολυέφθος. ὁ. percoctus.

πολυέχλος. ὁ. peramabilis.

πολύζυγος. ὁ. habẽs multa trãſtra, iugoſus.

πολυήμερος. ὁ. multorum dierum.

πολυήρατπ. ὁ. ἡ. amabilis, multum expetitus, peroptabilis.

πολυηχής. ἐος. ὁ. ἡ. ſonorus.

πολυθάρσες. τὸ. fiducia.

πολύθερμος. ὁ. percalidus.

πολύθεος. ὁ. multum amatus, πολυαγάπητος, πολύσεπτος.

πολύθηρος. ὁ. habens multas feras.

πολυθρέμμων. ονος. ὁ. pecoroſus.

πολύθρονον. τὸ. uenenoſum, πολυφάρμακον. θρόνα γὰρ καὶ ἄνθη.

πολυθρόος. ὁ. ὁ. ſonorus, ſtreperus. (mæ.

πολυθρύλλητος. ὁ. ὁ. ἡ. diuulgatus, magnæ fa-

πολύθυτπ. ὁ. ὁ. ἡ. ubi ſæpe ſacrificatur, halans crebris ſuffitionibus & ſacris.

πολύθυρος. ὁ. ὁ. ἡ. multo aditu peruius.

πολύϊδρις. ιος. ὁ. ἡ. ſciens, prudens, expertus multarum rerum.

πολυϊδρία. ἡ. multarum rerum cognitio.

πολυίμνητπ. ὁ. ὁ. decantatus.

πολυίσωρ. ορος. ὁ. multiſcius, qui multa nouit ac memorat.

πολυκαγκής. ἐος. ὁ. ἡ. multam ariditatẽ habẽs, peraridus.

πολυκαισάρια. ἡ. multitudo cæſarum.

πολυκαρπία. ἡ. fertilitas.

πολύκαρπος. ὁ. ὁ. ἡ. fructuoſus.

πολυκερδής. ἐος. ὁ. ἡ. lucroſus, uafer. (γος.

πολυκέρδης. εος. ὁ. ἡ. ueterator, malus, πανοῦρ-

πολυκέρδιον. multò melius, πολὺ βέλτιον.

πολύκερως. ὁ. ὁ. cornutus.

πολύκεστος. ὁ. ὁ. acu pictus.

πολυκέφαλος. ὁ. multiceps.

πολυκηδής. ἐος. ὁ. ἡ. curis plenus, malorum fœcundus.

πολύκλεπτ. ὁ. ὁ. ἡ. glorioſiſſimus, clariſſimus

πολυκλινής. ἰδος. ἡ. habens multas ſedes, congrua. nauis epithetum.

πολύκλητπ. ὁ. ὁ. ἡ. à multis uocatus.

πολύκλυσος. ὁ. ὁ. undoſus, multiſonus, murmurabundus, à κλύζω.

πολύκμητπ. ου. ὁ. elaboratus, laborioſus, ad multos labores idoneus ut eſt ferrum, exitioſus, lætalis.

πολύκνημος. ου. ὁ. ἡ. uelox, habens multas ſuras, uel origano abundans. κνῆμον enim origanum ſignificat.

πολύκοιλος.

πολύκοιλος. ὁ. plures continens uentres.
πολύκοινον. omnibus commune.
πολυκοιρανία. ας. ἡ. dominatio multorum.
πολύκομος. ου. ὁ. frondosus.
πολύκομπος. ου. ὁ. ἡ. iactabundus.
πολύκρημνος. ου. ὁ. ἡ. montosus, inaccessus.
πολυκτημοσύνη. ης. ἡ. opulentia, facultas, copia substantiæ.
πολυκτήμων. ονος. ὁ. ἡ. diues, ϖολυχρήματος.
πολύκτονος. multorum occisor.
πολύκυμος. ου. ὁ. ἡ. undosus, fluctuosus. Epitheton maris.

ΠΟΛΥΛ. ΠΟΛΥΜ.

πολυλήϊος. ου. ὁ. habens multas segetes.
πολύλιτος. ου. ὁ. optabilis.
πολυλογία. ας. ἡ. multiloquium.
πολυλόγος. ου. ὁ. multiloquus.
πολυλόγως. loquaciter, multis uerbis, longo sermone.
πολύλοπος. ου. ὁ. plures ueluti tunicas obtinēs. de herbis quibusdam dictum.
πολυμαθής. ἐος. ὁ. ἡ. multa discens, eruditus.
πολυμαθία. ας. ἡ. disciplina multijuga.
πολυμέρεια. ἡ. particularum multitudo.
πολυμερής. ἐος. ὁ. ἡ. in multas partes diuisus, multimembris.
πολυμέριμνος. anxius, solicitus.
πολυμερῶς. uariè.
πολύμηλος. ου. ὁ. ἡ. pecorosus, diues.
πολύμητις. τος. ὁ ἡ
πολύμητων. ου. ὁ. prudens, cõsilio plenus, uaser.
πολυμηχανία. ἡ. ingenium, industria.
πολυμήχανος. ου. ὁ. artificiosus, machinabundus.
πολύμιτον. τὸ. uersicoloribus filis contextum, quod pluribus contextum est licijs.
πολύμνεια. ας. ἡ. Polymnea una ex nouem Musis.
πολυμνήμονες. οἱ. multũ memoria ualentes.
πολυμνήστη. ης. ἡ. quæ à multis petitur in uxorem, proba.
πολύμνιος. ου. ὁ. muscosus.
πολυμορφότατοι. multiformiores.
πολύμυθος. ου. ὁ. garrulus, locutuleius.
πολύνευρον. ου. aliqui uocãt plantaginem minorem.

ΠΟΛΥΟ. ΠΟΛΥΠ.

πολυόζοι. ramosi.
πολυοινία. ἡ. uinositas.
πολυόροφος. ου. ὁ. multis tabulatis excelsus.
πολυός. ὑ. canus, accipitur pro ciuitatis præside.
πολυότης. ητος. canicies.
πολυοῦται. canescunt.
πολυοχλοῦσα πόλις. ciuitas magnã turbam habens.
πολυοψία. opsonij copia.
πολυπαθής. ὁ. multis refertus malis.
πολυπαιδία. ας. ἡ. multitudo filiorum.
πολυπάπολος. ου. ὁ. tritus.
πολύπαις. αιδος. ὁ. prolificus.
πολυπάμμων. ονος. ὁ. locuples. diues pecuniæ. πάμματα enim pecuniæ dicuntur.
πολυπειρία. ἡ. multa experientia.
πολύπειρος. peritissimus.
πολυπενθής. ἐος. ὁ. ἡ. luctuosus.
πολυπευθὴς ἡμέρα. dies quo multi accedũt ad oraculum.
πολυπήμων. ονος. ὁ. damnosus.
πολυπίδαξ. ακος. ὁ. multas habens scaturigines, fontibus frequens.
πολύπιστος. ου. ὁ. qui bonæ est fidei, ἔμπιστος, Hesychius.
πολύπλαγκτος. ου. ὁ. ἡ
πολυπλανής. ἐος. ὁ. ἡ. pererrans, errans, multiuagus. Epitheton anni apud Sophoclem.
πολυπλασιάζω. multiplico.
πολύπλοκος. ου. ὁ. nodosus, implicitus, implicatus.
πολυπλόκως. implicitè, diuerso ordine.
πολύποδα. τὸν. multipedem.
πολυποδία. ἡ. pedum copia.
πολυπόδιον. ου. fidicula.
πολυπόθητος. summè desiderabilis.
πολύπονος. laboriosus, dolore afflictus.
πολύπορος. ου. ὁ. locuples, diues, εὔπορος, meatibus refertus.
πολυποσία. ἡ. immodica potatio.
πολυπότης. ου. ὁ. bibax.
πολύπους. οδος. polypus, piscis genus à pedũ multitudine dictum, & morbus narium, à similitudine, quòd multas radices habeat, aut quòd ut ille acetabulis inuadit uenantes, ita hic nares occupat usq; ad sermonis & anhelitus impedimentum.
πολυπραγμονεῖσθαι. is dicit cui negocium exhibetur, qui molestia afficitur.
πολυπραγμονέω. μ. ήσω. τ. ηκα. anxiè nimis & curiosè aliquid inquiro & indago inuestigo q; : ut mulieres arcana mariti. propriè circa res quæ non spectant ad nos. alienarum rerum satago, in rebus nihil ad me pertinentibus implicor, & de eis curo, multis me negocijs implico, aliena curo, hoc est, negocium mihi curiosè exhibeo,

ut sycophantæ faciunt: uitio enim id uertitur. Aristophanes pro συκοφαντῶν posuit. Significat etiã curiose inquirere & perscrutari, & introspicere oculis curiosis: quia curiositas propriè est delatorum. Compositum à πολὺ & πράσσω, quasi circa multa ago & satago. Aristophan. in Ranis πολλὰ πράσσειν dixit pro eodem. neutrum absolutum.

πολυπραγμοσύνη. ης. ἡ. curiositas, multarũ rerum cura, negociatio. Gel. negat hanc dicti onẽ rectè exprimi posse, sicut plęraq; alia, quæ à Græcis perfectissimè, à Latinis uix pluribus uerbis uel obscurissimè dicuntur: uertit tamen multarum rerum aggressionem, earúmque omnium actionem. Plutarchus hanc definit, φιλομάθειαν ἀλλοτρίων κακῶν.

id est, studiũ aliena mala cognoscendi.

πολυπράγμων. ονος. ὁ. negocios us, curiosus.

πολύπτερα. quibus penna uberius data est.

πολύπλυχες. τὸ. multiplex.

πολύπλυχος. ε. ὁ. idem, fortis.

πολύπλωτος. ε. ex pluribus casibus.

πολύπυργος. ε. turritus.

πολύπυρος. ε. ὁ. tritico abundans.

ΠΟΛΥΡ. ΠΟΛΥΣ.

πολυῤῥαφὸς. ε. ὁ. multum sutus.

πολυῤῥήν. νος. ὁ. ἡ. abundans agnis.

πολυῤῥόδης. εος. ὁ. ἡ. abundans rosis, rosis cõsperstus.

πολύς. πολλὴ. ὁ. multus, ingens. Solum accusatiuum ex se format, τὸν πολύν, & τὸ πολὺ neutrum: reliquos obliquos à nomine πολλὸς mutuo accipit tam masculino quàm fœminino & neutro genere. Vide πολλός.

πολυσαρκία. ας. ἡ. corpulentia.

πολύσαρκος. ε. ὁ. corpulentus.

πολυσήμαντος. ε. ὁ. ἡ

πολύσκμος. ε. ὁ. multa significans.

πολύσκαρθμος. ε. ὁ. peragilis.

πολυσμάραγος. ε. ὁ. sonorus, streperus.

πολυσπαθὴς. έος. ὁ. ἡ. spatha elaboratus.

πολύσπειρος. ἡ

πολυσπερὴς. έος. ὁ. ἡ. diuersigena, in diuersas partes dispersus ac disseminatus, à σπείρω.

πολυσπερμία. affluentia seminis genitalis.

πολύσπερμος. copiose fundens semen.

πολύσπλαγχνος. ualde misericors.

πολυσπορὴς. έος. ὁ. ἡ. habens diuersa semina.

πολυσάφυλος. ε. ὁ. uuis abundans.

πολυστεφὴς. έος. ὁ. ualde coronatus.

πολύσολος. ε. ὁ. habens magnam classem.

πολύσονος. ον. ὁ. ualde mœstus, faciens suspirare, multi gemitus.

πολύσυλος. ε. ὁ. qui habet multas columnas.

πολυσύνδετον. ου. τὸ. polysyndeton, figura est asyndeto contraria, quæ fit cum multæ cõiunctiones ponunt, à πολὺς multus, & σύνδεσμος coniunctio.

πολυσχιδὴς. έος. ὁ. ἡ. lacerus, multiplex.

πολυσωματώτερος. ε. corpulentior.

ΠΟΛΥΤ.

πολυτάλαντος. ε. ὁ. bene numatus.

πολυτεκνία. ἡ. multorũ filiorũ procreatio.

πολυτεκνοῦσα. ἡ. quæ habet filios multos.

πολυτέλεια. ας. ἡ. sumptuositas, profusio, luxus, magnificentia.

πολυτελὴς. έος. ὁ. ἡ. sumptuosus, q multa profundit, opiparus, preciosus.

πολύτεχνος. ε. ὁ. artificiosus.

πολυτιμητίζω. μ. ίσω. τ. ικα. multos honoro, uel à multis honore afficior: πολλοὺς τιμῶ, uel ὑπὸ πολλῶν τιμᾶσθαι, inquit Hesych.

πολυτίμητος. ε. ὁ. ἡ. multo honore dignus, unde θεοὶ πολυτίμητοι dicuntur, præclarus.

πολύτιμος. ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγορασμένος ἄνθρωπος.

πολύτλας. αντος. ὁ. ἡ. multa patiens.

πολυτλήμων. ονος. ὁ. ἡ. patiens.

πολύτλητος. ε. ὁ. multa tolerans.

πολυτοκία. ἡ. summa fœcunditas.

πολυτόκος. ε. ὁ. fœtosus, fœcundus.

πολυτρήρων. ωνος. ὁ. ἡ. abundans columbis.

πολύτρητος. ε. ὁ. ἡ. multa habens foramina, foraminosus.

πολύτριχον. ε. τὸ. herba quam capillum Veneris uocant, quòd multa habeat capillamenta.

πολύτριχος. ε. ὁ. capillosus.

πολυτροπία. ας. ἡ. multiplices mores, multiplex & uersatile ingenium, morositas.

πολύτροπος. ου. ὁ. qui uersatilibus est moribus, prudens. Homerus hoc nomine uocat Vlyssem, quasi multifaria ingenij dote, multiplici morum cognitione, uersatilíq; solertia præditũ. uersipellis, morosus.

πολύυλος. ε. qui diuidit in multas materias.

ΠΟΛΥΦ.

πολυφαγία. ας. ἡ. edacitas, uoracitas.

πολυφάγος. ε. ὁ. edax, uorax, helluo.

πολυφάρμακος. ου. ὁ. uenenis uel medicinis abundans.

πολυφασία. ας. ἡ. loquacitas.

πολύφερνος. ε. ὁ. ἡ. dotatus.

πολύφημος.

πολύφημος. ϐ. ὁ. famosus, decantatæ famæ, garrulus, illustris, Polyphemus, cyclops Neptuni filius.

πολυφιλία. multorum amicitia.

πολύφιλος. multos habens amicos.

πολύφλοισβος. ϐ. ὁ. resonans.

πολύφορβος. ϐ. ὁ. multa nutriens.

πολυφορία. ας. ἡ. fertilitas.

πολύφορος. ὁ. multa ferens, ferax, capax, multorum malorum capax. unde

πολυφόρος οἶνος, uinum quod multum aquæ sustinere potest. Medicorum scholæ uinosum uinum hodie appellant.

πολύφορτος. ὁ. onustus.

πολυφραδής. ἐος. ὁ. ἡ. multi cõsilij & prudentiæ.

πολυφροσύνη. ἡ. prudentia.

πολύφρων. ονος. ὁ. prudens.

πολυφυΐς. τὸ. multifidum.

πολυφωνία. loquacitas, garrulitas.

Π Ο Λ Υ Χ.

πολύχαλκος. ϐ. ὁ. solidus, firmus.

πολυχανδής. ἐος. ὁ. ἡ. capax.

πολυχειρία. ας. ἡ. magna manus, magnus exercitus.

πολυχοεῖν. fœcundũ esse & fertilem. Aristot. in iiij. de gene. animal. ἡ δὲ φύσις οὐ δύναται πολυχοεῖν οὕτως, ὥστε ἐπαμφοτερίζειν.

πολύχους. ϐ. ὁ. ualde fusus, uarius, multiplex, multifarius, numerosus, fœcundus, copiose fundens.

πολυχρηματία. ας. ἡ. abundantia pecuniæ.

πολυχρήματος. ϐ. ὁ. pecuniosus.

πολυχρημοσύνη. ης. ἡ. πολυχρηματία.

πολύχρηστος. ϐ. ὁ. ad multa utilis.

πολυχρόνιος. ϐ. ὁ. diuturnus.

πολύχροος. ϐ. ὁ. uersicolor.

πολύχρυσος. ϐ. ὁ. dives, auro abundans.

πολύχυλος. ϐ. ὁ. succosus.

πολύχυτον. ϐ. τὸ. copiosum & largum fluxum præbens.

πολυψηφία. ἡ. multitudo consultantium.

Π Ο Λ Υ Ω.

πολυώδυνος. calamitosus.

πολυώνυμος. ϐ. ὁ. celebris, & Apollinis epitheton. Hesiodus πολυώνυμον ὕδωρ, id est multi nominis aquam uocauit Iridem à colorum multiplicitate.

πολύωπος. ϐ. ὁ. multos habens oculos aut foramina.

πολυωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. multiplico, sollicitus sum: πάνυ ἐπιωρέομαι ἢ κηδεμονικῶς ἔχω. curam habeo. actiuũ, actõ iungit. Dicimus etiam πολυωρῶ εἰς τὴν ναῦν, curam nauis habeo. opponitur aũt τῷ ὀλιγωρεῖν, id est negligentem esse.

πολυωρία. ας. ἡ. cura.

πολυωριτικός. οῦ. ὁ. circunspectus.

πολυωφελής. ἐος. ὁ. ἡ. qui est magno cõmodo.

Π Ο Μ. Π Ο Ν.

πόμα. απτ. τὸ. potio, poculum.

πομπαγαγέω. pompam duco.

πομπεία. ας. ἡ. conuicium, scomma.

πομπεῖα. τὰ. utensilia quę ad lustratiões, pompamq; pertinent, pompalia.

πομπεῖον. ϐ. locus Athenis celeberrimus.

πομπεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. mitto pompã.

πομπεύς. ἐος. qui pompam cogit, dux.

πομπευτής. οῦ. ὁ. idem.

πομπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. mitto pompã, maledictis lacesso, scõmatis persequor, ostento, incedo & progredior cũ fastu & pompa.

πομπή. ῆς. ἡ. ιὴ

πομπίλος. ϐ. pompa, ὁδηγία, & quę uulgo nũc processio uocatur. Est etiam è Thunnorũ genere quem Aelia. πομφίλον appellat. Oppianus: ἢ πομπίλος ὅ πρὸ ναῦται ἄλονται ἐξοχα γὰρ νήεσι γεγηθότα ὑγρὰ θυσαίς ἔσπονται

πόμπιμον. τὸ. quod cõmode transmitti potest

πομπὸς. οῦ. ὁ. dux itineris, comes.

πομποσολέω. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ ναυσολῶ, classem naui deduco.

πομφολυγᾶν. ad modum bullæ tumere.

πομφόλυξ. γος. ὁ. bulla quæ nascitur ex aqua cum pluit, ampulla scilicet, clypeorũ eminentia. Dicta aũt à uerbo πομφολύσσειν, quod fluuiorũ est, cum uehementer bullis efferuescunt.

πονέομαι. doleo, lacesso, labore cõficior. Item exerceor, γυμνάζομαι.

πονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. laboro, lacesso, doleo. Est etiam frango & fatisco, nõ duro, ὅπ ἀντέχω. Item exerceor & γυμνάζομαι, & ὑποπτικῶς τὸν γεγυμνασμένον significat. Prȩterea laboro, id est, labore & diligentia conficio, elaboro. Vide Comment. Budæi. neutrũ absolutum. πεπονηκώς, fessus.

πονήματα. τὰ. labores.

πονηρεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. malignor. deponens absolutum.

πονηρία. ας. ἡ. nequitia, malitia, prauitas, flagitium, scelus. Demosth. κατὰ Μειδίου: ἔγω δὲ λέγειν ἢ πονηρίας ἑτέρας παμπληθεῖς αὐτῷ, Possum & alia eius flagitia quàm plurima uobis recensere.

πονηρὸς.

πονηρός. οῦ. ὁ. prauus, peruersus, malicioſus, uerſutus, laborioſus (παρὰ τὸ πονεῖν) miſer, improbus, ſceleſtus, ſons, noxius, facinoroſus. Item putris, carie uiciatus.

πονηρόπολις. ἡ. improborum ciuitas, quam in Thracia Philippus condidit, & peſſimos quoſq; homines in eam tranſtulit.

πόνηρος. ὁ. agricola.

πονήρως. prauè, imperitè. πονήρως ἔχειν, incõmode habere, grauiter ægrotare.

πονητέον. laborandum eſt.

πονητικός. οῦ. ὁ. laborioſus.

πόνιμος. exactor pœnarum.

πόνος. ὁ. labor, dolor. πόνος σελήνης, eccliſpſis lunæ.

πονοῦμαι. operor, aliquid labore efficio.

ποντία. ας. ἡ. marina ſuperficies.

ποντίζω. μ. ίσω. π. ικα. mergo. actiuũ, actõ iungitur.

ποντικά. auellanæ nuces.

πόντιος. ὁ. marinus.

ποντόβροχος. ὁ. à mari madefactus.

ποντόθεν. ex mari.

ποντοπόρος. ὁ. per mare iens, mare penetrans.

ποντοποροῦντων. οἱ. mari euntes.

ποντοποσειδῶν. ῶνος. ὁ. Neptunus.

πόντος. ὁ. pontus, mare, quaſi πόνος, quia laboribus plenus ſit.

Π Ο Π. Π Ο Ρ.

πόπανον. τὸ. placentula rotunda & tenuis ſacrificijs apta.

ποπίζειν. popiſſare, hoc eſt, epopis aut upupę uocem ædere.

πόποι. papę, blandientis particula Homero.

πόποι. οἱ. diį, dæmones, quaſi τὰ πάντα διοπτεύοντες, id eſt, omnia deſpicientes.

ποππύζω. μ. ύσω. π. υκα. ſibilo, demulceo, blande attrecto, quod ad equos pertinet. Item ποππύζειν illiſis manibus inter ſe, imò palma cum palma collata plauſum ædere ſignificat.

πόππυσμα. ατος. τὸ. uox fictitia à ſono quo exquis blandiuntur, potiſſimũ necdum edomitis, popyſmus, qua uoce & Plinius uſus eſt apud Latinos. Vide Politianum in Miſcellan. cap. xxxij.

πόρδαλις. pardus mas. fœmina aũt πάρδαλις

πορδή. ῆς. ἡ. uentris crepitus. (dicit.

πόρε. præbuit, copiam fecit.

πορεία. ας. ἡ. iter.

πορεῖα. τὰ. εἰς πορείαν χρήσιμα, quæ ad profectionem ſunt idonea, uelut cõmeatus, uiaticum.

πορευθείς. ὁ. profectus.

πορεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. eo. neutrum abſolutũ. πορεύεσθαι εἰς τὰ κτήματα, hæreditatẽ adire.

πορεύσιμος. ὁ. meabilis, peruius.

πορευτικός. οῦ. ὁ. greſſilis.

πορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ago, duco, deduco. & idem quod κομίζω.

πορέω. do, præbeo. actiuum, actõ iungitur.

πορθέω. μ. ήσω. π. ηκα. populor, expugno.

πόρθησις. ιος. ἡ. populatio.

πορθητής. οῦ. ὁ. populator.

πορθμεία. ας. ἡ. nauis ad traiįciendum.

πορθμεῖον. ὁ. τὸ. πλεῖον, naulum, cymba, quæ & πορθμὶς dicitur, & πορθμίδιον.

πορθμεύς. έος. portitor.

πορθμεύω. μ. εύσω. π. ευκα. traiįcio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

πορθμικόν. τὸ. merces nautæ, naulum apud Callimahcum.

πόρθμιον. ὁ. τὸ. ναῦλον, nauis ad traiįciendũ, tranſitus, traiectus.

πορθμός. οῦ. ὁ. fretum, ſinus maris qui facile traiįci poteſt.

πόρθος. ὁ. ὁ. ramus, ſtirps.

πορία. ας. ἡ. facultas, abundantia.

πόριες. οἱ. uituli, νέοι βόες.

πορίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uendico, exquiro, inuenio, quæro, comparo, comminiſcor, & excogito. Vide πορίζω.

πορίζω. μ. ίσω. π. ικα. lucror, quæro, cõparo, cõminiſcor & excogito, præbeo, ſuppedito. πεπορισμένον ἀργύριον Demoſth. p pecunia ad diſſoluendum æs alienũ confecta. Cicero cõficere pecuniã dixit, & curare. Deſcendit aũt παρὰ τὸ πόρος. acti. actõ iungit.

πόριμος. παρὰ τὸ πόρος. εὐπόριſος, facile ſuppeditabilis: cui ἄπορος opponit. parabilis dixit Cic. Eſt etiã facile ſuppeditans, id eſt, πορισικός. Et πόριμος ἀνὴρ dicit ἐνθυμητικός, ἐπινοητικός, πορισικός, acris cõmentatiõis ad excogitandũ preſidiũ aut ſubſidiũ. Interdũ eſt πόριμος παραιωτικός, facile penetrãs. Et eſt παραιωτὸς καὶ εὔπορος, trãſmiſſu facilis.

πόρισμα. πος. τὸ. quod excogitatur, ut corollarium.

πορισμός. οῦ. ὁ. ſuppeditatio, ſufficientia, adeptio pecuniarũ, occupatio ad lucrũ, quæſtus, lucrũ, ratio uitæ quærendæ quaſi ἀφορισμή.

πορισής. οῦ. ὁ. dator, ſuppeditator.

πορισικός. q artificiũ nouit & rationẽ uitæ ſuppeditandæ. Et πορισικὴ πόλις, in qua facile eſt uictum inuenire. πορισικὸς etiam eſt facile ſuppeditabilis.

πορισός.

πορισός. qui facile ſuppeditatur.
πόρκης. ου. ὁ. anulus ferreus in acumine haſtæ.
πορκός. οῦ. ὁ. rete piſcatorium ex funiculis cõ textum. Homerus utiſ pro fibula quæ ferrum haſtæ continet.
πορνεία. ας. ἡ. fornicatio.
πορνεῖον. ου. τὸ. lupanar.
πορνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcortor. neutrum abſolutum.
πόρνη. ης. ἡ. meretrix.
πορνοβοσκεῖον. ου. τὸ. lupanar.
πορνοβοσκός. οῦ. ὁ. leno.
πορνοβοσκοῦντων. οῖ. lenocinantes.
πόρνος. ου. ὁ. mœchus, ſcortum, cinædus, catamytus.
ποροποιεῖν. tranſitum munire, & meatus aperire.
πόρος. οῦ. ὁ. uadum, meatus, tranſitus, facultas, excogitatio, alueus fluminis, redditus, foramen, quæſtus, ἀπὸ τοῦ πείρω ἢ πορῶ. Plato πόρον eſſe, inquit, filium μήτιδος.
πόρπαξ. κος. ὁ. anulus non digiti, ſed alterius rei, ut oſtij: lorum, uinculum, capulus armorum.
πόρπη. ης. ἡ. fibula, bulla, monile.
πόρρω. longè, procul, porrò. Τίς οὕτω τοσοῦτον πόρρω τῶν πολιτικῶν ἦν πραγμάτων; Quis tam procul abſit ab urbe? Licet πόρρω σοφίας interdum nõ procul à ſapientia ſignificet, ſed magis proximè, ut Plato, πόρρω σοφίας ἦμεν, uſq; adeò ſapiens es & eruditus: uſq; eò prouectus es in ſtudio ſapientiæ. πόρρω τῶν νυκτῶν, ad multã noctem. Ἵνα μὴ πόρρω τοῦ παρόντος γένωμαι, ne longius digrediar, dixit Demoſthenes. Habes diuerſam ſignificationem in πόρρω. Vide Bud.
πόρρω τοῦ ἀποχρῶντος, ſupra modum.
πόρρωθεν. eminus, olim.
πορρωτάτω. longiſſimè.
πορσαίνω. μ. ανῶ. νὴ
πορσύνω. paro, præbeo, orno.
πορτάζειν. uitulari.
πόρταξ. ακος. ὁ. uitulus, iuuencus.
πόρτις. ιος. ἡ. uitula.
πορφάζω. μ. άσω. π. ακα. ſtimulo boues. neutrum abſolutum.
πορφύρα. ας. ἡ. purpura.
πορφυρανθίς. τὸ. quod florẽ purpureũ habet.
πορφύρεος. ε. ὁ. purpureus, denſus, niger.
πορφυρεύς. έως. ὁ. ἡ. qui purpuras capit.
πορφυρίζω. uergo in purpuram.
πορφυρίς. ίδος. ἡ. ueſtis purpurea.

πορφυρίων. ωνος. ὁ. porphyrio auis, & piſci eiuſdem nominis.
πορφυροῦς. οῦντος. purpureus.
πορφυρόπωλις. ἡ. uenditrix purpurarum.
πορφυρούνας. nomen auis.
πορφύρω. μ. υρῶ. facio colorem purpureum, rubeo, denigro, turbo, miſceo cogitando, ut illud πόρφυρεν κραδίην, quo loco cogitabat, interpretantur.
πόρω. μ. ορῶ. π. ορκα. præbeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

π ο ς.

ποσάκις. quoties.
ποσαπλάσιος. quotuplex.
ποσαπλῶς. ſæpenumero, ſupra quàm dici poteſt.
ποσαπός. οῦ. ὁ. quotus.
ποσαπῶς. quàm multipliciter.
ποσαχῆ. quot in locis.
ποσαχῶς. quotupliciter.
πόσε. quò.
ποσειδάων. ωνος. ποσειδῶν.
ποσειδεών. ῶνος. ὁ. menſis apud Athenienſes ſeptimus, qui à nonnullis September, ab alijs December eſſe creditur.
ποσειδῶνιος. ε. ὁ. Neptunus, Neptuni filius.
ποσειδῶν. ῶνος. Neptunus.
ποσειδώνιον. ε. τὸ. Neptuni fanum.
ποσιχείτερος. ε. ὁ. propior.
πόσθη. ης. ἡ. præputium.
πόσθιον. ε. τὸ. mentula.
πόσθων. ωνος. ὁ. idem, alij hernioſum & ſine præputio hoc nomine appellari uolunt.
πόσιμος. ε. ὁ. potabilis.
πόσις. ιος. potio, maritus: ποτόν, ἀνήρ, ποτόν, ἢ ὄνου, ἢ ὕδατος, Heſych.
πόσοι. ſciſcitanter per hoc quot & quanti ſint.
πόσος. ου. ὁ. quantus, aliquantus, quotus. interrogatiuè.
ποσός. quotus, non interrogatiuè.
ποσόστις. quotus.
ποσότης. ητος. ἡ. quantitas.
ποσταῖος. ε. ὁ. quot, in quot diebus. ποσταῖος πάρει, quando ueniſti.
πόσος. ε. quotus.
ποσῶς. aliquantulum.

π ο τ.

πόταγε. adeſdum, lingua Dorica ἀντὶ πρόσαγε, ſicut πότιχε attende, pro eo quod erat πρόσεχε.
ποταῖνιον. nouum, peregrinum, recens.
ποταμηδός. οῦ. ὁ. fluuialis.
ποταμηδόν. fluminis in morem.

ποταμιος. ου. ὁ. fluuialis.

ποταμογείτον. ου. à Rhomanis fontinalis uocatur.

ποταμὸς. οῦ. ὁ. fluuius.

ποταμόχωσος. ε. ὁ. terra quæ flumine operit.

ποτάομαι. uolo, uolas. deponens absolutum.

ποταπὸς. οῦ. ὁ. qualis, admirationis habet ἐμφασιν.

πότε. quando, tandem.

ποτέ. aliquando.

πότειδα. Neptunus Attica lingua.

ποτέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. uolo, uolas. deponens absolutum.

ποτέον. bibendum est.

ποτέρα. καὶ

πότερον. utrum.

πότερος. ε. ὁ. uter, interrogatiuè.

ποτέρως. aduerbium, utrum.

ποτέρωσε. accipitur pro ποτέρωθι, aliquando.

ποτή. ῆς. ἡ. uolatus.

ποτήριον. ε. τὸ. calix, poculum.

πότης. ου. ὁ. bibulus.

πότης. κτωρ. ὁ. potus.

ποτί. ad, Doricè pro eo quod est πρὸς.

ποτιδέγμενος. ου. ὁ. expectans.

ποτιδέγμενοι οἴνῳ. uino domiti.

ποτιδόρπια. τὰ. comessationes.

ποτίζω. μ. ίσω. π. ικα. rigo, id est, potum duco, potum do. actiuum, actõ iungitur.

ποτικὸς. οῦ. bibax.

ποτικράνον. ε. τὸ. puluinar.

πότιμα. απτ. τὸ. potus.

ποτιματοποιὸς. οῦ. ὁ. potionum temperator.

πότιμος. ε. ὁ. potabilis.

ποτινίομαι. ingredior.

ποτιπτύσσομαι. μ. ύσομαι. π. υγμαι. applicor.

ποτιφωνὴς. έος. ὁ. ἡ. loquax.

πότμος. ε. ὁ. fortuna, sors, mors.

ποτνιάδες. ὧν. mænades, hoc est, bacchæ.

ποτνιάω. μ. άσω. obtestor deos.

πότνιος. ε. ὁ. uenerandus, pudicus.

ποτνιῶμαι. supplico, cũ gemitu obtestor, quirito, quod etiam quiritor dicitur. idem ποτνιάζομαι.

ποτνιώμενος. obtestans deos.

πότνος. idem quod πότνιος.

πότος. ε. ὁ. potus.

ποτὸς. οῦ. ὁ. potulentus, potabilis.

ποῦ. ubi, fermè, partim, alibi. Est interdum ἀργὸν, interdum ornatus causa ponitur. Conuenit etiã in rerrogationi. Vide Comment. Budæi.

ποῦ κῆχος. ubi terrarum, quò.

πούς. ποδὸς. ὁ. pes, interdum ima pars claui.

Πρᾶγμα. απτ. τὸ. res, causa. Et molestia, ut negocium Latinè. οὐδὲν πρᾶγμα Platoni pro nihil est incõmodi & molestię. οὐδέν ἐσί μοι πράγματα πρόσσω, nihil mihi tecũ est negocij.

πράγματα. τὰ. res, molestiæ. Et reipub. administratio, id est, πολιτεία.

πραγματεία. ας. ἡ. negociatio, tractatus, opus cõmentatione compositum, ut Isocrates orationem suam, uel libellum πρὸς Δημονικὸν πραγματείαν appellat. Plato pro commentatione ipsa posuit & intentione animi & uexatione.

πραγματεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. negocior, sum in negocio, aliquid tracto, excogito cũ res gesta est. Est etiã uexor, fatigor, negocijsq; implicor. Item satago circa aliquid & occupor. Ex quo fit ut philosophari & commentari significet, hoc est, animo occupari circa indagationem ueritatis & recti, inquirere, struere, tentare, efficere, cõtendere, laborare, agere ut efficias. hoc Cicero pertractare appellat. Est & negociari in aliqua re ad lucrum, cum accusatiuo. ad hæc consulto & de industria quippiam facio. Vide Budæum.

πραγματεὺς. έος. ὁ. negociator.

πραγματικοί. οί. infimæ sortis homines, qui mercedula adducti ministros se præbent in iudicsij oratoribus.

πραγματικὸν. οῦ. τὸ. quod est magno usui.

πραγματοδίφης. aduocatus, qui alicuius causam inquirit.

πραγματολογοῦντῶν. in narrandis rebus occupati.

πραγματομαθὴς. έος. ὁ. ἡ. negociorum expertus, prudens.

πραγματώδης. εος. ὁ. ἡ. difficilis, intricatus.

πράγος. έος. τὸ. res, negocium.

πραεῖα. ας. ἡ. mansueta.

πραθείς. ντος. ὁ. uenditus.

πραθέω. μ. ήσω. π. πρακα. populor. actiuũ, accusatiuo iungitur.

πράθω. μ. άσω. π. ακα. idem.

πρακτέον. faciendum est.

πρακτέος. ε. res de qua agendum est.

πρακτικὸς. οῦ. ὁ. efficax, factibilis, actualis.

πρακτὸς. οῦ. ὁ. agibilis.

πράκτωρ. ορος. ὁ. interfector, perpetrator. Est etiam

etiam qui pecunias multatitias exigit.

πραμνεῖος. ε. manſuetus.

πράμνιος. ε. ὁ. epitheton cuiuſdã uini à loco.

πράρ. dudum Dores dicunt, pro πρώην.

πρανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. pronus, decliuis, præceps. idem πρανὸς.

πρανιχθείς. præcipitatus.

πραξικοπήσας. muneribus corruptus.

πρᾶξις. ιος. ἡ. exactio, actio, actus, officium. οἱ ἐν ταῖς πράξεσιν, dicuntur magiſtratus. οἱ πολιτευόμενοι, καὶ οἱ ἐπὶ τὰς ἀρχὰς ἄρχοντες. Μείζισται πράξεις, rerum ſumma, Plinio actus rerum dicitur. Τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι ἐξ ἑνὸς καὶ ἀμφοῖν, Verba ſunt in cõtractibus apponi ſolita, ſignificantia utrunque in ſolidum obligari, & reos eſſe promittendi, ut Iuriſconſ. loquuntur. Bud.

πρᾶος. ε. ὁ. manſuetus.

πραότατα. manſuetiſſimè.

πραότης. ητος. ἡ. manſuetudo, clementia.

πραπὶς. ίδος. ἡ. mens, cura, induſtria, inteſtina, quæ ſubterpræcordia uocat Cicero.

πρασία. ας. ἡ. ſulcus, areola hortorum. Heſychius, πρασίαι inquit, αἱ ἐν τοῖς κήποις τετράγωνοι λαχανιαὶ, hoc eſt, ut Plinius uocat, puluinorum tori, aut ſulcorum tramites.

πρασίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uireſco, porraceus ſum.

πρασίη. ης. ἡ. cura deorum.

πρασινὸς. οῦ. ὁ. uenalis.

πρασινὰς. ᾶ. uiriditas.

πράσιον. ε. τὸ. marrubiũ, de quo Plin. & πρασιόχρωμα, uiridis color apud Platonem.

πράσις. ιος. ἡ. uenditio, auctio.

πρασονηρὶς. ἡ. blatta.

πράσον. ε. τὸ. porrum.

πρατὴρ. ῆρος. ὁ. lapis unde mancipia uendebantur.

πρατήριον. ε. τὸ. forum.

πράτρια. ας. ἡ. uenditrix.

πράτης. ε. ὁ. uenditor.

πράτομαι. μ. άξομαι. ω. αγμαι. exigo, cogo, redimo, facio. nam idẽ eſt quod πράττω. accuſatiuo iungitur.

πράττω. μ. άξω. ω. αχα. facio. πράττω τὰ τῆς πόλεως, id eſt πολιτεύομαι, ſum in magiſtratu. πράττειν τὰ ἑαυτῶν, eſſe priuatũ. πρᾶγμα πράττειν, interdum litem intendere, Latini negocia faceſſere dicunt. πράττω etiã eſt contendo & laboro ut aliquid fiat, quod etiam agere dicitur Latinè: unde ἀντιπράττειν, refragari, & in contrarium laborare & contendere. πράγματα πράττειν, aliquãdo eſt rebus ad rempub. pertinentibus operã dare, actui rerum uacare, & ius dicere, & χρηματίζειν. πράττω etiã ut εἰσπράττω, exigo, cogo. Et abſolutè poſitum, uiuo, ago, ſorte aliqua utor. Inde βιλτίον πράττειν, ἄμεινον πράττειν, κακῶς πράττειν, & καλῶς πράττειν. Vide Bud. actiuum, accuſ. iungitur.

πράττω. μ. άσω. ω. αχα. uendo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πραΰμίνως. prompte, manſuete.

πραϋντικά. τὰ. mitigantia.

πραϋντικὸς. οῦ. mulcens, leniens.

πράϋνσίς ἐστι κατάσασις καὶ ἡρέμησις ὀργῆς. Mitigatio eſt moderatio & placatio iræ.

πραΰνω. μ. υνῶ. mitigo, placo, manſuefacio. actiuum.

πραϋπάθεια. ας. ἡ. manſuetudo.

πράως. placidè.

Π Ρ Ε.

πρέμνον. ε. τὸ. robur, truncus ex arbore, ramus, ἰσχυρὸν σίλιχος.

πρεπόντως. decenter, quod Attici πρέπον dicunt, nomine pro aduerbio utentes.

πρέπω. deceo. datiuo gaudet.

πρεπώδης. ους. ὁ. ἡ. decens.

πρέσβα. honorabilis, ueneranda, per ſyncopam fit à πρέσβεια, quod ipſum fœmininũ eſt à πρέσβυς. à quo & πρεσβεραβίμις, nempe præſes & ætate uenerabilis.

πρεσβεία. ας. ἡ. legatio. Eſt etiam legatorum numerus & cœtus. Significat etiam deprecationem.

πρεσβεῖον. ε. τὸ. ſenium, dignitas, præſertim ſenilis: eſt legatum præcipuum, quod pater maximo filio dedit, aut maiori. Accipitur & pro iure præcipuo maximi filij, quod ius primogenium, uel primigenia dici poteſt.

πρέσβευμα. απος. τὸ. legatio.

πρεσβεύομαι. μ. εύσομαι. legatos mitto, legationem mitto. eſt etiã in legatione ago quippiam & tranſigo. cum accuſatiuo. & τὰ πρεσβευμένα, quæ in legatione acta ſunt.

πρεσβεύς. έως. ὁ. legatus, etiã legatus cõſulis.

πρέσβευσις. Atticè ἡ πρεσβεία.

πρεσβευτὴς. οῦ. ὁ. legatus campi, legatus conſulis uel prætoris, ὁ ἀντιστράτηγος.

πρεσβεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. præpono, legationem ago, legationem obeo. Et ſum legatus in exercitu, id eſt uicarius imperator. Eſt etiam poſtulo, oro, παρακαλῶ, id eſt pro alio precator intercedo, deprecor. Significat etiã τὸ προτιμῶ, nihil antiquius habeo,

τιμῶ. honorem habeo, in primis curo & efficere cõtendo, in primis pono, primas parteis do, honore prosequor, primo loco pono & colo. cum accus. Est etiam apud Herodo. τὸ πρεσβύτερος ἢ πρεσβύζατος ἐιμὶ. Vide Bud. neutrum absolutum.

πρεσβήϊον. ϑ. τὸ. præmium quod pro honore datur.

πρέσβις. ιος. ὁ. legatus.

πρέσβος. ϑ. ὁ. antiquior, uenerandus.

πρεσβυγενὴς. έος. ὁ. ἡ. maior natu.

πρέσβυς. εος. ὁ. senex, senator auicula, interprete Theodoro.

πρεσβυτάτη. ueneranda.

πρεσβύζατος. honoratissimũ: antiquissimum etiã Latini dicunt, quod tractum est ex honore, qui senectuti olim exhibebatur.

πρεσβυτερῆον. ϑ. τὸ. seniorum cõgregatio. Lucas in Actis.

πρεσβύτερος. ϑ. ὁ. senior, antiquior ætate, honoratior. Et πρεσβύτερον, anteuertendum, ἐπιμελείας ἀξιώτερον: Antiquius etiam Latini dicunt.

πρεσβύτης. ϑ. ὁ. senex.

πρεσβυτικὸς. οῦ. ὁ. senilis.

πρεσβύτις. ιος. ἡ. anus.

πρευμενὴς. ἔος. ὁ. ἡ. mitis, mansuetus, sanus.

Π Ρ Η. Π Ρ Ι.

πρῆγμα. ατος. τὸ. negocium.

πρηνορεὼν. ῶνος. ὁ. gutturis illa eminens uesicula in auibus, in quam primũ cibus colligitur, & quæ Hebraicè muriath appellat.

πρήθω. μ. ήσω. τ. ηκα. incendo, flo, ardeo. actiuum, accus. iungitur.

πρηκτὴρ. ῆρος. ὁ. factor.

πρηνῆ. in caput, aduerbialiter.

πρηνὴς. ίος. ὁ. pronus, præceps, hoc est in caput propẽdẽs, qui uultu est in terrã deiecto.

πρηνίζω. μ. ίξω. π. ιχα. præcipito.

πρῆξις. ιος. ἡ. utilitas.

πρήσσω. μ. ήξω. π. ηχα. transeo. neutrum, accusatiuo iungitur.

πρηστὴρ. ῆρος. ὁ. cœlestis flamma, fulmen. Itẽ serpens, nomẽ sortitus ex sitis ardore, alio nomine δίψας & καύσων dictus. Hesychius: πρηστὴρ. σφοδρὸς ἄνεμος, καὶ ὄψεως τὶ εἶδος, καὶ ζῶς ἐκπλάγιον τῶ τραχήλω ἡμῶν φλέβας, πρηστῆρας φασὶν, ἢ πῦρ ἀπὸ τ ὐρανοῦ. Vide etiã Suid.

πρηστήριος. ϑ. ὁ. fulmineus.

πρητήριον. ϑ. prætorium.

πρηὼν. ῶνος. ὁ. ἐξοχὴ, eminentia, excellentia, cacumen.

τῷ Ρ.

πρίαμαι. emo. deponens, accus. iungitur.

Πρίαμος. ϑ. ὁ. Priamus, hic antea Podarces dictus est, teste Lycophrone.

πριαπισκωτός. οῦ. ὁ. priapiscus.

πρίημι. μίσος ἀόρις. ά. προϊκάμην. præmitto.

πρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. seco. actiuum, accusatiuo iungitur.

πρίλις. ιος. ὁ. miles pedes.

πρίν. prius, antea, priusquã. Vide constructionem eius in comment. Bud.

πρὶν ἄν. priusquam.

πρινὶ. priusquam. Scribitur etiam separatim πρὶν ἢ.

πρίνημα. ατος. τὸ. scobes.

πρίνινος. ϑ. ὁ. iliceus.

πρῖνος. ϑ. ὁ. frutex, ex quo nascitur coccus, & ilicis genus.

πριόνωτος. ϑ. sectus, serratus.

πρίσμα. scobes, puluis lignorum.

πρισμὴρ. ῆρος. ὁ. prælum, torcular.

πρίστης. ϑ. ὁ. sector.

πρῖστις. ἰ. poculi genus.

πρίω. μ. ίσω. π. ικα. seco, dirumpo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

πρίω τοὺς ὀδόντας. strideo dentibus.

πρίωμα. ατος. τὸ. πρῖσμα.

πρίων. ωνος. ὁ. serra.

πριωνοειδὴς. ίος. ὁ. ἡ. habens figuram serræ.

Π Ρ Ο.

πρὸ. ante, genitiuo iungitur.

πρὸ δούλου δεσπότης, hoc est dominus seruo præstat.

πρὸ ἑϑεν. πρὸ ἑαυτοῦ.

πρὸ ἔργϑ, & προὔργϑ, dicitur quod operepræcium est, præuertendumq; & conducibile.

προαιρεώτερον, antiquus, optatius, præstãtius.

πρὸ μικροῦ. paulò ante.

πρὸ ὀδοῦ. interdum idem ferè significat quod πρὸ ἔργϑ, quod operæprecium est & præuertendum, cõducibile, utile, cõmodum. Aristot. Νῦν δὲ τοσοῦτον ἡμῖν εἶναι, πρὸ ὁδοῦ γέγονεν, id est tantum nobis iam confectum est ad ea quæ mox dicturi sumus, hoc est, hoc hactenus præmibandum fuit. Alibi pro eo, quod in prõptu est, & obuiũ atq; occurrẽs.

πρὸ ὀλίγου. paulò ante.

προαγαγεῖν. producere, promere.

προάγγελμα. τὸ. prædictio, prædiuinatio.

προαγεῖν. producere, perducere, id est, prosstituere.

προάγομαι. prouehor, euado, erumpo, delabor. Et ἀντὶ τῦ προάγω, perlicio, allicio, adhortor.

hortor, adduco, excito. Est etiã εἰς ἀνάγκην καθίσαμαί τι ποιεῖν, & cõpellor, quũ eo usq; quis progressus est, ut referre pedem non possit, & regredi. Est etiam ornor & cresco.

προαγορευόμενα. interdicta.

προαγόρευσις. ιος. ἡ. prophetia, prædictio, portentum.

προαγορεύω. μ. εύσω. ω. προείρηκα. prædico, iubeo, interdico. actiuum, accus. iungitur.

προαγκαλίζομαι τέκνα. ulnis capio liberos.

προαγνεύω. prius lustro.

προάγω. μ. άξω. præcedo, præeo, & progredior, procedo, euado. Et perpello, impello, stimulo, idem ferè quod ἐξάγω. Itẽ proueho, deduco. Est etiam prostituo, produco: nam produco apud nos prostituo significat. Plautus:

Audientem dicto mater produxisti filiam.

Est etiam præsto cum genitiuo. neutrum, accusatiuo iungitur.

προαγωγεύς. έως. ὁ. ἡ. leno, μαστροπός. Latinè perductor uel productor dicitur.

προαγωγεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. lenocinor, produco, hoc est prostituo. actiuũ, accus. iungit.

προαγωγή. ῆς. ἡ. stuprum, prostitutio.

προαγωγικός. qui uim habet cõciliãdi amoris.

προαγωγός. οῦ. ὁ. ἡ. προαγωγεύς.

προαγών. ῶνος. ὁ. initiũ pugnæ, prẽludiũ decreti, quum quid consultatur anteq̃ populus sciscerat.

προαγωνίζομαι. præludo, id est certamen futurum meditor, in fronte pugno.

προαγωνιστικόν. τὸ. præiudicialis causſa.

προαιδέομαι. reuerentiam debeo.

προαιρέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. eligo, id est malo, constituo, statuo, mihi certum est, & consultè aliquid facio.

προαίρεσις. ιος. ἡ. propositum, uoluntas libera, institutum, delectus. Differt τῶ ἀκουσίου. ἡ γὲ προαίρεσις μετὰ λόγου καὶ διανοίας. Τὰ κατὰ προαίρεσιν opponuntur τοῖς καθ' ὁρμήν. Ἐκ προαιρέσεως φονεύειν, τὸ ἐκ προνοίας. quod & κατὰ προαίρεσιν dicitur.

προαιρετικὸς ἀνήρ. qui cupidè & libenter aliqd facit.

προαιρετόν. τὸ. quod eligi potest.

προαισθάνομαι. μ. προαισθήσομαι. ω. προῆσθημαι. præsentio. deponens, genitiuo iungitur.

προαίσθησις. ἡ. præsentio. onis.

προαιτιάομαι. μ. άσομαι. π. αμαι. causor. depon. accusatiuo iungitur.

προακούω. μ. ούσω. π. ηκα. præaudio. actiuum, genitiuo & accus. iungitur.

προαλέω. μ. ήσω. propendeo.

προαλής. ές. ὁ. ἡ. præceps, decliuis.

προαμύνω. μ. υνῶ. protego. actiuum, accusatiuo iungitur.

προαναβάλλομαι. μ. ὀῦμαι. π. προαναβέβλημαι, præludium facio.

προαναθρώσκειν. præsilire, in certamẽ descendere.

προανακλέομαι. prædefleo.

προανασκευάζομαι. prouideo, præstruo, multò ante comporto.

προανασύλλω. reprimo.

προανατείνω. prætendo.

προαναφώνησις. ἡ. prædictio.

προανέχω. emineo.

προανίσασθαι. τὸ προαναθρώσκειν.

προανίσημι. prius insurgo.

προαολλίζω. præcolligo.

προαπαντάω. obuio.

προαπαυδάω. μ. ήσω. π. ηκα. prius defatigor. neutrum absolutum.

προαποδέκνυμι. præeligo.

προαποκόπτω. præcido.

προαπόλωλας ἐμοῦ. periisti ante me.

πρόαρον. τὸ. poculum ligneum, quo uinum miscetur.

προαρπάζω. μ. άσω. ω. ακα. præripio.

προασκέω. prius curo.

προασπιστής. οῦ. ὁ. propugnator, defensor.

προάστιον. ν. τὸ. suburbium.

προασφαλίζω. præmunio.

προαύλια. τὰ. dies qui anteit nuptias.

προαύλιον. ν. τὸ. præmium sonãdi, proludiũ in tibiarum cantu, sicut πρόλογος in poëti, προοίμιον in rhetorica propriè uocatur.

πρόαυλον. ν. τὸ. uestibulum.

προαφίσημι. μ. ήσω. π. κα. ante tempus discedo. neutrum absolutum.

Π Ρ Ο Β.

προβάδην. inter eundum.

προβαίνω. μ. προβήσομαι. π. προβέβηκα. præcedo, procedo, proficio. neutrum absol.

προβάλλεσθαι δίκαιον. duplici se iure tueri. Dicitur & προτείνεσθαι, & προφέρειν, καὶ παρίσχεσθαι.

προβάλλομαι. est uerbum μέσον καὶ κοινόν. Habet enim utranq; significationem sub uoce passiua. Est autem designo, creo. Est etiã id, quod nunc præsentem sistere dicunt & nominare, cuiusmodi iuris pontificij scriptores uocant ius patronatus habere, hoc

 est no-

est nominandi designandum. Et ὁ προβαλλόμενος, productor & commendator eius, qui eligitur. Item propugnaculum oppono, uelamentū & integumentū obtendo, & circundo, obduco dicit Cice. Et ὁ προβεβλημένος, ὁ ἀντὶ προβόλου ἰσάμενος, propugnator, protector. Et προβεβλημένον, obtētum, obductum. Dicitur etiam ὁ προβεβλημένος, qui huiusmodi uelamēto & obtentu circundatus est. προβάλλεσθαι λεόντειον εἶδος, præferre, & præ se ferre leoninam speciem. Est etiā προβάλλομαι, cito, allego. Item despuo, abominor, auersor, execror. Et protendo, & prętendo. Infestum telum obiicio & porrigo. προβάλλομαι μάρτυρας, testeis produco. προβάλλεσθαι etiam dicūtur pugiles pugnos plagas q̄ intendētes, aut pugnos infestos prætendentes, cum uestigium affirmantes cōparant se ad pugnam aduersarij excipiendam, nec temerè procurrunt. Est etiam insimulare, postulare, id est reum deferre, diem dicere. Quod genus proprie & priuatim, κατὰ τῶν ἀδικούντων τοὺς ἑορτὰς solenne erat. sed tamen in cæteris etiā accusationibus in usu apud Oratores inuenitur. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ παράγω, id est in rerum naturam produco. Et reparo. Vide Budæum.

προβάλλω. μ. αλῶ. π. προβέβληκα. profero, promo, præbeo, do, usurpo, propono, quæstionem in medium affero. Est etiā designo, creo, καὶ τὰ προβαλλόμενα dicūtur problemata, & in quæstionem adducta, & δικορκμένα. actiuum, accus. iungitur.

πρόβαλος. ε. ὁ. clypeus.

πρόβασις. ιος. ἡ. prouentus, proprie pecorū, ouium possessio.

προβατίαι. curæ ouium.

προβάτιον. aliqui uocant plantaginem minorem.

προβάτειος. ε. ouillus.

προβατεύς. έως. opilio: ὁ τῶν προβάτων ποιμήν, καὶ προβατίων χωρικῶν ἀνθρώπων. Suid.

προβάτημα. τὸ. πρόβατον.

προβατικός. ῆ. ὸ. ouinus. Hinc probatica piscina in Euangelio, quoniam sacerdotes in ea oues litandas lauabant.

προβάτιον. ε. τὸ. ouicula.

προβατοκάπηλος. ε. ὁ. uenditor ouium.

πρόβατον. ε. τὸ. ouem significat.

ΠΡΟΒΕ. ΠΡΟΒΙ.

προβεβηκώς. ότος. ὁ. iam ætate prouectus, The odoro interprete.

προβέβλα. malui, præposui, prætuli.

πρόβημα. ατος. τὸ. progressus.

προβιβάζω. μ. άσω. σ. κα. præmoneo, subigo, futuo, introduco, instruo, quod uulgo informo dicitur, ut cum patronum causam nostram acturum instruimus. Lucas in Act. ἐκ τοῦ ὄχλου προεβίβασαν Ἀλέξανδρον, de turba protraxerunt Alexand.

προβιβάω. μ. άσω. π. κα. procedo. neutrū absolutum.

ΠΡΟΒΛ. ΠΡΟΒΟ.

πρόβλημα. ατος. τὸ. propugnaculū quodcūq̄, ut est scutum, ut testudo militaris. Lucian. de homine dixit: τὸ πρόβλημα τῆς ἑλλάδος, salus & tutela Græciæ. Et prætextus, propositio, problema, quæstio, id est ζήτημα. Est etiam idem quod χίννημα.

προβλής. ῆτος. ὁ. proiectus, eminens, prœminens.

πρόβλητος. η. ὸ. eiectus, saxum sub mari.

προβλώσκω. exeo.

προβολεύς. productor, γεννήτωρ.

προβολή. ῆς. ἡ. prima pars phalangis, siue status pugilis in procinctu stātis, occasionique inferendæ plagæ imminētis, ut agitatoris in carceribus equos, currumq̄ sustinentis ἄχρις ἂν ἐκ τῆς βαλβίδος ἐξίωσιν. Apud Isocratem legitur pro actione quæ intenditur, κατὰ τῶν συκοφαντησάντων. Est autem προβολὴ intentio & obiectio iudicij dictati, quasi petitio digladiantis. Est etiam propugnaculum & castellum, ambitusq̄ mœnium, hostilem impetum arcens. Item proiectura & protectum, & pars prominens uel tecti uel suggrundæ, uel rei cuiuscūq̄: ut palpebrarum pili προβολαὶ sunt τῶν ὀφθαλμῶν. integumentum, tutela, lorica. Ponitur etiā pro prominentia, tumulo, & expositione. προβολὴ γραφῆς, facies picturæ. προβολαὶ καρπίμων, proceritates fructuosorum. προβολαὶ εἰσι τῆς γλώττης γράμματα, producūtur lingua literæ. Vide Bud.

προβόλιον. η. τὸ. uenabulū quo ad apros confíciendos, & alias feras cum quibus comínus agendum est, uenatores utuntur, uenatorium telum.

πρόβολος. ε. ὁ. scopulus, promontorium, saxum eminens in mari, quod impetū æstus frangit. Accipit pro tutore, propugnatore, defensore, & securitatis cōciliatore, & præsidio. Greg. fortissimū episcopū hoc uocabul

bulo significat, qui tyranni ferociam infregit uirtute sua.

προβοσκίς. ίδος. rostrũ elephantis, uel muscæ, quod Latinè quoq; proboscis, seu promuscis dicitur.

προβουλεύειν. dicebatur curia Athenis, quando ante comitia populi, ea res consulendo censendoq; in curia agitabatur, qua de re populus in concione rogandus erat, cuius scilicet erat summa potestas ut Romæ. Accipitur pro προνοεῖσθαι. regit genitiuum.

προβεβουλευμένα appellat Demosth. prœmia sibi per curiam consiliumq; decreta. Bud.

προβούλευμα. decretum, τὸ ψήφισμα. προβουλεύματα propriè dicuntur quædã curiæ decreta, quæ ideo ad plebem referebantur concionantem: in concioneq; populi promulgabantur, ut populi suffragio confirmarentur. Budæus.

πρόβουλος. ϑ. ὁ. primarius in urbe. Plutarch. pro consule posuit. Et πρόβουλος dicitur curia quæ consiliis suis populo prospicit, ne quid perperam ab eo decernatur, aut aliàs incommodo afficiatur, unde quærendæ uitæ perinde uacare nequeat. Bud.

π ρ ὸ γ.

προγάμεια. sacrificium, conuiuium ante nuptias, & donationes ipsæ quę ante nuptias offeruntur, authore Polluce.

προγάστωρ. ορος. ὁ. uentricosus.

προγένειος. ϑ. ὁ. habens barbam promissam.

προγενέστερος. ϑ. ὁ. maior natu. προγενέστεροι dicuntur qui ante nos fuerunt.

προγεύομαι. præguſto.

προγευστής. οῦ. ὁ. præguſtator.

προγίνομαι. prius fio, præcedo.

προγινώσκω. μ. προγνώσομαι. π. προέγνωκα. præscio, decerno. actiuum, accus. iungitur.

προγλωσσίς. ίδος. ἡ. linguæ extrema pars.

προγνήμιον. ϑ. τὸ. os quoddã in interiori parte suræ.

πρόγνωσις. ιος. ἡ. præscientia, prouidẽtia, præsagium, præcognitio.

προγνωστικόν. οῦ. τὸ. prognosticũ, id est rei futuræ signum.

προγονικός. οῦ. ὁ. auitus, primitiuus. προγονικὰ κτήματα. possessiões à maiorib. acceptæ.

πρόγονοι. οἱ. maiores, id est præcessores, progenitores.

πρόγονος. ου. ὁ. proauus, pater, progenitus, priuignus.

πρόγραμμα. τὸ. scriptura in frontispicio, inscriptio alicuius rei, tabula pendula publicè proposita ac suspensa, in qua edicta scribi consueuerunt: unde qui uenundaturi sunt aliquid, aut auctionem facturi, ij solẽt proscribere res uenales, hoc est in domibus uel prædijs προγράμματα apponere, significantia res uenales. Accipitur pro edicto.

προγράφομαι. præscribo.

προγραφή. ῆς. ἡ. proscriptio.

προγυμνάζω. præexerceo.

προγυμνάσματα. τὰ. præexercitationes.

π ρ ὸ δ.

προδέεται. indiget.

πρόδηλος. ϑ. ὁ. præmanifestus, manifestarius.

προδιαβάλλω. calumnior, arguo.

προδιαίτησις. præparatio per dietam.

προδιδάσκω. μ. άξω. π. άχα. prædoceo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

προδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. prodo, amitto, desero. προδιδόναι τὴν δίκην, ἢ τὴν κατηγορίαν, prœuaricari.

προδιελθών. qui præterijt.

προδιελθόντων. prius pertranseuntes.

προδιέφη. discordari iam cœperat.

προδιευρευνώμενοι. οἱ. præscrutantes.

προδιήγησις. ἡ. prænarratio.

πρόδικος. ϑ. ὁ. protector, curator regis secundum Lacedæmonios, Prodicus philosophi nomen, qui de Hercule scripsit præclarum opus. Vnde apud Ciceronem de offi cijs, Hercules Prodicius legitur, quod imperitorũ turba Hercules prodigus legit.

προδιόρθωσις. ἡ. præcedens correctio.

προδοκάζω. μ. άσω. π. αχα. insidior.

προδοκή. ῆς. ἡ. locus insidiarum.

προδομέομαι. ante construor.

προδρομοι σύκοι. præcoces ficus.

πρόδρομον. ϑ. τὸ. καὶ

πρόδρομος. ϑ. ueſtibulum.

προδοσία. ας. ἡ. proditio.

προδοσίκομπος. promissa sua nihil faciens, fidei desertor: ὁ ὑποσχετικός, ὁ τὰς ἑαυτοῦ ὑποσχέσεις ἐν οὐδενί τιθέμενος, ἀλλὰ προδιδούς. Suid.

προδότης. ϑ. ὁ. καὶ

προδοτικός. οῦ. ὁ. proditor, proditorius.

προδοτικῶς. proditoriè.

πρόδοτος. ϑ. ὁ. proditus.

πρόδρομος. ϑ. ὁ. præcursor.

προδωμάτιον. ϑ. τὸ. ueſtibulum.

π ρ ὸ ε.

προειμῆσθαι. incumbere.

πρόειγμα. firmũ propositum, σκόρυμα.

προεδρεύω. gero magistratum, seruio.
προεδρία. ας. ἡ. prima sedes, præsidētia, præeminentia, primus locus, primus accubitus.
πρόεδροι. οἱ δέκα sunt, decemuiri dicebantur, quasi præsides, magistratus quidam primi subsellij, quibus cæteri omnes sedēdi loco cedebant, hi septenos dies imperabant.
προείργω. prohibeo, detineo. actiuum, accusatiuo iungitur.
προεῖκε. præmisit, ἀπὸ τοῦ προίημι.
προεκτείνω. longè extensa.
προεθίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. prius assuefacio. actiuū accusatiuo iungitur.
προείδομαι. præuideo.
προειδόμενος αὐτῶν. prospiciens illis.
προειλεμμένον. præiudicatum.
προείλετο. uoluit.
προειλικρῶς. præmeditatus.
πρόειμι. procedo, proficiscor.
προεῖπον. iusserunt.
προεισπέμπω. accerso aliquē in locū alterius.
προεκκινεύω. placo.
προεκβάλλω. prius emitto.
προεκθοῦναι. ædere, id est, transcribendi potestatem facere.
προέκθεσις. ιος. ἡ. præexpositio, cum prius dicimus, quid fieri oportuerit, deinde quid factum sit. Quintil. lib. ix.
προεκτίκτω, excludo.
προεκφοβέω. anteterrefacio.
προελαύνω. ante signa euehor: & sic de equitibus dicitur, ut προάγω de peditibus.
προέλεσις. prouentus.
προέλομαι. eligo, uolo, constitutum habeo.
πρόεμβολις. ίδος. ἡ. lignum quoddā eminens ad proram nauis, cui rostrum affigitur.
προέμεν. promittere Doricè.
προενάρχομαι. anteincipio, Paul.
προενώπια. in conspectu, coram.
προεξαρεσία. ας. ἡ. locus in naui, in quo stant remiges.
προεξοδεύω. præambulo.
προεπιβουλεύω. insidijs præuerto.
προεπιπλήττω. μ. ξω. ϖ. ηχα. ante percutio, præmoneo, præcastigo.
προεπιχειρέω. præmolior. datiuo iungitur.
προερέγνω. conuehor.
προερέω. prædico, indico.
προερωτάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ante interrogo, ante uerto. actiuum, accusatiuo iungitur.
προερροῦντος πολέμου. indicentes bellum.
προέρχομαι. exeo, præeo, prodeo. Quod Cicero dixit, Tanquam longam uiam conficeris: Gaza uertit, ὥσπερ μακρὰν ὁδὸν προελθών. deponens absolutum. require ἔρχομαι.
προερύω. μ. ὕσω. ϖ. υκα. traho. actiuum, accusatiuo iungitur.
πρόες. dimitte.
προέσθαι. dimittere, præferre. Vide προίεμαι.
πρόεσις. ιος. ἡ. dimissio, effusio.
προεσκώς. ότος. ὁ. præfectus.
προέσχοντο. prætendebant.
προεσώς. præses.
προετικός. benignus, liberalis, prolixus etiā Latinis dicitur.
προεχῆς. οἱ. præclari, eximij.
προέχω. excedo, excello, supero. neutrum, genitiuo iungitur. require ἔχω.

Π Ρ Ο Η.

προηγέομαι. μ. ήσομαι. ϖ. ημαι. antegredior, hoc est, ἡγέομαι τινὶ τῶν ὁδῶν: & præluceo, præsum. Ità προηγεῖσθαι, ἐξηγεῖσθαι, προοδοποιεῖν, sicut præire Latinis, quod uerba præfari significat, ut Liuius ab urbe cond. libro viij. Agedum pontifex publicè populi Rom. præi uerba, quibus me deuoueam. Deponens, genitiuo iungitur.
προηγητής. οῦ. ὁ. qui cæco, aut peregrino uiæ dux est.
προῆγμαι. prouectus sum.
προηγμένα. τὰ. primi motus, quam uocem Cicero uariè uertit, nam nunc producta, & promota, nunc præposita & præcipua appellat.
προήγορος. ϐ. ὁ. princeps.
προηγορεών. ῶνος. gurgulio, guttur, signum prominēs in auium gutture. ὁ βρόγχος τῶν ὀρνίων, ὁ λεγόμενος πρόλοβος, ὅτι συλλέγεται ἐν αὐτῷ τὰ σιτία. Dicitur autem & de hominibus. Vide Suidam.
προηγούμενα. primogenia, hoc est primordialia. Sic Varro de cupresso: Non enim galbuli qui nascūtur, id semen est, sed in ijs instus primogenia semina dedit natura, id est ἀρχοειδῆ καὶ προηγούμενα.
προηγουμένως. præsertim, in primis.
προηδύνομαι. ante lætor.
προήκατο τὸν ἄνθρωπον. dimisit hominem.
προήκω. procedo.
προημαρτημένα. τὰ. præterita peccata.
πρόημι. processi.
προηροσία. ας. ἡ. nomē sacrificij pro fœlici futurarum frugum prouentu. Fiebat aūt ante aratio-

aratione, ut nomen ipsum indicat.

προκτοιμασμένος. præparatus.

προκχθην. processi, prouectus sum, sum adductus, aggressus sum.

ΠΡΟΘ.

προβέλυμνα. radicitus, funditus.

προβέλυμνος. ε. ὁ. frequens, πυκνός.

προβεῖδαι ψῆφον. censendi potestatem facere, & calculum proponere.

πρόθεσις. ιος. ἡ. prępositio, propositio, propositum. Hierony. indicat differentiam inter πρόθεσιν & προορισμόν, id est, inter propositionē & prędestinationē, quòd illud pertineat ad ea cū iam uicina est machinatio, ut penè cogitationem sequaī effectus: hoc ad ea quæ multò ante definiuimus in animo.

προθεσμία. ας. ἡ. lex, prędinitum tempus, dies præscriptus gratia alicuius, præiudicium, certus terminus.

προθεσμία ταυτὴ, dies præfinita dicebatur.

προθεσπίζω. μ. ίσω. π. ικα. uaticinor. neutrum, accusatiuo iungitur.

προθεωρέω. prospicio.

προθεωρία. ἡ. prędius adspectus.

προθήβης. ου. ὁ. adolescens, qui iam ex ephebis excessit.

προθλοπαιδεύω. in cratibus sole prius sicco, in area uuas sole sicco.

πρόθυμα. απτ. τὸ. res quæ ante sacrificium offertur, ut thus, siligo, hordeum.

προθυμέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. sum promptus, aliqd magno studio suscipio & instituo, in animū induco, uolo, animū adijcio, cōtendo, studeo, cupio efficere. cum actō iunctū. Demosth. cum infinitiuo iunxit.

προθυμέω. uolo, cupio, præopto.

προθυμία. ας. ἡ. promptitudo, alacritas, animi propensio, promptam & egregiam uoluntatem uertit Politianus.

πρόθυμος. ε. ὁ. alacris, promptus, propensus,

προθυμότατα. promptissime. (animosus.

προθύμως. promptè.

πρόθυρον. ε. τὸ. uestibulū, locus ante ianuam. πρόθυρον uestibulū domus, ita de priuatis ædibus dictū, ut προπύλαιον de uestibulo urbis uel templi uel regiæ. quanquā Aristot. de regia Persarū loquens: τὸ πρόθυρον iunxit τῷ πυλῶνι. Vitru. πρόθυρα (inquit) Græcè dicunt quæ sunt ante ianuam uestibula. Nos aūt appellamus prothyra. quæ Gręcè dicunt diathyra, nec addit qd hoc uocabulo intelligere debeamus. Bud. autē putat διάθυρον esse obicem transuersariū ductilē aut uersatilē, id est, repagulū è materia cōpactū, qd & uehicula & equos à uestibulo ædiū arcet. Vide poster. annot. in Pand.

προθύω. μ. ύσω. π. υκα. prius interficio, sacrifico. actiuum.

ΠΡΟΙ.

πρόϊαι. ἁι. pyra præcocia.

προϊαίσατος. præcox, πάνυ πρότερος. Suid.

προϊάλλω. appono.

προϊάπτω. μ. άψω. π. αφα. noceo, mitto ante tempus. actiuum, accusatiuo iungit.

προΐεμαι. τὸ προίημι.

προιεῖναι ὀρεινὴν, montanam uiam capessere.

προιεῖναι τῷ πρόσω. progredi ulterius.

πρόϊξα. nuper.

προίκλε. misit, apposuit, ut quidam interpretantur illud Iliad. λ'. πρῶτον μὲν ὅσσ᾽ προίκλε τράπεζαν.

προίημι. proijcio, abijcio, obijcio, prodo, destituo, condono, euertendum obijcio & destruendum. Plutarchus pro dimittere usus est. Est & largior, effundo, erogo, effuse largior, perdo, emitto, expono pro aliquo, cedo & cōdono amico. προΐεσθαι χρήματα De mosthenes dixit homini obærato & egenti & labefactatæ fidei credere. προΐεσθαι τὸν ἑαυτῶ βίον, mortem sibi cōscisce re, effundere animam Lucanus dixit. Vergil. proijcere animam. Item πρόημι, immitto, porrò ago, in primam aciem promoueo, accedo, procedo. Est etiā effutio. πρόϊεμαι tamen magis in usu est.

προῖκα. gratis, sponte.

προίκιος. ε. ὁ. qui aliquid gratis agit.

προίκτης. ε. ὁ. mendicus, petens gratis.

προικῶος. ε. ὁ. dotalis.

πρόϊμον. ε. τὸ. ficus præcox.

προῖξ. ικός. ἡ. dos.

προΐσαμαι. τὸ ἐμπροσθεμ ΐσαμαι, ἢ βοηθῶ τοῖς ὄπισθεν, tueor, defensito. Item præficio, præfecturam cōfero. cum actō & cum genitiuo. Est etiam liti pro alio me oppono, causæ alienæ defensionē susciptio euentūq; præsto. Dicitur de ijs quos euentū litium præstare necesse est, si de causæ defensione appellentur. Est etiam prætendo, prætexo. Item ἀντὶ τῶ προβάλλομαι, quod etiam προτείνομαι & προΐσχομαι dicitur, id est, allego, prætendo, ut solent οἱ δικαιολογούμενοι. quod etiam excuso dicitur. Est etiā propono, id est, ὑποτίθεμαι. Et præpono, antepono &

 prę fero.

præfero. Plato: Ἀμφότεροι τὰ ὦτα τοῦ νοῦ προσκασάμενοι, utrique plus auribus quàm menti tribuentes. Significat & in primis pono, in principijs loco. unde προστάτριος Apollo dicit, quasi uestibularius & liminaris, quasique ianitor dictus. Est & præmefero. προΐσασθαι τὴν ἐκκλησίαν, pro moderor & rego, hoc est, προΐσασθαι τῆς ἐκκλησίας, quod & ἐφίσασθαι τῆς ἐκκλησίας dici potest. Vide Bud.

Προΐστημι. μ. ῆσω. π. ηκα. præsideo, præsum. τῆς ὁπλοθήκης προεστηκότι. Curtius: Nobili iuueni super armamentarium posito. Herodi. τῆς βασιλείας μνήμης προεστὼς, qui erat principi à memoria. Significat etiã prostituo, id est, προαγορεύω. ut προστῆσαι τὴν ἀιχμάλωτον. & προστᾶσα γυνὴ, prostans, prostituta, ἡ ἑργαζομένη, id est, merens publicè. neutrũ. Vide Comment. Bud.

Προΐστωρ. ορος. ὁ. testis.

Προΐσχομαι. excuso, allego, prætendo, προβάλλομαι, προτείνομαι, ut solent οἱ δικαιολογούμενοι. Et προΐσχομαι γύμνον ξίφος, id est, προβάλλομαι. Et χεῖρας προΐσχομαι, manus supplices porrigo. Est etiam oppono pro uelamento & integumento. cum genitiuo & accusatiuo.

Προῖτυ. ε. ὁ. Prœtus.

Προϊχνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. colo, θεραπεύω.

ΠΡΟΚ.

Πρόκα. statim, extemplo, apud Herodotum.

Προκαθηγέομαι. ducatum præsto.

Προκάθημαι. præsideo.

Προκαθίζω. resideo.

Προκαθίστημι. μ. ῆσω. π. ηκα. præconstituo, præpono. actiuum, accusatiuo iungitur.

Προκαλέομαι πρόκλησιν. cũ duob. acccusatiuis uerbum est forense, & est conditionem fero, prouoco hominẽ iudicio. προκαλεῖσθαι aliquãdo est mancipia ad quæstionem exposcere. Cicero postulare seruos ad quæstionẽ dixit. προκαλεῖσθαι δίκην, iudicio prouocare. Valer. Max. Valerius Luctatium sponsione prouocauit. προκαλεῖσθαι διαιτητὴν, est ferre arbitrum, arbitrio lacessere. προκαλεῖσθαι etiã dicebatur quicunq; denunciaret quippiam aduersario suo, testatoq; prædiceret: aut si diem diceret ad aliquem actũ extra iudiciũ peragendũ, ut si in rem præsentẽ uenturũ se denunciaret, locumq; certis finibus designaturũ, quẽ uendicare uellet, aut aliquid simile: aut si cõtenderet aliquid huiuscemodi uel dictum esse, uel actum quod iudicũ oculis subijci nequiret, in remq; præsentẽ ea de re eundum foret: tum πρόκλησις, hoc est, prouocatio intercedabat, atq; utrinq; stipulatio & sponsio pœnæ, ni ita esse rem actam doceretur, ut concepta esset prouocatio. Alioquin etiã προκαλεῖσθαι cum duobus accusatiuis iungitur, cũ prouocare & lacessere significat, & protestari. προκαλεῖσθαι etiã librarij male pro προσκαλεῖσθαι in quibusdam locis authorũ scripserunt. Vide Comment. Bud.

Προκαλίω. μ. ῖσω. π. ικα. κὴ

Προκαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. prouoco, suadeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Προκάλυμμα. ατος. τὸ. cooperimentũ, ptectio.

Προκαλύπτομαι. oppono pro uelamento. Accipitur sicut prætexo & prætendo Latinè, colore aliquo utor. Sicut Verg. hoc prætexit nomine culpam. Dicitur etiã colorare.

Προκάμνω. laboro. quære κάμνω.

Προκάμπτιλος. ε. ὁ. de plantis dicitur, quæ ubi primũ in rectum altius uenerint, rursus ad terram uersus inclinant.

Προκάρδιον. ου. τὸ. locus pectoris qui est sub mammillis.

Προκάρηνος. ε. ὁ. præceps, capite deorsum.

Προκαταβάλλομαι. ordior, præmolior, auspicorq; fundamentum pono & iacio.

Προκαταβάλλω. repræsento, ante diem soluo.

Προκατάβλημα. quod sic soluitur, sic appellatur Athenis repræsentatio pensionis uectigalium.

Προκαταγινώσκω. præiudico, cum accusatiuo & genitiuo. Et προκατεγνωσμένη δίκη, quæ præsumpta opiniõe damnata est, antequã causa agatur.

Προκατάγνωσις. præiudicium.

Προκαταδύω. demergo, occido.

Προκατακλίνομαι. præsideo in eminentiori loco, discumbo.

Προκαταλαμβάνω. præoccupo. actiuũ, accusatiuo iungitur. require λαμβάνω.

Προκαταλέγω. addo in catalogum.

Προκαταλήψεις. ἀι. præoccupationes.

Προκαταλύω. μ. ύσω. π. υκα. derogo, prius dissoluo.

Προκαταπίνω. prius deuoro.

Προκατάρχομαι. τὰ πρὸ τῆς θυσίας γενόμενα θύματα.

Προκαταρκτικόν. τ. causa euidens.

Προκατάρξις. principium & origo. προκατάρξις τῆς δίκης, litis contestatio.

προκατέχομαι.

προκατάρχομαι. auſpicor. προκατάρχεσθαι δίκης, litem conteſtari.

προκαταρκτικός. τ. ὁ. euidens.

προκατάρχω. præexiſto, anteuerto, antegredior. προκατάρξαι αἴτιον, cauſa antecedēs: antegreſſam dicit Cicero. Eſt etiam præpolleo, antiquiore loco numeroq; habeor.

προκατασκέπτομαι. exploro.

προκαταςκευάζω. μ. άσω. π. ακα. præparo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

προκατασκευή. ἡ. præſtructio, præparatio.

προκαταφεύγω. prius fugio.

προκαταχρῶμαι. ante cōſumo, ante profundo & abſumo.

προκατείλημαί σε. anteuerti tibi.

προκατέχω. iam pridē poſſideo, præoccupo.

πρόκειμαι. præpoſitus ſum.

προκεκμῆος. ε. ὁ. exporrectus.

προκηρύττω. miſſo præcone accerſo.

προκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pro aliquo periclitor. actiuū, accuſatiuo iungitur.

πρόκλησις. ιος. ἡ. prouocatio, proteſtatio, precatio. Eſt proprie denunciationis genus, cum partes extra iudiciū diem conſtituunt ex compoſito, uel alter alteri diem dicit, ad aliquem actum iudicio procul agendum. ut fit, uerbi gratia, cum exhibitoria eſt petitio ad inſtrumentum exſcribendum. Vide Comment. Bud.

προκέφαλος. ον. ὁ. qui eſt capite acuminato, ut upupa.

προκλητικός. οῦ. ὁ. efficax ad prouocandum quippiam.

πρόκλυτος. ε. ὁ. præauditus, præcognitus.

προκοιτέω. μ. ήσω. π. κα. excubo. neutrum abſolutum.

πρόκοιτον. ε. antethalamus, antecubiculū.

πρόκοιτος. ε. excubitor.

προκολακεύω. μ. εύσω. π. ευκα. præblandior.

προκόλπιος. qui muneribus aliquem corrumpit, δωροδόκος. προκόλπιον etiam τὸ πρὸ τῶ κόλπω, uel πρὸ τῶ σκόπω.

προκομίζω. effero, profero.

προκόμιον. ε. τὸ. coma appoſititia: antiæ, interprete Theodoro.

προκοπή. ῆς. ἡ. fœlicitas, promotio.

πρόκοπον. capulum.

προκόπτω. μ. όψω. π. όφα. procedo, præcedo, proficio. neutrū abſolutum. Paul. ad Roman. νὺξ προέκοψεν.

πρόκοσμιον. ε. τὸ. ante mundi initium.

προκόπτα. tonſuræ genus & capillamentum.

πρόκριμα. ατος. τὸ. præiudicium.

προκρίνω. μ. ινῶ. π. ικα. antepono, eligo, præfero, quod etiam κρίνω πρὸ τούτου dicitur, in primis cenſeo. Et προκριθέντες dicunt, quorum nomina ad ſpem ſortium recipiūtur, quaſi eximij & ſelecti. actiuum, accuſatiuo iungitur.

προκριτέος. τ. præferendus.

πρόκριτος. ε. ὁ. electus, eximius, præcipuus.

πρόκριτοι etiam dicuntur, ſicuti προκριθέντες, quorū nomina ad ſpem ſortiū recipiuntur quaſi ſelecti & eximij. Bud.

προκρόσια. τὰ. ſacrificium Cereris.

προκυμαία. murus ædificatus ad repellendū fluctus.

πρόκυμος. ε. ὁ. alacris, promptus, πρόθυμος.

προκύπτω. μ. ὕψω. π. υφα. inclino, emineo, obliquato capite proſpicio.

πρόκωπος. ε. ὁ. nudus ut enſis, de remige etiā dicitur. πρόκωπον ἔχων τὸ ξίφος, ad capulū manu admota.

Π Ρ Ο Λ.

προλαμβάνω. præoccupo, anteuerto, occupo, præſumo. Hoc Cicero anticipo dixit. cum accuſatiuo & datiuo. Interdum cum genitiuo & datiuo. Vnde ponitur ἀντὶ τῶ φθάνω, & præcedo. Et οἱ προλαβόντες, maiores & deceſſores & anteceſſores. Eſt etiam opinione præſumo, exiſtimo. Iuriſconſulti præſumo dicunt pro opinione anticipata ducor.

προλεαίνω. μ. ανῶ. prælino. actiuū, accuſatiuo iungitur.

προλέγω. μ. ἐξω. π. εχα. prædico. actiuum, accuſatiuo iungitur.

προλείπω. μ. είψω. π. αφα. deſero. actiuum, accuſatiuo iungitur.

προλήνιον. ε. τὸ. torcular.

προληπτικόν. τ. præſumptum.

πρόληψις. ιος. ἡ. prędicatio, præſumptio, prolepſis, opinio anticipata, cogitatio & cura quæ iam animū occupauit. Cicero anticipationem & prænotionē uertit. Iuriſconſ. uocant præſumptionē. Eſt & anticipatio quam habemus de ijs, ut interpretatur Cicero lib. primo de natura deorum.

προλιμοκτονῶ. fame macero & conficio.

προλόβιον. ε. τὸ. prominentia auriculæ infimæ, quæ λοβὸς dicitur.

πρόλοβος. ε. ὁ. ſinus pminēs in gutture auiū, in quē aues recentes cibos immittunt. Latinis ingluuies dicitur. Columel. lib. ix. de gallinis:

gallinis: Nam nisi uacua est ingluuies, cruditatem significat, abstinerique debent, dum concoquant. Dicitur & πρηγορεών.

προλοβώδης. εος. ὁ. ἡ. gulosus, ingluuiei similis

προλογίζειν. præfari.

πρόλογος. ου. ὁ. præfatio, prologus.

προλοχίζω. prius insidias struo.

ΠΡΟΜ.

προμάμμα. ης. ἡ. proauia.

προμαντεία. ας. ἡ. clarior locus oraculorum.

προμαντεύομαι. μ. εύσομαι. π. ευμαι. prædiuino. deponens, accusatiuo iungitur.

προμάχεσθαι. strenuè se gerere in prœliis, in prima acie pugnare.

προμαχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. sum in prima acie. neutrum absolutum.

πρόμαχος. ου. ὁ. antesignanus, in prima acie pugnans.

προμαχών. ῶνος. ὁ. propugnaculum.

προμελετάω. μ. ήσω. ω. ικα. præmeditor. actiuum, accusatiuo iungitur.

προμετρητής. qui triticum uendentibus mensurandi officium pro mercede exhibet. A Suida interpretatur, ὁ τοὺς ωιπρασκομένους ωυροὺς ἐν τῇ ἀγορᾷ, καὶ τῶν ἄλλων σπερμάτων ἕκαστον διαμετρῶν, καὶ ὁ τόπος τῶ ἔργου μισθὸν λαμβάνων.

προμετωπίδιον. ϑ. τὸ. frontale, ornamentũ equi circa frontem.

προμετωπίς. ίδος. ἡ. pellis frontis.

προμέω. prædor.

προμήθεια. ας. ἡ. prudentia, prouidentia.

προμηθεύεσθαι. consilio malis imminentibus occurrere, τὸ ωροσέχεσθαι. Iungitur nunc accusatiuo, nunc genitiuo.

προμηθεύς. έος. ὁ. is cui antequàm res aggrediatur suppetit consilium.

προμηθέω. μ. ήσω. π. ηκα. prouideo.

προμηθής. έος. ὁ. ἡ. prouidens, prudens.

προμηθητρία. ας. ἡ. ωρομνηστρία.

προμηθοῦμαι. prospicio, prouideo, τὸ ωρομηθεύεσθαι.

προμήκης. εος. ὁ. ἡ. prolixus.

προμήτωρ. ορος. ὁ. auus ex matre.

προμνάομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. τὸ ωροξενῶ καὶ μνηστεύομαι, hoc est, alicui stipulor, pro alio ambio, & ei concilio. Est etiam pronubæ officio fungor, & nuptiarũ conglutinatricis, id est, συναρμοστρίας τῶ γάμω. Et per metaphoram pro conciliare, συνιστάναι, ωροξενεῖν. Videtur etiam capi pro uxorem despondere. cum accusatiuo & datiuo. Bud.

προμνησαμένη. ἡ. pronuba.

προμνηστεύομαι. ωρομνάομαι.

προμνηστική. ars τῆς ωρομνηστρίδος, quasi conciliatrix, ars conciliandi & copulandi.

προμνηστῖνοι. alius post alium, sigillatim.

προμνήστρια. ας. ἡ. pronuba, media in conficiẽdis nuptijs, ἡ νυμφαγωγός, nuptiarum conciliatrix.

προμνηστρίς. idem.

πρόμοιρος. ϑ. ὁ. intempestiuus, de morte præmatura dicitur.

προμολή. ῆς. ἡ. cacumen, eminentia.

προμόλω. accedo.

προμολών. ῶντος. ὁ. procedens.

πρόμος. ϑ. ὁ. primus, πρόμαχος.

προμυλία. ας. ἡ. dea quæ molis præsidebat.

προμύσσω. νὴ

προμύττω. emungo. unde

προμύξαι τὸν λύχνον. emungere lucernam. μύξαι enim apud ueteres nares significat.

ΠΡΟΝ.

πρόναος. ϑ. ὁ. ante templum stans, de statuis quibusdam. Protemplũ & protemplaris. Strabo lib. ιϛ'. ὁ νέως ωρόναον ἔχων μέγαν, καὶ ξόανον. & Herodotus libro α'. ἐν δὲ ωρονηίοις τοῖς ἐν Δελφοῖσι. Vnde & ωρονηία dicta est Minerua ab Herodo. in Vrania: Laurentius uertit protemplaris, fortè quòd ante templum in Delphis statuam haberet. Quanquàm alij à prouidentia ωρόνοιαν scribãt.

προνέμω. μ. νεμῶ. promoueo. actiuũ, actõ iungit.

προνηστεύω. pridie festi ieiuno. Herod. Euterp. ωρονηστεύσαντῶν δὲ θύουσι.

προνοέομαι. τὸ ωρομηθεύομαι. prospicio, prouideo. προνοοῦμαί σου, consulo cõmodis tuis, καὶ ωρόνοιαν ποιοῦμαι. Est etiã ωρονοοῦμαι proposito & de industria facio, & consultò aggredior. quod ἐκ ωρονοίας ποιῶ dicitur.

προνοέω. μ. ήσω. ω. ικα. prouideo, τὸ ἁπλῶς ωρότερον νοῶ, prospicio. cui opponit μετανοῶ. Est etiã ωρομηθεύομαι. cum actõ. & curã alicuius rei susscipio. cum gtõ apud Galenũ.

προνοητής. τ. ὁ. prouisor.

προνοητικός. τ. καὶ

πρόνοια. ας. ἡ. prouidentia. πρόνοιαν ποιεῖσθαι, idem propemodũ est quod ὑπόλογον ποιεῖσθαι, ἐπιστρέφεσθαι, rationem habere alicuius rei & curare. Ἐκ ωρονοίας, consultò.

προνομαία. ας. ἡ. proboscis elephanti.

προνομεία. ας. ἡ. prædatio.

προνομεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. perago, prædor, ἁρπαλωτίζω.

προνομή. ῆς. ἡ. pascua, direptio, captiuitas post uictoriam belli.

προνομία. ας. ἡ. priuilegium, direptio, prærogatiua, authoritas. Significat etiam illam elephanti particulā quā προβόσκιδα appellant. Dicit & προνόμιον. τὸ. p eodem.

πρόνομος. ὁ. ὁ. Pronomus, ppriū tibicinis nomen.

πρόνοος. ὁ. ὁ. prouidus.

προνώπιον. ὁ. τὸ. quicquid extra fores primū occurrit, ut uestibulum: sicut ἐνώπιον, quod intus cuiq; expositum est, ut abaci, & loca ubi imagines exponebantur.

προνώπιος. ὁ. propitius, propitiatio.

Π Ρ Ο Ξ.

πρόξ. κος. ὁ. animal ceruo simile. accipitur p capra cornuta.

προξενέω. μ. ήσω. π. ηκα. concilio usuram uel alium contractum, interpres sum usuræ faciundæ. Nam οἱ προξενοῦντες sunt interpretes & cōciliatores usurarum aliorumq; cōtractuum. Est etiam συνίημι & μηχανάω, & datiuo iungitur, ut προξενῶ σοι τοῦτο, stipulor tibi uel concilio & comparare contendo. Demosthenes etiam usus est pro concilio, & συνίημι, hoc est, notum facio, amicitiam tibi alicuius cōcilio. In summa accipit generaliter pro medius sum ad aliquid faciēdum. Est etiam hospitio publico suscipio, ξενοδοχῶ τινὰ δημοσίᾳ, & hospitij necessitudi ne alicui cōiungor, cū genitiuo. Xenoph. διὰ τὸ προξενεῖν ὑμῶν, quòd mihi hospitij necessitudo uobiscum intercedit.

προξενητής. οῦ. ὁ. proxeneta, id est, licitator, mediator, cōciliator, & interuentor, quasiq; cōciliator hominum inter se stipulantium & spondentium, aut quemuis contractum conuentumq; ineuntium. Seneca proxenetas sæpe accipit pro ijs qui nominibus faciendis interuenire solent.

προξενήτρια. ας. ἡ. conciliatrix.

προξενία. ας. ἡ. amicitia, hospitalitas, necessitudo hospitij & priuata & publica, commeatus.

πρόξενος. ὁ. ὁ. ἀστιος, hospes publicus, qui legatos ciuitatum honoris causa suscipit. Accipitur & pro priuato hospite. Et πρόξενοί sunt πολεῖς, αἱ ἀλλήλας ὑποδεχόμεναι ἐν ταῖς ἑαυτῶν πόλεσι. Accipitur metaphoricè pro cōciliatiuus, cum genitiuo, ut μυκτὴρ λαμπρόπτων πρόξενον.

Π Ρ Ο Ο.

προοδοπορέω. ῶ. præcurro, præmōstro uiam, uiam præeo.

προοδοποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. facio uiam, uiam munio & aditum patefacio, præcedo, antegredior. cū accusatiuo & datiuo: ut προοδοποιῶ σοι τοῦτο, sum tibi author & exemplū præbeo. Est enim etiam præparo, & quasi imbuo.

προοδοποιοῦμαι. procliuis sū, præparatus sum, pronus sum & obuius. Et προωδοπεποιημένος, præparatus, expositus.

πρόοδος. ὁ. ὁ. progressus.

προόδων. οντος. ὁ. qui dentes habet exertos.

προοικονομέω. procuro.

προοιμιάζω. μ. άσω. π. ακα. proludo, procemiū facio. neutrum absolutum.

προοίμιον. ὁ. τὸ. procemiū, præludium, à πρό & οἶμη dicitur, authore Quintil.

προοπτέον. prospiciendum est.

πρόοπτος. ὁ. ὁ. præuisus, præcognitus.

προοράομαι. τὸ προγινώσκω, prouideo, prospicio, id est, προμηθεύομαι. cum accusatiuo.

προορατικοί. οἱ. qui prospiciunt futura.

προοράω. præuideo, prospicio. actiuum, accusatiuo iungitur.

προορίζω. μ. ίσω. π. ικα. decerno, prædestino, destino, præstituo, præfinio. προωρισμένοι, prædestinati, selecti & designati, ἀπόλεκτοι, ἀφωρισμένοι, delecti, segregati. Hoc uocabulo usus est Paulus. προορίζεσθαι etiam significat idem quod τῷ οὐσίαν ἢ τῷ οἰκίαν ἀφορίζεσθαι, hoc est, oppignerationis & hypothecæ notam apponere. Vide Commētaria Bud. actiuum, actō iungitur.

προοχή. ῆς. ἡ. eminentia.

πρόοψις. ιος. ἡ. prospicientia, præuisio, prospectus.

Π Ρ Ο Π.

προπαθεία. ἡ. præludium morbi, aduentatio morbi.

προπαιδεία. ας. ἡ. rudimentum, id est, prima disciplina, atque documentum, quod præsciscere oportet antequàm ad grandiorū cognitionem accedatur.

προπαιδεύματα. τὰ. rudimenta, præludia, liberales artes quæ ante Philosophiam Theologiámq; doceri debent. Vocantur etiam πρῶτα μαθήματα, & continentur appellatione προπαιδείας.

προπαιδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. prædoceo. actiuū accusatiuo iungitur.

προπαίζω. illudo, præludo.

πρόπαις. αιδος. ὁ. leno, mango.

πρόπαλαι. diu.

πρόπαν. totum, per totum.

πρόπαππος.

προπαππος. ϐ. ὁ. proauus.
προπαραβάλλω. aggero.
προπαρασκευάζω. præparo.
προπαρασκευή. ἡ. præparatio.
προπάροιθεμ. & πρόπαρ per apocopē, coram, antea. est enim aduerbiū temporis & loci.
προπάτωρ. ορος. ὁ. propater, id est, primus pater, principium alicuius generis.
προπεμπή. ἡ. deductio quæ honoris causa fit.
προπέμπομαι. producor.
προπέμπω. μ. ἑμψω. π. εμφα. comitor, præmitto, cum pompa assequor, deduco honoris gratia. actiuū, accusatiuo iungitur.
προπερονάω. μ. ήσω. π. ηκα. penetro. actium, accusatiuo iungitur.
προπέρυσι. anno ab hoc tertio. πέρυσι enim superiore anno significat.
προπέτεια. ας. ἡ. immodestia, temeritas, lingua infrenata.
προπετής. ἐος. ὁ. ἡ. temerarius, proteruus, immodestus, incontinens, petulans, exertus de lingua apud Hippoc.
προπεφικώς. οπτ. ὁ. ἡ. affixus.
προπηλακίζω. μ. ίσω. π. ικα. uituperor, conuicior, lacesso, ὑβρίζω. actiuum, actō iungit.
προπηλακισμός. τ. ὁ. uituperium, irritatio.
προπηνής. ἐος. ὁ. ἡ. decliuis, præceps.
προπίνω. prius bibo. honoro aliquem, prodo. neutrum absolutum. quære πίνω.
πρόπιον. ϐ. τὸ. oraculum, uaticinium.
προπλόος. ϐ. ὁ. prænauigans.
προποδίζω. μ. ίσω. π. ικα. pgredior, ingredior.
προποδών. præsens, ante pedes. aduerbiū.
προπολεμέω. μ. ήσω. π. ηκα. propugno. actiuū, genitiuo iungitur.
προπόλιος. ϐ. ὁ. præcans.
πρόπολις. ιος. ἡ. crassior materia & uiscosa in fundamentis operum quæ apes instituūt.
προπόλος. ϐ. ὁ. ἡ. minister, famula, sacrificus, ædituus.
πρόπομα. απτ. τὸ. propinatio.
προπομπή. professum.
προπομπία. ας. ἡ. præmissio, præitio.
προπομπός. τ. ὁ. dux, præmissor.
προποντίς. ίδος. ἡ. propontis, hoc est, mare illud quod ante pontum Euxinum est, Byzantio adiacens.
προπορεύω. procedo.
πρόποσις. ιος. ἡ. propinatio.
προποτισμός. τ. præbibitio.
πρόπους. οδος. ὁ. qui præmagnis est pedibus.
πρόπτωσις. ἡ. procidentia.

προπύθομαι. præscio, prænosco.
προπύλαιον. ϐ. τὸ. ὴ
πρόπυλον. Græcis idem est quod Latinis uestibulum, quod uacuum erat ante ianuam amplissimarū ædium relictum, in quo togati clientes, qui cum patronum uel diuitem orbum salutatum ex consuetudine uenirent, priusquàm per admissionales in salutatorio admitterentur, cōsistebant, & neque in uia stabant, neque intra ædes erant. Vtitur hoc uocabulo Cicero in libro Officiorū secundo: Phalereus Demetrius, qui Periclem principem Græciæ uituperabat, quòd tantam pecuniā in præclara illa propylæa profuderit. &c. Significat etiam ingressum templi.
προπωγώνιον. ϐ. τὸ. lanugo, prima barba.

ΠΡΟΡ. ΠΡΟΣ.

πρόρινος. ϐ. ὁ. intercus, adiectiuè.
προρρέαίνω. respergo.
προρρέησις. ιος. ἡ. uaticinium, prædicatio, præceptum.
προρρέζον. radicitus.
πρός. genitiuo iuncta uim habet eandē quā per iurantis, ut πρὸς τῶ διός, id est, per Iouem. datiuo iuncta præterea significat, ut πρὸς τούτοις, id est, ad hæc, hoc est, præterea. πρός pro ad, accusatiuo iungitur. Est quando per se sine casu præterea significat. Isæ. προσοδος μὴν αὐτὴ, δύο ἢ εἴκοσι μναί, ἢ πρός, & amplius. In compositione interdum insuper significat & præterea. Interdum simul unà. Oratio Demosth. πρὸς Λεπτίνην dicit, & non κατὰ Λεπτίνου. quia scilicet ex formula τῆς τῶν παρανόμων γραφῆς, post annū accusari legislatores non poterant: quare ad eum potius quàm contra eum, legem ab eo latam accusat post annum, quasi & apd eum. πρὸς originem significat interdum. Isocrat. ὁ γὰρ πατὴρ ἦν, πρὸς μὲν ἀνδρῶν, εὐπατριδῶν. &c. πρὸς γυναικῶν, λλημαιωνιδῶν: ab agnatis & cognatis his uerbis significauit. Paus. οὕτω Νηλεῖδαι τὰ πρὸς μητρός, cognatione Nelidæ, hoc est, à Nelida genus maternum ducentes. Dicitur & propriè singulariter. Idem, ἐλείπετο γὰρ τῆς εὐρυσθένους οἰκίας τὰ πρὸς μητρός, quod ad agnatos pertinet, ubi γένους subaudiendum. πρὸς etiam quantum pertinet significat: ut πρὸς θεῶν ἢ πρὸς ἀνθρώπων ἀναίτιος. quod usu uenit & in παρά. Xenoph. ὅτι εἰκότως ἂν ἢ παρὰ τῶν θεῶν πρακτικώτερος εἴη, ὥσπερ καὶ παρὰ ἀνθρώπων,

quod

quod & à dijs quidem, ut & ab hominibus ille potius efficiet quod contendit & cupit, hoc eſt, & per deos, & per homines. Plaut. A morbo ualui.

Cice. Sumus enim flagitioſè imparati cũ à militibus, tum à pecunia. Liuius: Quietũ deinde tempus fore uidebatur reliquũ eſtatis tempus, fuiſſetq; per Pœnũ hoſtem. Dicitur hoc etiã per χάριν, & ἕνεκα, & διὰ cum genitiuo & item accuſatiuo. πρὸς ἡμῶν ὄσι, officij noſtri eſt, nobis decorum eſt. πρὸς τρόπον ἐσί μοι, conuenit mihi, conſentaneus eſt. Plato: Τῶν οὖν ἔρωτα τῶν καλῶν πρὸς τρόπου ἑκλέγεται ἕκασος, quiſq; ex moribus ſuis deligit. Μάχομαι πρὸς τινα, pugno cum aliquo, id eſt contra. πωλεῖσθαι δὲ τὸ μὲν ἄκρατον, δὶς πρὸς ἀργύριον, rependi bis tanto argenti. πρὸς αὐτὸν αὐτὸς, ſibi conuenienter. πρὸς τὸ προσῆκον, prout cuiq; cõſentaneum eſt, & conueniens. quod etiam dicitur κατὰ τὸ προσῆκον. Ἡ πρὸς ἡμᾶς φιλία, amicitia quę inter nos intercedit. Conuenit & πρὸς permutationibus & compenſationibus, idq; conuenit cum eo, quod iam diximus πρὸς ἀργύριον πωλεῖσθαι. Significat etiã propter. πρὸς χάριν, ἀντὶ τῦ χάριν τοῦ ἕνεκα. ut, πρὸς χάριν διωκάζειν. πρὸς χάριν ὁμιλεῖν, cum aliqbus conuerſari ad emerẽdam eorum gratiam. πρὸς χάριν πράττω, facio gratia inductus. πρὸς ἐχθρὸν, inimico animo. πρὸς ὀργὴν, ira cundè. πρὸς ἔπος, & πρὸς λόγον, uel potius πρὸς λόγοις, ad rem quæ agitur. Ἐὰν πρὸς λόγον τι ᾖ, ſi ad rem pertinere uideatur. πρὸς ἑαυτὸν, ſecum ipſe, & ſolus: quod etiam ἐφ᾽ ἑαυτῶ dicitur, & καθ᾽ ἑαυτόν. Τὸ πρὸς ἐμὲ, qđ ad me pertinet. Demoſthenes: οὐδὲν τόπον πρὸς ἐμέ. πρὸς etiam cõtentioni, id eſt comparationi ſeruit. Plato: Τοὺς μὲν οὖν νόμους σκόπει πρὸς τοὺς τῆδε. Idem: ἐις μικρὸν γ᾽ ἔφη χρόνον εἰρήνας. ἐις μηδὲν μὲν οὖν ἔφην ὥς γε πρὸς τὸν ἅπαντα, ſi cum æuo cõpares, & cũ æternitate, uel præ æuo. Εἰμὶ πρὸς τούτῳ cũ datiuo, ſum deditus, uel occupatus, & intentus, meditor hoc. Latini dicũt hoc ago. Et Plutarc. ἦν πρὸς αὑτῷ σιωπῇ καθήμενος, ſecum ipſe meditabatur: quod Plato per accuſatiuum dixit. πρός τινος εἶναι, alicui ſtudere & fauere, & eum tueri, adiuuareq;. Sic Cicero, non modo dicendi à reo, ſed ne ſurgendi quidem poteſtas erat. Sic à ſenatu, & à bonorum cauſſa ſtare dixit in Bruto. πρὸς ἀγαθοῦ, idẽ quod ἐπ᾽ ἀγαθῷ, ſalubriter. Sic Galen. πρὸς κακοῦ ὄν, pro incommodo dixit. πρὸς κακοῦ γίνεται, nocet. πρὸς καθαρότητα ἀφίσηκε, ἀντὶ τῦ κατὰ καθαρότητα, diſtat claritate. Ponitur πρὸς & in iureiurãdo, & in obſecrationibus, ut πρὸς θεῶν. Significat & apud iudices, ut Latinè ad ſubſellia, ut, πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. Significat etiam ſpatium temporis, ut πρὸς μικρὸν μέρος τῆς ἡμέρας, huius diei modica parte. πρὸς τὸ παρὸν, in præſenti, impręſens, id eſt in re ipſa, ἐν τῷ παραχρῆμα: & Græcis ſic uſurpatur ut Latinis in præſenti, non ſolum de inſtanti, ſed etiã de alijs temporibus. πρὸς, & πρὸς δὲ aduerbialiter ponuntur pro præterea, & προσέτι, amplius. Vide comment. Budæi.

πρὸς ἀκρίβειαν. diligenter.

πρὸς ἀλλήλους. mutuò, inuicem.

πρὸς ἀφθονίαν. abundè.

πρὸς ἀφοσίωσιν. defunctoriè.

πρὸς βραχύ. pauliſper.

πρὸς δὲ. præterea autem.

πρὸς ἑαυτούς. inter ſe, ſecum.

πρὸς ἐμοῦ ὄσι. mihi eſt familiaris, propinquus, amicus.

πρὸς ἐμοῦ λέγεις. à me ſtat quod dicis, id eſt, in meam rem uertitur.

πρὸς ἡμᾶς ὄσι. in nobis ſitũ eſt, penes nos eſt.

πρὸς ὀρθὴν καὶ ὀρθοὺς. rectis lineis, ad rectã lineam, ad rectum angulum, locutio compendioſa eſt, ſubintelligitur enim γράμμη, & interdum γωνία.

πρὸς πατρὸς θεῖος. patruus.

πρὸς τοῦ δοκοῦν. prout uiſum fuerit.

πρὸς τὸ μέγεθος τῆς πόλεως. pro urbis magnitudine.

πρὸς τῶ σοῦ τρόπου τοῦτον. hoc conuenit moribus tuis, hoc te decet.

πρὸς τοὺς ἔξωθεν. externis.

πρὸς τῷ τοιούτῳ ἐσί. in huiuſmodi rebus occupatus eſt.

πρὸς χάριν. blandè, benignè.

πρὸς χάριν ἐντυχάνων. ad gratiam loquens, & uoluptatem.

Π Ρ Ὸ Σ Α.

προσαγγελεύς. ὁ προσαγωγεύς. cõciliator, interpres, ſequeſter, emiſſarius, tam in bonam, quàm malam partem: qui etiam aures, & oculi regum, & interdũ tyrannorũ dicunt.

προσαγγελία. ας. ἡ. annunciatio.

προσαγγέλλω. μ. ελῶ. annuncio.

προσαγηόχασι. adduxerunt.

προσαγλαΐζομαι. adornor.

προσάγομαι. idem quod ἐπάγομαι, ἐπισπῶμαι, ἐφέλκομαι, asciſco, allicio, concilio, attraho, promereo, & pro concilio, mancipo, captiuum facio.

προσαγορεύω. μ. εύσω. π. προσεῖρηκα. ſaluto, appello. actiuum, accuſ. iungitur.

προσάγω. μ. άξω. π. ηχα. adduco, admoueo, adhibeo. Xenoph. προσάγεται τοὺς δεομένους τιμὴν ἔχων, quia admiſſionibus præfectus erat. Huic opponitur ἀπάγω. Eſt etiam concilio, ad me uel ad amorem meum duco. Item impono, iniungo. προσάγειν πρὸς τὸν δῆμον, ferre ad populum, id eſt εἰσάγειν. Eſt etiam προσάγω, propè accedo & appropinquo. Et προσβάλλω, obrepo, inſinuo me apud aliquem, cum datiuo. Alioqui accuſatiuo iungitur. Bud.

προσαγωγεύς. έος. ὁ. conciliator, interpres, ſequeſter, emiſſarius quiq. προσαγωγίδης, & ὠτακουστὴς dicitur. Hi etiam aures & oculi regum, & interdum tyrannorum dicũtur. In utranq enim partẽ accipi poſſunt. προσαγελεύς. Vide plura in comment. Budæi.

προσαγωγή. ῆς. ἡ. prouentus, acceſſus & aditus qui παρὰ τῶν προσαγωγῶν ad principem datur ſupplicaturis, conciliabulum. Ἐκ προσαγωγῆς aliquid fieri eſt, cum acceſſione fit ſenſim creſcente. Et accipitur pro ſenſim.

προσαγωγίδαι. οἱ. exploratores, delatores. Accipitur etiam in bonã partem, nam idem eſt quod προσαγωγεύς.

προσαγώγιον. ϑ. τὸ. circinus.

προσαγωγίς. ίδος. ἡ. exploratio.

προσαγωγός. ϑ. ὁ. blandus, ſuauis auditu. προσαγωγὸς τῶν λημμάτων, conciliator atque interpres capturarum & lucrorum.

προσαγωνιστής. ϑ. concertator.

προσάδω. μ. άσω. accino. act. datiuo iungitur.

προσαιρέομαι. μ. ήσομαι. ϖ. ημαι. eligo. Et cum uir uirum legit. Eſt etiã allego, id eſt ad numerum antiquum addo & mihi coopto.

προσαισθάνομαι. præſentio.

προσαιτέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. mendico. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

προσαίτης. ϑ. mendicus.

προσακοντίζομαι. ſagittis confodior.

προσαλίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. configo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

προσάλλομαι. ſalio.

προσαμάομαι. τὸ ἐπαμῶμαι ἢ συνάγω. Latini accumulo dicunt. Vide cõment. Bud.

προσαναγκάζω. idem quod ἀναγκάζω, & ἐπαναγκάζω. Nam ἡ πρὸς nihil hic ſignificationem immutat.

προσαναγορεύω. de alto dico. actiuum, accuſ. iungitur. require ἀγορεύω.

προσαναιρέω. μ. ήσω. π. ηκα. do reſponſum.

προσανακλαίομαι, uel Atticè προσανακλάομαι, allamentor, collamentor, cum aliquo lamentor, & congemiſco. Iungitur datiuo.

προσαναλαμβάνω. non aliud ſignificat, quàm ipſum λαμβάνω, licet uberiorẽ habeat ſignificationem.

προσαναλογισάντων. οἱ. præterea cogitantes.

προσανάλωται. interĳt.

προσανατίθεμαι. acquieſco, confero, τὸ ἀνατίθεμαι, hoc eſt conſulo amicum uel fidum hominem & conſultum, & conſilium meum, uel negociũ expono, arcanumq. Eſt etiã τὸ προσεπιφορτίζομαι, inſuper hoc oneris ſuſcipio, ὅταν τῷ πρώτῳ ἄχθει καὶ τόδε αἴρομαι. Vide de comment. Bud.

προσαναχρωνίω. transformo me in eoſdem colores.

προσάντων. τὸ. opera, labor.

προσάντης. εος. ὁ. ἡ. arduus, contrarius, obuians, difficilis, accliuis.

προσαντιβαλίω. præcor.

προσαντλάω. μ. ήσω. π. ηκα. haurio, neutrũ, accuſatiuo iungitur.

προσαξίαν. meritò.

προσαπεκδύεσθαι. p̃terea exuere, ultro exuere.

προσαπελή. ῆς. ἡ. honor.

προσαποβάλλω. inſuper perdo, dimitto. actiuũ accuſatiuo iungitur. require βάλλω.

προσαποδύεσθαι. præterea exuere.

προσαπόδωσις. redditio.

προσαπόθεσις. aſſignatio, redditio.

προσαποκρίνομαι. plus æquo, uel plus atq; interrogor, reſpondeo.

προσαπόλλυμι. ſimul pereo, unà concido.

προσαπομίνω. traho moram.

προσαποσημαίνομαι. præmoneo, demolior.

προσαποστρέφω. obuerto. actiuũ, datiuo & accuſatiuo iungitur.

προσάπτομαι. τὸ ἄκροις τοῖς δακτύλοις ἅπτομαι.

προσάπτω. μ. άψω. π. ῆφα. applico, adiungo, appono, affigo, defigo in aliqua re. Eſt etiam attribuo, contribuo, aſſigno, προσνέμω. actiuum, accuſ. iungitur cum datiuo.

προσαράσσομαι. allidor.

προσαράσσω. μ. άξω. π. αχα. alligo, affigo. actiuum, accuſ. iungitur.

προσαρδόμαι. irrigor.

προσαρκέω.

προσαρκέω. μ.ήσω. ω. εκα. adiuuo, actiuū, accusatiuo iungitur.

προσαρμόζω. μ.ώσω. π.ωκα. adopto. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσαρτάω. μ.ήσω. ω.ηκα. appendo, suspendo. actiuum, accus. iungitur.

προσάρω. conuenio, apto.

προσαυδάω. μ.ήσω. π.ηκα. alloquor. neutrum, accusatiuo iungitur.

προσαυλίζω. μ.ίσω. ω.ικα. sto in aula. neutrum absolutum.

προσαφαιροῦμαι. insuper aufero.

προσαφύω. μ.ψήσω. τὸ ἀναφύω.

προσαυτοχειρία. ας.ή. suimet intersectio.

ΠΡΟΣΒ.

προσβαίνω. accedo. neutrum absolutum. require βαίνω.

προβσάλλομαι. incursu petor, oppugnor.

προσβαλλόμενον. dicitur id in quod quippiam incurrit uel incidit, uel incumbit & appellitur, & quod oppugnatur.

προσβάλλω. μ.αλῶ. ω. προσβέβληκα. appono, percutio, subtilis sum. Item occurro, incurro in aliquod, appellor & pello. Lucian. τίς ἠφωνὴ προσέβαλεν ἡμῖν πόῤῥωθεν, id est pepulit aures nostras. Est etiam συμβάλλω καὶ συμπλέκομαι, cōfligo, irruptionem uel impressionem facio, hoc est μάχομαι & oppugno. Et impingo, intorqueo, illido. Item τὸ συναράττω καὶ συγκρούω, hoc est allido, collido, confligo, impingo. Et προσβάλλειν τινὰ ἐτέρῳ, incitare in eum & irritare, stimulare & impellere, protrudere & adurgere. προσβάλλειν ἀτιμίαν, notare ignominia, irrogare ignominiam & infligere. Et incumbo dicitur προσβάλλω, ut uisus infigitur & adijcitur in rem spectabilem. Item admoueo, ut παραβάλλω, applico. Cicero accommodo ex Platonis Timæo uertit. Accipitur ἀντὶ τοῦ ἀτενίζω, & oculum obtutumq; figo. Plutarch. ὁ δὲ θάλης προσέβαλε τῷ νιανίσκῳ πολὺν λῆρον, hoc est, τῷ ὄψιν προσέβαλε. Bud.

προσβεβλημένον. τὸ. propositiuum.

προσβεβλημένος τῷ πατρός. dimicās pro patre.

προσβεύω. honoro, suspicio, ueneror.

προσβιάζομαι. μ.άσομαι. ω.ασμαι. insuper cogo.

προσβιβάζω. promoueo, impello.

προσβλέπω. μ.έψω. ω.εφα. aspicio. actiuū, accusatiuo iungitur.

προσβοηθεῖν. idem quod συμβοηθεῖν, suppetias ferre, arma consociare. Thucyd. προσβεβοηθηκότες τοὺς συμμάχους appellat. & συμβεβοηθηκότας. & ἐπιβεβοηθηκότας.

προσβολή. ῆς. ἡ. adiectio, propinquitas, uis, impetus, incursus, accessus uiolentior. Cicero appulsum uocat. Significat etiā oppugnationem. Plutarch. τὸν ἐν προσβολῇς ἀγῶνα, uocat pugnam circa muros urbiū. Est etiam appulsus nauis, & impressio ruentis aciei, impetusq; militum cuneatim incurrentium, impressio Latinè dicitur. Est etiā προσβολὴ τῶν ἀθλητῶν, cum inter se aggrediuntur, ut προσβολὴ τῶν πολεμίων. & petitio gladiatorum ad uulnera infligenda. προσβαλὰς κάρτερας, ualida tormenta dixit Herodotus. Est & noxa, offensioq;. προσβολὴ τῆς ἀτιμίας est ἀτίμωσις. προσβολὴ etiam est appulsus & incubitus. Plato etiam appellat punctum dissectionis cuiusdam, & applicationis decussationisq;, quod Cicero commissuram uertit, quasi iunctura cohærentem. Ἐν προσβολῇ, in itinere. Vide Bud.

προσβόρειος. κὸν

πρόσβορρος. ad aquilonem uergens, ab aquilone perflatus apud Theophrast.

ΠΡΟΣΓ. ΠΡΟΣΔ.

πρόσγειος. ε. ὁ. contiguus, humilis.

προσγελάω. μ.άσω. ω.ακα. arrideo.

προσγίνομαι. fio, augeor, adijcior.

προσγράφω. adscribo, & ἐγγράφω. datiuo iungitur & accusatiuo.

προσδεδεής. ὁ. uinctus, alligatus.

προσδέομαι. indigeo præterea aliorum. deponens, genitiuo iungitur.

προσδέω. μ.ήσω. ω.ηκα. alligo, uincio.

προσδέχομαι. μ. ἕξομαι. ω. εγμαι. præterea accipio, recipio, assumo, admitto, etiam expecto significat, & suscipio. accus. iungit.

προσδιαβάλλω. calumnior. actiuum, accusatiuo iungitur. require βάλλω.

προσδιαιτάω. μ.ήσω. ω. ηκα. apud aliquem uictito.

προσδιαιτέω. mendico.

προσδιαίτησις. εος. ἡ. cōuersatio, uictusq; apud aliquem.

προσδιαλέγομαι. simul sermocinor, rursus alloquor.

προσδιασείλλομαι. τὸ διομολογοῦμαι, προσδιορίζομαι, nominatim excipio, & stipulatione capio.

προσδιαστρεφόμενος. deprauatus.

προσδιατρίβω. μ.ίψω. ω.ιφα. tardo, moror, immoror, uersor, σύνειμι, συνομιλῶ, cum aliquo uersor, aliquem consector. cum datiuo.

προσδιαφθείρομαι. simul pereo, unà concido.

προσδιέρχομαι. enarro.
προσδιορίζομαι. καὶ
προσδιορίζω. εὸ amplius conditionem addo, uerbisq; attempero & definio quod dictũ est, & quasi addefinio quod simpliciter enunciatum erat, additamentis circunscribo: uulgus circunstantias addere dicit.
προσδιορισμός. huiusmodi circunscriptio, uerborumq; præcisio, uulgò cautela. Est autẽ προσδιορισμὸς pars propositiõis præcipua, significans quo nam modo prædicatũ insit in subiecto, quã partem ἀπροσδιορίστους non habentes, ἀπροσδιορίστοι dicuntur. Est igitur προσδιορισμὸς additamentũ definiens prædicati modum, & prædicamenti circunscriptio, uulgò circunstantiam dicũt. Vide cõmentarios Budæi.
προσδοκάω. μ. ήσω. π. κηα. expecto, spero. actiuum, accus. iungitur.
προσδοκία. ας. ἡ. expectatio.
προσδόκιμος. ε. ὁ. approbatus, de quo magna spes est.

ΠΡΟΣΒ.

προσέβαλλεν. accedebat.
προσεγγίζω. μ. ίσω. π. ικα. appropinquo. neut. datiuo iungitur.
προσεγγράφω. adscribo, insuper adscribo, & addo. Iungitur datiuo cum accusatiuo.
προσεγκαλῶ. accuso, expostulo, increpo, im-
προσεδρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. assideo. (puto. neutrum, datiuo iungitur.
προσεδρία. ας. ἡ. assiduitas.
πρόσεδρος. ε. ὁ. assidens assiduus.
προσέικε. emisit.
πρόσει. accedis.
προσείκελος. ε. ὁ. similis.
πρόσελος. ε. ὁ. ad calorem solis expositus. ὁ πρὸς εἵλην τετραμμένος, τοῦτ' ἔστι, πρὸς τὴν ἡλίου αὐγήν.
προσεῖμι. accedo. uide προσιέναι.
πρόσειμι. adsum. uide πρόσεισι.
προσείρπυε. arrepebat, serpebat.
προσείρω. dico, adiicio.
προσεικαίω. accendo.
προσεικπυρῶσαι. accendere.
προσεικτικός. οῦ. ὁ. attentus.
προσελαύνω. accedo, transcendo, supero, percutiendo ferio, produco, adequito, equito, aduehor cũ datiuo. ut προσελαύνω τῷ ἵππῳ, equo aduehor.
προσελεύθω. aduenio. neutrum absolutũ. require ἐλεύθω.

προσελήνιος. ε. ὁ. ante lunam natus.
πρόσελήνοι. οἱ. cognomentum Arcadũ, quòd ante lunam fuisse se contenderint.
προσέλομαι. eligo.
προσεμβάλλω. adiicio, addo, impello.
προσεμφερής. ὁ ἐμφερὴς καὶ παρεμφερής, similis, assimilis, similitudinem referens.
προσεννέπω. appello.
προσεντεῖναι πάλιν ἑτέρας. Subaudimus πληγὰς, alteras totidem plagas infigere. Figura Attica apud Plutarch. Vide Bud.
προσενώπιον. ε. τὸ. ante cõspectum positum, ut paries.
προσέοικα. assimilor, appareo.
προσεοικώς. ὁτος. ὁ. similis.
προσεπαινῶ. collaudo.
προσεπεῖν. τὸ μετὰ τὸν δεύτερον, καὶ τὸν τρίτον δὶς λόγον ποιῶ, iterũ ac tertio loquor & dico.
προσεπερωτᾶν. iterũ ac tertiò interrogare, τὸ μετὰ δευτέραν καὶ τρίτην δὶς ἐρώτησιν ποιεῖν.
προσεπιδεικνύω. μ. είξω. π. εικα. ostendo. actiuũ accusatiuo iungitur.
προσεπιδημέω. μ. ήσω. π. ηκα. appello. lis. neut.
προσεπιδοξάζω. coopinor.
προσεπιμετρεῖν. aliquid ultra iustum subinde admetiri, & ad cumulum addere.
προσεπινοέω. postea intelligo.
προσεπιῤῥώννυμι. confirmo, uires superaddo.
προσεπιτάττειν. indies alia atq; alia, uel indies maiora iubere.
προσερείδω. μ. είσω. π. εικα. applico, innitor. actiuum, accus. iungitur.
προσερέω. narro, appello, laudo.
προσέρχομαι. accedo. deponens, datiuo iungitur. require ἔρχομαι.
προσέρχομαι τῷ δήμῳ. habeo orationem ad populum.
προσέσει. τὸ σὺν τοῖς ἄλλοις οἷς ἔχω ἔσεί μοι καὶ τοῦτο, & largè mihi supereſt, ut si dicã, τὰ προσόντα τοῖς πλουσίοις διανεμητέον εἶναι, hoc est, ζῆν πλουσίως. Ex quo fit, ut τὸ προσὸν pro excurrente summa ponatur, & quod quadranti summæ & integræ supereſt.
προσέσχε. applicuit, accessit.
προσεταιρίζω. μ. ίσω. π. ικα. socio assumo, amplector. neutrum absolutum.
πρόσετι. adhuc, præterea.
προσευπορεῖσθαι. largè suppeditari, & abundè supereſſe.
προσευσχολεῖν. accuratè (ἐπιμελῶς) contẽplari, cum genitiuo.
προσευχή. ῆς. ἡ. oratio quę ad deũ fundit, quasi

προσευχὴ

προσευχή, quoniã attentione opus ſit. oratio autem oratorum λόγος dicitur. Eſt & locus ubi mendici ſtipẽ efflagitant, ut apud Iuuenalem:

Aede ubi conſiſtas, in qua te quæro proſeucha.

προσεύχομαι. μ. εὔξομαι. ω. ευγμαι. oro, adoro, propriè deum. deponens, datiuo iungitur.

προσέχεια. ας. ἡ. attentio, προσοχή.

προσεχής. ἐος. ὁ. ἡ. continuus, continens, σπάδαιος, ſobrius.

προσέχοντῶ. οἱ. ſocij abſoluti, aſſenſores, ſtudioſi.

προσέχομαι. adhæreo, adnaſcor.

προσέχω. μ. ἑξω. ω. προσέσχηκα. attendo, intendo, adhibeo, caueo, aduerto animum. προσέχω τὸν νοῦν τούτῳ, animum adhibeo & applico, animũ conuerto & appello. Dicitur etiam προσέχω τὴν διάνοιαν τούτῳ. Dicitur etiam aliter. Plutarch. αὖθις ἀνάγκασε τῷ πείθῳ προσέχειν τὸν Ἀντώνιον, id eſt animũ conuertere & appellere. Significat etiã auſculto & obtempero. οὐ προσέχω, nihil moror. Vide comment. Budæi.

ΠΡΟΣΖ. ΠΡΟΣΗ.

προσζημιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. damno afficio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πρόσηβος. ε. ὁ. pubes.

προσηγορία. ας. ἡ. ſalutatio, appellatio.

προσηγορικός. οῦ. ὁ. appellatiuus.

προσήγορος, ε. ὁ. appellatiuus, ſalutatiuus, appellatio.

προσῆα. adibat.

προσήκω. conuenio, id eſt congruo. τὸ καθήκω καὶ ἀνήκω, pertineo. Demoſth. ὧν οὐδὲν ἐμοὶ προσῆκεν, crimen ad me nihil pertinet, non conuenit, crimen in me non eſt ueriſimile. Simili ratione affinem culpæ criminiq; dicimus, & ſuſpicioni. Sunt enim προσήκοντες οἱ οἰκεῖοι, cognati & affines. neutrũ, datiuo iungitur. Conſtruit & hoc modo. προσήκει μοι τούτων, pro προσήκει μοι τοῦτο, huius rei mea refert. Inuenitur προσῆκεν pro προσήκει. Plato, τὸ προσῆκον τῷ πράγματος dixit, pertinens ad cauſam, & quaſi affine cognatumq;, & coniunctũ cum cauſa. Idem, τὸ προσῆκον ἑκάστῳ ἀποδιδόναι, ius ſuum unicuiq; tribuere. Vide comment. Bud.

προσκλάω. καὶ

προσκλίω. μ. ίσω. ω. ικα. affigo, cingo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

πρόσκλιος. καὶ

πρόσκλος. apricus, & ad ſolem expoſitus, ut προσκλίος τόπος. Dicitur etiam πρόσκελος.

πρόσκλυτος. ε. ὁ. aduena, peregrinus, proſelytus. Sic enim in Actis Apoſt. legitur: Iudæi quoq; & proſelyti, & cætera. ἀπὸ πρὸς & ἐλεύθω. Hebræis gerim dicebantur, & proprièq; qui ex Ethnicis, legibus Moyſi & ceremonijs initiati Iudaiſmũ profitebantur.

πρόσκμαι. obſideo.

προσκμαίνω. portendo, ut diq; futura præſignificant, ſignum do.

προσκύνεια. ας. ἡ. manſuetudo, beneuolentia.

προσκύνεμος. ε. ὁ. uento expoſitus, uel uẽtoſus

προσκυνής. ἐος. ὁ. ἡ. lenis, manſuetus, blandus.

προσκυνῶς. placidè, blandè, ſuauiter.

προσκποκυσίομ. uulgò ſubintelligendum eſt.

προσκύδα. allocutus eſt.

ΠΡΟΣΘ. ΠΡΟΣΙ.

προσθάλπω. applico.

προσθάθμιμ. adamuſſim.

πρόσθι. τὸ πρόσθιμ.

προσθεῖναι τὰς θύρας. apud Herodot. pro ἀποκλεῖσαι.

προσθέμαζα. medicamenta quæ in uellere naturalibus mulierum admouentur, hoc eſt peſſi.

πρόσθιμ. ante, antea, prius, ulterius.

πρόσθισις. ιος. ἡ. appoſitio, additio, appẽdix, acceſſio.

προσθέσθαι. συμπολεμῆσαι.

πρόσθετος. ε. ὁ. appoſitus, appendens, admotus. Et priuatim προσθέματα dicuntur medicamenta quæ in uellere naturalibus mulierũ admouentur, hoc eſt peſſi. Dicuntur etiam προσθέματα. Eſt etiã προσθετος, addictus creditori.

προσθήκη. ης. ἡ. additio, appoſitio, additamentum, augmentum. Et acceſſio, appendix. Plutarchus: οὕτω δὲ ἄρα προσθήκη γυναικὸς ἦν, Adeò ſe uelut comitis & aſſeclæ loco & numero eſſe uoluit. Demoſth. ὁ δὲ δῆμος ἐν προσθήκης μέρει, id eſt, numerus eſt tantum, nulla ratio populi habet, nullo loco habetur, nulloq; numero.

πρόσθημα. additamentum, acceſſio.

πρόσθιος. ε. ὁ. anterior.

προσίασι. accedunt.

προσίεμαι. deſydero, admitto, recipio, accipio. non repudio conditionem, δέχομαι, οὐ διαπρούομαι, ἀρίσκομαι, προσάγομαι. Item admitto, comprobo, approbo, δοκιμάζω. προσίεμαι τοῦτο, hoc cõmitto. Admitto etiã Latinè dicitur. Item admitto, agnoſco, quod etiam accipio dicitur, ut accipere omen, &

agnoscere augurium uel luctum.

προσιέναι τῇ βουλῇ ἢ τῷ δήμῳ περὶ τούτων, ad curiam & consilium referre, cum populo agere. προσιέναι τοῖς δικασταῖς, apud iudices causam actitare, in iudicio dicere. Aesch. cum accusatiuo, ἐπειδὰν προσίω τὸ δικαστήριον, cũ ingredior iudicium. προσιέναι etiam est cõuenire & alloqui. Est & adire ad quiduis & accedere. Plutarch. Ἀλλὰ καὶ τῷ λέγειν μείζω φόβον προσιών. Dicitur & de muliere nubente, quasi conuenire in manum. Item quotãnis redire & obuenire. Vnde προσιόντες, obuentiones & reditus. Vide Bud.

προσίζω. μ. ίσω. τ. ικα. facio sedere, sedeo.

προσίημι. accedo, admitto.

προσίημι τῇ βουλῇ. habeo orationem ad senatũ.

πρόσιθι. accede.

προσίσαμαι. μ. ήσομαι. τ. αμαι. afficio, negligor, adsum, & proximus sum. Item cõgredior, & aggredior. Est etiam τὸ ἐναντιοῦμαι καὶ ἐμποδίζω καὶ προσκρούω, aduersor, obstrepo, molestus sum, malè afficio, obsisto, inimicus sum, obsideo, offendo. cum datiuo. Item obicem oppono, sisto & inhibeo ac cõmeare ueto.

προσίσημι. affirmo, id est firmiter colloco.

προσίσχομαι. καὶ

προσίσχω. inhæreo, adhæreo.

πρόσιτος. ὁ. qui adiri potest.

Π Ρ Ο Σ Κ.

προσκαθίζομαι. obsideo. quære καθίζομαι.

προσκαθέτου. ὁ. perpendiculum.

προσκάθημαι. obsideo. depon. accus. iungitur.

προσκαθίζω. incubo, adhæreo.

προσκαθοπλίζω. inarmo.

πρόσκαιρος. ὁ. ἡ. tempestiuus, temporarius, ad tempus durans.

προσκακοπαθεῖν τῷ δι' ἡμῶν μορφωθέντι καὶ βαπτισθέντι, apud Gregor. id est in cõtemplatione & cõmemoratione humanitatis à Christo seruatore susceptæ affici dolore, & macerari, & penè intabescere.

προσκαλέομαι. aduoco, ascisco, προσλαμβάνω τινὰ, & socium ad bellum euoco.

προσκαλέω. aduoco. act. accusatiuo iungitur. require καλέω.

προσκαρτερέω. μ. ήσω. τ. ηκα. seruio, deseruio, adnitor, incumbo, perseuero. datiuo iungitur. Paul. ad Roma. προσκαρτεροῦντες ἐς αὐτὸ τοῦτο.

προσκατάλογομαι. ascribor, sublegor.

πρόσκειμαι. assentior, adiaceo, adhæreo, occumbo, addictus sum, exponor oculis aliorum, adsum, addo, irruo. appono, colo, & gratificor.

προσκεκρουκὼς. ὁ ἐχθρὸς γεγονώς.

προσκεφάλαιον. ε. τὸ. puluinar.

προσκηδεῖς. οἱ. affines.

προσκήνιον. ε. τὸ. uestibulum scenæ, quod etiã Latini proscenium uocant. ἀπὸ τῆς σκηνῆς.

προσκηρυκεύομαι. mitto caduceatorem.

προσκλητὸς. aduocatus, προσκαλεσάμενος.

πρόσκλησις. εως. ἡ. exhortatio,

προσκλινόω. μ. ώσω. τ. ωκα. adiungo, addico, quasi ꝙ sortito affigo & circũscribo. Lucas in Actis: προσεκληρώθησαν τῷ παύλῳ. Vide commentarios Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσκλύζω. μ. ύσω. τ. υκα. adundo, alluo, inundo. neutrum, accusatiuo iungitur.

πρόσκλυσις. εως. ἡ. alluuio.

προσκολλάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. adhæreo. deponens, datiuo iungitur. Paul. ad Ephesi. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα, adiungetur uxori.

πρόσκομμα. απτ. τὸ. ης

προσκοπὴ. ῆς. ἡ. offensio, βλάβη, ζημία, offendiculum, damnum.

πρόσκοπος. speculator, explorator.

προσκορὲς. τὸ. quod affert satietatem, fastidiosum.

προσκόπτω. μ. όψω. τ. οφα. offendo. Matth. ἔπνευσαν προσέκοψαν τῇ οἰκίᾳ, uenti incubuerunt in domum.

προσκορέω. satio.

πρόσκρανον. ε. τὸ. puluinar.

προσκρίνειν. addicere.

πρόσκρουμα. απτ. τὸ. offensio, sicut πρόσκομμα.

πρόσκρουσις. ιος. ἡ. idem.

προσκρούω. obuio, resisto, offendo, refello, reprimo, aduersor. cum datiuo. Accipit pro reperio cum accus. sicut offendo Latinis.

προσκτάομαι. μ. ήσομαι. τ. ημαι. acquiro, insuper acquiro seu paro. actiuũ, actõ iungit.

προσκύδης. εος. ὁ. ἡ. uenerandus, gloriosus.

προσκυλίω. μ. ίσω. τ. ικα. aduoluo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

προσκυνέω. μ. ήσω. τ. ηκα. Latinè dicimus congenulare & congenudare. Accipitur pro supplico, quòd supplices contacta gena & genu uelut adorabant, obtestantes per numen cui supplices curæ sunt. actiuum, accusatiuo iungitur. Iungitur etiam datiuo.

προσκύνησις.

προσκύνησις. ἰος. ἡ. adoratio.

προσκυνητής. οῦ. ὁ. adorator.

προσκύπτω. μ. ύψω. τ. υφα. inclino. actium, accusatiuo iungit. Plato: μὴ προτείνας ἑαυτόν, ἐλιγὺ ἅπτα προσκεκυφώς, Ac seipsum protendens, ad auremq; admouens, quædam ei dixit. Significat enim ferè idem quod συγκύπτω.

προσκύρωσις. ιος. ἡ. addictio.

πρόσκωπος. remulcus, nauta remis adhærēs, ad remum sedens, remum manu tractans, remex.

ΠΡΟΣΛ. ΠΡΟΣΜ.

προσλαμβανόμενος. sonus apd musicos, proslambanomenus, acquisitus interpretatur à Martiano Capel. Vide Vitruu. lib. v.

προσλαμβάνω. assumo. actiuū, actō iungit.

προσλειαίνω. crassum reddo.

προσλιπαρέω. μ. ήσω. τ. κκα. τὸ προσμένω, nō discedo, assiduus sum, affixus sum, perseuero, conor, supplico, obnixè precor. neutrū, datiuo iungitur.

προσλιπάρησις. ιος. ἡ. obsecratio.

προσλογίζω. μ. ίσω. τ. ικα. existimo, reputo, imputo. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσλογίσασθαι. referre acceptum.

προσλυμαίνομαι. affero perniciem.

προσμανθάνω. addisco.

προσμάχομαι. depingo, decerto.

προσμεθύω. addo fabulis.

προσμειδιάω. μ. άσω. π. ακα. subrideo, arrideo. neutrum absolutum.

προσμένω. μ. ενῶ. expecto, nō discedo, assiduus sum, affixus sum. actiuū, actō iungitur.

ΠΡΟΣΝ. ΠΡΟΣΟ.

προσνέμω. attribuo.

προσνήχομαι. μ. ήξομαι. τ. κνμαι. adnato. deponens, datiuo iungitur.

προσοδεύομαι. percipio, καρπῦμαι.

προσόδιος. ᾱ. ὁ. itinerarius. προσόδια μέλη, carmina quæ in obsecrationibus & supplicationibus cani solebant.

πρόσοδος. ου. ὁ. ingressus, accessus, salutatio. ἔντευξις, conuentio, aditio, hoc est, παρουσία. Est etiam redditus, & obuentio, & uectigal & quæstus, hoc est, φόρος, λῆμμα, κέρδος. Item conuentus, concilium, quasi σύνοδος & πανήγυρις. Quare pro aduocata concione ponitur. πρόσοδοι etiam dicuntur à Græcis, quas Latini supplicationes uocāt, & ad altaria puluinariaq; deorū obsecrationes.

προσοικέω. accolo, iuxta habito.

προσοικοδομέω. ædifico.

πρόσοικος. ᾱ. ὁ. uicinus, incola.

προσοισίον. adferendum est.

προσοικέλλω. μ. ελῶ. applico. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσολοφύρομαι. allamēntor, collamentor, cōgemisco.

προσομιλητικός. τ. ὁ. sermocinatiuus. Quintilianus libro tertio partem iudicialem & cōcionalem προσομιλητικὴν, id est, sermocinatricem dicit, quæ à forensi ratione disiungitur, & est accommodata priuatis disputationibus.

προσομιλῶ. conuersor, congredior, simul sermocinor.

πρόσομοιος. similis, assimilis.

προσομολογέω. assentior.

προσομόργνυμι. inquino, abstergo.

προσομορέω. conterminus sum.

προσονειδίζομαι. exprobrationibus oneror.

προσονειδίζω. obiicio, criminor.

προσοράω. aspicio.

προσοργίζομαι. ultro indignor.

προσορμάω. hostiliter accedo.

προσορμίζω. appello.

πρόσορμισις. appulsio.

πρόσορος. ᾱ. ὁ. conterminus.

προσοδίζω. μ. ίσω. τ. ικα. prosterno, terræ allido.

προσούριος. idoneus, ἐπιτήδειος.

πρόσουρος. ου. ὁ. conterminus. οἱ πρόσουροι ἀμφύπτω, Herodotus.

προσοφλέπω ζημίαν, multetur.

προσοφλισκάνω. debeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσόφλω (alij malunt προσοφείλω) insuper debeo, etiā debeo, alio nomine debeo, æs alienum cōtraho. Accipitur etiam aliter. Demosth. ἃς προσῶφλεν ἀφελόμενος τὼν κακοδότω θεράπαιναν ἐς ἐλευθερίαν, Quibus insuper multatus est ob id quòd nō iure asseruisse ancillam in libertatē iudicatū est. Idem: προσοφείλοντῶ τὰ ἐπιτίμια, Hoc amplius etiam multam pendere iussi. Vide Budæum.

προσοχή. ῆς. ἡ. attentio, diligens uictus ratio.

προσοχθέω. μ. ήσω. τ. κκα. despicio. Valla melius uerti dicit infensus sum alicui, quàm offensus. Est eñ tædium molestiamq; capio ex re quapiam. actiuū, actō iungit.

προσόχθισμα. ατος. τὸ. προσοχισμός.

προσοχισμός. οῦ. ὁ. offensio, affectio, molestia ex re quapiam.

πρόσοψις. ιος. ἡ. aſpectus, facies.

ΠΡΟΣΠ.

προσπάθεια. ας. ἡ. affectio.

προσπαίζω. illudo, iocor.

πρόσπαιον. nouum, recens.

προσπαλαίω. reluctor, appropinquo. neutrum datiuo iungitur. quære παλαίω.

προσπαραγράφω. adſcribo, iam ſcriptis addo, ἐγγράφω.

προσπαρέχω. inſuper exhibeo.

προσπάσσω. inſpergo.

προσπάσχω. afficior immodicè, magno affectu hæreo, propenſus ſum & deditus alicui rei. cum datiuo.

προσπεπαλευμένος. μ. ενσω. affigo.

πρόσπεινος. ῆ. ὁ. eſuriens.

προσπελάζω. appropinquo.

προσπεριβάλλω. circumpono, induo. actiuum accuſatiuo iungitur.

προσπέρχομαι. prius decedo, præmorior.

προσπέτομαι. aduolo.

προσπέφυκα. adhæreo, adnaſcor.

προσπεφυκώς. οτος. ὁ. coalitus.

προσπηνύω. μ. ήξω. π. κχα. illido. actiuum.

προσπίζω. μ. ίσω. propugno, adiuuo.

προσπίπτω. irruo, προσβάλλω, impingo, incurſo, κὴ βαρέως ἐπιτίθεμαι κὴ σφοδρῶς. Eſt etiam ſupplex fio, genibus aduoluor, καὶ ἑμαυτὸν καταβάλλω. Item accido, occurro. neutrum datiuo iungitur. quære πίπτω.

προσπισής. τῆ. ὁ. propugnator, auxiliator.

προσπιτνέω. accumbo, procido, oro.

προσπλάττω. adfingo.

προσπλέω. adnauigo.

προσπλωτός. nauigabilis.

προσποθνήσκω. præmorior.

προσποιέομαι. μ. ήσόμαι. π. ημαι. ὑποτάττω, ſubiugo, adiungo. Eſt etiam uendico, οἰκεῖομαι, meum eſſe contendo. Plutarch. poſuit pro uendico mihi & aſſumo, περιποιοῦμαι. Eſt etiã ſimulo. & μὴ προσποιεῖσθαι, diſſimulare. deponens, accuſatiuo iungit.

προσποιέω. μ. ήσω. π. ηκα. uendico, acquiro, mihi quæro, in rem meam uerto. Eſt etiam τὸ ὑποτάττω, ſubiũcio, ſubiugo.

προσποίημα. ατος. τὸ. fucus, ſimulatio.

προσποίησις. aſſimulatio.

προσποιητός. τῆ. ὁ. fictus, ſimulatus.

προσπολεμέω. oppugno, cum datiuo.

πρόσπολος. ῆ. ὁ. ſeruus, miniſter in ſacris.

προσπορίζομαι. quærere, acquirere.

προσπορισμός. τῆ. quod nobis acquiriť per eos qui in noſtra poteſtate ſunt, peculium.

πρόσπταισμα. ατος. τὸ. offenſio.

προσπταίω. μ. αίσω. π. αικα. offendo. neutrum abſolutum.

προσπτυξάμενος. amplexatus.

προσπτύσσω. μ. ύξω. π. υχα. amplector, ſaluto.

προσπύλαιον. ῆ. τὸ. ueſtibulum.

ΠΡΟΣΡ. ΠΡΟΣΣ.

προσραπτέον. aſſuendum eſt.

προσράπτω. aſſuo.

πρόσρημα. τος. τὸ. compellatio, appellatio.

πρόσρησις. ιος. ἡ. alloquutio, ſalutatio.

πρόσριζα. καὶ

πρόσριζον. ſtirpitus, radicitus, unà cum radicibus. Dicitur & πρόριζα.

προσωπήριος. menſis nomen apud Bœotios.

προσωπαίνω. præterea ſignifico, ut ἐῦμάτισι μέρος λόγου χρόνων διαφόρων προσωπαντικόν, id eſt, cum actione etiam temporum ſignificatiuum.

προσωπασία. ſignum additũ, uel concurrens alijs ſignis.

ΠΡΟΣΤ.

πρόταγμα. ατος. τὸ. mandatum.

προστακτικός. τῆ. ὁ. imperatiuus.

πρόταξις. ιος. ἡ. iuſſio.

προτανύω. extendo. actiuum, accuſatiuo iungitur. quære ταννύω.

προτὰς, aliàs παραστάς. oſtij latus. Antas etiã appellãt.

προστασία. ας. ἡ. κὴ

πρόστασις. ιος. præfectura, præſidentia, & magiſtratus apud Athenienſes, turma auxiliaris, patrociniũ. Eſt etiam προστασία, cum quiſpiam pro alio liti ſe opponit, & eius defenſionem ſuſcipit, euentumq; præſtat. Demoſth. ταῦτ' ὀ πολλὴ περιφάνεια ἐστὶ ταῦτα ὑπ ὁμολογουμένην προστασίαν; Nónne his planũ fit iſtos liti alienæ ſe opponere? ſeq; eius tutores, uindices, aſſertores ingerere?

προστατέω. μ. τήσω. π. τηκα. præſum.

προστάτειος. ῆ. ὁ. præſes, Appollinis epitheton, quaſi ueſtibularius & liminaris, quaſiq; ianitor dictus.

προστάτης. ῆ. ὁ. præſes, adiutor in bello, tutor, aſſeſſor.

προστατικός. τῆ. patronus.

προστάτις. ιδος. ἡ. mulier quæ rei alicui præſidet.

προστάττομαι. ut ἐπιτάττομαι, imperiũ accipio.

προστάττω. μ. άξω. π. αχα. impero, præſideo. Item mando curam uel onus, impero tributum uel collationem, attribuo, deſtino, aſſigno.

assigno. actiuū, accusatiuo iungitur.

προσίθηκα τοῖς παθήμασι. liquesco, attabesco.

προσιλαωθείς. ὁ. adultus.

προσίλλω. astringo, succingo, apprimo, comprimo, contraho, ad æqualitatem redigo, compono. προσισαλμένος etiam dicitur qui compositus est in frugalitatem, & ad temperantiã moderationemq; redactus. Bud.

προσιρνίδιον. ϑ. τὸ. pectorale equi.

προσίτηκα τῷ πράγματι, ἀντὶ τ χαίρω ἢ τέρπομαι, & quasi intabesco & adliquesco, ἀνασπάσως διάκειμαι, & abduci inde nequeo, & addictus sum.

προσιϑίδιον. ϑ. τὸ. προστρνίδιον. Significat etiã simulacrum siue imaginem non perfectã, sed ad pectus tantum deductam.

προσιϑύς. ἰδος. ἡ. pectus pedis, hoc est, eminentia illa circa digitos pedum.

προσῖναι. prostituere.

προσιβάζομαι. præcedo.

προσίϑεμαί σοι. assentior, astipulor, hæreo, transeo in partes tuas, in sententiam tuam pedibus eo, faueo tibi. Plutarchus: προσϑέμενος τοῖς Ἀριστοτέλους λόγοις, addictus dogmati Aristotelico. quod etiã τίϑεμαι dicit. Alibi idem ἑαυτὸν παρέδωκε dixit p eodẽ.

προσίϑημι. μ. ήσω. π. ηκα. τὸ εἰς αὔξησιν τίϑημι, appono, addo. Est etiam τὸ ἀνατίϑημι ἢ προσάπτω, attribuo, contribuo, ascribo, & προσλογίζομαι, imputo. Thucydid. τὸ δὲ ἐμπλήκτως ὀξὺ, ἀνδρὸς μοῖρα προσετίϑη, datum est uilitati & ascriptum, hoc est, præcipitis celeritatis causam uirilitatem esse censebant. Est etiam addico, ὅϑεν πρόσϑετον. actiuum, accusatiuo iungitur.

προσιμαίω. multo. Iungitur datiuo & accusatiuo. Demosthen. ἂν δὲ βίᾳ τοῦτο ἀφίληται, τὸ ἴσον τῷ δημοσίῳ προσιμᾶν οἱ νόμοι κελεύουσι ὅσου πέρ τῷ ἰδιώτῃ, id est, Tanti publicè multare, quanti priuatò damnatus est.

προσίμνημα. ατος. τὸ. multa, pœna legibus præfinita aduersus iuris uiolatores, ἐπιτίμιον, ζημία, ζημίωμα.

πρόσιμον. ϑ. τὸ. multa, pœna damnatorũ, ϖαρεγραφή, pignus inter comedentes.

προσομία. ας. ἡ. ἢ

προσόμιον. ϑ. τὸ. labiorum complicatio.

πρόσομος. ϑ. ὁ. acutus, dentatus.

προσυμφανίς. in apertum.

προστραγῳδῶ. tragicè aliquid addere, tragicè alloqui. Strabo: προστραγῳδῶν δὲ τύπος ὁ καλλιϑένης.

προστρέπομαι. ἢ

προστρέπω. supplico, colo, honoro, adoro.

προστρέχω. μ. ϖροσδραμοῦμαι. ἀόρ. β. ϖροσέδραμον ἀπὸ τοῦ ϖροσδρέμω. accurro. neutrum absol. quære τρέχω.

προστρίβομαι. τὸ ἀναμόργνυμαι, concilio, inuro, quasi tergendo premendoq; imbuo. Cic. hoc imprimo uocat. Est etiam infligo, impingo, reijcio aliquid in quempiã, & aliquo crimine uel alia re aspergo. Sic ϖροστρίβομαί σοι μέμψιν. Item infligo, incutio, & ἐπιτίϑημι: ut ϖλημμὰς ϖροστρίβομαι τοῖς οἰκέταις. Vide Comment. Bud.

προστρίβω σοι μέμψιν, infligo, impingo, ἐπάγω.

προστρόπαιος. ϑ. ὁ. impius, parricida, sceleratus cõtaminatus. Dicebatur aũt ϖροστρόπαιος, ὁ μὴ καθαρεύων φόνου, ἀλλ' ἀπὸ αἵματι μεμιασμένος, qui ϖρός τινα τρέπομενος expiationem orat, hoc est, ἱκέτης ἢ φεύγων ὅτου φόνου. Dicit etiã μίασμα, sicut Latini scelus pro sceleste. Et ϖροστρόπαιος qui piaculum importat, qui religione obstringit, ob quem religio oborit, qui etiam ἐνθύμιος dicitur.

προστροπαῖος. ϑ. ὁ. conuersus.

προστροπαίω. supplico.

προστροπή. ῆς. ἡ. supplicatio, & reatus ob homicidium & piaculum, & cõtaminatarũ manuum abominatio, & detestabile facinus, labes sceleratæ cõtagionis. Significat etiã deuotionem & detestationẽ, diras imprecari Latini dicunt.

πρόστροπος. ϑ. ὁ. circumuolutus manus ad pedes rogando.

πρόστροχος. ϑ. ὁ. rotundus.

προσυγχάνω. accido, attingo, manum admoueo. datiuo iungitur. quære τυγχάνω.

πρόσωπον. τὸ. locus ante porticum siue testudinem, τὸ ἔμπροσθεν τῆς στοᾶς.

ΠΡΟΣΥ. ΠΡΟΣΦ.

πρόσυλος. qui materiæ adhęret, q rebus caducis & cõcretis deditus est potius quàm abstractis.

προσυντίϑεμαι. prius paciscor.

προσυπακουστέον. subaudiendum est.

προσυπακούω. μ. ούσω. π. ουκα. subaudio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

προσφαλίζω. μ. ίσω. π. ικα. insignio. actiuũ, accusatiuo iungitur.

προσφανές ἐστι. manifestum est, liquet.

προσφάσιον. ϑ. τὸ. pulmentarium.

πρόσφατον. ϑ. ὁ. recens, iuuenis. propriè dicit de recenter iugulato, nam φάττειν iugulare est. unde φάσγανον.

προσφάτως.

προσφάτως. recenter.

προσφερίω. μ. ίσω. uel ήσω. π. ηκα. facio ſplendidam rationem, defendo.

προσφερής. ίος. ὁ. ἡ. ſimilis, aſſimilis Cic. dixit.

προσφέρομαί σοι. exhibeo me tibi & præſto, ago tecum bene aut ſecus. quod etiam dicitur προσφέρομαι πρός σε. Ponitur & pro utor. Eſt etiam prælio congredior. Herodianus pro proſequor beneficentia poſuit. Item eſito, cibum ſumo. Et τὸ προσφερόμενον, cibus & poculum. Eſt etiam προσφέρομαι, admoueo, & adhibeo.

προσφέρω. affero, offero. Item cibum offero edendum, & porrigo poculum & medicamentum, ut medicus ægroto. quod apud Galen. ſæpe legitur. hoc de hominibus dicitur, ut παραβάλλω de brutis. Eſt etiã ori uel naribus admoueo. actiuũ, actõ iungit.

προσφεύγω. confugio. datiuo iungitur.

προσφιλές. τὸ. gratum.

προσφθεγκτήρια. τὰ. dona uocabant quæ ſponſus pro ablata uirginitate donabat.

πρόσφθεγμα. τὸ. alloquium.

προσφθείρομαι. ἀντὶ τοῦ ὅλῳ καιῷ προσέρχομαι, cũ pernicie mea accedo.

προσφιλής. ές. ὁ. ἡ. qui amat, amabilis, dilectus, accommodus.

προσφιλοκαλέω. decoro.

προσφιλονεικέω. contendo.

προσφιλοπονῶ. τὸ φιλοπόνως καὶ σπουδαίως προσίεσθαι.

προσφιλοσοφῶ. in aliqua re philoſophor. Lucian. τῇ ἱερεμίᾳ καὶ τῇ δικέλλῃ προσφιλοσοφῶν, huiuſmodi philoſophiæ addictus.

προσφιλῶς. amicè.

προσφορά. ᾶς. ἡ. oblatio. Item cibus & cibi aſſumptio.

πρόσφορος. ον. ὁ. accommodus, aptus.

προσφόρως. conuenienter.

προσφυῆ. τὰ. quæ ſedem in qua hærent nunquàm mutare ualent.

προσφυής. ές. ὁ. ἡ. aptus, commodus.

πρόσφυξ. perfuga, profugus: ὁ αὐτόμολος, ὁ προσφεύγων ἐν ἐκκλησίαις. Suid.

προσφύομαι. adhæreo, affixus ſum, incumbo. datiuo iungitur.

προσφύς. ύντος. ὁ. adnatus, accretus. Plato Timæo: προσφύντα ἐκ πυρὸς καὶ ὕδατος. Et mordicus. Lucian. Sympoſ. καὶ τῷ ῥῖνα προσφὺς ἀπέτραγεν.

προσφῦσα. mordicus adhærens.

προσφύω. μ. ύσω. adnaſcor, accreſco, adhæreo.

προσφυῶς. domeſticè, familiariter, cõſequenter, οἰκείως, ἀκολούθως.

προσφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. alloquor. Item promitto, dedico. actiuũ, accuſatiuo iungit.

προσφώνημα. τὸ. ſalutatio.

προσφώνησις. εως. ἡ. allocutio.

ΠΡΟΣΧ. ΠΡΟΣΨ.

προσχαιρητήρια. feſtũ apud Athenienſes, ὅτε δοκεῖ ἀπιέναι ἡ κόρη.

προσχειδιάζω. effingo, adfingo.

πρόσχις. intende.

πρόσχημα. ατος. τὸ. ſtatus, occaſio. πρόφασις ἢ οἱονεὶ προκάλυμμα, uelamentũ, & ut recentiores locuti ſunt, prætextus. Tranquil. neutro genere prætextum dixit. Dicitur & per ſpeciem. Tacitus obtentũ appellat. Quintilianus colorem. Eſt & propugnaculum, forma grauis. Et decus atque res uiſenda, quaſi προσίχον σχῆμα καὶ ἀξαίρετον. πρόσχημα καμβύσου & cætera magnificam ſpeciem regiæ Perſicæ, & ſpectatu mirabilẽ appellat Ariſtoteles. Plutarch. πρόσχημα τῆς ἀκροτάτης ἀρχῆς, dictaturæ maieſtatem uocauit. Locutionem hanc qua Greg. uſus eſt, οἱ καὶ δίκην ἔδοσαν τῆς συνέσεως. πρόσχημα μὲν, ὡς ἐς τιμὴν βασιλέως παρανομήσαντων, τὸ δὲ ἀληθὲς & cætera, Cicero ita imitari uoluit: Habetis ſermonẽ benè longum, hominis utinã non impudentis: illud quidem certè, nõ nimis uerecũ di. ubi ſcio uerbũ ſubintelligit.

προσχιρίζομαι. promo, inſtituo, appono.

πρόσχορδον. conſonum, σύμφωνον.

προσχράομαι. utor.

προσχωννύω. accumulo.

προσχωρέω. accedo, deficio. Thucy. ἐδόκει δὲ καὶ προσχωρήσειν ἡ πόλις ὑπό τινων ἐνδοθεν πρασσόντων. Nonnunquã accõmodo, tranſmuto, cũ actõ: προσκεχωρήκασι τῷ γλῶσαν πρὸς τὸ καρικὸν ἔθνος, Herodot. Item adhæreo, ſequor partes, aſſentior.

πρόσχωρος. ον. ὁ. uicinus, finitimus.

πρόσχωσις. εως. ἡ. alluuio.

προσψαύω. μ. αύσω. π. αυκα. attingo, id eſt, primoribus digitis tango. Dicitur etiam ἐπιψαύω, ſtringo. actiuũ, actõ iungitur.

προσψεύδομαι. adfingo, ementior.

προσψηφίζομαι. decerno.

ΠΡΟΣΩ.

πρόσω. ante, ultra, ulterius, prorſum.

προσῳδά. τὰ. inſtrumenta quæ neruis intenduntur. quæ etiam κρουόμενα, ἔγχορδα & ἔντατα dicuntur.

προσῳδία.

προσῳδία.ας.ἡ. accentus, hymnus quidã Dianæ & Apollinis. Quas Græci προσῳδίας (inquit Gellius) dicunt, eas ueteres docti tum notas uocum, tum moderamẽta, tum accentiunculas, tum uoculatiões appellabant. Priscianus & Diomedes accentus nomine in primis utuntur, nimirum sequuti nominis etymologiam: siquidem πρὸς ad significat, & ᾠδὴ carmen uel cantus. Est enim re ipsa aliud nihil προσῳδία seu accentus, quàm cantiuncula quædam & modulatio, quæ adhibetur syllabis dictionum. Critias citharœdicos cantus etiam προσῳδίας appellauit.

προσῴδιον. ου. τὸ. poëmatis & cantici genus est, adhibitum celebritatibus potissimum deorũ. τὸ προσῳδίου meminit interpres Aristophanis.

προσῳδός. ὁ. citharœdus, cantor.

προσωθεῖσθαι. atteri, collidi.

προσώκειλε. impegit, offendit, applicuit.

προσῶρ. impelle, protrude.

προσωνομασία.ας.ἡ. agnominatio, figura apud Quintilianum, quę aut similitudine aliqua uocum, aut paribus, aut contrarijs uertit in se aures & excitat.

προσωπεῖον. ου. τὸ. ὡὶ

προσώπιον. ου. τὸ. ὡὶ

προσωπίς. persona, larua, μορμολύκειον, uultus

προσωπολημπτῆτε. personam respicitis. Iacob. in Cano.

προσωπολήπτης. ου. ὁ. acceptor personarum.

προσωπολημψία. ας. ἡ. acceptio personarum. προσωπολημψία παρὰ τῷ θεῷ οὐκ ἔστι.

πρόσωπον. ου. τὸ. persona, uultus, facies. Iulius Poll. ait πρόσωπον significare id quod frontis subest, ut cõplectatur oculos, nasum, os, genas, mentum. Gellius lib. iij. cap. xix. annotat faciei uocabulum apud Latinos latius patere, quàm Græcis προσώπου. Proinde de homine tantũ dici, quòd cum unus animantiũ erectus sit, solus antrorsus prospectat, uocemq; anteuersus emittit, quasi πρόσθεν ὄπωπον, διὰ γὲ τὸ μόνον ὀρθὸν εἶναι τῶν ζώων, μόνον πρόσωθεν ὄπωπε, ὡὶ τῷ φωνὴν εἰς τὸ πρόσω διαπέμπειν. ut inquit Aristot. lib. tertio de partibus animalium. Quod autẽ in homine πρόσωπον est, in brutis irrationalibusq; προτομή dicitur, sicut in auibus ἔγχος & ῥάμφος. Vide προτομή.

προσωποποιία. personæ confictio.

προσώπυπα. Athenis uas æneum erat Echino persimile. sic dictum quòd leonum & ferarum imagines in oris ambitu circumpictas haberet.

προσωρμία. statio nauium.

προσώτατον. ου. ὁ. longissimus. τὸ προσωτάτω, latissimè, longissimè, dictũ per ellipsin τὸ διὰ.

προσωτάτω. ὡὶ

προσωτάτως. longissimè.

προσωτέρω. ulterius, ἐγγυτέρω πρὸς γένος, Hesychius.

προσώχθισε. abominatus est, impegit.

π ρ ο τ.

πρότασις. ιος. ἡ. propositio apud logicos, ut homo currit. Aristoteles in Topicis tradit πρότασιν esse quæstionẽ, quæ in unam duntaxat partem effertur: ut, Sunt'ne diuitiæ bonæ? quam si in utramq; efferas partem, πρόβλημα fiet: ut, Sunt'ne diuitiæ bonæ, an non bonæ?

πρότακτον. in priori acie pugnans.

προτάττω. μ. άξω. π. αχα. præordino.

προτεγίσματα. τὰ. quę tecto superiecta sunt ad arcendum imbrem.

προτείνομαι. excuso, id est, prętendo, prętexo, & palam offero, profero in medium.

προτείνω. μ. τενῶ. π. ακα. affero, offero, protendo, porrigo. Item πρότασιν ποιῶ, hoc est, διαπορῶ, in quæstionem & dubium reuoco, disputandam esse contendo aliquam rem. Vide Comment. Budæi. actiuum, accusatiuo iungitur.

πρωτεῖον. τὸ. primatus.

πρωτεῖος. ὁ. primarius.

προτειχίζω. præmunio.

προτέλεια. τὰ. conuiuium ante nuptias. Nam τέλος nonnunquàm & nuptias significat. Secundum Pollucem sunt ἃ πρὸ τῶν γάμων δωρεὰ, uel τὰ πρὸ τῶν γάμων δῶρα, donatio propter nuptias. Ipsa προγάμεια etiam dicta, προτέλεια ὡὶ ἡ προμύησις.

προτέλειοι εὐχαὶ dicebantur ab Atticis ἃι πρὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν εὐχαί. Accipitur metaphoricè pro precibus quę fiunt ante sacrosanctam epulationem, aut aliam rem sacram ad quam accingimur. Vide Bud.

προτελεῖσθαι. dicebantur non solũ sponsæ, sed etiã sponsi, hoc est, initiare, præparare, idoneos se & puros reddere. προτελεῖσθαι etiã dicuntur ea quæ expiandi gratia ante rem sacram fiebant.

προτελευτήσας. prius mortem obijt.

προτελίω. μ. ίσω. σ. εκα. initio. act. actõ iungit.

προτεμένισμα.

προτεμένισμα. ατος. τὸ. templi uestibulum.
προτίνθης. ου. ὁ. præguſtator, uorax.
προτεραῖος. pro πρῶτος, & προτεραίᾳ ἡ πρώτη.
προτερέω. μ. ήσω. π. κα. primas teneo, præpõdero, præmaturo.
προτέρημα. ατος. τὸ. priuilegiũ, prærogatiua.
προτερίζω. molior quiddam noui.
πρότερον. prius, antea.
πρότερος. ου. ὁ. prior.
προτέρω. prius. ὅθεν τὸ προτέρω, antea, iam antea.
προτεταγμένοι. milites qui in fronte collocati
προτίθη. ης. ἡ. aui uel auiæ mater. (ſunt.

ΠΡΟΤΙ. ΠΡΟΤΜ.

προτὶ ἄστυ. ad urbem.
προτιάπτω. affigo.
προτίδεγμαι. excepi, aſſumpſi.
προτιελλέω. μ. ήσω. ω. κα. uerto. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
προτίθεντο. apponebant.
προτίθημι. μ. ήσω. π. εκα. propono. προτιθέναι ψῆφον & ἀναδιδόναι, permittere iudicibus ut ſententiã dicant. actiuũ, actõ iungiſ.
προτιμάω. μ. ήσω. ω. κα. curo, præfero, ratiocinor, nihil antiquius habeo, honorem præ cæteris habeo, in primis curo & efficere cõtendo, primas parteis do, primatũ tribuo, πρόκρινω. cum genitiuo & accuſatiuo. Eſt etiam idem quod κήδομαι ἢ ἐπιμέλομαι, & μέλει μοι τούτου, rationem habeo rei huius. actiuum, accuſatiuo iungitur.
προτιμότερον. antiquius, præſtãtius, optatius.
προτιόσομαι. præuideo, præſagio.
πρότμησις. ιος. ἡ. ἢ
προτμητός. τὸ. ὁ. umbilicus, quòd primum in infante ſecetur.

ΠΡΟΤΟ. ΠΡΟΤΡ.

προτογενέστεροι. οἱ. progenitores, ſeniores.
προτομή. ῆς. ἡ. hulcus, & pars capitis in animalibus infra frontem & oculos: quod in auibus ῥύγχος & ῥάμφος, in homine πρόσωπον propriè dicitur. Dicuntur & imagines προτομαὶ quæ uſq; ad umbilicũ pinguntur. & in nauibus in prora, & in ariete machina, caput προτομὴ appellatur.
προτόνιον. τὸ. palliolum quo ſacerdos induebatur, moxq; poſt ſacrificium ei qui macta uerat imponebat, ὕφασμα. Dicebatur autẽ προτόνιον ὅτι πρώτη πανδώρα μετὰ τῶν ἀδελφῶν κατεσκεύασε τοῖς ἀνθρώποις πῶν ἐκ τῶν ἐρίων ἐσθῆτα, authore Suida.
πρότονος. ου. ὁ. rudens, id eſt, funis.

πρόσω. antehac, antequàm.
προτρεπτικός. ῆ. ὁ. inſtructiuus, exhortatiuus.
προτρέπομαι. ἢ
προτρέπω. μ. ψω. π. ψα. dirigo, exhortor. actiuum, accuſatiuo iungitur.
προτρέχω. præcurro. neutrũ, datiuo iungitur. quære τρέχω.
προτροπάδην. conuerſim, conſternatè.
προτροπάω. μ. ήσω. π. κα. uerto, flecto. actiuũ accuſatiuo iungitur.
προτροπή. ῆς. ἡ. exhortatio.
πρότροπος οἶνος. quod defluit antequàm uuæ calcentur.
προτυπόω. fingo, imaginor, pono, ut inepti loquuntur, caſum.

ΠΡΟΥ.

προυξελεῖν. iniuria afficere, προπηλακίζειν, ὑβρί (ζειν.
προϋκαθηγέομαι. prius ſuadeo.
προϋλαμβάνω. prius exiſtimo.
προϋμνάομαι. peto, ambio.
προΰνικος. ου. ὁ. mercenarius, baiulus.
προύπαρξις. ιος. ἡ. præexiſtentia.
προϋπαρχή. ἡ ὑπαρχή.
προϋπάρχω. μ. άρξω. π. αρχα. præexiſto, & ſic dicitur quod tempore antegreſſum eſt. Significat etiã idem quod ὑπάρχω, hoc eſt, priores partes in officio beneficentiæ occupo. Vide Budæum.
προϋπισχνέομαι. prius promitto. quære ὑπισχνέομαι.
προϋποκείμενα. dicuntur τὰ πρότερον φύσει ὄντα, quæ ἐν τοῖς προκειμένοις cenſentur: quæ præeuntia & antegrediẽtia latinè dici poſſunt. Hæc etiam
προϋποτεθέντα dici poſſunt, hoc eſt, ſuppoſita.
προϋπτεύω. ante ſuſpicor.
προῦπτον. præuiſum, manifeſtum.
προῦπτος. η. ὁ. manifeſtus, uiſibilis, certus.
προὐργιαίτερον. melius, utilius, antiquius, præſtabilius.
προὔργόν τε ποιεῖν, operæ precium facere. Vide πρὸ ἔργου.
προὔργος. ου. ὁ. ualde conferens.
προὔργου. potius, præſtabilius.
προϋφεσμένα. præorſa & primordia naturæ.

ΠΡΟΦ.

προφαίνω. μ. ανῶ. π. ηνα. oſtento, aperio, propalam facio, faciem præfero, præluceo, δαδουχῶ. Alioqui ſignificat portendo, & ſignifico aliquo prodigio. Eſt etiam præfero, & ſpeciem futuri præminiſtro & quaſi polliceor.

προφανής.

προφανὴς. ἐος. ὁ. ἡ. perſpicuus, propatulus.
προφάντορ. ε. τὸ. oraculum, præuaticinatũ.
προφάσιος ἕνεκα. defunctorie, id eſt, quæſito prætextu.
προφασίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. capio occaſionem. cauſor. deponens abſolutum.
προφασίζω. μ. ίσω. ω. ικα. excuſo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
πρόφασις. ιος. ἡ. prætextus, excuſatio, occaſio, oratio, cauſatio, αἰτία, uulgò colorem uocant.
πρόφαστα. ἡ. prõpta, præueniens in dicendo.
προφερίσατος. ε. ὁ. præſtantiſſimus, optimus.
προφερέστερος. melior, præſtantior.
προφερὴς. ἐος. ὁ. ἡ. proferens, cuius facies multos annos præ ſe fert cum ſit iunior.
προφέρομαι. κὰ
προφέρω. profero, obiicio, cito, allego, profero, id eſt παρέχομαι. ut litigantes προφέρουσι τὰ δικαιώματα, uel eorum patroni. Sic proferre inſtrumẽtum in Pandect. Hoc etiam dicitur δικαιολογοῦμαι. Eſt etiam ὀνειδίζω, ut προφέρω σοι τὴν δυσγένειαν, exprobro, obiicio. Cice. Vt nullum petulans dictum proferatur, id eſt obiiciatur. Eſt etiam τὸ ἐπιδίδωμι, ἐπίδοσιν ποιῶ, proficio, incrementum facio. actiuum, accuſatiuo iungitur. at datiuo, quando obiicio ſignificat.
πρόφημι. μ. ήσω. ω. προέρηκα. prædico. act. accuſatiuo iungitur.
προφητεία. ας. ἡ. prophetia.
προφητεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. uaticinor, præſagio, interpretor, quaſi cũ antiſtitis officio perfungor. neutrum, accuſ. iungitur.
προφήτης, ε. ὁ. propheta, antiſtes.
προφητοφῶντῶν. οἱ. prophetarũ percuſſores.
προφθάνω. præuenio. actiuũ, accuſatiuo iungitur. require φθάνω.
προφιλῶς. amicè.
προφορά. ᾶς. ἡ. enũciatio, pronũciatio, elatio.
προφορικός. οῦ. ὁ. eloquens.
πρόφορος. ε. ὁ. humor cruẽtus & aquoſus intra membranas quibus fœtus continetur.
πρόφρασα. prompta, beneuola, πρόθυμος, εὐνοοῦσα, προνοηθεῖσα.
πρόφρων. ονος. ὁ. promptus, alacris, propenſus, beneuolus, prudens.
προφρονέως. prompte.
προφυγεῖν. fugere.
προφυλακή. ῆς. ἡ. præcautio, ſpecula.
προφυλακίδες ναῦς. ſpeculatoriæ naues.
πρόφυλαξ. primus excubitor.

προφυλάττομαι. præcaueo.
προφυτεύω. fundamenta alicuius rei iacio, præparo.

ΠΡΟΧ. ΠΡΟΩ.

προχάνη. ης. ἡ. occaſio, prætextus.
προχαριστήρια. τὰ. dies feſtus apud Athenienſ. quo magiſtratus finita iam hyeme, & fructibus germinare incipientibus, Mineruæ ſacra facere omnes ſolebant. Suidas.
πρόχειλον. labiorum prominens pars.
πρόχειλος. ε. ὁ. labroſus.
προχείμασις. ἡ. tempeſtas quæ eſt ante diem ſtatutum. Veget. lib. iiij. cap. xl.
πρόχειρα. τὰ. quæ in promptu ſunt & paſſim obuia, quaſi cũ ad manum.
προχειρίζομαι. promo, ædo, ante oculos pono, expromo, repræſento. Eſt etiam deligo, deſigno, ad aliquid faciendum ſumo, & eligo.
προχειρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. præpono, habeo in manibus & pono.
πρόχειρος. ε. ὁ. expeditus, facilis, promptus, lubens, paratus. πρόχειρον ἦν, in promptu erat.
προχείρως. promptè, expeditè.
προχειροτονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. præordino uertitur ab interprete in act. Apoſto. cap. x. ſed magis ſonat deligo, ut fit per ſuffragia. Dictum eſt uerbum à porrigẽdis digitis, quo geſtu ſuffragabatur olim populus. Eraſm. Vide item χειροτονέω. acti. accuſ. iungitur.
προχειροτονίζω. μ. ίσω. ω. ικα. idem.
προχεύματα. τὰ. præfuſiones.
προχέω. μ. ήσω. effundo. actiuum, accuſ. iungitur. require χέω.
πρόχυσις. ιος. ἡ. libatio.
πρόχυν. geniculatim, ad genua, in genubus, quaſi πρὸς γόνυ.
προχοή. ῆς. ἡ. uas concauũ, oſtia fluuiorum in mare, & eorũ aluei, ac fluxus omnis aquæ.
προχοΐδιον. ε. τὸ. uas uinarium.
προχοΐς. ίδος. matula.
πρόχοον. ε. τὸ. gutturnium.
προχόω. μ. ώσω. ω. ωκα. exaggero.
πρόχυσις. ιος. ἡ. alluuio.
προχύτη. ης. ἡ. genus uaſis.
προχύω. effundo.
προχῶμαι. ᾶι. nates.
προχωρέω. procedo. εὖ προχωρεῖ τὸ πρᾶγμα, bene ſuccedit res.
προωθροῦσι. propellunt, protrudunt.
προώλης. ante tempus perdendus. Sic Demoſthenes uocat Aeſchinem.

πρόωνες. decliui montium loci, προκινινυκότων τόποι τῶν ὀρῶν.

πρόωνται. deserant.

πρόωρος. ὁ. ὁ. immaturus.

πρόωρως. immaturè, intempestiuè.

πρόωσις. ἡ ὤθησις.

Π Ρ Υ.

πρυλλής. ἐος. ὁ. ἡ. pedes. idem & πρύλις.

πρύμνα. ης. ἡ. puppis, quòd ultima sit in naui.

πρύμνηθεν. à tergo, de uento dicitur cum secundus est.

πρυμνήσιον. ὁ. τὸ. prymnesiũ funis nauticus. apud Festum Pompeium, palus ad quem funis nauticus religatur, quem alij tonsillam nominant.

πρυμνός. οῦ. ὁ. ultimus.

πρυμνώρεια. ας. ἡ. radix montis, extremitas montis.

πρυτανεία. ας. ἡ. magistratus, & locus in quo habitant magistratus. πρυτανεῖα autẽ sunt diuisiones decẽ τῶν πρυτανίων, in quas annum partiebantur. Vide Bud.

πρυτανεῖα. τὰ. ἡ παρακαταβολή, erat pecunia quã deponebat uterq; litigantium tam actor, q̃ reus: Latinè sportula. Cæterum qui succubuisset omnia soluebat. Hæc pecunia in prytaneo deponebat, cedebatq; in publicum usum aut iudicũ mercedem. Suidas author est redditus publicos Athenis πρυτανεῖα appellari, & eo nomine metallorum uectigalia & fori, id est rerum uenditarum & portatoriũ intelligi, & quicquid à socijs uel subditis pẽsitaretur, & quicquid ex manubijs, uel rebus publicatis redigeret, quorum cumulus bina milia talentum propemodum conficiebat. Copiosius hæc apud Budæum.

πρυτάνειον. ὁ. τὸ. locus Athenis, in quo iudices & magistratus uersabantur, consultabantq;. In prytaneo item alebantur publicè, qui bene meriti erant de Repub. qui honos habebatur maximus. Lucian. in Cauaso: ἐφ' οἷς ἴσως τῆς ἐν πρυτανείῳ σιτήσεως, ἐπ' ἀδίκαια ἐγίγνετο, ἐτιμησάμην ἀνήμαυτόν. Cicero in orat. Et ut ei uictus quotidianus in prytaneo publicè præberetur. Sic dictum quasi πυροῦ ταμίειον, tritici promptuarium, uelut horreum publicum.

πρυτανεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. adducor.

πρυτανεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. exerceo magistratum apud Athenienses. διοικῶ, guberno, rego, moderor, administro & condo, firmo, tueor, & conficio, transigo, summus rei alicuius administrator sum. cum accusatiuo. Et πρυτανεύω περὶ τῆς εἰρήνης, consulto, consilia agito, de pace agito, χρηματίζω, πράττω. Nam ita transferẽt ad alia, quòd omnia διὰ τῶν πρυτανέων administrabantur. Videcõment. Budæi. alioqui neutrum absolutũ.

πρυτάνης. ου. ὁ. præfectus, administrator.

πρυτάνις. ιος. prytanis, dispensator, gubernator. Qui collegij τῶν ἀρχόντων princeps erat & præfectus, πρόεδρος dicebatur Athenis & ἡγεμὼν ἐπώνυμος τῶν ἀρχόντων καὶ ἑξῆς τῶν βουλευτῶν. πρυτάνεις autem erant numero quinquaginta, decimam partem consilij & curiæ quingenariæ efficientes, in orbẽ πρυτανεύοντες, in singulos menses uices mutantes: uerum is ἄρχων qui inter τοὺς ἄρχοντας peculiarem appellationem retinuit, etiam πρύτανις dictus est, & πρυτανεύων.

Π Ρ Ω.

πρωθήβης. ου. ὁ. existens in prima pubertate, impubis.

πρωθύστερος. α. ὁ. præposterus.

πρώην. pauloante, primum.

πρωΐ. manè, intempestiuè, ante tempus constitutum, πρόωρον.

πρωΐα. mane.

πρωΐα. ας. ἡ. matutina hora.

πρωϊαίτατα. summo mane.

πρωϊαίτερος. α. ὁ. tempestiuior, maturior.

πρωϊανθής. primo uere florens.

πρωϊβλασεῖν. primo uere germinare.

πρωΐ βλαστής. καὶ

πρωϊβλαστος. maturè germinans.

πρωΐζα. primum, mane.

πρωΐζον. paulò ante præteritũ, hesternum.

πρωΐμος. matutinus, præcox, præmaturus.

πρωϊνός. οῦ. ὁ. matutinus.

πρώϊον. hora matutina.

πρώϊος. α. ὁ. matutinus.

πρωΐσπορα. frumenta quæ præmaturè serenda sunt.

πρωϊσπορῶ. præmaturè semino.

πρωκτός. οῦ. ὁ. podex.

πρωκτοτηρεῖν. aspicere adulterorũ nates dũ depilãtur, ita enim publicè adulteri plectebantur. Suidas.

πρών. πρωνός. ὁ. eminẽtia mõtis, & radix eius

πρώξ. ωκός. ὁ. lingua Dorica, ros.

πρώονες. οἱ. loca incurua.

πρώρα. ας. ἡ. prora.

πρωράτης. α. ὁ. proreta, proræ gubernator.

πρωρεύς. έως. ὁ. proreta, id est custos in prora, gubernator.

πρωσάτης. ου. ὁ. qui primus stat.

Π Ρ Ω Τ.

πρῶτα. ἀντὶ τοῦ πρῶτον Attice, primũ. Τὰ πρῶτα, primæ partes: id quod Vergilius in v. imitatus est:

Emicat Eurialus & munere victor amici
Prima tenet.

τὰ πρῶτα, uel πρωτεῖα ἄγειν, primas referre.

πρωταγωνιστής. οῦ. ὁ. qui agit primas parteis.

πρωταγωνιστῶ. primã litis actionem ago in iudicio, uel primas actionis parteis.

πρωταγωνιστικὸς πρόσωπος. aduẽtitia persona, quæ semel inducta in principio fabulæ in nullis deinceps partibus fabulæ adhibetur.

πρωτεῖον. ου. τὸ. principatus, primus honor, primatũ locus. Τὰ πρωτεῖα, primæ partes, Latini etiam primas appellant.

πρωτεύεσθαι. primas tenere.

Πρωτεύς. έως. ὁ. Proteus.

πρωτεύω. μ. εύσω. πρωτευκα. priores partes duco, primas teneo, plurimum authoritatis obtineo. οἱ πρωτεύοντες, principes, primates. neutrum absolutum.

πρώτιστος. η. ον. primus.

πρώτμησις. ιος. ἡ. pars corporis circa umbilicum, cò quòd ibi sectio in corporibus primò fiat.

πρωτόβαθρος. ου. ὁ. q in eminẽtissimo loco sedet

πρωτοβολεῖν. priorem iaculari.

πρωτογεύστης. ου. ὁ. præguſtator, quales sunt in principum aulis.

πρωτόγονος. ου. ὁ. primogenitus.

πρωτογόνος, primò enixus.

πρωτοθοινία. ας. ἡ. prima conuiuij portio.

πρωτοκαθεδρία. ας. ἡ. prima cathedra.

πρωτοκήριος. ου. primicerius.

πρωτοκλισία. ας. ἡ. primus recubitus.

πρωτόκουρος λειμών, uel πρωτόκουρος ὠὰ dicit, quæ prima uel primum tondetur.

πρωτόλεια. τὰ. primitiæ frugũ, prima spolia.

πρωτολογεῖν. primas parteis occupare in actione, primò agere.

πρωτολογία. primæ partes agendi.

πρῶτον. primum. Vsurpatur sæpe uice comparatiui.

πρωτοπαγής. ές. ὁ. ἡ. καὶ

πρωτοπαγός. τὸ. ὁ. nuper uel primò fabricatus.

πρωτόπλασος. ου. ὁ. protoplastus, id est primò fictus & creatus, nõ autem protoplaustus, ut imperiti legunt: dicimus enim plasma, & non plausma, & hoc nomine Adam primus homo appellatur.

πρωτόμφαλον. ου. τὸ. clypei umbilicus.

πρωτόπλους. ου. ὁ. primò nauigans, epitheton nauis nouæ.

πρωτοπορεία. dicitur de ijs qui primò incedũt.

πρωτόποσις. ι. ἡ. quæ uirgo iam primum nupsit marito, idem πρωτόπειρος.

πρῶτος. η. ον. primus.

Πρωτός. fortunæ subiectus.

πρωτοσάτης. ου. ὁ. præantistes, dextræ alæ præfectus.

πρωτοτοκία. ας. primogenia.

πρωτότοκος. ου. ὁ. primogenitus.

πρωτοτόκος. ου. ἡ. primò enixa.

πρωτόμυσαι, οἱ. primũ alicuius sacris initiati.

πρωτότομος ἄμπελος. uitis quæ prima putat.

πρωτοτομῶ. in primis puto.

πρωτότυπον. ου. τὸ. exemplar.

πρωτότυπος. ου. ὁ. primitiuus.

Τὸ Π μετὰ τὸ Τ.

Πταῖσμα. ατος. τὸ. error, peccatum, delictum, crimen, casus, lapsus quilibet, detrimentum, damnũ. Et in ludis scenicis cum fabula exigebatur, quam Terent. in prologo Ecyræ calamitatem appellat.

πταίω. μ. αίσω. πταικα. est propriè impingere ad quippiam, ac labi leuius quàm cadere: quemadmodum & impingere potest, qui non planè concidat: erro, pecco, delinquo, labefacto. neutrum absolutum.

πτάκις. ιδος. pauidus.

πτακισμός. οῦ. ὁ. timiditas.

πτάμαι. μ. ήσομαι. uolo, las. deponens absol.

πτανεῖον. ου. τὸ. culina.

πτάξ. κός. pauidus.

πτερμική. ῆς. ἡ. herba dicta à prouocãdis sternutamentis, quasi sternutamentaria.

πτερμικός. οῦ. ὁ. habens uim ciendi sternutamenta, sternutationem prouocans ac proliciens, sternutatorium.

πτερμός. τοῦ. ὁ. sternutatio, sternutamentum.

πτάρνω. καὶ

πτάρω. καὶ πτάρνυμι. sternuto. neutrum absol.

πτάω. μ. ήσω. uolo uolas. Aoristus secundus ἔπτην. neutrum absolutum.

Π Τ Ε.

πτέ. syllabica est adiectio facta per syncopã, à ποτὲ & τίπτε, cur.

πτελέα. ας. ἡ. καὶ

πτελεός. οῦ. ὁ. ulmus.

πτέρνη. ης. ἡ. calcaneum, ἀπὸ τοῦ πατεῖν, proculcando, & ἔραν terram: unde & πτέρνη τῆς ποδὸς

λιως, apud Lycophrontem.

πτερνιστήρ. ῆρος. ὁ. calcar.

πτερνίδες. ὰι. fundum, & baſes peluium medicorum.

πτερνίζω. μ. ίσω. σ. ικα. ſupplanto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πτερνισμός. οῦ. ὁ. ſupplantatio, dolus.

πτερνιστής. οῦ. ὁ. ſupplantator.

πτεροδόνητος. ὁ. pennis uerberatus.

πτερονοτεῶ. calcaneis ſtrepitū mouere, ſupplodere pedibus.

πτερόεις. όεντος. ὁ. uolatilis, uelox.

πτερόεντα. dicunt uerba quaſi allata, ſiue pennigera, quòd ueluti miſſilia ſunt uelocia, ac animū uulnerantia, inſtar ſagittarum, quarum etiam πτερόεις epitheton eſt.

πτερόν. οῦ. τὸ. penna, ala. Vocantur item πτέρα, ſeu πτερώματα in re ædificatoria muri duo in altitudinem conſurgentes alarū inſtar.

πτερόομαι. uolo. las.

πτεροῤῥυέω. pennas dimitto.

πτερότης. ητος. ὁ. pennatus.

πτεροῦσθαι. uolucrem fieri. Dicitur etiam per metaphorā ἀντὶ τοῦ ἀιωρεῖσθαι, hoc eſt ἐπαίρεσθαι, ſpe erigi & animo exultare, quaſi uolucrem & alitem fieri, quia animus ſic geſtiens conſiſtere neſcit & ſibi conſtare.

πτεροφόροι. οἱ. uocacantur curſores, tabellarij ac nuncij, quòd hi peregrè proficiſcentes (ut Dionis hiſtoria prodit) ſurrectas in capite pennas geſtare ſolebant. Plutarch. in Othone: Iam inquit, nuntiabatur Vitellium imperatoris dignitatē atq; potentiā ſibi uēdicaſſe, καὶ πτεροφόροι συνεχῶς ἐφοίτων, ἀεί τι προσχωρεῖν ἐκείνῳ φράζοντες, hoc eſt, Et pterophori aſſiduè adueniebant, illi ſubinde accedere quippiā afferentes. Ad quod Iuuenalem quoq; alluſiſſe putant nōnulli:

Tanquam de Catis aliquid, toruiſq; Sicambris
Dicturus, tanquam diuerſis partibus orbis
Anxia præcipiti ueniſſet epiſtola penna.

Deducitur autem uox ἀπὸ τοῦ πτερόν καὶ φέρειν. Eſt in Septentrionib. ad Rhipæos mōtes regio hoc nomine nuncupata, ab aſſiduo niuis caſu, pennarum quadam ſimilitudine, Herodoto & Plinio authoribus. Sic enim ſtultè opinabātur, aërem oppletum eſſe pennis, proindeq; non patere in lōgin qua proſpectū, neq; tranſitum. Item ordo quidam militaris διὰ τὰ ἐν τοῖς λόφοις πτέρωσιν, propter criſtas quas in cono geſtant. Deniq; ſacerdotes quidam in Aegypto.

πτεροφυήσαντες. οἱ. plumati.

πτερόω. ῶ. μ. ώσω. σ. ωκα. uolo. las, alas accōmodo, quod ad nauem tranſtulit Gregor. ut Vergilius: *Remigium alarum.* Et Plato πτερῶσαι appellauit equites è peditibus facere. πτερῶσαι τὸν ἵππον, ἀντὶ τοῦ ἵππα ρῆσαι, ἐπεγεῖραι, φαιδρύναι, erigere animum alicuius, & ſuſpenſum ſublimemq; tenere.

πτερυγίζω. μ. ίσω. σ. ικα. uolaturio, alas moueo. De auibus propriè dicitur adhuc pennis immaturis uolare geſtientibus, ſed fruſtra. Metaphoricè pro fruſtra & inaniter conari, οὐδὲν ἀνύειν, nihil promouere, nihil agere. Et fruſtra nugari. Ariſtophan. Pluto: ἀλλὰ φλυαρεῖς καὶ πτερυγίζεις, hoc eſt, ματαιοπονεῖς. Item uana & ſtulta loquor, uolo loqui, cum loquendi ſim imperitus. Lucian. uſurpauit pro indecorè & ſcurriliter geſticulari. Explicatur in Chiliad. Eraſmi, & in comment. Budæi.

πτερύγιον. ου. τὸ. ala, pinnaculū: propriè parua ala. Diminutiuū enim eſt à πτερόν. Accipitur pro pinnaculo Matth. iiij. quòd in alarum morem motetur. Item membranula oculi ſub angulo oriens, quæ ita augeſcit quandoq; ut pupillam operiat.

πτερυγώματα. τὰ. pars membri muliebris.

πτερυλλίδες. ὰι. cicadæ.

πτέρυξ. υγος. ἡ. ala, plauſus, & quaſſatio alarū

πτέρις. ιδος. ἡ. genus herbæ, noſtris filix fanaria uel filix dicitur.

πτερύσσεσθαι. de auibus dicitur, cum latera alis ſuis feriunt, ut gallinacei ante cantum.

πτερωτός. πτερωτός.

πτερώματα. τὰ. pinnæ & muri in ædificijs ab alarum ſimilitudine.

πτέρωσις. ala.

πτερωτός. οῦ. ὁ. pennatus, alatus.

Π Τ Η. Π Τ Ι.

πτῆλον. ου. τὸ. πτερόν.

πτῆμα. ατος. τὸ. uolatus auium.

πτῆμι. μ. ήσω. σ. ηκα. uolo, uolas. Aoriſt. ſecundus ἔπτην. neutrum abſolutum.

πτηνός. οῦ. ὁ. uolatilis, alatus.

πτῆσις. ιος. ἡ. uolatus.

πτήσσω. μ. ξω. σ. ηχα. timeo, inhorreo, metu trepido & contrahor, percellor, expaueſco, fugito. Peculiariter de auibus dicitur. actiuum, accuſatiuo iungitur.

πτίλον. ου. τὸ. pluma, penna, mollis, uelū, re-

πτιλός. οῦ. ὁ. caluus, oculis depilatis. (mus.

πτίλωσις. ιος. ἡ. oculorum uitiuū, quum pili

superioris palpebræ defluunt, uel cum conuertuntur, pupillamq; impediunt, uel ordine duplici supernascuntur.

πτιλωτά. ᾶ. quæ membrana sicca uolant.

πτισμός. οῦ. ὁ. genus cantilenæ.

πτισάνη. ης. ptisana, ordeum, uel triticum decorticatum. Apud Columellam pultis genus, ex farina ordeacea, cui maxima restaurandarum uirium uis inest, & nutriendi.

πτίσσω. purgo, decortico, quod pinsendo fit in ordeo & aliis frugibus.

πτισικόν. οῦ. τὸ. cantionis species.

Π Τ Ο.

πτόα. ας. ἡ. pauor, timor, tumultus.

πτοέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. timeo, abeo in stuporem, animo percellor, pauore perfundor, cõsternor: & πτόεσθαι dicitur qui spe gestienti afficitur, uel contrà.

πτοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. terreo, afficio spe uel metu, hallucinor. actiuum, accus. iungitur.

πτοήμβροςἵππος, studiosus equorum.

πτόησις. ιος. ἡ. stupor, attonitio, affectio, uagabunditas.

πτοιά. ᾶς. ἡ. pauor. pro πτόα.

πτοιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. terreo. actiuum, accusatiuo iungitur.

πτόλεθρον. ϑ. τὸ. καὶ

πτολίεθρον. oppidum, urbs.

πτολιόπορθος. ϑ. ὁ. καὶ

πτολίπορθος. urbis populator, uel expugnator. Cicero hoc nomine solũ Vlyssem insigniri apud Homerum ait. Reperitur tamẽ non semel de Achille, ut Iliad. φ'. Ἀλλ' ὅγ' ὡς ἐνόησεν Ἀχιλῆα πολίπορθον.

πτόλις. ιος. ἡ. καὶ

πτόλισμα. ατος. τὸ. ciuitas.

πτόρθος. ϑ. ὁ. ramus, germen.

πτόρμος. ϑ. ὁ. sternutatio, pro πταρμὸς Aeolicè

Π Τ Υ. Π Τ Ω.

πτύας. species aspidis à spuendo.

πτύελον. ϑ. τὸ. spuma maris, sputum, saliua.

πτύγμα. τος. τὸ. significat quippiam duplicato compositum, aut complicatum, ut linteum: quod & δίπλωμα dicitur, πτύξ.

πτυκτίον. ϑ. τὸ. ruga, libellus.

πτυκτός. οῦ. ὁ. plicatus.

πτυές. præceps.

πτύξ. πτύχος. ὁ. plica. idem πτύξις.

πτύον. ϑ. τὸ. uentilabrum, instrumẽtum quo grana repurgantur à paleis.

πτυόφιν. cum uentilabro.

πτύρομαι. conturbor, cõsternor animo, & per

cellor, pauore perfundor, ἐκπλήττομαι, tumultuor, uel quũ auis se uel pullos rostro scalpit.

πτύσμα, & πίτυσμα. ατος. τὸ. sputum.

πτύσσω. μ. ύξω. ω. υχα. plico, contraho in rugã. actiuum, accus. iungitur.

πτύχη. ης. ἡ. plicatio.

πτυχή. ῆς. ἡ. concauitas, uallis.

πτυχί. τῷ. rugoso.

πτυχώδης. εος. ὁ. ἡ. rugosus.

πτύω. μ. ύσω. ω. υκα. spuo, excreo. neutrum, accusatiuo iungitur.

πτωκαλέμου. formidare.

πτῶμα. ατος. τὸ. cadauer, quemadmodũ Latinis ita Græcis quoq; à cædendo dictum, hoc est ἀπὸ τῦ πίπτειν. Item casus, ruina.

πτώξ. κός. ὁ. timidus, lepus, à timore appellatus. Facilè eñ temereq; hoc animal terretur, ac cõpauescit. Author Pollux lib. v.

πτώσιμος. ϑ. ὁ. caducus.

πτῶσις. ιος. ἡ. casus, id est ruina, & casus nominum apud Grammaticos.

πτώσσω. μ. ώξω. ω. ωχα. formido. actiuum, accusatiuo iungitur.

πτωχεία. ας. ἡ. inopia, mendicitas.

πτωχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. inops dego, mendico. neutrum absolutum.

πτωχικός. οῦ. mendicatorius.

πτωχίστερος. mendicior.

πτωχοπροίος. parans mendicitatem.

πτωχός. οῦ. ὁ. inops, mendicus.

Τὸ Π μεῖ. τῶ Υ.

Πυανεψιών. ῶνος. mẽsis apud Athenienseis is, qui Romanis est October, si Theodoro credimus, in quo celebrabãtur πυανέψια festa Apollini sacra, quibus πύανα coquebãt, hoc est fabas & legumina quædam, unde & nomen mensi.

πυαρίτης. decoctum lac, quod statim à partu emulgetur.

πυγαῖον. ϑ. posticus.

πυγαῖος. ϑ. ὁ. salax, libidinosus.

πύγαργος. ϑ. pygargus, aquilæ genus cauda albicante, à πυγή & ἀργός, qui albo est podice, mollis & effœminatus. uide ἀετός.

πυγή. ῆς. ἡ. nates.

πυγίδὸν συνίουσα. auersa coëunt, hoc est natib.

πυγίζω. μ. ίσω. ω. ικα. prædico. actiuum, accusatiuo inngitur.

πύγισμα. ατος. τὸ. prædicatio.

πυγιστής. οῦ. ὁ. prædico.

πυγμαῖος. ϑ. ὁ. Pygmæus, quasi πηχυαῖος, ut

quidam uolunt, quòd cubitales ferè sint, & ternos dodranteis non excedant, ut scribit Plinius.

πύγματον. ϐ. ὁ. instabilis, ἄσταθμον, ἴσχατον.

πυγμαχία. ας. ἡ. cæstuum pugna.

πύγμαχος. ϐ. ὁ. pugil.

πυγμή. ῆς. ἡ. cæstus, pugnus, pugillatus, id est certaminis genus, quod cæstibus exercebatur, quales describuntur à Vergilio in quinto Aeneid. Plutarchus de Lycurgo loquens: πυγμὴν δὲ καὶ παγκράτιον ἀγωνίζεσθαι (κωλύσειν.

πυγμῇ. crebro.

πυγολαμπίδες. cicindulæ.

πυγός. οῦ. ὁ. καὶ

πυγοσκελίς. breuis.

πυγοστόλος. ϐ. ὁ. ornatus, leno, ἡ μαυλίστρια, scortillum. Hesiodus: μὴ δὲ γυνή σε πυγοστόλος ἐξαπατάτω.

πυγούσιον. ϐ. τὸ. cubitale.

πυγών. ῶνος. ὁ. cubitus.

Π Υ Δ. Π Υ Ε. Π Υ Θ.

πυδαλίζω. πυδῶ.

πυδαρίζειν. quasi ποδαρίζειν, uel πυγαρίζειν, clunes motitare, lasciuiter saltare, calcitrare.

πυείλιον. καὶ

πυελίς. ίδος. ἡ. καὶ

πύελον. ϐ. τὸ. καὶ

πύελος. ϐ. ὁ. scyphus, urna: capitur pro annuli parte, qua gemma includitur, quod etiã σφραγιδοφυλάκιον dicitur: Cicero & Apul. palam uocant. A Polluce inter uasa balnearia recensetur, quam alij μάκτραν uocant. Videtur autem πύελος concauus locus fuisse in quo ablueretur: quãuis & theca rectè dicatur πύελος. Nonnulli πυέλους balnei solia interpretantur.

πυετία. ἡ. coagulum.

πυέω. ad suppurationem perduco.

πυθανλής. οῦ. ὁ. Pythij carminis cãtor: πύθιον enim carmen Peana uocabant.

πυθᾶον. Pythium oraculum, siue oraculi locus. Huc ex omni orbe praua religione incussa, qua se hominum uanitas confundebat, uiri multa dignitate insignes, frequentes consultum ibant, eáq; ex omnibus uera, & longè clarissima oracula habita sunt. Quare regum populorũq; amplissimis donis, & multarum urbium thesauris refertũ hoc templum fuit. Vide Alexan. Neapol. libro vi. cap. ij.

πύθια. τά. ludi in honorem Apollinis instituti, Pythia perdomitæ serpentis nomine dicti, ut scribit Ouidius.

πυθίαι. uates Apollinei, uaticinantes phœbades.

πύθιος. Apollinis cognomen à Pythone serpente, quem iaculis suis interemisse fertur: uel, ut alij tradunt, à discendi usu atq; interrogandi, hoc est ἀπὸ τοῦ συνθάνεσθαι. Hac uoce comprehendebãtur etiam qui Delphos ad consulendum oraculũ mittebantur, qui publicè cum regibus cibaria habebant, & uescebantur unà.

πυθμένες. ὰι. spicæ.

πυθμήν. ένος. ὁ. fundum, imum, solum, propago, radix.

πυθοῖ. in pythijs, Græci ponunt sine præpositione, eodem modo ὀλυμπίασι ἢ ἰσθμῷ.

πυθόλημπτος. à Pythio correptus.

πύθομαι. putresco. deponens absolutum.

πυθόμαντις. ιος. ὁ. uates Pythicus.

πύθοντο. audierunt, resciuerunt.

πυθόχρηστον. ϐ. τὸ. oraculum Apollinis, sors ædita à Pythio.

πυθόχρηστος. ϐ. ὁ. responsus, uel auditus à Pythio.

πύθω. μ. ύσω. ϖ. υκα. putrefacio. act. accus. iungitur.

πυθώ. οος. ἡ. putrefactio.

πυθῶδε. ad locum oraculi Apollinis Pythij. aduerbium est.

πύθων. ωνος. ὁ. Pytho serpẽs, draco, & spiritus diuinator, quo qui correpti sunt, πυθωνικοὶ appellant. Plutarch. tradit πύθωνα suo tẽpore uocatũ fuisse, quẽ olim ἐγγαστρίμυθον uocabant, & εὐρυκλέα. Cui rei Suidas quoq; subscribit. Ammonius mascu. generis esse censet. Tibullus tñ Delphica Pythõ dixit.

Π Υ Κ.

πύκα. ornatè, densè, prudenter, affabrè.

πυκάζω. μ. άσω. ϖ. ακα. tego, denso, orno, corono, cõpono me, decorè me gero. actiuum, accusatiuo iungitur.

πυκασθείς. ντος. ὁ. coopertus.

πυκασμός. densitas, cõstipatio, δασύτης, γεννήματα

πυκιμήδης. εος. ὁ. ἡ. prudens, accuratus.

πυκινός. οῦ. ὁ. densus, prudens, tutus, creber.

πυκινόφρων. ωνος. ὁ. prudens.

πύκνα. prudenter, densè, crebrò, πυκά.

πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepidè adit.

πυκνόκομον. ϐ. pycnocomon herba.

πυκνόριζος. densus radice.

πυκνός. ϖ. ὁ. densus, obscurus, frequens, spissus, succi plenus.

πυκνόσυλος. cuius intercolũnio unius & dimidiatæ colũnæ crassitudo interponi potest.

πυκνόω.

πυκνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. denso, solido. actiuũ, accusatiuo iungitur.

πύκνωμα. ατος. τὸ. ἡ

πύκνωσις. ιος. ἡ. καὶ

πυκνότης. ητος. ἡ. densitas, spissitudo.

πυκτεῖον. ε. τὸ. locus in quo pugiles exercentur, Suid.

πυκτεύομαι. ἡ

πυκτεύω. μ. εύσω. π. ευκα. pugno, id est, pugnis decerto. Accipitur pro quouis modo contendere. Lucian. τοῖς καταράτοις οἰκονόμοις διαπυκτεύων.

πύκτης. ου. ὁ. pugil.

πυκτίδες. ἁι. fidiculæ.

πυκτική. ῆς. ἡ. ars pugilis.

πυκτικός. pugilum certamini aptus.

πυκτίς. ίδος. ἡ. libellus. idem πυκτίον, ἀπὸ τοῦ πυκτίζω, quod est ἀσφαλίζεσθαι, καὶ συγκλείεσθαι.

Π Υ Λ.

πυλαγόρης. ε. ὁ. legatus, qui è singulis Græcorum ciuitatibus ad Amphictyonũ conuentum mittebatur, ἀπὸ τοῦ εἰς πυλαίαν ἀγείρεσθαι, nempe quòd ad Pylæan conuenirent.

πυλάδης. ου. ὁ. Pylades.

πύλαι. ἁι. persæpe significat locum Græciæ, quem Thermopylas aliàs uocant.

πυλαία. conuentus Amphyctionũ ad Thermopylas, & locus ipse ubi conueniebant qui dicebantur πυλαγόραι.

πυλαίσατον. homo nihili, ὁ μηδὲν ὑγιὲς μήτε λέγων, μήτε πράττων. Suid.

πυλαῖτις. ιδος. ἡ. epitheton Mineruæ, quia in portis urbium pingebatur.

πυλάρτης. ε. ὁ. habens portas ualidas & benè compactas.

πυλαωρός. ῶ. ὁ. ianitor, custos.

πυλεῶνες. genus ornamenti muliebris.

πύλη. ης. ἡ. porta, columna ex lapide quadrato, uel laterculis.

πυλογενής. ίος. ὁ. ἡ. in Pylo urbe genitus, ut Nestor.

πύλλυγες. lanugo, pili qui in anu nascuntur.

πύλιος. ου. ὁ. Pylius.

πυλίς. ίδος. ἡ. portula.

πύλος. ε. pro πύλη apud poëtas.

πυλοπλάκτης. malorum plenus, κακῶν μεστός.

πυλών. ῶνος. ὁ. uestibulum, ianua.

πυλωρεῖν. ianitorẽ esse, portas seruare, ut Horæ apud Homerum in cœlo. Lucianus in sacrificijs: ἐσιόντι δὲ πρῶτον μὲν οἰκοῦσιν αἱ ὧρ ες, πυλωροῦσι γάρ.

πυλώριον. ε. ὁ. ianitoris officina.

πυλωρός. ῶ. ὁ. ianitor, portarum custodiæ prefectus. Sic etiam Medicis uocatur inferius uentriculi orificiũ. Recentiores portonariũ uocant. Vide Galenum de usu partium.

Π Υ Μ. Π Υ Ν. Π Υ Ξ.

πύματος. ου. ὁ. ultimus.

πυμελώδης. εος. ὁ. ἡ. pinguis.

πύνδαξ. ακος. ὁ. manubrium gladij, basis, unde calix ἀπυνδάκωτος pedibus carens, aut pertusus.

πυνθάνομαι. μ. θεύσομαι. π. θέπυσμαι. audio, interrogo, intelligo, cognosco. mesos aoristus secundus ἐπυθόμην. deponens, accusatiuo iungitur.

πύξ. pugnis. aduerbium est.

πυξάκανθα. lycium.

πυξεών. ῶνος. ὁ. buxetum.

πυξίδιον. ε. τὸ. ἡ

πυξίον. tabula qua utebantur scriptores, nam antiquitus in buxo elementa formabãt ob materiæ firmitatem. Accipit item pro instrumento pictoris.

πυξινός. ῆ. ὁ. buxeus.

πυξίς. ίδος. ἡ. pyxis.

πυξοειδής. ίος. ὁ. ἡ. habens colorem buxeum.

πύξος. ου. ὁ. buxus.

Π Υ Ο. Π Υ Ρ.

πυοειδής. similis puri.

πυοποιόν. ῆ. τὸ. suppurationes faciens.

πυορρέειν. pus emittere, fluere cũ purulentia.

πυορρία. distillatio.

πύος. ίος. τὸ. pus. Item lac quod statim à partu emulgetur, concretum atque sanguinolentum, coagulum. Aristoph. Pace: ἢν δέ τι καὶ πυός τις ἔνδον, καὶ λαγῶα τέσσαρα.

πῦρ. ρός. τὸ. ignis.

πυρά. ᾶς. ἡ. pyra, hoc est, lignorum strues, rogus, bustum.

πυράγρα. ας. ἡ. forceps.

πυράζω. μ. άσω. ω. ακα. rutilo. neut. absolutũ.

πυράκμων. ονος. ὁ. Pyragmon, unus ex fabris Vulcani.

πυρακτόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. liqueſco igni, igneſco.

πυράκτωσις. ιος. ἡ. incendium.

πυραμαδής. ignitus, igni speciem habens.

πυραμικτός. ῆ. ὁ. messis.

πυραμίδες. ἁι. pyramides, moles geometrica ratione constructæ in modum flammæ, ut è lato uidelicet in acutum tendant.

πυραμοῦς. ὁ. placentæ genus ex tritico, melle admixto, quod proponebatur præmium ijs, qui totam noctem uigiles perdurarent.

πύρανον. instrumentum prunis ferendis desti natum: quod & πυρφόρον dicitur.

πυραυσαὶ. uermiculi sunt apud Aristotelem, quos cleros appellãt, aranei specie, nocentes fauis: quanquàm & πυραυτὶς legit, nõ pyrausta in ipso. Theodo. uertit pyraustã.

πυργηδόν. instar turris.

πυργῆσαι. ἡ

πυργηρέω. μ. ήσω. π. ηκα. ἡ

πυργηροῦμαι. sum in arce, contineo me intra muros, muros defendo.

πυργίον. ϐ. τὸ. pars triremis, sicut & πυργῶχος.

πυργίται. passerũ species apud Aeginetam in primo.

πυργόβαρις. ιος. ἡ. turris munita, propugnaculum, uel domus in modum turris ædificata, ut exponit D. Hieronymus.

πύργος. ου. ὁ. turris, pyrgus, & militaris ordo, quadringentos uiros continens, turma equestris.

πυργοφόρος. ϐ. ὁ. ἡ. turrifer, epithetum Rheæ.

πυργόω. μ. ώσω. π. ωκα. turrifico. neutrum absolutum.

πυρεῖον. ϐ. τὸ. focus, thymiamaterium.

πυρεξία. ἡ. ἡ

πυρετός. ῶ. ὁ. febris. à πῦρ dicit, quemadmodum Latinis febris à feruendo.

πυρίζω. febricito.

πυρία. τὰ. ligna quæ collisa ignem ędunt, siue lapides idem facientes.

πυρὴν. nucleus, acinus.

πυρηφόρος. ου. ὁ. frugifer.

πυρία. ας. ἡ. balnei genus. & Pyria urbs Lesbi

πυρίαμα. fomentum.

πυριᾶν. fouere.

πυριατήριον. ου. τὸ. locus ubi fit ignis. balnei genus, quod Seneca sudatoriũ uocat. alij ὑπόκαυσον.

πυριάτης. ϐ. ὁ. πυρίτης, de quo supra.

πυρίβια. τὰ. animalia quædam igni uiuentia.

πυρίβιον. ϐ. igniculus.

πυρίεφθος. ὁ. πυριάτης siue πυρίτης.

πυρῖνικὸς. ἑος. ὁ. ἡ. ignitus.

πυρίκαυσα. τὰ. ambusta.

πυρίκαυσος. ϐ. ὁ. ignitus.

πυριλαμπὴς. uermiculus quidam in tenebris lucens, siue insectum minutũ, quem etiam λαμπουρὶν uocant: Sic legit Suidas. Hesychius tamen habet πυρολαμπὶς ꝑ eodem.

πυρινὰ. acuta spina.

πυρινὸς. ῆ. ὸν. igneus.

πυρινώδης. ες. ὁ. ἡ. similis nucleo.

πυρίον. igniarium, id est, id quo ignis elicitur: constat silice & ferro, quę collisa ignem excutiunt. Dicitur etiã ἔνανσμα & ἐμπύρευσμα.

πυρίτης. ϐ. ὁ. pyrites lapis ex quo ignis excutitur. Lucian. in sacrificijs hoc nomine Vulcanum uocat, quòd circa ignem perpetuò uersaretur.

πυρκαϊὰ. ᾶς. ἡ. πυρὰ, rogus, incendium, apricatio.

πύρνα. ης. ἡ. panis, frustum panis.

πυρνᾶιος. ϐ. ὁ. maturus, comestibilis.

πύρνος. ϐ. ὁ. panis, cibus.

πυρόβολος. ϐ. ὁ. telum ignitum.

πυρόεις. ὁεντ. ὁ. calidus, ignitus, Martis sidus

πυρόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. igneſco. deponẽs absolutum.

πυροβάσκης. ίος. frustum camini ignis ui rescissum, πυροβάκτις proprie dicitur. unde ꝑ inutili & rerum suarum consumptore accipitur metaphoricè. Vide Suidam.

πυρός. ῦ. ὁ. triticum.

πυροφόρος. ϐ. ὁ. frugifer. frumentifer. Alexander Neapolitanus libro v. cap. iij. inquit: Prævaluit Grecorum mos, ut quoties procinctæ acies cõgredi parant, ante prima signa staret uates laureos ferens ramos, & corollas, cui πυροφόρῳ dixere nomen, quoniam lampada præferet, quẽ uiolare summum habebatur nefas, quòd legati munere fungeretur. Dicitur & πυρφόρος.

πυρόχρως. οος. ὁ. flauus.

πυρόω. μ. ώσω. π. ωκα. igne examino, δοκιμάζω, candefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

πυρπόλησις. ιος. ἡ. populatio ignei imbris, incendium.

πυρπολέω. μ. ήσω. π. ηκα. incendo, igni depopulor, igne uasto. Propriè quum signum datur socijs aut hostibus instantibus, ignẽ uerto.

πύῤῥα. ας. ἡ. Pyrrha.

πυῤῥάκης. flauus, rutilus.

πυῤῥίχη. ης. ἡ. pyrrhica, genus tripudij, quod armati peragebant, saltus.

πυῤῥιχίζω. salto, tripudio.

πυῤῥίχιος. ϐ. ὁ. pyrrhichius pes. & πύῤῥιχος sæpe uus pro πυῤῥός, Doricè.

πυῤῥιχισαὶ. οἱ. Pyrrhicharij siue purricarij armis saltantes.

πυῤῥός. ῦ. ὁ. fuluus.

πύῤῥος. ου. ὁ. Pyrrhus.

πυῤῥότριχος. ϐ. ὁ. flauus crines.

πυρσεύομαι.

πυρσεύομαι. μ. εύσομαι. do ſignũm per ignem, illuſtror, eluceo. metaphoricè. deponens.

πυρσεύω. ſublato igniculo quippiã ſignifico, φρυκτωρῶ, δαδ ἀχῶ. facem præfero, præluceo. Aduerbum ſonat τὸ πῦρ σεύειν, ignem excitare.

πυρσίω. μ. ἴσω. π. κα. ſignifico per ignem. neutrum abſolutum.

πυρσοκηρσολίοντ. τῦ. capite flauo, flaua cæſarie.

πυρσός. ῦ. ὁ. flamma, flauus, facula, luminare, fax. Et feſtum quoddam anniuerſarium. Argiui πυρσὸν uocãt, quoniam emenſi periculum à Danao Lynceus & Hypermeſtra: facibus cõſequutę ſalutis è longinquis ſpeculis ſigna prætulerunt.

πυρσοφόρος. ᾰ. ὁ. uas capax in quo ligna ſuccenſa imponebantur.

πυρφόρος. ᾰ. ὁ. ignifer, is dicebatur qui in prima acie ſtaret facem ferens & corollas, quẽ nefas erat uiolare.

πυρώδης. εος. ὁ. ἡ. ignitus.

πύρωσις. ιος. ἡ. exploratio quæ fit per ignem

πυρωτικός. ῦ. ὁ. habens naturam feruidam.

πῦσμα. ατ. τὸ. interrogatio.

πύσις. ιος. ἡ. auditus, interrogatio.

πυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. excreo, ſpuo. à uerbo πτύω deductum.

πυτίνη. ης. ἡ. uas uinarium.

Τὸ Π μεῖζ. τῶ Ω.

Πῶ. poſſideo.

πώγων. ωνος. ὁ. barba.

πώωνες. οἱ. apud poëtas nõnunquã cuſpides ſeu ſpicula ſignificat quæ Homerus γλωχῖνας uocat.

πωγωνίας. ᾰ. ὁ. ἡ

πωγωνίτης. ᾰ. ὁ. Iouis epitheton, barbatus.

πώγωνος. ᾰ. ὁ. barbatus, uirilis.

πωγωνοτροφῶ. barbam alo.

πωγωνοφορία. ας. ἡ. geſtatio barbæ.

Π Ω Λ. Π Ω Μ.

πωλεία. armentum apud Vlpianum. Varro equariam uocauit.

πωλίομαι. μ. ἴσομαι. ω. ημαι. uerſor, διέρχομαι. deponens abſolutum.

πώλευσις. cura & induſtria equas admiſſarioſq; alendi, & admiſſuræ faciendæ.

πωλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. equuleos pullos ue domo, hoc eſt, πωλοδαμῶ, uel domandos loco. Hoc uerbo tamen etiam cura ipſa & induſtria equas admiſſarioſq; alendi & admiſſuræ faciendæ comprehenditur.

πωλέω. μ. ἴσω. π. κα. uendo. acti. actõ iungit.

πώλημα. ατ. τὸ. res uenalis.

πώλησις. ιος. ἡ. auctio.

πωλητήριον. ᾰ. τὸ. forum uenalium, lapis unde quondam mancipia uendebantur.

πωλητής. ῦ. ὁ. uenditor, & magiſtratus Athenis decem numero, qui omniũ rerũ uenalium curã gerebant οἱ πωληταὶ dicebant.

πωλικός. ῦ. ὁ. equeſtris.

πῶλιον. ᾰ. eſt id quod equæ emittũt antequã pullum emittant.

πωλοδαμνίω. μ. ἴσω. π. κα. domo equos. neutrum abſolutum.

πωλοδάμνης. ᾰ. ὁ. equorum domitor.

πῶλος. ου. ὁ. pullus.

πώλυψ. υπος. caruncula mucoſis naribus innaſcens, easq; obturans. Latinè polypus appellatur.

πῶμα. ατ. τὸ. operculũ uaſis, ſpecies palmę.

πωμάζομαι. claudo.

πωμάζω. cooperio.

πώμαλα. haud quaquàm, pro οὐδαμῶς, Attice cum eſt.

πωματίας. ſpecies cocleæ terreſtris.

πώποτε. unquàm.

Π Ω Ρ. Π Ω Σ.

πωρίω. durum facio, ſolido, ferrumino.

πωρητύς. ύος. ἡ. miſeria, luctus.

πῶρος. ου. ὁ. luctus, miſer, unde ταλαίπωρος & cætera compoſita. Et πῶρος lapidoſa durities articulorũ, callus. Ariſtoteles author eſt, ſanguinem putridum in pus uerti, pure autem concalleſcente πῶρον conſiſtere.

πωροῦσθαι. concalleſcere in pumicis uel tofi ſpeciem, & coaleſcere conſolidari que. Et quod in alijs συμφύεσθαι dicitur, in oſſibus πωροῦσθαι uocatur.

πωρόω. obduro, in modum tofi concalleſcere facio.

πώρωσις. ιος. ἡ. cæcitas, inſenſibilitas, obſtinatio, execratio. Propriè obduratio in callũ. Accipitur etiam Latinè callus pro inſenſibilitate, & obſtinatione.

πῶς. quomodo. πῶς ἄ in reſponſionibus aſſenſionem ſignificat. Demoſth. πῶς οὐκ ἀδικεῖς, μὴ δαιμόνιε ποιεῖς; nónne tu improbus es? πῶς γὰρ οὔ; quis eñ inficias ire poteſt? quid ni? Contrà, πῶς γὰρ ἄν; qui enim fieri poſſet? Interdum hæc particula clauſulam ſententiæ facit. Gregori. Ἔσται δὲ τοῦτο πῶς; At hoc quonã pacto fieri poterit? Interdum hæc uox ἐμφατικῶς ponitur, & ſignificationem habet

habet τῦ καταπολύ, & quasi admirabundè profertur. Aristophan. ἐγὼ τῦ τούτου τῦ τρόπου ὡς ἐμ' ἀεὶ, At ego mirè hoc ingenio prędi-tus sum. Synes. ἤσθην ἀλλὰ ὡς οἷα, gauisus sum equidem, atq; quemnam ad usq; mo-dum gauisus? & cætera. Vide Bud.

Ποτάομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. uolo. deponens absolutum.

Ποτῶνται. uolant, pro ποτῶνται, Doricè.

Πῶϋ. εος. τὸ. grex ouium, ouile.

Πώϋγξ. γγος. ὁ. mergi genus.

Τὸ P μιζᾶ τῦ A.

Ρά. utiq;, syllabica adiectio metri causa.

Ῥαβδεία. ας. ἡ. uerberatio quæ fit uirga.

Ῥαβδεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. τὸ ῥαβδίζω.

Ῥαβδία. τὰ. uirgultæ, radioli oris nonnullorũ piscium.

Ῥαβδίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uirgis cædo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ῥαβδίδες. futuræ in caluario.

Ῥαβδονόμος. ε. ὁ. minister qui facit cedere, id est, locum præbere.

Ῥάβδος. ε. ἡ. fasces, uirga.

Ῥαβδοχέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. caduceatori as-socior, fascibus deducor.

Ῥαβδουχία. ἀι. fasces.

Ῥαβδοῦχος. ε. ὁ. ἡ

Ῥαβδοφόρος. ε. ὁ. ἡ. lictor, uirgifer.

Ῥαβδωτός. ῦ. ὁ. uirgatus. Sunt inter ostrea quę ῥαβδωτὰ uocantur, quasi dicas uirgata. Me-minit Aristoteles & Athenęus, Theodorus pectinatim diuisa interpretatur.

Ρ Α Γ. Ρ Α Δ. Ρ Α Ζ.

Ῥαγδαιότης. ητος. ἡ. impetus.

Ῥαγάδες. ἀι. rimæ. ῥαγάδες & ῥαγαδία in sede Plin. scissuras uocat. Celsus ani fissa. hoc ipsum & in labris & in uulua fœminaria ac cidit.

Ῥαγαλόγος. ε. ὁ. echinus.

Ῥαγδαῖος. ε. ὁ. impetuosus, uehemens.

Ῥαγείς. έντος. ὁ. ruptus.

Ῥάγες βότρυος. acini uuæ.

Ῥαγίζω. μ. ίσω. ω. ικα. comedo. neutrum, accu satiuo iungitur.

Ῥάγιον. ε. τὸ. paruus acinus.

Ῥαδαλός. ῦ. ὁ. tener, mollis.

Ῥαδάμανθυς. υος. ὁ. Rhadamanthus.

Ῥάδαμνος. ε. ὁ. surculus, ramus, flos.

Ῥαδανίζω. quatio, moueo.

Ῥαδινός. ῦ. ὁ. tenuis, gracilis, imbecillis, debi-lis, impotens, delicatus.

Ῥάδιος. ε. ὁ. facilis.

Ῥαδιουργέομαι. supino ocio cesso, prorsus re-missus sum.

Ῥαδιουργέω. μ. ήσω. ω. ικα. facilè facio, sum ma-liciosus, ago uersuta & praua, mala fide in re quapiã uersor, negligo, cesso, sine inten-tione & cura uiuo, & segniter negocia ob-eo, ut operarij qui operis consummationẽ ad se pertinere nõ magnopere putant. neu trum absolutum.

Ῥαδιούργημα. ατος. τὸ. astutia, facinus, uersutia.

Ῥαδιουργήσας. ντος. ὁ. qui nefarij aliqd patrauit.

Ῥαδιουργία. ας. ἡ. astutia, fallacia, cautela, ma licia, mollicies, incuria, ocium, facilitas ui-uendi, κακουργία, conatus malus, propensio ad quoduis facinus perpetrandũ. à ῥάδιον facile, & ἐργάζομαι operor. Plutarch. testa-menti suppositionem uocat.

Ῥαδιουργός. ῦ. ὁ. ingeniosus, fallax, captiosus, astutus. Hesych. etiam significare ait πλα-σόγραφον, id est, falsò scribentem, quem Ci cero testamentariũ uocat, hoc est, adultera torem testamenti. & ταχύγραφον, id est, ce-leriter scribentem. & πονηρὸν, id est, uersu-tum. & μηχανῦργον, id est, artificem. & πο-λυμήχανον, id est, uersipellem.

Ῥαδιῶς. facilè.

Ῥαδίως ἔχω. sum facilis.

Ῥάζω. μ. άξω. π. αχα. latro.

Ρ Α Θ. Ρ Α Ι.

Ῥάθαγος. ε. ὁ. strepitus, tumultus, sonitus.

Ῥαθάμιγξ. γγος. ὁ. gutta.

Ῥαθυμέω. μ. ήσω. π. ηκα. pigresco, torpeo. neu-trum absolutum.

Ῥαθυμία. ας. ἡ. pigritia, socordia, ignauia, in-ertia.

Ῥάθυμος. ε. ὁ. segnis, piger, solutus, iners, ne-gligens.

Ῥαθυμότερον. segnius, indulgentius, mollius,

Ῥαθύμως. segniter. ignauius.

Ῥαιβός. ῦ. ὁ. obliquus, peruersus, qui pedibus est incuruis & in se contractis, cui crura sunt introrsum obtorta. cui opponit βλαισός.

Ῥαιδία. τὰ. sandalia, calciamenta muliebria.

Ῥαίζω. μ. αίσω. π. ικα. ex morbo resocillor, id est melius habeo.

Ῥαίδιον. uehiculum, rheda.

Ῥαικός. ε. ὁ. Græcus, additione g literæ apud Latinos.

ῥαπίδιον. ἤ. flagellum.

ῥαίνω. μ. ανῶ. ω. ηνα. roro, aſpergo. actiuum accuſatiuo iungitur.

ῥαιστήρ. ῆρος. ὁ. malleus.

ῥαιστήριος. ᾱ. ὁ. fabrilis.

ῥάω. uaſto, deſtruo. actiuũ, actõ iungitur.

ῥαφάσω. purus ſum, caſte uiuo.

P A K.

ῥακίδες. ὰι. rami, frutices.

ῥάκιον. ᾱ. τὸ. panniculus, ueſtis uilis detrita ac pertuſa.

ῥάκος. εος. τὸ. ἡ

ῥάκος. ους. τὸ. pannus craſſus & uilis. Accipitur pro ueſte pannoſa attritaq; & panno lacerato, reiȝcula, ſaga. Eſt & ſudarium, interdum diadema, panniculus, linteolum. Dioſcor. ῥάκος λινοῦν ſæpe dixit ἀντὶ τῦ ὀθονίȣ. Sic item uocant hominem nihili, à ueſte detrita reiȝculáque ſumpto conuitio. In quo ſignificatu Lucianus utiť in Timone.

ῥακοῦμαι. laceror, in modum detriti pannicuſli rumpor.

ῥακτήρια. τὰ. tympana, à ſtrepitu.

ῥακώδης ῥωγαλέος ἡ διερρωγώς.

ῥάκωμα. ueſtis uilis, detrita & pertuſa.

P A M. P A N.

ῥάμμα. ατος. τὸ. licium, filum, deligatura.

ῥάμνος. ȣ. ὁ. ramus, uirgultum ſpinoſum, quo Chriſtus coronatus eſt.

ῥαμνουσία. ᾱς. ἡ. fortuna ſeu Nemeſis quæ in Rhamnunte uico Atticæ ſimulachrum habebat, à Phidia fabrefactum.

ῥαμφίς. ίδος. ἡ. genus nauigiȝ.

ῥάμφος. εος. τὸ. roſtrum.

ῥανίς. ίδος. ἡ. aſperſio, ſtilla, gutta.

ῥαντήρ. ῆρος. locus in oculis unde lachrymæ fluunt.

ῥαντίζω. μ. ίσω. ω. ικα. aſpergo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ῥαντισμός. ῦ. ὁ. aſperſio.

ῥάξ. γός. ὁ. acinus uuæ.

ῥᾷον. ονος. τὸ. facilius.

P A Π. P A P. P A Σ.

ῥαπάλης. ȣ. ὁ. qui ſtipulam inflat.

ῥαπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. alapis percutio. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ῥαπίς. ίδος. ἡ. uirga, crepida, fibula.

ῥάπισμα. ατος. τὸ. alapa.

ῥάπτης. ου. ὁ. ſutor.

ῥαπτός. οῦ. ὁ. lacer, fractus.

ῥάπτω. μ. άψω. ω. αφα. ſuo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

ῥαριάς. άδος. ἡ. Ceres à Raro quodã Triptolemi auo cognominata, quam ille, cum filiam quæreret, hoſpitio accepit.

ῥάριον. ȣ. τὸ. puer, à ἔαρος quod uentrem ſignificat.

ῥάωτε. aſpergite.

ῥάων. τὸ ἀράων.

ῥᾷσα. facillimè.

ῥασάω. laboro, impello, turbo, πονῶ, ὠθῶ. τας ῥάπτομαι: ῥαισάω, idem ſignificat.

ῥᾷος. ȣ. ὁ. facillimus.

ῥασωνεύομαι. ἡ

ῥασωνεύω. μ. εύσω. π. εῦκα. ocior, ocio langueo, capto ocium, indulgeo inertiæ, ῥαδιουργῶ. neutrum abſolutum.

ῥασώνη. ης. ἡ. ocium, facilitas, facultas, quies, rerum ſecundarum proceſſus, fortunæ indulgentia nullis caſibus aut cladibus interrupta, hoc eſt τῦ βίȣ εὐπραξία, cui opponuntur τὰ παρὰ τῆς τύχης ἀντιπίπτοντα. Cicero uiætæ tranquillitatem uocat. Eſt item laboris leuamentũ & facilis ratio rei cõficiendæ.

P A Φ. P A X.

ῥαφανιδοῦν. ſiue

ῥαφανιδωθῆναι. raphanis in poſticũ impactis cædi, quæ pœna erat deprehenſorum in adulterio.

ῥαφανίς ἄγριος. armoracinum.

ῥαφανίς. ίδος. ἡ. ἡ

ῥάφανος. ου. ὁ. raphanus. quidam braſſicam uocant.

ῥαφή. ῆς. ἡ. cõmiſſio, conſutio. Chlamis Plutarch. in uita Cleome.

ῥαφία. ας. ἡ. ſutura, & pro conſilio capitur.

ῥαφίς. ίδος. ἡ. acus, & genus piſcis.

ῥαχάδην. ſpinatim.

ῥαχετρίζω. diſſeco.

ῥάχετρον. ȣ. τὸ. meditullium ſpinæ.

ῥαχία. ας. ἡ. dorſum, ſpina, ſtrepitus, cautes, littus quod unda uerberat.

ῥαχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. diſſeco, diuido per ſpinam, mentior. actiuũ, actõ iungitur.

ῥάχις. ιος. ἡ. ſcapula, inguen, tergum. Dicitur etiã de monte. Herodot. πύργον τὸν ὅσον τῆς ῥάχιος τῦ οὔρεος ἐπεόντα.

ῥαχισήρ. ῆρος. ὁ. uanus, mendax.

P A Ψ.

ῥαψῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. canto, geſta deſcribo, carmen pango, carmen recito, uerſuũ centones recito, recito, uerſus cõtexo ſeu cõſarcino, poëmata decanto. neutrũ abſolutũ.

ῥαψῳδημα. ατος. τὸ. mendacium, nugæ.

ῥαψῳδία.

Ῥαψῳδία. ας. ἡ. ἀπὸ τῦ ῥάπτειν & ᾠδή, quasi cõsutio seu cõtextura carminum, coaptatio, compositio, φλυαρία, cento, poëmatum recitatio, pronunciatio carminum, uersuum decantatio, canticũ, coagmentatio, nugatio, figmentum, carmen. Ῥαψῳδίαι numerabantur olim inter acroamata.

Ῥαψῳδός. οῦ. ὁ. scribens uersum heroicum & decantatorium, carminum Homeri recitator & interpres, uates.

Ῥάων. ωνος. ὁ. ἡ. facilior.

Τὸ Ρ μιζᾶ τῶ Ε.

Ῥέα. facile, poëticum est.

Ῥέα. ας. ἡ. Rhea uxor Saturni.

Ῥέγχω. μ. ἐγξω. π. εγχα. sterto. neutrum absolutum.

Ῥέδιον. ε. τὸ. rheda, currus.

Ῥέεθρον. ε. τὸ. fluentum.

Ῥέεν. fluebat, pro ἔρρεεν.

Ῥεῖσκω. ἡ

Ῥέζω. μ. ἔξω. π. εχα. facio, sacrifico, patro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ῥέθη. τὰ. membra.

Ῥέθος. εος. τὸ. facies, membrum, corpus.

Ῥῆα. ας. pro ῥέα. Rhea.

Ῥᾷα. facile.

Ῥᾴθρον. ε. τὸ. fluentum, alueus, fluitum. Locus propriè per quem unda fertur.

Ῥέικος. εος. τὸ. cingulum.

Ῥεκτήρ. ῆρος. ὁ. factor.

Ῥέκτης. ε. ὁ. factiuus, strenuus.

Ῥεμβασμός. ῦ. ὁ. occupatio mentis.

Ῥέμβος. ε. ὁ. gnatho.

Ῥέμβω. circumuerto, uacillo, irito. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ῥεμβώδης. ὁ. inanis labor.

Ῥέμφος. εος. τὸ. rostrum, nasus.

Ῥέμω. doleo, penetro, putrefacio, πειρῶ, ὀδυνῶ, σήπω.

Ῥέοντα. τὰ. pocula, trullæ.

Ῥέπω. declino, inclino, propendeo, uergo, uerbum stateræ. Ioseph. πολλῶν ἐῤῥέπει πρὸς τοὺς θρασυτέρους.

Ῥεῦμα. ατος. τὸ. unda, fluxus, catharrus, fluentum, impetus aquarũ, tẽpestas, ἀπὸ τῦ ῥέω.

Ῥευματίζομαι. grauedine infestor.

Ῥευματικώτατος. η. qui maximè obnoxius est fluxibus.

Ῥευματισμός. ῦ. fluxio.

Ῥεῦμον. infans recens natus, βρέφος νεογνόν.

Ῥεῦσις. ιος. ἡ. fluxus.

Ῥευσός. ῦ. ὁ. fluctus.

Ῥευσῶ τίκτω. cum passione generat.

Ῥέω. μ. εὑσω. π. ευκα. fluo. neutrũ absolutũ.

Τὸ Ρ μιζᾶ τῶ Η.

Ῥηγεύς. έος. ὁ. tinctor.

Ῥήγιον. ου. τὸ. Rhegium, utile, iucundũ, bonum.

Ῥῆγμα. ατος. τὸ. eruptio, ruptura, rima. Galen. author est, unitatis solutionem quæ in musculis euenit, ἕλκος τε καὶ ῥῆγμα dici. Alij arteriarum & uenarum esse contendunt. Aegineta τὰ ῥήγματα μὴν (inquit) σὺν ἰσχυμῶσι γίνεται πάντως. Ῥήγματα γῆς apud Aristot. pro salebris παρὰ τὸ ἐῤῥῆγμαι.

Ῥηγματίας. q ruptis laborat, id est, τοῖς ῥήγμασι.

Ῥηγμίν. ῖνος. littus.

Ῥηγμός. ῦ. ὁ. idem.

Ῥήγνυμαι. cum uehementia & fragore elidor, & supernè decido, ut procellosa pluuia & grando solet. Ῥήγνυσθαι etiã fluctus & undæ dicunt, hoc est, rumpi & diuidi. Est etiã diuelli, abripi. Et uox ῥήγνυσθαι & ἐκρήγνυσθαι dicitur, hoc est, erumpere, cum post silentiũ ædimus eam & loquimur.

Ῥήγνυμι. μ. ῆξω. ω. ηξα. ἡ

Ῥηγνύσκω. καὶ

Ῥηγνύω. rumpo, findo, effringo. actiuũ, accusatiuo iungitur. Ῥήγνυμι φωνήν, ἀντὶ τῦ φθέγγομαι, loquor, stridorẽ uocis emitto. Verg. *Composito rumpit uocem, & me destinat aræ.* Significat aũt post silentium loqui, & quasi uocem exire gestientem ædere & emittere, hoc est, sinere ut erumpat. Plutarchus: ῥήγνυσι πηγὰς ναμάτων θερμῶν ὁ χῶρος, emittit fontes, scatet fontibus, quasi terra rupta scatebram elidit.

Ῥῆγος. εος. τὸ. pannus tinctus, cooperimentũ, puluinar, stragulum ad cooperiendum.

Ῥηίδιος. ου. ὁ. facilis.

Ῥῆνός. ῦ. ὁ. sordidus, horridulus, squalidus.

Ῥῄσα. facillimè.

Ῥῄσος. η. ὁ. facillimus.

Ῥῆμα. ατος. τὸ. uerbum.

Ῥηματικός. ῦ. ὁ. uerbalis.

Ῥήν. νός. ὁ. ouis.

Ῥηξήνωρ. ορος. ὁ. fortis, bellicosus.

Ῥηξήφρων. ονος. ὁ. idem.

Ῥηξίφλοια. τὰ. quibus est scaber cortex, quæ cunq; corticẽ rumpunt matura, ut nuces.

Ῥήξουσι φωνήν, erumpunt uocem.

Ῥησίαρχος. qui oracula loquitur, siue qui interrogat oraculum.

Ῥησίδιον. ου. τὸ. dictiuncula.

ῥῆσις. ιος. ἡ. dictio, locutio.

ῥήσσω. μ. ξω. ττ. κτα. rumpo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ρ Η Τ. Ρ Η Χ.

ῥητός, ἡ, ὀν. ἐῤῥέθη. dicēda, tacendaq́, fanda atq́ nefanda.

ῥητὴ ἡμέρα. constituta die.

ῥήτωρ. ορος. ὁ. dictor, id est q̄ dicit, prœceptor.

ῥητσόμμορ. ε. confessum.

ῥητίνη. ης. ἡ. resina.

ῥητινίτης οἶνος. resinatum uinum.

ῥητινώδης. εος. ὁ. ἡ. resinosus.

ῥητορεία. ας. ἡ. rhetorica.

ῥητορεύω. μ. εύσω. ττ. ευκα. declamo, oro, dico. neutrum absolutum.

ῥητός. οῦ. ὁ. dicibilis, dictus, ordinatus, dispositus, ἐπὶ ῥητοῖς, super re certa & plana, certis conditionibus legibusq́. Est etiam non gratuitò, sed legibus & cautionibus. Vide commentarios Budæi.

ῥήτρα. ας. ἡ. conuentus dicendi, cōcio, lex dicendi, licentia, dogma, oraculū, decretum, pactum, conuentio in dictis, partes dicēdi. ἐῤήτραν ἔγραψε, rogationem tulit.

ῥήτωρ. ορος. ὁ. orator, causidicus.

ῥητῶς. palàm, manifestè.

ῥιχιάδαι. ἢ ἐῤιχάδαι. οἱ. qui iudicio damnatos, εἰς τὰς ῥαχίας, in saxa præcipitant.

ῥῖχος. sepes.

Τὸ Ρ μετὰ τῦ Ι.

Ῥιγεδανός. ῆ. ὁ. odibilis, terribilis.

Ῥιγέω. μ. ήσω. ττ. ηκα. in timore frigeo. neutrum absolutum.

Ῥιγηλός. οῦ. ὁ. tremendus.

Ῥίγιος. ε. ὁ. rigidus, horridus, frigidus, molestus.

Ῥίγιστος. ε. ὁ. terribilis, letifer, uirus.

Ῥιγίων. ονος. ὁ. peior.

Ῥῖγος. ους. τὸ. frigus, rigor, qui est initium febris. Ponitur à Dioscor. pro ipsa febre. ἐπιβολὴ τῦ ῥίγους, apud Galen. aggressio febris & primus impetus, uel accessio rigoris, hoc est incrementum. Alexander Aphrod. γίνεται δὲ περίψυξις πρώτη. εἶτα ἐπιταθεῖσα φρίκη, εἶτα ῥῖγος.

Ῥιγοσιδιος. ε. ὁ. perpetuò frigens.

Ῥιγόω. μ. ώσω. ττ. ωκα. frigeo. neut. absolutum.

Ῥίγχος. ε. ὁ. rostrum.

Ῥίγω. timeo, rigeo, facio frigescere, algeo.

Ῥίζα. ης. ἡ. radix.

Ῥίζιον. ε. τὸ. origo, radix.

Ῥιζοβολεῖν. radices agere.

Ῥιζόβιον. radicitus.

τῦ Ι.

Ῥιζόνυχες. unguium in digitis initia, ac uelut radices quædam.

Ῥιζοτομεῖν. ablaqueare.

Ῥιζοτομία. herbarū lectio ad medicamenta.

Ῥιζοτόμος. incisor radicum, radisecа, medicamentarius.

Ῥιζοφαγός. οῦ. radicum adpetens. Aliquādo ista compositio adpetentiam, amorem, uoracitatem infert: amans radices.

Ῥιζοφυτόν. ῦ. τὸ. stirps.

Ῥιζόω. μ. ώσω. ττ. ωκα. radico, firmo, fulcio. neutrum absolutum.

Ῥίζω. corroboro.

Ῥίζωμα. ατος. τὸ. radix.

Ῥίζωσις. ιος. ἡ. radicatio.

Ρ Ι Κ. Ρ Ι Μ. Ρ Ι Ν.

Ῥικνός. οῦ. ὁ. paruus, curuus.

Ῥικνότης. ητος. ἡ. curuitas.

Ῥικνοῦσθαι. in saltando lumbos uehemēter agitare. & contrahi ut senes, quanquā & pro eodem ἐῤιχνοῦσθαι scriptum inueniatur.

Ῥίμφα. leuiter, statim, celeriter.

Ῥίν. ινος. nasus. ἡ ῥίς.

Ῥινεγχυσία. insusio siue instillatio in nares.

Ῥινή. ῆς. ἡ. lima, instrumentum auro fundendo aptum, unde ῥίνην τεχνησίχρυσον legimus quandoq́.

Ῥίνη. ης. piscis, squatina.

Ῥινηλατεῖν. sagaciter persequi & indagare.

Ῥινηλάτης. ε. ὁ. sagax: de cane dicitur.

Ῥίνημα. ατος. τὸ. scobs, ramentum.

Ῥινία. ᾶς. nares.

Ῥινόβατος. ε. ὁ. rinobatos piscis, quasi squatinoraum appelles.

Ῥινοδέψης. ε. ὁ. corij tinctor.

Ῥινοκόλουρα. ciuitatis nomē in Aegypto, quòd incolæ eius essent mutilatis naribus. Vide Stephanum.

Ῥινοκοπεῖν. nasum amputare.

Ῥινολαβίς. ίδος. ἡ. instrumentū quo noxijs nasum distorquebant.

Ῥινός. οῦ. ὁ. pellis, scutum, pellis bubula, pellis ex qua fiunt sedes.

Ῥινοτόμος. ε. ὁ. scuta percutiens.

Ῥινοτόρος. ε. ὁ. clypeos & arma dissecās, coria

Ῥίνω. limo: unde διερρινομένος, limatus. (rius.

Ῥίον. ε. τὸ. promontorium, montis cacumē.

Ρ Ι Π. Ρ Ι Σ. Ρ Ι Υ.

Ῥίπαια. ᾶς. Rhiphęi montes ad Septentrionē, dicti quòd Boreas illinc flare incipiat.

Ῥιπάς, ἡ ῥιπή. turbo uenti.

Ῥίπτα. ᾶς. καὶ

Ῥῖπες. ligamina ex uirgultis uel salicibus, ex nominatiuo ῥίψ. ιπός.

Ῥιπή. ῆς. ἡ. ictus seu iactus teli missi uelut fulminis, oculi momentum. Dicitur & ῥοπὴ pro eodem, à ῥίπτω, incitamentum.

Ῥιπίδιον. ϑ. τὸ. flabellum.

Ῥιπίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. sufflo, excito ignē sufflando, uentilo.

Ῥιπίς. ίδος. ἡ. flabellū, uas ex uimine cōtextū.

Ῥῖπος. ϑ. ὁ. paruus.

Ῥιπτάσκω. καὶ ῥιπτάζω. καὶ

Ῥιπτέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. καὶ

Ῥίπτω. μ. ίψω. φ. ιφα. proiicio. ἐῤῥιμμένοι, dissecti siue sparsi, quo utitur Lucian. agēs de stellis toto cœlo passim, temerè, nulloq; ordine sparsis. actiuum, accus. iungitur.

Ῥίς. ῑνος. ἡ. nasus. μυκτῆρες ue ὀ nares significāt, authore Ammonio. Confunditur tamen apud authores.

Ῥίσκος. ϑ. ὁ. riscus, propriè cista pelle contecta, teste Donato.

Ῥίψ. πός. ὁ. uimen flexile, ramus salignus, ϖαρὰ τὸ ῥίπτω, uidelicet quòd inflectaī ob lentitudinem.

Ῥιψασπις. ιδος. ὁ. ἡ. timidus, qui abiecto scuto fugit, à ῥίπτω, & ἀσπίς.

Ῥῖψις. ιος. ἡ. impetus.

Ῥιψοκίνδυνος. ϑ. ὁ. temerarius sese in periculū præcipitans.

Τὸ P μεῖζ. τῶ O.

Ῥοά. ᾶς. ἡ. malus punica.

Ῥόας. irroratio, rarario, morbus satorū.

Ῥόγα. ἡ τῶν βασιλέων εὐσέβεια καὶ ἡ φιλοτιμία.

Ῥογεύς. ὁ. tinctor, βαφεύς.

Ῥογέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. floreo, concito, domo, ὀργῶ, ἀκμάζω, δαμάζω. Hesych.

Ῥόγχος. ϑ. ὁ. rōchus, uox factitia propriè stertentis, à ῥέγχω, sterto.

Ῥοδάνη. ης. ἡ. trama.

Ῥοδανός. οῦ. ὁ. Rhodanus Galliæ fluuius.

Ῥόδη. ης. ἡ. rosarum frutex.

Ῥοδίζειν. rosām recipere, imitari.

Ῥοδινόν. οῦ. τὸ. rosarium, id est aqua rosacea.

Ῥοδινός. οῦ. ὁ. roseus.

Ῥόδιος. ϑ. ὁ. Rhodius.

Ῥόδις, siue ῥοδοειδίς. pastillus roseus.

Ῥοδίτης οἶνος. uinum rosaceum.

Ῥοδοδάκτυλος. ου. ὁ. ἡ. habens digitos roseos, id est radios qui digitis similes uidētur, auroræ epitheton est.

Ῥοδοδάφνη. uitis species uuam rosæ similem ferentis.

Ῥοδοειδής. ίος. ὁ. ἡ. rosis similis, aspectu gratios.

Ῥοδόεις. εντος. ὁ. rosaceus. (sus.

Ῥόδον. ϑ. τὸ. rosa, quam Plutarchus sic dictā ait, ὅτι ῥεῦμα πολὺ τῆς ὀδμῆς ἀφίησι, quòd ingentem odoris fluxum emittat. Grammatici ἀπὸ τῦ ὄζειν declinant.

Ῥοδωνιά. ᾶς. ἡ. locus ubi rosæ nascuntur, rosarium, & uirile membrum.

Ῥοδοπήχεις. qui habent ulnas roseas.

Ῥοδοπός. οῦ. roseus color.

Ῥόδος. ϑ. ἡ. Rhodus insula.

Ῥόζω. latro: canum propriè, & metaphoricōs de hominibus pro ῥίγχω accipitur. Suid.

Ῥοή. ῆς. ἡ. fluxus.

Ῥοθέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. impetu feror, persequor.

Ῥοθιάθω. impetuosè remigo, καὶ ῥοθιάζω, confertim, & cum uocis strepitu feror. καὶ ἰσθίω.

Ῥόθιον. ϑ. τὸ. impetus, unda, fluctus, fluxus, propriè ἡ τῦ κλυδῶνος ὁρμή, ut annotat Aratī interpres.

Ῥοτοπιγίζω. nates clàm accedens extensa manu uerbero. Suid.

Ῥόθος. ϑ. ὁ. impetus, undarum strepitus.

Ῥοιά. ᾶς. ἡ. malum punicum.

Ῥοιβδέω. μ. ήσω. π. ηκα. absorbeo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ῥοῖβδος. ϑ. ὁ. absorbitio.

Ῥοιβέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. emico. neut. absolutum.

Ῥοισμός. ῦ. ὁ. sibilus, stridor.

Ῥοιζέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. sono, sibilo cum stridore, curro. neutrum absolutum.

Ῥοιζηδόν. cum magno impetu, uehementer, sonorè.

Ῥοίζημα. ατος. τὸ. sibilus, currus.

Ῥοῖζος. ϑ. ὁ. stridor sibili, impetus cum stridore, fluctus uehemens.

Ῥοίκοι. οἱ. mala punica.

Ῥοικός. οῦ. ὁ. prauus, strabus, rugosus. Vnde ῥοικαὶ dicuntur mulieres quarū uuluæ rheumatismo, hoc est fluctionibus laborant.

Ῥοισκοί. οἱ. corymbi aurei ornatus gratia sacrorum stolis annexi, ob mali punici similitudinem ita dicti.

Ῥοίτιον. ϑ. τὸ. Rhœteum, promontorium, & urbs Troadis.

Ῥομβέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. uoluo fundæ in morem aut rhombi.

Ῥομβοειδής. ίος. ὁ. ἡ. figura geometrica, habēs latera opposita æqualia, & angulos oppositos æqualeis, sed non est rectangula, nec æquilatera.

Ῥόμβος. ϑ. ὁ. rhombus, uertigo, & instrumentum quo

tum quo mulieres uertendo nent, & quadrilatera figura, quæ tamẽ rectangula nõ est. Et piscis notus.

ῥομφαῖα. ας. ἡ. framea, iaculum.

ῥομφεῖς. lora quibus consuuntur calcei.

ῥόος. ὁ. ἡ. fluxus.

ῥοπαλίζω. fustigo, agito.

ῥοπαλισμός. οῦ. ὁ. tentigo.

ῥόπαλον. ὁ. τὸ. clauus, baculus, fustis.

ῥόπαλος. ὁ. ὁ. claua, cuiusmodi gestabat Hercules.

ῥοπή. ῆς. ἡ. momẽtum lancis huc aut illuc inclinantis, ictus oculi. Accipitur pro auxilio & potentia.

ῥόπτρον. ὁ. τὸ. ῥόπαλον, malleus, impulsor, forespropellens. Vide κορώνη.

ῥοφάω. μ. ήσω. ω. ηκα. καὶ

ῥοφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sorbeo. neutrum, accusatiuo iungitur.

ῥόφημα. ατος. τὸ. sorbitio.

ῥοφυτόν. οῦ. τὸ. sorbile, ut ῥοφητὰ ὠά.

ῥόφιον. ὁ. τὸ. fluctus, absorbitio.

ῥοχθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. resono, suspiro. neutrũ absolutum.

ῥόω. fluo. neutrum absolutum.

ῥοώδης. εος. ὁ. ἡ. fluxus. ῥευματίαν ἔχων.

Τὸ P μεῖζ. τῦ Y.

Ργάδες. ἀι. uites quædam quæ alio nomine ψιναδες dicuntur, flutæ, spargi.

ῥύαμα. ατος. τὸ. custodia.

ῥυαξ. κος. ὁ. riuus.

ῥυαδος σώματος. laxi corporis.

ῥυάς. άδος. oculi uitium quando canthus lachrymas continere nequit.

ῥύατο. custodiebant, seruabant.

ῥυάχας. alueoli.

ῥύδην. uehementer, abundè.

ῥυγάδες. sedis ruinæ.

ῥυγομάχει. pugnat cum rostro. datiuo iungit

ῥύγχος. εος. τὸ. rostrum.

ῥύδην. καὶ

ῥυδόν. fusim, affatim, abundè.

ῥυέω. μ. ήσω. ω. ηκα. fluo. neutrum absolutũ.

ῥυζᾶν. lamentari, latrare.

ῥυηφενής. ἐος. ὁ. ἡ. diues, cui affluunt opes.

ῥυθμία. ας. ἡ. consonantia.

ῥυθμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. apto, accommodo. dirigo, regulo, corrigo, compono. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ῥυθμοποιία. ἡ. rhythmorum effictio.

ῥυθμοποιός. οῦ. ὁ. rhytmorum concinnator.

ῥυθμός. οῦ. ὁ. consonãtia, μέλος, modulatio, modulus, rhythmus.

ῥῦμα. ατος. τὸ. purgatio, impetus, aliqd quo pannus purgatur, propugnaculũ, striga.

ῥῦμαι. libero, protego, custodio.

ῥύμβειν. superbire.

ῥυμβός. οῦ. ὁ. uertex, ὁ ῥομβός.

ῥύμη. ης. ἡ. uicus. impetus.

ῥυμός. οῦ. ὁ. temo currus. Sic dictũ quòd teneat & conseruet currũ alioqui fragilem.

ῥυμοτομέω. μ. ήσω. uicos ordino, distribuo: uias, uicosq; seco & meto.

ῥυμοτομία. ας. ἡ. uiarum & tramitum sectio, atq; directio, metatioq;.

ῥυνεγχυτοῦται. naribus infunditur.

ῥυνίματα, ramenta.

ῥύομαι. μ. ύσομαι. ω. υσμαι. libero, tueor, defendo, protego, custodio, seruo. deponens, ac cusatiuo iungitur.

ῥυπαίνω. μ. ανῶ. ω. ανηκα. sordido, fœdo, conuicior, maledictis lacero, infamo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ῥυπαπαῦ. acclamatio nautica, Hesych. habet ἐυππάπαι.

ῥυπαρία. ας. ἡ. immunditia, sordities. transfertur ad animùm, & significat auaritiam, & est genus sordidi hulceris.

ῥυπαρός. οῦ. ὁ. sordidus, auarus, putris.

ῥυπάω. μ. ήσω. ω. ηκα, καὶ

ῥυπίω. squaleo, sordeo. neutrum absolutũ.

ῥυπίς. ίδος. ἡ. ruga.

ῥυπόγραφος. ὁ. ὁ. sordidarum humiliumq; rerum pictor.

ῥυπόεις. ντος. ὁ. sordidus.

ῥυποκόνδυλος. ὁ. parcus, extremè sordidus, q ne numulum quidem sumpti faceret ad ungueis repurgandos. Vide Chiliad. Eras.

ῥύπος. εος. τὸ. sordes, quæ in summis unguibus manuum ac digitorum colliguntur.

ῥυπόω. μ. ώσω. ω. ωκα. sordeo, cõtamino. neutrum absolutum.

ῥυπτικός. οῦ. ὁ. qui abstergendi uim habet.

ῥύπτω. τὸ καθαίρω, abstergo, purgo.

ῥυσά. ῆς. ἡ. tabes, ἠ κάρασις, corrugatio, siue rugarum sulcatio. Dicitur etiam ἐυσή.

ῥύσατο. liberauit.

ῥῦσθαι. liberare.

ῥυσιάζομαι. καὶ

ῥυσιζάω. μ. άσω. ω. ακα. capio pignus.

ῥύσιον. ὁ. τὸ. pignus, saluum conductum, uadimonium, λύτρον, ἀντίποινον.

ῥύσις. ιος. ἡ. fluxus, uadum, fluxio.

ῥυσίς. ίδος. ἡ. phiala aurea.

Ῥύσκομαι. libero, ſaluo.

Ρυσμός. figura apud Abderitas, teſte Suida.

Ῥυσσίμαζα. τὰ. facierum ſenilium rugæ ac ſordes. τὰ, inquit Suid. ὅσα τῶν ὄψεων τῶν γεγηρακότων σπιλώματα.

Ῥυσσός. σῦ. ὁ. rugoſus.

Ῥυσσόω. μ. ώσω. ω. ωκα. corrugo.

Ῥυσαίσκω. extraho.

Ῥυσάω. μ. άσω. ω. ακα. uiolo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ῥυσάκτυς. υος. ἡ. extractio cum uerberatione.

Ῥύσης. ου. ὁ. liberator.

Ῥυτά. τὰ. uaſorum genus: ἱερὰ τὰ ἥπατοσκόπα, ἢ τὰ ἑλκυσά.

Ῥυτᾶγωγεύς. έος. ὁ. habena & lorum equi.

Ῥυταίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. fœdo, conuicior, maledictis lacero, infamo. act. accuſ. iungitur.

Ῥυτήρ. ῆρος. ὁ. habena, frenum, lorum, flagellum quo cædebantur ſerui. Dicũtur & ὑσρίχιδες. cuſtos, extendens arcum.

Ῥυτιδόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. rugoſus ſum.

Ῥυτιδοῦται. obrugatur.

Ῥυτιδώδης. εος. ὁ. ἡ. rugoſus.

Ῥυτίδωσις. ιος. ἡ. corrugatio.

Ῥυτίς. ίδος. ἡ. ruga.

Ῥυτός. οῦ, ὁ. fluibilis, fluxibilis.

Ῥύτρον. ου. τὸ. rutrum herba.

Ῥύτρον. ου. τὸ λύτρον, redemptio.

Ῥύπτω. abſtergo.

Ῥύπωρ. ορος. ὁ. ſeruator, liberator.

Ῥυφόν. οῦ. τὸ. incuruum. Aeolica dictio.

Ῥυχάχετων. ου. ὁ. tumultus, συρφετός. Suid.

Ῥύψις. ιος. ἡ. purgatio.

Τὸ P μετὰ τὸ Ω.

Ῥώ. ᾶς. ἡ. ῥοιά. & coſtæ tenuiores, molliores ſq; ῥωὰ dicuntur.

Ῥωβικώτερος ὢν. qui uix poteſt pronunciare r literam.

Ῥωγαλέος. ου. ὁ. fractus, quaſi ῥαγαλέος, rimoſus, lacerus.

Ῥωγάς. άδος. ἡ. ſcala.

Ῥωγμή. ῆς. ἡ. rima capitis profundior. Et generaliter rima & ſalebra.

Ῥωγμός. οῦ. ὁ. tumor, ſciſſura, fiſſura, hiatus terræ.

Ῥώδης. fluctuoſus.

Ῥώδιγγες. tubera, uibices.

Ῥώθων. pars gutturis.

Ῥώθωνες. οἱ. nares.

Ῥώομαι. iraſcor, triſtor.

Ῥωμαϊκός. ὁ. καὶ

Ῥωμαῖος. ου. ὁ. Romanus.

Ῥωμαλίος. ίου. ὁ. robuſtus.

τὸ Ω.

Ῥωμὴν λέξις. perpetua elocutio uertitur ab Aquila.

Ῥώμη. ης. ἡ. robur, potentia, ſanitas, ualentia, fama, Roma urbs: quam Solinus Valentiam prius fuiſſe dictã Latinis tradit. Latini putãt à ruma dictam, hoc eſt à mamma lupæ, quam ſuxerunt Remus & Romulus. Vide item Plutarch. in uita Romuli.

Ῥώμυνμι. μ. ώσω. ω. ωκα. καὶ

Ῥωμύω. ualeo, id eſt ſanus ſum, & firmus, cõfirmo. Ἐῤῥωμένος, robuſtus.

Ῥῶμος. ου. remus.

Ῥώνιος. ου. ὁ. diues, ἄξιος, πλούσιος.

Ῥώξ. γός. rupes, arena, acinus, uua.

Ῥώομαι. fluo, uel promptè & generoſè ſto.

Ῥῶπες. uirgulta, ſyluoſæ plantæ: unde ἐρῶπα γράφοι dicuntur. Item loca ſyluoſa, loca cõplantata & ſyluoſa.

Ῥωπήϊον. τὸ. locus uirgultis plenus.

Ῥωποπερήθραν πῶν. quidã comicus Demoſthenem uocauit per cauillum.

Ῥωποπώλης. ου. ὁ. minutarum & omne genus rerum emptor.

Ῥωπικά. τὰ. merces uariæ.

Ῥωπικός. οῦ. precioſus.

Ῥώπον. τὸ. καὶ

Ῥῶπος. ου. ὁ. faſciculus ſeu ſarcina è diuerſis rebus colligata, & confuſio quędã uariorum colorũ, miſcellanea colorum coaceruatio, mixtura pictorũ & unguẽtariorum, quod item ſignificat παντοδαπὸν φόρτον, id eſt miſcellaneũ onus. Itẽ ῥῶπος, nulla re dignus. Vide Suidam.

Ῥῶσαι. σπουδάζειν.

Ῥῶσις. ιος. ἡ. ſanitas.

Ῥωστήρ. ῆρος. ὁ. malleus.

Ῥωστικός. ῆ. όν. corroborans.

Ῥωχμός. οῦ. ὁ. ſciſſura, χάσμα, terræ diſceſſio, apud Homerum, ῥωγμὸς ἵνα γαίης.

Ῥώψ. uirgultum, καὶ ῥῶψα, herba tenera.

Ῥώω. μ. ώσω. ω. ωκα. firmo. Thucydides: ἐῤῥώτο, id eſt, προεθύμειτο, properabant.

Τὸ Σ μετὰ τὸ A.

Σ. lingua Megarenſium, Herodiano teſte, ſignificat τινά, id eſt quædam.

Σᾶ. pro σῶα, contractè.

Σαβάζειν. bacchari, tripudiare more bacchantiũ.

Σαβάσιος aũt Bacchus cognominatus eſt, ab eiuſmodi

eiusmodi sabasmis & furiosis saltationib⁹. Vide Cœlium lib.iiij. cap.xv.

Σαββατικὴ ἡμέρα. septima dies.

Σάββατον. ϑ.τὸ. sabbatum. Hebræa uox qua significatur quies: nam eo die nempe septimo, cuiusq; hebdomadæ, Iudæis fas non erat quicquàm agere. Plutarchus innuere uidetur σάββατον dici à σαβάζειν. Iudæi eũ eo die se inuicem ad largius bibendum inuitare soliti erant.

Σαβοῖ. debacchantis acclamatio atq; cõpellatio. Vtitur Demosthenes eo contra Aeschinẽ, κὴ βοῶν εὐοῖ, σαβοῖ. Nam probris insectatus Aeschinem, ut qui matrẽ comitari solitus fuerit, atq; unà cum ea sacra colenti clamare εὐοῖ, σαβοῖ. Strabo lib.x. Geogra.

Σ Α Γ. Σ Α Θ.

Σαγανέα. ας. ἡ. piscatio.

Σαγάπηνον. ϑ. τὸ. sagapenum: succus est herbæ cuiusdam ferulam referentis nascentis in Media. Alij legunt σαβάπηνον.

Σάγαρις. ιος. ἡ. gladius Persicus.

Σάγη. scutum.

Σαγηνευτήρ. ῆρος. ὁ. piscator.

Σαγηνεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. irretio. euerriculare transtulit Valla, quod Herodotus dixit σαγηνεύειν. circundo retibus, illigo.

Σαγήνη. ης. ἡ. retis genus, quod Latini uerriculum, uel euerriculum uocant, à uerrẽda aqua uel roari.

Σάγμα. ατος. τὸ. cumulus, theca clypei, σάγη enim clypeus dicitur, imò tota panoplia.

Σαθέω. calefacio, foueo, ϑάλλω.

Σάθη. ης. ἡ. ueretrum.

Σαθρός. οῦ. ὁ. debilis, marcidus, flaccidus, carios us, detritus.

Σ Α Ι. Σ Α Κ.

Σαίνουροι, & σαινυρίδες. οἱ. dicũtur equi uel canes caudam perpetuò mouentes. Hesych.

Σαίνω. μ. ανῶ. turbo, terreo, commoueo, adulor, mulceo. Sumptum à canibus caudam mouentibus.

Σαίρω. μ. αρῶ. uerro, id est scopo, scopis purgo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Σαϊτικὸς νόμος. mos uetus, lex saitica nuncupata. Plato in Timæo.

Σάκανδρος. pudendum muliebre.

Σακέλλα. καὶ

Σακίλλιον. marsupium, saccus, ὅπου τὸ χρύσιον τίθεται, inquit Hesych.

Σακίσπαλος. ϑ. ὁ. scutum quatiens, bellicosus.

Σακισφόρος. ϑ. ὁ. scutifer.

Σακεύω. ὑλίζω, apud Herodotum.

Σακκίζεσθαι. sacellare, quod est uinũ saccis perfusum corrigere.

Σακκίον. ϑ. τὸ. saccus, crumena.

Σάκκος. εος. τὸ. saccus, cilicium.

Σάκος. εος. τὸ. scutum.

Σάκρῳ ξῦσι ῥώμης. id est regi sacrorum sacrificulo: ita uertit à Plutarcho in Proble. 229.

Σάκτωρ. ϑ. ὁ. sacculus.

Σάκωμα. æquipondium.

Σ Α Λ. Σ Α Μ.

Σάλα. cura.

Σαλάγειν. stuprare.

Σαλαΐζειν. lamentari, θρηνεῖν, κόπτεσθαι.

Σαλάκωνες. οἱ. molles, effœminati, alij prodigos interpretantur.

Σαλακωνίζειν. τὸν ὠμὸν ἀισχρῶς κινεῖν, id est nates parũ decore mouere, quod nos ceuere dicimus, id quod Aristoph. σαυλοπρωκτιᾷν quoq; uocat. Sunt qui dictũ tradant à Salacone quodam molliculo, & delitijs diffluente.

Σαλάμβη. ης. ἡ. infumibulum, fenestra.

Σαλαμίνια. ας. ἡ. nauis publica uocabatur apud Athenienseis, qua euocati ad iudiciũ subuehebantur.

Σαλάω. μ. άσω. ϖ. ακα. quatio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σάλγαμα. τὰ. quæcunq; in uasis cõdita seruantur ad uictum nostrum.

Σαλεύομαι. labor, iactor.

Σαλεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. coagito, quatio, agito, moueo, fluctuo, cõmoueo, salio.

Σαλμυδυσσός. οῦ. ὁ. littus iuxta Euxinum pontum uadosum & periculosissimum.

Σάλος. ϑ. ὁ. commotio ac tumultus propriè maris ac fluctuum, fluctus, turbatio maris & iactatio, procella, uertigo, uacillatio: unde poëtæ σάλον uocant.

Σαλοῦσθαι. curiosè incedere, & accuratè, ut molliculi.

Σάλπη. ἡ. salpa, piscis genus.

Σάλπιγξ. γος. ἡ. tuba.

Σαλπίζω. μ. ίξω. ϖ. ιχα. buccino. neutrum absolutum.

Σαλπιστής. οῦ. ὁ. tubicen.

Σαμαίνη. ης. ἡ. nauigij genus bireme, rotundum & concauum, atq; in uentris similitudinem formatũ, ut mare percurrere & celeriter conuerti posset. A Polycrate Samiorum tyranno primo inuentore nomẽ habens, authore Plutarcho. Alij numisma

hoc nomine intelligunt.

Σαμάνια. τὰ. ornamenta quędam muliebria.

Σάμβαλα. τὰ. calciamenta, σάνδαλα.

Σαμβύκαι. αἱ. inſtrumenta muſica triangula, in quibus decantabant Iambos. De inſtrumentis muſicis uarijs lege Pollucem libro iiij. cap. viij.

Σαμβύκη. ης. ἡ. ſambuca.

Σαμβυκίſριαι. αἱ. mimæ.

Σάμιος. ὁ ἀπὸ σάμου. Σαμαῖος, ὁ ἀπὸ σάμης.

Σαμνιſρίς. ίδος. ἡ. iaculatrix.

Σαμφόραι. equi quibus impreſſus erat σ character: quemadmodum κοππατίαι quibus

Σάμψυχον. amaracus. (κ litera.

Σαμψυχίζομαι. ſanſuci odorem repræſento.

Σ Α Ν. Σ Α Ὸ. Σ Α Π.

Σανδάλιον. ϗ. τὸ. ſandalium, calciamentum muliebre.

Σανδαράκη. ἡ. cibarij genus, cui duricies terræ proxima.

Σάνδυξ. υκος. ὁ. genus ceruſſæ à colore ſandaracha.

Σανίδώδης. εος. ὁ. ἡ. aſſamentorum ſimilis.

Σανίδωμα. ατος. τὸ. tabulatum.

Σανίδωμαι. tego, tabulo, hinc σεσανιδωμένα τὰ ὠλοῖα, tecta tabulata.

Σανίς. ίδος. ἡ. tabula, aſſer, ſtipes.

Σάος. ϗ. ὁ. ſoſpes, σῶος, & proprium fluuij.

Σαοσίμβροτος. ϗ. ὁ. ſeruans homines.

Σαόφρων. ονος. ὁ. prudens, ſanæ mentis.

Σαόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ſaluo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σαπέρδης. ϗ. ὁ. ſaperda piſcis, ponticum obſonium, qui alio nomine coracinus appellat.

Σαπρία. ας. ἡ. σηπεδὼν, caries, putredo.

Σαπρόνημα ὀλκή. putreſcentia ulcera.

Σαπρός. οῦ. ὁ. marcidus.

Σαπρότης. ητος. ἡ. marcedo.

Σαπφώ. οός. ἡ. Sappho, una ex nouem poëtis Lyricis.

Σ Α Ρ.

Σαράβαρα. ας. ἡ. ueſtis perſica, τὰ περὶ τὰς κνημίδας ἐνδύματα. Heſych.

Σάραβος. ϗ. ὁ. muliebre pudendum. Suidas in neutro ponit, cunnus.

Σαράπις. ιδος. ὁ. Sarapis deus, quem Alexandrini colebant.

Σαργάνη. ης. ἡ. ſporta.

Σαρδάζειν. Sardonium ridere.

Σαρδαναφάλος. ϗ. ὁ. morio, γελοτοποιός.

Σάρδιος. lapis precioſus.

Σαρδώνιος πόα. Sardonia herba, quã Latini ranunculum uocant. Ea iuxta Dioſcor. in cibo. potu uę ſumpta, mentis alienationē & cum laborum contractione eas conuulſiones facit, ut riſus ſpeciē præbeat: à quo euentu natũ prouerb. eſt, Sardonius riſus.

Σάρισα. ης. ἡ. haſta Macedonica.

Σαριſοφόρος. ϗ. ὁ. ſariſſatus, haſtam ſariſſæ portans.

Σαρκάζω. μ. άσω. ω. αικα. amarulentè rideo, naſo ſuſpendo, ſubſanno.

Σαρκασμός. οῦ. ὁ. ſarcaſmos, ironiæ genus, dicacitas concinna, exacerbatio.

Σαρκίδιον. ϗ. τὸ. caruncula.

Σαρκικός. οῦ. ὁ. carnoſus.

Σάρκινος. ϗ. ὁ. carneus, materiã ſignificat, non qualitatem, quam notant cum dicunt σαρ

Σάρκιον. caruncula. (κικός.

Σαρκίτης. ὁ. qui in carnem redegit.

Σαρκοῖ. carne replet.

Σαρκοκόλλα. lachryma arboris naſcentis in Perſide, ſimilis thuris pollini, Latinè etiã ar

Σαρκολαβίς. ſorpex. (temonia.

Σαρκοσχίζω. carnem à cute aufero.

Σαρκοφαγία, ἡ κρεοφαγία. ἡ. eſus carnium.

Σαρκοφάγος. ϗ. ὁ. carnem comedēs. Ponitur pro τάφος.

Σαρκόω. μ. ώσω. ω. ωκα. incarno, uulnus incarno, carneſco, carne expleo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σαρκώδης. εος. ὁ. ἡ. carnoſus.

Σάρκωσις. ιος. ἡ. incorporatio.

Σάρξ. κός. ἡ. caro.

Σαρρύφθιος. deſipio, uanus fio.

Σαρῶ. uerno, orno, σαίρω.

Σάρωθρον. ſcopæ.

Σαρῶμα, ἡ σάρωσις. τὸ φιλοκάλημα.

Σαρῶμαι. ſcopis purgor.

Σάρων. νος. ὁ. Saron deus nauticus, à quo & Saronico mari cognomē inditum: de quo Ariſtides in Themiſtocle, ὅθ' ἵνα τὸν πάντα χρόνον πῶ θαλάττην οἰκῶσιν, ὥσπερ τὸν γλαυκόν φησι τὸν Ἀνθηδόνιον, ἢ τὸν Σάρωνα τὸν ἐπώνυμον τῶ πελάγους. Pauſanias ſcribit Σάρωνα Aethiopiæ maritimæ regioni imperaſſe. Hinc & apud Græcos prouerbium illud de hominibus arti nauticæ plurimum deditis, Σάρωνος ναυτικώτερος.

Σ Α Τ.

Σατνιόεις. ντος. ὁ. fluuius Phrygiæ.

Σατραπεία. ας. ἡ. præfectura.

Σατραπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ſum præſes.

Σατράπης. ϗ. ὁ. ſatrapa, id eſt præfectus prouinciæ

uinciæ, perſicum uocabulũ. Vide Alexan. Neapol. lib. iiij. cap. xxiij.

Σάτ̃ω. μ. άξω. τ. αχα. honoro, impleo, conſtipo, onero, inſtruo. actiuum, accuſ. iungitur.

Σατυρία. ας. ἡ. genus eſculenti ex herba.

Σατυρίασις. ιος. ἡ. priapiſmus, & totius corporis cancer, elephantiaſis. Vide Nicolaum Leonicen. de morbo Gallico.

Σατυρίζω. arrigo, arreſſo.

Σατυρισμός. τ. ὁ. motus ſiue pruritus ad Venerem.

Σατυρικὸς χορός. ſatyricus chorus.

Σατυριῶ. prurio ad Venerem, inſtar Satyri.

Σ Α Ύ.

Σαυαρμορτόπωρ τὰ μιγ. inter ſe atq; apte conglutinans aliqua. Plut. in Polit.

Σαυκόρ. τ. τὸ. aridum. Heſychius σαυκρὸν habet, ἀβρὸν, ἁλαφρὸν, ἄπερον.

Σαυλοπρωκτιᾶρ. τὸ σαλακωνίζειν.

Σαῦλος. uitioſus fluxusq;.

Σαυλοῦσθαι. deliciari, τρυφᾶν, θρύπτεσθαι, ἐναβρύνεσθαι. Heſych.

Σαυμχός. putris, debilis.

Σαυνία. τὰ. miſſiles lapides.

Σαῦρα. ας. ἡ. lacerta.

Σαυρία. ας. ἡ. corruptio ſegetum, iaculum, uenabulum.

Σαυριάζω. μ. άσω. τ. ακα. deſtruo ſegetes, iaculor, ferio.

Σαυροειδὴς. ές. ſimile lacertæ.

Σαυρομάται. οἱ. Sauromatæ, ab oculis ſcilicet lacertinis.

Σαῦρος. ου. lacertus animal.

Σαυρωτήρ. ῆρος. ὁ. locus ubi haſta locatur, & iaculi manubrium, cuſpis haſtæ.

Σ Α Φ.

Σάφα. manifeſte, σαφῶς, φανερῶς, λαμπρῶς.

Σαφαλλαμένους. τοὺς. calamitatibus ſuccumbentes, apud Xenoph.

Σάφθα. declaratio.

Σαφίσατα. manifeſtiſſimè.

Σαφισάτη γλῶσσος. explanatiſſima lingua.

Σαφήνια. ας. ἡ. claritas.

Σαφηνίζω. μ. ίσω. τ. ικα. declaro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σαφὴς. ἐος. ὁ. ἡ. manifeſtus, ἀληθὴς.

Σαφήτωρ. ορος. ὁ. uates uerus, interpres, μάντις, ἑρμηνεύς.

Σαφόω. μ. ώσω. τ. ωκα. ſaluo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σαφῶς. perſpicuè, ſanè.

Σαώω. idem quod σώζω, ſeruo.

Τὸ Σ μιζὸν τοῦ Β.

Σβεννύω. μ. σβέσω. τ. ικα. extinguo. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Σβέσις. ιος. ἡ. extinctio. Ariſtot. dicit luminis extinctionem quæ per ſe fit μάρανσιν uocari: quæ ab alio σβέσιν.

Σβεστήριος. ου. ὁ. qui extinguendi uim habet. unde σβεστήρια κωλύματα, machinamenta ad reſtinguendum ignem.

Τὸ Σ μιζὸν τοῦ Ε.

Σέ. te.

Σεβάζομαι. καὶ

Σεβάζω. μ. άσω. τ. ακα. colo & ueneror religioſe.

Σέβας. τὸ. reuerentia, adoratio.

Σεβάσθησαν. coluerunt.

Σέβασμα. ατος. τὸ. ſimulacrum, cultus deo aut ei qui maieſtatem quandam obtinet exhibitus, interdũ hic ipſe cui exhibeẽ. In ſumma, omne quod ueneramur hoc uocabulo comprehenditur, ueluti ara, ſimulachrum, monumentum, delubrum, ſtatua, & id genus alia.

Σεβάσμιον. ν. τὸ. reuerentia.

Σεβάσμιος. ου. ὁ. pius, religioſus, uenerabilis, uenerãdus. Σεβάσμιον ἀξίωμα, & σεβάσμιος τιμὴ, auguſta dignitas.

Σεβαστός. οῦ. ὁ. adorabilis, honorabilis. Imperatores Romani dicti ſunt σεβαστοί, & priuatim Octauius Cæſar, qui Auguſtus primũ appellatus eſt.

Σέβομαι. colo, ueneror. deponens, accuſatiuo iungitur. Accipitur etiam paſſiue pro color.

Σεβόμενος. colens, religioſus.

Σεβίζω. μ. ίσω. honoro, benedico.

Σέβις. ἡ. πῆξις, fixio, firmitas.

Σέβω. colo, ueneror. actiuum, accuſatiuo iungitur. ad deos pertinet.

Σέδας. τὰς. καθέδρας.

Σ Ε Θ. Σ Ε Ι.

Σέθεν. καὶ

Σεῖο, pro σοῦ Doricè, tui, primitiuè.

Σεθονία. ας. ἡ. Theſſalia.

Σείνεται. lædit, nocet.

Σείρ. ρος. ὁ. ſol.

Σειρά. ᾶς. ἡ. catena, uinculum.

Σειραίνω. μ. ανῶ. exicco.

Σειρᾶιος. ν. ὁ. nomen dextri equi currus quando ludebant in theatro.

Σειραφόρον. ἡγεμονικόν.

Σειρήν. ῆνος. ἡ. (Cœl. habet σείρη) Siren apis

genus, aut certe apum domuncula, & fabu losarum mulierum una, quarũ hæc nomi na fuisse dicuntur Parthenope, Leucosia, & Ligia. Deducitur autem uox non à σύρω quod est traho, ut quidã uolũt, sed à σείω, uel ἀπὸ τῆς σειρᾶς. Significatur hoc nomine & auicula quędam, & indumentum quod dam prætenue.

Σειρῆναι. uocantur pellucida amicula.

Σειριάω. μ. άσω. ω. ακα. luceo, sicco.

Σειρίδες. funiculi.

Σείριος. ε. ὁ. Sirius stella quę canicula dicitur, pro sole ardentiore ponitur, sicut σείρ. Est etiam uestimenti tenui genus.

Σειρομάστης. ε. species iaculi, hasta, δορύφορος.

Σειροφόρος. οἰωνός, ἡγεμονικός.

Σεῖστρον. ου. τὸ. sistrum, crepitaculum æreum in sacris Isidis solenne.

Σεισάχθεια. ας. ἡ. alleuatio debiti communis, lex apd' Atheniẽses, quasi onus excussum. Nouas tabulas Latini uocant, id est, χρεῶν ἀποκοπάς. Solon enim σεισάχθειαν uocauit, quasi oneris iniqui excussionem.

Σεισίχθων. ονος. ὁ. motor terræ. epitheton Ne ptuni.

Σεισματία. ας. ἡ. ἡ

Σεισμός. ῦ. ὁ. terræmotus, terrę quassatio. Era smus. Plutarc. in uita Cimonis: σεισματίαν προσαγορεύσι τὸν τάφον τῶν ἐφήβων οἷς ἐπέπεσε τὸ γυμνάσιον.

Σεισοπυλίς. ίδος. ἡ

Σείσουρα. ας. ἡ. auicula quæ assiduè caudam quatit. quidam motocillam uocant.

Σείω. μ. είσω. ω. εικα. quatio, concutio, uentilo iactoq. ἔσεισε, terræmotus fuit. actiuũ, ac cusatiuo iungitur.

Σ Ε Λ.

Σελαχίω. μ. ήσω. ω. κα. luceo. neutrum absol.

Σελαχίζω. luceo, ardeo.

Σελαίναι. lampades.

Σέλας. απ. τὸ. iubar, lumen, σελίας.

Σελασφόρος. ε. ὁ. lucifer.

Σελάχη. pisces sine squammis, cartilaginata.

Σελάω. splendeo.

Σέλγη. ης. ἡ. ciuitas Pisidiæ, unde ἀσέλγεια dicta quòd ibi intemperanter uiueretur.

Σελίας. iubar, splendor, lumen, fulgor.

Σεληναῖα. ας. ἡ. luna.

Σεληναῖος. ε. ὁ. lunaris.

Σελήνη. ης. ἡ. luna.

Σεληνιάζομαι. sum lunaticus, sideror. dictum quòd furor non esset perpetuus, sed certis recurreret interuallis.

Σεληνίδια. τὰ. lunulæ.

Σεληνίτης οἶνος. ex apio confectum uinum.

Σέλινον. ε. τὸ. apium.

Σελίς. ίδος. ἡ. spacium inter lineas, liber, pa gina.

Σελλίζειν. sellisare, ambitiosum esse, simulare opes cum sis inops, à Sello quodam.

Σέλλος. ε. Sellius arrogans quispiam, qui cũ pauper sit, diues haberi studet.

Σελλοί. οἱ. Selli, gens Epirotica, Iouis sacer dotio consecrata, qui & ἕλλοι dicuntur.

Σέλμα. απ. τὸ. tabula, fundum maris.

Σελμίδες. ἁι. rudentes, tabulata.

Σ Ε Μ.

Σεμίδαλις. ιος. ἡ. siligo, simila, similago. Est autem siligo apud Plinium nõ modo gra num delicatissimi & primarij Africiq. tritici, sed etiam medulla siliginei grani. Vide Assem Budæi.

Σεμιδαλίτης ἄρτος. ex similagine factus panis.

Σεμναί. ἁι. deæ Eumenides, sic uocantur fu riæ apud Athenienses, bene ominandi gratia, quibus sacrum fiebat in curia Areopagitarum, ut quas existimari uolebant eius esse curiæ prędes, in qua sicarij iudicaban tur, tanquàm uindices & ultrices hominũ necatorum. Quibus sacrificuli ob id tres erant instituti, id est, ἱεροποιοί. Vide annotat. in Pandect. Bud.

Σεμνεῖον. ου. τὸ. locus ubi congregantur uiri honesti, Scytharũ locus ubi mysteria peragebant.

Σεμνηγορία. ας. ἡ. concio honesta.

Σεμνολόγημα. απ. τὸ. grauis & reuerenda oratio, σεμνόν, κατάσυγον, καὶ ἡσυχον. Significat etiam ἔνδοξον, καὶ θαυμαστόν, ἡ ἄξιον ἐντροπῆς, καὶ μέγα, ἡ ἔξιν ἔχον. Hesych.

Σεμνόθεοι. οἱ. diui, humaniq. iuris peritissimi, ac religione dediti, quales appellati sunt philosophi & gymnosophistæ apud Diogenem.

Σεμνολογία. uenustus sermo, & grauis, & lepidus, scitèq. compositus. Sic appellat Alicarnasseus rhythmos Isocratis.

Σεμνόλογος. ὁ κομπαστὴς ἡ μεγαλήγορος.

Σεμνολογῆται. ἀντὶ τοῦ κομπάζω apud Lucianũ.

Σεμνολογῶ. honestè & grauiter loquor uel iacto & ostento, dicendo orno & celebro. & ἀντὶ τοῦ σεμνολογῆται. Pausa. in Corinth. ἀλλ' ἐμοὶ δοκεῖ, ἀθηναῖοι περὶ τῆς ἀτιμίας ἐσεμνολόγησαν, id est, ἐσεμνολογήσαντο, hoc est, Atticæ laudes

laudes prodiderunt, magnifice de Attica locuti sunt.

Σεμνομυθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. scitè fabulam narro, fabulor.

Σεμνοποιοῦμαι. grauiter me habeo, in grauitatem me compono, honestos & speciosos mores præ me fero, & σεμνύνομαι.

Σεμνοπροσωπία. oris dignitas.

Σεμνοπροσωπῶ. honestatè & grauitatem aspectu & ore præ me fero, superbus sum, grauem faciem ostendo.

Σεμνός. οῦ. ὁ. castus, uenustus, seuerus, uenerandus, pudicus, καλός, honestus, innocẽs, grauis, λεπτικός, serius. Σεμνὰ item uocant sacrata & inaccessa loca. Apud Lucianũ σεμνὸς pro religioso.

Σεμνότης. ητος. ἡ. castitas, sanctimonia, authoritas, grauitas, uerecundia, seueritas morũ qualis est in uirginibus & iuuenibus probè & pudicè institutis.

Σεμνυλόγημα. ατος. τὸ. grauis & reuerenda oratio.

Σεμνύνομαι. grauiter me habeo, cum grauitate ago & compositè, ad grauitatem me cõpono, iacto, glorior.

Σεμνύνω. μ. υνῶ. ω. υνα. κομπάζω. honesto, orno, glorior. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Σεμνῶς πάνυ. uenustè admodum.

Σέο. tui, pro σοῦ.

Σ Ε Π. Σ Ε Ρ.

Σεπλασία. forum fuit Capuæ in quo negotiabantur unguentarij.

Σεπτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. uenero.

Σεπτήριον. ου. τὸ. nouennalis solennitas, quæ Delphis celebrabatur in memoriam eius pugnæ, quã Appollo aduersus Pythonem gessit, quem ad Tempe usq; persequutus fuerat. Quidam tradunt Pythonem metu fugisse, nonnulli saucium ac fugientem in ea, quam nũc sacram uiam dicimus, prius quàm Apollo eum consecutus esset, occubuisse: ita sepultum à filio (cui nomen αἴξ) ab Apolline inuentum. Quarum omnium rerum σεπτήριον imitatio quædam est.

Σεπτός. τὴ. ὁ. uenerandus, precious, sanctus.

Σέρις. ιος. ἡ. intybum, siue cicorium.

Σέρφος. ῳ. ὁ. insecti genus formicæ simile.

Σ Ε Σ. Σ Ε Υ. Σ Φ Ω.

Σεσαγμένος. ὁ. repletus, onustus.

Σεσαγμένοι ἵπποι. sellis instrati equi.

Σεσαγγάμβρος. ὁ. lacunosus.

Σεσήρασι καθ' ἴχνους. inhiant ad uestigium.

Σέσηρε. reniduit, simulatè risit, hiault, γελαδολίως ψύχει τοὺς ὁδόντας.

Σέσηρος. rictus, id est, minax oris habitus, ut canes rugientes.

Σεσηρῶς, μεχνιώς.

Σέσιλος. ῳ. ὁ. cochleæ nomen quæ in sentibus & frutetis hærere solent.

Σεσιμωμένοι. parum inducti.

Σεσοφισμένως. scitè.

Σέσυφος. ῳ. ὁ. ueterator, astutus, πανοῦργος.

Σεύαμαι. concito.

Σεύατο. ὥρμησε, irruit.

Σεύθω. concitetur.

Σεύομαι. μ. εύσομαι. ἀόριστος πρῶτος ἐσύθην. ἀόριστος δεύτερος ἐσευα. persequor, concito.

Σεύς. uermis.

Σεῦτλον. ῳ. τὸ. beta.

Σεύω. cieo, moueo, cõcito, excito, διώκω. aorist us primus passiuus ἐσύθην.

Σεώ. gemini Castor & Pollux apud Lacedæmonios. nam σεοὶ illis θεοὶ dicuntur.

Τὸ Σ μετὰ τοῦ Η.

Σήθω. attamino, cribro, incerno.

Σηκάζω. μ. άσω. ω. ακα. stabulor, & metaphoricῶς fugio. Item concludo. neutrũ absolutum.

Σηκακόρος. ῳ. ὁ. gregis custos.

Σηκικόρος. stabularius, ὁ τοῦ σηκοῦ ἐπιμελούμενος, Suidas.

Σηκίλη. ης. ἡ. pedissequa, proma.

Σηκίς. ίδος. ἡ. uerna, cubicularia, ancilla. Aristopha. Vespis: ὅτι τὼ θύραν ἀνέωξεν ἡ σηκὶς λάθρα.

Σήκιτος. ου. ὁ. pinguis.

Σηκός. τὸ. ὁ. stabulum in quo seorsum agni lactantes clauduntur. Aristoteles pro loculis usus est, quæ Columella loculamenta uocat. Mandra, templum, τάφος, pars templi interior, quæ alio nomine adytum dicitur.

Σηκύλη. ἡ. idem quod σηκὶς, & σηκίλη.

Σήκωμα. æquipondiũ, hoc est, pondus quod altrinsecus additur ad æquilibrium faciendum. Vitruuius sacoma dixit.

Σηλία. id est πηλία. & τὰ σήλια, uasa quædam in quibus fit panis.

Σῆμα. ατος. τὸ. sepulchrum, signum, monumentum.

Σῆμα αἴρειν. signũ uellere & tollere in bello.

Σημᾶια. ας. ἡ. imago, signum.

Σημαίνομαι. coniecto. τὸ παρασημαίνομαι, obsigno.

Σημαίνω. μ. ανῶ. significo, indico, do signum, edico. Item impero, imperito. Vnde τὰ σημαινόμενα πράττειν, parere mandatis, imperata facere. datiuo iungitur.

Σημαίνειν τῷ ἐφοδον. signum dare pugnæ.

Σημαίνειν κατάζευξιν. signum ponendis castris dare.

Σημάλτεος. ὁ. significatiuus.

Σημαντήρ. ῆρος. ὁ. res qua significatur.

Σημαντικός. ὴ. ὸν. significatiuus.

Σήμαντρον. ου. τὸ. signaculum.

Σημάντωρ. ορος. ὁ. signator, significator, ἐπιτάκτωρ, ἡγέμων.

Σημασία. ας. ἡ. significatio.

Σημειογραφεῖν. notis & conscribendi compendijs scribere.

Σημειογράφος. ὁ ταχυγράφος, exceptor actuarius, qui notis scribit ut uerba oratorū subsequatur.

Σημεῖον. ου. τὸ. signum & nota, uestigium. Est etiam punctum, id est, κέντρον, ἀκαριαῖον.

Σημεῖον δὲ cum dicunt, hoc significāt, huius rei quam dico signum est & argumentum. & sine uerbi substantiui aut alius adiectione dicitur.

Σημειοῦμαι. adnoto, idem quod ἀποσημειοῦμαι. & cōmentarium rerum scribo, ex quo fiat postea historia. Est etiam insignio, signū prætendo uel imitor. Capitur etiam passiuè pro insignior, notor.

Σημειόω. μ. ώσω. ω. ωκα. noto, excipio. actiuū, accusatiuo iungitur.

Σημειοφόρος. ου. signifer.

Σημειώδης. εος. ὁ. ἡ. qui aliquid notat.

Σημείωσις. ιος. ἡ. scriptio, superscriptio, commentarius.

Σήμερον. hodie.

Σημότης τῶν ὀδόντων. incuruitas dentium.

Σὴν χάριν. tua gratia. ἀντὶ τοῦ σὸς χάριν σου.

Σηπεδών. όνος. ἡ. marcedo, putredo, caries.

Σηπία. ας. ἡ. sepia.

Σηπίδιον. ου. sepiola.

Σήπιον. ου. τὸ. sepium.

Σήπομαι. μ. σήψομαι. ω. ημαι. putresco, rancesco. aorist. secundus ἐσάπην. deponēs absolut.

Σήπια. medicamenta quæ uim habent erodendi putrefaciendiq.

Σήπω. μ. ήψω. ω. ηφα. putrefacio.

Σηραγγώδης. εος. ὁ. ἡ. rimulentus.

Σήραγξ. γγος. ἡ. antrum, cauerna, hiatus terræ.

Σῆρες. οἱ. Seres populus, alij uermes nentes sericum.

Σηρικόν. οῦ. τὸ. sericum.

Σήρω. aperio.

Σής. τός. ὁ. erugo, tinea.

Σησαμίτης. ου. ὁ. panis ex sesamo factus.

Σήσαμον. ου. τὸ. sesamum, uulgò risum uocāt.

Σήσαμος. ου. ἡ. idem.

Σησαμοῦς. οῦντος. ὁ. genus placentæ, ex sesamo & melle. Differt autē à σησαμή, quod idem est quod σησαμίς, unde σησάμινον ἔλαιον, qđ & σήσινον dicitur, quo Cyri perungebantur milites. Vide Suidam, & Cœlium.

Σηστός. οῦ. ὁ. καὶ ἡ. Sestus, urbs est maritima è regiōe Abydi, in qua habitabat Hero puella de qua Musæus.

Σητάνειος. ου. ὁ. panis ex farina purgata.

Σητόβρωτος. ου. ὁ. comestus à tinea.

Σήψ. πός. sceps, genus serpentis.

Σῆψις. ιος. ἡ. putrefactio, corruptio.

Τὸ Σ μετὰ τοῦ Θ.

Σθεναρός. οῦ. ὁ. καὶ
Σθένης. ὁ. potens, ualidus.

Σθένος. εος. τὸ. potentia.

Σθενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. confirmo. Apud Sophoclem pro possum. Et σθένοντῶν potentes apud Euripidem. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σθενώ. οῦς. ἡ. Stheno soror Medusæ.

Σθηθύνιον. medium pectoris.

Τὸ Σ μετὰ τοῦ Ι.

Σιαγών. όνος. ἡ. maxilla.
Σιαλίζω. μ. ίσω. saliuam glutio.

Σίαλος. ου. ὁ. porcus pinguis. Pingue suillum uertit Erasmus. Σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ: Odyss. β'. Item saliua, spuma ex ore emissa. Vnde σιαλίζω. Reperitur & τὸ σιαλόν.

Σιαλόχος. ου. ὁ. qui spuit inter loquendum.

Σιάλωμα. ατος. τὸ. circulus scuti.

Σιβαία. ας. ἡ. καὶ
Σίββα. pera.

Σίββη. ἡ. malum granatum.

Σιβλύνη. tibiarum repositorium.

Σίβυλλα. ης. ἡ. Sibylla, uates, à denunciandis deorum cōsilijs. σιοὺς enim deos, & βυλὴν consilium Aeoles uocabant. Vide Lactantium & Suidam.

Σιβυλλιᾶν. uaticinari, reddere oracula.

Σιβυλλισαί. uates.

Σιβύνη. ης. ἡ. uel ut alij scribunt σιγύνη, hasta apud Macedones. Suid. ἀκόντιον ἑωμαϊκόν exponit.

Σ Ι Γ.

Σιγά. tacite, quiete.

Σιγάζω. μ. άσω. π. ακα. facio ſilere.

Σιγαλόεις. όεντ. ὁ. ſplendidus, uarius: ob pulchritudinem, admirationem & ſilentiũ inducens.

Σιγάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſileo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σίγειορ. ε. τὸ. Sigeum urbs Troadis.

Σιγή. ῆς. ἡ. ſilentium.

Σιγῆ. tacite.

Σιγηθέν. quod ſilentio retentum eſt.

Σιγηλός. ῆ. ὁ. taciturnus.

Σιγῆν. tacere, Doricè pro σιγᾶν.

Σιγήνη ἡ σιγύνος. haſtile Macedonicum.

Σιγηρός. ῆ. ὁ. taciturnus, quietus.

Σίγηος. ε. ὁ. animal quod quidam terreſtrem crocodilum uocant.

Σιγμός. ῆ. ὁ. locutio quæ fit per ſimum.

Σίγυνον. iaculi genus.

Σ Ι Δ. Σ Ι Ε. Σ Ι Ζ.

Σιδαλικά. genus cantilenæ.

Σίδη. ης. ἡ. ſida herba ſiue planta in Orchomenico lacu naſcens, mali punici non abſimilis, cuius folijs oues ueſcuntur, fructu uero porci, ut ſcribit Theophr. addens in Hilo quoq; ſimile quiddam naſci, ſed ſine radice. Eſt & urbs Pamphyliæ.

Σιδήρειος. ε. ὁ. ferreus.

Σιδηρεύω. μ. ήσω. ω. ηκα. ferro, ferrum induco. Thucyd. lib. ix. ἐσεσιδήρωτο, ferratũ erat.

Σιδήριον. ε. ferramentum.

Σιδηρίτις. terra ubi foditur ferrum, & lapis incredibilis uirtutis.

Σιδηροβρώς. ῶτ. ὁ. uorans ferrum. Epitheton cotum apud Sophoclem.

Σιδηροδάκτυλος. habẽs digitos ferreos. Fuſcinæ epitheton.

Σιδηρόδετ. ε. ὁ. ferro uinctus.

Σιδηρός. ῆ. ὁ. ferreus.

Σίδηρος. ου. ὁ. ferrum.

Σιδηρουργίαι. αι. ferrariæ fabricæ.

Σιδηροφορέω. arma fero, me armo.

Σίδιον. ε. τὸ. cortex aut granũ malogranati.

Σιδών. ῶνος. ἡ. Sidon urbs Phœniciæ.

Σιελός. οῦ. ὁ. ſaliua.

Σίεσθαι. agitari.

Σίζω. μ. ίσω. ω. ικα. bullio, ſtrideo. hoc uerbũ ad ferrũ ignitum pertinet, quando in aqua extinguitur.

Σίθον. olim ſic dicebatur Thacia.

Σ Ι Κ. Σ Ι Λ. Σ Ι Μ.

Σικαλίς. ίδος. ἡ. ficedula.

Σικελίζειν. pro ſaltare inuenitur.

Σικέρα. ας. ἡ. ſicera, omnis potio aeris & ebrietatem inducens. & eſt dictio Hebraica, ut teſtatur D. Hieronymus in commentario Eſaiæ. illi enim ſchechar eiuſmodi potionẽ & ebrietatem ipſam appellant.

Σίκιννις. ἡ. genus ſaltationis militaris.

Σίκλος. ου. ὁ. ſiclus, didrachmum, id eſt nummus continens duas drachmas.

Σίκυα. ας. ἡ. cucurbitula.

Σικυάλατον. ε. τὸ. cucumerarium.

Σίκυον. ου. τὸ. ἡ σίκυος. cucumer.

Σικχάζομαι. derideo.

Σικχαντόν. τὸ. moleſtum, iniucundum.

Σικχός. ῆ. gracilis.

Σιλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. inter loquendum cũ contemptu oculos aliò torqueo.

Σιλικνός. ῆ. ὁ. ſcomma, nugæ.

Σιλλαίνω. μ. ανῶ. proſcindo, maledictis & conuitijs lacero, dicaciter ludo.

Σιλλιγίτης ἄρτ. ſiligineus panis q optimus cenſebatur.

Σιλλογράφος. ε. ὁ. Sillorũ ſcriptor, qualis fuit Timon Phliaſius philoſophus maledicentiſſimus.

Σίλλοι. οἱ. ſales, dicacitates, conuitia, ſubſannationes.

Σιλοῦν. in cõtemptu & in oratione diaſyrtica leuiter oculos aliò transferre.

Σίλφη. ης. ἡ. blatta.

Σίλφιον. ε. τὸ. arbor balſami, radix laſaris Columel.

Σίμα. τὰ. aquilina.

Σιμαίθα. ſcortũ fuit Megarenſe, cuius amore Alcibiades quoq; inſaniit.

Σιμβλεύω. apes aluearibus condo.

Σιμβλίδες. ὰι. apes.

Σίμβλον. ε. τὸ. capſa ubi ponuntur apes, & alueare. idem σίμβλος. ε. ὁ. & σίμβλη. ης. ἡ.

Σιμικίνθιον. ε. τὸ. ſemicinthium, ſudarium, faſcia. niſi uocem Latinam deprauatam nõ Græcam credere maluerimus.

Σιμός. ῆ. ὁ. ſimus, preſſis naribus exponit Seruius. decliuis ſi de loco dicatur.

Σιμότης. ητ. ἡ. ſimitas.

Σιμωνίδης. Simonides poëta Ceus unus ex nouem Lyricis.

Σ Ι Ν.

Σιναμωρέω. baſio, fœdo.

Σινάμωρος. luxuria ſolutus.

Σιναμωρουμένη. dicitur quæ cũ uiro congredit.

Σίναπις. ιος. ἡ. ſinapis.

Σινδαρωνιύεσθαι. ἀπὸ τῶ τοὺς ἄνδρας σίνεσθαι.

Σινδών. όνος. ἡ. sindon, linteum.

Σίνηπι. ιος. τὸ. sinapi.

Σινηπισμός. οῦ. ὁ. exhulceratio corporis facta impositio sinapi.

Σινιάζω. μ. άσω. τ. ακα. cribro, cōcutio. neutrū accusatiuo iungitur.

Σινιατήριον. ϑ. τὸ. cribrum.

Σινόδους. ουπ. ὁ. fera quæ dentibus nocet.

Σίνομαι. noceo. deponens, accus. iungitur.

Σῖνος. εος. τὸ. nocumentum.

Σίνος. mentula ut Aristophanis interpres docet. Vnde Sylleni deflexum nomen est.

Σίντης. ϑ. ὁ. nocuus.

Σίντιες. οἱ. Sinties populi Lemni.

Σινύπη. ης. ἡ. sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.

Σίνω. noceo. neutrum, actō iungitur.

Σινωπίζειν. lasciuire, à Sinope scorto quopiā nobili, celebratæq; lasciuiæ: uel certè à Sinopensium moribus tractum.

Σ Ι Ο. Σ Ι Π. Σ Ι Ρ.

Σίον. τὸ. herba quædā aquatica, similis apio, à quibusdam ἀναγαλλίς.

Σιός. ῦ. ὁ. deus, lingua Aeolica. Vnde Sybilla dicta est.

Σιοκόρος. ϑ. ὁ. deorum cultor.

Σιπαλός. ῦ. ὁ. difficilis, molestus, ὁ ἄμορφος.

Σιπύη. ης. ἡ. arca, ἀρτοθήκη.

Σίπυλος. ϑ. ὁ. Sipylus.

Σίραιον. τὸ. dulcis quædam decoctio ex melle apud Aristophanem.

Σιριῶ. laboro capitis ardore.

Σιρίωσις. capitis ardor.

Σιρομάσης. instrumentum siue uas quoddam ferreum, ansam ligneam habens, quo telonæ utuntur εἰς ἔρευναν.

Σιρός. οῦ. ὁ. cuniculus, id est, fouea subterranea.

Σ Ι Σ. Σ Ι Τ.

Σίσαμον. ϑ. τὸ. σήσαμον, id est, susimani.

Σίσαρον. ϑ. τὸ. sicer, holeris genus.

Σισμός. ῦ. ὁ. stridor qualis fit ex ferro candente in aquam missō.

Σίσασις κόσμου. constitutio & creatio mundi.

Σισύμβρια. flores quibus coronabat sponsus.

Σισύρα. ας. ἡ. barbarica uestis ex pellibus caprinis.

Σισυροφόρος. ὁ. renone aut penula indutus.

Σίσυφος. ϑ. ὁ. Sisyphus. Idem erat apud Veteres quod ϑεόσοφος.

Σιτάνιον. ου. τὸ. genus mespili, alio nomine ἐπιμηλίς. alij σιτάριον.

Σιτευτός. ῦ. ὁ. depastus, saginatus.

Σιτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. pinguefacio frugibus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σιτίω. μ. ίσω. π. ικα. nutrio, pasco, uictito. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σιτηγὸς ὅλκας, nauis frumentaria.

Σιτηρέσιον. ϑ. τὸ. annona, copia, diuisio frumēti, stipendium, authoramentum uertit Politianus. Τὰ σιτηρέσια dicuntur τὰ διδόμενα πρὸς εἰς τροφήν. Latini tesseras frumentarias appellant. Vide annot. Bud. in Pandect.

Σίτηρον. ϑ. frumentum.

Σίτησις. ιος. ἡ. prouisio, sumptus, cōmeatus, tessara frumentaria, annona atq; ius epulandi, quod dabatur bene meritis in Prytaneo, τὸ σιτηρέσιον. Iul. Pollux.

Σιτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. nutrio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σιτικός. οῦ. ὁ. frumentarius.

Σιτίον. ϑ. τὸ. cibus, cibarium.

Σιτισμός. ῦ. ὁ. esca.

Σιτοβολίον. τὸ. granarium, horreum quo triticum reponitur.

Σιτοδεία. ας. ἡ. penuria rei frumentariæ.

Σιτοδοσία. ἡ. largitio frumenti.

Σιτοδοτεῖσθαι. frumentum accipere. Sic dicebant οἱ δωρεὰν σιτομετρούμενοι, ij quibus frumentum publice dabatur.

Σιτοκάπηλος. ϑ. ὁ. frumenti uenditor.

Σιτολογέω. μ. ήσω. π. ηκα. frumentor. neutrum absolutum.

Σιτολογία. ας. ἡ. frumentatio. munus τῶν σιτολόγων.

Σιτολόγοι. magistratus qui exigūt annonam, & frumentum cogunt.

Σιτομέτραι. qui erogandæ annonæ publicæ munus habent, qui mensores frumenti appellantur in Pandect.

Σιτομετρεῖν. frumentum exhibere.

Σιτομετρεῖσθαι. frumentum mensura accipere. de militibus dixit Polyb. de militia Romanorum loquens.

Σιτομετρία. ας. ἡ. mensura frumenti ad largiendum.

Σιτομέτριον. ϑ. τὸ. dimensum quasi frumenti mensura. quaternos olim frumēti modios quolibet mense serui à dominis suis accipere soliti erant, idq; dimensum appellatum est σῖτον.

Σιτόμετρον. ϑ. frumentaria mensura.

Σῖτον. ου. τὸ. cibus, triticum.

Σιτοποιός. ῦ. ὁ. panificus, pistor.

σιτοποιοῦμαι. panem facio, in panificio occupatus sum. Interdum cibum sumo, id est σιτοῦμαι, epulor, quod & ipsum interdū accusatiuo iungitur.

σιτοποιῶ. pasco, alo. accusatiuo iungitur.

σιτοπώλης. ου. uenditor frumenti.

σιτοπωλικὴ. ἡ. translatio frumenti.

σῖτος. ου. ὁ. frumentum. Σῖτον etiā est annua pensitatio ad alimentum uiduarum & pupillorū, quæ dabatur à curatoribus bonorum, uel à uiris uxoribus repudiatis. Σίτου δίκη, appellabatur rei uxoriæ actio, & σίτου ἐκβολή, apud Thucyd. quando segetes aristas emittunt.

σιτός. οῦ. ὁ. esculentus.

σιτοῦμαι ἄρτον. comedo.

σιτοφόρον. ου. τὸ. crumena, canistrum.

σιτοφύλακες. erant Athenis qui frumento asseruando, item ut iusto precio uenderetur, curam gerebant.

σιτοφυλακεῖον. τὸ. camera frumenti.

σιτοχρόος. ου. ὁ. habens colorem frumenti.

Σίττα. ας. ἡ. κίττα, pica, & proprium nomen. Est etiam σίττα uox pastorū ad gregem.

σίττυβος. ου. ὁ. uasis genus.

σιτὼ. οῦς. ἡ. Cereris statua, & nomen ipsum.

σιτὼν. ῶνος. ὁ. ager frumentarius.

σιτῶναι. οἱ. qui coëmendis frumentis & condendis præerāt: qui Latinè frumentatores dicuntur.

σιτώνη. ης. ἡ. res frumentaria.

σιτώνης. ου. ὁ. mercator frumentarius, frumentator publicus.

σιτωνία. munus erat publicum, quod obibant οἱ σιτῶναι.

Σ Ι Φ. Σ Ι Ω.

σιφλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. excæco. actiuum, accusatiuo iungitur.

σίφλος. ου. ὁ. cōtumelia, μῶμος, ψόγος, μίμψις.

σιφλός. οῦ. ὁ. turpis, ridiculus.

σιφλώζειν. exibilare, explodere.

σιφνιάζω. μ. άσω. ω. ακα. nimis accuratè carmineutor, dictum à Philoxeno Siphnio. Alij ad Siphniorum mores referre malunt scurriles & procaces, ut sit σιφνιάζειν subsannare, & digito ostendere, digito nates attrectare, & ut habet prouerbium, medium unguem ostendere. Ab insula Siphno deducit Suid. sicut à Lesbo λεσβιάζειν, à Creta κρητίζειν.

σίφωνες. οἱ. siphones, tibiæ seu tubi dicuntur à sono uocis, si, si, si. unde illud Iuuenalis:

Effigiemq; deæ longis siphonibus implent.

σιωπάω. μ. ήσω. ω. ηκα. taceo. neutrum, accusatiuo iungitur.

σιωπὴ. ῆς. ἡ. silentium.

σιωπηρός. ἡ. ὸν.

σιωπικός. ὴ. ὸν. taciturnus.

Τὸ Σ μέχρι τοῦ Κ.

Σκάζω. μ. άσω. ω. ακα. claudico, flecto, inclino. neutrum absolutum.

Σκαιαὶ. ὰι. Scææ portæ dictæ, quòd in sinistra parte urbis sint, à σκαιὸς, uel à Scæo opifice, uel quòd Troianis sinistræ fuerint: per eas enim receptus equus ligneus exitium eis intulit.

Σκαιὸς. ὸν. ὁ. sinister, indoctus, imperitus, rudis ad discendum, ferox, ineptus, rusticus, inscitus, improbus, sæuus. huic opponitur δεξιός.

Σκαιότης. ητος. ἡ. fatuitas, ruditas, stupor, imperitia, feritas.

Σκαιρῶ. μ. αρῶ. tripudio, salio. neut. absolutū.

Σκαιορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. κακουργέω.

Σκαιωρία. ας. ἡ. dolus, malitia.

Σκαλαθύρω. coire.

Σκαλάθυρμα. ατος. τὸ. ἡ

Σκαλαθυρμάτιον. ludicrum, umbra, phātasia, doctrina exilis. Aristoph. Neph. σκαλαθυρμάτιά τινα μικρὰ μανθάνων, in Socratem qui res nihili doceret.

Σκάλασις. sarritio.

Σκαλέας. instrumentum, mensura terræ.

Σκάλευμα. ατος. τὸ. effossio.

Σκαλεύς. έως. ὁ. fossor, qui sarculo operatur.

Σκαλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. fodio, incido, pedibus tero ut gallina terram, neut. absolutum.

Σκαληνός. οῦ. ὁ. numerus dispar, figura geometrica instar scalæ, obliquus, curuus, habens multos angulos.

Σκαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. fodio. neutrum, accusatiuo iungitur.

Σκαλίς. ίδος. ἡ. sarculum.

Σκάλλω. μ. αλῶ. fodio, sarrio. neut. absolutū.

Σκάλμη. ης. ἡ. gladius Tracicus.

Σκαλμός. οῦ. ὁ. lignum cui alligatur remus, quod & Latinè scalmus uocatur.

Σκάλοψ. οπος. ὁ. talpa.

Σκαμβός. οῦ. ὁ. paruus, curuus.

Σκάμμα. ατος. τὸ. fossio, cauea ludorum.

Σκαμμώνιον. ου. τὸ. liquor collectus ex herba scammonia.

Σκαμμωνίτης οἶνος. ex scāmonia cōfectū uinū.

Σκανδάληθρα. τῶ. ligna incurua laqueorum,

quibus ferè incidentes detinentur. τὰ πέτα ρα τῶν παγίδων. Aristoph. Acharn. κατ' ἀνελ κύσας ἐρωτᾷ σκανδάληθρ' ἰσὰς ἐπῶν, ubi ad ser monis aculeos accommodat Comicus.

Σκανδαλίζομαι. offendiculum patior.

Σκανδαλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. scandalizo, offendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σκάνδαλον. ε. τὸ. scandalum, offensio, offen diculum: à ruina dictum, quòd occasio sit cadendi, si quid obstet eunti, & σκάζω, clau dico, quòd claudus inflectens se, uideatur tendere ad ruinam.

Σκάνδεια. ας. ἡ. genus galeæ, & nomẽ urbis.

Σκάνδιξ. ικος. ὁ. herba scanaria Latinè, olus syluestre, unde Euripides σκανδικοπώλης, qđ eius mater scandices uenditasset, dicebaț.

Σκαπανεύς. έος. ὁ. fossor.

Σκαπάνη. ης. ἡ. uas concauum, fossa, sarculũ, δικέλλιον.

Σκαπτήρ. ῆρος. ὁ. fossor.

Σκάπτω. μ. άψω. ω. αφα. fodio. neutrum, accu satiuo iungitur.

Σκάραβος. ε. fullo, insectum quoddam.

Σκαρδαμυκτί. conniuentibus oculis.

Σκαρδαμυκτοί. οἱ. qbus oculi nimiũ cõniuent.

Σκαρδαμυκτῶ. καὶ

Σκαρδαμύττω. μ. ύξω. ω. υχα. frequẽter claudo, & aperio oculos, conniueo, πυκνῶς βλεφα ρίζω, id est nictor, τὸ σκαίρω ἢ μύω τοὺς ὀφθαλ μούς. Significat etiã adnictor mulieri, ocu lis inuito & prouoco.

Σκαρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. salto.

Σκαριφήσασθαι. perfunctoriè quippiã agere, neq; admodum exactè.

Σκαρθμός. ῦ. ὁ. agilitas, pes seu basis, cursus.

Σκαριφεύω. μ. εύσω. leuiter & umbris tantum imaginem delinio.

Σκαριφισμός. οῦ. ὁ. delineatio prima picturæ, & σκιογραφία quædam, perfunctoriũ, & pa rum accuratum factũ, ac ueluti σκαρισμός.

Σκάριφον. ε. τὸ. sarmentũ, stipula, τὸ φρύγανον.

Σκατόν. οῦ. τὸ. merda.

Σκατοφάγος. ε. ὁ. merdam comedens, medi corum epitheton apud Aristoph.

Σκαφεῖον. ε. τὸ. matula, uas, sarculum, paruũ nauigium. idem σκάφιον. Erasmus putat ligonem uertendum esse ut sit deductũ ἀπὸ τοῦ σκάπτειν, id est fodendo.

Σκαφεύομαι. scaphis necor, quale torquendi genus habes apud Plutarchum in uita Ar toxerxis.

Σκαφή. ῆς. ἡ. ἢ σκαφεία. effossio.

Σκάφη. ης. ἡ. concauum uas, peluis, lembus similis cyatho, scapha.

Σκαφηφόρος. ε. ὁ. scapham ferens, homo alie nus: nam ἡ Panathenæis scaphas ferebãt.

Σκαφίδιον. ε. τὸ. parua nauis. Lucianus tamẽ dixit μικρὸν σκαφίδιον.

Σκάφιον. ε. τὸ. scaphiũ, tonsuræ genus, lenti cula, uas æneũ in quo stili in medio siti pro ceritas horarum ductus discriminabat. à fi gura dictum, ut testatur Plinius, & Celsus. Dioscoridi uidetur id esse quod discus, un de lenticularis figura.

Σκαφίς. ίδος. ἡ. scyphus.

Σκάφος. εος. τὸ. fossio, concauitas, nauis, na uigium.

Σκαφοειδής. έος. ὁ. ἡ. similis scaphæ.

Σ Κ Ε.

Σκεδάζω. μ. άσω. ω. ακα. ἢ

Σκεδάννυμι. dissipo, dispergo, conturbo, irritũ facio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σκεδιάζω. extempore ago, scribo.

Σκεδίασμα. res rudis & extemporalis.

Σκεδασμός. οῦ. ὁ. dissipatio.

Σκεδαστός. ὁ. dissipabilis.

Σκεδάω. σκεδάννυμι.

Σκέθρος. ε. ὁ. exactus, diligens, ἀκριβής.

Σκελετεύω. arefacio, assicco, apud Dioscor.

Σκελετός. οῦ. ὁ. osseus, aridus, defunctus qui exaruit, hoc est cadauer assiccatum.

Σκελετίζω. supplanto.

Σκέλλω. μ. ελῶ. attenuo, sicco, ξηραίνω.

Σκέλος. εος. τὸ. crus, brachiũ. Cœlius anno tat significare totum illud quod consurgit ex crure, spyro & pede.

Σκέμμα. απτ. τὸ. καὶ

Σκέμμος. consilium, commentatio, διάνοια.

Σκεπάζω. μ. άσω. ω. ακα. cooperio, protego. ac tiuum, accus. iungitur.

Σκεπάναι. agrifossiones.

Σκέπανον. τὸ. σκέπη, tegmen.

Σκεπαρνίζειν. securi percutere.

Σκεπαρνισμός. ῦ. ὁ. fractura caluæ in duas par teis.

Σκέπαρνον. ε. τὸ. ascia, securis utrinq; scindẽs, tegmen laneum.

Σκέπας. τὸ. tegmen, σκέπανον.

Σκέπασμα. απτ. τὸ. uelamen, protectio.

Σκεπαθήριον. ε. τὸ. defensaculum.

Σκεπαστής. οῦ. ὁ. protector.

Σκεπαστικός. ὁ. tegens.

Σκέπη. ης. ἡ. tegmen, protectio.

Σκεπτική. est consideratrix secta illorum, qui semper

semper assensum retinebant, semper se dubitare præ se ferentes. Vide Gellium.

Σκεπτικός. οῦ. ὁ. cõsiderator, qui semper assensum retinet.

Σκέπτομαι. μ. ἐψομαι. ω. εμμαι. consido. deponens, accusatiuo iungitur.

Σκέπω. tego, munio.

Σκέραφος. ου. ὁ. conuicium.

Σκερβολέω, ἢ σκερβόλλω. conuicior, λοιδορῶ.

Σκέρβολος. ου. ὁ. impostor, conuiciator.

Σκευαγωγίαι. sarcinæ.

Σκευαγωγῶ. sarcinas colligo, refero, sarcinas & uasa ueho, conuaso.

Σκευάζομαι. ornor. Accipitur etiã pro σκευάζω.

Σκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. paro, cõdo, efficio, apparo, compono. Est etiã ut sto, cultu compono & induo, armisq; contego. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Σκευαθήκη. ἐν ᾗ ἀποτίθεται τὰ χρησήρια σκεύη καὶ τὰ ἀπόθετα, uasa usus non quotidiani, ut ornamentum domus, quod differt ab instrumento, hoc est, ἐν ᾧ αἱ πολυτελεῖς σκευαὶ εἰσι. Accipitur pro armẽtario, atq; epositorio utensilium.

Σκευάριον. ου. τὸ. uasculum, parua suppellex, utensilis res.

Σκευασία. compositio, cõditura. Est etiã conditio & apparatus ciborũ, condimentum.

Σκευασός. οῦ. ὁ. fictitius, factitius, compositus apud Platonẽ pro eo quod opificio cõstat

Σκευαφόρα. sarcina.

Σκευή. ῆς. ἡ. habitus, apparatus, cultus, gestamen, ut στολὴ & πανοπλία. Et armatura. Itẽ armamenta nauis, uel instrumentum nauticum, quia σκευὴ significat instrumentum, ut καθ᾽ σκευήν, hoc est τὰ σκεύη τὰ κατ᾽ οἶκον, τουτέστι τὰ ἐπιπλα, authore Polluce.

Σκευοποίημα. apud Plutarch. pro habitu scenico, hoc est pro instrumento scenico, & cultu apparatuq; scenicorum.

Σκευοποίσμαι. instructus sum & exornatus gẽmis, & alijs rebus preciosis. Accipitur pro suo actiuo.

Σκευοποιῶ. instruo, armo apud Plutarchũ. & fabricor, καθασκευάζω.

Σκεύος. εος. τὸ. uas quodcunque, quo duis utensile. claria.

Σκευοφόρα κτήνη. iumenta sarcinaria & clitel-

Σκευοφορίομαι. feror tanquam sarcina, uel sarcina mea gestatur. Et est militum, qui calonibus & iumentis sarcinarijs utuntur. Plutarchus: ἐξέλαυνε δὲ χιλίαις σκευοφορούμενος καμήλοις.

Σκευοφορέω. μ. ήσω. ω. κα. fero sarcinas: calonum est & iumentorum. neut. absolutum.

Σκευοφορία. phalangæ, quibus baiuli ferendis oneribus utuntur.

Σκευοφόρον. ου. τὸ. impedimentum exercitus & sarcina.

Σκευοφόρος. ου. ὁ. ferens sarcinas in exercitu, lixa, calo. Thucyd. lib. δ'. ψιλῶν δὲ καὶ σκευοφόρων πολὺς ἀριθμός.

Σκευοφυλακέω. custodio sarcinas.

Σκευωρίομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. dispono, prępparo. Et idem ferè quod σεσκευάζομαι, id est, struo, molior, capto, ἐπιβουλεύω, contechnor, incepta insidiosa suscipio, atq; adorior, adorno, machinor. Cicero telã texere, & ordiri telam dicit. Plautus:

Exorsa hæc tela non malè omnino est mihi.

Capitur tamen passiuè etiam ἐσκευωρημένος pro fictus, & impostura plenus. Est etiã satago, perscrutor, & excutio omnia sagaciter & curiosè, & prædonũ more. Et σκευωρούμενος, captator etiam & qui imminet occasioni prædæ & intentus est, instansq; custodum negligentiæ. Accipitur tamen aliquando in bonam partem pro tracto, molior, & satago. Et dicitur ἀπὸ τῶν σκευῶν φυλακῆς, οἱονεὶ τὰ σκευὴ ὠρῶ. Vide plura in cõmentarijs Budæi.

Σκευώρημα. ατος. τὸ. commentum, insidiæ, insidiosa molitio, & fraudulenta rerũ machinatio, molimen fraudulentũ & captiosum.

Σκευωρία. ας. ἡ. idem quod σκευώρημα, & calumniosa actio, quadruplatoria perscrutatio. Significat etiam περίεργον φυλακὴν καὶ ἔρευναν, hoc est curiosam, delatoriamq; obseruationem & custodiam, quod etiam interdum in bonam partem accipitur. Est etiam uehemens occupatio circa aliquid & delectatio.

Σκέφασος. ου. ὁ. compositus.

Σκέψις. ιος. ἡ. cõsideratio, cõsiliũ, deliberatio.

Σ Κ Η.

Σκηνέω. μ. ήσω. ω. κα. incumbo.

Σκηνή. ῆς. ἡ. scena, & ea theatri portio, quæ inter duo cornua pertenditur: tentoriũ, quod ab rusticis inumbrationis causa excitari solitum erat: tabernaculum. Item fraus, ornatus tragicus.

Σκηνάς. antiquiores Latini attegias uocarũt. Iuuenal. dirue mauors attegias, &c. Vide Cœl. lib. v. cap. viij.

Σκηνάομαι. καὶ
Σκηνέομαι. ἢ
Σκηνέω. τὸ σκηνῶ.
Σκηνίδιον. ϐ. τὸ. tabernaculum.
Σκηνικός. οῦ. ὁ. scenicos agones exercens.
Σκηνοβατῶμαι. in proſceniũ in comœdia prodeo.
Σκηνοβατῶ. peruulgo, traduco, omnium oculis expono, infamo.
Σκηνογραφία. ἡ. eſt frontis & laterũ abſcedentium adumbratio ad circiniſq; cẽtrum omnium linearum reſponſus. Plutarch. πάντα τὰ πράγματα τραγῳδίαν ὄντα καὶ σκηνογραφίαν. omnes res dignæ tragœdia & ſcena.
Σκηνόγραφος. ſutor tabernaculorum.
Σκηνόομαι. τὸ σκηνῶ.
Σκηνοπηγία. ζ. ſcenophegia, celebritas eſt Hebræorum, quam ſub tentoriis in ſolitudine celebrabãt, menſis pomis omnifariã onuſtis, liberati per Moſen de ſeruitute Aegyptiaca. dicta à σκηνὴ & πήγνυμι, hoc eſt à figendis tabernaculis. Latini aſpirationem addunt, neſcio qua de cauſa. Σκηνοπηγία quoq; ab Ariſtotele dicitur nidi conſtitutio illa, quam miro ingenio excogitant hirundines implicito feſtucis luto ad lutariæ paleationis normam, quæ ἀχύρωσις appellatur. Cœl. lib. iiij. cap. xv.
Σκηνοποιία. ας. ἡ. locatio tentoriorum.
Σκηνοποιός. οῦ. ὁ. tentorij artifex, auleorum textor.
Σκηνοποιοῦμαι. καὶ
Σκηνοποιῶ. tabernaculum excito, domum facio & coagmento, in tentoriis moror.
Σκηνορράφος. ϐ. ὁ. ſutor, coriarius, ὁ δέρματα συῤῥάπτων. Suidas.
Σκῆνος. εος. τὸ. habitatio, tabernaculum, tentorium.
Σκηνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. habito, contubernor, caſtra metor, pono tentoriũ. Sunt qui σκηνεῖν ἀπηκώτερον ſcribant eſſe quàm σκηνοῦν. neutrum abſolutum.
Σκηνύβριον. ϐ. tugurium.
Σκηνωτής. οῦ. ὁ. qui in tabernaculis agit.
Σκήνωμα. ατος. τὸ. habitaculum, tentorium, tabernaculum.
Σκηπάνιον. ϐ. τὸ. ſceptrum, baculus.
Σκήπτομαι. μ. ήψομαι. ω. ημμαι. fingo, ſimulo, inhæreo, incumbo, cauſificor.
Σκηπτός. οῦ. ὁ. fulmen uiolentum.
Σκηπτοῦχος. ϐ. ὁ. ſceptriger.
Σκῆπτρον. ϐ. τὸ. ſceptrum, quod ſignum erat imperij, ſiue regni, quale Agamẽnoni datur latè imperitãti: Orationis item ſymbolum, quale concionator Telemachus dicitur habere: Iuſtitiæ quoq;, quod Achilli datur, qui iniuria affectus per ſceptrum, uelut iuſtitiæ ſymbolũ, iurat. Capitur quandoq; pro uili baculo, cui innitimur, ἀπὸ τ σκήπτω: addito ρ. quod & ſine ρ σκῆπτον inuenitur.
Σκηπτροφόρος. ϐ. ὁ. rex, ſceptifer, regis epithetõ
Σκήπτω. μ. ήψω. ω. κφα. fulmino, irruo, occaſionem inuenio, innitor.
Σκήπων. ωνος. ὁ. baculus, ſcipio, ῥόπαλον.
Σκηρίπτομαι. inuitor.
Σκῆψις. ιος. ἡ. fictio, πρόφασις, fictum refugiũ, tentamentum Politia. μελέτη, cõmentum.

Σ Κ Ι.

Σκιά. ᾶς. ἡ. umbra.
Σκιαγραφία. adumbratio.
Σκιαγράφος. qui rem adumbrat.
Σκιαγραφῶ. adumbro, hoc eſt rem non ſolidã exprimo, ſed per umbram ædo, ac fallaci ſimulachro repræſento, quales ſunt imagines picturæ umbratilis, quod & ὑπογραφεῖν & ὑποτυποῦν dicitur.
Σκιάδια. rami prægrandes umbrã facientes.
Σκιαδία. σκηνοπηγία. eſt autem locus ἐν ᾧ ζῶα μεράκια ἐκαθίζετο.
Σκιάδιον. ϐ. τὸ. umbella, rotundum illud ueluti pedamentum in herbis, ut in aniſo, & fœniculo.
Σκιάζω. inumbro, tego, obumbro.
Σκιαθήρας. quaſi dicas umbræ indagator, inſtrumentum gnomicon eſt, quo etiã architecti metandis urbibus utebantur.
Σκίαινα. ας. umbra piſcis.
Σκιαμαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pugno cum umbra, umbratili certamine depugno. quod faciunt ij qui ſecum ipſi pugnã meditantes nemine repugnante cõcertant. Plato quodã loco uſus eſſe uidetur pro inaniter depugnare, quaſi πρὸς σκιᾶς μάχεσθαι, alludẽs ad prouerbium, πρὸς ὄνυ σκιᾶς. Apud Plutarchum eſt pro inaniter brachia iactare, quaſiq; cum umbra digladiari, aut depugnare. neutrum abſolutum.
Σκιαμαχήσας. ντος. ὁ. crebris ictibus aërem inanem feriens.
Σκιαμαχία. ας. ἡ. umbratilis armorum meditatio, genus leuioris exercitationis, ueluti pilarũ luſus, uulgò ſcrimia: umbratilis pugna, quæ etiam in prouerbium de ijs, quæ fieri nequeunt, abijt. Plutarchus eleganter

ſcribendi

ſcribendi ſtudium, quo garriendi pruritum ſedari poſſe putat, σκιομαχίαν nũcupat.

Σκίασμα. ατος. τὸ. umbra, umbratio.

Σκιατραφέομαι. σκιατροφέομαι.

Σκιατραφία. uita umbratilis: cum quis in umbra degit ſemper.

Σκιατροφέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. nutrior in umbra, in umbraculis dego, in ſolẽ non prodeo. dicit & πρὸς τῶν ὑδιτατούντων, ijsq; qui in delicijs umbraculorum aſſueti, aduri à ſole nolunt. Dicitur & uoce actiua ἐσκιατραφικὼς, ἀντὶ τοῦ ἐσκιατραφημένος. Videꝫ cõmentaria Budæi.

Σκιδίον. ε. τὸ. aſſula.

Σκίδναμαι. ſpargor.

Σκιερός. οῦ. ὁ. umbroſus.

Σκιθρακός. ῆ. ὁ. piſcis, qui alio nomine trachurus appellatur.

Σκιθροπάζει τὸ πρόσωπον. demittit uultum.

Σκίλλα. ης. ἡ. ſcilla, herbæ genus.

Σκιμβάζω. μ. άσω. ῶ. ακα. claudico.

Σκιμβός. οῦ. ὁ. loripes.

Σκιμαλίζειν. medium oſtendere digitum, quo ſummus contemptus ſignificatur. Fuit eñ priſci moris, ut ſiquos floccipenderent, aut inſigni contumelia, uel deformi conuicio afficerent, id obiectu mediꝫ digiti protenti, non autẽ compreſſi, denotarent, quod Græci σκιμολίσαι dixere. σκιμαλίζειν enim prætentare eſt digito, an gallinæ oua concepe rint. Alex. Neapolit. libro quarto, capite xxvi.

Σκίμπιον. Scipio.

Σκίμπους. οδος. ὁ. ſcabellum, lectus humilis & mutilus, κραββάτιον, grabatum.

Σκίμπτω. μ. ίμψω. ῶ. ιμφα. figo, innitor. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Σκινάψός. οῦ. ὁ. inſtrumentum muſicum.

Σκίνδαλμος. ε. ὁ. aſſula, fragmentum, minutum quod à pennis raditur. ſcribitur & σκινδαλαμός: pro nugis & quiſquilijs capitur apud Ariſtophanem.

Σκινθαρίζειν. medio digito naſum ferire.

Σκινθίζομαι. calcitro, λακτίζομαι.

Σκιογραφία. ας. ἡ. prior deſignatio, lineamentum primum picturæ.

Σκιόεις. εντος. ὁ. amplam umbram faciens, obſcurus, opacus.

Σκιόθηρα. τὰ. inſtrumẽta quædam mathematica ſunt, Plutarch. in uita Marcel.

Σκιόθηρον. τὸ. locus captãdę umbræ idoneus.

Σκιομαχία. umbratile certamen.

Σκίουρος. ε. ὁ. ſciurus, animalculũ quod cauda ſibi umbram facit.

Σκιόωντο. inumbrabantur.

Σκιπός. οῦ· ὁ. ſordidus, auarus.

Σκίπωσις. ιος. ἡ. baculus. idẽ σκίπων, radius.

Σκιρός. οῦ. aſſula. Vtitur Vitruui. ſcilicet pro fragmentis quæ marmorarij ex operibus deijciunt,

Σκιροφοριών. ῶνος. ὁ. Martius menſis.

Σκίῤῥα. terra alba ut gypſus, καὶ σκιῤῥός, Suid.

Σκιῤῥός. ε. ὁ. durities, dura hepatis diſpoſitio, affectio in aliqua muliebrium locorũ parte facta, quæ tactui non cedit, inæqualiter tumet, & ſine dolore plerunq; eſt.

Σκιῤῥοῦνται. obdureſcunt.

Σκιῤῥώδης. ες. ὁ. ἡ. durus, aridus.

Σκιῤῥωθείς. έντος. ὁ. induratus. qui fecit callũ.

Σκιῤῥωμα. ατος. τὸ. duritia, & morbus iecinoris intolerabilis. Sunt autem σκιῤῥώματα, & σκίρροι duritiæ, aliæ quidem inſanabiles, & quæ loco ſenſum adimunt, aliæ uerò quæ uetuſtiorem faciunt.

Σκιρτάω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. exulto, ſalio, ſalto, inſulto. neutrum abſolutum.

Σκίρτημα. ατος. τὸ. laſciuia, ſaltatio.

Σκιρτικός. οῦ. ὁ. petulcus, id eſt ſaltator.

Σκίρων. ονος. ὁ. Sciron uentus, qui & Caurus ab Athenienſibus dicitur, quoniam ſpirat à ſaxis quæ Sciron latro incoluit, quẽ Theſeus interemit.

Σκίταλοι. οἱ. apud Ariſtophanem nihili homines & mali, οἱ εὐτελεῖς, πονηροί.

Σκίφος. εος. τὸ. gladius apud Aeoles.

Σ Κ Λ.

Σκλέω. areo.

Σκληραγωγῶ. durè tracto, duriter exerceo, durè & illiberaliter, ac minimè indulgenter educo.

Σκληραύχην. ενος. ὁ. σκληροτράχηλος.

Σκληρόδερμα. cruſta intecta.

Σκληροκαρδία. ας. ἡ. duritia cordis.

Σκληρόκηροι δέλτοι. libelli qui ob cæræ duritiẽ difficulter inſcribuntur, diu autem quæ inſcripta ſunt, retinent. Vide Suidam.

Σκληροκοίλιος. laborans duritie uentris.

Σκληρός. οῦ. ὁ. durus, ſtrigoſus. Capitur pro rudi, craſſo, & aſpero.

Σκληρότης. durities, ruditas.

Σκληροτράχηλος. ε. ὁ. duræ ceruicis. Lucas in Actis.

Σκληρότριχα. τὰ. quibus duri pili.

Σκληροφθαλμία. morbus oculi, quando præ

duritiē palpebræ uix è somno aperiuntur, sordesq; in angulis subsiccæ remanēt, ocu-liq; propterea subruffi.

Σκληρύνομαι. indurescо.

Σκληρυντικός. οῦ. ὁ. indurans.

Σκληρύνω. obduro. actiuum, accus. iungitur.

Σκλήρωμα. duritia.

Σκληφός. οῦ. ὁ. dicitur qui est attenuato & exhausto corpore, ὁ σκληρός, καὶ παρηβηκώς, ὁ τὰ σκληρὰ φέρειν δυνάμενος. Suid.

Σ Κ Ν. Σ Κ Ο.

Σκνῖπες. οἱ. uermiculi permolesti, culicibus similes.

Σκνιπός. οῦ. ὁ. sordidus, auarus, μικρολόγος.

Σκνιφός. οῦ. ὁ. qui est hebeti uisu. Sunt qui dicant σκνιφὸν esse σμικρόλογον καὶ ῥυπαρόν. παρὰ τοὺς σκνίπας, id est à uolucribus uermiculis.

Σκνίψ, pro κνίψ. uermiculus erodens ligna.

Σκοίθης. ὁ. calumniator. loquax, facundus.

Σκοῖος. ᾱ. ὁ. fortis, mollis, uarius. σκοῖον, inquit Hesych. ἰσχυρὸν, δασύ, μαλακὸν, βαθύ, μέγα, χλωρὸν, ποικίλον, σύσκιον.

Σκολικοῦσθαι. uermiculari, hoc est quū enatis uermiculis & bestiolis, segetes arboresq; infestant. in sequētibus scribit σκωλικοῦσθαι.

Σκολικτοτόκα. ἡ. uermipera.

Σκολιά. τὰ. carmina cōuiualia, sic dicta, quòd non quiuis ea caneret, sed eruditi dūtaxat.

Σκολιόν. οῦ. τὸ. cātionis genus apud ueteres.

Σκολιός. ᾶ. ὁ. obliquus, tortuosus, malignus, importunus, inæqualis.

Σκολιότης. ητος. ἡ. tortuositas.

Σκολόπαξ. gallinago.

Σκολόπενδραι. centipedes.

Σκολοπίζω. μ. ίσω. figo palum, crucifigo.

Σκόλοψ. οπος. ὁ. palus, lignum fixum, erectū, acies, acumen. Hesychius altero loco σκόλοψ per ο dixit, id est ξύλον ὀξυμον, & altero σκώλοψ per ω, id est, ξύλον ὀξυμμένον, ἢ ἄκανθα.

Σκολύθριον. ῠ. τὸ. scabellum, sedicula.

Σκόλυθρος. ῠ. ὁ. illiberalis, sordidus.

Σκόλυμος. ῠ. ὁ. carduus, agrestis herba spinosa, quam & Plinius scolymum uocat.

Σκομβρίδες. ὰι. piscium genera.

Σκομβρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. mussito, & lasciuè ludum quendam exerceo.

Σκοπάρχης. ῠ. ὁ. præfectus speculatorum.

Σκόπελος. ῠ. ὁ. scopulus.

Σκοπέομαι. καὶ

Σκοπίω. μ. ήσω. ω. ηκα. considero, animaduerto, contēplor, speculor, σκέπτομαι. frequentius tamen est actiua uoce, quàm passiua.

Σκοπή. ῆς. ἡ. ἡ

Σκοπιά. ᾶς. ἡ. specula.

Σκοπιάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. speculor, obseruo.

Σκοπιωρέομαι. è specula contemplor, & obseruo, κατοπτεύω καὶ παραφυλάττω.

Σκοπίωρος. speculator, & qui è specula cōtemplatur & obseruat. Trāsfertur etiā ad alia. Dicitur & σκοπιήτης, pro eodem.

Σκοπός. οῦ. ὁ. custos, speculator, explorator, ὁ προπορευόμενος τῷ στρατῷ, qui & κατάσκοπος dicitur, dominus, consideratio, mens, propositum, & propositum sagittariorū, quem scopulum Tranquillus uocat. Est & cogitatio, & à Gregorio ponitur pro uitæ proposito. ἀπὸ σκοποῦ, & ἀπὸ τῦ σκοπῦ, cum dicunt, significant præter propositum, præter intentionē & consilium, & absurdè, abre. Vide comment. Budæi.

Σκορακίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uitupero, conuicior, exinanio, mitto in eremum, ad coruos mitto, in malā crucem mitto, profligo, eiicio, damno, odio persequor.

Σκορακισμός. οῦ. ὁ. uituperatio, contumelia, reprobatio, impostura.

Σκορδινᾶσθαι. protendere membra cum oscitatione, alij capite grauari, pandiculare.

Σκορδύλος. ῠ. ὁ. scordylus piscis.

Σκοροδάλμη. nidor.

Σκοροδίζω. ante pugnā gallinaceos alliis prēmunio.

Σκορόδιον. ῠ. τὸ. purgamentum allij.

Σκόροδον. ῠ. τὸ. allium, nasturcium.

Σκοροδών. ῶνος. ὁ. allietum.

Σκορπίατος. ῠ. ὁ. qui natus est in scorpione.

Σκορπιόμαι. asper sum, irito.

Σκορπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. spargo, discutio, dissipo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σκορπιπληκτής. ῆ. ὁ. percussus à scorpione.

Σκορπίος. ῠ. ὁ. scorpius.

Σκορπιαίνεσθαι. exasperare, insolescere, ἀποθηριοῦσθαι, τραχύνεσθαι, ἀπαυθαδίζεσθαι.

Σκορπισμός. οῦ. ὁ. dispersio.

Σκορπιώδης. ους. ὁ. ἡ. pernicios us, uenenosus, asper, ad iracundiam pronus, qui etiam dicitur σκορπιός.

Σκοταῖος. ῠ. ὁ. ἡ

Σκοτεινός. οῦ. ὁ. tenebrosus, tenebricosus: sic adpellatus est propter obscuritatē scriptorum Heraclitus Ephesius.

Σκοτεύω. aufugio, δραπετεύω.

Σκοτία. ας. ἡ. furia, tenebra.

Σκοτίας. ου. ὁ. tenebrio, fugitiuus.

Σκοτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. obſcuro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σκοτικὸς λόγος. qui factus eſt inter coriarios.

Σκότιος. ου. ὁ. ex occulto coitu & illegitimis nuptijs natus.

Σκοτίος. ου. ὁ. Scotius uiri nomen.

Σκοτοδινιάω. μ. άσω. obtenebreſco, hallucinor, ſic defatigor, ut uidere nequeam, faſtidio corripior.

Σκοτομήνη. ης. ἡ. nox illunis, hoc eſt, luna carens, obſcura.

Σκοτομηνία. ας. ἡ. obtenebratio lunæ.

Σκοτομήνιος. ου. ὁ. obſcurus.

Σκότος. εος. τὸ. ἡ. ου. ὁ. tenebræ.

Σκοτόω. μ. ώσω. τ. ωκα. obtenebro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σκότωμα. ατος. τὸ. uertigo.

Σκοτωματικός. uertiginoſus.

Σ Κ Υ.

Σκυαρπάζω. turbo.

Σκύβαλα. τὰ. rudera.

Σκυβαλίζομαι. μ. ίσομαι. τ. ίσμαι. reprobor, in nihilum redigor, abijcior.

Σκυβαλισμός. οῦ. ὁ. reiectamentum, reprobatio.

Σκύβαλον. ου. τὸ. ſtercus, aut quod canibus expoſitum eſt, quiſquiliæ.

Σκυδίζω. calcitro, λακτίζω.

Σκυδμαίνω. μ. ανῶ. σκύζομαι.

Σκυζᾶν. de canibus dicitur quum furore quodam in Venerem rapiuntur. Theodorus uertit canire.

Σκύζομαι. μ. ύσομαι. τ. υσμαι. iraſcor, mœreor. deponens abſolutum.

Σκύθαινα. fabula.

Σκυθιᾶν. iraſci, uultu triſti & obnubilo incedere, χολοῦσθαι, θυμοῦσθαι, σκυθρωπάζειν, Heſyc.

Σκυβικαὶ. ὰι. genus calciamenti.

Σκυθοπιεῖν. ſcythicè bibere, merum uinum intemperanter bibere.

Σκῦφος. genus poculi.

Σκυθοτοξότης. ου. ὁ. ſagittans ſcythicè.

Σκυθράζω. triſtitiam præ me fero, σκυθρωπάζω.

Σκύθραξ. adoleſcens, μείραξ, ἔφηβος.

Σκύθρος. ου. ὁ. moleſtus, triſtis, συγὺς τὰς ὄψεις, χαλεπὸς, ὠμὰ, σκυθρωπός. Heſych.

Σκυθρωπάζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. præ triſtitia eo demiſſis oculis, auſteritatis prętextu aliquid ago. deponens abſolutum.

Σκυθρωπάζω. μ. άσω. τ. ακα. uultũ triſtem oſtendo. neutrum abſolutum.

Σκυθρωπός. οῦ. ὁ. ἡ.

Σκύθρωψ. ωπος. ὁ. triſtis, mœſtus, triſtem faciẽ oſtendens. Tetricus paru mq; alacris ſignificantius eſt quàm triſtis, ut intelligatur, nõ qui doleat, ſed qui uultu ſit inamœno & ſeuero: auſterus nimirum & tetricus. Eraſ.

Σκῦλα. mortuorum manubiæ prædáue ac ſpolia.

Σκυλακεία. tam ſignificat admiſſuram ut inquit Pollux, quàm nutricationem catulorum. Accipitur etiam pro multitudine & grege catulorum.

Σκυλακεύειν τὰς κύνας. τὸ ἐμπιπλάναι σκυλάκων.

Σκυλάκιον. ου. τὸ. catulus, canis.

Σκυλακώδης. εος. ὁ. ἡ. inuerecundus, caninus.

Σκύλαξ. ακος. ὁ. ἡ. catulus.

Σκυλεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. ſpolio, prædor. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σκυλία. caniculi.

Σκύλλα. ης. ἡ. Scylla monſtrum marinum.

Σκύλλαριον. ου. ſquylla parua.

Σκύλλομαι. uexor.

Σκυλλοπρόσωπος. ου. ὁ. impudens.

Σκύλλω. μ. υλῶ. uexo, moleſtus ſum. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σκυλμός. οῦ. ὁ. uexatio.

Σκυλοδέψιος. ου. ὁ. coriį tinctor.

Σκύλον. ου. τὸ. ſpoliũ, exuuium, pannus, lacer.

Σκύλος. pellis.

Σκυμνεύω νεβρούς. alo hinnulos.

Σκύμνος. ου. ὁ. catulus leonis, pullus. Lucret. libro quinto:

At catuli pantherarum ſcymniq; leonet.

Σκυρθάλια. ας. ἡ. adoleſcentia, μειράκια, ἔφηβοι.

Σκυρθάλιος. ου. ὁ. adoleſcentulus, νεανίσκος.

Σκυρίζω. cornu peto, κὴ κυρίζω, κερατίζω.

Σκύρος. ου. ὁ. aſperitas, ſalebra minuta, fruſtula quæ exiliũt ex marmore dum inciditur. Eſt etiam inſula eodem nomine.

Σκυτάλη. ης. ἡ. ſcutica & ſcytale ſerpens, loricatus ſurculus apud Gell. lib. xvij. cap. ix. Huius quoq; meminit Lucanus in nono.

Et ſcytali ſparſis etiam nunc ſola pruinis,
Exuuias poſitura ſuas.

Σκυταλίδες. qui ſubſunt articuli.

Σκύταλον. ου. τὸ. genus teli, quæuis uirga, & ſcutica.

Σκυτεῖον. ου. τὸ. ſutrina.

Σκυτεύς. έος. ὁ. coriarius, cerdo, ſutor.

Σκυτίζω. μ. ίσω. π. ικα. lacero.

Σκυτικὴ. ῆς. ἡ. ars coriaria.

Σκύτινος. ου. ὁ. coriaceus.

Σκυτοδεψέω. μ. ήσω. π. ηκα. tingo pelles. neutr. absolutum.

Σκυτοδέψης. ου. ὁ. ης

Σκυτοδεψός. ῦ. ὁ. tingens & subigens pelles.

Σκύτος. εος. τὸ. corium.

Σκυτοτομέω. μ. ήσω. π. ηκα. exerceo artem incidendi corium. neutrum absolutum.

Σκυτοτομικὴ. ῆς. ἡ. ars sutoria.

Σκυτοτόμος. ου. ὁ. incisor corij.

Σκυτώδης. εος. ὁ. al ueo tumens.

Σκύφος. ου. ὁ. scyphus.

Σ Κ Ω.

Σκωληκίζοντῶν μύουροι. pulsus uermiculantes id est, qui minuuntur.

Σκωλήκιον. ου. τὸ. uermiculus.

Σκωληκόβρωτος. ου. ὁ. à uermibus exesus. Lucas in Actis.

Σκωληκοειδὴς. έος. ὁ. uermiformis.

Σκωληκῶσθαι. uermiculari: id fit cũ enatis uermiculis segetes & arbores infestantur. In præcedentibus per ο in prima syllaba scriptum erat, sicut & alia nonnulla.

Σκώληξ. ηκος. ὁ. uermis.

Σκωληκοτόκα. τὰ. quæ uermem pariunt.

Σκῶλον. ου. τὸ. impedimentum in itinere, scandalum, offendiculum.

Σκῶλος. ου. ὁ. palus, spina, quod & σκώλοψ dicitur. Et Scolus urbs Bœotiæ.

Σκῶμμα. ατος. τὸ. cauillum, sales, dicterium, salse dictum.

Σκωμμάτιον. ου. τὸ. cauillum.

Σκῶπες. οἱ. bubones, aues nocturnę putantur esse è genere noctuarum. asiones, quarum alterum genus ἀεισκῶπες nominatur: sempasiones quoque utroque uocabulo compositio.

Σκώπης. ου. ὁ. cauillator, derisor.

Σκωπικός. ῆ. ὁ. cauillis ualens.

Σκωπόλαι. οἱ. qui cauillis & scõmatibus gaudent, φιλοσκώμονες. Vide Suidam.

Σκώπτω. μ. ώψω. π. ωφα. cauillor, sales dico, dicteria iacio, cũ accusatiuo. frequentius tamen mediante præpositione ἐς.

Σκώρ. τοῦ σκατός. merda.

Σκωρία. ας. ἡ. scoria, feces metalli.

Σμάραγδος. ου. ὁ. smaragdus.

Σμαραγέω. μ. ήσω. π. ηκα. resono, strido, crepo. neutrum absolutum.

Σμαράσω. pro μαράσω, luceo, splendeo.

Σμαρίς. ίδος. ἡ. genus pusilli piscis, quidã Mænidas esse putant.

Σμελίον. ου. τὸ. culter est sutorius, quo coriũ scinditur. Vtitur hoc uocabulo Lucianus in Gallo.

Σμερδαλέος. ᾶ. τὸ. terribilis, horrendus, formidandus.

Σμερδνόν. terribiliter.

Σμερδνός. ῆ. ὁ. terribilis, horrendus.

Σμέρδνος. εος. τὸ. robur, impetus.

Σμῆγμα. ατος. τὸ. sapo, smegma, σμήλη.

Σμηκτικός. ῆ. ὁ. habens uim abstergendi purgandiq.

Σμήλη. ης. ἡ. sapo, smegma, qđ purgat, à σμήχω sic dictum.

Σμηλακέω. μ. ήσω. π. ηκα. loquor, φωνῶ.

Σμηνίον. ου. τὸ. propolis, id est, cera durior.

Σμηνοκόμος. ᾶ. ὁ. apiarius.

Σμῆνος. εος. τὸ. alueare, apiarium, examen.

Σμῆξις. ιος. ἡ. purgatio.

Σμήρινθος. ᾶ. ὁ. funiculus, & auis genus.

Σμήχω. μ. ήξω. π. ηχα. abstergo, purgo, actiuũ accusatiuo iungitur.

Σμικρολογία. ἡ. turpis parsimonia, sordes, parcitas.

Σμικρολογοῦμαι. anxie nimium minutissima quæq; inquiro, anxie & scrupulose circa uilia & spernenda occupor, de aspernabilibus laboro, uel accuratè disputo.

Σμικρολόγως. auarè, perparcè, tenaciter.

Σμικροπρέπεια. ας. ἡ. humilitas.

Σμικροπρεπὴς. έος. ὁ. ἡ. humilis.

Σμικρός. οῦ. ὁ. paruus.

Σμικρότης. ητος. ἡ. paruitas.

Σμικρύνω. μ. υνῶ. imminuo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σμιλεύματα. τὰ. rasuræ quę scalpello abraduntur, διαγλύμματα.

Σμίλαξ. ακος. ὁ. hæderæ genus.

Σμίλη. ης. ἡ. cœlum, ὀβελὸς, scalpellum, culter sutorius, medicum ferrum.

Σμιλίον. culter sutorius quo corium inciditur.

Σμίνθα. ης. ἡ. mus domesticus, lingua Cretensium.

Σμινθεύς. έος. ὁ. cognomen est Apollinis à loco ubi colebatur.

Σμινύη. ης. ἡ. dolabra, uel bidens, aut ligo.

Σμόχερος. ου. ὁ. durus, malus, insidiator, σκληρὸς, ἐπίβουλος, μοχθηρὸς.

Σμοῖος. ου. ὁ. difficilis, terribilis, tristis. Est & proprium nomen, Suid.

σμοκορδόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. mulieres orno.
σμορδόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. coëo, συνουσιάζω.
σμυγερόμ. ᾶ. τὸ. laboriosum & turpe.
σμυδρός. ᾶ. ὁ. candens ferrum, pro μυδρός.
σμύρνα. ης. ἡ. myrrha.
σμυρνίζω. æmulor myrrham.
σμύχομαι. μ. ύξομαι. ϖ. υγμαι. ardeo. deponēs absolutum.
σμύχω. μ. ύξω. ϖ. υχα. comburo, corrumpo. actiuum.
σμῶδιξ. ικος. ἡ. uibex, liuor ex percussione.
σμώχειμ. conuiciari.

Τὸ Σ μιζ τῶ Ο.

Σοβάδες. ἀι. petulcæ, & persequētes meretrices, insanæ, superbæ, instabiles.
σοβαρεύομαι. μ. εύσομαι. ϖ. ευμαι. insolesco, & cum fastu aliquid ago.
σοβαρός. ᾶ. ὁ. arrogans, seuerus, uenustus, superbus, elatus, audax, sibi placēs, αὐθάδης, diues, μέγα φρονῶμ, uenditator & ostentator fastuq; præditus. Dicitur qui uultu & incessu tumorē animi & arrogantiam præ se ferat. ἀ σοβεῖμ, quòd alios repellat ac fastidiat. Vide plura in Hesychio, & Suida.
σοβαρῶς. magnificè, studiosè, diligenter, ἐντίμως, σπουδαίως, Suid.
σοβάς. superbus, instabilis.
σοβέομαι. consterno & turbulenter incedo, turbide me infero. Vnde σεσοβημένος, τεταραγμένος, turbidus, consternatus & impotens animi.
σοβέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. improbe ingredior & obuios summoueo, & dicitur ἀπὸ τῦ σίβω. Est etiam excutio & abigo, & expello, insequor, moueo. actiuū, accusatiuo iungit.
σόβη. muscarium caudæ equinæ.
σοβῶ. compesco, cogo gregem, ταράσσω.
σόγχος. sonchus, scariola, pimpinella.
σοιβᾶς. ὁ. loquax, arrogans, calumniator, ψιθυρός, ἀλάζωμ, διάβολος.
σοῖς. tui, pro σοῦ.
Σόλοι. Soli, urbs est Ciliciæ, quæ postea Pompeiopolis dicta est.
σολοικίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. solœcismū facio. neutrum absolutum.
σολοικισμός. ῦ. ὁ. solœcismus. Est uitiosæ orationis partium constructio. Et quicquid fit perperam, nec recte nec ordine peragitur. Sic Lucianus σολοικισμὸμ τῶμ ἡδονῶμ dixit
σόλοικομ. nonnunquam uitium orationis, solœcismus.

Σόλοικος. ου. ὁ. indiscretus, superbus, elatus, intemperans.
Σολοικοφανές. ἐος. τὸ. quod speciem habet solœcismi.
Σόλος. ου. ὁ. discus.
Σόλωμ. ωνος. ὁ. Solon Athenienſiū legislator
Σομφός. ῦ. ὁ. χοῦνος, ϖαχύς.
Σομφότης. ητος. ἡ. inanitas.
Σομφώδης. mollis, laxus, ὁ χαῦνος. Hesychius σομφώδεις, inquit, ἃι χαυνώτεραι τῶμ ἀιγιαλῶμ.
Σός. ου. ὁ. saluus, integer, sanus.
Σορεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. cadauera cumulo, cō grego. neutrum absolutum.
Σοροδαίμωμ. ονος. ὁ. ἡ. capularis dæmon, hoc est, ualde senex, sepulchralis larua.
Σοροπηγός. ῦ. ὁ. polinctor.
Σορός. οῦ. ὁ. urna, loculus, cumulus ossium, & cadauerum. Et generaliter cumulus siue aceruus.
Σόρπης. syllogismi species.
Σός. οῦ. ὁ. tuus.
Σοῦ. tui.
Σουβλίζω. μ. ίσω. insubulo, penetro.
Σούνιομ. ου. τὸ. Sunium promontorium Athenarum.
Σοῦσα. τὰ. Susa metropolis Persidis.
Σούσινομ. ε. τὸ. oleum ex liliis confectum.
Σοῦσο. uade, irrue.
Σοφία. ας. ἡ. sapientia, sophia penultima correpta. consilium apud Herodianū. Sæpe accipitur pro astu & calliditate.
Σοφίζομαι. μ. ίσομαι. ϖ. ισμαι. fallo, impono sermone, sapienter loquor, captiosè ago, deterreo. deponens, accusatiuo iungitur.
Σοφίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. doceo sapientiam. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σόφισμα. ατος. τὸ. fraus, concio, deceptio, cautela, dolus, commentum, sophisma, artificium, figmentum, consilium, cauillum, calumnia, fraus composita, impostura, calliditas, inuentum, ars.
Σοφισματικός. fraudulentus.
Σοφισεύω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. doceo, philosophor.
Σοφιστής. οῦ. ὁ. orator, præceptor, sapiens, deceptor, quilibet artifex. Olim σοφισταὶ dicebantur philosophi & sapientiq; professiores, deinde rhetores: postremo abijt nomen in inuidiam, ut σοφισταὶ dicerentur qui fictam quandam sapientiæ speciem iactitarent.
Σοφισία. ἡ. sapientia.
Σοφιστικός. cauillator.
Σοφισμανῶ. mire studiosus sum sophistarū.

Σοφός. ῆ. ὁ. sapiens. Σοφοὶ non modo sapientes sunt quales septem sapientes dicuntur, sed etiam docti & acuti & sciti. Accipiť pro astuto, callido, uafro. Item bonus, utilis.

Σοφοκλεῖς. οἱ. qui actoribus causarũ redempti erant, & orantibus succlamabãt. Σοφοκλεῖς Latinè laudicœni dicti, qui propter cœnã sibi pactam orantem laudabant.

Σοφόω. μ. ώσω. ω. ωκα. illumino. actiuum.

Σοφρονιστῆρες. Cleanthes uocabat dẽtes illos quos Auicenna item dentes sensus uel intellectus appellat. Latini genuinos uocãt. Aristot. ἀκαντῆρας nominat.

Σοφρόνους. ου. ὁ. prudens.

Σοφῶς. sapienter, apte.

Τὸ Σ μετὰ τὸ Π.

Σπάδιξ. ικος. ἡ. genus musici instrumenti, citharę genus, auulsus è palma termes cum fructu, & coloris punici specie.

Σπάδιον. ου. τὸ. stadium Doriensium lingua.

Σπάδων. ονος. ὁ. spado, eunuchus. Spadones sunt qui ui castrantur, ἀπὸ τ σπᾶν. eunuchus esse potest & natura.

Σπάζω. μ. άσω. ω. ακα. diuello, traho. actiuum accusatiuo iungitur.

Σπάθα. ης. ἡ. ensis.

Σπαθάω. μ. άσω. ω. ακα. τρυφάω, consumo, dilapido, intemperanter superbio.

Σπάθη. rudes, instrumentũ quo spumam detrahimus. Et instrumentum defensorium, ut gladius. Costarum ossa etiam dicuntur σπάθαι.

Σπάθημα. ατος. τὸ. densitas.

Σπαίρω. μ. αρῶ. trepido, palpito, salio, efflo spiritum. neutrum absolutum.

Σπάλαξ. ακος. ὁ. talpa.

Σπαλίων. ονος. ὁ. machina bellica.

Σπάνη. ης. ἡ. paupertas, raritas, penuria, inopia.

Σπανία. idem quod σπάνις.

Σπανίζομαι. ἠ

Σπανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. indigeo, rarus sum, rarus fio. σπανίζεσθαι tamen plus esse uidetur quàm σπανίζω, ut ἀπορεῖσθαι plus est quàm ἀπορεῖν.

Σπανίζων τῶν ἐπιτηδείων. egens necessarijs.

Σπάνιος. ου. ὁ. rarus.

Σπανιότατα. rarissimè.

Σπάνις. ιος. ἡ. egestas, penuria.

Σπανίως. raro.

Σπανόν. precio sum, multa re dignum, τίμιον.

Σπανοσιτία. ας. ἡ. penuria annonæ.

Σπάομαι. σπάω.

Σπάραγμα. ατος. τὸ. laceratio.

Σπαραγματώδης. ὁ. iurgiosus.

Σπαραγμός. ῦ. ὁ. conuulsio.

Σπαραδικὰ. τὰ. quæ sparsim degunt. Theodorus inciuilia uertit.

Σπαράττω. μ. άξω. ω. αχα. lacero, uellico, dilanio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σπαργῶν. de mammis lacte turgentibus. Hesychius.

Σπαργανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. fascio, fascijs inuoluo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σπάργανον. ου. τὸ. fascia, pannus quo inuoluuntur infantes, cunabula.

Σπαργανῶ. cunabulis, siue fascijs inuoluo. Vnde Luc. de Christo: ἠ ἐσπαργάνωσεν αὐτόν.

Σπαργάω. μ. άσω. ω. ακα. luxurior, auellor in aliqua re affectus, sum in sicco, doleo de re ablata, nimius sum in edendo & luxuriando.

Σπάρτη. ης. ἡ. filum, linea carpentarij rubrica, scirpus.

Σπαρτιάτις. ιδος. ἡ. Spartana mulier.

Σπάρτιον. ου. τὸ. spartum uel genista, funiculus.

Σπάρτος. ου. τὸ. funis, rudens.

Σπαρτοπόλιος. ipso nomine caniciem signat, sed in Tragœdia uirili specie nigra ac subpallida, in Comœdia uerò muliebri erat habitu spartopolios, canicię & ipsa uerbotenus indicãs, sed inter iuniores personas, ut tamen intelligeret aliquando meritoriũ scortũ fuisse. Herm. lib. xxxvij. cap. xi. Plin.

Σπάρτος. ου. ὁ. spartus.

Σπαρτός. ῦ. ὁ. seminatus.

Σπάσματα. distentiones, conuulsiones.

Σπασμός. ῦ. ὁ. contractio, neruorũ rigor siue distentio, conuulsio.

Σπασικός. ῦ. ὁ. cui intus aliquid cõuulsum est.

Σπάταγοι. spatagi genus echinorum.

Σπαταλάω. μ. άσω. ω. ακα. delicior. neutrum absolutum.

Σπατάλη. cibus, deliciæ, ἡ τροφή. Vide Suid.

Σπατάλιον. ου. ornamentũ fœminarũ, à σπάθη.

Σπάτειος. α. ὁ. coriaceus.

Σπατίλη. ης. ἡ. excrementum, merda.

Σπάτος. εος. τὸ. corium, pellis.

Σπάω. μ. άσω. ω. ακα. euello, cõuello, sorbeo, traho. actiuũ, actõ iungiť. Dicitur item hoc uerbum de bibente magno hausțu. Athen. ὁ δὲ Ἀλέξανδρος λαβὼν ποτήριον, ἔσπασε μὴ γενναίως.

Σ Π Ε.

Σπεῖο. sequere.

Σπῆος. εος. τὸ. ſpelunca.

Σπίλιθος. ου. ὁ. excrementum.

Σπίλιξ. muliebre ueſtimentum, ἡμιδιπλοίδιον Suidas.

Σπίλλιον. ου. τὸ. armilla lingua Aeolica.

Σπεῖρα. ας. ἡ. cohors, caterua exercitus, circulus, ſpira (quo utitur Ennius) reſtis, funis in orbem conuolutus, & ſerpentum conuolutio. Nonnunquam pro opere piſtorio in uenitur. Orbis in ligno, interprete Theodoro.

Σπειράομαι. μ. άσομαι. ω. αμαι. contraho in ſpiram, ſicut ſerpēs uel canis dormire uolens. deponens abſolutum.

Σπεῖρον. ου. τὸ. ueſtis uilis & lacera, uelum.

Σπείρω. μ. ρῶ. ω. ἔσπαρκα. ſemino. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Σπεκλοῦν. ſonitum ædere in coitu, coë.

Σπενδεῖον. uas libaminibus dicatum, id eſt, κύλιξ (inquit Athen.) ἢ τὸν οἶνον ἐπισπένδουσι.

Σπενδίσκω. libo, ſacrifico.

Σπενδή. libamen.

Σπένδομαι. paciſcor, fœdus ſancio. deponens accuſatiuo iungitur. Σπένδομαι σπονδὰς dicunt Græci, & σπένδομαι τοῦτο, hoc eſt, inducijs pactis permitto & concedo.

Σπενδοποιοῦμαι. fœdus icio.

Σπένδω. μ. σπέσω. libo, ſacrifico. neutrum, datiuo iungitur.

Σπίομαι. ſequor. deponens.

Σπίος. εος. τὸ. ſpelunca.

Σπέρμα. ατος. τὸ. ſemen.

Σπερματίας. ου. ὁ. cucumeris ſpecies.

Σπερματίδες. ὧν. ſeminariæ.

Σπερματίζω. ſemen efficio.

Σπερματικός. ῆ. όν. ſeminalis.

Σπερμοβολεῖ. ſemen genitale emittit.

Σπερμολογία. ας. ἡ. perceptio ſeminis quæ fit ab auibus quando ſeminat, ſeminatio uerborum, loquacitas.

Σπερμολόγος. ου. ὁ. ſeminilegus, uerbi ſator, locutuleius, q nouos rumores ſpargit, quiq; ad quæſtum quiduis garrit, rabula, homo nullius precij, qui ex alieno uiuit ut ſentit Harpocration. & ut Plinius loquitur, qui libens uerba funditat. Demoſth. περὶ στεφάνου: Εἰ γὰρ ἀκακὸς ἢ μόνως ἦν ὁ κατηγορῶν, καὶ μὴ σπερμολόγος, περίτριμμα ἀγορᾶς ὄλεθρος γραμματεύς. Eſt & auicula eius nominis apud Athenæū & Ariſtophanem, ἀπὸ τῶ τὰ σπέρματα συλλέγειν. Theodorus frugilegam interpretatur.

Σπερμολογῶ. nugor, & uerba loquaciter fundo & deblatero.

Σπειρός. ᾶ. ὁ. curuus.

Σπερύω. ſemino, iraſcor, minor, perſequor, Heſychius.

Σπερχειός. ᾶ. ὁ. flumen Theſſaliæ.

Σπερχθείς. turbatus, iritatus apud Herodotū

Σπερχνός. ᾶ. ὁ. acris, diligens.

Σπέρχομαι. ἠὶ

Σπέρχω. urgeo, feſtino, iraſcor, conturbor.

Σπεύδω. μ. εύσω. ω. ευκα. feſtino, ſtudeo, enitor, pergo. neutrum abſolutum.

Σ Π Η. Σ Π Ι.

Σπῆι. ſpeluncæ, datiuus eſt à σπίος.

Σπήλαιον. ου. τὸ. ἠὶ

Σπήλυγξ. γος. ὁ. ſpelunca.

Σπηλώδης. εος. ὁ. ἡ. plenus ſpeluncis.

Σπιδνός. ᾶ. ὁ. denſus.

Σπιζίας ἱέραξ. accipiter fringillarius uertitur Gazæ.

Σπιζίτης. fringillatio.

Σπιθαμή. ῆς. ἡ. palmus, id eſt, menſura quæ fit à pollice ad minimum digitum manu extenſa. Menſura eſt (inquit Bud.) duodenûm digitorū, Latini dodrantē appellāt.

Σπιθαμιαῖος. ου. ὁ. qui palmæ habet aut ſemipedis longitudinem.

Σπιλάς. άδος. ἡ. ſaxum concauum in aqua, aut circa mare, petra, uentus impetuoſus, turbo.

Σπιλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. contamino. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σπίλη. ης. ἡ. ἠὶ

Σπίλον. ου. τὸ. macula.

Σπιλόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. ſordeſco, maculor. deponens abſolutum.

Σπίλος. ου. ὁ. καὶ

Σπίλωμα. ατος. τὸ. ῥύπος, μιασμός, macula. Σπίλοι tamen proprie ſunt notæ quæ in ueſtibus hærentes, diſcolorant.

Σπινθήρ. ῆρος. ὁ. ſcintilla.

Σπινθηρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſcintillo. neutr. abſol.

Σπίνος. ου. ὁ. paſſeris genus.

Σ Π Λ.

Σπλαγχνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. miſereor, miſericordia moueor, affectu tangor. depon. accuſatiuo iungitur.

Σπλάγχνον. ου. τὸ. uiſcera, inteſtina, miſericordia.

Σπλαγχνόπτης. hic charus Pericli Athenienſiū principi fuiſſe uerna dicitur. huius meminit Plin. lib. xxxiij.

Σπλαγχνοσκόπος.

Σπλαγχνοσκόπος. ὁ. ὁ. extiſpex.
Σπλαγχνοτόμος. ὁ. ὁ. uiſcerator, ſector uiſcerũ.
Σπλήν. νός. ὁ. ſplen, lien.
Σπληνικός. ὴ. ὸν. lienoſus.
Σπλήνιον. ὁ. τὸ. emplaſtr is genus longiuſculum ad figuram lienis.
Σπληνιόω. laboro uitio lienis.
Σπληνίτις. ίδος. ἡ. lienaria uena.

Σ π ό.

Σπογγεῖς. οἱ. ſpongiatores, id eſt, ſpongiarum piſcatores.
Σπογγιά. ᾶς. ἡ. idem, accentu in ultimã tranſlato more Attico.
Σπόγγος. ὁ. ὁ. ſpongia.
Σποδεῖν. conſuetudinem cùm aliqua habere, futuere. actiuum, accuſatiuo iungitur. Lucian. Cataplo. γλυκέριον τὴν παλλακὴν δάμου, ἐπισπασάμενος τὴν θύραν, ἐσπόδει. Nõnunquã cedere. Ariſtoph. auibus: σποδεῖν ἅπαντας τοὺς ἀλαζόνας δοκεῖν.
Σποδιά. ᾶς. ἡ. cinis.
Σσοδίζω. μ. ίσω. ω. ικα. coquo ſub cinere, ſpongia perficco. neutrum, accuſatiuo iungit.
Σποδοειδής. ὁ. ἡ. cinereus.
Σπόδορ. ὁ. τὸ. ὴ
Σποδός. ὁ. ὁ. cinis, ſtercus.
Σπολάς. άδος. ἡ. ueſtis pellicea.
Σπολή. ῆς. ἡ. ſtola.
Σπόλια. τὰ. lanæ quę ab ouium cruribus euel luntur.
Σπόμαι. ſequor. deponens, datiuo iungitur.
Σπουδάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. fauorabilem mihi facio.
Σπουδαρχίαι. libamina immolatorum.
Σπουδεῖον. ου. τὸ. calix, uas ad libandum uinum. Athen. lib. xi.
Σπουδεῖος. ὁ. ὁ. ſpondeus, pes à σπονδὴ, quia in ſacrificijs eo utebantur.
Σπουδειοφόρος. ὁ. ὁ. fecialis.
Σπουδή. ῆς. ἡ. inducię, libamen, ſodalitas, uinum quod in fœdere fundebatur, fœdus. ἀπὸ τ σπένδω: nam intercedentibus libationibus olim fœdera inire ſolebant.
Σπούδικες. οἱ. fundentes libamen in fœdere ſanciendo.
Σπουδοφόρος. ὁ. caduceator.
Σπουδύλιον. ου. τὸ. uertebra ſeu nodus qui eſt in ſpinis animalium, uel quo fœminæ in fuſis ſuis torquẽdis utuntur, aliàs uerticillus.
Σπουδυλίων. ωνος. ὁ. medulla quæ eſt in uertebris ſpinæ.
Σπόνδυλος. uertebra ſeu nodus. Quidam uero (ut ſcribit Pompeius Feſtus) σπονδύλους cubos appellauerunt. Item piſcem ſignificat apud Macrobiũ, & Senecam. Ariſtoteles σπονδύλην uocat beſtiolã, quam uerticellam reddidit Gaza.
Σπορά. ᾶς. ἡ. ſatio.
Σποράδες. ὰι. Sporades inſulæ quędam ſic dictæ, quòd in mari ſparſæ ſint, palantes.
Σποράδην. ſparſim.
Σποραδικά. τὰ. ſolitaria, inciuilia. Ariſtoteles libro primo hiſt. τὰ μὲν πολιτικὰ, τὰ δὲ σποραδικὰ, aliæ ciuiles aliæ inciuiles.
Σποράς. άδος. ὁ. ſparſus.
Σπορεῖ. ὰι. niſus ad pariendum.
Σπορεύς. έως. ὁ. ſator.
Σπόριμα. τὰ. ſata.
Σπόρος. ὁ. ὁ. ſemen.
Σπουδαζόμενος ἀνὴρ. uir gratioſus, & multorũ fauore adiutus. Plutarch. de hiſtrione nobiliſſimo: σπουδαζόμενος ὑπὸ πάντων dixit, hoc eſt, πολείτης ἀξιούμενος σπουδῆς. Idem: ὑπὸ πολλῶν σπουδαζόμενος, populi fauore adiutus. ἐσπουδασμένα, elaborata.
Σπουδάζονται. expetuntur.
Σπουδάζω. μ. άσω. ω. ακα. ſtudeo, aliquid diligenter facio, ſerio ago uel dico, do operã, ſatago, apparo, conor. Item colo & affecto. Eſt etiam frugi uitam ago. ὦ ἐναντίον βλασφημεῖν. Conſtruitur autem uarijs modis hoc uerbum. Σπουδάζω τινός τινα, colo aliquẽ, faueo alicui, exhibeo me obſequioſum. Σπουδάζω εἰς τὰ σὰ, faueo rebus tuis. Σπουδάζω τὸ σὸν, ago id quod eſt in rem tuã, tuas partes foueo. Sophocl. Σπουδάζω περὶ τέκνων, ſolicitus ſum, & accuratè proſequor. Conſtruitur etiam datiuo. Lucian. σπουδάζοντες τῇ παρασιτίᾳ, id eſt, ſtudentes. Et cum faueo ſignificat, datiuo iungitur. Dicitur etiam σπουδάζω περὶ τοῦτο. Vide Comment. Budæi.
Σπουδαιολογοῦμαι. affectatè, & magno ſtudio adhibito loquor. Significat etiam ſeriò loquor, ſeriò diſputo. Accipitur etiã in ſignificatione paſſiua.
Σπουδαιολογούμενος. ſeriò loquens.
Σπουδαῖος. ου. ὁ. ſedulus, ſtudioſus, honeſtus, ſerius, induſtrius.
Σπουδαίως. ſeriò, bona fide, citra ullum figmentum.
Σπουδαρχία. ambitio.
Σπουδαρχιάω. ὴ
Σπουδαρχιῶ. ſtudioſus ſum magiſtratuũ gerendorum,

tendorum, ambitiosus sum, ambio.

Σπούδασμα. res studiosè affectata.

Σπουδάσματα. opuscula uertit Sophronius.

Σπουδαστής. fautor & factiosus.

Σπουδαστικός. ῆ. ὸ. diligẽs, & qui serio sermone oblectatur. opponit τῷ φιλοπαίγμονι.

Σπουδή. ῆς. ἡ. studium, diligentia, festinatio, serium. & opponitur τῷ παιδιᾷ. ἄξιον σπουδῆς, præcios um, æstimatum, quod in precio habetur. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, contendere, & de aliquo laborare, & diligenter curare, magno studio colere & præparare. Σπουδὴν ποιῶ, seriò accipio, seriò dictum interpretor. Σπουδὴν ποιεῖσθαι, operam sumere.

Σπουδῇ. uix, cum labore & studio, festinanter, diligenter, studiosè.

Σπυραθία. ας. ἡ. ἡ

Σπύραθος. ου. ὁ. ἡ

Σπυράς. άδος. ἡ. pilula, globulus, ouium & caprarum excrementum. Iul. Pollux.

Σπυρίς. ίδος. ἡ. sporta.

Σπυρίδιον. ου. τὸ. sportula, fimus.

Τὸ Σ μετὰ τὸ Τ.

Σταγρον. τὸ. calidum, aridum, ἀκμαῖον. Hesychius.

Σταγών. όνος. ὁ. gutta, stilla, stillicidium.

Σταγωνίας. ου. ὁ. genus thuris à similitudine stillicidiorum dictum.

Σταδιάζω πρὸς τὸν πέτρον. concito seditionem aduersus Petrum.

Σταδιαῖος. α. ὁ. stadialis, mensuram stadij cõplectens, & statarius.

Σταδιεύς. έος. ὁ. cursor.

Σταδιοδρόμοι. οἱ. qui in stadio cursu certant.

Σταδιον. ου. τὸ. ἡ

Στάδιος. ου. ὁ. stadium, locus ubi exercetur, & miliarij pars, curriculum, mensura pedũ sexcentorum & uigintiquinq. Accipitur pro theatro.

Στάζω. μ. άσω. σ. αχα. stillo, recẽseo. neu. absol.

Σταθέν. ντος. τὸ. consistens, stans.

Σταθερός. οῦ. ὁ. stabilis, intensus, in ipso puncto ac uigore existens. οὐ μόνον τὸ ὑσταθὲς καὶ σαπρὸς καὶ σάσιμος, ἀλλὰ καὶ θερμός.

Σταθεύω. torreo.

Σταθερότης. ντος. ἡ. robur, constantia.

Σταθμὰ. apud Demosthe. pro libra & ponderibus. Significant etiam stationes in stabulis, hoc est τὰς ἱπποστασίας.

Σταθμάομαι. æstimo, perpẽdo, examino. Itẽ coniecturã facio, σοκάζομαι. Est etiã metor.

Σταθμάω. μ. ήσω. σ. ηκα. pondero, argumentor. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σταθμεύω. stabulor, diuersor, statiua habeo.

Στάθμη. ης. ἡ. põdus, amussis, rubrica carpentarij, quadra, perpendiculum.

Σταθμητός. οῦ. ὁ. mensurabilis.

Σταθμίδες. ὰι. ligna in naui super quibus tranſtra ponuntur.

Σταθμίζω. μ. ίσω. σ. ικα. pondero, perpendiculo rem exploro. act. accus. iungitur.

Στάθμιον. pro libra & ponderibus. Vsitatius tamen est in plurali numero.

Σταθμοί. οἱ. postes. idem σαθμόνες, diuersoria tabellariorum, id est, τῶν ἀγγελιαφόρων καταλύσεις, hoc est certa quædã spatia, quæ cursores uno actu cõficere debent, interualla à diuersorio ad diuersorium, postas hodie uocant.

Σταθμός. οῦ. ὁ. stabulũ. diuersoriũ, residentia, iter unius diei, statio, statiua, ἄπαυλις, πανδοκεῖον, mansio, diuersorium militare, siue tabellariorum, quæ certis spatijs distingui solent. Lucian. Icaron. ἀπὸ τῆς πρὸς τῷ σελήνην, ὁ πρῶτον ἡμῖν σαθμός. Item limen, cardo, Herodo. σαθμοῖτι καὶ ὑπέρθυρα. Nonnunquã libra, statera, pondus. Herod. ἕλκουσα σαθμὸν τάλαντα δέκα. Et mẽsura milium xxviij. semis. Vide annotat. Bud. in Pandect.

Σταθμοῦχος. ου. ὁ. paterfamilias, caupo.

Σταθμῶμαι. conijcio, ad regulã formo, probo.

Σταῖς. αιτός. ἡ. farina aqua subacta, flos farinæ, farina ad pinsendum macerata, pasta.

Σταιτίνη. ἡ. placenta.

Σταικτή. ῆς. ἡ. gutta. genus odoramenti, pinguissimus ille liquor proueniẽs ex myrrha expressa.

Σταικτίς. ἡ. species atramenti sutorij.

Σταικτός. οῦ. ὁ. stillaticus, liquidus, collatus.

Στάκω. sto.

Σταλαγμός. οῦ. ὁ. gutta, id est stilla. Chalcãthi species est purissima stiriæ siue guttæ similis, unde genus inaurium Cæcilius stelagnium uocauit.

Σταλάζω. μ. άξω. σ. αγα. stillo. neut. absolutũ.

Σταλακτικόν. stilliticium ait esse Dioscorides, quòd guttatim ex humidis & confractis locis stillat.

Στάλιξ. ικος. pertica qua retia sustinentur, & rete ipsum.

Στάλικες. ὰι. ualli, perticæ uenatorum, furculæ quibus retia eriguntur, quo facto maculosa laxitas intenditur, hæ furculæ pronæ stant, ut uelut anterides sint indaginis & ti-

bicines, cum in amenta retium inditæ fuerint. Dicuntur etiam σχαλίδες.

Σταλτικός. οῦ. contrahens, reprimens.

Σταλυμαίνομαι. infesto.

Στάμν. stare.

Σταμνεῖον. ν. τὸ. urna fictilis.

Στάμνος. ν. ὁ. ἡ. urna, calathus, fictile.

Στᾶν. steterunt. Στᾶν δ' ἀμφ' ἄντον. Iliad. ω'.

Στάνης. ν. ὁ. infœlix.

Σταπίς. ίδος. ἡ. uua passa.

Στασιάσω, μ. άσω. ω. ακα. seditionem ago, seditiones moueo, seditiones molior, commito aliquem cum aliquo. neut. absolutum.

Στασιασμός. οῦ. ὁ. seditio.

Στασιαστής. οῦ. ὁ. seditiosus.

Στασιαστικῶς. seditiosè.

Στάσιμος. ν. ὁ. stabilis, firmus.

Στάσις. ιος. ἡ. seditio, ciuile bellum, statio, officina, ordo, status, status siue constitutio orationis, controuersia, perseuerantia, cõstantia. Et de choro dicitur. Vide commentarios Budæi.

Στασιωδέστατος. ν. seditiosissimus.

Στασιώδης. ους. ὁ. ἡ. seditiosus.

Στατεῶμαι. ἀω. tuberculi sunt ἀπὸ τοῦ στέατος, quia pingue quoddã in his sit collectũ sub cutẽ.

Στατήρ. ῆρος. ὁ. stater nummi genus, quidam semunciã esse putant. Aureus atticus, qui duas continebat drachmas. Vtebãtur hoc nomine & Persæ & Macedones: unde Philippi stateres, Dorici & Alexandrei dicti. Est & ponderis genus quatuor drachmarum, quod Hebræi siclum appellant.

Στατικός. οῦ. ὁ. ponderatiuus.

Στατίζω. μ. ίσω. ω. ικα. stabulor, consisto.

Στατός. οῦ. ὁ. stans.

Στατούς. genus uestis.

Σταυρηδόν. instar crucis, figura cruciata.

Σταυροειδής. ές. ὁ. ἡ. cruci similis.

Σταυρός. οῦ. ὁ. crux, sublica, id est palus ligneus fixus & erectus, unde & nomen habet: nam dicit ἀπὸ τοῦ εἰς τὸν αὔραν ἵστασθαι, quòd in aërem tollatur.

Σταυροὶ λιμένων. septa portuum.

Σταυροτύπος. ν. ὁ. cruci similis.

Σταυρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. crucifigo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Σταύρωμα. ατος. τὸ. agger ex lignis & terra.

Σταύρωσις. ιος. ἡ. crucifixio.

Σταυρωτής. οῦ. ὁ. crucifixor.

Σταφιδόω. uuam passam facere.

Σταφιδωθείς. ντος. ὁ. passus.

Σταφίς. ίδος. ἡ. uua passa.

Σταφὶς ἄγρια. herba pedicularis.

Σταφυλή. ῆς. ἡ. uua.

Σταφύλη. ης. ἡ. uua. uitium in gutture, circinus. Fit & inflammatio eius partis quæ in ore Columellæ est. Dicitur & σαφυλοφόρος Aristot. distenditur hæc & luteo colore subrubescit acino persimilis.

Σταφυλητομία. ας. ἡ. uuæ incisio.

Σταφυλοβολεῖον. ν. τὸ. locus in quo calcantur uuæ.

Σταφυλοφόρος. uuigera, σαφύλη.

Σταφύλωμα. ατος. τὸ. uua, uitium oculi acino uuæ simile.

Σταχάνη. ης. ἡ. trutina doricè.

Σταχυολογῆν. legere spicas, spicilegiũ facere

Σταχυολογία. ας. ἡ. spicilegium.

Στάχυς. υος. ὁ. spica, frutex est similis marrubio.

Σ Τ Ε.

Στέαρ. ατος. τὸ. adeps, esca, massa farinæ subactæ. Strabo ιγ'. τὸν μὲν πλακοῦντα τοῖς χερσὶ φυρᾶν, τὸ δὲ στέαρ τὸ εἰς ἀρτοποιΐαν τοῖς ποσί.

Στεατόω. μ. ώσω. ω. ωκα. impingo. deponens, accusatiuo iungitur.

Στεατώδης. ους. ὁ. ἡ. seuo obesus.

Στεάτωμα. ατος. τὸ. adipis effusio sub cute.

Στεγάζω. tego, sustineo, firmo, firmus sum, tãgo, recipio, retineo, suffero, sum capax.

Στεγανόμιον. ν. τὸ. naulum, merces quæ dat cauponi pro hospitio.

Στεγανόμος. ν. ὁ. caupo, paterfamilias.

Στεγανός. οῦ. ὁ. densus, tacitus, angustus, durus, solidus, impenetrabilis. Xenophõ. in Venat. ἔχει δὲ καὶ τὼ τρίχα στεγανήν, Habet uillos impenetrabiles.

Στεγανώτερος ἀρεοπαγείτης. areopagita subtilior.

Στεγανώποδες. οἱ. palmipedes.

Στέγασμα. ατος. τὸ. sustentaculum.

Στέγασα. Ζω. subtegulanea uertuntur à Plin.

Στεγάρχος. ὁ. præfectus ædium.

Στέγαστρον. ν. τὸ. tectum pileum è stramentis contextum: Segestra apud Varronem appellatur.

Στέγη. ης. ἡ. casa, tectum, contignatio.

Στεγνός. ὁ. strictus.

Στεγνωτικός. uim habens astringendi uel inspissandi.

Στέγω. τὸ ὑπομένω, tolero, duro.

Στέγος. ους. τὸ. tectum.

Στείβω. calco, stipo, grauo, ambulo.

Στεβευής. ὁ. uiator, ὁδευτής.

Στελάσα ἑαυτὴν. exornans seipsam.

Στελεός. οῦ. ὁ. manubrium, lignum securis.

Στενός. ὸν. ὁ, pro στενός. angustus.

Στενωπός. οῦ. ὁ. angustus locus, στενὸς τόπος.

Στένω. μ. ενῶ. arcto, in arctum cogo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Στεῖρα. ας. sterilis, carina nauis quod & στέρμα dicitur.

Στείριον. uestis tenuis ac translucens.

Στεῖρος. ᾶ. ὁ. sterilis.

Στείρωσις. ιος. ἡ. sterilitas.

Στείχω. eo, proprio ordine eo, unde στοιχεῖον.

Στεφρός. οῦ. ὁ. ualidus.

Στελγίς. ίδος. ἡ. strigilis.

Στελγίσματα. τὰ. ramenta, sordes quæ abraduntur.

Στελεόν. οῦ. τὸ. manubrium, securis.

Στελεός. οῦ. ὁ. instrumentum coquinarium.

Στελεχιαία. ἡ. uena in corpore humano, quæ arboris caudici proportione respondet.

Στελεχόον. ᾶ. τὸ. stipes, ramus.

Στέλεχος. εος. τὸ. stips, truncus.

Στέλλομαι. iter contendo, proficiscor, sed nauigatione proprie. Differt enim ἀπὸ πλεύσεως. Ponitur tamen pro uenio simpliciter. Est etiam ἐισβάλλω καὶ ἐπιστρατεύω, id est expeditionem suscipio. Item uelū contraho. Præterea uestior, deuito, subtraho, secedo. deponens.

Στέλλω. μ. ελῶ. ω. ἔσταλκα. mitto, ordino, traho, apto, contraho, orno.

Στελμονίαι. fasciæ quibus canum latera præmuniuntur.

Στομβάζω. conuicior.

Στέμμα. ατος. τὸ. corona, ornamentū, stirps, insula, uitta, stemma, insignia, imagines, cauea.

Στέμφαλον. ᾰ. τὸ. genus annonæ siue legumi

Στέμφυλον. ᾰ. τὸ. cortex uuæ. (nis.

Στέμφω. μ. έμψω. ω. εμφα. moueo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Στέναγμα. ατος. τὸ. suspiratio.

Στεναγμός. οῦ. ὁ. suspirium, gemitus.

Στενάζω τὸν τεθνεῶτα. deploro mortuum.

Στενάζω. μ. άξω. ω. αχα. καὶ

Στενάχω, καὶ στεναχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. suspiro. neutrum absolutum.

Στενόεις. ντος. ὁ. subangustus.

Στενολεσχεῖν. anxiū esse, & torqueri in rebus friuolis & nugamentis.

Στενολέσχης. ὁ. λεπτολόγος.

Στενολεσχία. ας. ἡ. anxietas in rebus nihili.

Στενολογέω. de nugamentis anxius sum.

Στενοπόρος. ὁ. angusta uia.

Στενός. οῦ. ὁ. angustus.

Στενότης. ητος. ἡ. angustia.

Στενοχωρέομαι. καὶ

Στενοχωρέω. frequento, frequētor, angustior, præmor, locum angustum reddo.

Στενοχωρία. ας. ἡ. angustia, angustus locus.

Στενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. arcto, frequento. ἐστενωμένως ζῆν, modicè, & summa parsimonia uiuere. Dicitur etiam διαζῆν & ἀποζῆν. Latini tolerare dicūt. Cornelius Nepos: Quibus se toleraret. actiuū, accusatiungitur.

Στέντωρ. ορος. ὁ. Stentor.

Στένω, μ. ενῶ. gemo, suspiro. neut. absolutum.

Στενωπός. οῦ. angiportus, compitum.

Στέομαι. stemus.

Στεπτήρια. τὰ. serta quædam quæ ex arborum ramis suspendebantur.

Στέργηθρον. ᾰ. τὸ. amor.

Στέργω. μ. ξω. ω. χα. amo, colo. actiuū, accusatiuo iungitur. Accipitur pro ἀρκοῦμαι, acquiesco & contentus sum. Et diuersis modis constituitur. στέργων σκοροδάλμοις. στέργων ὅσοι τούτοις. στέργω τῶν κρίσιν ἢ τὰ ἐγνωσμένα, prouocare nolo, quod etiā ἀγαπῶ dicitur. Vide comment. Budæi.

Στερέμνιος. ᾰ. ὁ. durus.

Στερεόν. τὸ. soliditas.

Στερεός. ᾰ. ὁ. solidus, durus.

Στερεότης. ητος. ἡ. soliditas.

Στερεόφρων. ονος. ὁ. crudelis.

Στερεόω. μ. ώσω. ω. ωκα. firmo. actiuum, genitiuo iungitur.

Στερέω. μ. ήσω. ω. ηκα. priuo, exuo. gtō iungit.

Στερέωμα. ατος. τὸ. firmamentum, conglobamentum.

Στερρίεμαι. priuari.

Στέρησις. ιος. ἡ. priuatio.

Στερητικός. οῦ. ὁ. priuatiuus.

Στερίσκω. priuo. actiuū, genitiuo iungitur.

Στέριφος. ᾰ. ὁ. sterilis.

Στεριφώτατος. ᾰ. minimè dumosus.

Στερκτικὸς πρὸς τὸν σύντροφον. beneuolus sum familiari.

Στερνομάντης. python, magus.

Στέρνον. ᾰ. τὸ. pectus, cogitatio, mens. Dicūt στέρνον inferiorem partem thoracis esse, superiorem στῆθος.

Στερνοτύπης. στερνοτυπούμενος.

Στερνοτυπία. ας. ἡ. pectoris percussio.

Στερνοτυποῦμαι. plango, pectus percutio.

Στερνοτυπούμενος. mœstus, præ dolore tundens pectora. idem στερνοτύπης.

Στεροπή. ῆς. ἡ. fulgur.

Στεροπηγερέτης. ου. ὁ. suscitans fulgur.

Στερόω. μ. ώσω. ω. ωκα. firmo. actiuum, accusatiuo iungitur. Gaza ponit cum genitiuo.

Στερρός. οῦ. ὁ. solidus, rigidus, durus.

Στερρότης. ητος. ἡ. firmitas.

Στέρφος. εος. τὸ. corium, pellis.

Στέρω. μ. ερῶ. priuo. act. genitiuo iungitur.

Στεύομαι. promitto, firmo, præfinio.

Στέφαναι. spiræ.

Στεφάνη. ης. ἡ. galea, uertex, cacumen.

Στεφανηφορεῖν. coronatū esse, coronā ferre.

Στεφανηφορία. gestatio coronæ. Accipit pro dignitate. Nam choragi thesmothetæ & huiusmodi gestabant coronas.

Στεφανηφόρος. ου. ὁ, coronam ferens.

Στεφανία. corollæ.

Στεφανίτης. ου. ὁ. athleta, coronatus.

Στεφανόπλοκος. coronamentorum artifex.

Στέφανος. ου. ὁ. corona.

Στεφανόω. μ. ώσω. ω. ωκα. corono, cingo. Accipitur apud Galen. pro uictorem declaro, palmam tribuo. act. accusatiuo iungitur.

Στεφάνωμα. ατος. τὸ. res ex qua fit corona, coronarium uocat genus oleris quodcunq; foliaceum Athenæus.

Στεφανωματικός. οῦ. ὁ. coronarius.

Στεφεφόρους. Græci uocant flamines.

Στέφος. εος. τὸ. corona.

Στέφω. μ. ψω. ω. φα. circundo, corono. actiuum, accus. iungitur.

Σ Τ Η.

Στηθεσφιν. per pectora, aduerb.

Στηθήνιον. ου. τὸ. medium pectoris.

Στηθοδέσαιον. ου. τὸ. pectorale.

Στῆθος. εος. τὸ. pectus, superior pars thoracis usq; ad iugulum.

Στήκω. τὸ ἑστήκω, hoc est βεβαίως μένω.

Στήλαι. ῶν. columnæ in quibus scripta erāt fœdera, Pilas Latini appellant. Plinius etiam stelas: cōstant structura aut lapidea, aut cæmentitia, aut lateritia. Quare Vlpianus in Pandect. eas appellat structileis colūnas. Vide annotat. in Pandect. Bud.

Στήλη. ης. ἡ. columna, statua, gades, colūna quæ fiebat sepulchris, cippus, titulus.

Στηλίς. ίδος. ἡ. lignum in puppi erectum.

Στηλιτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. noto, id est pingendo uel scribendo aliquē infamia noto, sculpo in columna in uituperium alicuius, inuehor in aliquem. act. accusatiuo iungit.

Στηλίτης. ου. ὁ. notatus infamia.

Στηλογραφία. ας. ἡ. tituli inscriptio.

Στηλογραφῶ. sculpo in columna.

Στηλῶ. erigo, ut cippum.

Στημονίζομαι. stamina duco.

Στημονίαι. ῶν. cincinni tenues in modum staminis.

Στήμων. ονος. ὁ. stamen.

Στῆναι. cessare.

Στήνιον. ου. τὸ. pectus.

Στηνιῶσαι. salibus & conuiciis incessere. nam σηνία festum erat Athenis, in quo se mutuò scommatis perstringebant.

Στηπτηρία. alumen, quod & συπτηρία.

Στήριγμα. ατος. τὸ. firmamentum.

Στήριγξ. γος. sustentaculū, & lignum in curru.

Στηρίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. firmo, cōfirmo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Στήσαντων. statuentes.

Στήσεται. quiescet.

Στήσιος ζεύς. stator Iuppiter.

Στησίχορος. Stesichorus Siculus unus ex nouem poëtis Lyricis.

Σ Τ Ι.

Στιβάδες. ῶν. herbæ aptæ ad sternendum & iaciendum.

Στιβάδιον. ου. τὸ. torus, uel cubile factū ex herba, quæ stibas dicitur, id est stibadium, qua dictione Seruius in primo æneid. usus est.

Στιβαδοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. lectum sterno. neutrum absolutum.

Στιβαρής. ής. ὁ. ἡ. ὴ

Στιβαρός. ᾶ. ὁ. fortis, robustus, εὔτονος, ualidus.

Στιβάς. άδος. lectus ex palëis, foliis & gramine. Stragulum Theod.

Στιβδός. οῦ. ὁ. fugitiuus.

Στιβευτής. οῦ. ὁ. uestigator.

Στιβεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ὴ

Στιβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. calco, uestigo, indago. actiuum, accusatiuo iungitur.

Στίβη, ης. ἡ. frigus, constrictio. Propriè autē significat matutinū rorem & frigus.

Στιβία. ας. ἡ. σίβος.

Στιβιάω. μ. άσω. frigesco.

Στιβίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ῥυθμῶδες σιβάζω τὸ ψευδος, δραπετεύω, διαφεύγω.

Στίβος. ου. ὁ. uestigiū, trames, uestigatio.

Στιβρός. οῦ. ὁ. stolidus.

Στιγεύς. έος. subula, acicula sutoria, κεντητήριον.

Στίγμα. απσ. τὸ. ſtigma, macula, punctũ, nota. στιγμαῖος βίος ὃν πρὸς τὸν ἄπειρον αἰῶνα. punctus eſt uita, ſi ad infinitum ſeculũ comparetur.

Στιγματίαι. qui mancipia cædunt.

Στιγματίας. ε. ὁ. uerbero, maſtigia.

Στιγματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. noto, uerberando ſigno. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Στιγμή. ῆς. ἡ. momentum, punctum.

Στίγω. μ. ίξω. ω. ιχα. ſigno, uerbero.

Στίγων. ονος. ὁ. στιγματίας.

Στιδαῖος. ε. ὁ. uerberatus, cauteriatus, σιδήρωτος, τυπόμενος.

Στίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. pungo, percutio, ſigno percutiendo, ſigno ſimpliciter, noto. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Στικτέον. diſtinguendum eſt.

Στικτός. οῦ. ὁ. pictus, ſignatus.

Στίλβη. ης. ἡ. ſplendor, ſpeculum.

Στιλβηδόνιες. fulgetræ.

Στιλβηδών. όνος. ſcintilla, ſiue ſplendor, λαμπαδών.

Στιλβοποιέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſplendidum reddo, nitorem concilio.

Στιλβότρος. ὁ. nitor uultus.

Στιλβόω. μ. ώσω. ω. ωκα. uibro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Στίλβω. μ. ίψω. ω. ιλφα. reluceo, reſplendeo, laſciuè nutritus ſum, niteo, quemadmodum nitent bene paſti, luſtro.

Στίλβω τὸ ξίφος. uibro enſem.

Στίλβωμα. απσ. τὸ. nitor faciei.

Στίλβων. ονος. ὁ. Mercurij ſtella, Heſych.

Στιλβωνίδης. reſplendens ac nitens è balneo, proprium nomen. Ariſtophanes auib. ὦ Στιλβωνίδη.

Στίλος. ε. ὁ. aries.

Στίξ. ιχός. ἡ. acies, turma continens uiros τ. id eſt trecentos.

Στιλπνός. οῦ. ὁ. ſplendidus.

Στίλπωνες. οἱ. à quibuſdã dicuntur puſilli homunciones, quos etiã σκοπαίους nominãt.

Στίμμις. ἡ. ornamentum muliebre, ſtibium.

Στιπτός. οῦ. ὁ. denſus, ſolidus.

Στίφη. Ζ. cœtus, conuentus.

Στίφος. ους. τὸ. cuneus, acies, ordo, turma, caterua.

Στιχάομαι. ordine eo, procedo. deponẽs abſolutum.

Στίχη. ης. turma, acies.

Στιχηδόν. cum uerſu, ordine, cateruatim, in quicuncem. id autem dicitur, quando res

æqualibus inter ſe ſpatijs diſtãt, & quoquo te uertas, ſemper æqualis ordo eſt, ut uidetur in uitris & pauimentis, & apud quoſdã ordines arborum. aduerbium.

Στιχίδιον. ε. τὸ. uerſiculus.

Στιχομυθῶν. in tragœdijs dicitur, quum alternis uerſibus reſpondetur.

Στίχος. ε. ὁ. uerſus, ordo.

Στίχω. μ. ίξω. uado, incedo.

Σ Τ Λ. Σ Τ Ο.

Στλεγγίς. ίδος. olei gutta, & ornamentum capitis mulierum, ſtrigil, à ſtringendo, id eſt exterendo nomen traxit.

Στλεγγίζω. rado, ungo.

Στλίγγισμα. απσ. τὸ. ſordes quæ ſtrigili raduntur.

Στοά. ᾶς. ἡ. porticus, fornix, teſtudo.

Στοβάζω. μ. άσω. ω. ακα. obtrecto, κακολογῶ.

Στοβός. οῦ. ὁ. conuicium, ſurgium, λοιδορία, ὄνειδος.

Στοιβαδεύεσθαι. in lecto reponere ſiue ſternere

Στοιβάζω. inſtipo, ſtruo, digero.

Στοιβή. ῆς. ἡ. herbæ genus, lectiſternium.

Στοιχάδες. ὰι. oleæ per ordinem conſitæ.

Στοιχεῖα πάντος. initia uniuerſitatis. Plato in Timæo.

Στοιχειακός. οῦ. ὁ. elementalis.

Στοιχεῖον. ε. τὸ. elementum.

Στοιχειόω. μ. ώσω. ω. ωκα. elementa trado, atq; hominem rudimentis inſtituo.

Στοιχειωδόν. ordinatè.

Στοιχείωσις. ιος. ἡ. deformatio, prima elementorum inſtitutio.

Στοιχίζω. indagine cingo, concludo.

Στοιχισμός. οῦ. ὁ. indages, id eſt plagarũ expanſio uaris ſubtectarum.

Στοῖχοι. indago & ſeries plagarum, quibus ſaltus ſtabulaq; ferarum cinguntur à uenatoribus. στοῖχοι etiam ordines ſunt in acie à fronte ad tergum ſigillatim porrecti. quare οἱ καλὰ στοῖχον τεταγμένοι, στοιχεῖν dicuntur ab Aeliano.

Στοιχῶ. τὸ συμφωνῶ.

Σ Τ Ο Λ.

Στόλαρχος. ε. ὁ. dux claſſis. idem στολάρχης.

Στολάς. άδος. ἡ. lorica, genus armaturæ.

Στολή. ῆς. ἡ. ſtola, ueſtis, habitus. Latinis ſtola ueſtis tantum muliebris eſt. Vnde Cicero obijcit cuidam, quòd cum togam induiſſet, ſtatim uerterit in ſtolam. Apud Græcos confunditur.

Στολίδες. ὰι. rugæ in fronte.

Στολιδωτός. οῦ. ὁ. ornatus.

Στολίζω. μ. ίσω. ω. ικα. orno. actiuum, accusatiuo iungitur.

Στολὶς. ίδος. ἡ. stola.

Στολισμός. οῦ. ὁ. ornamentum, uestitus.

Στόλος. ου. ὁ. classis, adpendiculum. Significat etiam nauis cõmeatum, cursumq;. Est etiam exercitus, expeditio.

Στολύπη. ης. ἡ. genus herbæ.

Σ Τ Ο Μ. Σ Τ Ο Ν.

Στόμα. ατος. τὸ. os, id est bucca. στόμα τῆς παρατάξεως dicitur acies & frõs exercitus instructi & compositi ad prælium, quia est uelut acies ferri perrũpens & aperiẽs id in quod impellitur. Ἀπὸ στόματος ἐπεῖν, memoriter dicere & commemorare: quod Cicero à memoria exponere dixit quodam loco. Dicitur etiam ἀποστοματίζειν. Accipitur etiã pro ostio.

Στομαλγία. ας. ἡ. oris dolor.

Στόμαργος. ου. ὁ. φλύαρος, rabula.

Στοματικά. τῶ. medicamenta oris.

Στομαχικός. οῦ. ὁ. qui cibum continet.

Στόμαχος. ου. ὁ. stomachus, gula.

Στομίας. ου. ὁ. rebellis. de equis dicitur qui nõ parent frenis, magnum os habens.

Στόμιον. ου. τὸ. os, frenũ. propriè ea pars freni, quã equus contumax mordet, buccula.

Στομοδόκος. ου. ὁ. loquax.

Στομόω. μ. ώσω. ω. ωκα. σκληρύνω, roboro, cõsolido. Vnde στομῶ τὴν μάχαιραν, exacuo aciẽ, quasi os gladij cõcinno, tẽpero, & firmo, & obduro: qd nisi fieret, inutilis gladius esset. Significat etiam στομῶ infestã aciem obuerto, infesto agmine exercitum firmo. Vide comment. Bud. actiuum, accus. iungitur.

Στομύλματα. τῶ. ampullæ.

Στομφάζω. μ. άσω. ω. ακα. magna loquor. neutrum absolutum.

Στόμφαξ. ακος. ὁ. acerbus. arrogans.

Στομφασιστής. οῦ. ὁ. magniloquus.

Στομώδης. ους. ὁ. ἡ. amplo ore.

Στόμωμα. ατος. τὸ. acies, mucro, & uasis genus, & robur aciei. Ponitur & inter medicamenta à Dioscor. in quinto, ut squama æris, temperatura.

Στοναχίω. μ. ίσω. ω. ικα. suspiro. neut. absol.

Στοναχὴ. ῆς. ἡ. suspirium.

Στοναχίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. suspiro. deponens absolutum.

Στονόεις. όεντος. ὁ. suspiriosus.

Στόνος. ου. ὁ. suspirium.

Στόνυχες. extremitates unguium.

Σ Τ Ο Ρ. Σ Τ Ο Χ.

Στοργίω. μ. ήσω. ω. ικα. amo.

Στοργὴ. ῆς. ἡ. amatio. affectio amoris. Propriè ea affectio est, qua filij erga parenteis afficiuntur, & contrà.

Στόρθυγγες. capilli cum sordibus impliciti, alij hastæ cuspides.

Στόρνυμι. μ. σορέσω. ω. εκα. sterno. neutrũ, accusatiuo iungitur.

Στοχάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. consido, cõiecto, cõijcio, τὸ ἰφίεμαι, ad ictũ designo, peto ut gladiatores petere inter se dicũtur. Item scopum peto, oculũ in scopum intendo, & per translationem est animi intensione ad propositum suum dirigere. Quoniã uerò οἱ στοχαζόμενοι intentione summa incumbũt in scopulum, ideo factum est ut στοχάζεσθαι etiam pro obseruare ponatur & colere, & nutus eius obseruare quem colere instituimus, & aliquid summa attẽtione animaduertere. Ponitur à Xenoph. ἀντὶ τῦ σκοποῦ ἰφικνεῖσθαι, figere, ictu directo ferire. στοχάζεσθαι σκοποῦ, sagittam, uel iaculũ collimare uel collineare, quod & εὐστοχεῖν dicitur, & εὐστόχως βάλλειν. deponens, genitiuo iungitur.

Στοχάς. άδος. ἡ. ædificiũ ex tempore extructũ ad æquandũ locum ubi tenduntur plagæ.

Στοχασμός. οῦ. ὁ. coniectura, contemplatio.

Στοχαστὴς. οῦ. interpres, coniectator.

Στοχαστικός. ὴ. ὁ. coniecturalis. στοχαστικὸς ἀνὴρ, qui certæ destinationis est in iaculãdo, uel telo aliquem petendo, hoc est εὔστοχος. Aristotel. pro homine ponit solertis coniecturæ & consultissimo.

Στοχαστικῶς. coniectura, aduerb.

Στοῦχος. ου. ὁ. uarus.

Σ Τ Ρ Α.

Στραβισμός. distortio oculi, obliquus aspectus

Στραβός. οῦ. ὁ. καὶ

Στραβὼν. ῶνος. ὁ. Strabo, qui distortis est oculis. uocabulum est nouæ comœdiæ.

Στραγγαλίω. μ. ήσω. ω. ικα. suffoco, strangulo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Στραγγάλη. ης. ἡ. locus strangulationis.

Στραγγαλιὰ. ᾶς. ἡ. obligatio.

Στραγγαλίδες. nodi siue nexus intricati, & quidam globuli cum humor non coquit, nec excernitur, sed redundat.

Στραγγαλιώδης. ους. ὁ. ἡ. tortuosus.

Στραγγεύω. criminor, tardè incedo.

Στραγγίζω. colare, exprimere.

Στραγγουρία. urinæ ſtillicidium.

Στραγγουριάω. ῶ. urinæ difficultate laboro.

Στράγξ. γγός. gutta quę paulatim defluit, ſtilla.

Στραμβολομομᾶν. eſſe criſpis capillis.

Στραταρχήσαντῶν. οἱ. duces exercitus.

Στρατεία. ας. ἡ. expeditio. Accipiť pro bello.

Στράτευμα. ατος. τὸ. exercitus.

Στρατευματικός. ὴ. militaris.

Στρατεύομαι. μ. εὑσομαι. ῶ. ευμαι. milito, τὸ στρατεύω.

Στρατεύσιμος. ὁ. ὸ. militaris.

Στρατεύω. μ. εὑσω. ῶ. ευκα. milito, ſtipendia facio. actiuũ, accuſatiuo iungitur. Accipitur pro delectum ago.

Στρατήγειον. ὁ. τὸ. locus ubi conueniunt milites, prætorium.

Στρατηγέομαι. regor ducis conſilio.

Στρατηγέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. ſum prętor urbanus. Item ducem ſeu gubernatorem rei bellicæ ago. actiuum, genitiuo iungitur.

Στρατήγημα. ατος. τὸ. geſtũ militare, conſiliũ, ſtratagema.

Στρατηγία. ας. ἡ. militatio, prætura, imperium rei militaris & gubernatio.

Στρατηγιάω. μ. άσω. ῶ. ακα. milites ducere cupio. neutrum abſolutum.

Στρατηγικός. ducendi exercitus peritus apud Iſocratem.

Στρατηγικῶς. imperatorie.

Στρατήγιον. ὁ. τὸ. prætorium, ſignum ducis in bello, uexillum.

Στρατηγίς. ίδος. ἡ. nauis ducis in bello nauali. Eſt etiam imperatrix & ductrix exercitus, quemadmodum apud Amazones fieri cõ ſueuit.

Στρατηγός. οῦ. ὁ. imperator, dux exercitus.

Στρατηλάτης. ὁ. ὁ. prætor, ductor exercitus.

Στρατιά. ᾶς. ἡ. militia, exercitus, expeditio.

Στράτιος. bellicoſus, timendus, Iouis epithetũ

Στρατιώτης. ὁ. ὁ. miles.

Στρατιωτίδες ναῦς. prætoriæ naues.

Στρατιωτικόν. ὸν. τὸ. exercitus.

Στρατιωτικός. οῦ. ὁ. militaris. Et rei militaris peritus.

Στρατιῶτις. miles mulier.

Στρατολογέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. armo, id eſt, ad rem concito. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Στρατολογία. ας. ἡ. delectus militum.

Στρατοπεδάρχης. ὁ. ὁ. caſtrorũ præpoſitus.

Στρατοπεδαρχία. ἡ. caſtrorum præfectura.

Στρατοπεδεύομαι. μ. εὑσομαι. ῶ. ευμαι. ἠ Στρατοπεδεύω. caſtrametor.

Στρατόπεδον. ὁ. exercitus, locus caſtrorum, caſtra, uallum. In plurali accipitur pro militibus ipſis.

Στρατός. οῦ. ὁ. exercitus. Inuenitur etiam θηλυκῶς apud Thucyd. lib. ij.

Στρατόφιν. ab exercitu.

Στρατοφύλακες. copiarum duces.

Σ Τ Ρ Ε.

Στρεβλός. ὴ. ὸ. prauus, tortuoſus, peruerſus, uerſutus.

Στρεβλότης. ητος. ἡ. obliquitas.

Στρεβλόω. μ. ώσω. ῶ. ωκα. torqueo, deprauo, ſtrictè ligo, conſtringo & arctè uincio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Στρέμμα. ἡ ἄρθρου παράβασις.

Στρέμματα. τὰ. luxata.

Στρεπτός. ὴ. ὸ. flexibilis, torques, fibula chlamydis, panis ſubcineritius.

Στρέπτω. torqueo, hinc ſtropha.

Στρευγόμαι. immoror, cunctor.

Στρεύγω. μ. εὑξω. ῶ. ευγα. corrumpo, triſtifico, expugno, tardo. actiuũ, actõ iungitur.

Στρεφάσκω. uerto. actiuũ, accuſatiuo iungiť.

Στρεφοδικοπανουργία. compoſita dictio apud Ariſtopha. ſententiarum corruptela, iuris peruerſa adminiſtratio. Suid.

Στρέφομαι. fallacia utor, tergiuerſor, cunctor, comminiſcor technas. Sic apud Vergil. *Verte omnes tete in facies, &c.* Iungitur accuſatiuo. Vide Cõment. Bud.

Στρεφόμυος. ſupinus, ſecurus, ocioſus, improuidus.

Στρέφω. μ. έψω. ῶ. αφα. uerto, torqueo. Eſt etiam animo uerſo & uoluto. Herod. ἑστράφη τὸν πόδα dixit, pro pedem luxauit. Dicitur & στρέφειν, cum equus à ſeſſore in obliquum flectitur. actiuũ, actõ iungitur.

Στρεφωδινέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. σκοτόω.

Στρέψις. ιος. ἡ. conuerſio.

Στρεψοδικῆσαι. ἀντὶ τοῦ στρέψαι τὰς δίκας, apud Ariſtophanem in Nebul. ἀλλ' ὅσ' ἐμαυτῷ στρεψοδικῆσαι καὶ τοὺς χρήσας διαλιαθεῖν. Suid.

Σ Τ Ρ Η. Σ Τ Ρ Ι. Σ Τ Ρ Ο.

Στρηνιάω. μ. άσω. intemperanter & immodeſte ago, laſciuio, moleſtè fero.

Στρῆνος. ου. ὁ. durus.

Στριγμός. ῦ. ſtridor.

Στρίγξ. γγος. canaliculus.

Στριφνός. ῦ. ſtrictus, ſolidus, firmus, σφιγκτός, στερεός.

Στρίφνος. neruoſa boum caro, & βοτάνη ἄδρων. Suid.

Στροβελός. τ. ὁ. curuus, delicatus.

Στροβέω. μ. ήσω. π. ηκα. tumultuor, uerſo, κινῶ, ταράτ͂ω, circumeo, περιφέρω, circumago, & uerſo, id eſt, ἀνακρίνω, περιφέρω τὸν κάκεῖσε, probo, exploro. Significat etiam excutio mentem meam, & uerſo me in omnẽ partem.

Στρόβιλος. ϑ. ὁ. nucleus pineus, procella, tempeſtas uel uortex, turbo ludus & κῶνος, id eſt, nux pinea & interdum pinus. Plato poſuit pro turbine puerili. Lucianus pro uento uorticoſo. Item ſpecies ſaltationis.

Στροβιλῶ. τὸ συστρέφω, cõtorqueo & intorqueo

Στροβιλώδης. εος. ὁ. ἡ. frequens anfractibus.

Στρογγυλαίνεσθαι. conuolui.

Στρογγύλη. ης. ἡ. rapa, torta, inſularum Aeoli una.

Στρογγυλοπρόσωπος. ὁ. qui rotunda eſt facie.

Στρόγγυλος. ϑ. ὁ. rotundus, tendens in acutũ, turbinatus.

Στροίβηλος. ϑ. ὁ. uibex, tuber, ἴσπαρμα πληγῆς ἐν κεφαλῇ. Heſych.

Στρόμβος. ου. ὁ. trochus, ſphæra, globus, uortex, conchylium, turbo.

Στρομβόω. μ. ώσω. π. ωκα. uerſor, uoluto.

Στρουθίζεσθαι. ſtruthio herba lanas purgare ac candidas reddere.

Στρουθίζω. ſtrideo, lamentabilem uocẽ ædo, τρίζω.

Στρουθίον. ϑ. paſſerculus, radicula, ſeu lanaria herba.

Στρουθοκέφαλος. ϑ. ὁ. habens caput paſſeris.

Στρουθός. οῦ. ὁ. paſſer auis: ea uox in mimis præcipuè obſcœnam quoq; partẽ uirilem ſignat, à paſſeris ſalacitate.

Στροῦς. τός. ὁ. paſſer.

Στροφαῖος. ϑ. ὁ. ianitor, uerſutus, Mercurij cognomen, quòd ianuarum cuſtodiæ præſideret.

Στροφάλιγξ. γος. ὁ. conuerſio, cardo.

Στροφαλίζομαι. μ. ίσομαι. π. ισμαι. uertor, uolor.

Στροφάς. άδος. ἡ. cõuerſio, uertigo.

Στροφάω. μ. άσω. π. ακα. uerto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Στροφεύς. έος. ὁ. cardo oſtij, id eſt, στρόφιγξ.

Στροφή. ῆς. ἡ. uerſutia, reuolutio, ſtropha, cunctatio ſubdola, aut tergiuerſatio fraudulenta & ludificatrix, fallatia. Vergil. dixit:

Verte omnes tete in facies.

Στροφὴ etiam dicitur, cum equus à ſeſſore in obliquũ flectitur, id eſt, πλαγίωσις, flexus. Et figura apud Quintilianum.

Στρόφιγξ. γος. ὁ. cardo oſtij. Et non modo eſt cardo oſtij, ſed etiam uerticulum epiſtomij in aquæ ductibus, & in ſalientiũ ſigillis.

Στρόφιον. ου. τὸ. ſtrophium, faſcia, torques, cingulum tortum, corona.

Στρόφιος. ϑ. ὁ. Strophius, pater Pyladæ.

Στρόφις. ὁ. uerſatili uerſutia præditus, ὁ εὔστροφος καὶ εὐκίνητος. μεταφορικῶς ἀπὸ τ στρόφιγγος.

Στροφόομαι. torminibus uexor & laboro.

Στροφός. τ. ἡ. dolor inteſtinorũ, quod tormen Latinè uocant.

Στροφούμενος. ὁ. torminoſus.

Στρυ. Στρω.

Στρυμών. όνος. ὁ. Strymon, flumen Amphipolis Thraciæ.

Στρυφνός. τ. ὁ. acerbus, rigidus, faciens obſtupeſcere dentes.

Στρυφνότης. ητος. ἡ. acerbitas.

Στρύχνος. ου. ſolanus, frutex.

Στρωβύλος. ϑ. ὁ. nucleus pineus.

Στρωγνός. apollinaris minor.

Στρῶμα. τος. τὸ. ſtroma, ſtragulũ omne quod ſternitur & inſternitur.

Στρωματής. ίος. ὁ. ἡ. uarie contextus.

Στρωματίζω. μ. ίσω. π. ικα. inſterno ut iumentũ.

Στρωματοδισμός. τ. culcitra, ſtratus, colligatus

Στρωμνή. ῆς. ἡ. ſtratus, id eſt, lectus.

Στρώμνυμι. μ. ώσω. π. ωκα. ηὶ

Στρωμνύω. ſterno. actiuũ, accuſatiuo iungit.

Στρώσις ὁδῶν. conſtratio uiarum.

Στρωτήρ. ῆρος. ὁ. trabs parua.

Στρώτης. inſtrator, qui equum domino inſternere ſolet.

Στρωτός. τ. ὁ. ſtratus ſtrata ſtratum.

Στρωφάομαι. uerſor.

Στρωφάω. μ. άσω. π. ακα. uerto, neo.

Σ Τ Υ.

Στυβαρὰ χρυσᾶ. cruſtæ auri.

Στυγέομαι. μ. ήσομαι. π. ημαι. odio ſum, paſſiuè.

Στυγερής. ὴ

Στυγερός. τ. ὁ. querulus, triſtis, odioſus, moleſtus.

Στυγερότης. ητος. ἡ. mœſtitia.

Στυγερώπης. ος. ὁ. cum odio aſpiciens.

Στυγέω. μ. ήσω. π. ηκα. odi, timeo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Στυγνός. τ. ὁ. triſtis, odibilis.

Στυγητός. τ. ὁ. odibilis.

Στυγνάζω. μ. άσω. π. ακα. triſtor, triſtitiam fero. neutrum abſolutum.

Στυγνός. τ. ὁ. triſtis.

Στύεσθαι. incitari.

Στῦλος. ϑ. ὁ. columna, pertica.

στῆμα. ατος. τὸ. ſpiſſamentum & domitura unguenti. ſpiſſamentum & Columel. nominat.

στύμος. ου. ὁ. truncus.

στύμφαλος. ου. ὁ. ἡ ἡ. Arcadiæ ciuitas & fons.

στύξ. γός. Styx infernalis palus, & in Arcadia eiuſdem nominis, quaſi dicas mœſtitiam.

στυπάζω. μ. άσω. ſtrepo, tono.

στυπεῖον. ου. τὸ. ſtupa. idem συππίον.

στυποτλύφος. ου. ὁ. tornator.

στύπος. ſtipes, truncus.

στυπτηρία. ας. ἡ. alumen, σκληρία.

στυπτικός. οῦ. ὁ. ſtrictiuus, ſtypticus, à σύφω.

στυρακίζειν. ſtimulare.

στυρακίζω. μ. ίσω. traho.

στυράκιον. ου. τὸ. ἡ

στύραξ. κος. ὁ. lignum iaculi, pars haſtæ inferior, quæ manu tenetur.

στύραξ. lachryma cuiuſdam arboris.

στυφελίζω. μ. ίξω. π. ιχα. euerto, quatio, agito, uerbero, uinco.

στυφελισμός. οῦ. ὁ. cõtumelia, querimonia, iniuria.

στυφελός. οῦ. ὁ. durus, fortis.

στύφλος. terra arida & dura. Suid.

στύφομαι. fumo.

στύφος. ους. τὸ. ſtupa, luerum.

στυφρός. ρᾶ. ρὸν. grauis, ſolidus, conſtans, callouſus, retorridus, duratus.

στύφω. μ. ύψω. π. υφα. obturo, ſtringo. actiuũ accuſatiuo iungitur.

στύψις. ιος. ἡ. conſtrictio.

Στωϊκός. ῆ. ὸν. Stoicus philoſophus.

στάμιξ. ικος. trabs lingnea.

Στωμύλα ῥήματα συλλεγῶν, utitur eo Ariſtoph. in Ranis.

στωμυλία. ας. ἡ. argutia, loquacitas.

στωμυλιοσυλλεκτάδης. ου. ὁ. qui obliqua dicta facetiasq; colligit.

στωμύλλομαι. multa & arguta loquor.

στωμύλματα. ſtulta blateramenta, argutiæ, nugæ, nugamenta, lepores.

στωμύλος. η. ὸν. multiloquus, lepidus, facundus, facetus, dicax, garrulus. Accipit tam in bonam quàm in malam partem.

στωμύλω. imperfecte loquor, garrio.

Σύ. tu.

Σύαγρος. ου. ὁ. aper.

Σύαινα. à ſue uocatus quẽ Græci recentiores chærillam interpretantur, hoc eſt porculũ.

Συαινία. ας. ἡ. cõuicium & cõſertio manuum, Heſych.

Συβαρίζειν. deliciari, fiducia diuitiarum calumniari, opipare ac genialiter uiuere.

Σύβαρις. ιος. tacita, conſummatæ deliciæ, Sybaris urbs Siciliæ.

Συβαριτικός. οῦ. ὁ. mollis, uoluptuoſus. Vnde συβαριτικὴ τράπεζα, de conuiuio dicebatur nimium apparato. Vide Chiliad. Eraſ.

Συβήνη. ης. ἡ. arcus aut calamorum theca.

Συβόσιον. ου. τὸ. grex porcorum.

Συβριάζω. μ. άξω. inſoleſco, delicior.

Συβριασμός. οῦ. ὁ. ſtrepitus in conuiuijs.

Συβώτης. ου. ὁ. ſubulcus.

Σ Υ Γ Γ.

Συγγάλακτος. collactaneus.

Σύγγαμβροι. οἱ. mariti duarum ſororum.

Σύγγαμος. ου. ἡ. uxor.

Συγγεγραμμένοι πατέρες. conſcripti patres.

Συγγένεια. ας. ἡ. conſanguinitas, affinitas, cognatio, propinquitas.

Συγγενής. ὲς. ὁ. ἡ. conſanguineus, affinis, cognatus, propinquus.

Συγγενίδες. ὰι. conſanguineæ.

Συγγενικός. ῆ. ὸν. innatus, naturalis.

Συγγηράσκω. conſeneſco. quære γηράσκω. neutrum abſolutum.

Συγγίνομαι. conuenio, coëo, ὁμιλέω, cõmerciũ habeo cũ aliquo, cõuerſor. Συγγίνομαι τῇ παιδίᾳ, in ſtudio literarũ uerſor. Eſt etiã ſimul natus uel cõgenitus. deponẽs, dtõ iungit.

Συγγινώσκω. ignoſco, ſimul cognoſco. quære γινώσκω. neutrum, datiuo iungitur.

Συγγνώμη. ης. ἡ. uenia.

Συγγνώμην ἔχειν. ignoſcere.

Συγγνωμονικός. clemens & facilis in cõdonandis maleficijs. cui opponitur τιμωρητικός.

Συγγνώμων. ονος. ὁ. mitis, miſericors.

Συγγνωστός. οῦ. ὁ. dignus uenia, ignoſcendus, deprecabilis.

Σύγγονος. ου. ὁ. ἡ. frater, ſoror.

Σύγγραμμα. ατος. τὸ. opus, uolumen, cõmentarium, quodcunq; opus, cõmentatio.

Συγγραφεύς. έως. ὁ. hiſtoricus, author. id eſt, librorum compoſitor.

Συγγραφή. ῆς. ἡ. hiſtoria, compoſitio, ſcriptio à Cicerone dicit. Et chirographum, ſyngrapha, hoc eſt, ſtipulatio & cautio. neq; ſemper obligatione reciproca conſtabat, ſed etiam unius tantum ſponſione & alterius ſtipulatione.

Συγγράφομαι. ἡ

Συγγράφω. μ. άψω. π. αφα. conſcribo, id eſt, cõpono hiſtorias, uel poëmata. Eſt etiam

scripto caueo ab aliquo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συγγυμνασία. ἡ. coexercitamentum.

Σ Υ Γ Κ Α.

Συγκαθαγίζω. μ. ίσω. π. ικα. sanctifico. actiuum accusatiuo iungitur.

Συγκαθαιρέω. tollenti onus auxilior.

Συγκάθεδρος. ὁ. ὁ. assessor.

Συγκάθεσις. coniudicatio, cõparatio, collatio.

Συγκαθεύδω. condormio.

Συγκαθιδρύω. colloco.

Συγκαθιερῶ. consecro.

Συγκαθίημι. μ. ήσω. π. ικα. simul demitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συγκαθοικέω. unà cohabito.

Συγκαίω. aduro.

Συγκακουργεῖν. colludere.

Συγκακούργημα. res per collusionem actoris & rei transacta, ex quo genere est præuaricatio, id est, καθύφεσις.

Συγκακουργία. est quæ collusio à Iurisconsultis appellatur.

Συγκαλέω. μ. έσω. π. εκα. conuoco. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συγκαλινδεῖται. conuolui.

Συγκαλύπτω. μ. ύψω. π. υφα. cooperio. actiuum accusatiuo iungitur.

Συγκάμνω. μ. αμοῦμαι. simul laboro. neutrum absolutum.

Συγκάμπτω. inflecto.

Συγκαταβαίνω. unà subsideo.

Συγκατάβασις. uulgo cõdescensio, quum quis se demittit ultra suam dignitatem.

Συγκαταβοῖ. conuiuit.

Συγκατανεύω. consenesco.

Συγκατάγω. restituo, allicio.

Συγκαταδύομαί σοι. unà demergor, urinor.

Συγκαταζῆν. conuiuere.

Συγκατάθεσις. ιος. ἡ. assensio, approbatio qua eadem uisa noscuntur.

Συγκαταθύνω. emendo, corrigo.

Συγκαταίεσθαι. agnoscere.

Συγκάταινος. astipulator, ἡ συνεπαίνος, hoc est collaudator.

Συγκαταινῶ, τὸ συγκατατίθεμαι, ἡ συνεπαινῶ.

Συγκατακλίω. concludo.

Συγκατακλιθέντων. οἱ. unà cubantes.

Συγκαζακτάς. ρ συγκαζακτείνας, simul occidẽs.

Συγκατασκευάζω. μ. άσω. π. ικα. simul præparo. actiuum, actõ iungitur.

Συγκαζασκήπτω. μ. κήψω. π. ηφα. cũ impetu uenio

Συγκατασπάω. ῶ. pariter auello, conuello.

Συγκατατίθεμαι. assentior, approbo, comprobo, cum accusatiuo.

Συγκαζατίθημι. approbo, consentio, assentior, cum datiuo.

Συγκαταψηφίζομαι. suffragijs seu calculis addor, cooptor. Lucas in Act. συγκατεψηφίσθη μεζὰ τῶν ἕνδεκα ἀποστόλων.

Συγκάτευγμα. ατος. τὸ. res uotiua.

Συγκατευθύνει. dirigit.

Συγκατορύττω. unà defodio.

Σ Υ Γ Κ Ε. Κ Η. Κ Ι.

Σύγκειμαι. consto, id est, compositus sum, insero. deponens absolutum.

Συγκειμένων. ε. τὸ. quod conuenerat, quod pepigeramus, conuentio, pactum.

Συγκεκορδυλισμένος. coaceruatus.

Συγκεκροτημένος. ου. ὁ. accinctus, in procinctu existens.

Συγκεκροτημένως. plausibiliter, magna cum laude.

Συγκεράννυμι. μ. άσω. ω. ακα. ἡ

Συγκιρνάω. commisceo, contempero, confundo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συγκεφαλαιόομαι. in summã colligo, & in summam colligor. Nam actiuè & passiuè significat.

Συγκεφαλαιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. summatim colligo, summatim dico.

Συγκεχορηκός. ότος. τὸ. concessum.

Συγκεχυμένως. confuse.

Συγκηδεσαί. οἱ. mariti & uxoris parentes.

Συγκινδυνεύω. μ. εύσω. π. ευκα. simul periclitor. neutrum, datiuo iungitur.

Συγκιρνᾶσθαι. commiscerι.

Σ Υ Γ Κ Λ. Σ Υ Γ Κ Ο.

Συγκλειστός. conclusilis.

Συγκλείω. μ. είσω. π. εκα. claudo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συγκλέπτης. ε. ὁ. socius & particeps furti.

Συγκληρονόμος. ε. ὁ. cohæres.

Συγκληρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. simul sortior.

Συγκλησίαι. dicit de senatoribus, ἐκκλησία uero de populo.

Συγκλητικός. οῦ. ὁ. senator.

Σύγκλητος. ε. ὁ. senatus, concio.

Σύγκλητος βουλή. indictiuum consilium.

Συγκλίνιαι. conuexitates.

Συγκλονεῖσθαι. titubare.

Συγκλονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concutio. actiuum, actõ iungitur.

Συγκοιμᾶσθαι. condormire.

Συγκοίνωνος. ε. ὁ. consors.

Συγκίτημ. ε. τὸ. merces pro concubitu.
Συγκολλᾶμ. conglutinare, conuenire.
Συγκόλλησις. ιος. ἡ. conglutinatio.
Συγκομιδή. ῆς. ἡ. transuectio, apportatio, repositio fructuum, συνάθροισις, collectio.
Συγκομίζω. μ. ίσω. ω. ικα. comporto, fructũ ex agro domũ refero. Est etiam colligo. actiuum, accusotiuo iungitur.
Συγκομιστήρια. τὰ. festa quibus primæ fruges comportabantur.
Συγκομιστὸς ἄρτος. furfuraceus panis, qui alio nomine πιτυρίας dicitur. Cicero cibarium panem uocat. à Galeno & Celso αὐτόπυρος uocatur.
Συγκοπή. ῆς. ἡ. cõcisio, syncopa, affectio similis deliquio.
Συγκοπικὸς. huiusmodi deliquiũ inducens.
Συγκόπτομαι. animo linquor.
Συγκόπτω. μ. όψω. π. οφα. ferio, fessus sum, uerbero, concido, contundo, pulso.
Συγκουφίζω. adiuuo, simul leuo. actõ iungit.

Σ Υ Γ Κ Ρ.

Σύγκρασις. ιος. ἡ. cõmixtio.
Συγκρατέω. ῶ. conseruo, tueor.
Σύγκριμα. coagmentum, & quod concretum est, ut Cicero loquitur, ut mundus.
Συγκριματικὸς. ὁ. temperatus.
Συγκρίνομαι. cõparor. Συγκρίνεσθαι πρὸς τινά, cõtendere, iudicio experiri, etiam cum aliquo capitali iudicio disceptare. Est & συγκρίνεσθαι coagmentari, concrescere.
Συγκρινόμενα. τὰ. pacta.
Συγκρίνω. μ. ινῶ. ω. ικα. comparo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Σύγκρισις. ιος. ἡ. comparatio, assimilatio, generatio.
Συγκριτικὸς. οῦ. ὁ. comparatiuus.
Συγκροτάω δύναμιν. colligo copias.
Συγκροτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. auxilior, turbo, simul adduco, meditor. absolutè.
Συγκροτήσαντων. οἱ. uulgo complices.
Συγκρούσιος. ε. ὁ. concussor, collisor.
Σύγκρουσις. ἡ
Σύγκρουσμος. huiusmodi collisio.
Συγκρύω. μ. ύσω. π. υκα. collido, concutio, semino discordiã inter amicos, collætor, colligo, simultatem inter amicos cieo, collido & in conflictum impello.
Συγκρύπτω. μ. ύψω. ω. υφα. abscondo, simul abscondo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Συγκυβεύω. unà alea ludo.
Συγκυκάω. μ. άσω. ω. ακα. commisceo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συγκυκλῶ. circundo.
Συγκυλινδοῦμαι. uolutor. datiuo iungitur.
Συγκυνηγετὴς. οῦ. ὁ. simul uenans, socius uenationis.
Συγκύπτω. simul inclinor, pariter incumbo. Accipitur etiã pro ὑποκύπτειν & κατακύπτειν & deorsum aspicere, ut demissi spiritus homines solent. Est etiã coire & in unum cõtrahi quòd hiabat & distrahebatur.
Συγκυρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. contingo, confirmo. neutrum absolutum.
Συγκύρημα. ατος. τὸ. ἡ
Συγκυρία. ας. ἡ. fors, casus.
Σύγκωλος. ε. solidus.
Σύγνατος. ε. ὁ. germanus.

Σ Υ Γ Χ.

Συγχαίρω. gratulor.
Συγχειμάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. cohyberno.
Συγχέω. confundo. require χέω. actiuũ, accusatiuo iungit. Lucas in Actis: συνέχυν τὸν ὄχλον.
Συγχορηγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. confero, soluo expensas.
Σύγχορτος. ου. ὁ. uicinus.
Σύγχρισις. comparatio.
Συγχρονίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cõtemporaneus sum. neutrum, datiuo iungitur.
Συγχρονισμὸς. ῦ. est eorum qui concurrunt in idem tempus.
Σύγχρονος. ε. ὁ. contemporaneus.
Συγχύνω. confundo.
Σύγχυσις. ιος. ἡ. confusio, turbatio.
Συγχύω. μ. ύσω. ω. υκα. confundo, obscuro, tumultuo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Συγχωρέομαι τοῦτο. ut mihi permittat impetro.
Συγχωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concedo, permitto, indulgeo, ueniam do. Item comiter & per gratiam indulgeo quippiam & condono. Est etiam consentio & astipulor. Et cedo, non reclamo. Acquiesco, ἀρκοῦμαι, ἀγαπῶ, contentus sum. actiuũ, accusatiuo iungit. Hoc uerbum unum ex illis est, quæ in præsenti uoce actiua prolata in futuro uocem passiuam sortiuntur apud Atticos. Apud Demosthenem enim & Platonem legitur συγχωρήσομαι in futuro, à συγχωρέω.
Συγχώρημα. ατος. τὸ. ἡ
Συγχώρησις. ιος. ἡ. concessio, abolitio.
Συγχωρούμενος. cui uenia habetur, cum accusatiuo. Est etiam cuius nomen abolitione principis ex reis exemptum est.

Σύδην. celeriter, impetuoſe.
Σύετο. concitabatur.

Σ Υ Ζ. Σ Υ Η.

Συζάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſimul uiuo. neutrum, datiuo iungitur.
Συζεύγνυμι. μ. εύξω. π. ευχα. ηι
Συζεύγω. coniungo. actiuum, actō iungitur.
Σύζευξις. ιος. ἡ. coniunctio.
Συζῆν. conuiuere.
Συζητεῖν. altercari, diſputare.
Συζητητής. ου. ὁ. diſputator.
Σύζυγα. coniugata, coniugalia.
Συζυγία. ας. ἡ. coniugium, coniugatio.
Σύζυγος. ου. ὁ. ἡ. coniunx, compar, ſocius.
Συζυγοῦντα. dicuntur quæ Cicero coniugata uocat.
Σύζυξ. ὁ ὁμόζυξ.
Συῆλαι. ἁι. uolutabra ſuum, & loca cœnoſa.
Συηνία. ας. ἡ. ruditas, ruſticitas, à ſuibus dedu
Συηνεῖν. inſcitè quippiam agere. (ctū.
Σύθεν. impetum fecerunt.
Συϊκός. οῦ. ὁ. ſuillus.

Σ Υ Κ.

Συκάζω. μ. άσω. calumnior, ficus lego.
Συκαλίδες. ἁι. ficedulæ.
Συκαμινέωρος. υ. ὁ. ſtultus, μωρός.
Συκαμινία. ας. ἡ. morus.
Συκάμινον. υ. τὸ. morum.
Συκάμινος. υ. ὁ. morus.
Συκαρίς. ficedula autumni tempore poſt μελαγκόρυφος appellata, quam Gaza atricapillam uertit.
Συκέα. ηι
Συκῆ. ῆς. ἡ. ficus arbor.
Συκία. ας. ἡ. cucurbitula qua ſanguis exugit.
Σύκινος. ου. ὁ. ficulnus, inutilis.
Συκόβιος. υ. ὁ. ficis uiuens. Vocabantur ſycophantæ hoc nominæ Athenis.
Συκολόγος. υ. ὁ. quaſi ficus numerans, ſiue de ficis loquens, ſycophanta.
Συκόμορον. υ. τὸ. Sycomorus arbor & fructus eius, ficus eſt Aegyptia prædulcis ſine granis. Nomen eſt compoſitum ex fico & moro authore Plinio & Dioſcoride.
Σῦκον. ου. τὸ. ficus, fructus, hulcus in oculis, quæ & σύκωσις appellatur, quidam mariſcam appellari putant Latinè. De fructu, arbore, & morbo.
Συκοπριάσης. υ. ὁ. ficuū ſector, ſordidº, auarus.
Συκοσπαδίας. υ. ὁ. ſycophanta.
Συκοφαντέω. μ. ήσω. ω. ηκα. calumnior, calumnijs circumuenio, defero. actiuum, accuſatiuo iungitur. Lucas: εἴτινός τι ἐσυκοφάντησα.

Συκοφάντημα. τὸ. calumnia.
Συκοφάντης. ου. ὁ. calumniator, ſycophanta, delator.
Συκοφαντία. ας. ἡ. calumnia.
Συκοφάντρια. ας. ἡ. calumniatrix.
Σύκχοι. οἱ. calciamenta Phrygia.
Συκώδης. ες. ὁ. ἡ. ſimils ficui.
Συκών. ῶνος. ὁ. ficetum.
Συκώπαις. αιδος. ὁ. puerorum modo ficorum ſtudioſus. in ſycophantā Athenienſes item torquebant.
Συκωρός. ῶ. ὁ. quaſi ficos obſeruās, ſycophāta.
Σύκωσις. ιος. ἡ. uitium palpebræ aſperæ & ficoſæ. Et morbus capitis ſic dictus à fici ſimilitudine, quando caro excreſcit.

Σ Υ Λ.

Συλαγωγέω. μ. ήσω. ω. ηκα. abigo prædam.
Συλάω. ηι
Συλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ηι
Συλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. prædor, ſacrilegio cōpilo.
Σύλη. ης. ἡ. σύλληψις.
Σύλησις. ιος. ἡ. compilatio.
Συλητής. οῦ. ὁ. compilator.
Συλλαβή. ῆς. ἡ. comprehenſio, ſyllaba, à σύν & λαμβάνω.
Σύλλαβος. ου. ὁ. index libri.
Συλλαμβάνομαι. ηι
Συλλαμβάνω. μ. ήψω. ω. εφα. cōcipio, comprehendo, opitulor, adiuuo. Item pro concipio, & κυῶ. Significat & ſuſpicio, accuſatiuo iunctū. Συλλαμβάνειν ὅτι θανάτῳ, ad ſupplicium rapere.
Συλλέγομαι. comparo, quæro. Item colligo. Eſt etiam idem quod συλλογίζομαι, hoc eſt, ratiocinor, colligo, rationem alicuius rei gerendæ uel explicandę ineo, certis argumētis colligo & conſtituo. Vide Commentarios Budæi.
Συλλέγω. μ. ξω. ω. χα. colligo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
Συλλείβω. μ. είψω. ω. εφα. ſtillo, fluo. neutrum abſolutum.
Συλλειόω. contero.
Σύλλεκτρος. υ. ὁ. corriualis.
Συλλήβδην. collectim, cōprehenſim, ſummatim.
Σύλλημα. τὸ. collectio.
Συλληπτέον. ſubueniendum.
Συλληπτικός. ῆ. qui concipere poteſt.
Συλλήπτρια. adiutrix.
Συλλήπτωρ. ορος. ὁ. adiutor.

Συλλήψις. ιος. ἡ. auxilium, conceptio, cõprehensio, syllepsis.

Συλλογεύς. έος. ὁ. collector.

Συλλογή. ῆς. ἡ. congregatio, collectio.

Συλλογίζω. μ. ίσω. τ. ικα. computo, concludo, ratiocinor, colligo ratione subducta.

Συλλογιμαῖος. ᾱ. ὁ. ἡ. collectitius.

Συλλογισμός. οῦ. ὁ. cõputatio, pensatio, ratiocinatio: rationatiuum uel collectiuum uertit Quintilianus.

Συλλογιστικός. οῦ. ὁ. rationalis.

Σύλλογος. ᾱ. ὁ. hominum frequentia, conuentus, concilium, coitio, iudicium, συνέδριον, consessus, & συναρχόντων, id est collegium, ut augurũ. Est etiã colloquentiũ circulus.

Συλλούω. colluo.

Συλοικός. οῦ. insulsus, ineptus.

Σύλον. ᾱ. τὸ. pignus.

Σ Υ Μ Ρ.

Συμβαίνω. μ. ήσομαι. τ. ηκα. contingo, accido, concordo, congruo. neutrum, datiuo iungitur. uide σύμπτωμα.

Συμβακχεύει. debacchatur.

Συμβάλλομαι. confero, adiuuo, dico, colligo, conduco, συναίρομαι ἢ ἐπικουρῶ. deponens absolutum.

Συμβάλλω. confligo, coniecto, conĩcio, committo, collido, συγκρούω, inimicitiam inter duos & discordiam rixamq; cõcito. Et paria comparo. Et absolutè ἀντὶ τῶ συμπλέκομαι, συμπίπτω, ἢ συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, uires confero ad prælium, & prælium committo. Et συνάπτω ἢ συρρέω ut confluentes, coëo, committor, coniungor, cõmisceor. cum datiuo, alioqui cum accusatiuo. Item παραβάλλω ἢ παραβεορῶ, confero & cõtendo, comparoq;. Est etiam paciscor, & contractus cõuentaq; ineo, hoc est συναλλάπτω. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμβαλλωτά. sunt coacti per se uelleris implexu, potius quàm textu condita, ἀπὸ τ συμβαλλεῖν.

Σύμβαμα. τὸ. accidens.

Σύμβαν. fortè.

Συμβασιλεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. simul impero.

Σύμβασις. ἡ. cõcordia, cõuenientia, colloquiũ

Συμβατήριος. ᾱ. ὁ. pascibilis, commodus ad pacta.

Συμβατικός. οῦ. ὁ. conueniens ad pacta, pacisibilis.

Συμβιβάζω. μ. άσω. τ. ακα. affirmo, concordo, certior fio, coniecto, concilio, ad amicitiã fœdusq; adduco. Item accommodo, & ad cohærentiam adduco, cõpono, coagmento. & ex collatione aliquorũ doceo & probo aut conĩcio.

Συμβίβασις. ιος. ἡ. instructio, affirmatio.

Συμβιβασικόν. confirmatio, uti fœderis & societas faciendi fœderis.

Συμβιβῶ. instruam, docebo.

Σύμβιος. ᾱ. ὁ. simul uiuens.

Συμβιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. simul uiuo. neutrum, datiuo iungitur.

Συμβίωσις. ιος. ἡ. cõuictus, id est simul uiuere.

Συμβιώτης. ᾱ. ὁ. simul uiuens.

Συμβίωτος. ᾱ. ὁ. conuictor, contubernalis.

Σύμβλημα. ατος. τὸ. pessulus.

Συμβλῆντο. obuiauerunt.

Σύμβλητος. conferendus, comparabilis & cõmutabilis. Vnde Aristoteles accipit σύμβλητον, & ἀδιάφορον pro eodem.

Συμβοήθεια. ας. ἡ. auxilium.

Συμβολαιγράφος. ᾱ. ὁ. notarius, aliàs συμβολαιόγραφος.

Συμβόλαιον. ᾱ. τὸ. cõmercium, pactum, contractus, conuentio, conuentum.

Συμβόλαιος δίκη. cõtrouersia, uel iudicium de pacto & contractu.

Συμβολατεύειν. paciscí, contrahere.

Συμβολεύς. έος. ὁ. instrumentum quo piscatores retia texunt.

Συμβολή. ῆς. ἡ. congressio, prælii, conflictus, & cõflictio prælialis. Est etiam commissio, id est parium comparatio ad pugnam. Itẽ coniectura & consilium, utilitas.

Συμβολήν. πῶ. stipem.

Συμβολικός. οῦ. ὁ. cõiecturalis, allegoricus, & ænigmaticus. Inde συμβολική θεολογία ἢ τελεσική, dicta est & μυσική, differtq; τῆς φιλοσοφικῆς ἢ καταφατικῆς & ἀποδεικτικῆς. Symbolica est, quæ in sacramentis implicita est hodie in ecclesia, ut olim in ceremoniis legalibus fuit. Philosophica est quæ uersat in theoria, & rerum diuinarum cõmentatione. Budæus.

Συμβολικῶς. coniecturaliter, id est per comparationem præteritorum & futurorum.

Σύμβολον. ᾱ. τὸ. nota à Cicerone dicit, signũ, symbolum, ut signa militaria. Græci etiã symbolum anulũ appellãt, conuiuium. Et σύμβολα interdũ insignia, id est παράσημα. Σύμβολον etiam est omen, ἢ οἰώνισμα. Σύμβολα etiam dicuntur tesseræ quædam quæ dantur publicè à ciuitatibus quibusdã, ho-

minibus ſibi amicis, ut hoſpitaliter & amicè acciperentur in oppidis fœderatis. Sic hodie uocari poſſunt teſſeræ collybiſticæ, quas literas collybicas uocãt, quaſi ad permutandam pecuniã externam inſtitutas. Et σύμβολον ἀντὶ τοῦ τμῆμα, quaſi teſſera & fruſtum abſciſſum, cõmiſſura. Σύμβολα πυθαγορικὰ dicta ſunt quædam quaſi ænigmata, ſignificantia rei alicuius occultæ & reconditæ, quæ etiam συνθήματα, & ἀλληγορήματα dicuntur. Budæus.

Σύμβολος. ου. ὁ. etiam dicitur pro omine.

Σύμβοτωρ. ορος. ὁ. compaſcuus.

Συμβούλευμα. ατος. τὸ. conſilium.

Συμβουλεύομαί σοι. τὸ ἀνακοινοῦμαι, καὶ συσκέπτομαι, συμπραγματεύομαι, tecum cõmentor de re aliqua. Significat etiam conſulto te.

Συμβουλευτικός. eſt oratio conſultoria, in qua conſilium datur alicui.

Συμβουλεύω. μ. εύσω. υ. ευκα. conſulo, id eſt do conſilium. neutrũ, datiuo iungitur. ut, συμβουλεύω σοι, ſum author, καὶ ἐσκοῦμαι.

Συμβουλή. ῆς. ἡ. conſultatio, ſententia, conſiliũ & admonitio.

Συμβουλία. ας. ἡ. conſultatio.

Συμβούλιον. ου. τὸ. conſilium.

Σύμβουλος. ου. ὁ. conſiliarius.

Σ Υ Μ Μ.

Συμμαθητής. οῦ. ὁ. condiſcipulus.

Συμμανθάνω. μ. συμμαθήσομαι. π. συμμεμάθηκα. condiſco. aoriſtus ſecundus συνέμαθον.

Συμμάρπτω. μ. άρψω. υ. αρφα. comprehendo. act. accuſatiuo iungitur.

Συμματρίδαχέω. fugillarem terram.

Συμμαχέω. μ. ήσω. υ. ηκα. ſimul pugno, id eſt ſocius ſum in bello. neutrum, datiuo iungit.

Συμμαχία. ας. ἡ. auxilium, ſocietas in bello, conſœderatio.

Σύμμαχος. ου. ὁ. auxiliarius, ſocius, cõmilito.

Συμμετρία. ας. ἡ. conſtantia.

Συμμερίζομαι. unà partem accipio.

Συμμεταβάλλω. commutor, paſſiuè, unà commuto.

Συμμεταφέροντων. οι. ſecum transferentes.

Συμμετέχω. participo. genitiuo iungitur.

Συμμετρία. ας. ἡ. ſymmetria, proportio.

Σύμμετρος. ου. ὁ. moderatus, cõmenſuratus.

Συμμετιάομαι. conſulo, id eſt do conſilium.

Συμμίγνυμι. commiſceo, confligo. Συνέμιξα αὐτῷ διὰ λόγων, cum eo uerba feci. Συμμίγνυμι etiam eſt uires ſocio, caſtra caſtris adiungo. cum datiuo.

Συμμιγνύω. μ. ίξω. υ. ιχα. ἡ

Συμμίσγω. commiſceo, coëo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Συμμορία. ας. ἡ. portio, multitudo, πολιτικὸν σύστημα, curia, tribus.

Συμμύστης. ου. ὁ. ſymmiſta, ſecretarius.

Συμμύω. comprimo.

Σ Υ Μ Π.

Συμπάθεια. ας. ἡ. condolentia, naturalis conſenſus & conuenientia.

Συμπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. eiuſdem affectus.

Συμπαθῶ. idem quod συμπάσχω, quod & condoleſco ſignificat, alienisq; incõmodis afficior & conſentio.

Συμπαιγνία. ας. ἡ. colluſio.

Συμπαιδεύω. condoceo. Accipitur etiam aliter, Polyb. ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ συμπεπαιδευμένος, in uiolentia & iracundiæ furore educatus, hoc eſt, ὁ δὲ βίᾳ καὶ θυμῷ σύντροφος, aſſuetus, & exercitatus.

Συμπαίζω. μ. αίξω. υ. αιχα. colludo. neutrũ, datiuo iungitur.

Συμπαίκτωρ. ορος. ὁ. καὶ

Συμπαίστωρ. colluſor, ſimul nutritus.

Συμπαλαίω. μ. αίσω. υ. αιχα. colluctor.

Συμπᾶν. ad ſummam, in ſumma, ut plurimũ, uniuerſum, quod pro mundo etiam Latini dicunt.

Συμπανηγυρίζω. commercor.

Συμπανεργῶ. coadiuuare.

Συμπαραθέω. concurro.

Συμπαρακαλέω. cohortor.

Συμπαρακολουθῶ τῷ λόγῳ ὀρθῶς. rectè atq; ordine diſputationem proſequor.

Συμπαραλαμβάνω. comprehendo.

Συμπαραμαρτέω. μ. ήσω. υ. ηκα. iuxta, & ſimul ſequor, comitor. neut. datiuo iungitur.

Συμπαρανήχομαι. ſimul nauigo.

Συμπαρασκευάζω. μ. άσω. υ. ακα. adiuuo.

Συμπαρατείνω. produco, prorogo, ſimul extendo.

Συμπαραφερόμενοι. qui unà feruntur.

Συμπαρεδρεύω. μ. εύσω. aſſideo, maneo.

Συμπάρειμι. præſens ſum.

Συμπαρεκτεινόμενος. ſimul extentus.

Συμπαρέπομαι. accedo, obtingo, id eſt cedo. cum datiuo.

Συμπαρέχω. ἀντὶ τοῦ παρέχω.

Συμπαριπλάμην. ſimul deuolaui.

Συμπάροικος. ου. ὁ. contubernalis.

Σύμπας. αντος. ὁ. uniuerſus. σύμπαντες, multi ſimul.

Συμπάσσω. conſpergo.

Συμπάσχω. τὸ συμπαθῶ.

Συμπαζ(ε)έω. μ. ήσω. ω. ηκα. collido.

Συμπατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conculco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμπείθω. simul persuadeo.

Συμπεπλωκώς. compressus.

Συμπεραίνω. concludo, termino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συμπέρασμα. ατος. τό. conclusio.

Συμπεριάγω. una duco, mecum uerso.

Συμπεριπατοῦντῶν. inambulantes.

Συμπεριπλάμην. simul deuolaui.

Συμπεριφέρω, circunfero, circumuoluo.

Συμπεριφθείρομαι. turpiter & flagitiosè cum aliquo oberro, συμπερινοσῶ μετὰ φθορᾶς καὶ μιαρᾶς διαγωγῆς. Bud.

Συμπεριφορά. ᾶς. ἡ. portatio quæ fit circunferendo, circunlatio, conuictus, obedientia, compotatio.

Συμπερμασκευάζω. μ. άσω. ω. ακα. adiuuo.

Συμπεσών. όντος. ὁ. contingens, incidens.

Συμπέπω. concoquo, quod etiã ἐκπέπω dicit.

Συμπεφραγμένον. ὸ. conseptum.

Συμπεφυκός. τὸ. compressum, concorporatũ, os uuluæ obductum.

Συμπεφυκότων. οἱ. obcæcati, obsepti.

Συμπήγνυμι. μ. ήξω. ω. ηχα. constringo, congelo. actiuum, accus. iungitur.

Συμπηγνύω. compingo, coapto, compono.

Σύμπηκτος. ὸ. ὁ. compactus.

Σύμπηξις. ιος. ἡ. commixtio, compositio.

Συμπιέζειν. opprimere.

Συμπιλέω. constipo, complico.

Συμπίνω. μ. συμπώσω. ω. συμπέπωκα. conbibo. neutrum, datiuo iungitur.

Συμπίπτω. μ. συμπεσοῦμαι. ω. συμπέπτωκα. cõtingo, concido, & calamitatem eandem patior. Est etiam incurro, coëo, competo. Item contrahor, astringor, & συνιζάνω, id est consido, προσίλλομαι. Res enim tumida, cũ ad habitum suum redit, συμπίπτειν dicitur, hoc est considere, συνίζειν καὶ καθίσασθαι. Est etiam τὸ συρρήγνυμαι καὶ συμπλέκομαι, καὶ συμβάλλω, confligo, οἷον συμπίπτω τοῖς πολεμίοις. Item ἁρμόζω, cõgruo, cõuenio. Vide Bud. Aorist. β. συνέπεσον. neutrũ, datiuo iungit.

Συμπλάττω. confingo, cõminiscor, calumnioſè exquiro. Vocamus etiam hoc conflare.

Συμπλέονες. complures simul collecti.

Συμπλέκομαι. manũ consero, aut pedem confero, confligo. Accipitur etiam in bonam partem pro amicè conuenio, & cõplector, hæreo φ. Συμπλέκομαί τινι, est mihi negocium cum eo, rem habeo cum eo, implicatus sum. Cicero dixit, Sortis necessitudine coniunctus sum.

Συμπλέκω. μ. ξω. ω. εχα. concinno, cõplico, confero manus, contexo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σύμπλεξις. ιος. ἡ. complexio.

Συμπλεγάς. άδος. ἡ. Symplegas.

Συμπλεθύνω. μ. υνῶ. impleo. actiuum, genitiuo iungitur.

Συμπλοκή. ης. ἡ. complexio, congressio, prælium, conflictio, manuũ consertio. Et coniunctio, hoc est quũ negocium cum aliquo habemus, coitus uenereus. Pertinet etiam ad textoriam, & idem significat quod συνύφανσις.

Σύμπλοος. ὸ. ὁ. simul nauigans.

Συμπλοία. ας. ἡ. connauigatio.

Συμπνεύομαι. suffoco.

Συμπνευμός. οῦ. ὁ. conspiratio.

Συμπνέω. conspiro, hoc est unanimiter aggredior quippiam & coniuro, quod etiamd icitur συμφυσῶ.

Συμπνοία. concordia.

Συμποδηγῶ. duco, dirigo.

Συμποδίζω. μ. ίσω. ω. ικα. obligo, id est impedio. actiuum, accus. iungitur.

Συμπολεμίζω. concerto, auxilior.

Συμπολίζω. μ. ίσω. ω. ικα. facio habitare, comprehendo.

Συμπομπεύω. ludos celebro.

Συμπονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. simul laboro. neutrũ absolutum.

Συμπορισμός. οῦ. ὁ. paratio.

Συμποσιάζω. μ. άσω. ω. ακα. conuiuor. neutrũ absolutum.

Συμποσιαρχέω. sympoſiarchia fungor in conuiuio.

Συμποσιάρχης. ου. ὁ. συμποσίαρχος.

Συμποσιαρχία. ας. magisteria conuiuiorum. Theod. apud Ciceronem.

Συμποσίαρχος. ου. ὁ. præfectus cõuiuij, modipe rator, cui sorte principatus cõuiuij obtigit.

Συμποσιαστής. οῦ. ὁ. conuiuator.

Συμπόσιον. ου. τὸ. compotatio, sympoſiũ, conuiuium, locus conuiuij.

Συμποτικός. ῆ. ὁ. spectans ad conuiuium, exhilarans conuiuium, hilaris conuiua.

Συμπότης. ου. ὁ. compotor, conuiua.

Συμπότρια. ας. ἡ. compotrix.

Συμπραάκτωρ. ορος. ὁ. adiutor, socius.

Συμπράττω σοι τόδε. hoc tibi conficio & in commodum tuum, & tua causſa efficio, & ſtudeo tibi. Accipitur pro fauere & opitulari, adiuuare & conſpirare.

Συμπροθυμοῦμαι. in eandē causam incūbo, ad idem efficiendū contendo, eodē incumbo.

Συμπρονομεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſum ductor ad prandium.

Συμπροπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. comitor. acti. accuſatiuo iungitur.

Συμπρόσειμι. adhæreo.

Συμπροσίσω. adhæreat.

Συμπροσετυχηκέναι. cohærere.

Σύμπτωμα. ατος. τὸ. incurſus, caſus, accidens. Eſt etiam in morbo acceſſio morbi. Differt autem ἀπὸ τῶ συμβεβηκότος. Galen. Τὰ δὲ ἐξ ἀνάγκης ἑπόμενα τοῖς κατασκευαῖς ἀφ' ὧν ἐνεργοῦμεν, ὑγιαινόντων μὲν ἡμῶν, συμβεβηκότα: νοσούντων δὲ, συμπτώματα καλεῖται. Significat etiam caſum alicuius rei aſſeclam. Ponitur & pro quouis caſu.

Σύμπτωσις. ιος. ἡ. compreſſio, calamitas, contractio. Significat etiam caſum quēcunq;. Eſt etiā incurſio rerum eodem deſinentiū, ut linearū quæ non ſunt parallelæ. Bud.

Συμπωροῦσθαι. concaleſcere in ſpeciem pumicis uel tofi, & coaleſcere.

Σ Υ Μ Φ.

Συμφανής. ἐος. ὁ. ἡ. manifeſtus.

Συμφάσεις. ἁ. apparētiæ colorum quales in iride uidentur.

Συμφέρει. expedit, utile eſt.

Συμφέρομαι. confero, id eſt, ὠφέλιμός εἰμι, καὶ ὁμοῦ πράγματά τινα φέρω. Συμφέρομαί σοι, ἀντὶ τῶ ὁμοδοξῶ καὶ συγχωρῶ, tecum ſentio. opponitur τῶ διαφέρομαι. Significat etiā congredior tecum, & conuenio te. Item συμφέρεσθαι τοῖς παροῦσι, ſorte ſua acquieſcere, & modicis contentum eſſe, qui nihil præcipuum ſibi poſtulat. Συμφέρομαι τοῖς πολεμίοις, ἀντὶ τῶ συμπλέκομαι, συναράσσομαι, & cætera. Συμφέρομαι τοῖς πολλοῖς, unus ſum è multis, non ſum eximius, εἷς τῶν τυχόντων ἐμί. Significat etiam contingere.

Συμφερόντως. utiliter.

Σύμφερος. ρα. ρον. καὶ

Συμφερτός. οῦ. ὁ. utilis.

Συμφέρω. confero, id eſt ſimul fero, & utilis ſum. act. & neut. datiuo iungitur.

Συμφεύγω. confugio.

Σύμφημι. μ. ήσω. confiteor, conſentio, collaudo, aſſentior, comprobo. neut. datiuo iungitur. Paul. ad Rom. σύμφημι τῶ νόμω, conſentio legi.

Συμφήτωρ. ορος. ὁ. uates, teſtis.

Συμφθίνω. unà decreſco.

Συμφιλοδοξῶ. ſeruio alicuius gloriæ. Sic Cicero dixit: Nam omnes φιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

Συμφιλοσοφεῖν. unà philoſophari.

Συμφοιτάω. conuenio.

Συμφοιτήτης. ου. condiſcipulus.

Συμφορά. ᾶς. ἡ. calamitas.

Συμφορέω. congero, accumulo.

Συμφόρησις. ιος. ἡ. καὶ

Σύμφορον. ου. τὸ. commodum, conſentiens, aptum.

Σύμφορος. ου. ὁ. utilis, comes.

Συμφορούμενοι, dicūtur οἱ ὄρνιθες, quando nidos conſtruunt. Sic Vergilius:

Notaui Ipſe locum aëreæ quò congeſſere palumbes.

Apud Platonē συμπεφορημένοι opponuntur διαπεφορημένοις, hoc eſt, compoſiti diſperſis & diuulſis.

Συμφράδμων. ονος. ὁ. conſiliarius.

Συμφράζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. conſulo.

Συμφράττω. μ. άξω. π. αχα. concludo, obturo. act. accuſatiuo iungitur.

Συμφρονέω. μ. ήσω. π. ηκα. cōcordo, una intelligentia concipio & comprehendo, cōplector. neutrum, datiuo iungitur.

Συμφρονήσαντες. οἱ. prudentes.

Σύμφρων. ονος. ὁ. ἡ. conſors.

Συμφυής. ἐος. ὁ. ἡ. cognatus, cōnaturalis, eiuſdem naturæ, ingenitus.

Συμφυία. ας. ἡ. conuenientia.

Συμφυλήτης. ου. ὁ. gentilis.

Σύμφυλος. ου. ὁ. ſimul natus, conueniens natura.

Συμφύρομαι. commiſceor.

Συμφύρω. commiſceo.

Συμφύσεις. ἁ. ſinus.

Σύμφυσις. ιος. ἡ. coaleſcentia, cohæſio.

Συμφυσῶ. τὸ συμπνεῶ.

Σύμφυτος. η. ον. inſitus, conſitus, cōplantatus.

Συμφύω. coaleſco.

Συμφωνέω. μ. ήσω. π. ηκα. conuenio, id eſt pactum facio, conſentio, conſono. neutrum, datiuo iungitur.

Συμφωνία. ας. ἡ. concentus, conſonātia, ſymphonia, muſicum inſtrumentū, cōſenſus.

Σύμφωνον. ου. τὸ. conſonans, pactum.

Σ Υ Μ Ψ.

Συμψηθείς. contritus, uulneratus.

Συμψηφίζω. μ. ίσω. π. ικα. computo. actiuum, cuſatiuo iungitur.

Σύμψηφος. ου. ὁ. eiusdem sententiæ.
Σύμψυχοι. οἱ. unanimes, eiusdem sententiæ.

Σ Υ Ν.

Σύν. cum, quod Atticè ξύν dicit, semper dativo iungitur. In cōpositione adiuuat uim uerbi, & gratiā addit, ut συνεκτελῶ, ad consumationem confero. Interdum significat cōtractionē sensim procedentē, ut σύνοξυς, sensim mucronatus, in mucronē desinens.
Σῦν. suē, cum circūflexo, à nominativo σῦς.
Σὺν θεοῖς. deorum pace impetrata, diis exoratis. De præsenti, præterito, & futuro dicitur. Vide θεός.
Σὺν χρόνῳ. tandē, ad tēpus, aliquanto tempore.
Συναγανάκτησις. indignatio.
Συναγείρω. μ. ερῶ. cōgrego. act. accus. iungit.
Συναγελάζομαι. assocIor.
Συναγελάζω. μ. άσω. ω. αχα. coniungo, congrego, concilio, socio.
Συναγελασμός. οῦ. ὁ. congregatio.
Συνάγκεια. ας. ἡ. conuallis, locus ubi duæ uallis conueniunt.
Συναγωχει. comportauerat.
Συναγορεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. simul aduoco, consentio, cōcordo, in iudicio defendo, patrocinor, quod etiā adsum dicitur, persuadeo.
Συνάγχη. ης. ἡ. angina, quæ uulgò squinātia, synanche.
Συνάγω. μ. άξω. ω. αχα. congrego, cōduco, id est simul duco. est etiā cōtraho quod apertum est, id est claudo. Item cōcilio, εἰς ὁμόνοιαν ἄγω. Item intendo, augeo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Συναγωγεύς. conciliator & congregator.
Συναγωγή. ῆς. ἡ. congregatio, contractio, adductio.
Συναγώγιμος. collatiuus. συναγώγιμα συμπόσια uocātur, & συναγώγιμα δεῖπνα, ἃ ἐκ τῶν συμβολῶν, hoc est συμβλητά.
Συναγωνίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. concerto, socius alicuius in pugna adiuuo, suffragor.
Συναγωνιστής. οῦ. ὁ. commilito, auxiliator.
Συναδελφος. qui fratrem habet, opponiturq; τῷ ἀναδέλφῳ.
Συναδικεῖν. iniusticia aliquem afficere.
Συνάδω. μ. άσω. ω. ακα. cōcino, concordo. neutrum, datiuo iungitur.
Συναθροίζω. μ. οίσω. congrego.
Συνάθροισις. ιος. ἡ. confluuium.
Συναθροισμός. οῦ. ὁ. congeries, congregatio.
Συναθρόον. simul, uno impetu.
Συναΐδιος. ου. ὁ. coæternus.
Συναικλίαι. αἱ. conuiuia, concœnationes.
Σύναιμος. ου. ὁ. consanguineus, frater.
Συναινέω. μ. έσω. ω. εκα. comprobo. actiuum, act. accusatiuo iungitur.
Σύναιτος. ου. ὁ, laudis particeps, cohabitator.
Συναιρέομαι. μ. έσομαι. ω. ημαι. sto suspēsus, pendeo animo, contrahor.
Συναίρεσις. ιος. ἡ. synæresis, id est tractio, cōtractio, figura qñ ex duabus uocalib. una fit.
Συναίρετωρ. ου. ὁ. adiutor.
Συναιρέω. μ. έσω. ω. εκα. cōtraho. actiuum, accusatiuo iungitur.
Συναίρομαι. auxilior, συμπράττω. deponens, accusa. iungitur. Συναίρομαί σοι τὴν δυσχέραν, hoc est subleuo, & συναίρομαί σοι τὸν κίνδυνον, ἀντὶ τοῦ συναγωνίζομαι. est enim simul cū aliis suscipere συναίρεσθαι.
Συναῖρον, secum aliud tollens.
Συναίρουσα. ᾶ. τὰ συναιρούντα, dicuntur apud Aristotelem, quibus sublatis, altera quoq; tolluntur.
Συναίρω. confero. Matth. συναίρει λόγον μετὰ τῶν δούλων, conferre rationē cum seruis.
Συναισθάνεσθαι. consentiscere, συμπάσχειν. Dionysius: οὕτω γὲ καὶ ἡμεῖς ἑαυτῶν συνηισθήμεθα, nobis conscij nostri sumus.
Συναίσθησις. uerbum medicorum apud Gale. quæ est ueluti morbi conscientia.
Συναίτιος. ου. ὁ. causalis, causa adiutrix. Cicero causæ adiuuantia uocat τὰ συναίτια.
Συναίω. cohabito. neutrum, datiuo iungitur.
Σύναιχμος. ου. ὁ. auxiliator, socius in bello.
Συνακμάζω σοι. æqualis tuus sum, clareo tuis temporibus.
Συνακολουθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. simul sequor, comitor, correspondeo. neut. datiuo iungitur.
Συνακόλουθος. ου. ὁ. comes.
Συνακτήριον. ου. τὸ. accumulatio.
Συναλακτής. οῦ. ὁ. conciliator.
Συναλειφή. ῆς. ἡ. counctio.
Συναλείφω. μ. είψω. ω. ειφα. simul ungo. actiuū accusatiuo iungitur. Συναλείφειν φαῦλα, delinire praua, blandiri prauis.
Συναλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. congrego, conglomero, conuenio, coniungo. actiuum, accusatiuo iungitur.
Συνάλλαγμα. ατος. τὸ. cōmutatio, contractus, commertium. & ἀντὶ τοῦ συμβολαίου.
Συναλλακτικὸς νόμος. commertialis lex, quæ cauet in contractibus.
Συναλλάττω. μ. άξω. ω. αχα. concilio, cōtraho, paciscor, contractus conuenta q; ineo. actiuum.

uum, accusatiuo iungitur.

Συναλλαγή. ῆς. ἡ. conciliatio.

Συνάμμα. τὸ. copula, uinculum.

Συναμπορεύω. comeo, succurro laboranti, cõnitor. quære ἀμπρεύειν.

Συναμφότερον. utrunq; simul. dicitur tam singulariter, quàm pluraliter, licet ἀμφότερος tantum dicatur pluraliter. Vide commentarios Budæi.

Συναμφότεροι. utriq; simul.

Συνανακάζω. τὸ καζανακάζω, quod etiam προσανακάζω dicitur.

Συναναιδρισμός. ῦ. ὁ. frequentatio.

Συναναλίσκω. suppedito, χορηγῶ, hoc est non malignè præbeo necessari a.

Συνάναρχος. ϐ. ὁ. coæternus.

Συνανασρέφομαι. μ. ἐψομαι. ϖ. εμμαι. simul uersor cum aliquo. deponens absolutum.

Συνανατέλλομαι. coorior. deponens, datiuo iungitur.

Συνανδρῶμαι. unà roboror.

Συνανθᾶ. unà floret.

Συνανθρωπεύομαι. καὶ

Συνανθρωπεύω. καὶ

Συνανθρωπίω. καὶ

Συνανθρωπίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. cũ hominibus dego, cum hominibus uersor. Animalia etiã cicurta & mansueta uocant συνανθρωπευόμενα.

Συναντάομαι. καὶ

Συναντάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. obuiam eo. neutrum, datiuo iungitur.

Συνάντημα ἓν συναντήσεται αὐτοῖς. in unũ & eundem exitum incursuri sunt. Est enim συνάντημα euentus.

Συναντιλαμϐάνω. adiuuo. actiuũ, accusatiuo iungitur. require λαμϐάνω.

Συνάντομαι. obuiã uenio. deponens, datiuo iungitur.

Συναοράω. comitor, consequor.

Συνάορος. ϐ. ὁ. ἡ. coniunx, συνερμοσμένη.

Συναπάγομαι. Paul. ad Rom. συναπάγομαι τοῖς ταπεινοῖς, accõmodo me hominibus.

Συναπαίρω. μ. αρῶ. ϖ. κρικα. commigro. neutrũ, datiuo iungitur.

Συναπειλῶ τῷ λόγῳ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἔτρωσε, oratione suspitionẽ in eum excutio, & impingo, infligoq;.

Συναποϐάλλω. simul amitto. actiuum, accus. iungitur. require ϐάλλω.

Συναποχειροτονέομαι. mittor ad suffragia magistratus gratia.

Συναποδημῶ. simul peregrinor.

Συναποδύονται. simul uestem exuunt.

Συναποθανούμενοι. commorientes.

Συναποθνήσκω. commorior: unde συναποθνήσκοντος. οἱ. socij erãt apud Aegyptios, tanto affectu inter se mutuo deuincti, hac lege copulati, ut si fatale quippiã, aut diri casus alteri contigisset, alter tanquam pœnæ socius, eundem fortunæ exitũ esset laturus, socijq; & comites essent & fortunarũ & calamitatum, quemadmodum de Antonio & Cleopatra legimns. Apud Aquitanos huiuscemodi socij Solduni dicti sunt. Vide Alexan. Neapol. lib. primo, cap. xxvi.

Συναποκρίνομαι. colludo.

Συναπολαμϐάνω. concipio.

Συναπομαραίνω. μ. ανῶ. ϖ. αγκα. cõtabesco. neutrum absolutum.

Συναπονεύουσι. simul mutant.

Συναποτικτόμενα. congenita & σύμφυτα.

Συναποτίκτω. unà cum partu ædo.

Συναπτικός. οῦ. ὁ. coniunctiuus.

Συναπτός. οῦ. ὁ. coniunctus.

Συνάπτω. μ. άψω. ϖ. ῆφα. coniungo, corripio, consero, coalescere facio & ferrumino. Accipitur plærũq; passiuè pro hęreo alicui rei uel adhæreo, coëo, cõmittor, coalesco, cohæreo. Itẽ conuenio, quadro, ἁρμόττω, congruo, consentaneus sum. Est etiam cõtingo. Et concurro, incurro, competo. Item confligo, congredior cum hostibus, & manus consero. Bud. actiuũ, accus. iungitur.

Συναράττομαι. confligo & confligor.

Συναράττω. τὸ συγκρούω. collido, confringo, ut

Συναπώθω. simul expello. (geo.

Σύναρθρος. ϐ. ὁ, articulatus.

Συναρμόζω. μ. όσω. ϖ. οκα. coapto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συναρμολογέω. μ. ήσω. ϖ. κα. construo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συναρμόττω. coapto, effingo, copulo.

Συναρμοστής. ῆ. ὁ. simul præfectus, collega præfecti.

Σύναρσις. ιος. ἡ. connexio, compositio.

Συναρτάω. coapto, appendo.

Συναρτύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. idem.

Συναρχαιρεσιάσαι. ire ad comitia ad danda suffragia, in petitione adiuuare, cãdidato fauere & adesse.

Συνάρχων. οντος. ὁ. collega.

Συνάρχων σοι. collega tuus sum.

Συνάσκησις. ιος. ἡ. continentia.

Συνασπίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cõtego, conſtipo. Vide Comment. Budæi. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Συνασπισμός. ῦ. ὁ. protectio, mutua defenſio, cũ milites mutuò ſcuta & haſta obtendunt capiti, teſtudo phalangis.

Συνασπισταί. οἱ. cõmilitones, mutuò ſe defendentes.

Συναύδω. concino, aſſentior.

Συναύξομαι. creſco.

Συναύκεια. τὰ. corradiantia.

Συναυλία. ας. ἡ. conſonantia.

Συναυλίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. conuerſor, cohabito, ab αὐλὴ, quod ſtabulum ſignificat & diuerſorium. deponens, datiuo iungit.

Σύναυλος. ὁ. ἡ. conſonans, σύμφωνος. cohabitator, κοινωνὸς, συνήθης, cõtubernalis, ſocius.

Συναύξειν. adaugere.

Συναύτης. ὁ. ἡ. ſocius in nauigatione.

Συνάφεια. ας. ἡ. propinquitas, contrectatio, contiguitas, iunctura, coniunctura, expreſſio, effigiatio, coitio, coitus.

Συναφὴ. ῆς. ἡ. coniunctio, connexio.

Συναφίσαμαι. ſeparo.

Συνάχθομαι. condoleſco.

Σύναψις. ιος. ἡ. coniunctio.

Συνγονία. ſtudium.

Σ Υ Ν Δ.

Συνδακρύω. μ. ύσω. ω. υκα. collachrymor.

Συνδακὼν. rumpens.

Συνδέδεκεν. colligauit.

Συνδειπνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. concœno. neutrum datiuo iungitur.

Σύνδειπνος. ὁ. ἡ. concœnatio.

Σύνδεσμος. ὁ. ὁ. nodus, coniunctio.

Συνδετικός. ὴ. ὸν. fœderabilis.

Συνδέω. μ. ήσω. uel έσω. ω. ηκα. uel εκα. colligo, gas. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Συνδημιεργέω. condo.

Συνδιαγὴν ἡδέως. iucundi in conuictu.

Συνδιάγειν. conſpirare, conſultare.

Συνδιαιτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſimul uiuo.

Συνδιαιτώμενος. conuicturus.

Συνδιαλάττω. concilio.

Συνδιαμνημονεύω. recordor.

Συνδιαπορῆν. ſimul deliberare.

Συνδιαπράττω. ſimul conficio, curo.

Συνδιασμός. ῦ. ὁ. coniunctio, conſpiratio.

Συνδιαταλαιπορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſimul laboro, & in ærumna ſum.

Συνδιαφέρω. cum alio tolero.

Συνδικμέρευσις. ιος. ἡ. quotidiana cõſuetudo.

Συνδιημερεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. diem ſimul duco, τῶν ἡμέραν συνδιάγω.

Συνδικεῖν. adeſſe, patrocinari, defendere, ab eadem cauſa dicere & patrociniũ ſuum in cauſam communem afferre.

Σύνδικος. ου. ὁ. ſimul iudex, qui eandem cauſam defendit. & ὁ συνεπὼν τοῖς δευτερολογίαις, hoc eſt, qui ſecundis actionibus cauſam defendit, ut in cauſa Cornelij Balbi Cicero. Et qui à ſingulis urbibus mittuntur patroni ad cauſam unius prouincię tuendam σύνδικοι dicuntur. Bud.

Συνδιοικεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. colludo, diſco.

Συνδοκεῖν. dicitur quòd inter multos conuenit, & communiter placet, quod conſtat inter multos & de quo inter eos conuenit. In Pandect. τὰ συνδόξαντα dicuntur compacta & conuenta.

Συνδοξάζομαι. conglorificor.

Σύνδουλος. ὁ. ἡ. conſeruus.

Συνδραμεῖν. coire, congregare.

Συνδρομάδες. ὰι. anguſtiæ ſunt quæ & ſymplegades. à συνδρομὴ, id eſt, concurſu dictæ.

Συνδρομὴ. ῆς. ἡ. concurſus.

Σύνδυο γεννηθέντων, id eſt, δίδυμοι. Σύνδυο etiam bini ſunt.

Σ Υ Ν Ε.

Συνεάξαι. fregiſſe.

Συνεγγίζω. μ. ίσω. ω. ικα. admoueo, impono.

Συνεγγύς. propè.

Συνέγκω. confero.

Συνέδρα. ας. ἡ. ſtatio, conſeſſio.

Συνεδρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. præſideo.

Συνεδρία. ας. ἡ. conſeſſus ſenatorum ac iudicum, concilium.

Συνέδριον. ου. τὸ. concilium, conuentus, curia.

Σύνεδρος. ου. ὁ. conſeſſor, aſſeſſor, conſiliarius.

Συνειέργω. μ. εἴρξω. ω. ερχα. colligo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Συνέικε. intellexit, commiſit.

Συνειθίζω. μ. ίσω. ω. ικα. conſueſco.

Συνείδησις. ιος. ἡ. ἡ

Συνειδός. ότος. τὸ. conſcientia.

Συνειδώς. ότος. ὁ. conſcius. uide σύνοιδα.

Συνειμαρμένα. fato connexa, fati cõſequentia atq; comitantia, quaſi affata dicas.

Σύνειμι. uerſor, ſimul ſum, conuenio.

Συνεπεῖν. ſuadere, patrocinari.

Συνεπόιμι. pro aliquo perorarem & conſentirem.

Συνεὶρ. cõnectens aliquid ſine intermiſſione.

Συνείργω. μ. εἴρξω. ω. ερχα. concludo, cohibeo,

coërceo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συνείρω. μ. ιρῶ. congrego, coniungo, consero, connecto. actiuum, actõ iungitur. Συνείρω τοὺς λόγους, continuo sermonẽ, oratione cõtinua utor, dico sermone cõtinuato, & oratione perpetuã habeo. De ijs dicitur qui facundè & expeditè loquunt. Quintilianus connectere dicit & continuare uerba. Cicero declamare.

Συνεισβάλλω. τὸ συμπίπτω.

Συνεισπορεύομαι. unà ingredior.

Συνεισφέρω. cõfero, simul induo. datiuo & accusat. iungit. Συνεισφέροντῶ αὐτῷ τὸν νόμον.

ΣΥΝΕΚ. ΣΥΝΕΛ.

Συνεκβάλλω. unà eijcio.

Συνέκδημος. ὁ. ὁ. comes itineris.

Συνεκδίδωμι. confero ad dotem filiæ, adiuuo ad collocandam puellam.

Συνεκδοχή. ἡ. intellectio.

Συνεκδοχικῶς. comprehensim, succesſiuè.

Συνεκθερμαίνω. concalefacio, intus excito.

Συνεκθηλύνω. unà effœminor.

Συνεκκαίω. τὸ συνεκθερμαίνω.

Συνεκπέμπω. μ. έμψω. π. ομφα. simul emitto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συνεκπέπτω. ad consummationẽ concoquo.

Συνεκπλέω. simul enauigo.

Συνεκπορίζω. subministrare.

Συνέκρυσε. cõmisit, excitauit inter aliquos discordiam.

Συνεκτίκτω. unà cum partu ædo. Significat etiam ad partum conduco.

Συνεκτινύω. unà soluo.

Συνεκτρέφω. ad nutricationem confero.

Συνελαθῆναι. compulsos esse.

Συνέλευσις. ιος. ἡ. conuentus.

Συνελθεῖν. coire, conspirasse.

Συνελίττομαι. conglomero.

Συνελιττόμυος. implicatus orbibus.

Συνελόντι φάναι. ut breuiter dicam, ut uno uerbo absoluam. Dicitur etiam συνελόντι δὲ εἰπεῖν, & ἑνὶ δὲ λόγῳ εἰπεῖν, & ἑνὶ λόγῳ sine uerbo. Et συνελὼν δὲ φάναι ἄν. Dicit & per accusatiuũ, καὶ συνελόντα φάναι. & adhuc συντομώτερον sine uerbo, συνελόντι δὲ. Vide Bud.

ΣΥΝΕΜ. ΣΥΝΕΝ.

Συνέμμελον. ὁ. τὸ. coniunctum tetrachordum.

Συνέμπορος. ὁ. ὁ. comes, simul iens.

Συνεμφαίνω. simul refero & ostendo. Theophrastus: τὰ δὲ πολλὰ συνεμφαίνει τινὰ χρωμένοις ὀσμήν, id est, Odorem quendã unà cum sapore referũt: hoc est, simul referunt, quasi comitem habent saporis odorem cum gustantur.

Συνενδεικνύμενα. à Galeno dicuntur quæ indicationi conferunt. quod uerbum est mediorũ peculiare, ut ἀντενδεικνύμενα, quæ contrariam indicationem habent.

Συνενδιδόναι. cedere, concedere.

Συνενδύω. induo.

Συνεννεληκτή. uestræ consors ecclesiæ.

Συνέντασις. ιος. ἡ. contentio.

ΣΥΝΕΞ. ΣΥΝΕΟ.

Συνεξανίσανται. unà consurgit & inolescit. Plutarch. in Polit. οἱ κιττοὶ τοῖς ἰσχύουσι τῶν δένδρων περιπλεκόμενοι συνεξανίσανται, Hederæ prævalidæ arboris stipitem circumplexæ unà consurgit & inualescit.

Συνεξανοίγω. cooperio.

Συνεξανύτειν. unà perficere.

Συνέξειμι. unà aggredior.

Συνεξέρχομαι. conuenio.

Συνεξισόω. μ. ώσω. π. ωκα. coæquo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συνεξομοιῶ. assimilo, ad imitationẽ effingo.

Συνεξορμάω. μ. ήσω. π. ηκα. facio facultatẽ alicuius rei.

Συνέορσις. ιος. ἡ. cõtractiuncula.

Συνεορτάζω. μ. άσω. π. ακα. concelebro. actiuũ accusatiuo iungitur.

ΣΥΝΕΠ.

Συνεπάγομαι. unà mecum duco.

Συνεπαινέω. μ. έσω. collaudo, cõprobo, astipulor.

Συνεπαίρω. attollo.

Συνεπαισθάνομαι. unà sensũ & fructũ percipio.

Συνεπαιτιῶμαι. unà accuso.

Συνεπαναχυρίζω. μ. ίσω. π. ικα. uado & conuersor inter conuentus. neutrũ absolutum.

Συνεπαπερείδω αὐτῷ τῶν ὑπόνοιαν. unà & simul suspicionem detorqueo & allido in eum.

Συνέπεια. ας. ἡ. consequentia.

Συνεπερείδω. μ. είσω. innitor, συνεπαπερείδω.

Συνεπευθύνω. μ. υνῶ. dirigo. actiuũ, actõ iungit.

Συνεπευφημῶ. comprobo, collaudo.

Συνεπήχω. consona uoce accino.

Συνεπιβουλεύω. unà insidior.

Συνεπιγράφω. mecũ ascribo, cõsortem laudis facio, partẽ laudis impertio. Iungit dtõ & actõ.

Συνεπιθρύπτω. collachrymor.

Συνεπικεκυφέναι. simul incumbere.

Συνεπικλάω. μ. άσω. π. ακα. confringo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συνεπικοσμῶ. cohonesto & uisendum reddo.

Συνεπικουρῶ. unà & simul succurro.

συνεπικυφίζω. alleuo.
συνεπικραδαίνω. una mico.
συνεπικροτέω. applaudo.
συνεπικρύπτω. occulto.
συνεπικυρῶ. confirmo, comprobo. Et dicitur cum maior authoritas uel potestas probat quod minor censuit.
συνεπιλαμβάνω. simul accipio, participo, adiuuo inceptum, opitulor, simul incumbo.
συνεπιλιπαίνομαι. participandũ, partẽ capiendũ.
συνεπινεύω. annuo, obsecundo.
συνεπισπάω. corripio.
συνεπισπῶμαι. idem quod ἐπισπῶμαι, attraho, allicio, asciscо.
συνεπίσταμαι. conscio.
συνεπισύρω. condoleo, συνάχθομαι.
συνεπιτείνω. intendo, augeo. Capitur etiam passiuè pro simul intendor, unà augeor. apud Arist. ubi prępositio uim suã retinet.
συνεπιφαίνομαι. sententiam dico cum alijs.
συνεπιφάσκω. confiteor.
συνεπιψηφίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. comprobo, simul ratum habeo, calculum unà adijcio, autoritatem accommodo, author fio.
συνέπομαι. μ. έψομαι. cõsequor, id est, simul sequor. deponens, datiuo iungitur.
συνεπωρίζω ἄνεμος. pleniorem significationẽ habet, quàm οὔριος, uel ἐπουριάζω.

Σ Υ Ν Ε Ρ. Σ Υ Ν Ε Σ.

συνερανίζω. colligo, congero, cogo, conuiuia & cœnas facio.
συνεργάζομαι. μ. άσομαι. ϖ. είργασμαι. adiuuo, cõficio, subigo, id est, κατεργάζομαι. deponens datiuo iungitur.
συνεργέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. obsecundo, cooperor, adiuo. neutrum, datiuo iungitur.
συνεργός. ϖ. ὁ. cooperator, adiutor, collega.
συνέργω. copulo, concludo, cohibeo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
συνερείδω. adhæreo, nitor.
συνερασιμός. ϖ. ὁ. habens uim renitendi.
συνερέσσω. colligo fusa, fundo.
συνερετμέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. simul remigo. neutrum, datiuo iungitur.
συνερίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. coniungo.
συνέριθος. ϑ. ὁ. mercenarius.
σύνερξις. ιος. ἡ. copulatio, ἡ συναφή.
σύνερος. ϑ. ἡ. coniunx.
συνέρχομαι. cõuenio, id est, congregor, coëo. deponens, dtõ iungitur. quære ἔρχομαι.
σύνεσις. ιος. ἡ. intellectus, prudẽtia, cõscientia.
συνέσκληκε. compegit.

συνεσαλμένος. contractus, timidus.
συνεσαλμένως. parcè.
συνέσκε. consistit.
συνέσκηκον. concrescunt.
συνεσκώς. compactus, solidus, non fluxus. Apud Aesch. pro cõiurato accipitur, & qui consilium proditionis iniit.
συνεσκώπως. contracto animo apud Aristot.
συνέσκοσε. commendauit, ornauit.
συνεσιάομαι. μ. άσομαι. ϖ. αμαι. conuiuor. deponens, datiuo iungitur.
συνέσιος. ϑ. ὁ. domesticus, conuictor.
συνεσώς. ῶτος. ὁ. compactus, solidus.
συνεσχύω. cõfirmo suppetias ferendo roboro

Σ Υ Ν Ε Τ. Σ Υ Ν Ε Υ.

συνετής. ὁ. intelligibilis.
συνετίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. facio intelligere, significo, erudio. actiuum, accusatiuo iungit.
συνετός. ϖ. ὁ. intelligens.
συνετώτερος. ϑ. ὁ. doctior.
συνευδοκέω. μ. ήσω. ϖ. κα. consentio, communico, assentio, idem penè quod συνεπαινῶ, συγκατατίθεμαι. neutrum. datiuo iungit.
συνευλαύω. coërceo.
συνεύνιος. ὴ
συνεῦνος. ϑ. ἡ. coniunx.
συνευπορέω. amico operam accommodare ad pecuniã cõficiendam & inueniendam. Accipitur pro conferre.
σύνευσις. ιος. ἡ. assentio.
συνευφραίνομαι. μ. ῦμαι. collætor. deponẽs, accusatiuo iungitur.
συνεύω. μ. εύσω. ϖ. ενκα. annuo. neutrũ, datiuo iungitur.

Σ Υ Ν Ε Φ. Σ Υ Ν Ε Χ.

συνεφάπτομαι. μ. άψομαι. ϖ. αμμαι. adiuuo, minus est quàm συναίρομαι. quasi summis digitis attingo, uel simul onus attingo, nõ etiã tollo & in humeros suscipio. Et plus quàm παρεφάπτομαι, quasi iustam operã cum alijs præsto. deponens, genitiuo iungitur.
συνεφέλκω. simul traho, unà rapio.
συνεφηβεῦσαι. unà adolescere.
συνεφής. έος. ὁ. ἡ. obscurus, nubilosus.
συνεφία. ας. ἡ. congregatio nubium ad tempestatem.
συνεφισάνειν. considerare.
συνεχέσατα. sæpissimè, assiduè.
συνεχής. έος. ὁ. ἡ. continuus, spissus.
συνέχια. ας. ἡ. continuitas. Alij συνεχεία.
συνεχμάλωτος. ϑ. concaptiuus, ab ἔχμα, quod uinculum significat.

Σύνεχμος. ϐ. ὁ. cõiunctura, ubi aliquid coniungitur, id est, commixtura.

Συνέχομαι. cohæreo, contineo.

Συνέχον. τὸ. continens, firmamentum apud rhetores.

Συνέχω. μ. ἑξω. ϖ. συνέσχηκα. contineo, comprimo, coapto. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συνεχῶς. continuò, sæpius.

Συνεψιάζω. colludo, confabulor, συμπαίζω.

Συνεωνημένος. qui emit.

Σ Υ Ν Η.

Συνηγορεῖται ὁ κρινόμενος ὑπὸ τῶ ἑτέρος. patrocinio defenditur.

Συνηγορέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. patrocinor. neutrũ, datiuo iungitur.

Συνηγορία. ας. ἡ. patrocinium, aduocatio.

Συνήγορος. ϐ. ὁ. patronus, aduocatus.

Συνήδομαι. μ. ήσομαι. ϖ. ησμαι. collætor. datiuo iungitur.

Συνήθεια. ας. ἡ. consuetudo. Συνήθειαι menses dicuntur.

Συνήθης. ους. ὁ. ἡ. familiaris, consuetus. Τὰ συνήθη ποιεῖν. pro consuetudine agere. accipitur ἀντὶ τοῦ τὰ νομιζόμενα ποιεῖν. iusta mortuis facere & parentare.

Συνῆκα. intellexi.

Συνήκει. conducit.

Συνήκομαι. conuenio, coëo.

Συνήκοος. ϐ. coauditor.

Συνήκω. desino, contrahor, coëo.

Συνήλυσις. ιος. ἡ. conuentio.

Συνημοσύνη. ης. ἡ. cõpositio, pactũ, cõfœderatio

Συνηρεφής. ους. ὁ. ἡ. spissè cõtectus, umbrosus, densus, consitus, nemoralis.

Συνηρής. idem.

Συνηρμένον. ϐ. contractum, congregatum.

Σύνηρος. ϐ. ὁ. concors, consonans.

Συνῆχας. collegisti.

Συνηχέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. resono respondendo ad cantilenam. Συνεχθέσθην σοι, tecum graui adfectus sum dolore.

Συνηχοῦντων. consonantes.

Σ Υ Ν Θ.

Σύνθακος. ϐ. ὁ. consessor.

Συνθεῖν. coire, congregare.

σύνθιο. audi, ausculta, animaduerte.

Συνθεσία. ας. ἡ. fœdus.

Σύνθεσις. ιος. ἡ. compositio. Hæc est cõtraria ἀναλύσει, à quibusdam confessis exordiens, & desinens in id quod in quæstione est. Ἀνάλυσις autem uocatur quasi retextio cõplexionis, hoc est, τῶ συμπεράσματων. Bud.

Σύνθετων. ϐ. ὁ. compositus.

Συνθήκη. ης. ἡ. fœdus, pactum, conuentumq;. Et κατὰ συνθήκην, ex compacto & ueluti in commune conditione lata. Dicunt etiam συνθήκας plurali numero ἀντὶ συμβολαίου, fides pacti & cõtractus. Et pro fœdere item pluraliter. Demosth. etiam numero singulari usus est.

Συνθηκοφύλαξ. ακος. ὁ. depositarius.

Σύνθημα. ατων. τὸ. compositum, constitutum, tessera, id est, symbolũ, suggestio, signũ bellicum quod datur instructæ aciei, id est, tessera. Significat etiam signũ, id est, uexillũ. Et σύνθημα νυκτερινόν. Apud Polyb. tessera uigiliarũ, quæ erat tabella scripta à Tribuno data. Est & signum pugnæ. accipitur generaliter pro quocunq; signo. Ἀπὸ συνθήματων, ex composito, ex compacto & constituto. Συνθήματα ἐπιστολιμαῖα, notæ quædã erãt epistolares, indices & cõmendatrices eorũ qui eas reddebant. In Pandect. Græcis συνθήματα uocantur διπλώματα, quæ ijs dabantur qui cursu publico utebant. Vnde συνθηματικαὶ ἐπιστολαὶ dictæ. quo uerbo etiã furtiuæ significantur, cuiusmodi hodie maximè frequentant, præsertim ab ijs qui per hostica loca bellaq; infesta tabellarios mittunt. Συνθήματα etiã dicuntur ἀλληγορήματα & ænigmata. παρεγγυᾶν τὸ σύνθημα, dare tesseram. Aristot. παρεγγυᾶν σύνθημα dixit pro tesseram prodere & proferre. Dicitur etiam διδόναι σύνθημα à Polybio. Bud. Σύνθεμα pro eodem reperitur.

Συνθηρευτής. τοῦ. ὁ. socius in uenatione.

Σύνθηρος. ϐ. ὁ. simul uenans.

Συνθιασώτης. ϐ. ὁ. concors.

Συνθλίβομαι. dilabor, pereo.

Συνθοίνιος. ϐ. ὁ. conuiua.

Συνθολοῦν. confundere.

Συνθραύω. confringo.

Συνθρύπτω. adfligo.

Συνθυμεῖν. simul indignari, consentire, συμψυχεῖν, συμπείθεσθαι.

Σ Υ Ν Ι.

Συνιέναι. coire, consuetudinẽ habere, uiuere.

Συνιζάνω. cõsidero, resideo, quemadmodum in sese resident spongiæ pressæ.

Συνίζησις. ιος. ἡ. consessus. sedimentum molis est, quũ magnæ molis structuræ subsidunt rimas quasdam ædentes.

Συνίζω. idem quod συνιζάνω.

Συνίημι. μ. ήσω. ϖ. εῖκα. intelligo, cõpono. acti.

accus

accusatiuo iungitur.

Συνίσαμαι. cōgregor. Item cogo, coagmēto, fingo, formo, construo, compingo. & coniuro, conspiro, coëo. Cic. Et coire de innocentium fortunis dixit. & ad bellum consocior. Item τῶν ἀρχὴν λαμβάνω, καὶ ὕπαρξιν ἔχω καὶ φύσιν εἰς τὸ εἶναι, id est, consto, consisto, componor, datiuo iungitur. deponens absolutum.

Συνίστημι. μ. ήσω. ω. ἔστηκα. constituo, cogo, coagmento, fingo, formo, construo. Inde pro concilio accipitur, & ad concordiam adduco, quasi consocio. Ab huius uerbi imitatione Cicero constituere pro in unum cōciliare & cōsociare dixit. Est etiam contraho, corrugo, obduco. Et pro πήγνυμι, & cōcrescere facio. Item conflo, communi consensu cōparo, unanimiter molior. Dicitur etiam de coniuratione, conspiro. Aristotel. οἷον Κινάδων ὁ τῶν ἐπ' Ἀγησιλάου συσὰς ἐπίθεσιν ὅσων τοὺς Σπαρτιάτας. Demosth. Συνέστηκε πόλεμος Φιλίππῳ καὶ Ἀθηναίοις, bellum exortū inter eos est. Et Συνέστηκε πόλεμος φανεῖσι πρὸς Θετταλούς, exarsit bellum. Plutarch. καὶ συνέσκαψαν ἐπ' αὐτὸν τοὺς ἀναρπάσαντας, conscribebant, decuriabāt dicit Cicero. Et συσὰς, decuriatus, ὁ κατειλεγμένος, ὁ καταταγμένος, καταλελοχισμένος. Et συνεστηκώς, coniuratus, & qui cōsilium perditionis iniit. Est etiam solidus, cōpactus, non fluxus. Συνεσαμένοι dicuntur cōiurati & coëuntes, & fœdus ineuntes & consociati. Præterea συνίστημι est ad defectionem uel ad res nouas sollicito, decurio, hoc est, factiose cogo.

Συνίστημί τινα, ἀντὶ τοῦ γνώριμον ποιῶ καὶ μαρτυρῶ, ostendo, testificor. Et συνίστημι, nobilem & notum facio, illustro. Item commendo. Est etiam continuo. Et auxilior. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συνίστωρ. ορος. ὁ. cognitor, testis.

Συνισχυρίζω. roboro, confirmo.

Συνίσχω. cohibeo, contineo.

Σ Υ Ν Ν. Σ Υ Ν Ο.

Σύνναδα. ciuitas Phrygiæ.

Συννεύω. contrahor, & in me uertor.

Σύννοια. ας. ἡ. cogitatio, mœstitia. propriè cogitatio intus condita.

Σύννομοι. οἱ. compascui, socij in pascendo.

Σύννους. ὁ. tristis, qui secum ipse res æstimat, ut homines cogitabundi & ob id uultuosi, id est, φροντίζοντες. Scribit & σύνους simplici ν.

Συνοδία. ας. ἡ. comitatus, colloquium.

Συνοδοιπόρος. ου. ὁ. comes.

Σύνοδος. ὁ. ἡ. concilium, synodus, comitia, comes itineris, coitus, concursus. coitum Venereum etiam interdum significat.

Συνόδους. ουντος. ὁ. synodus, genus piscis.

Συνοίω. cogito, intelligo, quasi mecū ipse intelligo apud Platonem, φροντίζω, & ἀντὶ τοῦ ἐπαίω, apud me æstimo & perpendo.

Σύνοιδα ἐμαυτῷ ἀπαιδεύτῳ ὄντι. Sic Quintil. Sed non sustineo esse cōscius mihi dissimulanti. Dicunt etiam σύνοιδα ἐμαυτῷ τοῦτο ἡμαρτημένον. Effertur etiam per rectum. Plato: Ἐγὼ γὰρ δὴ οὔτε μέγα, οὔτε σμικρὸν σύνοιδα ἐμαυτῷ σοφὸς ὤν. Ponitur σύνοιδα etiam ἀντὶ τοῦ οἶδα καὶ γινώσκω, id est, noui. Interdum cum datiuo, interdum cū accusatiuo. Vide Comment. Budæi.

Συνοικέσιον. τὸ. connubium, matrimonium.

Συνοικέτης. ου. ὁ. cohabitator.

Συνοικέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cohabito, duco uxorem, nubo. Tam de uiro dicitur quàm muliere. neutrum, datiuo iungitur.

Συνοίκησις. εως. ἡ. cohabitatio.

Συνοικία. ας. ἡ. πλῆθος τῶν οἰκοδομημάτων. Plato συνοικίαν ciuitatem appellat, propter domorum coniunctionem. Significat etiam cœnaculariam domum. Differt etiam τῆς περιαμφόδου οἰκίας καὶ τῆς διαλαύρου, ut Latinè domus ab insula urbana. Ipsus pro caupona posuisse uidetur.

Συνοικίζω. μ. ίσω. ω. ικα. cohabitare facio, id est colloco, marito, nuptui do, & ueluti contubernio coniungo. Συνοικίζεσθαι etiam dicitur urbs una è pluribus facta, ut sit potentior & ualidior, ut apud Thucydidem legitur: Συνοικίζουσι δὲ τὴν Λέσβον εἰς τὴν Μιτυλήνην βίᾳ, id est, Ad obsidionem tolerandam omnes incolas in urbem cogunt. Cui uerbo opponitur διοικίζεσθαι. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συνοικισμός. ῦ. ὁ. constructio urbis.

Σύνοικος. ου. ὁ. cohabitator, contubernalis, cōuiua.

Συνοικουμένη γῆ. terra nō uasta aut deserta, sed frequentia habitatorum culta.

Συνοικοχά. ῆς. ἡ. morbus, conuicium, pugna.

Συνοικῶν. coniunx.

Συνοίνιον. τὸ προοίμιον.

Συνοίομαι. συμφρονῶ, consentio, assentior.

Συνοῖσον. τὸ. utilitas.

Συνοῖσος. utilis.

Συνοκωχή. ῆς. ἡ. calamitas, casus.

Συνολκή.

Συνολκή. ῆς. ἡ. contractio, titillatio.

Συνόλον. omnino, id est, in summa, in universum.

Σύνολος. ου. integer, universus.

Συνομιλεῖν. colloqui.

Συνόμιλος. ου. ὁ. congerro.

Συνομώσαντῶν. inter se fide obligati.

Συνοξύνω. in acutum sensim extenuo.

Σύνοξυς. sensim mucronatus, in mucronem desinens.

Συνοπαδός. οῦ. ἡ. comes.

Συνοπτικός. perspicax.

Σύνοπτος. ου. ὁ. ἡ. uisibilis, intelligibilis.

Σύνορος. ου. ὁ. uicinus.

Συνορῶ. τὸ καθορῶ, perspicio, comprehendo, intelligo.

Συνουλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. cicatricem facio. neutrum absolutum.

Συνουσία. ας. ἡ. obsequium.

Σύνους. ους. ὁ. σύννους.

Συνουσία. ας. ἡ. ὁμιλία, coitus, conuentus.

Συνουσιάζω. μ. άσω. ω. ακα. coëo. neutrū absol.

Συνουσιασμός. ῦ. congressus, coitus.

Συνουσιαστής. ῦ. ὁ. coitor.

Συνουσιαστικός. ῦ. libidinosus.

Σύνοφρυς. υος. habens supercilia cōiuncta & densa.

Συνοχόω. μ. ώσω. ω. ωκα. coniungo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σύνοψις. ιος. ἡ. taxatio, compendium.

Συνσκηνῦντῶν. contubernales.

Σ Υ Ν Τ.

Σύνταγμα. ατος. τὸ. ordo, exercitus, in classes distributio & ad stipendium conferendum descriptio. Hoc uocabulo pensitatio annua significatur quæ penditur à sociis ciuitatibus & stipendiarijs ad bellū gerendū. Est etiam liber & uolumen studio conscriptum & elaboratum, non extempore & sine cura, sed quod dictionem habet compositioni congruam & capitū diuisionem recte atq; ordine digestam. Est nonnunquā constitutio atq; ordinatio.

Συνταγματάρχης. ου. ὁ. collega in ducendo exercitu.

Συνταγματικόν. opus est quod dictionem habet compositioni aptam & rectè ordineq; digestam.

Συντακτική ἀπογραφή. liber stipēdiarius, & breuiarium quem statum regis uocamus.

Σύνταξις. ιος. ἡ. constructio, coordinatio, tributum, descriptio ad stipendium conferendū, & in classes distributio. Vide σύνταγμα. Est etiam liber & uolumen compositum, hoc est, σύγγραμμα. Quod Cic. confectionē libri (de senectute scilicet) uocauit, Gaza τῶ τῦ σύνταξιν λόγυ uertit. Athenæus uocat stipendiū quod cōferebant coloni Thessalici. Significat etiam annua quæ dantur à principibus.

Σύνταφρα δένδρα sunt, quorum radices inter se complexæ cratem quandam conficiunt & sepem.

Συντάσσομαι. cōpono librum & scribo. Est etiā eiusdem ordinis sum & notæ & classis, atq; eadem dignitate præditus.

Συνταγόμενοι. etiam dicuntur qui ad stipendium cōferendum ordine descripti sunt, & in classes distributi. Interdum compositi, & acie instructa & agmine iter facientes.

Συνταγομένως. composito agmine.

Συντάττω. μ. άξω. ω. αχα. instituo, cui opponit καταλύω, construo. Et constituo, comparo, & constitutum habeo & compositum, coniungo, addo, coordino. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συντείνομαι. τὸ διατείνομαι ἢ διαμάχομαι ἢ ἀπισχυρίζομαι, connitor, contendo, dimico.

Συντείνω. μ. ενῶ. ω. ακα. pertineo, tendo, uergo, specto aliquò & scopū dirigo. Plato actiuè usus est pro dirigere & cōtendere intentionem. cum accusatiuo.

Συντέλεια. ας. ἡ. utilitas, consummatio, maturitas, tributum.

Συντελεῖν εἰσφοράς. pendere uectigal.

Συντελεῖς. ἁι. contributiones.

Συντελίομαι. struo, molior.

Συντελεσής. ῦ. ὁ. municeps.

Συντελίστρια. ας. ἡ. idem.

Συντελέω. μ. έσω. ω. εκα. prosum, ad consummationem confero. neutrū, datiuo iungit.

Συντελής. ές. ὁ. ἡ. utilis, χρήσιμος.

Συντελεύμυος. peractus.

Συντέμνω. abbreuio. actiuum, accusatiuo iungitur. quære τέμνω.

Συντέρμων. ονος. ὁ. finitor.

Σύντηγμα. colliquamentum, id quod à corpore deteritur liquescendo.

Συντήκομαι. liquefio, tabefio. Aliquando συνάπτω ἢ συμπίφυκα, & cohæreo, & congluti natus sum.

Συντηκτικός. ῦ. ὁ. morbo confectus, exhaustus ægritudine, syntecticus, qua uoce utuntur & Latini. Συντηκτικός πυρετός, febris quæ liquefacit. τὸ καταπίμελον τῦ σώματος.

Συντήκω. idem quod ἐκτήκω, colliquefacio, cõ tabefacio, absumo, quasi μαραίνω. Συντετηκὼς ἀνὴρ. dicitur tabe & macie extenuatus. Dicitur etiam συντετηκὼς, ut προσετηκὼς τῷ πράγματι, ἀντὶ τοῦ προσθέμενος καὶ λίαν χαίρων, καὶ ἀνασπάστως διακείμενος, addictus & ita incumbens, ut auelli nequeat. Συντήκω etiã est τὸ συμφύω, hoc est coalescere facio, conglutino, & coagmento.

Σύντηξις. ιος. ἡ. colliquatio, & tabes.

Συντηρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conseruo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Συντήρησις. ιος. attentio, conseruatio, & pars animæ quæ semper aduersatur uitijs, syntereſis, ἀπὸ τ συντηρέω, id est cõseruo. (lute.

Συντηρία. ζ. ludi & sacrificia dijs facta pro sa-

Συντίθεμαι. pacisco r, componor, constituo cũ aliquo & conuentum facio. cum datiuo, ut καὶ εἰς μὲν συνέθετο. Interdum cum prępositione πρὸς. Σύνθεο, ἀντὶ τοῦ ἄκουσον, & συνθέσθαι pro ἀκοῦσαι, προσέχειν, animaduertere.

Συντιθέμενοι. οἱ. consentientes.

Συντίθημι. μ. ήσω. ω. ηκα. compono & concinno. Est etiã compono, id est struo, & conspiratione & coitiõe fingo & cõminiscor. Hoc etiam παρασκευάζω dicitur, & παρασκευάζομαι. actiuum, accus. iungitur.

Συντομική. ars consuendi.

Σύντομος. ὁ. breuis, contractus.

Συντόμως. breuiter.

Συντονία. contentio & rigor.

Σύντονος. ὁ. uehemens, fortis, non languidus, circuncisa expositio. Σύντονος ἁρμονία opponitur remissæ, hoc est incita.

Συντόνως. acriter, studiosè.

Σύντρεις. terni.

Συντρέχω. concurro. neutrum, datiuo iungit. quære τρέχω.

Σύντρησις. ιος. ἡ. meatus.

Συντρίβω. μ. ίψω. ω. ιφα. contero, confringo. act. accusatiuo iungitur.

Σύντριμμα. ατος. τὸ. contritio.

Συντροφία. ἡ. conuictus, cibiq; sodalitium.

Σύντροφος. ὁ. collactaneus. Significat etiã exercitũ, & assuetũ alicui rei. cum datiuo.

Συντυγχάνω. conuersor, obuio, congredior. neutrum, datiuo iungit. quære τυγχάνω.

Συντυχία. ας. ἡ. ὁμιλία, συνέντευξις, casus.

Συντυχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. accumulo.

Σ Υ Ν Υ. Σ Υ Ν Χ. Σ Υ Ν Ω.

Συνυπακούω. subaudio, subintelligo.

Συνυπατεύω. unà consul sum.

Συνύπατος. collega, consul.

Συνυποχωρῶ. redit in suum locum.

Συνύστωρ. ορος. ὁ. conscius, testis, congerro.

Συννυφαίνω. contexo.

Συννυφάνθαι. contextæ.

Συννυφίς. textus.

Συννυφῦαι. compages adhærentes.

Σύνχρονος. id est, contemporaneus.

Συνῳδός. οῦ. ὁ. consonus.

Συνωθέομαι. τὸ συνελαύνομαι, cõpellor, & quasi συνοχωροῦμαι.

Συνωθίω. ῶ. compello, incito, cogo in unum, compello.

Συνωκείονται. accommodata sunt.

Συνωμοσία. ας. ἡ. coniuratio.

Συνωμότος. οῦ. ὁ. coniuratus.

Συνωνίομαι. coëmo. deponens, accus. iungitur. quære ὠνίομαι.

Συνῳδή. τὸ ἄχθος.

Συνωνυμία. nominis communio.

Συνώνυμον. ε. τὸ. synonymum.

Συνῶπται. Aristot. pro exploratum est, cõpertum est, intellectum est.

Συνωρίνομαι. μ. ινοῦμαι. ω. ινμαι. sursum ac deorsum uehor.

Συνωρίς. ίδος. ἡ. biga, currus duorum equorum. Vide ξυνωρίς. in ξ.

Σύνωσις. compulsio & contrusio.

Συνωφελῶ. commodo.

Σ Υ Ο. Σ Υ Π. Σ Υ Ρ.

Συοτρόφος. ε. apros nutriens.

Συοφορβός. ῦ. ὁ. subulcus.

Συπαλάτιος. ε. ὁ. malus, κακοῦργος.

Συπαραγγέλλω. adiuuo.

Συπαρίσκημι. adsto.

Συρβᾶν. tumultuari, incompositum esse.

Σύρβη. ης. ἡ. tumultus, ut quidam existimant, uox qua subulci ad sues utuntur, thęca fistularis.

Συρβηνεύς. έος. ὁ. tibicen.

Συρίμβολον. ε. τὸ. fistula qua in obsidione, aquæ exquiruntur.

Συρία. ἡ. furia.

Συρίασις. ιος. ἡ. morbus capitis pueris familiaris, inflammatio siue ardor cerebri.

Συριγγίας. genus harundinis unde fistulæ fieri solent.

Συρίγγιον. ε. τὸ. foramẽ rotæ, in quo axis uoluitur.

Συριγμός. οῦ. ὁ. sibilus.

Σύριγξ. γος. ἡ. fistula, δοροδόκη, id est locus ubi hastæ reponuntur.

Συρίζειν. ambigua uox est, nam & fistula canere significat, & Syrissare, siue Syrũ agere, siue molliculum esse. neut. absolutum.

Συρίσκος. ὁ. uas uimineum in quo ficus seruantur.

Συριστής. οῦ. ὁ. fistulator.

Συρισί. Syriacè.

Συρίττω. μ. ίξω. ψ. ιχα. sibilo, exibilo. neutrum absolutum.

Συρίττω ἕτερον. exibilo, explodo.

Σύρμα. ατος. τὸ. syrma, tractus, τραγικὸν φόρημα ὅτι ἑπισύρεται. Inde syrma apud Iuuenal.

Συρμαία. ας. ἡ. raphanus, & cibi genus adipe & melle confectum.

Συρμαίζειν. purgare potione ex aqua & zea.

Συρμιασμός. οῦ. ὁ. συρμαία.

Συρμός. ὁ ὁλκός, tractus serpentis. Plutarchus in Antonio de aspide dixit. Philo pro tractu fluctuantis undæ.

Συρνίκ. ης. ἡ. herba quædam apio similis.

Σύρνια. striges, aues inauspicatæ.

Συῤῥαδιουργεῖν. technas struere.

Σύῤῥαξις. conflictus, συμβολή, σύναψις, dicitur de fluminibus cum impetu cõfluentibus.

Συῤῥάπτω. μ. άψω. ψ. αφα. consuo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Συῤῥάττω. confligo, συμβάλλω.

Συῤῥεῖν. μ. εύσω. ψ. ευκα. confluo. neut. absol.

Συῤῥήγνυμι. μ. ήξω. ψ. ηχα. confringo, committo, irito. act. accusatiuo iungitur.

Συῤῥήγνυται πόλεμος. bellum cõmittitur. Et, συῤῥήγνυσθαι est ἐς χεῖρας ἰέναι, συνάπτειν.

Σύρτις. ιος. ἡ. syrtis, locus arenosus in mari.

Συρφετός. οῦ. ὁ. ἄχυρον, uulgatus.

Συρφετός. uilis plebecula, quasi fex plebis, quam & συρφετώδη ὄχλον dicimus.

Σύρω. μ. ῦσω. ψ. υρκα. traho. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σ Υ Σ.

Σύς. υός. ὁ. sus. Theodorus circunflectit.

Συσείω. μ. είσω. ψ. εικα. concutio. actiuum, accusotiuo iungitur.

Συσκευάζομαι. μ. άσομαι. ψ. ασμαι. molior, concinno, struo, adorno, capto, & insidijs aggredior, & negotium captiosum, insidiosumq; adorno, insidijs peto, immineo per insidias, captiosè teneo, capio laquëis, capto, insidias struo, instruo insidias aut dolum, contechno. conuosare dixit Terent. *Aliquid conuasassem, atque hinc me protinus coniecissem in pedes.*

Est etiam cõparo, apparo, constituo. Plutarch. εἰς ἡδονὴν καὶ σχολὴν συσκευασάμενοι τὸν βίον. Et συσκευάζομαι, τὸ εἰς ὁδὸν ἐντρεπίζομαι, & ad uerbum συσκευάζεσθαι, est uasa colligere, atq; etiam cibaria secum portare, & accusatiuo iungitur. Et συσκευασμένος, suffarcinatus, & ad uiam accinctus sarcinis compositis. Συσκευαζόμενος πρὸς τὴν φυγήν, fugam adornans, hoc est, τὰ ἐπιτήδεια συλλαμβάνων καὶ συντιθεὶς ὅπως φεύξῃ. Ponitur & συσκευάζομαι pro ὁπλίζομαι. Item compilo. Est etiam apparo, ut συσκευάζομαι τὰ ἐπιτήδεια.

Συσκευάζω. colligo in fasciculum, uel in unam sarcinam connecto. cum accusatiuo.

Συσκευασία. molitio, adornatio, insidiarũ structio. Et apparatus. Et reliquas habet significationes conuenientes suo uerbo.

Συσκευασμένως. conferrim, simul, collectim.

Συσκευαστής. οῦ. ὁ. concinnator.

Συσκευή. subornatio, captatio, insidiarumq; adornatio, & molitio fraudulenta.

Συσκηνία. ἡ. συνοικία.

Συσκήνιον. sodalitas.

Σύσκηνος. ὁ. ἡ. domesticus, σύνοικος.

Σύσκιος. ὁ. ἡ. umbrosus, opacus.

Συσκοτάσει. contenebrascit, aduesperascit.

Σύσπασις. ιος. ἡ. conuulsio.

Συσπάω. conuello.

Συσπείρω. conglomero, consarcino. Ioseph. lib. ix. Iud. συσπαιραθέντων τοῖς σώμασιν, casteruatim condensatis corporibus.

Σ Υ Σ Σ. Σ Υ Σ Τ.

Σύσσημον. ὁ. τὸ. signum.

Σύσσημος. ὁ. ἡ. consignificans.

Συσσιτεῖν. in contubernio esse, sodalitate uti. συσσισιτικῶς, pro sodali, uel contubernali accipitur.

Συσσιτία. ας. ἡ. sodalitas.

Συσσίτιον. ὁ. τὸ. locus conuiuij, sodalitas.

Συσσιτοποιέω. compinso.

Σύσσιτος. ὁ. ἡ. sodalis, qui eadem mẽsa utitur cum aliquo.

Συσσίτωρ. ωνος. ὁ. conuiua, locus conuiuij, cõtubernium.

Σύσσωμα τὰ ἔθνη. eiusdem corporis, consortes gentes. Paul. ad Ephesios.

Συσωρεύω. μ. εύσω. ψ. ευκα. cõgero, coaceruo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Συσσάδην. cominus. ἡ συσσάδην μάχη, stataria pugna. Συσσάδην μὴ συσσάδην μάχεσθαι, cominus pugnare. & differt τῷ διὰ δορός τωρ.

Συσταθμία. ἡ. æqualitas ponderis.

Σύστασις. ιος. ἡ. commendatio, συμφωνία, πλῆθος, con-

θος, conuentus populi. ſubſtantiã aliquando uertit Copus. Eſt etiam cõiuratio, conſpiratio, ſodalitium in perniciem legum, & quam Cicero coitionem uocare ſolet, & lex Cornelia uocabat. Item cõſtitutio. Eſt etiam craſſitudo & coagmentũ. Nonnunquam corpus & concretio. Adhæc conciliatio, & ad concordiam reductio. Eſt etiã prælium collato pede pugnatum. Herod. μὴ φέροντῶ πλὼ ἐκ συσάσιως μάχην, id eſt πλὼ σαδιᾶιαν, ſtatariam pugnam. Eſt etiã conſtitutio. Budæus.

Συσατικός. οῦ. commendatitius.

Σ Υ Σ Τ Β. Σ Υ Σ Τ Η.

Συσέλλομαι. contrahor. Accipitur pro animo contrahor, & mœſtus ſum. Cui opponitur διαχέεσθαι. Συνεσταλμένος idem qui κατηφής. Eſt etiã dimiſſo animo, & deiectis ſpiritib.

Συσελλόμμορ. ν. τὸ. diminutum.

Συσέλλω. μ. ελῶ. ω. αλκα. contraho, corripio. Item compeſco inſolentem, & ad moderationem redigo. Eſt etiam pauore contrahere hominem. & συνεσάλθαι, ἐκπλαγῆναι, δεδιαπτῶσθαι, ἐκπεφοβῆσθαι. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σύσενορ. ν. τὸ. anguſtum, ueſtis ſordida & pilloſa. apud Antimachum.

Συσενοχωρῶμμ. coarctamus anguſtijs.

Σύσκμα. ατος. τὸ. globus, πλῆθος, cõgregatio.

Συσκμαζα. τὰ, principales partes à muſicis uocantur, hæc autẽ ipſa conſtant ex certo tractu pronunciationis, quæ dicuntur διασκήματα διασκμάτωρ. Porrò ipſorũ partes ſunt φθόγγοι, qui à nobis ſoni uocantur. hi autẽ ſoni prima ſunt fundamenta cantus. Chalcidius.

Συσῆσαι. confirmare, coniungere.

Συσήσασθαι. conſtituiſſe.

Σ Υ Σ Τ Ο.

Σύσοιχα. τὰ. ſunt cognata & συγγενῆ, & conſociabilia. Σύσοιχα etiã ſunt ὁμόσοιχα, quæ in eodem uerſu locantur. Sic ἀλμυρὸμ σύσοιχορ ὄτι τῶ πικρῶ. Vide plura in commentarijs Budæi.

Συσοιχεῖ τῆ ἱερουσαλήμ. confinis eſt Hieruſalẽ.

Συσοιχῶμ. dicuntur οἱ τῶ αὐτῶ σοίχῳ ὄντῶ, hoc eſt, ἐφ᾽ ἑνὸς τεταγμένοι, eundem ordinem habere.

Συσοιχία. ας. ἡ. ὄγμος, ὄρχος. ordo, proprie ordinis & ſortis ſociabilitas, & naturæ cognatio.

Σύσοιχοι, & συσοιχοῦντῶ, ſunt eiuſdẽ ſortis, & ordinis, & qui eandem ſeriem efficiunt.

Συσολή. ῆς. ἡ. ſyſtole, correptio.

Συσομός. οῦ. ὁ. elinguis. Proprie ore ſenſim compreſſo & contracto, καὶ μύγρορ ἔχωρ τὸ σόμα.

Συσομώτερος. qui eſt ore compreſſiori.

Σ Υ Σ Τ Ρ. Σ Υ Σ Τ Υ.

Συσρατηλός. οῦ. ὁ. coimperator.

Συσρατιότης. ν. ὁ. commilito.

Σύσρεμμα. ατος. τὸ. tumultus, error. Eſt etiam uerbum caſtrenſe, & ſignificat numerum certum militum, ut mille, hoc eſt, ξεναγίαι δύο. Item conuolutio & globus, coagmentum compactile. Vide comment. Budæi.

Συσρεμμάτιορ ὕδατος. uorticem aquæ, hoc eſt conuolutionẽ & uolumen uocat Ariſtot.

Συσρέφομαι. contorqueor, in compendium contrahor. συσρέφεσθαι etiam dicũtur & συνεσραμμένοι milites, in acie cõdenſati & confertim incoëuntes. Eſt etiam συσρέφεσθαι, quod Liuius uocat orbem uoluere, de agmine loquens in anguſtum redacto, & undiq; circunuento, his uerbis: Cogebantur & ipſi orbẽ breuiore ſpatio colligere. Alibi, Ni Vectius rex iam orbem uoluentes ſuos increpans. Συσρέφεσθαι ἐς ἑαυτόν, in ſeipſum uergere, hoc Cice. uerti in ſeipſum appellat. Vide comment. Budæi.

Συσρέφω. contorqueo, intorqueo, contraho in compendium, breuiter complector. Itẽ addenſo, infercio. Eſt apud Platonẽ, ἡ συσρέφουσα τὰ νοήματα λέξις. Quintilianus dixit, Nec illis uibrantibus, concitatisq; ſententijs uelut miſſilibus utetur. Cicero: Incitata & uibrans oratio. Et contortas ſententias συνεσραμμένας dixit. Συσρέφειν ἑαυτόν, ſeſe colligere. Sic Vergilius:

Subſtitit Aeneas, & ſe collegit in arma.

Significat etiam agmen cogere, & factionem ciere, cateruam & factionem cogere. Aeſch. οὗτοι νῦν ἐπ᾽ ἐμὲ συσραφέντῶ ἥκουσι, id eſt quaſi agmine facto, & quadrato agmine, hoc eſt ex compoſito, & coitione facta. Eſt etiã cõuoluere in faſcem, συσρέφειν.

Συσροφή. ῆς. ἡ. δίνη. gurges aquarum, obſcuratio. Eſt etiam coitio, hoc eſt arcana factio, & factioſa, quæ etiam σύσασις, & ἐπισύσασις dicitur. Συσροφαὶ etiam ſunt nodi in articulis digitorũ ab articulari morbo collecti.

Σύσυλος. ν. ὁ. eſt in quo duarum columnarũ craſſitudo in intercolumnio poterit collo-

cari & ſpirarum plinthides æquè magnæ ſint eo ſpatio, quod fuerit inter duas plinthidas. Vitruuius lib. primo, cap. ij.

Συσφαιρισ́ης. οῦ. ὁ. colluſor in ludo pilæ.

Συσχηματίζομαι. conformor, accommodo.

Συσχολάζων. ὁ. condiſcipulus.

Συτάων. ſupplico, ἱκετεύω.

Σύτο. concitatus eſt, concitabatur.

Συτονία. ας. ἡ. frumentatio.

Συφαιός. οῦ. ὁ. ſubulcus.

Σύφαρ. exuuiũ ſerpentis, leberis. Vide Adagium, Nudior leberide.

Συφεός. οῦ. ὁ. ara porcorum.

Συφορβία. grex porcorum.

Σύφορβος. ὁ. ὁ. ſubulcus.

Συχνὰ κεκτημένος. multa poſſidens.

Συχνάζω. denſo, ſtipo.

Συχνάκις. ſæpenumero, multoties.

Συχνός. τὴ. ὁ. dẽſus, cõiuratus, multus, frequẽs.

Συχνὸς χρόνος. longum tempus.

Σύω. id eſt σεύω, moueo, unde ἔωσυτο.

Συώδης. εος. ὁ. ἡ. truculentus, ſuillus, ſuis moribus.

Τὸ Σ μετὰ τὸ Φ.

Σφαγεύς. έως. ὁ. iugulator, gladius.

Σφαγή. ης. ἡ. σφάγιον.

Σφαγιάζομαι τῷ φοίβῳ. macto hoſtias phœbo.

Σφαγίδας. inter inſtrumẽta ſacrificalia recenſet Pollux.

Σφάγιον. ου. τὸ. cædes, iugulatio, uictima, occiſio. Et pars qua ſeparantur κλεῖδες, id eſt iuguli, & id quod uberibus ſubeſt, in receſſu quodam & cauitate.

Σφαγιτίδες. ὧν. iugulariæ uenæ.

Σφαδάζω. μ. άσω. σ. ακα. malè habeo, & nõ maneo quietè, diſcrutior, perturbor, feſtino, animi moleſtiã fero. deponens abſolutũ.

Σφαδασμός. οῦ. ὁ. cruciatus, contractio.

Σφάζω. μ. άσω. iugulo.

Σφαῖρα. ας. ἡ. pila, ſphæra, globus, interprete Cicerone.

Σφαιρηδόν. rotanter.

Σφαίρησις. εως. ἡ. ludus pilæ.

Σφαιρίδια καὶ σφαίρια. ων. pilulæ, ut interpretatur Plinius.

Σφαιρίζω. μ. ίσω. σ. ικα. ludo pila, uel ſphæra. neutrum abſolutum.

Σφαίριον. ου. τὸ. orbiculus,

Σφαιριστήριον. ου. τὸ. locus ad pilarẽ luſum accommodus apud Lampridium in Alex. erat & locus in balneis, ut eſt uidere apud Tranquillum & Plinium.

Σφαιριστής. οῦ. ὁ. ludens pila, uel peritus pilæ, ſphærularis ludi ſtudioſus.

Σφαιροειδής. ἐος. ὁ. ἡ. ſphæreus, rotundus, in ſpeciem ſphæræ formatus.

Σφαιρομαχέω. pila uel globo certare.

Σφαιρόομαι. μ. ώσομαι. σ. ωμαι. ſum rotundus. deponens abſolutum.

Σφαιρόω. μ. ώσω. σ. ωκα. euoluo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σφαίρωμα. ατος. τὸ. conuolutio, globus, uolubilitas.

Σφαιρωτήρ. ῆρος. ὁ. corrigia calciamẽti, ligula.

Σφακελίζω. μ. ίσω. ſideror, afflor ſidere.

Σφακελισμός. οῦ. ὁ. arborum morbus ſidere afflatarum. Latini ſiderationẽ & carbunculationem appellant, quando ſcilicet arbores nigreſcunt, qui & ἀστροβολισμὸς dicit, id eſt ſideris perculſio, contractio & oſſiũ putrefactio, morbus.

Σφάκελος. ου. ὁ. ſphacelus, morbus ex immodica defatigatione, ſideratio, quum membrum ſenſu priuatur, inflãmationis exceſſus, ut partẽ affectam ad corruptionis periculum inducat, gangræna, partis affectæ corruptio, conuulſio neruorum inflammationi ſuperueniens: alij putredinẽ, alij fortem intenſionem intelligunt. Copioſè Galen. in lib. de affectorum locorũ notitia.

Σφακός. οῦ. ὁ. fœnum, pabulũ iumentorum.

Σφαλερόννυκτος. ου. ὁ. de fluuio, in quo periculoſum eſt natare, deſignat interdũ amnis magnitudo.

Σφαλερός. οῦ. ὁ. fallax, dubius, periculoſus, lubricus, incertus, inconſtans, nocuus.

Σφάλμα. ατος. τὸ. error, lapſus.

Σφάλλομαι. καὶ

Σφάλλω. erro, pedem percutio, offendo, turbo, cõmoueo, labor. eris, excido, fallo, errare facio, auerto, non patior eſſe ſyncerũ.

Σφάλλεσθαι, fruſtrari.

Σφαραγεῦντο. raucè reſonabant.

Σφαραγίζω. μ. ίσω. σ. ικα. reſono.

Σφάττω. μ. άξω. σ. αχα. iugulo, trucido, macto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σ Φ Ε.

Σφέας. ipſos.

Σφεδανός. οῦ. ὁ. terribilis.

Σφείων. σφῶν. ipſorum.

Σφέλας. ατος. τὸ. ſcabellum.

Σφενδονέω. μ. ήσω. σ. ηκα. agito fundã, actiuũ.

Σφενδόνη. ης. ἡ. funda, pala anuli.

Σφενδονίζω. μ. ίσω. σ. ικα. fundam agito. neutrum

trum absolutum.

Σφενδονίτης. ου. ὁ. funditor, qui funda utitur.

Σφενδονοειδής. fundæ figuram habens, terræ epitheton apud Dionysium.

Σφεριών. ῶνος. ὁ. rete rotundum.

Σφετερίζομαι. καὶ

Σφετερίζω. τὸ ἰδιοποιοῦμαι, approprio mihi, meum reddo, mihi proprium & addictum facio, interuerto, furor, mihi assumo. Accipitur pro emereor & asciscо.

Σφετερισής. interuersor, qui aliena uel ea quę cōmunia sunt in suam solius rem uertit.

Σφέτερος. ᾱ. ὁ. uester, suus.

Σ Φ Η.

Σφήκια. τὰ. uespeta, hoc est uesparum cellæ.

Σφηκισκὸν ξύλον. lignum acuminatum. à uesparum imagine.

Σφηκίσκος. ου. ὁ. palus, sudes.

Σφηκισμός. οῦ. ὁ. genus harmoniæ quod uesparum susurro non erat dissimile.

Σφηνόω. μ. ώσω. τ. ωκα. stringo, obstruo operculo. actiuū, accusatiuo iungitur.

Σφηνώδης. εος. ὁ. ἡ. gracilis, uentre exili uesparum in morem.

Σφήνωμα. ατος. τὸ. fascia, linamentū quo aliquid tegitur, uel inuoluitur.

Σφηνῶνες. σφήκια.

Σφιλός. οῦ. ὁ, agilis, obliquus.

Σφὶν. νός. ὁ. cuneus, quo ligna scinduntur. Apud Aristophanem pro instrumento tortorum quo ueritatem extorquēt. Latini fidiculas uocant.

Σφηνῶ. cuneo, γομφῶ, obstruo.

Σφήνωσις. ιος. ἡ. densitas.

Σφὶξ. κός. ὁ. uespa.

Σφῆσι. suis, fœm. generis.

Σ Φ Ι. Σ Φ Ο.

Σφίγγω. μ. ίγξω. τ. ιγχα. stringo, cōstringo, cōplector, arceo. act. accusatiuo iungitur.

Σφιγκτὴρ. ῆρος. ὁ. podex, anus, & uestis genus

Σφίγξ. γός. ἡ. sphinx.

Σφίκτης. ου. ὁ. cinœdus, mollis.

Σφίκας. genus auis.

Σφίν. illis, illos, illas.

Σφίσιν. suis, suas.

Σφιτεβῆναι. conditam esse legem.

Σφόδρα. ualde.

Σφοδρά. ᾶς. ἡ. uehemens.

Σφοδραναμός. οῦ. ὁ. ualde laborans.

Σφοδρός. οῦ. ὁ. uehemēs, molestus, truculentus, acerbus.

Σφοδρώτερον. uehementius.

Σφοδρότης. ητος. ἡ. uehementia, acrimonia, ue locitas.

Σφοδρύνομαι. καὶ

Σφοδρύνω. pro ἰσχυρότερός εἰμι καὶ σφοδρός, immanis sum.

Σφονδύλιον. ου. τὸ. uertebra.

Σφόνδυλος. ου. ὁ. uerticulum membrorū, calculi suffragiorum.

Σφός. οῦ. ὁ. suus.

Σ Φ Ρ. Σ Φ Υ. Σ Φ Ω.

Σφραγίδιον. antrum Cithæronidū nymphārum, quæ ibi olim uaticinabantur secundū fabulas.

Σφραγιδοφυλάκιον. anuli pars qua gēma sedet. dicitur item σύνελος, & συνελής.

Σφραγίζω. μ. ίσω. τ. ικα. sigillo insignio, concludo. actiuum, accus. iungitur.

Σφραγίς. ίδος. ἡ. baltheus, sigillum, signaculum, signum.

Σφραγιτίδες. nymphæ. Plutarch. in Arist.

Σφριγανός. οῦ. ὁ. maturus, uehemens.

Σφριγάω. μ. ήσω. τ. ηκα. iuueneſco, uigeo, fer uco, robustus fio, incido, in ipso flore & feruore ætatis sum, succulētus sum: & mamilla mulieris ob copiam lactis extensa, σφριγήσασα dicitur. Accipitur metaphoricè pro lasciuio, & intemperanter me gero: ut pecudes stabulis emissæ, quod Politianus uitulare transtulit. Basilius in Hexam. σφριγῶν καθ' ὑπερβολήν, uigens in probabilibus adferendis rationibus. neut, absolutū,

Σφριγῶντος. οῖ. muti.

Σφυγμός. οῦ. ὁ. pulsus uenarum.

Σφυδῶν. fortis, durus, robustus, ἰσχυρός, εὔρωστος, σκληρός.

Σφύζω. μ. ύξω. τ. υχα. salio, moueor, ardeo, deuito, pulso ut uenæ, augeo.

Σφύρα. ας. ἡ. malleus, & piscis genus.

Σφυρίνη. piscis, quem Attici κέστραν uocant. Latini Sudin.

Σφυρήλατος. ου. ὁ. ἡ. fabricatus malleo, fabrefactus.

Σφυρόν. οῦ. τὸ. planta pedis, talus.

Σφώ. uos. recto & accusandi casu.

Σφῶι. ipsos.

Σφῶϊν. ipsis, uobis, uestrūm.

Σφῶν. suorum.

Τὸ Σ μετὰ τὸ Χ.

Σχάδονοι, καὶ σχάδονες. ων. faui fucorum, sobolariæ, soboles apium.

Σχάζω. tenorem instituti uel moris abrumpo

& ſoluo deſino φ. Eſt etiam τὸ ἐφέλκω, retraho, reduco, ſupprimo. Item ſiſto, inhibeo. Σχάζω ὅτου κώπης, τὸ καταπαύω, inhibeo. Σχάζω etiã eſt ſecare uenam, aut ſcarificare cutem.

Σχαλίδες. uide σάλικες.

Σχαλιδῶσαι, & ἀποσχαλιδῶσαι. plagas erigere, & furcis uenaticis fulcire.

Σχᾶρ, apud Hippocrat. pro σχάζειρ. Eſt etiã τὸ χαλᾶρ, deducere, demittere, relaxare.

Σχαζάμενος. continens.

Σχᾶσθαι. τὸ λαλᾶσθαι, apud Hippocratem.

Σχασθείη. impelleretur. Σχασθεὶς λίθος ἐκ τοῦ πετροβόλου, miſſus, impulſus lapis tormẽto.

Σχασπερία. funis uel trochea, uel aliud quo organum ducitur, hoc eſt quo intentum laxatur, uel erectum demittitur.

Σχασπήριον. pugio, uel ſcalpellus eſt ueterinarij ad pertundendum & tranſſuendum.

Σχατόληρος. ου. ὁ. decrepitus.

Σ Χ Β.

Σχεδή. ἡ. tabella ſiue pagella philyracea, hoc eſt tiliacea qua pro chartis uti ſolebant.

Σχεδάριον. libellus pugillaris, δίλπτον, πινακίδιον, τιτλάριον.

Σχεδήν. pedetentim, ſenſim, cõpoſito gradu.

Σχεδία. ας. ἡ. ratis, tumultuarius pons, & pugio, aut telum quod ſit ad manum. idem σχέδιον.

Σχεδιάζω. μ. άσω. ω. ακα. erudio, dolo, celeriter & extempore facio. τὸ ἀμελετήτως ἢ λέγω, ἢ γράφω, nugor, mentior, incõſideratè facio & improuidè, inconſulteφ. Eſt etiã repræſento, id eſt ante diem facio. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Σχεδίασμα. opus extempore factum.

Σχεδίην. propè, ferè, σχέδην.

Σχέδιος. ᾱ. ὁ. ſimplex, inelaboratus.

Σχεδόθεν. de proximo.

Σχεδόν. propè, ferè.

Σχεδόντοι. fermè.

Σχεδρός. οῦ. ὁ. patiens, laborioſus.

Σχέθω. detineo, cooperior, maneo.

Σχελίδες. ὰι. laterum carnes & pulpæ.

Σχελυνάζω. μ. άσω. nugor.

Σχενδύλη. ης. ἡ. inſtrumentũ quoddam fabri.

Σχενόω. μ. ώσω. ω. ωκα. macero. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σχέραφος. ᾱ. ὁ. conuicium.

Σχέσις. ιος. ἡ. habitus.

Σχετλιάζω. μ. άσω. ω. ακα. miſereor, moleſtè fero, iniuriam ſuſtineo, indignor, quirito, & quiritor.

Σχετλιασμός. οῦ. ὁ. moleſtia, indignatio.

Σχετλιαστικός. ῆ. όν. miſerabilis, indignabũdus.

Σχέτλος. ᾱ. ὁ. miſer, lamentabilis, impius, infeſtus, qui poteſt alijs inferre malum.

Σχέω. μ. σχήσω. ω. ἔσχηκα. habeo, teneo, prohibeo, detineo, tolero. actiuum, accuſatiuo iungitur. Σχῶν eius participium modò datiuo, modò accuſatiuo iungit apud Thucydidem, mediante præpoſitione ἐς.

Σ Χ Η. Σ Χ Ι.

Σχῆμα. ατος. τὸ. καλλοπισμός, modus, figura, habitus, gradus, ſpecies. Latinè dicit forma, ſchema. Σχήματα propriè τῶν ὀρχηστῶν dicuntur. Et accipiunt σχήματα pro ſaltandi arte.

Σχηματίζομαι. τὸ πλάττομαι καὶ ὑποκρίνομαι, & in certam quandam corporis affectionẽ cõponor. Eſt etiam ornor, componor, color.

Σχηματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. planto, formo, abſcondo, figuro, effingo, aſſimulo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Σχημάτιον. τὸ ὑπόχημα. ſtaticulũ dixit Plaut.

Σχηματισμός. οῦ. ὁ. habitus, cultus corporis, cõpturaφ. Ponitur interdum pro faſtu.

Σχηματιστέον. formandum.

Σχηματοποιΐα. artifex geſticulatorum diſciplina, qualis eſt chironomia. Vide commentarios Budæi.

Σχηματοποιοῦμαι. fingo, formo, informo, conformo, effingo. Σχηματοποιεῖσθαι etiam eſt quod Cicero dixit, Sentio illo cãtu orationem meam quaſi colorari. Eſt etiam σχηματοποιεῖσθαι geſticulationi ſeruire, ſchemata ſaltationis cuiuſφ imitari. Σχηματοποιούμενος etiam dicitur ὁ πεπλασμένος ἀνὴρ καὶ μὴ ἐξομολογητικὸς qui ingenuè non loquit, & ſimpliciter, ſed efficto cultu & ſermone aſſimulato. Tracta metaphora ab illis ſaltatoribus, qui in multas ſpecies ſeſe aſſimulant.

Σχῆσις. ιος. ἡ. habitus, appetitio.

Σχητηρία. ας. ἡ. anchora.

Σχιάζω. obumbro.

Σχιδακιδόν. aſſulatim, in modũ aſſulæ, aſſulatè.

Σχίδαξ. ακος. fragmentum, aſſula.

Σχιδνός. ᾶ. ὁ. lacer, pannoſus.

Σχίζα. ης. ἡ. ſcheda, ſciſſura, rima.

Σχίζαι. ὰι. ligna fiſſa in uſum ſacrificiorum.

Σχιζόποδες. οῖ. fidipedes.

Σχιζοποδία. ας. ἡ. fiſſipedatio.

Σχιζόπτερος. ᾱ. ὁ. qui habet pennã diſcretam, alas fiſſas.

Σχίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſcindo, findo, quaſi rimas facio.

fado. Est etiam dissecо: diffindo Cicero dixit. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Σχιλός. ῶ. ὁ. uestis muliebris.

Σχῖνος. arbor ex qua fiunt cuspides purgandis dentibus accommodæ. Lentiscus.

Σχῖνος ἀρωματικὴ uocatur ab aliquibus anagallis.

Σχινοτρῶγες. οἱ. lentisci arrosores.

Σχίσις. ιος. ἡ. sectio, fissura, ἡ χώρκσις. Suid.

Σχισμὴ. ῆς. ἡ. scissura.

Σχισὸς. οῦ. ὁ. fissilis. ξυλὰ σχισὰ dicuntur ὅσα διαρρῦντῶ κατὰ τὸ μέσον τρίζουσι, ut inquit Theophrastus.

Σ Χ Ο.

Σχοίατο. continerent, sedarent.

Σχοίητε. putetis.

Σχοινίον. ῦ. τὸ. funiculus. Σχοινίων νόμος, lex musicæ sic appellata.

Σχοίνισμα. ατος. τὸ. idem.

Σχοινισμός. ῦ. ὁ. mensura terræ, & tortura quę fit per funes.

Σχοινοβάτης. ου. ὁ. funambulus.

Σχοινοπλόκος. ου. ὁ. restio, id est, funarius.

Σχοῖνος. ου. ὁ. iuncus, funis, schœnus, mensura terræ sexaginta stadia capiẽs, authore Herodoto: licet Plin. lib. v. & xij. quadraginta stadia dicat, id est, quinq; milia, nisi sit error notarum. Est & urbis nomen.

Σχοινοτενὴς. ἐος. ὁ. ἡ. longus, rectus.

Σχοῖντο. continerent.

Σχοινοτρῶγες. οἱ. spartum rodentes. Plinius libro xxxiij. τοὺς ὄκνους uocat, nam hoc prouerbij loco dicebatur contra ignauos & nimio studio comendi corporis occupatos. Vide Eras. Chiliad. prim. centur. viij. Lentiscum mando.

Σχοίνων συμβολεῖς. iuncorum complicatores, storearum nexores.

Σχολάζω. μ. άσω. τ. ακα. otior, ferior, uaco. Et operam do. cum datiuo, ut ταῖς ἡδοναῖς σχολάζειν, uoluptatibus indulgere.

Σχολαῖος. ου. ὁ. tardus quietus. Thucyd. κατὰ τὸν ἄλλον πλοῦν σχολαῖοι κομισθέντῶ, In cæteta nauigatione ocioſi uenientes.

Σχολαίτατα. attentissimè.

Σχολαίτερος. ου. ὁ. tardior.

Σχολαίως. tardè, paulatim, gradatim.

Σχολαστήριον. ου. τὸ. locus ad solatium, schola.

Σχολαστής. οῦ. ὁ. ocio deditus, uagus.

Σχολαστικός. οῦ. ὁ. scholasticus.

Σχολεῖον. ludus literarius.

Σχολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. uaco. neutrum absol.

Σχολὴ. ῆς. ἡ. ocium, uacatio, schola, disputatio quæ per ocium agitatur. Et in balneis σχολὴ Vitruuio pars labri siue alui à præstolando sunt dicta.

Σχολῇ. uix, nullatenus, multominus. Significat etiam ociosè, segniter, pedetentim, leuiter.

Σχολῇπου οὐδαμῶς, nullatenus.

Σχόλιον. ου. τὸ. glossema, scholium, appendix, additio, interpretatio breuior.

Σχυντικός. ῆ. ὁ. uerecundus.

Τὸ Σ μιζ̃ τῶ Ω.

Σῶ. pro οἱ σῶοι apud Thucydidem.

Σωδῦνες. ungues siue digiti.

Σώεσκε. saluum fecit.

Σῴζουσα ψῆφος. sententia absolutoria dicitur, cui opponitur ἡ καθαιροῦσα, id est, sententia damnatoria, quæ etiam dicitur ἡ μέλαινα. Vide Comment. Bud.

Σῴζω. μ. ώσω. τ. ωκα. saluo, seruo, tueor, βουλεύομαι. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σῴζεται τὰ ἔπη. extare carmina.

Σῶκος. ου. ὁ. cognomen Mercurij quasi σωσίοκος aut σώσοικος.

Σωκόω. μ. ώσω. τ. ωκα. possum, auxilior. neutrum, accusatiuo iungitur.

Σωλήν. ῆνος. ὁ. canalis, fistula, aquæductus, & conchylij genus. Item spondylorum meatus, qua residet medulla.

Σώλιμνα. ciuitas Indiæ, sicut est apud Herodianum in xi. hinc

Σωλιμναῖος. ου. ὁ. gentile.

Σῶμα. ατος. τὸ. corpus.

Σωμασκέω. μ. ήσω. τ. ηκα. corpus exerceo, συκροτέω, ἐυτρεπίζω, parturio, paro, σωματοποιῶ, ταράττω, συνάγω.

Σωμασκία. ας. ἡ. exercitatio corporis.

Σωματεῖον. ου. τὸ. uestis qua utebantur in agendis tragœdijs.

Σωματεμπορεῖν. de mangonibus Strabo dixit, qui corpora, hoc est, ἀνδράποδα uenditãt & emptitant.

Σωματέμπορος. ὁ ἀνθρωποκάπηλος.

Σωμάτια. ἀι. dicuntur membranulæ quibus utuntur ad scriptiones.

Σωματικός. ῆ. ὁ. corporalis.

Σωματοειδὴς. ους. ὁ. ἡ. corpulentus, corporeus.

Σωματοποιέω. μ. ήσω. τ. ηκα. in unũ corpus redigo & cogo, coagmẽto. Significat etiam corroboro, βεβαιῶ, denso. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σωματῶδω. in corpus ire, ut Quintilianus loquitur, hoc est, corpulentum fieri & concrescere. Sic Theophrast. ὀπούς σωματωθέντας dixit, qui in corpus coacti sunt.

Σωματοφύλαξ. κος. ὁ. corporis custos, id est, satelles, & stipator.

Σῶος. ᾱ. ὁ. saluus, sospes.

Σώρακος. ᾱ. ὁ. uasculum ficuum.

Σωρεία. ας. ἡ. congeries.

Σωρείτης. syllogismus acerualis.

Σώρευμα. απ. τό. cumulus.

Σωρεύομαι. asseruor.

Σώρευσις. ιος. ἡ. aceruatio.

Σωρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. cumulo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Σωρηδόν. aceruatim, cumulatim.

Σωρός. ῦ. ἡ. aceruus, tumulus sepulchralis.

Σῶς. ῶ. saluus, integer.

Σωσόλιθρος. ᾱ. ὁ. magnus, integer.

Σώσιλος. dignus ut saluetur.

Σῶτρα. τὰ. merces salutis, prȩmia liberationis & conseruationis. Sic dici possunt premia quæ dantur medico pro sanitate restituta.

Σωτίος. ᾱ. ὁ. dignus qui seruetur. Hesych.

Σωτήρ. ῆρος. ὁ. saluator, conseruator, seruator.

Σωτῆρες. οἱ. id est, seruatores, dicuntur & Castor & Pollux, qui à nautis in salutem inuocantur. Vide Comment. Bud.

Σωτηρία. ας. ἡ. salus.

Σωτήρια. τὰ. sacrificia pro accepta salute: & idem quod σῶτρα. Sic item dies appellari potest, quo conseruatorem Christum anniuersario luctu prosequi institutum est supplicio salutari affectũ, liberalia. à σώζω uerbale est.

Σωτήριος. ᾱ. ὁ. salutifer, salutaris.

Σωφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. modestus & temperans sum, temperatè & modestè me gero, resipisco. neutrum absolutum.

Σωφρονίζω. μ. ίσω. ω. ικα. modestum & sobriũ facio, moderor, refreno. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Σωφρονικός. οῦ. ὁ. probus.

Σωφρονισμός. οῦ. ὁ. moderatio, castigatio, demulsio.

Σωφρονισῆρας. τούς. geminos denteis uocat Cleanthes.

Σωφρονιστής. τ. ὁ. modificator, castigator.

Σωφρόνως. castè, modestè, compositè.

Σώφρων. ονος. ὁ. modestus, castus, temperatus, sanæ mentis, constans, moderatus, honestus, cordatus. Cicero libro quarto Tusculan. quæst. eleganter hanc uocem expressit: Ex quo intelligit qualis ille sit, quẽ tum moderatum, aliàs modestum & temperantem, aliàs constantẽ continentemq; dicimus.

Σωφροσύνη. ης. ἡ. temperantia, continentia, modestia, scientia, sapientia, frugalitas, sobrietas, uerecundia, pudicitia, παρθενία. quòd ista fermè cohæreant. Erasmus annotat magis sobrietatẽ & sanitatem mentis sonare, quàm temperantiam. Aristoteles dictam ait σωφροσύνην quasi σώζουσαν τὴν φρόνησιν. Et Socrates apud Platonem quasi σωτηρίαν τῆς φρονήσεως.

Σωχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tero.

Τ. ea quæ, hæc, ut ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι, ἐάσομεν. Τἀγαθόν. quod apud Aristotelem est primo Ethicorum, non debet uerti summũ bonum, sed bonum ipsum: ut uult Bessario. Argyropylus tamen modo bonum, modo summum bonum uertit. Vide Budæum in Commentarijs.

Τάδε. hæc, pro ταῦτα. ὅσα τὰ δὲ μὴ ἐπ' ἐκεῖνα δέ. uel ὅσα θάτερα μὲν, ὅσα θάτερα δέ. pro citrà & ultrà dicunt.

Τὰ δύνατα. pro uiribus, pro uirili.

Τὰ ἐν μέρει ἀντὶ τῦ τὰ καθ' ἕκασον. Et τὰ ὅσα μέρεσς, quæ uulgò ad uerbum particularia uocantur. Cicero singularia uocat.

Τὰ ἐνπροσί. in medio posita, prȩsentia, quę ante pedes etiam Latinis dicuntur.

Τὰ ἐπίχθρα. merces, ἀμοιβή.

Τὰ ἕτερα. idem quod θάτερα, uel ὅσα τὰ ἕτερα, ἀντὶ τ ὅσα τὸ ἕτερον μέρος. in diuersum, in alteram partem. Vide Comment. Bud.

Τὰ κάτω. inferiora, quæ sub cœlo sunt.

Τἄλλα. alioqui.

Τἀμά. τὰ ἐμά, res meæ, mea ratio, quantũ ad res meas attinet. Synes. ἄκυσε τοίνυν ὡς ἔχω τἀμά.

Τὰ μὲν, & τὰ δέ. idem significat quod τὰ μὲν geminatum, sed τὰ δέ post ponitur. Clausulæ hæ sæpe aduerbialiter ponuntur pro partim & partim, sicut τὸ μὲν καὶ τὸ δέ, & τῦτο μὲν καὶ τῦτο δέ.

τὰ νῦν ἔναι. nunc.

τὰ πλεῖσα. plurima, in plurimis, plærunq; ut plurimum.

τὰ πολλά. in multis, per eclipsin τῦ καζ᾽, id qđ A.Gell.lib.vij.cap.ij. imitatur: Ceselliį hominis hercle pleraq; haud indigentis. Capitur etiã aduerbiį uice pro frequenter sæpenumero.

τὰ πρῶτα. primum, & primas tenens partes, summus. Lucian.in Timone: ἢ πλέτα πάλιν ἢ ἰδιῶτ᾽ ἀθηναίων τὰ πρῶτα, rursus diteſce & Athenienſiũ princeps eſto. Accipit etiam aduerbialiter pro in primis.

τάτε ἀλλά, ἢ ὅτι: &, εἰ μηδὲν ἄλλο, ἀλλὰ τοῦτό γε. ſi nihil aliud, ſaltem: cum ob alia, tum propter hoc.

τὰ ὑπάρχονζα ἢ τὰ ὄντα. facultates.

Τ Α Β. Τ Α Γ.

ταβελλιών. ῶνος. ὁ. ſcriba ciuitatis, ὁ τὰ τῆς πόλεως γράφων συμβόλαια. quem Latini à ſecretis ſiue à conſilijs uocant.

ταβερνεῖον. τό. caupona, diuerſorium, πανδοχεῖον.

ταβιθά. ἡ. interpretat᾽ à Luca in Act. Dorcas.

ταγαῖος. ε. ὁ. ſubiectus, ſubditus.

ταγεία. ſummus eſt principatus & ducatus in Theſſalia. &

ταγεύω. hunc magiſtratum adminiſtro.

ταγήνια. panes quidã qui & ἐγχειρίδες dicunt.

ταγηνισός. ῦ. ὁ. in ſartagine coctus.

τάγηνον. ε. τὸ. ſartago.

τάγηλος. ε. ὁ. parcus, φειδωλός.

τάγιος. ε. ὁ. præco, legatus, acutus, aſper, peruius. Heſych.

τάγμα. ατος. τὸ. ordo, acies, contubernium, agmen, legio, cohors.

ταγματικοὶ ἵπποι. dicũtur equi qui agmen exercitus ſequũtur ad conuehenda impedimenta.

ταγός. ῦ. ὁ. dux, præfectus. Summus eſt magiſtratus in Theſſalia.

τάγυρι. τό. minimum, fortuitum. Suid. Huius plurale eſt ταγύρια. τὰ.

τάθω. μ. άσω. ω. ακα. extendo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ταθεῖσα. ας. ἡ. extenſa.

Τ Α Ι. Τ Α Κ.

ταῖνα. uitta, corona, ταινία.

Ταίναρος. ε. ἡ. Tænarus promontorium Laconiæ.

ταινία. uittarũ extremitas, redimiculũ quod pendet è corona regia. Lucianus de Alex. Magno loquẽs: διαδιδεμένου ταινίᾳ λευκῇ τὼ κεφαλήν. Accipitur pro tota uitta. Item corona, mitra. Propriè tamen faſcia dicitur: à quarum ſimilitudine lapides ſub aquis candicantes atq; in longum porrecti ταινίαι quoq; uocantur. Eſt & piſcis nomen apud Ariſtotelem.

ταινόω. μ. ώσω. π. ωκα. corono, ligo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Ταικερός. οῦ. ὁ. ſubiugus.

Ταικτικά. τὰ. dicuntur quæ ad rem militarem pertinent.

Ταικτικός. ὴ. ὸ. acialis, ordinalis, militaris. Nã τάξις propriè ad exercitum pertinet.

Ταικτικῶς. mirabiliter ordine inſtructo, ut in acie fieri ſolet.

Ταικτός. ὴ. ὸ. ordinarius, ſtatutus, conſtitutus.

Τ Α Λ.

Τάλα. magnum.

Ταλάβριος. ε. ὁ. denſus.

Ταλάεργος. ε. ὁ. operum patiens.

Τάλαινα. ης. ἡ. miſera.

Ταλαιπωρέομαι. defatigor.

Ταλαιπωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. miſerum facio, afflictum, defatigatum, acciſumq; me reddo. cũ accuſatiuo. fatigor. neutrum cũ datiuo.

Ταλαιπωρηθείς. ντος. ὁ. feſſus.

Ταλαιπωρία. ας. ἡ. miſeria, labor, ærumna.

Ταλαίπωρος. ε. ὁ. ἡ

Ταλαίφρων. ονος. miſer, laborioſus.

Ταλακάρδιος. miſer, qui multa ſuſtinet animo.

Τάλαν. ανος. τὸ. miſerum.

Ταλανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. miſereor, miſerum puto. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Ταλάνταπος. ε. ὁ. miſerrimus.

Ταλάντερος. ε. ὁ. miſerior.

Ταλαντεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. ἢ

Ταλαντεύω. uergo & inclinor, ἢ ῥέπω, peſſum eo, degrauo. Ταλαντεύω etiam eſt expendo, appendo, libro & ſuſpenſum teneo. Ταλαντεύεσθαι τὴν γνώμην, animũ utroq; anciſpitem eſſe & alternantẽ. Ταλαντεύομαι cũ accuſatiuo, in æquilibrio teneo.

Ταλαντιαῖος. ε. ὁ. ingens, grauis.

Ταλαντίζω. μ. ίσω. ω. ικα. pondero. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Τάλαντον. ε. τὸ. trutina, libra, lanx, talentum, quod minis ſexaginta ualebat.

Τάλαντος. ε. ὁ. calamitoſus.

Ταλάντωσις. ſtatio, ſάθμησις.

Ταλαός. ῦ. ὁ. miſer, ærumnoſus.

Ταλαπαθής. ές. idem.

Ταλαπείριος. ου. ὁ. miser, multa incommoda expertus.

Ταλαπίνθης. εος. ὁ. ἡ. luctum patiens.

Τάλαρος. ᾱ. ὁ. calathus uimineus, calathus in quo caseus coagulatur, plenus.

Τάλας. αινος. ὁ. miser.

Ταλασία. ας. ἡ. textura, lanificium, sacrorum administratio, sicut etiam ταλασιεργία.

Ταλάσιος. ᾱ. ὁ. lanifex.

Ταλάσιον ἔργον. sacrificium, ἡ ἱερεργία.

Ταλασιεργεῖν. scire artem texendi.

Ταλασιεργία. ας. ἡ. lanificium.

Ταλασιεργός. ῠ. ὁ. lanifex.

Τάλασις. εος. ἡ. patientia.

Ταλασίφρων. ονος. ὁ. audax, prudēs, in aduersis patiens, miser.

Τάλατα. τὰ. sortes, μοῖραι.

Ταλαύρινος. ᾱ. ὁ. fortis, audax, bellicosus.

Ταλάφρων. ονος. ὁ. patiens, constans.

Ταλάω. μ. άσω. ω. ακα. suffero.

Τάλεαι. olearum maximè rami sunt. Vsque adeò id nomen Latinum factum est, ut taleare p incidere usurpet rustica simplicitas.

Τάλις. ιδος. nymphæ nomen apud Calim.

Ταλοιπά. in posterum.

Τ Α Μ.

Ταμεῖον. cella promptuaria, penu, &, ut Origenis interpres uertit, promptuariū. Item conclaue, cubiculum teste Hesychio. cubiculum ubi reponuntur pecuniæ domini. Ταμεῖα. τὰ. penetralia siue intima ædium.

Ταμείῳ προσκυρᾶσθαι. ærario applicari.

Ταμεσίχρως. ωος. ὁ. incidens corpus.

Ταμία. ας. ἡ. cellaria, hera quæ domus habet administrationem.

Ταμίας. ᾱ. ὁ. quæstor, custos cellæ, promus, cōdus, dispensator thesaurorum, uel domus œconomus.

Ταμία. ας. ἡ. custos mulier, penuaria.

Ταμιεῖαι. οἱ. thesaurariī ciuitatis.

Ταμίειον. ᾱ. τὸ. ταμεῖον.

Ταμιευτικὴ ἐξουσία. quæstoria potestas.

Ταμιευτικός. ῠ. ὁ. parcus, & qui reconderenouit in futurum.

Ταμιεύομαι. ᾱ. ἡ.

Ταμιεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. quæsturā gero, exerceo officium quæstoris, sepono, conseruo, repono, condo. Ταμιεύεσθαι τῷ τύχην, uti parcè pecunia. Significat etiam in tempus futurum reiicio. actiuum, actō iungitur.

Ταμιοῦχος. ᾱ. ὁ. ταμίας, custos, dispensator.

Τάμισος. ᾱ. ἡ. coagulum.

Τάμνω. μ. τεμοῦμαι. ω. τέτμηκα. incido, actiuum accusatiuo iungitur. ἔταμον in aoristo β.

Τ Α Ν.

Τάν. uocātis est, amice, tu, ᾱ. ὦ τὰν μεῖζ ἄρβρε.

Τανάγρα. ας. ἡ. uas æreum in quo cōdiebant carnes.

Τανακικής. ἐος. ὁ. ἡ. acutam habens aciem aut longum manubrium.

Τανᾱός. ᾶ. ὁ. extensus, longus, acutus, asper.

Ταναϋφῆ. τὰ. subtiliter contexta.

Τανάχαλκος. solido ære constans, firmus.

Τανία. ας. ἡ. plaga, regio.

Τάνις. ιος. ἡ. Tanis Metropolis Aegypti, ubi Moyses tot mirabilia exercuit, Hebraicè Zoan dicitur.

Τάνταλος. ᾱ. ὁ. Tantalus, Iouis ex Plotenympha filius.

Τανύγλωσσος. ᾱ. ὁ. habens linguam extensam, in longam uocem producens.

Τανυγλῶχιν. ινος. ὁ. extensos habens angulos & cuspides acutas habens.

Τανυήκης. εος. ὁ. ἡ. longè acutus, extensus in acutum, extensiuus.

Τανυλειμής. ἐος. ὁ. ἡ. prætendens magnam curam & dolorem, asper.

Τανῦν. nunc.

Τανύοντο. extendebatur.

Τανύπεπλος. ᾱ. ὁ. habens longam uestem.

Τανύπους. οδος. ὁ. extendens pedes.

Τανύπτερος. ᾱ. ὁ. habens extensas alas, patulis alis uolans.

Τανυπτέρυξ. υγος. ὁ. idem.

Τανυσθείς. εντος. ὁ. extensus.

Τανύσσω. μ. ύξω. ω. υχα. extendo.

Τανύφλοιος. ᾱ. ὁ. habens magnum corticem.

Τανύφυλλος. ᾱ. ὁ. ἡ. habens longas frondes.

Τανύω. μ. ύσω. ω. υκα. ᾱ. ἡ.

Τάνω. μ. ανῶ. extendo. actiuū, actō iungitur.

Τ Α Ξ.

Ταξάμενοι. οἱ. tributum imponentes.

Τάξα. ordinatim.

Ταξιῶται. apparitores præsidum.

Ταξιαρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. impero aciei. neutrū absolutum.

Ταξιάρχης. ᾱ. ὁ. ᾱ. ἡ.

Ταξίαρχος. ᾱ. ὁ. centurio, ordinum ductor.

Ταξιαρχοῦντῶν. centuriones, ordines ducentes.

Τάξις. ιος. ἡ. acies, exercitus. Non modo κόσμον, hoc est, ordinem, sed etiam modum ratione temperatum significat. Est etiam officiū, statio, munus, & pugnandi locus, institutum. Τάξις μοῖρα, id est, locus, ut ἐν

ἐχθρᾶ

ἐχθροῦ τάξει, hostili affectu habituq́, hostis loco & uice speciéq. Τάξιν ἐπέχειν τινός, loco alicuius haberi. Item τάξις locus nonnunquam est, & sedes alicui conuentui uel collegio constituta. Et ob id factum est, ut pro comitatu & multitudine hominũ cuiuis magistratui apparentium operamq́ dantium ponatur, & qui cohors olim Cõsulis aut Prætoris appellabat. Et in Pandect. ἡ τάξις τῶν ἱππάρχων apparitores præsidum appellantur. Significat & id quod uulgò statum uocant, quemadmodum & ordo Latinis. Ἐν τάξει ποιεῖν, statis uicibus aliquid facere. Τάξιν ἐπέχειν μητρός, matris loco esse.

ταπεινός. νῆ. ὁ. humilis, abiectus, depressus, submissus, angustus, incomptus, sordidus: cui opponitur φιλοκαλὸς. Refertur ad rem, fortunam, genus, cõditionẽ. Ταπεινὴ γλῶσσα, lingua uulgaris uernaculaq́, authore Eustathio.

ταπεινότης. ητος. ἡ. humilitas.

ταπεινοῦν. attenuare, comprimere.

ταπεινοφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. humiliter sentio. neutrum absolutum.

ταπεινοφροσύνη. ης. ἡ. humilitas animi, animi modestia nihil altum de se sentiens, sed se ipsum demittens sibiq́ minimũ arrogans.

ταπεινόω. μ. ώσω. ω. ωκα. humilio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ταπείνωσις. ιος. ἡ. humiliatio. Est & figura rhetorica. Vide Quintilianum.

τάπης. ητος. τὸ. tapes, stragulum, plaga.

T A P.

ταραβίος. ᾱ. ὁ. timendus.

ταρακτής. τῆ. ὁ. turbator.

ταραντινίδιον. ᾱ. τὸ. genus uestis subtilis.

ταραντῖνοι. οἱ. equites quidam dicebant, aliis uero iaculatores.

ταραντινόν. οῦ. τὸ. genus uestis subtilis muliebris.

ταραξικάρδιον. ου. τὸ. quod cor affligit & turbat, τὸ θάνατον τῶν καρδίαν. Suid.

τάρας. άντος. ἡ. Tarentum urbs Calabriæ, à conditore eiusdem nominis appellata.

ταραπῖνός. τῆ. ὁ. turbulentus.

ταράττω. μ. άξω. ω. αχα. turbo, confundo, territo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ταραχή. ῆς. ἡ. perturbatio, tumultus.

τάραχος. ᾱ. ὁ. turba, turbatio.

ταραχωδέστατος. turbulentissimus.

ταραχώδης. ους. ὁ. ἡ. turbulentus.

ταρβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. timeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

τάρβη. ης. ἡ. tremor, τάρβος.

ταρβής. ους. ὁ. ἡ. densus.

τάρβος. ᾱ. ὁ. tremor, timor, stupor.

ταραγάνω. μ. ανῶ. turbo.

ταραγάνη. ης. ἡ. sporta, laqueus.

τάριχα. τὰ. obsonia preciosa, & probe cõdita.

ταρίχεια ἢ ταριχία. ας. ἡ. condimentũ, muria. Theodor. succidiam transtulit in Senect. Ciceronis, hoc est carnẽ sale conspersam.

ταριχέμπορος. ᾱ. lardi uenditor.

ταρίχευσις. ιος. ἡ. salsatio.

ταριχεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. seruo, condio, lique facio, sicco, salio.

ταριχηρός. τῆ. ὁ. salsus muria uel sale.

ταριχοπώλης. ου. ὁ. salsamentarius.

τάριχος. ου. ἡ. salsamentum, muria, ius, piscis putris, caro sale condita. Reperitur etiam in genere masculino & neutro apud Aristophanem & Lucianum.

ταρκυνῖται. οἱ. Tarquini assensores.

ταρμοσύνη. ης. ἡ. timor.

τάρπησαν. oblectati sunt.

ταρπία. Tarpeia.

ταρρός. idem quod ταρσός. Est etiam nexus & cõtextus radicum inter se in modum cratis, id quod euenit ubi arborum cõsitarum spacia non iusta sunt.

Τάρσος. ου. ἡ. Tarsus urbs Ciliciæ.

ταρσός. τῆ. ὁ. planta pedis, pars pedis è calce procedens, hoc est, anterior pars uestigij. Est etiã ἡ κριμάσρα, hoc est, ὁ τῶν τυροποιῶν κάλαθος, παρὰ τὸ τέρσω τὸ ξηραίνω, uas è calamo contextum: à cuius similitudine ταρσὸς καὶ ταρρὸς dicit series in manib. & pedibus, & series remigij in triremibus, quam Arrianus ταρσὸς τῶν νεῶν uocat. Est etiam summitas manus, & calatiscus, fiscella, ala, penna.

ταρταρίζειν. cum tremore quodam obrigere.

τάρταρος. ου. ὁ. tartarus profundissimus inferorum locus. In plurali τὰ τάρταρα.

ταρταρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. in tartarum deijcio.

ταρφέα. frequenter.

ταρφεὸς. τῆ. ὁ. καὶ

ταρφὴς. έος. ὁ. ἡ. καὶ

τάρφιος. densus.

τάρφος. εος. τὸ. densitas.

ταρφὺς. τῆ. ὁ. frequens.

ταρχάνιον. ου. τὸ. parẽtatio, sepultura. ἐνταφιον

τάρχανον. luctus, cura, dolor, πένθος, κῆδος.

Ταρχία. τὰ. iusta, inferiæ.

Ταρχήματα. τὰ. exequiæ.

Ταρχύω. μ. ύσω. ω. υκα. parento, sepelio, curo funus. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ταθάλια ας. ἡ. stoliditas.

Τάσις. ιος. ἡ. extensio.

Τάω. idem quod τάπω.

Τ Α Τ.

Ταταῖρα ἰς νῆσον. adpellit insulæ.

Ταταρτίζω. instauro.

Τᾶπὸν. annuatim, Doricè pro πῆπὸν.

Τάπω. μ. άξω. ω. αχα. ordino, statuo, & impõno irrigo & c. Τάπειν τὴν ἀξίαν τῶν ὠνίων, hoc est, statuere, quod uenditoris est ut plurimũ indicantis quanti uendere uelit, & interdũ emptoris. quod etiam τιμᾶν dicitur. unde taxare uerbũ in usum uenit. Est etiam ὁρίζω, ut ὥρα τεταγμένη. & χώρα τεταγμένη, locus conditus. Et ἡμέρα τεταγμένη, dies constitutus & certus. Vnde τεταγμένα dicuntur quæ constitutas & statas uices habent, ut ortus occasusq; syderum. Et τάπω, destino, hoc est, certum hominem alicuius rei præficio uel cõstituo. Est etiam in acie col loco. & ταξάμενοι ut παραταξάμενοι, acie instructa stantes. Item loco & numero habeo. Τεταγμένος, compositus, frugi, non dissolutus. Construitur τάπω in hoc significatu cum μετά. Interdum cum εἰς, ut τάπω με εἰς τούτους, in hanc classem me adopto. Et cum ἐν, οἱ δὲ ὀξ ἀρχῆς τὴν μουσικὴν ἔταξαν ἐν παιδείᾳ, in doctrinarum numerum redegerunt, adnumerauerunt & locum dederunt. Et cum πρὸς. Xenoph. ἑαυτὸν τάπει πρὸς πᾶν ἑλλῆπον φίλῳ, se substituit uicariũ. Et cũ genitiuo. Demosth. ὃς γὲ ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπεισούντων εἶναι φιλίππου, qui se inter eos censeri uoluit. Τεταγμένοι milites Aeliano sunt centuriati & merentes: contrà ἄτακτοι, qui non sunt in numeros redacti. Τάπειν φόρον, indicere tributum & imperare, eiusq; modum unicuiq; statuere, tributarios facere. Εἰς ἀνδρὰς ταχθῆναι, uirilem togã sumere. οἱ Σάμιοι δέκα ναυσὶν ὅσαι μιᾶς τεταγμένοι, Samij decem nauibus instructi fuerũt, ita ut unica in fronte esset, quam reliquæ deinceps sequerentur in uersum porrectæ. Vide Comment. Bud.

Τ Α Υ.

Ταυγέτη. ης. ἡ. Taygeta filia Atlantis, una ex Pleiadibus.

Ταύγετον. ου. τὸ. Taygetum mons Laconiæ qui & ταύγετος dicitur.

Ταυρέη. ης. ἡ. tergus taurinum, pellis taurina.

Ταύρειος. ε. ὁ. taureus, quod etiam est Neptuni epitheton.

Ταυρίᾳ. propriè uacarum & taurorũ, quum desiderio coitus cõcitantur, ac mire in Venerem feruntur: sic ἱππομανὲς de equis.

Ταυρηδόν. taurinè.

Ταύριος. ε. ὁ. taurinus.

Ταυροκόλλα. glutinum, Dioscor. lib. iij.

Ταυροπόλος. ιος. ἡ. Dianæ epithetõ: aut quòd apud Tauros Scythiæ populum colatur, aut à parte totũ, quòd gregibus præsit, aut quòd eadem sit cum Luna, quæ tauris uehitur: quam etiam ταυροπόν uocant.

Ταῦρος. ε. ὁ. taurus.

Ταυρώ. όος. ἡ. Diana Taurica.

Ταῦτ' ἄρα. adhæc, præterea, διὰ ταῦτα, quo circa. Atticum est.

Ταύτη. hac, id est, hac uia uel ratione, sic, ita, hoc modo. Ταύτη βέλτιον, εὖ melius. Ταύτη μὲν, ταύτη δὲ, partim & partim interpretamur. Significat item interdum τοῦτο ἕνεκα, quamobrem, quapropter. Herodian. lib. tertio: Ταύτη ὁ Ἀλβῖνος, μὴ φρουρᾶ μείζονι ἐφρατορ ἑαυτὸν, id est, διὰ τοῦτο.

Ταύτῃ ἔχω τῇ διάνοιαν. ita animatus sum, ita affectus sum.

Ταυτί. hæc, pro ταῦτα, Atticè. Item p ἐνταῦθα.

Ταυτίζομαι. ἰδιοποιοῦμαι. Vide Suidam.

Ταυτοέπεια. ταυτολογία, idem sermo, sermonis iteratio.

Ταυτοεπεῖν. μὴ

Ταυτολογεῖν. eandem rem iterum atq; iterum repetere.

Ταυτολογία. eiusdẽ sermonis repetitio crebra.

Ταυτόματον. ε. ὁ. per seipsum, casualis, ἀπὸ τοῦ ταυτομάτου παραγινόμενος μάρτυς, testis fortuitus, hoc est, non rogatus, neque adhibitus, id est, παρατυχών.

Ταυτομολέω. μ. ήσω. ω. ηκα. transfugio. neutrũ absolutum.

Ταυτότης. ητος. ἡ. identitas, ὁμοιότης.

Τ Α Φ. Τ Α Χ. Τ Α Ω.

Ταφεύς. έος. ὁ. mortuorũ curator, quem Plautus pollinctorẽ uocat, sandapilarius, θεωρὸς, admirandus.

Ταφή. ῆς. ἡ. exequiæ, sepulchrum, sepultura.

Ταφήϊον. ε. τὸ. uestis quæ sterni super sepulchrum.

Ταφήϊος. ε. ὁ. funestus.

Τάφος. ε. ὁ. sepulchrũ, tumulus, cœna in exequijs, stupor.

Ταφρεύω.

ταφρεύω. μ. εύσω. π. ευκα. fodio.
τάφρος. ε. ὁ. fossa, uallum, agger. & fluuij nomen.
τάφω. μ. άψω. ϖ. αφα. stupefacio.
ταφών. ὁ. stupefactus, attonitus.

ΤΑΧ. ΤΑΩ.

τάχα. uelociter, forsan.
ταχάνποτε. fortè aliquando.
τάχαπου. certè, continuò, forsitan.
ταχεία. celeritas. διὰ ταχείας, celeriter.
ταχέως. citò, propediem. Plutarch. ϖέμψω δὲ καὶ τὰ λοιπὰ ταχέως.
τάχιον. citius, pauloante.
τάχιστα. uelocissimè. ἐπειδὰν καὶ ἐπειδὴ τάχιστα. ubi primum. πρῶτα ταχίστην, primo quoq; tempore, quamprimum.
τάχιστος. ε. ὁ. uelocissimus.
ταχίων. ονος. ὁ. uelocior.
τάχος. εος. τὸ. celeritas.
ταχύ. celeriter.
ταχύμαλα. ilicò, actutum.
ταχυβάμων. ονος. ὁ. tardus, per ἀντίφρασιν.
ταχυβούλος. ε. ὁ. inconstans, temerarius.
ταχυγράφος. actuarius, exceptor.
ταχυμαθὴς. ἐος. ὁ. cito discens uel doctus.
ταχυναυτεῖ. celeriter nauigat.
ταχυναυτοῦσα. ης. ἡ. celeriter nauigans.
ταχύνω. μ. υνῶ. celero, accelero. neut. absol.
ταχυπειθὴς. ἐος. ὁ. ἡ. credulus.
ταχύποτος. ε. ὁ. suspiciosus.
ταχύπωλος. ε. ὁ. habens equos celeres.
ταχύς. ἰος. ὁ. celer, uelox.
ταχύτης. ητος. ὁ. ἡ. uelocitas.
τάω. capio. act. accusatiuo iungitur.
τάων. horum, pro τούτων. Poëticè.
ταὼς. ῶ. καὶ ταῶνος. ὁ. pauo, τέως. Admittit hoc nomẽ aspirationis notam inter α & ω sic ταῶς. De quo more mẽtio est Athenæo quoq;, sic ἰχθυήρους.

Τὸ Τ μεῖ᾽ ἄ Ε.

Τε᾽. que coniunctio. Interdum ϖαρέλκει, ut in ἐφῶτε.
τίβερις. tiberis.
τίγεα. ας. ἡ. mucus, & urbs Arcadiæ.
τίγη. ης. ἡ. tectum, tegmen, τέγος.
τιγηατὸς. οῦ. ἡ. ciuitas Cypri.
τιγητὸς. οῦ. ὁ. benignus.
τίγυρα. ας. ἡ. Tencyra, urbs Bœotiæ.
τίγος. εος. τὸ. tectum, tegulum, tegmen, domus, prostibulum, cœnaculum.
τιή, pro σή. poëticè: sicut τεὴν σὴν, καὶ τεῆς σῆς.

τεθαλυῖα. ας. ἡ. germinans.
τεθαρήκασι. confisi fuerunt.
τεθαρρηκότως. audacter.
τέθηδε. miratus est.
τέθηλα. florui. mesos paracimenos à uerbo θάλλω.
τεθήλασι. pulularunt.
τεθηλότα. τὰ. uirentia.
τέθηπα. stupui, à θήπω.
τέθμια. τὰ. legitima.
τεθναίην. moriar, optatiuus à θνήσκω.
τεθνάμεν. mori, pro τεθνάναι.
τεθναξοῦμαι. moriar.
τέθνεια, καὶ τέθναα. καὶ
τεθνεώτων. mortui.
τέθνηκα. mortuus sum, paracimenos est à uerbo θνήσκω.
τέθρια. τὰ. arbores agrestes & steriles.
τεθριππεβάται. οἱ. qui uehuntur quadrigis.
τέθριππος. ε. ὁ. quadriga.
τεθριπποτροφῶ. quadrigas, hoc est quadrijuges equos alo.
τέθριππον. ε. τὸ. quadrijugum.

ΤΕΙ.

τεικτὸς. ὁ. χρηστός.
τείν. tibi, Doricè.
τεῖν. quærere, ζητεῖν.
τείνεσθαι. conari.
τεινισμός. οῦ. ὁ. egerendi libido frequens, sed inanis.
τείνω. μ. ενῶ. tendo, extẽdo, proficiscor, pertingo, produco. acti. accusatiuo iungitur. Accipitur pro ire contendo. Liuius etiam contendere Cannetum uicum propinquũ dixit, & iter intendere, ut Curtius intendere fugam. Est etiam pertineo & specto, & construitur cum πρὸς.
τεινωδάω. carmen deduco, cantilenã extẽdo.
τείρεα. τὰ. astra.
τείρω. μ. ίσω. ϖ. ικα. domo, cõtero. actiuum, accusatiuo iungitur.
τειρόμβρος. ε. ὁ. uexatus.
τείρω. μ. ερῶ. ϖ. αρκα. laboro, contristo, affligo, fatigo, cõficio, diuexo, exhaurior, δαπανῶ, καταπονῶ, καὶ δαμάζω. neut. absolutum.
τειχεσιβλήτης. ε. ὁ. qui muros diruit.
τειχεσιπλήσης. ε. ὁ. appropinquator murorũ.
τειχεσιπλήτης. ε. ὁ. muros quatiens.
τειχήρης. εος. ὁ. ἡ. mœnibus clausus.
τειχίζομαι. καὶ
τειχίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. muro munio. neutrum, accusatiuo iungitur.

Τεχίον. ϗ. τὸ. paries. propriè de domibus.
Τεχίοις. τοῖς. parietinis.
Τεχισμός. οῦ. murorum conſtructio.
Τεχιώεις. όεντος. ὁ. muratus.
Τεχοδομία. ας. ἡ. ædificatio murorum.
Τεχολίτης. ϗ. ὁ. deſtruens muros.
Τεχομαχέω. μ. ήσω. τ. ηκα. expugno muros.
Τεχομαχία. ας. ἡ. muralis pugna, muri oppugnatio.
Τεχοποιία. ας. ἡ. murorũ extruendorũ cura.
Τεχοποιός. οῦ. ὁ. qui murorum reficiendorũ curam habet, fabricator murorum.
Τεῖχος. ους. τὸ. murus, mœnia, τῶν πολεμίων
Τεχοφυλακεῖν. muros cuſtodire. (ίεσί.
Τεχοφύλακες. qui in mœnibus excubant, cuſtodes in mœnibus conſtituti.
Τέω. τένω.
Τείως. τὸ. τίως.

Τ Ε Κ.

Τεκμαίρομαι. cõiecto, id eſt obſeruo, perficio, ſigno, noto. deponens, accuſ. iungitur.
Τέκμαρ. ατος. τὸ. finis.
Τεκμάρσις, ιος. ἡ. κὴ
Τεκμήριον. ϗ. τὸ. coniectura, indicium, argumentũ. Cicero in partitionibus uocat propriam rei notam. Dici propriè annotant Grãmatici de re futura, quemadmodum σημεῖον de præterita. Iſocrat. ἀπίσαλκά σοι τὸν δὲ τὸν λόγον δῶρον, τεκμήριον μὲν τῆς πρὸς ἡμᾶς φιλίας, σημεῖον δὲ τῆς πρὸς Ἱππόνικον συνηθείας.
Τεκμήριον δέ. huius rei quam dico argumentum eſt.
Τεκμήρω. indico.
Τέκμωρ. ορος. τὸ. ſignum, indicium, finis, argumentum, mors, terminus.
Τεκνική. ῆς. ἡ. ars ſtructoria, idem quod οἰκοδομική.
Τεκνίον. ϗ. τὸ. filiolus.
Τεκνογονία. ἡ. propagatio liberorum.
Τεκνοκτονία. ας. ἡ. parricidium.
Τεκνολέτηρα. ας. ἡ. necatrix filiorum.
Τέκνον. ϗ. τὸ. filius.
Τεκνοποιέομαι. κὴ
Τεκνοποιέω. μ. ήσω. τ. ηκα. genero filios, liberos gigno & ſuſcipio,
Τεκνοτροφῆ ὅτε. quum prolem nutriunt.
Τεκνοῦμαι. τὸ τεκνόω.
Τεκνοῦσα. puerpera.
Τεκνόω. μ. ώσω. τ. ωκα. parturio, fero partum. neutrum abſolutum.
Τέκνωσις. ιος. ἡ. filiorum procreatio, propagatio generis.

Τ Ε.

Τέκος. ους. τὸ. filius uel filia, ut apud Homer. διὸς τέκος pro Pallade.
Τεκταίνομαι. μ. ανῶμαι. fabrico, paro. depon. accuſatiuo iungitur.
Τεκταίνω. μ. ανῶ. fabrico. comminiſcor.
Τεκτονική. ars fabrilis, fabrica.
Τεκτονικός. οῦ. ὁ. fabrilis.
Τεκτονουργός. οῦ. ὁ. architectus, operarius.
Τέκτων. ονος. ὁ. Valla fabrum lignariũ propriè ſignificare annotat, cum Suid. palàm indicet uocabulum lapidarijs & lignarijs eſſe commune. Apparet dictionem à τεύχω deductã, nec minus latè Græcis τέκτων patet, quàm Latinis faber, nimirum pro quouis artifice.
Τέκων. οντος. ὁ. parens.

Τ Ε Λ.

Τελαμών. ῶνος. inſertorium, lorum enſis, & unde ſcutum propendet. Dicuntur item τελαμῶνες, lintea concerpta, uulneribus peraccommoda, uel faſciolæ potius, quibus oblæſa membra obligari ſolent.
Τελαμωνίαι, apud Pollucem dicuntur, quas Xenophon σελμονίας uocat.
Τελιθῶναι. expendere.
Τελείω. ſum, fio, perficior.
Τελεογονέα. generatio perfecta.
Τέλειος. ϗ. ὁ. perfectus, adultus, abſolutus. Et qui eſt iuſtæ magnitudinis & integræ ætatis. Τέλειος ἡμέρα, ultimus uitę dies. Τέλειον ἱμάτιον Plutarchus pro toga pura ac uirili dixit. Τέλεα etiã ἱερὰ dicebant eximia, uel ſanctiora, uel iuſta, uel largiora & luculenta. Liuius: Decretum (inquit) ut ea prodigia partim maiorib⁹ hoſtijs, partim lactentibus procurarentur. Τέλεια ἱερά, ut aliqui dicunt ἐνιαύσια, uel potius ut alij ὁλόκληρα καὶ τῶν ἡλικίαν, κὴ μὴ πελωβημένα, hoc eſt eximijs hoſtijs facta. Nam ἱερὰ in plurali aliquando ſunt exta. Et καλὰ ἱερά, læta erant exta. Τέλεον omnino pro eximio ponitur & amplo. Τέλεοι etiã dicebantur οἱ γήμαντες, ut inquit Pollux. Τέλειος enim γάμος ἐλέγετο, ὡς τελῶν πρὸς τὸν βίον τὸν ἄνθρωπον. Καὶ τέλειος Ζεὺς ὁ τιμώμενος ἐν τοῖς γάμοις, ὁ ἔφορος τῶν γάμων, κὴ ἥρα τέλεια ὡσαύτως. Apud Plutarchum hoc uerbũ legitur pro eo, qui uxorẽ habet, ſicut ἄθεος pro cœlibe. Inde προτέλειοι εὐχαὶ dicebãtur ab Atticis, αἱ πρὸ τῶν γάμων μετὰ θυσιῶν εὐχαί.
Τελειότης. ητος. ἡ. perfectio, integritas.
Τελειότης. ϗ. ὁ. conſummator.

τελειόω. μ. ώσω. ω. ωκα. perficio, τὸ τελῶ, & sacro, & consecro & initio. Gregor. τοὺς τελεσθέντας δι' αἵματος, pro martyrio consumptis. Τελειοῦσθαι etiam dicuntur οἱ ἀνδρούμενοι καὶ δοκιμαζόμενοι. οἱ εἰς λυξιαρχικὸν γράμμα τῶν ἐγγραφόμενοι. actiuũ, accus. iungitur.

τελέω. idem.

τελείωσις. ιος. ἡ. perfectio, initiatio, consecratio. Gregor. sic appellat baptismum.

τελιπκεῖν. euacuare, deductum à Telenico quodam omnium egeno. Vide Chiliad.

τέλειος. ε. ὁ. perfectus.

τελεόω. μ. ώσω. ω. ωκα. perficio. actiuum, accusatiuo iungitur.

τελεσιουργία. ας. ἡ. perfectio in omni opere.

τελεσιουργός. οῦ. ὁ. efficax, effector, aut perfector operum, imitator.

τελεσιουργῶ. perficio, conficio, finem impono, absoluo, τὸ τελῶ.

τέλεσμα. απ. τὸ. uectigal.

τελεστήριον. ε. τὸ. locus ubi initiatur.

τελεστικός. quasi initiator. Τελεστικὴ θεολογία, ἡ συμβολική.

τελεσφορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. fructifico, oportunè fero fruges. neutrum absolutum.

τελέσφορον. ε. τὸ. totum, perfectum.

τελεσφόρος. ε. ὁ. ferens tributum & finem, & ferens ad finem, & oportunè fruges producens. Sunt itẽ qui τελεσφόρον interpretentur uatem perfectum, aut etiã ἐγγαστρίμυθον. Vide commentarios Budæi.

τελετάρχης. ceremoniarum conditor. Dionysius hoc nomine Christum appellat.

τελετή. ῆς. ἡ. mysterium, studium, θυσία, sacrum, celebritas, expiatio, ceremonia, & sacerdotium. apud Platonem pro ludis & sacrificijs, dicitq; esse λύσεις & καθαρμοὺς ἀδικημάτων. Augustinus consecrationem significare dixit. Plutarchus pro initiatione posuit. Synesi. altaris sacrificium τελετὴν ἀπόῤῥητον uocare solet, quasi arcanam & mysticã ceremoniam. Maiora item festa τελετὰς uocabant, quòd non citra grandiorem impensam fierent. ἀπὸ τῦ τελεῖν, quod impendere significat.

τελετουργὸς δύναμις, à Dionysio uocatur uis diuina, operans in sacramẽtis ecclesiasticis.

τελετουργῶ. consecro, dedico, initio.

τελευταῖα. καὶ

τελευταῖον. denicq.

τελευταῖος. ε. ὁ. finalis, extremus.

τελεύταιον. ε. ὁ. idem.

τελευτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. morior, finio.

τελευτή. ῆς. ἡ. obitus, finis, mors.

τελευτήσεσθαι. perfectum esse.

τελευτῶν. καὶ

τελευτῦν. tandem.

τελέω. μ. έσω. ω. εκα. sum, perficio, finio, perago, instituo, initio, res diuinas facio: ut τελῶ σε τὰ ἀποῤῥήματα, ἀντὶ τῦ μυῶ. Item ago & celebro, & rem sacram facio: ut τελεῖν τὰ ναθηναῖα. quod etiã ἄγειν dicitur. Τελῶ etiã τὸ τάττομαι καὶ ἐναριθμοῦμαι, καὶ ἐγκρίνομαι, & censeor, cõtribuorq;, & profiteor aliquem ordinem, adoptor. Sic εἰς ἄνδρας τελεῖν ἡρξάμην, inter uiros census sum, uirilem togã sumpsi. Est etiam censeor, id est τιμῶμαι. Inde τὸ θητικὸν τελοῦντων, capite cẽsi. & τῶν ἱππάδα τελούντων, equites. Τελῶ etiam pensito & soluo est. Τελεῖν ἀργύριον, argẽtum pendere. Est etiã tributum dare. Τελεῖσθαι τὰ μικρὰ καὶ μεγάλα, dicebant de sacris Eleusinijs. Vide commentarios Bud. Interdum consumo, pecuniam impẽdo, tendo, pertingo, peruenio, celebro, fungor. Θεὰς τελεῖν, spectacula ędere apud Herodianum. hinc πολυτελὴς, sumptuosus, & qui multa profundit. actiuum, accus. iungitur.

τελέως. penitus, perfectè.

ΤΕΛΘ. ΤΕΛΙ. ΤΕΛΛ. &c.

τέλθω. cantu oblector.

τελικά. τὰ. dicuntur bona illa quæ ad illud ultimum bonum pertinent.

τελικάρδιος. ε. genus lapidis, de quo Plinius lib. xxxvij. cap. x. Telicardios colore cordis, Persas, apud quos gignitur, delectat, muculamq; adpellant.

τελισκόμενος. absolutus, completus.

τέλλις. ιος. ἡ. pars, totum, ordo.

τέλλω. μ. ελῶ. ω. αλκα. orior.

τέλμα. απ. τὸ. locus cœnosus cum aqua, cœnum.

τελματιαῖος. ε. ὁ. cœnosus, palustris.

τελματικόν. τ. τὸ. lacustre, palustre.

τελματώδης. εος. ὁ. ἡ. feculentus, lutosus. Histor. lib. vi. τελματώδεσι λίμναις.

τελμίς. eluuies, lacuna, τέλμα.

τελμών. ὁ. fascia.

τέλομαι. perficio.

τέλος. εος. τὸ. ordo, finis, honor, initiatio, sacrificium, impensa, sumptus, & nuptiæ. hinc πρότέλεια. Accipitur etiam aduerbialiter pro tandem denicq; per eclipsim τῦ κατὰ, quod & ὅσον τέλει dicitur apud Lucianũ. οἱ ἐντέλει magistratus dicuntur & præfecti,

qui etiam dicuntur ᾽ τέλη, ab imponendo tributo rebus. Est etiã legio & τάγμα στρατιωτικόν. & duplare magisterium uertitur à Theodoro. Τὰ τέλη etiam mysteria dicuntur. Τέλη etiã sunt uectigalia, quæ pro importatis & exportatis penduntur: ut φόροι, tributa. Vide comment.Bud.

Τελόσδε. demum.

Τέλσος. ε. ὁ. profunditas.

Τελχῖνες. οἱ. homines afflati spiritu & furiosi, quales Corybantes & Cabri fuisse cõmemorantur.

Τελχιτάινω. contentiosè me oppono, σκληροτραχηλῶ, ἀντερίζω.

Τέλων. ωνος. ὁ. publicanus, tributorum & uectigalium collector, uectigaliũ redemptor, homicida.

Τελωνάρχαι. οἱ. ἀρχιτελῶναι, mancipes magistratus publicanorum.

Τελώνης. ε. ὁ. τέλων.

Τελωνικός. οῦ. ὁ. uectigalis.

Τελώνιον. ε. τὸ. telonium, id est mensa publicanorum, locus in quo uectigal colligitur, & in quo τελώνης sedet tributum exigens, à τέλος, quod est uectigal.

Τέλωρ. ορος. ὁ. ingens, immanis.

Τ Ε Μ. Τ Ε Ν.

Τεμαχίζω. in frusta disseco.

Τεμενίζω. consecro. Thucyd. lib. ij. τὸ ἱερὸν τῶ Διὸς τεμενίσας, tẽplo Iouis locũ consecrans.

Τεμάχιον. ε. τὸ. fragmentum.

Τέμενος. εος. τὸ. nemus, delubrũ quodcunq; diis dicatum & consecratum, locus quiuis sepositus in honorem dei alicuius, aut herois.

Τέμμω. honoro, suadeo, confido.

Τέμνω. μ. τμήξω, uel τεμοῦμαι. incido, mulceo. act. accusatiuo iungitur.

Τέμπεα. ᾽. uallis, κοιλώματα. Vide Suid.

Τέμπη. ᾽. tempe, loca amœna & arboribus consita, gratáq; opacitate umbrosa, frigore iucunda, uirentia, fontibus irrigua, qualia ueteres describunt inter montes Thessaliæ Pelion & Olympum.

Τέμπλα. ᾽. ἐπίσημα.

Τεναχίζειν. dicitur fluuius quum decrescit, & limum inducit.

Τέναγος. τὸ. lacuna, limus, locus lutulentus, locus ubi breuis est aqua, nomen insulæ Troiæ.

Τεναγώδης. εος. ὁ. ἡ. lutulentus.

Τέναρος. ε. ὁ. sycophanta, maleficus.

Τένδω. comedo, glutio.

Τενθεία. ας. ἡ. uoracitas.

Τενθεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. uoraciter edo.

Τένθης. ε. ὁ. uorax.

Τενθρηδών. ῶνος. teredo.

Τενθρήνιον. ε. τὸ. teredinarium, ubi teredines fœtum ædunt, fauus.

Τένθω. τενθεύω.

Τέννος. ε. ὁ. corona oleagina lana intexta.

Τένοντες. οἱ. posteriores partes colli. Et nerui duo illac transeuntes ac collum continentes, sine quorum opera ceruicis uertebræ collum sustinere nequirent. Sic item uocãt neruos, qui sunt ex utraq; parte stomachi. Pollux tradit sic etiam dici neruos latos à poplite exorsos, ac in calcem productos.

Τένων. οντος. ὁ. collũ, ceruix, & neruus à cal caneo ad collum, ut ait Homeri interpres.

Τ Ε Ο. Τ Ε Ρ.

Τέος. ε. ὁ. aliquis, tuus, pro σός.

Τεός. οῦ. ὁ. tuus, sonus, uox.

Τέραμνος. ε. ἡ. alueare, umbraculum.

Τέρας. ατος. τὸ. monstrum, prodigium.

Τεράσιον. ε. τὸ. monstrũ, portentum, res mõstrosa & prodigiosa.

Τεράσιος. ε. ὁ. monstrosus, prodigiosus, portentosus. ζεὺς τεράσιος, Iupiter prodigiorũ author uel auersor.

Τερατεία. ας. ἡ. monstrositas, ineptia.

Τερατείος. ε. ὁ. monstrosus.

Τερατεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. ᾽

Τερατεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. falsa nuncio, mentior, quasi portenta & mõstra loquor, portentosè facio, monstri simile aliquid ago. Apud Aristophanem est.

Τερατογραφῶ. monstrifica scribo.

Τερατόδευμα. τὸ. monstrum.

Τερατοκεῖν. parere monstra.

Τερατολογέω. monstrifica narro & dico.

Τερατολογία. ας. ἡ. monstrositas, portentũ, fal siloquium.

Τερατόσκοπος. ε. ὁ. prodigiorum interpres.

Τερατουργέω. inopinata uel absurda facio.

Τερατουργία. ας. ἡ. facinus prodigiosum & cõ fidens.

Τερατούργημα. idem.

Τερατουργός. ὁ. θαυματοποιός.

Τερατολογίαι. οἱ. qui portentosa quędã mentiuntur, ᾽ μυθεύσει.

Τερατώδης. εος. ὁ. ἡ. monstrosus.

Τερεβυντίζω. resinæ terebynthinæ similis sum.

Τέρεμνος. ε. ὁ. altus, fortis, domus.

Τέρεν. τὸ. ἀπαλόν.

τριτίζω. μ. ίσω. τῶ. ικα. lasciuè canto. neutrum absolutum.

τριτίσματα. τὰ. propriè citharæ strepitus & cantus cicadæ: ueteres autem cantus lasciuos & procaces sic uocabant.

τρίτρον. καὶ

τέρετρον. ε. τὸ. terebrum, uel terebra.

τέρυσις. ιος. ἡ. instrumentum quoddam τῶν φρεωρύχων, id est putearioru, & puteos excauantium.

τερηδονίζομαι. teredines sentio, teredine infestor, & uermiculor.

τερηδών. όνος. ὁ. teredo, uermis in lignis nascens & illa corrodens. Dicitur autem uel παρὰ τὸ τρῶ, uel παρὰ τὸ τείρω. Theophrast. tradit in mari duntaxat generari: οὐ γὰρ γίνεται, inquit, τερηδὼν ἀλλὰ ἢ ἐν τῇ θαλάττῃ. Et urbs Persica.

τέρην. ενος. ὁ. tener.

τερπφορία. ας. ἡ. deductio.

τερθρεία. ας. ἡ. καὶ

τέρθρευμα. ατος. τὸ. incantatio magica, præstigium. conflictatio uerborum.

τερθρεύς. έως. ὁ. incantator, præstigiator, ueneficus.

τερθρεύω. μ. εύσω. τῶ. ευκα. præstigior, obseruo.

τερθρήνιον. ε. teredinarium.

τέρθρον. ε. τὸ. artemon, & funis quidã in naui. Hesych.

τέρμα. ατος. τὸ. extremũ, terminus, finis, meta, planta pedis.

τερματίζω. μ. ίσω. τῶ. ικα. absoluo.

τερμέρια κακά. ingentia mala, à Cariæ loco, quo tyrãni usi sunt p carcere. De hoc Suid.

τερμία ἡμέρα, extrema uitæ di s. ἐφ᾽ ᾗς μέλλει τὸ τέλος τοῦ βίου εὑρήσειν. Suid.

τέρμινθος. ου. herba lino similis qua texebantur funiculi.

τέρμινθα. τὰ. tumores in corpore nigro colore, rotundi & oblongi, similes Terminthi fructibus, ut tradunt Dioscor. & Alexand. Orbasi. uerò φύματος genus τέρμινθον dicit, cui bulla adiacet: quo adepto aliquid inferius nascitur.

τέρμινθος. ε. ὁ. terminthus arbor.

τερμιόεις. όεντος. ὁ. talaris.

τερμίον. εντος. τὸ. longum ad pedes usq; demissum.

τέρμων. ονος. ὁ. Terminus deus.

τέρπω. oblectare, idẽ τέρπειν, quod Doricum est, illud uerò Ionicum est.

τερπικέραυνος. ε. ὁ. fulgure gaudens, uel quasi τερπικέραυνος, id est uertens fulgura.

τερπνός. οῦ. ὁ. iucundus.

τερπνότης. ητος. ἡ. iucunditas.

τέρπομαι. μ. τέρψομαι. delector. deponens, datiuo iungitur.

τέρπω. μ. τέρψω. τῶ. τερφα. delecto. actiuũ, accusatiuo iungitur.

τερπωλή. ῆς. ἡ. delectatio, uoluptas.

τερσαίνω. μ. ανῶ. abstergo, sicco ad solẽ, constringo. actiuum, accus. iungitur.

τέρσετο. siccabat.

τέρσηνε. siccauit.

τέρυ. υος. τὸ. tenue, imbecille.

τέρφος. εος. τὸ. testa.

τερψίμβροτος. ε. ὁ. delectans homines.

τέρψις. ιος. ἡ. delectatio, oblectatio, ψυχαγωγία

τερψιχόρη. una ex nouẽ musis, sic dicta quòd chorẽis & tripudijs delectetur: aut, ut Phurnutus ait, διὰ τὸ τέρπεσθαι καὶ χέρσιν αὐτῇ τὸ ὠλεῖσον μέρος τοῦ βίου, id est, quòd maxima uitæ pars ea delectetur & gaudeat.

τέρω. domo, contero.

Τ Ε Σ. Τ Ε Τ.

τέσσαρα. τὰ. quatuor.

τεσσαράκοντα. quadraginta.

τεσσαρακοστός. οῦ. ὁ. quadragesimus.

τέσσαρες. οἱ, ἡ αἱ. quatuor.

τέσσερα. ας. ἡ. præceptum ducis quo uel ad aliquod opus, uel ad bellũ mouet exercitus.

τεταγμένος. ordinatus, status. hinc τεταγμένοι stationes agentes apud Plutarchum.

τεταγμένως. ordine.

τεταγώς. ῶτος. ὁ. extendens.

τεταγικός. οῦ. ὁ. qui morbo illo laborat qui τετανὸς dicitur, quum scilicet musculi qui secundum spinam sunt, ita rigent, ut se inflectere non possent.

τέτανος. τὸ. accentu acuto in prima, rigor.

τετανός. οῦ. ὁ. extensus, sine rugis.

τετάνωθρα. τὰ. quæ uim habent erugãdi & leuigandi cutem.

τεταραχμένως. confusè, inordinatè.

τεταρτάζω. in quatuor diuido.

τεταρταίζω. laboro febre quartana.

τεταρταῖος. ὁ. quartanus.

τεταρτημόριον. ε. τὸ. quadrans.

τέταρτον ἡμιτάλαντον. tria talenta & semis.

τέταρτος. η. ον, quartus.

τέταρτος πρόγονος. abauus.

τετηκώς. ότος. ἡ. mœstus.

τέτηνε. terebrauit.

τέτλα. καὶ

Τέτλαθι. ſuffer, ſuſtine.
Τετλάμεν. ſufferre Ionicè.
Τέτμω. inuenio.
Τετοκυῖα. puerpera enixa.
Τετολμημένα. facinora, ſcelera.
Τέτορεν. uulnerauit.
Τετραβάμων. ὁ. ἡ. quadrupes, τετράπους.
Τετράγυιος. ε. ὁ. ἡ. quatuor cubitorum.
Τετραγωδημένον. ε. tragicis fabulis perſimile.
Τετραγωνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. quadro. neutrũ, accuſatiuo iungitur.
Τετραγωνισμός. οῦ. ὁ. quadratio.
Τετράγωνον. τὸ. quadrangulum.
Τετραγωνοπρόσωπος. ε. ὁ. formam oris quadrã habens.
Τετράγωνος. ε, ὁ. quadrus, quadrangularis.
Τετράδια. quaterniones.
Τετραδεῖον. τὸ. ex quatuor rebus conſiſtens. τετράδιον uerò, & τετράδυον, ex duobus & quatuor. Suidas.
Τετραδικὸς. οῦ. ὁ. qui aſſiduè laboribus & periculis inuoluit, ueluti quarta luna natus. Sumptum ab Hercule, quem hac luna natum ferunt. Sunt qui coitionem eo nomine intelligant familiarium iuuenum, κατὰ τετράδα γινομένην.
Τετράδραχμα. ſpecies numi.
Τετραέλιξ. ικος. ὁ, ἡ τετραέλικτος. quatercircumuolutus, τετράκις περιειλημένος, uel πολύλιξ ἢ φυτόν τι. Heſych.
Τετραετὴς. ἐος. ὁ. idem quod τετραετικὸς, quadrimus.
Τετραετηρικὸν. quod quarto quoq; anno inſtauratur, ut ἀγὼν τετραετηρικός.
Τετραετηρὶς. ίδος. annus quartus.
Τετραετία. ας. ἡ. quadriennium.
Τετραετίᾳ. quadriennio, aduerbialiter.
Τετραήμερος. ε. ὁ. quatriduanus.
Τετραβέλυμνος. ε. ὁ. quadruplex.
Τετράθυρος. quaternas fores habens.
Τετραίνω. τὸ τιτραίνω.
Τετράκις. quater.
Τετρακισμύριοι. quadraginta millia.
Τετρακισχίλιοι. quatuor millia.
Τετρακόσιοι. οἱ. quadringenti.
Τετρακόρυμβος. quatuor oras habens ſiue corymbos: hederæ epitheton apud poëtas.
Τετρακοσιοστὸς. ὸν. quadringenteſimus.
Τετρακτὺς. ύος. ἡ. quaternio, id eſt numerus quaternarius.
Τετραλογία. quadriloquia.
Τετράμηνον. ε. quadrimeſtre.
Τετράπηχυς. quadricubitalis.
Τετραπλασιάζω. quadruplico.
Τετραπλάσιος. ε. ὁ. quadruplus.
Τετραποδηδόν. in morem quadrupedum.
Τετραποδιστὶ. aduerbiũ, quatuor pedibus, qua drupedum more, pedibus manibuſq́, id eſt omni conatu, ποσὶ καὶ χερσί.
Τετραπτελυρίδες. αι. cicadæ, ſic dictę quòd quatuor habeant alas.
Τετράπτερα. quadripennis.
Τετράπους. οδος. ὁ. ἡ. quadrupes. Et menſa in qua pocula reponuntur, teſte Polluce.
Τετράρρυμον. uel
Τετράρυμον. quadrigæ.
Τετράρχης. ε. ὁ. tetrarcha, quadruplaris uertitur à Theodoro.
Τετραρχία. quadruplaris curia.
Τετραρχῶ. tetrarchiam gero. Lucas: τετραρχοῦντος τῆς γαλιλαίας Ἡρῴδου.
Τετράς. άδος. ἡ. numerus quaternarius.
Τέτρατος. quartus, per metatheſim pro τέταρτος, apud poëtas.
Τετρασοιχία. ἡ. ordo ex quatuor.
Τετράστυλος. ε. habens quatuor columnas.
Τετραφάλαρος. ε. ὁ. habens clauos eminẽtes
Τετρατὴς. ἐος. ὁ. ἡ. quadrimus. (quatuor.
Τέτραχα. quadrifariam.
Τετραχορδικὰ. τῶ. quę habẽt quatuor chordas
Τετράχορδος. ε. eſt chordarũ cum certa qualitate diuiſio.
Τετραχῶς. quadrupliciter.
Τετράωτος. qui quatuor auribꝰ eſt inſignitus, qui multa audiuit, prudens.
Τετριχυῖα. turbata, exaſperata.
Τετριχωμένος. ε. ὁ. piloſus.
Τετρόβολον. numus quatuor obolos ualens, hoc eſt beſſem drachmæ. Habebat effigiẽ Iouis, & poſtica parte duas noctuas.
Τετρυφάλεα. ας. ἡ. galea.
Τετρωβολῶον. τὸ. precioſum, πολυτίμητον, qđ quatuor obolis conſtat.
Τετρώβολος ὄνος. uir quatuor obolorum.
Τετρώροφος. ε. ὁ. quatuor tabulatorum.
Τέτρωσος. ε. quadriga.

Τ Ε Τ Τ.

Τέττα. uox minoris ad maiorem reuerentiæ cauſa.
Τεττιγομήτρα. ας. ἡ. tettigometra, cicadæ mater ex qua oritur.
Τεττιγόνια. τῶ. cicadaſtræ.
Τεττιγόνιαι. αι. cicadæ fœminæ, quæ mutæ ſunt, quarũ mares ἀχέται uocales ſunt.

Τεττιγοφόροι. uocabantur Athenienſes, id eſt, cicadiferi, propterea quòd capillis complicandis adhiberent cicadas aureas, ut eo argumento αὐτόχθονας ſe probarẽt, ſicuti creduntur cicadæ.

Τετρίζω. ſtrido.

Τετυγμένος. η. ὸ. factus, fabricatus.

Τετύκοντο. parauerunt.

Τετύφωμαι. inſanus ſum, attonitus ſum, & ſuperbus ſum, & elatus.

Τ Ε Υ.

Τεῦ. tui, alicuius, τινός.

Τευθήρ. ήνος. ὸ. explorator, κατάσκοπος.

Τευθίς. ίδος. ἡ. piſcitij genus, ſed quodnam ſit parũ conſtat. Plutarchi interpres gladiolũ reddidit. Plin. & Theod. loliginem, alij ſepiam, alij uiliorem piſciculum. Vnde prouerbiali ſchemate dixit Ariſtophanes in Achar. ὃν ἐτ' ἐἴδοιμι τευθίδος δεόμενον, id eſt, quem ſciam etiam Theutide indigentem. Ariſtotel. diſtinctim dixit: ἃ δὲ σηπίαι καὶ τευθίδες νέουσιν ἅμα συμπεπλεγμέναι, Sepiæ & loligines natant implicitè ſimul. Eſt & ciuitatis nomen in Arcadia, & ducis in Aulide, qui Palladem uulneraſſe dicitur.

Τεῦκρος. ου. ὸ. Teucer, uiri nomen.

Τευκρός. ᾶ. ὸ. Teucer, id eſt, Troianus.

Τευκτός. χειροποιητός.

Τευτάζω. μ. άσω. ſatago, ſedulo rem gero.

Τεύτλιος. beta Gazæ.

Τεῦτλος. idem.

Τεύχεα. τὰ. arma, hoc eſt, quæuis inſtrumẽta.

Τευχήσσω. ᾶ. ὸ. miles.

Τεύχοντο. ſtruebant.

Τεῦχος. εος. τὸ. uas, inſtrumentum omne, uolumen, liber. Vnde pentateuchus.

Τεύχω. μ. εύξω. ω. ευχα. facio, fabrico, paro, obarmo.

Τ Ε Φ. Τ Ε Χ. Τ Ε Ω.

Τέφρα. ας. ἡ. cinis.

Τεφρίζω. imitor cinerem.

Τεφρός. ᾶ. ὸ. cineritius, canus.

Τεφρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. redigo in cinerem. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τεφρώδης. εος. ὸ. ἡ. cinereus.

Τεχθῆναι. naſci.

Τεχνάζω. μ. άσω. ω. ακα. dolis machinor, dolo utor, excogito, ſolerter inuenio. Sed ferè in malam partem pro κακουργῶ.

Τεχνάομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. fabrico. Item excogito & ſolerter inuenio, machinor aliqd doloſe. deponens, accuſatiuo iungitur.

Τέχνασμα. ατος. τὸ. machinamentum.

Τεχνασής. ᾶ. artificioſus, ſolertia ingenij præditus.

Τέχνη. ης. ἡ. ars, artificiũ. Aliquando pro dolo, aſtutia, impoſtura, fraude artificioſa, offucia, quemadmodũ & ars Latinè: Sic ars deluditur arte. Vtuntur Latini dictione Græca. Terentius:

Tam ſcio hanc techna à Parmenone profectã quàm me uiuere.

Τεχνάδριον. ᾰ. τὸ. articula, inuentiuncula.

Τεχνήσομαι. ſtruam, machinabor.

Τεχνικός. οῦ. ὸ. artificioſus, οἱ περὶ τοὺς λόγους τεχνικοί, Rhetores apud Platonem.

Τεχνικῶς. artificioſe.

Τεχνιτεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. aliquid artificioſe molior. neutrum abſolutum.

Τεχνίτης. ου. ὸ. artifex.

Τεχνολογέω. τὸ κανονίζω. ſecundũ artem Grammaticæ inflecto. Eſt etiam de arte diſſero.

Τεχνολογία. ας. ἡ. ratiocinatio de arte.

Τέχομαι. naſcor.

Τέχος. έος. τὸ. filius.

Τέχω. pario.

Τέῳ. τῷ. alicui. tuos dualiter.

Τέωρος. ᾰ. ὸ. nebulo, ſycophanta.

Τέως. interea, tandem, antea, tunc breui, paulo ante, nuper, olim. Et ciuitas Ioniæ.

Τὸ Τ μιζὸν τοῦ Η.

Τῆ. geminatum idem ſignificat quod tamen geminatum apud Latinos.

Τῇ. eò, eà, quà, tibi, huic.

Τῦ. cape. ut illud, Τῦ πίε οἶνον.

Τῇδε. huc, hic, ſic, pro ἐνθάδε.

Τῇ δ' ἐξῆς. poſtridie.

Τῇ δ' ἐχομένη. poſtridie, poſtero die.

Τήβεννα. ης

Τήβεννος. ου. ὸ. toga dicta à Tebeno Arcade inuentore.

Τηβεννοφόρος. ᾰ. ὸ. togatus.

Τ Η Γ. Τ Η Θ.

Τηγανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. frigo, coquo in ſartagine. actiuum, actõ iungitur.

Τηγανίτης. ου. ὸ. panis in ſartagine coctus, caſeo admixto.

Τήγανον. ου. τὸ. ſartago, patella.

Τηθή. ῆς. ἡ. auia uel matertera.

Τήθηνος. ᾰ. ὸ. amabilis, ἐράσμιος.

Τηθίς. ίδος. ἡ. amita.

Τῆθος. έος. τὸ. oſtreum.

Τήθυα. τὰ. uertibula, tubera, calli.

Τηθυνήτειρα. ας. ἡ. nutrix.

Τηθύς. ύος. ἡ. Tethys uxor Oceani. pro mari accipitur, & apud Homerum pro terra, ὅτα ρὰ τὸ τιθυνὴ ἔναι καὶ τρόφος, quod alat nos, unde etiam Latinis alma tellus dicitur.

ΤΗΚ. ΤΗΛ.

Τηκεδών. όνος. ἡ. tabes, corruptio.

Τηκολίθος. ὁ. genus lapidis quia calculos absumit.

Τήκομαι. μ. κέξομαι. ω. κημαι. liquefio, pereo. deponens

Τηκτόν. τὸ. quod liquescere potest.

Τηκτός. ὸν. ὁ. liquabilis.

Τήκω. μ. κέξω. ω. κχα. liquefacio, macero, tabesco, φθείρω, λειπύνω, δαπανῶ. neutrum, accusatiuo iungitur.

Τηλαύγημα. τος. τὸ. sic uocant lepræ principiũ, cum in superficie cutis apparet. Suid.

Τηλαυγής. ές. ος. ὁ. ἡ. lucidus.

Τηλαύγησις. ιος. ἡ. fulgor, igem τηλαύγημα.

Τηλαυγῶς. liquido, splendide. aduerb.

Τῆλε. longè, procul.

Τηλεδαπός. ὸν. ὁ. peregrinus.

Τηλέθαος. ᾱ. ὁ. longè splendens, uigens, floridus.

Τηλεθάων. ονος. ὁ. ἡ

Τηλεθόωσα. ἡ. ualde uirescens.

Τηλέκλυτος. ᾱ. ὁ. clarus, inclytus.

Τηλέμαχος. ου. ὁ. Telemachus Vlyssis ex Penelope filius.

Τηλέπυλος. urbs Lestrygonum.

Τηλέσκοπος. ᾱ. ὁ. procul apparẽs, longè uisus.

Τηλεσκόπος. ᾱ. ὁ. procul uidens, longè aspiciẽs

Τηλεφανής. ές. ος. ὁ. ἡ. procul lucens aut apparens.

Τηλέφεια τραύματα. dicunt uulnera malignitatis multum præ se ferentia, ut, quæ salutarem Achillis manum requirant.

Τηλέφυλλον. ου. τὸ. ramus papaueris, ut tradunt Theocriti interpretes, dictumq; putant quasi θηλέφιλον, quòd amorem præmonstret (unde & per ι in penultima scribunt quidam) Nam huius foliis intra manum collisis, ex sono de amore iudicabãt.

Τηλία. ας. ἡ. circulus cribri, cribrũ, tabula qua luditur tesseris, & linter in quo subigitur farina, operculũ caminale apud Aristophanem. Hoc uocabulo turpis ludi studium significat, ut aleæ uocabulo apud Latinos. Item pegma siue conceptum quadratum, in quo farina uenalis habetur.

Τηλίκος. η. ον. ὁ. καὶ

Τηλικόσδε. καὶ

Τηλικοῦτος. ου. ὁ. talis, νήπιος. quod interdum accipiendum est diminutiuè, tantulus. Τηλίκος etiam ad ætatem refertur, ut exponendum sit tam senex.

Τηλόθεν. de longinquo.

Τηλόθι. procul.

Τηλοπέτης. ες. ὁ. procul auolans.

Τηλοῦ. longè. Hinc Latinis telum figuratũ est

Τήλουρος. ᾱ. ὁ. procul semotus.

Τηλυγέτης. ου. ὁ. unicus, in senectute genitus. dicitur de hoc, post quem natum, nõ est integrum aliũ rursum parere. Accipitur pro charo.

Τηλύγετος. idem.

Τηλωπός. ὸν. ὁ. procul apparens, procul semotus

ΤΗΜ.

Τημελέα. ας. ἡ. cura.

Τημελέομαι. μ. κσομαι. ω. ημαι. curo. deponens genitiuo iungitur.

Τημελετέω. μ. κσω. ω. κκα. curo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τημελέω. μ. κσω. ω. κκα. erro.

Τημελής. ές. ος. ὁ. ἡ. diligens, studiosus.

Τήμερον. hodie. ἡ τήμερον ἡμέρα, sic dicit Græcè ut Latinè hodierno die pro hodie.

Τῆμος. tunc.

ΤΗΝ.

Τὴν ἄλλως. nullo periculo, inaniter.

Τὴν ἀρχήν. ab initio, prima portione.

Τὴν ἔσω θάλασσαν. internum mare, seu mediterraneum.

Τὴν ἡμέραν. interdiu.

Τὴν πρώτην. ab initio, τὴν ἀρχήν.

Τὴν ταχίστην. celerrimè, primo quoq; tẽpore.

Τὴν ὥραν. in tempore.

Τήνα. pro ἐκείνη, illa Doricè apud Theocritũ

Τηνάλλως. frustra, μάτην, ματαίως, καὶ ἄλλως.

Τήνεδλον. τὸ. cantilena quæ in laudem uictoris decantatur, à quo uictor τήνεδλος dicitur. Hesych.

Τήνελλος. ᾱ. ὁ. lyræ harmonia, & pulsatiuncula, id est, κρυμάτιον, quæ in uictoria ædebatur. Aristoph. ἀλλ' ἐὰν μέντοιγε νικᾷς τῇ βοῇ, τήνελλος ἔ, si exuperas uoce, tenellus es, id est, maximus musicus, aut uictoriæ compos.

Τηνεῖ. illic.

Τήνεσμος. ᾱ. ἡ. tenasmus, morbus intestinorũ.

Τηνί. καὶ

Τηνικαῦτα. tunc, aliquando, tam diu.

Τῆνος. ᾱ. ὁ. ille, pro κεῖνος Ionicè.

Τηνῶθι. illinc.

ΤΗΞ. ΤΗΡ. ΤΗΤ.

τηξιμελής. ές. ὁ. ἡ. letalia, membra liquefaciēs

τῆξις. ιος. ἡ. liquefactio.

τηρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſeruo, obſeruo, animaduerto, conſydero, perpendo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τήρησις. ιος. ἡ. ſeruatio.

τηρητικός. ή. ὁ. ſeruabilis.

τητάω. μ. ήσω. ω. ηκα. priuo. actiuū, genitiuo iungitur.

τῆτε. ſic.

τῆτω ἢ πέρα. ὅτου ἔτους, ab hinc anno, hoc anno, quod Doricè τῆδες dicitur.

τήτη. ης. ἡ. priuatio, egeſtas.

τήυσιος. ου. ὁ. inanis.

Τὸ Τ μετὰ τὸ Ι.

Τί. cur, interrogatiuum acuitur, aliàs enclitícum eſt. Interdum apd Atticos ex ſuperuacuo additur.

τί. τῶ τινός. aliquid, indefinitè & declinat cum accentu in ultima.

τί. τῶ τίνος. quid, interrogatiuè declinatur cū accentu in penultima.

τὶ βαιόν. pro οὐδὲ ὀλίγον. Sophocles: τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τὰς συμμάχους.

τί δὲ ἄλλο ἢ ἐγέλασα. Latini hoc imitant, Quid aliud quàm riſi?

τί δὲ ἐμὲ ὑπισχνεῖτο ἐπιμελήσεσθαι? quid aliud tandem niſi ſe accuraturum pollicebatur? Liuius: Itaque illa nocte nihil aliud præter quàm uigilatum eſt.

τί δῆτα? quid tandem?

τί δῆτα? pro τί δή?

τί ἦν εἶναι. pro τί ἐστι, ſæpe apud Ariſtotelem.

τί μέλλει? quid moratur? τί βραδύνει?

τί μήν? quid nam, quid tandē? quia μήν particula eſt expletiua. Aliquando tamen eſt concedentis, pro πῶς οὐ? quid ni?

τιάρα. ας. ἡ. tiara, ornamentum capitis, quod & τιάρις à quibuſdam appellatur.

τιαροειδής. ές. ὁ. ἡ. ſimilis tiaræ.

τίγρης. ητος. ὁ. Tigris fluuius.

τίγρις. ιδος. ἡ. tigris fera.

τιδάποτε. propter quid.

ΤΙΕ. ΤΙΗ. ΤΙΘ.

τίεσθαι. μ. ίσομαι. ω. ημαι. triſtor. deponens, datiuo iungitur.

τίεσκω. honoro. actiuū, actō iungitur.

τίω. μ. ίσω. ω. ηκα. crucio, punio, honoro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τίη. cur.

τίην. ἡ. regina, ἡ βασίλισσα.

Τιθασευτικός. τὰ. manſuetudini addicta.

Τιθασεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. manſuefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τιθασός. οῦ. ὁ. manſuetus.

Τίθει. pro τίθετι, apud Lucianum.

Τίθεμαι. ω. ειμαι. pono, colloco. Εἰς ταὐτῶ τίθεμαι τῶ τάξιν αὐτόν, eo loco ipſum & numero pono & ſtatuo. Θέσθαι υἱῶνά, adoptare. Τίθεσθαι νόμον, legem ferre & ſancire. Τίθεμαι etiam eſt ſtatuo, conſtituo, compono, id eſt, moderor & rego, μεταχειρίζομαι: quod etiam διατίθεσθαι dicitur. Item aſſentior. Eſt etiam idem quod συναινεῖν καὶ ἀρέσκεσθαι, καὶ συγκατατίθεσθαι, aſſentiri, idem ſentire, fauere, adeſſe, aſtipulari, & ſuppetias ferre laboranti: quod frequentius προστίθεσθαι dicitur. Item ducere atq; exiſtimare & λογίζεσθαι. Ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεμαι, pro nihilo duco. οὐδένα ὑπόλογον ποιοῦμαι, id eſt, κατα φρονῶ. Παρ' οὐδὲν τίθεμαι, nihili facio. Μηδὲν τίθεμαι, ὕστερον τίθεμαι, poſthabeo. Τίθεσθαι τὸν ἀγῶνα, ædere certamen. Vnde ἀγωνοθετεῖν. Ἐν σπουδῇ τίθεσθαι, ſtudioſum eſſe alicuius rei & de ea laborare. Τίθεσθαι etiam eſt ponere & ſupponere, hoc eſt, theſim facere: & differt τῶ ἀιτεῖν, ſed idem eſt ferè qd λαμβάνειν, & quaſi iure ſuo ſumere: hoc eſt, tanquam confeſſum uel per ſe probatum ſumere. Quæ uerba τῶν ἀναλυτικῶν καὶ διαλεκτικῶν ſunt. Nonnunquā eſt ſtatuere, exiſtimare, ponere & conſtituere, æſtimare. Vide Comment. Bud. Τίθεσθαι τὸ χωρίον, pignori accipere, accipere in hypothecā.

Τιθεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. nutrio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τιθή. ῆς. ἡ. nutrix.

Τίθημι. μ. ήσω. ω. ηκα. pono, facio. Eſt etiam ſtatuo, æſtimo, exiſtimo, cōſtituo. Et τίθημι ἀγῶνα, idem quod τίθεμαι ἀγῶνα. Significat etiam ſuppono, hoc eſt, theſim facio & hypotheſim. Ponitur etiam pro duco & arbitror ut τίθεσθαι. Dicitur etiam pro eo quod eſt, eſto ut ita ſit, do ita eſſe. Latini etiam dicunt, fac hoc ita eſſe. Τιθέναι ψῆφον, τὸ φέρω ψῆφον, ferre ſuffragium & ſententiam.

Τιθηνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. nutrio, more nutricis ablacto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τιθήνη. ης. ἡ. nutrix.

Τιθήνησις. ιος. ἡ. educatio, lactatio.

Τιθηνός. ή. ὁ. nutritius, educator.

Τιθοί. οἱ. μαζοί.

Τιθωνός. ή. ὁ. Tithonus.

Τιπτω. μ. τίξομαι. ϖ. τέτοκα. patio. Aoriſtus β. ἔτεκεμ. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τ Ι Λ. Τ Ι Μ.

Τιλάω. ſtercus elido.

Τίλλω. μ. ιλῶ. ϖ. ιλκα. euello, nonnunquam mordeo, taxo. actiuum, actō iungitur.

Τίλσις. ιος. euulſio.

Τιλτός. οῦ. ὁ. euulſilis.

Τιμαφής. illuſtris, clarus, ἔντιμος.

Τιμαλφέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. honoro.

Τιμαλφής. έος. ὁ. precioſus, ſplendidus, lucidus, κόσμιος, uendibilis.

Τιμάομαι. multo, & in aliquem animaduerto, litem æſtimo cum genitiuo. ut δέκα ταλάντων τιμῶμαι, decem talentis litem æſtimo, condemnandum poſtulo tanti & curo. Τιμῶμαί μοι θανάτου, meipſum morte dignū cenſeo & fateor, damno me mortis. Vt aūt actor τιμᾶν τὴ τιμᾶσθαι θανάτου τῷ φεύγοντι dicitur cum genitiuo & datiuo, arceſſo & poſtulo capitis reum: Ita ἀντιτιμᾶσθαι reus dicitur, qui cum inficiando nō ſit, crimen eleuare conatur, & pœnā ſibi æſtimat exilius & leuius. Τιμᾶσθαι etiam cenſeri eſt, id eſt, æſtimantis facultatibus in cenſum redigi. Eſt etiā τιμᾶσθαι uendentis, Latinè indicare dicitur, id eſt, dignari, dignum ducere.

Τιμάω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. honoro, apprecio, condemno, punio, caſtigo, multo, in aliquem animaduerto, litem æſtimo. Vide τιμᾶσθαι. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τιμή. ῆς. ἡ. honor, precium, pœna, ultio.

Τιμηδής. έος. cautus, εὐλαβής.

Τιμήεις. υσσ. ὁ. præcioſus.

Τίμημα. ατος. τὸ. damnatio, cōdemnatio, æſtimatio litis, ſupplicium, pœna, cenſus. Vnde πρῶτον, δεύτερον, τρίτον τίμημα dicūt, hoc eſt, claſſes. οἱ ἐν τιμήματι ſunt quos Romani claſſicos uocauerunt. Τὸ γιγνόμενον τίμημα cum dicebant, hoc ſignificabāt iudicatum quod ius poposcerit æquitasq; ſuaſerit. Ἐπάγειν τίμημα, agere ad pœnā, actionem pœnarum intendere. Dicitur ἐπιγράφειν τίμημα. Latini irrogare multam dicebant, hoc eſt, poſtulare ut damnetur à iudicibus, & in eum animaduertat aliqua pœna. quod nō iudicis eſt multantis, ſed actoris aut poſtulantis & accuſantis, huius em̄ eſt pœnam irrogare, & litem æſtimare. Vide Comment. Bud. Τιμήματα. τὰ. facultates, copiæ.

Τιμήορος. ου. ὁ. adiutor, τιμωρός, βοηθός.

Τιμησαλκῶ ſecundum Heſychiū, pro τιμησιλκῶ.

Τιμήσαντο. honorarunt.

Τιμήσασθαι. honorare.

Τίμησις. ιος. ἡ. multa & ſupplicij & litis æſtimatio, & animaduerſionis modus, pœna, ſupplicium. Eſt etiam cenſus & honoris delatio.

Τιμητεία. ἡ τιμή.

Τιμητέος. ου. ὁ. honorandus.

Τιμητής. οῦ. ὁ. cenſor. Τιμηταὶ appellabantur οἱ πρότερον τιμώμενοι. οἱ δὲ ὕστερον, ἐπιτιμηταί.

Τιμητία. ας. ἡ. cenſura.

Τιμητίας. ου. ὁ. cenſor.

Τιμητικός. οῦ. ὁ. cenſorius, honorius.

Τιμητόν. accipitur ἀντὶ τοῦ τιμήματος. litis æſtimatio. Vide Budæum.

Τιμητόω. μ. ώσω. ϖ. ωκα. pignero.

Τίμιον. ου. τὸ. punitio, precium, præmium.

Τιμιοπῶλαι. pollinctores.

Τίμιος. α. ὁ. precioſus, honorandus.

Τιμιουλκῶ. peto, decipio, τιμὴν αἰτῶ, uel τῶν τιμὴν ἕλκω.

Τιμοῦχος. α. ὁ. honeſtus, potens.

Τιμοκρατία. ἡ

Τιμοκρατικὴ πολιτεία. in qua à cenſu magiſtratus creantur, inquit Ariſtot.

Τιμοκρατικός. ῆ. ὁ. ambitioſus.

Τιμωρέομαι. μ. ήσομαι. ϖ. ημαι. ἡ

Τιμωρέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. punio, crucio, adiuuo, uindico, τὸ ἀμύνω. Τιμωροῦσοι, ulciſcor iniuriam tibi illatam uel mortem. Conſtruitur etiam cum ὑπὲρ. ut τιμωρεῖν ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν. ubi τὸν φονέα ſubintelligitur. Hoc Cicero pœnas perſequi hominis cæſi uocat, & pœnas expetere. Dicitur etiam parentare homini cæſo metaphoricè. Τιμωροῦσε ἡ τιμωροῦμαί σε, ἀντὶ τοῦ κολάζω.

Τιμωρία. ας. ἡ. ſupplicium, ultio, propulſatio.

Τιμωριτικός. crudelis, difficilis in condonādis maleficijs, ſeuerus, cupidus ultionis.

Τιμωρός. ῆ. ὁ. adiutor, ultor, ultionis perſecutor. Syneſ. ſic appellat dæmones hominibus infeſtos, quaſi βασανιστάς.

Τ Ι Ν. Τ Ι Π.

Τίν. tibi, aliquem, Doricè.

Τίνα τρόπον. quo modo.

Τιναγμός. ῦ. ὁ. concuſſus.

Τιναικτοπήληξ. ηκος. ὁ. galeam quatiens.

Τιναιτόμενος. ου. ὁ. agitatus.

Τινάσσω. μ. άξω. ϖ. αχα. quatio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τίνυται. ulciſcitur.

τινύω. μ. ύσω. ω. υκα. reddo, pendo.
τίνυμαι. punio.
τίνυμι δίκην. pendo pœnas.
τίνω. punio.
τίπτε. cur. per syncopam pro τίποτε. idem τίς δήποτε.

Τ Ι Σ. Τ Ι Τ. Τ Ι Φ.

τίς. τῦ τίνος. ὁ. ἡ. quis. Τὶς τῦ τινός, aliquis. Accipitur ἀντὶ τῦ μίας, hoc est, οὐ τῶν τυχόντων ἕις, non unus quiuis. Sic Cicero: Μέφ, ut facis, uelis esse aliquem. Τί uero ὀξυνόμενον sic accipitur ut quid interrogatiuum. Demosth. τί νόμῳ καὶ βασάνῳ? quid legi cum quæstione? Τί interdū ex superuacuo additur. Sic Terentius:

Subtristis uisus est esse aliquid.

Interdum τίς ἀντὶ τῦ ποιός. Demosth. τίς ἐγὼ πρὸς τοὺς συμβάλλοντας ἀνθρώπους, καὶ πρὸς τοὺς δυομένους ἐμί? Cicero id per qui dixit. Xenophon Socraticus qui uir & quantus? Τί etiam ἀντὶ τῦ οὐδέν. Demosth. καὶ τί κακὸν οὐ πασχόντων, nihil non mali patientibus. Πᾶς τις, unusquisq. παντί τῳ. ἀντὶ τῦ ἑκάστῳ καὶ παντί τινι.
τίς δήποτε. quis tandem.
τίσις. ιος. ἡ. pœna, ultio, punitio.
τισιφόνη. ης. ἡ. Tisiphone una furiarum.
τιταίνομαι. idem. interdum etiã calce oblino.
τιταίνω. μ. ανῶ. tendo, extendo, σαθμίζω.
τίτανος. ϑ. ὁ. Titanus mons Thessaliæ, à candore dictus.
τίτανος. ϑ. ὁ. calx.
τιτανωτός. τ. ὁ. calce oblitus, gypsatus.
τίταξ. clarus, præses, rex, ἔντιμος, δυνάστης.
τιτθή. ῆς. ἡ. nutrix.
τιτθίον. ου. τό. mamma.
τιτίζειν. titissare. est uocem ædere more passerculorum & aliarum auium.
τίτοι. dicuntur columbæ ex passerum salacitate qui solent τιτίζειν.
τιτράινω. κὴ
τιτράω. μ. άσω. ω. ακα. perforo, pertundo.
τιτρώσκω. μ. τρώσω. ω. τέτρωκα. uulnero. actiuum, accusatiuo iungitur.
τιτυβίζω. μ. ίσω. ω. ικα. garrio, hirundinum est cum uocem ædunt aut perdicum quorundam, sicut cęteri postea dicunt κικκαβάζειν.
τίτυρος. ου. ὁ. satyrus, aries maior, Laconum lingua, calamus.
τιτύσκομαι. obseruo, tendo.
τιτώ. ἡ ἡμέρα.
τίφη. ης. ἡ. blatta, quæ & σίλφη.

τίφος. humectus locus, καύϑυγρος τόπος, & τῖφος, ἕλος.
τίω. μ. ίσω. ω. ικα. honoro, soluo, id est, satisfacio. accusatiuo iungitur.

Τὸ Τ μεῖζ. τῦ Λ.

Τλάθημος. ϑ. ὁ. laborum patiens.
τλᾶθι καὶ τλῆθι. tolera.
τλάμ. άντος. ὁ. tolerans.
τλασίφρων. ονος. ὁ. patiens.
τλάω. μ. τλήσω. ω. ηκα. tolero.
τλεγγίς. ίδος. pecten, κτένιον. Dicit & σλεγγίς.
τλήθυμος. ϑ. ὁ. forti animo præditus, ἰσχυρὸς καρδίος.
τλημαθέω. miser sum, laboro.
τλημανθάνω. assuesco miseriæ.
τλῆμι. μ. ήσω. ω. ηκα. tolero. actiuum, accusatiuo iungitur.
τλημονέστατοι. laborioſi.
τλημοσύνη. ης. ἡ. patientia.
τλήμων. ονος. ὁ. miser, patiens.
τλῆναι. ausum fuisse.
τλιπάθεια. ας. ἡ. miseria, patientia.
τλιπαθής. ἐος. ὁ. ἡ. miser, laboriosus.
τλησίπονος. ϑ. ὁ. laboriosus.
τλητικῶς. patienter, ὑπομονητικῶς.
τλητός. τ. ὁ. tolerabilis.

Τὸ Τ μεῖζ. τῦ Μ.

Τμάγεν. separati sunt, dissecti sunt.
τμάσω. μ. άξω. ω. αχα. scindo. actiuum, accusatiuo iungitur.
τμήγης. ϑ. ὁ. arator, fossor.
τμήγω. diuido. poëticum.
τμηδόν. cæsim, festinanter.
τμῆμα. ατος. τὸ. particula.
τμήξω. secabo, à τέμνω.
τμῆσις. ιος. ἡ. sectio, scissio, diuisio, clades belli, figura cum dictiones cõpositæ diuidun-tur, id est, tmesis.
τμητικός. τ. ὁ. acutus.
τμητός. οῦ. ὁ. incissibilis, κοπτός.
τμῶλος. ϑ. ὁ. Tmolus mons Lydiæ.

Τὸ Τ μεῖζ. τῦ Ο.

Τὸ ἀνάπαλιν. è diuerso.
τὸ ἀπ' ἐκείνου. iam ex illo tempore.
τὸ ἀπὸ τούτου, καὶ τὸ ἀπὸ τῦδε. deinceps.
τὸ ἐπ' ἐμοί. quod ad me attinet. Lysias: τὸν ἐπ' ἐκείνῳ ἐλθόντα, εἰσώθης, & quantum in eo fuit seruatus es.
τὸ ἐμὲ ἦκον. quoad eius fieri potest.
τὸδε ἀντὶ τῦ γε.
τόδε, καὶ τοδί. hoc, huc.
τὸ δὲ ὕπερ. ad summum.

Τὸ δὲ πέρας. postremo.
Τὸ δοκεῖν. secundum opinionem, iuxta apparentiam.
Τὸ ἐλαττον. saltem.
Τὸ ἐμόν. quod ad me pertinet.
Τὸ ἔναρχος. nuper.
Τὸ ἐν ποσίν. id quod ad pedes est, hoc est, præsens est, siue quod instat.
Τὸ ἐξ ἀρχῆς. ab initio.
Τὸ ἐπίπαν, ἢ πεπίπαν, ut plurimum, in uniuersum.
Τὸ ἔσχατον. denique, extremo.
Τὸ ἑφεξῆς. sequela, series.
Τὸ ἧκον εἰς ἐμέ. quod ad me pertinet.
Τὸ ἡμέτερον. dicũt pro nos, aut nostra ratio. Vide Comment. Bud.
Τὸ καταρχάς. ab initio.
Τὸ κατ' ἐμέ. quantum in me est, pro uirili parte, mea ratio, meũ consilium, propositum, quod & τὸ ἐμὸν dicitur. Τὸ κατ' αὐτὸν, pro uiribus suis, quantum in illo erat.
Τὸ λοιπὸν. in posterum, deinde, de cætero.
Τὸ μακαίτατον. ad summum.
Τὸ μεταξύ. interea, interuallum.
Τὸ μὲν, & τὸδέ. aduerbialiter interdum ponitur, iungiturq; obliquis pro partim & partim, & cum & tum, & simul & tum geminatum. Dicitur & hoc per τὸ μέντοι, τὸ δέτι, & τοῦτο μὲν, τοῦτο δέ.
Τὸ μὲν ἐμόν. quod ad me attinet.
Τὸ μὲν ὅλον. in summa.
Τὸ νῦν εἶναι. ἢ
Τὸ νῦν ἔχον. τὸ ἐν τῷ παρόντι, nunc. τὸ νῦν εἶναι tamen est cum abundet in oratione.
Τὸ ὄντως. reuera.
Τὸ οὗ ἕνεκα. finem significat, hoc est, actũ. Vide Comment. Bud.
Τὸ πάλαι. quondam.
Τὸ πάλαι ὄνομα. nomen antiquum.
Τὸ παλαιόν. olim.
Τὸ παρὰ νόμων. id quod est contra leges.
Τὸ παράπαν. omnino.
Τὸ παραυτίκα. continuò, è uestigio.
Τὸ πλέον δέ. potissimum uero.
Τὸ πλέον ἢ. magis quàm, plus quàm.
Τὸ πρὸς ἀνδρῶν. locutio est cõpendiosa. Subintelligitur enim γένος, ab agnatis quòd ad agnatos pertinet. Vide πρός.
Τὸ σὸν μένος. pro τῷ σὴν ὀργήν.
Τὸ συμπάν. ad summum.
Τὸ τί. propter quod.
Τὸ τί ἦν εἶναι. apud Aristotelem est οὐσία. Vide Comment. Budæi.
Τὸ τῶ λόγου. ut est in prouerbio.
Τὸ τυχόν. paululum.
Τόθι. ubi.

Τ ὁ ι.

Τοί. tibi, illi, & coniunctio completiua. Vide Comment. Budæi.
Τοιγαροῦν. igitur, unde, ergo, itaque.
Τοιγάρτοι. ergo, proinde, igit, quo circa, atqui.
Τοῖδε. cæteri, hi.
Τοιθορύσσω. μ. ύξω. σ. υχα. moueo.
Τοίνυν. interdum in assumptionibus ponitur pro atqui, at, cæterum, sicut ἀλλὰ μήν. Est etiam συλλογισμὸς σύνδεσμος, & significat proinde. Aliquando significat igitur, licet non sit συλλογισμόν. Ponitur & pro μέντοι. Ἔτι τοίνυν, iam uero, atque etiam. οὐ τοίνυν, neque uero. ὅτι τοίνυν, quòd uero, & quòd autem. Interdum itaque quòd. Interdum τοίνυν παραπληρωματικὸν est, sicut uerò Latinis. Τοίνυν ἄν, cæterum. Bud.
Τοῖς τῇδε. præsentibus.
Τοῖος. ου. ὁ. καὶ
Τοιόσδε. talis.
Τοῖχος. ου. ὁ. paries.
Τοιχωδιφήτωρ. ορος. ὁ. prædo.
Τοιχωρυχέω. μ. ήσω. σ. κα. furor, fodio parietes.
Τοιχωρύχος. ε. ὁ. fur, effractor.
Τοίως. fortiter, pulchrè, exactè.

Τ ο κ. Τ ο λ.

Τόκα. tunc, pro τότε Doricè.
Τοκάς. άδος. ἡ. fœta, genitrix.
Τόκεν. propterea.
Τοκεύς. έος. ὁ. parens.
Τοκετός. ῦ. ὁ. partus.
Τοκιζόμενος. ὁ. fœneratus.
Τοκισής. οῦ. ὁ. fœnerator.
Τοκογλύφος. idem.
Τόκος. ου. ὁ. usura, partus.
Τοκοφορεῖν. fœnerari, usuram facere, τόκους λαμβάνειν.
Τόλμα. ης. ἡ. audacia.
Τολμάω. μ. ήσω. σ. κα. audeo. Præterea sustineo, hoc est, quippiam graue in animum induco & mihi impero. Sic Quintilianus: Sed non sustineo conscius esse mihi. Ponitur & pro καρτερῶ καὶ ὑπομένω. neutrum absolutum.
Τολμίας. ἡ ντος. ὁ. τολμητίας.
Τόλμημα. ατος. τὸ. audacia, facinus, molestia, strenuitas.
Τολμηρός. ῦ. ὁ. audax, temerarius.

τολμηρώτατος. audaciſſimus, cõfidentiſſimus.

τολμητής. ὁ τολμητίας, ἀπικώτερον tamen eſt τολμητής.

τολμητίας. ε. ὁ. temerarius, audax.

τολύπευμα. ατος. τὸ. collectio, de lana bene laborata dicitur, συναγωγή, κατασκευασὸν ἔριον.

τολυπεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. bene tracto, gubernо, diſpono, fatigor, laboro, excogito.

τολύπη. ης. ἡ. lana bene laborata.

ΤΟΜ. ΤΟΝ.

τομάω. μ. ήσω. ω. ηκα. deſidero propriè ſectionem. act. accuſatiuo iungitur.

τόμεοι. uocãtur quatuor dentes anteriores, ἀπὸ τῦ τέμνειν, id eſt ſecando. qui etiam διχασῆρες, & κτένες dicuntur.

τομεύς. έος. ὁ. ſector, caſtrator.

τομή. ῆς. ἡ, inciſio, ſectio.

τομικὸν. ῆς. ἡ. reſtis, & funiculus apud Vitru.

τομίας. ε. ὁ. uerres, euiratus.

τομίς. ίδος. ἡ. forfex.

τόμος. ε. ὁ. ἡ. inciſio, ſectio, charta, uolumẽ. ἀπὸ τῦ τέμνειν, id eſt ſecando, quòd excidatur è pellib. animantiũ, ὁ τεμνόμενος χάρτης.

τομὸς. inſtrumẽtum ferreum quo aliquid ſecatur, ὁ τέμνων σίδηρος. Τομὸς θουρίανος, Athenæus inqt marinus canis eſt, cuius fruſta Romæ Thuriani tomi ſiue pulmenti nomine uendebant tribus obolis in libras. hoc & thuriſionem & thurionẽ dici ſolitũ affirmat Latina lingua. galeotẽ & xiphiã quoq; dici ab aliquibus hunc piſcẽ uideo.

τόμυρις. ἡ. Tomyris, regina Scytharum.

τομώτερος. ε. ὁ. acutior. Si decus ſermonis pateretur (inquit Valla) poſſet transferri incidentior ſeu amputantior. Interpres in epiſtol. ad Hebræos penetrabilior uertit, à uerbo τέμνω ſeco ſiue incido deductum eſt.

τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον. eodem modo.

τοναῖος θρόμος, ὁ ἰσχυρός.

τονθορίζω. μ. ίσω. ω. ικα. καὶ τονθορύζω. ſuſurro, immurmuro ſub lingua: ut ſolẽt ſerui, quãdo à dominis uapulant uel obiurgantur.

τονθορυσμός. ύος. ἡ. ſtrepitus, uox.

τόνος. ε. ὁ. firmitas, contentio, tonus, cõcentus, uigor in picturis, id eſt, quod ſplendorem Latinè dicunt. Τόνοι item uocantur nerui in ſtomachi lateribus.

τονόω. μ. ώσω. ω. ωκα. firmo, roboro. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ΤΟΞ.

τόξα. τῶν. arcus pluralis numeri, frequẽter pro ſingulari numero τόξον uſurpatur.

τόξευμα. ατος. τὸ. ſagittatio. Sic propriè uocatur id quod ab arcu mittitur, ſagitta.

τοξεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ſagitto, iaculis peto. neutrum abſolutum.

τοξικὴ. ῆς. ἡ. ars ſagittandi.

τοξικὸν. nominatum uidetur (ut ſcribit Aegineta) quòd eo à Barbaris inficerentur ſagittæ, quæ τοξεύματα dicuntur.

τόξον. ε. τὸ. arcus, telum.

τοξότης. α. ὁ. ſagittarius.

τοξοφόρος. ε. ὁ. arcitenens.

ΤΟΠ.

τοπάζιον. lapis precioſus, ſic dictus ἀπὸ τ τοῦ πάζαν τὸ κτῆμα, quòd multo ſtudio quæratur. Eſt & inſula rubri maris, quòd quũ nebula eſſet, à nauigãtib. ſæpius quæſita eſt.

τοπάω. ω. άσω. ω. ακα. cõiecto, ſuſpicor. Troglodytarum lingua quæro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τοπαρχία. ας. ἡ. territorium.

τοπάσιον. conijciendum.

τοπεῖν. ὑπονοεῖν.

τοπὶς. ίδος. ἡ. arma nauis.

τοπικός. οῦ. ὁ. localis.

τοποθεσία. ας. ἡ. deſcriptio loci.

τόποι. οἱ. loci muliebres.

τοπομαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. per locos pugno nõ aperta acie. neutrum abſolutum.

τόπος. ε. ὁ. locus.

τόπῳ. loco & uice.

ΤΟΡ.

τορβικλος. ε. ὁ. querulus, delator, contentionis cupidus.

τόργος. ε. ὁ. uultur apud Siculos.

τορεία. ας. ἡ. ſculptura.

τόρευμα. ατος. τὸ. toreuma, id eſt opus torno factum.

τορευτὴς. tornator.

τορευτός. οῦ. ὁ. tornatus, laboratus.

τορεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. orno, ſculpo, laboro, torno conficio. neutrum, acuſ. iungitur.

τορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ferro transfigo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τόρμη. ης. ἡ. repagulum.

τορμὶς. domina, regina.

τόρμος. ε. ὁ. modius rotæ, in quo uoluit axis.

τορνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. τορεύω, ſculpo. neutrum, accuſ. iungitur.

τόρνευμα. ſcobs, ramentum.

τόρνος. ε. ὁ. tornus, inſtrumentum quo uaſa detornantur, id eſt ſcalpuntur, interdum cauantur.

Τορνόω. μ. ώσω. ω. ωκα. circunſcribo aliquid circulo. neutrum, accuſ. iungitur.

Τορόνη. ης. ἡ. coclear quo olla mouetur.

Τορώνη. ἡ. regio apud Ariſtotelem.

Τόρως. grauiter.

Τ Ο Σ.

Τοσαυτάκις. toties.

Τοσαύτη. ης. ἡ. tanta.

Τοσαχῶς. tot modis.

Τόσον. καὶ

Τοσόνδε. καὶ

Τοσονδί. tantum, paululum.

Τόσος. η. ὁ, tantus.

Τοσοῦσθαι. uenerari.

Τοσούτοις ὕστερον χρόνοις. tanto poſt tempore.

Τοσοῦτον καθόσον. hactenus, quatenus.

Τοσοῦτον ὅσον. hactenus.

Τοσοῦτον. ἀντὶ τοῦ τοῦτον.

Τοσοῦτος. η. ὁ. tantus, tot.

Τοσῷ μᾶλλον τι. tanto magis.

Τοῦτο μὲν καὶ τοῦτο δέ. partim.

Τ Ο Τ. Τ Ο Υ.

Τότε. tunc.

Τότε δὴ τέλος. tum demum.

Τοῦ γὲ τοῦτο ποιήσει, pro διὰ τί;

Τοῦδε. ſic.

Τοῦ λοιποῦ. deinceps, poſthac, in futurum, poſtea.

Τοῦ χάριν. qua de cauſa.

Τοὐλάχιστον. ſaltem.

Τοὐμόν. meum.

Τοὐμὸν μέρος. pro uirili parte.

Τοὐμοῦ. τό. pro τὸ ἐμοῦ.

Τοὐναντίον. præpoſterè, ex diuerſo.

Τοὕνεκα. propterea.

Τοὕνεκα ταῦτα; quorſum hæc?

Τοὐποιοῦντος. pro τῷ μέλλοντι, τῷ τυχόντος.

Τοὐντεῦθεν. deinde.

Τοῦπος. pro τὸ ἔπος.

Τοὔργον. pro τὸ ἔργον.

Τούς ἀντὶ τοῦ οὗς. & ἀντὶ τοῦ τούτους.

Τοὺς ἐν ἡλικίᾳ. uocabant ad bellum per ætatem idoneos.

Τοὔσχατον. extremum, maximum.

Τοῦτο. hoc. Plato: Ἀλλ' ἡγοῦμαι παντὸς μᾶλλον εἶναι παρὰ τοῦτο σωτηρίαν τῇ πόλει, μὴ τοὐναντίον. Exiſtimo in primis ab hoc ſalutē eſſe & perniciem. Quod Latini imitati ſunt, ut ab equitibus paratus.

Τοῦτο γοῦν. id demum.

Τοῦτο μὲν. cum ſequitur rurſum τοῦτο δὲ expo nendum partim & partim, uel nunc nunc, cum & tum, ſimul & ſimul, tum & tum. Et iungitur etiam obliquis caſibus. Id quod ideo fit quia aduerbialiter cōſtruitur in hac ſignificatione. Demoſthe. Τοῦτο μὲν τοίνυν Θασίους τοὺς μετ' ἐκφάντου, ὥς ἠδικήσατε, ἐὰν ἀφέλητε τὴν ἀτέλειαν. τοῦτο δὲ Ἀρχέβιον καὶ Ἡρακλείδην οἱ Βυζάντιον παραδόντων. Simul enim Thaſios, ſimul Archebium iniuria afficietis.

Τόφρα. interim, tandiu, aliquando, tunc.

Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ρ.

Τραβᾶιοι. chlamydes præcioſæ apud Romanos, trabæ.

Τράβεα. ας. genus ueſtis. Dionyſius libro ij. τηβέννας ἐκπεπορπημένοι πορφυρούς φοινικοπαρύφους ἃς καλοῦσι τράβεας, togas annectentes fibulis circūdiſtinctas purpura ſub tegmine puniceo quas trabeas uocant.

Τραβίτης. ὁ κύων.

Τραγαναί. ὰι. hircænæ genus quoddā capraꝝ ſic uocatum.

Τραγάω. hirceſco. Hiſtor. lib. v. cap. xviij. ἀφ' ὧν μὴ ζᾶς ἀμπέλους ὄζῃ μὴ φέρωσι τραγᾶν κα- Τραγεῖν. comedere. λοῦσι.

Τράγειος. ε. ὁ. hyrcinus.

Τραγέη. ης. ἡ. pellis hirci.

Τραγέλαφος. ε. ὁ. animal hirco & ceruo ſimile, tragelaphus.

Τραγήματα. τῶν. bellaria, id eſt ſecūdæ menſæ.

Τραγίζειν. olere hircum.

Τραγικὸν πάθος. miſerabilis calamitas.

Τραγικός. οῦ. ὁ. hircinus.

Τραγικῶς. tragicè.

Τράγιον. ε. genus fruticis.

Τραγικώτατον. τὸ. tragœdijs maximè celebratum.

Τραγοδιδάσκαλος. ε. ὁ. qui tragœdiam recitat.

Τραγομάσχαλος. ου. ὁ. qui uirus alarum olet, hircoſus uocatur.

Τραγόπωγον. ου. barbula hirci.

Τραγορίγανίτης οἶνος. ex hircina origano confectum uinum.

Τράγος. ε. ὁ. hircus. Item omnis grauis olentia, in primis quæ ſub alis ſentitur.

Τραγοσκελής. ἐος. ὁ. Panos epithetum, hircina habens crura.

Τραγῳδάριον. ου. τὸ. tragœdiola.

Τραγῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. cano, deploro, oſtēto.

Τραγῳδία. ας. ἡ. tragœdia. Polyb. de religionibus Romanorum loquens uocat admirationem & terrorē religionis iniectæ populo ab Auguribus & Pontificibus.

Τραγῳδός.

Τραγῳδός. οῦ. ὁ. tragœdus.

Τρακταίζω. dealbo, paro.

Τράκτορ. ε. τὸ. cera quæ facta eſt alba.

Τράλλεις. ἀι. Trallis urbs Lydiæ, iuxta Mæandrum fluuium, quæ prius Anthea uocabatur.

Τραλλός. οῦ. ὁ. amarus.

Τράμις. podex, ὁ πρωκτός.

Τράμπις. ιος. ἡ. nauicula ad traiiciendum.

Τρανής. ἐος. ὁ. ἡ. καὶ

Τρανός. οῦ. ὁ. integer, adultus, uerus, manifeſtus. Item clarus, planus, perſpicuus, & diſertus.

Τρανοῦσθαι. τὸ καταλάμπεσθαι.

Τρανῶ. planum facio, declaro, illuſtro, & ἐκφαίνω.

Τρανῶς ὁρᾶν. perſpicuè uidere.

Τρανότερον. magis perſpicuum & clarius.

Τρανωτικός. explanator.

ΤΡΑΠ. ΤΡΑΣ. ΤΡΑΥ.

Τράπεζα. ης. ἡ. menſa.

Τραπεζίης. ε. ὁ. menſalis. Sic uocat Plutarch. eum qui uerticuli cibiq; cauſa diligit amicum, non ex animo: quem & αὐτολίκνθον uocat.

Τραπεζεύς. έος. ὁ. conuiua, paraſitus.

Τραπέζιον. ε. τὸ. abaculus, quicquid quadrilaterum eſt extra ſpecies Diametri.

Τραπεζίτης. ε. ὁ. nūmularius, monetarius, menſarius.

Τραπεζιτικὰ γράμματα. rationes menſæ & argentariorum.

Τραπεζοκόμος. ε. ὁ. καὶ

Τραπεζοποιός. ὁ. ſtructor, qui menſam curat, & ad eam ſpectantia. οὐχ' ὁ μάγειρος, inquit Heſych. ἀλλ' ὁ τῆς πόσης πρὸ τοῦ συμπόσια παρασκευῆς ἐπιμελούμενος.

Τραπιλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. ſubinde muto.

Τραπελός. οῦ. ὁ. mutabilis.

Τραπίω. μ. ήσω. σ. ικα. calco uuas in lacu.

Τρασιά. ᾶς. ἡ. locus ubi ſiccātur ficus & caſei. Vide Suid. & Heſych.

Τραυλίζομαι. καὶ

Τραυλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. balbutio, titubo, torta lingua ſum. neutrum abſolutum.

Τραυλισμός. οῦ. ὁ. balbuties.

Τραυλός. οῦ. ὁ. balbus, blæſus.

Τραυλότης. ητος. ἡ. blæſitas. Ariſtoteles: ἡ μὲν οὖν τραυλότης, τῷ γράμματός τινος μὴ κρατεῖν. καὶ τοῦτο ὃ τὸ τυχόν. ἡ δὲ ψελλότης τῷ ἐξαίρειν τι ἢ γράμμα ἢ συλλαβήν. ἢ δὲ ἰσχνοφωνία ἀπὸ τ μὴ δύνασθαι ταχὺ συνάψαι τῷ ἑτέραν συλλαβήν

τῷ ἑτέραν. Vide βλαισός.

Τραῦμα. ατος. τὸ. uulnus.

Τραυματίας. ε. ὁ. uulneratus.

Τραυματικός. οῦ. ὁ. uulnerarius, aptus ſanandis uulneribus.

Τραυματισθῆναι. uulneratum eſſe apud Thucyd. pro τρωθῆναι.

Τραύξαινα. τὰ. quæ ex præſepi decidūt, & quæ iumentis ex pabulo reliqua fiunt. Item ſpinoſa quædam, & ligna arida. Suid.

ΤΡΑΦ. ΤΡΑΧ.

Τραφερή. ῆς. ἡ. terra arida.

Τραφερός. ᾶ. ὁ. ſiccus, compactus.

Τράφηξ. ηκος. tabula qua panis ad furnum fertur, labium nauis in quo ſcalmi ponuntur, lignum.

Τραχεῖα. fiſtula quædam per quam fluit ſpiritus ab ore ad pulmonem. Vide Gell. libro xvii. cap. xij.

Τραχέως. ἀνδρείως.

Τραχηλίζομαι. μ. ίσομαι. σ. ισμαι. timidus ſum, aperio, ſuperbio.

Τραχηλίζω. μ. ίσω. σ. ικα. diuido animal per ſpinam, iugulo, reſupino, ſalto.

Τράχηλος. ε. ὁ. collum, ſpina à uertice ad finem, ceruix.

Τραχύνω. μ. υνῶ. σ. υνκα. aſperū facio. actiuū, accuſatiuo iungitur.

Τραχύς. έος. ὁ. aſper, ſcaber.

Τραχύς ὀργήν. iracundus.

Τραχυσμός. ᾶ. ὁ. καὶ

Τραχύτης. ητος. ἡ. aſperitas.

Τραχυφωνία. ἡ. aſperitas uocis.

Τραχώδης. εος. ὁ. ἡ. aſper, durus.

Τράχωμα. ατος. τὸ. palpebrarum ſcabritia interior.

Τραχών. ῶνος. ὁ. locus ſaxoſus.

Τ Ρ Ε.

Τρεβλός. ᾶ. balbus.

Τρέμω. tremo.

Τρέπομαι. fugo, in fugam uerto. cum accuſatiuo. Eſt etiam eò redigor, eò deſcendo. ἑτέραν τράπεσθαι, aliam uiam ingredi, aliā rationem rei peragendæ inſtituere. Subintelligitur ὁδός.

Τρεπόμενοι. οἱ. fugientes.

Τρεπτός. οῦ. ὁ. uertibilis.

Τρέπω. μ. έψω. σ. εφα. uerto, muto, perſequor, fugio ex timore. actiuum, accuſ. iungitur.

Τρέσαν. deterriti ſunt.

Τρέσης. ε. ὁ. timidus.

Τρέφεσθαι. uegetari.

Τρέφομαι. augeor.

Τρέφω. μ. θρέψω. ω. ἔφα. nutrio. actiuum, accusatiuo iungitur, & futurum per θ incipit, ut differat à τρίψω, quod est futurũ à τρίπω.

Τρεχέδειπνοι. apud antiquos uocabantur, qui cunctantius & lentius ad conuiuium uenie bant, κατ' ἀντίφρασιν, ut apparet, cessatoribus celeritatem tribuentes.

Τρέχνος. ϑ. ὁ. truncus, planta.

Τρέχω. μ. δραμοῦμαι. ω. ἔδραμηκα. curro, aoristus secund. ἔδραμον. neut. absolutum.

Τρέω. μ. τρέσω. ω. ηκα. timeo, fugio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τρέω. μ. κόσω. ω. ηκα. τὸ τρέπω.

Τ Ρ Η. Τ Ρ Ι.

Τρῆμα. ατος. τὸ. foramen, ὀπή.

Τρηματῶδης. εος. ὁ. ἡ. foraminosus.

Τρήπω. μ. τρήψω. ω. ηφα. perforo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Τρήρων. ονος. ἡ. colũba, sic dicta à timiditate.

Τρήσκαοι. ceremoniæ.

Τρητός. τ. ὁ.. foratus, tessellatus.

Τρία ἡμιμναῖα. sesquimina, id est, tres seminæ.

Τρίαινα. ης. ἡ. tridens.

Τριαινατήρ. ῆρος. ὁ. agricola, qui tridente utit.

Τριακάς. άδος. ἡ. trigesima dies mensis. Accipitur pro mense apud Atticos.

Τριάκις. ter Laconicè.

Τριακονθάμματος. ζ̃. triginta maculas (nisi interdum sit pro uincula) habentia.

Τριακονθήμερος. qui habet triginta dies.

Τριάκοντα. triginta.

Τριακονταετής. ές. ὁ. ἡ. trigẽnis, cum ætatem signat, acuitur: cum tempus, penacuitur.

Τριακόντορος. ϑ. nauis triginta remorum.

Τριακοντώρυγα. ζ̃. triginta uallos habentia.

Τριακόσιοι. οἱ. qui sunt primi census.

Τριάς. άδος. ἡ. trinitas, numerus ternarius.

Τ Ρ Ι Β.

Τρίβακον. ϑ. τὸ. lacerũ pallium, trita lacerna.

Τριβάρβαρος. ϑ. barbarissimus.

Τριβή. ῆς. ἡ. mora, exercitium.

Τριβολεκτράπελα. ζ̃. composita dictio ἐκ τοῦ τριβόλου, καὶ τραπέλου, pro duris, inconditis, & nihili rebus usurpatur ab Aristophane. in Nebul. ὁ σωμύλλων καζ̃ τὼ ἀγορὰν τριβολεκτράπελ' οἷά περ οἶνῦρ.

Τρίβολος. ϑ. tribulus, instrumentũ bellicum.

Τρίβος. ϑ. ἡ. semita, callis.

Τρίβροχος. ter madefactus.

Τρίβω. μ. ἴψω. ω. ιφα. tero. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τρίβων. ωνος. ἡ. uestis lacera, pallium, frugalis, rudis, ἔμπειρος, ueterator.

Τριβώνιον. ϑ. τὸ. uestis attrita.

Τριβωνοφορία. ας. ἡ. uestis uilis gestamen.

Τριβωνοφόρος. ϑ. ὁ. lacera & attrita ueste indutus.

Τριβωνοφορῶ. gestare pallium.

Τ Ρ Ι Γ. Τ Ρ Ι Δ. Τ Ρ Ι Ε.

Τριγέρων. qui treis ætates uixit, ueluti Nestor, hoc est nonagenarius. Suid.

Τρίγλα. ης. ἡ. mulus piscis.

Τρίγλαυος. ϑ. ὁ. perfectus, habẽs treis oculos: nam γλήνη pupilla oculi dicitur.

Τριγλῶχιν. ινος. ὁ. trisulcus.

Τριγονία. ας. ἡ. tertia ætas.

Τριγός. τ. ὁ. septum, munitio.

Τριγχός. paries, σφάνη, mœnia, septum, circumuallatio, περιβολή.

Τρίγωνον. τὸ. triquetrum.

Τρίγωνος. ϑ. ὁ. triangulus, triangularis.

Τρίδουλος. ϑ. ὁ. seruus ex tertia generatione.

Τρίδυμοι. οἱ. ter gemini.

Τριέμβολον. tribus repagulis munitum, forte ac firmum: nauigẽ quoddã genus, ut Nestoris nauis apud Hom.

Τρίενος. trimus.

Τριέσπερος. ϑ. ὁ. prolixus, triuesper.

Τριετῶν. εος. τὸ. triennium.

Τριετές, uerò cum acuto in fine, trienne.

Τριετηρικός. τ. ὁ. triennalis, à τρὶς & ἔτος: unde τριετηρικά, trieterica, sacra Bacchi: quia tertio quoq; anno celebrabantur.

Τριετηρίς. ίδος. ἡ. trieteris, id est, triennium.

Τριετής. trimus.

Τρίζειν. ædere uocem miserabilem, & dolorem testantem, stridere.

Τ Ρ Ι Η. Τ Ρ Ι Κ.

Τρῖήμερος. ϑ. ὁ. ἡ. triduanus, tertio die.

Τρῖημιπόδιον. ϑ. τὸ, sesquipes.

Τρῖημιχοῖνιξ. sesquichœnix.

Τρῖηραρχέω. μ. κόσω. ω. ηκα. conduco triremem proprijs sumptibus. neutrum absolutum.

Τρῖηραύλης. ϑ. ὁ. tibicen.

Τρῖήρης. εος. ἡ. triremis.

Τρίηρον. ϑ. τὸ. nauicula, cymba.

Τριηροποιός. τ. ὁ. faber, qui triremes construit.

Τρικάρηνος. triceps, tergeminus.

Τρικέφαλος. ϑ. ὁ. triceps.

Τρικλίνιον. ϑ. τὸ. καὶ

Τρίκλινος. ϑ. ὁ. triclinium.

Τρικόννητος. ϑ. ὁ. dignus qui sæpius pereat, ὁ πολλάκις

πολλάκις ἀπολέσθαι ἄξιος ἢ καταχωσθῆναι. Hesychius.

Τρήρων. ωνος. ὁ. triremis.

Τρικυμία. ας. ἡ. ζάλη, fluctus ingens, procella maxima. Est autē tempestatis genus, ὅταν τὰ τρία κύματα εἰς ἓν συναφθῇ. Accipit apud Platonem pro maximo risu. Vide cōmentarios Budæi.

Τρίλισσος. ου. ὁ. multum rogatus.

ΤΡΙΜ. ΤΡΙΝ. ΤΡΙΞ.

Τρίμαμμα. ης. ἡ. tritauia.

Τριμερής. ές. ὁ. ἡ. tripartitus.

Τρίμηνος. ου. ὁ. trium mensium.

Τρίμμα. ατος. τὸ. dicitur is qui tritus in rebus & exercitatus est, ueterator, ἀντὶ τοῦ τετριμμένος ἐν λόγοις. Sic Latinis scelus pro scelesto. Quintil. dicit attrita actu forensi ingenia.

Τρίμμοι. sunt tramites & limites transuersi in agris.

Τρίμνων. pro eo quod est τριῶν μνῶν.

Τριμόριον. ου. τὸ. dodrans.

Τρίμορφος. ου. ὁ. ἡ. triformis.

Τρίναξ. ακος. instrumentum rusticum ligneū, γεωργικὸν ἐργαλεῖον.

Τρίξα. pro τρίχα. triplicia.

ΤΡΙΟ. ΤΡΙΠ. ΙΣ.

Τριοβολιμαῖος. triobolaris, id est tribus obolis dignus.

Τριοδῖτις. ιος. ἡ. triuia.

Τρίοδος. ου. ὁ. triuium.

Τριόρχης. ὁ. buteo, accipitris genus à testiculorum numero.

Τρίπαιδες. ὧν. trium filiorum matres.

Τρίπαππος. ου. ὁ. tritauus.

Τρίπλαξ. ακος. ὁ. ἡ. triplex.

Τρίπλεθρον. ου. τὸ. trium iugerum.

Τριπόδισκος. ου. uicus est sub agro Megarico.

Τρίπόθητος. ου. ὁ. optatissimus.

Τρίπολος. ου. ὁ. ἡ. tertiatus, de terra ter aratrū passa dicitur, à πολέω, aro, uerto.

Τρίπους. οδος. ὁ. tripus, olla tripes, & omne quod habet treis pedes. Τρίποδες ἀναθήματικοί, qui dicantur, uide supra in ἀνάθημα.

Τριπλήριον. ου. τὸ. omne quo fricamus, uel scalpimus aliquid.

Τριπλόος. οῦ. ὁ. concisus, contusus.

Τρίπλυχος. ου. ὁ. triplex.

Τρίς. ter.

Τρισαλιτήριος. ου. ὁ. peccator, ἁμαρτωλός.

Τρισευδαίμων. ter felix, felicissimus, τρισμακάριος.

Τρισίππιον. ου. τὸ. ceu rotula quædam, publica nota quæ igni candefacta, malis equorum imprimi consueuit.

Τρισκακοδαίμων. ονος. ὁ. ter infœlix.

Τρισκατάπυστος. ου. ὁ. tribus mortibus dignus, despuendus.

Τρισμάκαρες. οἱ. ter beati.

Τρισμός. οῦ. ὁ. stridor.

Τρισόλβιος. ου. ὁ. ter fœlix.

Τρισοιχοί. per tres ordines, aduerbium.

Τρίσομος. ὁ. tres habens cuspides, hastæ epitheton.

Τρίσωμος. ου. ὁ. tricorpor.

ΤΡΙΤ.

Τριταγωνιστής. οῦ. ὁ. certator, siue histrio tertiȩ ordinis, histrio qui tertias & ultimas fabulæ parteis agit. In hominem uilem dicitur, quod probrosè Demosthen. Aeschini obiecit: hinc τριταγωνιστέω. μ. ήσω. ω. ηκα. huiusmodi histrionem ago.

Τριταῖος. ου. ὁ. tertianus, id est die tertio aliqd faciens.

Τρισάλαντον. τὸ. pondus trium talentorum, siue quod tribus talentis constat.

Τριτάτανυσον. τὸ. longum, extensum.

Τρίτατος. ου. ὁ. tertius.

Τριτεκκαίδεκα. ης. ἡ. trineptis.

Τριτέκνος. ου. ὁ. trinepos.

Τριτεύς. ternarius, mensura sedecim chœnicum, bes hemimedimni.

Τριτημόριον. ου. τὸ. triens.

Τριτογένεια. Mineruæ epitheton, quòd apud Tritonem Africæ fluuium apparuerit.

Τριτόμηνις. tertia mensis dies.

Τρίτον. tertium, aduerbialiter.

Τρίτον ἡμιδραχμον. duæ drachmæ & semis.

Τριτοπάτωρ. ορος. ὁ. proauus.

Τρίτος. ου. ὁ. tertius. διὰ τρίτης, tertio die, apud Galenum sæpe.

Τριτύς. ὑος. legitimum erat sacrificium ex tribus uictimis constās, uidelicet porco, ariete & hirco, authore Aristot.

Τριτώ. οός. ἡ. caput.

Τρίτωνα. nomen instrumenti musici.

ΤΡΙΦ. ΤΡΙΧ.

Τριφαλαγγία. triplex phalanx.

Τριφάριος. ου. ὁ. ἡ. triplex.

Τρίφυλλον. ου. trifolium herba.

Τριφυής. ῆ. ὁ. triplex.

Τριχάϊσες. qui assiduò uersantur in prælijs, ueluti assiduè concutientes ac motantes cri-

ſtas, in quibus plerunq; capillorum quadã ſimilitudine propendẽt equinæ ſetæ, unde illud, Criſtaq; hirſutus equina. Aliò tamẽ retulit Heſiodus, nimirum ad treis diuerſos populos qui Cretam incoluerunt: Pelaſgos uidelicet, Achęos, & Dores, ut, πάντες γὰρ τριχάϊκες καλοῦνται, οὕνεκα τρισσὴν. Γαῖαν ἐπὰς πάτρης ἐδάσαντο omnes uerò Trichaices uocãtur, quoniam procul à patria terram diſtribuerunt trifariam.

Τρίχαι. ſardæ piſces.

Τρίχακτον. ϑ. τὸ. pecten.

Τρίχαπτον. ϑ. τὸ. quod ex crinibus cõtextũ eſt.

Τρίχες. ἀι. capilli, à nominatiuo θρίξ. Noni. Marcellus annotat tricas dici Latinè extrita aſpiratione.

Τριχῇ. in treis parteis.

Τρίχινον. τὸ. τριπόρυφον.

Τριχθά. tripliciter.

Τριχία. ας. ἡ. mãmarum uitium, pilarẽ morbum adpellant.

Τριχίαι. ἀι. ſardæ.

Τριχίασις. quaſi capillatio, anguſtiſſima rogme eſt ſenſum fallens plerũq;, eamq; ob cauſam latens, quæ quia nõ facilè ſe oſtendit, mortis cauſam ſæpe affert. A capillis Græci eam nominauerunt, quoniã anguſta, exilis, & ſenſum effugiens, quales capilli ſunt in calua capitis diſcurſu.

Τριχίδις. ſardinæ, genus piſcis, qui & τρίγαι uocantur.

Τρίχινον. ϑ. ὁ. ueſtis ex pilis confecta.

Τρίχινος. ϑ. ὁ. ex pilis uel ſetis compoſitus, & contextus, laneus.

Τριχοβρῶτες. uermes qui pilos arrodunt, ut ſunt tineæ, teredines &c.

Τρίχοθεν. tribus ex locis.

Τριχονόμος. ϑ. ὁ. comatus, comæ ſtudioſus.

Τριχολάβιον. καὶ

Τριχολαβίς. uolſella.

Τριχολογεῖν. de rebus leuibus diſceptare.

Τρίχορδα. trifida.

Τρίχορδον. τὸ. organum muſicum.

Τριχορρόουντες. οἱ. qui patiuntur defluxum capillorum.

Τριχοτρῶκται. animalia quæ pilis ueſcuntur, τριχοβρῶτες, ut σῆπες, & θρίπες.

Τρίχρονος. ϑ. ὁ. trium temporum.

Τριχουνιαῖος. ϑ. ὁ. tricongialis.

Τριχοφυὶς. τὸ. quod reſtituit capillos.

Τριχώδης. εος. ὁ. ἡ. capilloſus.

Τρίχωμα. ατος. τὸ. coma, uillus.

Τριχωμανὶς. τὸ. fidicula.

Τρίχωρος. ϑ. ὁ. ternum capax.

Τρίχωσις. ιος. ἡ. λαχμός.

Τριχωτόν. pars ea capitis quæ capillis tegit, calua, cranium.

Τριψημερίω. milito, attraho horas.

Τρίψις. ιος. ἡ. tritio, fricatio.

Τριώπης. ϑ. ὁ. trioculus.

Τριώροφος. ϑ. triplex laquearium & culmen habens.

Τ Ρ Ὸ.

Τρόειν. lædere, ſecare.

Τροβώνη. ης. ἡ. linteum.

Τροῖα. ας. ἡ. Troia, quæ & Ilium.

Τρόμαξε. intremuit.

Τρομβώδης. ϑ. ὁ. turbinatus.

Τρομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tremo, timeo.

Τρομητός. οῦ. ὁ. tremulus.

Τρόμος. ϑ. ὁ. tremor.

Τρομώδης. εος. ὁ. ἡ. tremulus.

Τροπαί. bruma.

Τρόπαιον. ϑ. τὸ. trophæum, uexillum, ſignũ quod uictores erigebant, ubi hoſtes in fugam uertiſſent, ἀπὸ τῆ τρέπειν. Veteres Attici circunflectebant penultimã, Iones uerò penacuunt.

Τροπαίουχος. ου. ὁ. in cuius poteſtate ſunt trophæa, uertitur à Dionyſ. Iupiter feretrius. aut σκυλόφορος, aut ὑπερφερίτης, ὅτι πάντων ὑπερέχει, καὶ πᾶσαν ἐν κύκλῳ περιείληφε τῶν ὄντων φύσιν τε καὶ κίνησιν.

Τροπαιοφορία. cum in pompa circunferuntur & oſtentantur monumenta uictoriæ.

Τροπαιοφόρος. trophęũ ferens, anteſignanus.

Τροπαλίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. καὶ

Τροπαλίζω. uerto.

Τροπαλισμός. ῦ. ὁ. conuerſio, mutatio.

Τροπαλός. οῦ. ὁ. aſper.

Τροπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. retrouerto. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τροπὴ. ῆς. ἡ. mutatio, conuerſio, fuga, ἥπα. & pro ſolſtitio accipitur, addito χειμερινὴ, uel θερινὴ.

Τρόπις. ιος. ὁ. remus.

Τροπίας. de uino dicit quod uapeſcit, & uim ſuam perdere cœpit, quod etiã ἐντροπίας dicitur.

Τροπικῶς. allegoricè.

Τροπίς. ιος. ἡ. carina.

Τρόποι. οἱ. lora quibus remus ſcalmo alligat.

τροπολογία. cum sermo ad emendationem morum dirigitur.

τρόπον τινά, quodammodo.

τρόπος. ου. ὁ. modus, mos, sententia, uoluntas, ratio. ἀπὸ τρόπου est ἔξω τῶν τρόπων, alienũ ab honestis moribus: quòd bonis moribus non conueniat. Ab re Latinè dicitur. huic opponitur πρὸς τρόπον, id est, è re.

τροπῶμαι. fundo, fugo, καταγωνίζομαι.

τροποφορέω. μ. ήσω. ω. ηκα. mores tolero, morem gero. neutrum absolutũ. Accusatiuo. Lucas in Act. ἐτροποφόρησαν αὐτούς.

τροπόω. μ. ώσω. ω. ωκα. in fugam uerto, uinco. actiuum, accusatiuo iungitur.

τροπωτήρ. ῆρος. lorum quo scalmus remo alligatur, clauum.

Τ Ρ Ὄ Φ.

τροφαλίδες. ὰι. colostra.

τροφαλίς. ίδος. caseus, τυρός. uide Suidam.

τροφεῖον. ε. τὸ. merces educationis, educatio

τροφεύς. έος. ὁ. educator, nutritius.

τροφή. ῆς. ἡ. educatio, nutrimentum, esca, alimonia, alimentum, uictus, commeatus. Etiam potum comprehendit.

τρόφι. pro τρόφιμον, magnum, plenum.

τροφίας ἵππος Aristoteli est, qui domi nutritus est, non in armento. Dicuntur etiam τροφίαι ad differentiam gregariorum, & armentitiorum, quos φορβάδας uocant.

τροφίμη. ης. ἡ, mater, domina.

τρόφιμος. ου. ὁ. nutritus, magnus, adultus, alumnus, nutritor.

τροφόεις. εντος. ὁ. bene educatus.

τροφός. οῦ. ὁ. ἡ. nutritor, uel nutrix seu altrix. Dicitur & neutro genere τροφόν.

τροφώνια. τὰ. festa Trophonij.

Τ Ρ Ο Χ.

τροχάζω. μ. άσω. ω. κα. curro, cedo, festino, προλαμβάνω.

τροχαῖος. ου. trochæus, pes constans syllaba longa & breui.

τροχαλός. οῦ. ὁ. rotundus, asper, rotabilis.

τροχηλατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. aurigor.

τροχηλάτης. ε. ὁ. auriga.

τροχήλατος. ε. ἡ. locus ubi agitur rota.

τροχία. ας. ἡ. orbita, cursus, uestigium.

τροχίλιον. ε. τὸ. rotula.

τροχίσκος. ε. rotula, pastillus.

τροχμαλόν. calculus, lapillus.

τροχοειδής. ες. ὁ. ἡ. rotæ speciem habens.

τροχόεις. εντος. ὁ. rotundus.

τροχός. ῦ. ὁ. reuolutio, rota.

Τρόχος. ου. ὁ. cursus.

Τ Ρ Υ.

Τρυβλίον. ου. τὸ. catinus, patella, ollula, acetabulum.

Τρυγάω. μ. ήσω. ω. ηκα. uindemio. neutrũ, accusatiuo iungitur.

Τρυγερός. ᾶ. ὁ. feculentus.

Τρυγετός. οῦ. ὁ. uindemia.

Τρύγη. ης. ἡ. nunc triticum significat, nunc ordeum, nunc fructum quemlibet.

Τρυγητής. ᾶ. ὁ. uindemiator.

Τρυγητός. οῦ. ὁ. uindemiæ tempus.

Τρύγητον. ου. ὁ. uindemia, id est, uua.

Τρυγίας. ου. ὁ. fex.

Τρύγινος. ου. ὁ. fecatus. Plin. lib. xxxv. è uinaceis fecere tryginon.

Τρύγλοπος. ε. ὁ. uas uimineum, quod supponi tur buccę torcularis, quando musta fluunt, ὁ ὑλισπὸς σάκινος.

Τρυγῳδέω. conuitior, scommate noto. De scenicis qui ora fece perluebãt. Vide adagiũ, E plaustro loqui.

Τρυγών. όνος. ἡ. turtur.

Τρυγὼν θαλασσία. pastinaca marina, ex numero uenenatorum.

Τρύζω. μ. ύσω. ω. υκα. strido, obstrepo, gemo, tryssо. neutrum absolutum.

Τρυμαλιά. ᾶς. ἡ. foramen.

Τρύξ. γός. ὁ. fex. Veteres item uinũ uocabant τρυγά, à præcipua, quæ in eo pars est. Et τρυγᾶν pro uindemiare.

Τρύπα. ας. ἡ. foramen.

Τρυπάνη. ης. ἡ. terebrum.

Τρυπανίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. terebro, perforo.

Τρύπανον. ου. τὸ. terebrum.

Τρυπάω. μ. ήσω. ω. ηκα. terebro, perforo, aperio, patefacio, pertundo. Vnde τετρυπημένον πίθον, pertusum dolium. actiuum, accusatiuo iungitur. Τετρυπημέναι ψῆφοι dicebantur etiam αἱ ἀναιροῦσαι. Sicut αἱ σώζουσαι καὶ ἐλεοῦσαι. etiam πλήρεις uocabantur.

Τρύπημα. ατος. τὸ. foramen.

Τρῦσις. morbus, labor.

Τρύσκω. τρύχω, ξηραίνω.

Τρυσμός. ῦ. ὁ. gemitus.

Τρυσός. ῦ. ὁ. æger, imbecillis.

Τρυτανεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. trutino.

Τρυτάνη. ης. ἡ. trutina.

Τρυτοδόχη. ης. ἡ. theca trutinæ.

Τρυφηναρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sum tribunus.

Τρυφήν. ύος. ἡ. tribus.

Τρυφάλεια. ας. ἡ. galea, & conus galeæ.

Τρυφαλίδις. ἀι. ſerum, coloſtra.

Τρυφάω. μ. ήσω. ω. ηκα. delicior, genio indulgeo, delicioſe ago. neutrum abſol.

Τρυφερόβιος. delicata, ſuauis uita.

Τρυφερός. ᾶ. ὁ. delicatus, tener.

Τρυφερόχρωτος. habens teneram cutem.

Τρυφή. ῆς. ἡ. deliciæ, mollities, ludibrium.

Τρυφηλός. ὴ

Τρυφητής. uoluptuarius, heluo, ὁ ἄπληστα τρώγων.

Τρύφος. εος. τὸ. fruſtū, fragmentū. (ἰων.

Τρύφων. ωνος. ὁ. Trypho grammaticus Alexandrinus.

Τρυφῶν. delicians, delicatus.

Τρυχόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ὴ

Τρύχω. μ. ύξω. ω. υχα. ὴ

Τρύω. uexo, opprimo, corrumpo, defatigo, cõficio, diuexo, exhaurio, extenuo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Τ Ρ Ω.

Τρῳάς. άδος. Troas mulier Troiana, & regio in qua Ilium fuit.

Τρωγάλιον. τὸ. cicer frixum, bellarium.

Τρωγάλιος. ου. ὁ. comeſtibilis.

Τρώγλη. ης. ἡ. foramen.

Τρωγλῖται. hirundinũ ſpecies ſic dictæ, quòd in foraminibus & cauernis nidulentur. Vocantur item ἄποδοι & κύψελλοι.

Τρωγλοδῦται. οἱ. populi cauernas incolentes.

Τρωγλοδυτεῖ. latibula petit.

Τρωγλοδύτης. ου. ὁ. paſſer.

Τρωγλοδυτικά. animalia quę cauernas ſubeũt & in ijs degunt.

Τρωγλοδυτική. ῆς. ἡ. ſpecies uiperæ.

Τρώγω. μ. ώξω. ω. ωχα. φαγῶμαι, comedo.

Τρώζειν. coire, ſtrepere.

Τρωκτά. τὰ. eſculenta edulia.

Τρώκτης. ου. ὁ. ingenioſus, uorax, aſtutus.

Τρώξ. γός. ὁ. gurgulio.

Τρώξιμος. ου. ὁ. comeſtibilis, maturus, cibaria eſcaria.

Τρωπάσκω. ὴ

Τρωπάω. uerto. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

Τρῶσις. ιος. ἡ. uulneratio.

Τρωτός. οῦ. ὁ. uulnerabilis.

Τρωχάω. μ. άσω. ω. ακα. curro. neutrum abſolutum.

Τύ. Doricè ponitur pro σύ, & eſt tam nominatiui quàm accuſatiui caſus. Eſtq; ſyllabica adiectio.

Τυγχάνω. μ. τεύξομαι. ω. τετύχηκα. ſum, aſſequor. Iungit cũ uerbis alijs tam in præſenti quàm præterito. Accipitur interdum in malam partẽ, ſicut χρῆσθαι & ἀπολεύειν. aoriſtus ſecundus ἔτυχον. neutrum, gtõ iungitur.

Τυγχάνω τῆς διαλλαχῆς. aliquẽ mihi concilio.

Τυγχάνει. conſtat.

Τυγχάνειν τῶν δικαίων, ius ſuum obtinere.

Τυγχανόντων. adſequant, pro eo quod eſt τυγχανέτωσαν.

Τυδεύς. έος. ὁ. Tydeus Diomedis pater.

Τυκίζω. περικόπτω, ξέω, polio. Ariſtoph. auib. τούτους δ' ἐτύκιζον ὡς κρείττους τοῖς ῥύγχεσι.

Τύκος. inſtrumentũ quo lapides incidunt & poliunt. Suidas.

Τυκτὸν κακόν. magnum malum.

Τυκτός. οῦ. ὁ. factus, paratus, χειροποιητός.

Τύκω. μ. ύξω. paro.

Τ Υ Λ. Τ Υ Μ. Τ Υ Ν.

Τύλη. ης. ἡ. σφομική.

Τύλλος. ου. ὁ. callus.

Τυλλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. dureo ut callus, calleſco, occalleo. neutrum abſolutum.

Τυλλώδης. εος. ὁ. ἡ. calloſus.

Τύλον. ου. τὸ. pudendum membrum.

Τύλωμα. ατος. τὸ. exulceratio, tuber, inferior pars pedis, τύμμα.

Τυμβάς. άδος. ἡ. uenefica, quòd in ſepulchris identidem uerſetur.

Τυμβογέρων. ſenex capularis.

Τύμβος. ου. ὁ. tumba, ſepulchrum.

Τυμβοχοέω. ſtruo tumulum.

Τυμβοχόη. ης. ἡ. tumba cauata ad ſepeliendũ.

Τυμβωρυχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſepulchra deprædor. neutrum abſolutum.

Τυμβωρυχήσας. ὁ. qui ſuffodit ſepulchrum.

Τυμβωρύχος. ου. ὁ. ſpoliator mortuorum.

Τύμμα. τὸ. percuſſio, πληγή.

Τυμπανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. diſtendo, id eſt, tympanum extendo, uerbero, cum tumultu expello. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Τυμπανίστρια. ας. ἡ. tympaniſtria.

Τυμπανίτης. ſpecies aquæ intercutis.

Τυμπανοειδής. εος. ὁ. ἡ. tympano ſimilis.

Τύμπανον. ου. τὸ. tympanum & lignũ quo cædebantur nocentes. Item rota quæ à calcantibus uerſatur, qualem paſſim uidemus in ea machina qua ſaxa ſubuehunt in magnis ædificationibus, uerbo Græco κίραμον dicitur, id eſt, grus: quo uerbo etiam lingua uulgaris ſolet uti.

Τυμπανοφοροῦμαι. tympanum porto.

Τύνη. tu, pro σύ Doricè.

Τυντλάζειν.

τυτλάζειν. in luto ingredi, aut luto aſpergere, blaterare.

τυτλός. οῦ. ὁ. lutum, locus cœnoſus.

τυτλώδης. ους. ὁ. ἡ. lutoſus, ſyluoſus.

Τ Υ Π. Τ Υ Ρ. Τ Υ Σ.

τυπάω. μ. άσω. amputo.

τυπάς. άδος. ἡ. malleus.

τυπή. ῆς. ἡ. percuſſio.

τύπης. ου. ὁ. percuſſor.

τυπικός. umbrabilis. Et τυπικὸν dictum uidetur eſſe qđ μυσικὸν eſt & ἀλληγορικὸν, cuiuſmodi fuit doctrina ueteris teſtamenti. Dignius tamen μυσικὸν quàm τυπικὸν & συμβολικόν.

τύπος. ου. ὁ. forma, figura, adumbratio rudis, ueſtigium, typus, umbra & ueluti imago & ſymbolum ueritatis. Item cauitas quæ inest labio inferiori. τύποι & ὑπογραφαὶ deſcriptiões ſunt minus exactè quàm ὁρισμοὶ, ut inquit Gell. Inde τυπώδης μάθησις, craſſior doctrina. Vnde τύπῳ λέγειν, τύπῳ λαμβάνειν, τύπῳ ἀποδεικνύειν.

τυπόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ſigno, formo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τύπτω. μ. ύψω. ω. φα. uerbero.

τύπωμα. ατος. τὸ. uaſculum.

τύπωσις. ιος. ἡ. impreſſio, formatio.

τυραννεῖον. ου. τὸ. domicilium tyranni.

τυραννεύω. μ. εύσω. tyrannum ago.

τυραννέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ἄρχω, regno. actiuum, genitiuo iungitur, quandoq; accuſatiuo.

τυραννία. ας. ἡ. τυραννίς.

τυραννιάω. μ. άσω. ω. ακα. tyrannidem affecto. neutrum abſolutum.

τυραννικός. οῦ. ὁ. tyrannicus. Apud Iſocratẽ pro dominandi perito, quaſi τυραννευτικός.

τυραννικῶς. tyrannicè.

τυραννίς. ίδος. ἡ. tyrannis.

τυραννισάουζα. τὸν. geſtientem tyrannidem.

τυραννοκτονία. tyranni cædes.

τυραννοκτόνος. ου. ὁ. tyrannicida.

τυραννοκτονῶ. tyrannum occido, uel tanquã tyrannum occido.

τύραννος. ου. ὁ. tyrannus, iniquus rex.

τυρβάζομαι. ſollicitor.

τυρβάζω. μ. άσω. ω. ακα. turbo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τύρβη. ης. ἡ. turba, tumultus inductio.

τύρεια. ας. ἡ. confectio caſei.

τύρευσις. idem.

τυρεύω. μ. εύσω. μηχανῶ, ſtruo, molior, τὸ κατασκευάζω.

τυρίον. ου. τὸ. caſeolus.

Τύριος. Perſica ueſtis, & fluuij nomen.

τυρίς. ίδος. ἡ. circuitus muri.

τυρόκνη. ης. ἡ. κὴ

τυροκνῆσις. ιος. ἡ. gladius militaris & inſtrumentum.

τυροκομεῖον. είου. τὸ. fiſcella in qua caſeus ſeruatur.

τυροπωλέω. caſeos empturus pondero. unde ſimpliciter pro ſαθμάω accipitur.

τυρός. ῦ. ὁ. caſeus.

Τύρος. ου. ἡ. Tyrus inſula Phœniciæ.

τυροῦσθαι. denſari in caſeum, coloſtrari.

Τυῤῥηνός. ῦ. ὁ. Tyrrhenus, gentile.

Τύρσις. ιος. ἡ. ambitus muri & uiarum, turris, murus, dictus quia Tyrrheni primi inuenerunt.

Τύσκλανοι. οἱ. Tuſculani.

Τύσκλον. tuſculum.

Τύσκλος πόλις. tuſculum urbs.

Τύχω. μ. ύξω. ω. υχα. ſupplico.

Τ Υ Τ. Τ Υ Φ. Τ Υ Χ.

τυτθά. καὶ

τυτθόν. citius, paululum.

Συτθός. ῦ. ὁ. paruus, infans, paruulus.

τυφεδανός. ῦ. ὁ. faſtuoſus.

τυφλός. ῦ. ὁ. cæcus. ponitur etiam pro ſurdo.

τυφλότης. ητος. ἡ. cæcitas.

τυφλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. excæco. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τύφομαι. fumigo, fumo, comburo.

τυφόομαι. μ. ώσομαι. ω. ωμαι. inaniter iacto, ſuperbio. deponens, datiuo iungitur.

τῦφος. ου. ὁ. ſuperbia, ſuperbus, elatio.

τύφω. μ. ύψω. ω. υφα. incendo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

τυφωεύς. έος. ὁ. Typhoëus gigas ſub Arimis montibus ſepultus, qui repugnauit Ioui, ut fabulantur poëtæ.

τυφών. ῶνος. Typhon gigantis nomen, qui Typhoëus dicitur. Et eſt uentus turbulentus, fulgur, uortex.

τυφωνία. genus delirij cum furore mixtum.

τυφωνικός. ῦ. auſtralis. Luc. in Act. τυφωνικὸς ἄνεμος ὁ καλούμενος εὐροκλύδων.

τυχαῖος. ου. ὁ. caſualis.

τυχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. conſequor, cõtingo. neutrum, genitiuo iungitur.

τυχεῖν τῆς εἰρήνης, pacem componere.

τυχεῖν τῆς τιμωρίας, dare pœnas.

τυχεῖν τῆς χάριτος, gratiam inire.

τύχη. ης. ἡ. fortuna, ſors, caſus, euentus.

τυχηρός. ῦ. ὁ. fortunatus, fortuitus.

τυχικῶς. fortuitu.

Τυχίος. ʒ. ὁ. Tychius faber celeberrimus apd' Homerũ, qui Aiacis clypeum elaborauit.
Τυχόμ. fortuitò, ubicꝙ obuium, uile, fortè.
Τυχών. ὁ. quilibet, gregarius.
Τυχώνπως. quolibet modo.
Τυψύλη. ης. ἡ. ſordes aurium.

Τὸ Τ μετὰ τοῦ Ω.

Τῷ. huic, quare, quamobrem, διὰ τὸ, unde, ex quo: ut τῷ τοῦτο τεκμαίρῃ; unde hoc coniectas?
Τώ. quo, illi, ideò.
Τώγε. οὗτοίγε.
Τῷδε. τῷ, ſic.
Τῷ ὄντι. ſanè, certè.
Τῷ τρόπῳ. quo modo.
Τῶ. capio.
Τωθάζω. μ. άσω. ω. ακα. mordeo, irrideo, conuitijs inſector. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
Τωθασμός. ῦ. ὁ. irriſio.
Τωθασής. οῦ. ὁ. ἡ
Τωθασικός. ῦ. ὁ. mordax, irriſorius.
Τωθασική. ars irridendi & mordendi.
Τῶς. ſic, ſimiliter.
Τώς. pro ὥς, Doricè.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Α.

Ὑάδες. ὰι. ſtellæ quæ in capite tauri ſunt, ἀπὸ τοῦ ὑειν, id eſt, pluere appellatæ. Nam & cum oriuntur, & cecidunt, tempeſtates, pluuias, largoſcꝙ imbres ciẽt. Gell. lib. iij. capite nono.
Ὕαινα. ης. ἡ. hyæna ſerpens.
Ὑακίζω. μ. ίσω. madefacio, pluo.
Ὑακίνθια. τὰ. feſta Hyacinthi Lacedæmone celebrari ſolita.
Ὑακινθίζω. Hyacinthum refero.
Ὑακίνθινος. ʒ. ὁ. Hyacinthinus.
Ὑακινθίνῳ βαφῆς. Hyacinthino colore infecti.
Ὑάκινθον. ʒ. uaccinium.
Ὑάκινθος. ου. ὁ. Hyacinthus puer, & flos niger & mollis.
Ὑαλίζω. lucidus ſum, colore uitreo.
Ὑάλινος. ʒ. ὁ. uitreus.
Ὑάλιος. bellicus, ἡ ἐνυάλιος, Martis epithetõ.
Ὑαλλός. ῦ. ὁ. ſplendidus, manſuetus, precioſus.
Ὑαλοειδής. ες. ὁ. ἡ. qui eſt uitrei modo.
Ὕαλος. ου. ὁ. uitrum.
Ὑαλουργεῖον. ʒ. τὸ. officina uitriaria.
Ὑαλοῦργος. ʒ. ὁ. uitriarius.

Ὑαλῶζω. μ. ώσω. repræſento colorem aut naturam uitri.
Ὑανία. ας. ἡ. tumultus, pugna, iniuria, τύρβη, μάχη, ὕβρις, ἀλεωχία.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Β.

Ὑβάζω. uomo, incuruo me, quemadmodum uomentes ſolent.
Ὑβάλλω. ſubijcio, pro ὑποβάλλω.
Ὑβιός. οῦ. ὁ. curuus, tortuoſus.
Ὑβλήπης. ὁ. uates.
Ὑβός. ῦ. ὁ. κυρτός, qui habet collum obtortum.
Ὕβος. ου. ὁ. tuber in cameli dorſo.
Ὑβρίζομαι. ἡ
Ὑβρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. contumelior, iniurior, cõtumelia afficio, uitupero, uiolo, caſtigo. Eſt etiam ſtupro contamino, cum accuſatiuo, alioqui etiam cũ accuſatiuo mediante εἰς iungitur. ut ὑβρίζω εἰς σέ. actiuum.
Ὕβρις. ιος. ἡ. iniuria, cõtumelia, incontinentia, ſuperbia, procacitas, petulantia, improbitas, flagitium, adulterium, ſtuprum, uituperium, uiolentia. Item apertũ & improbum maleficium, immanior improbitas & impotentia. κακουργία uero p ſubdolo & meticuloſo maleficio. Ὕβρις etiam pro delitijs prænimijs & inſolentibus accipitur.
Ὑβριστήρ. ῆρος. ὁ. ἡ
Ὑβριστής. iniurius, cõuiciator, ſuperbus, contumelioſus homo & confidenter improbus. Item corruptor & flagitioſus. Et improbus & petulans.
Ὑβριστικά. τὰ. ſacra quædam ſunt apud Argiuos de quibus Plutarchus de claris.
Ὑβριστικός. ῦ. ὁ. conuiciatorius. Ὑβριστικὸς ἀνήρ, homo cõtumelioſus & confidenter improbus. Item ὑβριστικὸν γένος τῶν ἀμπέλων, eluxurians & laſciuiens.
Ὕβωσις. ιος. ἡ. affectio poſteriora capitis infeſtans ante ſpinam.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Γ.

Ὑγεία. ſanitas.
Ὑγιαίνω. μ. ανῶ. ualeo, id eſt, ſanus ſum. neutrum abſolutum.
Ὑγίεια. ας. ἡ. ſanitas.
Ὑγιεινός. οῦ. ὁ. tam ſalubrem ſignificat quàm ſanum. Liuius etiam ſalubrem pro ſano dixit.
Ὑγιηρός. οῦ. ὁ. καὶ
Ὑγιής. ἐος. ὁ. ἡ. ſanus.
Ὑγιῶς. rectè, ſanè, ratio ita dictat.
Ὑγραίνω. μ. ανῶ. humecto. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ὑγρασία. humiditas.
ὑγρεμπλαστρον. emplastrū liquidum nō ſiccū.
ὑγρή. ῆς. ἡ. mare.
ὑγρόκοιλος. ὁ. ὁ. qui eſt aluo fluentiori.
ὑγρομελῆ. membra mollia & adhuc tenera.
ὑγρός. ᾶ. ὁ. humidus, flexibilis, mollis, madidus. ὑγρὸς βίος, fluxum ac remiſſum genus uitæ.
ὑγρόσαρκοι. οἱ. carne humida exiſtentes.
ὑγροσαρκότερος. cui eſt caro humidior.
ὑγροσία. ας. ἡ. flexibilitas, humiditas.
ὑγρότης. ητος. ἡ. humiditas.
ὑγρουσία. humecta ſubſtantia.
ὑγροφθαλμός. ᾶ. habēs lubricos oculos, huius oppoſitum σκληρόφθαλμοι.

Ὑδαρής. ἐος. ὁ. aquoſus.
ὑδαριάω. μ. άσω. laboro aqua intercute.
ὑδαρός. ᾶ. ὁ. aquoſus.
ὕδας. ατος. τὸ. aqua.
ὑδατίς. ίδος. ἡ. gutta.
ὑδατόλυσος. ὁ. aqua ablutus.
ὑδατολύσων. ῶν. lotionum aquæ.
ὑδατοτροφέω. μ. ήσω. ω. ηκα. aqua nutrio.
ὑδατοῦται. in humorem ſoluitur.
ὑδατώδης. εος. ὁ. ἡ. aquaticus.
ὕδδω. idem quod ὕδω.
ὕδερος. ου. ὁ. intercus, hydrops.
ὕδης. ὁ. prudens, poëta, συνετός.
ὕδνον. radix, Latinè tuber, uere foditur maximè.
ὑδνῶ. nutrio.
ὕδος. εος. τὸ. aqua.
ὑδός. οῦ. ὁ. nepos ex filia.
ὕδρα. ας. ἡ. hydra ſerpens.
ὑδραγώγια. deductiones aquarum.
ὑδραγωγός. ᾶ. ὁ. adaquator.
ὑδραίνω. μ. ανῶ. lauo. actiuū, actō iungitur.
ὑδραλής. ἐος. ὁ. ἡ. ſerpens aquaticus.
ὑδράργυρος. ὁ. ὁ. argentum uiuum.
ὕδραυλος. organum eſt.
ὑδρεῖα. ας. ἡ. aquatio, ipſa aquæ potatio, inundatio.
ὑδρέλαιον. ὁ. τὸ. oleum cum aqua mixtum.
ὑδρεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. aquor. deponēs abſolutum.
ὑδρεύουσα. ἡ. ὕδωρ φέρουσα, uel ὑδρευομένη.
ὑδρεύω. aqua poto, ποτίζω, ἀντλῶ.
ὑδρηλός. ᾶ. ὁ. humidus, aquoſus.
ὑδρηχόος. ὁ. ὁ. aquarius.
ὑδρία. ας. ἡ. hydria, ſitula, uas aquaticum.
ὑδροαύλιον. ου. clepſydra.
ὑδροβόκοι. οἱ. lacunæ.

ὑδροθήκη. ης. ἡ. receptaculum aquæ.
ὑδρομάντια. ας. ἡ. ars magicę quę fit per aquā.
ὑδρομύλιον. τὸ. molendinum aquarium.
ὑδροπίπερι. aquaticum piper.
ὑδροπιάω. μ. άσω. laboro aqua intercute.
ὑδροποσία. ας. ἡ. potio aquæ.
ὑδροποτέω. μ. ήσω. ω. ηκα. aquā bibo. neut. abſ.
ὑδροπότης. ὁ. ὁ. aquam bibens.
ὕδρος. ου. ὁ. hydrus, uarus.
ὑδροχάσιον. τὸ. parua palus in aquæductibus, pro caſtello ſumitur.
ὑδροφοβία. ας. ἡ. morbus eſt quo morſi à canibus rabidis laborant, & aquam uitant ceu canes rabidi.
ὑδροφόβοι. οἱ
ὑδροφοβικοί. morſi à cane rabido, propterea quòd aquam horreant tales. Vnde & pro formidine & pauore ſumitur.
ὑδροφορία. ας. ἡ. aquę geſtatio. Et feſtū Athenis lugubre, in eorum inſtitutum memoriam, qui diluuio periſſent, ut author eſt Apollonius.
ὑδροφόρος. ου. ὁ. aquam ferens.
ὑδροφορῶ. aquam fero.
ὑδροχόη. ης. ἡ. ἀμάρα, aquæductus.
ὑδροχόος. ου. ὁ. aquarius.
ὑδρωπικός. οῦ. ὁ. hydropicus, quemaqua intercus malè habet. hi etiam ὑδρωπιῶντες dicuntur.
ὑδρώπισις. aqua intercus.
ὑδρωψ. ωπος. ἡ. hydrops, intercus.
ὕδω. ὕμνω, laudo, cano, dico.
ὕδωρ. ατος. τὸ. aqua.

Ὑεῖος. ου. ὁ. ſuillus.
Ὕελος. ου. ὁ. uitrum.
ὑελουργεῖον. ου. τὸ. officina uitriaria.
ὗεν. pluebat.
ὑενία. fatuitas.
ὑετομάντις. ιος. ὁ. qui pluuiam futuram prædicere nouit. Apud Euphorionem cornix ales ita cognominatur.
ὑετός. οῦ. ὁ. pluuia.
ὑετυσία. uenti quidam anniuerſarij, qui certo anni tempore flant.
ὑηνέα. ſtultitia, porcorū graueolentia. Item συγγένεια. Vide Suidam.
ὑηνεύς. έος. ὁ. ſiniſter, rudis, imperitus, σκαιός.
ὑήνω. ſtulte ago, indocilis ſum.
ὕης. ὁ. Bacchi epitheton apud Ariſtoph. Semelen enim ὗν, & nutrices Bacchi ὑάδας uocat Pherecides. Suid.

ὑπερφυέστατος ἄνεμος. uentus maximè pluuius.
ὑετ. ικ. ἡ. pluuia.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Θ.

Ὑθλέω. μ. ήσω. τ. κκα. nugor, deliro, desipio. neutrum absolutum.
ὑθλός. οῦ. ὁ. nugæ.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ι.

Ὑἱᾶσι. τοῖς. filijs, pro υἱοῖς, aut υἱῦσι.
Υἱοδύς. έος. ὁ. nepos.
Υἷες. οἱ. pro υἱεῖς. filij.
Υἱεύς. έος. ὁ. filius.
Υἱοθεσία. ας. ἡ. adoptio.
Υἱοθετέω. μ. ήσω. τ. κκα. adopto.
Υἱοποιέω. μ. ήσω. τ. κκα. idem. actiuum, accusatiuo iungitur.
Υἱός. οῦ. ὁ. filius. Υἱὸν ποιεῖσθαι, adoptare. Dicitur etiam υἱὸν θέσθαι. Υἱὸς ποιητός, adoptiuus. Υἱὸς ἐπανιὼν, adoptiuus, qui è familia ascititia ad suam, naturalemq; reuertitur.
Υἱότης. ητος. ἡ. filiatio.
Υἱωνεύς. έος. ὁ. nepos, υἱωνός.
Υἱώνη. ης. ἡ. neptis.
Υἱωνός. ῦ. ὁ. nepos, id est, filius filij.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Λ.

Ὑλαγμός. ῦ. ὁ. ὑλακή.
Ὑλαῖος. ου. ὁ. syluius.
Ὑλακή. ῆς. ἡ. latratus.
Ὑλακόμωρος. ε. ὁ. natus ad latrandum.
Ὑλακτέω. μ. ήσω. τ. κκα. latro, insanè clamo. neutrum, accusatiuo iungitur. Philostrat. heroicis: ὡς μηδὲ τῷ κυνὶ συγχωρεῖν ὑλακτεῖν αὐτούς, ut ne quidem cani allatrare eos.
Ὕλας. ε. ὁ. Hylas lacus, & pueri nomen.
Ὑλάω. μ. άσω. τ. κα. resono, latro. neutrū absolutum.
Ὑλεώτης. ε. ὁ. in syl'ua degens.
Ὕλη. ης. ἡ. hyle, syl'ua, materia. Nam materias Latini uocant arbores destinatas ędificijs, sed nondum dolatas. Est etiam herba quę ex agro purgando ejicitur, herba fruges enecans.
Ὑλήεις. εντος. ὁ. syluosus, nemorosus, densus.
Ὑλήκοιτης. in syl'ua degens, cubile in syluis habens, propriè de feris.
Ὕλημα. τὸ. surculosa materia, res subiecta, frutetum, herba fruges enecans. Vide Comment. Bud.
Ὑλημανέω. μ. ήσω. syluesco.
Ὑληρεύς. έος. ὁ. pastor qui in syl'ua pascit.
Ὑληφόρος. ῥ ξυληφόρος, lignifer siue lignator.
Ὑλητορός. ὁ. ὕλωρος.
Ὑλίγξ. γος. ἡ. lancea.

Ὑλίζειν. defecare, excolare.
Ὑλικός. ῆ. ὁ. materialis, crassus.
Ὑλισμός. οῦ. ὁ. colum.
Ὑλόεις. όεντος. ὁ. syluosus, aliàs ὑλήεις.
Ὑλομανεῖν. syluescere, luxuriare: de arboribus dicitur quæ nimia ubertate in materiā, uel de uitibus quæ in sarmenta eluxuriant. Insanire.
Ὑλομανής. έος. ὁ. ἡ. qui syluis delectatur.
Ὑλοτόμος. ε. ὁ. incidens ligna.
Ὑλοτομῶ. materiam cædo.
Ὑλουργός. ῦ. qui secat syluam.
Ὑλοφάγος. ε. ὁ. syluas pascens.
Ὑλώδης. εος. ὁ. ἡ. syluosus.
Ὑλωρός. ῦ. ὁ. qui quæ per syluam fiunt obseruat, nemorum custos.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Μ.

Ὑμά. pro ὑμέτερα, syncope poëtica.
Ὑμεδαπής. έος. cōterraneus, quasi eodē nobiscū loco natus, ὁ ἐκ ταὐτοῦ ἐδάφους ὑμῖν συγγενής.
Ὑμείων, pro ὑμῶν Doricè, uestrum.
Ὑμείλη. ης. ἡ. sterilis, ἄγονος, σέρα.
Ὑμέναιος. ε. ὁ. Hymenæus, carmen nuptiale, & deus ipse nuptiarum.
Ὑμένιον. ε. τὸ. membranula.
Ὑμένες. οἱ. membranę quibus fœtus inuoluit.
Ὑμένιος. ε. ὁ. tenuis, λεπτός.
Ὑμνοθέτης. ε. ὁ. poëta qui hymnos condit.
Ὑμνόπτερος. pelliculares siue mēbranaceas habens alas, ut musca & uespertilio.
Ὑμνώδης. in modum membranæ tenuis.
Ὑμήν. ένος. ὁ. pellicula, membrana, tunicula.
Ὑμηττός. ῦ. ὁ. Hymettus mons Atticæ.
Ὕμμες. uos, pro ὑμεῖς Doricè.
Ὑμνέω. μ. ήσω. τ. κκα. laudo, cano uel dico laudes, propriè de dijs. Gaza in Ciceronem dixit de homine pro prędico. Thucyd. ἃ γὲ τῶν πόλιν ὕμνησα. Ὑμνεῖται γεωργία, laudatur agricultura. ne qs putet tantū dici de deo. Significat etiam lamentor, conqueror, cōuicior, ὀδύρεσθαι, inquit Suidas, μέμφεσθαι, λοιδορεῖν. actiuū, accusatiuo iungitur.
Ὑμνήτης. ε. ὁ. laudator.
Ὑμνοπόλος. qui circa laudes crebro uersatur: poëtarum epitheton prędertim lyricorum, ὁ περὶ τοὺς ὕμνους ἀναστρεφόμενος.
Ὕμνος. ου. ὁ. hymnus, laus deorum.
Ὑμνῳδός. ε. ὁ. cantator.

Τὸ Υ μετὰ τοῦ Ν. καὶ τοῦ Ο.

Ὑνάς. capra syluestris.
Ὑννή. ῆς. ἡ. καὶ

ὑννυς. υος. ὁ. uomer, capra.
ὑοβόσιος. καὶ
ὑοβότης. ου. ὁ. subulcus.
ὑολλός. τὸ. ὁ. uolutabrum suum.
ὑομαι, compluor, pluuia perfundor. Herod. ὑομένη χώρη, pluuia regio.
ὑοσκυαμᾶν. uacillare in sermone, insanire, μαινέσθαι, παραπαίειν: ab hyoscyami herbæ natura, quæ insanire, ac rerum omniũ facit obliuisci.
ὑοσκύαμος. ου. ὁ. hyoscyamus, id est faba porcina, Apollinaris heba.

Τὸ Υ μεῖζ. τῶ Π.

Υπαγκαλίος. ου. ὁ. puer qui gremio, & brachijs adhuc gestatur.
ὑπάγομαι. fraudo, irrepo, adduco, id est perpello, perlicio. Est etiam persuadeo. Item passiuè progredior, prouehor.
ὑπαγορεύει τὸ δίκαιον. ratio dictat.
ὑπαγορεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. impero, dico. Accipitur pro προαγορεύω, condico, supradico, prædico, conteſtor,
ὑπάγω. μ. άξω. τ. αχα. accedo, subduco, subijcio, uado, progredior, procedo. Iohan. ἐκ οἴδε τῶ ὑπάγει. Est etiam demittor, & in clunem submitto, uel ὑποπίπτω, succido. Item ἐξαπατῶ, pellicio, fallo, adduco dolo. Est etiã abduco, id est perpello, perlicio. ὑπάγειν εἰς δίκην, deferre, & ad iudicium exhibere iudicandum. Et ἀντυπάγειν, recriminari. Accipitur pro προάγω, impello, produco.
ὑπαγωγεύς. instrumentum, ut quidam uolũt, fabrile, ut alij, quo lapides poliuntur.
ὑπαγωγή. ῆς. ἡ. subductio, deceptio, ἀναχώρησις.
ὑπαγωγός. τὸ. ὁ. blandus.
ὑπαγωγὸς κοιλίας. deijciens aluum.
ὑπά. pro ὑπὸ, apud poëtas.
ὕπαθα. ex obliquo.
ὑπαίθραι. αι. deambulationes subdiales Latinè dicuntur.
ὑπαίθρια. manifesta, spacium sub diuo.
ὑπαίθριον, καὶ ὕπαιθρον. locus sub dio expositus
ὑπαίθρω. sub diuo, aduerbium.
ὑπακάλλω. clam palpum obtrudo, adulor.
ὑπαινίττομαι. μ. ίσομαι. clam, & per ænigma significo.
ὑπαίρω. attollo, eleuo.
ὑπαίτιον. ου. τὸ. crimen, accusatio.
ὑπαίτιος. ου. ὁ. reus, obnoxius. Dicitur de reo sonte, cui opponitur ἀναίτιος, id est qui crimine caret, insons.

Υ Π Α Κ. Υ Π Α Λ.

ὑπακοή. ῆς. ἡ. obedientia.
ὑπακούω. μ. ούσω. τ. ευκα. obedio, pareo, sum moriger. τὸ πρᾶγμά μοι ὑπήκουσε, res mihi ex animi sententia successit. Accipitur etiam pro succedo apud Herodia. neutrum, datiuo iungitur.
ὑπάκριτος. ου. ὁ. inconsultus.
ὑπάλειμα. τὸ. sublitio.
ὑπαλείφω. sublino.
ὑπαλεύομαι. fugio, elabor.
ὑπαλλαγή. ῆς. ἡ. hypallage: est figura quum oratio inuersa uice profert, subalternatio.
ὑπάλλαγμα. subsidiaria cõmutatio, & quod uicem alterius præbet, & res succidanea, quasi τὸ ἀντιμεβαλλόμενον.
ὑπαλλακτική. ῆς. ἡ. transmutato.
ὑπαλλάττω. μ. άξω. τ. αχα. subalterno. Idem fere est quod ἀνταλλάττω. Est enim ἀλλάττειν τὸ ἄλλον ἀντ' ἄλλου ἐισφέρειν, inuersa iui ce aliquid profetre. Galen. pro muto iden tidem utitur. act. accusatiuo iungitur.
ὑπάλληλα. sunt, quorum alterum non pro altero, sed sub altero locatur & ponitur: differunt autem τῶν ἑτερογενῶν, id est à genere diuersis. Vide Bud.
ὑπαλπεία. ας. ἡ. patria pedemontanorum.
ὑπαλύω. μ. ύξω. fugio, elabor.
ὑπάλυξις. ιος. ἡ. suffugium.

Υ Π Α Ν. Υ Π Α Π.

ὑπαναδίπλωσις. reduplicatio.
ὑπαναδύω. subeo.
ὑπαναλίσκω. consumo.
ὑπαναλόω. idem expendo.
ὑπανάστασις. honor habitus in loco cedendo.
ὑπαναχωρέω. sensim retro abeo.
ὑπαναχώρησις. ιος. ἡ. retrocessus.
ὑπανδρος γυνή. subiecta uiro mulier.
ὑπανείς. ἐντος. ὁ. dimittens.
ὑπανίσταμαι. μ. ήσομαι. exurgo, assurgo. ὑπανίσταμαί σοι τῆς καθέδρας καὶ ἐξανίσταμαι καὶ ὑπεξανίσταμαι, honoris causa assurgo.
ὑπανοίγω. μ. οίξω. τ. έῳκα. aperio. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑπαντάομαι. καὶ
ὑπαντάω. μ. ήσω. τ. ηκα. obuio cuipiam honoris gratia, obuiam procedo. neutrum, datiuo iungitur. idem ὑπαντιάζω.
ὑπαντή. ῆς. ἡ. obuiatio honoris causa.
ὑπαντιάζω. obuiam prodeo. Plutarch. cum accusat. iunxit, ὑπαντιάζουσι τοὺς πολεμίους, in aduersos hostes incurrunt.

Ὑπάντλια. ζᾶ. uasa ærea.

Ὑπάντομαι. obuiam procedo.

Ὑπαντροι. οἱ. qui in speluncis habitant.

Ὑπάντρος πέτρα. cauum saxum.

Ὑπαπιέναι. abire.

Ὑπαπίοντων. discedentes.

ΥΠΑΡ.

Ὑπαρ. reuera, euidenter, uerè.

Ὑπαράλλομαι. moueo, percutio.

Ὑπαρκτικός. οῦ. ὁ. substantiuus.

Ὑπάρκτον. ε. τὸ. stabile, μόνιμον, ὕπαρχον.

Ὑπάρνος. grex in quo sunt agni.

Ὑπαρξις. ιος. ἡ. substantia, & uita. Vnde ἀνυπαρξία apud Diocys. Areop. pro interitu.

Ὑπαρπάζω. surripio.

Ὑπαρχή. ἡ ἀρχὴ καὶ προκαταρξις, & ortus cuiuscunq; rei apud Aristotel. qui etiã προϋπαρχὴν pro eodem dixit. Vnde ἐξ ὑπαρχῆς, idẽ est quod ἀπ' ἀρχῆς, & ἐξ ἀρχῆς, ab exordio, ab integro, denuo. Significat etiam beneficium ultrò collatũ, id est priorem beneficentiam, quæ & προϋπαρχὴ dicitur.

Ὑπάρχομαι. μ. ἄρξομαι. ω. αρχμαι. concedo. Ponitur pro ἄρχομαι cœpi. Apud Galen. ὑπάρξασθαι pro εἰσηγήσασθαι dici uidetur, hoc est præiuisse posteritati & præmonstrasse.

Ὕπαρχος. ε. ὁ. primas, princeps, Rector prouinciæ dicitur à Strabone. Apud Lucian. pro legato in exercitu.

Ὑπάρχω. μ. ἄρξω. ω. ηρχα. sum, adsum, τὸ ἄρχω, hoc est lacesso, & excito contentionem aut simultatem, genitiuo iunctum. Itaque ὑπάρχειν opponitur τῷ ἀμυνομένῳ ἢ τῷ τιμωρουμένῳ, hoc est iniuriam propulsanti & ulciscenti. Capitur & in bonam partem, pro initium rei dare, & commendabilis instituti authorẽ esse & beneficio prouocare, beneficiumq; ultrò conferre. Et in mutua beneficẽtia ὁ ὑπάρξας prior est: ὁ δ' ἀντευποιῶν καὶ ἀντευεργετῶν posterior apud Aristot. τὸ ὑπηργμένον est beneficium, quòd paria meretur, & gratiam postulat rependendam. Aristid. τῶν ὑπηργμένων ἄξιον dixit, significare uolens, in hominẽ meritò collata beneficia. Herodotus pro iniuria ultrò illata posuit. Ambigua autẽ est huius uerbi constructio inter accusatiuũ & genitiuum. At cum datiuo iunctũ significat adsum, & faueo, ut aduocatus uel patronus. Est etiam author sum, & quod Latinè dicitur, meum est hoc institutum & exemplum. Thucyd. ἐς δ' αὖ ὑμᾶς τοῦτο ὑπάρξαντες, Nec nos hoc exemplũ prodidimus. Ponitur & pro ἄρξαι, id est ἀρχήν τινα ἄρξαι. Item licere, contingere, euenire. Et dicitur plerunq; de rebus honestis, οὐχ' ὑπῆρξε, non licuit. Accipitur pro obuio & obtingo, hoc est fortuna mea tulit. Arist. ταύτην παρὰ τῶν θεῶν αὐτοῖς ὑπάρξασαν τιμήν, diuinitus delatum honorem. Iungitur cum alijs uerbis, ut τυγχάνω, & εἰμὶ. utuntur tamen his frequentius cum participijs quàm illo, ut ὑπάρχω ἐγνωκώς. Hoc per subiunctiuũ dicere solet Cicero: Iam ætas omnia, iam dies mitigarit. Iungitur etiam cum participio uerbi substantiui, ut τυγχάνω, sed longè rarius. Demosth. ὃ γὲ ἐχθρός γε ὑπῆρξεν ὤμ. Τὰ ὑπάρχοντα dicuntur, ut τὰ ὄντα, ἡ οὐσία, facultates hominis. ὑπάρχουσα τιμὴ etiam sic dicitur, ut γιγνομένη τιμή, id est iustum rei precium. Vide comment. Bud.

Ὑπάρχω σοι. sto à partibus tuis, tuas parteis sequor.

ΥΠΑΣ. ΥΠΑΤ. &c.

Ὑπασπίδιος. ε. ὁ. scutifer.

Ὑπασπιστής. τοῦ. ὁ. scutifer, satelles, adiutor, propugnator.

Ὑπατεία. ας. ἡ. consulatus.

Ὑπατεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. sum consul, consulatum gero, fungor magistratu. neut. absol.

Ὑπάτη. ης. ἡ. chorda inferior tenoris.

Ὑπατικός. τοῦ. ὁ. consularis.

Ὑπατμισμός. τοῦ. ὁ. uapor.

Ὑπατόπος. ε. ὁ. subabsurdus.

Ὕπατος. ε. ὁ. consul, eximius, altus, honoratus præ alijs.

Ὑπατοσκοπία. extispicina.

Ὑπαυγάζω. splendesco.

Ὑπαυθαδισάμενοι. οἱ. qui arroganter egerunt.

Ὕπαυλος. ε. ὁ. manens domi.

Ὑπαφρον. ε. τὸ. quod non manifestum est.

ΥΠΕ.

Ὑπέγγυα. bona prædia & obærata, sponsione & fideiussione affecta.

Ὑπεγγυᾶσθαι ὑποσχέσθαι. spondere, satisdatò promittere.

Ὑπέδεκτο. suscepit.

Ὑπέθεντο. consuluerunt.

Ὑπείδομαι. suspicor.

Ὑπείκω. cedo, concedo, recedo, subijcio, obsecundo, manũ do, id est uictũ me agnosco.

Ὑπεθέμην. subeo, subsum.

Ὑπεῖναι. surripere.

Ὑπειπὼν. ὀντων. subdens, respondens.

ὑπεῖροχος. ϐ. ὁ. pro ὑπέροχος, excellens.
ὑπεισέλευσις τῆς κληρονομίας. aditio hæreditatis.
ὑπεισίναι. subire, id est ἐς νοῦν ἔρχεσθαι. (tis.

Υ Π Ε Κ. Υ Π Ε Μ.

ὑπεκδιδράσκω. μ. άξω. ϖ. αχα. subterfugio. neutrum absolutum.
ὑπέκδραμων. ὁ. subterfugiens.
ὑπεκδύς. discedens.
ὑπεκδύω. μ. ύσω. ϖ. υκα. exuo, subeo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὑπεκθέσις. ιος. ἡ. repositio.
ὑπέκκαυμα. fomes, fax, id est incitamentum, & suscitabulum.
ὑπεκκαῦσαι. succendere.
ὑπεκκέμψα. clam exportata. Vide commentarios Budæi.
ὑπεκκλίνω. subinclino.
ὑπεκκομίζω. μ. ίσω. ϖ. ικα. clam exporto. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑπεκπέμπω. clam emitto, ut fit in tumultu.
ὑπεκπροθέω. μ. έσω. ϖ. εκα. uinco.
ὑπεκρέω. μ. εύσω. ϖ. ευκα. tabesco, sensim & clam euanesco & effluo. neut. absolutum.
ὑπεκτίθεμαι. clam depono, & fidei cõmitto, ueluti κρύφα παρακατίθεμαι. sed apud externum amicum. dicũt autem ὑπεκτίθεμαι ἐς τὰς Ἀθήνας, clam subduco & exporto Athenas deponendum.
ὑπεκτίθημι. μ. ήσω. ϖ. κα. clam expono. acti. accusatiuo iungitur.
ὑπεκτρέπομαι. sensim uito & declino, auersor & paulatim.
ὑπεκφαίνονται. sublucent.
ὑπεκφεύγω. subterfugio, elabor.
ὑπεκχωρῶ θανάτῳ. à morte me subduco. Eodẽ modo dicitur ὑπεκφεύγειν, ὑπεκρεῖν, ὑπεξάγειν, ὑπεξίσασθαι, ut ὑπεκκλῖναι τὸν λόγον, declinare.
ὑπήλαιος. ϐ. ὁ. sordidus, piger, imbecillis.
ὑπήμβριον. τὸ. recens natus infans.
ὑπήνεγκα. sustinui.
ὑπήνεγκα. memoraui.

Υ Π Ε Ν. Υ Π Ε Ξ.

ὑπένερθε. sub, infra.
ὑπεναντίος. aduersarius.
ὑπεναντιούμενος. ὁ. repugnans.
ὑπενδιδόναι. terga uertere.
ὑπεξάγειν. subducere, clanculũ abire & subtrahere.
ὑπεξαιρέομαι. subduco, interuerto, suppilo, clam aufero & auerto.
ὑπεξαίρεσις. ιος. ἡ. exceptio, supputatio. Polit.

ὑπεξαιρέω. μ. ήσω. ϖ. κα. suscipio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
ὑπεξαίρομαι. clam de medio tollo. Est etiam eximo, summoueo, reijcio.
ὑπεξαναδύομαι. sensim & clam existimo, fallo emergendo.
ὑπεξανίσαμαι. cedo.
ὑπέξαμι. exeo, subterfugio.
ὑπεξειλίσσω. clanculum auferre.
ὑπεξέλευσις. supplicium, tormentum, quæstio, τιμωρία, βασάνος, ἐφεύρεσις.
ὑπεξέρχομαι. μ. ξομαι. obrepo, surrepo, subduco, fallo. Est etiã subire, id est ἐς νοῦν ἔρχεσθαι
ὑπεξίσαμαί σοι τῆς ὁδοῦ, cedo tibi uia, id est decedo, quod etiam ἐξίσαμαι dicitur, τουτέστι παραχωρῶ. Decedo autẽ Latinè interdum ἀντὶ τοῦ ἐκτρέπομαι accipitur, hoc est ἀποστρέφομαι.
ὑπεξούσιος. ϐ. ὁ. subditus. (

Υ Π Ε Ρ.

ὑπέρ. cum genitiuo significat pro: cum accusatiuo super, supra, ultra. In compositione auget, sicut per aut quàm apud Latinos.
ὑπέρ. eò, quòd.
ὑπὲρ ἀγαν. quàm ualde.
ὑπὲρ ἡμῶν. è re nostra.
ὑπὲρ λόγον. maiora, quàm ut dici possent, supra quàm dici possent.
ὑπέρ μοῖραν. obstante fato.
ὑπὲρ τὸν κατάλογον. eximius, numero uulgi exemptus.
ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων. pro utilitate communi.
ὑπέρα. ας. ἡ. funis nauticus, quo cornua antennarum transferuntur.
ὑπεραγαπῶ. deamo.
ὑπεράγαμαι. demiror, inuideo. deponens.
ὑπεραής. ίος. ὁ. ἡ. desuper flans.
ὑπέραγχος. ϐ. ὁ. superbus, elatus, ὑπερήφανος.
ὑπεράγω. μ. άξω. ϖ. ῆχα. supero, excello. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑπεραγωνίζομαι. defendo, pugno.
ὑπεραίρομαι. supra modum efferor.
ὑπεραίρω. μ. αρῶ. ϖ. ῆρκα. supero, supergredior. neutrum, accus. iungitur.
ὑπεραίσιον. τὸ ὑπὲρ τὴν μοῖραν.
ὑπεραπορῶμαι. limis despicio, desuper aspicio
ὑπέρακμος. ϐ. ὁ. superadultus, grandis.
ὑπερακοντίζω. μ. ίσω. ϖ. κα. supero, ualde iaculor. actiuum, accus. iungitur.
ὑπεράκρια. ζ. montana.
ὑπερακριβής. ίος. ὁ. ἡ. diligens, curiosus.
ὑπεραλγέω. perdoleo.

Ὑπεραλγής. ἐος. ὁ. ἡ. ualde dolens.
Ὑπεράλλομαι. transilio, supersilio.
Ὑπεραναιδεύομαι. impudentia uincor.
Ὑπερανάσσης. exul, μεταβάτης.
Ὑπερανεσσκόζα. præ cæteris eminentia.
Ὑπερανίσημι. superstο.
Ὑπερανίσχων. ὁ. eminens.
Ὑπέραντλος. ὁ. ἡ. inexhaustus, superabundãs, copiosius infusus.
Ὑπεράνω. super, in cœlo. quando ponit cum genitiuo significat super: quando absolutè, in cœlo.
Ὑπεραποκρίνεσθαι. καὶ
Ὑπεραπολογεῖσθαι. adesse, & patrocinari, & defendere.
Ὑπεραποχρόντως. plus satis.
Ὑπερασπίζω. μ. ἰσω. σ. ικα. protego, pugno strenuè. act. accusatiuo iungitur.
Ὑπερασπισμός. οῦ. ὁ. protectio.
Ὑπερασπιστής. οῦ. ὁ. protector, propugnator, redẽptor, qui clypeo suo protegit aliquẽ, satelles.
Ὑπέραχος. ὁ. ὁ. excellens.
Ὑπεράχθομαι. ualde doleo. deponens absolutum. require ἄχθομαι.

ΥΠΕΡΒ.

Ὑπερβαίνω. μ. ήσω. σ. ηκα. trãseo, transgredior, supero. neut. accusatiuo iungitur.
Ὑπερβάλλομαι. μ. ῦμαι. σ. ηκα. distendo, differo, τὸ ἀναβάλλομαι καὶ ὑπερτίθεμαι, in aliud tempus reiicio, differo. Accipitur etiã pro ὑπερβάλλω, excello, supero, uinco.
Ὑπερβαλλόμυθος. ὁ. ὁ. tardus, cunctator.
Ὑπερβαλλόντως. excellenter, ualde.
Ὑπερβάλλω. μ. αλῶ. σ. ηκα. extendo, ὑπερείχω, καὶ ὑπερβαίνω, excello, supero. Est etiam in auctione uinco, id est pluris liceor & supra omnes. Vide comment. Bud.
Ὑπερβασία. ας. ἡ. καὶ
Ὑπέρβασις. transgressio, iuramenti uiolatio, iniuria, malitia, testimoniũ, superbia, κόρος.
Ὑπερβατόν. ῦ. τὸ. hyperbaton. Quintil. uerbi transgressionẽ interpretatur, quã frequenter ratio comparationis & decoris exigit.
Ὑπερβερεταῖος. ὁ. ὁ. extremus anni mensis apud Macedones, hinc comperendinator, serotinus, cunctator.
Ὑπερβιβάζω. traduco, traiicio.
Ὑπέρβιος. ὁ. ὁ. immensus, magnanimus, ultra uireis existens, superbus.
Ὑπέρβλητος. excellens, προέχων, ἐξαίρετος.
Ὑπερβλύζω. effundo.
Ὑπερβολαί. ῶν. extremæ collium partes, cacumina montium.
Ὑπερβόλεον. ὁ. acutissimum tetrachordum.
Ὑπερβολή. exuperantia, excessus, excellẽtia, quæ ἐλλείψει opponitur. Demosth. τοῦτο γὰρ τοῦτο ὁμοίως ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας, Hoc scelus nullo scelere superari potest. Inde illa locutio, τίνος δὲ οὗτοι λιλοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν, A quo superari isti possunt dicendi facultate.
Ὑπερβολῇ. supra modum.
Ὑπερβολία. ας. ἡ. iniuria, excessus.
Ὑπερβολικόν. τὸ. nimietas, id est supra modũ, fidemq.
Ὑπέρβολος. lapis qui alligabatur ceruici submergendorum nocentium.
Ὑπερβόρειοι. οἱ. Hyperborei, populus septentrionalis.
Ὑπερβριθής. ἐος. ὁ. ponderosus.
Ὑπερβωρέως. aduerb. ἀντὶ τοῦ ὑβρίζω, καὶ ὑβρίζω-θην αὐτῶ.

ΥΠΕΡΓ. ΥΠΕΡΔ. ΡΕ.

Ὑπεργάζομαι. μ. άσομαι. σ. ασμαι. occultè molior. deponens, accus. iungitur.
Ὑπεργαμία. ας. ἡ. seræ nuptiæ, ὀψιγαμία.
Ὑπέργεια. ζα. animalia quæ per summa telluris degunt.
Ὑπεργέμων. οντος. ὁ. plenus.
Ὑπεργράφω. superpingo: quo uerbo utit Plinius lib. xxxv. cap. xi.
Ὑπερδασύς. ἐος. ὁ. ualde densus.
Ὑπερδίξιον. regio Lesbi. hinc
Ὑπερδίξιος. gentile, & Iouis cognomentum.
Ὑπερδιατείνομαι. supra modum cõtendo: quo Demosthenes usus est pro uehementer dicendo contendere.
Ὑπερδιατείνω. idem.
Ὑπερδικέω. μ. ήσω. σ. ηκα. defendo in iudicio. actiuum, accus. iungitur.
Ὑπερδιξός. ῦ. ὁ. superior, superans, sublimis.
Ὑπερδίπηχυς. duobus cubitis altior.
Ὑπέρεια. ας. ἡ. Hyperia fontis nomen.
Ὑπερεθίζω. prouoco.
Ὑπερείδω. μ. είσω. σ. εικα. firmo, fulcio, confirmo, animum addo, conniueo. Est etiã dissimilo, & quum uideam perinde me gero quasi non uideam. Item despicio cum dativo apud Lucian. act. accus. iungitur.
Ὑπερείπετο. oppugnatus fuit.
Ὑπερεπόμυθος. defendens.
Ὑπέρεισμα. ατος. τὸ. firmamentũ, adminiculũ.
Ὑπερεκπλύνω. μ. υνῶ. superfluo.

Ὑπερέλασις.

ὑπερίλασις. ιος. ἡ. satisfactio.
ὑπερεντείνειν τῶν νεκρῶν. pro mortuis soluere.
ὑπερίλαφρος. ὁ. perleuis.
ὑπερμβάλλω. intermitto.
ὑπερμπίμπλημι. μ. ἤσω. ω. κα. καὶ
ὑπερμπλήθω. ualde impleo. actiuum, accusatiuo iungitur.
ὑπερίνδοξος. ὁ. ὁ. ualde gloriosus.
ὑπερισχνέομαι. præualere.
ὑπερεντυγχάνω. postulo, interpello. Paulus ad Romanos.
ὑπερεξακόσιοι. plus sexcentæ.
ὑπερεπαινῶ. effusis laudibus prosequor.
ὑπερεσθίω. plus quàm oportet comedo.
ὑπέρεσχον τὰ ὅπλα. superiecerant arma.
ὑπερετέω. suppedito.
ὑπερευδοκιμοῦντων. dicuntur clarissima opinione præditi, quasi q maximè aliqui esse uident.
ὑπερίχομαι. intercedo. genitiuo iungitur.
ὑπέρευ. super optimè.
ὑπέρευγε. supra modum bene.
ὑπερεχέω. supereffundo. actiuum, accus. iungitur. Iosephus lib. primo: εἰς τὴν ὑπαρχίαν τὰς τιμὰς ὑπερεξέχει.
ὑπερέχω. supero, emineo, uinco, neut. accusatiuo iungitur. quære τὸ ἔχω.
ὑπερέχων. præstans.
ὑπερῶθε. ex tabulato.
ὑπερῷον. ῶνος. ὁ. tabulatum.

ΥΠΕΡΗ.

ὑπερηάσθην. uehementer admiratus sum.
ὑπερήδιστα. quàm suauissimè.
ὑπερηδομαι. ualde lætor.
ὑπερηλικίωσις. ἡ. decrepitas, ætas extrema.
ὑπέρηλιξ. ικος. ὁ. decrepitus.
ὑπερημερία. ας. ἡ. excessus, dilatio ultra præscriptum diem, dies in quam iudicatũ quis facere debet. Ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, dicebãt comiter diẽ præstitutũ prorogare.
ὑπερήμερος. ὁ. præteriens diem promissum, qui iam mora est. Λαμβάνειν ὑπερήμερον τὸν δικαστὴν, τῶν κτημάτων αὐτῶν λαμβάνεσθαι, ἢ ἄλλο ἔσεσθαι, in possessionem bonorum eius mitti, qui intra diem non adfuit, aut rei iudicatæ non paruit. Iungitur autẽ genitiuo ὑπερήμερος. Lucian. ὑπερήμερος τῆς προθεσμίας, qui iam elapso tempore nõ præstitit quod spopondit, qui ad diem non satisfacit: atq; eã ob causam alio uocabulo ἐκπρόθεσμος dicitur, & ὑπερπροθεσμὸς etiã. Hos Romani tarda nomina uocabant. ὑπερήμερον εἰσπράξειν τινὰ, de eo dicitur, qui acerbè, id est, πικρῶς εἰσπράττεται. ὑπερήμερος τῷ ὀφλήματος, qui ad diem præscriptum non soluit. Proprie tamen ὑπερήμεροι, uel priuato uocabulo dicuntur ab oratoribus, qui iudicatum non faciunt intra diem rei iudicatæ à iudice præstitutum. Vide comment. Bud.
ὑπερηνορέω. μ. ἤσω. ω. κα. ultra uirũ possum, excello, extollor animositate, superbio. neutrum absolutum.
ὑπερήνωρ. ορος. ὁ. magnanimus, uirilis, superbus, ualidus.
ὑπέρῃρτο. subleuauit.
ὑπερήσει. superabit.
ὑπερηφανεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. superbio. deponens absolutum.
ὑπερηφανία. ας. ἡ. splẽdor, superbia, insolẽtia.
ὑπερήφανος. ὁ. ὁ. superbus, præclarus, sublimis, excelso animo.
ὑπερηχέω. μ. ἤσω. ω. κα. ualde resono. neutrũ absolutum.

ΥΠΕΡΘ. ΥΠΕΡΙ.

ὑπερθαυμάζω. demiror.
ὑπερθεματίζω. pluris liceor & supra omneis, non solum τιμῶμαι, ἀλλὰ καὶ ὑπερτιμῶμαι.
ὑπερθεματισμός. uocatur melior allata conditio in pacto addictionis in diem.
ὑπέρθεν. desuper.
ὑπερθερμαίνεσθαι. supra modum calefactari.
ὑπέρθεσις. ιος. ἡ. dilatio, superlatio, induciæ.
ὑπερθετικός. οῦ. ὁ. superlatiuus.
ὑπερθόρω. supersilio.
ὑπέρθυμος. ὁ. ὁ. elatus, magno animo.
ὑπέρθυρον. lapis ostij superior, superliminare
ὑπεριδεῖν. despicere.
ὑπερίεται. extollitur.
ὑπερικταίνοντο. pedes citò mouebantur propter lætitiam. idem ὑπερίκνουτο.
ὑπέρινος. ὁ. ἡ. hyperina, id est effœta propter nimium partum, tenuis, exilis.
ὑπερίπτομαι. supernè uolo.
ὑπερίσαμαι. tueor.
ὑπερισχύων. præpotens, qui & impotens dicitur Latinè.
ὑπερίων. ονος. ὁ. Hyperion, solis epithetõ, ab ὑπὲρ, & ἴω, eo.

ΥΠΕΡΚ. ΥΠΕΡΛ.

ὑπερκαθαίρω. eximiè uacuo.
ὑπερκάθαρξις. immodica purgatio, cum mulieres plus iusto purgantur.
ὑπερκακέω. μ. κέσω. ω. κα. fatigo.
ὑπερκαλλικείμενος. supra discumbens.
ὑπερκαταγέλαστον. ualde deridendum.

Ὑπερκεῖμαι. superiaceo, præcedo, immineo, pro differo apud Gazam.

Ὑπερκέρωσις. dicitur ubi ex altera tantũ parte superiores sumus in prælio. Suid.

Ὑπερκολακεύω. adulor, assentor.

Ὑπέρκομπος. ε. ὁ. superbus, ualde elatus, iactabundus, insolens.

Ὑπερκόμπως. iactanter, superbè.

Ὑπερκόσμιοι. οἱ. præstabiliores mundi.

Ὑπερκόσμιος. altissimus, supramundanus, cœlestis.

Ὑπερκύδας. ε. ὁ. gloriosus.

Ὑπερκύπτω. in pedes erigor, & emineo super alios.

ΥΠΕΡΛ. ΥΠΕΡΜ. ΡΝ. ΡΣ.

Ὑπερλάμπομαι. præradio.

Ὑπερλάμπω. præluceo, præradio. Plin. Vt faculam ita præluceat.

Ὑπέρλεπτος. prætenuis.

Ὑπερμαίνω. intemperantius agere, lasciuire: quod uitium nimium saturos comitari solet: opiparè uiuere, luxuriosius agere, deliciusq; ac diuitijs abundare. deducitur à μάνια.

Ὑπερμάργος. uehementer insanus, ὑπερμαργότερος, inquit Suid. ὁ ὑπερμαινόμενος.

Ὑπερμαχητά. ῆς. uictritia.

Ὑπερμεθύομαι. ualde ebrius sum.

Ὑπερμένω. μ. ὑνσω. ω. υνκα. supero potentia.

Ὑπερμενής. ἐος. ὁ. ἡ. ualde potens.

Ὑπερμέτρως. enixè, supra modum.

Ὑπέρμοιρα. decenter, præter sortem.

Ὑπερνεφής. ὁ. excedens nebulas.

Ὑπερνεωλκέω. transfero classem.

Ὑπερνικάω. μ. ὑσω. ω. υνκα. præualeo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ὑπερνέχομαι. supergredior, ὑπερέχω, ὑπερβαίνω.

Ὑπερξηραίνω. exicco.

Ὑπέρξηρος. magnopere siccus.

Ὑπερξύσιος. suus & legitimus, ut filius patris.

ΥΠΕΡΟ. ΥΠΕΡΠ. &c.

Ὑπέρογκος. ε. ὁ. immensus, superbus, intolerabilis, immodicus, redundans, uehementer corpulentia onustus.

Ὑπερόν. ης. ἡ. palatum.

Ὑπεροικοδομέω. superconstruo.

Ὑπέρολβος. ε. ὁ. prædiues.

Ὑπέρωον. tabulatum.

Ὑπεροπεύς. ἐος. ὁ. contemptor, mendax.

Ὑπεροπεύω. mentior, despicio.

Ὑπεροπλία. ας. ἡ. superbia.

Ὑπεροπλίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. expugno.

Ὑπέροπλος. ε. ὁ. immensus, fortis, elatus, qui nihil sibi non arrogat armis.

Ὑπεροπρόθυμος. ὁ ὑπερήμερος.

Ὑπέροπα. contemptim.

Ὑπερόπης. ε. ὁ. contemptor, fastuosus.

Ὑπεροπικός. οῦ. ὁ. despectiuus, despectitius, fastidiosus.

Ὑπεροπικῶς. fastidiosè.

Ὑπερόπομαι. μ. όψομαι. ω. ομμαι. despicio, spetno. genitiuo iungitur.

Ὑπέροπος. spectabilis, magnus, ὁ ὑπὲρ τὸ μέτρον.

Ὑπερράω. ὑπερόπομαι.

Ὑπερρία. ας. ἡ. locus extra fines, exilium.

Ὑπερρίζεσθαι. de eiectis, extorrib°, exulibusq; dicitur interdum.

Ὑπερόριος. ε. ὁ. extorris, profugus extra terminos.

Ὑπέρορον. ε. τὸ. ὑπερορία.

Ὑπερόροφος. ε. ὁ. superbus, ὑπερηφάνος.

Ὕπερος. ε. ὁ. pistillum.

Ὑπερύσιος. dilectus, amatus, ἀγαπητός, ψιφλημένος.

Ὑπέροφρυς. υος. ἡ. superbus, supercilios us.

Ὑπεροχή. ῆς. ἡ. præstantia, excellentia, summitas, sublimitas, dignitas, prærogatiua, exuperantia, præualentia, amplitudo, primæ partes.

Ὑπέροχος. ε. ὁ. egregius, maior.

Ὑπεροψία. ας. ἡ. superbia, despicientia, fastus.

Ὑπερπαίειν. supergredi, ὑπερπηδᾶν, excellere. Suidas.

Ὑπερπερισσεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. superabundo.

Ὑπερπηδάω. ῶ. conculco, transgredior.

Ὑπερπίμπλημι. μ. ήσω. ω. κα. superimpleo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ὑπερπλουτοῦντες. prædiuites.

Ὑπερπονεῖν. plusquàm oportet laborare.

Ὑπέρπονος. ε. labore confectus.

Ὑπέρπλαμαι. superuolo. deponens absolutũ.

Ὑπερπύριος. igneus, magnopere calidus.

Ὑπερπώρωσις. uide ἐκσάρκωμα.

Ὑπερρέω. μ. εύσω. ω. ευκα. superfluo.

Ὑπερσαρκεῖν. καὶ

Ὑπερσαρκοῦσθαι. dicuntur quæ corpulentiora iusto fiunt.

Ὑπερσάρκωσις. carnis excrescentia, τὸ ἐκσάρκωμα.

Ὑπέρτατος. ε. ὁ. supremus, id est summus. (μα.

Ὑπερτείνομαι. καὶ

Ὑπερτείνω. μ. ενῶ. ω. ακα. supero, super extẽdo, circumuenio. act. accus. iungitur.

Ὑπερτέλειοι. οἱ. ampliores numeri.

Ὑπερτελής. ἐος. ὁ. ἡ. exterminus.

Ὑπερτενής. altum, ὑπερανίσχον.

Ὑπέρτερα κρέατα. carnes exteriores, carnes quæ in

quæ in uictima forinsecus obiacent, ut ἔγκατα quæ intus.

Ὑπερτερία. ἀι. ligna quædã eminentiora currus, super quibus res locantur.

Ὑπέρτερον. postremum, recens.

Ὑπέρτερος. ρ. ὁ. superior.

Ὑπερτίθεμαι. prolongo, differo.

Ὑπερτιθέμενος. tardus.

Ὑπερτίθημι. μ. ήσω. τ. ηκα. superimpono, differo, id est, prolongo, submitto. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ὑπερτραγίζειν. supramodum olere.

Ὑπερτρέχω. transcurro. Accipitur pro depopulor.

Ὑπέρυθρος. fuluus.

Ὑπερύπιος. supinus, resupinus.

Ὑπερφαλαγγίω. μ. ήσω. τ. ηκα. includo phalangas. neutrum absolutum.

Ὑπέρφασις. ιος. ἡ. magniloquentia.

Ὑπερφερής. ἐος. ὁ. ἡ. præcellens.

Ὑπερφέρω. μ. ὑπεροίσω. τ. ὑπερενήνοχα. extollo, præsto, excello. actiuũ, accusatiuo iungit.

Ὑπερφθέγγομαι. μ. ξομαι. uerbis supero.

Ὑπερφίαλος. ρ. ὁ. infidus, fœdifragus, immensus. uel à φῶ, quod est ostendo, cuius deriuatiuum φαίνω, qui se supra alios conatur ostendere: uel à φῶ, quod est dico, qui supra uires dicit, uel qui transgreditur iusiurandum, quod per phialas factum est.

Ὑπερφιλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. uehementer amo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ὑπερφρονῶ. contemno, despicio, insolesco. genitiuo & accusatiuo iungitur.

Ὑπερφρόνως. contemptibiliter.

Ὑπέρφρων. ονος. ὁ. ἡ. superbus.

Ὑπερφυής. ἐος. τὸ. eximiè factum, superexcellens.

Ὑπερφυής. ἐος. ὁ. ἡ. ingẽs, immensus, eximius, egregius, ineffabilis.

Ὑπερφυσάω. supra modum inflatus sum.

Ὑπερφυῶς. mirum in modum, egregiè, incredibiliter.

Ὑπερχειλής. ἐος. ὁ. ἡ. exuberans, plenum.

Ὑπερχέομαι. μ. ύσομαι. τ. υμαι. exubero, effundor.

Ὑπέρχολος. ου. ὁ. supra modum iratus.

Ὑπέρχομαι. accedo, assentior, per obreptionẽ me alteri captiose submitto. Et obsequiose colo, θεραπεύω, alicui me uendito & eum obseruo. Quintilia. subeo dixit: Interim uerò (inquit) fallendus iudex, & uariis artibus subeundus est. τὸ ὑπελθόν, quod in mentẽ uenit. deponens, accusatiuo iungitur. quære ἔρχομαι.

Ὑπέρχρως. inuolutus ære alieno.

Ὑπέρχρονος. ρ. exuperans tempus.

Ὑπερῴα. palatum.

Ὑπερῳδυνία. calamitas, λύπη.

Ὑπερώησαν. retrò cesserunt.

Ὑπερῷον. ρ. τὸ. tabulatum, locus æditus, palatum, cœnaculum.

Ὑπέρωρον. exolescens, quod tempus suum excessit.

Ὑπερώσιον. τὸ. ὕπερθε τῶν μοίραν.

Ὑπεύθυνος. ου. ὁ. reus, obnoxius, subditus. de reo sonte dicitur, ut ὑπόδικος.

Ὑπέχω. μ. ὑφέξω. τ. ὑπέσχηκα. summitto, sustineo, subsisto, prudenter ago, adhibeo, occupo, opprimo, recipio, luo. Ὑπέχειν τῶν χεῖρα, præbere manũ seu porrigere, apud Lucianum. Δίκην ὑποσχεῖν, causam dicere.

Ὑπιενισμένη. dicitur iam propinqua partui. Sumpta metaphora à ficis immissis psenibus uermiculis iam matureſcentibus.

Υ Π Η.

Ὑπήβολον. depositum ad usuram, ὑποκείμενον τοῦ δάνειον.

Ὑπήκοος. ρ. ὁ. subditus, obediens, morigerus, ὁ ὑπακούων καὶ ὑπαγόμενος.

Ὑπήκω. cedo. Xenophon lib. ij. de som. λόγῳ ὑπεῖξαι, orationi cedere.

Ὑπήλυθε. subijt, ab ὑπελεύθω.

Ὑπηνέμιον ὠόν. τὸ. subuentaneum, inefficax ouum, quod citra coitum æditur, sed Veneris imaginatiõe. Dicitur etiã ζεφύριον ὠόν.

Ὑπηνέμιος. ρ. ὁ. ἡ

Ὑπήνεμος. sub uento expositus, subuẽtaneus.

Ὑπήνη. ης. ἡ. barba, pili circa labia.

Ὑπηνήτης. ου. ὁ. iuuenis incipiens barbescere, pubescens.

Ὑπήρατος. ου. ὁ. ualde splendidus, λογομάχος, ὑπέρλαμπρος.

Ὑπηρεσία. ας. ἡ. seruitium, obsequium, obseruantia, officium, administratio.

Ὑπηρέσιον. ρ. τὸ. remus, asser sedis.

Ὑπηρετέομαι. obsequijs & operis color & obseruor. Et τὸ ὑπηρετούμενον, obsequium, & exhibita opera. Accipitur etiam actiuè. ut ὑπηρετοῦμαί σοι ταῦτα, hanc tibi operã nauo, in hoc tibi obsequor.

Ὑπηρετέω. μ. ήσω. τ. ηκα. ministro, subministro, obsequor, morem gero, instruo, paro, suppeto, subseruio, nauo operam alicui & obsequor. neutrũ, datiuo iungitur & accus.

Ὑπηρέτης. ου. ὁ. minister. Interpres Euangel. nonnunquàm carnificem, nonnunquàm exactorem transtulit. Est autẽ ὑπηρέτης is, qui exequitur iudicis sententiam.

Ὑπηρετικός. ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρετικόν. τοῦ. τό. armamentarium.

Ὑπηρετικός. τοῦ. ὸν. seruilis. Est etiam ὁ ἐπιτήδειος εἰς τὰς ὑπηρεσίας.

Ὑπηρέτις. ιδος. ἡ. ministra.

Ὑπηρετῶμαι. ministro.

Ὑπήτρια. τὰ. summa ubera. ὕπητριον, inquit Hesych. ὑπογάστριον, ἰφύβαιον.

Ὑπηχέω. μ. ήσω. resono, succino.

Υ Π Ι. Υ Π Ν.

Ὑπίκειμαι. operam do. deponens, dtõ iungit.

Ὑπίλλω. sublino.

Ὑπισχίομαι. μ. ὑποσχήσομαι. ω. ὑπίσχημαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ὑπεσχόμην. promitto, polliceor, profiteor. deponens, actõ iungit.

Ὑπίσχομαι. idem.

Ὑπιωχή. ῆς. deliberatio, ἡ σκέψις. ὑπιωχαὶ, Hesychio authore, ὑπαγωγαὶ, ὑποδρομαὶ τῆς πίτρας διὰ σκέπην.

Ὑπνάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ηὰ

Ὑπνέω. dormio. neutrum absolutum.

Ὑπνηλός. τοῦ. ὸν. somnolentus, somniculosus.

Ὕπνιον. ου. τό. somnium.

Ὑπνοδότις. ιος. ἡ. somnifera.

Ὑπνομαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. pugno cum somno.

Ὑπνοποιός. somnum prouocans, compositus.

Ὕπνος. ου. ὁ. somnus.

Ὑπνωτικός. τοῦ. ὸν. sopiẽs, soporificus. Et somniculosus, deditus somno.

Ὑπνώπεω. μ. ώξω. ω. ωχα. soporor, somnio.

Υ Π Ο.

Ὑπό. cum genitiuo significat ab, cum datiuo & accusatiuo sub. Interdum Atticè ἀντὶ τῆς πρό accipitur. Ὑπὸ τῶν δικασῶν ἀποθνήσκειν, interire à iudicibus. Quod Latini imitantur. Cice. Nihil enim esse ualẽtius à quo intereat. In compositione interdum minuit, quemadmodum sub apud Latinos.

Ὑπ' ἠῶ. sub auroram. Suidas habet ὑπ' ἠοῖ.

Ὑποάμυσος. improbus, rusticè inuerecundus.

Ὑπὸ μάλης. sub ala, quod tantum inuenitur in ea locutione, nam μάλη rectus nõ est in usu sed μασχάλη.

Ὑπὸ προθυμίας. promptè.

Ὑπὸ συνθήματος. ex composito.

Ὑπὸ τῆς μετριότητος. pro mea modestia.

Υ Π Ο Β.

Ὑποβάθρα. ας. ἡ. fundamentum, scabellum, ὑπόβασις. Cyrill. libro vij. ταύτῃ ὑποβάθραν προκαταβαλλόμενος, Hoc fulcrum & sustentaculum præiacens.

Ὑπόβαθρον. ου. τό. idem.

Ὑποβάλλομαι. substerno. Ponitur & ἀντὶ τοῦ προβάλλομαι καὶ ὑποτίθεμαι. Est etiam falso mihi quippiam assĩcribo, mihi quasi subdititium assumo, succidaneum me infero. Item suppono partum.

Ὑποβάλλω. μ. αλῶ. ω. ηκα. suppono, suggero, admoneo. Est etiã interfari, sermonemq; interpellare, & prępostere excipere, hoc est ἀκαίρως καὶ ἀώρως ὑπολαμβάνειν. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ὑπόβασις. ιος. ἡ. subucula, subligaculum, decrementum.

Ὑποβεβρεγμένοι. irrigati, appoti.

Ὑποβιάζω. uiolenter repello.

Ὑποβιβάζω. minuo, per uim subduco, ὑποκαταβαίνω.

Ὑποβιβαστικός. οῦ. ὸν. habens uim deijciendi & subducendi.

Ὑποβλασάνω. suppullulo.

Ὑποβλίπω. improbè & toruè aspicio. Item limis aspicio ad collimãdum. Est etiam suspicor, suspecto.

Ὑποβλήθην. successit, excepit uerba dicentis nondum finita, interpellato sermone. aduerbium.

Ὑπόβλητος. subditicius puer, spurius, nothus.

Ὑποβολεύς. έος. ὁ. suppositor.

Ὑποβολή. ῆς. ἡ. præceptum, suppositio.

Ὑποβολιμαῖος. ᾶ. ὁ. subditus, id est, suppositus puer, νόθος, κίβδηλος, suppositititius.

Ὑπόβολος. pignerationi obnoxius & obiectus pro pignore, quam hypothecã uerbo Græco Iurisconsulti sæpe uocant. Est enim ὑπόβολον, τὸ ὑποκείμενον πρὸς δάνειον καὶ τόκον, siue domus, siue prædium, siue res mobilis sit. Ὑπόβολον in Pandect. Græcis, idem est quod δωρεὰ προγαμιαῖα, hoc est, donatio propter nuptias.

Ὑποβόρβορος. ᾶ. cœnusus, lutosus.

Ὑποβρέχω. μ. ἔξω. proluo, irrigo.

Ὑπόβρυχα. in profundo, submersè.

Ὑποβρύχιος. ᾶ. ὁ. submersus.

Ὑπόβρωμος. ᾶ. grauiusculus.

Υ Π Ο Γ.

Ὑπογάστριον. pecten, siue imus uenter.

Ὑπογαίδιος. ᾶ. ὁ. idem est quod ὑπόγαιος.

Ὑπόγειος. subditus, ὑποτεταγμένος.

Ὑπόγαιος. ᾶ. ὁ. subterraneus.

ὑπογενιάζω. ad genua deuolutus ſupplico, λιτανεύω τῶ γενείου ἁπτόμενος.

ὑπόγεαγος. ϑ. ſubgrundia herba.

ὑπογλωτίς. ίδος. ἡ. caro qua lingua inferiori maxillæ connectitur. & coronæ genus.

ὑπογνώτατον ἢ τὸ πάλαιον. nuperrimè & quõ-

ὑπόγραμμα. τὸ ἔντριμμα, ut ὑπογραφή. (dam.

ὑπογραμματεύω. μ. εύσω. π. ευκα. ſcriba ſum. neutrum abſolutum.

ὑπογράμμ. ᾶτ. τὸ. pictura, monumentum.

ὑπογραφή. ῆς. ἡ. deſcriptio, ſubſcriptio, primæ manus delineatio & deſcriptio, quæ pars eſt ζωγραφικῆς, leuis deſcriptio, & rudis craſſaq; adumbratio. Plato appellat quodam loco ὑπογραφὴν craſſæ Mineruæ explicationem, non ſubtilem atq; multum artis habentẽ. quæ translatio ducta eſt à pueris, qui aut picturam docentur aut ſcripturam. ὑπογραφὴ enim artis rudimenta continet. Quod apud Ciceronem eſt: Præſcriptio uero naturæ, nõ eſt προγραφή, ſed ὑπογραφή. Ariſtoteles ὑπογραφὴν τῶν θεμελίων uocat, foſſam ductam & fundamenti circũſcriptionem. Eſt & fucus apud Lucianũ. qua dictione Herodianus pro figurato dicto & ridiculo uſus eſt.

ὑπογραφεύς. à manu ſeruus, amanuenſis, qui dictata excipit.

ὑπογράφομαι. τὸ ψιμμυθοῦμαι ἢ ἐντρίβομαι, fuco uel ceruſa illinor. Accipitur etiam pro ſuo actiuo.

ὑπογράφω. μ. άψω. π. αφα. illino, deſcribo, τὰ ὑπαγορευόμενα γράφω, dictata excipio. Item pro προγράφω, præſcribo, pueris qui docentur ſcribo, primis lineis deformo, & prima manu aliquid informo, & lineamenta duco. Eſt etiam commentarium rerum ſcribo, quarũ hiſtoriam alij poſtea enarratius ſcribant, & ornamentis luminibusq; orationis additis abſoluant & expoliant. Item ſubſcribo, id eſt, probo & aſſentior, aſtipulor. Præterea deſigno, deſtinoq; & faciendum propono & inſtituo. Budæ. actiuum accuſatiuo iungitur.

ὑπόγυιος. ϑ. ὁ. propinquus, recens.

ὑπογυιότατος. propinquiſſimè.

ὑπόγρυπος. ϑ. ὁ. qui eſt ſubadunco naſo.

Υ Π Ο Δ.

ὑποδαίρια. τὰ. torques, monilia colli.

ὑποδακρύω. μ. ύσω. ſublachrymor.

ὑποδεδεμένος. calceatus.

ὑποδεής. ἐος. ὁ. ἡ. infimus, indigens, timidus.

ὑπόδειγμα. απος. τὸ. exemplum.

ὑποδείδω. μ. είσω. π. εικα. timeo, ſubuereor. actiuum accuſatiuo iungitur.

ὑποδεικνύω. μ. είξω. π. εχα. prœmonſtro, demõſtro per rationem & exempla.

ὑποδειμαίνω. ſubuereor.

ὑποδειμαίνων. ſubtrepidans.

ὑποδείξας. qui probauit.

ὑποδενδρυάζω. ſubito uel ex improuiſo appareo. Heſych.

ὑποδεξία. ας. ἡ. ſuſceptio.

ὑποδέξιος. ϑ. ὁ. ſuſceptor.

ὑποδέχομαι. μ. έξομαι. π. εγμαι. ſuſcipio, recipio, τὸ ὑποτιθεὶς τὰς χεῖρας δέχομαι ἢ δεξιοῦμαι, καὶ φιλοφρονοῦμαι. Et accipio, id eſt, ἐσιῶ. deponens, accuſatiuo iungitur.

ὑποδέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſubligo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὑπόδημα. απος. τὸ. ἀὶ

ὑπόδησις. ιος. ἡ. calceus, calciamentum.

ὑποδιαστολή. ῆς. ἡ. ſubdiſtinctio.

ὑποδιδάσκαλος. ϑ. ὁ. hypodidaſcalus, ſubpræceptor.

ὑποδίδωμι. μ. ώσω. π. ωκα. cedo. neutrum, datiuo iungitur.

ὑπόδικος. ϑ. ὁ. reus, obnoxius, ſubditus.

ὑποδίφθερος. ὁ. qui pellibus indutus.

ὑποδμώς. ῶος. ὁ. miniſter, famulus.

ὑποδοχεύς. ὁ. ὑποδέξιος.

ὑποδοχή. ῆς. ἡ. ſuſceptio, receptaculum. Eſt etiam epulum & conuiuium, feſtum.

ὑπόδρα. toruè.

ὑπόδραξ. ακος. ὁ. toruus.

ὑπόδρικυς. εος. ὁ. aliquanta acrimonia amarus.

ὑποδρηκήρ. ῆρος. ὁ. ſeruus.

ὑποδύνω. ſubeo. neutrum abſolutum.

ὑποδύομαι. μ. ύσομαι. π. υμαι. ſubeo, ingredior, ſuccumbo, condo, ſubinduo. Item ſurrepo & inſinuo me in gratiam alicuius. ὑπεισέρχομαι. Eſt etiam ſubeo, hoc eſt, obeo, ſuſcipio. Eſt etiã urinari. Et ὑποδύεσθαι τὸν δία, τὸ ὑποκρίνεσθαι, ἢ εἰσέρχεσθαι, agere perſonã Iouis & ſimulare. Aliquando ὑποδύεσθαι colere eſt & obſeruare obſequioſe. deponens, accuſatiuo iungitur.

ὑποδύσεις. ἀι. refugia.

ὑποδυσώδης. εος. ὁ. ἡ. male olens.

ὑποδύτης. ϑ. ὁ. interior ueſtis.

ὑποδύω. μ. ύσω. ὑποδύομαι.

ὑποδώριος. ου. genus eſt muſicæ apud Plutarchum.

Ὑποζεύγνυμι. subiicio.

Ὑπόζευξις. ἡ. subiunctio uel subinsertio uel subnexio.

Ὑποζόφου. ad tenebram.

Ὑποζύγιον. ε. τὸ. iumentum.

Ὑποζύγια. τὰ. impedimenta.

Ὑποζυγιώδης. ὁ. subiugus, qui nõ amplius sui iuris est.

Ὑποζώματα. τὰ. nauis tabulata. de hoc Suidas.

Ὑποζωννύω. μ. ώσω. π. ωκα. subcingo. actiuum accusatiuo iungitur.

Ὑπόζωσμα. ατος. τὸ. succinctura.

ΥΠΟΘ.

Ὑπόθεμα. fundamentum & quasi basis.

Ὑποθερμαίνω. μ. ανῶ. π. ηκα. calefacio. actiuũ accusatiuo iungitur.

Ὑπόθερμος. ε. ὁ. subcalidus.

Ὑπόθεσις. ιος. ἡ. propositum, hoc est, προθεσις. Isocrat. ἐς τὴν ὑπόθεσιν ἐπανελθεῖν, ad rem, ad causam, ad propositum redire. Significat Synesio & Ciceroni cõtrouersiam. Et occasionem & prætextũ uelamẽq. Item προαίρεσιν, hoc est, propositum & institutũ & σκοπόν, quem Demosth. etiam ὅρον appellat. Est etiam materia & argumentum operis. Est etiam quod prisci Iurisconsulti speciẽ appellant, recentiores legis casum. Item fundamentum & quasi basis. Ὑποθέσεις etiam dictæ sunt principia & elementa scientiarum, quas quidam suppositiones, quidam subiectiones dicunt. Καθ' ὑπόθεσιν εἰπεῖν, est ὑποθέμενον, μὴ ἀποφαινόμενον εἰπεῖν. Ἐξ ὑποθέσεως etiam opponit τῷ ἁπλῶς, hoc est, nõ simpliciter, sed quodammodo & ex suppositione. Ἐξ ὑποθέσεως & ὑποθετικὸν εἶναι, quod ex consecutione natum est, non per se & suapte natura, ut fatum. Ὑπόθεσις ἀντὶ τῆς προθέσεως ἁπλῶς ponitur. Vide plura in Comment. Bud.

Ὑποθέτης. consiliarius, ἀρχηγός.

Ὑποθετικός. ὴ. ὸ. suppositiuus, hortatiuus, argumentatiuus.

Ὑποθήγω. ἐρεθίζω, προτρέπομαι, prouoco, subortno, exhortor, ἐπαλείφω.

Ὑποθήκη. ης. suppositio, documentũ, pignus, consilium, adhortatio, monitum, prẽceptũ ad uitam instituendam.

Ὑποθημοσύνη. ης. ἡ. admonitio.

Ὑποθράττω. turbo.

Ὑποθρύπτομαι. delitior.

Ὑποθύμια. ας. suffimentum.

Ὑποθυμιάζειν. suffire.

Ὑπόθυρα ἢ ὑποθυρίδες. ipsa ualuarũ caultas & iniquitas.

Ὑποθωπεύω. μ. εύσω. π. ευκα. adulor. neutrum, accusatiuo iungitur.

ΥΠΟΙ. ΥΠΟΚ.

Ὑποικουρέω. μ. ήσω. π. κκα. guberno, intus habito.

Ὑποινος. ον. uinolentus.

Ὑποιόω. uendico.

Ὑποκαθαίρειν. repurgare.

Ὑποκαθιέναι. concedere, dimittere.

Ὑποκαθεκτικῶς. sublectus.

Ὑποκαθίζω. colloco, subsideo, recumbo.

Ὑποκαίω. μ. αύσω. succendo.

Ὑποκάμπτω. flector, conuertor, circumagor, ambages fugæ implico, ut seruus uel lepus fallere quærens. Dicitur hoc etiam ὑποστρέφεσθαι.

Ὑποκαπνίζω. suffio fumo.

Ὑποκαπνισμός. genus hauriendi fumi nidoris ue.

Ὑποκάπτω. præuoro, præripio & deglutio.

Ὑποκαροῦνται. soporantur.

Ὑποκαταβαίνω. subingredior, descendo.

Ὑποκατάβασις. secessus cõcessio, παραχώρησις.

Ὑποκατακλινόμενος. ε. cedens ac submittens se se.

Ὑποκατακλίνω. μ. ινῶ. π. κα. succumbo, submitto me, inclino. deponens, actõ iungitur.

Ὑποκατάσατος. ον. ὁ. substitutus.

Ὑποκείκω. ὑπείκω, subsum reuertor.

Ὑπόκειμαι. subiaceo. deponẽs, datiuo iungit.

Ὑποκείμενα. pignora, hoc est, bona quæ in creditum subiecta sunt & suppositа.

Ὑποκεῖσθαι. subiacere.

Ὑποκέχηνε. dehiscit, hiauit.

Ὑποκηρύττω. μ. ύξω. nuncio siue prædico per præconem.

Ὑπόκιρρος. ε. ὁ. subrufus.

Ὑπόκισις. hypocistis etiam Latinè sic dicta, quòd nascatur ad radices cisti fruticis.

Ὑποκλέπτω. fallo.

Ὑποκλίζω. μ. ίσω. π. ικα. diuulgo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Ὑποκλίνομαι. declino, inclinor.

Ὑποκλύζειν. repurgare.

Ὑποκνίζομαι. prurio, titillo.

Ὑποκόπτω. succido.

Ὑποκορίζομαι. π. ισμαι. blandior, per diminutionem loquor, diminuo. Apud Platonẽ prem odiosam specioso nomine appellare, aut minus inuidioso, hoc est, εὐφήμως ὀνομάζειν, honestis appellationibus rem sceleratã

& puden

& pudendam uelare & prętexere. ut Virg. *Coniugium uocat, hoc prætexit nomine culpam.* Xenophō contrario modo accipit pro inuidioso nomine appellare. Vide Budæū. deponens, accusatiuo iungitur.

ὑποκόρισμα. ατος. τὸ. diminutio, malæ rei integumentum, & speciosa appellatio, auribusq; blandiens.

ὑποκοριστικός. τ. ὸ. diminutiuus.

ὑποκρέκω. μ. ἑξω. resono, respondeo, ad gratiam adsono.

ὑποκρητηρίδιον. ϐ. craterula.

ὑποκρίσεσθαι. diminuere.

ὑποκρίνομαι. falso accuso. Simulo, ut ὑποκρίνομαι τραγῳδίαν pro agere. Est etiam respōdeo, τὸ ἀποκρίνομαι. Quanquam ὑποκρίνομαι ἐμαυτῷ significat etiam ἐν ἐμαυτῷ ὑπολογίζομαι, καὶ ἐν ἐμαυτῷ κρίνω, mecum æstimo & iudico, interpretor ἑρμηνεύω καὶ ἡγοῦμαι, respondeo.

ὑποκρίνω. μ. ινῶ. τ. ινα. simulo, respondeo. neutrum, accusatiuo iungitur.

ὑπόκρισις. ιος. ἡ. simulatio, pronunciatio.

ὑποκριτής. τ. ὸ. mimus, simulator, hypocrita, actor, histrio. Est etiam coniector.

ὑποκριτικός. τ. ὸ. aptus ad agendum.

ὑποκριτικώτατος. ὸ. maximè simulatus est.

ὑποκρούω. μ. ὑσω. τ. υκα. reluctor, id est, simulo, incuso, refello, obloquor siue responso. actiuū, accusatiuo iungitur.

ὑποκρύπτομαι. κὴ

ὑποκρύπτω. occulte condo, abscondo, clanculum repono.

ὑπόκυδρος. locus riguus & humectus, ὁ ὕγρος τόπος.

ὑπόκυκλος. ϐ. ὸ. rotundus.

ὑποκυματίζουσιν. subsunduntur.

ὑποκύπτω. μ. ὑψω. τ. υφα. succumbo. neutrum datiuo iungitur.

ὑπόκυρτος. ϐ. leuiter pandens.

ὑποκυοσαμένη. ης. ἡ. prægnans, ἐγγυμονήσασα, ἔγκυος γενομένη ἐγκύμων.

ὑπόκυφος. subcuruus.

ὑποκύψειν. demissis oculis uidere.

ὑποκύων. una ex comœdijs Varronis.

ὑποκώλια. internodia fœmina, suræ.

ὑποκωμῳδέω. μ. ήσω. τ. ηκα. assimilo, comicè mordeo.

ὑπόκωφος. ϐ. ὸ. subtiliter audiens, surdaster.

Υ Π Ο Λ.

ὑπολαμβάνω. μ. ὑπολήψομαι. τ. ὑπείληφα. credo, deprehendo, respōdeo, recordor, suspicor, accipio sermonem. Est etiam τὸ προλαμβάνω. Et ὑπολαμβάνειν τὸν ἵππον, est equum freno sistere, coërcere, quod etiam ἀναλαμβάνειν & ἀνίσχειν dicitur.

ὑπολεαίνω. μ. ανῶ. lenio.

ὑπολείπομαι. μ. είψομαι. τ. ειμμαι. resto, relinquor. Et actiuè relinquo, reliquum facio, cum accusatiuo.

ὑπολείπω. μ. είψω. τ. ειφα. derelinquo, deficio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑπολευκαίνω. μ. ανῶ. τ. υκα. albesco. neutrum absolutum.

ὑπολευκός. τ. ὸ. albicans.

ὑπολήνιος. ϐ. ὸ. torcularis.

ὑπόληψις. ιος. ἡ. reprehensio, opinio, suspicio.

ὑπολίζονες. οἱ. minores magnitudine corporis.

ὑπόλιθος. ϐ. ὸ. saxosus.

ὑπόλισπος. ϐ. ὸ. habens nates graciles.

ὑπολισθός. οῦ. ὸ. lubricus.

ὑπόλιχνος. ϐ. ὸ. gulosus.

ὑπολογίζομαι. τὸ λόγον ἔχω, alicuius rei rationem habeo, quod etiam dicitur ὑπόλογον ποιοῦμαι.

ὑπολογίζω. μ. ίσω. τ. ικα. cogito, reputo. actiuū accusatiuo iungitur.

ὑπόλογον ποιεῖσθαι τῆς νίκης. rationem uictoriæ habeo. Ἐν μηδενὶ ὑπολόγῳ τίθεσθαι & ἐν οὐδενὶ λόγῳ τίθεσθαι, floccifacere. Et Lysi. ὥστε οὐδὲν ἐμὸς αὐτῷ τοῦτο ὑπόλογον γενέσθαι, ὅτι ἔφυγεν, Itaq; par est illi ad salutem nō cedere quòd exul fuit, hoc uobis ille iure imputare non potest. Vide Comment. Bud.

ὑπόλοιποι. residui, relicti.

ὑπολύδιος. cantus genus est de quo Plutarch. in Mus.

Υ Π Ο Μ.

ὑπομάζιος. ϐ. ὸ. infans adhuc lactens.

ὑπομαλής. ἐος. ὸ. ἡ. aptus, expeditus.

ὑπόμαργος. ϐ. subinsanus, uecors.

ὑπομάσιος. ϐ. ὸ. lactens.

ὑπομειδιάω. μ. άσω. τ. ακα. subrideo. neutrum absolutum.

ὑπομένη. ἡ. sustentatio.

ὑπομένω. τ. ενῶ. sustineo, expecto, fero. Accipitur etiam sicut ἀνέχομαι pro animum inducere possum, quod uulgariter dicitur animum & cor habere possum. Demosthenes: οἱ καὶ τῶν χώραν καὶ τῶν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν. Latini etiam dicunt sustineo. accusatiuo iungitur.

ὑπομιμνήσκω. μ. ήσω. τ. ηκα. memoro, suggero. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑπόμνημα. ατος. τὸ. recordatio, commentariū, monu-

monumentum. Vide Comment. Bud.

ὑπομνηματικός. τὸ. ὁ. legens commentaria.

ὑπομνηματίζομαι. commentor.

ὑπομνηματισμός. τὸ. ὁ. decretum, regestum, cõmentum.

ὑπομνηματογράφος. à commentarijs.

ὑπομνῆσαι. commonefacere.

ὑπόμνησις. ιος. ἡ. monitio.

ὑπόμνυσθαι. τὸ ὑπερτίθεσθαι καὶ ἀναβάλλεσθαι τῷ δι' ἡμῶν προφάσει ἀποδημίας ἢ νόσου, certamẽ profero, comperendino, causam differendam censeo & peto, & quo minus iudicetur intercedo, prorogo, in aliud tempus reijcio.

ὑπομονή. ῆς. ἡ. patientia, expectatio, requies.

ὑπομονικός. τὸ. ὁ. patiens.

ὑπομόχλιον. ου. τὸ. uectis.

ΥΠΟΝ. ΥΠῸ Ν.

ὑπονέμομαι. μ. οῦμαι. defraudo, decipio.

ὑπονήιον. subiectũ Neio monti Thraciæ, uel ut alij Itachæ.

ὑπονοέω. μ. ήσω. τ. ηκα. suspicor, suspectum habeo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑπόνοια. ας. ἡ. suspicio, allegoria, superbia, cõfidentia, figura est, cum aliud dicitur quàm audiens expectabat: ut illud Aristoph. πιστότατόν μοῦμαί σε καὶ κλεπτίστατον.

ὑπονομή. ῆς. ἡ. fraus.

ὑπονωτίω. μ. ήσω. redeo, titubo, aberro, grauor senectute.

ὑποξενίζω. peregrina commemoro.

ὑποξέω. μ. ήσω. τ. ηκα. perfectè sculpo. neutrũ accusatiuo iungitur.

ὑπόξυλος. ου. ὁ. subligneus.

ὑποξηρέω. μ. ήσω. subrado.

ὑπόξυς. υος. acuminatus.

ὑποξύω. subrado. pro alluo & præterfluo capitur.

ΥΠΟΠ.

ὑποπατῆρ. uentrem deijcere.

ὑποπτία. ας. ἡ. humiliatio.

ὑποπέλιος. qui est colore subliuescente.

ὑποπίμπω. clanculũ submitto, suppono, suborno.

ὑποπεπηκόσιν. οἱ. perculsi metu.

ὑοσπιρκάζω. μ. άσω. τ. ακα. matureſco, crescо. neutrum absolutum.

ὑπόπετρος. ὁ. subpetrosus.

ὑποπιάζω. μ. άσω. τ. ακα. καὶ

ὑποπιέζω. ἐκθλίβω, exprimo, suggillo, uitupero, derogo, castigo, elido. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποπίμπλαμαι. plenus sum, impleor.

ὑποπιμπράναι. incendere.

ὑποπίναρ. pro inebriari clanculum.

ὑποπίπτω. subiaceo, succumbo. neutrum, datiuo iungitur.

ὑποπλανίη. ης. ἡ. subiecta monti πλακίῃ.

ὑπόπλακος. ου. ὁ. stratus.

ὑποπλάσιοι. οἱ. replicati numeri.

ὑπόπλιος. ου. ὁ. plenus.

ὑποποδαχωρέω. μ. ήσω. τ. ηκα. impedio. actiuũ accusatiuo iungitur.

ὑποπόδιον. ου. τὸ. scabellum.

ὑπόποδον. τὸ. suppedaneum.

ὑποποίητος. ου. ὁ. simulatus.

ὑποποιοῦμαι. est fermè περιποιοῦμαι, id est, mihi authoro, ad authoritatem meam fidemq; traho, concilio mihi. Et dicto audientem mihi reddo, subigo & subiugo mihi, occupo. Est enim ὑπ' ἐμαυτῷ ποιοῦμαι.

ὑποπόλιος. ου. ὁ. subcanus.

ὑποποτάγητος. subiectus.

ὑπόπους. οδος. ὁ. pedes habens.

ὑπόπρωρος. ου. ὁ. forma nauis.

ὑπόπτερος. ου. ὁ. pennatus, leuis.

ὑποπτεύομαι. μ. εύσομαι. existimo.

ὑποπτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. suspicor, uereor, & suspectũ habeo, dubito. Accipitur pro puto & cõiecto, sicut Latinis coniecto. actiuũ accusatiuo iungitur.

ὑποπτήσσω. μ. ήξω. τ. χα. formido, reuereor. neutrum accusatiuo iungitur.

ὕποπτος. ου. ὁ. suspectus.

ὑπόπυον. malum in oculo absessus corneæ, quũ pus in cornea membrana colligitur, purulentum.

ὑποπυρρός. ου. ὁ. succensus, subiratus, subruffus subrubicundus.

ΥΠΟΡ.

ὑπόρειον. τὸ. sub monte situm.

ὑπόρειος. ου. ὁ. mõtis excessus, siue eminentia.

ὑπόρινος. ου. ὁ. qui obscurè per nasum loquit.

ὑπόριον. paruum promontorium.

ὑπόῤῥαιβος. ου. ὁ. breuem uisum habens.

ὑποῤῥέω. μ. εύσω. τ. ευκα. serpo. neutrum absolutum.

ὑπόῤῥηνος. ου. ἡ. ouis habens agnum.

ὑπόῤῥιζος. radix, subiectũ radici quod est infra radicem.

ὑποῤῥίνιον. barba ea quæ sub naribus enascitur. Dicitur etiam προπωγόνιον.

ὑποῤῥοιζέω. μ. ήσω. strido.

ὑποῤῥόφιοι. contubernales, ὑπόσκηνοι.

ὑποῤῥωδέω. horreo. actiuũ, actõ iungitur.

ὑπόρσειον. sub monte situm.

ὑποῤῥύπῶ. μ. ύξω. ω. υχα. suffodio. actiuũ, ac. cusatiuo iungitur.

ὑπόῤῥυθρος. ε. ὁ. leuiter purpureus.

ὑπορχεῖσθαι. saltationem choro canenti accõ modare, & secundum Athenęum ὡρορχηματοποιεῖσθαι.

ὑπορχήματα, sunt καὶ τὰ ἄσματα τοῖς ὑπορχουμένοις ὡροσαδόμενα καὶ τὰ σχήματα. Vocabantur autem ideo, quòd ipsi illi gestus uelut comites erant & assęclæ saltationũ, sine quibus saltationes non placebant. Lucian. tamen ὑπορχήματα ait uocari ἄσματα, quæ saltantibus accinebantur.

Υ Π Ο Σ.

ὑποσαθρος. rimosus.

ὑποσαίνω. μ. ανῶ. adblandior.

ὑποσακίζω. μ. ίσω. impingo.

ὑπόσαλος. ε. ὁ. mobilis.

ὑποσάρκιος. ε. intercus.

ὑποσείω. μ. είσω. ω. εικα. latenter excutio.

ὑπόσεμνος. ε. ὁ. grauis.

ὑποσίσκρα. modicè aperta.

ὑποσκαίνω. indico. Item ἀντὶ τοῦ ὡροσκαίνω apud Platonem & signum do, authorem me suasoremq; præbeo.

ὑποσκαίνειν τὸ ἐς ἔφοδον. classicum canere.

ὑποσκαίωσις. ιος. ἡ. subscriptio.

ὑποσκελίζομαι. καὶ

ὑποσκελίζω. κ. ίσω. ω. ικα. supplanto, euerto, fraudo, decipio, subuerto, suppositò pede aliquem in terram deiicio. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποσόλοικον. ε. τὸ. ineptius, subsurdum, incongruum.

ὑποσπανίζω. μ. ίσω. ω. ικα. diminuo, decurto, egenus sum. neutrum, accus. iungitur.

ὑποσπατισμός. morbus oculorum quum reuma multum & calidum per oculos fertur, ac propterea uultus ruber apparet.

ὑποσπάω. μ. άσω. ω. ακα. diuello. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποσπείρω. occultè subsemino.

ὑποσποδίζω. incinerescо.

ὑπόσπονδος. ε, ὁ. socius, confœderatus.

ὑποσάθμη. ης. ἡ. fex, hoc est id quod crassius in liquoribus in fundo subsistit.

ὑπόστασις. ιος. ἡ. substantia, natura subsistẽs. ὑπόστασις in trinitate diuina idem est quod ἰδιότης, & quod ὡρόσωπον. ὑπόστασις etiam est audacia & fortitudo, animiq; præsentia.

ὑποστάτης. ε. ὁ. furcifer. Et ὁ ὑποστάς, qui con

didit, & in naturam rerum ædidit.

ὑποστατικός. ὁ ὑπομενετικὸς καὶ θαῤῥαλέος, præsidens. Significat etiam authorem & conditorem substantiæ.

ὑποσαχύοιτο. augeretur.

ὑποσάω. μ. ήσω. ω. κα. sustineo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑπόστεγα. subtegulanea uertuntur à Plinio.

ὑποστεγέω. supertego. actiuum, accus. iungit.

ὑποστέλλομαι. μ. οῦμαι. formido, uereor, repriмo. paulum timeo, dissimulo. Et præuari cor, nec contentis uiribus ago, uires remitto, hoc est non acriter, non omni conatu ago, cõsulto uincor, & cedo pari, quod etiã ὑφίεσθαι dicitur, ut qui gratificãdi gratia, & obsequendi contentionem remittunt. deponens, accusatiuo iungitur.

ὑποστέλλω. μ. ελῶ. ω. αλκα. uereor, retraho. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποστερνίζω. μ. ίσω. ω. ικα. mitto sub pectore. neutrum, accusatiuo iungitur.

ὑπόστημα. sedimentum, & quod ex urina subsidet. dicitur etiam pro hypostasi.

ὑποστῆναι. subsedisse.

ὑποστηρίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. cõfirmo, alleuio, fulcio. actiuum, accus. iungitur.

ὑποστήσομαι. digrediar ab illo.

ὑποστίλβω. resplendeo.

ὑποστολή. ῆς. ἡ. repressio, subtractio, fuga, submissio, timiditas, & metus nõ planè nec ingenuè loquentis, & præuaricatio.

ὑποστόρνυμι. substerno.

ὑποστράτηγος. ε. ὁ. dux secundarum partium.

ὑποστρατηγοῦντῶν. οἱ. secundum locum ab imperatore obtinentes.

ὑποστρέφομαι. τὸ ὑποκάμπω, flexu fallo. Inde factum, ut ὑποστρέφεσθαι sit διαδύεσθαι, & fugitando ludificari.

ὑποστρέφω. μ. έψω. ω. εφα. accedo, postliminio reuertor. neutrum absolutum.

ὑποστροφή. ῆς. ἡ. ius postliminij, impostura, ἐξαπάτη καὶ διάδυσις, quæ etiam στροφὴ dicit.

ὑποστρώννυμι. μ. ώσω. ω. κα. substerno. actiuũ, accusatiuo iungitur.

ὑποσύφω. substringo.

ὑποσυγχύτως. confusè, nullo ordine.

ὑποσύλοικος. ε. incongruus.

ὑποσείρω. retraho.

ὑπόσφαλμα. ruptio uenæ ex ictu & plaga plerunq; proueniens, ἀπὸ τοῦ σφάλλειν.

ὑποσχίζω. detineo. act. accusatiuo iungitur.

ὑποσχεῖν. sustinere, suspicari, reposcere, ὑπος

θῆναι, ὑπολαβεῖν, ἀπατηθῆναι.

ὑποσχέσθαι. promittere.

ὑπόσχεσις. ιος. ἡ. promissio, professio.

ὑποσχόμενος. η. ον. sponsionem faciens.

ΥΠΟΤ.

ὑποταγή. ῆς. ἡ. subiectio, submissio, subiugatio, obedientia.

ὑποταίνιος. α. ὁ. subligatus.

ὑποζακτικός. τ. ὁ. subiunctiuus.

ὑποζαράττω. conturbo, terrefacio.

ὑποτάσσω. μ. άξω. τ. αχα. subdo, subiugo, subijcio, subigo. act. accusatiuo iungitur.

ὑποτείνομαι. ἀντὶ τοῦ προτείνομαι. prætendo, oppono, προίσχομαι, offero. Plato posuit pro eo, quod est interrogando & disputando proponere & exponere.

ὑποτείνουσα. linea est trigoni orthogoni, quæ utraq; latera recti anguli complectitur.

ὑποτείνω. τὸ προτείνω.

ὑποτείνω σοι τῆς ἐλπίδας. prætendo tibi spem.

ὑποτελέω. μ. έσω. τ. εκα. soluo tributum. neutrum absolutum.

ὑποτελής. ές. ὁ. ἡ. tributarius.

ὑποτέμνομαι. intercipio, transitu arceo. ὑποτέμνομαι τοὺς καιρούς, τὸ ὕφαιροῦμαι, aufero, & præcido tempus.

ὑποτέμνω. μ. ὑποτεμῶ. τ. ὑποτέτμηκα. præcido, incido, succido, præuenio, dolosè succido uel præcido.

ὑποτίθεμαι. μ. ὑσομαι. τ. εμαι. admoneo, consilium do. Et pignori datũ accipio, ὅπερ ὁσὶ τ δανείζοντες. Est etiam apud Atticos προτίθεμαι. Et propono me dicturum, quæ significatio proxima est superiori. Aliquando argumentum & materiam scribendi sumo. Item constituo, & quasi δογματίζω. Hoc Cicero ponere uocat: cui opponitur ἀναιρῶ. Est etiam supponere, uel suppositare, hoc est, uelut subiectum ponere. Est autem minus quàm ὑποφαίνεσθαι, quod decernere, & sententia constituere est. Athenæus tamẽ pro constituere, id est pro comperto ponere usus est, & decernere. Significat etiam Atticè τὸ παραινεῖν καὶ συμβουλεύεσθαι, & præceptiones dare doctrinæ moralis & philosophicæ. deponens, datiuo iungitur.

ὑποτίθεται. suspicatur.

ὑποτίθημι. μ. ήσω. π. κα. consulo. Item pignori oppono: ὅπερ ὁσὶ τῷ δανειζομένῳ, τῷ τὸ ἐνέχυρον διδόντες: dicitur hoc etiam τίθημι. & τίθεμαι, τὸ ὑποτίθεμαι. Latinè pignero & pignoror dicitur, quorum alterum debitoris, alterum fœnerãtis est. ὑποτίθημι etiam apud Atticos προτίθημι significat ὑποτίθημι & τίθημι etiã uoce actiua dicitur pro principia pono & suppono. act. accus. iungitur.

ὑποτιμάω. μ. ήσω. τ. κα. irrogo pœnam, condemno. Plutarch. ὑποτιμᾶσθαι τῶν ἀξίαν εἰς τὸ δικαστήριον.

ὑποτομάδες. ὧν. abscissæ, præcipites.

ὑποτονθορύζω. μ. ύσω. submurmuro.

ὑποτοπάζω. μ. άσω. τ. ακα. coniecto. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποτοπέω. μ. ήσω. τ. κα. suspicor. neutrũ, accusatiuo iungitur.

ὑποτρέμω. subtremisco: de senibus dicit, qui membris sunt tremulis.

ὑποτρέχω. τὸ ὑπέρχομαι. subeo. Xenoph. pro cursu comprehendo dixit, uel fugientẽ reprehendo. Basilius pro surrepere & latenter insinuari.

ὑποτρέω. μ. έσω. τ. εκα. sustineo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὑποτριμματα. τὰ. uersutiæ, intritus, ingeniosa.

ὑπότριτος. η. ον. subtertius uertitur à Capella libro septimo.

ὑποτριόρχης. subbuteo.

ὑπότρομος. subtimidus, subtremulus.

ὑπότροπος. η. ὁ. rediens, redux.

ὑποτρόχαλος. η. ὁ. subrotundus.

ὑποτίτθια. τὰ. infantes lactentes.

ὑποτυποῦμαι. καὶ

ὑποτυπόω. μ. ώσω. τ. ωκα. per figurã demonstro, designo, informo rem aliquã, hoc est summaria descriptione designo, quod & περιγράφω dicitur, constituo, circunscribo. ὑποτυποῦμαι, animo uerso & imaginor: ponitur & pro repræsento, & speciem rei informo, ut ὑποτυπῶ. Vide commentarios Budæi. actiuum, accus. iungitur.

ὑποτύπωσις. ιος. ἡ. informatio, designatio, dispositio. Et figura, quæ euidẽtia & illustratio dicitur, quando res ita scribendo exprimitur, ut uideatur deliniari: uel (ut inquit Fabius in nono) proposita quædã forma rerum, ita expressa uerbis, ut cerni uideatur potius quàm audiri.

ὑποτυφλος. η. ὁ. luscioſus.

ὑποτύφομαι. succendor. Philost. ὑποτύφεται τὰ σίρνα.

ὑποτύφω. succendo, comburo.

ὑποτυχών. ῶνος. ὁ. tempestiuè qui subdidit, qui respondit.

ὑπουδαῖος. subterraneus.

ὑπουλος. ὁ. ὁ. ſaniei plenus, doloſus, fictus, ſupputridus: nam ὕπουλα ſunt ulcera oculorum quæ non apparent.

ὑπούλως. latenter.

ὑπουράνιος. ὁ. ὁ. ſub cœlo exiſtens.

ὑπουργέω. μ. ήσω. ω. ηκα. ſeruio, miniſtro. cum datiuo.

ὑπουργία. ας. ἡ. miniſteriũ, officium, ſubſidiũ.

ὑπουργός. ὁ. qui obſecundat, miniſter eſt.

ὑποτυγχάνω. pro ὑπολαμβάνω accipitur, protinus & commodè, appoſitèq; reſpondeo. Capitur etiam pro ὑποφέρω.

Υ Π Ο Φ.

ὑποφαίνω. μ. ανῶ. ω. ηνα. oſtendo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

ὑποφέρεσθαι. ſubſidere.

ὑποφέρομαι. labaſco aut titubo, nec firmiter nitor, ſed peſſum eo. Et tenorem nõ ſeruo, nec ordinem conſtitutum. Vide commentarios Bud. Accipitur pro oberro.

ὑποφέροντῶν. οἱ. aduerſarij.

ὑποφέρω. ſuffero, ſubduco, tranſuerſum rapio, id eſt, παραφέρω. & ἀντὶ τῦ προφέρω, obijcio, exprobro, ex more Atticorum. Eſt etiam ueſtigium fallo, & pedem aufero, ut ὁδ' ἄνεμος ὑπέφερε τοὺς ὁδοιποροῦντας, id eſt, uentus ualidus non ſinebat pedem ſublatum figere hu mi. Et χώρια ὑποφέροντα dicuntur, quæ ueſtigium fallunt præ lubricitate, hoc eſt ὄλυγρα, inquit Pollux.

ὑποφεύγω. ſubterfugio.

ὑποφητεία. à prophetia differt, quòd hęc futura prædicit, illa autem quæ uel fiunt, uel facta iam antea ſunt, exponit. Suid.

ὑποφητεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ſum ſubuates, ſum antiſtes, ὑπουργῶ, χρησμολογῶ: unde ὑποφητεία deducitur. Eſt etiam enarro & interpretor quaſi per manus acceptum. cum accuſat.

ὑποφήτης. ου. ὁ. ſubuates, id eſt qui ab alio oraculum acceptum promit. dicitur etiam ἀντὶ τῦ προφήτης.

ὑποφητικαὶ τάξεις. dicuntur à Dionyſio angelorũ ordines, qui diuina interpretandi munere funguntur, & quæ diuinitus acceperunt, aut à ſuperioribus ordinibus deinceps hauſerũt, infimis ordinibus quaſi per manus tradunt. & illi rurſus uiris ſanctis & deo plenis enunciant & produnt: qui etiã ob id ἐνφάντορες & ἐνφαντορικοὶ dicuntur. Vide comment. Bud.

ὑποφητικόν. propheticum.

ὑποφθαλμία. ας. ἡ. genæ.

ὑποφήτωρ. ορος. ὁ. ſubditus.

ὑποφθάνω. μ. ανῶ. prȩuenio. ἀντὶ τῦ προφθάνω Atticè. actiuũ, accuſatiuo iungitur. quære φθάνω.

ὑποφθίγγομαι. ſubdo, interloquor, immurmuro.

ὑποφωνέω. μ. ήσω. ω. ηκα. murmuro, ſubmiſſa uoce loquor, acclamo.

ὑποφόνιον. ου. τὸ. pœna, προσιμον.

ὑποφοραί. ῶν. profunda & ſubducta ulcera, ulcera quæ dehiſcunt.

ὑποφορά. obiectio, ſublatio.

ὑπόφορος. ου. ὁ. tributarius.

ὑποφύομαι. μ. ύσομαι. ω. υσμαι. orior, ſubnaſcor. deponens abſolutum.

Υ Π Ο Χ.

ὕποχα. ſubmiſſè.

ὑποχαίρω. candeo.

ὑπόχαλκος. ου. ὁ. ſubȩratus, fictitius: hinc illud prouerbiale in homines ſub prætextu uirtutũ uitia occultantes, ὑπόχαλκον χρυσίον, hoc eſt ſubæratum aurum.

ὑποχάροπος. ου. ὁ. ſublucidus.

ὑποχάσκω. ſuſpicor.

ὑποχείριος. ου. ὁ. ſubditus, mancipium, obnoxius, ſubiectus, conductus, adductus.

ὑποχεῖσθαι. ſuffuſionibus oculorũ laborare.

ὑποχή. ῆς. ἡ. genus retis.

ὑποχίτων. quod ſubter tunicam eſt, id eſt, ſus bucula.

ὑπόχλωρος. ſubuiridis.

ὑποχύματα. τὰ. ſuffuſiones humorum, qui inter corneam & cryſtallinam concreſcẽtes uiſum impediunt. Scribit quoq; ὑποχύματα.

ὑποχόνδρια. τὰ. præcordia.

ὑπόχος. ου. ὁ. ſubditus.

ὑπόχρεως. ω. ὁ. debitor, ὑπόχρεως οὐσία à Demoſth. dicit ἡ ὑπέγγυος, ὑποκειμένη, quæ mutui aut pacti præs facta eſt, & ſatiſdato obnoxia. Ex quo fit ut ὑπόχρεως ἀνὴρ dicatur non tantum obæratus, ſed etiã obnoxius, & beneficij debitor, & qui ad obſequiũ obſtrictus eſt. ὑπόχρεων χρῆμα, uel κτῆμα, & κατάχρεων, κατάχρεα & ὑπέγγυα, Latini appellant bona prædia & obærata, ſponſione & fideiuſſione affecta.

ὑποχρίω. μ. ίσω. ω. ικα. lino, pingo.

ὑπόχρως. ſubpallidus.

ὑποχύματα. τὰ. ὑποχόματα.

ὑπόχυσις. ſuffuſio oculorũ, morbus, ὑπόχυμα.

ὑπόχυτος. ου. ſubturbidus.

ὑποχυτῆρες. οἱ. uaſa quibus oleũ lychno adfundunt.

fundunt. item chytropodes. Suid.

Ὑποχωρήματα. τά. excrementa, proluuies: sellæ uocantur à Plin. libro 11. hoc est excrementa, ubi fortè mendum est, quoniã uerbum sella pro excrementis accipi, præterq̃ à recentioribus, nusquam reperies.

Ὑποχωρέω. μ. ήσω. ω. κα. cedo. neutrum, dati uo iungitur, cum genitiuo.

Ὑποχώρησις. ιος. ἡ. discessio.

Υ Π Ο Υ. Υ Π Τ. Υ Π Ω.

Ὑπόψαμμος. ὁ. ὁ. subarenosus.

Ὑποψία. ας. ἡ. suspectio, suspitio.

Ὑποψιθυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. susurro.

Ὑπόψιος. ὁ. ὁ. suspectus, sursum uidens.

Ὑποψόφω. concrepo.

Ὑπτιάζομαι. καὶ

Ὑπτιάζω. μ. άσω. ω. ακα. ἀντὶ τοῦ ὑπτιάζομαι καὶ ἐξυπτιάζω ὁμοίως, hoc est, supinè delicatéq; me habeo & ignauiter, resupinus sum, supinius negligentiusq; agito. Herodia. αὖθις ὑπτιάζειν, ubi Politian. sic: Talia dicentem Marcum ita animus defecit, ut statim conticesceret, ac languore nimio, supinus in lectulum relaberetur. Ἐξυπτιάζω tamẽ actiuè ponitur apud Lucian. cum accusatiuo.

Ὑπτίας. supinè.

Ὑπτιασμός. morbus stomachi est.

Ὕπτιος. ὁ. ὁ. supinus. Accipitur pro socorde & desidè καὶ ἀπράκτως.

Ὑπτιωτέρως. supinè, remissius.

Ὑποβόλιμον. τό. ὑποκείμενον ὅτῳ ὀβολίμαίῳ τόκῳ, id est, quod in usuras sestantes obstrictum est pignoratitio conuento.

Ὑποωλισθητικός. lubricus.

Ὑπωμοσίαι. sunt dilationes quæ iureiurando postulantur & impetrantur, hoc est ἔνορκοι ἀναβολαὶ. dilationes propter sonticum morbum, aut aliã legitimã causam impetratæ.

Ὑπώπια. suggillata, suggillatio. propriè liuidi humores circa oculos ex confusione.

Ὑπωπιάζω. μ. άσω. ω. κα. diligenter obseruo, suggillo. custodio. Paul. prima Corin. ix. ὑπωπιάζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ. Vide annotationes Erasmi.

Ὑπώπιον. ὁ. liuor. Aristoteles Rhetoric. ὑπώπιον ἐρυθρὸν ἐστιν ἀλλὰ τὸ πολὺ σφόδρα, Vlcus rubeum quiddã est, imò ualde rubeũ.

Ὑπώπιον. coram.

Ὑπώπιον. τό. pars sub oculis, id est sinus.

Ὑπώχρως. suppallidus.

Ὑπώρεια. propriè latus mõtis qua parte ascẽditur. Erasmus radicem montis uertit. uiditur enim mõs in parteis treis, in τέρμα, quod pedem, siue radicem montis significat, in ὑπωρείαν, & ἀκρώρειαν, quod cacumen, siue fastigium montis est.

Ὑπωρόφιος. ὁ. ὁ. domesticus, ὑπόστεγος.

Τὸ Υ μεῖζ. τῶ Ρ.

Ὑρία. ας. ἡ. regio Aulidi finitima.

Ὕρυγξ. γγος. ὁ. uentilabrum.

Ὑρυτός. τὸ. ὁ. sporta.

Ὕρομ. ω. τό. examen.

Ὑρρέβαξ. aduerb. pro λήθην, καὶ ἀναμίξ.

Ὑρτήρ. ῆρος. ὁ. lotor.

Ὕρχαι. αἱ. uasa fictilia quibus recondũtur salsamenta, duas ansas habentia. Suid.

Τὸ Υ μεῖζ. τῶ Σ.

Ὗς. ὑός. ὁ. ὁ. sus, aper, nomen piscis.

Ὑσγινοβαφής. ίος. ὁ. ἡ. tinctus colore herbæ hysgini, quem putant similẽ coccineo.

Ὑσγινόν. τὸ. τό. ostrum, herbæ genus.

Ὑσειμι. illuc ingredior.

Ὑσκήπερος. ω. ὁ. ὑπώδης.

Ὑσθῆσαι. humectari pluuia, βραχῆσαι ἀπὸ ὑετοῦ.

Ὑσμιάζω. parum commodè, parumq; saluberiter ualeo.

Ὑσμός. οῦ. ὁ. nugamentum, commotio.

Ὕσπριξ. γος. ὁ. carceres, hoc est meta in stadijs cursorum, & laquei genus, palus, pertica, clauus ligneus, annulus corneus, dimissio, remissio.

Ὑσσακα. pertica, palus.

Ὑσσακτον. muliebre pudendum.

Ὑστός. τὸ. ὁ. uenabulum.

Ὕσσωπον. ω. τό. hyssopum herba.

Ὑστάτιον. tandem.

Ὕστατον. ultimum, aduerb. Lucian. ὑμεῖς μὲν οὖν τὸ ὕστατον προσεποίησθε ἀλλήλους ἐμίνομεν. Sic Liuius: Tunc errabundi domos suas, ultimum illas uisuri peruagantur. Sic ὕστατον προσαγορεύω, Vltimum uale iubeo. Vide comment. Budæi.

Ὕστατος. ω. ὁ. extremus.

Ὑστάτων. extremo.

Ὑστέρα. έρας. ἡ, uulua, uterus.

Ὑστέραι. αἱ. secundæ mulierum.

Ὑστεραία. τῆ. subauditur ἡμέρα, postridie.

Ὑστερέομαι. μ. ήσομαι. ω, ημαι. egeo. deponens. genitiuo

genitiuo iungitur.

ὑστερέω. μ. ήσω. ω. ηκα. careo, tardus uenio. neutrum absolutum.

ὑστέρημα. ατος. τὸ. posteritas, defectus.

ὑστερήσαντων. οι. cessantes.

ὑστέρησις. ιος. ἡ. penuria.

ὑστερίζω. μ. ίσω. uenio post tempus, intempestiuè facio.

ὑστερικὰς γυναικάς. eruditi intelligunt ab utero suffocatas.

ὑστερικός. ή. ὸ. uuluaceus, uuluarius.

ὑστεροβουλία. ας. ἡ. pœnitẽtia, mutatio sentẽtiæ.

ὑστερογενεῖς. οἱ. posteri & agnati.

ὑστερογενές. τὸ. nouissimè & postremò natũ.

ὕστερον. post, nouissimè, tandem, denique, deinde, siue posterius, deinceps, postea, posthac. habet interdum post se genitiuum. οἱ ὕστερον, posteri.

ὕστερον τίθεμαι τὸν λοῦτον τοῖς λόγοις. postha

ὕστερον χρόνων τούτων. postea. (beo.

ὕστερον πρότερον. figura quũ quid narratur ordine conuerso, præposteratio.

ὕστερος. sequens, secundus. Thucyd. ἀρετῇ δὲ δενὸς ὕστερος, uirtute nulli secundus.

ὑστριξ. ικος. ἡ. hystrix, erinacei species.

ὑστριχίδες. flagella ex setis suillis, quibus cædebantur serui.

ὑὸδοῦς. nepos, ἔγγονος.

Τὸ Υ μετὰ τῦ Φ.

ΥΦ' αὑτῷ πρᾶγμα ποιήσασθαι. in potestatẽ suam redigere, subiugare.

ὕφα. τὸ ὕφασμα.

ὑφαμός. ή. ὸ. sanguineus.

ὑφανίσκω. καὶ

ὑφαίνω. μ. ανῶ. ω. αγκα. texo, carmino quo utitur Plinius. neutrum, accus. iungitur.

ὑφαρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. surripio, suffuror, subtraho. act. accusatiuo iungitur.

ὑφαίρεσις. ιος. ἡ. diminutio, priuatio, subductio.

ὕφαλα. ζᾶ. quæ sunt sub aqua.

ὑφαλός. ῦ. ὸ. saxum sub mari latens, miser. Apud Lucianũ accipitur adiectiuè sub undis latens.

ὑφαμμος. ή. ὸ. arenosus.

ὑφαντής. ῦ. ὸ. textor.

ὑφαντικός. ῦ. ὸ. textorius, uillosus.

ὑφαντός. ῦ. ὸ. textus.

ὑφάντρια. ας. ἡ. textrix.

ὑφαρπάζω. surripio.

ὕφασμα. ατος. τὸ. textura, pannus, tela.

ὑφάπτω. μ. άψω. ω. αφα. subincendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Υ Φ Ε.

ὑφεδρεύω. subiectus sum, suppositus.

ὑφειμένη φωνή. submissa uox, inferior.

ὑφείμην ἀδεί. concessi nemini.

ὑφεῖναι τῆς ὀργῆς. abstinere ira.

ὑφειμένως. submissè, incuruatè, cessim, remissè, parcè, ἐνδεδομένως, καθειμένως, ἡμελημένως, συγκεχωρημένως, ὑπεσταλμένως.

ὑφείσωσαν. subijciant.

ὑφεκτον. ε. τὸ. lebes.

ὑφέλκω. subtraho, supplanto.

ὑφελόμενος. surripiens.

ὑφέν. ενός. τὸ. subunio, hyphen, accẽtus est, id est uirgula ab ultima litera primæ dictionis ad primam sequẽtis subducta, ut θεολόγος.

ὑφερπύζω. μ. ύσω. ω. υκα. ὑφέρπω. μ. έρψω. ω. ερφα. subserpo, subrepo. neutrum absolutum.

ὑφεσις. ιος. ἡ. diminutio, remissio contentionis. Vnde καθύφεσις. huiusmodi enim est præuaricatoris affectus, ut se submittere uelit aduersario.

ὑφεσμός. ῦ. ὸ. impedimentum.

ὑφεσικός. quod in rerum naturam cadit.

ὑφέσιος. qui domi agit, sub tecto uersans.

ὑφεστῶσα. ἡ. subsistens.

Υ Φ Η. Υ Φ Ι.

ὑφή. ῆς. ἡ. contextus.

ὑφηγέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. narro, expono, sub alio expono, duco, præbeo, prouoco, id est προηγοῦμαι. Est etiam hortor, suadeo. & dicto, author sum. deponens, accusatiuo iungitur.

ὑφήγησις. ιος. ἡ. enarratio.

ὑφηγητής. ῦ. ὸ. interpres, dux, propheta.

ὑφημιόλιον. subdimidium. Capella lib. vi.

ὑφηνιοχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. fungor officio aurigæ. neutrum absolutum.

ὑφηνίοχος. ε. ὸ. minister, auriga.

ὑφησόμενος. ε. ὸ. submissurus.

ὑφίεμαι. condescendo in contentiones, incipio contendere. Item remitto, cedo, & decedo de eo quod tueri possim si uelim. semper cum genitiuo. ὑφίεσθαι τῶν δικαίων τοῦ ἑαυτῦ, decedere de iure suo. Bud. in Pand.

ὑφιζάνω. μ. άνῶ. subsideo, succedo, submittor. neutrum absolutum.

ὑφίημι. μ. ήσω. ω. ηκα. suppono, submitto, remitto. actiuum, accus. iungitur.

ὑφίκνει. summittit. p quo Dores ὑφίκτι dicũt.

ὑφίσαμαι. subsideo, sideo, pessum eo. Et sus-

beo, succedo. Item subeo, id est sustineo & susscipio. Est etiã κρυφίως ἴσαμαι καὶ ὑποχορῶ. & poëticè ὑπισχνοῦμαι. quod etiã apud historicos legit, recipio & polliceor. Est etiã susscipio, id est aggredior, ἀναιροῦμαι, ἀναλαμβάνω, instituo & incepto. Et pro suppono. pono, id est τίθεμαι & ὑποτίθεμαι. Præterea sustineo, id est δέχομαι, excipio, nõ cedo irruẽti. Quod Liuius imitatus est: Iam non feras tantũ subsistere, & cætera. Vide comment. Budæi.

Ὑφισαμένη γένεσις. procreatio quæ omnia cõstituit, à qua & omnia habent subsistentiã.

Ὑφίσημι. μ. ὑποσήσω. τ. κκα. sustineo, promitto. Et in rerum naturã produco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ὑφοράω. μ. ὑπόψομαι. τ. ὑφεώρακα. respicio, cõsidero, suspectum habeo, intelligo, timeo.

Ὑφορβός. ὁ. ὁ. subulcus.

Ὑφορμεῖν. dicitur ἡ λιμενικὴ ναῦς. Et ὑφορμῶ ἀντὶ τοῦ ὑποπτεύομαι, sum formidolosus alicui. ἐκ μεταφορᾶς τῶν ὑπὸ τὰς ὅρμους κρυπτομένων πειρατῶν καὶ ὑποπτευομένων. Synesius tamẽ scribit, καὶ ὑφόρμει δέος οὐκ ἐλάττων, & suspectum nobis erat periculum non minus, terrebat nos non minus metus ille. Bud.

Ὑφορμίζομαι. τὸ καταπλέω, appello ad portũ.

Ὑφορώμενος. suspiciosus.

Ὑφός. gibbosus, curuus, pro κυφὸς abiecto κ.

Ὑφόωσι. texunt.

Ὑφυδρος. subaquatilis. Ὑφυδροι κολυμβηταί, urinatores, id est natatores subaquatiles.

Ὑφωμαδόν. unanimiter, ὁμοθυμαδόν.

Ὕχιος. ὁ. ὁ. nox.

Ὑαγορέω. magna loquor, μεγαληγορῶ.

Ὑψαγόρης. ὁ. ὁ. altiloquus.

Ὕψαρνος. ὁ. ὁ. fluuius Bœotiæ.

Ὑψαυχενῶν. ῶνος. ὁ. superbiens.

Ὑψαυχέω. μ. ήσω. glorior, iacto, μεγαλαυχῶ.

Ὑψαύχην. ενος. ὁ. glorioſus, supinus, elata ceruice incedens, ταῦρος, ὑπερήφανος.

Ὑψεῖται. nummulariȝ, argentariȝ.

Ὑψηγόρης. ὁ. ὁ. celsiuocus, sublimiloquus.

Ὑψηγορία. superbia, elatio, ὑπερηφανία.

Ὑψηλολογέω. μ. ήσω. τ. κκα. altè loquor. neu. absol.

Ὑψηλόνοια. τὸ. elatio mentis, altitudo mẽtis.

Ὑψηλός. ὁ. altus, sublimis.

Ὑψηλοφρονέω. μ. ήσω. τ. κκα. altè sapio. neutrũ absolutum.

Ὑψηλόφρων. ονος. ὁ. altè sapiens.

Ὑψηλῶς. μεγάλως.

Ὑψηρεφής. ἐος. ὁ. ἡ. altus, sublime fastigiũ habens, celsitectus.

Ὑψηχής. ἐος. ὁ. ἡ. altisonans.

Ὕψι. altè.

Ὑψίβατος. ὁ, ὁ. altus.

Ὑψιβρεμέτης. ὁ. ὁ. altitonans, altifremus.

Ὑψίζυγος. ὁ. ὁ. altisedens.

Ὑψικάρηνος. ὁ. ὁ. habens altum caput.

Ὑψικέρατος. altus, alta cornua habens.

Ὑψικέραννος. ἡ διὰ πυρὸς πλημμή.

Ὑψίκομπος. ὁ. ὁ. superbus.

Ὑψιπέτηλος. ὁ. ὁ. habens altas frondeis.

Ὑψιπέτης. ὁ. ὁ. altiuolans.

Ὑψίπους. οδος. ὁ. excelsus.

Ὑψίπυλος. ὁ. ὁ. habens altas portas.

Ὕψιστος. ὁ. ὁ. altissimus. Superlatiuus sine cõparatiuo, ut summus apud nos.

Ὑψίτερος. comparatiuus ab ὕψος legit apud Theocrit.

Ὑψιφοίτης. altigradus.

Ὕψοθεν. ex alto.

Ὑψόθι. in alto.

Ὑψόροφος. ὁ. ὁ. excelsus, fastigiosus.

Ὕψος. εος. τὸ. altitudo.

Ὑψόσε. in altum.

Ὑψοῦ. altè, in alto.

Ὑψόφρων. ὑψηλοπόρος.

Ὑψόω. μ. ώσω. τ. κκα. exalto, perficio. act. accus. iungitur. Ioseph. lib. ἡ. πρὶν ὑψῶσαι τὸ ἔργον ἐφθη τελευτήσας, Ante quàm impleret opus discessit.

Ὕψωμα. ατος. τὸ. altitudo.

Ὕψωσις. ιος. ἡ. exaltatio.

Ὑω. μ. ὕσω. τ. ὖκα. pluo.

Ὑώδης. εος. ὁ. ἡ. porcinus.

Ὑωϋδές. os quod subest antiadibus. sic uocatum ab imagine literæ. Aliȝ παρασάτω uocant.

Φάνθε. pro ἐφάνθησαν. apparuerunt. aoriſt. prior passiuus à uerb. φαίνομαι.

Φαάνταστος. ὁ. ὁ. splendidissimus.

Φάβα. μεγας φόβος, καὶ τὸ συνήθες ὄσπριον, magnus terror. Hesych.

Φαβότυπος. ὁ. accipiter palumbarius.

Φάγαινα. ἡ. præter hulcus significat immanẽ appetitum comedendi, similem ei quem βούλιμον nominant.

φαγέδαινα. ἡ. uoracitas morbus, esuritio.

φαγιλός. ὁ. agnus.

φαγήματα. τὰ. esculenta, epulæ, βρώματα. uide Suidam.

φαγλαθός. ᾶ. ὁ. torrens.

φάγος. ου. ὁ. uorax, edax, comedo.

φάγρος. ου. ὁ. genus piscis.

φαγύλιον. τὸ. marsupium.

φάγω. comedo. genitiuo iungitur.

φαέθουσα. ης. ἡ. Phaëthusa una ex filiab° Solis.

φαίθω. μ. σω. luceo, ardeo.

φαίθων. οντος. Phaëthon, Solis epitheton.

φαεινός. ῆ. ὁ. lucidus, speciosus.

φαείνω. ενῶ. ostendo. actiuū, actō iungitur.

φαεινός. ῆ. ὁ. splendidus.

φαεσίμβροτος. ου. ὁ. ferens lucem mortalibus.

φαίσφορος. luciferens, lucifer, φωτοφόρος.

φάζομαι. καὶ

φάζω. appareo.

φάθι. dic, à φημί.

Φ A I.

φαιά. ᾶς. ἡ. fusca: non dicitur fusca neq; nigra, sed quæ intra nigram & candidam media est, pulla.

φαιδημόεις. όεντος. ὁ ἡ

φαίδιμος. ου. ὁ. clarus, fortis.

φαιδρός. ᾶ. ὁ. clarus, alacer, lautus, illustris.

φαιδρότης. κτος. ἡ. speciositas, alacritas.

φαιδρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. exhilaro. actiuum, accusatiuo iungitur.

φαιδρύνομαι. alacer fio.

φαιδρύνω. tersum reddo, polio, expurgo, exhilaro. actiuum, accusatiuo iungitur.

φαιδροπός. ῆ. ὁ. aspectu formosus.

φαιδρῶς. splendidè, nitidè.

φαίην. dicerem.

φαικός. ῆ. ὁ. leuis, splendidus.

φαινακίζω. decipio, seduco, conuitior.

φαίνεται. uisum est.

φαινόλης. indusium, sagulum, ἐφεστρίς.

φαινολίς. ίδος. λάμπρα φωσφόρος.

φαίνομαι. μ. ῆμαι. π. αμμαι. appareo, δηλός εἰμι, luceo, in conspicuo sum ut omnibus appaream ueluti lumen in ędito positum. deponens absolutum. Cum participio construi solet. τὰ φαινόμενα astra & stellæ dicuntur.

φαινόμενοι & ἐπικείμενοι, rei quos Romani pendentes appellant.

φαινομηρίδες. nuncupatæ sunt lacænæ, quòd incessu coxas retegerent.

φαινοπροσωπεῖν. ostendere lętam faciē, agere hilari uultu, in publicum prodire, nec se domi aut in secessu continere.

φαινύλιος. proprium nomen ἥρωος cuiusdam.

φαίνω. μ. ανῶ. ω. ηνα. luceo, splendeo, conspicuus sum, ostendo. φαίνειν etiam est deferre ad fiscum, quadruplaturas & delationes factitare. τὰ φαινόντα, bona delata. ὁ φαίνων ἢ μὴ ἐπεξιών, qui reum agit & non peragit. φρουρὰν φαίνειν. Vide φρουρά.

φαιός. ᾶ. ὁ. fuscus. uide φαιά.

φαισός. οῦ. ὁ. luminosus, lucens. Alij scribunt φᾶισος.

Φ A K. Φ A Λ.

φάκελον. ε. ὁ. manipulus, fasciculus.

φάκελος. ε. ὁ. fascis.

φακή. ῆς. ἡ. lens, lentis.

φακίολοι φυγάνων. fascioli sarmentorum.

φάκος. ε. ὁ. lentigo faciei, uerruca, lens.

φακός. ᾶ. ὁ. legumen & lenticula, uasis genus.

φάλα. caput, capitis ornamentum, κόσμος τῆς περικεφαλαίας.

φαλαγγηδόν. turmatim.

φαλάγγιον. ε. τὸ. aranea, phalangium.

φαλαγγίτης. ε. ὁ. legionarius.

φάλαγγος. ε. ὁ. bellicum instrumentum.

φάλαγξ. γος. ἡ. internodium in digitis. Est etiā animal araneo simile. phalanx, condecuriatio, continet uiros ρκ. id est, centum & uiginti. Dicitur aūt peditum stabile agmen à Macedonibus authore Q. Curtio. Politianus testudinem interpretatur.

φάλαινα. ης. ἡ. balnea, & phocæna, quam tursionem interpretatur Theod.

φαλάκραι. loca nuda, nullis herbis aut plantis uestita, glabreta Latinè à nonnullis. & loci nomen.

φάλακρον. ε. ἡ. promontorium Idæ.

φαλακρός. ᾶ. ὁ. caluus.

φαλακρότης. caluicium.

φαλακρῶνται. caluescunt.

φαλάκρωμα. ατος. τὸ. caluicium.

φάλαρα. phalerę. & in hac dictione unū α mutauimus in ε, sicut τάλαντον, telentum. Dicuntur propriè ornamenta capitis, à φάλα.

φαλάρικα. falarica. teli genus, quod à falis dictum putant quidam apud Latinos.

φάλαρις. ίδος. ἡ. nomen proprium regis Argigentinorum crudelissimi.

φαλαρισμός. οῦ. ὁ. Phalaris imperium, immanis crudelitas, imitatio Phalaridis.

φαλερός. ᾶ. ὁ. albus, caluus.

φαληριάω. μ. άσω. π. ακα. albesco, attollo, cumulo. neutrum.

Φάλκρος. ου. ὁ. albus, spumeus.
Φαλκρός. ῦ. τό. ferrum galeæ.
Φαλιός. ῦ. ὁ. splendidus.
Φαλίπλω. uaneo, desipio, μωραίνω.
Φαλλός. οῦ. ὁ. phallus, Priapus.
Φαλοικρότης. ητ. caluicium.
Φάλορ. τό. τρομεπωπίδιορ.
Φάλος. ου. ὁ. gleba, λόφος, conus galeæ, albus.

Φ Α Μ. Φ Α Ν.

Φαμαί. opinor. deponens, accusatiuo iungit.
Φᾶρ, pro ἔφησαρ. dixerunt.
Φάναι. dicere.
Φᾶναι. lucere, apparere.
Φανῆρ. uelle, θέλειρ.
Φάναοι. οἱ. agni, ἄρνες.
Φανεραὶ κρίσεις. approbatæ sententiæ.
Φανερός. ῦ. ὁ. manifestus.
Φανερόω. μ. ώσω. ω. ωκα. manifesto. actiuum, accusatiuo iungitur.
Φανερῶς. planè, manifestè.
Φανίσκω. appareo, luceo.
Φάννης. ητ. ὁ. sol, & Phanes nomen uiri.
Φανητιοῦντῶ. οἱ. manifestantes.
Φανίας. qui tenuis fortunæ cũ sit, summas diuitias iactat & simulat, à Phania quodam eius ingenij.
Φανίζω. ίσω. ικα. appareo, ostendo, manifesto.
Φάνιορ. locus quo purgamenta reijciebant, τόπος ἐς ὃν τὰ καθάρματα ἐξέβαλλορ.
Φανιώναι. οἱ. tabellariorum genus. Alexand. Neapol. lib. primo, cap. xxvij.
Φανός. ῦ. ὁ. clarus, lampas, pro φανεινός, fax, laterna.
Φάνος. ου. ὁ. uiri nomen, interdum qui nunciat aliquid.
Φαντάζομαι. μ. άσομαι. π. ασμαι. imaginor, quod Latini informare dicunt, συνοφαντῦμαι. deponens, accusatiuo iungitur.
Φαντασία. ας. ἡ. imaginatio, uisio, ambitio. Differt τ φαντάσματος, quòd hoc sit δύνησις διανοίας οἷα γίνεται καζ τοὺς ὕπνους: illud autem est figura aut species alicuius rei, quæ sensu cõprehensa est, relicta in mente. Itaq; φάντασμα est eius quod non est, φαντασία δ solum eius quod est, authore Suida. Φαντασίαρ opinionem aliquando uertit Polit.
Φαντασιωθὲς δαιμόνιόρ τι. uidere uisus dæmonium quoddam.
Φάντασμα. ατος. τό. uisum, spectrum.
Φαντασικόρ. ῦ. τό. imaginatiuum, phantasia.
Φαντασικός. ῦ. ὁ. imaginatiuus.
Φάος. εος. τό. lux, lumen, ὄρθος.

Φ Α Ρ.

Φαραγγώδης. εος. ὁ. ἡ. abruptus, præruptus.
Φάραγξ. γος. ἡ. uallis parua, conuallis.
Φαρδία. ας. ἡ. crassa uestis.
Φαρισαῖος. ου. ὁ. pharisæus, seperatus ab Hebræo pharas, hoc est, diuidere.
Φαρκίς. ίδος. ἡ. ruga.
Φαρμάζω. μ. άσω. inficio, curo.
Φαρμακεία. ας. ἡ. uenenum, medicina, medicamentum.
Φαρμακευθείς. εντῶ. ὁ. cui data est potio uenenata.
Φαρμακεύομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. ueneno, medeor. actiuum, accusatiuo iungitur.
Φαρμακεύς. εος. ὁ. ueneficus, incantator.
Φαρμακεύτρια. ας. ἡ. uenefica.
Φαρμακεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ueneno, medeor. actiuũ, accusatiuo iungitur.
Φαρμακίς. ἡ. incantatrix.
Φάρμακορ. ου. τό. uenenum, remedium, medicina, pigmentum. In bonam & in malam partem accipitur. Quando in bonam à φέρω & ἄκος deriuari dicũt quasi ferens medelam. Quando in malam à φέρω & ἄχος quasi ferens tristitiam. Herodian. quando in malam partem accipit, addit adiectiuũ δηλητήριορ.
Φαρμακοπώλης. ου. ὁ. unguentarius, à φάρμακορ & πωλέω.
Φαρμακός. ῦ. ὁ. ueneficus, unguentarius, sacer, id est, detestandus & execrabilis. Dicebantur enim & φαρμακοὶ, οἱ ὅταν καθάρσει τῆς πόλεως ἀπερρίμμενοι, δημοσίᾳ τρεφόμενοι, καὶ καθαίροντῶ τὰς πόλεις τὰς ἑαυτῶρ, & expiatores urbium, & qui homicidas lustrant. Plura Bud. in Pandect.
Φαρμακωδές. εος. τό. odor medicamenti.
Φαρμακώδης. εος. ὁ. ἡ. nenenosus, medicatus, salubris.
Φαρμουθί. mensis apud Aegyptios qui à nostris Aprilis appellatur.
Φαρμάττω. μ. άξω. ω. αχα. misceo, uenenis inficio. Plutarch. in Poli. φαρμάσσοντῶ τὰ πράγματα τοῖς βλασφημίαις, admiscentes res maledictis.
Φαρόειρ. arare, renouare.
Φᾶρος. εος. τό. tunica, ἱμάτιορ, pallium. tunica exterior: χυτῶρ, interior.
Φάρος. ου. ἡ. Pharus insula ante Aegyptum. Apud Plin. Et turris maxima propè Alexandriam, nauigantib. lumen præbens nocturno tẽpore. Vnde etiã aliæ turres in hoc factæ φάροι uocant, & dicitur quasi φάνος, qd ex eo faces appareãt. Interdũ aratio.

φαρσός. pars uestis abscissa.

φαρυγίς. ίδος. ἡ. ingluuies.

φάρυγξ. γγος. ὁ. uel ἡ. guttur, fistula spiritalis, fauces.

φάρυμος. ε. ὁ. audax, confidens, τολμηρός, θρασ-

φαρύω. splendeo, λαμπρύνω. (σός.

Φ Α Σ. Φ Α Τ.

φάσγανον. ε. τὸ. ensis, à uerbo φάσκω, quod iugulare significat.

φάδδα. dicere.

φασί. quemadmodum uulgò dici consueuit, ut aiunt.

φασίζω. μ. ίσω. ω. ικα. excuso. acti. actõ iungit.

φάσις. ιος. ἡ. fama, dictio, appellatio, tuitio. Est etiam affirmatio. Item pro sententia & apophthegmate ponitur. Et pro denunciatione & fama, rumore, ἀπὸ τῦ φημί. Est & delatio certorum criminum propriè, sed καταχρηστικῶς omnium, ἀπὸ τῦ φαίνειν. Est etiam propositio. Δοῦναι φάσιν, δοῦναι δεῖξιν κατά τινος, instituere accusationem contra aliquem, & eum deferre.

Φᾶσις. ιος. ὁ. Phasis fluuius Colchorum.

φάσκω. dico, existimo, fateor, profiteor.

φασκώλιον. ε. τὸ. marsupium coriaceum.

φάσκωλος. scrinium, locus in quo uestes reponuntur.

φᾶσμα. ατος. τὸ. monstrum, uisum, uisio, spectrum: qua uoce usus est Cicero & Plinius.

φάψ. κός. ἡ. palumbus.

φαψοφόνος. ε. ὁ. occidens palumbum.

φατέον. dicendum est.

φατί. aiunt, Doricè pro φασί.

φατίζω. τὸ φατίσω.

φάτις. ιος. ἡ. fama.

φατίσω. dico, separo. actiuũ, actõ iungitur.

φάτνη. κός. ἡ. præsepe, stabulum apud Homerum. Et superiorem & inferiorem partem dentiũ molarium cõiunctim simul φάτνας uocant, id est, præsepe.

φάτνωμα. ατος. τὸ. laqueare.

φατνωματικός. οῦ. ὁ. laqueatus.

φατός. τὸ. ὁ. dicibilis, mortuus.

φατρία pro φρατρία nonnunquã ponitur, tertia cuiusq; tribus pars apd' Atticos, τὸ σύνταγμα. Vide Suidam.

φαυλία. oleaster, aut simpliciter oleæ species.

φαυλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uilipendo, subsanno. actiuum, actõ iungitur.

φαῦλος. ε. ὁ. uilis, malus, uitiosus, peruersus, aliquando & simplex, exiguus, tenuis, leuis, facilis. Synes. ἦν ὁ παρὰ φαῦλον, ἀλλ' ἀντὶ

παντὸς ἐποιεῖτο πεισθῆναι, Quam hoc credere & persuaderi non leuiter cupiebat.

φαυλότης. ητος. ἡ. improbitas.

φαύλως. peruersè, leuiter, improbè, difficilè.

φαῦρος. ε. ὁ. leuis.

φαύσιγγες. maculæ tibiarum ex igne contractæ, fissuræ pedum.

φαῦσις. ιος. ἡ. aurora, lux, illustratio. Interpres Genes. posuit ἀντὶ τῦ φωτισμῦ.

φάψ. βός. ὁ. phaps, auis genus.

φάω. μ. άσω. ω. ακα. dico, frango, occido, facio. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τὸ Φ μεῖζ τῶ Ε.

ΦΈβομαι. fugio, metuo.

φέγγος. εος. τὸ. lumen.

φέγγω. μ. φέγξω. ω. εγχα. illumino. actiuũ, accusatiuo iungitur.

φείδαλος, quasi φειδάλφιτος, sordidus, tenax.

φείδε. Fidene urbs. hinc

φειδηνᾶιοι. οἱ. Fidenates populi.

φειδίται. qui φειδίτια celebrabant, hoc est, sodalitia exercentes.

φειδίτιον. ου. τὸ. sodalitium nomen, societas quæ in conueniendo in unum Spartæ fiebat. dicta uel à φείδομαι, uel ἀπὸ τῆς φιλίας, author Plutarch. Inuenitur & φειδύτιον.

φειδολός. ῦ. ὁ. parcus, sordidus.

φείδομαι. μ. είσομαι. ω. εσμαι. parco, id est, abstineo, misereor, & τὸ ἀκριβολογῦμαι, id est, accuratè loquor. deponens, genitiuo iungit.

φείδε, caue.

φειδόμυρος. ὁ. parcus.

φειδόμια. ας. ἡ. parca, auara.

φείδω. idem est quod φείδομαι.

φειδώ. όος. ἡ. parcitas, parsimonia.

φειδωποιόμυρος. μικρεμιᾶς ἡλικίας, temperans à nullius ætatis exitio.

φεισμονή. ῆς. ἡ. misericordia, φειδώ.

φειστέον. parcendum est.

φεισών. fluuius qui alio nomine Ganges appellatur.

φελλάς. άδος. ἡ. exterior librorũ membrana.

φέλλος. locus petricosus, cortex arboris, qui Latinis suber dicitur.

φενάκη. ἡ. appositicia coma, galericulum.

φενακία. ας. ἡ. fraus.

φενακίζω. μ. ίσω. ω. ικα. decipio, propriè philosophorum est. Est autem φενακίζειν inanibus rerum simulachris & ueluti præstigijs oculis inspicientium imponere. actiuũ, accusatiuo iungitur.

φεναπισμός. ῦ. ὁ. deceptio, impostura.

φίναξ. κος. ὁ. derisor, mendax, erro, deceptor, impostor, fuci artifex.

φινόλης. penula, uestis Romana.

φίνω. τὸ φονεύω.

Φ Ε Ρ. Φ Ε Υ. Φ Ε Τ.

φίρασπις. ιδος. ὁ. bellicosus, scutifer.

φιραυγής. ἐος. ὁ. ἡ. lucidus.

φίρβω. μ. ἴρψω. ϖ. ἐρφα. pasco, foueo. actiuum accusatiuo iungitur.

φίρε. dic, age, hortandi aduerb.

φίρε δή. age iam, agedum, cedo.

φιρίγγυος. ου. ὁ. testis precio uel fide dignus, potens promittere, firmus, certus.

φιρίκακος. ου. ὁ. laborum patiens.

φιρίοικος. ὁ. ὁ. cochlea, domiporta.

φιρίπονος. ὁ. laborum tolerans.

φιρίσβιος. ὁ. ὁ. uiam ferens mortalibus, id est frugifer, uitæ fœcunditate præditus.

φιρίτερος. ὁ. ὁ. melior, potentior.

φίρετρον. ὁ. τὸ. pheretrum, id est, capulus quo mortui efferuntur.

φιρεφάτα. ης. ἡ. ἡ

φιρεφάτα. ας. ἡ. Proserpina.

φίρισος. ου. ὁ. optimus.

φιρνή. ῆς. ἡ. dos.

φίρομαι. feror, lucror. Est etiam rapior & auferor impetu. φίρεσθαι etiam dicuntur quę in manibus hominū uersantur, ut liber ędi tus. Ἀτυχῶς φίρομαι παρ' αὐτοῖς, res mihi infeliciter procedunt apud ipsos. Thucyd. εὖ φιρόμενος ἐν στρατηίαις, cui res militaris & imperatoris munus rectè cedebat. φίρεσθαι χάριν, beneficium accipere uel præmium. Sic φίρεσθαι δόξαν παρὰ τῷ βασιλεῖ. & φίρεσθαι τὸ ἄθλον, ἀντὶ τοῦ αἴρεσθαι, hoc est, ferre & mereri. φίρεσθαι μισθόν eodem modo dicitur: quod etiam ἀποφίρεσθαι dicitur. Cicero pro hoc auferre dicere solet. Dicitur etiam φίρω uoce actiua. Ἔλαττον φίρομαι, posterior es fero, cedo, ut ἴλαττον ἔχειν, est uinci & superari in ludo uel alia re. Καλῶς φίρεσθαι, dicitur is qui cum bene agitur. Et ἄμεινον & χεῖρον φίρεσθαι eodem modo dicuntur. φίρεσθαι etiam est uergere, tendere, sicut σπῶ actiuum.

φιρόμβος. ὁ. uelox, citus. Plutarch. in Mus.

φιρόπολος. epitheton fortunæ apud Pindarū.

φιρσεφόνη. ης. ἡ. Proserpina, quòd ἄφενον, hoc est, diuitias afferat.

φίρταπος. ὁ. ὁ. optimus.

φίρτερος. ὁ. ὁ. melior, potentior.

φιρτός. οῦ. ὁ. tolerabilis.

φίρω. μ. οἴσω. ϖ. ἐνήνοχα. fero, ἀναφίρω, βασάνω. Et tolero, ὑπομένω. Item pendo, pensito. Inde φόρος tributum. φίρειν κὴ ἄγειν, populari & deripere. Quod Liuius etiam dixit: Vt ferri agiq; res suas uiderunt. φίρειν etiã auferre est. φίρειν & διαφίρειν ψῆφον, ferre suffragium & sententiam, & decernere. Dicitur & ψῆφον τίθεσθαι, & γνώμην θέσθαι. Quin est & ferre, id est, tendere & pertinere. φίρειν διὰ γλώσσης sic dicitur ut ἔχειν & ἄγειν, hoc est, hominem uerbis celebrare, in ore semper habere. φίρειν διὰ μνήμης, memi nisse, nõ obliuisci. φίρειν χάριν, est conferre beneficium & gratificari, χαρίζομαι, obsequor. Dicimus etiam φίρω μίσθον sicut φίρεσθαι. Μίγα φίρειν Plato pro magni referre dixit, hoc est, πολὺ διαφίρειν. φίρειν etiam patria dicitur. unde τὴν ἐνέγκουσαν patriam uocant. φίρων interdum pars est orationis ornatus magis causa quàm significationis posita. Lucian. σαυτὸν αὐτῇ φιλοσοφίᾳ φίρων ἀπημπόληκας, te ipsum cum ipsa philosophia uenum dedisti. uel magis ad uerbum, te ipsum addictũ iuisti cum ipsa philosophia. Sic Sall. Bonorum prędmia ereptũ eunt, pro eripiunt. Et rursus: Fuere tamen ciues qui se se remq; publicam obstinatis animis perditũ irent. aoristus primus ἤνεγκα. actiuum, accusatiuo iungitur.

φιρώνεια ὀνομαζομένη παρὰ ῥωμαίοις μετα φέροντας εἰς τὴν ἐπιδάγλωσσαν, οἱ μὲν αὐθόφορον οἱ δὲ φιλοσίφανον. οἱ δὲ φισιφόνην. Dyonys. libro tertio.

φιρώνυμον. ὁ. τὸ. cognomen.

φιρώνυμος. uerum habens nomen, ἀληθεύων τῷ ὀνόματι.

φιτμή. ῆς. ἡ. præceptum.

φιῦ. heu. idem ferè quod ὤ, sed genitiuo iungitur. Xenoph. φιῦ τοῦ ἀνδρός, de homine loquẽs indigna nece perempto. Vide Budæũ in Commen. φιῦ τοῦ λόγου, Papę quid ego audio.

φιυγή. ῆς. ἡ. fuga.

φιύγω. μ. φευξοῦμαι. ϖ. πέφευγα. aoristus secundus ἔφυγον. fugio, exulo. φεύγειν τὴν πατρίδα, exulare patria. Καὶ φεύγειν τὴν πόλιν dicitur, qui exulat sua ciuitate. Vnde ἡ τῶν φευγόντων κάθοδος, reuocatio exulum, uel reditus in patriam. φεύγων etiam dicitur ὁ ἀπολογούμενος, qui causam dicit, qui reus est & postulatus. ut φεύγων φόνου, & φεύγων ὕβρεως dicitur. Et φεύγων δίκην ἢ ἔγκλημα ὑπό

τινος,

τινος, qui actione aliqua in iudiciũ tractus est, contra quem lege agitur. φεύγοντῶν ἐπὶ φόνῳ, qui ob cædem exilio se multarunt. φεύγων βουλείας, qui status cõtrouersiam patitur. φεύγων ἀνδροφονίας, homicidij reus. φεύγειν interdum non significat actione cõ ueniri, sed crimen timere & uitare. Bud.

φευκτέον. fugiendum.

φευκτός. τὸ. ὁ. uitabilis.

φεψάλυξ. υκος. ἡ

φέψελος. ου. ὁ. scintilla.

Τὸ Φ μεῖζ. τοῦ Η.

Φηγίνεος. ου. τὸ. phagineus.

φήγινος. ου. ὁ. phaginus.

φήγιον. ου. τὸ. mons iuxta oceanum.

φηγός. οῦ. phagus, quasi φαγός, ἀπὸ τοῦ φαγεῖν, comedere, quia olim homines fructibus arboreis uictitabant.

φήγω. ἐδίω, comedo.

φηκώδης. εος. ὁ. strigosus, qui sit male habitus.

φήλιξ. ficus agrestis nondum matura.

φηλίτης. ου. ὁ. deceptor, fur.

φῆλος. ου. ὁ. impostor, ὁ ἀπατηλός.

φηλῶ. decipio. actiuum, accusatiuo iungitur.

φήλωμα. ατος. τὸ. fraus, impostura, deceptio.

φήμη. ης. ἡ. fama, rumor, responsum deorum.

φημί. μ. φήσω. Et φαμὶ, dico, aio, animaduerto, existimo, fateor, censeo, affari, iubeo, denuncio. Inde φημὶ ἐγὼ, pro sic aio, sanè inquam, ita censeo, certè, sanè, profectò: responsio est ad interrogationem. οὐ φάμενος negans. φαμὶ interdum pro inquam ponitur, ut ἔφην. Videtur aliquando poni ἀρχὴν τοῦ παρέλκον. Xenoph. ὅτι σε φᾶναι δρῶ ὅταν μὴν ἄτου ἄψῃ, εἰς οὐδὲν τῶν χεῖρα ἀποψάμενον. Hic φᾶναι aut abundat, aut ἀντὶ τοῦ ἔφην ponitur, ut Latinè dicere, pro dicere cepit. Porrò φημὶ cum de præterito dicitur, præterito iungitur: cũ de futuro, futuro quoq; redditur. Vide Commen. Bud. φησὶν ὁ λόγος, ut dici solet. actiuũ, actõ iungitur.

φημίζω. μ. ίσω. uel ίξω. σ. ικα. uulgo, uaticinor. actiuum, accusatiuo iungitur.

φημισμός. ἡ φημή.

φημόομαι. μ. ώσομαι. σ. ωμαι. obmutesco. deponens absolutum.

φημόω. μ. ώσω. σ. ωκα. obturo. neutrum, accusatiuo iungitur.

φημύς. ύος. ἡ. fama, rumor.

φῆν. aiebat, pro ἔφην.

φῆναι. ostendere, dicere, δεῖξαι.

φήνη. ης. ἡ. fulica, ossifraga.

φήρ. ρός. ὁ. fera, gigas, centaurus.

φῆθα. pro φῆς, aut ἔφησθα.

φήτρη. ης. ἡ. cognatio, συγγένεια.

Τὸ Φ μεῖζ. τοῦ Θ.

Φθαίην. præuenirem.

φθάνω. μ. φθάσω. σ. ἔφθασα. aliquando significat καταλαμβάνω καὶ παρακολουθῶ, hoc est, assequor qd efficere contendo, & aliud præterea quod non satis uno uerbo exprimi potest. Demosthen. οὐ γὰρ ἔφθη ὁ Θεόπομπος τῶν ἐπιδικασίαν ἡμῖν ποιησάμενος τοῦ κλήρου τῆς Ἀγνίδος τὸν τρόπον ὃν ὑμεῖς ἀκηκόατε, καὶ εὐθὺς ἐνεδείξατο ὅτι τὰ οὐδὲν προσήκοντ' ἑαυτῷ ἔχειν ἐνόμιζεν, Neque enim facere potuit Theopompus cum litem nobis Hagniæ hereditatis intendit eo modo quo uos à me audistis, quin cupiditatem suã proderet, quippe qui nihil ad se pertinentia ablaturum sperauerit. Isocrat. οἱ δὲ οὐκ ἔφθησαν πυθόμενοι τὸν πρὸς τὸν Ἀτταλικὸν πόλεμον, καὶ πάντων ἄλλων ἀμελήσαντες, ἦκον ἀμυνοῦντες, At isti simul ac audiuerunt, omnibus alijs curis posthabitis, suppetias uenerũt. Lucian. οὐκ ἂν φθάνοις ἐσιῶν ἡμᾶς, non effugies, quin conuiuio excipias nos. φθάνω etiam peruenio significat. Est etiam occupo & anteuerto, anticipo. Item propero & festino apud Herodianũ. Apud eundem Politianus quodam loco declino uertit. φθάσαν etiam dicitur & προφθάσαν quod præteriit. Ἔφθην ποιήσας etiam ἀντὶ τοῦ ἐποίησα dicitur. Vide Cõment. Bud. aoristus secundus ἔφθην. accusatiuo iungitur.

φθαρτικά. τὰ. uenena, letalia.

φθαρτικός. τὸ. ὁ. corruptiuus, exitiosus.

φθαρτός. τὸ. ὁ. corruptibilis.

φθάς. ὁ. Vulcanus apud Memphiticos.

Φ Θ Ε.

φθέγγεο. ἀντὶ τοῦ φθέγγου. loquere, nam Iones dissoluunt σ in εο.

φθέγγομαι. μ. ξομαι. σ. ἐφθεγμαι. loquor, sono. deponens, accusatiuo iungit. Non esse hominis adserunt quidam, sed idem quod pipire apd Latinos, id esse Græcis φθέγγομαι.

φθέγμα. ατος. τὸ. uox.

φθείρ. ρός. ὁ. pedunculus, piscis omnium pinguissimus.

φθεῖρες. οἱ. fructus pinuum.

φθειρίασις. morbus pedicularis. ἀπὸ τῶν φθειρῶν, quos & pedos & pediculos uocamus.

φθειρίζομαι. μ. ίσομαι. σ. ισμαι. quæro pedunculos. deponens absolutum.

φθεροδίστρα.

φθειροδίκτερα. τὰ. quæ aptiora ſunt ad pedicu los procreandos.

φθειροκομίδης. ε. ὁ. pediculis ſcatens.

φθειροποιός. pediculos producens.

φθείρομαι. Latinè uno uerbo reddi nõ poteſt. Demoſth. Ἀλλὰ δεινοί τινές ἐσιμ ὦ ἀνδρὶς Ἀθηναῖοι, φθείρεσθαι πρὸς τοὺς πλουσίους, quidam eo ingenio præditi ſunt, ut cupidè ſuam operam diuitibus uendítent. Inde φθείρου, pro i in malam rem.

φθείρω. μ. ιρῶ. τ. ἔφθαρκα, corrumpo. actiuũ, accuſatiuo iũngitur.

φθῆ. præuenit.

Φ Θ Ι. Φ Θ Ο.

φθίμβρος. ε. ὁ. deficiens, moriens, defunctus.

φθίνα. ας. ἡ. rubigo.

φθινάς. άδος. ἡ. morbus, tabidus, letalis.

φθινίμβρος. idem quod φθίμβρος.

φθινοπωρινός. τ. ὁ. autumnalis.

φθινόπωρος. ου. ὁ. autumnus.

φθινυθέσκω. κὶ

φθινύθω. corrumpo, collabor.

φθίνω. μ. φθίσω. τ. κα. deficio, corrumpo, facio deficere. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

φθινώδης. tabificus.

φθίνωρ. menſis dicebatur à uiceſima die uſq; ad trigeſimam.

φθισήνωρ. ορος. ὁ. hominibus peſtifer, & exi-

φθισικός. τ. ὁ. tabificus. (tioſus.

φθισίμβροτ. ου. ὁ. homicida, hominum corruptor.

φθίσις. ιος. ἡ. corruptio, diminutio, tabes, macies, morbus conſumptiuus, phthiſis.

φθιτός. τ. ὁ. mortalis, corruptioni obnoxius.

φθογγή. ῆς. ἡ. uox, ſonus.

φθόγγος. ου. ὁ. ſonus.

φθόη. ης. ἡ. tabes, phthiſis.

φθοῖς. placentæ genus, & eſt accuſatiuus caſus numeri pluralis pro φθοίδας.

φθονεῖσθαι. inuidia flagrare & inuidioſum eſſe, inuidiam habeo dixit Cicero.

φθονερός. οῦ. ὁ. inuidus.

φθονέω. μ. ήσω. τ. κα. inuideo. Conſtruitur cũ genitiuo & datiuo. Dicitur & φθονῶ σοι τῶτο, ægrè fero, hoc tibi ſuccenſeo, nec libenti animo concedo, cõcedere grauor, nego. Sic Vergilius:

Quæ tandem Auſonia Teucros conſidere terra
Inuidia eſt? id eſt,

cur negas? Cicero: Licet uerum inquirere ſine inuidia. οὐ φθονήσω Græci dicunt, καὶ φθόνος οὐδὲς, pro eo quod eſt, non tibi negabo quod poſtulas, libens præſtabo, non grauabor. actiuum, datiuo iungitur.

φθονηθείς. ντος. ὁ. fraudatus.

φθόνος. ου. ὁ. inuidus, indignatio. οὐδὲς φθόνος, nulla inuidia eſt etiam dicunt Latini, non negabo tibi. Vide φθονῶ.

φθορά. ᾶς. ἡ. corruptio, interitus, pictura imperfecta, inceſtus, exitium, ſtrages, contagio. Accipitur pro ſtupro.

φθορεῆς. οἱ. uitiatores uirginum.

φθοριμαῖος. ε. ὁ. corrupus.

φθόριον. ε. τὸ. ueneficium. φθόρια. τὰ. medicamenta quibus medici utuntur abigendis infantibus in utero enectis. Vel potius medicamenta, quibus fœtus in utero necãtur & abiguntur. Dicuntur etiam ἐκβόλια.

φθοροικός. τ. domeſtica pernities.

φθοροποιός. τ. ὁ. tabificus.

φθόρος. uilis, futilis, fragilis.

φθύζω. μ. ύσω. τ. υκα. ſpuo.

Τὸ Φ μιζᾶ τῶ Ι.

Φιάλη. ης. ἡ. phiala.

φιαρόν. crudus, acerbus, purus.

φιάτλα. τὰ. fragmina.

φίβαλις. genus ficus. uide Suidam.

φίγιον. τὸ. promontorium, ἀκρωτήριον.

φιδίτια. τὰ. cõtuuia ſunt ſiue cœnationes Lacedæmoniis, quæ Cretenſibus ἀνδρεῖα dicuntur.

φιλάγαθος. ου. ὁ. amator probitatis.

φιλαγνωσκής. οῦ. cupidus legendi.

φιλαδέλφεια. urbs Aſiæ & Aegypti.

φιλαδελφία. ας. ἡ. fraternitas, amor fratris.

φιλάδελφος. ε. ὁ. amans fratrem.

φιλαθήναιος. ε. amator & ſtudioſus Athen. fauens nomini Athenienſi.

φίλαθλος. ὁ. φιλόπονος.

φιλαίματ. ſanguinarius. Epitheton Martis Libanio.

φιλαίμων. crudelis, cruentus, qui ſanguinem amat.

φιλαίτιος. ε. ὁ. querulus, contentioſus, obiurgandi cupidus.

φιλακροώμονες. οἱ. cupidi audiendi, τοῖς φιλακροώμοσιν.

φιλαλήθεια. amor & ſtudium ueritatis.

φιλαλήθης. ους. ὁ. ueri amator.

φιλαλλαλία. amor mutuus.

φιλάλληλοι. οἱ. mutuo amore iuncti.

φιλαναλωτής. τ. ὁ. conſumptor, prodigus, diſpendioſus, ſumptuoſus. opponitur τῷ φειδωλῷ apud Platonem.

φιλανδρία.

φιλανδρία. amor mariti.

φίλανδρος. ὁ. ἡ. amans uirũ, mulier quæ uiri amore tenetur dicitur φίλανδρος γυνή. Apud Platonem etiã φίλανδρος γυνὴ & μοιχεύτρια dicitur uirosa & impudica.

φιλανθρώπευμα. liberale facinus & benignitatis plenum, benignè datum.

φιλανθρωπεύομαι. humanus sum, in comitatẽ benignitatemq; compositus sum.

φιλανθρωπία. ας. ἡ. humanitas, id est amor erga homines: benignitas, liberalitas erga homines. cui contraria est μισανθρωπία.

φιλάνθρωπος. ὁ. ἡ. humanus, id est homines amans, benignus.

φιλαπεχθημόνως. odiosè, inimicè.

φιλαπεχθήμων. ονος. ὁ. ἡ. qui odiosum se alijs reddit, inimicus.

φιλαργυρία. ας. ἡ. auaritia.

φιλάργυρος. ὁ. ἡ. auarus.

φιλάρχαιος. antiquarius.

φιλαρχία. ας. ἡ. ambitiosa affectatio principatus, ambitio.

φιλάτεχνος. ὁ. ἡ. solers.

φιλατώριον. τὸ. uestitus persicus.

φιλαῦρα. τὰ. κακὰ καὶ ἄτοπα, inutilia, intempestiua, mala.

φιλαυτία. ας. ἡ. amor suijpsius. Est autem duplex, ἡ μὲν ἐπαινουμένη, ἡ δὲ ψεγομένη.

φίλαυτος. ὁ. amans seipsum, nimium de se meritus.

Φ Ι Λ Ε.

φιλεγκλήμων. libenter accusans, delator, quadruplator: qui etiam συκοφάντης dictus.

φιλεγκώμιος. qui laudibus delectatur.

φιλέεσκεν. diligebat.

φιλέθιος. ὁ. qui ludo delectatur.

φιλεδήμων. cognitionis & scientiæ cupidus, quasi φιλεπιστήμων. hominis epithetõ apud Strabonem.

φιλελεύθερος. ὁ. ὁ. amator libertatis.

φιλέλλην. ηνος. ὁ. amicus Græcorum.

φιλεόντων. ἀντὶ τοῦ φιλεόντωσαν.

φιλέορτος. qui dies festos amat.

φιλεπιεικία. æqui bonique studium.

φιλεπιμητής. ὁ. ὁ. amator reprehensionum, id est pronus ad reprehendendum alios.

φιλερασεῖν. amicos colere, amasiorum cupidum esse, ἢ φιλοπαιδαγωγεῖναι.

φιλερασής. amasiorum uel amicorum cultor & amator, παιδερασής, tam in bonã quàm malam partem.

φιλεργεῖν. labores appetere.

φιλεργία. ας. ἡ. uoluntaria tractatio operum, operæ studium.

φίλεργος. ὁ. ὁ. operosus.

φιλέρημος. ὁ. ὁ. amicus solitudinis.

φίλερις. ιδος. ὁ. contentiosus.

φιλεταιρία. ας. ἡ. studium amicorum.

φιλέταιρος. ὁ. ὁ. amans amicos.

φιλευκτικόν. τὸ. quod gaudet optatiuo.

φιλευποιία. ας. ἡ. beneficentia.

φιλέψιος. ioci ac risus amator, scurra, φιλοπαίγμων.

φιλέω. μ. ήσω. ω. ηκα. amo, osculor, cõsuesco, soleo. Tacit. ut fermè amat posterior adulatio. amat pro solet. Ponitur etiam impersonaliter. Plutarch. ὡς δὲ φιλεῖ περὶ τῶν τραγμάτων τηλικούτων λόγον ἔχειν ἀνθρώπους, ut solitũ est homines de huiusmodi rebus loqui. actiuũ, accus. iungitur. Huius composita omnia actiuè efferuntur, præter φιλοτιμοῦμαι, ἢ φιλοφρονοῦμαι.

Φ Ι Λ Η.

φίλη. ης: ἡ. amicitia, amica.

φίλη κεφάλη. blandientis est, quasi tu dicas, dilectissime, amantissime.

φιληδεῖν. delectari.

φιληδής. homo uoluptuarius, uoluptatis consectator.

φιληδία. ας. ἡ. uoluptas, uitium hominis uoluptati seruientis.

φιληδονός. ὁ. ὁ. uoluptuosus, libidinosus.

φιληδῶ. uoluptate afficio.

φιληκοία. ας. ἡ. libens auscultatio.

φιλήκοος. ὁ. ὁ. libenter audiens, studiosus, attentus, discendi cupidus, disciplinarum studiosus.

φιληλιαστής. contentiosus, cõtrouersiæ amãs, φιλόδικος.

φίλημα. ατος. τὸ. osculum, suauium.

φίλημι. amo apud Iones, pro φιλῶ.

φιλήρετμος. ὁ. ὁ. amator rei nauticæ.

φιληκοία. ας. ἡ. furtum.

φιληκτής. οῦ. ὁ. amator.

φιλήκτης. ὁ. ὁ. fur, deceptor.

φιληκτικός. ὁ. ὁ. amator.

φιληκτίον. ὁ. τὸ. fortuna.

φιληκτός. ὁ. ὁ. amabilis.

φιλήτωρ. ορος. ὁ. amator. Olim fortioribꝰ atq; splẽdidioribus amatores imitatoresq; uirtutum, & adolescentiũ bonæ indolis permittebantur, ut laudati, & donati, facilius ad res magnas, & magno uiro dignas se accingerent: qui præcipuè Cretensium fuit

mos, quibus non fuisse amatos iuuenes ignominiosum erat: ex quibus amantẽ φιλήτορα dixere, amatum uerò κλεινόν. Alexand. Neapolit. lib. ij. cap. xxv.

Φ Ι Λ Ι.

φιλία. ας. ἡ. amicitia.

φιλιάζω. μ. άσω. τ. ακα. ineo amicitiam.

φιλιατρῶ. rei medicæ studiosus sum, uel medicamentorum usu gaudeo.

φιλικός. ἡ. ὁ. amicus, ca, cum.

φιλικῶς. amicè.

φίλιος. ᾱ. ὁ. amicabilis, deus amicitiæ.

φιλιόω. μ. ώσω. τ. ωκα. concilio, amicum reddo. act. accusatiuo iungitur.

φιλίππειος. ᾱ. ὁ. Philippeus, nummi genus.

φιλιππίσιος. ᾱ. ὁ. Philippensis.

φίλιππος. ᾱ. ὁ. ἡ. bellicosus.

φιλιππόζατος. ᾱ. ὁ. equorum studiosissimus.

φιλισορῶ. cognoscendarum rerum cupidus sum, inquirendi studio flagro, historiæ studeo, sum cupidus narrandi.

φιλίτιον. uide φιδίτιον.

φίλιων. ονος. ὁ. amicior.

φιλλοβολέω. μ. ήσω. τ. ηκα. defrondesco, frondeis amitto.

Φ Ι Λ Ο.

φιλοβάρβαρος. barbarus, osor elegantiæ.

φιλοβασίλειος. ᾱ. ὁ. studiosus in regem.

φιλόγελως. qui rebus iocosis gaudet.

φιλογενναῖον. ᾱ. τὸ. probitatis summũ studiũ.

φιλογεωργῶν. amare agriculturam, libenter arare.

φιλογέωργος. ᾱ. ὁ. amator agriculturæ.

φιλογραμματῶν. οῦντος. οἱ. dicitur à Plutarcho homo cupidus literarum.

φιλογυμνασία. de ijs dicitur, qui libenter exercentur.

φιλογυμνάζω. libenter me exerceo, cupidus sum exercitationis.

φιλογύναιος. mulierosus, φιλογύνης.

φιλογύνεια. mulierositas.

φιλογύνης. mulierosus, uxorius. Dicitur & etiam φιλογύνης ad differentiam τῦ φιλόπαιδος καὶ φιλεραστῦ.

φιλόδακρυς. libenter lacrymans.

φιλοδειπνισής. ἡ. ὁ. celebrans conuiuium.

φιλοδίσποτος. qui natura seruus est, & sibi imperare nequit.

φιλοδημοτικός. ἡ. ὁ. popularis.

φιλοδημόζατος. familiarissimus.

φιλοδικεῖν. litigia amare.

φιλόδικος. amator controuersiæ, homo controuersus. ut Cicero gentem Siculam natura controuersam dicit & acutam, hoc est omnia ad controuersiam uocantem.

φιλοδοξία. amor gloriæ, ambitio.

φιλόδοξος. amator gloriæ, ambitiosus.

φιλοδοξῶ. gloriæ seruio, gloriæ cupidus sum. Cicero ad Atticum: Nam omnes συμφιλοδοξοῦσιν gloriæ meæ.

φιλοδόξως. glorioscè, liberaliter, ambitioscè.

φιλόδουλος. ᾱ. amans seruitutis.

φιλοδωρία. donũ, siue largitio animi promptitudinem retinens, ex beneuolentia profectum munus: ἡμιζ προθυμίας δωρεά.

φιλοζωία. ἡ. amor uitæ.

φιλόζωος. ᾱ. ὁ. uitæ cupidus. Et animãtium cupidus. φιλόζωα δένδρα Theophrast. uocat, quæ uiuaci tenore perdurant, quæ nõ facilè enecantur.

φιλοζωῶ. idẽ quod φιλοψυχῶ, hoc est uitæ parco, & mortem metuo.

φιλοθεάμων. ονος. ὁ. spectandi cupidus, spectaculorum amans, contemplationum studiosus.

φιλοθεία. εὐσέβεια.

φιλόθεος. ᾱ. ὁ. pius, εὐσεβής.

φιλοθέωρος. ᾱ. speculationi deditus.

φιλοθύτης. ὁ θεισιδαίμων Aristophani, sacrificijs intentus.

φιλοίκειος. ᾱ. studiosus necessariorum, familiarium.

φιλοικτίρμονες. οἱ. misericordes.

φιλοίκτισος. ᾱ. ὁ. facilis ad lugendum.

φίλοινος. ᾱ. ὁ. amicus uini, uinosus.

φιλοίσωρ. ορος. ὁ. cupidus disciplinæ, aut ueritatis.

φίλοιφος. libidinosus, appetens coitus.

φιλόκαινος. idem qui ἀψίκορος, nouitatis cupidus, ὁ ταχέως κεκορεσμένος, ὁ εὐμετάβλητος.

φιλοκαλέω. μ. ήσω. τ. ηκα. sum studiosus bonarum rerum, sum studiosus elegantiæ & pulchritudinis & honestatis, colo honestatem. neutrum absolutum. Iungitur interdum accusatiuo, & est elegantiã addo & asciscо, uel comminiscor.

φιλοκαλία. ας. ἡ. honesti amor. φιλοκαλία etiã Socrati obiecta, quasi παιδεραστία.

φιλόκαλος. ᾱ. ὁ. elegans, egregius, quo excitamur ad meliora. Gregor. φιλόκαλον uocat pauonem caudã suam expandentem.

φιλοκάλως. comptè, mundè, καθαρῶς.

φιλόκενος. ου. ὁ. uanus, ματαιολόγος, ut φιλόκενον σόμα.

φιλοκίρτομος. mordax, cauillator, & mordax irriſor.

φιλοκερδία. cupiditas lucri.

φιλοκηδής. ἐος. ὁ. ἡ. officioſus in amicitia.

φιλοκίνδυνος, & πυκνοκίνδυνος. qui quodlibet periculum intrepidè adit, ὁ ἐγκοκίνδυνος. differt ab eo qui μεγαλοκίνδυνος dicitur.

φιλοκνήμιδες. οἱ. qui armis gaudent.

φιλόκοινος. communitatis amans.

φιλόκολαξ. ακος. ὁ. qui gaudet aſſentationib.

φιλόκομπος. ϑ. ὁ. iactator.

φιλοκοσμία. ας. ἡ. moderatio, modeſtia, pudicitia, ornatus, ordo.

φιλοκρίνω. acuratè & libenter æſtimo, & libẽs aliena æſtimo, & de his iudicium facio.

φιλοκτέανος. ϑ. ὁ. auarus.

φιλοκτεανώτατος. auidiſſimus lucri, auarus.

φιλοκτήμων. auarus, cupidus pecuniæ, quæſtuoſus.

φιλοκτίσης. ϑ. libenter ædificans.

φιλοκύνηγος. ϑ. ὁ. ſtudioſus uenationis.

φιλοκώμων. ονος. ὁ. ἡ. dicax.

ΦΙΛΟΛ. ΦΙΛΟΜ.

φιλολογέω. diſputare de literis.

φιλολόγος. ſermõis uel ſtudij amator, loquax.

φιλολοίδορος. procax, conuicijs gaudens.

φιλόλουτρος. ϑ. ὁ. lauandi cupidus.

φιλολουτρῶ. libẽter lauo, uel præcupidus ſum lauandi, hoc eſt balnei.

φιλόλυποι. οἱ. mœrori & triſtitiæ dediti.

φιλομαθές. τό. docilitas.

φιλομαθής. ἐος. ὁ. ἡ. diſcẽdi cupidus, ſtudioſus.

φιλομαθία. ας. ἡ. amor diſcendi.

φιλομαθῶ. τὸ φιλοσοφῶ, ἢ σπεύδω, ἢ φιλοπονῶ.

φιλομαχῶ. cupidè pugno, pugnam appeto. cui opponitur φυγομαχῶ. Eſt etiam incautè & feruidè prælior.

φιλομειδές. τό. riſus ſtudium.

φιλομειδής. ἐος. ὁ. ἡ. amans riſum, Veneris epithetum. hæc dictio metri cauſa geminat μ apud poëtas.

φιλομείραξ. ακος. ὁ. adoleſcentulorũ amator.

φιλομεμφότατος. ϑ. ὁ. delator acerrimus.

φιλόμηρος. qui Homeri ſtudioſus eſt.

φιλομίσητος. ϑ. ὁ. καὶ

φιλόμισος, ἢ φιλομίσητος. odioſus, inimicus.

φιλομίσως. odioſè.

φιλομουσία. amor muſarum, muſica.

φιλόμουσος. ϑ. ὁ. amicus muſarũ, muſicus.

φιλομυθῶ. libenter fabulari, fabularum ſtudioſum eſſe.

φιλόμυθος. fabularum ſtudioſus, fabuloſus.

φιλωμώμος. reprehenſor, cauillator Platoni.

ΦΙΛΟΝ. ΛΟΞ. ΛΟΠ.

φιλονεικέω. μ. ἠσω. ϖ. ικηϛ. contendo, rixor, æmulor. neut. abſolutum.

φιλονεικία. ας. ἡ. contentio, pertinacia.

φιλόνεικος. ϑ. ὁ. ἡ. contentioſus, rixoſus.

φιλονίκες. ϑ. ὁ. amans uictoriæ.

φιλοξενία. ας. ἡ. hoſpitalitas.

φιλόξενος. ϑ. ὁ. hoſpitalis, amãs peregrinorũ.

φιλοπαίγμων. ονος. amator iocorũ uel ludorũ.

φιλόπαις. puerorũ amator, inhoneſtè dicit.

φιλοπαράβολος. ϑ. ala criter ſe offerens in pericula.

φιλόπατρις. ſtudioſus patriæ.

φιλοπενθείς. qui luctui indulget.

φιλόπευδος. curioſus, diſcendi cupidus.

φιλοπευσᾶν. ſciſcitandi cupidũ eſſe, τὸ ἡδέως ἐρωτᾶν καὶ συνθάνεσθαι ὅσα τῷ μανθάνειν.

φιλοπευσία. ας. ἡ. φιλομαθία.

φιλοπλάτων. qui Platoni ſtudioſus eſt.

φιλοπλουτία. ας. ἡ. auaritia.

φιλόπλουτος. ϑ. ὁ. auarus, nimis diuitiarũ ſtudioſus.

φιλοπλουτῶ. nimio ſtudio diuitijs inhio.

φιλοποιέω. facio amicum.

φιλοποιός. ϖ. ὁ. φιλεργός.

φιλοπόλεμος. ϑ. ὁ. bellicoſus.

φιλοπολίτης. ϑ. ὁ. amator patriæ.

φιλοπονέω. diligenter, & cum labore quippiã conſector & proſequor, cum accuſatiuo.

φιλοπονῶ τοῦτο τὸ σύγγραμμα, elaboro & lucubro. καὶ τὸ πεφιλοπονημένον, elaboratum, elucubratum.

φιλοπόνηρος. ϑ. ὁ. nequam.

φιλοπονία. ας. ἡ. labor uoluntarius, amor laboris, induſtria.

φιλόπονος. ου. ὁ. amicus laboris, induſtrius, diligens.

φιλοπότης. ϑ. ὁ. potator.

φιλοπραγμονέστερον. ϑ. τὸ. diligentius.

φιλοπραγμοσύνη. cupiditas negotiorũ faceſſendorum.

φιλοπράγμων. ὁ φιλόδικος, & qui libenter alijs negocia faceſſit, curioſus.

φιλοπροτεύω. amo primatum gerere.

φιλόπρωτος. ϑ. ὁ. primariarum partium ambitioſus.

φιλόπτωχος. qui mente pauper eſt. Et qui pauperum ſubleuator eſt.

ΦΙΛΟΡ. ΦΙΛΟΣ.

φιλορήτωρ. rhetoricæ ſtudioſus.

φιλορχήμων. ſaltator.

φίλος. ε. ὁ. amicus, adiectiuum & substantiuum est.

φιλοσαρκός. τὸ. ὁ. uoluptuarius.

φιλοσκώμμων. ὁ. φιλοσκώπτης.

φιλοσκωπεῖν. dicteriis iaculandis gaudere.

φιλοσκώπτης. ὁ φιλολοίδορος, ὁ χλευασικός, καὶ τωθασικός, & facetus.

φιλοσόφημα. τὸ σκέμμα, τὸ φρόντισμα, τὸ μάθημα.

φιλοσοφία. philosophia. Apud Isocratem sæpe ἀντὶ τῆς φιλολογίας.

Φιλοσοφῶ. τὸ σπουδάζω, καὶ φιλοπονῶ, studeo & commentor, ut περὶ τοὺς ποιητὰς ἐφιλοσόφησαν. Et iungitur interdum accusatiuo, φιλοσοφεῖν τοῦτον τὸν λόγον, æstimare & inquirere, in eoq; commentari. Est etiam occupatum esse, & circa aliquid intētum, quasi munere suo fungentem, indagare, excogitare. & cōminisci. Significat etiam disputare, & tractare aliquid, explicareq;. Est etiam τὸ κρητιρεῖν. Et magno studio contendere.

φιλοσόφων παῖδες, sicut ἰατρῶν παῖδες, pro ipsis philosophis frequens apud Græcos locutio.

φιλοστεφανεῖν. dicūtur athletæ, qui palmæ cupidi studiosè & acriter certāt. Dicitur & de quocunq; certamine contendentibus.

φιλοστοργεῖν. dicuntur ij, qui magno amore erga liberos suos afficiuntur, uel liberorum quærendorū studio tenentur. Dicitur etiā de prolepia erga parenteis.

φιλοστοργία. ας. ἡ. indulgentia, magnus amor parentum in filios, & econtrario. Dicitur etiam de amore simili parentum amori.

φιλόστοργος. ε. ὁ. amicus, beneuolus, necessarius, indulgens, amans, pius erga liberos, liberorum amans. Dicitur etiam de prolepia erga parenteis. Et transsumitur etiam ad alios propinquos. Sic Cice. Nihil possum dicere ἐκτενέστερον, nihil φιλοστοργότερον, quod dixit de genere suo.

φιλοστόργως. beneuolè, indulgenter.

φιλοστρατιώτης. militum amans, dux.

φιλόστροφος. ε. ὁ. leuis. mutabilis.

φιλοσύμαχος. ε. ὁ. pugnax, conuiciorum cupidus, φιλολοίδορος, μάχιμος.

φιλοσυνήθης. ἐος. ὁ. ἡ. comis, affabilis.

φιλοσωματεῖν. in curando corpore nimiū occupatum esse, in cute curanda plus æquo operari.

φιλοσώματος. ε. ὁ. sui corporis studiosus, tamen ἀντὶ τοῦ φιλοψύχου utitur Plato.

ΦΙΛΟΤ.

φιλοτάριχος. Athenæo est qui salsamētorum auidus est, quasi salsamentarius.

φιλότεκνος. amans liberorū, indulgēs libetis.

φιλοτέχνημα. iactantia, καύχασκευή.

φιλοτεχνία. uarietas artificij & præstantia.

φιλότεχνοι. dicuntur qui opificijs studeant, & artibus atq; artificijs excolendis.

φιλοτεχνότερον. solertius.

φιλοτεχνοῦντος. οἱ. φιλότεχνοι.

φιλοτεχνῶ. de arte disserо.

φιλότης. κος. ἡ. amicitia.

φιλοτησία. ας. ἡ. epulatio, potatio, inuitatio ad potandum.

φιλοτήσια. ζ. res Venereæ.

φιλοτήσιος. ε. ὁ. amor.

φιλοτιμέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. τὸ ἐπιδαψιλεύομαι, τὸ διαφιλοτιμοῦμαι, cōtendo, & magno studio conor quippiā efficere, annitor. Et μεγαλοφρονῶ καὶ σεμνύνομαι. Lucian. φιλοτιμούμενοι ὅτι τῇ μεγαλοδωρεᾷ, exultantes, gaudentes, & elati munificētia, & in ea sibi placentes. Est etiam τὸ λαμπρύνομαι, munificè & benignè in cōmune facio, & prolixè largior, largiter honoro. Item τὸ φιλονεικῶ καὶ ἀγωνίζομαι, certo, cupio superare. depon.

φιλοτιμίω. μ. ήσω. ω. ηκα. glorior. neutrum absolutum,

φιλοτιμία. ας. ἡ. gloria, magnificentia, liberalitas, cōtinentia, ambitio, æmula uirtus, æmulatio, & contentio animi ad certamē excitati, & contentiosa simultas, liuidaq; æmulatio. Et apud Demosth. erogatio publicè facta, quæ etiā ἐπίδοσις dicitur, ut donatiuū & congiarium, quæ λαμπρὰ ἐπιδόσεις & μεγαλόφρονες dicunt ab Herodiano.

φιλότιμον. ε. τὸ. honorificentia, studium liberalitatis.

φιλότιμος. ε. ὁ. ambitiosus, liberalis, ampliter honorans, splendidus.

φιλοτίμως. liberaliter, superbè, magnanimiter, enixè, ambitiosè. φιλοτιμῶς ἔχω, ἀντὶ τοῦ φιλονεικῶ, æmulor.

φιλοτισίῳ κρατῆρι. propinatitio poculo.

φιλοτοιοῦτος. qui uehemēter est affectus in aliqua re. Vide comment. Bud.

φιλοτραγήμων. Athenæo est qui bellariorum appetens est.

φιλοῦμαι. concilior.

ΦΙΛΟΦ.

φιλόφθονον. ε. τὸ. inuidentia.

φιλόφιλος. ε. ὁ. nimium studiosus in amicos.

φιλοφρονᾶσθαι. ambire, prehensare, honorem petere.

φιλοφρονέομαι. μ. ήσομαι. ω. ηκα. festiuè & humanè suscipio. deponens, accusatiuo iungitur.

φιλοφρονέστατα. humanissimè.

φιλοφρονέστατος. ε. ὁ. amicitiæ maximè cultor.

φιλοφρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem quod φιλοφρονέομαι.

φιλοφρόνως. benignè, comiter.

φιλοφροσύνη. ης. ἡ. amicabilitas, affabilitas, benevolentia, hilaritas, comitas, benignitas.

φιλόφρων. ονος. amicabilis.

φιλοχρηματία. ας. ἡ. auaritia.

φιλοχρήματος. ε. ὁ. auarus.

φιλοχρημοσύνη. ης. ἡ. auaritia.

φιλόχρηστος. ε. ὁ. studiosus bonorũ hominũ.

φιλοχρυσία. ας. ἡ. studium habendi auri.

φιλόχρυσος. auri cupidus.

φιλοχωρέω. μ. ήσω. π. ηκα. libẽter in loco uersor. neutrum absolutum.

φιλοψεύστης. amans mendacium, ὁ τὸ ψεῦδος φιλῶν.

φιλόψογος. reprehensor, cauillator.

φιλοψυχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. capio uitam. Vitæ turpiter & ignauè parco, & uitæ retinendæ nimium cupidus sum, per metũ stationem meam desero. neutrum absolutum.

φιλοψυχία. ας. ἡ. cupiditas uitæ, lucis cupiditas, ut inquit Quintilianus.

φιλόψυχος. ε. ὁ. cupidus uitæ.

φίλτατα. τὰ. oculi, liberi, & res quæ nobis charissimæ sunt.

φίλτατος. amicissimus.

φίλτρον. ε. τὸ. amor, res ad amorẽ inducens, uis amoris, amatorium poculum, & amoris illecebræ, quibus amorem hominũ conciliamus. Vulgò gratia dicit, hoc est corporis habitus, gestus, dignitas, aut uenustas, ita oculis hominum grata, ut solo sui aspectu inire gratiã ab omnibus, aut quãplurimis possit. Item cauitas quæ inest in superiori labio.

φιλυδριῶ. τὸ. aquam diligo.

φίλυδρος. ε. ὁ. ἡ.

φιλύδωρ. ορος. quod φίλυδρα in accusatiuo facit, aquæ amãs, aquaticus, aquæ deditus.

φιλυπήκοος. ε. ὁ. clemens, morigerus.

φίλυπνος. ε. ὁ. somni amicus.

φιλυπόδοχος. ε. ὁ. in suscipiendis amicis omni

officio deditus.

φίλυρα. ας. ἡ. philyra, planta, Latinè tilia, ex cuius cortice funes contexuntur.

φιλύρινος. ὁ. infirmus, debilis, ἀσθενής.

φιλυρός. ᾶ. ὁ. odorifer, leuis.

φιλῳδοι. οἱ. cantus studiosi.

φιλώτατος. ε. ὁ. amicissimus.

φίμα. ας. ἡ. καὶ

φίμος. nexus, præclusio angusta, clausura muliebrium locorũ, quod fit in illorum ostio ex præcedente exulceratione, aut durata illic inflammatione. Secundum Celsum lib. viij. fit si planè ita contecta est, ut nudari non possit.

φιμόω. necto, obturo, suffoco, occludo.

φίμωσις. uitiũ illud, quando glans ita contecta est, ut nudari non possit, φίμος.

φίνιξ. ossifragus, è genere aquilarum.

φίσκος. ε. ὁ. fiscus, ærarium publicum.

φιτεύω. gigno.

φιτρός. οῦ. ὁ. κορμός, uanus, facilis.

φίτυ. υος. τὸ. planta, germen.

φίτυμα. ατος. τὸ. idem.

Φλαδιάω. μ. άσω. frango, comminuo.

Φλανύω. μ. ύξω. garrio, ineptio.

Φλασμός. οῦ. ὁ. fastus.

Φλάσος. ε. ὁ. collisilis.

Φλαυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. uilipendo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Φλαῦρος. ε. ὁ. uilis, φαῦλος.

Φλαύρως. malè.

Φλάω. μ. άσω. ω. ακα. frango, cõtundo, mando. act. accusatiuo iungitur.

Φλεβάζω. βρύω.

Φλεβή. ῆς. ἡ. uena.

Φλέβιον. ε. τὸ. uenula.

Φλεβοτομεῖν. uenam secare.

Φλεβοτομία. ας. ἡ. uenarum incisio.

Φλεβότομον. ε. τὸ. phlebotomum, scalpellũ quo uena secatur.

Φλεβώδης. εος. ὁ. ἡ. uenulentus.

Φλεδονέω. μ. ήσω. ineptè garrio.

Φλέδων. ονος. ὁ. stolidus, ineptus.

Φλεγέθω. comburo. act. accusatiuo iungitur. & ultra parataticon nihil habet.

Φλέγμα. ατος. τὸ. pituita, flamma, cõbustio. idem φλέγος.

Φλεγμαίνω. μ. ανῶ. tumeo, quod in morbo dicitur langueo, inflãmor. neut. absolutum.

Φλεγμαῖος. ε. ὁ. inflatus.

Φλεγμασία. ας. ἡ. inflammatio, pustula.

φλεγματόεις. εντ. ὁ. καὶ
φλεγματώδης. εος. ὁ. ἡ. pituitosus.
φλεγμονή. ῆς. ἡ. langor, inflammatio.
φλεγμός. ῦ. ὁ. sanguis.
φλεγύαι. Phlegyæ populus Thessaliæ impius & contumelios⁹.
φλεγύας. ᾶ. ὁ. aquila.
φλεγυρός. οῦ. ὁ. iniurios⁹, damnos⁹.
φλέγω. μ. ἑξω. ω. εχα. comburo, ardeo, inflammo, illustro, manifestum facio. actiuũ, accusatiuo iungitur.
φλεύω. fœcundus sum: hinc & Bacchum ueteres Phleonem cognominant, author est Helianus.
φλέψ. βός. ἡ. uena.
φληναφάω. μ. άσω. ω. ακα. nugor, stultè loquor. neutrum absolutum.
φλήναφος. ᾰ. ὁ. nugax.
φλήναφος. ᾰ. ὁ. nugæ.
φλιά. ᾶς. ἡ. limen.
φλιδόνες. ἁι. rugæ uestium, sinus.
φλίεθος. ᾰ. ὁ. fertilis.
φλικταίνα. ulcus est in cornea oculi tunica.
φλίσβος θαλάσσης. murmur ponti.

Φ Λ Ο. Φ Λ Υ.

φλογέος. flammeus, lucidus.
φλογίζω. μ. ίσω. ω. ικα. inflammo. actiuũ, accusatiuo iungitur.
φλόγινος. ᾰ. ὁ. flammeus.
φλογισός. ῦ. ὁ. ardens, splendidus.
φλογμός. ῦ. ὁ. incendium, fulgur.
φλογώδης. εος. ὁ. ἡ. flammeus.
φλοιά. ᾶς. ἡ. Proserpina apud Lacones.
φλοιδούμβρος. ᾰ. ὁ. inflammatus.
φλοῖνος. ᾰ. ὁ. è tegete factus.
φλοιοραχεῖν. esse cortice rimoso.
φλοιοραχής. ής. ὁ. ἡ. qui est cortice rimoso ac dirupto.
φλοιός. οῦ. ὁ. cortex.
φλοῖσβος. ᾰ. ὁ. sonitus, spuma.
φλοιώδης. εος. ὁ. uanus, corticeus.
φλόμος. ᾰ. ὁ. herba qua pro ellychnijs utuntur, uerbascum.
φλονίδες. ἁι. squammæ.
φλόξ. γός. ἡ. flamma.
φλύαξ. ακος. ὁ. temulentus, ridiculus.
φλυαρίω. μ. ήσω. ω. ηκα. nugor. neutrum absolutũ. Petrus: λόγοις πονηροῖς φλυαροῦν ἡμᾶς, uerbis malis garriens in nos.
φλυαρία. ας. ἡ. nugæ, petulantia.
φλύαρος. ᾰ. ὁ. nugator.
φλυαρώδης. εος. ὁ. ἡ. nugax.

φλύκταινα. ης. ἡ. φλυκτίς.
φλυκταινοῦσθαι. pustulas erumpere.
φλυκτίς. ίδος. ἡ. tumor, qui subitò fit nimium laborantibus quũ non sint assueti, pustula, bulla, sicut quæ fit per ignem.
φλύω. bullio. idem φλύζω.

Τὸ Φ μεῖζ τῦ Ο.

Φοβέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. timeo. deponens, accusatiuo iungitur. Dicimus etiam φοβεῖσθαι περί τινος.
φοβερός. ᾰ. ὁ. terribilis, formidabilis.
φοβερότης. ητ. ἡ. timor.
φοβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. terrefacio, terrorem incutio, minitor. act. accusatiuo iungitur.
φόβη. ης. ἡ. capillus, coma.
φοβητικός. οῦ. ὁ. pauidus.
φόβητρον. ᾰ. τὸ. terror.
φόβος. ᾰ. ὁ. fuga, timor.
φοιβάζω. μ. άσω. ω. ακα. lauo, purgo, insanio, diuino. act. accusatiuo iungitur.
φοιβάς. άδος. ἡ. Phœbas Bacchi sacerdos.
φοιβασική. ῆς. ἡ. uates, deo plena.
φοιβίω. μ. ήσω. ω. ηκα. purgo. actiuum. accusatiuo iungitur.
φοίβη. ης. ἡ. aqua, & omne purum.
φοιβητεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. oracula do.
φοιβητρία. ίας. ἡ. lotrix.
φοιβοβασική. ῆς. ἡ. Phœbo dicata.
φοιβονομεῖσθαι. puritatem consequi.
φοῖβος. ᾰ. ὁ. lucidus, purus, phœbus, quasi φώβιος, à φῶς & βίος, id est lux uitæ.
φοινικέις. έντ. ὁ. φοινικός, πυρρός, cruentus.
φοινιγμός. ῦ. rubedo.
φοινίζω. μ. ίξω. ω. ιχα. rubefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.
φοινικεῖν. rubere colore phœniceo.
φοινικελίτης. ᾰ. ὁ. fallax, fucatus.
φοινίκεος. ᾰ. ὁ. phœniceus, puniceus, ruber.
φοινικίς. τὸ. purpureum.
φοινικικὸν πόλεμον. bellum punicum.
φοινικίς. ίδος. ἡ. purpura, pannus lineus, ruber, suprauestis.
φοινικολόφος. ᾰ. ὁ. habens cristam rubram.
φοινικοπάρειος. ᾰ. ὁ. rubro colore pictus.
φοινικοπάροιφος. ου. ὁ. qui habet tegmen puniceum.
φοινικόπτερος. ᾰ. ὁ. Phœnicopterus auis.
φοινικόρυγχος. ᾰ. qui est rostro rutilo.
φοινικός. οῦ. ὁ. ruber, qui natura est sanguinaria, truculentus. Et τὸ φοινικόν, procliuitas ad cædem.
φοινικουρχοί. οἱ. ruticillæ.

φοινίκω. μ. ίξω. ω. ιχα. rubefacio. actiuum, accusatiuo iungitur.

φοινικών. ῶνος. ὁ. palmetum.

φοῖνιξ. ικος. ὁ. Phœnix auis, palma arbor, color ruber. tam ramus palmæ quàm ipsa palma.

φοίνιος. ου. ὁ. ruber, funestus, cruentus. φοινὸς quidam legunt.

φοινίσσα. ης. ἡ. Phœnissa.

φοινίσσω. μ. ίξω. ω. ιχα. cruento, rubefacio, rubore suffundo, purpuro, intingo sanguine. actiuum, accusatiuo iungitur.

φοίτα. ibat, ueniebat.

φοιταλίος. ᾱ. ὁ. impetuosus.

φοιτάω. μ. ήσω. ω. ηκα. uado, ad præceptorem eo, disco, frequento ludum literariũ. Apud Sophoclem φοιτῶντα pro μαινόμενον. neutrum absolutum.

φοίτης. ου. ὁ. præco, qui huc & illuc discurrat.

φοιτητής. τῦ. ὁ. discipulus.

φοιτία. ας. ἡ. iter, profectio.

φοῖτος. ου. ὁ. insania, furor.

Φ Ο Λ. Φ Ο Ν.

φολιδωτός. τῦ. ὁ. squamatus.

φολίς. ίδος. ἡ. squama piscis uel anguis.

φολκός. τῦ. ὁ. strabo. Sic uocãt cui obliqua sit oculorum acies, abiunctaq; à naturali uenustate. Sunt qui eo nomine intelligant miserabilem quendam deridiculumq;, ut qui τὰ φῶτα εἶλκει εἰς ἑαυτόν, id est, in se omnium conuertit oculos. Vocatur etiam βλεπιδαίμων.

φονάω. μ. άσω. π. ακα. mortem appeto, uel infero. neutrum absolutum.

φονεύς. έος. ὁ. homicida, necator.

φονεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. interficio. Apud Herodianum pro damno capite. actiuum, accusatiuo iungitur.

φονίω. μ. ήσω. ω. ηκα. idem. actiuum, accusatiuo iungitur.

φονή. ῆς. ἡ. cædes.

φονικαὶ δίκαι. capitales sententiæ.

φονικός. τῦ. ὁ. mortifer, in cædem procliuis, truculentus, natura sanguinaria.

φονικώτατος. paratissimus ad occidendũ, cædis auidissimus.

φόνιος. ᾱ. ὁ. cruentus.

φόνος. ᾱ. ὁ. cædes, homicidium.

φόνοι ἀκούσιοι. homicidia fortuita.

φόνοι ἐκ προνοίας. consulta homicidia.

φονοκτονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. interficio. actiuum, actõ iungitur.

φοξός. τῦ. ὁ. habens acutũ caput, ut pyramis, fastigiato uertice.

Φ Ο Ρ.

φορά. ᾶς. ἡ. latio, gestatio, allatio, abundantia, fertilitas, copia, casus temerarius, impetus, iactus, metus, onus, cumulatio, ætatem uertit Politianus in Herodia. manubrium instrumentorum. Demosthen. dixit φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνίδω γενέσθαι, quasi εὐπορίαν. Significat etiam ἔρανον. Item collationem. Et φορὰν φέρειν, est pensitare. Est etiam una quatuor motionum, Aristot. in prim. de anima. λέγων φοράς, Herodia. pro cœli fluxibus posuit, Politian. pestilentias uertit.

φοράδες. ᾶι. equæ.

φοράδην. impetuose, portanter.

φοραλόγος. ᾱ. ὁ. exactor.

φορβαία. ας. ἡ. capistrum quo os frenatur, περισόμιον.

φορβάς. άδος. ἡ. armentum, pecus.

φορβασία. καπίστριον.

φορβέα. ας. ἡ. ligula in fistula, fibula, capistrum.

φορβή. ῆς. ἡ. pabulum.

φορεαφόρος. ᾱ. ὁ. lecticarius.

φόρετρον. ᾱ. τὸ. merces uecturæ, τὸ κομίστρον.

φορεῖον. ᾱ. τὸ. ferculum, lectica, sella, cubile, uehiculum.

φορίσκω. fero.

φορεύς. έος. ὁ. baiulus.

φορέω. μ. έσω. ω. ηκα. fero uestem uel ornatũ. actiuum, accusatiuo iungitur.

φορηδόν. sarcinæ in modum, aceruatim.

φόρημα. ατος. τὸ. gestamen.

φορῆναι. gestare.

φορητός. τῦ. ὁ. tolerabilis.

φορητῶς. μεγάλως.

φορία. ας. ἡ. abundantia.

φόριμος. ᾱ. ὁ. utilis, accommodus.

φόριον. merces.

φορμός. τῦ. ὁ. albus, canus.

φόρμιγξ. γος. ἡ. cithara.

φορμίζω. μ. ίσω. ω. ικα. modulor, canto cithara.

φορμίς. σφυρίς.

φορμίσκοι. οἱ. calathisci, sportulæ.

φορμοκοιτῶ. in storea dormio.

φορμός. φορμοῦ. ὁ. sporta, cophynus, uas, storea, stragulum. φορμοὶ, crates.

φορμοσίκων. ονος. ὁ. obesus.

φορμοφόρος. id est, sportuliger, ita appellatur à quibusdam Prothagoras.

φορολογέομαι. κὴ

φορολογέω. μ. ήσω. τ. ηκα. indico, uel colligo tributum. actiuum, accusatiuo iungitur. Ioseph. τοὺς πὼ χώραν φορολογήσοντας, de regione uectigal exacturos.

φορολόγος. ὁ. qui colligit uectigal ac tributum exigit.

φόρος. ϑ. ὁ. tributum, uectigal, emolumentũ.

φορός. ᾶ. ὁ. uentus prosper.

φορτία. τὰ. farra, panes.

φορτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. onero. actiuum, accusatiuo iungitur.

φορτικός. ᾶ. ὁ. onerosus, odiosus, teter, illepidus, molestus, importunus, improbus, gra uis.

φορτικῶς. importunè. (uis.

φορτίον. ου. τὸ. onus.

φόρτις. ίδος. ἡ. nauis oneraria.

φόρτος. ὁ. onus.

φορύνω. μ. ύξω. τ. υχα. fœdo, confundo. actiuũ accusatiuo iungitur.

φορυτός. ᾶ. ὁ. fasciculus, storea, congeries, colluuio.

φοσοβά. cituli marini.

φοῦσκος. ϑ. ὁ. ὀξυκέφαλος.

φόως. φῶς. τὸ.

Τὸ Φ μετὰ τὸ Ρ.

Φραγέλιον. ου. τὸ. flagellum. Ioh. ἡ. καὶ ποιήσας φραγέλιον ἐκ σχοινίων.

φράγμα. απτ. τὸ. sepimentum.

φραγμίτης. ad sepiendum idoneus. species arundinis.

φραγμός. ᾶ. ὁ. sepes, obturatio. Sic item uocant ordinem dentium ac seriem quasi sepem appelles.

φράγνυμι. καὶ

φραγνύω. sepio, munio.

φράδην. dixit, disseruit.

φράδη. ης. γνῶσις. item uerbũ pro dic, edissere.

φραδής. ής. ὁ. ἡ. prudens.

φραδμοσύνη. ης. ἡ. scientia, prudentia.

φράδμων. ονος. ὁ. deliberans, considerans, cõsultor.

φραδῶς. apertè, disertè.

φράζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. intelligo, considero, animaduerto, delibero, cõsulo, decerno, excogito, ἐπινοέομαι, expendo. deponẽs accusatiuo iungit.

φραζόμενοι. οἱ. armati.

φράζω. μ. άσω. τ. ακα. dico, considero, dissero, eloquor, expono. actiuũ, actõ iungit.

φρακτήρ. ῆρος. ὁ. sepes.

φρανίζω. μ. ίσω. prudentem reddo.

φράσις. ιος. ἡ. locutio, interpretatio, dictio, genus orationis, quicquid ad instructam orationem pertinet. Quintilianus elocutionẽ uertit.

φρασήρ. ῆρος. ὁ. dictator, expositor.

φρασικός. ᾶ. ὁ. eloquens.

φρασύς. ύος. ἡ. consultatio, intelligentia.

φρατρία. ας. ἡ. cõuenticulum, secta, sodalitas, tribus, curia, cõtubernium. Populus Athenensis diuisus erat in duodecim tribus: rursus singulæ tribus in tres φρατρίας.

φρατριάζειν. fratriæ consortium habere.

φρατριακός. ᾶ. ὁ. curialis, contubernalis, tribunalis, φρατριακὴ ψηφηφορία.

φρατριάρχος. ου. præfectus tribus, & princeps phratriæ.

φρατριασής. ᾶ. ὁ. qui est ex aliqua tribu.

φρατριᾶς. οἱ. curiones.

φράττω. μ. άξω. τ. αχα. obturo, sepio, obstruo, condenso, stipo, stabilio, munio, cõmunio. actiuum, actõ iungitur.

φράτωρ. ορος. ὁ. contubernalis, tribulis, affinis. Εἰσάγειν ἐς τοὺς φράτορας τοὺς παῖδας, dicebant de ijs qui liberos profitebantur. Demosth. μὴ ἐς τοὺς φράτορας ἐσαχθῆ, nomenq; daret phratriæ.

Φ Ρ Ε.

φρέαρ. απτ. τὸ. puteus.

φρεάτεια. profundi putei.

φρεατώδης. ους. ὁ. ἡ. profundus.

φρεναπατάω. μ. ήσω. τ. ηκα. seduco, subsanno. actiuum, accusatiuo iungitur. Paul. ἑαυτὸν φρεναπατᾶ, suum fallit animum.

φρενενίτις. nõ phrenitis, nõ phrenesis ut pleuritis, non pleuresis.

φρένες. αἱ. τὸν ὑπὲρ τὰ σπλάγχνα διάφραγμα τὸν ὑμενώδη, pro diaphragmate siue septo pectorali, præcordia.

φρενήρης. ους. ὁ. ἡ. prudens, cordatus.

φρενήτης. ου. ὁ. seductor, mente captus.

φρενητιᾶσαι. insanire, furere.

φρενητίζω. teneor phrenesi.

φρενῆτις. ιος. ἡ. mente capta. Dicitur quoque mente captus.

φρενοβλάβεια. ας. ἡ. insania, dementia.

φρενοβλαβής. stultus, βεβλαμμένος κατὰ τὰς φρένας, attonitus, mente captus, desipiens.

φρενόθεν. ex mente.

φρενοκλοπέω. μ. ήσω. impono præstigijs.

φρενόληπτος. ου. ὁ. κὴ

φρενόμωρος. ου. ὁ. ἡ. mente captus, furiosus, insanus.

φρενόω. μ. ώσω. castigo, ad mentem reduco. actiuũ, accusatiuo iungitur.

φρένωσις. ιος. ἡ. castigatio.

φρεορύκτης. κὴ

φρεωρυχος. ὁ. opifex siue fossor puteorum.

Φ Ρ Η. Φ Ρ Ι.

φρήν. ενός. ἡ. mens, pars rationalis animæ.

φρήτρα. ας. ἡ. aliqua pars tribus, regula, conuenticulũ, cognatio, familia, tribus, sodalitas.

φρήτωρ. ορος. ὁ. contribulis.

φριάζω. μ. άσω. ω. ακα. facio procœmium. neutrum absolutum.

φρίξαντα. ϐ. ὁ. horrentis comas.

φρίκη. κς. ἡ. horror frigoris.

φρικώδης. ες. ὁ. ἡ. horridus.

φρικωδία. idem apud Chrysostomum.

φριμαγμός. ῦ. ὁ. fremitus, sonitus qui emittitur per nares equorum.

φριμάσσω. μ. άξω. ω. αχα. fremo. neutr. absol.

φρίξ. κός. ἡ. horror, motus incipiens, unda maris.

φριξαυχένων. τῶν. setigerorum.

φριξότριχος. horrorem inducens, hoc est, pilorum erectionem. Vide Suidam.

φρίττω. μ. ίξω. ω. ιχα. horreo. neutrum, accusatiuo iungitur.

Φ Ρ Ο.

φροίμιον. ϐ. τὸ. procœmium.

φρονέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sapio, intelligo, sentio, cogito, animo concipio, reputo. Capitur aliquoties pro affectus sum. φρονῶ σοι κακὰ, tibi malè uolo. Τὰ ἐκείνου φρονῶ, cum illo sentio. Τυραννικὰ φρονῶ, ad tyrannidẽ aspiro. Est etiam glorior, exulto, effero animũ & tollo, superbio, animo gestio. Inde μεγαλοφρονῶ. neutrum absolutum.

φρόνημα. ατος. τὸ. constantia, prudentia, audacia, fastus, grauitas, pertinacia, ἐπαρσις, uoluntas. Terentius sensum dixit:

Illius sensum pulchrè calleo.

Ἀπὸ τοῦ φρονήματος καθελεῖν, de gradu deijcere, & de statu deijcere, & de gradu uel statu dimouere & deducere, id est, de constantia deducere & proposito. φρονήματος ὄγκος, sensus grauitas.

φρονηματίας. homo elati spiritus, ὁ μεφρονηματισμένος.

φρονηματίζομαι. magnificè de me sentio, efferor, animos tollo, & ut Fabius loquit, maiores spiritus duco.

φρονηματώδης. ες. ὁ. ἡ. elatus, superbus, constans. aliàs φρονημώδης.

φρόνησις. ιος. ἡ. prudentia.

φρονίμως. prudenter.

φρόνιμος. ϐ. ὁ. prudens, consultus, ingeniosus.

φρόνις. ιος. ἡ. prudentia, intelligentia.

φροντίζω. μ. ίσω. ω. ικα. curo, studeo, cogito, perturbo. neutrum, genitiuo iungitur. Est etiam συνοῶ, σκέπτομαι, cõmentor, meditor, φιλοσοφῶ, contemplor, & cũ accusatiuo in hac significatione construitur.

φροντίς. ίδος. ἡ. cura, sollicitudo. At φρόντις apud philosophos est cõmentatio, hoc est, σκέψις καὶ πραγματεία καὶ θεωρεία περὶ τῶν ἀπό

φρόντισμα. τὸ σκέμμα, cõmentatio. (ρων.

φροντιστήριον. ου. τὸ. schola, domus curarum, monasterium.

φροντιστής. ὁ σπουδαῖος, ὁ ἐνθυμητικός. Aristoph. interpres φροντισαὶ (inquit) ἐκαλοῦντο οἱ περὶ τὸν Σωκράτη, διὰ τὸ μηδέποτε παύεσθαι τῆς φρονήσεως.

φροντιστικός. ῆ. ὁ. cogitabundus. Theo. φροντιστικότερα περὶ τὴν τροφὴν, solititiora in cibo.

φρούδως. inaniter, incassùm.

φροῦδος. ῆ. ὁ. uanus, cassus.

φρουρά. ᾶς. ἡ. custodia, excubiæ. φρουρὰν φαίνειν apud Xenoph. pro exercitum decernere, aut delectum habere.

φρουραρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. sum princeps custodum. neutrum, accusatiuo iungitur. Halic. lib. vi. τὴν πολεμίαν φρουρεῖν, agrum hostiliter custodire. Hinc φρουραρχός.

φρουρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. custodio ciuitatem, excubo. neutrum absolutum.

φρούριον. ϐ. τὸ. præsidium, propugnaculũ, aliquis locus munitus. Τὰ φρούρια, oppida.

φρουρός. ῆ. ὁ. custos, stipator.

Φ Ρ Υ.

φρύαγμα. τος. τὸ. fremitus, anhelitus equi currentis, elatio, iactantia.

φρυαγματίας. elatus, ferox, insolens, de equo propriè dicitur. λαμβάνεται δὲ ἐπὶ τῶν ἀλόγως ἐπαιρομένων, translatione sumpta ab equorum ferocia.

φρυακτὴς ἵππος, fremens, hinniens equus.

φρυάττομαι. frendeo.

φρυάττω. μ. άξω. ω. αχα. fremo, insurgo, glorior. neutrum absolutum.

φρυγὰ. ᾶς. ἡ. fuga.

φρυγανικά. uocantur uirgulta citò arescentia & igni accommodata.

φρυγανισμός. ῦ. ὁ. sarmentum.

φρυγανοί. οἱ. frutices.

φρύγανον. ϐ. τὸ. sarmentum, lignum aridum, stipula, uirgultũ minus uirens, genus utique tertium inter frutices & herbas.

φρυγανώδης. ες. ὁ. ἡ. surculaceus.

φρυγίω. μ. ίσω. ω. ικα. ſicco, areo. neutr. abſol.
φρυγίνδα. ας. ἡ. ludi genus quod fabis fiebat.
φρύγιον. ϑ. τὸ. cremium, id eſt, lignũ aridum, & cantilena incitans ad arma.
φρύγιος. ϑ. ὁ. ſiccus.
φρυγιστί. phrygicè.
φρυγμός. τ. ὁ. ſiccitas.
φρύγω. torreo, ſicco.
φρυκτός. faba apud Athenienſes. ponit pro ſuffragio.
φρυκτοί. οἱ. faces quibus ſigna dabant uicinis hoſtibus ſiue amicis appropinquantibus.
φρυκτωρία. ἡ λυχναψία, ἢ πυρκαία, ſplendor, lumen q.
φρυκτώριον. eſt huiuſmodi ſpecula: uel πυρκαία ἢ λυχναψία, nauigantium directrix & hoſpitalis: ut Pharus Alexandrina.
φρύκτωρος. cuſtos, ſpecularius: excubitores in ſpeculis orarum hoc uocabulo ſignificant.
φρυκτρῶ. huiuſmodi è ſpecula igniculũ præ: nuncium excito, & igne ſublato aduentũ denuncio. Et φρυκτρεῖσθαι, hoc modo ſignificari. Eſt etiam φρυκτρῶ apud Gregorium præluceo, hoc eſt, facem præfero. Dicitur etiam πυρσεύω.
φρύν. υνός. ἡ φρῦνος. ϑ. ὁ. rubeta rana.
φρύνιον. rana.
φρυνολόχος ἱέραξ. rubetarius accipiter.
φρῶ, ἢ φρημί. μ. φρήσω. τὸ πεφρόϊκμαι. Sunt qui hoc modo tradũt eſſe formata. παρὰ γὰρ τὸ πεφροῖῶ γενίσθαι φασὶ πρῶ per ſyncopen, & mutatione τῷ π in φ φρῶ, unde φρημί, ἢ φρεὶς, ut θείς. Vide Comment. Bud.
φρωγεῖν. φράττειν, Atticè.

Φῦ. attigit, ut illud ἐντ' ἄρα οἱ φῦ χερὶ, hoc eſt, tetigit illũ manu. à uerbo φύω per abiectionem augmenti.
φύγαδε. ad fugam, ad ſimilitudinem τ οἴκαδε.
φυγαδεία. fuga, exilium, ϑηρία.
φυγαδεύομαι. exulo, exul ſum. Dicitur eñ interdum hoc uerbum de eiectis, extorribus, exulibus q.
φυγαδεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. fugo, in exilium mitto, & relego. φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως, in exilium mittere, tam de accuſatore, quàm de iudicibus Demoſthenes dicit. actiuum, accuſatiuo iungitur.
φυγαδικός. τ. ὁ. exulatorius.
φυγάς. άδος. ὁ. exul, profugus.
φυγγάνω. μ. αυῶ. fugio.
φύζεθλα. metui.
φύζεθλον. tumor latus quidem ſed non altus, in quo quiddã puſtulæ ſimile eſt, dolor diſtentio q uehemens. Fit maximè in uertice aut alis aut unguibus.
φυγή. ῆς. ἡ. fuga, exilium, exilium eorum qui pœnam uitare uolunt. Vide Bud.
φυγοδέμνιος. ϑ. ὁ. ἡ. uirgo, παρθένος, cœlibatus amans, coniugium abhorrens.
φυγοδικεῖν. uadimoniũ deſerere, ambagibus & ſtrophis tergiuerſationum atq detrectatione uti. Cui opponitur ἀντιδικεῖν.
φυγομαχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. detrecto pugnã, fugio pugnam, diſtraho. neutrum abſol.
φυγόπονοι. οἱ. qui fugiunt labores.
φυγόσκω. fugio.

Φ Υ Ζ. Φ Υ Η. Φ Υ Κ.

φύζα. ης. ἡ. fuga, timor, imbecillitas.
φυζανικός. τ. timidus, fugax, fugitiuus.
φύζηλις. deuitans per fugam.
φύζηλός. ϑ. ὁ. meticuloſus.
φυζικός. τ. ὁ. fugitiuus.
φύζιμος. ου. ὁ. fugiendus.
φύζιον. aſylum, refugium.
φύζις. ιος. ἡ. fuga.
φυή. ῆς. ἡ. indoles, natura, τρόπος, βλάστη.
φύκημα. ατος. τὸ. ſterquilinium.
φυκιόεις. όεντος. ὁ. ſpumoſus tempeſtate maris, profundus.
φυκίον. ϑ. τὸ. alga, fucus, color.
φυκιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. fuco. actiuum, accuſatiuo iungitur. Plutarch. in conſubialibus: φυκοῦσθαι τὸ πρόσωπον.
φῦκος. ϑ. ὁ. alga, fucus, color, & herba.
φυκώδης. εος. ὁ. ἡ. algoſus.

Φ Υ Λ.

φύλαγμα. ατος. τὸ. cuſtodia.
φυλακή. ῆς. ἡ. cuſtodia, carcer, obſeruatio, uigilia. Thucyd. φυλακὴν τῶ πειραιῶς ἐποιοῦντο, cuſtodiebant piræum.
φυλακίζω. traho ad carcerem.
φυλακικός. ὁ φυλακτικός.
φυλακτέον. cauendum eſt.
φυλακτέος. ου. ὁ. obſeruandus.
φυλακτήρια. arma ſalutis.
φυλακτήριον. ϑ. τὸ. tutela, locus cuſtodiæ. propriè antidotũ præſeruatiuũ cõtra uenena.
φυλακτικά. τὰ. appellat Ariſtoteles animalia quibus ingenium cauendi & uitandi datũ eſt, id eſt, cauta & prouida.
φυλακτικός. ad cuſtodiam aptus, & circunſpectus ad dolũ & inſidias cauendas. Cui opponitur ἀφυλακτῶν.

φύλακος. ε. ὁ. custos, idem quod φύλαξ apud Dores.

φυλάμμων. pugil Athenienſis.

φύλαξ. custos.

φυλάξιμος. qui defendi custodiri ue potest.

φύλαρχος. ε. ὁ. tribunus.

φυλατήρ. ῆρος. ὁ. custos.

φυλάττομαι. uito, deuito, auersor, φρίττω καὶ δίεδοικα, & caueo, cum accusatiuo. Est etiam excubias ago, uel sto in propugnaculis, & ibi stationem habeo. Inde πεφυλαγμένος ἀνὴρ dicitur cautus & circunspectus, & εὐλαβής. Et πεφυλαγμένως, cautè, εὐλαβῶς, obseruabundè, prouidè apud Isocratem. Positis & collatis uigilijs apud Xenophon.

φυλάττω. μ. άξω. π. αχα. τὸ ἐπιτηρῶ, custodio, seruo. Est etiam insidias colloco uel uigilias. Ad hęc παρατυρῶ, hoc est, obseruo, & capto occasionem. Est etiam tueor.

φυλίτης. ὁ. tribulis, contribulis.

φυλή. ῆς. ἡ. tribus.

φυλία. ας. ἡ. oleaster. alijs ficus.

φύλλον. ε. τὸ. folium, flos terræ.

φυλλῖτις. ιδος. ἡ. herba est folijs similis rumici.

φυλλόβολα. τὰ. folijs decidua.

φυλλοκοπέω. μ. ήσω. π. κα. folia amputo. neutrum absolutum.

φυλλομανέω. in frondes & in folia eluxuriare. de arboribus dicitur.

φύλλον. ε. τὸ. folium.

φυλλορρέω. μ. ήσω. π. κα. foliis fluo. neutrum absolutum.

φυλλοφορῶ. eijcio & expello, & ἐκφυλλοφορῶ, quod per frondium signa fiebat, hoc est, senatu uel ordine moueo. Bud.

φυλλώδης. εος. ὁ. ἡ. frondosus.

φυλοκρινέω. μ. ήσω. π. κα. iudico per tribus. neutrum absolutum.

φῦλον. ε. τὸ. genus, gens, natio.

φύλοπις. ιδος. ἡ. pugna.

φυλοπόνως. grauiter.

φῦμα. ατος. τὸ. tuber, scabies.

Φ Υ Ν. Φ Υ Ξ. Φ Υ Ο.

φῦναι. nasci, à φύω.

φῦντο. hæserunt.

φύξηλις. exul, profugus, φυγάς.

φύξιμον. ε. τὸ. asylum.

φύξιος. etiam dicitur fugæ fauens. Et φύξιοι συμφοραὶ, propter quas solum uertere necesse est.

φύξις. ιος. ἡ. fuga.

φύομαι. nascor. deponens absolutum.

Φυόμενον πρᾶγμα. res quæ nuper accidit. Latini etiam dicũt rem natam, hoc est, πρᾶγμα νεωστὶ συμβεβηκός. de re enim repentina dicitur. Sic Cicero: Nihil unquam simile natum puto.

Φυόμενα. τὰ. altilia, stirpes.

Φυός. ῦ. ὁ. fructus, germen.

Φύουσι ἀτρίχες. id est, nascuntur capilli.

Φ Υ Ρ.

Φύραμα. ατος. τὸ. massa, conspersio, fermentum, ζύμη.

Φύρδην. mixtim, confuse. ἀντὶ τῦ πεφυρμένως.

Φύρκος. paries.

Φύρμα. ατος. τὸ. fimus, sordes.

Φυρμός. ῦ. ὁ. inquinatio.

Φυρόω. μ. ώσω. contamino, inquino.

Φύρω. μ. υρῶ. misceo, irrigo, pinso. neutrũ, accusatiuo iungitur.

Φ Υ Σ.

Φῦσα. ης. ἡ. follis, flatus, id est, infirmitas, uentosa, ampulla.

Φυσαλλίδες. inflationes.

Φυσάω. μ. ήσω. π. κα. inflo, spiro. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Φυσίχη. ης. ἡ. pro ψυχή, anima.

Φύσκη. ης. ἡ. uesica, follis.

Φύσκια. τὸ. ampulla.

Φυσιφρόνως. inflatus mente.

Φύσιγγες. ων. alliorum capita.

Φυσίγναθος. maxillas & buccans inflans.

Φυσίζωος. ου. ὁ. ἡ. uiuificans, uictui necessaria generans, uitam producens.

Φυσικός. ῦ. ὁ. naturalis.

Φυσιογνωμέω. per naturæ iudicia pensiculare & cognoscere. actiuũ, accusatiuo iungit. Significat etiã diligenter cognosco faciem alicuius, & adnoto, ut postea noscam.

Φυσιογνωμονία. ἡ

Φυσιογνωμοσύνη. scientia qua natura hominũ ex aspectu corporis iudicatur.

Φυσιογνώμων. ονος. qui ingenia hominum & sensus ex aspectu corporis iudicat.

Φυσιολογία. ας. ἡ. de natura inquisitio, disputatio de rerum naturis.

Φυσιολογῶ. de natura disputo, è naturæ habitu iudico, naturam cuiusque ex forma perspicio, physica ratione ostendo. cum accusatiuo. Et περὶ πάντων φυσιολογεῖσθαι, de omnibus naturam scrutari.

Φυσιόω. μ. ώσω. π. κα. inflo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Φύσις. ιος. ἡ. natura, propositũ. Capitur pro ingenio

ingenio & indole. Item pro pudendis tam uirorum quàm fœminarum. Latini etiam naturam dicunt.

φυσιωμένος. ε. ὁ. in naturam conuersus.

φυσίωσις. ιος. ἡ. inflatio, superbia.

φύσκη. crassum, intestinum, aut uenter.

φυσκίον. utriculus.

φυσαλίς. ίδος. ἡ. appollinaris minor.

φύσανοι. οἱ. fimbriæ.

φυσητήρ. ῆρος. ὁ. fistula, sufflatoriũ, pars corporis qua fit partus.

φυσώδης. εος. ὁ. ἡ. uentosus.

φυταλιά. ᾶς. ἡ. locus arboribus consitus.

φυταλίδια. nomẽ herbę & omnia quę nascunt

φυταλίζειν. plantare.

φυτάλμιος. ου. ὁ. sator.

φυτεία. ας. ἡ. plantatio, ars plantandi, cõsitio.

φύτευμα. ατος. τὸ. phyteuma herba.

φυτευτήριας. ε. ὁ. plantarius.

φυτευτήριον. τὸ. seminariũ, planta, uiuiradix.

φυτεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. planto, produco, sero, consero. actiuum, accusatiuo iungitur.

φυτικόμος. ε. ὁ. plantator, & locus plantis cõsitus, φυτεργός, ἢ σύνδενδρος τόπος.

φυτοκομίω. plantandi studio teneor.

φυτοκόμοι. οἱ. serendi studiosi.

φυτόν. ου. τὸ. planta.

φυτούργημα. insitum, insitio, plantatio, cõsitio.

φυτεργία. ας. ἡ. ars plantãdi, plantatio, cõsitio.

φυτεργός. τ. ὁ. plantator, ὁ ἀμπελουργός.

φυτεργῶ. plantas colo, & sero curoq́, uel plantæ instar pango. Plato φυτεργεῖν plus esse ait quàm δημιουργεῖν: deumq́ φυτεργόν appellat quasi formarũ, hoc est, idearum conditorem.

φύω. μ. ύσω. τ. υκα. produco, planto, gigno, nascor, sum. actiuũ, accusatiuo iungitur.

φύω τὰς τρίχας ἢ ὀδόντας. emitto, produco.

Τὸ Φ μεῖζ τῶ Ω.

Φώγνυμαι. illustro, accendo, adoleo, torreor.

φωγνύω. cremo, torreo.

φώγω. exicco, areo.

φῶδες. φῶδοι, maculę rubentes in cruribus, ex ignis propinquitate nimia inductæ, alij legunt φωίδες.

φωδιάζω. instruo.

φῶδον. ε. τὸ. uesica, bulla, hulcus.

φώζω. ardeo, accendo.

Φωκαία. ας. ἡ. ciuitas Ioniæ.

Φώκαιναι. ῶν. Phocænæ, id est, Trisiones.

φώκη. ης. ἡ. phoca, uitulus marinus.

φωλάδες. feræ quæ in lustris agunt.

φωλεαί. τὰ φωλητήρια.

φωλεός. τ. ὁ. lustrum, latebra, id est, ferarum locus, auditorium, palęstra.

φωλεύω. μ. εύσω. τ. ευκα. lateo, nidifico, latibulis incubo. neutrum absolutum.

φωλητήρ. ῆρος. ὁ. q semper in eodẽ loco desidet

φωλητήρια. οἱ. domus conuiuales ubi clam potatur, θιάσων μὴ συνόδων οἶκοι.

φωλία. morbus ursi, cum nimia pinguedine laborans angustis latebris affricando corpulentiam diminuit.

φωλιδωτός. τ. ὁ. nidulator.

φωλίς. piscitij genus quoddam, serpentum squammæ.

φωνασκία. ars exercendæ uocis.

φωνασκός. qui uocem exercet & regit, præceptor uocis, formandæ uocis magister.

φωνασκῶ. uocem exerceo, & modero, reddo uocem claram.

φωνέω. μ. ήσω. τ. ηκα. uoco, loquor, cano, sono, uocem ædo, inclamo. actiuum, accusatiuo iungitur.

φωνή. ῆς. ἡ. uox. Accipitur pro lingua, quemadmodũ dicimus, loquutus est Græca lingua.

φωνήεις. ήεντος. ὁ. uocalis.

φωνομαχεῖν. pugnare de uocibus.

φώρ. ρός. ὁ. fur, prædo. ἀπὸ τ φέρειν.

φωρά. ᾶς. ἡ. furtum.

φωραθείς. εντος. ὁ. fraudis compertus.

φωρατής. τ. ὁ. deprehensor.

φωράω. μ. άσω. τ. ακα. deprehẽdo, in furto deprehendo, quæro, inuenio furtum, peruestigo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

φωρία. latrocinium, furtum.

Φωριαμοί. locus Elidis.

φωρίαμον. ε. τὸ. κὴ

φωριαμός. τ. ὁ. arca, scrinium.

φώριον. τὸ. κλέμμα, ἢ θρόνου εἶδος.

φῶρον. ε. τὸ. furtum.

φῶς. ωτός. τὸ. lux, lumen, lucerna. Sic uocat etiam nigricans arculus pupillã ambiens.

φῶς. ῶτος. ὁ. uir.

Φώωνες. uela.

φωσήρ. ῆρος. ὁ. luminare.

φωσφόρος. ε. ὁ. lucifer.

φωταγωγός. ὁ. fenestra.

φωταύγεια. splendor, λαμπρότης.

φωταυγός. τ. ὁ. splendidus.

φωτεινός. τ. ὁ. lucidus.

φωτίζω. μ. ίσω. τ. ικα. illumino. acti. actõ iungit

φωτισμός. τ. ὁ. illuminatio.

φωχθείς. ὁ. tostus.

Τὸ Χ μιζ τῶ Α.

Αδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. περιλαμβάνω, ſum capax. neutrum abſolutum.

Χαδῶ. idem.

Χάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. cedo, ſecedo, do locum. deponens abſolutum.

Χάζω. μ. άσω. concedo, deuito.

Χαίνω. μ. ανῶ. hio, dehiſco, inhio. Κεχηνότῶν pro ſtultis apud Ariſtopha. Nam ſtultitiæ ſignum eſt eſſe aperto ore. neutrum abſolutum. Lucianus in Menipp. πρὸ τὸ τέλος ἤδη κέχηνα.

Χαιός. ᾶ. ὁ. probus.

Χαῖρε. ſalue, gaude, aue.

Χαίρειν. gaudere, ualere, ſaluere: ſalutantis enim eſt, dum abimus, aut in fronte epiſtolæ. Vide εὖ πράττειν. Accipitur pro abire, diſcedere, & quaſi nunciũ remittere, & migrare. Cicero etiam ſalutem dicere uocat, ad Atticum: πολλὰ χαίρειν τῷ κολῷ dicens, pergit Brunduſium, hoc eſt, abiiciens honeſtatem, fugã arripit, & auerſatus omne honeſtum. Demoſthe. etiam dixit ἐρρῶσθαι πολλὰ φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ. Terẽt. dixit: *Valeant qui inter nos diſſidium uolunt.*

Χαιρέκακος. qui malis delectatur.

Χαίρειος. τὸ χαίρειν.

Χαιρηδών. όνος. ἡ. gaudium.

Χαῖρον. ν. τό. lætitia.

Χαίρω. τὸ οἰμώζω, σεναίζω.

Χαιρωσύνη. ης. ἡ. lætitia.

Χαίτη. ης. ἡ. ſeta, iuba, cæſaries, coma. Proprie in porcis.

Χαιτήεις. ήεντος. ὁ. καὶ

Χαιτώεις. όεντος. ὁ. ſetoſus, commatus.

Χ Α Λ.

Χαλαβίω. μ. ήσω. trepido, tumultuor, terreo.

Χάλαζα. ης. ἡ. grando. Eſt etiã uitium & morbus oculi, quum in eo aſperſa grando uidetur: uel ut alij, χαλάσιον.

Χαλαζοκοπία. grando procellens.

Χαλάζω. μ. άσω. ω. ακα. deprimo, ſubmitto. Politianus produco uertit. Et rem aliquã ex alto penſilem facio. Soluo, ut in Prouerb. ἱερὰν ἄγκυραν χαλάζειν. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Χαλαζώδης. εος. ὁ. ἡ. grandinoſus.

Χαλάρα. ας. ἡ. catena.

Χαλαρός. ᾶ. ὁ. celer.

Χαλαρός. οῦ. ὁ. leuis, mollis, retractiuus: de porco dicitur grandinoſo.

Χάλασμα. ατος. τὸ. ſubmiſſio, iactus.

Χαλασικός. ᾶ. ὁ. uelox.

Χαλάω, μ. άσω. remitto, concedo, eiicio, flaccefco, langueſco.

Χαλβάνη. ης. ἡ. galbanum.

Χαλεπαίνομαι. idem quod ſuum actiuum ſignificat. accipitur interdũ tamen paſſiuè, pro offenſis animis acerbisq; uerbis accipior, acrius obiurgor, acerbitate afficior, acerbè accipior.

Χαλεπαίνω. μ. ανῶ. grauo, moleſtus ſum, iraſcor, ſæuio, offenſus ſum, indignor. neut. datiuo iungitur.

Χαλεπέω. cõtendo, minor, timeo, iraſcor, affricio moleſtia, noceo, in difficultatẽ adduco.

Χαλεπός. οῦ. ὁ. ſæuus, grauis. eſt etiam moleſtus, & difficilis. Item atrox, nonnunquã periculoſus.

Χαλεπότης. ητος. ἡ. difficultas, ſæuitia, grauitas. idem χαλεπή ς.

Χαλέπτω. μ. έψω. ω. εφα. minuo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Χαλίμα. ſcortum.

Χαλιμάζω. μ. άσω. feror in libidinem.

Χαλιναγωγῶν. freno moderor.

Χαλιναγωγῶν γλῶσαν. frenans linguã. Iacob.

Χαλινός. οῦ. ὁ. frenum. Eſt ea pars freni, quæ ori inſeritur.

Χαλινόω. μ. ώσω. ω. ωκα. freno. actiuum.

Χάλιξ. ικος. ὁ. lapis ex quo ignis excutitur.

Χάλις. ιδος. ἡ. merum.

Χαλιτός. τῆ. ὁ. bonus, iuſtus, σκαιός. Heſych.

Χαλίφρων. ονος. ὁ. deſipiens, remiſſus.

Χαλκάνθη. ſutorium atramentum. Italici uitriolum appellant diuerſum ab atramẽto, quod Celſus ſcriptorium, Vitruuius librarium nominat.

Χάλκανθος. ν. idem.

Χαλκάσπις. ιδος. ὁ. habens ſcutum æneum.

Χαλκεῖον. ν. τό. officina fabri.

Χαλκέμβολον. ν. τό. nauigium æratum aptum ad pugnandum.

Χαλκίμβολος. ν. ὁ. roſtrum æneum.

Χάλκεος. ν. ὁ. æreus, robuſtus, durus.

Χαλκεόφωνος. ν. ὁ. habens uocem fortem.

Χαλκεύς. έος. ὁ. faber ærarius propriè. Quinctilianus excuſſorem appellat. Accipitur etiam pro fabro ferrario.

Χαλκεύτειρος. infatigabilis.

Χαλκευτή. ῆς. ἡ. æraria ars.

Χαλκευτικὴ. ῆς. ἡ. fabrica æraria Quintilian.
Χαλκευτικός. ῆ. ὸ. fabrilis.
Χαλκεύω. μ. εύσω. ῶ. ευκα. fabrico, tracto artē fabrilem ferri tantum. actiuū, accusatiuo iungitur.
Χαλκεών. ῶνος. ὁ. officina fabri.
Χάλκη. ης. ἡ. urbs Larissææ, quæ & χάλκιον & χάλκαι dicitur.
Χαλκῆ. ῆς. ἡ. ærea,
Χαλκήρης. εος. ὁ. ἡ. æreus, conglutinatus ære.
Χαλκιδίζειν. obscœno puerorū amore teneri.
Χαλκιδίκη. ης. ἡ. urbs quædam.
Χαλκιοικός. ærariꝫ domus.
Χαλκίον. ῦ. τὸ. æreum.
Χαλκίς. ίδος. ἡ. κύμινδις. auis genus, & urbs Eubœæ.
Χαλκοβατής. έος. ὁ. ἡ. solidus, firmus.
Χαλκοβαρής. έος. ὁ. ἡ. fortis, ære grauatus.
Χαλκοκλώχινος. ῦ. ὁ. habens angulos æreos.
Χαλκόκροτον. æripes, hoc est, ὁπλὰς ἰσχυρὰς ἔχων. uide Suidam,
Χαλκολογεῖν. nummos colligere.
Χαλκοῦς. ῆ. ὁ. æreus.
Χαλκοπάρηος. ῦ. ὁ. habens maxillas æreas.
Χαλκόπληκτον. æreus.
Χαλκόπους. οδος. ὁ. æripes, firmus, infatigabilis metaphoricè.
Χαλκός. ῦ. ὁ. æs.
Χαλκότυπος. ῦ. ὁ. ferro percussus, fabrilis, ferro illatus.
Χαλκουργεῖον. τὸ. æraria.
Χαλκουργέω. æs præparo, ut metallarius.
Χαλκούργημα. ατος. τὸ. signum æneum.
Χαλκουργός. qui præparat materiam τῷ ἀνδριαντοποιῷ, ut χαλκουργικὴ τῇ ἀνδριαντοποιητικῇ.
Χαλκοῦς. οῦ. ὁ. æreus.
Χαλκόφι. ex ære.
Χαλκοχίτων. ωνος. ὁ. habens loricam æneam.
Χάλκωμα. ατος. τὸ. res ærea, æramentum.
Χαλκωρίλια. τὰ. æraria.
Χαλλιέρυτον. ῦ. herba lanaria.
Χάλλωνες. labeones.
Χαλῶμμον. ῦ. τὸ. remissum.

Χ Α Μ.

Χαμάδις. καὶ
Χαμάδις. καὶ
Χάμαζε. καὶ
Χαμαί. humi, ad terram, aduerbium.
Χαμαιάκτη. ἡ. ebulum herba.
Χαμαιδάφνη. unica herba.
Χαμαιευνάδες. αἱ. humi dormientes.
Χαμαιεύνης. ῦ. ὁ. humi dormiens.
Χαμαίζηλος. ῦ. ὁ. humi depressus, abiectus.
Χαμαίκισσος. ῦ. hedera terrestris siue syluatica
Χαμαικλινής. humi prostratus.
Χαμαιλέων. Chamæleo, nomen animalis & herbæ, quorum utrunq; colorem subinde mutat.
Χαμαιπετής. ῆ. ὸ. ἡ. humilis, depressus, humi depressus.
Χαμαιρεπής. έος. ὁ. ἡ. humi repens.
Χαμαιτηρίδες. αἱ. ab humilitate dictæ, nam ut aræ humiles fiebant.
Χαμαιτυπεῖον. fornix, ganeum, prostibulum.
Χαμαιτύπη. ης. ἡ. scortum abiectum.
Χαμαιτύποι. ex accipitrū genere sunt, qui prædam super terram & humi petunt. his contrariꝫ sunt οἱ μιθεωροβῆραι.
Χαμεύνη. ης. ἡ. χαμευνίς.
Χαμευνία. ας. ἡ. humidormitio, quum quis in nuda humo dormit. ἀ χαμαὶ & εὐνή.
Χαμευνίς. ίδος. ἡ. σιβάς, lectus humilis. idem χαμεύνιον.
Χαμόθεν. aduerb. pro ἀπὸ τῆς γῆς.
Χαμός. οῦ. ὁ. curuus.

Χ Α Ν. Χ Α Ο. Χ Α Ρ.

Χανδάνω. μ. ανῶ. capio, id est sum capax. neutrum, accusatiuo iungitur.
Χανδόν. abundanter, inhianter, affatim.
Χανύω. μ. ύσω. uociferor.
Χάος. ους. τὸ. chaos, miscella, regio. Χάος uocatur omnis rerū confusa & indistincta materia, quæ omnium rerum fuit principiū.
Χαός. ὸ. bonus, generosus.
Χαρά. ᾶς. ἡ. gaudium, ira. Ad animum refertur, ἡδονὴ uerò ad corpus.
Χαράδρα. ας. torrens, alueus torrētis, sequentia, uallis, speculum, κοίτη, φωλεός. Propriè terræ rima siue fissura quam aqua, pluuia, torrens, aut terræmotus efficit.
Χαράδριος. ῦ. rupes.
Χαραδροῦσθαι. palude occupari, eandem ferè uim habet quam λυμνοῦσθαι.
Χαραδρωθείς. ὁ. lacunosus factus.
Χάρακα. ης. ἡ. tithymalum.
Χαρακίζω, uallo protego, trepido, eleuo, attollo, diuido.
Χάραγμα. ατος. τὸ. sculptura.
Χαρακοποιία. ας. ἡ. uallum.
Χαρακτήρ. ῆρος. ὁ. signum, insigne, figura, stilus dicendi. character. Aul. Gellius genus dicendi uertit.
Χαρακτηρίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. noto, designo.
Χαρακτηρισμός. ῦ. ὁ. designatio, figuratio.

χαράκωμα. ατος. τὸ. uallum, agger.

χάραξ. ακος. ὁ. uallum in bello: pro administriculo uitis qui uallus dicitur genere fœm.

ΧΑΡΙ.

χαρία. ἴας. ἡ. collis.

χαράττω. μ. άξω. ω. αχα. sculpo, signo, imprimo. actiuum, accus. iungitur.

χαρίεις. ἐεντος. ὁ. gratus, gratiosus, urbanus, lepidus.

χάριεμ. pulchrè, pro χαριέντως.

χαρίεν παροξυτόνως. gratum, gratiosum.

χαριεντίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. iocor, nugor, urbanus sum, alludo, & facetè cauillor, & lepida urbanitate utor, salibus utor. deponens absolutum.

χαριεντισμός. ῦ. ὁ. urbanitas, lepos, & uenustas sermonis.

χαριέντως. eleganter, gratiosè, uenustè, urbanè.

χαριεντώτης. ητος. ἡ. gratiositas.

χαριεργός. ὁ. gratiosus, cuius facta omnibus grata sunt, ὁ κεχαριτωμένα ἐργαζόμενος.

χαριεστέρως. elegantius, gratiosius.

χαρίζομαι τὸ ὄφλημα. remitto multam.

χαρίζομαι. μ. ίσομαι. dono, gratifico, facio grata, obsequor, & beneficiũ gratiãq; cõfero.

χαρίζεσθαι ἔρωτι, indulgere amori. Plutarch. de Cæsare & Pompeio: ἤν δέ τι καὶ τροπαίων καὶ θριάμβων ἔρωτι βουλομένους χαρίζεσθαι κεχαρισμένος, gratus, id est iucundus, placitus, & acceptus. Et κεχαρισμένως ἄρχειν apud Isocrat. χαρίζεσθαι τῷ ἑαυτῷ θυμῷ, animo suo indulgere. genitiuo iungitur apud Hom.

χάριν. pro causa, ἕνεκα. ὅσον εὐγενείας χάριν, quod ad generis nobilitatem attinet. Gregorius: Ἔσω δὲ ἡμῶν χάριν καὶ ὑσία τις ὁ πατήρ. Sic Plautus:

At tu ægrota si uis per me quidem ætatem.

Dicitur hoc etiam per ἕνεκα & πρός & διά, cum genitiuo, & ἁπλῶς cum accusatiuo. Σὴν χάριν, tua causa, ἀντὶ τοῦ πρὸς χάριν σου. Vide comment. Bud.

χάρις. ιτος. ἡ. festiuitas, beneficium, munus.

χάριτα, gratiæ, illectamenta. Thucyd. lib. ix. χάριν ὑμῖν προσθήσουσιν, gratias uobis habebunt. χάριτας ὁμολογῶ. & χάριν γινώσκω, & χάριν οἶδα, gratias habeo, & gratias ago. χάριτάς τινι χαρίζω, apud eum gratiã ineo.

χαρίσιον. υ. τὸ. placentæ species.

χάρισμα. ατος. τὸ. καὶ

χαρισήριον. υ. τὸ. gratia, munus. χαρισηρίους

λόγους appellat Gregorius, quibus gratiæ deo aguntur de aliqua re. Et χαρισήριον θυεῖν, per sacrificium gratias agere, pro beneficijs acceptis sacrificare.

χαριτία. ας. ἡ. gaudium, χαρμονή.

χαριτόω. μ. ώσω. ω. ωκα. afficio gratia, gratiosum facio. act. accusatiuo iungitur.

χάρμα. ατος. τὸ. risus, gaudium.

χάρμη. ης. ἡ. pugna, conflictatio.

χαρμονή. ῆς. ἡ. gaudium.

χαρμοσύνη. ης. ἡ. lætitia, festum Atheni.

Χαρμόφρων. Mercurij epitheton.

χαροπός. ῦ. ὁ. gratiosus, pulcher oculos, flauus, terribilis.

χάρτης. υ. ὁ. χαρτοπράτης.

χάρτον. τὸ. charta.

χαρτοπράτης. ὁ τοὺς χάρτας πιπράσκων: papyropola nunc uocatur.

χαρτός. ῦ. ὁ. lætalis, dignus lætitia.

χαρτοφυλάκιον. scriniũ quo reponuntur chartę.

Χάρυβδις. ιος. ἡ. charybdis, uortex maris.

ΧΑΣ. ΧΑΤ. ΧΑΥ.

χάσιος. υ. ὁ. bonus, χρηστός.

χάσκω. aspicio, intendo fixis oculis, aperio.

χασκωρέω. circumspicio, περιβλέπω.

χάσμα. ατος. τὸ. hiatus, fissura, rictus, uorago.

χασμᾶσθαι. oscitanter addubitare & cunctari, angi & conturbari.

χασμάω. μ. άσω. ω. ακα. oscito, dehisco. neut. absolutum.

χάσμη. ης. ἡ. oscitatio.

χασμώδες. τὸ. oscitantia.

χασμώδης. hians, oscitabundus.

χατεύω. μ. εύσω. καὶ

χατέω. μ. ήσω. ω. ηκα. indigeo. neutrum, genitiuo iungitur.

χατίζω. μ. ίσω. ω. ικα. indigeo, desidero. neut. genitiuo iungitur.

χατίς. ίδος. ἡ. desiderium, usus.

χαυλιόδοντες. οἱ. dentes exerti.

χαυλιόδων. οντος. ὁ. qui denteis exertos habet.

χαῦνος. υ. ὁ. mollis, laxus. Et stultè & absurdè liberalis, atq; etiam ineptè magnificus uel magnificentiæ cupidus, ostẽtatorq; ineptus: quod uitium eorum est, qui sese modulis suis nõ metiuntur. Est etiam friatilis, id est, ὀθρυπτος, εὔθραυστος, κραῦρος, ψαθυρός. Item χαῦνον, altum, latum. magnum.

χαυνότης. ητος. ἡ. mollities, laxitas.

χαυνοῦσθαι. opponit τῷ πεπηγέναι, laxari, mollire. Est etiam τὸ χαύνως διακεῖσθαι, stultè de seipso persuaderi, magnificè simul & absur

dè de ſeſe ſentire.

Χαυνόω. μ. ώσω. τ. ωκα. mollio, laxo, inflo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Χαύνωσις. ιος. uerborum facundia, perſuaſio.

Τὸ Χ μετὰ τοῦ Ε.

Χεάμψος. ε. ὁ. fundens.

Χέδροψ. οπος. ὁ. legumen.

Χεζητιάω. cacaturio, de hoc apud Suid.

Χέζω. caco, egero, excreo.

Χειά. ᾶς. ἡ. luſtrum, cubile ferarum, latibulũ ſerpentis.

Χειλάριον. ε. τὸ. labellum.

Χεῖλος. εος. τὸ. labrum, labium, littus.

Χειλοσοφία. ας. ἡ. quum uox quaſi in receſſu auditur.

Χειλωτήρ. ῆρος. ὁ. frenum, ferrum quod in os equi inſeritur.

Χεῖμα. ατος. τὸ. hyems.

Χειμάδιον. ε. τὸ. hybernatio, hybernaculum.

Χειμάζομαι. μ. άσομαι. τ. ασμαι. tempeſtatẽ fero. deponens abſolutum.

Χειμάζω. μ. άσω. τ. ακα. hyemo. neutrum abſolutum.

Χείμαῤῥος. ε. ὁ. torrens, hœdus ſaltans in nubibus. Dicit & χειμάῤῥους in nominatiuo.

Χειμάς. άδος. ueſtis hyberna.

Χειμασθείς. έντος. ὁ. tempeſtate tortus.

Χείμαστρον. ueſtis hyberna agricolæ.

Χειμετλιάω. laboro pernione.

Χειμερίζω. μ. ίσω. τ. ικα. hyemo. neut. abſol.

Χειμερινός. τ. ὁ. καὶ

Χειμέριος. ε. ὁ. hyemalis, frigus cupiens.

Χειμεριώτατος. ε. gaudens algoribus.

Χειμών. ῶνος. ὁ. hyems, procella maris.

Χεῖος. ε. ὁ. prodigus.

Χ Ε Ι Ρ.

Χείρ. ρὸς. ἡ. manus, copiæ, exercitus. Et pro poteſtate, ut apud Latinos manus. In nominatiuo & accuſatiuo χερὶ eſt maſculini generis.

Χειράγρα. ας. ἡ. chiragra, id eſt morbus articularis.

Χειραγωγία. ας. ἡ. adminiculum.

Χειραγωγός. præitator, ut qui iam uiam cæco præit, hoc eſt, ὁδηγός, & καθηγεμών.

Χειραγωγῶ. manduco. Ariſtoteles dixit de eo qui inſtrumenta muſica pulſat. Dicitur etiã metaphoricè de fortuna, quæ uiam patefacit hominibus fœlicibus, quaſiq; uiã præit ad ornamẽta magna q; faſtigia aſſequẽda

Χειράδες. cicatrices pedum.

Χειραπτάζω. tracto. actiuum, accuſ. iungitur.

Χειραψία. ας. ἡ. palæſtricus manuum nexus.

Χειρίδωτός. τ. ὁ. manicatus, manuleatus.

Χειρίζομαι. exerceor.

Χειρίζω. tracto, aggredior, ſuſcipio.

Χείριος. ε. ὁ. ſubditus.

Χειρίς. ίδος. ἡ. chirotheca.

Χειρισμός. ἐπιχείρησις, conatus, aggreſſio.

Χείρισος. ε. ὁ. peſſimus.

Χειρίων. ἐλάττων, χείρων, minor, deterior.

Χειρόβιος. ex manibus uiuens, uictum manu quærens, qui dam uentrimanum uocant.

Χειροβοσκός, ἢ χειροβίοτος. idẽ quod χειρόβιος.

Χειροδρώς. ῶτος. catena ſiue uinculum, quo ligatæ manus decoriantur & contabeſcunt, ὁ δεσμός, inqt Suid. ὁ ἀποδιδρώσκων τὼ χεῖρε.

Χειρολάσορις. qui manibus uictum ſibi quæritant, operarij.

Χειρόγραφον. ſcheda propria manu ſcripta.

Χειροδαικτος. ε. ὁ. manifeſtus.

Χειροδίκαι. hoc nomine Heſiodus uiolentos nominat, in quibus uis ſit in manibus & uiribus corporis, & in armis non in æquitate rationis.

Χειροίρκτης. ὁ. χειροῦργος.

Χειροθήκη. ης. ἡ. chirotheca.

Χειρονθής. ὁ. ἡ. cicur, manſuetus.

Χειροθεσία. ας. ἡ. manuum impoſitio.

Χειρόκμητος. ε. ὁ. manufactus.

Χειροκοπέω. μ. ήσω. τ. ηκα. manum abſcindo. actiuum.

Χειροκρασία. ας. ἡ. manuum potentia.

Χειροκρατία. uitiũ eſt ſeditioſæ politiæ, quod exoritur à democratia corrupta licẽtia τῶν δημαγωγῶν, & plebis turbulentæ ineſcatorum, id eſt τῶν δεκαζόντων & πολίτων.

Χειρόμακτρον. ε. τὸ. mantile.

Χειρομάντεις. qui manuum inſpectione futura prædicunt.

Χειρόμαστρον. ε. τὸ. mantile.

Χειρομύλη. ης. ἡ. piſtrinum.

Χειρομύλων. mola truſatilis.

Χειρονάξιος. ε. ὁ. habens uictũ ex ſuis manib.

Χειρονακτός. ὁ. operarius manualis, χειρώναξ.

Χειρόνιπτρον. peluis in qua abluunt manus.

Χειρονομέω. inter canendum manũ moueo, & geſticulor.

Χειρονομία. ας. ἡ. manuum motus & geſticulatio, ſaltatio geſticulatrix qualis eſt quam mauricam uocamus. Alioqui lex geſtus à Quintiliano dicitur.

Χειρονόμος. hiſtrio geſtu & manuũ motu ſubſultans, geſticulator.

χειρόομαι. capio fugientem, punio.
χειρόπεδαι. ὰι. manicæ, id est uincula manuũ.
χειροπλήθης. εος. ὁ. ἡ. magnus, immanis.
χειροπλήτης λίθος. lapis manum implens. apud Homerum.
χειροποίητος. ε. ὁ. manu factus.
χειρόποδες. οδος. ὁ. qui est uulneratis pedibus.
χειροσκόποι. οἱ. qui manuum suffragia obseruant ac dinumerant.
χειρόσοφος. saltator quasi manu sapiens.
χειροτερής. inferior, deterior.
χειροτέχνης. ε. ὁ. artifex.
χειροτεχνία. ἡ χειρουργία.
χειροτεχνῶ. τὸ χειρουργῶ.
χειροτονέω. μ. ήσω. τ. ηκα. eligo, constituo, suffragijs creo, scisco, iubeoq, ut Latini loquuntur, & magistratũ creo, designo. Et scito meo probo & iubeo, & ψηφίζομαι, consentio, pedibus eo in alicuius sententiam. Et defero, in manuq do. actiuum, accusatiuo iungitur.
χειροτονητός. τ. ὁ. electus, creatus, designatus populi consensu.
χειροτονία. ας. ἡ. electio, eleuatio manuũ populi consensum significãs, plebiscitum, ψήφισμα. Ponitur etiam pro suffragio.
χειροῦμαι. τὸ χειρόω.
χειρούργημα. opificium, opusq manu factũ.
χειρουργία. ας. ἡ. chirurgia, ars medendi quæ manibus fit. Dicit de omni arte quæ actionem habet manuum cum cognitione coniunctam.
χειροῦργος. ε. ὁ. chirurgus medicus, qui chirurgia utitur.
χειρουργῶ. manibus operor, laboro.
χειρόω. μ. ώσω. τ. ωκα. capio, captiuo, subigo, addico, deuinco, ditioni subijcio, subiungo, mancipo. act. accusatiuo iungitur.
χείρων. ονος. ὁ. peior.
χερῶν ἀδικῶν ἄρξαι. dicitur is qui prior lacessiuit aut rixam aut bellum: qui prior percussit in manibus conferendis. Vide Bud.
χειρώναξ. κτος. ὁ. manu acquisitus, per manus afflictus, manuum dominus, qui manibus uictũ quærit: τεχνίτης χερῶν μόνων διεσπόρων.
χειρώνια τραύματα. uulnera appellãtur δυσαλθῆ, quæ medicam uix recipiunt curam, & Chironem aliquem respectare uidẽtur: sicut & τηλέφεια quoq τραύματα, uulnera eadem ratione dicuntur, quæ multũ maligni tatis præferant, ut quæ salutarem Achillis manũ requirant. Cœl. lib. 10. cap. 50.

χείρωσις. mancipatio, quam etiam mancipium uocant Latini.
χείσεται. erit capax.

Χ Ε Λ. Χ Ε Ο. Χ Ε Ρ.

χέλεινον. operimentum testudinis.
χελιδόνιον. ε. τὸ. chelidonium herba.
χελιδών. όνος. ἡ. hirundo.
χελίζω. μ. ίσω. τ. ικα. no, nauigo.
χέλυδρος. ε. ὁ. testudo marina.
χέλυνον. operimentum testudinis.
χέλυς. υος. ἡ. chelys, cithara.
χέλυσμα. ατος. τὸ. lignum quod rostro nauis affigitur.
χελύσσομαι. expectoro.
χελώνη. ης. testudo, id est bellua aquatica, genus numismatis Peloponesiorum à testudine insculpta.
χελώνιον. tegumentum testudinis animalis, quam torturam uulgò uocãt, rapũ terræ.
χέομαι. inferias facio, & libamina manibus (fundo.
χέραδος. άδ'ε. ὁ. hiatus terræ.
χέραδος. άδ'ε. ὁ. ἡ
χεράς. άδος. ἡ. cœnum ostreorum testis & lapillis mixtum.
χείρεια. τὰ. peiora.
χειρείων. ονος. ὁ. peior.
χέρηες. οἱ. minores, debiliores.
χέρηϊ. τῷ. peiori, id est inferiori.
χέρμα. ατος. τὸ. lapis, telum, missile.
χερμάδιον. ε. τὸ. saxum magnum.
χερμάς. άδος. ἡ. propriè paruũ saxum, quod facilè manu potest tractari. improprie aũt saxum maritimũ magnum portus, cui alligant funes nauium.
χέρνας. ὁ. pauper, τένης, λάτρης.
χερνήτης. ὁ. pauper, q è labore manuũ uiuit.
χερνῆτις. ιος. ἡ. netrix, id est mulier quæ nendo & labore manuum uictum quæritat.
χέρνιβος. ε. ὁ. uas ad manus lauandas: sonat quasi dicas manuum lotionem.
χερνίπτω. μ. ίψω. τ. ιφα. θύω, σφάπτω.
χέρνιψ. βος. purgatio, dictum à manuum lotione, quæ in sacrificijs fiebat.
χερόβολον. ε. τὸ. manipulus.
χερρόνησος. terra in insulæ modũ mari circundata, uno tantũ, eoq angusto spacio quod Isthmus appellatur, continenti adiuncta. Alij χερσόνησος legunt.
χερσαῖος. ε. ὁ. terrestris, incultus, de terra quę non habet cultores.
χερσεία. είας. ἡ. solitudo.
χερσεύειν. incultum esse.

χερσεύουσα χῆ. terra ſola, uel malè culta.
χέρσος. ὁ. ἡ. terra, propriè terra inculta.
χερσώμυρος. ὁ. ὁ. incultus & ſqualens. Plutarchus de educan. lib. χὴν παζαλαβὼν κεχερσωμένην.
χεῦμα. ατος. τὸ. fluxus.
χεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. cum accuſ. fundo, fluo.
χέω. μ. ὴσω. ω. κα. fundo, liquo, liquefacio. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Τὸ Χ μεζὸ τοῦ Η.

Χήϊνος. domus.
χηλαρχὸς. ὁ. ὁ. uelox pedibus.
χηλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. ſarcio.
χηλὴ. ῆς. ἡ. promontorium, eminentia, ungula, chele, maxilla, forficulus denticulatus, χηλὰς ἔχει, forcipem habet, brachia forcipibus dentata.
χηλιδόνια. ας. ἡ. genus iaſpidis, triton ab Hermolao Barb.
χηλὸν. ὁ. membri genus.
χηλὸς. ὁ. ὁ. arca, loculus.
χήμαι. hiatulę latinè, ex genere oſtreorũ ſunt.
χημεία. ας. ἡ. argenti & auri præparatio, ἡ κατασκευή. Suidas.
χὴν. νὸς. ὁ. anſer.
χηναλώπηξ. κος. ὁ. uulpanſer auis.
χήνειος. ὁ. ὁ. anſerinus.
χηνίζω. tibiarum ſonum repræſento, tibia ſono. idem χηνιάζω.
χηνοβοσκεῖον. ὁ. τὸ. locus ubi aluntur anſeres.
χὴρ. ρὸς. ὁ. echinus.
χήρα. ας. ἡ. uidua.
χηραμὸς. ὁ. ὁ. antrum, ſeceſſus.
χηραμίδες. cauernæ.
χήρατον. ὁ. τὸ. focus.
χηρεία. ας. ἡ. uiduitas.
χηρεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. uiduo, careo, ſeparo, uiduus ſum.
χῆρος. ὁ. ὁ. uiduus.
χηρόω. μ. ώσω. ω. ωκα. χηρεύω.
χηρωσαί. οἱ. qui ſuccedunt in hæreditate uiro uiduo & filijs carenti.
χητεία. καὶ
χήτης. ὁ. καὶ
χῆτος. εος. τὸ. priuatio, indigentia, defectus.

Τὸ Χ μεζὸ τοῦ Θ.

Χθαμαλοπῆται. humiuolæ.
χθαμαλὸς. ὁ. ὁ. debilis, humilis, cõcauus
χθαμαλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. complano. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
χθές. ſæpe non heri ſignificat, ſed ad tempus refertur non longum, ut nuper, dudum exponi poſſit. In eadem ferè ſignificatiõe additur nonnunquã πρώην, ut χθὲς ἢ πρώην.
χθές. heri dictum eſt quaſi ἐνθὲς, hoc eſt proxime lapſum.
χθιζὰ. καὶ
χθιζὸν. heri.
χθιζὸς. ὁ. ὁ. heſternus. χθιζὸς ἦδη, pro heri iuit.
χθόνιος. ου. ὁ. terreſtris. Epitheton interdum Mercurij.
χθονόπλασος. ὁ. ὁ. è terra fictus.
χθονοσιβὴς. ὁος. ὁ. ἡ. terreſtris, in terra depreſſus
χθὼν. ονὸς. ἡ. terra, ſolum.

Τὸ Χ μεζὸ τοῦ Ι.

Χιὰς. ἄδος. ſerpentis domus.
χιάζειν. nimis curioſum aut ſuperfluum eſſe in carmine, ductum à Democrito Chio, author Suidas.
χιάζω. μ. άσω. π. ακα. aperio, uel chiaſmũ facio.
χιασμὸς. ὁ. ὁ. chiaſmus, figura quando quatuor propoſitis tertium ſecundo reſpõdet. & conuenit quartum primo.
χίδρα. nouæ ſpicæ aut legumina.
χιλεύω. alo, prębeo commeatum.
χιλὴ. ῆς. ἡ. nutrimentũ, materia eſculenti.
χίλια. ζὰ. καὶ
χίλιαι. αὶ. mille.
χιλιαρχέω. μ. ήσω. ω. ηκα. duco tribunatum, tribuni officio fungor. neutrum abſolutum.
χιλιαρχία. ας. ἡ. tribunatus militum.
χιλίαρχος. ὁ. ὁ. tribunus militum, præfectus mille uiris.
χιλιαρχῶν. idem.
χιλιὰς. άδος. ἡ. numerus mille continens.
χιλιασὺς. ύος. ἡ. χιλιὰς, & numerus mille milites continens.
χιλιέτης. ους. ὁ. ἡ. millenis.
χίλιοι. οἱ. mille.
χιλιοσὸς. ὁ. ὁ. milleſimus. Græci χιλιοστὴν dicunt, ut nos millenarium ἀντὶ τῆς χιλιοστύος dicimus. Vide Bud.
χιλὸν. ὁ. τὸ. καὶ
χιλὸς. ὁ. ὁ. pabulum, frumentũ, triticum, alimonia, cibus.
χιλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. paſco. act. accuſ. iungit.
χίμαιρα. ας. ἡ. Chimera mons Lyciæ, capella.
χίμαρος. ὁ. ὁ. hircus.
χίμαρος. ὁ. ἡ. capra annicula.
χίμετλα. ζὰ. perniones, ulcera ex frigore. Paulus Aegin. ait eſſe ulceroſos affectus in manuum digitis ac pedum hyemali tẽpore.
χιονίζεσθαι. niue conſpergere. Laërt. lib. vi. ἀνδριάντας κεχιονισμένους, ſtatuas niue perfuſas.

χιονόβας. ντος. niue conſperſus.
χιονοβόλος. ὁ. qui ningit aut niuem iactat.
χιονόχροος. ὁ. ὁ. niueus.
χιονόω. μ. ώσω. ω. ωκα. dealbo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
χιονώδης. εος. ὁ. ἡ. niuoſus.
Χίος. ὁ. ἡ. Chius inſula & urbs.
χῖος. ου. chius, adiectiuum.
χιτών. ῶνος. ὁ. lorica, tunica, amictus, ſagulũ, ueſtis uirilis. Veſtis eſt interior: ἱμάτιον exterior. Et quod πέπλον eſt mulierum, id χιτὼν eſt uirorum. Id tamen confunditur.
χιτώνιον. ὁ. τὸ. tunicula.
χιτωνίσκος. ὁ. ὁ. camiſia, induſium.
χιών. όνος. ὁ. nix. Apud Lucianum in Satur. eſt in fœminino genere.

Τὸ Χ μεῖζ. τοῦ Λ.

Χλαῖνα. ης. ἡ. læna, paludamentum, ueſtis craſſa, ſuperindumentũ hyemale. Cicero tegmẽ dixit in Tuſcul. quæſtionib. Eſt autem ſumma ueſtis quæ pro tempore ſumitur, ad uentos, pluuiã, frigusq; depellendum, quaſi dicas penulam. Iuuenalis:

Et multo ſtillaret penula nymbo.

Lege prouerb. Aeſtate penulam deteris.
χλαμύδιον. ὁ. τὸ. chlamydicula.
χλαμυδουργία. ας. ἡ. ars faciendi chlamydes.
χλαμύς. ύδος. ἡ. chlamys, genus ueſtis. Eſt pallium militare.
χλανίδιος. ὁ. ὁ. uerſicolor.
χλανίδος. ὁ. ὁ. genus glauci.
χλανίς. ίδος. ἡ. ueſtis militaris.
χλευάζω. μ. άσω. ω. ακα. ſubſanno, ludo, irrideo. actiuum, accuſatiuo iungitur.
χλευασία. ſubſannatio, deriſio ſalſa & faceta.
χλευασμός. ῦ. ὁ. irriſio.
χλεύη. ης. ἡ. ludibrium, ludus, fraus, riſus, ſubſannatio.
χλίδης. ὁ. eunuchus, σπάδων, θλαδίας.
χλιαίνομαι. μ. ῦμαι. tepeſco. deponens abſol.
χλιαίνω. μ. ανῶ. ω. ανκα. tepefacio, calfacio. actiuum, accuſatiuo iungitur. unde χλαῖνα.
χλίανσις. ιος. ἡ. tepiditas.
χλιαρός. ᾶ. ὁ. tepidus.
χλιαρότης. ητος. ἡ. tepiditas.
χλιδανός. οῦ. ὁ. delicioſus.
χλιδή. ῆς. ἡ. uoluptas, mollities, τρυφή.
χλιδόναι. brachiorũ ornamenta, armillæ quæ etiam βραχιόλια uocantur.
χλίδος. εος. τὸ. lutum, eluuies, colluuies.
χλιδών. όνος. delitiæ, coma.
χλοανθής. uireſcens.

χλοερός. ᾶ. ὁ. uiridis.
χλόη. gramen, herba uirens, fœnum, paſcua. Dicitur id quod potiſſimũ uiret in plantis. ut frondes & folia.
χλοηφόρος. ὁ. ὁ. ferens uiriditatem.
χλόμος. ὁ. uerbaſcum appellant Latini.
χλούνειον. τὸ χοίριον.
χλούνης. ὁ. ὁ. aper, mulieroſus, λωποδύτης, fœno ſiue gramini indormiens, κακῶς ζῶν, λαλεπός. Suidas.
Χλούνιον. loci nomen.
χλωρίον. auis quã Gaza uireonem uertit, uiridis eſt, magnitudine turturis, hyeme non uidetur, ſed æſtate per ſolſtitiũ apparet.
χλωρίς. auis quam Gaza Luteam uertit.
χλωρός. ᾶ. ὁ. uiridis, pallidus, croceus, recẽs.
χλωρότης. ητος. ἡ. uiriditas.

Τὸ Χ μεῖζ. τοῦ Ν.

Χναύματα. fragmẽta placentarum, aut huiuſmodi ciborum.
χνοάζω. μ. άσω. ω. ακα. pubeſco. neutr. abſol.
χνόη. ης. ἡ. fiſtula in qua uoluitur axis, ubi ſunt infixi radij, modiolum uocat Plinius.
χνόος. ὁ. ὁ. lanugo, puluis.
χνοῦς. ῦ. ὁ. puluis.
χνοώδης. εος. ὁ. ἡ. lanuginoſus.
χνύ. particula metri cauſa addita.

Τὸ Χ μεῖζ. τοῦ Ο.

Χόα. genus menſuræ, uel pila, uel uas ubi ponuntur libamina.
χοαί. inferiæ, ſacrificia, melicratum, oleum.
χοάνα. τὰ. metalla.
χοάνη. ἡ. forma in quam aliquid transfundit.
χοάνος. ου. ὁ. fornax.
χοεῖον. τὸ. craſſum inteſtinum, ϖαχὺ ἔντερον.
χόες. feſtum apud Athenienſes in nouembri agi ſolitũ, quod ἀνθεστήρια quoq; uocari à menſe ἀνθεστηριῶν accepto nomine ſcribũt. Suidas.
χοή. ῆς. ἡ. libamen.
χοιάκ. December ab Aegyptijs dicitur.
χοϊκός. οῦ. ὁ. terrenus.
χοῖνιξ. ικος. ἡ. ſemodiũ: pedicæ genus, ut craſſa & rotunda ligna, in quæ crura immittebantur: cibus in uiam ſufficiẽs, dimenſum & cibus diurnus. Vide Aſſem Bud.
χοινοσρόφος. ὁ. ὁ. funarius.
χοιράδαι. ulcera in pedibus, ſcrofulæ.
χοιράς. άδος. ἡ. ſaxum ſub mare nigrum, aliquantulũ eminens, ut porco nanti ſimilis uideatur, gulæ tumor, ſtruma. ſcrophulas (uocant.
χοίρειος. ου. ὁ. porcinus.

χοίρεον. ϐ. τὸ. δίλφαξ.

χοιρίδιον. ϐ. τὸ. porcellus.

χοιρίναι. ἀι. conchæ marinæ quibus in iudicijs etiam utebantur Athenienſes, ἀι θαλάσσιαι ψῆφοι, Heſych.

χοίριος. ϐ. ὁ. porcinus.

χοιροχρύλλιος. ϐ. ὁ. echinus terreſtris, qui & Latinè chœrogryllus dicitur.

χοιροδόλιβρον. ϐ. xanthinus herba.

χοιρομάδιον. uas textũ in quo porcellos uinctos ſaginabãt, ſiue pertica cui alligati porcelli paſcuntur. λιπόντι πλεκτόν, ſcribit Heſychius, ὡς ὀρνιθοτροφεῖον.

χοιροπίθηκος. ϐ. ſtruma porcaria.

χοῖρος. ϐ. ὁ. porcus, genus inſtrumenti. Accipitur pro membro muliebri.

χοιρωπολεῖν. ambiguũ uerbum, porcum uendere & corpore quæſtum facere.

χοισικός. τὸ. ὁ. terrenus.

Χ Ο Λ. Χ Ο Ν.

χολάς. άδος. ἡ. inteſtinum.

χολάδες. ἀι. dicuntur inteſtina craſſa, quòd in ea χολὴ fundatur.

χολάω. μ. άσω. π. ακα. iraſcor. neutr. abſol.

χολή. ῆς. ἡ. fel, bilis. Galen. in comment. in librum Hippocr. de natura humana annotat ſignificare bilem tam flauã quàm atrã. Sed poſitum ſine adiuncto capi pro flaua bile per ἀντονομασίαν. Accipiť pro ira, qđ nimirum iræ cauſa ſit flaua bilis.

χολήδοχος. folliculus flauæ bilis ex inferiori iecinoris parte caua dependens.

χολημεσία. uomitio bilis.

χόλικες. boum inteſtina.

χολόεν. ντως. amarum, felleum.

χολόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. iraſcor, moleſtè fero. deponens, datiuo iungitur.

χολοποιός. τὸ. ὁ. biliosus.

χόλος. ϐ. ὁ. ira, aduerſus.

χολοφάδινος. ἡ

χολόφαδος. flauus ſiue uergẽs ad colorẽ auri.

χολώδης. εος. ὁ. ἡ. iracundus, biliosus, felleus.

χολωτός. τὸ. ὁ. iratus.

χονδράχανζα. τὰ. ſpinam habentia, chartilaginea uocat Galenus.

χονδρίζειν. grumoſum eſſe.

χονδριζόντων. in grumum denſiſcentes.

χονδροκοπεῖον. genus piſtrini in quo alica frangitur.

χόνδρος. ϐ. ὁ. cartilago, alica, granum, ueluti thus, inteſtinũ ſtomachi. Τοὺς χόνδρους etiã uocant quod ex continuo aliquo ſeorſum cõcreuerit, & in ſale exigua fruſta, & quantum ſummis digitis in unũ contractis capere aliquis poſſit.

χονδρότυπος. ϐ. ὁ. chartilagineus.

χόομαι. μ. ώσομαι. π. ωμαι. iraſcor. deponens, datiuo iungitur.

Χ Ο Ρ.

χοράγιον. ϐ. τὸ. locus unde omnia promũtur ad ludos neceſſaria.

χοράγος. ου. ὁ. χόρηγος.

χορδεύω. μ. εύσω. π. ευκα. inchordo. neutr. abſ.

χορδή. ῆς. ἡ. fidis, chorda. Propriè eſt inteſtinum craſſum in pecudibus. Accipitur ſimpliciter pro inteſtino: Ex his fiebant fides. unde & pro eis uſurpatur.

χορδολογέω. fides deligo.

χορδολογοῦντων. οἱ. deligentes fides.

χορεία. ας. ἡ. chorea, tripudium.

χορευταί. ſunt qui chorum conficiunt, quos & ὑποκριτὰς Ariſtot. in Probl. inter φωνασκοῦντας numerat.

χορεύω. μ. εύσω. π. ευκα. tripudio, choreas duco. neutrum abſolutum.

χορηγεῖσθαι. dicitur cui omnia ſuppeditant & ſubminiſtrantur.

χορηγέω. μ. ήσω. π. ηκα. ſuppedito expenſas, habeo facultatẽ ad aliquid faciendũ, præbeo, do, ſuppedito ſimpliciter, diſpono, conflo.

χορηγία. ας. ἡ. cõtributio, cõmeatus, ſumptus, impenſa, ſuppeditatio, omnis expenſa uoluntaria, redemptura & munus ipſius choragi. Vide annot. Bud. in Pandect.

χορηγός. τὸ. ὁ. πάροχος, dator, princeps choreę. & generaliter pro officij principe, ſuppeditator expenſæ & inſtrumenti ludicri. Dicitur & Latinè choragus. Accipiť per metaphoram pro quocunq; ſuppeditatore & ſubminiſtrante.

χόρια. inteſtina.

χορίον. inuolucrũ exterius quo fœtus in utero matris deuoluitur.

χοροβατῶ. ad choream ſiue cœtum eo.

χοροδέκτης. ὁ. τῶ χορῶ προεξάρχων.

χοροειδής. εος. ὁ. ἡ. ſimilis ſecundis.

χοροίτυπος. ἐν τῷ χορῷ τύπτων.

χοροποιός. τὸ. ὁ. chori magiſter.

χορός. τὸ. ὁ. ἡ

χοροσασία. ας. ἡ. tripudium, cœtus, chorus.

χοροσάτης. ἡ

χοροσατῶν. ὁ χοροδιδάσκαλος, ὁ χορου ἡγούμενος ἡ κορυφαῖος, qui chorum ſymphoriacũ docet, moderatúrq;. Vide κορυφαῖος.

χοροτυπία. ας. ἡ. chorus.

χορτάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. fœno paſcor. deponens, genitiuo iungitur.

χορτάζω. μ. άσω. ω. ακα. paſco, ſaturo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

χορταῖος. ueſtis genus craſſæ & uilloſæ, δασὺς χιτὼν, οἷος τῶν σεληνῶν.

χορτάριον. cremium, ſtipula.

χόρτασμα. ατος. τὸ. fœnatio, pabulum.

χορτοκοπεῖον. pratum.

χόρτος. ου. gramen, herba, fœnum, ſeptum.

χορτώδης. accedẽs ad formã fœni, aut gramis

χός. ῶ. agger, puluis. (nis.

χοῦς. menſura Attica eſt capiẽs heminas octo.

χόω. μ. ώσω. ω. ωκα. facio iraſci, peruiũ reddo.

Τὸ Χ μετὰ τὸ Ρ.

Χραισμάω. iuuo, proſum.

Χραίνω. μ. ανῶ. ω. ηνα. polluo, ſordibus impleo. actiuum, accuſatiuo iungit.

Χραισμῶ. τὸ χραισμάω.

Χραίω. τὸ κτείνω.

Χράομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. interficio, utor, reſpondeo, interrogo, reſiſto. Et χρᾶσθαι χρῆσθαί τε dicitur qui oraculum petit. Eſt etiam χρᾶσθαι τὸ μαντεύεσθαι. deponens, genitiuo & datiuo. Vide χρῆσθαι.

Χραύω. μ. αύσω. ω. αυκα. ferio, foro. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Χράω. μ. ήσω. ω. κα. do oraculum, uaticinor, μαντεύομαι & χρησμῳδῶ. Et cum impetu inuado, interficio, ἀναιρῶ. Vide χρῆσαι. neutrum, accuſatiuo iungitur.

Χ Ρ Ε.

Χρεία. ας. ή. indigentia, uſus, neceſſitas, res, negotium, miniſterium.

Χρείαν ἔχω. indigeo, opus eſt mihi, opus habeo, uſum habeo dixit Gellius.

Χρείη. indigentia.

Χρεῖος. ους. τὸ. debitũ, opportunũ, neceſſitas.

Χρειώ. ή. χρεία.

Χρείω. uaticinor, futurũ χρήσω. Et χρείειν, teſte Suida, τυπτεῖν.

Χρειώδης. ους. ὁ. ή. utilis.

Χρειῶδες εἶναι, ex uſu eſſe, id eſt, utile eſſe.

Χρείων. ον. ων. uaticinans.

Χρεμετίζω. μ. ίσω. ω. ικα. hinnio, ore ſonitum ædo, ἦχον τῷ σώματι ἀποτελῶ. Suid. neutrũ

Χρεμετισμός. ῦ. ὁ. hinnitus. (abſol.

Χρεμετιστικόν. ῆ. τὸ. hinnibile.

Χρέμπτομαι. ſcreo.

Χρέμψ. βος. chronus nomen piſcis.

Χρεοκοπέω. μ. ήσω. ω. ηκα. decoquo, id eſt, aufugio propter æs alienum, fraudo debitores. neutrum abſolutum.

Χρεοκοπία. ας. ή. decoctio. Similis eſt τῇ χρεῶν ἀποκοπῇ.

Χρεοκοπίδης. ου. ὁ. ἡ

Χρεοκόπος. ου. ὁ. decoctor.

Χρεοκοπῶμαι. debito fraudor, decocta ſcilicet pecunia.

Χρεολυτεῖν. æs alienum ſoluere.

Χρέος. ους. τὸ. ἡ

Χρέος. ους. debitum, æs alienum.

Χρεῦμα. ατος. τὸ. fluctus.

Χρέω, pro χρῶ, Doricè.

Χρεῶν. fatale decretum.

Χρεῶν. ῶ. τὸ. ἡ

Χρεῶς. ῶ. ὁ. debitum, oportunũ. pro χρέως Atticè. Χρεῶν ἀποκοπαὶ ſunt nouæ tabulæ, quaſi æris alieni deciſiones, quæ etiã σεισάχθεια dicitur, quaſi onus excuſſum. cui ſimilis eſt χρεοκοπία.

Χρεωστέω. μ. ήσω. ω. ηκα. debeo. actiuum, accuſatiuo iungitur.

Χρεωστής. οῦ. ὁ. ἡ

Χρεωφειλέτης. ου. ὁ. debitor.

Χ Ρ Η.

Χρή. oportet & conuenit.

Χρήζω. μ. ήσω. ω. ηκα. uolo, uis. indigeo, mutuo. neutrum.

Χρῄζω. μ. ίσω. ω. ικα. indigeo. neutrum, genitiuo iungitur.

Χρῆμα. ατος. τὸ. res, πρᾶγμα, χρῆσις, negocium. Χρῆμα etiam quaſi ἀντὶ τοῦ μεγέθους ἢ θαύματος dicunt per genitiuum: ut χρῆμα νοῦ, χρῆμα φρονήσεως. Xenoph. καταβάλλει τῷ ἐλαφρὸν καλόντι χρῆμα καὶ μέγα, quaſi rem pulcherrimam & præſtantiſſimam. Χρημάτων appellatiõe tam mobilia ſeſe quẽ mouẽtia, qua immobilia cõtinentur, huiuſq; ſignificatio tam latè patet quàm pecuniæ apud Iuriſconſul. atq; eo amplius. Χρήματα enim ſunt οὐσία, κτήματα, βοσκήματα, cenſus deniq; & facultates, opes, bona, & fortunæ, id eſt, τὰ ὑπάρχοντα, τὰ ὄντα, hac ſignificatione ſignificantur. παρὰ τὸ χρήσιμα εἶναι, apud Demoſthenẽ pro mercibus. Et apud eundem ἀντὶ τῶν χωρίων, id eſt, prædijs & fundis. Sic Cicero pecuniã poſuit pro hereditate, aut pro omnibus rebus quæ erant in hæreditate mobilibus ſcilicet atq; immobilibus.

Χρηματίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. lucror, quæſtũ cõſector. Et πεχρηματισμένος ἀνὴρ, qui locupletatus eſt, & quæſtus uberes fecit. deponens, accuſatiuo iungitur.

χρηματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ius dico, sancio ut princeps uel pontifex, rebus explicandis constituendisq; uaco, ut magistratus solent. Est enim ἀπὸ τῶν χρημάτων deductum, pro eo quod est, actui rerũ operam do & cõmentor de summa Reip. uel de rebus ad eam pertinentibus. Ponitur & pro referre ad populum uel senatũ. Est etiam id quod Latinè dicitur agere cum populo. Est etiam respõsa dare legationibus, & κοινολογεῖσθαι. Sic χρηματίζειν de deo dicitur, ut διαλέγεσθαι de hominibus. Est etiam appellare aliquẽ, hoc est, compellare & alloqui, agere cum aliquo de negocio & uerba facere. Ponitur etiam pro nuncupari & appellari & ὀνομάζεσθαι. Et appello, tributa cogo, pecunias colligo. actiuum, accusatiuo iungitur.

χρηματικός. τὸ. ὁ. pecuniarius, diues & copiosus Plutarcho.

χρημάτισις. coactio pecuniæ.

χρηματισμός. τὸ. ὁ. quæstus, lucrum, responsum diuinũ, uel mandatũ, oraculum. Est etiã postulatio, & relatio ad populum, quando ad eum aliquid referimus. Et responsum magistratuũ & iudicum ius reddentium.

χρηματιστήριον. ν. τὸ. officina numularia.

χρηματιστής. τοῦ. ὁ. quæstor pecuniarum. Et ὁ εἰς τοῦρον τῶν χρημάτων δεξιὸς καὶ ἄπειρος. Xenophon δεινὸν χρηματιστὴν dicit pro homine ad rem augendam impigro. Plato pro negociatore utitur.

χρηματιστικὴ τέχνη. ars quæstuaria.

χρηματιστικός. τὸ. ὁ. lucro uacans.

χρηματοποιόν. lucrosum, quæstuosum.

χρῆν & ἐχρῆν. ἀντὶ τοῦ χρή.

χρῆναι. oportere.

Χ Ρ Η Σ.

χρῆσαι, ἀπὸ τοῦ χράω, τὸ ἀνιλεῖν. Est etiam respõsum dare. χρῆσαι uerò ἀπὸ τοῦ κίχρημι tum accommodare, tum mutuare significat & δανείζειν. Et ὁ κιχρὰς est qui utendum dedit. ὁ κιχράμενος, qui utendum rogauit. τὰ χρεωθέντα, tam res accõmodatas quàm pecunias mutuas significat. Prisci autem χρῆσασθαι ἐλεξαν ὅσα τῶν ἱματίων καὶ τῶν σκευῶν καὶ τῶν κατασκευῶν: ἴσασθαι δὲ ὅσα νομισμάτων: & μετρεῖσθαι ὅσα πυρῶν καὶ τῶν ὁμοίων.

χρῆσθαι. consumere, expendere.

χρῆσθαι τύχῃ. ferre & habere fortunam. In bonam & in malam partẽ accipitur, ut χρῆσθαι συμφοραῖς, & χρῆσθαι παρούσῃ εὐτυχίᾳ. χρῆσθαί τινι, aliquo uti, hoc est, συγκεκριμένον, συζῆν. ut Cicero: Vti tali matre noluit. χρῆσθαι τῷ ἀνθρώπῳ, statuere de homine, hoc est, uel beneficio uel pœna afficere, & additur accusatiuus ὅτι. Demosthen. ἄνδρες Ἀθηναῖοι ἐμοὶ μὲν χρήσασθαι ὅτι βέλεσθαι ἐπίστευσα. Aliter Plato: ὥστε οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι τούτῳ τῷ ἀνθρώπῳ, nescio quomodo eius doctrina uti debeã. quomodo ex eius doctrina cõmoda mea comparem. Demosthen. μηδενὶ μὴ δ' ἐξίσου χρῆται, cum nullo ciuili animo agit, nulli se ciuilem exhibet. Dici autem potest χρῶμαι ὅτι βούλομαι, & ὅτι ἂν βούλωμαι. & de præterito ὅτι ἂν βουλοίμην ἐχρώμην. Additur etiã & alius quiuis accusatiuus quàm ὅτι uel τὶ. καλῶς χρῆσθαι ἑαυτῷ, honestè se habere, modestè uiuere & compositè. οὐκ ἔχω ὅτι χρήσομαι ἐμαυτῷ, incertus sum quid agã, nõ habeo quod agã, incertus cõsilij sum, stupeo, hæreoq;. Vide Comment. Bud.

χρησιμεύομαι. μ. εύσομαι. utilis sum. Cyril. χρησιμεύσαι εἰς τὴν δημιουργίαν.

χρήσιμος. ν. ὁ. precios us, utilis.

χρῆσις. ιος. ἡ. usus.

χρησμολογία. ας. ἡ. oraculum.

χρησμολόγος. ν. ὁ. fatidicus.

χρησμολογῶ. uaticinor.

χρησμός. τοῦ. ὁ. oraculum, responsum quod redditur à numine aliquo petentibus. Sed Hieronymus putat χρησμὸν dici, quoties deus per se respondet.

χρησμῳδέω. μ. ήσω. ω. ηκα. uaticinor, do respõsum, oraculum reddo. neutrũ absol.

χρησμῴδημα. τὸ μάντευμα.

χρησμῳδία. oraculum, uaticinium.

χρησμῳδός. τοῦ. ὁ. fortilegus, ariolus.

χρῆσα. oportet Doricè pro χρή.

χρησίον. utendum.

χρηστεύομαι. μ. εύσομαι. ω. εῦμαι. benignus sum. deponens absolutum.

χρηστηριάζομαι. μ. άσομαι. ω. ασμαι. peto responsum. deponens absolutum.

χρηστήριον. τὸ. oraculum, locus uaticinij.

χρήστης. ν. ὁ. fœnerator, ereditor. Est etiam debitor.

χρηστογραφία. ας. ἡ. artificium pingendi.

χρηστολογία. ἡ. blandiloquentia.

χρηστολόγος. blandus uerbis, re non item, qui uerborũ comitate frustratur postulatores.

χρηστοήθης. εος. ὁ. qui est probis moribus.

χρηστός. τὴ. ὁ. bonus, utilis, frugi, suauis, placidus, comis, benignus, facilis, cõmodus, humanus. Apud Lucian. χρηστῷ μάλα καὶ βαθεῖ τραύματι,

τραύματι, alto grauissimoq; uulnere.
χρηστότης. ἡ. benignitas, utilitas, probitas.
χρησουργία. bonum opus.
χρησοφιλία. ας. ἡ. bonorũ gratia & amicitia.
χρησόφιλος. ὁ. qui habet bonos amicos.
χρύσωρ. ορος. ὁ. uates.

ΧΡΙ. ΧΡΟ.

χρία. formicarum domicilium.
χρίμπτω. μ. ψω. appropinquo.
χρίσις. ιος. ἡ. unctio.
χρῖσμα. ατος. τὸ. unguentum, unctio.
χρισόμαχος. ου. ὁ. hæreticus.
χριστός. οῦ. ὁ. Christus, & unctus adiectiuè.
χρίω. μ. ίσω. ῶ. ικα. lino, ungo. actiuum, accusatiuo iungitur.
χρόα. ας. ἡ. & adiectione ι more Dorienſiũ.
χροιά. color.
χρόμαδος. ὁ. ὁ. ſtrepitus.
χρονιαῖος. ὁ. ὁ. diuturnus.
χρονίζομαι. ιῇ
χρονίζω. μ. ίσω. ῶ. ικα. duro longo tẽpore. Eſt etiã tardo, moror, & tardius uenio. Item inueteraſco & perſeuero. neutrũ abſol.
χρονικός. ὸν. ὁ. temporalis, temporarium. Τὰ χρονικά, obſeruationes temporum: Latini annales uocãt, cũ digeſta tẽporibus recenſentur.
χρόνιος. ὁ. ὁ. diuturnus.
χρονίως. longo tempore.
χρονιώτερος. diuturnior, longior.
χρόνος. ὁ. ὁ. tempus. Eſt propriè χρόνος, quoties de genere, modo, ſpacio ue temporis agitur. ueluti ſeculum, annus, menſis, dies, hora. Cic. interpretatᵗ ſpacium temporis. Polit. in Herod. quodã loco ætatem uertit.
χρονογραφία. temporum deſcriptio.
χρονόγραφος. annalium ſcriptor.
χρονολήρος. ætate deſipiens.
χρονοτριβέω. μ. ήσω. ῶ. ηκα. tempus tero. neutrum abſolutum.
χρόνῳ. tandem.
χρόνῳ δέ. poſt breui tempore.
χρόνῳ ὕστερον. aliquanto poſt tempore.
χρόομαι. μ. ώσομαι. ῶ. ωμαι. coloro. deponens accuſatiuo iungitur.

ΧΡΥ.

χρυσαίνω. orno, κοσμῶ.
χρυσαλλίδες. chryſallides quaſi aureliæ.
χρύσαμμος. aurea harena.
χρυσάμοιβος. menſarius, campſor.
χρυσάμπυξ. υκος. ὁ. habens auream habenam uel frenum aureum.
χρυσάνθεμον. τὸ. herbæ genus.
χρυσάορος. ὁ. ὁ. χρυσάωρ.
χρυσαυγέω. radio ut aurum, fulgeo. unde
χρυσαυγοῦντα uocant ἀστράπτοντα, ἢ σίλβοντα.
χρυσάωρ. ορος. ὁ. gerẽs enſem aureũ, χρυσοκίς
χρύσειος. ὁ. ὁ. aureus. (θαρος.
χρυσελεφαντεπήλεκτροι ἀσπίδες. auro ebore electro facti clipei. in carmine dicitur.
χρυσήνδετος. ὁ. ὁ. in auro ligatus.
χρύσεος. ὁ. ὁ. aureus.
χρυσηλάκατος. ὁ. ὁ. habẽs aureas ſagittas, uel telum aureum.
χρυσήλατος. ex auro ductus, ex auro cõfectus, ἀπὸ τοῦ χρυσὸν λαμβάνω.
χρυσιδάριον. ὁ. τὸ. aurulum.
χρυσίδες. aureæ crepidæ.
χρυσίζω. accipio aurũ, in auri colorẽ reclino, aurum repræſento.
χρυσίνιος. ὁ. ὁ. habens auratas habenas.
χρυσίον. ου. τὸ. aurum.
χρυσῖτις. ιδος. ἡ. terra ubi ſunt minuta fruſtra auri, auri ſpuma, & lapis Lydius quo aurum exploratur, ramentũ auri, id eſt, aurea
χρυσοβαφής. ὁ. auratus. (harena.
χρυσόγαιον. habens ſolum aureum.
χρυσοδαίδαλον. τὸ. precioſum, ex auro fabre factum, τίμιον.
χρυσοδακτύλιος. ὁ. ὁ. aureũ geſtans anulum.
χρυσόδετος. ὁ. ὁ. auro ligatus.
χρυσοειδής. ίος. ὁ. ἡ. auro ſimilis, fuluus.
χρυσοειψκτεῖον. fornax eſt ſiue alueus in quo aurum conflatur ac funditur, ἔνθα χωνεύουσι ἢ ἕψουσι τὸ χρυσόν.
χρυσόθρονος. aureum thronum habens.
χρυσόκαρπος. ſpecies hederæ ab aureo acinorum colore.
χρυσοκέρειος. qui habet aurea cornua.
χρυσοκόλλα. Chryſocolla, color uiridis quaſi auriglutinum.
χρυσοκόμη. ἡ. herba eſt.
χρυσολάχανον. ὁ. τὸ. atriplex.
χρυσόλοπος. ſquamis aureis tectus.
χρυσόνωτος. ὁ. ὁ. habens terga aurea.
χρυσοπάρυφος. ὁ. auro contextus.
χρυσόπαστος. ὁ. auro interſparſus, intertextus, auratus.
χρυσοπλύσιον. lauandi auri officina.
χρυσόπολις. emporium Chalcidoniæ.
χρυσόπρωρον. inaurata prora.
χρυσοῦς. ὁ. aureus.
χρυσόῤῥαπις. ιος. ἡ. habens baculum aureum.
χρυσός. οῦ. ὁ. aurum.
χρυσόστομος. ὁ. ἡ. habens os aureum.

Χρυσότευκος. ex auro fabrefactus.

Χρυσοτόρευτα. τὰ. uasa aurea sculpta, χρυσόγλυφα.

Χρυσορρεῖν. τὸ τὸν χρυσὸν ὀρύττειν καὶ μεταλλεύειν.

Χρυσοῦς. οῦ. ὁ. aureus.

Χρυσοϋφεῖς. οἱ. auro intexti.

Χρυσοφανής. ἐος. ὁ. ἡ. auratus desuper, auro intertextus.

Χρυσοφορία. auri gestatio ad pompā hominū

Χρυσοφόρον. à quibusdam electrū dicitur, ab auri colore quem habet.

Χρυσοφόρος. ὁ. ὁ. aurifer.

Χρυσόφρυς. aurata, genus piscis.

Χρυσόφυλαξ. custos auri.

Χρυσοχάλινος. auro infrenatus. Solis epitheton, splendidus, iucundus.

Χρυσοχοέω. μ. ήσω. ω. ηκα. aurum fundo, id est, conflo. neutrum absolutum.

Χρυσοχονεῖον. τὸ χρυσοεψητεῖον.

Χρυσοχόος. ὁ. ὁ. aurifex.

Χρυσόω. μ. ώσω. ω. ωκα. inauro. actiuū, accusatiuo iungitur.

Χρύσωμα. ατος. τὸ. res aurea, uas.

Χ Ρ Ω.

Χρώζω. μ. ώσω. ω. ωκα. coloro. actiuum, accusatiuo iungitur.

Χρῶμα. ατος. τὸ. color, nitor, cutis. Et χρώματα καὶ σχήματα τῶν τεχνῶν, ornamenta & lumina artium: colores etiam Latini dicūt. Etiam pars musicæ ex tribus quibus tota conficit musica, diatono, chromate, & harmonia.

Χρωματίζω. μ. ίσω. ω. ικα. τὸ χρωννύω.

Χρωματικά. τὰ. ante tempus Marsiæ erant omnia musica.

Χρωματισμός. ῦ. ὁ. coloratio.

Χρωννύω. coloro. actiuum, actō iungitur.

Χρώς. ωτός. ὁ. corpus.

Χρώς. οός. ὁ. corpus, color, cutis. Apud Lucianum χρῷ cuti sæpe pro χρόϊ.

Χρωστήρ. ὁ χρωματίζων.

Χρωτίζομαι. appropinquo, applico, πλησιάζω.

Τὸ Χ μεῖζ. τῷ Υ.

Χυδαῖος. ᾶ. ὁ. uilis, uulgaris, apud ueteres abundans & cumulatio.

Χύδην. fusim, abundè, sparsim, passim, uulgò.

Χυλίζω. succum elicio.

Χύλισμα. τὸ. liquamentum.

Χυλός. ῦ. ὁ. succus.

Χύμα. ατος. τὸ. latitudo.

Χύμι. μ. ύσω. ω. υκα. fundo. neutrū, actō iungit.

Χυμός. οῦ. ὁ. humor, sapor, succus, chymus, quo uocabulo peculiariter medici tanquā Latino utuntur, condimentum.

Χυρβιάζω. μ. άσω. ω. ακα. tripudio.

Χυρροιδία. τὰ. porcelli.

Χύσις. ιος. ἡ. fusio.

Χυτή. ῆς. ἡ. terra quæ infunditur mortuorum sepulchris.

Χυτλάζειν. diffundere, miscere propriè oleum aquæ, κλυδάζομαι.

Χύτλον. ᾰ. τὸ. uas oleariū, oleum cū aqua mixtum, apud Hom. ferè p lustratiōe accipit.

Χυτλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. ungo, abstergo sordes.

Χυτὸν ἄργυρον. argentum uiuum.

Χυτός. ῠ. ὁ. fusus, fusilis, liquidus.

Χυτοί. οἱ. fusanei pisces ex argumento cognominantur, qui fusim retibus capiantur.

Χύτρα. ας. ἡ. olla.

Χυτρεῖον. τὸ. locus ubi ollæ seruantur.

Χυτρεύς. έος. ὁ. figulus.

Χυτρίδιον. ᾰ. τὸ. ollula.

Χυτρίνδα. ας. ὁ. conuiualis ludus.

Χύτροι. festum erat Athenis, quod eodem die agebat quo χόες, in quo omnis generis semina in olla elixa Baccho & Mercurio offerebant. Agebatur uero decima tertia nouembris die. Vide Suidam. Est & nomen urbis in Cypro.

Χύτρον. ᾰ. τὸ. olla, χῦμα.

Χυτροπόδες. οἱ. sustentacula ollarū, ollæ cum pedibus, quæ & à Latinis chytropodes dicunt. ut in lib. Leui. scribitur, idq; à septuaginta mutuò sumpserūt, qui sic uocem Hebræam cirim uerterunt.

Χύω. μ. ύσω. ω. υκα. fundo. actiuū, actō iungit. Εἰς Ἀφροδίσια κεχυμένος, in Venerē effusus.

Τὸ Χ μεῖζ. τῷ Ω.

Χῶ. Dionys. lib. ῆ. ἐχώσθη, repletum est.

Χωκορτῶν. τῶν. uocāt Aegyptij maluā hortensem.

Χωλαβέω. μ. ήσω. ω. ηκα. tumultor.

Χωλαίνω. μ. ανῶ. claudico. neutrū absolutū.

Χωλεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. idem.

Χωλός. ῶ. ὁ. claudus, mancus, hoc est, τὰς χεῖρας πεπηρωμένος. Ponitur pro imperfecto, ut mancus apud Latinos.

Χωλότης. ητος. ἡ. claudicatio.

Χῶμα. ατος. τὸ. agger, uallum, cumulus terræ uel lapidū, tumulus. Χώματα sunt aggeres qui terra aggesta facti sunt. His Nili aqua apud Aegyptios coërcebat. Plinius uocat moles.

Χωμάτιον. ᾰ. τὸ. aggellus.

Χῶμος. ᾰ. agger, uallum, χῶμα.

χωνεία. ας. ἡ. καὶ
χωνευτήριον. ε. τὸ. fornax.
χωνευτής. οῦ. ὁ. conflator.
χωνευτός. ὸν. ὁ. conflatilis.
χωνεύω. μ. εύσω. ω. ευκα. conflo. neut. abſol
χώνη. ης. ἡ. infundibulum.
χωννύω. μ. ύσω. π. υκα. obruo aggere. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
χώρα. ας. ἡ. regio, ciuitas. κατὰ χώραν ἐᾶν ὡς εἶχε, loco non mouere, non attingere. κατὰ χώραν μένειν, quieſcere, non mouere. Iſocrat. ταῦτα δὲ κατὰ χώραν μένει, rata manent, & intacta. Metaphoricè κατὰ χώραν μένειν, eſt in ſua claſſe manere, & in ſua ſorte acquieſcere. κατὰ χώραν ἔχει ἕκαστα, ſuo quidq; loco poſitũ eſt. ἔξω κατὰ χώραν, reſiſtam hic & immorabor. Ἐν χώρᾳ κεῖσθαι, loco ſuo poſitum eſſe, hoc eſt, digeſtũ eſſe, & compoſitum eſſe. cui opponitur ὅπως ἔτυχε. id eſt temerè. Χώραν ὑπολείπειν, locum relinquere, & liberũ ſeruare atq; integrũ.
χώρα. ὰ. ſpaciorum modi.
χώραυλος. ὁ ὅτῳ χώραν διατρίβων.
χωράφιον. ε. τὸ. ager ſationalis.
χωρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. procedo, progredior, cedo, ſum capax, capio, percipio. ὁμόσε χωρεῖν τῇ ἀληθείᾳ, conferre pedem cum ueritate, propius accedere ad ueritatem. neutrũ abſolutum. χωρεῖ ponitur interdũ imperſonaliter. Ariſtot. καὶ τοὺς ἀνθρίνας ἀποκτείνουσιν ὅταν μηκέτι ἔτι ἱκρία χωρῇ αὐτοῖς ἐργαζομένοις, quum iam locus non eſt, ὅταν χώρα ὀκ ἦ, quũ iam ipſis opificibus locus capax non eſt opificij. Sic enim dictum eſt, ut ἐγχωρεῖ dici ſolet.
χώρημα. ατος. τὸ. alueus.
χώρησις. ιος. ὁ. capacitas, ſeceſſus.
χωρητικός. ὸν. ὁ. capax.
χώρια. τὰ. præſidia, loca munita.
χωριάζω. μ. άσω. ω. ακα. ruſticor. neut. abſol.
χωρίδιον. ε. τὸ. agellus, prædiolum.
χωρίζομαι. καὶ
χωρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. ſeparo, regredior. acti. accuſ. iungitur. Ioſephus libro primo: ἀπὸ τῆς πόλεως χωρίζεται.
χωρικός. ὸν. ὁ. ruſticus.
χωρίον. ε. τὸ. ager, locus, prædiũ, uilla, fundum, ſpacium, regio, ſecundæ.
χωρίς. ſine, ſeorſum, ſeparatim. genitiuo iungitur. Et procul ſine caſu.
χωρισμός. οῦ. ὁ. ſeparatio.
χωριστός. ὸν. ὁ. ſeparabilis. τὰ χωρίστα. abſtracta.

Χωρίται. οἱ. ruſtici.
Χωρίτης. ε. ὁ. agreſtis.
Χωρίτις. ἡ. indigena, uillica.
Χωροπομέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iraſcor, ὀργίζομαι.
Χῶρος. ε. ὁ. locus, ager, ſpatium.
Χωροφιλέω. locum detentus.
Χωροφύλαξ. ακος. ὁ. ſaltuarius.

Ἄγλιον. ε. τὸ. obliquũ, πλάγιον, λοξόν, ἐπικεκλιμένον.
Ψαθαρός. οῦ. ὁ. putris, aridus, infirmus.
Ψαθυρός. ᾶ. ὁ. imbecillis, arenidus, arenulentus.
Ψαθύλλειν. κνήθειν, ψηλαφᾶν, contrectare turpiter, μαλάττειν.
Ψαθαρός. οῦ. ὁ. tener, delicatus.
Ψαθυρός. ᾶ. ὁ. fragilis, friabilis.
Ψαιδρός. ᾶ. ὁ. planus, leuigatus.
Ψαικάζω. roro, aſpergo.
Ψαίκαλον. ε. τὸ. agnus.
Ψαίρω. μ. αρῶ. accelero. neutrum abſolutum.
Ψαιτός. οῦ. ὁ. placenta, libum.
Ψάικαλον. idem quod ἔμβρυον aliquando, & infans nuper æditus. Vnde apud Sophoclem ψαικάλωχοι uocantur matres.
Ψαλάσσω. attrecto, τιναάσσω, ψηλαφῶ, κινῶ, ψαύω. ψάλλω: Heſych.
Ψαλίς. ίδος. ἡ. forfex, acus, fornix, ἄψις.
Ψάλλιον. ornamentum equi.
Ψάλλομαι ἐγὼ. ἀντὶ τοῦ ἀκροῶμαι τοῦ ψάλτου.
Ψάλλω. μ. αλῶ. ω. αλκα. canto, pulſo. actiuũ, accuſatiuo iungitur.
Ψαλμίαι. tibicinæ.
Ψαλμός. οῦ. ὁ. pſalmus, cantus.
Ψάλτης. ε. ὁ. pſaltes, cantor.
Ψάλτιγξ. γος. cithara.
Ψαλτός. ὸν. ὁ. cantabilis.
Ψάλτρια. ας. ἡ. fidicina.
Ψάμαθος. ε. ὁ. arena, ſed propriè littoralis. Accipitur pro littore apud Sophoclem.
Ψαμαθώδης. ες. ὁ. ἡ. arenoſus.
Ψαμίς. ίδος. fornix, accipitur & pro aquæ ductu, ἡ ἡ ταχεῖα κίνησις.
Ψαμμακόσια. τὰ. arenarum numerum æquantia, hoc eſt innumera.
Ψάμμος. ε. ἡ. arena, ſabulum.
Ψαρός. ᾶ. ὁ. uelox, ἀπὸ τοῦ ψαίρειν: eſt etiam coloris ſpecies, ποικίλος, unde & ψαρὸς ἵππος, ὁ τὸ χρῶμα τοιοῦτος.

Ψαλλάρ. idem est quod ψαθάλλαρ.

Ψαυσόμ. attactum.

Ψαύω. μ. αύσω. ω. αυκα. tango, palpo, stringo. actiuum.

Ψάφαξ. calculus apud Aeolos. qui lingua cõmuni ψῆφος dicitur.

Ψαφαρός. οῦ. ὸ. ἡ. tenuis, imbecillis, cano situ obductus, friabilis.

Ψάφιγξ, pro ψῆφος, calculus, quemadmodũ λαῖγξ lapis, pro λάας.

Ψαφορία. ας. ἡ. fragilitas quæ fit squalore.

Ψάω. μ. ήσω. ω. κκα. rado, planũ facio siue corrigo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ψέ. pro σφάς. ipsas, Doricè.

Ψέγμα. ατ. τὸ. uituperium.

Ψέγω. μ. ξω. ω. εχα. uitupero, carpo, improbo, culpo. actiuũ, accusatiuo iungitur.

Ψεδνός. ῆ. ὸ. rarus, rarus capillis & impexis.

Ψέδω. curo, curam gero, ἐντρέπω, φροντίζω.

Ψείρω. μ. ερῶ. corrumpo.

Ψεκαζομεμίνοι. madefacti.

Ψεκάζω. stillo, guttatim defluo.

Ψεκάς. άδος. ἡ. gutta, minuta pars sicut aurũ inter arenam, genus piscis quasi à uoratu. Dicitur aspersio illa ac uelut irroratio quoties minutissimis guttulis irrigamur, ut pluuia rori simillima. Ψεκάδες etiam dicuntur ancillæ quæ delicatarum matronarum capillos medicato fuco conspergunt.

Ψεκτός. ῆ. ὸ. uituperabilis.

Ψελλίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. ψὴ

Ψελλίζω. μ. ίσω. ω. ικα. balbutio. De linguę uitio dicitur, non uocis. Apud Aristotel. pro nugari, blaterare & absurdè loqui.

Ψέλλιον. ου. τὸ. armilla, freni pars est iuxta mentum.

Ψέλλισμα. ατ. τὸ. balbuties.

Ψέλλομαι. male loquor, τὸ ψέλλω.

Ψελλός. ῆ. ὸ. qui literam aliquã aut syllabam in pronũciatiõe eximit, balbutiẽs, balbus.

Ψελλότης. ipsum hoc uitium.

Ψέλλω. dictiones non benè pronuncio, malè loquor. Accipit pro nugor, blatero, & absurdè loquor.

Ψευδυνός. uertebra, σπόνδυλος.

Ψευδάγγελος. ου. ὸ. falsus nũcius, falsa nunciãs.

Ψευδίνεδρα. ας. ἡ. fictæ insidiæ.

Ψευδιπιγραφῆν. librũ falso nomine inscribere.

Ψευδεπιγράφος. ὸ. falso inscriptus.

Ψευδῆ. mendaciter, falsò, ψευδῶς.

Ψευδηγόρος. ὸ. ψευδολόγος.

Ψευδής. ἐος. ὸ. ἡ. mendax.

Ψευδολογέω. μ. ήσω. ω. ηκα. mendaciter dico. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ψευδολογία. mendacium.

Ψευδολόγος. mendax, uaniloquus.

Ψευδοκλητεία. est accusatio apparitoris, q̃ falso renũciauit se quempiam in ius uocasse, ob eamq̃ renunciationem is qui uocatus esse dicitur, in fraudem deserti uadimonij incidit.

Ψεύδομαι. μ. εύσομαι. ω. ευμαι. mentior. Ἐψευσμένος, q̃ mentitus est, ἢ τὰ ἐψευσμένα uana & falso dicta. ut κατεψευσμένοι λόγοι à Paus. dictum est, quod Antiph. de falso testimonio dixit. Sic ementitus est de uaniloquo dicitur, & ementita auspicia apud Cicer. Ψεύδομαί σε etiam dicunt pro fallo, frustror, & ludificor. Ψεύδομαι τἀληθῆς, aberro à ueritate. Ψευθὴς τῆς ἐλπίδος, spe falsus. deponens.

Ψευδομαντεύομαι. uana & falsa reddo oracula

Ψευδόμαντις. falsus uates, mendax coniector.

Ψευδομάρτυρ. υρος. ὸ. falsus testis.

Ψευδομαρτυρία. falsum testimonium.

Ψευδομαρτυριᾶν. falsum testificari.

Ψευδομαρτυριῶν ἁλῶναι. falsæ testificationis cõuictum esse.

Ψευδομαρτυριῶντας ἁλῶναι. idem.

Ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζεσθαι. causam falsi testimonij dicere.

Ψευδομυθία. mendacium.

Ψευδομυθῶ. mentior.

Ψευδόπυρα. falsos ignes appellabant, quibus ad territandos hostes utebantur, ut ingens exercitus esse crederetur.

Ψεύδορκος. ὸ. periurus.

Ψεῦδος. ἐος. τὸ. mendaciũ, falsum, cõmentum.

Ψεῦδος. nonnunquàm cum propriis nominibus compositũ inuenitur, ut ψευδαλέξανδρος ψευδονείρων, quo loco nõ fallacem aut mendacem intelligendum, sed hominẽ omnibus modis simillimũ Alexandro uel Neroni. Ψευδοφίλιππος, qui ob similitudinem pro Philippo falso à quibusdã habitus fuit.

Ψευδοφᾶν. falso lucere lumine.

Ψευδοφανής. ἐος. ὸ. ἡ. adulterina luce splendẽs ut luna.

Ψευδόχρυσα. τὰ. aurum arte mentientia.

Ψεύδω. μ. εύσω. ω. ευκα. fallo. actiuum, accusatiuo iungitur.

Ψευδώνυμος. ου. ὸ. falsi nominis.

Ψευδῶς. mendaciter.

ψεύστης. ου. ὁ. mendax, uanus.

τίφος. τὸ. obscuritas, tenebræ.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Η.

Ψήγμα. ατος. τὸ. frustum, arena unde fit aurum, ramentum quasi aureã scobem dixeris.

ψηκιδών. ῶνος. ὁ. puluis, κονιορτός.

ψηκτός. οῦ. ὁ. modius.

ψῆτρα. ας. ἡ. strigili s.

ψηφαφάω. μ. ήσω. ω. ηκα. ηὰ

ψηλαφέω. contrecto, palpo rem, obscura uestigo.

ψηλάφησις. ιος. ἡ. palpatio. contrectatio, fricatio.

ψηλαφητός. τ. ὁ. palpabilis.

ψήν. fructus palmæ masculæ, quemadmodum βάλανος fructus fœmellæ. tribuũt eũ huic arbori, ut alijs multis, utrunq; sexum.

ψήνες. uermes quidã qui in grossis nascuntur.

ψηνίζω. rado, polio, σοβέω.

ψηνός. οῦ. ὁ. caluus, φαλακρός.

ψηφίς. ίδος. ἡ. tabella abaci.

ψήφ. ὁ. ficarius culex, sturnus.

ψηρός. ὁ. aridus, ξηρός.

ψηφίζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. cum deliberatione decerno, sciscо. ψηφίζεσθαι etiam dicuntur iudices sententiam ferentes. Accipitur pro condemno, κατὰψηφίζομαι.

ψηφίζω. μ. ίσω. π. ηκα. computo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ψήφινος. η. ὁ. sapiens.

ψηφίς. ίδος. ἡ. lapillus, calculus.

ψήφισμα. ατος. τὸ. iudicium, decretum per suffragia, plebiscitum.

ψηφιστής. τ. ὁ. suffragator, calculator.

ψηφοδέτης. η. ὁ. tessel arius.

ψηφολόγος. η. ὁ. saccularius, ψηφοπαίκτης.

ψῆφον ἐπαγαγεῖν. censere, iubere, id est opinari ut nunc dicunt, proponere calculum.

ψηφοπαίκτης. saccularius, id est calcularius impostor, ut qui fallaci ratiocinatione scite ac lepidè hominibus imponit.

ψηφοποιός. qui fert aut dat sententiam.

ψῆφος. η. ἡ. suffragium, calculus, tessera, numerus, decretum. Non modò est calculus τῶν λογιζομένων, sed etiam suffragia ferentium in comitijs, hoc est τῶν ἀρχαιρεσιαζόντων, & τῶν δικασῶν τὴν γνώμην ἀποφαινομένων. Inde ψῆφοι σώζεσθαι dicũtur, qui etiam ἐλεύθεσθαι & πλήρεις uocabantur, & ψῆφοι καθαρεύεσθαι, quæ etiam ἀναιρεῖσθαι dicuntur & τετρυπημέναι. ἴσας ψήφους dicebãt cum adæquasse iudices significare uolebant. Φέρειν ψῆφον, ferre suffragium & sententiam. Dici etiã ψῆφον διαφέρειν, & ψῆφον τιθέναι, & γράμμην θέσθαι. προτιθέναι ψῆφον & ἀναδιδόναι est permittere ut sententiam dicant. Τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων οὐ λαμβάνειν, minus quinto quoq; calculo ferre.

ψηφοφορία. ας. ἡ. suffragium, apparatio.

ψηφοφορέω. calculũ fero. act. accusatiuo iungitur. Dionys. ἅπασαι τὸν τύλλιον ψηφοφορήσουσι, Tullius omne punctum tulit, omnia habuit suffragia.

ψηχρός. ρ. tenuis, λεπτός.

ψήχω. μ. ήξω. ω. ηχα. τρίβω, ξύω, placo, mansuefacio. actiuum, accus. iungitur.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ι.

Ψιαθῶ. ludo.

ψίαθος. storea.

ψιαθοπλόκοι. storearum contextores.

ψιάς. άδος. ἡ. gutta, ros.

ψιδραχία. pustulæ genus.

ψίδωνες. calumniatores, susurrones, διαβολοί, ψίθυροι.

ψίζομαι. fleo, κλαίω.

ψίθος. ου. ὁ. conuicium.

ψίθυρ. υρος. ὁ. susurro, ψίθυρος.

ψιθυρίζω. μ. ίσω. ω. ικα. susurro, clam in aurẽ loquor. neutrum absolutum.

ψιθύρισμα. ατος. τὸ. susurrus.

ψιθυρισμός. τ. ὁ. murmur, susurrus, stridor.

ψιθυρισής. τ. ὁ. susurro. onis.

ψίθυρος. υ. ὁ. loquax, stridulus, susurrator.

ψιθυρός. τ. ὁ. susurro.

ψιλαχία. turma uirorum ducentorũ quinquaginta sex.

ψιλοκόρσης. qui raris est capillis, recaluaster.

ψιλομιτρία. ας. ἡ. carminis tenuitas.

ψιλός. τ. ὁ. nudus, tenuis, miles leuis armaturæ, cuiusmodi milites Latini uelites uocant, λεῖος.

ψιλὸς λόγος. soluta oratio.

ψιλόω. μ. ώσω. ω. ωκα. nudo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ψίλωθρον. υ. τὸ. psilothrum, unguentum depilatorium.

ψιλῶς. leuiter, simpliciter.

ψίλωσις. denudatio.

ψιλωτής. τ. ὁ. qui non amat aspirationem.

ψίμαρον. ἰὐδιῶον.

ψιμμύθιον. color meretricius, fucus, ceruſa.

ψιμμυθιόω. μ. ώσω. ω. ωκα. frico albo colore.

ψινάζω. foliȷs defluo. ἀποῤῥέω τοῦ ἀθενῆ τοῦ καρπoῦ, φυλλοῤῥοῶ. Suid.

Ψευδίον. uile, uitioſum, φαῦλον.

Ψίξ. χός. ὁ. qui fricat albo colore.

Ψιλακία. muliebris calciamenti genus.

Ψιλοειδής. ἐος. ὁ. ἡ. paſſeris ſiue rumbi effigiẽ repræſentans

Ψίχα. ης. ἡ. καὶ

Ψίχιον. ϐ. τό. mica.

Ψίω. cibo præmanſo nutrio, ἐμβρωματίζω.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Ο

Ψόγερον. ϐ. τὸ. ἀισχρόν, μεμπτόν, ἐπίψογον, turpe, reprehendendum.

Ψόγος. ϐ. ὁ. uituperiũ. Agricola dedecus aut infamiam uertit.

Ψόθος. ἀκαθαρσία.

Ψοῖαι. αἱ. lumbi.

Ψοίθης. ὁ. glorioſus, arrogans.

Ψοῖθος. cinis, ſtercus.

Ψολόεις. ὀεντος. ὁ. fumoſus, ardens.

Ψολοκομπία. iactantia, ἀλαζονεία.

Ψόλος. ϐ. ὁ. fumus, κονία, φλόξ.

Ψοφέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. ſtrepo, obſtrepo. neut. abſolutum.

Ψοφητικά. ζ. quæ ſtrepitum ædunt.

Ψοφοδεής. ἐος. ὁ. ἡ. formidoloſus, probri metuens, meticuloſus, ad omnem ſtrepitum expaueſcens.

Ψοφοποιός. ῶ. ὁ. ſtrepitum faciens.

Ψόφος. ϐ. ὁ. ſtrepitus.

Τὸ Ψ μετὰ τοῦ Υ.

Ψύα. ψοιά. Suidas.

Ψυγμός. οῦ. ὁ. refrigeratio.

Ψυδράκιον. ulcus capiti propriũ. Puſtulæ genus durius ac ſubalbidum. In Celſo phryracium mendoſe legitur. Quidam ſcribunt ψυδράκιον.

Ψύλασα. ης. ἡ. inſpirans.

Ψυκτήρ. ῆρος. ἡ. uas ad refrigerandum uinũ, uas pelicatum.

Ψυκτηρίδιον. uaſculum in conuiuio ſolitũ poni ad uini refrigerium.

Ψυκτικός. ῆ. ὁ. refrigeratorius.

Ψύλλα. ης. ἡ. pulex.

Ψύλλιον. ϐ. τὸ. pſyllium, frutex nel herba.

Ψύλλοι. Libyæ populus, qui non ſolum ipſi non læduntur à ſerpentibus, uerum etiam ab aliis qui morſi fuerint, uenenũ exugũt. Vnde diuus Hieron. alicubi Pãmachiũ ψυλλία uocat, quòd ψύλλον quædam ageret ſuccurrens aduerſus obtrectatorum uenena. Eraſmus.

Ψύξις. ιος. ἡ. frigiditas.

Ψυρία. ας. ἡ. inſula iuxta Chium, qui ψύρα etiam dicitur.

Ψυχαγωγέω. μ. ήσω. ϖ. ηκα. delecto, conſolor, oblecto animam. Capitur generaliter pro oblectare. Ψυχαγωγεῖν etiã Mercurius dicit ἀντὶ τοῦ νεκραγωγεῖν, & animas ducere, qui ob id etiam νεκροπομπὸς dicitur. Vnde ille lud Maronis, hac animas ille euocat orco. actiuum, accuſ. iungitur.

Ψυχαγωγία. ας. ἡ. delectatio, amœnitas, ſolatium. Eſt etiam uaticinandi genus, quum animæ carminibus ducuntur ab inferis.

Ψυχαγωγός. epithetõ Mercurij, quòd animas deducat. ψυχαγωγὸς etiam ἡ ϖαθὼ dicitur, id eſt flexanima. Aliquando etiã deceptor dicitur.

Ψυχάζω. refrigero, ϖρὸς τὸ ψύχος, ἢ τὸ ϖνεῦμα διατρίβω.

Ψυχάριον. ϐ. τὸ. animula.

Ψύχεινος. ϐ. ὁ. frigidus.

Ψυχερός. ᾶ. ὁ. frigiditas.

Ψυχέμπορος. ϐ. ὁ. qui homines emit & uendit, mango.

Ψυχή. ῆς. ἡ. anima. Capitur pro ingenio.

Ψυχικός. οῦ. ὁ. animalis.

Ψυχόλεθρος. pernicies animarum.

Ψυχομαχεῖν. ad extremum uſq; ſpiritum pugnare, uſque ad extremam dimicationem contendere.

Ψυχοραγοῦντων. οἱ. frigore pereuntes.

Ψυχορραγῶ. frigore pereo.

Ψυχορροφεῖν. τὴν ψυχὴν ἐκπίνειν.

Ψύχος. ους. τὸ. frigus, refrigeratio, uentus.

Ψυχοφθόρος. ϐ. ὁ. lætifer.

Ψυχρήλατος. ϐ. ὁ. curſus ad frigus.

Ψυχρολογεῖν. frigida uerba ineptaq; & ſcurrilia fundere, uel rem paruam multis & magnis uerbis extollere.

Ψυχρολογία. frigidus & inanis ſermo.

Ψυχρολόγος. leuis, frigidus, uanus, qui ineptis & futilibus & abſurdis uerbis uti ſolet.

Ψυχρολουτοῦντων. οἱ. frigidis utentes balneis.

Ψυχρολουτῶ. καὶ

Ψυχρολουῶ. frigida lauor.

Ψυχροποικτικός. frigus faciẽs, epithetõ febris.

Ψυχροποσία. ας. ἡ. frigida potatio.

Ψυχροποτῶν. ὁ. frigidam potans.

Ψύχρος. ϐ. ὁ. Pſychrus fluuij nomen.

Ψυχρός. ῶ. ὁ. frigidus, imbecillis. Accipit pro abſurdo, nec plauſu excipiendo: ſicut frigidus Latinè. huic opponitur facetum & plauſibile.

ψυχρότης. frigiditas. Vsurpatur etiam eo modo, quo frigus Latinis, quū pro risu & gratia uel fauore sperato, res in diuersum exijt

ψύχω. μ. ξω. τ. υχα. frigefacio, post calorem recreo. actiuum, accus. iungitur.

Τὸ Ψ μεῖζ. τοῦ Ω.

Ψῦ. uox rusticorum apud Iones.

Ψωλή. ῆς. ἡ. lingua.

ψώθια. inferiora panis crustra, τὰ ὑποκάτω τοῦ ἄρτου, ἢ ἀποτραύσματα. Hesych.

ψωία. ἡ. putris, maleolentia, σάπρα, δυσωδία.

ψωλή. ῆς. ἡ. mentula.

ψωλήνυθος. ου. ὁ. nulla re dignus, οὐδενὸς ἄξιος.

ψωλός. ῶ. ὁ. sine præputio, hernioſus.

ψωμίω. ῶ. nutrio.

ψωμίζω. μ. ίσω. τ. ικα. nutrio, non simpliciter nutrio aut pasco, sed indulgēter pasco, ueluti minutatim insipato pane, ac frustilatim conciso cibo. id quod apud nonnullos fit ergà eos quibus fauent in conuiuijs. actiuum, accusatiuo iungitur.

ψώμιον. ου. τὸ. buccella, offula, panis intincta iuri.

ψώμισμα. ατος. τὸ. nutritio, mica panis.

ψωμοκόλακες. οἱ. parasiti.

ψωμόλιθρος, uorax, πολυφάγος.

ψωμοποιός. ὁ. faciendi iuris artifex.

ψωμός. ῶ. ὁ. massa panis, frustum, buccella.

ψώρα. ας. ἡ. scabies. Coniuncta est ψώρα alia qua similitudine cum lepra, sed ψώρα magis in summa pelle uersatur, lepra uerò altius penetrat.

ψωράλεος. ᾱ. ὁ. scabiosus.

ψωρίασις. scabies.

ψωρικά. ῶν. medicamenta contra scabiem.

ψωριῶ. scabie laboro.

ψῶρος. παιδερασής.

ψωροφθαλμία. oculorum scabies, scabra lippitudo.

ψῶχος. terra arenosa, γῆ ψαμμώδης.

ψωχώδης. εος. ὁ. ἡ. scabiosus, scaber.

ψώχω. μ. ώξω. τ. ωχα. cōfrico, in minutas partes seco. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τὸ Ω μεῖζ. τοῦ Α.

Ὦ πολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς, cum circunflexo ὦ dicunt Græci. Et ὦ δαιμονίας ὑπερβολῆς. & ἄπολλον δαιμονίας ὑπερβολῆς, pro ὦ δαιμονίας, uel ὦ ἄπολλον. o hominem fortunatum. ὦ autem ὀξυτονούμενον, nō modò σχετλιαστικόν est, ut ὦ τῆς ἐμῆς ἀθλιότητος, ὦ τύχης. sed etiā θαυμαστικόν, ut ὦ τοῦ θαύματος, ὦ τρόπος θεῶν τῆς συμφορᾶς. O dij immortales, rem miserā, & calamitosam, Cicero. Iungitur & recto, ὦ λόγος, ὦ φρένες. Interdum sine casu, cum habet πάθος. Gregor. ὦ πῶς ἀδαημονυτὶ πῶν τοὔπαρ ἐνέγκω μνήμην. Hæc Latini imitantur. Bud.

Τὸ Ω μεῖζ. τοῦ Β. καὶ Γ.

Ὦβή. tribus.

Ὠγαθέ. ὦ ἀγαθέ, o bone.

Ὄγενος. priscus deus. unde

Ὠγενίδαι. αἱ

Ὠγενίδες. καὶ

Ὠγένιοι. prisci, antiqui.

Ὠγύγιον. priscum, antiquum, ὑπερμέγεθες.

Ὄγυγος. ὁ. rex antiquus Thebanorum, à quo portæ Ogygiæ dictæ sunt.

Ὠγυρις. stagnum, λίμνη.

Τὸ Ω μεῖζ. τοῦ Δ.

Ὦδα. olui. ab ὄζω.

Ὧδε. hic, huc, sic, hoc modo.

Ὧδε κἀκεῖσε. huc & illuc.

Ὤδεε. tumuit. à uerbo οἰδῶ.

Ὠδεῖον. ου. τὸ. locus ubi cantatur, locus choro & symphoniacis destinatus. Vide Cœliū lib. xv. cap. xij.

Ὥδειπως. sic, quodammodo, isto modo, hoc modo, ad hunc ferè modum.

Ὠδή. ῆς. cantus, ab ἀοιδή, α & ο mutatis in ω, cum iota subscripto.

Ὧδι. ὧδε, hoc loco.

Ὠδικός. οῦ. ὁ. canorus.

Ὠδικότερον. canorius.

Ὠδίν. ῖνος. ἡ. dolor partus.

Ὠδίνω. μ. ινῶ. doleo in partu quando appropinquat, parturio, tumeo. Accipitur simpliciter pro doleo.

Ὠδίς. ῖνος. ἡ. uexatio partus, parturio, parturigo.

Ὠδός. ἀοιδός. cantor.

Ὠδύζομαι. iracor.

Ὤιθη. putabat. à uerbo οἴομαι.

Τὸ Ω μετὰ τῶν Θ.

Ὠθίομαι. καὶ
Ὠθέω. μ. ήσω. ω. ηκα. expello, impello. obiicio, impressionem do, ut dixit Liuius. accusatiuo iungitur. ὥσει κατὰ τῶν σπλαγχνῶν, pugione confodit. ὠθοῦ tamen interdum passiuè accipitur.

Ὠθίζεσθαι. dicuntur qui conferta turba conflictantur, uel in prætorijs, & ædibus magistratuum summam reipub. tenentium. Et quia in huiuscemodi protrusione, & nixu conflictante, solent homines interdum altercari & rixari, ideo factum est, ut pro discrepare & uerbis contendere ponatur, & in unam sententiam conuenire non posse. Ponitur etiam pro irruere & irrumpere in locum periculosum.

Ὠθίζω. uexo, concutio, uiolenter tracto.

Ὠθισμός. οῦ. ὁ. impulsio, & turbulenta altercatio inter se discrepantium apud Lucian. Gregor. pro conflictatione plebis miscellaneæ posuit.

Ὄθομαι. καὶ
Ὄθω. μ. ὄσω. ω. ὄηκα. impello, obiicio, impressionem do, ut dixit Liuius. actiuum, accusatiuo iungitur.

Τὸ Ω μετὰ τῶν Ι καὶ Κ.

Ὤϊγνυντο. patuerunt. ab οἰγνύομαι.
Ὤιξε. aperuit. ab οἴγω οἴξω, aperio.
Ὠκα. celeriter.
Ὠκεανός. oceanus, mare ambiens orbem terrarum.
Ὠκέως. celeriter.
Ὠκιμοείδις. ocimastrum herba.
Ὤκιστα. uelocissimè.
Ὠκιστος. η. ὁ. uelocissimus.
Ὠκιμβάζω. perturbo, tumultuor, milito. Hesychius.
Ὤκιμον. ὁ. τὸ. ocimum herba, à celeritate nascendi sic appellata.
Ὤκτειρε. misertus est, ab οἰκτείρω.
Ὠκύαλος. η. ὁ. uelox in mari, epitheton nauis.
Ὠκύμολος. η. ὁ. statim proficiscens. Suid.
Ὠκύμορος, η. ὁ. cito periturus, cito afferēs perniciem.
Ὠκυπέτης. η. ὁ. celeriter uolans.
Ὠκύπους. οδος. ὁ. ἡ. celer pedes.
Ὠκύπτερος. η. ὁ. celeriter uolans, pernix. ἢ ὠκὺ πτερα, pennas Erasmus uertit.
Ὠκύῤῥοος. celeriter fluens.
Ὠκύς. ύος. ὁ. citus.
Ὠκυτόκιον. medicamentū partū accelerans.
Ὠκυτόκιος. η. ὁ. partum accelerans.

Τὸ Ω μετὰ τῶν Λ.

Ὦλαξ. pro αὔλαξ, sulcus.
Ὠλίκρανα. ὁ ἀγκῶν, apud Suidam: & ὠλίκρανον, ὁ ἄγκων apud Hesych. Sunt qui ὠλίκρανον lacertum interpretentur.
Ὠλένη. ης. ἡ. καὶ
Ὠλενος. η. ὁ. ulna.
Ὠλεσίκαρποι. arbores infructuosæ.
Ὦλκα. sulcū. accusatiuus τὸν ὦλκ, si in usu esset, pro quo magis ἄλοξ receptum est.
Ὄλλος. aluus.
Ὀλόκρατον. η. gibber pars corporis.
Ὦ λῶϊστε. ὦ βέλτιστε, o optime: Suid. ὦ λῶστε.

Τὸ Ω μετὰ τῶν Μ.

Ὠμαχθής. έος. onus humeris imponēs. Suidas.
Ὤμβρος. η. ὁ. malus, miser.
Ὠμή λύσις. hordeacea polenta, hordei farina, κριθινον ἄλευρον. Dicitur etiam coniunctim ὠμήλυσις.
Ὤμην. putabam. ab οἶμαι.
Ὠμήρκσε. contigit, concurrit.
Ὠμηστῆ. crudeliter.
Ὠμηστής. ῆ. ὁ. cruda comedēs, crudis uescens.
Ὠμηστος. η. ὁ. ἡ. crudelis.
Ὠμίας. qui repandis est humeris.
Ὤμιλος. ὁ. pauper.
Ὠμίλω. μ. ίσω. excludo.
Ὠμίλλα. τὸ ἐπήρχετο.
Ὄμιλλα. ludi genus quoddā, quo in gyrum agitata nux, si immanserit, uictoria paratur. uide Suidam.
Ὠμοβόϊνος. η. ὁ. ex pelle bubula cruda factus.
Ὠμοβόϊος. η. ὁ. ex boue crudo factus, sic uocāt eos, qui in prima iam senectute sunt.
Ὠμοβόρων. ὁ. ὠμοφάγων.
Ὠμογέρων. qui canescere incipit, uel ut aliqui uolunt, cui nondum canescunt capilli iam senescēti, quod Vergilius hoc hemistichio expressit:

Sed cruda deo, uiridisq; senectus.

Ὠμοθάλεπτος. η. ὁ. crudus.
Ὠμοθετέω. μ. ήσω. ω. ηκα. humeris impono, cruda pono. act. accusatiuo iungitur.
Ὠμοιαῖος. η. ὁ. humerarius.
Ὤμοι. heu, quod ideo habet ι subscriptū, quoniam ab οἴμοι nascitur, conuerso primo ο in ω, & ι subscripto.
Ὄμοιος. similis, idē quod ὅμοιος apud æoles.
Ὠμοκρατής. ής. ὁ. ἡ. fortis humeros.
Ὠμόλινον. η. τὸ. sudarium tonsoriū, quod humeris circumponitur.

ὠμοπλάται. ossa duo quæ utrinq; à ceruice ad scapulas tendunt, à Latinis operta scoptula dicta. ut docet Corn. Celsus cap. primo.

ὠμορχός. ὄν. ὁ. durus, acerbus.

ὦμος. ου. ὁ. humerus.

ὠμός. ὸν. ὁ. crudus, acerbus, crudelis.

ὠμόσιτος. ε. ὁ. cruda comedens.

ὠμοτάριχος. salsamentum.

ὠμότατα. crudelissimè.

ὠμότης. ητος. ἡ. crudelitas.

ὠμοφαγία. ας. ἡ. uisceratio.

ὠμοφάγος. ε. ὁ. ὠμόσιτος, crudis uescens.

ὠμοφόρος. idem.

ὠμόφρων. ονος. ὁ. habens crudam mentem.

ὠμύς. genus testudinis quã lutariam uocãt.

ὤμωξεν. plorauit. ab οἰμώζω.

ὠμῶς. crudeliter.

Τὸ Ω μετὰ τοῦ N.

Ὢν. igitur, pro οὖν, Ionicè. Et sæpe apud Herodotũ nõ solum παρέλκει, sed etiam inter præpositionem & uerbum compositum interponitur, ut in ij. lib. οἱ δὲ φέροντες εἰς τὼν ἀγορὴν ἀπ' ὧν ἔδοντο, ἀντὶ τοῦ ἀπέδοντο.

Ὧν οὗτοι ἀλίπλοισιν ὀρχήσεσθαι. ἀντὶ τοῦ ὥστε ὀρχήσασθαι. Simile ut ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει.

ὤναξ pro ὦ ἄναξ. ὁ rex.

ὤνατο. adiutus est.

ὀνειρωγμός. insomnium.

ὠνέομαι. μ. ήσομαι. ω. ἐώνημαι. emo. deponens, accusatiuo iungitur.

ὤνερ pro ὦ ἄνερ.

ὠνητιάω. μ. άσω. emo.

ὤνευον. monebant & circumagebant, apud Thucydidem.

ὠνή. ῆς. ἡ. emptio.

ὤνησαν. iuuerunt.

ὤνησις. actio, emptio, salus, utilitas, indignatio.

ὠνητός. τὸν. ὁ. uenalis.

ὤνθρωπος pro ὦ ἄνθρωπος, Atticè.

ὤνια. loca oportuna.

ὤνιος. uenalis.

ὤνος. ου. ὁ. precium.

Τὸ Ω μετὰ τοῦ O.

Ὠοαδῆ. τὰ. ouata.

ὠοειδής. ες. ὁ. ἡ. ouiformis.

ὠόν. οῦ. τὸ. ouum.

ὠόπ. καὶ

ὀποπόπ. acclamatio nautica. Suid. κέλευσμα τῶν ἐρεσσόντων καταπαύοντων τὴν κωπηλασίαν. & ἐλατικὸν ἐπίφθεγμα ὅσὶ πλοίου.

ὠοτύκα. τὰ. ouipera.

ὠοτοκία. ας. ἡ. partitio, generatio oui.

ὠοφυλακεῖ. custodit oua.

Τὸ Ω μετὰ τοῦ Π.

Ὤπάζομαι. uideo, speculor, ὁρῶ, σκοπῶ.

ὤπες. oculi.

ὠπία. gens Indica, quæ iuxta Indum fluuiũ habitat.

ὤπόποι. φεῦ.

Τὸ Ω μετὰ τοῦ P.

Ὤρα. ας. ἡ. cura, sine aspiratione.

ὥρα. ας. ἡ. hora, pulchritudo, decor, forma, uenustas, καιρὸς, tempus. ὧραι item dicunt quatuor partes anni: ut uer, æstas, autumnus, hyems. Quando sine adiuncto ponitur ferè pro uere. Vnde & ὡραῖος formosus ad similitudinem ueris. ὧραι item sunt famulæ Solis deæ pulchritudinis. Gale. ait sic appellari tempus id, quo exoritur canicula, quod est (inquit) ferè dierũ quadraginta. Sunt & ὧραι portarum cœli custodes apud Homerum.

ὡραῖα γάμου. puella matura uiro.

ὡραΐζομαι. μ. ίσομαι. ω. ισμαι. delicior, comor, decore conspicuus sum, decorem ostento, rotor, de pauone dicitur, cum semetipsum admirans caudæ pennis gemmantibus pertegit.

ὡραϊσμός. formæ exornandæ studiosus.

ὡραῖον. ε. τὸ. fruges, fructus tempore suo collecti, & quæ uigent nec pulchritudine carẽt ὡραῖα dicunt. Sed & sacra ὡραῖα dicuntur τὰ καθ' ὥραν συντελούμενα, id est, opportunè obita, sacra tempestiua. ὡραῖα θυεῖν, frugũ offerre primitias. Dies quoq; festus eadem dicitur appellatione.

ὡραῖος. ε. ὁ. pulcher, iuuenis, maturus, specio sus, tempestiuus. Et omnes fructus æstiui ὡραῖοι uocantur.

ὡραιότης. ητος. ἡ. decor, maturitas. tempestiuitatem Gaza uertit.

ὡράϊσμός. ornamentum, pulchritudo.

ὦρακα. uidi, παρελκείμενος à uerbo ὁράω. addunt literam Attici, & ἑώρακα proferunt, si cut ὦσμαι, ἔωσμαι. ὦνημαι, ἐώνημαι.

ὠργασμένος. subactus.

ὠρείτης. gentile. Apollodorus autem

ὠρεῖτης. quatuor syllabis enunciat.

ὠρεός. ciuitas Eubœæ.

ὧρες. mulieres quæ ab ὁμῶ ἀνηρέναι dicuntur.

ὤρεσι. mulieribus, ab ὦρ.

ὠρέω. μ. ήσω. ω. ηκα. custodio, curo. actiuum, accusatiuo iungitur.

ὡρέων ἀντὶ ὡρῶν. temporum Ionicè.

ὄρθρι᾽ε. mane surrexit.
ὡρία. ας. ἡ. maturitas.
ὡριογράφοι, οἱ. historici qui cuiusq; anni res gestas describunt.
ὡρικία. ἡ. regio Ionica, aut mulier ex ea.
ὡρίκιος. ὁ. Orici ciuis.
ὥρικος. ε. ὁ. uigor in tempore perfectę ætatis.
ὡρικός. ὁ. ciuitas in sinu Ionico.
ὥριμος. ον. ὁ. maturus.
ὥριος. ε. ὁ. temporaneus, in tempore factus.
ὥρισο. definitus est.
ὅρισος, pro ὁ ἄρισος, optimus, lingua Bœotica, α in ω conuerso.
ὡρίων. ωνος. ὁ. Orion, signum cœleste.
ὡρίως. aduerbium. καθ' ὡραῖον.
ὥρμαινε. concitauit.
ὥρμηος, pro ὡρμημένος, participium præteriti perfecti passiui, ab ὁρμάω.
ὧρμοι. diuerticula.
ὀρνύω. μ. ὑσω. aorist. ὦρσα. concito, commoueo, impello.
ὄροντο. aduentabant.
ὄρορα. impuli, agitaui.
ὥρος. Sol apud Aegyptios, unde horarũ nomenclatura defluxit. hinc ἐννέωροι apd' Homerum. nisi quis ab ὥρα formare malit. Significat etiam uer, ętatem, autumnum, hyemem, & annum. Et annales ὥρους uocant.
ὡροσκόπα. τὰ. uasa quibus commonstrantur horæ, quę & ἡλιοτρόπια uocitata interim reperiunt, si solis & umbrarũ ratione cõstẽt.
ὡροσκοπία. ας. ἡ. huiusmodi scientia.
ὡροσκόπος. qui rationem horarum obseruat. Est etiam natalitium sidus, id est, quod cõuersione cœli oritur eo momento, quo quis nascitur, quasi horę natalitię notatio. quod etiam θέμα uocatur & γένεσις. & à Latinis genitura.
ὡροσκοποῦντες. οἱ. explorantes horas.
ὧρσεν. fecit impetũ. ab eo quod est ὥρμησεν per syncopen. Est aũt Ionicæ dialecti prosẽ
ὧρτο. impulsus est, à uerbo ὄρομαι. (priũ.
ὠρυγή. latratus, uociferatio, tumultus.
ὠρύομαι. μ. ὑσομαι. ω. υμαι. rugio, latro, ululo. deponens absolutũ. propriè luporum est.
ὠρυόμενος. ε. eiulatus.
ὠρύχιον. locus Atticæ. hinc
ὠρύχιος. illic habitans.
ὠρχοῦντο. saltabant. Doricè ab ὀρχέω.
ὠρχμένος. auspicatur. pro ἀρχόμενος.
ὠρωπός. ὁ. ὁ. Oropus urbs Macedoniæ. alia

Bœotiæ, de qua Euphorion. alia Eubœæ, de qua Aristotel. Tertia in Syria, de qua Polyhistor. Quarta in Argo, post hanc ędificata. Quinta in Thesprotia. hoc nomen frequenter in masculino genere inuenitur, quanquam Paus. in fœminino utitur.
ὠρώρει. excitabatur, ab ὄρω. Est aũt præteritũ plusquamperfectum ab ὄρωρα.

Τὸ Ω μεθ' ἓν τὸ Σ.

Ὡς. ut, ueluti, tanquàm, sic, quàm, uade. cum positiuo. Et instar cum genitiuo, quantũ, quatenus, etiamsi, si, & quãobrem. Accipit pro maximè, ut annotat Valla. Apud Atticos ἀντὶ τοῦ πρός, ad. Significat etiam simul & postquàm, ut ὡς τάχισα, simul ut, simul atq;, ut ὡς δὲ τάχισα ἥκομεν, simul atq; uenimus. Sic Latinè, ut uidi, ut perij. Accipitur etiam ἀντὶ τοῦ ἐπεὶ, hoc est, ἀμέλει, etenim, nam, quandoquidem.
ὡς etiam pro duntaxat secundum Aristot. καὶ τὸ αὐταρκες δὴ καὶ σχολαστικὸν, καὶ ἄτρυτον, ὡς ἀνθρώπινον, id est, duntaxat ut humanus captus, & pro humana conditione, ut sunt humana. Cicero: At hi quidem ut Athenium secula numerantur, adolescentes debent uideri. ὡς pro tanquàm utiq;, & pro siquidẽ, duntaxat. Sic illud Lucia. τυφλὸς ὁ λυγκεὺς ἐκεῖνος ὡς πρός ἐμέ, Si præ me æstimetur, si mecum cõparetur. ὡς καθ' τὸ μέγεθος, pro portiõe magnitudinis. Item pro circiter. Præponũt interdum ὡς, ut ὡς ἀληθῶς, & ὡς ἐτέρως. ὡς etiam pro ὅτι, interdũ παρέλκει. Iungũt & ὡς ὅτι, ut ὡς σφόδρα, ὡς ὅτι πλεῖσον χρόνον, ὡς ὅτι λευκότατον, sanè q̃ candidum, & perquàm album. ὡς cũ infinitiuo iunctũ pro ὥστε ponitur. Iungitur & cum infinitiuo eo ferè modo quo Latini dicunt, hic iudices ridere, stomachari. Plato: εὐθὺς οὖν ὡς ἰδεῖν τὸν ἀγάθωνα, id est, ὡς εἶδεν τάχιστα ὁ ἀγάθων. Iungitur etiam cũ superlatiuo ut ὅτι. Xenoph. ἐγὼ δὲ ἐβουλόμην σὲ ὡς λαμπρότατον φανῆναι. Subiungitur etiam ut ὅσον. Plato: ὑπερφυῶς μὲν οὖν, ἔφη, ὡς βουλομαι, magnopere, inquit, cupio. Idẽ ὡς σφόδρα dixit, ἐκ παραλλήλου, ut perquàm latinè. Idem: νὴ δι' ἀμηχάνως γε ὡς σφόδρα.
ὥς cũ accentu acuto significat ὅπως. Inde ἔστιν ὡς, pro quodammodo, quadãtenus: sic dicitur, ut ἔστιν ὃν τρόπον, quod idẽ significat.
ὡς ἀληθῶς. sanè, reuera, perquàm uerè, certè.
ὡς ἄν. Interdum idẽ quod ἵνα. Interdum pro quonam pacto. Ponitur etiã ὡς sicut ὅπως

sine ἄν

sine ἄν διαπορηματικῶς & ἀνυποτάκτως. Accipitur etiam aliter apud Aristotelem. ὡς οἱ ποιηταὶ τὸν Ατλαντα ποιοῦσι τὸν οὐρανὸν ἔχειν. ὡς συμπεσόντ' ἄν ὅτῳ τῷ γῆν, aliquo utique ruiturum, ἀντὶ τοῦ, ὡς συμπεσόντ' ἄν ἄλλως. Interdum accipitur pro donec.

ὡς ἄν εἴποι τις. ut dicitur.

ὡς ἄν ἄλλως. utcunq; aliter.

ὡς ἄν τύχοι. quoquomodo, utcunq;.

ὡς ἁπλῶς εἰπεῖν. ut summatim dicam.

ὡς γὲ εἰπεῖν ἁπλῶς. ut uno uerbo dicam.

ὥσγε. præut, prout. ὥσγε πρότερον ἐγένετο, præut dudum fuit. Et ὥσγε καὶ τοὺς τῶν Ἀθηναίων χρόνους. Sic Cicero: At hi quidem ut Athenienſium ſecula numerantur, adoleſcentes debent uideri. ὥσγε καθ' ἡμᾶς, ut temporibus noſtris.

ὡς δ' ἀληθῆ λόγῳ. reuera.

ὡς ἐδύνατο τάχιστα, διῳπλίσε τὸν στρατόν. Sic Cicero: Hæc ut breuiſſimè dici potuere, ſic à me dicta ſunt.

ὡς ἐκάστῳ. ut cõijcere licet, ut conijciendũ eſt.

ὡς εἰπεῖν. ut ita dicam, ut eo uerbo utar. Aliquando extenuantis eſt pro ferè, propè dixerim.

ὡς εἰπών. cum dicto, ſic loquutus.

ὡς ἔχει. quantum potuit.

ὡς ἔχον. ita ut eram.

ὡς ἐμοί. mea ſententia. ſubauditur δοκεῖ.

ὡς ἔνι. quantum poſſibile eſt.

ὡς ἐνὶ τάχει. quàm proximè, ſuperlatiuo iungitur.

ὡς ἐν τοσούτῳ. interea.

ὡς ἔοικε. ut uidetur, nempè, certè.

ὡς ἐξῆν. quantum fieri poteſt.

ὡς ἐπέχει λόγος. ut fertur.

ὡς ἐπὶ παν. in uniuerſum.

ὡς ὅτι τὸ πλεῖσον. ut plurimum, ferè.

ὡς ἔπος εἰπεῖν. ut ita dicam.

ὡς ἔτυχε. ut contigit, temere. & cuiuis.

ὡς ἴχνος. ſtatim.

ὡς μὴ συνελόντι εἰπεῖν. ut ſummatim dicam, ἵνα συλλήβδην λέξω.

ὡς μή, pro μή cum optatiuo.

ὡς οἷόν τε. ut poſſibile, quantum poteſt.

ὡς ὀλίγου δεῖν. ferè.

ὡς ὁ ποιητικὸς λόγος. ut loquuntur poëtæ.

ὡς οὐδὲν χρῆμα. ut nihil magis.

ὡς οὖν, pro ὡς. poſtquàm.

ὡς πολλοί. plurimi.

ὡς τὰ πολλά. ut plurimum, perſæpe.

ὡς τάχιστα. quàm primum.

ὡς τάχος. quàm celerrimè, quàm primum.

ὡς τὸ ἐπεί. poſtquàm.

ὡς τὸ εὐθέως. ſtatim.

ὡς τὸ ὅσον. quantum.

ὡς τὸ τόσον. tantum.

ὡς, τὸ ὅτι. quòd, quia.

ὡς τύπῳ εἰπεῖν. ut in uniuerſum dicam.

ὡς τύπῳ λαβεῖν. ut ſummatim colligam.

ὡς φάσαν. ita aiebant.

ὡς φιλεῖ. ut ſolitum eſt.

ὡς ὤφελες μηδ' ἀτυχεῖν. ſed utinam ne infortunatus quidem eſſes.

ὥσαν. tanquàm.

ὡσανεί. tanquàm, quaſi.

ὡσαννά. ſerua obſecro. Hebræũ eſt & propriè ad deum pertinet in ſcriptura.

ὥσασκε. impellebat.

ὡσαύτως. eodem modo.

ὡσὲ τυχόν. prout accidit.

ὥσκαι. quære ὦσχαι.

ὥσπερ. quemadmodum, quod genus.

ὥσπερ ἄν εἰ. ηι

ὥσπερ εἰ. ueluti, tanquàm, quaſi uerò, tanquàm ſi.

ὥσπερ ἡ παροιμία. ut eſt in prouerbio.

ὥσπερ οὖν. ἀντὶ τοῦ ὥσπερ frequens eſt.

ὥστε. tanquàm, quaſi.

ὥστε. ut, ita ut, ergo, quemadmodũ, itaq;. Vide de Comment. Bud.

ὡσία. ciuitas Italiæ.

ὡσίαιοι. gens quædã, alio nomine κώπινοι dicuntur ab Artemidoro.

ὡσιανός. ηι

ὡσιάτης. Hoſtienſis, gentilia.

ὡσίζεσθαι. de turba feſtinante & inuicem ſummouente cubitisq; dimouente dicitur, ſicut ὠθίζεσθαι.

ὡσικός. τ. ὀ. impulſorius.

ὡσίωνις. οἱ ὡσίαιοι.

ὥσφρησις. ιος. olphatus.

ὦσχαι. ſarmenta. quære ὦσχος.

ὦσχη. ης. ἡ. ramus, ὦσχος.

ὦσχια. τὰ. rami.

ὦσχος. υ. ὁ. ramus. ὥσκαι, ηι ὦσχαι, τὰ μετὰ τῶν βοτρύων κλήματα, id eſt, cũ botris palmites.

ὡσχοφόρια. feſtũ Palladis, cognomento Sciradis.

ὡσχοφόριον. ου. τό. feſtum quoddam à ferendis ramis dictum.

Τὸ Ω μετὰ τοῦ Τ.

Ὦτα. τὰ. aures, nominatiuus ſingularis τὸ οὖς.

ὠτακουσία. μ. ήσω. ω. ηκα. exploro, auſculto, auribus intentis ſto. neutrũ abſolutum.

ὠτακουστής. οῦ. ὁ. auſcultator, explorator, qui etiam dicitur aures & oculi regis, auricularius. Vide προσαγωγεύς.

ὠταλγίωσις. ιός. ἡ. ſurditas.

ὦτἄρ pro ὦ ἑταῖρ. heus tu, o bone uir, quæſo. Ariſtophanis interpres annotat iungi etiã duali & plurali.

ὠτάριον, ſiue ὠτίον. genus oſtreæ, quod Aeoles οὖο ἀφροδίτης, id eſt, aurem ueneris nominarunt.

ὠτειλή. ἡ. uulnus, cicatrix. ἀπὸ τῶ οὐτᾶσθαι.

ὠτίδες. auiculæ perdicibus ſimiles, quæ breui uolatu utentes, citò laſſantur.

ὠτικός. ῆ. ὁ. auricularis.

ὠτίον. ε. τὸ. auricula.

ὠτίτης. digitus minimus, auricularis.

ὠτολυχίς. ίδος. ἡ. auriſcalpium.

ὠτοκάταξις. qui fractis eſt auribus.

ὠτοκοπῶ. obturbo, obtundo loquendo.

ὠτός. ῆ. ὁ. auis nocturna & aurita. Sunt qui eandem eſſe dicant cum nycticorace. Hieronymus noctuam.

ὤτρυνεν. compellebat, inſtigabat.

ὠτώεις. ώεντων. ὁ. aures habens uel anſas.

ὠυτὸς pro ὁ αὐτὸς Iones dicũt. Hom. Iliad. ί. ὠυτὸς ἀνήρ, idem uir.

Τὸ Ω μιζ̃ τῶ Φ.

Ὦφαν, pro ἆδον.

ὠφέλεια. ας. ἡ. utilitas, pręda, auxiliũ.

ὠφελέομαι. μ. ήσομαι. ω. ημαι. prædor, habeo utilitatem, iuuor.

ὄφελες. utinam.

ὠφελέω. μ. ήσω. ω. ηκα. iuuo, proſum. actiuũ, accuſatiuo iungitur.

ὄφελημα. emolumentum uertit Cicero.

ὠφελής. ίος. ὴ

ὠφελήσιμος. ε. ὁ. καὶ

ὠφέλιμος. utilis.

ὄφλε. pro ὤφελε, debuit, obnoxius fuit.

ὠφλημένως τῶ δίκην δικαίως, apud Demoſthen. meritò damnatus. ὠφλικότων eſt & ὀφλόντες dicuntur damnati.

ὄφλημα βαρύ. æs grande.

ὠφρόν. ἰλαφρόν.

ὠφύα. pellis.

Τὸ Ω μιζ̃ τῶ Χ.

Ὦχα. aperuit. à uerbo οἴγω.

ὤχαι. ſarmenta.

ὤχητο. ſedebat.

ὤχετο. fugit, aufugit, abiit. à uerbo οἴχομαι.

ὀχόμην ἀπιὼν. hic ἀπιὼν abundat. Sic Cicer. Ad eum ire perrexi.

ὄχρα. ας. ἡ. color qui à pictoribus teritur.

ὠχρίας. pallidus.

ὠχριάσις. pallor.

ὠχριάω. μ. άσω. ω. ηκα. palleo. neutrũ, datiuo iungitur, & abſolutè ponitur.

ὤχρον. τὸ. uitellus oui, eruilium.

ὦχρος. ε. ὁ. pallor.

ὠχρός. ῆ. ὁ. pallidus, & cicercula, luteus.

ὤχωκε. perijt, abijt.

Τὸ Ω μιζ̃ τῶ Ψ.

Ὦψ. ὠπός. ὁ. uultus, uiſus, frons, oculus. ὄψ δὲ ὁπὸς ἡ φωνὴ διὰ τῶ ο μικροῦ. ὄψ etiam dicitur durior manuum cutis ex labore calloſa.

ὀψοπόνος. ε. ἡ. qui circa obſonia uerſatur, obſonator, coquus. Dicitur tamen ὄψον pro obſonio διὰ τῶ ο μικροῦ. Et grammatiſtarũ nonnulli opſonium dici malunt, quàm obſonium, parum memores quanta ſit b & p literarum affinitas.

ὀψῶνις. pennariæ cellæ.

ὠώδης. ους. ὁ. ἡ. ſimilis ouo.

ΤΕΛΟΣ.

FARRAGO LIBEL

LORVM QVOS OMNIVM MAXIME GRAE

CARVM LITERARVM CANDIDATIS

lectu frugiferos fore duximus, cuius in ipso statim

principio elenchum posuimus.

ΣΥΝΑΓΩ

ΓΗ ΤΩΝ ΠΡΟΣ ΔΙΑΦΟ ΡΟΝ ΣΗΜΑΣΙΑΝ ΛΕ ΧΘΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙ ΧΒΙΟΝ.

Ἀγελαῖος. τῦ ἀγελαίυ. ὁ. indoctus, penanflectitur.

Ἀγέλαιος. τῦ ἀγελαίυ. ὁ. rudis, antepenacuitur.

Ἀγκτός. τῦ ἀγκτῦ. ἡ. admirabilis, acuitur.

Ἄγκων. τῦ ἀγκῶνυ. ὁ. Agetus, nomen propriũ.

Ἄγκυρα. τῆς ἀγκύρας. ὁ. anchora, antepenultima acuta.

Ἀγκύρα. τῆς ἀγκύρας. ἡ. urbs Galatiæ, penacuitur.

Ἄγνος. τῦ ἄγνυ. ὁ. planta, penultima acuta.

Ἀγνός. τῦ ἀγνόπω. τὸ. inscium, ultima acuta.

Ἁγνός. τῦ ἁγνοῦ. ὁ. purus, agnus, cum spiritu denso, & acuto in fine.

Ἀγόραιος. ὁ. in foro educatus, antepenacuit.

Ἀγοραῖος. ὁ. forensis, penanflectitur.

Ἀγός. ἀγοῦ. ὁ. dux, acuitur.

Ἄγος. τῦ ἄγεος. τὸ. fœdatio, penult. acuta.

Ἄγριος. τῦ ἀγρίυ. ὁ. rusticus, antepenacuitur.

Ἀγρῖος. τῦ ἀγρέυ. ὁ. agrestis, penanflectitur.

Ἄγροικος. τῦ ἀγροίκυ. ὁ. indoctus, rudis, antepenacuitur.

Ἀγροῖκος. τῦ ἀγροίκυ. ὁ. habitãs agrum, penanflectitur.

Ἀγρονόμος. ὁ. in agro pastus, penacuitur.

Ἀγρόνομος. ὁ. in agro pascens, antepenac.

Ἀγχίαλος. τῦ ἀγχιάλυ. ὁ. urbs Thraciæ, penultima acuta.

Ἀγχιαλός. ἀγχιαλοῦ. ὁ. ἡ. marinus, acuitur.

Ἀγχοῦ. aduerb. propè, anflectitur.

Ἄγχυ. imperatiui modi, suffoca, penacuitur.

Ἄγων. τῦ ἄγοντος. ὁ. agens, penult. acuta.

Ἀγών. τῦ ἀγῶνος. ὁ. certamen, ultima acuta.

Ἀδελφός. ἀδελφοῦ. ὁ. frater, ultima acuta.

Ἄδελφος. ἀδέλφου. ὁ. nomen proprium, antepenacuitur.

Ἀδολίσχης. ἀδολίσχυ. ὁ. nugator, penacuitur.

Ἀδολεσχής. ἐος. ὁ. ἡ. contemplatiuus, acuitur.

Ἀδρά. ἀδρᾶς. ἡ. crassa, aspiratur & acuitur.

Ἄδρα. ἄδρας. ἡ. urbs Illyrica, tenuatur & penacuitur.

Ἀδω. μ. ἄσω. ω. ἦκα. canto, tenuatur.

Ἅδω. μ. ἅσω. ω. ἧκα. placeo, aspiratur.

Ἀζόμφος. τῦ ἀζομένυ. ὁ. siccatus, antepenac.

Ἀζομένος. τῦ ἀζομένυ. ὁ. uerecundus, penac.

Ἀθηναῖος. τῦ ἀθηναίυ. ὁ. Athenienssis, penultima anflectitur.

Ἀθήναιος. ἀθηναίυ. ὁ. Athenæus proprium, antepenacuitur.

Ἄθροος. υ. ὁ. turbatio, antepenacuitur.

Ἀθρόος. ἀθρόυ. ὁ. densus, penacuitur.

Ἀθῷος. τῷ ἀθῴυ. ὁ. indemnis, penanflectitur.

Ἄθως. τῷ ἀθῴυ. ὁ. Iouis epitheton, antepenacuitur.

Αἶθος. αἴθεος. τὸ. calor, penanflectitur.

Αἰθός. αἰθοῦ. ὁ. ardens, acuitur.

Αἶνος. αἴνυ. ὁ. gloria, penanflectitur.

Αἰνός. αἰνοῦ. ὁ. grauis, acuitur.

Αἰνότοκος. αἰνοτόκυ. ὁ. ἡ. mala pariens, antepenacuitur.

Αἰνοτόκος. αἰνοτόκυ. ὁ. ἡ. malè natus, penac.

Αἴολος. αἰόλυ. ὁ. Aeolus rex uentorum, antepenacuitur.

Αἰόλος. αἰόλυ. ὁ. uarius, penacuitur.

Αἰπεῖα. αἰπείας. ἡ. alta, circunflexa penult.

Αἴπεια. αἰπείας. ἡ. nomen oppidi, antepenultima acuitur.

Αἴρων. τῦ αἴροντος. ὁ. tollens, acuitur.

Αἰρῶν. τῦ αἰρῶντος. ὁ. accipiens, circunflectit.

Ἀκέσης. ἀκέσυ. ὁ. Acestes, & sartor, penac.

Ἀκεσός. ἀκεσοῦ. ὁ. medicus, acuitur.

Ἀκλήτως. ἀκλήτυ. ὁ. ἡ. inexorabilis, antepenacuitur.

Ἀκλητός. ἀκλητοῦ. ὁ. immaculatus, acuitur.

Ἀκίς. ἴδος. ἡ. cuspis, telum, acuitur.

Ἄκις. ἄκιδος. ὁ. Acis fluuius, penac.

Ἄκρις. ἄκριδος. ἡ. Acris oppidum, penac.

Ἀκρίς. ἴδος. ἡ. locusta, acuitur.

Ἀληθές. uerè aduerb. antepenacuitur.

Ἀληθές. uerum, acuitur.

Ἀμητός. ἀμητοῦ. ὁ. messis tempus, acuitur.

Ἄμητος. ἀμήτυ. ἡ. messis fruges, antepen.

Ἀμυγδαλῆ. arbor, anflectitur.

Ἀμυγδάλη. fructus, penacuitur.

Ἀμφίς. τῦ ἄμφιος. ὁ. Amphis nomẽ propriũ, penacuitur.

Ἀμφίς. aduerb. sine, acuitur.

Ἀνὰ πρόθεσις. per, acuitur.

Ἄνα. obsecrandi dictio, penacuitur.

Ἀναγνος. ἀνάγνυ. ὁ. impurus, antepen.

Ἀναγνός. ὀπος. τὸ. occultum, acuitur.

Ἀντίκρυς. contra, penultima acuta.

Ἀντικρυς. ferè, antepenult. acuta.

Ἅπερ. quæ, aspiratur.

Ἁπερ. tanquam, cum tenui accentu.

Ἄπλοος. ἀπλόυ. ὁ. innauigabilis, antepenultima acuitur.

Ἁπλόος. ʒ. ὁ. simplex, penacuitur.
Ἀπολλύω. διὰ δύο λλ. perdo, per geminum λλ.
Ἀπολύω. διὰ ἑνὸς λ. dimitto, per unum λ.
Ἁπτός. ἁπτοῦ. διὰ τοῦ ο μικροῦ. tangibilis, acuit.
Ἁπτῶς. ἁπτῶτω. διά τοῦ ω μεγάλου. non cadēs, intrepidus, acuitur.
Ἆρα. ἐπιῤῥῆμα. fortè, igitur, penanflectitur.
Ἄρα. completiua particula, penacuitur.
Ἀρά. τῆς ἀρᾶς. ἡ. nocumentum.
Ἀραῖος. ἀραίου. ὁ. subditus maledictioni, penanflectitur.
Ἀραιός. ἄραιοῦ. ὁ. tenuis, rarus, acuitur.
Ἄργος. ἄργου. ὁ. onus, penacuitur.
Ἄργος. ἄργεος. τὸ. Argos ciuitas Peloponnesi.
Ἄργος. ἄργου. ὁ. Argus, penacuitur.
Ἀργός. ἀργοῦ. ὁ. albus, ociosus, uelox, acuitur
Ἀρίσων. τῶ ἀρίσονος. ὁ. Aristo uiri nomen, penultima acuta.
Ἀρισῶν. τῶ ἀρισῶντω. ὁ. optima faciens, ultima circunflexa.
Ἄρισον. τὸ ἀρίσου. τὸ. prandium, antepenac.
Ἄρισον. ἀρίσου. τὸ. optimū, similiter antepen.
Ἄρνειος. τῶ ἀρνείου. ὁ. agninus, antepenac.
Ἀρνειός. τ ἀρνεοῦ. ὁ. agnus nuper natus, acuit
Ἁρπαγή. τῆς ἁγῆς. rapina, acuitur.
Ἅρπάγη. τῆς ἁγῆς. hamus, penacuitur.
Ἀῤῥήτων. ʒ. ὁ. arcanus, non dictus, antepen.
Ἀῤῥητός. ἀῤῥήτου. ὁ. odiosus, acuitur.
Ἀρτεμής. ἀρτεμίος. ὁ. integer, acuitur.
Ἄρτεμις. ἀρτέμιδος. ἡ. Diana. antepenac.
Ἀρτιτόκος. ἀρτιτόκου. ἡ. nuper enixa, penac.
Ἀρτίτοκος. τόκου. ὁ. nuper natus, antepenac.
Ἀρτίτομος. ὁμου. ὁ. nuper incidens, antepen.
Ἀρτιτόμος. ἀρτιτόμου. ὁ. nuper cæsus, penac.
Ἅσσα. δασυνόμενον. quæ, neutri gñis, aspirat.
Ἄσσα. ψιλούμενον. quædam, attenuatur.
Ἀστήρ. ἀστερός. ὁ. stella, acuitur.
Ἄστρ. ἄστρος. ἡ. Aster urbs, penacuitur.
Ἀσφοδελός. οῦ. ὁ. locus apud inferos, acuitur
Ἀσφόδελος. ἀσφοδίλου. ὁ. albutium, antepenultima acuitur.
Ἅπλα. δασυνόμενον. quæ, cum aspiratione.
Ἅπλα. ψιλούμενον. quædam, sine aspiratione.
Ἆπλα. ὅμηρος ἰλιάδ. θ. φοίνιξ ἆπλα χεραιέ. λέγει ὁ ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν φοίνικα. uox est, qua minores honorant maiores. Homerus: Phœnix atta senior, inqt Achilles ad Phœnicē.
Ἀτειχῶς. ἐπιῤῥῆμα. uerè, sedulo, anflectitur.
Ἀτέχνως. ἐπιῤῥῆμα. sine arte, penacuitur.
Ἄτροπος. ἀτρόπου. ὁ. ἡ. immutabilis, antepen.
Ἄτροπος. ἀτρόπου. ἡ. Atropus parca.
Αὔγη. αὔγης. ἡ. Auge mulier, penacuitur.
Αὐγή. αὐγῆς. ἡ. splendor, aurora, acuitur.
Αὕτη. τῆς ταύτης. ἡ. ipsa. acuitur.
Αὐτή. τῆς αὐτῆς. ἡ. hæc, acuitur.
Ἄφετή. ἀφετῆς. ἡ. dimissio, acuitur.
Ἀφέτη. ἀφέτης. ἡ. Aphete insula, penac.
Ἄφρος. ἄφρου. Apher, penacuitur.
Ἀφρός. ἀφροῦ. ὁ. spuma, acuitur.
Ἄχυρον. ἀχύρου. τὸ. palea, antepenacuitur.
Ἀχυρών. ἀχυρῶνος. ὁ. stabulum palearū, acuit
Ἄωρ. ἄωρος. τὸ. ensis, penacuitur.
Ἄωρ. ἄωρος. ὁ. mulier.

B.

Βαιόν. ἐπιῤῥῆμα. paulum, acuitur.
Βᾶιον. βαίου. τὸ. ramus, penanflectitur.
Βαιός. βαιοῦ. ὁ. breuis, acuitur.
Βαῖος. βαίου. ὁ. Baius Vlyssis socius, penultima anflectitur.
Βασίλεια. βασιλείας. ἡ. regina, antepenac.
Βασιλεία. βασιλείας. ἡ. regnum, penacuitur.
Βάπτω. βάπτου. ὁ. cadus, penacuitur.
Βάπτω. βάπτου. ἡ. rubus, penacuitur.
Βατός. διὰ ἑνὸς τ. peruius, acuitur.
Βάττος. διὰ δύο τῆ. ὁ. Battus, penacuitur.
Βῆλος. βήλου. ὁ. Belus, penanflectitur.
Βηλός. βηλοῦ. ὁ. cœlū, pauimentum, acuitur.
Βῆσα. διὰ ἑνὸς σ. Besa urbs, peuacuitur.
Βῆττα. διὰ δύο ττ. concauitas, penanflectitur.
Βίος. βίου. ὁ. uita, uictus, penultima acuta.
Βιός. βιοῦ. ὁ. arcus, ultima acuta.
Βίοτος. βιότου. ὁ. uita, antepenult. acuta.
Βιωτός. βιωτοῦ. ὁ. uiuendus, acuitur.
Βλῆχρον. ʒ. τὸ. herbæ species, penanflectitur.
Βλιχρός. βλιχροῦ. τὸ. infirmum, acuitur.
Βοώμ. βοῶνος. ἡ. custodia apud Alexandreos acuitur.
Βοῶν. βοῶντος. ὁ. clamans, circunflectitur.
Βροτός. βροτοῦ. ὁ. homo, mortalis, acuitur.
Βρότος. βρότου. ὁ. tabo, sanies, penacuitur.
Βρωτός. διὰ τοῦ ω μεγάλου. comestibilis, acuitur.
Βροῦχος. ʒ. ὁ. bruchus uermis, penanflectitur
Βρυχός. βρυχοῦ. ὁ. præco, acuitur.
Βρύων. βρύοντος. ὁ. scaturiens, penacuitur.
Βρυῶν. βρυῶνος. ὁ. littus Cyrines, anflectitur.

Γ.

Γαλάτεια. διὰ τῆς ει. Galatea Nereis, antepenacuitur.
Γαλατία. διὰ τοῦ ι. Gallia regio, penacuitur.
Γαλήνη. γαλήνης. ἡ. galene, mare, penacuitur.
Γαλήνη. γαλήνης. ἡ. tranquilla, acuitur.
Γαυλός. γαυλοῦ. ὁ. situla, uas pastorale, acuit.
Γαῦλος. ʒ. ὁ. nauigium onerariū, penanflect.
Γέλοιος. ridiculus, antepenacuitur.

γελοῖος. qui risum mouet, penacuitur.
γέλως. γέλωνος. ὁ. Gelon uiri nomen, penac.
γελῶν. γελῶν τος. ὁ. ridens, circunflectitur.
γενετή. γενετῆς. ἡ. natiuitas, acuitur.
γενίτη. γενίτης. stirps, penacuitur.
γεραιός. γέρ αιος. ὁ. senex, acuitur.
γεραίος. γεραίου. ὁ. Geræus gentile, penanfle.
γῆρας. senectus, ætas.
γήρασις. ad senectutem profectio.
γλαύκη. γλαύκης. ἡ. cæsia, acuitur.
γλαυκή. γλαυκῆς. ἡ. Glauce mulier, penacuit.
γλαῦκος. γλαύκου. ὁ. glaucus, cæsius, acuitur.
γλαυκός. γλαυκοῦ. ὁ. Glaucus, uiri & piscis nomen, penanflectitur.
γῦρος. γύρου. ὁ. ambitus, gyrus, penanfle.
γυρός. γυροῦ. ὁ. rotundus, acuitur.

Δ.

Δάφνη. δάφνης. ἡ. laurus, penacuitur.
Δαφνή. ῆς. ἡ. Daphne puella, acuitur.
Δείνη. κς. καὶ δεινή. δεινῆς. ἡ. mala, acuitur.
Δεινός. δεινοῦ. ὁ. grauis, acuitur.
Δειρή. δειρῆς. ἡ. collum anterius, acuitur.
Δείρη. δείρης. ἡ. ciuitas Aethiopiæ, penac.
Δεκαετής. decennis de tempore.
Δεκέτης. decennis de reliquis.
Δελφίς. ἡ δελφίν. delphin piscis, acuitur.
Δελφύς. διὰ τοῦ υ. uulua, uenter, acuitur.
Δεξαμενή. δεξαμενῆς. ἡ. cisterna, acuitur.
Δεξαμένη. ης. ἡ. accipiens, penacuitur.
Δεσπότης. διὰ τοῦ η. herus, dominus, penac.
Δέσποτις. διὰ τοῦ ι. domina, antepenacuitur.
Δῆλος. δήλη. ὁ. manifestus, penanflectitur.
Δῆλος. ου. ἡ. Delus insula, penanflectitur.
Δῆμος. τοῦ δήμου. ὁ. populus, tribus, penanfle.
Δημός. τοῦ δημοῦ. ὁ. pinguedo, acuitur.
Δημοσίᾳ. ἐπιῤῥηματικῶς. publicè, penacuitur.
Δημόσια. τῶν δημοσίων. τὰ. respublicæ, antepenacuitur.
Δηῶν. διὰ τοῦ η. populans, anflectitur.
Δίων. ονος. ὁ. Dion uir, penacuitur.
Δία. αἰτιατική. Iouem, penacuitur.
Διά. πρόθεσις. per, propter, acuitur.
Δίνη. δίνης. ἡ. uortex aquarum, penacuitur.
Δῖνος. δίνου. ὁ. aëris turbo, penanflectitur.
Δίνων. δίνωνος. ὁ. Dino uir, penacuitur.
Δινῶν. δινοῦντος. ὁ. uoluens, anflectitur.
Διογενής. ἐος. ὁ. nobilis, acuitur.
Διογένης. εος. ὁ. Diogenes uir. penacuitur.
Δῖος. τοῦ δίου. ὁ. generosus, penanflectitur.
Διός. γενική. Iouis, acuitur.
Διοϊός. τοῦ διοῖ. ὁ. διὰ τοῦ οι. geminus, ult. acuta
Διχότομος. in duo diuisus.
Διχότομος. in duo diuidens.
Δόκος. τῆς δόκου. ἡ. apparentia, opinio, penac.
Δοκός. τοῦ δοκοῦ. ἡ. trabs, acuitur.
Δόλιος. δολίου. ὁ. dolosus, antepenacuit.
Δολίος. δολίου. ὁ. Dolius uir, penacuitur.
Δολίχη. τῆς δολίχης. ἡ. Doliche insula, penac.
Δολιχή. τῆς δολιχῆς. ἡ. longa, acuitur.
Δόλων. τοῦ δόλωνος. ὁ. Dolon uir, penacuitur.
Δολῶν. τοῦ δολοῦντος. ὁ. decipiens, anflectitur.
Δρύμος. τοῦ δρύμου. ὁ. Drymus uir, penacuit.
Δρυμός. οῦ. ὁ. sylua, condensus, acuitur.
Δύω. δυϊκῶς. duo, penacuitur.
Δύω. ῥηματικῶς. ingredior, penacuitur.

E.

Ἐ Ἰδυία. τῆς ἐδυίας. ἡ. Idyia mater Medeæ, penultima acuitur.
Εἰδυῖα. τῆς εἰδυίας. ἡ. sciens, penanflectitur.
Εἴκων. τοῦ εἴκοντος. ὁ. obediens, penacuitur.
Εἰκών. τοῦ εἰκόνος. imago, similitudo, acuitur.
Εἶπε. τὸ ὁριστικόν. dixit, penanflectitur.
Εἰπέ. προσαντικόν. dic, acuitur.
Εἰς. πρόθεσις. in, accusatiuo iunctum.
Εἷς. τὸ ἀριθμητικόν. unus, anflectitur.
Ἕκτος. τοῦ ἕκτου. ὁ. sextus, penacuitur.
Ἐκτός. ἐπιῤῥῆμα. extra, sine, acuitur.
Ἐκπλέω. ῥῆμα. enauigo, penacuitur.
Ἔκπλεως. ἐπιῤῥῆμα. plenè, antepenacuitur.
Ἔλαιον. τοῦ ἐλαίου. ὁ. oliuetum, acuitur.
Ἐλεῶν. τοῦ ἐλεοῦντος. miserans, anflectitur.
Ἐλάσσων. τοῦ ἐλάσσονος. ὁ. minor, penac.
Ἐλασσῶν. τοῦ ἐλασσοῦντος. ὁ. minuens, anflectit.
Ἐλάων. τοῦ ἐλάοντος. ὁ. insequens, penacuitur.
Ἐλαών. τοῦ ἐλαῶνος. ὁ. oliuetum, acuitur.
Ἔλεος. τοῦ ἐλέου. τὸ. misericordia, antepenac.
Ἐλεός. τοῦ ἐλεοῦ. ὁ. Eleus fluuius & mēsa, acuit
Ἔλευσις. τῆσ ἐλεύσιος. ἡ. aduentus, antepenac.
Ἐλευσίς. τῆς ἐλεύσινος. ἡ. Eleusis ciuitas, acuit.
Ἔλπις. τοῦ ἐλπίδος. ὁ. Elpis uir, penacuitur.
Ἐλπίς. τῆς ἐλπίδος. ἡ. spes, acuitur.
Ἔμμι. ἀπὸ τοῦ ἵημι. ponere, aspiratur.
Ἔμμι. ἀπὸ τοῦ εἰμι. esse, tenuatur.
Ἐννάς. τῆς ἐννάδος. ἡ. nonarius numerus, sine aspiratione.
Ἑνάς. τῆς ἑνάδος. ἡ. unitas, aspiratur.
Ἐν. πρόθεσις. in, datiuo iunctum, tenuatur.
Ἕν. ὁ ἀριθμός. unum, acuitur & aspiratur.
Ἔνι. pro ἔστι. est, penacuitur.
Ἐνί. ἐν. in, acuitur.
Ἐνόρχης. τοῦ ἐνόρχου. ὁ. ἡ. unicum habens testiculum, aspiratur.
Ἐνόρχης. τοῦ ἐνόρχου. ὁ. mas habens testiculos, tenuatur.

Ἑνός. γενικὴ. unius, acuitur.
Ἔννος. ἔννυ. ὁ. annus uetus, penacuitur.
Ἑνόω. unio, penacuitur.
Ἑνόω. quatio.
Ἐντροπῶ. reuera, anflectitur.
Ἐντροπή. ῆς. ἡ. confusio, reuerentia, acuitur.
Ἕξ. ὄνομα. sex, nomẽ, cum aspiratione, acuit.
Ἐξ. πρόθεσις. ex præpositio, tenuatur.
Ἐξαίρετον. τῷ ἐξαιρέτῳ. ὁ. eijciendus, antepenultima acuitur.
Ἐξαιρετός. τῷ ἐξαιρετῷ. ὁ. præcipuus, acuitur.
Ἐξαίρω. auget, penacuitur.
Ἐξαιρῶ. liberat, anflectit.
Ἐξανίψιοι. οἱ. consobrinorum filij, antepenultima acuitur.
Ἐξανεψιοί. οἱ. consobrini, acuitur.
Ἔξω. ἐπίῤῥημα. extra, tenuatur.
Ἕξω. μέλλων. habebo, aspiratur.
Ἔοικα. μετὰ δοτικῆς. similis sum, antepenac.
Ἔοικα. ἄνευ πλώσεως. uideor.
Ἐοικός. ἐοικότων. τὸ. simile.
Ἐοικώς. ἐοικότων. ὁ. similis.
Ἔπαινος. ἐπαίνου. ὁ. laus, antepenacuitur.
Ἐπαινός. ἐπαινοῦ. ὁ. grauis, acuitur.
Ἐπαρχία. τῆς ἐπαρχίας. ἡ. prouincia, penac.
Ἐπάρχια. ας. ἡ. Eparchia mulier, antepenacuitur.
Ἐργάτης. ἐργάτου. ὁ. operator, penacuitur.
Ἐργάτις. ἐργάτιδος. ἡ. operatrix, penacuitur.
Ἐρινεός. τῷ ἐρινεοῦ. ὁ. ficus genus, acuitur.
Ἐρίνεος. τῷ ἐρινέου. ὁ. fructus, ficus syluestris, antepenultima acuitur.
Ἕρκειος. διὰ τῆς ει διφθόγγου. Iouis epitheton, antepenultima acuitur.
Ἕρκιος. διὰ τοῦ ι. septum, antepenacuitur.
Ἑρμᾶιος. ἑρμαίου. ὁ. mercurialis, penanflectit.
Ἕρμαιος. ου. ὁ. λόφος. tumultus, antepenac.
Ἑρμηνεία. ἑρμηνείας. ἡ. interpretatio, penacuit
Ἑρμινία. ἑρμινίας. ἡ. fulcrum lecti.
Ἔρω. δι' ἑνὸς ρ. dico, penacuitur.
Ἐῤῥῶ. διὰ δύο ρρ. pereo, penacuitur.
Ἑταῖρος. ου. ὁ. amicus, socius, penanfle.
Ἕτερος. τῷ ἑτέρου. ὁ. alter, antepenacuitur.
Ἔτος. ἔτεος. τὸ. annus, penacuitur.
Ἐτὸς. ἑτοῦ. ὁ. incassum, acuitur.
Εὐάνθης. εὐάνθεος. ὁ. Euanthes uir, penacuit.
Εὐανθής. εὐανθέος. ὁ. ἡ. floridus, acuitur.
Εὐήθεια. εὐηθείας. ἡ. ignauia, antepenac.
Εὐηθία. εὐηθίας. διὰ τοῦ ι. bonus mos, penacuit.
Εὐβύβολος. εὐβυβόλου. ὁ. rectus iactus, antepenultima acuitur.
Εὐβυβόλος. εὐβυβόλου. ὁ. rectè iaciens, penac.
Εὐθύς. ἐπιῤῥηματικῶς. statim, acuitur.
Εὐθύς. ὀνομαστικῶς. rectus, acuitur.
Εὐμαρής. διὰ τοῦ κ. facilis, acuitur.
Εὐμαρίσ. διὰ τοῦ ι. calceus, acuitur.
Εὐπειθής. εὐπειθέος. ὁ. ἡ. obediens, acuitur.
Εὐπείθης. εὐπείθεος. ὁ. ἡ. obediens principi, penultima acuitur.
Εὖρος. δασυνόμενον. latitudo, aspiratur.
Εὖρος. ψιλούμενον. Eurus uentus, tenuatur.
Εὐσεβῶν. τῷ εὐσεβοῦντων. ὁ. pietatem exercens, ultima circunflectitur.
Εὐσέβων. ονος. ὁ. Eusebon uir, penacuitur.
Εὐσθένης. νεος. ὁ. Eusthenes uir, penacuitur.
Εὐσθενίς. ίος. ὁ. ἡ. fortis, acuitur.
Εὐτυχία. εὐτυχίας. ἡ. felicitas, penacuitur.
Εὐτύχια. εὐτυχίας. ἡ. Eutychia mulier, antepenultima acuitur.
Ἔχθρα. τῆς ἔχθρας. ἡ. inimicitia, penacuitur.
Ἐχθρά. τῆς ἐχθρᾶς. ἡ. inimica, acuitur.

Z.

Ζ Ηνός. ὁ. Iupiter, acuitur.
Ζῆν. ἀπαρέμφατον. uiuere, anflectit.
Ζυγός. ζυγοῦ. ὁ. iugum boum, mascul.
Ζυγός. ζυγοῦ. ἡ. iugum libræ, fœm.
Ζῶον. ζῴου. τὸ. animal, penanflectitur.
Ζῴον. ζῴου. τὸ. uiuum, acuitur.

H.

Ἡ δέ. σύνδεσμος, &, cõiunctio, acuitur.
Ἥ δε. δασύνεται. hæc, penacuitur.
Ἠέ. σύνδεσμος. siue, coniunctio, acuitur.
Ἦε. ῥηματικῶς. ibat, penanflectitur.
Ἧ. δασύνεται, καὶ περισπᾶται, ubi, cui, quatenus, aspiratur, & circunflectitur.
Ἦ. ψιλοῦται, καὶ περισπᾶται. certè, ait, tenuatur, & circunflectitur.
Ἥλιος. ἡλίου. ὁ. sol, antepenacuitur.
Ἡλεῖος. ἡλείου. ὁ. Heleus gentile, penanflectit.
Ἧλος. ἥλου. ὁ. clauus, penanflectitur.
Ἠλός. ἠλοῦ. ὁ. stolidus, acuitur.
Ἥμων. ἥμονος. ὁ. iaculator, penacuit.
Ἡμῶν. γενικὴ. nostrum, anflectitur.
Ἥραιος. ἡραίου. ὁ. Heræus uir, antepenacuitur
Ἡραῖος. ἡραίου. ὁ. Iunonius, penanflectitur.
Ἡράκλεια. είας. ἡ. Heraclea mulier, & urbs.
Ἡρακλεία. ἡρακλείας. ἡ. herculea, penacuitur.
Ἡράκλειος. ἡρακλείου. ὁ. heraclius, antepenac.
Ἡρακλεῖος. ου. ὁ. herculeus, penanflectitur.
Ἡράκλεις. hercules, aduerbiũ iurandi, penultima acuitur.
Ἡρακλῆς. ἡρακλέος. ὁ. Hercules, anflectitur.
Ἥττων. ἥττονος. ὁ. minor, penacuitur.
Ἡττῶν. ἡττῶντος. ὁ. minuens, anflectitur.

Ἥττων.

ἧττον. ἐπίρρημα. minus, penanflectitur.
ἦχη. ἦχης. ἡ. fama, penacuitur.
ἦχι. ἐπίρρημα. ubi, quà, penanflectitur.

Θ.

Θαλάμαι. ἀι. lustra ferarum, penac.
Θαλαμαί. ἀι. templum Castoris & Pollucis, acuitur.
θάρσος. θάρσους. τὸ. audacia, penacuitur.
θράσος. θράσους. τὸ. temeritas, penacuitur.
θαλία. θαλίας. ἡ. conuiuium, festiuitas, penultima acuitur.
θάλεια. θαλείας. ἡ. celebritas, Thalia, antepenultima acuitur.
θαμβὸς. θαμβοῦ. ὁ. atronitus, acuitur.
θάμβος. θάμβεος. τὸ. pauor, stupor, penac.
θεά. θεᾶς. ἡ. dea, acuitur.
θία. θίας. ἡ. spectaculum, penacuitur.
θεοτόκος. θεοτόκου. ἡ. deum pariens, penac.
θεότοκος. θεοτόκου. ὁ. ex deo natus, antepenultima acuitur.
θέρμη. θέρμης. ἡ. calor, caliditas, penacuitur.
θερμή. θερμῆς. ἡ. calida, acuitur.
θέρμος. θέρμου. ὁ. lupinus, penacuitur.
θερμὸς. θερμοῦ. ὁ. calidus, acuitur.
θῆλυς. θήλεος. ἡ. fœmina, penanflectitur.
θηλύς. θηλύος. ἡ. papilla, acuitur.
θηρῶν. θηρῶντος. ὁ. uenans, anflectitur.
θήρων. θήρωνος. ὁ. Theron uir, penacuitur.
θόλος. θόλου. ὁ. testudo, & locus scripturarum Athenis, penacuitur.
θολὸς. θολοῦ. ὁ. turbidus, acuitur.
θύμος. θύμου. ὁ. cepa agrestis, penacuitur.
θυμὸς. θυμοῦ. ὁ. animus, furor, ira, desideriũ, acuitur.
θύρα. θύρας. ἡ. hostium, hoc est, lignũ ipsum.
θύραι. θυρῶν. ἀι. fores, hoc est, apertura.
θυρσὸς. θυρσοῦ. ὁ. thyrsus, acuitur.
θύρσος. θύρσου. ὁ. Thyrsus uir, penacuitur.

I.

Ἰᾶ. τῆς ἰᾶς. ἡ. una, acuitur.
Ἰά. τῆς. ἰᾶς. ἡ. uox, penacuitur.
ἱδρύμβος. ὁ. ἑδραζόμβος. sedens, antepenultima acuitur.
ἱδρυμένος. ἱδρυμένου. ὁ. firmatus, rectus, penultima acuitur.
ἰδέ. σύνθεσμος. &, acuitur.
ἴδε. τὸ ῥῆμα. uide, penacuitur.
ἰδού. ecce, acuitur.
ἰδοῦ. uide, anflectitur.
ἱέρων. ωνος. ὁ. proprium, penacuitur.
ἱερῶν. ἱερῶντος. ὁ. sacrificans, circunflectitur.
ἱκέτις. τῆς ἱκέτιδος. ἡ. supplicatrix, penacuit.
ἱκέτης. τῶ ἱκέτου. ὁ. supplicator, supplex, penac.
ἴνα. τῆς ἴνης. ἡ. occasus, penanflectitur.
ἵ᾽να. ut, penacuitur.
ἰνδὸς. τῶ ἰνδοῦ. ὁ. Indus, nomen gentile, acuit.
ἴνδος. τῶ ἴνδου. ὁ. fluuius Indiæ, penacuitur.
ἴον. ἴου. τὸ. uiola, penacuitur.
ἰὸν. ἰόντος. τὸ. iens, acuitur.
ἰπνὸς. τῶ ἰπνοῦ. ὁ. furnus, acuitur.
ἴπνος. τῶ ἴπνου. ὁ. laterna, penacuitur.
ἶρις. τῆς ἴριδος. ἡ. iris herba, penacuitur.
Ἶρις. δος. ἡ. Iris dea, penanflectitur quasi ἴερις.
ἱρὸς. ἱροῦ. ὁ. sacer, acuitur.
ἶρος. ἴρου. ὁ. προσαίτης. pauper, mendicus, penanflectitur.
ἵ᾽σπων. ἵσπωντος. ὁ. Hispon uir, penacuitur.
ἱσπὼν. ἱσπῶνος. τὸ περιεκτικὸν, acuitur.
ἰχθύς. τῶ ἰχθύος. ὁ. piscis, acuitur
Ἴχθυς. τῶ ἴχθυος. ὁ. uiri nomen, penacuitur.
ἰωνία. τῆς ἰωνίας. ἡ. Ionia regio, penacuitur.
ἰωνιά. τῆς ἰωνιᾶς. ἡ. uioletum, acuitur.
ἰῶν. ἰοῦντος. ὁ. plenus ueneno, anflectitur.
ἴων. ἴωνος. ὁ. proprium & gentile, penacuit.

K.

Καίνη. τῆς καίνης. ἡ. Cæna urbs, penac.
Καινὴ. τῆς καινῆς. ἡ. noua, acuitur.
Κακὴ. τῆς κακῆς. ἡ. mala, penacuitur.
Κάκη. τῆς κάκης. ὁ. Cace, penacuitur.
καθαιρῶν. οντος. delens, subuertens, anflectit.
καθαίρων. τῶ καθαίροντος. ὁ. purgans, penac.
Καλλισθένης. εος. ὁ. Callisthenes, penacuitur.
καλλισθενὴς. ἐος. ὁ. ἡ. potens, acuitur.
κάλον. κάλου. τὸ. lignum, penacuitur.
καλὸν. καλοῦ. τὸ. bonum, acuitur.
κάλλος. κάλλεος. τὸ. pulchritudo, penacuitur.
καλὸς. δι᾽ ἑνὸς λ. honestus, bonus, acuitur.
κάλως. κάλω. ὁ. funis, penacuitur.
καλῶς. ἐπίρρημα. bene, circunflectitur.
καμπὴ. καμπῆς. ἡ. flexura, curuamen, acuitur.
κάμπη. κάμπης. ἡ. bruchus, penacuitur.
κανθὸς. κανθοῦ. ὁ. angulus oculi, acuitur.
Κάνθος. κάνθου. ὁ. Canthus uir, penacuitur.
κέδρος. τῶ κέδρου. ὁ. fructus cedri, mascul.
κέδρος. τῆς κέδρου. ἡ. cedrus arbor, fœm.
κεῖνος. ἀντὶ τῶ ἐκεῖνος. ille, penanflectitur.
κενὸς. κενοῦ. ὁ. uacuus, acuitur.
Κήρ. τῆς κηρὸς. ἡ. Parca, mors, fors, acuitur.
κῆρ. τῶ κηρὸς. τὸ. cor, anima, anflectitur.
Κῆρος. κήρου. ὁ. Cerus fluuius Armeniæ, penanflectitur.
κηρὸς. κηροῦ. ὁ. cera, acuitur.
Κίρρα. κίρρας. ἡ. urbs, penacuitur.
κιρρὰ. κιρρᾶς. ἡ. ignea, penacuitur.

Κίων. κίονος. ὁ. columna, penacuitur.
Κιών. κιόντος. ὁ. iens, acuitur.
Κλεῖτος. τῷ κλείτεος. ὁ. Cletus, penanflectitur.
Κλειτὸς. τῷ κλειτῷ. ὁ. glorioſus, acuitur.
Κλειὼ. κλειόος. ἡ. Clio, muſa, acuitur
Κλείω. ῥῆμα. laudo, claudo, penacuitur.
Κλῆρος. κλήρου. ἡ. ſors, penanflectitur.
Κληρὸς. κληροῦ. ὁ. ſorte datus, electus, acuitur.
Κλῖσις. τῆς κλίσεως. ἡ. inclinatio ad dextram.
Κλίσις. ίσιος. ἡ. inclinatio totius exercitus.
Κλωθὼ. κλωθόος. ἡ. Clotho parca, acuitur.
Κλώθω. ῥῆμα. circumuoluo, penacuitur.
Κόμπος. τῷ κόμπῳ. ὁ. ſtridor, elatio, penacuit.
Κομπὸς. τῷ κομποῦ. ὁ. ſuperbus, acuitur.
Κονίς. τῆς κονίδος. ἡ. puluis, acuitur.
Κόνις. τῆς κόνιος. ἡ. lentes aut furfures capitis.
Κόρη. κόρης. ἡ. uirgo, puella, per unum ρ.
Κόῤῥη. ης. ἡ. caput cum collo, per duplex ρρ.
Κόρυς. τῆς κόρυος. ἡ. galea, penacuitur.
Κόρυς. τῷ κόρυος. ὁ. cimex, penacuitur.
Κόρωνος. τῷ κορώνου. ὁ. coronus mons, acuit.
Κορωνὸς. κορωνοῦ. ὁ. angulus, acuitur.
Κυρικὸς. τῷ. κουρικοῦ. ὁ. tonſorius, uas ligneũ.
Κούριος. τῷ κουρίου. ὁ. emporiũ, antepenac.
Κύριον. τῷ κουρίῳ. τὸ. ciuitas Cypri, penac.
Κυρεῖον. τῷ κουρείῳ. τὸ. tonſtrina, anflectitur.
Κρὴς. ὁ κρητὸς. ὁ. Cres, id eſt, Cretenſis, acuit.
Κρῆας. ἀντὶ τῷ κρίας, κατὰ συναίρεσιν. caro, anflectitur.
Κρίνω. ἐνεσῶ. iudico, penacuitur.
Κρινῶ. μέλλων. iudicabo, penanflectitur.
Κρίνων. τῷ κρίνοντος. ὁ. iudicans, penacuitur.
Κρινὸν. ὁ κρινῶνος. ὁ. liliarium, acuitur.
Κριὸς. τῷ κριοῦ. ὁ. aries, acuitur.
Κρῖος. τῷ κρίου. ὁ. Crius uir, penanflectitur.
Κρότων. κρότωνος. ὁ. ἡ. muſca canina, uel ciuitas, penacuitur.
Κροτῶν. τῷ κροτῶντος. ὁ. plaudens, anflectitur.
Κύδος. τῷ κύδου. conuicium, penacuitur.
Κῦδος. τῷ κύδους. gloria, penanflectitur.
Κυκίω. miſceo, turbo, penacuitur.
Κυκεῶ τὸν, ἀντὶ κυκεῶνα. potio ex multis herbis, anflectitur.
Κυνώπης. τῷ κυνώπη. ὁ. inuerecundus, penultima acuitur.
Κυνῶπις. τῆς κυνώπιδος. ἡ. inuerecunda, penanflectitur.
Κυπάριωος. τῷ κυπαρίωου. ὁ. Cyparisſus puer, antepenultima acuitur.
Κυπάριωος. τῆς κυπαρίωου. ἡ. cypreſſus arbor, antepenultima acuitur.
Κῦρος. ὁ κύρου. ὁ. Cyrus uir, penanflectitur.
Κῦρος. ὁ κύρεος. τὸ. authoritas, dominium, penanflectitur.
Κύριος. τῷ κυρίου. ὁ. dominus, antepenacuit.
Κυριὸς. τῷ κυριοῦ. ὁ. nomen loci, acuitur.
Κυρτὸς. ὁ κυρτῷ. ὁ. gibboſus, acuitur.
Κύρτος. τῷ κύρτου. ὁ. uas piſcatorium, penac.
Κυφὸς. τῷ κυφοῦ. ὁ. gibboſus, acuitur.
Κῦφος. τῷ κύφου. ὁ. urbs Theſſaliæ, penanflectitur.
Κύων. κύνος. ὁ. ἡ. canis, penacuitur.
Κυῶν. κυοῦντος. ὁ. prægnans, anflectitur.

Λ.

Λαβὲ. ἁπλῶς. accipe, acuitur
Λάβε. κοινῶς. accipe, penacuitur.
Λάβη. λάβης. ἡ. excuſatio, penacuitur.
Λαβὴ. λαβῆς. ἡ. capulus, anſa, acuitur.
Λαβρὸς. λαβροῦ. ὁ. abundans, acuitur.
Λάβρος. λάβρου. ὁ. mediocris, uehemens, penultima acuitur.
Λᾶγος. λάγου. ὁ. Ptolomei pater, penultima anflexa.
Λαγὸς. λαγοῦ. ὁ. lepus, acuitur.
Λάκων. λάκωνος. ὁ. Lacon gentile, penacuit.
Λακὼν. λακόντος. ὁ. ſortitus, acuitur.
Λάθων. λάθωνος. ὁ. Lathon fluuius, penac.
Λαθὼν. λαθόντος. qui latuit, acuitur.
Λάμπρα. ας. ἡ. Lampra urbs, penacuitur.
Λαμπρὰ. λαμπρᾶς. ἡ. ſplendida, acuitur.
Λάος. λάου. ὁ. lapis penacuitur.
Λαὸς. λαοῦ. ὁ. plebs, populus, acuitur.
Λαρὸς. λαροῦ. ὁ. dulcis, acuitur.
Λάρος. λάρου. ὁ. larus auis, penacuitur.
Λάχος. διὰ τῷ ο μικροῦ. ſors, penacuitur.
Λάχως. διὰ τῷ ω μεγάλου. quaſi, penacuitur.
Λεκυθοπώλης. λεκυθοπώλου. ὁ. uenditor legumiſnum, penacuitur.
Λεκυθόπωλις. λεκυθοπώλιδος. ἡ. uenditrix legu minum, antepenacuitur.
Λέπας. τῷ λέπατος. τὸ. promontorium, penac.
Λεπὰς. τῆς λεπάδος. ἡ. genus oſtrei, acuitur.
Λέπτη. λέπτης. ἡ. Lepte urbs, penacuitur.
Λεπτὴ. λεπτῆς. ἡ. tenuis, acuitur.
Λευκὴ. λευκῆς. ἡ. alba, acuitur.
Λεύκη. λεύκης. ἡ. arbor quæ populus dicit, penultima acuitur.
Λεύκων. λεύκωνος. ὁ. Leucon uir, penacuitur.
Λευκῶν. λευκῶντος. ὁ. albificans, anflectitur.
Λῆμμα. τῷ λήμματος. quæſtus ſeu captio.
Λῆμα. τῷ λήματος. ſpacium ſeu fortuna.
Λήναιος. ληναίου. ὁ. Lenæus uir, antepenac.
Ληναῖος. αίου. Lenæus Bacchus, penanflect.
Λητργεῖν. διὰ τῷ η. populo miniſtrare.

Λιπερῶ. διὰ τῦ ι. maledicere.
Λίγυς. λίγυος. ὁ. Ligur, penacuitur.
Λιγύς. λιγύος. ὁ. ſtridulus, canorus, acuit.
Λιθότομος. τόμου. ὁ. inciſus è petra, antepen.
Λιθοτόμος. λιθοτόμυ. ὁ. lapicida, penacuitur.
Λιπάρα. ας. ἡ. Lipara inſula, penacuit.
Λιπαρά. λιπαρᾶς. ἡ. pinguis, acuitur.
Λίς. λίος. ὁ. leo, acuitur.
Λίς. λιτός. ὁ. pannus lineus, acuitur.
Λόγιον. ίου. τὸ. oraculum, antepenacuit.
Λογεῖον. λογείου. τὸ. pulpitum, penanflectit.
Λυσίας. ου. ὁ. Lyſias uir, penacuitur.
Λυσιᾶς. λυσιάδος. ἡ. Lyſias mulier, acuitur.
Λύσις. λύσιος. ἡ. ſolutio, penacuitur.
Λυσίς. λυσίος. ὁ. Lyſis uir, acuitur.
Λῶτος. λώτου. ὁ. Lotus uir, penanflectitur.
Λωτός. οῦ. τὸ. lotus herba, & arbor, acuit.

M.

Μάκρον. μάκρου. promontorium Siciliæ, penacuitur.
Μακρόν. μακροῦ. τὸ. longum, acuitur.
Μείων. μείονος. ὁ. minor, penacuitur.
Μειῶν. μειοῦντος. ὁ. minuens, anflectitur.
Μελιτίνη. τῆς μελιτίνης. ἡ. Melitina mulier, penacuitur.
Μελιτινή. τῆς μελιτινῆς. gentile nomen, acuit.
Μενοικής. τῦ μηνοικέος. ὁ. ἡ. placabilis, demulcens, acuitur.
Μενοίκης. τῦ. ήκεος. ὁ. ἡ. facile cedens, penac.
Μένω. ἐνεστός. maneo, penacuitur.
Μενῶ. μέλλων. manebo, futurum.
Μηδίκη. τῆς μηδίκης. ἡ. medica herba, penac.
Μηδική. τῆς μηδικῆς. ἡ. Medica regio, acuit.
Μῆδος. τῦ μήδου. ὁ. medus, penanflectit.
Μῆδος. τῦ μήδεος. τὸ. cura, conſilium, penanfl.
Μισήτη. ἡ. libidinoſa, penacuitur.
Μισητή. ἡ. odibilis, acuitur.
Μόνη. μόνης. ἡ. ſola, penacuitur.
Μονή. μονῆς. ἡ. manſio, acuitur.
Μοχθηρός. οῦ. ὁ. laborioſus, acuitur.
Μοχθῆρος. ου. ὁ. difficilis, penanflectitur.
Μύλλος. μύλλου. ὁ. Myllus uir, penacuitur.
Μυλλός. μυλλοῦ. ὁ. ſtrabo, acuitur.
Μυρία. τῶν μυρίων. τὰ. infinita, penacuitur.
Μύρια. τῶν μυρίων. τὰ. decē millia, antepenac.
Μύριοι. decies mille, antepenacuitur.
Μυρίοι. innumeri, penacuitur.
Μύρων. τῦ μύρωνος. ὁ. Myron uir, penacuit.
Μυρῶν. τῦ μυρῶντος. ὁ. redolens, anflectitur.
Μύω. τὸ καμμύω. claudo oculos, penacuitur.
Μυῶ. τὸ διδάσκω. doceo proprie ſacra, circunflectitur.

Νάρκισσος. τῦ. ίσυ. ὁ. Narciſſus puer, antepenacuitur.
Νάρκισσος. τῆς. ίσου. ἡ. narciſſus arbor, antepe
Νεός. νεοῦ. ἡ. nouale, campus, acuit. (nac.
Νέος. τῦ νέου. ὁ. nouus, iuuenis, antepenac.
Νίκων. τῦ νίκωνος. ὁ. Nicon uir, penacuitur.
Νικῶν. τῦ νικῶντος. ὁ. uincens, anflectitur.
Νόμαιον. τῦ νομαίυ. τὸ. legitimū, antepenac.
Νομᾶιον. τῦ νομαίου. τὸ. paſcuale, penanflect.
Νόμος. τῦ νόμου. ὁ. lex, penacuitur.
Νομὸς. οῦ. ὁ. paſcuum, regio, plaga, acuitur.
Νύμφιος. τῦ νυμφίου. ὁ. ſponſalis, antepenac.
Νυμφίος. τῦ νυμφίου. ὁ. ſponſus, penacuitur.
Νῦν. de præſenti, præterito, & futuro.
Νυνί. de præſenti tantum.

Ξ.

Ξάνθος. τῦ ξάνθου. ὁ. xanthus fluuius, & uiri nomen, penacuitur.
Ξανθὸς. τῦ ξανθοῦ. ὁ. flauus, acuitur.
Ξάνθη. τῆς ξάνθης. ἡ. Xanthe mulier, penac.
Ξανθή. τῆς ξανθῆς. ἡ. flaua, acuitur.
Ξένων. τ ξένωνος. ὁ. Xenon uir, penacuitur.
Ξενὼν. τ ξενῶνος. ὁ. hoſpitium, acuitur.

O.

Οἰκεῖοι. οί. per affinitatem domeſtici.
Οἰκῆες. οί. domeſtici quiuis.
Οἶμος. ὁ. uia, maſculinum.
Οἰμή. ἡ. cantilena, fœmininum.
Ὄκνος. ὄκνου. ὁ. piger, penacuitur.
Ὀκνὸς. ὀκνοῦ. ὁ. cunctatio, pigritia, acuitur.
Ὅλος. τῦ ὅλου. totus, penacuitur.
Ὁλὸς. τῦ ὁλοῦ. ὁ. atramentū ſepiæ, acuitur.
Ὅμως. tamen, penacuitur.
Ὁμῶς. ſimul, ſimiliter, anflectitur.
Ὄν. ψιλούμενον. ens, acuitur & attenuatur.
Ὅν. δασυνόμενον. quem, aſpiratur.
Ὄναρ. ἐπιῤῥηματικῶς. inſomnis, penacuitur.
Ὄναρ. ὄναρος. τὸ. ſomnium, penacuitur.
Ὀξύς. διὰ τῦ υ. acutus, uelox, acuitur.
Ὀξίς. διὰ τῦ ι. uas acetarium.
Ὅπη. ἐπιῤῥήματα. ubi quò, aſpiratur & penac.
Ὀπή. ῆς. ἡ. foramen, ſine aſpiratione, acuitur.
Ὅπως. διὰ τῦ ω μεγάλυ. quomodo, ut, penac.
Ὀπὸς. ὀποῦ. ὁ. ſuccus, acuitur.
Ὄρθος. τῦ ὄρθου. ὁ Orthus uir, penacuitur.
Ὀρθὸς. τῦ ὀρθοῦ. ὁ. rectus, acuitur.
Ὅρμος. ὅρμου. ὁ. portus artificialis, penacuit.
Ὁρμὸς. ὁρμοῦ. ὁ. monile, acuitur.
Ὄρος. ὄρου. ὁ. ſine aſpiratione, mons, acuitur.
Ὅρος. ὅρου. ὁ. cū aſpiratione, terminus, acuit.
Ὀρὸς. τῦ ὀροῦ. ὁ. ſerum, acuitur.
Ὄσσα. Oſſa mons Theſſaliæ.

ὄνα. uox, fama.
οὗ δασυνόμενον. cuius & ubi, anflectitur.
οὔ. ψιλουμένον. non, acuitur.
οὐδέν. nihil, perfectum eſt.
οὐθέν. ne unum quidem, imperfectum.
οὐκοῦν. igitur, circunflectitur.
οὔκουν. non, nequaquàm, penacuitur.
οὐρά. οὐρᾶς. ἡ. cauda, acuitur.
οὖρα. οὔρας. ἡ. impetus, penanflectitur.
οὐρός. οὐροῦ. ὁ. nauale, acuitur.
οὖρος. ους. τὸ. terminus, penanflectitur.
οὖρος. οὖρε. ὁ. uentus ſecundus, penanflect.
οὖρος. τὸ. urina, penanflectitur.
οὕτω. demonſtratiuum & relatiuum.
οὑτοσί. demonſtratiuum ſolum.
οὕτω. διὰ τοῦ ο μικροῦ. hic, penanflectit.
οὕτως. διὰ τοῦ ω μεγάλου. ſic, penacuitur.

Π.

Παίδευσις. diſciplina.
Παιδεία. eruditio.
Παιδιά. τῆς παιδιᾶς. ἡ. ludus, acuitur.
Παιδία. τῶν παιδίων. τὰ. pueri, per αι.
Πεδία. τῶν πεδίων. τὰ. campi, per ε.
Παιών. τοῦ παιῶνος. ὁ. Apollo, acuitur.
Παίων. τοῦ παίωνος. ὁ. Peon, metri genus, penultima acuta.
Παλλάς. τῆς παλλάδος. ἡ. Minerua, acuitur.
Πάλλας. τοῦ πάλλαντος. ὁ. Pallas gigas, penultima acuta.
Πᾶν. τοῦ παντός. τὸ. omne, circunflectitur.
Πάν. τοῦ πανός. ὁ. Pan deus paſtorum, acuit.
Πανταχῆ. διὰ τοῦ η. ubiq.
Πανταχοῖ. διὰ τοῦ οι. quocunq.
Πάρα. ἀντὶ τοῦ πάρεσι. adeſt & adſunt, penultima acuta.
Παρά. apud, ab, præter, acuitur.
Παρακοίτης. παρακοίτου. ὁ. maritus, penacuit.
Παράκοιτις. κοίτιος. ἡ. uxor, antepenacuitur.
Παράῤῥητος. διὰ δύο ρρ. ὁ. dictus, antepenac.
Παραρρητός. διὰ ἑνὸς ρ. ὁ. ſupplicabilis, acuitur.
Παρειάς. τῆς παρειάδος. ἡ. maxilla, acuitur.
Παρείας. τοῦ παρείου. ὁ. pareas ſerpens, penac.
Πάρειμι. adſum, antepenacuitur.
Παρεῖμι. accedo, penanflectitur.
Παρθενίκη. τῆς παρθενίκης. ἡ. Parthenice mulier, penultima acuta.
Παρθενική. κῆς. ἡ. uirgo, acuitur.
Πάσασθαι. α producto, poſſidere.
Πάσασθαι. α correpto, guſtare.
Πατρόκτονος. τόνου. ὁ. occiſus à patre, antepenacuitur.
Πατροκτόνος. τόνου. ὁ. parricida, penacuitur.
Πατρῷος. τοῦ πατρῴου. ὁ. paternus, penanflect.
Πατρωός. τοῦ ωοῦ. uitricus, acuitur.
Πειθώ. τῆς πειθόος. ἡ. perſuaſio, acuitur.
Πείθω. μ. πείσω. ω. εκα. ſuadeo, penacuitur.
Πείρων. τοῦ πείροντος. ὁ. tranans, penacuitur.
Περῶν. περῶντος. ὁ. experiens, anflectitur.
Πελίας. τοῦ πελίου. ὁ. Pelias uir, penacuitur.
Πελιάς. άδος. ἡ. columbæ genus. acuitur.
Πέρι. ultra, penacuitur.
Περί. de, & circum, acuitur.
Πευκαῖος. τοῦ πευκαίου. ὁ. Peuceus, gentile, penanflectitur.
Πεύκιος. ι. ὁ. quod ex picea arbore fit, penultima acuitur.
Πεινῶν. τοῦ πεινῶντος. ὁ. eſuriens, anflectitur.
Πίνων. τοῦ πίνοντος. ὁ. bibens, penacuitur.
Πλείων. τοῦ πλείονος. ὁ. comparatiuũ, penac.
Πλεών. τοῦ πλεόνος. ὁ. annus, acuitur.
Πλούτων. πλούτωνος. ὁ. Pluton deus, penac.
Πλουτῶν. πλουτῶντος. ὁ. diteſcens, ult. anflexa.
Ποῖα. τῆς ποίας. ἡ. qualis interrogatiue, penan flectitur.
Ποιά. τῆς ποιᾶς. ἡ. quædam infinite, acuitur.
Ποῖος. τοῦ ποίου. ὁ. qualis interrogatiue, penan flectitur.
Ποιός. τοῦ ποιοῦ. ὁ. quidam infinite, acuitur.
Πολέμων. τοῦ πολέμωνος. ὁ. Polemon uir, penacuitur.
Πολεμῶν. τοῦ πολεμῶντος. ὁ. bellans, anflectit.
Πόνηρος. τοῦ πονήρου. ὁ. agricola, antepenac.
Πονηρός. τοῦ πονηροῦ. ὁ. prauus, antepenacuit.
Πότε. quando, penacuitur.
Ποτέ. aliquando, acuitur.
Πότος. ότου. ὁ. potus, conuiuium, penacuitur.
Ποτός. οῦ. ὁ. potulentus, potabilis, acuitur.
Πρασία. σίας. ἡ. urbs Peloponeſi, penacuitur.
Πρασιά. τῆς πρασιᾶς. ἡ. areola, ſulcus, acuitur.
Πρίν. ἐπὶ ῥήματι. prius, antea, acuitur.
Πρίν. πρινός. ἡ. arbuſtum, acuitur.
Πρυτάνεια. τὰ. precium ſtatutum, magiſtratus Athenienſium.
Πρυτανεία. ἡ. tempus magiſtratus Athen.
Πρυτάνης. διὰ τοῦ η. præfectus, adminiſtrator, penultima acuta.
Πρύτανις. πρυτάνιος. ἡ. prouidentia.
Πρωτόγονος. τοῦ πρωτογόνου. ὁ. primogenitus, antepenacuitur.
Πρωτογόνος. τοῦ πρωτογόνου. ὁ. primo enixa, penultima acuta.
Πρῶτος. πρώτη. ὁ. primus, penanflectitur.
Πρωτός. πρωτοῦ. ὁ. fortunæ ſubiectus, acuitur.
Πρωΐα. manè, penacuitur.

πρωΐα. ας.ἡ. matutina hora, penacuitur.
πρωτότοκος. πρωτοτόκου. ὁ.ἡ. primogenitus, antepenultima acuitur.
πρωτοτόκος. πρωτοτόκου. ἡ. primo enixa, penultima acuitur.
πτύχη. πτύχης. ἡ. plicatio, penacuitur.
πτυχή. πτυχῆς. ἡ. concauitas uallis, acuitur.
πυγμή. πυγμῆς. ἡ. ceſtus, acuitur.
πυγμῇ. crebro, ultima circunflexa.
πυθών. ἡ. loci nomen, acuitur.
πύθων. ὁ. Python ſerpens, penacuitur.
πύλαιος. α. ὁ. Pylæus, antepenacuitur.
πυλαῖος. α.ὁ.Mercurius, penanflectitur.
πύλη. πύλης. ἡ. porta, penacuitur.
πυλίς. πυλίδος. ἡ. portula, acuitur.
πυῤῥός. πυῤῥοῦ. ὁ. fuluus, acuitur.
πύῤῥο,. πύῤῥ α. ὁ. penacuitur.

P.

Ῥ'Ακκος. διὰ δύο κκ. naris cadi.
Ῥάκος, διὰ ἑνὸς κ. ueſtis attrita.
Ῥίπη. τῆς ῥίπης. ἡ. Rhipe urbs, penacuitur.
Ῥιπή. τῆς ῥιπῆς. ἡ. flatus uenti, acuitur.
Ῥινή. ῥινῆς. ἡ. lima, acuitu .
Ῥίνη. ῥίνης. ἡ. rhina piſcis, penacuitur.
Ῥίγιον. ῥιγίου. τὸ. oneroſum, antepenacuitur.
Ῥιγεῖον. ῥιγείου. τὸ. pannus ad cooperiendum, penanflectitur.
Ῥέα. ῥέας. ἡ. Rhea, pro ῥέα.
Ῥᾳδίως. facilè, aduerbium.
Ῥοιά. διὰ τοῦ ι. malus punica.
Ῥόα. τῆς ῥόας. malum punicum.
Ῥόδιος. τοῦ ῥοδίου. ὁ. Rhodienſis, antepenac.
Ῥόδιος. τοῦ ῥοδιοῦ. ὁ. Rhodius fluuius.
Ῥοδών. ῥοδῶνος. ὁ. roſetum, acuitur.
Ῥόδων. ῥόδονος. ὁ. proprium uiri, penacuitur.
Ῥύμβος. υ. ὁ. Rhymbus, turbo, penac.
Ῥυμβός. ῥυμβοῦ. ὁ. impetus, turbo, acuitur.

Σ.

Σ'Ακκος. διὰ δύο κκ. ſaccus, cilicium.
Σάκος. διὲνὸς κ. ſcutum, acuitur.
Σάρων. σάρωνος. ὁ. deus marinus, penacuitur
Σαρῶν. σαρῶντος. ὁ. uerrens, anflectitur.
Σαρικὴ. σαρικῆς. ἡ. gentile nomen, acuitur.
Σαρίκη. ης. ἡ. proprium mulieris, penacuit.
Σάνων. σάνωνος. ὁ. proprium uiri, penac.
Σανῶν. σανῶντος. ὁ. lædens, circunflectitur.
Σίμων. σίμωνος. ὁ. Simo, penacuitur.
Σιμῶν. σιμῶντος. ὁ. impendens, anflectitur.
Σίγλος. σιγλου. ὁ. ſigelus, narciſſus, antepenultima acuitur.
Σιγλός. σιγλοῦ. ὁ. taciturnus, acuitur.
Σίμος. σίμου. ὁ. ſimus piſcis, penacuitur.
Σιμός. σιμοῦ. ὁ. ſimus, acuitur.
Σιγή. σιγῆς. ἡ. ſilentium, acuitur.
Σιγῇ. ἐπίῤῥημα. tacitè, anflectitur.
Σίδηρος. σιδήρου. ὁ. ferrum, antepenacuitur.
Σιδηρός. σιδηροῦ. ὁ. ferreus, acuitur.
Σίτος. σίτου. ὁ. frumentum, anflectitur.
Σιτός. σιτοῦ. ὁ. eſculentus, acuitur.
Σκαφή. σκαφῆς. ἡ. effoſſio, acuitur.
Σκάφη. σκάφης. ἡ. peluis, ſcapha, penacuitur.
Σκότιος. σκοτίου. ὁ. natus ex rapta, antepenultima acuitur.
Σκοτίος. σκοτίου. ὁ. Scotius uiri nomen, penultima acuitur.
Σπάρτη. σπάρτης. ἡ. filum, rubrica carpentariȝ, penacuitur.
Σπαρτή. σπαρτῆς. ἡ. ſeminata, acuitur.
Σπάρτος. σπάρτου. ὁ. ſpartus. penacuitur.
Σπαρτός. σπαρτῶ. ὁ. ſeminatus, acuitur.
Σπουδή. σπουδῆς. ἡ. ſtudium, acuitur.
Σπουδῇ. ἐπίῤῥημα. uix, cum labore, anflectitur.
Στάχυς. βραχέως. ſpica, ſingulariter.
Στάχυς. ἐκτεζαμένως. ſpicæ, pluraliter.
Σταφυλή. uua, acuitur.
Σταφύλη. perpendiculum, penacuitur.
Στύραξ. ὁ. lignum iaculi, penacuitur.
Στύραξ. ἡ. odoris genus, penacuitur.
Στένων. ἡ στενάζων. ὁ. ſuſpirans, penacuitur.
Στενῶν. ὁ στενοχωρίων. ὁ. frequentans, anflect.
Στίλβων. στίλβοντος. τὸ. ſplendidum, penac.
Στιλβόν. στιλβοῦ. τὸ. laſciuè nutritum, acuitur.
Στρατειά. στρατείας. turba, acuitur.
Στρατεία. στρατείας. ἡ. dignitas, penac.
Σύνεργος. συνέργου. ὁ. in re quapiam cooperãs, acuitur.
Συνεργός. συνεργοῦ. ὁ. adiutor, acuitur.
Σύν. προθεσις. cum, acuitur.
Σῦν. αἰτιατικὴ. ſuem, anflectitur.
Σφόδρα. ἐπίῤῥημα. ualde, penacuitur.
Σφοδρά. σφοδρᾶς. ἡ. uehemens, acuitur.
Σχέδιος. σχεδίου. ὁ. frugalis, antepenacuitur.
Σχεδιός. σχεδιοῦ. ὁ. propriũ nomen, acuitur.
Σχισός. σχισοῦ. ὁ. ueſtis muliebris, acuitur.
Σχισαί. αἱ. calciamenta, acuitur.
Σχολή. σχολῆς. ἡ. ocium, aut ſchola, acuitur.
Σχολῇ. ἐπίῤῥημα. uix, pedetentim, anflectit.

T.

Τ'Αρσος. τάρσου. ἡ. tarſus in Cilicia urbs, penultima acuitur.
Ταρσός. ταρσοῦ. ὁ. ordo remigantiũ, acuitur.
Ταυρόκτονος. ὁ. à tauro cæſus, antepenac.
Ταυροκτόνος. qui taurũ occidit, penacuitur.
Τιός. τιοῦ. ὁ. tuus, acuitur.

Τέος. τέου. ὁ. aliquis, penacuitur.
Τεῦκρος. ὁ. Teucer proprium, penanflectit.
Τευκρός. τευκροῦ. ὁ. troianus, acuitur.
Τηλεσκόπος. ὁπ. ὁ. longe aſpiciens, penac.
Τηλέσκοπος. ὁπ. longe uiſus, antepenacuit.
Τίμων. τίμωνος. ὁ. Timo uiri nomen, penac.
Τιμῶν. τιμῶντ. ὁ. honorans, anflectitur.
Τίνες. qui interrogatiuè, penacuitur.
Τινές. aliqui, qui infinite, acuitur.
Τόμος. τόμου. ὁ. charta, penacuitur.
Τομός. τομοῦ. ὁ. inciſus, acuitur.
Τριέτ. triennio, antepenacuitur.
Τριετές. triennale, acuitur.
Τριτῶν. τριτῶνος. ὁ. tertio faciens, anflectitur.
Τρίτων. τριτῶν. horum trium, penacuitur.
Τρυφῶν. τρυφῶντ. ὁ. triumphans, circunflect.
Τρύφων. τρύφωνος. ὁ. Trypho, uiri nomen.
Τρεῖς. οἱ ἡ ἄ. hi & hæ tres, anflectitur.
Τρίς. ter, acuitur.
Τροχός. τροχοῦ. ὁ. reuolutio, rota, acuitur.
Τρόχος. τρόχ. ὁ. curſus, penultima acuta.
Τρυγητός. οῦ. ὁ. uindemiæ tempus, acuitur.
Τρύγητ. τρυγήτ. ὁ. uindemia, id eſt, uua, antepenultima acuitur.
Τῦρος. τύρ. ὁ. urbs Phœniſſa, pananflectit.
Τυρός. τυροῦ. ὁ. caſeus, acuitur.
Τύχων. ὁ. παρὰ τὸν ἀφροδίτην θεός. deus.
Τυχών. τυχῶντ. ὁ. qui contigit, acuitur.

Φ.

Φανός. φανοῦ. ὁ. clarus, laterna, acuitur.
Φάνος. φάν. ὁ. uiri nomen, penacuit.
Φάρος. φάρ. ἡ. inſula, penacuitur.
Φᾶρος. φάρεος. τὸ. tunica, ueſtis, penanflectit.
Φαῖδρος. φαίδρ. ὁ. Phædrus Platonis, penanflectitur.
Φαιδρός. φαιδροῦ. ὁ. clarus, alacer, acuitur.
Φαιά. φαιᾶς. ἡ. fuſca, acuitur.
Φᾶια. φαίας. ἡ. urbis nomen, penanflectitur.
Φάσις. φάσιος. ἡ. fama, dictio, penacuitur.
Φᾶσις. φάσιος. ὁ. Phaſis fluuius, penanflect.
Φιλητής. φιλητοῦ. ὁ. amator, acuitur.
Φιλήτης. φιλήτ. ὁ. fur, deceptor, penacuitur.
Φίλων. φίλωνος. ὁ. Philo, penacuitur.
Φιλῶν. φιλῶντ. ὁ. amans, circunflectitur.
Φόρος. φόρου. ὁ. tributum, penacuitur.
Φορός. φοροῦ. ὁ. uentus proſper, acuitur.
Φυλακή. φυλακῆς. ἡ. cuſtodia, acuitur.
Φυλάκη. άκης. ἡ. urbs Theſſaliæ, penacuitur.
Φῦλον. δι ἑνὸς λ. τὸ. genus, gens, penanflect.
Φύλλον. διὰ δύο λλ. τὸ. folium, penacuitur.
Φῶς. φωτός. τὸ. lux, circunflectitur.
Φώς. φῶντ. ὁ. uir acuitur.

X.

Χάραξ. κος. ἡ. uallus in uineis, penac.
Χάραξ. ακος. ὁ. uallum in bello, penac.
Χαρίπων. χαρίπωνος. ὁ. nomen proprium, & genitiuus pluralis, circunflectitur.
Χαριτῶν. χαριτῶντ. ὁ. gratificans, circunflect.
Χάριεν. ἀντὶ τοῦ χαριέντως. gratioſe.
Χαρίεν. χαρίεντ. τὸ. gratioſum, penacuitur.
Χάλκη. χάλκης. ἡ. nomen inſulæ, penacuitur.
Χαλκῆ. χαλκῆς. ἡ. ærea, circunflectitur.
Χαλκιδίκη. δίκης. ἡ. urbis nomen, penacuitur.
Χαλκιδική. κῆς. ἡ. Chalcidica patrium, acuit.
Χίπων. χίπωνος. ἡ. urbis nomen, penacuitur.
Χιτών. χιτῶνος. ἡ. ueſtis, acuitur.
Χίλων. χίλωνος. proprium, Chilo, penacuit.
Χιλῶν. χιλοῦντ. ὁ. participium, circunflect.
Χεῖλος. χείλεος. τὸ. labrum, penacuitur.
Χιλός. διὰ τοῦ ι. cibus, acuitur.
Χία. χίας. ἡ. Chia, patrium nomen, penac.
Χιά. χιᾶς. ἡ. ſerpentis domus, acuitur.
Χλαμύς. τῆς χλαμύδος. ἡ. ueſtis purpurea.
Χλανίς. τῆς χλανίδος. ἡ. ueſtis militaris, acuit.
Χρόα. ἄνευ τοῦ ι. color, penacuitur.
Χροιά. διὰ τοῦ οι. color, acuitur.
Χόα. τῆς χόας. feſtum quoddam, penacuitur.
Χοά. τῆς χοᾶς. ἡ. genus menſuræ, acuitur.
Χρέων. fatale decretum, penacuitur.
Χρεών. τὸ χρεῶ. τὸ. debitum, opportunum, acuitur.
Χρηστός. χρηστοῦ. ὁ. bonus, utilis, acuitur.
Χρῆστος. χρήστου. ὁ. Chreſtus uiri nomen.

Ψ.

Ψάλλω. ἐνεστῶς. διὰ δύο λλ. canto, penultima acuitur.
Ψαλῶ. μέλλων, δι ἑνὸς λ. cantabo, anflectitur.
Ψύχρος. ψύχρ. ἡ. Pſychrus fluuius, penac.
Ψυχρός. ψυχροῦ. ὁ. frigidus, acuitur.

Ω.

Ὦμος. ὦμ. ὁ. humerus, penanflectit.
Ὠμός. ὠμοῦ. ὁ. crudus, crudelis, acuit.
Ὦχρος. ὤχρ. ὁ. pallor, penanflectitur.
Ὠχρός. ὠχροῦ. ὁ. pallidus, acuitur.
Ὦ. ὁ, aduerbium uocandi, circunflectitur.
Ὤ. heu, acuitur.
Ὥρα. ὥρας. pulchritudo, hora, aſpiratur.
Ὧρα. ὥρας. cura, attenuatur.

FINIS DICTIONVM QVAE DIFFERVNT SIGNIFICATV.

ΑΜΜΩΝΙΟΥ ΠΕΡΙ ΟΜΟΙΩΝ ΚΑΙ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΛΕΞΕΩΝ.

Βαξ καὶ ἀβάκιον διαφέρει. ἄβαξ μὲν γὰρ ἐφ' οὗ τὰ πράγματα παρατιθέασιν. ἀβάκιον δὲ ἐφ' οὗ ψηφίζουσιν.

Ἀβέβηλα καὶ βέβηλα διαφέρουσιν, ἄμφω ἐπ' ἀγαθῶν λαμβανόμενα. ἀβέβηλα μὲν τὰ ἱερά, καὶ ἄθυτα, καὶ μὴ βάσιμα. βέβηλα δὲ τὰ ὅσια μὲν οὐχ ἱερὰ δέ, οἷον βάσιμα ὄντα. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις τῷ βεβήλου τὸν ἐναντιότατον ἔχει τρόπον τοῦ ἀβεβήλου διαφοράν.

Ἄγγελος, καὶ ἐξάγγελος καὶ αὐτάγγελος διαφέρουσιν. ἄγγελος μὲν γὰρ πᾶς ὁ ἀγγέλλων τὰ ἔξωθεν. ἐξάγγελος δὲ, ὁ τὰ ἔνδοθεν τοῖς ἔξω διαγγέλλων, ὃν Θουκυδίδης διάγγελλον. ἦσαν γάρ τινες τῷ νικᾶν διάγγελοι. αὐτάγγελος δὲ ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ διαγγέλλων, καὶ μὴ ὑφ' ἑτέρου.

Ἄγειν καὶ φέρειν διαφέρει. ἄγεται μὲν τὰ ἔμψυχα, φέρεται δὲ τὰ ἄψυχα.

οἶδ' ἦγον ἔφερον δ' εὐήνορα οἶνον.

Ἀγχιστεῖς καὶ συγγενεῖς καὶ οἰκεῖοι διαφέρουσιν. ἀγχιστεῖς μὲν γὰρ οἷς ἐπιβάντες ἐκ τοῦ γένους ἀποβάνη, συγχωρεῖ ὁ νόμος ἀντιποιεῖσθαι τῶν τοιούτων δικαίων. συγγενεῖς δὲ οἱ ὄντως ἐκ τοῦ αὐτοῦ γένους, οὐ καλούμενοι δὲ ὑπὸ τῶν νόμων ὅσοι τὰ ἀγχιστικὰ δίκαια. οἰκεῖοι δὲ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν ἐπιμιχθέντων τῷ οἴκῳ.

Ἀγροῖκος καὶ ἄγροικος διαφέρει, προπερισπωμένως μὲν ὁ ἐν ἀγρῷ κατοικῶν. προπαροξυτόνως δὲ ὁ σκαιὸς τοὺς τρόπους.

Ἄγριος, καὶ ἀγρεῖος διαφέρει. ἄγριος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὠμὸς. ἀγρεῖος δὲ ὁ ἀγροῖκος.

Ἀγνοεῖν καὶ ἀμφαγνοεῖν διαφέρει. ἀγνοεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ καθόλου μηδὲν εἰδέναι. ἀμφαγνοεῖν δὲ τὸ ἐνίοτε ἐπιδιαζάμενον.

Ἀγωνοθέται μὲν ὅσοι τῶν σκηνῶν λέγονται, ἀθλοθέται δὲ ὅσοι τῶν γυμνικῶν.

Ἀγρονόμος, ἐὰν μὲν παροξύνωμεν, ἐστὶ ὁ ἐν ἀγροῖς νεμόμενος, τὰ γὰρ προπαροξυνόμενα χαίρουσιν ἀναλύεσθαι εἰς πάθη.

Ἀγοραῖος, ἐὰν προπαροξυτόνως, σημαίνει τὸν πολιτικὸν τὸν ἐν ἀγορᾷ τεθραμμένον. ἐὰν δὲ προπερισπωμένως, σημαίνει τὸν ἐν ἀγορᾷ τιμώμενον.

Ἀδεὴς καὶ ἀδαὴς διαφέρει. ἀδεὴς μὲν γὰρ διά τε ψιλοῦ, ὁ ἄφοβος. διὰ δὲ διφθόγγου, ὁ ἀμαθής.

Ἄελλα καὶ θύελλα διαφέρει. ἄελλα μὲν ἄνεμος συνεστραμμένον. θύελλα δὲ ἄελλα θύουσα καὶ ὁρμῶσα.

Ἄβλος καὶ ἄβλον διαφέρει. ἀρσενικῶς μὲν γὰρ τὸν ἀγῶνα δηλοῖ. οὐδετέρως δὲ τὸ ἔπαθλον.

Οὕτω μὲν γὰρ ἄεθλος, ἄατος ἐκτετίλιεται. ὅσὶ δὲ τῶν ἐπάθλων. Ἀέθλια, τοσ' ἀνελόντων.

Ἀθῆναι καὶ ἀττικὴ διαφέρει. ἀθῆναι μὲν γὰρ ἡ πόλις ἐστίν. ἀττικὴ δὲ ἥτε πόλις καὶ ἡ χώρα.

Αἰτῶ καὶ αἰτοῦμαι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ αἰτῶ ὅσὶ τῶν ἅπαξ τί λαβεῖν, καὶ μὴ ἀποδοῦναι. τὸ δ' αἰτοῦμαι ὅσὶ τῶν χρήσασθαι εἰς ἀπόδοσιν. Μένανδρος ἐν τῷ ὑμνίδι διασέλλει:

Οὐ πῦρ γὰρ αἰτῶ, οὐδὲ λωπάδ' αἰτοῦμαι.

Αἰδὼς, καὶ αἰσχύνη διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς ἔστιν ἐν τροπῇ πρός ἕκαστον ὡς σεβομένους τινὰς ἔχει. αἰσχύνη δ' ἐφ' οἷς ἕκαστος ἁμαρτὼν αἰσχύνεται, ὡς μὴ δέον τί πράξας. καὶ αἰδεῖται μέν τις τὸν πατέρα, αἰσχύνεται δ' ὃς μεθύσκεται, διασέλλει δὲ Ἀριστόξενος ὁ μουσικὸς τὴν διαφορὰν ἐν τῷ πρώτῳ νόμῳ παιδευτικῶν. φησὶ γὰρ διαφορὰν τήνδε νομιστέον, αἰδοῦς τε, καὶ αἰσχύνης. ὅτι ἡ μὲν αἰδὼς πρός ἡλικίαν, πρὸς ἀρετὴν, πρὸς ἐμπειρίαν, πρὸς εὐδοξίαν. ὁ γὰρ ἐπισάμβως αἰδεῖσθαι πρὸς ἑκάστην τῶν εἰρημένων ὑπεροχῶν προσέρχεται, οὕτως ὁ ἀνεπίμβως, οὐ διὰ τὸ ἁμαρτητικέναι τι, ἀλλὰ διὰ τὸ σέβεσθαι, καὶ τιμᾶν τὰς εἰρημένας ὑπεροχάς. ἡδ' αἰσχύνη πρῶτον μὲν πρὸς πάντα ἄνθρωπον, ἔπειτα τὰ ὅσὶ τοῖς νομιζομένοις αἰσχροῖς.

Αἶνος καὶ παροιμία διαφέρει. ὁ μὲν δὲ αἶνος ὅσὶ λόγος κατὰ ἀναπόλησιν μυθικὴν ἀπὸ ἀλόγων ζώων, ἢ φυτῶν, πρὸς ἀνθρώπους εἰρημένος, ὥς φησι Λούκιος ταραῖος ἐν τῷ πρώτῳ παροιμιῶν, οἷον ἀπὸ μὲν ἀλόγων ζώων, ὡς παρ' Ἀρχιλόχῳ. Αἶνός τις ἀνθρώπῳ ὁδὸν ὡς ἄρ' ἀλώπηξ τε, καὶ τός.

Ξυνωνίαν ἔθεντο.

καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ πάλιν οἷαν λέγει,

Ἐρέω τίν' ὑμῖν αἶνον ὦ κηρυκίδη

Ἀκνυμένη σκυτάλη. εἶτ' ἐπιφέρει.

Πίθηκος ἦεα θηρίων ἀποκριθείς,

Μοῦνος ἀρ' ἐσχατιήν.

τῷ δ' ἄρ' ἀλώπηξ κερδαλῆ συνέντετο.

Πυκινὸν ἔχουσα νόον. καὶ Ἡσίοδος:

Νῦν δ' αἶνον βασιλεῦσιν ἐρέω νοέουσι καὶ αὐτοῖς,

Ὃ δ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον.

Ἀπὸ δὲ φυτῶν, ὡς παρὰ Καλλιμάχῳ.

Ἄκουε δὴ τὸν αἶνον, ἐν ὅτε τιμῶλῳ,

Δάφνην ἐλαίην ἐποὺς οἱ παλαιοὶ λυδοὶ,

Λέγουσι θέσθαι καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ ἔστιν ὁ αἶνος ἐκπλωμένη παροιμία μετὰ διηγήσεως ἀπαρτίζουσα τὸ νοούμενον, πρὸς παραμυθιάντες καὶ ὠφέλειαν ἀνθρώπων. παροιμία δέ ἐστιν ἀπὸ κεφαλαίου ὅσὶ τὸ χεῖρον ἀναφορὰν ἔχει ἐνδέουσαν τοῦ αἴνου, καὶ πάλιν ἔξωθεν ἐνδεχομένην μετάβασιν. οἷον μένε βοῦς ὅτ' ἐρ βοτάνῃ. καὶ ἄπιστος μεθ' ἁνθεσίρια.

Αἴθε καὶ ὄφελον διαφέρει. τὸ μὲν γάρ ἐστιν ἀπαρεμ-

φάτων προσώπων. τοῦτ' ὤφελον ἐμφαίνει πρόσωπα, οἷον ὤφελον ἐγώ, ὤφελες σύ, ὤφελεν ἐκεῖνος. διὸ τὸ ἄθε ἐστὶν ἐπιρρήμα, τοῦτ' ὤφελον ἔη

Αἰπεῖαι καὶ ὕβρεις διαφέρουσιν. αἰπεῖαι μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπιρρήμα. ὁμοῦ δὲ τοπικόν. σόλων μὲν γὰρ ἅμα ἐγένετο ἀναχάρσιδι τῷ σκύθῃ, εἴπερ μιᾷ τὸν αὐτὸν χρόνον ἤκμασαν, ὁμοῦ μέντοι οὐκέτι. οὐ γὰρ ἐν τῷ αὐτῷ ἐγεννήθησαν, ἀλλ' ὁ μὲν ἀθήνησιν, ὁδὲ ἐν σκυθίᾳ. καὶ Ὅμηρος διαστέλλει:

Ἔνθ' ἅμα οἱ μῶλόν τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν
Ὀλλύντων καὶ ὀλλυμένων. ἀντὶ μιᾶς τοῦ αὐτὸν χρόνον. καὶ

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἀμ' ἠελίῳ ἀνιόντι
Οἵδ' ἅμα πάντες ἐφίππιοι μάσιγας.

ἐπιτροπικῶς δὲ τῇ ὁμοῦ ἐτρεφόμην. καὶ πάλιν.

Ἄλλοθ' ὁμῶς νύκτας τε κρεῶν, καὶ σώματα φωτῶν.
ἀντὶ τοῦ ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ.

Τοὔνεκα καὶ δύο παῖδε λάβε κρειῶν ἄγαμίμνων.
Ἐν ἑνὶ δίφρῳ ἑστῶτας, ὁμοῦ δὲ ἔχον ὠκείας ἵππους.
ἐνθ' ὅτε δ' ὁ ποιητὴς τὸ ὁμοῦ μὴ ὅτι προνικοῦ τάσσει ἐπιρρήματος, ὥσ φησιν Ἀσκληπιάδης.

Εἰ δὲ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς ἀχαιούς.
ἐμοὶ ἄρα τις εἶπεν, καὶ νῦν δὲ ὁμοῦ ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, οἷον ἐν τροίᾳ ὅτε λοιμὸς, καὶ ὁ πόλεμος δαμάᾳ τοὺς ἀχαιούς.

Ἀμφότεροι καὶ ἑκάτεροι διαφέρουσιν. ἀμφότεροι μὲν γὰρ ἑροῦμεν, ὅζαν ἐν τῷ αὐτῷ κατὰ τὸ αὐτοῦ πράξωσιν, ἀμφότεροι τὴν δοκὸν μίαν οὖσαν φέρουσιν. ἑκάτεροι δὲ ἐπεὶ δὰν χωρὶς ἑκάτερος τὸ ἑαυτοῦ πράξῃ, οἷον ἑκάτερος αὐτῶν δοκὸν φέρων. ἤτοι ὅζαν ἑκάτερος αὐτῶν μίαν φέρει κατ' ἰδίαν.

Ἀμύνεσθαι καὶ ἀμύνειν διαφέρει. ἀμύνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν τοὺς προαδικήσαντας. ἀμύνειν δὲ τὸ βοηθεῖν.

Ἁμαρτάνει ὁ πλημμελῶν. διαμαρτάνει δὲ ὁ ἀποτυγχάνων.

Ἄμπωτις καὶ ἀμπτὸς διαφέρει. ἄμπωτις μὲν γὰρ προπαροξυτόνως, σημαίνει αὐτὰ ζῶα θερισμαζα, τοῦτ' ἐστὶ τὸν καρπόν. ὀξυτόνως δὲ ὁ καιρὸς τοῦ θερισμοῦ ὥσπερ καὶ ὁ τρυγητὸς τῆς τρυγός.

Ἄμαθος καὶ ψάμαθος διαφέρει. ἄμαθος μὲν γὰρ ἐν πεδίῳ κόνις. ψάμαθος δὲ ἡ παραθαλασσία ἄμμος

Ἀνακεῖσθαι καὶ κατακεῖσθαι διαφέρει. ἀνάκεται μὲν γὰρ ὁ ἀνδριὰς καὶ ἡ εἰκὼν τῷδε κατὰ τιμὴν, κατάκειται δὲ ὁ εὐωχούμενος.

Ἀνδραγάθημα καὶ ἀνδρία διαφέρει. ἀνδραγάθημα μὲν γάρ ἐστιν εἰ μὴ τὴν ψυχικὴν ἀρετὴν ἔχει μαρτυροῦσαν. ἀνδρία δὲ δυνάμις ἐπαινουμένη.

Ἀνοχὴ καὶ ἐπικουρικία διαφέρει. ἀνοχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐν πολέμῳ διά τινα χρείαν ἀναβολὴ κατὰ συνθήκην, κοινῇ τῷ ἐπιένται ἀλλήλοις. ἐπικουρικία δὲ ἐστιν, ὅζαν οἱ ἕτεροι πέμπουσι τοὺς αἰτησομένους ἀνοχάς,

νους ἀνοχὰς, ἢ σπουδὰς, ἢ εἰρήνην.

Ἀνάμνησις καὶ ὑπόμνησις διαφέρει. ἀνάμνησις μὲν γάρ ἐστιν, ὅταν τις ἐλθὼν εἰς μνήμην τῶν παρελθόντων. ὑπόμνησις δὲ ὅταν ὑφ' ἑτέρου εἰς τοῦτο προαχθῇ.

Ἀναβάλλεσθαι μὴ ὑπερτίθεσθαι διαφέρει. ἀναβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ προΐλεσθαι καὶ παριέναι τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων. ὑπερτίθεσθαι δὲ τὸ ἐπιμένειν τὸν ἐπιτήδειον καιρὸν τῶν πράξεων

Ἀνακωχὴ καὶ ἀνοκωχὴ διαφέρει. ἀνακωχὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὅσα τῶν νέων ἀναχώρησις. ἡ δὲ διὰ τὸ ο ἀνοκωχὴ, ἀνοχὴ παρὰ τὸ πολέμου. διοκωχὴ, καὶ ἀκωχὴ διάλειψίς τις, μὴ ἄνεσις.

Ἀνάλγητος καὶ ἀναλγὴς διαφέρει. ἀνάλγητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀνεπίστρεπτος τῷ καθήκοντος. ἀναλγὴς δὲ ὁ μὴ ἀνῶν.

Ἀντικρυς καὶ ἀντικρύ διαφέρει. ἀντικρὺ μὲν γὰρ τὸ ἐπ' εὐθείας, καὶ ἐξεναντίας χωρὶς τοῦ σ, ὡς καζαντικρύ. ἀντικρυς δὲ τὸ διαρρήδην μὴ φανερῶς, καὶ ἐπ' εὐθείας τοπικόν.

Ἀναβάτης μὴ ἐπιβάτης διαφέρει. ἀναβάτης μὲν γὰρ ὅσα ἵππου. ἐπιβάτης δὲ ὅσα νηός.

Ἀνασῆναι μὴ ἐγερθῆναι διαφέρει. ἀνασῆναι μὲν γὰρ ὅσα ἔρχω, ἐγερθῆναι δὲ ἐξ ὕπνου.

Ἀναλόμωροι καὶ ἐγερθέντες διαφέρει. ἀνήλοντο μὲν γὰρ οἱ πλέοντες, ἀναλόμενοί τε ἀνῆδι. ἀνήχθησαν δέ τινες εἰς τὸ στρατηγεῖον.

Ἀνεψιοὶ μὴ ἐξανεψιοὶ διαφέρουσιν. ἀνεψιοὶ μὲν γάρ εἰσιν οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες. ἐξανεψιοὶ δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἀναχάζεσθαι μὴ βιάζεσθαι διαφέρει. ἀναχάζεσθαι μὲν γάρ ἐστιν ὅσα ἐμψύχων. βιάζεσθαι δὲ ὅσα ἀψύχων, οἷον βιάζεσθαι τὸν ναῦν.

Ἄναρχον μὴ ἀναίτιον διαφέρει. ἔστι τὸ μὲν ἀναίτιον πρὸς ἕτερον λέγεται. τὸ δ' ἄναρχον πρὸς ἑαυτόν.

Ἄντρον μὴ σπήλαιον διαφέρει. ἄντρον μὲν τὸ αὐτοφυὲς κοίλωμα. σπήλαιον δὲ τὸ χειροποίητον.

Ἄνοια καὶ ἀφροσύνη διαφέρει. ἀνόητος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μηδὲν νοῶν. ἄφρων δὲ ὁ νοῶν μὲν, οὐ φρονίμως δὲ βιοτεύων.

Ἄξονες μὴ κύρβεις διαφέρει. οἱ μὲν ἄξονες ἦσαν τετράγωνοι. οἱ δὲ κύρβεις τρίγωνοι. καὶ οἱ μὲν ἄξονες εἶχον τοὺς ἰδιωτικοὺς ἐγγεγραμμένους. οἱ δὲ κύρβεις δημοσίας ἱεροποιίας, καὶ εἴτι ἕτερον τοιοῦτον.

Ἀξιόχρεως μέν ἐστιν ἢ ἐπιλῦσαί τι ἱκανός. ἀξιόπιστος δὲ ἐπιστεύεσθαι ἄξιος.

Ἄξιωμα μέν ἐστι τὸ καθ' ὑπερβολὴν διαπρέπον. ἀξία δὲ ἡ ἐκ δοκιμασίας εὐαρέσκεια.

Ἀποσάσιος ἀπροσασίᾳ διαφέρει. ἀποσασίᾳ μὲν δίκην ἔλεγον, ὁπότε ἀπελεύθερος κρίνοιτο, ὡς ἀποσὰς τοῦ δεσπότου. ἀπροσασίᾳ δὲ, ὁπότε μέτοικος ἐκαλεῖτο ὡς μὴ ἔχων προσάτου.

Ἀποκήρυκτος καὶ ἐκποίκτος διαφέρει. ἀποκήρυκτος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ ὅσα ἀδικήματι ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἐκβληθεὶς τῆς οἰκίας. ἐκποίκτος δὲ ὁ δοθεὶς ἀπὸ τοῦ πατρὸς εἰς υἱοθεσίαν ἄλλῳ, ὃ λέγουσιν ἐσποίκτος γέγονεν.

Ἀπολογεῖσθαι μὴ ἀπολογίζεσθαι διαφέρει. ἀπολογεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὅσα τῷ λόγῳ τὴν κατηγορίαν ἀνασκευάζειν. ἀπολογίζεσθαι δὲ τὸ ἀποδοῦναι τὸν λόγον τῶν δαπανημάτων. μὴ γὰρ τὸ ἁπλοῦν λογίζεσθαι μὴ λόγισαι, ἀριθμηταί.

Ἀποδράναι καὶ ἀποφεύγειν διαφέρει. ἀποδράναι μὲν γὰρ τὸ ἀναχωρήσαντά τινα εὔδηλον εἶναι ὅπου ἐστίν. ἀποφεύγειν τὸ μὴ δύνασθαι ἐπιληφθῆναι. λέγει δὲ Ξενοφῶν τὴν διαφορὰν ἐν τῇ ἀναβάσει. ὅτι ἀποδιδράσκασιν. οἶδα γὰρ ὅπου οἴχονται, οὔτε ἀποφεύγουσιν.

Ἀπὸ μὴ παρὰ διαφέρει. ἡ μὲν γὰρ ἀπὸ τίθεται ὅσα τῶν ἀψύχων. οἷον ἐπ' ἀθηνῶν. ἡ δὲ παρὰ ὅσα τῶν ἐμψύχων, οἷον παρὰ Σωκράτους. οἱ ἐναλλάσσοντες δὲ ἁμαρτάνουσιν ἢ ἀλλαχῇ προθέσεως χρῶνται, ὡς καὶ Ὅμηρος.

Παρὰ νηῶν ἄνιόντες. ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τῶν νηῶν. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι κυρίως.

Οὔτέ ποτε προτρέποντο μελεναίων ἀπὸ νηῶν.

Ἀπελεύθερος μὴ ἐξελεύθερος διαφέρουσι. ἀπελεύθερος μὲν γάρ ἐστι δοῦλος ἐλευθερωθείς. ἐξελεύθερος δὲ ὁ γενόμενος διὰ χρέα προσκλυτος, ἢ κατὰ ἄλλην τινὰ αἰτίαν δουλεύσας, εἶτα ἐλευθερωθείς. ἤδη μέντοι καὶ ἀδιαφόρως χρῶνται τοῖς νοήμασιν.

Ἀποφορὰ μὴ εἰσφορὰ διαφέρει. ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστι τὰ ἀπὸ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις παρεχόμενα χρήματα, ἣν καὶ ἀναφορὰν καλοῦσιν. εἰσφορὰ δὲ τὰ ὑπὸ τῶν πολιτῶν.

Ἀποκριθῆναι μὴ ἀποκρίνασθαι διαφέρει. ἀποκριθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἀποχωρισθῆναι. ἀποκρίνασθαι δὲ τὸ ἐρωτηθέντα λόγον δοῦναι.

Ἀπονίψασθαι, μὴ κατὰ χειρὸς ὕδωρ αἰτῆσαι διαφέρει. ἀπονίψασθαι μὲν γάρ ἐστι μετὰ τὸ φαγεῖν. κατὰ χειρὸς δὲ ὕδωρ αἰτῆσαι, πρὸ τοῦ φαγεῖν.

Ἀποφορὰ μὴ ἀναφορὰ διαφέρει. ἀποφορὰ μὲν γάρ ἐστιν ὁ νῦν καλούμενος φόρος. ἀναφορὰ δὲ ὁ ἀπὸ τῶν ἐφόδων ἢ δυσώδων ἀναφερόμενος ἀσμός.

Ἀπέθανε μὴ τέθνηκε διαφέρει. ἀπέθανε μὲν νῦν, τέθνηκε δὲ πάλαι. ὡς περιεπάτησε μὲν ὁ δεῖνα σήμερον, περιπεπάτηκε δὲ πάλαι.

Ἀπόδοσις μὲν ἀψύχου λέγεται. ἀποκατάστασις δὲ ἐμψύχου καὶ ἀγομένου.

Ἄρχειν μὴ κρατεῖν διαφέρει. ἄρχειν μὲν γὰρ τὸ τινῶν ἐπ' ὠφελείᾳ προῖσασθαι. κρατεῖν δὲ τὸ βίᾳ τινὰς ἄγειν ὑπαναγομένους ὅσα δουλείᾳ. καθὸ καὶ τῶν θηρίων κρατεῖν, ἀλλ' οὐκ ἄρχειν λέγεται.

Ἁρπαγὴ καὶ ἁρπάγη διαφέρει παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἀττικοῖς. ὥσ φησι Τρύφων ἐν τῷ τρίτῳ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ἐὰμ μὲν ὀξυτόνως προενεγκώμεθα, καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ τῶν ἀφνείων, ἢ μετὰ βίαν ἀφαίρεσιν δηλώσει. ἐὰν δὲ βαρυτόνως ἁρπάγην ὡς ἀνάφην, ἐν ᾗ ἐν τῶν φρεάτων τοὺς κάδους ἐξαίρουσι. καὶ παρὰ Μενάνδρῳ ἀναγινώσκομεν ποτήριον.

Τράπεζαν, ἁρπάγην, δεύτερον κάδον.
καὶ ἐν Ἠνιόχῳ.
Τὸν παῖδα δ' οὐ δίδομεν, ἀλλ' ἁρπάγην
Αὐτῷ κατασκευάζομεν.

Ἆρα καὶ ἄρα διαφέρει, ὁ μὲν γὰρ καθ' περισπασμόν λεγόμενος σύνδεσμος ἀποφηματικός ἐστιν, ὅτε ἀπορούντων λέγομεν. ἆρα τέλος ἴξει τὸ πρᾶγμα. ὁ δὲ καθ' συζευκτικὸν συλλογισμικός. εἰ ἡμέρα ἐστί, φῶς ἐστι. ἀλλὰ μὴν ἡμέρα ἐστί, φῶς ἄρα ἐστί. εἰ ἕτερον συμφέρον ποιεῖν, ποιητέον ἡμῖν ἄρα ἐστί.

Ἄρτι καὶ ἀρτίως διαφέρει. ἄρτι μὲν γάρ ἐστι χρονικὸν ἐπίρρημα. τὸδ' ἀρτίως ἐστὶ τῷ ἀπηρτισμένου ἔργον τελείως. ὥστε ἁμαρτάνει Σαπφὼ λέγουσα.
Ἀρτίως μὲν ἁ χρυσοπέδιλος αὖ.
ὡς ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. παρὰ δὲ τοῖς ἀττικοῖς ἀρτίως σημαίνει αὐτῆς τῆς ὥρας. τόδ' ἄρτι παρατατικός, ἢ ἐστὶ τῷ παρῳχημότος.

Ἀράχνη καὶ ἀράχνιον διαφέρει. ἀράχνη μὲν γὰρ θηλυκῶς τὸ ὕφασμα, ἢ οὐδετέρως τὸ ἀράχνιον. ἀρσενικῶς δὲ ὁ ἀράχνης τὸ ζῷον.

Ἄρνες καὶ ἀρνειοὶ διαφέρουσιν. ἄρνες μὲν γὰρ λέγονται οἱ νεογνοί.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπίχραον.
ἀρνειοὶ δέ, οἱ προήκοντος τῆς ἡλικίας,
Ἀρνειῶν μὲν ἔγωγε εἴσκω τὼ κεσιμάλλω,
Οἵ τ' ὄϊον μέγα τῶϊ.

Ἀῤῥώστου καὶ ἀῤῥωστῶν διαφέρει. ἀῤῥώστου μὲν γὰρ ὁ νοσῶν. ἀῤῥωστῶν δέ ἐστιν ὁ ἀδυνατῶν ἐπιτελεῖν τὰ κατὰ τὰς ὁρίξεις, ὡς Ἀριστοφάνης φησίν.

Ἀῤῥωστεῖν τῷ νοσεῖν διαφέρει. ἀῤῥωστεῖν μὲν γὰρ ὁ κακεκτῶν τῷ σώματι. νοσεῖν δὲ ὁ κλινήρης.

Ἀῤῥωδεῖν καὶ ὀῤῥωδεῖν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ διὰ τοῦ ο σημαίνει τὸ εὐλαβεῖσθαι. οὕτως γὰρ ἐξηγοῦνται τὼν λέξιν. ὄῤῥος λέγεται ὁ πρὸς τοὺς γλουτοὺς τόπος, ὅντινες ταῦρον λέγουσιν, ὅθεν καὶ τῶν ὀρέων ὁ τόπος οὕτω ὀῤῥόπυγον καλεῖται. οὐχ' ὥς τινες ἀγνοοῦντες ὀρθοπύγιον. ἐτύμως δ' εἴρηται ὄῤῥος ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἢ οἱονεὶ ὀροπύγιον. οἱ δ' εὐλαβούμενοι περί τινος, ἀνασπᾶν εἰώθασι τὸ ἀιδοῖον. πολλάκις δὲ καὶ τἄλογα τῶν ζώων ὑποσείλειν εἰώθασι τὼ οὐρᾶ, ὅταν εὐλαβεῖται. εὐλόγως οὖν ἐν τῷ παρακολουθοῦντος τὸ ὀῤῥωδεῖν εἴρηται ὅτι τῷ εὐλαβεῖσθαι. καὶ Εὐριπίδης τὸν Περσία λέοντα εἰσάγει.

Τὰς γὰρ συμφορὰς τῶν κακῶς τετραχόπων
Οὐπώποθ' ὕβρις αὐτὸς ὀῤῥωδῶν παθεῖν.
καὶ τὸ μὲν ὀῤῥωδεῖν τοιοῦτον. τὸ δ' ἀῤῥωδεῖν, οἷον κατὰ σύρισιν. τοῦτ' ἔστι μὴ εὐλαβεῖσθαι, ἀλλὰ καταφρονεῖν, καὶ τεθαῤῥηκέναι.

Ἀσφόδελος, καὶ ἀσφοδελὸς διαφέρει. προπαροξυτόνως μὲν γὰρ τὸ φυτόν. ὀξυτόνως δ' ὁ τόπος.
Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα.

Ἀσεῖος καὶ ἀσικὸς διαφέρει. ἀσεῖος μὲν γὰρ ὁ πιθανὸς καὶ χαρίεις, ἢ καθόλου ἐπιδέξιος ἐν πολιτικῇ ὁμιλίᾳ. ἀσικὸς δὲ ὁ ἐν ἄσῃ διατρίβων.

Ἄσπορον καὶ ἀσπὲρ διαφέρει. ἄσπορον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐν πολλῶν ἀσίτων μεμορφωμένον ζῳδίον, οἷον ὠρίωνος, ἄρκτου. ἀσπὲρ δὲ ὁ εἷς.

Ἀτέχνως καὶ ἀτεχνῶς διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ παροξύτονον σημαίνει τὸ χωρὶς τέχνης, καὶ ἀμαθῶς. τὸ δὲ περισπώμενον τίθεται ἀντὶ τοῦ ἁπλῶς, καὶ ἀδήλως, καὶ καθάπαξ, καὶ καθόλου, ἀντικρυς, ἢ φανερῶς.

Ἀτιμοῦται καὶ ἀτιμάζεται διαφέρει. ἀτιμοῦται μὲν γάρ τις ἀπὸ τῶν νόμων ὁλοσχερεῖ ἀτιμίᾳ. ἀτιμάζεται δὲ ὑβριζόμενος ἐντινι πράγματι.

Ἀψηλαφιλούμενον καὶ δασυνόμενον διαφέρει. ψιλούμενον μὲν γὰρ σημαίνει τὸ τινά. δασυνόμενον δὲ τὸ ἅτινα.

Ἀτελὴς καὶ ἀτέλεστον διαφέρει. ἀτελὴς μὲν γάρ ἐστι τὸ μήπω τετελεσμένον. ἀτέλεστον δὲ τὸ ἀδύνατον τελεσθῆναι. οἱ οὖν ἐναλλάσσοντες ταῦτα, ἀμυρολογοῦσιν.

Αὐχὴν καὶ δέρη διαφέρει. αὐχὴν μὲν γὰρ λέγεται τὸ ὄπισθεν τῆς τραχήλου. δέρη δὲ τὸ ἔμπροσθεν. καθ' ὃ ἐστιν ἡ φάρυγξ.

Αὖθις καὶ αὖθι χωρὶς τοῦ σ διαφέρει. τὸ μὲν αὖθις ἔστι τὸ πάλιν, ἢ μετὰ ταῦτα. τὸ δ' αὖθι αὐτόθι. καθὼς οὖν Καλλίμαχός φησιν.
Αὖθι τὸ δ' ἐνδύομι. ἀντὶ τοῦ μετὰ ταῦτα.

Αὖτις διὰ μὲν τοῦ τ, σημαίνει τὸ πάλιν. διὰ δὲ τοῦ θ, τὸ ὕστερον.

Ἄχρι χωρὶς τοῦ σ, χρονικὸν ἐπίρρημα. ἄχρις δὲ μετὰ τοῦ σ, ἀντὶ τοῦ ἀκριβῶς ἀπέκοψεν.

Β.

Βασιλεύς, κοίρανος, καὶ ἡγεμὼν διαφέρει. βασιλεὺς μὲν γάρ ἐστιν ὁ πατρόθεν, ἢ ἀπὸ γένους τῶν ἀρχὴν παραλαβών. κοίρανος δὲ ὁ πρὸς καιρὸν τὸ τοῦ βασιλέως ἔργον ἐπιτελῶν, οἷος ἦν πρὸ τῆς μήνιδος ὁ Ἀχιλλεύς.
Ὡς ὄφελε κοιρανέων διέπειν στρατόν.
ἡγεμὼν δέ ἐστιν ὁ τάξεως στρατιωτικῆς ἡγούμενος. ὡς ἡ ποικτὴς φησιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἀμ' ἡγεμόνεσσιν ἕπεσθαι.

Βάρβαρον καὶ βαρβαρικὸν διαφέρει. βάρβαρον μὲν γάρ ἐστιν ὄνομα τὸ οὐχ' ἑλληνικόν. βαρβαρικὸν δὲ τὸ τῶν

δὲ τὸ τῶν βαρβάρων.

Βάραθρος καὶ βάραθρον διαφέρει. βάραθρος μὲν γὰρ ὁ βαράθρου ἄξιος ἄνθρωπος. βάραθρον δὲ ὄρυγμάτι ἀθύνῃσι εἰς ὁ τοὺς κακοῦργους ἐνίβαλλον. ὥσπερ οἱ Λακεδαιμόνιοι τοὺς καταδικαζομένους ἐνέβαλλον εἰς τὸν κεάδα.

Βασιλεία καὶ βασίλεια διαφέρει. προπερισπωμένως μὲν βασιλείως ἀρχή. προπαροξυτόνως δὲ ἡ βασιλέως γυνή.

Βάρις μὲν ὄνομα ἀκυπόπιον πλοῖον. λέγεται δὲ καὶ ἡ μεγάλη οἰκία, ὡς ὑπὸ φιλίππου.

Βάσανος ἥτε δοκιμασία, καὶ ἡ τῶν πλημμυρῶν.

Βασκαίνειν οὐ μόνον τὸ φθονεῖν, ἀλλὰ καὶ τὸ συνοφαντεῖν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου. ἀντὶ δύσκολον συμβῆναι τοῦτο βασκαίνουσιν.

Βεβλῆσθαι καὶ οὐτᾶσθαι διαφέρει. βεβλῆσθαι μὲν γάρ ὄνομα τὸ ἐκβολῆς τετρῶσθαι, ἢ ἐκ τῶν ἐναντίων. οὐτᾶσθαι δὲ τὸ ἐκ χειρὸς τετρῶσθαι.

Βιοῦν καὶ ζῆν διαφέρει. βιοῦν μὲν γὰρ ὅτι ἀνθρώπων μόνων λέγεται. ζῆν δὲ ὅτι ἀνθρώπων καὶ ἀλόγων ζώων, ἤδη δέ ποτε καὶ ὅτι φυτῶν.

Βίος ζωῆς διαφέρει. βίος μὲν ὅτι τῶν λογικῶν τάττεται ζώων, τοῦτέστιν ἀνθρώπων μόνων. ζωὴ δὲ ὅτι ἀνθρώπων, καὶ ὅτι τῶν ἀλόγων ζώων. ἐντεῦθεν Ἀριστοτέλης τὸν βίον ὡρίσατο οὕτως. βίος ὄνομα λογικὴ ζωή. ὁ οὖν ὅτι τῶν θηρίων βίον τάττων, ἀκυρολογεῖ.

Βιῶναι μέν ὄνομα τὸ ζῆν, βιοτεύειν δὲ τὸ πορίζειν τὰ πρὸς τὸν βίον, βιοῦν μὲν φήσομεν ἀνθρώπους. ζῆν δὲ καὶ ἄλογον ζῶον.

Βλέπειν καὶ θεᾶσθαι διαφέρουσιν. βλέπειν μὲν γὰρ κυρίως τὸ ὁρᾶν τι ὁποσοῦν. θεᾶσθαι δὲ τὸ ὁρᾶν τι τῶν τεχνικῶς γινομένων, οἷον πάλην, παγκράτιον, γραφήν.

Βλέφαρα καὶ βλεφαρίδες διαφέρουσι. βλέφαρα μὲν γάρ ὄνομα αὐτὰ τὰ ἐπικαλούμενα δέρματα. βλεφαρίδες δὲ αἱ τρίχες ὅτι τῶν βλεφάρων.

Βόος καὶ βόειος διαφέρει. βόος μὲν γὰρ πρῶτος ὄνομα ὅτι ζώντων. βόειος δὲ ὁ τῶ νεκροῦ.

Βούλεσθαι καὶ βούλῃ διαφέρει. τὸ βούλεσθαι μὲν γὰρ ὁρισικὸν ὄνομα, οἷον βούλεσθαι σχολάσαι μοι. τὸ βούλῃ δὲ διασταλτικῶς, οἷον βούλῃ πορευσώμεθα.

Βοηθεῖ μὲν ὁ συνὼν, ἐπικουρεῖ δὲ ὁ ἔξωθεν εἰς βοήθειαν ἥκων. συμμαχεῖ δὲ ὁ αὐτόθεν. ὑπερμαχεῖ δὲ ὁ ἀδυνάτῳ χρησιμεύων. ἀμύνει δὲ ὁ τιμωρούμενος ὑπὲρ τοῦ ἀπολωλότος.

Βουλεῖν καὶ ἐξαπατᾶν διαφέρει. βουλεῖν μέν ὅτι τὸ ἐπιτήδειον ἀεὶ παραλογίζεσθαι. ἐξαπατᾶν δὲ τὸ πρὸς οἷόν τε πράγματα συναρπάζειν.

Βουλεύσασθαι καὶ βουλεῦσαι διαφέρει. βουλεύσασθαι μὲν γάρ ὅτι ταυτὸν τῷ σκέψασθαι. βουλεῦσαι δὲ τὸ ἐνθυμηθῆναί τι, καὶ συντάξαι κακόν. οἷον βουλεῦσαι φόνον ἢ ἱεροσυλίαν.

Βούλεσθαι μὲν ὅτι μόνου λεπτίον τοῦ λογικοῦ. τὸ δὲ θέλειν καὶ ὅτι ἀλόγου ζώου.

Βλύειν καὶ βρύειν διαφέρει. βρύειν μὲν γὰρ ὅτι τ' ἀνθεῖν. βλύειν δὲ ὅτι τὸ ἀναβάλλειν.

Βρύχειν καὶ βρύχειν διαφέρει. βρύχειν μὲν γὰρ διὰ τοῦ ι, τοῖς ὀδοῦσι. βρύχειν δὲ διὰ τοῦ χ, ἐπὶ λέοντος τὸ βρύχεσθαι.

Βωμὸς ἑσία, ἐσχάρα, καὶ μέγαρον διαφέρουσι. καθὰ καὶ Ἀμμώνιος ὁ λαμπρευὸς ἐν πρώτῳ περὶ θυσιῶν. φησί γὰρ. βωμοὶ μὲν γὰρ οἱ ἐξ ὑποβάσεως ἔχοντες. ἐσχάρα δὲ ἡ πρὸς τῷ βοιωτικὴν γινομένη, ὅτι τῆς τάδε πολυεσία. τὸ δὲ μέγαρον ἡ περιοικοδομημένη ἑσία, ἔνθα τὰ μυσικὰ τῆς δήμητρος. παρὰ δ' Ὁμήρῳ ἡ ἐσχάρα ἡ αὐτὴ καὶ ἑσία καλεῖται. ὁ δὲ βωμὸς καὶ πρὸς βάσιν σημαίνει.

Χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι, ἐϋδμήτων ὅτι βωμῶν, ἀντὶ τοῦ ὅτι βάσεων. καὶ ἡ ἑσία σημαίνει τὸν οἶκον.

Ἐσίη δ' ὀδυσσῆος ἀμύμονος.

καὶ ἀνέσιος ὁ ἄοικος παρ' Ἡσιόδῳ.

Καὶ ἡ σωματοειδὴς θεὸς ἑσία ἐστίν.

Ἥ μ' καὶ δήμητραν, καὶ ἥρην χρυσοπέδιλον.

ἰδίως δὲ νεάνθης ὁ κυζικηνὸς ἐν τρίτῳ τῶν κατὰ πόλιν βωμοὺς θεῶν φησιν, ἐσχάρας δ' ἡρώων. παρὰ δὲ Εὐριπίδῃ ἐσχάρα ἀντὶ τοῦ βωμοῦ κεῖται. ἐν πλειάδίνῃ.

Μῆλος φάγεται δαιμόνων ἐπ' ἐσχάραις.

καὶ Σοφοκλῆς ἐν χρύσῃ.

Γ.

Γαμήλιος καὶ ἐπιθαλάμιος διαφέρει. ἐπιθαλάμιος μὲν γάρ ὅτι τὸ ὅτι τῷ θαλάμῳ τῆς γαμουμένης γραφὲν ποίημα. ὁ δὲ γαμήλιος οὐ περιόρισαι χρόνῳ. τάχ' οἷτο δ' ἄν, καὶ κατὰ τῆς δωρεᾶς τῆς ἐν γάμῳ διδομένης.

Γεγενῆσθαι ἐροῦμεν τὸ ὡσανεὶ γεγενημένον. γεγονέναι δὲ τὸ ἄψυχον πρᾶγμα.

Γενέθλια καὶ γενέσια διαφέρει. ὅτι μὲν γὰρ γενέθλια τάττεται ὅτι τῶν ζώντων, καὶ ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ ἐγενήθη, αὕτη καλεῖται γενέθλιος ἡμέρα. γενέσια δὲ ὅτι τῶν τεθνηκότων. ἐν ᾗ ἕκαστος ἡμέρᾳ τετελεύτηκε. ὁ οὖν λέγων ὅτι τῶν ζώντων γενέσια, ἀκυρολογεῖ.

Γέρων καὶ πρεσβύτης, καὶ προβεβηκὼς διαφέρει. Ἀλεξίων δηλοῖ ἐν τῇ ἐπιτομῇ τῶν διδύμου συμμίκτων, λέγων οὕτως. ἐκ τῶν ἀρίστωνος ὅτι ἀνθρώπου γενέσεως καὶ αὐξήσεως ἄχρι γήρως. βρέφος μὲν γάρ ὅτι τὸ γεννηθὲν εὐθέως. παιδίον δὲ τὸ τρεφόμενον ὑπὸ τιθήνου. παιδάριον δὲ τὸ ἤδη περιπατοῦν καὶ τῆς λέξεως ἀντεχόμενον. παιδίσκος δ' ὁ ἐν τῇ ἐσχομένῃ ἡλικίᾳ. παῖς δ' ὁ διὰ τῶν ἐγκυκλίων μαθημάτων δυνάμενος εἶναι. πῶς δὲ ἐχομένην ταύτης ἡλικίαν, οἱ μὲν παλλικα, οἱ δὲ βούπαιδα, οἱ ἀντίπαιδα, οἱ δὲ μελλοείφηβον καλοῦσιν.

λοῦσιν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ἔφηβος. ἐν δὲ κυρήνῃ τοὺς ἐφήβους τριακαταίους καλοῦσιν. ἐν κρήτῃ ἀποδρόμους διὰ τὸ μηδέπω τῶν κοινῶν δρόμων μετέχειν. ὁ δὲ μετὰ ταῦτα μειράκιον, εἶτα μείραξ, εἶτα νεανίσκος, εἶτα νεανίας, εἶτα ἀνὴρ μέσος. εἶτα προβεβηκώς, ὅν καὶ ὠμογέροντα καλοῦσιν, εἶτα γέρων, εἶτα πρεσβύτης, εἶτα ἔσχατον ἥρως.

Γελοῖον καὶ εὐτράπελον διαφέρει. γελοῖον μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπὶ διαχύσει τῶν ἀπροσδοκήτων χωρίς τινος ὕβρεως. εὐτράπελον δὲ τὸ μετὰ σεμνότητος χαρίεντως λεγόμενον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὐτρέπεσθαι τὸν λόγον.

Γέλοιος καὶ γελοῖος διαφέρει. γέλοιος μὲν ὁ καταγέλαστος. γελοῖος δὲ ὁ γελωτοποιός.

Γῆμαι τῷ γήμασθαι διαφέρει. ὅτι γαμεῖ μὲν ὁ ἀνήρ. γαμεῖται δὲ ἡ γυνή. καὶ Ὅμηρος τῶν διαφορῶν τετήρηκεν αὐτῶν, ἐπὶ μὲν τοῦ γήμασθαι εἰπών,

Γημαμένη ᾧ υἱῷ, ὅδ' ὄν πατέρ' ἐξεναρίξας.

Γῆμε. καὶ ἀνακρέων διασύρων τινὰ ἐπὶ θηλύτητι. Καὶ θαλάμοις ἐν ᾧ πεῖνος οὐκ ἔγημεν, ἀλλ' ἐγήματο. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀμυμώνῃ.

Σοὶ μὲν γὰρ γαμεῖσθαι μόρσιμον, γαμεῖν δὲ μή.

Γῆρας μέν ἐστιν ἡ τελευταία ἡλικία, γήρασις δὲ ἡ ἐπ' αὐτῷ πορευσις. μήποτε οὖν ταύτη, καὶ γηρᾶν τοῦ γήρασκειν διαφέρει.

Γράμμα στοιχεῖον διαφέρει. στοιχεῖον μὲν γάρ ἐστιν αὐτὴ ἡ ἐνφώνησις, καὶ ὁ φθόγγος, οὗ τὸ γράμμα σημεῖον ἢ τύπος, σχῆμα, ὡς ἐν τῷ, τρίγωνον μὲν γάρ ἐστι τὸ Δ. στρογγύλον δὲ τὸ ο. τύπος. τὸ δὲ στοιχεῖον τὸ ὁλόκληρον. οἷον α, β, καὶ τὰ λοιπὰ στοιχεῖα καταχρησικῶς γράμματα. καὶ τὰ γράμματα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ γράμματα. Καλλίμαχός που φησί.

Γράμματα δ' οὐκ ἐλίκωπα ἀπόκρυφα.

τοῦτ' ἔστι τὰ γράμματα. καὶ πάλιν Πλάτωνος ἐν τῷ περὶ ψυχῆς γράμμ' ἀναλεξάμενος. καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ πολλὰ φαμὲν ἐνδέναι γράμματα τόνδε. οὐ γὰρ τὰ εἴκοσι τέσσαρα, ἀλλὰ τὸ τῶν πολλῶν ἔμπαλιν γραμμάτων.

Γυμνασθῆναι καὶ γυμνᾶσθαι διαφέρει. γυμνασθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου. γυμνᾶσθαι δὲ τὸ ὑφ' ἑαυτοῦ.

Γυμνασία μὲν λέγεται ἡ τῶν γεγυμνασμένων ἄσκησις. ἄσκησις δὲ ἡ τῶν λεγόντων καὶ σκηνικῶν.

Δ.

Δαμάλης καὶ δάμαλις διαφέρει. δαμάλης μὲν γὰρ ὁ ἄρρην μόσχος. δάμαλις δὲ ἡ θήλεια. μόσχος δὲ κοινῶς ἐπ' ἀμφότερα.

Δαὶ σύνδεσμος ἐρωτηματικῶς ἐκτεταμένως.

Τίς δαὶ ὅμιλος; καὶ
πῶς δαὶ τῶν ἄλλων τρόπων.

ὁ δὲ συμπλεκτικὸς δὲ συνεσταλμένως.

Δεσπότης καὶ κύριος διαφέρει. δεσπότης μὲν γὰρ ὁ τῶν ἀργυρωνήτων. καὶ κύριος. κύριος δὲ καὶ πατὴρ υἱοῦ καὶ αὐτὸς τις ἑαυτῶν.

Δίος καὶ φόβος διαφέρει. δίος μὲν γάρ ἐστι πολυχρόνιος κακοῦ ὑπόνοια. φόβος δὲ παραυτίκα πάθησις. διόσπερ Ἡρόδοτον ἐν τῇ δ. ἡμίας ἔχει φόβος τε καὶ δίος.

Δήμιος καὶ δημόκοινος διαφέρει. δήμιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἀναιρῶν τοὺς κατακρίτους. δημόκοινος δὲ ὁ βασανίζων.

Δήμητερ καὶ δάμετορ διαφέρει παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, φησὶ Τρύφων. δήμητερ μὲν γάρ φησίν ἐστιν ὅτε τῆς θεοῦ. δάματερ δὲ ὅτε βαυμασμοῦ.

Δῆμος καὶ δημός διαφέρει. δῆμος μὲν βαρυτόνως, τὸ πλῆθος τῆς πόλεως. δημὸς δὲ ὀξυτόνως, τὸ λίπος.

Δίσκος καὶ σόλος διαφέρει. δίσκος μὲν γάρ ἐστι λίθος τετρημένος, ὡς φησι Τρύφων ἐν πέμπτῳ περὶ ἑλληνισμοῦ. σόλος δὲ τὸ χαλκοῦν ὁλοσφύριον. Ὅμηρος.

Σόλον αὐτοχόωνον, καὶ ἐν ἄλλοις λάβε δίσκον.

εἶτ' ἐπιφέρει, Βόμβησε δὲ λίθος.

καὶ Πίνδαρος. Λιθινοῖς ποτ' ἀναδίσκοισι.

Δικαστὴς καὶ διαιτητὴς διαφέρει. δικαστὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ κατὰ νόμον αἱρεθεὶς κριτής. διαιτητὴς δὲ ὁ κατὰ συμφωνίαν αἱρεθεὶς συμβιβάσεως χάριν. Μένανδρος ἐν πέμπτῳ.

Εἴ τις δικαστὴς ἢ διαιτητὴς θεῶν.

Διέφθαρται, ἢ διέφθορε διαφέρουσι. διέφθαρται μὲν γὰρ ὑφ' ἑτέρου. διέφθορε δ' ἕτερον. Ἀριστοφάνης κόραις.

Διέφθορας τὸν ὅρκον ἡμῶν.

Μένανδρος ἀδελφοῖς.

Εἰδ' ἔστι τῶν κόρην διεφθορώς. Ὅμηρος.

φρένας ἠλεὶ διέφθορας. διεφθάρης τὰς σαυτοῦ φρένας.

Διαβόητον ἢ ἐπιβόητον διαφέρει. διαβόητον μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ ἐγνωσμένος. ἐπιβόητον δ' ὁ μοχθηρὰν ἔχων φήμην. Ἀνακρέων ἐν β.

Καὶ μ' ἐπιβόητον κατὰ γείτονας ποιήσας.

τοῦτον δ' ἔνιοι τῶν ποιητῶν ἐπίσφατον καλοῦσιν.

Διαβόητον περιβόητου διαφέρει. διαβόητον μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐπ' ἀρετῇ πολυθρύλλητον. περιβόητον δὲ ὁ ἐπὶ κακίᾳ. καὶ περιβόητον πᾶσιν ἀνθρώποις αὐτὸν ἀκρατῆ. καὶ τοῦτο δή τὸ λεγόμενον.

Ἦ ἦλθ' ἑαυτῷ πορνιδίῳ τρισαθλίῳ.

Ἑαυτὸν οὕτω παραδίδωκεν.

Διπλοῦν καὶ διπλάσιον διαφέρει. διπλοῦν μὲν γάρ ἐστι κατὰ μέγεθος. διπλάσιον δὲ κατὰ ἀριθμόν, ὡς διπλάσιον καὶ τετραπλάσιον, οἷον διπλάσια χρήματα ἔχει. ὅτε δὲ τῶν διπλουμένων τὸ διπλοῦν, ὥσπερ ὅτε τῶν πτυσσομένων ἱματίων, διπλοῦν τὸ ἱμάτιον, οὐκέτι διπλάσιον.

Διχότομος ἢ διχοτόμος διαφέρει. διχότομος μὲν ὁ εἰς δύο διηρημένος. διχοτόμος δὲ ὁ εἰς δύο δυναιρῶν.

Δίκησις καὶ δίκημα διαφέρει. δίκησις μὲν γὰρ καὶ ποίησίς ἐστιν ἢ ἐν μήκει, τὸ τέλειον ἔχουσα. δίκημα δὲ ἢ ποίημα τὸ βραχύτερον.

Διδάξω ἢ διδάξομαι διαφέρει. διδάξω μὲν γὰρ δι' ἑαυτῶ. διδάξομαι δὲ δι' ἑτέρου, ὡς οἰκοδομήσειν μὲν δι' ἑαυτῶ, οἰκοδομήσασθαι δὲ δι' ἑτέρου.

Διφθέρα καὶ μιλωτὴ διαφέρει. διφθέρα μὲν γὰρ ἀπὸ ἀγρῶν, μιλωτὴ δὲ προβάτων.

Διορθοῦν ἢ ἐπανορθοῦν διαφέρει. διορθοῦν μὲν γὰρ ἢ ἐπὶ δοράτων, ἢ ἐπὶ ὀβελίσκων, ἢ ἐπὶ λόγων. ἐπανορθοῦν δὲ ἐπὶ μόνων λόγων.

Διαπολιτεύεσθαι ἢ ἀντιπολιτεύεσθαι διαφέρει. διαπολιτεύεσθαι μὲν γὰρ λέγουσι τοὺς ἐκ τῆς πόλεως. ἀντιπολιτεύεσθαι δὲ τοὺς ἀπ' ἑτέρας ἀντιδιασατοῦντας ἀλλήλοις. Θεόπομπος δὲ καὶ τοὺς ἐν μιᾷ πόλει φιλοτιμουμένους πρὸς ἀλλήλους ἀντιπολιτεύεσθαι ἔφη.

Διδάσκαλος ἢ ἐπιστάτης διαφέρει. διδάσκαλος μὲν γάρ ἐστι λόγων. ἐπιστάτης δ' ἔργων.

Διαλέγεται μὲν ὁ διδοὺς λόγον, καὶ λαμβάνων. λαλεῖ δὲ ὁ μὴ σπουδαῖον λεγόμενος. λέγει δὲ ἢ ὁ κατὰ διέξοδον ἐπεξιὼν πρᾶγμα. φάσκει δὲ ὁ βραχυλόγος.

Δίκη ἔστε κρίσις, ἢ ἡ τιμωρία, ἢ τὸ δίκαιον.

Δοάσατο τῶ δοιάσατο διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ δοάσατο σημαίνει τὸ ἔδοξε. τὸ δὲ δοιάσατο ἀντὶ τῶ ἐδίσασε.

Δοῦλοι ἢ σῖται διαφέρουσι. δοῦλοι μὲν γάρ εἰσι ἢ οἱ τῶν ἡδονῶν, ἢ πάντως οἱ ὑποτεταγμένοι ὑπὸ βασιλέα. οἰκέται δὲ δεσποτῶν.

Δόξα ἢ κλέος διαφέρει. δόξα μέν ἐστιν ὁ παρὰ τῶν πολλῶν ἔπαινος. κλέος δὲ ὁ παρὰ τῶν σπουδαίων.

Δύναμις ἢ ἰσχὺς διαφέρει, ὥς φησι Πλάτων ἐν πρωταγόρᾳ. οὐ γὰρ ταυτόν ἐστι δύναμίν τε ἢ ἰσχύν. ἡ μὲν γὰρ δύναμις ἢ ἀπὸ ἐπιστήμης γίνεται ἢ μανίας καὶ θυμοῦ. ἡ δὲ ἰσχὺς ἀπὸ φύσεως καὶ εὐτροφίας τῶν σωμάτων.

Δυσπειθὴς ἢ ἀπειθὴς διαφέρει. δυσπειθὴς μὲν γάρ ἐστιν ὃς δυσχερῶς παραδέχεται τὸν πρὸς λόγον. ἀπειθὴς δὲ ὃς ἀποπροΐεται ἢ οὐχ οἷός τέ ἐστιν πείθεσθαι.

Δῶμα καὶ δωμάτιον διαφέρει. δῶμα μὲν γὰρ κοινῶς τὸ οἰκοδόμημα. δωμάτιον δὲ ὁ θάλαμος.

Δωροδοκία ἔστε δόσις τῶν δώρων ἢ ἡ λῆψις.

Ε.

Ἐγχρίσαι καὶ ἐναλεῖψαι διαφέρει. ἐγχρίσαι μὲν γὰρ ὅταν σκορπίου ἢ σφηκῶν, ἤτινος τοιούτου λέγεσιν. ἐναλεῖψαι δὲ ὅταν ὀφθαλμῶν.

Ἐγγυᾷ ἢ ἐγγυᾶται διαφέρει. ἐγγυᾷ μὲν γὰρ ὁ δίδους. ἐγγυᾶται δ' ὁ λαμβάνων.

Ἐδίδαξε καὶ ἐδιδάξατο διαφέρει. ἐδίδαξε μὲν γὰρ ὁ παθητὴς. ἐδιδάξατο δ' ὁ πατὴρ συσήσας.

Ἀρισοφάνης ἐν νεφέλαις.

Ἐδιδαξάμην μέντοι νὴ δι' ὧ μέλαι.

Εἰκὼν καὶ προτομὴ διαφέρει. εἰκὼν μὲν γάρ ἐστιν ἐπ' ἀνθρώπου. προτομὴ δὲ λέοντος, ἢ ἵππου καὶ τῶν ἄλλων.

Ἐκκλησία ἢ κατάκλησις διαφέρει. ἐκκλησίαν μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ ἀθηναῖοι τὴν σύνοδον τῶν κατὰ τὴν πόλιν. κατάκλησιν δὲ ὁπότε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἀγρῶν συνεκάλουν πρὸς ἐπίσκεψιν μείζονα τῶν πραγμάτων.

Ἐνῆ ἢ ἐνεῖσε διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἐνεῖ δηλοῖ τὸ ἐν τόπῳ. τὸ δὲ ἐνεῖσε εἰς τόπον. οὕτως ἐροῦμεν. ἐνεῖ κατέλαβον αὐτόν, ἢ ἐνεῖσε πορεύσομαι.

Ἐκπολεμῶσαι ἢ ἐκπολεμῆσαι διαφέρουσιν. ἐκπολεμῶσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ εἰς πόλεμον ἐμβαλεῖν. ἐκπολεμῆσαι δὲ τὸ πόλιν ἑλεῖν.

Ἔκγονος ἢ ἀπόγονος διαφέρει. ἔκγονος μὲν γάρ ἐστιν ὁ υἱός. φησὶ γὰρ Ὅμηρος.

Εἰ ἐτεὸν ἐκγόνου ἐκγονός εἰσι, θάμβος μ' ἔχει ἐσορόωντα. ἢ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως τετήρηκεν. ἀπόγονος δ' ὁ ἤτοι υἱωνὸς, ἢ ἔτι ἄποθεν. καταχρῶνται δ' ἔνιοι ὅτε οἱ ἱστορικοὶ τῷ ἀπογόνῳ ἀντὶ υἱοῦ.

Ἐκμαρτυρία μαρτυρίας ἔν τινι διαφέρει. δηλοῖ Μίναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομίδοντος λέγων. ἀναγνώσεται δὲ τῶν μὲν ἐπιδημούντων τὰς μαρτυρίας, τῶν δὲ ἀποδημούντων ἐκμαρτυρίας.

Ἕλκος ὠτειλῆς διαφέρει. ἕλκος μὲν γάρ ἐστι χρόνιον πάθος, μόνον ἐκ σιδήρου γινόμενον. ἔστι δ' ὅτε καὶ ἀπ' αὐτομάτου. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἑλκύσθαι τὴν σάρκα. ὠτειλὴ δ' ἐστὶν ἡ ἐκ τοῦ συνεχοῦς ὑπὸ σιδήρου πληγή.

Ἐλίατρος καὶ ἰατρὸς διαφέρει. ἐλίατρος μὲν γάρ ἐστιν ὁ μάγειρος παρὰ τοῖς ἑλισσοῖς. τράπεζαι δ' εἰσὶ μαγειρικαί. Ὅμηρος.

Καὶ εἰν ἑλεοῖσιν ἔχευαν.

ἰατρὸς δὲ ὁ προσάπτης παρὰ τὰ ἰάσματα.

Ἐμβάδες καὶ ἔμβατα διαφέρει. ἐμβάδες μέν γὰρ τὰ κωμικὰ ὑποδήματα. ἔμβατα δὲ τὰ τραγικά.

Ἐμεῖο καὶ ἐμοῖο διαφέρει. ἐμεῖο μὲν γάρ ἐστιν ἀσύναρθρον, ὡς Ὅμηρος.

Ἐμεῖο δὲ σύνθετο μῦθον.

τὸ δὲ ἐμοῖο σύναρθρον, τῶ ἐμοῖο παιδός. καὶ Μνῆσαι πατρὸς σοῖο θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ.

ἀντὶ τῶ πατρός σου.

Ἐμπειρία πείρας διαφέρει. πεῖρα μὲν γὰρ ἐφ' ἑνὸς ἢ δύο γνῶσίς ἐστι δοκιζομένη. ἐμπειρία δὲ ἢ ὅταν πολλῶν κατάληψις βεβαία. πάλιν δὲ τέχνη ἐμπειρίας διαφέρει. ὅτι ἡ μὲν ἐν τοῖς ναυσὶν. ἡ γραμματικὴ δὲ τέχνη ἀδιάπλωτον ὡς ἢ ἐπιστήμη.

Ἔνδον ἢ ἔσω διαφέρει. ἔνδον μὲν γὰρ τὸ ἐν τόπῳ σημαίνει. ἔσω δὲ τὸ εἰς τόπον. ἔνδον μὲν γάρ ἐστιν ὁ πᾶις.

ἴσω δὲ εἰσέρχομαι. ἁμαρτάνει οὖν ὁ λέγων, ἔνδον εἰσέρχομαι, ἢ ἔσω ὄντι ὁ πᾶις. Σοφοκλῆς τῷ διαφοράν συγχεῖ. φησὶ γὰρ ἐν τραχινίαις.

Γυναῖκες αἵτε ἔσω σέλας, αἵτε ἐκτός.

διὸν εἰπεῖν, γυναῖκες αἵτε ἔνδον. καὶ Εὐριπίδης ἐν ἡρακλείδῃ.

Καὶ τὸν γέροντα τόνδ' ἔσω χρὴ δόμων.

ἀντὶ τοῦ ἔνδον. Εὔβουλος ὁ τῆς μέσης κωμῳδίας ποιητὴς ἐν καλαθηφόροις.

Ὅπως δὲ σπεύσεθ' ὅτι τὶς χέρνιβ' ἔσω.

διὸν εἰπεῖν ἔνδον.

Ἐνταυθοῖ ἢ ἐνταῦθα καὶ ἐνθάδε διαφέρει. ἐνταυθοῖ μὲν γὰρ τῷ ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. ἐνταῦθα δὲ καὶ τῷ ἐν τόπῳ, ἢ τῷ εἰς τόπον, ὁμοίως καὶ τὸ ἐνθάδε. τὸ δ' ἐνταῦθα, ἢ ἐνθάδε, καὶ τῷ ἐν τόπῳ, ἢ τῷ εἰς τόπον, ἢ ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε. ὅτι μὲν οὖν τὸ ἐνταυθοῖ,

Ἐνταυθοῖ νῦν ἕξω κύνας ἀπερύκων.

ὅτι δὲ τὸ ἐνταῦθα, Σοφοκλῆς ἐν ἠλέκτρᾳ.

Ἐνταῦθα πέμψαιεν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου
φέγγος καθορᾷ.

ἔχει γὰρ ἢ τῷ εἰς τόπον σημασίαν, ἢ τῷ ἐν τόπῳ. ὁμοίως ἢ ὅτι τοῦδε. ἐνθά φησιν ἢ καλυψώ.

Ἐνθάδε κἄνθι μίμνων σὺν ἐμοί, τόδε δῶμα φυλάσσοις. Ἕκτωρ φησί,

Σὲ δ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.

ταῦτα γὰρ τῷ ἐν τόπῳ σημασίαν δηλοῖ. τὰ δ' εἰς τόπον οὕτως.

Τοῦ δ' αὐτοῦ λῦτο γόνα καὶ φίλον ἦτορ.

Τοῦ δ' αὐτοῦ Λυκάβαντος ἐλεύσεται ἐνθάδ' ὀδυσσεύς. ἀπὸ τοῦ ἔνθα ἐν τόπῳ.

Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρηΐος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεύς. εἰς τόπον.

Ἔνθα κατεπλείομεν, καί τις θεὸς ἤκεμόνευσεν. ἀντὶ χρονικοῦ ἐπιρρήματος τοῦ τότε,

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη.

Ἐνθύμημα ἢ ἐνθύμιον διαφέρει. ἐνθύμημα μὲν γάρ ἐστι ποιοῦ λόγου σχῆμα. τότ' εὐθύμιον ἐτίθετο ὅτι τοῦ προσποιοῦ παρὰ ἀπικοῖς, ὁ γοῦν Ἀντιφῶν ἐν τοῖς φοινικοῖς φησι.

Τεθνεὼς οὕτω ὑμῖν ἐνθύμιος γενήσεται.

Ἔνδοξος ἢ ἐπίδοξος διαφέρει. ἔνδοξος μὲν γάρ ἐστι, ὁ ἐπίσημος. ἐπίδοξος δὲ ὁ προσδοκούμενος, καὶ ἐλπιζόμενος.

Ἕνεκα ἢ χάριν διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ἕνεκα ψιλὴν τῶν αἰτίαν δηλοῖ, οἷον ἕνεκα Ἀλεξάνδρου, ἢ ἕνεκα Ἑλένης ἐστράτευσε Μενέλαος. ὁ δὲ χάριν μετὰ τῆς αἰτίας δηλοῖ ἢ τῷ χάριν. χάριν Μενελάου Ἀχιλλεύς, ἐστράτευσε, τοτέσι, Μενελάῳ χαριζόμενος.

Ἐννοεῖν καὶ ἐννοεῖσθαι διαφέρει. ἐννοεῖν μὲν γὰρ ἁπλῶς. ἐννοεῖσθαι δὲ ἀπὸ μακρᾶς διαλογιζόμενος.

Ἐξόσον καὶ ὄφρα διαφέρει. ἐξόσον μὲν γὰρ χρόνου. ἐξόσον δὲ τοῦ ἐξούτινος.

Ἐξανέψιοι καὶ ὀξανεψιοὶ διαφέρει. καὶ βαρυτόνως προφέρονται τοὔνομα. φησὶ γὰρ Τρύφων ἐν δευτέρῳ περὶ ἀπλῆς προσῳδίας. ἐξανέψιοι ὡς ἀμέριμνοι, ἀνασελλομένης τῆς ὀξείας ἐπὶ τοῦ ἀνεψιοὶ ὀνόματος ὀξυνομένου. εἰσὶ δὲ οἱ μὲν ἀνεψιοὶ τῶν ἀδελφῶν παῖδες, καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐποιήσαμεν. ἐξανέψιοι δὲ οἱ τῶν ἀνεψιῶν παῖδες.

Ἐοικότα εἰκότων διαφέρει. τὰ μὲν γὰρ πίστεως ἐχόμενα. τὰ δ' ἐμφερῆ ἐοικότα.

Ἐπικίδνιος, ἢ θρῆνος διαφέρουσι. ἐπικίδνιον μὲν γάρ ἐστι τὸ ὅσα τῷ κίδνει. θρῆνος δὲ τὸ ἐν ᾠδῇ. οὕτω Τρύφων. Ἀριστοκλῆς δὲ ὁ ῥόδιος ἐν τῷ περὶ ποιητικῆς τοὐμπαλιν. φησὶ γὰρ. θρῆνος δ' ὅσιν ᾠδαὶ τῆς συμφορᾶς, οἰκεῖον ὄνομα ἔχουσα. ὀδυρμὸν ἔχει σύνηκμίῳ τῷ τελευτήσαντι. τινὲς μὲν οὖν κοινῶς πάντα ἔφασαν θρήνους. οἱ δὲ διαφέρειν, θρῆνόν τε καὶ ἐπικίδνιον. τὸ τὸν θρῆνον ᾄδεσθαι. παρὰ αὐτὴν τὴν συμφορὰν περὶ τῆς ταφῆς, καὶ μετὰ τὴν ταφήν. καὶ κατὰ τὸν ἐνιαύσιον χρόνον τὰς κηδείας ἀδόμενος ὑπὸ τῶν θεραπαινίδων, καὶ τῶν σὺν αὐταῖς τὸ δ' ἐπικίδνιον ἔπαινόν τινα τοῦ τελευτήσαντος μετά τινος μέτρου σχετλιασμοῦ.

Ἐπισραφὴς εὐσραφοῦς διαφέρει. ἐπισραφὴς ὁ προσακτικός, καὶ ἐπιμελής. εὐσραφὴς δ' ὁ ἐπιδέξιος ἐν ταῖς μεταβολαῖς.

Ἐπίκουροι καὶ σύμμαχοι διαφέρουσιν. ἐπίκουροι μὲν γάρ εἰσιν, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες καὶ συλλαμβανόμενοι. σύμμαχοι δὲ οἱ τῶν πολεμούντων. Ὅμηρος δὲ ὅλης ἐφύλαξε τῆς ποιήσεως τὴν διαφοράν. οὐκ εἰσὶν οὖν παρ' αὐτῷ ἐπίκουροι ἑλλήνων λεγόμενοι, ἀλλὰ τρώων.

Ἐπισεῖλαι καὶ ἐπισιμῶσαι διαφέρουσιν. ἐπισεῖλαι μὲν διὰ γραμμάτων. ἐπισιμῶσαι δὲ διὰ λόγων.

Ἐπαγγέλλει καὶ ἐπαγγέλλεται διαφέρει. ἐπαγγέλλει μὲν τὸ προσάττει. ἐπαγγέλλεται δὲ τὸ ὑπισχνεῖται. ὑπισχνεῖται δὲ ὁ τῷ αἰτήσαντι δώσειν ὁμολογήσας. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ ἀφ' ἑαυτῷ δώσειν ὁμολογήσας.

Ἐπίτιμιον καὶ ἐπίτιμον διαφέρει. ἐπίτιμον μὲν γὰρ ἡ ζημία. ἐπίτιμον δὲ τὸ τῆς τιμῆς μετέχον. ὥστε οὐ δεῖ λέγειν ἐξέτισε τὸ ἐπίτιμον, ἀλλ' ἐξέτισε τὸ ἐπιτίμιον.

Ἐπικηρύξαι καὶ ἐπικηρυκεύσασθαι διαφέρει. ἐπικηρύξαι μὲν γὰρ ἔλεγον τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι. ἢ ἀνάλωτον ἢ ἀποκτείναντές τινα τῶν παραδικασθέντων, οἱ Ἀθηναῖοι ἐπεκήρυξαν εἰ μέν τις ζῶντα ἀνάλωτο δίαργυρον τὸ μέτριον δώσειν τάλαντον, εἰ δ' ἀνέλοιτο ἥμισυ. ἐπικηρυκεύσασθαι δὲ ἔλεγον τὸ πρὸς συμβιβάσεως ἢ σπονδῶν τὰς πόλεις κήρυκας πρὸς ἀλλήλας διαπέμψασθαι.

Ἐπίτιμος καὶ ἐπιτίμιος διαφέρει. ἐπίτιμος μὲν γὰρ ἔντιμος. ἐπιτίμιος δὲ ὁ ἐπιζήμιος, καὶ ἐπίπληκτος, ἀφ' οὗ καὶ ἡ ἐπίπληξις ἐπιτίμιον φαμέν. καὶ ἐπιτίμησον αὐτὸν ἀντὶ τοῦ ἐπίπληξον.

Ἐπιχαίρειν καὶ συγχαίρειν διαφέρει. ἐπιχαίρειν μὲν γάρ ἐστι τὸ συνεπιχαίρειν τοῖς ἀλλοτρίοις κακοῖς. συγχαίρειν δὲ τὸ συνήδεσθαί τινος ἀγαθοῖς.

Ἐπιδοτικὸς μέν ἐστιν ὁ διδομένοις ἐπιδιδούς. μεταδοτικὸς δὲ ὁ φίλοις.

Ἐρωτᾶν τοῦ συνθάνεσθαι διαφέρει. συνθάνεσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κατ' ἀκοὴν διεξοδικῶς ἀκούειν. τὰ ὑπό τινος λεγόμενα αὐτὸν οὐδ' ἐρωτῶντα. ἐρωτᾶν δὲ τὸ ἐθέλειν τινὰ κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν, περὶ τοῦ ὑποκειμένου πράγματος. ὁ γοῦν τελέμαχος φησὶ πρὸς τὸν Νέσορα.

Εἶρεαι ὁπόθεν εἰμί, ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω. καὶ Ἀχιλλεύς φησιν.

Ἀλλ' ἴθι νῦν πάτροκλε διί φίλε, νίσεό τ' ἔρεαι ὄν τινα τοῦτον ἄγεα.

ὅτι δὲ τοῦ συνθάνεσθαι ὅσῳ φιλοῦ τοῦ ἀκούειν τάττεται, φανερὸν ἐκ τοῦ λέγειν τηλέμαχον.

Νῦν δ' ὅτε μέγας εἰμί, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων. Πυνθάνομαι, καὶ δή μοι αὔξεται ἔνδοθι θυμός. καὶ ὀδυσσεύς φησί.

Πυνθανόμην ἰθάκηνδε, καὶ ἐν τροίῃ εὐρείῃ.

Καλῶς δὲ τοὺς φιλοσόφους ἐρώτησίς ἐστι φράσις συμβολικὴ ἀποκρίσιν ζητοῦσα, οἷον νέον, ἀμφίβολον, σαφές, ἄδηλον. αὗται γὰρ αἱ πέντε ἀποφάσεις, συμβολικαὶ καλοῦνται. ἔστι μέντοι ὅτε οὐχ οὕτως, ἀλλ' ἑτέρως ἀποκρινόμεθα πρὸς τὰς ἐρωτήσεις. οἷον ἡμέρα ἐστί. καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστὶν ἡμέρα. καὶ οὕτως, ἡμέρα ἐστίν. Πεῦσις δέ ἐστι λέξις, πρὸς ἣν ἂν ἔστι συμβολικῶς ἀποκρίνεσθαι, οἷον, ποῦ οἰκεῖ ἀρίσων; φησὶ γὰρ ἐν τῷδε τῷ τόπῳ. καὶ ποῖος ἔβη ἀνδρόμαχος; καὶ ἀποκρίνεται,

Ὅτι ὅσῳ πύργον ἔβη μέγαν ἰλίου, οὔνεκ' ἄκουε Τρῶας. Οὐ γὰρ ἐνεχώρει ἐνταῦθα συμβολικῶς ἐπεὶ καὶ ἡ οὔ. κατάτι οὖν τοῦτο τῆς διαφορᾶς ταύτης φέρονται, καὶ οἱ φιλόσοφοι συμφώνως τοῖς προειρημένοις. ποτάμων τοῦτο τῆς διαφορᾶς φησὶν οὕτως,

Ἐρώτησις, πεύσεως, καὶ ἀνακρίσεως διαφέρουσιν. ἐρώτησις μὲν γάρ ἐστι σύντομος ἀπόκρισις. πεῦσις δὲ μακρᾶς πράξεως ἀπαγγελία. ἀνάκρισις δὲ ὑποδεεστέρων ζήτησις.

Ἔρως καὶ πόθος διαφέρουσιν. ἔρως μὲν γὰρ τῶν παρόντων. πόθος δὲ τῶν ἀπόντων.

Ἐρᾶν καὶ ποθεῖν διαφέρει. ἐρᾶν μὲν γάρ ἐστι τῶν ἐν ὄψει. ποθεῖν δὲ τοὺς ἀπόντας. διασύρει δὲ καὶ ὅμηρος. ὡς σὺ νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ. πρὸς τὴν ἥραν φησὶν ὁ ζεὺς παροῦσαν. ὅσῳ δὲ τοῦ ἀπόντος.

Ἀλλά με σοῦ πόθος σάτε μήδεα φαίδιμ' ὀδυσσεῦ Σήτ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. φυλάσσει γὰρ ἄνερως ὁ ποικίλος τὰς τοιαύτας ἐναλλαγάς.

Ἐρωτᾶν μέν ἐστι τὸ θέλειν κεφαλαιώδη λαβεῖν ἀπόφασιν ἢ ναὶ ἢ οὔ. συνθάνεσθαι δὲ τὸ καθ' ὑπέξοδον ἀξιοῦν πρᾶγμα, οἷον, πῶς ἐπολεμήσατε;

Ἔρως μέν ἐστιν ἐπιβολὴ φιλοποιίας, πόθος δ' ἀπόντων. ἵμερος δ' ἔρως σπανίζων τῆς πρὸς τὸν ἐρώμενον χρείας.

Ἔσαι τοῦ γενήσεται διαφέρει. ἔσαι μὲν γὰρ τὰ μὴ νῦν ὄντα. γενήσεται δὲ τὰ γενέσεως τυχόμενα. οἷον υἱὸς πρεσβύτης ἔσαι. τῷ δ' ἀτέκνῳ παῖδες γενήσονται. ἄλλως. ἔσαι μὲν γὰρ τὸ ὑποκείμενον. οἷον ὁ παῖς ἔσαι ἀνήρ. γενήσεται δὲ τὸ ἄρισον.

Ἐσιάτωρ καὶ δαιτυμὼν διαφέρει. ἐσιάτωρ μὲν γὰρ ὁ ὑποδοχεύς. δαιτυμόνες δὲ οἱ ἐσιώμενοι.

Ἑσπέρα καὶ ὀψὲ διαφέρει. ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστι δυομένου τοῦ ἡλίου. ὀψὲ δὲ βραδέως καὶ μεθοντιοῦν χρόνον. διὰ τοῦτο καὶ προστιθέασιν, ὀψὲ τῆς ἡμέρας.

Ἑταῖρος καὶ φίλος διαφέρουσιν. ὁ μὲν γὰρ φίλος καὶ ἑταῖρος. ὁ δ' ἑταῖρος οὐ πάντως φίλος, διό καὶ ὅσῳ τοῦ ἀνέμου φησὶν ὅμηρος.

Πλησίστιον ἑαθλὸν ἑταῖρον.

καὶ ἄλλως. φίλοι μὲν ποιοῦσι λέγονται πάντως οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντες. ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἔχοντες, καὶ ἐν συνηθείᾳ, καὶ ἐν συνεργίᾳ πολὺν χρόνον γεγονότες.

Ἑτερόφθαλμος καὶ μονόφθαλμος διαφέρουσιν. ἑτερόφθαλμος μὲν γὰρ ὁ κατὰ περίπτωσιν πηρωθεὶς τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν. μονόφθαλμος δὲ ὁ μόνον ὀφθαλμὸν ἔχων, ὡς ὁ κύκλωψ.

Ἕτερος καὶ ἄλλος διαφέρει. ἕτερος μὲν ὅσῳ δυοῖν τάσσεται. ὡς ὅμηρος.

Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα.

τὸ δὲ ἄλλος ὅσῳ πολλῶν, ὡς αὐτὸς ὅμηρος.

Διί δ' ἡμεῖς οἰσομὲν ἄλλον.

Εὐφυὴς καὶ εὐμαθὴς διαφέρει. εὐφυὴς μὲν γὰρ λέγεται παρὰ ἀτέχνοις ὁ σκοπτικός. εὐμαθὴς δὲ ὁ εἰς τὸ μαθεῖν ταχύς.

Εὑρεῖν καὶ εὑρέσθαι διαφέρει. εὑρεῖν μὲν γὰρ τὸ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ. εὑρέσθαι δὲ οἱονεὶ τὸ ἐκπορίσασθαι. Μέναν δρος δυσπόλῳ.

Εὕρηκα καὶ ἐμοὶ τοῦτο τέχνην.

Δίφυλος ἐν τῷ ῥέᾳ.

Δῶρον δ' ἐμαυτῇ παρὰ θεῶν εὑρημένον.

Εὔμορφος εὐειδὴς διαφέρει. εὔμορφος μὲν γὰρ ὁ τὴν μορφὴν εὖ ἔχων, οἷον εὖ πρόσωπος. καὶ γὰρ τὸ τὴν ὄψιν πᾶς σχηματίζειν, μορφάζειν λέγομεν. εὐειδὴς δὲ ὁ τὸ εἶδος καλῶς ἔχων, οἷον πᾶν τὸ σῶμα.

Εὐθὺς, εὐθύ, καὶ εὐθέως διαφέρουσιν. εὐθὺς μὲν γὰρ ὁ κανών. εὐθὺ δὲ τὸ γυμνάσιον. αὐτῶν κατ' εὐθεῖαν τῶ γυμνασίῳ.

γυμνασίῳ, ἢ εὐθὺ τὸ ἀνόνιον. τὸ δὲ εὐθέως ἀντὶ τοῦ χρονικοῦ ἐπιρρήματος. ὁ οὖν ἐναλλάσσων ἁμαρτάνει, καθὰ Μένανδρος ἐν δισκολῷ, Τί φῄς; ἰδὼν ἐν θέᾳ σε ὡς δ' ἐλευθερῶν. Ἀπῆλθες εὐθύς, ὡς ταχύ. Τινὲς μέντοι τῶν ἀρχαίων φασὶ, καὶ τὸ εὐθὺς ἀντὶ χρονικοῦ κεῖσθαι. φασὶ γοῦν καλῶς λέξιν. τινὲς δὲ τὸ μὲν εὖ λέγειν, ἐπίτινος εὐθέως, οἷον ἐὰν μὲν ἡ θηλυκὸν τὸ ὄνομα ἡ εὐθεῖα ὁδός, εὐθεῖα βαυτηρία. ἐὰν δὲ ἄῤῥεν, εὐθὺς ὁ πανών. ἐάνδ' ἀδέτερον, εὐθὺ τὸ ξύλον. οἱ δὲ ἀρχαῖοι ἐνίοτε τὸ εὐθὺ ἐτίθεσαν, τὸ ἐφ' ὁδοῦ τῆς τεινούσης ἐπίτινος τόπου, εὐθὺ τῆς σοᾶς. εὐθὺ τῶν ἀρωμάτων. τὸ δὲ κατὰ τοὺς χρόνους οὐ λέγεται, ἀλλ' εὐθύς, οἷον

Γήμαντα αὐτῇ δ', εὐθὺς ἐσομ' ἐλεύθερος.

Καὶ ὡς τότ' εἶδεν εὐθὺς ἦν ἄνω, κάτω.

Εὐφραίνεσθαι καὶ ἥδεσθαι διαφέρει. Πλάτων προταγόρα, εὐφραίνεσθαι μὲν γάρ ἐσι, μανθάνοντά τι καὶ φρονήσεως μεταλαμβάνοντα αὐτῇ τῇ διανοίᾳ. ἥδεσθαι δὲ ἐσθίοντά τι αὐτῷ τῷ σώματι.

Εὐθὺς καὶ εὐθὺ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺς χρόνιόν ἐσιν ἐπίῤῥημα. τὸ δὲ εὐθύ, τὸ ἐξ ἐναντίας δηλοῖ.

Εὐεργεσία καὶ χάρις διαφέρει. εὐεργεσία μὲν γάρ ἐσιν ἡ μεγάλη χάρις. χάρις δὲ ἡ ἐλάττων. οἷον χιτῶνα ἢ μύνα χαρίζεται, εὐεργετεῖ δὲ οὔ.

Εὐθὺ καὶ ὀρθὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ εὐθὺ ἀντίκειται τῷ στρεβλῷ. τὸ ὀρθὸν τῷ σκολιῷ.

Εὖ τῷ καλῶς διαφέρει. εὖ μὲν τὸ ὀρθῶς σημαίνει. καλῶς δὲ τὸ χρήσιμον συνηρημένως. τὸ οὖν εὖ καὶ καλῶς σημαίνει ὀρθῶς, καὶ χρησίμως.

Ἐχθρὸς, πολεμίᾳ, δυσμενοῦς διαφέρει. ἐχθρὸς μὲν γάρ ἐσιν ὁ πρότερον φίλος. πολέμιος δὲ ὁ μεθ' ὅπλων χωρῶν ἐπὶ λας. δυσμενὴς δ' ὁ χρόνιον πρὸς τόν ποτε φίλον τὸ μῖσος διαθερῶν, καὶ δυσδιαλάκτως ἔχων.

Ζ.

Ζῆλος καὶ ζηλοτυπία διαφέρει. ζηλοτυπία μὲν γάρ ἐσιν αὐτὸ τὸ πάθος, ἤγουν τὸ ἐν μίσει ὑπάρχον. ζῆλος δὲ μίμησις καλοῦ. οἷον ζηλοῖ τὸν κατηγητὴν ὁ παῖς. Ζηλοῖ δέ τε γείτονα γείτων, Ἡσίοδος, ὅτι καλοῦ. ζηλοτυπεῖ δὲ ἡ δεῖνα τόνδε.

Ζηλῶσαι τῷ ἐρίσαι διαφέρει. ζηλοῦν μὲν γάρ ἐσι τὸ σὺν ἐπιθυμίᾳ μιμεῖσθαι. ἐρίζειν δὲ τὸ μετὰ μάχης φιλονικεῖν.

Ζῆλος φθόνου διαφέρει. ζῆλος μὲν γάρ ἐσιν ἡ δι' ἐπιθυμίαν μίμησις γινομένη, δοκούντων τινὸς καλοῦ. φθόνος δὲ βασκανία τις τῶν ἄλλοις μὲν προσόντων ἀγαθῶν, ἡμῖν δ' οὔ.

Ζῆλος μέν ἐσι λύπη ἐπ' ἀλλοτρίοις ἀγαθοῖς, οἷα καὶ ἑαυτῷ τι ἐπιθυμεῖ περιποιῆσαι.

Ζήλου τρία εἴδη. ὁ μὲν γάρ ἐσι μανιερισμὸς, καθὰ καὶ φησί τις, ζηλῶ τὸν τ' δεῖνα ὅτι τῦδε. δεύτερος καθὸ ζηλωτής τινος λέγεται, οἷον θησεὺς ἡρακλέους. τρίτος δὲ ὁ φθόνῳ ὅμοιος.

Ζυγὸς ἀρσενικῶς μὲν ὅτι τῶν βοῶν. θηλυκῶς δὲ ὅτι τῶν σταθμῶν.

Ζώνη καὶ ζώνιον διαφέρει. ζώνη μὲν γάρ ἐσιν ἡ τῶν ἀνδρός. ζώνιον δὲ ἡ τῆς γυναικός.

Η.

Ἠέρθη καὶ ἀνέση διαφέρει. ἠέρθη μὲν λεκτέον ἀπὸ ὕπνου. ἀνέση δὲ ἀπὸ κλίνης.

Ἦθος μέν ἐσι ἀρχὴ ἐπιτηδεύματος. τρόπος δὲ ἐπίστασις πράξεως καθὰ φασὶ καὶ ἀναστροφήν.

Ἤλπισαν καὶ ἐπήλπισαν διαφέρει. ἤλπισαν μὲν γὰρ αὐτοί τινας ἐλπίδας ἔχοντες περί τινος. ἐπήλπισαν δὲ ἕτεροι ἑτέρους εἰς ἐλπίδα ἄγαγον.

Ἡμέρα νοῦς διαφέρει. ἡμέρα μὲν γάρ ἐσι τὸ κατάστημα μόνον ἀσώματον, ἣν Ἡσίοδος νυκτὸς γενεαλογεῖ. Νυκτὸς δ' αὖτ' ἀιδήρτε καὶ ἡμέραι ἐξεγένοντο. νοῦς δὲ τὸ συναμφότερον, ὃν πάλιν Ἡσίοδος θεὰς ὑποτίθεται. Θεὰ δ' αὖτ' ἠελίου τε μέγαν λαμπράντε σελήνην Ἠῶ θ', ἣ πάντεσσιν ἐπιχθονίοισι φαείνει Γείνατο. ὅτι δὲ τῆς σωματοειδοῦς Ἀλλ' ἤτοι τὸν μὲν χρυσόθρονος ἠρπασεν ἠώς.

Ἧς, καὶ ἧδα, καὶ ἡ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ἧδα παρωχημένον δηλοῖ χρόνον. τὸ δὲ ἧς τὸν μέλλοντα. Ὅμηρος, Δείφοβ' ἦ μάν μοι τὸ πάρος πολυφίλτατος ἦθα. ὅτι δὲ τῷ ἧς, Μένανδρος ἐν ψευδηρακλεῖ, Ὑπὲρ μὲν οἴνου, μηδὲ γρύ τυτθὺν λέγε, ἂν τἄλλα δ' ἧς ἄμεμπτος εἰς τὼν ἔκτων βουδρομιῶνος ἐνδελεχῶς ἕξεις ἀεί. καὶ καθόλου πάντοτε οὕτω λέγεται ὅτι τὸ μέλλοντος, καὶ κατὰ τὴν ἡμετέραν συνήθειαν. οἷον ἐὰν νοῇς, ἐὰν λαλῇς, ὅπως λαλῇς, ἐὰν ᾖς ἀγαθός. ὁ γοῦν λέγων πρός τινα, ἧς ποτε πλούσιος, ἀγνοήσει τὴν διαφοράν, δέον φᾶναι ἦθα. τὸ δὲ ἦ ἀντὶ τοῦ ἔφη τάττει Ὅμηρος. Ἦ καὶ κυανέῃσιν. διαφέρει δὲ τὰ ῥήματα, τῇδε. ὅτι τὸ μὲν ὅτι πρώτου προσώπου μόνου τάσσεται. τὸ δὲ ἔφη ὅτι τριῶν, ὡς ἔφημεν.

Ἡσυχία ὁτὲ μὲν σιωπὴν σημαίνει, ὁτὲ δὲ τὴν ἐπιείκειαν. ὁπότε φαμὲν, ἐν πολλῇ διάγειν ἡσυχίᾳ.

Θ.

Θαλαμὰς ὡς ἀγαθὰς, καὶ θαλάμας ὡς μεγάλας, διαφέρει φησὶ Τρύφων παρὰ τοῖς ἀττικοῖς ἐν δευτέρῳ περὶ ἀπλήκτου προσῳδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν δηλώσει τὸ τῶν διοσκούρων ἱερόν. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὰς καταδύσας μηνύει.

Θαυμάζω γενικῇ μὲν συντασσόμενον σημαίνει τὸ καταπλήττομαι καὶ κατηγορῶ, οἷον θαυμάζω τῶν ταύτην ἐχόντων τὴν γνώμην. αἰτιατικῇ δὲ τὸ ἐπαινῶ, οἷον θαυμάζω τοὺς οὕτω φρονοῦντας.

Θεομαχία καὶ θεομαχία διαφέρει. θεομαχία μὲν γάρ ἐσι ἡ πρὸς θεὸν μάχη. θεομαχία τῶν αὐτῶν τῶν θεῶν πρὸς ἀλλήλους μάχη.

Θεωρὸς ἢ θεατής διαφέρει. θεωρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ εἰς θεοὺς πεμπόμενος. θεατὴς δὲ ὁ ἀγόνων ἢ θεάτρων. Πότερον θεατὴς ἢ χάριν μαντευμάτων. ἢ Αἰσχύλος. Βοᾷς τοιοῦδε πράγματος θεωρὸς ὤν ἁμαρτάνουσι οὖν οἱ λέγοντες, θεωρῆσαί με δεῖ τὸν ἀγῶνα, δέον ἐπεῖν, θεάσασθαι. διασέλλει οὖν τοῦτο ἐπιμελῶς. Λυσιμαχίδης ἐν τῷ περὶ κενὸν λιον περὶ τῶν παρὰ τοῖς ἀθηναίοις ῥητόρων, ἢ πολλῶν παραθέσεις ποιεῖται. καί ἐστι τὸ θεάσασθαι, ὥσπερ πρόκειται, παρὰ τὸν θέαν. τὸ δὲ θεωρεῖν φησιν ἢ ἄλλοτι ἢ τὸ τῶν θεῶν ὁρᾶν, τοῦτο δὲ τὸ φροντίζειν. διὸ καὶ τοὺς τῶν θεαμάτων ἕνεκα πεμπομένους, σὺν θυσίαις δὲ καὶ εὐσεβίᾳ, πάντας ὠνόμαζον θεωρούς, καὶ τὸ τοῖς ἀθηναίοις διδόμενον θεωρικόν, ἐχὶ τὰς θέας, ὡς Κενέλιος ὑπέλαβεν, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐν ταῖς ἑορταῖς εἰς τοὺς θεοὺς εὐσεβεῖν καὶ ἐπιθεῖν καὶ εὐφραίνεσθαι.

Θεράποντες καὶ οἰκέται διαφέρουσι. θεράποντες μὲν γὰρ οἱ ὑποτεταγμένοι φίλοι ἐφ' ὧν θεραπεύονται οἱ προσήκοντες. οἰκέται δὲ δεσποτῶν.

Θέσθαι καὶ ὑποθέσθαι διαφέρει. θέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ λαβεῖν ὑποθήκην. ὑποθέσθαι δὲ τὸ δοῦναι ὑποθήκην.

Θέλειν καὶ βούλεσθαι ἐὰν λέγῃ τις, δηλώσει ὅτι ἀνυσίως τε καὶ εὐλόγως ὀρέγεταί τινος.

Θερίζειν, τότε διατρίψειν τὸν θέρους ὥραν ὡς τὸ χειμάζειν, καὶ τὸ τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς συλλέξαι.

Θηβαῖοι καὶ θηβαγενεῖς διαφέρουσιν. καθὼς Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι τῷ πρώτῳ τῶν παιάνων Πινδάρου φησίν. καὶ τὸν τρίποδα ἀπὸ τούτου θηβαγενεῖς πέμπουσι τὸν χρύσεον εἰς ἰσμηνὸν πρῶτον. τί δ' ἐστὶ διαφορὰ θηβαγενέων πρὸς θηβαίους Ἔφορος ἐν τῇ δευτέρᾳ φησί. οὗτοι μὲν οὖν συνετάχθησαν εἰς τὴν βοιωτίαν, τοὺς δὲ τοῖς ἀθηναίοις ὁμόρους πρόσοικοῦντας ἰδίᾳ θηβαίους προσηγόρευον πολλοῖς ἔτεσιν. ὕστερον δὲ οἱ σύμμικτοι ἦσαν πολλαχόθεν. ἐνέμοντο δὲ τὴν ὑπὸ τὸν κιθαιρῶνα χώραν, καὶ τὴν ἀπομάντιον τῆς εὐβοίας. ἐκαλοῦντο δὲ θηβαγενεῖς, ὅτι προσεγένοντο τοῖς ἄλλοις βοιωτοῖς διὰ θηβαίων.

Θὴς, λάτρις, ἀμφίπολος, ἄτμηνος διαφέρουσι. θὴς μὲν γὰρ ὁ ὅτι μισθῷ δουλεύων,

Θῆτές τε δμῶές τε. λάτρις δὲ ὁ καθ' ὑπόληψιν περίσασιν ἄλους, καὶ ὅτι δουλείαν προσαχθείς. ἀμφίπολος δὲ κοινὸν ὄνομα ἄρρενος καὶ θηλείας δούλης. ἄτμηνος δὲ ὁ μόνον ὁ δοῦλος, ἀλλὰ καὶ ὁ ὑποτεταγμένος ἐλεύθερος.

Θράσος καὶ θάρσος διαφέρει. θράσος μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄλογος ὁρμή. θάρσος δὲ ἔλλογος ὁρμή.

Θύρα καὶ θυραία διαφέρει. θύρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἀχαρακτήριστος. Μένανδρος ἐν παρακαταθήκῃ. Θύραν ἔξελε. θυραία δὲ τὸ μέλλον πρὸς ἐκκοπὴν θύρας μίσθιος.

Θύεσθαι τὰ σφάττεσθαι διαφέρει. θύεσθαι μὲν γάρ ἐστιν ὅταν τιμῇ θεοῦ. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ὅταν τιμῇ διὰ σπλάγχνων, θύεσθαι φαμέν. σφάττεσθαι δὲ τὸ δι' ἣν τινα οὖν αἰτίαν φονεύσασθαι. καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἀλόγων, τὸ δ' ἐπ' ἀνθρώπων τάττεσθαι.

Θύουσι καὶ θύονται διαφέρει. θύουσι μὲν γὰρ οἱ σφάττοντα τὰ ἱερεῖα. θύονται δὲ οἱ διὰ τῶν σπλάγχνων μαντευόμενοι.

Θύρα καὶ θύραι διαφέρουσι. θύρα μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐπίθεμα τὸ ἐκ τῶν σανίδων. θύραι δὲ τὸ ἄνοιγμα αὐτό, καὶ τὰ χαλάσματα τῆς θύρας.

Θυμὸς μέν ἐστι πρόσκαιρος. ὀργὴ δὲ πολυχρόνιος μνησικακία.

I.

Ἱερεῦσαι καὶ καθιερεῦσαι λέγουσιν ὅσοι τῶν θυομένων ἱερεῖων. ἱερῶσαι δὲ καὶ καθιερῶσαι ὅσοι τῶν ἀνατιθεμένων.

Ἱερεῖον καὶ χρηστήριον διαφέρει. ἱερεῖον μὲν γάρ ἐστι κοινῶς τὸ σφαζόμενον πρὸς θυσίαν ἅπασαν. χρηστήριον δὲ τὸ ἱερὸν ᾧ χρῶνται χρησηριαζόμενοι. Ἡρόδοτος. καθάπερ ἔτι καὶ νῦν ὅταν χρηστήρια, θύουσιν ἐν τῷ ἱερῷ.

Ἱερὰ τούστε περιβόλους τῶν ναῶν, καὶ τὰ σφάγια, καὶ τὰ ὀστᾶ τῶν ἀνθρώπων. ὡς Ὑπερίδης ἐν τῷ κατὰ ἀρχισρατίδου. καὶ τὰ ξόανα, ὡς Θεόπομπος ἐν εἰκοστῇ ἕκτῃ.

Ἰκέσθαι καὶ ἀφικέσθαι διαφέρει, ὡς φησιν Ἡρακλείδης. ἰκέσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐλθεῖν. ἀφικέσθαι δὲ τὸ ἐπανελθεῖν. Ὅμηρος τὴν διαφορὰν φησιν:

Οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν. καὶ

Ἵκετο δ' ἐς μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν ἀθήνην.

Ἰουδαῖοι καὶ ἰουδαῖοι διαφέρουσιν, ὡς φησιν Πτολεμαῖος ἐν πρώτῳ περὶ Ἡρώδου τοῦ βασιλέως. ἰουδαῖοι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐξ ἀρχῆς φυσικοί. ἰουμαῖοι δὲ τὸ μὲν ἀρχῆθεν ἦσαν ἰουδαῖοι, ἀλλὰ φοίνικες καὶ σύροι, κρατηθέντες δὲ ὑπ' αὐτῶν καὶ ἀναγκασθέντες περιτέμνεσθαι καὶ συντελεῖν εἰς τὸ ἔθος, καὶ τὰ αὐτὰ νόμιμα ἀγεῖσθαι, ἐκλήθησαν ἰουδαῖοι.

Ἶπες καὶ θρῖπες, καὶ μῖες, καὶ ἴπες διαφέρουσιν. ἶπες μὲν γὰρ λέγονται θριπίδια τὰ διαβρωτικὰ τῶν ἱματίων. Ὅμηρος: Μὴ μέρα ἶπες ἕδοιεν.

θρῖπες δὲ τὰ ἐσθίοντα τὰ ξύλα, καὶ θριπιδίζειν τὰ ὑπὸ θριπῶν βεβρωμένα ξύλα, οἷς καὶ ἀντὶ σφαγίδων ἐχρῶντο. ὅτι ἦν δυσπαράπτιστα. μῖες δὲ τὰ ἐν τοῖς πριθοῖς καὶ ἐν ταῖς πυροῖς θριπίδια. ἴπες δὲ τὰ διεσθίοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς τῶν ἀμπέλων. Ἀλκμάν. Καὶ ποικίλον ἴκα, τὸν ὀφθαλμῶν ἀμπέλων ὀλετῆρα.

Ἴσοι καὶ κοινοὶ διαφέρει. Πλάτων ἐν πρωταγόρᾳ. χρὴ γὰρ τοὺς ἐν τοῖσδε λόγοις παραγενομένους, κοινοὺς μὲν εἶναι ἀμφοῖν τοῖν διαλεγομένοιν ἀκροατάς, ἴσους δὲ μή. ἔστι γὰρ ἃ ταυτὸν. κοινὸν μὲν γὰρ ἀκοῦσαι ἀμφοτέρων χρή, μή, ἴσον δὲ εἶναι ἑκατέρῳ, ἀλλὰ τῷ σοφωτέρῳ

τῷ σοφωτέρῳ πλέων, τῷ δὲ ἀμαθεστέρῳ ἐλάττων.

Ἰσοτελὴς καὶ μέτοικος διαφέρει. ἰσοτελὴς μὲν γὰρ ὁ τετιμημένος. μέτοικος δὲ ὁ ἐν τῷ ἴσῳ τάγματι τοῖς πολίταις, καὶ τὸ μὲν μετοίκιον μὴ τελῶν, πάντα δὲ ἔχων τὰ αὐτὰ τοῖς πολίταις πλὴν τῶν ἀρχεῖων. μέτοικος δὲ ὁ μετοικήσας εἰς ἑτέραν πόλιν ἐκ τῆς ἑαυτοῦ, καὶ τῷ μὲν ξένου πλέον τι ἔχων, τῷ δὲ πολίτου ἔλαττον. ἐτέλει δὲ ὁ μέτοικος κατ' ἐνιαυτὸν μετοικίου δραχμὰς δέκα, καὶ ἐν τῇ τῶν Ἀθηναίων πομπῇ σκάφην ἔφερε κηρία ἔχουσαν. ὅθεν καὶ σκαφηφόρους ἔλεγον τοὺς μετοίκους. πολλάκις δὲ καὶ συνεστράτευον τοῖς Ἀθηναίοις.

Ἰωθμὸς καὶ πορθμὸς διαφέρει. ἰωθμὸς μὲν γάρ ἐστι τῆς ξενῆς διόδος, ἑκατέρωθεν θαλάσσης περιεχομένης. πορθμὸς δέ ἐστι ξενὸς θαλάσσης πόρος ἑκατέρωθεν ὑπὸ γῆς περιεχόμενος.

Ἴωθι καὶ γίνωσκε διαφέρει. ἴωθι μὲν γὰρ ὅσα τῷ γίνωσκε τάσσεται. αὐτὰ δ' οἶκ ἴωθι, ἀντὶ τοῦ γίνωσκε. καὶ τὸ πλημμυρικὸν ἴωθε, ἀντὶ γινώσκειε. καὶ Μένανδρος ἐν Ἥρωϊ:

Εὖ ἴωθι κἀγὼ τοῦτο συγχωρήσομαι.

τάσσουσι δὲ ὅμως καὶ ὅσα τῷ ἰδίου τὸ ἴωθι.

Εὔφημος. ἴωθι μοῦνον ὀρμαμένη, ἀντὶ τοῦ γίνου.

Ἰσοριογράφος συγγραφέως διαφέρει. ἰσοριογράφος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τὰ πρὸ αὐτοῦ γεγονότα συγγραφόμενος, ὡς Ἡρόδοτος. συγγραφεὺς δὲ ὁ τὰ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὡς Θουκυδίδης.

Ἰσοδόκη καὶ ἰσοπέδη διαφέρουσιν. ἰσοδόκη μὲν γάρ ἐστιν ἐφ' ἧς ὁ ἴσος καταπλίνεται. Ὅμηρος:

Ἰσὸν δ' ἰσοδόκῃ πέλασαν. ἰσοπέδη δὲ ὁ ἐν μέσῳ τῆς νεὼς κοῖλος τόπος, τινὲς δὲ λινίδα καλοῦσι, εἰς ὃν ὁ ἴσος ἐντίθεται.

Ἀλλά με δεσμῷ
Δῆσαν ἐν ἀργαλέῳ ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω
Ὀρθὸν ἐν ἰσοπέδῃ.

Ἰταλοὶ καὶ ἰταλιῶται διαφέρουσιν. ἰταλοὶ μὲν γὰρ οἱ ἀρχῆθεν τὴν χώραν οἰκοῦντες. ἰταλιῶται δέ, ὁπόσοι τῶν ἑλλήνων ἐπῴκησαν μετὰ ταῦτα τὸ αὐτό, καὶ ὅσοι τῶν σικελιωτῶν.

Κ.

Κατοίκησις καὶ κατοίκισις διαφέρει. ὡς φησὶν Ἀπολλωνίδης ὁ νικαεὺς ἐν τῷ τρίτῳ περὶ κτίσεως μελῶν. κατοίκισις μὲν γάρ ἐστιν ἡ ὑφ' ἑτέρων γινομένη ἵδρυσις. κατοίκησις δὲ ὅταν αὐτοί τινες οἰκήσωσι τόπον ἢ πόλιν τινὰ καταλαβόντες. οἷον Ἀθηναῖοι κατῴκησαν μὲν τὴν ἀνδρόπολιν. κατῴκισαν δὲ Ἴωνας. καὶ ὅτι παρὰ μὲν τὸ κατοικεῖν ἡ κατοίκησις. παρὰ δὲ τὸ κατοικίζειν ἡ κατοίκισις.

Καταβολὴ καὶ εἰσβολὴ διαφέρει. καταβολὴ μὲν γὰρ ἡ ἔκτισις τῆς εἰσφερομένης ἀρχυρίου. εἰσβολὴ δὲ περίοδος τοῦ πυρετοῦ.

Κάταμμα καὶ κάταγμα διαφέρει. κάταμμα μὲν τὸ ἐκτεταμένως τὸ κατεσχισμένον καὶ συντετριμμένον. κάταγμα δὲ βραχέως τὸ τοῦ ἔργου ἔλκυσμα.

Καταχύσματα καὶ καταχύσματα διαφέρει. καταχύσματα μὲν γὰρ χωρὶς τοῦ σ, τὰ καταχεόμενα ὕδατα, ὅσα λουτρῶνος καὶ τῶν ἄλλων ὁμοίων. καταχύσματα δὲ σὺν τῷ σ, ἃ ἰσχάδες καὶ τὰ ἄλλα τραγήματα τῶν νέων, ἢ τῶν ὑδάτων ἃ κατέχευον. Ἀριστοφάνης. Εἶτ' οὐχὶ δεῖξει δὴ τὰ καταχύσματα. καὶ Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ στεφάνου ψευδομαρτυριῶν: ἀλλ' αὐτὸς μὲν ὅτι ὠνήσατο τὸν δεσπότην ἂν λέγοιμι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτοῦ κατέχευε τότε, ἵνα ἐωνήθη.

Κάδος καὶ καδίσκος διαφέρει. κάδος μὲν λέγεται ὃ ἐν τῷ φρέατι ἀνιμῶσι τὸ ὕδωρ. καδίσκος δὲ ἀγγεῖον εἰς ὃ τὰς ψήφους ἐμβάλλουσι.

Καθάρσια καὶ καθάρματα διαφέρει. καθάρσια μὲν γὰρ λέγονται τὰ ἱερά, καὶ τὰ ἄλλα οἷς καθαίρονται. καθάρματα δὲ τὰ μετὰ τὸ καθαρθῆναι ἀποῤῥιπτούμενα.

Κανθαρίζειν καὶ τονθορίζειν διαφέρει. κανθαρίζειν μὲν γὰρ λέγουσιν οἱ ἀληθινοὶ τὸ τρέμειν. τονθορίζειν δὲ τὸ ψυθυρίζειν καὶ γογγύζειν.

Καιρὸς καὶ χρόνος διαφέρει. καιρὸς μὲν γάρ ἐστι μέρος χρόνου, οἷον μεμετρημένων ἡμερῶν σύστημα. χρόνος δὲ πολλῶν καιρῶν περιοχὴ καὶ σύλληψις. Ἄλλως. ὁ μὲν καιρὸς δηλοῖ ποιότητα χρόνου, οἷον ὅτε πόλεμος ἦν. χρόνος δὲ ποσότητα, οἷον πρὸ δέκα χρόνων, ἢ μετὰ δέκα ἔτη.

Κάλλαια καὶ κάλλη διαφέρει. κάλλαια μὲν γὰρ οἱ τῶν ἀλεκτρυόνων κώδωνες. κάλλη δὲ τὰ ἄνθη τῶν βαμμάτων.

Κάθισον καὶ κάθισμα διαφέρει. κάθισον μὲν γὰρ ἐροῦμεν αὐτῷ τινι πρὸς ἑαυτὸν κελεύοντες. κάθισμα δὲ πρὸς ἕτερον, κάθισον αὐτόν.

Κακὸς πονηροῦ διαφέρει, ὥσπερ ὁ ἄκακος τοῦ ἀγαθοῦ. κακὸς μὲν γὰρ ὁ κακοῦργος. πονηρὸς δὲ ὁ δρασικὸς κακοῦ.

Κακοήθεια μέν ἐστι κακία κεκρυμμένη. κακοτροπία δὲ ποικίλη καὶ παντοδαπὴς πανουργία.

Κέλης καὶ ἀπακτροκέλης διαφέρει. κέλης μὲν γάρ ἐστι πανδάλιόν τι μικρόν. ἐπακτροκέλης δὲ κακοῦργον, καὶ λῃστρικὸν σκάφος μεταξὺ ἐπακτρίδος καὶ κέλητος. Αἰσχίνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου. ἀλλ' ἀποπειρᾶσθαι τῷ σώματος ἥδονὰ καὶ τὸ μηδὲν ἐπονεῖν ἐναντία πλοιῷ τὰ λῃστρικά. ταῦτα εἰς τὸν ἐπακτροκέλητα ἐμβιβάζει. ἐπακτῆρες δὲ κυνηγέται καλοῦνται.

Κέλυφος, κελύφανον καὶ ἔλυτρον διαφέρει. κέλυφος μὲν γὰρ λέγεται ὅσα τῶν ὀστρακοδέρμων, οἷον τῶν κοχυλίων. κελύφανον δὲ ὅσα τῶν τραγημάτων, καὶ ὀσπρίων. ἔλυτρον δὲ τὸ ὑγρὸν χάρημα.

Κίδρος.

Κέδρος θηλυκῶς μὲν τὸ δένδρον. ἀρσενικῶς δὲ ὁ ναρπός. ἀλλὰ θύειν τοὺς κέδρους.

Κηρύξαι, ἀποκηρύξαι καὶ ἐπικηρύξαι διαφέρει. κηρύξαι μὲν γὰρ καὶ ἐπικηρύξαι λέγουσιν ὅταν τὸ ὑπὸ κήρυκα ἀποδίδοσθαί τι. Μένανδρος.

Ἀπεκήρυξεν αὐτῷ ἀγαλμάτων.

οἷον ὑπὸ κήρυκι ἐπώλησεν. ἐπικηρύξαι δὲ τὸ ὑποσχέσθαι χρήματα δώσειν τῷ συλλαβόντι ἢ ἀνάλογόν τι, ἢ ἀποκτείναντί τινα τῶν διωκομένων.

Κιβωτὸς καὶ κίστη διαφέρει. κιβωτὸς μὲν γὰρ ὅτιν ἡ ξυλίνη. διὸ καὶ ἀντίπηξ καλεῖται. κίστη δὲ ἡ πλεκτή.

Κίνησις περιφορᾶς διαφέρει. κίνησις μὲν γὰρ ὅτι κυρίως ἢ ἐκ τόπου εἰς τόπον μετάβασις. περιφορὰ δὲ ἡ πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον τροφή.

Κίθαρις καὶ κιθάρα διαφέρει, φησὶν Ἀριστόξενος ἐν τῷ περὶ ὀργάνων. κίθαρις μὲν γάρ ὅτιν ἡ λύρα, καὶ οἱ χρώμενοι αὐτῇ κιθαρισταί. οὓς ἡμεῖς λυρῳδοὺς φαμέν. κιθάρα δὲ ᾗ χρῆται ὁ κιθαρῳδός. Αἰσχύνης ἐν τῷ κατὰ Τιμάρχου διαστέλλει, καὶ φησὶν οὕτω περὶ αὐτῶν. εἶχε κιθαρισὰς καὶ κιθαρῳδούς. κιθαρισκὴς μὲν ὅτιν ὁ μόνον ψάλλων, κιθαρῳδὸς δὲ ὁ καὶ ψάλλων.

Κλῆσις καὶ προκλησις διαφέρει. κλῆσις μὲν γάρ ὅτιν ὁ ἐς ὁτιοῦν τῶν διαιρέσεων γινομένη. πρόκλησις δὲ ἡ εἰς ἄρειον πάγον.

Κλῆμα, κλήματος διαφέρει. κλῆμα μὲν γάρ ὅτιν εἶδος ἀμπέλου. κλῆμα δὲ μέρος τι τοῦ κόσμου.

Κλύσαι μὲν λέγεται ποτήριον ἢ ἀγγεῖον. νίψαι δὲ πρόσωπον καὶ πόδα. πλύναι δ' ἐσθῆτα.

Κόρδαξ καὶ κάρδαξ διαφέρει. κόρδαξ μὲν γάρ ὅτιν εἶδος ὀρχήσεως. κάρδαξ δέ τις ἐκαλεῖτο στρατιώτης. βάρβαρος δὲ ἡ λέξις. καλεῖται δὲ ἡ μὲν στρατιωτικὴ ὄρχησις ἐμμέλεια. σίκινις δὲ ἡ σατυρικὴ. κάρδαξ δὲ ἡ κωμική.

Κομιδῇ καὶ κομιδῇ διαφέρει. κομιδῇ γὲ περισπωμένως ἐπίρρημα, καὶ σημαίνει τὸ παντελῶς. κομιδῇ ὀξυτόνως ὄνομα, οἷον οὐ σφῶϊν κομιδῇ. λέγεται δὲ ἡ ἀπόληψίς τινος κομιδὴ παρὰ τὸ κομίσασθαι καὶ ἀπολαβεῖν.

Κόπρα καὶ ψοφεῖ διαφέρει. κόπρα μὲν γὲ τὸν θύραν ὁ ἔξωθεν. ψοφεῖ δὲ ὁ ἔσωθεν ἐξιών.

Κομᾶν καὶ κουριᾶν διαφέρει. κομᾶν μὲν γάρ ὅτι τὸ ἐπί τινος σεμνύνεσθαι τῶν καλῶς πεπραγμένων, καὶ σρέφειν τὸν κόμην. κουριᾶν δὲ τὸ κουρᾶς ἐπιδεῖσθαι, καὶ τὸν κόμην καθικέναι.

Κόρυδος καὶ κορύδαλος διαφέρει. κόρυδος μὲν γὲ τὸ ὄρνεον. λέγεται δὲ καὶ ἱερόν. κορύδαλος δὲ δῆμος ἀθήνησιν, ἐν ᾧ σωτῆρος κούρης ἱερόν.

Κόνις καὶ κονὶς διαφέρει. τὸ γὲ λεπτότατον τῆς γῆς κονὶς ὀξύνεται. τὸ δὲ ὄζον τῆς κεφαλῆς γινόμενον φθειρῶδες, βαρύνεται.

Κόσμος οἰκουμένης διαφέρει. τὸ μὲν περιέχει οἰκουμένην καὶ ἄερα. τὸ δὲ γῆν μόνον τὸν φανερὰν.

Κτήματα καὶ ἐπικτήματα διαφέρει. κτήματα μὲν γάρ ὅτι τὰ ἐν τῇ οὐσίᾳ, ἐπικτήματα δὲ τὰ ἐν ἄλλοτρίᾳ.

Κτῆσις μέν ὅτι πᾶσα ἡ οὐσία, κτῆμα δ' ἕνι.

Κλαπάλη καὶ μέθη διαφέρει. κραπάλη μὲν γάρ ἐστιν ἡ χθεσινὴ μέθη. μέθη δὲ ἡ τῆς αὐτῆς ἡμέρας γινομένη οἴνωσις.

Κύπελον καὶ κοπάδιον διαφέρει. κύπελον μὲν γάρ ὅτι τὸ ἐπικάμπτεσθαι τῷ σώματι. κυπάδιον δέ ὅτι τὸ σραγγεύεσθαι. Ἀριστοφάνης ἐν νεφέλαις. χώρει τὸ κυπάδιον ἔχων πρὸς τὸν θύραν.

Κυβεύειν καὶ πεττεύειν διαφέρει. κυβεύειν γάρ ἐστι τὸ διὰ ψήφων ἢ ἀσραγάλων παίζειν. πεττεύειν δὲ τὸ διὰ ψήφων.

Κρίνειν τῷ διακρίνειν διαφέρει. κρίνειν μὲν γὲ τὸ κυρίως δοκιμάζειν. διακρίνειν δὲ τὸ πρᾶγμα πράγματος διῃρεῖν καὶ χωρίζειν.

Κύειν καὶ τίκτειν διαφέρει. κύειν μὲν τὸ ἔγκυον εἶναι. τίκτειν δὲ τὸ ἀπαλλάττεσθαι τῷ κύειν. Εὐριπίδης ἐναντίον,

Ἡ κύουσα τίκτω, εἴπερ,
Ἥνικ' ἤγομην πάλαι.

Κύριος καὶ δεσπότης διαφέρει. κύριος γὲ τῆς γυναικὸς ὁ ἀνήρ, καὶ τῶν υἱῶν ὁ πατήρ. δεσπότης δ' ἀργυρωνήτων τινῶν ἄλλων.

Κωφὸς καὶ ἔννεος ὁ αὐτὸς παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἐλέγετο ὁ μὴ φθεγγόμενος. Ὅμηρος.

Κύματι κωφῷ.

τὸ μὴ ἀποτελοῦντι ἦχον, καὶ ἡσυχίᾳ,

Καὶ κωφοῦ ξυνίημι, καὶ οὐ λαλέοντος ἀκούω,

παραλλήλως ἔταξε. νῦν δὲ κωφὸς ὁ βεβλαμμένος τὴν ἀκοὴν λέγεται.

Κωμῳδὸς καὶ τραγῳδὸς λέγεται ὁ χορευτὴς, καὶ ὑποκριτής. κωμῳδοποιὸς δὲ καὶ τραγῳδοποιὸς οἱ ποιηταί. ἐνίοτε δὲ συγχέουσι τὴν διαφοράν.

Λ.

Λαγχάνειν καὶ πληρώσασθαι διαφέρει. λαγχάνειν μὲν εἶς, οὗ ἄρ' ὁ πλῆρος ἦλθε. Ὅμηρος.

Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς ὥσπερ λάχησι.

πληροῦνται δὲ οἱ καθιέντων εἰς τὸν πλῆρον. καὶ λαγχάνειν μέν ἐστι τὸ ἐκ τῶν πληρουμένων τοῦ προκειμένου τυχεῖν. πληρώσασθαι δὲ τὸ πλήρωσαι.

Λαλεῖν καὶ λέγειν, καὶ διαλέγεσθαι διαφέρει. λέγειν μὲν τὸ τεταγμένως προφέρεσθαι τὸν λόγον. λαλεῖν δὲ τὸ ἀτάκτως ἐκφέρειν τὰ ὑποπίπτοντα ῥήματα. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμείβεσθαι, καὶ λόγον ἀντὶ λόγου παραδιδόναι πρὸς τὸν ἀντιλέγοντα. Πλάτων ἐν σοφιστῇ. οἱ δ' ἄλλοι φιλόσοφοι διαιροῦσιν οὕτως. λαλεῖν μὲν τὰς ἀτάκτως ἐκφερούσας ὑπερορῶν λόγον. διαλέγεσθαι δὲ καὶ λέγειν τοὺς μετ' ἐπιμελείας λέγοντας. διαφορὰν δὲ τῶν δύο τούτων

λίγυσι, καὶ τὸ μὲν διεξιέναι λόγον συναίροντας, λέγειν φασί. διαλέγεσθαι δὲ τὸ ἀμοιβόμενον τοὺς λόγους κατ' ἐρώτησιν ἢ ἀπόκρισιν ποιεῖσθαι.

Λαβεῖν, καὶ δέξασθαι διαφέρει. λαβεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κείμενόν τι ἀναλέσθαι. δέξασθαι δὲ τὸ διδόμενον ἐκ χειρός.

Λεπὰς καὶ λεπὰς διαφέρει. λεπὰς μὲν γὰρ βαρυτόνως ἐστὶ ὄρους ἀπόσπασμα. λεπὰς δὲ ὀξυτόνως ἐν ταῖς πέτραις γινόμενόν τι ὄστρεον.

Λέμβοι καὶ λέμφοι διαφέρει. λέμβος μὲν γάρ ἐστι πλοιαρίου τινὸς εἶδος, λέμφος δὲ παρὰ ἀττικοῖς οἱ κωμῳδοὶ ἐλέγοντο καὶ μυῳδοί. Μένανδρος ὑποβολιμαίοις.

Γέρων ἀμέμπτ' ἄβλιος λέμφος.

Λέχος καὶ εὐνὴ διαφέρει. λέχος μὲν γάρ ἐστι κλίνη. εὐνὴ δὲ ἡ ὅσα ταύτης στρωμνή. φησὶ γοῦν Πηνέων.

Ἔνθα οἱ ἐνθεῖσα συνὸν λέχος ἐμβάλετ' εὐνήν.

Δέμνια καὶ χλαῖνας.

Λείαν καὶ λίαν διαφέρει. λεία μὲν γὰρ διὰ διφθόγγου σημαίνει τὴν ἐπέλασιν τῶν τετραπόδων.

Λείδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσαμεν.

διὰ δὲ τοῦ ι, ἐπίρρημα δηλοῖ ἐπιτάσεως. ἐάντε ἐκτείνηται, ἐάντε συσέλληται.

Λῆμα καὶ λῆμμα διαφέρει. λῆμα μὲν γάρ ἐστι δι' ἑνὸς μ τὸ παράσημα τῆς τύχης. λῆμμα δὲ διὰ δύο μμ, τὸ λαμβανόμενον.

Λητουργεῖν διὰ τοῦ η, καὶ λειτουργεῖν διὰ τοῦ ι διαφέρει, φησὶ Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρας ἰλιάδος. τὸ μὲν γὰρ λητουργεῖν τὸ τῷ δήμῳ ὑπηρετεῖν. λῆτον γάρ φασι τὸ δημόσιον.

Λῆτον ἀμφεπένοντο,

τὸ δὲ λειτουργεῖν καὶ λέγειν.

Λίβανος καὶ λιβανωτὸς διαφέρει. λίβανος μὲν γὰρ κοινῶς καὶ τὸ δένδρον, καὶ τὸ θυμιώμενον. λιβανωτὸς δὲ μόνον τὸ θυμιώμενον.

Λογογράφος καὶ λογοποιὸς διαφέρει. λογογράφος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ τοὺς δικανικοὺς λόγους γράφων. λογοποιὸς δὲ ὁ λόγος τινὰς καὶ μύθους συντιθείς.

Λόγος ποιήσεως διαφέρει. λόγος μὲν γάρ ἐστιν ἡ δίχα μέτρου σύνταξις. ποίησις δὲ ἡ σύνθεσις ἡ μέτρῳ κοσμουμένη.

Λυχνοῦχον καὶ λαμπτῆρα φασὶ τὸν νοῦν, φανὸν δὲ τὴν λαμπάδα. καὶ οἱ μὲν κωμικοὶ διὰ τοῦ φ. οἱ δὲ τραγικοὶ διὰ τοῦ π, φανός. λυχνεῖον δὲ ἑκάλουν τὴν λυχνείαν.

Λυχνίον λύχνου διαφέρει. λυχνίον μὲν γάρ ἐστιν ἡ λυχνία, ὡς Ἀντιφάνης φησὶν ἐν Ἀφροδίτης γοναῖς. λύχνος δὲ ὁ φανός. Μένανδρος ἐν νομοθέταις. Ἑτέρου λυχνοῦχος ἑτέρου λήκυθος.

Μ.

Μάχαιρα καὶ μαχαιρὶς διαφέρει. μάχαιραν μὲν γὰρ ὁμοίως ἡμῖν λέγουσιν οἱ ἀττικοί. μαχαιρίδας δὲ ζῷα τῶν κυνῶν.

Μακρολόγος καὶ πολυλόγος διαφέρει. μακρολόγος μὲν γάρ ἐστιν ὁ πρὸς ὀλίγων πολλὰ λέγων. πολυλόγος δὲ ὁ πρὸς πολλῶν πολλὰ λέγων.

Μαθὸς μαλοῦ διαφέρει. μαθὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ γυναικεῖος. κυρίως δὲ τὸ οἷον μεσόξηλον εἶναι χάλαπτος. μαλὸς δὲ ὁ ἀνδρεῖος. ὡς καὶ ὁ ποιητής φησι.

Νευρὰ μὲν μαλῷ πέλασσεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.

Μάρτυς ἐλέγχου διαφέρει. μάρτυς μὲν γὰρ ἐπ' ἀγαθοῦ λαμβάνεται. ἔλεγχος δὲ ἐπὶ φαύλου.

Μάχη καὶ πόλεμος διαφέρει. μάχη μὲν γάρ ἐστιν ἐν πολέμοις ἐνέργεια. πόλεμος δὲ ὁ χρόνος, καὶ ἡ πρὸς τὴν μάχην παρασκευή.

Μαρτυρία καὶ ἐναμαρτυρία διαφέρει. μαρτυρία μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῶν ἐπιδημούντων. ἐναμαρτυρία δὲ ἡ τῶν ἀποδημούντων. ὡς διασαφεῖ Δείναρχος ἐν τῷ κατὰ Κλεομέδοντος ἀπιὼν λέγων. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὦ ἄνδρες δικασταὶ γένοιτο ὑμῖν, καὶ τὸ νομοθετήσαντι, ἐξεῖναι τῶν ἀποδημούντων ἐναμαρτυρίας παρέχεσθαι.

Μάγον τοῦτι φαρμακόν, ὡς Αἰσχύνης ἐν τῷ κατὰ Κτησιφῶντος, καὶ τὸν πρὸς τοὺς θεοὺς ἱερουργὸν ὡς Ἡρόδοτος.

Μανία μὲν ἔστιν, ἔκστασις λογισμοῦ. λύσσα δὲ ἐπιτεταμένη μανία. οἶστρος δὲ μανιώδης ἐπιθυμία.

Μαντικὴ μὲν ἔστιν ἡ τέχνη. μαντεία δὲ ὁ χρησμός.

Μέτοικος καὶ ἰσοτελὴς διαφέρει. μέτοικος μὲν γάρ ἐστιν ὁ ὑποφόρος. ἰσοτελὴς δὲ ὁ μὴ τελῶν τι ἢ ἄρ-

Μεταβάλλεσθαι καὶ μεταμορφοῦσθαι καὶ ἀλ- (χων.
λοιοῦσθαι καὶ ἑτεροιοῦσθαι διαφέρει. μεταβάλλεσθαι μὲν γάρ ἐστι πάθος κοινόν. καὶ γὰρ καιρῶν γίνονται, καὶ πράξεων, καὶ ἀφροδισίων. ὁ γοῦν Εὐριπίδης ἐν Ὀρέστῃ παρισῶν τὴν δύναμιν τῆς λέξεως φησί. Μεταβολὴ πάντων γλυκύ.

μεταμορφοῦσθαι δὲ μεταχαρακτηρισμὸς καὶ μετατύπωσις σώματος εἰς ἕτερον χαρακτῆρα. ἀλλοίωσις δὲ οὐ μόνον μεταχηματισμὸς χαρακτήρων, ὡς τό,

Ἀλλοῖός μοι ἔφαινε πάροιθεν.

ἀλλὰ καὶ τῆς προτέρας ὑπολήψεως ποίησις ἑτέρα. ἑτεροίωσις δ' ὅταν ἀφ' ἑτέρου σώματος εἰς ἕτερον μεταβάλῃ, οἷον Νιόβη εἰς λίθον.

Μέραξ καὶ μεράκιον καὶ μερακίσκος διαφέρει. μεράκιον μὲν γὰρ καὶ μερακίσκος ὁ ἄρσην. μέραξ δὲ ἡ θήλεια.

Μετρεῖσθαι, καὶ ἴσασθαι διαφέρει. μετρεῖσθαι μὲν γὰρ ἔλεγον οἱ παλαιοὶ μέτρῳ λαμβάνειν πυρὸν, ἤτοι τοιοῦτον ἐνδάνει, ἵνα ἀποδῶ. Ἡσίοδος.

Εὖ μὲν μετρεῖσθαι, εὖ δ' ἀποδοῦναι.

οὐχὶ ἀργύριον, ἢ χρύσιον. οὐδέπω γὰρ ὅτε νομίσματα. ἴσασθαι δὲ Ὅμηρος.

Δείδω μὴ τὸ χθιζὸν ὑποσύσσονται ἀχαιοὶ χεῖος.

οἷον τὸ

οἷον τὸ γενόμενον αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῷ μάχεσθαι, ἀντὶ χρεολυτήσωσι, καὶ ἀντισήσονται. ὡσπερεὶ ὀφειλόμενον δάνος. χρήσασθαι δὲ ἔλεγον ἱμάτιον ἢ σκεῦος.

Μέμψασθαι, ἐγκαλεῖν καὶ ψέγειν διαφέρει. μέμψις μέν ἐστιν ἀμέλουντος κατηγορία. ψόγος δ' ἐπονείδισος.

Μινυρίζειν καὶ μινύρεσθαι διαφέρει. μινυρίζειν μὲν γὰρ ὅτι τὸ ἠρέμα προσᾴδειν. μινύρεσθαι δὲ τὸ θρηνεῖν, τὸ δ' αὐτὸ καὶ κινύρεσθαί φασιν.

Μισητὴ, καὶ μισήτη διαφέρει, παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ὡς φησι Τρύφων ἐν δευτέρῳ περὶ ἀττικῆς προσῳδίας. ἐὰν μὲν γὰρ ὀξυτονήσωμεν, σημαίνει τὴν ἀξίαν μίσους. καθὰ καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ προφέρομεθα. ἐὰν δὲ βαρυτονήσωμεν, τὴν καταφερῆ πρὸς συνουσίαν. τὴν δὲ διαφορὰν τῶν σημαινομένων καὶ παρὰ δωριεῦσί φασι φυλάττεσθαι. καὶ παρ' ἴωσι.

Μισθὸς μισθώματος διαφέρει. μισθὸς μέν ἐστιν ὁ δίκαιος μισθός, μίσθωμα δὲ τὸ ἐπονείδισον.

Μνήμη καὶ μνεῖα διαφέρει. εἴτι μὲν γὰρ μνήμη, τοῦτο οὐ πάντως καὶ μνεία. εἴτι δὲ μνεῖα, τοῦτο εὐθέως καὶ μνήμη. ἔστι δὲ μνήμη γενικὴ τύπωσις ψυχῆς. μνεία δὲ λόγος κατὰ ἀνανέωσιν λεγόμενος. ὁ μὲν γὰρ μιμνησόμενος ὁ πάντως μὴ μνήσεται. ὁ δὲ μεμνημένος πάντως μὴ μιμνήσεται. ἄλλως. μνήμη ἐστὶν ἡ τῷ μνημονικῷ ἀεὶ συνοῦσα. μνεία δὲ προγενόντων τινὸς ὑπόμνησις. ὥς τε ὁ τούτοις ἐναλλὰξ χρώμενος ἁμαρτήσεται.

Μνημεῖα καὶ μνήμαλα διαφέρει. μνημεῖα μὲν γὰρ ἔλεγον τὰ μνήμοσυνα. μνήμαλα δὲ τοὺς τάφους. μνήμη μὲν γὰρ γίνεται νεκροῦ. μνεῖα δὲ ζῶντος.

Μοχθηρὸς. μοχθῆρος καὶ πόνηρος διαφέρουσι. μοχθηρὸς μὲν γὰρ ὀξυτόνως, ὁ τὰ ἤθη πονηρός. λέγεσι δὲ ἁπλῶς τὰ φαῦλα καὶ μοχθηρά, πονηρά. ὡς Θουκυδίδης, πονηρὰ τὰ πράγματα τῶν Ἀθηναίων, ἀντὶ τῶ φαῦλα. μοχθηρὸς δὲ ὁ ἐπίπονος ὡς καὶ πό

Μύριοι ὅτι ἀριθμοῦ. μυρίοι δὲ οἱ πολλοί. (νηρος.

Μῦθος καὶ ἱστορία διαφέρει. ἱστορία μὲν γὰρ γενόντα πράγματα περιέχει. ὁ δὲ μῦθος διαπεπλασμένα καὶ ψευδῆ. ὁ γοῦν λέγων εὖ πεποίκται ἢ περὶ τὸν κύκλωπα ἱστορίαν, ἢ ἄλλοτι τοιοῦτον, οὐκ ἄγαν ὀρθοεπεῖ. μᾶλλον γὰρ ἁρμόζει λέγειν, εὖ πεποίκται περὶ τὸν κύκλωπα μῦθος.

N.

Ναὸς καὶ σηκὸς διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ναὸς ὅτι θεῶν. ὁ δὲ σηκὸς ἡρώων.

Ναύκληροι καὶ ναύπαροι διαφέρει. ναύκληροι μὲν γάρ εἰσιν οἱ ναῦς κεκτημένοι. ναύπαροι δὲ οἱ ἐς πραπόμενοι τὰ δημόσια κτήματα. κἠναυπάρια οἱ τόποι ἐν οἷς ἀνέκειντο τὰ κτήματα. ἐλέγοντο δὲ δημοίως ναύκληροι καὶ οἱ μεθ' ὧτοὶ τῶν συνοικιῶν.

Παναγία μέν ἐστιν αὐτὴ ἡ τῆς νηὸς διαφθορά. ναύαγιον δὲ τὸ ἐξ αὐτῆς ἐκβραθέν.

Νεαρὸν νεαλοῦς καὶ προσφάτου διαφέρει. νεαρὸν μὲν γὰρ ὅτι τὸ νεοσὶ κομισθὲν ὕδωρ, ἔγκειται γὰρ τῇ λέξει τὸ ἀρύειν. προσφατον δὲ τὸ κρέας, ἔγκειται γὰρ ἀπὸ τῶ φάσαι ὁ ὅτι τὸ φονεῦσαι, ὅθεν καὶ τὸ φάσγανον. νεαλὲς δὲ τὸ νεοσὶ ἁλωκὸς, οἷον ἰχθῦς. δύναται δὲ νεοσὶ ἁλὶ πεπασμένον.

Νηρεΐδες τῶν τῶ νήρεως θυγατέρων διαφέρει. Δίδυμος ὁμοίως ἐν ὑπομνήματι βακχιλίδου ἐπινίκων. φησὶ γὰρ κατὰ λέξιν. εἰσὶ τοίνυν οἵ φασι διαφέρειν τὰς νηρείδας τῶν τῶ νήρεως θυγατέρων. καὶ τὰς μὲν ἐκ δωρίδος γενέσιας αὐτῶ θυγατέρας νομίζεσθαι. τὰς δὲ ἐξ ἄλλων ἤδη κοινότερον. νηρείδας καλεῖσθαι, καὶ τὰς μὴ γνησίας, καὶ τὸν ἀριθμὸν, πλείους δὲ τὰς ἄλλας. ταῦτα φησὶ Μνασίων ἐν τοῖς περὶ τῆς εὑρέσεως τὸν τρόπον τοῦτον. εἶτα ἐπιτίθεται διὰ μακρῶν τὴν λέξιν. καὶ ἐπιφέρει πιθανῶς τοὺς μὲν ἐκ μιᾶς τῆς δωρίδος γνησιωτέρας τῶν ἄλλων οὔσας, νήρεως θυγατέρας λέγεσθαι, τὰς δὲ συμμίκτους αὐτῷ μόνον νηρείδας.

Νῆες πλοίων διαφέρει. Δίδυμος ἐν δεκάτῳ ῥητορικῶν ὑπομνημάτων φησὶν οὕτως, ὅτι διαφέρουσιν αἱ νῆες τῶν πλοίων. τὰ μὲν γὰρ ὅτι σρογγύλα. αἱ δὲ ἱππάγωγοὶ καὶ στρατιώτιδες. Ἀριστοτέλης δὲ ἴσορρεῖ ἐν δικαιώμασι τῶν πολέμων οὕτως. Ἀλέξανδρος ὁ μολοσσὸς κατὰ ταυτὸν χρόνον τὰραντίνων αὐτὸν μεταπεμψαμένων ὅτι τὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους πόλεμον, ἐξέπλευσε ναυσὶ μὲν πεντεκαίδεκα, πλοίοις δὲ συχνοῖς ἱππαγωγοῖς καὶ στρατιωτικοῖς.

Νοῦς μέν ἐστιν ἀπόῤῥυφος λογισμός. φρένες δὲ αἱ ἀγχαθαὶ δ' ἄνοιαι.

Νῦν καὶ νυνὶ διαφέρει. φησὶ κατά τινας Ἡρακλείδης ἐν πρώτῃ περὶ καθολικῆς προσῳδίας. τὸ μὲν γὰρ νῦν χρονικὸν ἐπίῤῥημα τάσσεται ὅτε τῶν τριῶν χρόνων, ἐνεστῶτος, παρωχημένου, καὶ μέλλοντος. οἷον ὅτι ἀγὼν νῦν ὅδε, νῦν ἦσαν. τὸ δὲ νυνὶ ὅτι μόνου ἐνεστῶτος.

Νωθέστερος μὲν ὁ βλακικώδης. νωχελέστερος δὲ ὁ ἀσθενέστερος.

Ξ.

Ξόανον, βρίτας, ἄγαλμα διαφέρει. ξόανον μὲν γὰρ ὅτι τὸ ἐξεσμένον λίθινον, ἢ ἐλεφάντινον. βρίτας δὲ τῷ βροτῷ ὅμοιον ἤτοι χαλκοῦν, ἢ ἐκ τῆς ἐμφεροῦς ὕλης πεποιημένον. ἄγαλμα δὲ τὸ ὡρινον ἢ ἐκ τινος ἑτέρου λίθου κατεσκευασμένον.

Ξενίζειν μὲν οὐ μόνον τὸ καταδέχεσθαι ξένον, ἀλλὰ καὶ τὸ ξένως διαλέγεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς βοιωτούς.

Ξυσὸς τό, τε ἀκόντισμα, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν τῷ πρώτῳ. καὶ τὸ οἰκοδόμημα, ὡς παρὰ Ξενοφῶντι ἐν οἰκονομικῷ.

Ο.

Ὀβελὸς ὀβολοῦ διαφέρει. ὀβελὸς μὲν γάρ ἐστιν εἰς ἃ διαπειρῶνται τὰ κρέα μέλλοντα ὀπτᾶσθαι. ὀβολὸς δὲ μέρος δραχμῆς.

Οἴδε καὶ ὅδε διαφέρει. οἵδε μὲν γὰρ ἀναφορικῶς καὶ δεικτικῶς. ὁδὶ δὲ δεικτικῶς μόνον κατ' ἐπένταση.

Οἰκέας καὶ οἰκείους διαφέρειν φασίν. οἰκέοι μὲν γὰρ οἱ κατ' ἐπιγαμίαν προσήκοντες. οἰκεῖος δ' ἅπαντες καὶ οἱ ἐν τῇ οἰκείᾳ τυγχάνοντες τῇ αὐτῇ, εἴτε οἰκέται, εἴτε ἐλεύθεροι. φησὶ γοῦν Ἕκτωρ.

Οἷόν ἰδωμεν
Οἰκέας, ἄλοχόν τε φίλην, νήπιον υἱόν. καὶ
Ἐξ ὕπνου γόωσα φίλους οἰκέας ἐγείρει.
καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ.
Κικλήσκετο οἰκήων οὓς κτήσατο δῖος Ὀδυσσεύς.

Οἰκίζεται καὶ συνοικίζεται διαφέρει. οἰκίζεται μὲν γὰρ πόλις ὑπὸ τῆς πρώτης τῶν συνοικιζόντων ἀθροίσεως, καὶ καθιδρύσεως. συνοικίζεται δὲ ἡ ἐκ πολλῶν πόλεων εἰς μίαν πόλιν συναγομένη ὑπὸ τοῦ πλείονα δυνάμιν σχεῖν. διοικίζεται δὲ ἡ ἐκ μιᾶς πόλεως μεχθεῖσα ἰσχυούσης εἰς πολλὰ κατὰ διαιρεσιν μένη ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν ἵνα ἀσθενὴς γένηται, ὡς οἱ Λακεδαιμόνιοι τὴν ἐν Ἀρκαδίᾳ μεγάλην πόλιν διῴκησαν.

Οἰκότριψ καὶ οἰκέτης διαφέρει. οἰκότριψ μὲν γὰρ ὁ ἐν τῇ οἰκίᾳ διατρεφόμενος, ὃν ἡμεῖς θρεπτὸν καλοῦμεν. οἰκέτης δὲ ὁ δοῦλος ὁ ὠνητός. παρὰ δὲ Σόλωνι ἐν τοῖς ἄξοσιν οἰκεὺς κέκληται ὁ οἰκότριψ.

Οἶμος οἴμη διαφέρει. οἶμος μὲν γάρ ἐστιν ἀρσενικῶς ἡ ὁδός. οἴμη δὲ ἡ ᾠδή.

Οἴκτου καὶ οἰκτισμὸς διαφέρει. οἴκτου μὲν γάρ ἐστιν οἰκτιζομένου ἔλεος. οἰκτισμὸς δὲ ὁ λόγος τοῦ οἰκτείροντος.

Οἶνη καὶ οἰνάνθη διαφέρει. οἶνη μὲν γὰρ ἡ ἄμπελος. οἰνάνθη δὲ ἡ πρώτη τῶν βοτρύων ἐξάνθησις. οἰνάρια δὲ τὰ φύλλα.

Οἰκαδε ἔτ εἰς οἶκον διαφέρει. οἰκαδε μὲν γὰρ τὸ εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν βαδίζειν. εἰς οἶκον δὲ καὶ ἐφ' ἕτερον.

Οἶκος, οἰκία, συνοικία, οἰκίσκος, καὶ δῶμα διαφέρουσιν. οἶκος μὲν λέγεται ἡ πᾶσα οὐσία. οἰκία δὲ ἡ ὑπὸ ἑνὸς ἢ ὑπὸ δευτέρου κατοικουμένη, συνοικία δὲ ἡ πολλοῖς καὶ μισθουμένη. οἴκημα δὲ τὸ τέλος ἢ τὸ δεσμωτήριον. οἰκίσκος τὸ μικρὸν δωμάτιον. δῶμα δὲ ὁ λεγόμενος ποιτών.

Ὄλβιος καὶ εὐτυχὴς διαφέρει. ὄλβιος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τελείαν τὴν εὐδαιμονίαν ἔχων. εὐτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Ὀλίζον καὶ μικρὸν διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὀλίζον ἐπ' ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ὑπὸ μεγέθους τάσσεται. Ἀρισόνικος ἐν ὑπομνήματι. ἐκάλεσ' ὑπὸ σοιχίου ὀλίζην μακρὰν ὑπαλλακτικῶς. τὸ μὲν γοῦν ὀλίζον ἐπ' ἀριθμοῦ. τὸ δὲ μικρὸν ὑπὸ μεγέθους τάσσεται.

καὶ Ὅμηρος. Δίφρον ἀεικέλιον παραθεὶς ὀλιγηρὸν τετράπεζαν, τὴν μικράν.

Ὅλμος καὶ ὅρμος διαφέρει. ὅλμος μὲν γάρ ἐστι μυρεψικὸν σκεῦος, εἰς ὃ κόπτονται τὰ εἴδη τὰ μυρεψικά. ὅρμος δέ ἐστιν λιμήν.

Ὄρθρος μὲν γὰρ ἡ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου ὥρα καθ' ἣν ἀνασάντων ἐξ ὕπνου ὀρθροῦ γινόμεθα. πρωὶ δὲ ἡ πρὸ τοῦ καθήκοντος καιροῦ. Ὅμηρος.

Πρωὶ δ' ὑπ' ἠοῖ σὺν τεύχεσι.

καὶ Ἡσίοδος τελευτήσαντινά

Πρωΐ μάλ' ἤθεον, τοῦτ' ἔστι πρόωρον.

Ὁρᾶν καὶ ὑπερορᾶν διαφέρει. ὁρᾶν μὲν γάρ ἐστι τὸ θεωρεῖν. ὑπερορᾶν δὲ τὸ καταφρονεῖν.

Ὀρνιθευτὴς καὶ ὀρνιθοσκόπος διαφέρει. ὀρνιθευτὴς μὲν γάρ ἐστιν ὁ θηρεύων ὄρνιθας. ὀρνιθοσκόπος δὲ ὁ οἰωνοσκόπος.

Ὀροφὴ καὶ τέγος διαφέρει. ὀροφὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ σέγη. τέγος δὲ τὸ δῶμα.

Ὅσιον καὶ ἱερὸν διαφέρει. ὅσια μὲν γάρ ἐστι τὰ ἰδιωτικὰ ὧν ἐφίεται, καὶ ἐξεστι προσάψασθαι. ἱερὰ δὲ τὰ τῶν θεῶν, ὧν οὐκ ἔξεστι προσάψασθαι. Δημοσθένης ἐν τῷ κατὰ τιμοκράτους λέγει. ὥς τε τίθησι τοῦτον τὸν νόμον, δι' οὗ τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τοὺς θεούς, τῶν δὲ ὁσίων τὴν πόλιν ὑποσερεῖ.

Ὅτι καὶ διότι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ ὅτι αἰτίαν δηλοῖ, ὅτι δὲ βεβαίωσιν. τόδε διότι αἰτίαν δηλοῖ. αὐτίκα γοῦν ὅτι μὲν ἐκλείπει ἡ σελήνη πάντως ἴσμεν, διότι δὲ οὐκ οἴδαμεν, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἔμπειροι.

Οὐκουν παροξυτόνως μὲν ἀποφαντικὸν ἴσον τῷ ἔχιοῦν, οἷον οὔκουν ἀπίσειν. πορισπωμένως δὲ συλλογισμικός ἐστιν σύνδεσμος, ἢ σημαίνει ἀπόφασιν.

Οὐδὲν διὰ τοῦ δ, καὶ οὐθὲν διὰ τοῦ θ διαφέρει. οὐδὲν μὲν γὰρ τὸ ἐν τῷ καθόλου, ὡς φαμέν, οὐδὲν ἐν πόσμῳ κενόν. πᾶσα γὰρ ἡ τοῦ κενοῦ φύσις βασάζεται. οὐθὲν δὲ ἀναλυθὲν εἰς τὸ ἴδιον ἀντίστοιχον, σημαίνει τὴν τοῦ ἑνὸς ἄρσιν, καὶ ἐπιφορὰν ἑτέρας ἀρχῆς, οὐθ' ἓν οὔτε δύο. τὸ δὲ διὰ τοῦ δ, ἀπαρτίζει, διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν. Οὐδὲν ἀνιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. ὁ οὖν ἑναλλάσσων ἁμαρτάνει. διὸ καὶ Ζηνόδοτον εὐθύνουσι γράφοντα, οὐθὲν ἀνιδνότερον.

Οὕνεκα ἢ εἵνεκα διαφέρει. οὕνεκα μὲν σημαίνει τὸ ὅτι. εἵνεκα δὲ χάριν. Ὅμηρος διασέλλει.

Οὕνεκα τὸν χρύσην ἠτίμησ' ἀρκτῆρα.
ἀντὶ τοῦ ὅτι. Εἵνεκα ῥιζεδανῆς ἐλένης.
ἥμαρτεν οὖν ὁ Καλλίμαχος εἰπών.
Εἵνεκεν οὐχ' ἵππων ἅλεσμα. ὅπερ ἄτοπον.
ἔδει γὰρ εἰπεῖν οὕνεκα, ἵνα γένηται ὅτι οὐχ' ἵππων ἅλεσε.

Οὗτος καὶ οὑτοσὶ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ οὗτος σημαντικὸν μόνον. τὸ δὲ οὗτος δεικτικὸν καὶ ἀναφορικόν. δεικτικὸν μέν, οὗτός τοι Διομήδης, ἀναφορικὸν δὲ,

Οὕτως μὲν παράρισος, ὃς αὐτῷ πάντα νοήσα.
ὁ αὐτὸς λόγος καὶ ὅσα τοῦτον καὶ τυτονί.

Οὐλὴ καὶ ὠτειλὴ διαφέρει. οὐλὴ μέν ἐστιν ἡ κλεισμένη σὰρξ ἐπὶ παλαιοῦ τραύματος. ὠτειλὴ δὲ τὸ πρόσφατον τραῦμα παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι. καὶ Ὅμηρος τῶν διαφορᾶν τετήρηκεν. ὅσα μὲν τῆς οὐλῆς ἐπῶν.

Τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι,

ὅσα δὲ τῆς ὠτειλῆς.

Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κατ' οὐτα μένην ὠτειλήν.

Οὖρος καὶ οὐρὸς διαφέρει. οὖρος μὲν ὁ ἄνεμος. οὐρὸς δὲ ὁ τόπος ἢ τὸ νεώριον.

Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον.

Ὄφλειν καὶ ὠφείλειν διαφέρει. Ἀπολλωνίδης ὁ νικηνεὺς ἐν ὑπομνήματι τῶν παραπρεσβείας Δημοσθένους. ὄφλειν μὲν γὰρ τίσφησιν ὅσα καταδίκην. ὀφείλειν δέ τις ὡς ἡμεῖς ἐνδεχόμεθα.

Ὄφλημα καὶ χρέος διαφέρει. ὄφλημα μὲν γὰρ καὶ ὀφείλημα τὸ ἐκ καταδίκης τῷ δημοσίῳ ὀφειλόμενον. χρέος δὲ τὸ ἰδιωτικὸν ὀφλημα.

Ὄχθαι καὶ ὄχθοι διαφέρουσιν. ὄχθαι μὲν γάρ εἰσι ποταμῶν χείλη. ὀχθοὶ δὲ ἐπάρματα γῆς.

Ὀψὲ καὶ ἑσπέρα διαφέρει. ἑσπέρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου ὥρα. ὀψὲ δὲ ἡ μετὰ πολὺ τῆς δύσεως, καὶ καθόλου μετὰ πολὺν χρόνον. ὡς Ὅμηρος.

Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε.

καὶ ὀψαρότης πρὸ ἀρότης ἰσοφαρίζει, ὀψαρότης γὰρ ὁ κατὰ πολὺ τὸ προσήκοντα χρόνου ἀροτριῶν.

Π.

Παρέχειν καὶ παρίχεσθαι διαφέρει. παρέχειν μὲν γὰρ λέγεται τὰ διὰ χειρὸς διδόμενα, οἷον ἐσθήματα ἢ ἐπόμματα. τὸ δὲ παρέχεσθαι λέγεται ἐπὶ τῶν τῆς ψυχῆς διαθέσεων, οἷον ἐπιθυμίαν, εὔνοιαν. Θουκυδίδης. καὶ ἅμα τὸ πρόθυμον παρεχόμενοι. Δημοσθένης ἐν φιλιππικοῖς. τὴν αὐτὴν παρεχόμεθα προθυμίαν.

Παρειαὶ καὶ παρῆαι διαφέρουσι. παρειαὶ μὲν γὰρ ὀξυτόνως αἱ τοῦ ἀνθρώπου. παρῆαι δὲ περισπωμένως, ὅθεν τινὲς μετέωρα τὰ παρῆα ἔχοντα. ὡς παρείας ὧν ὄφις.

Πάσασθαι βραχέως μὲν ὄντων τῶν α, τὸ γεύσασθαι δηλοῖ. ἐνεκτάσει δὲ τούτου, τὸ κτήσασθαι.

Παραβολὴ καὶ παράδειγμα διαφέρει. παραβολὴ μὲν γάρ ἐστιν, ἢ οἷα τε γενέσθαι ὅσα παραδείγματα, οἷον.

Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδών.

παράδειγμα, γενόμενον πράγματος ἀντιπαράθεσις. Οἶνος ἢ κένταυρον ἀπώλεσεν.

Πάρτον καὶ πώλτη διαφέρει. πάλτον μὲν γάρ ἐστι τὸ δόρυ. πώλτη δὲ ἀσπὶς ἴτυν οὐκ ἔχουσα.

Παρακίνδυνοι καὶ παρακίνδυνοι διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ σὺν τῷ σ, ἐνεργητικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ ἐξεπάτησε. τὸ δὲ χωρὶς τοῦ σ, παθητικόν, καὶ σημαίνει τὸ ἐξεπάτηται.

Παῖς καὶ ἀντίπαις διαφέρει. παῖς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐν τῇ παιδικῇ ἡλικίᾳ. ἀντίπαις δὲ ὁ ἐνδεεστέρως τῆς παιδὸς τὴν ἡλικίαν, καὶ ἥδη πρόσωπος. βούπαις δὲ ὁ μέγας παῖς.

Παιδίσκη καὶ θεράπαινα διαφέρει. παιδίσκη μὲν γάρ ἐστι πᾶσα ἡ πρὸς παιδικὴν ἔχουσα ἡλικίαν, ὡς καὶ παιδίσκος. θεράπαινα δὲ ἡ δούλη.

Παίδευσις καὶ παιδεία διαφέρει. ὥσ φησι Πλάτων ἐν ὅροις. παιδεία μὲν γάρ ἐστι δύναμις θεραπευτικὴ ψυχῆς. παίδευσις δὲ παιδείας καὶ ἀρετῆς παράδοσις, καὶ ἐκ παιδὸς ἀρετὴ ἐπ' ἀρετὴν ὁδηγοῦσα.

Παιδίσκη καὶ παῖς διαφέρει. παιδίσκη μὲν γὰρ ἡ ἐλευθέρα παρ' ἀττικοῖς. παῖς δὲ ἡ δούλη. Μένανδρος ἐν δανιστυλίῳ.

Ἐπὶ τοῦδ' ἄνθις οὗτοσὶ κακοδαίμων ἔφη,
Ὃς οὐκ ἂν ἐνδεὴς θυγατέρος μίνος.
Καὶ ταῦτα πεντήκοντα παιδίσκας ἔχων.

Παρθενία καὶ σωφροσύνη διαφέρει, καὶ παρθένος σώφρονος. καθὸ μὲν παρθένος σώφρων ὅσι πάντως. ἡ δὲ σώφρων, οὐ πάντως παρθένος.

Πάσχειν καὶ συμπάσχειν διαφέρει. ὡς πάσχων συμπάσχοντος. ὁ μὲν γὰρ πάσχων λυπεῖται μὲν ὅσα τῷ τῶν συμπάσχοντος πάθει. οὐ μέν τοι συμπάσχων ἀλγεῖ, καθάπερ ὁ πάσχων. οἷον πυρέττει τις τῶν φίλων σφόδρα καὶ συμπάσχομεν τούτῳ πυρέττοντι, οὐ μὴν δὴ καὶ πυρέττομεν.

Πάτρια πατρῷων καὶ πατρικῶν διαφέρει. πατρῷα μὲν γὰρ ἐστι τὰ ἐκ πατέρων εἰς υἱούς χωροῦντα. πατρικοὶ δὲ οἱ φίλοι καὶ ξένοι. πατρία δέ ἐστι τῆς πόλεως ἔθη.

Παιδίσκη καὶ παιδισκάριον διαφέρει. παιδίσκην μὲν γὰρ λέγομεν τὴν ἐλευθέραν. παιδισκάριον δὲ τὴν δούλην παῖδα οὐ μόνον τὸν υἱόν, ἀλλὰ καὶ τὸν δοῦλον, ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ πρὸς παντα ινετον.

Πελασκὸς καὶ πενεσκὸς διαφέρει. πελασκὸς μὲν γὰρ ὁ πρόσφυξ. πενεσκὸς δὲ παρὰ θεσσαλοῖς ὁ κατὰ πόλεμον δωρηθείς, ὡς παρὰ λάκωσιν οἱ εἵλωτες.

Πίνης καὶ πῶχος διαφέρει. πίνης μὲν γὰρ ὁ ἀπὸ τοῦ ἐργάζεσθαι καὶ πονεῖν πορίζόμενος τὸν βίον. πῶχος δὲ ὁ ἐπαίτης, ὁ τῷ χεῖρε πεπηρωκώς. ἢ ἀπὸ τοῦ πήσσειν. πῶχον δ' ἀνίερον δ' αὐτῶν ἀπολυμαντῆρα, καὶ ἐτυμολογῶν φησίν. ἀλλὰ πήσειν βούλεται αἰτίζων κατὰ δῆμον, βόσκειν ἦν γὰρ εἰρ ἄναλτον.

Περιμάξαι καὶ ἐκμάξαι. τὸ τοὺς οἰομένους πεφαρμάχθαι δι' ἐπῳδῶν καὶ καθαρμῶν προσποιεῖσθαι ἀπολύειν.

Περασκὸς καὶ περατὴς διαφέρει. περασκὸς μὲν γὰρ ὁ περάζων. περατὴς δὲ ὁ θαλάσσης λῃστὴς, καὶ

νᾶλος, ζῶς διαλυθείσας σανίδας καταλιπόντων τοῖς πεφαρταῖς.

Πεῖρα καὶ πεῖρα διαφέρει. πεῖρα μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐπίσκηψις καὶ ἐμπειρία. πεῖρα δὲ τὸ ἰατρικὸν ἐγχειρίδιον. ἢ δέρματι ἀρτοφόρον, ὁ ἔστι τῶν νόμων φέρουσιν οἱ ποιμένες.

Πηδάλιον ἢ πληθρίον διαφέρει. πηδάλιον μὲν γὰρ νεώς. πληθρίον δὲ σχεδίας.

Πῆ, ἢ ποῖ, ἢ ποῦ διαφέρει. τὸ μὲν γὰρ πῆ καὶ ποῖ ἐς τόπον, οἷον πῆ ἔβη ἀνδρομάχη; τὸ δὲ ποῦ ἐν τόπῳ, οἷον,

Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες ἔντεα καλά;

ὡς θ' ἁμαρτάνουσιν οἱ λέγοντες, ποῦ ἀπέρχη; δέον εἰπεῖν, πῆ ἀπέρχη.

Πλεῖν τῷ ἀποπλεῖν, ἢ παραπλεῖν, ἢ περιπλεῖν διαφέρει. πλεῖν μὲν γάρ ἐστι, τὸ κατ' εὐθὺ πλεῖν. ἀποπλεῖν δὲ τὸ ἐκ τόπου τινὸς ἀπαίρειν. παραπλεῖν δὲ τὸ τόπον τινὰ διὰ πλοίου διέρχεσθαι. περιπλεῖν δὲ τὸ πρὸς σκάφος ἀνασρέφεσθαι πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον.

Πλούσιος εὐπόρων, ἄφνειος, ὄλβιος, ἢ εὐτυχοῦς διαφέρει. πλούσιος μὲν γὰρ ὁ πολυούσιος, ὁ πολλὴν ἔχων οὐσίαν. εὔπορος δὲ ὁ πρὸς ζῶς ἐπιβαλλούσας τύχας ἀνενδεής. ἄφνειος δὲ ὁ ἀπενιαυτῷ πλὴν τροφὴν συλλέγων. ἔνος γὰρ ὁ ἐνιαυτός. ὄλβιος δὲ ὁ τελείαν πλὴν εὐδαιμονίαν ἔχων, οἷον ὀλοόβιος. εὐτυχὴς δὲ ὁ ζῶν ἡδέως καὶ ἀλύπως.

Πλῆμαι ἢ πλῆναι διαφέρουσι. πλῆμαι μὲν γὰρ αἱ πλημμυρίδες τῶν ποταμῶν. πλῆναι δὲ αἱ τῶν τροφῶν σύριγγες.

Πλῆθος ἢ ὄχλος διαφέρει. πλῆθος μὲν γάρ ἐστι σύσκημά τινων. ὄχλος δὲ κυρίως ἡ ὄχλησις.

Πλούσιοι εὐπόρων διαφέρουσιν. οἱ μὲν γὰρ πλούσιοι οὐ πάντως ἐμποροῦνται, ἀλλ' ἔκ τινων περισάσεως, ἢ ἀποροῦνται ποτὲ χρημάτων ἢ ἄλλου τινός. οἱ δὲ εὔποροι κἂν μὴ πλουτῶσιν, ὧν δέονται ἔχουσιν. τινὲς δὲ εὐπορίαν μὲν τὸν μέτριον πλοῦτον ἡγοῦνται. πλοῦτον δὲ τὴν μεγάλην εὐπορίαν.

Πολεμικὸς καὶ ἀχμικτὴς διαφέρει. πολεμικὸς μὲν γάρ ἐστιν ὁ ἐμπείρως πολεμῶν. ἀχμικτὴς δὲ ὁ ἐμπείρως τοῖς καλῶς πολέμοις ὅπλοις χρώμενος.

Πόμα καὶ πῶμα διχῶς λέγουσι. τὸ μὲν ἁπλοῦν, διὰ τοῦ ο μικροῦ. ἐν δὲ συνθέτοις μόνον διὰ τοῦ ω μεγάλου, οἷον γαλακτοπῶται ἢ ὑδροπῶται.

Πομπὴ ἢ πομπεία διαφέρει. πομπὴ μὲν γὰρ ἦν τοῖς θεοῖς πέμπουσι. πομπεία δὲ ἡ λοιδορία. Δημοσθένης. τῆς δὲ πομπείας ταύτης ὕστερον.

Παῤῥησία ἢ παρησία διαφέρει. παῤῥησία μὲν γὰρ ἡ διὰ λόγων πρός τινα οἰκείωσις. παρουσία δὲ ἡ ἐπίλευσις.

Πολίτης ἢ πατριώτης διαφέρει. πολίτης μὲν γὰρ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, ἐλεύθερος ἐλευθέρῳ. πατριώτης δὲ ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς χώρας δοῦλος δούλῳ. ἡ γὰρ πατρὶς καὶ ὅσα τῆς χώρας τάττεται. ὡς τὸ

Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ' ἢ νέεσθαι. φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

οὐ γὰρ πάντως ἐκ μιᾶς ἦσαν πατρίδος, ἀλλ' ἐκ μιᾶς χώρας.

Πόλις ἢ ἄστυ διαφέρει. πόλις μὲν γὰρ ἡ ὁ τόπος καὶ οἱ κατοικοῦντες, ἤγουν τὸ συναμφότερον. ἄστυ δὲ μόνον ὁ τόπος.

Φράξεο νῦν ὅπως ἢ πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς.

Ποιεῖν τῷ πρᾶξαι ποιεῖν διαφέρει. ποιεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ κατασκευάζειν τί. περιποιεῖν δὲ τὸ περικτᾶσθαι, ἢ κοσμεῖν.

Πόνηρον βαρυτονούμενον ὡς σόλοικον, καὶ πονηρὸν ὀξυτονούμενον ὡς κυδοιμόν, φασὶ διαφέρειν παρὰ τοῖς Ἀτθικοῖς. ὁμοίως μόχθηρον καὶ μοχθηρόν. πονηρὸς μὲν γάρ ἐστιν ὀξυτόνως ὁ κακοήθης. πόνηρος δὲ ὁ ἐπίπονος. ἀτόπως φησὶ τρύφων. καὶ ζῶ φαῦλα μόχθηρα λέγομεν. κατὰ δ' ὀξύτητά φησι καὶ ἐπ' ἐμψύχων. μοχθηρᾶς γέτοι τέχνης δημιούργημα φαμὲν εἶναι. εἰδὰ ζῶ τῷ τύπου κεκοινώνηκεν, ἄμφω ὀφείλει καὶ τῶν αὐτῶν τόνων μετέχειν. ὅτι ὀξυτονεῖν ἀπαιτεῖ ὁ λόγος βία, ἀνάγκης. πᾶν γὰρ παρώνυμον εἰς ρος λῆγον παρασχηματιζόμενον τοῖς γένεσιν ὀξυτονεῖται, οἷον κάματος, καματηρός. ὄλισθος, ὀλισθηρός. μέλι, μελιτηρός. τόλμα, τολμηρός. νόσος, νοσηρός. εἰδὰ πόνος καὶ μόχθος ζῶ πρωτότυπα, πονηρὸς καὶ μοχθηρὸς ἐκτὸς ὀξυτόνως. εἰδ' οἱ Ἀτθικοὶ βαρυτονοῦσιν, οὐ θαυμαστὸν ὅτι. χαίρουσι γὰρ τῇ βαρύτητι. ἀδελφεὸν οὖν λέγουσι τὸν πράτην ὀξυτονοῦντες, ὡς ἀπελθέφησιν ὁ τρύφων παρατιθέμενος φιλήμονα τὸν ἀγροικίαν, ὡς θεπάλην, ὡς μυρτάλην. καὶ χάριεν τὸν πρώτην συλλαβὴν ὀξυτονοῦντες. ὡς τε οὐκ εἰς διασολὴν φησιν τὸ σημαινόμενον εὑρον τὴν βαρύτητα, ἀλλ' ὡς ἔτυχεν ἐκπληροῦντες οὕτω προκινήκαντο.

Ποῖ καὶ ποῦ παρὰ τοῖς Δωριεῦσι τὴν εἰς τόπον σκευασίαν δηλοῖ. πῆ μὲν τὴν ἔστι τόπῳ. πῶ δὲ τὴν ἐν τόπου.

Πονεῖν καὶ ἀλγεῖν διαφέρει. πονεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐνεργεῖν, ἀλγεῖν δὲ τὸ ὀδυνᾶσθαι.

Πότος βαρυτόνως, καὶ ποτὸς ὀξυτόνως, διαφέρει. πότος μὲν γάρ ἐστι βαρυτόνως τὸ συμπόσιον. ὡς Μένανδρος.

Πότοι συνεχεῖς κύβοι.

ὀξυτόνως δὲ αὐτὸ τὸ ἔκπωμα. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ καλῷ ἀνδροτίμωνος, βρωτῶ καὶ ποτοῦ μεταλαβεῖν.

Πολύτιμος καὶ πολυτίμητος διαφέρει. πολύτιμος μὲν γάρ ἐστιν, ὁ πολλῆς τιμῆς ἠγορασμένος ἄνθρωπος. πολυ-

πος. πολυτίμητος δὲ ὁ πολλῆς τιμῆς ἄξιος. ὡς τοὺς θεοὺς πολυτιμήτους λέγομεν.

Πρεσβεύεσθαι καὶ πρεσβεύειν διαφέρει. πρεσβεύεσθαι μὲν γὰρ τὸ πέμπειν πρέσβεις. πρεσβεύειν δὲ τὸ πέμπειν πρεσβευτάς, οἱ ἀττικοὶ λέγουσι.

Πρόξενος καὶ ἰδιόξενος καὶ δορύξενος διαφέρει. πρόξενος πόλεως καὶ ἔθνους, ὡς παρὰ Θουκυδίδῃ. ξένος δ' ὁ ἐξ ἐνός. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ἰδιόξενος. οὐκ ὀρθῶς οὖν Εὐριπίδης ἐν Τηλέφῳ, πρόξενον εἴρηκε τὸν ἰδιόξενον.

Κακός τις ὅστις πρόξενός σοι χρώμενος.

δορύξενος δὲ ὁ κατὰ πόλεμον γενόμενος φίλος. ἁλόντες γὰρ ξενίων τυχόντες, ἀφείθησαν πρὸς τὸ πολεμίας λύτρα λαβόντων, μνᾶδῶν ἑκατὸν πεντήκοντα. νομίσας δὲ καὶ φυλάξας τῶν πίσιν ἐγένετο φίλος, καὶ δορύξενος ἐκαλεῖτο.

Πρότερα καὶ πρωτέρωα διαφέρει. πρότερα μὲν γὰρ ὅσῳ τάξεως. πρωτέρωα δὲ ὅσῳ μόνης ἡμέρας.

Πρῶτον καὶ πρότερος διαφέρει. πρῶτον μὲν γὰρ ὅσῳ πολλῶν. πρότερος δὲ ὅσῳ δύο, καὶ τῷ μὲν πρώτῳ ἀπόλουθός ἐστιν ὁ ὕστατος. τῷ δὲ προτέρῳ, ὕστερος. καὶ πρότερος μὲν ὅσῳ τάξεως, πρῶτον δὲ ὅσῳ ποιότητος. ὡς ὅταν ὅσῳ ἀγάλματα λέγωμεν, πρῶτον ἔχειν τὴν τέχνην, οἷον ὄγκους. Πλάτων γοῦν διαιρούμενος τὰς πολιτείας, τὴν μὲν πρώτως ἔχειν φησί. τὴν δὲ ὑστέρως, δηλονότι, ἣ μὲν πρωτεύει, ἣ δὲ ἕπεται. εἰ δέ τις εἴποι πρότερον ἦλθον εἰς Ἀθήνας, ἁμαρτάνει, πρῶτον γὰρ χρή.

Πρυτανεία τὰ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν διωκόντων τὴν δίκην. ἦν δὲ τὰ ἐπιδέκατα τοῦ τιμήματος τῆς δίκης. πρυτανεία δὲ θηλυκῶς ὁ χρόνος. διήρητο γὰρ παρὰ Ἀθηναίοις ὁ ἐνιαυτὸς εἰς δέκα πρυτανείας. ὅσαι καὶ αἱ φυλαὶ ἦσαν, καὶ ἐπρυτάνευον ἑκάστη φυλὴ κατ' ἐνιαυτὸν ἅπαξ. ὅθεν καὶ τοὺς μισθοὺς καὶ τὰ ἐνοίκια κατὰ τὰς πρυτανείας κατὰ μῆνα ἐτέλουν.

Πρὸ μοίρας καὶ πρὸ ὥρας διαφέρει. πρὸ μοίρας μὲν γὰρ ὁ βιαίως ἀποθανών. πρὸ ὥρας δὲ ὁ ἐν νεότητι.

Πρεσβεύονται καὶ πρεσβεύουσι διαφέρει. πρεσβεύονται μὲν γὰρ οἱ τοὺς πρέσβεις χειροτονοῦντων καὶ πέμποντων. πρεσβεύουσι δὲ οἱ χειροτονούμενοι ὅσῳ τῶν πρεσβειῶν.

Πρίσβεις οἱ πρισβευταί, πρίσβυς δὲ οὐδέποτε λέγεται. τὸ γὰρ ἐνικὸν πρεσβευτὴς ἀνέγνωσαι.

Πρότερος καὶ πρῶτον διαφέρει. πρότερος μὲν ὅσῳ δυοῖν τάσσεται. ὡς Ὅμηρος ὅσῳ Τληπολέμου καὶ Σαρπηδόνος.

Τοῦ καὶ Τληπόλεμος πρότερος.

τὸ δὲ πρῶτον ὅσῳ πολλῶν.

Ὦρτο πολὺ πρῶτον ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.

Πρωτότοκος μὲν προπαροξυτόνως ὁ πρότερον τεχθείς. πρωτοτόκος δὲ παροξυτόνως ἡ πρῶτον τεκοῦσα.

Προσπαίειν μὲν λέγεται τοῖς κάτω μέρεσιν ἢ ποσίν, ἢ κνήμῃ. προσκρούειν δὲ τοῖς ἄνω καὶ κεφαλῇ.

Πείθεσθαι μὲν τὸ ἑκουσίως συγκατατίθεσθαι. πείθαρχεῖν δὲ τὸ κελεύοντι πείθεσθαι.

Πυθὼν θηλυκῶς καὶ ὀξυτόνως, ὁ τόπος. βαρυτόνως δὲ καὶ ἀρσενικῶς, ὁ δράκων.

Πῦς καὶ ποῖ, καὶ πεῖ, καὶ πῶ διαφέρει παρὰ τοῖς δωριεῦσι. τὸ μὲν γὰρ πῦς καὶ ποῖ τὸν εἰς τόπον σημαίνουσι δηλοῖ. τὸ δὲ πεῖ τὸν ἐν τόπῳ. τὸ δὲ πῶ τὸν ἐκ τόπου. ὥστ' οἱ δωριζοντες καὶ λέγοντες, πεῖ πορεύῃ, ἁμαρτάνουσι. δέον γὰρ, πῦς πορεύῃ. τὸ γὰρ πεῖ τὸν ἐν τόπῳ δηλοῖ. Σώφρων.

Πεῖ γὰρ ἄσφαλτος, ποῖος ἐλισκοπεῖται,
ἀντὶ τοῦ ποῦ. ὅταν δ' εἰς τόπον θέλῃ εἰπεῖν, φησί,
πῦς εἰς μυχὸν καταδύῃ, ἀντὶ τοῦ εἰς τινα μυχόν.

Ρ.

Ῥάφανος καὶ ῥαφανὶς διαφέρει. ῥάφανος μὲν γὰρ ἀττικοὶ λέγουσι τὸν παρ' ἡμῖν κράμβην. ῥαφανίδα δὲ τὸν παρ' ἡμῖν ῥάπανον.

Ῥέφανος καὶ ῥάφανος διαφέρει. παρ' Ἴωσι καὶ ἀττικοῖς. ῥέφανος μὲν ἦν καὶ ἡμεῖς φαμέν. ῥάφανος δὲ τὸν κράμβην.

Ῥεῖθρος ῥεύματος διαφέρει. ῥεῖθρος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τόπος δι' οὗ φέρεται τὸ ῥεῦμα. ῥεῦμα δὲ αὐτὸ τὸ ὕδωρ.

Ῥᾴδιον μὲν τὸ εὐοδοῦν. τὸ ῥᾷσα τῇ ὁδῷ ἐπιτελοῦμενον. εὐχερὲς δὲ τὸ ταῖν χεροῖν ταχέως ἐπιτελεσθέν. εὐπετὲς δὲ τὸ ἐμπεσὸν εἰς εὐμάρειαν.

Ῥὶς καὶ ῥύγχος διαφέρει. ῥὶς μὲν γὰρ λέγεται ὅσῳ ἀνθρώπου. ῥύγχος δὲ ὅσῳ ἀλόγου ζώου.

Ῥὶς καὶ μυκτὴρ διαφέρει. ῥὶς μὲν γὰρ λέγεται ἡ ἀπὸ τοῦ μισοφρύου καταγωγὴ μέχρι τοῦ χείλους. μυκτῆρες δὲ αἱ τῶν ῥινῶν κατατρήσεις δι' ὧν ἕλξεσι τὸ ὑγρὸν ἀπομασώμενον.

Ῥοιὰ μὲν μετὰ τοῦ ι τὸ δένδρον. ῥοὰ δὲ ὁ καρπός.

Ῥόδον καὶ ῥοδωνιὰ καὶ ῥοδὴ διαφέρει. ῥόδον μὲν γὰρ τὸ ἄνθος. ῥοδωνιὰ δὲ ὁ τόπος. ῥοδὴ δὲ τὸ φυτόν. Ἀρχίλοχος.

Ἔχουσα θαλλὸν μυρσίνης ἐτέρπετο,
ῥόδου τε καλὸν ἄνθος.

Ῥύεσθαι καὶ ἐρρύεσθαι διαφέρει. Ἀριστόξενος ἐν τῷ πρώτῳ τραγῳδοποιῶν τοὺς νεωτέρων οὕτω φησὶ κατὰ λέξιν. ῥύεσθαι καὶ ἐρρύεσθαι διαφορὰν ἔχει πρὸς ἄλληλα. τὸ μὲν γὰρ ῥύεσθαι ἐπὶ θανάτου ἐλκει. τὸ δὲ ἐρρύεσθαι φυλάττει.

Σ.

Σαθῆναι καὶ σῆναι διαφέρει. σαθῆναι μὲν γάρ ἐστι τὸ ὑφ' ἑτέρου. σῆναι δὲ τὸ κατ' ἰδίαν

δρμὴν καὶ προαίρεσιν, οἷον ἰσάθμην ὁ ἀδρίας ὑφ' ἑτέρου, ἰσάθμην ὁ νόσος. ἴσῃ δ' ὁ ἄνθρωπος δι' αὐτοῦ.

Στάχυς ὁ βραχέως τὸ ἐνικὸν. ἐκτεταμένως τὸ πλη θυντικόν.

Σταφυλὴν ὀξυτονητέον, ὡς ἀλκήν. καὶ σαφύλην βαρυτόνως, ὡς μελίτην. διαφέρειν φησὶ Πτολε μαῖος ἐν δευτέρᾳ περὶ τῶν ἐν ὀδυσσείᾳ προσῳ διῶν. τὸ μὲν γὰρ βαρυτονούμενον, φησὶν, ὄνομα ἐστὶ τῆς καθημένης μολίβδου, παρὰ τοῖς ἀρχιτέ κτοσι τίθεται. τὸ δ' ὀξυτονούμενον ἐστὶ ὀπώρας. ὁ αὐτὸς πάλιν ἐν δευτέρᾳ τῶν ἐν ἰλιάδι προσῳ διῶν καλῶς λέξιν, φησὶν οὕτως.

Σταφύλη ἔστι νῶτον ἔχουσα.

σαφύλη βαρυτόνως ὡς νιόβη. οὐ γάρ ἐσιν ὅμοιον τῷ συκῇ. τοῦτο γὰρ διαιρεῖται συκέη. ἐκεῖνο δ' οὐ διαι ρεῖται. Ἡρακλείδης ὁ ἡμίτερος φησὶν, ἡμαρτῆσθαι δοκεῖ παρὰ τοῖς ἕλλησιν ὀξυτονούμενον τοῦνομα. οὐδὲν γὰρ τῶν εἰς η λῆγόντων θηλυκῶν ὀνομάτων μετέχον γένους τὸ οὐδέτερον παρὰ τελευτῶντα τὸ υ ὀξυτονεῖται, ἀλλὰ πάντα τὰ ὑπὲρ δύο συλλα βὰς βαρυτονεῖται, καλῶ τὸ υ μὴ ὀξυτονούμενα, ἀλ λὰ βαρυτονοῦντα τὸ σοιχεῖον ἔχει, οἷον κοιδύλη, δαμύλη, φεσύλη. δοκεῖ δ' αὕτη μία τῶν τιθηνησα μένων τὸν Διόνυσον. ἃς ὁ Λυκοῦργος.

Σεῦε κατ' ἠλάθεον νυσσήϊον, ἰδύλη.

ὅθεν καὶ τὸ σαφύλη βαρυτονητέον. οἱ ὀξυτονοῦν τές φασιν, ὅτι ἀπὸ βαρυτόνων ἀρσενικῶν, εἰς ος λῆγόντων τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκὰ ὀξυτονεῖται. ἢ ἐὰν τὰ ἀρσενικὰ ὀξυτονεῖται, τὰ θηλυκὰ βαρυτο νηθήσεται. οἷον πόθος ποθή. νόμος νομή. ὦνος ὠ νή. τίμος τιμή. φόνος φονή.

Ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσι.

καὶ τοὔμπαλιν δανεὸς δανέη. ἐπὶ οὖν μὴ ὅτι τού τῳ τὸ ἀρσενικόν ἐσι σάφυλος. οὕτω γὰρ ἐκαλεῖτο ὁ τοῦ Διονύσου υἱός. τὸ θηλυκὸν σαφυλὴ ὀξυτονη θήσεται. πρὸς οὓς ῥητέον, ἰδοὺ κόγχος κόγχη, καὶ οὐκ ὀξυτονεῖται, φίλος φίλη. μόνος μόνη. μύλος μύλη. καὶ ὅτι τῶν ὀξυτόνων, καλὸς καλή. σοφὸς σοφή. καὶ τὰ θηλυκὰ οὐ βαρύνεται, ἀλλ' ὁμοτονεῖ τοῖς μὲν βαρυτόνοις τὰ βαρύτονα, τοῖς δὲ ὀξυτό νοις τὰ ὀξύτονα. ὅθεν οὐ παράδοξον ἢ ἀπὸ τοῦ σά φυλος βαρυτόνου ὀνόματος, καὶ τὸ θηλυκὸν βα ρυτονεῖν σαφύλη, ὡς ἰδύλη. τινὲς δὲ βοκτοῦντῶ τῇ συνηθείᾳ, καὶ ὀξυτονεῖν βουλόμενοί φασιν, ὅτι ὅσα τοῦ αὐτοῦ ἀπαραλλάκτως ἔχεται σημαινο μένου ὁμοτονεῖ. ὅσα δὲ διαλλάσσει τῶν σημαινομέ νων οὐκέτι. ὁ μὲν οὖν φίλος καὶ φίλη, καὶ ξένος ξέ νη, καὶ τὰ προκείμενα, ἀπαράλλακτά ἐσι, διὸ ὁμο τονεῖ. τὰ δὲ διαφέροντα οὐκέτι. καθάπερ γὰρ χό λος χολή. καὶ τρόπος τροπή. καὶ νόμος νομή. γό νος γονή. δόμος δομή. σρόφος σροφή. πόθος πο θή. περὶ τούτου οὖν ἐν ἄλλοις ἐντελῶς εἴρηται ὅτι διαφέρει. εἰ οὖν ἐσι σάφυλος ἀρσενικόν, διαφέρει δὲ τῷ σημαινομένῳ ἡ σαφυλή. ὁπώρα δὲ ὄντως ὀξύ νεται. τὸ μέντοι προκείμενον τῶ Ἡρακλείδους πα ρατήρημα ἰσχυρόν, καθὰ παραγγέλλεται ὀξυτο νεῖν, οὐ μόνον διὰ τὰ παρακολουθοῦντα τῷ ὀνόμα τι, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑπὲρ δύο ὅσι συλλαβάς. τὰ γὰρ προ κείμενα δυσύλλαβα. ὥστε οὐδὲ πῶ ὁπώραν ὀξυ τονεῖν ἀνάλογία ἐπιτρέπει. ἀλλὰ καὶ ἡ Πτολεμαίου ἀθετεῖται παρατήρησις, καθ' ἣν διαφέρειν φησὶ τοῖς τόνοις τὸ ὄνομα καὶ τῷ σημαινομένῳ.

Σημεῖον καὶ τεκμήριον διαφέρει. ἀντιφῶν ἐν τῇ τέχνῃ τὰ παροιχόμενα σημείοις πιστεύεσθαι. τὰ δὲ μέλ λοντα τεκμηρίοις.

Σισύρα καὶ σίσυρνα διαφέρει. σισύρα μὲν γὰρ τὸ ἐκ τῶν τετριχωμένων δερμάτων ἀναποίητον σάγα σρον. σίσυρνα δὲ τὸ ἐκ τῶν κορκύδων ἐσθόμενον ἀμπεχόνιον.

Σκηνὸς δύο σημαίνει, θεῶντε ναὸν, καὶ προβάτων πε ριφράγματα.

Σικελὸς καὶ σικελιώτης διαφέρει. σικελὸς μὲν γάρ ἐσιν ὁ ἀπ' αὐτῆς τῆς σικελίας ὤν. σικελιώτης δὲ ὁ σι κελὸς μὲν μὴ ὤν, πᾶν δὲ χώραν αὐτῶν οἰκῶν.

Σιωπὴ καὶ σιγὴ διαφέρει. σιωπὴ μὲν γάρ ἐσι κατά σχεσις λόγου. σιγὴ δὲ σέρεσις λόγου.

Σκέπτεσθαι καὶ σκέπτεσθαι διαφέρει. σκέπτεσθαι μὲν γάρ ἐσι τὸ προφασίζεσθαι. σκέπτεσθαι δὲ τὸ βου λεύεσθαι.

Σκῶμμα γελοίου, εὐτραπέλου, ἢ γεφυριασμοῦ δια φέρει. σκῶμμα μὲν γάρ ἐσι τὸ ὅτι διασυρμῷ τῶ πέ λας λεγόμενον, οἷονεὶ σκίμμα. γελοῖον δὲ τὸ ὅτι διαχύσει τῶν ἀκροατῶν χωρίς τινος ὕβρεως. εὐ τράπελον τὸ μετὰ σεμνότητος χαριέντως λεγόμε νον. εἴρηται δὲ παρὰ τὸ εὖ τρέπεσθαι τὸν λόγον. γεφυριασμὸς δὲ ἀπὸ τοῦ τοῖς ἀθύνοις ἐπι ὅτι τῶν γε φύρων ἐπιγράφειν, ἤτοι ἔμμετρα ἢ καὶ δίχα μέ τρων διασυρμούς τινῶν.

Σοφὸς καὶ συνετὸς διαφέρει, καθὸ ὁ σοφὸς καὶ συνε τός. ὁ δὲ συνετὸς οὐ πάντως σοφός.

Σοῖο καὶ σέο παρὰ ποιηταῖς κατὰ τοὺς ἀκριβῶς ἀνα γινώσκοντας διαφέρει. σοῖο μὲν γάρ ἐσι σύναρ θρος αὐτωνυμία, οἷον μνήσεο πατρός σοῖο. ἡ δὲ σέο οὐ σύναρθρος.

Σέο δέκεν ζώου καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα.

ἀντὶ τοῦ σοῦ ζῶντος. καὶ τρὶς τοσαῦτα δοῖεν ἄποι να οὐκέτι σοῦ ζῶντος. καὶ φυλάξεται ταῦτα ἄκρως παρ' Ὁμήρῳ.

Σπονδαὶ καὶ συνθῆκαι διαφέρει. σπονδαὶ μὲν γὰρ αἱ ἐκ πολέμου συντίθενται πρὸς ἀλλήλους αἳ ἀνα γράφονται ἐφ' οἷς διακρίνονται. οἷον συντίθεμε νοι μὴ πολεμήσειν, μήδ' ἀδικήσειν ἀλλήλους. συντίθενται δὲ εἰρήνην καὶ φιλίαν πρὸς ἀλλή λους. καὶ

λους. καὶ τὸ παρὰ ταύτας προχθές, ἀρχὴ γίνεται πολέμου.

Σπουδάζειν καὶ σπεύδειν διαφέρει. σπουδάζειν μὲν γάρ ἐστι τὸ ἐναντίον τῷ παίζειν. σπεύδειν δὲ τὸ βοηθεῖν τινι συναίρεσθαι.

Στρατόπεδον καὶ στρατὸς διαφέρει. στρατόπεδον ὁ τόπος ἐν ᾧ ἡ στρατεία. στρατὸς δὲ τὸ στρατιωτικὸν πλῆθος. στρατεία ἐκτεταμένως τὸ πρᾶγμα. στρατιὰ συνεσταλμένως τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. ἐναλλάττει δὲ πολλάκις ἐν τῇ χρήσει.

Στρατὸς καὶ στράτευμα καὶ στρατόπεδον διαφέρει. στρατὸς μὲν γὰρ καὶ στράτευμα κυρίως τὸ πλῆθος λέγεται. στρατόπεδον δὲ ὁ τόπος ἐν ᾧ εἰσι.

Συμμαχεῖν καὶ ἐπιμαχεῖν διαφέρει. συμμαχεῖν μὲν γὰρ λέγουσιν τὸ σὺν ἑαυτοῖς φησὶ Δίδυμος ἐπ' αὐτοῖς ἐπίοιεν πολέμιοι, εἶθ' ἕτεροι ἐπιστρατεύοιεν. ἐπιμαχεῖν ὅταν τοὺς ἐπίοντας ἀμύνονται μόνον. διέσαλπιε Θουκυδίδης ἐν τῇ πρώτῃ λέγων. κερκυραίους ἀθηναίους συμμαχίαν μὲν οὐ ποιήσασθαι, ἐπιμαχίαν δὲ.

Σύνεργος καὶ συνεργὸς διαφέρει. συνεργὸς μὲν γὲ ὀξυτόνως ὁ περί τι ἔργον ἀνεπιτήδειον συμπονῶν. σύνεργος δὲ παροξυτόνως ὁ τὸ αὐτὸ μετιὼν, οἷον σύντεχνος.

Σύγγραμμα συντάξεως διαφέρει. σύγγραμμα μὲν γάρ ἐστιν ὁ δι' ἁμέτρου λόγος ὁ προσαγορευόμενος πεζός. σύνταγμα δὲ πολεμικόν τι σύστημα, ἀφ' οὗ καὶ συνταγματάρχης ὁ τοῦ συστήματος αὐτῷ ἄρχων.

Σύνθεσις συντάξεως διαφέρει. σύνθεσις μὲν γάρ ἐστιν ὁ λόγος ὁ ἔμμετρος. σύνταξις δὲ ὁ λόγος ὁ πεζός.

Συμβουλὴ παραινέσεως διαφέρει. συμβουλὴ μὲν γάρ ἐστιν εἰσήγησις ἀντιλογίαν ἐπιδεχομένη, διὰ τὸ ἄδηλον τῷ ἐπιβησομένου. καὶ γὲ ἐάν τις συμβουλεύσῃ πόλεμον, ἀμφίβολον εἰσεμφέρει. διὸ καὶ ἔχει τὸ ἐνισάμβον. παραίνεσις δέ ἐστι συμβουλὴ ἀντιῤῥήσιν οὐκ ἐπιδεχομένη. διὰ τὸ γὰ αὐτῆς λέγομεν πάντως ὁμολογεῖσθαι ἀγαθόν. ὡς εἴ τις παραινέσει σωφρονεῖν. ὅσπερ ἐστὶν ὁμολογημένον ἀγαθόν.

Σφάξαι καὶ θύσαι διαφέρει. θύσαι μὲν γάρ ἐστι τὸ θυμῆσαι. σφάξαι δὲ τὸ ἱερυργῆσαί τι ζῶον. καὶ Ὅμηρος τὴν διαφορὰν τετήρηκεν, οὕτως μὲν τὸ θῦσαι εἰπών.

Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει,
Πατρόκλοιο φίλοιο, ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυκλάς. ὅταν δὲ τὸ σφάξαι.

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν.

Στύραξ θηλυκῶς μὲν θυμίαμα, ἀρσενικῶς δὲ τὸ ξύλον τῆς ἀκοντίου.

Σχισαὶ τὰ ὑποδήματα. Εὔπολις φίλοις.
Οὐ δῆτα, ταῦτα δὲ ἀργείας φέρειν.
Σχισὰς ἐνεργεῖν.
σχισὸς δὲ ἀρσενικῶς χιτὼν γυναικεῖος. Ἀπολλόδωρος ἐν ἐφήβοις.
Σχισὸν χιτωνίσκον τινὰ ἐνδέδυκας.

Σχολῇ τὸ ἥρεμα καθό φαμεν. σχολῇ βαδίζω, καὶ τὸ ἐν καιρῷ, καθ' ὃ λέγεται, οὐκ ἔχομεν σχολήν. καὶ ἡ διατριβή, καὶ οἱ μαθηταί. διὸ φαμὲν λαμπρὰν σχολήν.

Τ.

Τάλαν διὰ τοῦ ν τὸ ἐπίῤῥημα, διὰ δὲ τοῦ ς, ὁ ταλαίπωρος.

Τάλαντον, καὶ ἀμφιτάλαντον διαφέρουσι. τάλαντον μὲν γάρ εἰσιν οἱ ἐν τῷ ἑτέρῳ μέρει μαλανὸν ἔχοντες. ἀμφιτάλαντον δὲ οἱ ἀφ' ἑκατέρων.

Ταυροκτόνος ὁ ὑπὸ ταύρου ἀναιρεθείς. ταυροκτόνος ὁ ταῦρον ἀποκτείνας.

Τέχνη ἐπιτηδεύματος διαφέρει. τέχνη μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἄνευ λόγου μὴ δυναμένη εἶναι, οἷον γραμματική, ῥητορική. ἐπιτήδευμα δὲ τὸ λόγου χρεῖον, οἷον χαλκευτική, τεκτονική.

Τεχνίτης καὶ βάναυσος διαφέρει. τεχνίτης μὲν γάρ ἐστιν ὁ λογικῆς τινος τέχνης ἔμπειρος κατ' εἰδώς. βάναυσος δὲ ὁ διὰ λόγου τινὸς ἐπιτηδεύματος.

Τέτραχμον καὶ τετράδραχμον διαφέρει. τέτραχμον μὲν γάρ ἐστι τὸ νόμισμα. τετράδραχμον δὲ τῶν τεσσάρων δραχμῶν.

Τέρας σημείου διαφέρει. τὸ μὲν γὲ τέρας παρὰ φύσιν γίνεται. τὸ δὲ σημεῖον παρὰ συνήθειαν.

Τεχνάσματα καὶ τεχνήματα διαφέρει. τεχνάσματα μὲν γὲ τὰ κακουργήματα. τεχνήματα δὲ αἱ τέχναι.

Τείχη καὶ τειχεῖα διαφέρει. τείχη μὲν γάρ ἐστι τὰ τῶν πολεμίων. τειχεῖα δὲ τὰ τῶν οἰκείων.

Τίθη καὶ τιθὶς διαφέρει. τίθη μὲν γάρ ἐστιν ἡ τῷ παιδὸς τροφός. ταύτας δ' ἔνιοι μαίας καὶ μάμμας καλοῦσι. τιθὶς δέ ἐστιν ἡ τοῦ πατρὸς ἢ μητρὸς ἀδελφή, ἣν ἔνιοι θεῖαν καλοῦσι.

Τιτθή, καὶ τροφός, καὶ τιθηνός διαφέρει. τιτθὴ μὲν γάρ ἐστιν ἡ μαστὸν ἔχουσα. τροφὸς δὲ καὶ τιθηνὸς ἡ τῷ ἄλλην ἐπιμέλειαν ποιουμένη τοῦ παιδὸς καὶ μετὰ τὸν ἀπογαλακτισμόν.

Τιμωρεῖσθαι καὶ τιμωρεῖν διαφέρει. τιμωρεῖσθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ κολάζειν. τιμωρεῖν δὲ τὸ βοηθεῖν τοῖς ἀδικουμένοις.

Τίθησι καὶ τίθενται διαφέρει. τίθησι μὲν γὲ τὸν νόμον ὁ νομοθέτης. τίθενται δὲ τὸν νόμον οἱ δικάζοντες καὶ ἀιροῦμενοι.

Τοὔνεκα καὶ οὕνεκα διαφέρει. τὸ μὲν γὲ τοὔνεκά ἐστι τοῦτο ἕνεκα. τὸ δὲ οὕνεκα ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἁμαρτάνει οὖν ὁ Καλλίμαχος ἐν αἰτίαις καλῶ δύο τρόπους, λέγων.

Τοὔνεκεν ἀιγαίοις ἔσχεν.
ὅτι τε δεῖν ἐπεῖν οὕνεκα, τοὔνεκεν εἶπε. καὶ ὅτι ἀντὶ τοῦ

τὶ τῷ οὔνεκα τοὔνεκεν ἕνεκεν.

Τιμωρεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι διαφέρει. τιμωρεῖν μὲν γάρ ἐστι τὸ βοηθεῖν τινι ἢ συναίρεσθαι. τιμωρεῖσθαι δὲ τὸ κολάζειν. καὶ συντάττουσι. τιμωρῶ τῷ φίλῳ, ἀντὶ τοῦ βοηθῶ. τιμωροῦμαι τὸν ἐχθρὸν, ἀντὶ τοῦ κολάζω.

Τίθεται νόμον, καὶ τίθησι διαφέρει. τίθησι μὲν γὰρ ὁ εἰσφέρων, τίθεται δὲ ὁ κυρῶν.

Τόμος ἢ τομὸς διαφέρει. τόμος μὲν γάρ ἐστιν ὁ τεμνόμενος χάρτης. τομὸς δὲ ὁ τέμνων σίδηρος.

Τριέτης βαρυτόνως, ἢ τριετὴς ὀξυτόνως διαφέρει. φησὶ Πτολεμαῖος ὁ ἀσκαλωνίτης. ἐὰν μὲν γὰρ βαρυτονήσωμεν, ἔσαι ὅσῃ χρόνου. διὸ καὶ ὁ ποιητὴς φησιν.

ὡς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ. ἐὰν δὲ ὀξυτονήσωμεν τριετὴς, ὡς εὐφυὴς, ἔσαι ὅσῃ ἡλικίας, οἷον τριετὴς τὸ παιδίον. ὅθεν τὸ ὄρθετε ἀδμῆτες, χρὴ οὖν ἀναγινώσκειν, ὡς ἀξιοῖ ἀσκαλωνίτης.

Τροχοὶ ὀξυτόνως ἢ τρόχοι βαρυτόνως διαφέρουσι παρὰ τοῖς ἀπλοῦς, φησὶ Τρύφων ἐν δευτέρᾳ περὶ ἀπλοῦς προσῳδίας. τοὺς μὲν γὰρ περιφερεῖς τροχοὺς ὁμοίως ἡμῖν προφέρονται ὀξυτονοῦντες. τρόχους δὲ βαρυτόνως λέγουσι τοὺς δρόμους. ἀναγινώσκομεν γὰρ, ὡς φησιν μὲν ἐν ἀλόπῃ Εὐριπίδης.

Ὁρῶ Μένανδρον τόνδε γυμνάδα σόλον.

Στείχοντα θεωρὸν ἐκ τρόχων πεπαυμένον.

ἀναλογώτερον δὲ τὸ βαρύνειν. τὰ γὰρ εἰς χος δισύλλαβα παρατελεύτητα ὄντα τῷ ο, βαρυτονεῖται. οἷον λόχος, ὄχος, βρόχος, κόλχος, κόλχος, μόσχος. οὕτω καὶ τρόχος. καὶ ἔτι τὰ παρὰ ῥήματα εἰς ω, βαρύτονα ἢ αὐτὰ βαρυτονεῖται ἰσοσυλλαβοῦντα, οἷον πλέκω πλόκος. σπείρω σπόρος. λέγω λόγος. φέρω φόρος. οὕτω ἢ τρέχω τρόχος.

Τραγῳδοὶ ἢ κωμῳδοὶ, ἢ τραγῳδοποιοὶ καὶ κωμῳδοποιοὶ διαφέρουσι. τραγῳδοὶ μὲν γὰρ καὶ κωμῳδοὶ εἰσιν οἱ ὑποκριταὶ τῆς κωμῳδίας καὶ τραγῳδίας. τραγῳδοποιοὶ δὲ καὶ κωμῳδοποιοὶ οἱ ποιηταὶ τῶν δραμάτων.

Τύραννον οἱ ἀρχαῖοι ὅσῃ βασιλέως ἔταττον. Ἡρόδοτον ὅσῃ Κροίσου. τυράννου δ' ἐθνέων καὶ προβάς. τελευτήσαντα δὲ αὐτέῳ διεδέξατο τὼ βασιλείω. ἢ Ἀριστοφάνης ἐν λιμνίαις, ἐνταῦθ' ἐτυράννευεν ὑψιπύλης πατὴρ θοᾶς βραβύτερος τῶν ἐν ἀνθρώποις δραμεῖν. ἐφ' ὅτε καὶ τὸν τύραννον βασιλέα ἔλεγον, ὡς Εὔπολις ἐν δόμοις ὅσῃ τ' Πεισιστράτου.

Τίθη μέν ἐστιν ἡ μάμμη. ἐπιθήθη δὲ ἡ προμάμμη. τιθὴ δὲ ἡ θεία, τιτθὴ δὲ ἡ τροφός.

Υ.

Υμνος ἐγκωμίου διαφέρει. ὁ μὲν γὰρ ὕμνος ὅσῃ θεῶν. τὸ δὲ ἐγκώμιον ἀνθρώπων.

Ὑπαρ ὀνείρατος διαφέρει. ὕπαρ μὲν γάρ ἐστιν ἡ ἐναργὴς ὄψις. ὄνειρον δὲ ἡ ἐν τῷ παθεύδειν φαντασία.

Ὑπαντῆσαι ἢ ἀπαντῆσαι διαφέρει. ὑπαντῆσαι μὲν γὰρ ὅσῃ ὁδοῦ λέγεται. ἀπαντῆσαι δὲ τὸ περιτυχεῖν δίκην. οἷον ἀπήντησε κατὰ τὴν δίκην, ἀντὶ τοῦ περιέτυχεν.

Ὑπόσχεσις ἢ ἐπαγγελία διαφέρει. ὑπισχνεῖται μὲν γὰρ ὁ τὸ ἀξιωθὲν διδόναι μέλλων. ἐπαγγέλλεται δὲ ὁ δίκαια παρακλήσεως παρέχειν βουλόμενος.

Ὑποψία ὑφοράσεως διαφέρει. ὑποψία μὲν γάρ ἐστι καλοῦ τις ὑπόνοια. ὑφόρασις δὲ δόξα ὅσῃ τὸ χεῖρον.

Ὑπάρξαι τό, τελευτῆσαι, καὶ τὸ κατάρξασθαι.

Ὑπάγειν ἢ πορεύεσθαι διαφέρει. ὅτι τὸ πορεύεσθαι μένειν ἐστὶ τὸ βαδίζειν. ὑπάγειν δὲ τὸ ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν βοῦς ἢ ἵππους, ἢ τι τῶν τοιούτων, ὡς Ὅμηρος.

Ὕπαγε ζυγὸν ὠκείας ἵππους.

οἱ δὲ βοηθοῦντες τῇ λέξει φασὶν, ὅτι ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν. ὥσπερ ὑφηνιτὼν ἀντὶ τοῦ προηνιτὼν. ἢ ὑπογραμμὸν ἀντὶ τοῦ προγραμμόν. ὡς φησι καὶ Ἀριστοφάνης.

Ἐγὼ δὲ ὑπαίρω τὸν ὅρκον. ἀντὶ τοῦ προαίρω.

οὕτως οὖν ἢ ὑπάγειν λέγομεν ἀντὶ τοῦ προάγειν, τοτὲ μὲν ἐς τοὔμπροσθεν πορεύεσθαι. κέχρηται τῇ λέξει Εὔπολις ἐν βάπταις.

Σὺ δ' ὕπαγε ἐς τοὔμπροσθεν.

Φ.

Φακοὺς φακῆς διαφέρειν φασί. φακοὶ οἱ ἔτι ὡμοὶ οὐχ ἑψητοί. φακὴ δὲ ἡ ἐψημένη. τετύρηται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἡ διαφορά.

Φαυλία καὶ φυλία διαφέρει. φαυλία μὲν γὰρ εἶδος ἐλαίας. φυλία δὲ ἡ σχῖνος.

Φάκελος ἢ φάκελον διαφέρει. φάκελος μὲν γάρ ἐστι φορτίον ξύλων. Θουκυδίδης. φακέλους ὕλης ἀρχαίας. φάκελον δὲ ὁ μετὰ φλεγμονῆς σπασμός.

Φάσκαλος φασκωλὶς διαφέρει. φάσκαλος μὲν γάρ ἐστιν ἱματιοφορία. φασκώλιον δέ ἐστι δερμάτιον.

Φαρμακεία μοιχείας διαφέρει. φαρμακεία μὲν γὰρ κυρίως ἡ βλάβη, ἡ διὰ δηκτηρίου τινὸς γινομένη φαρμάκου. μοιχεία δὲ ἡ ἀπὸ ἐπιπλήσεώς τε, καὶ ἐπαοιδῆς φαρμακεύς. φαρμακὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ ὅσῃ καθάρσεως τῆς πόλεως ἐπιτόμως.

Φάσμα μέν ἐστι τὸ ὅμοιον ἀληθείᾳ. φάντασμα δὲ τὸ ἑτερόμορφον. εἴδωλον δὲ τὸ ὅμοιον τῇ σκιᾷ. τέρας δὲ ἐναργὲς σῶμα ἑτερόμορφον. βρέτας δὲ τὸ ξόανον.

Φάλαινα μὲν λέγεται ἡ μετὰ τὰς νόσους πολυφαγία. φαλαίδαινα δὲ φῦμα ἀνήκεστον.

Φεύγει καὶ ἀποφεύγει διαφέρει. φεύγει μὲν γὰρ δίκην ὁ κατηγορούμενος. ἢ γὰρ ὁ κατηγορῶν διώκει. ἀποφεύγει δὲ ὁ νικήσας, ἢ λυθεὶς τῆς κατηγορίας.

Φθίοι καὶ φθιῶται διαφέρουσι. φθίοι μὲν γὰρ οἱ ἀπὸ τῶ προτεσιλάου. φησὶ γοῦν Ὅμηρος.

Πρὸ φθίωντε μίδονται,

οἷον

οἶον δ' οὐκ ἀπὸ πόλεως, οὐδ' ἀπὸ χώρας, ἀλλ' ἀπ' ἀνδρὸς φθίσ. φθιῶται δὲ οἱ ὑπὸ τῷ ἀχιλλεῖ ἀπὸ πόλεως θεσσαλικῆς φθίας, καὶ χώρας ὁμωνύμου.
φθίην δ' ἀγικόμην ἐριβώλακα.
ἠνώησεν οὖν Καλλίμαχος εἰπών.
Οὐδέτι τὰν φθίαν ἔχεν ἀνακτορίην.
φιλεῖν καὶ κυεῖν διαφέρει. ὅτι τὸ μὲν κυεῖν τὸ τοῖς χείλεσιν ἀσπάσθαι. φιλεῖν δὲ τὸ ἀγαπᾶν καὶ ξενίζειν.
φίλος καὶ ἑταῖρος διαφέρει. φίλοι μὲν γὰρ κοινῶς ἅπαντῶν οἱ τὰ τῆς φιλίας δίκαια πρὸς ἑαυτοὺς ἔχοντῶν. ἑταῖροι δὲ ἰδίως οἱ καὶ τῇ ἡλικίᾳ παραπλησίως ἐχοντῶν, οἱ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ καὶ ἐν τῇ συνεργείᾳ πολὺν χρόνον γεγονότῶν.
φόρος καὶ φορὸς διαφέρει. φόρος μὲν γὰρ λέγεται ὁ φέρων, οὕτως καὶ φόρος ἡ ἀναίρεσις. φορὸς δὲ ὁ τόπος τῆς ἀναιρέσεως, καὶ φορὸς ὁ φερόμενος.
φράσον καὶ φράσαι διαφέρει. φράσον μὲν γάρ ἐσι τὸ ἐπί. φράσαι δὲ ἀντὶ τῦ διανοήθητι.
Σὺ δὲ φράσαι εἴ με σαώσεις.
φριμάσσεσθαι καὶ φρυάσσεσθαι διαφέρει. φριμάσσεσθαι μὲν γὰρ τὸν τράγον φαμέν, καὶ φριμασμὸς ἡ τῦ τράγου φωνή, ὥσπερ φρυγμασμός. φρυάσσεσθαι δὲ τὸν ἵππον τὸν φυσῶντα καὶ γαυρώμενον.
φρονεῖν τῦ καταφρονεῖν διαφέρει. φρονεῖν μὲν γάρ ἐσι τὸ λογίζεσθαί τι καὶ ἐνθυμεῖσθαι. καταφρονεῖν δὲ τὸ ἐυτελίζειν καὶ ὑπερορᾶν.
φερνὴ μὲν ἡ προῖξ. φέρνιον δὲ τὸ ἁλιευτικὸν σπυρίδιον.
φύλλον καὶ φῦλον διαφέρει. φύλλον μὲν γὰρ τὸ πέταλον δένδρου. φῦλον δὲ τὸ γένος.
φωνεῖν καὶ ὠρύεσθαι διαφέρει. φωνεῖν μὲν γὰρ ὅσα ἀνθρώπων λέγεται. ὠρύεσθαι δὲ ὅσα λύκων. παρατηρητέον δὲ ὅσα τῶν λοιπῶν τὸ οἰκεῖον ἐκάστῳ. ὅτι βληχᾶσθαι μὲν γὰρ λέγεται ὅσα τῶν προβάτων. μηκᾶσθαι δὲ ὅσα τῶν αἰγῶν διὰ τῦ η. μυκᾶσθαι δὲ ὅσα τῶν βοῶν διὰ τῦ υ. βρωμᾶσθαι ὅσα ὄνων. βρυχᾶσθαι δὲ ὅσα λεόντων. χρεμετίζειν δὲ ὅσα ἵππων. ἀραρίζειν δὲ ὅσα κυνῶν παρ' ἀθηναίοις ἀπὸ τῆς ἀρφωνῆς, παρ' ἡμῖν δ' ὑλακτεῖν λέγεται.
φωλεὸς καὶ κοίτη διαφέρει. φωλεὸς μὲν γὰρ ὅσα τῶν ἑρπετῶν τάσσεται. κοίτη δὲ ὅσα ἀνθρώπων. ὥστε ὅσα μὲν τῶν ἑρπετῶν ῥητέον τὸ φωλεύειν. ὅσα δὲ ἀνθρώπων τὸ κοιτάζειν. ὅσα δὲ τῶν ὀρνίων τὸ νοσσεύειν. ὁ οὖν λέων νοσσιὰν τῶν τέκνων, ἀνυρολογεῖ. τέκνα μὲν γὰρ ἀνθρώπων. νοσσοὶ δ' ὀρνίθων. νεβροὶ δὲ ἐλάφων. σκύμνοι δὲ λεόντων. σκύλακες δὲ κυνῶν.

X.

Χάραξ θηλυκῶς μὲν ὅσα τῶν τῇ ἀμπέλῳ παραδεδεσμουμένων. ἀρσενικῶς δὲ ὅσα τῶν ἐν τοῖς πολέμοις περιπηγνυμένων. ἀφ' ὧν λέγουσι χαρακώσαντες, ἀντὶ τῦ περιφράξαντες, καὶ χαρακώματα τὰ περιφράγματα.
Χαρὰ καὶ εὐφροσύνη καὶ τέρψις καὶ εὐθυμία καὶ ἡδονὴ καὶ ἀπόλαυσις διαφέρουσι. χαρὰ μὲν γάρ ἐσι πρόσθα τῶν ψυχῆς ἔπαρσις καὶ διάχυσις. εὐφροσύνη δὲ πάθος χρονίου μετὰ σωφροσύνης γινόμενον. τέρψις δὲ οἱονεὶ τρέψις καὶ ψυχαγωγία, ἀπὸ τῦ ἀνδοῦς ὅσα τὸ πρᾶον. εὐθυμία δὲ βραχεῖα ψυχῆς χαρά. ἡδονὴ δὲ ἐν ψυχῆς ἀρεσία. ἀπόλαυσις δὲ ἕξις κοινῶς ὅσα πάσης μεταλήψεως τασσομένη ἀγαθῆς τε καὶ φαύλης.
Χειμάζειν οὐ μόνον τὸ παραχειμάζειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐνοχλεῖν. ὡς Μένανδρος ἐν ἡνιόχῳ.
Χλαῖναν καὶ χλανίδα διαφέρειν φησὶ Τρύφων ἐν τῷ πέμπτῳ περὶ ἑλληνισμοῦ, καὶ παρατίθεται Ξενοφῶντα. χλαῖνας μὲν γάρ φησι λέγεσθαι ὅσα τῶν ἐγκοιμήτρων καὶ παχέων, διὸ καὶ ὄμκρον φάναι.
Ἐνθάδε τ' ἐνθεῖσαι πυκινὸν λέχος, ἐμβάλετ' εὐνήν.
Δέμνια καὶ χλαίνας καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
χλανίδας δὲ τὰς φορουμένας καὶ μαλακωτέρας. ἀντιπίπτει τῷ παρατηρήματι.
Χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖσιν ἐπισχών.
μήποτε οὖν ἄμεινον λέγειν, τὰς μὲν χλαίνας ὅσα τῶν ἐγκοιμήτρων, καὶ φορουμένων. χλανίδας δὲ ὅσα μόνων τῶν φορουμένων, ἐκείνη δὲ ὅσα τῶν ἐγκοιμήτρων.
Χλαμὺς καὶ χλαῖνα διαφέρει. καθὸ διὰ πολλῶν ἀπέδειξε Δίδυμος ἐν ὑπομνήματι δευτέρῳ ἰλιάδος. ἡ μὲν χλαῖνα ἡρωϊκὸν φόρημα. χλαμὺς δὲ μακεδονικόν, μετὰ ἑξακόσια ἔτη τῶν ἡρωϊκῶν ὀνομασθεῖσα. Σαπφὼ (αὕτη γὰρ μέμνηται τῆς χλαμύδος) διαφέρειν φησὶ καὶ τῷ σχήματι. ἡ μὲν γὰρ χλαῖνα τετράγωνόν φησιν ἱμάτιον. ἡ δὲ χλαμὺς εἰς τέλεον πρὸς τὰ κάτω συνῆκται, καὶ τοὺς χρησαμένους πολὺ καὶ ἀπ' ἀλλήλων διεσάναι. προσάγεται Ἀριστοτέλην, φίλαρχον, πολέμωνα, ὅτι πολὺ διαφέρουσι.
Χιτώνιον καὶ χιτωνίσκος διαφέρει. χιτωνίσκος μὲν γὰρ ὁ τῦ ἀνδρὸς χιτών. χιτώνιον δὲ τὸ τῆς γυναικὸς ἔνδυμα.
Χόας συνεσαλμένως τῷ ἑορτῷ. Ἀρισοφάνης ἀχαρνεῦσιν. ἀκούετε λεὼς καθ' τὰ πάτρια τῆς χόας. χοᾶς δὲ περισπωμένως ὅσα μέτρον τῦ οἴνου.
Χορήγιον καὶ χορηγὸς διαφέρει. χορήγιον μὲν τὸ διδασκαλεῖον, καὶ χορηγὸς ὁ διδάσκαλος. χορὸς δὲ τὸ σύσημα τῶν παίδων, καὶ τῶν ᾀδόντων.
Χολάδες καὶ χόλικες διαφέρει. χολάδες μὲν γὰρ τὰ ἔντερα.
Χῦντο χαμαὶ χολάδες.
χόλικες δ' αἱ τῶν βοῶν κοιλίαι. Ἀρισοφάνης βαβυλωνίοις. ἢ βοϊαδαρίων τις ἀπέκτεινε ζεῦγος χολίκων ἐπιθυμῶν.
Χρήσας καὶ δανίσας λεκτέον, καὶ τοὺς χρεοφειλέτας χρησήριον ὁ τόπος καὶ ὁ χρησμὸς καὶ τὸ ἱερόν.

χύτραι καὶ χυτρεῖα διαφέρει. χύτραι μὲν γὰρ καὶ αὐτὰ τὰ σκεύη, καὶ τὰ χυτροπωλεῖα. χυτρεῖα δὲ τὰ τῶν χυτρῶν ὄστρακα.

Ψ.

Ψάλλιον καὶ ψέλλιον διαφέρει. ψάλλιον μὲν τὸ τῶ ἵππου. ψέλλιον τὸ ἄκροις βραχίοσι περιτιθέμενον κόσμιον. οἱ δωριεῖς ψέλλιον καλοῦσι τὸ ἄκρον. ὅθεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἐπ' ἄκρων χειλίων λεγομένην προσῳδίαν. ψιλὴν ἐκάλεσαμεν, ὡς φησι Τρύφων.

Ψάμαθος καὶ ἄμαθος διαφέρει. ψάμαθον μὲν γὰρ τὴν παραθαλασσίαν ἄμμον.

Ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσιν.

ἄμαθον δὲ τὴν κόνιν.

Τύχε γὰρ ἀμάθοιο βαθείας.

Ω.

Ωρα διασείως τὸ ἔτος, καὶ τῆς ἡμέρας. ψιλῶς δὲ ἡ φροντίς.

Ὠνήσασθαι καὶ ἀγοράσαι διαφέρει. ὠνήσασθαι μὲν γάρ ἐστι τὸ πριάσθαί τι τῶν πωλουμένων. ἀγοράσαι δὲ καὶ τὸ ἐν ἀγορᾷ διατρῖψαι.

Ὠτειλὴ καὶ οὐλὴ διαφέρει. ὠτειλὴ μὲν γάρ ἐστι τὸ πρόσφατον τραῦμα, παρὰ τὸ οὐτᾶσθαι. οὐλὴ δὲ ἡ ὑγιασμένη σὰρξ ἐκ τραύματος παλαιοῦ. ὡς Ὅμηρος.

Οὐλὴν τὴν ποτέ μιν σῦς ἤλασε λευκῷ ὀδόντι.

ΤΑΞΙΣ ΠΑΛΑΙΑ, ΚΑΙ ΟΝΟΜΑΣΙΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΟΝΤΩΝ.

Ταλοχίσαι ὅσι τὸ εἰς λόχους καταμερίσαι τὸ πλῆθος τοῦ στρατοῦ.

Λόχος ἔνιοι μὲν τὸ σύνημα τὸ ἀπὸ ἀνδρῶν ρ. οἱ δὲ τὸ ἀπὸ ἀνδρῶν ιβ. οἱ δὲ, τὸ ἀπὸ ἑκκαίδεκα ἀνδρῶν πλῆθος, ὃ καὶ τέλειόν φασιν οἱ σύμμετρον.

Λοχαγὸς, πρωτοστάτης καὶ ἡγεμών, ὁ αὐτός ἐστιν. ὅσι μὲν ὁ α. καὶ ἄριστος τοῦ λόχου.

Οὐραγὸς ὁ τελευταῖος τοῦ λόχου.

Στίχος καὶ δεκανία καὶ λόχος, τὸ αὐτό ἐστιν. οἱ δὲ καὶ ἑνωματίαν αὐτὸ καλοῦσιν. οἱ δὲ τὸ ς. λέγουσι τοῦ λόχου τὸν ἑνωματίαν, οἱ δὲ τὸ δ.

Ἑνωμοτάρχης ὁ τῆς ἑνωματίας ἄρχων.

Διμοιρίαν καὶ ἡμιλοχίαν, τὸ αὐτό φασι.

Διμοιρίτης καὶ ἡμιλοχίτης, ὁ ἄρχων τοῦ ἡμιλόχου καὶ τῆς μοίρας.

Ἐπισάτης ὁ τοῦ λόχου ὀπίσω τεταγμένος, ὁ δὲ μετ' αὐτὸν πρωτοστάτης. ὁ δὲ μεθ' οὗτον πάλιν ἐπισάτης, ὡς εἶναι τὸ ὅλον σίχον ἐκ πρωτοσατῶν καὶ ἐπισατῶν συγκείμενον. ἔνιοι δὲ λοχαγὸν μὲν τὸν πρωτοστάτην λέγουσιν, ὥσπερ καὶ οὗτοι, καὶ οὐραγὸν τὸν ἐπισάτην. τοὺς ἐν μέσῳ δὲ οὐχ ὡσαύτως, ἀλλ' ἐπισάτην μὲν τὸν μετὰ τὸν πρωτοστάτην, ἤτοι β. τὸν δὲ γ, ἀπὸ τοῦ πρωτοστάτου ὑποσάτην.

Συλλογισμός ἐστιν, ὅταν τῶν α. λόγων ἕτερος λόγος ἐπιτεθῇ, ὥστε λοχαγὸν λοχαγῶ, καὶ οὐραγὸν οὐραγῶ, καὶ τοὺς μεταξὺ τοῖς ὁμοζύγοις παρίσασθαι.

Παρασάται, οἱ ὁμόλοχοι ἀνδρῶν ρδ. καὶ ὁ ἡγούμενος τετράρχης.

Τάξεις αἱ δύο τετραρχίαι, ἀνδρῶν ρκη. καὶ ὁ ἡγούμενος πάλαι μὲν ταξίαρχος, νῦν δὲ ἑκατοντάρχης.

Σύνταγμα, ὃ ἔνιοι παράταξιν, αἱ β. τάξεις, ἄνδρες σνς. καὶ ὁ ἡγούμενος συνταγματάρχης. τοῦτο δὲ ἔνιοι καὶ ξεναγίαν καλοῦσι, καὶ ξεναγὸν τὸν ἡγούμενον.

Πενζακοσιαρχία τὰ β. τάγματα, ἀνδρες φιβ. καὶ ὁ ἡγούμενος πενζακοσιάρχης.

Ἕκτακτοι, τούτους τὸ μὲν παλαιὸν ἡ τάξις ἔχειν ὡς καὶ τοὔνομα δηλοῖ, διότι τάξεως ἐξαίρετοι ἦσαν. εἰσὶ δὲ ε. στρατοκήρυξ, σαλπιγκτὴς, σημειοφόρος, ὑπηρέτης, οὐραγός. νῦν δὲ καὶ τῶν συνταγμάτων λέγονται, καὶ τῶν ἄλλων. ἔχειν δὲ τούτους τὴν τάξιν ἢ τὸ σύνταγμα, τὸν μὲν ὅπως τῇ φωνῇ σημαίνῃ τὸ πρακτέον μέν. τὸν δὲ ὅπως τῷ σημείῳ, ἐμὶ ἡ φωνὴ καλουμένου διὰ θορύβου. τὸν δὲ σαλπιγκτὴν, ὁπότε μηδὲν σημεῖα βλέποιεν διὰ κονιορτόν. καὶ τὸν ὑπηρέτην ὥστέ τι τῶν εἰς τὴν χρείαν παρακομίσαι. τὸν γε μὴν ἕκτακτον οὐραγὸν, πρὸς τὸ ἐπανάγειν τὸν ἀπολειπόμενον ὅτῳ τὴν τάξιν, οἱ τῶν δ. ἄνω τυπωμένων καθ' μίαν ὅπλα τάττεται.

Ξεναγία, αἱ β. πενζακοσιαρχίαι, ἀνδρῶν ακδ. οἱ δὲ πλέονες τοῦτο τὸ πλῆθος χιλιαρχίαν καλοῦσι, καὶ χιλίαρχον τὸν ἡγούμενον.

Τετραρχία αἱ β. χιλιαρχίαι, ἀνδρῶν βμκ. οἱ δὲ καὶ τέλος ὀνομάζουσι. καὶ τὸν ἡγούμενον τετράρχην, οἱ δὲ τελευτάρχην.

Φαλαγγαρχίαι, αἱ β. τετραρχίαι, ἄνδρες δξς. τοῦτο ἔνιοι καὶ ἀποτομὴν τέρατος φασιν, οἱ δὲ μέρος. πάλαι δὲ καὶ στρατηγία ἐκαλεῖτο, καὶ ὁ ἡγούμενος στρατηγὸς, νῦν δὲ φαλαγγάρχης.

Διφαλαγγία, αἱ β. φαλαγγαρχίαι, ἄνδρες βρσβ. τοῦτο δὲ καὶ μέρος ὑπ' ἐνίων καλεῖται ἀλλὰ καὶ μέρας. καὶ ὁ ἡγούμενος μεράρχης.

Φάλαγξ ἡ τετραφαλαγγαρχία, αἱ β. φάλαγγες. ἄνδρες ις. χιλιάδες καὶ τπδ. τοῦτο γὰρ ἡ τελεία καὶ εὔχρηστος φάλαγξ.

Μῆκος ὅσι φάλαγγος τὸ α. ἐκ τῶν λόχων σύνταγμα, ὃ μίαν εὐθείαν τάττεται ἀπὸ πέρατος εἰς πέρας διατείνον. καλεῖται δὲ τοῦτο καὶ πρόσωπον, καὶ μέτωπον, καὶ σῶμα, καὶ παράταξις, καὶ πρωτολοχία, καὶ πρωτοστάται.

πρωτοστάται. ὁ δὲ κατόπιν τούτου λόχος καὶ παράλληλος πεῖμμος δεύτερον ξυλὸν καλεῖται, καὶ ὁ τρίτος τρίτον, καὶ ἑξῆς ὁμοίως.

Βάθος ὅσον φάλαγγος τὸ μεταξὺ τὸ μέτωπον ἅπαν. καὶ ὁ ἀπὸ λοχαγοῦ ἕως οὐραγοῦ λόχος. καὶ βάθος λέγεται.

Συνεῖμεν ὅσον, τὸ ἐπ' εὐθείας τῷ καθ' ὕψος λόχῳ πεῖσθαι, ἤτοι παραλλήλως ἔχειν.

Στιχεῖν ὅσον τὸ ἐπ' εὐθείας πεῖσθαι τῷ καθ' βάθος λόχῳ. τοῦτο γὰρ καὶ πυρίως λόχος λέγεται.

Διχοτομία φάλαγγος, ἡ εἰς β. ἴσα τομή. ταῦτα δὲ καθ' μέρη καλεῖται πέρατα, ὧν τὸ μὲν εὐώνυμον κέρας, καὶ κεφαλή, καὶ δεξιὸν ἀκρωτήριον, καὶ δεξιὰ ἀρχή.

Ἄραρος καὶ ὁμφαλὸς καὶ συνοχή, πρᾶγμα ὡς ἔνιοι, καὶ σῶμα ὡς ἕτεροι, ἡ διχοτομία καλεῖται.

Ὁπλῖται, πελτασταὶ, ψιλοί, τῆς πεζικῆς εἰσι καὶ μαχίμου δυνάμεως. ἔχουσι δὲ διαφοράν. ὁπλῖται μὲν γὰρ λέγονται οἱ βαρυτάτῃ κεχρημένοι ὁπλίσει, καθ' τὸν μακεδονικὸν τρόπον, ἀσπίσι περιφερέσι καὶ δόρασι περιμηκεστέροις. ψιλοὶ δὲ οἱ κουφοτάτῃ, κέχρηνται γὰρ τόξῳ καὶ ἀκοντίοις καὶ λίθοις ἐκ σφενδόνης, ἢ ἐκ χειρός. οἱ δὲ πελτασταὶ μέσῃπως κέχρηνται σκευῇ. ἡ γὰρ πέλτη μικράτις ὅσιν ἀσπιδίσκη, καὶ κοῦφη, καθ' δόρατα πολὺ τῶν ὁπλιτῶν λιπόμενα. εἰσὶ δὲ τῆς σχηματικῆς δυνάμεως τρεῖς διαφοραί. ἡ μὲν γάρ ὅσιν ἱππική, ἡ δὲ ἁρμάτων, ἡ δὲ ἐλεφάντων. τῶν δὲ ἱππικοῦ τὸ μὲν ἁπλῶς οὕτω καλεῖται, ἱππεῖς καὶ ἱππικόν. τὸ δὲ ἄμφιππον. καὶ ἄμφιπποι μὲν οἱ ὅσοι δυσὶν ἀσφώτοιν συνδεδεμένοι ὀχούμενοι, οἱ δὲ μεταπηδώσιν ἀπ' ἄλλου ἐπ' ἄλλον, ὅταν ἡ χρεία καλῇ. τῶν δὲ πυρίως ἱππικοῦ τὸ μέν ὅσιν κατάφρακτον, ὃ καὶ τοὺς ἵππους καὶ τοὺς ἱππέας πεφραγμένους παρέχεται, τὸ δὲ ἀκατάφρακτον. τούτων δὲ οἱ μὲν θυρεοὺς ἔχοντες θυρεοφόροι καλοῦνται. οἱ δὲ ἁπλῶς δορατοφόροι. αὐτῶν δὲ οἱ μὲν μόνον ἀκοντίζουσιν, εἰς δὲ χεῖρας τοῖς πολεμίοις οὐκ ἔρχονται, καὶ καλοῦνται ἱππαγωνισταὶ, καὶ διὸ ταραντῖνοι. οἱ δὲ τόξοις, οἵ λέγονται ἱπποτοξόται. ἔτι δὲ οἱ μὲν δορατοφόροι, οἱ δὲ κοντοφόροι ἢ ξυσοφόροι. καλοῦνται γὰρ τοῖς τρισὶν ὀνόμασιν. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ ἀπὸ τῶν ἵππων καὶ πλησίον πολεμίοις δόρασι μαχόμενοι. οἱ δὲ ἀκροβολισταὶ, οἷον πόρρωθεν βάλλοντες. ἔτι τῆς ἱππικῆς δυνάμεως κατάφρακτοι, ἱππακοντισταὶ. ἐλαφροὶ, θυρεοφόροι, οἵ καὶ ταραντῖνοι, ἱπποτοξόται.

Πύκνωσις καθ' παρασάτην καὶ ἐπισάτην, τοῦτ' ἔστι πύκνωσις καθ' μῆκος καὶ βάθος. κατέχει δὲ ὁ πεπυκνωμένος ἀνὴρ, πήχεις β. ὁ δὲ ἁπλῶς τεταγμένος, πήχεις δ.

Συνασπισμός ὅταν ἕκαστος ἀνὴρ τῶν ἐν τῇ φάλαγγι, κατέχῃ πῆχυν ἕνα. τοῦτο καλεῖται συνασπισμός.

Πρόταξις ψιλῶν ὅτε τῶν ἄλλων οὗτοι ἐν πολέμῳ προτάττονται. ὑπόταξις δὲ, ὅτε ὑποτάττονται. πρόσταξις δὲ, ὅτε καὶ ἐμπλεκόμενοι τῇ φάλαγγι, παρ' ἄνδρα τάττονται. λέγεται δὲ καὶ παρέταξις τοῦτο.

Παρεμβολὴ παρεντάξεως διαφέρει. ἡ μὲν γάρ ὅσι τῶν ὁμοίων παρένθεσις, οἷον ὁπλιτῶν παρ' ὁπλίτας, ἢ ψιλῶν παρὰ ψιλούς. παρέταξις δὲ ἡ τῶν ἀνομοίων, οἷον ὁπλιτῶν παρὰ ψιλούς, ἢ ψιλῶν παρ' ὁπλίτας.

Λόχος ἀνδρῶν ὀκτώ.

Σύσασις τέτταρες λόχοι, ἀνδρῶν λβ.

Πεντηκοντάρχια β. συσάσεων, ἀνδρῶν ἑξηκοντατεσσάρων.

Ἑκατοντάρχια β. πεντηκοντάρχιαι, ἀνδρῶν ρκη. ἑκάστη δὲ ἑκατοντάρχια ἑκτάτους ἔχει πέντε.

Ψιλαρχία β. ἑκατοντάρχιαι, ἀνδρῶν διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ξεναρχίαι β. ψιλαρχίαι, ἀνδρῶν φιβ.

Σύρεμμα β. ξεναρχίαι, ἀνδρῶν χιλίων πδ.

Ἐπιξεναρχία δύο συρέμματα, ἀνδρῶν δισχιλίων μη.

Στίφος δύο ἐπιξεναρχίαι, ἀνδρῶν τετρακισχιλίων ss.

Ἐπίταγμα, δύο σίφη, ἀνδρῶν ὀκταισχιλίων σβ. τὰ τὰ ἑκατοι ἀνδρῶν κ. ἐπιξεναρχοὶ μὲν δύο, συρεμματάρχαι δὲ οἱ λοιποί.

Ἔμβολον παρατάξεως ὄνομα τοιᾶσδε. ἔστι δὲ τὸ ἥμισυ τῷ ῥόμβῳ τοιῷδε ὄντι.

Ῥομβοειδὴς παράταξις ὀνομάζεται καὶ σφηνοειδής.

Ἴλη ἱππέων ὅσιν ἑξηκοντατεσσάρων.

Ἐπιλαρχία β. ἴλαι, ἱππέων ρκη.

Ταραντιναρχία β. ἐπιλαρχίαι, ἱππέων διακοσίων πεντηκονταέξ.

Ἱππαρχία β. ταραντῖνοι, ἱππέων πεντακοσίων δώδεκα.

Ἐφιππαρχία β. ἱππαρχίαι. ἱππέων χιλίων ἑπτακοσίων τεσσάρων.

Τέλος δύο ἐφιππαρχίαι, ἱππέων δισχιλίων τεσσαράκοντα ὀκτώ.

Ἐπίταγμα β. τέλη, ἱππέων τετρακισχιλίων ss.

Κλίσις ἡ καθ' ἄνδρα κίνησις.

Κλῖσις ὅσον δόρυ ὅσιν, ἢ ὅσον καθ' δεξιὰ κλίσις. ἐπανάκλισις δὲ ἡ ὅσον καθ' ἀριστερὰ κλίσις.

Ἐπ' ἀσπίδα κλίσις ὅσιν ἡ ὅσον καθ' ἀριστερὰ ὁμοίως.

Μεταβολὴ ὅσιν ἡ δὶς ὅσον τὸ αὐτὸ γινομένη κλίσις κατὰ νώτου τῶν ὁπλιτῶν ὄψεις μεταστεβεῖσα. ἧς δύο διαφοραί. ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων, ἣν καὶ ἐπ' οὐρὰν ὀνομάζουσιν. ἡ δὲ ὅσον τοὺς πολεμίους, ἀπ' ὄψεως καλουμένη. ἔνιοι δ' οὕτω καὶ αὐτὴν ὑπογράφουσι.

Μεταβολὴ ὅσιν μετάληψις τῆς προϋπαρχούσης σιμ. ἐπιφανείας, εἰς τὴν κατ' οὐρὰν ἐπιφάνειαν, ἢ ἀπὸ ταύτης ὅσον τὴν ἐναντίαν. καὶ ἡ μὲν ἀπὸ τῶν πολεμίων μεταβολὴ, δὶς ὅσον δόρυ κλινάντων γίνεται. ἡ δὲ ὅσον τοὺς πολεμίους, δὶς ἐπ' ἀσπίδα.

ἐπισροφὴ ὄνομα, ἐπειδὰν τὸ πᾶν σύνταγμα συνεωσαντῶν κατὰ παρασάτην καὶ ἐπισάτην, καθάπερ ἐνός ἀνδρὸς σῶμα, ὅταν δόρυ, ἢ ἐπ' ἀσπίδα κλίνωσιν. καθάπερ ὅταν κίνητρῳ τῷ λοχαγῷ, παντὸς τοῦ τάγματος πρὸς ἐνεχθέντος καὶ μεταλαβόντος τόπον μετὰ τὸν ἔμπροσθεν, ἐπιφανείαν δὲ τὴν ἐκ δεξιῶν διαμένοντα ἑκάστῳ τῶν παρασατῶν, καὶ τῶν ἐπισατῶν.

Ἀναστροφὴ ὄνομα ἡ ἀποκατάστασις τῆς ἐπιστροφῆς, εἰς τὴν προτέραν χώραν. περισπασμὸς δέ ὄνομα ἡ ἐκ δυοῖν ἐπιστροφῶν τοῦ τάγματος κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν τῶν ὀπίσω τόπων. ἐκπερισπασμὸς δέ ὄνομα, ἐκ τριῶν ἐπιστροφῶν συνεχῶν κίνησις, ὥστε μεταλαμβάνειν. ἐὰν μὲν ὅταν δόρυ γίνηται, τὴν ἐξ ἀριστερῶν ἐπιφάνειαν. ἐὰν δὲ ἐπ' ἀσπίδα, τὴν ἐκ δεξιῶν. εἰς ὀρθὸν δὲ ὄνομα ἀποδοῦναι, τὸ ὅταν τὴν ἐξ ἀρχῆς θέσιν ἀποκαταστῆσαι ἄνδρα ἕκαστον, ὥστε ὅταν δόρυ κλίνειν, ἐκ τῶν πολεμίων πελεύοιντο. εἶτ' αὖθις εἰς ὀρθὸν ἀποδοῦναι δεκάδα ὅταν τοὺς πολεμίους πάλιν τρέπεσθαι. καλεῖ δὲ τοῦτο καὶ ἐπ' ὀρθὸν ἀποκαταστῆσαι.

Ἐξελιγμὸν διπλαῆ εἶναι ἰδέαι. ἡ μὲν καθ' λόχους. ἡ δὲ καθ' ζυγά. εἴδη δὲ ἀνὰ ἑκάτερον αὐτῶν β. καλεῖται γὰρ ὁ μὲν μακεδὼν, ὁ δὲ χορεῖος, ὃν καὶ κρητικὸν καὶ περσικὸν καλοῦσι. τούτων δὲ μακεδὼν ἐξελιγμός ὄνομα, ὁ καθ' λόχους, ὁ μεταλαμβάνων τῆς φάλαγγος τὸν ἔμπροσθεν τόπον. ἀντὶ δὲ τῆς καθ' πρόσωπον ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. χορεῖος δὲ ὁ τὸν αὐτὸν ἐπίσχων τόπον τῆς φάλαγγος τῶν ὁπλιτῶν καθ' μέρος. αὐθ' ὧν προκατεῖχον τόπον ἑτέρους μεταλαμβανόντων, τὸ μὲν λοχαγοῦ, τὸν δ' οὐραγοῦ. τὸ δὲ οὐραγοῦ, τὸν τῶ λοχαγοῦ. ἀντὶ δὲ τῆς καθ' πρόσωπον ἔμπροσθεν ἐπιφανείας, τὴν ὄπισθεν. οἱ δὲ δὴ καθ' ζυγὰ ἐξελιγμοὶ γίνονται, ἐπεὶ δ' ἂν ἀπὸ τῶν ἀποτομῶν ζυγὰ πέραζα καθίσαναι. ζυγὰς δὲ ἀποτομὰς τῶν περάτων. χάριν τοῦ ζυγὰ μέσα ἰσχυροποιεῖν. καὶ ὁμοίως ζυγὰ δεξιὰ ἐν τοῖς εὐωνύμοις. καὶ ζυγὰ εὐώνυμα ἐν τοῖς δεξιοῖς.

Διπλασιάσας διχῶς λέγεται, ἢ μὲν τόπον ἐν ᾧ ἡ φάλαγξ, μένοντων τοῦ πλήθους τῶν ἀνδρῶν, ἢ ἀριθμὸν αὐτῶν. γίνεται δὲ ἑκάτερον διχῶς, ἢ καθ' λόχον, ἢ ζυγά. ταυτὸν δ' ἐπεῖν καθ' μῆκος καὶ κατὰ βάθος. καθ' μῆκος μὲν οὖν γίνεται διπλασιασμὸς ἀνδρῶν, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων λόχων παραβάλλωμεν ἢ παρεμπλέκωμεν, ἄλλους αὐτοῖς ἀριθμούς. τὸ μῆκος φυλάττοντα τὸ αὐτὸ τῆς φάλαγγος, ὥστε πύκνωσιν γενέσθαι μόνον ἐκ τῆς τῶν ἀνδρῶν διπλασιάσεως. κατὰ βάθος δέ, ὅταν μεταξὺ τῶν προϋπαρχόντων ζυγῶν παρεμβάλλωμεν, ἢ παρεμπλέκωμεν ἄλλα αὐτοῖς ἰσάριθμα. ὥς τε κατὰ βάθος πύκνωσιν εἶναι μόνην. κατὰ μῆκος δὲ τόπου. ὁ δὲ διπλασιασμὸς, ὅταν τῷ προειρημένῳ καθ' μῆκος πύκνωσιν, μανότητι μετατάττωμεν, ἢ παρεντεθέντι, ἐξελίξωσι κατὰ μῆκος. κατὰ βάθος δὲ γίνεται τόπου διπλασιασμὸς, ὅταν τῷ προειρημένῳ κατὰ βάθος πύκνωσιν μετατάττωμεν μανότητι. ἢ οἱ παρεντεθέντων ἐξελίξωσι κατὰ βάθος. ἔνιοι δὲ τὸς τοιούτους διπλασιασμοὺς ἀποδοκιμάζουσι, κινδυνώδεις ἐγγὺς ὄντων τῶν πολεμίων. ἐφ' ἑκάτερα δὲ τῶν περάτων, τοὺς ψιλοὺς καὶ τοὺς ἱππέας ἐπεκτείνοντες τῷ ὄψιν τὸ διπλασιασμοῦ, χωρὶς ταραχῆς τῆς φάλαγγος ἀποδιδόασι.

Πλαγία λέγεται φάλαγξ. ἢ τις ἔχει τὸ μῆκος τοῦ βάθους πολλαπλάσιον. ὀρθία δὲ λέγεται, ὅταν ἐπὶ πέρατων πορεύηται, πολλαπλάσιον ἔχουσα τὸ βάθος τοῦ μήκους. καθόλου δὲ παρὰ μῆκος μὲν λέγεται πᾶν τάγμα, ὃ ἂν τὸ μῆκος ἔχῃ πλέον τοῦ βάθους.

Λοξὴ λέγεται φάλαγξ, ἡ τὸ ἕτερον πέρας ὁπότερον ἂν προείρηται πλησίον τῶν πολεμίων ἔχουσα, καὶ ἐν αὐτῷ τὸν ἀγῶνα ποιουμένη. τὸ δὲ ἕτερον ἐν ἀποτάσει δὲ ὑποσολῆς ἔχουσα. δεξιὰ μὲν, ἡ τὸ δεξιὸν προβεβλημένη. λαιὰ δὲ ἡ τὸ λαιόν.

Παρεμβολὴ λέγεται ἐπεὰν προτεταγμένων τινῶν εἰς τὰ μεταξὺ διαθήματα ἐκ τῶν ἐπιτεταγμένων καθιστῶνται αὐτοῖς ἐπευθείας.

Πρόταξις δὲ ὅταν ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν τῆς τάξεως, ἢ ἑκατέρου κατὰ τὸ πέρας αὐτὸ προστεθῇ τι σίφος τῇ πάσῃ φάλαγγι, κατ' εὐθὺ τῶ μετώπου τῆς τάξεως.

Ἔνταξις δὲ ἐπειδ' ἂν τις προαιρῆται τοὺς ψιλοὺς εἰς τὰ διαστήματα τῆς φάλαγγος ἐντάσσειν ἄνδρα παρ' ἄνδρα. ἔνιοι δὲ τοῦτο καὶ παρένταξιν ὀνομάζουσιν.

Ἐπαγωγὴ λέγεται, ὅταν τάγματα τάγματι ὑποτάσσηται, οἷον τετραρχίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ τετραρχίαι ὑποτάσσονται. ἢ ξεναγίας ἡγουμένης, αἱ λοιπαὶ ξεναγίαι ἐπακολουθῶσι, καὶ καθόλου ὅταν σύνταγμα συντάγματι ἐμπορείᾳ ἕπηται, ὡς τε τοῖς τῶ προειρημένου συντάγματος οὐραγοῖς, τοὺς τοῦ ἑξῆς τάγματος ἡγεμόνας συνάπτειν.

Παραγωγὴ λέγεται, ὅταν ἡ φάλαγξ πορεύηται τοὺς ἡγεμόνας ἐκ τῶν εὐωνύμων ἔχουσα, ἢ ἐκ τῶν δεξιῶν. κἂν μὲν ἐκ τῶν δεξιῶν μερῶν ἔχῃ τοὺς ἡγεμόνας, εὐώνυμος παραγωγὴ λέγεται. ἐὰν δὲ ἐκ τῶν εὐωνύμων δεξιὰ παραγωγή. ἔστι δὲ ἡ πορεία, ἐν ἐπαγωγῇ γίνεται. εἴτε τοῖς τῷ ἐν μονοπλεύρῳ, ἢ διπλεύρῳ, ἢ τριπλεύρῳ, ἢ τετραπλεύρῳ τάγματι βαδίζηται. μονοπλεύρῳ μὲν ὅταν μοναχόθεν φοβηθῇ. διπλεύρῳ δὲ ὅταν διχόθεν. τριπλεύρῳ δὲ ὅταν τριχόθεν.

καὶ τετρα-

καὶ τετραπλεύρῳ, ὅζαν οἱ πολέμιοι πανζαχόθεν ἐπιτίθεσθαι ὑφορῶνται.

Ἀμφίσομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἐντοῖς λόχοις ἀνδρῶν ἀπεστραμμένους ἀπὸ σφῶν ἔχουσα ὡς ἀντιρώτους εἶναι. διφαλαγγία δὲ ἀμφίσομος, ἥτις ἐν τῇ πορείᾳ τοὺς ἡγεμόνας ἔχει, ἐν παραγωγαῖς τεζαγμένα ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν, τοὺς δὲ οὐραγοὺς ἔχουσα ἔξω ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν ἐν παραγωγαῖς τεζαγμένους.

Ἑτερόσομος φάλαγξ καλεῖται, ἡ τις ἂν πορεύηται, τὸ μὲν ἡγούμενον ἥμισυ ἔχουσα ἐν εὐωνύμῳ παραγωγῇ, τουτέστι τοὺς ἡγεμόνας ἐξ εὐωνύμου, τοῦ δὲ λοιποῦ ἡμίσεως τοὺς ἡγεμόνας ἐν δεξιᾷ παραγωγῇ.

Κοιόσομος δὲ ἐν πορείᾳ διφαλαγγία ὄσιν, ἥτις τὰς ἡγεμόνας ἑκατέρας τῆς φάλαγγος ἐν τῶν αὐτῶν μερῶν ἔχει τεζαγμένους, οἷον ἐν δεξιῶν, ἢ ἐξ εὐωνύμων ἑκατέρας φάλαγγος.

Ἐμβολὴ δὲ καλεῖται, ὅζαν ἡ ἀμφίσομος διφαλαγγία ζᾶ μὲν ἡγούμενα κέρατα ἀλλήλοις συνάψῃ. ζᾶ δὲ ἑπόμενα διασήσῃ.

Κοιλιέμβολον δὲ καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ ἀντίσομος διφαλαγγία. ζᾶ μὲν ἑπόμενα κέρατα συνάψῃ, ζᾶ δὲ ἡγούμενα διασήσῃ.

Πλαίσιον ὀνομάζεται ὁπόταν πρὸς πάσας ζὰς πλευρὰς παρατάξηταί τις ἑτερομήκει σχήματι.

Πλινθία δὲ ἡ πλινθίον λέγεται, ὅζαν τετραγώνῳ σχήματι ταυτὸ τοῦτο πράξῃ. ὅπερ Ξενοφῶν ὁ τὸ ῥόμβου διπλάσιον ἰσόπλευρον καλεῖ.

Πεπλεγμένη φάλαγξ ὄσιν, ἥτις τοῖς ὑποπίπτουσι τοῖς ἀναγκαζομένη ἐξομοιοῦσθαι, τεσσαρόνος λόχον ἔσχε, καὶ ξιφοειδὴς ἡ φάλαγξ ὅλη γίνεται, καὶ πολυειδὴς τῇ τάξει.

Ἐπικαμπὴς δὲ ἐπὰν ζὰ μέσα τοῖς πολεμίοις προσπίπτῃ. ζᾶ δὲ κέρατα ἐν τῶν ὀπίσω μερῶν, ὀρθίον ὑφ' ἑαυτῶν ἔχη τεζαγμένα.

Ἐσπαρμένη δὲ ὅζαν εἰς ὄγκους πλείονας διαλύηται ζαγμάτων.

Κυρτὴ δὲ καὶ κοίλη, καὶ ἐπικάμπιος λέγεται, ἡ εἰς τοὐπίσω, καὶ πρόσω ἡ τὸ σῶμα κοῖλον ἔχουσα, ἡ κυρτὸν, ἡ ἐπικαμπές. καὶ τοῦτο ὡς εἴρηται, ἡ εἰς τοὐπίσω, ἡ εἰς τὸ πρόσω, ὥς τε ζᾶ εἶδη αὐτῶν γίνεσθαι, καὶ ἑκάστης τῶν τριῶν εἰς τοὐπίσω σχηματιζομένης, ἡ εἰς τὸ πρόσω.

Ὑπερφαλάγγισις λέγεται, ὅζαν ἐξ ἑκατέρων μερῶν τῆς φάλαγγος ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

Ἐπισμὸς ὄσιν, ὅζαν τὸ βάθος τῆς φάλαγγος συναιρεῖται καὶ ἀντὶ ις. τυχὸν ἀνδρῶν ἑλάττους γίνωνται.

Ὑπερμέρωσις δὲ, ὅταν ἐν τῷ τετάρτου μέρους μόνον ὑπερέχωμεν τῶν πολεμίων.

ΤΕΛΟΣ.

ΟΡΒΙΚΙΟΥ

ΤΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ ΤΑΞΕΩΝ.

Στέον δὲ ὅτι τῶν περὶ τὸ στράτευμα τάξεων καὶ ἡγεμονιῶν. ὁ μὲν πέντε ἀνδρῶν ἀριθμὸς καλεῖται πεμπάς, ὁ δὲ ἄρχων πεμπάδαρχος. ὁ δὲ τῶν δέκα, δέκας, καὶ δεκάδαρχος. ὁ δὲ τῶν πέντε καὶ εἴκοσι, λόχος καὶ λοχαγός. ὁ τῶν πεντήκοντα, πεντηκοστὺς καὶ πεντηκόνταρχος. ὁ τῶν ἑκατὸν. τάξις καὶ ταξίαρχος. ὁ τῶν πεντήκοντα καὶ διακοσίων, σύνταγμα, καὶ συνταγματάρχης. ὁ τῶν πεντακοσίων, πεντακοσιοστὺς καὶ πενταπακοσίαρχος. ὁ τῶν χιλίων. χιλιοστὺς καὶ χιλίαρχος. ὁ τῶν δισχιλίων, μεραρχία καὶ τέλος, καὶ μεράρχης, καὶ τελάρχης. ὁ τῶν τετρακισχιλίων φάλαγξ καὶ φαλαγγάρχης. ὁ τῶν μυρίων, μυριαστὺς καὶ μυρίαρχος. αἱ δύο διφαλαγγαρχίαι, τετραφαλαγγαρχία ἀνδρῶν μυρίων ἑξακισχιλίων, καὶ ὁ ἄρχων τετραφαλαγγάρχης. τὸ μέντοι πεζικὸν ἅπαν στράτευμα ὁμωνύμως τοῖς μερικοῖς τάγμασι λέγεται φάλαγξ. καὶ ὁ ἡγούμενος, στρατηγός. τὸ δὲ ἱππικοῦ, ἵππαρχος. τὸ δὲ συναμφότερον πεζοίτε καὶ ἱππεῖς, στρατιά. τῆς δὲ στρατιᾶς τὸ μέτωπον λεγόμενον, ὁ καὶ πρῶτον ζυγὸν καλοῦσι. πρωτοστάται, καὶ ὁ ἡγούμενος πρωτοστάτης. οἱ δὲ παρ' ἑκάτερα ταττόμενοι κέρατα, δεξιόντε καὶ εὐώνυμον, οἱ αὐτοὶ καὶ παρασάται, ὁ δὲ ἀρχὸς ὁμωνύμως. οἱ δὲ ὄπισθεν αὐτῶν ὡς ὅσοι τὸ βάθος τασσόμενοι ἐπισάται. τὸ δὲ ὅσοι τούτοις πρὸς τὸ βάθος ἔσχατον ζυγὸν, οὐρὰ καὶ οὐραγός. ὁ αὐτὸς δὲ ὀπισθοφύλαξ. ἡ συνήθεια πεντηκοντοφύλακα αὐτὸν καλεῖ. ὁ δὲ ἐπὶ πάντος στρατοῦ ἡγεμονεύων, βασιλεύς.

ΤΕΛΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ Η, ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

SIGNIFICATIONES VOCABVLI Η.

Ὁ Η διαζευτικὸς σύνδεσμος ψιλούμενος, καὶ περισπώμενος, ὅσα σημαίνει; τέσσαρα.

τὸν δὲ παραπληρωματικὸν σύνδεσμον. ὡς τό.

Ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερόν ἐστιν.

ἢ ἐπίρρημα βεβαιώσεως, ἀντὶ τοῦ ὄντως. ὡς τό.

Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.

σημαίνει καὶ ῥῆμα, ἀντὶ τοῦ εἶπε. ὡς τό.

Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων.

καὶ ἀποφαντικοῦ συνδέσμου. ὡς τό.

Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεΐδαι;

Ψιλούμενον δὲ καὶ βαρύτονον, ὅσα σημαίνει; τίσσαρα, σύνδεσμον διαζευτικὸν τὸν ζ ἐναντίαιν τῇ συντάξει δύσωνζα. ὡς τό.

Ἦ νέος ἦε παλαιός.

καὶ ὑποδιαζευτικόν. ὑποδιαζευτικὸς δέ ἐστιν, ὁ διάφορα πράγματα τιθεὶς, καὶ μηδὲν ἕτερον ἐν τῇ αἰτήσει διαιρῶν, οἷον,

Δός μοι χρυσὸν ἢ ἄργυρον.

καὶ διασαφητικόν. διασαφητικὸς δέ ἐστιν, ὅταν δύο προτέθηται, τὸ ἕν αἱρεῖται. οἷον,

Θέλω τύχης σταλαγμόν, ἢ φρενῶν πίθον.

Ῥᾶνίς φρενῶν μοι μᾶλλον, ἢ βυθὸς τύχης.

ἴσι δὲ ἀντὶ τοῦ καθώς. ὡς τό.

Ἦ θέμις ἐστὶν ἄναξ ἀγορή.

Coniunctio disiunctiua tenui spiritu & accẽtu circũflexo quot modis significat quatuor.

Completiuã coniunctionem, ut illud,

Quoniam multo præstantius est.

Et aduerb. confirmãdi, pro eo qđ est uere, ut,

Certè iam obijt fortis Menœtij filius.

Significat & uerbũ, pro eo quod est dixit, ut,

Dixit & nigris supercilijs annuit Saturnius

Et pro dubitatiua coniunctione, ut illud,

An soli amant uxores mortaliũ hominum Atridæ?

Spiritu uerò tenui, & accẽtu graui quot modis significat quatuor. Cõiunctionẽ disiunctiuã, quæ cõtraria in cõstructione separat, ut, Aut nouus, aut uetus.

Aut subdisiunctiuã. Est autẽ subdisiunctiua, quæ differenteis res determinat, & nihil aliud in petendo determinat. ut,

Da mihi aurum aut argentum.

Aut explanatiuã. Est aũtexplanatiua, cum è duobus propositis unum tollitur, ut,

Malo fortunæ guttã, quàm mentis doliũ.
Stilla mentis potior, q̃ fundus fortunæ.

Est & pro quatenus, ut illud,

Quatenus fas est rex forum.

ΤΑ ΤΟΥ Ω Σ, ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ.

SIGNIFICATIONES VOCABVLI Ω Σ.

Ὁ Ω Σ ὅσα σημαίνει; τριακονζαδύο.

παραβολήν.

Ὡς τε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.

ἀνζαπόδοσιν.

Ὡς αὖτις καθ' ὅμιλον ἴδυ τρώων ἀγερώχων.

ὑπερβολήν.

Ὡς οὐκ ἀνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικός.

ὁμοίωσιν.

Ὡς ὅδ' ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἱὸς ἔοικεν.

ἀντὶ τοῦ ὅμως.

Ἀλλὰ οὐδ' ὡς ἑτάρους ἐρρύσατο ἑμμενὸς περ.

ἀναφοράν.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.

θαυμασμόν.

Σ particula quot modis significat triginta duo.

Parabolam, ut,

Vt ὡ leo lætatus est magnum nactus corpus.

Redditionem.

Sic sursum per turbã subijt Troianorum illustrium.

Superlationem.

Vt nõ grauius aut impudẽtius aliud mulier.

Similitudinem.

Ita hic Vlyssis magnanimi filio similis uisus est.

Pro eo quod est tamen.

Veruntñ non seruauit socios quanq̃ uellet.

Relationem.

Sic hic quidem talia inter se loquebantur.

Admira-

θαυμασμόν.
Admirationem.

ὡς ἀγαθαὶ φρένες ἦσαν, ἐχέφρονι πηνελοπείῃ.
Vt bonæ mentes erant prudenti Penelopæ.

ἀντὶ τοῦ οὕτως.
Pro eo quod est sic.

ὡς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος ἕκτωρ.
Sic ait, & portis erupit splendidus Hector.

τὸν ἵνα σύνδεσμον.
Vt coniunctionem.

ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα περίφρονα ἐξονομήνῃς.
Vt mihi & hunc uirum magnum nomines.

τὸ ὅπως.
Vt.

ὡς σπείσῃς δὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι.
Vt libes Ioui patri & alijs immortalibus.

τὸ ὅτι.
Quia.

ἔγνως ὡς θεός εἰμι.
Nosti quòd deus sim.

καὶ τό.
Et illud.

ὡς δὴ τῷ δ' ἕνεκα σφιν ἐκηβόλῳ.
Quia ob id illas Phœbo.

τὸ ἐπεὶ.
Postquam.

ὡς ἴδε χῶρον ἔρημον ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι.
Postq̃ uidit locũ desertum ubi steterant uelo-ces equi.

τὸ εἴθε εὐκτικὸν ἐπίρρημα.
Vtinam aduerb. optandi.

ὡς ὄφελε θάνατός μοι ἀδῆν κακός.
O utinam mors mihi mala subreperet.

τὸ διό.
Ea propter.

ὡς ἄρ' ἔπετ' ἀπὸ σεῖο φίλον τέκος.
Ob id postea à te chare fili.

τὸν εἰ συναπτικὸν σύνδεσμον.
Si coniunctionẽ continuatiuã.

ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε.
Si uos à me celerem ad nauem iretis.

τὸ ὁμοίως.
Similiter.

Μνήσομαι ὥς μ' ἀσύμφυλον ἐν ἀργείοισιν ἔρεξεν.
Memini similiter quæ mihi imperito Argis fecerit.

τὸ ὅμως.
Tamen.

ὡς πρῶτον κίκορας δαμάσατο.
Tamen prius Cicoras domuit.

τὸ ὅσον.
Quantum.

καὶ κρέας ὡς οἱ χεῖρες ἐχάνδανον.
Et carnem quantum ei manus capiebant.

τὸν γὲ σύνδεσμον.
Enim coniunctionem.

ὡς οὔτοι ποταμῷ δαμάσιμον ἦεν.
Non enim tibi à fluuio domari fatale erat.

τὸ εὐθέως.
Protinus.

ὡς ἴδεν ὥσσον μᾶλλον ἔδυ χόλος.
Vt uidit protinus eum magis inuasit ira.

τὸ ὡσαύτως.
Eodem modo.

ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγαθε θεοί.
Eodẽ modo rursus nunc mihi inuidetis dij.

τῶν βεβαίωσιν.
Confirmationem.

ὡς χαρίεν ἐς' ἄνθρωπος ἀνθρώποις.
Sic gratiosum est homo hominibus.

τὸ ἀλλά.
Sed.

ὡς τούτῳ ἀληθειά τις, ἀττικὸν τοῦτο.
Sed huius ueritas quædam, Atticum hoc.

τὸ ἕως.
Donec.

ὡς ὅμιν ἔνθα πολὺν βίοτον κὴ χρυσὸν ἀείρων.
Donec hic inde multum uictũ & aurum con gregans.

τὸ οὕτως.
Sic.

ὡς ποτ' ἔην νῦν αὖτε νεώτερος ἀντιόωντων.
Sic olim erã, nunc rursus iunior obuiantiũ.

τὸ οὐκέτι.
Amplius.

ὡς οὐκ ἔστι χάρις μετ' ὄπιθ' ἐυεργέων.
Amplius nõ est gratia postea benefactorũ.

διηγηματικὸν κεφάλαιον.
Narratiuum caput.

ὡς ἦλθ' ὡς ἀγαθὸς ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
Vt uenit, sic Aegistus adornauit tristẽ mortẽ

τὸ λίαν.
Valde.

ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σα κύριε.
Valde magnificata sunt opera tua domine.

τὸ τοσοῦτον.
Tantum.

ὡς φαίηκες, ἵνα πάντων ἴδρεις ἀνδρῶν.
Tantum Phęaces super oẽs periti homines.

Τὸ ὠτίον, ὅπερ μόνον ψιλοῦται τῶν ἄλλων πάντων δασυνομένων καὶ ὀξυνομένων.
Auriculam, quod solum tenuatur omnibus alijs aspiratis & acutis.

τῶν ὅσα προθέσιν.
Ad præpositionem.

ὡς αἰεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.
Vt semper similem ducit deus ad similem.

ΤΕΛΟΣ.
FINIS.

ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΕΦΕΛΚΥΣΤΙΚΟΥ Ν, ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ.

Περὶ τοῦ ἐφελκυστικοῦ ν, ἤγουν τοῦ τιθεμένου ἐν συνεπείᾳ λόγου διὰ τὸ ἀχασμώδικτον. Ἐν τοῖς ὀνόμασι ἐφέλκονται τὸ ν, ἀνδοτικὰ τῶν πληθυντικῶν τῶν ὀνομάτων καὶ τῶν μετοχῶν, φωνήεντος ἐπαγομένου. οἷον.

Τοῖς αἰασιν ἔδωκα. Ταῖς φιλότησιν εὐφραίνομαι. τοῖς βήμασιν ἐμπεριπλαῶ. τοῖς τύψασιν ἐμωλωπίσθην. καὶ τὰ τοιαῦτα. Συμφώνου δὲ ἐπαγομένου, οὐ γράφεται τὸ ν. τοῖς αἴασι δέδωκα. τοῖς τύπτουσι μωλωπίζομαι. Καὶ ἐν ἀντωνυμίαις ἐφελκυστικὸν τὸ ν. σφίσιν, ὅμως καὶ σφῶϊν, ὡσαύτως καὶ νῶϊν. τὸ ἡμῖν πάντοτε μετὰ τοῦ ν. Ἐν τοῖς ῥήμασι δὲ τρίτα πρόσωπα ἑνικῶν καὶ πληθυντικῶν, ἐν τοῖς ὀφειλομένοις χρόνοις ἐφέλκονται τὸ ν. ἔτυψεν ἐκεῖνος. ἔτυπτεν οὗτος. τύπτουσιν ἄλλοι. τύψουσιν ἄλλοι. τύπτουσιν ἕτεροι. καὶ τὰ τοιαῦτα. Καὶ ἐν τοῖς ἀπλοῖς τρίτοις τῶν ἑνικῶν, γράφουσιν οὕτως, ἀναγνώσουσιν ἐκεῖνος.

Τινὲς δὲ ἐν τοῖς ἐπιῤῥήμασι, τῷ ἄνωθεν, κάτωθεν, οὐρανόθεν, χθὲς, καὶ τοῖς ὁμοίοις ἐφελκυστικὸν λαμβάνουσι τὸ ν, ὅθεν καὶ συμφώνου ἐπαγομένου οὐ γράφουσιν αὐτό. οὐρανόθε τὸ φῶς. χθὲς τὰ ἄνθη. ἡ δὲ συνήθεια πάντοτε μετὰ τοῦ ν, τὰ τοιαῦτα γράφει.

ΕΚ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΧΟΙΡΟΒΟΣΚΟΥ πρὸς τοὺς ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασι κανόνας ζητοῦντας καὶ ὁμοιότητας.

Οὐ χρὴ ζητεῖν ἐν πᾶσι τοῖς ῥήμασιν ὁμοιότητας ἀσασιάσους, καὶ κανόνας ἀσφαλεῖς, ἢ τόπους τύπους ἀκριβεῖς. Πρότερον μὲν γὰρ εὕρηνται τοῖς ἀνθρώποις αἱ λέξεις διὰ τὴν ἀναγκαίαν πρὸς ἀλλήλους ὁμιλίας, ὕστερον δὲ ἐπινενόηνται αἱ τέχναι, τὰ μὲν ἠδυνήθησαν ῥυθμίσαι, καὶ εἰς εἰκόνα τινὰ ἀγαγεῖν. τὰ δὲ μὴ δυνηθεῖσα εἰάσαμεν ἀφ' ἧς εἶχον συνηθείας.

Καὶ πῶς γὰρ ἄν τις ἐξαριθμήσαιτο τῆς τέχνης τὸ εὐπερίτρεπτον καὶ ἄστατον; ἔοικε γὰρ δόγμα ὂν μὴ αὐτὴ ἀνθρώπινον, φθορᾷ ὑποκεῖσθαι καὶ αὐτὴ, καὶ μεταβολῇ, καὶ τροπῇ, οἷα δὴ καὶ τἄλλα τῶν ἀνθρώπων πράγματα.

Εὕροι γὰρ ἄν τις σκοπῶν λέξεις πλείστας, οἷς ἄλλως μὲν οἱ παλαιοὶ ἐχρῶντο ἄνθρωποι, ἄλλως δὲ οἱ νῦν. Καὶ αἱ τοῖς πάλαι οὖσαι ἐν χρήσει, παρεωράθησαν καὶ ἀπερρίφθησαν ὕστερον. ἰδοὺ γὰρ τὸ τύραννος βασιλικὸν ὂν ὄνομα πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ χυδαῖοι οἱ πεπληθυσμένοι, ἀπὸ τῆς χύδην λεγομένων, νῦν ὅτι ὀνειδισμοῦ λαμβάνεται. καὶ τὸ πανοῦργος ὅτι φρονίμων λαμβανόμενον πρότερον, βλασφημεῖται νῦν. καὶ τὸ ἐξαίσιον καὶ ἔκτιπον τὸ ἔξω τοῦ ἀσίου, καὶ τῆς δικαίας εἱλέτο, νῦν δὲ ὅτι καλῶς λαμβάνεται. καὶ τὸ ἀνόσιος πάλαι μὲν τὸν ἄταφον ἐδήλου, νῦν δὲ τὸν ἀσεβῆ. καὶ τὸ καθωσιωμένος πάλαι μὲν τὸν ὅσιον ἐδήλου. νῦν δὲ τὸν ἀφιερωμένον. καὶ τὸ καθαρμα ἀπὸ τοῦ καθαίρω, καὶ τὸ ἄγος, καὶ τὸ ἀναγὴς ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ σεύομαι γινόμενα, πάλαι μὲν ὅτι ἐπαίνου ἐλαμβάνετο, νῦν δὲ ὅτι ψόγου. τὸ δὲ παναγὴς ὅτι ἐπαίνου μόνον ἀπὸ τοῦ αὐτοῦ παραγόμενον. καὶ μυρία ἕτερα εὕροι τις ἂν τοιαῦτα ἐξετάζων. ἃ χρὴ κατὰ τὸν προσήκοντα λόγον ἑκάστῳ ἀναγεῖν ὡς εἰς λιμένα τινὰ, εἰς τοὺς προσήκοντας ἐκ τῶν τεσσάρων τῆς ὀρθογραφίας κανόνων ἀναλογίαν φημὶ διαλεκτον, ἔτυμολογίαν, καὶ ἰσορίαν.

ΤΕΛΟΣ.

ΠΕΡΙ

ΠΕΡΙ ΔΙΑ-

ΛΕΚΤΩΝ ΕΚ ΙΩΑΝ-

ΝΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

ΤΕΧΝΙΚΩΝ.

ιάλεκτός ἐσι γλώττης ἰδίωμα. εἰσὶ δὲ διάλεκτοι πέντε, ἀτθὶς, δωρὶς, αἰολὶς, ἰὰς, κοινή. καὶ ἀτθὶς μὲν ἐκλήθη ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός. αἰολὶς δὲ ἀπὸ αἰόλου τοῦ ἕλληνος. δωρὶς δὲ ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος. ἰὰς δὲ ἀπὸ ἴωνος τοῦ ξύθου τοῦ ἕλληνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός. κοινὴ δὲ ἐκ τῶν τεσσάρων συνεσῶσα. ἔχει δὲ ἑκάστη διάλεκτος οἰκεῖον ἰδίωμα.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ

προοίμιον ἕτερον.

Διάλεκτοι πέντε, ἰὰς, ἀτθὶς, δωρὶς, αἰολὶς, κοινή.

ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.

Ἰὰς δέ ἐσιν, ἣν κέχρηνται ἴωνες. δοκεῖ δὲ ἀρχαία εἶναι αὐτοῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐσιν, ἀντὶ τοῦ α, τῷ η κεχρῆσθαι. καὶ τὰς περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιρεῖν. καὶ ἀντὶ τοῦ π, τὸ κ λαμβάνειν. καὶ ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν, ψιλότητας ἐνφέρειν. καὶ ἐπί τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεῖν. χρῶνται μὲν οὖν τῷ η, ἀντὶ τοῦ α, οἷον θύρην ἀντὶ τοῦ θύραν, καὶ ἡμέρην ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ὠφελείην ἀντὶ τοῦ ὠφέλειαν. τὰς δὲ περισπωμένας συλλαβὰς εἰς δύο διαιροῦσιν. ἀντὶ τοῦ ποιεῖν γὰρ, ποιέειν λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ π τὸ κ λαμβάνουσι. τὸ γὰρ πῶς, κῶς λέγουσιν. ἀντὶ τῶν δασυνουσῶν συναλοιφῶν ψιλότητας ἐνφέρουσιν, ὅτ' ἂν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἐφίππων, ἐπίππων, καὶ ἐφορᾶν, ἐπορᾶν. ὅτε δέ τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιροῦσιν, ἀντὶ τοῦ ποιεῖσθαι ποιέεσθαι λέγοντες. ἰὰς δὲ ἀπὸ ἴωνος τοῦ ἀπόλλωνος καὶ κρεούσης τῆς ἐρεχθέως θυγατρός.

ΠΕΡΙ ΑΤΘΙΔΟΣ.

Ἀτθὶς δέ ἐσι διάλεκτος, ἣν κέχρηνται ἀθηναῖοι. ἴδιον δὲ αὐτῆς ὅτι, κατακόρως κεχρῆσθαι ταῖς συναλοιφαῖς, καὶ τὰς λέξεις ἀδιαιρέτως ἐνφέρειν. ἔτι δὲ καὶ τὸ τ καὶ ρ, ἀντὶ σ λαμβάνειν. καὶ τὸ υ, ἀντὶ τοῦ ε, καὶ ἀντὶ τοῦ σ τὸ ξ. ταῖς μὲν οὖν συναλοιφαῖς κατακόρως χρῶνται, ὅτ' ἂν λέγωσι θοιμάτιον ἀντὶ τοῦ ἱμάτιον. καὶ φροίμιον ἀντὶ τοῦ προοίμιον. ἀδιαιρέτως δέ τινας τῶν λέξεων ἐνφέρουσιν, ὅτ' ἂν

DE GRAE-

CARVM PROPRIETATE

linguarum ex scriptis de arte

Ioan. Grammatici.

Ialectus est linguæ ꝓprietas. Sũt aũt dialecti quinque, Attica, Dorica, Aeolica, Ionica, Cõmunis. Et Attica qdẽ uocata est ab Atthide Cranai filia. Aeolica uero ab Aeolo Hellenis filio. Dorica aũt à Doro Hellenis filio. Ionica aũt ab Ione filio Xuthi, qui fuit Hellenis & Creusæ Erechthei filiæ. Cõis aũt q̃ ex his quatuor cõstat. Habet aũt unaquæq; dialectus proprium idioma.

DE DIALECTIS PROOE-

MIVM ALTERVM.

Dialecti quinq;, Ionica, Attica, Dorica, Aeolica, Communis.

DE IONICA LINGVA.

Ionica autem est qua usi sunt Iones, hanc aũt antiquã esse cõstat. Propriũ aũt ipsius est, pro α, η uti, & circunflexas syllabas in duo diuidere, & pro π, κ accipere, & pro aspiratis collisionibus tenues proferre, & quibusdam dictionibus ι auferre. Vtuntur igitur, η pro α, ut ianuam pro ianuã, & diem pro diem, & utilitatem pro utilitatem. Circunflexas autem syllabas in duo diuidunt, pro facere enim facere dicũt. pro π, κ accipiũt. nam quomodo quomodo dicunt, pro aspiratis collisionibus tenues proferunt, cum dicunt pro in equis in equis, & inspicere inspicere. Quibusdam dictionibus ι auferũt, pro laborare laborare dicentes. Ionica autem ab Ione Apollinis filio, & Creusa Erechthei filia.

DE ATTICA LINGVA.

Attica uerò est dialectus, qua usi sunt Athenienses. Peculiare aũt ipsius est, affatim uti cõtractionibus, & dictiones inseperabiliter proferre. tum uerò & τ & ρ, pro σ accipere, & υ pro ε, & pro σ, ξ. Contractionibus igitur abunde utunt, cum dicũt ueſtis, pro ueſtis, & procœmiũ pro procœmiũ. coniunctim uerò nõnullas dictiones proferũt, cum

λέγωσι πατρῶορ, ἀντὶ τοῦ πατρῷον. καὶ νηρήδα ἀντὶ τοῦ νηρείδα. καὶ τὸ ρ καὶ τ, ἀντὶ τοῦ σ λαμβάνουσι. τὸν θάλασσαρ γὰρ θάλατταρ, καὶ τὸ ποιῆσαι ποιῆτται. πάλιν ἀντὶ τοῦ θαρσαλέως, ἄρσενα, θαῤῥαλέως, ἄῤῥενα λέγουσιν. ἀντὶ τοῦ ε τὸ υ λαμβάνουσιν, ὅτ' ἂν λέγωσι τοὔνδυμα, τὸ ἔνδυμα, τοὔγκλημα, τὸ ἔγκλημα. τοὔλαιον, τὸ ἔλαιον. τοπίσημον, τὸ ἐπίσημον. τοῦργον, τὸ ἔργον. ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ ξ, ὅτ' ἂν λέγωσι ξύμπας, ἀντὶ τοῦ σύμπας, καὶ ξυμφορὰν ἀντὶ τοῦ συμφοράν. καὶ ξυνέκκειρ, ἀντὶ τοῦ συνέκκειρ. καὶ ξύμβολον ἀντὶ τοῦ σύμβολον. καὶ ξυνθήκη, ἀντὶ τοῦ συνθήκη. ἐκλήθη δὲ ἀτθὶς, ἡ τῶν ἀττικῶν, ἀπὸ ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρός.

dicunt paternum pro paternum, & Nereida pro Nereida. & ρ & τ pro σ accipiunt, mare enim mare, & facere facere. Rursum pro audenter, masculum, audenter masculum dicunt. pro ε, υ accipiunt, cum dicunt indumentum pro indumentum, crimen crimen, oleum oleum, insigne insigne, opus opus. pro σ uero ξ, cum dicunt uniuersus pro uniuersus, & calamitatem pro calamitatem, & intellexit pro intellexit, & signum pro signum, & fœdus pro fœdus. Vocata est autem Attica, quæ Atticorū est, ab Atthide Cranai filia.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Δωρὶς δὲ κέκληται διάλεκτος, ἣ κέχρηνται Δωριεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστιν, ἀντὶ τοῦ η, τῷ α χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ω, τῷ α. καὶ ἀντὶ θηλυκῶν ὀνομάτων ἐνικῶν, πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρειν. καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τῷ η χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τὸ η παραλαμβάνειν. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ θ, τὸ σ. καὶ ἐπί τινων λέξεων τὸ ι ὑπεξαιρεῖσθαι. ἀντὶ μὲν οὖν τοῦ η, τῷ α χρῶνται, ὅταν λέγωσι τὸ ἅλιον, ἀντὶ τοῦ ἥλιον. καὶ ἁμέραν, ἀντὶ τοῦ ἡμέραν. καὶ ἡ κύπρις, ἀντὶ τοῦ ἡ κύπρις. καὶ ἁδύ ἀντὶ τοῦ ἡδύ. ἀντὶ δὲ τοῦ ω, τῷ α χρῶνται, ὅταν λέγωσι μασῶν μασᾶν, θυρῶν θυρᾶν. ἀντὶ δὲ ἐνικῶν θηλυκῶν ὀνομάτων πληθυντικὰς πτώσεις ἐκφέρουσιν, ὡς ὅτ' ἂν λέγωσι, καλὴν καλὰς, σοφὴν σοφάς. ἀντὶ δὲ τῆς ου διφθόγγου, τῷ ω χρῶνται, ὅτ' ἂν λέγωσι μούσας μώσας. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου, τῷ η χρῶνται, ὅτ' ἂν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν, δραμεῖν, λαβεῖν, ἰδῆν, δραμῆν, λαβῆν. ἀλλὰ καὶ λάβειν, ἀντὶ τοῦ λαβεῖν. καὶ δράμην ἀντὶ τοῦ δραμεῖν. καὶ ἔλθειν, ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν λέγουσι. δωρὶς δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ δώρου τοῦ ἕλληνος παιδός.

DE LINGVA DORICA.

Dorica aūt uocata est dialectus, qua usi sunt Dores. proprium ipsius est, pro η, α uti, & pro ω magno α, & p fœmininis nominib. singularib. plurales casus proferre, & pro ει diphthongo ω uti, & pro ει diphthongo η assumere, & interdum pro θ, σ. & quibusdam dictionibus ι detrahere. Pro η igitur α utuntur, cum dicunt solem pro solem, & diem pro diem, & Venus pro Venus, & suaue pro suaue. Pro ω autem α utuntur, cum dicunt musarū musarum, ianuarum ianuarū. Pro singularibus aūt fœmininis nominib. plurales casus proferūt, dicendo pulchrā pulchras, doctā doctas. Pro ου aūt diphthōgo ω utunt, dicendo musas mosas. Pro ει aūt diph. η utuntur, cū dicunt pro uidere, currere, accipere. uidere, currere, accipere. Sed & accipere p accipere, & currere pro currere, & uenire p uenire dicūt. Dorica aūt appellata est à Doro Hellenis filio.

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

Αἰολὶς δὲ λέγεται διάλεκτος, ἣ κέχρηνται Αἰολεῖς. ἴδιον δὲ αὐτῆς ἐστι, τὰς ὀξυτόνους λέξεις ἀντιστρέφειν. καί τισιν ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως, τὸ ι προστιθέναι. καὶ ποτὲ ἀντὶ τοῦ ου, τῷ ω χρῆσθαι, καὶ ἀντὶ τοῦ ο, τῷ ω. καὶ τὰ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνηέντων, ψιλῶς ἐκφέρειν, καὶ ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου, τὸ η τάττειν. καὶ προστιθέναι ὅσοι τῶν λέξεων τοῦ ρ τὸ β. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ, δύο ππ λαμβάνειν, καὶ τὰς λέξεις μὲν ἀναστρέφουσι τὰς ὀξυτόνους, τὸ ποταμὸς πόταμος λέγοντες, καὶ τὸ καλὸς κάλος. τισὶ δὲ ὀνόμασι θηλυκοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως τὸ ι προστιθέασιν. ὅταν λέγωσιν ἀντὶ τοῦ καλὰς καλαῖς, σοφὰς σοφαῖς. ἀντὶ δὲ τοῦ ου, τῷ ω χρῶνται, ὅταν λέγωσι λειπῶσαι ἀντὶ τοῦ λειποῦσαι, καὶ ἰδῶσαι ἀντὶ τοῦ ἰδοῦσαι, καὶ λαλῶσαι ἀντὶ τοῦ

DE LINGVA AEOLICA.

Aeolica autem dicit dialectus, qua usi sunt Aeoles. proprium aūt ipsius est, acutas dictiones inuertere, & quibusdam nominib. fœmininis accusatiui casus ι addere, & aliquando p ου, ω uti, & p ο, ω. & incipientia à uocalibus tenuiter proferre, & pro ει diphthongo, η ponere, & ponere in dictionibus ante ρ β, pro gemino μμ geminū ππ assumere. & dictiones quidem inuertunt acutas, fluuius fluuius dicentes, & pulcher pulcher. Quibusdam aūt nominib. fœmininis accusatiui casus ι apponunt, cū dicunt pro pulchras pulchras, sapiētes sapiētes. Pro ου uero ω utunt, cum dicūt relinquentes, relinquētes, & uidentes p uidentes, & nugantes

pro

ἀντὶ τοῦ λαλοῦσαι. ἀντὶ δὲ τοῦ ο, τῷ ω χρῶνται, ὅταν λέγωσιν ὅμοιον ἀντὶ τοῦ ὅμοιον. τὰ δὲ ἀρχόμενα ἀπὸ φωνήεντων, ψιλῶς ἐνφέρουσιν, ὅταν τὸ ἠμέρα ψιλῶσι, καὶ τὸ ἥλιος, καὶ ὑμεῖς. ἀντὶ δὲ τῆς ει διφθόγγου τῷ η χρῶνται, ἀντὶ τοῦ κυθαίρειαν κυθαίρηαν λέγοντες. καὶ ἀντὶ τοῦ μαθεῖν καὶ ἐλθεῖν, μαθῆν καὶ ἐλθῆν. προτιθέασι δὲ ἐπί τινων λέξεων πρὸ τοῦ ρ τὸ β. τὰ ῥόδα βρόδα λέγοντες, καὶ τὰ ῥάκη βράκη. ἀντὶ δὲ τῶν δύο μμ, δύο ππ λαμβάνει, τὰ ὄμμαζα, ὄππαζα λέγοντες. ἐσι δέ τινα ἰδίως παρ' αὐτοῖς σχηματισμένα. ἀντὶ γὰρ τῆς μετὰ προθέσεως, τῷ κατὰ παραλαμβάνουσι. ἐφ' ὅτε δὲ καὶ τῷ βουλὴν βουλὴν λέγουσι, καὶ τῷ γῆν, γᾶν. καὶ τὸν ἀγῶνα, ἄγωνον. τὸν δὲ πρίαμον, πίρραμον. ἐκλήθη δὲ Αἰολὶς ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παιδός.

pro nugantes. Pro ο, ω utuntur, cum dicũt simile pro simile. Inchoantia uero à uocalibus tenuiter proferunt, cũ dies attenuant, & sol, & uos. Pro ει autem diphthongo η utuntur, p Cytherean, Cytherean dicentes, & pro didicisse & ire, didicisse & ire. Ponunt aũt in quibusdã dictionib. ante ρ, β, rosas brosas dicentes, & pãnos laceros, panlac. Pro gemino uero μμ, geminũ ππ accipiũt, oculos, los dicentes. Sunt aũt quędã, q̃ peculiariter apd' eos formant, nam p cũ præp. contra accipiũt. Aliquãdo & cõsiliũ consiliũ dicũt, & terrã terrã, & certamẽ certamen, Priamũ aũt perrhamũ. Appellata est æolica lingua ab Aeolo Hellenis filio.

ΠΕΡΙ ΚΟΙΝΗΣ.

οἱ μὴ βουλόμενοι τὴν κοινὴν καταριθμεῖν διάλεκτον τοῖς προειρημέναις τέτταρσιν, ἀτιοῦνται τὸν τρόπον τοῦτον. οὐδὲ γάρ φασιν ἴδιον ἔχειν ἴδιον, ἀλλ' ὥσπερ τετραφάρμακος δύναμις ἐκ τεττάρων συνεστῶσα, τετραφάρμακον λέγεται, οὐδὲν ἴδιον ἔχουσα, οὕτω καὶ ἡ κοινὴ διάλεκτος ἐκ τεττάρων συναρμοσθεῖσα, οὐκ ὀφείλει συναριθμεῖσθαι ταύταις. τῶν δὲ τὴν κοινὴν διάλεκτον εἰσηγησαμένων, οἱ μὲν λέγουσιν, ὅτι πάσαις συμβέβληται ταῖς διαλέκτοις ταῖς ὁμοφώνοις, οἷον φίλος, νύξ, καὶ τὰ τοιαῦτα. οἱ δὲ, ὅτι οὐκ ἴδιον ἔχουσα τύπον, ἀλλ' ἐκ διαφόρων λέξεων συνηθροισμένη, μεταπλάσας δὲ αὐτὰς οὐχ εὑρίσκονται. ἰάδι ἐγράφη Ὅμηρος, ἀττικὶ Ἀριστοφάνης, δωρικὶ Θεόκριτος, αἰολικὶ Ἀλκαῖος, κοινῇ Πίνδαρος.

DE COMMVNI LINGVA

Qui nolũt cõmunem linguam adnumerare dialectum prædictis quatuor, arguunt hoc modo. neq; ẽm aiũt habere proprium, sed sicut quadripharmacos uis ex quatuor cõstans, quadripharmacũ dicit, nihil proprij habens, sic & communis dialectus ex quatuor coaptata non debet adnumerari his. Ex his aũt, q cõmunẽ dialectũ introducũt, alij dicunt, qm̃ omnibus sese insinuat dialectis eiusdẽ uocis, ut amicus, nox, & huiusmodi. Alij non habere formam, sed ex uarijs dictionib. cõgregatam. decidentiæ aũt ipsius nõ inueniunt. Ionica scripsit Homer. Attica Aristoph. Dorica Theocritus, Aeolica Alcæus, communi Pindarus.

ΕΤΕΡΩΣ ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Διάλεκτός ἐσι λέξις ἴδιον χαρακτῆρα τύπου ἐπιφαίνουσα. ἢ, λέξις ἴδιον ἢ κοινὸν ἐπιφαίνουσα χαρακτῆρα. διάλεκτοι δέ εἰσιν, εἰ καὶ τῷ κοινὴν τις καταριθμοίη, πέντε, ἰάς, ἀττὶς, δωρὶς, αἰολὶς, κοινή. ἡ γὰρ πέμπτη ἴδιον οὐκ ἔχουσα χαρακτῆρα, κοινὴ ὀνομάσθη, ἤτοι ὅτι τοῖς κοινῇ τῶν πασῶν χαρακτῆρσι χρῆται, μὴ ἐν τῶν τεττάρων καθέστηκεν. ἢ ὅτι κοινῶς αὐτῇ πάντες χρῶνται. ἢ διότι ἐν ταύτης ἄρχονται, ὡς ταύτης οὔσης πᾶσαι. ἀναπεμπέον δὲ ταύτῃ μὲν ὡς πρὸς κανόνα, τὰς δὲ λοιπὰς πρὸς ἰδιότητα. τὰς μὲν οὖν βαρβάρους ἐν πλήθει οὔσας καὶ ἀπεριλήπτους, οὐκ ἔστι ῥᾴδιον παραδοῦναι, ἄλλως τε οὐδὲ λεκτέον αὐτὰς διαλέκτους, ἀλλὰ γλώσσας. τὰς δὲ ἑλληνικὰς συνέβη καλεῖσθαι, ὡς Ἕλληνος τοῦ διὸς μὲν υἱοῦ, κατασπείραντος δὲ δευκαλίωνος, τοῦ κατὰ τὴν ἑλλάδα τόπους κατεσχηκότος, πάσας μὲν συνέβη λέγεσθαι ἑλληνικὰς φωνὰς, κατ' εἶδος δὲ τὰς προσωνυμίας

Dialectꝰ est dictio ppriæ insigne formę ostendẽs, uel dictio peculiarẽ uel cõem ostendẽs notã. Dialecti aũt sunt, si & cõem qs adnumerauerit, quinq; Ionica, attica, dorica, æolica, cõis. Nam quinta ppriã nõ habens notam, cõis nominata est, uel quia cõiter oĩm notis utitur, & ex quatuor constat, uel quia cõiter ea omnes utunt, uel quia ex hac incipiũt, tanquã ea subiecta, oẽs. Remittendũ aũt hanc quidẽ quasi ad regulã, reliquas uero ad proprietatẽ. Itaq; barbaras in multitudine existẽtes, & incõprehensibiles, nõ est facile tradere, alioq; neq; dicendũ ipsas dialectos, sed linguas. Hellanicas aũt contigit appellari, quod cũ Hellen Iouis quidẽ filius, cognomento aũt Deucalionis, loca per Græciã occupasset, omnes quidẽ cõtigit dici Hellanicas uoces, spãliter aũt denominationes

μίας ἀπὸ τῶν ἐκείνου παίδων λαβεῖν. διασπαρέντων γὰρ τούτων εἰς πλείονας τόπους, καὶ τῶν αὐτῶν φωνὴν οὐκέτι φυλαξάντων, ἀλλὰ τῇ τῶν τόπων μεταβολῇ ἅμα καὶ τῶν φωνὴν μεταβαλόντων, συνέβη διαλέκτους λέγεσθαι. ἀπὸ μὲν οὖν Δώρου τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύρρας παιδὸς, μετοικήσαντας εἰς τοὺς περὶ τὸν παρνασσὸν τόπους καὶ Αἴσωπον, Δωριεῖς ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθῆναι πάντας συνέβη. καὶ τὴν διάλεκτον δωρίδα, ἣ πάνυ κρατοῦσι ῥόδιοί τε καὶ κρῆτες, καὶ πελοποννήσιοι, καὶ σικελοὶ, καὶ λίβυες, καὶ οἱ τῶν παλαιὰν ἤπειρον οἰκούντων.

Ἀπὸ δὲ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος παιδὸς, καὶ Πύρρας Αἰολὶς ἐκλήθη. οὕτω γὰρ δέκα πόλεις κτίσας τήν τε χώραν Αἰολίαν, καὶ τὴν διάλεκτον Αἰολίδα προσηγόρευσεν.

Ἡ δὲ ἰὰς ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου τοῦ Ἕλληνος καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως παιδὸς ἐκλήθη. οὕτω γὰρ δοκοῦσαν τὴν Ἀττικὴν τὸν αὐτὸν εἶναι διάλεκτον μεταναστὰς, καὶ κτίσας πόλεις ιγ. ἀφ' ἑαυτοῦ ἰάδα προσηγόρευσεν. αἱ δὲ πόλεις αὗται, κλαζομεναὶ, λέβεδος, φωκαία, πριήνη, μίλητος, μυκάλη, ἐρυθρὰ, τῖος, σάμος, κολοφὼν, ἔφεσος, χίος, σμύρνα.

Ἀττικὴ δὲ ἐκλήθη, ἤτοι ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς κραναοῦ θυγατρὸς (ἐγένετο δὲ οὗτος τῆς Ἀτλαντικῆς βασιλεύς) ἤτοι ἐκλήθη οὕτως ἀπὸ τοῦ παράκτιος, εἶναι Ἀτλαντικήν τις οὖσα.

Νοεῖται δὲ ἡ διάλεκτος τριχῶς, κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγήν, κατὰ μέρος τι, κατὰ συμβεβηκός. κατὰ ὅλου ὀνόματος ἀλλαγὴν οὕτως, ὡς οἱ Αἰολεῖς τὸ γυναικεῖον ἔνδυμα, καταγωγὴν καλοῦσιν. οἱ δὲ Ἀτλαντικοὶ τὴν ἐφ' ἡμῶν τηλίαν, ἀλευρότριβα καλοῦσιν. καὶ τὰ ὅμοια. κατὰ δὲ μέρος τι, ἤτοι κατὰ προσθέσιν, ὡς οἱ Αἰολεῖς τὰ ῥόδα, βρόδα λέγουσι. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν, ὡς οἱ Δωριεῖς, τὸ φέρειν, καὶ λέγειν, φέρειν καὶ λέγεν λέγουσι. ἢ κατὰ μετάθεσιν, ὡς δίφρον, δρίφον λέγουσι. κατὰ δὲ τὸ συμβεβηκός, ἤτοι κατὰ προσῳδίαν, ἢ κατὰ πνεῦμα λεγόμενον παρ' ἡμῖν, ἀλλοιοῦσι. κατὰ μὲν προσῳδίαν θέλουσιν. Ἀτλαντικοὶ μὲν, ἱκάνω, ἵκανον. ἐλαύνω, ἔλαυνον. Δωριεῖς δὲ τὸ πάντως παντῶς λέγουσι, καὶ οὕτως οὑτῶς, καὶ τὰ ὅμοια, ἅτινα διαιροῦμεν τοῖς ἰδιώμασι τῶν κατὰ μέρος διαλέκτων. κατὰ δὲ πνεῦμα, ὡς Ἀττικοὶ τὸ παρ' ἡμῖν ἵππος ψιλῶς ὄν, αὐτοὶ δασέως προφέρονται.

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΚΑΤΑ ΜΕΡΟΣ ἀτθίδων διαλέκτων.

Ἡ Ἀττὶς τρέπει τὸ σ, τῷ μὲν εἰς τὸ τ, τῷ δὲ εἰς τὸ ξ. τὴν γὰρ θάλασσαν, θάλαττάν λέγει. καὶ τὸ σεῦτλον τεῦτλον, καὶ τὴν συμφορὰν ξυμφορὰν, καὶ τὸ σύμβολον ξύμβολον.

minationes ab illius filijs accepisse. Dispersis enim his in plura loca, atque eandem uocem non amplius seruantibus, sed cum locorum mutatione unà uocem quoq; mutantibus, accidit dialectos dici. A Doro ergo Deucalionis & Pyrrhæ filio, illos q migrarũt in loca circa Parnassum & Aesopũ, Doriẽses ab ipso appellari omnes cõtigit, & dialectum Doricã, qua ualde utunt Rhodijq; & Cretenses, & Pelopõnesij. & Siculi, & Lybici, & antiquã Epirũ habitantes.

Ab Aeolo aũt Hellenis filio & Pyrrhæ Aeolica uocata est. hic eñ cum decẽ urbes condidisset, & regionem Aeoliam & dialectũ Aeolicam nominauit.

Ionica aũt ab Ione Xuthi, q fuit Hellenis & Creusæ Erech. filia, uocata est. hic enim linguam, quę eadẽ atq; attica uidebatur, cum cõmigrasset, & condidisset xiij. urbes, ab se Ionicã appellauit. urbes aũt hæ, clazomenæ, lebedus, phocæa, priene, miletus, mycale, erythra, tius, samus, colophon, ephesus, chius, smyrna.

Attica aũt uocata est uel ab Atthide Cranai filia (fuit autem is Atticæ rex) uel uocata est sic, eo quod ad littus esset, quasi Atticam dixeris.

Intelligitur aũt dialectus trifariã, secundũ totius noĩs mutationem, secundũ partẽ quandam, scd'm accidens, scd'm noĩs mutationẽ, sic quẽadmodũ Aeolenses mulierẽ indumentũ catagogen uocãt. Attici aũt quæ à nobis circũferentia cribri, farinariã uocant, & similia. scd'm aũt partẽ quandã, uel per additionẽ, ut æolenses rosas brosas dicũt, uel per ablationẽ, ut Dores ferre & dicere, ferre & dicere dicũt. uel per transmutationem, ut currũ currũ dicunt. scd'm uero accidens, uel per accentũ, uel per spiritũ dictũ apd' nos, permutãt, per accentũ qdẽ uolũt. Attici qdẽ peruenio, peruenibã. impello, impellebã. Dores aũt omnino, omnino dicũt. & sic, sic. & similia, q̃ diuidimus ijs idiomatibus quæ sunt scd'm partẽ dialectorũ. scd'm spiritũ aũt, ut Attici, quod apd' nos teniter est, ipsi aspiratè proferunt.

DE ATTICIS DIALECTIS per partes.

Attica mutat σ modo in τ, modo in ξ. nam mare mare dicit, & betam betam, & calamitatem calamitatem, & symbolum symbolũ.

ξύμβολον. τρέπει δὲ τὸ σ εἰς τὸ ξ, ὅταν τῆς σὺν προθέσεως. καὶ μόνως.

symbolum. uertit autē σ in ξ in Cum præpositione. & hoc solum.

Διὰ τὰς εἰς εις πολυσυντικὰς εὐθείας ἀπὸ τῶν εἰς ευς ἀρσενικῶν γενομένας, διὰ τοῦ ι προφέρεται. οἷον γονεῖς γονῆς. βασιλεῖς οἱ βασιλῆς.

Semper in εις plurales nominatiuos ab in ευς masculinis factos, per ι profert, ut parentes, genitores. reges, reges.

Τὰ εἰς αος λήγοντα ἀρσενικὰ προπαροξύτονα, ἢ ὀξύτονα, διὰ τοῦ εως προφέρεται, οἷον μενέλαος, μενέλεως. λαός, λεώς. ναὸς νεώς.

In αος desinentia masculina antepenult. uel ult. acuta, per εως ꝓfert, ut Menelaus Meneleos. populus, lus. templum templum.

Τὸ ι ἐν ταῖς λέξεσι προσίθησιν, οἷον νυνὶ, τουτονὶ, οὑτοσὶ, πρινί. ἡμεῖς δὲ, νῦν, οὕτω, τὸτον, πρίν.

I in dictionibus addit, ut nunc, hunc, hic, prius. nos aūt nunc, hic, hunc, prius.

Τὰ εἰς ευς ὀνόματα, διὰ τοῦ ω τὸ ὑπὸ γενικῆς ἐνφέρει. ἀρισεύς, ἀρισέως, ὁμοίως πηλεύς, πηλέως.

In ευς nomina per ω in genitiuo effert. aristeus, aristei. similiter peleus, pelei.

Αἱ συναλοιφαὶ ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. τῷ μῶ, ἀντὶ τοῦ τῷ ἐμῷ. ἔρχομ' ἔχων, ἀντὶ τοῦ ἔρχομαι ἔχων.

Contractiōes Atticorū sunt propriæ. meo ꝓ meo. uenio habens, pro uenio habens.

Αἱ διαιρέσεις τοῦ ι, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι, καὶ δωριέων, καὶ αἰολέων. ἕταρον ἀντὶ τοῦ ἑταῖρον. ἐς χρύσαν, ἀντὶ τοῦ εἰς χρύσην.

Ablationes ι Atticorū sunt propriæ, & Dorienſium, & Aeolenſium. ſocium ꝓ ſociū. ad Chryſam, pro ad Chryſam.

Αἱ παραλήψεις τῶν πτωτικῶν ἀντὶ τῶν ὀνομαστικῶν, ἀττικῶν εἰσιν ἴδιαι. νεφεληγερέτα ζεύς, ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης. ἱππότα νέστορ, ἀντὶ τοῦ ἱππότης. καὶ εὐρυόπα ζεύς, ἀντὶ τοῦ εὐρυόπης. σκαμεωτέον. ἃ εὐθεῖαι γὰρ ἀντὶ πτωτικῶν, καὶ αἱ πτωτικαὶ ἀντὶ εὐθειῶν. τοῦτο δὲ μόνον ἀθηναίων τὸ σχῆμα.

Acceptiōes uocatiuorum pro nominatiuis Atticorū sunt propriæ. nubigrega Iupiter, pro nubigrega. Eques Neſtor, pro eques. & latoculus Iupiter, pro latoculus. Notandum. nominatiui eē pro uocatiuis, & uocatiui ꝓ nominatiuis. hæc aūt ſolum Athenienſium figura.

Αἱ ἐλλείψεις τῶν μερῶν τοῦ λόγου ἀττικῶν εἰσι, καὶ δωριέων, καὶ ἰώνων. οἷον,
Κόπῳν ἀμφοτέρηφι,
ἐλλείπει τὸ χερσίν.

Defectus partium orationis Atticorum ſunt & Dorienſium, & Ionicorum. ut,
Cædens ambabus,
deeſt manibus

Αἱ παραλήψεις τῶν αἰτιατικῶν πτώσεων ἀντὶ γενικῶν, ἀττικῶν εἰσιν. οἷον,
Μήτε σὺ τόνδ' ἀγαθόςπερ ἐὼν ἀποαίρεο κούρην.
ἀντὶ τοῦ τούτου.

Acceptiones accuſatiuorū caſuum pro genitiuis Atticorum ſunt. ut,
Neque tu hunc, bonus licet ſis, aufer puellam. pro ab hoc.

Ἀεὶ παθητικοῖς ῥήμασιν ἀντὶ ἐνεργητικῶν χρῆται, οἷον γράφομαι, ἀντὶ τοῦ γράφω. καὶ ποιοῦμαι, ἀντὶ τοῦ ἔτι τῶν ἀττικῶν ποιέσθων, καὶ νοείσθων λέγειν, ἀντὶ τοῦ ποιήσωσαν, καὶ νοήσωσαν.

Semper paſſiuis uerbis pro actiuis utitur, ut ſcribor, pro ſcribo. & fio, pro facio.
Item Atticorum eſt, fiant & intelligantur duo, dicere, pro faciant & intelligant.

Τὰ εἰς ως ἐπιρρήματα τῆς μεσότητος, εἰς ον περατοῦ. ὀνόμασι γὰρ ἀντὶ ἐπιρρημάτων χρῆται, οἷον δέον, πρέπον. ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ πρεπόντως.

In ως aduerbia qualitatis in ον terminat. nominibus enim pro aduerbijs utitur, ut decens decens, pro decenter decenter.

Τὰς εἰς ες λήγουσας εὐθείας τῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων, εἰς ους περατοῖ. οἷον μείζους, χείρους, καλλίους. ἀντὶ τοῦ μείζονες, χείρονες, καλλίονες.

In ες desinentes nominatiuos cōparatiuorū nominū, in ους terminat. ut maiores, peiores, pulchriores. pro maiores, peiores, pulchriores.

Ταῖς συναλοιφαῖς ἀεὶ καταχρῶνται. τὸ γὰρ ἱμάτιον, θοιμάτιον λέγει, καὶ τὸ ἔλαιον, τοὔλαιον.

Contractionibus ſemper frequenter utitur. nam ueſtis ueſtis dicit, & oleum oleum.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ῥ χρῆται. τὸ γὰρ θάῤῥος θάρσος λέγει. καὶ τὸ θαῤῥαλέον θαρσαλέον, καὶ τὸ ἄῤῥεν ἄρσεν.

Σ pro ῥ utitur. Nam audacia audacia dicit, & audens audens, & maſculum maſculum.

Τῷ υ ἀντὶ τοῦ οι χρῆται, ὡς ὅταν λέγῃ τύνδυμα, τύκλημα, τῦπος. ἀντὶ τοῦ τὸ ἔνδυμα, τὸ ἔγκλημα, τὸ ἴδιος.

Ου pro οι utitur, quū dicit ueſtis, crimen, carmen. pro ueſtis, crimen, carmen.

Εὐθείαις ἀντὶ πτωτικῶν χρῆται. ὦ φίλος, ἀντὶ τοῦ ὦ φίλε.

Nominatiuis ꝓ uocatiuis utitur, ὁ amicus, pro ὁ amice.

Ὑπερ-

Super-

ἀττικὰς ἀρσενικὰς διὰ τοῦ η προφέρεσθαι. εὐρυαθέα εὐρυαθῆ, πτολέα πτολῆ, τυδέα τυδῆ.

Χρῶνται δὲ καὶ τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικῶν. λοιδορούμενος, ἀντὶ τοῦ λοιδορῶν. φαινόμενος ἀντὶ τοῦ φαίνων. φαινομιζόμενος, ἀντὶ τοῦ φαινομίζων. διακονούμενος, ἀντὶ τοῦ διακονῶν. διαβαλλόμενος, ἀντὶ τοῦ διαβάλλων. μισούμενος, ἀντὶ τοῦ μισῶν.

Ἔσθ' ὅτε δὲ καὶ τὰ ἐνεργητικὰ τιθέασιν ἀντὶ παθητικῶν. τὸ πολιτεύειν, ἀντὶ τοῦ πολιτεύεσθαι. καὶ γράφειν, ἀντὶ τοῦ γράφεσθαι, καὶ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ ἀορίστους μὴ μέλλοντας ὁλοκλήρους παθητικούς, αὐτοὶ μίσους πολλάκις ἐναλλάσσοντες, τὸ μισηθήσεται, μισήσεται λέγουσι. μὴ τὸ ζητηθήσεται, ζητήσεται. μὴ τιμηθήσεται, τιμήσεται, μὴ τὰ ὅμοια.

Τοὺς δὲ παρὰ τὸ ἴξω μέλλοντας ἀποβάλλοντες τὸ σ περισπῶσιν. ὀνειδίῶ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω. καὶ ῥαντίῶ, ἀντὶ τοῦ ῥαντίσω. καὶ μυκτηρίῶ, ἀντὶ τοῦ μυκτηρίσω.

Φιλοῦσι δὲ μὴ τὰ πολλὰ συγκοπήν. τὰς γὰρ νηρείδας, νηρίδας φασιν. καὶ τὸν ἀπόλλονα ἀπόλλω. μὴ ἀμείνονα, ἀμείνω. καὶ κρείττονα, κρείττω.

Ἀλλάττουσι δὲ καὶ τοὺς τόνους καὶ τοὺς ἤχους, μὴ τοὺς χρόνους. τόνους μὲν, ἀντὶ τοῦ πολίων, ταξίων, πόλεων λέγουσι καὶ τάξεων. ἤχους δὲ, τὸ σαφίδα μὴ σάχυς, ἀσαφίδα λέγουσι καὶ ἄσαχυς. χρόνους δὲ, τὸν βασιλέα τὸ α ἐκτείνουσι, καὶ ἀτρέα, μὴ ἰμᾶντα, καὶ ἀνδριᾶντα.

Λέγουσι δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι, καὶ τὸ ἐν ἀθήναις ἀθήνησι σοφιεύω. καὶ τὸ ἐξ ἀθηνῶν, ἐξ ἄγρου. ἀθήνηθεν, ἀγροθεν ἔρχομαι. καὶ τὸ εἰς οἶκον, οἴκαδε. ἐξ οἴκου οἰκοθεν. ἐν οἴκῳ οἴκοι, καὶ τὸ ἐξ οὗ χρόνου, ἐξ ὅσου χρόνου.

Καὶ τὸ ρ ἀντὶ τοῦ λ χρῶνται, τὸ γὰρ κλίβανον κρίβανον λέγουσι.

ΠΕΡΙ ΙΑΔΟΣ.

Ἠιὰς τὰ εἰς ας λήγοντα ὀνόματα, εἰς η τρέπει, ἐὰν μὴ ὦσι δῶρια. ἑρμίας, ἑρμίης. σωσίας, σωσίης. τότε γὰρ ἴωνες τρέπουσιν, ὅταν μὴ ᾖ τετραμμένα ἐν δωριεῖων ὡς εἴρηται, ἑρμίας, ἑρμίης. οἱ γὰρ δωριεῖς οὐ τρέπουσιν αὐτά.

Πᾶν εἰς ης λῆγον, οὗ ἡ γενικὴ εἰς ου περατοῦται, παρ' αὐτοῖς εἰς εω λήγει. πέρσης πέρσεω πέρσεω. ξέρξης ξέρξεω, ξέρξεω. πηλείδης πηλείδεω, πηλείδεω.

Τὰ εἰς ης ἀρσενικὰ, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ους, διὰ τοῦ εος προφέρεται, οἷον δημοσθένης δημοσθένεος, ἀμαθὴς ἀμαθέος, τῶν ἀττικῶν εἰς εα ποιεῖται. δημοσθένεα ἀμαθέα.

Τὰς εἰς ους λήγουσας γενικὰς τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ες οὐδετέρων

singulareis actõs masculi. per η pferre, Euryſtheũ Euryſtheũ, Peleũ Peleũ, Tydeum Vtuntur aũt & paſſiuis pactiuis. (Tydeũ. qui improbaſ pro improbãs, qui indicatur pro indicans, q fucaſ pro fucans, qui miniſtraſ proministrans, qui calumnia circuenieſ p calumniãs, q odio habeſ pro odio habens.

Interdũ aũtẽ & actiua ponũt pro paſſiuis, in republica uerſare p eo qđ eſt in republica uerſari, ſcriptis reum agere pro ſcriptis reũ agi, & ſimilia.

Indeterminata tẽpora, & futura integra paſſiua ipſi in cõmunia ſæpe mutantes dicũt, odio habebitur, pro oderit, & quæreſ quæret, & incidetur incidet, & ſimilia.

Ab ιξω autem futura abiicientes σ circunflectunt, exprobrabo dicunt pro exprobrabo, & aſpergam pro aſpergã, & ſubſannabo pro ſubſannabo.

Amant aũt plerunq; conciſionem: nam nereidas neridas dicũt, & Apollinẽ Apollinẽ, & meliorẽ meliorẽ, & potiorẽ potiorẽ.

Mutant autẽ & tonos, & ſonos, & tempora. Tonos quidem, pro urbium, ordinum, urbium dicunt & ordinũ. Sonos autem, uuã paſſam, & ſpicas, uuã paſſam dicunt, & ſpicas. Tempora autem, regem α producũt, & Atreum, & lorum, & ſtatuam.

Dicũt aũt & pro ad Athenas, Athenas eo. & in Athenis, Athenis profiteor. & ex Athenis, ex agro, Athenis, ex agro uenio. & in domũ domũ, ex domo domo, in domo domi, & ex quo tempore, ex quanto tẽpore.

Et ρ pro λ utuntur, nam furnum furnum dicunt.

DE IONICA.

Ionica in ας deſinẽtia noĩa in η mutat, ſi non ſint Dorienſia, Mercurius, rius: Soſias, ſias. Tunc eũ Iones uertũt, cum non ſint uerſa ex Doriẽſibus, ut dictũ eſt. Mercurius, rius. nam Dorienſes non uertunt ea.

Omne in ης deſinẽs, cuius genitiuus in ου terminaſ, apud eos in εω deſinit. Perſes Perſæ, Perſæ. Xerxes Xerxis, Xerxis. Peleiades Peleiadæ, Peleiadæ.

In ης maſcul. quorũ genitiuus in ους per εος profertur, ut Demoſthenes Demoſthenis, indoctus indocti, accuſatiuũ in εα faciunt, Demoſthenem, indoctum.

In ους deſinentes genitiuos, qui ab in ες neu-

δετέρων εὐθεῶν γινομένας διαιρεῖ. εὐσεβὶς εὐσεβίος, εὐγενίος, δυσγενίος, διαβόλιος.

tris rectis fiunt, diuidit. pium, pij, nobilis, ignobilis, impij.

Πᾶσα εὐθεῖα εἰς υς, διὰ τοῦ νος ἐκφέρεται ὅταν γενικῆς παρὰ Ἴωσιν. οἷον βασιλεύς, βασιλῆος.

Omnis nominatiuus in υς per νος profert in genitiuo apud Ionas, ut rex regis.

Τὰ εἰς ος οὐδέτερα κατὰ τὴν γενικὴν, εἰς εος ποιοῦσιν Ἴωνες. πλῆθος, πλήθεος, πλήθεος.

In ος neutra in genitiuo in εος faciũt Iones, multitudo, multitudinis, multitudinis.

Τὰς εἰς ις εὐθείας πληθυντικὰς ἀπὸ τῶν εἰς υς ἑνικῶν γινομένας. εἰς νες διαιροῦσιν Ἴωνες. οἷον βασιλῆες, ἀντὶ τοῦ βασιλεῖς.

In ις rectos pluraleis ab in υς singularibus factos, in νες diuidunt Iones, ut reges pro reges.

Τὰ εἰς αι πληθυντικὰ διαιρεῖ ὅταν γενικῆς διὰ τοῦ ε, οἷον πέρσαι περσέων, περσέων. νύμφαι νυμφέων, νυμφέων. τὸ δὲ νυμφάων ἀιολικῶς.

In αι pluralia diuidit in genit. per ε, ut Persæ Persarum, sarum. nymphæ nympharum, nympharũ. sed nympharum Aeolicè.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς οις λήγουσα, προσλαμβάνει τὸ ι παρ' αὐτοῖς. οἷον καλοῖς καλοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι, καὶ τὰ ὅμοια.

Omnis datiuus pluralis in οις desinens assumit ι apud eos, ut pulchris pulchris, sapientibus sapientibus, & similia.

Πᾶσα δοτικὴ πληθυντικὴ εἰς αις λήγουσα, μεταβάλλει τὸ α εἰς η ὅταν τῆς ἰάδος, προσγραφομένου μὴν τοῦ ι, μὴ συνεκφωνουμένου δὲ, οἷον καλαῖς, καλῇσι. νύμφαις, νύμφῃσι.

Omnis datiuus pluralis in αις desinẽs, trãsmutat α in η in Ionica, adscripto quidem ι, sed non pronunciato, ut pulchris pulchris. nymphis nymphis.

Τὰς εἰς α εὐθείας, εἰς η τρέπουσιν Ἴωνες, οἷον ἥρα ἤρη. χώρα χώρη.

In α rectos in η uertunt Iones, ut Iuno Iuno, regio regio.

Τὸν οὖν σύνδεσμον, ὧν λέγουσιν Ἴωνες.

Igitur coniunctionem, igitur dicunt Iones.

Τῶν ῥημάτων τὰς συνθέσεις διὰ ψιλῶν συμφώνων ποιοῦσιν Ἴωνες. κατορῶ κατορᾷς κατορᾷ.

Verborum compositiones per tenues cõsonantes faciunt Iones, despicio, cis, cit.

Τοῖς προτακτικοῖς ἄρθροις Ἴωνες ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν χρῶνται. τὸν θέλω, ὃν θέλω, τῷ θέλω, ᾗ θέλω.

Prepositiuis articulis Iones pro subiunctiuis utuntnr. quem uolo, quem uolo. quã uolo, quam uolo.

Τὸ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς, οἷον πόσα, κόσα. ὁπόσα, ὁκόσα. ὅπως, ὅκως.

κ pro π in interrog. & relatiuis, ut quot quot, quotquot quotquot, quẽadmodũ, quẽad.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἔοθ' ὅτε χρῶνται Ἴωνες. ὤνθρωπον λέγοντῶ, ὤριστον.

ω pro α aliquando utũtur Iones, hominem dicentes, optimum.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ αυ διφθόγγου χρῶνται, θῶμα τὸ θαῦμα λέγοντῶ.

ω pro αυ dissono utuntur, miraculum miraculum dicentes.

Αἱ τμήσεις Ἰώνων ἴδιαι. πέλοπός νῆσος, ἡ πελοπόννησος. ἄγριον ἔλαιον, ἀντὶ τοῦ ἀγριέλαιον. καὶ ἄγριον αἶγα, ἀντὶ τοῦ ἀἰγαγρον. καὶ συὸς ἀγρίου, ἀντὶ τοῦ σάγρου.

Sectiones Ionũ propriè. Pelopis insula, Peloponnesus. agreste oleum, pro agroleũ. & agrestis capra, pro caprea. & suis agrestis, pro apri.

Αἱ παραλήψεις ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προσακτικῶν Ἰώνων εἰσί.

Acceptiones infinitiuorum pro imperatiuis Ionum sunt.

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν.
ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε.

Omnia admodum uerè edisserere.
pro edissere.

Πειρᾶν δ' ὥσπερ τρῶες.
ἀντὶ τοῦ πειρῶ. καὶ μυρία τοιαῦτα.

Conari autem ut Troës,
pro conare, & infinita talia.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν Ἰώνων εἰσί.

Acceptiones masculinorum pro fœmininis Ionum sunt.

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ὅταν ἕσπερος ἔλθῃ.
ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

His autem sese oblectantibus niger uesper aduenit. pro uespera.

Αἱ παραλήψεις τῶν ὀνομαστικῶν πτώσεων ἀντὶ τῶν γενικῶν, Ἰώνων εἰσίν.

Acceptiones nominatiuorum casuum, pro genitiuis Ionum sunt.

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανόν.
ἀντὶ τοῦ τούτων δὲ δύο σκοπέλων ὁ μὲν, τόδε. ὁ δὲ, τόδε.

Duo scopuli, hic quidem cœlum.
pro duorum scopulorũ. hic quidem, hoc. hic autem, hoc.

In ω

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ὅσαι τῆς ἀτιατικῆς εἰς ουν περατοῖ. οἷον ἰὼ, ἰοῦν. λητὼ, λητοῦν. σαπφὼ, σαπφοῦν.

Τὸ ι ἐνίων λέξεων ἐξαιρεῖται ἢ ἰάς. τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονίεσθαι λίγα. ὅθεν πονίοντο.

Τὰ εἰς ις λήγοντα θηλυκὰ οὐδέποτε διὰ τοῦ ω κλίνουσιν ἴωνες, ἀλλὰ διὰ τοῦ ο. πόλις πόλιος, καὶ ὄφις ὄφιος.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς α λήγόντων ἑνικῶν δοτικῶν, ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βίλεϊ, ἀντὶ τοῦ βίλει. ἴχχεϊ, ἀντὶ τοῦ ἴχχει.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις ἴδιαι εἰσὶν ἰώνων, λελάχωσιν, ἀντὶ τοῦ λάχωσι. κίκλυθι, ἀντὶ τοῦ κλύθι.

Μεταθέσει στοιχείων ἰὰς χρῶνται. οἷον καρδίη, ἀντὶ τοῦ καρδία.

Ἀπὸ τῆς αι διφθόγγου ἴωνες ἐξαιροῦσι τὸ ἰ, ἑκτόρειος, φρύσειος. ἀντὶ τοῦ ἑκτόρεος, χρύσειος.

Τὰ εἰς εις λήγούσας πληθυντικὰς, ἴωνες πάντοτε διαιροῦσιν, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ευς ὕσας, διὰ τοῦ η καὶ ι προφέροντες. βασιλεύς, βασιλῆες, βασιλῆες. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης, ἢ υς, διὰ τοῦ εε. οἷον ἀληθὴς, ἀληθῆες, ἀληθέες. ὀξὺς, ὀξῆες, ὀξέες.

Αἱ προθέσεις τοῦ ἰ τῷ ε, ἐπιφερομένου φωνήεντος ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων, ἰώνων εἰσὶν, οἷον εἶος, καινὸ. ἀντὶτοῦ ἕως, κενὸ.

Ἡ ἐναλλαγὴ τῆς οι διφθόγγου εἰς τὸ ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. ἐρίηρες, ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι. ὑιέες, ἀντὶ τοῦ ὑιοί. ἐρυσάρματῶν, ἀντὶ τοῦ ἐρυσαρμάτοι.

Τὰ εἰς η πληθυντικὰ οὐδέτερα, εἰς εα διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον τείχη τείχεα, ὄρη ὄρεα, ὁμοίως καὶ τὰς γενικὰς διὰ τῆς εων.

Λείπει τὸ υ προσιθέασι τοῖς λέξεσιν ἴωνες, οἷον ὄρος οὖρος, νόσος νοῦσος, ὄνομα οὔνομα.

Τὸ διπλοῦν αι, εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες. τὰ γὰρ διωκά, δίξὰ λέγουσι.

Τὸ ι ἀπὸ τῶν λέξεων ἴωνες ἐξαιροῦνται πολλάκις. τὸ γὰρ δείξω δίξω λέγουσι, καὶ τῶν ἀποδειξιν, ἀπόδειξιν.

Τῶν μετοχῶν τὰς παθητικὰς εἰς ν προπαραλήγούσας ἴωνες διαιροῦσιν, οἷον λυπούμενος λυπεόμενος

Τὰς εἰς ων λήγούσας μετοχὰς ἀπὸ τῆς ά συζυγίας τῶν περισπωμένων γενομένας, ὧν τὸ προσακτικὸν ὅταν δευτέρου προσώπου, εἰς ει διφθογγον λήγει, διαιροῦσιν ἴωνες. οἷον φρονῶν, φρονέων. ἔστι γὰρ φρόνει τὸ προσακτικόν, νοῶν νοέων, νόει γὰρ. καὶ τὰ ἀπ' αὐτῶν ῥήματα διαιροῦσι. βοῶν δὲ, οὐ θέλει διαιρεῖσθαι. τὰ γὰρ τῆς δευτέρας φεύγουσι τὴν διαίρεσιν, πλὴν ὅμως ἃ διαιροῦσι σπανιάκις.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ η εἰς α βραχὺ ἰώνων εἰσί. μεμανῆα, ἀντὶ τοῦ μεμνημένος. ἠλελασμένος, ἀντὶ τοῦ ἐλελησμένος. καὶ ἄλασος, ἀντὶ τοῦ ἄλησος.

Αἱ ἐναλλαγαὶ

ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

In ω desinẽtia fœminina in accusatiuo in ων terminant, ut Io Ionem, latona latonã, sappho sapphonem.

ι ex quibusdam dictionib. aufert Ionica. nã laborare labor. dicit, unde laborabant.

In ις desinentia fœminina nunquã per ω declinant Iones, sed per ο, urbs urbis, & anguis anguis.

Diuisiones in ᾶ desinentium singul. datiuorum Ionum sunt propriè, sagittæ pro sagittæ, hastæ pro hastæ.

Geminatiões peculiares sunt Ionum, sortiti fuerint, p sortiti fuerint. audi pro audi.

Transpositione elementorum Ionica utitur, ut cor pro cor.

Ex αι diphthõgo Iones auferũt ι, hectoreus. aureus, pro hectoreus, aureus.

In εις desinenteis pluraleis Iones semper diuidunt, si à nominatiuo in ευς sint, per η & ε pronunciantes. rex, reges, reges. Si autẽ in ης, uel υς, per εε, ut uerus, ueri, ueri. acutus, acuti, acuti.

Appositiones ι ε, subsequẽte uocali, uel una immutabilium, Ionum sunt. ut usquequo uacua, pro usquequo uacua.

Immutatio οι diphthongi in ες syll. Ionũ est. congrui pro congrui, filij pro filij, tractores curruum, pro tractores curruum.

In η pluralia neutra, in ea diuidunt Iones, ut muri muri, montes montes. similiter & genitiuos per εων.

Semper υ apponũt dictionib. Iones. ut mõs mons, morbus morbus, nomen nomen.

Geminum αι in ξ uertunt Iones. nam duplicia duplicia dicunt.

ι ex dictionibus Iones auferunt sæpe. nam ostendam ostendam dicunt, & demonstrationem demonstrationem.

Participia passiua in ν penultimantia, Iones diuidunt, ut mœrens mœrens.

In ων desinentia participia à prima cõiugatione circunflexorũ facta, quorum imperatiuus in secunda persona in αι diphthongõ desinit, diuidunt Iones. ut sapiens sapiens. est enim sape imperatiuum. intelligens intelligẽs. intellige enim, & quæ ab ipsis uerba diuidunt. clamans aũt non uult diuidi. nam quæ sunt secundæ, fugiunt diuisionẽ. attamen quæ diuidũt, pauca sunt.

Mutationes η in α breue Ionicorũ sunt, obmutescens pro obmutescẽs, & oblitus pro oblitus, & inobliuiscibilis, p inobliuiscibilis.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τοῦ α μακροῦ εἰς η ἰώνων εἰσίν. ἥρα ἤρη. σείρα σείρη.

Αἱ ἐναλλαγαὶ τῶ α βραχέος εἰς η, τῶν μεταγνισέρων εἰσί. ἀλήθεαν ἀληθείην.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν καθαρχὴν συμφώνων, ἰώνων ἐστίν. ἐίδην, ἀντὶ τῦ λείβειν. καὶ ἑνὸς ἀντὶ δ ἑνός.

Ἀεὶ πλῶ ων συλλαβὴν περιττὴν τιθέασι μεθαξὺ τῶν προθέσεων. ἐξωνέιλον καὶ ἀπωνέιδοντο, ἀντὶ τοῦ ἐξέιλον, καὶ ἀπέιδοντο.

Τὰ πρῶτα στοιχεῖα τῶν λέξεων ἴωνες ἀφαιροῦνται. ἐνεῖνος, νεῖνος. ἑορτὴ, ὁρτή. ὁμοίως καὶ τὸ ε τῶν παρελκυθότων. ἐνόει, νόει. ἔτυχε, τεῦχε. ἔτικτε, τίκτε.

Τῷ ω ἀντὶ τῦ φ χρῶνται. ἀφικόμην γὰρ ἀπικόμην λέγουσι.

Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσί, καὶ μεθαξὺ τιθέασιν. οἷον. λέων καθ' ταῦρον ἰδὼν ὡς, ἀντὶ τῦ κατιδὼν ὡς. καταδέκετον ἐτέωνα, ἀντὶ τῦ κατέκετον. Αἱ ἀναστροφαὶ μὴ θὰ ὑπερβατὰ ἰώνων εἰσίν. οἷον, δωρὲ ἀπὸ αἰρεῖσθαι. ἀντὶτῦ ἀφαιρεῖσθαι. ὑπερβατὰ δέ εἰσι τοιαῦτα. Νήπιοι οἱ καθ' βοῦς ὑπερίονος ἠλίοιο, ἤδιον, ἀντὶ τῦ κατήδιον.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιῤῥημάτων, τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ης ληγόντων ἀρσενικῶν, καὶ τῶν εἰς ες ἐθελτέρων, ἰώνων εἰσίν. ἀτρεκέως, ἀντὶ τ ἀτρεκῶς ἢ ἰὰς διάλεκτος ὅτι τῇ παλαιᾷ ἀτθίδι ἡ αὐτή. ταύτη δὲ ὡς ὅτι πολὺ ὁμηρός τε καὶ ἡσίοδος καὶ ἀρχίλοχος κέχρηνται, καὶ ἀνακρέον καὶ ἡρόδοτον. ἔσι δὲ αὐτῆς ἰδιώματα, τὸ α ἀντὶ τοῦ η τιθέναι. θύραν, θύρην. ἥραν. ἤρην. ἐσίαν, ἐσίην. ἀντὶ δὲ τοῦ καλαῖς, καλῇσι. σοφαῖς, σοφῇσι. πύλαις, πύλῃσι. τὸ ι ἰῶσι κατὰ χῶραν μένειν, οὕτως τὸ η ὡς εἴρηται, ἀντὶ τοῦ α τιθέντες οἱ ἴωνες.

Χρῶνται δὲ καὶ συνελλομένῳ τῷ α ἀντὶ τῦ η ἴωνες. δωριεῖς δὲ, ἐκτεινομένῳ.

Γίνεται δὲ ἐν τῇ ἰαδὶ διαλέκτῳ πρόθεσις, ἀφαίρεσις, συγκοπὴ, παρένθεσις, πλεονασμὸς, διαίρεσις.

Πρόθεσις μὲν οὖν γίνεται παρ' αὐτοῖς, ὅταν ἐν ἀρχῇ τῦ λόγου ἕτερον παραλκφθῇ στοιχεῖον. οἷον εἵνεκα ῥιγεδανῆς. ἀντὶ τῦ ἕνεκα. ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τῦ ἐσω. καὶ Μοῦνος ἐών. ἀντὶ τῦ μόνος. καὶ ξεῖνος ὅδ' οὐκ ἐθέλει. ἀντὶ τῦ ξένος. καὶ ἄρτον οὖλον ἑλών. ἀντὶ τῦ ὅλον, καὶ ἄλλα μυρία.

Ἀφαίρεσις δὲ τἐναντίον πάσχει τῇ προθέσει. ἡ μὲν γὰρ πρόθε

Immutationes α longi in η Ionum sunt, Iuno Iuno, sterilis sterilis, uel carina.

Immutationes α breuis in η iuniorum sunt, ueritatem ueritatem.

Ablationes earū quæ in principio cōsonantium, Ionū sunt. libare p libare, grauis pro

Semper ων syllabā superuacaneā (grauis. ponunt inter præpositiones. abstulerunt & reddiderunt, pro abstulerūt & reddiderūt.

Primas literas dictionum Iones auferunt. ille ille, festum festum. similiter & ε præteritorum. intelligebat, gebat. fabricabat, fabricabat. pariebat, pariebat.

π pro φ utuntur, perueni enim, perueni inquiunt.

Composita uerba dissoluūt, & interponūt, ut, Leo de taurum uorans, pro deuorans. Inter autem fecit Eętionem, pro interfecit. Auersiones & excessus Ionum sunt, ut, Dona ab auferre, pro auferre. Excessus autem sunt hi, Stulti, qui de boues supereuntis solis Vorabant, pro deuorabant.

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum ab in ης desinētib. masculinis, & in ες neutris Ionum sunt. uere pro uere.

Ionica dialectus est eadem, quæ antiqua Attica. hac plerūq; Homerus & Hesiodus & Archiloch. usi sunt, & Anacreō & Herod. Sunt aūt eis proprietates α pro η ponere, ianuà ianuam, Iunonē Iunonē, Vestā Vestam. Pro pulchris aūt pulchris, sapiētibus sapientib. portis portis. & ut sinūt suo loco manere, sic η, ut dictum est, pro α ponunt Iones.

Vtuntur & correpto α pro η Iones, Dores autem producto.

Fit aūt in Ionica dialecto additio, ablatio, cōcisio, interpositio, superabundātia, diuisio.

Additio igitur fit apud eos, si in principio orationis alia assumitur litera, ut, Causa horridæ, pro causa. Ilium intra, pro intra. & Solus existens, pro solus. & Hospes hic non uult, pro hospes. & Panem totum capiens, pro totum. & alia infinita.

Ablatio contrariū patitur, q̄ additio. Nam additio

γὴ πρόθεσις ἐν ἀρχῇ λαμβάνει ἐξωθεν ἕτερον στοιχεῖον. ἡ δὲ ἀφαίρεσις καὶ τὸ πεῖμενον ἀποβάλλει, ὅταν ἴωνες τῷ μὴ ἑορτῶ, ὀρτῶ λέγωσι. καὶ τὸ ἱερὸν, ἰρόν.

Συγκοπὴ δέ, ὅταν μεσα στοιχεῖα ὀνόμασι ἐγκοπῇ. οἷον,

μώνυχας ἵππους, ἀντὶ τοῦ μονόνυχας.

καὶ κάπεσον, ἀντὶ τοῦ κατέπεσον. καὶ φέρτε, ἀντὶ τοῦ φέρετε. καὶ κακείοντῶ, ἀντὶ τοῦ καζακείοντῶ.

Παρένθεσις δέ ὅτι τοῦναντίον πεπονθυῖα τῇ συγκοπῇ. ἐκείνη μὲν γὰρ ἀπολύει. αὕτη δὲ προσλαμβάνει στοιχεῖον ἔξωθεν. οἷον ἐριήδουπος, ἀντὶ τοῦ ἐριδουπος. περιαὸν ἄρα τὸ ι. καὶ ὑμέων, ὑμείων. σοφέων, σοφείων.

Ἐναλλαγὴ δὲ γίνεται, ὅταν ἕτερον στοιχεῖον παραλαφθῇ ἀντὶ κυρίου. ποτὶ, ἀντὶ τοῦ πρός. καὶ ξερὸν, ἀντὶ τοῦ ξηρόν. καὶ

ἢ δεύρω μὲν ἔποντο.

ἀντὶ τοῦ δεῦρο. καὶ

τιθήμενον ἔνθεα καλά,

ἀντὶ τοῦ τιθέμενον. καὶ τῷ κ, ἀντὶ τοῦ π οἱ νεώτεροι χρῶνται. ὄκος, ἀντὶ τοῦ ὄπος,

Μετάθεσις δὲ γίνεται, ὅταν ζὰ ὀνζα μεταθετῇ ἐν τῷ αὐτῷ ὀνόματι. καὶ ἡ πρότερον στοιχεῖον τῆς ἰδίας συλλαβῆς μὴ ὀφειλόμενον, ἢ καὶ δεύτερον. κραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν. καὶ

τέτρατον ἦμαρ,

ἀντὶ τοῦ τέταρτον. καὶ

κρατερὸς Διομήδης,

ἀντὶ τοῦ καρτερός. καὶ ζὰ ὅμοια.

Πλεονασμὸς δέ ἐστιν, ὅζαν ὅσαι ταῖς πληθυντικαῖς δοτικαῖς ἀρσενικαῖς πλάσεσιν, εἰς οις λήγουσας, ἢ θηλυκαῖς εἰς ης, προσλαμβάνουσι τὸ ι. ποζαμοῖς, ποζαμοῖσι. καλοῖς, καλοῖσι. σοφοῖς, σοφοῖσι.

Διαίρεσις δὲ γίνεται οὐ μόνον παρ αὐτοῖς ὅσαι τῶν δισυλλάβων ὀνομάτων, ἀλλ ἤδη καὶ ὅσαι τῶν μονοσυλλάβων καὶ προσηγορικῶν. ῥοῦς, ῥοός. χνοῦς, χνοός. ἐπὶ δὲ τῶν ἑνὸς μίαν συλλαβὴν λήγομένων ὀνομάτων, καὶ προσηγορικῶν ἀρσενικῶν ἐνικῶν εἰς ης λήγόντων, ὧν ἡ γενικὴ εἰς ου λήγει, αὐτοὶ τῷ ου διὰ τοῦ εω διαιροῦνται, τοξότης τοξότεω λέγοντῶ. καὶ ἀτρείδης, ἀτρείδεω. λαέρτης, λαέρτεω. καὶ ζὰ παράθεσιν πηλείδεω, λαερτιάδεω, καὶ ζὰ ὅμοια.

Τὰς δὲ εἰς ης λήγούσας γενικὰς, εἰς τὸ ε καὶ ο διαιροῦσι. σωκράτης, σωκράτεος, διομήδης, διομήδεος.

Καὶ ζὰς δοτικὰς δὲ μόνας διαιροῦσι, σωκράτει λέγοντῶ, καὶ διομήδεϊ, καὶ πηλεῖ, ἀντὶ τοῦ σωκράτη. καὶ διομήδη, καὶ πηλῆ. τὸ δ αὐτὸ καὶ ὅσα οὐδετέρων. ἔγχεϊ, τείχεϊ, ξίφεϊ.

Καὶ ζὰ εἰς αι πληθυντικὰ ὀνόμαζα, ὧν ἡ γενικὴ παρ ἡμῖν καζαλήγει εἰς ων περισπωμένως, ἐκεῖνοι διὰ τοῦ αων

additio in principio assumit de foris aliam literam. ablatio autem & positum abijcit, cum Iones festum festum dicũt, & sacrum sacrum.

Concisio, cũ mediæ literæ in nominibus cõciduntur, ut,

Solungues equos, pro soliungues.

& deciderunt pro deciderunt, & ferte pro ferte, & cubituri pro cubituri.

Interpositio contrarium patitur quàm concisio. illa enim demit, hæc assumit literã deforis, ut obstreperus pro obstreperus. superfluum igitur γ, & uestrum uestrũ, & sapientum, sapientum.

Immutatio fit, quum aliud elementum assumitur loco proprij. ad pro ad, & aridum pro aridum. &

Vel huc quidem secuti sunt,

pro huc. &

ponentem arma pulchra,

pro ponentem. Et κ pro π iuniores utuntur, ut pro ut.

Transpositio fit, cum quæ sunt transponuntur in eodem nomine. & uel prima litera propriæ syllabæ, quæ non debet, uel & secunda. cor pro cor. &

Quartus dies,

pro quartus. &

Fortis Diomedes,

pro fortis, & similia.

Superabundantia est, cum In pluralib. datiuis masculinis casibus in οις desinentib. uel fœmininis in ης, assumũt ι. fluminibus, fluminib. pulchris pulch. sapiẽtibus, sapiẽtib.

Diuisio fit non solũ apud ipsos in bisyllabis nominibus, sed iam & in monosyllabis, & appellatiuis. fluxus fluxus, arista arista.

Sed in supra unam syllabã desinentibus nominibus, & appellatiuis masculinis singularib. in ης desinentib. quorũ genitiuus in ου desinit, ipsi ου per εω diuidũt. sagittarij sagittarij dicẽtes, & Atridæ Atridæ, Laërtæ Laërtæ. & per additionẽ. Peliadæ, Laërtiadæ, & similia.

In ους desinẽteis genitiuos in ι & ο diuidũt. Socratis Socratis, Diomedis Diomedis.

Et datiuos solos diuidunt, Socrati dicentes, & Diomedi, & Peleo. pro Socrati, & Diomedi, & Peleo. Idem & in neutris, hastæ, muro, ensi.

Et in αι pluralia nomina, quorum genitiuus apud nos desinit in ῶν circunflexè, illi per

ee* iij ων pro-

τῶ αωρ̀ προφέρονται παροξυτόνως. κρῆναι κρηνῶν, κρηνάων. πυλῶν, πυλάων. μουσῶν, μουσάων.

Καὶ ὅσῶν τῶν ῥημάτων δι' ἃ λῆγ τὸν ἐνεστῶτα καὶ παρελκυθότα χρόνον. κὴ διὰ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἐνφέρουσι τὴν κλίσιν. ἄγω ἄγον, φέρω φέρον, ἐλαύνω ἔλαυνον, ὀρχοῦμαι ὀρχούμην τρέχω τρέχον, λέγω λέγον, ἔχω ἔχον.

Χρῶνται δὲ κὴ τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προσακτικῶν. τανύσαι τάνυσον, κεῖσθαι κεῖσο.

Καὶ τοὺς σχηματισμοὺς δὲ τῆς ἑρμηνείας τοιούτους. τετραμμένοι εἰσὶ, τετράφαται. τεθλιμμένοι εἰσὶ, τετάχαται. κέκλινται, κεκλίαται.

Καὶ θ' ῥήματα δὲ θ' ἐν λῆγούσῃ περισπώμενα, διαιροῦσι. φρονῶ φρονέω, λαλῶ λαλέω, νοῶ νοέω, χρυσῶ χρυσόω, ἀργυρῶ ἀργυρέω.

Καὶ θ' ἃς μετοχὰς αὐτῶν ὁμοίως διαιροῦσι. φρονέων, λαλέων, ποιέων.

Ἡ δὲ τῶν δυϊκῶν ἀκρίβεια παρ' αὐτοῖς φυλάσσεται. ἡ μὲν οὖν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε παρὰ τὼν τῶν κατοικούντων παρατροπήν. διέμεινε δὲ ἕως ἐκείνων τῶν χρόνων, ἐφ' οἷς ἐποιήσαντο ἴωνες τὰς ἀποικίας, κὴ διεσπάρησαν εἰς πλείονας τόπους.

Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς, ὁ μὲν κλεῖσης, κεφάλης. ἡ δὲ δύναμις, κράτος. ὁ δὲ λόγος, μῦθος. τὸ ὑγιαίνειν, ὑλεῖν. ὅθεν κὴ θ' ἡγῆ τῶν τραυμάτων, ὑλὰς λέγομεν ἔτι κὴ νῦν. τὸ δὲ αὐτῶν κὴ αὐτοῖς, σφῶν κὴ σφέων. τὸ δὲ σῶν, ἑῶν. τὸ δὲ αὐτὸς, ὠυτός. θ' ἃς δὲ ἀντωνυμίας διαιροῦσιν οὕτως. σφῶν, σφέων. κὴ καθ' παρένθεσιν τῶ ῑ σφείων. ἡμίων, ἡμέων. ὑμίων, ὑμέων. κὴ θ' ὅμοια.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Ἡ δωρὶς τῷ α ἀντὶ τοῦ η χρῆται. τὸν γὰρ ἥλιον ἄλιον λέγει. καὶ τὴν ἡμέραν ἀμέραν. κὴ τὴν μητέρα ματέρα. κὴ τὰ ὅμοια.

Τῷ α ἀντὶ τοῦ ω χρῆται ὅσῶν τῶν γενικῶν πληθυντικῶν πτώσεων. μέσαν γὰρ λέγει, κὴ θύραν, κὴ θέαν. ἀντὶ τοῦ μέσων, θυρῶν, θεῶν.

Τὰς εἰς ους λῆγούσας γενικὰς, θ' ἃς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, ἐς ευς τρέπει. οἷον Διογένης διογένευς, ἀντὶ τοῦ διογένους.

Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τῆς ου διφθόγγου χρῆται. τὰς γὰρ μούσας, μώσας λέγει.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῆται, ὡς ὅταν λέγῃ ἰδῆν, ἀντὶ τοῦ ἰδεῖν.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ θ χρῆται. τοὺς γὰρ θεούς, σεούς λέγει. κὴ σεὸν. τὸν θεόν.

Τῶν λέξεων ἀεὶ τὸ ῑ ὑπεξαιρεῖται. λαβὶν γὰρ κὴ ἐλθὶν λέγει. ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, κὴ ἐλθεῖν.

Ἔτι διπλασιασμοῖς τῶν αὐτῶν συμφώνων χρῆται. οἷον ὅτ̓τι, ὀππόθι, καὶ ὅσσον, ἀντὶ τοῦ ὅτι, κὴ ὁπόθι,

ωρ proferunt penacutè. fontes fontium fontium, portarum portarum, muſarum muſarum.

Et in uerbis in præſenti, & præterito tempore, & per eaſdem literas proferunt declinationem. ago agebam, fero ferebam, impello impellebã, ſalto ſaltabam, uro urebam, dico dicebã, habeo habebam.

Vtuntur & infinitiuis pro imperatiuis. extendere extende, iacere iace.

Et formatiões elocutionis tales. mutati ſunt, mutati ſunt. ordinati ſunt, ordinati ſunt. inclinati ſunt, inclinati ſunt.

Et uerba in ultima circuoflexa diuidunt. ſapio ſapio, loquor loquor, intelligo intelligo, deauro deauro, argenteo argenteo.

Et participia ipſorum ſimiliter diuidunt. ſapiens, loquens, faciens.

Dualium autem diligentia apud eos ſeruatũ. uetus igit Ionica degenerauit ob habitantium diuerſitatem. permanſit autẽ uſq; ad ea tempora, in quibus fecerunt Iones colonias, & ſparſi ſunt in plura loca.

Dicitur autem apud eos, fur fur, uis uis, oratio fabula, ualere ſolideſcere. unde & ſana uulnera cicatrices dicimus etiã nunc. ipſorum autem & ipſis, ſuorum & ſuorum, tuorum autem ſuorum, ipſe uerò ipſe. pronomina diuidũt ſic. ipſorum ipſorum. & per interpoſitionem ῑ, ipſorum, noſtrum, ueſtrum, æ ſimilia.

DE DORICA LINGVA.

Dorica lingua α pro η utitur. nam ſolem ſolem dicit, & diem diem, & matrem matrẽ, & huiuſmodi.

ᾶ pro ω utitur in genitiuis pluraliũ caſibus. muſarum enim dicit, & ianuarum, & dearum. pro muſarum, ianuarum, dearum.

In ους deſinenteis genitiuos, ab in ης rectis factos. in ευς uertit, ut Diogenes Diogenis, pro Diogenis.

ω litera pro ου diphthongo utitur. muſas eã moſas dicit.

η pro ει diphthongo utitur, cum dicit uidere pro uidere.

σ pro θ utitur. nam deos ſeos dicit, & ſeum deum.

Ex dictionib. ſemper ῑ aufert. accepiſſe eã, & ueniſſe dicit. pro accepiſſe, & ueniſſe.

Item geminationibus earundẽ conſonantiũ utitur. ut quod, quãdo, & quantũ. ϱ quod, & quãdo

μὴ ὁπόθι, μὴ ὅσον. μὴ ἡ αἰολὶς δὲ χρῆται τούτοις.

Αἱ ἐκτάσεις τῶν διχρόνων σοιχείων ἴδιαι τῆς δωριδος. οἷον,

ἶσος ἐννυαλίῳ.

τῷ α ἀντὶ τοῦ ε πολλάκις χρῶνται, ἕτερος ἄτερος λέγοντες. μὴ ἄρτεμις ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ δωριέων εἰσὶν ἴδιαι. γίνονται δὲ κατὰ τὸ τέλος.

ἡμίτερον δῶ. ἀντὶ τοῦ δῶμα.

Αἱ προσθέσεις τῆς με συλλαβῆς ὅσαι τῶν παρ ἡμῖν εἰς ναι ληγόντων ἀπαρεμφάτων, δωριέων εἰσίν. οἷον βήμεναι, ἀντὶ τοῦ βῆναι.

Αἱ διαιρέσεις τοῦ δ καὶ τ τῶν πλαγίων ἐνικῶν πτώσεων, δωριέων εἰσί. πάριος, ἀντὶ τοῦ πάριδος. ὁμοίως κίραος, ἀντὶ τοῦ κίρατος. τῆς δωρίδος πολλαὶ εἰσὶν ὑποδιαιρέσεις τοπικαί. ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται, ἄλλως ῥόδιοι, καὶ ἄλλως ἀργεῖοι καὶ λακεδαιμόνιοι. καθολικὰ δέ ἐσιν αὐτῶν ἰδιώματα. ἀντὶ μὲν τοῦ κ τὸ α τιθέασι. πῦλαν πύλαν. ἀντὶ δὲ τῶν εἰς ων ληγουσῶν παρ ἡμῖν γενικῶν πτώσεων περισπωμένων, διὰ τοῦ αν ἐνφέρουσι, κρουῦντες τὸν τόνον. πυλῶν, πυλᾶν. καλῶν, καλᾶν. σεμνῶν, σεμνᾶν. καὶ ὅσαι τῶν μετοχῶν ὁμοίως. γελῶν, γελᾶν. ἐλῶν, ἐλᾶν. καὶ τῶν ναῦν, νᾶν καλοῦσι. κλήδας, κλάδας. καὶ νείκαν, νείκαν.

Καὶ τὰ μονοσύλλαβα ὀνόματα βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς. ὁμοίως δὲ καὶ τὰ ποιότητων δηλωτικὰ ἐπιῤῥήματα, κάλως, σόφως, κόμψως, ἄπλως.

Τὰ δὲ ὑφ ἡμῶν βαρύτονα περισπῶσιν. οὕτως, παντῶς, αὐτοματῶς.

Καὶ τὰ εἰς οι λήγοντα πληθυντικὰ ὀνόματα κατὰ τὴν παραλήγουσαν ποιοῦσι τόνον. φιλοσόφοι. τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὅσαι τῶν μετοχῶν. πωλουμένοι, καλουμένοι.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ εἰς ες λήγοντα θηλυκὰ ὀνόματα πληθυντικὰ ὀρθῆς πτώσεως παροξυτονοῦσι. γυναῖκες, χείρες, νάες, ὄρνίθες.

Ἔτι δὲ καὶ τοὺς εἰς αν λήγοντας ἀορίσους παροξυτονοῦσιν. ἐσάσαν, ἐφάσαν, ἐλύσαν, ἐθείραν, ἐκράξαν.

Καὶ τοὺς εἰς ον λήγοντας παροξυτονοῦσι. ἐλάβον, ἐφάγον, ἐλέγον, ἐτρέχον. περισπῶσι δὲ τὰ τοιαῦτα. παιδῶν, τρωῶν, παντῶν.

Καὶ τὰ εἰς ω λήγοντα ῥήματα βαρύτονα ὅσαι τὸ μέλλοντα χρόνου περισπῶσι. δωσῶ, θεραπευσῶ, νοκσῶ, λαλησῶ, μνησῶ.

Καὶ ὅσαι τρίτου προσώπου βαρύτονα ῥήματα εἰς ει λήγοντα μέλλοντος χρόνου περισπῶσι. δωσεῖ, πεσεῖ, θεραπευσεῖ, λαλησεῖ.

Λέγουσι μὴ τὸ δώσουσι δωσοῦντι, μὴ τὸ λέξουσι λεξοῦντι. μὴ τὸ ποιήσουσι ποιησοῦντι.

Συλλαβαὶ

& quando, & quantū. & æolica utitur his.

Productiones ambiguarū literarū propriæ Doricæ linguæ, ut

Aequalis Mauorti.

A pro ε sæpe utuntur, alter alter dicentes, & Diana Diana.

Abscisiones Dorienſium ſunt propriæ. fiunt autem in fine.

Noſtra do, pro domus.

Additiones με ſyllabæ in ijs quæ apud nos in ναι deſinunt infinitis, Dorienſium ſunt, ut ire pro ire.

Ablationes δ & τ ex obliquis ſingulariū caſibus Dorienſiū ſunt. Paridis pro Paridis, ſimiliter cornu ϱ cornu. Doricæ linguæ multæ ſunt ſubdiuiſiōes locales, aliter eū Cretenſes loquunt, aliter Rhodij, & aliter Argiui & Lacedæmonij. generales ipſorum ſunt ϱprietates. ϱ κ α ponūt, portā portā. pro in ων deſinentibus apud nos genitiuis caſibus circunflexis, per αν proferunt, ſeruantes eundem accentū, portarū portarū, pulchrarū pulchrarū, grauiū grauiū. & in participijs ſimiliter. ridēs ridēs, agitās agitans, & nauē nauē uocāt, ſedes ſedes, & uictoriam uictoriam.

Et monoſyllaba noīa acuunt in penultima Dorienſes. ſimiliter aūt & qualitatis ſignificatiua aduerbia, pulchre, ſapienter, cōpte, illi circunflectūt. ſic, omnino, ſponte.

Quæ apd nos grauitona ſunt, (ſimpliciter.

In οι deſinentia pluralia nomina, in penultima faciunt tonum. philoſophi.

Idem & in participijs. uendentes, uocantes.

Similiter aūt & in ες deſinētia fœminina nomina pluralia recti caſus in penult. acuūt. fœminæ, manus, naues, aues.

Item in αν deſinentia indefinita tempora, in penultima acuunt. ſteterūt, dixerunt, ſoluerunt, excoriarunt, clamauerunt.

Et in ον deſinen. in penult. acuūt. acceperūt, comederūt, dicebāt, cucurrerūt. Circūflectūt uero h oi. puerorū, troianorū, oīm.

Et in ω deſinen. uerba grauitona in futuro tempore circunflectūt. dabo, curabo, intelligam, loquar, expectabo.

Et in tertia perſona grauitona uerba in ει deſinentia futuri temporis circunflectunt. dabit, cadet, curabit, loquetur.

Dicunt & dabunt dabunt, & dicent dicent, & facient facient.

Συσίλλωσι δὲ καὶ τὰς εἰς ας πληθυντικὰς αἰτιατικὰς, καὶ τὰς προσηγορίας δὲ καὶ μετοχὰς ὁμοίως. νύμφας, κρήνας, νοῆσας, ποιήσας.

Corripiunt aũt & in ας plurales accuſatiuos, & appellatiua, & participia ſimiliter. nymphas, fontes, intelligens, faciens.

Καὶ τὰ διὰ τοῦ ειν ἀπαρέμφατα καθ' ὑπεξαίρεσιν τοῦ ι λέγωσι, φρονεῖν, φρονέν. ἰδεῖν, ἰδέν. φαγεῖν, φαγέν.

Et quæ per ειν efferũtur infinitiua per ablationem ι dicunt. ſapere ſapere, uidiſſe uidiſſe, comeſſe comeſſe.

Λέγωσι δὲ καὶ τὰς εἰς ω γενικὰς, διὰ τοῦ ω. οἴκου, οἴκω. σοφοῦ, σοφῶ. καλοῦ, καλῶ.

Dicũt & in ω genitiuos per ω. domus domus, ſapientis ſapientis, pulchri pulchri.

Καὶ τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικὰς εἰς ους ἀπαρεμφάτους, διὰ τοῦ ως, τοὺς καλοὺς, σοφοὺς, ἀνθρώπους, ἵππους. ἀντὶ τοὺς καλοὺς, σοφοὺς, ἀνθρώπους, ἵππους.

Et accuſatiuos plurales maſculinos in ους qui efferunt, per ως proferũt. pulchros, ſapientes, homines, equos. pro pulchros, ſapientes, homines, equos.

Καὶ τὰ προσακτικὰ ῥήματα ἀπαρέμφατα διὰ τοῦ ε, διὰ τοῦ ον ἀπαρέμφατα. λάβε, λάβον. φάγε, φάγον. δράμε, δράμον.

Et imperatiua uerba quæ pnunciant per ε, per ον pnunciãt. accipe accipe, tange tange, curre curre.

Σικελοὶ δὲ τὴν χύτραν κύτραν λέγουσι. καὶ τὸν χίτωνα, κιτῶνα. τὴν μήτραν, δελφύαν, καὶ τὴν γυναῖκα, γανήν.

Siculi ollam ollam dicũt, & ueſtem ueſtem, matricem matricem, & mulierem mulierem.

Κρῆτες δὲ τὸ διαπαντὸς, ἀεὶς. τὸ αὐτοῦ αὐτεῖ. βέλτιον, βέλτειν. ἦλθεν, ἦνθεν. εἰς χορὸν, ἐν χορόν. εἰς τὴν ἀγοράν, ἐς τὰν ἀγοράν. τὸ ἔα, ἴβα. τὸ ἔασον, ἴβασον. τὸ ἦν, ἦς. τὸ εἴωθα, ἰθῶ. τὸ εὐωχεῖσθαι, εὐῶ. θευκυδίδης, θευκράτης, θεύφρασος, ἀντὶ τοῦ θουκυδίδης, θεοκράτης, θεόφρασος. τὰ δὲ κρέα, κρῆ. τὸ ἄπρατον, ἄκρητον. κρίκον, κίρκον. τὸ κελεύει, κίλεται. τὸ καταβαλεῖν, καββαλεῖν. σορεὺς ἀχύρων, μύχωνας. οἰκαδε, οἰκαδις. ὄρνιθες, ὄρνιχες. χεῖρες, χῆρες. σάδιον, σπάδιον. κεῖνος, κῆνος. σύ, τύ.

Et pro dicunt & ferunt, dicunt & ferunt, has has, & ad ad, & tunc tunc, quando quando, populus populus, deum deum, conſilium conſilium.

Καὶ ἀντὶ τοῦ λέγουσι καὶ φέρουσι, λέγοντι καὶ φέροντι. τὸ μὴν τὰς, πούτας. καὶ τὸ πρὸς, ποτί. καὶ τότε, τόκα. τῆμος, τᾶμος. δῆμος, δᾶμος. θεὸμ, σιόμ. βουλήν, βωλάν.

Differt aũt Cretenſiũ dialectus, qua uſus eſt Cypſelas, & Laconũ, q̃ uſus eſt Alcmaon, Sophron. Pindari tamẽ & Ibyci, & Simonidæ, & Bacchylidæ, omnino laudaſ, quòd nõ ſint Dorienſes natura poëtæ, ſed utanſ tantum idiomate.

Διαφέρει δὲ ἡ τῶν κρητῶν διάλεκτος ἢ κέχρηται Κυψέλας, καὶ ἡ τῶν λακώνων ἣ κέχρηται Ἀλκμάων, Σόφρων. ἡ μέντοι Πινδάρου, καὶ Ἰβύκου, καὶ Σιμωνίδου, καὶ Βακχυλίδου, παντελῶς αἰνεῖται. διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι τῇ φύσει τοὺς ποιητὰς, χρῆσθαι δὲ μόνον τῇ διαλέξει.

ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

DE AEOLICA LINGVA.

Τὸ β τῷ ρ προσνέμει, ἤγουν προσφέρει, ὅταν τῷ ρ ἐπιφέρηται κ, ἢ τ, ἢ δ. βρυτήρ, ἀντὶ τοῦ ἑυτήρ. βράκος, ἀντὶ τοῦ ῥάκος. βρόδον, ἀντὶ τοῦ ῥόδον.

Literã β ipſi ρ attribuit, uidelicet adſert, cũ ipſi ρ ſubiungit κ uel τ uel δ, habena pro habena, ueſtis lacera pro ueſtis laborſa pro roſa.

Ἡ αἰολὶς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γενικὰς διαιρεῖ, καὶ διὰ τοῦ α προφέρεται, οἷον νύμφαι, νυμφάων. θύραι, θυράων, μελισσάων, ἐρχομμάων, πυλάων. καὶ τὰ ὅμοια.

Aeolica genitiuos à nominatiuis in αι diuidit, & per α pfert, ut nymphæ nympharũ, ianuæ ianuarũ, apum, uenientiũ, portarũ, & ſimilia.

Αἱ συνοπαὶ αἰολίων εἰσὶν ἴδιαι. γίνονται δὲ καθ' μέσον. οἷον ὤρσεν, ἀντὶ τοῦ ὥρμησεν.

Cõciſiones Aeolenſiũ ſunt ppriæ. fiũt aũt in medio, ut impetũ fecit, pro impetũ fecit.

Αἱ προθέσεις τῆς θα συλλαβῆς ὅταν ὦσι τῶν ὑποτακτικῶν ῥημάτων δευτέρων προσώπων εἰς σ λήγοντων,

Additiones θα ſyllabæ in ſubiunctiuis uerbis ſecundarũ perſonarũ in σ deſinentiũ,

αἰολίων

Aeolenſiũ

αἰολέων εἰσίν. εἴπκθα, ἀντὶ τοῦ εἶπης. μὴ ἴλθκθσ, ἀντὶ τοῦ ἔλθῃς.

Aeolensiũ sunt, dixeris pro dixeris, neueris pro ueneris.

Additiones τῶ υ τῷ ε, sequente uocali Aeolensium sunt, ut fundentes pro fundentes.

In αις monosyllaba noīa diuidit, puer conuiuium, pro puer conuiuium.

Litera ρ pro σ diphthongo utitur, mosæ pro musæ, relinquentes pro relinquentes.

Υ pro ο litera utitur. Nam simile simile dicit.

Η pro ε diphthongo utitur. uenisse enim dicit pro uenisse.

Immutabiles geminat, & σ solum, ut excito excito, genuit genuit, fleueris fleueris, tantum tantum, tantum tantum.

Vbi & ut commune est, communis enim relatiua duplicat, ut qualis qualis, quantus quantus.

Semper ex αι diphthongo ι abijcit, si eam sequatur uocalis, ut Alcæus Aleus.

Π pro μ utitur. Nam oculos oculos.

Secundæ cõiugationis circunflexorum ι in secunda & tertia persona, quod nõ pronunciatur apud alias dialectos, pronunciat. ut clamas clamat.

Vocatiuos in ων desinentiũ singulariũ corripit, hirundo hirundo, macedo macedo, Apollo Apollo.

Aeolenses cõsuetudinem habent pro α ο ponere. temeritatis temeritatis, exercitꝰ exercitus, superius superius, auferaſ auferaſ, secessit secessit, missus missus.

Aliquando aũt ε uel η, potentia, tia. priamũ priamũ, tranquillitas tranquillitas, aër aër.

Aliquando addũt τῶ α τὸ υ, templũ templũ, aër aër, aurora aurora.

Pro δ aũt ζ, criminari criminari, per noctem per noctem.

Pro ε & α, η. caro caro.

Oportet aũt cognoscere, qđ in quibusdã hoc faciũt, & nõ in omnibus, impossibile enim.

Pro ζ aũt ponũt δ & σ. Iupiter Iupiter, iugũ iugum, canere canere.

Pro η τὸ ε uel τὸ α cõmune est his atq; Dorienſibꝰ. & mars qdẽ mars, martiũ martiũ, η aũt, hecubã hecubã, portã portã, Iunonẽ Iunonẽ, intellectũ, ctũ. aurora, ra. deceptionem, nem. iniuriã facere, iniuriã facere.

Pro θ φ. contunditur contunditur.

Pro μ π. mecum mecum, oculi oculi.

Pro ξ ponũt κ & σ. hospes hospes, accipiter accipiter.

αἰολέων εἰσίν. εἴπκθα, ἀντὶ τοῦ εἶπης. μὴ ἴλθκθσ, ἀντὶ τοῦ ἔλθῃς.

Χὶ προσθέσεις τῶ υ τῷ ε ἐπιφερομένου φωνήεντος, αἰολέων εἰσίν. οἷον χιύαντες, ἀντὶ τοῦ χέαντες.

Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιρεῖ. παΐς, δαΐς. ἀντὶ τοῦ παῖς, δαῖς.

Τῷ ω στοιχείῳ, ἀντὶ τῆς ρ διφθόγγῳ χρῆται. μῶσαι, ἀντὶ μῦσαι. λειπώσαι, ἀντὶ τοῦ λειπῦσαι.

Τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο στοιχείῳ χρῆται, τὸ γὰρ ὅμοιον, ὕμοιον λέγει.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ε διφθόγγῳ χρῆται. ἐληῦν γὰρ λέγει, ἀντὶ τοῦ ἐληεῖν.

Τὰ ἀμετάβολα διπλασιάζει, καὶ τὸ σ μόνον. οἷον ἐγείρω, ἐγέγρω. ἐγείνατο, ἐγέννατο. πενθήσης, πενθήσσης. τόσον, τόσσον. τοσοῦτον, τοσσοῦτον.

Τὸ ὅππη καὶ ὅππως, κοινόν ἐστιν. ἡ γὰρ κοινὴ τὰ ἀναφορικὰ διπλασιάζει. οἷον ὁποῖος, ὁπποῖος. ὅσος, ὅσσος.

Λέγεται δὲ καὶ διφθόγγου τὸ ι ἐκβάλλειν, ὅταν αὐτῇ ἐπιφέρηται φωνῆεν. οἷον Ἀλκαῖος, Ἄλκαος.

Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῆται. τὰ γὰρ ὄμματα, ὄππατα λέγει.

Τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὸ ι ὃ καὶ δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου ἀνεκφώνητον ὂν παρὰ ταῖς ἄλλαις διαλέκτοις, ἐκφωνεῖται. οἷον βοᾷς, βοᾷ.

Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων λήγόντων ἐνικῶν συστέλλει. χελιδῶν, χελιδόν. μακεδῶν, μακεδόν. ἀπόλλων, Ἄπολλον.

Οἱ Αἰολεῖς ἔθος ἔχουσιν, ἀντὶ μὲν α, τὸ ο τιθέναι. θράσεος, θάσσεος. στρατὸς, στροτός. ἄνω, ὄνω. ἀνέλκηται, ὀνέλκηται. ἀνεχώρησεν, ὀνεχώρησεν. σαλεῖς, σολεῖς.

Ποτὲ δὲ τὸ ε ἢ η. κράτος, κρέτος. πρίαμον, πρίεμον. γαλήνη, γελήνη. ἀήρ, ἠήρ.

Ποτὲ δὲ προστιθέασι τῷ α τὸ υ. ναός, ναυός. ἀήρ, αὐήρ. ἄως, αὔως.

Αντὶ δὲ τοῦ δ, τὸ ζ. διαβάλλειν, ζαβάλλειν. διανυκτός, ζανυκτός.

Αντὶ δὲ τοῦ ε καὶ α, τὸ η. κρέας, κρῆς.

Δεῖ δὲ γινώσκειν, ὅτι ἐπί τινων τοῦτο ποιοῦσι, καὶ οὐκ ὄντων πάντων, ἀδύνατον γάρ.

Αντὶ δὲ τοῦ ζ, τιθέασι δ καὶ σ. ζεύς, δσεύς. ζυγόν, δσυγόν. μελίζειν, μελίδσειν.

Αντὶ δὲ τοῦ η τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς δὲ καὶ δωριεῦσι, καὶ τὸ μὲν ἄρης, ἄρες. ἀρήϊον, ἀρέϊον. τὸ δὲ κ, ἐκάβην, ἐκάβαν. πύλην, πύλαν. ἤρην, ἤραν. νόκμα, νόαμα. ἠὼς, ἀὼς. ἀπάτην, ἀπάταν. ἀδικῆσαι, ἀδικέσαι.

Αντὶ δὲ τοῦ θ, τὸ φ. θλᾶται, φλᾶται.

Αντὶ δὲ τοῦ μ, τὸ π. μετ' ἐμοῦ, πετ' ἐμοῦ. ὄμματα, ὄππατα.

Αντὶ δὲ τοῦ ξ, τιθέασι κ καὶ σ. ξένος, κσένος. ἵέραξ, ἵέρακς.

Αντὶ

Pro

Ἀντὶ δὲ τοῦ ο τὸ υ. ὀμφαλός, ὑμφαλός. μόγις, μύγις. ὅμοιον, ὕμιον.

Ποτὲ δὲ καὶ τὸ ε, πρὸς σὲ, πρὶς σέ. ἢ α, ὅσα, ἄσα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ π τὸ μ. ματεῖς, ματεῖς. ματῦσα, ματῦσα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ πῖ δύο αι. ἐμπίπλειν, ἐμπίαειν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ σ, τὸ τ. σὺ τύ. εἰς σὲ, εἰς τέ.

Ἀντὶ τοῦ τ τὸ π. σολὴν, σπολὴν. σαλὲς, σπαλεῖς. τέτραπται, πέτραπται.

Ἀντὶ δὲ τοῦ υ τὸ ι. ὑψιλόν, ἰψηλόν. ὕψόθεν, ἰψόθεν. ὕπαρ, ἴπαρ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ χ τὸ φ. αὐχένα, αὐφένα.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ψ, τὸ π καὶ σ. πέλοψ, πέλοπς. ἄραψ, ἄραπς.

Ἀντὶ δὲ τοῦ ω τὸ ο. ὥρα, ὅρα. ὠτειλὴ, ὀτειλή.

Ὅσα δὲ διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται, αὐτοὶ διὰ μόνου τοῦ ε πολυπλασιαζόμενοι τὸ σύμφωνον προφέρονται. ποιοῦσι δὲ ἐκ τοῦ μόνου δύο σύμφωνα. χεῖρες, χέρρες. ἰμείρων, ἰμέρρων. ὠτειλὰς, ὠτελλὰς. εἵματα, ἵμματα. ἡμῖν, ἄμμιν. ὑμεῖς, ὕμμες. κτεῖναι, κτέννα. ἤπειρον, ἄπερρον.

Καὶ ἔτι τῷ ει διφθόγγῳ πολλάκις εἰς τὸ οι τρέπεσιν. ὄνειρον, ὄνοιρον.

Ἔθος δέ ἐστιν αὐτοῖς τῶν φωνήεντων προτιθέναι τὸ δίγαμμα. οἶνον Foίνον.

Λέγουσι δὲ τὰ πλείονα διπλασιάζοντες. οἵτινες, οἵττινες. σελήνη, σελλάνα. πρόσωπα, προσώπατα. κατέπεσον, καππεσον. ὀπόθεν, ὀππόθεν. κατὰ δὲ, καδδέ. ὅτι, ὅττι.

Τοῖς δὲ ἀρχομένοις παρ' ἡμῖν ἀπὸ τοῦ ρ, αὐτοὶ προτιθέασι τὸ β, ἵνα ψιλὸν γένηται, ῥόδα, βρόδα. ῥαδάμανθυς, βραδάμανθυς. ῥυτῆρες, βρυτῆρες.

Ἰδίως δὲ οὗτοι ὅσα παρ' ἡμῖν δασύνεται ἢ ὀξυτονεῖται, ψιλῶς λέγουσι καὶ βαρυτόνως. ὅσιος, οὗτος, ὅρω, ὅρμος.

Τηροῦσι δὲ καὶ τὴν ψιλότητα ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. καθῆκεν, κατῆκεν. ἀφῆκεν, ἀπῆκεν. ἀφεῖλκυσεν, ἀπεῖλκυσεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα, ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπίσχῃ. ὁ σὸς ὅσος. τὸσὸν, τόσον. ἥσυ, ἧσυ. τῆς σῆς, τῆσης.

Ὅταν δὲ ἀνωνυμίας ἐκφέρωσι, περισπῶσιν, ἐγὼν. Περισπῶσι δὲ ὡς ἐπίπαν τὰ μονοσύλλαβα. ἢ εἰς αξ λήγοντα, ῥῶξ, πῆξ, ῥῶψ. ἢ εἰς ους, χροῦς, ροῦς, θροῦς, βοῦς, νοῦς, χῆν, ξεῦς.

Τὰ δὲ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ' ἡμῖν λεγόμενα, αὐτοὶ βαρυτονοῦσι, σόφος, κάλος, λεῦκος, ὄξυς, κόπις, θύρις, ἄκις, ἄσπις, βρῶμος, τράχυς, θῦμος, σκληρός, χῶλος.

Ἔθος δὲ ἔχουσι καὶ τὰ προσηγορικὰ βαρύνειν. εἰρήνη, ὥρα, ἡμέρα. καὶ τὰ κύρια, ἀφροδίτα, ἥρα, ἑλένα.

ὅσα

Pro ο υ. umbilicus umbilicus, uix uix, simile simile.

Interdum & ε. ad te ad te: uel α, quot quot.

Pro π μ. calcas calcas, calcans calcans.

Pro πῖ αι. incidere incidere.

Pro σ τ. tu tu, in te in te.

Pro τ π. stolam stolam, missus missus, nutritus est nutritus est.

Pro υ autē ι. altum altum, desuper desuper, uere uere.

Pro χ φ. ceruicem ceruicem.

Pro ψ πς. Pelops Pelops, arabs arabs.

Pro ω autem ο. hora hora, uulnus uulnus.

Quæcūq; aūt per ει diphth. apd nos dicunt, ipsi per solū ε geminantes cōsona ntē proferunt. faciunt aūt ex sola duas consonantes, manus manus, desiderans desiderans, uulnera uulnera, uestes uestes, nobis nobis, uos uos, occidere occidere, epeirum epeirum.

Et etiam ει diphthongum sæpe in οι mutāt, somnium, somnium.

Consuetudo aūt est ipsis, uocalibus præponere digamma, uinum uinum.

Dicunt autem plura geminantes, qui qui, luna luna, personæ personæ, decidit decidit, unde unde, secundum autem secundum autem, quoniam, quoniam.

Incipientibus apud nos ab ρ, ipsi præponunt β ut tenue fiat, rosæ broſæ, Rhadamanthus Bradamanthus, habenæ habenæ.

Peculiariter aūt hi quæcunq; apud nos aspirant aut acuunt, tenuiter dicunt, & grauisone, sanctus, hic, uideo, monile.

Seruant autem tenuitatem in contractionibus, decet decet, dimisit dimisit, abstraxit abstraxit.

Graui tono dicunt nō solum nomina, sed & articulos, quando nominū ordinē habent, tuus tuus, tuum tuū, tua tua, tuæ tuæ.

Cum aūt pronoīa pferūt, circūflectūt, ego.

Circūflectūt in uniuersum monosyl. uel in αξ desinētia, acinus, lepus, uirgultū. uel in ης, cutis, fluxus, rumor, bos, mēs, anser, Iupiter.

Bisyll. aūt acuto tono apd nos desin. ipsi graui tono pferūt, sapiēs, pulcher, albus, acutus, mucro, fenestella, cuspis, scutum, strepitus, asper, animus, durus, claudus.

Assolent & appellatiua graui tono proferre, pax, hora, dies: & propria, Venus, Iuno, Helena.

Quæ:

ὅσα δὲ ἡμεῖς εἰς ις θηλυκὰ διὰ τοῦ δ κλίνομεν. ἀρτέμιδος, θέτιδος, μήνιδος. αὐτοὶ χωρὶς τοῦ δ λέγουσιν. ἀρτέμιος, θέτιος, μήνιος.

Τῶν δὲ εἰς ης ὀνομάτων, ὧν ἡ κλητικὴ εἰς ες διχα τοῦ σ λέγεσι. Σώκρατε, Ἀριστόφανε, Δημόσθενε.

Καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων τὸ σ ἀφαιροῦσι. Σωκράτ, Διομήδου, Σοφοκλέα.

Ἀντὶ δὲ αἰτιατικῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς παθητικοῖς. τοῖς θεοῖς, ἀντὶ τοὺς θεούς. τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τοὺς ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ.

Τὴν δὲ αἰτιατικὴν διὰ τοῦ ως. τὼς ἵππως, ἀντὶ τοὺς ἵππους. ὅ,τι καὶ δωριεῶν.

Τὴν δὲ δοτικὴν τῶν πληθυντικῶν σὺν τῷ ι ποιοῦσι. τοῖσι, θεοῖσι, σοφοῖσιν. ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι.

Τὰ δὲ ἀπαρέμφατα ῥήματα ἀπὸ τῶν εἰς ων λήγόντων μετοχῶν, τὰ καταλήγοντα εἰς ειν, αὐτοὶ εἰς εις μεταβάλλουσι. νοῶν, νοεῖν, νόεις. φρονῶν, φρονεῖν, φρόνεις, καλῶν, καλεῖν, κάλεις.

Ὅταν δὲ ἀπαρέμφατα παρ ἡμῖν λήγει εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν, γέλαις. ψεναῦν, ψέναις.

Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα, αὐτοὶ διὰ τῆς οις ἐνφέρονται. ὀρθοῦν, ὄρθοις. γυψοῦν, γύψοις. χρυσοῦν, χρύσοις. ταῦτα δὲ πάντα βαρυτόνως προφέρονται.

Τάττουσι δὲ καὶ τὸ η ἀντὶ τῆς ει ὅταν τῶν ἀπαρεμφάτων. φιλεῖν, φίλην. καλεῖν, κάλην. φρονεῖν, φρόνην.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα παρ ἡμῖν ῥήματα, ἀντὶ ὁριστικῶν εὐτελὰ ποιοῦσιν. οἷον νοῶ, νόημι. φιλῶ, φίλημι.

Ὅσαι δὲ μετοχαὶ ὀξύτονοι εἰς ω καταλήγουσι, διὰ τὸ ν παρ ἐκείνοις λέγονται, εἰρηκώς, εἰρήκων. νενοηκώς, νενοήκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀναλόγως τῇ προθέσει. Λέγεται δὲ παρ αὐτοῖς τὸ χρυσίον, χρύσιον. τῷ δὲ ταύρῳ, ταύρει. ὁ δὲ πούς, πέδα. ὁ παῖς, παΐς. τὸν ἔρωτα, ἔρων. τὸν γέλωτα, γέλων. ὁ πάρμος, πόρμος. τὸ ἐπαινῶ, αἴνημι. τὸ χείρονα, χέρρονα. τὸ δάπεδον, ἐδάπεδον. τὸ ἔρρωται, ἐρόωται. τὸ ἀνήρ, δρήκων. ὁ δὲ θήρ, δράκων.

Τὰ ἱμάτια, ἔμματα. ἡ μία, ἴα. ἡ ψῆφος, ψάφαξ. ἡ ἰσχνὴ καὶ ἀσθενὴς, ἄκρα. τὸ ἐγώ, ἐγών. τὸ σύ, τύ. τὸ ἡμῖν, ἄμμιν. τὸ ἡμεῖς, ἄμμες. τὸ ἐνθάδε, τῆδε. τὸ ἄλλοσε, ἕτέρωσε. μέχρηται δὲ αὐτῇ Ἀλκαῖος καὶ Σαπφώ.

ΤΕΛΟΣ.

Quæcunq; nos in ις fœminina per δ declinamus. Dianæ, Thetidis, iræ, ipſi abſq; δ dicunt, Dianæ, Thetidis, iræ.

In ης noïa, quorũ uocatiu⁹ in ες ſine σ dicũt, ὁ Socrates, Ariſtophanes, Demoſthenes.

Et à genitiuis caſibus σ auferunt, Socratis, Diomedis, Sophoclis.

Pro accuſatiuo datiuum aſſumunt in paſſiuis, deis pro deos, hominibus pro homines. Hoc autem faciunt, quia utuntur ι pro υ.

Accuſatiuum per ως, equos pro equos, id quod & Dorienſium eſt.

Datiuum pluralem cum ι faciunt, deis, ſapientibus, quemadmodum Dorienſium.

Infinita uerba ab in ων deſinentibus participijs finientia in εν, ipſi εις transferũt, intelligens, intelligere, intelligere. ſapiens, ſapere, ſapere. uocans, uocare, uocare.

Quando infinita apud nos deſinunt in αν, ipſi in αις tranſmutãt. ridere, ridere. eſurire, eſurire.

In ουν terminantia infinita, ipſi per ῠς proferũt. corrigere, corrigere. gypſare, gypſare. inaurare, inaurare. Hæc aũt omnia graui tono pronunciant.

Ordinant & η pro ε in infinitis, amare amare, uocare, uocare, ſapere, ſapere.

In ω deſinentia apud nos uerba, pro indicatiuis optatiua faciunt, ut intelligo, intelligo, amo amo.

Quæcunq; aũt participia acutitona in ω finiunt, per ν apud illos dicunt, fatus fatus, qui intellexit, qui intellexit. Seruant autem eorũ etiã flexiones, nominatiuo iuxta analogiam reſpondentes. Dicit aũt apud eos aurũ aurũ, tauro tauro, pes pes, puer puer, amorẽ amorẽ, riſum riſum, ſternutatio ſternutatio, laudo laudo, peiorẽ peiorẽ, pauimentũ pauimentũ, ſtratũ eſt, ſtratũ eſt, uir uir, fera fera.

Veſtes ueſtes, una una, ſuffragiũ ſuffragiũ, gracilis & debilis, inuſitata, ego ego, tu tu, nobis nobis, nos nos, hic hic, aliò aliò. Vtitur autem ea Alcæus ac Sappho.

FINIS.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΟΜΗΡΩ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

ΔΩΡΙΣ.

Ἔξει ποικίλῃ κεχρημένος Ὅμηρος τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν Ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν. ὃ ἐξ ὧν δῆλός ἐστιν ἀπελθὼν πᾶσαν μὲν Ἑλλάδα καὶ πᾶν ἔθνος, καὶ δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας ἐλλείψει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῷ.

Αἶψά τε οἱ δῷ.

ἀφνειὸν θέλεται.

καὶ τὸ ὅτι ὅ.

Ὅμοι ἀκέτος ἔκτανε χῆνας.

καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ, μεταβάλλων τὸ μὲν ο εἰς τὸ α. τὸ δὲ π καὶ σ, εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς, φημὶ τὸ ψ. καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο.

Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτε ἢ ἐπίνυσεν ἐφετμῇ.

καὶ τὰ τοιαῦτα.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων λέγει τοὺς ὁμοτριχας καὶ ὁμοιετεῖς, ὁτριχας καὶ οἰετέας. καὶ τὸν ὁμοπάτριον ὁπάτριον. καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν. καὶ τὸ τιμῶ, τίω. τῶν αὐτῶν δέ ἐστι καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα, ὡς ἐν τῷ κάρτιστοι, ἀντὶ τοῦ κράτιστοι.

ΑΙΟΛΙΣ.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ, καδδραθέτω λέγων, ἀντὶ τοῦ κατεδραθέτω. καὶ ὑβάλλειν ἀντὶ τοῦ ὑποβάλλειν. καὶ ὅτι τοῦ παρατατικοῦ χρόνου τὰ τρίτα πρόσωπα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὸ ει, διὰ τοῦ κ παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεται. ὡς ἐν τῷ ἐφίλη, ἐγόη. οὕτω καὶ Ὅμηρος ἐποίησε.

Δίδη μάσχοισι λύγοισιν.

ἀντὶ τοῦ ἔδει, ὃ ἐστιν ἐδέσμει. καὶ

Τὸς μὲν ἄρ οὔτ' ἀνέμων διακέλσεος ὑγρὸν ἀέντων.

Καὶ τὸ ἐναλλάσσειν ἐνίοτε τὸ σ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέγειν ὀδμὴν, καὶ ἴσμεν.

Καὶ τὸ πλεοναζειν ἐν τισιν, ὡς τὸ εὔκυκλος, ἀντὶ τοῦ ἔγκυκλος. καὶ αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ ἀτάρ. καὶ τὸ κεκλιγότων, ἀντὶ τοῦ κεκληγότων.

Καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ ἔφης, ἔφησθα, καὶ εἶπες εἶπησθα.

Τὸν δὲ διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων οἱ μὲν δωριεῦσιν, οἱ δὲ αἰολεῦσι προσνέμουσιν, οἷον ἔλαβε πορφύρεος θάνατος. καὶ ὁππότερος τάδε ἔργα.

Ἰώνων

PLVTARCHI DE DIALECTIS, QVAE APVD HOMERVM.

DORICA LINGVA.

Dictione uaria usus Hom. cuiuslibet linguę Græcorũ insignia immiscuit, ex quib. manifestus est peragrasse uniuersam Græciã, & omnẽ nationem. & Dorienſiũ quidem cõsueto breuitatis defectu usus est, domũ dicens do.

Statim autem ei domus

Diues est.

& quoniam quoniam.

Quoniam mihi aquila occidit anseres.

& retro retro. mutans ο quidem in α, ω autem & σ in cognatum ipsis uidelicet ψ. & aliàs aliàs.

Iam enim & me aliàs tuus increpauit monitus. & huiusmodi.

Similiter autem & media concidens, ait. similes capillis, & æquales, similes capillis. & æquales. & eodẽ patre natũ, eodem patre natũ, & tremere tremere, & colo colo. eorũdem est & transponere elementa, ut in hoc fortissimi pro fortissimi.

AEOLICA.

Aeolensiũ aũt utitur in cõpositis cõcisione, unà dormierũt inquiẽs, pro addormierũt, & interpellare p interpellare, & in præterito imperfecto tẽpore tertiæ personæ desinentes apd' alios in ει diphth. per κ apud æolenses efferunt. ut in amabat, intelligeb. sic & Homerus fecit.

Ligabat teneris uiminibus, pro ligabat, hoc est, ligabat. & Hos quidem neq; uentorũ perflat uis humectũ spirantium.

Et immutare σ in δ, ut si dixeris odorem. & & scimus.

Et abundare in quibusdam, ut quietus pro quietus, & sed pro sed. & qui clamantes pro clamantes.

Et addere secundæ personæ uerborum θα. ut dixisti dixisti, dixeris dixeris.

Geminationem aũt consonantium alij Dorienſibus, alij Aeolensibus attribuunt. ut

Accepit purpurea mors. &

Vter hæc opera.

Ionum

ΙΑΣ.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει, τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι ἐν τοῖς παρωχημένοις χρόνοις τῶν ῥημάτων, ὡς τὸ βῆ καὶ τὸ δῶκεν. ἔθος γὰρ ἔχουσι καὶ ὅσα τῶν παρωχημένων χρόνων ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ' ὧν ὅδε καὶ ὁ ἐνεστώς.

Καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ε ἐν τῷ ἱερεύς, ἱρεύς.

Καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ σι. οἷον τὸ ἔλθῃσι, καὶ τὸ λάβῃσι, καὶ λέγῃσι. καὶ ταῖς δοτικαῖς, θήρῃσι, καὶ ὕλῃσι.

Καὶ τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον, τοὔμπροσθεν.

Καὶ κενὸν, καὶ μέλαν, ἀντὶ τοῦ κενὸν, καὶ μέλαν.

Καὶ τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνηται, εἰς τὸ η. ὡς τὸ, ἤρητ' ἀργείη καὶ ἀθηναίη ἀλεξείη.

Ἔστι δ' ὅτε καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ λελησμένος.

Καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα φρονέω, ἐννοέω. καὶ τὰς γενικὰς τὰς εἰς ους λήγουσας, ὡς τὸ Διομήδεος.

Καὶ τὰς περισπωμένας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, τὰς εἰς ων λήγουσας, ὡς τὸ πυλῶν, νυμφῶν, περσῶν. πυλέων, νυμφέων, περσέων.

Καὶ τῶν δευτέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας τὰς εἰς τὸ η λήγουσας. ὡς τὰ σκέθη, σκέθεα. βέλη, βέλεα.

Καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν ὁμοίως. ἰδίως δὲ λέγουσι καὶ τὸ τετράφαται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

ΑΤΘΙΣ.

Μάλιστα δὲ τῇ ἀττικῇ διαλέκτῳ κέχρηται. καὶ γὰρ ἐπίμικτος ἦν, καὶ ὅσα λέγεται παρ' αὐτοῖς ἀπλοῖς λεὼς ὁ λαός. κατὰ ταὐτὰ τῷ συνήθεα μὲν ὅσα παρ' αὐτῷ, ὁ πανέλεως, καὶ τὸ χρέως. ἔστι δὲ αὐτοῖς σύνηθες καὶ τὸ συναλοίφειν ἐνίοτε. καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβήν. τὸ ἵππος, τοῦπος. καὶ τὸ ἱμάτιον, θοιμάτιον. οἷς ὅσιν ὅμοιον.

Τρῶες δὲ πρόκυψαν ἀολλέες.

καὶ πεδία λωτεῦντα, ἀντὶ τοῦ λωτεύοντα. καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ν τῶν τοιούτων εὐκτικῶν, δοκίοις, δοκοῖς. τιμῴης, τιμᾷς, ἔστιν ἀπλοῦν. ᾧ ἀπολούθως εἴρηται. ἄλλοι δὲ διαιροῦντες τάχισα. ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο ἀπλοῦν.

Οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.

ὁ λέγομεν κακίονες, καὶ ἀρείονες.

Καὶ τὸ, τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν. τοὺς βοῦς, τοὺς ἰχθῦς.

βοῦς περιτεμνομένους, καὶ ἰχθῦς ὀρνιθάστε.

Κἀκεῖνο δὲ εἴρηται ἀπλοῦς.

Οὐδέτε μὶν σθένει ῥήγνυσι ῥέοντω.

ὡς ῥεύγνυσι, καὶ ῥύνυσι.

Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα τῶν τοιούτων, ἀπλοῦν. λούεται, λῶται. οἶμαι, οἶμαι. οὕτως οὖν καὶ τὸ λῦτο, ἀντὶ τοῦ ἐλύετο.

τῶν

IONICA.

Ionum autē proprium habet, ablatione uti in præteritis temporib. uerborū, ut iuit & dedit. consuetudinē aūt habent & in præteritis temporibus, ab eisdem elementis incipere, à quibus est & præsens.

Et auferre ε in sacerdos sacerdos.

Et addere tertijs personis subiunctiuorū σι, quale est ueniat, accipiat, dicat. & datiuis, uenationibus & materijs.

Et dicere nomen, & morbum, ante.

Et uacuum, & nigrū, pro uacuum & nigrū.

Et mutare α, si producatur in η, ut, Iunoςφ Argiua, & Minerua prædatrix.

Interdum & ex contrario η in α, ut oblitus pro oblitus.

Et diuidere circunflexa uerba, sapio, intelligo. & genitiuos in ους desinenteis, ut Dio medis.

Et circunflexos genitiuos pluraleis, quæ in ων desinunt, ut portarum, nympharū, Persarum. portarum, nympharum, Persarū.

Et neutrorum plurales rectos in η desinētes, ut pectora pectora, sagittæ sagittæ.

Et genitiuos ipsorum similiter. propriè autē dicunt & nutriti sunt, & similia.

ATTICA.

Maximè autē Attica dialecto usus est. etem immixta fuit, ac ubi dicit apud ipsos Atticos populus populus, secundū hanc cōsuetudinē est apud ipsum Peneleus, & debitū. est aūt ipsis cōsuetudo cōtrahere interdū, & pro duabus facere unā syll. carmen, car. & indumentū, indumen. quibus est simile.

Troës autem processerunt densi.

& campi lotis cōsiti, pro lotis consiti. & auferre η ab huiusmodi optatiuis, putares putares. honorares, honorares, est Atticū. cui similiter dictum est, alij aūt dirimamini celerrimè. itidem & hoc Atticum,

Plures peiores, pauci patre sunt meliores. quod dicimus peiores & meliores.

Et hoc, accusatiuos huiuscemodi non diuidere, boues, pisces.

boues circuncidentes, & pisces, auesςφ.

Et illud dicitur Atticè,

Necφ ipsum robore rumpunt fluentes.

Vt iungunt & iurant.

Et hoc, extrahere breues ex huiusmodi. lauatur lauatur, puto puto. sic igitur etiā soluebatur pro soluebatur.

Τῶν αὐτῶν ὅτι μὴ τὸ ἐώρων μὴ ἐωνησάμην, ἐκ περισσοῦ προστιθέντων τὸ ε.

Ὅθεν ὅτι μὴ ἐωνοχόει. μὴ τὸ συναιρεῖν τὸ ῑ ὅταν τῶν τοιούτων. τὸ κἤόνες νηρηΐδες, οὕτω μὴ τό, σφῶ δὲ μάλιστ', ἠθέλετον.

Καὶ ὅταν τῆς εἰς ῆ καθαρὸν λήγούσης δοτικῆς παρατελευτῶντων τ α. κέραϊ, κέρᾳ. χήραϊ, χήρᾳ. σίλαϊ, σίλᾳ.

Ἔστι δὲ μὴ τοῦτο ἀπλοῦν τὸ λέγειν, ἔσωρ ἀντὶ τοῦ ἔσωσαν. μὴ ἐπείθωρ, ἀντὶ τοῦ ἐπείθωσαν.

Ἔστι δὲ μὴ ἡ τῶν εὐκτικῶν χρῆσις ἀντὶ τῶν παρειλημμένων ὁριστικῶν τῆς αὐτῆς συνηθείας, ἧ μὴ ὄμηρος χρῆται συνεχῶς, μὴ τό, τοῖς θηλυκοῖς ἄρθρα ἀρσενικά, ἢ μετοχάς, ἢ ἐπίθετα συντάσσειν. ὡς τό, τὼ χεῖρε, τὼ γυναῖκε. μὴ παρὰ πλάτωνι δὲ ἄρουται μὴ φέρονται, μὴ ἡ σοφὸς γυνὴ, καὶ ἡ δίκαιος. οὕτως οὖν μὴ Ὅμηρος ὅταν ἥρας καὶ ἀθηνᾶς ἔφη. οὐκ ἄρ ἐφ' ἡμετέρων ὀχέων πλήγέντε περαυνῷ. καὶ ἤτοι ἀθηναίη ἀκέοντ ἦρ. καὶ κλυτὸς ἱπποδάμεια.

Καὶ πρὸς τὴν σύνταξιν πολλὰ ἰδιώματα ἔχουσῶν τῶν διαλέκτων, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητής,

Ἀλλ' ἄγ' ὀΐσευσον μενελάϊ κυδαλίμοιο
ἀπλοΐην δείκνυσι τὴν συνήθειαν. ὅταν δὲ εἴπῃ,
δέξατό οἱ σκῆπτρον. μὴ
θέμισι δὲ καλλιπαρῄῳ,
δέκτο δέπας.

ἐν τούτοις δωρίζει. ὅπως μὲν οὖν τὰς ἁπάντων ἑλλήνων φωνὰς ἀθροίσων ποικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον, μὴ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις, ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι. ποτὲ δὲ ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λίγῃ ἀόρ. μὴ σάκος. ποτὲ δὲ ταῖς ποιναῖς καὶ συνήθεσιν, ὡς ὅταν λίγῃ, ξίφος μὴ ἀσπίδα.

ΤΕΛΟΣ.

Eorundem est etiam uidebam, & emi, ex superfluo addentium ε.

Vnde est & uinum fundebat. & contrahere ῑ in huiusmodi, littora, nereides. Sic, uos autem ambo ualde uolebatis.

Et in ῑ purum desinente datiuo penultimante α. cornu cocnu, senectuti senectuti, splendori, splendori.

Est & hoc Atticũ, dicere sint pro sint, sequantur pro sequantur.

Est & optatiuorum usus pro præt. indicatiuorum eiusdem consuetudinis qua & Homerus utitur frequenter. & hoc, fœmininis articulos masculi. uel participia uel adiectiua cõstruere. hi duo manus, hi duo fœminæ. & apud Plat. degentes & ferẽtes, & doctus mulier, & iustus. sic igitur & Hom. de Iun. & Pallade ait, Nõ in nostris carris percussi fulmine. &, certè Pallas tacitus erat. &, inclytus Hippodameia.

Et in constructione multa idiomata habentibus dialectis, cum dicit poëta:

Sed age sagittato Menelai glorioſi,
Atticã ostendit consuetudinẽ. cũ aũt dicit,
Accepit ei sceptrum. &
Themidi pulchrigenæ.
Suscepit poculum.
in his dorizat. Vt igitur omnium Græcorum uoces aggregans uariã efficit orationem, & utiẽ aliquãdo externis, ut sunt prædictæ. aliquando priscis, cum dicit ensis & clypeus. aliquando & cõmunibus & consuetis, ut cum dicit gladium & scutum.

FINIS.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ ΤΩΝ ΠΑΡΑ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΠΑΡΕΚΒΕΛΗΘΕΙΣΩΝ.

Δοὺ σοι καὶ τὰς διαλέκτους ἐγχειρίζω νέῳ μοι πάντων φιλολογώτατε, περὶ ὧν ὅτε φιλόπονος ἰωάννης ἐπόνησε, μὴ Τρύφων ὁ γραμματικὸς, καὶ ἄλλοι πολλοὶ οἷς ἡμὴ περὶ τὰ βιβλία διατριβὴ καὶ ἄσκησις γέγονεν. οὕτω δέ τις μέχρι καὶ τήμερον τὸ πᾶν ἐκάστης τῶν διαλέκτων ἐγνώρισε. καὶ μὴ νομίσῃς ἡμᾶς ἐκ τοῦ λέγειν

DE DIALECTIS QVAE AB CORINTHO DECERPTAE.

EN tibi & dialectos in manus trado iuuenum mihi omnium amãtissime studiũ, in qbus & Philop. Io. laborauit, & Tryphõ grãmaticus, & aliꝝ multi, quibus multũ in libris studiũ & exercitatio fuit nõdũ aũt quispiã in hũc usꝝ diẽ totũ negociũ uniuscuiusꝝ idiomatis notũ fecit. nec putes

λέγειν ταῦτα οἴεσθαί τι μέγα περὶ αὐτῶν. ἢ γὰρ γλώττα παρὰ Λυσίαν τὸν ῥήτορα νοῦν οὔτε πο-
λὺν, οὔτε μικρὸν ἔχει. ὁ δὲ νοῦς ᾧ μὲν πολύ, πο-
λύς. ᾧ δὲ μικρόν, μικρός. οὔκουν περιαυτολο-
γοῦντῶν τῶν ἀνδρῶν περὶ τούτου τὸ μέρος κατη-
γορήσομεν. ἀλλὰ φίλων ὄντων προτιμῶντῶν αὐ
τῶν τὴν ἀλήθειαν, ὥς που καὶ Πλάτων ὁ φιλοσο-
φώτατος ἔφησε. αὐτοὶ τοίνυν ἀπλοῦς μὲν φρά-
σεως κανόνα τὸν κωμικὸν Ἀριστοφάνην προθέ-
μενοι, καὶ Θουκυδίδην τὸν συγγραφέα καὶ ῥήτο-
ρα. ἰάδος δὲ τὸν Ἱπποκράτη τὸν Ἴωνα, καὶ ἁλι-
καρνασέα Ἡρόδοτον. Δωρίδος δὲ τὸν ταραντί-
νον Ἀρχύταν, καὶ Θεόκριτον τὸν τὰ βουκολικὰ
συγγραψάμενον. τῆς δὲ Αἰολίδος Ἀλκαῖον. ἴσως
ἂν περὶ τῶν διαλέκτων ἱκανῶς διαλάβοιμεν. εἰ
δέ τι καὶ ἡμῖν παρὰ λήθην παραλειφθήσεται, οὐ
τῆς ἴσης τοῦτο κατηγορίας ἄξιον παρὰ τοῖς εὐγνώ-
μοσι. τοῖς μὲν γὰρ πολλὰ παρείθησαν, ἡμῖν δὲ ὀ-
λίγα τυχὸν ἂν ἐρήσεται.

putes nos dicendis his existimare aliquid magni de nobis loqui. lingua eñ secundũ Lysiã oratorẽ intellectus neq; multũ, neq; parum habet. intellectus autẽ, cui multũ, multus. cui parũ, paruus. non igitur nostra laudantes, eos uiros in hac parte accusabimus, sed amici cum sint, pluris facientes q̃ ipsos ueritatẽ, quemadmodũ & Plato philoso. summus ait. Ipsi igit̃ Atticæ elocutionis regulã comicũ Aristophanẽ prẽponentes, & Thucydidẽ scriptorẽ & oratorẽ. Ionicæ aũt Hippocratẽ Ionem, & Halicarnaseũ Herod. Doricæ Tarantinũ Archytam, & Theocritum, qui Bucolica conscripsit. & Aeolicæ Alcæũ: forsan de dialect. abundè tractauerimus. Siqd uerò & nobis per obliuionẽ omissũ fuerit, nõ simili id crimine dignũ apud benignos. ab illis eñ plura omissa sunt, nobis aũt pauca fortè non dicẽtur.

ΠΕΡΙ ΔΙΑΛΕΚΤΩΝ.

Διάλεκτός ἐστιν ἰδίωμα γλώσσης. ἢ διάλεκτός ἐστι λέξις ἰδίαν χαρακτῆρα τύπῳ ἐμφαίνουσα.
Ἰὰς ἐκλήθη ἀπὸ Ἴωνος υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως θυγατρός, ἣν ἔγραψεν Ὅμηρος.
Ἀττὶς δὲ ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς Κραναοῦ θυγατρός, ἣν ἔγραψεν Ἀριστοφάνης.
Δωρὶς ἀπὸ Δώρου τοῦ Ἕλληνος, ἣν ἔγραψεν Θεόκριτος.
Αἰολὶς ἀπὸ Αἰόλου τοῦ Ἕλληνος, ἣν ἔγραψεν Ἀλκαῖος.
Κοινὴ δέ, ἣν πάντες χρώμεθα. ἀλλὰ καὶ Πίνδαρος ταύτῃ ἐχρήσατο.

DE DIALECTIS.

Dialectus est idioma linguæ. uel, Dialectus est dictio ꝓpriũ characterẽ formulæ ostendens.
Ionica appellata est ab Ione filio Apollinis, & Creusæ Erechthei filiæ, qua scripsit Hom.
Attica autẽ ab Atthide Cranai filia, qua scripsit Aristophanes.
Dorica à Doro Hellenis, qua scripsit Theoc.
Aeolica ab Aeolo Hellenis, qua scripsit Alcæus.
Communis, qua omnes utimur, sed & Pindarus hac usus est.

ΠΕΡΙ ΑΤΘΙΔΟΣ.

Λῆρον λήρεις, ἀπλῆ ἡ φράσις καὶ τὸ σχῆμα, ὡς τὸ μανίαν μαίνῃ. ἔστι γὰρ τῆς ἀπλῆς ἰδίωμα φράσεως τὸν ἐπόντα τὸ πρᾶγμα ἐπαγαγεῖν ῥῆμα τὸ ἀπὸ τοῦ πράγματος παραγόμενον. ὡς τὸ, ὕβριν ὑβρίζεις, καὶ φυγὴν φεύγεις.
Χρῶνται τοῖς προσακτικοῖς οἱ ἀττικοὶ ἀντὶ ὑποτακτικῶν ἀπαγορευτικῶν. καὶ αὐτοῖς προσακτικοῖς ἀντὶ ὁρισικῶν. καὶεῖνα μὲν τὸ Ἀριστοφάνους ἐν θεσμοφοριαζούσαις παράδειγμα.
Μὴ ψεῦσόν ὦ ζεῦ τῆς ἐπιούσης ἐλπίδος.
ἀντὶ τοῦ μὴ ψεύσῃς.
τὸ δευτέρου δὲ Μενάνδρου.
Οἶδ' ὅτι ποιήσω,
ἀντὶ τοῦ ποιήσεις. ἀλλὰ καὶ Εὐριπίδης ἐν τῷ πολυ-
δώρῳ δράματι,
Οἶσθ' οὖν ὃ δράσω,
ἀντὶ τοῦ δράσεις ἐξήνεγκε.
Τροπαῖον παρὰ Θουκυδίδῃ προπερισπωμένως παρείλη-

DE ATTICA LINGVA.

Nugas nugaris, Attica locutio & figura, ut insaniã insanis. est enim Atticæ idioma locutionis, cum dixeris rem inferre uerbum, quod à re deducatur, ut contumeliã contumeliaris, & fugam fugis.
Vtunt̃ imperatiuis Attici pro subiunct. abnegatiuis, & rursus ipsis imperat. pro indicatiuis. & illius quidẽ illud Aristoph. in legiferæ Cereris sacra gestãtib. matronis exemplum. Ne frustrare ò Iupiter subeũte ſpe. pro ne frustreris.
Huius autem Menander.
Scio id quod fac,
pro facies. Sed & Euripides in Polydori tragœdia,
Nostin igitur quod fac?
pro facies usurpauit.
Trophæũ apud Thucyd. circunflexa penul

παρείληπται ἡ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν θεσμοφοριαζούσαις. Ὦ γυναῖκες οὐκ ἀρήξετ' οὐ πολλὴν βοὴν
κάσετε καὶ τροπαῖον; καὶ οἶμαι κατ' ἀναλογίαν
τοῦτο μᾶλλον παρὰ σφίσιν οὕτω προφέρεσθαι,
ὡς ἀπὸ τοῦ τρίτη τὸ τριταῖον, ἡ ἀπὸ τοῦ οὐρὰ τὸ
οὐραῖον. οὕτω ἡ ἀπὸ τοῦ τροπὴ τροπαῖον.

Καὶ τὸ ὁμοῖος προπερισπωμένως ἐκφέρουσιν, ὡς ἡ
παρὰ ὁμήρῳ.

ὡς ἀεὶ τὸν ὁμοῖον ἄγει θεὸς ὡς τὸν ὁμοῖον.

καὶ ἔστιν ἀνάλογον. τὰ γὰρ διὰ τοῦ οιος ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς, μὴ ὄντα προσηγορικὰ, ἅπαντα προπερισπᾶται. γελοῖος, ἀλλοῖος, ἑτεροῖος, παντοῖος. οὕτω καὶ τὸ ὁμοῖος. τὸ μέντοι ὑπὲρ δύο
συλλαβὰς εἴρηται, διὰ τὸ κλοιός, φλοιός. προστέθεται δὲ, μὴ προσηγορικὰ, διὰ τὸ κολοιὸς ὄνομα ὀρνέου.

τὸ δὲ ὅμοιος προπαροξύνεται κατὰ κοινὴν συνήθειαν.

Τρέπει ἡ ἀττὶς τὸ σ τῶν μὲν εἰς τ, τῶν δὲ εἰς ξ. πλὼ
γὰρ θάλασσαν θάλαττα λέγει, μὴ τὸ σεῦτλον τεῦτλον, καὶ πλὼ συμφορὰν ξυμφοράν. τρέπει δὲ τὸ
σ εἰς ξ ὅταν ὦσιν ἀπὸ τῆς συν προθέσεως ἀρχόμενων μὴ συντιθεμένων λέξεων μόνον. μὴ αὐτὴ δὲ ἡ
σὺν καθ' ἑαυτὴν εἰς ξ τρέπεται. ὡς τὸ,

ἀρτέμιδι ξύν.

ταῦτ' ἄρα ἀττικόν,

ἀντὶ τοῦ διὰ ταῦτα. λείπουσι γὰρ αἱ προθέσεις παρὰ τοῖς ἀττικοῖς, ὡς καὶ παρ' ὁμήρῳ.

ὡς οἱ μὲν μάρναντο, δίμας πυρὸς αἰθομένοιο.

ἀντὶ τοῦ καθ' αὑτοὺς ἐμάχοντο, ἤλουν ὡς αὖθις ἐπενέμοντο ἅπαντα. μὴ παρὰ Ἀριστοφάνει.

γνώμην ἐμήν.

ἀντὶ τοῦ κατὰ γνώμην ἐμήν. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ
τρίτῳ τῆς συγγραφῆς. Καὶ τὸν πολέμιον ὁμίλον
πολὺν ἔργον τὸ μὴ προεξίοντας τῶν ὅπλων
τὰ ἐγγὺς τῆς πόλεως κακουργεῖν. ἀντὶ τοῦ διὰ τὸ
μὴ κακουργεῖν. ἁπλῶς δὲ αἱ ἐλλείψεις τῶν ἀττικῶν εἰσιν. οἷον καθ' ἑκάστην, λείπει τὴν ἡμέραν.
καὶ ἐν βραχεῖ, λείπει γὰρ καιρῷ ἢ λόγῳ. καὶ τὸ ἐν
ἀναρεῖ δὲ τοιοῦτόν ἐστι. μὴ

Εἰ δ' ἄγε μὴν πείρησαι ἵνα γνώσι μὴ οἵδε.

λείπει γὰρ τὸ βούλει. εἰ βούλει γάρ φησι, πειρήθητι.
μὴ ὁπλῶν ἀμφοτέρησι.

λείπει, ταῖς χερσί. μὴ παρ' Ἀριστοφάνει.

Πόθεν βροτοῦ με προσίβαλεν ὦναξ ἡράκλεες.

λείπει γὰρ τὸ φωνὴ ἢ ὀσμή.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὸ εὐθείαν ἀντὶ γενικῆς λαμβάνεσθαι, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Λυσιστράτῃ. Εἰρημένον δ' αὐτᾶς ἁπαντᾶν ἐνθάδε βουλευσομένοισιν οὐ περὶ πράγματος φαύλου, εὕδουσι μὴ οὐχ
ἥκουσιν, ἀντὶ τοῦ ῥηθέντος. καὶ Θουκυδίδης ἐν τῷ
τετάρτῳ. Κυρωθὲν δὲ οὐδὲν ἐκ τῆς διαφορᾶς ὁπωνίκα

tima acceptum est. & apud Aristopha. in Thesmophoriazusis. O mulieres non succurretis, nō multū clamorē statuetis & trophæū? Et puto per analogiā hoc magis apud ipsos sic proferri, sicut à tertia tertianū, & à cauda caudale, sic & à uersiō e trophęū.

Et similis circunflexa penultima proferunt, ut apud Homerum,

Sicut semper similē agit deus ad similem.

& est analogum. nam quæ per οιος supra duas syllabas nō appellatiua, omnia in penultima circunflectunt, ridiculus, alterius qualitatis, diuersus, omnimodus, sic & similis. supra duas syllabas tamen dictū est, propter sordes, cortex. additū est nō appellatiua, propter graculus nomen auis.

Sed similis in antepenultima acuitur secūdum cōmunem consuetudinem.

Vertit Attica σ modò in τ, modò in ξ. nam mare nare dicit, & beta beta, & calamitatem calamitatē. Vertit aūt σ in ξ in ijs quæ à cum præpositione incipiunt, & cōpositis dictionibus tantum, & ipsa cum per se in ξ uertitur, ut,

Diana cum.

Hæc igitur, Attica locutio est.

pro propter hæc. Deficiunt eā prępositiones apud Atticos, sicut & apud Hom.

Si chi pugnabant corpus ignis ardentis.

pro secundū ignē pugnabant, uidelicet, ut ignis depascebant omnia. & apd Aristop.

Meam sententiam.

pro secundum sententiā meā. Et Thucy. in iij. historiæ. Et plurimā turbā leuis armaturæ arcebant, quo minus prodeuntes armis ppinqua urbis malè haberēt. pro, propter ne malè haberent. Generaliter aūt defectus Atticorū sunt, ut per singulos, deest dies. & in breui, deficit enim tempore, uel sermone. & in momento tale est. &

Si age fac periculum, ut cognoscant & hi.

deest si uis, si uis enim ait, fac periculum. Et incidens ambabus.

deest manibus. & apud Aristophanem,

Vnde mortalis me percussit ò rex Hercules. deest enim uox uel odor.

Atticorum autē & nominatiuum pro genitiuo accipere, ut apud Aristophanem in Lysistrate. Dictumq; ipsis accurrere huc consulturis non de re nequā, dormiunt & non ueniunt, pro dicto. & Thucydi. in quarto.

Sancitum autem nihil ex differentia, quando opor-

νίκα χρὴ ὁρμᾶσθαι, νυκτός τ' ἐπιγενομένης ἐχώρησαν ἐπ' οἴκου. ἀντὶ τοῦ κατωθέντος.

Βλήχωνα διὰ τοῦ β. οὐ διὰ τοῦ γ προφέρουσιν οἱ Ἀττικοί. ἔχει δὲ δύναμιν αὐτὴ τοιαύτην. ἴαται τοὺς ἀπὸ ὀπώρας τινὸς βαρυνομένους. ἐὰν γὰρ εἰς ὕδωρ βρίξαντες βλήχωνα πίνωσιν, τοὺς πόνους τῶν καρδιῶν θεραπεύσει. ἵν' οὖν ἡ δριμύτης τῆς ὀπώρας ἀποσκεδῇ, ὀπὸν ἐλάμβανον βλήχωνος.

Τὸ λαός, καὶ ταός, καὶ ζᾷ ἐξ αὐτῶν, μενέλαος, πρωτεσίλαος, καὶ ἁπλῶς πάντα ζᾷ διὰ τοῦ αος, διὰ τοῦ εως προφέρουσι. μενέλεως, πρωτεσίλεως. νεώς, λεώς. κλίνουσι δὲ πάντα καζᾷ ἀποβολὴν τοῦ σ, τοῦ μενέλεω. τοῦ νικόλεω.

Βλέπος λέγουσι τὸ βλέμμα. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. ὡς ἔστι τοῦτο ἀπλοῦν βλέπος.

Καὶ τοῦτο ἀπλοῦν τὸ προσλαμβάνειν πολλάκις ἐν τῷ αὐτῷ κῶλῳ τὸν αν σύνδεσμον, ὡς ἔστιν εὑρεῖν παρὰ πλάτωνι, καὶ παρ' Ἀριστοφάνει, ὡς ἐν ὄρνισιν. ἦ δὲ ἑλλὰς ἂν ἐξερημωθεῖσ' ἂν ἡμᾶς ἐλάθεν.

Ἁπλοῦν δὲ καὶ τὸ, πλὴν ἐν προθέσιν καὶ εἰς συντάττειν μετὰ γενικῆς. οἷον ἐν ᾅδου, καὶ εἰς ᾅδου. καὶ οἶμαι ἐνταῦθα ἐλλειπεῖς εἶναι τὰς προθέσεις τῶν ὀνομάτων, ὁποῖόν ὅτι καὶ τὸ ἐν διδασκάλου. ἁπλοῦν ὅτι καὶ τὸ ἀναντιπόδοτον. ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς κατ' ἀρχάς. καὶ εἰ μὲν συμβῇ ἡ πεῖρα, εἰ δὲ μή μιτυληναίοις ἐπεὶν ναῦς τε παραδοῦναι, καὶ τεῖχη καθελεῖν. μὴ πειθομένοις δὲ πολεμεῖν. λείπει γὰρ καλῶς ἂν ἔχειν. καὶ Ὅμηρος,

Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι ἀχαιοί.

λείπει τὸ παύσομαι, ἢ ἡσυχάσω. πλὴν πρεσβεύειν πρέσβευσιν. καὶ πλὴν καταβολὴν καταβόησιν. καὶ πλὴν ἀγάπην ἀγάπησιν λέγουσι. καὶ μᾶλλον ὁ Θουκυδίδης. καὶ τοῦτο καινοπρεπὲς καθόλου καὶ ἁπλοῦν, ὡς παρὰ Δημοσθένει. ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος κάθησθε ἐκπεπληρωμένοι. καὶ Ὅμηρος,

ὡς φάσαν ἡ πληθύς.

Καὶ τὸ διαιρεῖν τὸ οὐδὲν ἁπλοῦν ὄν. ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἔθνησκον δὲ, οἱ μὲν ἀμελείᾳ, οἱ δὲ καὶ πάνυ θεραπευόμενοι. ἔνθα οὐδὲν κατέστη ἴαμα ὡς ἐπεῖν. ὅτι χρὴ προσφέρουσας ὠφελεῖν. ἀντὶ τοῦ οὐδέν.

Καινοπρεπὲς δὲ καὶ τοῦτο λεχθῆναί σοι. τὸ λίαν εὐκτικὰ ἀντὶ ὁριστικῶν, ὅπερ ὅλον ἁπλοῦν. ὡς ὁ Θουκυδίδης. Τὰ σκάφη μὲν οὐχ εἷλκον ἀναδούμενοι τῶν νεῶν ἃς καταδύσειαν ἀντὶ τοῦ κατέδυον.

Καὶ τὸ χρῆσθαι τῷ οὐδὲν μᾶλλον, ἀντὶ ὁ, τῆς ἁπλῆς διαλέκτου χαρακτήρ. αὐτίκα γὰρ ὁ συγγραφεὺς ἐν τῇ δευτέρᾳ. Ἀλλ' αἵτε ἐσβολαὶ ἐς τὴν ἀπλῆν πελοποννῆσον οὐδὲν μᾶλλον τοὺς ἀθηναίους ἀπανίσασαν, ἀντὶ τοῦ ἢ ἀπανίσασαν. ἔτι τὸ δίνδρος λέγεται παρ' αὐτοῖς, ὡς ὁ Θουκυδίδης. Καὶ πρῶτα μὲν

do oportet ingruere, nocteq; aduenientе regressi sunt domum. pro sancito.

Pulegiū per β, non per γ proferūt Attici. habet aūt uim ea herba huiusmodi, medetur eis qui ex fructu aliquo grauiter se habēt. si eī aqua madefactū pulegiū biberint, dolores cardiacos curāt. ut igit acredo fructᵘ exacerbare desineret, succū assumebāt pu:

Populus, & templū. & quæ ex ipsis, (legiī. menelaus, protesilaus, & gnāliter oīa quæ per αος, per εως proferūt. meneleos, protesileos, templū, populus. declinant aūt oīa per abiectionē σ. huius meneleo, nicoleo.

Obtutus dicunt obtutus, ut apud Aristoph. Vt est hic atticus obtutus.

Et hoc Atticū, assumere sæpe in eodē membro αν coniunctionē, ut est inuenire apud Platonē & apud Aristophan. ut in auibus, Græcia desolata nos fefellisset.

Atticorū autē & hoc, εν præpositionē, & εις construere cum genitiuo. ut in orci, & ad orcum. & puto hic deesse p̄positiones noīm, quale est & hoc in magistri. Atticorū est & non respōdere antecedētib. ut Thucyd. in iiī. hist. statim in principio. & si succedat conatus, sin minᵘ, mitylenæis dicere, nauesq; traderent, & mœnia deiīcerēt. non parentib. aūt bellū inferrent, deest e n b ne erit. & Homerus,

Sed si dabunt honestamentū magnanimi Achiui. deest eī desinā uel quiescā. legationem, nem. & inclamationē, nem. uel infamiā, & dilectionē, nem dicunt, & magis cæteris Thucyd. & hoc nouū generaliter, ac Atticum, ut apud Demosthe. Vos autē populus sedetis eneruati. & Homerus,

Sic dixerunt multitudo.

Et diuidere nihil, Atticorū est, ut Thucyd. in iī. Moriebantur aūt aliī negligentia, aliī etiāsi ualde curarent, unūq; nō quicq; cōstitutum est remediū, ut sic dixerim, quōd remediū opprteret adhibētes iuuare, pro nihil.

Nouū & hoc dicat tibi, dicere optatiua pro indicatiuis, quod est Atticum, ut Thucydides, Scaphas aūt non trahebant, alligantes nauibus quas submersissent, p submer

Et uti nihil magis, pro non. Atticæ (serunt. linguæ nota. statim eī historicus in secunda, Sed irruptiones in Atticā peloponnesiorum nihil magis Athenienses reuocabant pro non reuocabant. Item arbor dicitur apud ipsos, ut Thucydid. Et primum

 cratis

μὴ περισάρωσαν αὐτοὺς τοῖς δένδρεσιν, ἃ ἐκο
ψαν τῶ μηδένα ἔτι ἐξιέναι. καὶ Ὅμηρος.
Δένδρεω ἐφεζόμενοι.
τούτου γὰρ ἡ εὐθεῖα τὸ δένδρος, καὶ κλίνεται τ δένδ
δρεος. ἡ δοτικὴ τὸ δένδρεῖ. καὶ κατὰ μεταπλασ
μὸν, δένδρεω.
Καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων μέχρι νυ
ται λέξεσι. καὶ Ὅμηρος.
Κλυτὸς ἱπποδάμεια.
καὶ παρὰ Εὐριπίδῃ ἐν Ἑκάβῃ.
Τὸ δ' αὖ λίαν παρεῖλες ἀγγελθεῖσά μοι γενναῖος.
ἀντὶ τῆ γενναία.
Τὸ δ' ὅσαι ἡμέραι, ὀσημέραι λέγουσι. καὶ μόλις μόγις.
Ἀντὶ δοτικῆς ἠναπήκασι τῇ αἰτιατικήν, ὡς ὁ Θουκυδίδης. Εἰ οὖν τί σε τούτων ἀρέσκει, πέμπε ἄν
δρα τινὸν ὅστις θάλατταν, ἀντὶ τῷ σοί. καὶ Σοφο
κλῆς. Οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη.
ἀντὶ τῷ, οὐ γάρ μοι. καὶ ἄλλα εὕροις ἂν μυρία τῶν
λεγομένων παραδείγματα καὶ παρ' Ὁμήρῳ, καὶ πᾶ
σι τοῖς ἀπλουστέροις. τῆς νηός, ἧς εὐθεῖα ἡ ναῦς, τὸ η
εἰς ε τρέποντες· καὶ τὸ ο μικρὸν εἰς ω μέγα ἐκτεί
νοντες, νεὼς γράφουσί τε καὶ φθέγγονται.
Τῶν ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένων διὰ τὸ εος
γενικῶν, τὸ ως ἐκτείνουσιν ἁπλοῖ, πλείως καὶ οἱ
νέως λέγοντες. τὸ δὲ,
Ὦ Ἀχιλεῦ πλείως υἱὲ μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
παρὰ τοῖς ποιηταῖς ἐνφερόμενον. τῆς κοινῆς δὲ
Τὸ ἀνύειν ἀνύτειν φασὶν, ὡς Ἀριστοφά- (διαλέκτου.
νης ἐν Ὄρνισι.
Μάτην ἄρα τὴν ὁδὸν ἀνύτομεν.
καὶ Θουκυδίδης. Καὶ εἴ τι ἄλλο ἀνύτειν μέλλοι ἐπιβαλλόμενον. ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς.
Τὸ δ' ἔν τισι τῶν λέξεων προστιθέασιν. οἷον τουτοῖ, τουτονὶ, οὑτοσὶ, νυνί.
Καὶ τὸ εἶναι παρέλκειν παρ' αὐτοῖς ἐγνωρίσαμεν, ὡς καὶ παρὰ Θουκυδίδῃ ἐν τῇ ὁδῷ. Καὶ τὸ μὲν ἐπ' ἐκεί
νοις εἶναι, μὴ ἄκριτοι μὴ βιαιότεροι ἀποθνήσκοιεν.
Αἱ ἐξαιρέσεις τῶ ι τῶν ἁπλῶν εἰσιν ἴδιαι. ἑταίρων γὰρ φασιν, ἀντὶ ἑταίρων. εὗρον δ' ἐγὼ ὅτι καὶ δω
ρίων, καὶ ἀιολέων εἰσίν. καὶ ἀντὶ τοῦ κλαίειν, κλάειν λέγουσι. καὶ τὸ ποιεῖν, ποεῖν, καὶ τὸ ποίη
μα, πόημα.
Καὶ τὸ ὡς παρ' αὐτοῖς παρέλκειν νενόμισαι, ὡς ἐν τῇ ὁδῷ πεποιηκὼς Θουκυδίδης εὑρίσκεται.
Καὶ γὰρ ὡς αὐτοῖς ὁδὸν ἔμελλε χρήσεσθαι. ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς.
Τὴν εἰς πρόθεσιν, εἰς λέγουσιν. εἰς χρύσαν, εἰς πατρί δα προφέροντες. καὶ ἀντὶ τῆς πρὸς τῷ ὡς χρῶνται, ὡς τὸν θεὸν λέγοντες, καὶ ὡς τὸν διδάσκαλον, ἀν
τὶ τοῦ πρὸς τὸν θεὸν, καὶ πρὸς τὸν διδάσκαλον.
Τῷ δὲ ἀντὶ τοῦ δὴ πολλάκις κέχρηνται, ὡς ἐν τῇ ὁδῷ κεφαλαιοῦντες. μάλιστα δὲ ὡς ἐξεῖν αὐτοῖς τὸν ἀλκι-

cratibus arborũ ipſos uallauerũt quas inci
derũt. ne quiſquã amplius exire. & Hom.
Arbore inſidentes.
huius autem rectus arbor, & flectitur arbo
ris, datiuus arbori. & per tranſmutationẽ,
arbori.
Et pro fœmininis maſculinorũ nominũ utũ
tur dictionibus. & Homerus.
Inclytus Hippodameia.
& apud Eurypidem in Hecuba.
Nimietatem abſtuliſti nũciata mihi gene
roſus. pro generoſa.
Quotidie quotidie dicunt, & uix uix.
Pro datiuo amant accuſatiuũ, ut Thucydi
des. Si igitur quid te horũ placet, mitte uirũ fi
dum ad mare, pro tibi. & Sophocl. Nõ eũ
me placet lingua tua acuminata, pro non
enim mihi. & alia inuenias infinita eorum
quæ dicimus exẽpla, & apud Homerũ, &
oẽs Atticæ linguæ authores. Nauis, cuius
rectus nauis, η in ε uertẽtes, & ο paruũ in ω
magnũ producẽtes, nauis ſcribũt & pfe
Genitiuorũ qui à rectis in ευς fiunt, (runt.
ως producunt Attici, Pelei & Oenei dicen
tes. illud autem,
O achille pelei fili longè fortiſſime achiuo
rum, Apud poẽtas prolatũ, cõmunis eſt
Peragere, peragere dicũt, ut Ari (linguæ.
ſtophanes in auibus.
Fruſtra ergo uiam peragimus.
Et Thucyd. Et ſi quid aliud peracturus ſit
capeſſens, ut in tertia hiſtoria.
ι in quibuſdam dictionibus addũt, ut hoc,
hunc, hic, nunc.
Eſſe etiã uerbũ abũdare apud eos cognoui
mus, ut apud Thucyd. in octaua. & quãtũ
in illis erat, & indemnati & coactiores mo
Ablationes τῶ ι, Atticorum ſunt (rerent.
propriæ. ſociorũ enim dicunt pro ſociorũ.
Inueni autẽ ego, quod & Dorienſiũ, & Ae
olenſiũ ſunt, & pro plorare plorare dicũt.
& facere facere, & poëma poëma.
Vt etiam apud eos ſuperabundare ſolitum
eſt, ut in octaua feciſſe Thucydides inue
nitur. Et enim ut ipſis nihil erat uſurus, pro
ipſis.
Ad præpoſitionem ad dicunt, ad Chryſan,
ad patriam proferẽtes, & pro ad, ad utun
tur. ad deum dicentes, & ad præceptorem.
pro ad deum, & ad præceptorem.
Autẽ pro tum ſæpe utuntur, ut in octaua. col
ligẽteis tum uel maximè, quòd liceret ipſis

Alcibia-

τὸν Ἀλκιβιάδην καταγαγόντι, ἢ μὴ τὸν αὐτὸν τρόπον δημοκρατουμένοις βασιλέα τε ξύμμαχον ἔχειν, καὶ πελοποννησίων δὲ περιγίνεσθαι. ἐνταῦθα γὰρ τὸ μάλιστα δὲ, ἢ πελοποννησίων δὲ, ἀντὶ τοῦ δὴ παρειλήφθησαν ἐν τῷ Θουκυδίδῃ.

Οὗτοι καὶ τῇ αἰτιατικῇ καὶ τῇ εὐθείᾳ χρῶνται ἀντὶ πλαγίας συντάξεως, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ Θουκυδίδης. Ἀλλήλοις γὰρ ἅπαντῶν οἱ τοῦ δήμου ὑπόπτως προσήεσαν ὡς μετέχοντά τινα τῶν γεγενημένων. ἀντὶ τοῦ μετέχοντός τινος τῶν γεγενημένων. ἐν δὲ τῇ τρίτῃ εὐθείᾳ, ἀντὶ γενικῆς οὕτως ἐχρήσατο. οἱ δὲ ἀθηναῖοι οὐ πολὺ ὕστερον καταπλεύσαντῶν ὡς ἑώρων ἀπήγγειλαν οἱ στρατηγοί. ἀντὶ τῶν ἀθηναίων καταπλευσάντων. Ὅμηρος.

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἀμφὶς ἱκάνει. Καὶ ὁ Φιλόστρατος ἐν τοῖς βίοις τῶν σοφιστῶν. Ὁ πρωτεὺς ὁ φάριος, τὸ θαῦμα τὸ ἑλληνικόν. πολλαὶ μὲν αὐτοῦ καὶ πολυειδεῖς ἀν μορφαί. καὶ δαίμονες δὲ μετέωροι ἠμέρα ὄφθη τῷ πάθει τῆς υἱοῦ πενθοῦσιν, ἀντὶ τοῦ τῶν δὲ μετεώρων δαιμόνων.

Καὶ ἀντὶ τῶν μετοχῶν ἀπλοῖ τοῖς ῥήμασι κέχρηνται, ἢ ἀντὶ ῥημάτων ἑναλλὰξ μετοχαῖς, ὡς Θουκυδίδης. Ὁ δὲ χρηματίσαιτο ἀφεὶς, ἀντὶ τοῦ ὁ δὲ ἀφῆκε χρηματισάμενος. καὶ τὸ ἢ παρέλκει ἐν τοῖς ἁπλοῖς, ὡς ἐν τῇ ὀγδόῃ Θουκυδίδης εὑρίσκεται. ὡς τῷ ἰδίου πολέμου μείζονος, ἢ ἀπὸ τῶν πολεμίων οὐχ ἑκάς, ἀλλὰ πρὸς τῷ λιμένι ὄντων.

Τὸ ἀλλὰ ἀντὶ παρακελευσματικοῦ πολλάκις τιθέασιν. ὡς ἢ παρ' Ὁμήρῳ.

Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα.

Τὸ παραλαμβάνειν τὰς αἰτιατικὰς πτώσεις ἀντὶ γενικῶν, ἁπλοῦν ἐστιν ἴδιον, οἷον,

Μήτε σύ τόνδ' ἀγαθὸς περ ἰὼν ἀποαίρεο κούρην.

ἀντὶ τοῦ ἀπὸ τούτου.

Καὶ ἐπιφέρειν τὰς κλητικὰς ἀντὶ εὐθειῶν,

Νεφεληγερέτα Ζεύς,

ἀντὶ τοῦ νεφεληγερέτης.

Τὸ λαμβάνειν τὰς δύο ἀποφάσεις ἀντὶ μιᾶς καταφάσεως, ἁπλοῦν ἐστι. Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. Ξύμμαχοι μέντοι ἐλευσόμεθα οὐκ ἐπὶ καταδουλώσει τῶν ἑλλήνων, ἀντὶ τοῦ ἐλευθερίᾳ. εἰ γὰρ καὶ μία ἔστιν ἡ ἀπόφασις ἡ οὐ, ἀλλὰ ἡ κατάδουλωσις τρόπον τινὰ ἀπόφασίς ἐστι στέρησις τῆς ἐλευθερίας τυγχάνουσα, καὶ ἐναντιούμενον τῷ τῆς ἐλευθερίας ἀξιώματι, ὡς Ὅμηρος.

Ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατον βάλ' ἀχαιῶν.

ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖος.

Καὶ θηλυκῶς τι λέγειν εἰώθασιν, εἶτα ἐπάγειν οὐδέτερον, ὃ πρὸς τὴν φωνὴν ἀποδιδόντων, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον, ὡς Ὅμηρος.

Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε κυανέη.

τὸ μὲν

Alcibiadem deducentibus, & non eodem reip. statu degentib°, cũ rege sociũ habere, tum Peloponnesios aũt uincere. hic enim maxime aũt, & Peloponnesios aũt, ꝑ tum uero accepta sunt in Thucydide.

Hi & accusatiuo & recto utuntur pro obliqua cõstructiõe, ut in octaua Thucydides. Inter se enim omnes plebei suspecte accedebãt, tanquã participem aliquẽ gestorũ, ꝑ tanquã participe aliquo rerũ gestarũ. in tertia uerò recto, pro genitiuo sic usus est. Atheniẽses aũt nõ multo post deuecti, sicut uidebãt, annunciauerũt prætores, ꝑ Athenien sibus deuectis. Homerus,

Duo scopuli, alius ad cœlum latum peruenit. & Philostratus in uitis dicendi magistrorum, Proteus ille Pharius, miraculũ Grẹcũ, multæ quidẽ ipsius, & multiformes species. item deæ autem sublimes aurora quidem ob letum filiị lugens, pro sublimiũ dearum.

Et pro participiis Attici uerbis utuntur, & pro uerbis uicissim participiis. ut Thucydides, Ille colligeret pecuniã dimittẽs, ꝑ ille dimisit collecta pecunia. & quàm abundat in Atticis, ut in octaua Thucyd. inuenitur. Tanquã priuato bello maiore, quàm ab hostibus nõ lõge, sed ad ipsum portũ existẽte. Sed coniunctionem pro hortatiuo sẹpe ponunt, ut apud Homerum,

Sed non amplius hæc dictitemus.

Et accipere accusatiuos casus pro genitiuis Atticorum est proprium. ut,

Neq; tu hũc bonus quamuis sis aufer puellam, pro ab hoc.

Et proferre uocatiuos pro rectis,

Nubigrega Iupiter,

pro nubigrega.

Accipere duas negationes pro una affirmatione, Atticorum est. Thucydides in tertia historia. Sociị tamen fuimus non ad seruitutem Græcorum, pro ad libertatem. tametsi enim una est negatio, non, at seruitus quodammodo negatio est, priuatio libertatis cum sit, & contraria libertatis dignitati. ut Homerus,

Quoniam nõ ipsum uilissimus uulnerauit Achiuorum, pro fortis.

Et fœminine quid dicere consueuerunt, inde inferre neutrũ, nõ ad uocẽ reddẽtes, sed ad significatum. ut Homerus,

Nebula autem ipsum circũdedit nigra.

τὸ μὴν οὔποτε λήξει, ὡς πρὸς νέφος γὰρ ἀπήντησε. καὶ ὁ Θουκυδίδης. Ἡ νόσος πρῶτον ἤρξατο γενέσθαι τοῖς ἀθηναίοις, λεγόμενον μὴν πρότερον πολλαχόσε ἐγκατασκῆψαι καὶ πρὸς λῆμνον καὶ ἐν ἄλλοις χωρίοις. λεγόμενον γὰρ ἔπειν ἀπηντηκὼς πρὸς τὸ νόσημα.

Τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν εἰς εις πληθυντικὰς, διὰ τοῦ η γράφουσι, βασιλῆς, ἱππῆς. καὶ τρέπουσι τῆς ει διφθόγγου τὸ ε εἰς η, ἐνίοτε καὶ τὸ ι προσγράφουσι. κλεῖδα, κλείδα. ποσείδαον, ποσκίδαον.

Καὶ τὴν οὐ ἀπόφασιν περιττὴν πολλάκις λαμβάνουσιν, ὡς Θουκυδίδης ἐν τῇ τρίτῃ τῆς συγγραφῆς. ὠμὸν τὸ βούλευμα καὶ μίαν πόλιν ὅλην διαφθεῖραι, ἢ οὐ τοὺς αἰτίους. ἀντὶ τοῦ παρὰ τοὺς αἰτίους. καὶ Ὅμηρος.

Οὐ μὰ γὰρ ἀπόλλωνα διὶ φίλον. καὶ
Μὴ νύτοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον.

κἂν τῇ συνηθείᾳ δὲ πολλάκις ἀποφάσεσι χρώμεθα, ὡς τὸ ἀπαγορεύω σοι μὴ ποιεῖν. ἀντὶ τοῦ ἀπαγορεύω σοι ποιεῖν. καὶ ὁ θεολόγος. Καὶ ὃν οὐ προδώσομεν οὐδὲ καθυβρίσομεν, οὐ μὰ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς τῶν ἀνδρὸς ἀγῶνας, καὶ τὰ παλαίσματα.

Καὶ ἡ πρὸς παρέλκειν τούτοις νενόμισαι, ὡς ὁ Θουκυδίδης. Καὶ πρὸς αὐτῶν τῶν ἀθηναίων ἐγένετο. ἀντὶ τοῦ αὐτῶν τῶν ἀθηναίων. καὶ ὁ ἀφθόνιος. τοιαῦται γὰρ ἀρεταὶ πρὸς βίαν ἔχουσι κτώμεναι. ἀντὶ τοῦ βίαν.

Περιττὸς δὲ καὶ ὁ καὶ σύνδεσμος παράσημον, καὶ τούτου μυρία παραδείγματά ἐστιν εὑρεῖν, αὐτίκα ἐν τῷ τρίτῳ τὸν συγγραφέα ὅδ' ἰδεῖν τούτῳ χρώμενον. φησὶ γὰρ. οἱ δὲ φόβῳ πολλῷ καὶ πεφοβημένοι, τάτε ἐν τῇ πόλει, καὶ τὸν ἀπόπλουν παρεσκευάζοντό τε ἅμα ἑξήκοντα νῆες.

Ἁπλῶν καὶ τὰ κτητικὰ λαμβάνειν ἀντὶ πρωτοτύπων, ὡς τὸ, παρθενικὴ ἢ παρθένος, καὶ αὐτὰ τὰ πρωτότυπα ἀντὶ κτητικῶν. ὡς τὸ,

Γυναῖκα τεθήλατο μαζόν,
ἀντὶ τοῦ γυναικεῖον ἐθήλαζε μαζόν.

Καὶ τὸ τὰς αἰτιατικὰς παραλαμβάνειν ἀντὶ γενικῶν. ὡς Ἡσίοδος.

Οὕνεκα διὰ.
ἀντὶ τοῦ διὰ οὗ. καὶ ὁ θεολόγος. ὁ θυμός ἔσται σοι κατὰ μόνου τοῦ ὄφεως, δι' ὃν ὠξέπεσες. ἀντὶ τοῦ, δι' οὗτινος ὠξέπεσες.

Εἰώθασι καὶ ἐν ταῖς αὐξήσεσι, καὶ ἑτέρας αὐξήσεις ἐπεισάγειν. οἷον ἐβουλόμην, ἠβουλόμην. ἐδυνάμην, ἠδυνάμην. παρώνυμα, πεπαρώνυμα.

Τὰ συγκριτικὰ ἀντὶ ἁπλῶν παραλαμβάνουσιν, ὡς ὁ Θουκυδίδης ἐν τῷ τρίτῳ τῆς συγγραφῆς. Τοὺς γὰρ ἀφισαμένους ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ ξυμμαχίαν τὴν περὶ ἀπολιπόντας, οἱ δεξάμενοι καθ' ὅσον μὲν ὠφελοῦνται ἐν ἡδονῇ ἔχουσι, νομίζοντες δὲ εἶναι

hoc quidē nunquā desinit, tanquam ad nebulā eī occurrit. & Thucydides. Morbus primū cœpit esse Athenien sib. dictū antea in multa loca incubuisse & in Lemno, & in alijs locis. dictum enim inquit, respondens ad morbum.

Ab in ευς rectis in εις plurales, per η scribūt, reges, equites. & uertunt ει diphthongi ε in η, interdum & ι adscribunt, clauem clauem, Neptune Neptune.

Et non negationem superuacuam sæpe accipiunt. ut Thucydides in tertia histor. Crudum cōsilium & magnū, ciuitatem totam perdere, uel nō authores. pro potius quàm authores. & Homerus,
Non per Apollinem Ioui charum. &
Ne tibi non prosit sceptrum.
Et in cōsuetudine sæpe negationib. utimur, ut illud. interdico tibi nō facere, p interdico tibi facere. & Theologus, Et quē non prodemus, ne cōtumelia quidē afficiemus, nō per uiri de uirtute certamina & luctas.

Et præpositio abundare his cōsueuit, ut Thucydides, Et de ipsis Athenien sibus fuit, pro ipsorū Athenien siū. & Aphthonius, Huiusmodi eī uirtutes ad uim habent dū cōparantur, pro uim.

Superuacua & & coniunctio apud eos, & huius infinita exempla est inuenire. statim in tertio historicū est uidere hoc utentem. ait enim, Illi autem timore multo perterriti, & quæ in urbe, & profectionem, apparabant q simul lx. naues.

Atticorum aūt & possessiua accipere pro primitiuis, ut illud, uirginea uirgo. & ipsa primitiua pro possessiuis, ut
Mulierem suxit mammam,
pro muliebrem lactauit mamillam.

Et accusatiuos accipere pro genitiuis. ut Hesiodus.
Quem propter,
propter quem. & Theologus, Ira sit tibi contra solū serpentē, propter quē cecidisti. pro per quem cecidisti.

Cōsueuerūt etiā in augmētis & alia augmēta inducere, ut uolebam uolebā, poteram poterā, debacchatus sum debacchat' sum.

Et comparatiua pro simplicib. accipiunt, ut Thucydides in tertia historia. Deficientes enim in bellis, & societatem pristinam derelinquentes, qui admiserunt quatenus iuuant, id in uoluptate habēt, existimātes aūt esse

εἶναι προσδότας τῶν πρὸ τ φίλων χείρους ἠνῦνται. ἐνταῦθα γὰρ τὸ χείρους ἀντὶ τ κακούς. ἢ ὅμηρος. Ζεῦ πάτερ οὗτοι σέο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. καὶ ὁ θεολόγος ἐν τῷ εἰς τὴν τοῦ χρισοῦ γέννησιν λόγῳ. καὶ ὥσπερ ἐκ τῶν χρηστοτέρων ἦλθε τὰ λυπηρά, οὕτω καὶ ἐκ τῶν λυπηρῶν ἐπανελθεῖν τὰ χρηστότερα. ἀπὸ γὰρ τῶν χρηστῶν ἦλθε τὰ λυπηρά. χρῶνται δὲ καὶ ὑπερθετικῷ ἀντὶ συγκριτικοῦ πολλάκις, ἀντὶ γὰρ τοῦ ἐπεῖν θηριωδέστερον πάντων, θηριωδέστατον λέγουσι.

Τῷ υ ἀντὶ τοῦ οι χρῶνται, ὡς ὅταν λέγωσι, τοὔνδυμα, τοὔγκλημα, τοὔμπαλιν.

Τὰς εὐθείας καὶ τὰς αἰτιατικὰς ἐπίσης ἐνφέρουσιν, οἷον, σοὶ τοῦτ' αἶας δευτερόν σε προσφωνῶ.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν, ὧν ἔπαθεν ὀργὴν ἔχει, ἀντὶ τοῦ ὑπὸ ὧν ἔπαθεν, ἐξωθεν λαμβανομένης τῆς ὑπὸ προθέσεως.

Ἀττικῶς ἐνφέρεται διὰ τῆς ει διφθόγγου τῶν παθητικῶν τὰ δεύτερα πρόσωπα, ὡς τὸ βλωτὸς εἶσει, ἀντὶ τοῦ ἔσῃ. καὶ τὸ λαβὲ, ἀντὶ τοῦ λάβε.

Ἀττικῶν ἐστι καὶ τὸ ἤδειν, ἀντὶ τοῦ ἤδει, καὶ ἐτετύφειν, ἀντὶ τ ἐτετύφει. χρῶνται γὰρ ὅταν ὑπερσυντελίκων τοῖς πρώτοις προσώποις ἀντὶ τρίτων.

Ἀντὶ αἰτιατικῆς γενικὴν παραλαμβάνουσιν, ὡς Ἀριστοφάνης. Ἕως συνετρίβη τῆς κεφαλῆς, ἀντὶ τοῦ τὴν κεφαλήν.

Καὶ τὸ ὅσα τὴν κεφαλὴν πεσεῖν κατακάρα λέγουσιν ἀττικοί, οὐ διηρημένως, ἀλλ' ἑφ' ἑν, ὡς Πίνδαρος. οἱ μὲν κατακάρα δεσμοῖσι δέδενται. ἀντὶ τοῦ ὅλα κεφαλήν.

Ἀττικῶν δὲ καὶ τὰ πληθυντικὰ ἑνικῶς ἐνφέρειν, οἷον ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν τοὺς λακεδαιμονίους λέγειν τὸν λακεδαίμονα, ὡς ὁ ῥήτωρ ἐν τοῖς φιλιππικοῖς. ἀλλὰ μὴν τόνγε παίονα, ἀντὶ τοῦ τοὺς παίονας.

Ἀττικῶν καὶ τὸ λέγειν βαδιστέα, ἀνυστέα, ἀντὶ τοῦ βαδιστέον καὶ ἀνυστέον.

Καὶ τὰ προσακτικὰ παρ' αὐτοῖς λείπει. ὡς παρ' Ἀριστοφάνει.

Ὦ ζεῦ διόπα καὶ κατόπα ταυταχῆ, Σκευάσαθαί μ' οἷον ἀθλιώτατον. λείπει γὰρ τὸ ποίησον.

Βόλιτον ἀττικοὶ λέγουσι χωρὶς τοῦ β, ὅπερ ἡμεῖς βόλβιτον λέγομεν, ἤγουν τὸν κόπρον.

Ἀττικὸν καὶ τὸ θέλει ἀντὶ τοῦ δύναται, ὡς ὁ πλάτων. τὰ χωρία οὐδέν μ' ἐθέλει διδάσκειν.

Καὶ τὸ αντὶ εὐθείας αἰτιατικὴν παραλαμβάνειν. ὡς Ἀριστοφάνης ἐν ὄρνισιν.

Ὡς τὸ δεινόν γε τὸν κήρυκα τὸν παρὰ βροτοὺς οἰχόμενον, εἰ μηδέποτε νοστήσει πάλιν. ἀντὶ τοῦ δεινόν γε εἰ μὴ νοστήσει πάλιν ὁ κήρυξ ὁ παρὰ βροτοὺς οἰχόμενος.

Τὴν κράμβην κοράμβην λέγουσιν, τοῦτο δὲ εἰκότως. φασὶ

esse ꝓditores priorũ amicorũ, peiores arbitantur. hic eñ peiores, ꝓ malos. & Homer. Iupiter pater nõ te deorũ pernicioſior aliꝰ. & Theologus in ſermone in Chriſti natalem: Et ſicut ex melioribus uenerunt triſtia, ſic & ex triſtibus uenire meliora. à bonis enim uenerunt triſtia. Vtuntur autem & ſuperlatiuo pro comparatiuo ſæpe. ubi enim dicendũ beſtialius omnibus, beſtialiſſimum dicunt.

ου pro ο υ utuntur, uelut cum dicũt indumentum, criminatio, è contrario.

Rectos & accuſatiuos ęqualiter proferũt. ut, O tu Aiax ſecundum te appello.

Atticorũ etiam dicere, quorũ paſſus eſt iram habet, id eſt, pro ijs quæ paſſus eſt, deforis accepta pro præpoſitione.

Atticè proferuntur per ει diphthongũ paſſiuorũ ſecundæ perſonæ, ut beabilis eris, ꝓ eris, & accipe pro accipe.

Atticorũ eſt & nouerã ꝓ nouerat, & uerberauerã ꝓ uerberauerat. utunt eñ in pluſquãperfectis primis perſonis pro tertijs.

Pro accuſatiuo genitiuum accipiũt, ut Ariſtophanes, Donec contritus capitis, pro caput.

Et in caput cadere, per caput dicunt Attici nõ diuiſim, ſed ſub uno accẽtu, ut Pindarꝰ. Hi per caput uinculis ligati ſunt. pro in caput.

Atticorũ aũt & pluralia ſingulariter pnũciare, ut ubi dicendũ Lacedæmonios, dicere Lacedęmonẽ. ut orator in Philippicis. ſed tamen pæonem, pro pæonas.

Atticorũ etiã dicere eunda, feſtinãda. ꝓ eundum, feſtinandum.

Et imperatiua apud eos deficiunt. ut apud Ariſtophanem,

O Iupiter perſpector & inſpector omni ex parte Apparari, meq; miſerrimum. deeſt enim fac.

Bolitum Attici dicunt ſine β, quod nos bolbitum dicimus, uidelicet ſtercus.

Atticum etiam uult pro poteſt, ut Plato. prædia nihil me uolunt docere.

Et pro recto accuſatiuum aſſumere, ut Ariſtophanes in auibus,

Quàm graue pręconem ad mortales profectum, Si nunquam redibit rurſus. pro niſi redibit rurſus præco ad mortaleis profectus.

Braſſicam braſſicam dicunt. hoc uero iure.

aiunt

φασὶ γὰρ ἐκ ταύτης τὰς κόρας ἀμβλύνεσθαι.

Ἀττικῶς καὶ τὸ λέγειν τὸ θράσος, τῆς ἀναιδείας. ἀντὶ τοῦ ὦ τοῦ θράσους, φεῦ τῆς ἀναιδείας. καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει.

Ὦ Ζεῦ τῆς λεπτότητος τῶν φρενῶν.

Καὶ τὸ χρῆσθαι ταῖς μετοχαῖς ἀντὶ ὀνομάτων, ὡς ἐν βατράχοις Ἀριστοφάνης.

Εἴπω τι τῶν εἰωθότων ὦ δέσποτα,

ἀντὶ τοῦ τῶν ἐθίμων. καὶ Ὅμηρος,

Τὸν δ' αὖ τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα.

ἀντὶ τοῦ φρονίμου.

Ἀττικῶς καὶ τὸ εἰπεῖν θέλοντα περὶ τοῦδε εἰπὲ σχηματίσαι οὕτως, εἰπὲ τόνδε ἀντὶ τοῦ περὶ τοῦδε. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν ἀχαρνεῦσιν. ἀλλὰ νῦν λέγε εἴσοι δοκεῖ τὸν λακεδαίμονα αὐτὸν ὅπως τρόπῳ σοῦ φίλον, ἢ γοῦν περὶ τῶν λακεδαιμονίων αὐτῶν.

Ἀττικῶς καὶ τὸ πλεῖν ἀντὶ τοῦ πλέον, καὶ τὸ κᾶττα, καὶ πώμαλα, καὶ τὸ ἦδ' ὅς.

Καὶ τὸ τιθέναι τὸ ἢ περισσόν, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις. ἢ χρήματα ταῖς τῶν ἀντιπάλων ναυσὶν παρέχειν τινὰ πείθει ἢ κατατιλᾷ τῶν ἑκαταίων κυκλίοισι χοροῖσιν ὑπάδων, ἢ τοὺς μισθοὺς τῶν ποιητῶν ἐκπορῶν ἔνεστ' ἀποτρώγει.

Καὶ τὸ ληρεῖς ἔχων, καὶ τὸ παίζεις ἔχων Ἀττικόν.

Τὸν πνεύμονα πλεύμονα λέγουσι, καὶ τὸ νίτρον λίτρον, καὶ τὴν σπογγιὰν σπογγιάν.

Ἀττικῶν καὶ τὸ ἐκθλίβειν ἅμα καὶ κιρνᾶν, ὡς τὸ, ἔ γὰρ μοὔστιν, ἀντὶ τοῦ ἔ γάρ μοί ἐστιν. ἐκθλίβει γὰρ τὸ ι, καὶ κιρνᾷ τὸ ο καὶ ε εἰς τὸν υ διφθογγον, ὡς τὸ ἐχρύσοες ἐχρύσως, ὡσαύτως τὸ ὦσ ἐστι, ὦσ' ἐστι λέγουσι.

Καὶ τὸ ἤνεγκα διχῶς λέγουσι, καὶ ἤνεγκον. καὶ τὸ ἐλλειπτικῶς ὀμνύειν, οἷον μὰ τόν, μὴ προστιθέντων τὸν θεόν.

Καὶ τὸ προσλαμβάνειν δὲ ἔξωθεν τὸ ἐστι. καὶ Ὅμηρος.

Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.

λείπει γὰρ τὸ εἰσί.

Τὰς μυρρίνας μυρσίνας λέγουσι, καὶ τὸ συρίζειν, συρίττειν, καὶ τὴν ἐνδελέχειαν ἐντελέχειαν, καὶ κολόκυνταν κολόκυνθαν.

Τὸ κναφεῖον γναφεῖον λέγεσι, καὶ τὴν κεφαλαργίαν κεφαλαλγίαν.

Ἀττικὸν καὶ τὸ ἀντὶ πλαγίας χρῆσθαι τῇ εὐθείᾳ, ὡς Ἀριστοφάνης ἐν βατράχοις.

Εἴ τις πλεκώσας κλεόκριτον κινησίᾳ.

ἀντὶ τοῦ τινὸς πλεκώσαντος.

Τὰ εἰς ως ἐπιῤῥήματα τῆς μεσότητος εἰς ον περατοῦσι, δέον λέγοντας καὶ πρίπον, ἀντὶ τοῦ δεόντως καὶ πρεπόντως.

Τὰς εἰς ες λήγουσας εὐθείας τῶν παθητικῶν συγκριτικῶν ὀνομάτων εἰς ους περατοῦσιν, οἷον μείζους, χείρους, καλλίους. ἀντὶ τοῦ μείζονες, χείρονες, καλλίονες. ἴδιον δὲ αὐτῶν καὶ τὰς εἰς α καθαρὸν λήγου-

aiunt enim ex hac pupillas hebetari.

Atticorũ etiã dicere temeritatis, impudẽtiæ. ꝓ ὸ temeritatẽ, heu quę impudentia. & apd Aristophanem,

O Iupiter subtilitatem ingenij.

Et uti participijs pro nominibus, ut in Ranis Aristophanes,

Dicam quid ex consuetis ὸ here,

pro ex consuetis. & Homerus,

Hunc aũt rursus Telemachus cordatus uicissim affatus est. pro prudens.

Atticorũ etiã, & si uelis dicere de hoc, dic formari sic, dic hunc, pro de hoc. & Aristophanes in Acharnẽsib. sed nũc dic, si tibi uidet, Lacedæmoniũ ipsum quomodo tibi amicum, uidelicet de Lacedæmonijs ipsis.

Atticorum etiam plus pro plus. & postea, & neutiquam, & inquit ille.

Et ponere uel superuacuũ, ut Aristoph. in ranis, uel pecunias aduersariorũ nauib⁹ prębẽdas alicubi suadet, uel oppedit lunarib⁹ cũ circularibus choris succinat, uel merces poëtarũ, rhetor licet sit, tamẽ deuorat.

Et nugaris habẽs, & iocaris habens, Atticũ.

Pulmonem pulmonem dicunt, & nitrum nitrum, & spongiam spongiam.

Atticũ etiã elidere simul, & cõtrahere, ut nõ eñ mihi est, ꝓ nõ enim mihi est. elidit eñ ι, & cõtrahit ο & ε in υ diphthongũ, ut inaurabas inaurabas. itidem ubi est, ũbi est di-

Et tuli bifariam dicunt, & tuli. & de- (cunt.

fectiuè iurare, ut non per, non addentes deum.

Et accipere de foris est uerbum, & Homerus,

Si aũr nõ mortui sunt, & in Ditis domibus.

deest enim sunt.

Myrtus myrtus dicunt. & fistula canere, fistula canere, & continuã motionẽ perfectiha-biam, & cucurbitam cucurbitam.

Officinã fullonis fulloniã dicũt, & capitis dolorem capitis dolorem.

Atticum etiam pro obliquo uti recto, ut Aristophanes in Ranis,

Si quis alis coniungat cleocritum cinesiæ.

pro si quo alis coniungente.

In ως aduerbia qualitatis in ον finiunt. decens dicentes & decens, pro decenter & decenter.

In ες desinentes rectos plurales cõparatiuorum nominum in ους finiunt. ut maiores, peiores, pulchriores. ꝓ maiores, peiores, pulchriores. Propriũ ipsorũ & in α purum desinen-

λημένας ἀντιάτικὰς ἀρσενικὰς ζᾶς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ η προφέρεσθαι, εὐρυαθέα, εὐρυαθῆ. τυδέα, τυδῆ.

Ἁπλῶν δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ εὐφυῆ, ὑγιῆ, εὐφυᾶ καὶ ὑγιᾶ λέγειν, καὶ ἀντὶ τοῦ εὐβοέα πειρέα, εὐβοᾶ καὶ πειρᾶ λέγειν. φιλοῦσι δ' ὡς τὰ πολλὰ καὶ τὰς συγκοπάς, ἀπόλλω τὸν ἀπόλλωνα λέγοντῶν, καὶ ἀμείνω τὸν ἀμείνονα, καὶ κρείσσω τὸν κρείσσονα, καὶ τὰ ὅμοια.

Τῶν αὐτῶν δὲ καὶ τὸ εἰς ἀθήνας ἀθήναζε πορεύομαι λέγειν, καὶ ἐν ἀθήναις ἀθήνησι σοφιεύω. καὶ τὸ ὄθεν ἀθηνῶν ἀθήνηθεν ἔρχομαι, καὶ τὸ εἰς οἶκον οἴκαδε, ὄθεν οἴκου οἴκοθεν, ἐν οἴκῳ οἴκοι.

Ταῖς σύνθεσιφαῖς καταχόρως χρῶνται. τὸ γὰρ ἱμάτιον βοιμάτιον λέγουσι, καὶ ὦναξ ὦ ἄναξ, καὶ ὤνθρωπος ἀντὶ τοῦ ὦ ἄνθρωπος.

Τῷ σ ἀντὶ τοῦ ρ χρῶνται, τὸ βαρβαλέον, βαρσαλέον, καὶ ἄρβεν, ἄρσεν.

Τοῖς παθητικοῖς ἀντὶ ἐνεργητικοῖς χρῶνται, ἀντὶ τοῦ γράφω γράφομαι λέγοντῶν, καὶ ποιοῦμαι ἀντὶ τοῦ ποιῶ, καὶ ποιέσθω ἀντὶ τοῦ ποιείτω.

Καὶ ποιέσθων καὶ νοέσθων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ νοείτωσαν.

Τοὺς παρὰ τὸ ίσω μέλλοντας ἐκβάλλοντῶν τὸ σ, περισπῶσιν. ὀνειδῶ γὰρ λέγουσι, ἀντὶ τοῦ ὀνειδίσω. καὶ βαδῶ, ἀντὶ τοῦ βαδίσω, καὶ τὰ παραπλήσια.

Ταῖς γενικαῖς τῶν πληθυντικῶν μετοχῶν ἀντὶ πληθυντικῶν τρίτων προσώπων προσζητικῶν ἐημάτων χρῶνται. οἷον ποιούντων καὶ λεγόντων, ἀντὶ τοῦ ποιείτωσαν καὶ λεγέτωσαν.

Τὰ εἰς ις παρσικορικὰ διὰ τοῦ ιος κλινόμενα, διὰ τοῦ εως προφέρουσιν, τρέποντῶν τὸ ο εἰς ω, καὶ τὰ παραλήγοντα τῶν φωνήεντων εἰς ε μεταβάλλοντῶν. οἷον, ὄφις ὄφιος κοινῶς, καὶ ὄφεως ἁπλῶς.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΙΔΟΣ.

Οἱ δὲ Δωριεῖς τὸ ε καὶ ο εἰς τὼ ευ διφθογγον κιρνῶσιν, ὡς παρὰ Θεοκρίτῳ. πκλέος πκλεῦς, ἰδομενίος ἰδομνεῦς. καὶ Ὅμηρος.

Ἰδομνεῦς κύσε χεῖρ' ὅσσ' ἤρπῳ.

τοῦτο καὶ ἰωνικόν.

Τὰ πρῶτα τῶν πληθυντικῶν, οἷον τύπτομεν καὶ ποιοῦμεν, τύπτομες καὶ ποιῦμες λέγουσι.

Τῶν παρατατικῶν παθητικῶν ὁριστικῶν καὶ τῶν ἐνεστώτων τὰ πρῶτα πρόσωπα, οἷον τὸ ἐποιούμεθα καὶ ποιούμεθα, ἐποιούμεθα καὶ ποιούμεθα λέγουσι. καὶ Θεόκριτος.

Οἱ θανατοὶ πελόμεθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορῶμες.

τοῦτό ἐστι καὶ ἰωνικόν.

Τὸ η εἰς α μακρὸν τρέπουσι, καὶ τὼ σελήνην σελάναν λέγουσι, καὶ τὼ ἥλιον ἄλιον.

Τὸ ποτὲ ποκα λέγουσι. ὡς Θεόκριτος.

Πᾶ ποκ' ἄρ' ἦνθ' ὄκα δάφνις ἐτάκετο;

Αἱ ἴπας

DE DORICA LINGVA.

deſinētes accuſatiuos maſculinos ab in ευς rectis factos per η proferri. Euryſtheum, Euryſtheum, Tydeum Tydeum.

Atticorū & ῥ ingenioſum ſanū, ingenioſum ſanum dicere. & pro euboëum pireëum dicere. amant plerunque & conciſiones, apollinem apollinem dicentes, & meliorem meliorem, & ſimilia.

Eorundem etiā ad Athenas, Athenas profiſciſcor dicere, & in Athenis, Athenis doceo, & ex Athenis, Athenis uenio, & in domum domum, ex domo domo, in domo domi.

Cōtractionibus ad ſacietatē utunt. ueſtē em̄ ueſtem dicunt, & ὁ rex ὁ rex, & ὁ homo pro ὁ homo.

Σ pro ρ utuntur, fidibundum fidibundum, & maſculum maſculum.

Paſſiuis pro actiuis utuntur, pro ſcribo ſcribor dicentes, & fio pro facio, & fiat pro faciat.

Et faciant & ſciant duo, pro faciant & ſciant plures.

Ab ίσω futura abiicientes σ, circunflectunt. exprobrabo dicunt, pro cōuiciabor. & ibo, pro ibo. & ſimilia.

Genitiuis pluralibus participiorum, pro pluralibus tertiis perſonis imperatiuorū uerborum utuntur. ut facientium & dicentiū, pro faciant & dicant.

In ις appellatiua quæ per ιος flectuntur, per εως proferūt. uertentes ο in ω, & quæ in penultima uocales, in ε tranſmutantes. ut ſerpens ſerpētis cōmuniter, & ſerpētis Atticè.

DE DORICA LINGVA.

Dores autem ε & ο in ευ diphthongum cōtrahūt, ut apud Theocritū, pelei pelei, idomenei idomenei. & Homerus,

Idomenei oſculat° eſt manū in iūctura manus. hoc & Ionicum.

Primas plurales, ut uerberamus & facimus, uerberamus & facimus dicunt.

Imperfectorum paſſiuorum indicatiuorum & præſentiū primas perſonas, ut faciebamus & facimus, faciebamus & facimus dicunt. & Theocritus,

Mortales ſumus, & cras non uidebimus. hoc eſt & Ionicum.

Η in α longum uertunt, & lunam lunam dicunt, & ſolem ſolem.

Aliquando aliquando dicūt. ut Theocritus.

Vbi nā tūc eras, cū daphnis cōtabeſcebat.

Geminas

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων τῶν δωριέων εἰσίν. ὡς Θεόκριτος.

Τὰν γὰρ ἀοιδὰν
Οὔτι πω εἰς ἀίδαν γε τὸν ἐκλελαθόντα φυλάξεις.
ἀντὶ τοῦ λήθην ποιοῦντα.

Geminationes secundorũ indefinitorũ Dorienſium ſunt. ut Theocritus,
Cantilenam enim
Nonnunquã ad ditem obliuificũ ſeruabis.
pro obliuionem facientem.

Ἀντὶ γενικῆς τῶν ἑνικῶν τῆς εἰς ου λήγούσης ἀπὸ τῆς εἰς ος εὐθείας, τῇ δοτικῇ αὐτῶν χρῶνται οἱ δωριεῖς. ὡς Θεόκριτος.

Ἢ καλὰ πνείῳ καλὰ τέμπεα, ἢ καλὰ πίνδῳ.

Pro genitiuo ſingulari in ου deſinente ab in ος recto, datiuo eorum utuntur Dores. ut Theocritus, Vel per penei pulchra arboreta, aut per piñdi.

Τὸ πρνᾶν τὸ ὁ ἄρθρον μεθ' ἑτέρου φωνήεντος ἤγουν τῷ α ἢ τῷ ε εἰς ω μέγα, ἢ τῶν ἰώνων καὶ τῶν δωριέων ἐσίν. ὡς Θεόκριτος.

Θύρσις ὅδ' ὢξ Αἴτνας ἢ θύρσιδος ἅδε ἀ φωνά.

Contrahere ὁ articulum cum alia uocali, uidelicet α aut ε in ω magnum, & Ionum & Dorienſium eſt. ut Theocritus,
Thyrſis qui ex ætna, & thyrſidis hæc uox.

Τὸ πρόσαγε ἢ πρόσεχε, πόταγε καὶ πότεχε λέγουσι. Θεόκριτος.

Πραξινόα ποτάγ' ὧδε.

Adeſdum & attende, adeſdum & attende dicunt. Theocritus,
Praxinoa adeſdum.

Τὸ πρῶτος, πρᾶτος. καὶ τὸ πρώτισος, πράτισος. ἢ τὸ ἦλθος, ἦνθος. Θεόκριτος.

Ἦνθον τοὶ βοῦται, τοὶ ποιμένες ἀπόλοι ἦνθον.

Primus primus, & primus primus. & uenit uenit. Theocritus,
Venerũt bubulci, paſtores, caprarij uenerũt

Τὸ οἱ ἄρθρον τῶν πληθυντικῶν ἔχον πὼ ἐξῆς λέξιν ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένην, διὰ τ ω μεγάλης προφέρουσιν, ἐκθλίβοντες πρῶτον τὸ ι τῷ οἱ ἄρθρου. οἷον ὠπόλοι, ἀντὶ τ οἱ ἀιπόλοι. ἐκθλίβουσι γὰρ τὸ ι, ἢ κρνῶσι τὸ ο ἢ α εἰς ω μέγα, προσγράφουσι δὲ ἢ τὸ ι τῆς αι διφθόγγου.

oi articulum pluralem qui habet ſequentem dictionem à uocali incipientem, per ω magnũ proferũt, elidentes primũ ι, οι articuli. ut caprarij pro caprarij. elidunt enim & cõtrahunt ο & α in ω, adſcribunt autem & ι, αι diphthongi.

Ἦν δὲ ὁ διπλασιασμὸς οὐ μόνον τῶν ἰώνων, ὡς εἴρηται, ἀλλὰ ἢ τῶν δωριέων. ἔστι δὲ διπλασιασμὸς τῷ αὐτῷ συμφώνῳ προσθήκη καθ' τὸ μέσον οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον μέσον μίσσον, τόσον τόσσον.

Erat aũt geminatio non ſolum Ionum, ut dictum eſt, ſed & Dorienſium. Eſt aũt geminatio eiuſdẽ cõſonantis additio in medio non perficientis ſyllabã. ut mediũ mediũ, tantum tantum.

Τὸ ἢ ἔπα, κἄφα λέγουσι, τῆς αι διφθόγγου τὸ ι ἐκθλίβοντος, ἢ κρνῶντος τὸ α ἢ ε εἰς κ, τὸ δὲ ψιλὸν εἰς δασὺ τρέποντος. ἢ Θεόκριτος.

Κἄφα, δάφνι τάλαν, τί τὺ τάκεαι; ἀδύτε κώρα
Πᾶσαν ἀνὰ πράναν πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται.

Et dixit, dixit dicũt, ab αι diphth. elidentes ι, & contrahentes α & ε in κ, tenuem autẽ in aſpiratã uertentes. & Theocritus. Et inqt,
Daphni miſer quid tu cõtabeſcis? ſed puella oẽm per fontẽ, oĩa nemora pedib⁹ ferẽt.

Τὸ ἐγένετο ἔγεντο λέγουσι, συγκόπτοντος τῆς νε συλλαβῆς τὸ ε. ὡς Θεόκριτος.

ὠπόλος οὐκ' ἐσορᾷ τὰ μηκάδας οἷα βατεῦνται.
Τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.
ἀντὶ τοῦ ἐγένετο.

Fuit, fuit dicunt, concidentes νε ſyllabæ ε. ut Theocritus,
Caprarius, cum uidet capras ut ineuntur,
Liqueſcit oculis, qđ nõ factus eſt hirc⁹ ipſe. pro eſt.

Ἐπὶ τῆς δευτέρας συζυγίας τῶν περισπωμένων τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν ἐνεργητικῶν τὸ βοῶσι ἢ γελῶσι, βοῶντι καὶ γελῶντι λέγουσιν. ὁμοίως τῇ δοτικῇ τῶν ἑνικῶν τῶν ἰδίων μετοχῶν. Πίνδαρος.

Ὑπὲρ τὸν ἀληθῆ λόγον δεδαλμένοι
Ψεύδεσιν ὄμπαπτῶντι μῦθοι.

In ſecunda coniugatione circunflexorum tertias perſonas pluraleis actiuorum, clamant & rident, clamant & rident dicunt. ſimiliter datiuo ſingulari propriorum participiorum. Pindarus,
Trans uerum ſermonem exornata
mendaciis decipiunt uerba.

Τὸ εἶναι ἔμμεναι λέγουσι, πρὸ τῆς ναι τιθέντος τὸ με, ἢ ἀντὶ τοῦ ι ἐντιθέντος τὸ μ.

Εſſe, eſſe dicunt, ante ναι ponentes με, & pro ι interponentes μ.

Τὴν ἀνὰ ἀντὶ τῆς σὺν λαμβάνουσι. καὶ Ὅμηρος.
Χρυσείῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. καὶ Πίνδαρος,
Χρυσείαις ἀν' ἵπποις.

Super pro cum accipiunt. & Homerus.
Aureo cum ſceptro. & Pindarus,
Aurẽis cum equis.

Καὶ τῶν

Tuige-

Καὶ τῶ σοῦ γονικὼν σίθεν λέγεσι. Πίνδαρος.
Τραπίζαισί τ' ἀμφὶ δευτάζα κρεῶν σίθεν διεδάσαντο, καὶ φάγον.
Τὴν παρὰ πρόθεσιν συγκόπτουσι συμφώνου ἐπιφερομένου. καὶ Ὅμηρος.
Οἱ δὲ θεοὶ παρ ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο.
Τὴν κλητικὴν τῶ ποσειδῶνος οἱ μὲν ἀιολεῖς πόσειδον λέγουσιν, οἱ δὲ δωριεῖς ποσείδαον.
Τὸ δίδυ δίδοι, καὶ ζᾶ ἄλλα ὁμοίως τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν εὐκτικῶν ἐνφέρουσι. καὶ Πίνδαρος.
Τοὔ δὲ πρᾶξιν φίλαν δίδοι.
Τὸ ἐσθλὸν ἐλσὸν λέγουσι. Πίνδαρος.
Ἐσσὼν γὰρ ὑπὸ χαρμάτων τῶμα θυάσει παλίγκοτον δαμασθέν.
Τὸ πάντα πεπισπῶσι παντᾶ λέγοντες. καὶ Πίνδαρος.
Πρόφαντος σοφία καθ' ἑλλανας ἐόνζα παντᾶ.
Αἱμανυρίας ἐώθασι λέγειν ζᾶ τῶν νεκρῶν ἐναγίσματα. ἐνφέρουσι δὲ καὶ ζᾶ τρίτα πρόσωπα τῶν πλειθυντικῶν ὁμοίως ταῖς δοτικαῖς τῶν ἰδίων μετοχῶν. Πίνδαρος.
Ὄρμοισι τῶν χεῖρας ἀναπλέκοντι καὶ στεφάνοις.
ἀντὶ τῶ ἀναπλέκουσι.
Τὸν ὄρνιθα ὄρνιχα λέγουσι. καὶ Πίνδαρος.
Πρὸς διὸς ὄρνιχα θεῖον.
Τὰ πλειθυντικὰ πολλάκις ὁμοφώνως τοῖς δυϊκοῖς ἐνφέρουσι. Πίνδαρος.
Μαθόντων δὲ λαῦροι παγγλωσία κόραμες,
ὡς ἄπρακτα γαρύετον διὸς πρὸς ὄρνιχα θεῖον.
Ταῖς μετοχαῖς ἀορίσων προστιθέασι τὸ ῑ. Πίνδαρος.
Ἐπεὶ τρεῖς τε καὶ δέκα ἄνδρας.
ὀλέσαις μνηστῆρας.
Τὸ τί, τὰ λέγουσι. Πίνδαρος.
Τάτε τὶς ἀνώνυμον γέρας.
Αἶπυ ἐώθασι λέγειν τὸ τέμενος. Πίνδαρος.
Διὸς αἰτεῖ παυδόκῳ ἤτοι τῷ ἐνδιαιτήματι.
Τὸ ἐπεντιθέναι τὸ ῑ τῷ ο, τῶν δωριέων ἐστίν. πλῶ πνοὴν γὰρ πλῶ πνοιὴν φασί, καὶ πλῶ χροὰν χροιάν, καὶ πλῶ πόαν ποίαν. Πίνδαρος.
Πνοιᾶς ὄπιθεν βορέαο.
Ἦρ ἄρα καὶ τῶν δωριέων ἡ ἄρσις ἡ ἐναντία τῇ ἀναδιπλώσει. Πίνδαρος.
Ὀλύμπια μὲν γὰρ αὐτὸς γέρας ἔδεκτο.
ἀντὶ τῶ ἐδέξατο.
Αἱ ἐπεκτάσεις τῶν δωριέων εἰσί. νεύς, νεῦος.
Τὸ ὄπιθεν ὄπιθερ λέγουσιν, ἐκβαλίοντες τὸ σ.
Τὰς γενικὰς τῶν πλειθυντικῶν ζᾶς εἰς ων ληγούσας μὴ πεπισπωμένας, διὰ τὸ αν προφέρουσι, μὴ ἀντὶ τῶ λέγειν μουσῶν, μυσᾶν λέγουσι.
Τὸ μήδεσι, μῆσι λέγουσι, πεπνωῶντες τὸ η μὴ ε εἰς η, ὥσπερ καὶ Ἀριστοφάνης.
Μῆσιν οὗτος χοῖρος.
Οἱ δωριεῖς ἀντὶ τῶ ἐπεῖν αὐτὸν, νῖν λέγουσι.

Τὸ εἶναι

Tui genitiuum tui dicunt. Pindarus.
Mensasq; circa minutissimas carnes tuas diuiserunt & comederunt.
Apud præpositionem concidunt consonante sequente. & Homerus.
Dei aũt apud Iouẽ sedẽtes cõcionabant.
Vocatiuum Neptuni Aeolenses Neptune dicunt, sed Dorienses Neptune.
Da, da, & alias similiter tertijs personis optatiuorum pronunciant. & Pindarus.
Tu autem actionem amicam da.
Bonum, bonum dicunt. Pindarus.
Bonis enim à gaudijs nocumentum occidit triste domitum.
Vbiq; circunflectũt, ubiq; dicẽtes. & Pinda.
Et clarũ sapiẽtia inter Græcos existentẽ ea:
Iusta solent dicere mortuorũ paren: (biq.
tationes. proferũt autẽ & tertias personas plurales pariter cum datiuis propriorum participiorum. Pindarus.
Monilib° quorũ manus nectũt & coronis.
pro nectunt.
Auem, auem dicunt. Pindarus.
Ad Iouis auem diuinam.
Pluralia sæpe ut dualia proferũt. Pindarus.
Vbi uerò didicerunt uehementes linguacitate corui, Vt inexpletum garritum Iouis aduersus auem diuinam.
Participijs indefinitorũ addunt ῑ. Pindarus.
Quoniam treisq; & decem uiros,
cum perdiderit procos.
Quid, quæ dicunt. Pindarus.
Quæ aliquis innominatam senectutem.
Lucũ cõsueuerũt dicere sacrũ locũ. Pindar.
Iouis luco hospitali, seu diuersorio.
Interponere ῑ τῷ ο, Doriensium est. flatum enim flatum dicunt, & colorem colorem, & herbam gramen. Pindarus.
Flatum ponè boreæ.
Erat & Doriensium ablatio contraria geminationi. Pindarus.
Olympia enim ipse præmium accepit.
pro accepit.
Extensiones etiã Doriensiũ sunt. uacuus uacuus.
Retro retro dicunt, elidentes σ,
Genitiuos plurales in ωρ desinentes & circunflexos, per αρ proferunt. & ubi dicendum est musarum, musarum dicunt.
Non est, non est dicunt, contrahentes ι & ε in ι, sicut & Aristophanes.
Nunquid est hic porcus.
Dores ubi dicendum est ipsum, ipsum dicũt.

Τὸ εἶναι ἐιμμεναι,
Esse esse,

Τὸ χρὴ χρῆθα.
Oportet oportet,

Τὸ σιγᾶν σιγῆν. ὡς Ἀριστοφάνης.
Tacere tacere. ut Aristophanes.

Οὐ χρῆθα σιγῆν.
Non oportet tacere.

Οὕτω καὶ τὸ διψᾶν διψῆν, καὶ τὸ φαγεῖν φαγεῖν.
Sic sitire sitire, & esurire esurire.

Τὸ οἰκαδε, οἰκαδεῖς φασι. καὶ τὸ σὲ, τύ. ὡς τὸ.
Domum domũ dicunt, & te te. ut.

τύδ' ἀποισῶ,
Te autem asportabo,

ἀντὶ τοῦ σὲ ἀποκομίσω.
pro te asportabo.

Τὴν πρὸς ποτὶ λέγουσιν, εἶτα καὶ τὸ ἰ ἀποκόπτουσι.
Ad ad dicunt, deinde & ἰ abscindunt.

Ποτὰν ματέρα, φησὶν Ἀριστοφάνης.
Ad matrem, inquit Aristophanes.

Τὸ καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ, κἀκτοῦ αὐτοῦ φασιν, ἐκβλίβοντες τὸ ι, εἶτα τὸ α καὶ ε εἰς η κιρνῶντες. ὡς ἴβαε ἴβη, ἐκίρνα ἐκίρνη, καὶ τὰ παραπλήσια. τοῦτο δὲ ἀττικὸν καὶ ἰωνικόν ἐστι.
Et ex eodem ex eodẽ dicunt, elidentes ι, inde α & ε in η contrahentes, ut uiuebat uiuebat, temperabat, bat. & similia. hoc autem Atticum & Ionicum est.

Τοῦ αὐτοῦ, τ' αὐτῶ λέγουσι, τὸ κρέας κρῆς ὀνομάζοντες.
Eiusdẽ eiusdẽ dicunt, carnẽ carnẽ nominãt.

Περισπῶσι τοὺς μέλλοντας, ἀποίσω ἀποίσουσι. σῶ λέγοντες.
Circunflectunt futura, auferam auferam dicentes.

Τὸ τιμὴν τιμὰν λέγουσι.
Honorem honorem dicunt.

Τὸ παρ' ἡμᾶς παρ' ἁμᾶς.
Ad nos, ad nos.

ἀντὶ τοῦ ὑμεῖς ὕμες ἐκφέρουσι.
pro uos, uos proferunt.

Τῷ οι ἄρθρῳ τῆς εὐθείας τῶν πληθυντικῶν τὸ τ προστιθέασι, τοὶ θεοὶ λέγοντες, καὶ ταὶ μῶσαι.
ὁι articulo nominatiui pluralis τ addunt, hi dei dicentes, & hæ musæ.

Πάσακα τὸν πάσαλον λέγουσι.
Paxillum paxillum dicunt.

Τὸ ὁκκα ἀντὶ τοῦ ὁπηνίκα, καὶ ὁπότε, καὶ ὅπου χρῶνται.
Quando pro quãdo. & ubi & ubi utuntur.

Ἀγλίθας λέγουσι τὰς κεφαλὰς τῶν σκορόδων.
Capita alliorum, dicunt capita alliorum.

Τὸ ὡς, τῶς λέγουσι, καὶ παρ' Ἀριστοφάνει ἐν Ἀχαρνεῦσιν.
Sicut sicut dicunt. & apud Aristophanem in Acharnensibus.

ὑμεῖς ὦν ὅταν ἐκβάλητε τὼς ἀρουραίους μῦς.
Vos igit cum eieceritis, ut aruales mures.

Πάσσαλι τὰς ἀγλίθας ἐξορύσσετε.
Paxillo capita alliorum effodite.

Τὴν ου διφθογγον εἰς ω τρέπουσι, τὰς μούσας μῶσας λέγοντες, καὶ τὸν οὐρανὸν ὠρανὸν, καὶ τὸν κοῦρον κῶρον.
ου diphthongum in ω mutant, musas mosas dicentes, & cœlum cœlum, & filium filium.

Τὸ φασὶ φατὶ λέγουσι, καὶ τὸ ἐγὼ ἰγὼν, καὶ τὸ γῆ γᾶ, ὡς παρ' Ἀριστοφάνει. Καὶ γίνεται γᾶ.
Aiunt aiunt dicunt, & ego ego, & terra terra. ut apud Aristoph. Et fit terra.

Τὸ λῆς ἀντὶ τοῦ θέλεις διὰ τοῦ η, ὡς τὸ.
Vis pro uis. ut,

Αἰ λῆς αὐλάσδειο. καὶ Ἀριστοφάνης.
Si uis aspice. Et Aristophanes.

Ἄντεινον αἰ λῆς ὡς παχεῖα, καὶ καλά.
Extende, si uis. ut pinguis & pulchra.

Τὴν ἀνὰ συγκόπτουσι καὶ ὅσα τῶν συνθέτων. ὡς τὸ, ἀνάτεινον ἄντεινον. καὶ ὅσα τῶν κατὰ παράθεσιν λεγομένων, ἄρ τῶ ἀγορᾶν, ἀντὶ τοῦ ἀνὰ τῶν ἀγορᾶν.
Ἀνὰ præpositionem concidunt & in compositis, ut extende extende. & in ῆς quæ per appositionem dicuntur, per forum, pro per forum.

Τὸ σφᾶς ψὲ λέγουσι. Θεόκριτος.
Ipsos ipsos dicunt. Theocritus.

Ἦ πα ψὲ κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις. τετέσιν, ἦπου αὐτὰς τὰς βόας ἐφ' ἑσπέρας πάσας ἀμέλγεις.
Nunquid ipsas clam uesperi omneis mulges. hoc est, nunquid ipsas uaccas uesperi omneis mulges.

Τὸ τίθησι καὶ ὑφίησι, τίθητι καὶ ὑφίητι λέγουσι. Θεόκριτος.
Ponit & summittit, ponit & summittit dicunt. Theocritus.

Ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κἠμὲ φυλάσσει.
Sed senex summittit uitulos, & me obser-

Τοῦ ὑπερσυντελίκου τὰ τρίτα πρόσωπα διὰ τοῦ η γράφουσιν, ὡς Θεόκριτος.
Præteriti plusquãperfecti tertias per- (uat.

Καὶ ὁππα τῆνος ἔλαιον ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὀπώπη.
sonas per η scribunt, ut Theocritus.
Et quando ille oleum in oculis uidit.

Ἡ δάμαλις οὐ λέγουσιν, ἀλλὰ δαμάλη. Θεόκριτος.
Iuuenca non dicũr, sed iuuẽca. Theocritus.

Ταὶ δαμά-
Iuuencæ

Ταὶ δαμάλαι δ' αὐτὸν μυκώμεναι ὧδε ποθεῦνται.
Τὸ ἄλλοτε ἄλλοκα λέγουσι.
Τὸ μα ἔξωθεν λαμβάνουσιν.
Οὐχᾶν, φησὶ Θεόκριτος, ἀντὶ τοῦ μὰ τὼ χᾶν.
Τὸ ἦν, ἧς φασί. Θεόκριτος.
Οὐ δὲ γὰρ εὐμάρα τῷ δεσπότᾳ ἧς τοι ἐνεῦδεν.
Οὐκ ἦν φησὶν ὁ δὲ τῷ δεσπότᾳ σὺ ἐκοιμᾶθαι.
Ἧς εὐμάρα, ἀντὶ τοῦ ἦν εὐμάρα.
Τὸ κείσομαι κεισοῦμαι λέγουσιν, εἶτα τρέπουσιν τὼ ου διφθογγον εἰς τὼ ευ.
Κεισεῦμαι δὲ πεσὼν, κὴ τοὶ λύκοι ὧδέ μ' ἔδονται τοὺς μέλλοντας τῶν εἰς ξω ῥημάτων διὰ τοῦ ξ προφέρουσι. καθίξας ἀντὶ τοῦ καθίσας, καὶ λυγιξεῖν ἀντὶ τῶ λυγίσαι, κὴ τἄλλα ὅμοια.
Τὸ θέασαι θᾶσαι λέγουσι. Θεόκριτος.
Θᾶσαι φίλος ὡς καλὸν ὄσδει. κὴ πάλιν.
Θᾶσαι μὰν θυμαλγὲς ἐμὶν ἄχος.
Ὀρειμανίδες λέγονται παρ' αὐτοῖς τὰ ὀρεσίμηλα.
Τὸ ὁμοῦ ἁμᾶ λέγουσιν.
Ἀντὶ τοῦ ἐμπροσθεν ἐμποθεν λέγουσι. Θεόκριτος.
Ἡμῖν δὲ τὺ βωκολιάσδευ ἐμποθεν.
Ἔνιοι δὲ ἀντὶ τοῦ ποθὲν ἐλάβοντο τῶν λέξιν ταύτην, ἢ ἦν πρὸς ἦν ᾠδάριον, τουτέστιν ἀμοιβαδόν.
Ὅταν ὦσι δύο κα ἀλλεπάλληλα, κὴ ταῦτα εἰς α τρέπουσιν. ὡς Θεόκριτος.
Νίκα μὰν ὁδ' ἄλλος, ἀνάσατοι δ' ἐγένοντο.
ἀντὶ τοῦ ἀνήσατοι.
Καὶ τὸ ἐβοᾶτο, κὴ ἐγελᾶτο, κὴ ἐκλᾶτο εἰς κ τρέπουσι. τὸ σοὶ κὴ ἐμοὶ, τὶν κὴ ἐμὶν λέγουσιν.
Καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεῖν τὸν πλησίον, τὸν πλατίον λέγουσι.
Τὸ πρώην πράν. Θεόκριτος.
Ἔγνων πράν.
Τὸ ὁ ἄρθρον μετὰ φωνήεντος ἑτέρου ἐπαγομένου κιρνώμενον εἰς ω μέγα παραδωρεῦσιν, οὕτως ἀνέφερεται ὡς παρ' ἴωσιν. ὡς κὴ Θεόκριτος.
Οὐχ οὕτως ὤδωνις ἐπιπλέον ἄγαγε λύσας;
Τὸ ὁ ἕτερος ὥτερος λέγουσι.
Τὸ τετραετὶς τετράενις λέγουσι. Θεόκριτος.
Τετράενις δὲ πίθω ἀπολύετο κρατὸς ἄλειφαρ.
Τὸ σὺ τύ, τὸ πλὴν πλὰν λέγουσι.
Τὸ ἡμέραν ἀμέραν, τὼ πλὴν παλάν.
Τὸ εἰκοσιεἵκατι. Θεόκριτος.
Φεῦ, φεῦ λάκων τοὶ ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πλήρεῖ τυρῷ.
Ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς καὶ αὐτοὶ τὰ ἀπὸ βαρυτόνων περισπῶμενα ἐκτείνουσιν. οἷον σρίφω σρωφῶ, νέμω νωμῶ, πέπω πωπῶ. Θεόκριτος.
Πωπῶν τοξβαὶ παρὰ πίδακας ἀμφὶ μέλισσαι.
Χρῶνται καὶ τῷ ὦν ἀντὶ τοῦ οὖν, ὥσπερ οἱ ἴωνες.
Χρήσθας ὦν ἐσιδεῖν;
χρήσθες καταθῆναι ἄεθλον;
Τῆς πρώτης συζυγίας τῶν περισπωμένων τοὺς παθητικοὺς

Iuuẽcæ aũt ipſum mugiẽtes hic deſiderãt.
Aliquando, aliquando dicunt.
Per, deforis aſſumunt.
Non terrã inquit Theoc. pro nõ per terrã.
Erat, erat aiunt. Theocritus.
Neq; eñ Eumaræ hero erat ubi dormiret.
Non erat inquit, ne hero quidẽ tuo, in quo dormiret. erat Eumaræ pro Eumaræ.
Iacebo iacebo dicunt, inde uertunt ου diphthongum in ευ.
Iacebo autem lapſus, & lupi hic me deuorabunt. futura in ξω uerborũ per ξ profe-runt, ſedens pro ſedens, & flexum ire pro flexum ire, & ſimilia.
Vide uide dicunt. Theocritus.
Vide amice quàm bene olet. & rurſus.
Vide tamen triſtem meum dolorem.
Mala montana dicunt apud eos mala mon-tana.
Simul ſimul dicunt.
Pro ante ante dicunt. Theocritus.
Nobis autem tu bucolice canta ante.
nõnulli uerò ꝑ aliunde acceperũt dictionẽ hãc, uel unã ad unã cantilenã, hoc eſt uicis-ſim.
Cum fuerint duo κα unũ ſuper aliud, ſim.
& hæc in α uertunt. ut Theocritus.
Vincebat quidam uter, inuicti aũt fuerũt. pro inuicti.
Et clamabat, & ridebat, & frangebat in κ uer tunt. tibi & mihi, tibi & mihi dicunt.
Et ubi dicendum eſt propè, propè dicunt.
Dudum dudum. Theocritus.
Noui dudum.
ὁ articulus cum uocali alia inducta, contra-ctum in ω magnũ apud Dorienſeis ſic pro-nunciatur ut apud Ionas. ut & Theocrit.
Nõne ſic Adonis ad maiorẽ duxit rabiẽ?
Alter alter dicunt.
Quadrimum quadrimũ dicunt. Theocrit.
Quadrimũ aũt uegetis abſoluebaſ capite unguentũ.
Tu tu, præter præter dicunt
Diem diem, fontem fontem.
Viginti uiginti. Theocritus.
Eheu lacõ tibi fiſcellas ferè uiginti implet Caſeo.
Pariter cum Atticis & ipſi à baritonis circun flexa producunt, ut uerto uerto, paſco paſco, uolo uolo. Theocritus.
Circunuolant flauæ ad fontes apes.
Vtuntur & igitur pro igitur, ut Ione s.
Vis igitur uidere?
Vis deponere pignus?
Primæ coniugationis circunflexorum paſſi-

θητικοὺς ἀορίστους συλλαβὴν ὅτι τῆς παραληγούσης. Θεόκριτος.

Οὕτω καὶ νύμφα γαμαθεὶς ἀνάχοιτο.

Τὴν σταγόνα τῆς δρόσου πρῶνα λέγουσιν οἱ δωριεῖς.

Τὸ βρενδύεται φρεμήσεται φασι.

Τὸ ἐκάθηρεν, ἀντὶ τοῦ ἐμάσιξε λαμβάνουσι.

Τὸ κιγκλίζειν, ἀντὶ τοῦ κινεῖν τὴν ὀσφύν. ὥσπερ παρὰ τὸ γνῶ γίγνω, οὕτω καὶ παρὰ τὸ κλῶ κίκλω καὶ κικλίσκω τοὺς μέσους μέλλοντας πρώτους περισπῶσι, καὶ ζῶ. ὅτι τῶν ὑποταντικῶν διὰ διφθόγγου γράφουσι. Θεόκριτος. Μή μευ λωβασεῖσθε ζῶς ἀμπέλους.

Τὸ μικρὸν μικκὸν λέγουσι. Θεόκριτος.

Ἴθ' ὦ ξένε μικκὸν ἄκουσον τᾷδ' ἐνθών.

Τὸ βωστρήσομες ἀντὶ τοῦ καλεσόμεθα λαμβάνουσι.

τὸν κυρτὸν, ὗδον καλοῦσι.

Τὸ ἰδοὺ ἴνιδε φασὶ, καὶ Συνέσιος. ἴνισι ὅτι τοῦ αὐτοῦ τάξει. Θεόκριτος.

Ἴνιδέ τοι τὸ δέπας.

Τὸ ἐντὶ καὶ ἀντὶ τοῦ εἰσὶ λαμβάνουσι? Θεόκριτος.

Ἐντὶ γὰρ αὖαι.

πλὼ διφθέραν βαΐτλω λέγουσι.

Ὄλπις λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ ἁλιεύς, ὁ τοὺς λεπίδωτους ἰχθῦς ἀγρεύων, ἀπὸ τοῦ λέπω λεπὶς, καὶ ὑπερθέσει τοῦ ε ἐλπὶς, καὶ τροπῇ τοῦ βραχέος ε εἰς ο βραχύ, ὄλπις.

Πέλαν πλὼ πορφυρᾶν ὅλην φασὶν, πλὼ μέλαιναν γὰρ τῷ σώματι ἐπιφάνειαν, ἥνικα ἂν δι' ὑδρομὴν ὕδατι μελαίνηται, πελίαν καλοῦσι.

Πύῤῥιχος λέγεται παρ' αὐτοῖς ὁ πυῤῥός. καὶ κακοχράσμων, ὁ δύσροπος.

Τὸ δατίχον ἀντὶ τοῦ ὅσον. Θεόκριτος.

Ὁ δατίχον ὅτι τὸ τύμμα, καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάσσει. (μαι.

Τὸ ἠγνόησε λέγουσι ἠγνοίησε. τὸ δωροῦμαι δωρυόπος.

Εἰδέναι δεῖ ὅτι τῆς δωρίδος πολλαί εἰσιν ὑποδιαιρέσεις τοπικαὶ, ἄλλως γὰρ κρῆτες διαλέγονται, καὶ ἄλλως ῥόδιοι, καὶ ἄλλως ἀργεῖοι, καὶ ἄλλως λακεδαιμόνιοι, ἑτέρως δὲ συρακούσιοι καὶ σικελοί. καθολικαὶ δὲ ὅμως αὐτῶν ἰδιότητες αἵδε προειρημέναι, εἰ μὴ πᾶσαι.

Ἔτι αὖται τὸ τρέπειν ζῶς εἰς ους ληγούσας γενικὰς ζῶς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, εἰς ευς ἴδιον ἔχουσιν. οἷον. Διογενὴς διογενεῦς, ἀντὶ τοῦ διογενοῦς.

Τὸ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. τὸ ἐλθεῖν ἐλθῆν λέγοντες. ὑπεξαιροῦσι δὲ καὶ τῶν ἀπαρεμφάτων τὸ ῑ. λαβὶν γὰρ ἀντὶ τοῦ λαβεῖν, καὶ ἐλθὶν ἀντὶ τοῦ ἐλθεῖν, καὶ ἐνεῦδεν ἀντὶ τοῦ ἐνεύδειν. χρῶνται δὲ καὶ διπλασιασμῷ τῶν τρυῶν συμφώνων, ὡς οἱ αἰολεῖς. ὄτι, ὁππόθεν, ὅσσον.

Τοὺς θεοὺς σεοὺς λέγουσιν, ὡς οἱ λακεδαιμόνιοι, τὰς διοσκόρους ὀμνύοντες. νὴ τὼ σεὼ φασὶν, τετέσι μὰ

Αἱ ἐκτάσεις τῶν χρόνων ἴδιαι τῆς (τοὺς θεούς.

δωρίδος

ua indefinita corripiũt in penultima. Theocritus.

Sic & nympha nupta triſtaretur.

Guttam roris, guttam roris dicunt Dores.

Superbit, fremit inquiunt.

Purgauit, pro flagellauit accipiunt.

Mouere lumbum, pro mouere lumbũ. ut à noſco noſco. ſic à frango frango & moto.

Media futura prima circunflectũt, & in ſubiunctiuis per diphthongũ ſcribunt. Theoc.

Ne meis nocete uitibus.

Paruum paruum dicunt. Theocritus.

Veni ò hoſpes, parũ audi hucueniens.

Clamabimus pro clamabimus accipiunt.

gibboſum gibboſum uocant.

Ecce ecce aiunt, & Syneſius. ecce in eodem conſtituit. Theocritus.

En tibi poculum.

Sunt & pro ſunt accipiunt. Theocritus.

Sunt enim ſiccæ.

pelliceam ueſtem, bætam dicunt.

Piſcator dicit apud ipſos piſcator, qui ſquamoſos piſces uenatur, ab exquamo ſquama, & tranſpoſitione piſcator, & mutatione breuis ε in ο breue, piſcator.

Pullam purpureã ouem dicunt. nigram eñ corporis ſuperficiem, quando per curſum aquæ nigreſcit, liuidam uocant.

Flauus dicit apud ipſos fuluus, & intractabilis intractabilis.

Quantulum pro quantulum. Theocritus.

Quantulũ eſt uulnus, & q̃ grãdem uirũ domat.

Ignorauit dicunt ignorauit, dono dono.

Scire oportet quòd Doricæ linguæ ſunt ſubdiuiſiones locales, aliter enim Cretẽſes loquũtur, & aliter Rhodij, & aliter Argiui, & aliter Lacedæmonij, aliter Syracuſij & Siculi. Vniuerſales tamen ipſorũ proprietates prædictæ ſunt, etſi non omnes.

Item hæ, uertere in ους deſinẽteis genitiuos ab in ης rectis factos, in ευς propriũ habẽt. ut Diogenes Diogenis, pro Diogenis.

η pro ει diphthongo utuntur, ueniſſe ueniſſe dicentes. ſubtrahunt autẽ & ab infinitis ῑ. accepiſſe eñ pro accepiſſe, & ueniſſe pro ueniſſe, indormire pro indormire. utuntur & geminatione trium conſonantiũ, ut Aeoles. quoniam, unde, quantum.

Deos ſeos dicunt ut Lacedęmonij, geminos iurantes, per ſeos aiunt, hoc eſt per deos.

Productiones ambiguarũ propriæ linguæ Doricæ,

δωρίδος, οἷον, ἶσος ἐνυαλίῳ.

Τῷ α ἀντὶ τῦ ε πολλάκις χρῶνται, τὸ ἕτερος ἄτερος λέγοντῶ, καὶ τὸ ἄρτεμις ἄρταμις.

Αἱ ἀποκοπαὶ ἰδιαι αὐτῶν εἰσί. οἷον ποσειδῶνα ποσειδῶ, δῶμα δῶ, ῥίμνον ῥί.

Αἱ προθέσεις τῆς με συλλαβῆς ὅταν τῶν παρ ἡμῖν εἰς ναι λήγοντων ἀπαρεμφάτων, τῶν δωριέων εἰσίν, οἷον βήμβραι, ἀντὶ τῦ βῆναι.

Αἱ ὑπεξαιρέσεις τῦ δ ἐν τῶν γενικῶν διὰ τῦ δ κλινομένων, πάριδος πάριος, καὶ τὸ κέρασς ἀντὶ τῦ κέρατος, τῶν ἰώνων εἰσὶν ἰδιώματα, καὶ τῶν δωριέων.

Βαρυτονοῦσιν οἱ δωριεῖς καὶ τὰ ποιότητος δηλωτικὰ ἐπιῤῥήματα, κάλως, σόφως, νόμψως, ἁπλως λέγοντῶ. τὰ δὲ ὑφ ἡμῶν βαρυνόμενα περισπῶσιν, οὕτως, παντῶς. καὶ ζᾶ εἰς οι ὀνόμαζα, ὁμοίως δὲ καὶ τὰς μετοχὰς ὅταν προπαροξύνονται, αὐτοὶ παροξύνουσιν, οἷον φιλοσόφοι, μενελάοι, ποθυμένοι, δηλωμένοι.

Καὶ ζᾶς μετοχὰς εἰς ων λήγουσας τῶν περισπωμένων εἰς αν ποιοῦσι λήγειν, γελῶν, ἐλῶν. γελᾶν, ἐλᾶν.

Τὺν ναῦν νῦν καλῦσι, καὶ ζᾶς κλεῖδας κλᾶδας.

Παροξυτονοῦσι δὲ καὶ τα τρίτα πρόσωπα ζᾶ εἰς αν λήγοντα τῶν ἀορίστων. ἐσάσαν, ἐφάσαν. καὶ ζᾶ εἰς ον δὲ λήγοντα παροξύνουσιν, ἐλάβον, ἐτρέχον, ἐλέγον, ἐφάγον.

Περισπῶσι καὶ τὰ τοιαῦτα, παιδῶν, τρωῶν, παντῶν.

Καὶ τοὺς μέλλοντας, τὸ δώσουσι δωσοῦντι, καὶ τὸ λέξουσι λεξοῦντι προπερισπωμένως.

Προπερισπῶσι καὶ αὐτοὶ τὸ ὁμοίως, ὡς οἱ ἀττικοί.

Τὰς αἰτιατικὰς πληθυντικὰς ἀρσενικὰς ζᾶς εἰς ους λήγουσας, διὰ τῦ ος ἐκφέρουσι, τὼς καλὸς, τὼς σοφὸς, τὼς ἀνθρώπος, τὼς ἵππος.

Τὰ διὰ τῦ ε ἐκφερόμενα προστακτικὰ ῥήματα διὰ τῦ ον ἐκφέρουσι. λάβε, λάβον. θίγε, θίγον.

Τὸν πατέρα ἀπφὺν ὀνομάζουσι, τὰς κυρὰς κυνάδας. τὸ ἴδες ἰωνικῶς καὶ αὐτοὶ συνέλλουσι. Θεόκριτος ἐν ἀδωνιαζούσαις.

Ὦρ εἶδες χ' ὧν εἶπας, ἰδοῖσα τὺ τῷ μὴ ἰδόντι.

Τὸν ἀρχὸν κατ' ἐπένθεσιν ἀεργὸν λέγουσι.

Καὶ τὸ δαφιλὲς ἀδὲς φασι. τὼ παῖδα παῖδε φασι.

Τοῖς ὑποτακτικοῖς χρῶνται ἀντὶ ὁριστικῶν. Θεόκριτος.

ἵππον μὴ τὸν ψυχρὸν ὄφιν ζᾶ μάλισα δεδοίκω. ἀντὶ τῦ δεδοίκα.

Τὸ ἴσασιν ἴσαντι λέγουσι, καὶ τὸ ἐσήκασιν ἐσήκαντι. Θεόκριτος.

Ὡς ἑτυμ' ἐσήκαντι, μὴ ὡς ἑτυμ' ἐνδινεῦντι,
Ἔμψυχ' ὄν' ἐνὺμφανζα, σοφόντι χρῆμ' ἀνθρωπος.

Τῶν μετασιατικῶν καὶ αὐτοὶ τὸ ῖ ἀποβάλλουσιν. ἀργύρεος μὴ χρύσεος λέγοντῶ. Τῦ ὸς ὑποζακτικῦ ἄρθρα

Doricæ, ut, Aequalis marti.

A pro ε sæpe utuntur, alter alter dicentes, & Diana Diana.

Abscisiones, ppriæ ipsorũ sunt, ut Neptunũ, num. domũ, mũ. crimnũ, hoc est genus structi.

Additiones με syllabæ, in ijs quæ apud nos in ναι desinunt infinitis, Doriensium sunt, ut ascendere pro ascendere.

Subtractiones δ ex genitiuis qui per δ declinantur, Paridis Paridis, & cornu pro cornu, Ionum sunt proprietates linguæ, & Dorjensium.

Acuta penultima scribunt Dores & qualitatis significatiua aduerbia, pulchrò, sapienter, cõptè, simpliciter dicentes. Quæ à nobis acuta penultima sunt, circunflectũt. sic, omnino. Et in οι noïa, similiter & participia, cũ antepenultimã acuunt, ipsi penult. acuta dicũt. ũt philosophi, menelai, cupiti,

Et participia in ων desinentia (significati. circũflexorũ, in αν faciũt finire, ridens, agitans. ridens, agitans.

Nauem nauem uocant, & claues clãues.

Acuta penul. proferũt & tertias personas in αν desinenteis indefinitorũ, steterũt, dixerunt. & in ον desinẽtes acuta penult. acceperũt, cucurrerũt, dixerũt, comederunt.

Circunflectũt & huiusmodi, puerorũ, Troianorũ, oĩmcent dicent circunflexe.

Et futura, dabunt dabũt, & di- (

Circunflectunt & ipsi similis, ut Attici.

Accusatiuos pluraleis masculinos in ους desinẽtes, per ος proferũt. hos pulchros, hos sapientes, hos homines, hos equos.

Quæ per ε proferunt imperatiua uerba, per ον proferũt. accipe accipe, tange tange.

Patrem patrẽ nominãt, tõsuras tonsuras. uidisti ionicè & ipsi corripiũt. Theocritus in Adoniazusis. Quæ sciſti, & quæ dixisti, tu quæ uidisti ei qui non uidit.

Ocioſum per interpositionẽ ocioſum dicũt.

Et abundãs abundãs dicũt, & puellã puellã

Subiunctiuis utunt pro indicatiuis. Theocritus.

Equũ & frigidum anguẽ maximè timeo. pro timeo.

Sciunt sciunt dicunt, & steterunt steterunt. Theocritus.

Vt uera stant, ut uera se inuoluunt,
Animata nõ intexta, sapiẽs res homo.

Et materialium & ipsi ĩ abijciunt, argenteus & aureus dicentes. Ex qui subiunctiuo

ἄρθρυ τὸ σ ἀποβάλλυσι. Θεόκριτος.
ὁ τρὶ φίλητος Ἄδωνις ὃ κ' ἦρ ἀχέροντι φιλεῖται.
Τὸ κλείσω κλαξῶ λέγουσι. Θεόκριτος.
Τὰρ αὐλείαρ ἀπόκλαξορ.
Τὰ ἐλλειπτικὰ καὶ παρ' αὐτοῖς εἰσι.
Παύσαθ' ὦ δύσανοι ἀνήνυτα κωτίλλοισαι,
Τρυγόνες ἐκκινεύσεντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.
Τὸ πελοποννησσὶ πελοποναυσασὶ λέγουσι.
Τὰς δοτικὰς τῶρ πληθυντικῶρ τὰς ἀπὸ τῶρ εἰς υς εὐθεῶρ γινομένας, οὐχ οὕτως ἐκφέρουσιρ ὥσπερ ἡμεῖς, πλεῦσι καὶ βασιλεῦσιρ, ἀλλ' ἐπὶ ἴσης τῷ δημοσθένει καὶ τοῖς ὁμοίοις, ὡς ἐκεῖ γὰρ ἡ δημοσθένεσι δοτικὴ τῶρ πληθυντικῶρ, οὕτω καὶ ταῦτα. Θεόκριτ.
Δωρίσδειρ δ' ἔοικε δοκῶ τοῖς δωριεῦσι.
Τὴρ φύσιρ φυὴρ λέγουσι.
Τὸ βραδῦσαι βάρδυσαί φασι. Θεόκριτος.
Βάρδυσαι μακάρωρ ὧραι φίλαι, ἀλλὰ ποθειναὶ
Ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖσιρ ἀεὶ τι φορεῖσαι.
Πλάθανον λέγουσιρ εἶδος ἀγγείου τινός, ἐρ ᾧ σκευάζουσι πόπανα.
Συσέλλυσι καὶ τὰς εἰς ας αἰτιατικὰς, οἷορ νύμφας κρῆνας. καὶ τὰς μετοχὰς, νοῆσας πράξας.
Καὶ τὰ προστακτικὰ ῥήματα ἐκφερόμενα διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, διὰ τοῦ ορ ἐκφέρουσι. θίγε θίγορ.
Ἰδίως δὲ λέγουσιρ οἱ σικελοὶ πλὼ χύτραρ κύτραρ, καὶ τῶρ χιτῶνα κιτῶνα, καὶ πλὼ μητέρα δελφίαρ, πλὼ γυναῖκα γύνηρ. κρῆτες δὲ τὸ διαπαντὸς ἀεὶς, τὸ αὐτὸ αὐτοὶ, τὸ βέλτιορ βέντιορ λέγουσι, τὸ ἔα εὖα. τὸ ἑαυτὸρ ἐυαυτόρ. τρέπουσιρ οἱ αὐτοὶ καὶ τὰς εἰς προθέσεως τὸ σ εἰς ν, οἷορ ἐς χορὸρ, ἐν χορόρ. ἐς πλὼ ἀγοραῖρ, ἐν πλὼ ἀγοραῖρ λέγουσι.
Καὶ τὸ εἴωθα ἤθω, καὶ τὸ εὐωχεῖσθαι εὐῶ.
Τὸ θουκυδίδης θευκυδίδης, τὸ θεοκράτης θευκράτης, τὸ θεόφρασος θεύφρασος.
Καὶ τὰ κρέα κρῆ, τὸ ἄκρατορ ἄκρητορ.
Τὸ κρίκορ κίρκορ, τὸ κελεύεται κέλεται.
Τὸ καταβαλεῖρ καββαλεῖρ.
Τοὺς σωρούς τῶρ ἀχύρωρ, μύχωνας λέγουσι.
Καὶ ἀντὶ τοῦ τότε τόκα, καὶ ἀντὶ τῆς ἦμος ἧμος λέγουσι.
Τὸ οἰκάδε οἰκαδεῖς, τὸ σαδῖορ σπαδῖορ.
Τὸ μὴρ, μίς. καὶ ἀντὶ τοῦ ἐπεῖρ ταυτας τουτας λέγουσι, καὶ τὸ ἔνδορ ἐνδοῖ, τὸ κρανίορ κράνορ.
Ἀδίματορ ψυχὴρ πλὼ νεκρὸρ, ἤγουρ πλὼ ἐξω τοῦ σώματος. καὶ ταῦτα περὶ τῆς δωρίδος. Διαφέρει δὲ ἡ τῶρ κρητῶρ διάλεκτος, ἥπερ Κυψέλας ἐχρήσατο, καὶ ἡ λακώνωρ, ἥπερ Ἀλκμὰρ καὶ Σώφρωρ. ἡ μέντοι Πινδάρου καὶ Σιμωνίδου καὶ Βακχυλίδου παντελῶς ἀγνοεῖται, διὰ τὸ μὴ δωριεῖς εἶναι φύσει τοὺς ποιητὰς, ἴδιαρ δὲ μόνηρ αὐτῶρ πλὼ διάλεξιρ.

articulo σ abijciunt. Theocritus.
Ter amabilis Adonis, q & in Acherõte a:
Claudam claudã dicũt. Theocritus. (maſ.
Ianuam claudito.
Defectiua etiam apud eos ſunt.
Quieſcite o infelices inefficacia garriẽtes,
Turtures faſtidio afficiũt lato ore pronũci:antes omnia.
Peloponneſiace peloponneſiace dicunt.
Datiuos plurales ab in ευς rectis factos, non ſic proferunt ut nos, peleis, & regibus. ſed ut primæ contractionũ flexionis nomina, ut ibi enim Demoſthenibus datiuus plu:ralis, ſic & hic. Theocritus.
Dorice loqui licet, puto Dorienſibus.
Naturam naturam dicunt.
Tardiſſimæ tardiſſimæ inquiunt. Theocrit.
Tardiſſimæ ſuperũ horæ charę, ſed deſide rabiles Veniũt oĩbus mortalib. ſemper ali
Plathanũ dicũt ſpeciem ua: (quid ferẽtes.
ſis cuiuſdã, in quo præparãt placentulas.
Corripiũt & in ας accuſatiuos, ut nymphas, fontes. & particip. intelligens, faciens.
Et imperatiua uerba pronũciata per ε tenue per ορ pronunciant, tange tange.
Peculiariter dicunt Siculi ollã ollam, & tuni cam tunicam, & matricem matricẽ, mulie rem mulierem. Cretenſes ſemper ſemper, ibi ibi, melius melius dicũt, ſine ſine, ipſum ipſum. Vertunt ijdem & ες præpoſitionis σ in ν, ut in chorum in chorum, in forum in forum dicunt.
Et cõſueui conſueui, & conuiuari cõuiuari.
Thucydides theucydides, Theocrates theu crates, Theophraſtus theuphraſtus.
Et carnes carnes, merum merum.
Annulus annulus, iubetur iubetur.
Deijcere deijcere.
Cumulos palearum mychonas dicunt.
Et pro tunc tunc, & pro quando quando di cunt.
Domum domum, ſtadium ſtadium.
Quidem quidem. & ubi dicendum has, has inquiunt, & intus intus, caluaria caluaria.
Incorpoream animã mortuã, hoc eſt extra corpus degentẽ. Et hæc de lingua dorica.
Differt aũt Cretenſium dialectus, qua Cy:pſelus uſus eſt, & Laconũ, qua Alcman & Sophron. Pindari tamen & Simonidæ & Bacchylidis omnino ignorat, eò quòd na tura non ſint Dorienſes hi poëtæ, habeant autem ſolã ipſorum locutionem.

Τὰς εἰς ας ληγούσας εὐθείας τὰς ὑπὲρ δύο συλλαβὰς εἰς ης ἐκφέρουσιν οἱ ἴωνες. Ἡρόδοτος. ὁ δὲ ἀρχίης καὶ λυκόπης μοῦνοι συμπεσόντων.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ταῖς ληγούσαις εἰς οις προστιθέασι τὸ ι. Ἡρόδοτος, τοῖσι σαμοίοισι.

Τὸ κλεισθέντος κλῃσθέντος λέγουσι, καὶ τὸ πλειάδες πληϊάδες. διαλύουσι γὰρ τὸ δίφθογγον εἰς ε καὶ ι, ἔπειτα ἐκτείνουσι τὸ ε εἰς τὸ η συλλαβήν, ὥσπερ τὸ ἱερεῖον ἱερήϊον λέγουσι.

Τὰς εἰς ων ληγούσας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν θηλυκῶν, οἷον, ὡρῶν, θηβῶν, πυλῶν. ὡρέων, καὶ θηβέων, καὶ πυλέων λέγουσιν. Ὅμηρος.

ὡς ἐπὼν πυλέων ὄχέοντο.

καὶ Ἱπποκράτης. αἱ μεταβολαὶ τῶν ὡρέων τίκτουσι νοσήματα.

Ἀλλὰ καὶ τὰς τῶν ἀρσενικῶν ὁμοίως γενικὰς τὰς ἐκ τῶν εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εων προφέρουσι, περσέων λέγοντες, καὶ νησιωτέων. Ἡρόδοτος ἐν τῇ τρίτῃ, κατ' ἀρχὰς νησιωτέων μάλιστα ἐπλούτεον.

Ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων ὁ μόνον τὸ ι προστιθέναι εἰώθασιν, ὡς ἐν ταῖς δοτικαῖς τῶν πληθυντικῶν ἀρσενικῶν ὀνομάτων, ἀλλὰ καὶ τῆς αι διφθόγγου τρέπειν τὸ α εἰς η εἰώθασιν, ὡς Ἱπποκράτης. ἐν τῇσι χρονίῃσι λειεντερίῃσιν ὀξυρεγμίη ἐπιγενομένη, πρόσθεν μὴ γενομένη, σημεῖον ἀγαθόν.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας ἢ εἰς ης εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εω προφέρουσι, ἀπὸ μὲν τῶν εἰς ας. Ἡρόδοτος. τρίτῳ δ' ἀπ' ἀρχίεω γενομένου, ἀντὶ τοῦ ἀπ' ἀρχίου. ἀπὸ δὲ τῶν εἰς ης, ἀτρείδεω δαίφρονος.

Τοῖς ὑποταικτικοῖς ἄρθροις τοῖς ἀπὸ φωνήεντος ἀρχομένοις προστιθέασι τὸ τ οἱ ἴωνες, ὡς παρ' Ἡροδότῳ. αὐτὸς μὲν ὦν τὸν τοῦ συνεχέος μῦθον τῷ ἦν, ἀντὶ τοῦ οὖ ἦν. καὶ ἀλλαχοῦ. τοῖς ἐντέλλετο ἔχθεσιν, ἀντὶ τοῦ οἷς.

Τῷ ε προστιθέασι τὸ ι, ὡς τὸ.

Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. καὶ

Εἴ μοι ξείνια δοίη.

ἀνάλιος θὴρ, ἀντὶ τοῦ ἔναλιος.

Τῷ ο ἐπιβάλλουσι τὸ υ, κόρη κούρη, νόσος νοῦσος, ὄρος οὖρος, μόνος μοῦνος. εἴποι τις οὖν, πῶς τὸ πόνος καὶ φόνος οὐ προσλαμβάνει τὸ υ. οὐ γὰρ λέγουσι πονῦνος, φονῦνος; λέγομεν οὖν ὅτι ἀπὸ ῥημάτων τοῦ πίνω καὶ φένω παρήχθησαν. τὸ δὲ μόνος καίτοι ἀπὸ ῥήματος παραχθὲν, ἐπεὶ τριγενές ἐστι, προσλαμβάνει τὸ υ.

Τὸ α

In ας desinentes rectos supra duas syllabas in ης ferũt Iones. Herodot⁹. Archias aũt & Lycopes soli cum conuenissent.

Datiuis pluralibus desinentibus in οις addunt ι. Herodotus, samiῃs.

Clausi clausi dicunt, & pelidæ peleiadæ. dissoluunt enim diphthongum in ε & ι, deinde producunt ε in η syllabam, sicut uictima uictima dicunt.

In ων desinentes genitiuos plurales fœmininos, ut horarũ, thebarũ, portarũ. horarũ, & thebarum, & portarũ dicunt. Homerus,

Sic fatus ex portis impetum fecit.

& Hippocrates: Variationes anni temporum pariunt morbos.

Sed & masculinorum genitiuos ab in ης rectis factos, per εων proferunt, Persarum dicentes, & insulanorum. Herodotus in tertia. per initia insulanorum maximè locupletabantur.

Datiuis pluralibus fœmininorum nominũ non solum ι addere consueuerũt, ut in datiuis pluralibus masculinorum nominum, sed αι diphthongi uertere α in η consueuerunt. ut Hippocrat. in diuturnis inteſtinorũ leuitatib. acida eructatio si subsequaῖ, antea quæ non fuerit, signum bonum.

In ου desinentes genitiuos ab in ας aut in ης rectis factos, per εω proferunt. Ab iῃs qui in ας. Herodotus. tertio autem ab Archia qui fuit, pro ab Archia. ab iῃs aũt qui in ης. Atridæ prudentis.

Subiunctiuis articulis, qui à uocali incipiũt, addunt τ Iones, ut apud Herodotum. Ipse quidẽ ad tonos congressus sum populo de quo erat. pro eo qđ est, de quo erat. & alibi, quibus mandauit habentibus, pro quibus.

ε addunt ι, ut

Oportet hoſpitem præsentem amare, uolentem mittere. &,

Si mihi hoſpitalia daret.

Item marina fera, pro marina fera.

ὁ adiῃciũt ipsi υ, puella puella, morbus, bus. mõs mõs, solus solus. Dixerit quispiã igiῖ, quomõ labor & cędes nõ assumit υ. nõ eῆ dicũt labor cędes? dicimus igiῖ qđ à uerbis laboro, & cædo deducta sunt, solus autem, & si à uerbo deductũ, quoniã trium generũ est, assumit υ.

Τὸ α εἰς η τρέπουσιν. ἥρα ἧρη, σφαῖρα, σφαῖρη, δημοσία δημοσίη, πρᾶγμα πρῆγμα.

Τὰς εἰς ους ληγούσας γενικὰς, διὰ τοῦ εος προφέρουσιν, ὡσαύτως καὶ τὰς ἄλλας πλῶσεις ὑ συνῃρημένας, ἀλλ' ἐντελεῖς ποιοῦσι, πολυπράτεια καὶ δημοσθένεα λέγοντες.

Τὸ πολλὸν λέγουσιν, οὐχὶ τὸ πολύ. καὶ ὁ πολλὸς, οὐχὶ πολύς. πλὴν εἰς πρόθεσιν, ἐς λέγουσιν ὁμοίως τοῖς ἀττικοῖς.

Τοῖς ἐνεστῶσιν ὁμοίως καὶ τοῖς παρατατικοῖς καὶ ταῖς μετοχαῖς τῶν περισπωμένων, καὶ ἁπλῶς ἐπεῖν, πάσαις ἐγκλίσεσιν ἐντελῶς κέχρηνται, ὡς ἐν τοῖς ἀνακρεοντείοις. οἷον δοκίει, κλύειν γὰρ ἤδη λαλέειν τίς εἰ θελήσει. καὶ ἐν τῷ χρησμῷ,

Καὶ οὐ λαλέοντα ἀκούω.

Τὸ ὁράω ὁρέω λέγουσι, τὸ α εἰς ε τρέποντες, καὶ τὸ ἐχράοντο ἐχρέοντο.

Τὸ ὦν ἀντὶ τοῦ οὖν λέγουσι. Ἡρόδοτος. καὶ ὧν φασι πολλοί.

Τὸ ὦ, ὃ σημαίνει τὸ ὑπάρχω, ἐω λέγουσι. καὶ Ὅμηρος.

Ὃς ἤδη τάτ' ἐόντα, τάτ' ἐπόμενα, πρὸτ' ἐόντα.

Τὰ ψιλὰ ἀντὶ δασέων ἀσπάζονται, ἀπιγμένοι λέγοντες, καὶ ἀπίκοντο. οὐ μὴν δὲ ἐν ταῖς συνθέσεσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν ταῖς συναλοιφαῖς. Ἡρόδοτος. οὐκ οἱοίτε ἦσαν.

Τὰς νῆας νέας λέγουσι.

Τὰς εἰς ος γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ευς εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσι, βασιλῆος λέγοντες, καὶ

Τὰς εἰς η ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν (ωκλῆος. εἰς ος εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ οιο προφέρουσι, μενελάου μενελάοιο, θεοῦ θείοιο.

Τὰς εἰς ος ληγούσας γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ις εὐθειῶν γινομένας, διὰ τοῦ εος προφέρουσιν, ὄφις ὄφεος λέγοντες διὰ τοῦ ο μικροῦ. πρίσβυς πρίσβεος, μάντις μάντεος, καὶ πόλις πόλεος, ὡς ἐν ὀρέστῃ Εὐριπίδου,

ὡς ἂν δύνηται πόλεος ἐν τ' ἀρχαῖσιν ἧ.

καὶ ἔστιν ὁ τρίτων πους δάκτυλος, ὁ δὲ τέταρτος ἴαμβος. καὶ πάλιν ἐν ἄλλῳ δράματι,

Ἕσπερ ὄφις ἐν γαίᾳ εἵρος.

Εἰώθασι συναρχομένους ποιεῖν τοὺς παρωχημένους τοῖς ἰδίοις ἐνεστῶσιν, ὃ ᾧ καὶ ἐχρῶντο. οἷον.

Τύπτε δ' ἐπισροφάδην.

ἄορι θῆνε.

Βῆ δ' ὁ γέρων.

Θῦνε δ' ὅσ' ἐν φρεσὶ θεὰ λευκώλενος ἧρη.

Ξανθὰς δ' ἐκ κεφαλῆς ἵλε τρίχας. καὶ τὸ

Καλὸν δ' οὔπω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσι,

Οὐδ' οὕπω γεραρόν. καὶ τὸ,

Τοιοῦτοι ἐπέρ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἦσαν.

Πάντες καὶ δὴ ὄλοντο.

πρός δὲ καὶ,

ΝΥμε

A in η uertũt. Iuno Iuno, ſphæra ſphæra, publica publica, res res.

In ος deſinentes genitiuos per εος proferũt, eodẽ modo & alios caſus non contractos, ſed integros faciunt, Polycratem & Demoſthenem dicentes.

Multum dicunt non multum, & multus non multus. In præpoſitionem in dicunt, ut Attici.

Præſentibꝰ ſimiliter & imperfectis præteritis & participijs circũflexorũ, & ut uniuerſaliter dicã, omnibꝰ modis integre utunt, ut in Anacreonteis. ut uidet, audire eũ hæc loquiſpiam, ſi uelit. & in oraculo,

Et nonloquentem audio.

Video uideo dicunt, α in ε uertentes. & utebantur utebantur.

Igitur pro igitur dicunt. Herodotus. & igitur inquiunt multi.

Sum qd ſignificat ſum, ſum dicũt, & Home. Qui nouit præſentia, & futura, & præterita.

Tenues pro aſpiratis amant, qui peruenerũt dicentes, & abierunt, nõ in cõpoſitionibus ſolũ, ſed & in colliſionibus. Herodotus. nõ potentes erant.

Naues naues dicunt.

In ος genitiuos ab in ευς rectis factos, per ηος proferunt, regis dicentes, & Pelei.

In ω deſinentes genitiuos ab in ος rectis factos, per οιο proferunt, Menelai Menelai, diuini diuini.

In ος deſinentes genitiuos ab in ις rectis factos, per εος proferunt, anguis anguis dicentes per ο paruum, ſenex ſenis, uates uatis, & ciuitas ciuitatis. ut in Oreſte Euripides.

Qui poſſit, ciuitatis in q magiſtratibus ſit.

& eſt tertius pes dactylus, quartus autem iambus, & rurſus in alia fabula,

Seuit anguis in terra ſementem.

Solent eodẽ modo incipientia facere præterita, quo prſentia, ex quibꝰ ea facta ſunt. ut

Verberabat conuerſim.

Enſe percellebat.

Iuit autem ſenex.

Poſuit aũt in mẽte dea candidis ulnis Iuno.

Flauos ex capite cepit capillos. &,

Pulchrum ſic ego nondum uidi oculis,

Neque ſic uenerabilem. &,

Tales ſi mihi uiginti occurriſſent,

Omnes utique ibi periſſent.

præterea autem,

Etme

Νή μὲ δεξάμενος πηλεὺς τρέφε᾽ ἐνδυκέως. καὶ
Σὸν θεράποντ᾽ ὀνόμηνε. καὶ τό,
Ἔνθ᾽ ὄφρα σπα ἐγὼν᾽ ἐδόμην, καὶ ξείνια δῶκα.
καὶ καθόλου ἐπεῖν, ἃ συναλοιφὰς τῶν ἰώνων εἰσίν.
ὡς τό,
Νέας ἀμφιελίσσας,
ἀντὶ τοῦ νῆας. καὶ ὄφεος, καὶ πόλεος, ὥσπερ ἀπεκτάσεις τῶν ἀττικῶν. ὡς τό,
Πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἁλιος νημερτής. καὶ
Οὐδέποτ᾽ ἐς ἀγορὴν πωλέσκετο νυδὶ ἀνέραν.
οἶμαι δ᾽ ὅτι καὶ τὸ εὐωχία ἀπλοῦς ἐκτέτευται, καὶ γράφεται διὰ τοῦ ω μεγάλου. οὐχὶ γὰρ λέγεται ἡ τροφὴ, καὶ εὐωχία ἡ εὖ ἔχουσα τὸ σῶμα καὶ συγκραθῆσα.

Καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα τῶν ἐνικῶν παθητικῶν ποιοῦσιν ἐκ τοῦ τρίτου προσώπου τῶν ἐνικῶν παθ᾽ ὑποσολὴν τοῦ τ. Ὅμηρος.
Γνώσεαι ἀτρεΐδην ἀγαμέμνονα τὸν πρὶν ἅπαντων
Ζεὺς ἐνίκησε πόνοισι διαμπερές.
καὶ αὖθις,
Τέως μέχρις ὀδυρόμενος νὴ ἀχεύων,
Τὴν σὴν ἔδεαι κραδίην:

Ὡσαύτως καὶ τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ας εὐθειῶν οὐδετέρων ὀνομάτων διὰ τοῦ των κλινομένων, καθ᾽ ὑποσολὴν τοῦ τ, κέρας, κέρατος λέγοντες.

Τό τε πλεονάζει παρ᾽ αὐτοῖς ἡ παρέλκει, ὡς Ἡρόδοτος. ἐπειτε ἐγένετο ταῦτα, ἀντὶ τοῦ ἐπεί.

Τὰς εἰς ες λήγουσας γενικὰς τῶν οὐδετέρων διὰ τοῦ εος προφέρουσι.

Καὶ πᾶσαν δὲ πτῶσιν τῶν τοιούτων ἐντελῶς προάγουσιν. οἷον τεῖχεος, βέλεος. καὶ,
Ἕκτορα δ᾽ ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεύς.

Τῷ κ ἀντὶ τοῦ π ἐν τοῖς ἐρωτηματικοῖς καὶ ἀναφορικοῖς κεχρῆσθαι εἰώθασιν. οἷον πόσα κόσα, ὅπως ὅκως, ὁπόσα ὁκόσα. οὐ μὴν ἐν τοῖς ἄλλοις.

Τρέπουσι δὲ καὶ τὰ δασέα εἰς ψιλὰ, καὶ τὰ ψιλὰ εἰς δασέα. οἷον χιτὼν κιθὼν, ἀκάνθιον ἀχάντιον, καὶ βάτραχος βάθρακος, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ ω ἀντὶ τοῦ α ἐοῦ ὅτε χρῆσθαι αὐτοὺς λέγουσιν, ὦνθρωπον τὸν ἄνθρωπον, καὶ τὸ ἄριστον ὥριστον. ἐγὼ δὲ οἶμαι ἐκ συναλοιφῆς ὅσα μόνων τῶν εὐθειῶν τοῦτο ποιεῖν αὐτούς, καὶ ὅσα τῶν κλητικῶν, ὥσπερ καὶ οἱ ἀττικοὶ ποιοῦσιν. αὐτίκα Ἡρόδοτος ὅσα τῆς κλητικῆς οὕτω φησίν. ὦνθρωπε μὴ κτεῖνε κρεῖσσον. καὶ αὖ ἀλλαχοῦ. ὦναξ Ἡράκλεις, ἀντὶ τοῦ ὦ ἄναξ. καὶ Σοφοκλῆς.
Ἀλλὰ γὰρ ὦναξ οὐδ᾽ ὃς ἂν βλασῇ μένει
Νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ᾽ ὀρίσεται.
καὶ Ὅμηρος,
Λοιθὸς ἀνὴρ ὥριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους.
ἀντὶ τοῦ ὁ ἄριστος. τὸ γὰρ ω ἢ α εἰς ω μέγα κιρνᾶται ἢ συναλοίφεται.

Καὶ

Et me accipines ſuſceptũ peleus nutriebat accurate. &, Suũ clientem nominauit. & Tunc Vlyſſem ego uidi, & munera dedi. & ut uniuerſaliter dicam, correptiones Ionum ſunt ut,
Naues omni ex parte uolutabiles,
pro naues. & anguis & ciuitatis. ſicut productiones Atticorum. ut,
Verſat quidã hic ſenex marinus uerax. &,
Nunquã in foro uerſabat glorioſos uiros faciente. Puto qđ & cõuiuiũ attice producitur, & ſcribit per ω magnũ. cibus eſt dicit nutrimentũ, & conuiuiũ quod bene habet corpus & continens.

Secundas perſonas ſingulares paſſiuorum faciunt ex tertia perſona ſingulari, per ſubtractionem τ. Homerus,
Cogноſces atridem Agamemnonẽ quẽ ſupra omnes Iupiter immiſit in laboribus omnino. & rurſus.
Quouſque plorans & dolens,
Tuum deuorabis cor?

Similiter & genitiuos à rectis in ας neutrorũ noĩm per των declinatorũ, per ſubtractionẽ τ, cornu, præmiũ dicentes.

Τι abũdat apd eos, & ſuperfluũ eſt, ut Herodot. poſtquãq facta ſunt hæc, p poſtquã.

In ους deſinentes genitiuos neutrorum per εος proferunt.

Et omnem caſum huiuſmodi integre præagunt. ut parietis, ſagittæ. &,
Hectorem ex ſagittis ſubduxit Iupiter.

κ pro π in interrogatiuis & relatiuis uti ſolent, ut quot quot, quomodo quomodo, quot quot, non tamen in aliis.

Vertunt aũt & aſpiratas in tenues, & tenues in aſpiratas, ut tunica tunica, ſpinula ſpinula, & rana rana, & ſimilia.

ω pro α aliquando uti eos dicunt, hominem hominem, & prandium prandium. ego autem puto ex colliſione in ſolis rectis hoc facere eos, & in uocatiuis, quemadmodũ & Attici faciunt. principio Herodotus in uocatiuo, ſic inquit, ὁ homo occide Crœſum. Et rurſus alibi. O rex Hercules, pro ὁ rex. & Sophocles,
Sed enim ὁ rex, neq; quę geminauerit quidem manet Mens male rem gerentibus. ſed loco mouetur. & Homerus,
Extremus uir optimus impellit ſolipedes equos. p optimus. Nam ω & α in ω magnum contrahitur uel colliditur.

Et

Καὶ τὸ ο καὶ α εἰς ω μέγα κιρνῶσιν. ὡς τὸ βόαξ, βῶξ.

Et o & α in ω magnum contrahũt. ut boax box, piſcis genus.

Καὶ τὸ αο εἰς ω μέγα κιρνᾶται, οἷον τὰ ὅπλαθ' ὧς πλα.

Et αο in ω magnum commiſcetur, ut arma arma.

Καὶ ἐπειδὴ τὸ ὅπλον δασύνεται, τρέπεται τὸ τ εἰς θ. τοῦτο δὲ ἀττικόν ἐστιν. εἰ γὰρ ἦν ἰωνικόν οὐκ ἂν ἐτράπη. ἐπὶ τοῖς ψιλοῖς χαίρουσιν ἴωνες.

Et quoniam arma aſpiratur, uertitur τ in θ. hoc uero Atticũ eſt. ſi eũ eſſet Ionicum nõ uerſum eſſet, quia tenuibus gaudẽt Iones.

Τῷ ω ἀντὶ τοῦ α ἐν τῇ διφθόγγῳ χρῶνται, αὐτὸς λέγοντες ἀντὶ τοῦ αὐτός. κὴ θωυμάσας, ἀντὶ τοῦ θαυμάσας. ἐντεῦθεν οἶμαι κὴ τὸ φωριαμὸς ἰωνικῶς οὕτω λέγεσθαι φαριαμός, ὧν ἀπὸ τῆς ἐτυμολογίας ἥ τὰ φάρεα περιέχουσα κιβωτός.

ω pro α in diphthongo utuntur, ipſe dicentes pro ipſe, & admiratus pro admiratus. Hinc puto & ſcrinium Ionicè ſic dictum ſcriniũ, quo ſit ab origine uocabuli, quòd ueſteis continet arca.

Τὸ τέμνειν καὶ διαιρεῖν τὰς λέξεις ἰώνων ἴδιον. ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰπεῖν πελοπόννησος, πέλοπος νῆσος λέγουσι. καὶ ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν αἴγαγρον, αἶγα ἄγριον.

Incidere & diuidere dictiones Ionũ propriũ. ubi eũ dicendũ pelopõneſus, pelopos inſula dicunt. & ubi dicendũ capream, caprã ſylueſtrem.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀπαρεμφάτων ἀντὶ προακτικῶν ἰώνων εἰσίν. Ὅμηρος.

Acceptiones infinitiuorum pro imperatiuis Ionum ſunt. Homerus,

Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν.

Omnia ualde uera narrare,

ἀντὶ τοῦ ἀγόρευε. καὶ

pro narra. &,

Πειρᾶν δ' ὥσκεν τρῶας ὑπερμύδαντας ἀχαιούς.

Experiri aũt ut Troiani glorioſos achiuos.

ἀντὶ τοῦ πειρᾶ. κὴ μυρία ἄλλα τοιαῦτα παρ' Ὁμήρῳ κὴ Ἡσιόδῳ εὑρήσομεν.

pro experire. & innumera alia huiuſmodi apud Hom. & Heſiodũ inueniemus.

Αἱ παραλήψεις τῶν ἀρσενικῶν ἀντὶ θηλυκῶν, ἰώνων εἰσίν. ὡς τό,

Acceptiones maſculinorum pro fœmininis Ionum ſunt. ut illud,

Τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἔπεσε ἦλθεν.

Cum illis autem ſeſe oblectantibus niger ad ueſperuenit.

ἀντὶ τοῦ ἑσπέρα.

pro ueſpera.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ει ληγόντων ἐνικῶν δοτικῶν ἰώνων εἰσὶν ἴδιαι. βέλεϊ βέλει, καὶ ἔγχεϊ ἔγχει.

Diuiſiones in ει deſinentiũ ſingul. datiuorũ Ionũ ſunt ppriæ. ſagittæ ſagittæ, & haſtæ haſtæ.

Τὰ εἰς ω λήγοντα θηλυκὰ ὅσα αἰτιατικῆς εἰς ουν περατοῦσιν. οἷον λητώ, λητοῦν, σαπφώ, σαπφοῦν.

In ω deſinẽtia fœminina in accuſatiuo in ουν finiunt, ut latonam latonam, ſapphonem ſapphonem.

Τὸ ι ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες ἐνίοτε τῶν λέξεων. τὸ γὰρ πονεῖσθαι πονέεσθαι φασίν.

ι extrahunt Iones interdum ex dictionibus, nam laborare laborare dicunt.

Ἐφθάσαμεν ἐπόντως ὅτι τῶν ἰώνων ὄντι, τὸ γράφειν κὴ τὸ λέγειν ὄφεος κὴ πόλεος. νῦν δὲ φαμὲν ὅτι κὴ ταῖς κοιναῖς αὐτῶν γενικαῖς χρῶνται οἱ ἴωνες, καὶ μάλιστα Ὅμηρος.

Prœuenimus dicendo quod Ionũ eſt ſcribere & dicere, anguis & ciuitatis. nunc aũt dicimus qđ cõmunibus ipſorũ genitiuis utunt Iones, & præcipuè Homerus.

Ἐξ ἀγροῦ νόσφι πόλιος.

Ex agro procul ab urbe.

κὴ Ἱπποκράτης. ὑπὸ φθίσιος ἐχομένῳ διάρροια ἐπιγενομένη θανάσιμος.

& Hippocrates. Tabe laboranti ſi profluuium uentris ſuperuenerit, mortale eſt.

Αἱ ἐπαναδιπλώσεις τῶν δευτέρων ἀορίστων ἰώνων εἰσίν. ὡς τό,

Geminatiões in ſecundis indefinitis Ionum ſunt. ut hoc,

Τετύκοντό τε δαῖτα.

Paraueruntq; epulum.

Τῇ μεταθέσει τῶν στοιχείων ἰὰς χρῆται, οἷον πραδίην, ἀντὶ τοῦ καρδίαν. ἀτραπιτός, ἀντὶ τοῦ ἀταρπιτός.

Tranſpoſitiõe literarũ Ionica lingua utit, ut cor pro cor, uia pro uia.

Τὸ δὲ διπλοῦν σ εἰς ξ τρέπουσιν ἴωνες, τὰ διζὰ γὰρ δίξα, κὴ τὰ τριζὰ τρίξα λέγουσι.

Duplex σ in ξ uertunt Iones. duplicia enim duplicia, & triplicia triplicia dicunt.

Τὸ ι ὑπεξαιροῦσι πολλάκις τῶν λέξεων αὐτίκα, Ἡροδότου ἁλικαρνασσέος ἱστορίης ἀπόδεξις, ἀντὶ τοῦ ἀποδείξις.

I ſubtrahũt ſæpe ex dictionib. prĩcipio. Herodoti Halicarnaſei hiſtoriæ demõſtratio, pro demonſtratio.

Ἀλλὰ κὴ τὸ ὑπεξαιρεῖν τῶν κτητικῶν τὸ ι τῶν ἰώνων ἐστίν.

Sed & ſubtrahere ex poſſeſſiuis ι Ionum eſt.

ἐσίν. οἷον ἀργύρειος, χρύσειος. Ὅμηρος.
Ἐκτόρεόν τε χιτῶνα περὶ στήθεσι δαίξαι.

Τὰς εἰς ες λήγουσας εὐθείας τῶν πληθυντικῶν. ἐὰν μὲν ἀπὸ τῶν εἰς υς εὐθειῶν γίνονται, διὰ τοῦ νες ἐνφέρουσι, βασιλῆες, ἵππῆες, διότι καὶ τὴν γενικὴν οὕτω προφέρουσιν. ἐὰν δὲ ἀπὸ τῶν εἰς ης ἢ εἰς υς, διὰ τοῦ ε, οἷον ἀληθὴς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν, καὶ ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν παρ' ἡμῖν μὲν ἀληθεῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἰωνικῶς δὲ ἀληθέες, καὶ πάλιν πολὺς πολλέες. ὡς τό.

Πολέες δέ μιν ἤρήσαντο φέρειν, καὶ ὀξέες ἦλοι.

Διαπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς τὰς γενικὰς τὰς ἀπὸ τῶν εἰς ης εὐθειῶν ὁ προφέρουσι διὰ τοῦ νος. οἷον ἡδὺς ὀξὺς, ὥσπερ βασιλῆος καὶ οἰκῆος. ἔσιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι οὐδέποτε ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς μείζων θέλει εἶναι τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας διὰ τῶν περισπωμένων συλλάβως κλινομένων, οἷον αἴας, ἡ εὐθεῖα τὸ ας ἔχει φύσει μακρόν. ἡ δὲ αἴαντος γενικὴ θέσει μακρὰν ἔχει τὴν παραλήγουσαν. ἀλλὰ καὶ ἡ λάχητος φύσει μακρὰν τὴν παραλήγουσαν. ἡ οὖν ἴσα ὀφείλει εἶναι ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας. ἢ ἐλάττων, ὡς ὅταν τὸ αἴαντος, καὶ χαρίεντος, καὶ λέων λέοντος, οὐδέποτε δὲ μείζων. ἐπεὶ οὖν τὸ πηλεύς καὶ τὰ ὅμοια εἶχον τὴν λήγουσαν μακράν, ἐποίησαν καὶ οἱ ἴωνες τὴν παραλήγουσαν μακρὰν τῆς γενικῆς, ἵν' ᾖ ἴσα τῇ ληγούσῃ τῆς εὐθείας, μὴ οὔσης ἐντεῦθεν τοῦ κανόνος παραβάσεως. ὅταν δὲ τὸ ἡδὺς ὂν ἡδύνατο τρέψαι τὴν γενικὴν τὸ ἡδέος εἰς ν. οὕτω γὰρ ἂν εὑρίσκετο μείζων ἡ παραλήγουσα τῆς γενικῆς τῆς ληγούσης τῆς εὐθείας. ἐπεὶ ὁ ἡδὺς βραχεῖαν ἔχει τὴν λήγουσαν καὶ ὀξύς, καὶ τὰ ὅμοια. τὰ γὰρ εἰς σ ληγοντα μετὰ διχρόνου, ἀποβολῇ τοῦ σ, τὸ οὐδέτερον ποιοῦντα, συνεσταλμένον ἔχει τὸ δίχρονον, ὁ μέγας τὸ μέγα, ὁ ἡδὺς τὸ ἡδύ.

Τῆς θηλείας τὸ ι ὀξαιροῦσι, καὶ ὅταν πάσης πλώσεως τοῦτο ποιοῦσιν. Ἡρόδοτος. τῶν θηλέων ἵππων μίαν τὴν ὁ Δαρεῖος ἐς τὰ μάλιστα ἔστεργε. καὶ πάλιν, ἐχρίπλων τῇ θηλείῃ.

Τὸ μὴ ἐνφωνούμενον ι ἐνφωνεῖν εἰώθασιν. Ὅμηρος.

Ὑπερῷον ἐσαναβᾶσα. καὶ,
Πατρώϊος ὅσσιν ἑταῖρος.
καὶ Ἡσίοδος,
Χρηίζειν ἀπεόντων.

Αἱ προθέσεις τὸ ι τῷ ε ἐπιφερόμενον φωνήεντος, ἢ ἑνὸς τῶν ἀμεταβόλων, ἰώνων εἰσίν. οἷον ἕως εὕως, κενὴ ἀντὶ τοῦ κενή. καὶ ξεῖνος ἀντὶ τοῦ ξένος.

Τὸ μεταλλάττειν τὴν οι διφθογγον εἰς τὴν ες συλλαβὴν ἰώνων ἐστίν. Ὅμηρος.

Ἐρίηρες ἑταῖροι,
ἀντὶ τοῦ ἐρίηροι.
Ἐρυσάρματοι ἵπποι,
ἀντὶ τοῦ ἐρυσάρματοι.

Αἱ ἐναλ-

est. ut argenteus, aureus. Homerus,
Hectoreamq; loricā in pectoribꝰ scindere.

In ες desinentes rectos plurales, si ab in υς rectis fiunt, per νες proferunt. reges, equites: quoniam & genitiuum sic proferunt. si uero ab in ης uel in υς, per ε, ut uerus, rectus singularium & rectus pluralium apud nos ueri per ει diphthongum. Ionicè autem ueri. & rursus, multus multi. ut illud, Plures autem ipsum optauerunt gestare, & acuti claui.

Dubitauerit aūt quispiā, quomodo gtōs ab in υς rectis, nō proferūt per νος, ut iucundi, acuti. sicut regis & domestici? est igitur dicendum, quòd nunquā penultima genitiui maior uult esse ult. nominatiui in ῆς q̄ inæqualiter declinantur, ut aiax, rectus ας habet natura longū, aiacis aūt genitiuus longam habet penult. sed & lachetis natura longā penult. aut igitur æqualis debet esse penultima genitiui ultimæ recti, aut minor, ut in aiacis & gratiosi, & leo leonis, nunquā aūt maior. Quoniā igit Peleus, & similia, habebant ultimā longā, fecerūt & Iones penultimam longam genitiui, ut sit æqualis ultimæ nominatiui, cum nō fieret ex hoc regulę transgressio. In iucundus aūt nō potuerūt uertere gtm̄ iucūdi in ν, sic em̄ inueniretur maior penultima genitiui ultima recti, quoniā iucundus breuem habet ultimā, & acutus, & huiusmodi. In σ em̄ desinentia cū ambigua, per abiectionē σ neutrū facientia, correptā habet ambiguā. magnus magnum, suauis suaue.

Ex fœmina ι extrahunt, & in omni casu hoc faciunt. Herodo. fœminarū equarum unā, quam Darius præcipuè amabat. & rursus, appropinquans fœminæ

Nō pronunciatū ι pronūciare solent. Hom.
Cœnaculum cum ascendisset. &,
Paternus est amicus.
& Hesiodus,
Indigere absentis.

Additiones ι τῷ ε sequente uocali, uel una immutabiliū, Ionum sunt. ut quousq; quousq;, uacua uacua, & hospes pro hospes.

Murare οι diphthongum in ες syllabam Ionum est. Homerus,
Concordes socij,
pro concordes.
Tractores curruum equi,
pro tractores curruum.

Immu-

Αἱ ἐναλλαγαὶ τῶ η εἰς α βραχὺ, ἰώνων ἐσίν. μεμαηκῦια, ἀντὶ τῦ μεμηκῦια. καὶ λελασμένος, ἀντὶ τῦ λελησμένος. καὶ ἄλασος, ἀντὶ τῦ ἄλησος. εἰ δέ τις λέγει, ὡς ὡῆ μὴν τὸ α εἰς η τρέπουσιν, ὡς ἥρα ἧρη, τιτὰρ τιτῆν, ὡῆ δὲ τὸ η εἰς α· ἴσως ὡς τὸ μὴν α εἰς η τρέπουσιν, ὅτε ὂν τὸ α μακρόν. τὸ δὲ η εἰς α, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὅτε ὂν τὸ α βραχύ. διὸ καὶ ἐναλλαγαὶ τῶ βραχέος α εἰς η, μεταγενεσέρων ἰώνων ἐσίν. ὡς τάδε δὴ ἐς τὸν ἀληθείην ἥκουσιν.

Αἱ ἀφαιρέσεις τῶν κατ' ἀρχὴν συμφώνων ἰώνων ἐσίν. οἷον λείβειν, εἶβειν, χάλια, ἅλια, θεινός, ἐνός.

Ἀεὶ τὸ ὦν συλλαβὴν περιεκὸν τιθέασι μεταξὺ τῶν προθέσεων, ὃς ὦν ἕλον, καὶ ἀπ' ὦν εἵροντο.

Τὰ πρῶτα φωνήεντα σοιχεῖα τῶν λέξεων ἀφαιροῦσιν οἱ ἴωνες. ἐκεῖνος κεῖνος, ἑορτὴ ὁρτή.

Τὰ σύνθετα ῥήματα διαλύουσι, καὶ μεταξύ τιθέασι τὰ ὀνόματα. οἷον,

Λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.

ἀντὶ τῦ κατεδηδώς.

Κατὰ δ' ἔκτανεν ἠετίωνα.

ἀντὶ τῦ κατέκτανε.

Τὸ ἀναιρέφειν τὰς λέξεις, ἰώνων ὄσιν ἴδιον. οἷον, ὄρνιθος ὅς. καὶ,

ᾧ ἐπὶ πολλ' ἐμόχησα.

Καὶ τὰ ὑπέρβατα ἰώνων ἐσίν. οἷον,

Αὐτὰρ ἐπὴ διάτε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν.

ἤγουν διέβησαν.

Αἱ διαιρέσεις τῶν εἰς ως ληγόντων ἐπιῤῥημάτων τῶν ἀπὸ τῆς γενικῆς τῶν πληθυντικῶν γινομένων, ἧς ἡ εὐθεῖα τῶν ἑνικῶν εἰς ης παρατῶται, καὶ εἰς ες ἔχει τὴν γενικὴν τῶν ἑνικῶν, ἰώνων ἴδιαι. οἷον, εὐσεβὴς εὐσεβοῦς, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν εὐσεβῶν, καὶ τροπῇ τ ν εἰς σ, εὐσεβῶς. ἀληθὴς ἀληθοῦς, ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν ἀληθῶν, καὶ τροπῇ τῦ ν εἰς σ ἀληθῶς, καὶ τ' ἄλλα ὁμοίως. ταῦτα οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα διαιροῦσιν οἱ ἴωνες ὁμοίως τοῖς ὀνόμασι, ἀληθέως λέγοντες καὶ ἀτρεκέως, καὶ εὐσεβέως. ὅσια μέντοι τῶν ὁσίων ὁσίως, καὶ δικαίων δικαίως, καὶ θαυμασῶν θαυμασῶς οὐκ ἔτι. τούτων γὰρ αἱ γενικαὶ οὐκ εἰς ως λήγουσιν, ἵνα ὦσι διῃρημένα καὶ κατὰ τὰ ὀνόματα καὶ τὰ ἐπιῤῥήματα.

Οἱ μὲν δωριεῖς, ὡς εἴρηται, ἐκτεινομένῳ χρῶνται τῷ α, τρέποντες τὸ η εἰς αὐτό. οἷον, ἥλιος ἅλιος, νῆσος νᾶσος, σελήνη σελάνα. οἱ δὲ ἴωνες συσταλομένῳ χρῶνται αὐτῷ. καὶ ἁπλῶς ἐπεὶν, καὶ προθέσει, καὶ ἀφαιρέσει, καὶ ἐπεκτάσει μίχρηνται, καὶ συγκοπῇ. Ἔσι δὲ ἡ μὲν πρόθεσις τῇ ἀφαιρέσει ἐναντία, ἡ δὲ ἐπέκτασις τῇ συγκοπῇ.

Καὶ πρόθεσις μέν ἐσιν, ὅταν ἐν τῇ πρώτῃ συλλαβῇ τῦ ὀνόματος παραλιφθῇ τι σοιχεῖον. οἷον ἕνεκα ἕνεκα. καὶ,

Ἴλιον εἴσω, ἀντὶ τῦ ἔσω.

μόνος

Immutationes η in α breue, Ionum sunt, mugiens pro mugiens, & oblitus pro oblitus, & inobliuiscibilis p inobliuiscibilis. Si quis aũt dicit, quomõ aliàs α in η uertũt, ut Iuno Iuno, Titan Titan, aliàs η in α? scito qđ α in η uertunt cum est α longum, α autem in η non generaliter, sed cũ est α breue. Immutationes aũt breuis α in η, posteriorũ Ionũ sunt. ut hæc igitur ad ueritatem tendunt.

Exẽptiões earũ, q̃ in prĩcipio sunt cõsonãtiũ, Ionũ sunt. libare, re. terra, ra. grauis, grauis.

Semper ὦν syllabã abundantẽ ponũt inter præpositiones. extraxerunt, deuorarunt.

Primas uocales literas ex dictionibus extrahunt Iones. ille ille, festus dies festus dies.

Composita uerba dissoluunt, & interponunt nomina. ut,

Leo, qui de taurum uorauit.

pro qui deuorauit.

Inter autem fecit Eetionem,

pro interfecit.

Præuertere dictiones Ionum est propriũ. ut

Aues ceu. &,

Quo in multum laboraui.

Hyperbata Ionum sunt. ut,

Sed postquã transq; palos & fossam ierũt.

hoc est transierunt

Diuisiones in ως desinentium aduerbiorum quæ à genitiuo plurali fiunt, cuius rectus singularis in ης terminatur, & in ους habet genitiuũ singularem, Ionũ propriẹ. ut pius pĩj, genitiuus pluralis piorum, & mutatione ν in σ, pie. uerus ueri, genitiuus pluralis uerorum, & mutatione ν in σ, uere. & id genus alia. hæc igitur & eiusmodi diuidunt Iones, ut nomina, uere dicentes & ueraciter, & pie. In sanctis tamen sancte, & iustorum iuste, & mirorum mire non etiam, horum enim genitiui non in ους desinunt, ut sint diuisi & in nominibus & in aduerbijs.

Dores, ut dictum est, producto utuntur α, uertentes η in ipsum, ut sol sol, insula insula, luna luna. Iones autẽ correpto utunt eo. & ut uniuersaliter dicã, & additione & ablatiõe, & interductiõe utunt, & cõcisiõe. Est autem additio ablationi contraria, interductio uero concisioni.

Et additio quidem est, cum in prima syllaba nominis assumitur aliqua litera, ut caussa caussa. &,

Ilium intra, pro intra.

solus

μόνος μοῦνος, ὅλος οὖλος. Ταῦτα δ' ἐγὼ προσθέσεις οὐ λέγω, ἀλλὰ παρενθέσεις, ὡς καὶ ἐκεῖνα, ἔναπον ἔεναπον, πνέοντῶν πνεόντων. ὡς Ὅμηρος.
οἱ δ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί. καὶ,
Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτός.
Πρόθεσις δέ λέγεται, ὅταν ἐν ἀρχῇ τοῦ λόγου ἕτερον παραληφθῇ στοιχεῖον. οἷον, σαφῶς ἀσαφῶς, πᾶς ἅπας. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἀπλοῦν. κἄντε γοῦν πρόθεσις, κἄντε παρένθεσις, τῶν ἰώνων ἐστίν, ἀλλὰ καὶ ζ ἐναντία τούτοις.
Ἔστι δὲ ἐναντία μὲν. ὡς εἴρηται, ἡ πρόθεσις τῇ ἀφαιρέσει, ἡ δὲ παρένθεσις τῇ ἐλλείψει.
Ἔστι δὲ ἀφαίρεσις ἡ κατ' ἀρχὰς ἄρσις, ἐκεῖνος κεῖνος, ἐκεῖσε κεῖσε, ἑορτὴ ὁρτή.
Ἔλλειψις δὲ ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον ἀμύξαι ἀμύξαι. ἔστι δὲ τοῦτο καὶ ἁπλοῦν. ταῦτα μὲν ἴδια ἰώνων εἰσίν, ἥτε πρόθεσις λέγω, καὶ ἔλλειψις, καὶ παρένθεσις, καὶ ἀφαίρεσις, καὶ ἔτι συνοπή, ἥτις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἐπεκτάσει.
Ἔστι δὲ συνοπὴ μὲν ἔνδεια μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον τῆς λέξεως. οἷον, οἴμημα, οἶμα. κακόμορος, κάμμορος. ἐξαίρετον, ἔξαιτον.
Παρέκτασις δὲ πλεονασμὸς μιᾶς συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον, ἀδελφὸς ἀδελφεός, ἔτυμος, ἐτύμημος. ἔστιν ὅτε γίνεται συνοπὴ καὶ δύο συλλαβῶν, οἷον Δευκαλιωνίδης, Δευκαλίδης. ζαύτῃ δὲ τῇ συνοπῇ χρῶνται καὶ οἱ Αἰολεῖς. χρῶνται δὲ καὶ ταῖς διαιρέσεσιν.
Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν ὡς ἐπονεῖτο.
Ἡ διαίρεσις δὲ τῇ συναλοιφῇ ἐναντία.
Ἔστι δὲ συναλοιφὴ δύο φωνήεντων διηρημένων εἰς μίαν συλλαβήν ἕνωσις. οἷον τὸ ὄνομα τοὔνομα. καὶ ἔστιν ἴδιον τοῦτο τῶν ἁπλῶν. ἡ δὲ ἀναδίπλωσις, ὡς ἔφαμεν, ἰδία τῶν ἰώνων. οἷον λάχωσι λελάχωσιν. ἀλλὰ καὶ ἡ ἄρσις αὐτῶν, βεβλημένος βλημένος. ἔστι δὲ ἡ ἀναδίπλωσις ἐναντία τῇ ἄρσει. πάλιν ἡ συσολὴ τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον,
Ῥόχθεε δὲ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο.
ἡ δὲ ἔκτασις. οἷον, τιθέμεναι, τιθήμεναι, ἁπλῶν.
Πάλιν ὁ λεγόμενος προσχηματισμός, πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, θεοῖς θεοῖσι, σοφοῖς σοφοῖσι, μούσαις μούσαισιν. οὕτω δὲ ἐναντίος ἐστὶ τῇ ἀποκοπῇ. ἔστι δὲ αὕτη τῶν δωριέων, οἷον ἱδρῶτα ἱδρῶ. Ὅμηρος.
Ἱδρῶ ἀπειψύχοντο.
κυκεῶνα κυκεῶ. Πάλιν ἡ παρέμπλωσις ἥτις ἐστὶν ἐναντία τῇ ἐκθλίψει, τῶν ἰώνων ἐστίν. οἷον, λεγόμεθα λεγόμεσθα. ἡ δὲ ἔκθλιψις μόνον τῶν δωριέων ἐστίν. οἷον, σκῆπτρον σκῆπτον. πάλιν τὸ διπλασιάζειν τῶν ἰώνων ἐστίν. ἤτοι ὁ διπλασιασμός, ὅς ἐστιν

solus solus, totus totus. hæc autē ego additamēta nō dico, sed interpositiones, ut & illa, nonus nonus, spirātes. rātes, ut Hom.
Illi ibant taciti robora spirātes Achiui. &,
Nobis nonus est uoluens annus,
Additio autē dicitur, cum in principio orationis alia assūmit litera, ut uua passa, uua passa, omnis uniuersus. est hoc & Atticū. Siue igitur additio, siue sit interpositio, Ionum est, sed & contraria his.
Est autem contraria, ut dictum est, additio ablationi. interpositio defectui.
Est uerò ablatio in principio sublatio. ille ille, illuc illuc, dies festus, dies festus.
Defectus abiectio uocalis de medio non facientis syllabam, ut cruentare seu laniare. est autem hoc & Atticū. Hęc propria Ionū sunt, additio inquā, & defectus, & interpositio, & ablatio, & itē concisio, quæ est contraria interductioni.
Est aūt cōcisio, defectus unius syllabæ in medio dictionis, ut impetus impetus, infortunatus infortunatus, prȩcipuus prȩcipuus.
Interductio, abundātia unius syllabæ in medio, ut frater frater, uerus uerus. fit aliquando concisio etiam duarum syllabarum, ut Deucalionides, Deucalides. hac concisione utuntur & Aeoles, utuntur & diuisionibus. (rabat.
Nouerat enim in animo fratrē, quia labo-
Diuisio autem contractioni contraria.
Est autē contractio duarum uocaliū diuisarum in unā syllabā unio, ut nomen nomē, & est propriū hoc Atticorū. Reduplicatio, ut diximus, propria Ionū, ut sortiantur sortiantur. Sed & sublatio ipsorum. percussus percussus. Est aūt reduplicatio cōtraria sublationi. Rursus correptio Ionum est, ut,
Obstrepebat aūt magnus fluctus ad siccā productio aūt, ut ponere po- (cōtinentē.
nere, Atticorum.
Rursus quæ dicit adfiguratio, abundantia syllabæ in fine, ut deis deis, sapientibus sapientibus, musis musis, hæc contraria est abscisioni. est autē hæc Doriensium, ut sudorem sudorem. Homerus:
Sudorem abstergebant.
miscellam potionis. Rursus intercidentia, quæ erat contraria elisioni, Ionū est, ut dicimur, dicimur. Elisio autem Doriensium tantum est, ut sceptrum sceptrum. Rursus duplicare Ionum est, siue duplicatio, quæ

ὄσιν ἐναντίος τῇ παρειλεῖψει. ἔσι δὲ ὁ διπλασιασμός, ὅταν ἔντινι τῶν συμφώνων τὸ αὐτὸ σύμφωνον πρὸς τεθῇ. οἷον, ὅτι ὅττι.

ὅπτιπερ εἶπω.

ὅσσον ὅσσον. Ὅμηρος.

Τόσσον ἐχώσατο φοῖβος ἀπόλλων.

Παρείλλειψις δέ ὄσιν, ὅταν ἔντι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλίπηται. οἷον, κάλλιον κάλιον, καὶ ἔσι τῶν ἰώνων ἴδιον μὴ τὸ ἀποβάλλειν τῆς ει διφθόγγου τὸ ι. οἷον, μείζων μίζων, κρεῖσσον κρέσσον. ἔσι δὲ τοῦτο ἔλλειψις, ἢ τίς ὄσιν, ὡς προείρηται, ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ τὸ μέσον, οἷόν ὅδι μὴ τὸ ἀμύξαι ἀμύξαι. οὗτοι καὶ τὸ ἐπὰρ ἐπέαρ λέγουσιν. Ἡρόδοτος. ἐπέαρ ἐκβῆ ἐς τὴν γῆν ἐκ τοῦ ὕδατος ὁ κροκόδειλος. ὁμοίως καὶ τὸ ἐνταῦθα, ἐνθαῦτά φασιν ἐκλελαγμένως. Ἡρόδοτος. ἐνθαῦτα ὁ τροχίλος εἰσδύνων, ὡς ἀπὸ τοῦ ἔνθα.

Ζωὴν λέγουσι καὶ τὼ ζῶσαν γυναῖκα, ὡς ἀπὸ τοῦ ζωός.

Τὸ λίαν κάρτα λέγουσι.

Τὸ μέγεθος μέγαθος λέγουσιν. Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ τῶν ἱστοριῶν. πρόσωπον δὲ ἐς τὰ μάλιστα ἐπίρρυπον μέγαθος ὅλον κρέξ.

Τὸ ε καὶ ο εἰς τὼ ευ διφθόγγου κιρνᾶται παρ' αὐτοῖς. Ἡρόδοτος. ἐς τοῦτον ὁρόων πίνετε καὶ τέρπευ, ἔσεαι γὰρ ἀποθανὼν τοιοῦτος. καὶ πλεῦνας τοὺς πλείονας, μετὰ τὼ ἑλένης ἁρπαγὴν ἑλλήνων στρατιὴν πολλὴν βοηθεῦσαν Μενελάῳ.

Τὸ σφίσι σφῖν λέγουσι.

Τὸν μὴ ἀπαγορευτικὸν σύνδεσμον ἀντὶ τοῦ μὴν παραπληρωματικῶς λαμβάνουσιν, ὡς παρ' Ἡροδότῳ. μὴ ἔχειν ἑλένην.

Τὸ ἴως οὖ, ἐς ὃ λέγουσιν. Ἡρόδοτος. ἐς ὃ ἐξεῖλον τὸ πάλιν. αὖτις ἀεὶ λέγουσι, μὴ οὐκ αὖθις.

Τοῦ ἐπιτήδειος τὸ ι ὑπεραιξοῦσιν, μὴ ἐπιτήδιος λέγουσιν. Ἡρόδοτος. ἵνα συνθάνοιτο ἐν ἀνηκηρίᾳ ἐπιτηδειότητος.

Ἡ κρᾶσις τοῦ ι καὶ ε εἰς ι μακρὸν τῶν ἰώνων ἐσίν. ἱερεὺς ἰρεύς, ἱέραξ ἴραξ.

Καὶ τροπῇ τοῦ α εἰς η, ἴρηξ καὶ τὼ αὐτὼ διάλεκτον. Ἡσίοδος.

Ὣδ' ἴρηξ προσέειπεν ἀηδόνα ποικιλόδειρον. καὶ ὄφιες ὄφις ἰωνικόν.

Τὸ τέμνειν τάμνειν λέγουσιν. Ἡρόδοτος ἐν δευτέρᾳ τὰς ἱερείας τὰς ἐν αἰγύπτῳ συλλέξαντας πάντας μέσας διατάμνων. καὶ Ἱπποκράτης, φλέβα τάμνειν.

Τοῦ ἐνίκων ἀφαιροῦνται τὸ γ, μὴ ἀντ' αὐτοῦ ἑπτὰ πεντήκοντα βέμβροι τὸ ι, ἐνείκων λέγουσιν. Ἡρόδοτος μυριαχοῦ τούτῳ χρῆται.

Τὸ ἐκπλεύσας ἐκπλώσας λέγουσιν. Ἡρόδοτος. κατὰ τὰ λίμνη ἐκπλώσαντες.

Τὸ

est contraria prætermissioni. est autem duplicatio, quū in aliqua consonantium eadem consonās addaſ, ut quoniā quoniam. Quoniam dicam.

quantum quantum. Homerus.

Tantum iratus est Phœbus Apollo.

Prætermissio est, quum aliqua ex geminatis consonantibus deficiat, ut melius melius, & est Dorienſiū. Est autem Ionū propriū, & abiicere ex ει diphth. ι, ut maior maior, melius melius. est autē hoc defectus, qui est, ut prædictū est abiectio uocalis de medio, quale est, cruentare, dilaniare. hi postquam & postquā dicunt. Herodot. Cum descendit in terrā ex aqua crocodilus. eodem modo hic, hic aiunt permutatim. Herodotus: Hic trochilus ingrediēs, quaſi ab eo quo dinde.

Viuam dicunt & uiuentem mulierem, tanq; à uiuus.

Valde ualde dicunt.

Magnitudo magnitudo dicunt. Herodot. in secund. hiſt. facies autē maximè naſo adunco, magnitudo quāta crex, auis marina.

ε & ο in ευ diphth. miſcetur apud eos. Herodotus: Ad hunc aſpiciens bibeq; & lętare, eris enim quum obieris, talis. & plures plures, poſt Helenæ raptū Græcorū exercitum multum auxiliantem Menelao.

Sibi ſibi dicunt.

Ne negatiuam coniunctionē, pro μὴν completiua accipiunt, ut apud Herodotū, Habere Helenam.

Quouſq; quouſq; dicunt. Herodot. quouſq; abſtulerūt rurſus. Iterū ſemper dicūt, & nō iterū.

Idoneus ι eximunt, & idoneus dicunt. Herodot. Vt rogaret iuuenilis aptitudo.

Contractio ι & ε in ι longum, Ionum eſt. ſacerdos ſacerdos, accipiter accipiter.

Et mutatione α in η, accipiter per eandem linguam. Heſiodus.

Sic accipiter allocutus eſt luſciniā colliuariam & angues angues Ionicum.

Incidere incidere dicunt. Herodot. in ſecunda. ſacerdotes in Aegypto collectos omneis medios diſſecare. Hippocrat. uenam incidere.

Ex fero auferunt γ, & pro eo interponētes ι, fero dicūt. Herodotus decies millies hoc utitur.

Nauigans nauigans dicunt. Herodotus. ſecundum ſegetem nauigantes.

Ipſos

Τὸ σφᾶς σφᾶς καὶ σφῶν διαιροῦσι, καὶ οὕτω προφέρουσι, σφέες καὶ σφέας καὶ σφέων. Ὅμηρος.
Ἀλλά σφεας κρατερὸς διομήδης ἐξενάριξε.
Τὸν νοῦν καὶ τὸν ῥοῦν καὶ τὸν χροῦν διαλύσι, νόον καὶ ῥόον καὶ χρόα λέγοντῶ. Ὅμηρος.
Τὰ μεσίχροα χαλκόν. Ἡρόδοτος.
Οἱ οὐκ ἔτι νόον τρέπουσί πω.
Τῷ ἐπῶν οὐ χρῶνται μετοχῇ, ἀλλὰ τῇ ἔπας.
Ἐρῶτα διὰ διφθόγγου γράφουσι. καὶ οἶμαι διὰ τοῦτο, ἐπεὶ συναρχομένους ποιοῦσι τοὺς παρωχημένους τοῖς ἐνεστῶσιν.
Ἔστι γὰρ παρ αὐτοῖς ὁ παραλατινός, ἐρῶ ἔτα ἐπενθέσει τοῦ ι γίνεται ἐρώτα. οὕτω καὶ τὸ ἐπανείρετο παρ αὐτοῖς διὰ τῆς ει διφθόγγου γραφόμενον. ἢ ἀπὸ τῶ βίματος προσλαμβάνει τὸ ει διφθογγον.
Ἔστι γὰρ τὸ ἐρωτῶ καὶ ἔρω, καὶ γίνεται παρενθέσει τοῦ ι ἐίρω, ἐίρομαι, ἐιρόμην, ἐίρου, ἐίρετο.
Ἔτι οἱ ἴωνες τὰ τρίτα πρόσωπα τῶν πληθυντικῶν τῶν παθητικῶν παρακειμένων οὕτω ποιοῦσιν ἐν τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ἑνικῶν, τοῖς ἔχουσι πρὸ τοῦ τ ψιλόν. τρέπουσι τὸ ψιλὸν εἰς τὸ ἀντίστοιχοῦν δασύ, καὶ ποιοῦσι προσθήκην τοῦ α. νένιπται νενίφαται, λέλεκται λελέχαται. εἰ μέντοι εἴη τὸ κοινὸν διὰ τοῦ ς βαρύτονον, τότε καὶ τὸ ἰωνικὸν ἔχει πρὸ τοῦ αται τὸ χαρακτηρισικὸν τοῦ μέσου παρακειμένου. πέφρασαι πεφράδαται, ὅτι πέφραδα. εἰ μέντοι ἀπὸ περισπωμένων φύσει μακρᾶ παραληγομένων ταύτῃ συστέλλουσι, πρὸ τοῦ αται εἰς τὴν ὀφειλομένην συσολήν. πεποίηται, πεποιήαται.
Ἔτι στοιχοῦσιν ἴωνες ὅσα τῶν εἰς δου ληγόντων πατρωνυμικῶν ταῖς ἐπεκτάσεσι, πηλειάδου λέγοντες, καὶ λαερτιάδου. ὤφειλε γὰρ εἶναι ἡ γενικὴ λαερτίδου.
Ἐπεὶ τὰ εἰς δης πατρωνυμικὰ μιᾷ συλλαβῇ περιτεύουσι τῆς γενικῆς τοῦ πρωτοτύπου. οἷον, πηλέως πηλείδου, πρίαμος πριαμίδης, οὕτω καὶ λαέρτης λαερτίδου ὤφειλεν εἶναι τὸ πατρωνυμικὸν, ἀλλ' οἱ ἴωνες ποιοῦσιν ἐπέκτασιν, καὶ οὕτω προφέρουσιν, λαερτιάδης λέγοντῶ, πηλειάδης, εἶτα κατ' ἐπέκτασιν ἀττικὴν πηλεϊάδης.
Χρῶνται δὲ καὶ ταῖς μεταθέσεσιν.
Ἔστι δὲ μετάθεσις, ὅταν ἢ τὸ πρῶτον στοιχεῖον τῆς ἰδίας γένηται συλλαβῆς δεύτερον, οἷον ἀτραπιτός ἀταρπιτός. ἐν γὰρ τῷ τρίπεσθαι γέγονε, καὶ τοῦ αστερικοῦ μορίου. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ ἀτραπιτός. ἦμαρ ἡ ὁδός. εἶτα γέγονε μετάθεσις τοῦ στοιχείου, καὶ λέγεται ἀταρπιτός. ἢ τὸ δεύτερον, πρότερον, οἷον πραδία καρδία, καρτερὸς κρατερὸς, τέταρτον τέτρα τέτρατον ἦμαρ ἔην καὶ τὸ τετέλεστον. Ὅμηρος. πάντα.

Ἰσόν

Ipsos ipsos & ipsorum diuidunt, & sic proferunt, ipsi & ipsos & ipsorum. Homerus:
Sed ipsos fortis Diomedes spoliauit.
Mentem & fluxū & cutem diuidunt, mentē & fluxum & cutē dicentes. Homerus:
Corpus incidens ferrum. Herodotus:
Qui non in mentem uertunt.
Adhuc fatus nō utunt participio, sed fatus.
Interrogabat per diph. scribunt, & puto propter hoc, quoniam eodem modo incipere faciunt præterita, ut propria præsentia.
Est enim apud ipsos ptæteritū imperfectum interrogabat, deinde interpositiōe ī, fit interrogabat. sic & interrogauit apud eos per ει diphth. scriptum, uel à positione assumit ε diphthongum.
Est eīn interrogo, & dico, & fit appositiōe ῐ, rogo rogo, interrogabā, interrogabas, in:
Etiam Iones tertias personas (terrogabat. pluraleis passiuorum præteritorum perfectorum sic faciunt, in tertijs personis singularibus habentibus τ tenue, uertunt tenuē in suam aspiratam, & faciunt addĭtamentum α, lotum est. lota sunt. dictū est, dicta sunt. si tamen fuerit cōmune per ς grauitonum, tunc & Ionicū habet ante αται formatiuam medij præteriti perfecti, dictū est, dicta sunt, quoniā dixi. Si tamen à circunflexis natura longam penultimā habētibus, hanc corripiunt ante αται in debitam correptionem. factum est, facta sunt.
Item constituunt Iones in δου desinentib. patronymicis intensiones, peliadæ dicentes, & laĕrtiadæ. debebat enim esse genitiuus laërtidæ.
Quoniā in δης patronymica una syllaba superant genitiuum primitiui, ut Pelei, Peleidæ, Priami Priamidæ. sic & Laërtiæ laertidæ debebat esse patronymicum, sed Iones faciunt intensionē, & sic proferunt, Laertiades dicētes, Peliades. deinde per productionem Atticam Peleïades.
Vtuntur autem & transpositionibus.
Est autem transpositio, quum uel prima litera propriæ fit syllabæ secunda, ut uia uia. exuerti eīn facta est, est & α priuatiua particula, & est rectus uia, scilicet uia. inde facta est transmutatio literæ, & dicitur uia. aut secunda prima, ut cor cor, fortis fortis, quartum quartum. Homerus.
Quartus dies fuit, & in eo perfecta sunt omnia.

Ἰσέον δὲ ὡς διαφέρει μετάθεσις ὑπερθέσεως. ἡ μὲν γὰρ μετάθεσις ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται. ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν ὑστέρᾳ, ὡς τὸ ὀθνεῖος, ἦν γὰρ νόθος ἐνοθεῖος, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, ὀθνεῖος. καὶ πάλιν γόνυ γόννος, καὶ δόρυ δόρρος, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν, γουνός καὶ δουρός. χρῶνται δὲ καὶ τούτῳ τῷ πάθει οἱ Ἴωνες.

Εἰδέναι δὲ χρὴ ὡς ἡ μὲν ἀρχαία ἰὰς μετέπεσε πρὸς τὴν τῶν κατοικούντων περιτροπήν, καὶ διέμεινεν ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ ἐφ' ᾧ ἐποίκαν οἱ Ἴωνες τὰς ἀποικίας, καὶ διεσπάρησαν εἰς τόπους πλείονας. λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς τὸ μὲν ὑγιαίνειν οὐλεῖν, ὅθεν καὶ ἡ οὐλὴ τῶν τραυμάτων οὐλὰς λέγομεν. ὁ δὲ λόγος μῦθος. καὶ τὸ μαντεύεσθαι ἀνελεῖν. καὶ τοὺς τόπους ἐν οἷς ἀνεστρέφοντο ἤθη. καὶ τὸ ἐπιμελῶς ἀνακῶς. ἀντὶ τοῦ ξενίην ἐδωρήσατο, ξενίην συνεθήκατο. καὶ τὸ ἀπατηλῶς ἢ ἐπιμελῶς ἐπιστρεφέως. καὶ τὸ ἠχούσης ἐχούσης. καὶ τὸ θυμωθεὶς καὶ χαραχθεὶς, σπερχθεὶς, καὶ ὁ ἔποικος ἐφέσιος. καὶ ὁ δυσφορῶν ἠμεντέων. καὶ ἀντὶ τοῦ ἕτεροι δὲ μετεξέτεροι λέγουσιν. καὶ ἀντὶ τοῦ ἧσυχάζων, ἐλιυόων.

Λέγουσι δὲ καὶ τοὺς κατὰ δήμους καὶ ἀριθμὸν τῶν τριάκοντα ἀνδρῶν, δεῖπνα.

Καὶ τὸν διανοηθέντα ἐννοήσαντα. Καὶ τὸ ἀνέπαυσεν ἢ ἐδίδαξεν, ἀνέγνωσε. Καὶ τοὺς βαφὰς, φάρμακα. Καὶ τὰ ἀναλώματα, τέλη. Καὶ λαύρας λέγουσι τοὺς ῥύμας τοὺς ἀμφόδους. Σαγάρεις δὲ τοὺς πελέκεις ἢ τοὺς ἐν χερὸς ὅπλα. Ἄρδας τοὺς φαρέτρας.

Φάλαρα τὰ περὶ τοὺς γνάθους σκεπάσματα.

Ὑῆνας δὲ τοὺς ἐν τοῖς ὀλύνθοις γινόμενα ξυφία.

Σχοινοτενὲς τὸ μακρὸν καὶ ὀρθόν. Συμψήσας δὲ λαμβάνουσι ἀντὶ τοῦ συντρίψας. Αἱμασιαὶ δὲ τὸ ἐκ χαλίκων ᾠκοδομημένον, καὶ ἄνευ πηλοῦ τοιχεῖον.

Φάρσος τὸ κλάσμα. τὸ τρῦφος τὸ ἀμυγδάλιον. Καὶ ταρσοὺς δὲ καλάμων τῶν φρασιὰν οὗ ἐξήραινον τὸν πλίνθον.

Ἔμβολον δὲ τὸ χάλκωμα τὸ προτιθέμενον κατὰ πρῴραν τῶν ναυσίν. Ἐναγίζειν δὲ τὸ χοὰς ἐπιφέρειν, ἢ θύειν τοῖς κατοιχομένοις. Πρόχυσιν δὲ τὸ ἀποσπείσαι. Ἐπιπλατῶ μὴ βαθεῖαν κτῆσιν, ἀλλ' ἐξεπιπολῆς. Λεύκην δὲ καλοῦσι πάθος τι περὶ ὅλον τὸ σῶμα. Κνυζήματα δὲ τοὺς ποιερὰ ἀποφθέγματα. Γεωπείνας δὲ, τοὺς ὑπὸ γῆς πεινῶντας καὶ ἀπορουμένους.

Τὸ δὲ ἱκανώσας ἀπώσας, ὡς καὶ Ἡρόδοτος ἐν τῇ δευτέρᾳ. Τὸ δὲ μέτριον μὴ καλῶς ἔχον, ἐπιεικέσατον. Τὸ δὲ ἀποδεχόμενοι κάμπτοντῶ φασί. κορύνην δὲ λέγουσιν ἐπικαμπές τι ξύλον. εὐμαρείην δὲ τὴν ἀπόπατον.

Τὰ δὲ

Sciendum quòd differt transpositio à superpositione, nam transpositio in eadem syll. fit: superpositio uerò in posteriore, ut externus. erat enim notus externus, & per superpositionē extern°. & rursus, genu genu, hasta hastæ. & per superpositionē, genu & hastæ. utuntur & hac passione Iones.

Scire autem oportet. quòd antiqua las decidit iuxta inhabitantium mutationē, & permansit usq; ad illud tempus, quo fecerunt Iones colonias, & disseminati sunt in loca plura. Dicitur autem apud eos ualere ualere. unde & sana uulnera cicatrices dicimus. & sermo fabula, & diuinare sortes edere, & loca in quibus uersabātur, mores. & diligenter diligēter. pro amicitiā donauit, amicitiam passus est. & fraudulenter, uel diligenter, peruersim. & resonantis, habentis. & iratus, & conturbatus, acceleratus. & familiaris, laralis. & molestè ferens, molestè ferens. & pro alij autē, alij dicunt. & pro quiescens, moram trahens.

Dicunt & qui secundum tribus & numerum triginta uirorum, cœnas.

Eum qui cogitauit, qui in animo habuit. Et persuasit uel docuit, notificauit. Et tincturas, medicamenta. Et impensas, tributa. Angiportus dicunt uicos biuios. Secures autem bipennes, uel ex manu arma. Pharetras pharetras.

Phaleras circum maxillas tegumenta.

Psenas quæ in grossis nascuntur bestiolæ.

Prolixum, longum & rectum. Qui consfricauit accipiunt, pro qui contriuit. Maceriæ qui ex lapidibus ædificatus est, & sine cœno, paruus paries.

Fragmentum fragmentū, frustum promontorium. & tarsos calamorum frondes, ubi siccabant lateres.

Rostrum æs appositum in prora nauibus. parentare, inferias inferre, aut sacrificare mortuis. Profusionem autem libationē. Mobilia non altam supellectilem, sed superficiem. Vitiliginem uocant morbū quendam per totum corpus. Gannitus lugubres uoces. Terrifamelicos, qui in terra esuriunt, ac egent.

Qui satisfecit, qui expulit, ut Herodotus in secunda. Modicum & bene habens, æquissimū. Admittentes autem flectentes aiunt. Clauam dicunt inflexū quoddam lignum. Eumaream latrinam.

Assa,

Τὰ δὲ ὀπλώμυα πεισόμυα. Βάρεις δὲ τὰς ναῦς.
Ὄσιριν δὲ καλοῦσι τὸν διόνυσον.
Τὰς δὲ ἁλύσεις ἀφιδέας. ἢ δὲ τὰ ψέλλια. τὸ δὲ καθαίρειν σῶμα ἐνεῖν ἢ ὕδατος, συλαίζειν.
Λίνον δὲ ὡδῆς ὄνομα ἢ λύρας χορδήν.
Φυσάνεις δὲ τοὺς προσούς. ἀποφόραν δὲ τὴν τελευμένην παρὰ τῶν δούλων τοῖς δεσπόταις.
Λύσιν δὲ τὴν πορείαν καὶ ἔφοδον.
Συρνέα δὲ παρ' αὐτοῖς ὀνομάζεται λάχανόν τι σελίνῳ ἔοικος, ἢ βρῶμα διὰ σίακος καὶ μέλιτος.
Ἐνναετηρία δὲ τὰ εὐωχητήρια.
Τριφάσιοι δὲ παρ' αὐτοῖς λέγονται οἱ τριπλάσιοι τρί
Ἀπεμάταισε δὲ τὸ ἠμώρανε σημαίνει παρ' (φωνοι.
αὐτοῖς.
Ἀποτιμοτέρους δὲ τοὺς ἀτιμοτέρους λέγουσιν.
Ἀφηλικίστερον δὲ τὸ πρεσβύτερον.
Τὸν δὲ φανερὸν, ἐπαῖσον.
Φρενήρη δὲ τὸν σόφρονα. λαμβάνουσι δὲ τοῦτο καὶ ὅτι τοῦ ἐναντίου.
Καταπροίξεσθαι δὲ λέγουσι τὸ πρόϊκα ποιῆσαι. καὶ τὸν καταφανῆ ἐπίλαμπρον.
Λάξιν δὲ τὸν μερισμὸν ἢ τὸν κλῆρον. τὸν κατεπονημένον τετρυγημένον λέγουσι.
Τὸ πολεμεῖν ἀντιάζειν λέγουσι. τὰ αἰδοῖα μίζεα.
Ἡσίοδος.
Οὐρὰς δ' ὑπὸ μίζεα ἔθεντο.
Τὸ καταπαιχθεὶς καὶ γελασθεὶς διαβεβλημένος λέγουσιν. Ἡρόδοτος. ὦ βασιλεῦ διαβεβλημένος ὑπὸ Ἀμάσιος ὐ μανθάνεις.
Τὸ καλλωπίσας ἀσκήσας λέγουσιν. ὃς ἐμέ σοι κόσμῳ ἀσκήσας ἀπέπεμψεν ὡς ἑαυτοῦ θυγατέρα.
Ἐνάριες οἱ ὁπλῖται ὀνομάζονται παρ' αὐτοῖς.
Διασφάγες δὲ αἱ διεσῶσαι πέτραι. γνωσιμαχεῖν δὲ, τὸ γνῶναι τὴν ἑαυτοῦ ἀσθένειαν, τήν τε τῶν ἐναντίων ἰσχύν.
Σισύρα δὲ βαρβαρικὸς χιτών.
Ὑβρίζειν τὸ σκιρτᾶν.
Σινύπη δὲ τὸ τῶν ῥυπαρῶν προβάτων ἔριον, καὶ τὸ διαχώρημα τῶν προβάτων.
Νεοχμῶσαι δὲ τὸ νεωστὶ κινῆσαί τι.
Φερέκλυος ὁ βεβαιωτής.
Ἔφεδρος ὁ ἐπίκληρος.
Ἐκκατεύειν, τὸ διώκειν.
Τετραπελυρίδες λέγονται παρὰ ἴωσιν αἱ ἀκρίδες, παρὰ τὸ τέσσαρα ἔχειν πέρα, δύο μὲν ἔξω μείζω, ἐλάσσω δὲ ἔντοσθεν ἕτερα δύο.
Τὸ ὑπικνιομένως ἀντὶ τοῦ προσκόπτως, ὃ καθικόν πως παρ' αὐτοῖς λαμβάνεται. τὸ ἀπεπλίξατο, ἀντὶ τοῦ ἀπέφυγε. πλίξ γὰρ τὸ βῆμα ἐξ οὗ πλίσμαζα ζα πιδήματα. ἔνθα καὶ τὸ περιβάδην ἀμφιπλίξ, παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τριπτολέμῳ. καὶ Ὅμηρος.
Αἶδ' εὖ μὲν τρέχον, εὖ δ' ἐπλίσαντο ποδοῖιν.

Καὶ τὸ

Assa, digesta. Bares, naues.
Osirim uocant Liberum patrem.
Catenas torques, aliquerò armillas. purgare aũt potionẽ ex zea frumẽto, & aqua pur
Linũ cãtilenę nomẽ, uel lyræ chordã. (gare.
Fimbrias autem fimbrias. apophoram aũt quam faciunt serui dominis.
Lysim incessum & accessum.
Syrnea apud eos dicitur holus quoddã apio simile, uel cibus ex adipe & melle.
Inebeteria iuuenilia epularia.
Triphasij apud eos dicuntur triplasij, triuo-
Vanefactus est, infatuatus est fignifi- (ces.
cat apud eos.
Dehonestatos autem inhonoratos dicunt.
Aetate proiectiorem uerò seniorem.
Manifestum autem audibilem.
Mentis compotẽ prudentem. accipiunt autem hoc & in contrario.
Dedotari dicunt impunè seu gratis facere. & manifestum illustrem.
Sortitionem, partitionem, uel sortem. Labore confectum uindemiatum dicunt.
Bellare ire obuiã dicunt. pudibunda uerenda. Hesiodus:
Caudas autem sub pudibunda ponebant.
Lusus uel derisus calumniatus dicũt. Herodotus: O rex calumniatus ab Amasi non animaduertis.
Exornãs excolens inquiũt. qui me tibi ornamento excultã dimisit, tanquã suam filiã.
Spoliatitij milites armati nominantur.
Interiugulationes discissa saxa. menti pugnare. cognoscere suam imbecillitatẽ, & inimicorum robur.
Sisyra, barbarica uestis.
Contumelia afficere, insultare.
Sinype, sordidarum ouium lana, uel excrementum ouis.
Innouare, recens mouere aliquid.
Sponsor, confirmator.
Subsessor, secundus hæres.
Intestinare est persequi.
Quadripẽnulæ dicunt apud Iones locustæ, eò quòd quatuor habeãt pẽnas, duas extra maiores, minores autẽ intus alteras duas.
Non sufficienter pro conuenienter, non officiose apud eos accipitur. exiliuit, pro ausugit. gradus enim gradus. ex quo saltus saltus. unde ex utrinq; inuadere, apud Sophoclem in Triptolemo. & Homerus:
Quę bene cucurrerũt, bene euaserũt pedib.

Καὶ τὸ ψῶσαν, ἀντὶ τῦ θάλπουσαν. ἴσι δὲ παρ' αὐτοῖς καὶ τὸ ψῶ ἀγροικικὸν προσφώνημα. κόλλιξ δὲ ἄρτου εἶδος ἄρτου περιφεροῦς, ἐξ οὗ καὶ τὰ παρ' ἡμῖν κολλίκια. σχοίνον δὲ συμβολεῖς οἱ ψιαθοπλόκοι. καὶ ἰθαγενεῖς οἱ γνήσιοι πάιδες. πρόξενοι δὲ οἱ προστάται τῶν πόλεων. καὶ οἱ φροντισταὶ καὶ ξενίας ὑποδεχόμενοι.

Σπαργᾷ δὲ τὸ ὀρέγεται, καὶ ἐπιθυμεῖ.

Κορδύνημαι δὲ τὸ καρηβαρεῖν παρ' αὐτοῖς. γράφεται δὲ καὶ σκορδύνημαι. ἐξις δὲ ἡ εὐθυωρία. ῥοικὸν δὲ τὸ εἴσω νεῦον καὶ στραβόν, ὃ καὶ ῥοιβδὸν λέγεται.

Σαπρὸν δὲ τὸ σεσηπός.

Τὸ δὲ ἐπιπάσσω παλύνω φασί.

Τὰ δὲ πρόσφατα ποταίνια.

Βλακὸν δὲ τὸ τρυφερόν, τοὺς δὲ φρυγανώδεις ἀνθρακας μαρίλινους. μάλιν δὲ ἡ θέρμη.

Ἡ σποδιὰ δὲ μαρίλη λέγεται. μελεδανθέων δὲ ἀντὶ τῦ μεριμνῶν θεραπεῶν. μελεδαίνειν γὰρ λέγεται τὸ μεριμνᾶν.

Μισύλλειν τὸν κοῖλον ἄρτον λέγουσι. καὶ τὸ μυδῶσα ἐκκρίνουσα.

Καὶ τὸν δημόσιον ἐπιδήμιον.

Καὶ τὸ ἐνθλίβειν βλιμάζειν.

Καὶ τὸ ἐσίναξεν ἤμυξε.

Καὶ τὰ τῶν κάτω κοιλίαν καθαίροντα φάρμακα, ἴλα

Τὸ ἐνίδρυσεν ἐνεκέντρωσε. (τήρια.

Τὸ εἰς δύο διαρεθῆναι, ἐδιχώθη φασί.

Καὶ ἡ εὐθυώτης εὐθυωρία. καὶ τὸ ἐτυλώθη ἐμυλώθη. τὸ ἐχχρίπτει ἐμπηδᾷ.

Τὸ ἐκτόπως μὴ παραδόξως, ἐκτοπίως. τὸ εὐφορώτερον ἐπισχώτερον, τὸν μύλωνα ζώπειον, τὸ ὡμοιωμένον δελφυωμένον φασί, ὡς μὴ τὸν πυρετὸν θερμαλῆ, καὶ θαλάμους τοὺς καταδύσεις, καὶ βρίσαι τὸ κατὰ ψυχὴν ἐξίσασθαι, ἢ τὸ μαίνεσθαι.

ΠΕΡΙ ΑΙΟΛΙΔΟΣ.

Οἱ δὲ αἰολεῖς τὸ β τῷ ρ προσνέμουσιν, ὅταν τὸ ρ ἐπιφέρηται κ, ἢ τ, ἢ δ. βρυτὴρ ἀντὶ τῦ ῥυτὴρ, βράκος ἀντὶ τῦ ῥάκος, βρόδον ἀντὶ τῦ ῥόδον. τὰς ἀπὸ τῶν εἰς αι εὐθειῶν γενικὰς διαιροῦσιν οἱ αἰολεῖς, μὴ διὰ τῦ αων προφέρουσι. νύμφαι νυμφάων, παρθενικαὶ παρθενικάων. αἱ κατὰ τὸ μέσον συγκοπαὶ τῶν αἰολέων εἰσίν. οἷον, ὧρσεν ἀντὶ τῦ ὥρμησεν, ὧλλος ὁ ἄλλος, τοὖλλο τὸ ἄλλο.

Τὸ ποῖον κοῖον λέγουσι.

Θνηκὼς καὶ τεθνηκυῖα, ἀντὶ τῦ τεθνηκώς.

Αἱ προθέσεις τῆς θα συλλαβῆς τῶν αἰολέων εἰσίν, οἷον εἰπισθα.

Τὰ εἰς αις μονοσύλλαβα ὀνόματα διαιροῦσι. ϖᾶις παῖς, δᾶις δαῖς.

Τῷ ω στοιχείῳ ἀντὶ τῦ υ χρῶνται. μῶσαι μοῦσαι, λείπωσα λείπουσα.

Τῷ υ ἀντὶ

Et fricantẽ, fouentem. est autem apud eos & pso rustica allocutio. Collix autem est species panis rotũdi, ex quo & quæ apud nos crustula. iuncorũ complicatores, storearũ nexores. & indigenæ legitimi filij. tutores hospitum, antistites ciuitatum, & curatores & hospitij susceptores.

Turget autem desiderat & concupiscit.

Distorquere corpus præ lassitudine est grauari caput apud eos. scribitur aũt ea dictio etiã præposito σ. Itio aũt recta linea. curuũ intro nutãs & tortũ, quod etiã per β scribit.

Marcidum autem quod marcuit.

Inspergo autem madefacio dicunt.

Recentia recentia.

Segne delicatũ. aridorũ fruticum carbones, marilenos. Male nanq; calor.

Cinis autem marile dicitur. solicitus de cura, solicitus de cura, medens. Solicitũ eũ esse dicitur curare.

Panem concauũ, panem concauum dicũt. & sanie madens effluens.

Et publicum popularem.

Et elidere manibus mulgere.

Et ingemuit mussauit.

Et imũ uentrẽ purgãtes medicinas, elateria,

Alligauit infibulauit. (agitatoria.

In duo diuisum esse, disiectũ esse dicunt.

Et rectitudo recta lineatio, occaluit tanquã mola diriguit, appropinquat insilit.

Enormiter & præter opinionem, enormiter. fertilius, quod meliore successu est, molendinum pistrinũ, assimilatũ matricatum dicunt, ut & febrem feruorẽ, & thalamos lustra, & furere animo excedere uel insanire.

DE AEOLICA LINGVA.

Aeoles τὸ β τῷ ρ attribuunt, cum τῷ ρ inferẽt κ uel τ uel δ, habena pro habena, uestis lacera uestis lacera, rosa pro rosa. genitiuos à rectis in αι diuidunt Aeoles, & per αων proferunt, nymphæ nympharũ, uirgineæ uirginearum. In medio concisiones Aeolensium sunt, ut cõcitauit pro impetum fecit, alius alius, aliud aliud.

Quale quale dicunt.

Mortuus est, & mortua, pro mortuus.

Additiones θα syllabæ Aeolensium sunt, ut dicas.

In αις unius syllabæ nomina diuidunt, puer puer, conuiuiũ conuiuium.

ω litera pro υ utunt, musæ musæ, relinquẽs relinquens.

τῷ υ ἀντὶ τοῦ ο χρῶνται. τὸ ὄνομα ὄνυμα, καὶ τὸ ὅμοιον ὕμοιον λέγοντες. ἐνίοτε δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ ο, ε. πρὸς σὲ πρὶς σέ. καὶ ἀντὶ τοῦ ο, τῷ ω μεγάλῳ, ὀστα ὦστα.

Τῷ η ἀντὶ τῆς ει διφθόγγου χρῶνται. ἐληθεῖν γὰρ λέγουσι καὶ λαβεῖν διὰ τοῦ η, ἀντὶ τοῦ ἐληθεῖν καὶ λαβεῖν.

Ὅσα διὰ τῆς ει διφθόγγου παρ' ἡμῖν λέγεται, διὰ μόνου τοῦ ε προφέρουσι, πολυπλασιάζοντας τὰ ἀμετάβολα. ἱμείρων ἱμέρῳν, ὠτειλὰς ὠτειλὰς, εἵματα ἵμματα, ὑμεῖς ὕμμες. διπλασιάζουσι δὲ καὶ τὸ σ, καὶ τὸ π, καὶ τὸ τ. τοσοῦτον, ὅππη, ὅππως, ὅτι. τῶν ὀσμὴν ὀδμὴν λέγουσιν. τὸ ἱερὸν ἱρόν. τὰς γενικὰς εἰς ευθείας μεταγόντων, ὁ μάρτυρος κλίνουσι τὸ μαρτύρου, καὶ ὁ φύλακος τοῦ φυλάκου.

Τῷ π ἀντὶ τοῦ μ χρῶνται, ὄππατα ἀντὶ τοῦ ὄμματα λέγοντων, καὶ πιτ' ἐποῦ, ἀντὶ τοῦ μετ' ἐμοῦ.

Τὰς κλητικὰς τῶν εἰς ων ληγόντων ἐνικῶν συσέλλουσιν. χελιδὼν χελιδόν, ἀηδὼν ἀηδόν, σαρπηδὼν σαρπηδόν.

Τῶν αι διφθόγγων τὸ ι ἐκβάλλουσιν, ὅταν αὐταῖς μὴ σύμφωνον ἐπιφέρηται. οἷον ἀλκαῖος ἀλκαίος, καὶ ἀρχαῖος ἀρχαίος.

Τὸ ἕμα γραφόμενον διὰ τῆς ει διφθόγγου, ἔμμα λέγουσι, καὶ τῶν ὀδύνην ἐδύνην. καὶ τοὺς ὀδόντας ἐδόντας.

Τὸ μίλητος διὰ τοῦ η γραφόμενον, διὰ τοῦ α ἐκφέρουσι, μίλατος λέγοντες. πλανηθέντος δὲ κατά τινα προφοράν, λέγουσι ζυγὸν σδυγόν, καὶ τὸ ξίφος σκίφος, καὶ τὸ ψέλλιον σπέλλιον, καὶ τῶν ψαλίδα σπαλίδα.

Τὸ θόας θάας λέγουσι, καὶ τὸ μέλας μέλαις, καὶ τὸ τάλας τάλαις. τὸ δὲ αἴας αἴαις ὲ λέγουσι, διὰ τὴν ἐπαλληλίαν τῶν φωνήεντων, καὶ τῆς αι διφθόγγου, διότι ἔμελλε κακόφωνος εἶναι.

Καὶ διά τί ἐν τοῖς εἰς ας τοῖς ἔχουσι τὸ α μακρὸν, προστιθέασι τὸ ι, ὡς ἐν τῷ θόας, καὶ τοῖς λοιποῖς· καὶ ἔστιν εἰπεῖν ὅτι τάσει χαίρουσιν, ἅμα δὲ καὶ ταῖς τῶν βραχυτέρων συλλαβαῖς. τὸ πηλεύς, παλεύς λέγουσι, καὶ τὸ φθείρω φθιέρεω. ἡ γὰρ θέσει μακρὰ ἐλάττων ὄντι τῆς φύσει μακρᾶς. ἐπεὶ καὶ τὸ α τὸ φύσει μακρὸν μεῖζόν ὄντι τῆς αι διφθόγγου τῆς ἐχούσης τὸ ι ἐκφωνούμενον. ὁ γὰρ ποιῶν ἔργον δύο στρατιωτῶν, ἰσχυρότερός ὄντιν ἐκείνων.

Οἱ αὐτοὶ πολλάκις εἰς α ποιοῦσι τὰς εὐθείας. ἀρχύτα γὰρ λέγουσιν, ἀντὶ τοῦ ἀρχύτης. ὁ ὑβραγόρα, ἀντὶ τοῦ ὁ ὑβραγόρας.

Γέρον ἱππηλάτα πηλεύς.

ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης. παρ' Ὁμήρῳ μὲν,

ἱππότα νέστορ.

Τὰ εὐκτικὰ τοῦ πρώτου ἀορίστου ἐνεργητικοῦ διὰ τοῦ εα προφέρουσιν. οἷον τύψαιμι τύψεια, ποιήσαιμι ποιήσεια. καὶ τὸ μὲν πρώτῳ προσώπῳ οὗτοι μόνοι κέχρηνται, τῷ δὲ δευτέρῳ καὶ τρίτῳ οἱ ἀθηναῖοι.

Υ pro ο utuntur, nomen nomen, & ſimile ſimile dicentes. interdum aũt & pro ο, ε. ad te ad te. & pro ο paruo, ω magno, oſſa oſſa.

Η pro ει dippthongo utunt. ueniſſe eũ aiunt & accepiſſe per η, pro uenire & accipere.

Quæcunq; per ει diphthongum apud nos dicuntur, per ſolum ε proferunt, multiplicantes immutabiles. deſiderans deſiderãs, uulnera uulnera, ueſtes ueſtes, uos uos. Geminant & σ & π & τ, tantum, ubi, ut. odorem odorem dicunt, ſacrum ſacrum. genitiuos in nominatiuos transferentes, teſtis dicunt teſtis, & cuſtos cuſtodis.

Π pro μ utuntur, oculi pro oculi dicentes, & mecum pro mecum.

Vocatiuos in ων deſinentium ſingularium corripiunt. hirundo hirundo, luſcinia luſcinia, Sarpedon Sarpedon.

Ex αι diphthongis ι abiiciunt, cum eas non conſonans ſequitur, ut Alcæus Alcæus, & antiquus antiquus.

Indumentum ſcriptum per ει diphthongũ, indumentum dicũt, & dolorem dolorem, & dentes dentes.

Miletus per η ſcriptum per α proferunt, milatus dicentes. errantes aũt per quandam pronunciationem, dicunt iugum iugum, & enſem enſem, & armillam armillam, & forficem forficem.

Thoas thoas dicunt, & niger niger, & miſer miſer. Aiax autem Aiax non dicunt, propter concurſum uocalium, & αι diphthongi, quoniam male ſonabat.

Et quare in ας habentibus α longũ addũt ι, ut in Thoas, & reliquis? & eſt dicendum, quod productione gaudeant, ſimul & breuiorum ſyllabis. peleus paleus dicunt, & corrumpo corrumpo. nam poſitione longa minor eſt natura longa, quoniã & α natura longum maius eſt αι diphthongo habente ι, quod pnunciat. nam faciens operã duorum militum, fortior eſt illis.

Iidem ſæpe in α faciunt rectos. Archita eũ dicunt pro Archytes, hybragora pro hybragoras.

Senex equorum agitator Peleus.

pro eques. apud Homerum quidem,

Eques Neſtor.

Optatiui primi indefiniti actiui per εα proferunt, ut uerberem uerberem, faciam faciam, & prima perſona hi ſoli utuntur, ſecunda & tertia Athe-

nienſes,

ναῖοι. οἷον τύψαας, τύψαι, τύψααν τὸ τρίτον τῶν πληθυντικῶν.

Τούτων εἰσὶ καὶ αἱ διαιρέσεις. ἀντὶ γὰρ τοῦ ἀργεῖοι ἀργέϊοι λέγουσι. καὶ αἱ συναιρέσεις τῶν αὐτῶν, βασιλέϊ βασιλεῖ.

Οὗτοι τρέπουσι τὸν α δίφθογγον εἰς οι, ὡς ὄναρος ὄνοιρος.

Τοῖς δυϊκοῖς ἀριθμοῖς οὗτοι κέχρηνται οὐδαμῶς, καθὰ δὴ καὶ οἱ ῥωμαῖοι τούτων ὄντων ἄποικοι.

Οὗτοι ταῖς εἰς ω ληγούσαις δοτικαῖς ὑ προσγράφουσι τὸ ι. ὡς τῷ Ὁμήρω, καὶ τῷ σοφῷ.

Ἄρεος τὸ ος διὰ τοῦ ο μικροῦ κλίνουσιν.

Αἱ δὲ διαιρέσεις τοῦ ι οὐ μόνον αἰολέων εἰσὶν, ἀλλὰ καὶ ἀττικῶν καὶ δωριέων, ἀντὶ γὰρ ἑταίρων ἑτάρων λέγουσιν.

Οὗτοι πάντα τὰ σύμφωνα διπλασιάζουσιν ὅσα τῶν βραχέων, ὡς τὸ ἔννεπε, καὶ τὸ ἔννη, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὸ τρωσὶ καὶ ξυναιξὶ κοινὸν, οὗτοι τρώεσι καὶ ξυναίκεσι γράφουσι. καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις.

Τὰς εἰς ου ληγούσας γενικὰς διὰ τοῦ ευ ἐνφέρουσιν. ἀκακίδαο γὰρ ἰωνικῶς, καὶ ἀκακίδεω ἀττικῶς. ἀκακίδευ δὲ οἱ αἰολεῖς γράφουσιν. τὸ ἀνεκφώνητον ι ἐκφωνεῖν ὠόθασιν ὅσα δευτέρου καὶ τρίτου προσώπου. οἷον βοᾷς βοᾴϊς, γελᾷ γελᾴϊ. ἀντὶ δὲ τοῦ ξ, κς προφέρουσι, ξένος κσένος. καὶ ἀντὶ τοῦ ψ, πς, πέλοψ πέλοπς. ἀντὶ δὲ τοῦ κ, τὸ ε ἢ τὸ α, κοινῶς τοῖς δωριεῦσι.

Καὶ τὸ μὴν κ εἰς ε τρέπουσιν, ὡς τὸ ἄρκς ἄρες. τὸ δὲ κ εἰς α, ὡς τὸ ἑκάβην ἑκάβαν, πύλκν πύλαν, νόημα νόαμα, κὼς ὰὼς, ἀπάτῳ ἀπάταν, ἀδικῆσαι ἀδιαίσαι.

Ἀντὶ δὲ τοῦ θ τὸ φ. βλᾶται φλάται.

Ἀντὶ δὲ τῶν δύο ππ, δύο σσ. ἐμπίπτειν ἐμπίσσειν.

Ἀντὶ δὲ τοῦ σ τὸ τ, σὺ τύ, εἰς σὲ εἰς τέ.

Ἀντὶ δὲ τοῦ τ τὸ π. σολὴν σπολὴν, σαλὲς σπαλές

Ἀντὶ δὲ τοῦ ω μεγάλου, τὸ ο μικρόν. ὥρα ὅρα, ὠτειλὴ ὀτειλή. συγκόπτουσι δὲ καὶ τὰ σύνθετα τῶν ὀνομάτων, διπλασιάζοντες τὰ ἄφωνα. ὡς τὸ κάππεσεν, ἀντὶ τοῦ κατέπεσεν. καὶ καδδὲ, ἀντὶ τοῦ κατὰ δέ. καὶ κάββαλεν, ἀντὶ τοῦ κατέβαλεν.

Βαρυτονοῦσι δὲ οὐ μόνον τὰ ὀνόματα, ἀλλὰ καὶ τὰ ἄρθρα, ὅταν ὀνομάτων τάξιν ἐπέχουσιν. ὁ σὸς ὅσος, ἥ σὴ ἥσή, τὸ σὸν τόσον.

Ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ δισύλλαβα ὀξυτόνως παρ ἡμῖν λεγόμενα αὐτοὶ βαρυτονοῦσι. σόφος, κάλος, ὄξυς, βράδυς, βάρυς, λεῦκος, βῶμος, θῦμος, τράχυς, σκληρός, χῶλος, καὶ τὰ ὅμοια.

Τὴν δὲ εἰς ες κλιτικὴν τῶν εἰς ης ὀνομάτων δίχα τοῦ σ προφέρουσι. σώκρατες σώκρατε, ἀριστόφανες ἀριστόφανε, δημόσθενες δημόσθενε. καὶ τῶν γενικῶν δὲ πτώσεων τὸ σ ἀφαιροῦσι, σωκράτ, διομήδ, σοφοκλέου λέγοντες.

Ἀντὶ

nienſes, ut uerberes, uerberet, uerberent tertia pluralis.

Horum ſunt & diuiſiones, nam pro Argiui argiui dicunt. & contractiones eorundem, regi regi dicunt.

Hi uertunt α diphthongum in οι, ut ſomniū ſomnium.

Dualibº numeris hi utunt minime, quemadmodū & Romani, qui ex his ſunt deducti.

Hi in ω deſinentibus datiuis non adſcribunt ι, ut Homero, & ſapienti.

Martis ος per ο paruum flectunt.

Extractiones ι, nō ſolū Aeolenſium ſunt, ſed & Atticorum, & Dorienſium. nam pro ſocijs ſocijs dicunt.

Hi omnes conſonantes geminant in breuibus. ut dic, & uetus, & huiuſmodi.

Troianis & mulieribus cōmune, hi Troianis & mulieribus ſcribunt. & his ſimilia.

In ε deſinentes genitiuos per ευ proferunt. æacidæ eſ̄ Ionicè, & æacidę atticè. Aeacidæ aūt Aeolēſes ſcribūt. quòd nō pronunciatur ι, pronūciare cōſueuerūt in ſecunda & tertia perſona, ut clamas clamas, ridet ridet. pro ξ, κς, pferūt, hoſpes hoſpes. & p ψ, πς, pelops pelops. & p κ, ε uel α, quod cōmune eſt etiam Dorienſibus.

Et κ tum in ε uertunt, ut Mars Mars. tum in α, ut Hecubā Hecubā, portā portā, cogitationē, nem. aurorā, ram. deceptionē, nem. iniuria afficere, p iniuria afficere.

Pro θ, φ. contunditur contunditur.

Pro duobus ππ, duo σσ. incidere incidere.

Pro σ, τ. tu tu, in te in te.

Pro τ, π. ſtolam ſtolam, miſſus miſſus.

Pro ω magno, ο paruū, hora hora, cicatrix cicatrix. Concidunt & compoſita nomina, geminantes mutas, ut decidit pro decidit, & ſecundum aūt pro ſecundum aūt, & deiecit pro deiecit.

Penultima acuta dicūt nō ſolū nomina, ſed & articulos, ſi nominū ordinem habeant. tuus tuus, tua tua, tuum tuum.

Eodem autē modo & diſſyll. quæ apud nos acuūt ultimā, ipſi grauitonāt. ſapiens, pulcher, acutus, tardus, grauis, albus, ara, animus, aſper, durus, claudus, & ſimilia.

In ις uocatiuum nominum in κς abſque σ proferunt, Socrates, Ariſtophanes, Demoſthenes. Et à genitiuis caſibus σ auferunt, Socratis, Diomedis, Sophoclis dicentes.

Pro

Ἀντὶ αἰτιατικῆς τῆς δοτικὴν παραλαμβάνουσιν ἐν τοῖς πληθυντικοῖς, τοῖς ἀνθρώποις, ἀντὶ τοῦ τοὺς ἀνθρώπους. τοῦτο δὲ ποιοῦσι διὰ τὸ χρῆσθαι αὐτοὺς τῷ ι ἀντὶ τοῦ υ. Τὴν δὲ αἰτιατικὴν τῶν πληθυντικῶν προφέρουσι, τὸ ως ἀντὶ τοῦ ους λαμβάνοντῶ. τὼς ἀνθρώπως, τὼς ἵππως.

Τὰ ἀπαρέμφατα ῥήματα τὰ εἰς ειν καταλήγοντα, αὐτοὶ διὰ τοῦ ιν ἐκφέρουσι βαρυτονοῦντῶ. φιλεῖν φίλιν, καλεῖν κάλιν, φρονεῖν φρόνιν.

Τὰ δὲ παρ' ἡμῖν λήγοντα εἰς αν, αὐτοὶ εἰς αις μεταβάλλουσι. γελᾶν γελᾶις, ψευδᾶν ψευδᾶις.

Τὰ δὲ εἰς ουν καταλήγοντα ἀπαρέμφατα αὐτοὶ διὰ τοῦ οις ἐκφέρουσιν. ὑψοῦν ὑψοῖς, ὀρθοῦν ὀρθοῖς, χρυσοῦν χρυσοῖς.

Τὰ δὲ εἰς ω καταλήγοντα ῥήματα παρ' ἡμῖν, εἰς μι ποιοῦσιν, οἷον νοῶ νόημι, φιλῶ φίλημι.

Ὅσα δὲ μετοχὰ ὀξύτονοι εἰς ως καταλήγουσι, διὰ τοῦ ν παρ' ἐκείνοις ἐκφέρονται, καὶ βαρυτονοῦνται. ἐρρικὼς ἐρρίκων, νενοικὼς νενοίκων. φυλάττουσι δὲ καὶ τὰς ἀπὸ τούτων κλίσεις ἀκολόγως τῇ καταλήξει.

Λέγεται δὲ παρ' αὐτοῖς ὁ ἔρως ἔρος, καὶ ὁ γέλως γέλος. καὶ κλίνουσιν αὐτὰ ὁμοίως τοῖς εἰς ος λήγουσι κυρίοις ὀνόμασι.

Τὸ ἐγὼ περισπῶσιν, ἐγῶν λέγοντῶ,

Καὶ ἐμὼ ἐμῶν.

Τὸ σὺ τύ, ὁμοίως τοῖς δωριεῦσι λέγουσι.

Καὶ τὸ ἡμῖν ἄμμιν.

Ἡμεῖς ἄμμες.

Τὸ ἐνθάδε ποῖδε.

Τὸ ἄλλοσε ἑτέροσε.

Τὰ χείρονα χέρρονα. τὸ ἐπαινῶ αἴνημι.

Τὰ ἱμάτια ἕμματα.

Ἡ μία ἴα.

Ἠψῆφος ψάφαξ.

Τὸ ἔρρωται ἐσόρηται.

Οὗτοι μέσον δύο φωνήεντων τιθέασι τὸ υ, ἀὴρ γὰρ αὔηρ λέγουσι.

Καὶ ἕως εὖως.

Ὅτε δὲ σύμφωνόν ἐστι μεταξύ, οὐκ ἔτι.

Καὶ ταῦτα μὲν πρὸς τῶν διαλέκτων λελεκταί μοι κατὰ τὸ δυνατόν. ἴσως δὲ καὶ ἑτέρα τις σκοπῶν ἀκριβῶς εὑρήσει διαφέροντα ταύταις.

ΤΕΛΟΣ.

Pro accusatiuo datiuum accipiunt in pluralibus, hominibus pro homines. hoc autem faciunt, quia utuntur ι pro υ.

Accusatiuum pluralium proferunt, ως pro ους accipientes, homines, equos.

Infinita uerba in ειν desinentia, ipsi per ιν efferunt penultimam acuentes, amare amare, uocare uocare, sapere sapere.

Quæ apud nos desinũt in αν, ipsi in αις transferunt, ridere ridere, esurire esurire.

In ουν finientia infinita, ipsi per οις efferunt, exaltare exaltare, corrigere corrigere, inaurare inaurare.

In ω terminantia uerba apud nos, in μι faciunt, ut intelligo intelligo, amo amo.

Quæcunq; participia quæ ultimam acuunt, in ως terminant, per ν apud illos efferunt, & acuũt penultimam. fatus, qui intellexit. seruant aũt & horũ declinationes proportionabiliter desinentiæ.

Dicitur apud eos amor amor, risus risus. & flectunt ea, quemadmodum quæ in ος desinunt propria nomina.

Ego circunflectunt, egò dicentes.

Et mei duo, mei duo.

Tu tu, sicut Dores dicunt.

Et nobis nobis.

Nos nos.

Hic hic.

Aliò aliò.

Peiora peiora. Laudo laudo.

Vestes uestes.

Vna una.

Suffragium suffragium.

Stratum est, stratum est.

Hi in medio duarũ uocaliũ ponũt υ. aër eũ aër dicunt.

Aurora aurora.

Cum uero consonãs est media, non etiam.

Et hæc de dialectis dicta sunt mihi pro uiribus forte & alia quispiam indagans accurate inueniet quæ his sunt anteponenda.

FINIS.

ΠΕΡΙ ΠΑ-

ΘΩΝ ΛΕΞΕΩΝ, ΕΚ ΤΩΝ ΤΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ Τρυφώνος.

Α τῶν λέξεων πάθη εἰς δύο γενικώτατα διαιροῦνται, ποσόντε καὶ ποιόν. καὶ τὸ μὲν ποσοῦ εἴδη, ἔνδεια, καὶ πλεονασμός. τὸ δὲ ποιοῦ, μετάθεσις, καὶ μετάληψις. ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ συνελθόντων, τμῆσις γίνεται. ἔστι δὲ ὡς ἐν κεφαλαίῳ εἰπεῖν, πάθη πέντε. πλεονασμός, ἔνδεια, μετάθεσις, μετάληψις, τμῆσις.

ΠΛΕΟΝΑΣΜΟΣ.

Πλεονασμὸς μὲν οὖν, ὅταν περισσότης χρόνων, ἢ χρόνου στοιχείων, ἢ στοιχείου.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἔνδεια δέ, τοὐναντίον χρόνου, ἢ χρόνων στοιχείου, ἢ στοιχείων ἐλάττωσις.

ΜΕΤΑΘΕΣΙΣ.

Μετάθεσις δέ, ὅταν στοιχείου μετακίνησις ἐκ τῆς ἰδίας τάξεως ἐφ' ἑτέρας. οἷον, θαρτὰ ἀντὶ θρατὰ, κραδία ἀντὶ καρδία, κάρτων ἀντὶ κράτων. καλεῖται δὲ καὶ ἐναλλαξις, καὶ ὑπέρθεσις.

ΜΕΤΑΛΗΨΙΣ.

Μετάληψις δέ, ὅταν στοιχείου μετακίνησις. οἷον, ἐπιδανός ἀντὶ ἀπεδανός, ἀιμπότης ἀντὶ ἀιμοπότης.

ΤΜΗΣΙΣ.

Τμῆσις δέ, ὅταν συνθέτου λόγου ἀνάλυσις εἰς δύο λέξεις. οἷον, ἄκρα πόλις ἀντὶ ἀκρόπολις.

Τούτων δὲ τῶν πέντε παθῶν τὰ μὲν εἰς εἴδη τίμνεται, ὅ, τε πλεονασμός, καὶ ἡ ἔνδεια. τὰ δὲ λοιπὰ, εἰσὶν ἄτμητα. Τοῦ δὲ πλεονασμοῦ εἴδη εἰσὶν ἑννέα. Πρόθεσις. Ἀναδίπλωσις. Ἔκτασις. Ἐπέκτασις. Διαίρεσις. Παρένθεσις. Διπλασιασμός. Παρέμπτωσις, καὶ προσχηματισμός. Τῆς δὲ ἐνδείας εἴδη εἰσὶν ἑννέα. Ἀφαίρεσις. Ἄρσις. Συσολή. Συγκοπή. Συναλοιφή. Ἔλλειψις. Παρέλλειψις. Ἔκθλιψις, καὶ ἀποκοπή. Ἀντίκειται οὖν πρόθεσις μὲν ἀφαιρέσει. Ἀναδίπλωσις δὲ ἄρσει. Ἔκτασις συσολῇ. Ἐπέκτασις συγκοπῇ. Διαίρεσις συναλοιφῇ. Παρένθεσις ἐλλείψει. Διπλασιασμὸς παρελλείψει. Παρέμπτωσις ἐκθλίψει. Προσχηματισμὸς ἀποκοπῇ.

ΠΡΟΣΘΕΣΙΣ.

Πρόθεσις μὲν οὖν, ὅταν προτεθῇ στοιχείου κατ' ἀρχὴν τῆς συλλαβῆς. οἷον, ἀσαφὶς ἀντὶ σαφὶς, ἄσαχυς ἀντὶ σάχυς, θαμὰ ἀντὶ ἅμα.

ANA-

DE PASSIO

NIBVS DICTIONVM EX IIS QVAE GRAMMATICI Tryphonis.

Dictionũ passiones in duo generalissima diuidunt, quãtitatemq; & qualitatem. & quidẽ quantitatis species, defectus & superabũdãtia. sed qualitatis, transpositio & transumptio. ambobus aut simul cõueniẽtib. sectio fit. Sũt aũt, ut summatim dicã, passiões quinq;, superabũdantia, defect°, transpositio, trãsumptio, sectio.

SVPERABVNDANTIA.

Superabundãtia igit' est superfluitas temporum uel tẽporis, elementorũ uel elementi.

DEFECTVS.

Defectus aũt contrà, temporis uel temporũ, elementi uel elementorum diminutio.

TRANSPOSITIO.

Transpositio aũt est elemẽti mutatio ex proprio ordine ad alterius ordinis. ut facta ꝑ facta, & cor ꝑ cor, fortitudo ꝑ fortitudo. uocatur aũt & immutatio & superpositio.

TRANSVMPTIO.

Transumptio aũt est elemẽti mutatio. ut debilis ꝑ debilis, sanguipotor ꝑ sanguipotor.

SECTIO.

Sectio aũt est cõpositi sermonis resolutio in duas dictiões, ut alta ciuitas, ꝑ alticiuitas. harũ aũt quinq; passionũ aliquæ in species secantur, & superabundantia & defectus. aliquę uero sunt insecabiles. Sed superabũdantię species sunt nouẽ, additio, geminatio, productio, porrectio, diuisio, interpositio, duplicatio, paremptosis & proschematismus. Sed indigentiæ species sunt nouẽ, aphæresis, arsis, systole, syncope, synalœpha, ellipsis, paralipsis, ecthlipsis, & apocope. Aduersaꝛ igit' additio quidẽ aphæresi. geminatio aũt arsi, productio systolæ, porrectio syncopę, diuisio synalœphę, interpositio defectui, duplicatio parellipsi, paremptosis ecthlipsi, proschematism° apocopę.

ADDITIO.

Additio igitur est additio elementi in principio syllabæ, ut uua passa pro uua passa, spica pro spica, simul pro simul.

Gemi-

ΑΝΑΔΙΠΛΩΣΙΣ.

Ἀναδίπλωσις δέ ἐστιν ἡ τῶν πρώτων ἢ δευτέρων συλλαβῶν διὰ τῶν αὐτῶν συμφώνων ἢ ἀντισοίχων ἐπάλληλος ἐνφορά. γίνεται δὲ ὅταν ῥημάτων, καὶ μετοχῶν, ἢ ὀνομάτων. πλεοναζει δὲ παράτε ἴωσι καὶ ἀιολιῦσιν. οἷον, πεκάμωσιν, ἀντὶ κάμωσι. πελάχωσιν, ἀντὶ λάχωσιν. ἀταρτηρός, ἀντὶ ἀτηρός. ἐτέτυμον, ἀντὶ ἔτυμον.

ΕΚΤΑΣΙΣ.

Ἔκτασις, ὅτ' ἐστὶν ὅταν τὰ συστελλόμενα δίχρονα ἐκταθῇ, ἢ τὰ βραχέα εἰς τὰ μακρὰ ἀντίσοιχα αὐτῶν μεταθῇ. οἷον, καλὸς, καλός. κόρη, κώρη.

ΕΠΕΚΤΑΣΙΣ.

Ἐπέκτασις, ὅτ' ἐστὶ πλεονασμὸς συλλαβῆς κατὰ μέσον ὁμοτόνου, ὅταν μὴ γενικὸν παρατήρημα κωλύσῃ. οἷον, εὐτυχέον ἀντὶ εὔτυχον, ἀδελφειὸς ἀντὶ ἀδελφὸς, πολεμηΐα ἀντὶ πολέμια.

ΔΙΑΙΡΕΣΙΣ.

Διαίρεσις, ὅτ' ἐστὶ συλλαβῆς ἀνάλυσις, ἢ διάσασις εἰς δύο. τὸ δὲ πάθος ἰώνων, καὶ θετταλῶν. οἷον, παῖς ἀντὶ παῖς, κοῖλον ἀντὶ κοῖλον, βέλεος ἀντὶ βέλους.

ΠΑΡΕΝΘΕΣΙΣ.

Παρένθεσις, ὅτ' ἐστὶ προσθήκη φωνήεντος κατὰ μέσον οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. οἷον, πνέοντος ἀντὶ πνέοντος, κενὴ ἀντὶ κενὴ, νοῦσος ἀντὶ νόσος, ξεῖνος ἀντὶ ξένος, ἐλελυθὼς ἀντὶ ἐλελυθώς. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

ΔΙΠΛΑΣΙΑΣΜΟΣ.

Διπλασιασμός, ὅτ' ἐστὶ τοῦ αὐτοῦ συμφώνου προσθήκη κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελοῦντος συλλαβήν. οἷον, ὅππι ἀντὶ ὅτι, ὄφφιν ἀντὶ ὄφιν, μέσσον ἀντὶ μέσον, ἔννεπε ἀντὶ ἔνεπε, ὁππότε ἀντὶ ὁπότε. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

ΠΑΡΕΜΠΤΩΣΙΣ.

Παρέμπτωσις, ὅτ' ἐστὶ προσθήκη συμφώνων κατὰ μέσον, οὐκ ἀποτελούντων συλλαβήν. οἷον, πόλις ἀντὶ πόλις, πόλεμος ἀντὶ πόλεμος.

ΠΡΟΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ.

Προσχηματισμός, ὅτ' ἐστὶ προσθήκη συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. ἔστι δὲ τῶν τεσσάρων διαλέκτων ἴδιος. οἷον, λόγοισιν ἀντὶ λόγοις, μούσαισιν ἀντὶ μούσαις. προσώπατα ἀντὶ πρόσωπα, ἐγὼν ἀντὶ ἐγώ. λεκτέον δὲ καὶ περὶ εὐδείας.

ΕΝΔΕΙΑ.

Ἔνδεια, ὅτ' ἐστὶν ἀφαίρεσις κατ' ἀρχὴν στοιχείου. οἷον, ὄρτη ἀντὶ ἑορτὴ, ἶα ἀντὶ γαῖα, κεῖνος ἀντὶ ἐκεῖνος. τὸ δὲ πάθος ἰώνων.

ΑΡΣΙΣ.

Ἄρσις, ὅτ' ἐστὶν ἀποβολὴ κατ' ἀρχὴν τῆς ἀναδιπλωμένης συλλαβῆς. οἷον, βλῆσθαι ἀντὶ βεβλῆσθαι, δέχθαι ἀντὶ δεδέχθαι, βλήμενος ἀντὶ βεβλημένος.

ΣΥΣΤΟΛΗ.

Συστολὴ, ὅτ' ἐστὶν ὅταν τὰ ἐκτεινόμενα δίχρονα συσταλῇ,

GEMINATIO.

Geminatio autem eſt primarū uel ſecundarum ſyllabarū per eaſdem cōſonantes uel ſimiles alterna prolatio. fit aūt in uerbis & participijs & nominib. abūdat aūt apud Ionas & Aeoles. ut laboraſſent p laboraſſent, accidiſſent p accidiſſent, cōuiciatorius pro cōuiciatorius, uerum pro uerum.

PRODVCTIO.

Productio eſt quando correptę bitemporeæ p ducunt, uel breues in lōgas ſimiles earū mutantur, ut bonus bonus, puella puella.

EPECTASIS.

Epectaſis eſt ſuperabundantia ſyll. in medio eiuſdem accentus, cum nō generalis obſeruatio phibeat. ut munitū pro munitū, frater pro frater, bellica pro bellica.

DIAIRESIS.

Diæreſis eſt ſyllabæ reſolutio uel diſiunctio in duo. Sed paſſio Ionū & Theſſalorū. ut puer p puer, cauū p cauū, ſagitta p ſagitta.

PARENTHESIS.

Parentheſis eſt additio uocalis in medio nō faciētis ſyllabā, ut ſpirātes p ſpirātes, uacua p uacua, morbus pro morbus, hoſpes p hoſpes, ueniens p ueniens. ſed paſſio Ionum.

DIPLASIASMVS.

Diplaſiaſmus eſt eiuſdem cōſonantis additio in medio nō efficientis ſyllabā. ut quoniam pro quoniam, ſatis pro ſatis, mediū pro medium, dic pro dic, quando pro quando. ſed paſſio Ionum.

PAREMPTOSIS.

Paremptoſis eſt additio conſonantiū in medio non perficientium ſyllabam. ut ciuitas pro ciuitas, bellum pro bellum.

PROSCHEMATISMVS.

Proſchematiſmus eſt additio ſyllabę in fine. Eſt autem quatuor linguarum proprius. ut uerbis pro uerbis, muſis pro muſis, perſonæ pro perſonæ, ego pro ego. Dicendum autem de defectu.

DEFECTVS.

Defectus eſt ablatio in principio elementi. ut feſtū pro feſtum, terra pro terra, ille pro ille. ſed hæc paſſio Ionum.

ARSIS.

Arſis eſt abiectio in principio geminatæ ſyllabæ. ut iaci pro iaci, ſuſcipi pro ſuſcipi, uulneratus pro uulneratus.

SYSTOLE.

Syſtole eſt quando productæ bitemporeæ corripiunt,

λῆ, ἢ τὰ μακρὰ, ἢ τὰ βραχέα ἀντίσοιχα αὐτῶν μεταθῆ. οἷον, φυσίζοος ἀντὶ φυσίζωος, ξερὸν ἀντὶ ξηρόν.

ΣΥΓΚΟΠΗ.

Συγκοπὴ, ὅταν ἀποβολὴ συλλαβῆς κατὰ τὸ μέσον. οἷον κάμμορος ἀντὶ κακόμορος, δάσκιον ἀντὶ δασύσκιον.

ΣΥΝΑΛΟΙΦΗ.

Συναλοιφὴ, ὅταν δύο συλλαβῶν κατὰ φωνήεντων ἕνωσις καταβολῆ τόνων. γίνεται δὲ κατὰ τρόπους ἑπτά. ἁπλοῦς μὲν τρεῖς. κατὰ θλῖψιν, κατὰ κρᾶσιν, κατὰ συναίρεσιν. συνθέτους δὲ τέσσαρας. κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν, κατὰ θλῖψιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν. κατὰ θλῖψιν, ἐπ' ἐμοὶ ἀντὶ ὄσσοι ἐμοί. κατὰ κρᾶσιν, τἀμὰ ἀντὶ τὰ ἐμά. κατὰ συναίρεσιν, νηρῆδες ἀντὶ νηρίδες. κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν, κἀγὼ ἀντὶ καὶ ἐγώ. κατὰ θλῖψιν καὶ συναίρεσιν, ἐμοὶ ὑποδύνει, ἀντὶ ἐμοὶ ὑποδύνει. κατὰ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ὠπόλος ἀντὶ ὁ ἀπόλος. κατὰ θλῖψιν καὶ κρᾶσιν καὶ συναίρεσιν, ἐν τἀθιοπίᾳ, ἀντὶ ἐν τῇ ἀιθιοπίᾳ.

ΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Ἔλλειψις, ὅταν ἀποβολὴ φωνήεντος κατὰ μέσον, οὐ ποιοῦντος συλλαβήν. ἀμύξαι ἀντὶ ἀμύξαι, γεραὸν ἀντὶ γεραιόν.

ΠΑΡΕΛΛΕΙΨΙΣ.

Παρέλλειψις, ὅταν ὅταν ἕντι τῶν διπλασιαζομένων συμφώνων παραλείπεται. κάλιον ἀντὶ κάλλιον, θᾶτον ἀντὶ θᾶσσον.

ΕΚΘΛΙΨΙΣ.

Ἔκθλιψις, ὅταν ἀποβολὴ ἑνὸς συμφώνου ἐντὸς τῆς πρώτης καὶ τελευταίας συλλαβῆς, ἃ ποιοῦντος συλλαβήν. σκῆπτον ἀντὶ σκῆπτρον.

ΑΠΟΚΟΠΗ.

Ἀποκοπὴ, ὅταν ἀφαίρεσις συλλαβῆς κατὰ τὸ τέλος. οἷον, δῶ ἀντὶ δῶμα, ἀπόλλω ἀντὶ ἀπόλλωνα, ποσειδῶ ἀντὶ ποσειδῶνα.

rorripiuntur, uel longæ uel breues earum mutantur. ut alma pro alma, aridum pro aridum.

SYNCOPE.

Syncope est abiectio syllabæ in medio. ut infelix pro infelix, opacum pro opacum.

SYNALOEPHE.

Synalœphe est duarum syllabarum ad uocalem unio abiectione tonorum. Fit autē per modos septem. Simplices quidē treis, per elisionē, per crasin, per synæresin. Cōpositos aūt quatuor. Per elisionē & crasin, per elisionē & synæresin, per crasin & synæresin, per elisionē & crasin & synæresin. Per elisionē, aduersum me, p aduersum me. per crasin, mea, p mea. per synæresin, neredes, p nereides. per elisionē & crasin, & ego, p & ego. per elisionē & synæresin, me subit, pro me subit. per crasin & synæresin, æpolus, p æpolus. per elisionē & crasin & synæresin, in æthiopia pro in æthiopia.

ELLIPSIS.

Ellipsis est abiectio uocalis in medio non facientis syllabam. cruentare, p cruentare, senem pro senem.

PARELLIPSIS.

Parellipsis est quando una aliqua geminatarum consonantium omittitur. pulchrius pro pulchrius, citius pro citius.

ECTHLIPSIS.

Ecthlipsis est abiectio unius cōsonantis inter primā & ultimam syllabā non facientis syllabam, sceptrum pro sceptrum.

APOCOPE.

Apocope est aphæresis syllabæ in fine. ut domus pro domus, Apollinem pro Apollinem, Neptunum pro Neptunum.

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΡΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ.

DE ANOMALIS VERBIS PER ORDINEM LITERARVM.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Α.

PRINCIPIVM A.

Ἄζω. ὄθεν ἀόριστος πρῶτος ἄσθην καὶ ἀάσθην.
Ἄγαμαι. μέλλων, ἀγάσομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἠγάσθην. μέσος ἀόριστος, ἠγασάμην.
Ἄγω. μέλλων, ἄξω. ἀόριστος δεύτερος,

Icco. unde aorist. primus, siccatus fui.
Miror, futurum mirabor. aorist. primus mirat° fui. medius aorist. mirat° fui.
Ago, futurū agā, aorist. secundus

τερος, ἦγον, καὶ ἀπλικῶς ἤγαγον. παρακείμενος, ἦχα, καὶ ἀπλικῶς ἀγήοχα.

Ἀγορεύω. μέλλων, ἀγορεύσω. ἀόριστος, ἠγόρευσα. παρακείμενος, εἴρηκα, ἀπὸ τοῦ εἴρω.

Ἄδω. μέλλων, ἄσω. ἀόριστος, ἦσα.

Αἱροῦμαι. μέλλων, αἱρήσομαι. παρακείμενος, ἥρημαι. ἀόριστος, ἡρέθην. μέσος ἀόριστος β. εἱλόμην. ἀπὸ τοῦ ἕλομαι.

Αἱρέω. ῶ. μέλλων, ἁιρήσω.

Αἰσθάνομαι. μέλλων, αἰσθήσομαι. παρακείμενος, ἤσθημαι. μέσος ἀόριστος ἠσθόμην. καὶ αἰσθέομαι, αἰσθοῦμαι.

Ἁμαρτάνω. παραλατικὸς, ἥμαρτανον. καὶ (μαι. πλέον β. μέλλων, ἁμαρτήσω. παρακείμενος, ἡμάρτηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἥμαρτον, ἀπὸ τοῦ ἁμαρτέω ἁμαρτῶ.

Ἀνοίγω. μέλλ. ἀνοίξω. ἀόριστος, ἀνέῳξα ἀπλικῶς.

Ἀπεχθάνομαι. μέλλων, ἀπεχθήσομαι. παρακείμενος, ἀπήχθημαι. μέσος ἀόριστος, ἀπεχθόμην. καὶ ἀπεχθέομαι, οῦμαι.

Αὐξάνω καὶ αὔξω. μέλλων, αὐξήσω, ὡς ἀπὸ τοῦ παλαιοῦ θέματος τοῦ αὐξέω. ῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἤυξησα. καὶ αὐξάνω. παρατατικὸς, ἤυξανον.

Ἁλόω, ῶ. ἀόριστος δεύτερος, εἷλον, ἀπὸ τοῦ ἕλω. ἡ μετοχὴ, ὁ ἁλούς, τοῦ ἁλόντος.

Ἀμφίεμι ἢ ἀμφιέννυμι. μέλλων, ἀμφιέσω.

Ἀναγινώσκω. παρατατικὸς, ἀνεγίνωσκον μόνον. μέλλων, ἀναγνώσομαι. παρακείμενος, ἀνέγνωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἀνέγνων, ἀπὸ τοῦ ἀναγνῶμι. καὶ ἀναγνόω, ἀναγνῶ.

Ἀναζευγνύω. μέλλων, ἀναζεύξω.

Ἀνακράζω. μέλλων, ἀνακράξω. μέσος παρακείμενος, ἀνακέκραγα. ἀόριστος δεύτερος, ἀνέκραγον.

Ἀναπνέω. μέλλων, ἀναπνεύσω. ἀόριστος ἀνέπνευσα, ἀπὸ τοῦ ἀναπνεύω παλαιοῦ.

Ἀναῤῥηγνύω καὶ ἀναῤῥήγνυμι. μέλλων, ἀναῤῥήξω, ἀπὸ τοῦ ἀναῤῥήγω.

Ἀνασπάω, ῶ. μέλλων, ἀνασπάσω.

Ἁλλίσκομαι. μέλλων πρῶτος, ληφθήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήβομαι λήψομαι ἐλήφθην. ἀόριστος β. ἕαλον, ἀπὸ τοῦ ἅλόω, ῶ.

Ἀπαναίνομαι. ἀόριστος, ἀπηνηνάμην.

Ἀπόχρη. μέλλων, ἀποχρήσει. ἀόριστος, ἀπέχρησε.

Ἀφίημι. μέλλων, ἀφήσω. ἀόριστος, ἀφῆκα.

Ἀντιστρέφω. μέλλων, ἀντιστρέψω. μέσος παρακείμενος, ἀντέστροφα.

Ἀναπεταννύω καὶ ἀναπετάννυμι. μέλλων, ἀναπετάσω, ἀπὸ τοῦ ἀναπετάω ἀναπετῶ.

Ἀπέχω. μέλλ. ἀφέξω. διότι τὸ ἔξω δασύνεται, τρέπεται τὸ π εἰς φ. παρακείμενος, ἀπέσχηκα. ἀόρ. δεύτερος, ἀπέσχον, ἀπὸ τοῦ ἀποσχέω, ἀποσχῶ.

Ἀποδράω, ῶ. ὅθεν ἀόριστος πρῶτος, ἀπέδρα.

Ἀποδεικνύω.

secundus egi, & atticè egi. Præteritū perfectum egi, & atticè egi.

Dico, futurum dicam. aoriſtus dixi. præteritum perfectum dixi, à dico.

Cano, futurum canam. aoriſtus cecini.

Eligo, futurum eligam. præteritum perfectum elegi. aoriſtus elegi. medius aoriſtus ſecundus elegi, ab eligo.

Capio capio, futurum capiam.

Sentio, futurū ſentiã. præteritum perfectum ſenſi. medius aoriſt. ſenſi. & ſentio ſentio.

Pecco, præteritum imperfectū peccabã, & plus minimè. futurum peccabo. præteritū perfectum peccaui. aoriſtus ſecundus peccaui, à pecco pecco.

Aperio, fut. aperiam. aoriſt. aperui atticè.

Odio ſum, futurum odio ero. præteritū perfectum odio fui. medius aoriſt. odio fui. & odio ſum, odio ſum.

Augeo & augeo. futurū augebo. tanquã ab antiquo themate augeo. aoriſt. primus auxi. & augeo. ptm̃ imperfectum augebã.

Capio capio. aoriſt. ſecundus cepi. à capio. participium hic captus capti.

Induo & induo, futurum induam.

Lego, præteritum imperfectum legebam ſolum. futurum legam. præteritum perfectum legi. aoriſtus ſecundus legi, à lego. & lego lego.

Moueo caſtra, futurum mouebo caſtra.

Exclamo, futurum exclamabo. mediū præteritum perfectū exclamaui. aoriſt. ſecundus exclamaui.

Reſpiro, futurum reſpirabo. aoriſt. reſpiraui, à reſpiro antiquo.

Reſcindo & reſcindo, futurum reſcindam, à reſcindo.

Euello, futurum euellam.

Capiar, futurum primum capiar, à capior, capior, captus fui. aoriſtus ſecūdus captus fui, à capio capio.

Renuo, aoriſtus renui.

Sufficit, futurum ſufficiet. aoriſt. ſuffecit.

Dimitto, futurum dimittã. aoriſtus dimiſi.

Conuerto, futurum conuertam. mediū præteritum perfectum conuerti.

Explico & explico, futurum explicabo, ab explico explico.

Recipio, fut. recipiam, qm̃ habebo aſpiratur, mutat π in φ. ptm̃ perfect. recepi. aoriſtus ſecundus recepi, à recipio recipio.

Aufugio aufugio. unde aor. primus aufugi.

Ἀποδεικνύω καὶ ἀποδείκνυμι. μέλλων, ἀποδείξω, ἀπὸ τοῦ ἀποδείκω.

Ἀπολέω, ῶ. μέλλων, ἀπολέσω. παρακείμενος, ἀπώλεκα, καὶ ἀττικῶς ἀπολώλεκα. καὶ ἀπόλλω ἀπολῶ, ἀπῶλα, καὶ ἀττικῶς ἀπόλωλα. καὶ ἀπολλύω, καὶ ἀπόλλυμι.

Ἀποσβεννύω καὶ ἀποσβέννυμι. μέλλων, ἀποσβέσω. ἀόριστος δεύτερος, ἀπέσβην.

Ἀποτίμνω. μέλλων, ἀποτεμῶ καὶ ἀποτμήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἀπέτεμον.

Ἀποτανύω. μέλλων, ἀποτάσω.

Ἀπαυράω, ῶ. ἀόριστος, ἀπηύρα.

Ἀποσυφελίζω. μέλλων, ἀποσυφελίξω.

Ἀποκλαίω. μέλλ. ἀποκλαύσω, ἀπὸ τοῦ κλαύω παλαιοῦ.

Ἀρέσκομαι. μέλλων, ἀρέσομαι. καὶ τὸ ἀπρόσωπον, ἀρέσκει. παρατατικός, ἤρεσκε.

Ἀτίζω. μέλλων, ἀτίξω.

Ἀφικνοῦμαι. μέλλων, ἀφίξομαι. παρακείμενος, ἀφῖγμαι. μέσος ἀόριστος, ἀφικόμην.

Ἀφίπταμαι. ἀόριστος, ἀπέπτην. μέσος ἀόριστος, ἀπεπτάμην.

Ἄχθομαι. μέλλων, ἀχθέσομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἠχθέσθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Β.

Βάλλω. μέλλων, βαλῶ. ἀόριστος, ἔβαλον. παρακείμενος, βέβληκα. ἀπὸ τοῦ βλῶ, βλήσω.

Βλασάνω καὶ βλαστέω, ῶ. ἀόριστος, ἔβλαστον.

Βόω, ῶ. μέλλων, βόσω.

Βούλομαι. μέλλων, βουλήσομαι. παρακείμενος, βεβούλημαι. ἐβεβουλήμην, ἐβουλήθην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Γ.

Γαμέω, ῶ. μέλλων, γαμήσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔγημα.

Γείνομαι. μέλλων, γενοῦμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγεινάμην.

Γήθω. μέλλων, γήσω. μέσος παρακείμενος, γέγηθα. καὶ γηθέω, ῶ, γηθήσω.

Γηράσκω καὶ γηράω, ῶ. μέλλων, γηράσω.

Γηροτρέω, ῶ. μέλλων, γηροτρήσω. μέσος παρακείμενος, ἐγηρότρηκα. ὑπερσυντέλικος, ἐγηροτρήκειν.

Γίνομαι καὶ γίγνομαι. μέλλων, γενήσομαι, ἀπὸ τοῦ γενάομαι, ῶμαι. παρακείμενος, γεγένημαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐγενησάμην. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐγενόμην. μέσος παρακείμενος, γέγονα, ἀπὸ τοῦ γείνω γενῶ.

Γινώσκω, ἔγνωσκον, καὶ πλέον οὐ. μέλλων, γνώσομαι. παρακείμενος, ἔγνωκα. ἀόριστος δεύτερος ἔγνων, ἀπὸ τοῦ γνόω, ῶ, καὶ γνῶμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Δ.

Δαίζω, μέλλων, δαίξω. καὶ δαίω, δαίσω, δαίσομαι.

Δάκνω, ἔδακνον, μέλλων, δήξω. ἀόριστος δεύτερος.

Ostendo & ostendo, futurum ostendã, ab ostendo.

Perdo perdo, futurum perdam. præteritum perfectũ perdidi, & Atticè perdidi. & perdo perdam perdidi, & Atticè perdidi. & perdo & perdo.

Extinguo & extinguo, futurum extinguam. aoristus secundus extinxi.

Abscindo, futurũ abscindam & abscindam. aoristus secundus abscidi.

Extendo, futurum extendam.

Priuo, aoristus priuaui.

Amoueo, futurum amouebo.

Deploro, futurum, abo. à ploro antiquo.

Concilio, futurũ cõciliabo. & impersonale placet. præteritũ imperfectum placebat.

Inhonoro, futurum inhonorabo.

Peruenio, futurũ peruenią. præteritũ perfectum peruẽi. medius aorist. peruẽi.

Euolo, aoristus euolaui. medius aoristus euolaui.

Tristor, futurum tristabor. aoristus primus tristatus sum.

PRINCIPIVM VITA.

Mitto, futurum mittam. aoristus misi. præteritum perfectum misi, à mitto mittam.

Germino & germino. aorist. germinaui.

Clamo, futurum clamabo.

Volo, futurum uolam. præteritum perfectũ uolui, uolueram, uolui.

PRINCIPIVM GAMMA.

Duco uxorem, futurũ ducam uxorem. aoristus primus duxi uxorem.

Gigno, futurũ gignam. medius aoristus primus genui.

Lætor, futurum lætabor. medium præteritũ perf. lætatus sum. & lætor, lætabor.

Senesco & senesco, futurum senescam.

Vigilo, futurum uigilabo. medium præteritum perfectum uigilaui. præteritum plusquamperfectum uigilaueram.

Fio & fio, futurũ fiam à fio. præteritum perfectum factus sum. medius aorist. primus feci. medius aoristus secundus factus sum. medium præteritũ perfectum factus sum, à gigno gignam.

Cognosco, cognoscebam, & plus minime. fut. cognoscã. ptm perf. cognoui. aorist. β. cognoui, à cognosco, sco. & sco.

PRINCIPIVM DELTA.

Diuido, fut. diuidam, & scio sciam. inquiro.

Mordeo, mordebã, fut. mordebo. aorist. secundus

ρος, ἔδακον, ἀπὸ τοῦ δήκω.
Δαμάζω. μέλλων, δαμάσω.
Δαίω. μέλλων, δαΐσω. ἀόριστος, ἔδαην.
Δεῖ. μέλλων, δεήσει. ἀόριστος, ἐδέησε.
Δεῖ. παρατατικός, ἔδει. ἀπαρέμφατον, δεῖν.
Δείδω. μέλλων, δείσω. παρακείμενος, δέδοικα. ὑπερσυντέλικος, ἐδεδοίκειν. μέσος παρακείμενος, δέδια. μέσος ὑπερσυντέλικος, ἐδεδίειν.
Δίω. μέλλων, δύσω καὶ δύσω.
Δέομαι. μέλλων, δεήσομαι. παρακείμενος, δεδέημαι. ἀπὸ τοῦ δεέομαι, οῦμαι.
Δέχομαι. μέλλων, δέξομαι. παρακείμενος, δέδεγμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐδεξάμην.
Δέδια, ἀπὸ τοῦ δαίω μέσος παρακείμενος.
Διαζωννύω καὶ διαζώννυμι. μέλλων, διαζώσω, ἀπὸ τοῦ διαζόω διαζῶ. (λήχω.
Διαλαγχάνω. ἀόρις. δεύτερος, διέλαχον, ἀπὸ τ διαι-
Διδάσκω, ἐδίδασκον, καὶ πλέον οὐ. μέλλ. διδάξω, ἀπὸ τοῦ διδάχω. ἀόρ. πρῶτος, ἐδίδαξα.
Διδράσκω καὶ διαδιδράσκω. ἀόριστος πρῶτος, διέδρα καὶ ἀπέδρα.
Διαφθείρω. μέλλων, διαφθερῶ. μέσος παρακείμενος, διέφθορα.
Δοκέω, ῶ. μέλλων, δόξω, ἀπὸ τοῦ δόκω. ἀόριστος πρῶτος, ἔδοξα. τὸ δὲ δεδόκηκα, ἀπὸ τοῦ δοκέω, δοκῶ.
Δράω, ῶ. μέλλων, δράσω. παρακείμενος, δέδρακα. ἀόριστος πρῶτος, ἔδρασα.
Δύνω καὶ δύω καὶ δύμι. μέλλων, δύσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔδυν, ἀπὸ τοῦ δῦμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ε.

Ἐάω, ῶ. μέλλων, ἐάσω. ἀόριστος πρῶτος, εἴασα.
Ἕδραμον, ἀπὸ τοῦ τρέχω, δραμοῦμαι. ἀόριστος δεύτερος, ἔδραμον, ἀπὸ τοῦ δρέμω.
Ἐκκαλέω, ῶ. μέλλων, ἐκκαλέσω. παρακείμενος, ἐκκέκληκα.
Ἐγείρω. μέλλων, ἐγερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἤγειρα.
Ἐγχέω. μέλλων, ἐγχεύσω, ἀπὸ τοῦ ἐγχεύω. ἀόριστος πρῶτος, ἐνέχεα, καὶ ἐνέχευα ἀσυλλῶς.
Εἴδω. μέλλων, εἴσω. μέσος παρακείμενος, οἶδα. ὑπερσυντέλικος, ᾔδειν. ὤφειλε δὲ εἶναι εἴδειν. τρέπεται δὲ τὸ ε εἰς ι, καὶ τὸ ῐ ὑπογράφεται.
Εἶπα ἀόριστος πρῶτος, καὶ εἶπον ἀόριστος δεύτερος, ἀπὸ τοῦ ἔπω ἀχρήστου.
Εἰσπλέω. μέλλων, εἰσπλεύσω, ἀπὸ τοῦ πλεύω.
Ἐλεύθω. μέλλων, ἐλεύσομαι. μέσος παρακείμενος, ἦλυθα, καὶ ἀττικῶς ἐλήλυθα. ἀόριστος β. ἦλυθον. καὶ ἦλθον, ἦλθες, ἦλθε.
Ἔρομαι. μέλλων, ἐρήσομαι. μέσος ἀόριστος, ἠρόμην.
Ἔχω. μέλλων, ἕξω. ἀόριστος πρῶτος, εἶσα.

Ἐυκαίω.

cundus momordi, à mordeo.
Domo, futurum domabo.
Scio, futurum sciam. aoristus sciui.
Oportet, fut. oportebit. aoristus, oportuit.
Oportet, præteritum imperfectum oportebat. infinitum oportere.
Timeo, futurũ timebo. ptm̃ perfe. timui. præteritũ pluſquãperfe. timuerã. medium ptm̃ perf. timui. mediũ ptm̃ pluſquãperfect. ti-
Ligo, futurũ ligabo & ligabo. (muerã.
Rogo, futurũ rogabo. præteritũ perfect. rogaui, à rogo rogo.
Suſcipio, futurũ ſuſcipiam. ptm̃ perfect. ſuſcepi. medius aoriſt. primus ſuſcepi.
Combuſſi, à cõburo mediũ ptm̃ perfectum.
Diſcingo & diſcingo, futurũ diſcingam, à diſcingo diſcingo.
Sortior, aoriſt. ſecun. ſortitus ſum, à ſortior.
Doceo docebũ, & plus nequaquã. futurũ docebo, à doceo. aoriſt. primus docui.
Aufugio & aufugio, aoriſtus primus aufugi & aufugi.
Corrumpo, futurum corrumpã. mediũ præteritum perfectum corrupi.
Exiſtimo exiſtimo, futurũ exiſtimabo ab exiſtimo. aoriſtus primus exiſtimaui. Sed exiſtimaui, ab exiſtimo exiſtimo.
Facio facio, futurum faciã. præteritũ perfectum feci. aoriſtus primus feci.
Subeo & ſubeo & ſubeo, futurũ ſubibo. aoriſtus ſecundus ſubij, à ſubeo.

PRINCIPIVM E.

Sino ſino, fut. ſinam. aoriſt. primus ſiui.
Cucurri à curro, curram. aoriſtus ſecundus cucurri, à curro.
Criminor, nor. futurũ criminabor. præteritũ perfectum criminatus ſum.
Erigo, fut. erigam. aoriſtus primus erexi.
Infundo, futurũ infundam, ab infundo. aoriſtus primus infudi, & infudi æolicè.
Scio, fut. ſciam. mediũ ptm̃ perfect. ſciui. præteritũ pluſquãperfe. ſciuerã. debebat autẽ eſſe ſciuerã. uertit aũt ε in ι, & ῐ ſubſcribit.
Dixi aoriſtus primus, & dixi aoriſtus ſecundus, à dico inuſitato.
Annauigo, fut. annauigabo, à nauigo.
Venio, futurum ueniam. mediũ præteritũ perfect. ueni, & atticè ueni. aoriſtus ſecundus ueni & ueni, ueniſti uenit.
Interrogo, futurũ interrogabo. medius aoriſtus interrogaui.
Sedeo, futurũ, ſedebo. aoriſtus primus ſedi.

Ἐκπαίω ἢ ἐκκάω ἁπλῶς. μέλλων, ἐκκαύσω.
Ἕλω, ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, εἷλον.
Ἔμμορα, μέσος παρακείμενος ἀπὸ τοῦ μορέω, ῶ. μέμορα καὶ ἔμμορα. ἢ ἀπὸ τοῦ μείρω μερῶ, μέμορα, ἢ ἔμμορα.
Ἐμπίπλω. μέλλων, ἐμπισοῦμαι. παρακείμενος, ἐμπέπλωκα. ἀόριστος β. ἐνέπεσον.
Ἐμπίπρημι. μέλλων, ἐμπρήσω.
Ἐμπαίζω. μέλλων, ἐμπαίξω.
Ἔολπα, ἀπὸ τοῦ ἔλπω. μέσος παρακείμενος, ἤλπα, καὶ ἴολπα.
Ἐπαινέω, ῶ. μέλλων, ἐπαινέσω. παρακείμενος, ἐπήνεκα. ἀόριστος ἐπήνεσα.
Εἴρω. μέλλων, ἐρῶ. παρακείμενος, εἴρηκα.
Εὑρίσκω. μέλλων, εὑρήσω. παρακείμενος, εὕρηκα. ἀόριστος δεύτερος, εὗρον, ἀπὸ τοῦ εὑρίω, εὑρῶ.
Εἶω. μέλλων, ἐάσω. παρακείμενος, εἷκα. μέσος παρακείμενος, εἷα. ὑπερσυντέλικος, ἕειν.
Ἔχω. μέλλων, ἕξω. παρακείμενος, ἔσχηκα. ἀόριστος β. ἔσχον, ἀπὸ τοῦ σχέω, ῶ. καὶ τὸ μὴν ἴχω ψιλοῦνται. τὸ δὲ ἕξω δασύνεται, εἰς διαφορὰν τοῦ ἴξω ἐπὶ ῥημάτων ψιλουμένων.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ζ.

Ζεύγνυμι ἢ ζευγνύω. μέλλων, ζεύξω, ἀπὸ τοῦ ζεύγω.
Ζωννύω καὶ ζώννυμι. μέλλων, ζώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Η.

Ἦειν ὑπερσυντέλικος, ἦεις, ἦει, ἀπὸ τοῦ εἶα.
Ἤκαχεν, ἀπὸ τοῦ ἄχω.
Ἡμύω. μέλλων, ἡμύσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Θ.

Θάπτω. μέλλων, θάψω. ἀόριστος, ἔθαψα.
Θέλω. μέλλων, θελήσω. ἀόριστος, ἐθέλησα. ἢ ἐθέλω, ἐθελήσω. ἀόριστος, ἠθέλησα.
Θνήσκω, ἔθνησκον. μέλλων, θανοῦμαι. παρακείμενος, τέθνηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔθανον. ἐνικτικὸν τεθναίην. ἀπαρέμφατον, τεθνᾶναι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ι.

Ἰκνοῦμαι. μέλλων, ἵξομαι. ἀόριστος δεύτερος, ἱκόμην. παρακείμενος, ἷγμαι, ἀπὸ τοῦ ἵημαι.
Ἱλάσκομαι. μέλλων, ἱλάσομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἱλασάμην.
Ἵπταμαι. μέσος ἀόριστος πρῶτον, ἱπτάμην. ἵπτω, ἵπτατο.
Ἶδον, ἀόριστος δεύτερος ποιητικὸς, ἀπὸ τοῦ εἰδῶ, ἢ ἀπὸ τοῦ εἴδω, εἶδον καθαρός.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Κ.

Καίω ἢ κάω. μέλλων, καύσω.
Καθέζω, καθίζομαι. μέλλων, καθεδοῦμαι.
Κάθημαι. μέλλων, καθήσομαι.
Καθαιρέω, καθαιρῶ. ἀόριστος δεύτερος, καθεῖλον, ἀπὸ τοῦ καθέλω.

Καθαίρω.

Exuro & exuro atticè, futurum exuram.
Teneo, unde aoriſtus ſecundus tenui.
Sortitus ſum, mediũ ptm̃ perfe. à ſortior ſortior, ſortitus ſum & ſortitus ſum. uel à ſortior ſortiar, ſortitus ſum & ſortitus ſum.
Incido, futurũ incidam. præteritum perfect. incidi. aoriſtus ſecundus, incidi.
Incendo. futurum incendam.
Curo, futurum curabo.
Speraui, à ſpero. mediũ præteritũ perfectũ, ſperaui & ſperaui.
Laudo, futurum laudabo. præteritũ perfe. laudaui. aoriſtus laudaui.
Dico, futurum dicam. ptm̃ perfectũ dixi.
Inuenio, futurũ, inueniam. præteritũ perfectum inueni. aoriſtus ſecundus inueni, ab inuenio inuenio.
Vado, fut. uadã. ptm̃ perfe. iui. mediũ ptm̃ perfectũ iui. ptm̃ pluſquãperfectum iuerã.
Habeo, futurũ habebo. præteritũ perfe. habui. aoriſt. ſecundus habui ab habeo. beo. & quidẽ habeo attenuat, ſed habebo aſpirat ad differentiã extrà abuerbij attenuati.

PRINCIPIVM ZETA.

Iungo & iungo, futurum iungam à iungo.
Cingo & cingo, futurum cingam.

PPINCIPIVM ITA.

Iueram, præteritũ pluſquãperfe. iueras, iuerat. ab eo.
Triſtauit à triſto.
Inclino, futurum inclinabo.

PRINCIPIVM THITA.

Sepelio, futurum ſepeliam. aoriſt. ſepeliui.
Volo, futurũ uolam. aoriſtus uolui, & uolo uolam. aoriſtus uolui.
Morior, moriebar, futurũ moriar. præteritũ perfect. mortuus ſum. aoriſt. ſecund. mortuus ſum. optatiuũ moriar. infinitũ mori.

PRINCIPIVM IOTA.

Peruenio, futurũ peruenią. aoriſt. ſecundus peruẽni. ptm̃ perfectũ peruẽni, à peruenio.
Placo, futurum placabo. medius aoriſt. primus placaui.
Volo, medius aoriſt. primus uolaui, uolauiſti, uolauit.
Vidi, aoriſtus ſecundus poẽticus à uideo, & uideo uidi purus.

PRINCIPIVM CAPPA.

Incendo & incendo, futurum incendam.
Sedeo & ſedeo, futurum ſedebo.
Sedeo, futurum ſedebo.
Subuerto, ſubuertam. aoriſtus ſecund. ſubuerti, à ſubuerto.

Purgo,

Καθαίρω. ἀόριστος δεύτερος, ἐκάθηρα.
Καθίημι. ἀόριστος πρῶτος, καθῆκα.
Κλάγγω. μέλλων, κλάγξω. ἀόριστος πρῶτος, ἔκλαγξα. παρακείμενος, κέκλαγγα.
Κάμνω καὶ κάμω. ἀόριστος δεύτερος, ἔκαμον. παρακείμενος, κέκμηκα, ἀπὸ τοῦ κμῶ. μέλλων, κμήσω.
Κείρω. μέλλων, κερῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔκειρα. παρακείμενος, κέκαρκα.
Κορέω κορῶ καὶ κορέννυμι καὶ κορεννύω. μέλ. κορέσω.
Κράζω. μέλλων, κράξω. μέσος παρακείμενος, κέκραγα. ἀόριστος δεύτερος, ἔκραγον.
Κρεμάζω καὶ κρεμάω κρεμῶ, καὶ κέρμαμαι. μέλλων, κρεμάσω.
Κρυβεὶς καὶ ἐκρύβην, ἀπὸ τοῦ κρύπτομαι, ἢ κρύβομαι παλαιῶς.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Λ.

Λαγχάνω. μέλλων, κληρώσομαι, ἀπὸ τοῦ κληρόω, ῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον. μέσος παρακείμενος, λέλογχα, ἀπὸ τοῦ λήχω. μέλλων, λήξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔλαχον.
Λαμβάνω ἐλάμβανον. μέλλων, λήψομαι, ἀπὸ τοῦ λήβω, ὅθεν ἀόριστος δεύτερος, ἔλαβον. παρακείμενος, λέληφα, καὶ ἀπλῶς εἴληφα. ὁ ὑπερσυντέλικος, ἐλήφειν.
Λανθάνω, ἐλάνθανον. μέλλων, λήσομαι, ἀπὸ τοῦ λήθω. μέσος παρακείμενος, λέληθα. ἀόρις. δεύτερος, ἔλαθον. παρακείμενος, λέλησμαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ἐλαθόμην.
Λείπω, μέλλων, λείψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔλειψα. ἀόριστος δεύτερος, ἔλιπον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Μ.

Μαίνομαι. μέσος παρακείμενος, μέμηνα.
Μανθάνω, ἐμάνθανον. μέλλων, μαθήσομαι. ἀπὸ τοῦ μαθέω, μαθῶ, παρακείμενος, μεμάθηκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔμαθον, ἀπὸ τοῦ μήθω.
Μάχομαι. μέλλων, μαχέσομαι, ἀπὸ τοῦ μαχέομαι. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐμαχεσάμην.
Μείρω. μέσος παρακείμενος, μέμορα, καὶ ἔμμορα.
Μέλω. μέλλων, μελήσω, ἀπὸ τοῦ μέλε. παρακείμενος, ἐμέλε. μέλλων, μελήσει.
Μέμνημαι, ἀπὸ τοῦ μνάομαι. ὑπερσυντέλικος, ἐμεμνήμην. ἀόριστος πρῶτος, ἐμνήσθην. μέλλων πρῶτος, μνησθήσομαι.
Μένω. μέλλων, μενῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔμεινα. παρακείμενος, μεμένηκα.
Μέμηλα μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μέλω.
Μέμαα, μέσος παρακείμενος, ἀπὸ τοῦ μάω, ῶ.
Μιγνύω, καὶ μίγνυμι. μέλλων, μίξω.
Μοργνύω. μέλλων, μόρξω.

ΑΡΧΗ

PRINCIPIVM LAMBDA.

Purgo, aoristus secundus purgaui.
Demitto, aoristus primus dimisi.
Clango, futurū, clangam. aoristus primus clanxi. præteritum perfectū, clanxi.
Laboro & laboro, aoristus secund. laboraui. præteritum perfectum laboraui, à labo ro. futurum laborabo.
Tondeo, futurū tondebo. aorist. primus totondi. præteritū perfectū totondi.
Satio satio, satio & satio. futurum satiabo.
Clamo, fut. clamabo. præteritū perfect. medium clamaui. aorist. secundus clamaui.
Suspendo & suspendo, suspendo & suspendo. futurum suspendam.
Absconditus, & absconditus fui, ab abscondor, uel abscondor antiquo.

PRINCIPIVM LAMBDA.

Sortior, futurum sortiar, à sortior sortior. aoristus secund. sortitus sum. mediū præteritum perfe. sortitus sum, à sortior. futu. sortiar. aorist. secundus sortitus sum.
Capio capiebā, futurum capiā, à capio. unde aoristus secundus cepi. præteritū perfectum cepi, & atticè cepi. præteritum plusquamperfectum ceperam.
Lateo latebā. futurū latebo, à lateo. mediū præteritum perfectū latui. aoristus secund. latui. præteritū perfectū absconditus sum. medius aoristus secund. latui.
Relinquo, futurum relinquā. aorist. primus reliqui. aoristus secundus reliqui.

PRINCIPIVM MY.

Insanio, mediū præteritū perfectū insaniui.
Disco, discebam. futurum discam, à disco disco. præteritum perfectum didici. aoristus secundus didici, à disco.
Pugno, futurum pugnabo à pugno. medius aoristus primus pugnaui.
Partior, mediū præteritū perfectū partitus sum, & partitus sum.
Curo, futurum curabo, à curæ est. præteritū perfectū curæ fuit. futurum curæ erit.
Recordor à recordor. præteritū pluſquāperfectū meminerā. aoristus primus memini futurum primum recordabor.
Maneo, futurū manebo. aorist. primus mansi. præteritum perfectum mansi.
Curaui medium præteritū perfectū à curo.
Prōptus fui mediū ptm perf. à prōptus sum.
Misceo & misceo, futurum miscebo.
Abstergo, futurum abstergam.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ν.

Νίω. μέλλων, νεύσω.

Νέμω. παρακείμενος, νενέμηκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔνεμα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

Συνίημι. μέλλων, ξυνήσω. ἀόριστος, ξυνῆκα, καὶ ξυνέηκα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ο.

Ὄζω. μέλλων, ὄσω. μέσος παρακείμενος, ὦδα, ἢ ἀττικῶς, ὄδωδα.

Οἴχομαι. μέλλ. οἰχήσομαι. μέσος ἀόριστος, ᾠχόμην.

Οἶομαι, καὶ κρᾶσει οἶμαι. οἴει, οἴεται. μέλλων, οἰήσεται. ἀόριστος πρῶτος, ᾠήθην.

Οἶδα, ἀπὸ τοῦ εἴδω, μέσος παρακείμενος.

Οἰμώζω. μέλλων, οἰμώξω. ἀόριστος πρῶτος, ᾤμωξα.

Ὀμνύω καὶ ὄμνυμι, καὶ ὀμόω, ῶ. μέλλων, ὀμόσω. καὶ ὀμοῦμαι. παρακείμενος, ὤμοκα, καὶ ἀττικῶς, ὀμώμοκα.

Ὀλολύζω. μέλλων, ὀλολύξω.

Ὀμόργνυμι. μέλλων, ὀμόρξω.

Ὀνόω, ῶ. μέλλων, ὀνόσω.

Ὀφείλω. μέλλων, ὀφειλήσω. καὶ ὤφλω, ὀφλήσω. παρακείμενος, ὤφληκα. ἀόριστος, ὤφλησα.

Ὄπτομαι. μέλλων, ὄψομαι. ἀόριστος πρῶτος, ὤφθην.

Ὁράω, ῶ. παρατατικὸς, ἑώρων, ἑωρᾶν ἀττικῶς. παρακείμενος, ἑώρακα. ὑπερσυντέλικος, ἑωράκειν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Π.

Παρίημι. παραλατικὸς, παρῆν.

Πάρειμι, πάρει, πάρεσι.

Πάσχω, ἔπασχον. μέλλων, πείσομαι, ἀπὸ τοῦ πείθω. παρακείμενος, πέπονθα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπαθον, ἀπὸ τοῦ πάθω.

Πέμπω. μέλλων, πέμψω. παρακείμενος, πέπομφα. ἀόριστος πρῶτος, ἔπεμψα.

Πετανύω. μέλλων, πετάσω. παρακείμενος, πέπηκα.

Πέπω, καὶ πέσσω, καὶ πέμπω ποιητικῶς. μέλλων, πέψω.

Πάομαι, ῶμαι. μέλλων, πάσομαι. παρακείμενος, πέπαμαι.

Πείρω. μέλλων, περῶ. ἀόριστος πρῶτος, ἔπειρα.

Πέφρικα, ἀπὸ τοῦ φρίττω. μέλλων, φρίξω. παρακείμενος ἡμαρτημένος, πέφρικα.

Πήγνυω καὶ πήγνυμι. μέλλων, πήξω. ἀόριστος ἔπαγην, ἀπὸ τοῦ πήγω.

Πίνω, ἔπινον. μέλλων, πώσω. παρακείμενος, πέπωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπιον.

Πίπτω. μέλλων, πεσοῦμαι. παρακείμενος, πέπτωκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔπεσον.

Πίπρημι. μέλλων, πρήσω.

Πλάττω.

PRINCIPIVM NY.

Nuo, futurum nuam.

Pasco, præteritum perfectum paui. aoristus primus paui.

PPINCIPIVM XI.

Intelligo, futurum intelligam. aoristus intellexi & intellexi.

PRINCIPIVM O.

Oleo, futurum olebo. medium præteritum perfectum olui, & atticè olui.

Eo, futurum ibo. mediũ indefinitum iui.

Puto, & crasi puto, putas, putat. futurũ putabit. aoristus primus putaui.

Noui à scio, medium præteritũ perfectum.

Lamentor, futurum lamentabor. aorist. primus lamentatus sum.

Iuro & iuro, & iuro iuro, futurum iurabo, & iurabo. præteritum perfectũ iuraui, & atticè iuraui.

Vlulo, futurum ululabo.

Abstergo, futurum abstergam.

Inquino, futurum inquinabo.

Debeo, futurum debebo. & debeo debebo. præteritũ perfectũ debui. aoristus debui.

Video, futurũ uidebo. aoristus primus uidi.

Video uideo, præteritũ imperfectum uidebam uidebam atticè. præteritũ perfectum uidi. præteritum plusquãperfe. uideram.

PRINCIPIVM PI.

Prætereo, præteritum imperfe. præteribã.

Adsum, ades, adest.

Patior patiebar. futurũ patiar à patior, præteritum perfectum passus sum. aoristus secundus passus sum. à patior.

Mitto, futurum mittam. præteritũ perfect. misi. Indefinitum primum misi.

Extendo, futurũ extendam. præteritũ perfectum extendi.

Digero & digero, & digero poëticè. futurũ digeram.

Acquiro acquiro, futurum acquiram. præteritum perfectũ acquisiui.

Penetro, fut. penetrabo. aorist. primus pene

Horrui ab horreo, futurũ horrebo. (traui.

præteritum perfectũ qui peccauit, horrui.

Figo & figo. futurum figam. aoristus fixi, à figo.

Bibo bibebam, futurũ bibam. præteritũ perfectum bibi. aoristus secundus bibi.

Cado, futurũ cadam. præteritum perfe. cecidi. aoristus secundus cecidi.

Incendo, futurum incendam.

Fingo,

Πλάτ͂ω πλάσω. μέλλων, πλάσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔπλασα.

Πλέω. μέλλων, πλεύσω, ἀπὸ τ͂ πλεύω. οὕτω καὶ πνέω. μέλλων, πνεύσω.

Πράτ͂ω, τὸ πωλῶ. μέλλων, πράσω. παρακείμενος, πέπρακα.

Πρίεμαι. προικάμην μέσος ἀόριστος πρῶτος,.

Πετάω, ῶ. μέλλων, πετάσω.

Προστρέχω. μέλλων, προσδραμοῦμαι. ἀόριστος δεύτερος, προσέδραμον, ἀπὸ τοῦ προσδρέμω.

Πέρθω. ἀόριστος δεύτερος, ἔπραθον.

Πτά͂, ῶ. μέσος ἀόριστος πρῶτος, ἐπτάμην.

Πτήσσω. μέλλων, πτ͂ξω.

Πυνθάνομαι. μέλλων, πεύσομαι, ἀπὸ τοῦ πεύθομαι. παρακείμενος, πέπυσμαι. ἀόριστος δεύτερος, ἐπυθόμην.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ρ.

Ῥέζω. μέλλων, ῥέξω.

Ῥηγνύω καὶ ῥήγνυμι. μέλλων, ῥ͂ξω.

Ῥωννύω καὶ ῥώννυμι. μέλλων, ῥώσω.

Ῥωννύομαι. μέλλων, ῥώσομαι. παρακείμενος, ἐῤῥῶσμαι, ἐῤῥῶσαι, ἐῤῥῶται. προσδοκητικὸν, ἐῤῥῶσο, ἐῤῥώσθω, ἐῤῥῶσθε, ἐῤῥώσθωσαν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Σ.

Σβεννύω. μέλλων, σβέσω καὶ σβήσομαι. ἀόριστος δεύτερος, ἔσβην, ἀπὸ τοῦ σβῆμι.

Σεύομαι. ἀόριστος πρῶτος, ἐσσύθην. ἀόριστος δεύτερος, ἔσευα.

Σήπομαι. μέλλων, σήψομαι. ἀόριστος, ἐσάπην.

Σπένδω. μέλλων, σπείσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔσπεισα.

Στάζω καὶ σταλάζω. μέλλων, στάξω.

Στένω καὶ στενάζω. μέλλων, στενάξω.

Στίζω. μέλλων, στίξω.

Στορέννυμι. μέλλων, στορέσω. ἀόριστος πρῶτος, ἐστόρεσα.

Στρουνύω. μέλλων, στρώσω. ἀόριστος ά. ἔστρωσα.

Συγκεραννύω. μέλλων, συγκεράσω. παρακείμενος, συγκέκρακα.

Συμβαίνω. μέλλων, συμβήσομαι. παρακείμενος, συμβέβηκα. ἀόριστος δεύτερος, συνέβην.

Σχέω. μέλλων, σχήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔσχον. ὅθεν τὸ προσακτικὸν, σχὲς σχέτω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Τ.

Παρακείμενος τέθνηκα καὶ τέθναα, ἀπὸ τοῦ θνήσκω.

Τέμνω. μέλλων, τμήσω. ἀόριστος δεύτερος ἔταμον.

Τεύχω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον.

Τάσσω. μέλλων, τάξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔταγον. ὅθεν ὁ ταγός.

Τήκω. μέλλων, τ͂ξω. παρακείμενος, τέτηκα.

Τίκτω. μέλλων, τέξω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτεκον.

Τιτρώ-

Fingo fingo, futurum fingam. aoriſtus primus finxi.

Nauigo, futurum nauigabo, à nauigo. ſic & ſpiro, futurũ ſpirabo.

Vendo, quod uendo, futurum uendam. præteritum perfectũ uendidi.

Præmitto, præmiſi medius aoriſtus primus.

Extendo, futurum extendam.

Accurro, futurũ accurram. aoriſt, ſecundus accurri, ab accurro.

Populor. aoriſtus ſecundus populatus ſum.

Volo uolo. medius aoriſt. primus uolaui.

Timeo, futurum timebo.

Interrogo, futurum interrogabo, ab interro, go. præteritum perfectũ interrogaui. aoriſtus ſecundus intertogaui.

PRINCIPIVM RHO.

Facio, futurum faciam.

Rumpo & rũpo, futurum rumpam.

Roboro & roboro, futurum roborabo.

Valeo, futurum ualebo. præteritũ perfectũ ualui, ualuiſti, ualuit. Imperatiuum uale, ualeat, ualete, ualento.

PRINCIPIVM SIGMA.

Extinguo, futurũ extinguam & extinguam, aoriſt. ſecundus extinxi, ab extinguo.

Concitor, aoriſtus primus concitatus ſum. aoriſtus ſecundus concitaui.

Putreſco, futurũ putreſcam. aoriſtus putrui.

Libo, fut. libabo. aoriſtus primus libaui.

Stillo & ſtillo, futurum ſtillabo.

Gemo & gemo, futurum gemam.

Pugno, futurum pugnabo.

Sterno, futurum ſternam. aoriſtus primus ſtraui.

Sterno, fut. ſternam. aoriſt. primus ſtraui.

Miſceo, futurum miſcebo. præteritum perfectum miſcui.

Contingo, fut. cõtingam. præteritũ perfectũ contigi. aoriſtus ſecundus contigi.

Cohibeo, fut. cohibebo. aoriſt. ſecundus cohibui. unde imperatiuũ cohibe, cohibeto.

PRINCIPIVM TAF.

Præteritum perfectum mortuus ſum & mortuus ſum, à morior.

Seco, fut. ſecabo. aoriſtus ſecundus ſecui.

Fabrico, aoriſtus ſecundus fabricaui.

Extendo, futurũ extendam. aoriſt. ſecundus extendi. unde hic extendens.

Liquefacio, fut. liquefaciã. ptm̃ perf. liqueſeci.

Pario, futurum pariam. aoriſtus ſecundus peperi.

Τιτρώσκω, ἐτίτρωσκον. μέλλων, τρώσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔτρωσα. παρακείμενος, τέτρωκα, ἀπὸ τοῦ τρόω ῶ.

Τίνω καὶ τίω. μέλλων, τίσω.

Τλάω ῶ. μέλλων, τλήσω. ἀόριστος δεύτερος, ἔτλην, ἀπὸ τοῦ τλῆμι.

Τρέφω. μέλλων, θρέψω. ἀόριστος πρῶτος, ἔθρεψα. μέσος παρακείμενος, τέτροφα.

Τρέω. μέλλων, τρέσω.

Τυγχάνω. ἐτύγχανον. μέλλων, τεύξομαι, ἀπὸ τοῦ τεύχω. παρακείμενος, τετύχηκα, ἀπὸ τοῦ τυχέω ῶ. ἀόριστος δεύτερος, ἔτυχον.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Υ.

Ὑπέχω. μέλλων, ὑπέξω. παρακείμενος, ὑπέσχηκα. ἀόριστος δεύτερος, ὑπέσχον.

Ὑπισχνοῦμαι. μέλλων, ὑποσχήσομαι. παρακείμενος, ὑπέσχημαι. μέσος ἀόριστος δεύτερος, ὑπεσχόμην.

Ὑποδύω. μέλλων, ὑποδύσω. ἀόριστος, ὑπέδυν, ἀπὸ τοῦ ὑπόδυμι.

Ὑποσερίσκω. μέλλων, ὑποσερίσω.

Ὑπνώω. μέλλων, ὑπνώσω.

Ὗω. μέλλων, ὕσω. ἀόριστος πρῶτος ὕσεν.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Φ.

Φάσκω. παρατατ. ἔφασκον, καὶ φλέον οὖ.

Φεύγω. μέλλων, φευξοῦμαι. μέσος παρακείμενος, πέφευγα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφυγον.

Φέρω. μέλλων, οἴσω, ἀπὸ τοῦ οἴω. παρακείμενος, ἐνήνοχα. ἀόριστος πρῶτος, ἤνεγκα. ἀόριστος δεύτερος, ἤνεγκον, ἀπὸ τοῦ ἐνίγκω.

Φημὶ, φῄς φησὶ, φατὸν, φατὸν. φαμὲν, φατὲ, φασὶ. μέλλων, φήσω. ἀόριστος πρῶτος, ἔφησα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφην. ἀπαρέμφατον, φᾶναι.

Φθάνω, ἔφθανον. μέλλων, φθάσω, ἀπὸ τοῦ φθάω ῶ. παρακείμενος, ἔφθακα. ἀόριστος πρῶτος, ἔφθασα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφθην, ἀπὸ τοῦ φθῆμι. ἡ μετοχὴ, ὁ φθάς.

Φθείρω. μέλλων, φθερῶ. παραι. ἔφθαρκα. μέσος παρακείμενος, ἔφθορα.

Φθίνω. μέλλων, φθίσω.

Φοινίκω καὶ φοινίζω. μέλλων φοινίξω.

Φύω. μέλλων, φύσω. παρακείμενος, πέφυκα. ἀόριστος δεύτερος, ἔφυν, ἀπὸ τοῦ φῦμι.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Χ.

Χαίρω. μέλλων, χαρήσομαι. ἀόριστος, ἐχάρην.

Χαλεπαίνω. μέλλ. χαλεπανῶ. ἀόρ. ἐχαλέπηνα.

Χέω. μέλλων, χεύσω, ἀπὸ τοῦ χεύω. ἀόρ. ἔχεα.

Χρωνύω. μέλλων, χρώσω.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ψ.

Ψάλλω. μέλλων, ψαλῶ. παρακείμενος, ἔψαλκα. ἀόριστος πρῶτος, ἔψηλα.

ΑΡΧΗ ΤΟΥ Ω.

Ὄθω καὶ ὠθέω ῶ. μέλλων, ὤσω, καὶ ὠθήσω.

Ὀνίομαι.

Vulnero, uulnerabam. futurum uulnerabo. aoriſt. primus uulneraui. ptū perfectū uulneratus ſum, à uulnero uulnero.

Soluo & ſoluo, futurum ſoluam.

Tolero tolero, futurum tolerabo. aoriſtus ſecundus toleraui, à tolero.

Nutrio, futurum nutriam. aoriſt. primus nutriui. præteritum perfectum nutriui.

Timeo, futurum timebo.

Sum eram, futurum ero, à fabrico. præteritū perfectum fui, à conſequor cōſequor. aoriſtus ſecundus fui.

PRINCIPIVM Y PSILV.

Suſtineo, fut. ſuſtinebo. præteritum perfectū ſuſtinui. aoriſtus ſecundus ſuſtinui.

Promitto, fut. promittam. ptū perfectū promiſi. medius aoriſt. ſecundus promiſi.

Subeo, futurum ſubibo. aoriſtus ſubīi, à ſubeo.

Priuo, futurum priuabo.

Dormito, futurum dormitabo.

Pluit, futurum pluet. aoriſt. primus pluit.

PRINCIPIVM PHI.

Dico, ptū imperfectū dicebā, & amplius nō.

Fugio, futurū fugiam, mediū præteritū perfectum fugi. aoriſtus ſecundus fugi.

Fero, futurum feram, à fero. præteritum perfectum tuli. aoriſtus primus tuli. aoriſtus ſecundus tuli, à fero.

Dico, cis, cit, dicitis duo, dicūt duo. dicimus. citis, cunt. futurū dicā. aoriſt. primus dixi. aoriſt. ſecundus dixi. Infinitum dicere.

Præuenio, præueniebam. fut. præueniam, à præuenio. ptū perfectū præueni. aoriſt. primus pręueni. aoriſtus ſecundus præueni, à præuenio. participium præueniens.

Corrumpo. fut. corrumpam. ptū perfectum corrupi. medium ptū perfectū corrupi.

Tabeſco, futurum tabeſcam.

Cruento & cruento, futurum cruentabo.

Produco. fut. producam. ptū perfectū produxi. aoriſt. ſecundus produxi, à produco.

PRINCIPIVM CHI.

Gaudeo, fut. gaudebo. aoriſt. gauiſus ſum.

Sæuio, futurū ſæuiam. aoriſtus ſæuiī.

Fundo, fut. fundam, à fundo. aoriſt. fudi.

Coloro, futurum colorabo.

PRINCIPIVM PSI.

Cano, futurum canam. præteritum perfectū cecini. aoriſtus primus cecini.

PRINCIPIVM Ω.

Pello & pello, futurum pellam & pellam.

Emo

Δνίομαι, οῦμαι. μέλλων, ὠνήσομαι. παρακείμενος, ὤνημαι, ἢ ἐώνημαι ἀπλῶς. ὅθεν ἐωνημένος.

Ὄρσαι ἀπὸ τοῦ ὀρούω. μέλλων, ὀρούσω. ἀόριστος πρῶτος, ὦρουσα, καὶ κατὰ συγκοπὴν ὦρσα. ἢ ὄρω, ὄρσω, ὦρσα Αἰολικῶς.

Emo emo, futurum emam. præteritum perfectum emi, & emi Attice, unde emptus.

Concitaui à concito, fut. concitabo. aoristus primus cõcitaui, & per syncopen cõcitaui, uel concito, cõcitabo, concitaui Aeolice.

DE INCLINATIS ET ENCLITICIS ET SYNENCLITICIS.

Nclinata dictio dicitur, quæ in fine acutum habet tonum, quem in contextu orationis conuertit in grauem. ut μικρὸν γὲ ὑμῶν ἀδελφός μου ποιεῖ.

Enclitica est quæ præcedentẽ syllabam grauem acui facit, & tonum suum in eam reijcit, cui uel potestate, uel natura alia grauis adiacet: potestate, ut δώματά μοι: natura, ut ἀρκεσίλαός τε.

Synencliticæ uero sunt quando plures encliticæ coniunguntur, ut ἤ νύ σέ που θεὸς ἔσχε. ubi semper una post aliam acuitur. ἤ propter νύ, νύ propter σέ, σέ propter που.

REGVLAE DE ENCLITICIS.

Prima Enclitica acutum suum tonum remittit in adiacentem grauem in properoxytonis & properispomenis, ut ἀρκεσίλαός τε, σκῶλόντε, θοῦλόντε.

Secunda in perispomenis & oxytonis non habet proprium signum toni, sed amittit, ut μουσῶντε, ἀδελφόςγε.

Tertia in penacutis si fuerit trochæus, reijcit tonum in proximam grauem, ut φύλλάτε. Si autem fuerit spondæus, uel iambus, uel pyrrichius, sicut in oxytonis & circũflexis, signum toni sui non retinet, sed omnino amittit, nisi sequatur pronomen, quod incipiat à σφ, tunc enim in pedibus illis tribus habet, sicut in trochæo, ut ἀτρεΐδηςτε, ἄναξτε. ὅτι οἱ, ἀτρεΐδης σφισι, πολλάκις σφεας.

Differt inclinatum ab enclitico in hoc, quod inclinatum suum ipsius tonum acutum in fine mutat in grauem, in contextu orationis. ut ἀδελφὸς ἀδελφὸν φιλεῖ. Encliticũ uero subditur illi, cui tonum proprium & suiipsius inclinat. ut, ἦλθέ τις. ἤκουσά σου.

In omnibus partibus orationis inueniuntur encliticæ dictiões, exceptis articulis, & participijs, & præpositionibus.

DE NOMINIBVS.

Ex nominibus unum tantum inuenitur, τίς, cum suis obliquis omnibus & æquiualentibus, quando indefinite capitur. ut εἴ μίντις ὄνειρον, μή τινος οὔ τινι κοιμηθεῖσα. οἵτινες. τινὸς æquipollet τεῦ, & τινὶ τῷ. ut ἤκουσά τευ, δείδω καί τῳ. Cum uero interrogatiue accipit τίς, non est encliticum, ideo semper acuitur in contextu orationis etiam in obliquis.

DE PRONOMINIBVS.

Pronomina quædã sunt ὀρθοτονούμενα, quædam ἐγκλιματικά. ὀρθοτονούμενα sunt quæ non patiuntur encliſim. ἐγκλιματικὰ uero, quę encliſim admittũt. ἐγκλιματικῶν aliqua semper sunt enclitica, aliqua uero non.

Semper enclitica sunt hæc, μευ μοι τοι μιν σφιν σφε σφω, nisi cum ponuntur cum ἔνεκα, aut præpositione, aut coniunctione disiunctiua, tũc eã seruãt tonũ. ut, ἕνεκα σοῦ, ἕνεκα ἐμοῦ, διὰ σὲ, πρὸ σοῦ, κατὰ μὲ, ἢ μὲ & ἢ ἐμέ. Alia quæ nunc enclitica, nunc uero minime, sunt hæc: σεῦ σεο σε σευ σοι σεῦ οἱ ἕθεν σφι σφω σφίσι σφεας. Enclitica sunt cum absolute dicuntur, & non ad aliam personam referuntur: Enclitica autem non sunt, cum per apositionem ad aliam personã enunciantur. σφω cum tertiæ est personæ enclitica est, cum secundæ, non est enclitica.

Pronomina quæ sunt tertiæ personæ singularis uel pluralis numeri, quando solũ uim suam dicunt, sunt enclitica, si autem dicant & locum, non sunt enclitica. Item si ex superfluo adijciantur, sunt enclitica.

DE VERBIS.

Ex uerbis εἰμὶ & φημὶ inclinantur. ut, καλός εἰμι. τόσσον ἐγώ φημι πολίας ἔμμεναι. huius secunda persona φῂς non inclinatur.

Ἔσι quando orationẽ incipit, uel negationi subij-

ni subijcitur οὐ, οὐκ, uel ὡς, uel τοῦτο, uel ἀ, uel ἀλλὰ, uel καὶ, tum habet tonum super ε, ut ἔστι τοῦτ' ἀληθὲς ὃ λέγεις. οὐκ ἔστιν. ὡς ἔστιν κακὸν ἀμαθία. τοῦτ' ἔστ' ἀγαθὸν, quod & per aduerbium dicitur τοτέστι. ἃ ἔστιν οὕτως. ἀλλ' ἔστιν. καὶ ἔστιν. Si uero subiungitur dictioni oxytonæ uel perispomenæ, amittit tonū prorsus. ut, θερμός ὅστι. ἑρμῆς ὅστι. Quod si dictioni paroxytonæ subiungaſ, siue illa trochæus siue iambus siue pyrrichius siue spondęus, tunc cadet tonus super posteriorem syllabam ἐστίν. φύλλα ὄστιν, γέλως ὄστιν, πόνος ὄστιν, εἴλως ἐστίν. Si autē ὄστι sequatur dictionem proparoxytonam uel properispomenam, tum reijcit tonum in præcedentem grauē, nisi properispomena habeat ultimam longam positione, tum tonus cadet super ultimam ὄστι, ut ἄνθρωπός ἐστι, οἰκός ἐστι, φοῖνιξ ὄστιν, κῆρυξ ἐστί. Eadem ratio est in condeclineis eius ἐστι, ἐστε.

DE ADVERBIIS.

Ex aduerbijs sunt encliticæ, πω πως που ποθεν ποθι ποτε, quando scilicet indefinite ponuntur, ut κἄλθές πη, κἄλθές πως, κἄλθές που, κἄλθές ποθεν, ἐγράψάς ποτε, καί ποθι. quod si quęsitiue proferantur, tum grauantur.

DE CONIVNCTIONIBVS.

Ex coniunctionibus autem encliticæ aliæ copulatiuæ sunt, scilicet κε κεν τε, ut καίκε τὸ βουλοίμεθα, καίκεν ἀλαφρότερος, κάντε θεοὶ ξὺ νοισι. Aliæ impletiuæ, γε γαρ νυ περ θην νυν που ρα, quod ab ἄρα deriuatur. ἄρα autem non inclinatur, sicut nec pronomina quæ ε à principio habent, nisi id abijciant.

FINIS.

CHARTARVM SERIES.

* a b c d e f g h i ł l m n o p q r s t u x y z. A B C D E F G H I K L M N O P Q R S T V X Y Z. Aa Bb Cc Dd Ee Ff Gg Hh Ii Kł Ll Mm Nn Oo Pp Qq Rr Ss Tt Vu Xx Yy. aa bb cc dd ee ff gg hh ii.

Omnes sunt terniones.

BASILEAE, EX OFFICINA VALENTINI CVRIONIS, MENSE SEPTEMBRI, ANNO M. D. XXXII.

53/19

Lexic. Graec